Giới thiệu

Câu chuyện bắt đầu bằng một tình huống vừa bi hài vừa hoang đường tại thế giới hiện đại.

Nguyên Thạch, một thanh niên sống cuộc đời bình phàm suốt hơn hai mươi năm, bất ngờ nhặt được tờ tiền một trăm nhân dân tệ trong công viên.

Sự việc nhỏ nhặt này lại trở thành cú sốc quá lớn khiến hắn vui sướng tột độ, cười đến mức...

đứt hơi mà chết.

Cái chết lãng xẹt ấy lại là cánh cửa mở ra một vận mệnh kinh thiên động địa.

Linh hồn Nguyên Thạch xuyên không về thời kỳ Hỗn Độn sơ khai, khi Bàn Cổ vừa khai thiên lập địa và thân hóa vạn vật.

Hắn nhập vào một trong ba luồng thanh khí do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, trở thành Nguyên Thủy Thiên Tôn – người đứng đầu Xiển Giáo trong truyền thuyết sau này.

Mang theo ký ức của kiếp trước và sự am hiểu tường tận về diễn biến của thế giới Hồng Hoang qua các tiểu thuyết mạng, Nguyên Thạch quyết tâm không đi theo lối mòn của một vị Thánh nhân cao ngạo nhưng cứng nhắc trong nguyên tác.

Hắn muốn nghịch thiên cải mệnh, sống một đời rực rỡ và thay đổi cục diện bi thảm của Tam Thanh sau này.

Ngay khi vừa hóa hình, nhờ lợi thế biết trước thiên cơ, Nguyên Thạch đã nhanh tay đoạt lấy Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp – vốn là chí bảo phòng ngự đệ nhất lẽ ra thuộc về Lão Tử.

Với tâm thế "bảo vật hữu duyên giả đắc chi", hắn không ngần ngại luyện hóa nó làm của riêng.

Sau đó, hắn cùng Lão Tử và Thông Thiên xuất thế, kết nghĩa huynh đệ, nhưng trong lòng Nguyên Thạch luôn có những toan tính riêng để bảo vệ bản thân và tích lũy sức mạnh.

Hắn tách khỏi hai người anh em để độc hành du lịch Hồng Hoang, bắt đầu hành trình vơ vét thiên tài địa bảo.

Trên đỉnh Bất Chu Sơn, nơi uy áp của Bàn Cổ còn sót lại khiến muôn loài khiếp sợ, Nguyên Thạch không chỉ vượt qua thử thách mà còn thu được Thời Gian Luân Bàn – một Hỗn Độn Linh Bảo chứa đựng quy tắc thời gian và không gian, di vật của Thời Thần Đạo Nhân.

Không dừng lại ở đó, hắn còn cứu giúp Phục Hy và Nữ Oa, gieo xuống nhân quả to lớn.

Tại Đông Hải, hắn tìm ra Bồng Lai Tiên Đảo, thu phục Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên và cả một hồ Tam Quang Thần Thủy – thứ nước thần chữa trị vạn vật, nhưng lại bị hắn dùng để...

ủ rượu, thể hiện sự "bại gia" và giàu có đến mức ngông cuồng.

Cốt truyện trở nên kịch tính khi Nguyên Thạch đối đầu với các thế lực hùng mạnh của Hồng Hoang.

Hắn đánh bại Ngạo Thiên – nhị hoàng tử của Long Tộc, biến kẻ này thành con rối để âm thầm thao túng Long Tộc, tạo dựng thế lực ngầm.

Trong đại kiếp Long Hán, khi Tam Tộc (Long, Phượng, Kỳ Lân) tranh bá dẫn đến sinh linh đồ thán, Nguyên Thạch khôn khéo đứng sau màn, vừa bảo toàn lực lượng vừa thu lợi ngư ông đắc lợi.

Hắn thậm chí còn trực tiếp đối đầu với Ma Tổ La Hầu, dùng sức

mạnh áp đảo và các chí bảo trong tay để ép La Hầu phải kiêng dè, đồng thời can thiệp vào cuộc chiến Đạo - Ma, giúp Hồng Quân Đạo Tổ chứng đạo nhưng cũng không quên "hôi của" vô số linh bảo từ các Ma thần đã ngã xuống.

Đỉnh điểm của sự bá đạo là khi Hồng Quân thành Thánh và mở Tử Tiêu Cung giảng đạo.

Nguyên Thạch không chỉ chiếm được chỗ ngồi tốt nhất mà còn thể hiện uy quyền trước các đại năng khác như Đế Tuấn, Thái Nhất hay Côn Bằng.

Hắn không ngần ngại ra tay trừng trị những kẻ bất kính, thậm chí đánh trọng thương Đông Hoàng Thái Nhất và cướp lấy Hỗn Độn Chung – Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp khí vận của Yêu Tộc.

Sự việc này dẫn đến cuộc đụng độ trực tiếp với Hồng Mông Đạo Nhân (thiện thi của Hồng Quân).

Trong trận chiến kinh thiên động địa giữa Hỗn Độn, Nguyên Thạch đã dùng Hỗn Độn Chung để trao đổi lấy Bàn Cổ Phiên – đệ nhất sát phạt chí bảo, hoàn thiện bộ sưu tập pháp bảo vô địch của mình.

Câu chuyện là hành trình của một Nguyên Thủy Thiên Tôn hoàn toàn mới: túc trí đa mưu, tâm ngoan thủ lạt nhưng cũng đầy hào sảng với người thân cận.

Hắn không cam chịu làm con cờ của Thiên Đạo, không muốn trở thành một Thánh nhân bị trói buộc, mà hướng tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tự do tự tại.

Với vô số chí bảo trong tay, thấu hiểu mọi bí mật của Hồng Hoang, Nguyên Thạch từng bước xây dựng đế chế của riêng mình, thu nhận đồ đệ, trấn áp chư thiên, viết lại lịch sử phong thần theo ý

chí của bản thân.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 347

Chương 348

Chương 349

Chương 350

Chương 351

Chương 352

Chương 353

Chương 354

Chương 355

Chương 356

Chương 357

Chương 358

Chương 359

Chương 360

Chương 361

Chương 362

Chương 363

Chương 364

Chương 365

Chương 366

Chương 367

Chương 368

Chương 369

Chương 370

Chương 371

Chương 372

Chương 373

Chương 374

Chương 375

Chương 376

Chương 377

Chương 378

Chương 379

Chương 380

Chương 381

Chương 382

Chương 383

Chương 384

Chương 385

Chương 386

Chương 387

Chương 388

Chương 389

Chương 390

Chương 391

Chương 392

Chương 393

Chương 394

Chương 395

Chương 396

Chương 397

Chương 398

Chương 399

Chương 400

Chương 401

Chương 402

Chương 403

Chương 404

Chương 405

Chương 406

Chương 407

Chương 408

Chương 409

Chương 410

Chương 411

Chương 412

Chương 413

Chương 414

Chương 415

Chương 416

Chương 417

Chương 418

Chương 419

Chương 420

Chương 421

Chương 422

Chương 423

Chương 424

Chương 425

Chương 426

Chương 427

Chương 428

Chương 429

Chương 430

Chương 431

Chương 432

Chương 433

Chương 434

Chương 435

Chương 436

Chương 437

Chương 438

Chương 439

Chương 440

Chương 441

Chương 442

Chương 443

Chương 444

Chương 445

Chương 446

Chương 447

Chương 448

Chương 449

Chương 450

Chương 451

Chương 452

Chương 453

Chương 454

Chương 455

Chương 456

Chương 457

Chương 458

Chương 459

Chương 460

Chương 461

Chương 462

Chương 463

Chương 464

Chương 465

Chương 466

Chương 467

Chương 468

Chương 469

Chương 470

Chương 471

Chương 472

Chương 473

Chương 474

Chương 475

Chương 476

Chương 477

Chương 478

Chương 479

Chương 480

Chương 481

Chương 482

Chương 483

Chương 484

Chương 485

Chương 486

Chương 487

Chương 488

Chương 489

Chương 490

Chương 491

Chương 492

Chương 493

Chương 494

Chương 495

Chương 496

Chương 497

Chương 498

Chương 499

Chương 500

Chương 501

Chương 502

Chương 503

Chương 504

Chương 505

Chương 506

Chương 507

Chương 508

Chương 509

Chương 510

Chương 511

Chương 512

Chương 513

Chương 514

Chương 515

Chương 516

Chương 517

Chương 518

Chương 519

Chương 520

Chương 521

Chương 522

Chương 523

Chương 524

Chương 525

Chương 526

Chương 527

Chương 528

Chương 529

Chương 530

Chương 531

Chương 532

Chương 533

Chương 534

Chương 535

Chương 536

Chương 537

Chương 538

Chương 539

Chương 540

Chương 541

Chương 542

Chương 543

Chương 544

Chương 545

Chương 546

Chương 547

Chương 548

Chương 549

Chương 550

Chương 551

Chương 552

Chương 553

Chương 554

Chương 555

Chương 556

Chương 557

Chương 558

Chương 559

Chương 560

Chương 561

Chương 562

Chương 563

Chương 564

Chương 565

Chương 566

Chương 567

Chương 568

Chương 569

Chương 570

Chương 571

Chương 572

Chương 573

Chương 574

Chương 575

Chương 576

Chương 577

Chương 578

Chương 579

Chương 580

Chương 581

Chương 582

Chương 583

Chương 584

Chương 585

Chương 586

Chương 587

Chương 588

Chương 589

Chương 590

Chương 591

Chương 592

Chương 593

Chương 594

Chương 595

Chương 596

Chương 597

Chương 598

Chương 599

Chương 600

Chương 601

Chương 602

Chương 603

Chương 604

Chương 605

Chương 606

Chương 607

Chương 608

Chương 609

Chương 610

Chương 611

Chương 612

Chương 613

Chương 614

Chương 615

Chương 616

Chương 617

Chương 618

Chương 619

Chương 620

Chương 621

Chương 622

Chương 623

Chương 624

Chương 625

Chương 626

Chương 627

Chương 628

Chương 629

Chương 630

Chương 631

Chương 632

Chương 633

Chương 634

Chương 635

Chương 636

Chương 637

Chương 638

Chương 639

Chương 640

Chương 641

Chương 642

Chương 643

Chương 644

Chương 645

Chương 646

Chương 647

Chương 648

Chương 649

Chương 650

Chương 651

Chương 652

Chương 653

Chương 654

Chương 655

Chương 656

Chương 657

Chương 658

Chương 659

Chương 660

Chương 661

Chương 662

Chương 663

Chương 664

Chương 665

Chương 666

Chương 667

Chương 668

Chương 669

Chương 670

Chương 671

Chương 672

Chương 673

Chương 674

Chương 675

Chương 676

Chương 677

Chương 678

Chương 679

Chương 680

Chương 681

Chương 682

Chương 683

Chương 684

Chương 685

Chương 686

Chương 687

Chương 688

Chương 689

Chương 690

Chương 691

Chương 692

Chương 693

Chương 694

Chương 695

Chương 696

Chương 697

Chương 698

Chương 699

Chương 700

Chương 701

Chương 702

Chương 703

Chương 704

Chương 705

Chương 706

Chương 707

Chương 708

Chương 709

Chương 710

Chương 711

Chương 712

Chương 713

Chương 714

Chương 715

Chương 716

Chương 717

Chương 718

Chương 719

Chương 720

Chương 721

Chương 722

Chương 723

Chương 724

Chương 725

Chương 726

Chương 727

Chương 728

Chương 729

Chương 730

Chương 731

Chương 732

Chương 733

Chương 734

Chương 735

Chương 736

Chương 737

Chương 738

Chương 739

Chương 740

Chương 741

Chương 742

Chương 743

Chương 744

Chương 745

Chương 746

Chương 747

Chương 748

Chương 749

Chương 750

Chương 751

Chương 752

Chương 753

Chương 754

Chương 755

Chương 756

Chương 757

Chương 758

Chương 759

Chương 760

Chương 761

Chương 762

Chương 763

Chương 764

Chương 765

Chương 766

Chương 767

Chương 768

Chương 769

Chương 770

Chương 771

Chương 772

Chương 773

Chương 774

Chương 775

Chương 776

Chương 777

Chương 778

Chương 779

Chương 780

Chương 781

Chương 782

Chương 783

Chương 1

"Ta có một con lừa nhỏ, ta chưa từng cưỡi bao giờ, có một ngày ta hứng chí cưỡi nó đi phiên chợ, tay ta cầm roi da nhỏ, lòng ta đang đắc ý, bỗng nhiên rột rột rột… Ân?

Một trăm đồng ở đâu ra vậy?" Nguyên Thạch lòng đầy đắc ý đi trên con đường nhỏ trong công viên, ai ngờ vừa cúi đầu đã nhặt được một trăm đồng nhân dân tệ!

Đối với Nguyên Thạch, người đã sống hơn hai mươi năm mà chưa từng nhặt được tiền, đây quả là một chuyện vui mừng tột độ!

Cười lớn nhặt tờ một trăm đồng lên, Nguyên Thạch càng lúc càng vui vẻ, đồng thời, nụ cười trên mặt cũng càng lúc càng rạng rỡ!

Đi qua công viên, một bé loli thấy Nguyên Thạch cười ha hả, không khỏi tò mò hỏi một mỹ phụ: "Mẹ ơi, anh trai kia sao lại vui thế, không lẽ cười đến chết sao?" "Đứa ngốc, người ta sao có thể cười đến chết được, không tin thì xem…" Mỹ phụ còn chưa nói hết lời, chỉ thấy cả người Nguyên Thạch đã sững sờ tại chỗ, mặt vẫn treo nụ cười, nhưng ánh mắt lại có phần trống rỗng!

Chết rồi!

Thật sự chết rồi!

Hôm sau, tin tức đầu trang Yến Kinh!

"Xin chào quý vị, hoan nghênh quý vị theo dõi tin tức đầu trang Yến Kinh, vào sáng sớm hôm qua, một thanh niên đã tử vong vì cười quá lớn sau khi nhặt được một trăm đồng nhân dân tệ, sự việc đặc biệt hy hữu, mong người dân Yến Kinh lấy đó làm gương, chớ vì cái nhỏ mà mất cái lớn!" … Hỗn độn sơ khai, thiên địa hỗn loạn, mênh

mông mờ mịt không người thấy.

Muốn biết tạo hóa hỗn nguyên công, cần xem Hồng Hoang lúc khai mở!

Bàn Cổ khai thiên, lấy thân hóa thành vạn vật Hồng Hoang!

Trong đó, nguyên thần của Bàn Cổ một hóa thành ba, kết hợp với ba phần công đức khai thiên rồi ẩn vào trong núi Côn Luân của thế giới Hồng Hoang, không còn thấy đâu!

Hồng Hoang vừa mới hiện, vạn vật sinh linh đều chưa có.

Trên núi Côn Luân, lúc này đang có ba luồng thanh khí không ngừng được thai nghén.

Thời gian trôi qua, không biết bao lâu, trên núi Côn Luân bỗng nhiên phong vân biến đổi, sấm chớp rền vang, một tiếng sấm kinh thiên lóe lên, sau đó, một tia bạch quang bắn vào một trong ba luồng thanh khí.

Đợi bạch quang biến mất, tiếng sấm cũng tan đi, phảng phất như chưa từng có chuyện gì xảy ra! … Hồng Hoang không tính năm tháng, chớp mắt đã qua mấy nguyên hội!

"Ân?

Đây là đâu, ta đang ở đâu?" Cảm nhận linh khí dao động xung quanh, trong lòng Nguyên Thạch tràn ngập nghi hoặc.

Kiếp trước, lần đầu tiên nhặt được tiền, ai ngờ vì quá phấn khích mà cười lớn đến chết, chết cũng thật uất ức!

Ngay lúc Nguyên Thạch còn đang không biết mình ở đâu, đột nhiên, một luồng ký ức vụn vặt ùa vào trong đầu, dung hợp với Nguyên Thạch!

"Hít!" Hắn đau đớn kêu lên một tiếng, rồi chìm vào giấc ngủ ngắn.

Lại không biết qua bao lâu, cuối cùng, Nguyên Thạch cũng tỉnh lại, đồng thời, hắn cũng đã biết rõ mình đang ở đâu!

Hồng Hoang!

Thế giới Hồng Hoang!

Dù không biết đây là đâu, nhưng Nguyên Thạch có thể khẳng định, mình đã xuyên không, xuyên không vào thân thể chưa hóa hình của Nguyên Thủy trong thế giới Hồng Hoang!

Nguyên Thủy, toàn danh là Nguyên Thủy Thiên Tôn, một trong Tam Thanh, cũng là giáo chủ Xiển giáo.

Trong lục đại Thánh Nhân, ngài là tồn tại cao ngạo và đáng sợ nhất.

Ngoài Lão Tử ra, ngài chưa từng xem bốn vị Thánh Nhân còn lại vào mắt, nhưng khi giáo hóa đệ tử lại tôn sùng đạo vô vi của Lão Tử.

Đối với Nguyên Thủy Thánh Nhân, Nguyên Thạch có thể nói là vô cùng quen thuộc.

Dù sao kiếp trước Nguyên Thạch đã đọc không ít tiểu thuyết Hồng Hoang, đối với người một tay chủ trì Phong Thần, làm sụp đổ Tiệt giáo này, Nguyên Thạch vô cùng bội phục!

Nguyên Thủy Thánh Nhân xưa nay nổi tiếng túc trí đa mưu, lòng dạ độc ác.

Cách hành xử trông như lui về hậu trường, nhưng thực chất lại ngấm ngầm thao túng tất cả, nắm giữ toàn cục.

Ngoài ra, trong tay ngài còn nắm giữ Bàn Cổ Phiên, đứng đầu trong tam đại Tiên Thiên Chí Bảo, ngay cả Lão Tử cũng không dám dễ dàng trêu chọc!

Một đời trọng sinh thành Nguyên Thủy, trong lòng Nguyên Thạch

vô cùng phấn khích!

Kiếp trước Nguyên Thạch sống một đời bình thường, mãi đến lúc chết mới không còn bình thường như vậy nữa.

Đời này, Nguyên Thạch quyết phải sống cho thật đặc sắc, phải khiến thế giới Hồng Hoang vì sự xuất hiện của mình mà xảy ra những thay đổi kinh thiên động địa!

Đương nhiên, dù Nguyên Thạch lòng ôm chí lớn, nhưng trước mắt, hắn phải tìm cách hóa hình đã!

Lúc này Nguyên Thạch chỉ là một luồng thanh khí, không tay, không chân, khiến hắn cảm thấy vô cùng khó chịu!

Theo ký ức truyền thừa trong đầu vận chuyển công pháp, Nguyên Thạch hít mạnh một hơi, trong nháy mắt, vô số thanh khí đều ùa vào cơ thể hắn, cuối cùng hóa thành linh khí, giúp hắn hóa hình!

Sau một nén hương, thân thể Nguyên Thạch xoay chuyển, biến thành một thanh niên tuấn mỹ với mái tóc bạc chẻ ngôi giữa, đầu đội Ngọc Thanh Liên Hoa Quan, mình mặc Kim Tiên Ngọc Lũ Nghê Thường Bào.

Biến ra một chiếc gương, chưa kịp để Nguyên Thạch ngắm nhìn dung mạo của mình, chỉ thấy trên bầu trời núi Côn Luân, đột nhiên mây đen giăng kín, sấm chớp rền vang, một bộ dạng như sắp hủy thiên diệt địa!

Thấy cảnh này, đồng tử Nguyên Thạch co rút lại, trong lòng chợt hiểu ra!

"Thiên Đạo ở trên, từ nay về sau, không còn Nguyên Thạch, chỉ có Nguyên Thủy, mong Thiên Đạo chứng giám!" Nguyên Thủy hướng Thiên Đạo thề, cắt đứt mọi quan hệ với kiếp trước, lôi kiếp đang tụ tập trên không trung mới tan đi, không còn hội tụ nữa!

Đợi mọi thứ bình tĩnh lại, Nguyên Thủy mới thở phào nhẹ nhõm!

May mà vào thời khắc mấu chốt, trong đầu Nguyên Thủy lóe lên linh quang, hiểu ra mình là một "hộ khẩu đen", không được Thiên Đạo công nhận, phải hướng Thiên Đạo thề cắt đứt tiền duyên, nếu không, đợi lôi kiếp giáng xuống, e rằng đã muộn!

Cầm gương soi soi dáng vẻ mới, Nguyên Thủy vô cùng hài lòng!

Hắn trông khoảng hai mươi hai, hai mươi ba tuổi, mái tóc trắng buông thẳng, cặp mày kiếm anh tuấn xếch lên, đôi mắt đen sắc bén, đôi môi mỏng khẽ mím, đường nét gương mặt góc cạnh rõ ràng, thân hình cao lớn thon dài mà không thô kệch, giống như chim ưng trong đêm tối, lạnh lùng cao ngạo mà lại khí thế bức người, đứng một mình toát ra vẻ ngạo thị thiên địa mạnh mẽ.

Hài lòng cất gương đi, Nguyên Thủy nhìn về phía hai luồng thanh khí khác cách đó không xa!

Nhìn hai luồng thanh khí, Nguyên Thủy biết rõ, bên trong đó hẳn là Lão Tử và Thông Thiên!

"Ân??" Ngay lúc Nguyên Thủy đang tò mò không biết khi nào Lão Tử và Thông Thiên sẽ hóa hình, đột nhiên, một tòa linh lung bảo tháp cao chín tầng xuất hiện trước mặt hắn!

Khi Nguyên Thủy nhìn rõ toàn bộ diện mạo của linh lung bảo tháp, không khỏi kinh ngạc nói: "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp?" Bản thân Nguyên Thủy là một fan tiểu thuyết, không thể không biết uy danh của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp!

Hiện tại thấy Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp thật sự xuất hiện trước mặt, nhất thời không nhận ra!

Đợi Nguyên Thủy nhận ra, trong lòng lại kích động không thôi!

Theo sách ghi lại, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp do

huyền hoàng chi khí ngưng tụ từ công đức vô thượng khi Bàn Cổ khai thiên hóa thành.

Vì tòa tháp này đã hy sinh toàn bộ công năng khác, chỉ hoàn toàn giữ lại một công năng duy nhất là phòng ngự, cho nên được xưng là đứng trên đầu trước tiên đã bất bại, lại có công hiệu vạn pháp bất triêm, vạn pháp bất lạc.

Đây là Hậu thiên đệ nhất phòng ngự công đức chí bảo!

"Chuyện gì thế này?

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp chẳng phải là chí bảo hộ thân của Lão Tử trong truyền thuyết sao?

Sao lại bay về phía ta?" Nhìn linh lung bảo tháp trong tay, Nguyên Thủy vô cùng tò mò!

Nhưng chỉ một lát sau, Nguyên Thủy cũng không nghĩ nhiều nữa.

Dù sao hiện tại trong tay hắn không có chí bảo hộ thân, cứ luyện hóa linh lung bảo tháp trước đã rồi tính!

Còn về phía Lão Tử, Nguyên Thủy đâu có quản!

Dù sao bảo bối đã vào tay, Nguyên Thủy ta nào có lý do gì lại đưa ra?

Ngay lập tức, Nguyên Thủy ngồi xếp bằng, bắt đầu luyện hóa Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp!

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp là Hậu thiên đệ nhất phòng ngự công đức chí bảo, muốn hoàn toàn luyện hóa, không có ức vạn năm thời gian thì căn bản không thể nào!

Nhưng may là Nguyên Thủy cũng không vội, hiện tại Hồng Hoang vừa mới khai tịch thành công, thực lực của mọi người đều không mạnh.

Cho nên, Nguyên Thủy chỉ cần luyện hóa xong linh lung bảo tháp trước!

Như vậy đợi Nguyên Thủy có năng lực tự vệ, rồi đi du lịch Hồng Hoang, nói không chừng có thể tìm được vài món bảo bối kỳ lạ!

Ai cũng nói thế giới Hồng Hoang linh bảo đầy đất, Nguyên Thủy tự nhiên muốn đích thân đi xem một chút, dù sao trong sách miêu tả có hay đến mấy cũng không bằng mắt thấy tai nghe! … Luyện bảo không có năm tháng, xuân thu chẳng ghi thời gian!

Chẳng mấy chốc, vô số xuân thu đã qua đi, Nguyên Thủy cũng đã tỉnh lại từ trong lúc luyện bảo!

Linh lung bảo tháp có tổng cộng bốn mươi tám tầng cấm chế tiên thiên, Nguyên Thủy đã luyện hóa được ba mươi tầng, còn mười tám tầng chưa luyện hóa thành công.

Còn về lý do Nguyên Thủy tỉnh lại, là vì Lão Tử và Thông Thiên sắp hóa hình, linh khí trong không khí bạo loạn không ngừng, khiến Nguyên Thủy không thể chuyên tâm luyện hóa linh lung bảo tháp, cho nên mới tỉnh lại!

Thu hồi linh lung bảo tháp, Nguyên Thủy lẳng lặng chờ đợi.

Trong truyền thuyết, Lão Tử và Thông Thiên sắp xuất hiện, không thể không nói trong lòng Nguyên Thủy có chút kích động!

Dù sao danh tiếng của Lão Tử và Thông Thiên quá vang dội, dù là Nguyên Thủy cũng không thể không coi trọng hai người!

Lại qua một nén hương thời gian, chẳng mấy chốc, linh khí tụ tập, Lão Tử và Thông Thiên cũng đã hóa hình thành công!

Chỉ thấy luồng thanh khí dẫn đầu hóa thành một lão nhân đạm nhiên tóc bạc ngang vai, đầu đội Thái Thanh Ngư Vĩ Quan, mình mặc Thái Cực Bát Quái Âm Dương Bào.

Luồng thanh khí sau đó thì hóa thành một thiếu niên lạnh lùng tóc đen dài tới eo, đầu đội Thượng Thanh Phù Dung Quan, mình mặc Đại Hồng Bạch Hạc Giáng Tiêu Y.

Hai người này chính là Lão Tử và Thông Thiên!

"Ta là Nguyên Thủy đạo nhân, do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, ra mắt đại huynh, tam đệ!" Thấy Lão Tử và Thông Thiên hiện thân, Nguyên Thủy tiến lên một bước, hành lễ nói!

Còn vì sao Nguyên Thủy lại gọi Lão Tử là đại huynh, nguyên nhân rất đơn giản, chính là vì ngoại hình!

Lão Tử một bộ dáng lão đầu, nếu để Lão Tử gọi mình là đại huynh, Nguyên Thủy không thể nào mặt dày mà đáp ứng được!

Chương 2

Nghe lời Nguyên Thủy nói, trong mắt Lão Tử và Thông Thiên đều lóe lên vẻ kinh ngạc, đặc biệt là Lão Tử, ngoài kinh ngạc ra còn có một tia chấn kinh!

Ba người đều do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, điểm này không cần nghi ngờ!

Nhưng, theo lý mà nói, không phải ta nên hóa hình trước sao, tại sao lại là Nguyên Thủy hóa hình trước?

Hơn nữa, khi nhìn Nguyên Thủy, Lão Tử cảm thấy trong lòng có chút trống rỗng, phảng phất như đã mất đi thứ gì đó!

Suy nghĩ hồi lâu, Lão Tử cũng không nghĩ ra mình đã mất thứ gì, sau đó ông không nghĩ nữa, đáp lễ nói: "Ta là Lão Tử, cũng do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, ra mắt nhị đệ!" "Ta là Thông Thiên, cũng do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, ra mắt đại huynh, nhị ca!" Lão Tử vừa dứt lời, Thông Thiên cũng tiến lên nói!

Mỉm cười, thấy Lão Tử không đòi lại linh lung bảo tháp, Nguyên Thủy thầm nghĩ: "Xem ra linh lung bảo tháp đã định là vô duyên với Lão Tử, vậy thì ta không khách sáo nữa!" "Hiện nay chúng ta vừa mới hóa hình, hay là luận đạo một phen, thế nào?" Nhìn Nguyên Thủy và Thông Thiên, Lão Tử lên tiếng đề nghị!

Nghe Lão Tử nói, Nguyên Thủy liếc nhìn Lão Tử một cái đầy thâm ý!

Suy nghĩ trong lòng Lão Tử, Nguyên Thủy vô cùng rõ ràng!

Lão Tử chẳng qua là sợ mình và Thông Thiên không tôn kính vị đại huynh này, cho nên chuẩn bị lấy ra chút tài năng thực sự, để cho

mình và Thông Thiên thấy!

Như vậy, sẽ không dám có lòng khinh thị!

Nhưng dù Nguyên Thủy đã nhìn thấu ý đồ của Lão Tử, hắn lại không có ý định vạch trần!

Lão Tử người này không phải là một nhân vật đơn giản, từ trong Phong Thần đại chiến của hậu thế liền có thể thấy được!

Ngấm ngầm tương trợ Xiển giáo, lại liên hợp với Tây phương nhị thánh cùng nhau phá Tru Tiên đại trận của Thông Thiên, thật sự, gọi Lão Tử là lão già gian manh cũng không ngoa!

Gật gật đầu, Nguyên Thủy tỏ vẻ không có ý kiến.

Còn Thông Thiên, tính cách đơn thuần nóng nảy, cũng không có ý kiến, mọi chuyện đều để Lão Tử và Nguyên Thủy hai vị ca ca làm chủ!

Thấy Nguyên Thủy và Thông Thiên đều đồng ý luận đạo, Lão Tử tự nhiên không nhường ai, đứng ra đầu tiên, giảng thuật về sự lý giải của mình đối với đạo!

"Thiên trường địa cửu.

Thiên địa sở dĩ năng trường thả cửu giả, dĩ kỳ bất tự sinh, cố năng trường sinh.

Thị dĩ thánh nhân hậu kỳ thân nhi thân tiên, ngoại kỳ thân nhi thân tồn.

Phi dĩ kỳ vô tư da!

Cố năng thành kỳ tư.

Thượng thiện nhược thủy.

Thủy thiện lợi vạn vật nhi bất tranh, xử chúng nhân chi sở ố, cố

kỷ vu đạo.

Cư thiện địa, tâm thiện uyên, dữ thiện nhân, ngôn thiện tín, chính thiện trị, sự thiện năng, động thiện thì.

Phu duy bất tranh, cố vô vưu.

Trì nhi doanh chi, bất như kỳ dĩ; sủy nhi duệ chi, bất khả trường bảo; kim ngọc mãn đường, mạc chi năng thủ; phú quý nhi kiêu, tự di kỳ cữu.

Công toại thân thoái, thiên chi đạo." … Thời gian chậm rãi trôi qua, theo Lão Tử không ngừng giảng đạo, trong hư không, đạo vận huyền ảo cuồn cuộn ngưng tụ, cuối cùng hóa thành một con rồng dài tử khí, lượn lờ trên đỉnh đầu Nguyên Thủy và Thông Thiên!

Ngẩng đầu liếc nhìn con rồng dài tử khí trên đỉnh đầu, Nguyên Thủy khẽ cười một tiếng, nhưng cũng không nói gì!

Tam Thanh là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, tự thân đều có khí khai thiên công đức hộ thể, lúc xuất thế đã là cảnh giới Đại La Kim Tiên, so với chúng sinh khác ở Hồng Hoang, thực lực quả thực cao hơn không ít!

Tam Thanh do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, tự thân đều có khí công đức khai thiên hộ thể, vừa ra đời đã là cảnh giới Đại La Kim Tiên, so với chúng sinh khác trong Hồng Hoang, thực lực quả thật cao hơn không ít!

Hiện tại Lão Tử giảng đạo, thiên địa xuất hiện dị tượng cũng là chuyện rất bình thường.

Phải biết, Hồng Quân mỗi lần giảng đạo đều là hoa trời rơi rụng, đất vọt kim liên, thanh âm còn có thể truyền khắp mọi ngõ ngách của đại địa Hồng Hoang.

So với Hồng Quân, Lão Tử còn kém không chỉ một bậc!

Nhưng hiện tại Hồng Quân chưa thành thánh, cho nên thực lực cũng không mạnh đến thế!

Sau một trăm năm, ba người Lão Tử, Nguyên Thủy mới kết thúc luận đạo!

Sau khi luận đạo kết thúc, Nguyên Thủy vội vàng đề nghị với Lão Tử và Thông Thiên, ra ngoài du lịch một phen đại địa Hồng Hoang, xem có thể thu được thiên địa linh bảo hay không!

Dưới sự nhắc nhở của Nguyên Thủy, Lão Tử và Thông Thiên cũng phản ứng lại, ngay lập tức ba huynh đệ vội vàng rời khỏi núi Côn Luân, bắt đầu du lịch Hồng Hoang!

Hiện tại trong tay ba huynh đệ đều không có linh bảo, nếu thật sự giao đấu với người khác, tất sẽ chịu thiệt lớn, cho nên, linh bảo là mục tiêu hàng đầu của ba người lúc này.

Còn chuyện Nguyên Thủy có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, thì đã bị hắn giấu đi!

Ra ngoài, nếu không có chút át chủ bài, chẳng phải rất nguy hiểm sao?

Khó khăn lắm mới xuyên không thành Nguyên Thủy một trong Tam Thanh, Nguyên Thủy không muốn chết thêm lần nữa!

Cho nên về chuyện tự vệ, Nguyên Thủy đặc biệt coi trọng!

Sau đó ba huynh đệ bắt đầu du lịch Hồng Hoang, tìm kiếm thiên địa linh bảo!

Dọc đường, Nguyên Thủy ít nói, trong lòng lại đang suy nghĩ làm thế nào để bỏ lại Lão Tử và Thông Thiên!

Còn vì sao Nguyên Thủy muốn bỏ lại Lão Tử và Thông Thiên, nguyên nhân có ba!

Thứ nhất, Nguyên Thủy biết rất rõ địa điểm cất giấu phần lớn linh bảo trong thế giới Hồng Hoang, nếu dẫn theo Lão Tử và Thông Thiên đi cùng, không thể không chia cho hai người một ít!

Như vậy, Nguyên Thủy sao có thể đồng ý?

Thứ hai, tâm tư của Lão Tử quá âm trầm, khiến Nguyên Thủy có chút không đoán được.

Nếu tách khỏi Lão Tử, Nguyên Thủy có thể tùy ý nâng cao thực lực mà không bị Lão Tử phát hiện.

Như vậy sau này nếu Lão Tử muốn tính kế Nguyên Thủy, hắn cũng có thể dựa vào thực lực mạnh mẽ mà dễ dàng hóa giải!

Thứ ba, là vì Thông Thiên.

Tính cách Thông Thiên quá nóng nảy, một lời không hợp liền ra tay giết người.

Cứ như vậy lâu dài, tất sẽ đắc tội với một số đại năng ẩn giấu trong thế giới Hồng Hoang.

Hiện tại thực lực ba người Nguyên Thủy đều không cao lắm, kẻ có thực lực cao hơn không ít, cho nên Nguyên Thủy định loại bỏ tên gây họa Thông Thiên khỏi bên cạnh, như vậy hắn cũng có thể đảm bảo không bị liên lụy!

Đừng trách Nguyên Thủy quá nhạy cảm, Lão Tử và Thông Thiên quả thật đều không phải nhân vật đơn giản!

Lòng hại người không thể có, nhưng lòng phòng người không thể không.

Đạo lý này Nguyên Thủy hiểu rất rõ.

Nếu thật sự đơn thuần như Thông Thiên, e rằng kết cục của Tiệt giáo sau này chính là kết cục của Nguyên Thủy!

Chương 3

Cho nên, Nguyên Thủy quyết phải phòng bệnh hơn chữa bệnh!

Ít nhất, việc Nguyên Thủy nỗ lực nâng cao thực lực, không có chút sai lầm nào cả!

Thấy Nguyên Thủy im lặng không nói, trong mắt Lão Tử lóe lên một tia sáng, liền mở miệng nói: "Nhị đệ có tâm sự gì sao?" "Ồ, không có, để đại huynh lo lắng rồi, nhưng…" "Nhưng sao?" Lão Tử hỏi!

"Nhưng đại huynh, chúng ta cứ du lịch như thế này mãi cũng không phải là cách.

Tuy ba huynh đệ chúng ta cùng một nguồn gốc, nhưng cơ duyên khác nhau, đại đạo theo đuổi cũng khác nhau.

Hay là chúng ta tách ra tìm bảo vật, đến lúc đó lại hội hợp tương phùng, đại ca thấy thế nào?" Nguyên Thủy đề nghị!

"…Tam đệ, ý đệ thế nào?" Lão Tử không trả lời, nhìn sang Thông Thiên bên cạnh!

"Ta không có ý kiến!" Thông Thiên một bộ dạng không quan tâm!

"Vậy được rồi, đã như tam đệ không có ý kiến, vậy chúng ta tách ra đi, vạn năm sau gặp lại ở Côn Luân Sơn, thế nào?" "Thiện!" "Thiện!" Nguyên Thủy và Thông Thiên cùng đáp một tiếng, sau đó lần lượt bay về các hướng khác nhau!

Nhìn bóng lưng xa dần của Nguyên Thủy, Lão Tử không khỏi thầm lẩm bẩm một tiếng: "Tách ra tìm bảo vật?

Chẳng lẽ nhị đệ biết vị trí của chí bảo mà không muốn cho ta và tam đệ biết?" Sau khi chia tay Lão Tử và Thông Thiên, Nguyên Thủy một mình bước trên con đường tìm bảo vật!

Hiện tại có hai con đường tìm bảo vật bày ra trước mặt Nguyên Thủy.

Thứ nhất là Bất Chu Sơn.

Bất Chu Sơn do xương sống của Bàn Cổ hóa thành, trên đó tràn ngập ý chí của Bàn Cổ, nhưng cũng chính vì vậy mà có vô số Tiên Thiên Linh Bảo được thai nghén trên Bất Chu Sơn.

Thứ hai là Tam Tiên Đảo!

"Chợt nghe trên biển có tiên sơn, sơn tại hư vô phiêu miểu gian.

Lâu các linh lung ngũ vân khởi, kỳ trung xước ước đa thần tiên." Một bài thơ miêu tả chính là Tam Tiên Đảo.

Tam Tiên Đảo gồm ba ngọn núi tiên là Bồng Lai, Phương Trượng và Doanh Châu.

Truyền thuyết Tam Tiên Đảo do Hỗn Độn nguyên thạch hóa thành, trên đó quỷ bí kỳ lạ, hư vô phiêu miểu, trôi theo gió, lúc ẩn lúc hiện, chỉ có đại năng thực lực cao cường thực sự mới có thể tìm thấy vị trí của Tam Tiên Đảo!

Nhưng, dù vậy, Nguyên Thủy lại không chuẩn bị đi tìm Tam Tiên Đảo!

Nơi Tam Tiên Đảo tọa lạc là Đông Hải, Đông Hải lớn biết bao?

So với đại lục của thế giới Hồng Hoang còn lớn hơn ba phần!

Muốn tìm thấy Tam Tiên Đảo ẩn giấu trong Đông Hải vô biên, căn bản là không thể!

Dù hiện tại Nguyên Thủy có thực lực cảnh giới Đại La sơ kỳ, nhưng chút tự biết mình này hắn vẫn có!

Nếu đã như vậy, con đường trước mắt Nguyên Thủy chỉ còn lại một, đó chính là Bất Chu Sơn!

Bất Chu Sơn rất dễ tìm, chỉ cần ngẩng đầu nhìn xa, liền có thể thấy được Bất Chu Sơn ở đâu.

Quyết định con đường tiếp theo, Nguyên Thủy vội vã đi về phía Bất Chu Sơn! … Thời gian trôi qua thật nhanh, chớp mắt đã một trăm năm!

Trong một trăm năm này, Nguyên Thủy vẫn luôn đi đường!

Thế giới Hồng Hoang thực sự quá lớn, lớn đến vô biên vô tế.

Dù đã dùng một trăm năm thời gian, Nguyên Thủy cũng chỉ vừa mới đến địa giới của Bất Chu Sơn, chưa lên được Bất Chu Sơn!

Nhưng thứ không đáng tiền nhất ở Hồng Hoang chính là thời gian, cho nên Nguyên Thủy cũng không vội!

Đi thêm mấy năm nữa, cuối cùng, Nguyên Thủy cũng đến dưới chân Bất Chu Sơn!

Nhìn Bất Chu Sơn cao ngất tận mây, thẳng tắp lên trời, đồng thời tràn ngập vẻ trầm trọng, cổ phác, hoang lương, Nguyên Thủy thở dài một tiếng!

Bàn Cổ đại thần, đó là nhân vật cỡ nào, e rằng ngay cả Thiên Đạo cũng không thể đối kháng với Bàn Cổ đại thần.

Nhưng cuối cùng, Bàn Cổ chết đi, thân thể hóa thành Hồng Hoang.

Tình yêu vĩ đại như vậy, không thể không khiến Nguyên Thủy kính phục!

Hướng về Bất Chu Sơn vái một vái, tỏ lòng tôn kính đối với Bàn Cổ, tiếp đó Nguyên Thủy bước lên con đường tìm bảo vật!

Ngay khi Nguyên Thủy vừa rời khỏi nơi đó, không biết, trong hư không, đột nhiên xuất hiện một tiếng ông minh ngắn ngủi, ngay sau đó, âm thanh biến mất! … Đi trên Bất Chu Sơn, Nguyên Thủy có thể

cảm nhận rõ ràng uy áp thuộc về Bàn Cổ!

Thứ uy áp vượt qua cả Thánh Nhân, dù Bàn Cổ đã chết vô số năm, nhưng, uy áp đó, hoặc là ý chí đó vẫn luôn được giữ lại.

Phàm là người muốn lên Bất Chu Sơn, đều sẽ chịu sự khảo nghiệm của uy áp này.

Người có thể chịu đựng được khảo nghiệm của uy áp, tự nhiên có thể lên núi tìm bảo vật.

Còn những người không chịu đựng được khảo nghiệm, không cần phải nói, cuối cùng chỉ có thể thân tử đạo tiêu, trả giá cho sự lỗ mãng của mình!

Từng bước từng bước đi lên đỉnh Bất Chu Sơn, Nguyên Thủy biết rõ, muốn có được chí bảo, chỉ có ở trên đỉnh Bất Chu Sơn mới có khả năng.

Đây là một sự thật như sắt thép mà Nguyên Thủy đã tổng kết từ vô số tiểu thuyết kiếp trước!

Tìm Tam Tiên Đảo, e rằng không có vạn năm thời gian thì không thể tìm được, hơn nữa còn chiếm phần lớn là vận khí.

Nguyên Thủy không phải là người sẵn sàng giao phó tất cả cho vận khí, cho nên, Nguyên Thủy liền quyết định ở đây.

Trên Bất Chu Sơn có linh bảo, là chuyện ai cũng biết!

Hiện tại đã bước lên con đường tìm bảo vật, vậy thì không có khả năng quay đầu lại, cho nên, bất luận uy áp trên Bất Chu Sơn nặng đến đâu, Nguyên Thủy cũng sẽ chống đỡ.

Thực sự không được, Nguyên Thủy liền tế ra công đức khai thiên, cùng lắm là dùng công đức khai thiên để chống lại uy áp, Nguyên Thủy không tin, một chút uy áp cỏn con có thể thắng được công đức

khai thiên?

"Ầm!" "Rắc!" Ngay khi Nguyên Thủy đang nhanh chóng đi về phía đỉnh Bất Chu Sơn, đột nhiên, một tiếng sấm sét hội tụ truyền vào tai hắn!

"Chuyện gì vậy, tiếng sấm ở đâu ra?" Trong lòng thầm nghĩ, Nguyên Thủy dừng bước, vội vã đi về hướng phát ra tiếng sấm!

Một lát sau, hai bóng người hiện ra trước mắt Nguyên Thủy!

"Đầu người thân rắn, lẽ nào… Phục Hy, Nữ Oa?" Nguyên Thủy giơ tay vung ra hai đạo Ngọc Thanh đạo pháp, giúp hai người chống lại lôi kiếp từ trên trời giáng xuống, giúp họ thoát khỏi đòn chí mạng cuối cùng!

Lôi kiếp này là tam cửu lôi kiếp, chuyên nhằm vào Kim Tiên hóa hình.

Đối với Kim Tiên, có thể là lôi kiếp chí mạng, nhưng đối với Nguyên Thủy có cảnh giới Đại La sơ kỳ, lại không có tác dụng gì, Nguyên Thủy muốn phá hủy lôi kiếp giáng lâm, cũng chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay!

Lôi kiếp biến mất, Phục Hy và Nữ Oa đang cứng rắn chống đỡ lôi kiếp đều ngất đi!

Chương 4

Hiện tại Nguyên Thủy có thể khẳng định, đây chính là Yêu thánh Phục Hy và Nữ Oa Thánh Nhân của hậu thế.

Dù sao ngoài hai người họ ra, e rằng trong thế giới Hồng Hoang không có đại năng nào có hình dạng đầu người thân rắn, có đi nữa cũng sẽ không cư trú ở khu vực trung tâm Bất Chu Sơn.

Kết hợp hai điểm trên, Nguyên Thủy xác định, hai người này chính là Phục Hy và Nữ Oa!

Đi lên phía trước, nhìn Phục Hy và Nữ Oa đang hôn mê trên mặt đất, Nguyên Thủy có chút lúng túng!

Sau khi được lôi kiếp gột rửa, y phục trên người Phục Hy và Nữ Oa đều biến mất.

Phục Hy thì không sao, là đàn ông, không sợ gì cả, nhưng Nữ Oa thì… Sau khi Nguyên Thủy quan sát kỹ lưỡng, phát hiện nàng là một nữ nhân mà một tay không thể nắm hết!

Biến ra hai bộ y phục, mặc cho Nữ Oa, sau đó Nguyên Thủy lại đặt một đạo kết giới xung quanh Nữ Oa, đề phòng có người nhân lúc Nữ Oa hôn mê mà làm hại nàng.

Không thể không quản, Nhân tộc ra đời phải nhờ vào Nữ Oa mới được, nếu Nữ Oa thật sự xảy ra chuyện gì, thì gay go!

Làm xong tất cả, Nguyên Thủy rời khỏi nơi này, tiếp tục đi về phía đỉnh Bất Chu Sơn!

Nữ Oa quả thật xinh đẹp, nhưng không thể làm lay động đạo tâm của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy biết rõ, thế giới Hồng Hoang, khắp nơi tràn ngập

nguy cơ, đặc biệt là hiện tại khi Thiên Đạo chưa được vá lại, một chút sơ sẩy, liền có thể thân tử đạo tiêu.

Cho nên, phải lấy việc nâng cao thực lực làm mục tiêu hàng đầu, còn chuyện đạo lữ, nếu thật sự có duyên, sau này tự sẽ gặp lại!

Từng bước từng bước tiến lên đỉnh Bất Chu Sơn, sự gian hiểm trong đó chỉ có Nguyên Thủy mới biết!

Chẳng trách Vu tộc kiếp trước có thể thuận lợi ra đời, có ý chí của Bàn Cổ trên Bất Chu Sơn bảo vệ, e rằng ngay cả Thiên Đạo cũng không thể trực tiếp hủy diệt Vu tộc.

Nếu không phải Vu tộc tự tìm đường chết, khai chiến với Yêu tộc, hủy hoại vô số đại địa Hồng Hoang, cuối cùng cũng sẽ không mất hết khí vận, rơi vào kết cục đồng quy vu tận với Yêu tộc!

Nhưng lúc này trong lòng Nguyên Thủy không có nhiều suy nghĩ như vậy, Nguyên Thủy chỉ nghĩ, làm thế nào mới có thể lên được đỉnh Bất Chu Sơn!

Đi thêm khoảng nửa canh giờ, Nguyên Thủy thực sự không chịu nổi nữa, cuối cùng bất đắc dĩ, hắn chỉ đành triệu hồi Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp để giúp chống lại uy áp của Bàn Cổ!

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp vừa xuất hiện, trong nháy mắt, cả Bất Chu Sơn rực lên vạn trượng kim quang, vô biên huyền hoàng chi khí rơi xuống, bảo vệ Nguyên Thủy, khiến hắn không bị tổn thương dù chỉ một phân!

Thở phào nhẹ nhõm, Nguyên Thủy không màng hình tượng ngồi bệt xuống đất thở hổn hển.

May mà Nguyên Thủy kịp thời tế ra Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, nếu không e rằng thật sự không thể kiên trì được nữa!

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cũng không hổ là Hậu thiên phòng ngự chí bảo, quả thật có thể gọi là "nghịch thiên".

Có nó, Nguyên Thủy muốn lên đỉnh Bất Chu Sơn, căn bản không có vấn đề gì!

Còn vì sao Nguyên Thủy ban đầu không tế ra Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, nguyên nhân chính là vì hắn muốn thử thách bản thân, nhưng kết quả cuối cùng lại khiến hắn thất vọng!

Nguyên Thủy vốn tưởng rằng với thực lực cảnh giới Đại La Kim Tiên, hẳn có thể dựa vào ý chí kiên định để lên được đỉnh Bất Chu Sơn.

Nhưng sự thật chứng minh, Nguyên Thủy không thể!

Có những thứ căn bản không thể dùng sức mạnh để chống lại, giống như uy áp của Bàn Cổ vậy, đó là ý chí của Bàn Cổ khi chết tác quái, dù Nguyên Thủy do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, cũng không thể cứng rắn chống lại.

Nhưng ý chí của Bàn Cổ càng như vậy, lại càng có thể kích thích lòng tò mò trong lòng Nguyên Thủy!

Ngay cả người do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành mà ý chí Bàn Cổ cũng không cho qua khảo nghiệm, vậy trên đỉnh Bàn Cổ Sơn, rốt cuộc ẩn giấu thứ gì?

Đội Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trên đầu, vận chuyển Ngọc Thanh đạo pháp trong cơ thể, Nguyên Thủy bước chân đi về phía đỉnh núi!

"Không cho ta lên, ta lại càng muốn lên, ta nhất định phải xem trên đỉnh Bất Chu Sơn, rốt cuộc ẩn giấu thứ gì không thể cho người khác thấy!" Thầm lẩm bẩm một tiếng, bước chân của Nguyên Thủy càng lúc càng nhanh.

Pháp lực không ngừng tiêu hao, khiến sắc mặt Nguyên Thủy cũng dần dần có chút tái nhợt.

Ngay khi Nguyên Thủy sắp tiêu hao hết pháp lực trong cơ thể, hắn cuối cùng cũng đã thành công lên được đỉnh Bất Chu Sơn!

Trong khoảnh khắc Nguyên Thủy lên đến đỉnh Bất Chu Sơn, hắn sững sờ tại chỗ!

Chỉ thấy cách đó khoảng một ngàn mét, vô biên lôi kiếp đang không ngừng giáng xuống!

Uy lực của lôi kiếp vô cùng khủng bố, ngay cả Nguyên Thủy cũng không dám tiến lên.

"Trên đỉnh Bất Chu Sơn lại có lôi kiếp, lẽ nào… lẽ nào đang hủy diệt thứ gì đó sao?", đồng tử Nguyên Thủy co rút lại, không chút do dự, hắn trực tiếp triệu hồi một phần công đức khai thiên trong cơ thể ra.

"Tan cho ta!" Bàn Cổ khai thiên, công đức lớn biết bao, Nguyên Thủy do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, tự thân được hưởng một phần công đức khai thiên.

Dùng công đức khai thiên để xua tan lôi kiếp, không thể không nói, Nguyên Thủy thật đúng là phá gia chi tử!

Công đức khai thiên xuất hiện, lôi kiếp tự nhiên không thể địch lại, chỉ trong vài hơi thở, vô biên lôi kiếp đã bị công đức khai thiên nuốt chửng.

Thấy lôi kiếp biến mất, Nguyên Thủy nhanh chân tiến lên, đi về phía nơi lôi kiếp vừa mới oanh kích!

"Ông!" Nguyên Thủy vừa đi được mấy bước, ai ngờ hư không đột nhiên rung động, ngay cả cả Bất Chu Sơn dường như cũng xuất hiện dao động ngắn ngủi, phảng phất như ý chí của Bàn Cổ đang nổi

giận!

"Vút!" Trong lúc Nguyên Thủy đang ngẩn người, một đạo bạch quang lóe lên, lao thẳng về phía hắn, cuối cùng chui vào trong đầu hắn!

Khi bạch quang biến mất, Bất Chu Sơn mới ngừng rung động, phảng phất như vừa rồi chưa có chuyện gì xảy ra.

Còn Nguyên Thủy, lúc này đang nhắm chặt hai mắt, khí tức trên người lúc cao lúc thấp, không biết đang trải qua chuyện gì.

Sau một khắc ba giờ, Nguyên Thủy mới mở mắt ra, đồng thời miệng không nhịn được kinh ngạc nói: "Thời Gian Luân Bàn!" Thời Gian Luân Bàn, là pháp bảo cộng sinh của Thời Gian pháp tắc chưởng khống giả Thời Thần đạo nhân!

Thời Thần đạo nhân do một viên thanh thạch trong hỗn độn hóa thành, từ khi sinh ra đã nắm giữ Thời Gian pháp tắc, bạn sinh Hỗn Độn Linh Bảo chính là Thời Gian Luân Bàn do bản thể thanh thạch tạo thành.

So với Khai Thiên Thần Phủ, Hỗn Độn Thanh Liên, Hữu Tạo Hóa Ngọc Điệp, Thời Gian Luân Bàn chỉ kém hơn một chút, là một Hỗn Độn Linh Bảo vô cùng nghịch thiên!

Hỗn độn có ba ngàn pháp tắc, thường gọi là ba ngàn đại đạo!

Người chưởng khống mười pháp tắc đầu tiên đều là những đại năng có thực lực cường hoành, trong đó nổi tiếng nhất chính là sức mạnh pháp tắc chưởng khống giả Bàn Cổ!

Còn chín người chưởng khống còn lại lần lượt là: Thời Gian pháp tắc chưởng khống giả Thời Thần đạo nhân, Không Gian pháp tắc chưởng khống giả Dương Mi đạo nhân, Hỗn Độn pháp tắc chưởng khống giả Hỗn Độn lão tổ, Tiên Đạo pháp tắc chưởng khống giả

Hồng Quân lão tổ, Ma Đạo pháp tắc chưởng khống giả La Hầu ma tổ, Sinh Mệnh pháp tắc chưởng khống giả Linh Mộc đạo nhân, Ngũ Hành pháp tắc chưởng khống giả Ngũ Hành đạo nhân, Âm Dương pháp tắc chưởng khống giả Âm Dương đạo nhân, và cuối cùng là Hủy Diệt pháp tắc chưởng khống giả Băng Thiên đạo nhân!

Mười vị đại năng, đại diện cho mười loại sức mạnh pháp tắc đỉnh phong!

Nếu không phải Bàn Cổ là con của Đại Đạo, được Đại Đạo đặc biệt quan tâm, e rằng Bàn Cổ cũng không thể thành công chém giết chín người!

Nhưng dù vậy, cũng không ai biết chín người đó có thật sự đã chết hay không.

Giống như Hồng Quân và La Hầu, đã trải qua khai thiên đại kiếp, nhưng lại đều không chết.

Còn những người còn lại, có khả năng cũng không chết, đang ở một góc nào đó trong Hỗn Độn chữa thương, đều không thể nói chắc được!

Nhưng đối với Nguyên Thủy hiện tại, hắn sẽ không nghĩ nhiều như vậy.

Thời Gian Luân Bàn, pháp bảo cấp Hỗn Độn Linh Bảo, bên trong lại có sức mạnh của Thời Gian pháp tắc, sau khi được lôi kiếp gột rửa, khiến Thời Gian Luân Bàn có một chút tiến hóa, mơ hồ khiến trong Thời Gian Luân Bàn diễn sinh ra sức mạnh không gian!

Thời gian và không gian vốn là hai đạo pháp tắc tương phụ tương thành, muốn diễn sinh ra sức mạnh không gian, tuy khó, nhưng cũng tuyệt đối không phải là chuyện không thể!

Chương 5

Ngồi xếp bằng trên mặt đất, Nguyên Thủy bắt đầu luyện hóa Thời Gian Luân Bàn.

So với bốn mươi tám đạo linh bảo cấm chế của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, trong Thời Gian Luân Bàn, lại có năm mươi mốt đạo linh bảo cấm chế!

Cảm nhận linh bảo cấm chế trong Thời Gian Luân Bàn, trong lòng Nguyên Thủy vô cùng vui mừng!

Phải biết, linh bảo cấm chế càng nhiều, liền đại biểu cho tiềm lực của món linh bảo đó càng cao, uy lực càng lớn.

Chỉ cần Nguyên Thủy có thể thành công luyện hóa toàn bộ linh bảo cấm chế trong Thời Gian Luân Bàn, hắn tin rằng, đừng nói là Thánh Nhân, Thiên Đạo, e rằng Nguyên Thủy cũng có một trận chiến lực!

Đương nhiên, hiện tại nói những điều này có chút sớm, dù sao Nguyên Thủy mới vừa bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên sơ kỳ không lâu, cách thành Thánh Nhân còn có một khoảng cách lớn!

Luyện bảo không có năm tháng, trên đỉnh núi đã ngàn năm!

Chẳng mấy chốc, thời gian đã trôi qua ba ngàn năm!

"Keng!" Mạnh mẽ mở mắt ra, hai đạo kim quang từ trong mắt Nguyên Thủy bắn ra.

"Ầm!" Kim quang bắn lên đỉnh Bất Chu Sơn, tạo thành một rãnh sâu khổng lồ cao hơn mười trượng!

Đứng dậy, Nguyên Thủy lại đi một vòng trên đỉnh Bất Chu Sơn.

Nhưng, đáng tiếc là, Nguyên Thủy không phát hiện ra linh bảo nào cả.

Có thể hiện tại chưa phải lúc những linh bảo đó xuất thế, cho nên bất luận Nguyên Thủy tìm kiếm thế nào, cũng không thể phát hiện ra chúng ở đâu!

Nếu đã không phát hiện được, Nguyên Thủy cũng không cưỡng cầu, ngay lập tức hắn lại tế ra Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đi xuống núi.

Đi được khoảng nửa nén hương, chưa kịp Nguyên Thủy thành công xuống núi, chỉ nghe đột nhiên một giọng nói trong trẻo truyền vào tai hắn, khiến thân hình hắn dừng lại!

"Tiền bối xin dừng bước!" Âm thanh truyền vào tai Nguyên Thủy, phảng phất như tiếng hót của chim hoàng ly, lại như tiếng tiên nhạc du dương, tóm lại, rất hay!

"Ân?

Có chuyện gì sao?" Nghe tiếng gọi, Nguyên Thủy dừng bước, quay người nhìn lại phía sau!

Chỉ thấy sau lưng Nguyên Thủy, một nữ tử áo trắng khoảng mười tám mười chín tuổi đang đỏ mặt nhìn hắn, trong đôi mắt nàng, thỉnh thoảng lóe lên một tia sáng, không biết trong lòng đang nghĩ gì!

Thấy cảnh này, Nguyên Thủy không nhịn được mở miệng nói: "Nữ Oa?" "A?

Tiền bối biết tên của vãn bối sao?" Đúng vậy, nữ tử vừa gọi Nguyên Thủy lại, chính là Nữ Oa mà hắn đã cứu khi lên núi.

Nguyên Thủy vốn tưởng rằng sẽ không gặp lại nữa, ai ngờ hiện tại Nữ Oa đột nhiên xuất hiện trước mặt mình, khiến trong lòng hắn không khỏi thầm hô hữu duyên!

Nhưng, vì sao Nữ Oa lại có vẻ mặt e thẹn như vậy, lẽ nào, Nữ Oa biết chuyện rồi? … Có chút lúng túng im lặng hồi lâu, sau đó Nguyên Thủy khẽ ho một tiếng, nghiêm túc nói: "Đạo hữu có chuyện gì sao?" "Không dám, Nữ Oa lần trước được tiền bối cứu giúp, cảm kích vô cùng, lần này là đặc biệt đến cảm tạ tiền bối.

Vốn tưởng không thể gặp lại tiền bối nữa, không ngờ lại đợi được lâu như vậy, thật sự đã gặp lại tiền bối!" Nữ Oa một mặt hưng phấn đáp lời!

"Đợi lâu như vậy?

Lẽ nào… Nữ Oa đã đợi suốt ba ngàn năm?

Không, ta đã quên mất…" Nguyên Thủy thầm trầm tư trong lòng, lại không biết mình đã quên mất điểm mấu chốt!

Lần trước Nguyên Thủy giúp Phục Hy và Nữ Oa xua tan lôi kiếp, cứu mạng hai người.

Sau đó vì Nữ Oa không mảnh vải che thân, Nguyên Thủy lại không quản ngại vất vả giúp nàng mặc y phục.

Nhưng, Nguyên Thủy không biết, lần trước Nữ Oa hôn mê không phải là không có chút ý thức nào.

Trong quá trình Nguyên Thủy giúp Nữ Oa mặc y phục, nàng hoàn toàn có thể cảm nhận được, chỉ là vì pháp lực cạn kiệt, quá yếu ớt, cho nên mới không thể động đậy, thậm chí là mở miệng nói chuyện.

Còn vì sao vừa rồi Nữ Oa lại có vẻ mặt đỏ bừng, nguyên nhân, chính là vì Nguyên Thủy không thành thật!

Dù sao, Nguyên Thủy đã từng cảm nhận được "vốn liếng hùng hậu" của Nữ Oa!

"Để cảm tạ ơn cứu mạng của tiền bối, Nữ Oa đặc biệt khẩn

khoản mời tiền bối đến động phủ một chuyến.

Nếu tiền bối đồng ý, tin rằng huynh trưởng nhất định sẽ rất vui, không biết tiền bối có thể đồng ý không?" Mang theo một tia mong đợi, Nữ Oa vô cùng căng thẳng nhìn chằm chằm Nguyên Thủy, sợ hắn không đồng ý lời thỉnh cầu của mình!

Trầm ngâm một lát, Nguyên Thủy nghĩ ngợi, sau đó mở miệng nói: "Được rồi!" "Tiền bối, mời đi lối này!" Nói rồi, Nữ Oa dẫn đường phía trước, đi về phía động phủ của mình và Phục Hy!

Đường đi cũng không xa, chỉ đi hơn mười phút, hai người đã đến nơi động phủ tọa lạc!

Tiến vào bên trong, lúc này Phục Hy đang tu luyện.

Cảm nhận có người đi vào, Phục Hy mở mắt ra.

Khi thấy Nguyên Thủy sau lưng Nữ Oa, trong mắt không khỏi lóe lên một tia kinh ngạc.

"Tiểu muội, không biết vị đạo hữu này là?" Từ trên người Nguyên Thủy, Phục Hy có thể cảm nhận rõ ràng từng trận uy áp, cho nên, Phục Hy cũng không dám xem thường Nguyên Thủy, dùng một giọng điệu vô cùng hòa nhã hỏi Nữ Oa!

"Huynh trưởng, vị tiền bối này chính là ân nhân cứu mạng của ta năm đó!" Nữ Oa trả lời!

Sau đó Phục Hy lại từ Nữ Oa biết thêm một số tình huống, mới một mặt cảm kích tạ ơn Nguyên Thủy.

Nhưng đối với sự cảm tạ của Phục Hy, Nguyên Thủy lại không có phản ứng gì lớn.

Hiện tại thân phận khác nhau, địa vị tự nhiên cũng khác nhau.

Nguyên Thủy là Bàn Cổ chính tông, một trong Tam Thanh, lại có

thực lực cảnh giới Đại La Kim Tiên, còn Phục Hy, cùng lắm cũng chỉ là một tu sĩ Thái Ất Kim Tiên, so với Nguyên Thủy, quả thật là một trời một vực.

Dù sau này Phục Hy sẽ trở thành Yêu thánh của Yêu tộc và Thiên hoàng của Nhân tộc, nhưng khoảng cách với Nguyên Thủy, sẽ luôn tồn tại, cho đến khi ngày càng lớn!

Khẽ gật đầu, Nguyên Thủy đáp lại lời hỏi thăm của Phục Hy.

Tiếp đó ba người lại trò chuyện một phen, nhưng phần lớn thời gian đều là Nguyên Thủy chỉ điểm cho Nữ Oa và Phục Hy, dù sao thực lực ba người chênh lệch quá lớn, không nói chuyện được với nhau cũng là chuyện rất bình thường.

Cũng không biết có phải vì sau khi trọng sinh hay không, tính cách của Nguyên Thủy dần dần bắt đầu trở nên có chút "ngạo mạn"!

Không tự chủ được, trong lòng Nguyên Thủy, luôn dấy lên một tâm lý khinh thường người khác.

Mạnh mẽ lắc đầu, xua đi những suy nghĩ trong lòng, Nguyên Thủy tiếp tục chỉ điểm những chỗ còn mơ hồ trong tu luyện cho Nữ Oa và Phục Hy.

Sau khi chỉ điểm kết thúc, Nguyên Thủy mới đứng dậy cáo từ Nữ Oa và Phục Hy!

Hiện tại Hồng Hoang vừa mới bắt đầu khai tịch, đang trong thời kỳ phát triển tốc độ cao, Nguyên Thủy không có quá nhiều thời gian lãng phí ở Bất Chu Sơn.

Linh bảo trong Tam Tiên Đảo đang chờ đợi Nguyên Thủy, cho nên, Nguyên Thủy cũng không chuẩn bị dừng lại, định đi thẳng đến Đông Hải, tìm kiếm nơi Tam Tiên Đảo tọa lạc!

"Thời gian cũng không còn sớm, bần đạo cũng đến lúc phải rời

khỏi đây rồi.

Hai vị đạo hữu, hữu duyên lần sau gặp lại!" Nói xong, thân hình Nguyên Thủy lóe lên, biến mất tại chỗ!

Chương 6

Nguyên Thủy đột nhiên rời đi, khiến Nữ Oa và Phục Hy đều có chút không kịp trở tay.

Đặc biệt là Nữ Oa, vốn định cảm tạ Nguyên Thủy thật tốt, nhưng ai ngờ chưa kịp nói gì hắn đã rời đi.

Khẽ thở dài một tiếng, trong lòng xuất hiện một cảm giác mất mát, Nữ Oa lại phải nuốt lại tất cả những lời muốn nói với Nguyên Thủy vào bụng! … Hoa nở hai đóa, mỗi đóa một cành.

Không nói Nữ Oa đau lòng thế nào, lại nói đến Nguyên Thủy đã rời đi!

Vừa mới xuống khỏi Bất Chu Sơn, chưa kịp Nguyên Thủy bay về phía Đông Hải, liền bị tấn công.

Thế giới Hồng Hoang, hung linh vô số, trong đó nổi tiếng nhất phải kể đến Ngũ Trùng, Thất Cầm, Cửu Thú.

Trong Ngũ Trùng, có một loại yêu thú, tên là Đa Mục Kim Ngô Công, vừa ra đời đã có thực lực cảnh giới Kim Tiên.

Vì thân nó cứng như hoàng kim, nước lửa không xâm, phong lôi không nhập, không sợ đao kiếm binh thương, không sợ thần lực nghiền ép, cho nên vô cùng khó đối phó!

Phàm là sinh linh bị Đa Mục Kim Ngô nhắm tới, gần như chưa có ai có thể trốn thoát!

Thêm vào đó, Đa Mục Kim Ngô thích ẩn nấp trong bóng tối, phun sương vàng tấn công lén, người có thể tránh được đòn tập kích lại càng ít!

Nhưng lần này, hiển nhiên Đa Mục Kim Ngô đã chọn sai mục tiêu.

Chưa nói đến Nguyên Thủy có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp hộ thể, chỉ riêng thực lực của hắn, đã mạnh hơn Đa Mục Kim Ngô gấp trăm lần.

Muốn tấn công lén, thật là nực cười!

Liếc nhìn Đa Mục Kim Ngô đang ẩn nấp cách đó không xa, lúc nào cũng chuẩn bị tấn công lén, Nguyên Thủy khẽ cười lạnh một tiếng!

"Bách túc chi trùng, tử nhi bất cương, không biết có thật hay không!" Tiếng nói vừa dứt, Nguyên Thủy tế ra Thời Gian Luân Bàn, trực tiếp chém về phía Đa Mục Kim Ngô.

Từ khi có được Thời Gian Luân Bàn, Nguyên Thủy chưa từng thử nghiệm uy lực của nó.

Hiện tại Đa Mục Kim Ngô xuất hiện, chính là vật thí nghiệm tốt nhất của hắn!

Thời Gian Luân Bàn được Nguyên Thủy tế ra, trong nháy mắt đã xé rách không gian, bay thẳng đến nơi ẩn nấp của Đa Mục Kim Ngô.

"Phụt!" Chỉ trong vài hơi thở, Đa Mục Kim Ngô đã bị Thời Gian Luân Bàn chém thành hai nửa.

Đồng thời, trước khi Đa Mục Kim Ngô chết, một đạo kim quang bắn ra, kèm theo từng trận sương vàng, tấn công về phía Nguyên Thủy!

Sương vàng có thể trói buộc vạn vật thế gian, có thể ăn mòn kim cương chi khu, kim quang thì có thể trấn áp thần hồn của người khác, khiến họ không thể né tránh.

Cũng chính vì hai đại thần thông này của Đa Mục Kim Ngô, mới tạo nên hung danh lừng lẫy của nó trong Hồng Hoang!

Nhưng, dù vậy, cũng không thể ngăn cản được cái chết của Đa

Mục Kim Ngô!

Thời Gian Luân Bàn kim quang đại phóng, một luồng sức mạnh thời gian trào ra, chẳng mấy chốc, sương vàng và kim quang đều biến mất, để lại, chỉ là thi thể đã chết từ lâu của Đa Mục Kim Ngô mà thôi!

Đông Hải!

Sau khi chém giết Đa Mục Kim Ngô, Nguyên Thủy lại bay thêm ngàn năm nữa, mới đến được biên cảnh Đông Hải!

Đông Hải rộng lớn vô biên, nhìn đại dương xanh biếc không thấy bờ trước mắt, Nguyên Thủy cũng không khỏi có chút đau đầu.

Tam Tiên Đảo ở trên Đông Hải, đã là sự thật, nhưng muốn tìm thấy Tam Tiên Đảo bị Hỗn Độn đại trận ẩn giấu trên Đông Hải vô tận, độ khó của nó tuyệt đối khiến người ta khó mà tưởng tượng được, ít nhất so với việc leo lên đỉnh Bất Chu Sơn, độ khó e rằng cũng không kém hơn là bao!

Nhưng đã đến rồi, thì không có lý do gì để quay về.

Bằng vào sự cao ngạo trong lòng Nguyên Thủy, tự nhiên sẽ không biết khó mà lui.

Ngay cả đối mặt với ý chí của Bàn Cổ, Nguyên Thủy cũng không lùi nửa bước, hiện tại chỉ là tìm kiếm Tam Tiên Đảo bị ẩn giấu, Nguyên Thủy sao có thể lùi bước?

Triệu hồi tường vân, Nguyên Thủy phóng thần thức ra, quét sạch mọi ngóc ngách trong phạm vi mấy vạn dặm của Đông Hải.

Khoảng cách mấy vạn dặm đã là giới hạn mà thần thức của Nguyên Thủy có thể quét được.

Không phải Nguyên Thủy không thể tiếp tục mở rộng phạm vi quét của thần thức, nhưng nếu mở rộng thêm, hắn sẽ không dám đảm

bảo nhất định có thể tìm thấy Tam Tiên Đảo bị ẩn giấu!

Cùng lúc đó, ngay khi Nguyên Thủy đang không ngừng tìm kiếm vị trí ẩn giấu của Tam Tiên Đảo, chỉ nghe trên bầu trời, đột nhiên truyền ra một tiếng tuyên thệ hùng hậu vô cùng!

"Thiên Đạo ở trên, ta là tộc trưởng Long tộc Tổ Long, vì cảm thấy Thiên Đạo chưa hoàn thiện, đặc biệt lập ra Lân Giáp nhất tộc, và dùng chí bảo Long Châu của Long tộc trấn áp khí vận.

Từ nay về sau, Long tộc sẽ là thủ lĩnh của Lân Giáp nhất tộc, phàm là loài có vảy trong thiên hạ đều do Long tộc che chở, lấy đó để bổ sung Thiên Đạo, mong Thiên Đạo chứng giám!" "Ông!" Cùng với tiếng tuyên thệ hạ xuống, trên bầu trời phong vân biến ảo, ngũ sắc tường vân lượn lờ không ngừng, lại có từng trận tiên nhạc vang lên, tiếng ông minh huyền ảo vang vọng, một lúc sau, một đám mây công đức khổng lồ vô cùng rơi xuống, bay thẳng đến Đông Hải.

Khi rơi xuống Đông Hải, mây công đức chia làm hai, một phần lớn cho Tổ Long, vì Tổ Long có công lập ra Lân Giáp nhất tộc, còn phần nhỏ còn lại, thì chia cho toàn bộ thành viên của Lân Giáp nhất tộc, giúp nâng cao thực lực!

"Không ngờ Tổ Long lại nhanh chóng lĩnh ngộ được đạo của mình như vậy, nhưng không biết có phải thật sự đã lĩnh ngộ hay không!" Nhìn đám mây công đức biến mất trên bầu trời, Nguyên Thủy thầm nói một tiếng, đáy mắt lóe lên từng đạo tinh quang!

Long tộc tuyên thệ không chỉ tuyên bố sự trỗi dậy của Long tộc, mà còn đại biểu cho sự khởi đầu của thời kỳ Tam tộc tranh bá.

Lúc này của thế giới Hồng Hoang, không có đại năng nào nổi danh, ngay cả Hồng Quân đạo nhân của Ngọc Kinh Sơn, và La Hầu ma tổ của Tu Di Sơn, cũng đều im hơi lặng tiếng, chỉ có vài người biết rõ nội tình!

“Thiên Đạo ở trên, ta là tộc trưởng Phượng Hoàng nhất tộc Phượng Tổ, vì cảm thấy Thiên Đạo chưa hoàn thiện, đặc biệt lập ra Phi Cầm nhất tộc, và dùng chí bảo Phượng Hoàng Phiến của Phượng Hoàng nhất tộc trấn áp khí vận.

Từ nay về sau, Phượng Hoàng nhất tộc sẽ là thủ lĩnh của Phi Cầm nhất tộc, phàm là loài chim trong thiên hạ đều do Phượng Hoàng nhất tộc che chở, lấy đó để bổ sung Thiên Đạo, mong Thiên Đạo chứng giám!” “Thiên Đạo ở trên, ta là tộc trưởng Kỳ Lân nhất tộc Lân Tổ, vì cảm thấy Thiên Đạo chưa hoàn thiện, đặc biệt lập ra Tẩu Thú nhất tộc, và dùng chí bảo Kỳ Lân Ấn của Kỳ Lân nhất tộc trấn áp khí vận.

Từ nay về sau, Kỳ Lân nhất tộc sẽ là thủ lĩnh của Tẩu Thú nhất tộc, phàm là loài thú đi trên mặt đất trong thiên hạ đều do Kỳ Lân nhất tộc che chở, lấy đó để bổ sung Thiên Đạo, mong Thiên Đạo chứng giám!” Tổ Long tuyên thệ vừa mới hạ xuống không lâu, Phượng Tổ và Lân Tổ hai người liền phảng phất như được khai sáng, cũng lần lượt tuyên thệ!

Cũng chính vì hai người tuyên thệ, Phi Cầm nhất tộc và Tẩu Thú nhất tộc từ đó về sau đều có chủ nhân!

Trên bầu trời tiên nhạc lại vang lên, tiếng ông minh huyền ảo của Thiên Đạo lại vang vọng, đám mây công đức khổng lồ vô cùng lại rơi xuống, tất cả, đều đang tuyên bố sự khởi đầu thịnh vượng của Tam tộc!

Trong đó, tộc trưởng của Tam tộc vì có Thiên Đạo công đức tương trợ, cảnh giới pháp lực đều nâng lên đến cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Nếu không phải không có phương pháp đột phá Chuẩn Thánh, e rằng đã sớm trở thành cường giả Chuẩn Thánh!

Nhưng vạn sự có lợi ắt có hại, tuy được Thiên Đạo công đức

tương trợ, liên tiếp nâng lên mấy cảnh giới, nhưng cũng chính vì vậy, dẫn đến căn cơ không ổn, cho nên phải bế quan tu luyện mới được!

Như vậy, Tam tộc vốn có chút thế tranh chấp, sau khi tộc trưởng bế quan, đều thu liễm không ít, khiến đại địa Hồng Hoang vốn không yên ổn, lại bất ngờ yên ổn được hơn ngàn năm!

Thời gian trôi nhanh, năm tháng như thoi đưa, chớp mắt, ngàn năm đã qua!

Trong thời gian này, Nguyên Thủy vẫn luôn ở lại Đông Hải, mục đích của hắn chỉ có một, tìm kiếm Tam Tiên Đảo bị Hỗn Độn đại trận ẩn giấu.

Nhưng ông trời phảng phất như đang trêu đùa Nguyên Thủy, bất luận hắn tìm kiếm thế nào, cũng không thể tìm thấy nơi Tam Tiên Đảo tọa lạc!

Thở dài một tiếng, Nguyên Thủy cũng không khỏi cảm thấy có chút mệt mỏi!

Ngàn năm không ngừng tìm kiếm, Nguyên Thủy một khắc cũng không dừng lại, dù hắn do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, và có thực lực cảnh giới Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng hắn không phải là Thánh Nhân, không thể có pháp lực vô cùng vô tận.

"Ân?

Chỗ đó… có chút kỳ quái!" Ngay khi Nguyên Thủy cảm thấy có chút mệt mỏi chuẩn bị nghỉ ngơi một lát, đột nhiên, một trận dao động không gian quỷ dị đã thu hút ánh mắt của hắn!

Chương 7

Vừa rồi dao động không gian rất nhỏ, nhưng lại thật sự tồn tại.

Nếu không phải Nguyên Thủy khi luyện hóa Thời Gian Luân Bàn đã lĩnh ngộ được một chút không gian pháp tắc, e rằng thật sự không thể phát hiện!

"Được, nếu ngươi không hiện ra, vậy ta sẽ ép ngươi ra!" Trong đôi mắt như hắc bảo thạch lóe lên một tia hung ác, Nguyên Thủy đã mất hết kiên nhẫn.

Như vậy, Nguyên Thủy trực tiếp sử dụng một phương pháp có phần cực đoan, ép buộc!

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp xuất hiện trên đỉnh đầu Nguyên Thủy, kim quang cự tháp cao vạn trượng rủ xuống vô biên huyền hoàng chi khí.

Nhìn Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Nguyên Thủy phóng đại thân hình, ngay lập tức nắm lấy chóp tháp, hai tay ngưng lực trong nháy mắt đã vung Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp lên!

Bàn Cổ khai thiên, Đại Đạo cảm động trước thiện cử này, liền giáng xuống vô lượng công đức.

Công đức vô cùng lớn, trong đó một phần kết hợp với vô tận huyền hoàng chi khí giữa thiên địa, ngưng tụ thành Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp.

Tuy Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp là phòng ngự chí bảo, không có năng lực công kích, nhưng bảo vật này thắng ở chỗ có hiệu quả vạn pháp bất triêm, vạn pháp bất lạc.

Hỗn Độn đại trận tuy ẩn giấu, nhưng nếu gặp phải vô tận huyền hoàng chi khí gột rửa, e rằng lập tức sẽ lộ ra manh mối.

Cũng chính vì nguyên nhân này, cho nên Nguyên Thủy mới không tế ra Thời Gian Luân Bàn, mà sử dụng Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp!

"Ầm!" ừng tiếng vang lớn vang vọng khắp trời đất truyền ra, Đông Hải phương viên mấy vạn dặm dưới tiếng vang lớn sóng dữ cuồn cuộn, sóng biển kinh thiên.

Nhưng tất cả những điều này Nguyên Thủy đều không quan tâm, điều hắn quan tâm, chẳng qua chỉ là làm thế nào để phá vỡ Hỗn Độn đại trận, từ đó tiến vào Tam Tiên Đảo!

Dưới từng đòn tấn công cự tháp khủng bố của Nguyên Thủy, không lâu sau, Hỗn Độn đại trận bắt đầu lộ ra, đồng thời một hòn đảo nhỏ tiên khí lượn lờ, lúc ẩn lúc hiện xuất hiện trong mắt Nguyên Thủy!

"Bồng Lai Tiên Đảo!" Thấy hòn đảo nhỏ xuất hiện, đồng tử Nguyên Thủy co rút lại, ngay sau đó trong lòng vô cùng vui mừng!

Tam Tiên Đảo lần lượt là Bồng Lai, Phương Trượng, Doanh Châu.

Trong đó Bồng Lai là thượng đẳng tiên đảo trong Tam Tiên Đảo, so với Phương Trượng và Doanh Châu đều cao hơn không chỉ một bậc.

Hiện tại Bồng Lai Tiên Đảo xuất hiện, đối với Nguyên Thủy mà nói, tuyệt đối không khác gì một chuyện tốt trời ban!

Kìm nén sự kích động trong lòng, Nguyên Thủy dần dần bình tĩnh lại.

Tuy hiện tại Bồng Lai Tiên Đảo đã xuất hiện, nhưng làm thế nào

để đi vào lại là một vấn đề nan giải!

Nhưng may là Nguyên Thủy có đủ kiên nhẫn, cho nên phá vỡ Hỗn Độn đại trận, tiến vào Bồng Lai Tiên Đảo cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi!

Trước tiên đi một vòng, sau khi hiểu rõ toàn bộ chi tiết của Hỗn Độn đại trận, Nguyên Thủy bắt đầu cảm ngộ đại trận trước mắt!

Hỗn Độn đại trận là nơi Hồng Hoang vừa mới xuất hiện, kết hợp với đại đạo pháp tắc tự động hình thành đại trận.

Muốn phá vỡ, rất khó, ít nhất không có vạn năm thời gian thì không thể làm được.

Nhưng nếu lĩnh ngộ Hỗn Độn đại trận, sau đó tìm điểm yếu, thì có thể tiết kiệm được ba đến năm lần thời gian!

Ngồi xếp bằng trên không trung Bồng Lai Tiên Đảo, Nguyên Thủy tế ra pháp tắc chi lực mà mình đã lĩnh ngộ trong cơ thể.

Ba ngàn đại đạo, tương ứng với ba ngàn pháp tắc, chỉ có người thật sự có thể lĩnh ngộ pháp tắc, mới có thể trở thành cường giả!

Dù là Thánh Nhân, nếu không lĩnh ngộ đủ pháp tắc chi lực, cuối cùng, cũng sẽ trở thành kẻ yếu nhất!

Giống như Nữ Oa, tuy là người yếu nhất trong các Thánh, nhưng không phải vì Nữ Oa chứng đạo bằng công đức, mà vì pháp tắc chi lực mà Nữ Oa lĩnh ngộ không đủ, so với các Thánh Nhân khác còn kém hơn nhiều.

Trong các Thánh, Lão Tử lĩnh ngộ Vô Tình pháp tắc và Bình Hành pháp tắc, Thông Thiên lĩnh ngộ Chiến chi pháp tắc và Cương Mãnh pháp tắc, Tiếp Dẫn lĩnh ngộ Tịch Diệt pháp tắc, Chuẩn Đề lĩnh ngộ Cực Lạc pháp tắc, Nữ Oa lĩnh ngộ Diễn Sinh pháp tắc và Tạo Hóa pháp tắc, còn Nguyên Thủy cuối cùng, lĩnh ngộ Thiên Địa pháp tắc và

Trật Tự pháp tắc!

Vì hai pháp tắc này Nguyên Thủy đã tự động lĩnh ngộ khi hóa hình, cho nên cảm ngộ dễ hơn nhiều so với ba ngàn pháp tắc khác.

Nhưng sau này vì nguyên nhân của Thời Gian Luân Bàn, Nguyên Thủy lại lĩnh ngộ được Thời Gian pháp tắc và Không Gian pháp tắc!

Thời Gian pháp tắc Nguyên Thủy lĩnh ngộ được một phần ngàn, Không Gian pháp tắc, Nguyên Thủy lĩnh ngộ e rằng còn chưa đến một phần vạn!

Đương nhiên, đừng thấy hiện tại Nguyên Thủy lĩnh ngộ được ít pháp tắc, nhưng phải biết, ba ngàn pháp tắc, nếu thật sự có thể lĩnh ngộ thấu triệt một loại pháp tắc, e rằng trong nháy mắt sẽ trở thành tồn tại cấp Hồng Quân thời Thánh Nhân, ví dụ như không gian pháp tắc lĩnh ngộ giả Dương Mi lão tổ, sự tồn tại của ông ta, e rằng ngay cả Hồng Quân cũng không dám xem thường.

Nhưng vì khai thiên đại kiếp, Dương Mi vốn có thực lực cường hoành cũng phải cửu tử nhất sinh, dù không chết, cũng phải lột một lớp da!

Thời gian chậm rãi trôi qua, cùng với việc Nguyên Thủy lĩnh ngộ Hỗn Độn đại trận, chớp mắt ba ngàn năm đã qua!

"Keng!" Một đạo kim quang từ trong mắt Nguyên Thủy bắn ra, Nguyên Thủy vốn đang nhắm chặt hai mắt đã mở mắt ra!

Lúc này của Nguyên Thủy, cũng không biết có phải vì lĩnh ngộ Hỗn Độn đại trận hay không, khí tức trên người lại trở nên sâu thẳm vô cùng, cho người ta một cảm giác bí ẩn không thể đoán được, không thể nhìn thấu!

"Hỗn Độn pháp tắc, ha ha ha ha, đạo của ta đã thành!" Nguyên Thủy cười lớn hai tiếng, ngay sau đó thân hình lóe lên, đã vượt qua

Hỗn Độn đại trận, tiến vào trong Bồng Lai Tiên Đảo!

Lĩnh ngộ Hỗn Độn đại trận, vô tình lại khiến Nguyên Thủy lĩnh ngộ được Hỗn Độn pháp tắc.

Tuy chỉ có một tầng, nhưng lại khiến Nguyên Thủy bước vào ngưỡng cửa lĩnh ngộ Hỗn Độn pháp tắc, đối với tu hành sau này của Nguyên Thủy mà nói, tuyệt đối là một chuyện tốt trời ban!

Tiến vào Bồng Lai Tiên Đảo, Nguyên Thủy bắt đầu quan sát kỹ lưỡng hoàn cảnh xung quanh.

Yên hà tán thải, nhật nguyệt dao quang, kỳ hoa trán phóng, tiên khí lượn lờ.

Vô biên tường vân phiêu đãng trong đảo, linh khí trong đảo lại gần như ngưng tụ thành chất lỏng.

Từ đó cũng có thể thấy được linh khí trong đảo dồi dào đến mức nào, hít mạnh một hơi, lập tức sẽ cho người ta một cảm giác sảng khoái, phảng phất như có một chậu suối linh từ đầu tưới xuống chân, tinh lực sung mãn.

Trong đảo kỳ hoa dị quả vô số, tuy không có sinh mệnh tồn tại, nhưng lại không hề cho người ta cảm giác lạnh lẽo!

Nụ cười trên khóe miệng khẽ nhếch lên, Nguyên Thủy vô cùng hài lòng với hoàn cảnh nơi đây.

Khi Nguyên Thủy tiến vào trung tâm đảo, nụ cười trên mặt càng thêm rạng rỡ!

Chỉ thấy ở trung tâm đảo, một cái ao như bạch ngọc lơ lửng giữa không trung.

Ao vô cùng lớn, nước trong ao lững lờ, ở trung tâm trôi nổi một đóa sen trắng thánh khiết vô cùng, sen trắng có mười hai phẩm, chính

là chí bảo mà Nguyên Thủy đã sớm dự liệu trong lòng, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên!

Hỗn Độn sơ khai, vạn vật chưa sinh, trời đất liền thành một khối, chỉ có một cây Sáng Thế Thanh Liên được thai nghén trong đó.

Thanh liên có năm phiến lá, nở ra hai mươi bốn cánh hoa, giữa tâm sen kết thành năm hạt sen.

Sau này, đại kiếp khai thiên ập đến, Sáng Thế Thanh Liên không thể chịu nổi ma nạn của đại kiếp nên bị hủy hoại, cuối cùng hóa thành vô số chí bảo.

Về phần năm hạt sen kia, chúng lần lượt hóa thành năm đóa hoa sen chí bảo mười hai phẩm!

Năm đóa hoa sen chí bảo mười hai phẩm gồm: Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, và cuối cùng là Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên!

Trong năm đóa hoa sen chí bảo, Tạo Hóa Thanh Liên là mạnh nhất, đẳng cấp cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Bốn đóa hoa sen mười hai phẩm còn lại thì là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Chưa nói đến các hoa sen mười hai phẩm khác, chỉ riêng Tịnh Thế Bạch Liên thôi cũng đã phi phàm!

Chương 8

Tương truyền, Tịnh Thế Bạch Liên trời sinh có năng lực tịnh hóa, bên trong còn ẩn chứa pháp tắc tịnh hóa, là một trong những pháp tắc thượng đẳng của ba ngàn đại đạo.

Một khi lĩnh ngộ được, liền có thể trở thành thánh nhân Tịnh Hóa, cảnh giới cũng có thể đề thăng lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, quả thực lợi hại vô cùng!

Đương nhiên, bất luận là lĩnh ngộ pháp tắc tịnh hóa hay dựa vào pháp tắc tịnh hóa để thành thánh, ở trong Hồng Hoang đều khó mà đạt được!

Dù sao trong Hồng Hoang vẫn có Thiên Đạo tồn tại, Thiên Đạo sao có thể cho phép thánh nhân của nó tiến vào Hồng Hoang?

Ngay cả với thực lực của Dương Mi lão tổ ở hậu kỳ Hồng Hoang cũng không thể tiến vào Hồng Hoang tiêu dao tự tại, từ đó có thể thấy được Thiên Đạo áp chế thánh nhân mạnh đến mức nào!

Gạt bỏ những suy nghĩ lan man trong đầu, lúc này Nguyên Thủy chỉ có thực lực Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nghĩ nhiều cũng vô ích.

Đối với Nguyên Thủy bây giờ, việc cần làm nhất chính là luyện hóa Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, có thêm một phần thủ đoạn tự vệ!

"A, ..." Tiến lên hai bước, ngay lúc Nguyên Thủy định đưa pháp lực vào trong Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên để chuẩn bị luyện hóa thì đột nhiên phát hiện dòng nước suối nuôi dưỡng Tịnh Thế Bạch Liên có vấn đề.

"Chẳng lẽ là Tam Quang Thần Thủy?" Trong lòng kinh ngạc,

Nguyên Thủy lập tức kiểm tra, khi phát hiện nước trong hồ này quả thực là Tam Quang Thần Thủy, Nguyên Thủy không khỏi mừng rỡ!

Tam Quang Thần Thủy bao gồm: Nhật Quang Thần Thủy màu vàng, Nguyệt Quang Thần Thủy màu trắng, và Tinh Quang Thần Thủy màu tím!

Ba loại thần thủy này nếu tách riêng ra đều là vũ khí hại người.

Phải biết rằng, Nhật Quang Thần Thủy có thể tiêu mòn huyết nhục xương cốt, Nguyệt Quang Thần Thủy có thể ăn mòn nguyên thần hồn phách, Tinh Quang Thần Thủy có thể thôn phệ chân linh thức niệm.

Nếu thật sự dùng để công kích địch nhân, ít ai có thể sống sót.

Nhưng nếu hợp nhất ba loại thần thủy này lại, hiệu quả sẽ hoàn toàn khác!

Một khi ba loại thần thủy đáng sợ vô cùng này hợp nhất, chúng sẽ biến thành Tam Quang Thần Thủy, thánh dược chữa thương đệ nhất Hồng Hoang.

Ngay cả Nhân Sâm Quả, Cửu Chuyển Kim Đan, hay Hoàng Trung Lý cũng không thể so sánh!

Một hồ lớn Tam Quang Thần Thủy thế này, nếu thực sự sử dụng, ít nhất có thể dùng được hàng ngàn lần.

Như vậy, Nguyên Thủy thật sự đã gặp đại vận!

Từ trong lòng lấy ra một cái hồ lô, sau khi hút vào hai phần ba Tam Quang Thần Thủy, Nguyên Thủy mới dừng lại!

Số Tam Quang Thần Thủy này đủ để hắn dùng trong một thời gian dài.

Về phần còn lại, xem ra cái hồ này dường như có năng lực tái sinh

Tam Quang Thần Thủy, nên Nguyên Thủy không định lấy đi toàn bộ một lần.

Cất kỹ hồ lô, Nguyên Thủy liền ngồi xếp bằng xuống, những đóa hoa sen còn lại nở rộ.

Rất nhanh, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên xuất hiện dưới tọa hạ của Nguyên Thủy, đồng thời từng luồng khí tức thánh khiết tinh thuần vô cùng tràn vào cơ thể hắn, giúp hắn đề thăng cảnh giới.

So với các Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khác, ưu điểm của Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên là vừa có thể giúp chủ nhân đề thăng thực lực, vừa có thể tự động luyện hóa.

Như vậy, đã tiết kiệm cho Nguyên Thủy rất nhiều thời gian!

Tu luyện không có năm tháng, chớp mắt đã ngàn năm trôi qua.

Trong lúc Nguyên Thủy vừa luyện hóa Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên vừa đề thăng thực lực, thì ở một nơi khác, tại trung tâm của Tu Di Sơn ở phương Tây!

"Chúc mừng chủ nhân xuất quan, thực lực của chủ nhân đại tăng, tin rằng nhất định có thể nhất thống Hồng Hoang, trở thành đại thánh nhân chí tôn vô thượng!" "Không sai, lời Hắc Bào nói rất đúng.

Chủ nhân nay thực lực đại tăng, tin rằng nhất định có thể nhất thống Hồng Hoang, trở thành chủ của vạn tộc!" La Hầu vừa bước ra khỏi mật thất, Hắc Bào và Cự Hạt hai người liền vội vàng tiến lên, vẻ mặt đầy sùng kính nói!

Liếc nhìn hai người, trên khuôn mặt âm trầm của La Hầu lóe lên một tia hung ác: "Được rồi, không cần nhiều lời vô nghĩa như vậy.

Nay bản tọa đã xuất quan, cũng đã đến lúc chuẩn bị rồi.

Hắc Bào, Cự Hạt, bên kia chuẩn bị thế nào rồi?" "Chủ nhân yên

tâm, mọi việc đã chuẩn bị ổn thỏa, chỉ chờ đại chiến nổ ra là có thể nhân lúc hỗn loạn mà dung nhập vào đó!" Hắc Bào và Cự Hạt vội vàng đáp lời!

"Ừm, tốt lắm.

Lượng kiếp đã đến, việc còn lại ta chỉ cần từ từ chờ đợi là được.

Nhưng không, ta luôn cảm thấy dường như có kẻ sẽ phá hỏng đại kế của ta, chẳng lẽ?" Trong lòng hiện lên một bóng người, trong mắt La Hầu lóe lên một tia ngưng trọng!

Cùng lúc đó, tại Ngọc Kinh Sơn cách Tu Di Sơn ức vạn vạn dặm, một đạo nhân mặc đồ mộc mạc, toàn thân bao quanh bởi khí tức huyền ảo cũng mở mắt ra!

Đạo nhân này không phải ai khác, chính là đại năng thời Hỗn Độn, Hồng Quân lão tổ.

Nhưng vì đại kiếp khai thiên, Hồng Quân bị Bàn Cổ trọng thương, hiện tại chỉ có thể dựa vào Tạo Hóa Ngọc Điệp để hồi phục thương thế, đồng thời nhân cơ hội tham ngộ ba ngàn đại đạo trong ngọc điệp, mưu đồ đột phá cảnh giới hiện tại!

Khóe miệng hơi nhếch lên, Hồng Quân ngẩng đầu, ánh mắt dường như vượt qua vô số không gian, đối diện trực tiếp với La Hầu.

Sau vài hơi thở, Hồng Quân mới thu hồi ánh mắt, rồi tiếp tục lĩnh ngộ ba ngàn đại đạo.

Nhưng, một giây trước khi lĩnh ngộ, dường như ông đã nói thầm điều gì đó, nhưng vì giọng nói quá nhỏ nên không ai nghe thấy!

"Hừ!

Lão đạo Hồng Quân, tốt nhất đừng cản đường bản tọa, nếu không, đừng trách bản tọa thủ hạ vô tình!" Cũng lẩm bẩm một tiếng,

La Hầu xoay người rời khỏi Tu Di Sơn, thân ảnh nhanh chóng biến mất!

Theo mệnh lệnh của La Hầu truyền xuống, Hắc Bào và Cự Hạt đều phái vô số sứ giả dưới trướng đến khắp nơi trong Hồng Hoang.

Cùng lúc đó, khi các sứ giả này vừa đến những nơi ẩn náu khắp Hồng Hoang, thì ở một nơi khác, tam tộc cũng đã bắt đầu hỗn chiến.

Long tộc chiếm cứ tứ hải, Phượng Hoàng nhất tộc chiếm cứ Bất Tử Hỏa Sơn và bầu trời, Kỳ Lân nhất tộc chiếm cứ đại địa Hồng Hoang.

Cả ba tộc đều muốn trở thành bá chủ duy nhất của thế giới Hồng Hoang, nên chuẩn bị chinh phạt hai tộc còn lại.

Nhưng vì Long tộc mạnh nhất, con cháu đông nhất, nên Phượng Hoàng nhất tộc và Kỳ Lân nhất tộc đã liên minh, hai tộc liên thủ đối kháng Long tộc.

Như vậy, tam tộc miễn cưỡng hình thành thế chân vạc!

Tại trung tâm đại điện Long cung của Long tộc!

"Huynh trưởng, Phượng tổ và Lân tổ kia quả thực không biết tốt xấu.

Long tộc ta đã nhiều lần hạ thủ lưu tình, nhưng chúng vẫn luôn chống cự.

Cứ tiếp tục như vậy, e rằng Long tộc ta cũng sẽ tổn thất thảm trọng.

Vì vậy, huynh trưởng, thần đệ hy vọng được dẫn binh công đả hai tộc, để chúng biết sự lợi hại của Long tộc ta, đồng thời dương danh uy thế của Long tộc, để răn đe những kẻ tiểu nhân trong Hồng Hoang!" Đứng trước mặt Tổ Long, Ngạo Thiên vẻ mặt tức giận,

phẫn hận nói!

Thân phận của Ngạo Thiên vô cùng cao quý, bản thể là Cửu Trảo Tử Kim Thần Long, so với Tổ Long do Cửu Trảo Hỗn Độn Thần Long hóa thành cũng không hề thua kém.

Cả hai đều do gân xanh của Bàn Cổ kết hợp với pháp tắc thiên địa hóa thành.

Có thể nói, có Tổ Long và Ngạo Thiên tồn tại, Long tộc sẽ vĩnh viễn là kẻ mạnh nhất trong tam tộc!

Ngồi ngay ngắn trên cao đài, Tổ Long từ từ mở mắt, rồi cúi đầu đáp: "Hiền đệ chớ nên nóng vội, việc này vi huynh đã sớm có tính toán.

Chương 9

Hiện tại Long Châu của vi huynh đã đến thời khắc mấu chốt của việc luyện hóa.

Chỉ cần triệt để luyện hóa xong Long Châu, vi huynh sẽ lập tức xuất binh công đả Phượng Hoàng nhất tộc và Kỳ Lân nhất tộc!" "Ồ?

Vậy thần đệ xin chúc mừng huynh trưởng trước!" Nghe lời Tổ Long nói, Ngạo Thiên vui mừng nói!

Phất phất tay, trên mặt Tổ Long không có chút vui mừng nào, ngược lại có phần lo lắng.

Dù hiện tại Long tộc là bên mạnh nhất trong tam tộc, nhưng sau này ai dám đảm bảo Long tộc có thể tiếp tục hưng thịnh như vậy?

Thế sự vô thường, dù Tổ Long không lo lắng Long tộc sẽ suy tàn, nhưng lỡ như thật sự có ngày đó thì sao?

Nhìn lại Ngạo Thiên mặc tử bào bên cạnh, sắc mặt Tổ Long mới khá hơn một chút.

May mà có đệ đệ Ngạo Thiên giúp đỡ, nếu không, Long tộc e rằng thật khó mà chống đỡ được dưới sự công kích của Phượng Hoàng nhất tộc và Kỳ Lân nhất tộc!

"Đúng rồi huynh trưởng, hôm nay ta nghe thủ hạ nói, trên Đông Hải do Long tộc ta quản hạt, lại mơ hồ có tiên đảo xuất hiện.

Đối với Long tộc ta mà nói, đây tuyệt đối là một tin vui lớn.

Huynh trưởng trấn giữ Long cung, không thể tùy tiện ra ngoài, việc này cứ giao cho thần đệ đi, để thần đệ đi thăm dò một phen, xem trên tiên đảo rốt cuộc có thứ gì tồn tại!" Trong đầu lóe lên một tia sáng, dường như đã nghĩ ra điều gì, Ngạo Thiên liền mở miệng nói

với Tổ Long!

Nghe lời Ngạo Thiên nói, Tổ Long gật đầu, dặn dò hắn phải cẩn thận, tuyệt đối không được đại ý!

Bực bội phất tay, Ngạo Thiên không nghe Tổ Long lải nhải nữa, ra khỏi Long cung, hóa thành bản thể Cửu Trảo Tử Kim Thần Long bay về phía đảo Bồng Lai!

Đảo Bồng Lai vì bị Nguyên Thủy chiếm lĩnh, Hỗn Độn Đại Trận cũng bị Nguyên Thủy dễ dàng thu lại.

Đối với Nguyên Thủy hiện tại, Hỗn Độn Đại Trận vẫn chưa thể hoàn toàn lĩnh ngộ, cần phải nghiên cứu sâu hơn.

Chính vì vậy, Nguyên Thủy mới thu lại Hỗn Độn Đại Trận.

Nhưng Nguyên Thủy cũng không trực tiếp để lộ toàn bộ đảo Bồng Lai, mà cũng thiết lập một trận pháp.

Đương nhiên, trận pháp này so với Hỗn Độn Đại Trận tự nhiên kém hơn mấy lần, nếu không Ngạo Thiên cũng không dễ dàng phát hiện ra vị trí của đảo Bồng Lai như vậy!

Trên không đảo Bồng Lai!

Chỉ mất vài canh giờ, Ngạo Thiên đã đến địa giới đảo Bồng Lai.

Nhìn trận pháp bao phủ đảo, trong mắt Ngạo Thiên lóe lên một tia khinh thường.

Đại trận này tuy được xem là trận pháp thượng đẳng, nhưng đối với hắn, chẳng qua chỉ là hư không.

Muốn phá vỡ, chỉ cần vài trảo là đủ!

Ngạo Thiên lập tức hóa thành bản thể Cửu Trảo Tử Kim Thần Long, dựa vào nhục thân cường hãn vô cùng, trực tiếp một trảo hướng về phía điểm yếu của đại trận mà cào tới.

Chỉ nghe một tiếng "ầm", đại trận bạch quang lóe lên, dường như không thể chịu nổi một trảo của Ngạo Thiên!

Trong đảo Bồng Lai, Nguyên Thủy đang tu luyện cũng bị dư chấn của đại trận làm cho tỉnh giấc.

Nguyên Thủy lập tức bước xuống từ Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, bước ra khỏi đảo Bồng Lai, đi ra ngoài!

"Kẻ nào dám cả gan làm càn như vậy?" Trong mắt lóe lên một tia hung quang, trong lòng Nguyên Thủy vô cùng khó chịu!

Phải biết rằng, là Nguyên Thủy do một trong những nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, bản thân cao quý vô cùng.

Nay có kẻ dám mạo phạm, sao hắn có thể nuốt trôi cục tức này!

"Ồ?

Không ngờ tiên đảo đã bị người chiếm rồi?" Ngạc nhiên một tiếng, Ngạo Thiên liền cười lạnh đáp: "Ta là Long tộc chi hoàng Ngạo Thiên, hòn đảo này thuộc địa phận quản hạt của Long tộc ta, các ngươi mau chóng rời đi, nếu không đừng trách ta thủ hạ vô tình!" Dựa vào thế lực lớn mạnh của Long tộc hiện nay, Ngạo Thiên lập tức nói rõ thân phận.

Hắn làm vậy có hai mục đích, thứ nhất là răn đe Nguyên Thủy, nói cho Nguyên Thủy biết hắn là hoàng giả Long tộc, thân phận cao quý, là một tồn tại không thể trêu chọc.

Về phần thứ hai, là tuyên bố chủ quyền của đảo Bồng Lai.

Mặc dù đảo Bồng Lai bị Nguyên Thủy chiếm lĩnh, nhưng đảo lại nằm trong Đông Hải, nên theo lý mà nói, quả thực thuộc quyền quản hạt của Long tộc!

"Ha ha, một tên Long hoàng nhỏ nhoi cũng dám ở trước mặt bản

tọa làm càn.

Bản tọa là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, Nguyên Thủy Thiên Tôn của Tam Thanh.

Bảo bản tọa rời đi, ha ha ha ha, thật là một trò cười lớn nhất thiên hạ!" Vẻ mặt chế giễu nhìn Ngạo Thiên, Nguyên Thủy vô cùng khinh thường lời nói của hắn.

Luận về thân phận, hắn do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, trong toàn bộ Hồng Hoang đều là tồn tại đỉnh cao nhất.

Luận về địa vị, ngày sau tất thành thánh nhân, Long tộc trước mặt hắn chẳng khác gì con kiến.

Luận về thực lực, bản thân Nguyên Thủy có thể vượt cấp chiến đấu, cộng thêm vô số pháp bảo trong tay, đừng nói là Ngạo Thiên, một Long tộc nhị hoàng, dù Tổ Long đích thân đến đây cũng không đủ tư cách!

"Cái gì?

Do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành?" Nghe lời Nguyên Thủy nói, Ngạo Thiên ngây người tại chỗ.

Thân phận của hắn tuy tôn quý, nhưng cũng phải xem so với ai.

Thế giới Hồng Hoang chính là do Bàn Cổ sáng tạo ra, hắn cũng chỉ là do một sợi gân xanh của Bàn Cổ hóa thành, so với nguyên thần Bàn Cổ, thật sự không đủ tư cách!

"Hừ, do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành thì đã sao, hòn đảo này là địa phận quản hạt của Long tộc ta.

Tự ý chiếm lĩnh đã xúc phạm đến Long tộc ta, mau chóng rời đi, nếu không....." Nói đến đây, Ngạo Thiên dừng lại, trong mắt hung quang tứ phía, bộ dạng hung ác đó khiến người ta không rét mà run!

Đối với Ngạo Thiên mà nói, do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành thì đã sao.

Hiện nay Long tộc thế lực lớn mạnh, chưởng khống phần lớn Hồng Hoang.

Hơn nữa Bàn Cổ đã thân tử, chắc chắn không thể phục sinh, thân phận tôn quý cũng vậy, không thể tạo thành hiệu quả thực tế.

Nếu Nguyên Thủy thông minh, tự mình rời đi, Ngạo Thiên cũng sẽ không ngăn cản, nhưng nếu Nguyên Thủy ngoan cố không chịu nghe, Ngạo Thiên không chừng thật sự phải cùng Nguyên Thủy so tài một phen!

"A, thú vị, thật thú vị.

Xem ra bản tọa lâu ngày không xuất thế lại bị người ta xem là quả hồng mềm.

Thôi được, vậy thì đấu một trận.

Nếu ngươi có thể đỡ được ba chiêu công kích của ta, ta sẽ để ngươi rời đi.

Nếu không đỡ được, hôm nay bản tọa sẽ chém giết ngươi ngay tại đây, để kính sợ Bàn Cổ đại thần!" Nguyên Thủy lần này thật sự nổi giận.

Từ khi xuất thế đến nay, chưa từng có kẻ nào dám nói chuyện với hắn như vậy.

Một con giun nhỏ cũng dám như thế, thật không biết sống chết.

Chương 10

Như vậy, Nguyên Thủy nhất định phải cho hắn một bài học sâu sắc, để hắn biết sự lợi hại của mình!

"Nói khoác không biết ngượng, ra chiêu đi!" Lạnh lùng hừ một tiếng, Ngạo Thiên quát!

"Tốt, xem cho kỹ!" Nguyên Thủy hai tay khẽ vung trong không trung, trong khoảnh khắc vạn đạo hà quang tuôn ra, hư không rách toạc, linh khí tứ phía.

Từng trận khí tức huyền ảo vô cùng đặc thù từ bản thân Nguyên Thủy phát ra.

Cảm nhận được khí tức khủng bố mà Nguyên Thủy tỏa ra, đồng tử Ngạo Thiên co rút lại, trong lòng kinh hãi không thôi.

Vốn tưởng rằng bản lĩnh của Nguyên Thủy không mạnh lắm, một mình hắn đủ sức đối phó.

Nhưng bây giờ xem ra, e rằng đã đá trúng tấm sắt rồi.

Nhưng tên đã lên dây không thể không bắn, bây giờ hối hận cũng đã muộn.

Như vậy, chỉ có thể đỡ lấy công kích của Nguyên Thủy, rồi tìm cơ hội rời đi!

"Thời Gian Luân Bàn!" Đã nói ba chiêu là ba chiêu, Nguyên Thủy sẽ không công kích nhiều hơn.

Nhưng ba chiêu công kích này lại đều dùng Thời Gian Luân Bàn.

Đừng nói là Ngạo Thiên, dù Tổ Long đến đây cũng phải mất nửa cái mạng.

Uy lực của Hỗn Độn Linh Bảo há có thể dễ dàng chống đỡ như vậy?

Dám bất kính với Nguyên Thủy, cái giá phải trả không thảm liệt một chút sao được?

"Ông!

Ông!

Ông!" Thời Gian Luân Bàn bắt đầu chuyển động, từng luồng sức mạnh thời gian từ trong đó tuôn ra.

Thời gian pháp tắc là một trong mười đại pháp tắc chí cao, chỉ xếp sau Lực Chi Pháp Tắc, sự khủng bố của nó không cần phải nghi ngờ.

Vừa mới xuất hiện, Ngạo Thiên liền cảm giác mọi thứ xung quanh đã thay đổi.

Đầu tiên là không gian vặn vẹo, pháp lực vốn đã tích trữ trong cơ thể cũng nhanh chóng trôi đi, chỉ trong chớp mắt đã tiêu tan hết.

Ngoài pháp lực, còn có nhục thân.

Nhục thân vốn nên phòng ngự vô song, vào lúc này lại như quay về lúc Ngạo Thiên vừa mới hóa hình, lực phòng ngự e rằng ngay cả một tu sĩ Kim Tiên bình thường cũng có thể phá vỡ.

Những thay đổi này chỉ là bắt đầu.

Ngay sau đó, hư không vỡ vụn, lộ ra bóng tối vô tận.

Gió lốc hỗn độn đáng sợ từ trong đó bay ra, quấn quanh người Ngạo Thiên, chỉ vài cái đã khiến hắn trọng thương.

"Không ổn, cứ tiếp tục như vậy ta chắc chắn sẽ chết!" Cảm nhận thương thế của mình, Ngạo Thiên cũng không còn bình tĩnh được nữa, sự hoảng loạn trong lòng hiện rõ trên mặt.

Nhìn sự biến đổi của Ngạo Thiên ở phía xa, Nguyên Thủy lạnh lùng chờ đợi.

Vừa rồi chỉ là không thúc đẩy Thời Gian Luân Bàn công kích, đã ép Ngạo Thiên đến bước này.

Nếu thật sự sử dụng công kích của nó, e rằng Ngạo Thiên ngay cả thời gian phản ứng cũng không có đã bị giết chết!

Nhưng thúc đẩy Thời Gian Luân Bàn, đối với Nguyên Thủy cũng là một công trình lớn.

Dù sao Thời Gian Luân Bàn là Hỗn Độn Linh Bảo, Nguyên Thủy vừa mới thúc đẩy đã bị hút cạn toàn bộ pháp lực.

May mà trong lúc tu luyện Nguyên Thủy đã đặc biệt dùng Tam Quang Thần Thủy luyện chế một ít Hồi Nguyên Đan, nếu không thật sự có khả năng bị Thời Gian Luân Bàn hút chết!

"Này đạo nhân kia, ta là đệ đệ của Tổ Long, nếu ngươi dám giết ta, huynh trưởng nhất định sẽ không tha cho ngươi.

Mau thu linh bảo lại, để ta rời đi!" Lớn tiếng hét lên, Ngạo Thiên biết rõ không thể chống lại công kích của Thời Gian Luân Bàn, liền vội vàng cầu xin tha thứ.

Nhưng thái độ cầu xin này, dường như có phần cứng rắn, khiến Nguyên Thủy vốn đã có lửa giận trong lòng càng thêm phẫn nộ!

Cầu xin tha thứ phải có bộ dạng của kẻ cầu xin.

Nếu Ngạo Thiên đã cứng rắn như vậy, Nguyên Thủy cũng không ngại để hắn cứng rắn đến cùng.

Về phần Tổ Long bên kia, đại kiếp đã đến, Tổ Long đã bị cuốn vào đại kiếp, trước tiên không nói có thể tìm Nguyên Thủy gây phiền phức hay không, dù có thể, Nguyên Thủy há sẽ sợ?

Nghĩ vậy, Nguyên Thủy cũng không lưu thủ, một lần nữa đưa toàn bộ pháp lực trong cơ thể vào Thời Gian Luân Bàn, Nguyên Thủy trực tiếp muốn lấy mạng Ngạo Thiên!

Ba chiêu công kích, bây giờ là chiêu thứ hai, có thể đỡ được hay không phải xem tạo hóa của Ngạo Thiên!

"Lòng dạ thật độc ác, ta liều mạng với ngươi!" Thấy Nguyên Thủy đối với lời cầu xin của mình hoàn toàn không động lòng, Cửu Trảo Tử Kim Thần Long do Ngạo Thiên hóa thành vào lúc này thân thể quang mang đại phóng, ánh sáng le lói kia dường như đã chống lại được lực lượng pháp tắc của Thời Gian Luân Bàn.

"Đốt cháy tinh huyết sao?" Nhìn động tác của Ngạo Thiên, Nguyên Thủy không khỏi kinh ngạc một tiếng, nhưng nụ cười nhanh chóng lại hiện lên trên mặt hắn.

Công kích của Thời Gian Luân Bàn nếu dễ dàng chống đỡ như vậy, Nguyên Thủy cũng không cần phải hao phí toàn bộ pháp lực trong cơ thể để thúc đẩy nó.

Vì vậy, thất bại của Ngạo Thiên đã được định trước, chỉ xem hắn có thể chịu được sự xóa bỏ thần thức của Thời Gian Luân Bàn hay không!

Ngay vừa rồi, một ý nghĩ bất chợt đã khiến Nguyên Thủy thay đổi ý định tha cho Ngạo Thiên.

Cửu Trảo Tử Kim Thần Long, do gân xanh Bàn Cổ hóa thành, lại là đệ đệ của Tổ Long, Long tộc chi hoàng, nếu có thể luyện chế Ngạo Thiên thành khôi lỗi, ngày sau đối với Nguyên Thủy trợ giúp không thể nói là không lớn!

Dù sao trong thế giới Hồng Hoang, Long tộc là một đại tộc, những thứ cần mưu đồ từ trên người Long tộc nhất định không ít.

Có Ngạo Thiên làm khôi lỗi tay sai, hành sự sẽ thuận tiện hơn người khác rất nhiều!

Nghĩ vậy, chiêu công kích thứ ba của Nguyên Thủy liền giáng xuống.

Thời Gian Luân Bàn quang mang đại phóng, sức mạnh thời gian vô tận xen lẫn sức mạnh không gian tấn công về phía Ngạo Thiên.

Thực lực hiện tại của Ngạo Thiên chỉ vừa mới bước vào Đại La trung kỳ, dù đang đốt cháy tinh huyết để chống lại công kích của Thời Gian Luân Bàn, cũng vô ích.

Kết quả cuối cùng không cần nói cũng biết, Ngạo Thiên tất bại!

Quả nhiên, mọi chuyện đều như Nguyên Thủy dự liệu.

Nhục thân của Ngạo Thiên tuy đủ cường hãn, nhưng thần thức lại không ra sao.

Chỉ chịu một chút công kích của sức mạnh không gian đã bị xóa sạch.

"Ầm!" Cửu Trảo Tử Kim Thần Long to lớn đến mấy ngàn trượng rơi từ trên không trung xuống đảo Bồng Lai.

Thấy cảnh này, Nguyên Thủy giơ tay vung lên, chỉ thấy một đạo bạch quang lóe lên, Cửu Trảo Tử Kim Thần Long liền biến mất không thấy! … Nơi sâu trong Long cung!

Chương 11

Tổ Long đang tu luyện không biết vì sao đột nhiên cảm thấy tim đau nhói.

Dừng tu luyện, Tổ Long bấm ngón tay, định tính toán ra điều gì, nhưng vì hiện tại lượng kiếp đã đến, Tổ Long lại là nhân vật chính của lượng kiếp, nên không thể tính toán ra được gì.

Lắc đầu, Tổ Long tiếp tục tu luyện! … Đại địa Hồng Hoang!

Cùng với sự hội tụ của sát khí vô tận trong trời đất, đại chiến diễn ra khắp nơi.

Tất cả sinh linh dường như đều bị máu tươi che mờ hai mắt, chỉ cần trong lòng có chút không thuận, liền lập tức bộc phát.

Cứ như vậy, dẫn đến đại địa Hồng Hoang thây chất thành núi, máu chảy thành sông!

Trong đó, đại chiến thảm liệt nhất phải kể đến tam tộc Long, Phượng, Kỳ Lân.

Vì nguyên nhân tam tộc thế chân vạc, va chạm là điều không thể tránh khỏi.

Dù sao tam tộc đều là đại tộc, ai cũng không phục ai cũng là lẽ đương nhiên.

“Phượng Hoàng nhất tộc, Long tộc ta là chúa tể Hồng Hoang do thiên mệnh sở quy, các ngươi mau mau thần phục, nếu không nhất định sẽ chém giết các ngươi ngay tại chỗ!” “Hừ, Long tộc các ngươi chẳng qua chỉ dựa vào việc tạp giao vô số, hành vi như vậy thật không phải con người.

Bảo Phượng Hoàng nhất tộc ta thần phục, đúng là trò cười lớn

nhất thiên hạ.

Tỷ muội, kết Hỏa Phượng Đại Trận!" Trong chốc lát, vô số phượng hoàng bay vút lên trời, Nam Minh Ly Hỏa khủng bố từ trong cơ thể chúng truyền ra, chiếu rọi cả bầu trời thành bảy sắc cầu vồng.

Về phần Long tộc ở phía dưới, dưới ánh lửa, từng con một đau đớn vô cùng, như cá chạch trong chảo dầu, chẳng mấy chốc đã gầm thét đau đớn!

"Nhị lang Long tộc, lên cho ta, giết hết bọn chúng!" Một thủ lĩnh Long tộc cầm đầu gầm lên một tiếng, sau đó hóa thành bản thể Ngũ Trảo Kim Long, dẫn theo vô số con rồng dài hàng trăm hàng ngàn trượng xông về phía Phượng Hoàng nhất tộc.

Đại chiến kéo dài, theo thời gian trôi qua, mỗi lúc lại có mấy cỗ thi thể của tộc nhân Phượng Hoàng hoặc tộc nhân Long tộc rơi từ trên không trung xuống!

Cũng vì cái chết của những con rồng, phượng này, kiếp khí giữa trời đất lại sinh ra.

Chẳng bao lâu, sát khí đã lại nồng đậm thêm ba phần!

Cảm nhận sự biến đổi của kiếp khí trời đất, bất luận là Hồng Quân đạo nhân ở Ngọc Kinh Sơn hay Ma tổ La Hầu ở Tu Di Sơn, đều không biểu lộ chút cảm xúc nào, có chăng chỉ là sự lãnh đạm!

Con đường tu đạo như thuyền đi ngược nước, muốn trở thành tồn tại chí cao vô thượng, phải đạp lên vô số thi thể.

Tam tộc Long, Phượng, Kỳ Lân không biết thiên số, không biết tu dưỡng bản thân, nay đã lún sâu vào đại kiếp không thể tự thoát ra.

Dù tam tộc đều có chí bảo trấn áp khí vận, nhưng vì đại chiến, khí vận không ngừng trôi đi.

Một khi khí vận của họ giảm xuống dưới một giới hạn, đó sẽ là lúc tam tộc thật sự suy tàn!

Kết quả này không ai có thể thay đổi, dù có, cũng không ai muốn bị cuốn vào đại kiếp.

Phải biết rằng, trừ thánh nhân ra, ngay cả cường giả Chuẩn Thánh, nếu không cẩn thận cũng sẽ bị hóa thành tro bụi trong đại kiếp, ức vạn năm tu vi hóa thành hư vô!

Tu Di Sơn phương Tây!

"Đánh đi, đánh đi, đánh càng kịch liệt, bản tọa càng vui.

Đợi đến khi khí vận của các ngươi giảm xuống mức thấp nhất, đó sẽ là ngày bản tọa xuất sơn!" Hưng phấn gầm nhẹ hai tiếng, La Hầu có thể cảm nhận được tiên huyết trong cơ thể đang sôi trào, sắp không nhịn được nữa.

Chỉ chờ đại chiến hoàn toàn bùng nổ, tam tộc lưỡng bại câu thương, đó sẽ là thời cơ tốt nhất để xuất sơn!

Nghĩ đến việc có thể dựa vào tam tộc để chứng đạo, La Hầu liền kích động đến mức toàn thân run rẩy.

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên dưới thân hắn không ngừng xoay chuyển, dường như cũng cảm nhận được sự kích động của chủ nhân mà vui mừng thay cho hắn!

"Được rồi, ta biết rồi, ngươi cũng vui thay ta.

Nhưng bây giờ chưa phải lúc ta ra tay, chờ đi, thời gian cũng sắp đến rồi.

Hắc Bào, Cự Hạt, bên kia cũng nên hành động rồi!" Nhìn Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, La Hầu trước tiên nhẹ nhàng nói một câu, rồi lại nói với hai người Hắc Bào và Cự Hạt!

“Chủ nhân yên tâm, mệnh lệnh đã hạ đạt, bây giờ chúng ta chỉ cần ngồi trên núi xem hổ đấu là được!” Trao đổi ánh mắt với Cự Hạt, Hắc Bào đáp lời!

Trong mắt tinh quang tứ phía, La Hầu khẽ gật đầu, sau đó không nói thêm gì nữa, ngồi lên Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, thân ảnh liền biến mất dưới sự chứng kiến của hai người Hắc Bào và Cự Hạt!

“Thực lực của chủ nhân xem ra lại đề thăng rồi!” Đồng tử co rút lại, sự sùng kính của Hắc Bào và Cự Hạt đối với La Hầu lại sâu thêm không ít!

Thực lực của La Hầu đề thăng, đối với họ cũng có lợi ích to lớn.

Dù sao họ là tâm phúc của La Hầu, nếu La Hầu thật sự có thể chứng đạo, lợi ích của họ sao có thể thiếu?

Trong lòng nghĩ đến tương lai tốt đẹp sau này, Hắc Bào và Cự Hạt lui ra khỏi Thiên Ma Điện.

Bên tam tộc cần phải giám sát, lúc này là thời kỳ then chốt, không thể có nửa điểm sai sót, tự nhiên, họ cũng sẽ không lơ là!

Đảo Bồng Lai!

Lúc này, trong tay Nguyên Thủy không ngừng tuôn ra từng đạo Ngọc Thanh Thần Hỏa.

Trên không trung, thân thể Cửu Trảo Tử Kim Thần Long to lớn khoảng ngàn trượng đang không ngừng xoay chuyển.

Đợi đến khi Ngọc Thanh Thần Hỏa trong tay Nguyên Thủy biến mất, đôi mắt vốn nhắm chặt của Cửu Trảo Tử Kim Thần Long đột nhiên mở ra, rồi lắc mình một cái, biến thành hình người!

Nhìn Ngạo Thiên trước mặt, Nguyên Thủy vô cùng hài lòng.

Ngạo Thiên hiện tại tuy đã chết, nhưng một Ngạo Thiên mới đã xuất hiện!

"Bái kiến chủ nhân!" Ngạo Thiên hướng về phía Nguyên Thủy hành lễ, cung kính nói!

"Ừm, không tồi.

Sau này ngươi là đạo trường mới của đảo Bồng Lai, nhớ phải giữ kỹ nơi này.

Ngoài ra, hiện tại đang là đại kiếp, chớ có cậy mạnh ra ngoài khoe khoang, tránh để lượng kiếp quấn thân, thân tử đạo tiêu, hiểu chưa?" Nguyên Thủy đáp một tiếng, rồi lại nói!

"Thuộc hạ hiểu!" Đối với lời của Nguyên Thủy, Ngạo Thiên có thể nói là nghe răm rắp, tự nhiên sẽ không phản bác!

Nghe Ngạo Thiên trả lời, Nguyên Thủy hài lòng gật đầu, rồi hóa thành một đạo hồng quang, rời khỏi đảo Bồng Lai!

Đại kiếp tuy nguy hiểm, nhưng đối với Nguyên Thủy mà nói cũng không là gì!

Dù sao Nguyên Thủy đã bước vào Đại La, lại có chí bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp và Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên hộ thể.

Nếu thật sự gặp nguy hiểm, chỉ cần tế ra hai món chí bảo này, e rằng ngay cả Hồng Quân và La Hầu cũng không có cách nào giết được Nguyên Thủy!

Từ đảo Bồng Lai rời đi, Nguyên Thủy bắt đầu du lịch Hồng Hoang.

Hiện tại Hồng Hoang tuy đã thành hình, nhưng vẫn là thời điểm linh bảo chưa xuất thế, nên Nguyên Thủy cũng không thu hoạch được

quá nhiều bảo bối.

Chương 12

Trong đó Tiên Thiên Linh Bảo Nguyên Thủy chỉ tìm được ba món, Hậu Thiên Linh Bảo thì không ít, có đến hai mươi mấy món, nhưng vì phẩm chất không quá cao, nên Nguyên Thủy cũng không để trong lòng!

"Ai, ..." Ngay lúc Nguyên Thủy đang nỗ lực tìm kiếm linh bảo, một trận tiếng đánh nhau vang dội truyền vào tai hắn.

Nghe thấy âm thanh, Nguyên Thủy vội vàng bay tới.

Đến nơi có âm thanh, Nguyên Thủy mới phát hiện, hóa ra là người của tam tộc Long, Phượng, Kỳ Lân đang chém giết lẫn nhau!

Việc tam tộc chém giết lẫn nhau đối với chúng sinh Hồng Hoang hiện tại đã thành quen, nên Nguyên Thủy cũng không lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nhìn trận chiến một lúc, Nguyên Thủy định nhanh chóng rời đi.

Nhưng ngay lúc Nguyên Thủy vừa xoay người, đột nhiên, trong lòng hắn dấy lên một trận rung động, như thể có linh bảo sắp xuất thế!

Cảm giác này chợt đến rồi chợt đi, nhưng lại bị Nguyên Thủy bắt được.

Nguyên Thủy liền quay người lại, không còn ý định rời đi nữa.

Hắn muốn xem xem rốt cuộc là linh bảo gì, mà lại có thể khiến tâm thần hắn rung động!

Thời gian trôi nhanh, chỉ trong nửa nén hương, hư không vang lên một tiếng ông minh.

Sau đó, vạn đạo kim quang từ một ngọn núi đen kịt bùng phát, rồi ngọn núi nổ tung, lộ ra một vật.

Chỉ thấy vật đó trên rộng dưới hẹp, toàn thân màu vàng sẫm, trông như một cái phễu, trên thân khắc vô số phù văn đại đạo.

Thỉnh thoảng ánh nắng chiếu vào, lập tức khiến phù văn đại đạo ẩn hiện, khiến người ta nhìn vào hoa mắt mê mẩn, như không thể chịu nổi phù văn đại đạo!

".....Hỗn Nguyên Kim Đấu?" Kinh ngạc nhìn linh bảo hình phễu tỏa ra vạn trượng kim quang trong hư không, trong lòng Nguyên Thủy kinh hãi, không nhịn được thốt lên!

Hắn nhớ có sách ghi chép, thời khai thiên lập địa có một cái kim đấu, bên trong ẩn chứa tam tài, bao hàm sự huyền diệu của trời đất, nhân quả không biết, kiếp số không hiện, thần thông không rõ.

Nó bị Đạo tổ Hồng Quân lão tổ đoạt được, sau này khi phân phát bảo vật trên Phân Bảo Nham, đã ban bảo vật này cho đệ tử nhỏ nhất là Thông Thiên giáo chủ.

Sau đó, Thông Thiên giáo chủ khi phân phát linh bảo ở Bích Du Cung, lại ban bảo vật này cùng với Kim Giao Tiễn cho thân truyền đệ tử là Tam Tiêu nương nương (Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu).

Sau này trong đại chiến Phong Thần, Tiệt giáo và Xiển giáo đối đầu, Tam Tiêu chỉ bằng bảo vật này đã dễ dàng đánh bại Thập Nhị Kim Tiên, đồng thời còn dùng nó để gọt đi tam hoa trên đỉnh đầu và ngũ khí trong lồng ngực của Thập Nhị Kim Tiên.

Sau này khi Phong Thần kết thúc, trận chiến này được người đời gọi là Hỗn Nguyên Kim Đấu kiếp, từ đó cũng có thể thấy được sự lợi hại của Hỗn Nguyên Kim Đấu!

"Không thể nào, theo lý mà nói Hỗn Nguyên Kim Đấu không phải

nên bị Hồng Quân đoạt được sao?

Sao lại xuất thế sớm như vậy?" Thu lại vẻ kinh ngạc trên mặt, Nguyên Thủy bắt đầu âm thầm suy đoán!

Mặc dù Hỗn Nguyên Kim Đấu xuất thế đối với Nguyên Thủy là một chuyện tốt, nhưng cũng khiến hắn không khỏi cảnh giác.

Dù sao trọng sinh, chỗ dựa lớn nhất chính là ký ức của kiếp trước.

Nhưng nếu thế giới Hồng Hoang không phát triển theo kịch bản mà hắn biết, đối với việc tu hành sau này của Nguyên Thủy tuyệt đối là một trở ngại lớn!

Trong lòng muôn vàn suy nghĩ, Nguyên Thủy đã không tranh đoạt linh bảo ngay lập tức.

Nhưng Nguyên Thủy không tranh đoạt không có nghĩa là người của tam tộc không tranh đoạt.

Trước đó thấy tộc nhân thương vong thảm trọng, đều có ý định thu tay.

Nhưng bây giờ vì Hỗn Nguyên Kim Đấu xuất thế, từng người một sát niệm lại nổi lên, lần này muốn thu tay e rằng cũng không được nữa!

Đại chiến kịch liệt hóa, người của tam tộc đều không còn lưu thủ, từng người một hóa thành bản thể.

Chỉ ở trạng thái bản thể, họ mới có thể sử dụng thần thông mạnh nhất.

Cũng vì nguyên nhân này, dẫn đến sau một hồi đại chiến, trên mặt đất chỉ còn lại thi thể của Long, Phượng, Kỳ Lân!

Bị đại chiến làm cho tỉnh táo lại, Nguyên Thủy tế ra pháp bảo thu lấy thi thể của các tộc nhân.

Những thi thể này hiện tại xem ra không có gì, nhưng sau này, tuyệt đối có tác dụng lớn!

Nhìn trận chiến, cứ mỗi một người chết đi Nguyên Thủy lại thu lấy một thi thể, cho đến cuối cùng, chỉ còn lại một thành viên Long tộc bị trọng thương.

Xem ra như đã giành được thắng lợi cuối cùng, nhưng nào biết, ngay cả sức lực để thu lấy linh bảo cũng không có.

Lại giãy giụa thêm vài lần, thành viên Long tộc này định thi triển pháp thuật, nhưng vì thương thế quá nghiêm trọng, chỉ trong vài hơi thở, cũng ngã xuống đất chết!

Thở dài một tiếng, Nguyên Thủy thu lấy thi thể của hắn, rồi lại khống chế Hỗn Nguyên Kim Đấu.

Linh bảo tuy tốt, nhưng phải có mạng để sử dụng.

Với trạng thái hiện tại của tam tộc, e rằng chẳng bao lâu nữa sẽ rơi vào cuộc đại quyết đấu!

"Thu!" Một đạo Ngọc Thanh Linh Pháp đánh vào trong Hỗn Nguyên Kim Đấu, Nguyên Thủy thu lấy nó.

Đơn giản tế luyện một phen, Nguyên Thủy lại tiếp tục du lịch Hồng Hoang, tìm kiếm linh bảo!

Đi không biết bao lâu, cũng không biết đi được bao xa, cho đến khi Nguyên Thủy gặp một tấm bia đá khổng lồ vô cùng, mới dừng bước!

"Vạn Thọ Sơn phúc địa, Ngũ Trang Quán động thiên!" Nhìn những chữ khắc trên bia đá trước mắt, Nguyên Thủy khẽ nhíu mày, rồi bước tiếp về phía trước.

Đi thêm khoảng một canh giờ nữa, một đạo quan trang trọng vô cùng hiện ra trong mắt Nguyên Thủy, khiến hắn lại một lần nữa dừng

bước!

"Trường sinh bất lão thần tiên phủ, dữ thiên đồng thọ đạo nhân gia!" (Phủ thần tiên trường sinh bất lão, nhà đạo nhân cùng trời đất trường thọ!) Hai câu đối màu vàng như vậy treo ở hai bên đạo quan.

Thấy cảnh này, Nguyên Thủy không khỏi lạnh lùng hừ một tiếng!

Trấn Nguyên Tử khẩu khí thật lớn.

Hiện tại đang là Long Hán sơ kiếp, ngay cả Hồng Quân và La Hầu cũng chưa chứng đạo, càng không dám chắc mình sẽ không chết.

Trấn Nguyên Tử thì hay rồi, trực tiếp tuyên bố cùng trời đất trường thọ.

Khẩu khí lớn như vậy, khiến Nguyên Thủy có chút muốn kiến thức một phen vị Địa Tiên chi tổ sau này!

"Bàn Cổ chính tông Nguyên Thủy Thiên Tôn bái phỏng, dám hỏi trong quán có đạo huynh nào không?" Không đẩy cửa đi thẳng vào, Nguyên Thủy trước tiên hô một tiếng, tỏ ra lễ độ!

Dù sao thân phận của Nguyên Thủy ở đó, nếu tùy tiện xông vào đạo quan của người khác, cuối cùng để lại lời ra tiếng vào, thì có chút được không bù mất!

"Két!" Cửa lớn trong quán bị đẩy ra, ngay sau đó một nam tử trung niên mặc đạo bào màu vàng bước ra.

Chỉ thấy vị đạo nhân này đầu đội tử kim quan, mình mặc áo hạc không lo, chân đi hài cỏ, lưng thắt đai lụa.

Thân như đồng tử, mặt tựa mỹ nhân, ba chòm râu phất phơ dưới cằm, răng trắng môi hồng, đúng là một bộ dạng tiên nhân sống!

"Ta là quán chủ Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử.

Bái kiến Nguyên Thủy đạo hữu, đạo hữu mau mau mời vào!" Vội

vàng mở rộng cửa lớn, Trấn Nguyên Tử nghênh đón Nguyên Thủy vào trong!

Chương 13

Bàn Cổ chính tông đến thăm, chỉ bốn chữ này thôi cũng đủ để Trấn Nguyên Tử đích thân nghênh đón, huống chi người đến là Nguyên Thủy, một cường giả Đại La.

Nếu Trấn Nguyên Tử chỉ phái một đồng tử ra, e rằng mới là không biết lễ số!

Tiến vào Ngũ Trang Quán, lúc này trong quán không phải không có ai, mà có một đạo nhân trung niên mặc hồng y!

Vị đạo nhân này không phải ai khác, chính là bạn tốt duy nhất của Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lão tổ, đóa mây hồng đầu tiên đắc đạo trong trời đất!

"Trấn Nguyên đạo huynh, vị đạo hữu này là Bàn Cổ chính tông?" Quay người, cẩn thận đánh giá Nguyên Thủy một phen, Hồng Vân liền hỏi!

"Ta là Bàn Cổ chính tông Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Ngẩng đầu, nhìn thẳng vào Hồng Vân, Nguyên Thủy đáp!

Cảm nhận ánh mắt bức người của Nguyên Thủy, Hồng Vân lại không tự chủ được lùi lại một bước, không thể nhìn thẳng vào hắn.

Khí chất kiêu ngạo trên người Nguyên Thủy quá sắc bén, dường như đã hình thành thực chất.

Luồng khí chất trời sinh đó, giống như hoàng đế và quân thần, khiến Hồng Vân trong khoảnh khắc đối mặt với Nguyên Thủy, trong lòng lại không khỏi nảy sinh cảm giác thần phục!

"Quả nhiên không hổ là Bàn Cổ chính tông, khí chất này ta không bằng!" Trong lòng thở dài một tiếng, Hồng Vân thầm nghĩ.

Sau đó, Hồng Vân lại tiến lên một bước, làm một cái vái chào, mở miệng nói: "Ta là Hồng Vân, bái kiến Nguyên Thủy đạo hữu!" "Ừm!" Nguyên Thủy gật đầu, tỏ ý đáp lại!

Sau đó ba người không đứng trong sân nữa, mà tiến vào trong quán.

Sau khi ngồi xuống, Trấn Nguyên Tử hô lên: "Thanh Phong, Minh Nguyệt, mau hái sáu quả Nhân Sâm Quả, ta muốn chiêu đãi quý khách!" "Vâng, lão gia!" Thanh Phong, Minh Nguyệt đáp một tiếng, rồi vội vàng lấy từ trên cửa sổ xuống một vật.

Chỉ thấy vật này toàn thân màu vàng đỏ, dài khoảng hai thước, thô bằng ngón tay, dưới đáy có một cái đầu dùi, trên có mắt, buộc một sợi dây nhung xanh, tên là Kim Kích Tử!

Cây Nhân Sâm Quả là một trong mười đại tiên thiên linh căn.

Quả Nhân Sâm là do cây kết thành, vô cùng phi phàm.

Quả này gặp vàng thì rụng, gặp gỗ thì khô, gặp nước thì hóa, gặp lửa thì tiêu, gặp đất thì chui vào.

Vì vậy, phải dùng Kim Kích Tử để hái xuống, rồi dùng vải trắng bọc lại mới có thể lấy được!

Thời gian trôi nhanh, chỉ trong một tuần trà, Thanh Phong và Minh Nguyệt đã hái được sáu quả Nhân Sâm Quả!

"Hai vị đạo hữu, vật này tên là Nhân Sâm Quả, là do một gốc linh căn trong quán của bần đạo kết thành.

Trong quán nghèo nàn, nếu có chiêu đãi không chu đáo, mong hai vị đạo hữu lượng thứ!" Đưa Nhân Sâm Quả cho Nguyên Thủy và Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử vô cùng khiêm tốn khách sáo nói!

Nói thật, lúc này Trấn Nguyên Tử ít nhiều có ý khoe khoang.

Cây Nhân Sâm Quả là một trong mười đại tiên thiên linh căn, quý hơn Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo rất nhiều.

Quả Nhân Sâm lại là linh quả vạn năm khó gặp, dù đã thành vị Đại La, cũng có hiệu quả đề thăng không nhỏ đối với họ!

"Nhân Sâm Quả, ba ngàn năm mới ra hoa, ba ngàn năm mới kết quả, lại ba ngàn năm mới chín, ít nhất cũng phải một vạn năm mới được ăn.

Trong một vạn năm đó, chỉ kết được ba mươi quả.

Người thường nếu có duyên được ngửi mùi quả đó, sống được ba trăm sáu mươi tuổi, ăn một quả, sống được bốn vạn bảy ngàn năm.

Nếu bảo vật như vậy mà còn gọi là nghèo nàn, vậy bản tọa thật không biết nơi nào mới được xem là giàu có!

Nhưng đạo hữu đã hào phóng như vậy, bản tọa cũng không thể keo kiệt!" Nhìn hai đạo đồng Thanh Phong, Minh Nguyệt bên cạnh Trấn Nguyên Tử, Nguyên Thủy đưa tay biến hóa, trong khoảnh khắc hai đạo kim quang lóe lên, hóa ra Nguyên Thủy đã biến ra hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Lại vung tay, đưa hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo vào trong cơ thể Thanh Phong và Minh Nguyệt, Nguyên Thủy mở miệng nói: "Hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo này là do bản tọa du lịch Hồng Hoang mà có được.

Tuy là Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng đối với hai đạo đồng mà nói, cũng đủ rồi!" "Cái gì?

Tiên Thiên Linh Bảo?

Đạo hữu vạn vạn lần không thể!" Nhìn động tác của Nguyên Thủy, lại nghe lời hắn nói, Trấn Nguyên Tử lập tức ngây người tại chỗ, rồi vội vàng từ chối!

Tiên Thiên Linh Bảo không phải Hậu Thiên Linh Bảo, ngay cả trong tay Trấn Nguyên Tử hiện tại cũng không có mấy kiện.

Ngoài Địa Thư do Đại Địa Thai Mô hóa thành, các linh bảo khác đều là hậu thiên.

Bây giờ Nguyên Thủy vừa gặp mặt đã cho đạo đồng hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo, sao hắn có thể chấp nhận?

Ban thưởng quá quý trọng, lấy đi?

Dùng mấy quả tiên thiên linh quả chắc chắn không đủ!

Vốn Trấn Nguyên Tử định ở trước mặt Nguyên Thủy, một Bàn Cổ chính tông, khoe khoang một phen.

Nhưng nào ngờ lại bị sự hào phóng của Nguyên Thủy trực tiếp tát cho một cái thật đau, khiến cả người Trấn Nguyên Tử mặt đỏ bừng, cũng không biết là vì Nguyên Thủy ra tay quá quý trọng hay vì bị bẽ mặt không có chỗ dung thân!

Ngoài Trấn Nguyên Tử, ngay cả Hồng Vân ở bên cạnh cũng bị sự hào phóng của Nguyên Thủy dọa cho một phen!

Đó là Tiên Thiên Linh Bảo, không phải cải trắng.

Hiện tại tam tộc tranh bá, lượng kiếp đã đến, gần như trừ những Tiên Thiên Linh Bảo chưa xuất thế, số còn lại đều bị tam tộc chiếm giữ rồi!

Có lẽ Nguyên Thủy không để ý đến hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo bình thường, nhưng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lại rất để ý.

Lập tức cả hai đều nói: "Nguyên Thủy đạo hữu, ban thưởng quá quý trọng rồi, xin hãy thu hồi lại!" "Ai!

Linh bảo bản tọa đã tặng đi, há có đạo lý thu hồi?

Chẳng lẽ hai vị đạo hữu xem thường bản tọa?" Ánh mắt ngưng

lại, một luồng khí thế bức người lại hiện lên từ trên người Nguyên Thủy.

Thấy cảnh này, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân vội vàng ngậm miệng lại, không dám nói thêm lời nào.

Liếc nhìn hai người, Nguyên Thủy vô cùng hài lòng với bộ dạng hiện tại của họ, sau đó nói: "Hai vị đạo hữu, nay linh quả đã có, nhưng lại thiếu mỹ tửu.

Ta ở đây có một ít rượu tự mình ủ, mời hai vị đạo hữu phẩm thường!" Nói xong, Nguyên Thủy lại vung tay, mấy đạo bạch quang lóe lên, trên bàn trước tiên xuất hiện ba cái chén bạch ngọc.

Ba cái chén bạch ngọc này không phải tầm thường, tên là Cửu Long Bạch Ngọc Bôi, là Hậu Thiên Linh Bảo, là pháp bảo Nguyên Thủy luyện chế lúc rảnh rỗi trên đường đi!

Nguyên thần Bàn Cổ hóa Tam Thanh, Lão Tử am hiểu luyện đan, Cửu Chuyển Kim Đan của ông có thể nói là uy chấn Hồng Hoang.

Nguyên Thủy am hiểu luyện khí, Phiên Thiên Ấn do ông luyện chế lại là Tiên Thiên Linh Bảo.

Ngoài ra, Nguyên Thủy còn luyện chế vô số pháp bảo khác, đều ban cho đệ tử Thập Nhị Kim Tiên.

Về phần Thông Thiên cuối cùng, thì am hiểu trận pháp, Thập Tuyệt Trận, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, Vạn Tiên Trận, còn có Tru Tiên Kiếm Trận.

Có thể nói, sở trường của Tam Thanh bao hàm toàn diện nhất Hồng Hoang, cũng là đỉnh cao của Hồng Hoang, bất kỳ ai muốn vượt qua ba người ở ba phương diện này, tuyệt đối không có một chút khả năng nào!

Cho nên, chỉ là ba cái Cửu Long Bạch Ngọc Bôi cấp bậc Hậu

Thiên Linh Bảo, đối với Nguyên Thủy mà nói, chỉ cần dược liệu đủ, luyện chế dễ như ăn cơm uống nước!

Nhìn nhau, vẻ kinh ngạc trong mắt Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân lại hiện lên.

Chương 14

Họ đều là người biết hàng, tự nhiên có thể nhìn ra đẳng cấp của Cửu Long Bạch Ngọc Bôi.

Chưa kịp mở miệng nói gì, Nguyên Thủy ở bên kia đã biến ra mỹ tửu do mình ủ!

Một cái hồ lô màu vàng sẫm cao ba tấc, trông không bắt mắt, nhưng thỉnh thoảng từ trong hồ lô truyền ra dao động linh lực lại khiến Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân không dám xem thường cái hồ lô vàng sẫm này.

"Dùng Tiên Thiên Linh Bảo để đựng rượu, ... bại gia, thật quá bại gia rồi!" Nửa câu đầu Trấn Nguyên Tử hô lên, nửa câu sau thì gầm thét trong lòng!

Dùng Tiên Thiên Linh Bảo cấp bậc trung phẩm để đựng rượu, mình có hoa mắt không?

Trấn Nguyên Tử mơ hồ bị Nguyên Thủy chấn nhiếp đến mức không thể mở miệng được nữa.

Khi Nguyên Thủy mở nắp hồ lô ra, ông liền bật dậy khỏi ghế!

Hương rượu lan tỏa, linh khí khủng bố trực tiếp hình thành dạng lốc xoáy.

Hoa cỏ cây cối trong Ngũ Trang Quán trong khoảnh khắc hương rượu bay ra, trực tiếp hóa hình, thậm chí cả Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân khi ngửi thấy hương rượu, pháp lực cũng tăng lên một chút!

"Nguyên Thủy đạo hữu, rượu này, sao lại có hiệu quả kinh người như vậy?!" Nhìn về phía Nguyên Thủy, Hồng Vân hỏi trước!

Nụ cười trên khóe miệng hơi nhếch lên, Nguyên Thủy liền đáp:

“Rượu này tên là Tam Quang Giai Nhưỡng!” “Tam Quang Giai Nhưỡng?

Không biết nguyên dược liệu của nó là.....” “Tam Quang Thần Thủy!” Nguyên Thủy bình thản nói!

“Cái gì?” Ngữ bất kinh nhân tử bất hưu (Nói không kinh người chết không thôi).

Lời của Nguyên Thủy vừa dứt, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đều không thể giữ được bình tĩnh.

Tam Quang Thần Thủy, thần thủy đệ nhất thế giới Hồng Hoang, thánh dược chữa thương, có hiệu quả kỳ diệu đối với cả Đại La Kim Tiên.

Nay lại bị Nguyên Thủy ủ thành mỹ tửu.

Lúc này sự kinh ngạc trong lòng họ không thể diễn tả bằng lời, nếu không biết thực lực của Nguyên Thủy cường hãn, e rằng đã trực tiếp bóp chết hắn rồi.

Bại gia, thật quá bại gia rồi!

Dù là lần đầu tiên gặp Nguyên Thủy, nhưng hình tượng bại gia của hắn đã cắm rễ sâu trong lòng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân.

“Hai vị đạo hữu sao vậy?

Mau phẩm thường mỹ tửu đi!” Nhìn về phía Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, Nguyên Thủy gọi!

Đối với suy nghĩ trong lòng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, Nguyên Thủy ít nhiều cũng đoán được một chút, nhưng đối với hắn mà nói cũng không sao.

Tam Quang Giai Nhưỡng được luyện chế từ Tam Quang Thần Thủy chỉ chiếm chưa đến một phần mười trong tổng số Tam Quang

Thần Thủy, nên Nguyên Thủy cũng không thấy tiếc!

Giống như Nguyên Thủy có mười viên kẹo, tùy tiện ăn đi một viên cũng không sao, dù sao vẫn còn chín viên, không hoảng!

"A a, được, phẩm thường, phẩm thường!" Gượng gạo cười một tiếng, Trấn Nguyên Tử kéo Hồng Vân ngồi xuống lại!

Người ta giàu có, người ta tùy hứng, có thể làm gì được đây?

An an tâm tâm ngồi xuống phẩm thường Tam Quang Giai Nhưỡng đi.

Trấn Nguyên Tử mơ hồ có chút không thể chờ đợi được nữa!

"Hai vị đạo hữu mời!" Trước tiên cầm Cửu Long Bạch Ngọc Bôi lên, Nguyên Thủy một hơi uống cạn, rồi nhìn về phía Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân, ý bảo họ cũng uống!

"Đại thiện!" Vui mừng đáp một tiếng, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân vội vàng nâng Cửu Long Bạch Ngọc Bôi, cũng một hơi uống cạn Tam Quang Giai Nhưỡng!

"Oa!" Thật không thể tin nổi, hai người vì lần đầu tiên uống Tam Quang Giai Nhưỡng, linh khí khủng bố trong nháy mắt bùng nổ trong cơ thể họ.

Dù là cảnh giới Đại La của hai người, cũng không khỏi thoải mái mà trực tiếp hô lên.

Cảm giác đó như thể tất cả lỗ chân lông đều mở ra, ngâm mình trong suối nước nóng, khiến người ta say mê không thể tự thoát ra!

"Lão gia, lão gia!" Nghe Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân không ngừng la hét, hai tiểu đạo đồng Thanh Phong và Minh Nguyệt mặt cũng đỏ bừng, là vì Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân quá mất mặt rồi.

Nhưng họ cũng không nhìn mãi, vội vàng gọi Trấn Nguyên Tử và

Hồng Vân tỉnh lại từ cơn say mê!

"Nga nga!" Vội vàng hoàn hồn, Trấn Nguyên Tử mặt già đỏ bừng.

Quá mất mặt, không ngờ cũng có ngày thất thố như vậy!

"Thật xấu hổ, để đạo hữu chê cười rồi!" Hướng về phía Nguyên Thủy hành lễ, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đồng thời tạ lỗi!

Phất phất tay, Nguyên Thủy đáp: "Không sao.

Nhưng chúng ta đã có duyên tương ngộ, không bằng luận đạo một phen thế nào?" "Thiện!" "Thiện!" Trong lòng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân vui mừng, đều đồng ý với lời của Nguyên Thủy!

Thực lực của Nguyên Thủy tuy không rõ lắm, nhưng từ hành vi hào phóng của hắn có thể thấy được thực lực của Nguyên Thủy chắc chắn rất mạnh, ít nhất cũng hơn họ một bậc.

Sự thật cũng đúng như Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân dự đoán.

Nguyên Thủy vừa mở miệng giảng đạo, họ liền được lợi vô cùng!

Đạo mà Nguyên Thủy giảng, là truyền thừa từ Bàn Cổ, tự nhiên, đối với Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân trợ giúp cực lớn.

Đồng thời, sau khi Nguyên Thủy giảng đạo kết thúc, Trấn Nguyên Tử cũng giảng đạo của mình!

Đạo của Trấn Nguyên Tử là Đại Địa Chi Đạo, trong đó còn mang theo một chút Thổ Chi Pháp Tắc.

Nguyên Thủy nghe xong, đối với bản thân trợ giúp cũng không nhỏ!

Dù sao Trấn Nguyên Tử cũng là tiên thiên đại năng, nội tình vẫn có, dù không bằng Nguyên Thủy, cũng không yếu hơn quá nhiều!

Rất nhanh, Trấn Nguyên Tử giảng đạo kết thúc, Hồng Vân đứng

ra!

Đạo của Hồng Vân là Tiêu Dao Chi Đạo.

Nghe Hồng Vân giảng đạo, Nguyên Thủy không khỏi cảm thấy rất thú vị!

Chẳng trách Hồng Vân làm việc không hề kiêng dè, làm người cũng vui vẻ, hóa ra là có liên quan đến đạo mà ông ta chọn!

Ba người lần lượt giảng đạo kết thúc, như vậy, thời gian đã trôi qua trăm năm!

Thấy đã đến lúc, Nguyên Thủy hướng Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân cáo từ.

Ở lại Ngũ Trang Quán đã đủ lâu, cũng đã đến lúc rời đi rồi!

Thấy Nguyên Thủy chuẩn bị rời đi, Trấn Nguyên Tử mở miệng giữ lại, nhưng ý đi của Nguyên Thủy đã quyết, cũng không thể nói nhiều.

Nhưng biểu thị nên có vẫn phải có.

Chương 15

Trước khi Nguyên Thủy rời đi, Trấn Nguyên Tử lệnh cho Thanh Phong và Minh Nguyệt hái mười quả Nhân Sâm Quả tặng cho Nguyên Thủy.

Vốn Nguyên Thủy không định nhận, nhưng Trấn Nguyên Tử thái độ kiên quyết, Nguyên Thủy cũng không tiện từ chối, cứ như vậy đành phải nhận lấy.

Nguyên Thủy rời đi, Trấn Nguyên Tử thở dài một tiếng, rồi quay về trong quán!

Từ lần tiếp xúc này với Nguyên Thủy, Trấn Nguyên Tử có thể cảm nhận rõ ràng sự bất phàm của hắn.

Điều này không liên quan đến thân phận Bàn Cổ chính tông của Nguyên Thủy, mà liên quan đến tính cách của hắn!

Kiêu ngạo lăng người, nhưng lại có đủ tư bản để kiêu ngạo.

Nhân vật như vậy, Trấn Nguyên Tử biết rõ, chỉ có thể kết giao tốt, không thể kết giao xấu, nếu không, cuối cùng thiệt thòi chỉ có thể là mình! … Hoa nở hai đóa, mỗi đóa một cành.

Tạm không nói đến Nguyên Thủy rời khỏi Ngũ Trang Quán du lịch Hồng Hoang, hãy nói về tam tộc Long, Phượng, Kỳ Lân!

Kiếp khí trời đất cùng với sự phát triển của lượng kiếp ngày càng nồng đậm.

Về điểm này, tam tộc vẫn không hề cảm giác được.

Hiện tại họ đã bị sát lục che mờ hai mắt, bao gồm cả các tộc trưởng!

Trong đó Tổ Long sau khi đột phá cảnh giới, đã ngay lập tức chém giết hàng trăm tộc nhân tinh anh của Phượng Hoàng nhất tộc và Kỳ Lân nhất tộc.

Hành động này có thể nói đã hoàn toàn châm ngòi chiến hỏa.

Phượng tổ và Lân tổ vì thế đồng thời xuất thủ công kích Tổ Long.

Ba người đại chiến, hủy diệt vô số nơi trên đại địa Hồng Hoang!

Núi lớn bị san bằng, khe núi lại nứt ra, suối nhỏ hóa thành hồng thủy.

Vạn ngàn sinh linh chết vì sự lan tỏa của chiến hỏa, vô số tàn hồn oan hồn phiêu đãng giữa trời đất, oán khí ngưng tụ không tan, khiến kiếp khí lại nồng đậm thêm ba phần!

Nhìn đại địa Hồng Hoang bị chiến hỏa của tam tộc cuốn qua, La Hầu ở Tu Di Sơn không cần nói cũng biết vui mừng đến mức nào.

Sắp đến thời khắc mấu chốt để chứng đạo, sao có thể không vui!

Ở một nơi khác, có người vui mừng có người lo.

Hồng Quân ở Ngọc Kinh Sơn không vui vẻ như La Hầu.

Ông ta biết rất rõ, nếu cứ tiếp tục như vậy, cuối cùng chỉ có La Hầu chứng đạo.

Nhưng lại không thể ngăn cản.

Hiện tại Hồng Quân không phải là Đạo tổ Hồng Quân sau này, không phải là tồn tại bất tử bất diệt, tự nhiên không dám dễ dàng lún sâu vào lượng kiếp.

Vì vậy, chỉ có thể đợi La Hầu ra tay, rồi mới ra tay.

Như vậy, lượng kiếp có La Hầu chống đỡ, ông có thể nhẹ nhõm hơn rất nhiều!

Long cung của Long tộc!

“Ngao Thanh, bản hoàng hỏi ngươi, đã tìm thấy Nhị long hoàng chưa?” Vẻ mặt lạnh như sương nhìn đại tướng quân Ngao Thanh phía dưới, Tổ Long hỏi!

Ngạo Thiên mất tích đã trăm năm, Tổ Long cũng không thể tìm thấy, nên chỉ có thể phái thành viên Long tộc đi tìm kiếm.

Nhưng trăm năm đã trôi qua, ngay cả nửa bóng người của Ngạo Thiên cũng không tìm thấy, khiến Tổ Long vô cùng phẫn nộ!

Tiến lên một bước, quỳ xuống trước mặt Tổ Long, Ngao Thanh đáp: “Long hoàng yên tâm, thực lực của Nhị long hoàng cường hãn, sẽ không có chuyện gì.

Chỉ là Phượng Hoàng nhất tộc và Kỳ Lân nhất tộc quá đáng ghét.

Mỗi lần ta phái tộc nhân ra ngoài tìm kiếm Nhị long hoàng đều bị tập kích.

Chính vì vậy, mới dẫn đến việc trong trăm năm qua ta vẫn không thể tìm thấy Nhị long hoàng.

Nay lại có thám tử báo cáo, chúng đang tập hợp đại quân, muốn tiến hành liên hợp tập kích Long tộc ta, thật là khi người quá đáng!” “Hửm?

Lại có chuyện như vậy?

Tốt, lần này bản hoàng sẽ tóm gọn chúng một lưới, từ nay nhất thống Hồng Hoang.

Người đâu, truyền mệnh lệnh của bản hoàng, tập hợp đại quân Long tộc, chuẩn bị nghênh chiến!” “Vâng!” Ngao Thanh đáp một tiếng, rồi lui xuống!

Nhưng không ai chú ý, ngay khoảnh khắc Ngao Thanh vừa lui ra

khỏi Long cung, khóe miệng lại nhếch lên một nụ cười đầy ý vị sâu xa, dường như có kẻ nào đó đã trúng mưu kế!

Phượng Hoàng nhất tộc, Trọng Minh điện!

"Phượng Tổ, Long tộc kia khinh người quá đáng!

Tộc nhân của ta chỉ đi tìm thức ăn liền bị đại quân Long tộc vây giết.

Nếu không phải ta dựa vào pháp lực hùng hậu, lại có tộc nhân liều chết bảo vệ, e rằng đã sớm bỏ mạng.

Mong Phượng Tổ báo thù cho tộc nhân, rửa sạch mối nhục này!" Một vị trưởng lão Phượng Hoàng tộc quỳ trước mặt Phượng Tổ, mặt mày bi thảm, toàn thân đầy vết thương.

Nơi lồng ngực còn cắm một lưỡi đao gãy, dáng vẻ khiến người ta không đành lòng nhìn thẳng.

"Hay cho Long tộc, lại dám khinh ta không có người?

Kẻ đâu, truyền lệnh của ta, lập tức tập hợp đại quân, chuẩn bị tiến công Long tộc!

Lần này, lão tổ ta phải báo thù cho tộc nhân, huyết tẩy Long cung!" Phượng Tổ gầm lên một tiếng, lửa giận ngút trời.

Nếu không phải biết cần chờ đại quân tập hợp, e rằng ngài đã một mình lao đến Long cung rồi. ...

Kỳ Lân nhất tộc, Kỳ Lân điện!

"Đại huynh, hiền điệt bị sát hại, mối đại thù này không đội trời chung!

Không chém giết Tổ Long, lòng ta khó yên!

Cầu đại huynh cho phép, lần này ta nhất định phải cùng Tổ Long

quyết một trận tử chiến, thề phải báo thù cho hiền điệt!" Tam trưởng lão của Kỳ Lân nhất tộc gào lên thảm thiết, vẻ mặt đau đớn, trái tim như bị xé nát vì cái chết của con trai Lân Tổ.

Lân Tổ cũng vô cùng bi thương nhìn tam trưởng lão, nặng nề gật đầu: "Người đâu, truyền lệnh của ta, tập hợp đại quân, chuẩn bị chiến đấu!" "Vâng!" Các đại tướng trong Kỳ Lân điện nghe lệnh, đồng thanh hưởng ứng, trong lòng vô cùng kích động.

Đại chiến thực sự sắp bắt đầu rồi.

Một tướng công thành vạn cốt khô, nếu Kỳ Lân nhất tộc có thể chiến thắng trong trận này, e rằng sau này sẽ trở thành chúa tể Hồng Hoang.

Chương 16

Khi đó, chí bảo vô thượng đều sẽ thuộc về họ.

Chính vì vậy, ai nấy đều phấn khích tột độ.

Theo sau lệnh tập hợp của tam tộc, Hồng Hoang đại địa lại rơi vào một khoảng lặng ngắn ngủi, ngay cả những cuộc chém giết cũng hiếm khi xảy ra.

Tuy Hồng Hoang lúc này vô cùng yên tĩnh, nhưng người sáng suốt đều hiểu rõ, đây chính là sự tĩnh lặng trước cơn bão.

Một khi đại chiến bắt đầu, mọi thứ sẽ trở lại như cũ, thậm chí còn thảm khốc hơn!

Tại trung tâm Hồng Hoang!

Lúc này, tam tộc đều đã điều động đại quân đến nơi.

Trong ba tộc, Long tộc có số lượng tộc nhân đông đảo nhất, nhưng Phượng Hoàng nhất tộc và Kỳ Lân nhất tộc dường như không hề nao núng.

Hai tộc ngầm hiểu ý nhau, đứng cùng một phía, ra vẻ cùng nhau đối phó Long tộc.

"Phượng Tổ, Lân Tổ, ra đây chịu chết!" Một tiếng gầm vang trời động đất truyền ra, rất nhanh, một con Cửu Trảo Hỗn Độn Thần Long cao chừng vạn trượng xuất hiện.

Thần long này không ai khác, chính là chân thân của Tổ Long.

Theo tiếng nói của Tổ Long, Phượng Tổ và Lân Tổ đồng thời hóa thành bản thể, bay vút lên không trung, lao thẳng về phía y.

"Phượng Tổ, Lân Tổ, bản hoàng bây giờ cho các ngươi cơ hội

cuối cùng.

Nếu chịu quy thuận Long tộc, bản hoàng cam đoan sẽ không làm hại các ngươi.

Nhưng nếu ngoan cố không nghe, bản hoàng sẽ diệt tộc hủy núi của các ngươi!" Trong mắt Tổ Long lóe lên một tia hung quang, y không hề nói đùa.

Nếu Phượng Tổ và Lân Tổ thật sự không quy thuận, y nhất định sẽ diệt sạch Phượng Hoàng và Kỳ Lân tộc, không chừa một mống!

"Ha ha ha ha, lão cá chạch, đến lúc này rồi còn lằng nhằng như đàn bà.

Muốn đánh thì đánh, Kỳ Lân nhất tộc đâu?" "Có!" Nghe Lân Tổ hô, toàn thể thành viên Kỳ Lân nhất tộc đồng loạt tiến lên một bước, ngửa mặt lên trời gầm vang!

Sóng âm kinh hoàng lao thẳng lên trời, thổi tan toàn bộ mây trắng, khiến bầu trời vạn dặm trên trung tâm Hồng Hoang không một gợn mây.

"Nói hay lắm, lão cá chạch!

Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta cũng không có kẻ nào sợ chết.

Hôm nay đại chiến, không ngươi chết thì ta vong, nói nhiều vô ích.

Chiến!" "Chiến!" Phượng Tổ vừa dứt lời, thành viên Phượng Hoàng nhất tộc cũng xông lên.

Trong cuộc chiến tam tộc, Phượng Hoàng nhất tộc đã chết hơn trăm triệu tộc nhân, mối ân oán này đã sâu tận xương tủy, hòa giải là chuyện không thể nào.

Biện pháp duy nhất, chỉ có đại chiến mới có thể chấm dứt chiến tranh!

“Được, nếu đã không biết điều như vậy, bản hoàng xin phụng bồi tới cùng!

Nhị lang Long tộc, cho ta, giết!” “Hống!” “Ngao!” Hàng tỷ thành viên Long tộc thấy Tổ Long hạ lệnh, toàn bộ đều xông ra, lao thẳng về phía Phượng Hoàng nhất tộc và Kỳ Lân nhất tộc!

Đại chiến bắt đầu, tam tộc giống như ba luồng hồng thủy khổng lồ vô tận va vào nhau.

Trong nháy mắt, trăm vạn tộc nhân tam tộc đã tử vong.

Trên bầu trời, các loại thần thông được thi triển, pháp bảo bay loạn xạ, tam tộc lập tức rơi vào hỗn chiến.

Lúc này, tộc nhân tam tộc đều đã giết đến đỏ mắt, không một ai dừng lại, ba vị tộc trưởng cũng vậy.

Tổ Long một mình đối đầu với Phượng Tổ và Lân Tổ hai người, nhờ sự trợ giúp của chí bảo Long tộc, y lại không hề yếu thế chút nào, thậm chí còn có phần vượt trội.

Dù sao hiện tại Tổ Long đã là bán bộ Chuẩn Thánh chi cảnh, lại thêm Long tộc thế lực khổng lồ, khí vận hùng hậu, có thực lực như vậy cũng là chuyện bình thường.

Trong phút chốc, Hồng Hoang đại địa bị hủy diệt vô số, hàng tỷ sinh linh tử vong, thây chất thành núi, máu chảy thành sông.

Sát khí vô biên bị kiếp khí hấp dẫn, ngưng tụ trên không trung, khiến đại chiến càng thêm kịch liệt!

Nhìn kiếp khí trên không trung mơ hồ ngưng tụ thành thực chất, La Hầu ẩn thân trong hư không vui mừng khôn xiết.

Những kiếp khí này đối với y vô cùng quan trọng, chỉ cần thu lấy chúng, y liền có thể tiếp tục kế hoạch tiếp theo!

Lại chờ thêm khoảng mấy canh giờ, đợi đến khi thành viên tam tộc chỉ còn lại chưa đến một phần ba, La Hầu cuối cùng cũng hiện thân.

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên từ trên trời rơi xuống, từng luồng diệt thế thần quang như mưa ánh sáng bắn vào người thành viên tam tộc, lập tức, hàng vạn tộc nhân tam tộc tử vong.

"Chuyện gì vậy?" Tỉnh táo lại từ trong hỗn loạn, Tổ Long gầm lên, không hiểu tại sao Diệt Thế Hắc Liên lại đột nhiên công kích!

"Hừ, một đám ngu xuẩn.

Quay đầu lại xem, Hồng Hoang đại địa bị các ngươi phá hủy bao nhiêu rồi.

Bây giờ bản tọa xuất hiện, cũng là lúc các ngươi phải gánh chịu hậu quả!" Nói xong, huyết quang trong tay La Hầu lóe lên, một cây trường thương toàn thân bao bọc bởi huyết khí vô tận xuất hiện.

Cây thương này vô cùng bất phàm, chính là do rễ của Sáng Thế Thanh Liên hóa thành, tên là Thí Thần Thương, đẳng cấp thuộc hàng Tiên Thiên Chí Bảo, so với Khai Thiên Tam Bảo cũng không hề thua kém.

Lại thêm bên trong nó tự mang sát lục pháp tắc, về phương diện công kích, ngoài Bàn Cổ Phiên ra, ngay cả Hỗn Độn Chung cũng không thể so bì!

Nhẹ nhàng vung lên, Thí Thần Thương hóa thành huyết quang biến mất.

Chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi, trong tam tộc lại có thêm hàng vạn thành viên tử thương.

Thấy cảnh này, Tổ Long tam nhân đều vô cùng phẫn nộ, đồng thời gầm lên: "Mau dừng tay!" "Bảo bản tọa dừng tay ư?

Dựa vào các ngươi?" La Hầu hừ lạnh một tiếng, khí thế toàn thân bộc phát, ép thẳng về phía Tổ Long tam nhân!

So với thực lực Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong của Tổ Long tam nhân, La Hầu mạnh hơn vô số lần.

Bởi vì La Hầu biết được Đạo rõ ràng, nên không cần dựa vào pháp môn Trảm Tam Thi Chứng Đạo mà Hồng Quân sẽ truyền dạy sau này để bước vào Chuẩn Thánh chi cảnh, lúc này y đã có thể sớm trở thành Chuẩn Thánh!

La Hầu có thực lực Chuẩn Thánh, muốn đối phó với Tổ Long tam nhân có lẽ cũng sẽ vô cùng khó khăn.

Nhưng may thay, Tổ Long tam nhân hiện tại thân mang trọng thương, thực lực mười phần không còn một.

Thử hỏi lấy gì mà đấu với La Hầu?

Dựa vào đám tàn binh bại tướng kia sao?

Một đôi long mâu căm tức nhìn La Hầu, Tổ Long trực tiếp xé xác y thành hai mảnh trong tâm tưởng.

Nhưng y cũng hiểu rõ, thời kỳ toàn thịnh còn chưa chắc đã thắng được La Hầu, huống chi là bây giờ.

Cho nên, dù trong lòng Tổ Long có ngọn lửa giận ngút trời, cũng chỉ có thể âm thầm đè nén, không dám nhiều lời, sợ chọc giận La Hầu, để rồi rước lấy kết cục bị diệt tộc!

Chương 17

“Nhìn tam tộc các ngươi xem, đã từng huy hoàng biết bao, nhưng bây giờ thì sao?

Tộc nhân mười không còn một, ngay cả bản thân cũng như chó nhà có tang.

Đáng cười, thật quá đáng cười!” Không vội động thủ diệt tam tộc, La Hầu dựng Thí Thần Thương sang một bên, miệng không ngừng than thở.

Nhưng, người sáng suốt nào cũng có thể nhìn ra, La Hầu chính là điển hình của mèo khóc chuột, giả từ bi.

Hành động này của La Hầu lại nhắc nhở Tổ Long tam nhân.

Nhìn tộc nhân phía sau, ba vị tộc trưởng đều hối hận không thôi.

Bị sát lục che mờ đôi mắt, dẫn đến cuối cùng khiến tộc quần rơi vào kết cục như vậy.

Lại nhìn thi thể đầy đất, Tổ Long tam nhân càng thêm hối hận, nhưng bây giờ cũng đã muộn, không thể cứu vãn.

Chờ đợi họ ngoài cái chết e rằng cũng chỉ có cái chết.

Đến lúc này họ mới hiểu ra, thì ra mình chỉ là những con côn trùng đáng thương.

Bá chủ Hồng Hoang, xưng bá Hồng Hoang, thật nực cười, một đám người lún sâu vào đại kiếp mà không biết nông sâu, một đám người không ngừng tìm đường chết, có tư cách gì hô hào bốn chữ xưng bá Hồng Hoang sao?

Sự hối hận lan tràn lên đến đỉnh đầu, Tổ Long tam nhân mặt xám

như tro tàn, mềm nhũn ngồi trên mặt đất, đều không còn sức phản kháng La Hầu!

"Tam tộc hỗn chiến vạn linh diệt, Hối hận chi ý đại như thiên, Dục tồn tam tộc căn nguyên mệnh, Nhu thỉnh thiên đạo công đức viên!" Ngay lúc Tổ Long tam nhân mặt mày như tro tàn, không biết làm sao để xoay chuyển càn khôn, đột nhiên, một tràng tiếng thơ huyền ảo truyền đến, âm thanh vang vọng trời đất, truyền đi nửa Hồng Hoang mới tiêu tan!

Nghe tiếng thơ từ trên trời truyền xuống, trong lòng Tổ Long có cảm ứng, lập tức "vụt" một tiếng đứng dậy, hướng lên trời hô lớn: "Thiên Đạo ở trên, ta là Tổ Long của Long tộc.

Hôm nay tại đây xin thề, Tổ Long tự biết tội nghiệt sâu nặng, lại thêm Long tộc phá hoại Hồng Hoang đại địa vô số.

Từ nay về sau, Long tộc nguyện vĩnh viễn trú tại Tứ Hải, hô mưa gọi gió, lấy đó để bù đắp tội ác mà Long tộc đã phạm phải, vọng Thiên Đạo giám sát!" Tổ Long vừa dứt lời, trong nháy mắt, trời đất biến đổi, một đám mây công đức khổng lồ hạ xuống.

Hóa ra lời nói của Tổ Long đã cảm động Thiên Đạo, liền giáng xuống công đức.

Đám mây công đức này hạ xuống, trực tiếp triệt tiêu nghiệp lực khổng lồ mà Long tộc gánh chịu, sau đó toàn bộ thành viên Long tộc biến mất, bị Thiên Đạo đưa về Long cung, giúp trấn áp Tứ Hải!

Thấy lời nói của Tổ Long lại có hiệu quả như vậy, Phượng Tổ và Lân Tổ cũng không do dự, trực tiếp hướng Thiên Đạo tuyên thệ.

"Thiên Đạo ở trên, ta là Hỏa Phượng của Phượng Hoàng nhất tộc.

Hôm nay tại đây xin thề, Hỏa Phượng tự biết tội nghiệt sâu nặng, lại thêm Phượng Hoàng nhất tộc phá hoại Hồng Hoang đại địa vô số.

Từ nay về sau, Phượng Hoàng nhất tộc nguyện vĩnh viễn trú tại Bất Tử Hỏa Sơn, không đặt chân lên Hồng Hoang đại địa một bước, lấy đó để bù đắp tội ác mà Phượng Hoàng nhất tộc đã phạm phải, vọng Thiên Đạo giám sát!" "Thiên Đạo ở trên, ta là Lân Nghĩa của Kỳ Lân nhất tộc.

Hôm nay tại đây xin thề, Lân Nghĩa tự biết tội nghiệt sâu nặng, lại thêm Kỳ Lân nhất tộc phá hoại Hồng Hoang đại địa vô số.

Từ nay về sau, Kỳ Lân nhất tộc nguyện hóa thân thành thụy thú, vĩnh viễn trấn giữ trung bộ Hồng Hoang đại địa, lấy đó để bù đắp tội ác mà Kỳ Lân nhất tộc đã phạm phải, vọng Thiên Đạo giám sát!" Vì có Tổ Long làm mẫu trước, Phượng Tổ và Lân Tổ đều dễ dàng hoàn thành lời thề.

Một lát sau, Thiên Đạo cảm ứng, lại lần nữa giáng xuống công đức.

Công đức hạ xuống, trực tiếp triệt tiêu nghiệp lực của Phượng Hoàng nhất tộc và Kỳ Lân nhất tộc.

Ngoài ra, không ai để ý, Thiên Đạo sau khi giáng công đức cho tam tộc, lại tiếp tục giáng xuống một đám công đức lớn hơn.

Đám công đức này chìm vào tầng mây, biến mất không thấy, trừ Hồng Quân đang quét dọn chiến trường chú ý ra, không ai phát hiện!

"Chết tiệt, rốt cuộc là kẻ nào?

Dám phá hỏng đại sự của bản tọa, đúng là tìm chết!" Ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng, La Hầu trong lòng vô cùng tức giận.

Nếu không phải giọng nói đột nhiên truyền đến, tam tộc lần này chết chắc rồi.

Nhưng bây giờ, vì giọng nói đó, tam tộc lại có một tia hy vọng tiếp tục tồn tại, làm sao La Hầu không giận!

Nếu có thể sớm một bước chém giết ba vị tộc trưởng, hấp thu nghiệp lực trong cơ thể họ, e rằng thực lực của La Hầu tất nhiên có thể tăng mạnh một lần nữa.

Đến lúc đó, La Hầu cũng sẽ trở thành người mạnh nhất Hồng Hoang, dù Hồng Quân xuất hiện cũng không cần sợ hãi.

Nhưng bây giờ… mọi thứ đều đã muộn!

La Hầu tức giận cầm Thí Thần Thương, chuẩn bị trực tiếp chém giết Tổ Long tam nhân.

Nhưng không biết vì sao, trên bầu trời, ba đạo kim quang lóe lên, sau khi bắn vào cơ thể Tổ Long tam nhân, liền mang họ đi mất!

Trơ mắt nhìn Tổ Long tam nhân biến mất, lửa giận trong lòng La Hầu càng thêm nồng đậm.

"Chết tiệt, chết tiệt, Thiên Đạo bất công!" Con vịt nấu chín cũng bay mất, bây giờ La Hầu ngoài việc gầm lên một câu, trong lòng không còn bất kỳ cảm xúc nào khác!

Tam tộc vì một âm thanh từ trên trời mà được cứu, như vậy, lại khổ cho La Hầu!

Bây giờ lượng kiếp chưa hoàn toàn tiêu tan, kiếp khí lại tụ tập trở lại, tam tộc chạy mất, nhưng La Hầu lại ở lại!

Có thể nói, sự xuất hiện của La Hầu đã giải cứu tam tộc, khiến y bây giờ trở thành nhân vật chính của lượng kiếp.

Đối với La Hầu hiện tại, chỉ có hai con đường để đi.

Thứ nhất, hàng phục vạn tộc, ngưng tụ khí vận vạn tộc thành thánh, trở thành đệ nhất nhân dưới Thiên Đạo!

Thứ hai, hủy diệt vạn tộc, hủy diệt toàn bộ Hồng Hoang, như vậy liền có thể hấp thu hủy diệt chi khí khi Hồng Hoang bị hủy diệt.

Đến lúc đó, thực lực thậm chí có thể trực tiếp khôi phục thời kỳ toàn thịnh, thậm chí có thể biến thành cường giả bán bộ Đại Đạo cảnh.

Nhưng muốn hủy diệt Hồng Hoang, khó khăn trong đó có thể biết.

Đương nhiên, nếu để La Hầu lựa chọn, y chắc chắn sẽ chọn con đường thứ nhất, chứ không phải con đường thứ hai!

Biết rõ không thể làm mà vẫn làm, kết quả cuối cùng chỉ có thể là thất bại.

Cơ hội của La Hầu chỉ có một lần, không cho phép có một chút sai sót nào!

Trong lòng suy nghĩ vạn ngàn, chỉ trong vài phút ngắn ngủi, La Hầu đã xác định được con đường sau này của mình!

Hàng phục vạn tộc, ngưng tụ khí vận vạn tộc thành thánh, đối với y là biện pháp tốt nhất.

Cho nên, La Hầu quả quyết hành động!

"Thu!" Vô biên ma khí từ trong cơ thể La Hầu tuôn ra, hình thành một tấm lưới đen khổng lồ vô cùng.

Trong Hồng Hoang đại địa, phàm là nơi có sinh linh tồn tại đều sẽ bị lưới đen bao phủ, cuối cùng lưới đen hạ xuống, trói chặt họ!

"Đạo hữu, hành động này của ngươi có chút không ổn thì phải!" Ngay lúc La Hầu không ngừng thi triển pháp thuật khống chế lưới đen biến lớn, một giọng nói thấp đột nhiên vang vọng khắp Hồng Hoang, đồng thời cũng truyền vào tai La Hầu!

Lời vừa dứt, một luồng khí tức thánh khiết vô cùng lan tỏa trên bầu trời.

Trong phút chốc, kiếp khí trời đất dường như cũng vì luồng khí

tức thánh khiết này xuất hiện mà giảm đi ba phần.

Chương 18

Thấy cảnh này, chúng sinh Hồng Hoang không ai không kinh ngạc!

Đặc biệt là La Hầu và Hồng Quân đang ẩn nấp, hai người càng thêm chấn động!

Phải biết, kiếp khí trời đất không phải là sát khí hay oán khí bình thường, không thể dễ dàng giảm bớt.

Nhưng bây giờ vì luồng khí tức thánh khiết này xuất hiện, đã khiến kiếp khí giảm đi ba phần, khiến họ trong lúc chấn động cũng tò mò rốt cuộc là ai có năng lực như vậy!

"Giấu đầu lòi đuôi, định ẩn nấp mãi sao?" La Hầu hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói!

Y cho rằng người đó là Hồng Quân, cho nên khi nói chuyện, ngữ khí tràn đầy vẻ khinh bỉ sâu sắc!

"Giấu đầu lòi đuôi, là đang nói bản tọa sao?" Theo sau tiếng nói của La Hầu, rất nhanh, Nguyên Thủy đạp trên Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên từ trên trời giáng xuống, đến trước mặt La Hầu!

Đúng vậy, ngoài Hồng Quân ra, Nguyên Thủy cũng đã sớm đến chiến trường.

Vừa rồi người lên tiếng nhắc nhở Tổ Long tam nhân cũng là y.

La Hầu muốn hàng phục vạn tộc chứng đạo, căn bản là không thể nào.

Chính vì biết rõ điểm này, cho nên, Nguyên Thủy chuẩn bị lần này kiếm một món hời!

Dù sao La Hầu là Ma Tổ phương Tây, nội tình hùng hậu, linh bảo

đỉnh cấp càng nhiều không đếm xuể.

Có cơ hội tốt như vậy, Nguyên Thủy làm sao có thể bỏ qua!

"Hử?

Không phải Hồng Quân!

Ngươi là ai, báo danh!" Cẩn thận nhìn Nguyên Thủy một cái, trong mắt La Hầu lóe lên một tia kinh ngạc.

Y cho rằng người đó là Hồng Quân, nhưng lại không phải, không khỏi khiến La Hầu tò mò, rốt cuộc là ai dám có lá gan lớn như vậy, dám đối đầu với y!

"Ta là do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, một trong Tam Thanh, Bàn Cổ chính tông Nguyên Thủy Thiên Tôn!" "Hít!" Lời nói không kinh người chết không thôi.

Sau khi Nguyên Thủy tự giới thiệu, toàn bộ Hồng Hoang đều rơi vào trầm mặc!

Phải biết, thế giới Hồng Hoang là do Bàn Cổ khai thiên lập địa.

Nguyên Thủy là Bàn Cổ chính tông, chẳng phải là truyền nhân của Bàn Cổ, có thể danh chính ngôn thuận thay mặt Bàn Cổ cai quản Hồng Hoang sao?

Dù sao Bàn Cổ đã chết, thế giới Hồng Hoang do truyền nhân của Bàn Cổ thay mặt cũng là chuyện đương nhiên, hợp tình hợp lý, bất kỳ ai cũng không thể nói gì!

Nghe Nguyên Thủy nói, ánh mắt của La Hầu trong nháy mắt híp lại.

"Lai lịch thật lớn, khí chất thật cao ngạo, tâm cơ thật đáng sợ!" Sở dĩ La Hầu nghĩ vậy, chủ yếu là vì Nguyên Thủy xuất hiện quá không đúng lúc!

Bây giờ y lún sâu vào lượng kiếp, trở thành nhân vật chính của lượng kiếp, chờ đợi y có thể là cửu tử nhất sinh.

Nếu không thể xưng bá Hồng Hoang, ngưng tụ khí vận chúng sinh thành thánh, cả đời này cảnh giới của La Hầu cũng sẽ không tiến thêm một bước nào nữa.

Như vậy, La Hầu coi như hoàn toàn bị hủy.

Nguyên Thủy lúc này xuất hiện, chẳng phải là muốn cùng y tranh đoạt quyền sở hữu Hồng Hoang sao?

Trong lòng âm thầm nghĩ, một lúc sau, La Hầu mở miệng nói: "Thì ra là Bàn Cổ chính tông, cửu ngưỡng cửu ngưỡng.

Không biết đạo hữu lần này đến, là vì chuyện gì?" Tiên lễ hậu binh, đạo lý này La Hầu hiểu rõ.

Y cũng không muốn đắc tội với Nguyên Thủy, một Bàn Cổ chính tông thân phận tôn quý.

Cho nên, La Hầu không trực tiếp động thủ, trước tiên hỏi Nguyên Thủy một tiếng, định xem tình hình thế nào, sau đó mới quyết định có nên động thủ hay không!

"Chuyện cũng không nhiều, chỉ có một việc, ngăn cản đạo hữu sát lục chúng sinh!" Sắc mặt Nguyên Thủy nghiêm lại, vô cùng chính nghĩa mở miệng nói!

Nghe Nguyên Thủy nói, chúng sinh linh Hồng Hoang bị lưới đen của La Hầu bao phủ đều cảm kích Nguyên Thủy, đối với họ, Nguyên Thủy xuất hiện chính là cứu thế chủ, là hy vọng duy nhất có thể giải cứu họ!

"Ha ha ha ha, đạo hữu đừng nói đùa nữa.

Bần tọa lúc nào nói muốn giết họ, ma tố của bần tọa chỉ hy vọng

họ có thể quy thuận.

Cho nên, đạo hữu hiểu lầm rồi, chỉ cần họ quy thuận, bản tọa lập tức thả họ ra.

Đạo hữu thấy thế nào?" Ánh mắt đầy ý vị nhìn về phía Nguyên Thủy, La Hầu chậm rãi đưa tay đến vị trí của Thí Thần Thương!

"Đó là Tiên Thiên Chí Bảo Thí Thần Thương?!" Thấy động tác nhỏ của La Hầu, đồng tử Nguyên Thủy co rụt lại, trong lòng không khỏi có chút kinh ngạc!

Thí Thần Thương là do rễ Sáng Thế Thanh Liên hội tụ hung lệ chi khí nhất trong Hỗn Độn hóa thành, bên trong tự mang sát chi pháp tắc, tương truyền, bảo vật này có thể chém giết Thánh Nhân.

Bây giờ Thí Thần Thương xuất hiện trong tay La Hầu, khiến Nguyên Thủy cũng không thể không cẩn thận!

Dù sao uy lực của Thí Thần Thương bày ra ở đó, nếu Nguyên Thủy lúc này ra vẻ ta đây, e rằng thật sự sẽ gặp nguy hiểm!

"Ông!" Trong hư không, vạn đạo kim quang lóe lên, vô lượng huyền hoàng khí tràn ngập giữa trời đất, dần dần ngưng kết thành một tòa bảo tháp.

Bảo tháp ban đầu cao vạn trượng, chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi liền ngưng kết thành một tòa Cửu Tầng Linh Lung Bảo Tháp.

Bảo tháp đứng trên đỉnh đầu Nguyên Thủy, huyền hoàng chi khí rủ xuống, bao bọc Nguyên Thủy bên trong!

"Bảo bối tốt, không ngờ Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp lại ở trong tay ngươi!" Kinh ngạc nhìn về phía Nguyên Thủy, sắc mặt La Hầu trong nháy mắt đại biến!

Khác với Nguyên Thủy, Nguyên Thủy biết rõ át chủ bài của La

Hầu, đều biết y có những linh bảo gì.

Nhưng La Hầu lại không biết rõ lai lịch của Nguyên Thủy, ngay cả con người Nguyên Thủy cũng không hiểu rõ, tự nhiên không thể biết Nguyên Thủy có những pháp bảo gì.

Bây giờ thấy Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp xuất hiện, dù là La Hầu cũng không khỏi có chút thất thố!

Đúng là nhà dột gặp mưa suốt đêm, thuyền rách lại gặp gió ngược.

Tình cảnh hiện tại của y, nếu thật sự đánh với Nguyên Thủy, trong thời gian ngắn tuyệt đối không thể hạ gục được.

Hơn nữa, xung quanh chắc chắn có ẩn nấp một tử đối đầu của y là Hồng Quân.

Nếu thật sự bị Hồng Quân cuối cùng nhặt được hời, vậy thì gay go rồi!

Biết rõ không thể trực tiếp động thủ trấn áp Nguyên Thủy, La Hầu chậm rãi buông lỏng bàn tay phải đang nắm chặt Thí Thần Thương!

"Xem ra đạo hữu đã hiểu rõ tình thế hiện tại!" Nguyên Thủy mỉm cười, đối với sự nhượng bộ của La Hầu, y vô cùng hài lòng!

Nếu thật sự bắt y đánh với La Hầu, y cũng không muốn.

Dù trong tay có hai kiện chí bảo phòng ngự, nhưng dù sao pháp lực cảnh giới của La Hầu đều cao hơn y.

Cho nên, trong tình huống biết rõ không thể làm mà vẫn làm, người chịu thiệt chỉ có thể là y.

Chương 19

Nhưng bây giờ tốt rồi, La Hầu đã lựa chọn nhượng bộ, khiến mưu đồ trong lòng Nguyên Thủy đã có thể tiếp tục tiến hành!

"Nguyên Thủy đạo hữu rốt cuộc muốn làm gì?

Lẽ nào thật sự muốn đối đầu với bản tọa?" Trong mắt La Hầu lóe lên một đạo hung quang.

Thời gian của y không còn nhiều, không thể lãng phí ở đây mãi được.

Cho nên, La Hầu liền trực tiếp hỏi Nguyên Thủy, muốn biết y rốt cuộc muốn làm gì!

Lắc đầu, Nguyên Thủy đáp: "Đạo hữu hiểu lầm rồi, ta chỉ là đang nhắc nhở đạo hữu thôi.

Nhìn ma võng của ngươi, trên đó nhiễm vô biên sát khí, những sinh linh bị nhốt kia đã bắt đầu tẩu hỏa nhập ma.

Cứ tiếp tục như vậy, đạo hữu đừng nói là chứng đạo, chỉ riêng nghiệp lực của chúng sinh cũng đủ để đạo hữu thân tử đạo tiêu.

Không tin đạo hữu mời xem!" Nói rồi, Nguyên Thủy chỉ vào chúng sinh bị ma võng trói buộc!

"…" Theo ánh mắt Nguyên Thủy nhìn qua, thân thể La Hầu run lên.

Chỉ thấy trong số chúng sinh bị ma võng trói buộc, một phần nhỏ đã chết, vì không thể chống cự sự tấn công của sát khí, mà trực tiếp tẩu hỏa nhập ma.

Còn những người còn lại, ấn đường cũng đã biến đen, một bộ

dạng sắp tẩu hỏa nhập ma.

Biết Nguyên Thủy không lừa mình, La Hầu hừ lạnh một tiếng, vội vàng thu hồi ma võng!

Vì đang ở trong lượng kiếp, không thể cảm nhận được sự tồn tại của nghiệp lực, nhưng Diệt Thế Hắc Liên lại có thể.

Vừa rồi có vô biên nghiệp lực hội tụ, nhưng lại bị Diệt Thế Hắc Liên chặn ở ngoài thân La Hầu.

Chính vì vậy, La Hầu mới thu hồi ma võng!

"Cảm tạ Thiên Tôn cứu mạng chi ân, chúng ta nhất định sẽ ghi nhớ suốt đời!" Ma võng biến mất, những sinh linh bị trói buộc kia đồng loạt cúi đầu, cảm tạ Nguyên Thủy!

Nghe chúng sinh nói, nụ cười trên khóe miệng Nguyên Thủy lại lần nữa hiện lên, mục đích của y đã đạt được.

Chúng sinh lần này có thể nói là đã nợ y một nhân quả lớn.

Nếu không phải y, chúng sinh chắc chắn khó sống.

Bây giờ Thiên Đạo chưa hoàn thiện, phương diện nhân quả nghiệp lực chưa hoàn toàn hiển hiện, đợi sau này Thiên Đạo dần dần hoàn thiện, lợi ích mà Nguyên Thủy có thể nhận được tuyệt đối khó mà tưởng tượng!

Tiền bạc có giá, tình nghĩa vô giá.

Nhân quả lại càng huyền diệu hơn, muốn quỵt nợ căn bản là không thể.

Cho nên, Nguyên Thủy cũng không sợ chúng sinh không trả nhân quả lớn này!

"Đạo hữu mưu tính hay thật, lão đạo bội phục!" Tiếng nói của chúng sinh xuyên thẳng lên trời, giống như một lưỡi dao sắc bén, xé

toạc bầu trời u ám.

Rất nhanh, lại có một giọng nói trầm thấp truyền ra.

Giọng nói này tuy nhỏ, nhưng lại át đi tiếng nói của chúng sinh, khiến chúng sinh không khỏi ngoái nhìn!

"Hồng Quân, cuối cùng ngươi cũng hiện thân rồi!" La Hầu cười lạnh một tiếng, quay đầu nhìn về phía hư không không xa.

Nơi đó trống không, không có một bóng người, nhưng La Hầu lại không dời ánh mắt đi, dường như Hồng Quân đang ở đó!

Hư không chấn động, linh khí tứ tán, một đạo bạch quang lóe lên.

Rất nhanh, dưới sự chú ý của La Hầu, Hồng Quân xuất hiện!

Một thân đạo bào mộc mạc, mày dài nhíu chặt, trong tay cầm một cây phất trần.

Hồng Quân khác với La Hầu, cảm giác đầu tiên La Hầu mang lại cho người khác là bá khí, nhưng cảm giác Hồng Quân mang lại lại là bình tĩnh.

Một động một tĩnh, một lửa một nước, bây giờ hai đại ma thần gặp nhau, tự nhiên sẽ xảy ra một cuộc va chạm kịch liệt!

"Hồng Quân, ngươi đến đây làm gì?" Trực tiếp nhìn Hồng Quân, La Hầu dùng giọng điệu chất vấn hỏi.

Ngẩng đầu, đôi mắt vẩn đục lóe lên một đạo tinh quang, Hồng Quân không giấu giếm, trực tiếp nói: "Ngăn ngươi!" "Ngăn ta?

Dựa vào ngươi?" "Dựa vào Đạo!" "Đạo?" "Thiên Đạo!" "Ha ha ha, nực cười, thật nực cười.

Một Hỗn Độn Ma Thần đường đường, lại cam nguyện chịu dưới người.

Hồng Quân à Hồng Quân, ngươi thật làm mất mặt ma thần!" Như thể nghe được một chuyện cười lớn nhất trên đời, La Hầu phá lên cười lớn, nụ cười đầy vẻ trào phúng!

"Đạo bất đồng bất tương vi mưu.

Đạo hữu hiện nay là nhân vật chính của lượng kiếp, nếu đạo hữu chịu tự tán tu vi chuyển thế tu lại, bần đạo có thể tha cho đạo hữu một mạng.

Nếu đạo hữu không chịu, vậy chỉ có thể do bần đạo tự mình ra tay, kết thúc lượng kiếp!" "Hừ!

Hồng Quân, muốn đánh thì đánh, nói nhiều lời vô ích làm gì!" Gầm lên một tiếng, La Hầu lần này triệt để nổi giận!

Bảo y tự tán tu vi, lời nói vô liêm sỉ như vậy mà Hồng Quân cũng có thể nói ra được.

Nếu Hồng Quân đường đường chính chính đấu với y, La Hầu cũng không nói gì.

Dù sao chân tiểu nhân còn hơn ngụy quân tử.

La Hầu chính là chân tiểu nhân, cho nên, y cũng khinh thường làm những chuyện của ngụy quân tử.

Nhưng Hồng Quân lại hoàn toàn ngược lại, Hồng Quân là ngụy quân tử, nhưng lại làm chuyện của chân tiểu nhân, làm xong lại muốn có được danh tiếng tốt.

Người như vậy xuất hiện trước mặt La Hầu, La Hầu làm sao có thể không giận?

"Nếu đã ngoan cố không nghe, vì thiên hạ thương sinh, bần đạo không thể không cùng đạo hữu làm một trận!" Một vẻ mặt chính nghĩa tiến lên một bước, Hồng Quân vung Hỗn Nguyên Phất Trần,

trực tiếp công về phía La Hầu!

Tiên hạ thủ vi cường, trước mặt La Hầu cùng đẳng cấp, Hồng Quân không hề tự đại!

Dù sao hiện tại chuyện Hồng Quân cấp bách nhất chính là giải quyết lượng kiếp, từ đó hội tụ khí vận chúng sinh thành thánh.

Chỉ sau khi thành thánh, mới có thể trở thành tồn tại bất tử bất diệt.

Cho nên, Hồng Quân mới vội vàng động thủ như vậy!

Nhìn từng hành động của Hồng Quân, Nguyên Thủy trong lòng cười lạnh, chẳng trách La Hầu lại khinh thường Hồng Quân như vậy, y cuối cùng cũng đã hiểu ra nguyên nhân!

Lùi lại mấy trăm dặm, Nguyên Thủy phóng đại Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp lên mấy lần, triệt để che chắn bản thân.

La Hầu và Hồng Quân đều là nhân vật cấp Chuẩn Thánh, mạnh hơn Nguyên Thủy cả một đại cảnh giới, chiến đấu lan đến chắc chắn không nhỏ, Nguyên Thủy không muốn bị thương!

"Nói hay lắm, Thí Thần Thương, ra!" La Hầu hét lớn một tiếng, sau đó dùng sức vung lên.

Chương 20

Trong nháy mắt Thí Thần Thương hóa thành một đạo huyết quang, bắn thẳng về phía Hỗn Nguyên Phất Trần của Hồng Quân.

Hỗn Nguyên Phất Trần tuy là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng so với Thí Thần Thương lại kém hơn một bậc.

Cho nên vừa tiếp xúc, Hồng Quân liền lập tức lùi lại, muốn tránh né công kích của Thí Thần Thương.

Trong mắt sát khí bức người, La Hầu đã nảy sinh sát niệm với Hồng Quân!

Nếu muốn đắc đạo, phải trừ bỏ tất cả những chướng ngại có khả năng uy hiếp.

Đối với La Hầu mà nói, chướng ngại, không gì khác ngoài Hồng Quân một người!

Hồng Quân muốn trừ y, mượn vai y để thành thánh, điểm này La Hầu hiểu rõ.

Nhưng La Hầu há sẽ để Hồng Quân được như ý?

Y muốn giết Hồng Quân, Hồng Quân cũng muốn giết y.

Chỉ có như vậy, mới có thể ngưng tụ khí vận chúng sinh thành thánh.

Cho nên, trận chiến này không thể tránh khỏi.

Như vậy, chỉ có một chữ "chiến" mới có thể giải quyết tất cả vấn đề!

Hai đại Chuẩn Thánh giao chiến, trong chốc lát phong vân biến ảo, trời đất thất sắc, vô số Hồng Hoang đại địa bị hai người tàn phá.

Thấy cảnh này, Nguyên Thủy đưa tay lên, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên bay ra, vô tận tịnh hóa chi khí xuất hiện, giúp tu phục Hồng Hoang đại địa vỡ nát, đồng thời, xua tan sát khí còn sót lại trong Hồng Hoang đại địa.

"Ông!" Cùng với cuộc đại chiến tiếp diễn, trời đất không biết từ khi nào, mấy đạo kim quang từ bốn phương tám hướng bay ra.

Rất nhanh, mấy bóng người xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy!

"Bần đạo Ngũ Hành đạo nhân, ra mắt đạo hữu!" "Bần đạo Linh Mộc đạo nhân, ra mắt đạo hữu!" "Bần đạo Âm Dương đạo nhân, ra mắt đạo hữu!" "Bần đạo Băng Thiên đạo nhân, ra mắt đạo hữu!" Bốn vị đạo nhân tiên phong đạo cốt lần lượt đứng ở bốn góc đông nam tây bắc, hướng về Nguyên Thủy chào hỏi!

"Người nắm giữ Ngũ Hành pháp tắc, người nắm giữ Sinh Mệnh pháp tắc, người nắm giữ Âm Dương pháp tắc, người nắm giữ Hủy Diệt pháp tắc… Thì ra họ đều còn sống, chỉ là cảnh giới…" Đồng tử co rụt lại, Nguyên Thủy trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Một lát sau, y lại khôi phục vẻ mặt bình thản!

Bốn đại Hỗn Độn Ma Thần theo lý mà nói đáng lẽ đã sớm chết trong khai thiên đại kiếp, nhưng họ lại đều sống sót.

Tuy nhiên, dù sống sót, bản nguyên của họ lại mười không còn một, dẫn đến cảnh giới của họ vẫn luôn dừng lại ở Đại La đỉnh phong chi cảnh.

Trừ phi có thể tìm cách bổ sung bản nguyên, nếu không, căn bản không thể tiến vào Chuẩn Thánh chi cảnh.

Lý do họ chào hỏi Nguyên Thủy, chủ yếu có hai điểm.

Thứ nhất, thân phận Bàn Cổ chính tông của Nguyên Thủy.

Thứ hai, nguyên nhân thực lực của Nguyên Thủy!

Còn vì sao không báo thù Nguyên Thủy, một Bàn Cổ chính tông, là vì Nguyên Thủy tuy là Bàn Cổ chính tông, nhưng không phải Bàn Cổ chuyển thế.

Lại nói, khai thiên đại kiếp là do thiên mệnh, là kiếp nạn của Hỗn Độn Ma Thần, không ai có thể ngăn cản.

Tuy bị tổn thương bản nguyên, nhưng may mắn còn sống, dù sao cũng tốt hơn trăm lần so với những ma thần đã vẫn lạc trong khai thiên đại kiếp!

Hướng về bốn người khẽ gật đầu, Nguyên Thủy đáp: "Ra mắt các vị đạo hữu!" "Đại thiện!" "Được rồi, bốn vị đạo hữu, mau đến giúp ta!" Nhìn lướt qua Ngũ Hành đạo nhân mấy người đang chào hỏi Nguyên Thủy ở xa, Hồng Quân vội vàng mở miệng nói!

Uy lực của Thí Thần Thương quá hung hãn, dù là y cũng chỉ có thể gian nan chống đỡ.

Hiện tại viện binh đã đến, tự nhiên phải lập tức dùng đến!

"Được, nhưng đạo hữu đừng quên lời hứa với chúng ta là được!" Ngũ Hành đạo nhân đáp.

"Các vị đạo hữu yên tâm, bần đạo đã thề với Đại Đạo, lẽ nào đạo hữu không tin bần đạo sao?" Giọng điệu của Hồng Quân trở nên gấp gáp.

Cùng La Hầu đại chiến, lại phải phân tâm trả lời lời của Ngũ Hành đạo nhân, đối với Hồng Quân tiêu hao rất lớn!

Dùng sức một thương hất bay Hồng Quân, La Hầu mở miệng nói: "Hồng Quân, ngươi cho rằng dựa vào bốn tên phế vật này có thể giết được bản tọa?

Thật quá xem thường ta rồi.

Nếu là thời kỳ toàn thịnh của họ, bản tọa sẽ kiêng dè ba phần, nhưng bây giờ, một đám mất đi bản nguyên, toàn bộ thực lực không đủ một phần mười, một đám phế vật, có thể làm gì được ta?" "To gan, La Hầu đừng có ăn nói ngông cuồng!" "Hành vi như vậy không phải người, đáng tru!" "Các vị đạo hữu giữ trận, để bần đạo trước tiên hội kiến tên cuồng đồ này!" "Hừ, La Hầu đạo hữu nếu đã có năng lực như vậy, vậy đừng trách chúng ta vô lễ!" Lời nói của La Hầu triệt để chọc giận Ngũ Hành đạo nhân mấy người, từng người một đều vô cùng tức giận, đồng thời tế ra linh bảo, chuẩn bị cùng nhau xông lên, trực tiếp bắt lấy La Hầu!

"Một đám sâu kiến mà thôi, lẽ nào các ngươi cho rằng mình còn có thực lực như xưa?" Nghe Ngũ Hành đạo nhân mấy người nói, thân thủ La Hầu biến đổi, trên không trung lập tức hiện ra một tòa hắc sắc cự tháp cao vạn trượng!

Hình dáng của tháp này giống hệt Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Nguyên Thủy, nhưng tác dụng lại không giống nhau.

Tháp này tên là Cửu Ma Tháp, tổng cộng có chín tầng, mỗi tầng tháp đều sinh tồn một Hỗn Thế Ma Thần, do La Hầu thu thập thiên địa hỗn độn chi khí và kiếp khí sáng tạo thành, mỗi người đều có cảnh giới Đại La.

Dù đối phó với Ngũ Hành đạo nhân mấy người, cũng không có vấn đề gì!

Nhưng, tuy uy lực của Cửu Ma Tháp không tầm thường, nhưng Ngũ Hành đạo nhân mấy người dù sao cũng là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, một số át chủ bài tự vệ vẫn có.

Chính vì vậy, Cửu Ma Tháp cũng không thể hoàn toàn ngăn chặn

Ngũ Hành đạo nhân mấy người.

Nhiều nhất, cũng chỉ ngăn được Âm Dương đạo nhân và Băng Thiên đạo nhân!

Còn lại Ngũ Hành đạo nhân và Linh Mộc đạo nhân, thì một trái một phải, lần lượt hướng về vị trí của La Hầu công tới!

"Tạo Hóa Trượng, ra!" Linh Mộc đạo nhân lấy ra bạn sinh linh bảo, dùng sức hướng về sau lưng La Hầu đánh tới.

Một kích uy lực cường đại, dù La Hầu có Diệt Thế Hắc Liên hộ thân, cũng bị đánh bay đi hơn mười mét.

"Tìm chết!" Đứng vững thân hình, La Hầu lại lần nữa lấy ra một kiện linh bảo.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Lục Hồn Phiên!

Phiên này hình tam giác, dưới phiên có sáu dải phiên nhẹ nhàng bay phấp phới, trên đó bao quanh vô biên tà khí.

Nhìn một cái, liền như thể có thể hấp dẫn thần hồn người ta vào trong!

Nhanh chóng viết tên của Ngũ Hành đạo nhân, Linh Mộc đạo nhân, Âm Dương đạo nhân, và cuối cùng là Băng Thiên đạo nhân lên phiên, La Hầu bắt đầu lắc mạnh!

Lục Hồn Phiên có hiệu quả hủy hoại thần thức người khác.

Bây giờ bị La Hầu toàn lực thúc đẩy, trong nháy mắt Ngũ Hành đạo nhân đám người đều phun ra một ngụm máu tươi, từng người một sắc mặt tái nhợt, thực lực suy giảm!

"Không ổn!" Biết rõ không thể để La Hầu tiếp tục lắc Lục Hồn Phiên như vậy, Hồng Quân tế ra Tạo Hóa Ngọc Điệp!

Tạo Hóa Ngọc Điệp cùng Bàn Cổ Phủ và Sáng Thế Thanh Liên

đều là Hỗn Độn Chí Bảo, nhưng lại bị hủy trong khai thiên đại kiếp.

Bây giờ Tạo Hóa Ngọc Điệp, đẳng cấp đã sớm hạ xuống cấp Hỗn Độn Linh Bảo.

Dù vậy, đó cũng không phải là thứ La Hầu có thể chống đỡ!

Chương 21

Chỉ thấy Hồng Quân từ trên đỉnh đầu lấy xuống Tạo Hóa Ngọc Điệp, nhẹ nhàng gảy mấy cái, vô số đạo pháp tắc chi lực từ trong đó bay ra, toàn bộ bắn về phía La Hầu.

Pháp tắc chi lực vô hình vô tích, không thể nhìn thấy cũng không thể chạm vào, cho nên cũng không thể chống đỡ.

Muốn chống đỡ công kích của pháp tắc chi lực, chỉ có thể dùng pháp tắc để so tài.

Lúc này La Hầu đang toàn lực lắc Lục Hồn Phiên, căn bản không cảm giác được mình bị mấy đạo pháp tắc chi lực công kích.

Đợi khi y phản ứng lại, mọi thứ cũng đã muộn.

"Oanh!" Tiếng nổ lớn từ trong cơ thể La Hầu truyền ra, trong phút chốc, pháp tắc chi lực của Hồng Quân trực tiếp trọng thương La Hầu.

Chửi mắng Hồng Quân không biết xấu hổ, đánh lén, sau đó La Hầu vội vàng hóa thành một đạo hắc quang, hướng về phía tây lẩn trốn!

Bây giờ muốn tự vệ, chỉ có thể dựa vào đại trận hộ sơn Tru Tiên Kiếm Trận ở Tu Di Sơn phương Tây.

Nếu không, La Hầu chắc chắn khó thoát khỏi cái chết.

La Hầu cũng chính vì biết rõ điểm này, mới định địa điểm trốn chạy là đại bản doanh.

Thực ra La Hầu cũng không muốn như vậy.

Dù sao đại chiến một khi nổ ra, phương Tây tất nhiên sẽ bị phá hoại.

Nhưng tình thế hiện tại bức người, không cho phép y nghĩ nhiều!

Tốc độ chạy trốn của La Hầu cực nhanh, chỉ trong vài hơi thở ngắn ngủi đã biến mất không thấy.

Thấy La Hầu rời đi, Hồng Quân vội vàng hóa thành một đạo hồng quang, đuổi theo.

La Hầu trọng thương, cơ hội tốt như vậy ngàn năm khó gặp, Hồng Quân làm sao có thể không nắm bắt, tự nhiên, Hồng Quân ngay lập tức đã đuổi theo!

Còn lại Ngũ Hành đạo nhân đám người và Nguyên Thủy, cũng đều thi triển thần thông, bay về phía Tu Di Sơn phương Tây!

Ngũ Hành đạo nhân đám người vì đại chiến chưa kết thúc, cần tiếp tục chiến đấu, để hoàn thành giao dịch với Hồng Quân.

Còn Nguyên Thủy, thuần túy là hóng chuyện, đồng thời nhặt nhạnh chiến lợi phẩm. ...

Tây phương, Tu Di Sơn!

"Chủ nhân, ngài thế này, không sao chứ?" Nhìn thấy La Hầu trọng thương xuất hiện bên cạnh, Hắc Bào vội vàng mở miệng nói!

"Không sao, mau khởi động Tru Tiên Kiếm Trận, lần này bản tọa muốn bắt gọn đám người này một lưới!" Xua tay, La Hầu phân phó.

"Tuân lệnh!" Được lệnh của La Hầu, Hắc Bào vội vàng phái người khởi động Tru Tiên Kiếm Trận.

Trong phút chốc, vô biên sát khí hội tụ, toàn bộ linh khí của phương Tây cũng bị Tru Tiên Kiếm Trận hấp dẫn, làm năng lượng khởi động trận pháp!

Còn Hắc Bào khởi động đại trận, thì nhìn về phía Hồng Quân đám người bên ngoài trận!

“Tru Tiên Kiếm Trận trong truyền thuyết?” Đồng tử co rụt lại, trong ánh mắt vẩn đục của Hồng Quân đầy vẻ kiêng dè.

Uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận, người khác có thể không biết, nhưng y lại vô cùng rõ ràng.

Dù sao y và La Hầu cũng là bạn cũ nhiều năm, đối với át chủ bài của bạn cũ, Hồng Quân là người rõ nhất.

“Hồng Quân đạo hữu, sao không vào đại trận?” Bên cạnh Hồng Quân, Ngũ Hành đạo nhân lên tiếng, không hiểu vì sao Hồng Quân mãi không hành động.

Trước tiên thở dài một tiếng, Hồng Quân đáp: “Đạo hữu đừng vội, trận này tên là Tru Tiên Kiếm Trận, uy lực không tầm thường, cần bốn vị cao thủ cảnh giới Chuẩn Thánh đồng thời ra tay lấy đi bảo kiếm trong trận mới được.

Nếu không, trận này vô giải!” “Hử?

Lời này của đạo hữu là thật sao?” “Chẳng đồng, chẳng sắt, cũng chẳng gang, Dưới núi Tu Di ẩn chứa sẵn.

Chẳng dùng âm dương đảo ngược luyện, Há không thủy hỏa mài sắc bén?

Tru Tiên sắc bén, Lục Tiên vong, Hãm Tiên tứ phía hồng quang.

Tuyệt Tiên biến hóa vô cùng diệu, Đại La thần tiên máu nhuộm thảm.

Đạo hữu, bài thơ này tán dương chính là Tru Tiên Kiếm Trận.

Cho nên, muốn phá giải đại trận, chúng ta phải thương lượng kỹ lưỡng một phen mới có thể hành động!” Hồng Quân một vẻ mặt nghiêm túc nhìn về phía Ngũ Hành đạo nhân.

Tuy biết bây giờ chính là cơ hội tốt để giết La Hầu, nhưng nếu

mạo muội tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận, cuối cùng người chịu thiệt là mình!

"Không biết Hồng Quân đạo hữu có cách nào phá trận pháp này không?" Đi lên phía trước, Linh Mộc đạo nhân hỏi!

Bây giờ bốn người họ đều bản nguyên thiếu hụt, thực lực mười phần không còn một, người duy nhất có thể dựa vào chỉ còn lại Hồng Quân.

Cho nên, giống như Hồng Quân, họ đều rất muốn phá vỡ kiếm trận, chém giết La Hầu!

"…Cách thì có, chỉ là có chút làm khó các vị đạo hữu!" Hồng Quân do dự một tiếng, dường như không muốn nói ra cách trong lòng!

Bây giờ Ngũ Hành, Linh Mộc đám người có thể đến tương trợ, là vì y đã hứa hẹn lớn với bốn người.

Bây giờ nếu lại để Ngũ Hành đám người mạo hiểm, e rằng có chút không ổn.

Nhưng, nếu không như vậy, Tru Tiên Kiếm Trận sẽ không thể phá giải.

Cho nên, sau khi cân nhắc lợi hại, Hồng Quân quyết định nói ra!

"Đạo hữu sao lại ngập ngừng, có cách thì mau nói ra, cứ kéo dài nữa, vết thương của La Hầu kia nhất định sẽ hoàn toàn hồi phục, đến lúc đó thì gay go rồi!" Nhân lúc bệnh lấy mạng, đạo lý này Ngũ Hành đám người vô cùng rõ ràng, cho nên mới sốt ruột như vậy!

"Được, vậy bần đạo xin nói.

Kiếm trận này tên là Tru Tiên Kiếm Trận, cái này các vị đạo hữu đều biết.

Mấu chốt phá trận, chính là ở trên bốn thanh bảo kiếm của kiếm

trận.

Bốn thanh bảo kiếm một là Tru Tiên Kiếm, hai là Lục Tiên Kiếm, ba là Hãm Tiên Kiếm, bốn là Tuyệt Tiên Kiếm.

Bốn kiếm lần lượt treo ngược trong trận, chỉ cần lấy được bốn thanh bảo kiếm, liền có thể phá vỡ Tru Tiên Kiếm Trận.

Đến lúc đó muốn giết La Hầu, cũng dễ như trở bàn tay!" Trầm ngâm một tiếng, sau đó Hồng Quân chậm rãi nói ra phương pháp phá trận!

Nghe Hồng Quân nói, Nguyên Thủy ở không xa không khỏi thầm nghĩ trong lòng: "Quả nhiên không hổ là nhân vật Đạo Tổ sau này, có tâm cơ như vậy.

Bốn thanh Tru Tiên Kiếm kia đâu có dễ lấy như vậy?

Trong trận nếu có một thanh bảo kiếm bị lấy đi, các bảo kiếm khác sẽ lập tức phát ra lôi chấn động, kiếm quang lóe lên, dù là vạn kiếp thần tiên cũng khó thoát khỏi nạn này.

Ha ha, quả thật độc ác vô cùng!" Tuy Nguyên Thủy biết sự lợi hại của bốn thanh Tru Tiên Kiếm, nhưng y lại không định nói ra.

Chương 22

Không có mấy tên thế thân Ngũ Hành này, Tru Tiên Kiếm Trận chắc chắn không thể phá giải, đến lúc đó mới thật sự phiền phức.

Hơn nữa, so với La Hầu toàn thân ma khí ngút trời, chỉ biết sát lục, Nguyên Thủy càng hy vọng để Hồng Quân sau này sẽ hợp đạo giành được thắng lợi cuối cùng!

Cho nên, Nguyên Thủy quyết định ra tay giúp đỡ!

"Hồng Quân đạo hữu, trận chiến này bần tọa nguyện ra tay tương trợ!" Bước đến bên cạnh Hồng Quân, Nguyên Thủy mở miệng nói!

Nghe Nguyên Thủy nói, Hồng Quân trước tiên sững sờ, sau đó mừng rỡ: "Đa tạ đạo hữu tương trợ, ân tình này Hồng Quân tất sẽ không quên!" Bản thân Nguyên Thủy có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp và Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên hộ thể, đối với việc phá trận có sự giúp đỡ cực lớn.

Hồng Quân tự nhiên nguyện ý để Nguyên Thủy gia nhập vào đội ngũ phá trận.

Còn về mục đích của Nguyên Thủy, tại sao lại lựa chọn giúp đỡ, hiện tại Hồng Quân không quan tâm những chuyện đó.

Đối với y, chỉ cần có thể phá giải kiếm trận, giết chết La Hầu, mọi thứ cũng đều đáng giá!

"Nếu Nguyên Thủy đạo hữu cũng đã gia nhập, vậy chúng ta cũng đồng ý ra tay lấy bốn thanh Tru Tiên Kiếm!" Sự gia nhập của Nguyên Thủy dường như đã mang lại niềm tin lớn cho Ngũ Hành đám người.

Lập tức Ngũ Hành đám người nhìn nhau một cái, đồng thời lên tiếng nói.

“Tốt tốt tốt, các vị đạo hữu vì thiên hạ thương sinh lại có thể làm ra hành động đại vô úy như vậy, Hồng Quân bội phục.

Như vậy chúng ta bắt đầu phá trận đi!” Trước tiên khen ngợi mọi người một tiếng, sau đó sắc mặt Hồng Quân nghiêm lại, ra hiệu cho mọi người chọn kiếm trận trước!

“Ta trước đi, ta chọn Tru Tiên Kiếm Trận, trận này một mình ta là đủ!” Nói đoạn, Nguyên Thủy độn nhập vào Tru Tiên Kiếm Trận, bóng dáng biến mất không thấy tăm hơi!

“Ta và Linh Mộc đạo hữu vào Lục Tiên Kiếm Trận, các vị đạo hữu, hai người chúng ta đi trước một bước!” Ngũ Hành đạo nhân và Linh Mộc đạo nhân sau Nguyên Thủy, rất nhanh cũng đã chọn xong kiếm trận.

“Băng Thiên đạo hữu, chúng ta chọn Hãm Tiên Kiếm Trận thế nào?” “Đại thiện!” Âm Dương đạo nhân và Băng Thiên đạo nhân cũng đã chọn xong kiếm trận, độn nhập vào trong đó, tại chỗ chỉ còn lại một mình Hồng Quân!

“Được, vậy bần đạo vào Tuyệt Tiên Kiếm Trận, các vị đạo hữu, bắt đầu phá trận đi!” Hồng Quân ha ha cười một tiếng, rất nhanh liền tiến vào Tuyệt Tiên Kiếm Trận! ...

Cùng lúc đó, trong mật thất!

“Chủ nhân, Hồng Quân đám người đều đã tiến vào kiếm trận, bây giờ chúng ta nên làm gì?” Hắc Bào hỏi!

Mở mắt ra, đợi sau khi hấp thu hắc khí xung quanh vào cơ thể, La Hầu mới đáp: “Hừ, nếu đã không biết sống chết như vậy, vậy bản tọa sẽ đi gặp họ một lần, cũng để họ biết, sự lợi hại của Tru Tiên Kiếm Trận của bản tọa!” Nói xong, La Hầu mang theo Hắc Bào ra khỏi mật thất.

Vừa rồi điều tức một hồi, La Hầu đã áp chế được vết thương trong cơ thể, nhưng muốn hoàn toàn hồi phục, e rằng không có vạn năm thời gian căn bản không thể làm được.

Nhưng hiện tại Hồng Quân đám người đã tiến vào kiếm trận, La Hầu cũng sẽ không ngồi yên không quan tâm.

Chỉ cần kiếm trận còn, La Hầu liền có thể bảo đảm an toàn cho bản thân.

Cho nên, y cần làm chút chuyện, để Hồng Quân đám người không thể thuận lợi tìm được bảo kiếm ở trận nhãn!

Trước tiên hóa thành một luồng hắc khí tiến vào Tru Tiên Kiếm Trận.

Ở đây, vết thương của La Hầu được thuyên giảm, dường như có một chút xu hướng hồi phục.

Sự lợi hại của Tru Tiên Kiếm Trận, không chỉ có thể sát lục chúng sinh, mà còn có thể phản hồi cho chủ nhân.

Chí bảo như vậy rơi vào tay La Hầu, cũng chẳng trách Hồng Quân lại kiêng dè y như vậy!

"Chuyện gì vậy, hắn cũng vào?" Nhìn Nguyên Thủy đang chậm rãi đi trong trận, La Hầu nhíu mày.

Nguyên Thủy có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp và Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, đó đều là chí bảo phòng ngự cứng như mai rùa.

Nếu thật sự ra tay với Nguyên Thủy, không tốn một phen công sức căn bản không thể phá vỡ phòng ngự của y!

Thở dài một tiếng, La Hầu ẩn thân hình, sau đó đi đến kiếm trận tiếp theo!

Lục Tiên Kiếm Trận!

Rất nhanh, không mất mấy phút thời gian, La Hầu đã đến Lục Tiên Kiếm Trận.

Nhìn Ngũ Hành đạo nhân và Linh Mộc đạo nhân đang cẩn thận từng li từng tí không ngừng tìm kiếm Lục Tiên Kiếm ở xa, trong lòng La Hầu sát ý đại thịnh!

Hai người họ trong tay đều không có chí bảo phòng ngự.

Cộng sinh pháp bảo của Ngũ Hành đạo nhân là Ngũ Hành Càn Khôn Phiến, cộng sinh pháp bảo của Linh Mộc đạo nhân là Tạo Hóa Trượng.

Hai kiện pháp bảo này năng lực công kích không tầm thường, nhưng đáng tiếc, năng lực phòng ngự gần như bằng không.

Cũng chính vì hai người họ trong tay đều không có chí bảo phòng ngự, nên đã cho La Hầu cơ hội!

"Thí Thần Thương!" Tế ra bản mệnh pháp bảo Thí Thần Thương, La Hầu bình khí ngưng thần, hội tụ toàn thân pháp lực lên Thí Thần Thương, sau đó mạnh mẽ vung ra.

Hư không vỡ nát, vạn đạo sát khí ngưng thành thực chất.

Thí Thần Thương trong nháy mắt đã xuyên thủng lồng ngực Linh Mộc đạo nhân, sau đó độn tẩu biến mất!

"Thật, thật nhanh!" Linh Mộc đạo nhân cúi đầu nhìn cái lỗ trên lồng ngực, sau đó thân thể nghiêng đi, hóa thành một đạo lục quang triệt để tiêu tán!

Bản thể của Linh Mộc đạo nhân là do một luồng hỗn độn tạo hóa chi khí tạo thành, bây giờ tử vong, liền hóa thành bản nguyên tư dưỡng thế giới Hồng Hoang!

Đồng thời, cũng chính vì tạo hóa chi khí sau khi Linh Mộc đạo nhân chết đã cứu Ngũ Hành đạo nhân, khiến Ngũ Hành đạo nhân không bị thương bởi đòn công kích thứ hai của La Hầu!

"Chết tiệt!" Thầm mắng một tiếng, La Hầu thu hồi Thí Thần Thương, sau đó đi đến kiếm trận tiếp theo.

Ngũ Hành đạo nhân đã có lòng đề phòng, muốn giết nữa tuyệt đối không dễ dàng như vậy.

Cho nên, La Hầu định tạm thời để hắn sang một bên, đợi thu thập xong những người khác rồi quay lại thu thập hắn. ...

Hãm Tiên Kiếm Trận!

"Đạo hữu cẩn thận, chớ có đại ý trúng kế La Hầu!" Một vẻ mặt cẩn thận nhìn xung quanh, Băng Thiên đạo nhân hướng về Âm Dương đạo nhân bên cạnh nói!

Mỉm cười, Âm Dương đạo nhân cũng không để ý đến lời nói của Băng Thiên đạo nhân.

Cùng là Hỗn Độn Ma Thần với La Hầu, dù La Hầu bây giờ mạnh hơn y, nhưng dù sao trước đây hai người cũng là nhân vật cùng đẳng cấp.

Bảo y phải cẩn thận với La Hầu, quả thực là sỉ nhục thân phận của Âm Dương đạo nhân.

Tự nhiên, Âm Dương đạo nhân sẽ không làm vậy!

"…Đạo hữu cẩn thận vẫn hơn!" Thấy Âm Dương đạo nhân không nghe lời đề nghị của mình, Băng Thiên đạo nhân cũng không nói thêm nữa!

Lời đã nói hết, còn nghe hay không đó không phải chuyện của y!

Tế ra kiện pháp bảo phòng ngự đỉnh cấp nhất mà mình sở hữu là

Càn Khôn Đỉnh, Băng Thiên đạo nhân mới thở phào nhẹ nhõm!

Chương 23

Càn Khôn Đỉnh là pháp bảo y vô tình có được khi du ngoạn Hồng Hoang đại địa.

Từ khi có được kiện pháp bảo này, Băng Thiên đạo nhân vẫn luôn luyện hóa.

Nhưng không biết vì sao, Băng Thiên đạo nhân mãi không thể luyện hóa được bảy tầng cấm chế cuối cùng của Càn Khôn Đỉnh, khiến Băng Thiên đạo nhân uất ức.

Nhưng bây giờ như vậy cũng tốt, dù sao phòng ngự của Càn Khôn Đỉnh vô song, Băng Thiên đạo nhân cũng không sợ La Hầu sẽ đánh lén!

Nhìn từng hành động của Băng Thiên đạo nhân, Âm Dương đạo nhân vô cùng khinh thường!

Không ngờ Băng Thiên đạo nhân lại là một Hỗn Độn Ma Thần, lại bị La Hầu dọa thành cái dạng này, thật làm mất mặt Hỗn Độn Ma Thần.

Kéo khoảng cách với Băng Thiên đạo nhân ra một chút, Âm Dương đạo nhân dường như khinh thường cùng Băng Thiên đạo nhân làm bạn.

"Ha ha, cơ hội tốt!" La Hầu vẫn luôn ẩn nấp trong hư không, thấy Âm Dương đạo nhân tự động kéo khoảng cách với Băng Thiên đạo nhân, trong lòng mừng rỡ, sau đó Thí Thần Thương lại lần nữa xuất hiện, mang theo khí thế ngút trời, lại trong nháy mắt, Thí Thần Thương đã đoạt đi sinh mạng của Âm Dương đạo nhân!

Liên tiếp hai đại ma thần tử vong, những người còn lại cũng

không dám tỏ ra khinh suất nữa, từng người một cố gắng tìm kiếm bảo kiếm ở trận nhãn, muốn dùng thời gian nhanh nhất phá giải Tru Tiên Kiếm Trận!

"Hồng Quân, ngươi đây rồi!" Trong Tuyệt Tiên Kiếm Trận, La Hầu chậm rãi đến sau lưng Hồng Quân.

"Keng!" Một tiếng binh khí va chạm vang lên, hóa ra Hồng Quân đã chặn được đòn tấn công đột ngột của La Hầu!

So với La Hầu, pháp bảo của Hồng Quân nhiều hơn không ít.

Trong đó Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên trong Khai Thiên Tam Bảo đều ở trong tay Hồng Quân.

Thái Cực Đồ phòng ngự vô song, dù là Thí Thần Thương cũng không thể phá vỡ.

Chính vì vậy, nên đòn tấn công của La Hầu lần này mới vô hiệu!

Đưa tay vung ra vạn đạo hỗn độn kiếm khí, lập tức, La Hầu lùi lại ẩn mình biến mất.

Cũng may La Hầu tốc độ đủ nhanh, nếu không, nếu bị những hỗn độn kiếm khí này bắn trúng, La Hầu không chết cũng phải lột một lớp da!

Nhìn phương hướng La Hầu biến mất, Hồng Quân cũng không đuổi theo, nhanh chóng tìm được vị trí trận nhãn của Tuyệt Tiên Kiếm Trận, lấy đi Tuyệt Tiên Kiếm!

Tuyệt Tiên Kiếm biến mất, Tuyệt Tiên Kiếm Trận cũng theo đó bị phá.

Ba kiếm trận khác vì sự biến mất của Tuyệt Tiên Kiếm Trận mà uy lực cũng giảm đi ba thành.

Cảm nhận được sự thay đổi của kiếm trận, Nguyên Thủy cũng

nhanh chóng lấy đi Tru Tiên Kiếm!

Liên tiếp hai đại kiếm trận bị phá, áp lực của Ngũ Hành đạo nhân và Băng Thiên đạo nhân lập tức giảm đi mấy lần.

Dù có La Hầu ngầm cản trở, hai người họ cũng đã thành công lấy được Lục Tiên Kiếm và Hãm Tiên Kiếm!

"La Hầu, Tru Tiên Kiếm Trận của ngươi đã bị phá, mau bó tay chịu trói đi!" Đứng trong hư không, Hồng Quân quát khẽ, hướng về Tu Di Sơn hô lớn!

"Vậy sao?

Hồng Quân lão đạo, đừng có đắc ý, bản tọa còn có át chủ bài cuối cùng.

Nếu các ngươi có thể sống sót, lúc đó hãy bảo bản tọa bó tay chịu trói!" Theo sau lời nói, trong phút chốc, toàn bộ phương Tây rơi vào một sự yên tĩnh kỳ lạ.

Trong lòng một cảm giác nguy cơ hiện lên, một lát sau, sắc mặt Nguyên Thủy đại biến, sau đó kinh hô: "Không ổn, mau lùi lại!" Vừa nói, Nguyên Thủy vừa tế ra Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp và Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, bảo vệ bản thân, đồng thời thân hình cấp tốc lùi lại, cố gắng rời khỏi địa giới phương Tây!

Nhưng Hồng Hoang lớn biết bao, phương Tây chiếm một góc Hồng Hoang, cũng rộng lớn vô biên.

Dù Nguyên Thủy ngay lập tức đã lùi lại mấy nghìn dặm, nhưng cũng không thể rời khỏi thế giới phương Tây.

"Ha ha ha, muộn rồi, tất cả ở lại cho bản tọa đi!" Theo tiếng cười cuồng loạn của La Hầu vang lên, chỉ nghe một tiếng "Ầm", vô số linh mạch dưới Tu Di Sơn ở Tây phương bị dẫn nổ, vụ nổ kinh hoàng càn quét toàn bộ Tây phương.

Phàm là sinh linh hoặc linh bảo sắp hóa hình ở Tây phương đều chết từ trong trứng nước, vì linh mạch dùng để nuôi dưỡng đã bị rút đi, không còn được tư dưỡng nên tự nhiên không cách nào hóa hình được.

Trong phút chốc, thế giới Tây phương phải chịu một đòn đả kích nặng nề, hoa cỏ cây cối khô héo với tốc độ mắt thường có thể thấy, và tình trạng này vẫn đang tiếp tục lan rộng.

Về phần Hồng Quân và Nguyên Thủy, cả hai đều có chí bảo phòng ngự hộ thân, nên thương thế không nặng.

Nhưng Ngũ Hành Đạo Nhân và Băng Thiên Đạo Nhân thì thảm rồi, trước đó đã chịu trọng thương, nay lại ở ngay trung tâm vụ nổ, cho nên ngay lập tức, hai người liền bị nổ thành tro bụi.

Toàn thân trên dưới, ngoại trừ mấy kiện linh bảo đỉnh cấp không thể bị hủy hoại còn sót lại, thì không còn lại bất cứ thứ gì! "Khụ khụ khụ!" Phun ra mấy ngụm tiên huyết, Nguyên Thủy vội vàng lấy Tam Quang Giai Nhưỡng ra, uống một ngụm để hồi phục thương thế!

Động tĩnh mà La Hầu gây ra lần này thực sự quá lớn, nếu không thể giành được thắng lợi cuối cùng, e rằng chỉ riêng nghiệp lực trên người cũng đủ để lấy mạng hắn. "Tâm địa thật độc ác, La Hầu, ngươi dám dẫn nổ hơn nửa linh mạch Tây phương, ngươi điên rồi sao?" Hồng Quân gầm lên một tiếng, sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên đã chịu thương thế không nhẹ!

Dù sao thì cũng giống như Ngũ Hành Đạo Nhân và Băng Thiên Đạo Nhân, ông cũng đang ở trung tâm vụ nổ, cho dù lực phòng ngự của Thái Cực Đồ có lợi hại đến đâu, cũng không thể ngăn cản được toàn bộ dư chấn từ vụ nổ linh mạch! "Hừ, ta điên ư?

Lão đạo Hồng Quân, nếu không phải do ngươi khổ sở ép bức, bản tọa sao đến mức phải làm ra chuyện giết gà lấy trứng thế này.

Chuyện đã đến nước này, không cần nói nhiều nữa, chiến đi!" Vừa nói, La Hầu vừa tế ra Thí Thần Thương!

Tay cầm Thí Thần Thương, chân đạp Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, La Hầu như một vị chiến thần, nhanh chóng lao về phía Hồng Quân, giao đấu kịch liệt với ông ta!

Nhìn La Hầu và Hồng Quân đại chiến ở phía xa, Nguyên Thủy vội vàng dùng pháp tắc không gian, thu lấy mấy món linh bảo mà Ngũ Hành Đạo Nhân và Băng Thiên Đạo Nhân để lại vào tay!

Nhìn mấy kiện linh bảo đỉnh cấp trong tay, Nguyên Thủy trong lòng vô cùng vui sướng!

Lần này có thể nói là lời to rồi, không những khiến Hồng Quân nợ nhân quả, mà còn thu được nhiều linh bảo đỉnh cấp như vậy, thu hoạch đầy ắp, sao Nguyên Thủy có thể không vui mừng!

Sau khi thu linh bảo, Nguyên Thủy chuyển ánh mắt về phía trận đại chiến giữa La Hầu và Hồng Quân!

Cảnh giới và chiến lực của hai người tương đồng, trong thời gian ngắn thật sự không thể phân thắng bại, nhưng vì lúc này Hồng Quân chưa tế ra Tạo Hóa Ngọc Điệp, nên Nguyên Thủy không mấy lạc quan về La Hầu!

Dù sao La Hầu có lợi hại đến đâu cũng không thể chống lại được uy lực của Hỗn Độn Linh Bảo, nếu thật sự bị Hồng Quân tìm được cơ hội, e rằng La Hầu sẽ gặp nguy hiểm!

Chưa đợi ý nghĩ của Nguyên Thủy tan biến, chỉ nghe La Hầu hét lên một tiếng đau đớn, rồi bay ngược ra ngoài!

Sự thật cũng như Nguyên Thủy đã liệu, Hồng Quân tìm đúng một cơ hội, dùng Tạo Hóa Ngọc Điệp đánh bị thương La Hầu, đẩy lùi y! "La Hầu đạo hữu, thắng bại đã phân, hãy bó tay chịu trói đi!" Nhìn La

Hầu bằng ánh mắt khinh miệt, Hồng Quân lại lên tiếng nói! "Ha ha ha ha, bảo bản tọa đầu hàng ngươi sao, có thể không?

Lão đạo Hồng Quân, bản tọa không thể chứng đạo, ngươi cũng đừng mong sống tốt!

Thiên Đạo ở trên, ta là Ma Tổ La Hầu, nay cảm thấy Thiên Đạo chưa hoàn thiện, nguyện lấy thân mình bổ toàn Thiên Đạo, hóa thân thành Ma Đạo.

Kể từ nay, Đạo tiêu Ma trưởng, Ma trưởng Đạo tiêu, Đạo Ma không cùng tồn tại, Ma Đạo lập!" "Ông!" Lời La Hầu vừa dứt, trong chớp mắt, một âm thanh huyền ảo vô cùng truyền ra từ bầu trời, ngay sau đó một đám mây công đức hạ xuống, dung nhập vào cơ thể La Hầu.

Nhưng dù vậy, nhục thân của La Hầu vẫn không ngừng tiêu tán, vì y đã dẫn nổ linh mạch Tây phương, tạo thành vô số sinh linh chết từ trong trứng nước, nghiệp lực quá sâu, cho dù có đám công đức Thiên Đạo này cũng không thể cứu được.

Chương 24

May mà Ma Đạo đã lập, sau này nếu có cơ hội, không chừng La Hầu có thể chuyển thế trọng sinh, cũng là chuyện chưa biết chắc! "Đáng ghét!" Hồng Quân nhìn chằm chằm vào vị trí La Hầu biến mất, trong lòng vô cùng tức giận!

Không ngờ La Hầu lại có một lá bài tẩy như vậy, dù chết cũng không để cho mình yên, thật là tuyệt tình.

May mà La Hầu đã chết, Hồng Quân cũng trừ được một mối họa trong lòng, điều này khiến tâm trạng ông khá hơn nhiều! "Đa tạ Nguyên Thủy đạo hữu đã giúp đỡ trừ khử La Hầu, bần đạo xin cáo từ trước.

Khi nào có thời gian, đạo hữu có thể đến Ngọc Kinh Sơn tìm bần đạo!" Hồng Quân nói với Nguyên Thủy. "Thiện!" Nguyên Thủy khẽ gật đầu, đáp lại!

Sau đó Hồng Quân rời đi, Nguyên Thủy cũng không tiếp tục ở lại, hóa thành một đạo cầu vồng độn tẩu, bay về Bồng Lai Đảo!

Tam tộc tranh bá và Đạo Ma chi tranh lần lượt kết thúc, đại địa Hồng Hoang cũng bước vào thời kỳ bình ổn.

Không còn chém giết, Hồng Hoang bắt đầu trở nên hài hòa hơn nhiều, vạn vật lại phục hồi sinh cơ, phảng phất như trước kia.

Nhưng tất cả mọi người đều hiểu rõ, sự bình tĩnh hiện tại chỉ là tạm thời, đợi chúng sinh hồi phục, e rằng chiến tranh sẽ lại nổ ra.

Dù sao thế giới Hồng Hoang, về lý mà nói, tuân theo quy luật cá lớn nuốt cá bé, chỉ có kẻ mạnh mới có thể sinh tồn.

Vì vậy, chúng sinh từ khi hóa hình xuất thế đã tu luyện đắc đạo,

mục đích chỉ có một, đó là đạp lên xương cốt của chúng sinh khác, thành tựu ngôi vị chí tôn vô thượng! ...

Bồng Lai Đảo!

Từ khi trở về Bồng Lai Đảo, Nguyên Thủy vẫn luôn bận rộn kiểm kê thu hoạch lần này! "Hỗn Nguyên Kim Đấu, Tạo Hóa Trượng, Ngũ Hành Càn Khôn Phiến, ba mươi sáu hạt Định Hải Châu, Càn Khôn Đỉnh!" Trong năm món linh bảo, ngoại trừ Càn Khôn Đỉnh là Tiên Thiên Chí Bảo, bốn món còn lại đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, hơn nữa còn là những tồn tại hàng đầu trong số Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Điều này khiến cho Nguyên Thủy khi luyện hóa những linh bảo này, niềm vui trong lòng lại tăng thêm một bậc! "Thiên Tôn, hiện nay Long tộc như rắn mất đầu, ngài xem ta có cần quay về Long tộc để chủ trì đại cục không?" Ngạo Thiên đứng trước mặt Nguyên Thủy, lên tiếng hỏi.

Dù Ngạo Thiên là khôi lỗi do Nguyên Thủy luyện chế, nhưng hắn lại có ý chí của riêng mình.

Tuy nhiên, ý chí đó lại do Nguyên Thủy tạo ra.

Vì vậy, bất luận làm việc gì, hắn đều lấy Nguyên Thủy làm mục tiêu trung tâm hàng đầu.

Cũng chính vì nguyên nhân này, Ngạo Thiên mới hỏi trước Nguyên Thủy xem có cần quay về Long tộc không! "Cũng tốt, Long tộc lúc này vừa trải qua tổn thất nặng nề, quả thực cần một người chủ trì đại cục.

Ngươi, Long Hoàng, nếu xuất hiện, tình hình Long tộc hẳn sẽ tốt hơn nhiều.

Nhưng phải nhớ kỹ một điều, nghiêm cấm thành viên Long tộc lại

đặt chân đến Hồng Hoang.

Bây giờ không còn là thời kỳ Tam tộc tranh bá nữa, nếu thật sự chọc giận vị đại năng nào đó, Long tộc nguy mất!" Mở mắt ra, Nguyên Thủy nhìn về phía Ngạo Thiên, đáp lại.

Ngạo Thiên gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu! "Đợi đã, cái này cho ngươi!" Đột nhiên lên tiếng gọi Ngạo Thiên lại, Nguyên Thủy ném ba mươi sáu hạt Định Hải Châu trong tay cho hắn!

Ngạo Thiên hiện nay trong tay không có linh bảo, kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo này sẽ giúp ích rất lớn cho hắn.

Giữ lại trong tay Nguyên Thủy cũng không có tác dụng gì, vì vậy Nguyên Thủy liền định giao món linh bảo này cho Ngạo Thiên phòng thân! "Đa tạ Thiên Tôn!" Ngạo Thiên biết rõ trong tay Nguyên Thủy có vô số linh bảo, không thiếu một món này.

Sau khi nhận lấy ba mươi sáu hạt Định Hải Châu, hắn rời khỏi Bồng Lai Đảo, bay về phía Long cung!

Ngạo Thiên rời đi, Nguyên Thủy tiếp tục luyện hóa linh bảo!

Càn Khôn Đỉnh là Tiên Thiên Chí Bảo, bên trong ẩn chứa bốn mươi chín đạo cấm chế linh bảo.

Còn Hỗn Nguyên Kim Đấu, Tạo Hóa Trượng, Ngũ Hành Càn Khôn Phiến đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, bên trong ẩn chứa bốn mươi tám đạo cấm chế linh bảo.

Muốn luyện hóa hết những linh bảo này, không có hơn vạn năm thời gian thì căn bản không thể làm được.

Chính vì vậy, Nguyên Thủy cần phải gấp rút thời gian luyện hóa, để có thể phát huy hoàn toàn uy lực của chúng!

Luyện bảo không có năm tháng, thoáng chốc đã ngàn năm!

Trong nháy mắt, ngàn năm thời gian đã trôi qua, đại địa Hồng Hoang trong ngàn năm này cũng đã được hồi phục tốt đẹp.

Dù sao Hồng Hoang cũng do chính thân Bàn Cổ hóa thành, có năng lực khôi phục nhất định, cộng thêm có Thiên Đạo âm thầm tương trợ, việc Hồng Hoang hồi phục cũng không phải là vấn đề khó khăn!

Nhưng đó cũng chỉ là tương đối với phương Đông mà thôi.

Về phần phương Tây, vì hơn nửa linh mạch ở đây đều bị La Hầu dẫn nổ, cho nên dẫn đến phương Tây lúc này cằn cỗi, dù có Thiên Đạo tương trợ, phương Tây muốn khôi phục lại như cũ cũng không có nửa phần khả năng.

Ngoài việc đại địa Hồng Hoang khôi phục, trong ngàn năm qua còn xảy ra rất nhiều đại sự, ví như những đại năng ẩn giấu lần lượt xuất thế!

Trên Thái Dương Tinh, hai con Tam Túc Ô Nha tự mang Thái Dương Chân Hỏa hóa hình xuất thế, huynh trưởng tên Đế Tuấn, thứ đệ tên Thái Nhất.

Hai người lần lượt mang theo pháp bảo cộng sinh hiện thân tại Hồng Hoang.

Pháp bảo cộng sinh của Đế Tuấn là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, còn pháp bảo cộng sinh của Thái Nhất là một trong Khai Thiên Tam Bảo, Hỗn Độn Chung.

Tiếng Hỗn Độn Chung vang lên, cả đại địa Hồng Hoang đều chấn động, sự xuất hiện của hai người càng thu hút vô số ánh mắt của chúng sinh Hồng Hoang, khiến chúng sinh đối với sự xuất hiện của hai người vô cùng tò mò!

Trong Huyết Hải, vạn trượng huyết vân cả ngày cuồn cuộn.

Huyết Hải này là do một đoàn ô huyết trong cơ thể Bàn Cổ rơi

xuống sau khi khai thiên, hóa thành U Minh Huyết Hải.

Trong U Minh Huyết Hải, có một thai bàn, Minh Hà được thai nghén trong đó.

Sinh ra cùng y có hai thanh kiếm, tên là Nguyên Đồ, A Tỳ.

Thai bàn hóa thành Thập Nhị Phẩm Huyết Liên, còn gọi là Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Vừa xuất thế, Minh Hà liền gầm lên một tiếng: "Huyết hải bất khô, Minh Hà bất tử", tự xưng lão tổ, so với Đế Tuấn, Thái Nhất cũng không hề kém cạnh!

Tại Tây Côn Luân Sơn, nối tiếp Đế Tuấn, Thái Nhất và Minh Hà, Tây Vương Mẫu xuất thế.

Nàng do tiên thiên Tây Hoa chí diệu chi khí hóa sinh, thực lực khi xuất thế đã có cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, đồng dạng tôn quý bất phàm!

Ngoài ra, còn có Đông Vương Công, Nữ Oa, Phục Hy, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Côn Bằng, Nhiên Đăng, Cửu Vĩ Thiên Hồ...

Phàm là những đại năng có thể xuất thế, gần như đều đồng thời xuất thế trong vòng ngàn năm này.

Chương 25

Cảm nhận được uy áp không ngừng truyền ra giữa thiên địa, trong lòng Nguyên Thủy suy nghĩ muôn vàn.

Hiện nay các đại năng lần lượt xuất thế, xem ra Hồng Quân cũng sắp chứng đạo rồi.

Nghĩ trong lòng, Nguyên Thủy rời khỏi Bồng Lai Đảo, đi lâu như vậy, cũng đến lúc nên quay về Côn Luân Sơn gặp hai vị huynh đệ rồi!

Chân đạp Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, ngay khi Nguyên Thủy chuẩn bị bay ra khỏi bờ Đông Hải, đột nhiên, trong lòng dâng lên một trận rung động không tên! "..." Dừng thân hình lại, Nguyên Thủy không khỏi bấm ngón tay tính toán, một lát sau, trên mặt Nguyên Thủy hiện lên một nụ cười!

Trước đây vì nguyên nhân lượng kiếp, thiên cơ không rõ, Nguyên Thủy không thể tìm được toàn bộ vị trí của Tam Tiên Đảo.

Nay lượng kiếp kết thúc, đại địa Hồng Hoang bước vào thời kỳ bình ổn, các đại năng lần lượt xuất thế, đại trận ẩn giấu của linh bảo, linh sơn cũng lần lượt biến mất.

Vì vậy, Nguyên Thủy dễ dàng hiểu được vì sao trong lòng lại rung động.

Cơ duyên linh bảo đã đến, muốn trốn cũng không trốn được!

Hoá thành một đạo cầu vồng biến mất, Nguyên Thủy hướng về vị trí rung động trong lòng mà đi!

Đi được khoảng ức vạn vạn dặm, Nguyên Thủy cuối cùng cũng đến được đích! "Phương Trượng Tiên Đảo, lúc này không ra, còn đợi đến khi nào?!" Hét khẽ một tiếng, Nguyên Thủy thi triển Ngọc Thanh

Tiên Quang, một đạo bạch quang từ trong cơ thể Nguyên Thủy bay ra, tốc độ bạch quang cực nhanh, như sao băng rơi xuống, thẳng tắp đập vào hư không trước mặt Nguyên Thủy.

Một trận gợn sóng lan ra, rất nhanh, từng vết nứt lan rộng, giống như gương vỡ, cuối cùng "Ầm" một tiếng, hoàn toàn biến mất, đồng thời một hòn đảo tiên khí lượn lờ xuất hiện trong mắt Nguyên Thủy!

Phương Trượng Tiên Đảo, hòn đảo tiên xếp thứ hai trong Tam Tiên Đảo.

Nguyên Thủy dùng trăm năm thời gian cũng không tìm thấy, nay không ngờ Phương Trượng Tiên Đảo lại tự chủ xuất thế, khiến Nguyên Thủy không khỏi tò mò, rốt cuộc là nguyên nhân gì, có thể khiến trong lòng mình rung động, dẫn mình đến tìm Phương Trượng Tiên Đảo!

Từ trên không trung hạ xuống, tiến vào trong đảo, Nguyên Thủy triển khai thần thức, bắt đầu hành động tìm kiếm quy mô lớn.

Thời gian trôi qua, một nén hương đã qua, ngay khi Nguyên Thủy lòng nguội lạnh, cho rằng không tìm được gì, đột nhiên một trận khí tức hỗn loạn thần bí đã thu hút thần thức của hắn. "...Trận trung trận?" Trận trung trận, so với Hỗn Độn Đại Trận còn hiếm thấy hơn, loại trận pháp này một khi xuất hiện, đều sẽ bảo hộ thứ gì đó.

Biết được có trận trung trận, sắc mặt Nguyên Thủy chuyển sang vui mừng, đồng thời tế ra Thời Gian Luân Bàn!

Trước mặt Hỗn Độn Linh Bảo, bất luận đại trận nào cũng không thể chống cự, vì vậy, Nguyên Thủy cũng không lo lắng không thể phá vỡ trận trung trận!

Ngưng tụ toàn thân pháp lực, toàn lực thúc đẩy Thời Gian Luân Bàn, không cần đến mười mấy năm ngắn ngủi, Nguyên Thủy liền phá

vỡ trận trung trận.

Tuy rằng mười mấy năm thời gian xem ra rất dài, nhưng so với lần đầu tiên Nguyên Thủy phá Hỗn Độn Đại Trận thì đã ít hơn gấp mười lần, chính vì vậy, Nguyên Thủy cảm thấy rất hài lòng!

Trận trung trận bị phá, Nguyên Thủy tiến vào bên trong, linh khí trong trận dồi dào vô cùng, sắp hóa thành dịch, dù so với Bồng Lai Đảo cũng không hề thua kém.

Tiếp tục đi sâu vào trong, chưa đi được bao lâu, Nguyên Thủy dừng bước, thần tình có chút chấn động!

Chỉ thấy cách Nguyên Thủy không xa, một cây ăn quả khổng lồ vô cùng đứng sừng sững, cây cao trượng hai, thân cây vô cùng to lớn, trên cây đầy nụ hoa, bên trong chứa từng quả một, hình hoa giống như hoa sen, hình quả giống như ngọc châu, trên hoa quả đều có hai chữ "Hoàng Trung", trông vô cùng kỳ dị phi phàm! "Tốt tốt tốt, Hoàng Trung Lý, không ngờ thật sự ở trong Phương Trượng Tiên Đảo!" Tiến lên hai bước, trong lòng Nguyên Thủy hưng phấn vô cùng, phải biết rằng, cây trước mặt Nguyên Thủy không phải là cây ăn quả bình thường, mà là một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn, cây Hoàng Trung Lý.

Quả trên cây đều là Hoàng Trung Lý.

Tương truyền cây này vạn năm mới ra hoa một lần, vạn năm mới kết quả một lần, lại vạn năm mới chín, ba vạn năm cũng chỉ có chín quả.

Dù là cây Nhân Sâm Quả của Trấn Nguyên Tử hay cây Bàn Đào so với nó cũng phải kém một bậc!

Bấm quyết niệm chú, sau khi thi triển một loạt kết giới cấm chế cho Hoàng Trung Lý, Nguyên Thủy mới lui ra khỏi trận trung trận.

Lại tìm kiếm một phen, phát hiện trong Phương Trượng Tiên Đảo ngoài Hoàng Trung Lý ra không có thiên tài địa bảo nào khác, Nguyên Thủy mới rời đi!

Bờ Đông Hải!

Phương Trượng Tiên Đảo đã hiện thế, Nguyên Thủy tự nhiên sẽ không để nó tiếp tục ở lại đây.

Ngay lập tức Nguyên Thủy vận dụng đại thần thông, sử xuất thiên địa pháp tắc, di chuyển cả Phương Trượng Tiên Đảo đến bên cạnh Bồng Lai Đảo.

Sau đó bố trí lại Hỗn Độn Đại Trận xong, Nguyên Thủy mới hài lòng rời đi!

À, đúng rồi, trước khi rời đi, Nguyên Thủy đã điểm hóa một đồng tử.

Bản thể của đồng tử này là một con tiên hạc, do móng tay của Bàn Cổ hóa thành, càng là con tiên hạc đầu tiên của thế giới Hồng Hoang, căn nguyên bất phàm.

Nguyên Thủy liền thu nhận vào môn hạ, làm một đồng tử trông cửa, đặt tên là Bạch Hạc Đồng Tử!

Dặn dò Bạch Hạc Đồng Tử trông coi Bồng Lai Đảo và Phương Trượng Đảo, Nguyên Thủy rời khỏi Đông Hải, bay về phía Côn Luân Sơn! ...

Côn Luân Sơn! "Ông!" Một tiếng vang đặc biệt vang vọng, rất nhanh, hư không nứt ra, Nguyên Thủy từ trong hư không bước ra!

Côn Luân Sơn là nơi Nguyên Thủy hóa hình, vừa tiến vào trong đó, Nguyên Thủy liền cảm thấy một cảm giác thân thiết.

Không biết là vì có Lão Tử và Thông Thiên ở đó hay là vì bản thân

Côn Luân Sơn, tóm lại Nguyên Thủy vừa đặt chân vào, cảm giác thân thiết liền quấn quanh tâm trí, không thể xua tan! "Nhị ca, huynh về rồi?" Ngay khi Nguyên Thủy chuẩn bị hét lớn một tiếng, báo cho Lão Tử và Thông Thiên mình đã về, đột nhiên, một giọng nói quen thuộc vô cùng truyền vào tai Nguyên Thủy.

Đợi Nguyên Thủy quay người lại, chỉ thấy Thông Thiên không biết từ lúc nào đã từ Tam Thanh Động đi ra.

Tiếp đó, hai huynh đệ cùng nhau tiến vào Tam Thanh Động, hội hợp với Lão Tử!

Hiện nay Tam Thanh, khí vận tương liên, tình như thủ túc.

Dù giữa ba huynh đệ có ít nhiều ngăn cách, nhưng cũng không quan trọng, không ảnh hưởng đến tình cảm huynh đệ.

Cùng lúc đó, khi Nguyên Thủy trở về Côn Luân Sơn, dưới chân Bất Chu Sơn xa xôi, một Tiên Thiên Hỗn Độn Đại Trận đang từ từ tiêu tan.

Tiên Thiên Hỗn Độn Đại Trận biến mất, những thứ được bảo vệ bên trong xuất hiện, đó là mười hai giọt tinh huyết, bên trong vô cùng hỗn độn.

Bên cạnh mười hai giọt tinh huyết có một trái tim khổng lồ, theo nhịp đập của trái tim, thiên địa trọc khí, uế khí hòa lẫn linh khí hội tụ, cùng nhau tiến vào mười hai giọt tinh huyết.

Cuối cùng tinh huyết tỏa ra ánh sáng rực rỡ, mười hai đạo nhân ảnh cao trăm trượng hiện thân tại Hồng Hoang.

Cũng vì sự hiện thân của họ, thế giới Hồng Hoang phong vân biến hóa, thiên địa thất sắc, linh khí vốn bình tĩnh trong khoảnh khắc trở nên bạo ngược vô cùng, giống như con ruồi không đầu, bị người hút vào cơ thể, liền lập tức phản phệ!

Mười hai người này không phải ai khác, chính là Thập Nhị Tổ Vu uy chấn Hồng Hoang, xưng bá đại địa Hồng Hoang sau này!

Thập Nhị Tổ Vu lần lượt là: Một người hình dạng như túi vàng, đỏ như lửa son, sáu chân bốn cánh, hỗn độn không mặt mũi; là Đế Giang (Tổ Vu không gian tốc độ).

Một người xanh như trúc biếc, thân chim mặt người, chân cưỡi hai con rồng; là Cú Mang (Tổ Vu Mộc phương Đông).

Một người mặt người thân hổ, mình khoác vảy vàng, vai mọc hai cánh, tai trái đeo rắn, chân cưỡi hai con rồng; là Nhục Thu (Tổ Vu Kim phương Tây).

Chương 26

Một người đầu trăn thân người, mình khoác vảy đen, chân đạp rồng đen, tay quấn trăn xanh; là Cộng Công (Tổ Vu Thủy phương Bắc).

Một người đầu thú thân người, mình khoác vảy đỏ, tai đeo rắn lửa, chân đạp rồng lửa; là Chúc Dung (Tổ Vu Hỏa phương Nam).

Một người tám đầu mặt người, thân hổ mười đuôi; là Thiên Ngô (Tổ Vu Gió).

Một người miệng ngậm rắn, tay cầm rắn, đầu hổ thân người, bốn móng, tay dài; là Cường Lương (Tổ Vu Lôi).

Một người mặt người thân chim, tai treo rắn xanh, tay cầm rắn đỏ; là Dược Tư (Tổ Vu Điện).

Một người mặt người thân rắn, toàn thân đỏ rực; là Chúc Cửu Âm (Tổ Vu Thời Gian).

Một người mặt người thân thú, hai tai như chó, tai treo rắn xanh; là Xa Bỉ Thi (Tổ Vu Thời Tiết).

Một người là một con thú khổng lồ răng nanh, toàn thân mọc gai xương; là Huyền Minh (Tổ Vu Mưa).

Một người thân người đuôi rắn, sau lưng bảy tay, trước ngực hai tay, hai tay cầm rắn mây; là Hậu Thổ (Tổ Vu Thổ trung ương).

Thập Nhị Tổ Vu vừa xuất thế, liền lập tức chiếm lĩnh mấy ngàn dặm địa bàn dưới chân Bất Chu Sơn, làm đại bản doanh, đồng thời chinh chiến vạn tộc, coi họ như lương thực, lấp đầy bụng, tăng cường sức mạnh nhục thân!

So với vạn tộc, Thập Nhị Tổ Vu có sự khác biệt lớn, họ do tinh

huyết Bàn Cổ hóa thành, kết hợp với thiên địa trọc khí mà sinh ra, nhục thân cường hãn, nhưng lại không có nguyên thần.

Vì vậy, điều này đã định trước cả đời họ đều không thể sử dụng linh bảo.

May mà nhục thân của họ ngay cả linh bảo tiên thiên bình thường cũng không thể làm bị thương, vì vậy, dù không thể sử dụng linh bảo tiên thiên đối với họ cũng không quan trọng!

Hơn nữa, vừa xuất thế đã có thực lực Đại La sơ kỳ, nhìn khắp Hồng Hoang, ngoài Hồng Quân ra, hình như thật sự không ai có thể làm gì được họ!

Tam Thanh Động! "Hừ, Thập Nhị Tổ Vu kia dám không biết xấu hổ như vậy, Bàn Cổ chính tông, chúng cũng xứng sao?" Thông Thiên ngồi đối diện với Lão Tử và Nguyên Thủy, không khỏi tức giận quát lên!

Vừa rồi khi Thập Nhị Tổ Vu hóa hình xuất thế, đã thông cáo Hồng Hoang, nhưng thân phận lại tự xưng là Bàn Cổ chính tông, khiến Thông Thiên rất không hài lòng! "Thôi được rồi tam đệ, chuyện Thập Nhị Tổ Vu sau này hãy nói.

Xem, ta mang về cho đệ và đại huynh mấy thứ tốt đây!" Vẫy tay, Nguyên Thủy biến ra hai vò rượu và bốn quả Hoàng Trung Lý!

Cùng với sự xuất hiện của Hoàng Trung Lý, cả Tam Thanh Động tức thì linh khí dập dờn, hương quả lan tỏa.

Thấy cảnh này, Thông Thiên không khỏi kinh ngạc nói: "Nhị ca, quả này chẳng lẽ là Hoàng Trung Lý, một trong Thập Đại Tiên Thiên Linh Căn sao?" Là người do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, Thông Thiên tự nhiên có nhãn lực bất phàm, vì vậy chỉ liếc mắt đã nhận ra Hoàng Trung Lý. "Không sai, tam đệ quả là có mắt nhìn, quả này chính

là tiên thiên linh quả Hoàng Trung Lý.

Quả này vạn năm mới ra hoa một lần, vạn năm mới kết quả một lần, lại vạn năm mới chín, ba vạn năm cũng chỉ có chín quả.

Phàm nhân ăn vào, có thể tức thì thành cảnh giới Đại La.

Như ba huynh đệ chúng ta nếu ăn vào, thì có thể tăng thêm pháp lực, ổn cố cảnh giới, quả thực vi diệu tuyệt vời.

Tam đệ có thể nếm thử một phen!" Vừa nói, Nguyên Thủy vừa đưa hai quả Hoàng Trung Lý cho Thông Thiên, còn hai quả Hoàng Trung Lý khác thì đưa cho Lão Tử!

Nhận lấy Hoàng Trung Lý, Lão Tử và Thông Thiên lần lượt ăn vào.

Trong chốc lát, một luồng khí thế bàng bạc từ cơ thể hai người truyền ra, thì ra hai người sau khi ăn Hoàng Trung Lý, cảnh giới đều lần lượt tăng lên cảnh giới Đại La trung kỳ!

Cảm nhận sự thay đổi cảnh giới của bản thân, Lão Tử và Thông Thiên nhìn nhau, trong mắt lóe lên một tia vui mừng.

Mấy vạn năm qua, họ vẫn luôn nỗ lực nâng cao cảnh giới của mình, nhưng lại khổ sở vì không thể đột phá.

Không ngờ chỉ ăn một quả Hoàng Trung Lý liền đột phá, thật là tạo hóa trêu ngươi!

Trong lòng thầm nghĩ một tiếng, Lão Tử liền lên tiếng nói: "Không ngờ nhị đệ ra ngoài du lịch một phen, lại có cơ duyên như vậy, thật khiến huynh trưởng ngưỡng mộ!" "Ha, đại huynh nói đùa rồi, Tam Thanh là một thể, của ta cũng là của đại huynh và tam đệ, nói gì đến ngưỡng mộ chứ?" Nguyên Thủy mỉm cười, đáp lại! "Thiện!" Dường như rất hài lòng với câu trả lời của Nguyên Thủy, Lão Tử cũng không còn giữ thái độ đề phòng với Nguyên Thủy nữa!

Từ khi Nguyên Thủy hóa hình xuất thế sớm hơn mình, Lão Tử vẫn luôn có chút khúc mắc trong lòng đối với Nguyên Thủy.

Nhưng theo thời gian trôi qua, những khúc mắc đó cũng đã tan biến hết.

Nay Nguyên Thủy trở về, lại có thể tặng những thiên tài địa bảo như vậy cho mình và Thông Thiên, khiến Lão Tử còn có thể nói gì nữa?

Tam Thanh là một thể, bản thân khí vận đã tương liên, nếu cứ tiếp tục nghi kỵ như vậy, ngược lại có thể làm tổn thương lòng nhau.

Chính vì vậy, Lão Tử mới nhanh chóng buông bỏ lòng đề phòng!

Đối với những suy nghĩ trong lòng Lão Tử, Nguyên Thủy cũng không rõ.

Nhưng nếu Nguyên Thủy biết, chỉ dùng mấy quả Hoàng Trung Lý liền đổi được tấm chân tình của Lão Tử, e rằng Nguyên Thủy sẽ hét lớn hai chữ "đáng giá"! "A, nhị ca, đây lại là gì?" Thông Thiên cầm vò rượu bạch ngọc trước mắt, tò mò hỏi.

Hoàng Trung Lý thì Thông Thiên nhận ra, nhưng rượu trong vò, Thông Thiên thật sự không nhận ra!

Điều này cũng không trách Thông Thiên được, dù sao Tam Quang Giai Nhưỡng là do Nguyên Thủy tự sáng chế, cả Hồng Hoang chỉ có một nhà này không có chi nhánh, Thông Thiên không nhận ra cũng là lẽ đương nhiên! "Rượu này tên là Tam Quang Giai Nhưỡng, do vi huynh dùng Tam Quang Thần Thủy kết hợp với mấy loại linh dịch đỉnh cấp để ủ thành, đệ có thể nếm thử một phen, xem hương vị thế nào!" Nguyên Thủy rót hai chén Tam Quang Giai Nhưỡng, ra hiệu cho Lão Tử và Thông Thiên nếm thử.

Nén xuống sự kinh ngạc trong lòng, Lão Tử và Thông Thiên đồng

thời nâng chén, rồi một hơi cạn sạch. "Hoa!" Vừa uống Tam Quang Giai Nhưỡng, Lão Tử và Thông Thiên liền cảm giác trong cơ thể như có một dòng sông cuồn cuộn, không ngừng tẩy rửa kinh mạch trong người.

Toàn thân ba trăm sáu mươi lăm lỗ chân lông đều mở ra, không ngừng thôn thổ linh khí, giúp hai người ổn định cảnh giới vừa mới tăng lên!

Phải đến nửa canh giờ sau, Lão Tử và Thông Thiên mới hồi phục! "Để nhị đệ chê cười rồi!" Lão Tử nhìn Nguyên Thủy một cái, lại lên tiếng nói!

Lần đầu tiên thất thố như vậy, dù Lão Tử tôn thờ đạo vô vi cũng cảm thấy mặt hơi đỏ lên.

Nhưng nghĩ lại Nguyên Thủy là huynh đệ nhà mình, sắc hồng nhạt trên mặt Lão Tử lại biến mất!

So với vẻ mặt hơi đỏ của Lão Tử, Thông Thiên thì hào sảng hơn nhiều.

Vừa mở mắt, Thông Thiên liền hét lớn: "Sảng khoái, không ngờ Tam Quang Giai Nhưỡng do nhị ca ủ lại có thần hiệu như vậy, thật khiến Thông Thiên bội phục không thôi!" "Được rồi, linh tửu đã uống, linh quả đã nếm, bây giờ chúng ta cũng nên bàn chuyện chính sự rồi!" Sắc mặt trở nên nghiêm túc, Nguyên Thủy thu lại khí tức lười biếng của mình.

Nhìn Nguyên Thủy đột nhiên thay đổi, Lão Tử và Thông Thiên đều có chút mờ mịt, không hiểu ý của Nguyên Thủy. "Nhị đệ có chuyện gì cứ nói, nếu gặp phiền phức, có huynh trưởng chống lưng cho, không cần lo lắng!" Lão Tử tưởng Nguyên Thủy gặp phiền phức, nên khi lên tiếng, không hỏi chuyện chính sự mà Nguyên Thủy nói là gì, mà chuẩn bị ra mặt giúp Nguyên Thủy. "A, nhị ca yên tâm, không chỉ có đại

huynh, còn có ta Thông Thiên đây, chỉ cần nhị ca một tiếng ra lệnh, Thông Thiên nguyện làm tiên phong, giúp nhị ca giải quyết mọi khó khăn!" Thông Thiên vỗ ngực, ra vẻ đánh trận ta đây là giỏi, khiến Nguyên Thủy không nói nên lời.

Nhưng trong lúc không nói nên lời, một dòng nước ấm từ đáy lòng Nguyên Thủy chảy qua.

Tam Thanh là một thể, câu nói này thật không phải tùy tiện nói.

Chương 27

Nguyên Thủy có thể cảm nhận được, Lão Tử và Thông Thiên đối xử với mình đều là thật lòng.

Nghĩ đến kết cục của Tam Thanh sau này, Nguyên Thủy cũng không khỏi thở dài một tiếng, đây là do thiên mệnh, điều hắn có thể làm, chính là cố gắng hết sức bảo đảm quan hệ của Tam Thanh, nhường nhịn Thông Thiên một chút, cố gắng không xung đột với Thông Thiên.

Còn nếu có kẻ nào âm mưu chia rẽ quan hệ của Tam Thanh, Nguyên Thủy không chừng phải ra tay làm một trận với hắn!

Trong lòng suy nghĩ muôn vàn, sau đó Nguyên Thủy giải thích: "Đại huynh, tam đệ, hai người hiểu lầm rồi, chính sự mà ta nói có liên quan đến việc giảng đạo!" "Giảng đạo?" Nghe lời của Nguyên Thủy, Lão Tử và Thông Thiên trước tiên ngẩn ra, sau đó mang theo ánh mắt nghi hoặc nhìn Nguyên Thủy, hy vọng hắn có thể giải thích ý tứ! "Hiện nay Thiên Đạo chưa hoàn thiện, vô số sinh linh không thể hóa hình, càng không có hệ thống tu luyện chi đạo.

Nếu ba huynh đệ chúng ta có thể mở đàn giảng đạo một phen, dùng việc này giúp đỡ chúng sinh, chẳng phải là đã làm việc có lợi cho Thiên Đạo sao?

Như vậy, tin rằng Thiên Đạo tất định sẽ hạ xuống công đức.

Đến lúc đó, không chỉ danh tiếng của Tam Thanh chúng ta có thể vang xa, mà còn nhận được công đức tưởng lệ.

Chuyện nhất cử lưỡng tiện như vậy, không biết đại huynh và tam đệ thấy thế nào?" Nguyên Thủy giải thích! "Tốt tốt tốt, việc này khả thi, nhị đệ thật là đại trí!" Lời Nguyên Thủy vừa dứt, Lão Tử liền kích

động đứng dậy, tỏ vẻ đồng ý!

Lại hỏi ý kiến của Thông Thiên, đợi Thông Thiên cũng gật đầu đồng ý, Nguyên Thủy mới hành động!

Trước tiên giải khai đại trận hộ sơn của Côn Luân Sơn, sau đó Nguyên Thủy lại trang trí Côn Luân Sơn một chút.

Dù sao lần giảng đạo này là lần đầu tiên ở Hồng Hoang, sự trang trọng cần thiết phải có!

Sau khi trang trí xong Côn Luân Sơn, chỉ thấy Nguyên Thủy ngưng tụ toàn thân pháp lực, hướng về Hồng Hoang hét lớn: "Ta là Bàn Cổ chính tông, một trong Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn, vì cảm thấy Thiên Đạo chưa hoàn thiện, ba huynh đệ ta nguyện vì chúng sinh giảng đạo, phàm là linh vật có duyên trong Hồng Hoang đều có thể đến nghe giảng!" Giọng nói theo pháp lực của Nguyên Thủy không ngừng truyền đi, vang khắp đại địa Hồng Hoang.

Nghe thấy giọng của Nguyên Thủy, tất cả sinh linh trước tiên hướng về Côn Luân Sơn bái một cái, tỏ vẻ tôn kính, sau đó đồng loạt khởi hành, cực tốc hướng về phía Côn Luân Sơn mà đi!

Hồng Hoang từ khi Bàn Cổ đại thần khai tịch đến nay, vẫn luôn không có hệ thống tu luyện chi đạo.

Nay có người nguyện ý cống hiến tu luyện chi đạo ra, chúng sinh đương nhiên không muốn bỏ lỡ cơ hội này.

Trong phút chốc, vì một câu nói ngắn gọn của Nguyên Thủy, cả Hồng Hoang dậy sóng, vô số sinh linh đổ về Côn Luân Sơn, chỉ vì nghe giảng vô thượng chi đạo!

Thời gian chậm rãi trôi qua, trăm năm sau, dưới chân Côn Luân Sơn người đông như mắc cửi.

Những người này đều bị chặn ở bên ngoài Côn Luân Sơn, còn

những người ở bên trong Côn Luân Sơn, đều là những tán tiên có đạo có danh.

Tranh giành vị trí với những tán tiên này, trừ phi không muốn sống nữa, vì vậy, để bảo toàn mạng sống, chỉ có thể không cam lòng mà lui ra.

May mà Côn Luân Sơn đủ lớn, dù chỉ ở dưới chân núi, cũng không sợ không nghe được giảng đạo. "Chuyện gì vậy, đã trăm năm rồi, không có ai ra, chẳng lẽ người giảng đạo lừa chúng ta?" "Hổ Yêu huynh, lời nói phải thận trọng, đây là nơi ở của Bàn Cổ chính tông Tam Thanh, cẩn thận họa từ miệng mà ra!" "Hừ, đã đợi trăm năm, còn phải đợi đến bao giờ mới xong?" "A, thời gian quá lâu rồi, vì lần nghe đạo này, ta đã bỏ cả tiểu thiếp ở nhà, cứ thế này, ai biết nàng có lén lút với người khác sau lưng ta không!" "Yên lặng, Côn Luân thánh địa, há để các ngươi tùy ý bình luận?" "Hỏa Quỷ Vương, bớt ở đây đóng kịch với lão tử đi, thật tưởng rằng sự nịnh bợ của ngươi sẽ được Tam Thanh để mắt đến sao?

Tỉnh lại đi, bây giờ còn chưa ra, không chừng đã xảy ra chuyện gì rồi!" "..." "Ông!" Cùng với lời nói của Hổ Yêu cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, trên bầu trời, đột nhiên hiện lên một luồng khí tức thánh khiết vô cùng.

Một lát sau, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên từ trên không trung hiện ra, trên đó, đứng một hư ảnh nam tử.

Nam tử một thân thanh y, tóc trắng rẽ ngôi, đầu đội Ngọc Thanh Liên Hoa Quan, thân mặc Kim Ti Ngọc Lũ Nghê Thường Bào, dung mạo không thể nhìn rõ, nhưng trang phục của y lại có thể nhìn thấy rõ ràng. "Tam Thanh xuất hiện rồi, mau nhìn kìa!" "Phân biệt theo khí chất, là vị nào trong Tam Thanh vậy?" "Không rõ!" "Ha ha, lần này có người sắp gặp xui rồi!" "Gặp xui? ..." "Không sai, dám phỉ báng Tam

Thanh, Hổ Yêu không phải dựa vào một kiện tiên thiên linh bảo trong tay sao, nay đắc tội với nhân vật lớn như Tam Thanh, e rằng không sống nổi rồi!" Hư ảnh của Nguyên Thủy xuất hiện, chúng sinh trên Côn Luân Sơn nghị luận xôn xao, trong đó nghị luận nhiều nhất là việc Hổ Yêu vừa rồi phỉ báng Tam Thanh!

Mọi người đều biết, Bàn Cổ chính tông tôn quý vô cùng, có thể vì họ giảng đạo, đã là may mắn trời ban.

Nay Hổ Yêu dám nói những lời phỉ báng như vậy với Tam Thanh, nếu có thể sống sót mới là chuyện lạ.

Nghe những lời nghị luận của người xung quanh, sắc mặt Hổ Yêu đỏ bừng, sau đó "phắt" một tiếng đứng dậy từ trên mặt đất, hét lớn: "Bàn Cổ chính tông, Tam Thanh giảng đạo, ta thấy đều là nhảm nhí.

Trăm năm rồi, vẫn không ra, thật sự coi mình là nhân vật đỉnh cấp rồi sao?

Lão tử lần này không hầu hạ nữa, ta nhổ vào!" Nói xong, Hổ Yêu liền cất bước, chuẩn bị rời khỏi Côn Luân.

Nhưng, có dễ dàng như vậy sao?

Phỉ báng Tam Thanh, bây giờ lại dám coi thường Bàn Cổ, Hổ Yêu dù có Hồng Quân che chở, e rằng cũng khó sống sót! "Keng!" Một tiếng va chạm binh khí thanh thúy truyền ra, trong chớp mắt, trên bầu trời, một thanh phi kiếm khổng lồ xuất hiện.

Phi kiếm xé rách hư không, mang theo thế lăng lệ vô biên, dưới ánh mắt kinh ngạc của chúng sinh, thẳng đến chỗ Hổ Yêu. "Hử?" Cảm nhận nguy cơ sau lưng, Hổ Yêu lập tức tế ra bản mệnh pháp bảo của mình.

Phúc duyên của Hổ Yêu cũng rất sâu dày, từng trong một lần du lịch đã nhận chủ tiên thiên linh bảo Tứ Hải Kiếm.

Cũng chính vì kiện tiên thiên linh bảo uy lực không tầm thường này, mới khiến hắn có đủ tự tin để ở trên Côn Luân Sơn tùy ý nói bậy.

Nhưng, làm sai chuyện thì phải trả giá, Hổ Yêu đã dám phỉ báng Tam Thanh, thì tất nhiên không thể lưu lại.

Cứ thế, Nguyên Thủy ra tay rồi.

Chỉ thấy trên Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, hư ảnh của Nguyên Thủy khẽ vẫy tay, trong chớp mắt, Tứ Hải Kiếm hóa thành một đạo lam quang biến mất không thấy.

Đồng thời, phi kiếm trên không trung rơi xuống, hướng về ngực Hổ Yêu mà đâm thẳng vào. "Phụt!" Phi kiếm đâm vào cơ thể Hổ Yêu, một lát sau, một trận âm thanh nuốt chửng ùng ục vang lên, Hổ Yêu nhanh chóng biến thành một bộ xương khô.

Một cơn gió nhẹ thổi qua, bộ xương tan biến, trở thành tro cốt, bay lả tả dưới chân Côn Luân Sơn.

Sau khi chém giết Hổ Yêu, hư ảnh của Nguyên Thủy cũng không ở lại đây, lại hóa thành một đạo bạch quang biến mất không thấy!

Thấy Nguyên Thủy biến mất, những chúng sinh Hồng Hoang còn lại đều cảm thấy rất bối rối, không phải nói là giảng đạo sao, sao còn chưa bắt đầu?

Thời gian lại trôi đi, cứ thế, lại qua ba trăm năm nữa!

Trong ba trăm năm đó, có vô số sinh linh rời khỏi Côn Luân Sơn, đồng thời cũng có vô số sinh linh đến Côn Luân Sơn.

Đối với những sinh linh rời đi, Tam Thanh không hề lựa chọn ngăn cản!

Cơ hội chỉ có một lần, muốn nghe đạo đâu có dễ dàng như vậy.

Phải biết rằng chỉ có người có đại nghị lực, đại kiên định mới có

thể nghe đạo, những người rời đi, chỉ có thể nói là cơ duyên không đủ!

Côn Luân Sơn, bên trong Tam Thanh Động! "Hai vị huynh trưởng, thời gian cũng sắp đến rồi, chúng ta bây giờ bắt đầu giảng đạo chứ?" Mở mắt ra, nhìn về phía Lão Tử và Nguyên Thủy bên cạnh, Thông Thiên hỏi.

Không trả lời, Nguyên Thủy quay đầu nhìn Lão Tử.

Trong Tam Thanh, Lão Tử đứng đầu, sự tôn trọng cần có Nguyên Thủy phải thể hiện. "Ừm, thời gian vừa đúng lúc, hai vị hiền đệ, bắt đầu đi!" Lão Tử gật đầu, đáp lại.

Chương 28

Theo lời của Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên đồng loạt đứng dậy, rồi bước ra khỏi Tam Thanh Động!

Trong phút chốc, cùng với sự xuất hiện của Nguyên Thủy và Thông Thiên, Côn Luân Sơn trăm hoa đua nở, kim liên đóa đóa, vô số linh thú hướng về phía hai người mà quỳ bái, tỏ lòng tôn kính!

Nhìn lướt qua vô số sinh linh trên Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy tiến lên một bước, cao giọng nói: "Đạo giảng hôm nay, là đạo từ Chân Tiên đến Đại La.

Thời gian giảng đạo ba ngàn năm, sau ba ngàn năm, các ngươi tự rời đi.

Trong thời gian này, không được xảy ra bất kỳ chuyện đánh nhau nào, các ngươi hãy ghi nhớ!" "Vâng!" Chúng sinh linh đồng thanh đáp một tiếng, sau đó Nguyên Thủy lùi lại, nhường chỗ cho Thông Thiên!

Thời gian giảng đạo ba ngàn năm, vừa vặn Tam Thanh mỗi người giảng đạo một ngàn năm, không nhiều không ít, không thiên vị.

Như vậy cũng sẽ không xảy ra chuyện tranh giành, đây là điều mà ba người Nguyên Thủy đã thương lượng xong, là vạn toàn chi kế!

Sau đó Thông Thiên bắt đầu giảng đạo, lập tức, chúng sinh chìm vào trong say mê! "Đại đạo mênh mông, có thể trái phải.

Vạn vật nhờ đó mà sinh sôi không từ chối, công thành không nhận danh.

Nuôi dưỡng vạn vật mà không làm chủ, thường không có dục vọng có thể gọi là nhỏ.

Vạn vật quy về đó, không làm chủ, có thể gọi là lớn.

Vì nó cuối cùng không tự cho mình là lớn, nên có thể thành cái lớn của nó.

Đạo thường vô vi, mà không gì không làm.

Hầu vương nếu có thể giữ được nó, vạn vật sẽ tự hóa.

Hóa mà muốn tác, ta sẽ trấn áp nó bằng cái mộc mạc vô danh.

Cái mộc mạc vô danh, thì cũng sẽ không có dục vọng.

Không có dục vọng thì sẽ tĩnh, thiên hạ sẽ tự định.

Bậc thượng sĩ nghe đạo thì siêng năng làm theo.

Bậc trung sĩ nghe đạo thì nửa tin nửa ngờ.

Bậc hạ sĩ nghe đạo thì cười lớn.

Không cười thì không đủ để làm đạo.

Cho nên có câu rằng: Đạo sáng dường như tối.

Đạo tiến dường như lui.

Đạo bằng dường như gồ ghề.

Đức cao dường như thung lũng.

Cái trắng lớn dường như nhơ bẩn.

Đức rộng dường như không đủ.

Đức vững dường như trộm cắp.

Cái chân thật dường như biến đổi.

Cái vuông lớn không có góc.

Cái khí lớn thành muộn.

Âm thanh lớn ít tiếng.

Hình tượng lớn không có hình.

Đạo ẩn không có tên.

Chỉ có đạo là giỏi ban phát và thành tựu." ...

Thông Thiên giảng đạo, lập tức hào quang vạn trượng, đất mọc sen vàng, khí huyền ảo vô tận từ trên không trung sinh ra.

Phàm là người nghe Thông Thiên giảng đạo, đều thu được lợi ích không nhỏ.

Trong đó, những sinh linh có cảnh giới thấp, pháp lực yếu thu được lợi ích lớn nhất.

Dù sao đạo mà Thông Thiên giảng là đạo cấp thấp nhất, cho nên đối với họ, quả thực rất thích hợp!

Trong nháy mắt, ngàn năm thời gian đã trôi qua.

Ngay khi mọi người nghe như say như mê, chìm đắm không thôi, Thông Thiên đột nhiên dừng lại.

Đồng thời, chúng sinh linh cũng đều tỉnh lại từ trong thể ngộ, đặc biệt là những sinh linh cấp thấp, càng tha thiết nhìn Thông Thiên với vẻ khát khao, dường như muốn Thông Thiên tiếp tục giảng đạo.

Nhưng thời gian đã hết, ba huynh đệ đã hẹn ước mỗi người giảng đạo một ngàn năm.

Thông Thiên là người thẳng thắn, tự nhiên sẽ không chiếm thêm một phút nào, cho nên sau khi dừng lại, Thông Thiên cũng không nhìn ánh mắt của chúng sinh, từ trên bồ đoàn đứng dậy, rời khỏi đó!

Thông Thiên rời đi, lập tức chúng sinh nghị luận, không phải nói giảng đạo ba ngàn năm sao, sao chỉ giảng một ngàn năm đã đi rồi?

Đương nhiên, trong số chúng sinh thảo luận chuyện này tuy không ít, nhưng cũng không nhiều.

Đa số sinh linh đều là những người thông tuệ, từng người một đều

rõ ràng bây giờ chính là cơ hội tốt để cảm ngộ, cho nên cũng không quản người bên cạnh, liền nhắm mắt lại, tranh thủ thời gian cảm ngộ đạo mà Thông Thiên đã giảng!

Không lâu sau, dị tượng trên trời lại sinh ra, một con ngũ trảo kim long cao vạn trượng xuất hiện.

Trên kim long, ngồi một nam tử tuấn mỹ phi phàm, nam tử này không phải ai khác, chính là Nguyên Thủy!

Đứng giữa hư không, khiển tán ngũ trảo kim long, Nguyên Thủy lại lấy ra Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên ngồi xuống.

Đợi Nguyên Thủy ngồi xuống, cũng không nói nhiều, trực tiếp giảng đạo mà bản thân lĩnh ngộ!

Đạo mà Nguyên Thủy giảng là đạo của cảnh giới Thái Ất, đối với sinh linh cấp trung có lợi ích lớn nhất.

Trong phút chốc, chúng sinh trên Côn Luân Sơn hình thái muôn vàn, hoặc khóc hoặc cười, hoặc bi hoặc hỷ, hoặc múa may tay chân, hoặc mặt không biểu cảm.

Những người có cảnh giới chạm đến Thái Ất, đều cảm thấy đạo hạnh tăng trưởng nhanh chóng, nhiều điều không rõ trong tu hành trước đây đều được giải đáp.

Những người có cảnh giới thấp hơn, thì gãi tai gãi má, không hiểu lắm đạo mà Nguyên Thủy giảng rốt cuộc có ý nghĩa gì.

Nhưng họ cũng thông minh, dù bây giờ không hiểu, sau này không chừng sẽ dùng đến, cho nên đều đem đạo mà Nguyên Thủy giảng ghi nhớ thuộc lòng, để dành cho việc đột phá sau này!

Cứ thế, một ngàn năm sau, Nguyên Thủy đột nhiên im bặt, ngừng giảng đạo!

Chương 29

Nguyên Thủy ngừng giảng đạo, chúng sinh cũng lần lượt tỉnh lại, từng người một sắc mặt khó coi, như có gì nghẹn ở cổ họng.

Thậm chí có người, sắp chạm đến ngưỡng cửa đột phá, nhưng khi Nguyên Thủy dừng lại, lại không thể cảm nhận được phương hướng đột phá nữa!

Hận không thể đóng đinh Nguyên Thủy tại chỗ, để y giảng đạo mãi mãi.

Nhưng chúng sinh cũng biết mình không đánh lại Tam Thanh, nếu không, e rằng đã sớm làm rồi!

Tha thiết nhìn Nguyên Thủy rời đi, rất nhanh, thân ảnh của Lão Tử lại xuất hiện trong mắt chúng sinh.

Nhìn thấy Lão Tử, một đám tán tiên có cảnh giới cao siêu ở hàng đầu Côn Luân Sơn vui mừng khôn xiết.

Họ đã đoán ra được lộ trình giảng đạo của ba người Nguyên Thủy, nên biết lần này Lão Tử giảng đạo chính là Đại La chi đạo.

Họ đã bị kẹt ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên nhiều năm, chỉ chờ có người chỉ điểm mê tân.

Nay Lão Tử xuất hiện, liền khiến họ nhìn thấy hy vọng, cho nên, sao có thể không vui mừng, không hưng phấn! "Trời đất trường cửu.

Trời đất sở dĩ có thể trường cửu, là vì chúng không tự sinh, nên có thể trường sinh.

Vì thế thánh nhân đặt thân mình sau mà thân lại ở trước, đặt thân mình ra ngoài mà thân lại tồn tại.

Chẳng phải vì sự vô tư của họ sao!

Nên có thể thành tựu cái tư của mình.

Bậc thượng thiện như nước.

Nước giỏi lợi vạn vật mà không tranh, ở nơi mà mọi người ghét, nên gần với đạo.

Ở nơi thiện, tâm thiện như vực sâu, giao du với người thiện, lời nói giữ chữ tín, chính sự giỏi trị vì, việc làm giỏi năng lực, hành động đúng thời.

Chỉ vì không tranh, nên không có lỗi lầm.

Giữ cho đầy không bằng dừng lại; mài cho sắc không thể giữ lâu; vàng ngọc đầy nhà không ai giữ được; phú quý mà kiêu, tự rước lấy tai họa.

Công thành thân lui, là đạo của trời.

Trái ngược là động của đạo.

Yếu mềm là dụng của đạo.

Thiên hạ vạn vật sinh ra từ có, có sinh ra từ không." ...

Mặt không biểu cảm nhìn chúng sinh Hồng Hoang, Lão Tử bắt đầu giảng đạo.

Cùng với lời giảng đạo của Lão Tử, mây lành vạn đạo, ánh sáng rực rỡ ngàn tia, hương thơm ngào ngạt, uy thế Thiên Đạo mênh mông, thẳng đến chúng sinh.

Khi cảm ứng được đạo mà Lão Tử giảng, chúng sinh vội vàng nhắm chặt hai mắt, nín thở ngưng thần, để có thể lập tức tiến vào trạng thái nghe đạo tốt nhất!

Cứ thế, nhanh chóng một ngàn năm đã qua, đợi một ngàn năm sau,

Lão Tử im bặt ngừng giảng đạo, chúng sinh cũng theo đó mà tỉnh lại! "Ba ngàn năm đã hết, các ngươi tự rời đi đi!" Vẫy tay, Lão Tử trầm giọng nói!

Khi lời của Lão Tử vừa dứt, trên bầu trời, đột nhiên hiện ra một đám mây công đức Thiên Đạo khổng lồ vô cùng.

Mây công đức từ trên trời hạ xuống, một phần chia làm bốn, trong đó ba phần lớn lần lượt bắn vào cơ thể Tam Thanh.

Còn đám nhỏ cuối cùng, thì hóa thành mưa công đức, rơi xuống thân thể chúng sinh Hồng Hoang đang nghe đạo.

Hấp thu mưa công đức, lập tức, đại bộ phận sinh linh đều có được đột phá không nhỏ, thậm chí có người, còn trực tiếp vượt qua một đại cảnh giới, trở thành cao thủ thượng đẳng không yếu trong Hồng Hoang.

Cảm nhận sự biến hóa của bản thân, chúng sinh đều quỳ rạp xuống, hướng về Tam Thanh bày tỏ lòng cảm tạ.

Đợi Tam Thanh xuất hiện, và lên tiếng cho họ đứng dậy, những người này mới đứng lên, sau đó lui ra khỏi Côn Luân Sơn, trở về đạo trường của mình.

Nhưng, cũng có một số người ở lại, sống chết không đi, hy vọng có thể bái Tam Thanh làm sư.

Trong số đó, cũng có không ít mầm tốt.

Lão Tử vì tuân theo đạo vô vi, không cảm thấy có ai hữu duyên với mình, nên không thu đồ đệ.

Còn Nguyên Thủy và Thông Thiên, hai người lại lần lượt thu nhận một đệ tử.

Đệ tử của Nguyên Thủy không phải ai khác, chính là Quảng

Thành Tử, người đứng đầu Thập Nhị Kim Tiên sau này!

Quảng Thành Tử tuy cảnh giới pháp lực đều không cao, nhưng bất luận ngộ tính, căn tính, ý chí đều là đỉnh tiêm, cộng thêm việc hắn và Nguyên Thủy quả thực có duyên sư đồ, cho nên Nguyên Thủy liền thu nhận vào môn hạ!

Đệ tử mà Thông Thiên thu nhận, cũng không phải người xa lạ, chính là Đa Bảo Đạo Nhân, người sau này sáng lập Tiểu Thừa Phật Giáo, đổi tên thành Như Lai Phật Tổ!

Thu đồ xong, sau đó Tam Thanh không còn để ý đến những người còn lại, mang theo hai đệ tử trở về Tam Thanh Động!

Cùng lúc đó, không lâu sau khi Tam Thanh giảng đạo kết thúc, ở một nơi xa xôi khác là Ngọc Kinh Sơn.

Lúc này Hồng Quân đã bước vào bước cuối cùng để thành thánh, chỉ còn thiếu một tầng lĩnh ngộ nữa về pháp tắc tiên đạo, Hồng Quân liền có thể hoàn toàn thành thánh! "Lúc này không phá, còn đợi đến khi nào, đạo của ta thành rồi!" Gầm lên một tiếng, Tạo Hóa Ngọc Điệp trên đỉnh đầu Hồng Quân tức thì tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Dưới sự trợ giúp của Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hồng Quân lại lĩnh ngộ thêm một tầng pháp tắc tiên đạo.

Sau đó một trận uy áp vô cùng bàng bạc từ trên người Hồng Quân truyền ra, thẳng đến toàn bộ Hồng Hoang càn quét!

Uy áp của Thánh Nhân, chúng sinh tự nhiên không thể chống cự, liền lần lượt quỳ xuống, hướng về phía Ngọc Kinh Sơn mà bái lạy.

Sau đó, trên đại địa Hồng Hoang đột nhiên diễn hóa đại đạo tạo hóa.

Trên cửu thiên, tiên khí nồng đậm hạ xuống, bao quanh hư không, lâu không tan.

Dưới tiên khí, vô số hoa cỏ cây cối hóa hình.

So với Tam Thanh giảng đạo, uy thế lần này của Hồng Quân thành thánh không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Tam Thanh là khi giảng đạo, mới có sinh linh hóa hình đột phá.

Nhưng Hồng Quân chỉ dựa vào uy áp thành thánh, đã khiến vô số sinh linh hóa hình, sự chênh lệch trong đó không cần nói cũng biết.

Sau đó, tiên khí tiêu tan, sen vàng hiện ra, âm thanh đại đạo huyền ảo truyền vào tai chúng sinh, khiến chúng sinh hiểu rằng đã có người thành thánh! "Ta là Hồng Quân, được Tạo Hóa Ngọc Điệp tương trợ, hôm nay thành thánh.

Vì cảm thấy Thiên Đạo chưa hoàn thiện, nguyện vì chúng sinh giảng đạo công đức Hồng Hoang.

Phàm là người có duyên, đều có thể sau ba ngàn năm đến Tử Tiêu Cung nghe giảng!

Chương 30

Tử Tiêu Cung, xuất!" Lời vừa dứt, Hồng Quân tức thì biến mất khỏi Hồng Hoang, thân ảnh đã ở trong hỗn độn.

Tiếp đó Hồng Quân giơ tay chỉ một cái, lập tức một tòa đại điện vô cùng huy hoàng xuất hiện, trên đó treo một tấm ngọc biển, khắc ba chữ "Tử Tiêu Cung".

Ba chữ này do Hồng Quân dùng pháp tắc tiên đạo khắc nên, nếu người có cơ duyên, chỉ từ ba chữ này cũng có thể cảm ngộ pháp tắc tiên đạo.

Nếu không có cơ duyên, ngay cả ba chữ Tử Tiêu Cung cũng không nhìn thấy, giống như ảo ảnh trong sương, cảm ứng được, nhưng lại không thể chạm vào!

Tam Thanh Động! "Hô!

Không ngờ Hồng Quân lại chứng đạo nhanh như vậy!" Thu Khai Thiên Công Đức vào cơ thể, Nguyên Thủy cảm thán nói!

Vừa rồi Hồng Quân thành thánh, uy áp càn quét cả Hồng Hoang.

Phàm là chúng sinh Hồng Hoang đều hướng về phía Hồng Quân mà quỳ xuống.

Nhưng Nguyên Thủy vì thân phận của mình, không muốn quỳ, liền tế ra Khai Thiên Công Đức trong cơ thể để chống lại uy áp của Hồng Quân.

May mà Khai Thiên Công Đức đã chặn được uy áp của Hồng Quân, nếu không, e rằng trong lòng Nguyên Thủy thật sự có thể sẽ xuất hiện tâm kết!

Dù thế nào, Hồng Quân cũng phải gọi Nguyên Thủy một tiếng đạo

hữu.

Nay lại để Nguyên Thủy quỳ lạy, tự hạ thấp thân phận, điều này Nguyên Thủy không làm được!

Thánh Nhân tôn quý vô cùng, nhưng Nguyên Thủy so với Hồng Quân cũng không kém, dù sao Nguyên Thủy là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, là Bàn Cổ chính tông chính thống, Hồng Quân muốn ép Nguyên Thủy một bậc, điều này căn bản không thể! "Nhị đệ, đệ quen biết vị Hồng Quân đạo nhân đó sao?" Lão Tử nhìn về phía Nguyên Thủy, nhịn không được lên tiếng hỏi!

Dù sao Hồng Quân là thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang, có thể giao hảo tự nhiên nên giao hảo, cho nên Lão Tử mới hỏi Nguyên Thủy.

Nếu không với tính cách vô vi của Lão Tử, thật khó có ai có thể khiến ông mở miệng hỏi han! "Đúng vậy, năm xưa Long Hán sơ kiếp, thời Đạo Ma chi tranh, ta từng giao tiếp với y.

Người này phúc trạch sâu dày, bản thân đã nắm giữ mấy kiện linh bảo đỉnh cấp, thậm chí cả Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ các Tiên Thiên Chí Bảo cũng đều ở trong tay y.

Huynh đệ chúng ta nếu gặp phải, có thể không tranh đấu với y, tự nhiên là không nên tranh đấu thì tốt hơn!" Gật đầu, Nguyên Thủy không hề phủ nhận quen biết Hồng Quân!

Đồng thời, khi giải thích, Nguyên Thủy không quên nhắc nhở Lão Tử và Thông Thiên, ý rằng tốt nhất không nên gây hấn với Hồng Quân!

Dù sao bây giờ Hồng Quân không còn là Hồng Quân năm xưa, Hồng Quân đã thành thánh, thực lực của y, dù Nguyên Thủy gặp phải cũng phải lùi ba phần! "Cái gì, trong Khai Thiên Tam Bảo, Bàn Cổ

Phiên và Thái Cực Đồ đều ở trong tay Hồng Quân đạo nhân, ..." Kinh ngạc hét lên một tiếng, Thông Thiên có chút không dám tin!

Phải biết rằng, Tiên Thiên Chí Bảo cực kỳ khó được, Khai Thiên Tam Bảo so với Tiên Thiên Chí Bảo còn khó có được gấp trăm lần.

Chính vì vậy, Thông Thiên mới kinh ngạc như thế. "Một lần sở hữu hai kiện Khai Thiên Chí Bảo, chẳng trách người này có thể thành thánh, xem ra phúc trạch của y quả thực sâu dày hơn ta rất nhiều!" Cảm thán một tiếng, Thông Thiên nói.

Nhìn Thông Thiên với vẻ mặt ngưỡng mộ, Nguyên Thủy không nói thêm gì nữa, mang theo Quảng Thành Tử rời khỏi Côn Luân Sơn!

Còn ba ngàn năm nữa Hồng Quân mới giảng đạo, Nguyên Thủy cần chuẩn bị một phen!

Tuy Nguyên Thủy có cách bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng Nguyên Thủy muốn nghe thử Tam Thi Chứng Đạo Pháp mà Hồng Quân giảng!

Dù sao đây là chứng đạo pháp mà Hồng Quân cảm ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp nhiều năm mới có được, trong đó có những điểm đáng học hỏi, Nguyên Thủy tự nhiên không muốn bỏ lỡ.

Về phần chứng đạo pháp sau này, Nguyên Thủy cũng đã nghĩ đến, nhưng vẫn chưa xác định được!

Dùng sức mạnh để chứng đạo, chứng đạo pháp này cố nhiên khả thi, nhưng gian nan vô cùng!

Ngay cả Bàn Cổ đại thần cũng đã vẫn lạc, Nguyên Thủy tự hỏi mình không mạnh bằng Bàn Cổ, cho nên phương pháp này trực tiếp bị loại bỏ!

Về phần Tam Thi Chứng Đạo, phương pháp này cũng được, nhưng Nguyên Thủy không định hoàn toàn làm theo Tam Thi Chứng

Đạo Pháp, cụ thể cần nghe xong đạo tam thi mà Hồng Quân giảng rồi mới quyết định.

Cuối cùng là Công Đức Chứng Đạo, cái này Nguyên Thủy tạm thời không xem xét.

Bản thân tuy có Thiên Đạo Công Đức, thậm chí cả Đại Đạo Công Đức cũng có, nhưng Nguyên Thủy không định dùng đến.

Những thứ này dùng làm lá bài tự vệ, nếu dùng rồi, khó tránh sẽ xuất hiện nhiều vấn đề hơn.

Thầm tính toán kế hoạch chứng đạo sau này, Nguyên Thủy mang theo Quảng Thành Tử trở về Bồng Lai Đảo!

Trong Bồng Lai Đảo! "Sư tôn, đây là động phủ sau này của con sao?" Kinh ngạc nhìn mọi thứ xung quanh, Quảng Thành Tử có chút không dám tin nói!

Linh khí hóa thành dịch, linh quả vô số, linh thú khắp nơi, linh mạch cuồn cuộn.

Động thiên phúc địa như vậy, lại là động phủ sau này của mình, khiến Quảng Thành Tử trong lúc không dám tin, trong lòng lại hưng phấn vô cùng!

Thực ra cũng không trách Quảng Thành Tử lại thất thố như vậy, dù sao Bồng Lai Đảo bản thân đã là một trong những tiên đảo hàng đầu của thế giới Hồng Hoang, cộng thêm được Nguyên Thủy tỉ mỉ trang trí một phen, dù là Côn Luân Sơn, so với Bồng Lai Đảo cũng phải kém một bậc.

Cho nên, đối với sự kinh ngạc mà Quảng Thành Tử biểu lộ, Nguyên Thủy sớm đã dự liệu, cũng không nói gì về Quảng Thành Tử.

Nhưng Nguyên Thủy không nói, Quảng Thành Tử lại cảm thấy xấu hổ, liền vội vàng thu lại nụ cười trên mặt, vẻ mặt lúng túng nói

với Nguyên Thủy: "Đồ nhi thất thố, để sư tôn chê cười rồi!" "Không sao, đi thôi!

Chúng ta vào trong xem!" Vừa nói, Nguyên Thủy vừa cất bước đi sâu vào trong Bồng Lai Đảo.

Hai người đi không bao lâu, rất nhanh, một tòa đại điện cao quý vô cùng, phú lệ đường hoàng xuất hiện trước mặt hai người.

Đại điện toàn bộ được xây bằng tiên thiên linh thạch, trên đó điêu khắc hai con ngũ trảo kim long.

Trong miệng kim long, lại lần lượt ngậm hai viên Tị Thủy Châu cấp bậc Hậu Thiên Linh Bảo.

Ngoài ra, dưới song long, lại có một con ngũ sắc phượng hoàng, một con mặc ngọc kỳ lân, một con cự quy răng nanh, và một con điếu tình bạch hổ toàn thân trắng toát!

Những linh thú này nhìn như chỉ là vật trang trí điêu khắc, nhưng trên thực tế, đều có linh hồn.

Năm xưa Long Hán sơ kiếp, Nguyên Thủy từng du lịch Hồng Hoang, trong thời gian đó cũng đã cứu không ít trân kỳ linh thú.

Sáu con linh thú này chính là do Nguyên Thủy cứu, sau này để báo đáp Nguyên Thủy, liền tự nguyện hóa thành điêu khắc, bảo vệ đại điện.

Ngoài ra, nếu có kẻ nào dám đến Bồng Lai Đảo gây sự, chúng cũng sẽ tức thì hóa thành bản thể, giải quyết địch nhân.

Nhìn xong toàn bộ điêu khắc của đại điện, lại nhìn đến ngọc biển của đại điện, chỉ thấy trên đỉnh cao nhất của đại điện treo một tấm ngọc biển.

Ngọc biển cũng do tiên thiên linh thạch hóa thành, trên có ghi ba

chữ lớn "Thuận Thiên Điện", vàng son lộng lẫy, thu hút ánh mắt, khiến người ta liếc mắt là có thể nhìn thấy!

Ngơ ngác hồi thần, Quảng Thành Tử lại nói: "Sư tôn, Thuận Thiên Điện có phải là ý nghĩa thuận theo thiên ý, thiên mệnh khó trái không?" "Thuận theo thiên ý, thiên mệnh khó trái... ha ha, cũng có thể nói vậy, nhưng thiên này lại không phải thiên kia!" Cho Quảng Thành Tử một ánh mắt chỉ có thể ý hội không thể ngôn truyền, Nguyên Thủy tiến vào Thuận Thiên Điện!

Chương 31

Có lẽ Nguyên Thủy ban đầu sẽ giữ vững tâm thái thuận theo trời mà hành động, xiển thuật thiên đạo, phân chia vạn vật thành ba sáu chín đẳng cấp, dạy dỗ theo tài năng.

Nhưng Nguyên Thủy của hiện tại, lại sẽ không làm như vậy!

Dù sao bây giờ Nguyên Thủy là người đời sau, rõ ràng Thiên Đạo, mưu đồ của Thiên Đạo.

Nếu Nguyên Thủy giữ vững tâm thái thuận theo trời mà hành động đó, e rằng cả đời, cũng chỉ có thể vĩnh viễn khuất phục dưới Thiên Đạo, dưới Hồng Quân.

Nhưng, Nguyên Thủy sẽ có tâm thái đó sao?

Nhìn bóng lưng của Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử trầm tư một lát, cuối cùng phảng phất như đã hiểu ra, Quảng Thành Tử lộ ra vẻ mặt tươi cười, cũng tiến vào Thuận Thiên Điện!

Sau khi dẫn Quảng Thành Tử vào Thuận Thiên điện, Nguyên Thủy bắt đầu truyền dạy cho y phương pháp tu luyện hệ thống!

Lúc ở động Tam Thanh, vì bận rộn bàn bạc với Lão Tử và Thông Thiên về chuyện Hồng Quân thành thánh, nên y vẫn chưa truyền thụ công pháp cho Quảng Thành Tử.

Nay mọi chuyện đã xong, Nguyên Thủy cũng chuẩn bị chỉ dạy Quảng Thành Tử một phen!

Y biến ra một bản công pháp, rồi mở lời: "Đồ nhi, công pháp này tên là Như Ý Chân Công, còn có tên khác là Như Ý Nhất Bách Linh Bát Biến, hãy nhận lấy.

Ghi nhớ, bản mệnh công pháp không được tùy tiện truyền ra ngoài,

hiểu chưa?" "Vâng, thưa Sư tôn!" Quảng Thành Tử vui mừng nhận lấy Như Ý Chân Công, vội vàng đáp lời!

Như Ý Chân Công là bộ công pháp vô thượng do Nguyên Thủy tập hợp Thiên Cương Tam Thập Lục Biến và Địa Sát Thất Thập Nhị Biến mà sáng tạo ra, cho dù so với Bát Cửu Huyền Công cũng không hề thua kém chút nào.

Nhưng vì Như Ý Chân Công chủ yếu tu luyện nguyên thần, nên cũng không thể so sánh trực tiếp với Bát Cửu Huyền Công!

Còn về việc tại sao Nguyên Thủy không truyền thụ Bát Cửu Huyền Công cho Quảng Thành Tử, nguyên nhân chủ yếu là vì Quảng Thành Tử không phải người có nhục thân cường hãn!

Nhìn xuyên suốt Phong Thần và Tây Du, có thể thấy, những người học thành Bát Cửu Huyền Công chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Trong đó, những người nổi tiếng hơn cả là Dương Tiễn, Viên Hồng, Ngưu Ma Vương và Tôn Ngộ Không.

Trong bốn người này, Dương Tiễn và Ngưu Ma Vương đều có thiên phú dị bẩm, là kẻ trời sinh thần lực; Viên Hồng và Tôn Ngộ Không thì thuộc Tứ đại linh hầu.

Tất cả đều có một điểm chung vô cùng giống nhau, đó là nhục thân cường hãn, trời sinh thần lực, giỏi dùng binh khí và thiện về nhục bác.

Từ đó, có thể rút ra một kết luận, Bát Cửu Huyền Công chỉ thích hợp cho những người có nhục thân cường hãn, giỏi nhục bác tu luyện.

Quảng Thành Tử tuy nhục thân không tệ, nhưng cũng chỉ mạnh hơn tiên nhân bình thường một chút, hơn nữa y cũng không thích nhục bác, nên cuối cùng Nguyên Thủy mới giao Như Ý Chân Công cho Quảng Thành Tử, chứ không phải Bát Cửu Huyền Công.

Đương nhiên, luyện khí và luyện thể thực tế hiệu quả cũng tương đương nhau, cả hai đều có thế mạnh riêng.

Nếu có thể tu luyện cả hai thì đương nhiên là tốt nhất, nếu không thể, thì nên chọn một trong số các công pháp phù hợp, luyện đến cực hạn, thành Chuẩn Thánh cũng không phải chuyện khó.

Sau khi Quảng Thành Tử nhận Như Ý Chân Công, Nguyên Thủy lại lấy ra một món linh bảo.

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên!

Dù sao Quảng Thành Tử cũng là thủ tịch đệ tử, trong tay không thể không có một hai món linh bảo ra hồn.

Vì vậy, sau khi suy nghĩ hồi lâu, Nguyên Thủy quyết định ban Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cho Quảng Thành Tử.

Thứ nhất, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên có thể giúp bảo vệ an toàn cho Quảng Thành Tử.

Thứ hai, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên có hiệu quả tịnh hóa, có thể giúp Quảng Thành Tử tu luyện, tránh đi đường vòng.

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên hóa thành một đạo bạch quang xuất hiện.

Nhìn Tịnh Thế Bạch Liên trước mắt, Quảng Thành Tử sững sờ một lúc, rồi vội lắc đầu nói: "Sư tôn, không được!" "Ồ?

Vì sao lại nói với vi sư như vậy?" Trong mắt ánh lên một tia tán thưởng, Nguyên Thủy hỏi!

Quảng Thành Tử vội quỳ xuống trước mặt Nguyên Thủy, rồi đáp: "Sư tôn, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên là linh bảo đỉnh cấp.

Đồ nhi tuy bản thân linh bảo ít ỏi, nhưng lại không thể khống chế được linh bảo bậc này.

Vì vậy, xin Sư tôn hãy thu hồi bạch liên lại!" "Là đệ tử của bản tọa, đừng nói là Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, cho dù là Tiên Thiên Chí Bảo cũng có thể khống chế.

Đừng nói với vi sư là ngươi không làm được.

Bảo vật này hôm nay ban cho ngươi, hãy ghi nhớ, đừng làm ô nhục môn phong của vi sư, nếu không, vi sư nhất định sẽ nghiêm trị!" Vừa nói, Nguyên Thủy vừa khẽ búng tay, trong nháy mắt, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên hóa thành một đạo bạch quang, tiến vào cơ thể Quảng Thành Tử, dung hợp làm một thể với y, trở thành pháp bảo của Quảng Thành Tử!

"Đa tạ Sư tôn!" Quảng Thành Tử liên tục khấu đầu ba lần trước Nguyên Thủy, cảm kích nói!

Sư phụ của người thường, ban cho một món hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đã là ân huệ to lớn.

Thế mà sư phụ của mình, ra tay là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, khiến trong lòng Quảng Thành Tử không biết may mắn đến nhường nào, may mắn vì có thể bái nhập môn hạ của Nguyên Thủy.

Đồng thời, Quảng Thành Tử cũng âm thầm hạ quyết tâm trong lòng, nhất định không thể làm ô nhục môn phong của Nguyên Thủy!

"Được rồi, nay công pháp và linh bảo đều đã có.

Vi sư sẽ giảng đạo cho ngươi một ngàn năm.

Trong ngàn năm này, hãy cố gắng cảm ngộ thật nhiều đạo mà vi sư giảng.

Trong đó có thể sẽ liên quan đến pháp tắc, đương nhiên, bây giờ không phải để ngươi tham ngộ pháp tắc, mà là để ngươi biết trước một chút.

Đi đi, chuẩn bị một phen, ba ngày sau, bắt đầu giảng đạo!" Nhìn Quảng Thành Tử, Nguyên Thủy chậm rãi nói!

"Vâng, thưa Sư tôn!" Quảng Thành Tử đáp một tiếng, sau đó lui xuống, rời khỏi Thuận Thiên điện!

Nhìn bóng lưng Quảng Thành Tử rời đi, Nguyên Thủy lại nhắm mắt lại, tĩnh tâm chờ đợi ba ngày trôi qua!

Ba ngày, thoáng chốc đã qua.

Ngày thứ ba, Quảng Thành Tử đến Thuận Thiên điện, ngồi ngay ngắn trên bồ đoàn, chờ Nguyên Thủy giảng đạo!

Liếc nhìn Quảng Thành Tử, Nguyên Thủy cũng không hỏi nhiều, trực tiếp mở lời!

"Đại đạo phiếm hề, kỳ khả tả hữu.

Vạn vật thị chi dĩ sinh bất từ, công thành bất danh hữu.

Y dưỡng vạn vật bất vi chủ, thường vô dục khả danh vu tiểu.

Vạn vật quy yên, bất vi chủ, khả danh vi đại.

Dĩ kỳ chung bất tự vi đại, cố năng thành kỳ đại.

Đạo thường vô vi, vô bất vi.

Hầu vương nhược năng thủ chi, vạn vật tương tự hóa.

Hóa dục tác, ngô tương trấn chi dĩ vô danh chi phác.

Chương 32

Vô danh chi phác, phu diệc tương vô dục.

Bất dục dĩ tĩnh, thiên hạ tương tự định.

Thượng sĩ văn đạo cần hành chi.

Trung sĩ văn đạo nhược tồn nhược vong.

Hạ sĩ văn đạo đại tiếu chi.

Bất tiếu bất túc dĩ vi đạo.

Cố kiến ngôn hữu chi.

Minh đạo nhược muội.

Tiến đạo nhược thối.

Di đạo nhược lỗi.

Thượng đức nhược cốc.

Đại bạch nhược nhục.

Quảng đức nhược bất túc.

Kiến đức nhược thâu.

Chất chân nhược du.

Đại phương vô ngung.

Đại khí văn thành.

Đại âm hi thanh.

Đại tượng vô hình.

Đạo ẩn vô danh.

Phu duy đạo thiện thải thành.” …...

Đạo mà Nguyên Thủy giảng có nội dung tương đồng với lần Thông Thiên giảng đạo, nhưng khi được nói ra từ miệng Nguyên Thủy, lại có sự khác biệt lớn so với Thông Thiên!

Sự khác biệt lớn nhất giữa hai người nằm ở chỗ Nguyên Thủy tinh thông các loại tiên pháp, đồng thời có cảm ngộ rất sâu về pháp tắc.

Mỗi khi giảng đạo, y sẽ tự nhiên thêm một tia pháp tắc chi lực vào trong đó.

Người nghe đạo khi nghe đạo do Nguyên Thủy giảng, thu hoạch thường mạnh hơn gấp mấy lần so với nghe giảng đạo thông thường.

Vì vậy, cho dù nội dung lần này Nguyên Thủy giảng đạo Quảng Thành Tử đã từng nghe qua, nhưng Quảng Thành Tử vẫn được lợi ích không nhỏ!

“Ong!” Hư không chấn động, linh khí hội tụ, rõ ràng là dấu hiệu sắp đột phá.

Nhìn uy áp Đại La không ngừng tỏa ra từ người Quảng Thành Tử, khóe miệng Nguyên Thủy khẽ nhếch lên!

Chưa đến ngàn năm đã có dấu hiệu mơ hồ đột phá từ Thái Ất Kim Tiên lên Đại La, quả thực là rường cột tương lai.

Đã như vậy, Nguyên Thủy cũng không ngại giúp Quảng Thành Tử một tay.

Lập tức, Nguyên Thủy giơ tay vung lên, một luồng tạo hóa chi khí được y đánh vào cơ thể Quảng Thành Tử.

Cùng lúc đó, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên trong cơ thể Quảng Thành Tử bay ra, đứng trên đỉnh đầu y, không ngừng truyền

tịnh hóa chi khí vào người y.

Cứ như vậy, thời gian lại trôi qua trăm năm.

Sau trăm năm, Quảng Thành Tử mới từ từ mở mắt.

"Đa tạ Sư tôn đã giúp đồ nhi đột phá Đại La!" Quảng Thành Tử mặt lộ vẻ vui mừng, cung kính nói với Nguyên Thủy!

Mày hơi nhíu lại, trên mặt Nguyên Thủy không hề lộ ra vẻ vui mừng nào, ngược lại, dường như còn có chút sắp nổi giận!

"Sư tôn..." "Hừ, tam hoa tụ đỉnh vốn ảo, cước hạ đằng vân cũng chẳng thật.

Đồ nhi, cảnh giới của ngươi còn chưa ổn định, nói gì đến đột phá Đại La?

Ghi nhớ, cảnh giới ổn định mới là triệt để bước vào Đại La.

Nóng vội như vậy, sau này nói gì đến việc vấn đỉnh đại đạo?" Nguyên Thủy quát lớn, không hề nể nang chút nào cho Quảng Thành Tử!

Con đường tu đạo, vốn như thuyền đi ngược nước, gian nan vô cùng.

Cho dù thực lực của Nguyên Thủy có mạnh đến đâu, đó cũng là thực lực của y, không liên quan đến Quảng Thành Tử.

Nếu muốn thực sự vấn đỉnh đại đạo, người khác chỉ có thể đóng vai trò phụ trợ, quan trọng nhất vẫn phải dựa vào bản thân.

Chính vì vậy, lần này Nguyên Thủy mới tức giận như thế.

Không phải y không thông tình đạt lý, mà là y muốn Quảng Thành Tử biết rằng, tu đạo gian nan, tuyệt đối không thể có một chút lơ là!

Nghe lời Nguyên Thủy nói, Quảng Thành Tử tức thì hiểu ra tại

sao y lại tức giận như vậy.

Lập tức, Quảng Thành Tử vội quỳ xuống, rồi mở lời: "Sư tôn nguôi giận, đồ nhi lần đầu đột phá, tâm tính không ổn, mong Sư tôn lượng thứ!" "Được rồi, đứng lên đi!" Cảm nhận được sự chân thành trong lời nói của Quảng Thành Tử, Nguyên Thủy phất tay, ra hiệu cho y đứng dậy!

"Hiện nay, cách lúc Hồng Quân thánh nhân giảng đạo còn gần hai ngàn năm.

Trong thời gian này, ngươi phải ổn định tu vi thật tốt, cố gắng ổn định triệt để thực lực cảnh giới Đại La sơ kỳ.

Như vậy sẽ giúp ích rất lớn cho việc nghe đạo sau này.

Được rồi, lui xuống đi!" "Vâng, thưa Sư tôn!" Gật đầu, Quảng Thành Tử lui xuống!

Sau khi Quảng Thành Tử rời đi, Nguyên Thủy cũng không tiếp tục ở lại đại điện, y ra khỏi điện, bay về phía trung tâm Đông Hải!

Vừa rồi, trong lòng Nguyên Thủy đột nhiên có một trận rung động, dường như có cơ duyên sắp đến!

Hóa thành một đạo hồng quang, không mất bao lâu, Nguyên Thủy đã bay qua quãng đường mấy chục vạn dặm.

Tại trung tâm Đông Hải, Nguyên Thủy phóng thần thức ra, quét một vòng xung quanh.

"Ồ, ..." Đưa mắt nhìn về phía vạn dặm xa, Nguyên Thủy không khỏi kinh ngạc kêu lên một tiếng!

Lúc này, ở trung tâm Đông Hải cách đó vạn dặm, đang có hai con dị thú chiến đấu.

Thấy cảnh này, Nguyên Thủy bay qua!

Chương 33

"Gầm!" Tiếng gầm rú kinh khủng truyền ra, hai con dị thú lần lượt sử dụng bản mệnh thần thông, muốn giết chết đối phương.

Lẽ ra, trên Đông Hải, sẽ không xuất hiện dị thú nào khác ngoài Long tộc.

Nếu có xuất hiện, cũng sẽ bị đuổi đi, thậm chí là trấn áp.

Nhưng hiện tại, lại không có bất kỳ thành viên Long tộc nào đến ngăn cản, khiến Nguyên Thủy không khỏi tò mò không biết Ngạo Thiên đang làm gì.

Có người gây sự trên địa bàn của mình mà không hề động tĩnh, có chút không hợp lẽ!

Trong lòng thầm nghĩ sau này phải đi tìm Ngạo Thiên hỏi cho ra lẽ, Nguyên Thủy búng tay một cái, tách hai con dị thú ra!

Khi nhìn rõ hình dạng của hai con dị thú, sự tò mò trong lòng Nguyên Thủy tức thì biến mất!

"Đằng xà, Tứ bất tượng?" Nguyên Thủy lẩm bẩm.

Đằng xà là một nhánh của Long tộc, tuy là tạp giao, nhưng Đằng xà khá phi phàm, đặc biệt là con Đằng xà trước mặt Nguyên Thủy, nó là con Đằng xà đầu tiên giữa trời đất, cho dù là thành viên Long tộc bình thường cũng không thể so sánh.

Nhưng nay lại chiến đấu với Tứ bất tượng, khiến Nguyên Thủy có chút tò mò về nguyên nhân của cuộc đại chiến!

"Xì!" Nguyên Thủy ra tay ngăn cản cuộc chiến của Đằng xà và Tứ bất tượng, khiến Đằng xà vô cùng tức giận.

Lập tức, trong mắt Đằng xà lóe lên hung quang, nhắm thẳng Nguyên Thủy mà lao tới!

"Không biết sống chết!" Súc sinh vẫn là súc sinh.

Đằng xà tuy phi phàm, nhưng lại không thể hóa hình.

Lão thiên rất công bằng, mọi việc có lợi ắt có hại.

Khi Đằng xà hóa hình, có hai lựa chọn, một là hóa hình, hai là tiếp tục ở trạng thái bản thể.

Để thực lực không bị suy giảm, Đằng xà đã chọn bản thể, nhưng chính vì lựa chọn đó mà linh trí không hoàn chỉnh.

Còn về việc tại sao Đằng xà lại chiến đấu với Tứ bất tượng, nguyên nhân là vì sức mạnh trong cơ thể Tứ bất tượng.

Người đời thường nói "lòng người không đủ, rắn nuốt voi", con rắn trong đó chính là Đằng xà, còn voi thì lần này thuận lợi biến thành Tứ bất tượng.

Đằng xà muốn nuốt chửng Tứ bất tượng, mượn sức mạnh trong cơ thể nó để đột phá cảnh giới của mình.

Nhưng nào biết, Tứ bất tượng là con trai duy nhất của Thủy Kỳ Lân, tộc trưởng Kỳ Lân tộc thời Long Hán sơ kiếp.

Nếu không vì nghiệp lực của Kỳ lân nhất tộc, Tứ bất tượng sao có thể bị Đằng xà khi dễ như vậy?

Nếu ở trung tâm đại địa Hồng Hoang, e rằng Đằng xà đến một chiêu của Tứ bất tượng cũng không đỡ nổi đã bị giết.

Nhưng vì ở Đông Hải, sức mạnh trong cơ thể Tứ bất tượng bị suy yếu, cộng thêm nguyên nhân nghiệp lực, nên Tứ bất tượng mới đấu ngang tài ngang sức với Đằng xà, chiến đấu không ngừng!

Nay Đằng xà tấn công Nguyên Thủy, có thể nói đã triệt để mạo

phạm y.

Tự nhiên, Nguyên Thủy cũng sẽ không lưu lại mạng sống cho nó!

Ban đầu Nguyên Thủy định nể tình Đẳng xà cùng một mạch với Long tộc mà tha cho nó một mạng, nhưng Đẳng xà không biết điều, không thể trách Nguyên Thủy được!

Giơ tay vung lên, một đạo Ngọc Thanh Thần Lôi xuất hiện.

Ngọc Thanh Thần Lôi có thể sánh ngang với Cửu Tiêu Thần Lôi, Tử Tiêu Thần Lôi là lôi pháp vô thượng.

Nay lại do Nguyên Thủy phát ra, đánh lên người Đẳng xà, tức thì đánh nó thành than cháy, thi thể rơi xuống Đông Hải, chìm xuống biến mất!

Đẳng xà vừa bị Nguyên Thủy chém giết, ngay sau đó Tứ bất tượng liền lao đến trước mặt Nguyên Thủy.

Đang lúc Nguyên Thủy nghĩ rằng Tứ bất tượng cũng muốn tấn công mình, ai ngờ Tứ bất tượng lại đột nhiên quỳ xuống trước mặt y!

"Ý gì đây?" Kêu lên một tiếng, Nguyên Thủy không khỏi tò mò hỏi!

"Gầm!" Tiếng gầm thấp đáp lại, Tứ bất tượng biểu thị nguyện ý đi theo Nguyên Thủy, trở thành tọa kỵ của y, để báo đáp.

Trong đầu suy nghĩ một hồi, rất nhanh, Nguyên Thủy đã hiểu ra mọi chuyện!

Khi xưa thời Long Hán sơ kiếp, tam tộc tranh bá, Tổ Long, Phượng Tổ và Lân Tổ ba người bị La Hầu ám toán.

Lúc sắp chết, bọn họ đã nhắc nhở các tộc trưởng tam tộc tuyên thệ với Thiên đạo, nhờ đó mới thoát nạn.

Tứ bất tượng có lẽ đã cảm nhận được khí tức của mình, nên mới

như vậy.

Sau khi hiểu ra mọi chuyện, Nguyên Thủy cũng chấp nhận sự thần phục của Tứ bất tượng!

Nhìn Tứ bất tượng trước mắt, Nguyên Thủy khẽ gật đầu.

Là con trai duy nhất của Thủy Kỳ Lân, tộc trưởng Kỳ Lân tộc, Tứ bất tượng cũng khá phi phàm.

Dáng vẻ của nó tựa rồng không phải rồng, tựa phượng không phải phượng, tựa kỳ lân không phải kỳ lân, tựa rùa không phải rùa, nhưng lại có uy của rồng, quý của phượng, dũng của kỳ lân, linh của rùa.

Cộng thêm thực lực cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, dùng làm thần thú đi thay Nguyên Thủy, cũng không làm ô nhục danh tiếng của y!

Đánh ra một đạo công đức chi quang, dùng công đức xua tan nghiệp lực trong cơ thể Tứ bất tượng, Nguyên Thủy mở lời: "Nghiệp lực trong cơ thể ngươi đã được thanh trừ triệt để.

Từ nay về sau, ngươi không còn liên quan gì đến Kỳ lân nhất tộc, là thần thú một mạch của Bồng Lai đảo, có ý kiến gì không?" "Gầm!" Lại gầm lên một tiếng, Tứ bất tượng biểu thị đồng ý!

Thấy Tứ bất tượng đồng ý, Nguyên Thủy mới ngồi lên lưng nó, rồi một người một thú rời khỏi nơi này, trở về Bồng Lai đảo! …...

Trên Bồng Lai đảo!

"Sư tôn, đây là tọa kỵ mới của người?" Ngơ ngác nhìn Tứ bất tượng đang thong dong dạo chơi trong đảo ở phía xa, Quảng Thành Tử có vẻ mặt ngượng ngùng nói!

Tứ bất tượng tuy thân phận tôn quý, nhưng hình dáng của nó lại quá bình thường, không một chút bá khí nào.

Cho dù là Ngũ trảo kim long bình thường cũng bắt mắt hơn Tứ bất

tượng rất nhiều.

Nếu mang Tứ bất tượng ra ngoài, chẳng phải có chút mất mặt sao?

Đương nhiên, Quảng Thành Tử không để ý, nhưng nếu làm mất mặt Nguyên Thủy, thì không hay rồi.

Quảng Thành Tử không hy vọng thấy cảnh tượng như vậy xảy ra!

"Ôi, đồ nhi ngốc của ta, mọi việc không thể chỉ nhìn bề ngoài.

Tứ bất tượng tuy trông bình thường vô cùng, nhưng dù là thực lực, ngộ tính hay pháp lực, đều không thua kém ngươi bao nhiêu, duy nhất kém hơn một chút, cũng chỉ là nửa cảnh giới mà thôi!" Tứ bất tượng bình thường, đó chỉ là hiện tượng bề ngoài.

Người thực sự có nhãn lực, đều có thể nhìn ra sự phi phàm của Tứ bất tượng!

"Lân đầu trĩ vĩ thể như long, túc đạp tường quang chí cửu trọng.

Chương 34

Tứ hải cửu châu tùy ý biến, tam sơn ngũ nhạc siếp thì phùng." Thần thú như thế, nếu luận thực sự, e rằng trong thế giới Hồng Hoang thật không có thần thú nào có thể mạnh hơn nó.

Chính vì vậy, Nguyên Thủy mới giải thích cặn kẽ cho Quảng Thành Tử.

Nhưng vì Quảng Thành Tử tu luyện thời gian còn ngắn, nhãn giới không cao, nên Nguyên Thủy cũng không nói thêm.

"Hóa ra Tứ bất tượng lại lợi hại như vậy, đồ nhi mắt vụng về rồi!" Quảng Thành Tử sững sờ, sau đó cảm thán nói!

Cười cười, Nguyên Thủy dặn Quảng Thành Tử tiếp tục đi tu luyện, còn mình thì trở về Thuận Thiên điện, cũng tu luyện.

Còn ngàn năm nữa là đến lúc Hồng Quân giảng đạo, Nguyên Thủy cũng phải chuẩn bị thật tốt mới được.

Tu luyện không có năm tháng, thoáng chốc đã ngàn năm, rất nhanh, ngàn năm đã trôi qua, cũng là lúc Hồng Quân giảng đạo.

Tính toán thời gian, Nguyên Thủy liền phái Bạch Hạc đồng tử gọi Quảng Thành Tử đang tu luyện ra!

"Thời gian đã đến, chúng ta đi thôi!" Vừa nói, Nguyên Thủy vừa khẽ điểm vào hư không trước mặt, một cánh cửa cao bằng một người lập tức xuất hiện.

Sau đó, Nguyên Thủy bước vào.

Thấy Nguyên Thủy biến mất, Quảng Thành Tử cũng vội vàng theo sát phía sau.

Vận dụng không gian pháp tắc, Nguyên Thủy và Quảng Thành Tử không mất bao lâu đã đến Hỗn Độn.

Hỗn Độn nguy hiểm vô cùng, tu sĩ chưa đạt đến cảnh giới Đại La, chỉ cần tiến vào đây, chắc chắn là cửu tử nhất sinh!

Dù sao trong Hỗn Độn, địa thủy hỏa phong hỗn loạn không ngừng, thỉnh thoảng còn có Hỗn Độn cương phong thổi qua.

Trừ những kẻ có nhục thân vô cùng cường hãn, muốn chống đỡ, e rằng phải cống hiến cả một thân tu vi mới được!

"Sư tôn, đây là Hỗn Độn sao?" Tò mò nhìn xung quanh một màu xám mịt mù, Quảng Thành Tử hỏi!

"Không sai.

À phải rồi, nơi này nguy hiểm trùng trùng, hãy tế Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên ra đi, phòng khi lát nữa vi sư không có thời gian chăm sóc ngươi!" "Vâng!" Nghe lời Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử không dám tự cao, nhanh chóng tế Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên ra.

Dù sao Quảng Thành Tử không phải là cao thủ luyện thể, công pháp tu luyện lại là tiên đạo công pháp không liên quan đến nhục thân.

Vì vậy, Quảng Thành Tử biết rõ nhược điểm của mình.

Nay được Nguyên Thủy cho phép, Quảng Thành Tử đương nhiên phải bảo đảm an toàn của mình trước tiên!

"Sư tôn, người không cần tế linh bảo ra để chống lại Hỗn Độn cương phong sao?" Đạp lên Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên bay đến bên cạnh Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử nghi hoặc hỏi!

"Linh bảo?

Không cần!" Nguyên Thủy lắc đầu, không tế bảo vật hộ thân.

So với Quảng Thành Tử, Nguyên Thủy mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, tự nhiên không cần dùng linh bảo hộ thể như Quảng Thành Tử.

Ngoài ra, vì Nguyên Thủy bình thường rất chú trọng tu luyện nhục thân, nên cho dù thật sự có Hỗn Độn cương phong tấn công, y cũng sẽ không gặp trở ngại gì lớn.

Cùng lắm là thi triển pháp tắc chi lực để tiêu tán cương phong, việc này đối với Nguyên Thủy mà nói, dễ như trở bàn tay!

"Ong!" Khi Nguyên Thủy và Quảng Thành Tử chuẩn bị rời khỏi đây để tìm Tử Tiêu Cung, đột nhiên, một trận Hỗn Độn cương phong quét tới, nhắm thẳng vào Nguyên Thủy.

Khí thế mênh mông vô biên từ cơ thể Nguyên Thủy bộc phát ra, xông thẳng lên trời, uyển như kinh thiên du long, lại tựa núi lửa phun trào.

Khí thế đó, khiến Quảng Thành Tử bên cạnh Nguyên Thủy cũng không khỏi cảm thấy từng trận tim đập nhanh, đồng thời thầm nghĩ trong lòng thực lực của Nguyên Thủy thật khủng bố.

Tuy Quảng Thành Tử và Nguyên Thủy, hai thầy trò chỉ chênh nhau hai cảnh giới, nhưng thực lực lại chênh lệch một trời một vực!

Nguyên Thủy bản thân nắm giữ mấy loại pháp tắc, lại đặc biệt tinh thông Thiên Địa pháp tắc, Thời Gian pháp tắc và Không Gian pháp tắc.

Đừng nhìn hiện tại thực lực của Nguyên Thủy chỉ có Đại La hậu kỳ, nhưng nếu so sánh thật, cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ Nguyên Thủy cũng không hề sợ hãi!

Thời gian vi tôn, không gian vi vương, thiên địa vi phụ, ba đại pháp tắc đỉnh cấp trong tay, thử hỏi có ai có thể chống cự?

Tay phải dùng sức vung lên, tức thì, cương phong tiêu tán, địa thủy hỏa phong trào dâng, giúp nuốt chửng cương phong sắp tụ tập.

Khi Nguyên Thủy đang đại triển thần thủ xua tan Hỗn Độn cương phong, mười hai bóng người cao trăm trượng cũng xuất hiện trong Hỗn Độn!

Mười hai người này khá phi phàm, không dựa vào bất kỳ linh bảo nào, lại có thể đi lại tự do trong Hỗn Độn, không sợ Hỗn Độn cương phong tấn công.

Thấy cảnh này, Quảng Thành Tử không khỏi co rút đồng tử, trong lòng kinh ngạc vô cùng!

"Đại ca mau nhìn, lại có người cũng có thể không dựa vào bất kỳ linh bảo nào mà đứng trong Hỗn Độn.

Chỉ riêng thực lực này, e rằng không thua kém huynh muội chúng ta chút nào!" Huyền Minh nhìn Nguyên Thủy ở phía không xa, rồi nói với Đế Giang!

Đi suốt đường, Huyền Minh không biết đã thấy bao nhiêu tu sĩ, nhưng trừ bọn họ ra, người như Nguyên Thủy có thể chỉ dựa vào sức mạnh nhục thân mà tồn tại trong Hỗn Độn, thật sự một người cũng chưa thấy!

Gật đầu, Đế Giang đáp: "Ừm, người này quả thật phi phàm, đi, chúng ta qua chào hỏi một tiếng!" Nói xong, Đế Giang dẫn theo mười một Tổ Vu còn lại bay về phía vị trí của Nguyên Thủy và Quảng Thành Tử!

"Sư tôn, có người đến!" Thân thể Quảng Thành Tử căng thẳng, lộ ra tư thế sắp chiến đấu.

Không trách Quảng Thành Tử căng thẳng như vậy, thực sự khí thế của mười hai Tổ Vu quá hùng vĩ, cho dù so với Nguyên Thủy cũng

không thua kém chút nào.

Chính vì vậy, Quảng Thành Tử không căng thẳng cũng không được.

"Không sao, là mười hai Tổ Vu của Vu tộc, không cần căng thẳng!" Nguyên Thủy thản nhiên cười, mở lời!

Có thể gặp mười hai Tổ Vu trong Hỗn Độn, cũng là một duyên phận.

Sau đó, Nguyên Thủy cũng bay về phía vị trí của bọn họ!

Vừa gặp mặt, Đế Giang trong mười hai Tổ Vu liền mở lời: "Ta là Đế Giang, đứng đầu mười hai Tổ Vu.

Vừa rồi thấy đạo hữu chỉ dựa vào sức mạnh nhục thân đã có thể dễ dàng xua tan Hỗn Độn cương phong, vô cùng kinh ngạc, nên muốn đến kết giao một phen!" Theo sau lời của Đế Giang, mười một Tổ Vu còn lại cũng tự giới thiệu với Nguyên Thủy.

"Gặp các vị đạo hữu, ta là một trong Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Có thể kết giao với các vị đạo hữu, cũng là duyên!" Mười hai Tổ Vu đều đã giới thiệu xong, Nguyên Thủy tự nhiên cũng phải giới thiệu.

Nghe lời Nguyên Thủy, mười hai Tổ Vu sững sờ, rồi Hậu Thổ lên tiếng: "Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn, sao nghe quen thế nhỉ?

À, ta nhớ ra rồi, là Tam Thanh do nguyên thần của Bàn Cổ Phụ Thần hóa thành!" Hậu Thổ trầm ngâm một lúc, sau đó bừng tỉnh đại ngộ, đã nhớ ra thân phận bối cảnh của Nguyên Thủy.

Thấy Hậu Thổ đã biết, Nguyên Thủy cũng không phủ nhận, gật đầu đáp lại.

Bàn Cổ nguyên thần và Bàn Cổ tinh huyết, cũng là đồng căn đồng sinh.

Vì vậy, sau khi biết thân phận của Nguyên Thủy, hảo cảm của mười hai Tổ Vu đối với y tăng mạnh.

Trong chốc lát, từng người một kêu gọi Nguyên Thủy nhất định phải có thời gian đến Bàn Cổ điện làm khách.

Chương 35

Đáp ứng mười hai Tổ Vu, sau đó Nguyên Thủy cùng mười hai Tổ Vu cáo biệt, dẫn theo Quảng Thành Tử tiếp tục tìm kiếm vị trí của Tử Tiêu Cung.

Phương pháp đi đường của y và mười hai Tổ Vu không giống nhau, nên cũng không thể đi cùng nhau, tự nhiên, sẽ không đồng hành.

Sau khi tách khỏi mười hai Tổ Vu, lại trôi dạt trong Hỗn Độn một thời gian dài, Nguyên Thủy và Quảng Thành Tử mới tìm thấy Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân lần đầu tiên giảng đạo, chú trọng hữu duyên là có thể đến nghe đạo, hữu duyên chính là có thể tìm được Tử Tiêu Cung!

Hỗn Độn lớn đến mức nào, so với Hồng Hoang còn lớn hơn vô số lần.

Muốn tìm một Tử Tiêu Cung nhỏ bé trong Hỗn Độn vô biên vô tận, chẳng khác nào mò kim đáy biển.

Nhưng dù vậy, vẫn có vô số người đã tìm được Tử Tiêu Cung.

"Sư tôn, Tử Tiêu Cung ở kia!" Chỉ vào cung điện tỏa ra vạn trượng quang mang trong Hỗn Độn ở xa, Quảng Thành Tử vui mừng nói!

"Được, chúng ta qua đó!" Tốc độ lại tăng thêm vài phần, Nguyên Thủy và Quảng Thành Tử nhanh chóng đến trước cửa Tử Tiêu Cung!

"Nhị đệ, đệ đến rồi!" Nguyên Thủy vừa đến, Lão Tử và Thông Thiên liền xuất hiện trước mặt y!

Vì hành động sớm, nên tốc độ của họ nhanh hơn Nguyên Thủy một chút!

“Sư điệt ra mắt sư bá, ra mắt sư thúc!” Chưa đợi Nguyên Thủy mở lời, Quảng Thành Tử đã cung kính hành lễ với Lão Tử và Thông Thiên.

“Hả?

Cảnh giới của sư điệt...” Cảm nhận được uy áp Đại La tỏa ra từ người Quảng Thành Tử, Lão Tử dùng thần thức quét qua y một lượt, rồi kinh ngạc nói: “Cảnh giới Đại La!” “Sư điệt ngu dốt, vừa mới đột phá Đại La, để sư bá, sư thúc chê cười rồi!” Quảng Thành Tử khiêm tốn cười nói!

Nghe lời Quảng Thành Tử, mặt Thông Thiên bên cạnh đỏ lên.

Đồ đệ của y là Đa Bảo hiện nay mới vừa đột phá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên trung kỳ, so với Quảng Thành Tử kém hơn một đại cảnh giới.

Hai người đồng thời bái nhập môn hạ của y và Nguyên Thủy, nhưng cảnh giới lại chênh lệch nhiều như vậy, khiến Thông Thiên cảm thấy có chút mất mặt.

Trong lòng thầm nghĩ nhất định phải để Đa Bảo nâng cao cảnh giới lên ngang bằng Quảng Thành Tử.

Thông Thiên mở lời: “Sư điệt tư chất phi phàm, nay đột phá Đại La càng đáng mừng.

Sư thúc năm xưa du lịch Hồng Hoang, từng nhận được một món linh bảo, khá là thích hợp với cháu, nay ban cho cháu!” Nói xong, Thông Thiên từ trong lòng lấy ra một vật, đưa cho Quảng Thành Tử!

Vật này tên là Lạc Hồn Chung, hình dạng như một chiếc chuông đồng, ẩn chứa sức mạnh thần kỳ.

Khi thi triển, dùng tay lay động, có thể khiến người ta thất hồn lạc phách, run rẩy không yên, là một Tiên Thiên Linh Bảo có tiếng!

Nhìn Lạc Hồn Chung trong tay, Quảng Thành Tử lại nhìn Nguyên Thủy, chờ đợi y lên tiếng!

"Được rồi, sư thúc đã ban cho, con cứ nhận đi!" Nguyên Thủy gật đầu, mở lời!

Nghe lời Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử mới nhận lấy Lạc Hồn Chung, rồi đáp: "Đa tạ Thông Thiên sư thúc!" Sau khi cảm tạ Thông Thiên, Quảng Thành Tử lui về sau lưng Nguyên Thủy, yên lặng quan sát mọi người xung quanh!

Lúc này, đã có nhiều đại năng đến trước Tử Tiêu Cung, ví dụ như Đế Tuấn, Thái Nhất, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu, Côn Bằng, Nhiên Đăng.

Còn Nữ Oa, Phục Hy, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân và Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thì chưa đến.

Nhưng có lẽ một lúc nữa cũng sẽ đến, dù sao thời gian giảng đạo sắp tới, không ai muốn bỏ lỡ cơ hội nghe thánh nhân đầu tiên của Hồng Hoang giảng đạo!

Quả nhiên, không lâu sau, Nữ Oa, Phục Hy và Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân lần lượt đến Tử Tiêu Cung!

"Ca ca, Nguyên Thủy đạo hữu cũng ở đó, chúng ta qua chào hỏi đi!" Thấy Nguyên Thủy ở phía trước không xa, Nữ Oa trong lòng vui mừng, liền nói với Phục Hy bên cạnh!

Gật đầu, Phục Hy tỏ ý đồng ý!

Nguyên Thủy thực lực cường hãn, căn cước phi phàm, phúc trạch sâu dày.

Nhân vật như vậy, sau này chắc chắn sẽ có thành tựu lớn.

Có thể kết giao với y, tự nhiên là tốt nhất.

Rất nhanh, Nữ Oa và Phục Hy đã đến trước mặt Nguyên Thủy!

"Gặp qua Nguyên Thủy đạo hữu!" Chắp tay chào Nguyên Thủy, Nữ Oa và Phục Hy đồng thanh nói!

"Hả?

Hóa ra là Nữ Oa đạo hữu và Phục Hy đạo hữu!" Nghe có người gọi mình, Nguyên Thủy quay đầu lại, nhìn thấy hai người Nữ Oa và Phục Hy!

Từ sau lần gặp ở Bất Chu Sơn, đã mấy ngàn năm không gặp.

Trong mấy ngàn năm, Nữ Oa trở nên ngày càng xinh đẹp, đặc biệt là khí chất thiên nhân đó, khá phi phàm.

Còn Phục Hy bên cạnh Nữ Oa, thì mơ hồ có thêm một luồng bá khí, đó là bá khí thuộc về yêu thánh.

Thấy cảnh này, Nguyên Thủy trong lòng rõ ràng, e rằng không lâu nữa, Đế Tuấn và Thái Nhất sẽ tìm đến Phục Hy, mời y gia nhập phe Yêu tộc!

Sau đó ba người hàn huyên một hồi, Nguyên Thủy lại giới thiệu Lão Tử và Thông Thiên cho họ.

Đối với Nữ Oa và Phục Hy, Lão Tử và Thông Thiên không hề để vào mắt.

So với sự ngạo khí của Nguyên Thủy, Lão Tử và Thông Thiên không hề thua kém bao nhiêu.

Không phải ai cũng có thể lọt vào mắt xanh của họ.

Dù sao hai người cũng là Bàn Cổ chính tông, thân phận tôn quý, thực lực lại thuộc hàng đỉnh tiêm của Hồng Hoang.

Còn Nữ Oa và Phục Hy, trong mắt hai người chỉ là hai con đại yêu.

Nay Đế Tuấn và Thái Nhất chưa thành lập Yêu tộc, tự nhiên hai con đại yêu này cũng không được người ta coi trọng.

Trừ Nguyên Thủy ra, thật hiếm có người muốn đoái hoài tới họ, có thì cũng chỉ là chào hỏi một tiếng để làm quen với nhau mà thôi!

Cảm nhận được sự cao ngạo của Lão Tử và Thông Thiên, trong lòng Phục Hy ít nhiều có chút tức giận.

Nhưng vì căn cước và thực lực của hai người, Phục Hy chỉ có thể đè nén cơn giận đó xuống đáy lòng.

Nhưng cũng chính vì vậy, đã khiến Phục Hy cảm nhận được tầm quan trọng của thân phận tôn quý, giúp cho sau này khi Đế Tuấn và Thái Nhất thuyết phục Phục Hy gia nhập Yêu tộc, đã bớt được không ít lời lẽ!

Tạm biệt Nguyên Thủy, Nữ Oa và Phục Hy ngồi sang một bên, chờ đợi cửa Tử Tiêu Cung mở ra.

Khi hai người vừa rời đi không lâu, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân liền đi tới!

So với Nữ Oa và Phục Hy, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân bất luận ở đâu cũng là tiêu điểm chú ý của mọi người.

Nguyên nhân là vì Trấn Nguyên Tử có Tiên Thiên Linh Căn cây Nhân Sâm Quả, còn Hồng Vân thì hay làm việc thiện, bạn tốt khắp Hồng Hoang!

Sau khi chào hỏi mọi người, hai người đến trước mặt Nguyên Thủy, rồi cung kính nói: “Gặp qua Nguyên Thủy đạo hữu!

Chương 36

Từ sau lần gặp ở Ngũ Trang Quán, đã ba ngàn năm chưa gặp, thực lực của đạo hữu ngày càng cường hãn, thật khiến Trấn Nguyên Tử khâm phục!" "Trấn Nguyên đạo hữu quá lời rồi, ba ngàn năm không gặp, cây quả của đạo hữu e rằng lại trĩu quả rồi, xem ra bản tọa phải đến Ngũ Trang Quán cướp bóc một phen thôi!" "Ha ha ha, được được được, bần đạo chờ đạo hữu đến cướp bóc!" Nghe lời Nguyên Thủy, Trấn Nguyên Tử cười ha hả, rất vui vẻ!

Nguyên Thủy có thể nói đùa với y, chứng tỏ đã coi y là bạn bè.

Trấn Nguyên Tử cũng có ý muốn kết giao sâu với Nguyên Thủy, nên tự nhiên sẽ không để ý đến những lời này.

Nhưng Trấn Nguyên Tử không để ý, không có nghĩa là có người không để ý.

Chỉ nghe thấy Đông Vương Công không biết từ lúc nào đã cười lạnh một tiếng, lẩm bẩm: "Muốn cướp bóc cây Nhân Sâm Quả của người ta, khẩu khí thật lớn, không biết thực lực thế nào!" "To gan, ngươi muốn biết thực lực của sư tôn ta, được thôi, ta nói cho ngươi biết!" Lời của Đông Vương Công vừa dứt, Quảng Thành Tử đứng sau lưng Nguyên Thủy đột nhiên mở mắt, một luồng hung quang lóe lên, đang kích thích ngọn lửa giận trong lòng y!

Là đệ tử của một trong Tam Thanh là Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử kiêu ngạo hơn người khác rất nhiều.

Nhưng vì nguyên nhân của Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử chưa bao giờ tỏ thái độ cao ngạo trước mặt người khác.

Nhưng nay, một tán tiên vô danh lại dám trào phúng Nguyên Thủy, khiến Quảng Thành Tử tức giận.

Hậu quả của việc Quảng Thành Tử tức giận, là điều mà Đông Vương Công không thể chịu đựng được!

Tay phải vung lên không trung, một long trảo khổng lồ do pháp lực ngưng tụ lập tức xuất hiện, long trảo đánh lên người Đông Vương Công, trong chớp mắt đã đánh bay y ra ngoài!

Đông Vương Công có thực lực Đại La trung kỳ, Quảng Thành Tử có thực lực Đại La sơ kỳ.

Tuy vậy, nhưng Quảng Thành Tử thắng ở chỗ có Như Ý Chân Công gia trì, mạnh hơn công pháp mà Đông Vương Công tu luyện rất nhiều.

Dù sao bộ công pháp đó do Nguyên Thủy kết hợp truyền thừa của Bàn Cổ cùng với lý giải của bản thân mà tỉ mỉ sáng tạo ra.

Cho dù cảnh giới pháp lực của Đông Vương Công mạnh hơn Quảng Thành Tử, cũng không thể hạ được y, thậm chí khi hai người giao chiến, Quảng Thành Tử còn áp đảo Đông Vương Công một bậc, đánh cho y liên tục lùi về sau.

Khi cuộc đại chiến kéo dài, Đông Vương Công hối hận không thôi.

Nếu biết Nguyên Thủy có một đồ đệ thực lực mạnh như vậy, y cũng sẽ không lắm lời.

Bây giờ thì hay rồi, trực tiếp chọc giận người ta.

May mà chỉ có Quảng Thành Tử ra tay, nếu Nguyên Thủy cũng ra tay, Đông Vương Công thật không biết mình sẽ có kết cục thế nào!

"Ôi, cái tên Đông Vương Công đó cũng ngốc thật, không xem Tam Thanh là nhân vật cấp bậc nào, lại dám trào phúng họ, thật là tìm chết!" "Chứ còn gì nữa, không thấy vừa rồi bao nhiêu đại năng đều đến chào hỏi Tam Thanh sao, Đông Vương Công đến chút nhãn lực cũng không có, đáng bị đánh!" "Ài, nhưng mà chàng trai trẻ này, có thể

áp đảo một đại năng lão làng như Đông Vương Công, quả thật lợi hại phi thường!" "Người này ta biết, là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, một trong Tam Thanh, tên là Quảng Thành Tử, làm người khiêm tốn, ít thấy đi lại ở Hồng Hoang.

Không ngờ một Quảng Thành Tử khiêm tốn lại có thực lực như vậy, Đại La sơ kỳ, thật đáng sợ!" Cuộc đại chiến giữa Quảng Thành Tử và Đông Vương Công tự nhiên thu hút ánh mắt của vô số sinh linh đến nghe đạo.

Lập tức, từng người một chỉ trỏ, bàn tán xôn xao về trận đấu.

Nghe tiếng bàn tán của mọi người, mặt Đông Vương Công đỏ bừng.

Y cũng là một đại năng có tiếng trong Hồng Hoang, lại bị một tiểu bối áp đảo, thật là mất mặt.

Lập tức, Đông Vương Công giơ tay lên, một món linh bảo tỏa ra từng luồng hào quang xuất hiện trong tay y!

Bát Bảo Như Ý!

Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, được kết thành từ Bảo Bình, Bảo Cái, Song Ngư, Liên Hoa, Hữu Toàn Loa, Cát Tường Kết, Tôn Thắng Tràng và Pháp Luân.

Một khi thi triển, có thể gọi ra cuồng phong vô tận, thổi cho người ta tâm thần hỗn loạn, còn có thể triệu hồi Cửu Tiêu Thần Lôi, tấn công địch nhân.

Trong số các Tiên Thiên Linh Bảo, Bát Bảo Như Ý cũng không tầm thường, không hề thua kém Lạc Hồn Chung mà Thông Thiên ban cho Quảng Thành Tử!

Lấy ra Bát Bảo Như Ý, Đông Vương Công lập tức niệm chú thúc giục linh bảo.

Trong chốc lát, ngoài Tử Tiêu Cung cuồng phong nổi lên.

Vì đang ở trong Hỗn Độn, nên cuồng phong thổi ra không phải là Tiên Thiên cuồng phong mà là Hỗn Độn cuồng phong.

Có thể nói, ưu thế địa hình đã giúp tăng cường uy lực pháp bảo của Đông Vương Công không ít!

Hỗn Độn cuồng phong xuất hiện, hóa thành từng con rắn lớn vô cùng thô tráng, quét ngang ngoài Tử Tiêu Cung.

Thấy cảnh này, một đám sinh linh quan chiến đều lùi lại mấy mét, sợ bị Hỗn Độn cuồng phong tấn công.

"Trò mèo!" Quảng Thành Tử hừ lạnh một tiếng, lập tức tế Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên ra.

Cùng với sự hiện diện của Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, mấy luồng tịnh hóa chi khí đánh vào cơ thể những con rắn lớn do Hỗn Độn cuồng phong hóa thành.

Sau đó, cuồng phong tiêu tán, gió yên sóng lặng, mọi thứ dường như chưa từng xảy ra!

"Sao có thể, Hỗn Độn cuồng phong của ta lại bị phá như vậy?" Kinh ngạc nhìn Quảng Thành Tử, trong mắt Đông Vương Công đầy vẻ không thể tin nổi.

Không chỉ Đông Vương Công, mà cả đám sinh linh quan chiến cũng vô cùng kinh ngạc.

"Linh bảo đó, vừa rồi phá được Hỗn Độn cuồng phong, cũng quá lợi hại rồi!" "Không rõ, nhìn hình dáng linh bảo đó, giống như một đóa sen trắng.

Còn về cấp bậc, thấp nhất cũng phải là Tiên Thiên trung phẩm!" "Thiển cận, đó là Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, là cực phẩm

Tiên Thiên Linh Bảo.

Bát Bảo Như Ý trong tay Đông Vương Công cùng lắm cũng chỉ là thượng phẩm linh bảo, so với cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo kém hơn rất nhiều, bị phá cũng là lẽ đương nhiên!" Côn Bằng khinh thường liếc nhìn đám người xung quanh, không nhịn được lên tiếng!

Giải thích xong cấp bậc của Tịnh Thế Bạch Liên trong tay Quảng Thành Tử, trong lòng Côn Bằng bắt đầu nóng lên.

Phải biết đó là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cả Hồng Hoang cũng không có mấy món.

Nay lại xuất hiện trong tay Quảng Thành Tử, khiến Côn Bằng vừa nóng lòng vừa có chút tò mò, tò mò làm sao Quảng Thành Tử có được món linh bảo đó.

"Lẽ nào, Nguyên Thủy ban cho Quảng Thành Tử?" Lẩm bẩm một tiếng, rất nhanh Côn Bằng lại lắc đầu, phủ định ý nghĩ này.

Theo y thấy, Nguyên Thủy không thể nào ban cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cho Quảng Thành Tử.

Nếu là Tiên Thiên Linh Bảo bình thường ban cho đệ tử môn hạ thì cũng thôi đi, nhưng đó là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, không phải rau cải trắng, làm sao có người lại hào phóng như vậy, đối với đệ tử môn hạ tốt đến thế?

Đương nhiên, câu trả lời là có thể!

Ai bảo Nguyên Thủy trong tay linh bảo nhiều, giữ cũng là giữ, ban cho đệ tử môn hạ một hai món cũng không sao.

Nhưng đó cũng chỉ đối với Nguyên Thủy mà nói, cho dù là Lão Tử và Thông Thiên, trong tay cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng không có mấy món, ban cho đệ tử môn hạ, đừng mơ!

“Huynh trưởng, nhìn Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên kia, đó là linh bảo đỉnh cấp, nếu có thể rơi vào tay huynh đệ chúng ta...” “Ai, hiền đệ thận ngôn!” Trừ Côn Bằng động lòng với Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên của Quảng Thành Tử, Thái Nhất cũng có chút động lòng.

Y có Hỗn Độn Chung, một trong tam bảo khai thiên, làm vũ khí, bất luận công kích hay phòng ngự đều đủ.

Nhưng Đế Tuấn thì không, Hà Đồ Lạc Thư trong tay Đế Tuấn tuy uy lực cũng không tệ, nhưng khả năng phòng ngự bình thường, không thể so sánh với Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên có hiệu quả chư tà lui tránh, vạn pháp bất xâm.

Nếu có thể lấy được Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, cho Đế Tuấn làm chí bảo phòng ngự, e rằng huynh đệ họ sau này ở Hồng Hoang thật sự có thể đi ngang!

Nghe tiếng lẩm bẩm của Thái Nhất, Đế Tuấn vội kéo tay áo y, ra hiệu không nên nói tiếp.

Khi Thái Nhất vừa mở lời, Nguyên Thủy đã đưa mắt nhìn về phía hai huynh đệ!

Khí thế của Nguyên Thủy mạnh đến đâu?

Chương 37

Trừ Hồng Quân ra, trong thế giới Hồng Hoang thật không có ai có thể thắng Nguyên Thủy về khí thế.

Thái Nhất vừa có ý định đoạt lấy Tịnh Thế Bạch Liên, Nguyên Thủy đã phát hiện, rồi y tỏa ra khí thế, nhắm thẳng vào hai người, mục đích cũng đơn giản, là cảnh cáo!

Đế Tuấn chính vì nhận ra sự thay đổi của Nguyên Thủy, cũng như cảm nhận được khí thế của y, mới vội vàng ngăn lời của Thái Nhất!

Ngẩng đầu lên, nhìn Đế Tuấn, Thái Nhất có chút không hiểu, mình đã nói sai sao?

"Ong!" Khí thế ép người lập tức tăng mạnh.

Ban đầu Đế Tuấn một mình có thể chịu được khí thế của Nguyên Thủy, nhưng khi khí thế tăng cường, Đế Tuấn dần dần không chịu nổi!

"Huynh trưởng, sao vậy, sắc mặt sao lại khó coi thế?" Thấy thần sắc của Đế Tuấn bên cạnh mơ hồ có chút hoảng loạn, Thái Nhất mở lời!

"Không, không sao, chuyện linh bảo sau này hãy nói!" Liếc mắt ra hiệu cho Thái Nhất, Đế Tuấn đáp!

Sau đó hai người im lặng, tiếp tục quan sát trận đấu.

Nguyên Thủy cũng không tiếp tục dùng khí thế áp chế Đế Tuấn.

Cảnh cáo đã đưa ra, còn lại xem Đế Tuấn và Thái Nhất làm thế nào.

Nếu hai người không biết sống chết muốn nhòm ngó Thập Nhị

Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, Nguyên Thủy không ngại cho họ một bài học sâu sắc!

Thời gian trôi qua, trận đấu cũng đến thời khắc quan trọng cuối cùng!

Hai người qua lại, đánh đến mức nóng bỏng phi thường.

Đang lúc Quảng Thành Tử chuẩn bị bộc phát toàn lực, một lần hạ gục Đông Vương Công, đột nhiên, cửa lớn của Tử Tiêu Cung từ bên trong được mở ra!

Ngay sau đó, hai đạo đồng xuất hiện, mở lời: "Các vị sư huynh, thời gian giảng đạo sắp đến, Đạo tổ có lời mời, mời vào!" Nghe lời đạo đồng, mọi người sững sờ, rồi ồ ạt xông lên, cùng nhau lao vào Tử Tiêu Cung.

"Được rồi Quảng Thành Tử, trở về đi!" Biết rằng đây không phải là thời điểm tốt để đại chiến, Nguyên Thủy mở lời gọi Quảng Thành Tử lại!

Sau này có nhiều thời gian để xử lý Đông Vương Công, nếu vì vậy mà bỏ lỡ buổi giảng đạo, thì không đáng.

Vì vậy, Nguyên Thủy mới mở lời ngăn Quảng Thành Tử!

"Vâng, thưa Sư tôn!" Quảng Thành Tử thu hồi Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, nhanh chóng rời khỏi chiến trường, đến bên cạnh Nguyên Thủy.

Sau đó, đoàn bốn người của Nguyên Thủy tiến vào Tử Tiêu Cung.

…...

Bên trong Tử Tiêu Cung!

Khi vào trong, mọi người mới cảm nhận được sự phi phàm của Tử Tiêu Cung.

Khí tức cổ xưa, thâm trầm, huyền ảo đó, khiến tất cả mọi người có mặt đều kinh ngạc, đặc biệt là tấm biển ngọc khắc ba chữ Tử Tiêu Cung, chữ viết trên đó dường như có quỹ tích của "Đạo", không phải là đại năng thực sự, căn bản không thể nhìn thẳng quá ba giây.

Bên trong cung điện, mấy bậc thềm đá uốn lượn xuống, bên trong khá đơn sơ, trừ một cái bàn và mấy ngàn cái bồ đoàn ra, còn lại không có gì.

Nhìn vô số bồ đoàn trước mắt, không ai dám hành động.

Dù sao đây cũng là địa bàn của Hồng Quân, tự nhiên không dám vọng động.

Vạn nhất làm sai chuyện gì chọc giận Hồng Quân, e rằng chết cũng không biết chết thế nào.

Vì vậy, không ai dám ngồi xuống, đứng chờ một bên, hy vọng có người đứng ra dò đường trước.

Nhưng phải biết rằng, người có thể đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, ai mà không phải là người tinh ranh.

Vì vậy, trong chốc lát, không có ai đứng ra dò đường cho mọi người.

Nhìn mọi người một lượt, Nguyên Thủy lắc đầu cười khẽ, rồi bước lên, ngồi xuống bồ đoàn thứ hai trong sáu cái bồ đoàn đầu tiên!

Thấy cảnh này, Lão Tử và Thông Thiên kinh ngạc, nhưng vì tốc độ của Nguyên Thủy quá nhanh, không kịp ngăn cản.

Không còn cách nào khác, chỉ có thể trơ mắt nhìn Nguyên Thủy ngồi xuống.

"Hả?

Không sao?" Kêu lên một tiếng, một lúc sau Lão Tử và Thông

Thiên vội vàng phản ứng, rồi thân hình lóe lên, lần lượt ngồi xuống bồ đoàn thứ nhất và thứ ba.

Mọi người còn lại thấy hành động của ba người Nguyên Thủy, cũng hiểu ra mọi chuyện, sau đó bắt đầu tranh đoạt bồ đoàn!

Nữ Oa vì có Phục Hy bảo vệ, nên thuận lợi ngồi xuống bồ đoàn thứ tư.

Còn Phục Hy, vì phải bảo vệ Nữ Oa, nên không tranh giành bồ đoàn phía trước.

Trên hàng bậc thềm đầu tiên, chỉ có sáu cái bồ đoàn, nay đã bị chiếm bốn cái, hai cái còn lại tự nhiên trở thành mục tiêu tranh giành của mọi người.

"Vù!" Một cơn gió nhẹ thổi qua, trong chớp mắt, Côn Bằng đã ngồi lên bồ đoàn thứ năm!

"Tốc độ thật nhanh, không ngờ Côn Bằng lại có lĩnh ngộ sâu sắc về tốc độ pháp tắc như vậy!" Trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, Nguyên Thủy thầm nghĩ!

Chẳng trách Côn Bằng có thể giành được chỗ ngồi.

Chỉ riêng tốc độ của Côn Bằng, e rằng trong thế giới Hồng Hoang, người có thể đuổi kịp, không quá hai mươi người.

Đừng nhìn con số này có vẻ nhiều, nhưng phải biết rằng, đại địa Hồng Hoang vô biên vô tế, người tài càng nhiều không kể xiết.

Có thể có được năng lực như vậy trong vô số sinh linh, Côn Bằng cũng khá phi phàm rồi!

Sáu cái bồ đoàn đã bị chiếm năm cái, cái cuối cùng trở thành mục tiêu của mọi người.

Sau đó, mọi người chen lấn một hồi, cuối cùng, sau nửa nén

hương, cái bồ đoàn cuối cùng cũng có chủ nhân.

Người này không ai khác, chính là người tốt số một Hồng Hoang, Hồng Vân!

Hồng Vân cũng thật may mắn, vốn không tranh giành vị trí bồ đoàn cuối cùng, ai ngờ mọi người chen lấn, lại đẩy y lên bồ đoàn.

Hồng Vân còn đang ngơ ngác, chỗ ngồi đã thuộc về mình, khiến y không khỏi hô lên may mắn!

Nhìn Hồng Vân với ánh mắt đầy ý vị, trong lòng Nguyên Thủy suy nghĩ vạn ngàn!

Bàng môn tám trăm, tả đạo ba ngàn, khí vận Huyền môn do Hồng Vân đưa ra, nghiệp lực này y không gánh chịu thì ai gánh chịu!

Nhưng cũng không liên quan đến Nguyên Thủy, mọi thứ Thiên đạo tự có định luật, y cũng sẽ không can thiệp vào.

Dù sao với thực lực hiện tại, không đủ để chống lại Thiên đạo, nên Nguyên Thủy sẽ không quản chuyện không đâu!

Khi sáu cái bồ đoàn đều đã có người chiếm, những người còn lại cũng bắt đầu lần lượt ngồi xuống.

Sau lưng Nữ Oa là Phục Hy, sau lưng Hồng Vân là Trấn Nguyên Tử, còn lại là Đế Tuấn, Thái Nhất, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu, Nhiên Đăng, mười hai Tổ Vu cũng ngồi cạnh nhau.

Chương 38

Trong mấy năm tiếp theo, lại có thêm mấy người đến Tử Tiêu Cung.

Sau khi chào hỏi nhau, đều tìm một vị trí ngồi xuống.

Thời gian trôi qua nhanh, thấy ba ngàn năm đã qua, đột nhiên, hai nam tử trung niên mặc đạo bào màu vàng nhạt xuất hiện ở cửa Tử Tiêu Cung!

Hai người này một người tên Tiếp Dẫn, là sư huynh, mặt mang vẻ đau khổ.

Một người tên Chuẩn Đề, là sư đệ, mặt vàng thân gầy.

Thấy hai người này xuất hiện, Nguyên Thủy trong lòng cười lạnh một tiếng!

Ai có thể ngờ, sau này hai đại thánh nhân của Tây Phương giáo lại có bộ dạng như vậy.

Lạnh lùng nhìn hai người, Nguyên Thủy chờ đợi màn kịch hay diễn ra!

Không có kỹ năng diễn xuất kinh người, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm sao có thể giành được thánh vị.

Tự nhiên, hai người phải chuẩn bị một chút, rồi mới bắt đầu biểu diễn!

Quả nhiên, không đến vài phút, Chuẩn Đề đã khóc lóc thảm thiết, bộ dạng bi thương tột cùng, như thể cha mẹ vừa qua đời, thậm chí còn đau khổ hơn gấp ngàn lần.

Chỉ thấy Chuẩn Đề vừa khóc, vừa gào thét: “Sư huynh à, hai

chúng ta sao mà khổ thế này, Tây Phương nghèo nàn xa xôi, khó khăn lắm mới đến nghe đạo được, ai ngờ đến một chỗ ngồi cũng không có.

Chúng ta sống còn có ý nghĩa gì, chi bằng chết quách đi cho xong!" Nói đến đây, Chuẩn Đề liền định đập đầu vào cột ngọc trong Tử Tiêu Cung.

"Tuyệt đối không được!" Nhìn hành động của Chuẩn Đề, mọi người trong Tử Tiêu Cung đều kinh hãi!

Tử Tiêu Cung, đạo trường của Đạo tổ Hồng Quân, nếu Chuẩn Đề thật sự chết ở đây, thì không vui chút nào, e rằng tất cả đều sẽ bị Hồng Quân trừng phạt.

Nếu Hồng Quân vì vậy mà hủy bỏ buổi giảng đạo, thì thật là lỗ to!

Lập tức, Hồng Vân vội đứng dậy, một tay kéo Chuẩn Đề lại, rồi mở lời: "Đạo hữu sao phải làm vậy, bần đạo nhường vị trí cho đạo hữu, đạo hữu mau mời ngồi!" "Đồ ngốc!" Trong lòng thầm mắng một tiếng, trừ Nguyên Thủy, tất cả mọi người có mặt đều mắng Hồng Vân ngu ngốc!

Chỗ ngồi có thể tùy tiện nhường sao?

Ai biết trong đó có hàm ý gì, vạn nhất vì vậy mà bỏ lỡ cơ duyên, chẳng phải hối hận không kịp?

Nhưng lúc này Hồng Vân dường như không cảm nhận được gì, kiên quyết nhường chỗ cho Chuẩn Đề!

"Hồng Vân đạo hữu,..." Muốn nói lại thôi, Trấn Nguyên Tử gọi Hồng Vân một tiếng, cảm thấy vô cùng tiếc nuối!

Không biết tại sao, trong lòng y luôn có một cảm giác, rằng sáu cái bồ đoàn đầu tiên không hề bình thường.

Ban đầu Hồng Vân có thể ngồi lên, Trấn Nguyên Tử rất vui mừng,

nhưng bây giờ Hồng Vân lại dâng vị trí của mình cho người khác, thật khiến Trấn Nguyên Tử không biết nói gì cho phải.

Bất đắc dĩ, Trấn Nguyên Tử chỉ có thể thở dài một tiếng, rồi im lặng!

"Đa tạ đạo hữu!" Nghe lời Hồng Vân, Chuẩn Đề tức thì thu lại vẻ mặt bi thương, rồi thân hình lóe lên, một mông ngồi xuống vị trí trước đó của Hồng Vân, trên mặt cũng không còn chút bi thương nào.

"……" Ngơ ngác quay đầu nhìn Chuẩn Đề, trong lòng Hồng Vân hối hận không thôi.

Sớm biết Chuẩn Đề giả vờ, y đã không nhường chỗ.

Bây giờ thì hay rồi, chỗ đã nhường, muốn đòi lại cũng muộn rồi.

Không còn cách nào khác, Hồng Vân chỉ có thể đứng yên một bên, ngây ngốc nhìn mọi người!

"Hử, vừa rồi là cái gì?" Chuyện Hồng Vân nhường chỗ kết thúc, mọi người cũng không còn chú ý.

Nhưng Nguyên Thủy lại đặc biệt chú ý đến mọi thay đổi trên người Hồng Vân!

Vừa rồi, một luồng quang mang đặc thù lóe lên, quang mang rất yếu, nếu không phải người có căn cơ thì không thể nhận ra, ngay cả Hồng Vân cũng không nhận ra.

Nhưng vì Nguyên Thủy bản thân cực kỳ nhạy cảm với Thiên Địa pháp tắc, nên đã bắt được một tia khí tức đặc thù!

"Thiên đạo chi lực... lẽ nào chuyện Hồng Vân nhường chỗ có ẩn tình khác?

Mọi thứ đều do Thiên đạo thúc đẩy?" Trong đầu suy nghĩ vạn ngàn, trong chốc lát vô số ý nghĩ trào dâng, khiến Nguyên Thủy không

khỏi âm thầm suy đoán bí ẩn đằng sau lần nhường chỗ này!

Đồng thời, khi Nguyên Thủy đang suy tư, Chuẩn Đề lại đột nhiên gây khó dễ cho Côn Bằng bên cạnh.

"Vị đạo hữu này, sư huynh của ta từ nơi nghèo nàn Tây Phương đến, vất vả không thôi, hay là ngươi cũng nhường một chỗ đi?" Nhìn Côn Bằng, Chuẩn Đề nhẹ giọng nói!

Liếc nhìn Chuẩn Đề, Côn Bằng không trả lời, chỉ hừ lạnh một tiếng: "Cút!" Thật sự nghĩ Côn Bằng là Hồng Vân sao?

Là một trong những trí giả nổi tiếng của thế giới Hồng Hoang, Côn Bằng đương nhiên biết tầm quan trọng của vị trí trong Tử Tiêu Cung.

Nhường, nhường chỗ để chết à, thôi đi!

"Hừ, đồ thai sinh noãn hóa, cũng dám sỉ nhục bần đạo, chết đi!" Một quyền đánh vào sau lưng Côn Bằng, Chuẩn Đề trực tiếp đánh bay y đi!

Ban đầu thực lực của Côn Bằng và Chuẩn Đề không chênh lệch bao nhiêu, sẽ không bị dễ dàng đánh bay.

Nhưng vì Chuẩn Đề đột nhiên ra tay, cộng thêm Côn Bằng quay lưng về phía y, nên mới bị đánh bay dễ dàng như vậy.

Côn Bằng bị đánh bay, chỗ ngồi cũng trống ra.

Nắm bắt thời cơ, Tiếp Dẫn bước chân lóe lên, liền ngồi vào vị trí của Côn Bằng!

"Thú tử nhà ngươi dám!" Côn Bằng đứng dậy, một đôi mắt ưng dài hẹp đầy vẻ âm hiểm!

Dám lén tấn công, thật quá đáng khinh.

Sau đó, Côn Bằng hai tay giang ra, liền muốn sử dụng bản mệnh

thần thông tấn công Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Nhưng chưa đợi Côn Bằng đứng dậy, không trung bỗng nhiên phát ra một tiếng kêu vo ve kỳ lạ.

Ngay sau đó, trên đài cao hiện ra một bóng người.

Bóng người này không ai khác, chính là Hồng Quân đạo nhân!

Thánh nhân hiện thân, uy áp của thánh nhân cũng tự nhiên quét ra.

Khí thế khủng bố lan tràn khắp Tử Tiêu Cung.

Phàm là người tiến vào Tử Tiêu Cung, trừ Tam Thanh ra, còn lại toàn bộ đều quỳ rạp xuống, không thể ngẩng đầu!

"Quả nhiên không thành thánh chung quy là con kiến, chỉ riêng khí thế này, nếu không có khai thiên công đức, ta có tu luyện thêm mấy nguyên hội nữa cũng không thể chống cự!" Chăm chú nhìn Hồng Quân trên đài cao, Nguyên Thủy trong lòng có nhiều suy nghĩ.

Nhưng Nguyên Thủy cũng rõ ràng, thứ y thiếu bây giờ, chẳng qua chỉ là thời gian mà thôi.

Chỉ cần cho y một khoảng thời gian, tin rằng y cũng chắc chắn có thể bước vào cảnh giới thánh nhân, trở thành một sự tồn tại không thua kém Hồng Quân!

Chương 39

"Hả?" Kinh ngạc nhìn Tam Thanh, khi nhìn thấy ba tầng khai thiên công đức lưu chuyển trong cơ thể ba người, Hồng Quân dường như có điều suy nghĩ, rồi mở lời: "Nguyên Thủy đạo hữu, đã lâu không gặp!" Tuy mở lời, nhưng Hồng Quân không phát ra tiếng, mà truyền âm cho Nguyên Thủy.

"Ha, mấy ngàn năm không gặp, không ngờ đạo hữu đã thành thánh, cơ duyên này, thật khiến Nguyên Thủy ngưỡng mộ!" Cũng sử dụng thuật truyền âm, Nguyên Thủy đáp lại Hồng Quân!

Sau đó hai người lại nói chuyện vài câu chuyện xưa, vài giây sau mới dừng lại!

Lúc này là thời điểm giảng đạo, không giống những ngày trước, tự nhiên Hồng Quân và Nguyên Thủy cũng sẽ không nói nhiều!

"Chúng ta bái kiến Đạo Tổ!" Mọi người đồng thanh hô lớn một cách cung kính!

"Ừm!

Đứng dậy đi!" Hồng Quân liếc nhìn mọi người rồi mới thu lại uy áp Thánh Nhân của mình!

Vừa rồi, Hồng Quân đang ra oai phủ đầu với mọi người, đồng thời cũng cảnh cáo rằng đây là Tử Tiêu Cung, không được ồn ào gây rối!

Hiểu rõ ý của Hồng Quân, Côn Bằng đành phải lui xuống, nhưng ánh mắt thâm độc vẫn không rời khỏi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề một khắc nào.

Hai người đã cướp đi vị trí của hắn, mối thù lớn này tất nhiên

phải ghi khắc trong lòng, ngày tháng còn dài, Côn Bằng không ngại từ từ báo thù!

"Thời gian giảng đạo đã đến, Hạo Thiên, đi đóng cửa lớn Tử Tiêu Cung lại!" "Vâng, Đạo Tổ!" Nghe lời Hồng Quân, một đồng tử đứng bên cạnh ngài trên đài cao lập tức hành động, sau đó đóng chặt cửa lớn Tử Tiêu Cung!

Cửa lớn đóng lại, buổi giảng đạo cũng chính thức bắt đầu!

"Đạo khả đạo, phi thường đạo.

Danh khả danh, phi thường danh.

Vô danh, thiên địa chi thủy.

Hữu danh, vạn vật chi mẫu.

Cố thường vô dục, dĩ quan kỳ diệu.

Thường hữu dục, dĩ quan kỳ khiếu.

Thử lưỡng giả, đồng xuất nhi dị danh, đồng vị chi huyền.

Huyền chi hựu huyền, chúng diệu chi môn.

Thiên hạ giai tri mỹ chi vi mỹ, tư ác dĩ; giai tri thiện chi vi thiện, tư bất thiện dĩ.

Cố hữu vô tương sinh, nan dịch tương thành, trường đoản tương hình, cao hạ tương khuynh, âm thanh tương hòa, tiền hậu tương tùy.

Thị dĩ thánh nhân xử vô vi chi sự, hành bất ngôn chi giáo.

Vạn vật tác yên nhi bất từ.

Sinh nhi bất hữu, vi nhi bất thị, công thành nhi phất cư.

Phù duy phất cư, thị dĩ bất khứ.

Bất thượng hiền, sử dân bất tranh.

Bất quý nan đắc chi hóa, sử dân bất vi đạo.

Bất kiến khả dục, sử dân tâm bất loạn.

Thị dĩ thánh nhân chi trị, hư kỳ tâm, thực kỳ phúc, nhược kỳ chí, cường kỳ cốt; thường sử dân vô tri, vô dục, sử phu trí giả bất cảm vi dã.

Vi vô vi, tắc vô bất trị." … Thánh Nhân giảng đạo, quả nhiên là thiên hoa loạn trụy, địa dũng kim liên, đạo vận huyền ảo vô biên lan tỏa khắp Tử Tiêu Cung.

Nghe Hồng Quân giảng đạo, lập tức, đám người nghe đạo đều chìm vào trong mê đắm!

So với Tam Thanh giảng đạo lúc trước, Hồng Quân giảng đạo mạnh hơn gấp trăm lần.

Dù sao đạo mà Tam Thanh giảng lúc đó chẳng qua chỉ là đạo từ Chân Tiên đến Đại La, còn đạo mà Hồng Quân giảng lại là Chuẩn Thánh chi đạo, chênh lệch trong đó không cần nói cũng biết!

Trong phút chốc, các đại năng trong Tử Tiêu Cung thần thái khác nhau, có người nhíu mày, có người vui mừng, có người khóc lóc, có người bi thương, thậm chí có người múa tay múa chân, có người đấm ngực kêu gào.

Tóm lại, ngoại trừ Nguyên Thủy và Thập Nhị Tổ Vu, những người còn lại đều có biểu hiện khác nhau!

Nguyên Thủy không có biểu cảm gì, một là vì nội tình của y đủ sâu dày, cộng thêm pháp tắc chi lực mà y lĩnh ngộ cũng không yếu hơn Hồng Quân bao nhiêu, nên y không có biểu cảm gì đặc biệt.

Còn Thập Nhị Tổ Vu, vì không có nguyên thần nên căn bản nghe không hiểu Hồng Quân đang giảng cái gì, từng người một ngáp ngắn ngáp dài, lộ ra vẻ mặt buồn ngủ rũ rượi, không hề có chút vui mừng

nào khi nghe đạo!

Cứ như vậy, ba ngàn năm thời gian trôi qua, sau ba ngàn năm, Hồng Quân đột nhiên im lặng không nói, mọi người cũng theo đó mà tỉnh lại!

"Ta đắc đạo thành Thánh, cảm thấy Thiên Đạo chưa hoàn thiện, nguyện vì chúng sinh giảng đạo ba lần, mỗi lần ba ngàn năm.

Đây là lần thứ nhất, lần thứ hai giảng đạo sẽ diễn ra sau ba ngàn năm nữa, khi đó cửa lớn Tử Tiêu Cung sẽ lại mở ra.

Bây giờ các ngươi có câu hỏi gì không?

Cứ nói đừng ngại!" Mở mắt nhìn về phía mọi người, Hồng Quân chậm rãi nói!

Nhìn nhau một lượt, mọi người đều không lên tiếng, cũng không biết nên hỏi gì, nên định đợi người khác hỏi trước, xem thái độ của Hồng Quân rồi mình hỏi sau cũng không muộn!

Lắc đầu, Hồng Quân chuyển ánh mắt về phía Nguyên Thủy, ý tứ rất rõ ràng, là muốn Nguyên Thủy hỏi trước!

"Dám hỏi Đạo Tổ, thế nào là Đạo?" Tâm lĩnh thần hội ý của Hồng Quân, Nguyên Thủy cũng không khách sáo, trực tiếp mở miệng!

Trầm ngâm một lát, Hồng Quân đáp: "Người thuận theo đất, đất thuận theo trời, trời thuận theo Đạo, Đạo thuận theo tự nhiên, đó chính là Đạo vậy!" Đối với câu hỏi của Nguyên Thủy, Hồng Quân nhanh chóng đưa ra câu trả lời!

Hình như có điều suy tư, tiếp đó Nguyên Thủy lại hỏi: "Đạo có hình không?

Có tác vi không?" "Đạo thường vô vi, mà không gì không làm, thế sự vô thường, Đạo cũng như thế!" Hồng Quân đáp!

Ngơ ngác nhìn cuộc đối thoại giữa Nguyên Thủy và Hồng Quân, mọi người trong Tử Tiêu Cung đều ngơ ngác!

Cảnh giới hiện tại của họ chưa đủ cao, lĩnh ngộ pháp tắc cũng chưa đủ, tự nhiên nghe không hiểu Nguyên Thủy và Hồng Quân đang bàn luận điều gì, nhưng mơ hồ cảm giác được nội dung cuộc nói chuyện sau này nhất định sẽ chạm tới, nên không ai lên tiếng ngắt lời Nguyên Thủy, tiếp tục ở bên cạnh lắng nghe kỹ cuộc đối thoại của hai người!

"Dám hỏi Đạo Tổ, thế nào là Thánh Nhân, thế nào là Hỗn Nguyên, hai thứ có gì khác biệt?" Sau khi nhận được câu trả lời của Hồng Quân về vấn đề Đạo, Nguyên Thủy lại hỏi tiếp!

Hồng Quân nhìn sâu vào Nguyên Thủy một cái, rồi do dự.

Câu hỏi này đáng lẽ không nên xuất hiện, nhưng Nguyên Thủy lại hỏi, khiến Hồng Quân trong lúc do dự, trong lòng không khỏi có chút kinh ngạc về sự lĩnh ngộ pháp tắc chi lực của Nguyên Thủy!

Nhưng, đã là Nguyên Thủy hỏi, ba ngàn hồng trần khách cũng đang chờ câu trả lời, không trả lời cũng không hay, nên sau khi suy nghĩ một lúc, Hồng Quân đáp: "Chứng được Hỗn Nguyên, chính là Thánh Nhân.

Thống trị càn khôn vũ trụ, trải vạn kiếp bất ma, dính nhân quả không nhiễm.

Cùng trời trường tồn, cùng Đạo đồng tại.

Thánh Nhân không gì không biết, không gì không làm được.

Chương 40

Thánh Nhân thông tỏ vạn sự vạn vật, đại thiên thế giới, trong mắt quan sát quá khứ, hiện tại, vị lai, trong tay diễn hóa thời không, sinh diệt, luân hồi.

Ý niệm vừa động, liền có thiên đạo biến hóa, vô cực vô lượng, vô sinh vô diệt, quy về hư không, có thể tụ có thể tán, bất sinh bất diệt, vạn kiếp bất ma, siêu thoát thời không, nhân quả không dính thân, ngao du ngoài vật chất, không lấy thời không luân hồi làm gốc, vĩnh hằng vĩnh tồn.” Tĩnh!

Vô cùng tĩnh!

Sau lời của Hồng Quân, cả Tử Tiêu Cung chìm vào tĩnh lặng, ngoài những tiếng thở dồn dập nặng nề, không một ai phát ra âm thanh.

Trước đây chỉ biết Thánh Nhân vô địch, nhưng không ngờ Thánh Nhân lại lợi hại đến thế, bất tử bất diệt, quả là bá khí!

Nghĩ đến một ngày có thể thành Thánh, vô địch Hồng Hoang, trong mắt mọi người rực lửa, từng người một kích động không thôi, phảng phất như núi lửa phun trào, hồng thủy cuồn cuộn.

Nếu không phải lúc này có Hồng Quân trấn áp, e rằng họ đã kích động mà hét lên!

Liếc nhìn mọi người, không để ý đến thái độ của họ, Hồng Quân tiếp tục nói: “Dưới Thánh Nhân, tất cả đều là kiến hôi.

Nếu không thể thành Thánh, dù có vô hạn tiếp cận Thánh Nhân, cuối cùng vẫn là kiến hôi, không thể vĩnh hằng bất diệt.

Đối với Thánh Nhân, chỉ cần một cái phẩy tay là có thể tiêu diệt.

Số lượng nhiều bao nhiêu cũng vô dụng, Thánh Nhân đã hợp với Đạo, giữa họ và những người không phải Thánh căn bản không tồn tại vấn đề từ lượng biến dẫn đến chất biến.

Vô lượng lượng kiếp, đối với Thánh Nhân, dù là then chốt, cũng chẳng qua là một bàn cờ, mặc cho vũ trụ luân hồi trọng kiếp thế nào, cũng không thể làm gì được họ dù chỉ một phân.

Còn về Hỗn Nguyên, trước đây Thánh Nhân tức là Hỗn Nguyên, nhưng Hỗn Nguyên lại không phải Thánh Nhân.

Thánh Nhân có Thiên Đạo bảo hộ, Thiên Đạo không diệt, Thánh Nhân bất tử.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không có Thiên Đạo bảo hộ, xét về chiến đấu lâu dài, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không bằng Thánh Nhân, đó chính là sự khác biệt giữa hai bên!" Lời Hồng Quân vừa dứt, sau đó ngài liền im lặng không nói!

"Ha ha, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không bằng Thánh Nhân ư?

Nào biết Thánh Nhân tuy mạnh, nhưng tu vi lại không thể tiến thêm một bước, còn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên lại có cơ hội theo đuổi cảnh giới cao hơn.

Thú vị, thật sự thú vị!" Nghe lời giải đáp của Hồng Quân, Nguyên Thủy trong lòng thầm cười lạnh một tiếng!

Ban đầu y cho rằng Hồng Quân sẽ thành thật trả lời câu hỏi của mình, nhưng xem ra, Hồng Quân cũng không hề thành thật!

Nhưng điều đó không quan trọng, là người từ hậu thế, Nguyên Thủy thực ra đã biết rõ đáp án của mọi vấn đề, điều y cần chỉ là một sự khẳng định từ Hồng Quân mà thôi.

Bây giờ Hồng Quân cố ý nói cho mọi người biết Thánh Nhân lợi hại hơn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng khiến Nguyên Thủy càng

coi trọng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hơn!

Trở thành Thánh Nhân, là phải vĩnh sinh vĩnh thế bị Thiên Đạo đè dưới thân.

Đã rõ điểm này, Nguyên Thủy liền quyết định nghịch thiên cải mệnh, thay đổi quỹ đạo sinh mệnh ban đầu.

Dù sao Nguyên Thủy hiện tại không còn là Nguyên Thủy trước kia, Hồng Quân muốn dễ dàng lừa gạt y, e rằng phải trả một cái giá không nhỏ!

"Đa tạ Đạo Tổ!" Nguyên Thủy mỉm cười nói!

"Dám hỏi Đạo Tổ, làm thế nào để thành Thánh, trên Đại La có phải là cảnh giới Thánh Nhân không?" Thái Nhất vẻ mặt sốt ruột nhìn Hồng Quân, lên tiếng hỏi!

Là một đại năng có tiếng trong thế giới Hồng Hoang, Thái Nhất lòng có chí lớn, vẫn luôn muốn thống nhất Hồng Hoang, trở thành bá chủ.

Nay nghe Hồng Quân giảng về thông tin của Thánh Nhân, khiến Thái Nhất dần dần thay đổi tâm tư thống nhất Hồng Hoang, biến thành tâm tư thành Thánh!

Nhưng, muốn thành Thánh đâu có dễ dàng như vậy, chưa nói Đế Tuấn và Thái Nhất là nhân vật chính của lượng kiếp sau này, dù không phải, chỉ bằng tâm tính của Thái Nhất, nếu để hắn thành Thánh, thế giới Hồng Hoang e rằng đã sớm bị hủy diệt rồi!

"Trên Đại La là Chuẩn Thánh.

Còn về việc làm thế nào để thành Thánh, chuyện này đối với các ngươi còn quá xa vời, sau này hãy hỏi!" Nói xong, Hồng Quân phất tay, ý bảo mọi người nên rời đi!

Thấy cảnh này, mọi người thở dài một tiếng, rồi lần lượt đứng dậy, nối gót nhau rời đi!

"Ba ngàn năm sau các ngươi lại đến nghe đạo, chỗ ngồi không được tùy tiện thay đổi!" Một giọng nói từ miệng Hồng Quân truyền vào tai mọi người, khiến bước chân vốn đã bước ra khỏi Tử Tiêu Cung của họ dừng lại tại chỗ!

"Chỗ ngồi không đổi, lẽ nào chỗ ngồi thật sự có ẩn tình?" Đối với việc Hồng Quân đột nhiên truyền âm, mọi người trong lòng trăm mối không giải được, nhưng lại không rõ nội tình đằng sau chỗ ngồi, nên đành âm thầm ghi nhớ, sau đó rời khỏi Tử Tiêu Cung, bay về Hồng Hoang!

Sau khi mọi người rời đi, trong Tử Tiêu Cung, sắc mặt Hồng Quân biến đổi khôn lường.

"Nhân quả, nhân quả, nhân quả của Tây phương lần này có thể trả, nhưng nhân quả của Tam Thanh phải trả thế nào đây?

Nhất là Nguyên Thủy…" Lẩm bẩm mấy câu, Hồng Quân nhất thời cũng có chút phiền muộn!

Vừa rồi Hồng Vân sở dĩ nhường chỗ, nguyên nhân chính là Hồng Quân ở sau lưng âm thầm mê hoặc Hồng Vân, khiến y làm vậy.

Dù sao ban đầu trong trận chiến Đạo Ma, lúc đại chiến với La Hầu, đã phá hủy vô số địa bàn của Tây phương, càng khiến phần lớn linh mạch của Tây phương bị hủy, từ đó trở nên cằn cỗi.

Nhân quả chi lực này, nếu không trả hết, thực lực của Hồng Quân sẽ không thể tiến thêm một bước.

Cũng chính vì nguyên nhân này mới khiến Hồng Quân cam nguyện chia một phần khí vận Huyền môn, tặng cho Tây phương.

Nhưng, nhân quả của Tây phương đã trả, còn nhân quả của Tam

Thanh vẫn chưa.

Thế giới Hồng Hoang do Bàn Cổ khai thiên lập địa mà thành, có thể nói, Bàn Cổ đã tạo ra tất cả.

Tam Thanh do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, cũng tương đương với Bàn Cổ chuyển thế.

Hồng Quân muốn hợp đạo, cũng tất phải trả món nhân quả lớn này, nếu không, chuyện hợp đạo coi như xong.

Hiểu rõ nhân quả này phải trả, trong mắt Hồng Quân lóe lên một tia sáng, phảng phất như đã có kế sách.

Sau đó, cửa lớn Tử Tiêu Cung đóng lại, Hồng Quân biến mất.

Trong chốc lát, Tử Tiêu Cung rộng lớn lại trở nên lạnh lẽo! … Côn Luân Sơn, động phủ Tam Thanh!

Sau khi Tam Thanh trở về, việc đầu tiên là tổng kết những gì mình thu hoạch được, sau đó nói cho nhau biết, tiếp đó ba người lại chìm vào trạng thái luận đạo!

Thời gian trôi nhanh như bay, chớp mắt đã qua năm trăm năm!

Năm trăm năm sau, ba người mới tỉnh lại từ trong luận đạo, sau đó nhìn nhau cười, đều cảm thấy lĩnh ngộ được rất nhiều từ đối phương!

“Đại huynh, tam đệ, lần lĩnh ngộ này đối với việc tăng cường cảnh giới và pháp lực của chúng ta đều có trợ giúp không nhỏ, nhưng cần phải lắng đọng lại một phen.

Vì vậy, ta định rời khỏi Côn Luân Sơn một thời gian, đợi khi tâm cảnh hoàn toàn ổn định rồi sẽ trở về đoàn tụ với đại huynh và tam đệ, thế nào?” Nguyên Thủy nhìn Lão Tử và Thông Thiên, lên tiếng hỏi!

Hiện tại, trong ba hòn Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy đã tìm được

hai hòn, chỉ còn lại Doanh Châu tiên đảo cuối cùng chưa tìm thấy.

Lần này Nguyên Thủy rời đi chính là định tìm cho ra Doanh Châu, sau đó triệt để dung hợp cả ba hòn đảo làm một!

Hơn nữa, thời gian đã trôi qua lâu như vậy, nếu Doanh Châu bị người khác tìm thấy thì không hay, nên Nguyên Thủy mới nói với Lão Tử và Thông Thiên rằng mình cần phải rời đi!

Ngạc nhiên nhìn Nguyên Thủy một cái, Lão Tử và Thông Thiên đều có chút khó hiểu.

Chương 41

Thời gian ba huynh đệ tụ họp vốn đã không nhiều, vì sao Nguyên Thủy cứ luôn muốn rời đi?

Nhưng ý nghĩ này chỉ thoáng qua, Lão Tử liền đáp: "Nếu nhị đệ muốn rời đi, vậy thì cứ đi đi.

Ngoài ra, đây là Hỗn Nguyên Nhất Khí Thái Thanh Thần Phù mà vi huynh luyện chế, nếu có việc gấp có thể dùng bảo vật này triệu hoán ta và Thông Thiên!" "Đa tạ đại huynh!" Nhận lấy Hỗn Nguyên Nhất Khí Thái Thanh Thần Phù, Nguyên Thủy rời khỏi Côn Luân Sơn!

Hỗn Nguyên Nhất Khí Thái Thanh Thần Phù là Hậu Thiên Linh Bảo, tuy cấp bậc không cao, nhưng chỉ cần dùng lá bùa này là có thể bố trí Lưỡng Nghi Vi Trần Đại Trận, một trong ba Tiên Thiên Tam Sát Trận.

Ngoại trừ các đại năng đỉnh cấp, những tán tiên bình thường, chỉ cần tiến vào trận này, cả đời sẽ không thể thoát ra.

Cất kỹ Hỗn Nguyên Nhất Khí Thái Thanh Thần Phù, Nguyên Thủy mang theo Quảng Thành Tử nhanh chóng đi đến Bồng Lai Đảo!

Tốc độ của hai người rất nhanh, không lâu sau đã trở về Bồng Lai Đảo.

Vừa về đến nơi, đột nhiên một bóng người xuất hiện trong tầm mắt của Quảng Thành Tử.

Nhìn bóng người thoáng qua trước mắt, Quảng Thành Tử đại nộ: "Tên trộm cắp các ngươi dám tự tiện xông vào Bồng Lai tiên đảo của ta, mau ra đây cho ta!" Vừa nói, Quảng Thành Tử vừa thi triển pháp thuật, tấn công về phía bóng người!

“Ầm!” Một tiếng nổ kinh người vang vọng khắp Bồng Lai Đảo, tuy động tĩnh rất lớn, nhưng lại không gây ra bất kỳ thương tổn nào cho bóng người kia.

Thấy cảnh này, Quảng Thành Tử không khỏi ngẩn người!

Từ khi bước vào Đại La đến nay, chưa từng có ai có thể không hề hấn gì mà đỡ được một đòn toàn lực của hắn, ngay cả Đông Vương Công cũng bị đánh thành trọng thương.

Người này rốt cuộc là ai, lại có bản lĩnh như vậy?

Trong lúc Quảng Thành Tử đang kinh ngạc, Nguyên Thủy từ phía sau đi lên, mở miệng nói: “Đồ nhi, dừng tay đi, người này là bạn tốt cũ của ta, là Đông Hải chi chủ, Long tộc hoàng giả Ngạo Thiên, không phải người ngoài!” “Thì ra là vậy, Quảng Thành Tử ra mắt Long Hoàng, nếu có chỗ nào bất kính, mong Long Hoàng rộng lòng tha thứ!” Nghe lời Nguyên Thủy nói, Quảng Thành Tử vội vàng hành lễ với Ngạo Thiên, tỏ ý tạ tội!

“Không sao!” Ngạo Thiên phất tay, không hề để ý!

Một đòn vừa rồi của Quảng Thành Tử tuy đáng sợ, nhưng đối với hắn mà nói, chẳng là gì cả!

Về mặt nhục thân, dù là Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc cũng chỉ ngang ngửa với Ngạo Thiên.

Vì vậy, công kích của Quảng Thành Tử trông có vẻ uy hiếp lớn, nhưng khi thật sự rơi xuống người Ngạo Thiên, cũng chỉ như bị tát một cái, không đau không ngứa!

“Được rồi, ngươi lui xuống trước đi.

Vi sư có việc cần bàn với Long Hoàng, lát nữa vi sư sẽ giảng đạo cho ngươi!” Nguyên Thủy mở miệng nói!

“Vâng, sư tôn!” Gật đầu, Quảng Thành Tử lui xuống!

Sau khi Quảng Thành Tử rời đi, Nguyên Thủy và Ngạo Thiên đến trường đình trên Bồng Lai Đảo!

“Nói đi, có chuyện gì mà đáng để ngươi đích thân đến đây?” Nguyên Thủy nhìn Ngạo Thiên, hỏi.

Bình thường nếu không có đại sự, Ngạo Thiên tuyệt đối sẽ không đích thân đến.

Vì vậy, lần này Ngạo Thiên đã đến đây, chứng tỏ nhất định có chuyện lớn xảy ra!

“Hai chuyện.

Thứ nhất, đã tìm thấy Doanh Châu tiên đảo, nhưng nó lại ở Tây Hải!” “Ồ?

Doanh Châu tiên đảo ở Tây Hải?” Nghe Ngạo Thiên nói, Nguyên Thủy đầu tiên là kinh ngạc, sau đó là mừng rỡ!

Y vốn định từ từ tìm kiếm Doanh Châu tiên đảo, không ngờ lại được Ngạo Thiên tìm thấy nhanh như vậy, thật may mắn!

“Chuyện thứ hai?” Nén lại niềm vui trong lòng, Nguyên Thủy lại hỏi.

Hung quang trong mắt lóe lên, khí thế của Ngạo Thiên mơ hồ trở nên cuồng bạo: “Ta đã đánh một trận với hai tên Đế Tuấn, Thái Nhất, bất phân thắng bại, nhưng vì thế mà kết thù oán!” “Ồ?

Vì sao kết thù?” “Hai tên đó chuẩn bị tập hợp Yêu tộc, tái hiện lại thịnh thế của Yêu tộc năm xưa, mục đích của chúng là muốn Long tộc ta quy thuận, sau đó ta liền đánh!” Ngạo Thiên đáp.

“Được, ta biết rồi.

Nhưng hãy nhớ kỹ, trong thời gian gần đây, tuyệt đối không được

để thành viên Long tộc rời khỏi Tứ Hải.

Sau này sẽ có đại sự xảy ra, lúc này cần phải tự vệ, không phải là thời cơ tốt để tranh cường đấu ác!" Nguyên Thủy dặn dò.

Tính thời gian, cũng sắp đến Vu Yêu kiếp nạn rồi.

Bây giờ Đế Tuấn và Thái Nhất có ý định tập hợp Yêu tộc, tái hiện thịnh cảnh Yêu tộc ngày trước, tất nhiên sẽ không tránh khỏi nhiều trận chiến đấu hơn.

Mỗi một trận chiến đều sẽ thúc đẩy lượng kiếp nhanh chóng xảy ra.

Long tộc từ sau Long Hán sơ kiếp đến nay vẫn chưa hồi phục, tự nhiên không thể tham gia đại chiến lần nữa, nên Nguyên Thủy mới dặn dò Ngạo Thiên trông chừng kỹ thành viên Long tộc.

Ai muốn gây sự thì cứ gây, dù sao cuối cùng cũng phải tự gánh hậu quả.

Lượng kiếp lần này, có thể không tham gia thì tốt nhất không nên tham gia.

Điều này không có nghĩa là Long tộc sợ Đế Tuấn và Thái Nhất, chỉ là không cần thiết phải để lượng kiếp quấn thân, cuối cùng lại tự rước lấy xui xẻo!

"Vậy nếu Đế Tuấn, Thái Nhất không từ bỏ ý định thì sao?" Ngạo Thiên lại hỏi.

"Một lần nhịn, hai lần nhịn, lần thứ ba thì bùng nổ!" Không nói nhiều, Nguyên Thủy cho một câu trả lời đơn giản nhất!

Hình như có điều suy tư, Ngạo Thiên đáp một tiếng, sau đó rời khỏi Bồng Lai Đảo!

Những gì cần làm đã rõ.

Tốt nhất là Đế Tuấn và Thái Nhất đừng nhắm vào Long tộc nữa, nếu không, Ngạo Thiên thật sự không ngại đánh với hai tên đó vài trận!

Sau khi Ngạo Thiên rời đi, Nguyên Thủy cũng không ở lại Bồng Lai Đảo lâu.

Để Quảng Thành Tử một mình tu luyện, Nguyên Thủy rời Bồng Lai Đảo, bay thẳng đến Tây Hải!

Bây giờ Tam Tiên Đảo đã đầy đủ, Nguyên Thủy cũng đến lúc bắt đầu kế hoạch tiếp theo!

Tại Tây Hải, Nguyên Thủy đầu tiên vơ vét một lượt Doanh Châu, sau đó thi triển đại thần thông dời cả hòn đảo đi, trở về bờ Đông Hải!

Đặt Doanh Châu cùng với Bồng Lai, Phương Trượng, Nguyên Thủy lấy ra một món linh bảo.

Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh!

Càn Khôn Đỉnh vô cùng bất phàm, do đài sen của Sáng Thế Thanh Liên hóa thành, có thể phản bản quy nguyên, nâng cao phẩm chất cấp bậc của bảo vật, binh khí, có thể chuyển hóa Hậu thiên thành Tiên thiên, là chí bảo vô thượng để luyện khí!

Lúc này có Càn Khôn Đỉnh trong tay, Nguyên Thủy tự nhiên không thể lãng phí.

Tam Tiên Đảo hiện đang tách rời, Nguyên Thủy chuẩn bị dùng Càn Khôn Đỉnh hợp ba làm một, luyện chế thành một kiện pháp bảo loại động phủ.

Tuy quá trình luyện chế có thể sẽ gian nan hơn một chút, nhưng may mắn là thiên phú luyện khí của bản thân Nguyên Thủy cực mạnh, nên đối với y cũng không phải là không thể luyện thành!

Chuyển Quảng Thành Tử, Bạch Hạc đồng tử và Tứ Bất Tượng ra khỏi Bồng Lai Đảo, Nguyên Thủy bắt đầu kế hoạch luyện bảo!

Chương 42

Càn Khôn Đỉnh trong nháy mắt phóng to gấp trăm vạn lần, Ngọc Thanh Thần Hỏa vô tận từ tay Nguyên Thủy phát ra, thiêu đốt dưới đáy Càn Khôn Đỉnh.

Đợi Càn Khôn Đỉnh khẽ rung lên hai cái, Nguyên Thủy mới thu nhỏ Tam Tiên Đảo, sau đó ném vào trong Càn Khôn Đỉnh, bắt đầu luyện hóa!

Theo sự thiêu đốt của Ngọc Thanh Thần Hỏa, Tam Tiên Đảo không ngừng dung hợp, vô số linh thạch tạp chất bên trong cũng được tinh luyện ra.

Tuy là tạp chất, nhưng những linh thạch này cũng khá bất phàm, dù sao cũng được tinh luyện từ Tam Tiên Đảo, so với Tiên Thiên Linh Thạch cũng không kém bao nhiêu!

Hư không chấn động, linh khí lan tỏa, nhất thời phong vân biến ảo, thiên địa thất sắc.

Nếu Tam Tiên Đảo có thể luyện chế thành công, nhất định sẽ trở thành pháp bảo động phủ cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh cấp.

Vì vậy, Thiên Đạo cũng tự nhiên sẽ giáng xuống lôi kiếp!

Nhưng Nguyên Thủy không định để Tam Tiên Đảo độ lôi kiếp, nên tiếp đó y lại lấy ra một khối lớn công đức chi khí, ném vào trong Càn Khôn Đỉnh!

Cũng chính vì có khối công đức chi khí này, lôi kiếp vốn đang ấp ủ trên bầu trời bắt đầu tiêu tán.

Rất nhanh, trời quang mây tạnh, vạn dặm không một gợn mây, mọi thứ phảng phất như chưa từng xảy ra!

“Ong!” Lại luyện chế thêm bảy bảy bốn mươi chín ngày, mãi đến sau bốn mươi chín ngày, Nguyên Thủy mới dừng luyện hóa, tức thì lấy Tam Tiên Đảo ra, ném vào bờ Đông Hải!

Đừng thấy Tam Tiên Đảo sau khi bị Nguyên Thủy luyện chế một phen đã nhỏ đi, nhưng thực tế bên trong lại có một thế giới riêng, diện tích khoảng một triệu mét vuông, nếu so sánh thực tế, e rằng phải bằng một phần mười Đông Hải!

Luyện chế xong Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy lại ném số linh thạch tạp chất còn lại vào trong Càn Khôn Đỉnh, đồng thời, y ném vào đó một lượng lớn Ngũ Hành Tinh Cương, Tinh Thần Tinh Thiết và Tiên Thiên Linh Thạch!

Lần này Nguyên Thủy chuẩn bị luyện chế một Tàng Bảo Các, dùng để cất giữ linh bảo, như vậy sau này nếu có đệ tử bái nhập môn hạ, có thể dựa vào thực lực để vào Tàng Bảo Các lấy linh bảo, vừa tiết kiệm được thời gian tu luyện, đúng là nhất cử lưỡng tiện!

Cứ như vậy, lại qua bảy bảy bốn mươi chín ngày, sau bốn mươi chín ngày, một tòa Tàng Bảo Các màu đen tuyền cao khoảng trăm trượng xuất hiện trước mắt Nguyên Thủy!

Hài lòng gật đầu, Nguyên Thủy cong ngón tay búng ra, Tàng Bảo Các lập tức biến mất, rơi vào chính giữa Tam Tiên Đảo!

Vì Càn Khôn Đỉnh có hiệu quả Hậu thiên phản Tiên thiên, nên Tàng Bảo Các khi luyện chế thành hình đã trở thành Tiên Thiên Linh Bảo, là Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Độ cứng của nó thậm chí còn hơn cả Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, dù sao Tàng Bảo Các cũng không có năng lực công kích nào, thứ duy nhất có thể gia trì chính là phòng ngự, nên có độ cứng như vậy cũng là bình thường!

Sau khi luyện chế xong, Nguyên Thủy mới thu lại Càn Khôn Đỉnh, sau đó lướt thân tiến nhập Tam Tiên Đảo!

Tam Tiên Đảo hiện tại, nồng độ linh khí đã tăng cường hơn gấp đôi so với trước, kỳ trân dị quả, linh thú tiên lộc càng nhiều không kể xiết.

Không ngắm nhìn nhiều cảnh đẹp trong Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy lấy ra mấy kiện linh bảo, giơ tay vung lên, cất vào trong Tàng Bảo Các!

Những linh bảo này phần lớn là Hậu Thiên Linh Bảo, trong đó Tiên Thiên Linh Bảo cũng có hơn mười kiện, nhưng cấp bậc không đặc biệt cao.

Nhưng đối với hiện tại mà nói cũng đủ dùng, dù sao Nguyên Thủy cũng chưa thu nhận nhiều đồ đệ, đệ tử cũng chỉ có một mình Quảng Thành Tử.

Đợi khi có thêm đệ tử khác, lúc đó luyện chế thêm linh bảo cũng không muộn!

Gọi Quảng Thành Tử, Bạch Hạc đồng tử và Tứ Bất Tượng trở về, Nguyên Thủy bắt đầu bế quan.

Con đường tu luyện vạn phần gian hiểm, điều cần thiết chính là một trái tim hướng đạo, nên việc tu luyện không thể lơ là.

Chính vì vậy, Nguyên Thủy cần bế quan một phen để củng cố tu vi hiện tại!

Trong lúc Nguyên Thủy bế quan, trên Thái Dương Tinh, Đế Tuấn và Thái Nhất bắt đầu một mưu đồ mới!

“Huynh trưởng, hiện nay Yêu tộc đang phân tán, chính là cơ hội tốt để huynh đệ chúng ta quật khởi.

Nếu chúng ta có thể tập hợp tất cả Yêu tộc lại, hai người chúng ta phân phong làm hoàng, như vậy chẳng phải là tuyệt vời sao?" Thái Nhất nhìn Đế Tuấn, dã tâm bừng bừng nói!

Đối với lời của Thái Nhất, Đế Tuấn cũng rất động lòng.

Bây giờ chính là thời cơ tốt để ra tay tập hợp Yêu tộc.

Nếu thật sự có thể tập hợp Yêu tộc lại, cũng sẽ trở thành một thế lực cực mạnh trên Hồng Hoang.

Khi đó, cũng có đủ tư cách để tranh giành tài nguyên với mọi người, không giống như bây giờ chỉ có hai huynh đệ, hành sự có nhiều bất tiện!

"Được, hiền đệ, chuyện này vi huynh đồng ý.

Vậy thế này đi, hai người chúng ta chia làm hai đường, lần lượt đi tìm thành viên Yêu tộc.

Một khi tìm thấy, trước tiên dùng lợi ích dụ dỗ, nếu không được thì dùng vũ lực uy hiếp, nhất định phải tập hợp tất cả thành viên Yêu tộc vào tay huynh đệ chúng ta.

Hiền đệ thấy thế nào?" Suy nghĩ một lát, Đế Tuấn nói!

"Kế này rất hay, vậy hiền đệ đi trước một bước, huynh trưởng bảo trọng!" Thấy Đế Tuấn cũng đồng ý với lời mình nói, Thái Nhất mừng rỡ, tức thì hóa thành một đạo hồng quang, độn khứ về phía thế giới Hồng Hoang!

Bất đắc dĩ lắc đầu, thầm nghĩ Thái Nhất quá nóng vội, sau đó Đế Tuấn cũng biến mất trên Thái Dương Tinh! … Chớp mắt, ba trăm năm thời gian trôi qua!

Trong ba trăm năm, Đế Tuấn và Thái Nhất lần lượt thu phục được mấy vị đại yêu của Yêu tộc!

Trong đó, nổi tiếng nhất phải kể đến Thập Đại Yêu Vương, xuất thân từ các dị chủng của Hồng Hoang, đều không phải là hạng tầm thường.

Lần lượt là: Thứ nhất: Đại yêu Bạch Trạch, trên biết thiên văn địa lý, dưới tường gà lông tỏi vỏ; thông quá khứ, hiểu vị lai.

Trời sinh biết nói tiếng người.

Trong Thập Đại Yêu Vương, y là lão đại không thể bàn cãi.

Vừa gặp mặt, Đế Tuấn đã biết người này phải thu phục.

Sau đó hai người đại chiến hơn trăm năm, Đế Tuấn mới thành công thu phục được Bạch Trạch!

Thứ hai: Đại yêu Kế Mông, bản tướng thân người đầu rồng, ẩn cư ở Chương Uyên, đi đến đâu là có cuồng phong bạo vũ, một thân pháp lực, phần lớn nằm trong phong vũ.

Để thu phục y, Đế Tuấn không tiếc dùng đến Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, như vậy mới thu phục được Kế Mông!

Thứ ba: Đại yêu Cửu Anh, có chín đầu, là quái vật của nước và lửa.

Sinh linh mang song thuộc tính tự nhiên quả thật hiếm có, Đế Tuấn cũng nghe danh Cửu Anh nên mới đi thu phục!

Thứ tư: Đại yêu Phi Liêm, bản tướng thân hươu, đầu như chim sẻ, có sừng, đuôi rắn vằn báo, một thân da thú, có vẻ hào sảng.

Thu phục Phi Liêm, Đế Tuấn không tốn nhiều công sức, chỉ đánh một trận là Phi Liêm đã thần phục!

Thứ năm: Đại yêu Thương Dương, bản thể là loài chim một chân màu xanh, nghe nói và Phượng Hoàng nhất tộc có chút nguồn gốc.

Thương Dương là người khôn ngoan, nghe nói người này trong Yêu tộc danh tiếng không nhỏ, Đế Tuấn kéo theo thân thể mệt mỏi, thu nhận y dưới trướng! … Thứ sáu: Đại yêu Thử Thiết, bản tướng xấu xí, hình như trâu nước, nhưng có sừng lớn, lông đen tuyền, ăn sắt, phân thải ra sắc như thép.

Loại linh thú này quả thật hiếm thấy, sau khi biết Thử Thiết có bản lĩnh như vậy, Thái Nhất đích thân đến mời, sau đó Thử Thiết quy thuận!

Chương 43

Thứ bảy: Đại yêu Khâm Nguyên, là vũ tộc đắc đạo, bản tướng giống ong, to cỡ uyên ương.

Tuy Khâm Nguyên là nữ tử, nhưng một thân pháp lực thông thiên, cảnh giới cũng là Đại La.

Người tài như vậy Thái Nhất tự nhiên không bỏ qua, sau đó hai người đại chiến một trận, Khâm Nguyên đồng ý quy thuận!

Thứ tám: Đại yêu Phi Đản, cùng Khâm Nguyên là vũ tộc đắc đạo, bản tướng giống chuột, chân đỏ, trong tay thường cầm một thanh Tiên thiên phi kiếm.

Để hàng phục Phi Đản, Thái Nhất còn phải dùng đến Hỗn Độn Chung, nhốt y chín chín tám mươi mốt ngày mới hàng phục được!

Thứ chín: Đại yêu Anh Chiêu, bản tướng mặt người thân ngựa, mình có vằn hổ, sinh cánh chim, tiếng như suối chảy, thích cầm một cây gậy sắt hỗn tạp, trên đó khắc đầy bùa chú.

Khi Thái Nhất tìm đến, y lại bất ngờ không phản kháng, trực tiếp đồng ý quy thuận, khiến Thái Nhất không khỏi tò mò, nhưng dù sao đi nữa, Anh Chiêu đồng ý quy thuận là chuyện tốt, nên Thái Nhất cũng không nghi ngờ nhiều!

Thứ mười: Đại yêu Quỷ Xa, so với chín đại yêu vương trước, Quỷ Xa cũng có danh tiếng lẫy lừng, biệt danh là Cửu Đầu Điểu, màu đỏ, giống vịt.

Khi hiện nguyên hình, cánh rộng trăm trượng, ngày mù đêm tỏ, hễ gặp âm u là bay lượn kêu gào.

Muốn thu phục Quỷ Xa cũng quả thật khó khăn, Thái Nhất trong

tình huống dùng đến Hỗn Độn Chung, đã đại chiến với y mấy chục năm, từ đó cũng có thể thấy thực lực của Quỷ Xa mạnh mẽ đến đâu!

Ngoài Thập Đại Yêu Vương lừng lẫy, còn có Tứ Đại Hung Thú: Hỗn Độn, Thao Thiết, Đào Ngột, Cùng Kỳ, cùng một số thành viên Yêu tộc đã thành danh khác, ví dụ như: Cửu Đầu Sư Tử, Tam Đầu Cầu Giao, Cổ Điêu, Bạch Hổ, Kim Thiềm, Sơn Chu, Tranh, Hống, Hủy… cùng một đám đại tướng!

Vô số thành viên Yêu tộc được Đế Tuấn và Thái Nhất tập hợp lại, sau đó Đế Tuấn và Thái Nhất lần lượt xưng hoàng!

Vì Đế Tuấn là huynh trưởng, Thái Nhất cam nguyện ở dưới, trở thành Đông Hoàng, còn Đế Tuấn dưới sự phụ trợ của Thái Nhất trở thành Yêu Hoàng!

Cứ như vậy, trong nhất thời trên đại địa Hồng Hoang lại xuất hiện một đại thế lực.

Sau mấy trăm năm phát triển, thế lực này thậm chí mơ hồ còn vượt qua Long tộc, trở thành bá chủ thực sự của Hồng Hoang, khiến một đám sinh linh Hồng Hoang không khỏi âm thầm cảm thán thế sự vô thường, biến hóa khôn lường!

Một ngày nọ, trong lãnh địa Yêu tộc!

"Huynh trưởng, có một việc thần đệ chuẩn bị bẩm báo!" Thái Nhất đứng bên cạnh Đế Tuấn với vẻ mặt nghiêm túc, mở miệng nói!

"Ồ?

Hiền đệ cứ nói đừng ngại!" Đế Tuấn liếc nhìn Thái Nhất, đáp.

Bình thường, Thái Nhất căn bản sẽ không tìm đến hắn.

Dù sao Thái Nhất là một kẻ cuồng tu luyện, tuy lòng có chí lớn, nhưng đối với việc xử lý công vụ, hắn khá không thích.

Bên cạnh Đế Tuấn, ngoài Bạch Trạch và Thương Dương có thể giúp đỡ, Thái Nhất chẳng giúp được chút nào!

Hôm nay Thái Nhất có thể đích thân đến đây, không đi tu luyện, chứng tỏ sự việc tất nhiên không nhỏ, nên Đế Tuấn cũng không khỏi coi trọng!

"Thần đệ bế quan mấy ngày nay, mỗi ngày đều trầm tư về bí ẩn đằng sau những chiếc bồ đoàn trong Tử Tiêu Cung.

Không biết vì sao, thần đệ luôn cảm thấy những chiếc bồ đoàn đó dường như có mối liên hệ mật thiết với thánh vị.

Vì vậy, thần đệ muốn mời huynh trưởng đi cùng một chuyến, đến gặp Nữ Oa và Phục Hy!" "Hiền đệ từ chỗ Nữ Oa biết được điều gì sao?" "Không sai, nhưng đó chỉ là một phần!" "Vậy phần thứ hai là gì?" "Chính là thu phục hai người họ!" "Ồ?

Thì ra là vậy.

Hiền đệ suy nghĩ chu đáo, chúng ta đi ngay bây giờ đi!" Trầm tư gật đầu, Đế Tuấn nhanh chóng hiểu ra ý của Thái Nhất!

Nếu những chiếc bồ đoàn thật sự có liên quan đến thánh vị, có thể trói buộc Nữ Oa vào Yêu tộc, nhất định trăm lợi không một hại.

Vì vậy, việc này có thể làm!

Tiếp đó, Đế Tuấn và Thái Nhất chuẩn bị một chút, sau đó dẫn theo một đám thành viên Yêu tộc đến Bất Chu Sơn! … Bất Chu Sơn, đạo trường của Nữ Oa và Phục Hy!

"Ong!" Một tiếng ong ong vang vọng, rất nhanh, yêu vân vô tận từ trên không trung hạ xuống, Đế Tuấn và Thái Nhất xuất hiện trên Bất Chu Sơn!

"Ừm?

Thì ra là Yêu Hoàng và Đông Hoàng đại giá, mời mau vào!" Cảm nhận được khí thế bàng bạc xuất hiện giữa thiên địa, Nữ Oa và Phục Hy vội vàng đi ra khỏi động phủ, sau khi thấy rõ bóng dáng của Đế Tuấn và Thái Nhất, hai người liền mời họ vào!

Vào trong động phủ, Thái Nhất không nói nhiều lời thừa, trực tiếp bày tỏ hy vọng Nữ Oa và Phục Hy có thể gia nhập Yêu tộc!

Đối với yêu cầu cứng rắn của Thái Nhất, Nữ Oa trong lòng bất bình, nhưng vì Thái Nhất có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung trong tay, lại có vô số yêu binh thủ hạ, Nữ Oa đành nhẫn nhịn, nhưng vẫn không do dự từ chối yêu cầu của Thái Nhất!

Yêu cầu bị từ chối, Thái Nhất đại nộ, sau đó một phen uy hiếp bằng lời lẽ, ý tứ càng rõ ràng hơn, nếu không đồng ý quy thuận, ta sẽ đại quân áp cảnh, san bằng đạo trường của ngươi, chém giết hai người!

Sau đó Đế Tuấn lại đứng ra, bày tỏ nếu Nữ Oa và Phục Hy đồng ý quy thuận, có thể hứa hẹn cho hai người vị trí Yêu Thánh, trở thành hai người có thân phận tôn quý nhất trong Yêu tộc chỉ sau hắn và Thái Nhất.

Hiểu rõ không thể ép quá chặt, sau khi đưa ra lợi ích, Đế Tuấn liền kéo Thái Nhất rời khỏi Bất Chu Sơn.

Ngoài Bất Chu Sơn!

"Huynh trưởng, vì sao phải kéo ta đi?

Chẳng lẽ huynh không thấy vừa rồi Nữ Oa và Phục Hy có ý từ chối sao?

Sao không trực tiếp để ta phái binh bắt lấy hai người họ, đến lúc đó bị bắt rồi, chẳng phải mặc cho ta định đoạt sao?" Sắc mặt lóe lên một tia tức giận, Thái Nhất nói!

Lắc đầu, Đế Tuấn đáp: “Hiền đệ phải biết, Nữ Oa và Phục Hy đều là đại năng đỉnh cấp của Hồng Hoang, bạn tốt lại trải rộng khắp thiên hạ.

Có thể dùng lợi ích thu phục tự nhiên phải dùng lợi ích, nếu thật sự đánh nhau, hai người đó thà chết không chịu khuất phục, cuối cùng người chịu thiệt là chúng ta!” “Hừ, thà chết không chịu khuất phục?

Trước mặt Hỗn Độn Chung của ta, e rằng chỉ có hai chữ thần phục!” Thái Nhất khinh thường bĩu môi, sau đó hóa thành một đạo hồng quang, bay về Yêu tộc!

Bất Chu Sơn!

“Huynh trưởng, lẽ nào chúng ta thật sự phải quy thuận Đế Tuấn và Thái Nhất?” Một tia bi thương hiện lên trên mặt, Nữ Oa nói!

“Ai, tình thế ép người, không còn cách nào khác.

Vừa rồi bộ dạng của Thái Nhất ngươi cũng thấy rồi, nếu chúng ta thật sự không quy thuận, e rằng nhất định sẽ bị đại quân Yêu tộc truy sát.

Như vậy, chi bằng quy thuận, chờ đợi thời cơ, biết đâu sau này có thể thoát khỏi Yêu tộc cũng không chừng!” Thở dài một tiếng, Phục Hy đáp!

Nhìn nhau, Nữ Oa không nói gì thêm!

Quả thực, mọi chuyện đều như Phục Hy nói.

Với tính khí của Thái Nhất, hắn thật sự sẽ đích thân dẫn binh truy sát.

Vì vậy, trước mắt chỉ có một con đường để đi, đó là quy thuận.

Sau đó, Nữ Oa và Phục Hy lại thương lượng làm thế nào để đòi thêm nhiều lợi ích hơn từ Đế Tuấn và Thái Nhất.

Ba ngày sau, hai người cùng nhau đến lãnh địa Yêu tộc!

Chương 44

… “Điều kiện gia nhập Yêu tộc là hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo?” Kinh ngạc thốt lên, sau đó Thái Nhất đại nộ!

Lời hay đã nói hết, Nữ Oa và Phục Hy lại không biết điều như vậy, vậy đừng trách hắn lòng dạ độc ác!

“Chậm đã!

Bổn hoàng đồng ý yêu cầu của các ngươi!” Đưa tay ngăn Thái Nhất lại, Đế Tuấn đột nhiên nói!

“Huynh trưởng…” Đối với việc Đế Tuấn đồng ý, Thái Nhất không hiểu, chẳng qua là hai tu sĩ Đại La trung kỳ, nếu thật sự đánh nhau, một mình hắn là có thể đối phó, vì sao phải hứa cho Tiên Thiên Linh Bảo?

Nhưng đã là Đế Tuấn đồng ý, Thái Nhất cũng không thể nói gì thêm!

Dù sao người nắm quyền Yêu tộc là Đế Tuấn, hắn chỉ là nhị hoàng.

Vì vậy, dù trong lòng có bao nhiêu oán khí, Thái Nhất cũng chỉ có thể nuốt xuống, nếu không thật sự làm mất mặt Đế Tuấn, e rằng hắn và Đế Tuấn ngay cả huynh đệ cũng không làm được!

Được Đế Tuấn chấp thuận, Nữ Oa và Phục Hy mừng rỡ, sau đó hai người liền ở lại Yêu tộc, tỏ ý nguyện ý quy thuận!

Sau khi Nữ Oa và Phục Hy rời đi, Thái Nhất tìm đến Đế Tuấn.

Yêu Hoàng Điện!

“Được rồi hiền đệ, đừng đi qua đi lại nữa.

Ta biết trong lòng ngươi nghĩ gì.

Thực lực của Nữ Oa và Phục Hy không tầm thường, nếu thật sự đánh nhau, ngươi cho rằng chúng ta nhất định có thể toàn thắng?" "Có gì không thể, lẽ nào họ có thể chặn được Hỗn Độn Chung của ta?" Nghe lời Đế Tuấn, Thái Nhất tự ngạo nói!

Bất đắc dĩ lắc đầu, Đế Tuấn cũng không biết nên khuyên Thái Nhất thế nào.

Hỗn Độn Chung tuy là Tiên Thiên Chí Bảo, công phòng nhất thể, uy lực cường hoành, nhưng dù sao Thái Nhất cũng chưa hoàn toàn luyện hóa Hỗn Độn Chung, càng không thể phát huy hết toàn bộ uy lực của nó.

Vì vậy, nó không phải là vô địch, đã không phải vô địch thì có khả năng bị đánh bại.

Nữ Oa và Phục Hy cố nhiên không đáng ngại, nhưng bạn bè của họ thì sao?

Lần trước ở Tử Tiêu Cung, rõ ràng quan hệ của Nữ Oa, Phục Hy với Tam Thanh không hề nhẹ.

Nếu chuyện này kéo cả Tam Thanh vào, vậy thì phiền phức rồi!

Thực lực của Tam Thanh mạnh đến đâu, chúng sinh Hồng Hoang không ai rõ, nhưng chỉ từ đệ tử của một trong Tam Thanh là Nguyên Thủy là có thể thấy được, một tiểu bối mà có thể áp chế đại năng Đông Vương Công, nếu đổi lại là sư phụ thì sao?

Chẳng phải có thể trực tiếp miểu sát sao?

Chính vì Đế Tuấn không muốn làm to chuyện, gây thêm phiền phức, nên mới chấp thuận điều kiện của Nữ Oa và Phục Hy!

Hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo cố nhiên quý giá, nhưng đổi lấy hai

đại tướng cấp Yêu Thánh, tính thế nào cũng là lời, vậy vì sao không thể cho đi?

Suy nghĩ một lát, Đế Tuấn đáp: "Hiền đệ, Hỗn Độn Chung tuy uy lực vô song, nhưng không phải không ai địch nổi.

Lẽ nào ngươi cho rằng có Hỗn Độn Chung là có thể đánh bại Đạo Tổ?" "Ta…" Nhất thời nghẹn lời, Thái Nhất thật sự không biết nên trả lời thế nào!

Đúng vậy, dù có Hỗn Độn Chung, cũng không thể địch lại Đạo Tổ, thậm chí ngay cả dũng khí công kích cũng không có, nói gì đến đánh bại?

Hiểu rằng Đế Tuấn đang nhắc nhở mình thu liễm tâm tính, Thái Nhất không nói nhiều nữa, rời đi bế quan tu luyện!

Hắn đã hiểu, tất cả nguồn cơn là do thực lực thấp kém.

Như vậy không bằng chăm chỉ tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá, trở thành nhân vật như Đạo Tổ Hồng Quân.

Đến lúc đó, chẳng phải có thể vô địch thiên hạ rồi sao! … Thời gian chậm rãi trôi đi, chớp mắt đã qua ngàn năm!

Trong ngàn năm, các đại năng đều bận rộn tu luyện nâng cao thực lực, nên trong nhất thời đại địa Hồng Hoang yên bình đến lạ thường.

Nhưng trạng thái này không kéo dài được bao lâu, lại qua ba trăm năm, trên Bất Chu Sơn đột nhiên bắn ra một đạo kim quang vạn trượng, kim quang phóng thẳng lên trời, phàm là chúng sinh Hồng Hoang đều có thể dễ dàng nhìn thấy!

"Linh bảo xuất thế, đây là điềm báo linh bảo xuất thế!" "Tốt quá rồi, xem ra phẩm cấp của linh bảo không thấp, lão phu thật may mắn!" "Phì, lão già thối tha, mau cút đi, linh bảo là của ta, ai dám giành với ta, trước tiên hãy hỏi thanh Trảm Hồn Đao này đã!" "Linh

bảo người có duyên thì được, chư vị đạo hữu, bần đạo đi trước một bước!" "Mau đi, đừng để kẻ khác chiếm được linh bảo trước, mau đến Bất Chu Sơn!" Vì động tĩnh linh bảo xuất thế quá lớn, khiến cả Hồng Hoang chìm vào hỗn loạn!

Cũng không trách họ điên cuồng như vậy, dù sao linh bảo bây giờ không còn dồi dào như thời Tam tộc, khắp nơi đều có.

Bây giờ khó khăn lắm mới có một kiện linh bảo cấp bậc không tồi xuất thế, tự nhiên không ai muốn bỏ lỡ.

Nhưng, linh bảo tuy tốt, nhưng phải có mạng để sử dụng mới được.

Lần này linh bảo xuất thế động tĩnh lớn như vậy, nhất định sẽ kinh động vô số đại năng.

Họ đều đã xuất động, những kẻ lâu la này liệu có cơ hội không?

Côn Luân Sơn!

Cảm nhận được uy áp của linh bảo xuất thế, Lão Tử và Thông Thiên nhìn nhau, sau đó hóa thành hai đạo bạch quang, bay thẳng đến Bất Chu Sơn!

Lãnh địa Yêu tộc!

Đế Tuấn, Thái Nhất, Nữ Oa, Phục Hy, bốn người lần lượt đi đến Bất Chu Sơn, đều vì để đoạt được linh bảo!

Tây phương chi địa!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vốn không có linh bảo, nay có linh bảo xuất hiện, là người đầu tiên chạy đến!

Ngũ Trang Quán!

Trấn Nguyên Tử vốn không định đi đoạt linh bảo, nhưng vì Hồng Vân cứ lôi kéo, bất đắc dĩ, Trấn Nguyên Tử đành phải theo Hồng Vân

đến Bất Chu Sơn!

Ngoài những đại năng này, còn có Côn Bằng, Minh Hà, Nhiên Đăng, Thập Nhị Tổ Vu, Đông Vương Công… mọi người đều đồng loạt xuất động, toàn bộ tập trung tại Bất Chu Sơn!

Tam Tiên Đảo!

"Sư tôn, linh bảo xuất thế, ngài không sốt ruột chút nào sao?" Quảng Thành Tử nhìn Nguyên Thủy đang thong thả đứng dậy, vội vàng nói!

Người khác đều đã chạy đến Bất Chu Sơn, nhưng sư tôn vẫn chưa có hành động gì, nếu để người khác chiếm được linh bảo trước, chẳng phải là thiệt lớn sao?

"Linh bảo người có duyên thì được, yên tâm đi, cái gì là của ta, thì nhất định sẽ là của ta!" Nói xong, Nguyên Thủy gọi Tứ Bất Tượng ra, sau đó ngồi lên lưng nó, đi thẳng đến Bất Chu Sơn!

Thấy Nguyên Thủy cuối cùng cũng có hành động, Quảng Thành Tử vội vàng theo sau! … Bất Chu Sơn!

Lúc này nơi đây đã bị vây kín ba lớp trong ba lớp ngoài.

Đương nhiên, dù vậy, họ cũng không thể tiến vào Bất Chu Sơn, nguyên nhân là vì các đại năng tiến vào Bất Chu Sơn đã liên thủ thiết lập một kết giới!

Kết giới này không có tính công kích, nhưng năng lực phòng ngự cực mạnh.

Chương 45

Trừ phi là đại năng thực sự, nếu không người khác căn bản không thể vào được!

Dù là thế lực đã bước vào cảnh giới Đại La, cũng sẽ bị chặn ở ngoài!

“Làm gì vậy?

Dựa vào đâu mà không cho chúng ta vào?” “Đúng vậy, thật sự cho rằng các ngươi có thể một tay che trời sao?

Linh bảo ai cũng muốn có, bá đạo như vậy, không sợ chọc giận chúng nộ sao?” “Này, mau mở kết giới ra, để chúng ta vào!” “Nói nhảm làm gì, chúng ta cùng hợp lực phá vỡ kết giới, như vậy chẳng phải là có thể vào được sao?” “Được, chúng ta cùng ra tay!” Theo sự kháng nghị của một số kẻ cứng đầu có thực lực không tồi, lập tức một đám sinh linh Hồng Hoang đều huyên náo, la hét đòi vào Bất Chu Sơn!

Nhưng đáng tiếc, đối với những tiếng la hét đó, các đại năng trong Bất Chu Sơn căn bản không thèm để ý.

Kết giới này là do họ liên thủ bố trí, thật sự cho rằng có thể dễ dàng phá vỡ như vậy sao?

“Ầm!” Một tiếng nổ lớn vang lên, vũ khí của chúng sinh linh chém vào kết giới, nhưng lại không phá vỡ được, thậm chí ngay cả ánh sáng rực rỡ của kết giới cũng không hề mờ đi!

“Sao có thể, không hề hấn gì?” Kinh ngạc nhìn kết giới trước mắt, chúng sinh linh trong lòng kinh hãi!

Họ cho rằng hợp lực của tất cả mọi người có thể phá vỡ kết giới,

nhưng xem ra, họ đã nghĩ quá nhiều!

Ngay lúc mọi người đang bó tay hết cách, đột nhiên, hư không chấn động, một trận uy áp bức người từ trên trời giáng xuống, sau đó hai người một thú xuất hiện trước mặt chúng sinh Hồng Hoang!

Người đến không phải ai khác, chính là Nguyên Thủy đang cưỡi Tứ Bất Tượng, theo sau là Quảng Thành Tử!

Liếc nhìn chúng sinh, Nguyên Thủy không để ý, đi thẳng đến kết giới!

"Hừ, ra vẻ thần bí gì chứ?

Lẽ nào cho rằng chỉ dựa vào một mình có thể phá vỡ kết giới?" "Đúng vậy, nhiều người chúng ta còn không phá được, chỉ dựa vào một mình chắc chắn không được!" "Suỵt, nói nhỏ thôi, đừng để người đó nghe thấy.

Nhưng không biết vì sao, ta cảm giác người đó dường như có cách phá vỡ kết giới." "Đừng đùa nữa lão yêu vương, kết giới này là do mấy vị đại năng bên trong cùng thiết lập, chỉ một người, không thể nào phá vỡ được!" Sự xuất hiện của Nguyên Thủy khiến chúng sinh có mặt tại hiện trường nghị luận xôn xao!

Những người này thần thái khác nhau, có người cho rằng Nguyên Thủy không biết lượng sức, có người cho rằng Nguyên Thủy thâm tàng bất lộ, cũng có người cho rằng Nguyên Thủy giả heo ăn thịt hổ.

Nhưng có người tinh mắt đã nhận ra Nguyên Thủy, hiểu rõ, Nguyên Thủy thật sự có thực lực, là đại năng đỉnh cấp.

Vì vậy, những người nhận ra thân phận của Nguyên Thủy khi y đến gần kết giới, toàn bộ đều lùi lại mấy bước, sợ bị Nguyên Thủy làm bị thương!

Khi Nguyên Thủy dần dần tiến gần kết giới, rất nhanh, một thanh

bảo kiếm màu đỏ sát khí đằng đằng xuất hiện trong tay y!

Kiếm này tên là Tru Tiên Kiếm, là khi xưa trong trận chiến Đạo Ma, Nguyên Thủy đã đoạt được từ Tru Tiên Kiếm Trận.

Tuy không có sự phối hợp của ba thanh kiếm còn lại, nhưng cấp bậc của Tru Tiên Kiếm vẫn ở đó, dù chỉ có một thanh, muốn phá vỡ kết giới trước mắt, cũng là chuyện dễ như trở bàn tay!

Rất nhanh, Nguyên Thủy hội tụ pháp lực truyền vào Tru Tiên Kiếm, chỉ trong mấy hơi thở, Tru Tiên Kiếm hồng quang đại phóng, kiếm ảnh lập tức đâm vào trung tâm kết giới.

Dưới ánh mắt kinh ngạc vô cùng của mọi người, Nguyên Thủy đã phá vỡ kết giới, bước vào trong!

Chúng sinh tập hợp toàn bộ sức mạnh, phá nửa ngày không được, Nguyên Thủy chỉ nhẹ nhàng một kiếm đã phá vỡ kết giới, khiến chúng sinh mãi không thể tin vào sự thật đang diễn ra trước mắt!

Tru Tiên lợi, Lục Tiên vong, Hãm Tiên tứ xứ hồng quang; Tuyệt Tiên biến hóa vô cùng diệu, Đại La thần tiên huyết nhiễm thường.

Chỉ bằng một thanh Tru Tiên Kiếm đã có thể dễ dàng phá vỡ kết giới do mấy vị đại năng thiết lập, Tru Tiên Kiếm quả không hổ là một trong những bảo kiếm có thể thiết lập Tru Tiên Kiếm Trận, uy lực quả thực cường hoành, điểm này ngay cả Nguyên Thủy cũng không thể không thừa nhận!

Nguyên Thủy tiến vào kết giới, Quảng Thành Tử mang theo Tứ Bất Tượng theo sát phía sau.

Còn lại chúng sinh, sau khi ngẩn người một lúc, cũng lập tức hồi phục, từng người một tranh nhau tiến vào Bất Chu Sơn!

Nhưng, khi leo lên Bất Chu Sơn, họ mới phát hiện Bất Chu Sơn không dễ leo như vậy.

Bất Chu Sơn do xương sống của Bàn Cổ hóa thành, trên đó còn có uy áp của Bàn Cổ tồn tại.

Dù không có kết giới do các đại năng thiết lập, leo lên Bất Chu Sơn cũng tuyệt đối không dễ dàng!

Nhưng những điều đó không liên quan đến Nguyên Thủy, y tiếp tục tiến về phía trước, đến nơi linh bảo xuất thế!

Đi khoảng một nén nhang thời gian, Nguyên Thủy đến được sườn núi Bất Chu Sơn, sau đó lại rẽ mấy lần, mới tìm được vị trí linh bảo xuất thế!

Lúc này nơi đây đã tụ tập nhiều vị đại năng, ba ba hai hai tụ lại với nhau, hình thành từng thế lực nhỏ!

Trong đó, Lão Tử, Thông Thiên một phe, Đế Tuấn, Thái Nhất, Nữ Oa, Phục Hy một phe, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân một phe, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề một phe, Đông Vương Công, Côn Bằng một phe, Nhiên Đăng, Minh Hà một phe, Thập Nhị Tổ Vu là phe cuối cùng!

Không khí lúc này vốn đã có chút căng thẳng, dù sao linh bảo tuy phát ra kim quang, nhưng vẫn chưa hoàn toàn xuất thế, cần phải đợi thêm một chút.

Sự xuất hiện của Nguyên Thủy lại thu hút ánh mắt của mọi người!

Sau đó mọi người quay đầu nhìn về phía Nguyên Thủy, từng người một ánh mắt tinh quang lóe lên, trong lòng không biết đang suy tính điều gì!

"Nhị ca, cuối cùng huynh cũng đến rồi!" Thấy Nguyên Thủy xuất hiện, Thông Thiên mặt mày vui mừng, vội vàng đến bên cạnh Nguyên Thủy, kéo y vào phe của mình và Lão Tử!

Bây giờ chính là lúc căng thẳng như tên đã lên dây, có thể vì một

lời không hợp mà mọi người sẽ đánh nhau.

Ban đầu chỉ có hai người y và Lão Tử, thế đơn lực bạc, không có tiếng nói, nhưng bây giờ Nguyên Thủy đến, tình hình sẽ trở nên hoàn toàn khác!

Nguyên Thủy có thực lực mạnh đến đâu Thông Thiên không rõ, nhưng y biết, Nguyên Thủy nhất định mạnh hơn mình.

Chính vì vậy, sự xuất hiện của Nguyên Thủy khiến y vô cùng vui mừng.

Dù sao bây giờ trong sân, ngoài hai thế lực của Đế Tuấn, Thái Nhất, Nữ Oa, Phục Hy và Thập Nhị Tổ Vu, e rằng phe của họ là mạnh nhất.

Như vậy, đợi khi linh bảo xuất thế, cũng có thể dốc sức tranh giành một phen!

"Ha ha ha, tốt quá rồi, cuối cùng cũng lên được rồi, linh bảo là của ta rồi!" Nguyên Thủy vừa đến bên cạnh Lão Tử chưa được bao lâu, chưa kịp mở miệng, chỉ nghe phía sau đã truyền đến một trận ồn ào.

Nghe thấy âm thanh đó, Nguyên Thủy quay người nhìn về phía sau!

Chỉ thấy lúc này có không ít người đã lên đến sườn núi Bất Chu Sơn, liên hợp lại với nhau, chuẩn bị tranh đoạt linh bảo sắp xuất thế!

Thấy cảnh này, Đế Tuấn nhíu mày, sau đó nói với các đại năng: "Chư vị đạo hữu, linh bảo người có duyên thì được, người có duyên tự nhiên phải sinh ra giữa chúng ta.

Những kẻ lâu la còn lại cũng có ý đồ với linh bảo, chúng ta có nên loại bỏ chúng không?

Phiền chư vị đạo hữu cùng ta ra tay, thanh trừ lũ kiến hôi, như vậy

chúng ta cũng có thể yên ổn hơn một chút, không biết chư vị đạo hữu thấy thế nào?" "Thiện!" "Thiện!" "Thiện!" Đối với đề nghị của Đế Tuấn, các đại năng đều gật đầu đồng ý!

Ngay cả Nguyên Thủy cũng không phản bác Đế Tuấn!

Quả thực, lũ kiến hôi nên bị thanh trừ.

Vốn đã vô duyên với linh bảo, lại còn mưu đồ đoạt lấy, chẳng phải là tìm chết sao?

Rất nhanh, các đại năng đồng loạt ra tay.

Đầu tiên là Đế Tuấn và Thái Nhất, hai huynh đệ liên thủ, quả thực không ai cản nổi.

Bất luận là sinh linh nào, phàm là có ý đồ với linh bảo, đều sẽ bị công kích đến chết, không chừa một ai sống sót!

Chương 46

Ngoài Đế Tuấn và Thái Nhất, tổ hợp của Nhiên Đăng và Minh Hà cũng có thực lực kinh người!

Nhiên Đăng cầm Linh Cữu Đăng, chiếc đèn này cấp bậc không tầm thường, trong đèn có một ngọn lửa màu xám, gọi là "U Minh Quỷ Hỏa".

Ngọn lửa này thông thẳng đến U Minh, có khả năng hiển hiện cảnh tượng cả đời của người đã khuất.

Ngoài ra, chiếc đèn này còn có thể thiêu đốt thần hồn của người khác, có thể nói là lợi hại vô cùng.

Chỉ cần phẩy nhẹ, Nhiên Đăng có thể giải quyết một đám sinh linh Hồng Hoang, tốc độ sát lục mơ hồ chỉ kém Đế Tuấn và Thái Nhất một bậc.

Ngoài Nhiên Đăng, còn có một người tốc độ sát lục nhanh vô cùng, không ai khác chính là đồng minh của Nhiên Đăng, Minh Hà!

Minh Hà sinh ra đã có hai bảo vật bạn sinh.

Đó là song kiếm Nguyên Đồ và A Tỳ.

Nguyên Đồ: Tiên Thiên Linh Bảo, sát phạt chí bảo, giết người không dính nhân quả, là hiện thân cụ thể của sát đạo giữa thiên địa, công năng thiên về đồ sát.

Một trong những thanh kiếm nổi danh nhất giữa thiên địa.

A Tỳ: Tiên Thiên Linh Bảo, sát phạt chí bảo, giết người không dính nhân quả.

Là hiện thân cụ thể của sát đạo giữa thiên địa, công năng thiên về

ngược sát.

Một trong những khí giới sắc bén nổi danh nhất giữa thiên địa.

Có hai thanh bảo kiếm giết người không dính nhân quả trong tay, Minh Hà có thể nói là không ai cản nổi.

Phàm là người ở bên cạnh hắn, đều bị song kiếm Nguyên Đồ, A Tỳ chém giết, cuối cùng hóa thành từng đạo huyết khí, dung nhập vào thần thông huyết hải của hắn!

Thấy hai thế lực của Đế Tuấn và Nhiên Đăng có bản lĩnh như vậy, các đại năng trong lòng không khỏi âm thầm kinh ngạc về thực lực của họ.

Nhưng vì linh bảo sắp xuất thế, dù rất kiêng dè hai thế lực này, cũng không thể không tranh giành một phen!

Dù sao linh bảo khó có được, xem trận thế linh bảo xuất thế, e rằng cấp bậc thấp nhất cũng phải là Tiên Thiên Linh Bảo.

Như vậy, càng không thể nhường nhịn!

Sát lục lan tràn, chỉ trong mười mấy phút, hàng ngàn sinh linh Hồng Hoang bị giết.

Sát lục kết thúc, các đại năng lại thi triển pháp lực, hợp lực bố trí một kết giới mới trên Bất Chu Sơn!

Kết giới này không giống kết giới trước.

Kết giới trước chỉ có lực phòng ngự, nhưng không có bất kỳ lực công kích nào.

Nhưng kết giới này lại công phòng nhất thể, chỉ cần có người đến gần, sẽ bị kết giới công kích!

Không quan tâm đến những sinh linh Hồng Hoang đó, các đại năng lại chuyển ánh mắt về vị trí của linh bảo!

Thời gian trôi nhanh, chớp mắt đã đến lúc linh bảo xuất thế.

Thấy cảnh này, các đại năng đều căng thẳng thân thể, từng người một tích thế chờ phát, chuẩn bị cướp đoạt linh bảo!

"Ong!" Hư không chấn động, linh áp cuốn tới, cả Bất Chu Sơn vào lúc linh bảo xuất thế, đều mơ hồ phát ra một tiếng ong ong, như đang giải thích sự bất phàm của kiện linh bảo này!

Cảm nhận sự biến hóa của Bất Chu Sơn, thân thể căng thẳng của các đại năng lại càng căng thêm mấy phần.

Lại qua mấy phút, cuối cùng, có người không nhịn được ra tay trước!

Đế Tuấn vì có Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư hộ thân, nên là người đầu tiên xông ra.

Phía sau hắn, một chiếc chuông nhỏ màu huyền hoàng theo sát!

Chỉ thấy bên ngoài thân chuông có nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong bao quanh, bên trong thân chuông lại có sơn xuyên đại địa, Hồng Hoang vạn tộc ẩn hiện.

Thỉnh thoảng lóe lên một đạo ngũ sắc hào quang, khiến các đại năng đều phải lùi lại hai bước, sợ bị quang mang chiếu trúng!

Quả nhiên, ngũ sắc hào quang chiếu rọi chư thiên, thánh uy hỗn độn chấn nhiếp vũ trụ.

Bảo vật này chính là linh bảo bạn sinh của Thái Nhất, một trong Khai Thiên Tam Bảo, Hỗn Độn Chung!

Ngoài Hà Đồ Lạc Thư, còn có Hỗn Độn Chung hộ giá, lúc này Đế Tuấn có thể nói là người có phòng ngự mạnh nhất giữa thiên địa!

Cũng chính vì vậy, Đế Tuấn mới dám bất chấp thiên hạ, cứng rắn đối mặt với ánh mắt của các đại năng mà xông ra đoạt linh bảo đầu

tiên!

"Phóng tứ!" "Lớn mật!" "Tìm chết!" "Thứ chết tiệt, ngươi dám!" Thấy Đế Tuấn đột nhiên xông ra, các đại năng còn lại đều đồng loạt tức giận hét lên, sau đó hướng Đế Tuấn phát động công kích!

Trong nhất thời, các loại thần thông hiện ra trên không trung.

Các đại năng có mặt, dù cấp bậc thấp nhất cũng có thực lực Đại La trung kỳ.

Tất cả những công kích này đều rơi xuống người Đế Tuấn, lập tức nhấn chìm hắn.

"Keng!" Tiếng chuông vang vọng, vũ trụ mênh mông, thiên địa thất sắc, càn khôn rung chuyển.

Tuy Đế Tuấn bị các đại năng liên thủ công kích, nhưng may mắn là hắn có Hà Đồ Lạc Thư và Hỗn Độn Chung bảo vệ, cho nên Đế Tuấn cũng không bị thương quá nặng, chỉ là thổ ra vài ngụm tiên huyết mà thôi.

Dù không bị thương tích nghiêm trọng, nhưng cũng vì bị các đại năng cản trở mà hắn không thể tiếp cận linh bảo sắp bay ra!

Ngay trong khoảnh khắc Đế Tuấn sững sờ, linh bảo đã hiện thế!

Vô tận huyền hoàng công đức chi khí tràn ngập không trung, cuối cùng hóa thành một cây thước nhỏ dài chừng ba tấc.

Thân thước có màu xanh, nhưng trên đó lại khắc đầy vô số đại đạo minh văn, thỉnh thoảng lóe lên một đạo quang mang, đại đạo minh văn lập tức biến hóa, phảng phất như những con nòng nọc sống, có thể bơi lội bên trong cây thước!

Nhìn cây thước huyền hoàng lơ lửng giữa không trung, Nguyên Thủy co rụt đồng tử, không nén nổi kinh ngạc nói: "Hồng Mông

Lượng Thiên Xích?" Hồng Mông Lượng Thiên Xích, do một thành huyền hoàng công đức khai thiên và hồng mông chi khí ngưng tụ thành, là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, lực công kích không hề thua kém bất kỳ cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo nào.

Ngoài ra, bảo vật này còn có thể trấn áp khí vận, cho dù so với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trong tay Nguyên Thủy, bảo vật này cũng không hề kém cạnh!

Quan trọng nhất, Nguyên Thủy biết rõ, Hồng Mông Lượng Thiên Xích có tác dụng cực lớn đối với Nhân tộc, mang ý nghĩa thống nhất tiêu chuẩn đo lường của nhân gian.

Vì vậy, bảo vật này nhất định phải đoạt được!

Thầm nghĩ trong lòng, Nguyên Thủy cũng không khách khí, trực tiếp hóa thành một đạo hồng quang vút lên trời, lao thẳng đến chộp lấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

"Dừng tay!" Đế Tuấn gầm lên một tiếng, ném Hà Đồ Lạc Thư trên đỉnh đầu ra, chặn đường Nguyên Thủy, khiến hắn không thể đoạt được Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

Nguyên Thủy bị chặn lại, các vị đại năng còn lại cũng đồng loạt ra tay, chuẩn bị đoạt lấy linh bảo!

Nhìn thấy cảnh tượng mọi người sắp sửa sinh tử tương bác, Trấn Nguyên Tử kéo Hồng Vân lui sang một bên!

Hai người họ trong số các đại năng, thực lực không phải đỉnh tiêm, trong tay lại không có linh bảo công kích, dù có lòng muốn đoạt bảo, cuối cùng cũng khó mà thành công.

Cho nên, thay vì liều mạng vì một linh bảo không chắc chắn, chi bằng đứng bên cạnh xem kịch, như vậy còn có thể tránh rước họa vào thân!

Chương 47

Sau khi nghe lời khuyên của Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân cũng gật đầu, không tiến lên nữa!

Quả thực, Trấn Nguyên Tử nói không sai, thực lực hai người không phải đỉnh tiêm, xông lên cũng khó đoạt được linh bảo.

Thôi vậy, nếu thật sự vì một món linh bảo mà thân tử đạo tiêu, ức vạn vạn năm tu vi tan biến, thì thật không đáng!

Thế nhưng, Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân nghĩ vậy, không có nghĩa là những người khác cũng nghĩ vậy.

Đông Vương Công và Côn Bằng, Nhiên Đăng và Minh Hà, đều là những kẻ dã tâm bừng bừng, tự nhiên không muốn đem linh bảo chắp tay dâng cho người khác.

Vì vậy, sau khi bốn người nhìn nhau một cái, liền đồng thời ra tay, tấn công những người còn lại!

Đối với họ, muốn đoạt được linh bảo, chỉ có cách này.

Một khi bốn người liên hợp, sẽ trở thành một thế lực không thể xem thường trong trận chiến, như vậy, họ thà rằng sau đó bốn người tranh đoạt linh bảo còn hơn là để mấy chục người cùng tranh giành!

Dù sao bốn người tranh đoạt, mỗi người có một phần tư cơ hội, nhưng nếu mấy chục người tranh đoạt, cơ hội sẽ nhỏ đi rất nhiều!

"Đại ca, chúng ta không cần tranh sao?" Ở góc đông nam Bất Chu Sơn, Chúc Dung trong Thập Nhị Tổ Vu đi đến trước mặt Đế Giang, mở miệng hỏi.

Lắc đầu, Đế Giang đáp: "Không cần, linh bảo có tốt đến mấy chúng ta cũng không dùng được, cho nên không đáng tốn sức tranh

đoạt, chúng ta chỉ cần xem kịch là được rồi!" Gật đầu, Chúc Dung tỏ vẻ đã hiểu!

Thập Nhị Tổ Vu bản thân không có linh hồn, tự nhiên không thể tế luyện linh bảo, càng không thể sử dụng.

Nhưng đối với họ điều đó cũng không sao, dù sao sức mạnh nhục thân của họ cũng không yếu hơn bất kỳ Tiên Thiên Linh Bảo nào.

Có linh bảo đối với họ ngược lại còn là gánh nặng, cho nên hiện tại như vậy cũng đã mãn nguyện!

Lặng lẽ quan sát mọi người tranh đoạt linh bảo, Thập Nhị Tổ Vu một bên âm thầm ghi nhớ thực lực của mọi người, một bên mưu tính xem ai có thể trở thành bằng hữu, ai sẽ biến thành địch nhân!

"Tru Tiên Kiếm, xuất!" Ánh mắt lạnh lùng liếc qua Hà Đồ Lạc Thư trước mắt, Nguyên Thủy tế Tru Tiên Kiếm ra.

Kiếm quang lóe lên, Tru Tiên Kiếm hóa thành một đạo lưu quang chém thẳng về phía Hà Đồ Lạc Thư!

Hà Đồ Lạc Thư tuy đẳng cấp không thấp, nhưng Tru Tiên Kiếm cũng vậy, ba món bảo vật gặp nhau, tức thì quấn lấy nhau, va chạm không ngừng!

Không để ý đến cuộc đấu giữa Tru Tiên Kiếm và Hà Đồ Lạc Thư, thân hình Nguyên Thủy lại lần nữa vọt lên, hướng về phía Hồng Mông Lượng Thiên Xích chộp tới.

Nhưng chưa đợi Nguyên Thủy chộp được Hồng Mông Lượng Thiên Xích, một tiếng chuông trầm đục đột nhiên vang lên, đánh bay hắn ra xa trăm mét!

"Đông Hoàng… Thái Nhất!" Nguyên Thủy ổn định thân hình, trong mắt lóe lên một tia hung quang!

Chỉ có Hỗn Độn Chung trong tay Đông Hoàng Thái Nhất mới có năng lực bóp méo thời không, phá vỡ không gian, đột ngột xuất hiện trước mặt đánh bay hắn.

Cho nên, Nguyên Thủy căn bản không cần nhìn thấy thân ảnh của Đông Hoàng Thái Nhất cũng có thể đoán ra kẻ đánh lén là ai!

"Ha ha ha, Thiên Tôn có công phu luyện thể thật cường hoành.

Nhưng linh bảo này bản hoàng đã định trước, Thiên Tôn mời về cho!" Một giọng nói đầy uy quyền và bá khí truyền đến, ngay sau đó, Đông Hoàng Thái Nhất xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy!

Chỉ thấy Đông Hoàng Thái Nhất một đầu tóc dài màu huyền hoàng buông xõa tới eo, đầu đội Hồng Mông Thiên Địa Miện, giữa trán có thiên đạo hoàng văn, thân mặc Hồng Mông Nhật Nguyệt Tinh Thần Bào.

Y đứng ở đó liền cho người ta một cảm giác kính sợ, ngưỡng vọng!

Có thể nói, Đông Hoàng Thái Nhất lúc này, dù so với Long Hoàng Ngạo Thiên cũng không hề thua kém chút nào!

Hai người đều là kẻ nắm giữ hoàng đạo pháp tắc, tự nhiên trên người mang nhiều điểm tương đồng, chỉ riêng phần bá khí đã giống nhau như đúc.

Đông Hoàng Thái Nhất là người cao ngạo quyết đoán, lời nói và cách hành xử mang theo sự thâm sâu khó lường và bá khí không cho phép nghi ngờ.

Trong Yêu tộc, y là vị chúa tể bất thế mà chúng yêu tộc sinh linh kính sợ nhất.

Nhưng khí thế của Đông Hoàng Thái Nhất dù mạnh đến đâu cũng không thể so sánh với Nguyên Thủy!

Khí thế toàn thân bùng nổ, thân hình Nguyên Thủy lóe lên, lập tức Ngọc Thanh Liên Hoa Quan, Kim Ti Ngọc Lũ Nghê Thường Bào, Cửu Tiêu Vân Long Thất Thải Ngoa xuất hiện trên người Nguyên Thủy.

Trong nháy mắt, Nguyên Thủy trở nên cao quý hơn Đông Hoàng Thái Nhất.

Đặc biệt là khi thiên địa pháp tắc gia trì trên người Nguyên Thủy, ngay lập tức, đối mặt với Nguyên Thủy, Đông Hoàng Thái Nhất cảm giác như gặp phải Đạo tổ Hồng Quân, trong lòng dấy lên cảm giác run sợ!

Nhìn Đông Hoàng Thái Nhất đang cầm Hỗn Độn Chung trước mắt với ánh mắt khinh miệt, Nguyên Thủy trầm giọng nói: "Là Đông Hoàng của Yêu tộc mà lại hành sự lén lút, kẻ không ra gì như vậy, đáng bị giết!" Nói rồi, Nguyên Thủy lật tay, Tạo Hóa Trượng xuất hiện trong tay!

Tạo Hóa Trượng là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, kể từ khi Nguyên Thủy luyện hóa xong, chưa từng sử dụng.

Hôm nay Đông Hoàng Thái Nhất đánh lén Nguyên Thủy, thực sự khiến Nguyên Thủy tức giận trong lòng.

Lập tức, Nguyên Thủy cũng không khách khí, giơ tay liền đánh về phía Đông Hoàng Thái Nhất!

"Hừ, trò mèo!" Đối mặt với công kích của Nguyên Thủy, Đông Hoàng Thái Nhất bĩu môi, vẻ mặt khinh thường!

Phải biết rằng, Hỗn Độn Chung là Tiên Thiên Chí Bảo, huyền diệu vô hạn, tạo hóa vô cùng, đồng thời có thể giam cầm thời gian, trấn áp không gian, phản lại mọi đòn tấn công của bảo vật thần binh và tất cả thương tổn từ thần thông pháp thuật, công thủ hợp nhất, đội trên đầu là tiên thiên bất bại.

Nguyên Thủy cứ thế trực tiếp tấn công, chẳng phải là tự tìm cái chết sao?

Nhưng Đông Hoàng Thái Nhất không biết, Hỗn Độn Chung tuy uy lực vô cùng, nhưng phải luyện hóa hoàn toàn mới có thể phát huy hết toàn bộ uy lực.

Y hiện giờ mới chỉ bước vào cảnh giới Đại La đỉnh phong, làm sao có thể phát huy toàn bộ uy lực của Hỗn Độn Chung?

Cũng chính vì điểm này, Nguyên Thủy mới tế ra Tạo Hóa Trượng tấn công.

Bằng không, nếu Hỗn Độn Chung thật sự bị Đông Hoàng Thái Nhất luyện hóa hoàn toàn, Nguyên Thủy tự nhiên cũng sẽ tránh né phong mang, không cận chiến với y!

"Bành!" Tạo Hóa Trượng đánh trúng Hỗn Độn Chung, lập tức, Hỗn Độn Chung kịch liệt rung chuyển mấy cái, phảng phất như không chịu nổi công kích của Nguyên Thủy!

Thấy cảnh này, Đông Hoàng Thái Nhất kinh hãi, lập tức vội vàng đánh hai đạo pháp lực vào trong Hỗn Độn Chung, ổn định lại chiếc chuông đang rung lắc không ngừng!

"Đông Hoàng đường đường mà chỉ có chút bản lĩnh này?

Nếu vậy thì, chết đi!" Lạnh lùng hừ một tiếng, lực đạo trong tay Nguyên Thủy lại tăng thêm mấy phần, theo đó Đông Hoàng Thái Nhất cũng phun ra mấy ngụm tiên huyết.

Dù sao sự lĩnh ngộ pháp tắc của Nguyên Thủy cao hơn Đông Hoàng Thái Nhất quá nhiều, đừng nhìn hai người hiện tại cảnh giới tương đồng, nhưng nếu thật sự giao đấu, thêm hai Đông Hoàng Thái Nhất nữa cũng không thể đối kháng với Nguyên Thủy!

Liếc nhìn thân hình lảo đảo của Đông Hoàng Thái Nhất, Nguyên

Thủy không có chút thương hại nào.

Đã dám đánh lén, thì phải trả giá cho việc đánh lén!

Nhưng chưa đợi đòn tấn công tiếp theo của Nguyên Thủy giáng xuống, Đông Vương Công và Côn Bằng đã xông lên.

Mục tiêu của hai người rất rõ ràng, chính là Hồng Mông Lượng Thiên Xích đang lơ lửng giữa không trung!

Nhưng Nguyên Thủy có để hai người được như ý không?

Lập tức, Nguyên Thủy hai tay bắt quyết, từng đạo âm thanh tuyệt mỹ từ miệng Nguyên Thủy truyền ra.

Nghe thấy âm thanh này, thân hình của Đông Vương Công và Côn Bằng rõ ràng khựng lại, phảng phất như bị định thân, tiếp đó hư không nứt ra, một linh bảo màu vàng sẫm giống như cái đấu vàng xuất hiện, hút cả hai người Đông Vương Công và Côn Bằng vào trong!

Chương 48

Linh bảo hình cái đấu vàng không phải vật gì khác, chính là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Nguyên Kim Đấu!

Hỗn Nguyên Kim Đấu bên trong ẩn chứa tam tài, bao hàm huyền diệu, nhân quả không biết, kiếp số không hiện, thần thông không rõ.

Phàm là người bị Hỗn Nguyên Kim Đấu hút vào, tất nhiên trong thời gian ngắn không thể thoát ra.

Nếu cường hành đột phá, cuối cùng chỉ bị gọt đi tam hoa trên đỉnh đầu, tiêu mất ngũ khí trong lồng ngực, ức vạn vạn năm đạo quả mất trong một sớm.

Linh bảo tuy tốt, nhưng đối với họ, tự nhiên đạo quả quan trọng hơn một chút.

Vì vậy, trong tình huống biết không thể làm gì, Đông Vương Công và Côn Bằng chọn cách âm thầm tìm tòi, từng chút một tìm cách thoát khỏi Hỗn Nguyên Kim Đấu!

"Pháp bảo thật lợi hại, không ngờ Nguyên Thủy đạo hữu lại có thể dễ dàng thu Đông Vương Công và Côn Bằng như vậy, thật lợi hại!" Nhìn nhất cử nhất động của Nguyên Thủy, Hồng Vân không nhịn được tán thưởng.

"Linh bảo đó tên là Hỗn Nguyên Kim Đấu, là kim đấu đầu tiên từ khi khai thiên, đẳng cấp phi phàm, uy lực càng vô cùng.

Nguyên Thủy đạo hữu có thể đoạt được linh bảo như vậy, cơ duyên quả thật sâu dày!" Nghe Hồng Vân nói, Trấn Nguyên Tử phụ họa.

Là một đại năng tiên thiên, trong huyết mạch truyền thừa của Trấn

Nguyên Tử có ghi chép về Hỗn Nguyên Kim Đấu, cho nên Trấn Nguyên Tử có thể nói ra tên của Hỗn Nguyên Kim Đấu ngay lập tức.

Hai người lại thảo luận một chút về tình hình trong trận, sau đó tiếp tục quan chiến!

Lúc này, đại chiến dần dần đi vào hồi kết.

Nguyên Thủy sau khi cứng rắn chống đỡ một phen tiến công của Đông Hoàng Thái Nhất, liền áp đảo Đông Hoàng Thái Nhất.

Thấy cảnh này, Nữ Oa và Phục Hy đều không ra tay giúp đỡ!

Không phải là không ra tay, mà là không thể ra tay.

Năm đó khi Nữ Oa và Phục Hy hóa hình, Nguyên Thủy đã có ơn với họ, nay Nữ Oa và Phục Hy há có thể lấy oán báo ân?

Ngoài ra, Nữ Oa đối với Nguyên Thủy có hảo cảm, tự nhiên sẽ không giúp Đông Hoàng Thái Nhất vây công Nguyên Thủy!

Trong số những người còn lại, Lão Tử đối chiến với Đế Tuấn, cũng ở trong trạng thái áp đảo.

Thông Thiên đối chiến với Nhiên Đăng, cũng là áp đảo.

Cuối cùng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người liên thủ công kích Minh Hà, so với trạng thái áp đảo trước đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại bị áp đảo ngược!

Không còn cách nào khác, Minh Hà trong tay có Nguyên Đồ và A Tỳ hai đại sát lục chí bảo làm vũ khí, lại có Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên hộ thân.

Ngược lại, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hai người trong tay đều không có gì, cứ thế tay không đối chiến với Minh Hà, có thể đánh thắng Minh Hà mới là lạ!

Một quyền đánh bay Đông Hoàng Thái Nhất, Nguyên Thủy tay

phải nhẹ nhàng vươn ra, liền chộp Hồng Mông Lượng Thiên Xích vào tay.

Tiếp đó, quang mang lóe lên, Hồng Mông Lượng Thiên Xích biến mất không thấy đâu!

Một trận đại chiến, cuối cùng kết thúc với thắng lợi của Tam Thanh.

Nhìn Hồng Mông Lượng Thiên Xích biến mất, Đông Hoàng Thái Nhất không cam lòng, nhưng cũng không thể làm gì, cuối cùng để lại một câu nói cay độc, Đông Hoàng Thái Nhất cùng Đế Tuấn, Nữ Oa và Phục Hy rời khỏi Bất Chu Sơn!

Những người còn lại, sau khi biết Hồng Mông Lượng Thiên Xích đã bị Nguyên Thủy đoạt được, đều than một tiếng, rồi cũng lần lượt rời khỏi Bất Chu Sơn!

"Ong!" Hỗn Nguyên Kim Đấu rung chuyển mấy cái trên không trung, Đông Vương Công và Côn Bằng cũng bị thả ra!

Hai người chỉnh lại y phục, rồi lập tức rời đi!

"Ha ha ha, Thiên Tôn trận này thắng thật đẹp, thật khiến huynh muội chúng ta được mở rộng tầm mắt.

Như vậy ta xin cáo từ trước, khi nào có thời gian, Thiên Tôn nhất định phải đến Bàn Cổ Điện của chúng ta làm khách, mong Thiên Tôn ghi nhớ!" Trước mặt Nguyên Thủy, Đế Giang trong Thập Nhị Tổ Vu cười lớn nói!

Sau khi quan sát trận chiến nửa ngày, người duy nhất mà Thập Nhị Tổ Vu cho rằng có thể làm bằng hữu, chỉ có một mình Nguyên Thủy, cho nên mới tiến lên chào hỏi một tiếng, bằng không với tính cách cao ngạo của Thập Nhị Tổ Vu, há lại để ý đến người khác?

"Yên tâm, đợi mọi chuyện kết thúc, bản tọa tự sẽ đến!" Nguyên

Thủy mỉm cười đáp lại.

"Cáo từ!" Các đại năng rời đi, Tam Thanh cũng chuẩn bị quay về Côn Luân Sơn.

Nhưng ngay khi ba người chuẩn bị rời đi, đột nhiên, một cảm giác tim đập nhanh dâng lên trong lòng ba người!

Nhìn nhau một cái, Thông Thiên mở lời: "Hai vị huynh trưởng có cảm nhận được không?" "!" Lão Tử và Nguyên Thủy gật đầu đáp lại!

Chắc hẳn có linh bảo liên quan đến ba người sắp xuất thế, bằng không trong lòng sẽ không xuất hiện cảm giác rung động.

Tiếp đó, ba người rời khỏi nơi đây, bắt đầu tìm kiếm linh bảo theo sự chỉ dẫn trong lòng!

Đi khoảng một nén hương, ba người đến một vùng đất trũng.

Chỉ thấy ở trung tâm nơi này, có một đóa sen xanh mười hai phẩm đang lơ lửng, xung quanh đóa sen là vô tận tạo hóa chi khí.

Vừa bước vào đây, Nguyên Thủy và hai người còn lại liền cảm nhận được sự bất phàm của đóa sen xanh.

Khi ba người đến gần đóa sen, tất cả đều nhận ra thân phận của nó!

Hỗn Độn sơ khai, sinh linh vạn vật đều không có, trời đất liền một khối, trong đó thai nghén một cây Sáng Thế Thanh Liên.

Cây sen có năm phiến lá, nở hai mươi bốn cánh hoa, giữa tâm sen kết thành năm hạt sen.

Sau này do đại kiếp khai thiên, Sáng Thế Thanh Liên bị hủy, hóa thành vô số linh bảo, năm hạt sen thì phân biệt hóa thành năm đóa sen mười hai phẩm.

Trong đó bốn đóa sen mười hai phẩm chưa thai nghén thành thục,

đều là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng có một hạt đã thai nghén hoàn toàn, hóa thành Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên, là Tiên Thiên Chí Bảo!

Hiện tại, đóa sen đang nở rộ trên đỉnh Bất Chu Sơn chính là Tạo Hóa Thanh Liên đã thành thục trong số năm đóa sen mười hai phẩm trong truyền thuyết!

Tạo Hóa Thanh Liên xuất hiện trước mặt ba người Nguyên Thủy, cả ba đều vui mừng khôn xiết.

Nhưng rất nhanh, nụ cười trên mặt ba người lại tắt ngấm!

Sen xanh chỉ có một đóa, nhưng lại có ba người, phải phân chia như thế nào đây?

Nhìn Lão Tử và Nguyên Thủy, Thông Thiên lên tiếng trước: "Hai vị huynh trưởng, tam đệ tính tình lỗ mãng, thích xung động.

Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên tuy tốt, nhưng lại là chí bảo phòng ngự, không thích hợp với ta, cho nên, xin nhường lại cho hai vị ca ca!" "Tam đệ,…" Nghe Thông Thiên nói, Lão Tử vội kinh hô một tiếng!

Phải biết rằng, Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên là Tiên Thiên Chí Bảo, Thông Thiên có thể nói bỏ là bỏ, phải cần nghị lực mạnh mẽ đến đâu mới có thể nhịn được sự cám dỗ của Tiên Thiên Chí Bảo?

Trong lòng thầm nghĩ, ánh mắt Lão Tử lóe lên một tia kiên định!

"Nhị đệ, vi huynh thích vô vi, bình thường ít khi ra ngoài Hồng Hoang.

Ngươi du lịch Hồng Hoang thời gian dài nhất, tất nhiên sẽ đắc tội không ít đại năng, cho nên, Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên cứ để lại cho ngươi phòng thân đi!" Vừa nói, Lão Tử vừa lùi lại một bước, tỏ ý muốn nhường Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên cho

Nguyên Thủy!

Ánh mắt Nguyên Thủy lóe lên một tia cảm động.

Nói thật, đến tận giây phút này, Nguyên Thủy mới cảm nhận sâu sắc được tình nghĩa huynh đệ!

Chương 49

Tiên Thiên Chí Bảo cố nhiên quý giá, nhưng dù quý giá đến đâu, cũng không thể sánh bằng tình cảm của Tam Thanh.

Cho nên, sau khi suy nghĩ một hồi, Nguyên Thủy khẽ phất tay, tức thì Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa bay lên không trung.

Tiếp đó, Nguyên Thủy ngưng tụ toàn thân pháp lực, tế ra bản mệnh pháp bảo Thời Không Luân Bàn trong cơ thể!

Sau khi tế ra Thời Không Luân Bàn, Nguyên Thủy dựa vào sức mạnh thời gian và sức mạnh không gian bên trong Thời Không Luân Bàn để hủy diệt Tạo Hóa Thanh Liên.

Chỉ trong vài hơi thở, Tạo Hóa Thanh Liên vỡ nát.

Quang mang lóe lên, Tạo Hóa Thanh Liên vỡ vụn hóa thành ba vật phẩm, chính là hoa sen đỏ, ngó sen trắng, và lá sen xanh! (Vì nguyên nhân quy tắc, nên Nguyên Thủy mới có thể dễ dàng phá vỡ Tạo Hóa Thanh Liên, bình thường Tạo Hóa Thanh Liên không thể bị phá.

Đây là một trường hợp đặc biệt, mong mọi người đừng quá xét nét!) Thấy ba vật phẩm xuất hiện, sắc mặt Nguyên Thủy vui mừng, lập tức cong ngón tay bắn ra ba đạo pháp lực, bắn vào hoa sen đỏ, ngó sen trắng, và lá sen xanh.

Rất nhanh, ba vật phẩm lại biến hóa, biến thành ba món cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lần lượt là Thái Ất Phất Trần, Tam Bảo Ngọc Như Ý, và Thanh Bình Kiếm!

“Nhị đệ, đây là ý gì?” Lão Tử kinh ngạc nhìn nhất cử nhất động của Nguyên Thủy, trong lòng đầy nghi hoặc!

“Chỉ là một món Tiên Thiên Chí Bảo, làm sao sánh được với tình

cảm huynh đệ của chúng ta.

Sau này huynh đệ chúng ta nhất định sẽ khai tông lập giáo, trở thành ba giáo phái lớn của Hồng Hoang.

Ba món linh bảo này, chính là tượng trưng cho Thái, Ngọc, Thượng tam thanh chúng ta cùng một nguồn gốc.

Khi đó, ta hy vọng đại huynh và tam đệ có thể mãi mãi ghi nhớ một câu nói của ta: Hồng hoa bạch ngẫu thanh hà diệp, Tam giáo vốn dĩ chung một nhà.

Như vậy, Tam Bảo Ngọc Như Ý ta xin nhận trước!" Nói xong, Nguyên Thủy thu lấy Tam Bảo Ngọc Như Ý trong số ba món cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Sững sờ vài giây, Lão Tử và Thông Thiên đều phản ứng lại.

Lão Tử cười nói: "Không tệ, không tệ.

Hồng hoa bạch ngẫu thanh hà diệp, Tam giáo vốn dĩ chung một nhà.

Sau này ba món linh bảo này chính là tượng trưng cho việc chúng ta khai tông lập giáo cùng một nguồn gốc.

Tam đệ, Thái Ất Phất Trần vi huynh xin nhận!" "Tốt!" Thông Thiên cũng mỉm cười, tiếp đó thu lấy Thanh Bình Kiếm, đồng ý với lời nói của Lão Tử và Nguyên Thủy!

Thu lấy linh bảo, ba người cũng không tiếp tục ở lại Bất Chu Sơn, hóa thành ba đạo hồng quang, bay thẳng về Côn Luân Sơn!

Về phần đồ đệ của Nguyên Thủy là Quảng Thành Tử và tọa kỵ Tứ Bất Tượng, thì đã sớm trở về Tam Tiên Đảo.

Tam Tiên Đảo không thể không có người trông coi, cho nên ngay khi đại chiến vừa kết thúc, Nguyên Thủy đã dặn dò Quảng Thành Tử

mang Tứ Bất Tượng rời đi. … Lãnh địa Yêu tộc, Yêu Hoàng Điện!

“Đáng ghét, thật đáng ghét, Tam Thanh đáng chết, đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn, càng đáng chết!” Gầm lên một tiếng, Thái Nhất một cước đá nát chiếc bàn bạch ngọc trước mặt.

Lúc này y đang vô cùng tức giận!

Khó khăn lắm mới có cơ hội đoạt được Công Đức Chí Bảo, nhưng lại vì Tam Thanh mà linh bảo bị đoạt mất, điều này khiến Thái Nhất cao ngạo làm sao nuốt trôi cục tức này?

“Thôi đi hiền đệ, thực lực của Tam Thanh rất mạnh, Nguyên Thủy càng không dễ chọc vào, cho nên, bỏ đi!” Bên cạnh Thái Nhất, Đế Tuấn nhẹ giọng khuyên nhủ!

Ngẩng đầu lên, trong mắt hung quang tứ phía, Thái Nhất nói: “Bỏ đi?

Huynh trưởng, chẳng lẽ huynh sợ Tam Thanh?

Sợ Nguyên Thủy?

Ta nói cho huynh biết, ta không sợ!

Đừng lo, đợi ta dưỡng thương xong, liền đi tìm bọn chúng tính sổ, ta sẽ cho bọn chúng biết, dám chọc vào Đông Hoàng Thái Nhất ta, thì phải trả giá bằng máu!” “Hiền đệ vạn lần không được!

Hiện tại chính là thời kỳ phát triển tốc độ cao của Yêu tộc chúng ta, tuyệt đối không thể gây thêm chuyện.

Nếu hiền đệ thật sự muốn tìm Tam Thanh gây phiền phức, chi bằng đợi sau một ngàn năm, đợi thế lực Yêu tộc phát triển đến một mức độ nhất định, khi đó ta sẽ dẫn theo hai đại yêu thánh, thập đại yêu vương, tứ đại hung thú, ức vạn yêu binh đến, như vậy chẳng phải có thể dễ dàng tiêu diệt bọn chúng sao!” “Được, cứ theo lời huynh

trưởng!" Nghe lời của Đế Tuấn, Thái Nhất mừng rỡ, liền đáp một tiếng, tỏ vẻ tán thành!

Theo sự kiện đoạt bảo ở Bất Chu Sơn trôi qua, Đế Tuấn và Thái Nhất đều bị kích thích nghiêm trọng, đặc biệt là Thái Nhất, càng đến mức kinh thiên động địa.

Đối với Thái Nhất mà nói, có thù tất báo mới là hoàng giả, mới là hoàng đạo, nếu không thể báo thù, con đường tu luyện tất sẽ bị trở ngại, khi đó y muốn tiến giai sẽ khó khăn vô cùng.

Cũng chính vì thế, Thái Nhất nhất định phải tìm Tam Thanh báo thù, càng phải tìm Nguyên Thủy báo thù!

Cũng chính vì lòng căm hận này, đã khiến Thái Nhất chỉ trong vòng một ngàn năm ngắn ngủi, đã ổn định được cảnh giới, đồng thời hàng phục được Thập Đại Ma Thú của Hồng Hoang thế giới!

Thập Đại Ma Thú lần lượt là: Thiên Ma Thú, do một luồng thanh khí khi Bàn Cổ khai thiên hóa thành, mọc tám cánh, là vật bất tường!

Địa Ma Thú, do một luồng trọc khí khi Bàn Cổ khai thiên hóa thành, khí thế trầm trọng, phòng ngự kinh người!

Kiệt Ma Thú, do nguyên linh ma thần phụ vào hình sói khi Bàn Cổ khai thiên, ở núi chí âm, thích ăn sinh linh!

Ám Ma Thú, do bóng tối khi Bàn Cổ khai thiên hóa thành, thực lực cường hoành!

Viêm Ma Thú, do địa viêm khi Bàn Cổ khai thiên tích địa hóa thành, thường ở cực nam Viêm Cốc!

Sân Ma Thú, do linh hồn người chết oan tụ tập oán hận mà tạo thành, thân thể đặc thù, không thể tự khống chế!

Phong Ma Thú, do cuồng phong khi Bàn Cổ khai thiên hóa thành,

lên trời xuống đất, tung hoành tam giới!

Băng Ma Thú, do nguyên tố nước khi Bàn Cổ khai thiên hóa thành, sinh ra ở nơi cực bắc mà ánh mặt trời không chiếu tới!

Chiến Ma Thú, do tàn niệm ma thần hóa thành, vừa xuất thế đã có sức mạnh to lớn, nhưng lại bị sức mạnh trói buộc mà cuồng bạo, kiêu ngạo!

Lượng Ma Thú, do nguyên linh ngoài ác niệm của ma thần hóa thành, không thích chiến tranh vô nghĩa!

Thập Đại Ma Thú tuy danh tiếng ở Hồng Hoang không lớn, nhưng thực lực đều vô cùng khủng bố.

Nếu không phải trong cơ thể Thái Nhất có truyền thừa ghi lại việc này, e rằng Thái Nhất cũng không thể tìm đủ bọn chúng!

Nhưng có bọn chúng, thực lực tổng thể của Yêu tộc đã tăng lên không ít!

Cứ như vậy, một ngàn năm đã trôi qua!

Sau một ngàn năm, Thái Nhất lập tức tìm Đế Tuấn.

Không vì gì khác, chỉ vì tập kết đại quân Yêu tộc tiến công Côn Luân Sơn!

Tính cách của Thái Nhất là thù dai, cho nên, bất kể thế nào, mối thù này Thái Nhất sẽ không quên.

Nay thực lực Yêu tộc đã đủ mạnh, y cũng đã dưỡng thương xong, củng cố cảnh giới, đã đến lúc đi tìm Tam Thanh gây phiền phức rồi!

Biết ý của Thái Nhất, Đế Tuấn bất đắc dĩ lắc đầu, cuối cùng đành phải hạ lệnh tập kết đại quân!

Chương 50

Vốn tưởng rằng một ngàn năm sẽ khiến y quên đi thù hận, từ đó nỗ lực tu luyện, nhưng rõ ràng Đế Tuấn đã nghĩ nhiều, Thái Nhất quả thực đã biến thù hận thành động lực tu luyện, một kẻ điên cuồng như vậy, thử hỏi Đế Tuấn làm sao khuyên được?

Không còn cách nào khác, cuối cùng Đế Tuấn chỉ có thể đồng ý!

Dù sao Thái Nhất cũng là hoàng giả của Yêu tộc, lại là đệ đệ của mình.

Đã Thái Nhất tâm ý đã quyết, làm huynh trưởng, e rằng chỉ có thể hết lòng ủng hộ!

Cùng lúc đó, khi Đế Tuấn và Thái Nhất đang điều binh, ở một phía khác là Côn Luân Sơn! … "Đạo thường vô vi, mà không gì không làm.

Hầu vương nếu có thể giữ được nó, vạn vật sẽ tự hóa.

Hóa mà muốn tác, ta sẽ trấn nó bằng cái mộc mạc vô danh.

Cái mộc mạc vô danh, thì cũng sẽ không có dục.

Không dục mà tĩnh, thiên hạ sẽ tự định.

Thượng đức không kể đức, nên có đức.

Hạ đức không mất đức, nên không đức.

Thượng đức vô vi mà không có gì để làm.

Hạ đức vô vi mà có gì để làm.

Thượng nhân làm mà không có gì để làm.

Thượng nghĩa làm mà có gì để làm.

Thượng lễ làm mà không ai ứng, thì xắn tay áo mà ném đi.

Xưa kia những thứ được một là: Trời được một mà trong.

Đất được một mà yên.

Thần được một mà linh.

Hang được một mà đầy.

Vạn vật được một mà sinh.

Hầu vương được một mà làm khuôn mẫu cho thiên hạ.

Đó là kết quả của nó.

Trời không trong sẽ sợ nứt.

Đất không yên sẽ sợ sụp.

Thần không linh sẽ sợ nghỉ.

Hang không đầy sẽ sợ cạn.

Vạn vật không sinh sẽ sợ diệt." Cùng với cuộc luận đạo của Lão Tử, Nguyên Thủy và Thông Thiên, trong phút chốc, trên Côn Luân Sơn vô số cảnh tượng diễn hóa ra.

Cảnh tượng bốn mùa thế gian, xuân sang ban phát ân đức, vạn vật sinh sôi rực rỡ, quả thật đẹp không sao tả xiết.

Thánh cảnh Đạo gia, tiên phong hiểm trở, hùng vĩ nguy nga.

Tóm lại, Côn Luân Sơn trong cuộc luận đạo của ba người, không ngừng biến hóa, cho đến khi Nguyên Thủy đột nhiên mở mắt, tiếng luận đạo của ba người mới dừng lại!

"Nhị ca, sao vậy?" Thông Thiên nhìn Nguyên Thủy với vẻ khó hiểu!

Không trả lời câu hỏi của Thông Thiên, Nguyên Thủy khẽ bấm ngón tay, một lúc sau, một nụ cười lạnh hiện trên khóe miệng Nguyên Thủy!

“Chỉ là một đám kiến hôi mà cũng dám đến Côn Luân Sơn của ta gây phiền phức, được lắm, ta sẽ đợi!” Nguyên Thủy lẩm bẩm.

Nghe lời lẩm bẩm của Nguyên Thủy, Lão Tử và Thông Thiên cũng lần lượt bấm ngón tay.

Rất nhanh, hai người liền tính ra được chuyện Đế Tuấn và Thái Nhất sắp dẫn Yêu tộc tấn công Côn Luân Sơn báo thù!

“Hai tên súc sinh lông vũ, cũng dám đối kháng với Bàn Cổ chính tông chúng ta, không biết tự lượng sức mình, thật không biết tự lượng sức mình!” Sắc mặt Thông Thiên đỏ bừng, vô cùng tức giận trước hành động sắp tới của Đế Tuấn và Thái Nhất!

Lần trước ở Bất Chu Sơn, họ đã nương tay rồi, nhưng ai ngờ Đế Tuấn và Thái Nhất lại không biết điều như vậy.

Nhưng y cũng không sợ, đợi bọn chúng đến, Thông Thiên sẽ đích thân cho bọn chúng một bài học, để bọn chúng biết hai chữ hối hận viết thế nào!

Về phần hiện tại, Thông Thiên cũng không vội, cái gì đến sẽ đến, cũng không cần chuẩn bị.

Điều duy nhất cần chuẩn bị, là lau sạch Thanh Bình Kiếm, như vậy có thể khiến Thanh Bình Kiếm lúc đó sắc bén hơn một chút!

Nhìn vẻ giận dữ trên mặt Thông Thiên, Lão Tử nhíu mày, sau đó mở lời: “Tam đệ, lệ khí của đệ quá nặng, cần phải thu liễm lại.

Cuộc luận đạo ngàn năm này, đối với đệ có sự giúp đỡ không nhỏ, hãy nhớ vạn sự không được quá mức, đặc biệt là lệ khí của đệ, càng phải mài giũa cho tốt, hiểu chưa?” “Vâng, đại huynh!” Thông Thiên đáp một tiếng, tỏ vẻ đã hiểu!

Quả thực, luận đạo ngàn năm đối với y có sự giúp đỡ rất lớn, không chỉ giúp nâng cao tu vi, ổn định cảnh giới, mà còn giúp tâm tính

được mài giũa.

Nếu không phải đột nhiên xuất hiện chuyện của Đế Tuấn và Thái Nhất, e rằng tính cách của Thông Thiên sẽ còn tốt hơn rất nhiều!

"Nhưng đại huynh, chẳng lẽ chúng ta cứ để cho tiểu nhi Đế Tuấn và Thái Nhất tùy ý chà đạp uy nghiêm của Bàn Cổ chính tông chúng ta sao?" Ánh mắt ngưng lại, Thông Thiên lại hỏi.

Thu liễm lệ khí không có vấn đề gì, nhưng không có nghĩa là Thông Thiên phải nhẫn nhịn chịu đựng sự sỉ nhục của người khác.

Nay Đế Tuấn và Thái Nhất chuẩn bị dẫn Yêu tộc tấn công Côn Luân Sơn, quả thực không coi Tam Thanh ra gì.

Nếu Thông Thiên có thể nhẫn nhịn được, thì y đã không phải là Thông Thiên!

"Hừ, nếu chúng muốn đến, thì cứ đến.

Chỉ sợ chúng không thể an toàn rời khỏi Côn Luân Sơn!" Nhìn Thông Thiên, Lão Tử đáp lại.

Là người đứng đầu Tam Thanh, Lão Tử há lại không có tính khí?

Bình thường Lão Tử chỉ ít khi nổi giận mà thôi, nhưng lần này, Đế Tuấn và Thái Nhất quả thực đã chọc giận Lão Tử!

Nếu Tam Thanh không thể giải quyết hoàn hảo cuộc tấn công lần này của Đế Tuấn và Thái Nhất, e rằng từ nay về sau, Tam Thanh sẽ trở thành trò cười trong Hồng Hoang.

Cũng chính vì thế, Lão Tử không thể không chuẩn bị đại khai sát giới một phen, phải cho chúng sinh biết rằng, Tam Thanh là tồn tại đỉnh tiêm của Hồng Hoang, kẻ nào dám khiêu khích, tất phải trả giá bằng máu!

"Tốt, thấy đại huynh và tam đệ đã quyết tâm, vậy ba người chúng

ta chuẩn bị một phen?" Trong mắt tinh quang lóe lên, Nguyên Thủy mỉm cười nói.

"Thiện!" "Thiện!" Đối với lời nói của Nguyên Thủy, Lão Tử và Thông Thiên đều hiểu ý, lập tức rời khỏi chỗ cũ, đi chuẩn bị "đại lễ" cho Yêu tộc!

Chương 51

Về phần Nguyên Thủy, sau khi Lão Tử và Thông Thiên rời đi, y cũng chuẩn bị một phen!

Vì thời gian quá gấp, Nguyên Thủy liền tiện tay luyện chế một món pháp bảo!

Bảo vật này tên là Tứ Tượng Tháp, là Tiên Thiên Linh Bảo, một khi thi triển lập tức phóng to ngàn trăm lần, công kích bình thường, nhưng ưu điểm lớn nhất là có thể quét ngang một vùng.

Nếu đợi Yêu tộc đến, khi đó Nguyên Thủy tế ra bảo vật này, e rằng tất sẽ khiến Yêu tộc tổn thất thảm trọng!

Hoa nở hai đóa, mỗi đóa một cành.

Không nói đến Tam Thanh đang cẩn thận chuẩn bị "đại lễ" cho Yêu tộc, ta hãy nói về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

Trước Yêu Hoàng Điện!

Lúc này Đế Tuấn và Thái Nhất đang điểm binh đếm tướng, chuẩn bị tiến công Côn Luân Sơn!

Bên cạnh hai người, là một trong Thập Đại Yêu Vương Bạch Trạch.

Bạch Trạch có phong thái tiên phong đạo cốt, tỏ ra khá nho nhã, tay cầm một chiếc quạt lông vũ, không nhanh không chậm phe phẩy, cũng không biết đang tính toán điều gì.

Vì đã quy thuận Yêu tộc, cho nên Bạch Trạch luôn quan tâm đến sự phát triển của Yêu tộc.

Cũng chính vì sự quan tâm của Bạch Trạch, mà hắn được Đế

Tuấn thưởng thức.

Trong Yêu tộc, có thể nói ngoài Đế Tuấn, Thiên Nhất và Yêu Thánh Phục Hy, thì danh tiếng của Bạch Trạch là lớn nhất!

Sau lưng Bạch Trạch, lần lượt đứng Anh Chiêu, Kế Mông và Phi Đản ba người!

Anh Chiêu tướng mạo hung ác, tay cầm một cây gậy, trên đó khắc đầy phù chú, thân mặc một bộ y phục da hổ, tỏ ra vẻ hung hãn.

Kế Mông tướng mạo khá uy vũ, tay cầm một cây xiên náo hải cương xoa, thân khoác một bộ lân giáp, cũng có vài phần bá khí!

So với hai người trước, Phi Đản thì kém sắc hơn nhiều, tướng mạo có vẻ hơi hèn mọn, hai chòm râu chuột, lại tăng thêm vài phần hài hước, tay đang nghịch một thanh bảo kiếm, ánh mắt có vẻ lạnh lùng!

Dù Phi Đản tướng mạo vô cùng xấu xí, nhưng không ai dám coi thường Phi Đản.

Dù sao thực lực của Phi Đản đã ở đó, những kẻ coi thường hắn đều đã thành vong hồn dưới kiếm của hắn!

Nhìn ức vạn vạn thành viên Yêu tộc tập kết trước mắt, Thái Nhất tiến lên một bước, lớn tiếng hô: "Nhị lang Yêu tộc, hôm nay bản hoàng sẽ dẫn các ngươi chinh chiến Hồng Hoang, trạm đầu tiên, chính là Côn Luân Sơn nơi Tam Thanh ở.

Tam Thanh khi người quá đáng, lại còn sỉ nhục Yêu tộc ta, đối với Yêu tộc ta thành kiến sâu sắc.

Là Đông Hoàng của Yêu tộc, bản hoàng há có thể nuốt trôi cục tức này, cho nên, hôm nay bản hoàng dẫn các ngươi xuất chiến, bản hoàng hỏi, có ai sợ hãi không?" "Yêu tộc tất thắng!" "Chiến!" "Chiến!" "Chiến!" Ba tiếng hô đồng thanh liên tiếp, khiến khí thế Yêu tộc tức thì ngưng tụ!

Vô biên yêu khí khủng bố ngưng tụ thành từng đám mây đen, hội tụ trên bầu trời lãnh địa Yêu tộc, khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh sợ, đảm hàn!

Thấy cảnh này, Thái Nhất mừng rỡ, tiếp đó lại nói: "Nếu đã như vậy, nhị lang, theo bản hoàng xuất chinh!" Cùng với tiếng nói của Thái Nhất hạ xuống, vô số thành viên Yêu tộc đều hóa thành bản thể.

Trong chốc lát, yêu khí trên không trung lại đậm đặc thêm ba phần, chúng yêu cuồn cuộn kéo thẳng đến Côn Luân Sơn!

Những người còn lại như Đế Tuấn, thì đi sát phía sau, giúp các thành viên Yêu tộc dẫn đường!

Dù sao lần này Yêu tộc phái ra nhân viên thực sự quá nhiều, nhiều đến nỗi các thành viên Yêu tộc vừa bay về phía Côn Luân Sơn, đã che khuất nửa bầu trời, khiến bầu trời vốn sáng sủa trong chốc lát trở nên u ám vô cùng! … Bất Chu Sơn, đạo trường của Nữ Oa và Phục Hy!

"Muội muội, lần này là lần đầu tiên Yêu tộc xuất chiến, tại sao lại cản ta?" Phục Hy nhìn Nữ Oa với vẻ oán trách.

"Huynh trưởng chẳng lẽ quên rồi sao?

Côn Luân Sơn là lãnh địa của Tam Thanh, lần này Yêu tộc tiến công không phải ai khác, chính là Tam Thanh.

Chúng ta tại sao phải vô duyên vô cớ dính vào vũng nước đục này, nếu thật sự chọc giận Tam Thanh, ca ca chắc chắn biết rõ hậu quả!" Đối mặt với Phục Hy, Nữ Oa thẳng thắn đáp lại!

Không phải Nữ Oa không cho Phục Hy tham gia, mà là không thể tham gia!

Thực lực của Nguyên Thủy mạnh đến đâu cũng không phải chưa từng thấy, ngay cả một đại năng mạnh mẽ như Thái Nhất trong tay Nguyên Thủy cũng không có năng lực chống cự, đi thì làm được gì?

Gửi mạng sao?

Bản thân Nữ Oa đã có hảo cảm sâu sắc với Nguyên Thủy, không muốn vô cớ làm mất lòng Nguyên Thủy, vì vậy, Nữ Oa mới không đồng ý cho Phục Hy tham chiến!

Nghe Nữ Oa giải thích, Phục Hy mới phản ứng lại, lập tức gật đầu liên tục, tỏ vẻ lời nói của Nữ Oa không phải không có lý!

Quả thực, đi rồi, cũng không thể có tác dụng then chốt, càng không thể xoay chuyển chiến cục, lại còn vì thế mà đắc tội với Tam Thanh, đắc tội với Nguyên Thủy.

Món mua bán không hời này, quả thực không thể làm, lập tức Phục Hy yên tâm, không còn vội vã đi giúp đỡ, an tâm ở lại động phủ tu luyện!

May mà lần này Nữ Oa lanh lợi, biết trước kéo y về động phủ Bất Chu Sơn, bằng không, e rằng trận đại chiến này thật không thể tránh khỏi, không tham gia cũng phải tham gia.

Ai bảo y là yêu thánh của Yêu tộc, không còn cách nào khác!

"Keng!" "Keng!" "Keng!"… Liên tiếp mấy tiếng chuông Hỗn Độn khủng bố vang lên, đó là Thái Nhất đang trợ uy cho Yêu tộc!

Cũng vì tiếng chuông Hỗn Độn, hư không ngưng kết lại, rồi lại như hồng thủy không thể ngăn cản quét ngang qua đại địa Hồng Hoang!

Phàm là người nghe thấy tiếng chuông, kẻ có tu vi cao thì linh hồn chấn động, kẻ có tu vi thấp thì mật lạnh muốn vỡ, đạo hạnh bị tổn thương.

Cảm nhận được sát ý trong tiếng chuông Hỗn Độn, các đại năng đều chuyển ánh mắt về phía Yêu tộc!

Ngũ Trang Quán!

“Trấn Nguyên đạo hữu, lần này Yêu tộc và Tam Thanh đại chiến, ai thắng ai thua?” Hồng Vân nhìn Trấn Nguyên Tử với ánh mắt có chút tò mò.

Yêu tộc đông đảo, Tam Thanh thực lực cường hoành, một cuộc đối đầu giữa số lượng và chất lượng, Hồng Vân cũng không biết kết quả trận chiến!

“Không biết, nhưng ta đoán, chắc là Tam Thanh sẽ thắng!” Lắc đầu, Trấn Nguyên Tử đáp.

Ngạc nhiên một tiếng, Hồng Vân lại hỏi: “Tại sao?” “Tam Thanh là Bàn Cổ chính tông, do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, há lại không có át chủ bài?

Trong Tam Thanh, thực lực của Nguyên Thủy đạo hữu quá khủng bố.

Trước đây bần đạo không cảm nhận được, nhưng khi gặp Đạo Tổ, bần đạo mới biết được khoảng cách với Nguyên Thủy đạo hữu lớn đến mức nào!” “Lớn đến mức nào?” “Một trời một vực!” Thở dài một tiếng, sau đó Trấn Nguyên Tử không nói nữa!

Khoảng cách cảnh giới còn có thể bù đắp, nhưng về sự lý giải pháp tắc, Trấn Nguyên Tử biết rõ, e rằng mười người như y cũng không bằng một Nguyên Thủy!

Dù sao Trấn Nguyên Tử đã từng luận đạo với Nguyên Thủy, biết sự lĩnh ngộ pháp tắc của Nguyên Thủy sâu sắc đến đâu.

Quan trọng nhất, pháp tắc mà Nguyên Thủy lĩnh ngộ, không phải là một pháp tắc duy nhất, đó cũng là điều khiến Trấn Nguyên Tử bội phục Nguyên Thủy nhất!

Y lĩnh ngộ một loại pháp tắc đã khó khăn như vậy, nhưng Nguyên

Thủy lại có thể lĩnh ngộ nhiều loại pháp tắc, độ sâu lĩnh ngộ của mỗi loại pháp tắc đều không yếu hơn thổ chi pháp tắc của y!

Nghĩ đến sự khủng bố của Nguyên Thủy, Trấn Nguyên Tử trong lòng lại rùng mình.

Đối với y, Nguyên Thủy cả đời chỉ có thể trở thành bằng hữu tốt, không thể trở thành địch nhân, bằng không, người bi thảm cuối cùng, chỉ có thể là y!

Chương 52

Vô số nguyên hội sau, khi Trấn Nguyên Tử thật sự trở thành một phương đại năng, không khỏi thầm cảm thán lựa chọn ngày đó của mình chính xác đến nhường nào! … Bắc Hải!

Đạo trường của Côn Bằng!

"Côn Bằng đạo hữu, chúng ta có nên đi xem náo nhiệt không?" Bên cạnh Côn Bằng, Đông Vương Công mở lời.

"Không được!

Trận đại chiến lần này, là cuộc chiến của chính tông yêu tộc, người ngoài tốt nhất đừng nhúng tay vào.

Ta và ngươi tuy thực lực đủ, nhưng trong tay đều không có linh bảo đỉnh cấp, nếu thật sự bị cuốn vào, e rằng người xui xẻo cuối cùng sẽ là chúng ta!" Vội vàng xua tay, Côn Bằng phủ quyết đề nghị của Đông Vương Công!

Đùa à, trận đại chiến lần này dễ tham gia vậy sao, sơ sẩy một chút là có thể bỏ mạng ở đó, cho nên thôi đi.

Côn Bằng tự thấy mình chưa sống đủ, cho nên đương nhiên không chọn tham gia.

Về ý định của Đông Vương Công, Côn Bằng cũng rất rõ ràng, Tam Thanh có vô số pháp bảo, nội tình hùng hậu, nếu trong đại chiến, nhặt được chút hời, biết đâu cũng có thể đoạt được linh bảo.

Nhưng linh bảo có tốt cũng phải có mạng mà dùng, cho nên dù biết rõ đây là cơ hội tốt, Côn Bằng cũng tránh xa, sợ bị liên lụy!

Bất đắc dĩ nhìn Côn Bằng một cái, Đông Vương Công cũng không khuyên nữa!

Trí tuệ của Côn Bằng, Đông Vương Công hiểu rõ, quan hệ hai người không tệ, Côn Bằng sẽ không hại y, cho nên đã Côn Bằng nói không thể tham gia, y cũng dẹp đi ý niệm này! … Huyết Hải, Huyết Thần Cung!

"Minh Hà đạo hữu, bần đạo đến thăm!" Một tiếng cười sảng khoái truyền ra, đó là Nhiên Đăng không biết từ lúc nào đã tiến vào Huyết Thần Cung!

Minh Hà từ khi xuất thế đến nay, ít qua lại với người khác, người có giao tình thực sự cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay, trong đó Nhiên Đăng là một!

"Nhiên Đăng đạo hữu đại giá, Minh Hà có thất lễ từ xa, mong đạo hữu thứ tội!" Mỉm cười, Minh Hà chắp tay nói.

"Ây, đạo hữu nói quá lời, lần này bần đạo đến, là vì chuyện đại chiến giữa Yêu tộc và Tam Thanh!" Không nhiều lời vô ích, Nhiên Đăng nói thẳng!

Yêu tộc hiện nay đã trở thành thế lực lớn nhất trong Hồng Hoang, không thể xem thường.

Lần này đại chiến với Tam Thanh, tất định vạn chúng chú mục, dưới trận đại chiến này, lại không biết có bao nhiêu dòng chảy ngầm đang cuộn trào.

Cho nên, Nhiên Đăng lần này đến, là muốn thương lượng với Minh Hà về chuyện sau trận đại chiến!

Bất luận Yêu tộc chiến bại, hay Tam Thanh chiến bại, đối với y đều là chuyện tốt, nhưng, Nhiên Đăng lại đang mưu tính một chuyện lớn!

Tam Thanh là Bàn Cổ chính tông, trời sinh có khí vận Bàn Cổ bảo hộ, cực khó bị giết.

Nếu lần này Tam Thanh chiến bại, có thể lấy nước giúp một tay, từ đó đòi hỏi một chút lợi ích từ Tam Thanh không?

Dù sao Tam Thanh nội tình sâu dày, pháp bảo vô số, nếu có thể nhân lúc cháy nhà mà hôi của, kiếm được vài món Tiên Thiên Linh Bảo, đối với y cũng không uổng một phen mưu tính.

Nhưng, muốn cứu Tam Thanh từ tay Yêu tộc, chỉ dựa vào một mình Nhiên Đăng tuyệt đối không được.

Cũng chính vì thế, Nhiên Đăng mới đến Huyết Hải, tìm Minh Hà thương lượng chuyện này!

Y muốn mượn sức mạnh của Minh Hà, khi đó hai người cùng ra tay cứu Tam Thanh, cùng lắm thì lợi ích chia đôi, cái giá này Nhiên Đăng sẵn sàng trả!

Nghe xong kế hoạch của Nhiên Đăng, Minh Hà nhíu mày, tiếp đó hỏi: "Đạo hữu khẳng định Tam Thanh không thể chiến thắng Yêu tộc?" "Tất nhiên!" Nhiên Đăng khẳng định.

Theo Nhiên Đăng thấy, lần trước Nguyên Thủy có thể trấn áp Thái Nhất, phần lớn là do may mắn.

Dù sao lúc đoạt linh bảo, Thái Nhất có thể dùng Hỗn Độn Chung chặn được đòn tấn công pháp lực liên thủ của các đại năng.

Một luồng sức mạnh khổng lồ như vậy cũng không làm Thái Nhất bị thương, ngược lại Thái Nhất và Nguyên Thủy lại đại chiến nửa ngày.

Điều này chẳng phải chứng minh, Thái Nhất ở trạng thái toàn lực đủ sức đối kháng Nguyên Thủy, đó là chưa kể đến các thành viên khác của Yêu tộc!

Nếu cộng thêm ức vạn vạn thành viên Yêu tộc, dù Tam Thanh có lợi hại đến đâu, e rằng cũng sẽ bị biển người nhấn chìm, dù có pháp

lực thông thiên cũng vô kế khả thi!

Tây phương, Tu Di Sơn!

"Sư huynh, lần này Đế Tuấn và Thái Nhất mạo muội dẫn Yêu tộc khai chiến với Tam Thanh, mục đích của họ rốt cuộc là gì?" Dưới cây bồ đề, lúc này Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang ngộ đạo.

Không lâu sau, Chuẩn Đề liền mở mắt, mở miệng nói!

Nghe Chuẩn Đề nói, Tiếp Dẫn nhíu mày, tiếp đó đáp: "Đế Tuấn và Thái Nhất tính cách quá cứng rắn, đặc biệt là Thái Nhất, càng nóng vội.

Nếu cứ giữ trạng thái này, e rằng sớm muộn cũng sẽ gây ra đại loạn.

Nhưng lần này khai chiến với Tam Thanh, mục đích rốt cuộc là gì, e rằng không ai hiểu rõ.

Nhưng theo vi huynh thấy, e rằng có liên quan đến trận đại chiến đoạt bảo lần trước!" "Ồ?

Lời này nói thế nào?" "Đạo mà Thái Nhất tu là hoàng đạo, bá đạo, chú trọng tùy tâm sở dục, duy ngã độc tôn, chỉ có như vậy mới có thể vấn đỉnh đại đạo.

Nhưng lần trước Nguyên Thủy đã làm mất mặt Thái Nhất trước mặt các đại năng, chẳng khác nào tát thẳng một cái.

Với tính cách thù dai của Thái Nhất, há lại chịu bỏ qua?" Tiếp Dẫn suy đoán.

Gật đầu suy tư, Chuẩn Đề nói: "Không sai, nhưng trận đại chiến lần này đối với chúng ta mà nói, lại vô cùng có lợi!

Người phương Đông nội đấu, tin rằng tất sẽ khiến vô số sinh linh kinh sợ, hoảng loạn.

Nếu có thể nhân cơ hội này thu nhận, cũng là làm lớn mạnh phương Tây của chúng ta, sư huynh thấy thế nào?" "Đại thiện!" Đáp một tiếng, Tiếp Dẫn tỏ vẻ đồng ý với lời nói của Chuẩn Đề!

Tiếp đó Chuẩn Đề lại giao phó vài câu với Tiếp Dẫn, rồi hóa thành một đạo kim quang, bay về phía đại địa phương Đông!

Phương Tây cằn cỗi, không sinh linh nào muốn đến, nhưng may mà phương Tây không có chiến loạn xảy ra, cũng không xuất hiện tai họa từ trên trời giáng xuống.

Cho nên lần này Yêu tộc và Tam Thanh đại chiến, đối với Chuẩn Đề mà nói chính là một cơ hội tốt.

Nếu có thể nắm bắt, e rằng nhất định có thể tăng thêm không ít sinh linh cho thế giới phương Tây! … Không nói đến suy nghĩ của các đại năng, ta hãy quay lại Côn Luân Sơn!

Lúc này trên Côn Luân Sơn, không biết từ lúc nào đột nhiên xuất hiện một tòa cung điện toàn thân màu tử kim.

Cung điện lơ lửng trong hư không, rõ ràng rất nhỏ, nhưng lại cho người ta cảm giác gần ngay trước mắt, hùng vĩ trang nghiêm, khiến người ta cảm thấy vô cùng kỳ quái, nhưng lại không nói ra được sự kỳ quái của cung điện!

Đồng thời, vô tận tinh thần trải khắp bầu trời trên cung điện, từng đạo tinh trụ như hồng kiều, nối liền cung điện với các vì sao.

Bầu trời đầy sao như một mạng nhện, dường như có thể bao phủ trực tiếp cung điện, lại dường như một chiếc ô bảo vệ, bảo vệ cung điện không bị bất kỳ công kích nào!

Để đối phó với cuộc tiến công của đại quân Yêu tộc lần này, có thể nói, Nguyên Thủy đã dốc hết tâm huyết!

Vốn Nguyên Thủy không định tế ra tòa cung điện này, nhưng vì sợ

Côn Luân Sơn bị hủy, bất đắc dĩ, Nguyên Thủy chỉ đành làm vậy!

Chương 53

Trong khoảnh khắc cung điện được Nguyên Thủy tế ra, Côn Luân Sơn phảng phất như cảm nhận được, trực tiếp dâng lên một đạo linh khí thông thiên, dẫn dắt cung điện hạ xuống, tọa lạc trên bầu trời Côn Luân Sơn!

Kim hoa ức vạn, bay lượn trong hư không, kim liên nối liền trời, không gian sinh ra hồ, vân khí bồi dưỡng, từng đóa kim liên phủ kín trời đất, hư không toàn một màu vàng óng!

Cùng với sự xuất hiện của cung điện, hư không cũng hiện ra các loại cảnh tượng!

Nhìn mọi thứ trước mắt, Nguyên Thủy vô cùng hài lòng!

Thuận Thiên Điện đã được y cẩn thận luyện hóa, đẳng cấp có thể sánh ngang với cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Một đám lâu la Yêu tộc, muốn hủy diệt Côn Luân Sơn dưới sự bảo vệ của Thuận Thiên Điện là điều không thể.

Cho nên khi Thuận Thiên Điện xuất hiện, Nguyên Thủy cũng không còn sợ Côn Luân Sơn bị hủy!

Nguyên Thủy đã chuẩn bị xong, bây giờ chỉ còn xem Lão Tử và Thông Thiên!

Thời gian trôi qua, rất nhanh, Thông Thiên cũng đã chuẩn bị xong!

Chỉ thấy xung quanh Côn Luân Sơn, có ba trăm sáu mươi lăm đạo chu thiên tinh trụ kết thành hồng kiều bao quanh, tám mươi mốt đạo bạch hồng vắt ngang trời, cảnh tượng trông mỹ diệu vô cùng, khiến người ta hướng về.

Nhưng cảnh đẹp này không phải để trang trí, mà là một tòa đại

trận, tên là Cửu Diệu Tinh Thần Trận!

Trận này là mượn sức mạnh của các vì sao để phát huy uy lực khủng bố.

Thái Ất Kim Tiên bình thường trong trận này, lập tức sẽ mất đi năng lực phản kháng.

Trừ phi bản thân có chí bảo hộ thân, bằng không, cuối cùng chỉ bị tinh thần quang trụ giết chết, ức vạn vạn năm tu vi hủy trong một sớm!

Nguyên Thủy và Thông Thiên đã chuẩn bị xong, tĩnh lặng chờ Lão Tử trở về!

Hai người cũng không đợi lâu, rất nhanh, thân ảnh của Lão Tử xuất hiện trong tầm mắt hai người!

"Hai vị hiền đệ, đây là Bát Chuyển Kim Đan vi huynh mới luyện chế, mỗi người lấy một hồ lô, đợi lúc đại chiến nếu không có pháp lực, thì dùng kim đan này để bổ sung!" Lấy ra hai hồ lô màu vàng, ném cho Nguyên Thủy và Thông Thiên, Lão Tử mở lời.

So với Nguyên Thủy và Thông Thiên, Lão Tử giỏi nhất là luyện đan.

Bát Chuyển Kim Đan tuy không có danh tiếng lừng lẫy như Cửu Chuyển Kim Đan đời sau, nhưng cũng phi phàm!

Đan này chuyên dùng để hồi phục thương thế, bổ sung pháp lực.

Đại La Kim Tiên bình thường, chỉ cần uống một viên là có thể lập tức hồi phục toàn thân thương thế và pháp lực, còn đối với họ, sau khi uống một viên, cũng có thể bổ sung một phần ba pháp lực, quả thật thần diệu phi thường!

Thu lấy Bát Chuyển Kim Đan, sắc mặt Nguyên Thủy nghiêm lại,

mở lời: “Trận đại chiến lần này thế tất hung hiểm vạn phần.

Huynh đệ ba người chúng ta từ khi hóa hình đến nay, lần đầu tiên trải qua trận đại chiến như vậy.

Đại huynh, bảo vật này tên là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, cứ để lại chỗ huynh, để dùng phòng thân.

Tam đệ, bảo vật này tên là Tru Tiên Kiếm, phối hợp với Thanh Bình Kiếm trong tay đệ có thể phát huy uy lực lớn hơn.

Hai người thu lấy hai món linh bảo này đi!” “Không được!” Lời Nguyên Thủy vừa dứt, Lão Tử liền từ chối: “Nhị đệ, Linh Lung Bảo Tháp là chí bảo phòng ngự, vi huynh há có thể mặc kệ an nguy của đệ?

Cho nên thu lại đi!” “A, nhị ca, Tru Tiên Kiếm huynh cũng giữ lại đi, Thanh Bình Kiếm đủ cho ta dùng rồi!” Thông Thiên phụ họa.

Lắc đầu, Nguyên Thủy không nói nhiều, dứt khoát nhét Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp và Tru Tiên Kiếm vào tay Lão Tử và Thông Thiên.

Nguyên Thủy ngoài hai món bảo bối này, còn có mấy món chí bảo, ngược lại Lão Tử và Thông Thiên, lại nghèo nàn vô cùng, linh bảo cũng không có.

Trận đại chiến này vốn đã hung hiểm vạn phần, nếu lại để họ tay không chiến đấu với người khác, chẳng phải là lành ít dữ nhiều sao?

Vì sự an toàn của Lão Tử và Thông Thiên, Nguyên Thủy cũng không ngại cho họ mượn hai món linh bảo này sử dụng trước!

Dù sao Nguyên Thủy có vô số linh bảo, không có Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp thì có chí bảo Càn Khôn Đỉnh, không có Tru Tiên Kiếm thì có Tạo Hóa Trượng, Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Bất kể thế nào, cuối cùng Nguyên Thủy cũng sẽ không có vấn đề gì!

Đó là trong tình huống Nguyên Thủy không tế ra Thời Không Luân Bàn, nếu thật sự tế ra Thời Không Luân Bàn, e rằng chiến lực của Nguyên Thủy còn phải tăng lên mấy lần!

"Đại quân Yêu tộc đã đến, Tam Thanh ra đây chịu chết!" Một giọng nói hư vô phiêu miểu truyền đến, không biết từ đâu, cũng không biết biến mất như thế nào, hư không ngay cả một gợn sóng cũng không hiện ra.

Âm thanh bí ẩn như vậy truyền vào tai Tam Thanh, càng truyền vào tai chúng sinh Hồng Hoang, khiến chúng sinh trong phút chốc đều chuyển ánh mắt về phía Côn Luân Sơn!

Lần này Thái Nhất lộ một tay có thể nói là đã thể hiện thực lực trong nháy mắt.

Nếu không phải người có đạo hạnh cao thâm, không thể dễ dàng truyền giọng nói của mình vào tai chúng sinh như vậy.

Dễ nói, khó làm.

Thái Nhất làm vậy cũng là để thị uy với Nguyên Thủy, tỏ ý rằng ngày đó bị Nguyên Thủy trấn áp, không phải là trạng thái hoàn toàn của y, lần này y đến là để báo thù rửa hận!

Cảm nhận được khí tức mênh mông, áp lực trong không khí, Nguyên Thủy ở Côn Luân Sơn lạnh lùng hừ một tiếng, tiếp đó mở lời: "Thái Nhất tiểu nhi, lần này dám đến Côn Luân Sơn của ta gây sự, chẳng lẽ bài học lần trước chưa đủ sao?" Uy áp khủng bố từ trong cơ thể Nguyên Thủy truyền ra.

Nguyên Thủy vốn đã lĩnh ngộ sâu sắc thiên địa pháp tắc, cho nên khi nói chuyện, không tự chủ được mà vận dụng ba tầng thiên địa

pháp tắc chi lực, đánh thẳng về phía Thái Nhất và vô số thành viên Yêu tộc!

Chỉ trong vài hơi thở, vô số thành viên Yêu tộc quỳ rạp dưới chân Côn Luân Sơn, vì không thể chịu đựng được uy áp khủng bố của thiên địa pháp tắc, càng không thể chịu đựng được khí thế của Nguyên Thủy!

Ngay cả Thái Nhất, khi vừa tiếp xúc với khí thế của Nguyên Thủy, cũng không khỏi lùi lại mấy bước, sau đó mới ổn định được thân hình!

Thấy Nguyên Thủy chỉ một lời nói đã có uy lực như vậy, một đám đại năng Hồng Hoang đều cảm thán: "Quả nhiên nơi Nguyên Thủy ở, là nơi đạo chi cực, với thực lực này, e rằng cũng chỉ có Đạo Tổ mới có thể kháng cự!" Có thể khiến một đám đại năng Hồng Hoang nói ra lời như vậy, cả Hồng Hoang, ngoài Nguyên Thủy ra, thật không có ai có thể!

Hồng Quân hiện nay đại diện cho đỉnh cao nhất của Hồng Hoang, Nguyên Thủy có thể trở thành nhân vật sánh ngang với Hồng Quân, phải xem các đại năng coi trọng Nguyên Thủy đến mức nào, mới có thể nói ra lời như vậy!

Nhưng đối với suy nghĩ của các đại năng, Nguyên Thủy lại không hề hay biết.

Lúc này y đang tích tụ sức mạnh, chuẩn bị đại chiến một trận!

Kể từ Long Hán sơ kiếp, Đạo Ma chi tranh, y chưa từng thật sự chiến đấu với ai.

Trận chiến lần này đối với Nguyên Thủy mà nói, lại là một hồi ức không tồi!

"Ha ha ha, Nguyên Thủy đạo nhân, bớt nói lời sắc bén đi.

Nay đại quân Yêu tộc ta đã áp sát, Côn Luân Sơn tất định khó giữ.

Nhưng thượng thiên có đức hiếu sinh, bản hoàng lại có lòng nhân đức, chỉ cần Tam Thanh chịu thần phục Yêu tộc, và tự chủ giao ra tất cả linh bảo, bản hoàng hứa có thể tha cho các ngươi một mạng, bằng không…" "Bằng không thì thế nào?" "Giết không tha!" Trong mắt hung quang tứ phía, Thái Nhất nghiêm giọng nói!

"Thú vị, thật thú vị.

Bao nhiêu năm rồi, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân cũng không dám nói lời cuồng ngôn như vậy trước mặt ta.

Ngươi là cái thá gì, chẳng phải chỉ là một con súc sinh ba chân lông vũ, thật sự nghĩ rằng bọn ta sẽ sợ sao?" Với một nụ cười lạnh, thân hình Nguyên Thủy dần dần hiện ra trên bầu trời Côn Luân Sơn, cùng với Thông Thiên và Lão Tử, phân biệt đứng ở ba phương vị, đối ứng với ba đạo đại quân của Yêu tộc!

"Nói nhiều vô ích, chiến đi!" Lúc này chỉ có một trận chiến mới có thể bình ổn mọi thứ.

Thắng làm vua, thua làm giặc, chỉ có người thắng mới có quyền lên tiếng, về phần kẻ thua, không ai quan tâm đến sống chết của họ.

Chương 54

Cho nên, sau khi biết khuyên bảo vô ích, Thái Nhất lập tức chọn chiến đấu!

"Muốn chiến, ta liền chiến!" Thân hình lại lần nữa vươn cao mấy phần, Nguyên Thủy hóa thành một đạo hồng quang lao thẳng về phía Thái Nhất!

Về phần Đế Tuấn và những người còn lại, khi thấy Nguyên Thủy ra tay, cũng đồng thời phân biệt tấn công về phía Lão Tử và Thông Thiên!

Đế Tuấn đối chiến với Lão Tử, Thập Đại Yêu Vương đối chiến với Thông Thiên, về phần Thập Đại Ma Thú và vô số yêu binh, thì ở một bên yểm trợ!

Đừng nhìn Tam Thanh chỉ có ba người, nhưng ba người họ, lại thần kỳ chặn được đại quân Yêu tộc!

Nguyên Thủy và Thái Nhất đối chiến, ngay lập tức Nguyên Thủy liền lấy ra linh bảo, phòng ngự công kích của Hỗn Độn Chung!

Chỉ thấy linh bảo đó hình cái đỉnh, tròn ba ngũ, tấc một phân, miệng bốn tám, hai tấc thần, dài thước hai, dày mỏng đều, bụng tề ba, âm ở trên, dương ở dưới, có long lân, có phượng sí.

Chính là: đỉnh khí bản càn khôn thể, đại dược nguyên tinh khí thần.

Bảo vật này không phải vật tầm thường, chính là Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh!

Càn Khôn Đỉnh xuất hiện, lập tức va chạm với Hỗn Độn Chung!

Hai vật đều là Tiên Thiên Chí Bảo, đẳng cấp tương đồng, phẩm

giai tương đồng, uy lực càng không hơn kém nhau.

Tuy Càn Khôn Đỉnh tác dụng chủ yếu là luyện hóa bảo vật, nhưng dù vậy, trong chốc lát Càn Khôn Đỉnh cũng sẽ không bị Hỗn Độn Chung đánh rơi!

Nhân lúc Hỗn Độn Chung bị Càn Khôn Đỉnh quấn lấy, Nguyên Thủy lại lần nữa biến ra một món linh bảo khác.

Linh bảo này chính là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Tạo Hóa Trượng.

Có Tạo Hóa Trượng tương trợ, Nguyên Thủy đánh Thái Nhất như đánh chó rơi xuống nước.

Tuy Thái Nhất không bị thương nặng, nhưng lại đau đớn vô cùng, trên trán còn sưng bốn năm cái u lớn, đều là kiệt tác của Tạo Hóa Trượng!

Nhưng trạng thái này cũng không kéo dài bao lâu, rất nhanh, Càn Khôn Đỉnh đã bay ngược về tay Nguyên Thủy!

Dù sao Càn Khôn Đỉnh không phải linh bảo chiến đấu, không thắng được Hỗn Độn Chung cũng rất bình thường.

Thu hồi Càn Khôn Đỉnh, Nguyên Thủy không tế nó ra lần nữa!

Có Hỗn Độn Chung hộ thể thì đã sao, chẳng lẽ Nguyên Thủy sẽ vì Hỗn Độn Chung mà sợ Thái Nhất?

Đùa à, từ đầu đến cuối Thái Nhất chưa bao giờ được Nguyên Thủy đặt vào mắt.

Nếu thật sự muốn giết y, Nguyên Thủy có một trăm cách, nhưng vì bản thân Thái Nhất liên quan đến một trận lượng kiếp, cho nên Nguyên Thủy mới luôn không hạ sát thủ tấn công Thái Nhất!

Bằng không, Thái Nhất có một trăm cái mạng cũng không đủ dùng.

Thật sự nghĩ rằng thực lực của Nguyên Thủy chỉ sánh ngang Hồng Quân sao?

Pháp tắc chi lực Nguyên Thủy chưa dùng ra mà Thái Nhất đã không chịu nổi, nếu lại tùy tiện dùng ra một loại pháp tắc chi lực, Nguyên Thủy thật sợ sẽ không cẩn thận giết chết Thái Nhất!

Ở một mặt khác, Lão Tử và Đế Tuấn đang đại chiến!

Chỉ thấy Lão Tử tay cầm Thái Ất Phất Trần, nhẹ nhàng vung lên liền có thể dễ dàng đỡ được công kích của Đế Tuấn.

Mặc dù thực lực của Lão Tử không mạnh mẽ bằng Nguyên Thủy, lĩnh ngộ pháp tắc chi lực cũng không sâu sắc bằng, nhưng đó cũng chỉ là so với Nguyên Thủy mà thôi.

Nếu so với những người khác, Lão Tử mạnh hơn rất nhiều, ít nhất là khi giao chiến với Đế Tuấn, Lão Tử vô cùng ung dung, không hề có chút cảm giác áp lực nào!

Nhìn vẻ mặt điềm nhiên của Lão Tử trước mắt, Đế Tuấn trong lòng vô cùng tức giận, đường đường Yêu tộc Yêu Hoàng lại bị người ta khinh thị như vậy, bảo y làm sao có thể nhịn được?

Đế Tuấn gầm lên một tiếng giận dữ, trong nháy mắt liền hóa thành một con Tam Túc Kim Ô hung ác bạo ngược, toàn thân tỏa ra vương quyền bá khí.

Trong lòng Kim Ô ôm Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, xung quanh thân thể lại bao bọc bởi vô biên Thái Dương Kim Diễm, chứng kiến cảnh này, ngay cả Lão Tử cũng không khỏi nhíu mày, lập tức thân thể khẽ động, một tòa Kim Quang Công Đức Bảo Tháp cao vạn trượng xuất hiện trên đỉnh đầu Lão Tử, từng luồng Huyền Hoàng chi khí hạ xuống, bao bọc lấy Lão Tử, khiến Lão Tử không bị Thái Dương Kim Diễm thiêu đốt!

Hỗn Độn chưa mở, Bàn Cổ khai thiên lập địa, tứ đại Hỗn Độn nguyên linh (Địa: Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, Thủy: Vô Cực Huyền Băng, Hỏa: Thái Dương Kim Diễm, Phong: Hư Vô Bí Phong) hiện thế.

Sau khi Bàn Cổ vẫn lạc, Thái Dương Kim Diễm rơi xuống cây Phù Tang trên Thái Dương Tinh, hấp thu vô lượng khai thiên công đức mà Đại Đạo ban xuống, khiến uy lực của Thái Dương Kim Diễm tăng mạnh, dần dần thôn phệ ba đại nguyên linh còn lại.

Sau khi thôn phệ, lại trải qua ức vạn vạn năm, Thái Dương Kim Diễm hóa thành hai con Thái Dương Kim Ô thân mang cửu cửu chí tôn mệnh cách, chính là hai người Đế Tuấn và Thái Nhất!

Có thể nói, loại hỏa diễm lợi hại nhất trong Hồng Hoang chính là Thái Dương Kim Diễm của bản thân Đế Tuấn và Thái Nhất.

Ngay cả Thái Dương Chân Hỏa, Tam Muội Chân Hỏa, Lục Đinh Thần Hỏa, thậm chí Tử Tiêu Thần Hỏa trong truyền thuyết cũng đều kém hơn một bậc so với Thái Dương Kim Diễm.

Cũng chính vì cảm nhận được sự khủng bố của Thái Dương Kim Diễm, Lão Tử mới tế ra Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trong cơ thể!

Cùng với sự xuất hiện của Linh Lung Bảo Tháp, cảm giác nóng rực lập tức tiêu tan, tất cả trở lại như cũ.

Ngay cả khi Lão Tử lại lần nữa tiếp cận công kích Đế Tuấn, cũng không cảm nhận được sự nóng rực của Thái Dương Kim Diễm.

Trong lòng Lão Tử thầm nghĩ Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp quả nhiên không hổ là Hậu Thiên Công Đức Phòng Ngự Chí Bảo, uy lực vô cùng, tiếp đó công kích của Lão Tử lại lần nữa hạ xuống!

Kinh ngạc nhìn Linh Lung Bảo Tháp trên đầu Lão Tử, Đế Tuấn hét lớn một tiếng thiên đạo bất công!

Y vốn tưởng rằng sử dụng bản mệnh thần hỏa, chắc chắn có thể chiến thắng Lão Tử, nhưng ai ngờ Lão Tử lại có chí bảo như vậy hộ thân, biết làm sao bây giờ?

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Hậu Thiên Công Đức Phòng Ngự Chí Bảo, có hiệu quả chư tà lui tránh, vạn pháp bất xâm, lập trên đỉnh đầu đã ở thế bất bại.

Dù có Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, nhưng cũng không thể phá vỡ phòng ngự của Lão Tử.

Không còn cách nào, Đế Tuấn chỉ có thể cố gắng phòng thủ, hy vọng phía Thái Nhất và đại quân Yêu tộc có thể có đột phá, tranh thủ chém giết thành công hai người Nguyên Thủy và Thông Thiên, sau đó quay lại giúp mình!

Lại nói về phía Thông Thiên và Thập đại yêu vương!

So với đại chiến của Nguyên Thủy và Lão Tử, trận chiến của Thông Thiên lại lăng lệ và nhanh chóng hơn nhiều!

Bản thân Thông Thiên là một người hiếu chiến, có lẽ so với Thái Nhất cũng không hề thua kém.

Nay có cơ hội này, Thông Thiên trong lòng hưng phấn vô cùng, chiến lực trong nháy mắt phát huy đến mười hai phần.

Chỉ thấy Thông Thiên vung tay trái, tức thì một thanh bảo kiếm xuất hiện trong tay.

Kiếm dài ba thước sáu tấc năm phân, thân kiếm và chuôi kiếm toàn thân đen tuyền, có hoa sen màu xanh quấn quanh.

Vật này chính là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thanh Bình

Kiếm, biểu tượng của Tam Thanh!

Có Thanh Bình Kiếm, chiến lực của Thông Thiên lại tăng lên mấy phần!

"Một đám súc sinh lông lá, cũng dám đến khiêu khích, chết!" Thông Thiên gầm lên một tiếng giận dữ, Thanh Bình Kiếm trong tay dùng sức chém ra, lập tức vô tận tiên thiên kiếm khí bay ra, mang theo thế lăng lệ, chém về phía Thập đại yêu vương!

Ở gần Thông Thiên không xa, yêu vương Cửu Anh đang lẳng lặng chờ thời cơ.

Lúc này trong tay y đang cầm hai món vũ khí hình bán nguyệt, được luyện thành từ việc thu thập tinh hoa của mặt trời, mặt trăng, hao phí mấy vạn năm công phu, là binh khí độc môn Nhật Tinh Luân và Nguyệt Tinh Luân, mang thuộc tính thủy hỏa, uy lực vô cùng.

Chọn đúng thời cơ, Cửu Anh dùng sức ném Nhật Tinh Luân và Nguyệt Tinh Luân ra, tấn công về phía sau lưng Thông Thiên!

Chương 55

Nhưng y đâu biết, Thông Thiên sớm đã có phòng bị, cho nên ngay khoảnh khắc Nhật Tinh Luân và Nguyệt Tinh Luân bay ra, Tru Tiên Kiếm liền hóa thành một đạo huyết quang, đâm về phía Cửu Anh!

"Phụt!" Tru Tiên Kiếm sắc bén đến mức nào, trong nháy mắt liền chém đứt cánh tay của Cửu Anh!

Mặc dù Cửu Anh cũng có thể phục hồi cánh tay, nhưng chỉ cần mất một cánh tay, y hiện tại đã mất đi một nửa chiến lực, thậm chí tu vi còn đại giảm.

Phải biết rằng, Tru Tiên Kiếm sở dĩ có thể cùng ba thanh bảo kiếm còn lại hợp thành Tru Tiên Kiếm Trận, ngoài việc Tru Tiên Kiếm đủ sắc bén, quan trọng nhất là bên trong Tru Tiên Kiếm có vô tận huyết sát chi khí!

Phàm là người bị Tru Tiên Tứ Kiếm làm bị thương, trong cơ thể đều sẽ lưu lại kiếm khí và huyết sát chi khí khủng bố.

Vết thương phục hồi dễ dàng, nhưng kiếm khí và huyết sát chi khí muốn trừ khử lại khó càng thêm khó.

Thật sự muốn trừ khử cũng không phải không có cách, nhưng cần thời gian mài giũa, trong thời gian ngắn không thể làm bất cứ chuyện gì, chỉ có thể toàn lực khu trừ kiếm khí và huyết sát chi khí trong cơ thể, nếu không, người này chắc chắn phải chết!

Cảm nhận được kiếm khí và huyết sát chi khí đang tàn phá trong cơ thể, sắc mặt Cửu Anh cứng lại, tiếp đó vội vàng lui khỏi vòng chiến, đi chữa thương!

Trận đại chiến này cố nhiên quan trọng, nhưng xa xa không bằng

tính mạng của mình.

Nếu thật sự vì trận chiến này mà dẫn đến nguy hiểm tính mạng, Cửu Anh chắc chắn sẽ quả quyết rời đi!

Không còn cách nào, con kiến còn tham sống, huống chi là một yêu vương của Yêu tộc!

Cửu Anh rời đi, làm lay động lòng của tất cả thành viên Yêu tộc!

Dù sao Cửu Anh cũng là yêu vương của Yêu tộc, nhất cử nhất động đều được chú ý, nay đột nhiên rời đi, không thể không khiến các thành viên Yêu tộc có ý định đào tẩu!

Thế nhưng, chưa kịp rời đi, chỉ thấy trên Côn Luân Sơn đột nhiên vạn trượng tinh quang dũng động, ba trăm sáu mươi lăm đạo Chu Thiên Tinh Trụ kết thành cầu vồng bao quanh, tám mươi mốt đạo bạch hồng vắt ngang trời, Cửu Diệu Tinh Thần Đại Trận hiện ra, khiến tất cả thành viên Yêu tộc đều bị nhốt bên trong!

"Sao có thể?" Nhìn đại trận đột nhiên hiện ra xung quanh, trong mắt Đế Tuấn, Thái Nhất và những người khác đều lóe lên một tia kinh hãi!

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, lẽ nào ngươi thật sự muốn đối với Yêu tộc ta đuổi cùng giết tận?" Gầm lên một tiếng giận dữ, Thái Nhất chất vấn Nguyên Thủy!

Nghe lời Thái Nhất nói, Nguyên Thủy cười lạnh một tiếng: "Đuổi cùng giết tận?

Không không không, phải là tự tìm đường chết.

Các ngươi đã có gan đến Côn Luân Sơn của ta, thì phải chuẩn bị sẵn sàng bị giết!" "Khinh người quá đáng!" Một ngụm tinh huyết phun ra, phun lên Hỗn Độn Chung, trong chớp mắt uy lực của Hỗn Độn Chung lại tăng lên gấp đôi!

Thái Nhất vốn không muốn dùng cách này để đối phó Nguyên Thủy, nhưng bây giờ tình hình nguy cấp, Thái Nhất cũng không thể không sử dụng!

Mặc dù sử dụng tinh huyết thúc đẩy Hỗn Độn Chung sẽ khiến bản thân nguyên khí đại thương, căn cơ bị tổn hại, nhưng để có thể chém giết Nguyên Thủy, chút cái giá này cũng chẳng là gì!

Uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo không phải là hư danh.

Hỗn Độn Chung tự mang uy năng trấn áp "Hồng Mông thế giới", lực lượng xoay chuyển "chư thiên thời không", công năng diễn biến "thiên đạo huyền cơ", năng lực luyện hóa "địa thủy hỏa phong".

Nếu không phải tu vi của Thái Nhất hiện tại không bằng Đại La Kim Tiên, y có lẽ sẽ không bại thảm hại như vậy!

Thế nhưng lúc này, sau khi Thái Nhất dùng tinh huyết thúc đẩy Hỗn Độn Chung, trong phút chốc uy lực của Hỗn Độn Chung đã tăng lên ba phần.

Dù cho toàn bộ uy lực của Hỗn Độn Chung chưa được phát huy, nhưng dùng để đối phó Nguyên Thủy đã quá đủ!

"Đang!" Hỗn Độn Chung vang lên, tiếng chuông hoàng hoàng cuồn cuộn lao thẳng về phía Nguyên Thủy, như vạn trượng sóng lớn cuộn ngàn lớp tuyết, cuối cùng hung hăng rơi xuống.

Tiếng chuông khủng bố đó khiến Nguyên Thủy cũng không khỏi tâm thần chấn động, một lát sau, một vệt máu đỏ xuất hiện bên khóe miệng hắn!

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, hôm nay bản hoàng thế nào cũng phải giết ngươi!" Thái Nhất gỡ Hỗn Độn Chung trên đầu xuống, lại dùng sức lắc mạnh mấy cái, lập tức vô biên thời không chi lực lan ra, như mạng nhện bao phủ xung quanh Nguyên Thủy, vây khốn hắn!

Mặc dù Nguyên Thủy khá am hiểu về thời gian chi lực và không gian chi lực, nên cũng không đến mức bị Thái Nhất trực tiếp trọng thương.

Nhưng dù vậy, tình trạng của Nguyên Thủy cũng không tốt.

Thái Nhất lần này liều mạng tổn thương bản nguyên cũng muốn chém giết hắn, thực sự là thương địch một ngàn, tự tổn tám trăm.

Cho dù trình độ lĩnh ngộ pháp tắc chi lực của Nguyên Thủy có mạnh đến đâu, nhưng cảnh giới vẫn còn đó.

Thân thể của Nguyên Thủy ở cảnh giới Đại La không thể chịu đựng được quá nhiều pháp tắc chi lực, nếu không, nếu thật sự toàn bộ bộc phát, e rằng thân thể Nguyên Thủy sẽ không chịu nổi mà xuất hiện tình trạng sụp đổ.

Nếu thật sự như vậy, Nguyên Thủy sẽ lỗ to!

Dù sao cũng sắp đến lúc Hồng Quân giảng đạo lần nữa, phương pháp trảm tam thi chứng đạo đối với Nguyên Thủy có trợ giúp không nhỏ.

Nếu trong khoảng thời gian này thân thể xảy ra vấn đề, sẽ vô cùng ảnh hưởng đến việc lĩnh ngộ pháp pháp trảm tam thi chứng đạo!

Trong lòng hiểu rõ không thể cứng đối cứng với thời không chi lực của Hỗn Độn Chung, trong mắt Nguyên Thủy lóe lên hung quang, tiếp đó Tam Bảo Ngọc Như Ý xuất hiện trong tay hắn!

Tam Bảo Ngọc Như Ý xuất hiện trong tay Nguyên Thủy, hào quang sắc màu nhuộm khắp chu thiên, vạn đạo hà quang chiếu rọi sơn hà, tướng như ý thể hiện hết khí chất hoàng quý thánh khiết chí cao vô thượng.

Sau khi có được Tam Bảo Ngọc Như Ý, Nguyên Thủy đã dung nhập phần lớn công đức thiên đạo trong cơ thể vào đó.

Như vậy, khiến cho Tam Bảo Ngọc Như Ý ngoài việc là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, còn là Công Đức Chí Bảo.

Dùng Tam Bảo Ngọc Như Ý để chống lại công kích từ Hỗn Độn Chung, có thể giảm bớt rất nhiều gánh nặng cho bản thân Nguyên Thủy!

Chỉ thấy đầu ngọc như ý có hình dạng khánh vân, có ba viên Vô Cực bảo châu (lần lượt màu "thanh, bích, xích") khảm vào đó.

Phía trên ứng với "nhật, nguyệt, tinh" tam quang, phía dưới ứng với "thiên, địa, nhân" tam tài.

Ngụ ý: phụng thiên thừa vận, cùng đạo đồng tu.

Có được linh bảo có thể mượn sức thiên đạo trong tay, Nguyên Thủy lập tức phát động phản công!

Hắn nhẹ nhàng vung lên, chín con Ngũ Trảo Kim Long bay lên đáp xuống khác nhau, không hề tương đồng xuất hiện trước mặt Thái Nhất.

Chín con kim long đều có thần vận riêng, xuyên qua mây lành, vạn luồng kim quang lấp lánh trên thân rồng.

Thân rồng chuyển động, uốn cổ ngẩng đầu bay lượn trên không, râu rồng mắt nộ miệng mở, râu dài, thân rồng to lớn cuộn lấy mây khí, thế không thể cản, như chân long tái hiện.

Tiếp đó, chín con Ngũ Trảo Kim Long chia ra chín phương vị cùng lúc tấn công về phía Thái Nhất.

Cảm nhận được tình huống xung quanh, Thái Nhất vội vàng triệu hồi Hỗn Độn Chung, phòng ngự công kích của chín con Ngũ Trảo Kim Long.

Nhưng dù vậy, cũng đã quá muộn!

Dù sao Tam Bảo Ngọc Như Ý có thể mượn sức thiên đạo chi lực, chín con Ngũ Trảo Kim Long lại do một tia thiên đạo chi lực hóa thành.

Khi va chạm với Hỗn Độn Chung, cho dù phòng ngự của Hỗn Độn Chung không bị phá, nhưng chỉ riêng dư chấn của va chạm đã khiến Thái Nhất trọng thương!

Thấy thân hình Thái Nhất chao đảo, sắp ngã, Nguyên Thủy chọn đúng thời cơ, tức thì hóa ra một đạo Ngọc Thanh Thần Quang, cùng với thân ảnh bay ra với tốc độ cực nhanh, cùng lao về phía Thái Nhất!

"Thiên địa vô cực, càn khôn tá pháp, thu!" Vô tận thiên địa pháp tắc được Nguyên Thủy mượn dùng, tiếp đó mang theo khí thế mênh mông vô cùng ép về phía Thái Nhất.

Chỉ trong lúc Thái Nhất còn đang ngẩn người, Hỗn Độn Chung trên đỉnh đầu y đã bị Nguyên Thủy đoạt lấy, tiếp đó khẽ động, Hỗn Độn Chung biến mất không thấy!

Không còn Hỗn Độn Chung, Thái Nhất liền như một con hổ bị bẻ hết răng, trước mặt Nguyên Thủy, căn bản không có chút năng lực phản kháng nào liền bị đánh cho nửa sống nửa chết!

Chương 56

Ngoài Thái Nhất, Đế Tuấn và Thập đại yêu vương bên kia cũng không khá hơn!

Đế Tuấn không thể phá vỡ Linh Lung Bảo Tháp, liền không thể làm Lão Tử bị thương.

Nhưng Lão Tử lại có thể vây khốn Đế Tuấn, và có thể làm y bị thương.

Sau một hồi đại chiến, Lão Tử vẫn như lúc đầu, nhưng trên người Đế Tuấn đã có thêm rất nhiều vết thương ngoài da.

So với Đế Tuấn, Thập đại yêu vương còn thảm hơn!

Trong Thập đại yêu vương, Thương Dương, Thử Thiết, Quỷ Xa, Phi Liêm, đều bị Thông Thiên chém giết.

Nếu không phải chúng đều có hậu chiêu, lưu lại một phần nguyên thần, e rằng lần này đã tiêu tan khỏi thế giới Hồng Hoang.

Vô số yêu binh còn lại đều bị Cửu Diệu Tinh Thần Đại Trận vây khốn, cuối cùng bị tinh thần chi quang bắn chết.

Trong một lúc, Yêu tộc tử thương thảm trọng, Yêu tộc vốn có ức vạn vạn, trực tiếp tử thương ba phần mười, tình trạng này vẫn đang tiếp tục lan rộng!

Trong ánh mắt lóe lên một tia bi thương, Đế Tuấn lúc này hối hận không thôi!

Sớm biết Tam Thanh mạnh mẽ như vậy, đáng lẽ nên ngăn Thái Nhất lại, không để Thái Nhất báo thù.

Bây giờ thì hay rồi, trực tiếp đẩy mọi người vào chỗ chết, khiến

Đế Tuấn trong một lúc ruột gan đều hối hận đến xanh cả mặt!

Những đại năng đang quan chiến, khi thấy thủ đoạn đại phát thần uy của Tam Thanh, ai nấy đều kinh ngạc không thôi.

Đương nhiên, trong lúc kinh ngạc cũng có chút sợ hãi, và trong lòng âm thầm ghi nhớ, sau này nhất định phải giao hảo với Tam Thanh, không thể là địch với họ!

"Thú con ngươi dám, trả Hỗn Độn Chung lại cho ta!" Ngửa mặt lên trời gầm lớn một tiếng, Thái Nhất hóa thành bản thể Tam Túc Kim Ô, xông về phía Nguyên Thủy!

Nhưng đáng tiếc, y lúc này thân thể đã tàn tạ, nhất là sau khi mất đi Hỗn Độn Chung, sức mạnh lại càng suy yếu chỉ còn một phần mười.

Chỉ còn một phần mười sức mạnh và không có Hỗn Độn Chung, Thái Nhất liệu có thể đối kháng với Nguyên Thủy?

Đáp án đương nhiên là không thể!

Nhìn Thái Nhất đầy phẫn nộ xông về phía mình, Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng, cong ngón tay búng ra, tức thì một đạo tiên thiên chi khí bay ra, đánh bay Thái Nhất!

"Sức của con kiến, sao có thể lay động trời?" Không để ý đến Thái Nhất đang bay ngược ra ngoài, Nguyên Thủy chuẩn bị từ trên không trung hạ xuống!

Nhưng đúng lúc Nguyên Thủy xoay người, đột nhiên hư không chấn động, đất phun linh tuyền, kim liên ngang trời, cầu vồng rực rỡ.

Trên bầu trời lại có một con tử khí cự long vạn trượng tụ lại, cự long ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng, chúng sinh Hồng Hoang không ai không run rẩy.

Một lát sau, một luồng uy áp bức người vô cùng từ trên không trung của cự long truyền xuống, khiến tất cả sinh linh trên Côn Luân Sơn đều đứng im tại chỗ, không thể động đậy!

Cảm nhận được luồng thiên đạo pháp tắc chi lực này, Nguyên Thủy trong lòng đại nộ, tiếp đó trong cơ thể cũng trào ra một luồng pháp tắc chi lực, chính là thiên địa pháp tắc xuất hiện, giúp Nguyên Thủy chống lại uy áp của thiên đạo pháp tắc!

Ở một mặt khác, Lão Tử và Thông Thiên cũng đều tế ra Bình Hành pháp tắc và Chiến chi pháp tắc, dùng để chống lại thiên đạo pháp tắc chi lực đang đè lên người!

"Hồng Quân đạo hữu, đã đến rồi sao không hiện thân?" Ánh mắt ngưng lại, Nguyên Thủy lên tiếng!

Cùng với tiếng nói của Nguyên Thủy hạ xuống, chỉ thấy một đạo nhân mặc áo bào xám hiện thân.

Trên đỉnh đầu đạo nhân này lượn lờ một con ngọc vũ điệp màu huyền, tỏa ra vô lượng thanh quang lạnh lẽo.

Ngũ khí cuồn cuộn, bốc lên, kết thành vạn mẫu khánh vân vô sắc.

Ba đóa tử liên to như đấu cắm rễ trên đó, trên đỉnh tử liên đầy những giọt nước, giọt nước xoay tròn, phảng phất như có thể rơi xuống bất cứ lúc nào!

Nhìn Hồng Quân Đạo Tổ trước mắt, Nguyên Thủy lên tiếng: "Không biết Hồng Quân đạo hữu lần này đến đây có ý gì?" "Nguyên Thủy đạo hữu, dừng tay đi, Đế Tuấn Thái Nhất không đáng chết, Yêu tộc càng không đáng bị diệt.

Bần đạo lần này đến đây, chính là để ngăn cản đạo hữu, tránh cho đạo hữu phạm phải sai lầm ngút trời!" Hồng Quân nhìn Nguyên Thủy với vẻ mặt điềm nhiên, truyền âm nói!

Nghe lời Hồng Quân nói, Nguyên Thủy nhíu mày, không biết vì sao, Hồng Quân trước mắt luôn cho hắn một cảm giác xa lạ!

Phải biết rằng, Nguyên Thủy đã giao thiệp với Hồng Quân từ mấy vạn năm trước, hai người còn từng kề vai chiến đấu, khí tức của Hồng Quân, Nguyên Thủy đã ghi nhớ triệt để.

Đây là ký ức của thân thể chứ không phải ký ức của linh hồn, cho nên, khi Hồng Quân xuất hiện, Nguyên Thủy không cần nhìn cũng có thể cảm nhận được Hồng Quân.

Nhưng Hồng Quân trước mắt, chỗ nào cũng toát ra một cảm giác xa lạ, cứ như là thân ngoại hóa thân vậy...

"Hả?

Thân ngoại hóa thân?

Lẽ nào người trước mắt không phải là Hồng Quân, mà là Tam Thi?" Phảng phất như đã nghĩ ra điều gì, Nguyên Thủy lập tức quan sát Hồng Quân trước mắt.

Chỉ thấy Hồng Quân trước mặt Nguyên Thủy lúc này, tuy giống hệt Hồng Quân trong trí nhớ, nhưng lại không có nửa phần sinh khí, vẻ mặt lại càng không có nửa phần thay đổi.

Sau khi quan sát một hồi lâu, Nguyên Thủy cuối cùng xác nhận người trước mắt không phải là bản thể của Hồng Quân, mà là Tam Thi của Hồng Quân!

Biết được người này không phải là bản thể của Hồng Quân, tâm trạng căng thẳng của Nguyên Thủy lại thả lỏng xuống, lập tức Nguyên Thủy hỏi: "Dám hỏi đạo hữu danh tính?" "Hả?" Ngạc nhiên một tiếng, Hồng Quân nhìn về phía Nguyên Thủy, đáy mắt lóe lên một tia sáng kỳ lạ!

Y vốn tưởng rằng Nguyên Thủy không thể nhìn ra, không ngờ

nhãn lực của Nguyên Thủy lại độc địa như vậy!

Trong lòng than thở một tiếng, tiếp đó Hồng Quân lên tiếng: "Hỗn Độn sơ khai ta tiên sinh, Ngọc Kinh Sơn hạ hóa ngô hình, ngã thể bản đồng thiên địa lão, thường hữu thường vô tự nhiên hành.

Ta là Hồng Mông Đạo Nhân vậy!" Đúng vậy, người này không phải là Hồng Quân thật sự, mà là một trong ba hóa thân của Hồng Quân, Hồng Mông Đạo Nhân!

Lúc này Hồng Quân đang nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày tham ngộ thiên đạo.

Nhưng lại vì động tĩnh của trận đại chiến này quá lớn, Hồng Quân không thể không tham gia, không còn cách nào, Hồng Quân liền phái thiện thi đến!

Cẩn thận lắng nghe lời của Hồng Mông Đạo Nhân, Nguyên Thủy khẽ mỉm cười: "Thì ra là Hồng Mông đạo hữu.

Nhưng đạo hữu nên biết, ngọn nguồn của trận đại chiến này là do Yêu tộc khơi mào, hai người Đế Tuấn Thái Nhất lại càng vũ nhục danh tiếng của Tam Thanh chúng ta, hủy hoại thanh danh của Bàn Cổ chính tông.

Hai người này sao có thể để lại?

Yêu tộc sao có thể không diệt?" Không phải bản thể của Hồng Quân thì tốt rồi, chỉ là một thiện thi, lẽ nào Nguyên Thủy lại sợ sao?

Đế Tuấn Thái Nhất đã dám dẫn dắt Yêu tộc đến đây báo thù, thì phải chịu đựng cái giá của sự tổn thất.

Cho nên, Nguyên Thủy không định dễ dàng bỏ qua!

"Đạo hữu thật sự không chịu bỏ qua?" "Không chịu!" Nguyên Thủy khẳng định!

“Ngươi là cái thá gì, Nguyên Thủy Thiên Tôn, một thứ đồ, mà cũng dám ở trước mặt Đạo Tổ cò kè mặc cả, lẽ nào dựa vào thân phận Bàn Cổ chính tông sao?

Ở trước mặt Đạo Tổ, cái thân phận đó chỉ như một tờ giấy trắng, một nhát là rách.

Thật đáng cười, thật đáng cười!

Ta khuyên ngươi ngoan ngoãn xin lỗi Đạo Tổ, nếu không e rằng ngươi chắc chắn phải chết!” Thấy Hồng Mông ra mặt cho mình, Thái Nhất như hồi quang phản chiếu, có thêm mấy phần tự tin, sau đó hướng Nguyên Thủy chế giễu!

Chương 57

"Đông Hoàng Thái Nhất, lẽ nào ngươi thật sự cho rằng bản tọa không dám giết ngươi?" Vô cùng sát khí từ trong cơ thể Nguyên Thủy bùng phát, thể hiện sự phẫn nộ trong lòng Nguyên Thủy lúc này!

"Ngươi dám sao?

Bản hoàng không tin ngươi dám coi thường Đạo Tổ, coi thường Thiên Đạo!" Ai mà không biết đội mũ cao, Thái Nhất lập tức đẩy Nguyên Thủy vào phe đối lập, đồng thời buộc mình và Hồng Mông vào cùng một phe!

Không vui liếc nhìn Thái Nhất một cái, nói thật, lúc này trong lòng Hồng Mông cũng không vui!

Cảm giác bị người ta dùng làm súng này không tốt chút nào.

Dù cho Hồng Mông chỉ là thiện thi trong Tam Thi, nhưng cũng là Tam Thi của Thánh Nhân, sao có thể chịu thiệt thòi ngầm như vậy?

Trong lòng âm thầm ghi nhớ, Hồng Mông không lên tiếng trách mắng Thái Nhất!

Mặc dù Thái Nhất coi y là súng, nhưng lời của Thái Nhất cũng không sai, nếu Nguyên Thủy thật sự dám coi thường y, y cũng không ngại cho Nguyên Thủy một bài học!

"Ha ha ha, Đông Hoàng Thái Nhất, tiểu nhi vô tri, ngươi có biết bản tọa rốt cuộc là ai không?" Ánh mắt nhìn thẳng vào Thái Nhất, Nguyên Thủy cười lớn hai tiếng, tiếng cười đầy vẻ chế giễu, lọt vào tai Thái Nhất, vô cùng chói tai!

Khinh thường bĩu môi, Thái Nhất hỏi: "Ngươi là ai?" "Bản tọa là Bàn Cổ chính tông, một trong Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn,

xuất thế từ thuở Hồng Hoang sơ khai, trải qua Tam tộc đại chiến, Đạo Ma chi tranh, có thể đứng vững ở đây, ngươi cho rằng bản tọa thật sự chỉ có chút năng lực này sao?

Thật đáng cười, thật đáng cười!

Sát lục chúng sinh chỉ vì mình, không tu đạo đức trang nghiêm thể.

Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi nên biết dưới Thiên Đạo, chúng sinh đều là con kiến.

Ngươi cũng chỉ là một con trong số đó, đừng tưởng có Hồng Mông bảo vệ thì ngươi thật sự an toàn.

Cứ chờ đó, sớm muộn gì ngươi cũng sẽ bị giết chết.

Ghi nhớ lời của bản tọa, Yêu tộc đáng bị diệt!" "Lớn mật, Nguyên Thủy Thiên Tôn, mau mau giao Hỗn Độn Chung ra, nếu không đừng trách bần đạo trở mặt!" Vẻ mặt vốn không biểu tình của Hồng Mông tức thì hiện lên một luồng dữ tợn, rõ ràng là không vui vì Nguyên Thủy dám coi thường y!

"Thôi được, xem ra một trận đại chiến đã không thể tránh khỏi.

Hồng Mông đạo hữu, nể mặt Hồng Quân đạo hữu, ta sẽ đấu với ngươi một trận.

Nếu ngươi có thể chiến thắng bản tọa, bản tọa sẽ giao Hỗn Độn Chung cho Thái Nhất.

Nếu không thể, hãy mang Yêu tộc rời khỏi Côn Luân Sơn!" Nhìn chằm chằm Hồng Mông, Nguyên Thủy giọng điệu lạnh lùng nói!

Gật đầu, Hồng Mông không phản đối!

Y không phải là bản thể, không có thực lực của cảnh giới Thánh Nhân.

So với Nguyên Thủy, dù có mạnh hơn, cũng chỉ mạnh hơn mấy

tiểu cảnh giới.

Nếu thật sự đánh, ai thắng ai thua khó nói.

Chính vì vậy, Hồng Mông mới không trực tiếp ra tay trấn áp Nguyên Thủy!

Nếu không, nếu Hồng Mông có thực lực của cảnh giới Thánh Nhân, làm gì có chuyện nói nhảm với Nguyên Thủy, e rằng đã trực tiếp ra tay trấn áp Nguyên Thủy, cướp Hỗn Độn Chung đưa cho Thái Nhất rồi!

Thấy Hồng Mông đồng ý đề nghị của mình, Nguyên Thủy xé rách không gian, trực tiếp chui vào trong Hỗn Độn!

Thế giới Hồng Hoang tuy đủ kiên cố, nhưng trận đại chiến lần này, chắc chắn sẽ liên quan đến pháp tắc chi lực.

Một khi thật sự đánh, có khả năng sẽ hủy diệt Hồng Hoang.

Nếu thật sự hủy diệt Hồng Hoang, thì chuyện lớn rồi, bất luận là Nguyên Thủy hay Hồng Mông, kết cục cuối cùng đều sẽ không tốt.

Chính vì vậy, Nguyên Thủy lựa chọn khai chiến trong Hỗn Độn!

Nguyên Thủy rời đi, Hồng Mông theo sát phía sau cũng chui vào vết nứt hư không, tiến vào Hỗn Độn!

Còn lại một đám đại năng, thì nhìn nhau, không ai đi theo vào Hỗn Độn!

Chuyện không liên quan đến mình thì mặc kệ, họ không muốn bị dính líu vào đại chiến giữa Yêu tộc và Tam Thanh, cho nên cũng không theo đi xem náo nhiệt!

Dù sao xem náo nhiệt cũng có rủi ro, vạn nhất bị ngộ thương, chẳng phải là thảm sao?...

Hỗn Độn!

Hỗn Độn lúc này, bốn phía đều là một mảnh hỗn độn, không có ánh sáng và bóng đêm, không phân biệt phương vị thời gian, cũng không có sinh linh tồn tại.

Có chăng, chỉ là địa thủy hỏa phong hỗn loạn và hỗn độn cương phong.

Đương nhiên, trong Hỗn Độn cũng không phải không có gì, Hỗn Độn nguyên thạch chính là một sản vật lớn của Hỗn Độn!

Trong Hỗn Độn xám xịt tĩnh mịch, đột nhiên, một chỗ không gian bị xé rách, ngay sau đó hai bóng người xuất hiện trong Hỗn Độn!

Hai bóng người, chỉ thấy một người là thanh niên tuấn mỹ tóc trắng rẽ ngôi giữa, đầu đội Ngọc Thanh Liên Hoa Quan, thân mặc Kim Ti Ngọc Lũ Nghê Thường Bào.

Người còn lại là một lão nhân mặc áo bào xám, đầu đội Cửu Cung Tử Kim Quan, thân mặc Hỗn Nguyên Nhất Khí Tử Tiêu Y, tay cầm một vật hình dạng ngọc điệp!

Hai người xuất hiện, Hỗn Độn vốn không có sinh khí đã có thêm một tia sinh cơ, nhưng rất nhanh, cùng với việc hai người giao thủ, tia sinh cơ đó lại không còn tồn tại!

"Đạo hữu chú ý, bần đạo ra chiêu đây!" Nhìn Nguyên Thủy, Hồng Mông ra tay tấn công trước!

Thời gian của y không nhiều, sau khi rời khỏi Hồng Hoang, thực lực lại đang nhanh chóng suy giảm.

Cứ như vậy, không bao lâu nữa sẽ từ cảnh giới Chuẩn Thánh rơi xuống.

Cho nên Hồng Mông phải tốc chiến tốc thắng, nhanh chóng hạ gục Nguyên Thủy, đoạt lại Hỗn Độn Chung mới được!

Nguyên Thủy cũng chính vì hiểu rõ điểm này, nên mới rời khỏi Hồng Hoang, tiến vào Hỗn Độn!

Không có thiên đạo gia trì, trận chiến đấu bây giờ mới thực sự là năm năm phân!

"Hô!" Trong miệng thổi ra một ngụm tiên khí, tức thì, chỉ thấy trong Hỗn Độn phong khí gào thét, càn khôn chấn động; sấm sét dữ dội, chấn động núi sông; điện quang đỏ rực, xuyên mây bay lửa.

Đòn tấn công này chỉ là thăm dò, nhưng Hồng Mông đã dùng đến pháp tắc chi lực!

Tiên đạo pháp tắc có thể diễn hóa ra rất nhiều thần thông chi thuật, những gì đang diễn ra trước mắt chỉ là một trong những đòn tấn công thông thường nhất của Tiên đạo pháp tắc.

Có thể đỡ được hay không, phải xem năng lực của Nguyên Thủy!

"Trò mèo!" Nguyên Thủy không chút để ý vung tay, lập tức gió ngừng sấm tan, điện tắt lửa diệt.

Tất cả các loại thần thông chi thuật bay về phía Nguyên Thủy, đều bị Nguyên Thủy một chiêu hóa giải!

Đương nhiên, nhìn thì có vẻ Nguyên Thủy chỉ vung tay một cái liền hóa giải đòn tấn công này, nhưng thực tế không phải vậy.

Một chiêu vừa rồi của Nguyên Thủy đã dùng đến thời gian chi lực.

Thời gian pháp tắc đối chiến với Tiên đạo pháp tắc, nếu so sánh thực sự, Nguyên Thủy chiếm ưu thế, nhưng vì cảnh giới của Nguyên Thủy không cao bằng Hồng Mông, pháp lực không sâu bằng Hồng Mông, cho nên pháp tắc chi lực của hai người đã triệt tiêu lẫn nhau!

Chương 58

Nhưng dù vậy, cũng khiến Nguyên Thủy vô cùng vui mừng!

Hồng Mông nhìn thì có vẻ có thực lực Thánh Nhân, thực ra chỉ là hư trương thanh thế.

Khí thế của Thánh Nhân thì có, đáng tiếc, thực lực của Thánh Nhân lại kém.

Muốn dùng thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh để chiến thắng Nguyên Thủy, nói thật, trận chiến đấu này của Hồng Mông sẽ không dễ dàng chiến thắng như vậy!

Nhưng điều đó không quan trọng, thực lực không thể nghiền ép, Hồng Mông liền quyết định dùng pháp bảo để nghiền ép!

Dù sao tất cả pháp bảo của Hồng Quân đều ở đây, Hồng Mông không tin là không hàng phục được một Nguyên Thủy nho nhỏ!

Chỉ thấy Hồng Mông lật tay một cái, lập tức một lá cờ lớn màu hỗn độn xuất hiện trong tay Hồng Mông.

Chỉ thấy lá cờ lớn đó mở ra, lập tức hiện ra vạn đạo hào quang, ngàn dải ánh sáng lành, đồng thời tỏa ra khí phách duy ngã độc tôn, uy nghiêm không ai bì kịp.

Bảo vật này không phải vật gì khác, chính là một trong khai thiên tam bảo, Bàn Cổ Phiên!

Có uy năng xé rách Hỗn Độn, sức mạnh nghiền nát thời không, công năng thống ngự vạn pháp, năng lực khai thiên tích địa, thực sự là pháp bảo chí tôn độc tôn vạn cổ trên trời dưới đất!

"Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên?" Thấy lá cờ lớn trong tay Hồng Mông, thân thể Nguyên Thủy không khỏi căng thẳng!

Là một trong Khai Thiên Tam Bảo, uy lực của Bàn Cổ Phiên tự nhiên không tầm thường.

Nguyên Thủy cũng không ngờ Hồng Mông lại lấy ra bảo vật như vậy.

Nhưng dù rất kiêng dè Bàn Cổ Phiên, Nguyên Thủy lại không hề sợ hãi!

Chỉ thấy Nguyên Thủy vung tay trái, lập tức Tam Bảo Ngọc Như Ý xuất hiện trong tay hắn!

Đuôi ngọc như ý có hình dạng linh chi, có năm phúc đồ văn.

Mỗi đường đồ văn tuy hình thể khác nhau, nhưng tinh túy thần thái lại tương tự, khí thế tù kình hồn hậu, kình lực thương mãnh hữu lực, thế bút như rồng rắn bay lượn, phi động lưu loát, có thể nói là phúc nội tàng thánh, thánh như thiên phúc.

Uy lực của Bàn Cổ Phiên cố nhiên mạnh mẽ, nhưng Tam Bảo Ngọc Như Ý lại thắng ở chỗ dung nhập lượng lớn thiên đạo công đức.

Cho nên, hai thứ gặp nhau, cũng có thể coi là ngang tài ngang sức!

Dù sao cảnh giới của Hồng Mông chỉ có Chuẩn Thánh, không thể phát huy toàn bộ uy lực của Bàn Cổ Phiên, nếu không, Nguyên Thủy đã sớm buông xuôi hai tay, bó tay chịu trói!

"Khai!" Hồng Mông nhẹ nhàng lắc Bàn Cổ Phiên, lập tức vô biên hồng mông hỗn độn kiếm khí bay ra, lao thẳng về phía Nguyên Thủy!

Hỗn độn kiếm khí đó lăng lệ vô cùng, xuyên qua trong Hỗn Độn, dễ dàng hủy diệt vô số Hỗn Độn nguyên thạch, thậm chí cả cơn bão Hỗn Độn sắp tụ lại cũng bị hỗn độn kiếm khí đánh tan.

Mang theo vô biên lăng lệ, vạn đạo hỗn độn kiếm khí đã đến trước

mặt Nguyên Thủy!

"Phá!" Nguyên Thủy ném Tam Bảo Ngọc Như Ý trong tay ra, lập tức, Tam Bảo Ngọc Như Ý hóa thành kim ngọc phất trần.

Phất trần trong nháy mắt biến lớn, chặn lại vạn đạo hỗn độn kiếm khí trước mặt Nguyên Thủy.

Đồng thời, kim ngọc phất trần tiến hành phản công về phía Hồng Mông.

Nhẹ nhàng một đòn, hư không vỡ nát, vết nứt không gian nhanh chóng biến lớn.

Để tránh một đòn công kích của kim ngọc phất trần, Hồng Mông lại ném ra một vật!

Chỉ thấy vật này có hình dạng mây lành bảy màu, giống như khánh vân trên trời.

Bên trong khánh vân, thế giới hồng mông ẩn hiện, nhật nguyệt tinh thần chiếu rọi.

Giữa khánh vân, hào quang ngũ sắc nhuộm khắp chư thiên, bát âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ.

Nhìn khánh vân tỏa ra khí tức tôn quý vô biên trước mắt, trong lòng Nguyên Thủy chấn động, thì ra Nguyên Thủy đã nhận ra vật này!

Bàn Cổ khai thiên, sau khi thân chết, thân thể hóa thành vạn vật, một ngụm chính khí trong lồng ngực hóa thành Chư Thiên Khánh Vân.

Chư Thiên Khánh Vân vì do chính khí của Bàn Cổ hóa thành, không thuộc tiên thiên, không phải hậu thế, nhưng lực phòng ngự lại cực kỳ mạnh mẽ, thậm chí so với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cũng không yếu hơn bao nhiêu.

Một khi tế ra, chư tà tránh lui, vạn pháp bất triêm.

Ngoài ra, nó còn có thể bỏ qua mọi công kích của bảo vật binh khí, miễn dịch mọi tổn thương của thần thông pháp thuật.

Có thể nói, Chư Thiên Khánh Vân xuất hiện, khiến Hồng Mông lập tức biến thành một đại năng cường giả thân mang mai rùa, công kích lực cực mạnh!

"Sao, ngươi rất quen thuộc với Chư Thiên Khánh Vân sao?" Trong ánh mắt lóe lên một tia trêu tức, lúc này trong lòng Hồng Mông cũng có chút vui mừng!

Chỉ có khi trên khuôn mặt Nguyên Thủy xuất hiện vẻ bất lực, tái nhợt, kêu trời trời không thấu, gọi đất đất không linh, mới có thể khiến Hồng Mông vui vẻ hơn một chút!

Dám coi thường y, Hồng Mông sẽ cho Nguyên Thủy nếm trải khổ đau của nhân thế!

Nhưng, có một điểm Hồng Mông đã sai, vẻ mặt của Nguyên Thủy không phải là lo lắng, cũng không phải sợ hãi, mà là hoài niệm!

Bản thân Nguyên Thủy là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, có thể nói, cùng Chư Thiên Khánh Vân là một thể, thậm chí Chư Thiên Khánh Vân là thứ được tách ra từ Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy có gì phải lo lắng?

Ngược lại là Hồng Mông, không biết mối liên hệ giữa Nguyên Thủy và Chư Thiên Khánh Vân sâu sắc đến đâu, tưởng rằng Nguyên Thủy đang sợ hãi sự xuất hiện của Chư Thiên Khánh Vân.

Dù sao lực phòng ngự của Chư Thiên Khánh Vân cực mạnh, không hề thua kém bất kỳ Hậu Thiên Công Đức Phòng Ngự Chí Bảo nào.

Nếu thật sự đối chiến với y dưới sự gia trì của Chư Thiên Khánh Vân, đừng nói là Nguyên Thủy, đổi lại là ai cũng sẽ gian nan vô cùng!

“Ha ha, Hồng Mông đạo hữu, ngươi thật sự cho rằng đã nắm chắc phần thắng bản tọa sao?” Nhìn Hồng Mông với vẻ chế giễu, Nguyên Thủy đột nhiên lên tiếng!

Vừa rồi, Nguyên Thủy đột nhiên cảm nhận được mối liên hệ giữa mình và Chư Thiên Khánh Vân.

Cảm giác liên kết như huyết mạch tương liên đó, có thể cho phép Nguyên Thủy sử dụng Chư Thiên Khánh Vân trong tình huống không hề tiếp xúc, thậm chí chưa từng luyện hóa!

Đây là lợi ích của việc đồng xuất nhất thể, bản nguyên tương liên.

Ai bảo Hồng Mông không phải do bản thân Bàn Cổ hóa thành, cho nên, không thể trách Nguyên Thủy!

Chỉ thấy Nguyên Thủy vừa dứt lời, liền bấm quyết niệm chú, một đạo Ngọc Thanh pháp thuật bắn ra, đánh vào trong Chư Thiên Khánh Vân.

Lập tức Chư Thiên Khánh Vân rung động mấy cái, sau đó trong ánh mắt kinh ngạc của Hồng Mông, nó bay khỏi đỉnh đầu y, bay về phía vị trí của Nguyên Thủy, cuối cùng đáp xuống đỉnh đầu Nguyên Thủy, biến thành chí bảo phòng ngự của hắn!

Hồng Mông cũng thật xui xẻo, nếu tế ra linh bảo khác, chắc chắn sẽ không xảy ra hiện tượng này.

Ai bảo y lại tế ra Chư Thiên Khánh Vân, một linh bảo đồng xuất nhất thể với Nguyên Thủy, bị thu đi cũng đáng đời!

“Thú con ngươi dám, trả lại linh bảo cho ta!” Hồng Mông gầm lên một tiếng giận dữ, đồng thời tay liên tục thi triển thần thông, ý đồ đoạt lại Chư Thiên Khánh Vân đã bị Nguyên Thủy cướp đi!

Nhưng đáng tiếc, Chư Thiên Khánh Vân sau khi đáp xuống đỉnh đầu Nguyên Thủy, liền như lão tăng nhập định, không hề động đậy!

Ha ha cười lớn hai tiếng, tiếng cười của Nguyên Thủy đầy vẻ chế giễu!

Chương 59

Mất đi Chư Thiên Khánh Vân, đối với Hồng Mông mà nói tuy không phải tổn thất thảm trọng, nhưng lại mất mặt.

Đối với Hồng Mông mà nói, điều này còn quan trọng hơn mất đi mười kiện linh bảo tương đương Chư Thiên Khánh Vân.

Nhưng bây giờ linh bảo đã bị đoạt, tức giận nữa cũng vô ích.

Đồng thời, cũng vì trong khoảng thời gian Chư Thiên Khánh Vân bị đoạt, Hồng Mông lại lần nữa cảm nhận được sức mạnh của bản thân đang suy giảm!

Lúc này cách Hồng Hoang quá xa, sức mạnh trong cơ thể Hồng Quân không thể kịp thời truyền vào cơ thể Hồng Mông.

Cứ như vậy không thể duy trì Hồng Mông chiến đấu mãi được.

Sau khi hiểu rõ tình hình hiện tại, Hồng Mông thu hồi Bàn Cổ Phiên.

Nguyên Thủy có Chư Thiên Khánh Vân hộ thân, y không thể trong thời gian ngắn hạ gục được hắn.

Cho nên, chỉ có thể nghĩ cách khác, tranh thủ đòi lại Hỗn Độn Chung từ chỗ Nguyên Thủy!

Hỗn Độn Chung bắt buộc phải ở trong tay Thái Nhất.

Mất đi Hỗn Độn Chung, Thái Nhất chỉ là một con hổ không răng, căn bản không đáng nhắc đến, càng không thể dẫn động lượng kiếp tiếp theo.

Lượng kiếp không xuất hiện, thiên đạo liền không thể bổ sung hoàn thiện, bản thể Hồng Quân cũng không thể hợp đạo.

Dưới tác dụng của một loạt hiệu ứng cánh bướm này, Hồng Mông không còn cách nào khác, chỉ có thể lựa chọn đàm phán với Nguyên Thủy, đòi lại Hỗn Độn Chung!

"Ồ?

Hồng Mông đạo hữu không định ra tay nữa sao?" Nhìn nhất cử nhất động của Hồng Mông, Nguyên Thủy ngạc nhiên nói!

Nguyên Thủy vốn tưởng rằng Hồng Mông sẽ lại tế ra linh bảo đỉnh cấp khác, đấu với mình một trận!

Nhưng không ngờ Hồng Mông lại đột nhiên dừng tay, khiến Nguyên Thủy vừa tò mò, vừa không khỏi có chút suy đoán về ý đồ trong lòng Hồng Mông.

"Thực lực của chúng ta tuy không bằng nhau, nhưng lĩnh ngộ pháp tắc lại đều vô cùng sâu sắc, nhất thời cũng không thể phân ra thắng bại.

Huống hồ chúng ta năm đó cũng từng kề vai tác chiến, cũng không đến mức phải làm đến tình cảnh này.

Cho nên, bần đạo định cùng đạo hữu làm một giao dịch, không biết đạo hữu thấy thế nào?" Ngẩng đầu nhìn Nguyên Thủy, Hồng Mông trầm giọng nói!

Nghe lời Hồng Mông nói, Nguyên Thủy trước tiên ngẩn ra, sau đó phảng phất như đã hiểu ra điều gì!

Hồng Mông là phân thân của Hồng Quân, bản thân phải dựa vào sức mạnh của Hồng Quân để chống đỡ.

Nay đã thoát ly Hồng Hoang, cách thế giới Hồng Hoang lại không biết bao xa, Hồng Mông bây giờ đột nhiên mềm mỏng, chẳng phải là vì không thể nhận được sức mạnh truyền đến từ Hồng Quân ngay lập tức sao?

Nghĩ đến đây, nụ cười bên khóe miệng Nguyên Thủy dần dần hiện lên!

Có thể nói, trận chiến này hắn đã thắng!

Nếu lần này Hồng Mông không thể hạ gục hắn, sau này ở Hồng Hoang càng không thể làm gì được hắn!

Thứ nhất, thế giới Hồng Hoang không giống như Hỗn Độn, nếu thật sự bùng nổ đại chiến, có khả năng sẽ hủy diệt Hồng Hoang.

Khi đó, đừng nói sinh linh Hồng Hoang, ngay cả Thiên Đạo cũng không thể chịu đựng được, tự nhiên Hồng Quân sẽ không làm như vậy.

Thứ hai, bản thân Nguyên Thủy có một tầng khai thiên công đức, cũng có đại đạo công đức hộ thân.

Hồng Quân nếu muốn nhân lúc Nguyên Thủy không chú ý mà tiêu diệt, căn bản không thể.

Dù sao trên Thiên Đạo là Đại Đạo, trước mặt Đại Đạo, cho dù sức mạnh Thiên Đạo có mạnh đến đâu, cũng chỉ là một đứa trẻ con.

Muốn vượt qua Đại Đạo ra tay diệt sát Nguyên Thủy, cũng thôi đi!

Ngoài ra, Hồng Quân hiện tại căn bản không có thời gian để ý đến Nguyên Thủy.

Cảm ngộ thiên đạo, dung hợp với thiên đạo mới là chuyện quan trọng nhất của Hồng Quân lúc này.

Còn về chuyện của Nguyên Thủy, Hồng Quân có thể sẽ âm thầm ghi nhớ trong lòng, nhưng sẽ không dành thời gian, chuyên môn tìm Nguyên Thủy gây phiền phức!

Kết hợp ba nguyên nhân, Nguyên Thủy đột nhiên có thêm rất nhiều tự tin!

“Giao dịch sao?

Nói nghe xem!” Liếc nhìn Hồng Mông một cái, Nguyên Thủy điềm nhiên nói!

“…” Cảm nhận ánh mắt thờ ơ của Nguyên Thủy, Hồng Mông trong lòng đại nộ!

Nhưng đáng tiếc, bây giờ y chỉ có thể dung túng Nguyên Thủy, ai bảo sức mạnh của y đang dần dần suy yếu, nếu không, y có thể bình tĩnh đàm phán với Nguyên Thủy sao?

“Hỗn Độn Chung đạo hữu phải giao ra, đương nhiên, bần đạo cũng sẽ lấy ra linh bảo tương đương để trao đổi với đạo hữu, đạo hữu thấy thế nào?” “Hả?

Linh bảo tương đương?

Bàn Cổ Phiên hay là Thái Cực Đồ?” Nghe lời của Hồng Mông, Nguyên Thủy mắt sáng lên, đột nhiên có hứng thú làm một cuộc giao dịch với Hồng Mông!

Gật đầu, Hồng Mông không thừa nhận cũng không phủ nhận!

Muốn lấy lại Hỗn Độn Chung từ tay Nguyên Thủy nhanh nhất, cách duy nhất là dùng Bàn Cổ Phiên hoặc Thái Cực Đồ để trao đổi!

Nếu không, với tính cách của Nguyên Thủy, tuyệt đối không dễ dàng giao ra Hỗn Độn Chung.

Thời gian của Hồng Mông không còn nhiều, phải giải quyết triệt để vấn đề Hỗn Độn Chung, cho nên, mới đề xuất một giao dịch như vậy!

“Đạo hữu suy nghĩ đi, nếu đồng ý, chúng ta bây giờ có thể tiến hành trao đổi!” Vừa nói, Hồng Mông vừa lấy ra Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ!

Cẩn thận nhìn Bàn Cổ Phiên bên trái và Thái Cực Đồ bên phải, trong một lúc, Nguyên Thủy rơi vào thế khó xử!

Bàn Cổ Phiên chủ tể ba ngàn đại đạo áo nghĩa, đứng đầu là "Lực" chi áo nghĩa, là đứng đầu trong ba đại Tiên Thiên Chí Bảo.

Được xưng là "khắc tinh của mọi bảo vật phòng ngự".

Và có năng lực thao túng thiên địa chi uy, công phạt, tạo hóa càng đứng đầu thiên đạo.

Thái Cực Đồ huyền diệu vô hạn, tạo hóa vô cùng, có thể hóa giải mọi công kích, phòng ngự mọi thần thông pháp thuật, và có uy năng bình định địa thủy hỏa phong, chuyển hóa âm dương ngũ hành chi lực, phân lý thiên đạo huyền cơ chi công, bao la đại thiên vạn tượng chi năng.

Tóm lại, Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ đều có ưu điểm riêng!

Một cái đại biểu cho công kích, một cái đại biểu cho phòng ngự, cả hai Nguyên Thủy đều muốn có, nhưng Nguyên Thủy cũng hiểu rõ, chỉ có thể chọn một trong hai.

Sau khi suy nghĩ một hồi lâu, cuối cùng Nguyên Thủy quyết định, lựa chọn Bàn Cổ Phiên!

Lựa chọn Bàn Cổ Phiên là quyết định cuối cùng của Nguyên Thủy sau khi tổng hợp tất cả các yếu tố!

Linh bảo phòng ngự trong tay Nguyên Thủy hiện tại không ít, Càn Khôn Đỉnh, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Hỗn Nguyên Kim Đấu, và Chư Thiên Khánh Vân mới có được, đây đều là linh bảo phòng ngự.

Chương 60

Cho nên hiện tại xem ra, Nguyên Thủy không thiếu linh bảo phòng ngự.

Ngược lại, linh bảo công kích, trong tay Nguyên Thủy uy lực tương đối mạnh mẽ ngoài Tạo Hóa Trượng, Hồng Mông Lượng Thiên Xích ra, thì không còn gì khác.

Như vậy, Nguyên Thủy mới quyết định cuối cùng lựa chọn Bàn Cổ Phiên.

Nhưng bất kể thế nào, Nguyên Thủy đều có thể có được một kiện Tiên Thiên Chí Bảo, đối với Nguyên Thủy mà nói đây chính là lợi ích lớn nhất!

Một trận đại chiến đổi lấy một kiện Tiên Thiên Chí Bảo và một kiện chí bảo phòng ngự không hề thua kém Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Nguyên Thủy đều lời to, tự nhiên Nguyên Thủy sẽ không lựa chọn từ chối!

Quyết định xong linh bảo muốn đổi, Nguyên Thủy biến Hỗn Độn Chung từ trong cơ thể ra!

"Hỗn Độn Chung ngươi muốn đây!" Ném Hỗn Độn Chung về phía Hồng Mông, Nguyên Thủy lên tiếng!

Nguyên Thủy cũng không sợ Hồng Mông không đưa linh bảo.

Với cảnh giới của Hồng Mông, nhất ngôn nhất hành đều đại biểu cho thiên đạo, lại càng có câu nói ra tất phải làm.

Nếu Hồng Mông nuốt lời, sau này trên con đường tu luyện nhất định sẽ bị tâm ma quấn thân.

Vì một kiện Tiên Thiên Chí Bảo mà bị như vậy không đáng, cho

nên Nguyên Thủy mới trực tiếp ném Hỗn Độn Chung cho Hồng Mông!

Nhận lấy Hỗn Độn Chung, Hồng Mông đáp: "Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ, Nguyên Thủy đạo hữu chuẩn bị đổi cái nào?" "Bàn Cổ Phiên!" Chỉ vào Bàn Cổ Phiên trong tay trái Hồng Mông, Nguyên Thủy nói!

"Được!" Cũng không lề mề, Hồng Mông cũng dùng sức ném một cái, ngay sau đó Bàn Cổ Phiên đã ở trước mặt Nguyên Thủy!

Nhìn Bàn Cổ Phiên tỏa ra khí phách duy ngã độc tôn trước mắt, Nguyên Thủy hài lòng, không hổ là đứng đầu trong ba đại Tiên Thiên Chí Bảo khai thiên, thực sự không tầm thường!

Giao dịch hoàn thành, Hồng Mông cũng không tiếp tục ở lại Hỗn Độn, xé rách Hỗn Độn, chui vào vết nứt không gian, quay về Hồng Hoang!

Hồng Mông rời đi, Nguyên Thủy không lâu sau cũng quay về Hồng Hoang!

Trong Hỗn Độn nguy hiểm vô cùng, không nên ở lại lâu.

Nguyên Thủy bây giờ dù có thực lực Đại La đỉnh phong, nhưng trong Hỗn Độn cũng không phải là mạnh.

Cho nên sau khi mọi chuyện kết thúc, hắn liền theo sát Hồng Mông, quay về Côn Luân Sơn!...

Côn Luân Sơn!

Lúc này đại quân Yêu tộc đã rút lui, Đế Tuấn, Thái Nhất và Thập đại yêu vương cũng đều biến mất không thấy!

Ngoài những mảnh xác đầy đất, và máu tươi đỏ thẫm, Yêu tộc còn lại không để lại bất cứ thứ gì!

Một đạo bạch quang lóe lên, Nguyên Thủy từ vết nứt không gian bước ra, tiến vào Thuận Thiên Điện!

"Nhị đệ thế nào, không sao chứ?" Thấy Nguyên Thủy xuất hiện, Lão Tử và Thông Thiên hai người vội vàng bước tới!

Hai người vốn đang lo lắng cho an nguy của Nguyên Thủy, nhưng bây giờ thấy Nguyên Thủy xuất hiện, tức thì đều yên lòng!

"Không sao, để đại huynh và tam đệ lo lắng rồi!" Nguyên Thủy xua tay, vẻ mặt điềm nhiên!

Tiếp đó ba huynh đệ tiến vào nội điện, bắt đầu thảo luận về việc Hồng Quân tham gia đại chiến lần này!

Nguyên Thủy đem chuyện Hồng Mông là Tam Thi của Hồng Quân nói cho Lão Tử và Thông Thiên, không hề giấu diếm chút nào!

Cũng đến lúc nên cho họ biết một số bí ẩn của Hồng Hoang.

Dù sao sau này cũng sẽ tiếp xúc với những chuyện như vậy, cho nên để Lão Tử và Thông Thiên biết trước cũng tốt!

Nghe lời Nguyên Thủy nói, Lão Tử và Thông Thiên đều vô cùng kinh ngạc!

Đối với Thiên Đạo, hợp đạo, Tam Thi những chuyện này họ đều không hiểu, càng chưa từng nghe nói.

Nay nghe Nguyên Thủy kể những điều này, nhất thời đều có chút phản ứng không kịp!

Nhưng may mắn hai người đều là người thông tuệ, sau khi sắp xếp lại suy nghĩ trong đầu, đều hiểu rõ ý nghĩa trong lời nói của Nguyên Thủy!

Ngoài việc kể chuyện của Hồng Quân cho Lão Tử và Thông Thiên, Nguyên Thủy còn đem chuyện trao đổi linh bảo với Hồng Mông nói

cho Lão Tử và Thông Thiên!

Biết được Nguyên Thủy có được Bàn Cổ Phiên, Lão Tử và Thông Thiên vô cùng vui mừng!

Tam Thanh là một thể, bất luận ai thực lực trở nên mạnh hơn, đối với họ đều là chuyện tốt.

Cho nên Lão Tử và Thông Thiên không hề có chút tâm lý ghen tị nào, ngược lại thật lòng vui mừng cho Nguyên Thủy!

Lại cùng Lão Tử và Thông Thiên trò chuyện một lúc lâu, Nguyên Thủy dời Thuận Thiên Điện, rời khỏi Côn Luân Sơn!

Thuận Thiên Điện vốn là vật của Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy muốn đem điện trả về chỗ cũ.

Đồng thời, Nguyên Thủy cũng muốn quay về xem Quảng Thành Tử tu luyện thế nào rồi!

Dù sao Quảng Thành Tử là đại đồ đệ của Nguyên Thủy, nhất định không thể lạc hậu, nếu không ra ngoài, chẳng phải là mất mặt sao?...

U Minh Huyết Hải!

Cùng với đại chiến giữa Tam Thanh và Yêu tộc kết thúc, Minh Hà cũng sớm bắt đầu bế quan!

Bị trận đại chiến này kích thích, Minh Hà âm thầm hạ quyết tâm, nếu không thể khiến cảnh giới tiến thêm một bước, sẽ vĩnh viễn không xuất quan!

Ít nhất là trước khi Hồng Quân giảng đạo, Minh Hà sẽ không dễ dàng hiện thân ở Hồng Hoang.

Đây cũng là một sự nghiêm khắc của Minh Hà đối với bản thân!

Cũng chính lúc Minh Hà bế quan không lâu, Huyết Hải đã xảy ra một chuyện lớn!

Ở sâu trong Huyết Hải, lúc này đang có một con muỗi dài khoảng sáu tấc, miệng nhọn, toàn thân bao bọc vô biên sát khí hóa hình xuất thế.

Con muỗi này không hề giống bình thường, là con muỗi đầu tiên của Hồng Hoang, xuất thế đã có thực lực Thái Ất Kim Tiên, tên là Huyết Sí Hắc Văn, lại là đại hung của Hồng Hoang, một trong Ngũ Trùng của Ngũ Trùng Thất Cầm Cửu Thú, có thể thân hóa ức vạn, thích hút máu sinh linh.

Đương nhiên, đây không phải là chỗ lợi hại nhất của Huyết Sí Hắc Văn.

Chỗ lợi hại nhất của Huyết Sí Hắc Văn không nằm ở danh tiếng của nó, mà nằm ở vũ khí của nó, cũng chính là cái miệng nhọn đó!

Trong sách ghi lại, thời Phong Thần sau này, tọa hạ của Thông Thiên là Quy Linh Thánh Mẫu, truy sát Cụ Lưu Tôn của Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên, ra khỏi Vạn Tiên Trận đi về phía Tây phương, bị Tây phương giáo chủ Tiếp Dẫn Đạo Nhân bắt giữ, lệnh cho Bạch Liên Đồng Tử mang về Tây Thiên.

Nhưng ai ngờ Bạch Liên Đồng Tử khi mở bọc Sa Di thế giới để thu Quy Linh Thánh Mẫu, lại vô ý thả ra một con muỗi, hút Quy Linh Thánh Mẫu thành cái xác rỗng, lại bay về Tây Thiên ăn mất ba phẩm trong Thập Nhị Phẩm Liên Đài.

Từ đó về sau, con muỗi này, danh tiếng đại hiển, được thế nhân biết đến!

Trở lại với Huyết Sí Hắc Văn!

Vì lúc này Minh Hà đang bế quan, không hề biết những gì xảy ra trong Huyết Hải, cho nên Huyết Sí Hắc Văn vô cùng thuận lợi xuất thế!

Một thân trường bào đỏ thêu hoa văn muỗi, đầu đội bạch ngọc phát quan, hai bên ngọc quan rủ xuống dải lụa màu hồng nhạt, dưới cằm thắt một nút thắt màu đỏ.

Chương 61

So với Minh Hà, người mà Huyết Sí Hắc Văn hóa hình anh tuấn hơn nhiều.

Nhưng người này tuy anh tuấn, nhưng mặt lộ sát khí, trong ánh mắt lại càng âm chí nồng đậm vô cùng.

Cho nên, dù Huyết Sí Hắc Văn diện mạo không tệ, nhưng cảm giác cho người khác không phải là người tốt!

"Ta là Huyết Hải chi chủ, danh hiệu Văn Đạo Nhân, có ai không phục?" Vừa mới xuất thế, Huyết Sí Hắc Văn liền tự đặt cho mình một đạo hiệu, đồng thời tuyên bố địa vị trong Huyết Hải!

Nhưng đáng tiếc, tuy Văn Đạo Nhân và Minh Hà đều từ Huyết Hải hóa hình ra, nhưng y lại xuất thế muộn hơn Minh Hà vạn năm.

Vị trí Huyết Hải chi chủ, e rằng không thể ngồi lên được!

Không phải vì điều gì khác, chỉ vì Minh Hà mạnh hơn Văn Đạo Nhân mấy lần.

Một người Đại La hậu kỳ, một người Thái Ất Kim Tiên, hai người có thể so sánh được sao?

Hơn nữa, trong tay Minh Hà có chí bảo phòng ngự Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên và hai kiện sát lục chí bảo Nguyên Đồ, A Tỳ.

Nếu dám kêu gào với Minh Hà, e rằng ngay lập tức sẽ bị Minh Hà chém giết trong Huyết Hải!

"Kẻ nào dám ở Huyết Hải của ta gây náo loạn?" Có lẽ tiếng của Văn Đạo Nhân quá lớn, lại trực tiếp kinh động đến Minh Hà đang bế quan!

Nghe có người muốn cướp địa bàn của mình, Minh Hà đại nộ, lập tức phái ra vô số phân thân Huyết Thần Tử, cấp tốc đến vị trí của Văn Đạo Nhân!

Ở đây, nhìn Văn Đạo Nhân đứng giữa Huyết Hải với vẻ mặt cao ngạo, Minh Hà nhíu mày!

"Ngươi là ai, vì sao có thể an nhiên vô sự trong Huyết Hải?" Phải biết rằng, U Minh Huyết Hải là do máu bẩn trong rốn của Bàn Cổ hóa thành, lại là nơi tụ tập oán khí, uế khí, ác khí của trời đất.

Có thể nói, U Minh Huyết Hải chính là thùng rác của thế giới Hồng Hoang.

Ngoài những đại năng thực sự, không ai có thể sinh tồn trong Huyết Hải.

Văn Đạo Nhân bây giờ không dựa vào bất kỳ linh bảo nào mà có thể đứng trong Huyết Hải, khiến Minh Hà không khỏi vô cùng tò mò!

"Ta là Huyết Hải chi chủ Văn Đạo Nhân, ngươi lại là ai?" Liếc nhìn phân thân Huyết Thần Tử của Minh Hà một cái, Văn Đạo Nhân hỏi ngược lại!

Đối với sự xuất hiện đột ngột của Minh Hà, Văn Đạo Nhân cũng rất ngạc nhiên!

Chỗ Huyết Hải này theo lý mà nói không phải chỉ có một người sao, sao lại có thêm một người!

Người này xem ra thực lực không yếu, khiến Văn Đạo Nhân trong lòng không khỏi có thêm một tia cảnh giác.

Nhưng sau khi nghĩ đến thực lực của bản thân, Văn Đạo Nhân lại không đặt Minh Hà vào mắt!

Theo Văn Đạo Nhân thấy, thực lực Thái Ất Kim Tiên đã đủ cao

rồi, Minh Hà dù thực lực có mạnh, cũng không thể ngang bằng mình.

Nếu thật sự đánh, Văn Đạo Nhân tự nhiên có cách chế phục Minh Hà!

Nhưng Văn Đạo Nhân không biết, người xuất hiện trước mặt y bây giờ chỉ là một trong ức vạn phân thân Huyết Thần Tử của Minh Hà.

Chỉ bằng thực lực Thái Ất Kim Tiên đó, e rằng ngay cả tư cách gặp mặt bản thể của Minh Hà cũng không có!

"Ngươi là Huyết Hải chi chủ?

Vậy bản tọa là ai?" Ba câu hỏi liên tiếp từ miệng Minh Hà truyền ra, lúc này tâm tình của Minh Hà vô cùng không vui!

Có người muốn tranh đoạt Huyết Hải với mình, không phải là tự tìm đường chết sao?

Cho nên, trong lúc hỏi ngược lại, Minh Hà đã âm thầm nảy sinh sát tâm, chuẩn bị trực tiếp chém giết Văn Đạo Nhân!

Dám tranh đoạt Huyết Hải với mình, trước tiên đỡ được đòn công kích của mình rồi hãy nói!

"Xem xét chúng ta đồng xuất bản nguyên, ta có thể cho ngươi làm nhân vật số hai trong Huyết Hải!" Nhìn Minh Hà một cách khinh miệt, Văn Đạo Nhân đáp!

"Tìm chết!" Không nói nhiều lời thừa, khi nghe lời Văn Đạo Nhân nói, Minh Hà lấy ra song kiếm Nguyên Đồ, A Tỳ liền chém về phía Văn Đạo Nhân!

Dám nói lời cuồng ngôn, thật không biết sống chết!

Cũng vì Minh Hà ra tay, Huyết Hải lập tức sôi trào cuồn cuộn, trong một lúc cả Huyết Hải dấy lên sóng máu vạn trượng, mang theo

khí thế kinh thiên, cuối cùng hung hăng hạ xuống, phát ra tiếng vang vọng trời đất!

Nghe động tĩnh truyền ra từ Huyết Hải, Nguyên Thủy vốn đang chuẩn bị bay về Tam Tiên Đảo đã thay đổi phương hướng!

Bình thường Huyết Hải ít khi có động tĩnh lớn như vậy, chắc chắn đã xảy ra chuyện lớn, cho nên Nguyên Thủy chuẩn bị đi xem một chút!

Đồng thời, khi Nguyên Thủy đang đến Huyết Hải, Minh Hà và Văn Đạo Nhân cũng đã đánh nhau rồi!

Minh Hà vì là phân thân Huyết Thần Tử, thực lực chỉ bằng một phần mười bản thể, cho nên không thể một đòn chém giết Văn Đạo Nhân!

Ngược lại là Văn Đạo Nhân, vì một cái miệng lợi hại không gì không phá được, đã hấp thu mấy phân thân Huyết Thần Tử của Minh Hà!

"Thực lực chỉ có thế thôi sao?" Văn Đạo Nhân chế giễu một tiếng, tiếp đó lại sử dụng chi thuật, hóa thành một đạo bạch quang chui vào một phân thân Huyết Thần Tử khác, hấp thu sức mạnh trong phân thân!

Cảm nhận được phân thân Huyết Thần Tử tiêu hao cực nhanh, bản thể Minh Hà vốn đang bế quan trong Huyết Hải đã mở mắt!

"Chỉ là một con muỗi tiên thiên mà dám hấp thu Huyết Thần Tử của bản tọa, quả thực tội đáng vạn lần chết!" Trong lòng gầm lên một tiếng giận dữ, Minh Hà bước ra khỏi mật thất, bay nhanh về phía vị trí của Văn Đạo Nhân!

Minh Hà vốn định bế quan tu luyện một phen, ai ngờ lại bị một con muỗi làm phiền, trong lòng phẫn nộ lại thêm mấy phần, Minh Hà

nhanh chóng đã đến trước mặt Văn Đạo Nhân!

“Một con muỗi cũng dám hung hăng, chết cho ta!” Minh Hà tung một quyền đầy giận dữ, sức mạnh đại biểu cho cảnh giới Đại La tức thì bộc phát.

Văn Đạo Nhân căn bản không có chút năng lực phản kháng nào, liền bị Minh Hà đánh bay ra ngoài, đồng thời thân bị trọng thương!

Kinh ngạc nhìn Minh Hà, trong ánh mắt Văn Đạo Nhân đầy vẻ không dám tin!

Vừa rồi từng Minh Hà một thực lực đều ngang ngửa mình, thậm chí không mạnh bằng.

Sao đột nhiên lại xuất hiện một Minh Hà mạnh như vậy, trong tay y, ngay cả một tia phản kháng cũng không có liền bị trọng thương, sao có thể?

“Ngươi, rốt cuộc là ai?” Ôm ngực lùi lại hai bước, Văn Đạo Nhân sợ hãi nói!

“Bản tọa là Minh Hà của Huyết Hải, là chủ nhân thực sự của U Minh Huyết Hải.

Không phải ngươi muốn tranh đoạt vị trí Huyết Hải chi chủ với bản tọa sao, ta cho ngươi một cơ hội, nếu tiếp được một chiêu này của bản tọa, Huyết Hải này bản tọa sẽ nhường cho ngươi!” Nói xong, Minh Hà biến ra song kiếm Nguyên Đồ, A Tỳ, ngưng tụ toàn thân pháp lực, đâm về phía đầu và ngực của Văn Đạo Nhân!

Cảm nhận được khí sát phạt truyền ra từ song kiếm Nguyên Đồ, A Tỳ, Văn Đạo Nhân trong lòng hiểu rõ, lần này chắc chắn không thể đỡ được hai kiếm công kích này.

Trong lòng vô cùng hối hận vì sao lại khinh cuồng như vậy, Văn Đạo Nhân ngửa mặt lên trời kêu thảm một tiếng: “Mạng ta hết rồi!”

“Keng!” Đúng lúc Văn Đạo Nhân tưởng mình chết chắc, đột nhiên vạn trượng kim quang từ trên không Huyết Hải hiện ra, tiếp đó một luồng huyền hoàng công đức chi khí hạ xuống, cuối cùng luồng huyền hoàng công đức chi khí này hóa thành một cây thước màu đỏ tím, thay Văn Đạo Nhân đỡ lấy đòn tất sát của Minh Hà!

“…Hồng Mông Lượng Thiên Xích?” Nhìn cây thước huyền hoàng đang chặn lại công kích của song kiếm Nguyên Đồ, A Tỳ trước mắt, Minh Hà mắt ngưng lại, phảng phất như đã nghĩ ra điều gì!

“Hả?

Chuyện gì vậy, ta chưa chết?” Đợi một lúc lâu, cũng không thấy song kiếm của Minh Hà đâm xuống, Văn Đạo Nhân lập tức mở mắt!

Khi Văn Đạo Nhân mở mắt, mới phát hiện ra không phải là song kiếm của Minh Hà không đâm xuống, mà là đòn công kích của y đã bị một cây thước chặn lại!

Chương 62

"Nguyên Thủy đạo hữu, đã đến rồi, thì hiện thân gặp mặt đi!" Ngẩng đầu nhìn lên không trung Huyết Hải, Minh Hà thu lại song kiếm Nguyên Đồ, A Tỳ, tiếp đó lên tiếng!

"Ha ha ha, Minh Hà đạo hữu, lâu rồi không gặp, vẫn khỏe chứ!" Cùng với lời Minh Hà vừa dứt, Nguyên Thủy từ hư không bước ra, tiến vào Huyết Hải!

Vì bản thân Nguyên Thủy có chí bảo hộ thân, cho nên khi Nguyên Thủy vừa mới tiến vào Huyết Hải, Huyết Hải liền tự động tách ra làm hai, khiến cho sự ô uế của Huyết Hải không thể xâm nhập vào cơ thể Nguyên Thủy!

"Ai vậy?

Lại có thể khiến Minh Hà khách khí như vậy?" Ngạc nhiên nhìn Nguyên Thủy, Văn Đạo Nhân vô cùng tò mò về hắn!

Từ lúc tiếp xúc với Minh Hà vừa rồi, Văn Đạo Nhân có thể cảm ứng rõ ràng sự cao ngạo của Minh Hà.

Ngay cả y cũng chưa nói được mấy câu với Minh Hà, nhưng Nguyên Thủy lại có thể khiến Minh Hà tươi cười chào đón, thậm chí còn thu cả vũ khí lại.

Phải mạnh hơn Minh Hà bao nhiêu lần, mới có thể khiến y ngay cả một tia ý định đối địch cũng không dám có?

"Kính chào Nguyên Thủy đạo hữu!" Hướng về phía Nguyên Thủy đột nhiên xuất hiện, Minh Hà cung kính hành lễ nói!

Đối với sự xuất hiện bất ngờ của Nguyên Thủy, Minh Hà cũng vô cùng hiếu kỳ, càng khiến y hiếu kỳ hơn là việc Nguyên Thủy đã đỡ

giúp Văn Đạo Nhân một đòn tất sát!

"Chẳng lẽ giữa hai người có liên quan gì?" Minh Hà thầm nghĩ trong lòng.

Nhưng đáng tiếc, thật sự không có!

Còn về việc Nguyên Thủy giúp Văn Đạo Nhân đỡ một đòn, là bởi vì Nguyên Thủy không muốn nhìn một con tiên thiên dị thú như Văn Đạo Nhân cứ thế diệt vong!

Dù sao Văn Đạo Nhân cũng là con muỗi đầu tiên của Hồng Hoang, thần thông lại càng bất phàm, nếu có thể bồi dưỡng một phen, tất có thể trở thành một trợ lực lớn.

Cũng vì nguyên nhân này, Nguyên Thủy mới tung ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích, chặn đứng đòn tấn công của Minh Hà!

"Nguyên Thủy đạo hữu lần này đến Huyết Hải của bần đạo, không biết có ý định gì?" Nhìn Nguyên Thủy một cái, Minh Hà cuối cùng không nhịn được hiếu kỳ, mở miệng hỏi!

"Lần này bản tọa đến đây, là vì hắn!" Vừa nói, Nguyên Thủy vừa chỉ tay về phía Văn Đạo Nhân sắc mặt trắng bệch cách đó không xa!

"Vì ta sao?" Thấy Nguyên Thủy chỉ vào mình, trong lòng Văn Đạo Nhân dấy lên kinh ngạc!

Hắn và Nguyên Thủy cũng không quen biết, càng chưa từng gặp mặt, vì sao Nguyên Thủy lại vì hắn mà đến, chẳng lẽ Nguyên Thủy sớm đã biết hắn sắp xuất thế?

"Vì Văn Đạo Nhân?

Nguyên Thủy đạo hữu..." Minh Hà nhìn Nguyên Thủy với vẻ muốn nói lại thôi, hy vọng Nguyên Thủy có thể cho một lời giải thích!

Bất kể thế nào y cũng là một đại năng đỉnh cấp của Hồng Hoang,

bán cho Nguyên Thủy một cái mặt mũi cũng không phải là không thể, nhưng nếu Nguyên Thủy ngay cả một lý do cũng không có mà đã muốn mang người đi, thì có chút không nể mặt y rồi.

Nói trắng ra, thực lực của Nguyên Thủy cố nhiên cường hoành, nhưng Minh Hà tự nhận mình cũng không phải kẻ yếu, nếu thật sự bị bắt nạt đến trên đầu, Minh Hà dù có phải liều cái mạng này cũng phải tranh một trận!

"Là thế này, Văn Đạo Nhân thuộc Ngũ Trùng trong Ngũ Trùng Thất Cầm Cửu Thú, là dị thú hiếm có của Hồng Hoang, nếu Minh Hà đạo hữu giết hắn, Huyết Sí Hắc Văn sẽ tuyệt chủng từ đây.

Bản tọa lòng yêu tài tha thiết, nên mới đến đây, hy vọng đạo hữu có thể cho bần đạo một cái mặt mũi, tha cho Văn Đạo Nhân một mạng!" Hiểu rõ suy nghĩ trong lòng Minh Hà, Nguyên Thủy liền giải thích!

Nghe lời Nguyên Thủy nói, Minh Hà do dự một lát, cuối cùng sau một hồi suy tính, y quyết định cho Nguyên Thủy một cái mặt mũi!

Có thể kết giao tốt với đại năng như Nguyên Thủy, Minh Hà sao có thể từ chối, huống hồ sau lưng Nguyên Thủy còn có Lão Tử và Thông Thiên, ba vị đại năng đỉnh cấp.

Nếu có thể bán một cái mặt mũi, sau này gặp lại cũng dễ nói chuyện!

Sau đó Minh Hà đáp lại: "Nếu đạo hữu đã mở lời, bần đạo liền bán cho đạo hữu một cái mặt mũi.

Ngươi, Đạo Nhân kia, còn không mau mau tạ ơn cứu mạng của Nguyên Thủy đạo hữu!" "Tạ ơn Thiên Tôn cứu mạng!" Hảo hán không chịu thiệt trước mắt, hiểu rõ Nguyên Thủy đã cứu mình, Văn Đạo Nhân vội vàng dẹp đi sự ngạo khí trong lòng, vô cùng cung kính

hành lễ với Nguyên Thủy!

"Được rồi, đứng dậy đi!" Nguyên Thủy hài lòng gật đầu, phất tay nói!

"Vâng!" Văn Đạo Nhân đứng dậy!

Sau đó Nguyên Thủy lại cùng Minh Hà trò chuyện vài câu, kết thúc rồi, Nguyên Thủy mới mang theo Văn Đạo Nhân rời khỏi Huyết Hải!

Huyết Hải, Văn Đạo Nhân không thể quay về được nữa, dù sao nơi đó cũng là địa bàn của Minh Hà, nếu thật sự lại bị Minh Hà bắt được, e rằng Văn Đạo Nhân chắc chắn sẽ chết!

Nhưng không thể quay về đối với Văn Đạo Nhân mà nói cũng không phải là chuyện xấu.

Huyết Hải cố nhiên là một nơi tốt, nhưng đối với hắn chẳng qua chỉ là nơi hóa hình xuất thế mà thôi, nếu thật sự bắt Văn Đạo Nhân ở lại Huyết Hải mãi, hắn cũng sẽ không đồng ý, cho nên có thể cùng Nguyên Thủy rời đi, Văn Đạo Nhân vô cùng vui vẻ!

Ngoài ra, trong lòng Văn Đạo Nhân cũng có mưu tính.

Hắn vừa mới xuất thế, vẫn chưa hoàn toàn tiếp nhận ký ức truyền thừa trong cơ thể, nhưng hiện tại ký ức truyền thừa đã tiếp nhận xong, đồng thời cũng hiểu rõ tình hình thế giới Hồng Hoang hiện nay, biết rõ thế giới Hồng Hoang có vô số đại năng.

Trong hoàn cảnh nguy hiểm như vậy, có thể có một đại năng đỉnh cấp thực lực cường hoành làm chỗ dựa, có gì không hài lòng chứ?

An tâm đi theo bên cạnh Nguyên Thủy, Văn Đạo Nhân cũng quyết tâm phải ôm chặt cái đùi lớn Nguyên Thủy này!

Liếc nhìn Văn Đạo Nhân mặt mày hớn hở phía sau, Nguyên Thủy không khỏi lắc đầu!

Sau đó hai người lại tăng tốc, nhanh chóng quay về Tam Tiên Đảo!

Vừa bước vào Tam Tiên Đảo, Văn Đạo Nhân liền ngây người tại chỗ.

Tiên thiên linh thạch, tiên thiên linh căn, tiên thiên linh quả, tiên thiên linh tuyền, tiên thiên linh thú, ở Tam Tiên Đảo, bất cứ thứ gì cũng là tiên thiên.

Linh khí nồng đậm đến mức sắp hóa thành dịch, hít mạnh một hơi, Văn Đạo Nhân chỉ cảm thấy bình cảnh trong cơ thể dường như lỏng ra rất nhiều.

Đến khi nhìn thấy vô số tiên thiên linh thú, Văn Đạo Nhân chỉ cảm thấy cái miệng nhọn của mình đói khát khó nhịn!

Nếu có thể hút một chút tinh huyết của những tiên thiên linh thú này, chẳng phải có thể nhanh chóng bước vào cảnh giới Đại La sao?

"Đừng có nghĩ nữa, với thực lực của ngươi, e rằng vừa đến gần sẽ bị giết chết, cho nên cứ an tâm tu luyện đi!" Nhìn đôi mắt ánh lên lục quang của Văn Đạo Nhân, Nguyên Thủy lên tiếng nhắc nhở!

Quả thực Nguyên Thủy không lừa hắn, tiên thiên linh thú trong Tam Tiên Đảo, phần lớn đều do Nguyên Thủy cứu từ thời Long Hán sơ kiếp, thời gian tu luyện của từng con thậm chí còn lâu hơn cả Quảng Thành Tử.

Ngay cả Quảng Thành Tử, trong tình huống không có Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên hộ thể, cũng không dám chắc có thể đánh bại những tiên thiên linh thú này.

Văn Đạo Nhân muốn hút tinh huyết của chúng, quả thực là nghé con mới sinh không sợ hổ!

Cũng may Nguyên Thủy nhắc nhở Văn Đạo Nhân, nếu không nếu hắn thật sự đi tìm những tiên thiên linh thú đó, đến lúc bị giết, vậy thì

bi thảm rồi!

"Ách… Được thôi!" Nghe Nguyên Thủy nhắc nhở, ánh mắt Văn Đạo Nhân tối sầm lại, biết rằng giấc mộng đẹp của mình đã tan thành mây khói!

Nhưng nghĩ đến linh khí trong Tam Tiên Đảo dồi dào như vậy, ánh mắt Văn Đạo Nhân lại sáng lên!

Dựa vào linh khí trong Tam Tiên Đảo, nếu tu luyện, e rằng cũng không cần bao lâu là có thể đột phá Đại La, làm như vậy cảnh giới còn có thể ổn định hơn, cho nên Văn Đạo Nhân cũng không đặc biệt buồn bã! *** Tại Tam Tiên Đảo, trong điện Thuận Thiên!

"Sư tôn, ngài đã về!" Thấy Nguyên Thủy trở về, Quảng Thành Tử vội vàng từ ngoài điện đi vào, cung kính nói!

"Ừm!" Đáp một tiếng, sau đó Nguyên Thủy giới thiệu Văn Đạo Nhân cho Quảng Thành Tử làm quen!

Chương 63

Đối với đại đồ đệ của Nguyên Thủy, Văn Đạo Nhân tự nhiên tỏ ra thân thiện, dù sao Văn Đạo Nhân còn muốn đi theo Nguyên Thủy, nên cũng sẽ không lộ ra địch ý với Quảng Thành Tử!

Thấy quan hệ xử lý không tệ, Nguyên Thủy không nói nhiều nữa, xoay người tiến vào mật thất, bế quan tu luyện!

Lần này đại chiến với Hồng Mông, Nguyên Thủy thu được lợi ích không nhỏ, tự nhiên cần phải hảo hảo cảm ngộ một phen.

Thêm vào đó, Bàn Cổ Phiên đột nhiên có được, Nguyên Thủy cũng cần phải tế luyện một phen mới được!

Đưa cho Văn Đạo Nhân một bản bí tịch Bát Cửu Huyền Công, Nguyên Thủy bắt đầu bế quan!

Từ đó, Tam Tiên Đảo tạm thời tiến vào trạng thái phong đảo, trừ phi có đại sự đặc biệt, nếu không Tam Tiên Đảo sẽ chỉ đợi Nguyên Thủy xuất quan mới giải phong! … Cùng lúc đó, trong Vu tộc!

Cách lần giảng đạo của Hồng Quân đã qua khoảng hơn hai ngàn năm, đại địa Hồng Hoang biến ảo khôn lường, vô số chủng tộc quật khởi, đồng dạng cũng có vô số chủng tộc suy vong!

Nhìn từng chủng tộc quật khởi, nói thật, Thập Nhị Tổ Vu vô cùng hâm mộ!

Đặc biệt là nhìn Yêu tộc có thể trong thời gian ngắn nhanh chóng trở thành đại tộc số một Hồng Hoang, Vu tộc càng bắt đầu sốt ruột!

Bàn Cổ Điện!

“Đại ca, vì sao chúng ta không thể tạo ra hậu duệ Vu tộc?

Nhìn Yêu tộc kia xem, yếu ớt không chịu nổi như vậy mà còn có thể trở thành đại tộc số một Hồng Hoang.

Nếu Vu tộc ta có thể sinh ra tộc nhân, há chẳng phải cũng có thể trở thành đại tộc số một Hồng Hoang, thậm chí nhất cử thống trị Hồng Hoang sao?" Chúc Dung tính tình vốn thẳng như ruột ngựa, cho nên khi mở miệng cũng không vòng vo tam quốc, trực tiếp nói ra suy nghĩ trong lòng!

Nghe lời của Chúc Dung, Đế Giang nhíu mày.

Hắn cũng không biết vì sao Vu tộc không thể sinh ra tộc nhân, điểm này trong huyết mạch truyền thừa cũng không có ghi lại, cho nên, khi Chúc Dung hỏi, hắn chỉ im lặng!

"Ai, chẳng lẽ Vu tộc định sẵn không thể tranh bá Hồng Hoang sao?" Thở dài một tiếng, Cộng Công tiếp lời!

"Hừ, không có tộc nhân thì thế nào, chỉ bằng huynh đệ mười hai người chúng ta, chẳng lẽ không thể hàng phục những con kiến hôi kia sao?" Cường Lương lạnh lùng hừ một tiếng, khinh thường nói!

Trong mắt Cường Lương, kiến hôi có nhiều hơn nữa cũng vô dụng, cuối cùng cũng chỉ bị một chưởng đập chết, cho nên, huynh muội mười hai người là đủ rồi!

Nếu thật có kẻ không phục, trực tiếp đánh nổ, còn tranh bá Hồng Hoang cái gì?

Ngược lại, bởi vì không có những thuộc hạ thực lực thấp kém đó, làm việc càng có thể không kiêng nể gì, không cần có bất kỳ nỗi lo về sau!

"Lời tuy nói vậy, nhưng chung quy có một ít tộc nhân vẫn tốt hơn, chỉ là không biết phải làm thế nào để tộc nhân đản sinh!" Lời Cường Lương vừa dứt, Câu Mang đứng ra nói.

Câu Mang là nhị ca trong Thập Nhị Tổ Vu, thực lực tuy không phải mạnh nhất, nhưng trí tuệ tuyệt đối là cao nhất!

Ngay cả Đế Giang, ở một số vấn đề cũng cần phải thương lượng với Câu Mang!

Bây giờ nghe lời của Câu Mang, các Tổ Vu càng cảm thấy cần có một ít tộc nhân!

"Ta có cách!" Chính lúc mọi người đang bó tay không có cách nào, Hậu Thổ đã lên tiếng!

Đồng loạt nhìn về phía Hậu Thổ, Đế Giang hỏi: "Tiểu muội có cách gì, mau nói!" "Chúng ta có thể dùng tinh huyết tạo ra hậu duệ, như vậy không phải là có cách sinh ra tộc nhân rồi sao?" Hậu Thổ mỉm cười, đáp lại!

"…" Hậu Thổ vừa nói xong, sắc mặt các Tổ Vu đều cứng lại, họ không đồng ý với cách này của Hậu Thổ!

Quả thực, lời Hậu Thổ nói không sai, có thể dùng tinh huyết tạo ra hậu duệ, hơn nữa thực lực của hậu duệ còn rất mạnh, nhưng, họ có bao nhiêu tinh huyết chứ?

Một Tổ Vu, cần vô số năm mới có thể ngưng tụ một giọt tinh huyết, mỗi lần tổn thất một giọt tinh huyết, đối với Tổ Vu mà nói đều sẽ tổn thương bản nguyên.

Nếu dựa theo cách của Hậu Thổ, e rằng vô số năm mới có thể tạo ra mười hai hậu duệ, so với những chủng tộc động một cái là có hàng trăm triệu, so thế nào?

Cho nên, cách này chỉ có thể coi là cách không có cách, không đến thời khắc cuối cùng, sẽ không lựa chọn dùng cách này để tạo ra hậu duệ!

"Sao vậy?

Cách này không tốt sao?" Thấy sắc mặt mọi người khó coi, im lặng không nói, Hậu Thổ hiếu kỳ hỏi!

Thở dài một tiếng, Đế Giang giải thích với Hậu Thổ: "Tiểu muội không biết đó thôi, tinh huyết đối với chúng ta, các Tổ Vu mà nói, vô cùng quan trọng.

Bây giờ muội tu luyện thời gian còn ngắn, đối với một số vấn đề hiểu biết còn nông cạn, nhưng không sao, đợi sau này muội sẽ hiểu!" Hậu Thổ chỉ nói làm thế nào để tạo ra hậu duệ, lại không nói đến chi phí và hậu quả của việc tạo ra hậu duệ!

Nhưng vì Hậu Thổ nhỏ nhất, cho nên Đế Giang cũng không trách Hậu Thổ!

Tiếp đó Thập Nhị Tổ Vu lại tỉ mỉ thảo luận về việc tạo ra hậu duệ, nhưng vẫn không tìm ra cách tốt.

Ngay lúc Thập Nhị Tổ Vu chuẩn bị từ bỏ, đột nhiên sâu trong Bàn Cổ Điện truyền ra một luồng khí tức đặc thù.

Khí tức này xuất hiện khiến trong lòng Thập Nhị Tổ Vu đều lóe lên một tia rung động, ngay sau đó Thập Nhị Tổ Vu vội vàng chạy về phía sâu trong Bàn Cổ Điện!

Sâu trong Bàn Cổ Điện, nơi đó được xem là cấm địa của Thập Nhị Tổ Vu!

Ngoài họ ra, bất kỳ ai cũng không được tiến vào nơi này!

Không vì lý do gì khác, chỉ vì nơi đây có một kiện chí bảo quan hệ đến sự sinh tồn của Vu tộc, trái tim của Bàn Cổ!

Năm đó Bàn Cổ khai thiên, lấy thân hóa vạn vật Hồng Hoang, duy chỉ có trái tim của Bàn Cổ là được giữ lại!

Tuy trái tim Bàn Cổ được giữ lại, nhưng bao nhiêu năm trôi qua,

trái tim Bàn Cổ vẫn luôn không có biến hóa.

Nhưng vì xuất phát từ sự tôn kính đối với Bàn Cổ, Thập Nhị Tổ Vu đối với trái tim Bàn Cổ vô cùng quý trọng.

Nhưng không biết hôm nay làm sao, trái tim Bàn Cổ vốn đã ngừng đập, lại đột nhiên đập trở lại!

"Chuyện gì vậy, chẳng lẽ Bàn Cổ Phụ Thần hiển linh, nghe được lời cầu xin của ta sao?" Cộng Công kinh ngạc lên tiếng!

Không ai trả lời lời của Cộng Công, các Tổ Vu còn lại đều đang chăm chú nhìn vào trái tim Bàn Cổ, cố gắng nhìn ra một chút biến hóa!

Cũng chính lúc Thập Nhị Tổ Vu đang tập trung tinh thần nhìn vào trái tim Bàn Cổ, trái tim Bàn Cổ đập càng lúc càng nhanh, cuối cùng một giọt máu tươi từ trung tâm trái tim Bàn Cổ nhanh chóng ngưng tụ.

Khi giọt máu tươi này rơi xuống đất, nhanh chóng hóa thành một nam tử cường tráng cao trăm trượng, khí thế bàng bạc, quanh thân có sát khí vô tận vờn quanh! *** "Ta là Hình Thiên, ra mắt Thập Nhị Tổ Vu!" Một tia nắng từ bên ngoài chiếu vào sâu trong Bàn Cổ Điện, chiếu lên người Hình Thiên, lập tức phát ra một loại ánh sáng kim loại.

Theo hơi thở của Hình Thiên dần dần ổn định, sát khí khiến người ta không dám đến gần lộ ra.

Khí thế đó, chính là khí thế đặc hữu của Vu tộc!

Nhìn Hình Thiên trước mắt, Thập Nhị Tổ Vu đầu tiên là ngẩn ra, sau đó mừng rỡ vô cùng!

"Cảm tạ Phụ Thần!" Đế Giang phản ứng đầu tiên, sau đó quỳ xuống trước trái tim Bàn Cổ, cung kính nói!

Thấy động tác của Đế Giang, mười một Tổ Vu còn lại và Hình Thiên mới xuất thế cũng đều đồng loạt quỳ xuống đất, hướng về trái tim Bàn Cổ tỏ lòng cung kính!

Sự xuất hiện của Hình Thiên, đã trực tiếp giải quyết được vấn đề nan giải của Vu tộc là không thể sản sinh thêm tộc nhân!

Chương 64

Nhanh chóng, không bao lâu sau, lại có mấy danh tộc nhân Vu tộc từ trong trái tim Bàn Cổ hóa hình ra!

Những người mới xuất hiện ngoài Hình Thiên, một Đại Vu, còn có Xi Vưu, Tướng Liễu, Hậu Nghệ, Phong Bá, Vũ Sư, Khoa Phụ, Bình Ế… thực lực đều là Đại Vu!

Còn những người xuất hiện sau đó, thì là một số Vu nhân, tuy thực lực không quá cao, nhưng cũng có thể từ từ tu luyện lên, Thập Nhị Tổ Vu đối với việc này cũng không vội!

Hiện tại vấn đề đản sinh của tộc nhân Vu tộc đã được giải quyết, đối với họ mà nói, những việc còn lại cũng dễ làm rồi!

Thứ họ cần, chẳng qua chỉ là thời gian, chỉ cần cho họ đủ thời gian, Thập Nhị Tổ Vu tin rằng, thế lực chủng tộc số một Hồng Hoang nhất định là Vu tộc!

Quyền chưởng khống Hồng Hoang, không bao lâu nữa, cũng sẽ trở về trong tay tộc nhân Vu tộc!

Phân phó Hình Thiên và Khoa Phụ trông coi trái tim Bàn Cổ, Thập Nhị Tổ Vu rời khỏi mật thất Bàn Cổ, tập thể tu luyện!

Sắp đến lần giảng đạo thứ hai của Hồng Quân, lần giảng đạo thứ nhất của Hồng Quân, đã trực tiếp nâng thực lực của vô số người lên cảnh giới Đại La.

Lần giảng đạo thứ hai, không biết lại sẽ nâng thực lực của bao nhiêu người, cho nên Thập Nhị Tổ Vu cũng có chút sốt ruột!

Dù sao hiện tại thành viên Vu tộc vừa mới xuất thế, cần phải phát triển mới được.

Lúc này không thể có chút sai sót nào, cho nên, nhất định phải có một đôi cánh tay mạnh mẽ, gánh vác những trách nhiệm mà Vu tộc có thể gặp phải trong tương lai.

Chính vì vậy, Thập Nhị Tổ Vu mới bận rộn tu luyện!

Đồng thời, vào lúc tộc nhân Vu tộc đản sinh, Nguyên Thủy đang bế quan tu luyện ở Tam Tiên Đảo, đột nhiên mở mắt!

Y là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, đối với biến hóa mới nhất của trái tim Bàn Cổ tự nhiên có thể cảm nhận được một ít.

Tuy không thể cảm nhận hoàn toàn, nhưng dựa vào trí tuệ của Nguyên Thủy, e rằng cũng có thể đoán được tám chín phần mười!

"Vu tộc giáng thế, xem ra Vu Yêu đại kiếp không còn xa nữa!" Nguyên Thủy thầm nghĩ trong lòng, dường như đã hiểu ra điều gì đó!

Sau đó Nguyên Thủy không nói gì nữa, tiếp tục tế luyện Bàn Cổ Phiên!

Bàn Cổ Phiên không hổ là đứng đầu trong tam đại Khai Thiên Chí Bảo, bên trong nó trời sinh đã có chín đạo linh bảo cấm chế.

Hiện tại Nguyên Thủy một mặt dựa vào pháp lực của mình luyện hóa, một mặt dựa vào công đức trong người hỗ trợ nhanh chóng luyện hóa.

Chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, Nguyên Thủy đã tiêu hao hai tầng thiên đạo công đức trong cơ thể, từ đó cũng có thể thấy được độ khó của việc luyện hóa Tiên Thiên Chí Bảo!

Chẳng trách Thái Nhất vẫn luôn không thể phát huy toàn bộ uy lực của Hỗn Độn Chung, bây giờ Nguyên Thủy cuối cùng cũng biết được một vài nguyên nhân!

Còn về Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh trong tay Nguyên

Thủy, vì Nguyên Thủy vẫn luôn dùng nó để luyện chế linh bảo, cho nên cũng không cố ý đi luyện hóa toàn bộ, chỉ luyện hóa đến giai đoạn có thể luyện chế linh bảo liền dừng lại!

Hiện tại biết được độ khó của việc luyện hóa Tiên Thiên Chí Bảo, trong lòng Nguyên Thủy không khỏi bắt đầu lo lắng về việc luyện hóa Càn Khôn Đỉnh!

Nhưng có một điểm quả thực không tệ, đó là dùng thiên đạo công đức để giúp luyện hóa linh bảo cấm chế!

Tuy tiêu hao có chút khủng bố, nhưng hiệu quả rõ rệt!

May mà Nguyên Thủy sau khi trải qua Long Hán sơ kiếp, Đạo Ma chi tranh, hai đại lượng kiếp, đã tích lũy không ít thiên đạo công đức, lại từng giảng đạo mà thu được không ít thiên đạo công đức, nên còn có thể chống đỡ được một thời gian!

Nhưng cũng chỉ là một thời gian, Nguyên Thủy ước tính, e rằng không đến mấy chục năm, thiên đạo công đức trong cơ thể sẽ hoàn toàn dùng hết, đến lúc đó cần phải từ từ luyện hóa linh bảo cấm chế rồi!

Không nói đến việc Nguyên Thủy luyện hóa linh bảo nữa, quay lại Yêu tộc!

Cách lần trước Yêu tộc khiêu chiến Tam Thanh đã qua một thời gian dài, Yêu tộc cũng bắt đầu dần dần khôi phục!

Đế Tuấn và Thái Nhất, sau khi nuốt vô số thiên tài địa bảo, đều đã dưỡng tốt thương thế!

Thương thế vừa lành, lập tức tâm tư của hai người lại hoạt động!

Lần trước công đả Tam Thanh thất bại, dẫn đến danh tiếng của Yêu tộc ở Hồng Hoang giảm mạnh.

Ngược lại, Tam Thanh vì thế mà danh tiếng đại chấn, có thể nói là không ai không biết, không ai không hay!

Đặc biệt là Nguyên Thủy, danh tiếng càng được xem là đệ nhất nhân dưới Hồng Quân, chỉ cần gọi ra một tu sĩ Hồng Hoang, không ai không biết Nguyên Thủy!

Trong lòng đối với Nguyên Thủy hận đến nghiến răng, nhưng đáng tiếc, Đế Tuấn và Thái Nhất đều không có cách nào với Nguyên Thủy!

Đánh thì không lại, chơi âm mưu cũng không có cách nào hay.

Hiện tại cách duy nhất có thể giúp họ phá vỡ cục diện bế tắc này, là một lần nữa chinh chiến Hồng Hoang, tranh thủ thành công thu phục một số đại chủng tộc, đại thế lực.

Như vậy một là có thể nâng cao danh tiếng của mình, hai là có thể nhanh chóng bổ sung sức mạnh mà Yêu tộc đã tổn thất trước đó, nhất cử lưỡng tiện, một mũi tên trúng hai đích, cách này khiến Đế Tuấn và Thái Nhất đều vô cùng hài lòng!

Nhưng nhanh chóng vấn đề lại xuất hiện, đó là công đả thế lực nào thì tốt?

Thế lực nhỏ thì không lọt vào mắt, thế lực lớn lại không có đối tượng thích hợp.

Huynh đệ hai người trầm tư hồi lâu, cuối cùng, Đế Tuấn đã nghĩ ra một thế lực chủng tộc vô cùng thích hợp!

Long tộc!

Từ sau Long Hán sơ kiếp, Long tộc suy tàn, từ đó trấn áp Tứ Hải, vĩnh viễn không xuất hiện ở Hồng Hoang.

Nhưng không thể vì thế mà phủ định sự cường đại của Long tộc!

Toàn bộ đại địa Hồng Hoang, chỉ có ba phần mười là lục địa, phần còn lại toàn bộ là hải dương.

Long tộc trấn áp Tứ Hải, từ đó cũng có thể thấy được Long tộc lớn mạnh đến mức nào.

Ngay cả bây giờ Long tộc không còn huy hoàng như xưa, nhưng dù vậy, lạc đà gầy còn hơn ngựa béo, thuyền rách còn có ba cân đinh, bất kể thế nào, Long tộc tuyệt đối là một đại thế lực!

Nếu có thể thu phục Long tộc, đến lúc đó, hai đại chủng tộc hợp hai làm một, thực lực của nó tuyệt đối sẽ tăng trưởng theo cấp số nhân!

Nghĩ vậy, Đế Tuấn quay đầu, nhìn về phía Thái Nhất mở miệng nói! *** "Hiền đệ, có hiểu biết về Long tộc không?" Trong mắt lóe lên một tia sáng, Đế Tuấn hỏi!

"Hả?

Long tộc?" Nghe lời Đế Tuấn nói, Thái Nhất kinh ngạc một tiếng, sau đó nghĩ ra, đáp: "Long tộc từ sau khi Long Hán sơ kiếp suy tàn, liền không còn thấy ở đại địa Hồng Hoang nữa.

Nghe nói năm đó tộc trưởng Long tộc là Tổ Long hướng thiên đạo tuyên thệ, từ đó Long tộc vĩnh trấn Tứ Hải, để bù đắp cho nghiệp lực phá hoại Hồng Hoang.

Nhưng huynh trưởng, sao lại đột nhiên nhắc đến Long tộc?" "Hồng Hoang Tứ Hải lớn biết bao, thành viên Long tộc lại nhiều vô số kể, ngay cả so với Yêu tộc ta, cũng không kém hơn bao nhiêu.

Vi huynh đang nghĩ, nếu có thể thu phục Long tộc, thế lực Yêu tộc của chúng ta há chẳng phải sẽ lại tăng lên mấy lần sao?" Đế Tuấn đề nghị!

Trong lòng vui mừng, Thái Nhất tán đồng với đề nghị của Đế

Tuấn!

Quả thực như Đế Tuấn nói, với thế lực của Yêu tộc, cộng thêm thế lực của Long tộc, tuyệt đối không phải là một cộng một bằng hai đơn giản như vậy.

Cho nên, chỉ cần có thể thu phục Long tộc, nhất định có thể tăng mạnh thực lực của Yêu tộc.

Chương 65

Nhưng, Long tộc thật sự dễ thu phục như vậy sao?

Là bá chủ Hồng Hoang một thời, Long tộc nếu thật sự dễ thu phục như vậy, cũng sẽ không tồn tại đến bây giờ!

Huống hồ Long tộc có Long Hoàng Ngạo Thiên trấn thủ, muốn thu phục Long tộc, nói thật, Đế Tuấn và Thái Nhất thật sự phải tốn không ít công sức!

Nhưng đối với tình trạng hiện tại của Long tộc, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không hiểu rõ, chỉ cho rằng Long tộc đã suy tàn.

Dù từng huy hoàng đến đâu cũng là quá khứ, quá khứ đã qua rồi, hiện tại mới là quan trọng nhất.

Đối với Long Hoàng hiện tại của Long tộc là Ngạo Thiên, Thái Nhất cho rằng, vung tay là có thể trấn áp!

Đã quyết định muốn thu phục Long tộc, tiếp đó Đế Tuấn và Thái Nhất lại một lần nữa xuất binh, mang theo vô số thành viên Yêu tộc hướng về Tứ Hải! … Bốn biển vô lượng, bờ Đông Hải!

Không mất nhiều thời gian, Đế Tuấn và Thái Nhất đã dẫn Yêu tộc đến Đông Hải, sau đó Thái Nhất tiến lên một bước, lớn tiếng hét: "Long Hoàng mau ra đây gặp mặt!" Theo tiếng hét của Thái Nhất, âm thanh hóa thành từng đạo sóng âm khủng bố, xông thẳng xuống đáy biển, nhanh chóng truyền vào Long Cung!

Sau khi tiếng của Thái Nhất biến mất không lâu, trên Đông Hải, sóng to gió lớn, cuồng phong vô biên kéo theo sóng biển đập vào vách đá.

Sau đó vô số hà binh hà tướng từ đáy biển trồi lên, phía trước họ

là những thành viên Long tộc tay cầm thương bạc sáng loáng.

Vì mệnh lệnh của Ngạo Thiên, tất cả thành viên Long tộc đều thay đổi y phục và binh khí giống nhau, lại tu luyện cùng một loại công pháp, đã có hình dáng của một đội quân tinh nhuệ!

"Hả?

Đây là Long tộc ngày xưa sao?" Ánh mắt ngưng lại, đối với bộ dạng hiện tại của Long tộc, Đế Tuấn và Thái Nhất đều có chút kinh ngạc!

Vốn tưởng rằng, Long tộc đã hoàn toàn suy tàn, không ngờ Long tộc suy tàn mà vẫn có tư thái như vậy, từ đó có thể thấy được, Long tộc năm đó đáng sợ đến mức nào!

Nhưng ý nghĩ này chỉ lóe lên rồi biến mất, hôm nay họ đến đây là để tìm chuyện, cho nên, sẽ không vì Long tộc hiện tại có sức chiến đấu mà tỏ ra khiếp sợ!

Ngược lại, Long tộc càng lợi hại, họ lại càng vui mừng, dù sao nếu thật sự có thể thu phục Long tộc, sau này tất cả tài nguyên của Long tộc đều là của họ rồi!

Ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm vào vô số thành viên Long tộc trước mặt, Thái Nhất lại nói: "Long Hoàng nào đó, ra đây gặp mặt!" "Thứ gì, bắt bản hoàng ra là bản hoàng phải ra sao?" Lạnh lùng hừ một tiếng, một giọng nói tràn ngập bá khí vô biên truyền vào tai Thái Nhất, khiến lời sắp nói ra của Thái Nhất phải nuốt ngược vào trong!

"Tốt, tốt, tốt!" Lần đầu tiên có người dám nói chuyện với mình như vậy, khiến cơn phẫn nộ trong lòng Thái Nhất trong nháy mắt tăng lên đến đỉnh điểm.

Tiếp đó Thái Nhất giận quá hóa cười, đáp: "Nếu ngươi không ra, vậy ta ép ngươi ra!" Vừa nói, Thái Nhất vừa tế ra một trong tam đại

Khai Thiên Chí Bảo, Hỗn Độn Chung!

Từ lần trước Hỗn Độn Chung bị đoạt, Thái Nhất đã hạ quyết tâm nhất định phải luyện hóa thêm một ít cấm chế bên trong Hỗn Độn Chung.

Cũng chính vì ý nghĩ này của Thái Nhất, khiến tầng cấm chế thứ ba mươi của Hỗn Độn Chung bị Thái Nhất luyện hóa.

Hiện tại uy lực của Hỗn Độn Chung so với trước khi đối chiến với Nguyên Thủy đã tăng lên ba phần, dùng để ép Ngạo Thiên hiện thân, quả là bảo vật không thể tốt hơn!

"Đang!" Hỗn Độn Chung vang lên, trời đất thất sắc, càn khôn rung chuyển.

Toàn bộ Đông Hải dưới một tiếng chuông trầm đục, dường như bị gây ra sóng thần, nước biển cuồng bạo tàn phá.

Nếu không phải thành viên Yêu tộc phần lớn đều ở trên trời, e rằng, chỉ một đòn này đã có thể đánh bay tất cả thành viên Yêu tộc vào trong biển!

"Tìm chết!" Nghe Hỗn Độn Chung vang lên, Ngạo Thiên nổi giận, sau đó cũng tế ra một kiện linh bảo!

Linh bảo này bất phàm, tên là Tam Thập Lục Khỏa Định Hải Châu, hình dáng là một chuỗi trân châu.

Trân châu có ba mươi sáu viên, xâu thành một chuỗi, tỏa ra ánh sáng năm màu, đồng thời có thể huyễn hoặc linh thức ngũ quan của địch, uy lực to lớn như sức mạnh của Tứ Hải.

Chính lúc Thái Nhất chuẩn bị gõ Hỗn Độn Chung lần nữa, ba mươi sáu viên Định Hải Châu từ trên trời giáng xuống, trực tiếp bao phủ lên Hỗn Độn Chung, trói buộc Hỗn Độn Chung, khiến Hỗn Độn Chung không thể rung động được nữa!

Ba mươi sáu viên Định Hải Châu, mỗi một viên trân châu đều có thể hóa thành một tiểu thế giới, ba mươi sáu viên Định Hải Châu, liền tương đương với ba mươi sáu tiểu thế giới!

Hỗn Độn Chung dù uy lực có mạnh đến đâu, nhưng muốn trong thời gian ngắn phá vỡ ba mươi sáu thế giới, cũng căn bản là không thể!

Trừ phi Thái Nhất lại một lần nữa dùng tinh huyết thúc đẩy Hỗn Độn Chung, nếu không, chỉ có thể dựa vào sức mạnh bản thân của Hỗn Độn Chung để phá vỡ phòng ngự của ba mươi sáu viên Định Hải Châu!

Nhưng, lần trước Thái Nhất dùng tinh huyết thúc đẩy Hỗn Độn Chung đối phó Nguyên Thủy, đã tổn thương căn cơ bản nguyên, cho nên lần này, Thái Nhất quyết không dùng lại chiêu cũ!

"Hừ, không có Hỗn Độn Chung, ta vẫn có thể ép ngươi ra!" Sắc mặt giận dữ không giảm chút nào, Thái Nhất trong nháy mắt hóa thành bản thể Tam Túc Kim Ô, mang theo Thái Dương Chân Hỏa vô biên, lao thẳng về phía thành viên Long tộc!

Thái Dương Chân Hỏa được xem là thần hỏa đệ nhất Hồng Hoang, nóng bỏng vô cùng, hiếm có người có thể chống cự.

Trong chốc lát dưới Thái Dương Chân Hỏa của Thái Nhất, nước biển Đông Hải bốc hơi lượng lớn, lại có vô số thành viên Long tộc vì không chịu nổi sức nóng đó, bị nướng thành than!

"Thái Nhất tiểu nhi, mau dừng tay!" *** Theo tiếng gầm giận dữ của Ngạo Thiên, nhanh chóng, một con Cửu Trảo Tử Kim Thần Long cao khoảng vạn trượng xuất hiện, xuyên qua biển mây, thân rồng rung động, uốn cổ ngẩng đầu bay lượn trên không, râu rồng mắt rồng giận dữ trợn trừng, miệng rộng râu dài, vảy vuốt sắc bén, lông khuỷu tay như kiếm, thân rồng to dài khuấy động mây khí, lộ ra vẻ thế không thể

đỡ!

Không sai, con Cửu Trảo Tử Kim Thần Long này chính là Long Hoàng Ngạo Thiên!

Ngạo Thiên hiện thân, Thái Nhất mừng rỡ, sau đó cũng phóng to thân hình, bay về phía Ngạo Thiên!

Thái Nhất tuy không phải là cường giả luyện thể, nhưng ưu thế ở chỗ quanh thân hắn có Thái Dương Chân Hỏa, khiến người ta không thể đến gần.

Ngược lại Long Hoàng, ngoài việc to hơn Thái Nhất rất nhiều, những ưu điểm còn lại đều chưa lộ ra!

Nhìn mọi thứ trước mắt, chúng nhân Yêu tộc vui mừng không thôi!

Trong mắt họ, Thái Nhất đã áp chế được Ngạo Thiên, cho nên, hàng phục Long tộc hẳn không phải là chuyện khó!

Nhưng, có một số chuyện dùng mắt thường căn bản không thể quan sát được.

Ví như sức mạnh nhục thân của Ngạo Thiên, có thể so với nhục thân của Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc.

Dù Thái Dương Chân Hỏa có nóng bỏng đến đâu, cũng không thể làm Ngạo Thiên bị thương, thêm vào đó Ngạo Thiên có át chủ bài, cũng không phải là không thể khắc chế Thái Nhất!

Chỉ thấy hai người vừa chạm mặt, Ngạo Thiên liền mở miệng rồng khổng lồ, phun ra một ngụm nước về phía Thái Nhất!

Nước này không phải là nước bình thường, mà là một trong thập đại chân thủy của thế giới Hồng Hoang, Nhất Nguyên Trọng Thủy!

Nhất Nguyên Trọng Thủy sinh ra ở nơi sâu nhất đáy Đông Hải,

một giọt đã nặng mấy vạn cân.

Bây giờ những giọt Nhất Nguyên Trọng Thủy mà Ngạo Thiên phun ra, đều là do hắn tinh tâm đề luyện, sau đó lặp đi lặp lại luyện hóa mới hấp thu vào cơ thể.

Những giọt Nhất Nguyên Trọng Thủy này bình thường không có tác dụng, nhưng dùng để đối phó với những người có Thái Dương Chân Hỏa hộ thân như Thái Nhất, uy hiếp cực lớn!

Dù sao hỏa và thủy vốn là đối lập, hai thứ một khi chạm vào nhau, tuyệt đối sẽ sinh ra phản ứng cực lớn.

Cũng vì Ngạo Thiên phun ra một khối lớn Nhất Nguyên Trọng Thủy, Thái Nhất vội vàng hấp thu Thái Dương Chân Hỏa vào cơ thể, đồng thời thoát khỏi hình dạng Tam Túc Kim Ô!

Thấy Thái Nhất hóa thành hình người, Ngạo Thiên nhanh chóng cũng hóa thành Long Hoàng của Long tộc với dáng vẻ bá khí!

"Thái Nhất tiểu nhi, sao lại nhận thua nhanh vậy?" Cười ha hả một tiếng, Ngạo Thiên tùy ý chế nhạo!

Nghe Ngạo Thiên chế nhạo, Thái Nhất lạnh lùng hừ một tiếng: "Ngạo Thiên, đừng có xấc láo, ta cho ngươi cơ hội cuối cùng, thần phục Yêu tộc ta, nếu không, nhị lang Yêu tộc đâu?" "Có!" "Có!" "Có!" Lời Thái Nhất vừa dứt, vô số thành viên Yêu tộc đồng thanh hô ứng, âm thanh vang vọng trời đất, chấn nhiếp lòng người!

"Ha ha, Thái Nhất tiểu nhi, đừng tưởng chỉ có Yêu tộc ngươi có người, nhị lang Long tộc đâu?" Khinh thường nhếch mép, so về số người Ngạo Thiên thật sự chưa sợ ai!

Chương 66

Long tính vốn dâm, cho nên có thể nói thành viên Long tộc trải khắp Hồng Hoang.

Yêu thú, đều có khả năng là hậu duệ của Long tộc!

Ví dụ như nổi tiếng nhất là Long Sinh Cửu Tử: Nhai Tí, Tiêu Đồ, Bồ Lao, Toan Nghê, Bị Hí, Bệ Ngạn, Thao Thiết, Ly Vẫn! (Long sinh chín con, trong đó có nhiều cách nói khác nhau, đây chỉ là một trong số đó, đừng quá bắt bẻ.

Có phiên bản còn có Hống, Tỳ Hưu, không viết ra đây nữa!) Ngoài ra, rồng giao phối với bò sinh ra Đặc Long, với ngựa sinh ra Long Câu, với lừa sinh ra Xuân Long, với dê sinh ra Xương Long, với heo sinh ra Trái Long (còn gọi là Trư Bà Long).

Gà rừng đẻ trứng, chôn xuống đất, một năm đi một thước, bốn mươi năm có tiếng động, một khi xuất hiện, có thể khiến núi lở đất nứt, xung quanh mang theo nước sâu bốn mươi trượng, vô cùng khủng bố!

Nói chung, Yêu tộc tuy thành viên đông đảo, nhưng nếu thật sự so với Long tộc, cũng không nhiều hơn bao nhiêu, không đến mức có thể trực tiếp nghiền ép!

"Long tộc tất thắng!" "Long tộc tất thắng!" "Long tộc tất thắng!" Ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào đại quân Yêu tộc, đại quân Long tộc đồng thanh hô vang!

Có thể vì bản thân Long tộc vốn giỏi gầm thét, tiếng hô của họ vừa truyền ra, đã trong nháy mắt phá hủy khí thế vô biên mà Yêu tộc vừa ngưng tụ.

Thấy cảnh này, trong lòng Đế Tuấn đại nộ!

Hai quân giao chiến, khí thế là quan trọng nhất.

Long tộc trong nháy mắt đã hủy đi khí thế của họ, nếu thật sự đánh, e rằng tiên thiên đã yếu đi một bậc!

"Tốt, tốt, tốt, Ngạo Thiên, bản hoàng đã cho ngươi cơ hội, nhưng ngươi không cần, vậy đừng trách bản hoàng thủ hạ vô tình!" Vừa dứt lời, pháp lực trong cơ thể Thái Nhất điên cuồng truyền vào Hỗn Độn Chung, nhanh chóng Hỗn Độn Chung đã thoát khỏi sự trói buộc của ba mươi sáu viên Định Hải Châu, quay về tay Thái Nhất!

Hỗn Độn Chung trong tay, sự tự tin của Thái Nhất trong nháy mắt khôi phục viên mãn.

Trong lòng hắn, Yêu tộc, Long tộc, chỉ có Hỗn Độn Chung mới là tất cả của hắn.

Dù sao Hỗn Độn Chung đại biểu cho biểu tượng sức mạnh của hắn, không có sức mạnh, hắn sẽ không là gì cả.

Nhưng cũng chính vì Thái Nhất quá ỷ lại vào Hỗn Độn Chung, dẫn đến toàn bộ thực lực của hắn đều chuyển dời lên Hỗn Độn Chung!

Có thể nói, không có Hỗn Độn Chung, thực lực của Thái Nhất sẽ trực tiếp giảm xuống hai phần ba, nếu không lần trước Thái Nhất đại chiến với Nguyên Thủy, cũng sẽ không vì Hỗn Độn Chung mất đi mà bị Nguyên Thủy một chưởng đánh bay!

Nhưng lời tuy nói vậy, Thái Nhất lại không cho rằng ỷ lại vào Hỗn Độn Chung có gì không tốt.

Hỗn Độn Chung, cũng tương đương với một phần thực lực của hắn, vì sao không thể ỷ lại?

Con đường tu luyện gian nan vô cùng, như thuyền đi ngược dòng.

Cách tu luyện của mỗi người cũng không giống nhau, cho nên, cũng không thể hoàn toàn phủ định con đường tu luyện của Thái Nhất.

Chỉ có thể nói, một mực ỷ lại vào linh bảo, cuối cùng người chịu thiệt e rằng sẽ là chính mình!

"Thái Nhất tiểu nhi, ngươi thật sự cho rằng chỉ có ngươi mới có Tiên Thiên Chí Bảo sao?" Nhìn bộ dạng tự tin tràn trề của Thái Nhất, Ngạo Thiên không khỏi nảy sinh ý định đả kích tâm lý Thái Nhất!

"Ha ha ha, buồn cười, thật buồn cười.

Ngạo Thiên, ngươi cho rằng Tiên Thiên Chí Bảo là cải trắng sao, ai cũng có à?

Trước mặt vô số thành viên Long tộc, đúng là không cần mặt mũi!" Ánh mắt lóe lên một tia chế giễu, đối với lời nói của Ngạo Thiên, Thái Nhất căn bản không tin một chút nào!

Long tộc cố nhiên cường đại, nhưng đó cũng chỉ là quá khứ.

Phải biết rằng, trong thế giới Hồng Hoang này, Tiên Thiên Chí Bảo cũng không có mấy kiện.

Bây giờ Ngạo Thiên nói mình cũng có Tiên Thiên Chí Bảo, làm sao Thái Nhất có thể tin được!

Nói thêm, nếu Long tộc có Tiên Thiên Chí Bảo trong tay, vì sao không đi tranh bá Hồng Hoang, mà lại phải ở yên trong Tứ Hải vô lượng, đây không phải là tự đào hố chôn mình sao?

Kết hợp tất cả những nguyên nhân trên, Thái Nhất mới trực tiếp lên tiếng chế nhạo Ngạo Thiên nói khoác!

Nhưng, lần này Thái Nhất thật sự đã hiểu sai, Ngạo Thiên nói thật, hắn quả thực có Tiên Thiên Chí Bảo! *** "Ngao Quảng tướng

quân đâu?" Ngạo Thiên không để ý đến ánh mắt chế giễu của Thái Nhất, hướng về đại quân Long tộc hô lớn!

Nhanh chóng, trong đại quân Đông Hải, một người sắc mặt nghiêm túc bước ra, người này chính là Ngao Quảng tướng quân, cũng là nhân vật số hai của Long tộc!

Có thể nói, bình thường lúc Ngạo Thiên bế quan, toàn bộ sự vụ của Long tộc đều do Ngao Quảng lo liệu!

Ngao Quảng cũng không làm Ngạo Thiên thất vọng, mỗi lần xử lý sự tình Ngao Quảng đều làm rất tốt, khiến Ngạo Thiên rất hài lòng với Ngao Quảng, thậm chí vì để bồi dưỡng Ngao Quảng, Ngạo Thiên đã để chí bảo của Long tộc là Long Châu ở chỗ Ngao Quảng, ngoài việc để hắn dùng Long Châu nâng cao thực lực, còn dùng Long Châu để răn đe một số kẻ tiểu nhân!

Ngao Quảng xuất hiện, lập tức hiểu ý, sau đó mở miệng phun ra, một viên châu lớn bằng trứng ngỗng bay ra.

Năm đó Long tộc thành lập, Tổ Long dùng một kiện đỉnh cấp chí bảo để chứa đựng khí vận Long tộc, lại thêm vô số năm ôn dưỡng, khiến viên châu này trở thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Sau này tam tộc bại lui, Tổ Long biến mất, viên Long Châu này liền được giữ lại.

Nhưng vì thực lực của Ngạo Thiên đã đủ, không cần dùng Long Châu để nâng cao thực lực, sau đó Ngạo Thiên liền đem Long Châu cất giữ ở chỗ Ngao Quảng, cho đến tận bây giờ!

Nếu không phải Đế Tuấn và Thái Nhất tấn công, e rằng Ngao Quảng sẽ không giao lại Long Châu.

Nhưng Thái Nhất lần này bức người quá đáng, nếu không cho Thái Nhất một bài học, Ngạo Thiên biết hắn chắc chắn sẽ không chịu

bỏ qua!

Cho nên, vì để dập tắt ý niệm thu phục Long tộc của Thái Nhất, không chừng Ngạo Thiên phải cùng Thái Nhất làm một trận ra trò!

"… Chí bảo Long tộc, Long Châu?" Ánh mắt lóe lên một tia kinh ngạc, đối với vật trong tay Ngạo Thiên, Thái Nhất dường như rất quen thuộc!

Dù sao năm đó ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo nổi danh nhất là Long Châu, Phượng Hoàng Phiến, Kỳ Lân Ấn.

Hiện tại Long Châu xuất hiện trước mắt, Thái Nhất sợ không nhận ra cũng khó!

"Thái Nhất tiểu nhi, sợ rồi sao?

Nhưng không sao, đừng vội sợ, kịch hay còn ở phía sau!" Cười khẩy một tiếng, Ngạo Thiên cũng không ngồi chờ chết nữa, ném Long Châu đi, trước tiên phát động công kích về phía Thái Nhất!

Trong Long Châu ngoài khí vận vô biên của Long tộc, còn có ức vạn vạn năm tu hành chi lực của Tổ Long.

Hỗn Độn Chung của Thái Nhất dù uy lực mạnh, nhưng dưới thực lực cảnh giới Đại La của Thái Nhất, uy lực không thể phát huy toàn bộ.

Ngược lại ở chỗ Ngạo Thiên, Long Châu vì năm đó được Tổ Long luyện hóa hoàn toàn, Ngạo Thiên có thể dễ dàng thúc đẩy, so với Thái Nhất không biết dễ dàng hơn bao nhiêu lần.

So sánh như vậy, Thái Nhất quả thực kém hơn Ngạo Thiên quá nhiều!

Nhìn sắc mặt Thái Nhất đỏ bừng, một bộ dạng sắp chống đỡ không nổi, trong lòng Đế Tuấn hiểu rõ, biết không thể kéo dài thêm

nữa, ngay sau đó Đế Tuấn hét lớn một tiếng, mệnh lệnh tất cả thành viên Yêu tộc phát động tấn công!

Trong chốc lát, vô số thành viên Yêu tộc hiện ra bản thể, trong đó có kẻ mình chim sáu cánh đầu người, có kẻ đầu tròn thân sói, có kẻ thân hổ bốn cánh, có kẻ tám đầu mặt người, có kẻ ngàn tay một chân, có kẻ ba sừng tám đuôi, có kẻ chín đầu bảy đuôi, có kẻ mình chim một cánh, có kẻ thân sư tử mặt người, có kẻ thân vượn vằn xanh… Đối mặt với cuộc tấn công đột ngột của đại quân Yêu tộc, đại quân Long tộc dưới sự chỉ huy của bốn vị tướng quân như Ngao Quảng, từng người một trật tự tiếp nhận tấn công, phòng ngự công kích!

Như vậy, hai bên đại quân hình thành một sự so sánh rõ rệt!

Một bên giống như đội quân hoang dã chưa từng qua huấn luyện, một bên là đội quân chính quy được huấn luyện có hệ thống và trang bị chỉnh tề.

Hai quân giao chiến, tuy trong nháy mắt đã có vô số thành viên tử thương, nhưng phần lớn là thành viên Yêu tộc!

Chương 67

Nhưng Yêu tộc người đông, cũng không thiếu chút đó!

Đại chiến tiếp tục diễn ra, vô số thi thể từ trên không rơi xuống, nước biển ở bờ Đông Hải càng dường như bị nhuộm thành màu đỏ máu, trông vô cùng tàn nhẫn!

Nhưng đại chiến là như vậy, mỗi lần chiến tranh bùng nổ, nhất định sẽ có vô số người thương vong.

Quy tắc của Hồng Hoang chính là kẻ yếu làm mồi cho kẻ mạnh, tất cả mọi người đều không thể thay đổi quy củ!

Đồng dạng, đối với quy tắc như vậy, tất cả mọi người cũng đều công nhận!

Lấy Yêu tộc mà nói, lần này vì có Ngạo Thiên ở đây, Long tộc mới có thể dễ dàng chống đỡ cuộc tấn công của Yêu tộc như vậy, nhưng nếu không có thì sao, kết cục của Long tộc sẽ thế nào?

E rằng chỉ là một cuộc thảm sát!

Cuối cùng, Long tộc bi thảm, trở thành một trong những phụ thuộc của Yêu tộc!

Không có Ngạo Thiên, đó là kết cục của Long tộc.

Nhưng có Ngạo Thiên, mọi thứ sẽ trở nên hoàn toàn khác.

Ngạo Thiên không còn là Ngạo Thiên của trước kia, trong tư duy của hắn có một phần tư duy của Nguyên Thủy.

Cho nên, ở trạng thái này, Long tộc e rằng muốn chịu thiệt cũng khó!

Phải biết rằng, Nguyên Thủy là một kẻ chưa bao giờ chịu thiệt!

Tam Tiên Đảo!

"Chuyện gì vậy, Long tộc và Yêu tộc đánh nhau rồi sao?" Kinh ngạc một tiếng, Văn Đạo Nhân nhìn Quảng Thành Tử bên cạnh, mở miệng nói!

"Không biết, sư tôn hiện đang bế quan, chúng ta không nên xen vào chuyện của người khác thì hơn!" Lắc đầu, đối với đại chiến hai tộc, Quảng Thành Tử tỏ ra không quan tâm!

Cũng không phải là không quan tâm, mà là hắn biết rõ thực lực của Long tộc, biết Long tộc chắc chắn sẽ không dễ dàng bị đánh bại, cho nên mới có thái độ như vậy!

Đặc biệt là Quảng Thành Tử từng cùng Nguyên Thủy trò chuyện một số chuyện liên quan đến Long tộc, sau khi biết được một số tin tức về Long tộc, Quảng Thành Tử càng có hy vọng lớn vào khả năng chiến thắng của Long tộc!

Nghe vậy, Văn Đạo Nhân gật đầu, biết Quảng Thành Tử nói đúng, dứt khoát cũng không quan tâm đến đại chiến hai tộc nữa, an tâm tu luyện!

Trong một thời gian ngắn, pháp lực của hắn đã tăng lên không ít, sức mạnh nhục thân càng tăng lên hơn ba lần!

Cảm nhận sự thay đổi sức mạnh trong cơ thể, Văn Đạo Nhân không khỏi vui mừng!

Sau đó hai người lại chìm vào trạng thái tu luyện, chờ đợi Nguyên Thủy xuất quan! … Côn Luân Sơn, động Tam Thanh!

"Đại huynh, Long tộc sẽ bị Yêu tộc thu phục sao?" Mở mắt ra, nhìn về phía Lão Tử, Thông Thiên hỏi!

Đáy mắt lóe lên một tia sáng, Lão Tử chậm rãi nói: "Muốn thu phục Long tộc, toàn bộ Hồng Hoang e rằng chỉ có Đạo Tổ tự mình ra

tay mới có khả năng!" "Ồ?

Lời này giải thích thế nào?" "Long tộc thành hình từ trước khi Đạo Tổ chứng đạo, ngay cả Đạo Tổ năm đó cũng không dám đối đầu với Long tộc, từ đó có thể thấy được bá khí của Long tộc năm đó.

Ngay cả bây giờ Long tộc đã suy vong, nhưng nội tình của Long tộc vẫn còn đó.

Yêu tộc tuy thành hình nhanh, nhưng nội tình quá ít, chắc chắn không thể so sánh với Long tộc, cho nên Yêu tộc muốn thu phục Long tộc, khó!" Kết hợp nhiều nguyên nhân, cuối cùng Lão Tử đưa ra một câu trả lời rất có lý! *** "Nói cũng phải, nhưng trong tay Thái Nhất có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, vậy Long tộc…" Lời Thông Thiên ngưng lại, lại lo lắng cho việc liệu Long tộc có thể chống đỡ được Hỗn Độn Chung trong tay Thái Nhất hay không!

Nói thật, Thông Thiên không muốn Yêu tộc thành công thu phục Long tộc.

Hiện tại sức mạnh của bản thân Yêu tộc đã rất mạnh mẽ, lại thêm Đế Tuấn, Thái Nhất, Thập Đại Yêu Vương và những người khác, ngoài Tam Thanh ra, e rằng thật sự không có ai dám đối đầu trực diện với Yêu tộc!

Nếu lần này Yêu tộc có thể thu phục Long tộc, tin rằng thực lực Yêu tộc tất nhiên sẽ tăng mạnh.

Đến lúc đó, e rằng Yêu tộc sẽ lại có ý định tái chiến với Tam Thanh!

Dường như đoán được suy nghĩ trong lòng Thông Thiên, Lão Tử lại nói: "Tam đệ đừng vội, nhìn xem chí bảo của Long tộc không phải đã xuất hiện rồi sao!" "Chí bảo Long tộc?

Long Châu?" Thông Thiên kinh ngạc nói!

“Không sai, Long Châu là vật trấn áp khí vận của Long tộc, lại do Tổ Long luyện hóa vô số năm, uy lực của nó có thể không mạnh bằng Hỗn Độn Chung, nhưng ở phương diện tạo hóa, tuyệt đối không yếu hơn Hỗn Độn Chung, cho nên tam đệ không cần lo lắng Long tộc sẽ bại!” Lão Tử vuốt vuốt bộ râu của mình, trên mặt tuy không có biểu cảm gì, nhưng lại tỏ ra nắm chắc trong lòng, đối với tình trạng hiện tại của Long tộc, Lão Tử nhìn thấu rất rõ!

Thông Thiên gật đầu, không hỏi thêm nữa!

Bất luận Yêu tộc có thể thu phục Long tộc hay không, đối với Tam Thanh mà nói, kết quả đều như nhau.

Nếu Yêu tộc dám xâm phạm quyền uy của Tam Thanh, e rằng trận đại chiến lần sau tuyệt đối sẽ không kết thúc qua loa như vậy! … Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán!

“Thật không ngờ, Long tộc kia lại có thực lực như vậy, đặc biệt là Long Hoàng kia, lại cũng là cường giả đỉnh phong Đại La, xem ra bần đạo thật sự có chút ếch ngồi đáy giếng a!” Thở dài một tiếng, Trấn Nguyên Tử cảm thán!

Vốn Trấn Nguyên Tử cho rằng thực lực của mình đã đủ mạnh, nhưng sau khi xem cuộc đối chiến giữa Ngạo Thiên và Thái Nhất, không khỏi trong lòng Trấn Nguyên Tử cũng có một cảm giác mất mát!

Không phải vì Trấn Nguyên Tử hâm mộ thực lực của người khác, mà Trấn Nguyên Tử đang cảm thán về những cường giả trong đại địa Hồng Hoang!

Quả nhiên, đại địa Hồng Hoang nhân kiệt địa linh, cường giả vô số.

Ban đầu đối với câu nói này Trấn Nguyên Tử không đặc biệt rõ

ràng, nhưng bây giờ, Trấn Nguyên Tử đã hiểu!

Trong lòng âm thầm hạ quyết tâm nhất định phải nỗ lực nâng cao thực lực, Trấn Nguyên Tử xoay người tiến vào mật thất!

Địa Thư hiện tại đã luyện hóa ba mươi hai tầng linh bảo cấm chế, còn thiếu mười sáu tầng linh bảo cấm chế chưa luyện hóa thành công, lại cần rất nhiều thời gian mới được!

Hiểu được đạo lý nắm đấm lớn mới là chân lý, ý chí của Trấn Nguyên Tử càng thêm kiên định hơn rất nhiều!

Nhưng có người vui có người buồn, đối diện với sự lo lắng của Trấn Nguyên Tử là sự hoàn toàn trái ngược.

Bên cạnh Hồng Vân lại không có cảm giác này, ở Ngũ Trang Quán, mỗi ngày đều ăn uống chơi bời, không có việc gì thì đi hái trộm vài quả nhân sâm giải thèm, ngày tháng trôi qua thật thoải mái.

Còn về tu luyện, Hồng Vân chỉ khi nào có hứng mới đi tu luyện, nếu không, thời gian còn lại đều là du ngoạn!

Xem Thái Nhất và Ngạo Thiên đại chiến, tuy Hồng Vân cũng có chút cảm xúc, nhưng cảm xúc này chỉ lóe lên rồi biến mất, sau đó Hồng Vân lại tiếp tục làm việc của mình, thật là tiêu dao!

Đã từng có lúc, Trấn Nguyên Tử cũng khuyên Hồng Vân, bảo y nên tu luyện nhiều hơn, nếu không sau này thật sự gặp đại sự, không có đủ thực lực tự vệ, ức vạn vạn năm tu vi hủy trong một sớm, há chẳng đáng tiếc sao.

Nhưng Hồng Vân tự cho rằng nhân duyên của mình không tệ, sẽ không gặp phải chuyện như vậy, cho nên không coi trọng lời của Trấn Nguyên Tử.

Sau khi khuyên vài lần, thấy Hồng Vân một chút cũng không nghe, Trấn Nguyên Tử liền không quản nữa, tự mình tu luyện!

Có thể cũng cảm nhận được sự tức giận trong lòng Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân mỗi lần sau khi Trấn Nguyên Tử tiến vào mật thất tu luyện không lâu, cũng sẽ tu luyện một thời gian.

Bây giờ, đã hình thành một thói quen!

Hồng Vân đâu biết rằng, chính vì Trấn Nguyên Tử, mà y đã tránh được mấy lần nguy hiểm đến tính mạng, nếu không, theo tính cách của Hồng Vân, e rằng sớm đã bị người ta giết rồi!

Chương 68

… Bất Chu Sơn, đạo trường của Nữ Oa và Phục Hy!

“Muội muội, lần này Yêu tộc công đả Long tộc chúng ta cũng không tham gia, Đế Tuấn và Thái Nhất sẽ không tìm phiền phức cho chúng ta chứ?” Ánh mắt lóe lên một tia lo lắng, Phục Hy hỏi Nữ Oa!

Lúc đầu chuẩn bị công đả Long tộc, Đế Tuấn đã phái người truyền tin cho Nữ Oa và Phục Hy, nhưng cuối cùng Nữ Oa đã không đồng ý tham gia.

Hiện tại Yêu tộc dường như gặp phải một số phiền phức, khiến Phục Hy lo lắng sau này Đế Tuấn và Thái Nhất sẽ tìm đến tính sổ!

Hắn thì không sao, nhưng Nữ Oa dù sao cũng là một nữ nhi, nếu thật có nguy hiểm, làm huynh trưởng như hắn há chẳng phải có trách nhiệm lớn sao?

“Hừ, huynh trưởng không cần lo lắng, đại chiến lần này không phải muội muội không giúp, mà là Đế Tuấn và Thái Nhất hai người quá không biết tự lượng sức mình.

Long tộc kia từ khi Hồng Hoang sơ thành đã tồn tại, lại là nhóm sinh linh đầu tiên của thế giới Hồng Hoang.

Yêu tộc nội tình có bao nhiêu, mà dám đi tìm phiền phức của Long tộc.

Bọn họ không sợ chết nhưng muội không được.

Nếu Đế Tuấn và Thái Nhất thật sự bức ép, cùng lắm thì muội đi đầu quân cho Nguyên Thủy đạo hữu, muội không tin, Đế Tuấn và Thái Nhất có gan đi tìm phiền phức của Nguyên Thủy đạo hữu!” Nhắc đến Nguyên Thủy, dường như Nữ Oa có thêm vài phần tự tin,

ngay cả giọng nói cũng không khỏi lớn hơn vài phần!

Nhìn bộ dạng của Nữ Oa, Phục Hy trong lòng thầm than một tiếng, lại biết rõ trong lòng Nữ Oa nghĩ gì!

Nhưng, Nguyên Thủy sẽ thu nhận họ sao?

"Huynh trưởng sợ Nguyên Thủy đạo hữu không thu nhận muội sao?" Một mắt đã nhìn ra suy nghĩ trong lòng Phục Hy, Nữ Oa hỏi!

Phục Hy gật đầu, không phủ nhận!

"Yên tâm đi huynh trưởng, điểm tự tin này muội muội có, Nguyên Thủy đạo hữu làm người hòa thiện, đãi nhân chân thành, tin rằng chắc chắn sẽ thu nhận muội!" Nữ Oa không cho Phục Hy một lý do giải thích tốt, có chút tự tin mù quáng nói!

Bất đắc dĩ liếc Nữ Oa một cái, trong đầu Phục Hy trong nháy mắt lóe lên vô số hình ảnh, nhưng những hình ảnh này lại toàn bộ là cảnh Nguyên Thủy đại sát tứ phương, trấn áp Yêu tộc.

Nguyên Thủy làm người hòa thiện, cái này Phục Hy thật sự không dám khen tặng! *** Thế giới Tây phương, núi Tu Di!

"Tốt lắm, Yêu tộc đối chiến Long tộc, thật là một vở kịch hay!" Đối với đại chiến giữa Yêu tộc và Long tộc lần này, Chuẩn Đề vô cùng vui vẻ!

Đông phương đại chiến càng thường xuyên, đến lúc đó đi Đông phương độ nhân sẽ càng đơn giản.

Tuy Tây phương cằn cỗi, nhưng may mà không có nguy hiểm, so với an toàn tính mạng, tự nhiên không ai sẽ từ chối lời mời của Chuẩn Đề!

Đồng thời, đại chiến giữa Yêu tộc và Long tộc, có thể suy yếu thế lực Đông phương ở mức độ lớn nhất.

Chuyện tốt nhất cử lưỡng tiện như vậy, Chuẩn Đề sao lại không vui!

"Sư huynh, sao vậy?" Thu lại nụ cười trên mặt, nhìn về phía Tiếp Dẫn dưới cây bồ đề, Chuẩn Đề có chút hiếu kỳ hỏi!

Bình thường Tiếp Dẫn tuy sắc mặt sầu khổ, nhưng lại không có khí tức sầu khổ xuất hiện.

Nhưng hiện tại, toàn thân Tiếp Dẫn đều là một vẻ sầu khổ, khiến Chuẩn Đề không khỏi kinh ngạc!

"Ai, sư đệ không biết đó thôi, Đông phương tuy đại chiến liên miên, nhưng ưu thế ở chỗ linh mạch vô số, so với Tây phương ta mạnh hơn trăm lần.

Muốn từ Đông phương độ nhân, trừ phi Đông phương thật sự xảy ra đại chiến đặc biệt, nếu không, hiếm có người nguyện ý theo chúng ta về Tây phương sinh sống!" Vấn đề của Tiếp Dẫn sâu sắc hơn Chuẩn Đề rất nhiều.

Không sai, Đông phương đại chiến liên miên, nhưng ngược lại Đông phương cũng có vốn liếng để đại chiến.

Bất kể Đông phương chiến đấu thế nào, nội tình của Đông phương cũng đủ để phung phí, nhưng Tây phương thì không được!

Bản thân Tây phương đã cằn cỗi vô cùng, thậm chí ngay cả hậu thiên linh bảo cũng không có mấy kiện.

Ngay cả có người nguyện ý theo về Tây phương, nhưng lúc tu luyện thì sao?

Giống như một người đã quen với cuộc sống gấm vóc lụa là, đột nhiên bắt y nghèo khổ mấy ngày thì cũng có thể, nhưng nếu cứ tiếp tục như vậy, không ai sẽ nguyện ý ở lại Tây phương nữa.

Cho nên, muốn làm Tây phương đại hưng, cách duy nhất là giải quyết vấn đề căn nguyên của Tây phương, cũng chính là nguyên nhân linh mạch!

Tây phương sở dĩ cằn cỗi như vậy, nguyên nhân là vì năm đó trong Đạo Ma chi tranh, Ma tộc La Hầu đã cho nổ phần lớn linh mạch của Tây phương, khiến Tây phương từ đó điêu tàn.

Nhưng nếu có thể giải quyết vấn đề linh mạch, há chẳng phải chứng minh có thể làm Tây phương khôi phục sự phồn hoa ban đầu sao?

Nhưng, nói dễ làm khó.

Muốn khôi phục linh mạch Tây phương, chỉ bằng sức lực của hai người, tuyệt đối không thể.

Cách duy nhất, e rằng chỉ có thể hỏi Đạo Tổ Hồng Quân phương pháp giải quyết!

Trầm tư một lát, chưa đợi Chuẩn Đề mở miệng, Tiếp Dẫn lại nói: "Sư đệ, còn trăm năm nữa là đến lần giảng đạo thứ hai của Đạo Tổ.

Đến lúc đó, ta nhất định phải hỏi Đạo Tổ một phương pháp khôi phục linh mạch Tây phương.

Ghi nhớ, việc này là việc chúng ta bắt buộc phải hỏi, ngay cả có va chạm với Đạo Tổ cũng không tiếc, hiểu không?" "… Sư huynh chắc chắn chứ?" Chuẩn Đề do dự một tiếng, lại có chút thoái lui trước lời nói của Tiếp Dẫn!

"Muốn làm Tây phương đại hưng, chỉ có một cách là hỏi Đạo Tổ phương pháp giải quyết.

Nếu không, e rằng sư huynh đệ hai người chúng ta định sẵn cả đời không thể vươn lên.

Cho nên, sư huynh chắc chắn!" Ánh mắt lóe lên một tia kiên định, Tiếp Dẫn đã hạ quyết tâm muốn khôi phục thịnh cảnh của Tây phương!

Dù sao y và Tây phương là một vinh cùng vinh, một tổn cùng tổn.

Nếu Tây phương đại hưng, thực lực của y cũng sẽ tăng mạnh.

Nếu Tây phương cứ như vậy mãi, e rằng cả đời cũng không thể ổn định được tôn vị thánh nhân chí cao vô thượng.

Ngoài việc thương lượng với Chuẩn Đề về việc làm thế nào để Tây phương đại hưng, Tiếp Dẫn lại đem quan điểm của mình về đại chiến giữa Yêu tộc và Long tộc nói với Chuẩn Đề một lần!

Tiếp Dẫn cho rằng, Long tộc tuy đã suy tàn, nhưng dù sao cũng từng huy hoàng, cho nên nhất định sẽ không bị Yêu tộc thu phục!

Đối với quan điểm của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lại có ý kiến khác, cho rằng Yêu tộc hiện tại được xem là đại thế lực số một Hồng Hoang, muốn thu phục Long tộc cũng không khó khăn như vậy, cho nên trong trận chiến này Chuẩn Đề đứng về phía Yêu tộc!

Hai người đơn giản nói về quan điểm của mình đối với Yêu tộc và Long tộc, sau đó ngậm miệng không nói, quan sát đại chiến ở bờ Đông Hải! … Thời gian trôi qua nhanh chóng, chớp mắt đại chiến đã kéo dài khoảng ba ngày!

Trong ba ngày, nước biển ở bờ Đông Hải hoàn toàn biến thành màu đỏ, màu đỏ máu nồng đậm, chứ không phải màu hồng nhạt!

Có thể nhuộm nước biển thành màu đỏ máu, từ đó có thể thấy được sự thảm liệt của đại chiến!

Yêu tộc và Long tộc trong trận đại chiến này, đều tổn thất thảm trọng!

Yêu tộc tử thương khoảng một trăm triệu tộc nhân, Long tộc cũng tử thương mấy chục triệu, trong đó có không ít cường giả Thái Ất Kim Tiên!

Nhưng những thành viên này phần lớn đều là chi nhánh của Long tộc, chân chính, Long tộc không bị tổn thương đến gân cốt!

Chương 69

Đại chiến của cao tầng hai tộc, cũng là một truyền kỳ!

Thái Nhất và Ngạo Thiên đại chiến, hai người bất phân thắng bại.

Vì uy lực của Hỗn Độn Chung quả thực quá mạnh, trong một thời gian ngắn, Ngạo Thiên căn bản không thể phá vỡ phòng ngự của Thái Nhất!

Tiếp đến là Đế Tuấn, Đế Tuấn một mình đối chiến với bốn đại tướng của Long tộc, lần lượt là Ngao Quảng, Ngao Khâm, Ngao Thuận, Ngao Nhuận, cũng chính là Tứ Hải Long Vương trong hậu thế!

Chuyện xưa là chuyện xưa, có bao nhiêu khác biệt lớn với hiện thực.

Tứ Hải Long Vương trong hậu thế, yếu đuối vô cùng, bất kỳ ai cũng có thể bắt nạt, ngay cả Tôn Hầu Tử cũng có thể trấn áp Đông Hải Long Vương.

But in the Wilderness, the four are not soft persimmons that can be bullied by others, but are the real sharp blades of the Dragon Clan!

Phàm là những kẻ bất lợi cho Long tộc, e rằng sẽ bị bốn người loại trừ trong thời gian đầu tiên!

Thêm vào đó bốn người là huynh đệ, càng là huynh đệ đồng tâm, lợi hại cắt được cả vàng, không ai có thể ly gián quan hệ của bốn người!

Có thể nói, Ngạo Thiên có thể quản lý Long tộc tốt như vậy, công lao của bốn huynh đệ không thể không kể đến!

Đồng dạng, Ngạo Thiên đối với họ cũng thưởng thức vô cùng,

nếu không không thể nào để chí bảo Long tộc là Long Châu trong tay Ngao Quảng!

Đế Tuấn đối chiến với bốn người Ngao Quảng, cũng bất phân thắng bại.

Nhưng vì bốn người Ngao Quảng là huynh đệ, phối hợp vô cùng ăn ý, cho nên ở một số thời điểm, Đế Tuấn phải chịu không ít thiệt thòi!

Cuối cùng là Thập Đại Yêu Vương, thực lực cố nhiên không tầm thường, nhưng đáng tiếc, gặp phải Long tộc.

Trong các con cháu của Long tộc, có không ít cường giả, trong đó nổi danh hơn cả là Long Tộc Cửu Tử, chính là chủ lực chống đỡ mạnh nhất!

Nói chung bất kể thế nào, Yêu tộc trừ phi lại xuất hiện một vị đại năng có thể so với Đế Tuấn và Thái Nhất, nếu không muốn hàng phục Long tộc, căn bản không có một chút khả năng nào!

Hiểu rõ tình hình hiện tại như thế nào, trong lòng Đế Tuấn dần dần nảy sinh ý định lui binh!

Vốn tưởng rằng nội tình của Long tộc sẽ bị tiêu hao hết trong Long Hán sơ kiếp, nhưng ai ngờ nội tình của Long tộc lại sâu dày như vậy.

Yêu tộc thụ địch vô số, nếu thật sự cùng Long tộc liều mạng một phen, cuối cùng Yêu tộc tất vong.

Cho nên, sau khi kết hợp nhiều yếu tố, Đế Tuấn quyết định lui binh, đợi sau này có thực lực, có cơ hội, sẽ hàng phục Long tộc!

"Tất cả binh lính Yêu tộc nghe lệnh, mau chóng thoát ly chiến đấu, rời khỏi Đông Hải!" Đế Tuấn ngửa mặt lên trời gầm lớn một tiếng, tiếp đó dùng sức ném ra Hà Đồ Lạc Thư, vây khốn bốn người Ngao

Quảng, rồi thoát khỏi vòng vây!

Khi lời của Đế Tuấn vừa dứt, vô số thành viên Yêu tộc cũng lần lượt dốc toàn lực tung ra đòn cuối cùng, sau đó lui về phía sau!

Đế Tuấn đột nhiên hạ lệnh lui binh, cũng đã giảm bớt thương vong thêm một lần nữa cho các thành viên Yêu tộc, đối với điều này, tất cả thành viên Yêu tộc đều vô cùng tán thành!

Bọn họ cũng không muốn chết vô ích, cho nên, có thể không chiến đấu nữa tự nhiên là tốt!

Thế nhưng, dù thành viên Yêu tộc muốn thế, Thái Nhất lại không muốn!

Theo Thái Nhất thấy, chẳng bao lâu nữa Long tộc sẽ không chống cự nổi, đó chính là thời cơ tốt để phản công, vậy mà Đế Tuấn lại đột nhiên hạ lệnh lui binh, chẳng phải là công sức đổ sông đổ bể sao?

Nhưng vì các thành viên Yêu tộc đã rút lui, Thái Nhất cũng đành phải thu hồi Hỗn Độn Chung, sau đó rời khỏi Đông Hải, theo đại quân Yêu tộc quay về đại địa Hồng Hoang!

Đại quân Yêu tộc rời đi, chúng nhân Long tộc lập tức hoan hô nhảy nhót!

Nhìn thoáng qua biểu cảm trên mặt chúng nhân Long tộc, Ngao Thiên ha ha cười một tiếng, rồi mở miệng nói: "Nhị lang, hồi Long cung!" "Long Hoàng uy vũ!" "Long Hoàng uy vũ!" "Long Hoàng uy vũ!" Ba tiếng hô lớn liên tiếp vang lên, âm thanh truyền khắp toàn bộ đại địa Hồng Hoang, trong khoảnh khắc, tất cả mọi người đều biết kết quả trận đại chiến giữa Yêu tộc và Long tộc!

Yêu tộc xám xịt bỏ chạy, Long tộc giành chiến thắng, kết quả này đồng thời cũng khiến thái độ của chúng sinh Hồng Hoang đối với Long tộc thay đổi rất nhiều!

Một số người vốn cho rằng Long tộc đã hoàn toàn suy tàn, giờ đây đều phải nhìn Long tộc bằng con mắt khác, không chỉ vậy, còn nghiêm lệnh cho thuộc hạ không được trêu chọc Long tộc, tránh rước hoạ vào thân!

Không nhắc đến chúng sinh Hồng Hoang nữa, hãy nói về Yêu tộc!

Lãnh địa Yêu tộc, Yêu Hoàng Điện!

"Huynh trưởng, vì sao lại đột nhiên hạ lệnh lui binh, chẳng lẽ huynh không biết điều này sẽ đả kích lớn đến sự tự tin của các thành viên Yêu tộc ta sao?" Thái Nhất sắc mặt khó coi nhìn Đế Tuấn, ngữ khí cũng có chút bất mãn!

Quả thực, Thái Nhất nói đúng, hai trận đại chiến liên tiếp đều kết thúc bằng thất bại của Yêu tộc, đối với sự tự tin của các thành viên Yêu tộc quả thực là đả kích lớn!

Nhưng không còn cách nào khác, kết quả trận chiến đã định, thì có thể làm gì?

Cách duy nhất, chính là trong các trận đại chiến sau này, cố gắng tìm lại sự tự tin từ các thế lực khác, nếu không, Yêu tộc sẽ không thể phát triển được nữa!

"Hiền đệ đừng vội, vi huynh cũng không muốn như vậy, nhưng theo hiền đệ thấy, nếu chúng ta tiếp tục chiến đấu với Long tộc, liệu có giành được thắng lợi không?" "Nhưng…" "Không có nhưng gì cả, cho dù cuối cùng chúng ta thắng, nhưng cũng sẽ tổn thất thảm trọng, thành viên Yêu tộc mười phần không còn một, nếu các thế lực khác nhân cơ hội này làm sao bây giờ?

Yêu tộc ta ở Hồng Hoang thụ địch vô số, không biết có bao nhiêu kẻ đang theo dõi ta, chờ xem trò cười của ta, cho nên, dù biết rõ cuối cùng ta sẽ thắng, vi huynh cũng không dám mạo hiểm, không phải vì

hai huynh đệ chúng ta, mà vì các thành viên Yêu tộc, hiền đệ, vi huynh hy vọng đệ có thể hiểu, có những chuyện không thể chỉ nhìn vào hiện tại, cần phải nhìn xa trông rộng mới được, cũng chính vì vậy, vi huynh mới lui binh, hy vọng đệ đừng trách vi huynh!" Đứng đối diện với Thái Nhất, lời nói của Đế Tuấn tràn đầy chân thành!

Từng câu từng chữ đều là sự thật, Thái Nhất cũng hiểu rõ điều này, cho nên sau khi trút giận xong, Thái Nhất đã khôi phục lại vẻ mặt như trước!

Thấy Thái Nhất đã bình tĩnh lại, Đế Tuấn kéo Thái Nhất ngồi xuống, lại tỉ mỉ bàn bạc về nguyên nhân thất bại của trận chiến lần này!

Nói thật, hai trận đại chiến, nguyên nhân thất bại cuối cùng đều rất đơn giản, không gì khác ngoài việc đánh giá sai thực lực của địch nhân, và đánh giá quá cao thực lực của phe mình.

Lấy trận đại chiến với Tam Thanh trước đây mà nói, thực lực Tam Thanh cường hãn, trong tay có vô số linh bảo, lại có đại trận phụ trợ, chúng ta đều không có chuẩn bị gì đã đi, nếu không thất bại thì ai thất bại?

Lần này cũng vậy, đánh giá sai nội tình của Long tộc, cứ ngỡ Long tộc là quả hồng mềm, nào ngờ lạc đà gầy còn hơn ngựa béo, lại có thể đối đầu trực diện với chúng ta!

Sau khi hiểu rõ nguyên nhân thất bại của hai trận đại chiến, Đế Tuấn và Thái Nhất quyết định, lần sau nếu muốn phát động chiến tranh, nhất định phải chuẩn bị thật kỹ lưỡng.

Cũng chính vì Đế Tuấn và Thái Nhất đã có bài học từ hai lần trước, trong các trận đại chiến sau này, gần như không gì cản nổi, trừ những trận chiến với các đại năng ra, những trận còn lại chưa từng thất bại!

Đương nhiên, đó là chuyện sau này, tạm thời không nhắc tới, hãy nói về tình hình hiện tại của Yêu tộc!

Yêu tộc bây giờ sĩ khí sa sút, nhất định phải có cách nào đó để lấy lại sĩ khí cũng như sự tự tin cho Yêu tộc mới được!

Trầm tư hồi lâu, cuối cùng Đế Tuấn gọi Bạch Trạch đến Yêu Hoàng Điện!

Bạch Trạch trên thông thiên văn địa lý, dưới tường tận chuyện vặt vãnh; biết quá khứ, hiểu tương lai, là một trí giả bẩm sinh, có một trí giả như vậy ở đây, Đế Tuấn tự nhiên sẽ không lựa chọn lãng phí.

Rất nhanh, chưa đầy mấy phút, Bạch Trạch đã theo chân thị vệ tiến vào Yêu Hoàng Điện!

"Thần Bạch Trạch, bái kiến Yêu Hoàng, Đông Hoàng!" Hướng về phía Đế Tuấn và Thái Nhất hành lễ, Bạch Trạch cung kính nói!

"Được rồi, miễn lễ đi, Bạch Trạch, lần này bản hoàng gọi ngươi đến, có việc quan trọng muốn thương lượng với ngươi, trận đại chiến lần này Yêu tộc chiến bại, đại quân sĩ khí sa sút, bản hoàng định để ngươi nghĩ cách lấy lại sĩ khí cho Yêu tộc, khiến họ khôi phục lại sự tự tin, như vậy mới có thể tiếp tục theo bản hoàng chinh chiến Hồng Hoang, ngươi có hiểu ý của bản hoàng không?" Phất phất tay, ra hiệu Bạch Trạch không cần đa lễ như vậy, Đế Tuấn cũng không nói nhảm, liền đem chuyện phiền lòng trong lòng nói ra với Bạch Trạch!

"…" Nghe những lời Đế Tuấn nói, Bạch Trạch do dự một lúc!

Sắc mặt biến đổi, Thái Nhất thấy Bạch Trạch do dự, liền lên tiếng nói: "Có lời gì cứ nói!" "Hồi bẩm Yêu Hoàng, Đông Hoàng, thần không có cách nào khiến Yêu tộc khôi phục sĩ khí, dù sao chiến bại đã thành sự thật, muốn khôi phục sĩ khí, cách tốt nhất, cũng là đơn giản nhất chính là từ một trận đại chiến khác để lấy lại sĩ khí.

Ngoài ra, trạng thái hiện tại của Yêu tộc rất không tốt, thần đề nghị để Yêu tộc nghỉ ngơi dưỡng sức một thời gian, sau đó hãy tính đến chuyện chinh chiến Hồng Hoang!" Bạch Trạch đáp lời!

"Uổng cho Bạch Trạch là trí giả của Yêu tộc, lại đưa ra hai cái chủ ý tồi tệ như vậy?" Thái Nhất dùng sức đập bàn một cái, giận dữ nói!

Cứ tưởng Bạch Trạch sẽ đưa ra chủ ý hay, ai ngờ, lời của Bạch Trạch chẳng khác nào lời nói vô dụng!

Chương 70

"Đông Hoàng nguôi giận, trí giả thần quý không dám nhận, nhưng, thần xin tiến cử một người, nếu Đông Hoàng có thể thu phục được người này, gia nhập Yêu tộc ta, Yêu tộc ta ắt thành đại sự!" "Ồ?

Người này là ai?" Nghe Bạch Trạch nói, Đế Tuấn và Thái Nhất lập tức hứng thú, rồi hỏi!

"Đại năng Bắc Minh, trí giả đệ nhất Hồng Hoang, Côn Bằng!" Nhìn hai người Đế Tuấn và Thái Nhất, Bạch Trạch dõng dạc đáp lời!

Trong 'Tiêu Dao Du' của Trang Tử có ghi: "Bắc Minh có cá, tên là Côn.

Côn lớn không biết mấy nghìn dặm; hóa thành chim, tên là Bằng.

Lưng Bằng không biết mấy nghìn dặm.

Vùng dậy mà bay, cánh như mây che trời." Có thể thấy, trong toàn bộ Hồng Hoang, nếu bàn về trí tuệ, e rằng chỉ có Côn Bằng mới có thể hoàn toàn vượt qua Bạch Trạch!

Đồng thời, Bạch Trạch cũng vô cùng kính ngưỡng Côn Bằng, chính vì vậy, Bạch Trạch mới muốn Côn Bằng cũng gia nhập Yêu tộc.

Không phải muốn hại Côn Bằng, Bạch Trạch hy vọng Côn Bằng có thể giúp Yêu tộc trở thành thế lực đỉnh cấp thực sự của Hồng Hoang!

Dù sao Côn Bằng cũng là một thành viên của Yêu tộc, giúp Yêu tộc góp chút sức lực là chuyện nên làm, ít nhất Bạch Trạch nghĩ như vậy!

Mặt khác, ở Bắc Hải!

Khi lời của Bạch Trạch vừa dứt, Côn Bằng liền hắt hơi một cái!

Bởi vì Côn Bằng đã đạt tới cảnh giới này, có thể mơ hồ cảm nhận được có người đang nhắc đến mình, cho nên Côn Bằng mới có phản ứng như vậy!

Nhưng Côn Bằng sau khi xoa xoa mũi, rồi bấm đốt ngón tay tính toán, phát hiện không có gì đặc biệt, cũng không phát hiện có ai muốn hãm hại mình, cho nên cũng không để ý!

Nhưng dù vậy, Côn Bằng cũng âm thầm cảnh giác, biết rằng có thể mình đang bị người ta bàn tán, nhưng chỉ cần không ra khỏi Bắc Hải, sẽ không thể có nguy hiểm, sau đó Côn Bằng liền gạt chuyện này ra sau đầu, an tâm tu luyện!

Yêu Hoàng Điện!

"Côn Bằng?

Bạch Trạch, ngươi chắc chắn người ngươi nói là Côn Bằng đạo nhân ở Bắc Minh chứ?" Trong ánh mắt lóe lên một tia kinh ngạc, Đế Tuấn trầm giọng hỏi!

Đối với Côn Bằng, Đế Tuấn cũng hiểu biết ít nhiều, dù sao hai người đều là một trong ba nghìn khách hồng trần của Tử Tiêu Cung, đã từng gặp mặt nhau.

Nhưng bây giờ Bạch Trạch lại dám nói Côn Bằng là trí giả đệ nhất Hồng Hoang, khiến Đế Tuấn không khỏi có chút không tin!

Cũng không thấy Côn Bằng có gì đặc biệt, vì sao Côn Bằng lại là trí giả đệ nhất Hồng Hoang chứ?

Trong lòng thầm nghĩ, chính lúc Đế Tuấn chuẩn bị mở miệng hỏi, Thái Nhất đã xen vào: "Bạch Trạch, đừng có nói bừa, Côn Bằng kia chẳng qua chỉ là một đại năng thực lực cường hãn mà thôi, có đức hạnh gì mà xứng được gọi là trí giả đệ nhất Hồng Hoang?" Khóe

miệng nhếch lên một nụ cười lạnh, đối với lời của Bạch Trạch, Thái Nhất khinh thường ra mặt!

Nếu Côn Bằng là trí giả đệ nhất Hồng Hoang, vậy y chính là Thánh nhân đệ nhất Hồng Hoang rồi!

"Hai vị Yêu Hoàng xin đừng vội, đợi thần từ từ giải thích, hai vị Yêu Hoàng sẽ hiểu rõ.

Ba vạn năm trước, thần từng có dịp gặp Côn Bằng đạo nhân, sau đó một phen trò chuyện, lại phát hiện đối phương cũng là người học rộng tài cao, có thể nói, tài năng của Côn Bằng đạo nhân không hề thua kém thần, thậm chí còn có phần hơn.

Ba vạn năm qua, cứ mỗi nghìn năm, thần đều sẽ gặp Côn Bằng đạo nhân một lần, cuối cùng tiến hành cá cược so tài, nhưng nhiều năm như vậy, số lần thần thắng được rất ít, đó cũng là lý do thần hết lòng tiến cử Côn Bằng!" Bạch Trạch giải thích!

Nghe xong lời của Bạch Trạch, Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, cũng tin những gì y nói!

Trí tuệ của Bạch Trạch kinh khủng đến mức nào, bọn họ vô cùng rõ ràng, ít nhất Đế Tuấn và Thái Nhất tự hỏi lòng mình, không thể nào tính kế hơn được Bạch Trạch.

Bây giờ có người có thể khiến Bạch Trạch khen ngợi như vậy, người này nhất định có tài năng thực sự, cho nên, cuối cùng Đế Tuấn và Thái Nhất quyết định đích thân đi một chuyến đến Bắc Hải, tranh thủ thu phục Côn Bằng!

Đồng thời, Bạch Trạch đề nghị, nếu có thể thuyết phục được Côn Bằng, liền hứa hẹn vị trí Yêu Sư, để thể hiện thành ý của Yêu tộc.

Gật gật đầu, Đế Tuấn và Thái Nhất rời khỏi lãnh địa Yêu tộc, thẳng tiến đến Bắc Minh!

Trên bầu trời Bắc Minh!

"Côn Bằng đạo hữu, mau ra đây gặp mặt!" Sóng âm kinh khủng truyền vào Bắc Minh, rất nhanh liền ép Côn Bằng phải ra ngoài!

"Hửm?

Đế Tuấn, Thái Nhất đến đây làm gì?" Nhìn hai người Đế Tuấn và Thái Nhất trước mắt, trong lòng Côn Bằng dấy lên một tia nghi hoặc, nhưng ngay sau đó, đáy mắt Côn Bằng lại lóe lên một tia cảnh giác!

Không có việc gì không đến điện Tam Bảo, hai người này nhất định có việc cầu xin mình!

Mang theo sự cảnh giác trong lòng, Côn Bằng trước tiên làm một cái vái chào, rồi đáp lời: "Dám hỏi Yêu Hoàng, Đông Hoàng đến Bắc Minh của bần đạo có ý đồ gì?" "Đạo hữu không cần khách sáo, hai người chúng ta lần này đến Bắc Minh, là để báo tin vui cho đạo hữu!" Đế Tuấn tiến lên một bước, hòa nhã nói!

Sự cảnh giác trong mắt lại càng đậm thêm ba phần, Côn Bằng lại nói: "Báo tin vui?

Có hỷ sự gì?" "Đạo hữu mời xem, bảo vật này tên là Yêu Sư Cung, là bản hoàng đặc biệt tìm trong bảo khố của Yêu tộc, biết đạo hữu không có linh bảo phòng thân tốt, cho nên, bản hoàng định đem pháp bảo này tặng cho Côn Bằng đạo hữu!" "Tặng cho ta?" "Đúng vậy, nhưng cũng có một yêu cầu nhỏ!" "Yêu cầu?

Nói nghe xem!" Cái Yêu Sư Cung kia vừa nhìn đã biết là một kiện thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đối với Côn Bằng hiện tại không có một kiện thượng phẩm linh bảo nào mà nói, quả thực là nắng hạn gặp mưa rào.

Cho nên, dưới sự cám dỗ của linh bảo, Côn Bằng dần dần có chút rơi vào bẫy của Đế Tuấn và Thái Nhất, bắt đầu đi theo kịch bản của

bọn họ!

"Bản hoàng hy vọng Côn Bằng đạo hữu có thể gia nhập Yêu tộc, trở thành Yêu Sư của Yêu tộc, lúc đó ngoài hai huynh đệ ta và hai huynh muội Nữ Oa, Phục Hy ra, tất cả những người còn lại đều ở dưới Côn Bằng đạo hữu.

Đến lúc đó, Côn Bằng đạo hữu gia nhập Yêu tộc, tương lai của Yêu tộc chắc chắn sẽ càng có hy vọng hơn.

Cho nên, Côn Bằng đạo hữu xem xét thế nào?" Mỉm cười, Đế Tuấn hỏi!

"Xin lỗi, ta không đồng ý!" Côn Bằng đang vui vẻ, sau khi biết Đế Tuấn và Thái Nhất muốn thu phục mình, lập tức sắc mặt biến đổi, rồi vội vàng ném linh bảo trong tay trả lại cho Đế Tuấn và Thái Nhất!

Y rất thiếu linh bảo, nhưng không có nghĩa là y sẽ vì một kiện thượng phẩm linh bảo mà bán đi tự do!

Tình hình của Yêu tộc hiện nay, Côn Bằng vô cùng rõ ràng, bảo y đi giúp dọn dẹp mớ hỗn độn này, không thể nào!

Côn Bằng thà ở trong lãnh địa của mình làm một con gà rừng nhỏ bé, cũng không muốn rời khỏi đây đến Yêu tộc làm đuôi phượng hoàng!

Dù Đế Tuấn và Thái Nhất có nói gì, Côn Bằng cũng sẽ không đồng ý gia nhập Yêu tộc, làm Yêu Sư!

"Hừ, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, Côn Bằng, đừng ép bản hoàng động thủ!" Thấy Côn Bằng không chịu làm Yêu Sư, Thái Nhất nóng nảy lập tức xông lên, tỏ ý chuẩn bị động thủ, ép Côn Bằng thần phục!

"Thái Nhất, đừng có khinh người quá đáng, bần đạo không muốn là không muốn, hai vị Yêu Hoàng mời về cho!" Nghe lời của Thái

Nhất, Côn Bằng sắc mặt biến đổi, ngay sau đó liền hạ lệnh đuổi khách với hai người Đế Tuấn và Thái Nhất!

Nhưng lần này hai người đến đây là để thu phục Côn Bằng, tự nhiên sẽ không dễ dàng quay về như vậy!

Ra hiệu bằng mắt với Thái Nhất, Đế Tuấn liền ra tay trước, ném ra pháp bảo cộng sinh trong cơ thể là Hà Đồ Lạc Thư, định trụ không gian xung quanh Côn Bằng, khiến Côn Bằng không thể trốn thoát!

"Đế Tuấn, ngươi dám!" Cảm nhận được sự thay đổi không gian xung quanh, Côn Bằng giận dữ!

"Ha ha, Côn Bằng đạo hữu, khuyên ngươi tốt nhất nên ngoan ngoãn đồng ý quy hàng, nếu không thì…" Nói đến đây, Thái Nhất tế ra Hỗn Độn Chung!

Uy lực của Hỗn Độn Chung mạnh đến mức nào, không cần Thái Nhất giải thích, tin rằng Côn Bằng cũng vô cùng rõ ràng!

Cũng vì Hỗn Độn Chung xuất hiện, Côn Bằng do dự!

Toàn thân trên dưới không có một kiện linh bảo phòng ngự nào, thật sự mà trúng phải mấy đòn của Hỗn Độn Chung, e rằng không chết cũng phải lột một lớp da.

Chương 71

Cho nên, sau khi suy nghĩ một hồi lâu, cuối cùng Côn Bằng đồng ý quy hàng!

Người khôn không chịu thiệt trước mắt, cùng lắm sau này tùy thời rút khỏi Yêu tộc, cũng không phải là chuyện không thể!

"Được, hai vị đạo hữu thắng rồi, bần đạo đồng ý gia nhập Yêu tộc!" Thở dài một tiếng, Côn Bằng mở miệng nói!

"Ha ha ha, Yêu tộc hoan nghênh Côn Bằng đạo hữu gia nhập, chúng ta đi!" Đế Tuấn cười lớn hai tiếng, rồi thu lại Hà Đồ Lạc Thư, rời khỏi Bắc Minh!

Thấy Đế Tuấn và Thái Nhất rời đi, Côn Bằng vội vàng theo sát phía sau, cùng bay về lãnh địa Yêu tộc!

Tam Tiên Đảo!

"Phá!" Một luồng khí thế kinh khủng từ trong cơ thể Nguyên Thủy bùng phát, trong nháy mắt, vùng ven Đông Hải dường như rung chuyển mấy lần, rất nhanh, rung động biến mất, mọi thứ lại trở lại bình tĩnh!

Lúc này, Nguyên Thủy đã luyện hóa hoàn toàn Bàn Cổ Phiên, tuy chưa luyện hóa toàn bộ cấm chế của linh bảo, nhưng sử dụng sơ bộ tuyệt đối không có vấn đề gì!

Ngẩng đầu nhìn về phương xa, Nguyên Thủy không khỏi thầm nghĩ: "Không ngờ Côn Bằng lại nhanh chóng gia nhập Yêu tộc như vậy, xem ra sau này tốc độ quật khởi của Yêu tộc sẽ nhanh hơn rất nhiều!" Nếu không có Côn Bằng, Yêu tộc chắc chắn không thể phát triển thành thế lực đỉnh cấp của Hồng Hoang!

Hai chữ Yêu Sư không phải là tùy tiện, danh tiếng của Côn Bằng trong Yêu tộc vốn đã rất lớn, trí tuệ lại càng yêu nghiệt, có Côn Bằng trợ giúp, cộng thêm Đế Tuấn, Thái Nhất, Bạch Trạch và những người khác, Yêu tộc e rằng muốn không phát triển cũng khó!

Nhưng Nguyên Thủy cũng không để ý, Yêu tộc chỉ cần không trêu chọc hắn, mọi chuyện đều tốt đẹp, nhưng nếu trêu chọc hắn, Nguyên Thủy cũng sẽ không để Yêu tộc yên ổn!

Ra khỏi mật thất, Nguyên Thủy lại gọi Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân hai người đến.

Đã một thời gian dài trôi qua, Nguyên Thủy cũng cần kiểm tra thực lực của hai người, xem họ có lười biếng không!

Nhưng sự thật chứng minh, bọn họ quả thực không hề lười biếng, ai nấy bình thường tu luyện đều vô cùng cần mẫn, thậm chí không cần người nhắc nhở, đã biết tự giác tu luyện!

Rất hài lòng với thái độ của Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân, Nguyên Thủy liền cho hai người lui đi.

Còn trăm năm nữa là đến lúc Hồng Quân giảng đạo, dù sao bây giờ cũng không có việc gì, Nguyên Thủy lại chuẩn bị ra ngoài du ngoạn Hồng Hoang một phen!

Nói làm là làm, Nguyên Thủy gọi Tứ Bất Tượng, một người một thú rời khỏi Tam Tiên Đảo, tiến vào đại địa Hồng Hoang!

Hồng Hoang rộng lớn biết bao, Nguyên Thủy và Tứ Bất Tượng cũng không biết đã đi bao lâu, mãi đến khi đến địa giới Bất Chu Sơn, mới dừng bước!

Nhìn ngọn Bất Chu Sơn cao ngất tận trời trước mắt, Nguyên Thủy cảm xúc dâng trào.

Chính lúc Nguyên Thủy chuẩn bị leo lên Bất Chu Sơn, đột nhiên

từng trận tiếng hô hét truyền vào tai Nguyên Thủy!

Khi Nguyên Thủy nhìn xuống, mới phát hiện, ra là một đám thành viên Vu tộc đang tu luyện!

"Vu tộc đã nhanh chóng xuất thế rồi sao?" Kinh ngạc một tiếng, Nguyên Thủy cảm thấy có chút tò mò!

Lần trước gặp Thập Nhị Tổ Vu, chỉ có mười hai người, không ngờ trong thời gian ngắn như vậy, Vu tộc đã phát triển thành một tiểu thế lực khoảng vạn người, cũng phát triển nhanh chóng đấy!

Nhớ lại chuyện Thập Nhị Tổ Vu mời mình đến làm khách, Nguyên Thủy lại lần nữa cười lên Tứ Bất Tượng, thẳng tiến đến lãnh địa Vu tộc!

Vu tộc!

"Một trong Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn đến bái phỏng!" Từ trên trời hạ xuống, Nguyên Thủy hô lớn một tiếng, âm thanh truyền đi với tốc độ cực nhanh, chưa đầy mấy giây đã truyền vào tai Thập Nhị Tổ Vu trong điện Bàn Cổ.

Thập Nhị Tổ Vu lúc này đang tu luyện, bị kinh tỉnh đều vô cùng tức giận, nhưng khi nghe rõ người đến là Nguyên Thủy, sắc mặt ai nấy đều vui mừng, ngay sau đó nhanh chóng ra khỏi điện Bàn Cổ, đi nghênh đón Nguyên Thủy!

"Thiên Tôn đại giá quang lâm, Thập Nhị Tổ Vu có lỗi không ra đón từ xa, mong Thiên Tôn thứ tội!" Đế Giang dẫn theo mười một Tổ Vu còn lại xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy, rồi chắp tay nói!

"Ây, Đế Giang đạo hữu nói quá lời rồi!" Nguyên Thủy phất phất tay, không hề để ý!

Lần này hắn đến cũng quá đột ngột, Thập Nhị Tổ Vu không hề biết trước, cho nên không có chuyện thất lễ.

Hơn nữa, Nguyên Thủy cũng không quá để ý đến những lễ nghi phiền phức này, tự nhiên sẽ không tức giận!

"Đại huynh, Thiên Tôn đường xa đến đây, sao có thể để Thiên Tôn đứng ngoài này, mau mau mời Thiên Tôn vào điện chứ!" Vỗ vỗ vai Đế Giang, Hậu Thổ đứng bên cạnh nhắc nhở!

Nghe lời của Hậu Thổ, ánh mắt Nguyên Thủy chuyển động, dời đến trên người Hậu Thổ!

Chỉ thấy Hậu Thổ một thân hoàng sam, đôi mắt long lanh như nước, nhưng lại mang theo vẻ lạnh lùng nhàn nhạt, dường như có thể nhìn thấu mọi thứ.

Mười ngón tay thon dài, da như ngọc đông, trắng như tuyết lại phơn phớt hồng, dường như có thể bóp ra nước.

Đôi môi son, lời nói nụ cười như khói sương, eo thon nhỏ, tứ chi thon dài, thoát tục cao quý như tiên tử!

Nhìn chằm chằm Hậu Thổ, Nguyên Thủy không khỏi có chút thất thần!

Đương nhiên, nguyên nhân khiến Nguyên Thủy thất thần không phải là vẻ đẹp của Hậu Thổ, mà là một đại sự mà Hậu Thổ sẽ làm sau này!

"Khụ khụ khụ, Thiên Tôn, Thiên Tôn!" Đế Giang ho nhẹ hai tiếng, rồi vỗ mạnh tay, mới gọi Nguyên Thủy tỉnh lại từ trong thất thần!

"À à, xin lỗi, vừa rồi có chút thất thần!" Hoàn hồn, Nguyên Thủy vội vàng nói lời xin lỗi!

"Không sao, Thiên Tôn mời vào!" Nói xong, Đế Giang dẫn Nguyên Thủy tiến vào điện Bàn Cổ!

Nhìn bóng lưng xa dần của Nguyên Thủy, Hậu Thổ sắc mặt ửng

hồng, không biết trong lòng đang nghĩ gì.

Điện Bàn Cổ!

Tiến vào điện Bàn Cổ, Nguyên Thủy lập tức cảm nhận được một luồng khí tức vô cùng quen thuộc, khí tức của Bàn Cổ, tuy Bàn Cổ đã thân tử, nhưng khí tức vẫn chưa tiêu tán!

Trong lòng thầm nghĩ trái tim Bàn Cổ xem ra thật sự ở trong điện Bàn Cổ, rồi Nguyên Thủy theo Đế Giang tiến vào nội điện!

Có thể nói, trái tim Bàn Cổ được xem là một cấm kỵ của Vu tộc, Nguyên Thủy cũng sẽ không tự tìm chuyện không vui mà đề xuất yêu cầu đi xem, cho nên dù Nguyên Thủy biết rõ trái tim Bàn Cổ cách mình không xa, nhưng Nguyên Thủy cũng sẽ không đề xuất đi xem!

"Thiên Tôn lần này đến đây, không biết có việc gì không?

Hay Thiên Tôn chỉ đến xem một chút?" Đợi Nguyên Thủy ngồi xuống, Đế Giang mới mở miệng, hỏi Nguyên Thủy về nguyên do lần này đến đây!

Mỉm cười, Nguyên Thủy thản nhiên nói: "Cũng không có việc gì, chỉ là vừa rồi thấy Vu tộc xuất hiện thành viên mới, cũng thấy rất tò mò, liền đến xem thử!" "Ra là vậy, Hình Thiên, Khoa Phụ, Hậu Nghệ, Xi Vưu, Tướng Liễu, mấy người các ngươi vào đây, để Thiên Tôn xem kỹ một chút!" Nghe lời của Nguyên Thủy, Đế Giang hô lớn một tiếng, gọi Hình Thiên và những người khác vào!

Vu tộc có thành viên mới xuất hiện, quả thực là một chuyện đáng mừng, đồng thời Đế Giang cũng rất hài lòng với Hình Thiên và những người khác, cho nên để họ lộ diện trước mặt Nguyên Thủy cũng không sao!

Nhìn Hình Thiên và những người khác trước mắt, Nguyên Thủy gật gật đầu, rồi đáp lời: "Sức mạnh nhục thân cũng không tồi, chỉ

đáng tiếc không có nguyên thần, không thể thúc đẩy linh bảo, nếu không bản tọa có thể ban cho các ngươi mấy kiện linh bảo.

Nhưng cũng không sao, ngoài linh bảo ra, bản tọa còn có một số thứ tốt!" Nói xong, Nguyên Thủy phất tay một cái, lập tức trước mặt hắn xuất hiện một cái mâm, trên mâm đặt hai mươi mấy quả Hoàng Trung Lý!

Những quả Hoàng Trung Lý này đối với Tổ Vu, Đại Vu của Vu tộc có trợ giúp rất lớn, sau khi ăn vào, sẽ khiến sức mạnh nhục thân càng thêm cô đọng, cũng được xem là đại bổ phẩm!

Ngoài ra, Nguyên Thủy lấy ra một vò lớn Tam Quang Giai Nhưỡng!

So với Hoàng Trung Lý, Tam Quang Giai Nhưỡng đối với chúng nhân Vu tộc có sức hấp dẫn lớn hơn rất nhiều!

Vừa lấy Tam Quang Giai Nhưỡng ra, Cộng Công và Chúc Dung hai người lập tức nhảy ra!

Ai nấy vội vàng hỏi Nguyên Thủy rượu này thế nào, có ngon không!

Bộ dạng mất mặt đó, khiến Đế Giang tức đến nghiến răng, nhưng vì có Nguyên Thủy ở bên cạnh, Đế Giang cũng không tiện trực tiếp nổi giận mắng Cộng Công và Chúc Dung, nên đành thôi!

Chương 72

Biết chúng nhân Vu tộc đều là người tính tình thẳng thắn, Nguyên Thủy ha ha cười một tiếng, rồi lấy ra mấy cái chén rượu, lần lượt rót cho Thập Nhị Tổ Vu cũng như Hình Thiên, Khoa Phụ và những người khác một chén Tam Quang Giai Nhưỡng, để họ nếm thử hương vị!

Vừa uống xong Tam Quang Giai Nhưỡng, ngay cả Thập Nhị Tổ Vu cũng không còn bình tĩnh được nữa!

Dù sao nguyên liệu của Tam Quang Giai Nhưỡng quả thực quá hiếm, Thập Nhị Tổ Vu chưa từng nếm qua, lần đầu tiên thưởng thức, lại cảm giác sức mạnh nhục thân trong cơ thể lại lần nữa tăng lên một chút!

Đừng xem thường một chút này, với tu vi hiện tại của Thập Nhị Tổ Vu, có thể tăng lên một chút cũng đã là kinh khủng rồi.

Biết rõ Tam Quang Giai Nhưỡng không phải là thứ bình thường, Đế Giang ngay lập tức đề xuất muốn đổi một ít với Nguyên Thủy!

Nghe Đế Giang muốn đổi một ít Tam Quang Giai Nhưỡng với mình, Nguyên Thủy lại rất tò mò, tò mò xem Đế Giang sẽ lấy gì ra đổi!

Sau một lúc, Đế Giang rời khỏi nội điện lấy một phần linh bảo, rồi quay lại trước mặt Nguyên Thủy!

Tuy Vu tộc không thể thúc đẩy linh bảo, nhưng không có nghĩa là họ không có linh bảo!

Nhiều năm như vậy, thỉnh thoảng Thập Nhị Tổ Vu cũng sẽ thu thập một số linh bảo đỉnh cấp, để phòng khi cần đến!

Bây giờ xem ra, cách làm đó quả là chính xác!

“Thiên Tôn mời xem, không biết những linh bảo này có thể đổi với Thiên Tôn một vò Tam Quang Giai Nhưỡng không!” Đưa ba kiện linh bảo trong tay cho Nguyên Thủy, Đế Giang hỏi!

Nhìn lướt qua linh bảo trong tay, đồng tử Nguyên Thủy co rút lại, lại nhìn thấy được những thứ tốt không tầm thường!

“Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Cửu Ma Tháp, thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hư Vô Hạp!” Tuy Tam Quang Giai Nhưỡng của Nguyên Thủy vô cùng quý giá, nhưng nếu Vu tộc dùng ba kiện linh bảo này để đổi, Nguyên Thủy vẫn lời to!

Cho nên sau khi sững sờ một lúc, Nguyên Thủy đáp một tiếng, tỏ ý đồng ý!

Thu ba kiện linh bảo, Nguyên Thủy lại cùng Thập Nhị Tổ Vu trò chuyện một hồi, sau đó Nguyên Thủy cáo từ Thập Nhị Tổ Vu, rời khỏi điện Bàn Cổ!

Lần này bái phỏng Vu tộc, có thể nói Nguyên Thủy thu hoạch phong phú, ba kiện linh bảo này nếu Nguyên Thủy có thể luyện hóa tốt, đối với hắn trợ giúp tuyệt đối không nhỏ!

Trở về Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy lập tức lại lần nữa bế quan!

Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ là do một trong năm cánh sen của Sáng Thế Thanh Liên hóa thành, dài một thước bảy tấc, màu huyền hoàng, uy lực của bảo vật này vô cùng, dùng nó hộ thể, chư tà lùi bước, vạn pháp bất xâm, được xem là chí bảo phòng ngự tuyệt đối.

Linh bảo đầu tiên Nguyên Thủy luyện hóa lần này chính là Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ!

Thương hải tang điền, thế sự đổi dời, thoáng chốc trăm năm thời

gian đã trôi qua, sắp đến lúc Hồng Quân giảng đạo lần thứ hai!

Lúc này trong Tam Tiên Đảo, vạn đóa kim liên nở rộ, đóa đóa tranh nhau khoe sắc, vô số đóa sen vàng xuất hiện trong Tam Tiên Đảo.

Thấy cảnh này, Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân đều từ trong tu luyện tỉnh lại!

Họ vô cùng rõ ràng, cảnh tượng như vậy xuất hiện, e rằng không lâu nữa Nguyên Thủy sẽ xuất quan!

Rất nhanh, không bao lâu sau, một trận uy áp kinh khủng bao trùm Tam Tiên Đảo, sau đó uy áp dần dần tiêu tán, thân ảnh Nguyên Thủy cũng xuất hiện trước mặt họ!

"Cung nghênh sư tôn (lão gia) xuất quan!" Cung kính hướng về Nguyên Thủy hành lễ, Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân đồng thanh nói!

Bởi vì Nguyên Thủy chỉ để hắn đi theo, cũng không thu làm đồ đệ, Văn Đạo Nhân liền gọi Nguyên Thủy là lão gia, không theo Quảng Thành Tử gọi là sư tôn!

"Ừm!" Đáp một tiếng, Nguyên Thủy nói: "Hai người mau đi chuẩn bị một chút, ba ngày sau theo bản tọa đến Tử Tiêu Cung nghe đạo!" "Vâng!" Nghe lời của Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương thấy được một tia vui mừng!

Đạo Tổ giảng đạo, cho dù lúc đó Văn Đạo Nhân chưa hóa hình, cũng đã nghe nói qua, bây giờ có cơ hội đích thân đi nghe một lần, Văn Đạo Nhân tự nhiên vô cùng cao hứng!

Còn về Quảng Thành Tử, thì vì cảnh giới hiện tại đã rơi vào bình cảnh, hy vọng nhân cơ hội nghe đạo lần này để đột phá!

"Ba nghìn năm đã qua, trong Hỗn Độn, ta sẽ lại khai giảng, tuyên

giảng đại đạo, người có duyên đều có thể đến Tử Tiêu Cung nghe giảng!" Giọng nói của Hồng Quân truyền khắp đại địa Hồng Hoang, phàm là người nghe thấy giọng nói của Hồng Quân đều đồng loạt lên đường, cấp tốc đến Tử Tiêu Cung nghe giảng!

Lần trước Hồng Quân chỉ giảng đến cảnh giới Đại La đỉnh phong, lần này là cảnh giới Chuẩn Thánh, có thể đột phá, chúng sinh đều vô cùng vui mừng!

Chỉ thấy trên đại địa Hồng Hoang, vô số đại năng xuất quan, nhanh chóng tiến về Hỗn Độn Tử Tiêu Cung.

Vì đã có kinh nghiệm nghe giảng một lần, cho nên các đại năng này cũng đã quen đường thuộc lối, biết làm thế nào để tiến vào Tử Tiêu Cung, ai nấy cũng không mất quá nhiều thời gian đã đến trước cửa Tử Tiêu Cung!

Lúc này cửa lớn Tử Tiêu Cung đã mở, mọi người cũng không do dự, bước chân đi vào!

Như lần trước, mọi người lần lượt ngồi vào chỗ, đợi người đến đủ, liền tĩnh lặng chờ Hồng Quân xuất hiện!

Trong lúc mọi người đang chờ Hồng Quân xuất hiện, đột nhiên một bài thơ vang vọng truyền ra: "Huyền hoàng tu trì đạo pháp toàn, thái thuỷ kỳ thuật thông u huyền.

Kiến mộc dung tinh thành công quả, tử tiêu vấn thánh tham hỗn nguyên.

Nhàn du bát hoang khai long hổ, khảm ly nhậm đoái nghênh phượng loan.

Hưng tùy càn khôn phi cực lạc, đông hải long hoàng tiêu dao tiên." Tiếng thơ vừa dứt, rất nhanh, Đông Hải Long Hoàng Ngao Thiên xuất hiện trong Tử Tiêu Cung!

Lần giảng đạo này là Chuẩn Thánh chi đạo, đối với Ngao Thiên mà nói cũng vô cùng quan trọng, chính vì vậy, Ngao Thiên mới đến đây!

Nhìn cách Ngao Thiên xuất hiện, Nguyên Thủy không khỏi lắc đầu!

Ngao Thiên cái gì cũng tốt, chỉ là có lúc quá cao điệu, nhưng đây là đạo mà Ngao Thiên tu luyện, Nguyên Thủy cũng không nói gì!

Dù sao có hắn ở đây, Ngao Thiên cũng sẽ không xảy ra chuyện gì, thật sự có chuyện, cùng lắm là ra tay tương trợ một phen là được!

"Hừ, trước mặt bao nhiêu đại năng mà cũng dám ngang ngược như vậy, đúng là không coi ai ra gì!" Liếc nhìn Ngao Thiên, Chuẩn Đề khinh miệt nói!

Cách xuất hiện cao điệu như vậy, y chưa từng thử qua, bây giờ Ngao Thiên vừa xuất hiện đã chiếm hết sự chú ý, nói thật, khiến Chuẩn Đề ít nhiều có chút đố kỵ!

Trong lòng thầm ghi nhớ lần sau xuất hiện cũng phải ngâm thơ một phen, sau đó Chuẩn Đề không thèm để ý đến Ngao Thiên nữa, nhắm mắt dưỡng thần!

Nhưng, lời đã nói ra, đâu có dễ dàng kết thúc như vậy?

Chỉ thấy Ngao Thiên cười một cách tàn nhẫn, rồi bước chân về phía Chuẩn Đề, không chút do dự, trực tiếp tung một cước, trong nháy mắt đã đá bay Chuẩn Đề ra ngoài.

"Thú tử, ngươi dám!" Hét lớn một tiếng, Tiếp Dẫn đứng dậy, định ra tay, nhưng lại nghĩ đây là Tử Tiêu Cung, không phải đại địa Hồng Hoang, Tiếp Dẫn liền nhịn xuống!

Thật sự nếu làm lớn chuyện, đối với y không có chút lợi ích nào, y còn đang mong lần này hỏi Hồng Quân về phương pháp khôi phục

Tây phương, nếu vì tranh đấu với Ngao Thiên mà chọc giận Hồng Quân, thì thật không đáng.

Cho nên dù trong lòng phẫn nộ, Tiếp Dẫn cũng không ra tay!

"Có kịch hay để xem rồi!" Nhìn sự phẫn nộ trong mắt Tiếp Dẫn, những người có mặt đều mỉm cười, dường như biết lát nữa sẽ có kịch hay xảy ra!

Nhưng rất nhanh, hành động tiếp theo của Tiếp Dẫn lại khiến họ vô cùng thất vọng!

Chỉ thấy Tiếp Dẫn đứng dậy, đến bên cạnh Chuẩn Đề đỡ Chuẩn Đề dậy, sau đó nhỏ giọng nói mấy câu, hai người lại như không có chuyện gì xảy ra, ngồi thẳng lên bồ đoàn, cũng không hề nhắc lại chuyện vừa bị Ngao Thiên đá bay!

Sững sờ nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, lại nhìn Ngao Thiên, mọi người nhất thời kinh ngạc!

"Thực lực của Ngao Thiên đã mạnh đến vậy rồi sao?

Ngay cả Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không dám đối đầu, thật đáng sợ!" Trong lòng lóe lên một ý nghĩ, mọi người dần dần lùi ra xa Ngao Thiên một chút, sợ chọc phải tên sát thần này!

Không để ý đến ánh mắt của mọi người, Ngao Thiên tùy tiện tìm một chỗ, ngồi xuống!

Chương 73

Y đến đây để nghe đạo, không phải để đánh nhau, nếu Chuẩn Đề không chọc y, y cũng sẽ không đột nhiên động thủ, à không, động cước.

Nhưng ai bảo Chuẩn Đề miệng tiện, tự nhiên Ngao Thiên cũng sẽ không khách khí!

Cứ như vậy, sự việc kết thúc, không bao lâu, thân ảnh Hồng Quân dần dần xuất hiện trên bồ đoàn trên cao đài!

Lần này Hồng Quân xuất hiện, khí thế so với lần trước càng thêm hư vô phiêu miễu, lần trước Nguyên Thủy có thể bắt được một tia không gian ngân tích, nhưng lần này lại không bắt được.

Từ đó Nguyên Thủy đoán định, e rằng Hồng Quân sắp đến bước cuối cùng của việc hợp đạo rồi!

Cúi đầu nhìn Ngao Thiên ở trong góc, Hồng Quân cùng y đối mắt ba giây.

Đối mặt với ánh mắt của Hồng Quân, Ngao Thiên không hề sợ hãi.

Khác với người khác, mạng sống thứ hai của Ngao Thiên là do Nguyên Thủy ban cho, trong tư tưởng tự nhiên kế thừa một phần của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy bản thân không sợ Hồng Quân, tự nhiên, Ngao Thiên cũng sẽ không sợ hãi!

Thấy Hồng Quân cứ nhìn chằm chằm Ngao Thiên, Chuẩn Đề trong lòng thầm vui, hy vọng hành động vừa rồi của Ngao Thiên sẽ khiến trời giận Hồng Quân, từ đó Hồng Quân đích thân ra tay giải

quyết y!

Nhưng, cuối cùng lại khiến Chuẩn Đề thất vọng!

Hồng Quân sau khi đối mắt với Ngao Thiên ba giây, lại nhìn sâu vào mắt Nguyên Thủy, sau đó nhắm mắt lại, chuẩn bị khai giảng đại đạo!

Hiểu rõ ý của Hồng Quân, sắc mặt Nguyên Thủy không có nửa điểm cảm xúc xuất hiện!

"Cảnh cáo?

Nhưng ngươi bây giờ có lo được cho người khác sao?" Trong lòng cười lạnh một tiếng, đối với cảnh cáo của Hồng Quân, Nguyên Thủy làm như không thấy!

Vừa rồi Hồng Quân không ra tay tuyệt đối là lựa chọn sáng suốt nhất, nếu không, Nguyên Thủy chắc chắn sẽ tham gia đại chiến!

Đến lúc đó Lão Tử và Thông Thiên hai người cũng sẽ ra tay giúp đỡ Nguyên Thủy, với tính cách của Tam Thanh, lần này nếu gây gổ với Hồng Quân, lần sau chắc chắn sẽ không đến nghe đạo nữa.

Như vậy, Hồng Quân sẽ không thể kết thúc nhân quả với Bàn Cổ.

Lúc đó, tuy ba người Nguyên Thủy sẽ không yên ổn, nhưng Hồng Quân hợp đạo cũng sẽ thất bại, cuối cùng người chịu thiệt, e rằng là Hồng Quân!

Hồng Quân cũng hiểu rõ mọi chuyện, cho nên mới không ra tay diệt sát Ngao Thiên, nếu không với thân phận của Hồng Quân, dám có người động thủ trong Tử Tiêu Cung, há lại không có một chút trừng phạt nào sao?

Hồi lâu sau, Hồng Quân mở mắt, rồi nói: "Thời gian ta giảng đạo là ba nghìn năm, lần giảng đạo này là lần thứ hai, là Chuẩn Thánh chi

đạo, các ngươi hãy chăm chú lắng nghe, dụng tâm lĩnh ngộ!" Nói xong, Hồng Quân bắt đầu giảng đạo!

Trên cao đài, Hồng Quân một thân đạo bào màu xám, trên đầu xoay quanh một ngọc điệp màu huyền, ngọc điệp tỏa ra vô tận quang huy, trong đó càng tỏa ra đạo vận huyền ảo.

Từng đạo lý uyên thâm được Hồng Quân giảng ra, truyền khắp Tử Tiêu Cung, khiến mọi người nghe như si như túy, trầm mê không dứt!

Rất nhanh, không bao lâu, Hồng Quân đã giảng lại những đạo lý đã giảng lần trước!

Đợi Đại La chi đạo giảng xong, Hồng Quân bắt đầu giảng thuật Chuẩn Thánh chi đạo!

"Đạo sinh một.

Một sinh hai.

Hai sinh ba.

Ba sinh vạn vật.

Vạn vật cõng âm mà ôm dương, hoà khí để dung hợp.

Cái mà người ta ghét, chỉ có cô, quả, bất cốc, mà vương công lại dùng để tự xưng, cho nên vật hoặc bớt đi mà thêm, hoặc thêm mà bớt.

Điều mà người ta dạy, ta cũng dạy lại, kẻ cường lương, không được chết yên lành.

Ta sẽ lấy đó làm cha của đạo.

Thượng thiện như nước.

Nước giỏi lợi vạn vật mà không tranh, ở nơi mà mọi người đều ghét, cho nên gần với đạo.

Ở nơi tốt lành, tâm thiện sâu xa, với người thiện nhân, lời thiện tín, chính thiện trị, việc thiện năng, động thiện thời.

Chỉ vì không tranh, cho nên không có lỗi.

Trời dài đất lâu.

Trời đất có thể dài lâu, là vì không tự sinh, cho nên có thể trường sinh.

Vì vậy thánh nhân lùi thân mình mà thân lại tiến, bỏ thân mình mà thân lại còn.

Há chẳng phải vì vô tư ư!

Cho nên mới thành cái tư của mình.

Đại đạo mênh mông, có thể trái phải.

Vạn vật nhờ đó mà sinh không từ chối, công thành không danh hữu.

Nuôi dưỡng vạn vật không làm chủ, thường không dục có thể gọi là nhỏ.

Vạn vật quy về đó, không làm chủ, có thể gọi là lớn.

Vì nó cuối cùng không tự cho mình là lớn, cho nên mới thành cái lớn của nó." Nhất thời, trong Tử Tiêu Cung, âm thanh đại đạo hóa thành vô số minh văn, minh văn bay lượn trên không trung, tỏa ra vô tận ánh sáng, cuối cùng bị ba nghìn khách hồng trần hấp thu vào cơ thể, hóa thành pháp lực vô biên để nâng cao tu vi!

Dưới cao đài, Tam Thanh nhắm mắt, sắc mặt không vui không buồn, lại đang minh chứng cho sự cường hãn tu vi của Tam Thanh.

Rất nhanh, một luồng khí thế đặc biệt từ trong cơ thể Lão Tử truyền ra.

Một lát sau, hư ảnh Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cao vạn trượng hình thành, bị Lão Tử chém đi, biến thành một vị đạo nhân!

"Bần đạo Thái Thượng Lão Quân, bái kiến bản thể!" Vị đạo nhân đó hướng về Lão Tử hành lễ, đồng thời mở miệng nói!

"Ta vốn là một thể, không cần như vậy!" Lão Tử gật đầu, đáp lời!

"Đại thiện!" Thái Thượng Lão Quân mỉm cười, ngay sau đó hóa thành một luồng kim quang chui vào cơ thể Lão Tử!

Từ sau khi trận đại chiến với Yêu tộc kết thúc, Nguyên Thủy vẫn chưa thu hồi Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, lần này vì đột phá quá đột ngột, Lão Tử trực tiếp trảm thi thành công, cũng có chút áy náy với Nguyên Thủy!

Dù sao chủ nhân của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp là Nguyên Thủy, dù là huynh đệ, nhưng chưa được sự đồng ý của Nguyên Thủy đã tự ý dùng bảo vật này để trảm thi, là Lão Tử không đúng!

Trong mắt lóe lên một tia áy náy nhìn về phía Nguyên Thủy, Lão Tử định nói gì đó, nhưng đây là Tử Tiêu Cung, Lão Tử lại nuốt những lời định nói vào trong!

Lão Tử trảm thi thành công, một lát sau Thông Thiên cũng thành công trảm thi.

Pháp bảo ký thác trảm thi của Thông Thiên là Thanh Bình Kiếm, tuy không phải là linh bảo tốt nhất, nhưng lại là thích hợp nhất với Thông Thiên!

Chương 74

Sau khi Lão Tử và Thông Thiên trảm thi, Ngao Thiên cũng trảm thi thành công, pháp bảo trảm thi của y là chí bảo của Long tộc, Long Châu.

Bây giờ mới qua chưa đầy trăm năm, ba người lần lượt thành công trảm thi, đột phá Chuẩn Thánh, những người còn lại đều lo lắng không thôi!

Nhưng không bao lâu sau, Đế Tuấn, Thái Nhất, Nữ Oa, Phục Hy, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Minh Hà, Nhiên Đăng, Côn Bằng, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu mẫu và những người khác đều thành công trảm thi, bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh.

Ngay cả Quảng Thành Tử, cũng sau năm trăm năm, dùng Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên chém đi thiện thi, thành công bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh!

Quảng Thành Tử trảm thi thành công, niềm vui sướng trên mặt hiện rõ ra ngoài, nhưng khi Quảng Thành Tử chuyển ánh mắt về phía Nguyên Thủy, lại không khỏi sững sờ!

"Sư tôn chưa trảm thi?" Trong lòng thầm nghĩ, Quảng Thành Tử vô cùng kinh ngạc!

Nhưng vì hoàn cảnh, Quảng Thành Tử cũng không tiện trực tiếp mở miệng hỏi, ngay sau đó Quảng Thành Tử nhắm mắt dưỡng thần, tiếp tục nghe Hồng Quân giảng đạo!

Cứ như vậy, thời gian lại trôi qua năm trăm năm!

Trong năm trăm năm, trong Tử Tiêu Cung lại có thêm hơn mười vị Chuẩn Thánh, nhưng Nguyên Thủy lại không có chút động tĩnh nào!

Thấy cảnh này, không chỉ Quảng Thành Tử, ngay cả Lão Tử, Thông Thiên và Ngao Thiên cũng lo lắng cho Nguyên Thủy!

Dường như một lão tăng nhập định, toàn thân Nguyên Thủy không có nửa phần khí tức tiết lộ, như một tảng đá, cứ ngồi thẳng ở đó, không có chút động tác nào!

Khi hai nghìn năm trôi qua, Hồng Quân đột nhiên im lặng không nói, lông mày cũng bắt đầu nhíu chặt!

Mở đôi mắt u ám, đôi mắt đó lóe lên hình dạng của vô số sinh linh, một lát sau, một con khỉ ngồi ở phía đông nam của thế giới Hồng Hoang xuất hiện trong mắt Hồng Quân!

"Từ nay về sau, pháp không truyền cho Lục Nhĩ!" Hồng Quân mặt không biểu cảm nói ra một câu, rồi lại tiếp tục giảng đạo!

Đối với lời của Hồng Quân, mọi người đều không hiểu, chỉ có một mình Nguyên Thủy, tuy không mở mắt, nhưng trong lòng đã hiểu rõ nguyên do sự việc!

Trong chu thiên có ngũ tiên, là trời, đất, thần, người, quỷ; có ngũ trùng, là lỏa, lân, mao, vũ, côn.

Loài này không phải trời, không phải đất, không phải thần, không phải người, không phải quỷ, cũng không phải lỏa, lân, mao, vũ, côn.

Lại có Tứ Hầu Hỗn Thế, không thuộc mười loại chúng sinh.

Phân biệt là: Linh Minh Thạch Hầu, thông biến hóa, biết thiên thời, hiểu địa lợi, dời sao đổi đẩu.

Xích Khao Mã Hầu, hiểu âm dương, biết nhân sự, giỏi xuất nhập, tránh tử kéo dài sinh.

Thông Tí Viên Hầu, nắm nhật nguyệt, thu núi non, phân biệt tốt xấu, càn khôn trong tay.

Lục Nhĩ Mi Hầu, giỏi nghe âm, có thể phân biệt lý lẽ, biết trước sau, vạn vật đều thông suốt.

Con khỉ kia chính là Lục Nhĩ Mi Hầu.

Vì thực lực không đủ, Lục Nhĩ Mi Hầu đã sử dụng thuật bản mệnh thần thông, nghe lén Hồng Quân giảng đạo, ai ngờ không cẩn thận bị Hồng Quân phát hiện, ngay sau đó truyền xuống một câu "pháp không truyền Lục Nhĩ"!

Còn về tại sao lần trước Lục Nhĩ Mi Hầu không bị bắt, là vì lần trước Hồng Quân giảng đạo truyền khắp Hồng Hoang, Lục Nhĩ không cần nghe lén cũng có thể nghe được.

Nhưng lần này, Hồng Quân một câu "người có duyên đều có thể đến nghe đạo", đã chặn vô số sinh linh ở ngoài Tử Tiêu Cung!

Thực lực của Lục Nhĩ Mi Hầu chỉ có cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, làm sao vào được Hỗn Độn, làm sao nghe được Chuẩn Thánh chi đạo.

Dù sao trước đó Hồng Quân đã nói, Lục Nhĩ Mi Hầu tự tìm chết cũng không trách được ai!

Sau khi lời của Hồng Quân dứt, mọi người trong Tử Tiêu Cung lần lượt bấm đốt ngón tay tính toán, như vậy mới hiểu rõ nguyên do, ai nấy trong lòng thầm ghi nhớ, không thể truyền đạo tu luyện cho Lục Nhĩ Mi Hầu nữa!

Có thể nói, cũng chính vì một câu nói của Hồng Quân, đã hoàn toàn cắt đứt con đường tiên duyên của Lục Nhĩ Mi Hầu!

"Hừ, một con Lục Nhĩ Mi Hầu nhỏ bé mà cũng dám nghe lén giảng đạo, đúng là tìm chết!" Thông Thiên lạnh lùng hừ một tiếng, đối với việc Lục Nhĩ Mi Hầu nghe lén giảng đạo, không hề vui vẻ!

Con đường tu đạo hiểm nguy vạn phần, muốn đi đường tắt là hoàn toàn không thể.

Vốn dĩ với tư chất của Lục Nhĩ Mi Hầu, cộng thêm thần thông của nó, chẳng bao lâu nữa có thể bước vào cảnh giới Đại La.

Nhưng vì đi đường tắt, cuối cùng đã chôn vùi con đường vấn đạo, cũng thật không đáng!

Đại địa Hồng Hoang, trong một động phủ nào đó!

"Phụt!" Một ngụm máu tươi phun ra, Lục Nhĩ Mi Hầu lập tức ngã xuống đất, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt vô cùng!

Cảm nhận tu vi một thân tiêu tán, Lục Nhĩ Mi Hầu chửi ầm lên: "Hồng Quân đạo nhân khá lắm, đánh lén ta, thật sự không được chết yên lành!" Đối với lời của Lục Nhĩ Mi Hầu, Hồng Quân nghe vào tai, nhưng lại không có nửa phần biểu cảm!

Tuy Hồng Quân không nói gì, nhưng mọi người trong Tử Tiêu Cung cũng đều rõ ràng, sau này e rằng sẽ không có ai truyền thụ tiên pháp cho Lục Nhĩ Mi Hầu nữa!

Dù sao Lục Nhĩ Mi Hầu đã đắc tội với Hồng Quân, nếu vì vậy mà chọc giận Hồng Quân, thật sự không sáng suốt!

Sự việc kết thúc, Hồng Quân tiếp tục giảng đạo!

Cũng theo Hồng Quân lại lần nữa mở miệng, lập tức, trên đầu Lão Tử tam hoa tụ đỉnh, ngũ khí triều nguyên, trên khánh vân màu hồng lơ lửng ba đóa hồng liên, trên đỉnh hồng liên, hư ảnh linh lung bảo tháp cao vạn trượng đứng sừng sững, bảo tháp tỏa ra vô biên công đức chi thế, quả là kỳ dị phi thường!

Ở phía sau y, Thông Thiên sắc mặt nghiêm nghị, trên đầu cũng tam hoa tụ đỉnh, ngũ khí triều nguyên, vô biên sóng lớn trong khánh vân cuồn cuộn.

Khác với ba đóa hồng liên trên đỉnh đầu Lão Tử, liên hoa của Thông Thiên màu xanh, đồng thời so với liên hoa của Lão Tử không

ổn định hơn nhiều, lúc lên lúc xuống, lúc chìm lúc nổi, lúc thì từ trong khánh vân hiện ra, lúc thì lại biến mất không thấy!

Hai người phía trước không biểu cảm, sau đó Nữ Oa lại chau mày, trên đầu nàng hà quang rực rỡ, một hư ảnh cự xà màu xanh hiện ra, lượn lờ bên cạnh Nữ Oa, thân rắn uốn lượn, đôi mắt rắn nhìn thẳng lên trời, dường như muốn nuốt trời nuốt đất!

Bên cạnh Nữ Oa, trên người hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng hiện ra các loại dị tượng!

Tiếp Dẫn một vẻ mặt sầu khổ, trên đầu ba viên xá lợi, xá lợi màu vàng, tỏa ra vô tận quang huy, so với hư ảnh linh lung bảo tháp trên đầu Lão Tử cũng chỉ yếu hơn một chút.

Đương nhiên, bề ngoài tuy không kém nhiều, nhưng uy lực lại kém hơn.

Chớp mắt, mấy giây sau, xá lợi trên đầu Tiếp Dẫn biến mất, lại có một vị kim thân cẩu đà xuất hiện, hình dạng cẩu đà này giống với Tiếp Dẫn, lại là pháp kim thân la cẩu mới nhất mà Tiếp Dẫn nghiên cứu ra!

So với Tiếp Dẫn, biểu cảm của Chuẩn Đề lại phong phú hơn nhiều, lúc vui vẻ, lúc khóc lóc, lúc bi thương, lúc hoan hỉ, lúc vừa vui vừa buồn, lúc lại nhảy nhót, cả Tử Tiêu Cung, trừ hàng người cuối cùng ra, cũng chỉ có Chuẩn Đề là náo nhiệt nhất!

Nhưng như vậy, cũng không ảnh hưởng đến Chuẩn Đề, chỉ thấy khánh vân trên đầu Chuẩn Đề, trong đó một cây đại thụ từ từ xuất hiện, cây đại thụ này không phải vật tầm thường, chính là Thất Bảo Diệu Thụ trong truyền thuyết.

Dưới tán cây lại ngồi một vị kim thân Cồ Đàm cao sáu trượng, vị Cồ Đàm này không tầm thường, mười tám cánh tay, sáu cái đầu, trong

tay lần lượt cầm lọng che, hoa quán, ngư tràng, thần xử, bảo tỏa, chuông vàng, cung vàng, kích bạc, phướn cờ, gậy chống, trực chiếu hoàn vũ.

Ngoài những người ngồi hàng đầu như Lão Tử tự thân có dị tượng xuất hiện, những người còn lại như Đế Tuấn, Thái Nhất, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Minh Hà, Nhiên Đăng, Côn Bằng, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu mẫu và những người khác, cũng đều hiển hiện dị tượng!

Đương nhiên, trong số mọi người, dị tượng bá khí nhất thuộc về Ngao Thiên và hai huynh đệ Đế Tuấn, Thái Nhất!

Chỉ thấy trên đầu Ngao Thiên một mẫu khánh vân màu xanh lam, trong đó biển cả mênh mông hiện rõ, vô tận hàn khí từ trong biển truyền ra, mơ hồ dường như có thể đông kết vạn vật.

Trong biển sâu, một con cửu trảo tử kim thần long hiện ra, thân rồng dài khoảng vạn trượng, đôi mắt rồng to bằng trăm người mở ra, mắt trái dường như soi thấu vạn thiên sinh linh, mắt phải dường như chấn nhiếp trời đất, tóm lại, tư thế uy nghiêm bá khí lộ rõ không thể nghi ngờ, khiến Ngao Thiên trông càng thêm uy nghiêm bá khí!

Đương nhiên, so với Ngao Thiên, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không kém, trên khánh vân của hai người, một vầng mặt trời sơ sinh mọc lên, cảm giác nóng bỏng có thể cảm nhận rõ ràng.

Ở trung tâm mặt trời, một con tam túc kim ô bay lượn, xung quanh kim ô là một đồ một quy, khí tức huyền ảo vô biên lan tỏa, khiến người ta không thể dò ra thực lực thực sự của họ.

Phía khác trên khánh vân của Thái Nhất, cũng có một con tam túc kim ô bay lên trời, trong lòng kim ô ôm một cái chuông cổ xưa huyền bí, tiếng chuông vang dội, uy chấn tứ phương, vạn tộc thần phục!

Chương 75

Nhìn dị tượng trong khánh vân của các đại năng trước mắt, những người còn lại ngưỡng mộ không thôi!

"Ai, chuyện gì vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn không có chút biến hóa nào?" Chính lúc này, cũng có người phát hiện sự khác thường của Nguyên Thủy!

Theo lý mà nói, Nguyên Thủy ngồi ở hàng đầu cũng nên trảm thi thành công, rồi trong khánh vân hiện ra các loại dị tượng mới đúng.

Nhưng điều khiến họ thất vọng là, Nguyên Thủy dường như không có dấu hiệu sắp đột phá, khiến tâm lý e dè ban đầu của mọi người đối với Nguyên Thủy không khỏi giảm đi!

Không thể đột phá Chuẩn Thánh, thì không thể vấn đỉnh chí thánh chi vị, dù Nguyên Thủy có lợi hại đến đâu thì sao, một thời uy phong rồi cũng sẽ qua, đợi chúng ta đột phá Chuẩn Thánh, xem Nguyên Thủy còn vênh váo thế nào!

Nguyên Thủy không đột phá, trong đó người vui nhất tự nhiên là hai huynh đệ Đế Tuấn và Thái Nhất!

Ban đầu bọn họ cũng nghĩ Nguyên Thủy sẽ đột phá ngay lập tức, nhưng sự việc trái với mong muốn, mọi thứ lại xuất hiện sai lệch lớn!

Trong lòng thầm vui, Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, ý trong lòng không hẹn mà gặp!

Bây giờ cái thiếu nhất là một cơ hội, đợi thực lực thật sự ổn định rồi, đó sẽ là lúc đi tìm Tam Thanh báo thù!

Nếu Nguyên Thủy cũng đồng dạng đột phá Chuẩn Thánh, có lẽ Đế Tuấn và Thái Nhất sẽ đối với Tam Thanh e dè vài phần!

Nhưng Nguyên Thủy mãi không đột phá, chẳng phải chứng minh Nguyên Thủy không thể đột phá sao?

Kìm nén niềm vui trong lòng, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không mở miệng, cứ như vậy vừa nghe đạo, vừa quan sát biến hóa của Nguyên Thủy!

Cứ như vậy, thời gian giảng đạo nhanh chóng trôi đi sắp hết!

"Thời gian giảng đạo ba nghìn năm đã hết, các ngươi có chỗ nào không hiểu, đều có thể mở miệng hỏi!" Mở mắt, nhìn về phía mọi người trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân thản nhiên nói!

Nghe lời của Hồng Quân, mọi người vui mừng, rồi Lão Tử đi đầu đứng ra, hỏi.

"Dám hỏi Đạo Tổ, pháp môn chứng đạo của phương pháp thành thánh là loại nào?" Trong ánh mắt lóe lên một tia nóng bỏng, lần này Lão Tử đã hỏi một câu hỏi mà tất cả mọi người đều muốn hỏi!

Cho nên sau khi Lão Tử nói xong, không một ai còn ồn ào nữa, thậm chí mọi người đều yên lặng một cách lạ thường, chờ đợi câu trả lời của Hồng Quân!

Dù sao phương pháp thành thánh liên quan đến việc sau này làm thế nào để vấn đỉnh chí thánh, chỉ dựa vào mò mẫm, khó có thể đạt được.

Nhưng nếu có người có thể chỉ dẫn một phen, há chẳng phải sẽ bớt đi rất nhiều đường vòng sao!

"Bần đạo từ khi vấn đỉnh chí thánh đến nay, pháp chứng đạo chỉ mò mẫm được ba loại, phân biệt là Dĩ Lực Chứng Đạo, Tam Thi Chứng Đạo, Công Đức Chứng Đạo!" Hồng Quân đáp lời!

"Dám hỏi Đạo Tổ, ba loại chứng đạo chi pháp này có gì khác biệt?" Thông Thiên tiếp lời hỏi!

“Trong ba loại chứng đạo chi pháp, Dĩ Lực Chứng Đạo mạnh nhất, Tam Thi Chứng Đạo thứ hai, Công Đức Chứng Đạo yếu nhất.

Nhưng còn phải xem lúc chứng đạo bằng công đức, công đức là bao nhiêu, nếu công đức vô biên, pháp Công Đức Chứng Đạo sẽ có thể so sánh với Dĩ Lực Chứng Đạo!” Quả thực, Hồng Quân nói không sai, tuy hậu thế vẫn luôn truyền rằng, Công Đức Chứng Đạo yếu nhất, nhưng cũng phải xem lúc chứng đạo bằng công đức, công đức có bao nhiêu.

Nếu có thể ngưng tụ vô biên đại đạo công đức, chứng được đại đạo công đức thánh nhân cũng không thành vấn đề!

Nan đề duy nhất là làm thế nào để có được nhiều công đức như vậy mà thôi.

Sở dĩ có tin đồn pháp Công Đức Chứng Đạo yếu nhất, chỉ vì lúc Nữ Oa và Hậu Thổ chứng đạo, hoàn toàn dựa vào một lượng nhỏ công đức kết hợp với hồng mông tử khí để thành thánh.

Có thể thấy công đức họ có được, dù có nhiều hơn nữa, cũng là thiên đạo công đức, không thể so sánh với đại đạo công đức, nếu không, cứ để Nữ Oa và Hậu Thổ dùng vô biên đại đạo công đức thành thánh rồi xem thử, lúc đó, e rằng Tam Thanh cũng không thể so sánh được!

Liếc nhìn mọi người trước mắt, thấy vẻ mặt mờ mịt, Hồng Quân tiếp tục giải thích: “Nếu Dĩ Lực Chứng Đạo, cần dùng sức mạnh của bản thân để phá vỡ sự trói buộc của đại đạo, luyện hóa cơ sở của đại đạo là hồng mông tử khí, chen vào trong thiên đạo để đoạt lấy đạo quả, khai thiên lập địa, dùng sức mạnh chứng hỗn nguyên, pháp này chứng đạo, sức mạnh mạnh nhất!

Nếu Tam Thi Chứng Đạo, cần chém đoạn thiện niệm chi thi, ác niệm chi thi, chấp niệm chi thi, chém đoạn thất tình lục dục của bản

thân, dùng tâm thái đạm mạc để quan sát thế gian muôn hình vạn trạng, vạn vật.

Sau khi xác định rõ bản ngã, bản thân, lại một lần nữa dung hợp ba niệm chi thi, sau đó ký thác nguyên thần vào thiên đạo, liền có thể chứng được hỗn nguyên, pháp này chứng đạo, yếu hơn một chút!

Nếu Công Đức Chứng Đạo, cần dùng vô lượng công đức để cảm động thiên đạo, đại đạo đều vì đó mà cảm động, từ đó thành thánh.

Dùng công đức, nguyện lực, khí vận to lớn, trực tiếp dẫn động hoành niệm của đại đạo, phá vỡ gông cùm của bản thân.

Pháp này chứng đạo, địa vị tôn quý nhất, còn về thực lực, thì do công đức lúc chứng đạo quyết định, công đức nhiều thì mạnh, công đức ít thì yếu!" "Dám hỏi Đạo Tổ chứng đạo bằng pháp nào?" Nghe Hồng Quân giải thích, mọi người nhất thời khó mà lựa chọn, không biết nên chọn loại chứng đạo chi pháp nào cho tốt!

Nhưng trong lúc mọi người đang mờ mịt, cũng có người sáng suốt biết hỏi Hồng Quân về phương pháp chứng đạo của ngài!

"Pháp chứng đạo mà bần đạo sử dụng là Tam Thi Chứng Đạo pháp!" Hồng Quân sắc mặt không vui không buồn, từ từ nói!

Sau khi Hồng Quân nói xong, mọi người cũng đều có vẻ suy tư, dường như đã hiểu ra điều gì!

Nhìn bộ dạng của mọi người, Nguyên Thủy trong lòng cười lạnh!

Hồng Quân thật sự có lòng tốt như vậy sao?

Tam Thi Chứng Đạo pháp cố nhiên không tồi, nhưng lại có khuyết điểm lớn, đó là cần dùng linh bảo để chém ba xác, cuối cùng dung hợp chúng lại.

Tam Thanh ban đầu vì sao không thể thành thánh, cuối cùng phải

nhờ công đức tương trợ, nguyên nhân chẳng phải là vì ba xác không thể hợp nhất sao?

Linh bảo dùng để chém ba xác, không phải là linh bảo đồng nguyên, đẳng cấp, phẩm chất, thậm chí mọi thứ đều không giống nhau, làm sao có thể dung hợp?

Giống như Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp và Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, giữa hai thứ này không có nửa phần liên hệ, thậm chí ở một số phương diện tác dụng của chúng còn tương phản.

Nhưng nếu lần lượt dùng Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp và Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên để trảm thi, lúc thành thánh phải làm sao để dung hợp?

Điểm này Hồng Quân luôn không hề đề cập, nói tốt tránh xấu, nói một đống lợi ích về Tam Thi Chứng Đạo pháp, cũng thật nực cười!

Đương nhiên, vạn sự có lợi ắt có hại, tuy hành động này của Hồng Quân đã hại một số người thật sự muốn vấn đạo chí thánh, nhưng cũng đã thành toàn cho một đám người không thể thành thánh.

Tam Thi Chứng Đạo, chỉ cần cảnh giới đủ, pháp lực đủ, linh bảo đủ, bất kỳ ai cũng có thể chém ba xác, bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh.

Như vậy, cũng là Hồng Quân đã hạ thấp ngưỡng cửa vấn đỉnh chí thánh đi rất nhiều!

Nhưng dù sao, nếu muốn thật sự vấn đỉnh chí thánh, thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhất định phải lựa chọn giữa Dĩ Lực Chứng Đạo pháp và Tam Thi Chứng Đạo pháp!

Có thể cái trước cực kỳ khó thành, nhưng một khi thành, sẽ trở thành tồn tại sánh ngang thiên đạo, thực lực của nó, e rằng ngay cả

Hồng Quân cũng không theo kịp!

Còn về Tam Thi Chứng Đạo, điều cần thận trọng nhất là phương diện linh bảo.

Cũng vì nguyên nhân này, mới dẫn đến Nguyên Thủy mãi không trảm thi!

Nếu không với tâm cảnh và pháp lực của Nguyên Thủy, muốn trảm thi thành Chuẩn Thánh há chẳng phải đơn giản vô cùng sao?

"Dám hỏi Đạo Tổ, Tây phương cằn cỗi, có phương pháp nào để khôi phục không?" Trong lúc mọi người đang trầm tư nên chọn loại chứng đạo chi pháp nào để thành thánh, hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng loạt nhìn nhau, rồi đồng thanh hỏi!

Chuyện khôi phục Tây phương, trong lòng họ không kém gì chuyện thành thánh, cho nên cũng sẽ không vì có được phương pháp thành thánh rồi, liền vui mừng mà quên hết mọi chuyện khác!

"Tây phương cằn cỗi căn nguyên ở chỗ linh mạch bị hủy, cần phải luyện hóa lại linh mạch Tây phương, khiến vô biên hậu thiên chi khí chuyển hóa thành tiên thiên chi khí, ôn dưỡng linh mạch.

Như vậy cũng không khó, nhưng cần một kiện chí bảo!" "Xin Đạo Tổ nói rõ!" "Chuyện này cần tìm Nguyên Thủy tương trợ, nếu không Tây phương đại hưng vô vọng!" Không lên tiếng, Hồng Quân truyền âm câu này cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh đang ở trong tay Nguyên Thủy, bảo vật này có năng lực hậu thiên phản tiên thiên.

Nếu không có bảo vật này, dù là Hồng Quân cũng khó mà khôi phục căn nguyên cằn cỗi của Tây phương.

Chương 76

Chính vì vậy, Hồng Quân mới để Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đi tìm Nguyên Thủy!

Cảm nhận ánh mắt ép người của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Nguyên Thủy nhíu mày, trong lòng dường như đã hiểu ra điều gì!

Nhưng với tính cách của Nguyên Thủy, há lại dễ dàng ra tay giúp đỡ như vậy sao?

Không có đủ lợi ích, Nguyên Thủy sẽ không ra tay!

"Các ngươi còn có nghi vấn gì không?" Hồng Quân lại lên tiếng, hỏi mọi người.

Trầm ngâm hồi lâu, mọi người nhìn nhau, đều không ai hỏi thêm.

Những vấn đề cần hỏi đã có người hỏi, còn một vài vấn đề nhỏ trong tu luyện cũng không phiền đến Hồng Quân.

Rốt cuộc, ai cũng sợ vì một chút chuyện nhỏ mà khiến Hồng Quân phản cảm, như vậy tất sẽ được không bù mất.

"Nếu các ngươi không còn nghi vấn, sau đây ta có chuyện quan trọng muốn tuyên bố.

Ta từ khi đắc đạo, luôn thuận theo thiên ý, thay trời hành đạo.

Hiện nay chúng sinh Hồng Hoang có nhiều kẻ ưa thích sát lục, cần có người thay Thiên Đạo trông coi Hồng Hoang.

Đông Vương Công, từ nay về sau, ngươi là thủ lĩnh nam tiên trong thiên hạ, chưởng quản hết thảy nam tiên.

Tây Vương Mẫu, là thủ lĩnh nữ tiên trong thiên hạ, chưởng quản hết thảy nữ tiên.

Chuyện đã định như vậy, các ngươi lui ra đi.

Ba ngàn năm sau, Tử Tiêu Cung sẽ giảng đạo lần cuối cùng, các ngươi cần sớm chuẩn bị!" Dứt lời, Hồng Quân không để ý đến mọi người nữa, thân hình khẽ lay động rồi biến mất trong Tử Tiêu Cung.

"Cái gì, Đạo Tổ sắc phong Đông Vương Công làm thủ lĩnh nam tiên, Tây Vương Mẫu làm thủ lĩnh nữ tiên?" Mọi người kinh ngạc nhìn Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, nhất thời có chút không hoàn hồn.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu tuy thực lực không tệ, nhưng lại không có chí bảo hộ thân, để họ đi quản lý chúng sinh thiên hạ, liệu có được không?

Phải biết rằng, chúng sinh Hồng Hoang bao gồm cả Tam Thanh, Đế Tuấn, Thái Nhất, Thập Nhị Tổ Vu, Long Hoàng Ngạo Thiên... những nhân vật này bất kể ai cũng là bá chủ một phương.

Chỉ bằng Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu hai người, nói thật, khó mà khiến các đại năng nghe theo hiệu lệnh.

Đương nhiên, điểm này Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu cũng vô cùng rõ ràng.

Vì vậy, hai người họ căn bản không có ý định quản lý các đại năng trong Tử Tiêu Cung.

Đối với họ, ngoài ba ngàn khách hồng trần ở Tử Tiêu Cung, chẳng phải còn có ức vạn chúng sinh Hồng Hoang sao, chỉ cần quản lý tốt những chúng sinh còn lại là được.

"Hừ!" Đế Tuấn và Thái Nhất hừ lạnh một tiếng, tỏ vẻ không hài lòng với sự sắc phong của Hồng Quân.

Theo hai người họ, nếu có sắc phong thủ lĩnh nam tiên thì cũng nên giao cho họ.

Phải biết rằng hiện nay thế lực lớn nhất Hồng Hoang chính là Yêu tộc, hành động này của Hồng Quân chẳng phải là muốn Yêu tộc nghe lệnh Đông Vương Công sao?

Một Chuẩn Thánh quèn mà cũng đòi họ thần phục, thật nực cười!

Ánh mắt loé lên một tia khinh thường, Đế Tuấn và Thái Nhất đều không lên tiếng, nhưng vẻ coi thường Đông Vương Công trong mắt đã hiện rõ, trong ba ngàn khách hồng trần, ai cũng có thể nhìn ra.

Ngẩng đầu, đối mặt với Đế Tuấn và Thái Nhất, trong lòng Đông Vương Công vô cùng tức giận.

Ánh mắt đó là sao?

Là khinh thường mình sao?

Vừa định nổi giận, nhưng Đông Vương Công lại nhanh chóng nhẫn nhịn.

Không còn cách nào khác, ai bảo thực lực của mình kém hơn Đế Tuấn và Thái Nhất.

Dù hiện tại cảnh giới đã tương đồng, nhưng về phương diện linh bảo thì...

Đúng lúc Đông Vương Công đang cảm thán mình không có một món linh bảo tốt nào, chỉ thấy trong hư không đột nhiên vang lên một tiếng "ong", chốc lát sau, hư không nứt ra, một cây trượng đầu rồng xuất hiện trước mặt Đông Vương Công.

Cây trượng đầu rồng này là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể nói, trong số các linh bảo cũng thuộc hàng đầu.

Sau khi Đông Vương Công nhận lấy trượng đầu rồng, trước mắt Tây Vương Mẫu cũng xuất hiện thêm một món cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khác là Tử Kim Phượng Thoa!

Cấp bậc tương đương với trượng đầu rồng, Tử Kim Phượng Thoa cũng có thể xuyên thấu nguyên thần của người khác, khiến người đó hồn phách mơ màng, từ đó về sau tam hồn lục phách vĩnh viễn không toàn vẹn.

"Đa tạ Đạo Tổ ban thưởng!" Thu lấy linh bảo, hai người vội vàng quỳ lạy.

Dù Hồng Quân không còn ở đây, nhưng họ biết rằng Hồng Quân chắc chắn có thể cảm nhận được nhất cử nhất động của mình.

Chính vì vậy, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu mới hành đại lễ như thế.

"Đạo Tổ thật thiên vị!" Mọi người thầm nghĩ, nhưng trên mặt không hề có chút biểu cảm nào.

Tuy không muốn nghe lời Đông Vương Công, nhưng đã là Đạo Tổ sắc phong, ít nhiều cũng phải nể mặt hắn vài phần.

Vì vậy, mọi người không lập tức rời khỏi Tử Tiêu Cung, mà sau khi chào hỏi Đông Vương Công mới rời đi.

"Nhị đệ, vi huynh..." Trong lúc mọi người đang chào hỏi cáo từ Đông Vương Công, Lão Tử đột nhiên quay người lại, áy náy nhìn Nguyên Thủy, dường như đã làm chuyện gì có lỗi với y.

"Chuyện này về rồi hẵng nói.

Đại huynh, Tam đệ, chúng ta đi trước đi!" Nguyên Thủy khoát tay, mở miệng nói.

"Được!" Lão Tử và Thông Thiên gật đầu, không phản đối, sau đó ba người dẫn theo Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân cùng rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Nhìn bóng lưng của Nguyên Thủy và mọi người, trong mắt Đông

Vương Công loé lên một tia tức giận.

Dù sao mình cũng là thủ lĩnh nam tiên do Đạo Tổ Hồng Quân đích thân phong tặng, dám không nể mặt như vậy, thật không ra thể thống gì!

Nhưng thực lực của Tam Thanh còn mạnh hơn cả Đế Tuấn và Thái Nhất, Đông Vương Công cũng chỉ có thể nuốt cục tức này vào bụng, chờ sau này tìm cơ hội bẩm báo chuyện này với Hồng Quân.

Tam Thanh rời đi, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không ở lại, giống như Tam Thanh, đều không chào hỏi Đông Vương Công mà đi thẳng.

Nhìn họ rời đi, Đông Vương Công tức đến dậm chân.

Tam Thanh thực lực đủ mạnh, coi thường mình thì thôi, ngay cả đám người Tây phương nhỏ bé cũng dám coi thường, thật khiến người ta khinh bỉ!

Thầm ghi nhớ trong lòng, Đông Vương Công quyết định sau này nhất định phải tìm Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề để báo thù, rồi không nhìn nữa.

Ra khỏi Tử Tiêu Cung, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau.

"Sư huynh, xem ra linh bảo có thể khôi phục Tây phương đang ở trên người Nguyên Thủy, một trong Tam Thanh, nhưng chúng ta làm sao để lấy được từ tay Nguyên Thủy đây?

Chẳng lẽ phải phục kích?" Chuẩn Đề nói, có chút phiền muộn.

Chương 77

"Vạn vạn lần không được!" Nghe đề nghị của Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn vội vàng lắc đầu phủ định ý tưởng này.

Thực lực của Nguyên Thủy rốt cuộc mạnh đến đâu họ cũng không rõ, cho dù hiện tại Nguyên Thủy chưa đột phá Chuẩn Thánh, nhưng bên cạnh y lại có hai huynh đệ Chuẩn Thánh, một đồ đệ Chuẩn Thánh, ba đại Chuẩn Thánh bảo vệ một mình Nguyên Thủy, làm sao ra tay?

Có thể ra tay, nhưng cuối cùng lỡ như Nguyên Thủy thà chết không chịu khuất phục, không chịu giao ra linh bảo, chẳng phải sẽ không thể khôi phục linh mạch Tây phương sao!

Sau khi giải thích rõ ràng các nguyên nhân, Tiếp Dẫn bảo Chuẩn Đề rằng chuyện này tạm thời gác lại, chờ sau này tìm cơ hội rồi hẵng đến đàm phán với Nguyên Thủy.

Tại động Tam Thanh, Côn Luân Sơn.

"Đại huynh, vừa rồi ở Tử Tiêu Cung, huynh muốn nói lại thôi với Nhị ca, đã xảy ra chuyện gì sao?" Thông Thiên nhìn Lão Tử, có chút không hiểu mà hỏi.

Sự thay đổi sắc mặt của Lão Tử ở Tử Tiêu Cung, y cũng đã nhìn thấy.

Nhưng vì lúc đó người quá đông, lại có cả Đạo Tổ Hồng Quân ở đó, nên Thông Thiên không tiện hỏi.

Bây giờ đã trở về Côn Luân Sơn, Thông Thiên tự nhiên trực tiếp hỏi ra nghi vấn trong lòng.

"..." Lão Tử ngập ngừng, trên gương mặt vốn nên vô vi lại hiện lên một vệt đỏ ửng.

Là người đứng đầu Tam Thanh, là huynh trưởng của Nguyên Thủy và Thông Thiên, lẽ ra phải chăm sóc hai người họ mọi lúc mọi nơi.

Thế nhưng, chưa được sự cho phép của Nguyên Thủy, Lão Tử đã tự ý dùng Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp làm linh bảo trảm thi.

Việc này quả thực là rất không phải, nhưng vì Lão Tử là huynh trưởng, nếu xin lỗi Nguyên Thủy, ít nhiều có chút mất mặt.

Thầm suy tư hồi lâu, cuối cùng Lão Tử thở dài trong lòng: "Thôi bỏ đi, chuyện sai đã làm, không thể để Nhị đệ chịu thiệt thòi được!", Lão Tử liền chuẩn bị đứng dậy, tạ lỗi với Nguyên Thủy.

"Phải rồi, Đại huynh, Tam đệ, lần này hai vị có thể đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, thực sự là một chuyện đáng mừng.

Vừa hay lần này ta ra ngoài có mang về một ít Tam Quang Giai Nhưỡng, hay là ba huynh đệ chúng ta cùng nhau uống một trận thỏa thích, thế nào?" Ngay khi Lão Tử chuẩn bị đứng dậy tạ lỗi, Nguyên Thủy đột nhiên lên tiếng, cắt ngang hành động của Lão Tử.

Rõ ràng Lão Tử muốn nói gì, Nguyên Thủy khẽ lắc đầu, ra hiệu cho Lão Tử.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cố nhiên quý giá, nhưng không thể sánh bằng tình cảm của Tam Thanh.

Vì vậy, dù Lão Tử chưa được phép đã dùng nó để trảm thiện thi, Nguyên Thủy cũng không hề để tâm.

Thứ nhất, trong tay Nguyên Thủy có chí bảo phòng ngự, không hề thua kém Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Thứ hai, lúc Lão Tử đột phá cũng là do đột ngột, kỳ ngộ khó gặp, lúc đó Lão Tử cũng không suy nghĩ nhiều mới dùng Thiên Địa Huyền

Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trảm thiện thi.

Chuyện này cũng không thể trách Lão Tử.

Chính vì vậy, Nguyên Thủy không hề có chút bất mãn nào.

Nếu Lão Tử làm việc này trong trạng thái tỉnh táo, có lẽ Nguyên Thủy sẽ nảy sinh khúc mắc, nhưng tình huống lúc đó đặc thù, cũng là chuyện bất đắc dĩ.

Trong đôi mắt già nua loé lên một tia cảm động, Lão Tử vào khoảnh khắc này càng thêm trân trọng tình cảm huynh đệ.

Hiểu được ý của Nguyên Thủy, biết y không hề trách tội, sự cảm động dâng lên trong lòng, nhưng lại nhanh chóng bị Lão Tử đè nén xuống.

Nếu Nguyên Thủy không muốn nói ra chuyện này, y tự nhiên cũng sẽ không chọn vạch áo cho người xem lưng trước mặt Thông Thiên.

Sau đó, ba huynh đệ nâng chén cạn ly, vừa bàn luận đại sự Hồng Hoang, vừa thảo luận về pháp môn chứng đạo.

Đồng thời, trong lòng Nguyên Thủy đã có một vài lựa chọn cho linh bảo trảm thi của mình.

Linh bảo được ưu tiên hàng đầu tự nhiên là Tiên Thiên Chí Bảo.

Uy lực của bảo vật càng mạnh, thực lực của tam thi sẽ càng mạnh.

Cuối cùng khi dung hợp tam thi, chiến lực lại có thể tăng lên gấp bội.

Có thể nói, linh bảo đại diện cho thực lực thành Thánh sau này, vì vậy việc lựa chọn linh bảo không thể có bất kỳ sự qua loa nào.

Cũng chính vì linh bảo dùng để trảm thi thường cần phải là thượng phẩm linh bảo, nên không lâu sau khi Hồng Quân giảng đạo,

đại địa Hồng Hoang đã bắt đầu rơi vào cục diện hỗn loạn tranh đoạt bảo vật.

Tất cả mọi người đều muốn trảm thi, bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng sinh linh trên đại địa Hồng Hoang vô số, linh bảo cũng chỉ có bấy nhiêu, thượng phẩm linh bảo lại càng hiếm hoi, tự nhiên nếu tìm không được thì phải đi tranh đoạt linh bảo của người khác.

Trong nhất thời, đại địa Hồng Hoang sát phạt khắp nơi.

Vì sự truyền bá của pháp môn tam thi chứng đạo, vô số sinh linh tử vong, lại có vô số sinh linh đoạt được linh bảo, thành công bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh.

Đối với cuộc chiến của chúng sinh Hồng Hoang, Minh Hà vô cùng vui mừng, bởi vì y vừa mơ hồ cảm giác được mực nước của Huyết Hải đã tăng lên vài phần, và sự gia tăng này vẫn đang tiếp tục.

Rốt cuộc Huyết Hải là nền tảng lập thân của Minh Hà, nay mực nước Huyết Hải dâng lên, Minh Hà vui mừng như vậy cũng là chuyện hết sức bình thường.

Không nói chuyện này nữa, quay lại việc Nguyên Thủy lựa chọn linh bảo trảm thi.

Hiện tại trong tay Nguyên Thủy có ba món chí bảo đỉnh cấp, đầu tiên là Thời Gian Luân Bàn, sau đó là Bàn Cổ Phiên và Càn Khôn Đỉnh, những món cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khác tạm thời không tính.

Thời Gian Luân Bàn dùng để trảm thi cũng không tệ, nhưng Thời Gian Luân Bàn chỉ có một kiện, không đủ để đảm bảo trảm hết cả ba thi.

Vì vậy, Thời Gian Luân Bàn bị Nguyên Thủy loại bỏ.

Còn lại Bàn Cổ Phiên và Càn Khôn Đỉnh, cả hai đều là Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng Càn Khôn Đỉnh chắc chắn không thể dùng, bởi vì căn

bản không có Tiên Thiên Chí Bảo nào có thuộc tính bản nguyên tương đồng với Càn Khôn Đỉnh, cuối cùng nếu tam thi hợp nhất mà không thể dung hợp thì phải làm sao?

Cho nên Càn Khôn Đỉnh không thể dùng. (Thí Thần Thương tuy cùng Càn Khôn Đỉnh đồng xuất một thể, nhưng thuộc tính khác nhau, không thể dung hợp).

Như vậy chỉ còn lại Bàn Cổ Phiên.

Bàn Cổ Phiên là một trong Khai Thiên Tam Bảo, do Khai Thiên Thần Phủ hóa thành, mà Khai Thiên Thần Phủ là Hỗn Độn Chí Bảo, cấp bậc cao hơn Hỗn Độn Linh Bảo như Thời Gian Luân Bàn.

Nếu Nguyên Thủy có thể lấy được cả Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ và Hỗn Độn Chung vào tay, liền có thể dùng ba kiện linh bảo đồng xuất bản nguyên để trảm thi, lúc đó việc dung hợp tất cũng vô cùng dễ dàng.

Ba kiện chí bảo này bất luận là tạo hóa, công kích, hay phòng ngự đều là đỉnh cao của Hồng Hoang, quả là linh bảo trảm thi thích hợp nhất.

Những món còn lại như Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, Thập Nhị Phẩm Liên Hoa, vì không phù hợp với thuật trảm tam thi, nên đều bị Nguyên Thủy loại bỏ.

Chọn xong linh bảo trảm thi, Nguyên Thủy lại bắt đầu mưu tính Thái Cực Đồ.

Trong hai món Thái Cực Đồ và Hỗn Độn Chung, Hỗn Độn Chung là dễ lấy nhất, Nguyên Thủy cũng không vội, nhưng Thái Cực Đồ lại đang ở trong tay Hồng Quân, muốn lấy được không hề dễ dàng.

Biết cần phải tính toán kỹ lưỡng, Nguyên Thủy cáo biệt Lão Tử và Thông Thiên, sau đó dẫn theo Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân

trở về Tam Tiên Đảo.

Trong lúc Nguyên Thủy trở về Tam Tiên Đảo, bên phía Vu tộc đã xảy ra không ít tranh chấp.

Vu tộc hiện đang trong thời kỳ phát triển nhanh chóng, cần một lượng lớn lương thực để bổ sung nhu cầu của bộ lạc.

Nhưng vì dã thú ở Hồng Hoang không đủ để duy trì sự phát triển của Vu tộc, sau đó Vu tộc đã nhắm mục tiêu vào Yêu tộc.

Dù sao thì tộc nhân Yêu tộc vô số, một số kẻ có cảnh giới cao, nhục thân lại càng giúp ích rất lớn cho Vu tộc.

Chương 78

Sau một hồi thương lượng, Thập Nhị Tổ Vu quyết định trước tiên tập kích một vài thành viên Yêu tộc, chém giết họ để bổ sung lương thực cho Vu tộc, sau đó xem xét tình hình.

Nếu Yêu tộc không phát hiện, thì cứ tiếp tục làm như vậy, còn nếu bị phát hiện, cùng lắm thì trực tiếp thu tay, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng sẽ không làm gì được họ.

Đã quyết định, Thập Nhị Tổ Vu phái Hình Thiên dẫn người đi săn giết thành viên Yêu tộc.

Nhưng vừa mới ra ngoài, liền gặp phải Quỷ Xa, một trong Thập Đại Yêu Vương.

Vì người Vu tộc tính tình nóng nảy, hai bên chưa nói được mấy câu đã lao vào đánh nhau, khiến sự việc trở nên nghiêm trọng, kinh động đến cao tầng hai bên.

Quỷ Xa hóa thành hình người, tay cầm một cây phương thiên họa kích, ra dáng hảo hán, đứng ngạo nghễ trên mây, vẻ mặt khinh thường nhìn chằm chằm vào đám người Hình Thiên.

"Một đám man di, cũng dám lớn lối với Yêu tộc ta, thật không biết trời cao đất rộng!" Quỷ Xa hừ lạnh, trào phúng.

Theo Quỷ Xa, tộc nhân Vu tộc chẳng qua chỉ là một đám man di cậy có chút sức lực, trí tuệ không đủ, chỉ biết động võ, so với Yêu tộc quả là một trời một vực.

Nay đám man di này lại có ý đồ tàn sát thành viên Yêu tộc, Quỷ Xa là một trong Thập Đại Yêu Vương của Yêu tộc, sao có thể trơ mắt nhìn đám man di Vu tộc hoành hành?

“Ha ha, một con súc sinh lông lá cũng dám xấc xược trước mặt ta, ai cho ngươi dũng khí?

Xem đây!” Hình Thiên hiện ra chân thân Đại Vu, trong nháy mắt thân hình cao đến trăm trượng, đồng thời tay cầm Can Thích vung lên, đánh thẳng vào người Quỷ Xa.

So với Quỷ Xa, Hình Thiên mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Dù sao Hình Thiên cũng là kẻ mạnh nhất Vu tộc chỉ sau Thập Nhị Tổ Vu.

Quỷ Xa dù thần thông có mạnh đến đâu, nhưng trước một Đại Vu có nhục thân sánh ngang Tiên Thiên Linh Bảo như Hình Thiên, cũng phải ôm hận tại chỗ.

Chỉ thấy Can Thích giáng xuống, luồng khí thế sắc bén vô biên từ trong Can Thích truyền ra, Quỷ Xa không kịp phản ứng đã bị Can Thích đánh trúng đầu, chết ngay tại chỗ.

Ngay lúc Quỷ Xa chết, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng đến nơi.

“Thứ súc sinh nhà ngươi dám!” Thái Nhất gầm lên giận dữ.

Thấy Quỷ Xa chết, sao y có thể không tức giận.

Lập tức, Thái Nhất ném ra Hỗn Độn Chung, đánh thẳng vào Hình Thiên.

Tiếng chuông Hỗn Độn vang lên, vạn tộc thần phục.

Hình Thiên tuy có cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, nhưng trước mặt Thái Nhất đã bước vào Chuẩn Thánh, căn bản không có chút sức chống cự nào.

Chưa đầy một lát, Hình Thiên đã bị đánh thành một đám tinh huyết.

Đám tinh huyết đó đập như tim, sáng lên ánh sáng đen pha đỏ, tỏa

ra khí thế cường hãn.

Tuy nhục thân bị hủy, nhưng không có nghĩa là Hình Thiên đã chết.

Chỉ thấy trong đám tinh huyết đó ẩn chứa cương khí mãnh liệt, hóa thành giọt máu, lăn trên mặt đất như thủy ngân, cuối cùng giọt máu co giật vài cái, lại hóa thành hình dạng của Hình Thiên, nhưng lúc này Hình Thiên đã trọng thương, sắc mặt trắng bệch vô cùng.

"Dám giết Yêu vương của Yêu tộc ta, ngươi phải đền mạng!" Dứt lời, Thái Nhất lại ném ra Hỗn Độn Chung, chuẩn bị một đòn đánh chết Hình Thiên.

"Mạng ta thôi rồi!" Thấy Hỗn Độn Chung đánh tới, Hình Thiên bi thương kêu lên, giọng đầy thê lương, nhưng không có chút sợ hãi nào.

Đối với Hình Thiên, chết không đáng sợ, đáng sợ là từ khi hóa hình đến nay, vẫn chưa có cống hiến lớn cho Vu tộc, cứ thế mà chết, chẳng phải có lỗi với ơn hóa hình của Khoa Phụ sao?

Vừa nghĩ đến việc phụ lòng Khoa Phụ, Hình Thiên vô cùng đau lòng, đồng thời một giọt lệ to như hạt đậu từ mắt y rơi xuống, hóa thành kim cương.

"Thái Nhất tiểu nhi, sao dám làm hại tộc nhân của ta!" Tiếng hét quen thuộc truyền vào tai Hình Thiên, Hình Thiên vốn đã chấp nhận số phận lại có thêm vài phần hy vọng.

Vừa rồi, Đế Giang cảm nhận được Hình Thiên gặp nguy hiểm tính mạng, liền lập tức thông báo cho mười một Tổ Vu còn lại, rồi xé rách không gian đến đây.

May mà Đế Giang đến kịp, Hình Thiên chưa bị giết, nếu không Vu tộc thật sự tổn thất lớn.

Trong Vu tộc, Hình Thiên là một chiến lực lớn, bất kể là tranh

đoạt tài nguyên hay ra trận giết địch, nơi nào cần giúp đỡ đều có bóng dáng của Hình Thiên.

Trong Vu tộc, danh tiếng của Hình Thiên mơ hồ vượt qua tất cả mọi người, chỉ đứng sau Thập Nhị Tổ Vu.

Đối với một đại tướng như vậy, sao Đế Giang có thể để Thái Nhất giết chết!

Trong lòng một trận sợ hãi, Đế Giang ngẩng đầu, sát ý nồng đậm trong mắt hiện rõ.

"Thái Nhất tiểu nhi, tốt nhất cho ta một lý do, nếu không, hôm nay ngươi đừng hòng rời đi!" Lời nói đầy phẫn nộ của Đế Giang truyền ra, khiến Đế Tuấn và Thái Nhất ngẩn người, "Chẳng lẽ Yêu tộc sai?" Nhưng hiện tại Quỷ Xa đã chết, cũng không thể biết rõ chi tiết, chỉ có thể cứng rắn nói: "Người của Vu tộc giết Yêu vương của Yêu tộc ta, thì phải đền mạng, đây là sự thật không thể chối cãi.

Đế Giang, ta khuyên ngươi mau chóng giao Hình Thiên ra, nếu không, cẩn thận đại quân Yêu tộc của ta kéo đến, diệt cả Vu tộc các ngươi!" "Ha ha ha, chỉ là hai con súc sinh lông lá thôi, thật sự tưởng rằng Hồng Hoang đại địa này đều do Yêu tộc các ngươi làm chủ sao?

Đừng nói là bây giờ có Vu tộc ta ở đây, dù không có Vu tộc ta, Yêu tộc các ngươi cũng không có bản lĩnh lớn như vậy.

Diệt Vu tộc?

Được thôi, ta chờ!" Lời nói đầy trào phúng, Đế Giang khinh thường những gì Thái Nhất nói.

Yêu tộc cố nhiên thế lớn, nhưng Vu tộc hiện tại cũng đang dần phát triển, nếu thật sự đối đầu với Yêu tộc, Đế Giang cũng không sợ, cùng lắm thì cá chết lưới rách.

Cuối cùng chết đi có thể trở về vòng tay của Bàn Cổ phụ thần,

không có gì to tát.

Không biết Đế Tuấn và Thái Nhất có dám làm như vậy không!

Chuyện Đạo Tổ Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung sắc phong Đông Vương Công làm thủ lĩnh nam tiên thiên hạ, Đế Giang cũng đã nghe nói.

Hiện tại Đông Vương Công đang điên cuồng lôi kéo tán tiên Hồng Hoang, nếu Đế Tuấn và Thái Nhất cứ tiếp tục làm ngơ, sớm muộn gì thuộc hạ cũng bị Đông Vương Công lôi kéo đi hết.

Nhân lúc này mà khai chiến với Vu tộc, nói thật, tuyệt đối không phải là lựa chọn sáng suốt.

Vì vậy, Đế Giang không hề để tâm đến lời đe dọa của Thái Nhất.

"Được, được, được, Đế Giang ngươi cứ chờ đấy, đợi Yêu tộc ta xử lý xong đại sự, sẽ cùng Vu tộc các ngươi so tài một phen!" Đế Tuấn và Thái Nhất phẫn hận quát lên một tiếng, để lại một câu nói cay độc, rồi dẫn theo thành viên Yêu tộc còn lại rời đi.

Quả thực, hiện tại không phải là thời cơ tốt nhất để khai chiến với Vu tộc.

Tốc độ lôi kéo tán tiên của Đông Vương Công quá nhanh, thậm chí hắn còn vươn vòi sang cả Yêu tộc.

Nếu không tìm cách giải quyết chuyện này, cuối cùng vị trí Yêu Hoàng của hai người sẽ bị Đông Vương Công chiếm đoạt, lúc đó thì nguy to.

Rõ ràng chuyện bên kia quan trọng hơn một chút, Đế Tuấn và Thái Nhất quyết định sau này sẽ xử lý Vu tộc, báo thù cho Quỷ Xa.

Nhưng hai người không biết rằng, vào khoảnh khắc họ rời đi, trên bầu trời, một tia sáng đặc biệt lóe lên, nhanh chóng một luồng khí

trắng từ trên người Quỷ Xa bay lên rồi biến mất.

Nếu Nguyên Thủy có ở đây, bằng vào cảm ngộ của y đối với pháp tắc chi lực, liền có thể nhận ra đó chính là khí tức của Tiên Đạo pháp tắc.

Tiên Đạo pháp tắc thoáng hiện rồi biến mất, Thập Nhị Tổ Vu bẩm sinh không có nguyên thần, tự nhiên không thể cảm nhận được, vì vậy chuyện này cũng coi như xong, không ai phát hiện ra, thực tế mâu thuẫn giữa Vu tộc và Yêu tộc đã bị người ta sắp đặt sẵn.

Bàn Cổ Điện, lãnh địa Vu tộc.

"Rầm!" Chúc Dung dùng sức đập mạnh xuống bàn, vẻ mặt phẫn nộ hiện rõ, đó là vì Chúc Dung không vui trước việc Hình Thiên bị thương.

Chương 79

Nếu không phải Đế Tuấn và Thái Nhất rời đi quá nhanh, đợi y đến, cũng phải cùng Thái Nhất đối chiến một trận, để Thái Nhất biết rằng Vu tộc không dễ bắt nạt như vậy.

Nhìn bộ dạng tức giận của Chúc Dung, Cú Mang lên tiếng nói: "Được rồi Ngũ đệ, không cần phải tức giận như vậy.

Vết thương của Hình Thiên tuy khá nặng, nhưng dù sao cũng có thể tu dưỡng hồi phục.

Ngược lại bên phía Yêu tộc, một trong Thập Đại Yêu Vương là Quỷ Xa đã bị Hình Thiên đánh chết, thậm chí linh hồn cũng đã tan biến, có gì đáng tức giận chứ?" Quả thực, so với tổn thất của Yêu tộc, chút thương tích của Hình Thiên thật không đáng kể.

Rốt cuộc Hình Thiên đã trực tiếp đánh chết Quỷ Xa, đối với Yêu tộc mà nói, đó là một tổn thất không nhỏ.

Đồng thời, cũng chính vì có Đông Vương Công kiềm chế tinh lực của Đế Tuấn và Thái Nhất, nếu không, với tính cách cao ngạo của hai người, sao có thể dễ dàng bỏ qua như vậy?

"Được rồi, Ngũ đệ ngồi xuống trước đi.

Hiện tại đối với Vu tộc chúng ta, lại là thời khắc nguy cơ!" Trầm ngâm một lát, Đế Giang khoát tay, ra hiệu cho Chúc Dung lui về, rồi nói tiếp.

Nghe lời của Đế Giang, các Tổ Vu khác không khỏi có chút tò mò.

Lúc này sao lại là thời khắc nguy cơ của Vu tộc, họ không hề biết.

"Đại huynh, ý của huynh là...

Yêu tộc?" Cú Mang ánh mắt loé lên một tia sáng, dường như đã hiểu ra.

Ngoài Yêu tộc ra, thật sự không có chủng tộc hay thế lực nào có thể gây ra nguy cơ cho Vu tộc.

Cũng có, ví dụ như Long tộc, nhưng họ cũng sẽ không vô cớ tìm đến gây phiền phức cho Vu tộc.

Như vậy xem ra, e rằng chỉ còn lại khả năng duy nhất là Yêu tộc có thù oán với Vu tộc.

"Không sai, từ khi Đạo Tổ giảng đạo kết thúc, đã có vô số đại năng đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh.

Ngược lại, huynh muội chúng ta vẫn còn ở đỉnh phong Đại La.

Như vậy xem ra, Vu tộc chúng ta không phải đang trong thời khắc nguy cơ sao?

Vì vậy, hiện tại vi huynh đã quyết định, từ hôm nay Vu tộc chính thức bước vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu.

Chúng ta cũng phải nỗ lực tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá Đại La, bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh.

Đến lúc đó, Vu tộc sẽ có mười hai vị cường giả Chuẩn Thánh, cũng không đến nỗi bị người khác ức hiếp, hiểu chưa?" Ánh mắt lấp lánh, Đế Giang vô cùng uy nghiêm phân phó.

Đừng nhìn bình thường Đế Giang rất hòa nhã, nhưng vào thời khắc quan trọng, uy nghiêm của Đế Giang không cho phép bất kỳ ai xâm phạm.

Lấy ví dụ như bây giờ, một khi Đế Giang đã nghiêm túc, ngay cả hai người nóng tính nhất là Cộng Công và Chúc Dung cũng không dám chọc vào, nếu không, tuyệt đối là tự tìm khổ ăn!

“Vâng!” Các Tổ Vu còn lại đồng thanh đáp, tỏ vẻ đã hiểu.

Trong những ngày tiếp theo, Vu tộc cũng đã yên tĩnh hơn rất nhiều.

Ngoài việc phái ra các đội săn bắt cần thiết, tất cả tộc nhân còn lại đều bước vào trạng thái tu luyện.

Trong đó, Thập Nhị Tổ Vu càng bế quan trong Bàn Cổ Điện, không có chuyện trọng đại, bất kỳ ai cũng không được làm phiền.

Không nói chuyện Thập Nhị Tổ Vu bế quan thế nào, quay lại chỗ Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo.

Linh bảo ký thác tam thi là Bàn Cổ Phiên, Nguyên Thủy đã chuẩn bị xong, nhưng để trảm tam thi lại cần một cơ duyên thích hợp.

Ít nhất hiện tại, Nguyên Thủy cần phải nâng trạng thái của bản thân lên tốt nhất, như vậy mới có thể trảm ra tam thi mạnh nhất.

Tế ra Bàn Cổ Phiên, đặt Bàn Cổ Phiên bên cạnh mình, chỉ thấy trên thân phiên, Đô Thiên Thần Sát Chi Khí bùng phát, dường như muốn hủy diệt Hỗn Độn, khiến trời đất tái lập.

Mặt phiên hiện lên đồ cảnh vô thượng của Bàn Cổ tay cầm Khai Thiên Thần Phủ khai thiên lập địa.

Ngoài phiên có sấm ngôn đại đạo huyền cơ quấn quanh, trong phiên có khai thiên phù lục của Bàn Cổ đại đạo ẩn hiện.

Uy áp khủng bố vô biên tỏa ra, khiến vô số sinh linh trong Tam Tiên Đảo đều chấn động tâm thần.

Ngay cả Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân, khi cảm nhận được uy áp khủng bố tỏa ra từ Bàn Cổ Phiên, cũng không khỏi thầm lắc đầu.

Hai người họ kinh ngạc vì sự thay đổi thực lực quá lớn của

Nguyên Thủy.

Ban đầu, Nguyên Thủy chỉ là một tu sĩ Đại La đỉnh phong trông rất bình thường, nhưng trong nháy mắt, khí tức mà Nguyên Thủy tỏa ra lại không hề yếu hơn Hồng Quân bao nhiêu.

Cảm giác chênh lệch mạnh mẽ này khiến Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân đều kinh ngạc.

Một là kinh ngạc vì sao thực lực của Nguyên Thủy lại thay đổi lớn như vậy, hai là kinh ngạc Nguyên Thủy rốt cuộc đang làm gì trong mật thất mà lại gây ra động tĩnh lớn đến thế.

Đương nhiên, lòng hiếu kỳ tuy mạnh, nhưng hai người tuyệt đối sẽ không đi nhìn trộm Nguyên Thủy tu luyện.

Đối với Nguyên Thủy, họ có lòng trung thành tuyệt đối, tự nhiên biết chuyện gì nên biết, chuyện gì không nên biết, vì vậy hai người cũng sẽ không tự ý vượt quá giới hạn.

An tĩnh chờ đợi Nguyên Thủy xuất quan, hai người bắt đầu luận đạo.

Nhiều năm trôi qua, thực lực của Văn Đạo Nhân cũng đã tăng lên không ít.

Có thể kém hơn Quảng Thành Tử một chút, nhưng nếu thật sự giao đấu, khả năng thua của Văn Đạo Nhân sẽ rất nhỏ.

Nguyên nhân là vì Văn Đạo Nhân có hai lá bài tẩy lớn.

Một là bản mệnh thần thông, có thể hóa thân thành ức vạn huyết văn phân thân, hai là bản thể có chiếc mỏ nhọn.

Văn Đạo Nhân đã từng thử nghiệm, ngay cả Tiên Thiên Linh Bảo cũng không thể chống đỡ được sự công kích của chiếc mỏ nhọn.

Có hai lá bài tẩy này, Văn Đạo Nhân thật sự không sợ có người

tìm đến gây phiền phức.

Nhưng luận đạo với Quảng Thành Tử thì không cần dùng đến những thứ này.

Hai người chỉ vừa luận đạo, vừa so tài tay chân, hoặc vận dụng pháp thuật.

Cứ như vậy, hai người tương trợ lẫn nhau, tu vi tăng tiến vô cùng nhanh chóng.

Bên trong mật thất, Thuận Thiên Điện.

Pháp tắc thiên địa huyền ảo từ trong cơ thể Nguyên Thủy tuôn ra.

Khi Nguyên Thủy triệu hồi lực lượng pháp tắc thiên địa trong cơ thể, lực lượng pháp tắc trong trời đất cũng bị Nguyên Thủy dẫn dắt.

Cảm nhận được lực lượng pháp tắc thiên địa dung hợp, Nguyên Thủy biết, hiện tại chính là thời cơ tốt nhất để trảm thi!

Lập tức, Nguyên Thủy quát khẽ một tiếng, đồng thời một luồng bạch quang từ trong cơ thể loé lên, đó là Nguyên Thủy đã trảm thiện thi trong nháy mắt, bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh!

"Bần đạo Tiêu Dao Đạo Nhân, ra mắt Nguyên Thủy đạo hữu!" Một thanh niên tuấn tú đầu đội Tử Kim Ngự Long Quán, mình mặc Thanh Sam Hỏa Phượng Bào, chân đạp Túc Lý Kỳ Lân Ngoa xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy, sau đó hướng về phía Nguyên Thủy hành lễ, tỏ vẻ tôn kính.

Hài lòng gật đầu, ngay khi Nguyên Thủy chuẩn bị đáp lời, thân hình đột nhiên khựng lại, ánh mắt nhìn Tiêu Dao Đạo Nhân cũng trở nên khác thường.

Chương 80

"Chẳng lẽ..." Ánh mắt loé lên một tia không dám tin, Nguyên Thủy nhất thời ngây người tại chỗ.

"Cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong?!" Sau khi xác nhận mình không cảm giác sai, Nguyên Thủy không khỏi kinh ngạc thốt lên.

Không ngờ lần đầu tiên trảm thi, đã có thể có thực lực như vậy.

Nếu thật sự đợi đến khi trảm hết cả ba thi, dung hợp làm một, Nguyên Thủy sẽ mạnh đến mức nào?

E rằng ngay cả Nguyên Thủy cũng không rõ.

Rốt cuộc, dùng Tiên Thiên Chí Bảo để trảm thi là lần đầu tiên y trải qua, không có bất kỳ kinh nghiệm nào để nói.

Những người có kinh nghiệm, ngoài Hồng Quân ra, những người còn lại cũng chỉ biết một nửa.

Chỗ Hồng Quân thì Nguyên Thủy chắc chắn sẽ không đến hỏi, như vậy, chỉ có thể từ từ mò mẫm.

Nhưng tổng thể mà nói, mọi chuyện phát triển đều có lợi cho Nguyên Thủy, vì vậy y cũng không lo lắng sẽ xảy ra vấn đề gì.

"Đạo hữu hà tất phải kinh ngạc như vậy?

Ta và người vốn là một thể, thực lực của bần đạo càng mạnh, đối với đạo hữu chẳng phải sự giúp đỡ càng lớn sao?" Tiêu Dao Đạo Nhân mỉm cười, lời nói đầy ẩn ý.

Nghe lời Tiêu Dao Đạo Nhân nói, đôi lông mày nhíu chặt của Nguyên Thủy cũng dần giãn ra.

Quả thực, lời Tiêu Dao Đạo Nhân nói không sai, thực lực của y

càng mạnh, lợi ích đối với Nguyên Thủy càng lớn.

Trước đây còn đang lo lắng làm thế nào để phòng bị Hồng Quân, bây giờ xem ra, e rằng không cần nữa.

Có Tiêu Dao Đạo Nhân, một cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong, cộng thêm các loại pháp tắc chi lực, cho dù thật sự cùng Hồng Quân vạch mặt, đối lập với Thiên Đạo, Nguyên Thủy cũng không sợ hãi.

Đương nhiên, vô duyên vô cớ Nguyên Thủy cũng sẽ không nghịch thiên.

Rốt cuộc nghịch thiên khó khăn trùng trùng, nguy hiểm vô cùng.

Chỉ cần Thiên Đạo không tính kế Nguyên Thủy, y nguyện ý yên ổn ở lại Hồng Hoang, tìm cầu pháp môn chứng đạo.

"Thiện!" Nguyên Thủy đáp một tiếng, trong lòng đã hiểu rõ mọi chuyện.

Sau đó, Tiêu Dao Đạo Nhân lại hóa thành một luồng bạch quang, chui vào trong cơ thể Nguyên Thủy.

Cùng với việc Tiêu Dao Đạo Nhân và Nguyên Thủy dung hợp làm một, cảnh giới của Nguyên Thủy cũng triệt để ổn định ở hàng ngũ Chuẩn Thánh.

Trực tiếp bước vào Chuẩn Thánh, Nguyên Thủy mới có thể cảm nhận được sự chênh lệch giữa Chuẩn Thánh và Đại La.

Suy nghĩ trước đây của y quá đơn giản, sự chênh lệch giữa Chuẩn Thánh và Đại La tựa như trời với đất, Thánh Nhân và Đại La, chênh lệch còn lớn hơn.

Hồng Quân sở dĩ đối với y nhẫn nhượng mọi bề, e rằng ngoài việc cần phải hợp đạo, còn vì chuyện đại đạo công đức.

Gạt bỏ vô số suy nghĩ trong đầu, Nguyên Thủy tiếp tục tu luyện,

luyện hóa các chí bảo khác trong tay.

Nhưng ngay khi Nguyên Thủy vừa chìm vào trạng thái tu luyện, đột nhiên một cảm giác bất an dâng lên trong lòng, khiến y không thể tiếp tục tu luyện được nữa.

"Bất Chu Sơn có dị động?" Thầm nghĩ một tiếng, Nguyên Thủy hóa thành một luồng hồng quang, trong chớp mắt đã biến mất khỏi Tam Tiên Đảo, rồi bay thẳng đến Bất Chu Sơn.

Trong lúc Nguyên Thủy lên đường, tại Côn Luân Sơn, trong lòng Lão Tử và Thông Thiên cũng đồng thời dấy lên một trận bất an, dường như có linh bảo hữu duyên với họ sắp xuất thế.

Hai người nhìn nhau, cũng cùng bay về phía Bất Chu Sơn.

Ngoài Tam Thanh ra còn có Nữ Oa, Đế Tuấn của Yêu tộc, Hồng Vân của Hỏa Vân Cung, Minh Hà của Huyết Hải, bốn người cũng lần lượt tiến đến Bất Chu Sơn, đều là vì cảm ứng được có linh bảo sắp xuất thế.

Vì vị trí của mình gần Bất Chu Sơn hơn, nên Nguyên Thủy là người đầu tiên đến nơi, và đã sớm tìm được vị trí của linh bảo.

Đợi Nguyên Thủy ngồi xuống, chỉ cần chờ linh bảo xuất thế là có thể đoạt lấy.

"Thất Bảo Hồ Lô Đằng?" Ánh mắt lướt qua linh bảo ở không xa, đồng tử Nguyên Thủy co rụt lại, hiển nhiên y vô cùng quen thuộc với Thất Bảo Hồ Lô Đằng.

"Nhị đệ, cuối cùng đệ cũng đến rồi, vi huynh và Tam đệ đã đợi rất lâu!" Ngay khi trong lòng Nguyên Thủy đang suy nghĩ vẩn vơ, tìm kiếm mọi thông tin liên quan đến Thất Bảo Hồ Lô Đằng, Lão Tử đã kéo Nguyên Thủy đến bên cạnh mình và Thông Thiên.

Có thể nói, hành động này của Lão Tử là đang tuyên thệ chủ

quyền, đồng thời cũng là cảnh cáo những người khác.

Ba huynh đệ đến đây trước, lại hữu duyên với linh bảo, tự nhiên phải thu lấy linh bảo trước.

Nhưng tâm tư của Lão Tử nhanh chóng bị người khác nhìn thấu, chỉ thấy Thái Nhất không chút do dự, trực tiếp lên tiếng: "Linh bảo thuộc về người hữu duyên, nhưng bảy người chúng ta hiện tại lại vừa đúng với số lượng bảy quả hồ lô.

Như vậy chi bằng đợi hồ lô chín, đến lúc đó để chúng tự lựa chọn.

Nếu thật sự hữu duyên với linh bảo, cứ lấy đi là được, những người khác cũng không có ý kiến gì, không biết chư vị đạo hữu thấy thế nào?" "Thiện!" "Thiện!" Đối với đề nghị của Thái Nhất, những người có mặt đều tỏ vẻ đồng ý.

Thấy cảnh này, trong mắt Lão Tử loé lên một tia thất vọng, nhưng dù sao mọi người đã đồng ý, y cũng không thể nói gì thêm, nên chỉ có thể gật đầu chấp thuận.

Nguyên Thủy ở một bên, thì đang trầm tư về thông tin của Thất Bảo Hồ Lô Đằng, không hề tham gia vào cuộc thảo luận của mọi người.

Cứ như vậy, một lát sau, Thất Bảo Hồ Lô Đằng không còn hấp thu linh khí nữa, đó là vì bảy quả tiên thiên hồ lô trên dây đã dần chín.

"Băng!" Rất nhanh, quả hồ lô đầu tiên rơi xuống.

Quả hồ lô này tên là Tử Kim Hồ Lô, nếu gọi tên ai mà người đó đáp lời, liền sẽ bị hút vào trong hồ lô, một lát sau, người bị hút vào sẽ hóa thành máu mủ, quả là một món thượng đỉnh Tiên Thiên Linh Bảo.

Tử Kim Hồ Lô chín rồi, bay lơ lửng giữa không trung, xoay hai vòng, dường như đã nhận định Lão Tử, bay về phía Lão Tử rồi rơi vào tay y.

“Chư vị đạo hữu đã nhường!” Lão Tử chắp tay, sau đó thu lấy Tử Kim Hồ Lô.

Quả hồ lô thứ hai khác với quả Tử Kim Hồ Lô đầu tiên, quả này màu đỏ tía, tên là Cửu Cửu Tán Hồn Hồng Hồ Lô.

Hồ lô này vừa xuất hiện, liền có hồng sa bay đầy trời, bố trí thành Tiên Thiên Cửu Cửu Quy Nguyên Đại Trận, lợi hại phi phàm.

Cũng như vậy, linh bảo này rơi xuống không lâu, liền bắt đầu tự tìm chủ nhân.

Nhưng món linh bảo này trong việc lựa chọn chủ nhân, nhất thời lại do dự.

Một là Hồng Vân, một là Minh Hà, cả hai đều có duyên phận cực lớn với nó, nhưng nên theo ai trước đây?

Khẽ lắc lư thân hồ lô, cuối cùng Tán Hồn Hồ Lô đi theo Hồng Vân trước, không hề để ý đến Minh Hà.

Phẫn hận liếc nhìn Hồng Vân, Minh Hà không nói gì, nhưng trong lòng đã ghi hận Hồng Vân.

Hồng Vân cũng thật xui xẻo, vốn là một cuộc phân chia linh bảo bình thường, nhưng ai ngờ lại vô tình đắc tội với Minh Hà, mà tất cả đều diễn ra trong tình huống Hồng Vân không hề hay biết.

Đối với những chuyện sắp xảy ra sau này, Nguyên Thủy cũng rõ ràng, nhưng y lựa chọn giữ im lặng.

Vừa rồi, Tán Hồn Hồ Lô sở dĩ chọn Hồng Vân, là vì có lực lượng Thiên Đạo tác động.

Người khác không cảm nhận được không có nghĩa là Nguyên Thủy cũng không cảm nhận được.

Là một người đã triệt để lĩnh ngộ ba tầng pháp tắc thiên địa, nhất

cử nhất động của Thiên Đạo đều nằm trong tầm mắt của y.

Chương 81

Nhưng tuân theo quy tắc thêm một chuyện không bằng bớt một chuyện, Nguyên Thủy lựa chọn im lặng.

Quả hồ lô thứ ba chín, hồ lô này có màu trắng tím, tên là Trảm Tiên Hồ Lô.

Tuy hiện tại danh tiếng không nổi, nhưng trong Phong Thần đại chiến sau này, một câu "thỉnh bảo bối xoay người" đã uy chấn chúng sinh, khiến chúng sinh nghe đến danh tiếng của Trảm Tiên Hồ Lô đều không khỏi kinh hồn bạt vía.

Trảm Tiên Hồ Lô rơi xuống, hóa thành một luồng quang mang bay thẳng đến chỗ Thái Nhất, điều này đại biểu cho việc nó hữu duyên với Thái Nhất.

Thấy cảnh này, Thái Nhất cười ha hả hai tiếng, rồi thu lấy Trảm Tiên Hồ Lô.

Hồ lô này không tầm thường, cấp bậc là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, ngay cả trong số các linh bảo ở Hồng Hoang, cấp bậc cũng thuộc hàng thượng đẳng, Thái Nhất có thể đoạt được linh bảo như vậy, cũng là một phen cơ duyên.

Sau đó mọi người lại đợi một lát, chỉ nghe "băng" "băng" hai tiếng, hai quả hồ lô lần lượt rơi xuống.

Chỉ thấy trong đó một quả hồ lô màu xanh tím, một quả màu vàng tím.

Trong quả hồ lô màu xanh tím có chứa Tam Quang Thần Thủy, sau này đối với việc Nữ Oa nặn đất tạo người có sự trợ giúp cực lớn, hợp lẽ thuộc về Nữ Oa.

Ngoài ra, hồ lô này có thể luyện chế Chiêu Yêu Phiên, trong Yêu tộc sau này, danh tiếng càng thịnh.

Một quả hồ lô màu vàng tím khác bên trong có hai luồng khí băng hỏa, hợp lẽ thuộc về Thông Thiên.

Sau này được Thông Thiên phong ấn tinh phách của hai con kỳ lân vào, khi thả kỳ lân ra, một con phun Bắc Minh Lạc Thủy, một con phun Tam Vị Thần Hỏa, vô cùng lợi hại.

Sau này bảo vật này sinh ra khí linh, được Thông Thiên điểm hóa, đặt tên là Thủy Hỏa Đồng Tử.

Chiêu Yêu Hồ Lô và Thủy Hỏa Hồ Lô rơi xuống, liền bay thẳng đến chỗ Nữ Oa và Thông Thiên.

Thấy cảnh này, mấy người còn lại sốt ruột.

Đặc biệt là Minh Hà, thấy rất nhiều người đã đoạt được linh bảo hồ lô, mà mình vẫn chưa có, trong lòng càng thêm lo lắng.

Ngược lại là Nguyên Thủy, vẫn như lão tăng nhập định, không hề vội vàng, khiến mọi người trong lòng kinh ngạc.

Có thể giữ được định lực như vậy trước mặt cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thật không biết phải là linh bảo cấp bậc nào mới có thể khiến Nguyên Thủy lộ ra vẻ thất thần.

Bảy quả hồ lô, hiện đã chín năm quả, còn lại hai quả cuối cùng.

Hai quả hồ lô này một quả màu xanh lục tím, một quả màu đen tím.

So với quả hồ lô màu xanh lục tím, quả hồ lô màu đen tím nhỏ hơn rất nhiều, trông như phát triển không tốt, khác biệt rất lớn so với quả màu xanh lục tím.

Minh Hà cũng thông minh, biết rằng trong hai quả hồ lô còn lại

chắc chắn có một quả thuộc về mình, nên không vội vàng, nhưng lại ngầm giở trò, để quả hồ lô màu xanh lục tím khi chín sẽ bay thẳng đến chỗ mình.

"Băng!" Quả hồ lô màu xanh lục tím chín, và quả thực như Minh Hà nghĩ, bay thẳng đến chỗ y.

Nhưng đang bay giữa đường, không biết vì sao lại dừng lại, một lát sau, hồ lô quay đầu, bay về hướng khác.

"Hồ lô chớ đi!" Thấy bảo bối sắp tuột khỏi tay, Minh Hà sao có thể cho phép.

Lập tức Minh Hà đưa tay ra chộp, định bắt lấy hồ lô.

Nhưng chưa đợi bàn tay Minh Hà chạm vào quả hồ lô màu xanh lục tím, đã bị một viên bảo châu tỏa ra uy thế vô cùng đánh bật trở lại.

"Minh Hà đạo hữu, bảo vật này hữu duyên với bản hoàng, bản hoàng liền không khách khí!" Giọng nói vừa dứt, một thân ảnh vô cùng bá khí hiện ra, chính là Long Hoàng của Tứ Hải, Ngạo Thiên đã đến Bất Chu Sơn.

Quả hồ lô cuối cùng được cho là bất tường, uy lực không rõ, ưu điểm duy nhất là có thể nuôi dưỡng bảo vật trong thiên hạ, khiến tất cả bảo vật tăng lên một bậc.

Như vậy xem ra, quả hồ lô này cũng khá kỳ lạ.

Về phần tại sao Ngạo Thiên lại ở Bất Chu Sơn, điều này có liên quan đến Nguyên Thủy.

Những quả hồ lô trước đó Nguyên Thủy đều không để vào mắt, cũng không có hứng thú tranh đoạt.

Nhưng dù sao những quả hồ lô này đều là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nên cũng phải tranh một phen.

Vừa hay Ngạo Thiên đang ở gần Bất Chu Sơn, Nguyên Thủy liền gọi y đến, để y đoạt lấy bảo hồ lô.

Ngạo Thiên lần này đến cũng kịp lúc, đoạt được một quả.

Khóe miệng nở một nụ cười, Nguyên Thủy đứng dậy từ mặt đất, rồi đến trước quả hồ lô màu đen tím cuối cùng.

Thông tin về Thất Bảo Hồ Lô Nguyên Thủy đều nhớ hết.

Có thể nói, trong bảy quả hồ lô, lợi hại nhất, khủng bố nhất chính là quả hồ lô màu đen tím cuối cùng, cũng được gọi là Hỗn Độn Hồ Lô.

Sự phi phàm của hồ lô này nằm ở chỗ bên trong nó tự thành một thế giới, có thể thu nạp vạn vật trong chư thiên, những thứ được thu vào sẽ tự động chuyển hóa thành linh khí để nuôi dưỡng thế giới trong hồ lô.

Đồng thời, nó có thể học theo Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa.

Một khi khai tịch thành công, chỉ cần ở trong Hỗn Độn Hồ Lô, đừng nói là Thánh Nhân, ngay cả Thiên Đạo, Nguyên Thủy cũng có thể phất tay trấn áp.

Từ khi bước vào Bất Chu Sơn, ánh mắt của Nguyên Thủy chưa từng rời khỏi Hỗn Độn Hồ Lô.

Hiện tại, Hỗn Độn Hồ Lô cũng cuối cùng sắp chín, trong lòng Nguyên Thủy cũng vô cùng kích động.

Hỗn Độn Hồ Lô chỉ cần chín, cấp bậc sẽ là Tiên Thiên Chí Bảo, ngay cả so với Càn Khôn Đỉnh, Bàn Cổ Phiên, Hỗn Độn Chung, Thái Cực Đồ cũng không hề thua kém.

Như vậy, chỉ cần chờ Hỗn Độn Hồ Lô chín, trong tay Nguyên Thủy sẽ có thêm một kiện chí bảo.

Nhưng, trời có lúc mưa lúc nắng.

Ngay khi Nguyên Thủy tưởng rằng Hỗn Độn Hồ Lô có thể chín, vì linh khí tiêu tán, Hỗn Độn Hồ Lô lại ngừng sinh trưởng.

Thấy cảnh này, Nguyên Thủy vội vàng vận dụng không gian thần thông, di dời toàn bộ Hỗn Độn Hồ Lô, dây hồ lô cùng một khoảnh đất dưới dây hồ lô vào trong linh bảo của mình.

Trong tay Nguyên Thủy có không ít Tam Quang Thần Thủy, dùng để tiếp tục bồi dưỡng Hỗn Độn Hồ Lô cũng được.

Chính vì vậy, tuy Hỗn Độn Hồ Lô chưa hoàn toàn chín, Nguyên Thủy cũng không nản lòng.

Đợi Nguyên Thủy thu lấy Hỗn Độn Hồ Lô, mới ngẩng đầu nhìn tình hình bên phía Ngạo Thiên.

Vì Ngạo Thiên cướp đi bảo hồ lô vốn thuộc về Minh Hà, Minh Hà vô cùng tức giận, lập tức tế ra Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên cùng Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm đối chiến với Ngạo Thiên.

Đối mặt với sự tấn công của Minh Hà, Ngạo Thiên cười ha hả, không hề để tâm.

Ném ra ba mươi sáu viên Định Hải Châu để định trụ Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm của Minh Hà, Ngạo Thiên dùng tay không đấu với Minh Hà.

So với nhục thân cường hãn của Ngạo Thiên, Minh Hà căn bản không đủ sức.

Vì vậy, hai người vừa mới giao thủ, Minh Hà đã bị Ngạo Thiên đánh cho hộc ra mấy ngụm máu tươi.

Ngược lại, Minh Hà đánh vào người Ngạo Thiên, thậm chí còn không phá được lớp phòng ngự của y, còn đánh thế nào nữa?

Phẫn hận để lại hai câu nói cay độc, Minh Hà thu hồi Nguyên Đồ, A Tỳ, chật vật không chịu nổi mà trốn khỏi Bất Chu Sơn.

Chương 82

Nhìn bóng lưng Minh Hà, Ngạo Thiên cười ha hả hai tiếng, rồi cũng rời đi.

Hồ lô đã phân chia xong, các đại năng cũng không ở lại nữa, chuẩn bị rời đi.

Nhưng ngay khi các đại năng sắp rời đi, đột nhiên một nơi nào đó ở Bất Chu Sơn lại có dị tượng, lại có linh bảo xuất thế.

Cảm nhận được uy áp của linh bảo, các đại năng trong lòng kinh ngạc, phẩm giai của linh bảo này chắc chắn không thấp, liền nhanh chóng đến nơi linh bảo xuất thế, chuẩn bị tranh đoạt.

Khu vực trung tâm Bất Chu Sơn.

Lúc này, từng đám nghiệp lực chi khí trong trời đất đang từ từ tụ lại, nghiệp lực hóa thành những cơn cuồng phong, từ trên trời giáng xuống, mang theo uy thế khủng bố vô cùng, cuối cùng bị một vệt đen nuốt chửng.

Nhìn cảnh tượng kỳ dị trước mắt, các đại năng nhìn nhau, đều không hiểu.

Thật không biết có linh bảo nào có thể không sợ nghiệp lực, lại còn hấp thu nghiệp lực.

Ngoài Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên của Minh Hà, e rằng thật sự không có.

Ngay cả Nguyên Thủy cũng không khỏi trầm tư, suy nghĩ về ký ức của mình đối với tất cả các loại linh bảo.

Lặng lẽ chờ đợi linh bảo xuất thế, các đại năng đều không ra tay trước.

Hiện tại linh bảo mới vừa được thai nghén, để hoàn toàn chín muồi cần một khoảng thời gian.

Trong lúc các đại năng chờ đợi linh bảo xuất thế, lại có mấy vị đại năng đến Bất Chu Sơn.

Rốt cuộc động tĩnh lần này của linh bảo quá lớn, thu hút những người khác đến cũng là chuyện bình thường.

Chỉ thấy những người đến là Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của Tây phương, Thập Nhị Tổ Vu ở chân núi Bất Chu, và thủ lĩnh nam tiên Đông Vương Công.

Từ khi được Hồng Quân phong làm thủ lĩnh nam tiên, lòng tự tin của Đông Vương Công lập tức tăng vọt.

Lại thêm có vô số tán tiên đầu quân, khiến Đông Vương Công càng bị những lời tâng bốc làm cho mê muội.

Cả ngày sống trong sự tâng bốc của mọi người, Đông Vương Công ngược lại còn vui vẻ, không hề cảm thấy có gì không tốt.

Nào biết, thế giới Hồng Hoang, thực lực vi tôn, muốn giành được sự tôn trọng của người khác, chỉ dựa vào một chức vị sao có thể đủ.

Điểm này Tây Vương Mẫu lại nhìn thấu triệt hơn Đông Vương Công rất nhiều.

Lần trước sau khi được Hồng Quân sắc phong, Tây Vương Mẫu liền bắt đầu bế quan tu luyện.

Trong thời gian đó cũng có nữ tiên đến đầu quân cho Tây Vương Mẫu, nhưng đều bị bà từ chối.

Rõ ràng thực lực của mình đến đâu, Tây Vương Mẫu không có ý định khuếch trương thế lực một cách rầm rộ như Đông Vương Công.

Đối với Tây Vương Mẫu, có thể giữ được một mẫu ba phân đất

của mình là tốt rồi, nào dám xa cầu nhiều hơn.

Đương nhiên, Tây Vương Mẫu cũng không phải không thu nhận một nữ tiên nào.

Thường gặp được tiên nữ có tâm tính tốt, thực lực khá, Tây Vương Mẫu cũng sẽ giữ lại.

Người tốt một chút thì thu làm đệ tử, ví dụ như Cửu Thiên Huyền Nữ, Bạch Phượng Tiên Nữ.

Kém hơn một chút, Tây Vương Mẫu sẽ giữ lại làm thị nữ, giúp trông coi Tây Côn Luân.

Đối với cách làm của Tây Vương Mẫu, Đông Vương Công khinh thường.

Theo y, có cơ hội tốt như vậy lại lãng phí, thật uổng phí vị trí thủ lĩnh nữ tiên đó.

Không nói chuyện Tây Vương Mẫu, quay lại Bất Chu Sơn.

Nghiệp lực trong trời đất dần dần bị linh bảo hấp thu, rất nhanh linh bảo cũng bắt đầu dần thành hình.

Chưa đầy nửa nén hương, hình dáng của linh bảo đã hiện ra trước mắt các đại năng.

Một cuốn sách màu vàng sẫm, trên đó khắc lục đại đạo minh văn, minh văn như nòng nọc, thỉnh thoảng lóe lên quang mang như có thể bơi lội.

Ở trung tâm cuốn sách, khắc hai chữ lớn: Minh Thư.

Thấy cảnh này, đồng tử Nguyên Thủy co rụt lại, bị chấn kinh.

Minh Thư, một trong Thiên Địa Nhân Tam Thư, còn được gọi là Sinh Tử Bạc, ghi chép sinh tử nghiệp lực, là chí bảo của Địa Phủ.

Có thể nói, chỉ có Minh Thư, Địa Phủ mới có thể vận hành bình thường.

Rốt cuộc muốn phán đoán người luân hồi đầu thai, việc cần làm đầu tiên là tra cứu trong Minh Thư, xem tuổi thọ của người này là bao nhiêu, có đáng chết hay không, sinh thời làm chuyện xấu hay chuyện tốt.

Như vậy mới có thể phán đoán nên vào đạo nào trong Lục Đạo Luân Hồi.

Đương nhiên, Minh Thư là một trong Thiên Địa Nhân Tam Thư, cấp bậc tự nhiên không tầm thường, là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Cuốn Minh Thư trong tay phán quan đời sau chỉ là bản sao, không phải Minh Thư thật sự.

Nếu không chỉ bằng hai ba chiêu của Tôn Hầu Tử, sao có thể tùy ý gạch xóa trên Minh Thư?

Bảo vật do trời định, sao có thể ai cũng sử dụng được?

Nếu không phải trong đó liên quan đến nhiều thế lực như Đạo, Phật, Địa Phủ, Tôn Hầu Tử cũng sẽ không thể náo loạn ở Địa Phủ một phen.

Hiện tại Địa Phủ chưa được thành lập, Minh Thư đã hiện thế ở Hồng Hoang, ý nghĩa là gì?

Nhìn Minh Thư không ngừng lơ lửng trong hư không trước mắt, Nguyên Thủy vô cùng tò mò.

Nhưng vì lúc này Minh Thư đã xuất thế, không cho phép Nguyên Thủy suy nghĩ nhiều.

Vì vậy, Nguyên Thủy quyết định đoạt lấy Minh Thư trước, sau đó

mới suy nghĩ về bí mật ẩn giấu đằng sau.

Bên kia, nơi Thập Nhị Tổ Vu đang ở.

Thấy Minh Thư xuất thế, Đế Giang và những người khác không hề có ý động.

Người Vu tộc bẩm sinh không có nguyên thần, không thể sử dụng linh bảo.

Vì vậy, dù Minh Thư có tốt đến đâu, họ cũng không thể sử dụng, không đáng phải tốn sức tranh đoạt với các đại năng.

Đến đây chỉ vì động tĩnh của Minh Thư xuất thế quá lớn, nên đến xem náo nhiệt.

Ngay khi Đế Giang và những người khác cảm thấy vô vị, chuẩn bị trở về Vu tộc, đột nhiên, Hậu Thổ hét lớn: "Đại huynh, linh bảo này đối với Vu tộc ta có tác dụng lớn, nhất định phải đoạt lấy!" "?" Nghe lời Hậu Thổ nói, Đế Giang và mười một Tổ Vu khác đều ngẩn người, ánh mắt nhìn Hậu Thổ cũng vô cùng kinh ngạc.

Khác với những người khác, Hậu Thổ sau này sẽ hóa thân thành Địa Phủ, nên đối với Minh Thư có cảm ứng mạnh mẽ.

Tuy Hậu Thổ không biết Minh Thư có thể làm gì, nhưng có thể cảm nhận được Minh Thư sau này đối với Vu tộc có tác dụng vô cùng lớn, vì vậy Hậu Thổ mới lên tiếng, nhờ Đế Giang và những người khác giúp đoạt lấy Minh Thư.

"Đừng hỏi nữa, nếu tiểu muội đã nói vậy, tất nhiên có lý của muội ấy, trước tiên đoạt lấy Minh Thư, trở về rồi hẵng hỏi tiểu muội nguyên nhân!" Hồi phục từ cơn ngẩn ngơ, Đế Giang vội vàng hạ lệnh.

Chương 83

"Được!" Các Tổ Vu còn lại gật đầu, rồi thân hình lay động, chân thân Tổ Vu hiện ra.

Chân thân Tổ Vu cao ngàn trượng vừa hiện ra, lập tức khuấy động sự biến hóa linh khí của cả Bất Chu Sơn.

Một khi Thập Nhị Tổ Vu hiện ra chân thân Tổ Vu, lập tức sẽ có sát khí bao quanh, mỗi lời nói, mỗi hành động đều mang theo uy thế sắc bén bạo ngược vô biên.

Vì vậy, ngay khi Thập Nhị Tổ Vu vừa có động tĩnh, các đại năng ở bên cạnh đã phát hiện.

"Chuyện gì vậy?

Thập Nhị Tổ Vu không phải không thể sử dụng linh bảo sao?

Kích động như vậy làm gì?" Thập Nhị Tổ Vu hiện ra chân thân Tổ Vu, thật sự dọa các đại năng một phen.

Rốt cuộc hành động lần này của Thập Nhị Tổ Vu quá đột ngột, họ đều không nghĩ rằng Thập Nhị Tổ Vu cũng sẽ gia nhập vào trận doanh đoạt bảo.

Ban đầu họ cũng nghĩ rằng Thập Nhị Tổ Vu chỉ đến xem náo nhiệt, nhưng bây giờ xem ra, e rằng đã sai.

Chỉ có một mình Nguyên Thủy, khi nhìn thấy bộ dạng lo lắng của Hậu Thổ, đã mơ hồ đoán ra.

Hậu Thổ là một mắt xích quan trọng nhất trong việc thành lập Địa Phủ sau này, có thể cảm ứng được Minh Thư cũng là chuyện bình thường.

Nhưng dù vậy, Nguyên Thủy cũng không thể để Vu tộc đoạt được Minh Thư.

Không có nguyên thần, dù Minh Thư có tác dụng lớn thì sao?

Cuối cùng cũng phải chắp tay dâng cho người khác, để người khác chưởng quản Địa Phủ.

Như vậy chi bằng để Nguyên Thủy đoạt được, để Nguyên Thủy có thể tính toán kỹ lưỡng, tranh thủ tối đa hóa lợi ích.

Nguyên Thủy cũng không chờ đợi thêm, bất chấp thiên hạ chê cười, ngay trước mặt chúng đại năng đã ra tay đầu tiên chộp về phía Minh Thư!

"Tên ranh con kia, ngươi dám!", Thái Nhất quát lớn một tiếng, ném ra Hỗn Độn Chung liền đập về phía Nguyên Thủy!

Hỗn Độn Chung uy lực vô cùng khủng bố, đối mặt với một kích toàn lực của Thái Nhất, Nguyên Thủy cũng không dám cứng đối cứng, y khẽ búng ngón tay, đánh bay Minh Thư, còn bàn tay to lớn thì nhanh chóng thu về!

Một kích không trúng, Thái Nhất bay thẳng đến trước mặt Nguyên Thủy, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào y, dáng vẻ như thể đã nhận định chắc chắn là Nguyên Thủy làm!

Cũng vào lúc Nguyên Thủy và Thái Nhất giằng co, Lão Tử và Thông Thiên cũng lần lượt ra tay, nhưng đều không thành công đoạt được Minh Thư, mà bị Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chặn lại!

"Cơ hội tốt!", thấy không có ai tranh đoạt Minh Thư, Thập Nhị Tổ Vu liền tấn công từ các hướng khác nhau, chuẩn bị dựa vào ưu thế đông người để một lần đoạt lấy Minh Thư!

Nhưng, mưu kế của Thập Nhị Tổ Vu tuy hay, nhưng Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Nữ Oa và Đông Vương Công bốn người cũng chẳng

phải dạng vừa!

Bốn người liên thủ, còn lần lượt gọi ra tam thi của mình để giúp chống lại Thập Nhị Tổ Vu.

Trong nhất thời, bọn họ lại ngang sức ngang tài với Thập Nhị Tổ Vu, tuy không dám chắc có thể chặn được toàn bộ Thập Nhị Tổ Vu, nhưng ít nhất cũng khiến Thập Nhị Tổ Vu không thể đoạt được Minh Thư trong thời gian ngắn!

"Chư vị đạo hữu, bảo vật này có duyên với Tây phương chúng ta, mong chư vị đạo hữu nể mặt bần đạo một lần, để bần đạo lấy đi bảo vật này, ngày sau bần đạo nhất định sẽ báo đáp ân tình của chư vị đạo hữu!", tiến lên một bước, Chuẩn Đề vẻ mặt hòa ái nhìn về phía mọi người, trong mắt tràn đầy vẻ chân thành!

Nhưng đáng tiếc, trước mặt linh bảo, cho dù Chuẩn Đề có tài ăn nói đến đâu cũng vô dụng!

Chỉ thấy Thông Thiên hừ lạnh một tiếng, đầy vẻ khinh thường đáp lại: "Chuẩn Đề đạo hữu nói đùa rồi, ngươi cùng Tiếp Dẫn đạo hữu là người Tây phương, tự nhiên vô cớ lại tham gia vào chuyện của Đông phương chúng ta, việc này nếu truyền ra ngoài, há chẳng phải khiến chúng sinh Hồng Hoang cười rụng răng hay sao, cho nên mong hai vị đạo hữu mau mau rời đi, trở về Tây phương, tránh để người khác đàm tiếu!" "Không sai, Tiếp Dẫn đạo hữu, Chuẩn Đề đạo hữu, các ngươi là người Tây phương, nay lại muốn tranh đoạt linh bảo của Đông phương chúng ta, thật cho rằng Đông phương không có người sao?", lời của Thông Thiên vừa dứt, Đông Vương Công liền phụ họa một tiếng, trong lời nói cũng hết sức khinh thường Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Có lẽ trước đây Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có cùng đẳng cấp với Đông Vương Công, nhưng Đông Vương Công hiện tại lại là Nam

Tiên Chi Thủ, so với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã cao quý hơn mấy bậc, trước mặt hai người, tự nhiên Đông Vương Công cũng mang theo một tia khinh miệt!

Nghe lời Đông Vương Công nói, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều vô cùng tức giận, nhưng vì hiện tại có rất nhiều đại năng, mà hầu hết đều là người Đông phương, nên cũng không tiện nói gì.

Thông Thiên có Lão Tử và Nguyên Thủy là hai vị huynh trưởng, thực lực cường hãn, không dễ chọc vào, nhưng Đông Vương Công chỉ có một cái danh hiệu Nam Tiên Chi Thủ, ngược lại có thể báo thù một phen.

Nhìn nhau một cái, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng hiểu rõ, bây giờ muốn tham gia tranh đoạt linh bảo e là không được, đành phải bất lực lui xuống, nhưng trong lòng lại âm thầm ghi hận Thông Thiên và Đông Vương Công!

Đặc biệt là Đông Vương Công, không có thực lực, không có bối cảnh, chỉ có một cái danh hiệu mà dám kiêu ngạo như vậy, sau này Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhất định phải tính sổ với Đông Vương Công một phen, để kết thúc chuyện hôm nay!

Thu lại khí thế của mình, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lùi lại một bước, rồi mở miệng nói: "Bảo vật tuy tốt, nhưng cũng phải có mạng để dùng mới được, hôm nay sư huynh đệ chúng ta nể mặt Nguyên Thủy đạo hữu, xin cáo từ!", nói xong, hai người hóa thành hai đạo kim quang, rời khỏi Bất Chu Sơn, trở về Tu Di Sơn ở Tây phương!

Quả thật Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng thông minh, lúc sắp đi cũng không quên bán cho Nguyên Thủy một cái nhân tình.

Nhưng mưu mẹo của bọn họ, Nguyên Thủy lại rõ hơn bất cứ ai, cho nên cũng không hề có chút vui mừng nào, ngược lại vì hành động của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, khiến thái độ của các đại năng có mặt đối

với Nguyên Thủy trở nên khác thường, làm cho Nguyên Thủy cảm thấy phản cảm!

Đặc biệt là Thái Nhất, vốn không có cảm giác gì, nhưng vừa nghe Nguyên Thủy bây giờ lại có thể có mặt mũi lớn đến mức khiến hai vị đại năng rời đi, không khỏi khiến lòng đố kỵ trong y tăng thêm ba phần!

"Chư vị đạo hữu, bần đạo cũng không thiếu linh bảo, bây giờ liền cùng Hồng Vân đạo hữu rời đi trước, chư vị đạo hữu cứ tự nhiên!", rút khỏi trận chiến, Trấn Nguyên Tử chắp tay một cái, sau đó kéo Hồng Vân rời khỏi Bất Chu Sơn!

Lần tranh đoạt linh bảo này, Trấn Nguyên Tử hiểu rất rõ sự nguy hiểm trong đó.

Các đại năng có mặt, ai mà không phải là kẻ đứng đầu Hồng Hoang, y và Hồng Vân lại không có linh bảo công kích hàng đầu, làm sao có thể đoạt được Minh Thư?

Chẳng lẽ chỉ dựa vào năng lực phòng ngự của Địa Thư?

Rõ ràng là không khả thi!

Cho nên, thay vì tốn công vô ích tranh đoạt linh bảo, chi bằng sớm rời đi, vừa không bị các đại năng khác thù địch, như vậy là một công đôi việc, Trấn Nguyên Tử cũng không do dự, kéo Hồng Vân liền trở về Ngũ Trang Quán!

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân rời đi, lúc này trong sân chỉ còn lại Tam Thanh, Thái Nhất, Nữ Oa, Đông Vương Công và Thập Nhị Tổ Vu!

Trong đó, Tam Thanh là một thế lực, Thái Nhất và Nữ Oa là một thế lực, Thập Nhị Tổ Vu là một thế lực, chỉ có Đông Vương Công, lẻ loi một mình, không có bất kỳ minh hữu nào!

Nhìn tình hình trong sân, tuy Đông Vương Công không muốn rời đi, nhưng cũng không còn cách nào khác, y cũng biết tình thế ép người, ở lại nữa cũng không có chút lợi ích nào!

Vì vậy, Đông Vương Công đành phải cáo từ một tiếng, tỏ ý không tranh đoạt Minh Thư nữa!

Nghe lời Đông Vương Công nói, các đại năng còn lại gật đầu, tỏ ra rất hài lòng với hành vi của y!

Đương nhiên, Đông Vương Công cũng có thể dựa vào thân phận Nam Tiên Chi Thủ mà tranh đấu với mọi người một phen, nhưng kết quả cuối cùng lại không thể biết trước!

Trong đó, kết quả có khả năng xảy ra nhất là bị mọi người vây công, cuối cùng thân tử đạo tiêu!

Một khả năng như vậy, Đông Vương Công cũng sợ hãi, linh bảo tuy tốt, nhưng cũng phải có mạng để dùng mới được, như vậy, Đông Vương Công tự nhiên sẽ không giống như một kẻ ngốc mà tiếp tục tiến lên!

"Càn Khôn nghịch chuyển, thu!", trong lúc mọi người đang giằng co, Nguyên Thủy đột nhiên bộc phát, tức thì chỉ thấy không gian phía trên Minh Thư bị xé rách, một luồng hấp lực cường đại truyền ra, hút Minh Thư vào trong rồi biến mất không thấy đâu!

"Nguyên Thủy, ngươi dám, mau giao ra Minh Thư, nếu không đừng trách bản hoàng ra tay!", Nguyên Thủy đột nhiên thu đi Minh Thư, khiến tất cả mọi người có mặt đều kinh ngạc, bọn họ đều không thấy Nguyên Thủy ra tay, Minh Thư đã biến mất không thấy đâu, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Mọi người không hiểu, nhưng Đế Giang lại hiểu rất rõ!

Thân là Không gian Tổ vu, Đế Giang hiểu rõ chuyện vừa xảy ra,

“Sức mạnh không gian, chẳng lẽ Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng hiểu không gian pháp tắc?”, Đế Giang thầm nghĩ trong lòng, vô cùng kinh ngạc trước bản lĩnh của Nguyên Thủy!

Luồng sức mạnh không gian kia, thậm chí không hề thua kém sự vận dụng và lý giải của y đối với sức mạnh không gian, cho nên trong lúc chấn kinh, Đế Giang cũng có chút tò mò, rốt cuộc Nguyên Thủy đã làm như thế nào!

Im hơi lặng tiếng phá vỡ không gian, lấy đi Minh Thư, cần phải có sự lĩnh ngộ sâu sắc về không gian pháp tắc, đương nhiên, chỉ có sự lĩnh ngộ sâu sắc cũng không đủ để im hơi lặng tiếng phá vỡ không gian, cho nên, Đế Giang khẳng định Nguyên Thủy chắc chắn đã pha trộn thêm một số lực lượng pháp tắc khác vào trong sức mạnh không gian!

“Ha ha ha, Thái Nhất tiểu nhi, tài không bằng người thì phải nhận mệnh, bây giờ linh bảo đã bị huynh trưởng của ta đoạt được, nếu muốn thỉnh giáo, Thông Thiên ta xin phụng bồi đến cùng!”, tiến lên một bước, Tru Tiên Kiếm hóa thành một đạo bạch quang xuất hiện trong tay Thông Thiên, trong mắt y tràn đầy chiến ý!

Giống như Thái Nhất, Thông Thiên cũng là người có tính tình nóng nảy, hai người tuy đã giao tiếp nhiều lần, nhưng chưa từng giao thủ, nay có cơ hội này, Thông Thiên ngược lại muốn cùng Thái Nhất so tài một phen!

Chương 84

"Được, như ngươi mong muốn!", Thái Nhất quát lớn một tiếng, sau đó lấy Hỗn Độn Chung từ trên đỉnh đầu xuống, liền đập về phía Thông Thiên!

Theo Thái Nhất thấy, Thông Thiên tuy thực lực tương đương với y, nhưng trong tay lại không có chí bảo phòng ngự, nếu thật sự đánh nhau, y chắc chắn có thể hoàn toàn chiến thắng Thông Thiên!

Nhưng Thái Nhất lại quên mất, trong tay Thông Thiên không có chí bảo phòng ngự không có nghĩa là trong tay Nguyên Thủy cũng không có!

Chỉ thấy Nguyên Thủy vung tay trái, trong nháy mắt một đám khánh vân hiện ra, bên trong khánh vân, thế giới hồng mông ẩn hiện, nhật nguyệt tinh thần chiếu rọi khắp nơi.

Giữa khánh vân, hào quang ngũ sắc nhuộm khắp chư thiên, tiên nhạc bát âm vang vọng hoàn vũ.

Bên ngoài khánh vân, vô số kim đẳng, kim liên, anh lạc, thùy châu từ trong đó rơi xuống như mưa, tựa giọt nước trước hiên nhà, nguyên nguyên bất đoạn, rơi mãi không dứt.

Rất nhanh, khánh vân đã đến bên cạnh Thông Thiên, tiếp đó một luồng quang mang kỳ dị lóe lên, khánh vân bao bọc lấy Thông Thiên, đồng thời đỡ được một đòn công kích của Hỗn Độn Chung!

"Chư Thiên Khánh Vân?", nhìn đám khánh vân ngũ sắc bên cạnh Thông Thiên, Lão Tử ngẩn người, đối với Chư Thiên Khánh Vân, Lão Tử tự nhiên vô cùng quen thuộc!

Đám khánh vân này là do một luồng hạo nhiên chính khí trong tim

Bàn Cổ hóa thành, từ sau khi Bàn Cổ thân tử liền biến mất không thấy đâu, bây giờ sao lại ở trong tay Nguyên Thủy?

Nói thầm một tiếng, Lão Tử cũng không trực tiếp hỏi Nguyên Thủy, chuẩn bị sau khi trở về sẽ hỏi Nguyên Thủy xem đã tìm thấy Chư Thiên Khánh Vân từ đâu!

"Đa tạ nhị ca!", Thông Thiên ban đầu có chút lo lắng không thể chống đỡ được công kích của Hỗn Độn Chung, nhưng bây giờ xem ra, không cần nữa rồi!

Có Chư Thiên Khánh Vân phòng ngự, y cũng có thể thật sự buông tay buông chân mà đánh một trận với Thái Nhất!

Sau đó Thông Thiên nắm chặt Tru Tiên Kiếm, mang theo Chư Thiên Khánh Vân lao thẳng về phía Thái Nhất.

Trong nhất thời, hai người đánh nhau túi bụi, vì có Chư Thiên Khánh Vân, Thái Nhất căn bản không thể làm tổn thương Thông Thiên, nhưng tương tự, phòng ngự của Hỗn Độn Chung cũng cực mạnh, Thông Thiên cũng không thể làm tổn thương Thái Nhất, nhưng dù vậy, hai người đại chiến, ít nhiều cũng sẽ gây ra một số tổn thương cho nhau, cho dù ngoại thương không tồn tại, nhưng nội thương vẫn tồn tại!

Không nhìn trận đại chiến của Thái Nhất và Thông Thiên, Nguyên Thủy chuyển ánh mắt sang Thập Nhị Tổ Vu.

Cảm nhận được ánh mắt của Nguyên Thủy, Thập Nhị Tổ Vu cúi đầu xuống, nhìn Nguyên Thủy ở cách đó không xa.

Rút khỏi trạng thái chân thân Tổ vu, Đế Giang và những người khác nhìn nhau một lúc lâu, cuối cùng không ai mở miệng trước.

Quan hệ giữa Nguyên Thủy và Vu tộc không tệ, bọn họ cũng không muốn vì một món linh bảo nhỏ nhoi mà phá hoại tình cảm giữa

Vu tộc và Nguyên Thủy.

Nhưng vì Minh Thư đối với Vu tộc có tác dụng lớn, khiến Đế Giang và những người khác ít nhiều có chút khó xử, một bên là tình cảm với Nguyên Thủy, một bên là tương lai của Vu tộc, suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng ánh mắt của Đế Giang cũng dời đi, chuyển sang trên người Hậu Thổ!

"Các vị huynh trưởng, sao lại nhìn muội?", nói một tiếng, Hậu Thổ có chút không hiểu ý của Đế Giang và những người khác!

Không nhìn Nguyên Thủy, tìm cách lấy lại Minh Thư, mà cứ nhìn chằm chằm vào mình là có ý gì?

"Chẳng lẽ…", dường như đã hiểu ra, Hậu Thổ lùi lại hai bước, rồi dùng sức lắc đầu, tỏ ý mình sẽ không làm chuyện đó!

"Tiểu muội, lần trước vi huynh thấy Thiên Tôn đối với muội dường như có chút không bình thường.

Cho nên, việc này phải do muội đi mới được, như vậy mới không làm tổn thương tình cảm giữa chúng ta và Tam Thanh, càng không làm tổn thương tình cảm của muội và Thiên Tôn.

Vì tương lai của Vu tộc, muội xác định không đi sao?", biết Hậu Thổ tâm tính mềm mỏng, Đế Giang bắt đầu dùng đến chiêu bài tình cảm, thậm chí không tiếc dùng tương lai của Vu tộc để nhắc nhở nàng!

Nghe lời Đế Giang nói, lại nhìn mười vị Tổ vu khác, thấy ý kiến của mọi người đều thống nhất, Hậu Thổ không khỏi thở dài một tiếng, sau đó mặt hơi đỏ lên, bước chân đi về phía vị trí của Nguyên Thủy!

"Chuyện gì vậy?

Đế Giang không tự mình đến, lại để Hậu Thổ đến?", tò mò nhìn

Hậu Thổ đang đi thẳng đến, Nguyên Thủy có chút không hiểu Đế Giang đang bán thuốc gì trong hồ lô của mình!

"Thôi vậy, nói thật với Hậu Thổ là được rồi!", trong lòng Nguyên Thủy lóe lên một ý niệm, thầm nghĩ!

"Vu tộc Hậu Thổ bái kiến Thiên Tôn!", đến trước mặt Nguyên Thủy, Hậu Thổ hành lễ nói!

"Chào Hậu Thổ đạo hữu!", Nguyên Thủy cũng đáp lại một lễ, khóe miệng nở một nụ cười nhạt!

Thấy Nguyên Thủy mặt mang nụ cười nói chuyện với Hậu Thổ, Đế Giang và những người khác ở cách đó không xa vô cùng vui mừng, xem ra bọn họ quả thật đã đoán đúng, Nguyên Thủy quả thật có tình cảm khác thường đối với Hậu Thổ!

Đương nhiên, ý nghĩ trong lòng Đế Giang và những người khác, Nguyên Thủy cũng không biết, y lộ ra vẻ mặt như vậy, cũng vì Hậu Thổ chỉ là một nữ tử, hơn nữa sau này còn có hành động cảm động trời đất, đối với Hậu Thổ, nói thật, Nguyên Thủy không dám nói là thích, nhưng tuyệt đối không phản cảm!

Thêm vào đó, quan hệ bình thường giữa Nguyên Thủy và Vu tộc cũng không tệ, cũng không cần phải lúc nào cũng căng thẳng mặt mày, như vậy ngược lại sẽ rất không hay!

Nhưng Đế Giang và những người khác lại không cho là vậy, bọn họ cho rằng Nguyên Thủy đã có cảm tình với Hậu Thổ, một khi hiểu lầm này đã xảy ra, e rằng sẽ không bao giờ có thể rửa sạch được nữa!

Nhìn dáng vẻ của Nguyên Thủy, sắc hồng trên mặt Hậu Thổ càng thêm đậm, nàng cũng hiểu lầm Nguyên Thủy, đồng thời ngay cả giọng nói khi nói chuyện với Nguyên Thủy cũng không khỏi nhỏ đi rất nhiều, nếu không phải Nguyên Thủy cẩn thận lắng nghe, e rằng thật

sự không nghe rõ Hậu Thổ đang lẩm bẩm gì!

"Thiên Tôn, Minh Thư đối với Vu tộc chúng ta có tác dụng lớn, mong Thiên Tôn có thể nể mặt Vu tộc một lần, nhường Minh Thư lại cho chúng ta!", cũng không nói lời thừa, Hậu Thổ trực tiếp nói rõ ý đồ của mình!

Gật gật đầu, Nguyên Thủy đáp lại: "Có thể!" "Thật sao?", nghe Nguyên Thủy dễ dàng đồng ý giao ra Minh Thư như vậy, Hậu Thổ cũng không còn e thẹn nữa, giọng nói cũng lớn hơn rất nhiều!

"Tự nhiên là thật, nhưng, Hậu Thổ đạo hữu, ngươi chỉ biết một mà không biết hai, Vu tộc trời sinh không có nguyên thần, bản tọa đưa Minh Thư cho các ngươi, thì có thể làm gì?

Chi bằng cứ để Minh Thư ở chỗ bản tọa, sau này nếu Vu tộc thật sự có việc lớn cần dùng, bản tọa nguyện ý bất cứ lúc nào cũng sẽ tặng Minh Thư cho Vu tộc, không biết đạo hữu thấy thế nào?" ".....", Hậu Thổ do dự một lúc, không biết nên trả lời Nguyên Thủy như thế nào cho phải!

Thấy Hậu Thổ có chút bối rối, Nguyên Thủy tỏ ý nàng có thể thương lượng với Đế Giang và những người khác một phen, sau đó lại tìm y.

Hậu Thổ hành lễ một cái, sau đó rời đi tìm Đế Giang và những người khác thương nghị!

Thập Nhị Tổ Vu vây lại thương lượng mấy phút, cuối cùng Đế Giang đồng ý với lời của Nguyên Thủy, tin tưởng vào con người của Nguyên Thủy, biết rằng với sự cao ngạo của Nguyên Thủy tuyệt đối không thèm nói dối, cho nên tỏ ý đồng ý!

Sau đó Thập Nhị Tổ Vu cáo từ Nguyên Thủy một tiếng, rời khỏi Bất Chu Sơn, trở về Vu tộc!

Thập Nhị Tổ Vu rời đi, khiến Thái Nhất đang trong trận đại chiến ngẩn người, y vốn tưởng rằng với tính tình nóng nảy của Thập Nhị Tổ Vu sẽ trực tiếp khai chiến với Nguyên Thủy, nhưng dường như mọi chuyện phát triển đều không giống như y nghĩ!

Cũng vào lúc Thái Nhất thất thần, Thông Thiên tìm được thời cơ thích hợp, một kiếm chém bay Hỗn Độn Chung, làm Thái Nhất bị thương!

"Hừ, Tam Thanh, các ngươi cứ chờ đấy!", để lại một câu nói cay độc, Thái Nhất hóa thành bản thể, nhanh chóng trốn khỏi nơi này!

Nhìn bóng lưng chật vật bỏ chạy của Thái Nhất, Nữ Oa khẽ cười một tiếng!

Bản thân nàng rất không thích Thái Nhất, nhưng vì Thái Nhất là Đông Hoàng của Yêu tộc, không còn cách nào khác, ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy, có lúc chỉ có thể đứng cùng một phe với Thái Nhất, nhưng bây giờ Thái Nhất đã đi, Nữ Oa cũng khôi phục lại bộ mặt thật của mình!

"Bái kiến Nguyên Thủy đạo hữu!", trong đôi mắt đẹp lóe lên những tia sáng, Nữ Oa hành lễ với Nguyên Thủy!

"Chào Nữ Oa đạo hữu!", Nguyên Thủy cũng không chậm trễ, cũng đáp lại một lễ!

Đối với Nữ Oa, nói thật, Nguyên Thủy có cảm tình tốt, bất luận là lần đầu gặp mặt, hay sau đó, Nữ Oa đều rất được lòng Nguyên Thủy!

So với những người khác, Nữ Oa biết cách lùi bước, mỗi lần đối đầu với Nguyên Thủy, Nữ Oa đều sẽ rời đi, điều này khiến Nguyên Thủy hiểu rõ mọi chuyện trong lòng cũng dần dần thay đổi thái độ đối với Nữ Oa!

Lấy ví dụ lần trước Yêu tộc tấn công Côn Luân Sơn, lúc đó Nữ

Oa và Phục Hy đã gia nhập Yêu tộc, nhưng hai người lại không hề giúp đỡ Yêu tộc, chỉ từ điểm này, Nguyên Thủy liền biết Nữ Oa có thể kết giao, sau đó tuy không có cơ hội gặp mặt Nữ Oa, nhưng những chuyện này đều được Nguyên Thủy ghi nhớ trong lòng, Nguyên Thủy chưa bao giờ quên!

Nay có cơ hội gặp lại Nữ Oa, Nguyên Thủy ngược lại chuẩn bị cùng nàng trò chuyện một phen!

Sau đó Nguyên Thủy xoay người, nói với Lão Tử và Thông Thiên: "Đại huynh, tam đệ, ta và Nữ Oa đạo hữu đã nhiều ngày không gặp, muốn du ngoạn Hồng Hoang một phen, hai vị huynh đệ cứ trở về Côn Luân Sơn trước là được!" "Được, nhị đệ cẩn thận, ta đi trước đây, có chuyện gì có thể dùng Hỗn Nguyên Nhất Khí Thái Thanh Thần Phù thông báo!", nói xong, Lão Tử dẫn theo Thông Thiên bay lên trời, lần lượt hóa thành Thái Thanh Thần Quang và Thượng Thanh Thần Quang biến mất không thấy đâu!

Đối với Nữ Oa, trong lòng Lão Tử ít nhiều có chút cảnh giác, dù sao Lão Tử không phải Nguyên Thủy, không rõ con người của Nữ Oa, Lão Tử cho rằng Nữ Oa là người của Yêu tộc, cẩn thận vẫn hơn, như vậy có thể tránh bị Yêu tộc gài bẫy, lúc đó sẽ bị tổn thương!

Nghe lời Lão Tử nói, sắc mặt Nữ Oa ít nhiều có chút lúng túng, quả thật, lo lắng của Lão Tử không phải không có lý, là người của Yêu tộc, với tình hình hiện tại của Yêu tộc và Tam Thanh, rất có khả năng sẽ ra tay hãm hại, nhưng khi Nữ Oa ngẩng đầu nhìn về phía Nguyên Thủy, lại phát hiện Nguyên Thủy không hề để tâm đến lời của Lão Tử!

Chương 85

Cho dù Nguyên Thủy đã đồng ý, nhưng hành động lại vô cùng thân thiết!

Trong lòng tràn đầy cảm động, Nữ Oa đi theo bên cạnh Nguyên Thủy, đi xuống chân núi Bất Chu!

Đã du ngoạn Hồng Hoang, thì phải du ngoạn cho thật tốt, cho nên Nguyên Thủy cũng không chuẩn bị sử dụng pháp thuật, Nữ Oa cũng vậy!

Hai người một trước một sau cùng nhau xuống núi Bất Chu, trong lúc đó không ai mở miệng, đợi sau khi xuống núi, Nguyên Thủy và Nữ Oa mới bắt đầu trò chuyện!

Nữ Oa tỏ ý mình và Đế Tuấn, Thái Nhất không phải cùng một loại người, đồng thời cũng sẽ không gây tổn hại cho Tam Thanh!

Biết được suy nghĩ trong lòng Nữ Oa, Nguyên Thủy khẽ mỉm cười, và nói cho Nữ Oa biết rằng y hiểu tất cả!

Cứ như vậy, hai người vừa đi vừa trò chuyện, ngược lại vô cùng vui vẻ!

Đương nhiên, có người vui thì có người buồn, một bên Nguyên Thủy và Nữ Oa vui vẻ, nhưng bên kia Đế Tuấn và Thái Nhất lại không vui!

Trong Yêu Hoàng Điện, Đế Tuấn đang xem tấu chương, những tấu chương này đều do các tinh anh của Yêu tộc gửi lên, nội dung cũng tương tự nhau, chính là chuyện thành viên Yêu tộc rời đi, đầu quân cho Đông Vương Công!

Trong lòng vô cùng căm hận, nhưng Đế Tuấn cũng không biết

phải làm sao, dù sao Đông Vương Công có danh hiệu Nam Tiên Chi Thủ, so với Yêu Hoàng, Đông Hoàng tự phong của y, không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

"Ông!", hư không rung động, linh áp bức người, Thái Nhất hóa thành hình người từ trên không trung rơi xuống!

"Nhị đệ, cuối cùng cũng đã về, thế nào, lần này có thu hoạch gì không?", đặt xuống tất cả những thứ trong tay, Đế Tuấn vội vàng bước về phía Thái Nhất, rồi mở miệng hỏi!

"Thu hoạch thì có, nhưng lần này lại xảy ra một số xung đột với Tam Thanh!", lấy Trảm Tiên Hồ Lô ra cho Đế Tuấn xem, Thái Nhất đáp!

Vốn dĩ Đế Tuấn rất vui mừng vì Thái Nhất đoạt được Trảm Tiên Hồ Lô, nhưng khi nghe nửa câu sau của Thái Nhất, sắc mặt Đế Tuấn trở nên khó coi!

"Tam Thanh, Đông Vương Công, hừ, cứ chờ đấy, sớm muộn gì có một ngày bản hoàng sẽ tóm gọn tất cả các ngươi, xử lý hết một lượt!", một ý niệm vô cùng kiên định dâng lên, thể hiện sự căm hận của Đế Tuấn đối với Tam Thanh và Đông Vương Công!

Nhìn Đế Tuấn, biết dường như đã xảy ra chuyện không hay, Thái Nhất hỏi: "Đại huynh, sao vậy, chẳng lẽ lại có thành viên Yêu tộc đầu quân cho Đông Vương Công rồi sao?" "Không sai, tuy vi huynh không muốn thừa nhận, nhưng không thể không nói, danh hiệu Nam Tiên Chi Thủ do Đạo Tổ đích thân phong tặng đã giúp đỡ Đông Vương Công rất nhiều, tất cả tán tiên đều cho rằng Đông Vương Công được Đạo Tổ thưởng thức, bây giờ những kẻ nịnh bợ y nhiều không đếm xuể, ngược lại Yêu tộc chúng ta, đã lâu không có thành viên mới gia nhập rồi!" "Hừ, khinh người quá đáng, đại huynh, hay là bây giờ chúng ta đi tìm Đông Vương Công, trực tiếp diệt y đi thì thế nào?", Thái Nhất tính

tình nóng nảy mạnh mẽ đứng dậy, cũng muốn cho Đông Vương Công một bài học!

Nhưng chưa đợi Thái Nhất rời đi, đã bị Đế Tuấn kéo lại!

"Hiền đệ, không được, Đông Vương Công là Nam Tiên Chi Thủ do Đạo Tổ đích thân phong tặng, tuyệt đối không được giết y, nếu vì thế mà làm phật lòng Đạo Tổ, đối với Yêu tộc chúng ta sẽ là một đòn hủy diệt, yên tâm, vi huynh sẽ tìm ra một số biện pháp, chỉ đợi vi huynh chỉnh đốn lại Yêu tộc một phen, loại bỏ những tạp chất, liền có thể bắt đầu thực hành!", Đế Tuấn nói!

"Ồ?

Đại huynh xác định không cần Thái Nhất ra tay diệt Đông Vương Công?", Đạo Tổ hay không Đạo Tổ, theo Thái Nhất thấy, Đạo Tổ chỉ là một phương diện, nếu thật sự trực tiếp giết Đông Vương Công, Thái Nhất không tin Đạo Tổ sẽ ra tay báo thù cho Đông Vương Công.

Nhưng nếu Đế Tuấn có biện pháp giải quyết tình trạng hiện tại của Yêu tộc, Thái Nhất ngược lại vui vẻ nhàn rỗi, y cũng không muốn mạo hiểm bị Đạo Tổ đánh giết để đi giết Đông Vương Công, cho nên có thể yên ổn một chút là tốt nhất!

Mênh mông ngàn năm thoáng chốc, mây nhạt gió nhẹ lột xác phàm.

Trong nháy mắt, mấy trăm năm thời gian đã trôi qua, dưới sự bồi dưỡng hết sức của Đế Tuấn, Yêu tộc lại có thêm mấy trăm thành viên đột phá cảnh giới Đại La!

Có thể nói, Yêu tộc bây giờ đã khôi phục lại thời kỳ đỉnh cao, thậm chí ở một số phương diện, còn mạnh hơn Yêu tộc thời kỳ đỉnh cao!

Đồng thời, Đế Tuấn cũng đã tìm các nhân viên cao tầng của Yêu tộc để nói chuyện riêng, mục đích tự nhiên là hy vọng bọn họ đừng

lười biếng buông thả, bên kia Đông Vương Công đang không ngừng chiêu mộ nhân viên, ngoài việc cần phải thúc giục các thành viên Yêu tộc nâng cao thực lực, còn phải trông chừng bọn họ, cố gắng không để họ rời khỏi Yêu tộc!

Lời nói của Đế Tuấn ngược lại cũng có hiệu quả không nhỏ, một đám cao tầng Yêu tộc sau khi trở về, đều răm rắp làm theo, như vậy ngược lại đã ngăn chặn được sự thất thoát nhân viên của Yêu tộc, nếu không, Yêu tộc không thể nào chỉ dựa vào mấy trăm năm thời gian mà khôi phục lại trạng thái đỉnh cao!

Nhìn Yêu tộc đang dần dần khôi phục như hiện tại, Thái Nhất cũng không khỏi bội phục năng lực của vị huynh trưởng này!

Có thể trong vòng mấy trăm năm ngắn ngủi mà phát triển Yêu tộc thành như bây giờ, thậm chí còn mạnh hơn thế lực của Đông Vương Công, năng lực này, e rằng trong Hồng Hoang cũng không có mấy người có thể sánh bằng!

Sau đó Thái Nhất tìm Đế Tuấn, cùng Đế Tuấn thương thảo về sự phát triển sau này của Yêu tộc!

Yêu Hoàng Điện!

"Đại huynh, xác định việc này khả thi?", nghe kế hoạch tiếp theo của Đế Tuấn, Thái Nhất trước tiên ngẩn người, một lúc sau lại có chút không dám tin mà hỏi!

Đế Tuấn nói cho Thái Nhất biết, y chuẩn bị thỉnh thị Hồng Quân một phen, chính thức tuyên cáo với Thiên Đạo việc thành lập Yêu tộc, như vậy Yêu tộc cũng danh chính ngôn thuận, cũng chỉ có như vậy mới có thể triệt để tránh được sự thất thoát thành viên của Yêu tộc!

Ưu điểm lớn nhất của Đông Vương Công so với Yêu tộc chính là danh chính ngôn thuận, có sự cho phép của Hồng Quân, Đông Vương

Công chiêu mộ nhân viên mới thuận lợi như vậy, nếu không chỉ dựa vào chút tài mọn đó của y, làm sao có thể trong vòng mấy trăm năm ngắn ngủi mà nâng cao thế lực ngang hàng với Yêu tộc!

"Không sai, vi huynh xác định, được rồi hiền đệ, ngươi cứ ở lại Yêu tộc đi, việc này nếu thành, vi huynh sẽ lập tức trở về thông báo cho ngươi, nếu không thành, sau này Yêu tộc liền dựa vào ngươi rồi!", nói đến đây, Đế Tuấn cảm xúc dâng trào, lần này vì Yêu tộc có thể nói là đã hoàn toàn buông bỏ tất cả, dù sao mạo muội đi tìm Hồng Quân, có khả năng sẽ chọc giận Hồng Quân, cuối cùng bị trừng phạt nghiêm khắc, Đế Tuấn có thể vứt bỏ tất cả, một mình đến Tử Tiêu Cung, cũng coi như là trọng tình trọng nghĩa!

Trọng tình là vì tương lai của Yêu tộc, còn trọng nghĩa, là vì Thái Nhất, Đế Tuấn có thể không kéo Thái Nhất vào, coi như là đã đối với Thái Nhất nhân nghĩa tận tình, đối với việc này, Thái Nhất cũng rất hiểu, cho nên, Thái Nhất căn bản không để ý đến những lời Đế Tuấn nói, mà cứ lắc đầu!

Đợi Đế Tuấn ngừng nói, Thái Nhất mới đáp lại: "Huynh trưởng cho rằng Thái Nhất là kẻ sợ chết sao?" "Không, hiền đệ, ngươi hiểu lầm rồi…", "Huynh trưởng chỉ cần biết, huynh trưởng vì Yêu tộc có thể vứt bỏ tất cả, tương tự, ta Thái Nhất vì huynh trưởng cũng có thể vứt bỏ tất cả, ta là Đông Hoàng của Yêu tộc, đi đến chỗ Đạo Tổ thỉnh cầu việc này tất nhiên không thể vắng mặt, nếu không Đạo Tổ sẽ nghĩ thế nào về ta, về Yêu tộc, cho nên, lần này Thái Nhất chuẩn bị cùng huynh trưởng đi Tử Tiêu Cung diện kiến Đạo Tổ, mong huynh trưởng chấp thuận!", Thái Nhất cúi đầu xuống, trong mắt có một sự kiên định không nói nên lời.

Có thể nói, Đế Tuấn cố chấp, nhưng Thái Nhất còn cố chấp hơn, chỉ cần là chuyện Thái Nhất đã nhận định, thì không có bất kỳ chỗ nào để thương lượng, cho dù là Đế Tuấn, cũng không thể khuyên được

Thái Nhất!

Cũng chính vì vậy, Đế Tuấn không thể bỏ lại Thái Nhất, chỉ có thể dẫn theo Thái Nhất cùng nhau đến Hỗn Độn Tử Tiêu Cung!

Đế Tuấn và Thái Nhất rời đi, Yêu tộc trong nhất thời lại có chút dần dần trở nên hỗn loạn!

Yêu tộc rắn mất đầu, hoặc là Yêu tộc không có Đế Tuấn và Thái Nhất, chính là một đám ô hợp, vì vậy, Thập đại yêu vương và Yêu sư Côn Bằng tụ tập lại một chỗ, trấn áp Yêu tộc, cố gắng chờ đợi Đế Tuấn và Thái Nhất trở về!

Trong Thập đại yêu vương, Quỷ Xa đã chết, nhưng lại có yêu vương mới thay thế vị trí của Quỷ Xa, cho nên Thập đại yêu vương lại một lần nữa tụ đủ!

Nhìn nhau một cái, Thử Thiết mở miệng trước: "Lần này Yêu Hoàng và Đông Hoàng rời đi, không biết khi nào mới có thể trở về, chúng ta chẳng lẽ cứ ngồi ở đây như vậy sao?" "Thử Thiết, ngươi có ý gì, chẳng lẽ giúp trấn áp Yêu tộc ngươi không nguyện ý?

Đối với Yêu Hoàng và Đông Hoàng không có lòng tin quá lớn sao?", sắc mặt Thương Dương lạnh đi, ánh mắt nhìn Thử Thiết cũng có phần không thiện cảm!

Bọn họ đều biết, Đế Tuấn và Thái Nhất lần này rời đi, có khả năng rất lớn sẽ không trở về, nhưng Thử Thiết ở lúc Đế Tuấn và Thái Nhất vừa rời đi không lâu liền lộ ra vẻ mặt không kiên nhẫn như vậy, ít nhiều có chút không ổn!

Vì Yêu tộc, Thương Dương không ngại trở mặt với Thử Thiết, thậm chí chỉ cần Thử Thiết thừa nhận nguyện ý rời khỏi Yêu tộc, Thương Dương sẽ không nói thừa một câu, liền sẽ mặc cho y rời khỏi lãnh địa Yêu tộc!

Nhưng Thương Dương rõ ràng đã đánh giá cao Thử Thiết, cho dù trong lòng Thử Thiết có mưu mẹo, nhưng trước khi đợi được tin tức của Đế Tuấn và Thái Nhất, y cũng sẽ không rời đi, nếu không lỡ như Đế Tuấn và Thái Nhất thật sự trở về, cuối cùng kẻ xui xẻo chẳng phải là y sao?

"Được rồi, đều im lặng một chút đi, thời gian của chúng ta đều quý giá, không có thời gian nghe các ngươi cãi nhau!", nhàn nhạt liếc nhìn Thử Thiết và Thương Dương, Côn Bằng từ chỗ ngồi đứng lên.

"Hừ, Yêu sư Côn Bằng, thật không biết ngươi có tư cách gì mà nói người khác, âm thầm liên kết với thành viên Yêu tộc thành lập thế lực mới, mưu tính còn tốt hơn ai!", Thử Thiết hừ lạnh một tiếng, đối với lời nói của Côn Bằng tỏ ra vô cùng khinh thường!

Đương nhiên, Thử Thiết cũng không nói sai, Côn Bằng quả thật đang âm thầm thành lập và bồi dưỡng không ít thế lực, những thế lực này đều là át chủ bài của Côn Bằng, là thủ đoạn ngầm mà Côn Bằng dùng để tranh bá Yêu tộc sau này!

Trong lòng Côn Bằng có một cảm ứng, Đế Tuấn và Thái Nhất sớm muộn gì cũng có một ngày sẽ bị giết, chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi, liền có thể tìm được thời cơ, có thể bây giờ những thủ đoạn ngầm này sẽ không dùng đến, nhưng ai dám đảm bảo sau này cũng sẽ không dùng đến, lỡ như Đế Tuấn và Thái Nhất thật sự bị giết, vào lúc Yêu tộc không có người chủ trì, chẳng phải y có thể ngay lập tức thay thế hai người Đế Tuấn và Thái Nhất sao!

"Thử Thiết, câm miệng, ngươi có biết ngươi đang nói chuyện với ai không?", quát lớn một tiếng, Phi Liêm đứng bên cạnh Thử Thiết, chỉ thấy Phi Liêm một thân da thú, trông khá hào sảng, trong tay là một chiếc quạt dài hơn sáu thước, trên đó trang trí đầy đủ các loại bảo thạch thuộc tính, trông vô cùng hoa lệ, ngược lại rất giống với quạt

Ba Tiêu trong truyền thuyết, đồng thời, sau khi Phi Liêm quát Thử Thiết một tiếng, ánh mắt không khỏi chuyển hướng về phía Côn Bằng!

Dường như đã nhận được chỉ thị, sát khí trong mắt Phi Liêm đại thịnh, một bộ dáng như sắp ra tay bất cứ lúc nào!

Trong Thập đại yêu vương, ngoài Bạch Trạch, thì Phi Liêm và Côn Bằng có quan hệ mật thiết nhất, tự nhiên, Côn Bằng chịu thiệt Phi Liêm cũng sẽ không bỏ qua!

May mà Thử Thiết hiểu rõ thực lực của Phi Liêm, và biết rằng lúc này không phải là lúc tranh chấp, cho nên cũng không đối đầu với Phi Liêm, mà im lặng không nói!

Nhìn dáng vẻ của Thử Thiết, Côn Bằng hài lòng, sau đó cũng ngồi xuống, chờ đợi Đế Tuấn và Thái Nhất trở về!

Lần này nếu Đế Tuấn và Thái Nhất có thể trở về, Côn Bằng sẽ tiếp tục an an ổn ổn làm Yêu sư, nhưng nếu Đế Tuấn và Thái Nhất không thể trở về, vậy thì đừng trách Côn Bằng không khách sáo, ngồi lên vị trí Yêu Hoàng đó!

Cùng với cuộc tranh cãi của Thập đại yêu vương và Yêu sư Côn Bằng, Phục Hy cũng đến Yêu Hoàng Điện!

"Ồ, Hy Hoàng của chúng ta cuối cùng cũng biết trở về rồi sao?", nhìn Phục Hy, Côn Bằng âm dương quái khí mở miệng nói!

Chương 86

Phục Hy và Nữ Oa tuy là Nhị hoàng của Yêu tộc, nhưng lại rất ít khi ở trong Yêu tộc, ngoài những lúc cần thiết, còn lại rất ít khi thấy được bóng dáng của họ, hôm nay có thể thấy Phục Hy ở Yêu Hoàng Điện, cũng là chuyện hiếm!

"Côn Bằng, ngươi có ý gì, bản hoàng trở về Yêu tộc, chẳng lẽ cần phải bẩm báo với ngươi sao?", đối với lời nói của Côn Bằng, Phục Hy cũng rất hiểu ý tứ trong đó, tức thì Phục Hy quát lớn một tiếng, thể hiện uy tín của mình trong Yêu tộc!

Dù sao y cũng là Hy Hoàng của Yêu tộc, ngoài Đế Tuấn và Thái Nhất, thân phận tôn quý nhất, Côn Bằng đối với y lại châm biếm như vậy, Phục Hy làm sao có thể nuốt trôi cục tức này!

"Ha ha ha, Phục Hy à Phục Hy, bản yêu sư gọi ngươi một tiếng Hy Hoàng là nể mặt ngươi, ngươi cũng không nhìn lại thân phận của mình, thật sự gánh nổi hai chữ Hy Hoàng sao?" "Côn Bằng to gan, chẳng lẽ ngươi muốn gây ra phân tranh trong Yêu tộc?", chưa đợi Phục Hy nổi giận, Thử Thiết đã đứng ra, quát Côn Bằng!

Lúc đầu không có ai giúp, không tiện tranh đấu với Côn Bằng, nhưng bây giờ có Phục Hy, Thử Thiết ngược lại cũng có thêm mấy phần tự tin!

"Hừ, gây ra phân tranh Yêu tộc?

Tội danh này Côn Bằng không dám nhận, chỉ là ta thấy Hy Hoàng, từ khi gia nhập Yêu tộc đến nay, e rằng thật sự chưa có đóng góp gì cho Yêu tộc, ngoài việc mỗi ngày bế quan tu luyện ra, vào lúc Yêu tộc gặp chuyện, mỗi lần Yêu tộc đại chiến, đều khó thấy bóng dáng của Hy Hoàng và Oa Hoàng, ngươi nói cho ta biết, ngươi làm sao có thể

phục chúng, lại có tư cách gì để làm Hy Hoàng đó?", Côn Bằng không hổ là Yêu sư của Yêu tộc, trí giả có tiếng của Hồng Hoang, chỉ một phen nói ngắn gọn đã chỉ ra tất cả những điểm yếu của Phục Hy trong Yêu tộc, đồng thời cho thấy Phục Hy hữu danh vô thực, không có chút đóng góp nào cho Yêu tộc, nghe vào tai Phục Hy, cho dù tâm tính của Phục Hy có tốt đến đâu, cũng không khỏi muốn ra tay đại chiến với Côn Bằng một phen!

Nhìn Phục Hy một bộ dáng lửa giận ngút trời, Côn Bằng trong lòng thầm vui, một khi Phục Hy ra tay, y liền có thể tìm cớ rời khỏi Yêu tộc, đến lúc đó, sẽ mang theo toàn bộ thế lực của mình rời đi, đối với Côn Bằng mà nói, tuyệt đối là một công đôi việc!

Còn về Yêu tộc, nói thật, Côn Bằng cũng không quan tâm, năm xưa y bị Đế Tuấn và Thái Nhất uy hiếp lợi dụ, có thể rời đi Côn Bằng tự nhiên vui mừng, còn Yêu tộc, sống chết liền xem tạo hóa của nó!

Cùng lúc đó, trong lúc mọi người ở Yêu Hoàng Điện đang gươm súng sẵn sàng, một bộ dáng như sắp khai chiến, thì ở bên kia, trước cửa Hỗn Độn Tử Tiêu Cung!

"Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, đặc biệt đến đây bái kiến Đạo Tổ, mong Đạo Tổ gặp mặt!", Đế Tuấn và Thái Nhất cúi người hành lễ với Tử Tiêu Cung, chuẩn bị mời Hồng Quân ra, hoặc là để Hồng Quân đồng ý cho hai người vào!

Tử Tiêu Cung khác với những nơi khác, chưa được phép mà vào, trong Hồng Hoang ngoài Nguyên Thủy ra, e rằng ngay cả Lão Tử và Thông Thiên cũng không dám!

"Két!", lời của Đế Tuấn và Thái Nhất vừa dứt không lâu, cửa cung mở ra, một đạo đồng phấn điêu ngọc trác bước ra, đạo đồng này không ai khác, chính là Thiên Đế Hạo Thiên sau này, đương nhiên, bây giờ y chỉ là một đạo đồng, không có vẻ uy vũ bá khí như trong hậu

thế!

"Bái kiến hai vị sư huynh, Đạo Tổ hiện đang bế quan, bất kỳ ai cũng không được làm phiền, hai vị sư huynh xin mời về!", hành lễ một cái, Hạo Thiên nói với Đế Tuấn và Thái Nhất!

Nghe lời Hạo Thiên nói, sắc mặt Đế Tuấn và Thái Nhất càng thêm trầm xuống!

Lần này đến là để cầu kiến Hồng Quân, hy vọng có thể được Hồng Quân chấp thuận cho Yêu tộc chiêu cáo thiên hạ, thay trời coi sóc Hồng Hoang, bây giờ Hồng Quân không ra, phải làm sao đây?

".....", thân hình khựng lại, Đế Tuấn và Thái Nhất không muốn rời đi, nhưng lại vì Hồng Quân đang bế quan, không tiện làm phiền, chỉ có thể chờ đợi Hồng Quân xuất quan, rồi lại cầu kiến!

"Hai vị sư huynh xin dừng bước!", thấy Đế Tuấn và Thái Nhất thần tình thất lạc, Hạo Thiên lại nói: "Đạo Tổ lúc bế quan từng nói, Yêu tộc sẽ là tối cao của Hồng Hoang, có thể thay trời coi sóc Hồng Hoang, ngoài ra Yêu tộc cần tìm một nơi bí cảnh, chỉ có tìm được nơi bí cảnh đó, Yêu tộc mới có thể chiêu cáo Hồng Hoang, cho nên những gì hai vị sư huynh nghĩ trong lòng Đạo Tổ đã biết, mọi cách làm cụ thể cần hai vị sư huynh tự mình cân nhắc, hai vị sư huynh xin mời về!", nói xong Hạo Thiên liền định rời đi!

Nhưng chưa đợi Hạo Thiên vào trong Tử Tiêu Cung, Đế Tuấn liền vội vàng kéo Hạo Thiên lại, sau khi đưa cho Hạo Thiên một đống tiên thiên linh quả, Đế Tuấn kéo Thái Nhất rời khỏi Tử Tiêu Cung!

"Đại huynh, vừa rồi là sao vậy?", đối với việc Đế Tuấn lấy lòng Hạo Thiên, Thái Nhất không hiểu!

Chẳng phải chỉ là một tiểu đạo đồng, có đáng để làm vậy không?

"Hiền đệ phải biết, Hạo Thiên tuy chỉ là một tiểu đạo đồng, nhưng

lại là người bên cạnh Đạo Tổ, nếu chúng ta có thể kết giao với y, chẳng phải có thể ngay lập tức biết được thái độ của Đạo Tổ sao, như vậy sau này chúng ta lại có vấn đề gì, chỉ cần hỏi Hạo Thiên một phen là được, bây giờ hiền đệ còn cho rằng kết giao với Hạo Thiên không có tác dụng sao?" "Đại huynh anh minh, hiền đệ không bằng!", gật gật đầu, Thái Nhất tỏ ý tán đồng!

"Được rồi, thời gian không còn sớm nữa, chúng ta cũng nên trở về rồi, e rằng bọn họ cũng đã chờ sốt ruột rồi!", nói rồi, Đế Tuấn hóa thành bản thể, một đạo hồng quang lóe lên, bay thẳng về phía Yêu tộc!

Thái Nhất sau khi Đế Tuấn biến mất, cũng hóa thành bản thể, theo sát bước chân của Đế Tuấn! .....Hồng Hoang, Yêu Hoàng Điện!

"Côn Bằng, ngươi to gan thật, hôm nay bản hoàng sẽ cho ngươi biết sự lợi hại của bản hoàng!", vung tay một cái, cực phẩm tiên thiên linh bảo Phục Hy Cầm xuất hiện trong tay Phục Hy, lần này Phục Hy thật sự nổi giận rồi, e rằng dù Đế Tuấn và Thái Nhất có trở về, cũng không thể ngăn cản Phục Hy!

"Đeng!", một tiếng động trong trẻo vang lên, một lúc sau, Phục Hy Cầm hóa thành từng đạo kiếm khí, xé rách không gian, mang theo thế lăng lệ, bắn về phía Côn Bằng!

"Đến hay lắm!", từ khi Côn Bằng bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh đến nay, chưa từng giao thủ với ai, đòn tấn công lần này của Phục Hy, ngược lại khiến Côn Bằng có mấy phần tâm lý muốn so tài với y một phen!

Sau đó Côn Bằng hai tay vung lên, trong nháy mắt vô biên hắc khí từ trong cơ thể Côn Bằng tuôn ra, cuối cùng hóa thành một con chim khổng lồ, chỉ thấy con chim đó toàn thân màu vàng sậm, sát khí lẫm liệt, ánh mắt nhìn thẳng vào Phục Hy, phảng phất như sắp nuốt chửng y bất cứ lúc nào, đồng thời, sự xuất hiện của con chim khổng lồ đã

chặn được tất cả các đòn tấn công của Phục Hy, bảo vệ Côn Bằng không bị kiếm khí tấn công!

"Trò mèo!", ánh sáng trắng dịu dàng từ Phục Hy Cầm truyền ra, tiếng đàn của nó có thể khiến lòng người cảm thấy yên tĩnh hòa hợp, nhưng đồng thời, âm thanh hòa hợp đó lại có sức mạnh thần bí có thể chi phối tâm linh của vạn vật, đừng nhìn Côn Bằng và Phục Hy phảng phất như ngang sức ngang tài, nhưng Phục Hy Cầm của Phục Hy lại là cực phẩm tiên thiên linh bảo, dưới sự gia trì của Phục Hy Cầm, Côn Bằng tất bại!

Nhưng, vào lúc ánh mắt Côn Bằng bị mê hoặc trở nên mơ màng, thần trí hỗn loạn, đột nhiên hai đạo hồng quang xuất hiện, sau đó hai người Đế Tuấn và Thái Nhất tiến vào Yêu Hoàng Điện!

"Chúng thần bái kiến Yêu Hoàng, Đông Hoàng!", thấy Đế Tuấn và Thái Nhất, mọi người vội vàng đứng dậy, hành lễ với hai người!

Ngay cả Phục Hy và Côn Bằng, cũng đều biết lúc này không phải là thời cơ tốt để so tài, cho nên đều thu lại linh bảo trong tay!

Nhìn thần tình của mọi người, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng có thể đoán được chuyện đã xảy ra trước đó, tức thì Đế Tuấn tiến lên hai bước, ngồi trên đài cao, rồi mở miệng nói: "Chư vị ái khanh, nói đi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" "Hồi bẩm Yêu Hoàng, chuyện là thế này…", đến bên cạnh Đế Tuấn, Bạch Trạch nhỏ giọng kể lại toàn bộ quá trình xảy ra chuyện vừa rồi cho Đế Tuấn nghe!

Bao gồm cả những lời nói của Thử Thiết, Phục Hy, Côn Bằng và những người khác, Bạch Trạch cũng đều không sót một chữ kể lại cho Đế Tuấn nghe một lượt!

Nghe lời Bạch Trạch nói, Đế Tuấn gật gật đầu, trên mặt không vui không buồn, bất kỳ ai cũng không nhìn ra được rốt cuộc Đế Tuấn bây giờ là phẫn nộ hay là tình tự khác!

“Khải bẩm Yêu Hoàng, Côn Bằng ăn nói lỗ mãng, nhân phẩm thấp kém, Phục Hy cho rằng Côn Bằng không thích hợp làm Yêu sư của Yêu tộc, như vậy có thể tránh được việc thành viên Yêu tộc chúng ta bị lôi kéo, e rằng phòng được Đông Vương Công, lại khó phòng Côn Bằng!”, khinh thường liếc nhìn Côn Bằng, Phục Hy mở miệng nói!

“Nói bậy, Phục Hy đừng có nói năng lung tung!”, lời của Phục Hy vừa dứt, Côn Bằng liền như con mèo bị dẫm phải đuôi, trong nháy mắt nhảy dựng lên, đồng thời, giọng nói cũng không khỏi lớn hơn rất nhiều lần, nghe vào tai người khác, vô cùng chói tai!

“Đủ rồi, đây là Yêu Hoàng Điện, không phải Bất Chu Sơn, càng không phải Yêu Sư Cung, nếu hai người muốn cãi nhau, thì về mà cãi cho đủ, lúc này bản hoàng muốn tuyên bố một chuyện lớn, trong thời gian này, bất kỳ ai tốt nhất đừng gây chuyện, nếu không, đừng trách bản hoàng trở mặt vô tình!”, Đế Tuấn quát lớn một tiếng, yêu hoàng chi thế trên người bộc phát, lao thẳng về phía Thập đại yêu vương và Phục Hy, Côn Bằng có mặt, cảm nhận được khí thế của Đế Tuấn, mọi người đều lùi lại một bước, không dám nói thêm nửa câu!

Là Yêu Hoàng của Yêu tộc, chút uy lực này Đế Tuấn vẫn có, huống chi bên cạnh y còn có một kẻ cuồng chiến đấu là Thái Nhất, e rằng nếu có ai dám thách thức Đế Tuấn, giây tiếp theo Thái Nhất liền sẽ ném Hỗn Độn Chung ra, đánh chết kẻ đó!

“Bản hoàng và Đông Hoàng đã được Đạo Tổ chấp thuận, có thể tuyên cáo thành lập Yêu tộc, thay trời hành phạt, chưởng quản Hồng Hoang.

Nhưng Đạo Tổ có lời, cần phải tìm một nơi bí cảnh trước, như vậy mới có thể chiêu cáo Thiên Đạo, cho nên, bây giờ bản hoàng mệnh lệnh cho các ngươi, trong vòng một trăm năm phải tìm được một nơi bí cảnh tuyệt hảo, để thành viên Yêu tộc chúng ta cư trú, nếu

ai có thể tìm được, bản hoàng hứa sẽ trọng thưởng ba kiện thượng phẩm tiên thiên linh bảo, ba kiện trung phẩm tiên thiên linh bảo, ba kiện hạ phẩm tiên thiên linh bảo, đồng thời, sẽ nâng đãi ngộ của Yêu tộc sở tại lên ba lần, các ngươi có dị nghị gì không?" Yên tĩnh!

Yên tĩnh!!

Vô cùng yên tĩnh!!!

Chỉ vì tìm một nơi bí cảnh tuyệt hảo, mà thưởng tới chín kiện tiên thiên linh bảo, Đế Tuấn điên rồi sao?

Tuy Yêu tộc thế lớn, nội tình hùng hậu, nhưng cứ như vậy, một lần lấy ra chín kiện tiên thiên linh bảo, đối với Yêu tộc mà nói cũng là một sự tiêu hao lớn, vốn mọi người đối với lời của Đế Tuấn có chút lơ là, nhưng bây giờ, tất cả mọi người đều dồn hết mười hai phần tinh thần, ngay cả Phục Hy vốn không để ý đến linh bảo cũng vậy!

Dù sao lần này số lượng linh bảo thật sự quá nhiều, chín kiện tiên thiên linh bảo gần như là một nửa nội tình của Yêu tộc, chuyện tốt như vậy thử hỏi ai không làm?

Nhưng lại cần phải tìm một nơi bí cảnh tuyệt hảo, mọi người cũng có chút khó khăn.

Bây giờ Hồng Hoang không còn hoang vu nữa, những tiên thiên động phủ nổi tiếng đó đều đã bị người khác chiếm, làm sao có thể đoạt được, chẳng lẽ phải tranh đoạt với những đại năng đó một phen?

Suy nghĩ kỹ, sau đó Côn Bằng đứng ra, đề nghị: "Khải bẩm Yêu Hoàng, muốn tìm bí cảnh tuyệt hảo cũng đơn giản, nhưng lại cần phải tranh đấu với người khác một phen mới được!" "Ồ?

Lời này nói thế nào?" "Côn Luân Sơn của Tam Thanh, Ngũ Trang Quán của Trấn Nguyên Tử, Huyết Hải của Minh Hà, Hỏa Vân Cung của Hồng Vân, Tây Côn Luân của Tây Vương Mẫu, những nơi này

đều là tiên thiên động phủ không tồi, dùng làm nơi cư trú của Yêu tộc chúng ta thì không còn gì thích hợp hơn, cho nên…" "Hỗn xược, Côn Bằng, ngươi thật sự giả ngốc hay ngốc thật, những đại năng đó thử hỏi ai sợ Yêu tộc, nếu thật sự dây dưa với họ, e rằng cuối cùng chịu thiệt chính là Yêu tộc chúng ta, ngươi lại đưa ra cái ý kiến tồi tệ này!", sắc mặt biến đổi, ánh mắt Bạch Trạch nhìn Côn Bằng cũng trở nên có phần không thiện cảm!

Ban đầu Bạch Trạch chỉ cho rằng Côn Bằng không thích Yêu tộc, nhưng không ngờ Côn Bằng lại đẩy Yêu tộc vào hố lửa!

Những tiên thiên động phủ đó, sớm đã bị đại năng chiếm rồi, bây giờ Yêu tộc tùy tiện đi tranh đoạt với người khác, không những sẽ bị người ta đàm tiếu, mà còn khiến chúng sinh Hồng Hoang cho rằng Yêu tộc thế lớn, không nói đạo lý, như vậy danh tiếng của Yêu tộc tất sẽ bị hủy hoại, nếu ngay cả danh tiếng cũng bị hủy hoại, thì còn nói gì đến thay trời hành phạt, e rằng Hồng Quân sẽ là người đầu tiên ra tay ngăn cản, sau này Yêu tộc cũng sẽ sa sút không phanh, trở thành đối tượng bị vạn người khinh bỉ!

"Hừ, biện pháp của bần đạo chỉ có một, nếu Bạch Trạch yêu vương cho rằng không được, vậy thì thôi, Yêu Sư Cung của bần đạo có việc chưa xử lý xong, xin phép rời đi trước, cáo từ!", nói xong, Côn Bằng cũng không quan tâm thái độ của mọi người như thế nào, liền rời khỏi Yêu Hoàng Điện!

"Thật là tìm chết!", đối với thái độ của Côn Bằng, Thái Nhất nổi giận, ngay lập tức Thái Nhất liền muốn tế ra Hỗn Độn Chung, trấn áp Côn Bằng tại chỗ, nhưng vì Đế Tuấn ngăn cản, Thái Nhất ngược lại không ra tay, nếu không hôm nay e rằng một trận đại chiến khó có thể tránh khỏi!

"Được rồi, có trăm năm thời gian, các ngươi cũng lui xuống đi, lời

hứa của bản hoàng vĩnh viễn có hiệu lực, chỉ cần có người có thể tìm được bí cảnh, bản hoàng nguyện lấy ra chín kiện tiên thiên linh bảo để thưởng cho người đó!" "Đa tạ Yêu Hoàng, chúng thần cáo lui!", Phục Hy và Thập đại yêu vương đồng thanh phụ họa một tiếng, sau đó lui ra khỏi Yêu Hoàng Điện, ai về đạo trường của người nấy!

Mọi người rời đi, Thái Nhất đến trước mặt Đế Tuấn, mở miệng nói: "Đại huynh vừa rồi vì sao lại ngăn ta?

Côn Bằng đó thật không ra gì, nếu không cho y một bài học, e rằng y thật sự cho rằng mình mới là Yêu Hoàng của Yêu tộc!" "Hiền đệ đừng vội, lúc này vi huynh có biện pháp giải quyết, nhưng lại cần hiền đệ đích thân đi một chuyến, đến Bất Chu Sơn một chuyến, tìm Oa Hoàng giúp đỡ!", Đế Tuấn giải thích!

Chương 87

"Tìm Nữ Oa giúp đỡ?

Nàng có thể giúp gì?", đối với lời của Đế Tuấn, Thái Nhất vô cùng không hiểu!

Theo y thấy, Nữ Oa tuy thực lực không tồi, nhưng so với Côn Bằng cũng chỉ là năm năm, nếu để Nữ Oa đối phó với Côn Bằng, trước tiên không nói Nữ Oa có đồng ý hay không, cho dù đồng ý e rằng cũng không làm gì được Côn Bằng!

"Hiền đệ có điều không biết, hồ lô mà Nữ Oa có được lần trước chính là Chiêu Yêu Hồ Lô trong truyền thuyết, bên trong có thể luyện chế Chiêu Yêu Phiên, lần này ngươi đến, hãy giao những dược liệu này cho Nữ Oa, để nàng luyện chế ra một lá cờ có thể khống chế vạn yêu thiên hạ, và hứa rằng, nàng và Phục Hy sẽ vĩnh viễn không bị Chiêu Yêu Phiên khống chế, tóm lại, bất luận hứa hẹn điều kiện gì, cũng phải để Nữ Oa đồng ý giúp luyện chế ra Chiêu Yêu Phiên, đây là nhiệm vụ vi huynh giao cho ngươi, phải hoàn thành, hiểu chưa?", vừa nói, Đế Tuấn vừa giao vô số tiên thiên dược liệu cho Thái Nhất, để Thái Nhất đưa cho Nữ Oa luyện chế Chiêu Yêu Phiên!

"Được, việc này Thái Nhất nhất định sẽ hoàn thành, Thái Nhất có biện pháp để Nữ Oa giúp luyện chế, huynh trưởng cứ yên tâm!", nhận lấy tiên thiên dược liệu, Thái Nhất lại cùng Đế Tuấn bàn luận hồi lâu, cuối cùng mới rời khỏi Yêu Hoàng Điện, bay về phía Bất Chu Sơn!

Bất Chu Sơn, đạo trường của Nữ Oa và Phục Hy!

"Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu.

Thánh nhân bất nhân, dĩ bách tính vi sô cẩu.

Thiên địa chi gian, kỳ do thác điệt hồ?

Hư bất khuất, động dũ xuất.

Đa ngôn số cùng, bất như thủ trung.

Thiên trường địa cửu.

Thiên địa sở dĩ năng trường cửu giả, dĩ kỳ bất tự sinh, cố năng trường sinh.

Dĩ thánh nhân hậu kỳ thân thân tiên, ngoại kỳ thân thân tồn.

Phi dĩ kỳ vô tư tà!

Cố năng thành kỳ tư.

Thượng thiện nhược thủy.

Thủy thiện lợi vạn vật bất tranh, xử chúng nhân chi sở ác, cố kỷ vu đạo.

Cư thiện địa, tâm thiện uyên, dữ thiện nhân, ngôn thiện tín, chính thiện trị, sự thiện năng, động thiện thì.

Phu duy bất tranh, cố vô vưu.

Trì doanh chi bất như kỳ kỷ; sủy duệ chi bất khả trường bảo; kim ngọc mãn đường mạc chi năng thủ; phú quý kiêu, tự di kỳ cữu.

Công toại thân thối, thiên chi đạo.

Chuẩn thánh giả, nhu hành trảm tam thi, ký thác linh bảo việt cường, tam thi việt cường, tối chung tam thi hợp nhất, phương vi vô thượng chi chí tôn tôn thánh chi vị!", lúc này Nữ Oa đang cùng Nguyên Thủy luận đạo, từ sau lần đoạt bảo ở Bất Chu Sơn, hai người đã du ngoạn Hồng Hoang trăm năm, sau đó trở về Bất Chu Sơn, Nữ Oa liền giữ Nguyên Thủy lại, một là thỉnh giáo Nguyên Thủy phương pháp tu luyện, hai là thỉnh Nguyên Thủy chỉ điểm những chỗ còn mê

muội trong tu luyện, ba là không muốn Nguyên Thủy rời đi nhanh như vậy!

Mây trắng chó xanh, thời gian thoáng chốc đã qua, mấy trăm năm thời gian đối với những người tu luyện như Nguyên Thủy và Nữ Oa mà nói, cũng chỉ là một lần luận đạo mà thôi, hai người ngược lại đều không có cảm giác gì!

Ngược lại là Phục Hy, lại bất ngờ chỉ tu luyện ở bên ngoài động phủ, cũng không vào làm phiền Nguyên Thủy giảng đạo cho Nữ Oa, nhưng thỉnh thoảng khóe miệng lại nở một nụ cười, nụ cười đó chứa đầy ý vị sâu xa, phảng phất như Phục Hy đã nhìn thấu tất cả!

"Ông!", hư không rung động, linh khí tứ tán, một luồng thế vô cùng huyền ảo từ trên không trung rơi xuống, một lúc sau, Thái Nhất đến Bất Chu Sơn, xuất hiện trước mặt Phục Hy!

Thấy Thái Nhất xuất hiện, Phục Hy trước tiên ngẩn người, sau đó vội vàng phản ứng lại, và lớn tiếng hô: "Phục Hy bái kiến Đông Hoàng Thái Nhất, không biết Đông Hoàng lần này đến đây có việc gì?" Giọng của Phục Hy rất lớn, thậm chí mơ hồ còn truyền ra ngoài trăm dặm, tự nhiên trong động phủ Nguyên Thủy và Nữ Oa cũng nghe thấy lời của Phục Hy!

Trong động phủ, trên mặt Nữ Oa lóe lên một tia hoảng loạn, dù sao giữa Nguyên Thủy và Thái Nhất có đại thù oán, nếu để hai người gặp mặt, e rằng tất định sẽ gây ra một trận đại chiến kinh thiên động địa, nhưng lúc này Thái Nhất đã đến, chẳng lẽ không cho Thái Nhất vào?

Khẽ mỉm cười, Nguyên Thủy biết trong lòng Nữ Oa đang nghĩ gì, tức thì mở miệng nói: "Nữ Oa đạo hữu không cần hoảng trương, nếu đạo hữu sợ bản tọa và Thái Nhất gặp mặt, bản tọa liền rời đi trước là được rồi!" Dù sao thời gian cũng đã trôi qua lâu như vậy, Nguyên

Thủy cũng đến lúc phải trở về Tam Tiên Đảo xem thử rồi!

"Nguyên Thủy đạo hữu đừng hiểu lầm, chỉ là…", vốn Nữ Oa đã hoảng loạn, bây giờ nghe lời Nguyên Thủy nói, lòng hoảng loạn càng thêm dữ dội!

Nàng cho rằng Nguyên Thủy đã tức giận, cho nên nhất thời không biết nên giải thích với Nguyên Thủy như thế nào cho phải!

Một bên là Nguyên Thủy, một bên là Thái Nhất, nếu để Nữ Oa lựa chọn, Nữ Oa tự nhiên sẽ đứng về phía Nguyên Thủy, nhưng vì nàng và Phục Hy hiện tại đều đang nhậm chức trong Yêu tộc, phải đối mặt với Thái Nhất, cho nên Nữ Oa quả thật đã rơi vào tình thế khó xử!

Nguyên Thủy bản thân là Bàn Cổ chính tông, một trong Tam Thanh, càng là đại năng đỉnh cao của Hồng Hoang, so với Thái Nhất chỉ có hơn chứ không kém, bây giờ Nguyên Thủy có thể tự nguyện rời đi, không gây ra tranh đấu với Thái Nhất ở đây, như vậy chẳng phải chứng tỏ Nguyên Thủy rất coi trọng nàng sao?

Người ta nói phụ nữ một khi căng thẳng liền sẽ suy nghĩ lung tung, Nữ Oa bây giờ cũng chính là như vậy!

Nhưng nàng nói cũng đúng, Nguyên Thủy quả thật có vì nàng mà lựa chọn lùi bước, nếu không, nếu không sợ Nữ Oa khó xử, chỉ một Thái Nhất, Nguyên Thủy e rằng gặp một lần liền sẽ trấn áp một lần!

Cáo từ Nữ Oa, Nguyên Thủy xé rách không gian, nhanh chóng biến mất trong động phủ, còn việc lần này Nguyên Thủy rời đi, có trở về Tam Tiên Đảo hay không, thì có chút không chắc!

Bởi vì vừa rồi, trong đầu Nguyên Thủy đột nhiên lóe lên một ý nghĩ!

Đế Tuấn và Thái Nhất xuất thế ở Thái Dương Tinh, trên Thái Dương Tinh có một cây bảo thụ, cây này là một trong thập đại tiên

thiên linh căn Phù Tang Thụ, hỏa chi tinh hoa bên trong nó là dược liệu luyện khí tốt nhất, bây giờ Đế Tuấn đang bận rộn công vụ ở Yêu tộc, Thái Nhất lần này tìm Nữ Oa và Phục Hy chắc chắn cũng có việc quan trọng, hai người bây giờ căn bản không rảnh, chẳng phải Nguyên Thủy có thể nhân cơ hội này, lấy đi một nửa hỏa chi tinh hoa trong Phù Tang Thụ sao?

Trước đây Nguyên Thủy vì không có cơ hội, và động hướng của Đế Tuấn, Thái Nhất không rõ, không biết bọn họ có trở về Thái Dương Tinh hay không, nhưng bây giờ xem ra, cơ hội trời cho như vậy, Nguyên Thủy nếu không nắm bắt, thì có chút đáng tiếc!

Nói rồi, Nguyên Thủy cũng không trở về Tam Tiên Đảo nữa, quyết định đi Thái Dương Tinh trước, thu lấy một nửa hỏa chi tinh hoa rồi nói sau!

Bên này Nguyên Thủy đi thẳng đến Thái Dương Tinh, bên kia Nữ Oa!

"Phục Hy đạo hữu, bản hoàng đã đến đây nửa ngày rồi, ngươi cũng không mời bản hoàng vào uống chén nước sao?", Thái Nhất ánh mắt ngưng lại, ngữ khí cũng có chút không vui!

Y và Phục Hy ở cửa động phủ đã nói đông nói tây nửa ngày rồi, Phục Hy vẫn không mời y vào, rốt cuộc là có ý gì, chẳng lẽ xem thường Thái Nhất y?

"Đông Hoàng xin thứ lỗi, huynh trưởng và Đông Hoàng nói chuyện quá vui, nhất thời quên chiêu đãi Đông Hoàng, đó là lỗi của huynh trưởng, Nữ Oa ở đây xin tạ lỗi với Đông Hoàng, Đông Hoàng mau mau mời vào, Nữ Oa đã chuẩn bị trà ngon, chỉ chờ Đông Hoàng phẩm thường!", vào lúc Phục Hy có chút khó xử, giọng của Nữ Oa từ trong động phủ truyền ra, nghe thấy giọng nói đó, Phục Hy và Thái Nhất đều mặt mang nụ cười!

Phục Hy là vì Nữ Oa đã tìm ra cách tiếp đãi Thái Nhất, không cần phải tiếp tục kéo dài thời gian nữa, còn Thái Nhất, thì là vì sự đề cao trong lời nói của Nữ Oa, cho nên cao hứng!

Sau đó Phục Hy dẫn Thái Nhất vào động phủ, gặp mặt Nữ Oa!

Ba người gặp mặt, trước tiên phẩm thường một phen trà, trà này cũng không tầm thường, là lá trà của cây Bồ Đề, một ngụm xuống, lập tức khiến người ta tâm hồn sảng khoái, thần thanh khí sảng, coi như là thứ duy nhất mà Nữ Oa và Phục Hy có thể lấy ra để tiếp đãi!

Còn khi luận đạo với Nguyên Thủy, tất cả mọi thứ đều do Nguyên Thủy lấy ra, Hoàng Trung Lý, Tam Quang Giai Nhưỡng, Nhân Sâm Quả, Ngộ Đạo Trà, các loại linh quả giai nhưỡng Nữ Oa ngược lại đã phẩm thường qua hết!

Bây giờ lại uống lá trà nhà mình, Nữ Oa chỉ cảm thấy trong miệng đắng chát, nàng đã quen với sự ngọt ngào mềm mại của những linh quả giai nhưỡng đỉnh cấp kia, không còn thích loại vật thô ráp này nữa!

Nhưng Nữ Oa từ chỗ Nguyên Thủy đã phẩm thường không ít thứ tốt, nhưng Thái Nhất và Phục Hy lại chưa từng thử, đặc biệt là Thái Nhất, đối với lá trà của cây Bồ Đề, Thái Nhất ngược lại rất thích, thậm chí một ấm tiếp một ấm uống không ít.

Nhìn dáng vẻ của Thái Nhất, Nữ Oa âm thầm so sánh Thái Nhất và Nguyên Thủy, một phen so sánh, Nữ Oa kinh ngạc phát hiện, Nguyên Thủy bất luận là bối cảnh, tướng mạo, thực lực, khí chất, linh bảo, thậm chí là kiến thức, ngộ tính, phương diện tình cảm, toàn bộ đều vượt xa Thái Nhất, điều này khiến Nữ Oa âm thầm kinh ngạc, Thái Nhất so với Nguyên Thủy, sao lại một đồng không đáng giá như vậy chứ?

Đương nhiên, người so với người thì còn có thể sống, hàng so với

hàng thì phải giữ lại, tuy Thái Nhất chỗ nào cũng không bằng Nguyên Thủy, nhưng so với chúng sinh Hồng Hoang, e rằng Thái Nhất cũng là một trong những tồn tại đỉnh cao nhất!

Lại uống thêm mấy hũ trà, biết đã gần đến lúc nói chuyện chính, Thái Nhất đặt chén trà trong tay xuống, rồi mở lời: "Lần này bản hoàng đến đây, là có chuyện muốn nhờ Oa Hoàng!" "Nhờ ta?" Nghe lời Thái Nhất nói, Nữ Oa ngẩn ra, không biết Thái Nhất có chuyện gì cần nhờ mình!

Chuyện mà ngay cả Thái Nhất cũng không làm được, chẳng lẽ nàng có thể làm được sao?

"Đông Hoàng cứ nói thẳng, nếu có thể giúp, Nữ Oa rất sẵn lòng!" Mỉm cười thản nhiên, Nữ Oa đáp lời!

"Tốt, Oa Hoàng đã nói vậy, bản hoàng cũng không vòng vo nữa.

Gần đây huynh trưởng và bản hoàng có thương lượng, nếu muốn hoàn toàn khống chế Yêu tộc, biện pháp duy nhất là luyện chế Chiêu Yêu Phiên, dùng bảo vật này để khống chế chúng yêu.

Việc này đối với sự phát triển của Yêu tộc ta tuyệt đối có trợ giúp cực lớn.

Chương 88

Nhưng muốn luyện chế Chiêu Yêu Phiên, không thể không có Chiêu Yêu Hồ Lô trong tay Oa Hoàng, cho nên…" "Cho nên Đông Hoàng hy vọng Nữ Oa giúp luyện chế Chiêu Yêu Phiên?" Nữ Oa như có điều suy nghĩ gật đầu, nói tiếp!

"Đúng!" Thái Nhất không phủ nhận, gật đầu đáp ứng!

Bản thân Thái Nhất vốn không phải người thích vòng vo tam quốc.

Lần này nếu Nữ Oa đồng ý giúp, mọi chuyện đều vui vẻ.

Nếu Nữ Oa không đồng ý, Thái Nhất đành phải nổi giận một phen, ép Nữ Oa phải giúp luyện chế!

Đương nhiên, đối với tính cách của Thái Nhất, Nữ Oa cũng vô cùng thấu hiểu, cho nên nàng cũng không định từ chối.

Nhưng luyện chế Chiêu Yêu Phiên tuy dễ, song sau khi luyện chế thành công, liệu Đế Tuấn và Thái Nhất có dùng Chiêu Yêu Phiên để đối phó nàng và Phục Hy không?

Trong lòng vạn phần lo nghĩ, nhất thời Nữ Oa cũng không trực tiếp đáp ứng ngay!

Thái Nhất dường như cũng nhìn ra được nỗi lo trong lòng Nữ Oa, bèn nói tiếp: "Chỉ cần Oa Hoàng chịu giúp luyện chế Chiêu Yêu Phiên, bản hoàng xin thề với Thiên Đạo, tuyệt không dùng Chiêu Yêu Phiên để khống chế Oa Hoàng và Hy Hoàng.

Như vậy Oa Hoàng có hài lòng không?" "Đa tạ Đông Hoàng.

Việc này Nữ Oa nguyện ra tay luyện chế, nhưng về phần dược liệu…" "Ha ha ha, tốt, tốt, tốt, dược liệu bản hoàng đã chuẩn bị xong, chỉ chờ Oa Hoàng luyện chế Chiêu Yêu Phiên là được!" Thấy Nữ Oa

sảng khoái đáp ứng như vậy, Thái Nhất mừng rỡ, rồi lấy ra mấy loại tiên thiên dược liệu, giao cho Nữ Oa, nhờ nàng giúp luyện chế Chiêu Yêu Phiên!

Có dược liệu thì mọi chuyện đơn giản hơn nhiều.

Nữ Oa cũng không chần chừ, lập tức lấy ra Chiêu Yêu Hồ Lô, dưới sự trợ giúp của Thái Nhất bắt đầu luyện chế Chiêu Yêu Phiên!

Thái Dương Chân Hỏa của Thái Nhất có thể gia tăng tốc độ dung hợp của tiên thiên dược liệu, giúp Chiêu Yêu Phiên luyện chế thành công nhanh hơn.

Đối với việc này, Thái Nhất vô cùng vui vẻ giúp đỡ.

Nữ Oa luyện chế Chiêu Yêu Phiên, Thái Nhất giúp dung hóa dược liệu, Phục Hy khống chế dược liệu dung hợp.

Ba người hợp lực, chỉ dùng bảy bảy bốn mươi chín ngày đã thành công luyện chế được Chiêu Yêu Phiên có thể triệu hoán vạn yêu trong thiên hạ!

Đừng nhìn Chiêu Yêu Phiên hiện tại đẳng cấp chỉ là hạ phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, một khi dung nhập một tia thần hồn của vạn yêu vào trong đó, Chiêu Yêu Phiên sẽ lập tức trở thành đỉnh cấp linh bảo, e rằng so với cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thông thường cũng không hề thua kém!

Hư không chấn động, linh khí tụ tập.

Rất nhanh, Chiêu Yêu Phiên từ trong Chiêu Yêu Hồ Lô bay ra, đứng sừng sững trước mặt Thái Nhất!

Chỉ thấy Chiêu Yêu Phiên này cán phướn lớn như cột, cao hơn năm trượng, trên ánh sáng trắng hiện ra một lá cờ, ánh sáng chia năm màu, hào quang rực rỡ ngàn tia.

Cán cờ to như xà ngang cung điện, mặt cờ trải rộng, trên đó mông lung hỗn độn, tựa có hai luồng khí đen trắng.

Giữa hai luồng khí đen trắng lại có những văn tự nhỏ màu xanh biếc như nòng nọc bơi lượn.

Ở chính giữa, có hai chữ lớn được pháp lực khắc họa thành: Chiêu Yêu!

Thấy Chiêu Yêu Phiên luyện chế thành công nhanh như vậy, Thái Nhất thu lấy nó, lại khách sáo với Nữ Oa và Phục Hy vài câu rồi vội vàng rời đi, quay về báo tin mừng cho Đế Tuấn!

Nhìn bóng lưng Thái Nhất, Phục Hy không khỏi nói: "Muội muội, vật này một khi luyện thành, e rằng Yêu tộc tất sẽ nổi lên một trận gió tanh mưa máu, vì sao muội lại đồng ý lời thỉnh cầu của Thái Nhất, giúp hắn luyện chế?" "Ai, huynh trưởng có điều không biết.

Thái Nhất lần này đến đây, bề ngoài là cầu xin ta, nhưng thực tế lại mang theo sát tâm vô cùng.

Người này không giống Đế Tuấn, dù tâm cơ sâu, nhưng không thể che giấu hoàn toàn hỉ nộ ái ố.

Chính vì tiểu muội nhìn ra sát tâm của Thái Nhất, nên mới sảng khoái đáp ứng như vậy.

Dù sao ta đối với Yêu tộc cũng không có cống hiến gì, dù Thái Nhất thật sự ra tay với ta, trong Yêu tộc cũng sẽ không có ai nguyện ý giúp đỡ.

Cho nên, tiểu muội e rằng không đáp ứng cũng phải đáp ứng, nếu không hai người chúng ta…" Lời chưa nói hết, nhưng Phục Hy đã hiểu ý của Nữ Oa!

Đương nhiên, tuy lời nói của Nữ Oa có vẻ bi thảm, nhưng nàng lại không hề sợ hãi Thái Nhất, thậm chí cả Yêu tộc nàng cũng không

sợ!

Không biết vì sao, trong lòng Nữ Oa luôn có một sự bảo vệ nào đó.

Sự bảo vệ này là gì đến nàng cũng không biết, nhưng có một điều nàng vô cùng rõ ràng, một khi thật sự xảy ra chuyện, nhất định sẽ có người tương trợ!

Người đó là ai, e rằng chỉ có mình Nữ Oa biết rõ! ...

Yêu tộc, Yêu Hoàng Điện!

Không mất bao lâu, Thái Nhất đã trở về Yêu tộc, đồng thời tìm Đế Tuấn!

"Đại huynh, Chiêu Yêu Phiên đã luyện chế thành công, xem này!" Vui mừng gọi Chiêu Yêu Phiên ra, giao cho Đế Tuấn, Thái Nhất nói!

Cẩn thận nhìn Chiêu Yêu Phiên trước mặt, Đế Tuấn hài lòng gật đầu!

Quả thực, Chiêu Yêu Phiên mà Nữ Oa luyện chế có phẩm chất không tệ.

Ít nhất không có Nữ Oa, y và Thái Nhất tuyệt đối không luyện chế ra được.

Bây giờ có Chiêu Yêu Phiên, kế hoạch cũng có thể tiến hành thuận lợi!

Lập tức Đế Tuấn nói: "Hiền đệ, hiện tại thời gian của chúng ta gấp gáp, Đạo Tổ chỉ cho trăm năm.

Cho nên bây giờ phải tiếp tục thực hiện bước kế tiếp của kế hoạch.

Chuyện thành viên Yêu tộc đành nhờ vào đệ.

Để đệ bôn ba nhiều ngày, vi huynh cũng thấy áy náy, nhưng vì Yêu

tộc, vi huynh hy vọng đệ có thể cố gắng thêm một chút.

Đợi qua một thời gian nữa, khi Yêu tộc ta đến thời kỳ đỉnh thịnh, cũng có thể nghỉ ngơi thật tốt một thời gian.

Đệ thấy thế nào?" "Đại huynh yên tâm, vì Yêu tộc, vì hoàng đồ bá nghiệp của huynh đệ chúng ta, chút khổ cực này không là gì cả.

Chuyện thành viên Yêu tộc thì dễ giải quyết, Hỗn Độn Chung của hiền đệ có thể tùy ý trấn áp.

Nhưng Thập Đại Yêu Vương và Yêu Sư Côn Bằng thì…" Muốn để Thập Đại Yêu Vương và Yêu Sư Côn Bằng tự nguyện dâng ra một tia thần hồn, căn bản là không thể!

Dù sao một khi thần hồn bị giao ra, chẳng khác nào giao nửa cái mạng cho người khác.

Đừng nói Thập Đại Yêu Vương và Yêu Sư Côn Bằng, đổi lại là y cũng sẽ không nguyện ý.

Nhưng vì Yêu tộc, Thập Đại Yêu Vương và Yêu Sư Côn Bằng đều không thể ngoại lệ.

Cho nên, ý của Thái Nhất là để Đế Tuấn và y cùng ra tay, như vậy có thể tránh có con cá nào lọt lưới chạy thoát!

Phải biết rằng, Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn có thể dễ dàng che đậy thiên cơ.

Chỉ cần không để Thập Đại Yêu Vương và Yêu Sư Côn Bằng biết trước có người muốn tính kế, chuyện này đã thành công một nửa!

Đế Tuấn cũng hiểu ý của Thái Nhất, cho nên cũng không từ chối.

Chương 89

Sau đó, Đế Tuấn gác lại toàn bộ công việc trong tay, cùng Thái Nhất đi đến động phủ đạo trường của Thập Đại Yêu Vương! ...

"Hai vị Yêu Hoàng đến đây là vì muốn đòi một luồng thần hồn của chúng ta?

Nếu chúng ta không đưa, hai vị Yêu Hoàng lại định thế nào?" Nhìn thẳng vào Đế Tuấn và Thái Nhất, sau khi nghe lời Đế Tuấn nói, sắc mặt Bạch Trạch cũng không tốt!

Dù sao một khi giao ra thần hồn, vị trí của hắn cũng không còn do mình quyết định.

Cho nên, chỉ cần có một chút cơ hội, hắn cũng không muốn giao ra thần hồn!

Nhưng, nhìn bộ dạng của Đế Tuấn và Thái Nhất, e rằng hôm nay không giao ra thần hồn, muốn rời khỏi đây căn bản là không thể!

"Bản hoàng cũng không ép buộc các vị ái khanh, chỉ vì tương lai của Yêu tộc, mong các vị ái khanh có thể lý giải." "Nói bậy!

Giao ra thần hồn chẳng phải là giao ra tính mạng sao?

Đế Tuấn, Thái Nhất, đừng có khinh người quá đáng!" Phi Liêm gầm lên một tiếng, trong nháy mắt bùng nổ, toàn thân tỏa ra một luồng sát khí, phảng phất như chỉ cần một lời không hợp là sẽ khai chiến với Đế Tuấn và Thái Nhất!

"Ồ, Phi Liêm ái khanh chắc chắn không giao ra thần hồn?" Đế Tuấn mỉm cười, vô cùng thản nhiên hỏi!

"Không giao, lão tử thà chết không chịu khuất phục!" "Tốt, nếu đã như vậy, thì đi chết đi!" Lời Phi Liêm vừa dứt, Thái Nhất liền tế ra

Hỗn Độn Chung.

"Đang!" Tiếng chuông vang vọng, vũ trụ hoang hoang, thiên địa thất sắc, càn khôn rung chuyển.

Phi Liêm ở trước mặt Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, căn bản không có nửa phần cơ hội phản kháng, liền bị chấn thành trọng thương.

Tiếp đó Thái Nhất lại rung Hỗn Độn Chung trên đỉnh đầu, một tiếng chuông trầm đục khác truyền ra, Phi Liêm thân tử đạo tiêu, thậm chí ngay cả thần hồn cũng bị Hỗn Độn Chung hủy diệt sạch sẽ!

"Hít!" Hít một hơi khí lạnh, chín Yêu Vương còn lại nhìn Thái Nhất với ánh mắt đầy sợ hãi!

So với ngàn năm trước, thực lực của Thái Nhất hiện tại lại tăng lên mấy lần.

Bọn họ thậm chí còn không cảm giác được Hỗn Độn Chung phát ra công kích như thế nào thì Phi Liêm đã chết.

Biết rằng lúc này không thể tránh được, Bạch Trạch là người đầu tiên đứng ra, giao một luồng thần hồn cho Đế Tuấn!

"Phụt!" Thần hồn bị tổn thương, Bạch Trạch cũng theo đó bị thương không nhẹ.

May mà pháp lực của Bạch Trạch sâu dày, cũng không đến nỗi lập tức lâm vào hôn mê!

Tám Yêu Vương còn lại, sau khi thấy hành động của Bạch Trạch, cũng đều răm rắp làm theo, xé rách một luồng thần hồn, rồi giao cho Đế Tuấn!

Kẻ thức thời là trang tuấn kiệt, bọn họ cũng biết tính khí của Thái Nhất, nếu thật sự không chịu giao ra thần hồn, e rằng Phi Liêm chính

là kết cục của họ.

Cho nên bọn họ cũng không dám nói nhiều lời vô ích, chỉ có thể ngoan ngoãn giao ra thần hồn, tỏ ý sau này nguyện ý toàn tâm toàn ý nghe theo sự phân phó của Đế Tuấn và Thái Nhất!

Trong mắt lóe lên một tia sáng, Đế Tuấn lấy Chiêu Yêu Phiên ra, dung nhập thần hồn của chín Yêu Vương vào trong đó.

Cùng với việc thần hồn của chín Yêu Vương dung nhập, Chiêu Yêu Phiên lại lóe lên mấy đạo ánh sáng trắng, đẳng cấp và uy lực của nó đều tăng lên không ít.

Nhìn Chiêu Yêu Phiên trước mặt, Bạch Trạch thấp giọng lẩm bẩm: "Quả nhiên là Chiêu Yêu Phiên.

Xem ra, Yêu tộc e rằng đã hoàn toàn bị Đế Tuấn và Thái Nhất nắm trong lòng bàn tay." Ban đầu Đế Tuấn và Thái Nhất chỉ có danh hiệu Yêu Hoàng và Đông Hoàng trên danh nghĩa, chúng yêu cũng không thật lòng với hai người, chỉ vì bị thực lực của hai người ép buộc mới thần phục.

Nhưng bây giờ, có Chiêu Yêu Phiên, mọi chuyện sẽ trở nên khác!

Chỉ cần Đế Tuấn và Thái Nhất có thể thu thập thần hồn của vạn yêu, cuối cùng khống chế trong tay, có thể nói, Yêu tộc sẽ trong nháy mắt từ một đống cát rời rạc biến thành một khối đá cứng.

Khi đó, Yêu tộc một khi toàn lực phát triển, danh hiệu đệ nhất thế lực Hồng Hoang tất nhiên không thể thoát khỏi tay, thậm chí cả Long tộc, trước mặt Yêu tộc phát triển toàn lực, cũng chỉ là một chướng ngại có thể tùy tay diệt trừ mà thôi!

Phân phó chín Yêu Vương dưỡng thương cho tốt, và tìm một Yêu Vương khác thay thế vị trí của Phi Liêm, Đế Tuấn và Thái Nhất rời khỏi nơi này, mục tiêu thẳng tiến Yêu Sư Cung!

Lúc này Côn Bằng đang tu luyện trong Yêu Sư Cung, không nhận được bất kỳ tin tức nào nên tâm trạng không tệ.

Dù sao bây giờ ở Yêu tộc, danh tiếng có, linh bảo có, địa vị có, ngay cả thế lực của mình cũng sắp có, có gì mà không vui!

Đương nhiên, tất cả những gì Côn Bằng có được chỉ là tạm thời.

Đợi Đế Tuấn và Thái Nhất tìm đến, e rằng những thứ này đều phải trả về cho Yêu tộc!

"Cốc!

Cốc!

Cốc!" "Yêu Sư đại nhân, Yêu Hoàng và Đông Hoàng đang ở trong đại điện chờ ngài, xin ngài qua đó một chuyến!" Một thành viên Yêu tộc đứng ngoài phòng Côn Bằng, gõ cửa rồi nhẹ giọng nói!

"Đế Tuấn, Thái Nhất?

Không có chuyện gì lại đến Yêu Sư Cung của ta làm gì?" Trong lòng không khỏi cảnh giác, Côn Bằng vội vàng bấm ngón tay tính toán, nhưng lại không tính ra được gì.

Biết rằng có thể không có nguy hiểm, Côn Bằng chỉnh lại y phục, ra khỏi phòng đi gặp Đế Tuấn và Thái Nhất!

Vừa mới tiến vào đại điện Yêu Sư Cung, chưa đợi Côn Bằng mở lời, một cái chuông huyền cổ cao chừng ba tấc đã nhanh chóng bay về phía y!

Khi bay đến đỉnh đầu Côn Bằng, cái chuông huyền cổ khẽ rung lên, định trụ Côn Bằng, khiến y không thể sử dụng bất kỳ thần thông nào, thậm chí cả pháp lực!

Hỗn Độn Chung huyền diệu vô hạn, tạo hóa vô cùng, có thể dễ dàng cấm cố thời gian, trấn áp không gian.

Lúc này Côn Bằng chính là bị Hỗn Độn Chung trấn áp không gian nơi y đang đứng, chính vì thế mới không thể động đậy mảy may, cũng không thể điều động bất kỳ pháp lực nào!

"Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi có ý gì?" Trên khuôn mặt âm hiểm của Côn Bằng đầy vẻ lạnh lẽo.

Đối với sự xuất hiện đột ngột của Hỗn Độn Chung, y căn bản không biết chuyện gì xảy ra.

Tự hỏi mình không làm gì có lỗi với Yêu tộc, cho nên không rõ vì sao Thái Nhất lại dùng Hỗn Độn Chung đánh lén mình.

"Chẳng lẽ chuyện ngấm ngầm lôi kéo người của Yêu tộc đã bị Thái Nhất biết?" Trong lòng Côn Bằng lóe lên một ý nghĩ, nhưng rốt cuộc là vì sao thì phải hỏi Thái Nhất mới biết.

Côn Bằng cũng không phải kẻ ngốc, không thể tự nhiên khai ra hết những gì mình đã làm!

"Không có gì, Yêu Sư đừng hoảng.

Lần này bản hoàng và huynh trưởng đến đây, là để xin Yêu Sư một luồng thần hồn.

Nếu Yêu Sư chịu giao ra thần hồn, ngài vẫn là Yêu Sư của Yêu tộc ta.

Nếu Yêu Sư không chịu, từ nay về sau, Yêu tộc không còn Yêu Sư nữa, chỉ có kẻ phản bội Côn Bằng.

Mong Yêu Sư hiểu rõ mọi chuyện, đừng đưa ra quyết định sai lầm!" Một vết nứt không gian xuất hiện, rất nhanh Đế Tuấn và Thái Nhất đã xuất hiện trước mặt Côn Bằng.

Đồng thời, trong tay Đế Tuấn cầm một tấm đồ và một cái mai rùa, phảng phất như vừa mới thu hồi linh bảo!

Thấy cảnh này, Côn Bằng mới hiểu, vì sao lúc nãy thôi diễn thiên cơ lại không tính ra được nguy hiểm sắp đến.

Chương 90

Nguyên lai là Đế Tuấn đã ra tay che đậy thiên cơ.

Trong lòng thầm than một tiếng, Côn Bằng biết, lần này e rằng tại kiếp khó thoát!

Chưa nói đến việc bị Hỗn Độn Chung định trụ, dù không bị định trụ, muốn thoát khỏi Yêu Sư Cung dưới sự liên thủ của Đế Tuấn và Thái Nhất, khả năng cũng vô cùng nhỏ.

Bất đắc dĩ, Côn Bằng đành phải đồng ý yêu cầu của Thái Nhất, nguyện ý cống hiến ra một luồng thần hồn! ...

"Phụt!" Phun ra một ngụm máu tươi, Côn Bằng sắc mặt tái nhợt giao thần hồn cho Đế Tuấn, trong ánh mắt âm hiểm tràn đầy hận ý.

Lúc này, nếu Côn Bằng có thể dùng ánh mắt giết người, e rằng Đế Tuấn và Thái Nhất đã bị giết chết hàng trăm lần!

Liếc nhìn Côn Bằng một cái, dù đã cảm nhận được hận ý của y, nhưng Đế Tuấn lại làm như không thấy, phảng phất như không hề cảm giác được.

Đây cũng là chỗ thông minh của Đế Tuấn!

Côn Bằng ở thời điểm hiện tại mà nói, có giá trị lợi dụng rất lớn.

Bất luận là kiến giải của Côn Bằng về tương lai của Yêu tộc hay bản thân chiến lực của y, đối với Đế Tuấn và Thái Nhất đều có thể mang lại trợ giúp lớn.

Chính vì thế, dù biết rõ trong lòng Côn Bằng nghĩ gì, Đế Tuấn cũng nguyện ý tiếp tục giữ lại Côn Bằng!

Nhưng, nếu một khi Yêu tộc chính thức phát triển, Côn Bằng vẫn

có thái độ như vậy, Đế Tuấn cũng không dám bảo đảm lúc đó có giữ lại Côn Bằng hay không!

Dù sao lúc đó giá trị lợi dụng của Côn Bằng sẽ giảm đi, giữ một nhân tố không xác định bên cạnh, dù là đại năng như Đế Tuấn và Thái Nhất cũng phải vô cùng cẩn thận!

Thành công dung nhập thần hồn của chín Yêu Vương cùng Côn Bằng vào trong Chiêu Yêu Phiên, Đế Tuấn và Thái Nhất hài lòng rời khỏi Yêu Sư Cung!

Chuyện sau đó thì đơn giản hơn nhiều.

Đế Tuấn và Thái Nhất chỉ cần để chín Yêu Vương và Côn Bằng dưỡng thương tốt, liền có thể phái đi giúp thu lấy thần hồn của các thành viên Yêu tộc.

Như vậy bọn họ có thể tiếp tục xử lý công việc trong tay, cũng có thể nghỉ ngơi một thời gian.

Đặc biệt là Thái Nhất, thời gian qua một mực bận rộn vì chuyện Yêu tộc, không ngừng bôn ba, cũng đã mệt mỏi dị thường.

Để cho Thái Nhất nghỉ ngơi thật tốt, Đế Tuấn trực tiếp giao lại toàn bộ công việc của Thái Nhất cho các cao tầng khác của Yêu tộc xử lý!

Không nói đến chuyện Đế Tuấn và Thái Nhất nghỉ ngơi thế nào, quay lại với Nguyên Thủy trên Thái Dương Tinh!

Thái Dương Tinh, lập tức cảm giác nóng rực vô biên từ cây Phù Tang truyền đến.

Nếu không phải nhục thân của Nguyên Thủy vô cùng cường hoành, e rằng thật sự có khả năng sẽ bị thiêu cháy.

Phù Tang Thụ là một trong những đại linh căn Tiên Thiên, hỏa chi

tinh hoa bên trong nó sung túc vô cùng, dù là hỏa hệ linh bảo thông thường cũng không thể so sánh.

Nếu có thể lấy đi một nửa hỏa chi tinh hoa bên trong Phù Tang Thụ, Nguyên Thủy có thể khẳng định, tất nhiên có thể dùng nó để tu luyện thành hỏa hệ pháp tắc, hoặc dung hợp nó với các dược liệu khác, luyện chế ra một kiện đỉnh cấp hỏa hệ linh bảo!

Nói là làm, Nguyên Thủy gọi ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ che chở toàn thân, rồi bước về phía Phù Tang Thụ!

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ là một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ, một khi tế ra, vạn đóa kim liên nở rộ, không vật nào có thể phá, chư tà lui tránh, vạn pháp bất xâm.

Tuy Phù Tang Thụ đủ nóng rực, nhưng lại không thể phá vỡ phòng ngự của Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ!

Hỏa diễm nóng rực vừa phun ra, liền bị kim liên cản lại.

Cũng vì có Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, Nguyên Thủy mới có thể thuận lợi đi đến trước Phù Tang Thụ!

Theo tư liệu ghi chép: Phù Tang Thụ mọc trên Thái Dương Tinh, thân cây của nó vươn cao vút, vì nó ở nơi mặt trời mọc.

Cây mọc thành rừng, lá như lá dâu.

Lại có quả như quả dâu tằm, cây cao hai ngàn trượng, chu vi hai ngàn vòng.

Hai cây chung gốc, mọc thành cặp, dựa vào nhau, nên có tên là Phù Tang.

Phù Tang Thụ xem ra danh tiếng không nổi bật, chỉ là nơi đặt chân của Thập Kim Ô đời sau, nhưng tình hình thực tế lại không phải vậy.

Phù Tang Thụ và Nguyệt Quế Thụ một dương một âm, nếu lấy

riêng ra đều không có tác dụng quá lớn, nhưng một khi hợp nhất, âm dương tương hợp, tác dụng phát huy ra tuyệt đối vượt xa tưởng tượng!

Nguyên Thủy cũng chính vì nhìn thấu điểm này, mới nhân lúc Đế Tuấn và Thái Nhất bận rộn mà để ý đến Phù Tang Thụ.

Hai ngón tay chập lại, Nguyên Thủy chém một nhát vào Phù Tang Thụ, nhưng đáng tiếc, Phù Tang Thụ chỉ lóe lên một đạo hồng quang, sau đó không còn bất kỳ phản ứng nào!

Khẽ nhíu mày, đối với độ cứng rắn của Phù Tang Thụ, Nguyên Thủy cũng có chút kinh ngạc.

Nhưng không lâu sau, chân mày Nguyên Thủy liền giãn ra, đồng thời một cây phan khổng lồ xuất hiện bên cạnh y.

Bàn Cổ Phiên chủ tể tam thiên đại đạo áo nghĩa đứng đầu là "Lực" chi áo nghĩa, được xưng là "khắc tinh của mọi pháp bảo phòng ngự", dùng để phá Phù Tang Thụ là thích hợp nhất.

Đồng thời Bàn Cổ Phiên tự có bốn đại áo nghĩa, phân biệt là: Khai Thiên Khí Nhận, chủ "phá" chi áo nghĩa.

Thi triển pháp này: xé rách hỗn độn, chia cắt thời không, khai tịch thế giới "Hồng Hoang" vô biên.

Tạo Hóa Huyền Quang, chủ "lập" chi áo nghĩa.

Thi triển pháp này: phân âm dương, lý ngũ hành, diễn sinh vô cùng "địa thủy hỏa phong".

Hồng Mông Vô Cực, chủ "cấm" chi áo nghĩa.

Thi triển pháp này: loạn hỗn nguyên, mông càn khôn, diễn hóa vô tận "thế giới hỗn độn".

Thiên Địa Đồng Thương, chủ "diệt" chi áo nghĩa.

Thi triển pháp này: phá thiên địa, tuyệt cổ kim, hủy diệt vô số "hoàn vũ thế giới".

Bốn đại áo nghĩa, Nguyên Thủy hiện tại chỉ có thể thi triển một cái Khai Thiên Khí Nhận, phá chi áo nghĩa.

Những cái còn lại, trừ phi Nguyên Thủy chịu tiêu hao bản nguyên chi lực, nếu không muốn thi triển căn bản không có nửa phần khả năng!

Nhưng may là Nguyên Thủy hiện tại có thể sử dụng Khai Thiên Khí Nhận, dùng áo nghĩa này phá Phù Tang Thụ, hẳn là không có vấn đề!

Trong lòng suy nghĩ một phen, rồi Nguyên Thủy dùng sức vẫy Bàn Cổ Phiên, trong nháy mắt hai đạo Khai Thiên Khí Nhận bay ra.

Khí nhận phá vỡ không gian, mang theo uy thế kinh khủng vô biên, thẳng tắp rơi xuống Phù Tang Thụ, phá ra hai vết nứt trên thân cây.

Thấy cảnh này, Nguyên Thủy mừng rỡ, lập tức dùng Ngọc Thanh thần thông, lấy đi một nửa hỏa chi tinh hoa vô cùng bên trong Phù Tang Thụ!

Về phần tại sao Nguyên Thủy không lấy đi toàn bộ hỏa chi tinh hoa, là vì sau này Phù Tang Thụ cần phải thúc đẩy một trận lượng kiếp ra đời.

Không có Phù Tang Thụ, lượng kiếp liền không thể tiếp tục.

Cho nên, Nguyên Thủy mới lưu lại một nửa hỏa chi tinh hoa.

Chương 91

Đợi sau khi lượng kiếp qua đi, Nguyên Thủy cũng không ngại thu nốt nửa hỏa chi tinh hoa còn lại!

Đồng thời, khi Nguyên Thủy thu đi một nửa hỏa chi tinh hoa, Đế Tuấn và Thái Nhất đang tu luyện đều giật mình tỉnh giấc.

Lập tức hai người bất chấp ánh mắt kinh ngạc của mọi người, nhanh chóng rời khỏi thiên đình, hướng về Thái Dương Tinh lao đi!

Trên Phù Tang Thụ có lưu lại một loại cấm chế nhất định, một khi Phù Tang Thụ bị người phá hoại, họ sẽ biết ngay lập tức.

Bây giờ cấm chế bị phá, chẳng phải chứng tỏ có người đang nhắm vào Phù Tang Thụ sao?

Dù Đế Tuấn và Thái Nhất không cần Phù Tang Thụ, nhưng dù sao đó cũng là vật của họ, sao có thể để người khác nhúng chàm.

Mang theo sự phẫn nộ trong lòng, Đế Tuấn và Thái Nhất cấp tốc tiến về Thái Dương Tinh!

Nhưng khi bọn họ rời khỏi Yêu tộc, Nguyên Thủy đã làm xong mọi việc và rời khỏi Thái Dương Tinh!

Đã thu được hỏa chi tinh hoa, ở lại đây cũng không cần thiết, Nguyên Thủy tự nhiên chọn rời đi ngay lập tức.

Y không muốn mang tiếng trộm cắp, cho nên chuồn là thượng sách!

Rời khỏi Thái Dương Tinh, Nguyên Thủy trở về Tam Tiên Đảo!

Hiện tại Tam Tiên Đảo đã khác xa so với lúc Nguyên Thủy rời đi.

Trên đảo có thêm nhiều linh vật hóa hình, vì được Nguyên Thủy

tận tâm bồi dưỡng, mỗi một người xuất thế đều có thực lực Kim Tiên.

Nhìn khắp Hồng Hoang, tuy không mạnh, nhưng tuyệt đối cũng không yếu!

"Sư tôn, ngài cuối cùng cũng đã trở về.

Long Hoàng đang ở Thuận Thiên Điện chờ ngài, hy vọng ngài bây giờ có thể qua đó một chuyến!" Trước mặt Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử đầu tiên là vui mừng, sau đó nói!

Kể từ ba trăm năm trước Ngạo Thiên đến Tam Tiên Đảo tìm Nguyên Thủy, liền một mực không rời đi.

Hiện tại Nguyên Thủy cuối cùng đã trở về, Quảng Thành Tử không khỏi thở phào nhẹ nhõm!

Dù sao mỗi lần Nguyên Thủy ra ngoài đều không có tin tức gì, ai biết được đã xảy ra chuyện gì, thật khiến người ta lo lắng!

Nghe lời Quảng Thành Tử nói, Nguyên Thủy gật đầu, rồi bước về phía Thuận Thiên Điện!

Vừa tiến vào Thuận Thiên Điện, một câu nói của Ngạo Thiên liền khiến nụ cười vui vẻ ban đầu của Nguyên Thủy đông cứng trên mặt.

"Ma tộc xuất hiện!" Một câu nói ngắn ngủi truyền ra, khiến cho không khí trong đại điện nháy mắt trở nên ngột ngạt! ...

Trên Thái Dương Tinh!

"Rốt cuộc là ai, dám động vào đồ của Yêu tộc ta, chẳng lẽ không muốn sống nữa?" Đế Tuấn và Thái Nhất đến Thái Dương Tinh, sau khi kiểm tra Phù Tang Thụ, đều vô cùng tức giận!

Nhưng rất nhanh, hai người lại thu lại vẻ phẫn nộ trên mặt, bởi vì bọn họ phát hiện ra một số manh mối!

Phù Tang Thụ là một trong mười đại linh căn Tiên Thiên, cứng rắn vô cùng, người bình thường căn bản không thể phá vỡ để lấy đi hỏa chi tinh hoa.

Cho nên, nhất định là một đại năng nào đó đã làm, về phần là đại năng nào, thì không thể xác định được!

Dù sao người này quá cảnh giác, ngoài vết thương trên Phù Tang Thụ được lưu lại, không còn bất kỳ manh mối nào khác!

"Hửm?

Khai Thiên Khí Nhận?" Phảng phất như cảm nhận được điều gì đó, Đế Tuấn khẽ kêu lên, rồi gọi Thái Nhất qua!

Người có thể phát ra Khai Thiên Khí Nhận, ngoài Đạo Tổ Hồng Quân ra, thật sự không có ai khác.

Ngay cả Tam Thanh, dù là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, cũng không có bản lĩnh đó!

Đương nhiên, chuyện lần trước Nguyên Thủy đấu với Hồng Mông và chiến thắng, Đế Tuấn và Thái Nhất không hề hay biết.

Nếu không, nếu biết Bàn Cổ Phiên bị Hồng Mông thua cho Nguyên Thủy, e rằng lại lộ ra vẻ mặt vô cùng đặc sắc!

"Huynh trưởng, chuyện này chẳng lẽ là Đạo Tổ làm?" Nhìn về phía Đế Tuấn bên cạnh, Thái Nhất thấp giọng nói!

"Suỵt!

Chuyện này để sau hãy bàn, trước tiên rời khỏi đây đã!" Đế Tuấn cảnh giác chỉ chỉ lên trời, rồi lại bố trí một kết giới, cùng Thái Nhất rời khỏi Thái Dương Tinh! ...

Tam Tiên Đảo, Thuận Thiên Điện!

"Ma tộc?

Ngươi đã chạm mặt bọn chúng?" Trong mắt lóe lên một tia ngưng trọng, Nguyên Thủy mở lời hỏi!

"Không có, nhưng ta đã bắt được một tia khí tức của Ma tộc.

Tuy ẩn giấu rất kỹ, nhưng lại bị ta phát hiện.

Nhưng thực lực hẳn là không mạnh, nếu không cũng sẽ không trốn đông trốn tây, sợ bị người khác phát hiện!" Ngạo Thiên thản nhiên đáp lời!

Gật đầu, Nguyên Thủy không phủ nhận!

Ma tộc kể từ khi La Hầu biến mất, liền suy sụp không gượng dậy nổi, thế lực Ma tộc còn sót lại cũng đều biến mất sạch sẽ, ngay cả Hồng Quân cũng không phát hiện được!

Hôm nay nếu không phải Ngạo Thiên nhắc đến Ma tộc, e rằng Nguyên Thủy cũng sắp quên mất.

Nhưng Ma tộc đã tái xuất Hồng Hoang, chẳng phải điều đó có nghĩa là La Hầu cũng sẽ quay trở lại sao?

Nếu thật sự như vậy, thế giới Hồng Hoang sẽ trở nên thú vị hơn nhiều, Nguyên Thủy cũng rất mong chờ!

Hồng Quân và La Hầu vốn là tử địch, La Hầu tự bạo cũng là vì Hồng Quân.

Mối thù sâu đậm như vậy, chắc chắn sau khi La Hầu quay trở lại, việc đầu tiên là tìm Hồng Quân báo thù!

Thời kỳ Đạo Ma chi tranh, ba đại bảo vật của La Hầu, Thí Thần Thương, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, Cửu Ma Tháp toàn bộ đều biến mất.

Nhiều năm qua đi, Nguyên Thủy chỉ có được Cửu Ma Tháp, Thí Thần Thương và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên lại không thấy

tung tích.

Nguyên Thủy cũng từng hoài nghi La Hầu chưa chết, vẫn còn sống, nhưng lại không thể khẳng định.

Về phần bây giờ, Nguyên Thủy tuy không dám khẳng định, nhưng ít nhất trong Ma tộc chắc chắn sẽ có một vị đại năng sánh ngang La Hầu xuất hiện, nếu không sao dám trở về Hồng Hoang?

Không có thực lực, chỉ có nước bị diệt sát.

Ma tộc cũng không phải kẻ ngốc, tự nhiên sẽ không đánh trận mà không có sự chắc chắn!

Chương 92

“Được rồi, chuyện này ta đã biết.

Ngươi về đi.

Ngoài ra, nhớ trông chừng thành viên Long tộc cho tốt, đừng để Ma tộc có cơ hội xen vào!” Nguyên Thủy không sợ Ma tộc, nhưng không có nghĩa là các chủng tộc khác cũng không sợ.

Vạn nhất Ma tộc lẻn vào Long tộc, rồi khiêu khích một phen, có khả năng sẽ làm Long tộc rối loạn.

Cho nên Nguyên Thủy cần phải nhắc nhở Ngạo Thiên một tiếng, để y chú ý nhiều hơn đến thành viên Long tộc!

“Được, ta biết rồi!” Ngạo Thiên đáp một tiếng, rồi hóa thành bản thể Cửu Trảo Tử Kim Thần Long, bay về phía Long Cung!

Thấy Ngạo Thiên rời đi, Nguyên Thủy gọi Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân đến!

Đầu tiên kiểm tra tu vi của hai người, rồi Nguyên Thủy ban cho không ít linh bảo!

Đương nhiên, những linh bảo này đẳng cấp không cao, đều là sơ cấp Tiên Thiên Linh Bảo.

Về phần cao cấp Tiên Thiên Linh Bảo, đều ở trong Tàng Bảo Các.

Nguyên Thủy từng nói, nếu có năng lực, có thể tùy ý lấy linh bảo trong Tàng Bảo Các.

Đương nhiên, lời tuy nói vậy, nhưng cả Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân đều không ai lấy được quá hai kiện đỉnh cấp linh bảo từ Tàng Bảo Các.

Không phải không lấy, mà là muốn có được linh bảo phải trải qua nhiều tầng khảo nghiệm, trong đó khảo nghiệm gian nan nhất là phải chịu đựng sự gột rửa của thiên địa pháp tắc chi lực.

Bọn họ nhiều nhất chỉ có thể chịu đựng được ba giây, tự nhiên không thể có được những linh bảo đó!

Nguyên Thủy làm vậy, một là để giúp họ nâng cao tu vi cảnh giới, hai là để nói cho họ biết linh bảo không dễ có được, cần phải trân trọng, ba là để mài giũa sự khống chế của họ đối với pháp tắc chi lực.

Sau này khi thật sự phải khống chế pháp tắc chi lực, cũng không đến nỗi quá xa lạ!

Ban thưởng xong linh bảo, Nguyên Thủy liền cho Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân lui ra.

Hỏa chi tinh hoa tuy đã được Nguyên Thủy thu lấy, nhưng cần phải luyện hóa một phen.

Nếu không hỏa chi tinh hoa luôn bạo động không ngừng, Nguyên Thủy lại phải hao phí pháp lực để trấn áp nó, thật phiền phức! ...

Trong lúc Nguyên Thủy bắt đầu luyện hóa hỏa chi tinh hoa, ở một nơi khác, Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi trở về Yêu tộc, bắt đầu thảo luận về việc tìm kiếm bí cảnh!

Về phần hỏa chi tinh hoa có khả năng bị Hồng Quân thu lấy, bọn họ cũng không còn bận tâm nữa.

Dù sao thực lực của Hồng Quân ở đó, dù Hồng Quân thừa nhận, bọn họ cũng có thể làm gì?

"Huynh trưởng, việc tìm kiếm bí cảnh ta đã phái Yêu Sư cùng Thập Đại Yêu Vương đi tìm, tin rằng không bao lâu nữa sẽ tìm được, huynh trưởng cứ yên tâm!" Nhìn bộ dạng chau mày ủ dột của Đế Tuấn, Thái Nhất mở lời khuyên nhủ!

Gật đầu, Đế Tuấn tỏ vẻ đã hiểu.

Nhưng không biết vì sao, trong lòng Đế Tuấn luôn có một cảm giác bất an, phảng phất như Yêu tộc sắp gặp chuyện lớn!

Ban đầu Đế Tuấn đối với loại bất an này, chỉ cho rằng là do Phù Tang Thụ xảy ra vấn đề, cho nên cũng không để ý.

Nhưng bây giờ chuyện Phù Tang Thụ đã qua, cảm giác bất an đó lại không biến mất, khiến Đế Tuấn không khỏi bắt đầu hoài nghi, chẳng lẽ Yêu tộc thật sự có chuyện lớn sắp xảy ra!

Cũng ngay lúc Đế Tuấn đang suy nghĩ, sự xuất hiện của Côn Bằng đã khẳng định suy nghĩ trong lòng y!

"Khải bẩm Yêu Hoàng, Đông Hoàng, người của Vu tộc ở Bất Chu Sơn đang tàn sát thành viên Yêu tộc ta.

Chuyện này đã gây ra náo loạn trong Yêu tộc, không biết phải giải quyết thế nào?" Với vẻ mặt cung kính tiến vào Yêu Hoàng Điện, hướng về Đế Tuấn và Thái Nhất cúi người hành lễ, Côn Bằng mở lời nói!

"Cái gì?

Một đám man di cũng dám khi dễ Yêu tộc ta, thật không biết sống chết.

Người đâu, triệu tập đại quân tiến công Vu tộc, bản hoàng nhất định phải cho đám man di đó biết sự lợi hại của Yêu tộc!" Nghe lời Côn Bằng nói, ngọn lửa giận trong lòng Thái Nhất nháy mắt bùng lên.

Thậm chí không cho Đế Tuấn cơ hội mở lời, Thái Nhất đã dẫn một đám binh sĩ Yêu tộc rời khỏi Yêu Hoàng Điện!

Nhìn bóng lưng Thái Nhất, Đế Tuấn có chút muốn nói lại thôi.

Nhưng sau một lúc suy nghĩ, Đế Tuấn lại phát hiện chuyện này

quả thực cần phải giải quyết, nếu không Yêu tộc nhất định sẽ tan rã lòng người, lúc đó sẽ rất tệ.

Cho nên Đế Tuấn cũng không gọi Thái Nhất trở về! ...

Thái Nhất đang trong cơn thịnh nộ, toàn thân tỏa ra một tầng sát khí vô biên.

Cũng không biết là vì trong lòng Thái Nhất quá phẫn nộ hay vì nguyên nhân gì khác, tóm lại, bây giờ Thái Nhất gần như ở trong trạng thái điên cuồng, phảng phất như chỉ có giết chóc mới có thể dập tắt ngọn lửa giận trong lòng!

Theo sát sau Thái Nhất, trong mắt Côn Bằng tràn đầy nghi hoặc.

Bình thường Thái Nhất tuy hiếu chiến, nhưng hôm nay lại quá khác thường, giống như bị mê hoặc tâm trí?

Nhưng vì bộ dạng của Thái Nhất quá đáng sợ, Côn Bằng cũng không dám nói nhiều.

Vạn nhất thật sự chọc giận Thái Nhất, cuối cùng người bị thương chỉ có thể là mình!

Đại quân Yêu tộc do Bạch Trạch triệu tập, không mất bao lâu đã tập hợp xong.

Lập tức Thái Nhất phất tay một cái, vô số thành viên Yêu tộc đồng loạt tiến đến Bất Chu Sơn!

Đám mây đen cuồn cuộn di chuyển nhanh chóng trên không trung.

Chưa đến nửa giờ, đại quân Yêu tộc đã đến trên bầu trời Bất Chu Sơn!

Từ trong đại quân Yêu tộc bước ra, Thái Nhất gầm lên một tiếng: "Vu tộc Thập Nhị Tổ Vu, cút ra đây cho bản hoàng!" Tiếng của Thái Nhất lớn đến mức nháy mắt truyền khắp Hồng Hoang đại địa.

Phàm là sinh linh ở gần Bất Chu Sơn nghe thấy tiếng của Thái Nhất, đều không khỏi phun ra một ngụm máu tươi, là vì không thể chịu được uy áp cảnh giới Chuẩn Thánh của y!

Vu tộc, bên trong Bàn Cổ Điện!

Cũng thật trùng hợp, lúc này Thập Nhị Tổ Vu đang đột phá Chuẩn Thánh.

Đến thời khắc mấu chốt của việc đột phá, một tiếng gầm của Thái Nhất truyền đến, không chỉ khiến Thập Nhị Tổ Vu tỉnh lại từ trong trạng thái đột phá, mà dường như còn bị phản phệ một chút.

Mở mắt ra, khí tức bạo ngược lượn lờ trong mắt Thập Nhị Tổ Vu.

Lúc này, sự phẫn nộ trong lòng họ có thể hóa thành thực chất.

Thật không dễ dàng mới sắp đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, lại vì Thái Nhất mà dẫn đến đột phá thất bại.

Mối thù lớn như vậy nếu không báo, Thập Nhị Tổ Vu sao có thể bỏ qua?

Chương 93

Mang theo ngọn lửa giận vô biên bước ra khỏi Bàn Cổ Điện, Thập Nhị Tổ Vu triệu tập đại quân Vu tộc đi nghênh chiến Thái Nhất!

Dù không biết vì sao Thái Nhất lại đột nhiên tuyên chiến với Vu tộc, nhưng bất kể thế nào, Thái Nhất đã khiến họ đột phá thất bại, đó là sự thật không thể chối cãi.

Cho nên, hôm nay Thái Nhất nhất định phải trả giá cho việc này.

"Vu!

Vu!

Vu!" Đại quân Vu tộc hiện thân, lập tức vô số thành viên Vu tộc hô lớn, ngưng tụ khí thế Vu tộc, chuẩn bị đối kháng đại quân Yêu tộc!

Có kẻ dám khiêu khích Vu tộc, tự nhiên những thành viên Vu tộc này cũng không thể dung thứ!

Mỗi một người Vu tộc đều là người hiếu chiến không sợ chết.

Đừng nhìn Yêu tộc số lượng đông đảo, nhưng Vu tộc lại không hề sợ hãi!

Nếu thật sự đánh nhau, với tính cách kiên cường không sợ chết của Vu tộc, cũng là năm ăn năm thua!

Nghe thấy tiếng hô của hai tộc Vu Yêu, các đại năng trên toàn Hồng Hoang đều đổ dồn ánh mắt về phía Bất Chu Sơn.

Côn Luân Sơn!

"Đại huynh, hiện tại đang là thời kỳ Yêu tộc phát triển tốc độ cao, vì sao lại đột nhiên khai chiến với Vu tộc?" Nhìn bộ dạng hùng hổ của Thái Nhất, Thông Thiên vô cùng không hiểu!

Theo lý mà nói, Yêu tộc lúc này không phải nên âm thầm phát triển, chờ đợi ngày sau quật khởi sao?

Dù sao Đông Vương Công cũng đã thu nạp không ít người của Yêu tộc.

Yêu tộc lúc này lựa chọn khai chiến với chủng tộc khác, một là sẽ làm chậm trễ sự phát triển của Yêu tộc, hai là sẽ cho Đông Vương Công cơ hội lợi dụng, ba là sẽ bộc lộ thực lực chân chính của Yêu tộc.

Nhìn thế nào, trận đại chiến này đối với Yêu tộc đều không có bất kỳ chỗ tốt nào.

Chính vì thế, Thông Thiên mới không hiểu như vậy!

"Chuyện này vi huynh cũng không rõ, chẳng lẽ Đế Tuấn và Thái Nhất đang mưu tính điều gì?" Lão Tử lắc đầu, cũng không nhìn thấu được suy nghĩ của Đế Tuấn và Thái Nhất!

Tam Tiên Đảo!

"Hửm?

Sao có thể, Hồng Quân vì sao lại nhúng tay vào chuyện Vu Yêu, chẳng lẽ hy vọng lượng kiếp đến nhanh hơn?" Thu lại hỏa chi tinh hoa, trong lòng Nguyên Thủy lóe lên một tia kinh ngạc!

Dù mỗi lần lượng kiếp sinh ra, đều sẽ khiến Thiên Đạo bổ sung thêm một chút, nhưng hành động này của Hồng Quân quả thực có chút quá đáng!

Dù sao Vu tộc cũng là hậu duệ của Bàn Cổ.

Hồng Quân tính kế Vu tộc như vậy, khó tránh khỏi sẽ không làm cho ý thức còn sót lại của Bàn Cổ tỉnh lại.

Nếu thật sự đến lúc đó, Hồng Quân hợp đạo thì tốt, nếu chưa hợp

đạo, e rằng Hồng Quân cũng khó mà sống sót!

Phải biết rằng ngay cả Thiên Đạo ở trước mặt Bàn Cổ cũng chỉ là cấp bậc tiểu bối.

Hồng Quân dám tính kế hậu duệ của Bàn Cổ, thật là to gan lớn mật!

Trong lòng âm thầm suy nghĩ, Nguyên Thủy không ngừng phỏng đoán ý đồ của Hồng Quân, muốn hiểu rõ rốt cuộc y muốn làm gì.

Ngũ Trang Quán!

"Ai, đại chiến lần này một khi bắt đầu, e rằng lại có vô số sinh linh bị liên lụy, thật đáng thương!" Lão hảo nhân Hồng Vân than thở một tiếng, đối với trận đại chiến sắp diễn ra tỏ ra kháng cự!

Bản thân Hồng Vân vốn không thích tranh đấu, nếu không y cũng sẽ không thờ ơ với việc nâng cao thực lực như vậy.

Nghe lời Hồng Vân nói, Trấn Nguyên Tử âm thầm lắc đầu.

Vị hảo hữu này của mình, tuy tấm lòng đủ tốt, nhưng lại không nhìn thấu được bản chất của Hồng Hoang!

Ở thời đại cá lớn nuốt cá bé này, muốn minh triết bảo thân căn bản là không thể.

Biện pháp duy nhất là trở nên cường đại, khiến không ai dám trêu chọc, giống như Tam Thanh vậy.

Nếu không, nếu không có thực lực tương xứng với tâm cảnh, cuối cùng e rằng thật sự nguy hiểm.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Trấn Nguyên Tử luôn thúc giục Hồng Vân chăm chỉ tu luyện.

Trấn Nguyên Tử cũng sợ có một ngày, người thân tử đạo tiêu đó lại là Hồng Vân, lúc đó, thật không biết phải làm sao cho phải!

Âm thầm lo lắng cho tương lai của Hồng Vân, điều duy nhất Trấn Nguyên Tử có thể làm là nỗ lực tu luyện.

Như vậy khi Hồng Vân gặp nguy hiểm, y cũng có thể bảo vệ tốt cho bạn mình.

Dù sao Trấn Nguyên Tử không có nhiều hảo hữu, Hồng Vân là một trong số đó, sao có thể không vì bạn mà xông pha khói lửa?

Nhưng Trấn Nguyên Tử cũng hiểu đơn giản, kiếp nạn chỉ có tự mình vượt qua mới là thượng sách.

Hoàn toàn dựa vào người khác, cuối cùng cũng chỉ có thể nhận lấy kết cục thân tử đạo tiêu.

Nếu không ý thức được điểm này, dù thực lực của Trấn Nguyên Tử có mạnh đến đâu cũng có ích gì?

Hồng Vân à Hồng Vân, cuối cùng có thể giúp được y bao nhiêu?

Tâm thái không thay đổi, nguy hiểm của Hồng Vân sẽ luôn tồn tại, cho đến khi thật sự tử vong, mới có thể triệt để lĩnh ngộ!

Tây Phương!

"Sư huynh, vì sao Yêu tộc lại đột nhiên gây khó dễ cho Vu tộc, chẳng lẽ Yêu tộc chuẩn bị mở rộng thế lực?" Dưới cây bồ đề, Chuẩn Đề nhìn về phía Tiếp Dẫn bên cạnh, thấp giọng hỏi!

Ngoài khả năng Yêu tộc mở rộng thế lực, Chuẩn Đề không nghĩ ra được đáp án nào khác.

"Sư đệ, những ngày này đệ có vẻ hơi quá quan tâm đến chuyện phương Đông rồi đấy!" Không trả lời câu hỏi của Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn nói đầy ẩn ý!

Quan tâm một chút đến chuyện phương Đông cố nhiên có thể, nhưng cũng không thể dồn toàn bộ tinh lực vào phương Đông.

Dù sao căn cơ của họ là ở Tây Phương, phải tìm cách kinh doanh tốt Tây Phương mới là chính sự.

Một mực quan tâm đến chuyện của người khác, cuối cùng chỉ có thể đánh mất chính mình.

Điều này khiến Tiếp Dẫn không tán thành hành vi của Chuẩn Đề trong những ngày gần đây!

Nghe lời Tiếp Dẫn nói, Chuẩn Đề như có điều suy nghĩ, rồi vội vàng áy náy nói: "Sư huynh, sư đệ quả thật đã hồ đồ rồi, sau này nhất định sẽ chú ý!" "Thiện!" Thấy Chuẩn Đề đã hiểu ý mình, Tiếp Dẫn gật đầu, trên khuôn mặt đau khổ cũng hiện ra một nụ cười! ...

"Thái Nhất tiểu nhi, hôm nay nếu không đưa ra một lời giải thích hoàn mỹ, thì đừng hòng rời đi!" Đế Giang dẫn theo mười một Tổ Vu còn lại bước lên phía trước, ánh mắt nhìn thẳng vào Thái Nhất, giọng điệu đầy vẻ lạnh lẽo.

Chương 94

“Ha ha ha, một đám man di mà cũng vọng tưởng giữ lại bản hoàng sao?

Các ngươi có xứng không?” Thái Nhất cười lớn hai tiếng, đối với lời nói của Đế Giang tỏ ra khinh thường!

Nếu Đế Giang đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, có lẽ Thái Nhất sẽ có chút kiêng dè.

Nhưng bây giờ Thập Nhị Tổ Vu chẳng qua chỉ là mười hai Đại La Kim Tiên, so với Thái Nhất còn kém cả một cảnh giới lớn.

Nếu thật sự đánh nhau, Thái Nhất chỉ cần phất tay là có thể trấn áp!

“Tốt, tốt, tốt, Thái Nhất tiểu nhi, ngươi đã tìm chết, cũng không thể trách người khác được.

Nhị lang Vu tộc đâu?” “Vu!

Vu!

Vu!” Đại quân Vu tộc tiến lên một bước, khí thế như hồng, trong một khoảnh khắc, lại mơ hồ áp đảo khí thế của Yêu tộc!

Khinh miệt nhìn chằm chằm đại quân Vu tộc, đối với bọn họ, Thái Nhất ngay cả ra tay cũng lười.

Lập tức Thái Nhất giơ tay phất một cái, vô số thành viên Yêu tộc như trời giáng đất sụp lao ra, phảng phất như sao băng va vào trái đất, mang theo uy thế kinh khủng, thẳng tắp lao vào giữa đại quân Vu tộc!

Trong nhất thời, cuộc tàn sát bắt đầu.

Số lượng thành viên Vu tộc tuy ít, nhưng lại thắng ở chỗ nhục

thân cường hãn.

Đặc biệt trong Vu tộc có mấy vị Đại Vu, càng là một người địch trăm vạn.

Dù thành viên Yêu tộc có đông đến đâu, ở trước mặt họ, cũng như gà đất chó sành.

Trong số các Đại Vu, chiến lực của Hình Thiên là kinh người nhất.

Kế Mông và Anh Chiêu trong Thập Đại Yêu Vương vốn định đánh lén Hình Thiên, nhưng chưa kịp phá vỡ nhục thân của hắn, đã bị hắn dùng Càn Thích chém thành trọng thương!

Thấy người của Vu tộc cường hãn như vậy, Thái Nhất cũng có chút kinh ngạc!

Nhưng rất nhanh, Thái Nhất tự mình ra tay.

Hỗn Độn Chung được y ném ra, lập tức vô số thành viên Vu tộc tử vong!

Hỗn Độn Chung ngưng tụ sát khí vô biên của thiên địa, hình thành một đám mây đen kinh khủng.

Từ trong mây đen không ngừng truyền ra từng đạo sóng âm.

Sóng âm rơi vào lãnh địa Vu tộc, liền gây ra những vụ nổ dữ dội.

Phàm là người Vu tộc, hiếm có ai có thể sống sót dưới sự tấn công của Hỗn Độn Chung!

"Tổ Vu Chân Thân!" Biết không thể để Thái Nhất tiếp tục tấn công, Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt hiện ra Tổ Vu Chân Thân, thân hình trong nháy mắt tăng lên ngàn trượng.

Hỗn độn chi khí và bạo ngược chi khí kinh khủng bao quanh thân thể Thập Nhị Tổ Vu.

Tiếp đó, Thập Nhị Tổ Vu cùng nhau ra tay, phân biệt từ các góc độ khác nhau hướng về phía Thái Nhất trên không trung mà sát tới!

"Ông!" Trong Thập Nhị Tổ Vu, người có công kích mạnh nhất và nhanh nhất chính là Không Gian Tổ Vu Đế Giang và Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm.

Hai người liên thủ, không gian chi lực và thời gian chi lực phân biệt đánh về phía Thái Nhất, khi Thái Nhất chưa kịp phản ứng, đã đến trước mặt y!

"Bành!" Thái Nhất bị đánh bay ra ngoài, một ngụm máu tươi phun trên không trung.

Bay ngược mấy chục mét, Thái Nhất vội vàng thu hồi Hỗn Độn Chung, đặt trên đỉnh đầu, đảm bảo sẽ không bị tấn công gây thương tích nữa!

"Dám đánh lén bản hoàng, Đế Giang chịu chết đi!" Thái Nhất phẫn nộ quay đầu nhìn Đế Giang, cũng không để ý đến công kích của mười một Tổ Vu còn lại, Thái Nhất lao về phía Đế Giang.

Khi đến trước mặt Đế Giang, Thái Dương Chân Hỏa được ném ra, cảm giác kinh khủng từ trong cơ thể Đế Giang hiện lên.

Dù nhục thân của Đế Giang đủ cường hãn, nhưng ở trước mặt Thái Dương Chân Hỏa, có chút không đáng kể!

Nếu Đế Giang có thể đột phá Chuẩn Thánh, cũng có thể dùng không gian chi lực để tiêu trừ chân hỏa.

Nhưng bây giờ, Đế Giang không chết cũng bị thương nặng!

Gắng gượng sử dụng thần thông chi lực dập tắt Thái Dương Chân Hỏa, Đế Giang chui vào vết nứt không gian, biến mất trước mắt Thái Nhất.

Đồng thời, công kích của Chúc Cửu Âm, Cú Mang, Thiên Ngô... cũng rơi xuống, đánh về phía Thái Nhất!

Đừng nhìn Thái Nhất đã đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng khi liên tiếp chịu mười mấy đạo pháp tắc chi lực công kích, cũng khiến hổ khẩu tê dại, nội tạng đau đớn!

Thập Nhị Tổ Vu không phải là Đại La Kim Tiên thông thường, mà là bán bộ Chuẩn Thánh.

Nếu không phải lần này Thái Nhất vận khí tốt làm gián đoạn việc đột phá của Thập Nhị Tổ Vu, e rằng lần này Thái Nhất nguy hiểm rồi!

Dám kiêu ngạo với mười hai cường giả Chuẩn Thánh, dù Thái Nhất có phòng ngự chí bảo Hỗn Độn Chung hộ thể, kết quả cuối cùng cũng sẽ không tốt!

Dù không chết, nhưng lột một lớp da là chắc chắn!

"Một đám man di cũng dám phản kháng sự trừng phạt của bản hoàng, đi chết đi!" Lại một lần nữa ném ra Hỗn Độn Chung, Thái Nhất hiển nhiên rất tức giận vì bị thương.

Cũng ngay lúc Thái Nhất ném ra Hỗn Độn Chung, Đế Giang chớp thời cơ lao đến trước mặt Thái Nhất, một quyền hạ xuống, Thái Nhất lại một lần nữa bị đánh bay, sắc mặt cũng nhanh chóng trở nên tái nhợt vô cùng!

Không gian chi lực được Đế Giang vận dụng đến mức xuất thần nhập hóa, đặc biệt là về mặt ẩn nấp.

Một khi Đế Giang chui vào vết nứt không gian, dù là Nguyên Thủy muốn tìm Đế Giang cũng khó khăn.

Từ đó có thể thấy được trình độ lĩnh ngộ không gian chi lực của Đế Giang!

“Phụt!” Phía Vu tộc chưa kịp vui mừng bao lâu, Hỗn Độn Chung đã đánh bị thương Cộng Công và Chúc Dung.

Vì ở gần Hỗn Độn Chung nhất, không thể phòng ngự được thiên đạo huyền cơ của Hỗn Độn Chung, cuối cùng bị đánh bị thương cũng là điều khó tránh khỏi!

May mà phần lớn người thực lực vẫn còn đủ, có thể giải quyết được Thái Nhất!

“Đế Tuấn ở đây, các ngươi đám man di đừng có kiêu ngạo!” Chưa đợi Đế Giang và những người khác ra tay tấn công Thái Nhất, không biết từ lúc nào, Đế Tuấn lại dẫn theo hàng chục triệu thành viên Yêu tộc từ phương Đông rơi xuống, gia nhập vào chiến trường!

Số lượng thành viên Yêu tộc vốn đã đông, đủ để Vu tộc chịu đựng.

Bây giờ lại thêm chục triệu, e rằng Vu tộc thật sự hung nhiều cát ít!

Vì sự xuất hiện của Đế Tuấn, giảm bớt một phần lớn áp lực cho Thái Nhất, có thể khiến Thái Nhất đơn giản hồi phục thương thế, tránh cho thương thế trở nên tồi tệ hơn!

“Đế Tuấn tiểu nhi, ngươi cũng đến nộp mạng sao?” Đồng tử co rụt lại, Đế Giang tùy ý trào phúng!

Dù giọng điệu của Đế Giang nhẹ nhàng, nhưng trong lòng lại chùng xuống!

Chương 95

Một mình Thái Nhất đã cần huynh muội mười hai người liên thủ mới có thể hạ gục.

Bây giờ lại thêm một Đế Tuấn, phải làm sao đây!

Đế Giang không sợ Đế Tuấn và Thái Nhất, chỉ vì phía sau có vô số thành viên Vu tộc, cho nên phải giành được thắng lợi trong trận chiến này!

Nếu không, Vu tộc sẽ bị diệt!

Nghĩ đến hậu quả đáng sợ đó, chiến hỏa trong mắt Đế Giang bùng lên, đã chuẩn bị sẵn sàng sứ mệnh hy sinh vì Vu tộc bất cứ lúc nào!

Đối với thành viên Vu tộc mà nói, tử vong chính là trở về vòng tay của Bàn Cổ, đó là một loại tín ngưỡng, đáng để dùng sinh mệnh để bảo vệ.

Vì tôn nghiêm của Bàn Cổ, vì tương lai của Vu tộc, Đế Giang biết không thể lùi bước.

Mang theo niềm tin đó, Đế Giang chưa đợi Đế Tuấn trả lời, đã phát động đợt tấn công thứ hai!

Bất kể thế nào, trước tiên phải đánh lui đại quân Yêu tộc đã, nếu không cuối cùng người nguy hiểm chỉ có thể là bọn họ.

Không gian chi lực hóa thành từng đạo khí nhận, từ bốn phương tám hướng rơi xuống bên cạnh Đế Tuấn và Thái Nhất.

May mà Đế Tuấn có cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư hộ thể, trong thời gian ngắn sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng!

Đợi Đế Tuấn cho Thái Nhất uống thánh dược chữa thương, mới ngẩng đầu nhìn về phía Thập Nhị Tổ Vu, và nói bằng giọng điệu lạnh lẽo: "Thập Nhị Tổ Vu, các ngươi lấy đông hiếp yếu, làm hiền đệ ta bị thương, mối thù lớn này sao có thể không báo, nhận chiêu!" ...

Giữa thiên địa, một đạo khí tức màu hỗn độn dung nhập vào cơ thể Đế Tuấn, khiến cho đòn đánh của Đế Tuấn trong khoảnh khắc đó cũng trở nên dị thường sắc bén!

Những người khác không phát hiện ra sự đặc biệt của khí tức màu hỗn độn đó, chỉ có Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo, khi nhìn thấy khí tức đó, như có điều suy nghĩ gật đầu, phảng phất như đã hiểu ra điều gì đó!

Bất Chu Sơn, chiến trường Vu Yêu!

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư bị Đế Tuấn ném ra, lập tức Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận hiện ra trên không trung, thu lấy Thập Nhị Tổ Vu cùng một bộ phận Đại Vu của Vu tộc!

Trận pháp này là do Đế Tuấn ngộ được từ Hà Đồ Lạc Thư, sáng tạo ra dựa theo số của hậu thiên.

Toàn bộ trận pháp phỏng theo bố cục của núi sông, sông ngòi thời thượng cổ Hồng Hoang.

Bên trong sâm la vạn tượng, nếu Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận là nhật nguyệt tinh thần, thì Hà Đồ Lạc Thư chính là núi sông địa lý, bao hàm sông lớn hay suối lớn, đại dương, bầu trời, chim thú, cá côn trùng thời kỳ Hồng Hoang, diễn hóa sự biến đổi của thế giới Hồng Hoang thượng cổ.

Trong khoảnh khắc Thập Nhị Tổ Vu bị thu đi, sĩ khí của Yêu tộc tăng mạnh, rất nhanh đã áp chế được Vu tộc!

"Ha ha ha, Vu tộc sắp vong rồi!" Đế Tuấn và Thái Nhất đồng

thanh cười lớn, thể hiện sự vui mừng trong lòng hai người!

Vu tộc một khi có thể bị diệt, Yêu tộc ở Hồng Hoang nhất định sẽ danh tiếng lẫy lừng.

Phải biết rằng, ngoài Yêu tộc, Long tộc và thế lực của Đông Vương Công ra, thì Vu tộc là có danh tiếng lớn nhất.

Hiện tại Vu tộc bị Yêu tộc áp đảo, chúng sinh Hồng Hoang nhìn thấy, đều đối với Yêu tộc có cái nhìn khác đi không ít.

Một số tu sĩ vốn định đầu quân cho thế lực của Đông Vương Công, cũng đều thay đổi suy nghĩ, muốn đầu quân cho Yêu tộc!

Đương nhiên, đối với suy nghĩ của chúng sinh Hồng Hoang, Đế Tuấn và Thái Nhất không hề hay biết.

Điều họ biết là Vu tộc bị diệt, Yêu tộc nhất định sẽ danh tiếng lẫy lừng, chỗ tốt tự nhiên cũng sẽ không ít!

Bên trong Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, nơi lợi hại nhất của trận pháp này không phải là diễn hóa mọi thứ trong thế giới Hồng Hoang, mà là khi ở trong đó không biết thời gian trôi qua.

Ở trong đó có thể thấy núi tuyết biến thành đại dương, thương hải biến thành tang điền.

Huyễn tượng trên Hà Đồ, một đời sinh ra vạn đời, một sát na sinh diệt tiêu trưởng.

Tóm lại, cho người ta cảm giác như đã qua ức vạn năm, cũng như đã qua vô lượng lượng kiếp, thật sự kinh khủng vô cùng.

Thập Nhị Tổ Vu ở trong đại trận, muốn rời đi, nhưng lại không biết bắt đầu từ đâu, chỉ có thể không ngừng tìm kiếm lối ra, cố gắng thoát khỏi Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận!

Trong Tam Tiên Đảo, nhìn Yêu tộc tàn sát Vu tộc, tâm trạng của

Nguyên Thủy ngày càng nặng nề!

Cứ tiếp tục như vậy, Vu tộc thật sự sẽ diệt vong.

Hồng Quân chẳng lẽ điên rồi sao?

Không sợ ý chí còn sót lại của Bàn Cổ tỉnh lại?

Hay Hồng Quân thật sự đối phó không phải Vu tộc, mà là người khác?

Liên tiếp ba câu hỏi vây quanh trong lòng Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy cũng hy vọng Hồng Quân sẽ ra mặt ngăn cản trận đại chiến này, nhưng lại khiến y thất vọng.

Đợi lâu như vậy Hồng Quân cũng không xuất hiện, nếu cứ đợi tiếp, e rằng Vu tộc thật sự sẽ bị diệt sạch!

Cuối cùng, Nguyên Thủy xé rách không gian, nháy mắt biến mất không thấy, đồng thời không mất bao lâu đã đến trên bầu trời Bất Chu Sơn!

"Phá!" Nguyên Thủy khuất ngón tay chỉ một cái, một đạo pháp lực đánh ra, Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận bị Nguyên Thủy phá vỡ, Thập Nhị Tổ Vu bên trong cũng đều rơi ra ngoài!

"Thiên Tôn cứu Vu tộc ta!" Thấy Vu tộc sắp chết hết, tổn thất thảm trọng, Đế Giang cùng Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt cúi người, hướng về Nguyên Thủy cầu xin!

Than thở một tiếng, Nguyên Thủy đáp lời: "Thôi được, thôi được, Vu tộc không nên bị diệt.

Đế Tuấn, Thái Nhất, các ngươi dừng tay đi!" Lời vừa dứt, Nguyên Thủy ném ra Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, lập tức vô số kim liên hiện ra, bao bọc lấy các thành viên còn lại của Vu tộc, bảo vệ họ không bị Yêu tộc làm hại!

“Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngài thật sự muốn bảo vệ Vu tộc?” Trong mắt lóe lên một tia sát khí, Đế Tuấn tiến lên, nhìn thẳng vào Nguyên Thủy hỏi!

“Không sai, có ý kiến?” Khinh miệt nhìn về phía Đế Tuấn, Nguyên Thủy nhàn nhạt nói!

“Bản hoàng…” “Ông!” Chính lúc Đế Tuấn muốn nói gì đó, chỉ thấy từ phía đông Hồng Hoang, trên núi Côn Luân xa xôi đột nhiên bắn ra hai đạo bạch quang!

Hai đạo bạch quang đó người khác không nhận ra, nhưng Đế Tuấn lại vô cùng quen thuộc, chính là thần thông pháp thuật của Lão Tử và Thông Thiên!

Y nhìn ra Lão Tử và Thông Thiên đang cảnh cáo.

Tam Thanh là một thể, một khi khai chiến với Nguyên Thủy, họ cũng sẽ tham gia chiến đấu.

Khi đó, Yêu tộc không chỉ phải đối mặt với Tam Thanh ba vị đại năng Chuẩn Thánh đỉnh cấp, mà còn phải đối mặt với sự tấn công của Thập Nhị Tổ Vu, cùng với nguy hiểm tiềm tàng từ việc Đông Vương Công ngấm ngầm ra tay.

Cho nên, trong khoảnh khắc này, Đế Tuấn không khỏi do dự!

Vì diệt Vu tộc mà khai chiến với Tam Thanh, có đáng không?

Hiện tại Yêu tộc đang bước vào thời kỳ phát triển tốc độ cao, chỉ cần có thêm vạn năm, Yêu tộc sẽ quật khởi.

Khi đó đi tìm Tam Thanh gây phiền phức cũng không muộn, không đáng vì một phút nóng giận mà tranh giành.

Trong lòng suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng Đế Tuấn không hạ lệnh tấn công Nguyên Thủy!

Nhìn sự thay đổi sắc mặt của Đế Tuấn, Nguyên Thủy biết rõ, y đã từ bỏ ý định diệt Vu tộc.

Chương 96

Như vậy, lần này Nguyên Thủy cũng đã hoàn thành việc cứu viện!

Không nhìn Đế Tuấn nữa, Nguyên Thủy đưa các thành viên Vu tộc trở về lãnh địa, đồng thời đánh vào cơ thể Thập Nhị Tổ Vu mỗi người một đạo pháp lực, giúp họ hồi phục thương thế.

Sau khi làm xong mọi việc, Nguyên Thủy cũng chuẩn bị rời đi.

Nhưng sự đời trái với ý muốn, trời có gió mây bất trắc.

Đế Tuấn đồng ý tha cho Vu tộc, nhưng Thái Nhất lại không đồng ý!

Chỉ thấy Thái Nhất đột nhiên bùng nổ, Hỗn Độn Chung trong tay phóng đại gấp bội, thẳng tắp đập về phía Nguyên Thủy!

"Thái Nhất tiểu nhi sao dám đánh lén!" "Tìm chết!" "To gan!" "Phóng tứ!" "Thái Nhất tiểu nhi dừng tay!" Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt gầm lên, rồi hiện ra Tổ Vu Chân Thân, cố gắng giúp Nguyên Thủy chặn lại đòn đánh lén này của Thái Nhất.

Nhưng vì tốc độ của Thái Nhất quá nhanh, dù họ đã hiện ra Tổ Vu Chân Thân cũng khó mà chống đỡ.

"Đang!" Hỗn Độn Chung phát ra một tiếng chuông dài, phá vỡ không gian, không gian lập tức lộ ra bóng tối vô tận.

Địa thủy hỏa phong bạo ngược không ngừng tuôn ra, khiến mọi thứ xung quanh đều bị vết nứt không gian nuốt chửng.

Đồng thời Hỗn Độn Chung chui vào vết nứt không gian, biến mất không thấy, khi xuất hiện lần nữa đã ở trên đỉnh đầu Nguyên Thủy!

"Trò mèo!" Khóe miệng Nguyên Thủy nhếch lên một nụ cười

lạnh.

Đối với việc Thái Nhất đột nhiên đánh lén, Nguyên Thủy đã sớm biết rõ!

Nắm giữ thiên địa pháp tắc, Nguyên Thủy đối với sự biến hóa linh khí giữa thiên địa là rõ ràng nhất.

Thái Nhất vừa ra tay, pháp tắc chi lực của Nguyên Thủy đã có thể đánh giết y.

Nhưng vì Nguyên Thủy muốn chơi đùa với Thái Nhất một chút, nên không lựa chọn sử dụng thiên địa pháp tắc chi lực!

Nếu Hỗn Độn Chung thích xuyên qua không gian như vậy, Nguyên Thủy liền để cho nó xuyên qua cho đủ!

Ba tầng không gian pháp tắc chi lực được sử dụng, đừng nói là một cái Hỗn Độn Chung, dù Hồng Quân đến đây cũng phải cẩn thận vạn phần.

Lập tức Hỗn Độn Chung liền biến mất không thấy, đã bị Nguyên Thủy lưu đày đến Hỗn Độn!

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, Hỗn Độn Chung của ta đâu!" Hỗn Độn Chung biến mất, Thái Nhất kinh hãi, tưởng rằng Hỗn Độn Chung lại bị Nguyên Thủy thu đi, cho nên vội vàng quát lên, cố gắng để Nguyên Thủy trả lại Hỗn Độn Chung!

Nhưng Thái Nhất đã nghĩ nhiều rồi, Nguyên Thủy không hề lấy Hỗn Độn Chung, lấy gì mà trả?

Dám đánh lén y, thì phải trả giá cho việc đó!

"Hỗn Độn Chung?

Bản tọa chưa từng lấy nó!" Nguyên Thủy lắc đầu, bình thản đáp lời.

“Có thể là...

Không hay rồi!” Dường như cảm ứng được vị trí của Hỗn Độn Chung, sắc mặt Thái Nhất đại biến, tức thì xé rách không gian, chui vào trong vết nứt không gian, lao về phía vị trí của Hỗn Độn Chung.

Nhân lúc Hỗn Độn Chung còn chưa thất lạc, Thái Nhất phải nhanh chóng nắm lại quyền kiểm soát, nếu không, đợi đến khi không thể cảm ứng được vị trí của nó nữa thì gay go!

Lúc Thái Nhất rời đi, giữa hư không vang lên một giọng ngâm thơ: Hỗn Độn sơ khai ta tiên sinh, Ngọc Kinh sơn hạ hóa ngô hình, Ngã thể bản đồng thiên địa lão, Thường hữu thường vô tự nhiên hành!

Tiếng thơ tan biến, một đạo nhân mặc áo bào xám xuất hiện trên bầu trời Bất Chu Sơn.

Vừa thấy người này xuất hiện, đồng tử Nguyên Thủy co rụt lại, rồi cất bước đi về phía đạo nhân áo bào xám.

“Gặp qua Hồng Mông đạo hữu!” Không sai, người này chính là một trong tam thi của Hồng Quân, thiện thi Hồng Mông.

Kể từ lần trước chia tay, Nguyên Thủy và Hồng Mông đã mấy nghìn năm không gặp, hôm nay gặp lại, không ngờ lại là vì Yêu tộc.

“Gặp qua Nguyên Thủy đạo hữu, đạo hữu vô cớ nhúng tay vào chuyện Vu Yêu, có phần không thỏa đáng rồi!” Hồng Mông nhìn thẳng vào Nguyên Thủy, trong lời nói có chút hàn ý.

Thật ra, cuộc tranh đấu lần này giữa hai tộc Vu Yêu là do Hồng Quân ngấm ngầm sắp đặt.

Nguyên Thủy đột nhiên can thiệp, đã phá vỡ kế hoạch của Hồng Quân, khiến y nổi giận.

Nhưng vì sắp đến lúc hợp đạo, Hồng Quân không thể rời khỏi Tử

Tiêu Cung, chỉ đành phái tam thi đến đây một lần nữa.

"Vu tộc không đáng bị diệt tuyệt, chuyện này đạo hữu không biết sao?" Nguyên Thủy đáp lại, ném cho Hồng Mông một ánh mắt đầy ẩn ý.

Nếu thật sự dám diệt Vu tộc, ý thức của Bàn Cổ chắc chắn sẽ thức tỉnh, Nguyên Thủy không tin Hồng Quân có thể chịu được lửa giận của Bàn Cổ.

Đương nhiên, nếu Thiên Đạo chịu ra tay giúp đỡ thì mọi chuyện sẽ khác hẳn.

Dù sao Bàn Cổ đã thân tử nhiều năm, cho dù ý thức có thể thức tỉnh, thực lực cũng không còn được một phần mười, không thể gây tổn hại lớn cho Thiên Đạo.

Cho nên, nếu Hồng Quân dựa vào sự giúp đỡ của Thiên Đạo, mọi chuyện đều có thể thông suốt.

"Chuyện này không cần Nguyên Thủy đạo hữu quan tâm, bây giờ đạo hữu cứ nỗ lực nâng cao thực lực trước đã!" Nói xong, Hồng Mông từ không trung hạ xuống, đứng trước mặt hai tộc Vu Yêu, uy nghiêm nói: "Hiện đang trong thời gian giảng đạo, hai tộc Vu Yêu không được phép tiếp tục tranh đấu, nếu có kẻ vi phạm, tất sẽ nghiêm trị!" "Cẩn tuân pháp chỉ của Đạo Tổ!" Hai tộc Vu Yêu nghe lời Hồng Mông, vội vàng đáp lại, tỏ ý nguyện ý tuân thủ.

Khẽ gật đầu, Hồng Mông không nói thêm gì nữa, xoay người rời đi.

Về phần Nguyên Thủy, sau khi Hồng Mông biến mất, hắn cũng chuẩn bị trở về Tam Tiên Đảo, nhưng chưa kịp rời đi, Hậu Thổ đã đến bên cạnh hắn.

Nhìn dáng vẻ của Hậu Thổ, Nguyên Thủy biết rõ chắc chắn là Đế

Giang có chuyện muốn tìm mình thương lượng.

Sau đó không đợi Hậu Thổ nói gì, Nguyên Thủy liền mở lời: "Hậu Thổ đạo hữu cứ trở về, ba ngày sau bản tọa sẽ đích thân đến Vu tộc!" Dứt lời, Nguyên Thủy sử dụng không gian pháp tắc, lặng lẽ biến mất tại chỗ.

Cuộc chiến lần này tuy đã kết thúc, nhưng danh tiếng của Yêu tộc đã vang dội.

Từ giờ khắc này, Yêu tộc chính thức trở thành thế lực lớn nhất Hồng Hoang, phàm là tu sĩ muốn gia nhập thế lực lớn đều quay sang đầu quân cho Yêu tộc.

Biết được chuyện này, Đế Tuấn mừng rỡ, lại phái vô số thành viên Yêu tộc đi tìm kiếm bí cảnh, bắt đầu chuẩn bị cho việc Yêu tộc tuyên cáo Thiên Đạo, đại thiên hình phạt!. .....

Ba ngày sau, tại Bàn Cổ Điện của Vu tộc.

"Bái kiến Thiên Tôn, chúng ta cảm tạ ơn cứu mạng của Thiên Tôn!" Mười hai Tổ Vu đồng thanh nói, cúi mình hành lễ với Nguyên Thủy.

Phất tay nâng mười hai Tổ Vu dậy, Nguyên Thủy bình thản nói: "Vu tộc không đáng bị diệt tuyệt, cho dù không có bản tọa ra tay, cũng sẽ có người tương trợ, mười hai Tổ Vu không cần phải như vậy!" "Haizz, tuy nói vậy, nhưng Thiên Tôn đối với Vu tộc ta lại có đại ân, đây là sự thật không thể chối cãi, Thiên Tôn không cần khiêm tốn!" Đế Giang xua tay, không hề để tâm đến lời Nguyên Thủy nói.

Yêu tộc thế lực hùng mạnh, trong trời đất này ngoài Nguyên Thủy ra, e rằng thật sự không có ai nguyện ý trêu chọc Yêu tộc.

Ngay cả mấy vị đại năng Hồng Hoang khác, trong tình huống có thể lựa chọn giao hảo với Yêu tộc cũng không muốn gây sự.

Dù sao, thêm một người bạn là thêm một con đường, thêm một kẻ địch là thêm một bức tường.

Yêu tộc là một bức tường quá lớn, thật sự không mấy ai muốn đụng vào.

“Yêu tộc khinh người quá đáng, hừ, đợi Vu tộc ta hồi phục, nhất định phải báo mối thù sâu như biển máu này!” Chúc Dung gầm lên một tiếng, lửa giận trong mắt hừng hực bốc cháy, ngay cả khí thế bản thân cũng mơ hồ trở nên bạo ngược.

Chương 97

Khẽ lắc đầu, Nguyên Thủy lại nói: "Lần này Vu tộc chiến bại, cũng không thể trách các ngươi!" "Ồ?

Ý của Thiên Tôn là gì?" Nghe lời Nguyên Thủy, Đế Giang ngạc nhiên lên tiếng, dường như nghe ra được chút manh mối.

"Yêu tộc sở dĩ đột nhiên tấn công Vu tộc, một là vì Vu tộc đã giết quá nhiều cao tầng Yêu tộc, hai là có kẻ ngấm ngầm ra tay, khiến Đế Tuấn, Thái Nhất bị mê muội tâm trí!" "Cái gì?

Có người có thể mê hoặc được Đế Tuấn và Thái Nhất?" Mười hai Tổ Vu đồng loạt ngẩn người, đối với lời Nguyên Thủy nói đều cảm thấy có chút không dám tin.

Phải biết rằng, Đế Tuấn và Thái Nhất hiện đã bước vào Chuẩn Thánh, trở thành một trong những đại năng đỉnh cao nhất Hồng Hoang, ai có bản lĩnh mê hoặc họ được chứ?

Chuyện này sao có thể?

"Khoan đã?

Không đúng, có một người!" Trong đầu mười hai Tổ Vu chợt lóe lên một cái tên, rồi họ đồng loạt nhìn nhau, đều thấy rõ hai chữ hiện lên trong mắt đối phương.

Hồng Quân!

"Lời của Thiên Tôn có phải là..." "Chỉ có thể ý hội, không thể nói ra!" Nguyên Thủy xua tay ngăn lại.

Với cảnh giới của Hồng Quân, phàm là có người gọi tên, y đều sẽ cảm ứng được, cho nên Nguyên Thủy mới ngăn Đế Giang lại.

Ngoài ra, sở dĩ Nguyên Thủy nói cho Đế Giang đám người biết chuyện này, là vì hắn cần để Đế Giang cảnh giác hơn, tránh lần sau lại bị Hồng Quân ám toán.

Vu tộc không thể bị diệt, nếu không người tiếp theo tuyệt đối sẽ là Nguyên Thủy.

Tuy Nguyên Thủy không biết suy nghĩ trong lòng Hồng Quân, nhưng hắn cũng rõ Hồng Quân muốn làm gì.

Yêu tộc chính là tay sai của Hồng Quân, chỉ cần Vu tộc bị diệt, Yêu tộc liền có thể thống nhất Hồng Hoang đại địa, sau đó tiến quân vào vô lượng hải dương, tiêu diệt Long tộc.

Đến lúc đó, Hồng Quân liền có thể thực sự trở thành kẻ chưởng khống Hồng Hoang.

Khi ấy, nếu Nguyên Thủy đột phá thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thì tốt, nếu không thể, e rằng Nguyên Thủy sẽ vĩnh viễn bị Hồng Quân trấn áp trong Hồng Hoang, không cách nào thoát ly.

Chính vì hiểu rõ điểm này, nên Nguyên Thủy mới không thể để Vu tộc bị diệt.

Yêu tộc có Hồng Quân chống lưng, vậy thì Vu tộc, Nguyên Thủy quyết định sẽ giúp một tay.

Dù sao họ cũng do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, cũng coi như đồng xuất bản nguyên.

Bất luận thế nào, tôn nghiêm của Bàn Cổ chính tông không cho phép kẻ khác xâm phạm, nếu Hồng Quân có ý đồ, Nguyên Thủy cũng không ngại đấu với y một trận!

"Kẻ đứng sau lại là Đạo Tổ, nhưng tại sao Đạo Tổ lại làm vậy?" Hậu Thổ lên tiếng, không hiểu.

Vu tộc cũng không đắc tội với Hồng Quân, tại sao Hồng Quân lại muốn đẩy họ vào chỗ chết?

Nhưng Hậu Thổ lại quên mất chuẩn tắc của Vu tộc, chỉ tôn Bàn Cổ, bất tôn Thiên Đạo, bất kính Hồng Quân.

Một chủng tộc như vậy ngang dọc trên Hồng Hoang đại địa, Hồng Quân sao có thể để yên?

Không diệt Vu tộc ngay khi họ vừa xuất thế đã là may mắn lắm rồi, bây giờ Hồng Quân đột nhiên ra tay với Vu tộc, cũng xem như hợp tình hợp lý.

Không giải thích nhiều, Nguyên Thủy đứng dậy, mở lời: "Hiện tại Vu tộc đã bị Yêu tộc nhắm đến, e rằng sau khi lần giảng đạo tới kết thúc, Yêu tộc sẽ lại tấn công Vu tộc.

Cho nên, các vị đạo hữu, e là phải có biện pháp tốt để đối phó với cuộc tấn công tiếp theo của Yêu tộc mới được.

Bần tọa có thể bảo vệ các ngươi nhất thời, nhưng không thể bảo vệ cả đời.

Muốn thực sự đứng vững ở Hồng Hoang, không có đủ thực lực tất sẽ bị đào thải.

Cho nên, các vị đạo hữu cần phải tính toán kỹ lưỡng một phen mới được!" "...Mong Thiên Tôn chỉ giáo!" Đế Giang và những người khác nhìn nhau, rồi lại cúi người thỉnh giáo Nguyên Thủy về phương pháp lập thân.

Với tình hình hiện tại của Vu tộc, e rằng dù cho đến khi Hồng Quân giảng đạo lần thứ ba kết thúc cũng không thể đối kháng với Yêu tộc.

Cho nên, hy vọng duy nhất lúc này chỉ có thể đặt vào Nguyên Thủy, hy vọng hắn có thể đưa ra một biện pháp tốt, để có thể thành

công chống lại cuộc tấn công tiếp theo của Yêu tộc.

"Biện pháp cũng không phải là không có, chỉ cần phải trả một cái giá nhất định!" Nguyên Thủy trầm tư một lúc, rồi đáp lời.

Mười hai Tổ Vu vốn do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, trong cơ thể họ khắc ghi công pháp đỉnh cấp và một đại trận pháp tuyệt thế do Bàn Cổ để lại.

Trận pháp đó chính là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, một trong tam đại sát trận của Hồng Hoang, vang danh ngang với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận và Tru Tiên Kiếm Trận.

Nếu mười hai Tổ Vu có thể nắm vững Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Vu tộc liền có thể tự vệ thành công, thậm chí nếu tu luyện đại trận này đến mức cực kỳ cao thâm, có thể phản sát Yêu tộc cũng không chừng!

"Hả?

Thiên Tôn thật sự có biện pháp?

Xin Thiên Tôn cứ nói thẳng!" Nghe lời Nguyên Thủy, Đế Giang và những người khác vui mừng khôn xiết, vội vàng cầu xin hắn phương pháp tự vệ.

Ban đầu Đế Giang và mọi người cũng chỉ mang tâm thái thử một lần, không ngờ Nguyên Thủy thật sự có biện pháp giúp Vu tộc tự vệ.

Xem ra bây giờ, lựa chọn của họ quả thực chính xác, lần này thật sự đã hỏi đúng người!

Thấy mười hai Tổ Vu mặt mày mừng rỡ, Nguyên Thủy bình thản đáp: "Các ngươi cũng không cần vui mừng quá sớm, bản tọa có thể giúp, nhưng cần mười hai giọt tinh huyết Tổ Vu làm điều kiện trao đổi.

Nếu các ngươi đồng ý, bản tọa có thể nói cho các ngươi biết phương pháp tự vệ của Vu tộc ngay bây giờ!" "Cái gì?

Mười hai giọt tinh huyết Tổ Vu?" Mười hai Tổ Vu đồng loạt sững sờ, đối với lời của Nguyên Thủy cũng cảm thấy kinh ngạc.

Thứ nhất, tinh huyết Tổ Vu vô cùng quý giá, mỗi giọt đều có thể sánh với một kiện Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Thứ hai, Nguyên Thủy muốn tinh huyết Tổ Vu để làm gì?

Hắn cũng không phải người Vu tộc, không thể hấp thu để nâng cao thực lực.

Hai nghi vấn này hiện lên trong lòng mười hai Tổ Vu, khiến ánh mắt họ nhìn Nguyên Thủy tràn đầy khó hiểu.

Đương nhiên, Nguyên Thủy muốn tinh huyết của mười hai Tổ Vu tự nhiên là có đại dụng, nhưng không thể nói cho họ biết, cho nên Nguyên Thủy mới đưa ra điều kiện này.

Đồng thời, Nguyên Thủy cũng muốn xem Vu tộc có thành ý hay không.

Dù sao lần này vì Vu tộc, hắn có thể nói là đã hoàn toàn đối đầu với Hồng Quân, nếu Vu tộc ngay cả một chút cái giá cũng không muốn trả, Nguyên Thủy cũng sẽ không dốc hết tâm sức giúp đỡ nữa.

Nhìn nhau một lượt, Đế Giang và những người khác bắt đầu trao đổi bằng ánh mắt.

Thấy bộ dạng của họ, Nguyên Thủy cũng không vội, yên lặng chờ đợi họ thương lượng ra một kết quả.

Rất nhanh, không lâu sau, Đế Giang mở lời: "Được, chúng ta đồng ý với lời của Thiên Tôn!" Nói xong, Đế Giang đi đầu ép ra một giọt tinh huyết, giao cho Nguyên Thủy.

Sau đó, mười một Tổ Vu còn lại cũng đều ép ra một giọt bản nguyên tinh huyết trong cơ thể.

Tinh huyết Tổ Vu không giống tinh huyết bình thường, vừa xuất hiện, khí tức bạo ngược ẩn chứa bên trong liền lao thẳng về phía Nguyên Thủy.

Nhưng chưa đợi khí tức bạo ngược ngưng tụ thành hình trước mặt Nguyên Thủy, đã bị hắn phất tay xóa bỏ.

Chương 98

Dùng Cửu Ma Tháp thu lấy mười hai giọt tinh huyết Tổ Vu, ngay sau đó Nguyên Thủy bắt đầu giúp mười hai Tổ Vu thức tỉnh trận pháp khắc ghi trong cơ thể, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Cũng theo pháp lực của Nguyên Thủy truyền vào cơ thể mười hai Tổ Vu, trong nháy mắt, một luồng khí tức bàng bạc kinh người từ trong cơ thể họ cùng nhau phun ra, rồi hình thành từng cơn bão sát khí trên không trung.

Thấy cảnh này, Nguyên Thủy không hề có chút dao động nào, ngược lại tiếp tục truyền pháp lực vào cơ thể mười hai Tổ Vu.

Trong nhất thời, pháp lực trong cơ thể Nguyên Thủy bị mười hai Tổ Vu điên cuồng hấp thu, đồng thời thương thế của họ cũng không ngừng hồi phục.

Không mất bao lâu, vết thương trong cơ thể mười hai Tổ Vu đã hồi phục như cũ, đồng thời Đô Thiên Thần Sát Đại Trận khắc ghi trong huyết mạch của họ cũng dần dần hóa thành từng mảnh ký ức dung nhập vào não bộ, khiến họ lĩnh ngộ được bộ trận pháp tuyệt thế này.

Không chỉ vậy, vì pháp lực của Nguyên Thủy và mười hai Tổ Vu tương liên, nên ngay cả Nguyên Thủy cũng nắm giữ được bộ trận pháp này.

Sau khi biết được tinh túy của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Nguyên Thủy không khỏi thầm cảm thán sự khủng bố của nó!

Đô Thiên Thần Sát Đại Trận không hổ là một trong tam đại sát trận của Hồng Hoang, một khi mười hai Tổ Vu liên hợp phát động, uy lực của nó có thể sánh với Thánh Nhân Thiên Đạo.

Nếu có thể luyện chế ra mười hai lá cờ Đô Thiên Thần Sát, lại phối hợp với sức mạnh của mười hai Tổ Vu, đến lúc đó e rằng ngay cả đối mặt với Hồng Quân, mười hai Tổ Vu cũng có sức đánh một trận!

Đương nhiên, nói thì nói vậy, nhưng trận pháp này cực kỳ khó thi triển thành công.

Dù sao bộ trận pháp này yêu cầu vô cùng nghiêm ngặt đối với cảnh giới, pháp lực và cả tâm cảnh.

Ngoài mười hai Tổ Vu ra, những người khác muốn thi triển bộ trận pháp này, tuyệt đối không dễ dàng!

Sự xuất hiện của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận khiến mười hai Tổ Vu vô cùng vui mừng.

Họ chưa bao giờ biết trong cơ thể mình lại ẩn giấu một bộ đại trận đỉnh cấp như vậy.

Nếu không có Nguyên Thủy, e rằng họ vĩnh viễn cũng sẽ không phát hiện ra.

Mà dù có phát hiện, lúc đó mọi chuyện cũng đã muộn.

Yêu tộc sắp tấn công, thử hỏi làm sao có thể trong khoảnh khắc ngắn ngủi mà lĩnh ngộ được Đô Thiên Thần Sát Đại Trận?

Cho nên, tuy Nguyên Thủy chỉ giúp họ đánh thức trận pháp trong cơ thể, nhưng tình cảm kích của mười hai Tổ Vu đối với Nguyên Thủy lại càng thêm sâu nặng.

Nhìn thái độ của mười hai Tổ Vu, Nguyên Thủy trong lòng hiểu rõ, lần này quả thực không giúp sai người, xem ra Vu tộc rất đáng để kết giao!

Sau đó Nguyên Thủy dặn dò mười hai Tổ Vu hãy chăm chỉ tu

luyện Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, còn mình thì rời khỏi Bàn Cổ Điện, trở về Tam Tiên Đảo.

Lần này thu hoạch phong phú, Nguyên Thủy cũng cần phải chuẩn bị cho kế hoạch đã trù bị, tự nhiên không thể lãng phí thời gian ở Vu tộc mãi.

Không giữ Nguyên Thủy lại, mười hai Tổ Vu tiễn hắn đi, rồi lại tiếp tục bế quan.

Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cần phải từ từ lĩnh ngộ một phen mới có thể chính thức bắt đầu tu luyện, nếu không, một khi thi triển trận pháp này, lỡ như xuất hiện tình huống phản phệ, há chẳng phải chết chắc sao?

Không nhắc đến chuyện mười hai Tổ Vu của Vu tộc lĩnh ngộ Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ra sao, hãy nói về phía Yêu tộc đang không ngừng tìm kiếm bí cảnh.

"Phế vật, một đám phế vật, ngay cả một bí cảnh đỉnh cấp cũng không tìm được, bản hoàng cần các ngươi để làm gì?" Đế Tuấn gầm lên một tiếng, trong lòng tràn đầy phẫn nộ!

Sắp đến kỳ hạn trăm năm mà Hồng Quân đã nói, nếu còn không tìm được bí cảnh, có khả năng sẽ làm lỡ việc Yêu tộc tuyên cáo Thiên Đạo, đại thiên hình phạt.

Nếu như vậy Yêu tộc sẽ thiệt thòi lớn, sao Đế Tuấn có thể không tức giận, không sốt ruột cho được!

Thái Nhất đứng bên cạnh thấy Đế Tuấn nổi giận như vậy, cũng biết nguyên nhân, nhưng bí cảnh quả thật khó tìm, cũng chỉ có thể đứng một bên yên lặng quan sát.

"Khải bẩm bệ hạ, Hy Hoàng cầu kiến!" "Phục Hy?

Sao hắn lại đến, bình thường không phải hắn không muốn quay về

Yêu tộc sao?" Nghe yêu binh bẩm báo, Thái Nhất khó hiểu.

Bình thường phái người đi mời Phục Hy còn chưa chắc đã mời được, hôm nay mặt trời mọc đằng tây sao, Phục Hy lại tự đến?

"Mời Hy Hoàng vào đi!" Thái Nhất trầm ngâm một lúc, nghĩ mãi cũng không hiểu nguyên nhân, nhưng đã không nghĩ ra thì thôi, dù sao chỉ cần mời Phục Hy vào là biết hắn đến làm gì rồi.

Rất nhanh, yêu binh lui ra, mấy phút sau, Phục Hy theo sau bước vào trong Yêu Hoàng Điện.

"Phục Hy bái kiến Yêu Hoàng bệ hạ, Đông Hoàng bệ hạ!" Vừa vào Yêu Hoàng Điện, Phục Hy liền cung kính hành lễ với Đế Tuấn và Thái Nhất trên cao đài.

Tuy Phục Hy cũng là hoàng của Yêu tộc, nhưng so với Đế Tuấn và Thái Nhất quả thực thấp hơn một bậc.

Dù Phục Hy không ưa gì Đế Tuấn và Thái Nhất, nhưng lễ nghi cần có vẫn phải có!

"Ừm!

Hy Hoàng xin mời ngồi, không biết Hy Hoàng hôm nay đến đây có việc gì quan trọng?" Cũng không nói nhiều lời vô ích, Đế Tuấn liền thẳng thắn hỏi.

Hiện tại Yêu tộc có một đống chuyện chờ xử lý, không có thời gian dư thừa lãng phí vào Phục Hy, tự nhiên, Đế Tuấn cũng sẽ không khách sáo với Phục Hy nửa ngày rồi mới vào việc chính!

"Là thế này, vi thần nghe nói Yêu tộc gần đây đang đau đầu vì chuyện tìm kiếm bí cảnh, đặc biệt đến đây bẩm báo một nơi động thiên phúc địa!" Lời nói không gây kinh ngạc thì không thôi, lời Phục Hy vừa dứt, vẻ mặt vốn có chút uể oải của Đế Tuấn và Thái Nhất lập tức biến mất, hai người lập tức nhìn chằm chằm vào Phục Hy, như

muốn ăn tươi nuốt sống hắn!

"Lời Hy Hoàng nói là thật chứ?" "Tự nhiên là thật!" Phục Hy khẳng định.

Nơi động thiên phúc địa đó không phải do hắn phát hiện, mà là Nữ Oa phát hiện.

Sở dĩ Nữ Oa đồng ý cống hiến nơi đó cho Yêu tộc, là vì nàng phát hiện trận pháp ẩn giấu bên ngoài nơi động thiên phúc địa đó đang mất hiệu lực, cho dù không cống hiến bí cảnh đó ra, cuối cùng cũng sẽ bị Yêu tộc phát hiện.

Như vậy, chi bằng làm một việc thuận nước đẩy thuyền, lại có thể nhận được một đống linh bảo của Yêu tộc.

Chuyện một công đôi việc như vậy, cớ sao không làm?

Về phần tại sao Nữ Oa không tự mình đến Yêu tộc bẩm báo chuyện này với Đế Tuấn và Thái Nhất, là vì Nữ Oa không thích hai người họ, có thể là vì hai người quá cuồng ngạo, cũng có thể vì nguyên nhân khác, tóm lại, có thể không giao du với Đế Tuấn và Thái Nhất thì cố gắng không giao du là tốt nhất!

Trong Yêu Hoàng Điện, thấy Phục Hy khẳng định như vậy, Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, trong lòng đều vô cùng vui vẻ.

Hạn hán gặp mưa rào, đúng lúc Yêu tộc cần nhất, không ngờ Nữ Oa và Phục Hy lại đứng ra, khiến thái độ của họ đối với Nữ Oa và Phục Hy vốn dĩ cũng thay đổi rất nhiều.

Tiếp đó, do Phục Hy dẫn đường, Đế Tuấn và Thái Nhất đi theo đến Bất Chu Sơn, ở phía trên, dưới Hỗn Độn, ngoài ba mươi ba tầng trời, một tòa thiên đình khổng lồ đứng sừng sững giữa hư không.

Nhìn kỹ, nơi mà Tử Vi Tinh và Bắc Đẩu Tinh trên chín tầng trời xa xa đối chiếu chính là nơi được truyền tụng là lối vào Nam Thiên

Môn của Thiên Đình.

Thiên Đình được chống đỡ bởi chín tầng mây trôi nổi, các tòa nhà san sát, mây bay thẳng lên, quả đúng là: Kim quang vạn đạo cuộn hồng nghê, thụy khí ngàn luồng phun tử vụ.

Nơi động thiên phúc địa tuyệt đỉnh như vậy, vừa nhìn thấy, Đế Tuấn và Thái Nhất đã vô cùng hài lòng.

Đế Tuấn và Thái Nhất mừng rỡ vội vàng quay về Yêu tộc, di chuyển toàn bộ thành viên Yêu tộc đến Thiên Đình trên Bất Chu Sơn.

Nơi đó là một không gian gấp khúc, tuy nhìn bề ngoài nhỏ, không lớn lắm, nhưng thực tế bên trong lại có ba mươi sáu thiên cung, bảy mươi hai cung điện!

Trong các thiên cung, ví dụ như một số cái nổi tiếng có: Đâu Suất Cung, Di La Cung, Quang Minh Cung, Diệu Nham Cung, Thái Dương Cung, Hóa Nhạc Cung, Vân Lâu Cung, Ô Hạo Cung, Đồng Hoa Cung, Quảng Hàn Cung, Chu Tước Cung, Quỳnh Hoa Cung, Tử Tiêu Cung...

Bảy mươi hai cung điện thì có: Triều Hội Điện, Lăng Hư Điện, Bảo Quang Điện, Thông Minh Điện, Sơ Lợi Điện, Thiên Vương Điện, Phi Hương Điện, Linh Quan Điện, Lăng Tiêu Điện, Tiếp Dẫn Điện, Thái Dương Điện, Thái Âm Điện, v.v., những đại điện nổi tiếng!

Đồng thời, vì Nữ Oa và Phục Hy là người đầu tiên tìm thấy Thiên Đình, Đế Tuấn đặc biệt cho phép Nữ Oa và Phục Hy ở tại thiên cung thứ ba mươi lăm trong ba mươi sáu thiên cung, còn thiên cung thứ ba mươi sáu thì do hắn và Thái Nhất ở!

Mười đại yêu vương còn lại, Côn Bằng và những người khác thì lần lượt xếp hạng xuống dưới, cảnh giới cao, cống hiến cho Yêu tộc lớn thì tự nhiên có thể ở thiên cung tốt hơn, cảnh giới thấp, cống hiến cho Yêu tộc nhỏ thì ở thiên cung cấp thấp hơn, đối với điều này, các

thành viên Yêu tộc cũng không có ý kiến gì.

Chương 99

Bí cảnh đã tìm được, Đế Tuấn và Thái Nhất lại bắt đầu chuẩn bị cho việc tuyên cáo Thiên Đạo, đại thiên hình phạt.

Chuyện này là đại sự hàng đầu của Yêu tộc, để chuẩn bị cho việc này, thậm chí Đế Tuấn và Thái Nhất còn đặc biệt hạ lệnh, trong mười năm Yêu tộc không tuyển thêm thành viên mới.

Đối với việc Yêu tộc không tuyển người nữa, Đông Vương Công không nói gì, nhưng trong lòng lại càng thêm vui mừng.

Không có Yêu tộc của Đế Tuấn và Thái Nhất tranh giành người, thế lực của hắn sẽ ngày càng lớn, cho đến khi hoàn toàn vượt qua Yêu tộc!

Đương nhiên, Đông Vương Công đã nghĩ quá nhiều rồi, những người đầu quân cho hắn đa phần là những kẻ tu vi thấp kém, pháp lực không đủ.

Những người này vì thực lực của Đông Vương Công nên mới thần phục, nghe theo mệnh lệnh của hắn, nhưng cũng có một số người vì danh hiệu Nam Tiên Chi Thủ do Hồng Quân thân phong mới đầu quân cho Đông Vương Công.

Nếu thật sự có đại sự, họ sẽ lập tức thoát ly khỏi thế lực của Đông Vương Công.

Cho nên, dù thế lực của Đông Vương Công có vẻ lớn mạnh, nhưng thủ hạ mà hắn thực sự có thể chỉ huy cũng chỉ có một nửa mà thôi, thậm chí có thể còn ít hơn!

Nhưng Đông Vương Công lại chưa bao giờ để ý đến điểm này, hắn cho rằng, chỉ cần có người đầu quân, tức là đã thần phục mình.

Đến lúc đó, dựa vào danh hiệu Nam Tiên Chi Thủ, chỉ cần hạ lệnh, có ai dám kháng mệnh không tuân?

Không nói đến Đông Vương Công, hãy nói về Thiên Đình.

Vì có đại quân Yêu tộc tiến vào, Thiên Đình nhất thời cũng trở nên náo nhiệt phi thường.

Chỉ thấy Nam Thiên Môn, xanh biếc trầm trầm, làm bằng lưu ly; sáng loáng rực rỡ, trang trí bằng bảo ngọc.

Hai bên có hàng chục viên đại tướng Yêu tộc đứng sừng sững trước thiên trụ, cầm kích cầm giáo; bốn phía bày ra hàng chục kim giáp thần nhân, người nào người nấy cầm kích đeo roi, cầm đao cầm kiếm, quả thật uy phong vô cùng, chấn nhiếp thế nhân!

Trên Thọ Tinh Đài, có ngàn năm hoa quý không tàn; bên lò luyện dược, có vạn năm cỏ thiêng thường xanh.

Lại đến trước Triều Thánh Lâu, áo giáng sa, tinh thần xán lạn; mũ phù dung, vàng ngọc huy hoàng.

Tóm lại, trên Thiên Đình, kỳ bảo vạn loại, nếu muốn so sánh, e rằng cả Hồng Hoang đại địa, trừ Long tộc ra, không có bất kỳ đại chủng tộc nào có thể so sánh được với nội tình của Yêu tộc!

Cứ như vậy, Yêu tộc chuẩn bị ròng rã mười năm.

Mười năm sau, Đế Tuấn và Thái Nhất lại đến Hỗn Độn Tử Tiêu Cung, bẩm báo với Hồng Quân rằng Yêu tộc đã chuẩn bị hoàn tất.

Lần này Hồng Quân vẫn như cũ không xuất hiện, do đạo đồng Hạo Thiên truyền lời, lệnh cho Thiên Đình có thể bắt đầu tuyên cáo Thiên Đạo, chiêu cáo Hồng Hoang!

Được Hồng Quân đồng ý, Đế Tuấn và Thái Nhất vội vàng quay về Yêu tộc, chế tạo thiệp mời, mời các đại năng Hồng Hoang đến quan

lễ.

Dù sao chuyện này cũng là đại sự của Yêu tộc, tự nhiên phải có một đám đại năng đến cổ vũ, nếu không có, Yêu tộc còn mặt mũi nào?

Thiệp mời chế tác hoàn thành, một số tán tiên có danh tiếng thì do cao tầng Yêu tộc đi đưa, còn đối với các đại năng như Tam Thanh, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Minh Hà, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, thì do mười đại yêu vương và Côn Bằng đi đưa thiệp mời, như vậy cũng thể hiện thành ý của Yêu tộc!

Đông Hải, Tam Tiên Đảo!

"Sư tôn, lần này Thiên Đình của Yêu tộc thành lập, người không đi dự yến sao?" Trong Thuận Thiên Điện, Quảng Thành Tử nhìn Nguyên Thủy trên cao đài, không khỏi có chút tò mò.

Vừa rồi, đệ tử của Thông Thiên là Đa Bảo Đạo Nhân đã đến Tam Tiên Đảo, đưa cho Nguyên Thủy một phong thiệp mời của Yêu tộc, và hỏi Nguyên Thủy có đến dự đại điển của Yêu tộc hay không.

Đối với điều này, Nguyên Thủy cho biết sẽ đi, nhưng lại do Quảng Thành Tử thay mình đến dự yến.

Nghe Nguyên Thủy nói vậy, Đa Bảo liền rời đi, quay về bẩm báo với Lão Tử và Thông Thiên.

Còn Quảng Thành Tử, vì lời của Nguyên Thủy, lát nữa sẽ phải rời khỏi Tam Tiên Đảo, đi dự đại điển của Yêu tộc.

Nói thật, đối với đại điển lần này của Yêu tộc, Quảng Thành Tử không muốn đi.

Dù sao Đế Tuấn, Thái Nhất và Nguyên Thủy đang ở thế đối địch, đi tham gia yến hội của kẻ địch, Quảng Thành Tử sao có thể thuận lòng được!

Nhưng đã là lời của Nguyên Thủy, hắn cũng không có cách nào khác, chỉ có thể tuân mệnh!

Nhìn vẻ mặt không tình nguyện của Quảng Thành Tử phía dưới, Nguyên Thủy bất đắc dĩ cười một tiếng, rồi đáp: "Đế Tuấn, Thái Nhất tuy không hợp với vi sư, nhưng lần này thiệp mời đã đến, nếu không đi, tất sẽ làm mất mặt mũi của Ngọc Thanh nhất mạch ta, càng khiến người ta chê cười Ngọc Thanh nhất mạch ta không đủ độ lượng.

Chính vì vậy, vi sư mới để con đi dự yến.

Đại điển lần này của Yêu tộc, tất sẽ có đại sự xảy ra, con đi tham gia cũng để mở mang tầm mắt, đối với việc tu hành sau này có trợ giúp rất lớn, cho nên, đừng không tình nguyện nữa, hiểu chưa?" "Sư tôn, đồ nhi biết sai rồi!" Quảng Thành Tử như có điều suy nghĩ gật đầu, tỏ ý đã hiểu.

Sau đó Nguyên Thủy lấy ra mấy quả Hoàng Trung Lý, lại lấy ra một hồ lô Tam Quang Giai Nhưỡng đưa cho Quảng Thành Tử, để hắn tặng cho Đế Tuấn và Thái Nhất làm lễ vật.

Đã đi dự yến thì không thể đi tay không, Hoàng Trung Lý và Tam Quang Giai Nhưỡng là linh quả và rượu ngon đỉnh cấp, dùng làm quà mừng là thích hợp nhất, như vậy cũng không làm mất mặt mũi của Nguyên Thủy.

Lại dặn dò Quảng Thành Tử vài câu, cuối cùng Nguyên Thủy phất tay, ý bảo Quảng Thành Tử thời gian không còn sớm, nên đi rồi!

Khi Quảng Thành Tử chuẩn bị rời đi, Văn Đạo Nhân đột nhiên nhảy ra.

Tu luyện nhiều năm như vậy, Văn Đạo Nhân cũng buồn chán lắm rồi.

Lần này khó khăn lắm mới có một yến hội thịnh đại như vậy, sao có thể không tham gia?

Hắn vội vàng xin Nguyên Thủy cho mình đi cùng, và cam đoan với Nguyên Thủy nhất định sẽ không gây chuyện.

Sau khi cam đoan ba mươi mấy điều quy tắc, Nguyên Thủy mới đồng ý để Văn Đạo Nhân đi cùng Quảng Thành Tử.

Cũng không phải Nguyên Thủy hà khắc, mà Văn Đạo Nhân quả thực là một kẻ chuyên gây họa.

Tính cách cao ngạo trời không sợ đất không sợ của hắn khá giống với Nguyên Thủy, nhưng đáng tiếc, không có thực lực của Nguyên Thủy, cho nên dễ đắc tội với các đại năng Hồng Hoang.

Ban đầu Nguyên Thủy không cho Văn Đạo Nhân đi, chỉ là không muốn làm lỡ việc tu hành của hắn, nhưng vì Văn Đạo Nhân đã xuất quan, đi mở mang kiến thức cũng tốt!

Tiếp đó, hai người Quảng Thành Tử mở Hỗn Độn đại trận, ra khỏi Tam Tiên Đảo, thẳng tiến đến Thiên Đình ngoài ba mươi ba tầng trời!. .....

Thiên Đình!

Lúc này Thiên Đình đèn hoa rực rỡ, trống chiêng vang trời, dù sao đây cũng là đại sự của Yêu tộc, Đế Tuấn Thái Nhất chuẩn bị như vậy cũng hợp lý!

Đồng thời, bảy mươi hai đại điện của Thiên Đình cũng khác hẳn lúc ban đầu, đều được trang trí bằng kỳ trân dị bảo, còn có linh thú canh giữ!

Ví dụ như đi xuyên qua Nam Thiên Môn ở ly quái, qua Tiếp Dẫn Điện, Triều Hội Điện là đến thẳng, bên trong có kim long, thái phượng và các tiên cầm dị thú khác canh giữ, bốn phía treo các loại cờ, nhìn

vào mắt chúng sinh, quả thật cao quý vô cùng, tôn quý hoa lệ!

Tại Nam Thiên Môn, còn có mười đại yêu vương và Yêu Sư Côn Bằng làm người nghênh đón.

Phàm là người lên Thiên Đình, thân phận tôn quý thì do họ tiếp dẫn, còn thân phận thấp hơn thì do các cao tầng Yêu tộc còn lại tiếp dẫn.

Phân công rõ ràng như vậy, nhất thời Yêu tộc cũng không hỗn loạn, mọi thứ đều có trật tự, thể hiện uy nghiêm của trời!

"Ngũ Trang Quán Trấn Nguyên Đại Tiên, Hỏa Vân Cung Hồng Vân Lão Tổ đến!" Trong lúc mọi thứ đã chuẩn bị xong xuôi, chỉ chờ các đại năng đến, một tiếng hô vang trời khiến cả Thiên Đình chấn động!

"Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đến rồi sao?

Mau mau mời vào!" Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, nghe tin Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân đến, Đế Tuấn vội vàng cho người mời họ vào.

Chương 100

Hôm nay là thịnh điển của Yêu tộc, phàm là đại năng Hồng Hoang đến được đều là nể mặt Đế Tuấn và Thái Nhất, cho nên dù bản thân Đế Tuấn Thái Nhất là người cực kỳ cao ngạo, vào giờ khắc này, cũng phải hạ thấp tư thái một chút!

"Huyết Hải Minh Hà Lão Tổ, Linh Thứu Sơn Nhiên Đăng Đạo Nhân đến!" Lại một tiếng hô lớn vang lên, Minh Hà và Nhiên Đăng cũng đã đến Thiên Đình.

Biết lại có hai vị đại năng đến, Đế Tuấn Thái Nhất vui mừng khôn xiết.

Càng nhiều đại năng đến, Yêu tộc càng có mặt mũi.

Nghĩ đến cảnh một ngày nào đó Yêu tộc xưng bá Hồng Hoang, hô một tiếng trăm người hưởng ứng, Đế Tuấn Thái Nhất cũng có chút ngồi không yên, nhưng vì hai người là hoàng của Yêu tộc, cần phải giữ vẻ, chỉ có thể tiếp tục ngồi trên cao đài, chờ đợi các đại năng khác!

"Bất Chu Sơn Hy Hoàng, Oa Hoàng đến!" "Tây Côn Luân Tây Vương Mẫu đến!" "Thanh Khâu Lão Tổ Ngọc Linh Lung đến!" Lại vang lên ba tiếng hô lớn, lại có bốn vị đại năng đến Thiên Đình, tiếp đó dưới sự dẫn dắt của mười đại yêu vương, tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện.

Sau khi hành lễ với Đế Tuấn và Thái Nhất, bốn người lần lượt ngồi vào chỗ.

Lại qua nửa canh giờ, vô số tu sĩ Hồng Hoang lần lượt tiến vào Thiên Đình, dưới sự dẫn dắt của cao tầng Yêu tộc vào trong Lăng Tiêu Điện.

Nhìn thời gian, Đế Tuấn Thái Nhất không khỏi có chút sốt ruột, Tam Thanh, Tiếp Dẫn Chuẩn Đề, Ngạo Thiên và Đông Vương Công đều chưa có tin tức, lẽ nào họ không đến?

Không nể mặt hai người như vậy, sắc mặt Đế Tuấn Thái Nhất có chút khó coi.

Ngay khi Đế Tuấn và Thái Nhất chuẩn bị tuyên bố đại điển bắt đầu, một giọng ngâm thơ vang lên, từ xa bay vào Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Đại tiên chân trần sớm hương lê, đạp mây lành lại khác thường.

Mười hai liên đài diễn pháp bảo, tám đức trì bên hiện bạch quang.

Thọ cùng trời đất lời không ngoa, phúc qua hồng ba lời há cuồng.

Tu thành xá lợi danh thai tức, thanh nhàn cực lạc tại Tây phương." Đồng thời, sau khi tiếng thơ vừa dứt không lâu, lại có một giọng ngâm thơ khác vang lên!

"Đại giác kim tiên bất nhị thời, Tây phương diệu pháp tổ bồ đề.

Bất sinh bất diệt tam tam hành, toàn khí toàn thần vạn vạn từ.

Không tịch tự nhiên tùy biến hóa, chân như bản tính nhậm vi chi.

Cùng trời đồng thọ trang nghiêm thể, lịch kiếp minh tâm đại pháp sư." Lần trước vì bị Ngạo Thiên kích thích, lần này Tiếp Dẫn Chuẩn Đề cũng chọn cách xuất hiện khoa trương để đến Thiên Đình.

Tuy coi thường cách xuất hiện của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, nhưng vì họ đã đến Thiên Đình cổ vũ, cũng là nể mặt Yêu tộc, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không tiện nói gì, chỉ có thể liên tục chắp tay, rồi cho người sắp xếp chỗ ngồi.

Tiếp Dẫn Chuẩn Đề vừa ngồi xuống, một luồng khí tức Chuẩn Thánh trong thiên địa liền đột nhiên bùng nổ, bên trong bao hàm một thế vô cùng, nếu không phải không cảm nhận được sát ý, Đế Tuấn

Thái Nhất đã tưởng có người đánh lên Thiên Đình.

Rất nhanh, khí tức tiêu tan, Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân từ không trung hạ xuống, tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện.

"Ông!" Sau khi Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân hiện thân không lâu, Đa Bảo cũng đến Thiên Đình.

Nguyên Thủy không đến, Lão Tử và Thông Thiên tự nhiên cũng sẽ không đến, liền phái Đa Bảo đại diện đến dự yến, và tặng quà mừng!

Nhìn ba người Quảng Thành Tử, Đa Bảo, Văn Đạo Nhân dưới cao đài, trong mắt Đế Tuấn Thái Nhất đều lóe lên một tia tức giận.

Theo họ thấy, việc phái người đích thân đưa thiệp mời cho Tam Thanh đã là một sự nhượng bộ rất lớn, vậy mà Tam Thanh lại không nể mặt như vậy, không đích thân đến dự yến mà phái đệ tử đến, khiến họ cảm thấy tôn nghiêm của mình bị sỉ nhục!

Nhưng vì Quảng Thành Tử và những người khác đã đến, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không thể đuổi họ ra ngoài, đành bất lực, chỉ có thể sắp xếp thủ hạ dẫn ba người vào chỗ ngồi.

Hiện tại các đại năng đã tề tựu, chúng tiên vân tập, thời gian cũng vừa đẹp, ngay lập tức Đế Tuấn đứng dậy, hô lớn một tiếng: "Thịnh yến bắt đầu!" "Ông!" "Doanh không vạn đạo hà quang hiện, thải vụ phiêu hiên quang bất đoạn.

Đan phượng hàm hoa dã canh tiên, thanh loan phi vũ thanh kiều diễm.

Phúc như đông hải thọ như sơn, mạo tự tiểu đồng thân thể kiện.

Hồ ẩn động thiên bất lão đan, yêu huyền dữ nhật trường sinh triện.

Nhân gian số thứ hàng trinh tường, thế thượng kỷ phiên tiêu ách

nguyện.

Võ đế tằng tuyên gia thọ linh, dao trì mỗi phó bàn đào yến.

Giáo hóa chúng tăng thoát tục duyên, chỉ khai đại đạo minh như điện.

Dã tằng khóa hải chúc thiên thu, thường khứ linh sơn tham phật diện.

Thánh hào đông hoa đại đế quân, yên hà đệ nhất thần tiên quyến." Lời của Đế Tuấn vừa dứt, chưa đợi chúng tiên nữ dâng lên linh quả rượu ngon, chỉ nghe trên không trung một trận tiên nhạc vang lên, lát sau một chiếc kiệu mờ ảo trong sương mù từ phương đông bay vào Thiên Đình, lơ lửng giữa không trung!

Thấy cảnh này, tất cả tu sĩ trong Lăng Tiêu Bảo Điện đều đứng dậy, rồi thò đầu ra ngoài, xem xét động tĩnh bên ngoài!

"Ha ha ha, Đế Tuấn đạo hữu, Thái Nhất đạo hữu, chưa đợi bản đế quân mà đã bắt đầu thịnh yến, như vậy có chút không thỏa đáng rồi!" Một giọng nói quen thuộc vang lên, rèm kiệu được vén lên, chỉ thấy Đông Vương Công từ trong kiệu bước ra, tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện!

"Nguyên lai là ngươi!" Dưới đáy mắt Đế Tuấn lóe lên một tia hàn quang.

Khác với những thuộc hạ đến trước, Đông Vương Công vừa xuất hiện đã cho hắn một đòn phủ đầu, quả thật có chút khinh người quá đáng.

Nhưng vì hôm nay đối với Yêu tộc quá đặc biệt, Đế Tuấn cũng không tiện trực tiếp nổi giận, chỉ có thể ngấm ngầm nén xuống, và đáp lại với vẻ mặt tươi cười: "Đế quân đích thân đến, Đế Tuấn có lỗi vì không ra đón từ xa, thật khiến đế quân chê cười rồi, đế quân mau

mau mời vào!" Nói rồi, Đế Tuấn liếc mắt ra hiệu cho Bạch Trạch bên cạnh, ý bảo Bạch Trạch mời Đông Vương Công vào.

Ngay sau đó Bạch Trạch xuống khỏi cao đài, lại sắp xếp một chỗ ngồi mới.

Sau đó yến hội tiếp tục, vô số kỳ trân dị quả, linh vật giai được dọn lên bàn, cung cấp cho vô số tán tiên thưởng thức!

Đợi đến khi rượu đã ba tuần, thức ăn đã năm vị, mọi người cũng đã gần no say, Đế Tuấn và Thái Nhất cùng nhìn nhau ba giây, trao đổi đơn giản xong, hai người đồng thời đứng dậy, đi đến cửa Lăng Tiêu Bảo Điện.

Thấy hành động của Đế Tuấn và Thái Nhất, mọi người không hiểu, không biết họ định làm gì.

Nhưng rất nhanh, chúng tiên liền hiểu ra việc Đế Tuấn và Thái Nhất làm!

Chỉ thấy Đế Tuấn một thân hoàng bào, thêu hình tam túc kim ô màu vàng, kim ô mắt sáng như thần, miệt thị thiên hạ.

Ngay sau đó Đế Tuấn ngửa mặt lên trời hô lớn: "Thiên Đạo ở trên, ta là Yêu Hoàng Đế Tuấn (Đông Hoàng Thái Nhất), hôm nay đặc biệt tuyên cáo Thiên Đạo, chiêu cáo Hồng Hoang, vì chúng sinh Hồng Hoang tan tác, ngu muội không chịu giáo hóa, nên Đế Tuấn (Thái Nhất) nguyện thành lập Yêu tộc, kiến lập Thiên Đình, dùng Hỗn Độn Chung, Hà Đồ Lạc Thư trấn áp khí vận Yêu tộc, từ nay thống soái Hồng Hoang, đại thiên hình phạt, mong Thiên Đạo giám chi!" "Cái gì?

Thống soái Hồng Hoang?

Đế Tuấn Thái Nhất điên rồi sao?" "Người si nói mộng, dám vọng tưởng thống soái Hồng Hoang, há chẳng phải chúng ta cũng phải nghe lệnh Yêu tộc sao?" "Đế Tuấn Thái Nhất, các ngươi thật vô sỉ!" "Phỉ!

Đại thiên hình phạt, Yêu tộc cũng xứng?" .....

Lời của Đế Tuấn và Thái Nhất vừa dứt, lập tức vô số tán tiên liền ném đi linh quả trong tay, từng người từng người đều đại nộ, và chửi mắng om sòm, không đồng tình với lời của Đế Tuấn và Thái Nhất!

Đặc biệt là Đông Vương Công, lúc này mặt Đông Vương Công đã xanh mét, nếu không biết mình đánh không lại hai người Đế Tuấn và Thái Nhất, Đông Vương Công cũng muốn đánh với họ một trận!

Hắn là Nam Tiên Chi Thủ do Hồng Quân thân phong, tự nhiên có quyền đại thiên hình phạt, chưởng quản Hồng Hoang.

Vậy mà bây giờ Đế Tuấn và Thái Nhất lại dám tuyên cáo Thiên Đạo, như vậy há chẳng phải chứng minh Đế Tuấn và Thái Nhất muốn tranh đoạt quyền lực với hắn sao?

Nếu không có tranh chấp lợi ích, Đông Vương Công nguyện ý giao hảo với Đế Tuấn và Thái Nhất, nhưng bây giờ, không thể nữa rồi.

Dù sao lời này của Đế Tuấn và Thái Nhất vừa nói ra, liền tương đương với việc tuyên chiến với hắn.

Cho nên không thể trách Đông Vương Công sau khi trở về lần này sẽ phải tập hợp lực lượng của mình, đến lúc đó cùng Đế Tuấn và Thái Nhất đấu một phen, dù không thể làm Yêu tộc suy vong, Đông Vương Công cũng phải cho họ một bài học nhớ đời!

Chương 101

Đối với sự mắng chửi và hủy báng của chúng tiên, Đế Tuấn và Thái Nhất coi như không nghe thấy, hiện tại điều họ quan tâm chỉ là Thiên Đạo có thừa nhận lời họ nói hay không!

Nếu Thiên Đạo thừa nhận, sau này Yêu tộc tất định sẽ quật khởi, từ đó có thể danh chính ngôn thuận chiêu mộ tu sĩ trên Hồng Hoang đại địa, ngay cả Hồng Quân cũng không thể phản đối.

Nhưng nếu Thiên Đạo không thừa nhận, có thể nói, lần này Yêu tộc mất hết mặt mũi, sau này muốn quật khởi lại, e rằng tuyệt đối sẽ không dễ dàng như vậy!

"Ông!" Hư không chấn động, sau khi Đế Tuấn và Thái Nhất tuyên thệ không lâu, ở chân trời xa xôi đột nhiên xuất hiện một đám mây công đức khổng lồ vô cùng.

Mây công đức lao thẳng về phía Đế Tuấn và Thái Nhất, khi hạ xuống đỉnh đầu hai người, nó chia làm ba phần, hai phần lớn lần lượt dung nhập vào cơ thể Đế Tuấn và Thái Nhất, còn một phần nhỏ còn lại thì chia cho vô số thành viên Yêu tộc!

Thiên đạo công đức nhập thể, lập tức pháp lực của các thành viên Yêu tộc đều tăng mạnh, nhất thời thực lực tổng thể của Yêu tộc tăng lên ba tầng, ngay cả so với thế lực của Đông Vương Công, Yêu tộc hiện tại cũng đã mạnh hơn gấp đôi!

Đương nhiên, trong Yêu tộc, người có thực lực tăng tiến lớn nhất chính là hai người Đế Tuấn và Thái Nhất.

Sau khi hấp thu thiên đạo công đức, họ lập tức thành công chém bỏ thi thứ hai trong tam thi, trở thành cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ! (Cảnh giới Chuẩn Thánh không có trung kỳ, chỉ có tiền kỳ, hậu kỳ,

đỉnh phong, Á Thánh!) "Ngô là Thiên Hoàng, kiến qua Đế Tuấn đạo hữu!" Ác thi của Đế Tuấn xuất hiện, một thân uy vũ bá khí, đế hoàng chi uy càng lộ rõ không thể nghi ngờ.

Nhìn ác thi Thiên Hoàng trước mắt, Đế Tuấn cười ha hả, rồi đáp: "Ta và ngươi vốn là một thể, đạo hữu không cần đa lễ!" "Thiện!" Ác thi Thiên Hoàng đáp một tiếng, lại hóa thành một đạo kim quang chui vào cơ thể Đế Tuấn!

Đế Tuấn và Thái Nhất lần lượt trảm thi thành công, bước vào Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhất thời uy áp khủng bố của Chuẩn Thánh hậu kỳ bao trùm Lăng Tiêu Bảo Điện.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, trừ những đại năng đỉnh cấp, và một số người mang chí bảo bên mình, tất cả tán tiên còn lại đều đồng loạt quỳ rạp xuống đất, tỏ lòng tôn kính với Đế Tuấn và Thái Nhất!

"Sao có thể, thiên đạo công đức, Thiên Đạo đã thừa nhận Yêu tộc?" "Không thể nào, nhất định là ta hoa mắt, Thiên Đạo không thể nào thừa nhận Yêu tộc!" "Một đám lũ lông lá sừng sỏ, thấp sinh noãn hóa, Thiên Đạo lại đồng ý để chúng đại thiên hình phạt, chẳng lẽ Thiên Đạo phán đoán sai?" Đối với việc Thiên Đạo giáng công đức ban thưởng cho Đế Tuấn và Thái Nhất, chúng sinh đều không dám tin, nhưng sự thật xảy ra ngay trước mắt, lại không thể không tin!

"Đại sự mà sư tôn nói chính là chuyện này, thật khiến người ta kinh ngạc!" Quảng Thành Tử khẽ lẩm bẩm, trong đầu chợt nhớ lại lời dặn dò của Nguyên Thủy lúc mình rời đi.

Vốn dĩ Quảng Thành Tử đối với việc tham gia yến hội lần này coi thường, nhưng bây giờ xem ra, e rằng mình đã sai!

Đế Tuấn và Thái Nhất thành công chém bỏ ác thi, đối với Quảng Thành Tử sắp trảm thi mà nói có trợ giúp rất lớn.

Đừng thấy uy áp Chuẩn Thánh của Đế Tuấn và Thái Nhất kinh người, nhưng Quảng Thành Tử lại từ trong luồng uy áp đó cảm nhận được một số thứ khác biệt.

Cảm giác đó rất kỳ diệu, không thể diễn tả bằng lời, giống như đại đạo chí lý, huyền diệu vô cùng, như thật như ảo, như thực tại, lại như mộng cảnh, cho Quảng Thành Tử cảm giác cũng hoang mang, thần kỳ vô cùng!

"Chúc mừng Yêu Hoàng, Đông Hoàng trảm bỏ ác thi, đây là tiên thiên linh quả Hoàng Trung Lý, tiên thiên linh dịch Tam Quang Giai Nhưỡng, là sư tôn đặc biệt dặn dò bần đạo tặng cho hai vị Yêu Hoàng làm quà mừng, mong hai vị Yêu Hoàng nhận lấy!" Đứng dậy, hoàn toàn không để ý đến uy áp Chuẩn Thánh hậu kỳ đang lan tràn trong hư không, Quảng Thành Tử đứng trước mặt Đế Tuấn và Thái Nhất, bình thản nói!

"Hử?" Trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, đối với tu vi cảnh giới của Quảng Thành Tử, Đế Tuấn và Thái Nhất chấn kinh!

Người có thể phớt lờ uy áp của hai người, trừ người có chí bảo bên mình, thì chính là người có tu vi sắp đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Hiện tại Quảng Thành Tử trước mặt không có bất kỳ linh bảo nào hộ thể, xem ra, há chẳng phải chứng minh Quảng Thành Tử cũng sắp đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ rồi sao?

Không ngờ một đệ tử nhỏ bé lại có tư chất và ngộ tính như vậy, khiến Đế Tuấn và Thái Nhất kinh ngạc đồng thời, không khỏi cũng có chút ghen tị Nguyên Thủy đã thu được một đồ đệ tốt!

Không để ý đến ánh mắt kinh ngạc của Đế Tuấn và Thái Nhất, Quảng Thành Tử đưa Hoàng Trung Lý và Tam Quang Giai Nhưỡng cho Bạch Trạch bên cạnh, rồi mang theo Văn Đạo Nhân rời khỏi Thiên Đình.

Thời gian của hắn không còn nhiều, hiện tại thịnh yến của Thiên Đình đã kết thúc, cũng nên quay về phục mệnh rồi!

Nhìn bóng lưng rời đi của Quảng Thành Tử, Thái Nhất thầm nghĩ: "Nguyên Thủy Thiên Tôn, không cần phải kiêu ngạo, không bao lâu nữa, Yêu tộc nhất định sẽ lại giáng lâm Côn Luân Sơn, lúc đó, chính là lúc Tam Thanh bị diệt!" Quảng Thành Tử rời đi, Đa Bảo cũng bước lên.

Có lẽ so với Quảng Thành Tử, tu vi của Đa Bảo kém hơn một chút, nhưng cũng chỉ là một chút mà thôi.

Dưới sự thúc giục của Thông Thiên, Đa Bảo ngày đêm điên cuồng tu luyện, hiện tại cũng đã thành công nâng tu vi cảnh giới lên Chuẩn Thánh sơ kỳ, cũng bước vào hàng ngũ đại năng của Hồng Hoang!

Không quan tâm đến Quảng Thành Tử và Đa Bảo đã rời đi, Đế Tuấn và Thái Nhất trước tiên thu lại khí thế của mình, rồi lại bắt đầu chiêu mộ tán tu Hồng Hoang.

Yêu tộc đã được Thiên Đạo thừa nhận, chứng tỏ có thể đại thiên hình phạt chưởng quản Hồng Hoang, tự nhiên về mặt nhân viên phải bổ sung một phen!. .....

Đông Hải, Tam Tiên Đảo!

"Chí bảo của Kỳ Lân nhất tộc, Kỳ Lân Ấn?" Ngạo Thiên kinh ngạc nói, cẩn thận xem xét Kỳ Lân Ấn trong tay.

Ban đầu Ngạo Thiên đang tu luyện, ai ngờ Nguyên Thủy đột nhiên đánh thức hắn, và giao cho hắn một món chí bảo.

Kỳ Lân Ấn!

Cấp bậc tương đồng với chí bảo của Long tộc là Long Châu, Kỳ Lân Ấn cũng là Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng có lẽ uy lực kém hơn một chút so với Tiên Thiên Chí Bảo thực sự!

Dù sao bất luận là Long Châu, Kỳ Lân Ấn hay Phượng Hoàng Phiến, đều do Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo kết hợp với vô biên thiên đạo công đức, cộng thêm sức mạnh khí vận mà hình thành.

Bề ngoài những bảo bối này có cấp bậc là Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng thực tế, chúng cũng chỉ là ngụy Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực mạnh hơn Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo một chút, nhưng lại yếu hơn Tiên Thiên Chí Bảo thực sự một chút, chính vì vậy, mới được gọi là ngụy Tiên Thiên Chí Bảo!

Thiên phú của Ngạo Thiên cực cao, còn mạnh hơn Quảng Thành Tử mấy lần.

Hiện tại Ngạo Thiên đã đến ngưỡng chém bỏ thi thứ hai, tự nhiên Nguyên Thủy sẽ không để Ngạo Thiên tùy tiện chọn linh bảo để trảm thi!

Kỳ Lân Ấn vẫn luôn ở trong tay Tứ Bất Tượng, để ở đó cũng vô dụng, chi bằng đưa cho Ngạo Thiên dùng để trảm thi, còn có thể nâng cao thực lực.

Về phần Tứ Bất Tượng, Nguyên Thủy lại bồi thường cho nó một số linh bảo đỉnh cấp khác.

Có thể về mặt trấn áp khí vận không bằng Kỳ Lân Ấn, nhưng về các phương diện khác, bất luận là công kích, phòng ngự hay tạo hóa, đều không phải là thứ Kỳ Lân Ấn có thể so sánh được!

"Không sai, bảo vật này là chí bảo của Kỳ Lân nhất tộc, Kỳ Lân Ấn, cấp bậc tương đồng với Long Châu, dùng cho ngươi trảm thi là thích hợp nhất!" Nguyên Thủy gật đầu, đáp.

"...Được, ta nhận!" Ngạo Thiên do dự một lát, vốn không định nhận bảo vật lại thay đổi chủ ý.

Điểm tương đồng lớn nhất giữa Kỳ Lân Ấn và Long Châu chính là

cả hai đều chứa đựng khí vận chủng tộc vô biên.

Hiện tại xem ra tác dụng không lớn, nhưng một khi tam thi hợp nhất, uy lực sẽ hoàn toàn bộc phát!

Sức mạnh khí vận của ba tộc Long Phượng Kỳ Lân lớn đến mức nào, ngay cả Nguyên Thủy cũng không rõ.

Nếu cuối cùng tam thi hợp nhất, lỡ như khí vận đủ, không chừng có thể dùng khí vận thành thánh cũng không biết chừng!

Hiện tại linh bảo để trảm thi thứ hai đã có, Ngạo Thiên liền lại lâm vào bế quan, chuẩn bị trảm thi.

Trong lúc Ngạo Thiên trảm thi, Nguyên Thủy cũng rời khỏi Long Cung, trở về Tam Tiên Đảo.

Sau khi trở về, Nguyên Thủy lấy ra Hỏa chi tinh hoa, cũng bắt đầu bế quan!

Vốn dĩ Nguyên Thủy định dùng Hỏa chi tinh hoa để luyện chế linh bảo, nhưng bây giờ xem ra, trong tay Nguyên Thủy cũng không thiếu linh bảo, cho nên cũng không cần lãng phí Hỏa chi tinh hoa này.

Nhưng đã có thứ tốt như vậy, Nguyên Thủy cũng không thể lãng phí, sau đó Nguyên Thủy bắt đầu hấp thu sức mạnh của Hỏa chi tinh hoa, ý đồ có thể từ Hỏa chi tinh hoa của Phù Tang Thụ mà lĩnh ngộ Hỏa hệ pháp tắc!

Hỏa hệ pháp tắc không dễ lĩnh ngộ, nhưng một khi lĩnh ngộ thành công, vạn hỏa trong thiên hạ đều có thể tùy ý sử dụng, thậm chí cả Thái Dương Chân Hỏa, không chừng Nguyên Thủy cũng có thể nắm giữ và sử dụng!

Cứ làm đi, dù sao bây giờ Nguyên Thủy cũng có đủ thời gian, có thể thử hấp thu trước đã!

Tiếp đó Nguyên Thủy ném ra Trung Ương Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, đặt trên đỉnh đầu, phòng có người quấy rầy tu luyện.

Đợi mọi thứ hoàn tất, Nguyên Thủy mới bắt đầu hấp thu Hỏa chi tinh hoa!

Chương 102

Hỏa chi tinh hoa còn nóng hơn cả Thái Dương Chân Hỏa.

Ban đầu Nguyên Thủy dùng pháp bảo hấp thu Hỏa chi tinh hoa, không cảm thấy được sự nóng bỏng của nó, nhưng bây giờ, vì cần phải hấp thu Hỏa chi tinh hoa vào cơ thể để cảm ngộ sự tồn tại của Hỏa hệ pháp tắc, Nguyên Thủy có thể nói là đã lĩnh ngộ sâu sắc Hỏa chi tinh hoa rốt cuộc nóng đến mức nào!

Nhiệt khí khủng bố mơ hồ đốt cháy hư không, cả Thuận Thiên Điện, may mà đều được đúc bằng tiên thiên ngọc thạch, nếu không, có khả năng sẽ bị nung chảy, từ đó sụp đổ.

Về phần xung quanh Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử, Văn Đạo Nhân, Tứ Bất Tượng và một đám sinh linh khác, đã sớm trốn đi thật xa, từng người từng người nóng đến chết, căn bản không muốn đến gần vị trí của Thuận Thiên Điện!

"Chuyện gì vậy?

Lão gia tu luyện đến mức tự cháy rồi sao?" Lau mồ hôi không ngừng xuất hiện trên trán, Văn Đạo Nhân phàn nàn.

Nhiệt độ trên Tam Tiên Đảo vốn chỉ khoảng hai ba mươi độ, nhưng bây giờ, đã tăng lên gần năm trăm độ, thậm chí nhiệt độ này còn đang tăng nhanh.

Nếu không phải các sinh linh trong Tam Tiên Đảo đều là những kẻ pháp lực thâm hậu, e rằng chỉ trong vài hơi thở đã bị dung hóa sạch sẽ!

"Sư tôn chắc đang tu luyện, chúng ta không nên quấy rầy sư tôn!" Quảng Thành Tử trầm tư một lúc, rồi dẫn Văn Đạo Nhân và những

người khác ra khỏi Tam Tiên Đảo, đến một nơi khác để tránh nóng.

Ra khỏi Tam Tiên Đảo, Văn Đạo Nhân và mọi người mới thở phào nhẹ nhõm, nếu còn ở lại, sắp bị nướng chín rồi!

Trong Tam Tiên Đảo, lúc này Nguyên Thủy hấp thu Hỏa chi tinh hoa đã đến thời khắc mấu chốt!

Sử dụng Ngọc Thanh thần thông thôn phệ Hỏa chi tinh hoa, Nguyên Thủy dần dần có lĩnh ngộ sâu sắc về Hỏa hệ pháp tắc.

Tuy không nhiều bằng lĩnh ngộ đối với Thiên Địa pháp tắc, nhưng ít nhất cũng mạnh hơn mấy lần so với các đại năng bình thường!

Đồng thời, Nguyên Thủy cũng lĩnh ngộ được một tia Hỏa diễm bản nguyên chi lực, Hỏa diễm bản nguyên mà Nguyên Thủy lĩnh ngộ được tên là Cửu U Minh Hỏa, là loại mạnh nhất trong Địa hỏa!

Hấp thu hoàn tất, Nguyên Thủy từ từ mở mắt ra.

Một tia lửa từ trong mắt Nguyên Thủy lóe lên, trong nháy mắt, ngọn lửa bay ra hóa thành hai con kim ô, kim ô bay lượn trong hư không, nếu không phải Nguyên Thủy có thể khống chế, e rằng ngọn lửa trong cơ thể kim ô sẽ lập tức bùng nổ, đốt cháy Thuận Thiên Điện!

Nhìn thời gian, biết còn mấy năm nữa là đến lúc Hồng Quân giảng đạo, Nguyên Thủy phá vỡ không gian, rời khỏi Tam Tiên Đảo.

Lúc rời đi, hắn cũng gửi tin cho Quảng Thành Tử, bảo họ trở về.

Nguyên Thủy cũng biết rõ việc Quảng Thành Tử và mọi người rời đi, nhưng vì nhiệt độ vô tình tiết lộ ra khi hấp thu Hỏa chi tinh hoa thực sự quá cao, Nguyên Thủy cũng sợ làm bị thương Quảng Thành Tử, cho nên không ngăn cản, mặc cho họ rời khỏi Tam Tiên Đảo.

Bây giờ hấp thu xong, cũng có thể trở về rồi, cứ lang thang bên

ngoài mãi cũng không ra thể thống gì!. .....

Thái Âm Tinh!

Phá vỡ không gian, rời khỏi Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy xuất hiện ở ngoài ba mươi ba tầng trời.

Năm xưa Bàn Cổ khai thiên lập địa, lấy thân hóa Hồng Hoang, trong đó mắt trái hóa thành Thái Dương Tinh, dựng dục ra hai người Đế Tuấn và Thái Nhất, mắt phải thì hóa thành Thái Âm Tinh, dựng dục ra hai vị tiên tử là Hi Hòa và Thường Hi!

Cảnh giới của Hi Hòa và Thường Hi tuy cao, nhưng từng trải còn nông, kinh nghiệm chiến đấu không đủ, nên ít khi xuất hiện ở Hồng Hoang.

Lần này Nguyên Thủy đến đây, một là để gặp hai vị tiên tử, hai là vì Thủy chi tinh hoa và Băng chi tinh hoa trong Nguyệt Quế Thụ!

Nguyệt Quế Thụ so với Phù Tang Thụ còn kỳ lạ hơn, bên trong không chỉ chứa Thủy chi lực, mà còn có Băng chi lực.

Bây giờ Nguyên Thủy muốn có được Thủy chi tinh hoa và Băng chi tinh hoa trong Nguyệt Quế Thụ, lại phải thương lượng với Hi Hòa và Thường Hi mới được, nếu không, nếu Nguyên Thủy cưỡng ép đoạt lấy, cuối cùng truyền ra tiếng xấu Nguyên Thủy ức hiếp kẻ yếu, thì gay go!

Vì Nguyên Thủy lĩnh ngộ không gian pháp tắc khá sâu, cho nên không mất bao lâu đã lên được Thái Âm Tinh.

Cẩn thận quan sát một vòng, Nguyên Thủy không khỏi thầm kinh ngạc.

Thái Âm Tinh trên tấc cỏ không sinh, vạn vật khô héo, duy chỉ có một cây Nguyệt Quế Thụ khổng lồ vô cùng đứng sừng sững ở trung tâm Thái Âm Tinh, trông khá bắt mắt!

“Ngươi là đạo nhân nào, họ tên là gì, mau báo danh!” Đúng lúc Nguyên Thủy đang quan sát Nguyệt Quế Thụ, đột nhiên một tiếng quát tháo vang lên từ xa, ngay sau đó, tiếng nói vừa dứt, hai nữ tử tuổi độ đôi mươi, dáng người thướt tha, một thân trang phục hoa quý diễm lệ xuất hiện trước mắt Nguyên Thủy!

Hai nữ tử một trước một sau, người phía trước trông có vẻ là muội muội, hơi có vẻ non nớt, hàm tiếu chờ nở, như đóa hoa hồng kiều diễm, khiến người ta say mê.

Về phần nữ tử phía sau, thì hẳn là tỷ tỷ, so với muội muội, tỷ tỷ có một vẻ đẹp trưởng thành, ôn văn nhã nhặn, cử chỉ đều toát lên một vẻ cao quý, như hoa mẫu đơn, vạn hoa chi vương, càng hấp dẫn ánh mắt!

“Đạo nhân ngươi thật vô lễ, xem ta đánh ngươi!” “Muội muội đừng!” Nguyên Thủy vừa sững sờ, chưa kịp hồi phục, nữ tử phía trước đã tế ra pháp bảo đánh về phía hắn!

“Ông!” Một luồng Thái Âm chi lực nồng đậm hiện lên trên không, ngay sau đó Thái Âm Thần Luân xé rách không gian, xuất hiện trước mắt Nguyên Thủy.

Thái Âm Thần Luân là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, do Thái Âm kim tinh hóa thành, uẩn hàm Thái Âm chi lực, uy lực vô cùng!

Nhưng Thái Âm Thần Luân tuy có uy lực công kích không tệ, nhưng không thể làm bị thương Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy chỉ khẽ cong ngón tay búng ra, một đạo pháp lực đánh ra đã bắn bay Thái Âm Thần Luân!

Thấy Nguyên Thủy phất tay đã hóa giải được công kích của Thường Hi, Hi Hòa vô cùng chấn kinh!

Không sai, lần này đứng trước mặt Nguyên Thủy chính là chủ nhân của Thái Âm, Hi Hòa tiên tử và Thường Hi tiên tử.

Hai người hôm nay cũng rảnh rỗi không có việc gì, đi ra khỏi cung điện dạo chơi, không ngờ lại gặp Nguyên Thủy.

Lại vì Hi Hòa và Thường Hi ít khi gặp người ngoài, cho nên mới trong lúc căng thẳng mà tấn công Nguyên Thủy!

Hi Hòa còn đỡ hơn một chút, hóa hình sớm hơn Thường Hi, từng trải cũng nhiều hơn một chút, nhưng Thường Hi lại ít khi ra ngoài, đối với chuyện Hồng Hoang lại biết một nửa.

Bây giờ Nguyên Thủy đột nhiên xuất hiện, Thường Hi sinh lòng cảnh giác, cũng là chuyện bình thường.

Cho nên Nguyên Thủy sau khi búng bay Thái Âm Thần Luân liền không phản kích, nếu không, một Thường Hi nhỏ bé, Nguyên Thủy phất tay là có thể trấn áp!

"Muội muội dừng tay, Hi Hòa thay muội muội Thường Hi xin lỗi đạo hữu, mong đạo hữu không chấp nhặt với Thường Hi!" Dường như cảm nhận được sự bất phàm của Nguyên Thủy, Hi Hòa vội vàng hành lễ, xin lỗi Nguyên Thủy.

Đối với lời xin lỗi của Hi Hòa, Nguyên Thủy cũng không từ chối, đáp lại một tiếng.

"Tỷ tỷ, người này lai lịch không rõ, nhìn chúng ta ánh mắt lại kỳ quái, cách xa hắn một chút thì tốt hơn!" Thường Hi cảnh giác nhìn Nguyên Thủy, khẽ nói với Hi Hòa.

Khẽ mỉm cười, không để ý đến lời của Thường Hi, Nguyên Thủy mở lời: "Ta là Bàn Cổ chính tông, một trong Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn, lần này đến Thái Âm Tinh, vô ý mạo phạm hai vị tiên tử, mong hai vị tiên tử lượng thứ!" "Cái gì?

Nguyên Thủy Thiên Tôn?" Nghe lời Nguyên Thủy, Hi Hòa và Thường Hi đồng loạt sững sờ, ánh mắt nhìn Nguyên Thủy cũng không còn cảnh giác nữa!

Tên của người, bóng của cây, danh hiệu của Nguyên Thủy có thể nói là cả Hồng Hoang không ai không biết không ai không hiểu.

Chưa nói đến thân phận bối cảnh của Nguyên Thủy, chỉ riêng thực lực của hắn đã đủ khiến người ta kính nể!

Trong đại chiến Tam tộc thì giải cứu tam tộc, trong Đạo Ma chi tranh thì giúp Hồng Quân chiến thắng, trong đại chiến với Yêu tộc thì trấn áp Đông Hoàng Thái Nhất.

Có thể nói, từng chuyện từng chuyện của Nguyên Thủy vẫn luôn được lưu truyền ở Hồng Hoang.

Dù Thường Hi chưa bao giờ đặt chân đến Hồng Hoang, cũng đều ít nhiều nghe qua những truyền thuyết về Nguyên Thủy.

Thường Hi cũng coi Nguyên Thủy là đối tượng sùng bái, mỗi lần Hi Hòa từ Hồng Hoang đại địa trở về, Thường Hi đều phải quấn quýt lấy Hi Hòa kể một số câu chuyện về Nguyên Thủy mới chịu thôi!

Bây giờ khi nghe Nguyên Thủy mở lời nói mình là Nguyên Thủy Thiên Tôn, không biết vì sao, ánh mắt Thường Hi nhìn Nguyên Thủy cũng từ cảnh giác ban đầu, biến thành ái mộ!

Chương 103

Một đại năng vừa đẹp trai, vừa có bối cảnh, thực lực mạnh, tính cách tốt xuất hiện trước mặt, thử hỏi Thường Hi sao có thể không động lòng!

Không chỉ Thường Hi, mà ngay cả Hi Hòa cũng vậy!

Tài, lữ, pháp, địa, trong bốn yếu tố của tu hành, đạo lữ xếp hạng thứ hai.

Nếu thật sự có thể có một đạo lữ tốt, e rằng đối với việc tu hành của mình, cũng có trợ giúp rất lớn!

"Tiểu muội, không được vô lễ!" Hoàn hồn lại, Hy Hòa vội vàng khẽ trách một tiếng, ý bảo Thường Hi không được gọi thẳng tên của Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy là một trong những đại năng đỉnh cấp của Hồng Hoang, thân phận tôn quý, đâu phải ai cũng có thể gọi thẳng tên?

Dù hai người là chủ nhân của Thái Âm Tinh, nhưng trước mặt Nguyên Thủy, vẫn phải thấp hơn một bậc!

"Không sao, lần này bần tọa đến đây là có chuyện muốn thương lượng với hai vị đạo hữu, cho nên..." Nguyên Thủy ngập ngừng rồi dừng lại, sau đó đưa mắt nhìn xung quanh.

"Ồ, Hy Hòa thất lễ, Thiên Tôn mau mời vào!" Đối mắt với Nguyên Thủy, Hy Hòa lập tức hiểu ra ý của hắn!

Quả thật, với thân phận của Nguyên Thủy, có thể đến Thái Âm Tinh đã là cho Hy Hòa và Thường Hi mặt mũi lắm rồi, nhưng bây giờ lại để Nguyên Thủy đứng chờ bên ngoài Quảng Hàn Cung, cũng thật có chút không thỏa đáng!

Sau đó, Hy Hòa và Thường Hi mời Nguyên Thủy vào Quảng Hàn Cung, đồng thời chuẩn bị một ít linh quả và rượu ngon để chiêu đãi Nguyên Thủy!

Tiến vào Quảng Hàn Cung, cách trang trí bên trong tuy khá đơn sơ, nhưng lại mang đến cho người ta một cảm giác yên tĩnh.

Bước vào trong điện, tâm cảnh của con người có thể bất giác trở nên bình hòa!

Quan sát một vòng, Nguyên Thủy cúi mắt xuống.

Khi nhìn thấy linh quả và rượu ngon trước mặt, Nguyên Thủy không khỏi nhíu mày!

Mấy thứ quả này quả thật có chút tầm thường, thậm chí còn không bằng tiên thiên linh quả thông thường trong Tam Tiên Đảo.

Bảo Nguyên Thủy ăn mấy thứ quả này, nói thật, Nguyên Thủy thật sự khó mà nuốt trôi!

Dù sao Nguyên Thủy cũng đã quen ăn các loại tiên thiên linh quả đỉnh cấp như Nhân Sâm Quả, Hoàng Trung Lý, bây giờ lại ăn những loại tiên thiên linh quả thông thường khác, ít nhiều sẽ có chút khó nuốt!

Nguyên Thủy lập tức phất tay, trong nháy mắt linh quả và rượu ngon trên bàn biến mất, thay vào đó là Nhân Sâm Quả, Hoàng Trung Lý, cùng một bầu Tam Quang Giai Nhưỡng!

"?" Nhìn Nhân Sâm Quả trên bàn, Thường Hi có chút tò mò, nàng chưa từng thấy loại quả nào có hình dáng kỳ lạ như vậy.

Quả có hình dạng như đứa trẻ chưa đầy ba tháng, tứ chi đầy đủ, ngũ quan vẹn toàn, sống động như thật, phảng phất như có thể sống lại bất cứ lúc nào!

“Đây là Nhân Sâm Quả!” Đối mặt với thắc mắc của Thường Hi, Nguyên Thủy giải thích.

“Là Nhân Sâm Quả, một trong thập đại tiên thiên linh căn trong truyền thuyết?” Nghe Nguyên Thủy nói, Hy Hòa kinh ngạc hô lên, trong mắt loé lên một tia vui mừng!

Quay đầu lại, thấy Hy Hòa hưng phấn như vậy, Thường Hi lại mở miệng hỏi: “Tỷ tỷ, Nhân Sâm Quả có gì đặc biệt sao?” “Muội muội ngốc, phải biết Nhân Sâm Quả là một trong thập đại tiên thiên linh căn.

Quả này còn có tên là Thảo Hoàn Đan, ba ngàn năm mới ra hoa, ba ngàn năm mới kết quả, lại thêm ba ngàn năm nữa mới chín, tính sơ qua cũng phải gần vạn năm mới được ăn.

Mỗi lần chỉ kết được ba mươi quả, người thường nếu có duyên được ngửi mùi quả này, sẽ sống được ba trăm sáu mươi tuổi; ăn một quả, sống được bốn vạn bảy ngàn năm.

Với người như chúng ta, chỉ cần ăn một quả, có thể sánh bằng ngàn năm tu hành!” Biết Thường Hi không rõ lai lịch của Nhân Sâm Quả, Hy Hòa đặc biệt giải thích cho nàng.

“Thì ra là vậy, vậy còn quả kia thì sao, tỷ tỷ?” Thường Hi lại một lần nữa đặt câu hỏi.

Hôm nay, Thường Hi dường như có vạn điều thắc mắc, vấn đề cứ nối tiếp nhau xuất hiện!

Cúi đầu nhìn Hoàng Trung Lý bên cạnh Nhân Sâm Quả, Hy Hòa do dự.

Hoàng Trung Lý trông có vẻ bình thường, giống như một loại tiên thiên linh quả thông thường.

Đối với Hoàng Trung Lý, Hy Hòa thật sự không hiểu rõ!

Tất nhiên, đó là khi chưa nghe đến tên của Hoàng Trung Lý.

Khi nghe đến tên Hoàng Trung Lý, vẻ kinh ngạc trên mặt Hy Hòa lại càng thêm đậm ba phần!

"Hy Hòa đạo hữu không biết quả này cũng là chuyện bình thường.

Quả này tên là Hoàng Trung Lý, cùng với Nhân Sâm Quả là một trong thập đại tiên thiên linh căn.

Đồng thời, quả này cũng vạn năm ra hoa, vạn năm kết quả, lại vạn năm mới chín, như vậy ba vạn năm mới kết được chín quả.

Về số lượng, Hoàng Trung Lý kém hơn Nhân Sâm Quả rất nhiều, nhưng về hiệu quả, mười quả Nhân Sâm Quả mới bằng một quả Hoàng Trung Lý.

Hy Hòa đạo hữu không ngại nếm thử một chút, quả này thơm ngọt ngon miệng, mỹ vị vô cùng, tin rằng đạo hữu sẽ thích!" Nguyên Thủy mỉm cười, thản nhiên đáp.

"..." Nghe xong lời của Nguyên Thủy, bàn tay trái của Hy Hòa đang đưa ra lại thu về.

Bất kể là Nhân Sâm Quả hay Hoàng Trung Lý, đều là bảo vật đỉnh cấp.

Nguyên Thủy lần này đột nhiên lấy ra những thứ quý giá như vậy, không lẽ có mưu đồ gì, Nguyên Thủy rốt cuộc muốn làm gì?

Ngay lúc Hy Hòa đang suy tư xem rốt cuộc Nguyên Thủy muốn làm gì, Thường Hi tay trái cầm một quả Nhân Sâm Quả, tay phải cầm một quả Hoàng Trung Lý, đồng thời rót một chén Tam Quang Giai Nhưỡng vào miệng, ăn uống một cách sảng khoái!

Bất đắc dĩ lắc đầu, Hy Hòa thật không biết nên nói gì với Thường Hi.

Nhưng vì Thường Hi đã ăn đồ của Nguyên Thủy, tự nhiên Hi Hòa e rằng cũng không thoát khỏi quan hệ!

Không còn cách nào khác, Hy Hòa chỉ có thể tạm gác lại những lo lắng trong lòng, sau đó cũng nếm thử hương vị của Nhân Sâm Quả, Hoàng Trung Lý và Tam Quang Giai Nhưỡng!

Quả thật, hương vị của Nhân Sâm Quả và Hoàng Trung Lý đúng như lời Nguyên Thủy nói, thơm ngọt ngon miệng, mỹ vị vô cùng.

Nếu không phải cần giữ thể diện, Hy Hòa và Thường Hi sớm đã xin thêm Nguyên Thủy vài quả Nhân Sâm Quả và Hoàng Trung Lý rồi!

Còn Tam Quang Giai Nhưỡng, vì Hy Hòa và Thường Hi lần đầu nếm thử, sau một hồi thưởng thức, hai người lại mơ hồ có chút say, trên khuôn mặt tuyệt mỹ hiện lên một vệt ửng hồng.

Hy Hòa và Thường Hi với khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng ngồi đối diện Nguyên Thủy, cùng hắn thảo luận mục đích của chuyến đi này!

Thấy rõ Hy Hòa và Thường Hi đã uống gần say, Nguyên Thủy vội vàng cất đi Tam Quang Giai Nhưỡng, sau đó bày tỏ với hai người rằng hắn muốn lấy đi một nửa Thủy Chi Tinh Hoa và Băng Chi Tinh Hoa bên trong Nguyệt Quế Thụ!

Ban đầu hai người không đồng ý, nhưng sau khi Nguyên Thủy nhiều lần bảo đảm có thể khôi phục lại bản nguyên của Nguyệt Quế Thụ, Hy Hòa và Thường Hi lại bất ngờ đồng ý!

Sau đó, Hy Hòa và Thường Hi dẫn đường, ba người Nguyên Thủy cùng nhau rời khỏi Quảng Hàn Cung, đi lấy Thủy Chi Tinh Hoa và Băng Chi Tinh Hoa!

Nguyệt Quế Thụ so với Phù Tang Thụ còn cứng rắn hơn.

Nguyên Thủy thử nghiệm một cách đơn giản, phát hiện với sức

mạnh nhục thân của mình, căn bản không thể phá vỡ lớp phòng ngự của Nguyệt Quế Thụ.

Bất đắc dĩ, Nguyên Thủy chỉ có thể lại một lần nữa tế ra Bàn Cổ Phiên, định dùng Bàn Cổ Phiên phá vỡ Nguyệt Quế Thụ, lấy đi Thủy Chi Tinh Hoa và Băng Chi Tinh Hoa!

Bàn Cổ Phiên vừa xuất hiện, khí thế duy ngã độc tôn và uy nghiêm không ai bì kịp lập tức bao trùm trước mặt Hy Hòa và Thường Hi.

Rất nhanh, không bao lâu, Nguyệt Quế Thụ liền lộ ra một khe hở nhỏ, nhưng Nguyệt Quế Thụ cũng bắt đầu dần dần khó mà chịu đựng được công kích của Khai Thiên Khí Nhận từ Bàn Cổ Phiên, lớp phòng ngự bị phá vỡ!

Chương 104

Thấy Nguyệt Quế Thụ không còn kiên cố bất hoại, lực đạo vung Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy cũng tăng lên rất nhiều, thậm chí mơ hồ, Nguyên Thủy còn truyền toàn bộ pháp lực trong cơ thể vào Bàn Cổ Phiên!

"Khai Thiên Khí Nhận!" Cùng với việc Nguyên Thủy lại một lần nữa thúc giục Bàn Cổ Phiên, lập tức hai đạo Khai Thiên Khí Nhận vung ra, Bàn Cổ Đô Thiên Thần Sát Chi Khí bùng phát, uy thế đó, tựa như muốn hủy diệt Hỗn Độn, tái khai thiên địa.

Hy Hòa và Thường Hi khi thấy Nguyên Thủy có năng lực như vậy, đôi mắt đẹp càng lấp lánh liên hồi, trong lòng không biết đang nghĩ gì!

"Phá!" Nguyên Thủy khẽ quát một tiếng, trong nháy mắt Nguyệt Quế Thụ bị phá vỡ.

Thấy cảnh này, Nguyên Thủy vội vàng sử dụng thần thông chi thuật, lấy đi một nửa Thủy Chi Tinh Hoa và Băng Chi Tinh Hoa bên trong Nguyệt Quế Thụ!

Ngay khi Nguyên Thủy lấy đi Thủy Chi Tinh Hoa và Băng Chi Tinh Hoa, Nguyệt Quế Thụ cũng nhanh chóng khép lại.

Ngoài việc ánh sáng trên Nguyệt Quế Thụ trở nên mờ nhạt hơn một chút, còn lại Nguyệt Quế Thụ không có chút thay đổi nào!

Tất nhiên, người ngoài không cảm nhận được sự thay đổi của Nguyệt Quế Thụ, nhưng Hy Hòa và Thường Hi lại có thể cảm nhận rõ ràng, dù sao hai người cũng là chủ nhân của Thái Âm Tinh, đối với vật phẩm duy nhất trên Thái Âm Tinh là Nguyệt Quế Thụ vô cùng quen thuộc!

“Đa tạ hai vị tiên tử đã hào phóng.

Đây là đệ nhất thần thủy của Hồng Hoang, Tam Quang Thần Thủy.

Hai vị tiên tử mỗi ngày có thể dùng Tam Quang Thần Thủy tưới cho Nguyệt Quế Thụ, sau bốn mươi chín ngày, bản nguyên của Nguyệt Quế Thụ sẽ hoàn toàn hồi phục!” Vừa nói, Nguyên Thủy vừa lấy ra Tam Quang Thần Thủy, đưa cho Hy Hòa.

Đừng xem thường việc bản nguyên một khi bị tổn thương sẽ cực kỳ khó hồi phục, nhưng đó cũng chỉ đối với thần dược thông thường mà thôi.

Tam Quang Thần Thủy là đệ nhất thánh thủy chữa thương của Hồng Hoang, có thể làm người chết sống lại, xương trắng mọc da thịt, dù là Đại La Kim Tiên bị trọng thương cũng có thể hồi phục, cho nên dùng để chữa trị cho Nguyệt Quế Thụ, quả thật là không gì thích hợp hơn!

Nhận lấy Tam Quang Thần Thủy, Hy Hòa và Thường Hi lại mời Nguyên Thủy vào Quảng Hàn Cung.

Nguyên Thủy vốn định từ chối, nhưng vừa mới nhờ vả người ta xong liền quay đầu bỏ đi, thật sự không hay, cho nên Nguyên Thủy liền đồng ý, tiếp tục ở lại Quảng Hàn Cung!

Cùng lúc đó, khi Nguyên Thủy đang ở trong Quảng Hàn Cung cùng Hy Hòa và Thường Hi trò chuyện vui vẻ, thì tại thiên đình của Yêu tộc!

“Đại ca, sao vậy?

Hôm nay sao lại có vẻ e thẹn như tiểu nữ nhi thế?” Thái Nhất ngạc nhiên nhìn Đế Tuấn, không hiểu hôm nay Đế Tuấn rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nói năng ngập ngừng, không giống Yêu Hoàng của

Yêu tộc chút nào, ngược lại giống như một thiếu nữ chưa xuất giá!

"Hiền đệ đừng cười vi huynh, vi huynh quả thật có một vị tiên tử trong lòng, hôm nay đứng ngồi không yên cũng là vì nàng, cho nên..."
"Ồ?

Thì ra là vì chuyện này, dễ thôi.

Không biết huynh trưởng để ý ai, hiền đệ sẽ đi cầu thân!" Thái Nhất bừng tỉnh, lập tức vui vẻ đáp.

Theo Thái Nhất thấy, thích thì đi cầu thân, không cần phải ngồi đây lo lắng bất an.

Đế Tuấn là Yêu Hoàng của Yêu tộc, dựa vào thân phận này, có ai sẽ từ chối sao?

Có ai dám từ chối sao?

Có ai từ chối được sao?

Chính vì như vậy, với thân phận của Đế Tuấn, e rằng tỷ lệ cầu thân thành công là trăm phần trăm, cho nên Thái Nhất mới trực tiếp bày tỏ sẽ đi cầu thân!

"...

Vẫn là không nên đường đột với tiên tử thì hơn.

Hay là chúng ta đến gặp nàng một lần trước, hiền đệ cũng giúp vi huynh xem xét, xem người này rốt cuộc thế nào, có xứng đôi với vi huynh không?" Đế Tuấn đề nghị.

Thái Nhất gật đầu, tỏ ý đồng ý.

Sau đó, Thái Nhất gọi một đội đại quân Yêu tộc.

Sau khi chuẩn bị xong đồ đạc xuất hành, một đoàn người hùng dũng tiến thẳng đến Thái Âm Tinh!

Thái Âm Tinh và Thiên Đình đều ở ngoài ba mươi ba tầng trời, khoảng cách cũng không quá xa.

Đế Tuấn, Thái Nhất và những người khác không mất bao lâu đã lên đến Thái Âm Tinh!

"Bành!

Bành!

Bành!" "Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất của Yêu tộc đến bái kiến, xin tiên tử ra gặp mặt!" Một hộ vệ của Yêu tộc gõ vào cửa lớn của Quảng Hàn Cung, hướng vào bên trong hô lớn!

Âm thanh vừa dứt không lâu, Thường Hi cũng từ trong cửa bước ra.

Khi thấy Đế Tuấn và Thái Nhất ở không xa, Thường Hi nhíu mày, Yêu Hoàng, Đông Hoàng, lợi hại lắm sao?

"Có chuyện gì?" Thường Hi ló đầu ra, vẻ mặt thản nhiên hỏi.

"Một tiểu tiên tử cũng dám đối đãi như vậy, ..." Đối với thái độ vô cùng thản nhiên của Thường Hi, Thái Nhất nổi giận.

Ngay khi Thái Nhất chuẩn bị ra tay trừng trị Thường Hi, Đế Tuấn vội vàng ngăn Thái Nhất lại!

Đây không phải là gây chuyện sao, nhìn dáng vẻ của Thường Hi, hẳn là lời nói vô tâm, Thái Nhất không cần phải nổi giận với một nữ tiên như vậy!

Dù sao Thái Nhất cũng là Đông Hoàng của Yêu tộc, nếu một chút độ lượng cũng không có, truyền ra ngoài chẳng phải sẽ bị người ta cười rụng răng sao?

"Hừ!" Lạnh lùng hừ một tiếng, Thái Nhất thu lại Hỗn Độn Chung vốn định tế ra!

“Vị tiên tử này có phải là Thường Hi tiên tử không?” Đế Tuấn mỉm cười, sau đó bước xuống khỏi long xa, bạch quang lóe lên, liền đến trước mặt Thường Hi!

“Tốc độ thật kinh khủng!” Thường Hi nhíu mày, biết rằng người này chắc chắn là cao thủ đỉnh cấp!

Biết người này không thể đắc tội, Thường Hi mở cửa lớn Quảng Hàn Cung, mời Đế Tuấn và Thái Nhất vào!

Tiến vào Quảng Hàn Cung, ngay khi Đế Tuấn và Thái Nhất chuẩn bị vào chính điện, Thường Hi lại đột nhiên ngăn lại!

“Hai vị Yêu Hoàng xin dừng bước, trong chính điện đang có khách quý, cho nên mời hai vị Yêu Hoàng di bộ đến thiên điện!” “Phóng tứ!” Vốn dĩ Thái Nhất còn có thể kiềm chế cơn giận trong lòng, nhưng khi nghe Thường Hi nói xong, Thái Nhất không thể nhịn được nữa!

Đường đường Yêu Hoàng và Đông Hoàng của Yêu tộc, lại phải đến thiên điện, quả thực là sỉ nhục lớn.

Cũng không để ý Thường Hi phản đối, Thái Nhất xông thẳng vào chính điện, muốn xem xem vị khách quý mà Thường Hi nói rốt cuộc là ai!

Đế Tuấn đối với hành động của Thái Nhất cũng không ngăn cản nữa.

Quả thật, y cũng bị lời nói của Thường Hi kích động, thân phận tôn quý như y có thể đến Thái Âm Tinh, đáng lẽ phải là phúc khí của Thường Hi mới đúng.

Không biết ơn thì thôi, lại còn muốn y đến thiên điện, thật sự có chút quá đáng!

Cùng với Thái Nhất xông vào chính điện Quảng Hàn Cung, Thái Nhất vừa định mở miệng mắng chửi, ai ngờ khi thấy bóng người

đang trò chuyện với Hy Hòa ở không xa, không khỏi sững sờ tại chỗ!

"Nguyên Thủy Thiên Tôn?" Thái Nhất sững sờ, không khỏi có chút kinh ngạc!

Quả thật không ngờ, Nguyên Thủy cũng ở trong Quảng Hàn Cung.

Chương 105

So sánh với lời nói vừa rồi của Thường Hi, Thái Nhất phát hiện, Thường Hi quả thật không lừa mình, trong này quả thật có khách quý!

"Ồ?

Thì ra là Đế Tuấn và Thái Nhất.

Sao, đã nhiều ngày không gặp bản tọa, da thịt lại ngứa rồi sao?" Khi Đế Tuấn và Thái Nhất tiến vào Quảng Hàn Cung, Nguyên Thủy đã phát hiện ra.

Chỉ vì đang nói chuyện vui vẻ với Hy Hòa, Nguyên Thủy cũng không ra ngoài.

Nguyên Thủy vốn định nói chuyện thêm một lát với Hy Hòa rồi rời khỏi Quảng Hàn Cung, nhưng không ngờ Đế Tuấn và Thái Nhất lại xông vào!

Sự đường đột như vậy, khiến Nguyên Thủy nhíu mày, đồng thời giọng điệu cũng mang theo chút châm biếm mà mở miệng nói!

"Nguyên Thủy Thiên Tôn, huynh đệ hai người chúng ta kính ngươi là Bàn Cổ chính tông, đừng có khinh người quá đáng!" Thái Nhất sắc mặt lạnh đi, ánh mắt nhìn Nguyên Thủy cũng tràn đầy sát ý!

Nhưng Thái Nhất rất rõ, dù sát ý của mình có thể hóa thành thực chất, cũng không thể chém giết được Nguyên Thủy.

Dù sao thực lực của Nguyên Thủy cũng ở đó, trừ phi mình có thể từ bỏ tất cả, cùng Nguyên Thủy có một trận chiến sinh tử, nếu không, tốt nhất là đừng gây xung đột với Nguyên Thủy!

"Khinh ngươi thì đã sao?

Không phục thì chiến!" Lời vừa dứt, từ người Nguyên Thủy bùng phát một luồng khí thế bàng bạc.

Đừng thấy Nguyên Thủy bây giờ chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng nếu đánh nhau, Nguyên Thủy cũng không hề sợ hãi Đế Tuấn và Thái Nhất hai người!

Nhìn Nguyên Thủy trước mắt toàn thân bao bọc bởi khí thế bá đạo vô biên, Hy Hòa và Thường Hi không khỏi sững sờ tại chỗ!

Dám trực diện thách thức Đông Hoàng Thái Nhất, tư thái này là gì đây?

Trong một lúc, cả hai Hy Hòa và Thường Hi đều thầm trao trái tim cho Nguyên Thủy, trong ánh mắt cũng tràn đầy vẻ khác lạ!

Hơi nhíu mày, khi Đế Tuấn quan sát ánh mắt Hy Hòa nhìn Nguyên Thủy, ngọn lửa giận trong lòng lập tức dâng lên!

Y đến đây vì Hy Hòa, không ngờ lại bị Nguyên Thủy nhanh chân đến trước, thật quá bắt nạt người!

Nghĩ đến việc Nguyên Thủy bất kể phương diện nào cũng mạnh hơn mình, Đế Tuấn không khỏi để sát khí trong lòng cũng như Thái Nhất, xông thẳng lên đỉnh đầu, chỉ muốn đại chiến một trận mới có thể tiêu tan!

"Được, bản hoàng ứng chiến!" Đế Tuấn quát lớn một tiếng, muốn trước mặt Hy Hòa trấn áp Nguyên Thủy, khiến Hy Hòa hết hy vọng với Nguyên Thủy, từ đó để y có cơ hội!

Nhưng Đế Tuấn đâu biết, ngay khi y ứng chiến, trong lòng Hy Hòa lại tỏ ra khinh bỉ!

Lấy nhiều đánh ít, có bản lĩnh gì?

Dù y và Thái Nhất có thắng thì đã sao, cuối cùng cũng là thắng

không vẻ vang!

“Thiên Tôn, hay là thôi đi!” Hy Hòa tiến lên một bước, bên cạnh Nguyên Thủy khẽ nói.

Dù sao Đế Tuấn và Thái Nhất có hai người, Nguyên Thủy chỉ có một mình, hai tay khó địch bốn tay, một khi đánh nhau, Nguyên Thủy chắc chắn sẽ chịu thiệt!

Nghe Hy Hòa quan tâm, Nguyên Thủy thản nhiên cười, rồi đáp: “Chỉ là hai con quạ lông lá, làm sao thương được bản tọa.

Đợi bản tọa nhổ cọng lông vàng trên đầu chúng, tặng cho ngươi và Thường Hi!” “Thật không?” Nguyên Thủy vừa nói xong, Thường Hi vội vàng hoàn hồn, hưng phấn nói.

“Muội muội im miệng!” Lườm Thường Hi một cái, Hy Hòa khẽ trách.

Trước tiên không nói Nguyên Thủy có thể nhổ được cọng lông vàng trên đầu Đế Tuấn và Thái Nhất hay không, dù có thể, mình có thể nhận sao?

Ngay khi Hy Hòa định từ chối, Nguyên Thủy lại biến mất.

Cùng lúc đó, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng lần lượt rời khỏi Quảng Hàn Cung, thẳng tiến đến Hỗn Độn bên ngoài Thái Âm Tinh!

“Tỷ tỷ mau đi, đánh nhau rồi, chúng ta mau đi xem!” Thường Hi kéo kéo Hy Hòa, sau đó hai người cũng theo sát phía sau, biến mất tại chỗ! ...

Hỗn Độn!

Vừa mới xuất hiện, Đế Tuấn liền ném ra cực phẩm tiên thiên linh bảo Hà Đồ Lạc Thư.

Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận thẳng tiến về phía Nguyên Thủy,

định thu Nguyên Thủy vào trong!

Khinh thường cười một tiếng, Nguyên Thủy lật tay trái, lập tức một đống Hỗn Độn Nguyên Thạch xuất hiện.

Dưới sự thi triển Ngọc Thanh Thần Thông của Nguyên Thủy, một Hỗn Độn Đại Trận nhanh chóng được bày ra, thành công chống lại công kích của Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận của Đế Tuấn!

Đế Tuấn ra tay trước không có kết quả, Thái Nhất cầm Hỗn Độn Chung xông ra.

So với Đế Tuấn, công kích của Thái Nhất càng thêm sắc bén, đồng thời mỗi cử động đều tràn đầy khí chất của bậc bá giả.

Chỉ nhẹ nhàng vung một cái, vô số Địa Thủy Hỏa Phong bạo ngược hiện ra, bao quanh bên cạnh Thái Nhất, cuối cùng toàn bộ hướng về phía Nguyên Thủy!

"Tam Bảo Ngọc Như Ý!" Đối mặt với vô số Địa Thủy Hỏa Phong, Nguyên Thủy lập tức tế ra Tam Bảo Ngọc Như Ý.

Cùng với sự xuất hiện của Tam Bảo Ngọc Như Ý, chín con kim long ngũ trảo bay lên bay xuống khác nhau, không con nào giống con nào, đã nuốt chửng toàn bộ Địa Thủy Hỏa Phong.

Chín con kim long đều có thần vận riêng, xuyên qua trong Hỗn Độn, râu rồng mắt giận, miệng rộng râu dài, mắt rồng nhìn thẳng vào Đế Tuấn và Thái Nhất, tư thái khinh miệt đó, phảng phất như bậc bá giả chí cao vô thượng đang nhìn hai con kiến hôi.

Đối mắt với chín con kim long, Đế Tuấn và Thái Nhất lần lượt giận dữ quát một tiếng, sau đó lại phát động tấn công!

Cả hai bây giờ đã bước vào Chuẩn Thánh hậu kỳ, bất kể cảnh giới hay pháp lực, đều mạnh hơn Nguyên Thủy.

Tự nhiên, theo họ thấy, Nguyên Thủy chắc chắn không thể đánh bại họ.

Bây giờ, cũng chính là thời cơ tốt để giải quyết Nguyên Thủy!

Dù sao nếu ở Hồng Hoang đối chiến với Nguyên Thủy, thế tất sẽ dẫn ra hai vị đại năng khác, Lão Tử và Thông Thiên, lúc đó muốn giết Nguyên Thủy, sẽ cực kỳ khó khăn.

Bây giờ ở trong Hỗn Độn, ngoài họ ra, chỉ có Hy Hòa và Thường Hi đang quan chiến.

Lúc này giết Nguyên Thủy, sau đó trấn áp Hy Hòa và Thường Hi mang đi, tất cả đều thần không biết quỷ không hay.

Chờ đến sau này Lão Tử và Thông Thiên phát hiện họ đã giết Nguyên Thủy, lúc đó thực lực của họ đã tăng lên một đỉnh điểm, cũng không còn sợ Lão Tử và Thông Thiên nữa.

Cho nên, bất kể nhìn thế nào, bây giờ giải quyết Nguyên Thủy đều là cơ hội tốt nhất!

Bên ngoài đại chiến, nhìn ba người Nguyên Thủy, Đế Tuấn, Thái Nhất chiến đấu, Thường Hi không khỏi lo lắng nói: "Tỷ tỷ, Thiên Tôn sẽ không có chuyện gì chứ?" "Muội muội yên tâm, Đế Tuấn và Thái Nhất hai người tuy khí thế như hồng, nhưng tình hình thực tế lại bị động chịu đòn, Thiên Tôn muốn giành thắng lợi hẳn là không khó!" Thực lực không mạnh, nhưng nhãn giới của Hy Hòa tuyệt đối đủ.

Chỉ nhìn một cái, Hy Hòa liền nhìn ra tình hình chiến đấu lúc này!

Quả thật như lời Hy Hòa nói, Nguyên Thủy tự thân nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc, Không Gian Pháp Tắc và Thiên Địa Pháp Tắc ba đại pháp tắc đỉnh cấp, dù Nguyên Thủy so với Đế Tuấn và Thái Nhất kém một cấp, nhưng dùng lực lượng pháp tắc là có thể dễ dàng bù đắp!

"Thời gian đảo lưu!" Lần đầu tiên sử dụng Thời Gian Pháp Tắc

trước mặt Đế Tuấn và Thái Nhất, Nguyên Thủy không có ý định nương tay chút nào.

Thời Gian Pháp Tắc bao quanh trên không Đế Tuấn và Thái Nhất, không ngừng đẩy lùi pháp lực và cảnh giới của hai người, cho đến khi cảnh giới của Đế Tuấn và Thái Nhất đều hạ xuống Chuẩn Thánh sơ kỳ, sức mạnh của thời gian mới biến mất!

Chương 106

"Sao có thể, cảnh giới bị đẩy lùi?" Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương thấy được một tia sợ hãi!

Ban đầu chỉ nghĩ rằng thực lực của Nguyên Thủy đủ mạnh, nhưng không ngờ Nguyên Thủy đối với Thời Gian Pháp Tắc cũng tinh thông như vậy!

Trong lòng âm thầm ghi nhớ, Thái Nhất vội vàng ném ra Hỗn Độn Chung, "Đang" một tiếng vang trầm, Nguyên Thủy bị đẩy lùi mấy trăm dặm.

Sau đó, Đế Tuấn và Thái Nhất cùng nhau xé rách không gian, trong nháy mắt liền biến mất trong Hỗn Độn!

Việc Đế Tuấn và Thái Nhất sẽ chạy trốn, Nguyên Thủy sớm đã biết.

Bây giờ không phải là thời cơ tốt để đánh giết, Nguyên Thủy cũng không muốn tự mình thêm phiền phức!

Bài học đã cho, thế là đủ rồi.

Sau đó, Nguyên Thủy thu hồi Tam Bảo Ngọc Như Ý, đến trước mặt Hy Hòa và Thường Hi!

"Hai vị tiên tử, bây giờ chuyện đã xong, bản tọa xin cáo từ trước.

Hai vị tiên tử nếu có rảnh, có thể đến đạo trường của bản tọa ở Tam Tiên Đảo bên bờ Đông Hải du ngoạn.

Cáo từ!" Nói xong, Nguyên Thủy cũng không đợi Hy Hòa và Thường Hi trả lời, liền rời khỏi Hỗn Độn, thẳng tiến về Hồng Hoang!

Nhìn bóng lưng của Nguyên Thủy, trong lòng Hy Hòa và Thường

Hi lại lóe lên một tia không nỡ!

Bình thường ít giao du với người khác, hôm nay có thể cùng Nguyên Thủy trò chuyện một phen, quả thật rất vui vẻ.

Nhưng cũng biết thân phận Nguyên Thủy cao quý, không thể trèo cao, Hy Hòa và Thường Hi chỉ có thể đè nén tình cảm trong lòng, sau đó trở về Thái Âm Tinh!

Thời gian thấm thoắt, năm tháng thoi đưa, chớp mắt đã qua ngàn năm!

Trong Hỗn Độn, tại Tử Tiêu Cung, cánh cửa vốn đang đóng chặt của Tử Tiêu Cung, vào lúc này, đã mở ra trở lại, báo hiệu lần giảng đạo thứ ba của Hồng Quân sắp bắt đầu!

"Đang!" "Đang!" "Đang"...

Chín tiếng chuông trầm đục liên tiếp vang lên, âm thanh tựa như hồng thủy, cuốn đi khắp Hồng Hoang.

Phàm là sinh linh Hồng Hoang, đều bị tiếng chuông đánh thức.

Một số người đang bế quan tu luyện, khi nghe thấy tiếng chuông, thân thể khựng lại, mơ hồ có dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma.

Nhưng rất nhanh, lại có một luồng thế lực vô cùng vô tận từ trên trời giáng xuống, giúp họ ổn định lại cảnh giới.

Từ đó cũng có thể thấy đạo hạnh và pháp lực của Hồng Quân hiện nay sâu đến mức nào!

"Ba ngàn năm đã qua, trong Hỗn Độn, ngô sẽ lại mở giảng, tuyên giảng đại đạo, phàm là người có duyên đều có thể đến Tử Tiêu Cung nghe giảng!" Giọng nói của Hồng Quân truyền ra, tuy rất nhẹ, nhưng có thể truyền rõ ràng vào tai của chúng sinh Hồng Hoang.

Nghe lời Hồng Quân nói, trong phút chốc cả Hồng Hoang chấn

động, sau đó vô số đại năng thi triển thần thông, thẳng tiến đến Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn!

Lần này là lần giảng đạo thứ ba của Hồng Quân, đạo được giảng là thánh nhân chi đạo.

Có thể nói, việc nghe đạo lần này vô cùng quan trọng.

Dù là một số tu sĩ đang bế tử quan, vào lúc này cũng đều lần lượt xuất quan, đến Tử Tiêu Cung nghe giảng!

Côn Luân Sơn!

Lão Tử và Thông Thiên đi cùng nhau, mang theo Đa Bảo, ba người nhanh chóng tiến đến Tử Tiêu Cung!

Vì hành tung của Nguyên Thủy bất định nên họ không đợi Nguyên Thủy, đi trước một bước, trở thành những người đầu tiên tiến đến Tử Tiêu Cung!

Bất Chu Sơn, đạo trường của Nữ Oa và Phục Hy!

Nhìn nhau một cái, Nữ Oa và Phục Hy ngừng luận đạo, sau đó nhanh chóng đứng dậy, hai người lần lượt gọi ra linh bảo, xé rách không gian, đến Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn!

Đối với lần giảng đạo này, Nữ Oa trong lòng rất kích động.

Không biết vì sao, nàng luôn cảm thấy lần giảng đạo này dường như không bình thường, cho nên khi đến Tử Tiêu Cung, trong lòng cũng không khỏi âm thầm suy đoán về các tình huống có thể xảy ra trong lần giảng đạo này!

Ngũ Trang Quán!

Giọng nói của Hồng Quân vừa mới truyền ra, Hồng Vân liền tìm đến Trấn Nguyên Tử!

Hai người đã quen biết nhiều năm, tình cảm vô cùng sâu đậm.

Lần này đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, tự nhiên cũng sẽ không đi một mình!

Tất nhiên, lý do Hồng Vân thích tìm Trấn Nguyên Tử nhất là vì mỗi lần đến Ngũ Trang Quán đều có thể ăn trộm vài quả Nhân Sâm Quả.

Đối với một Hồng Vân tham ăn, quả thực là không gì tốt hơn!

U Minh Huyết Hải!

Lúc này trong Huyết Hải một trận sôi trào, mùi máu tanh hôi thối bay xa vạn dặm.

Phàm là sinh linh ngửi thấy mùi này, không ai không đầu óc choáng váng, mặt mày đỏ bừng, phảng phất như bị trọng thương!

Bành!

Một tiếng nổ lớn vang lên, khiến Huyết Hải dâng lên vạn trượng sóng máu.

Rất nhanh, một thân hồng y, chân đạp Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, Minh Hà cũng xuất hiện trong Hồng Hoang.

Sau đó Minh Hà lại bay lên, thẳng tiến về Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn!

Vừa rồi Minh Hà đang tu luyện Huyết Phân Thân Chi Thuật, tuy chưa tu luyện đại thành, nhưng cũng khá phi phàm.

Minh Hà chuẩn bị sau khi nghe đạo kết thúc, sẽ trở về tu luyện thật tốt, để có thể sớm tu luyện viên mãn Huyết Phân Thân Chi Thuật, như vậy an toàn tính mạng cũng có thêm nhiều bảo đảm!

Ngoài Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa, Phục Hy và các đại năng khác, còn có Tiếp Dẫn, Đế Tuấn, Thái Nhất, Thập Nhị Tổ Vu, Côn Bằng, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu, Nhiên Đăng Đạo Nhân,

v.v., đều đồng loạt khởi hành, đến Tử Tiêu Cung nghe đạo!

Tam Tiên Đảo, trong Thuận Thiên Điện!

Lúc này Nguyên Thủy đang dung hợp Thủy Chi Tinh Hoa và Băng Chi Tinh Hoa!

Sự dung hợp của hai loại tinh hoa này quá khó khăn.

Băng Chi Tinh Hoa Nguyên Thủy đã hấp thu trước, còn Thủy Chi Tinh Hoa, Nguyên Thủy đang từ từ hấp thu!

Thủy hỏa giao dung, âm dương giao thế, mỗi khi Thủy Chi Tinh Hoa dung nhập thêm một phần, pháp lực trong cơ thể Nguyên Thủy lại tăng cường một phần, đồng thời, sức mạnh nhục thân cũng tăng cường một phần.

Đừng thấy Nguyên Thủy bây giờ chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng sau khi dung hợp Thủy Hỏa Tinh Hoa, pháp lực và nhục thân của Nguyên Thủy không hề yếu hơn bất kỳ Chuẩn Thánh hậu kỳ, thậm chí là Chuẩn Thánh đỉnh phong nào.

Đây chính là sự khủng bố của Thủy Hỏa Tinh Hoa!

Dần dần mở mắt, nhìn đoàn Thủy Chi Tinh Hoa cuối cùng trong tay, Nguyên Thủy cắn răng nuốt chửng toàn bộ!

Chương 107

Thời gian gấp gáp, Nguyên Thủy chỉ có thể dựa vào sức mạnh Thời Gian Pháp Tắc trong cơ thể để nhanh chóng hấp thu Thủy Hỏa Tinh Hoa!

Bạch quang lóe lên, chỉ sau nửa nén hương, Nguyên Thủy đứng dậy, khí thế cũng đã khác xa so với trước kia!

Nguyên Thủy trước đây, mỗi lời nói, mỗi hành động, đều là chí tôn của trời đất, cho người ta cảm giác khinh miệt thiên hạ!

Nguyên Thủy bây giờ, trong khí thế khinh miệt thiên hạ đó, lại có thêm một tia cuồng bạo và bình hòa.

Hỏa Chi Tinh Hoa cuồng bạo, Thủy Chi Tinh Hoa bình hòa.

Muốn thu liễm hai loại sức mạnh này, xem ra hiện tại, Nguyên Thủy khó mà làm được!

Nhưng cũng không sao, Nguyên Thủy tùy ý bao quanh mình một đạo Thiên Địa Pháp Tắc chi lực, như vậy trực tiếp che đậy khí tức của Thủy Hỏa Tinh Hoa, sẽ không để người khác phát hiện!

Sau khi mọi việc hoàn tất, Nguyên Thủy gọi Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân đến, phá vỡ không gian, ba người lập tức đến Hỗn Độn, sau đó hướng về Tử Tiêu Cung! ...

Hôm nay Tử Tiêu Cung không giống như ngày thường.

Xung quanh cung điện, vô biên tinh quang bao phủ, từng cột sáng thô to vô cùng tận rủ xuống, tựa như hồng kiều, nối liền Hỗn Độn và Tử Tiêu Cung làm một thể.

Tinh quang xung quanh tựa như một tấm lưới lớn, lấp lánh giữa chừng lại có thể giáng xuống từng đạo tinh quang chi lực.

Những tinh quang chi lực này đối với sự cảm ngộ của tu sĩ có trợ giúp rất lớn.

Một khi Hồng Quân bắt đầu giảng đạo, những tinh quang này sẽ bắt đầu không ngừng giáng xuống, lúc đó sẽ giúp những người nghe giảng trong Tử Tiêu Cung cảm ngộ tốt hơn đạo mà Hồng Quân giảng!

Trong Tử Tiêu Cung, ba trăm sáu mươi lăm chiếc bồ đoàn xếp ở phía trước, phía sau lại có mấy ngàn chiếc bồ đoàn.

Đồng thời xung quanh có ức vạn kim hoa bay lượn trong hư không, tựa như hư không sinh ra hoa, mây khí bồi dưỡng, từng đóa kim liên phủ kín trời đất, hư không toàn một màu vàng kim!

Trong Tử Tiêu Cung, nhìn cảnh tượng kỳ lạ xung quanh, chúng đại năng không khỏi âm thầm cảm thán thủ đoạn của Hồng Quân, quả là cực hạn của đạo!

Sau đó tiến vào Tử Tiêu Cung, mọi người theo vị trí cũ ngồi xuống, yên lặng chờ Hồng Quân xuất hiện!

"Ông!" Hư không rung động, linh khí dập dềnh.

Hồng Quân chưa xuất hiện, mà là Nguyên Thủy đã đến Tử Tiêu Cung!

Cảm nhận được uy áp bức người mà Nguyên Thủy vô tình tỏa ra, mọi người không khỏi âm thầm thắc mắc, Nguyên Thủy bình thường khí tức thu liễm sâu nhất, hôm nay sao lại tỏa ra khí tức, một bộ dạng người lạ chớ lại gần thế này?

Không hiểu Nguyên Thủy đang làm gì, mọi người cũng không dám hỏi, dù sao không ai muốn chọc vào một đại năng như Nguyên Thủy, trừ phi có người ép buộc phải hỏi, nếu không thà rằng không biết còn hơn!

"Nhị đệ?" Nguyên Thủy vừa ngồi xuống, Lão Tử liền do dự hỏi

một tiếng, cũng cảm thấy có chút không hiểu!

"Vừa mới tu luyện xong, khí tức không ổn định!" Nguyên Thủy cho Lão Tử một ánh mắt yên tâm, giải thích.

Lão Tử gật đầu, tỏ ý đã hiểu.

Trong số các đại năng có mặt, phần lớn đều là từ trong tu luyện trực tiếp xuất quan tiến đến Tử Tiêu Cung, khí tức không ổn định cũng là chuyện bình thường.

Ban đầu Lão Tử còn tưởng Nguyên Thủy bị thương, nhưng vì Nguyên Thủy không có vấn đề gì, y cũng yên tâm rồi!

Đã nhiều năm không gặp, Lão Tử cũng quan tâm Nguyên Thủy, nhưng vì tính cách Lão Tử là vô vi, cho nên cũng không nói những lời quan tâm đó!

Không nhìn những người khác xung quanh, Nguyên Thủy nhắm mắt dưỡng thần, tiến vào trạng thái nhập định, luyện hóa Thủy Hỏa Tinh Hoa trong cơ thể!

Ngay khi Nguyên Thủy vừa nhắm mắt, một luồng khí tức thánh nhân khủng bố giáng lâm.

Tất cả đại năng trong Tử Tiêu Cung, trừ ba người Tam Thanh, đều quỳ lạy phủ phục, không thể đứng dậy.

Ngay cả ba người Nguyên Thủy, công đức khai thiên trong cơ thể cũng đều hiện ra, đứng trên đỉnh đầu, giúp chống lại uy áp của thánh nhân!

"Hỗn Độn chưa phân minh đạo xa, Bàn Cổ khai tịch ta đã có mặt.

Lưỡng Nghi Tam Tài sinh Tứ Tượng, Địa Thủy Phong Hỏa diễn vô biên.

Bích Lạc vân vũ Tử Tiêu ngộ, Hoàng Tuyền ta thán Nại Hà thiên.

Hồng Mông Mộc Thần Tiêu Dao tổ, Huyền Hoàng Dương Liễu tự tại tiên.” Một tràng thi ca hư vô phiêu miểu truyền ra, âm thanh phiêu đãng trong Tử Tiêu Cung, hình thành từng đạo minh văn, cuối cùng hóa thành pháp lực khoa đẩu, chui vào cơ thể các vị đại năng, giúp nâng cao thực lực!

Nhìn cảnh tượng kinh người trước mắt, đồng tử Nguyên Thủy co lại, trong lòng dần dần hiện ra một cái tên: “Dương Mi Lão Tổ!” Theo tư liệu hậu thế ghi lại, Dương Mi Lão Tổ là Hỗn Độn Ma Thần chuyển thế, trải qua khai thiên đại kiếp mà không vong, cùng với Hồng Quân, La Hầu, đều là đại năng đỉnh cấp thời kỳ Hỗn Độn.

Thậm chí, Dương Mi Lão Tổ còn là đại năng lợi hại hơn Hồng Quân một chút!

Dù là Hồng Quân, trước mặt Dương Mi cũng phải nhường ba phần, tỏ ý tôn kính!

“Trước có Hồng Quân sau có trời, ta còn sớm hơn Hồng Quân ngàn năm!” Lời này là do Dương Mi nói, từ đó cũng có thể thấy sự tự tin của Dương Mi, và thực lực không hề yếu hơn Hồng Quân!

Nguyên Thủy vốn đã quên mất Dương Mi, nhưng ai ngờ trong lần giảng đạo thứ ba của Hồng Quân, lại có thể gặp được Dương Mi, khiến Nguyên Thủy trong lúc kinh ngạc, cũng không khỏi thắc mắc mục đích đến đây của Dương Mi!

Đồng thời, từ khí thế mà Dương Mi vừa tỏa ra, Dương Mi chắc chắn đã thành công bước vào hàng ngũ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Không thành thánh nhân, lại thành Hỗn Nguyên, sự xuất hiện của Dương Mi, khiến mọi thứ trở nên phức tạp hơn.

Tất nhiên, người khác thì mờ mịt, nhưng Nguyên Thủy lại như có điều suy nghĩ, phảng phất như đã hiểu ra điều gì đó!

“Xin ra mắt Dương Mi Đại Tiên!” Đứng dậy, thu hồi công đức khai thiên của mình, Nguyên Thủy hành lễ trước mặt Dương Mi!

Đối với Nguyên Thủy mà nói, Dương Mi là một cơ hội.

Ngay lúc này chưa bước vào Hỗn Nguyên, có thể cùng Dương Mi giao lưu nhiều hơn, học hỏi một chút về Hỗn Nguyên chi đạo!

“...

Bàn Cổ?

Không đúng, là nguyên thần của Bàn Cổ!” Cúi đầu nhìn Nguyên Thủy, Dương Mi sững sờ, ngay sau đó trong đầu Dương Mi lóe lên một tia linh quang, liền hiểu ra thân phận của Nguyên Thủy!

Bàn Cổ khai thiên thành công, dĩ thân hóa Hồng Hoang, sớm đã biến mất, không thể xuất hiện trước mặt mình.

Cho nên Dương Mi sau khi phủ định suy nghĩ trong lòng, lại suy nghĩ lại!

Trên người Nguyên Thủy tuy có khí thế của Bàn Cổ, nhưng lại có sự khác biệt lớn với Bàn Cổ.

Thực lực của Bàn Cổ, dù là Dương Mi cũng không thể so sánh, không thể yếu như Nguyên Thủy được.

Cho nên sau khi kết hợp các yếu tố, Dương Mi kết luận người trước mắt không phải là Bàn Cổ, chỉ là một sinh linh khác do một phần nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành!

“Bản tọa Nguyên Thủy Thiên Tôn, ra mắt Dương Mi đạo hữu!” Giọng điệu thay đổi, ánh mắt Nguyên Thủy nhìn Dương Mi cũng thay đổi rất nhiều, không còn khiêm tốn như vừa rồi, mà biến thành một loại bá khí, một loại bá khí dám khinh miệt thiên hạ.

Dù Nguyên Thủy bây giờ chưa bước vào Hỗn Nguyên, nhưng về

mặt khí thế, lại không hề thua kém Dương Mi.

Dương Mi khi cảm nhận được khí thế của Nguyên Thủy, cũng kinh ngạc.

Chương 108

Chưa thành thánh đã có khí thế như vậy, nếu Nguyên Thủy thành thánh rồi, sẽ mạnh đến mức nào?

Nhưng rất nhanh, trong lòng Dương Mi lại dâng lên một cảm giác khinh thường.

Ở Hồng Hoang thành thánh thì đã sao, vĩnh viễn không thể thoát khỏi sự che chở của Thiên Đạo, cuối cùng làm sao vấn đỉnh đại đạo?

Cho nên, dù tư chất của Nguyên Thủy đủ, Dương Mi cũng không để ý, vì theo lão thấy, Nguyên Thủy sau này chắc chắn sẽ đi con đường của thiên đạo thánh nhân.

Một khi Nguyên Thủy bước lên con đường đó, sẽ vĩnh viễn không thể quay đầu!

"Chỉ là một con kiến hôi, có tư cách gì xưng là đạo hữu của lão tổ?" Dương Mi bĩu môi, giọng điệu cũng rất khinh thường!

"Lớn mật!" "Phóng tứ!" "Bàn Cổ chính tông há để người khác vũ nhục?" Lời Dương Mi vừa dứt, Lão Tử, Thông Thiên và Thập Nhị Tổ Vu lần lượt đứng dậy, từng người giận dữ quát một tiếng, chuẩn bị ra tay đánh giết Dương Mi!

Buổi nghe đạo vốn rất bình yên, bây giờ lại mơ hồ sắp mở ra một trận chiến kinh thiên động địa.

Cảnh tượng thay đổi trong chớp mắt khiến mọi người trong Tử Tiêu Cung đều mờ mịt!

Nhưng cũng có người nhìn ra được một chút manh mối, không hoảng sợ và mê mang như mọi người.

Ví dụ như Đế Tuấn và Thái Nhất, từ trong cuộc trò chuyện của

Dương Mi và Nguyên Thủy, đã nghe ra được một số điều!

Như là thực lực của Dương Mi rất mạnh, ngay cả Nguyên Thủy cũng phải nhường ba phần.

Như là Dương Mi khinh thường Nguyên Thủy, cũng khinh thường thân phận Bàn Cổ chính tông.

Có thể nói, sự xuất hiện của Dương Mi, đối với hiện tại mà nói, chính là một biến cố, một biến cố lớn khiến buổi nghe đạo vốn trật tự trở nên hỗn loạn!

"Tất cả lui ra!" Nguyên Thủy hét lớn một tiếng, Thiên Địa Pháp Tắc xen lẫn Thời Gian Pháp Tắc, tất cả các đại năng vốn đã rời khỏi chỗ ngồi, đều bị Nguyên Thủy đưa trở lại chỗ ngồi.

Mọi thứ như lúc ban đầu, nếu không phải có thêm một Dương Mi, dường như mọi thứ đều chưa từng xảy ra!

"Thiên Địa Pháp Tắc, Thời Gian Pháp Tắc, tốt, tốt, tốt, là lão tổ mắt kém rồi!" Hơi cảm nhận lực lượng pháp tắc tỏa ra từ cơ thể Nguyên Thủy, Dương Mi lập tức vui mừng!

Dương Mi vốn chỉ nghĩ Nguyên Thủy là một tu sĩ Chuẩn Thánh thông thường, nhưng bây giờ xem ra, Nguyên Thủy chỉ khoác lớp vỏ Chuẩn Thánh, sự khống chế lực lượng pháp tắc của hắn, đã đạt đến trạng thái Hỗn Nguyên thánh nhân!

"Bần đạo Dương Mi, ra mắt Nguyên Thủy đạo hữu!" Lúc này, Dương Mi thừa nhận Nguyên Thủy, chỉ vì sự khống chế Thiên Địa Pháp Tắc và Thời Gian Pháp Tắc của Nguyên Thủy đã đạt đến trạng thái Hỗn Nguyên thánh nhân.

Nguyên Thủy xứng đáng được Dương Mi gọi một tiếng đạo hữu, mọi thứ hợp tình hợp lý, không có chút nào không hợp logic!

Ngay khi Dương Mi thừa nhận Nguyên Thủy, hư không lại một

lần nữa chấn động.

Sự chấn động lần này khác với sự chấn động khi Dương Mi xuất hiện, lần chấn động này là sự chấn động của tầng hư không bên trong, có thể nhìn thấy, nhưng lại không thể cảm nhận được.

Sau khi sự chấn động của hư không biến mất, một bài thơ cũng đột nhiên truyền ra!

"Cao ngọa cửu trùng vân, bồ đoàn đạo chân.

Thiên địa huyền hoàng ngoại, ngô đương chưởng giáo tôn.

Bàn Cổ sinh thái cực, lưỡng nghi tứ tượng tuần.

Nhất đạo truyền tam hữu, nhị giáo Xiển Tiệt phân.

Huyền môn đô lĩnh tụ, nhất khí hóa Hồng Quân." Âm thanh vừa dứt, trong Tử Tiêu Cung tỏa ra một luồng khí tức mênh mông vô biên.

Luồng khí tức này cũng thẳng tiến về phía chúng đại năng, áp bách thần niệm, chúng sinh thần phục, đại đạo diễn dịch, tuyệt vời xuất sắc, biến hóa đa đoan, không thể nắm bắt.

Tóm lại, khí tức ập đến, như cuồng phong bão vũ, khiến người ta kính nể, không dám có chút khinh nhờn!

"Chúng con bái kiến Đạo Tổ, nguyện Đạo Tổ vạn thọ vô cương, vĩnh thế trường tồn, an hưởng vô lượng lượng kiếp thanh tịnh tiêu dao!" Hiểu ra Hồng Quân đã xuất hiện, trong Tử Tiêu Cung, mọi người liên tục khấu đầu trước cao đài, tỏ ý tôn kính!

Khóe miệng nở một nụ cười đầy ý vị sâu xa, Dương Mi ánh mắt kỳ lạ nhìn về phía cao đài, cũng không nói, cũng không động, cứ đứng nguyên tại chỗ.

Bên cạnh lão, là Nguyên Thủy cũng có nụ cười đầy ý vị sâu xa tương tự.

Một già một trẻ, dáng vẻ của Dương Mi và Nguyên Thủy quả thật khá kỳ lạ, thu hút sự chú ý!

"Hừ, ra mắt Đạo Tổ mà dám không quỳ, vô lễ như vậy, lần này e rằng chết chắc rồi!" Dùng khóe mắt liếc nhìn Dương Mi và Nguyên Thủy, thấy cả hai đều không quỳ, trong lòng một số đại năng lần lượt nảy sinh ý nghĩ như vậy!

"Đang!" Hoán Thần Chung vang lên, hư không nứt ra, vô biên Hỗn Độn chi khí từ trong đó tràn ra.

Rất nhanh, trong Hỗn Độn hiện ra hai đạo bạch quang, sau đó hai đạo đồng phấn điêu ngọc trác từ trong vết nứt không gian bước ra.

Hai đạo đồng tiến lên hai bước, đứng ở trung tâm của đài cao ba thước, một người tay cầm phất trần, một người tay cầm bát vu, đồng thanh hô lớn: "Cung nghênh Hồng Quân Đạo Tổ!" "Cung nghênh Hồng Quân Đạo Tổ!" Nghe hai đạo đồng nói, chúng đại năng đồng thanh phụ họa!

Nhìn nhau một cái, Dương Mi và Nguyên Thủy cố nén nụ cười trong lòng.

Lần này cách xuất hiện của Hồng Quân quả thật đặc biệt, không biết Hồng Quân có triệt để tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp, cuối cùng ngộ đạo hay không!

"Ông!" Trong Tử Tiêu Cung, tiên âm miểu miểu, đại đạo chi âm bao quanh hư không, hiện ra hai tiên nữ.

Tiên nữ múa lượn, trong đạo vận tư thái vô cùng mỹ diễm.

Một lát sau, tiên âm dần xa, tiên nữ biến mất, đồng thời Hồng Quân không biết từ lúc nào đã xuất hiện trên đài cao ba thước, sắc mặt không vui không buồn, hai mắt nhắm chặt, một bộ dạng nhập định!

"Lão bằng hữu đến mà cũng không chào một tiếng sao?" Ngẩng

đầu nhìn Hồng Quân, Dương Mi dùng pháp tắc truyền lời cho Hồng Quân!

Cả Tử Tiêu Cung, ngoài Nguyên Thủy ra, không ai có thể cảm nhận được lực lượng pháp tắc của Dương Mi.

Tự nhiên, cũng không ai biết chuyện Dương Mi chào hỏi Hồng Quân!

"Không nên!" Hồng Quân không mở mắt, nhưng lại dùng lực lượng pháp tắc đáp lại!

"Không nên?

Vì sao?

Lẽ nào là vì Thiên Đạo?" Nghe lời của Hồng Quân, trong lòng Nguyên Thủy vang lên một tiếng, phảng phất như đã hiểu ra!

Thánh nhân bằng Hỗn Nguyên, nhưng Hỗn Nguyên lại không bằng thánh nhân!

Về nguyên nhân, ngoài phương diện pháp lực, còn là vì Thiên Đạo!

Thiên Đạo là sự tồn tại đỉnh cao nhất trong Hồng Hoang, chỉ dưới đại đạo.

Thiên Đạo có thể ra lệnh cho thánh nhân, nhưng lại không thể ra lệnh cho Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Cũng có nghĩa là, trong Hồng Hoang, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên là một biến số.

Nếu không phải bây giờ Thiên Đạo không hoàn chỉnh, Dương Mi, một biến số, sớm đã bị Thiên Đạo đuổi ra khỏi Hồng Hoang.

Dương Mi cũng chính vì biết rõ điểm này, mới đến Tử Tiêu Cung!

Một là muốn thấy Dương Mi lần cuối cùng xuất hiện trong Hồng Hoang.

Chương 109

Sau khi Hồng Quân giảng đạo kết thúc, chẳng bao lâu nữa sẽ hợp đạo.

Hợp đạo có lợi có hại, tuy sẽ nâng cao cảnh giới của Hồng Quân lên Thiên Đạo cảnh, nhưng Hồng Quân sẽ trở thành con rối của Thiên Đạo.

Dương Mi cũng đã khuyên Hồng Quân, bảo y đừng hợp đạo, nhưng Hồng Quân không nghe, chỉ trả lời Dương Mi, có con đường của mình, ngươi không hiểu!

Hôm nay thấy trên người người bạn cũ năm xưa mơ hồ có bóng dáng của Thiên Đạo, nói thật, Dương Mi cười, nhưng lại không biết trong nụ cười đó là châm biếm nhiều hơn, hay cảm thương nhiều hơn!

Còn vì sao Nguyên Thủy cười, là vì Nguyên Thủy đã tìm thấy con đường của mình, nụ cười vui mừng, đồng thời cũng là châm biếm, châm biếm kế hoạch của Thiên Đạo cuối cùng sẽ chỉ thất bại.

Vì Nguyên Thủy, là sự tồn tại cao ngạo nhất, khủng bố nhất giữa trời đất, tự nhiên, há có thể yên lòng thần phục dưới Thiên Đạo?

"Hồng Quân hay Thiên Đạo?" Dương Mi tiến lên một bước, nhìn thẳng Hồng Quân, lại một lần nữa hỏi.

Từ từ mở mắt, đáy mắt Hồng Quân lóe lên một tia tình cảm.

Cùng Dương Mi quen biết nhiều năm, bây giờ Dương Mi có thể mạo hiểm đối kháng với Thiên Đạo mà đến Hồng Hoang, nói thật, Hồng Quân rất cảm động.

Nhưng y lúc này, sắp hợp đạo, cho nên, không thể gọi là y, mà gọi

là Thiên Đạo Hồng Quân mới đúng!

"Thiên Đạo Hồng Quân!" Hồng Quân trả lời.

"Thì ra là vậy, không ngờ cuối cùng đạo hữu lại đi con đường này!" Dương Mi thở dài một tiếng, sau đó không nói thêm một lời nào nữa!

Nhìn Dương Mi một cái, Hồng Quân lại nhìn Nguyên Thủy!

Đối với Nguyên Thủy, Hồng Quân cũng không biết nên nói gì.

Mọi việc làm trước đây, đều là do Thiên Đạo chỉ thị.

Nguyên Thủy có thể trở thành một biến số lớn, nói thật Hồng Quân rất vui mừng, nhưng vì thân bất do kỷ, chỉ có thể nghe theo phân phó của Thiên Đạo, từ đó ra tay với Nguyên Thủy.

Trước đây Hồng Quân còn lo lắng Nguyên Thủy sẽ chết, nhưng bây giờ xem ra, Nguyên Thủy cũng có chút năng lực!

Tình cảm trong mắt tồn tại không được mấy giây, rất nhanh, Hồng Quân lại trở nên không vui không buồn.

Mọi thứ là do ý thức của Thiên Đạo dần dần giáng lâm vào cơ thể Hồng Quân, khống chế hành vi của Hồng Quân!

"Các ngươi đứng dậy đi!" Hồng Quân thản nhiên mở miệng, nói với chúng đại năng đang quỳ lạy phủ phục!

"Đa tạ Đạo Tổ!" Chúng đại năng đứng dậy ngồi xuống, yên lặng chờ Hồng Quân giảng đạo!

"Hôm nay là lần giảng đạo thứ ba, trước khi giảng đạo, ngô giới thiệu cho các ngươi một vị đạo hữu!" Vừa nói, Hồng Quân vừa bước đến trước mặt Dương Mi, sau đó tiếp tục nói: "Vị đạo hữu này là Dương Mi Đại Tiên, là Hỗn Nguyên thánh nhân, thực lực ngang bằng bần đạo.

Các ngươi sau này gặp mặt, phải hành lễ thỉnh an, không được phóng tứ.

Nếu có kẻ nào dám bất kính với Dương Mi Đại Tiên, thiên phạt sẽ giáng lâm, các ngươi nghe rõ chưa?" "Cẩn tuân pháp chỉ của Đạo Tổ!" Lời Hồng Quân vừa dứt, chúng đại năng vội vàng đáp lời!

Ban đầu tưởng rằng Dương Mi cũng giống mình, là một tu sĩ Hồng Hoang thông thường, nhưng không ngờ, đã nhìn lầm, lại là một vị thánh nhân có thể sánh ngang với Hồng Quân!

Trong lòng thầm than không để lại ấn tượng tốt trước mặt Dương Mi, chúng đại năng đều tiếc nuối không thôi.

Đồng thời cũng có một bộ phận kinh ngạc, kinh ngạc về nhãn lực và đảm lược của Nguyên Thủy, có thể trước mặt đại năng như Dương Mi mà không mất phong độ, không lộ vẻ sợ hãi, thật đáng khâm phục!

Sau đó Hồng Quân và Dương Mi cùng lên cao đài, Hồng Quân ngồi ở chính giữa, bên cạnh là Dương Mi!

Thấy Hồng Quân và Dương Mi đều đã ngồi xuống, Nguyên Thủy cũng trở về chỗ ngồi của mình, ngồi xuống lần nữa!

"Thời gian đã đến, đại đạo khai giảng!" Đợi mọi người vào vị trí, Hồng Quân lại nhắm mắt, từ trong miệng không ngừng tuôn ra chí thánh đại đạo!

"Thiên địa sơ khai, có vật hỗn thành, sinh ra trước trời đất, tịch mịch cô liêu, độc lập không đổi, tuần hoàn không ngừng, có thể làm mẹ của trời đất.

Ta không biết tên nó, tạm gọi là Đạo, miễn cưỡng gọi tên là Đại.

Đạo sinh một.

Một sinh hai.

Hai sinh ba.

Ba sinh vạn vật.

Vạn vật gánh âm ôm dương, dung khí mà hòa.

Đại viết thệ, thệ viết viễn, viễn viết phản.

Cho nên đạo lớn, trời lớn, đất lớn, linh cũng lớn.

Trong vũ trụ có bốn cái lớn, vạn linh chiếm một trong số đó.

Linh theo đất, đất theo trời, trời theo đạo, đạo theo tự nhiên.

Thiên chi đạo giống như giương cung vậy.

Cao thì hạ nó xuống, thấp thì nâng nó lên.

Có thừa thì bớt đi, không đủ thì bù vào.

Thiên chi đạo, bớt chỗ thừa bù chỗ thiếu.

Nhân chi đạo, thì không phải vậy, bớt chỗ thiếu để dâng cho chỗ thừa.

Ai có thể có thừa để dâng cho thiên hạ, chỉ có người có đạo.

Cho nên thánh nhân làm mà không dựa dẫm, công thành mà không ở lại.

Chẳng phải là không muốn thấy hiền tài sao!

Lời thật không đẹp.

Lời đẹp không thật.

Người thiện không biện giải.

Người biện giải không thiện.

Người biết không uyên bác.

Người uyên bác không biết.

Thánh nhân không tích trữ.

Càng vì người khác càng có.

Càng cho người khác càng nhiều.

Chương 110

Thiên chi đạo lợi mà không hại.

Thánh nhân chi đạo làm mà không tranh.” Cùng với việc Hồng Quân giảng đạo, đất mọc sen vàng, trời giáng tường thụy, trên đỉnh đầu vô số đại năng hiện ra khánh vân, trong đó mấy đóa liên hoa tranh nhau nở rộ, là do hấp thu linh khí giữa trời đất.

Cũng vì liên hoa trong khánh vân trên đỉnh đầu nở rộ, khí tức trong cơ thể chúng đại năng bắt đầu biến hóa, lúc sâu không lường được, lúc rõ ràng có thể thấy, lúc mơ hồ khó hiểu, lúc kinh người nghe thấy.

Tóm lại, trong một lúc, trong Tử Tiêu Cung hình thái khác nhau, dị tượng tung hoành!

Đạo mà Hồng Quân giảng lần này, là Chuẩn Thánh chi đạo và Thánh Nhân chi đạo.

Cả Tử Tiêu Cung, ngoài Nguyên Thủy và Dương Mi, không ai có thể hiểu hết!

Nguyên Thủy, cũng chỉ nghe được một nửa, không dám nói là hoàn toàn lý giải thông suốt!

Những người còn lại, lại kém hơn Nguyên Thủy.

Hồng Quân giảng đạo, mơ hồ khó hiểu, không ít đại năng vì nghe không hiểu đạo mà Hồng Quân giảng, trong một lúc lại khóc lên!

Khác với hai lần giảng đạo trước, lần này Hồng Quân giảng đạo chú trọng cơ duyên.

Trước đây chúng đại năng có thể cưỡng ép ghi nhớ đạo mà Hồng Quân giảng, dù bây giờ không thể lý giải, sau khi trở về cũng có thể từ từ tham ngộ.

Nhưng bây giờ, chúng đại năng vừa ghi nhớ, liền sẽ lập tức quên mất.

Có một số đại năng cố gắng ghi nhớ đạo mà Hồng Quân giảng, nhưng không bao lâu, trong thần thức hải của họ, lập tức biến hóa thành từng đạo lôi kiếp.

Lôi kiếp uẩn nhưỡng ra, cuối cùng đánh vào thần thức hải, cho đến khi đánh tan toàn bộ đạo mà Hồng Quân giảng trước đó, lôi kiếp mới biến mất!

Thần hồn bị tổn thương, căn cơ sụp đổ, các đại năng cưỡng ép ghi nhớ đạo vội vàng bịt tai không nghe, không dám cưỡng ép ghi nhớ đạo mà Hồng Quân giảng nữa!

Tất nhiên, trong đó cũng có một số người không bị giảng đạo làm tổn thương, ví dụ như Thập Nhị Tổ Vu!

Người của Vu tộc không có nguyên thần, Thập Nhị Tổ Vu càng như vậy.

Đạo mà Hồng Quân giảng, họ nghe, không có chút hứng thú nào, đối với cảnh giới của bản thân cũng không có chút trợ giúp nào.

Nhưng vì tính đặc thù của lần giảng đạo này, Thập Nhị Tổ Vu cũng không tiện rời đi, chỉ ngồi một bên, một bộ dạng gà gật.

Một số người cảnh giới thấp ở bên cạnh, thấy Thập Nhị Tổ Vu ngủ, cũng bắt chước theo.

Đồng thời từng người trong lòng thầm vui, có chuyện gì Thập Nhị Tổ Vu gánh, sẽ không bị Hồng Quân trừng phạt.

Nhưng họ đâu biết, những người này chính là những người cơ duyên cạn mỏng thực sự.

Hồng Quân giảng đạo quý giá biết bao, lúc này lại ngủ, như vậy

chẳng phải đã bỏ lỡ cơ duyên lớn lao sao?

Không nói đến những người cơ duyên cạn mỏng đó, hãy nói đến các đại năng đỉnh cấp như Lão Tử, Thông Thiên!

Lão Tử và Thông Thiên vì có bồ đoàn gia trì, cũng nghe được một nửa, trong lòng những chỗ không hiểu, bỗng nhiên sáng tỏ.

Dù có một số chỗ không hiểu, không bao lâu cũng sẽ hiểu ra.

Những người còn lại như Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, thì mặt mày cau có, phảng phất như gặp phải bình cảnh!

Nữ Oa còn tốt hơn một chút, Hồng Quân đã ưu ái cho nàng, khiến nàng lĩnh ngộ được những điều chỉ đứng sau Lão Tử và Thông Thiên.

Một đôi mắt đẹp hơi nhíu lại, hai hàng lông mày đáng yêu nhíu lại với nhau, trông có chút đáng yêu!

Còn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, lại thảm hơn rất nhiều.

Cả hai dù có bồ đoàn gia trì, cũng chỉ nghe được nửa hiểu nửa không.

Ngoài một phần nhỏ liên quan đến Chuẩn Thánh chi đạo, còn lại, cả hai một chút cũng không hiểu.

Vì trước đó đã có tiền lệ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng biết không thể cưỡng ép ghi nhớ đạo, cho nên chỉ có thể dựa vào bản lĩnh của mình nỗ lực lĩnh ngộ!

Tiếp Dẫn một mặt đau khổ, cũng không có quá nhiều biểu cảm.

Chuẩn Đề so với Tiếp Dẫn, khác biệt rất lớn.

Cả Tử Tiêu Cung, có thể nói hành vi lớn nhất chính là Chuẩn Đề, lúc khóc lớn lúc cười lớn, lúc múa tay múa chân.

Nếu không phải có Hồng Quân ở đó, các đại năng còn lại đã ném

Chuẩn Đề ra ngoài rồi.

Dù sao cũng là ba ngàn khách trần trong Tử Tiêu Cung nghe đạo, hành động này của Chuẩn Đề thật mất mặt!

Hoàn toàn không để ý đến các đại năng nghe đạo bên cạnh, Chuẩn Đề đột nhiên khóc lớn.

Đạo này quá huyền ảo, ngay cả một phần mười cũng không hiểu, thật quá đáng tiếc.

Nhưng đạo là như vậy, không thể nắm bắt, không thể suy đoán, không thể khinh suất, thực sự lĩnh ngộ đạo, vô cùng khó khăn!

Tử Tiêu Cung, trên cao đài!

Cẩn thận lắng nghe Hồng Quân giảng đạo, Dương Mi gật đầu, cả người cũng chìm vào suy tư!

Không thể không nói, Hồng Quân giảng đạo rất tuyệt vời, Thiên Đạo chi âm huyền ảo khiến Dương Mi không khỏi tham ngộ.

Dù Thánh Nhân chi đạo không thích hợp với Dương Mi, nhưng học thêm một chút, dù thế nào cũng không có hại.

Cho nên, Dương Mi cũng không ngại tham ngộ vài phần đạo quỹ của Thiên Đạo của Hồng Quân!

Cứ như vậy, mặt trời mọc mặt trăng lặn, thời gian trôi qua, chớp mắt đã ba ngàn năm!

Trong thời gian đó lại có vô số đại năng đột phá, thành công trảm thi, cảnh giới nâng cao.

Còn Nguyên Thủy, vẫn là dáng vẻ ban đầu, một chút thay đổi cũng không có!

Từ từ mở mắt, ánh mắt nhìn Nguyên Thủy lóe lên một tia kinh ngạc, sau đó nụ cười trên khóe miệng Dương Mi lại một lần nữa

cong lên!

Bao nhiêu năm rồi, Dương Mi không nhớ lần nào vui như vậy!

Chỉ dựa vào một mình Dương Mi, muốn đấu lại Thiên Đạo, thật quá khó.

Nhưng nếu có thể thêm một minh hữu, Dương Mi rất sẵn lòng!

Mục tiêu của hắn và Nguyên Thủy giống nhau, đều là đại đạo thánh nhân, một chút thiên đạo thánh nhân nhỏ bé, trong mắt hai người không đáng một đồng.

Bây giờ Nguyên Thủy có thể chống lại sự dụ dỗ của Thiên Đạo, không chọn tham ngộ Thiên Đạo pháp tắc, khiến Dương Mi rất vui, vì lão mơ hồ thấy được một minh hữu cường đại sắp ra đời!

"Ông!" Ba ngàn năm thời gian vừa đến, hư không phát ra rung động, từ trong đó đánh thức vô số đại năng đang tham ngộ Thiên Đạo pháp tắc.

Chúng đại năng tỉnh lại, thân thể trước tiên run lên, mới thu hồi thần hồn, sau đó mở đôi mắt mông lung, vẻ mặt khó xử nhìn Hồng Quân trên cao đài!

Lĩnh ngộ đến thời khắc mấu chốt bị đánh thức, cảm giác đó giống như ăn phải phân, khó chịu vô cùng.

Chương 111

Nhưng vì thời gian giảng đạo đã hết, cũng không thể ép buộc Hồng Quân tiếp tục giảng, bất đắc dĩ chỉ có thể bỏ qua!

Cúi đầu nhìn mọi người, trong mắt Hồng Quân không dục không cầu, không có bất kỳ tình cảm nào.

Sau đó Nguyên Thủy mở miệng nói: "Đại đạo năm mươi, trời diễn bốn mươi chín, một tia sinh cơ độn tẩu, cho nên Thiên Đạo không hoàn chỉnh.

Bây giờ ngô đã chứng được đại đạo, muốn bổ sung Thiên Đạo, khiến Thiên Đạo hoàn chỉnh, và tìm kiếm một tia sinh cơ độn tẩu đó cho vạn vật chúng sinh.

Như vậy, sau này Hồng Quân không tồn tại, Hồng Quân chính là Thiên Đạo, nhưng Thiên Đạo lại không phải là Hồng Quân, các ngươi hiểu không?" "Đạo Tổ suy nghĩ lại!" Nghe lời Hồng Quân nói, chúng đại năng đồng loạt quỳ xuống, giọng điệu đầy chân thành khuyên nhủ!

"Đừng khuyên nữa, tâm ý của ngô đã quyết, vì chúng sinh Hồng Hoang, hợp đạo phải tiến hành!" Hồng Quân cũng không khách khí, lời lẽ chính nghĩa biểu đạt lập trường của mình, để lại trong lòng chúng đại năng một hình tượng nhân từ khoan hậu, xả kỷ vì người!

Chúng đại năng phảng phất như cũng thật sự tin lời Hồng Quân nói, từng người hướng về Hồng Quân liên tục khấu đầu ba lần, cuối cùng chân thành nói: "Đạo Tổ từ bi, chúng con vĩnh thế khó quên ơn đức của Đạo Tổ!" "Được rồi, giảng đạo kết thúc, các ngươi có thắc mắc gì đều có thể mở miệng hỏi!" Lại đến phần hỏi đáp, Hồng Quân nhìn chúng đại năng, biểu thị sẽ thay chúng đại năng trả lời những thắc mắc trong lòng!

“Dám hỏi Đạo Tổ, thánh nhân có số lượng không?” Lời Hồng Quân vừa dứt, Lão Tử lập tức là người đầu tiên lên tiếng hỏi!

“Có.

Tuy thánh nhân trải qua vạn kiếp không diệt, nhiễm nhân quả không dính, nhưng cuối cùng vẫn có một con số.

Con số này là chín, chín là cực hạn, cho nên giảng đạo chín ngàn năm, thánh vị, cũng nên có chín vị.

Dưới ta, sẽ có bảy thánh vị, cũng cần bảy vị thánh nhân!” Quay đầu nhìn Lão Tử, Hồng Quân không có chút che giấu nào, trực tiếp trả lời!

Có thể vì đây cũng không phải là bí mật, cho nên Hồng Quân trả lời rất dứt khoát.

Còn Nguyên Thủy và Dương Mi, cũng đều không nói gì!

“Dám hỏi lão sư, người nào có thể thành Thánh?” Lão Tử vừa dứt lời, Thông Thiên liền vội vàng hỏi.

Khi Thông Thiên vừa hỏi xong câu này, một đám đại năng cũng đều tha thiết nhìn chằm chằm Hồng Quân, hy vọng có thể từ miệng Hồng Quân biết được đáp án!

“Tam Thanh chính là do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, có khai thiên công đức hộ thể, có thể thành Thánh!” Nhìn lướt qua Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Hồng Quân trầm giọng nói!

“Đa tạ Đạo tổ!” Nghe được lời Hồng Quân nói, Lão Tử và Thông Thiên đều mừng rỡ, lập tức hướng Hồng Quân hành lễ!

Còn về Nguyên Thủy, lại không có nửa phần động tác, trên mặt không vui không buồn, phảng phất như không nghe thấy lời hứa hẹn của Hồng Quân.

“Hừ, chưa thành Thánh đã dám đối với Đạo tổ vô lễ như vậy, thật không phải là con người!” Thấy Nguyên Thủy ngạo mạn như thế, trong lòng chúng đại năng đều thầm khinh bỉ, nhưng đồng thời, cũng vô cùng ghen tỵ với Nguyên Thủy, tại sao kẻ cậy tài khinh người như Nguyên Thủy lại có thể có được thánh vị, còn bọn họ thì không!

“Thiên Đạo bất công, Hồng Quân bất công!” Chúng đại năng trong lòng gào thét, nhưng trên mặt lại là một vẻ hòa nhã, chỉ sợ bị Hồng Quân nhìn ra manh mối, từ đó lưu lại ấn tượng không tốt!

“Nữ Oa sau này có đại công đức, cũng có thể thành Thánh!” Quay đầu nhìn Nữ Oa, Hồng Quân lại nói!

“Đa tạ Đạo tổ.

Đạo tổ, ca ca của ta là người tâm trí cực tốt, không biết có thể thành Thánh không?” Nữ Oa sững sờ, ngay sau đó vội vàng hỏi Hồng Quân.

Lắc đầu, Hồng Quân đáp: “Vô duyên chính là vô duyên, Phục Hy không thể thành Thánh, nhưng sau này Phục Hy cơ duyên không nhỏ, cũng không cần lo lắng an nguy của y!” “Đa tạ Đạo tổ!” Nữ Oa và Phục Hy cùng nhau khấu tạ, tỏ lòng tôn kính!

Dù Phục Hy không thể thành Thánh, nhưng Hồng Quân đã nói sau này y có đại cơ duyên, không cần lo lắng về vấn đề an toàn, Nữ Oa và Phục Hy cũng vui mừng!

Dù sao hai huynh muội có một người thành Thánh là tốt rồi, sau khi thành Thánh, chẳng lẽ không chiếu cố được người còn lại sao?

Nhìn thấy hết thảy trước mắt, Đế Tuấn và Thái Nhất trong lòng trầm xuống!

Vốn định sau này tìm cơ hội ép buộc Nữ Oa và Phục Hy, để họ cũng giao ra thần hồn, nhưng bây giờ xem ra, kế hoạch này e là đã tan

thành mây khói!

Tôn nghiêm của Thánh Nhân sao có thể xâm phạm?

Cho nên, sau này ngoài việc kết giao tốt với Nữ Oa và Phục Hy, không còn lựa chọn nào khác!

"Đạo tổ từ bi, Tây phương chúng ta cằn cỗi, không có linh bảo, càng không có bất kỳ bảo địa nào, nay sư huynh đệ hai người chúng ta có được tu vi này, đến Tử Tiêu Cung nghe đạo, một lòng hướng đạo Thiên Đạo có thể chứng giám, mong Đạo tổ thương xót sư huynh đệ hai người, ban cho hai tôn thánh vị!" "Phụt" một tiếng quỳ xuống trước mặt Hồng Quân, Chuẩn Đề vừa khóc lóc thảm thiết, vừa liều mạng dập đầu, nếu không phải bản thân Chuẩn Đề da mặt khá dày, e là cả khuôn mặt đã bị dập cho phẳng lì.

Nhìn hành động của Chuẩn Đề, chúng đại năng trong lòng cười lạnh, tỏ vẻ vô cùng khinh thường!

Đường đường là Chuẩn Thánh đại năng, lại có thể làm ra chuyện không cần mặt mũi như vậy, thật sự là mất mặt.

Trong đó Đế Tuấn và Thái Nhất mặt càng đỏ bừng, vội vàng lùi lại ba bước, phảng phất không muốn đứng chung với Chuẩn Đề, ý khinh thường trào phúng trong mắt hiện rõ!

Đối với thái độ của các đại năng xung quanh, Chuẩn Đề cũng cảm nhận được, nhưng vì thánh vị, không cần mặt mũi thì đã sao?

Dù sao chỉ có thành Thánh mới có thể thực sự bất tử bất diệt, không thành Thánh chung quy cũng chỉ là con kiến, một đám con kiến có tư cách thảo luận chuyện mặt mũi sao?

"Thôi thôi, đứng lên trước đi!" Hồng Quân thở dài một tiếng, trong đầu muôn vàn suy nghĩ, phảng phất như đã hiểu ra!

Năm đó trong trận chiến Đạo Ma, y và La Hầu đại chiến đã phá

hủy phần lớn linh mạch Tây phương, khiến cho Tây phương từ đó trở nên cằn cỗi, vô số linh bảo thai nghén trong lòng đất đều chết yểu.

Nhân quả nghiệp lực này, Hồng Quân phải trả, cho dù trong lòng Hồng Quân không muốn, nhưng vì bây giờ Thiên Đạo đang khống chế y, Hồng Quân cũng không có cách nào phản kháng, chỉ có thể mặc cho Thiên Đạo đồng ý ban cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai thánh vị!

Đối với Thiên Đạo mà nói, bất luận là Huyền môn chính thống hay Bàng môn tả đạo, dù sao cũng đều có lợi cho sự phát triển của Thiên Đạo, cho nên Thiên Đạo cũng không quan tâm đến sự khác biệt giữa Đông và Tây, người khác thành Thánh có lợi cho Thiên Đạo, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thành Thánh cũng vậy, như thế tại sao không thể ban thánh vị cho họ?

Ngay sau đó Hồng Quân trầm ngâm một lát, mở miệng nói: "Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề tuy không có khai thiên công đức, nhưng lại là người có đại nghị lực, đại trí tuệ, đại cơ duyên của Tây phương, có thể được phân thánh vị, có thể thành Thánh nhân!" "Đa tạ Đạo tổ!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại một lần nữa quỳ xuống, hướng về Hồng Quân liên tục dập đầu chín cái mới đứng dậy!

Thánh vị đã tới tay, đối với hai người mà nói, tuyệt đối là tin tốt lành tày trời.

Vừa rồi hai người còn lo lắng trong lòng, nếu không được phân thánh vị, liệu có bị chúng đại năng trước mặt chế giễu không, nhưng bây giờ xem ra, cách làm của họ là chính xác, đặc biệt là Chuẩn Đề, trên mặt càng lộ rõ nụ cười vui sướng, nhìn về phía chúng đại năng, trong mắt cũng tràn đầy khiêu khích, ý tứ phảng phất như đang nói: "Hôm nay các ngươi coi thường ta, ngày mai ta khiến các ngươi không với tới nổi!" "Chỉ là một Thiên Đạo Thánh Nhân, có đáng để vui mừng như vậy không?" Liếc nhìn biểu cảm trên mặt Chuẩn Đề,

Nguyên Thủy trong lòng không nói nên lời!

Nếu là Đại Đạo Thánh Nhân, thì còn đáng vui mừng như thế, nhưng là Thiên Đạo Thánh Nhân thì, ha ha, ngược lại không phải chuyện tốt!

Bởi vì một khi bị Thiên Đạo nhắm tới, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, liền không còn cách nào vấn đỉnh Đại Đạo, như vậy chẳng khác nào vĩnh viễn bị ràng buộc với Thiên Đạo, không thể thoát ly, trừ phi hủy diệt Hồng Hoang, hủy diệt Thiên Đạo, lúc đó mới có thể thoát ra!

Nhưng, Thiên Đạo Thánh Nhân, Thiên Đạo ở trước, Thánh Nhân ở sau, chỉ bằng thực lực yếu hơn Thiên Đạo mấy lần mà muốn hủy diệt Hồng Hoang, hủy diệt Thiên Đạo, có thể sao?

Chưa nói đến khó khăn trong đó, e là Thiên Đạo Thánh Nhân vừa có ý nghĩ như vậy, liền sẽ bị Thiên Đạo giết chết, rồi lại một lần nữa chọn ra một Thánh Nhân khác!

Bảy tôn thánh vị, chớp mắt đã mất đi sáu tôn, chúng đại năng cũng vô cùng lo lắng, đồng thời càng thêm mong đợi tôn thánh vị cuối cùng sẽ thuộc về tay ai?

Ngay lúc chúng đại năng đang cầu nguyện thánh vị giáng xuống, chỉ thấy Đế Tuấn và Thái Nhất đột nhiên tiến lên một bước, sau đó cũng như Chuẩn Đề quỳ rạp xuống đất, dập đầu cầu xin: "Đạo tổ từ bi, cầu Đạo tổ ban thánh vị cho chúng ta, ân tình của Đạo tổ, Đế Tuấn (Thái Nhất) vĩnh thế không quên!" "Phụt!" "Phụt!" "Phụt!"...

Liên tiếp mấy tiếng dập đầu vang lên, thì ra là các đại năng khác đều cảm thấy cách này có hiệu quả, nên cũng đua nhau làm theo!

Khẽ nhíu mày, Dương Mi ở bên cạnh thấy chúng đại năng lộ ra thái độ như vậy, trong lòng không khỏi thở dài cho bi kịch của Hồng Hoang, cũng thay Bàn Cổ mà than thở!

Thời kỳ Hỗn Độn, Bàn Cổ bá khí biết bao, nay Bàn Cổ thân vẫn, sinh linh do chính thân thể mình hóa thành lại không có cốt khí như vậy, lại có thể khuất phục trước Thiên Đạo, thật là bi kịch của Bàn Cổ, bi kịch của Hồng Hoang, bi kịch của chúng sinh!

Nhưng khi Dương Mi chuyển mắt nhìn về phía Nguyên Thủy, trong mắt lại lóe lên một tia tán thưởng!

May mà Tam Thanh do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành không tồi, đặc biệt là Nguyên Thủy, trên người y có bóng dáng của Bàn Cổ năm đó, khiến Dương Mi vô cùng tán thưởng, càng thay Bàn Cổ mà vui mừng, có người có thể kiên trì bản tâm, vấn đỉnh Đại Đạo!

Thấy mọi người khổ sở cầu xin, Hồng Quân than một tiếng, không mở miệng, vung tay lấy ra bảy đạo Hồng Mông Tử Khí!

Hồng Mông Tử Khí còn có tên là Đại Đạo Chi Cơ, là vật do trời đất cảm ứng tự nhiên mà hiển hóa ra, chỉ cần một sợi, là có thể khiến cho phàm nhân không có bất kỳ đạo hạnh tu hành nào cũng có thể sống thọ vô hạn, và có được thân bất tử, nếu có cơ duyên, liền có thể thành Thiên Đạo Thánh Nhân!

Một khi trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, trong Hồng Hoang, bất tử bất diệt, pháp lực vô cùng vô tận, nhưng lại vĩnh viễn không thể thoát ly khỏi Hồng Hoang, thoát ly khỏi Thiên Đạo.

Chương 112

Một khi Hồng Hoang hủy diệt, bản nguyên của Thiên Đạo Thánh Nhân sẽ bị tổn thương, đến lúc đó cũng sẽ không còn cái gọi là bất tử bất diệt nữa!

Nhìn bảy đạo Hồng Mông Tử Khí trong tay Hồng Quân, mọi người nhất thời có chút mờ mịt!

"Đó là cái gì?

Sao lại tỏa ra khí tức cao quý như vậy!" "Không rõ, nhưng hẳn là có liên quan đến thánh vị!" "Ồ?

Vị đạo hữu này vì sao lại nói như vậy?" "Tử khí kia tổng cộng có bảy đạo, vừa vặn ứng với số lượng Thánh Nhân, như vậy xem ra, bảy đạo tử khí có tám phần khả năng liên quan đến thánh vị!" "Thì ra là vậy, đạo hữu đại trí!" Trong nhất thời mọi người nghị luận xôn xao, cố gắng tìm hiểu tác dụng và hiệu quả của Hồng Mông Tử Khí!

Nhưng bất luận đoán thế nào, Hồng Quân cũng không mở miệng, sau khi ném ra bảy đạo Hồng Mông Tử Khí, Hồng Quân mới nói: "Đây là Hồng Mông Tử Khí, còn gọi là Đại Đạo Chi Cơ, phàm người có được Hồng Mông Tử Khí, đều có thể thành Thánh!" Lời vừa dứt, Hồng Quân cong ngón tay búng ra, lập tức sáu đạo Hồng Mông Tử Khí bay thẳng đến Tam Thanh, Nữ Oa cùng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, khi bay đến trước mặt sáu người, liền chui vào trong cơ thể, biến mất không thấy!

Còn đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng, sau khi lượn một vòng trên đầu mọi người, liền bay thẳng đến Hồng Vân, chui vào trong cơ thể y và biến mất!

"Sao có thể?

Đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng lại cho Hồng Vân?" "Tiếc quá, tiếc quá!" "Hừ, Hồng Mông Tử Khí tuy tốt, nhưng phải giữ được mới được!" "Hồng Vân có được Hồng Mông Tử Khí, ngược lại có thể lên kế hoạch một phen!" Nhìn về phía Hồng Vân, trong mắt mọi người lóe lên một tia tham lam hung ác, khác với Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Hồng Vân muốn thực lực không có thực lực, muốn bối cảnh không có bối cảnh.

Tam Thanh bản thân thực lực mạnh mẽ, không ai dám trêu chọc, Nữ Oa có Phục Hy bảo vệ, sau lưng có Yêu tộc, cũng không ai dám động tâm, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hai người hành tung bất định, muốn tìm cực kỳ khó khăn, cũng không dễ động thủ, nhưng Hồng Vân thì khác!

Hồng Vân thực lực không mạnh, bối cảnh không dày, chỉ có một người bạn tốt là Trấn Nguyên Tử, cho nên ngược lại có thể động đến y!

Nếu có thể từ tay Hồng Vân đoạt được Hồng Mông Tử Khí, chẳng phải là có được Đại Đạo Chi Cơ sao?

Và có một tia cơ hội thành Thánh!

Trong lòng không ngừng suy tính làm thế nào để đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân, trong Tử Tiêu Cung, nhất thời rơi vào sự im lặng kỳ lạ!

Nhìn sâu vào Hồng Vân, Nguyên Thủy lắc đầu!

Hồng Vân có kiếp nạn này, là do Thiên Đạo cố ý sắp đặt!

Khí vận của Huyền môn là do Hồng Vân tự tay đưa cho người khác, gánh lấy nhân quả này, Hồng Vân phải tự mình gánh chịu.

Nếu Hồng Vân có thể vượt qua kiếp nạn này, sau này Hồng Vân sẽ là Thánh Nhân thứ bảy, nhưng nếu Hồng Vân không thể vượt qua,

thân tử đạo tiêu, ức vạn năm tu vi hủy trong một sớm cũng là điều đáng phải chịu!

"Ta có một câu hỏi, không biết Đạo tổ có thể trả lời không?" Ngay khi mọi người đang trầm tư, Nguyên Thủy đột nhiên đứng dậy, mở miệng nói!

"Nói đi!" Hồng Quân nhíu mày, nhưng vẫn để Nguyên Thủy hỏi.

"Dám hỏi Đạo tổ, Thánh Nhân và Hỗn Nguyên, cả hai có thể vấn đỉnh Đại Đạo không?" "..." Lời Nguyên Thủy vừa dứt, Hồng Quân liền sắc mặt đại biến, không ngờ Nguyên Thủy lại hỏi ra một vấn đề hóc búa như vậy.

Nếu ban đầu Hồng Quân không cho Nguyên Thủy hỏi thì cũng thôi, nhưng đã để Nguyên Thủy mở miệng, lại không thể không trả lời.

Nghe lời Nguyên Thủy nói, Dương Mi trên đài cao ba thước mặt mang nụ cười!

Y cũng không ngờ Nguyên Thủy lại hỏi một câu hỏi như vậy, tuy rằng đáp án của câu hỏi này y đều biết, nhưng chúng sinh Hồng Hoang lại không biết.

Ban đầu Hồng Quân vẫn luôn lừa gạt chúng sinh, khiến họ tưởng rằng chỉ có chứng đắc Thiên Đạo Thánh Nhân mới có thể bất tử bất diệt, vĩnh thế trường tồn, nào ngờ, ngoài Thiên Đạo Thánh Nhân, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng có thể bất tử bất diệt, vĩnh thế trường tồn.

Tuy Hỗn Nguyên không bằng Thánh Nhân có Thiên Đạo bảo vệ, nhưng Hỗn Nguyên lại có thể vấn đỉnh Đại Đạo, một khi thành công vấn đỉnh, dù là Thiên Đạo, cũng chỉ ngang hàng với Hỗn Nguyên, thậm chí ở một số phương diện còn không mạnh bằng!

Tha thiết nhìn Hồng Quân, mọi người đều chờ đợi câu trả lời của y, họ chỉ biết sự khác biệt giữa Thánh Nhân và Hỗn Nguyên, nhưng chưa từng nghĩ đến việc vấn đỉnh Đại Đạo.

Nay Nguyên Thủy đã hỏi ra, họ cũng rất vui lòng nghe Hồng Quân trả lời rằng Thánh Nhân cũng có thể vấn đỉnh Đại Đạo!

Nhưng, chuyện khiến họ thất vọng đã xảy ra, chỉ thấy Hồng Quân im lặng không nói, cũng không trả lời, phảng phất như căn bản không nghe thấy câu hỏi của Nguyên Thủy!

"Chuyện gì xảy ra vậy?

Chẳng lẽ Thánh Nhân không thể vấn đỉnh Đại Đạo?" "Không thể nào!

Trước đó Đạo tổ không phải đã nói, Thánh Nhân còn lợi hại hơn Hỗn Nguyên, sao có thể không vấn đỉnh Đại Đạo?" "Nếu Thánh Nhân không thể vấn đỉnh Đại Đạo, vậy chẳng phải tiềm lực của Hỗn Nguyên lớn hơn Thánh Nhân rất nhiều sao!" "A, nếu đã như vậy, thành Thánh thì có ích gì?

Chẳng lẽ phải ở trong Hồng Hoang cả đời?" "Xin Đạo tổ cho chúng ta biết đáp án!" Hướng về Hồng Quân cúi người hành lễ, mọi người đồng thanh hỏi!

"Thánh Nhân có thể vấn đỉnh Đại Đạo!" Không tiếp tục im lặng, Hồng Quân đã cho một câu trả lời khiến chúng sinh vô cùng hài lòng!

Nhưng, lời của Hồng Quân chỉ nói một nửa!

Thánh Nhân có thể vấn đỉnh Đại Đạo, chỉ cần hủy diệt Hồng Hoang, thoát ly khỏi Thiên Đạo là có thể vấn đỉnh!

Mắt mang ý cười nhìn Hồng Quân, Nguyên Thủy trong lòng cười lạnh!

Không ngờ Thiên Đạo ngay cả chút can đảm này cũng không có, ngay cả việc nói cho chúng sinh Hồng Hoang biết sự khác biệt giữa Thánh Nhân và Hỗn Nguyên cũng không dám, thật khiến người ta khinh thường!

Nhưng chính vì sự khiếp nhược của Thiên Đạo, lại khiến Nguyên Thủy càng thêm kiên định quyết tâm vấn đỉnh Đại Đạo trong lòng!

"Hồng Mông Tử Khí?

Không cần cũng được!" Nguyên Thủy thầm nghĩ, chuẩn bị sau khi trở về sẽ chuyển Hồng Mông Tử Khí cho Ngạo Thiên, để Ngạo Thiên dùng nó thành Thánh!

Bản nguyên của Ngạo Thiên bị tổn thương, đã định trước không thể vấn đỉnh Đại Đạo, để hắn làm Thiên Đạo Thánh Nhân ngược lại là thích hợp nhất!

"Túc tĩnh!" Một tiếng quát lớn truyền ra, mọi người ngừng nghị luận, sau đó Hồng Quân lại nói: "Khi ta chưa đắc đạo, từng du ngoạn Hồng Hoang, có được vô số linh bảo, nay sắp hợp đạo, giữ lại cũng vô dụng, chi bằng ban thưởng cho các ngươi!" "Đạo tổ từ bi, đa tạ Đạo tổ!" Nghe tin Hồng Quân muốn ban bảo vật, mọi người mừng rỡ, ngay sau đó vội vàng khấu đầu, chờ đợi y ban linh bảo cho mình!

Nhưng khác với mọi người, Hồng Quân không trực tiếp ban bảo vật cho từng người, mà trước tiên đến trước mặt Tam Thanh Nguyên Thủy, mở miệng nói: "Nguyên Thủy đạo hữu trong trận chiến Đạo Ma, đã giúp đỡ ta rất nhiều, nay Thái Cực Đồ liền tặng cho đạo hữu, để kết thúc nhân quả giữa hai chúng ta trong trận chiến đó, không biết đạo hữu thấy thế nào?" Nói xong, Hồng Quân lấy ra Thái Cực Đồ, đặt trước mặt Nguyên Thủy, chờ đợi Nguyên Thủy hồi đáp!

Trong lòng ghen tỵ vô cùng, nhìn Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ trước mặt Nguyên Thủy, mọi người trong Tử Tiêu Cung đều ánh mắt

tham lam, chỉ muốn thay Nguyên Thủy nhận lấy Thái Cực Đồ, bỏ vào túi!

"Đạo hữu cho rằng chỉ một kiện Tiên Thiên Chí Bảo là có thể kết thúc nhân quả sao?" Chuyện khiến mọi người kinh ngạc đã xảy ra, Nguyên Thủy không nhận lấy Thái Cực Đồ, ngược lại hỏi một câu, trong mắt tràn đầy vẻ trêu tức!

Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ!

Một trong tam đại Khai Thiên Chí Bảo!

Có uy năng bình định địa thủy hỏa phong, chuyển hóa âm dương ngũ hành chi lực, phân định thiên đạo huyền cơ chi công, bao trùm đại thiên vạn tượng chi năng.

Ngoài ra, Thái Cực Đồ còn có ba đại áo nghĩa!

Một, Thái Cực Thiên Đạo: Có thể hóa thành một cây cầu vàng, kết nối thánh uy của Thiên Đạo, tiêu diệt tất cả kẻ địch xâm phạm.

Hai, Âm Dương Hồng Mông: Có thể biến vô số thời không thành thế giới Hồng Mông.

Ba, Hỗn Độn Huyền Hoàng: Có thể hàng phục vô số bảo vật binh khí.

Có thể nói, tam đại Khai Thiên Chí Bảo, mỗi món đều có chỗ hơn người, nhưng luận về năng lực phòng ngự, Thái Cực Đồ xứng đáng là đệ nhất!

Ngay cả Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, cũng phải dựa vào một tầng khai thiên công đức mới có thể miễn cưỡng sánh được với phòng ngự của Thái Cực Đồ, còn về phương diện tạo hóa huyền cơ, thì căn bản không thể so sánh được!

Hồng Quân lần này lấy ra Thái Cực Đồ tặng cho Nguyên Thủy, bề ngoài xem ra dường như Nguyên Thủy chiếm được lợi lớn, nhưng thực tế không phải vậy!

Nhân quả chi lực là khó tiêu trừ nhất, đặc biệt là nhân quả của Thánh Nhân, lại càng như vậy!

Năm đó Hồng Quân cùng La Hầu tranh đấu Đạo Ma, trong đó liên quan đến con đường thành Thánh chưa thành, trừ phi Hồng Quân không hợp đạo, nếu không, muốn tiêu trừ nhân quả Thánh Nhân với Nguyên Thủy, bắt buộc phải có được sự đồng ý của y!

Chương 113

Nhân quả của Thánh Nhân là chuyện lớn như vậy, chỉ dùng một kiện Tiên Thiên Chí Bảo để tiêu trừ, có thể sao?

Nguyên Thủy cũng không phải kẻ ngốc, tự nhiên sẽ không dễ dàng đồng ý cùng Hồng Quân tiêu trừ nhân quả Thánh Nhân!

Ánh mắt trêu tức nhìn Hồng Quân, ý của Nguyên Thủy rất rõ ràng, ngay cả ta cũng biết tầm quan trọng của nhân quả Thánh Nhân, nay chỉ dùng một kiện Tiên Thiên Chí Bảo để đuổi ta đi, có thể sao?

Hắng giọng một tiếng, Hồng Quân dường như cũng phát hiện ra mấu chốt của vấn đề, ngay sau đó truyền âm cho Nguyên Thủy nói: "Không biết đạo hữu làm thế nào mới chịu tiêu trừ nhân quả của ta?" "Chuyện này cũng đơn giản, chỉ cần một đạo Hồng Mông Tử Khí cộng thêm Thái Cực Đồ là được!" Vừa rồi Hồng Quân chưa được sự đồng ý của Nguyên Thủy, liền đem Hồng Mông Tử Khí đánh vào trong cơ thể y, Nguyên Thủy nhận rồi, nhưng nhân quả chi lực cũng đã kết xuống!

Hồng Quân cho rằng, chỉ bằng đạo Hồng Mông Tử Khí và thánh vị là có thể tiêu trừ nhân quả giữa Bàn Cổ và Thiên Đạo, nhưng, càng không thể nào!

Nhân quả giữa Bàn Cổ và Thiên Đạo lớn đến mức nào, chỉ bằng một tôn thánh vị là có thể tiêu trừ sao?

Thiên hạ làm gì có chuyện dễ dàng như vậy, đừng nói Nguyên Thủy có đồng ý hay không, cho dù Nguyên Thủy đồng ý, e là Đại Đạo cũng không công nhận!

Bàn Cổ khai thiên, từ đó khai tịch ra thế giới Hồng Hoang, sau đó thế giới Hồng Hoang diễn sinh ra Thiên Đạo, có thể nói Thiên Đạo

chính là do Bàn Cổ sáng tạo ra, nhân quả chi lực lớn như vậy, chỉ dùng thánh vị là có thể tiêu trừ, e là Thiên Đạo cũng là kẻ ngốc!

"Không thể nào, chuyện Hồng Mông Tử Khí đã xong, sao có thể nhắc lại?" Hồng Quân sắc mặt biến đổi, cũng không đồng ý với lời Nguyên Thủy nói!

Nụ cười trên mặt thu lại, Nguyên Thủy dần trở nên nghiêm túc nói: "Chẳng lẽ đạo hữu cho rằng nhân quả giữa Bàn Cổ và Thiên Đạo có thể dễ dàng tiêu trừ như vậy?" "Ngươi có ý gì?" Hồng Quân nhìn Nguyên Thủy ánh mắt biến đổi liên tục, ban đầu chỉ cho rằng trí tuệ của y có chút yêu nghiệt, nhưng bây giờ xem ra, Nguyên Thủy không chỉ yêu nghiệt, mà còn chưa đoán đã biết trước!

Chuyện Bàn Cổ cùng Thiên Đạo kết hạ nhân quả, ngay cả y cũng không rõ, Nguyên Thủy sao lại biết?

Lúc đó Nguyên Thủy đáng lẽ chưa hóa hình mới đúng!

Tất nhiên, Nguyên Thủy cũng sẽ không nói cho y biết mình là người từ hậu thế xuyên không tới, biết rõ mọi bí mật của Hồng Hoang!

Trong mắt lại hiện lên vẻ trêu tức, Nguyên Thủy không nói nữa, cứ thế nhìn chằm chằm Hồng Quân, chờ đợi câu trả lời!

Biết không thể lừa gạt được Nguyên Thủy nữa, Hồng Quân chỉ có thể trong lòng thở dài, sau khi giao tiếp với Thiên Đạo, đã đồng ý với lời Nguyên Thủy nói!

Trước tiên giải quyết xong nhân quả Thánh Nhân đã, còn về nhân quả của Bàn Cổ, đợi sau khi hợp đạo rồi tìm cách từ từ giải quyết!

"Được, cứ theo lời đạo hữu!" Hồng Quân gật đầu, tỏ vẻ đồng ý!

"Đại thiện!" Nguyên Thủy một tay nhận lấy Thái Cực Đồ trong tay Hồng Quân, như vậy, nhân quả giữa hai người hoàn toàn được

giải quyết!

"Đạo tổ từ bi, cầu Đạo tổ ban cho chúng ta một ít linh bảo!" Quỳ trên đất liên tục khấu đầu, mọi người hướng Hồng Quân cầu xin!

Họ không tin trong tay Hồng Quân chỉ có một món Tiên Thiên Chí Bảo là Thái Cực Đồ, chắc chắn còn có bảo bối khác chưa lấy ra, cho nên đều hy vọng Hồng Quân cũng có thể ban cho mình vài món bảo bối, như vậy, cũng không uổng công đến Tử Tiêu Cung nghe đạo một lần!

"Lão Tử, là đứng đầu chúng sinh, nên có chí bảo hộ thân, đây là Ly Địa Diễm Quang Kỳ, Cửu Long Kim Trượng, Càn Khôn Đồ, đều là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nay liền ban cho ngươi!" Nói rồi, Hồng Quân lấy ra ba kiện linh bảo, đánh vào trong cơ thể Lão Tử!

Thấy Hồng Quân ra tay là ba kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, mọi người trong nhất thời đều điên cuồng!

Từng người một liều mạng khấu đầu, cố gắng để Hồng Quân ban thưởng linh bảo!

Nhưng Hồng Quân lại không thèm liếc mắt một cái, mà chuyển ánh mắt sang Thông Thiên.

"Thông Thiên, đây là Lục Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, cùng với Tru Tiên Kiếm trong tay ngươi hợp lại, gọi là Tru Tiên Tứ Kiếm, đồ này tên là Tru Tiên Trận Đồ, năm món pháp bảo một khi hợp nhất, đẳng cấp có thể sánh với Tiên Thiên Chí Bảo.

Một khi dùng bảo vật này bố trí Tru Tiên Kiếm Trận, phi Tứ Thánh bất phá.

Trận này quá hung ác, hãy nhớ kỹ, không phải lúc nguy cấp thì không được sử dụng.

Nay liền ban cho ngươi!" Vung tay biến ra ba thanh kiếm và một

trận đồ, đánh vào trong cơ thể Thông Thiên, Hồng Quân mới dừng tay!

Những linh bảo này có duyên với Lão Tử và Thông Thiên, cho dù Hồng Quân không ban cho cũng không được, Thiên Đạo vận chuyển, vạn vật đều có số, trừ phi Thiên Đạo cam nguyện ngừng bổ sung, như vậy mới có thể thu hồi những linh bảo này từ tay Lão Tử và Thông Thiên, nhưng có thể sao?

"Phi Tứ Thánh bất khả phá, Thông Thiên muốn nghịch thiên sao?" Nghe lời Hồng Quân nói, tất cả mọi người có mặt đều kinh ngạc không thôi!

Hiện tại ngay cả một vị Thánh Nhân cũng chưa xuất hiện, nhưng Tru Tiên Tứ Kiếm trong tay Thông Thiên lại là phi Tứ Thánh bất khả phá, chẳng phải là muốn nghịch thiên sao?

Mọi người đều thành Thánh, tổng cộng cũng chỉ có bảy vị Thánh Nhân, Tam Thanh đã chiếm ba vị, bốn vị còn lại làm sao có thể địch lại Tam Thanh?

Địch lại Thông Thiên?

Nghĩ đến sự khủng bố của Tru Tiên Kiếm Trận, mọi người liền lặng lẽ lùi xa Thông Thiên một chút, từng người một đều sợ mình trở thành vị tiên bị tru trong Tru Tiên Kiếm Trận đó!

"Chết tiệt, Đạo tổ thực sự quá thiên vị, không chỉ cho Nguyên Thủy Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ, cho Lão Tử ba kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nay lại cho Thông Thiên phi Tứ Thánh bất khả phá Tru Tiên Kiếm Trận, đây là muốn để Tam Thanh thống lĩnh Hồng Hoang sao?" Đế Tuấn và Thái Nhất liếc nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn thấy một tia đố kỵ sâu sắc!

Vốn định đợi Yêu tộc phát triển, rồi đi tìm Tam Thanh gây phiền

phức, nhưng bây giờ xem ra, thôi bỏ đi!

Đừng nói là Yêu tộc phát triển, cho dù Yêu tộc xưng bá Hồng Hoang, e là cũng không đủ cho Tam Thanh giết.

Trong lòng âm thầm đánh trống rút lui, Đế Tuấn và Thái Nhất dần dần xóa bỏ sát tâm đối với Tam Thanh!

Biết rõ không thể làm mà cứ làm, đó là hành vi của kẻ ngốc, đồng thời cũng là hành vi không muốn mạng!

Đế Tuấn và Thái Nhất còn muốn sống thêm một thời gian nữa, tự nhiên sẽ không còn tâm lý khiêu khích Tam Thanh!

"Nữ Oa, một quả cầu một bức đồ này là thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, một là Hồng Tú Cầu, hai là Sơn Hà Xã Tắc Đồ, nay liền ban cho ngươi, để dùng phòng thân!" Lấy ra Hồng Tú Cầu và Sơn Hà Xã Tắc Đồ giao cho Nữ Oa, Hồng Quân nói!

"Đa tạ Đạo tổ ban bảo, nguyện Đạo tổ thánh thọ vô cương!" Vội vàng nhận lấy linh bảo trong tay Hồng Quân, Nữ Oa mừng rỡ đáp!

Vốn Nữ Oa cho rằng Hồng Quân sẽ không ban bảo vật cho mình, nhưng không ngờ lại thật sự có linh bảo, cũng là một sự may mắn lớn!

"Đạo tổ từ bi, Tây phương chúng ta cằn cỗi, không có linh bảo, mong Đạo tổ ban cho sư huynh đệ hai người chúng ta một ít linh bảo phòng thân!" Thấy Hồng Quân ban cho Nữ Oa linh bảo xong, liền không nói nữa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi lo lắng!

Họ cũng nhìn ra, phàm là người có Hồng Mông Tử Khí, hẳn là đều sẽ được ban thưởng một ít bảo vật, theo lý mà nói, họ cũng nên có, nhưng không biết vì sao, Hồng Quân ban linh bảo có vẻ không tình nguyện, khiến họ không khỏi có chút lo lắng!

Nhưng nếu Hồng Quân không cho, thì họ cũng chỉ có thể xin, bất

kể thế nào, có thể xin được linh bảo là thành công!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mở miệng cầu xin linh bảo, Hồng Quân cũng không từ chối, lấy ra mấy món Tiên Thiên Linh Bảo, phân biệt ban cho hai người!

Tiếp Dẫn nhận được Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, Bát Bảo Công Đức Hóa Long Trì.

Chuẩn Đề thì nhận được Thất Bảo Diệu Thụ, Gia Trì Thần Xử, cùng với các loại bảo vật như Ti Thao, Anh Lạc, Tán Cái, Hoa Quán, Phiên Tràng, Kim Cung, Ngư Tràng.

Thưởng xong linh bảo cho Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Hồng Quân lại nhìn về phía mọi người, rồi mở miệng nói: "Năm xưa ta có được linh bảo đều ở trên Phân Bảo Nhai, các ngươi tự đi lấy đi!" Nói xong, Hồng Quân ngậm miệng không nói, phảng phất như đã giao phó xong mọi chuyện!

Sau khi nghe lời Hồng Quân nói, mọi người đều lần lượt động thủ, tiến đến Phân Bảo Nhai để lấy linh bảo!

Mọi người rời đi, trong Tử Tiêu Cung ngoài Hồng Quân và Dương Mi, chỉ còn lại một mình Nguyên Thủy!

Ba người nhìn nhau, đều không nói gì, nhưng hư không lại dấy lên từng trận gợn sóng, thì ra là ba người đang dùng pháp tắc để giao lưu!

Trên Phân Bảo Nhai!

Lão Tử và Thông Thiên tốc độ nhanh nhất, hai người vừa đến nơi, liền vung tay một cái, thu lấy hơn ngàn kiện linh bảo đỉnh cấp!

Trong đó Lão Tử nhận được Bát Cảnh Cung Đăng, Đâu Suất Tử Diễm, Vô Tự Thiên Thư, Huyền Đô Thiên Lê, Ngũ Quang Hạp, Phi Vân Giản, Tu Di Hồ, Long Phượng Cầm, Lão Quân Nhân Giáo Bia và các linh bảo khác!

Thông Thiên thì nhận được Hỗn Nguyên Phất Trần, Xuyên Tâm Tỏa, Ngư Cổ, Tử Điện Chùy, Tàng Tiên Đồ, Cửu Long Đỉnh, Thôn Thiên Tráo, Quán Hồng Tác, Chiếu Thiên Ấn, Toái Linh Trùy, Kim Hà Quan, Đa Bảo Tháp, Càn Khôn Đại, Kim Phượng Trâm, Long Ngâm Tiêu, Chỉ Mệnh Đao, Phong Lôi Tiễn, Như Ý Nang, Thông Thiên Tiệt Giáo Bia và các linh bảo khác!

Sau hai người họ, Quảng Thành Tử và Văn Trọng cũng đến Phân Bảo Nhai!

Chương 114

Hai người nhìn nhau, sau đó cùng nhau thi triển thần thông, cũng lấy được hơn ngàn kiện linh bảo!

Tất nhiên, tuy nhìn số lượng thì nhiều, nhưng trong đó có một phần lớn linh bảo là Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng linh bảo đỉnh cấp cũng không ít, ví dụ như: Cửu Long Trầm Hương Liễn, Ngọc Hư Lưu Ly, Huyết Phù Tác Mệnh Thư, Âm Dương Lô, Thái Cực Phù Ấn, Hạo Thiên Chuông, Hốt Lôi Cầm, Tinh Vân Côn, Nạp Thiên Đại, Huyền Thiên Lăng, Thiên Cơ Sấm, Phệ Linh Châm, Ngũ Hỏa Thất Cầm Phiến, Nguyên Thủy Xiển Giáo Bia và các thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo khác!

Ngay sau Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân, Thái Nhất đã đến!

Hỗn Độn Chung xuất ra, Thái Nhất không chút khách khí thu đi hơn hai ngàn kiện linh bảo, cũng không quan tâm đẳng cấp của những linh bảo đó ra sao, Thái Nhất thu xong liền đi!

Tương tự, Đế Tuấn cũng vậy, nhưng Đế Tuấn không thu được nhiều linh bảo như Thái Nhất, Đế Tuấn tính kỹ cũng chỉ thu được mấy trăm kiện linh bảo, nhưng so với những linh bảo Thái Nhất thu đi, đẳng cấp của những linh bảo Đế Tuấn thu được đều cao hơn một chút!

Sau Đế Tuấn và Thái Nhất, là Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Phục Hy, Trấn Nguyên Tử, Hồng Vân, Côn Bằng, Nhiên Đăng, Đông Vương Công, Tây Vương Mẫu và những người khác!

Tốc độ của họ cũng không chậm, sau khi đến Phân Bảo Nhai, cũng đều thu đi không ít linh bảo.

Đợi những người còn lại đến Phân Bảo Nhai, linh bảo trên đó còn

không đến mấy ngàn kiện, mọi người chia nhau, cuối cùng cũng chỉ còn lại bốn năm trăm kiện, những linh bảo này đều có chủ nhân đã định, cho nên mọi người sau khi thử thu mấy lần không được, liền từ bỏ ý định tiếp tục thu bảo!

Thu bảo kết thúc, bốn năm trăm kiện linh bảo còn lại hóa thành bạch quang bay đi từ Phân Bảo Nhai, độn nhập vào Hồng Hoang rồi biến mất không thấy tăm hơi!

Khi tất cả mọi người chuẩn bị rời đi, Quảng Thành Tử nhảy ra, hoàn toàn không để ý đến ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Quảng Thành Tử vung tay áo, thu lấy Phân Bảo Nhai!

"Quảng Thành Tử, mau giao Phân Bảo Nhai ra, Đạo tổ ban thưởng đã là ân huệ tày trời, linh bảo cũng đã thu hơn ngàn kiện, nay ngay cả Phân Bảo Nhai cũng thu đi, không phải có chút quá đáng sao?" Thái Nhất nhảy ra, tay trái chỉ vào Quảng Thành Tử, trong lời nói đầy phẫn nộ!

Nghe lời Thái Nhất nói, mọi người mới phản ứng lại, Phân Bảo Nhai có thể chịu đựng hơn vạn kiện linh bảo đỉnh cấp, sao có thể là vật tầm thường?

Sao mình không nghĩ đến việc thu lấy Phân Bảo Nhai nhỉ, thật đáng tiếc!

Nhưng bây giờ Phân Bảo Nhai đã bị Quảng Thành Tử thu đi, muốn lấy lại, căn bản là không thể!

Quảng Thành Tử là đệ tử của Nguyên Thủy, còn là sư điệt của Lão Tử và Thông Thiên, họ không có Hỗn Độn Chung hộ thân như Thái Nhất, tự nhiên không dám nói nhiều!

"Đông Hoàng Thái Nhất, bớt những lời lẽ cao thượng đó đi, Phân Bảo Nhai cũng là một trong những bảo vật, vì sao bần đạo không thể

thu lấy?" Trước khi đến Tử Tiêu Cung, Nguyên Thủy đã dặn dò Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân chuyện thu bảo, đồng thời Nguyên Thủy còn đặc biệt căn dặn Quảng Thành Tử phải thu lấy Phân Bảo Nhai, nay Thái Nhất lại dám khiêu khích như vậy, buộc Quảng Thành Tử phải cùng Thái Nhất làm một trận!

Nhưng chưa đợi Quảng Thành Tử ra tay, Lão Tử và Thông Thiên đã đứng ra, che chắn hắn ở phía sau!

"Sư bá, sư thúc,..." Quảng Thành Tử gọi một tiếng, không khỏi có chút tò mò hỏi!

"Sư điệt lui ra, có sư bá sư thúc ở đây, sao có thể để người khác làm con bị thương?" Lão Tử và Thông Thiên đối với Quảng Thành Tử, vị sư điệt này, ấn tượng không tồi, đặc biệt là Lão Tử, vì tu theo đạo Vô Vi, nên không thu nhận đệ tử, nhưng đối với Quảng Thành Tử và Đa Bảo, hai vị sư điệt, Lão Tử vô cùng yêu thương.

Dù Lão Tử chưa từng biểu lộ ra ngoài, nhưng sự thật là vậy, Nguyên Thủy và Thông Thiên đều rất rõ, nay có người uy hiếp sư điệt của mình, nói thật, Lão Tử tự nhiên không thể đơn giản bỏ qua như vậy!

"Lão Tử đạo hữu nguôi giận, Thái Nhất chỉ là đầu óc nóng lên, nhất thời nói sai lời, mong Lão Tử đạo hữu lượng thứ, chúng ta đi ngay!" Vội vàng hành lễ với Lão Tử, tỏ ý xin lỗi, sau đó Đế Tuấn kéo tay Thái Nhất, lập tức biến mất trong đám đông!

Tam Thanh đã có được Hồng Mông Tử Khí, tương lai chắc chắn sẽ thành Thánh, gây thù chuốc oán với Thánh Nhân tương lai, tuyệt đối không phải là lựa chọn sáng suốt, tự nhiên, Đế Tuấn sẽ không để cho Thái Nhất tiếp tục sai lầm như vậy, nên đã lựa chọn ngăn cản!

Thu bảo kết thúc, mọi người cũng không ở lại Tử Tiêu Cung nữa, lần lượt rời đi, trở về Hồng Hoang!

Còn Lão Tử, Thông Thiên cùng Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân, vì Nguyên Thủy chưa rời đi, cho nên cũng không theo đoàn người trở về Hồng Hoang!

Trong Tử Tiêu Cung!

Thời gian pháp tắc, không gian pháp tắc, tiên đạo pháp tắc, ba đại pháp tắc không ngừng tuôn ra từ trong cơ thể ba người Nguyên Thủy.

Ba người lần này luận đạo, không đơn thuần là luận đạo bằng cảnh giới pháp lực, mà là luận đạo bằng pháp tắc!

Cho nên, dù cảnh giới pháp lực của Nguyên Thủy không cao bằng Dương Mi và Hồng Quân, Nguyên Thủy cũng có thể tham gia vào cuộc so tài của hai người!

Thời gian không xuất, không gian vi vương, hai đạo pháp tắc một khi giao hội, lập tức diễn sinh ra mấy loại pháp tắc chi lực khác nhau, cuối cùng mấy loại pháp tắc này bay thẳng đến Hồng Quân, thì ra là Nguyên Thủy và Dương Mi chuẩn bị thử xem thực lực hiện tại của Hồng Quân rốt cuộc mạnh đến mức nào!

Đừng nhìn Dương Mi đã thành Hỗn Nguyên, nhưng y cũng chỉ mới bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên khoảng vạn năm, nếu ở trong Hỗn Độn, Dương Mi cũng không sợ Hồng Quân, thật sự đánh nhau, dựa vào thần thông của mình, Dương Mi có thể dễ dàng chế phục Hồng Quân.

Nhưng ở trong Hồng Hoang, có Thiên Đạo gia trì, thực lực của Hồng Quân tuyệt đối vô cùng khủng bố, cho nên, Dương Mi mới liên hợp với Nguyên Thủy để thử thăm dò thực lực của Hồng Quân!

Tất nhiên, đối với điều này Nguyên Thủy cũng không phản đối, có thể cùng Hồng Quân giao thủ so tài một phen, Nguyên Thủy cũng vui vẻ!

Pháp tắc chi lực của ba người dần dần từ Tử Tiêu Cung lan ra ngoài, ngay cả Tử Tiêu Cung, cũng bị luồng pháp tắc chi lực này ép đến kêu răng rắc, phảng phất như có thể sụp đổ bất cứ lúc nào!

"Ầm!" Một tiếng nổ lớn vang lên, Nguyên Thủy, Dương Mi, Hồng Quân đều lùi lại mấy bước.

Nguyên Thủy thì không sao, dư chấn của vụ nổ không làm y bị thương nặng, chỉ bị chút thương nhẹ, điều tức một thời gian là có thể hồi phục.

Còn Dương Mi và Hồng Quân, vết thương nặng hơn Nguyên Thủy nhiều!

Dù sao hai người họ mới là điểm so tài thực sự, Nguyên Thủy chỉ là người thứ ba, vết thương họ phải chịu, e là không có ngàn năm thời gian thì không thể hồi phục!

Nhưng đối với hai người mà nói, ngàn năm thời gian cũng chỉ là một cái búng tay, cho nên hai người cũng không để ý!

Thăm dò kết thúc, Hồng Quân thân hình lóe lên, mang theo Hạo Thiên và Dao Trì rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Nguyên Thủy và Dương Mi, sau khi nhìn nhau một cái, cũng cùng nhau rời khỏi đây!

Bên ngoài Tử Tiêu Cung!

"Dương Mi đạo hữu nếu có thời gian, có thể đến động phủ của ta ngồi chơi, không biết đạo hữu ý thế nào?" Nhìn về phía Dương Mi, Nguyên Thủy đề nghị.

Mỉm cười thiện ý, Dương Mi lại lắc đầu, đáp: "Hảo ý của Nguyên Thủy đạo hữu bần đạo xin ghi nhận, nhưng nay Hồng Quân sắp hợp đạo, e là Hồng Hoang này bần đạo không thể vào được nữa!" Lời vừa dứt, Dương Mi ngẩng đầu vẫy tay về hướng Hồng Hoang, lập tức hai

đạo bạch quang bay ra, sau đó bạch quang chui vào trong cơ thể Dương Mi, biến mất không thấy!

Hai cỗ tam thi phân thân Dương Mi để lại ở Hồng Hoang, nay phải thu hồi lại, nếu không đợi đến khi Hồng Quân hợp đạo thành công, Dương Mi e là không thu hồi được!

Sau khi trò chuyện vài câu với Nguyên Thủy, và cùng nhau để lại một sợi thần niệm, Dương Mi rời khỏi Tử Tiêu Cung, độn nhập vào Hỗn Độn, nhanh chóng biến mất không còn tăm tích!

Nhìn bóng lưng Dương Mi, Nguyên Thủy nhất thời có chút phiền muộn, bao giờ mình mới có thể bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên đây?

Ngay lúc Nguyên Thủy đang suy nghĩ miên man, Thông Thiên và những người khác cũng đã đến bên cạnh y!

Cảm nhận được sự tiếp cận của Lão Tử và mọi người, Nguyên Thủy hoàn hồn, không nghĩ ngợi nữa, cùng Lão Tử và những người khác trở về Hồng Hoang!

Việc quan trọng nhất bây giờ là trảm thi thành công đã, Thái Cực Đồ Nguyên Thủy đã có được, có thể bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ rồi! .....

Tam Tiên Đảo!

Trở về Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy lập tức tiến vào mật thất, bắt đầu bế quan trảm thi!

Lấy ra Thái Cực Đồ, chỉ thấy Thái Cực Đồ mang màu sắc hỗn độn âm dương, bề ngoài hiện lên hình tượng "Đại Đạo Vô Cực", xung quanh vạn đạo hào quang, ngàn dải thụy thái, bên ngoài đồ có "Đại Đạo Sấm Ngôn" vây quanh, bên trong đồ có "Thiên Đạo Phù Lục" ẩn hiện, khác với Bàn Cổ Phiên, đặc điểm lớn nhất của Thái Cực Đồ chính là huyền diệu vô hạn, tạo hóa vô cùng, có thể hóa giải

mọi công kích, bỏ qua mọi phòng ngự.

Nay dùng Thái Cực Đồ để trảm thi, Nguyên Thủy khẳng định, ác thi này một khi trảm thành, thực lực nhất định sẽ không yếu hơn Thánh Nhân bình thường!

Dù sao linh bảo trảm thi của Nguyên Thủy quá bá đạo.

Dùng Tiên Thiên Chí Bảo trảm thi, ở Hồng Hoang mà nói, chưa từng có!

Ngay cả Hồng Quân, bảo vật trảm thi cũng chỉ có một kiện, uy lực chưa chắc đã lớn hơn Khai Thiên Tam Bảo!

Pháp lực tăng lên đến Chuẩn Thánh sơ kỳ, Nguyên Thủy nhắm mắt dưỡng thần, điều chỉnh tinh thần đến trạng thái tốt nhất.

Chương 115

Cứ như vậy, thời gian chậm rãi trôi qua, chớp mắt, bảy bảy bốn mươi chín ngày đã qua, đến ngày thứ năm mươi, Nguyên Thủy đột nhiên mở mắt, trong miệng đồng thời quát khẽ một tiếng: "Lúc này không ra, còn đợi khi nào, Ác Thi xuất!" "Ông!" Linh khí cuồn cuộn ba động từ trong cơ thể Nguyên Thủy tuôn ra, một lát sau, từ trong Thái Cực Đồ bay ra một thân ảnh áo xanh, thân ảnh này dung mạo giống hệt Nguyên Thủy, nhưng trang sức khí chất lại có sự khác biệt lớn, chỉ thấy người này đầu đội Cửu Tiêu Vân Quang Quan, mặc Bát Quái Nguyệt Bạch Bào, trong tay cầm một viên bảo châu, không biết uy lực ra sao!

"Bần đạo Huyền Thanh, ra mắt đạo hữu!" Hướng về Nguyên Thủy hành lễ, Huyền Thanh đạo nhân làm một cái đạo tập nói!

"Chúng ta vốn là một thể, đạo hữu không cần đa lễ như vậy!" Mỉm cười, Nguyên Thủy nhìn Huyền Thanh đạo nhân ánh mắt khá hài lòng!

Khác với thiện thi Tiêu Dao đạo nhân, toàn thân Huyền Thanh đạo nhân tràn ngập cảm giác huyền ảo, đó là một loại cảm giác không hề yếu hơn Tiêu Dao đạo nhân, cùng là Chuẩn Thánh đỉnh phong, nhưng lại mạnh hơn Chuẩn Thánh đỉnh phong một chút!

Nay Nguyên Thủy đã trảm thành công thiện thi và ác thi, hai thi một khi dung hợp, thực lực tuyệt đối vượt qua Á Thánh, có thể kém hơn Thánh Nhân một chút, nhưng cũng không kém bao nhiêu, cộng thêm sự lĩnh ngộ của Nguyên Thủy đối với pháp tắc chi lực, cho dù là Thánh Nhân, Nguyên Thủy cũng có thể một trận chiến!

"Thiện!" Gật đầu, Huyền Thanh đạo nhân không nói nữa, hóa

thành một đạo thanh quang, chui vào trong cơ thể Nguyên Thủy!

Bây giờ thiện thi ác thi đều đã trảm xong, chỉ còn thiếu đoạt lấy Hỗn Độn Chung, trảm đi tự ngã rồi dung hợp lại, Nguyên Thủy liền có thể thành Hỗn Nguyên!

Nói thì đơn giản, nhưng làm thì tuyệt đối khó!

Trước không nói làm thế nào để đoạt Hỗn Độn Chung dưới sự cản trở của Hồng Quân, cho dù đoạt được, Nguyên Thủy muốn trảm đi tự ngã cũng không đơn giản như vậy!

Chính như câu nói: Tam thi cửu cổ tại nhân thân, trở tắc hoàng hà độc khí thâm, hành giả đả khai tam động phủ, cửu cổ tiêu diệt thọ trường chân. (Ba thi chín cổ trong thân người, tắc nghẽn như sông Hoàng Hà độc khí sâu, hành giả mở ba động phủ, chín cổ tiêu diệt thọ trường tồn.) Có thể nói, mỗi lần trảm thi đều là một lần sinh tử kiếp nạn, hai lần trước là thiện thi ác thi, vì tâm cảnh của Nguyên Thủy đủ, có thể dễ dàng trảm xong, nhưng tự ngã, Nguyên Thủy phải đối mặt với tiền thế kim sinh của mình, nếu có thể thành công đối mặt, Nguyên Thủy liền có thể trảm đi tự ngã, nếu Nguyên Thủy không dám đối mặt, kết quả cuối cùng chỉ có thể là trảm thi thất bại, thân thụ trọng thương!

Ngoài nguy hiểm của việc trảm đi tự ngã, còn có cuối cùng là tam thi hợp nhất, tam thi muốn hợp nhất cũng vô cùng gian nan, mức độ nguy hiểm nhất định lớn hơn cả trảm thi tự ngã, cho nên, từ đó cũng có thể thấy được sự nguy hiểm của việc thành Hỗn Nguyên!

Muốn trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên như Dương Mi, không có đại nghị lực, đại trí tuệ, đại cơ duyên là không thể, ngay cả Nguyên Thủy, cũng cần thận trọng vạn phần mới có khả năng thành công bước vào cảnh giới này, từ đó tiêu dao Hồng Hoang, ngao du thiên địa!

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Yêu tộc Thiên Đình!

"Huynh trưởng, đại cơ duyên, ta gần đây từ trong Hỗn Độn Chung tham tường quy luật vận chuyển của Hồng Mông tinh thần, từ đó ngộ ra được một bộ trận pháp đỉnh cấp, trận pháp này hợp lực của ba trăm sáu mươi lăm tinh thần trên trời, lại lấy Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh làm chủ tinh trận nhãn, thâm thúy vô cùng, sát khí di mạn.

Một khi bố trí thành công, liền có thể trở thành hộ giới đại trận của Thiên Đình chúng ta.

Đến lúc đó, phàm là kẻ nào ý đồ khiêu chiến Thiên Đình, đều sẽ bị đại trận này giết chết, không có sức chống cự.

Huynh trưởng thấy thế nào?" Một mặt hưng phấn tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện, đến trước mặt Đế Tuấn, Thái Nhất hưng phấn nói!

Đại trận mà Thái Nhất lần này ngộ ra không phải là đại trận bình thường, chính là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận nổi tiếng nhất của Yêu tộc, đồng thời cũng là một trong tam đại tiên thiên trận pháp.

Trận này cùng với Tru Tiên Kiếm Trận, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Trận cùng nổi danh, một khi toàn lực thi triển, uy lực vô cùng, ngay cả thần thông của Thánh Nhân cũng có thể dễ dàng chống đỡ, vô cùng bất phàm!

Vừa lĩnh ngộ được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Thái Nhất liền đến trước mặt Đế Tuấn, báo tin tốt này cho y.

Đế Tuấn sau khi nghe chuyện này, cũng vô cùng cao hứng!

Uy lực của trận pháp y đã từng lĩnh giáo, ví dụ như lúc công kích Tam Thanh, đã bị đại trận do Thông Thiên bố trí làm cho tổn thất thảm trọng, nay Yêu tộc cũng có thể có đại trận xuất hiện, Đế Tuấn sao có thể không cao hứng!

Sau khi tìm hiểu kỹ lưỡng toàn bộ thông tin về Chu Thiên Tinh

Đấu Đại Trận từ Thái Nhất, Đế Tuấn mở miệng nói: "Nếu vậy, trận này quả thực uy lực vô cùng, nhưng hiền đệ, có cách nào thu nhỏ trận pháp này lại, để thành viên Yêu tộc của chúng ta cũng có thể bố trí ra một bộ trận pháp như vậy, để sau này Yêu tộc gặp phải cường địch, cũng có cách chống cự thêm một lúc không!" Nghe đề nghị của Đế Tuấn, Thái Nhất trầm ngâm một lát, trong đầu suy nghĩ về tất cả mọi thứ liên quan đến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, mấy phút sau, Thái Nhất đột nhiên ngẩng đầu, sau đó đáp: "Nếu để thành viên Yêu tộc bố trí trận này, cần phải luyện chế ba trăm sáu mươi lăm cây Đại Chu Thiên Tinh Thần Phiên, để đối ứng với ba trăm sáu mươi lăm chủ tinh thần trên trời, sau đó cần một vạn bốn ngàn tám trăm cây Tiểu Chu Thiên Tinh Thần Phiên, đối ứng với một vạn bốn ngàn tám trăm phó tinh thần, lại phối hợp với lực lượng của ức vạn thành viên Yêu tộc, mỗi thành viên đại biểu cho một ngôi sao, nếu sắp xếp như vậy, ngược lại có thể tổ thành Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận uy lực tuyệt luân." Ba trăm sáu mươi lăm cây Đại Chu Thiên Tinh Thần Phiên làm gốc, một vạn bốn ngàn tám trăm cây Tiểu Chu Thiên Tinh Thần Phiên làm cành, ức vạn thành viên Yêu tộc làm lá, lấy lực lượng của Chu Thiên Tinh Thần liên kết lại với nhau, uy lực lớn đến mức nào, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không dám tưởng tượng!

Dù sao một bộ trận pháp có thể tập hợp pháp lực của tất cả thành viên Yêu tộc, lại kết hợp với lực lượng của tinh thần trên trời để thi triển, uy lực tự nhiên không cần nghi ngờ!

Nhưng pháp tuy tốt, nhưng thực sự thực thi, lại vô cùng khó khăn, ít nhất, phải mất hơn ngàn năm để tỉ mỉ nghiên cứu và luyện tập.

Nếu như vậy, ngược lại có hy vọng lớn thành công, tất nhiên, hy vọng cũng chỉ có năm phần, ngay cả Thái Nhất, người ngộ ra trận pháp, cũng chỉ dám bảo đảm như vậy!

Nhưng có một điểm có thể khẳng định, chính là đại trận này một

khi có thể thuận lợi thi triển, thực lực tổng thể của Yêu tộc, thấp nhất cũng phải tăng lên gấp ba lần trở lên!

Người khác không rõ, nhưng Thái Nhất trong lòng vô cùng rõ ràng!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận là kỳ trận tung hoành Hồng Hoang, có thể sánh vai với nó chỉ có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Tru Tiên Kiếm Trận, Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận Thái Nhất không rõ, cũng không để ý, Tru Tiên Kiếm Trận, lần trước Hồng Quân vừa nhắc đến, Thái Nhất vô cùng quen thuộc.

Còn Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận cuối cùng, là đại trận do Đế Tuấn lĩnh ngộ, Thái Nhất cũng quen thuộc, như vậy, rõ ràng uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận và Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, y càng xem trọng sự hình thành của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận hơn!

Đồng thời trong lòng Thái Nhất cũng có một loại cảm ứng, phảng phất như vẫn luôn có một tiếng nói âm thầm nhắc nhở, nhắc nhở tầm quan trọng của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đối với Yêu tộc!

"Hiền đệ, vi huynh liền giao chuyện tu luyện Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cho ngươi, trong Yêu tộc, hiền đệ có thể tùy thời điều động ba trăm sáu mươi lăm vị Yêu Thánh tu vi Đại La Kim Tiên để hỗ trợ tu luyện Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, không biết hiền đệ có bằng lòng không?" Nhìn về phía Thái Nhất, Đế Tuấn hỏi.

Bởi vì Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận là do Thái Nhất lĩnh ngộ, tự nhiên, Thái Nhất chính là người giám sát tu luyện tốt nhất.

Vốn Đế Tuấn muốn để Bạch Trạch giúp đỡ, nhưng vì công vụ ở đây thực sự quá nhiều, Bạch Trạch cần phải ở lại giúp, nên không thể phân thân ra giúp giám sát chúng yêu tu luyện Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

“Không sao, huynh trưởng yên tâm, chuyện này thần đệ nhất định sẽ làm xong!” Tự tin vỗ vỗ ngực, Thái Nhất bảo đảm.

Nếu xử lý một ít công vụ, Thái Nhất quả thực không giỏi, nhưng đối với chuyện tu luyện, trong Yêu tộc, Thái Nhất dám nhận thứ hai, thì không ai dám nhận thứ nhất!

Ngay cả Đế Tuấn, trên con đường tu luyện, cũng phải kém hơn Thái Nhất rất nhiều.

Nếu không phải mỗi lần Yêu tộc gặp họa loạn đều là Thái Nhất dẹp yên, chỉ bằng một mình Đế Tuấn, cho dù thông minh hơn, tài trí hơn, cũng vô dụng!

Dù sao Hồng Hoang vẫn luôn là thế giới cá lớn nuốt cá bé, dùng sức mạnh tranh bá, bất kỳ ai muốn có được bất kỳ thứ gì, chỉ cần có đủ thực lực, liền có thể có được, còn những kẻ thực lực thấp kém, thì chỉ có thể rơi vào tình cảnh bị tùy ý ức hiếp!

Sau khi bàn bạc thêm với Đế Tuấn một số chuyện về sự phát triển của Yêu tộc, Thái Nhất bước ra khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, đi chọn người chuẩn bị tu luyện Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận! ...

Hoa nở hai đóa, mỗi đóa một cành, lại nói về Vu tộc!

Thập Nhị Tổ Vu từ khi được Nguyên Thủy chỉ điểm lĩnh ngộ được Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, vẫn luôn bận rộn tu luyện trận này, ngay cả một số chuyện của Vu tộc, cũng đều giao cho Hình Thiên và một đám Đại Vu khác xử lý!

Đối mặt với việc Thập Nhị Tổ Vu không ngừng bế quan, tộc nhân Vu tộc đều tò mò không thôi, đều không rõ Thập Nhị Tổ Vu đang làm gì, chỉ biết Thập Nhị Tổ Vu dường như đang tu luyện một bộ trận pháp uy lực tuyệt luân, để chuẩn bị đối kháng với Yêu tộc sau này!

Trong Bàn Cổ Điện!

“Rắc!

Rắc!

Rắc!” Một trận tiếng vang thanh thúy truyền ra, trong Bàn Cổ Điện, trừ bốn bức tường xung quanh, tất cả mọi thứ trong mật thất đều bị sát khí do Thập Nhị Tổ Vu ngưng tụ phá hủy, cuối cùng hóa thành hư vô!

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, một khi thi triển, ngưng tụ sát khí trời đất, sự khủng bố của sát khí đó, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể chống đỡ, huống chi là những chiếc bàn ghế bình thường này!

Còn về Bàn Cổ Điện tại sao không bị phá hủy, là vì khí tức của Bàn Cổ Điện và Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tương đồng, như vậy mới may mắn thoát nạn!

Từ từ mở mắt, trong mắt Thập Nhị Tổ Vu lóe lên một tia tiếc nuối!

Chỉ còn một chút nữa, là có thể kết thành Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhưng vì Bàn Cổ Điện cách tuyệt quá nhiều sát khí, cuối cùng lại khiến cho không thể triệu hoán thành công Bàn Cổ chân thân.

Nhưng cũng không sao, dù sao Thập Nhị Tổ Vu cũng đã nghiên cứu thấu đáo Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, chỉ cần cho họ thêm một khoảng thời gian, tin rằng nhất định có thể bố trận thành công.

Đến lúc đó, nếu Yêu tộc không tìm đến gây phiền phức thì thôi, nếu Yêu tộc dám đến, Thập Nhị Tổ Vu không ngại giữ Đế Tuấn và Thái Nhất lại Vu tộc vĩnh viễn, để chấn nhiếp Hồng Hoang!

“Khải bẩm Đế Giang Tổ Vu, vì tộc ta nay tộc nhân đại tăng, lương thực tiêu hao nhanh, chỉ còn ba ngày nữa là sẽ không còn lương thực để ăn, xin hỏi Tổ Vu chúng ta nên làm gì?” Đi vào Bàn Cổ Điện, Hình

Thiên một gối quỳ xuống trước mặt Đế Giang và Thập Nhị Tổ Vu, hỏi Đế Giang về vấn đề lương thực của Vu tộc!

Ngàn năm thời gian hưu chiến, đã khiến Vu tộc được phục hồi rất nhiều, nay Vu tộc đã khôi phục lại thời kỳ đỉnh phong, có thể kém hơn Yêu tộc một chút, nhưng cũng không kém quá nhiều, không còn là sự khác biệt một trời một vực như trước nữa!

Chương 116

Nghe lời Hình Thiên nói, Đế Giang chần chừ một lúc, không lập tức trả lời câu hỏi của Hình Thiên, mà quay người bàn bạc với mười một Tổ Vu khác!

Một lúc sau, Đế Giang và Thập Nhị Tổ Vu đã bàn bạc ra một kết quả, chính là ra tay với Yêu tộc!

Dù sao Yêu tộc số lượng đông đảo, thành viên bình thường vô số, Vu tộc nếu muốn tiếp tục phát triển, chỉ có thể ra tay với Yêu tộc mới được!

Đã quyết định, Đế Giang đáp lại Hình Thiên: "Lương thực nếu không còn, liền đi săn giết thành viên Yêu tộc dưới Kim Tiên để bổ sung lương thực là được!" "Vâng!" Hình Thiên như có điều suy nghĩ gật đầu, sau đó lui ra khỏi Bàn Cổ Điện!

Nếu Đế Giang đã hạ lệnh, hắn cũng có thể thả tay đi săn giết thành viên Yêu tộc rồi!

Vừa nghĩ đến có thể săn giết thành viên Yêu tộc, không khỏi khiến Hình Thiên có mấy phần hưng phấn!

Phải biết rằng, người của Vu tộc đều là người hiếu chiến, nay đã im lặng ngàn năm, khiến họ buồn chán không chịu nổi.

Nhưng may mà Đế Giang đã hạ lệnh có thể đánh giết thành viên Yêu tộc, cũng không cần phải tiếp tục nhẫn nại nữa!

Rời khỏi Bàn Cổ Điện, Hình Thiên vội vàng báo tin tốt này cho những người bạn tốt của mình là Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Tương Liễu, sau đó bốn vị Đại Vu phân biệt dẫn theo một đội tộc nhân rời khỏi Bất Chu Sơn, tiến hành càn quét ra bên ngoài, tìm kiếm thành viên Yêu

tộc!

Cứ như vậy, trăm năm thời gian đã trôi qua!

Trong vòng trăm năm, vô số thành viên Yêu tộc bị Hình Thiên và những người khác đánh giết.

Vu tộc cũng vì có nguồn lương thực là Yêu tộc bổ sung, nên phát triển cực kỳ nhanh chóng.

Chỉ trong vòng trăm năm ngắn ngủi, dân số Vu tộc đã tăng gấp đôi!

Đối với sự phát triển nhanh chóng của Vu tộc, Thập Nhị Tổ Vu cũng khá quan tâm, nhưng vì nguyên nhân của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, dù quan tâm đến tình hình hiện tại của Vu tộc, cũng không thể thoát thân ra xem xét!

Dù sao Yêu tộc trong lòng Thập Nhị Tổ Vu, vẫn luôn là một tảng đá cứng, tảng đá cứng này có thể rơi xuống bất cứ lúc nào, cần phải sớm chuẩn bị!

Tất nhiên, lo lắng của Thập Nhị Tổ Vu cũng không phải không có lý!

Thành viên Yêu tộc tuy nhiều, nhưng cũng không phải là vô tận.

Trong vòng trăm năm, Yêu tộc bị Hình Thiên và những người khác đánh giết đâu chỉ có trăm vạn?

Thậm chí mơ hồ đã vượt qua ngàn vạn!

Ngàn vạn Yêu tộc bị giết, ban đầu Đế Tuấn và Thái Nhất không có cảm giác, nhưng khi thành viên Yêu tộc bắt đầu giảm mạnh, Đế Tuấn đã phản ứng lại!

Thành viên Yêu tộc vô cớ giảm nhiều như vậy, nhất định là không bình thường.

Vì thế, Đế Tuấn đã cử Bạch Trạch đi theo dõi, không theo dõi thì thôi, vừa theo dõi Bạch Trạch đã phát hiện ra vấn đề lớn!

Vu tộc lại đang lặng lẽ săn giết Yêu tộc, tốc độ nhanh đến mức chỉ trong vòng mười mấy phút là đã giải quyết xong trận đấu, từ đó cũng có thể thấy được chiến thuật của Vu tộc lão luyện, cũng như Vu tộc nhất định đã có kinh nghiệm từ việc trảm giết thành viên Yêu tộc!

Biết được tin tức này, Bạch Trạch vội vàng dừng lại, báo cáo chuyện này cho Đế Tuấn!

Yêu tộc, Thiên Đình Lăng Tiêu Bảo Điện!

"Khải bẩm Yêu Hoàng bệ hạ, đại sự không hay, thành viên Yêu tộc của chúng ta sở dĩ giảm mạnh, là vì Vu tộc đang âm thầm săn giết thành viên Yêu tộc của chúng ta, chiến đấu nhanh chóng, thủ pháp gọn gàng, nhất định đã săn giết nhiều năm!" Bạch Trạch sắc mặt khó coi đến trước mặt Đế Tuấn, bẩm báo với y!

Nghe lời Bạch Trạch nói, Đế Tuấn sững sờ, sau đó đại nộ: "Vu tộc dám làm vậy sao?

Người đâu, đi gọi Đông Hoàng đến, tập hợp đại quân, chuẩn bị đến lãnh địa Vu tộc, bản hoàng lần này nhất định phải vì vô số đồng bào Yêu tộc đã chết mà đòi lại công đạo!" Nói xong, Đế Tuấn cũng không phê duyệt tấu chương nữa, lắc mình một cái, một thân chiến giáp kim tử kim lân xuất hiện trên người y, một Hà Đồ một Lạc Thư hiển hiện trong tay trái phải của y.

Nhìn bộ dạng của Đế Tuấn, liền có thể thấy được lúc này trong lòng y phẫn nộ đến mức nào!

Rất nhanh, không mất nhiều thời gian đại quân đã tập hợp xong, đồng thời, Thái Nhất cũng đến Lăng Tiêu Bảo Điện!

"Huynh trưởng có chuyện gì mà gấp gáp vậy?

Chẳng lẽ Yêu tộc xảy ra chuyện?" Thái Nhất trong lòng hiện lên một cảm giác bất an, sau đó hỏi Đế Tuấn.

"Bạch Trạch, kể chuyện Vu tộc săn giết thành viên Yêu tộc cho Đông Hoàng nghe!" Không trả lời câu hỏi của Thái Nhất, Đế Tuấn phân phó cho Bạch Trạch bên cạnh.

"Vâng!" Bạch Trạch đáp một tiếng, sau đó ghé vào tai Thái Nhất lặp lại những gì vừa nói với Đế Tuấn!

Một lúc sau, Bạch Trạch ngậm miệng, nhìn lại thì trên mặt Thái Nhất lửa giận đã hiện rõ!

Không hề chửi mắng Vu tộc, Thái Nhất ngược lại vô cùng bình thản nhìn Đế Tuấn, mở miệng nói: "Huynh trưởng không cần phải nổi giận như vậy, nay Yêu tộc của chúng ta đã quật khởi, cũng là lúc nên tiêu diệt Vu tộc, cái tộc man di này.

Thập Nhị Tổ Vu dám dung túng tộc nhân săn giết thành viên Yêu tộc của chúng ta, mối thù lớn này, không đội trời chung, nếu không thể chặt đầu Thập Nhị Tổ Vu xuống, Thái Nhất thề không làm người!" Lời này vừa dứt, Đế Tuấn, Thái Nhất, Bạch Trạch ba người lần lượt ra khỏi Thiên Đình, sau đó đi điểm quân!

Vì có mấy năm huấn luyện của Thái Nhất, những thành viên Yêu tộc này cũng đã trở nên ngăn nắp hơn rất nhiều, không còn lộn xộn như trước, đồng thời thực lực cũng tăng lên đáng kể so với trước, là vì Thiên Đình gần với Chu Thiên Tinh Đấu nhất, có thể hấp thu lực lượng của Chu Thiên Tinh Đấu để tăng cường thực lực, như vậy ngược lại so với việc các thành viên Yêu tộc ở Hồng Hoang thực lực tiến giai nhanh hơn!

Đứng trước đại quân Yêu tộc, Thái Nhất bễ nghễ thiên hạ, toàn thân tỏa ra hoàng tôn thánh khí, trong lòng ôm một chiếc chuông nhỏ, chính là Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Ánh mắt nhìn thẳng vào mỗi một thành viên Yêu tộc, một lúc sau, Thái Nhất mở miệng nói: "Nhị lang Yêu tộc, hôm nay Yêu tộc của chúng ta xảy ra một chuyện vô cùng nhục nhã, chính là bọn man di Vu tộc lén lút tàn sát thành viên Yêu tộc của chúng ta, nay số lượng đã lên tới hơn ngàn vạn, mối thù lớn này, đối với Yêu tộc chúng ta, các ngươi không đội trời chung.

Vì thế, bản hoàng chuẩn bị suất binh chinh phạt Vu tộc, đòi lại một lời giải thích từ Vu tộc, và để chúng phải nợ máu trả bằng máu, có ai lùi bước không?" "Nợ máu trả bằng máu!" "Nợ máu trả bằng máu!" "Nợ máu trả bằng máu!" Ba tiếng gào thét khủng bố liên tiếp vang lên, nhất thời thành viên Yêu tộc khí thế như hùng!

Dám âm thầm sát hại đồng bào Yêu tộc, tự nhiên không thể tha thứ, nếu không, không chừng lần ám sát tiếp theo sẽ giáng xuống đầu mình!

Vì đồng bào Yêu tộc, cũng vì chính mình, trận chiến này thế tại tất hành!

Thấy khí thế của thành viên Yêu tộc ngưng tụ, Thái Nhất một tay ném ra Hỗn Độn Chung, lớn tiếng hô: "Xuất phát, tiến quân Bất Chu Sơn!" "Đang!" Hỗn Độn Chung vang lên, càn khôn rung chuyển, trời đất thất sắc, phong vân biến hóa.

Nhất thời vô số đại năng bị tiếng nổ lớn từ Thiên Đình truyền ra thu hút, sau đó chuyển ánh mắt về phía Thiên Đình!

Tại Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy đang tu luyện bỗng từ từ mở mắt, một đạo tinh quang lóe lên trong ánh mắt.

Đối với việc Yêu tộc tấn công Vu tộc lần này, nói thật, Nguyên Thủy vô cùng mong đợi!

Uy lực của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Thập Nhị Tổ Vu rốt

cuộc ra sao, Nguyên Thủy cũng không rõ.

Nếu không có đại trận này, có lẽ Vu tộc không đáng lo ngại, ít nhất khả năng cùng Yêu tộc cá chết lưới rách cũng không có lấy một nửa!

Nhưng sau khi Thập Nhị Tổ Vu nắm giữ Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, mọi thứ sẽ trở nên hoàn toàn khác.

Ít nhất, Yêu tộc muốn trong một lần tấn công mà hủy diệt Vu tộc là chuyện tuyệt đối khó khăn, thậm chí có khả năng Yêu tộc cần phải dốc toàn tộc chi lực mới có thể diệt được Vu tộc.

Nhưng kết quả đồng quy vu tận không phải là điều Đế Tuấn và Thái Nhất mong muốn, tự nhiên cũng sẽ không chọn phương pháp cực đoan như vậy!

Vu tộc cố nhiên là tâm phúc đại họa đối với Yêu tộc, nhưng so với Long tộc, Yêu tộc vẫn chưa đặt Vu tộc vào trong tâm.

Hiện tại, Đế Tuấn và Thái Nhất chuẩn bị tiêu diệt Vu tộc trước, hấp thu sức mạnh của họ, sau đó sẽ càn quét các chủng tộc khác, cuối cùng mới hướng ánh mắt về phía Long tộc.

Hiểu rõ ý định trong lòng Đế Tuấn và Thái Nhất, Nguyên Thủy lần này lại vui vẻ xem kịch, muốn xem thử, đối mặt với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Thập Nhị Tổ Vu, Yêu tộc sẽ chống đỡ như thế nào! … Bất Chu Sơn! "Vu...

Vu...

Chương 117

Vu..." Lúc này, đại quân Vu tộc đã tập hợp xong.

Đối với việc Yêu tộc sẽ tấn công, Đế Giang và những người khác đã sớm liệu được!

Bao nhiêu năm khắc khổ tu luyện, chính là để chờ đợi Yêu tộc.

Hôm nay Yêu tộc tấn công, Đế Giang và những người khác nhất định phải cho Đế Tuấn và Thái Nhất biết sự lợi hại của Vu tộc! "Thập Nhị Tổ Vu, cút ra đây cho bản hoàng!" Không lâu sau, Đế Tuấn và Thái Nhất đã dẫn vô số yêu binh giáng lâm đến địa giới Bất Chu Sơn.

Cùng lúc đó, Thái Nhất gầm lên một tiếng, âm thanh truyền khắp mấy ngàn dặm, chấn cho vô số sinh linh màng nhĩ đau nhức, sắc mặt tái nhợt!

Uy lực một tiếng gầm đã kinh khủng như thế, chứng kiến Thái Nhất có bản lĩnh như vậy, một đám đại năng không khỏi cảm thán thực lực của y tiến bộ quá nhanh!

Nhìn cảnh tượng trước mắt, Thái Nhất không khỏi có chút nghi hoặc.

Trong đám Vu tộc, thành viên tuy có không ít, nhưng không thấy bóng dáng của Thập Nhị Tổ Vu, thậm chí ngay cả một Đại Vu cũng không có, khiến Thái Nhất không khỏi nghĩ rằng Đế Giang đang giở trò gì! "Thái Nhất tiểu nhi, ngàn năm không gặp, da thịt lại ngứa rồi sao?" "Ha ha ha ha!

Đúng vậy, Thái Nhất tiểu nhi, nhiều năm không gặp, bản lĩnh của ngươi chưa thấy tăng trưởng, mà tính khí lại lớn lên không ít!" "Ai,

nhị ca không biết đó thôi, Thái Nhất tiểu nhi chẳng có bản lĩnh gì khác, nhưng tính khí thì lớn lắm, tùy tiện nói một câu là lập tức nổi giận, đúng là thú vị cực kỳ!" "Chỉ là một món đồ chơi thôi, các vị huynh trưởng đừng chơi hỏng, tiểu muội cũng muốn chơi một chút!" "Không vấn đề, các ngươi nghe cho rõ, lát nữa nhớ chừa cho Thái Nhất tiểu nhi một hơi thở, Huyền Minh muội tử của ta muốn chơi món đồ chơi này, nghe rõ chưa?" "Đại ca!" … Ngay lúc Thái Nhất đang nghi hoặc, mười hai bóng người đi ra từ sâu trong lãnh địa Vu tộc, trên mặt mang theo nụ cười, đồng thời lời nói tràn ngập sự trào phúng và châm chọc đối với Thái Nhất! "Các ngươi dám vũ nhục bản hoàng, mau mau chịu chết!" Nghe lời của Thập Nhị Tổ Vu, Thái Nhất tức khắc nổi giận, lập tức chuẩn bị xông ra liều mạng với họ.

Nhưng chưa đợi Thái Nhất ra tay, Đế Tuấn đột nhiên ngăn y lại, rồi nhìn về phía Thập Nhị Tổ Vu với vẻ mặt lạnh như băng, hỏi: "Chưa từng nghĩ Thập Nhị Tổ Vu, những đại năng Hồng Hoang như các ngươi, cũng chỉ giỏi võ mồm.

Nhưng lần này bản hoàng đến không phải để cãi nhau, Đế Giang man di, bản hoàng hỏi ngươi, chuyện Vu tộc săn giết thành viên Yêu tộc, các ngươi có biết không?" "Biết!" Không hề phủ nhận, Đế Giang tiến lên một bước, hết sức thản nhiên thừa nhận! "Tốt, bản hoàng hỏi tiếp, thành viên Vu tộc phạm phải tội ác tày trời như vậy, có phải do mười hai huynh muội các ngươi sai khiến không?" Nén cơn giận trong lòng, Đế Tuấn lại hỏi! "Sai khiến?

Không sai!" Khóe miệng Đế Giang nhếch lên một nụ cười lạnh, lại một lần nữa thừa nhận!

Tuy không biết Đế Tuấn muốn làm gì, nhưng Đế Giang cũng vui vẻ chơi cùng, xem thử hắn rốt cuộc muốn diễn trò gì! "Tốt, tốt, tốt, đã thừa nhận, bản hoàng cũng không hỏi nhiều nữa!

Thiên Đạo ở trên, Vu tộc săn giết hàng vạn thành viên Yêu tộc, tội ác tày trời, người thần chung phẫn, hành vi tàn ác này trời đất không dung.

Hôm nay Đế Tuấn ta xin thề, nguyện thay trời hành đạo, thực thi thiên hình, tru sát Thập Nhị Tổ Vu, hủy diệt Vu tộc, từ nay Hồng Hoang vĩnh viễn an bình!

Kể từ đây, Vu Yêu không đội trời chung, Thiên Đạo giám chi!" Khi lời Đế Tuấn vừa dứt, trên bầu trời vang lên một tiếng ông minh, ấy là Thiên Đạo đã công nhận lời thề của hắn!

Nhìn những gì Đế Tuấn vừa làm, các đại năng không khỏi cảm thán sự đáng sợ của hắn!

Côn Luân Sơn! "Đại huynh, hành động này của Đế Tuấn có ý gì?" Thông Thiên có chút không hiểu, nhìn Lão Tử, không rõ vì sao Đế Tuấn lại vô duyên vô cớ phát thệ với Thiên Đạo, lẽ nào không sợ bị Thiên Đạo trừng phạt, giáng xuống lôi kiếp? "Tam đệ không biết đó thôi, hành động này của Đế Tuấn quả thực thông minh.

Thời Long Hán sơ kiếp, tam tộc đại chiến, hủy hoại vô số vùng đất Hồng Hoang, cuối cùng nghiệp lực quấn thân, Long tộc bất đắc dĩ phải vĩnh viễn trấn thủ Tứ Hải, Kỳ Lân nhất tộc trở thành thụy thú, Phượng Hoàng nhất tộc trấn áp Bất Tử Hỏa Sơn.

Có thể nói, hễ đại chiến xảy ra, tất sẽ hủy diệt đại địa Hồng Hoang, như vậy đương nhiên sẽ có nghiệp lực xuất hiện.

Nhưng hành động này của Đế Tuấn chính là mượn thế của Thiên Đạo, triệt để xóa bỏ khả năng xuất hiện nhân quả nghiệp lực.

Chỉ cần đại chiến nổ ra, bất luận kết quả cuối cùng thế nào, nghiệp lực cũng sẽ chỉ chuyển sang thân Vu tộc, không liên quan gì đến Yêu tộc!" Ánh mắt Lão Tử lóe lên tinh quang, giải thích cho

Thông Thiên!

Thông Thiên gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu! … Thiên đình, Hy Hoàng Cung! "Muội muội, nay hai ta đã gia nhập Yêu tộc, cũng nên có chút cống hiến cho Yêu tộc mới phải.

Dù sao chúng ta cũng là Yêu tộc, lẽ nào muội không muốn thấy Yêu tộc xưng bá Hồng Hoang sao?" Kể từ lần Đế Tuấn và Thái Nhất đến nói chuyện với Phục Hy ba trăm năm trước, Phục Hy dường như đã thay đổi hoàn toàn, bắt đầu mọi nơi đều nghĩ cho Yêu tộc, thậm chí có những lời khuyên của Nữ Oa, Phục Hy cũng làm như không nghe, không còn để tâm nữa!

Nhìn vẻ mặt lo lắng của Phục Hy, Nữ Oa khẽ thở dài, cũng không biết nên khuyên huynh trưởng thế nào cho phải.

Nhưng trận chiến Vu Yêu này thực sự quá nguy hiểm, có thể không tham gia thì tốt nhất đừng tham gia.

Hiện tại nàng đã có Hồng Mông Tử Khí, chỉ cần lĩnh ngộ là có thể thành thánh, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không muốn hai người gặp nguy hiểm, cho nên không đáng vì Yêu tộc mà mạo hiểm.

Trong lòng trầm tư một lát, Nữ Oa ngẩng đầu đáp: "Ca ca phải biết, thực lực của Thập Nhị Tổ Vu tộc rất mạnh, hiện tại e rằng đã bước vào Chuẩn Thánh.

Mười hai cường giả Chuẩn Thánh, dù nhìn khắp Hồng Hoang cũng là một thế lực cực mạnh.

Yêu tộc tuy đã phát triển, nhưng tranh đấu với Thập Nhị Tổ Vu thực sự không phải là lựa chọn sáng suốt.

Đương nhiên, đó cũng không phải nguyên nhân chính muội muội ngăn cản ca ca, nguyên nhân chủ yếu là vì người Vu tộc hung hãn không sợ chết, nếu thật sự ôm tâm tất tử kéo theo mấy cao tầng Yêu

tộc đệm lưng, ca ca tự hỏi lòng mình có thể chống đỡ được không?" "..." Nghe lời Nữ Oa, Phục Hy thoáng do dự!

Quả thật, nếu người Vu tộc thật sự ôm tâm tất tử kéo theo mấy cao tầng Yêu tộc đệm lưng, ngoại trừ Đông Hoàng Thái Nhất có chí bảo phòng ngự hộ thân trong tay, e rằng thật sự không ai có thể chống đỡ!

Hiểu rõ Nữ Oa là vì an toàn của mình, Phục Hy cũng chỉ có thể cúi đầu thở dài, sau đó quay về tu luyện!

Mắt không thấy, lòng không phiền, đỡ phải lo lắng cho Yêu tộc, bế quan tu luyện thì tốt hơn!

Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán! "Hồng Vân đạo hữu, trận chiến Vu Yêu lần này, bần đạo khuyên ngươi không nên đi quan sát thì hơn!" Trấn Nguyên Tử nói năng thấm thía, kéo Hồng Vân ngồi xuống, nghiêm túc nói!

Hiện tại Hồng Vân đã có được Hồng Mông Tử Khí, chỉ cần có thể tham ngộ thấu triệt, liền có thể thành thánh.

Đến lúc đó, trời đất bao la mặc cho Hồng Vân ngao du, ai dám cùng y đối địch?

Không giống như bây giờ, chúng nhân Hồng Hoang đều thèm muốn Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân, nếu lúc này Hồng Vân rời khỏi Ngũ Trang Quán, khó tránh khỏi bị người khác công kích.

Dù sao Hồng Mông Tử Khí đại biểu cho cơ duyên thành thánh, bất kỳ ai cũng muốn có được.

Nếu không phải vì Hồng Vân là bạn tri kỷ nhiều năm, e rằng Trấn Nguyên Tử cũng sẽ nảy sinh một tia ý định tranh đoạt! "Đạo hữu đang lo lắng có người âm mưu cướp đoạt Hồng Mông Tử Khí của bần đạo?" Hồng Vân ngạc nhiên hỏi!

Trấn Nguyên Tử gật đầu, tỏ vẻ không sai!

Khẽ nhíu mày, nói thật, Hồng Vân đối với chuyện có người cướp đoạt Hồng Mông Tử Khí cũng không lo lắng.

Theo y thấy, bạn tốt của mình trải khắp Hồng Hoang, chưa từng gây thù chuốc oán với ai, chắc chắn sẽ không có người tìm đến gây phiền phức.

Nhưng Hồng Vân lại không biết, trước mặt Hồng Mông Tử Khí, tất cả đều là vô nghĩa, nếu y thật sự dám bước ra khỏi Ngũ Trang Quán, tất định sẽ có vô số đại năng tiến hành ngăn chặn.

Đương nhiên, cho dù Hồng Vân rất tự tin, nhưng thấy Trấn Nguyên Tử một mực lo lắng, Hồng Vân cũng có chút muốn rút lui!

Quả thật, ổn định một chút vẫn tốt hơn.

Chương 118

Chờ đến khi tham ngộ được Hồng Mông Tử Khí, thành thánh rồi, trời đất bao la mặc sức tiêu dao, không có nửa điểm rủi ro, như vậy chẳng phải quá tuyệt vời sao?

Không nhắc đến chuyện rời khỏi Ngũ Trang Quán nữa, Hồng Vân dần dần ổn định lại.

Khi không có việc gì liền tìm Trấn Nguyên Tử luận đạo một phen, thực lực cũng tăng lên không ít! … Tây phương, Tu Di Sơn! "Sư huynh, lần này tại sao Thập Nhị Tổ Vu lại dám lớn gan khiêu khích Thái Nhất như vậy, lẽ nào thật sự không sợ đại quân Yêu tộc?" Chuẩn Đề có chút không hiểu hành vi của Thập Nhị Tổ Vu!

Lần đại chiến Vu Yêu trước, Vu tộc thua thảm, thậm chí suýt nữa bị diệt tộc.

Nếu không phải cuối cùng Nguyên Thủy xen vào, e rằng Vu tộc đã sớm bị xóa tên khỏi Hồng Hoang.

Nay mới chỉ qua ngàn năm, Thập Nhị Tổ Vu đã thay đổi lớn như vậy, quả thực khiến người ta kinh ngạc!

Trầm tư một lát, trong mắt Tiếp Dẫn lóe lên một tia sáng trí tuệ, rồi đáp: "Có thể khiến Thập Nhị Tổ Vu thay đổi lớn như vậy, chỉ có hai khả năng.

Một là Vu tộc đã chuẩn bị át chủ bài, có thể dễ dàng đối phó với Đế Tuấn và Thái Nhất, thậm chí không sợ cả Yêu tộc.

Thứ hai là có người sẽ giúp đỡ Vu tộc, bất luận cuối cùng Vu tộc có chiến bại hay không, cũng sẽ có người giống như lần trước Nguyên Thủy giải cứu Vu tộc, xuất hiện ngăn cản trận chiến!" "Ồ?

Nếu vậy, hành động lần này của Thập Nhị Tổ Vu cũng có thể hiểu được!" Chuẩn Đề ra vẻ đăm chiêu, dường như đã hiểu ra!

Nhưng chẳng bao lâu, trong lòng lại xuất hiện hai mối nghi ngờ.

Át chủ bài mà Thập Nhị Tổ Vu chuẩn bị rốt cuộc là gì?

Lại có thể cho họ tự tin đến thế, dám khiêu khích Đế Tuấn và Thái Nhất.

Thứ hai, ngoài Nguyên Thủy, còn có ai dám giúp đỡ Vu tộc?

Dù sao Yêu tộc thế lớn, một khi giúp đỡ Vu tộc, liền đồng nghĩa với việc triệt để đắc tội với Yêu tộc, hậu quả của nó, tuyệt đối không đơn giản như vậy! … Bất Chu Sơn, chiến trường Vu Yêu! "Kế hay, thật là kế hay!

Đế Tuấn tiểu nhi, các ngươi lũ súc sinh có lông vũ sẽ phải trả giá đắt cho việc này!" Sắc mặt Đế Giang khó coi nhìn về phía Đế Tuấn, lời nói tràn ngập sát ý!

Lần này Đế Tuấn tuy tính kế hay, nhưng Đế Giang lại không quan tâm.

Chờ đến khi diệt được Yêu tộc, Vu tộc liền có thể nhất thống Hồng Hoang, đến lúc đó, khí vận Vu tộc tất sẽ đại thịnh, như vậy, dù nghiệp lực quấn thân, Vu tộc cũng có thể dựa vào khí vận vô biên mà bình an vô sự! "Nhị lang Vu tộc ở đâu?" Đế Giang gầm lên một tiếng, chuẩn bị tiên phát chế nhân, chiếm lấy tiên cơ! "Vu...

Vu...

Vu..." Một đám thành viên Vu tộc ngửa mặt lên trời gầm thét, âm thanh thẳng lên chín tầng trời, truyền khắp cả Hồng Hoang.

Một cỗ sát khí vô cùng vô tận hội tụ trên không, đối kháng với yêu khí của Yêu tộc.

Trong nhất thời, hai tộc Vu Yêu ở vào thế cân bằng, chỉ chờ thủ lĩnh hai bên ra lệnh một tiếng, là lập tức sẽ lao vào chém giết! "Chiến!" Thấy khí thế Vu tộc đã ngưng tụ đến đỉnh điểm, Đế Giang vung tay một cái, trong nháy mắt vô số thành viên Vu tộc thân thể phóng đại gấp mấy lần, sau đó từng người một lao về phía đại quân Yêu tộc.

Tốc độ nhanh như hồng thủy bùng nổ, trong chớp mắt đã giao chiến với Yêu tộc!

Hai tộc giao chiến, tựa như hai dòng lũ va vào nhau, lập tức dấy lên thế ngập trời, kinh động vô số sinh linh Hồng Hoang!

Chỉ trong vài phút ngắn ngủi, Yêu tộc đã thương vong hơn ngàn người.

Tuy những thành viên Yêu tộc này chỉ là pháo hôi có thực lực yếu nhất, nhưng từ đó cũng có thể thấy được chiến lực của Vu tộc mạnh đến mức nào!

Ban đầu Vu tộc bị Yêu tộc áp đảo, hôm nay, tất cả thành viên Vu tộc đều mang theo ngọn lửa giận trong lòng, chuẩn bị rửa sạch mối nhục trước đây, càng là để báo thù cho những đồng bào Vu tộc đã hy sinh! "Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, hiện!" Thấy đại chiến vừa bắt đầu, Yêu tộc đã tổn thất thảm trọng, Đế Tuấn cũng không xem kịch nữa, ném ra Hà Đồ Lạc Thư, thi triển Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận vây khốn một bộ phận lớn tộc nhân Vu tộc!

Bên trong Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận, vô số ảo ảnh dần dần hiện ra, núi tuyết biến thành biển cả, thương hải hóa tang điền.

Ảo ảnh trên Hà Đồ, một niệm sinh ra vạn niệm, một sát na lại sinh diệt tiêu trưởng, tựa như đã trôi qua ức vạn năm, cũng tựa như đã trải qua vô số lượng kiếp. "Hừ, Đế Tuấn tiểu nhi, mau chịu chết!" Trong số Thập Nhị Tổ Vu, Cộng Công và Chúc Dung tính tình nóng nảy

nhất, nay nhìn thấy Hỗn Nguyên Hà Lạc Đại Trận vây khốn một bộ phận tộc nhân Vu tộc, làm sao có thể yên tâm ở lại chỗ cũ?

Lập tức hai người cùng nhau hành động, một thủy một hỏa từ hư không hiện ra, thẳng đến ngực Đế Tuấn mà đánh tới!

Thực lực của Cộng Công và Chúc Dung không tầm thường, cho dù là Đế Tuấn đối mặt cũng phải cẩn thận, nếu không kết cục cuối cùng chỉ có thể là tử vong!

Thập Nhị Tổ Vu đều do tinh huyết Bàn Cổ hóa thành, mỗi một Tổ Vu đều lĩnh ngộ rất sâu về một loại pháp tắc chi lực.

Bất luận là Thủy chi pháp tắc của Cộng Công hay Hỏa chi pháp tắc của Chúc Dung, đều là uy hiếp không nhỏ đối với Đế Tuấn.

Muốn tiêu diệt triệt để Vu tộc, nhất định phải ra tay từ Thập Nhị Tổ Vu.

Cũng chính vì hiểu rõ điểm này, thân hình Đế Tuấn khựng lại một chút, tiếp đó thu hồi Hà Đồ Lạc Thư, hộ vệ xung quanh, giúp hắn đỡ được một đòn tấn công của Cộng Công và Chúc Dung! "Các ngươi đám man di cũng dám khoe uy?

Đi chết đi!" Đế Tuấn cười lạnh một tiếng, rồi lại ném Hà Đồ Lạc Thư trong tay ra, trong nháy mắt một đồ một mai rùa đánh trúng Cộng Công và Chúc Dung, đẩy lùi hai người mấy trăm mét!

Đương nhiên, Cộng Công và Chúc Dung tuy bị Đế Tuấn đánh lui, nhưng cũng không bị thương nặng, cho nên hai người vừa ổn định thân hình, liền lại xông về phía Đế Tuấn!

Nhục thân của Cộng Công và Chúc Dung vô cùng mạnh mẽ, nếu là người khác, e rằng một đòn vừa rồi đã trực tiếp mất nửa cái mạng.

Từ đây cũng có thể thấy được sự cường hãn của nhục thân Vu tộc!

Nhìn trận chiến giữa ba người Đế Tuấn, Cộng Công và Chúc Dung, Thái Nhất ném ra Hỗn Độn Chung, tiên phát chế nhân, tấn công về phía mười Tổ Vu còn lại!

Công kích của Thái Nhất khác với Đế Tuấn, Hỗn Độn Chung là Tiên Thiên Chí Bảo, có thể dễ dàng trấn áp "Hồng Mông thế giới", xoay chuyển "Chư thiên thời không".

Vừa ném ra Hỗn Độn Chung, trong mười Tổ Vu, Thiên Ngô đã bị thương đến bản nguyên!

Lần tấn công này của Thái Nhất quá đột ngột, Thiên Ngô không hề phòng bị, lại thêm Thái Nhất toàn lực ra đòn, uy lực như vậy cũng là bình thường! "Đang!" Tiếng chuông kinh khủng như sóng biển, càn quét khắp địa giới Bất Chu Sơn.

Phàm là thành viên Vu tộc, nghe thấy tiếng chuông vang dội, đều tâm thần chấn động, bị thương đến tỳ phế.

Còn thành viên Yêu tộc thì không có chút cảm giác nào, ngược lại vì thành viên Vu tộc nhất thời thất thần, khiến áp lực giảm đi rất nhiều, từ trạng thái bị trấn áp ban đầu biến thành phản trấn áp! "Không ổn, tứ đệ ngũ đệ mau quay về, kết Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" Thấy Thiên Ngô bị thương, Vu tộc lại rơi vào thế yếu, Đế Giang vội vàng hét lớn, gọi Cộng Công và Chúc Dung đang giao chiến với Đế Tuấn quay về!

Ban đầu Đế Giang định dùng Đô Thiên Thần Sát Đại Trận làm át chủ bài, nhưng không ngờ, thực lực của Thái Nhất lại tăng lên nhiều như vậy.

Chương 119

So với lần đại chiến trước, thực lực của Thái Nhất ít nhất đã tăng hơn hai lần!

Thái Nhất mạnh hơn lần trước gấp hai lần, toàn lực thúc giục Hỗn Độn Chung, cho dù nhục thân của chúng nhân Vu tộc có mạnh mẽ đến đâu, cũng không thể chống cự! "Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, đó là gì?

Lẽ nào là át chủ bài của Vu tộc?" Nghe tiếng hét lớn của Đế Giang, các đại năng đều vô cùng tò mò!

Đô Thiên Thần Sát Đại Trận chưa từng xuất hiện ở Hồng Hoang, tự nhiên không ai biết đến.

Chỉ có Lão Tử và Thông Thiên, trong ký ức truyền thừa của họ có một số thông tin về đại trận này, nhưng cũng không đầy đủ, cho nên hai người chỉ biết đây là một trận pháp vô cùng kinh khủng, nhưng cụ thể kinh khủng đến mức nào, cũng không rõ!

Không suy nghĩ thêm về những gì trong đầu liên quan đến Đô Thiên Thần Sát Đại Trận nữa, Lão Tử và Thông Thiên lại chuyển ánh mắt về phía hai tộc Vu Yêu! "Tổ Vu chân thân!" Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt hét lớn, trong nháy mắt mười hai thân ảnh cao ngàn trượng xuất hiện!

Xung quanh thân thể của Thập Nhị Tổ Vu, yêu khí vô biên vốn hội tụ đều tan biến hết.

Ấy là vì khí tức của Thập Nhị Tổ Vu quá hung bạo, yêu khí của Yêu tộc căn bản không thể ảnh hưởng, ngược lại còn bị khí tức hung bạo của Thập Nhị Tổ Vu xung tan, khiến cho thành viên Yêu tộc đồng loạt phun ra một ngụm máu tươi!

Trong số Thập Nhị Tổ Vu, Đế Tuấn có hình dạng như một cái túi màu vàng, đỏ như lửa, sáu chân bốn cánh, hỗn độn không có mặt mũi, đứng ở vị trí Tinh Kỷ, tay cầm một cây phướn dài bảy tấc màu huyết hồng, toàn thân sát khí bao quanh!

Sau đó là Câu Mang, mặt xanh như trúc biếc, thân chim, chân cưỡi hai con rồng, ánh mắt nhìn thẳng Đế Tuấn và Thái Nhất, sát ý hiện rõ!

Tiếp theo lần lượt là Nhục Thu, Cộng Công, Chúc Dung, Thiên Ngô, Cường Lương...

Huyền Minh, Hậu Thổ!

Mười hai Tổ Vu lần lượt hiện ra chân thân, đứng theo các phương vị Huyền Hiêu, Cư Tí, Hàng Lâu, Đại Lương, Thực Trầm, Thuần Thủ, Thuần Hỏa, Thuần Vĩ, Thọ Tinh, Đại Hỏa, Tích Mộc.

Mọi thứ hoàn tất, Thập Nhị Tổ Vu biến ra Đô Thiên Thần Sát Phiên, dùng sức vung động, hội tụ thế của trời đất, hình thành từng trận linh khí phong bạo!

Trọc khí của đại địa dưới sự dẫn dắt của Thập Nhị Tổ Vu, dần dần thoát ly mặt đất, tạo thành từng dải linh mạch, cuồn cuộn chảy về phía chân của Thập Nhị Tổ Vu, cuối cùng từ huyệt Dũng Tuyền chui vào toàn thân họ, lưu chuyển khắp mọi kinh mạch, giúp họ có đủ sức mạnh dự trữ để khởi động thành công Đô Thiên Thần Sát Đại Trận! "Trận pháp này..." Nhìn về phía Thập Nhị Tổ Vu, ánh mắt Thái Nhất dần trở nên ngưng trọng, trong lòng cũng bắt đầu dâng lên một cảm giác bất an!

Không biết vì sao, Thái Nhất luôn cảm thấy Đô Thiên Thần Sát Đại Trận mà Thập Nhị Tổ Vu thi triển có chút quen thuộc, nhưng lại không nhớ ra đã thấy ở đâu!

Cũng ngay lúc Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sắp khởi động thành

công, trong đầu Thái Nhất đột nhiên lóe lên một tia sáng, nhớ ra tất cả những gì liên quan đến đại trận này!

Khi lĩnh ngộ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trong đầu y từng lóe lên một số thông tin về các sát trận đỉnh cấp của Hồng Hoang, trong đó có một số chi tiết về cấp bậc uy năng của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Nhưng vì Thái Nhất không để ý, nên nhanh chóng lướt qua.

Bây giờ, Thái Nhất vô cùng hối hận, sớm biết sẽ thấy đại trận này trong tay Vu tộc, đã ghi nhớ một số thông tin về nó rồi!

Hiện tại, nước đến chân mới nhảy đã không kịp, bất đắc dĩ, Thái Nhất chỉ có thể tìm cách chống cự Đô Thiên Thần Sát Đại Trận! "Ta là Bàn Cổ, sẽ trấn áp tất cả!" Không lâu sau, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đã được Thập Nhị Tổ Vu thi triển thành công, đồng thời hư ảnh Bàn Cổ cũng xuất hiện trước mặt chúng sinh Hồng Hoang!

Nhìn hư ảnh Bàn Cổ trước mắt, chúng sinh nhất thời ngây người tại chỗ! "Hít!" "Sao có thể, Bàn Cổ đại thần sống lại rồi sao?" "Không, không thể nào, Bàn Cổ đại thần đã chết từ ức vạn vạn năm trước trong hỗn độn, đây nhất định không phải là Bàn Cổ đại thần!" "Không phải Bàn Cổ đại thần?

Nhưng dáng vẻ người này..." "Bái kiến Bàn Cổ đại thần, nguyện Bàn Cổ đại thần thánh thọ vô cương, vĩnh thế trường tồn!" Một số người nhận ra người này không phải Bàn Cổ thật, nhưng cũng có một số người lại cho rằng đây chính là Bàn Cổ, lập tức vội vàng quỳ xuống, bày tỏ lòng tôn kính!

Tam Tiên Đảo!

Cảm nhận được luồng uy áp bức người truyền ra từ trên người Bàn Cổ, trong lòng Nguyên Thủy nhất thời không khỏi kinh hãi.

Tuy Nguyên Thủy biết người này không phải Bàn Cổ thật, nhưng dù sao cũng là hư ảnh Bàn Cổ, cho dù không có toàn bộ thực lực của Bàn Cổ, cũng có được một phần trăm thực lực.

Như vậy, nếu không có ai giúp đỡ Yêu tộc, e rằng Yêu tộc tuyệt rồi!

Dù sao hư ảnh Bàn Cổ cũng là Bàn Cổ, thực lực dù có yếu đi nữa, cũng mạnh hơn tất cả thành viên Yêu tộc cộng lại gấp mấy lần.

Muốn tranh đấu với Bàn Cổ, nói thật, không đủ tư cách! "Sư tôn, đó là Bàn Cổ đại thần sao?" Toàn thân run rẩy nhìn về phía Bất Chu Sơn, Quảng Thành Tử run giọng nói!

Uy áp của Bàn Cổ thật sự quá kinh khủng, nếu không có Nguyên Thủy che chở, e rằng Quảng Thành Tử đã sớm ngã rạp trên mặt đất!

Đương nhiên, cũng không thể trách Quảng Thành Tử, hắn chỉ là hậu thiên sinh linh, khác với những tiên thiên sinh linh như Nguyên Thủy.

Ngoại trừ ba người Nguyên Thủy, Lão Tử, Thông Thiên, những người còn lại có thể chống lại uy áp của Bàn Cổ cũng chỉ là một đám tiên thiên sinh linh, còn những người khác thì đã quỳ rạp trên mặt đất, không ngừng dập đầu lạy Bàn Cổ!

Nguyên Thủy đang tập trung suy nghĩ, nghe vậy liền liếc nhìn Quảng Thành Tử đang toàn thân run rẩy, rồi lắc đầu! "Không, đó không phải Bàn Cổ!

Đó là hư ảnh của Bàn Cổ, nhưng lại có một phần trăm thực lực của ngài ấy!" Mặc dù chỉ là hư ảnh của Bàn Cổ, nhưng thực lực lại đủ để sánh ngang với Thánh nhân!

Thậm chí ở trong Hồng Hoang, đủ để hoàn toàn đánh bại Thánh nhân!

Không nói đến đám đại năng đang kinh ngạc ở trong Hồng Hoang, tại tuyến đầu của chiến trường Vu Yêu!

Thái Nhất nhìn hư ảnh Bàn Cổ mà bị chấn động sâu sắc. "Đây, đây là uy lực của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, một trong ba đại trận pháp của Hồng Hoang sao?

Lại có thể triệu hoán ra Bàn Cổ!" Nếu hỏi ai trong số các thần Hồng Hoang kinh ngạc và sợ hãi nhất, không ai khác ngoài Thái Nhất cùng Đế Tuấn và các đại năng Yêu tộc.

Bởi vì họ đang ở ngay hiện trường khi Bàn Cổ xuất hiện, có thể cảm nhận trực quan áp lực khổng lồ từ Bàn Cổ!

Đế Tuấn sau khi nhìn thấy Bàn Cổ, trong lòng vô cùng chấn kinh.

Đây là hậu thủ của Vu tộc sao?

Lại có thể triệu hoán Bàn Cổ, khó trách lại dám khiêu chiến loạn!

Dù sao có được Bàn Cổ mạnh mẽ như vậy, tin rằng e là không ai có thể nhịn được mà không đi nhất thống Hồng Hoang!

Sau một lúc thất thần ngắn ngủi, Đế Tuấn phản ứng lại đầu tiên, vì hắn đã nhìn ra một số manh mối!

Bàn Cổ này không phải Bàn Cổ thật, chỉ là một đạo hư ảnh của Bàn Cổ mà thôi!

Vì vậy, Đế Tuấn nhìn đám Yêu tộc đang kinh hãi hét lớn: "Đây không phải Bàn Cổ thật, chỉ là một ảo ảnh do Vu tộc triệu hoán ra mà thôi!

Mọi người không cần lo lắng, chỉ cần chúng ta đồng tâm hiệp lực, nhất định có thể phá trừ!" Sau khi nghe lời của Đế Tuấn, chúng nhân Yêu tộc dần dần phản ứng lại!

Đúng vậy, Bàn Cổ đại thần đã vẫn lạc ức vạn vạn năm rồi!

Sau đó, dưới sự lãnh đạo của Thái Nhất và Đế Tuấn, chúng nhân Yêu tộc thi triển pháp thuật và thần thông mạnh nhất!

Lập tức vô số đạo quang mang bay ra, hướng về hư ảnh Bàn Cổ đang dung hợp từ Thập Nhị Tổ Vu!

Chương 120

Những đạo quang mang đó tuy đơn lẻ không quá mạnh, nhưng khi tập hợp lại thì đủ để hủy thiên diệt địa!

Sau đó, dưới sự chứng kiến của một đám đại năng Hồng Hoang chưa hết kinh ngạc, vô số đạo lưu quang bay về phía Bàn Cổ!

Nhưng những đòn tấn công đủ để hủy thiên diệt địa đó lại bị Bàn Cổ nhẹ nhàng chống đỡ, thậm chí một sợi lông của Bàn Cổ cũng không bị tổn hại! "Không thể nào!" "Quả nhiên không hổ là Bàn Cổ, lại mạnh mẽ đến vậy!" Vô số đại năng lần lượt cảm thán sự mạnh mẽ của Bàn Cổ!

Tuy những đạo quang mang đó không làm tổn thương Bàn Cổ, nhưng lại chọc giận Bàn Cổ!

Bàn Cổ phát ra một tiếng gầm giận dữ, hai mắt trừng trừng nhìn về phía chúng nhân Yêu tộc!

Sau đó, đạo hư ảnh Bàn Cổ khổng lồ đó vung một chưởng thật mạnh về phía đại quân Yêu tộc!

Dưới cự chưởng của Bàn Cổ, không gian Hồng Hoang đều run rẩy!

Không gian Hồng Hoang vì không chịu nổi sức mạnh khổng lồ của Bàn Cổ, từng đạo vết nứt kinh khủng theo đó lan ra!

Nhưng Thái Nhất vẫn chưa tỉnh lại từ trong kinh ngạc vì sức mạnh của gần như toàn bộ Yêu tộc lại không thể làm tổn thương Bàn Cổ, dù sao đó là tập hợp những pháp thuật mạnh nhất, lại không thể tạo ra bất kỳ uy hiếp nào đối với Bàn Cổ.

Lẽ nào Bàn Cổ thật sự mạnh đến thế sao!

Trong lúc suy tư, cự chưởng nặng nề của Bàn Cổ đã giáng xuống!

Hồng Hoang chấn động, sau đó dưới ánh mắt của một đám đại năng giả, toàn bộ Yêu tộc đều bị trọng thương!

Lý do bị trọng thương mà không chết, là vì trong khoảnh khắc cự chưởng hạ xuống, họ đã liều mạng chống cự!

Họ đã dùng đến các thủ đoạn bảo mệnh của mình, vô số pháp bảo bảo vệ, mới làm loãng đi một nửa uy lực của cự chưởng Bàn Cổ!

Tuy uy lực công kích của Bàn Cổ bị giảm đi một nửa, nhưng vẫn gây ra tổn thất không thể lường trước cho Yêu tộc!

Vô số yêu tộc dưới cảnh giới Kim Tiên đều vẫn lạc.

Vì họ quá yếu ớt, thậm chí không chịu nổi dư ba sau khi cự chưởng hạ xuống!

Ngay cả các Yêu Thần cảnh giới Đại La cũng lần lượt bị trọng thương, thậm chí Thái Nhất và Đế Tuấn cũng bị thương không nhỏ!

Nếu không có chí bảo hộ thân, e rằng vết thương sẽ còn nghiêm trọng hơn!

Thái Nhất, khóe miệng còn vương một tia máu tươi, mặt đầy kinh ngạc nhìn Bàn Cổ!

Tuy biết Bàn Cổ mạnh mẽ, nhưng không ngờ lại mạnh đến thế!

Nếu vừa rồi không có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung bảo vệ, e rằng không chỉ đơn giản là bị thương như bây giờ!

Sau đó, Thái Nhất phản ứng lại, hét lớn! "Nhanh, mau bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Nhanh!" Dù sao, có thể đối phó với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận e rằng chỉ có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Chúng nhân Yêu tộc nghe lời Thái Nhất, lục tục phản ứng lại!

Sau đó cố nén vết thương trên người, nhanh chóng chạy đến vị trí của mình chuẩn bị bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Động tĩnh lớn của Yêu tộc đương nhiên đã thu hút sự chú ý của hư ảnh Bàn Cổ, nhưng Bàn Cổ hiện tại tuy có lòng ngăn cản nhưng cũng bất lực!

Một đòn tấn công tưởng chừng như tùy tay vừa rồi, lại tiêu hao phần lớn sức mạnh của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Dù sao thực lực Bàn Cổ càng mạnh, tiêu hao cũng càng lớn!

Âm dương cân bằng là chí lý của trời đất, vạn vật đều không thể thoát khỏi.

Không có sự cản trở của Bàn Cổ, đại trận được bố trí vô cùng thuận lợi!

Sau khi hoàn thành việc bố trí đại trận, Đông Hoàng Thái Nhất đứng ở trung tâm trận pháp hét lớn! "Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, khởi!" Sau đó, dưới sự dẫn dắt của ba trăm sáu mươi lăm Yêu Thần cảnh giới Đại La Kim Tiên cùng một vạn bốn ngàn tám trăm yêu tộc cảnh giới Kim Tiên và vô số yêu tộc khác!

Tinh thần chi lực lan tỏa, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sắp hoàn thành!

Nhưng vào thời khắc then chốt nhất, có mười mấy Yêu Thần cảnh giới Đại La Kim Tiên vì vết thương quá nặng trước đó mà vẫn lạc!

Điều này dẫn đến Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chủ tinh không đủ, đại trận lập tức mất đi cân bằng!

Tinh thần chi lực vốn ngưng tụ cũng lập tức tan biến!

Tất cả yêu tộc tham gia trận pháp đều bị phản phệ cực lớn, ngã

xuống đất không dậy nổi!

Ngay cả Thái Nhất cũng trực tiếp phun ra máu tươi, dựa vào tu vi cường đại mà gắng gượng đứng vững!

Lúc này, Bàn Cổ cũng đã tụ tập lại năng lượng!

Bàn Cổ đã khôi phục năng lượng nhìn chúng nhân Yêu tộc trọng thương, liền vung tay phải!

Nhưng lúc này chúng nhân Yêu tộc đã không thể phản kháng, sau hai lần bị thương nặng, số người có thể giữ được tính mạng không còn nhiều!

Muốn chống đỡ được công kích của Bàn Cổ, đó căn bản là không thể!

Ngay cả Thái Nhất và Đế Tuấn hiện tại cũng bó tay không có cách nào, nếu Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận được bố trí thành công, có lẽ còn có một tia sinh cơ!

Nhưng Nguyên Thủy, người vẫn luôn chú ý đến nơi này, lại không nghĩ vậy, vì Nguyên Thủy biết Hồng Quân sẽ ra tay!

Dù sao Yêu tộc là nhân vật chính của lượng kiếp thiên địa, hiện tại lượng kiếp Vu Yêu còn xa mới đến lúc kết thúc.

Nhưng người khác không biết, các đại năng trong Hồng Hoang có khả năng quan sát tình hình trên chiến trường Vu Yêu hiện tại đều lắc đầu! "Yêu tộc sắp trở thành lịch sử rồi!" "Bàn Cổ!" Ngay khi đòn tấn công tuyệt mệnh của Bàn Cổ sắp giáng xuống đầu Yêu tộc, một đạo sức mạnh vô hình đã triệt tiêu đòn tấn công kinh khủng đó của Bàn Cổ!

Đồng thời, một giọng nói vô cùng bình thản từ ngoài trời truyền đến! "Yêu tộc không đáng bị diệt!" Bàn Cổ nghe vậy phẫn nộ vô cùng, gầm thét! "Hồng Quân, ngươi dám cản ta!" Thập Nhị Tổ Vu sau khi

hóa thân thành Bàn Cổ lần đầu tiên lên tiếng, trong giọng nói mang theo phẫn nộ!

Giọng nói này không thuộc về bất kỳ ai trong Thập Nhị Tổ Vu, mà là giọng của Bàn Cổ!

Vì Hồng Quân ngang nhiên ra tay ngăn cản, đã gây ra sự bất mãn của ý thức Bàn Cổ trong Hồng Hoang!

Sau đó, thân ảnh Hồng Quân xuất hiện ở chân trời!

Nhưng Hồng Quân lúc này lại khác xa so với bình thường.

Mặt không biểu cảm, đối mặt với Bàn Cổ phẫn nộ cũng bình thản, phảng phất như không đặt bất cứ điều gì vào mắt!

Chương 121

"Yêu tộc là nhân vật chính của lượng kiếp lần này, không thể diệt!" Bàn Cổ nghe vậy càng thêm phẫn nộ, toàn thân sát khí không ngừng lan ra ngoài!

Sát khí nồng đậm đó nhuộm đen nửa bầu trời, dọa cho một đám đại thần thông giả đang quan sát ở bên cạnh vội vàng bỏ chạy, dù sao họ không phải là Vu tộc.

Họ cũng không có công pháp và bảo vật cần sát khí để luyện hóa như Ma tộc, sát khí đối với họ là kịch độc, chỉ sợ tránh còn không kịp!

Nhưng Nguyên Thủy lại lặng lẽ xuất hiện bên cạnh chiến trường, yên lặng quan sát trận đại chiến sắp xảy ra!

Dù sao Bàn Cổ tuy chỉ là một đạo hư ảnh, nhưng đó cũng là hư ảnh của Bàn Cổ, ẩn chứa một tia đại đạo của Bàn Cổ!

Đối với Nguyên Thủy, thân là hậu duệ của Bàn Cổ, có tác dụng vô cùng lớn, nếu có thể từ đó lĩnh ngộ được một chút thì sẽ được lợi vô cùng!

Hồng Quân nhìn sát khí ngút trời mà nhíu mày, dù sao nhiều huyết sát chi khí như vậy đối với Hồng Hoang ảnh hưởng vô cùng lớn!

Điều này khiến Hồng Quân, người đã nhập thể hóa thân Thiên Đạo của Hồng Hoang, vô cùng không vui, liền lạnh lùng hừ một tiếng!

Thiên Đạo chi lực vô lượng theo đó tuôn ra, xua tan huyết sát chi khí đang không ngừng lan tràn!

Sau khi huyết sát chi khí nồng đậm bị xua tan, đôi mắt mờ mịt của Bàn Cổ lại dần dần trong sáng trở lại!

Đồng thời, khí tức trên người Bàn Cổ lại có phần suy giảm!

Điều này khiến Nguyên Thủy đang quan sát ở bên cạnh có chút không hiểu, dù sao theo lý mà nói, Bàn Cổ hiện tại đáng lẽ phải càng mạnh hơn!

Quan sát thêm một lúc nữa, trên người Bàn Cổ lại xuất hiện mười hai đạo khí tức khác nhau!

Những khí tức này tuy nhạt, nhưng lại không thoát khỏi cảm tri của Nguyên Thủy! "Thì ra là vậy, vừa rồi khống chế Bàn Cổ hẳn là ý thức của Bàn Cổ trong Hồng Hoang!

Khó trách lại có uy năng mạnh mẽ như vậy." Thì ra, lúc này mới là hư ảnh Bàn Cổ do Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán ra thật sự!

Bàn Cổ vừa rồi là do ý thức Bàn Cổ khống chế!

Có thể điều động sức mạnh của Bàn Cổ trong Hồng Hoang, mới có thực lực mạnh mẽ như vậy!

Thập Nhị Tổ Vu sau khi lấy lại quyền khống chế, phẫn hận nhìn về phía Hồng Quân!

Tuy vừa rồi không phải họ khống chế, nhưng lại có thể cảm nhận được những gì đã làm!

Vì vậy họ cũng không phản đối, vì cho rằng đó là Bàn Cổ phụ thần đang chiến đấu! "Hồng Quân bất công, Thiên Đạo bất công!

Vì sao hết lần này đến lần khác cản trở chúng ta!..." Thập Nhị Tổ Vu phát ra tiếng gầm giận dữ.

Chỉ một chút nữa thôi, vừa rồi chỉ một chút nữa thôi!

Kẻ thù lớn nhất Yêu tộc đã bị diệt rồi!

Hồng Quân nghe xong, mặt không biểu cảm, phảng phất như những lời đó không phải nói với mình!

Nhưng, sau một lúc, Hồng Quân thản nhiên hỏi: "Các ngươi không phục?" Hư ảnh Bàn Cổ gật đầu, đại biểu cho mười hai người không phục khí!

Vì sao khi Vu tộc chúng ta gặp nạn, Hồng Quân Đạo Tổ không xuất hiện, nhưng khi Yêu tộc gặp tai họa, Hồng Quân luôn có thể xuất hiện ngay lập tức, thử hỏi ai có thể phục? "Nếu các ngươi không phục, ta có thể cho các ngươi một cơ hội!

Chỉ cần các ngươi có thể chịu được một đòn của ta, vậy thì cuộc chiến giữa các ngươi ta sẽ không can thiệp nữa!" Nghe lời của Hồng Quân, hư ảnh Bàn Cổ hiển nhiên sững sờ!

Không ngờ Hồng Quân lại đáp lại ý kiến của mình! "Thật sự như vậy?" Hư ảnh Bàn Cổ hỏi lại.

Dù sao theo tình hình hiện tại, Yêu tộc không có Hồng Quân che chở chắc chắn sẽ xong đời!

Hồng Quân gật đầu, tỏ vẻ lời nói của mình không phải là hư! "Ai, Đế Giang thật hồ đồ!" Trong hư không, Nguyên Thủy sau khi nghe lời Hồng Quân, không nhịn được thầm nghĩ!

Hồng Quân dám đưa ra lời hứa, chứng tỏ có nắm chắc tuyệt đối thắng lợi.

Nay Đế Giang và những người khác đồng ý với lời Hồng Quân, thực sự là một hành động không sáng suốt!

Nguyên Thủy khẽ thở dài, lại đến lúc phải ra sân rồi!

Dù sao Nguyên Thủy cũng không cho rằng hư ảnh Bàn Cổ hiện tại có thể đối kháng với Hồng Quân.

Nhưng nếu là Bàn Cổ vừa rồi, có lẽ có thể chống lại đòn tấn công của Hồng Quân, thậm chí chiến thắng Hồng Quân!

Dù sao đó là hư ảnh do ý thức của Bàn Cổ trong đại địa Hồng Hoang ngưng tụ thành, điều động sức mạnh Hồng Hoang là chuyện dễ như trở bàn tay!

Khi hai bên đã chuẩn bị xong, dưới sự chứng kiến của chúng sinh và các đại năng Hồng Hoang, Hồng Quân ra tay.

Chỉ thấy Hồng Quân đưa ra một bàn tay, nhẹ nhàng chỉ về phía hư ảnh Bàn Cổ!

Sau đó vạn ngàn pháp tắc tụ tập, hình thành một cỗ sức mạnh vô song hướng về hư ảnh Bàn Cổ càn quét tới!

Hư ảnh Bàn Cổ thấy vậy không cho là đúng, chỉ là công kích pháp tắc thôi mà, chỉ cần dựa vào Bàn Cổ chân thân là đủ để chống lại.

Nhưng, Bàn Cổ đã quên, cỗ thân thể này là do Thập Nhị Tổ Vu dùng pháp lực ngưng tụ ra, cho nên, kết quả nằm ngoài dự liệu của đại đa số người!

Hư ảnh Bàn Cổ bại, thảm bại!

Đòn tấn công pháp tắc tưởng chừng yếu ớt lại gây ra tổn thương không gì sánh bằng cho hư ảnh Bàn Cổ, thậm chí trực tiếp đánh tan Bàn Cổ chân thân!

Trực tiếp cưỡng chế giải tán Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, một đám Tổ Vu đều bị trọng thương đồng thời miệng phun máu tươi!

Đại đa số đại năng trong Hồng Hoang nhìn thấy kết quả như vậy đều kinh ngạc ngây người, không ngờ Bàn Cổ lại yếu như vậy!

Cũng không ngờ, Hồng Quân lại mạnh như vậy!

Chỉ một chiêu đã đánh tan Bàn Cổ cường đại! "Đây, đây là thực lực của Đạo Tổ sao?" "Quả nhiên, Hồng Quân Đạo Tổ mới là đệ nhất nhân Hồng Hoang!" "Nhưng ta cảm thấy Bàn Cổ này sao lại yếu thế

nhỉ?" Hồng Hoang một đám đại năng sau khi chấn kinh, cũng có chút nghi ngờ!

Vì sao thực lực của Bàn Cổ trước và sau lại chênh lệch lớn như vậy.

Nhưng chỉ có thể giữ trong lòng, không dám hỏi trực tiếp!

Hồng Quân đối với kết quả này cũng không cảm thấy bất ngờ, phảng phất như đã sớm biết!

Khi mọi người tưởng rằng sự việc sắp kết thúc, đòn tấn công pháp tắc vốn đã đánh tan hư ảnh Bàn Cổ lại không hề biến mất!

Ngược lại tiếp tục bay về phía Thập Nhị Tổ Vu đang bị trọng thương.

Chương 122

Thập Nhị Tổ Vu thấy vậy lại bất lực!

Vì vừa rồi tiêu hao quá lớn, hiện tại lại mang trọng thương, căn bản không có sức chống cự!

Trạng thái hiện tại cơ bản giống với Đế Tuấn, Thái Nhất của Yêu tộc vừa rồi.

Vào thời khắc ngàn cân treo sợi tóc cuối cùng, Nguyên Thủy ẩn mình ở bên cạnh cuối cùng đã ra tay!

Cùng với một đạo dao động thời gian và không gian kịch liệt.

Đòn tấn công pháp tắc bay về phía Tổ Vu của Vu tộc bị Nguyên Thủy chặn lại, trong lúc sắc mặt Hồng Quân khẽ nhíu lại, trên trời truyền ra giọng nói uy nghiêm của Nguyên Thủy! "Vu tộc không đáng bị diệt!" Một giọng nói vô cùng bá khí, giống hệt như Hồng Quân vừa rồi!

Chỉ là nhân vật chính đã đổi thành Vu tộc!

Thân ảnh vĩ ngạn của Nguyên Thủy bước ra từ hư không, đứng trên bầu trời Vu tộc, đối đầu với Hồng Quân, trong mắt cũng đầy vẻ khinh miệt! "Vu tộc cũng là nhân vật chính của lượng kiếp lần này, cũng không đáng bị diệt!" Nguyên Thủy trả lại nguyên văn lời của Hồng Quân, chỉ là nhân vật chính khác đi mà thôi! "Nếu đã như vậy, vậy chỉ có thể đánh một trận rồi!" Hồng Quân bình tĩnh nói.

Nếu đã không thể đạt được nhất trí, vậy thì dùng thực chiến phân thắng bại vậy.

Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, cũng chính có ý này!

Dù sao sau khi Nguyên Thủy trảm đi hai thi, thực lực đã tăng

mạnh!

Chính là lúc so cao thấp với Hồng Quân, xem thực lực rốt cuộc đã tăng trưởng đến mức độ nào!

Sau đó, pháp tắc thời gian và không gian lan tỏa trên người Nguyên Thủy, một cỗ sức mạnh tuyệt cường từ trên người Nguyên Thủy phát ra!

Chúng đại thần Hồng Hoang cảm ứng được liền sắc mặt đại biến, từng người một chấn kinh không thôi!

Vì Nguyên Thủy hiện tại so với lần trước nhìn thấy đã mạnh hơn rất nhiều, e rằng đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên trong truyền thuyết!

Dù sao loại uy áp này chỉ từng cảm nhận được trên người Hồng Quân Đạo Tổ, lẽ nào Nguyên Thủy đã thành thánh?

Nhưng không nên nha, dù sao trong thiên địa cũng không có dị tượng thành thánh!

Lẽ nào là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên?

Không nói đến các đại năng khác trong Hồng Hoang đang thầm đoán trong lòng, ngay cả Hồng Quân sau khi cảm nhận uy thế của Nguyên Thủy cũng nghiêm túc!

Vì cỗ sức mạnh này không thua kém Thánh nhân, nhưng trong cảm tri của y, Nguyên Thủy chưa thành thánh!

Nhưng những điều đó đều không quan trọng, quan trọng là công kích của Nguyên Thủy!

Một đạo lưu quang kinh khủng do pháp tắc thời gian và không gian giao hội hình thành, đang hướng về Hồng Quân càn quét tới!

Nơi lưu quang đi qua, thời gian và không gian bị bóp méo, kinh

khủng vô cùng!

Hồng Quân thấy vậy, đưa ra một bàn tay, vạn bàn đại đạo lập tức hội tụ, hình thành một quả cầu ánh sáng ngũ sắc, bên trong ẩn chứa vô số pháp tắc của trời đất Hồng Hoang!

Sau đó bị Hồng Quân nhẹ nhàng ném về phía Nguyên Thủy, quả cầu ánh sáng bay ra liền lập tức bay về phía Nguyên Thủy!

Trên đường đi, nó va chạm với lưu quang do Nguyên Thủy phát ra!

Tiếp theo một tiếng vang cực lớn, rồi một đạo dao động kinh khủng càn quét Hồng Hoang!

Hai đạo công kích va chạm mới tạo ra một vụ nổ lớn, dư ba mạnh mẽ của nó lan ra khắp Hồng Hoang!

Hồng Quân và Nguyên Thủy thấy vậy vội vàng ra tay trấn áp, dù sao dư ba mạnh mẽ như vậy e rằng Hồng Hoang sẽ không chịu nổi!

Nếu không kịp thời ngăn chặn, e rằng sẽ có nguy cơ vỡ nát!

Nhưng dù hai người kịp thời ngăn cản, dư ba kinh khủng đó cũng đã gây ra tổn hại to lớn cho Hồng Hoang!

Tại trung tâm vụ nổ, một hắc động hư vô khổng lồ nổi lên!

Vì vụ nổ lớn vừa rồi đã làm vỡ nát cả hư không Hồng Hoang!

Sau đó sụp đổ hình thành, hắc động này uy lực vô cùng lớn!

Ngay cả Đại La Kim Tiên cũng không thể thoát ra khỏi đó!

Các đại năng trong Hồng Hoang thấy hai bên ngừng tay, trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm!

Dù sao hai người quá kinh khủng, giao chiến khiến các đại năng Hồng Hoang kinh hãi không thôi!

Sợ rằng Hồng Hoang sẽ bị đánh nát.

Lão Tử và Thông Thiên đang ở trong Tam Thanh Động trên Côn Luân Sơn càng kinh ngạc hơn về thực lực của Nguyên Thủy!

Dù sao cùng là một trong Tam Thanh, thực lực lại chênh lệch quá lớn!

Khiến họ cảm thấy khoảng cách với Nguyên Thủy ngày càng xa.

Không phải là khoảng cách tình cảm, mà là khoảng cách trên tu vi!

Lão Tử thở dài một tiếng, nhìn về nơi Nguyên Thủy và Hồng Quân đại chiến, cảm thán nói: "Xem ra hai ta phải nhanh lên, nếu không khoảng cách giữa chúng ta và nhị đệ sẽ ngày càng lớn!" Thông Thiên ở bên cạnh cũng gật đầu, tỏ vẻ tán đồng!

Tại trung tâm chiến trường, Hồng Quân nhìn hắc động khổng lồ mà nhíu mày! "Nguyên Thủy đạo hữu, không bằng chúng ta hưu chiến thì sao!" Nguyên Thủy nghe xong, gật đầu!

Đồng ý với đề nghị của Hồng Quân, nhưng lại đưa ra một vấn đề! "Vu Yêu nên xử trí thế nào?" Vì Hồng Quân tuyệt đối sẽ không cho phép Yêu tộc bị hủy diệt lúc này, Nguyên Thủy cũng sẽ không cho phép Vu tộc bị hủy diệt lúc này!

Hồng Quân nghe xong, nhắm mắt lại một lúc rồi mở mắt ra nói: "Không bằng như vậy, Yêu quản thiên, Vu quản địa!

Trước khi ta hoàn toàn dung hợp Thiên Đạo, không được ra tay!" Nguyên Thủy nghe xong, mắt khẽ híp lại, liếc nhìn Hồng Quân một cái rồi gật đầu đồng ý với ý kiến của y!

Sau khi hai người đạt được nhất trí, một cuộc xung đột giữa Vu Yêu có thể coi như kết thúc một giai đoạn!

Còn về việc hai tộc Vu Yêu có nguyện ý chấp nhận điều kiện này

hay không, cả Nguyên Thủy và Hồng Quân đều không quan tâm!

Hai tộc Vu Yêu không có tư cách để mặc cả, có lẽ đây là bi ai của kẻ yếu!

Vận mệnh của mình không thể nắm giữ, chỉ có thể ký thác vào sự ban ơn của kẻ mạnh hơn.

Nhưng Yêu tộc đối với Hồng Quân chỉ là một quân cờ, nếu không vì nguyên nhân lượng kiếp, có thể bị vứt bỏ bất cứ lúc nào!

Nhưng Vu tộc lại khác, vì Nguyên Thủy lại khá xem trọng Vu tộc, dù sao đều là hậu duệ của Bàn Cổ!

Chương 123

Vì vậy Nguyên Thủy có thể quan tâm thì quan tâm, có thể giúp một tay thì cố gắng giúp một tay!

Hai người đạt được nhất trí, Hồng Quân vận dụng Thiên Đạo chi lực xóa đi hắc động khổng lồ đó!

Sau khi xóa hắc động, Hồng Quân lại mang những yêu tộc còn sống sót trên chiến trường đi!

Nguyên Thủy cũng mang Vu tộc trở về chân núi Bất Chu Sơn, dù sao hiện tại hai tộc Vu Yêu đều bị tổn thương nghiêm trọng, không thể rời đi.

Sau khi trở về Bàn Cổ Điện của Vu tộc, Đế Giang mặt mang vẻ cảm kích nhìn về phía Nguyên Thủy! "Đa tạ Thiên tôn tương trợ, nếu không Vu tộc chúng ta e rằng đã vẫn lạc dưới tay Hồng Quân!" Các Tổ Vu khác cũng lần lượt gật đầu, dù sao nếu không phải Nguyên Thủy ra tay, họ đã sớm bị Hồng Quân diệt rồi! "Chư vị đạo hữu không cần khách khí, chỉ là tiện tay mà thôi!" Nguyên Thủy thản nhiên nói.

Vu tộc dù có nhiều chỗ không đúng, cũng không nên bị Yêu tộc hoặc Hồng Quân xử phạt!

Sau đó, Nguyên Thủy lại liếc nhìn một đám Tổ Vu bị trọng thương, bình tĩnh nói! "Các ngươi hiện tại hãy yên tĩnh dưỡng thương, đợi dưỡng thương xong thì tiếp tục hoàn thiện Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Còn về chuyện Yêu tộc, tạm thời không cần vội!" Các Tổ Vu nghe xong lần lượt gật đầu, sau đó Nguyên Thủy đợi họ ổn định thương thế rồi mới rời khỏi Bàn Cổ Điện!

Bàn Cổ Điện sau khi Nguyên Thủy rời đi liền biến mất tại Bất Chu Sơn, bị các Tổ Vu ẩn giấu đi.

Dù sao kẻ thù của họ không chỉ có Yêu tộc, hiện tại chính là lúc yếu ớt nhất, ẩn náu là tốt nhất!

Đồng thời, Thiên đình cũng ẩn mình!

Dù sao tình hình của Yêu tộc và Vu tộc cũng tương tự, thực lực đang ở mức cực kỳ yếu ớt.

Nguyên Thủy thì trở về Tam Tiên Đảo bế quan, vừa rồi giao thủ với Hồng Quân cảm ngộ rất nhiều!

Khiến Nguyên Thủy đối với đại đạo cảm ngộ càng sâu hơn.

Tin rằng sau lần bế quan này, thực lực của Nguyên Thủy e rằng sẽ lên một tầm cao mới!

Lúc đó trảm khứ tự ngã thi e rằng sẽ dễ dàng hơn.

Sau đó Hồng Hoang rơi vào một trạng thái bình tĩnh, tuy cũng có bùng phát một số tranh chấp nhưng xa xa không thể so sánh với cuộc va chạm của hai tộc Vu Yêu!

Thời gian trôi qua nhanh chóng, nháy mắt đã vạn năm!

Thái Nhất và Đế Tuấn cuối cùng đã khôi phục thương thế, nhưng cũng không vội xuất hiện trong Hồng Hoang!

Vì họ đã cảm nhận được khuyết điểm của mình, đó là chiến lực cao cấp không đủ!

Vì vậy để bù đắp khuyết điểm này, họ quyết định phải khổ tu đồng thời tăng cường luyện tập Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Tránh xảy ra tình huống không thể thi triển như lần đại chiến trước.

Sau đó lại trôi qua trăm năm, hai tộc Vu Yêu lại hoạt động trong Hồng Hoang!

Nhưng đều tuân thủ điều kiện mà Nguyên Thủy và Hồng Quân đã đạt được, không dám vi phạm ý chí của hai người!

Vào một ngày nọ, bên trong một ngọn Bất Tử Hỏa Sơn ở phía nam Hồng Hoang, ngũ sắc thần quang phóng thẳng lên trời!

Chiếu sáng nửa Hồng Hoang.

Một đám đại năng trong Hồng Hoang thấy vậy lần lượt chạy đến nơi có ngũ sắc thần quang, vì trận thế lớn như vậy chắc chắn là có một kiện linh bảo kinh khủng vô cùng ra đời!

Thậm chí có khả năng là Tiên Thiên Chí Bảo, dù sao ngũ sắc thần quang chiếu rọi nửa Hồng Hoang!

Tiên Thiên Linh Bảo không có trận thế lớn như vậy.

Ngay cả Nguyên Thủy đang bế quan, cũng cảm ứng được ngũ sắc thần quang chiếu rọi đó.

Nguyên Thủy sau khi cảm thụ, trong lòng cũng hiểu rõ đã xảy ra chuyện gì! "Ngũ sắc thần quang, xem ra Khổng Tuyên xuất thế rồi!" Nguyên Thủy sau khi biết, liền truyền âm cho Quảng Thành Tử: "Quảng Thành Tử!" Quảng Thành Tử đang tĩnh tu, nghe lời Nguyên Thủy, lập tức thoát khỏi trạng thái tĩnh tu, sau đó cung kính hỏi: "Sư tôn, có gì phân phó!" "Tại phía nam Hồng Hoang, trong Bất Tử Hỏa Sơn có một người cùng vi sư có duyên sư đồ, ngươi đi mang y về!" "Tuân mệnh, sư tôn!" Sau đó, Quảng Thành Tử lập tức xuất quan đi đến Bất Tử Hỏa Sơn!

Cùng lúc đó, đại đa số đại năng trong Hồng Hoang cũng đang trên đường đến Bất Tử Hỏa Sơn.

Trong đó bao gồm cả Thái Nhất và Đế Tuấn, dù sao pháp bảo

mạnh mẽ như vậy có thể tăng cường thực lực rất lớn, không có lý do gì không đi tranh đoạt!

Chẳng mấy chốc, xung quanh Bất Tử Hỏa Sơn đã tụ tập một lượng lớn đại năng!

Trong đó bao gồm Lão Tử, Thông Thiên, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, và cả Nữ Oa, Phục Hy, v.v.!

Tất cả đều đang chờ đợi khoảnh khắc linh bảo xuất thế, nhưng hiện tại còn một khoảng thời gian nữa Khổng Tuyên mới xuất thế!

Cuối cùng, sau khi đại đa số đại năng Hồng Hoang đã đến, một đạo ngũ sắc thần quang chói mắt lập tức phá vỡ chân trời!

Chiếu rọi khiến mọi người không thể mở mắt, lần lượt dùng tay che lại.

Sau khi thần quang tan đi, ở đáy Bất Tử Hỏa Sơn, một thân ảnh trẻ tuổi đột nhiên xuất hiện!

Một đám đại năng thấy vậy đều ngây người.

Nói là chí bảo ít nhất cũng cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo đâu?

Sao lại biến thành một người?

Thái Nhất thấy vậy nhíu mày, nhưng dường như đã nghĩ ra điều gì, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Khổng Tuyên! "Lại là một con Khổng Tước, không phải Tiên Thiên Linh Bảo!

Nhưng, nếu luyện hóa nó!" Đế Tuấn nghe xong hiểu ý hỏi: "Luyện thành pháp bảo?" Thái Nhất gật đầu! "Như vậy cũng không phải không được, một con tiểu Khổng Tước vừa xuất thế đã có cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Xem ra lai lịch không nhỏ, lúc sinh ra ẩn chứa ngũ sắc thần quang, vừa hay thích hợp để luyện chế pháp bảo!" Đế Tuấn gật đầu, đồng ý

với cách làm của Thái Nhất!

Sau đó lạnh lùng nhìn về phía Khổng Tuyên!

Cùng lúc đó, các đại năng khác cũng bàn tán xôn xao!

Lão Tử thấy vậy ngẩn người, sau đó khôi phục vẻ mặt không biểu cảm!

Đối với sự tồn tại của Khổng Tuyên không quan tâm, nếu là linh bảo có lẽ sẽ tranh giành một phen, nếu là sinh linh thì thôi vậy!

Thông Thiên thì dùng ánh mắt thú vị nhìn về phía Khổng Tuyên, trong lòng thầm nghĩ! "Con của Phượng Hoàng, huyết mạch thuần chính!

Ngũ sắc thần quang, có thể là của ta!" Thông Thiên nảy sinh lòng yêu tài, tuy lúc này y chưa sáng lập Tiệt giáo!

Chương 124

Nhưng cũng đã thu một số đồ đệ!

Vì vậy thấy Khổng Tuyên thiên phú hơn người, liền nảy sinh ý định thu đồ!

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thì hai mắt sáng rực, không ngừng nhìn về phía Khổng Tuyên, phảng phất như muốn ăn tươi nuốt sống!

Khiến Khổng Tuyên cảm thấy một trận lạnh lẽo, âm thầm ghi nhớ hai người Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn!

Khi mọi người chuẩn bị ra tay tranh đoạt, Đế Tuấn và Thái Nhất liếc nhau một cái rồi lên tiếng: "Chư vị đồng đạo, tin rằng mọi người đều đến vì linh bảo!

Nhưng linh bảo đã biến thành hình người, không bằng chúng ta cùng nhau luyện hóa lại!

Cuối cùng sẽ tiến hành phân phối." Các đại năng giả nghe vậy, mặt lộ vẻ trầm tư!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đi đầu gật đầu đồng ý, tuy rất muốn có được Khổng Tuyên!

Nhưng cũng hiểu rằng, muốn mang Khổng Tuyên đi dưới mắt một đám đại năng giả là điều không thể!

Vì vậy không bằng luyện hóa, sau khi luyện hóa thành pháp bảo, hẳn là sẽ có một phần!

Nhiên Đăng và Minh Hà cũng lần lượt đồng ý, dù sao đối với họ, một đệ tử tốt không bằng một kiện pháp bảo tốt!

Cuối cùng, đại đa số đại năng giả đã đồng ý với quyết định này

của Đế Tuấn và Thái Nhất!

Nhưng cũng có một số người không đồng ý, ví dụ như Phục Hy và Nữ Oa, cùng với Thông Thiên và Lão Tử, nhưng họ cũng không ra tay ngăn cản!

Dù sao hiện tại ra tay là phạm vào chúng nộ, e rằng không thể rời khỏi đây!

Ngay khi Thái Nhất và những người khác chuẩn bị luyện hóa, Quảng Thành Tử mới từ Đông Hải của Hồng Hoang tiến đến!

Dù sao Đông Hải cách phía nam Hồng Hoang rất xa, ngay cả Quảng Thành Tử cảnh giới Chuẩn Thánh cũng cần một khoảng thời gian khá dài mới đến nơi.

Vì vậy lúc hắn đến đúng vào thời khắc then chốt, Khổng Tuyên sắp bị bắt đi!

Khi mọi người chuẩn bị luyện hóa Khổng Tuyên, Quảng Thành Tử vội vàng lên tiếng! "Chư vị, xin hãy dừng tay!" Thấy một đám đại năng chuẩn bị luyện hóa đã dừng tay, Quảng Thành Tử trong lòng thầm may mắn!

May mà đến kịp, nếu muộn một chút nữa, e rằng Khổng Tuyên đã thành pháp bảo rồi!

Lúc đó không có cách nào hoàn thành nhiệm vụ mà Nguyên Thủy giao phó.

Sau đó, Quảng Thành Tử nhanh chân đến trước mặt Khổng Tuyên, bình tĩnh hỏi: "Ta là đại đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Quảng Thành Tử.

Ngươi có nguyện bái sư tôn ta làm thầy không?" Khổng Tuyên nghe xong lập tức gật đầu, vội vàng nói: "Khổng Tuyên nguyện ý!" Hiện tại Khổng Tuyên vô cùng sợ hãi, dù sao chỉ một chút nữa thôi là

bị luyện hóa thành pháp bảo!

Nhìn Quảng Thành Tử như nhìn cứu tinh, làm sao có thể không đồng ý điều kiện của Quảng Thành Tử!

Tuy không biết Nguyên Thủy Thiên Tôn rốt cuộc là ai.

Nhưng lời nói này lại chọc giận một đám đại năng trong Hồng Hoang, Thái Nhất lạnh lùng nói: "Quảng Thành Tử là cái thá gì, cũng dám cản trở quyết định của ta!" Quảng Thành Tử nghe xong sắc mặt khẽ biến, lạnh lùng ngẩng đầu nhìn Thái Nhất: "Thái Nhất tiểu nhi, ta là thủ tịch đệ tử của sư tôn!

Xin cái miệng của ngươi sạch sẽ một chút!" Thái Nhất nghe xong lập tức nổi giận, trong lòng vô cùng phẫn nộ!

Nguyên Thủy ta đối phó không được, lẽ nào đệ tử của hắn ta cũng đối phó không được sao?

Liền Thái Nhất lập tức nói năng bất kính: "Chỉ là một đệ tử thế hệ thứ hai, cũng dám cùng bản hoàng tranh luận, thật là to gan vọng tưởng!" Dù sao trong mắt Thái Nhất và những người khác, Quảng Thành Tử là đệ tử của Nguyên Thủy!

Thấp hơn một bậc, lại dám nói chuyện như vậy, thật là đại bất kính!

Quảng Thành Tử nghe xong giận quá hóa cười, cười nói: "Địa vị của sư tôn không thua kém Hồng Quân Đạo Tổ, vì sao bần đạo không thể cùng ngươi tranh luận!" Thái Nhất nghe lời của Quảng Thành Tử, tức đến đỏ mặt, phẫn nộ ra tay!

Một đạo công kích pháp thuật sắc bén lao về phía Quảng Thành Tử, nhưng lại bị Quảng Thành Tử dễ dàng né được!

Sau đó Quảng Thành Tử phản kích, một thân tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ bộc lộ ra, lập tức khiến các đại năng Hồng Hoang vô cùng chấn

kinh!

Đồng thời, chúng đại năng trong lòng kinh thán, Nguyên Thủy quả nhiên bất phàm!

Lại ngay cả một đệ tử cũng là cảnh giới Chuẩn Thánh, cùng với họ thuộc cùng một cảnh giới!

Nhưng nếu để họ biết Quảng Thành Tử sắp đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, e rằng chắc chắn sẽ khiến một đám người kinh ngạc đến rớt cằm!

Dù sao trong số họ, đại đa số mới chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ đã là đại năng đỉnh cấp của Hồng Hoang!

Dáng vẻ tương đồng cũng khiến Thái Nhất vô cùng chấn kinh, nhưng đó cũng chỉ là suy đoán chứ chưa thể xác định.

Bây giờ, khi thực sự cảm nhận được uy áp Chuẩn Thánh kia, y kinh hãi tột độ! "Ngươi lại có thực lực như vậy sao!" Quảng Thành Tử khinh thường trước sự kinh ngạc của Thái Nhất, công kích trong tay không hề dừng lại!

Sau đó, từng đạo lưu quang bay ra, mang theo sức mạnh của cảnh giới Chuẩn Thánh tấn công về phía Thái Nhất!

Thái Nhất thấy vậy, sắc mặt kịch biến, vội vàng chống đỡ!

Nhưng Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung hiện không có ở bên người, đồng thời vết thương trên người vẫn chưa hoàn toàn lành lại!

Vì vậy, y căn bản không thể chống đỡ hoàn toàn mọi đòn tấn công của Quảng Thành Tử!

Mặc dù đỡ được một vài đòn, nhưng y lại bị phần lớn công kích đánh trúng!

Sau đó, y liên tục lùi về phía sau, khóe miệng còn rỉ ra một tia máu tươi.

Chúng đại năng Hồng Hoang thấy vậy đều âm thầm kinh ngạc, ngay cả Lão Tử và Thông Thiên cũng phải nhìn Quảng Thành Tử bằng con mắt khác! "Quả nhiên không hổ là đệ tử của y, thực lực lại mạnh mẽ đến thế!" "Xem ra, không chỉ Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể trêu chọc!

Ngay cả đệ tử của y cũng nên ít gây sự thì hơn, nếu không lỡ xuất hiện thêm một quái thai như Quảng Thành Tử thì không hay rồi!" Chúng đại năng trong lòng thầm nghĩ, cũng đánh dấu đệ tử của Nguyên Thủy là một trong những nhân vật không thể trêu chọc!

Đế Tuấn ở bên cạnh thấy Thái Nhất bị thương liền vội vàng đến đỡ, sau đó mang theo Thái Nhất rời đi không hề ngoảnh đầu lại.

Quảng Thành Tử thấy Thái Nhất bỏ chạy cũng không đuổi theo, dù sao nhiệm vụ của hắn cũng không phải là đánh giết Thái Nhất!

Sau khi đánh bại Thái Nhất, Quảng Thành Tử nhìn tất cả đại năng có mặt tại đây, thản nhiên nói: "Khổng Tuyên ta đưa đi, ai có ý kiến?" Chúng đại năng đưa mắt nhìn nhau rồi lắc đầu, không hề ra tay ngăn cản!

Ngay cả những đại năng trước đó đồng ý luyện hóa Khổng Tuyên cũng không dám lên tiếng, sợ chọc giận Quảng Thành Tử!

Thấy không có ai phản đối, Quảng Thành Tử hành lễ với Lão Tử và Thông Thiên rồi mang theo Khổng Tuyên rời khỏi nơi này!

Sau khi Quảng Thành Tử rời đi, chúng đại năng có mặt cũng lần lượt bỏ đi!

Nhưng chiến tích của Quảng Thành Tử e rằng sẽ nhanh chóng truyền khắp cả Hồng Hoang, trở thành một ngôi sao sáng chói!

Dù sao trước đây Quảng Thành Tử không hề nổi danh, mọi người chỉ biết đó là đệ tử của Nguyên Thủy chứ không hiểu biết sâu sắc!

Nhưng sau hôm nay, e rằng uy danh của Quảng Thành Tử sẽ ảnh hưởng sâu sắc đến một số người ở Hồng Hoang.

Chương 125

Nhưng những chuyện ồn ào trên Hồng Hoang không liên quan đến Quảng Thành Tử, hắn cũng không quan tâm đến những điều đó!

Dù sao có thời gian đó chẳng thà tu luyện thêm một lát.

Sau khi Quảng Thành Tử đưa Khổng Tuyên về Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy cũng xuất quan!

Tại Thuận Thiên đại điện trên Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy Thiên Tôn đang ngồi xếp bằng trên chủ tọa, yên lặng chờ Quảng Thành Tử trở về!

Khi Quảng Thành Tử tiến vào phạm vi Tam Tiên Đảo, giọng nói uy nghiêm của Nguyên Thủy vang lên! "Quảng Thành Tử, đưa Khổng Tuyên đến Thuận Thiên điện!" Quảng Thành Tử nghe xong gật đầu, lập tức đổi hướng đáp xuống Tam Tiên Đảo, dẫn Khổng Tuyên đi về phía Thuận Thiên đại điện.

Sau khi vào đại điện, Quảng Thành Tử cung kính nói với Nguyên Thủy đang nhắm mắt dưỡng thần: "Sư tôn, đệ tử đã đưa Khổng Tuyên về!" Nguyên Thủy nghe xong liền mở mắt, nhìn Khổng Tuyên một cái!

Khổng Tuyên cảm thấy mọi bí mật của mình đều bị phơi bày dưới ánh mắt của Nguyên Thủy, trong lòng không khỏi rùng mình!

Đồng thời, vẻ mặt y càng trở nên cung kính hơn, lỡ không cẩn thận chọc giận Nguyên Thủy sẽ rước lấy đại họa!

Nguyên Thủy cảm nhận được sự thay đổi trong lòng Khổng Tuyên thì nở một nụ cười, sau đó thản nhiên nói: "Khổng Tuyên, con trai của Tổ Phượng, con công đầu tiên giữa trời đất!" Khổng Tuyên gật đầu,

tôn kính đáp lại Nguyên Thủy: "Thưa Nguyên Thủy Thiên Tôn, không sai!" "Ngươi có nguyện ý trở thành đệ tử thứ hai của ta không?" Khổng Tuyên nghe lời Nguyên Thủy, trong lòng thầm nghĩ: "Nguyện ý hay không nguyện ý?

Ta có dám từ chối sao!" Mặc dù trong lòng có chút không tình nguyện, nhưng Khổng Tuyên cũng không dám không đồng ý!

Dù sao thực lực của Quảng Thành Tử y đã được chứng kiến.

Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể trở thành sư phụ của Quảng Thành Tử thì phải khủng bố đến mức nào, một khi từ chối thì hậu quả không cần phải nói! "Đệ tử nguyện ý!" Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, hoàn thành lễ bái sư!

Dù sao hiện tại là thời kỳ Hồng Hoang, không có nhiều lễ nghi rườm rà như hậu thế! "Nếu đã trở thành đệ tử thứ hai của Ngọc Thanh nhất mạch, Bàn Cổ Tam Thanh ta, ngươi phải tuân thủ quy củ của Nguyên Thủy ta!

Thứ nhất, không được phản bội sư môn!

Thứ hai, không được đồng môn tương tàn!

Một khi vi phạm hai điều trên, dù ngươi trốn đến chân trời góc bể, ta cũng sẽ đích thân ra tay khiến ngươi hồn bay phách tán!" Nói xong, một cỗ khí tức tuyệt cường từ trên người Nguyên Thủy Thiên Tôn tỏa ra!

Khí tức ấy đè ép Khổng Tuyên trực tiếp nằm rạp xuống đất, nhưng lại không hề lan ra ngoài Thuận Thiên điện!

Nguyên Thủy đang cảnh cáo Khổng Tuyên, đừng lựa chọn phản bội!

Nếu không sẽ khiến y sống không bằng chết.

Khổng Tuyên vội vàng gật đầu, đồng thời cam đoan sẽ không bao giờ phản bội Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy lúc này mới thu lại khí thế, trong Thuận Thiên điện khôi phục lại vẻ bình tĩnh!

Nhìn Khổng Tuyên vẫn còn sợ hãi, Nguyên Thủy cười cười!

Sau đó liền lấy ra Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, chuẩn bị ban cho Khổng Tuyên!

Nguyên Thủy chuẩn bị ban lễ bái sư cho Khổng Tuyên, dù sao hiện tại Nguyên Thủy không cần loại pháp bảo phòng ngự này!

Ban nó cho Khổng Tuyên sẽ có lợi hơn trong việc thu phục lòng y, cũng như nâng cao thực lực của y!

Khổng Tuyên thấy vậy liền trợn to hai mắt, nhìn Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trong tay Nguyên Thủy mà âm thầm nuốt nước bọt! "Sư tôn vì sao lại lấy nó ra, chẳng lẽ muốn ban cho mình!" Khổng Tuyên không khỏi suy nghĩ, dù sao trong trường hợp đặc biệt này, việc Nguyên Thủy lấy pháp bảo ra không thể không khiến y nghĩ lệch đi.

Sau đó, trong ánh mắt mong chờ của Khổng Tuyên, Nguyên Thủy thản nhiên lên tiếng! "Đây là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trong Ngũ Phương Tiên Kỳ, thuộc hành Thổ trong Ngũ Phương Kỳ!

Rất tương xứng với Ngũ Sắc Thần Quang của ngươi.

Đợi đến thời cơ thích hợp, vi sư sẽ giúp ngươi tập hợp đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Tiên Kỳ!

Đến lúc đó, Ngũ Sắc Thần Quang của ngươi kết hợp với Tiên Thiên Ngũ Phương Tiên Kỳ, thực lực e rằng sẽ tăng lên một tầm cao mới!" Khổng Tuyên nghe lời Nguyên Thủy, trong lòng mừng rỡ, vô cùng vui vẻ nhận lấy Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ! "Đa tạ sư tôn ban bảo!" Khổng Tuyên nhìn Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trong tay mà vui

mừng khôn xiết, đây chính là một trong Tiên Thiên Ngũ Phương Tiên Kỳ trong truyền thuyết!

Đây là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, lại còn là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo thuộc tính Tiên Thiên Ngũ Hành!

Vô cùng hiếm có.

Không ngờ sư tôn lại thật sự ban nó cho mình, ánh mắt Khổng Tuyên nhìn về phía Nguyên Thủy trở nên vô cùng tôn kính!

Từ giây phút này, Khổng Tuyên thật sự tâm phục khẩu phục!

Cam tâm tình nguyện trở thành đệ tử của Nguyên Thủy!

Từ nay về sau, y sẽ lấy việc bảo vệ Nguyên Thủy làm mục tiêu cao nhất, đối với mệnh lệnh của Nguyên Thủy chắc chắn sẽ kiên quyết hoàn thành! "Ừm!" Nguyên Thủy thấy vậy liền hài lòng gật đầu, Khổng Tuyên có thể có được cảm ngộ như vậy quả không uổng công Nguyên Thủy quan tâm y một phen! "Khổng Tuyên, ngươi vừa mới xuất thế không lâu!

Mặc dù có cảnh giới Đại La sơ kỳ, nhưng không ổn định, vì vậy vi sư chuẩn bị giảng đạo cho ngươi một phen, giúp ngươi có thể từ đó lĩnh ngộ một vài đại đạo!" Khổng Tuyên nghe xong, càng thêm tôn kính hành một đại lễ!

Dù sao một sư tôn như vậy, biết tìm ở đâu!

Không chỉ cứu y khỏi nước sôi lửa bỏng, còn ban thưởng linh bảo!

Bây giờ còn muốn giảng đạo cho y nghe, Khổng Tuyên trong lòng cảm động đến rối tinh rối mù!

Sau đó, bên trong Tam Tiên Đảo tràn ngập tiếng giảng đạo của Nguyên Thủy!

Trong nhất thời, đất vọt kim liên, trời giáng tiên âm!

Dị tượng trời đất vô cùng phong phú, chúng sinh linh trên Tam Tiên Đảo đều dừng lại công việc trong tay, ngồi xếp bằng nghe Nguyên Thủy giảng đạo!

Mặc dù những đại đạo này không tương hợp với bọn họ, nhưng Nguyên Thủy cũng không ngăn cản!

Dù sao có thể trở thành sinh linh của Tam Tiên Đảo, cũng là một loại phúc duyên!

Trong Thuận Thiên điện, pháp tắc đại đạo càng hiển hiện rõ ràng hơn!

Hóa ra Nguyên Thủy đang giảng đạo riêng cho hai người Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên!

Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên nghe như si như say, đều đắm chìm trong đại đạo của Nguyên Thủy!

Cứ như vậy trôi qua một ngàn năm, Nguyên Thủy dừng giảng đạo, nhìn hai người đang trong trạng thái lĩnh ngộ mà gật đầu!

Hai người quả nhiên không hổ là tư chất cực cao, sau khi nghe Nguyên Thủy giảng đạo đều từ đó lĩnh ngộ ra đại đạo!

Chương 126

Trong đó, Khổng Tuyên thu hoạch lớn nhất, dù sao tư chất của y cực cao!

Huyết mạch lại không thấp, vừa sinh ra đã ẩn chứa pháp tắc ngũ hành của trời đất!

Vì vậy, kết hợp pháp tắc ẩn chứa trong bản thân, cùng với pháp tắc lĩnh ngộ được trong quá trình Nguyên Thủy giảng đạo, đã khiến cho sự lĩnh ngộ của Khổng Tuyên đối với pháp tắc ngũ hành của trời đất đạt tới ba tầng, đây là một con số cực cao!

Đại đa số cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh cũng không có trình độ lĩnh ngộ cao như vậy, đủ để chứng minh thiên phú của Khổng Tuyên cao đến mức nào!

Nguyên Thủy nhìn pháp tắc ngũ hành bao phủ trên người Khổng Tuyên, lộ ra một nụ cười hài lòng, xem ra không bao lâu nữa Khổng Tuyên có thể ổn định tu vi cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Thậm chí việc tiến giai cảnh giới Chuẩn Thánh cũng là một chuyện dễ như trở bàn tay, đến lúc đó dưới trướng lại có thêm một đệ tử mạnh mẽ!

Sau này khi tranh phong với Hồng Quân hay thậm chí là Dương Mi, cũng không cần đích thân ra tay, có thể để đệ tử thay mình thực hiện.

Dù sao ở Hồng Hoang, sao có thể lúc nào cũng để Nguyên Thủy đích thân ra tay, chẳng phải quá mất thân phận sao.

Nguyên Thủy nhìn Khổng Tuyên đang lĩnh ngộ pháp tắc ngũ hành, trầm tư một lúc rồi nói! "Nếu đồ nhi đã có thiên phú như vậy, vi sư sẽ

giúp con một tay!" Hắn nhận thấy theo tình hình hiện tại, nếu lĩnh ngộ bình thường e rằng sẽ cần một thời gian dài!

Vì vậy, Nguyên Thủy quyết định ra tay, gia tăng tốc độ lĩnh ngộ của Khổng Tuyên!

Khiến Khổng Tuyên có thể nhanh chóng ổn định lại. "Thời Không Pháp Tắc!" Ngay sau đó, pháp tắc thời gian và không gian dưới sự khống chế của Nguyên Thủy bao phủ lấy Khổng Tuyên! "Gia tốc gấp mười!" Không phải Nguyên Thủy không thể gia tốc nhanh hơn, mà là vì quá nhanh sẽ dẫn đến căn cơ không vững!

Bất lợi cho sự trưởng thành sau này của Khổng Tuyên.

Tốc độ gấp mười là vừa phải, vừa có thể kích phát thiên phú lớn nhất của Khổng Tuyên, vừa có thể bảo vệ y không vì quá vội vàng mà dẫn đến căn cơ không vững!

Dưới sự bảo hộ của Nguyên Thủy, Khổng Tuyên trong trạng thái gia tốc gấp mười, lĩnh ngộ pháp tắc ngũ hành càng thêm thấu triệt!

Lại trôi qua một ngàn năm, pháp tắc ngũ hành của Khổng Tuyên lại lĩnh ngộ được tầng thứ tư!

Điều này khiến ngay cả Nguyên Thủy cũng vô cùng kinh ngạc, dù sao tuy có gia tốc nhưng sự đề thăng lớn như vậy vô cùng hiếm thấy!

E rằng điều này có liên quan đến xuất thân của Khổng Tuyên, không chỉ bản thân ẩn chứa pháp tắc ngũ hành, nơi dựng dục y cũng là một nơi tập trung pháp tắc ngũ hành!

Thêm vào đó có công đức khí vận của Phượng Hoàng nhất tộc gia trì, mới có thể có thành tựu lớn như vậy!

Đương nhiên, điều này càng không thể tách rời khỏi Nguyên Thủy, nếu không có Nguyên Thủy, hiện tại Khổng Tuyên e rằng sớm đã trở thành pháp bảo trong tay người khác!

Nguyên Thủy cũng thu hoạch không ít trong một ngàn năm này, vì quan sát Khổng Tuyên lĩnh ngộ pháp tắc ngũ hành mà cũng lĩnh ngộ ra pháp tắc ngũ hành!

Mặc dù không cao như Khổng Tuyên lĩnh ngộ, nhưng cũng cao đến hai tầng!

Đây đã là độ cao mà các đại năng Chuẩn Thánh bên ngoài Hồng Hoang có thể lĩnh ngộ được.

Một ngày nọ, Khổng Tuyên đang không ngừng lĩnh ngộ pháp tắc ngũ hành bỗng nhiên mở mắt!

Một thân khí thế hùng vĩ theo đó từ trên người y tỏa ra.

Cỗ khí thế kia bạo ngược vô cùng, đồng thời cực kỳ có sức phá hoại!

Vừa tỏa ra đã lan tràn khắp Thuận Thiên điện, phảng phất như muốn phá hủy Thuận Thiên điện.

Nguyên Thủy thấy vậy, lông mày hơi nhíu lại, nhẹ nhàng phất tay, cỗ khí tức bạo ngược vô cùng kia trong nháy mắt bị trấn áp!

Sau đó Khổng Tuyên cũng đứng dậy, vẻ mặt đầy áy náy nhìn về phía Nguyên Thủy! "Xin lỗi sư tôn, đệ tử không khống chế được!

Suýt nữa đã hủy hoại đại điện của sư tôn!" Nhìn Khổng Tuyên thành tâm xin lỗi, Nguyên Thủy cười cười đáp lại! "Không cần tự trách, dù sao ngươi cũng vừa mới xuất thế không lâu!

Không khống chế được cũng là điều khó tránh khỏi!

Sau này luyện tập nhiều hơn, có thể tùy ý điều khiển khí thế!" Khổng Tuyên thấy Nguyên Thủy không trách tội, ngược lại còn an ủi, lập tức nước mắt lưng tròng! "Sư tôn!" Nguyên Thủy bước tới vỗ nhẹ vào lưng Khổng Tuyên, một lúc sau mới nói: "Được rồi, đừng

làm ra vẻ nữ nhi tư thái như vậy!" Khổng Tuyên nghe xong lập tức nín khóc, nhưng trong đôi mắt vẫn còn ngấn lệ! "Được rồi, bây giờ tu vi đã củng cố!

Ngươi có thể đi dạo quanh Tam Tiên Đảo, làm quen với hoàn cảnh!

Nếu trên phương diện tu vi có bất cứ điều gì không hiểu, có thể hỏi sư huynh Quảng Thành Tử của ngươi trước!

Nếu vẫn có chỗ không hiểu, cũng có thể đến Thuận Thiên điện tìm ta!" Khổng Tuyên nghe xong gật đầu, sau đó Nguyên Thủy liền biến mất trước mắt y!

Bởi vì Nguyên Thủy hiện tại cảm ngộ rất nhiều, chuẩn bị bế quan một lần cho tốt!

Tranh thủ có thể chém ra thi thứ ba.

Bây giờ Hồng Quân e rằng sắp hợp đạo, một khi Hồng Quân hợp đạo, có lẽ cũng là lúc Vu Yêu lượng kiếp bùng nổ!

Khi lượng kiếp bùng nổ, nếu tu vi của Nguyên Thủy vẫn như vậy e rằng sẽ không trấn áp được tình hình!

Dù sao Thái Nhất và Đế Tuấn là nhân vật chính của Vu Yêu lượng kiếp, chắc chắn sẽ được Thiên Đạo trợ giúp để nâng cao rất nhiều tu vi!

Hơn nữa, Nữ Oa cũng sắp thành thánh rồi!

Sau khi Nữ Oa thành thánh, thời đại Thánh Nhân sẽ đến!

Không có sức mạnh vượt qua Thánh Nhân bình thường, làm sao có thể giữ vững địa vị hiện tại!

Dù sao thực lực hiện tại của Nguyên Thủy cũng chỉ tương đương với Thánh Nhân bình thường, nếu gặp phải sự vây công của hai vị

Thánh Nhân trở lên e rằng sẽ chịu thiệt!

Vì vậy, y liền tuyên bố bế quan, một mặt cảm ngộ thiên địa pháp tắc, một mặt chuẩn bị chém đi thi thứ ba để đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Ở Hồng Hoang, Vu tộc vì nắm giữ đại địa nên thực lực tăng lên nhanh chóng!

Mười hai vị Tổ Vu thì đang tăng cường dung hợp, để đảm bảo sức mạnh của Bàn Cổ hư ảnh do Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hồi ra có thể càng thêm cường đại!

Đồng thời, trên Thiên đình, hai vị Yêu Hoàng cũng bắt đầu bế quan tu luyện, giao toàn bộ chuyện của Yêu tộc cho Yêu Thần Bạch Trạch xử lý.

Khi bế quan, Thái Nhất đã phát hạ Thiên Đạo thệ ngôn! "Nếu không đạt Chuẩn Thánh đỉnh phong, thề không xuất quan!" Dù sao Nguyên Thủy đã đả kích y quá lớn, lại còn liên tiếp cản trở việc y thống nhất Hồng Hoang!

Điều này khiến cho Thái Nhất và Đế Tuấn cao ngạo vô cùng khó chịu, hạ quyết tâm không đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong tuyệt không xuất quan!

Vì vậy, Hồng Hoang rơi vào một sự tĩnh lặng trước cơn bão, các nhân vật chính của lượng kiếp đều đang nâng cao thực lực!

Chương 127

Chờ đợi sự bùng nổ cuối cùng!

Theo sự tĩnh lặng kỳ lạ của Hồng Hoang, tất cả mọi người đều đang âm thầm chuẩn bị!

Chuẩn bị cho lượng kiếp không biết khi nào sẽ bùng nổ.

Sự tĩnh lặng kỳ lạ này kéo dài hơn một ngàn năm, khiến một số đại năng vô cùng ngạc nhiên! "Thật kỳ lạ, rõ ràng bần đạo đã tính ra lượng kiếp Hồng Hoang sắp bùng nổ!

Nhưng vì sao lại yên tĩnh như vậy?" "Chẳng lẽ Thiên Đạo có biến, lượng kiếp bị trì hoãn?" Một số đại năng giỏi tính toán, đều cảm thán!

Dù sao theo tính toán, lượng kiếp đáng lẽ đã bùng nổ rồi chứ!

Bọn họ vì thế đã chuẩn bị rất nhiều.

Nhưng điều mà các đại năng Hồng Hoang này không biết là, tại Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn, Hồng Quân sắp hợp với Thiên Đạo rồi!

Hồng Quân đang ngồi xếp bằng trong Tử Tiêu Cung phảng phất như cảm ứng được điều gì, mở đôi mắt bình thản vô kỳ, trong lòng thản nhiên nói! "Thời điểm đã đến, ta sắp phải lên đường rồi!" Sau đó, Hồng Quân bước ra khỏi Tử Tiêu Cung, đi về một nơi nào đó trong Hồng Hoang!

Đồng thời, theo mỗi bước tiến của Hồng Quân, khí thế trên người y lại cao thêm một phần!

Từ bình thản vô kỳ lúc ban đầu, cuối cùng đạt đến Thánh Nhân đỉnh phong!

Khí thế cường đại đó không ngừng tỏa ra, thu hút sự chú ý của tất

cả mọi người trong Hồng Hoang!

Tại Tam Thanh động trên Côn Luân Sơn, Lão Tử và Thông Thiên cảm nhận được cỗ khí tức đó, kinh ngạc nhìn về phía chân trời!

Tại một sơn động nào đó trên Bất Chu Sơn, Phục Hy và Nữ Oa cũng đầy mặt kinh ngạc nhìn về phía chân trời Hồng Hoang!

Tại Thiên Cung, tại Linh Sơn, tại Huyết Hải!

Tại động phủ của mỗi một đại năng đỉnh cấp Hồng Hoang, chủ nhân của động phủ đều đầy mặt kinh ngạc nhìn về phía chân trời Hồng Hoang! "Chẳng lẽ, Hồng Quân Đạo Tổ sắp hợp đạo rồi sao!" Ngay cả Nguyên Thủy đang tĩnh tu lĩnh ngộ pháp tắc tại Tam Tiên Đảo, cũng bị khí tức Thánh Nhân đỉnh phong của Hồng Quân làm cho bừng tỉnh! "Hồng Quân muốn hợp đạo, lượng kiếp sắp bắt đầu!" Nguyên Thủy sau khi cảm nhận, trầm mặc một lúc lâu mới có chút nặng nề nói!

Sau đó, Nguyên Thủy thở dài một tiếng, lại chìm vào tu luyện!

Dù sao từ bây giờ, mỗi một phút mỗi một giây đều vô cùng quan trọng!

Chỉ là Nguyên Thủy cũng cảm thán, từ nay về sau, Hồng Quân không còn, chỉ có Thiên Đạo tỉnh lại! "Chỉ hy vọng Hồng Quân đạo hữu có thể tìm hiểu thấu đáo Thiên Đạo, sau này cùng ta phân cao thấp!" Đồng thời, Hồng Quân đang đi về một nơi nào đó trong Hồng Hoang phảng phất như nghe được lời của Nguyên Thủy, nhìn về phía Đông Hải của Hồng Hoang, thản nhiên nói: "Sẽ có thôi, chỉ hy vọng lúc đó ngươi vẫn mạnh mẽ như vậy!" Hồng Quân nói xong, đi thẳng về phía một quả cầu ánh sáng!

Quả cầu ánh sáng đó là Thiên Đạo của Hồng Hoang, nhưng Thiên Đạo của Hồng Hoang không phải là quả cầu ánh sáng!

Quả cầu ánh sáng chỉ là một hình thái của Thiên Đạo Hồng Hoang, Thiên Đạo Hồng Hoang cũng có thể là các vì sao, mặt trời, thậm chí là vạn vật!

Chỉ cần là chúng sinh Hồng Hoang, Thiên Đạo đều có thể hóa thành!

Sau khi đi vào quả cầu ánh sáng, trong Hỗn Độn vang lên câu nói cuối cùng của Hồng Quân Đạo Tổ! "Đại diễn chi số là năm mươi, độn đi một, Thiên diễn bốn chín.

Thiên số bất toàn, kiếp vãng phục, chúng sinh đồ thán.

Nay đại đạo đã định, ta xin hoàn thiện Thiên Đạo, bổ sung thiên số.

Từ nay về sau, Thiên Đạo là Hồng Quân, nhưng Hồng Quân không phải là Thiên Đạo!" Sau đó, một sức mạnh tuyệt đối giáng xuống Hồng Hoang!

Tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được sức mạnh của Thiên Đạo, chúa tể tối cao vô thượng của Hồng Hoang!

Từ nay về sau, vị Huyền Môn Đạo Tổ tên Hồng Quân đã rời đi!

Lưu lại thế gian chỉ có Thiên Đạo Hồng Quân!

Một Thiên Đạo Hồng Quân tuyệt đối vô tình vô nghĩa, một Thiên Đạo Hồng Quân tuyệt đối công bằng công chính, một Thiên Đạo Hồng Quân đối với chúng sinh Hồng Hoang tuyệt đối bình đẳng!

Sẽ không vì có người chửi bới mà tức giận, cũng không vì có người hãm hại mà phẫn nộ!

Tương tự cũng không vì có người giúp đỡ mà cảm thấy vui vẻ.

Có thể khẳng định, sau khi trở thành Thiên Đạo, mọi tình cảm của Hồng Quân đều biến mất!

Khi những lời cuối cùng của Hồng Quân truyền ra, Nguyên Thủy đang bế quan cũng không khỏi nói: "Đạo hữu đi thong thả!" Hồng Quân là một sự tồn tại vừa là thầy vừa là bạn, Nguyên Thủy thực ra có chút cảm kích đối với y!

Mặc dù từng xảy ra xung đột, nhưng không ảnh hưởng đến sự kính trọng của Nguyên Thủy đối với y! "Vì chúng sinh Hồng Hoang, hy sinh cá nhân!

Vì thiên địa vạn vật, hy sinh bản thân!

Con đường vì đạo mà phá, dám đi con đường đầy nghị lực, đầy gian nan, danh xưng Đạo Tổ, quả nhiên danh xứng với thực!

Ta kính phục!" Nguyên Thủy sau khi cảm khái, lại chìm vào bế quan!

Không chỉ là như vậy, Nguyên Thủy còn kính phục sự quyết tâm hy sinh bản thân vì thiên hạ vạn vật của Hồng Quân!

Nếu để Nguyên Thủy lựa chọn, y chắc chắn sẽ không chọn hợp đạo!

Dù sao một khi lấy thân hợp Thiên Đạo, muốn siêu thoát lần nữa về cơ bản là không thể.

Cùng lúc đó, các đại thần thông giả trong Hồng Hoang cũng lần lượt cảm thán sự vĩ đại của Hồng Quân Đạo Tổ!

Ngay cả chúng Tổ Vu của Vu tộc, sau khi Hồng Quân hợp đạo cũng cảm khái nói: "Tuy Hồng Quân và chúng ta luôn đối đầu, nhưng việc hợp đạo, quả thực giúp ích cực lớn cho chúng sinh Hồng Hoang, đúng là công đức vô lượng!" Sau đó, Hồng Quân trở lại Tử Tiêu Cung!

Nhưng, đó là Thiên Đạo!

Không còn là Hồng Quân Đạo Tổ nữa.

Sau khi Hồng Quân Đạo Tổ hợp đạo, lại tiếp tục một khoảng thời gian yên bình!

Đó là lựa chọn tự phát của chúng sinh Hồng Hoang để kỷ niệm Hồng Quân Đạo Tổ, dù sao hiệp định giữa Vu Yêu đã bị hủy bỏ từ sau khi Hồng Quân Đạo Tổ hợp đạo.

Nhưng thời gian yên bình luôn dễ dàng trôi qua, sau khi Hồng Quân Đạo Tổ hợp đạo, Hồng Vân vẫn luôn ở trong Ngũ Trang Quán trong lòng lại vô cùng ngứa ngáy!

Quá lâu không du ngoạn Hồng Hoang, điều này vô cùng không phù hợp với tính cách hoạt bát hiếu động của y!

Mặc dù Trấn Nguyên Tử đã cảnh cáo nhiều lần, nhưng Hồng Vân lại nhân lúc Trấn Nguyên Tử không chú ý, lén lút chạy ra ngoài!

Chỉ là một quyết định này, cuối cùng đã dẫn đến hậu quả vạn kiếp bất phục!

Chương 128

Sau khi Hồng Vân rời khỏi Ngũ Trang Quán, hai vị ở Tây phương kia lập tức chú ý tới!

Tại Linh Sơn Tây phương, Chuẩn Đề vui mừng tìm Tiếp Dẫn: "Sư huynh, Hồng Vân đã rời khỏi Ngũ Trang Quán!" Tiếp Dẫn nghe xong, trên mặt lộ ra một nụ cười, trong lòng thầm nghĩ: "Trời giúp ta rồi!" Sau đó, y với vẻ mặt bình tĩnh nói: "Sư đệ, cơ hội của chúng ta đến rồi!" Chuẩn Đề cũng gật đầu, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng!

Dù sao nhân quả lớn nhất sắp được trả xong, tảng đá lớn đè nặng trên người cuối cùng cũng sắp được dời đi!

Điều này khiến y vô cùng vui vẻ, dù sao Hồng Vân vẫn luôn là tảng đá lớn đè nặng trên người Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn!

Một ngày chưa dời đi thì một ngày không được yên nghỉ, nhưng trước đó Hồng Vân vẫn luôn trốn trong Ngũ Trang Quán!

Điều này khiến họ căn bản không thể ra tay, kết quả là không ngờ hiện tại Hồng Vân lại chạy ra ngoài!

Quả thực đã cho họ một cơ hội trời cho, một cơ hội không cần phải gánh chịu nhân quả to lớn kia nữa!

Sau khi vui mừng, Chuẩn Đề lộ vẻ âm hiểm nói: "Sư huynh, có cần đệ...!" Nhưng điều khiến Chuẩn Đề không ngờ tới là, Tiếp Dẫn lại lắc đầu không đồng ý với ý kiến của y! "Sư huynh, vì sao!" Chuẩn Đề thấy vậy trong lòng vô cùng sốt ruột, đây là một cơ hội rất tốt!

Vì sao sư huynh lại không đồng ý với cách làm của mình!

Chẳng lẽ sư huynh không muốn kết thúc nhân quả với Hồng Vân sao, Chuẩn Đề trong lòng vô cùng khó hiểu!

Tiếp Dẫn thấy Chuẩn Đề như vậy, trong lòng biết rằng y đã hiểu sai ý mình!

Bèn lên tiếng nói: "Chúng ta không cần ra tay, trong tay Hồng Vân có thứ đủ để lấy mạng y rồi!" Chuẩn Đề nghe xong liền ngẩn ra, sau đó dường như hiểu ra điều gì, lộ ra vẻ mặt minh ngộ!

Sau đó, hai huynh đệ nhìn nhau, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt!

Cùng lúc đó, tại Thiên đình, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng nhận được tin tình báo Hồng Vân xuất hiện trên đại lục Hồng Hoang! "Hồng Vân!

Con rùa rụt cổ này cuối cùng cũng chịu ló mặt ra rồi!" Đế Tuấn nhận được tin tức, lớn tiếng cười to, y hiểu rằng cơ hội của mình đã đến!

Nhưng lúc này Hồng Vân lại không biết hai thế lực khổng lồ đang tính kế mình, y vẫn đang du ngoạn trong Hồng Hoang!

Vì đã mấy ngàn năm không du ngoạn Hồng Hoang, nên mọi thứ đều trở nên có chút xa lạ!

Điều này khiến Hồng Vân chơi vô cùng thỏa thích, nên bất tri bất giác y đã rời xa Ngũ Trang Quán ngày càng xa!

Trong lúc vui vẻ như vậy, kiếp nạn đã ập đến!

Trên một ngọn đồi nhỏ vô danh, có một rừng hoa đào khổng lồ!

Hồng Vân đang ở trong đó thưởng ngoạn cảnh quan.

Chỉ là y không biết, hai người đủ để lấy mạng y đã đến!

Theo một tiếng chuông hùng vĩ, và một tòa đại trận dâng lên!

Hồng Vân bị vây khốn trong rừng hoa đào!

Hồng Vân cảm nhận được mình bị vây khốn, mặt lộ vẻ kinh hãi,

nhìn lên trời với vẻ mặt căng thẳng nói! "Tại hạ Hồng Vân, không biết vị đạo hữu nào đang đùa giỡn như vậy!" Một lúc sau, trên trời truyền đến một giọng nam lạnh như băng: "Đùa giỡn?

Hồng Vân, hôm nay là ngày chết của ngươi!" Hồng Vân nghe xong sắc mặt đại biến, trong lòng thầm nghĩ không xong rồi!

Lại là Thái Nhất, chẳng lẽ vì Hồng Mông Tử Khí!

Chẳng lẽ y không sợ Đạo Tổ sao?

Đây là do Đạo Tổ đích thân ban cho mà! "Ngươi dám cướp giết ta, chẳng lẽ không sợ Hồng Quân Đạo Tổ trách tội sao!" Hồng Vân lớn tiếng chất vấn, đồng thời thi triển một tiểu pháp thuật ý đồ cầu cứu Trấn Nguyên Tử!

Nhưng hành động nhỏ này đều bị Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn thấy, họ chỉ cười lạnh không ngớt! "Hồng Vân, đừng phí công vô ích nữa!

Nơi này đã bị ta phong ấn, ngươi không thoát ra được đâu!

Vì vậy, ngoan ngoãn giao ra Hồng Mông Tử Khí, nếu không nhất định khiến ngươi chết không có chỗ chôn!" Hồng Vân nghe xong, lòng chùng xuống, trong lòng vô cùng hối hận!

Không nghe lời Trấn Nguyên Tử đạo huynh, đồng thời cũng kinh ngạc trước hành vi táo bạo của Thái Nhất!

Y dám cướp bảo vật do Đạo Tổ đích thân ban tặng, chẳng lẽ thật sự không sợ Đạo Tổ trách tội sao! "Hồng Mông Tử Khí là do Đạo Tổ đích thân ban tặng, Đế Tuấn, Thái Nhất, cẩn thận Đạo Tổ đích thân ra tay chém giết các ngươi!!" Thái Nhất nghe xong cười lớn một tiếng, dùng ánh mắt như nhìn kẻ ngốc nhìn Hồng Vân! "Hồng Vân ơi là Hồng Vân!

Ngươi thật sự ngốc hay giả ngốc vậy, nếu Hồng Quân Đạo Tổ

thật sự quan tâm ngươi, vì sao không thu ngươi làm đệ tử!

Phải biết rằng, những người sở hữu Hồng Mông Tử Khí khác đều là đệ tử mặc định của ngài!

Chỉ có ngươi là không!" Hồng Vân nghe xong sắc mặt trắng bệch, chẳng lẽ lời Thái Nhất nói là thật, Đạo Tổ có ý như vậy!

Nhưng Hồng Quân Đạo Tổ vì sao lại làm vậy, mình hình như không hề chọc giận Hồng Quân Đạo Tổ mà!

Bây giờ Hồng Vân vẫn không hiểu, nhân quả sinh ra khi y từ bỏ thánh vị lúc trước.

Trong lúc Hồng Vân đang chìm trong suy tư, Thái Nhất đã ra tay!

Thái Nhất thúc giục Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, trực tiếp tấn công Hồng Vân!

Mặc dù Hồng Vân có tu vi cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng đối mặt với Thái Nhất cũng ở cảnh giới Chuẩn Thánh, lại thêm Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung của Thái Nhất!

Chẳng bao lâu, y đã sắp bại trận, trên người còn bị Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung va phải bị thương!

Mạng sống chẳng còn bao lâu.

Hồng Vân bị trọng thương sắp vẫn lạc lúc này vẻ mặt điên cuồng, y nửa quỳ trên mặt đất, đôi mắt nhìn trời tràn đầy hận ý! "Thiên Đạo bất công, Hồng Quân bất công!" Bây giờ Hồng Vân cuối cùng cũng hiểu ra, có thể có được Hồng Mông chi khí e rằng là do Hồng Quân Đạo Tổ đã động tay động chân!

Sau khi có được mà mãi không thể lĩnh ngộ, e rằng cũng là do Hồng Quân Đạo Tổ cố ý làm vậy!

Nhưng y không hiểu, vì sao Hồng Quân lại nhằm vào mình như

vậy!

Hồng Vân càng lúc càng tức giận, càng lúc càng phẫn nộ!

Thêm vào đó y đã bị thương cực kỳ nghiêm trọng, nên không khỏi hét lớn một tiếng! "A!" Sau đó, một tiếng nổ lớn vang lên!

Chương 129

Hồng Vân đã tự bạo, vì oán hận trời đất bất công, và oán hận đối với Hồng Quân, y đã tự bạo!

Một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh tự bạo đã tạo ra uy lực cực lớn, trực tiếp làm nổ tung trận pháp do Thái Nhất bố trí!

Nhưng cũng vô dụng, vì Hồng Vân đã tự bạo!

Sẽ không bao giờ có thể sống lại được nữa.

Đồng thời, Trấn Nguyên Tử đang tĩnh tu ở Ngũ Trang Quán xa xôi dường như có cảm ứng!

Đột nhiên rơi xuống hai hàng lệ nóng, mở mắt ra, trong mắt tràn đầy bi phẫn! "Thái Nhất của Yêu tộc!

Ngươi dám giết bạn tốt của ta, Trấn Nguyên Tử ta thề không đội trời chung với ngươi!" Sau đó, Trấn Nguyên Tử liền lập tức rời khỏi Ngũ Trang Quán!

Vội vã đến nơi Hồng Vân vẫn lạc!

Đồng thời, khi Hồng Vân tự bạo, một luồng khí màu tím bay ra từ trong vụ nổ!

Đế Tuấn và Thái Nhất thấy Hồng Mông Tử Khí, trong lòng mừng rỡ, vốn dĩ còn lo lắng việc Hồng Vân tự bạo có ảnh hưởng đến Hồng Mông chi khí hay không.

Bây giờ xem ra, không hề có ảnh hưởng!

Bọn họ vội vàng ra tay, chuẩn bị chặn lại Hồng Mông Tử Khí!

Nhưng động tĩnh cực lớn ở khu vực này, đã thu hút sự chú ý của Quảng Thành Tử đang ở gần đó!

Quảng Thành Tử nhìn về phía nơi Hồng Vân tự bạo, có chút nghi hoặc nói! "Nơi đó đã xảy ra chuyện gì?

Lại có tồn tại cấp bậc Chuẩn Thánh tự bạo!" Phải biết rằng, hiện tại cấp bậc Chuẩn Thánh đều có thể được coi là đại năng!

Sẽ không dễ dàng vẫn lạc.

Trong lúc Quảng Thành Tử nghi hoặc, một luồng khí màu tím xuất hiện trước mắt hắn!

Quảng Thành Tử thấy vậy liền ngẩn ra, cảm thấy luồng khí màu tím này rất quen mắt!

Phảng phất như đã thấy ở đâu đó.

Chỉ trong một thoáng, Quảng Thành Tử kinh hô lớn! "Hồng Mông Tử Khí!" Đúng vậy, cuối cùng hắn cũng nhận ra vì sao luồng khí màu tím này lại quen thuộc đến vậy! "Cơ duyên, cơ duyên trời cho!" Quảng Thành Tử lập tức hành động, trong nháy mắt đuổi theo Hồng Mông Tử Khí!

Đây chính là cơ duyên thành thánh, một khi bỏ lỡ sẽ phải hối hận cả đời!

Vì Quảng Thành Tử ở gần, nên nhanh chóng đuổi kịp Hồng Mông Tử Khí!

Đồng thời cũng phát hiện ra hai người Thái Nhất đang theo sau.

Thái Nhất cũng phát hiện ra Quảng Thành Tử, trong lòng thầm nghĩ không ổn!

Thấy Quảng Thành Tử càng lúc càng tiếp cận Hồng Mông Tử Khí, không khỏi lớn tiếng hét lên: "Quảng Thành Tử mau dừng bước, Hồng Mông Tử Khí không phải thứ ngươi có thể nhúng chàm!" Quảng Thành Tử nghe xong cười khẩy một tiếng, không thèm để ý!

Ngược lại còn tăng tốc lao về phía Hồng Mông Tử Khí.

Đế Tuấn và Thái Nhất mắt thấy Hồng Mông Tử Khí sắp lấy được sắp bay đi, trong lòng sốt ruột!

Thế là, Thái Nhất ra tay!

Vung Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung trực tiếp tấn công Quảng Thành Tử!

Hiện tại Thái Nhất không quan tâm nhiều như vậy nữa, chỉ cần có thể có được Hồng Mông Tử Khí!

Đánh bị thương hay giết chết Quảng Thành Tử thì đã sao.

Một khi thành thánh, không cần phải sợ Nguyên Thủy Thiên Tôn nữa!

Quảng Thành Tử cảm nhận được Thái Nhất tấn công mình, trong lòng thầm nghĩ không ổn!

Bởi vì hiện tại hắn đang toàn tốc truy đuổi Hồng Mông Tử Khí, căn bản không có cách nào phòng ngự!

Nếu bây giờ ngừng truy kích Hồng Mông Tử Khí, hạ phòng ngự thì chắc chắn có thể chống đỡ được đòn tấn công đó, nhưng như vậy thì Hồng Mông Tử Khí sẽ bay đi, muốn có được nó nữa là điều không thể!

Quảng Thành Tử nhìn Hồng Mông Tử Khí gần ngay trước mắt, lựa chọn liều một phen!

Vì vậy, hắn dùng tốc độ nhanh nhất, lấy được Hồng Mông Tử Khí!

Nhưng cũng bị đòn tấn công của Thái Nhất đánh trúng!

Thế là hắn rơi xuống mặt đất, làm tung lên một trận bụi mù dày đặc!

Đồng thời, việc Quảng Thành Tử bị tấn công cũng bị Nguyên Thủy cảm ứng được! "Quảng Thành Tử lại bị người ta tấn công, bị thương không nhẹ!

Rốt cuộc là ai dám to gan như vậy!

Ngạo Thiên, Quảng Thành Tử bị thương rồi!

Ngươi đi cứu nó về." Ngạo Thiên nghe xong lập tức lĩnh mệnh, nhanh chóng tiến đến nơi Quảng Thành Tử đang ở!

Đồng thời Thái Nhất và Đế Tuấn cũng đến nơi Quảng Thành Tử rơi xuống, nhìn Quảng Thành Tử bị trọng thương! "Quảng Thành Tử, mau giao Hồng Mông Tử Khí ra đây, nếu không ta nhất định khiến ngươi tan xương nát thịt!" Thái Nhất vô cùng hung hăng nói, nếu không phải e ngại thân phận của Quảng Thành Tử, và sự cường đại của Nguyên Thủy, y đã sớm động thủ giết Quảng Thành Tử rồi!

Lúc này Quảng Thành Tử, ngồi xếp bằng tại nơi rơi xuống để hồi phục thương thế!

Đối với sự uy hiếp của Thái Nhất lại hoàn toàn không để ý, một bộ dạng mặt không biểu cảm!

Thái Nhất thấy vậy vô cùng phẫn nộ, lại nhớ đến sự sỉ nhục của Quảng Thành Tử lần trước!

Thế là y mặt lạnh như băng, ngữ khí lạnh lẽo nói: "Quảng Thành Tử, đó là ngươi tự tìm lấy!" Sau đó Thái Nhất chuẩn bị thúc giục Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, triệt để xóa sổ Quảng Thành Tử!

Dù sao hiện tại Thái Nhất đã trở nên vô cùng điên cuồng, vì để có được Hồng Mông Tử Khí thậm chí không tiếc đắc tội Nguyên Thủy!

Một tiếng chuông chấn nhiếp tâm hồn vang lên, một luồng sóng dao động khủng bố bay về phía Quảng Thành Tử!

Nhưng lại bị một đạo bạch quang chặn lại bên ngoài, hóa ra vào thời khắc quan trọng nhất, Quảng Thành Tử đã phóng ra Tiên Thiên Linh Bảo Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên để chống đỡ đòn tấn công của Thái Nhất!

Thái Nhất thấy vậy hừ lạnh một tiếng, sắc mặt vô cùng khinh thường!

Chương 130

"Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên?

Ta muốn xem nó có thể chống đỡ được bao nhiêu lần công kích!" Sau đó, Thái Nhất không ngừng thúc giục Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung!

Từng đòn tấn công khủng bố bay về phía Quảng Thành Tử!

Bởi vì số lượng công kích quá nhiều, cường độ quá lớn!

Ngay cả Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên cũng không thể phòng ngự hoàn toàn.

Vì vậy, Quảng Thành Tử vốn đã bị trọng thương lại lần nữa bị thương hại, không khỏi phun ra một ngụm máu tươi!

Thái Nhất thấy vậy liền cất tiếng cười điên cuồng, tiếp đó lại tăng cường lực độ công kích!

Bạch quang che chở cho Quảng Thành Tử cũng ngày càng mỏng manh, tựa như có thể tiêu tán bất cứ lúc nào!

Trong gang tấc, Ngạo Thiên xuất phát từ Đông Hải Tam Tiên Đảo cũng vừa kịp đến! "Tiểu tử Thái Nhất, mau dừng tay!" Ngạo Thiên vừa phát hiện Thái Nhất đang không ngừng tấn công Quảng Thành Tử, liền lớn tiếng quát!

Thái Nhất nghe xong quay đầu nhìn Ngạo Thiên, thầm nghĩ không ổn, viện binh của Quảng Thành Tử đã đến!

Trong lúc Thái Nhất trong lòng có chút hoảng hốt, Đế Tuấn ở bên cạnh lên tiếng! "Hiền đệ đừng sợ, Ngạo Thiên cũng chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Giống như chúng ta thôi!" Thái Nhất nghe xong mới hoàn hồn, đúng vậy, mình cũng là Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Căn bản không cần sợ!

Sau đó hai người nhìn nhau, chuẩn bị cùng nhau giải quyết Ngạo Thiên!

Dù sao đã ra tay với Quảng Thành Tử rồi, cũng không ngại thêm một Ngạo Thiên nữa!

Trong lúc hai bên sắp động thủ, một bóng người vội vã từ xa chạy tới!

Chưa thấy người đã nghe tiếng! "Hồng Vân đạo hữu, Hồng Vân đạo hữu ở đâu!" Sau đó, bóng dáng vội vã của Trấn Nguyên Tử mới xuất hiện trước mắt mọi người!

Nhưng Trấn Nguyên Tử không hề để ý đến mấy người đang đối đầu, chỉ tìm kiếm khí tức của Hồng Vân!

Nhưng tìm một vòng vẫn không phát hiện, một chút khí tức cũng không thấy!

Dù sao bây giờ đã cách thời điểm Hồng Vân tự bạo một khoảng thời gian không ngắn, chức năng tự phục hồi của Hồng Hoang rất mạnh mẽ!

Vì vậy dấu vết của vụ tự bạo đã bị xóa đi, chỉ còn lại một vài vết nứt không gian chưa hoàn toàn lành lại, minh chứng cho việc vừa mới xảy ra một vụ nổ lớn! "Hồng Vân đạo hữu, vi huynh xin lỗi ngươi!

Ngươi cũng thật là, vì sao không nghe lời khuyên của đạo huynh!" Tại nơi Hồng Vân tự bạo, Trấn Nguyên Tử bi thương nói!

Sau đó vuốt ve những vết nứt không gian chưa lành kia, phảng phất như đó là Hồng Vân vậy!

Thái Nhất thấy vậy hừ lạnh một tiếng, có chút hận thù nói: "Hừ, nếu Hồng Vân ngoan ngoãn giao ra Hồng Mông Tử Khí thì cũng không cần phải tự bạo!

Cũng không có nhiều phiền phức như bây giờ!" Trấn Nguyên Tử nghe xong, mặt đầy nộ khí nhìn về phía Thái Nhất, chỉ vào Thái Nhất lớn tiếng hỏi: "!Là ngươi ép Hồng Vân đạo hữu tự bạo?" "Không sai!" Thái Nhất thản nhiên đáp, đồng thời khinh miệt liếc nhìn Trấn Nguyên Tử!

Đối với vị đại năng không hiển sơn lộ thủy này trong Hồng Hoang, Thái Nhất vô cùng khinh thường!

Nhưng không ai ngờ, Trấn Nguyên Tử sau khi trầm mặc một lát lại trực tiếp thúc giục Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Địa Thư đập về phía Thái Nhất!

Ngạo Thiên thấy vậy cũng thúc giục chí bảo Long Châu, cũng đập về phía Đế Tuấn!

Sau đó hai bên bùng nổ đại chiến, đối mặt với Ngạo Thiên thực lực cường đại và Trấn Nguyên Tử không màng tính mạng toàn lực ra tay!

Thái Nhất và Đế Tuấn hai người bại trận, không phải vì thực lực chênh lệch quá lớn!

Mà là vì Thái Nhất trong lòng có chấp niệm, không dám toàn lực ra tay, không dám liều mạng!

Chính vì một chữ "không dám", nên đã bại trận!

Nhìn Trấn Nguyên Tử và Ngạo Thiên khí thế hung hăng không khỏi lùi về phía sau!

Cuối cùng sau khi đối đầu một lúc liền quay đầu rời đi, dù sao hiện tại xem ra có hai người bảo vệ, căn bản không thể từ trên người

Quảng Thành Tử lấy được Hồng Mông Tử Khí!

Chẳng bằng tính kế lâu dài, sau này có cơ hội sẽ đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí!

Trấn Nguyên Tử sau khi Thái Nhất bỏ chạy, cũng có chút thất thần rời đi!

Vì cái chết của người bạn tốt Hồng Vân, đối với y đả kích có chút lớn!

Cần một khoảng thời gian yên tĩnh một mình.

Ngạo Thiên thấy những người khác đều đã rời đi, lập tức tiến lên đưa Quảng Thành Tử bị trọng thương về Tam Tiên Đảo!

Sau khi về Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy lập tức tiến lên xem xét thương thế của Quảng Thành Tử!

Nguyên Thủy phát hiện mặc dù Quảng Thành Tử bị thương nặng nhưng không tổn thương đến căn cơ, nên chỉ cần nghỉ ngơi một thời gian là được!

Vì bị trọng thương, cảnh giới của Quảng Thành Tử lại bất ngờ có chút lỏng lẻo!

Cũng có nghĩa là sau khi thương thế lành lại, Quảng Thành Tử có thể trong họa có phúc, thực lực tiến thêm một bước!

Nhưng, Nguyên Thủy lại phát hiện một vật lạ trong nguyên thần của Quảng Thành Tử! "Hồng Mông Tử Khí!" Nguyên Thủy thấy vậy hơi ngẩn ra, có chút không hiểu vì sao Quảng Thành Tử lại có Hồng Mông Tử Khí!

Lúc này Quảng Thành Tử vì được Nguyên Thủy cứu chữa đã tỉnh lại, thế là liền kể lại đầu đuôi câu chuyện một lần! "Sư tôn, con... ...!" Nguyên Thủy khẽ thở dài, có chút bất đắc dĩ nói! "Không cần nói nữa,

nếu đó đã là lựa chọn của con, vậy cứ tiếp tục đi con đường đó đi!" Dù sao ở Hồng Hoang thành thánh, sau này muốn tiến thêm một bước sẽ khó khăn chồng chất!

Vốn dĩ Nguyên Thủy không muốn để Quảng Thành Tử đi con đường thánh đạo.

Nhưng nếu đã có được Hồng Mông Tử Khí, vậy cứ để hắn đi!

Có lẽ sau này khi Nguyên Thủy trở nên cường đại, sẽ có biện pháp giải quyết hạn chế của Hồng Hoang.

Sau đó, Quảng Thành Tử ở Tam Tiên Đảo dưỡng thương!

Thái Nhất và Đế Tuấn thì ở Thiên đình bí mật mưu tính!

Chương 131

Dù sao bảo bọn họ từ bỏ thánh vị là không thể, đó là con đường duy nhất để siêu thoát khỏi con kiến hôi! "Rốt cuộc nên làm gì?

Bây giờ Quảng Thành Tử đã trở về Tam Tiên Đảo!

Chúng ta bây giờ căn bản không thể ra tay lần nữa." Đế Tuấn thấy Thái Nhất không từ bỏ, bất đắc dĩ nói!

Mặc dù y cũng không từ bỏ, nhưng tình thế đã trở thành như vậy!

Cũng không thể đến Tam Tiên Đảo cướp người. "Huynh trưởng, cứ từ bỏ như vậy đệ thực sự không cam tâm!

Đệ không tin nó cả đời đều ở Tam Tiên Đảo không ra ngoài!" Thái Nhất vẻ mặt không cam tâm nói, dù sao đó là bước gần nhất đến thánh vị!

Đế Tuấn nghe xong cũng không nói gì nữa, Thái Nhất là đệ đệ của y!

Nên chỉ có thể mặc kệ y.

Đồng thời một số đại năng trong Hồng Hoang, đối với việc Hồng Mông Tử Khí xuất thế vô cùng có hứng thú!

Nhưng khi biết Quảng Thành Tử có được nó, đại bộ phận đều dập tắt ý định tranh đoạt!

Không dám tham gia vào chuyện này nữa.

Dù sao uy danh của Nguyên Thủy, trong Hồng Hoang tạm thời không có ai dám trêu vào!

Có lẽ sau này cũng không có!

Nhưng có người không từ bỏ, vẫn luôn theo dõi Tam Tiên Đảo!

Một khi phát hiện Quảng Thành Tử đơn độc ra ngoài, e rằng sẽ không nhịn được mà ra tay!

Nhưng người được lợi lớn nhất trong sự kiện này, không phải là Quảng Thành Tử có được Hồng Mông Tử Khí!

Mà là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ở Linh Sơn vẫn luôn không ra tay lại ngồi hưởng lợi lớn nhất, dù sao nhân quả lớn nhất đã được giải quyết!

Không còn nhân quả của Hồng Vân, toàn thân vô cùng nhẹ nhõm, ngay cả Tiếp Dẫn vẫn luôn mặt mày sầu khổ cũng lộ ra nụ cười!

Tại Linh Sơn, Chuẩn Đề mặt mày tươi cười nói: "Sư huynh cao minh, không tốn chút sức lực nào đã giải quyết xong nhân quả thành thánh của chúng ta!" "Sư đệ cũng không cần kiêu ngạo, Linh Sơn chúng ta hiện tại nhân tài điêu linh!

Chấn hưng Linh Sơn cần một khoảng thời gian nhất định, vì vậy, con đường của chúng ta còn gian nan!" Đáp lại một câu, Tiếp Dẫn không nói nữa, hướng về phương xa, không biết đang suy nghĩ gì.

Thời gian nhanh chóng trôi qua hơn một trăm năm, thương thế của Quảng Thành Tử đã hoàn toàn lành lặn, thậm chí trong họa có phúc chạm đến một tia ngưỡng cửa Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Nguyên Thủy thấy vậy, không khỏi cảm thán thời gian trôi nhanh, biến hóa lớn!

Trong nháy mắt, ngay cả Quảng Thành Tử cũng đã có tu vi như vậy!

Trong lòng Nguyên Thủy lóe lên một ý niệm, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng xen lẫn một chút suy tư!

Bởi vì Nguyên Thủy cảm nhận được, Quảng Thành Tử sắp tới sẽ gặp đại kiếp!

Nếu vượt qua được, e rằng có thể hoàn toàn dung hợp Hồng Mông Tử Khí!

Thậm chí trước khi tấn cấp Thánh Nhân sẽ không có bình cảnh!

Nhưng đại kiếp này không dễ dàng vượt qua như vậy, dù sao hiện tại Hồng Hoang đang ở thời điểm Vu Yêu lượng kiếp bùng nổ!

E rằng cường độ của đại kiếp sẽ vì lượng kiếp mà trở nên cường đại hơn, thậm chí trở thành một phần của Vu Yêu lượng kiếp.

Sau khi hiểu rõ Quảng Thành Tử sắp gặp kiếp nạn, Nguyên Thủy chuẩn bị sắp xếp cho hắn một phen!

Có thể vì nhiều lý do mà y không thể ra mặt, nhưng cũng không thể để Quảng Thành Tử rơi vào nơi nguy hiểm!

Nguyên Thủy sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, đã đưa ra một quyết định, đó là mời Lão Tử và những người khác giúp đỡ hộ đạo một phen!

Sau khi có được phương pháp giải quyết tốt, Nguyên Thủy quyết định trước tiên sẽ trao đổi với Quảng Thành Tử một phen! "Quảng Thành Tử, đến Thuận Thiên điện gặp ta!" Quảng Thành Tử đang tĩnh tu trong động phủ nghe xong, mặt lộ vẻ nghi hoặc, không hiểu vì sao Nguyên Thủy lại triệu kiến vào lúc này!

Dù sao hiện tại hắn đang ở giai đoạn lĩnh ngộ Hồng Mông Tử Khí, Nguyên Thủy đáng lẽ sẽ không dễ dàng triệu kiến, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện lớn sao?

Mặc dù Quảng Thành Tử rất nghi hoặc, nhưng vẫn nhanh chóng đến Thuận Thiên điện!

Sau khi đến Thuận Thiên điện, "Sư tôn, không biết vì sao lại triệu kiến đệ tử!" Nguyên Thủy nghe xong, mở mắt ra đánh giá Quảng Thành Tử một phen!

Trong nháy mắt Quảng Thành Tử cảm thấy toàn bộ bí mật của mình bị Nguyên Thủy cảm nhận được, nhưng trên mặt Quảng Thành Tử không hề có vẻ chán ghét. "Quảng Thành Tử, Hồng Mông Tử Khí dung hợp thế nào rồi?" Quảng Thành Tử nghe xong, do dự một lát rồi lựa chọn nói thật với Nguyên Thủy! "Sư tôn, nói thật!

Đệ tử một trăm năm qua căn bản không lĩnh ngộ được một chút Hồng Mông Tử Khí nào!" Quảng Thành Tử nói xong, cúi đầu thật thấp, vì cảm thấy mình nắm giữ trọng bảo như vậy mà lại không thể thu được một chút lợi ích nào, thật là ngu xuẩn hết mức!

Nguyên Thủy nghe xong lộ ra một nụ cười, nhẹ giọng an ủi: "Không cần đau lòng, không lĩnh ngộ được là chuyện bình thường!

Hồng Mông Tử Khí nếu có thể dễ dàng lĩnh ngộ như vậy, thì Hồng Vân sớm đã lĩnh ngộ được rồi!

Cũng không đến nỗi gặp đại kiếp như vậy, cuối cùng rơi vào kết cục thân tử đạo tiêu!" Quảng Thành Tử nghe xong, trên mặt lộ ra vẻ minh ngộ!

Trong lòng thầm nghĩ: Chẳng trách, mình lĩnh ngộ lâu như vậy mà một chút cảm ngộ cũng không có!

Hóa ra Hồng Mông Tử Khí có vấn đề, vừa nghĩ đến Hồng Mông Tử Khí có vấn đề, Quảng Thành Tử không khỏi nhìn về phía Nguyên Thủy!

Trong mắt Quảng Thành Tử, Nguyên Thủy thần thông quảng đại, không gì không làm được!

Đáng lẽ cũng có thể giải quyết vấn đề của Hồng Mông chi khí.

Nguyên Thủy thấy vậy nhẹ nhàng lắc đầu, nhìn về phía chân trời Hồng Hoang, thản nhiên nói: "Pháp quyết lĩnh ngộ Hồng Mông Tử Khí không nằm ở ta, mà ở chính bản thân ngươi!" Quảng Thành Tử

nghe xong một đầu đầy sương mù, pháp môn lĩnh ngộ ở mình!

Nhưng vì sao mình có được Hồng Mông Tử Khí lâu như vậy mà một chút manh mối cũng không có. "Muốn lĩnh ngộ Hồng Mông Tử Khí, phải được Thiên Đạo công nhận, vi sư dự đoán, e rằng không lâu nữa Thiên Đạo sẽ giáng xuống đại kiếp!

Nếu có thể vượt qua, thì chứng minh ngươi có tư cách thừa nhận Hồng Mông Tử Khí!

Lĩnh ngộ tự nhiên sẽ nước chảy thành sông, nếu không vượt qua được cũng không cần lo lắng, vi sư sẽ bảo vệ ngươi!

Nhưng Hồng Mông Tử Khí sẽ phải rời đi, thánh đạo Hồng Hoang cũng sẽ vô duyên với ngươi." Quảng Thành Tử nghe xong, lúc đầu nhíu mày!

Nghe đến cuối cùng lông mày lại giãn ra, vẻ mặt cảm kích nhìn về phía Nguyên Thủy!

Có thể có một sư tôn như vậy, thật là vạn lần may mắn của Quảng Thành Tử!

Chương 132

Trong lúc Nguyên Thủy đang giảng giải cho Quảng Thành Tử, tại Thiên đình Hồng Hoang, một âm mưu nhằm vào Quảng Thành Tử cũng đang được triển khai!

Thái Nhất và Đế Tuấn vì không từ bỏ, lại thêm ảnh hưởng của Thiên Đạo nên quyết định quảng cáo tìm người giúp đỡ!

Chuẩn bị tập kết sức mạnh của mọi người, cướp đoạt Hồng Mông Tử Khí trên người Quảng Thành Tử!

Còn chuyện sau khi cướp đoạt xong, căn bản không nằm trong phạm vi cân nhắc của bọn họ!

Tại một đại dương màu đỏ máu khổng lồ ở trung bộ Hồng Hoang, Minh Hà nhìn thiệp mời trong tay, suy nghĩ một lúc rồi quyết định đi!

Dù sao sức hấp dẫn của Hồng Mông Tử Khí không phải người bình thường hay đại năng có thể chống cự, vì vậy Minh Hà sau khi nhận thiệp mời, chỉ cân nhắc một lúc đã quyết định tham gia.

Thực ra ngoài dục vọng trong lòng, cũng có ảnh hưởng của đại kiếp Hồng Hoang!

Nếu không, y chắc chắn sẽ cân nhắc đến sự tồn tại của Nguyên Thủy!

Đúng vậy, nếu không phải vì ảnh hưởng của đại kiếp Hồng Hoang, khiến y trong tiềm thức bỏ qua sự khủng bố của Nguyên Thủy, e rằng dù có đánh chết Minh Hà, Minh Hà cũng không dám đến Thiên đình!

Tình huống tương tự cũng xảy ra ở Bắc Hải, trên bình nguyên băng giá ở Bắc Hải có một vị đại yêu tuyệt thế, tên là Côn Bằng!

Một thân thực lực đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, vô cùng mạnh mẽ! "Đế Tuấn lại mời ta đi đối phó Quảng Thành Tử, nhưng Hồng Mông Tử Khí ta thế nào cũng phải có được!" Khi nói đến Hồng Mông Tử Khí, Côn Bằng lạnh lùng một trận!

Trong nháy mắt vô số hàn khí bao phủ trên bình nguyên băng giá, hình thành một cơn bão tử vong.

Tại Linh Sơn Tây phương, Chuẩn Đề nhìn thư trong tay rồi nhìn về phía Tiếp Dẫn! "Sư huynh, chúng ta đi hay không!" "Đi!" Tại một tiểu thế giới nào đó trong Hồng Hoang, cường giả ẩn giấu trong Hồng Hoang, Thanh Mộc lão tổ cũng nhận được thư mời của Thái Nhất! "Cơ duyên, cơ duyên của lão tổ đến rồi!" Cùng lúc đó, chuyện tương tự cũng xảy ra ở các nơi khác trong Hồng Hoang!

Có những cường giả không rõ tên tuổi đã chấp nhận lời mời của Thái Nhất, đến Thiên đình mưu tính Hồng Mông Tử Khí của Quảng Thành Tử!

Đồng thời, Nguyên Thủy cũng gửi đi lời mời!

Mời các đại năng trong Hồng Hoang đến Tam Tiên Đảo thương nghị một số chuyện.

Thực ra là để chống lưng cho Quảng Thành Tử, giúp đỡ một tay khi Quảng Thành Tử gặp nguy nan!

Không để hắn rơi vào nguy hiểm.

Sau khi nhận được lời mời, về cơ bản đều sẽ đến, dù sao mặt mũi của Nguyên Thủy Thiên Tôn e rằng ít người dám không nể!

Trong Tam Thanh, Lão Tử và Thông Thiên là những người đầu tiên nhận được lời mời của Nguyên Thủy, cũng là những người đầu tiên đến!

Dù sao chuyện này liên quan đến đệ tử của Nguyên Thủy, Quảng

Thành Tử, cũng là sư điệt của họ!

Đương nhiên họ rất quan tâm, nên đến sớm nhất!

Khi chuẩn bị tiến vào Tam Tiên Đảo, Quảng Thành Tử đã cung kính chờ đợi trên không trung Tam Tiên Đảo.

Chờ đợi các vị tiền bối đến, Quảng Thành Tử sau khi thấy Lão Tử và Thông Thiên liền vội vàng hành lễ, cung kính nói: "Quảng Thành Tử ra mắt sư bá, sư thúc!" Lão Tử và Thông Thiên nghe xong gật đầu, sau đó chú ý đến tu vi của Quảng Thành Tử đã tăng lên, không khỏi gật đầu! "Hai vị sư thúc sư bá, sư tôn đang chờ ở trong Thuận Thiên điện, mời!" Sau đó, Quảng Thành Tử liền đưa hai người đến Thuận Thiên điện!

Nguyên Thủy đứng ở cửa chờ đón Lão Tử và những người khác, sau khi thấy Lão Tử liền hơi cung kính hành lễ!

Biểu thị sự tôn kính đối với đại sư huynh, Lão Tử thấy vậy cũng vội vàng đáp lễ!

Sau đó, lại có một số đại năng lần lượt đến!

Nguyên Thủy đều ra cửa nghênh đón, biểu thị sự tôn trọng của chủ nhân đối với khách khứa.

Đợi tất cả mọi người đều đến, Nguyên Thủy mới vào Thuận Thiên điện, nhìn chúng đại thần thông giả! "Chư vị đạo hữu, hôm nay Nguyên Thủy mời mọi người đến, thật sự có một chuyện muốn nhờ cậy chư vị!" "Nguyên Thủy đạo hữu xin cứ nói, nếu có thể giúp được, chúng ta nhất định sẽ giúp!" "Không sai!" Nghe lời Nguyên Thủy, các đại năng lần lượt bày tỏ sự ủng hộ!

Dù sao nếu không ủng hộ thì đã không đến. "Tốt!" Có được sự bảo đảm của họ, Nguyên Thủy cũng vui mừng!

Lập tức lấy ra đỉnh cấp linh tửu Tam Quang Giai Nhưỡng, và Tiên

Thiên Linh Căn Hoàng Trung Lý để chiêu đãi chúng đại năng Hồng Hoang!

Sau khi tụ hội kết thúc, các đại năng đến đều ở lại Tam Tiên Đảo!

Chờ đợi thời điểm Quảng Thành Tử ứng kiếp.

Bất luận là Đế Tuấn và Thái Nhất trên Thiên đình, hay Nguyên Thủy trên Tam Tiên Đảo đều đang chờ đợi!

Chờ đợi một thời điểm đến, đó là khi nào Quảng Thành Tử rời khỏi Tam Tiên Đảo!

Đối với thời điểm này, Nguyên Thủy giao cho Quảng Thành Tử lựa chọn! "Khi nào muốn ra ngoài thì cứ ra ngoài, không cần lo lắng!

Có vi sư đứng sau lưng con!" Sau đó lại trôi qua hai năm, Quảng Thành Tử cuối cùng cũng chuẩn bị ra ngoài!

Bởi vì hắn cảm nhận được kiếp khí trong cõi u minh đã giáng xuống.

Đến lúc ra ngoài ứng kiếp, nếu không kiếp khí càng tích càng nhiều, đến lúc đó e rằng không thể thu dọn!

Quảng Thành Tử vừa rời khỏi Tam Tiên Đảo, lập tức bị thám tử phát hiện, sau đó báo cáo cho Thái Nhất ở Thiên đình! "Tốt lắm!

Quảng Thành Tử cuối cùng cũng rời đi rồi!

Quá tốt rồi, lập tức triệu tập tất cả đại năng ở Thiên đình, bảo họ đến Lăng Tiêu Bảo Điện, cùng thương nghị việc đối phó Quảng Thành Tử!" Tại Thiên đình Hồng Hoang, chúng đại năng sau khi nghe tin Quảng Thành Tử xuất hiện, cũng lần lượt nhanh chóng đến Lăng Tiêu Bảo Điện!

Tất nhiên cũng có một số người tách khỏi đội ngũ, chuẩn bị xuất phát trước để chặn đường Quảng Thành Tử!

Dù sao không ai muốn chia sẻ Hồng Mông Tử Khí.

Thái Nhất đối với những người xuất phát trước này cũng cảm thấy bất lực, nhưng cũng không có cách nào!

Dù sao người ta không phải người của Thiên đình, không thuộc quyền quản hạt của y!

Đi hay ở là tự do của họ.

Nhưng Thái Nhất cũng không lo lắng Quảng Thành Tử sẽ bị giết trước, vì Quảng Thành Tử và thế lực sau lưng hắn không phải là thứ mà vài tên Chuẩn Thánh lẻ tẻ có thể trêu vào!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn sau khi nhận được tin tức, nhìn chúng đại năng có mặt, thản nhiên nói: "Nếu đã rời đi, thì không cần quản nữa!

Bản hoàng đã chuẩn bị cho chư vị một bữa tiệc thịnh soạn, đợi chư vị thắng lợi trở về sẽ tiến hành chúc mừng!" Nhưng lời này lại khiến một số người nhíu mày, trong đó bao gồm Minh Hà và Côn Bằng, những đại năng đỉnh cấp!

Chương 133

Sau khi nghe lời Đế Tuấn, Côn Bằng không hề khách sáo!

Trực tiếp lên tiếng: "Ý của Yêu Hoàng là gì?

Chẳng lẽ Yêu Hoàng không định dẫn dắt chúng ta ra tay sao!" Nói xong, Côn Bằng nhìn Thái Nhất và chúng đại năng Thiên đình với vẻ mặt đầy ý vị!

Nghe lời này, các đại năng khác cũng nhìn về phía chúng Yêu tướng của Yêu tộc với ánh mắt không thiện cảm, phảng phất như nếu không có một lời giải thích tốt, e rằng không thể dễ dàng kết thúc!

Thái Nhất thấy phản ứng của chúng đại năng, trong lòng thầm than!

Vốn định để họ làm vật thế tội, tiếc là đã thất bại! "Chư vị đạo hữu xin hãy bình tĩnh, bản hoàng sao có thể làm ra chuyện như vậy!

Chuyện do ta khởi xướng, bản hoàng đương nhiên sẽ tham gia!" Có được sự bảo đảm của Thái Nhất, các đại năng khác mới yên tâm!

Thái Nhất thấy đã trấn an được họ, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, dù sao nhiều đại năng như vậy, một khi trở mặt hậu quả sẽ rất nghiêm trọng!

Nhưng trong lúc âm thầm mừng thầm, Thái Nhất cũng đã ghi hận Côn Bằng!

Nếu không phải y lắm lời, kế hoạch sớm đã thành công!

Côn Bằng lúc này, thì mặt mày hối hận, sớm biết kết quả như vậy đã không xen mồm vào, bây giờ tốt rồi, e rằng đã bị Đế Tuấn và Thái Nhất ghi hận!

Y vội vàng ngẩng đầu nhìn bốn phía, nhưng không phát hiện điều gì bất thường!

Đã như vậy, chỉ có thể tạm gác lại nỗi lo trong lòng, tiếp tục cùng các đại năng khác nói cười vui vẻ.

Sau khi rời khỏi Tam Tiên Đảo, Quảng Thành Tử bắt đầu du ngoạn trong Hồng Hoang!

Trong cuộc hành trình, y cũng đã chứng kiến sự tàn khốc của Hồng Hoang!

Khắp nơi đều tràn ngập cảnh tượng cá lớn nuốt cá bé.

Quảng Thành Tử trong lòng không khỏi mừng thầm, may mắn là mình đã gặp được Nguyên Thủy!

Nếu không, theo quỹ đạo ban đầu, e rằng y căn bản không thể trưởng thành đến mức này.

Khi Quảng Thành Tử đang du lịch bên ngoài, Thái Nhất ở Thiên Đình lại vô cùng kinh ngạc.

Sau khi nhận được tin tình báo, Thái Nhất không dám tin vào một sự thật!

"Cái gì?

Quảng Thành Tử lại dám một mình rời khỏi Tam Tiên Đảo!" Thái Nhất trừng lớn mắt nhìn người báo tin trước mặt, vẻ mặt đầy khó tin!

Các đại năng khác cũng hết sức chấn động, không ngờ Quảng Thành Tử lại to gan đến vậy!

Dám một mình xuất hiện trong Hồng Hoang.

Ban đầu bọn họ cứ nghĩ, Quảng Thành Tử chí ít cũng phải có vài người bảo hộ!

Thậm chí ngay cả Nguyên Thủy tự mình ra tay cũng không phải là không thể.

Nhưng không hề có ai, Quảng Thành Tử xuất hiện một mình!

"Một cơ hội tuyệt vời, đã tự dâng tới cửa thì đừng trách ta không khách khí!" Thái Nhất vẻ mặt hưng phấn nói, dường như Quảng Thành Tử đã là cá nằm trên thớt!

Tùy ý y định đoạt.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn liếc nhìn nhau, cảm thấy chuyện này có lẽ không đơn giản như vậy!

Nhưng lại không nói được vấn đề nằm ở đâu, đành phải trầm mặc không nói!

Thực ra là Thiên Đạo đang can thiệp vào suy nghĩ của họ, khiến họ cảm thấy mọi chuyện đều hợp lý!

Nếu suy xét kỹ hơn sẽ phát hiện, Nguyên Thủy từng mời một nhóm lớn các đại năng!

Trong đó bao gồm cả những người bạn tốt của Nguyên Thủy, cũng như hai người còn lại trong Tam Thanh!

Bây giờ họ cũng không xuất hiện, đáng lẽ phải hiểu rằng Nguyên Thủy đã chuẩn bị sẵn sàng!

Nhưng hiện tại điều đó là không thể, bởi vì một khi có chút manh mối nào cũng sẽ bị Thiên Đạo dập tắt!

"Lập tức truyền lệnh xuống, mau chóng điều tra quỹ tích hành động của Quảng Thành Tử!

Một khi phát hiện quy luật lập tức báo cáo." Theo mệnh lệnh của Thái Nhất được truyền đi, tất cả Yêu tộc trong Hồng Hoang đều trở thành tai mắt dò xét hành tung của Quảng Thành Tử, không ngừng

truyền đi từng chút tin tức về y.

Cuối cùng, sau một tháng ròng rã theo dõi, bọn họ đã suy đoán ra được nơi tiếp theo Quảng Thành Tử sẽ đến!

Nghe lời tên thám tử bẩm báo, Thái Nhất và những người khác không khỏi có chút kinh ngạc!

"Lại là Bất Chu Sơn!" Một đám đại năng nhìn nhau, dường như hoài nghi về kết quả này!

Bởi lẽ trên Bất Chu Sơn chính là Thiên Đình, hiện tại họ đang ở ngay trong Thiên Đình!

Đây chẳng phải là tự chui đầu vào lưới sao?

Minh Hà sau khi biết được động hướng của Quảng Thành Tử, lập tức truy hỏi!

"Có chính xác không!" Vị đại năng phụ trách thu thập tình báo gật đầu, vô cùng khẳng định đáp: "Chính xác, hiện tại y chắc đang di chuyển về hướng Bất Chu Sơn.

Theo ta ước tính, với tốc độ hiện tại của Quảng Thành Tử, khoảng một tháng sau sẽ đến Bất Chu Sơn!" Sau khi nhận được câu trả lời chắc chắn, Thái Nhất hai mắt đỏ ngầu nói: "Đúng là trời giúp ta!

Đã dâng tới cửa thì bản hoàng xin nhận!" "Minh Hà lão tổ, Côn Bằng yêu sư!

Xin hai vị đến phía đông Bất Chu Sơn, phong tỏa đường lui về phía đông của Quảng Thành Tử!" "Thanh Mộc lão tổ, Kiến Mộc lão tổ!

Xin trấn giữ phía bắc Bất Chu Sơn." "Về phần phía tây, giao cho Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn hai vị đạo hữu!" "Ta và huynh trưởng sẽ

trấn giữ cửa lớn phía nam Bất Chu Sơn, chờ Quảng Thành Tử một khi tiến vào vòng vây lập tức phong tỏa!" Chúng đại năng Hồng Hoang sau khi nghe Thái Nhất bố trí, qua một hồi thảo luận ngắn đã tỏ vẻ đồng tình!

Thấy mọi người đều đồng ý, khóe miệng Thái Nhất không khỏi nở một nụ cười!

Dù sao thì các đại năng đã lựa chọn chấp nhận mệnh lệnh của y, điều này khiến tâm tình Thái Nhất vô cùng khoan khoái!

Tựa như cả Hồng Hoang đều nằm trong lòng bàn tay y.

Nhưng Thái Nhất cũng hiểu rõ, đây chỉ là ảo giác mà thôi!

Nếu không có Quảng Thành Tử làm mục tiêu chung, e rằng trong số họ sẽ đánh nhau đến chết, cho đến khi phân ra người thắng cuộc cuối cùng!

Sau đó, bọn họ bắt đầu phân công hành động!

Lần lượt mai phục xung quanh Bất Chu Sơn, chờ Quảng Thành Tử nhảy vào vòng vây!

Trong lúc bọn họ càng chờ càng gần, càng lúc càng hưng phấn!

Chương 134

Tại một nơi u ám trong Hồng Hoang, có một thế lực còn khổng lồ hơn đang tụ tập!

Những tán tu ẩn mình trong Hồng Hoang, hoặc những cao nhân đã ẩn thế từ lâu!

Số lượng của họ, có lẽ ngoại trừ Hồng Quân ra, e rằng không ai có thể biết được!

Thậm chí ngay cả Nguyên Thủy cũng không thể biết, dù sao thực lực của Nguyên Thủy tuy mạnh mẽ!

Thậm chí đối chiến với Hồng Quân Đạo Tổ cũng không hề thua kém.

Nhưng nếu bàn về sự khống chế đối với Hồng Hoang, y còn kém xa Hồng Quân!

Phải biết rằng Hồng Quân đã hợp đạo, những bí mật trong Hồng Hoang e rằng y không thể không biết!

Lại nói đám tán tu này, tuy số lượng đông đảo nhưng cũng có mặt hại, đó là mỗi người tự chiến, căn bản không liên hợp lại với nhau, cho nên uy hiếp đối với Quảng Thành Tử cũng không lớn!

Khi Quảng Thành Tử còn cách Bất Chu Sơn hơn mười ngày đường, đám tán tu ẩn mình trong bóng tối đột nhiên ra tay với y!

Bởi vì bọn họ biết, đi tiếp về phía trước chính là địa giới Bất Chu Sơn, nơi đó đã bố trí vô số cạm bẫy, đang chờ Quảng Thành Tử nhảy vào!

Quảng Thành Tử một khi tiến vào, vậy thì không còn phần của họ nữa!

Cho nên sau một hồi trao đổi ngắn, mọi người đã đạt được một nhận thức chung.

Đó là tiên hạ thủ vi cường, phải nhanh hơn tất cả mọi người một bước!

Dẫn đầu giết chết Quảng Thành Tử, sau đó Hồng Mông Tử Khí sẽ dựa vào thực lực cá nhân để tranh đoạt.

Đồng thời, sự xuất thủ của họ cũng khiến Thái Nhất vô cùng kinh ngạc!

Nhóm người đông nghịt đó có tới hơn trăm cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh!

Tuy tu vi của mỗi người cao thấp khác nhau, khí thế cũng không giống nhau!

Nhưng trọn vẹn hơn trăm tán tu cảnh giới Chuẩn Thánh đứng trước mặt, khiến người ta có một cảm giác kinh hồn bạt vía!

Ngay cả Quảng Thành Tử cũng bị dọa giật mình, dù sao nhiều Chuẩn Thánh như vậy cũng hiếm thấy!

Nhưng chỉ sau một thoáng giật mình, Quảng Thành Tử liền khôi phục lại trạng thái bình thường!

Nhưng sắc mặt lại đầy vẻ giận dữ, trực tiếp chất vấn: "Các ngươi là ai, vì sao cản đường bần đạo!" Đám tán tu nghe xong, liếc nhìn nhau rồi đẩy ra một vị tán tiên đại năng có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ!

"Quảng Thành Tử, người sáng không nói lời mờ ám!

Giao ra Hồng Mông Tử Khí, bọn ta sẽ thả ngươi đi!

Nếu không, thì ở lại đây đi!" Nói xong, vị tán tu kia tỏa ra khí tức của cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Đám tán tu cảnh giới Chuẩn Thánh phía sau thấy vậy cũng học theo, nhất thời hơn trăm đạo khí tức cấp bậc Chuẩn Thánh tỏa ra, khiến một vài thế lực nhỏ không biết chuyện vô cùng sợ hãi, ngay cả một số đại tộc cũng lần lượt đóng cửa không ra, sợ sẽ dính vào cuộc chiến của hai bên, dù sao thì họ quá yếu ớt!

Căn bản không có cách nào tham gia vào cuộc chiến cấp bậc này.

Quảng Thành Tử cảm nhận xong, dang rộng hai tay, vẻ mặt say sưa nói!

"Lũ kiến hôi dẫu có nhiều hơn nữa cũng vẫn là kiến hôi, tuy các ngươi có cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng đối với ta cũng chỉ là lũ kiến hôi!" Đám tán tu cảnh giới Chuẩn Thánh thấy bộ dạng này của Quảng Thành Tử vô cùng tức giận, chết đến nơi rồi còn dám kiêu ngạo như vậy!

"Quảng Thành Tử, đã đến nước này rồi mà ngươi còn dám kiêu ngạo?" Quảng Thành Tử nghe xong cười lạnh một tiếng, ánh mắt khinh thường nhìn bọn họ!

Những tán tu cảnh giới Chuẩn Thánh đó cuối cùng không chịu nổi sự miệt thị của Quảng Thành Tử, lần lượt tức giận ra tay!

Từng đạo hào quang bay vụt tới, ngũ sắc sặc sỡ vô cùng lộng lẫy!

Nhưng ẩn trong những màu sắc diễm lệ đó lại là uy hiếp chí mạng, nếu một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh bình thường gặp phải đòn tấn công như vậy chắc chắn sẽ chết không nghi ngờ.

Dù sao cũng là hơn trăm tu sĩ cùng cảnh giới ra tay, nhưng Quảng Thành Tử lại không hề kinh hãi!

Bởi vì y không phải là tu sĩ bình thường, y có chỗ dựa là Nguyên Thủy, lại nắm giữ trọng bảo, sao có thể sợ một đám tu sĩ Chuẩn Thánh quèn!

Sau đó, Quảng Thành Tử chân đạp cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, đầu đội Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Nguyên Kim Đấu!

Đồng thời tay nâng một bảo tháp, Tiên Thiên Linh Bảo Cửu Ma Tháp!

Nhất thời hào quang tứ phía, làm lóa mắt cả đám tán tu!

Một tán tu thấy vậy, lộ ra vẻ mặt đầy ngưỡng mộ, đồng thời lại nghiến răng nghiến lợi nói: "Mẹ nó, sao lại nhiều Tiên Thiên Linh Bảo thế!" Phải biết rằng tu vi của y đã đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ, ở trong Hồng Hoang cũng được xem là một phương lão tổ!

Nhưng trên tay lại không có một món Tiên Thiên Linh Bảo nào, chỉ có một món Hậu Thiên Chí Bảo để dùng tạm mà thôi!

Nền tảng của các thế lực lớn, môn phái lớn trong Hồng Hoang quả thật sâu dày, linh bảo trên tay đệ tử nhiều vô số kể!

Hoàn toàn có thể áp đảo các tán tu khác cùng tu vi, dù sao sự gia trì của pháp bảo vô cùng mạnh mẽ!

"Xông lên, cướp linh bảo của hắn!" Sau đó, một tiếng hét lớn không biết từ đâu vang lên, khơi dậy dục vọng của tất cả tán tu!

Bây giờ không chỉ muốn Hồng Mông Tử Khí, mà ngay cả tất cả linh bảo trên người Quảng Thành Tử họ cũng muốn toàn bộ!

Quảng Thành Tử một bên chống đỡ những đòn tấn công bằng lưu quang, một bên hừ lạnh nói: "Chỉ bằng các ngươi lũ kiến hôi, cũng đòi cướp đoạt linh bảo của bần đạo, đúng là si tâm vọng tưởng!" Nói xong, Quảng Thành Tử thúc giục Tiên Thiên Linh Bảo Cửu Ma Tháp, lại dựa vào sức phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên và Hỗn Nguyên Kim Đấu, trực tiếp xông về phía đám tán tu, sau đó liền là một trận đại chiến cận thân!

Nhưng rất nhanh, đám tán tu liền cảm thấy vô cùng bất lợi, bởi vì bọn họ căn bản không phá được phòng ngự của Quảng Thành Tử!

Chỉ có thể bị động chịu đòn, cho nên trọn vẹn hơn trăm Chuẩn Thánh lại không hạ được một Quảng Thành Tử nhỏ bé!

Quảng Thành Tử thấy vậy, càng cười lớn hơn!

Ngay sau đó, Quảng Thành Tử lại thúc giục Tiên Thiên Linh Bảo trấn sát vài tên tán tu, một đòn đã trấn nhiếp được hơn trăm Chuẩn Thánh!

Đám tán tu thấy cảnh này trong lòng đã có ý lui, dù sao chí bảo tuy tốt nhưng mạng sống cũng quan trọng!

Nhưng muốn lui lại không dễ dàng như vậy, bởi vì bọn họ đã tham gia vào đại kiếp của Quảng Thành Tử!

Khi đại kiếp chưa tiêu tan, làm sao có thể rời đi, thật sự coi Thiên Đạo là đồ bỏ đi sao!

Cho nên dù dùng trăm phương ngàn kế cũng không thể thoát khỏi chiến trường!

Cứ như vậy, bọn họ bị Quảng Thành Tử tàn sát đơn phương, mỗi lần y thúc giục Tiên Thiên Linh Bảo là lại có vài Chuẩn Thánh ngã xuống!

Đến cuối cùng, trên chiến trường chỉ còn lại một đống thi thể và một Quảng Thành Tử khí thế ngút trời!

Quảng Thành Tử nhìn đống thi thể dưới đất, ngửa mặt lên trời hét dài!

"Còn ai nữa, đứng ra đây!" Quảng Thành Tử hiện tại cảm thấy tốt hơn bao giờ hết, toàn thân có một sức mạnh dùng không cạn!

Thái Nhất nghe thấy tiếng gào thét của Quảng Thành Tử, cuối

cùng nhịn không được lên tiếng!

"Có ta!" Sau đó, Thái Nhất từ xa xuất hiện, từng người một tay cầm linh bảo, một bộ dáng nghiêm trận chờ đợi!

Chương 135

Quảng Thành Tử nghe xong, quay đầu nhìn về phía Thái Nhất!

Đôi mắt lóe lên ánh sáng kỳ dị, vẻ mặt không vui không buồn!

"Đông Hoàng Thái Nhất!

Ngươi cuối cùng cũng chịu xuất hiện, nhân quả giữa chúng ta sớm đã nên kết thúc rồi!" Nói xong, Quảng Thành Tử cũng không nhiều lời vô ích, dẫn đầu xuất kích!

Thúc giục Tiên Thiên Linh Bảo Cửu Ma Tháp, đập về phía Thái Nhất!

Thái Nhất thấy vậy, tế ra Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung!

Theo một tiếng va chạm khổng lồ, tất cả mọi người không khỏi bịt tai lại!

Bởi vì âm thanh vừa rồi thực sự quá chói tai, khiến cho thân là Chuẩn Thánh như họ cũng cảm thấy có chút sợ hãi!

Sau đó, Tiên Thiên Linh Bảo Cửu Ma Tháp của Quảng Thành Tử bị đánh bay, rơi xuống phía xa!

Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung thì quay về trong tay Thái Nhất.

Đế Tuấn thấy vậy vội vàng hô hoán, sau đó thúc giục Hà Đồ Lạc Thư!

Đánh về phía Quảng Thành Tử.

Sau đó, Minh Hà lão tổ cũng tế ra Tiên Thiên Linh Bảo A Tỳ Kiếm, vung ra một đạo kiếm khí kinh khủng!

Ngay sau đó, các đại năng phía sau cũng lần lượt sử dụng tuyệt

chiêu của mình!

Ý đồ một đòn tất sát, vĩnh tuyệt hậu hoạn!

Nhìn thấy nhiều đòn tấn công mạnh mẽ như vậy, trong lòng Quảng Thành Tử không hề có chút gợn sóng nào!

Ngược lại còn nhân lúc sức phòng ngự của Tiên Thiên Linh Bảo mạnh mẽ, trực tiếp xông về phía bọn họ!

Số lượng đại năng bên phía Thái Nhất đông đảo, phẩm cấp pháp bảo của tất cả cũng không thấp, hiện tại phương pháp tốt nhất mà Quảng Thành Tử có thể dùng là tiếp cận, khiến bọn họ vì lo ngại đồng bạn mà không dám toàn lực thúc giục pháp bảo.

Nhưng phương pháp của Quảng Thành Tử nhanh chóng bị Thái Nhất nhìn thấu, Thái Nhất thấy vậy vội nói: "Mau chặn hắn lại, không thể để hắn tiếp cận chúng ta!

Xin các vị đạo hữu đừng lưu thủ, hậu quả một khi thất bại chắc mọi người đều rất rõ!" Mặc dù Thái Nhất ra sức cản trở, nhưng vẫn để Quảng Thành Tử dựa vào sức phòng ngự của Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Nguyên Kim Đấu xông đến trước mặt!

Thái Nhất thấy vậy vội vàng lùi về phía sau đồng thời vung Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, từng tiếng chuông lớn vang lên!

Chấn cho những người có mặt tại hiện trường choáng váng, tạm thời mất đi năng lực hành động!

Quảng Thành Tử nắm bắt được cơ hội có lợi này, trong nháy mắt thúc giục pháp tắc của bản thân cùng linh bảo đại sát tứ phương!

Một số đại năng đỉnh tiêm của Hồng Hoang sau một lúc tạm dừng đã tỉnh lại, thấy Quảng Thành Tử đại sát tứ phương thì kinh hãi không thôi, vội vàng lùi lại!

Thái Nhất thấy tình hình này trong lòng hối hận, nhưng không phải hối hận vì những đại năng đã chết kia!

Mà là vì Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung lại không khốn trụ được Quảng Thành Tử, không đạt được mục đích của mình mà hối hận.

Nhưng sau một hồi quan sát ngắn, Thái Nhất phát hiện ra một sơ hở của Quảng Thành Tử!

Sau khi phát hiện, Thái Nhất cười ha hả như thể thắng lợi đã nắm chắc trong tay!

"Ha ha ha, Quảng Thành Tử!

Giờ chết của ngươi đã đến!" Sau đó vội vàng thúc giục Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung công kích về phía sơ hở đã phát hiện, theo một tiếng vang trầm đục!

Đồng thời, Quảng Thành Tử đang đại sát tứ phương phun ra một ngụm máu tươi, dường như bị trọng thương!

Nổi giận quay đầu lại, Quảng Thành Tử vẻ mặt phẫn nộ nhìn về phía Thái Nhất!

"Thái Nhất!

Ngươi lại dám bỉ ổi như vậy, làm ra chuyện đánh lén!" Thái Nhất nghe Quảng Thành Tử nói xong, lộ ra một nụ cười đắc ý, dường như đang chế giễu sự ngây thơ của Quảng Thành Tử!

"Hồng Hoang từ trước đến nay đều là kẻ thắng làm vua, chỉ cần thắng lợi bất kể thủ đoạn, Quảng Thành Tử, đi chết đi!" Sau đó, các đại năng khác chớp lấy cơ hội nhanh chóng công kích Quảng Thành Tử, chuẩn bị một đòn tất sát, giải quyết y!

Cùng lúc đó, Lão Tử, Thông Thiên và những người khác ở Tam

Tiên Đảo xa xôi cũng đã biết Quảng Thành Tử gặp nạn!

Ngay lập tức, họ lần lượt trở về Bất Chu Sơn cứu viện, nhưng vì khoảng cách và nguyên nhân thực lực, có lẽ cần một khoảng thời gian.

Tại một vùng không gian bên ngoài Bất Chu Sơn, khắp nơi là những vết nứt đáng sợ, cùng với số lượng lớn thi thể cảnh giới Chuẩn Thánh, tất cả đều cho thấy sự nguy hiểm và kịch liệt của trận chiến vừa rồi!

Lúc này tại Bất Chu Sơn, những người có thể đứng vững e rằng chưa đến hai mươi vị đại năng!

Những người có thể không bị thương e rằng một bàn tay cũng có thể đếm hết.

Lúc này Quảng Thành Tử đang bị Thái Nhất vây chặt, đồng thời y cũng bị thương rất nặng!

Căn bản không có sức để trốn thoát, chỉ có thể nhìn Thái Nhất vây quanh mà không thể phản kháng!

Còn về Thái Nhất và những người khác, mắt thấy Quảng Thành Tử không còn năng lực phản kháng ngồi trước mặt, trên mặt thì lộ ra biểu cảm của người chiến thắng!

Nhưng lúc này, lại có đột biến xảy ra, bởi vì lúc này, nội bộ bọn họ xuất hiện sự chia rẽ!

Tuy các đại năng Yêu tộc vì có Chiêu Yêu Phiên hạn chế nên không thể không đứng về phía Thái Nhất, nhưng cũng có những người không bị hạn chế, ví dụ như Minh Hà lão tổ và hai người Tây phương là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Bởi vì con mồi đã bị bắt, cho nên những kẻ đi săn này phải phân ra một người thắng cuộc cuối cùng, để hưởng thụ quả ngọt chiến thắng đó.

Nhưng cũng chính vì nội bộ bất hòa, đã cho Quảng Thành Tử hy vọng sống sót!

Khi Thái Nhất chuẩn bị hạ sát thủ, Minh Hà lão tổ đột nhiên gọi y lại!

"Yêu Hoàng bệ hạ xin khoan, trước khi giết hắn không bằng chúng ta phân chia trước Hồng Mông Tử Khí thuộc về ai thế nào?" Nói xong, đôi mắt đỏ như máu của Minh Hà nhìn thẳng vào Thái Nhất, dường như chuẩn bị ra tay bất cứ lúc nào!

Thái Nhất nghe xong sững sờ, sau đó không cần suy nghĩ nói: "Hồng Mông Tử Khí đương nhiên thuộc về Yêu tộc ta, còn những linh bảo của những người ra tay có công sẽ thuộc về bọn họ!" Nói xong, ra vẻ ta đây hào phóng!

Minh Hà lão tổ đang định nổi giận, lại bị hai người Tây phương là Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn ngăn lại!

"Các vị xin đừng động nộ, đợi lấy được Hồng Mông Tử Khí rồi tiến hành tranh đoạt cũng không muộn!

Dù sao bây giờ vẫn chưa thấy Hồng Mông Tử Khí, nếu lỡ xảy ra chuyện ngoài ý muốn thì gay go lắm!" Thái Nhất và Minh Hà lão tổ nghe hai người phương Tây khuyên can, lần lượt hạ pháp bảo đang cầm trên tay xuống!

Lúc này, Côn Bằng cũng lên tiếng khuyên can: "Yêu Hoàng bệ hạ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nói rất phải!

Huống hồ, với thực lực hiện tại của Yêu tộc ta, tranh đoạt Hồng Mông Tử Khí chẳng phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao!" Cuối cùng, giọng của Côn Bằng rất nhỏ, trong số những người có mặt, chỉ có Thái Nhất có thể nghe thấy!

Thái Nhất nghe xong lộ ra nụ cười, nhưng sau đó lại hung hãn

nhìn về phía Minh Hà!

Cũng bởi vì Minh Hà không biết điều, khiến Thái Nhất ghi hận trong lòng!

Sau khi cả hai bên đều đồng ý, Thái Nhất thúc giục Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung tung ra một đòn chí mạng!

Chương 136

Nhưng khi Hỗn Độn Chung sắp chạm đến đỉnh đầu Quảng Thành Tử, một bức họa cuộn đột nhiên xuất hiện!

Nó hóa giải đòn tấn công của Thái Nhất, đồng thời từ phía chân trời truyền đến một giọng nói!

"Bần đạo lại muốn xem xem, rốt cuộc là ai dám động đến sư điệt của ta!" Nghe lời này, Thái Nhất và những người khác thầm kêu không hay, lại chọc tới Lão Tử rồi!

Hắn không phải đang ở Tam Tiên Đảo sao?

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người thấy tình hình không ổn, vội vàng chuồn đi!

Dù sao đối với họ Hồng Mông Tử Khí cũng không phải là vật cần thiết, không cần phải ở lại liều chết không buông!

Lão Tử thấy hai người bỏ chạy cũng không quản, dù sao mục tiêu của Lão Tử cũng không phải là họ.

Khi Thái Nhất còn đang sững sờ, lại một bóng dáng vĩ ngạn nữa từ trong hư không Hồng Hoang bước ra!

Xung quanh bóng dáng vĩ ngạn đó, có bốn thanh thần kiếm sát khí vô tận!

Chúng lượn vòng quanh, vô cùng đáng sợ!

"Thái Nhất tiểu nhi, khá lắm, dám động đến sư điệt của ta, sống đủ rồi sao?" Thái Nhất thấy vậy, trong lòng càng thêm run rẩy!

Bởi vì bốn thanh thần kiếm kia tỏa ra vô số lực lượng sát phạt, khiến y kinh hồn khiếp vía!

Sau đó không ngừng có các đại năng giáng lâm, đa số là cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ hoặc đỉnh phong!

Trong đó có những đại năng mà y không nhận ra!

Nhưng trên người họ lại tỏa ra khí tức vô cùng đáng sợ, thực lực e rằng không thấp hơn Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Chẳng mấy chốc, đã có hai ba mươi cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ hoặc đỉnh phong giáng lâm, đứng sau lưng Quảng Thành Tử.

Thấy cảnh này, Thái Nhất và những người khác không khỏi nuốt nước bọt, sau đó giọng nói có chút run rẩy: "Không biết chư vị đạo hữu tụ tập ở đây có việc gì quý?" Thông Thiên nghe xong, cười lạnh một tiếng!

Sau đó nhìn về phía Quảng Thành Tử đang bị trọng thương ngã trên đất, phẫn nộ không thôi!

"Thái Nhất tiểu nhi, các ngươi lại dám đánh lén sư điệt của ta!

Lần này ta nhất định phải khiến các ngươi trả giá đắt!" Sau đó, một thân sát phạt chi khí không ngừng tỏa ra ngoài!

Áp bức không gian Hồng Hoang kêu răng rắc, dường như có thể vỡ tan bất cứ lúc nào!

Thái Nhất cảm nhận được điều đó, trong lòng không khỏi chùng xuống!

Tiếp đó vội vàng tế ra Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung đội lên đầu, dùng nó để xua đi ảnh hưởng từ sát phạt chi khí vô tận của Thông Thiên, nhưng những người khác thì không may mắn như vậy!

Bọn họ lần lượt phun máu tươi, nguyên thần bị tổn thương nặng nề!

Nhưng lại không dám nói gì, bởi vì thực lực yếu!

Một khi lên tiếng sẽ chọc giận Thông Thiên, e rằng hôm nay cũng là ngày giỗ của mình, tuy có đông đảo đại năng làm bạn chôn cùng!

Nhưng không chết vẫn tốt hơn.

Côn Bằng là người đầu tiên không chịu nổi áp lực khổng lồ đó, dù sao y cũng không có một món chí bảo ra hồn nào để chống lại uy áp!

"Chư vị đạo hữu xin hãy nguôi giận, đây chỉ là một trò đùa của chúng ta mà thôi!

Chúng ta chỉ đang đùa với Quảng Thành Tử đạo hữu, không phải thật đâu!" Côn Bằng nói xong một tràng, không chỉ người khác không tin, mà ngay cả chính y cũng không tin!

Thông Thiên nghe xong hừ lạnh một tiếng, sau đó vẻ mặt bình tĩnh nói: "Đùa à?

Vậy để xem đây có phải là trò đùa không!" Sau đó, Tru Tiên Tứ Kiếm đang lượn vòng quanh thân Thông Thiên đột nhiên rời khỏi y, rơi xuống bốn phương vị gần Thái Nhất và những người khác!

Trong nháy mắt trời đất tối sầm, sát khí vô tận lan tràn!

Bao vây Thái Nhất.

"Đây là Tru Tiên Kiếm Trận do Hồng Quân Đạo Tổ ban cho, các ngươi thật may mắn!

Trở thành những người đầu tiên được ta dùng đến nó!" Đại Nhất nhìn trời đất biến đổi trong nháy mắt, lập tức kinh hãi thất sắc!

Đồng thời lại nghe thấy giọng nói của Thông Thiên, sắc mặt lập tức không còn chút máu!

Trong Tru Tiên Kiếm Trận, Thanh Mộc lão tổ là người đầu tiên sụp đổ!

“Thông, Thông Thiên đạo hữu!

Không liên quan đến bần đạo, tất cả đều do Thái Nhất ép buộc!” “Muộn rồi!

Chỉ cần dám ra tay với sư điệt của ta, tất cả đều phải chết!” Sau khi chữ “chết” cuối cùng được nói ra, Tru Tiên Kiếm Trận bắt đầu vận chuyển!

Kiếm khí vô tận tung hoành, trong nháy mắt đã làm bị thương một đám đại năng.

Thái Nhất sau khi bị tấn công, vội vàng dùng Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung chống đỡ!

Nhưng những người khác thì không may mắn như vậy, toàn thân đầy vết thương!

Máu trên người không ngừng chảy ra.

Sắc mặt họ đại kinh, bởi vì có Tiên Thiên Linh Bảo hộ thể cũng vô dụng!

Căn bản không thể ngăn cản đòn tấn công của kiếm khí khổng lồ kia.

Tru Tiên Kiếm Trận vừa xuất ra, trong nháy mắt đã trấn sát hơn mười vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Đồng thời, còn làm trọng thương tất cả những người còn lại!

Nếu không thể rời khỏi Tru Tiên Kiếm Trận trong thời gian ngắn, vậy thì sẽ bị kiếm khí vô tận kia chém giết!

Thái Nhất thúc giục Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, không ngừng chống đỡ sự tấn công của kiếm khí!

Nhưng lại có chút vô ích, bởi vì số lượng kiếm khí là vô cùng vô tận!

Làm như vậy chỉ uổng phí tiêu hao pháp lực của y, khiến y không thể chống đỡ trận chiến cường độ cao như vậy nữa!

"Cứ thế này không phải là cách, ta phải nhanh chóng rời khỏi đây!

Nếu không thì tất cả chúng ta đều phải chết ở đây." Thái Nhất nhìn từng vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ ngã xuống, lập tức có chút lo lắng!

"Quả không hổ danh là trận pháp tuyệt thế phi tứ thánh bất khả phá như lời Hồng Quân Đạo Tổ!" Đế Tuấn trong lúc chống đỡ trận pháp cũng đang cảm thán, không hổ danh là trận pháp ngang hàng với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Xem ra, Thông Thiên mới là đệ nhất nhân ẩn mình trong Hồng Hoang!

Dựa vào Tru Tiên Kiếm Trận, dưới Thánh Nhân y là vô địch!

Chương 137

Đồng thời bên ngoài Tru Tiên Kiếm Trận, Thông Thiên nhìn Thái Nhất đang giãy giụa, lộ ra một nụ cười lạnh!

"Xem ra thực lực của ngươi quả thật lợi hại, nhưng uy lực thực sự của Tru Tiên Kiếm Trận vẫn chưa thể hiện ra, hôm nay liền để các ngươi kiến thức một phen!" Nói xong, Thông Thiên từ trong lòng lấy ra một bàn cờ, ném vào bên trong Tru Tiên Kiếm Trận!

Bàn cờ trong nháy mắt dung hợp vào Tru Tiên Kiếm Trận, sau đó khí thế của Tru Tiên Kiếm Trận đại trướng!

Sát phạt chi khí vô tận như thực chất càn quét Bất Chu Sơn, tiêu diệt vô số sinh linh!

Đồng thời, Quảng Thành Tử cũng đã tỉnh lại dưới sự cứu giúp của Lão Tử!

Quảng Thành Tử yếu ớt mở mắt, sau khi nhìn thấy Lão Tử lập tức cung kính nói!

"Khụ, khụ!

Nguyên sư bá, Quảng Thành Tử xin hành lễ với ngài!" Chỉ là vì y bị trọng thương, cho nên giọng nói có chút yếu ớt!

Lão Tử thấy vậy vội vàng bảo y dừng lại, đồng thời an ủi!

"Được rồi Quảng Thành Tử, hiện tại ngươi đang bị trọng thương không cần đa lễ!

Nhưng cũng không cần lo lắng, vết thương của ngươi không nguy hiểm đến tính mạng, chỉ cần tĩnh tâm tĩnh dưỡng, lại dùng thêm đan dược trị liệu là có thể khỏi hẳn!" Dù sao trạng thái hiện tại của Quảng Thành Tử không mấy lạc quan, y phải chịu rất nhiều đòn tấn

công!

Có một số thậm chí còn gây ra tổn thương vĩnh viễn, nhưng Lão Tử không nói cho y biết.

Bởi vì Lão Tử không muốn y biết quá nhiều, tạo thành gánh nặng tâm lý quá lớn!

Sẽ có hậu quả bất lợi cho việc tu hành sau này của y.

Quảng Thành Tử nghe xong gật đầu, yếu ớt nói: "Vậy làm phiền sư bá!" Thực ra sự lo lắng của Lão Tử hoàn toàn là thừa thãi, bởi vì trong đại kiếp ắt có đại cơ duyên!

Chỉ cần Quảng Thành Tử có thể vượt qua nguy cơ lần này, vậy thì sẽ có một đại cơ duyên giáng xuống!

Trị liệu chút thương thế nhỏ này hoàn toàn không thành vấn đề.

Đồng thời trong Tru Tiên Kiếm Trận, sau khi dung nhập bàn cờ thần bí kia!

Kiếm quang vốn có lại bắt đầu mang theo một luồng khí hỗn độn, tính xuyên thấu và sát thương trở nên mạnh mẽ hơn!

Ngay cả Minh Hà lão tổ có cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hộ thân cũng có chút không chống đỡ nổi, sau khi bị một vết kiếm chém trúng, nhanh chóng bị ăn mòn thành một vết thương khổng lồ!

Đồng thời vết thương vốn nên nhanh chóng khép lại cũng không hề có động tĩnh, dường như khả năng tự phục hồi của bản thân căn bản không thể chữa trị được.

"Chuyện gì thế này!

Vì sao huyết ma chi khu của ta lại bị thương!" Minh Hà lão tổ thấy vậy vô cùng kinh ngạc, có chút chấn động nói!

Thân thể của y đã dung hợp với Huyết Hải, chỉ cần Huyết Hải

không cạn thì y sẽ không chết, vết thương cũng sẽ nhanh chóng được chữa lành, đây cũng là một thủ đoạn bảo mệnh của Minh Hà lão tổ!

Nhưng thủ đoạn bảo mệnh an toàn nhất từ trước đến nay lại mất đi tác dụng vào hôm nay, sau đó Minh Hà lão tổ dường như nghĩ ra điều gì đó!

Ánh mắt kinh hãi nhìn những luồng kiếm khí mang màu hỗn độn, run rẩy nói: “, Hỗn Độn kiếm khí!” Thái Nhất còn sống sót nghe xong cũng kinh hãi, lần lượt nhìn về phía những luồng kiếm khí mang màu hỗn độn!

Đồng thời hành vi của họ dường như bị Thông Thiên cảm nhận được, Thông Thiên nghe lời Minh Hà nói, đầy hứng thú nhìn về phía họ!

“Không ngờ trong số các ngươi có người nhận ra Hỗn Độn kiếm khí, không tệ!

Đây chính là Hỗn Độn kiếm khí, cho nên đừng phản kháng nữa, dù sao phản kháng nữa cũng vô ích!” Những đại năng còn sống sót nghe lời Thông Thiên nói xong trong lòng chùng xuống, mặt mày xám xịt!

Sự đáng sợ của Hỗn Độn chi khí họ đều có hiểu biết, dù sao bên ngoài Hồng Hoang chính là Hỗn Độn!

Họ cũng từng du ngoạn thế giới Hỗn Độn, nhưng đều dựa vào sự bảo hộ của linh bảo!

Để tránh bị Hỗn Độn chi khí làm bị thương.

Nhưng, đó chỉ là Hỗn Độn chi khí ở trạng thái vô chủ!

Sẽ không chủ động tấn công.

Nhưng trong Tru Tiên Kiếm Trận, Hỗn Độn chi khí bám vào Tru Tiên kiếm khí!

Chịu sự điều khiển của Thông Thiên, cho nên uy lực vô cùng mạnh mẽ!

Có thể ăn mòn linh bảo phòng hộ của mọi người, thậm chí cả thân thể cường đại!

Rất nhanh, ngay cả Thái Nhất cũng không thể chống đỡ được nữa!

Dù sao sự tấn công của Hỗn Độn kiếm khí, thực sự vô cùng khó ngăn cản!

Ngay cả Thái Nhất tay cầm chí bảo phòng ngự cũng bị thương không nhỏ.

Thông Thiên ở bên ngoài thấy vậy, gật đầu cảm thấy cũng gần xong rồi!

Đã đến lúc kết thúc sinh mệnh của bọn họ, sau đó Thông Thiên thi triển pháp quyết tăng uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận!

Đã đạt đến uy lực đỉnh cao của Tru Tiên Kiếm Trận, phi thánh nhân bất khả phá!

Nhưng để đạt đến mức này, sự tiêu hao cũng vô cùng lớn, cho nên ngay cả Thông Thiên hiện tại cũng chỉ có thể kiên trì trong ba giây!

"Tuy chỉ có ba giây, nhưng để tiêu diệt các ngươi là đủ!" Sau khi thúc giục pháp quyết, Tru Tiên Kiếm Trận trong nháy mắt trở nên khổng lồ!

Nó lơ lửng trên bầu trời Hồng Hoang, tỏa ra uy năng vô thượng!

Sát phạt chi khí vô tận bao trùm cả Hồng Hoang.

Khiến cho sinh linh trong Hồng Hoang run rẩy, làm cho những sinh linh không rõ chân tướng tưởng rằng trời đất sắp hủy diệt!

Ngay cả Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo xa xôi cũng đang chăm chú nhìn Bất Chu Sơn, khi thấy uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận, trong

lòng cũng thầm kinh ngạc!

Nguyên Thủy nhìn Tru Tiên Kiếm Trận đang lơ lửng trên bầu trời Hồng Hoang, thầm nghĩ: "Tru Tiên Kiếm Trận dường như mạnh hơn lúc ban đầu một chút, lẽ nào tam đệ có cơ duyên gì sao?" Dù sao Nguyên Thủy cũng đã tham gia Đạo Ma đại chiến, từng cảm nhận uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận!

Tuy lúc đó thực lực của La Hầu e rằng cũng tương đương với Thông Thiên, nhưng Tru Tiên Kiếm Trận mà y bố trí lại không mạnh đến thế!

"Dường như ẩn chứa một tia khí tức của Hỗn Độn, lẽ nào tam đệ có được pháp bảo gì dung hợp vào Tru Tiên Kiếm Trận sao?" Trong lúc Nguyên Thủy đang âm thầm suy đoán, chiến huống ở dưới Bất Chu Sơn lại xảy ra biến hóa!

Một luồng khí tức vừa quen thuộc vừa xa lạ với Nguyên Thủy, đột nhiên từ ngoài trời Hồng Hoang giáng xuống, đến Bất Chu Sơn!

Một luồng sức mạnh cường đại khiến người ta không thể nảy sinh lòng phản kháng từ trên trời giáng xuống, bao trùm cả Hồng Hoang!

Sinh linh trong Hồng Hoang cảm nhận được điều đó, lần lượt cung kính nói: "Cung nghênh Hồng Quân Đạo Tổ!" Ngay cả Thông Thiên đang đại phát thần uy sau khi cảm nhận được luồng sức mạnh kia, cũng không khỏi cung kính kêu một tiếng: "Đạo Tổ!" Cùng lúc đó, một bóng dáng hùng vĩ từ ngoài trời bước vào!

Người này chính là Hồng Quân, Hồng Quân sở dĩ xuất hiện ở đây là vì Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên đang gây nguy hại đến an toàn của Hồng Hoang!

Cho nên thân là Thiên Đạo của Hồng Hoang, Hồng Quân nhất định

phải ngăn cản, nếu không lỡ như Tru Tiên Đại Trận mất khống chế thì đối với Hồng Hoang tuyệt đối là một thảm họa!

Sau đó Hồng Quân đến Bất Chu Sơn, nhìn đám đại năng trên Bất Chu Sơn, bình tĩnh nói: "Chuyện của các ngươi ngô đã biết, kiếp nạn của Quảng Thành Tử đến đây là kết thúc.

Chương 138

Còn Thông Thiên, ngươi có còn nhớ ta đã dặn dò thế nào không!" Lời nói của Hồng Quân đầy vẻ bình thản, nhưng Thông Thiên và những người khác lại cảm nhận được áp lực khổng lồ!

Thông Thiên cảm nhận được áp lực khổng lồ kia, hiểu rằng Hồng Quân đang bất mãn với mình!

Bèn vội vàng nói: "Thông Thiên ghi nhớ, nhưng chuyện này sự xuất hữu nhân, mong Đạo Tổ tha thứ!" Hồng Quân nghe xong gật đầu, sau đó vung tay một cái!

Thiên Đạo chi lực vô tận tuôn ra, trong nháy mắt tiêu trừ Tru Tiên Đại Trận!

"Chỉ lần này, không được tái phạm!" "Vâng!" Sau đó, Hồng Quân lại quay đầu nhìn về phía Quảng Thành Tử!

"Nếu ngươi đã vượt qua kiếp nạn do Thiên Đạo thiết lập, vậy thì có tư cách gánh vác sức nặng của Hồng Mông Tử Khí!

Hy vọng ngươi có thể lĩnh ngộ thật tốt Hồng Mông Tử Khí, vì Hồng Hoang mà cống hiến!" Quảng Thành Tử yếu ớt gật đầu, sau đó Hồng Quân lại mang Thái Nhất và một số đại năng còn sống sót trong Tru Tiên Kiếm Trận đi!

Dù sao nếu để họ ở lại đây, e rằng sẽ có nguy hiểm đến tính mạng, cho nên Hồng Quân mang họ đi là tốt nhất!

Đương nhiên, đây không phải là Hồng Quân cố ý che chở, mà là vì dưới sự vận hành của Thiên Đạo, họ có một phần chức trách của mình!

Trước khi trách nhiệm chưa hoàn thành, họ không thể vẫn lạc!

Sau khi Hồng Quân rời đi, áp lực chi lực bao trùm trời đất Hồng Hoang cũng tiêu tan!

Vạn vật thế gian lại khôi phục sự tự do vốn có.

"Vừa rồi là uy lực của Hồng Quân Đạo Tổ sao, quả thực kinh khủng vô cùng!" "Đúng vậy, đúng vậy!

Nếu vừa rồi ngài ấy muốn làm gì chúng ta, chúng ta căn bản không thể chống đỡ!" "Làm gì chúng ta?

Ngươi cũng quá coi trọng mình rồi!

Đó là Hồng Quân Đạo Tổ, tồn tại trong truyền thuyết đã thân hợp với trời đất Hồng Hoang!" Sinh linh trong Hồng Hoang lần lượt chìm đắm trong uy nghiêm khổng lồ của Hồng Quân, đồng thời trong tâm trí họ đã khắc sâu dấu ấn Hồng Quân thiên hạ vô địch!

Nhưng ở trên Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy lại cảm nhận được một tia khí tức khác biệt trong luồng uy áp vừa rồi!

Tuy luồng khí tức kia chỉ thoáng qua trong nháy mắt, Nguyên Thủy căn bản chưa kịp nắm bắt đã biến mất!

Nhưng y cũng đã lưu ý đến luồng khí tức đó, chờ sau này có cơ hội nhất định phải điều tra cho ra ngô ra khoai!

Đồng thời tại Bất Chu Sơn, sau khi Hồng Quân rời đi!

Trên bầu trời Bất Chu Sơn đột nhiên tụ tập mây vàng, dưới ánh nắng mặt trời chiếu rọi càng thêm phần thần thánh!

Sau đó, một luồng công đức khổng lồ lại từ trên trời giáng xuống!

Rơi xuống người của những người tham gia đại chiến.

Quảng Thành Tử một mình được năm thành, bởi vì y là nhân vật chính của đại kiếp lần này!

Cho nên thu hoạch lớn nhất.

Mộc dục trong ánh sáng vàng kim đó, dưới sự gột rửa của lượng lớn công đức, những vết thương trên người Quảng Thành Tử dần dần bắt đầu tự động phục hồi, ngay cả một số vết thương mà Lão Tử cũng không có cách nào chữa trị cũng đang chậm rãi hồi phục!

Cũng không mất bao lâu, Quảng Thành Tử sẽ hoàn hảo như mới xuất hiện trước mắt thế nhân!

Đồng thời Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần của Quảng Thành Tử, cũng đã hoàn toàn dung hợp làm một thể với y!

Sau đó, một thành công đức bay về phía Thông Thiên!

Dù sao ở cuối cùng y đã trấn áp được Thái Nhất và các chủ mưu khác, đồng thời lại dựa vào thực lực mạnh mẽ trấn áp những kẻ rục rịch khác.

Đồng thời lại có công lao hộ đạo, cho nên được phân một thành công đức!

Nhưng Thông Thiên sau khi nhận được công đức, cũng không sử dụng!

Ngược lại còn thu lại.

"Công đức đối với ta vô dụng, nhưng đối với đám môn đồ của ta có lẽ sẽ có ích!" Thông Thiên giải thích một cách nhàn nhạt, lúc bình thường Thông Thiên rất dễ gần!

Hoàn toàn không có vẻ bá đạo như vừa rồi.

Ngay cả Lão Tử, cũng không hấp thu công đức từ trời giáng, cũng đem công đức thu vào trong pháp bảo của mình!

Thông Thiên và Lão Tử không coi trọng chút công đức này, dù sao thân là một trong Bàn Cổ Tam Thanh!

Từ khi sinh ra đã mang theo lượng lớn khai thiên công đức, chưa bao giờ phải khổ não vì thiếu công đức.

Đương nhiên những người khác thì không được hào phóng như vậy, tất cả đều lần lượt hấp thu, đem công đức tinh khiết nhất giữa trời đất này chuyển hóa thành thực lực!

Dù sao họ cũng không phải là Tam Thanh, từ khi ra đời đã mang theo lượng lớn công đức!

Rất nhanh, dưới sự bảo hộ của Thông Thiên và Lão Tử, đám đại năng do Quảng Thành Tử dẫn đầu lần lượt hấp thu xong công đức.

Thực lực có sự tăng tiến lớn, cho nên ai nấy đều mặt mày tươi cười!

Sau khi phục hồi quy củ, Quảng Thành Tử đối với đám đại năng Hồng Hoang đã tham gia chi viện trước đó cung kính nói: "Quảng Thành Tử tại đây đa tạ chư vị tiền bối tương trợ, nhân quả này Quảng Thành Tử ngày sau nhất định sẽ báo đáp!" Nói đến đây, Quảng Thành Tử còn bước đến bên cạnh Thông Thiên và Lão Tử!

Cung cung kính kính hành một đại lễ.

Dù sao nếu không có sự giúp đỡ của hai vị sư bá sư thúc, Quảng Thành Tử cũng sẽ không vượt qua được kiếp nạn như vậy!

Thông Thiên thấy vậy vội vàng đưa tay ngăn lại, sau đó nói: "Sư điệt không cần hành đại lễ như vậy!" Lão Tử ở một bên cũng gật đầu, dù sao Tam Thanh vốn là một nhà!

Tuy hiện tại không ở cùng nhau, nhưng tình cảm không tan!

Sau đó, Quảng Thành Tử lại nhìn về phía những đại năng đã đến chi viện trước đó!

Đang chuẩn bị hành lễ, những đại năng kia thấy vậy vội nói:

“Quảng Thành Tử đạo hữu không cần như vậy, dù sao chúng ta cũng là được Thiên Tôn nhờ vả, chút chuyện nhỏ này không đáng nhắc tới!” “Ha ha, Quảng Thành Tử đạo hữu hành lễ như vậy chúng ta thực sự không dám nhận!” “Đúng vậy, đạo hữu nếu thực sự muốn cảm tạ thì hãy đi cảm tạ Thiên Tôn đi!

Dù sao là Thiên Tôn mời chúng ta, nếu không chúng ta cũng sẽ không đến đây!” Nhìn về phía Quảng Thành Tử, những đại năng kia lần lượt nói, dù sao có thể xuất hiện ở đây đều nhờ vào thiệp mời của Nguyên Thủy!

Nếu không phải Nguyên Thủy mời, họ mới không thèm quản chuyện của một Quảng Thành Tử nhỏ bé!

Quảng Thành Tử thấy vậy trong lòng có chút cảm động, nhưng miệng lại cố chấp nói: “Chư vị đạo hữu khách khí, sự nỗ lực của chư vị đạo hữu Quảng Thành Tử nhìn trong mắt ghi trong lòng!

Sau này chỉ cần các vị đạo hữu có khó khăn gì, cứ đến tìm Quảng Thành Tử, Quảng Thành Tử nhất định sẽ tương trợ!” Các đại năng nghe xong gật đầu, trong lòng thầm nghĩ lần này đến không uổng!

Đừng nhìn lần này dường như đã đắc tội với Đế Tuấn, Thái Nhất và một đám đại năng, nhưng có thể nhận được lời hứa của một vị thánh nhân tương lai thì quả thực là lời to!

Yêu tộc và thánh nhân, e rằng ngay cả kẻ ngốc cũng biết nên lựa chọn thế nào!

Sau khi đại kiếp của Quảng Thành Tử kết thúc, các đại năng đến chi viện lần lượt rời đi!

Dù sao, Quảng Thành Tử đã không còn nguy hiểm!

Ở lại đây cũng không có ích gì, huống hồ họ còn có rất nhiều chuyện phải xử lý!

Chương 139

Sau đó họ lần lượt cáo từ, ngay cả Quảng Thành Tử nhiều lần giữ lại cũng vô ích!

Quảng Thành Tử chỉ có thể tiễn họ rời đi.

Sau khi các đại năng khác rời đi, Lão Tử và Thông Thiên cũng cáo biệt Quảng Thành Tử!

"Sư bá sư thúc, lẽ nào hai người cũng không cùng sư điệt về Tam Tiên Đảo một chuyến sao?" Lão Tử và Thông Thiên hai người lắc đầu, Lão Tử vẻ mặt từ tường nhưng ngữ khí lại có chút bình thản nói: "Thôi vậy, sau này có thời gian sẽ đến!" Cuối cùng, chỉ còn lại Quảng Thành Tử, Văn Đạo Nhân và Ngao Thiên ba người ở lại đó!

Sau đó ba người dọn dẹp chiến trường, thu lại một số linh bảo, lại bố trí một đại trận phong tỏa đơn giản để phong tỏa nơi này!

Làm xong tất cả, ba người quay trở về Tam Tiên Đảo!

Nhưng tại chiến trường, sau khi Quảng Thành Tử rời đi, một bóng người lặng lẽ xuất hiện ở ven chiến trường!

Bóng người đó nhìn thấy thảm cảnh của chiến trường, cười ha hả!

"Chết rồi, đều chết cả rồi!

Thật quá tốt, sau này sẽ không còn ai có thể ngăn cản kế hoạch của ta nữa!" Sau đó, bóng người đó lại biến mất vào trong bóng tối!

Đồng thời, Đông Vương Công ở nơi xa cũng nhận được tin tức!

"Thật quá tốt, cái chết của nhiều đại năng như vậy!

Thực sự là cơ hội của bản quân." Sau đó, Đông Vương Công triệu

tập bộ hạ của mình!

Chuẩn bị tằm ăn lên các thế lực trong Hồng Hoang.

Lúc mới bắt đầu, hành động của Đông Vương Công vô cùng nhỏ, không thu hút sự chú ý của nhiều người!

Nhưng không thu hút cũng không sao, bởi vì hiện tại sự chú ý của chúng sinh Hồng Hoang đều tập trung vào các thế lực của những đại năng đã tổn thất!

Sau khi vẫn lạc nhiều đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh như vậy, các thế lực trong Hồng Hoang e rằng sẽ có một cuộc tắm máu!

Dù sao lúc ban đầu một số người hoặc thế lực dựa vào lão tổ cảnh giới Chuẩn Thánh, tác oai tác phúc, kết không ít thù oán.

Nhưng lúc đó có đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trấn áp, cho nên không bùng phát ra!

Hiện tại họ đã chết, e rằng không bao lâu nữa sẽ dấy lên một cơn bão báo thù khổng lồ!

Những chuyện xô bồ nhiễu nhương trong Hồng Hoang không ảnh hưởng đến Tam Tiên Đảo, càng không ảnh hưởng đến Nguyên Thủy!

Trong điện Thuận Thiên ở Tam Tiên Đảo, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên đứng trên đại điện!

Nguyên Thủy ngồi xếp bằng trên chủ tọa, nhìn hai đệ tử đang đứng phía dưới gật đầu!

Hai đệ tử này quả thực không phụ sự kỳ vọng của y, không uổng công y dốc lòng dạy dỗ!

"Quảng Thành Tử, đại kiếp đã kết thúc thì phải nắm chặt thời gian tu luyện!

Dù sao sau này Hồng Hoang sẽ không thái bình!

Còn Khổng Tuyên, ngươi cũng phải nắm chặt thời gian tu luyện!

Vi sư dự cảm, Vu Yêu lượng kiếp bùng phát đã không còn xa nữa!" Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên nghe xong gật đầu, đặc biệt là Quảng Thành Tử!

Bởi vì dưới ảnh hưởng song trùng của việc hấp thu công đức và Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần.

Y đã chạm đến ngưỡng Chuẩn Thánh đỉnh phong, tin rằng chỉ cần bế quan!

Có lẽ có thể bước ra bước đi gian nan đó.

Sau đó hai người bắt đầu bế quan, Nguyên Thủy thì chuẩn bị lên đường đến Côn Luân Sơn!

Dù sao cũng đã có một thời gian không về Thanh Động xem qua, thật nhớ nhung!

Đồng thời Nguyên Thủy cũng muốn đi gặp Nữ Oa, xem xem Nữ Oa đã có phương pháp tạo người chưa!

Khụ khụ, đương nhiên đừng hiểu lầm, không phải là tạo người giữa hai người!

Mà là Nữ Oa nặn đất tạo người, dù sao đó cũng là đại sự sinh ra Nhân tộc, Nguyên Thủy không muốn bỏ lỡ khoảnh khắc lịch sử này!

Nhưng thời gian cụ thể Nguyên Thủy lại không rõ, chỉ cảm giác sắp đến rồi!

Tuy khoảng cách giữa Côn Luân Sơn và Tam Tiên Đảo xa xôi, đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nếu muốn phi hành cũng chí ít cần mười ngày nửa tháng!

Nhưng đối với Nguyên Thủy lại vô cùng đơn giản, dù sao Nguyên Thủy đã lĩnh ngộ được pháp tắc thời gian và không gian, cho nên có

thể nhanh chóng đến Côn Luân Sơn.

Sau khi đến Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy nhìn thấy một cảnh tượng tràn đầy sức sống!

Số lượng lớn sinh linh sinh tồn trên Côn Luân Sơn, trong đó có một số còn đạt đến cảnh giới Đại La!

Tuy cảnh giới Đại La ở trong Hồng Hoang được xem là một phương cao thủ, ở một số nơi hẻo lánh thậm chí có thể làm lão tổ.

Nhưng trong mắt Nguyên Thủy, cảnh giới Đại La và sinh linh bình thường không có gì khác biệt!

Đồng thời Lão Tử và Thông Thiên đang bế quan tu luyện trong Tam Thanh Động cũng có cảm ứng, lần lượt xuất quan!

Tại Thượng Thanh Động, Thông Thiên ngồi xếp bằng trên một tảng tiên thiên linh thạch trắng như tuyết!

Cảm nhận được khí tức của Nguyên Thủy, y liền ngẩn ra, đến rồi ư?

Vì sao Nguyên Thủy lại đến đây, lẽ nào lại có chuyện gì sao?

Nếu không thì Nguyên Thủy sẽ không về Côn Luân Sơn!

Côn Luân Sơn Tam Thanh Động tuy xưng là đạo trường của Tam Thanh, nhưng lại chỉ có Lão Tử và Thông Thiên!

Về phần Nguyên Thủy đã sớm chuyển đến Tam Tiên Đảo ở Đông Hải, đương nhiên, Nguyên Thủy cũng thỉnh thoảng sẽ về xem!

Cho nên Ngọc Thanh Động trong Tam Thanh Động vẫn luôn được giữ lại, để khi Nguyên Thủy về có một nơi đặt chân!

Nhưng thực lực của Nguyên Thủy là đỉnh tiêm của Hồng Hoang, ngoại trừ Hồng Quân Đạo Tổ có thể gây phiền phức cho y ra, dường như không còn ai là đối thủ của Nguyên Thủy!

“Đa Bảo!” “Sư tôn có gì phân phó?” “Nguyên Thủy sư bá của ngươi đến rồi, vi sư hiện tại đang trong lúc bế quan có chút bất tiện!

Không thể ra ngoài nghênh tiếp, ngươi thay ta đi nghênh tiếp đi!” Đa Bảo nghe xong gật đầu, sau đó chỉnh lý dung mạo chuẩn bị đi nghênh tiếp Nguyên Thủy!

Khi vừa chuẩn bị ra khỏi Tam Thanh Động, một giọng nói uy nghiêm quen thuộc vang lên!

“Không cần, người một nhà cần gì nghênh tiếp!” Đa Bảo nghe xong vội vàng cung kính nói: “Cung nghênh Nguyên Thủy sư bá giáng lâm!” Đồng thời, bóng dáng Nguyên Thủy xuất hiện ngoài Tam Thanh Động!

Nguyên Thủy nhìn Đa Bảo, cười gật đầu: “Đa Bảo, Lão Tử sư bá và sư tôn của ngươi đâu?” Đa Bảo nghe xong lập tức trả lời: “Lão Tử sư bá đang bế quan, dường như muốn đột phá trảm tự ngã thi!

Còn sư tôn cũng đang bế quan, cho nên sư tôn bảo con thay ngài nghênh tiếp Nguyên Thủy sư bá!” Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, thầm nghĩ mình đến thật không đúng lúc!

Chương 140

Nếu Lão Tử và Thông Thiên đều đang bế quan, vậy thì đi xem Tam Thanh Động một chút vậy!

Lúc này Tam Thanh Động so với lúc Nguyên Thủy rời đi không khác mấy, trải qua vạn năm cũng không có gì thay đổi!

Nguyên Thủy nhìn một hồi cảm thấy vô vị, quay về động phủ của mình là Ngọc Thanh Động!

Mọi thứ bên trong đều y hệt như lúc y rời đi, không hề thay đổi.

Nguyên Thủy thấy vậy đột nhiên có một cảm giác khác lạ, thật kỳ diệu!

Khi Nguyên Thủy đang hồi tưởng, trong Tam Thanh Động đột nhiên bùng phát một luồng khí thế cường đại cuồng bạo!

Nguyên Thủy cảm ứng được liền hiểu, là Lão Tử đang trảm tự ngã thi trong trảm tam thi!

Nhưng dường như đã thất bại, điều này cũng nằm trong dự liệu của Nguyên Thủy!

Dù sao ngay cả Nguyên Thủy cũng chưa trảm được.

Tự ngã thi vốn là thi khó trảm nhất trong tam thi, Lão Tử xuất hiện tình huống thất bại, cũng là chuyện vô cùng bình thường!

Trong Thái Thanh Động của Tam Thanh Động, Lão Tử vẻ mặt ảo não nhìn Thái Thanh Động tan hoang!

"Lại thất bại rồi, trảm tự ngã thi quả nhiên khó như lên trời!

Không chỉ thất bại, ngay cả pháp bảo cũng bị tổn hại!" Lão Tử thở dài một hơi, không chỉ đột phá thất bại!

Mà ngay cả pháp bảo dùng để trảm thi cũng vỡ nát!

Xem ra lại phải đi tìm kiếm một phen trong Hồng Hoang, nhưng có tìm được hay không cũng không chắc!

Dù sao linh bảo tiên thiên đỉnh cấp Lão Tử tuy có không ít, nhưng nếu cần thì có thể lấy ra, nhưng có hợp hay không thì không chắc, muốn tìm một món linh bảo hợp ý lại không dễ dàng!

Lão Tử lại ngồi tĩnh tọa một hồi, sau khi khôi phục pháp lực liền cảm ứng được sự trở về của Nguyên Thủy.

Sau đó thân hình Lão Tử lóe lên, đã đến động phủ của Nguyên Thủy, thấy Nguyên Thủy đang ngồi trên giường đá, Lão Tử mở miệng nói: "Nhị đệ, đệ đã về!" Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, tiếp đó nhìn chằm chằm Lão Tử một lúc rồi nói: "Đại huynh trảm thi thất bại rồi sao?" Lão Tử nghe vậy gật đầu, Nguyên Thủy thấy vậy cũng không nói gì, lật tay lấy ra một cây thước đỏ đưa cho Lão Tử!

"Đại huynh, đây là Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

Có thể dùng làm vật ký thác để huynh trảm thi!" Lão Tử thấy vậy vội vàng từ chối, tỏ vẻ không cần!

Lại còn nói rõ trên tay mình có linh bảo, Nguyên Thủy có thể giữ lại dùng, không dùng thì cũng có hai đệ tử!

Đệ tử rồi sẽ dùng đến.

"Đại huynh, Hồng Mông Lượng Thiên Xích và huynh là hợp nhất, còn đám đệ tử của ta sau này sẽ có cơ duyên!

Cho nên đại huynh đừng từ chối nữa, nhận đi!" Nói xong, Nguyên Thủy cứng rắn nhét Hồng Mông Lượng Thiên Xích vào tay Lão Tử!

Lão Tử thấy vậy trong lòng vô cùng cảm động, nhưng vì tính cách đạm bạc nên không giỏi biểu đạt!

Sau đó Lão Tử cũng không từ chối nữa, bởi vì y quả thực cần một món linh bảo thích hợp để trảm thi!

"Nếu đã như vậy, vậy vi huynh không từ chối nữa." Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, sau đó hai người nhìn nhau mỉm cười!

Hai người lại nói chuyện một hồi, Lão Tử liền lấy cớ rời đi!

Lão Tử sau khi về động phủ của mình, lấy ra Hồng Mông Lượng Thiên Xích lặng lẽ vuốt ve!

Theo tay Lão Tử vuốt ve, Hồng Mông Lượng Thiên Xích nổi lên từng gợn sóng!

Từng đạo công đức không ngừng cuộn trào, tỏa ra ánh thần quang yếu ớt!

"Công Đức Chí Bảo, quả thực thích hợp để ta trảm thi!

Nhưng vừa rồi mới trảm thi thất bại, không nên thử lại, chỉ có thể đợi sau khi phục hồi, rồi thử lại!" Lão Tử nhìn Hồng Mông Lượng Thiên Xích, trong lòng rất muốn thử một phen!

Nhưng cuối cùng lý trí đã chiếm thế thượng phong.

Dù sao hiện tại vừa mới thất bại không lâu, chưa hoàn toàn phục hồi!

Trảm thi là một chuyện trọng đại, không toàn lực ứng phó căn bản không thể thành công!

Huống hồ Hồng Mông Lượng Thiên Xích y còn chưa luyện hóa, sau khi luyện hóa rồi tiến hành trảm thi cũng không muộn!

Sau đó lại qua mấy năm, Thông Thiên cũng đã xuất quan!

Lúc này Thông Thiên đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, đã trảm được hai thi!

Chỉ cần lại trảm ra thi thứ ba, tin rằng có thể dung hợp Hồng Mông Tử Khí thành thánh!

Nhưng bước cuối cùng này lại vô cùng khó khăn, muốn bước qua lại không dễ dàng!

Bởi vì Thông Thiên đang khổ não vì pháp bảo trảm thi, hai lần trảm thi trước đây dùng pháp bảo đều có nguồn gốc từ Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên!

Là đồng căn đồng nguyên, cho nên có thể thuận lợi tiến hành!

Nhưng y cũng đã dùng hết những linh bảo phù hợp điều kiện trong tay!

Muốn trảm ra thi thứ ba cần bảo vật cuối cùng của Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên là Tam Bảo Ngọc Như Ý!

Nhưng bảo vật này lại ở trong tay Nguyên Thủy, Thông Thiên cũng hiểu rõ sự yêu thích của Nguyên Thủy đối với Tam Bảo Ngọc Như Ý!

Cho nên không tiện mở miệng đòi, chỉ có thể sau này tìm một vật phẩm thay thế!

Nhưng tuy có thể có vật phẩm thay thế, nhưng hiệu quả lại kém xa!

Dù sao sau này muốn thành thánh, cần tam thi hợp nhất!

Linh bảo dùng để trảm thi nếu có thể đồng căn đồng nguyên, vậy thì độ khó dung hợp sẽ nhỏ hơn!

Nếu ba món linh bảo khác nhau, vậy cuối cùng có thể sẽ sinh ra xung đột!

Dẫn đến dung hợp thất bại, sinh tử đạo tiêu!

Trong lúc Thông Thiên đang khổ não, Nguyên Thủy chủ động tìm

đến cửa!

"Tam đệ, ta nghe nói hai lần trảm thi trước đây pháp bảo đệ dùng là Phất Trần và Thanh Bình Kiếm do Thập Nhị Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên hóa thành?" Thông Thiên nghe xong đầu óc mờ mịt, không hiểu vì sao Nguyên Thủy lại hỏi vấn đề này!

Nhưng vẫn gật đầu.

Nguyên Thủy thấy vậy, lật tay một cái!

Tam Bảo Ngọc Như Ý xuất hiện trong tay y, Tam Bảo Ngọc Như Ý trong tay Nguyên Thủy tỏa ra ánh sáng nhu hòa, sau đó Nguyên Thủy đưa nó cho Thông Thiên, Thông Thiên nhìn linh bảo trong tay, trong lòng một trận giằng xé!

Bởi vì trong lòng y có hai giọng nói đang không ngừng tranh cãi, một giọng nói muốn nhận lấy!

Chương 141

Dù sao đây là linh bảo y đang cần gấp, có thể giải quyết được cái khó của việc trảm thi!

Giọng nói còn lại hy vọng y trả lại, bởi vì đây là linh bảo Nguyên Thủy yêu thích nhất, không thể vì nhu cầu của mình mà đoạt đi vật yêu thích của người khác!

Nguyên Thủy dường như thấy được sự giằng xé trong nội tâm của Thông Thiên, cười nói: "Tam đệ không cần như vậy, món linh bảo này coi như vi huynh tặng cho đệ!" Thông Thiên nghe xong lập tức nói: "Nhưng đây là pháp bảo nhị ca yêu thích nhất, cứ thế tặng cho Thông Thiên, Thông Thiên trong lòng có chút. .....!" Thông Thiên sau khi nghe lời Nguyên Thủy nói, càng quyết định không thể nhận!

Nguyên Thủy thấy vậy trên mặt hiện lên một tia giận dữ, tiếp đó nghiêm túc nói: "Tam Thanh nhất thể, tam đệ lẽ nào coi thường vi huynh sao?" Thông Thiên thấy vậy khí thế yếu đi, dường như một đứa trẻ phạm lỗi cúi đầu!

"Thông Thiên không dám!" "Vậy lời của vi huynh ngươi cũng không nghe nữa sao, ta bảo ngươi cầm thì cứ cầm, đâu ra lắm lời vô ích thế!" "Vâng!" Cuối cùng Thông Thiên đã nhận lấy linh bảo của Nguyên Thủy, tuy miệng không nói nhưng trong lòng vô cùng cảm động!

Trong lúc tình cảm của Tam Thanh được nâng cao đáng kể, tại Thiên Đình, tâm tình của Đế Tuấn hiện tại quả thực có chút không tốt!

Bởi vì y cảm giác có một thế lực ngầm đang không ngừng xâm thực thế lực của Yêu tộc, phá hủy nền móng của Thiên Đình!

Nhưng vì lần trước khi vây công Quảng Thành Tử Thiên Đình đã

tổn thất nghiêm trọng, sự khống chế đối với các bộ tộc của Yêu tộc suy yếu, cho nên không điều tra ra được ai đang đào tường góc.

Đương nhiên, Đế Tuấn cũng không ngồi chờ chết!

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn và Thái Nhất đang thương thảo rốt cuộc ai đang đứng sau giật dây mọi chuyện, và nên đối phó thế nào!

"Trong Hồng Hoang có năng lực làm như vậy thế lực không nhiều, trong đó thế lực của Vu tộc lớn nhất, nhưng khả năng lại nhỏ nhất!

Còn lại cũng chỉ có Linh Sơn ở Tây phương, và Đông Vương Công có thực lực sẽ làm như vậy, nếu để ta đoán thì khả năng của Đông Vương Công là lớn nhất." Thái Nhất nghe xong cũng rơi vào trầm tư, Linh Sơn Tây phương cực độ thiếu người, Đông Vương Công thì dã tâm bừng bừng!

Sau khi kinh ngạc một hồi và suy xét cẩn thận, Đế Tuấn cảm thấy Đông Vương Công là kẻ có khả năng nhất!

Nhưng không có bằng chứng xác thực, cũng không có cách nào xác định được!

Suy nghĩ một lúc, Đế Tuấn hỏi: "Có thông tin tình báo chi tiết gần đây của Đông Vương Công không, gần đây hắn đã làm những gì?" Yêu vương Bạch Trạch, người trước đây phụ trách các sự vụ của Yêu tộc Thiên đình, nghe xong liền trả lời: "Đông Vương Công gần đây tương đối an phận, không có động tĩnh gì!

Nhưng mà, Tiên cung gần đây không biết vì sao lại náo nhiệt lạ thường!

Đông Vương Công mỗi ngày đều tổ chức yến hội quy mô lớn, quy cách phi thường cao, ngay cả ta cũng không tra ra được chút tin tức

nào, điểm này có phần đáng nghi!" Yến tiệc quy mô lớn, lẽ nào có khách quý!

Nhưng trong Hồng Hoang dường như chẳng có ai phù hợp với điều kiện như vậy!

Đế Tuấn rơi vào trầm tư, dẫu sao thì tuy nghi ngờ Đông Vương Công, nhưng không có bằng chứng xác thực thì không thể ra tay.

Phải biết, Đông Vương Công là nam tiên chi thủ do chính Đạo tổ Hồng Quân sắc phong, nếu không có bằng chứng xác thực thì bên phía Hồng Quân sẽ không dễ ăn nói!

Đúng lúc này, Yêu sư Côn Bằng đột nhiên nghĩ ra một cách hay!

"Hai vị bệ hạ, nếu chúng ta không biết tình hình cụ thể, vậy sao không thử thăm dò một phen!

Xem thử khách mời trong yến tiệc rốt cuộc là ai, có phải là những kẻ phản đồ kia không!" Khi nói đến hai chữ "phản đồ", trong mắt Côn Bằng thoáng qua một tia hâm mộ!

Nhưng y đã che giấu rất kỹ, không bị bất kỳ ai phát hiện!

Đế Tuấn nghe xong, suy nghĩ rồi gật đầu, sau đó tán dương Côn Bằng: "Côn Bằng không hổ là Yêu sư của Yêu tộc ta, trí tuệ siêu quần!

Vậy chuyện này giao cho ngươi đi làm, nhớ phải tra cho rõ ràng!" Cuối cùng, ánh mắt Đế Tuấn trở nên lạnh lẽo!

Phảng phất như nếu Côn Bằng làm không tốt, e rằng sẽ không thể xong chuyện một cách yên lành!

Đế Tuấn đang gõ Côn Bằng, bảo y đừng có quá nhiều tâm tư!

Phải thật tâm phục vụ cho hai người, nếu không sẽ chết không có chỗ chôn!

Côn Bằng nghe xong, vẻ mặt không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng lại cung kính hành lễ!

Sau khi tan họp, ngoại trừ Đế Tuấn và Thái Nhất, tất cả mọi người đều rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện!

"Huynh trưởng, vì sao ngài lại để Côn Bằng phụ trách chuyện này!

Phải biết rằng, trong lòng hắn trước nay vẫn không phục!" Thái Nhất nghi hoặc hỏi Đế Tuấn, vô cùng khó hiểu trước sự sắp xếp này của y.

Đế Tuấn nghe xong, nhìn bóng lưng xa dần của Côn Bằng, thản nhiên nói: "Chính vì trong lòng hắn có quá nhiều tâm tư, nên mới phải mượn chuyện này để gõ hắn!

Ta tin rằng Côn Bằng chắc chắn sẽ hiểu ý của ta, sẽ an phận hơn nhiều!" Thái Nhất nghe xong liền hiểu ra, gật gật đầu, thì ra Đế Tuấn đang gõ Côn Bằng!

Tuy có thể hạn chế Côn Bằng nhưng lại không hạn chế được lòng y, tuy khẩu phục nhưng tâm bất phục.

Loại người như vậy cần phải gõ nhiều lần, để y nhận rõ tình hình!

Côn Bằng sau khi ra khỏi Thiên đình, bèn đi thẳng về Bắc Hải.

Trở lại Bắc Hải, Côn Bằng bố trí đại trận cách tuyệt với bên ngoài!

Vừa về đến cung điện của mình, y liền nổi trận lôi đình!

Yêu khí vô tận lan tràn khắp Bắc Hải.

Khiến cho sinh linh Bắc Hải run lẩy bẩy, không hiểu vì sao chủ nhân của mình lại tức giận đến thế!

Nhưng chúng không dám khuyên can, Côn Bằng tuy siêu quần nhưng cũng là kẻ tâm ngoan thủ lạt!

Một khi chọc giận y, e rằng mạng sống chẳng còn bao lâu!

Vì vậy chúng đều trốn thật xa, tránh gặp phải tai bay vạ gió thì hơn!

"Đế Tuấn, Thái Nhất, thật khinh người quá đáng!

Đừng tưởng ta không biết các ngươi đang làm gì, gõ lão tổ ta ư, cứ chờ đấy, đừng bao giờ để ta nắm được cơ hội!

Nếu không ta nhất định sẽ khiến các ngươi hối hận." Côn Bằng âm lãnh nói, sau khi nổi trận lôi đình trút hết tâm sự, y dần bình tĩnh lại.

Tuy trong lòng phẫn nộ, nhưng nhiệm vụ Đế Tuấn giao cho, Côn Bằng thật sự không dám không hoàn thành.

Tiểu mệnh của y còn nắm trong tay đối phương, sự khủng bố của Chiêu Yêu Phiên, Côn Bằng đã được chứng kiến!

Từng có Yêu vương không phục quản giáo, bị Đế Tuấn dùng Chiêu Yêu Phiên hành hạ cho sống dở chết dở, biến thành một kẻ tàn phế!

Trải nghiệm ngày hôm đó khiến Côn Bằng không rét mà run, từ đó nảy sinh quyết tâm nhất định phải thoát khỏi sự khống chế của Chiêu Yêu Phiên!

Sau khi thở dài một hơi, Côn Bằng bắt đầu xem xét tư liệu trong tay.

Những tư liệu này tuy không nhiều, nhưng lại khiến Côn Bằng vô cùng đau đầu.

Bởi vì bên trong đã thống kê sơ bộ các bộ lạc và thế lực Yêu tộc đã thoát khỏi sự quản hạt của Yêu tộc Thiên đình trong những năm gần đây!

Y phát hiện ra có hơn ba phần bộ lạc và thế lực Yêu tộc đã ngầm thoát khỏi sự khống chế của Yêu tộc Thiên đình!

Rơi vào tay một kẻ thần bí, nhưng lúc đó các cường giả chủ chốt của Yêu tộc đều đang dưỡng thương.

Chương 142

Người quản lý đại diện của Yêu tộc Thiên đình là Bạch Trạch đã từng phái người đi điều tra, nhưng tất cả đều một đi không trở lại!

Linh hồn trên Chiêu Yêu Phiên cũng toàn bộ biến mất!

Điều đó chỉ nói lên một chuyện, bọn họ đều đã bị giết!

Đương nhiên, cũng có thể đã thoát ly!

Nhưng, ngoài việc hai huynh đệ Đế Tuấn tự động giải trừ, chỉ có đại năng như Hồng Quân mới có thể cưỡng ép giải trừ sự khống chế của Chiêu Yêu Phiên!

Nhưng, nếu có thể khiến Hồng Quân ra tay, linh hồn chắc chắn sẽ không rơi vào trong Chiêu Yêu Phiên!

Càng xem càng kinh hãi, cuối cùng Côn Bằng không khỏi nảy ra một ý niệm!

"Thời buổi rối ren, xem ra, ta phải có một vài sự chuẩn bị cần thiết rồi!" Nhưng trước đó, phải làm tốt nhiệm vụ mà Đế Tuấn giao phó!

Sau đó là mấy năm dài điều tra, cùng với việc Côn Bằng nhiều lần xâm nhập hiểm địa.

Cuối cùng y cũng có được tin tức, nhưng khi có được tin tức, trong lòng Côn Bằng lại không hề có chút bất ngờ nào.

"Quả nhiên là hắn, nhưng không biết vì sao, trong lòng ta lại có một tia mong đợi!" Khi biết được chân tướng cuối cùng, Côn Bằng không báo cáo ngay lập tức!

Ngược lại còn kéo dài thêm hai năm, dưới sự thúc giục liên tục

của Đế Tuấn mới báo cáo kết quả điều tra của mình!

Đế Tuấn biết được tin tức liền vô cùng chấn nộ!

Lập tức triệu tập Thập đại Yêu vương của Yêu tộc Thiên đình, cùng với Yêu sư Côn Bằng đến Lăng Tiêu Bảo Điện thương thảo đối sách!

Sau khi mọi người tề tựu đông đủ, Đế Tuấn đơn giản nói rõ tình hình mà Côn Bằng đã báo cáo.

Thập đại Yêu vương trong Lăng Tiêu Bảo Điện nghe xong, nhao nhao bàn tán!

Trao đổi ý kiến với nhau.

Đế Tuấn thấy họ đang trao đổi, lạnh lùng hỏi: "Thân là trụ cột của Yêu tộc, đối với chuyện này các ngươi có cách nhìn thế nào!" Côn Bằng nghe xong liền là người đầu tiên biểu thị thái độ, tiến lên một bước cung kính nói: "Hai vị Yêu Hoàng bệ hạ, đương nhiên phải kiên quyết đả kích!

Chỉ có đả kích mạnh mẽ, mới có thể ngăn chặn những sự việc tương tự tái diễn, mới có thể bảo đảm uy nghiêm của Yêu tộc Thiên đình, mới có thể củng cố vai trò lãnh đạo của Yêu tộc Thiên đình đối với Yêu tộc, nếu không, một khi cái miệng này đã mở, Yêu tộc sẽ khó mà quản lý!" Đế Tuấn nghe xong gật gật đầu, nếu xảy ra chuyện như vậy mà không quản lý thì Yêu tộc Thiên đình còn có tác dụng gì?

Chẳng bằng sớm giải tán, để khỏi sau này bị các thế lực khác đánh giết!

"Lời của Yêu sư phi thường chính xác, cái miệng này không thể mở!

Đã có bằng chứng xác thực, vậy thì...

Bản hoàng quyết định khai chiến với Đông Vương Công!" Nhưng chưa đợi Đế Tuấn nói xong, đã có Yêu vương khuyên can: "Yêu Hoàng đại nhân vạn vạn lần không thể, Đông Vương Công chính là nam tiên chi thủ do Đạo tổ Hồng Quân đích thân sắc phong!

Nếu chúng ta tùy tiện ra tay, e rằng sẽ chọc giận Đạo tổ Hồng Quân!

Đến lúc đó sẽ vô cùng bất lợi cho Yêu tộc chúng ta." Đế Tuấn nghe xong, nhìn về phía Yêu vương vừa lên tiếng ngăn cản, phát hiện ra lại là người mà mình tín nhiệm, Kế Mông!

Vẻ mặt lạnh đi, Đế Tuấn vô cùng không vui, lạnh giọng nói: "Kế Mông Yêu vương, ngươi đang chất vấn quyết định của bản hoàng sao!

Hả, lời của bản hoàng không còn tác dụng nữa rồi!" Kế Mông nghe xong vội vàng nói không dám, đồng thời lui xuống đứng giữa các Yêu vương, không dám nói bậy nữa!

Đế Tuấn thấy vậy hừ lạnh một tiếng, liền không quản nữa!

Y liếc nhìn một lượt các Yêu vương, nghiêm giọng hỏi: "Còn ai không đồng ý!" Thập đại Yêu vương nghe xong vội vàng lắc đầu, nhao nhao biểu thị đồng ý!

Đế Tuấn thấy vậy gật gật đầu, sau đó ngồi xuống chủ tọa thương thảo kế hoạch hành động lần này!

Vừa ngồi xuống, Đế Tuấn đã nhìn về phía Côn Bằng!

Dẫu sao những năm gần đây y vẫn luôn do thám Đông Vương Công.

Đối với Đông Vương Công, y là người hiểu rõ nhất, Đế Tuấn muốn xem thử Côn Bằng có cách nào không.

Côn Bằng đang ở một bên thần du thiên ngoại, thấy Đế Tuấn nhìn mình, liền hiểu đã đến lúc mình phải ra sức!

Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, Côn Bằng cung kính đề nghị: "Hai vị Yêu Hoàng, các vị Yêu vương!

Theo ý của ta, chúng ta nên tập trung sức mạnh đánh thẳng vào Đông Vương Công, giải quyết hắn.

Như vậy, thế lực của Đông Vương Công sẽ rơi vào cảnh rắn mất đầu, sau đó sẽ không đánh mà tự tan!" Đế Tuấn nghe xong gật gật đầu, khá tán thành phương án hành động này!

Sau đó Đế Tuấn liếc nhìn các Yêu vương có mặt, ra hiệu nếu có ý kiến khác có thể đề xuất!

Nhưng Thập đại Yêu vương đều không động đậy, ngầm ủng hộ ý kiến của Côn Bằng!

Dẫu sao đối với Đông Vương Công, nhận thức của họ không đủ, không hiểu rõ lắm!

Đế Tuấn nhìn một hồi, thấy không có ai phản đối liền gật đầu đồng ý phương án này!

"Nếu phương án hành động đã có, vậy chỉ còn lại vấn đề chấp hành!

Hành động lần này, do Đông Hoàng dẫn đội đi!

Có Đông Hoàng ở đây, hành động hẳn là sẽ vạn vô nhất thất!" Thập đại Yêu vương cùng Côn Bằng nghe xong nhao nhao gật đầu, biểu thị tán đồng!

Sau đó, Yêu tộc Thiên đình bắt đầu điều binh khiển tướng, một lượng lớn Yêu tộc được triệu tập!

Hành động này khiến Vu tộc ở dưới chân núi Bất Chu Sơn vô

cùng bất an, Đại vu Hình Thiên thấy Yêu tộc có dị động liền vô cùng lo lắng!

Theo báo cáo của thám tử phía trước, binh lực mà Yêu tộc điều động lần này rất lớn!

Nếu mục tiêu không rõ, không loại trừ khả năng tấn công Vu tộc.

Điều ước đình chiến giữa hai bên đã sớm kết thúc, hiện tại Thập nhị Tổ vu đang bế quan!

Trong Vu tộc cũng chỉ có một số Đại vu trấn áp, nếu là ngày thường thì không có vấn đề gì!

Nhưng nếu một khi đại quân Yêu tộc áp cảnh, e rằng căn bản không thể chống cự lại Yêu tộc cường đại!

Không có mười hai vị Tổ vu ở đây, đối mặt với Đế Tuấn, Thái Nhất của Yêu tộc, khí thế tự nhiên sẽ yếu đi!

Hình Thiên đi đi lại lại mấy vòng, nói với thuộc hạ bên cạnh: "Lập tức triệu tập tất cả các Đại vu đến đây, đồng thời lập tức phái người đến Bàn Cổ Điện!

Thông báo cho các Tổ vu đang bế quan." Rất nhanh, tất cả Đại vu của Vu tộc được điều tập!

Đến hành cung hiện tại để thương thảo sự tình.

Nhưng bên Bàn Cổ Điện lại truyền đến một số tin tức xấu, đó là căn bản không thể tiến vào, không thể truyền tin tức!

E rằng chỉ có thể đợi Thập nhị Tổ vu xuất quan mới có thể thông báo tin tức hiện tại, nhưng như vậy thì Vu tộc đã rơi vào tình cảnh nguy hiểm.

Không có Tổ vu ở đây, trong lòng các Đại vu phảng phất như thiếu đi một cây cột chống trời, lòng người hoang mang!

Chương 143

Nhưng dưới sự điều tiết của Hình Thiên và mấy vị Đại vu có danh vọng và thực lực cường đại khác, họ đã xác định được phương châm chủ động phòng thủ, không thể khiêu khích!

Tổ vu một ngày chưa xuất quan, một ngày không thể đối kháng với Yêu tộc.

Sau đó Vu tộc cũng bắt đầu điều động quy mô lớn, lượng lớn chiến sĩ Vu tộc được điều động trở thành vòng ngoài phòng ngự!

Nhưng công sự phòng ngự như vậy chỉ có thể phòng ngự đại quân Yêu tộc, đối với những đại năng đỉnh cấp trong Yêu tộc căn bản không có hiệu quả!

Các Đại vu chỉ có thể cầu nguyện Bàn Cổ phù hộ cho Yêu tộc sẽ không tấn công bây giờ!

Hoặc là Thập nhị Tổ vu nhanh chóng tỉnh lại.

Vài ngày sau!

Trên bầu trời, đám mây đen khổng lồ kia nhanh chóng khuếch tán ra ngoài, cuối cùng rời xa Bất Chu Sơn!

Chứng kiến cảnh này, Vu tộc thở phào nhẹ nhõm, nhưng cũng không hề lơi lỏng cảnh giác!

Đề phòng người của Yêu tộc quay lại đánh úp.

Lúc này, Thái Nhất đang dẫn đại quân Yêu tộc bay trên trời, đối với hành động của Vu tộc chỉ cười lạnh khinh thường!

“Vu tộc thật càng ngày càng nhát gan, ta chỉ đi ngang qua trên trời mà cũng căng thẳng như vậy!

Xem ra chắc chắn sẽ bị đại quân Yêu tộc ta chinh phục, có lẽ sau này sẽ trực tiếp đầu hàng cũng không chừng!" Côn Bằng ở bên cạnh Thái Nhất nghe xong trong lòng thầm cười lạnh: Trí thông minh như vậy mà cũng có thể trở thành Yêu Hoàng, thật là đại bất hạnh của Yêu tộc!

Côn Bằng liếc mắt một cái đã nhìn ra sự trống rỗng của Vu tộc, nhưng y không hề lên tiếng!

Bởi vì Vu tộc luôn là cái gai trong lòng Yêu tộc.

Là kẻ địch chủ yếu nhất của Yêu tộc, nhưng cũng có những đại năng Yêu tộc không hy vọng Vu tộc sụp đổ!

Dẫu sao nếu Vu tộc sụp đổ, e rằng kẻ sụp đổ tiếp theo chính là mình!

Vì vậy y nhìn ra nội bộ Vu tộc trống rỗng, tình huống không có một Tổ vu nào ở đây cũng không báo cáo cho Yêu Hoàng!

Hình Thiên và các Đại vu khác không hề biết rằng, chính vì sự đấu đá nội bộ của Yêu tộc đã cứu mạng họ!

Dẫu sao thực lực của đại quân Yêu tộc bây giờ vô cùng khổng lồ, chỉ riêng Yêu tộc cảnh giới Kim Tiên trở lên e rằng không dưới một vạn!

Cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên e rằng không dưới mấy vạn, cảnh giới Chuẩn Thánh trở lên e rằng không dưới trăm người!

Đây là binh lực lớn nhất mà Yêu tộc có thể điều động trong thời gian ngắn, là một phần trong nội tình hùng hậu của Yêu tộc Thiên đình!

Nếu lúc này Thái Nhất quay đầu tấn công Vu tộc, vậy thì sau này sẽ không có Vu Yêu đại kiếp nữa!

Nhưng, điều đó là không thể!

Bởi vì Vu Yêu đại kiếp là lượng kiếp không thể thiếu trong Hồng Hoang, bất kỳ ai dám thay đổi dù chỉ một chút cũng sẽ bị Thiên Đạo trừng phạt chí mạng, trừ phi không sợ Thiên Đạo, như vậy mới có thể tùy ý làm bậy!

Hồng Hoang đại địa, Yêu tộc Thiên đình điều động quy mô lớn như vậy, căn bản không thể che giấu!

Từ lúc xuất phát, tin tức đã truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang!

Bất luận là Yêu tộc hay các thế lực khác, một số thế lực tán tu nhao nhao rút lui khỏi lộ tuyến hành quân của Yêu tộc.

Đề phòng bị ngộ thương, hoặc bị tiện tay thu thập!

Lẽ dĩ nhiên, Đông Vương Công và thế lực của hắn cũng phát hiện ra động tĩnh của đại quân Yêu tộc!

"Yêu tộc Thiên đình xuất động quy mô lớn như vậy, e rằng là nhắm vào ta!" Trong địa cung của Đông Vương Công, hắn khẩn cấp triệu tập tất cả đại năng từ cảnh giới Chuẩn Thánh trở lên trong thế lực của mình đến.

Chuẩn bị thương thảo, rốt cuộc làm thế nào để hóa giải một hồi tai nạn này!

Đông Vương Công ngồi trên chủ tọa, nhìn một đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trong đại điện, không khỏi hỏi: "Chư vị, lần này Yêu tộc khí thế hùng hổ kéo đến!

E rằng không có ý tốt, chúng ta nên ứng đối thế nào, có cách nào không?" Các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trong đại điện nghe xong liền bàn tán xôn xao, đại điện lập tức trở nên ồn ào!

Đông Vương Công thấy cảnh này không nhịn được lắc đầu, lần

đầu tiên cảm thấy thu nhận những người này là một lựa chọn sai lầm!

Tuy số lượng khổng lồ, nhưng bất luận là cảnh giới tu vi đều kém xa những tướng vương của Yêu tộc không chỉ một bậc!

Quan trọng nhất là, không có một chút đại cục quan nào!

Không có một chút ý thức thống nhất, một chút ý thức hợp tác nào!

Tất cả đều tự mình chiến đấu, lấy lợi ích của bản thân làm chuẩn!

Lợi ích của bản thân một khi bị động chạm, bất kể là ai cũng sẽ trở mặt!

Nhưng Đông Vương Công tuy cảm thán, trong lòng lại thầm sung sướng!

Bởi vì trong đại điện tập kết gần một nửa thế lực và chủng tộc của Yêu tộc trong Hồng Hoang, đây là khoảnh khắc mà Đông Vương Công mơ ước!

Cho nên con đường phía trước dù vô cùng gian hiểm, Đông Vương Công cũng sẽ cắn răng kiên trì đi tiếp!

Dẫu sao cơ hội chỉ có một lần, nếu không nắm bắt được e rằng sau này sẽ không bao giờ có cơ hội nữa!

Nhưng sau khi tranh cãi một hồi trong đại điện, Đông Vương Công cũng có chút chán ghét!

Có lẽ điểm không tốt duy nhất là quá hay tranh cãi!

Cho nên, Đông Vương Công không thể không dùng thực lực của bản thân để trấn áp tứ phương!

"Được rồi, tất cả im miệng, cứ ồn ào như vậy còn ra thể thống gì!

Phải nhớ, các ngươi là trưởng lão Tiên cung!

Địa vị tôn quý, không còn là lão tổ trong các thế lực nhỏ nữa!" Nghe lời này, một đám trưởng lão trong đại điện đều cúi đầu, tuy bề ngoài vô cùng ngoan ngoãn!

Nhưng trong lòng lại thầm mắng: "Không phải do Đông Vương Công ngươi gây ra phiền phức, nếu không ta đã sớm đi tiêu dao khoái hoạt rồi!" Nhưng họ chỉ dám thầm mắng trong lòng, miệng thì không dám nói ra!

Dẫu sao Đông Vương Công tuy trông có vẻ tâm địa thiện lương, mặt mày từ bi!

Nhưng lòng dạ lại vô cùng đen tối, thủ đoạn càng tàn nhẫn!

Nếu không phải vì những thủ đoạn này, họ cũng sẽ không khuất phục Đông Vương Công, thoát ly khỏi Yêu tộc Thiên đình.

Nhưng, Đông Vương Công không quan tâm đến suy nghĩ trong lòng họ!

Nhìn đám người đã yên tĩnh lại, trong lòng hắn gật gật đầu, sau đó vẻ mặt phẫn hận, diễn cảm nói: "Yêu tộc Thiên đình cậy mình thực lực cường đại, tàn bạo vô cùng!

Không chỉ cướp đoạt tài nguyên của Yêu tộc trong Hồng Hoang, càng không màng đến sinh tử của chúng Yêu tộc, không ngừng khai chiến với Vu tộc, để đạt được mục đích tà ác nhất thống Hồng Hoang!

Nhưng chư vị cũng không cần lo lắng, chỉ cần chúng ta đoàn kết!

Chương 144

Đối phó với một đám đại quân Yêu tộc nhỏ nhoi không thành vấn đề." Một đám trưởng lão trong đại điện nghe xong nhao nhao nước mắt lưng tròng, thề chết đi theo Đông Vương Công!

Nhưng trong lòng lại thầm mắng: "Còn quá đáng hơn cả Yêu tộc Thiên đình, có mặt mũi nói người khác sao?

Thật vô sỉ đến cực điểm!" Khi Đông Vương Công đang chuẩn bị, một vị trưởng lão canh gác sắc mặt căng thẳng từ bên ngoài vội vàng chạy vào, ghé vào tai Đông Vương Công nói mấy câu rồi lặng lẽ rời đi!

Đông Vương Công nghe xong sắc mặt hơi biến, sau khi vị trưởng lão kia biến mất, hắn liền lớn tiếng nói với tất cả trưởng lão có mặt: "Vừa rồi bản quân nhận được tin, đại quân Yêu tộc đã tiếp cận!

Mục đích của chúng vô cùng rõ ràng, chính là để đối phó chúng ta!

Cho nên, bản quân hy vọng chư vị đừng giữ lại thủ đoạn bảo mệnh nữa, đừng giữ lại thủ đoạn truyền thừa nữa, tập trung tất cả thực lực, toàn lực ứng phó cùng nhau vượt qua khó khăn!" Đông Vương Công nói xong, liền rời đi!

Các trưởng lão có mặt thấy Đông Vương Công rời đi, nhao nhao thở phào nhẹ nhõm!

Nhưng ngoài việc thả lỏng, họ cũng khổ não vì mệnh lệnh của Đông Vương Công!

Sau đó, dưới thủ đoạn mạnh mẽ của Đông Vương Công!

Nhanh chóng tập hợp một lượng lớn binh sĩ!

Dưới sự dẫn dắt của các trưởng lão bộ lạc, họ chỉnh tề nhất loạt

bay về phía đại quân Yêu tộc!

Cho nên trên bầu trời Hồng Hoang, có thể dễ dàng nhìn thấy ở phía đông Hồng Hoang, một cảnh tượng hoành tráng đang hiện ra, một bên là mây đen vô tận!

Phía trên là quân đoàn Yêu tộc Thiên đình với số lượng lên đến vạn ức, dưới sự dẫn dắt của Đông Hoàng Yêu tộc, Yêu sư Côn Bằng cùng Thập đại Yêu vương, sừng sững trên bầu trời!

Phía dưới đám mây đen, là một mảng lớn cung điện thành trì hoa lệ, cùng với quân đội số lượng cực kỳ khổng lồ, dưới sự dẫn dắt của các trưởng lão Tiên cung, chỉnh tề nhất loạt xếp thành hàng!

Tuy không có khí thế của Yêu tộc Thiên đình, nhưng cũng bất động như núi!

Một bộ dạng tinh nhuệ.

Đông Vương Công thì đứng trên không trung của quần thể cung điện, nhìn Thái Nhất sắc mặt băng lãnh nói: "Đông Hoàng Thái Nhất, không biết đại giá quang lâm có việc gì!" Thái Nhất thấy Đông Vương Công, lửa giận bốc lên!

Sắc mặt lập tức thay đổi.

"Có việc gì?

Đông Vương Công, chuyện ngươi làm đừng có không dám thừa nhận!" Đông Vương Công nghe xong sắc mặt hơi biến, nhưng vẫn cố gượng nói: "Chuyện ta làm?

Chuyện ta làm nhiều lắm!

Không biết Đông Hoàng nói là chuyện nào?" Thái Nhất thấy Đông Vương Công lại không dám thừa nhận, tức đến bốc hỏa tam trượng!

Sự phẫn nộ nồng đậm đó, có thể khiến người ta nhìn thấy một

cách chân thực!

Một tầng ngọn lửa nhàn nhạt bao phủ trên bề mặt cơ thể Thái Nhất!

"Dám làm sao không dám nhận?

Dám cướp người của Thiên đình!

Đông Vương Công, ngươi thật sự sống không kiên nhẫn rồi!" Đông Vương Công nghe xong giận quá hóa cười, nhìn Thái Nhất cười nói: "Cướp người?

Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi cũng quá coi trọng Thiên đình rồi đấy!

Ta là nam tiên chi thủ do Đạo tổ Hồng Quân đích thân sắc phong, quản lý tất cả nam tiên trong Hồng Hoang!

Đông Hoàng Thái Nhất, ngươi còn không quỳ xuống nhận tội!

Nhưng, nếu ngươi dâng lên Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung!

Vậy thì bản quân đại phát từ bi, tha thứ cho ngươi một lần va chạm!" Thái Nhất nghe xong không chịu nổi nữa, trực tiếp thúc giục Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung tấn công về phía Đông Vương Công!

Hỗn Độn Chung mang theo năng lượng khổng lồ, nếu Đông Vương Công không thể né tránh hoặc chống cự, e rằng chắc chắn sẽ chết!

Đông Vương Công thấy vậy trong lòng cũng chột dạ, không ngờ Thái Nhất lại không nói lý lẽ như vậy!

Vừa lên đã tung đại chiêu, cho nên vội vàng né tránh!

Theo một tiếng vang lớn, Hỗn Độn Chung va vào một vật thể!

Nhưng không phải Đông Vương Công, mà là một tòa cung điện hoa lệ!

Đông Vương Công vào thời khắc mấu chốt, dựa vào thực lực của bản thân và ưu thế quen thuộc với hoàn cảnh đã thuận lợi thoát thân!

Nhưng tòa cung điện yêu thích nhất của hắn lại hóa thành tro bụi trong cú va chạm của Hỗn Độn Chung, khiến Đông Vương Công vô cùng phẫn nộ!

Cùng với cú ra tay phẫn nộ của Thái Nhất, một cuộc chiến tranh kéo dài đã được mở màn!

Thời gian chiến tranh kéo dài hơn so với tưởng tượng của tất cả mọi người, ngay cả hai bên tham chiến cũng không ngờ nó lại kéo dài như vậy!

Cuộc đại chiến thảm khốc kéo dài hàng trăm năm, tổn thất của hai bên vô cùng thảm trọng!

Khiến hai bên có chút không thể kiên trì nổi, dẫu sao mục đích của họ vốn không phải là tiêu hao như vậy!

Cứ tiêu hao như vậy nữa, e rằng sẽ tổn thương đến căn bản!

Bất lợi cho cuộc tranh bá tiếp theo.

Trên tầng mây đen vô tận, có một tòa hành cung khổng lồ!

Đó chính là hành cung tạm thời của Thái Nhất, phụ trách thống lĩnh toàn bộ chiến sự trên chiến trường!

Nhưng lúc này tâm trạng của Thái Nhất vô cùng không tốt, đang nổi trận lôi đình!

“Phế vật, tất cả đều là phế vật!

Ba trăm năm, tròn ba trăm năm!

Vì sao không đạt được tiến triển thực chất nào!" Một đám Yêu vương dưới đài nghe xong đều im lặng không nói, không dám trả lời!

Yêu sư Côn Bằng đứng một bên thấy vậy trong lòng thầm vui, nhưng trên mặt lại không hề biểu hiện ra, ngược lại còn tỏ vẻ ngưng trọng!

Dẫu sao hiện tại chiến sự bị cản trở, thương vong phía trước lớn!

Nếu tỏ ra vui mừng, e rằng sẽ có tai bay vạ gió ập xuống!

Nhưng cứ như vậy cũng không phải là cách, Côn Bằng nhìn chằm chằm vào bản đồ khổng lồ trước mắt, im lặng một hồi rồi ánh mắt lóe lên một tia sáng!

Một kế hoạch chưa hoàn thiện nảy ra trong lòng, nếu chiến trường đang giằng co, vậy sao không nhân cơ hội kéo cả Yêu tộc xuống ngựa!

Dùng thực lực của toàn bộ Yêu tộc quét sạch Đông Vương Công, như vậy vừa có thể giải quyết chiến sự hiện tại, vừa có thể tiêu diệt thế lực nội bộ Yêu tộc!

Đồng thời lại có thể khiến Thái Nhất lơi lỏng cảnh giác, thật là nhất cử đa đắc!

Chương 145

"Đông Hoàng đại nhân, ta có một ý kiến chưa hoàn thiện!" Thái Nhất nghe xong, nhìn chằm chằm Côn Bằng một hồi!

Ánh mắt vô cảm đó khiến Côn Bằng một trận phát lạnh!

Khi Côn Bằng sắp không chịu nổi, Thái Nhất thu hồi ánh mắt đáng sợ kia!

Rồi bình thản hỏi: "Yêu sư có diệu kế gì, mau nói ra!" Côn Bằng nghe xong trong lòng thở phào một hơi, sau lưng toát ra rất nhiều mồ hôi!

Nếu không phải vì thực lực cường đại, e rằng hành động vừa rồi đã bị người ta nhìn thấu.

"Đông Hoàng đại nhân, nếu hiện tại chiến trường đang giằng co!

Vậy chúng ta sao không bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Trực tiếp trấn áp đám phản quân này trong đại trận, cuối cùng lại dùng đại trận trực tiếp tiêu diệt!" Thái Nhất nghe xong, lộ vẻ suy tư!

Phương pháp này y cũng từng nghĩ tới, nhưng cũng có nan đề!

Dẫu sao Chu Thiên Tinh Đấu không phải nói bố trí là có thể bố trí được, nếu không thì Yêu tộc đã sớm nhất thống thiên hạ!

"Chuyện này đợi một chút, ta phải báo lại cho huynh trưởng!

Nhưng, đây quả thực là một cách hay!" Tuy Thái Nhất không đồng ý ngay lập tức, nhưng cũng sẵn lòng báo cáo kế hoạch này cho Đế Tuấn!

Côn Bằng nghe xong gật gật đầu, lui về vị trí ban đầu!

Nhưng trong lòng lại vô cùng vui mừng, bởi vì y hiểu rằng chuyện

này đã thành công!

Đế Tuấn đối với các điều kiện của Thái Nhất cơ bản đều đáp ứng, rất ít khi từ chối!

"Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tương truyền có thể triệu hoán ra một vị tinh thần cự nhân tiếp cận Thánh nhân, nếu có thể đoạt được nó....." Nghĩ đến đây, khóe miệng Côn Bằng không khỏi lộ ra một nụ cười!

Nhưng không có ai có thể quan sát được chi tiết này, bởi vì tất cả đều đang lo lắng cho chiến sự giằng co phía trước!

Rất nhanh, ý kiến của Thái Nhất được truyền đến tay Đế Tuấn đang ở Thiên đình!

Đế Tuấn sau khi xem xét kỹ lưỡng, hiểu rằng Yêu tộc không thể tiếp tục tiêu hao như vậy nữa!

Bởi vì trận chiến này đã tiêu hao một lượng lớn tài nguyên, thực sự có chút không cung cấp nổi!

Hơn nữa, trận quyết chiến giữa Vu Yêu e rằng cũng không còn xa!

Nếu lúc này tiêu hao quá lớn, đến lúc đó e rằng sẽ ở thế yếu!

Cho nên y cũng khá ủng hộ việc sử dụng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận một lần giải quyết dứt điểm!

Sau khi nghĩ xong, Đế Tuấn tự tay viết một phong thư!

Đồng ý cho Thái Nhất bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Sau khi viết xong, trong lòng đột nhiên không yên tâm về chiến sự phía trước, cộng thêm việc bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cần có y.

Vì vậy Đế Tuấn quyết định, tự mình đến đó một chuyến!

Khi biết Đế Tuấn muốn tự mình đến, Thái Nhất vô cùng cao hứng!

Đồng thời mệnh lệnh cho chiến tranh phía trước dừng lại, chuẩn bị cho trận quyết chiến cuối cùng!

Đông Vương Công khi thấy quân đội Yêu tộc từng nhóm rút lui, cũng rút quân đội ở tiền tuyến về!

Bởi vì từ hành động bất thường của Yêu tộc, hắn hiểu rằng, e rằng trận quyết chiến cuối cùng sẽ diễn ra không lâu nữa!

Hai bên hiện tại đang tích trữ sức mạnh mạnh nhất, chuẩn bị tung ra đòn chí mạng nhất cho đối phương!

"Ngươi có chuẩn bị, ta cũng có chuẩn bị!

Đến lúc đó, hươu chết về tay ai còn chưa chắc đâu!" Đông Vương Công nhìn đám mây đen vô tận nơi chân trời, trên mặt lộ vẻ trào phúng!

Lúc này, một trưởng lão mặc trường bào màu đen chạy chậm đến trước mặt Đông Vương Công!

"Chủ nhân, mọi thứ ngài phân phó đã chuẩn bị xong, chỉ chờ ngài ra lệnh!" Đông Vương Công nghe xong, mắt cười đến híp lại!

"Tốt, thật quá tốt rồi!

Có nó, ta không cần phải sợ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc nữa!" Thời gian nhanh chóng trôi qua mấy ngày, tiền duyên đối đầu giữa Yêu tộc Thiên đình và Tiên cung vẫn luôn ở trong trạng thái bình tĩnh!

Nhưng hai bên trên dưới đều biết, đây chỉ là tạm thời!

Tin rằng không bao lâu nữa, một cuộc đại chiến khủng bố hơn trận chiến trước đó sẽ bùng nổ!

Lúc đó sẽ quyết định ra người thắng cuộc cuối cùng, trở thành người chưởng khống thực sự của Yêu tộc Hồng Hoang!

Trong hành cung tạm thời của Yêu tộc, Đế Tuấn và Thái Nhất đang triệu tập một cuộc họp quan trọng!

Đế Tuấn đứng trên chủ đài, nhìn xuống hơn trăm Yêu vương phía dưới, hào tình vạn trượng!

Đây là nội tình thuộc về Yêu tộc, không giống như lần trước triệu tập từ khắp Hồng Hoang!

Đây là thực lực thuộc về cá nhân y, tuyệt đối nghe theo mệnh lệnh!

"Chư vị Yêu vương, tin rằng mọi người đều biết mục đích của cuộc họp lần này!

Đó là đi giải quyết cái khối u ác tính Đông Vương Công, quét sạch chướng ngại lớn nhất trước khi Yêu tộc Thiên đình nhất thống Hồng Hoang!" Một đám Yêu vương phía dưới nghe xong, tinh thần dâng cao!

Nhao nhao lớn tiếng hô: "Nhất thống Hồng Hoang, nhất thống Hồng Hoang!

Nhất thống Hồng Hoang, nhất thống Hồng Hoang!

Nhất thống Hồng Hoang, nhất thống Hồng Hoang!" Âm thanh chỉnh tề nhất loạt, khí thế vô cùng hùng vĩ, khiến cho những người có mặt đều nhiệt huyết sôi trào!

Đế Tuấn nghe xong càng vô cùng cao hứng, sau khi các Yêu vương hô liên tiếp mấy tiếng, y ra hiệu mọi người có thể dừng lại!

"Cho nên, Đông Vương Công tuyệt đối phải chết!

Bản hoàng quyết định, lập tức bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại

Trận!

Tất cả những kẻ phản bội, toàn bộ trấn sát!" Các Yêu vương phía dưới nghe xong, nhao nhao hô lớn: "Toàn bộ trấn sát, toàn bộ trấn sát!" Sau cuộc tổng động viên trước đại chiến, khí thế của Yêu tộc đại trướng!

Quét sạch đi sự suy sụp trước đó.

Toàn bộ Yêu tộc tràn đầy động lực, mỗi một Yêu tộc đều quần tình kích phẫn!

Hận không thể bây giờ xông lên, xé xác Đông Vương Công thành vô số mảnh vụn!

Động tĩnh lớn như vậy của Yêu tộc, Đông Vương Công không thể không biết!

Chương 146

Không lâu sau khi Đế Tuấn triệu tập đại hội, nội dung trên đó đã xuất hiện trên bàn của Đông Vương Công!

Đông Vương Công xem xong mặt không biểu cảm, đối với tình huống này hắn đã sớm có chuẩn bị tâm lý!

Dẫu sao thực lực hai bên không chênh lệch nhiều, nếu cứ giằng co mãi thì không tốt cho cả Yêu tộc và hắn!

Cho nên Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vô cùng cường đại, có thể quyết định cán cân thắng lợi của trận chiến này!

Nhưng đối với điều này, Đông Vương Công đã sớm có đối sách!

"Tương truyền Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận uy lực vô cùng, một khi thi triển ra ngoài Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc, e rằng cũng chỉ có Tru Tiên Đại Trận trong tay Thông Thiên của Tam Thanh mới có thể so sánh!

Nhưng, ta đối với điều này lại tỏ ra vô cùng hoài nghi!

Ta lại muốn xem thử là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc lợi hại, hay Vạn Tiên Đại Trận của ta mạnh hơn!" Khi nói đến Vạn Tiên Đại Trận, Đông Vương Công mặt đầy tự tin!

Bởi vì uy lực của Vạn Tiên Đại Trận này vô cùng cường đại, ngay cả Đông Vương Công cũng kinh hãi!

Hắn cho rằng ngoài Đạo tổ Hồng Quân, e rằng cũng chỉ có Nguyên Thủy thần bí cường đại kia mới có thể phá vỡ!

Ngoài ra, tất cả những thứ khác đều sẽ vẫn lạc trong Vạn Tiên Đại Trận!

Không chỉ Đông Vương Công vô cùng tự tin, Đế Tuấn cũng vô cùng tự tin!

Một khi bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, có thể kết thúc cuộc chiến tranh kéo dài hàng trăm năm này!

"Thắng lợi cuối cùng thuộc về Yêu tộc ta!" Hai bên đều vô cùng tự tin, bởi vì hai bên đều sở hữu tuyệt thế đại trận!

Tự tin có thể một đòn tiêu diệt đối phương!

Rất nhanh, Yêu tộc đã chuẩn bị xong!

Bất cứ lúc nào cũng có thể bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tiêu diệt toàn bộ phản quân phía trước!

Cho nên Thái Nhất xuất động, quân đội Yêu tộc với số lượng lên đến hàng trăm ức đã bao vây chặt chẽ thế lực của Đông Vương Công!

Khi Đông Vương Công cho rằng, Yêu tộc quyết định đánh cận chiến!

"Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, khởi!" Một giọng nói hùng vĩ và băng lãnh vang vọng khắp bầu trời, cùng với một luồng sáng cường đại từ trong mây đen lao thẳng lên trời!

Sau đó, bầu trời vốn trong xanh vô cùng bắt đầu trở nên tối tăm!

Tinh quang trên trời biến đổi nhanh chóng, vô tận tinh thần lấp lánh vô tận điểm sáng, vô cùng mỹ lệ!

Nhưng tất cả mọi người có mặt đều không có thời gian thưởng thức cảnh đẹp này, bởi vì Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã được bố trí!

Cùng với sự biến đổi không ngừng của chu thiên tinh thần trên bầu trời, vô tận tinh thần chi lực được tập hợp lại!

Một trận áp bức cường đại từ trên tinh không truyền xuống, khiến

cho Yêu tộc trong thế lực của Đông Vương Công kinh hãi!

Ngay cả Đông Vương Công cũng trợn to hai mắt nhìn chằm chằm lên trời!

Bởi vì trong cảm ứng của hắn, một luồng khí tức vô cùng cường đại đang được thai nghén trong tinh không!

Tin rằng không bao lâu nữa, luồng khí tức cường đại đó sẽ từ tinh không hạ xuống!

Sau khi nhìn một lúc lâu, Đông Vương Công nuốt nước bọt nói: "Đây là tuyệt thế đại trận của Yêu tộc... uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sao!

Quả nhiên vô cùng cường hãn, không hổ là một trong ba đại tuyệt thế sát trận của Hồng Hoang!" Không chỉ Đông Vương Công, tất cả các thế lực và cường giả trong Hồng Hoang đều vô cùng chấn kinh nhìn về phía đông Hồng Hoang!

Trong đó có một số người biết chuyện nội chiến của Yêu tộc, nhưng đại đa số lại không biết!

Bởi vì họ đang bế quan tu luyện, ngoài việc nâng cao thực lực, họ không quan tâm đến những chuyện khác!

"Đây là uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sao?

Quả nhiên vô cùng cường hãn, nhưng vì sao Yêu tộc lại bố trí?

Lẽ nào Vu Yêu hai tộc lại giao chiến rồi?

Nếu không, tại sao lại phải động dụng đến trận pháp trấn tộc như vậy!" Hầu hết tất cả các đại năng trong Hồng Hoang, toàn bộ đều hướng ánh mắt về phía đông Hồng Hoang!

Trong một trận đại chiến tuyệt thế, ngay cả Đại vu trong Vu tộc cũng chăm chú quan sát uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

“Đại trận này còn mạnh hơn lần trước, không biết uy lực đại trận của chúng ta có được nâng cao không!

Nếu không, e rằng thật sự không phải là đối thủ của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!” Đại vu Hình Thiên sau khi xem một lúc cảm thán nói, không phải đang ca ngợi kẻ địch cường đại, mà là kẻ địch thật sự cường đại!

Các Đại vu khác cũng nhao nhao gật đầu, tuy trong lòng họ cho rằng Tổ vu là mạnh nhất!

Nhưng đối mặt với đại trận như vậy, trong lòng không khỏi chột dạ!

Tổ vu cường đại có thể chống lại đại trận cường đại như vậy không?

Khi chúng sinh Hồng Hoang đang chấn kinh, dưới tinh không, tinh thần cự nhân được tập hợp từ vô tận tinh thần chi khí đã thành hình!

Tinh thần cự nhân sau khi hình thành, hướng về Hồng Hoang gầm lên một tiếng!

Phảng phất như đang tuyên cáo sự ra đời của mình với Hồng Hoang.

Đế Tuấn thấy tinh thần cự nhân thì vô cùng cao hứng, bởi vì y có thể cảm nhận được thực lực của tinh thần cự nhân đã vô hạn tiếp cận Thánh nhân!

Có thực lực cường đại như vậy, đối phó với một đám phản đồ nhỏ nhoi quả thực dễ như trở bàn tay!

Sau đó tinh thần cự nhân dưới sự điều khiển của Đế Tuấn vung nắm đấm khổng lồ được tạo thành từ tinh thần chi lực, hung hăng đập về phía Đông Vương Công và thế lực của hắn!

Đông Vương Công đang ngây người thấy vậy vội vàng phản kháng, tuy liều mạng chống cự lại được đòn tấn công của tinh thần cự nhân!

Nhưng thế lực phía sau hắn lại không may mắn như vậy, sau khi nắm đấm khổng lồ của tinh thần cự nhân hạ xuống.

Một lượng lớn sinh linh lập tức chết đi, số ít còn lại cũng đang trọng thương giãy giụa, căn bản không còn thực lực chiến đấu nữa!

Đế Tuấn thấy sức phá hoại cường đại như vậy, trong lòng vô cùng cao hứng, vẻ vui mừng trên mặt cũng không che giấu được!

"Quả nhiên không hổ là bản tăng cường, lại mạnh hơn nhiều như vậy!

Chỉ một chiêu, đã phế đi hơn nửa thế lực của Đông Vương Công!" Thái Nhất nhìn quần thể kiến trúc đã sụp đổ tan tành, trong lòng vô cùng thư thái, nhưng cũng thầm cảm thán, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã mạnh hơn không ít!

Thực ra là vì Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận trong đại kiếp có một sự gia thành nhất định, cho nên mới tỏ ra uy lực khổng lồ vô cùng!

Điều này càng củng cố quyết tâm của Vu Yêu hai tộc, quyết tâm nhất thống Hồng Hoang!

Đồng thời, trong một đống phế tích kiến trúc dưới chân tinh thần cự nhân!

Chương 147

Đông Vương Công, bị lớp bụi khổng lồ che lấp!

Sau khi bị tấn công, Đông Vương Công cũng đã tỉnh lại từ trong chấn kinh, còn lại là sự phẫn nộ vô biên!

"Vạn Tiên Đại Trận, khởi!" Theo một tiếng gầm giận dữ của Đông Vương Công, không biết từ đâu bay ra hơn một vạn Đại La Kim Tiên!

Giữa không trung, họ xếp thành một đội hình kỳ lạ, Đế Tuấn thấy vậy vô cùng kinh ngạc!

Nhưng sau khi xem một lúc, sắc mặt trở nên ngưng trọng!

Bởi vì cùng với sự biến đổi không ngừng vị trí của hơn một vạn Đại La Kim Tiên kia, khí thế tỏa ra lại càng ngày càng có cảm giác áp bức!

Đế Tuấn thấy vậy ý thức được, e rằng sẽ có biến cố!

Vì vậy vội vàng mệnh lệnh cho tinh thần cự nhân chém giết hơn một vạn Đại La Kim Tiên kia.

Nhưng, Đế Tuấn không ý thức được!

Thời gian hạ lệnh đã quá muộn, Vạn Tiên Đại Trận của Đông Vương Công đã được bố trí xong!

Tinh thần cự nhân nghe lệnh của Đế Tuấn, lập tức ra tay!

Một bàn tay khổng lồ từ trên trời giáng xuống!

Mang theo uy năng vô tận, ý đồ tiêu diệt hoàn toàn hơn một vạn Đại La Kim Tiên kia!

Nhưng sau khi bàn tay của tinh thần cự nhân hạ xuống, một luồng

sáng mạnh mẽ biến đổi nhanh chóng!

Hơn một vạn Đại La Kim Tiên kia lại dung hợp thành một thể, trở thành một hư ảnh người!

Một hư ảnh người không nhìn rõ mặt, nhưng lại vô cùng cường đại!

Đông Vương Công thấy vậy hưng phấn nói: "Vạn Tiên Đại Trận cuối cùng cũng thành công rồi, Hồng Hoang sẽ thuộc về ta!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Hãy run rẩy dưới uy lực của Vạn Tiên Đại Trận của ta đi!" Đông Vương Công mặt đầy điên cuồng cười lớn, phảng phất như đã nắm trong tay cả Hồng Hoang!

Nhưng dường như ngay cả Thiên Đạo cũng không vừa mắt với sự kiêu ngạo như vậy, giáng xuống một đạo thiên lôi, đánh vào trước mặt hắn cảnh cáo một phen, bảo hắn an phận một chút!

Nếu không lần sau sẽ không đơn giản là rơi xuống mảnh đất trước mặt hắn nữa!

Sau khi nhận được cảnh cáo của Thiên Đạo, Đông Vương Công lập tức thu lại nụ cười kiêu ngạo đó, nhưng trong lòng lại cuồng hỉ vô cùng!

Đế Tuấn thấy Vạn Tiên Đại Trận hợp thành một thể, trong lòng cũng không kinh hoảng, bởi vì y biết uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tuyệt đối không chỉ đơn giản là tấn công như vậy!

Cho nên y không hề vội vàng, các Yêu thần khác thấy vậy cũng thả lỏng tâm trạng lo lắng!

Dẫu sao ngay cả Đế Tuấn cũng không vội, vậy thì họ cũng không có gì phải vội.

Quả nhiên, tinh thần cự nhân sau khi thấy tấn công cận chiến không có tác dụng!

Nhanh chóng điều động vô tận tinh thần chi lực của chu thiên, tập hợp lại sau lưng hình thành một đồ án bát quái!

Sau đó cùng với một tiếng hét lớn của tinh thần cự nhân, bát quái sau lưng tuôn ra vô hạn tinh thần chi lực!

Những tinh thần này huyễn hóa thành từng thanh tiểu kiếm sắc bén, mang theo năng lượng khổng lồ nhanh chóng bay về phía hư ảnh người do Vạn Tiên Đại Trận hóa thành!

Hư ảnh người thấy vậy, lập tức thi triển một đạo kim quang phòng ngự!

Vô số thanh tiểu kiếm từ trên tinh không rơi xuống, bao phủ toàn bộ khu vực một lượt!

Cơ bản đã đánh cho thế lực của Đông Vương Công tàn phế, không còn có thể uy hiếp đến sự an toàn của Yêu tộc Thiên đình nữa!

Hư ảnh người thấy vậy trong lòng vô cùng phẫn nộ, tay trái vung lên!

Một thanh quang kiếm khổng lồ ngưng tụ.

Sau đó hư ảnh người vung quang kiếm khổng lồ xông lên trời, chém loạn xạ vào tinh thần cự nhân!

Nhưng, một số đòn tấn công nhỏ căn bản không thể gây tổn thương cho tinh thần cự nhân!

Nhưng lại chọc giận tinh thần cự nhân, đồ án bát quái sau lưng tinh thần cự nhân bắt đầu biến đổi nhanh chóng!

Rất nhanh đã biến thành một mảnh tinh không, nhưng lại mang theo năng lượng khổng lồ!

Sau đó vô tận tinh thần từ mảnh tinh không đó bay ra, mang theo năng lượng cường đại lao về phía hư ảnh người, rồi sau đó là một tiếng vang vọng khắp Hồng Hoang đại địa!

Tuy hư ảnh người tích cực phòng ngự, nhưng lại không thể chống lại lực xung kích cường đại đó!

Rất nhanh đã thất bại, rất nhanh lại bị thương!

Tinh thần cự nhân thấy vậy nắm bắt thời cơ, cùng với sự biến đổi thủ thế của tinh thần cự nhân, hai hư ảnh Thái Âm và Thái Dương xuất hiện bên cạnh tinh thần cự nhân!

Tinh thần cự nhân hướng lên trên chộp một cái, Thái Âm và Thái Dương liền hóa thành một cây trường thương âm dương!

Tinh thần cự nhân dùng sức đâm một cái!

Âm dương trường thương mang theo uy lực không thể so sánh, trúng ngay tim của hư ảnh người!

Sau đó trên người hư ảnh người liền lóe lên vô số điểm sáng, biến mất trên Hồng Hoang đại địa!

Cuối cùng Đông Vương Công trọng thương, ngã trên mặt đất bất tỉnh nhân sự, ngay sau đó lại có hơn một vạn cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên nhao nhao từ trên trời rơi xuống!

Trên người những cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên này không còn chút sinh khí, trên ngực có một cái lỗ đen ngòm!

Phảng phất giống hệt như vị trí mà hư ảnh người bị tinh thần cự nhân đâm trúng!

Đế Tuấn thấy vậy ha ha cười lớn, đi đến trước mặt Đông Vương Công đang bị thương nặng không thể động đậy, vẻ mặt đầy trào phúng!

“Đông Vương Công, không phải ngươi kiêu ngạo lắm sao, bây giờ không còn sức lực rồi à?!” Nói xong, Đế Tuấn hung hăng đá hai cước vào Đông Vương Công!

Đông Vương Công bị tấn công lập tức phun ra hai ngụm máu tươi, vẻ mặt đau khổ!

Đế Tuấn thấy vậy tâm tình một trận thư thái, sau đó liền xoay người rời đi!

Cứ như vậy, Đông Vương Công bị đưa đi, giam giữ trong địa lao của Thiên đình!

Yêu tộc lại quét dọn toàn bộ chiến trường, mang đi tất cả những thứ có ích!

Những thứ không có ích toàn bộ phá hủy.

Cùng với một ngọn lửa lớn, một thế lực từng có thể đối đầu với Yêu tộc Thiên đình đã hóa thành một mảnh tro tàn!

Nhanh chóng lại qua mấy năm, Yêu tộc Thiên đình cuối cùng cũng giải quyết xong những mối họa ngầm do Đông Vương Công để lại!

Chương 148

Đế Tuấn cuối cùng cũng có thời gian thẩm vấn Đông Vương Công, thực ra trong mấy năm qua, Đông Vương Công đã từng mấy lần đối mặt với cái chết!

Nhưng đều được cứu sống lại, không phải Đế Tuấn đại phát từ bi muốn tha cho hắn!

Mà là vì y cảm thấy chết như vậy quá dễ dàng cho hắn, Đế Tuấn muốn hung hăng hành hạ hắn!

Để giải tỏa mối hận trong lòng.

Trong địa lao vô cùng âm lãnh, Đông Vương Công toàn thân đầy thương tích!

Trên người bị một loại xiềng sắt màu đen khổng lồ khóa lại.

Loại xiềng sắt màu đen này có tác dụng áp chế, khiến cho Đông Vương Công căn bản không thể điều động thực lực của bản thân!

Sau một hồi hành hạ, Đông Vương Công có chút chết lặng!

Khi Đông Vương Công đang thần sắc chết lặng, Đế Tuấn đột nhiên từ cửa lớn địa lao đi ra!

Sắc mặt băng lãnh nhìn hắn.

Đông Vương Công thấy Đế Tuấn, không màng đến thương thế nặng nề trên người, trực tiếp lao đến trước cửa lao phòng, lớn tiếng hét vào mặt Đế Tuấn: "Đế Tuấn tiểu nhi, mau thả ta ra!

Ta là nam tiên chi thủ do Đạo tổ Hồng Quân đích thân sắc phong, ngươi lại dám giam giữ ta, không sợ Đạo tổ Hồng Quân trách tội sao!" Đông Vương Công nói xong, dùng sức lay động cửa lao!

Nhưng cánh cửa lao kiên cố đó vẫn không nhúc nhích, Đế Tuấn nghe xong mặt lộ vẻ trào phúng!

"Đạo tổ Hồng Quân trách tội?

Đông Vương Công, ngươi cũng quá xem trọng mình rồi!

Trong mấy trăm năm ta đối chiến với ngươi, Đạo tổ Hồng Quân có ra tay không?

Đạo tổ Hồng Quân có nói gì không?

Không!

Tất cả đều không có!

Điều này cho thấy, cho thấy Đạo tổ Hồng Quân chỉ đang đùa giỡn với ngươi!

Mà ngươi lại cứ tưởng thật, vọng tưởng nhất thống nam tiên Hồng Hoang!

Cũng không soi gương lại xem, với bộ dạng của ngươi có tư cách đó sao!" Đông Vương Công nghe xong, ngồi phệt xuống đất!

Vẻ mặt ngây dại.

Sau khi im lặng một lúc lâu, Đông Vương Công vẻ mặt bi thương!

Cứ tưởng rằng, mình là nhân vật chính của Hồng Hoang!

Nhưng không ngờ, mình lại chỉ là trò cười trong miệng người khác.

"Ta không phục!

Thiên Đạo bất công!

Hồng Quân bất công!" Đông Vương Công lớn tiếng gào thét, phát tiết sự bất mãn trong lòng!

Đế Tuấn nghe xong lắc đầu, sau đó giơ tay làm một thủ thế rồi rời

khỏi địa lao.

Không lâu sau, Đông Vương Công bị giết trên Trảm Tiên Đài!

Cái chết của hắn, trong Hồng Hoang cũng không hề gây ra một gợn sóng nào!

Bởi vì lúc này Đông Vương Công, đối với Hồng Hoang đã là một người chết!

Có thể sống lâu như vậy đã là một kỳ tích rồi.

Sau khi giải quyết xong Đông Vương Công, Yêu tộc Thiên đình chìm trong một cuộc cuồng hoan!

Bởi vì tiết mục tiếp theo là tiết mục mà mọi người yêu thích nhất, luận công hành thưởng!

Một lượng lớn Yêu vương mong chờ ngày này, bởi vì trong chiến tranh họ đã lập được công lao hiển hách!

Cuộc đại chiến kéo dài hàng trăm năm, tự nhiên sinh ra vô số quân công!

Cho nên vật phẩm cần ban thưởng cũng vô cùng nhiều.

Nhưng cũng không làm khó được Đế Tuấn, bởi vì sau khi tiếp quản thế lực của Đông Vương Công, y đã thu được một lượng lớn kỳ trân dị bảo!

Trong đó có một số linh bảo phẩm cấp cao, đạt đến cấp bậc Cực phẩm Tiên thiên linh bảo!

Nhưng số lượng lại không nhiều, chỉ có không đến năm món!

Rất nhanh, đại hội luận công hành thưởng được triệu tập tại Lăng Tiêu Bảo Điện!

Đầu tiên luận công hành thưởng các Yêu vương cảnh giới Chuẩn

Thánh, một lượng lớn linh bảo được phân phát xuống!

Nhưng Đế Tuấn cũng không hề cảm thấy đau lòng, bởi vì linh bảo là để cho người dùng!

Nếu không thể sử dụng, vậy thì cũng như một tảng đá, không có giá trị!

Hiện tại sau khi phân phát linh bảo trong tay xuống, e rằng không bao lâu nữa thực lực của Yêu tộc sẽ lên một tầm cao mới!

Lúc đó số lượng Yêu vương cảnh giới Chuẩn Thánh e rằng sẽ nhiều hơn một phần ba, lúc đó Yêu tộc e rằng sẽ đến lúc quân lâm thiên hạ!

Toàn bộ đại hội phong thưởng kéo dài mấy năm, dẫu sao số lượng Yêu tộc rất lớn!

Nhưng Đế Tuấn lại vô cùng vui vẻ, bởi vì như vậy có thể thu phục được lòng người!

Sau khi phong thưởng kết thúc, Thiên đình cuối cùng cũng lại bình tĩnh trở lại!

Thiên đình vừa bình tĩnh lại, thân là Yêu Hoàng, Đế Tuấn lại có một số tâm tư khác!

Ngồi trong cung điện trống trải, trong lòng Đế Tuấn dâng lên một cảm giác cô độc!

Luôn cảm thấy bên cạnh thiếu một thứ gì đó, nhưng lại không biết rốt cuộc là thiếu cái gì!

Bây giờ Đế Tuấn cuối cùng cũng biết, thì ra là thiếu một người bạn đời!

Tuy có huynh đệ bầu bạn, nhưng thời gian Đế Tuấn một mình vô cùng dài!

Khiến cho Đế Tuấn đột nhiên nghĩ đến Hi Hòa trên Thái Âm Tinh, cũng là đại năng được sinh ra trong tinh thần!

Trong lòng Đế Tuấn càng ngày càng kích động, sau một hồi quyết định, Đế Tuấn cuối cùng quyết định đi bày tỏ tâm ý của mình!

Chương 149

Cứ như vậy, Đế Tuấn ngay cả Cửu Long Đế Bào cũng không thay, liền trực tiếp đi đến Thái Âm Tinh!

Phía sau kim xa của Đế Tuấn, là một lượng lớn lễ vật!

Dẫu sao là đi cầu thân, không có một chút lễ vật sao được!

Đế Tuấn lòng đầy tự tin đi đến Thái Âm Tinh cầu thân, trên đường đi Đế Tuấn thậm chí đã nghĩ xong tên cho con cái sau này!

Dẫu sao y chưa bao giờ thất bại, bởi vì y là một trong hai Yêu Hoàng của Yêu tộc!

Nắm giữ Yêu tộc Thiên đình, dưới trướng có vô số Yêu tộc!

Có thể nói là một trong những người có quyền thế nhất trong Hồng Hoang, cơ bản không có bất kỳ ai có thể chống lại sức hấp dẫn của y!

Nhưng hiện thực lại tát cho y một cái tát đau điếng, trong cung điện trên Thái Âm Tinh!

Đế Tuấn lòng đầy tự tin cầu hôn Hi Hòa, nhưng lại bị em gái của Hi Hòa trào phúng một phen!

"Đế Tuấn, chỉ bằng ngươi cũng muốn lấy chị ta!" Đế Tuấn ngẩn người, nhưng nể mặt em gái của Hi Hòa nên không tính toán nhiều!

"Thường Hi tiên tử nói đùa rồi, Đế Tuấn thân là một trong hai Yêu Hoàng!

Thống lĩnh vạn thiên Yêu tộc, không có tư cách sao?" Nghe lời này, Thường Hi mặt đầy khinh thường, phảng phất như không coi trọng chức vị Yêu Hoàng!

“Chỉ là một Yêu Hoàng của Yêu tộc thôi, có gì mà khoe khoang!

Chị ta là phải gả cho nhân vật như Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Một Yêu Hoàng nhỏ bé như ngươi cũng không soi gương lại xem, có xứng không!” Đế Tuấn nghe xong sắc mặt hơi biến, thần tình có chút khó coi!

Nhưng cuối cùng Đế Tuấn vẫn ôm một tia hy vọng với Hi Hòa, cho rằng Hi Hòa sẽ không như vậy!

Nhưng hiện thực lại lần nữa tát cho y một cái tát đau điếng, Hi Hòa từ chối lời cầu hôn của Đế Tuấn!

Đế Tuấn nhìn Thường Hi đang mặt đầy đắc ý, và Hi Hòa mặt không biểu cảm!

Trong lòng một trận băng lãnh.

Cuối cùng, Đế Tuấn cố nén phẫn nộ trong lòng rời khỏi Thái Âm Tinh!

Thường Hi sau khi Đế Tuấn rời đi còn lên tiếng phúng thứ: “Yêu Hoàng cũng đừng nản lòng, đợi khi nào ngươi đạt đến tầm cao như Nguyên Thủy Thiên Tôn, rồi hãy đến cầu hôn, tỷ lệ sẽ cao hơn một chút!” Hi Hòa nghe xong, trừng mắt nhìn Thường Hi!

“Em gái!” Nhưng cũng không hề trách tội, chỉ cảm thấy lời của Thường Hi quá làm tổn thương người khác!

Nhưng lời này Đế Tuấn không nghe được, bởi vì Đế Tuấn đã trở lại Lăng Tiêu Bảo Điện!

Lúc này Lăng Tiêu Bảo Điện đèn hoa rực rỡ, treo đầy vật trang trí màu đỏ!

Đế Tuấn thấy vậy một trận phản cảm, trực tiếp đóng cửa phòng lại không gặp bất kỳ ai!

Thái Nhất đang bố trí hiện trường hôn lễ, thấy vậy cảm thấy vô cùng kỳ quái!

Nhưng vì Đế Tuấn đã thiết lập kết giới, không có cách nào trực tiếp đi hỏi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Vì vậy y hỏi một Yêu vương đi đón dâu, sau khi biết Đế Tuấn bị Thường Hi sỉ nhục và bị Hi Hòa từ chối, y liền nổi trận lôi đình!

"Hai tiện nhân, lại dám sỉ nhục huynh trưởng ta như vậy!

Bản hoàng đi đòi lại công đạo cho huynh trưởng!" Nói xong, Thái Nhất tế ra Hỗn Độn Chung chuẩn bị đến Thái Âm Tinh chất vấn một phen!

Nhưng chưa đợi Thái Nhất ra khỏi cửa, giọng nói bình thản của Đế Tuấn từ trong phòng truyền ra: "Không cần nữa, đó là lựa chọn của nàng!

Ta tôn trọng lựa chọn của nàng!" Thái Nhất nghe xong trong lòng một trận lo lắng, vội vàng trả lời: "Nhưng huynh trưởng, lẽ nào cứ như vậy bỏ qua sao!" "Bỏ qua đi!" Chỉ một tiếng nói đó lại bao hàm vô tận sự bất đắc dĩ, và lòng nguội ý lạnh!

Thái Nhất nghe xong, chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu!

Sau đó hạ lệnh, gỡ bỏ toàn bộ trang trí, khôi phục lại dáng vẻ ban đầu!

Lúc này Đế Tuấn thì đang ở trong phòng mình uống rượu ào ào, trên đất bày đầy bình rượu rỗng!

"Nguyên Thủy thật sự tốt đến vậy sao!

Ngay cả một cơ hội cũng không cho ta!" Đế Tuấn vừa uống rượu vừa lẩm bẩm, lúc này trên người Đế Tuấn tỏa ra mùi rượu nồng nặc!

Vẻ mặt say khướt, thực ra thứ làm Đế Tuấn say không phải là

rượu, mà là lòng!

Một trái tim đã nguội lạnh.

Lại uống một lúc lâu, Đế Tuấn mặt đầy vẻ say khướt rời khỏi Thiên đình, đi vào Hồng Hoang!

Lúc này Đế Tuấn đang lảo đảo đi trong Hồng Hoang, phảng phất như giây tiếp theo sẽ ngã xuống!

Đế Tuấn cứ như vậy lang thang trong Hồng Hoang, rất nhanh đã đến khu vực phía bắc Hồng Hoang nơi Yêu tộc tụ tập!

Ở rìa lãnh địa của Thanh Khâu Hồ tộc, có một khu rừng trúc khổng lồ!

Sâu trong rừng trúc, có một linh tuyền tự nhiên!

Nếu ngâm mình trong linh tuyền trong thời gian dài, có thể tẩy sạch tạp chất trên người và tịnh hóa tư chất của bản thân!

Nhưng linh tuyền như vậy vô cùng hiếm có, trong Hồng Hoang vô cùng ít thấy!

Cho nên linh tuyền này trong lãnh địa của Thanh Khâu Hồ tộc, tự nhiên trở thành vật phẩm quý giá của lãnh địa Hồ tộc!

Vì thế, một con suối linh tự nhiên trở thành nơi tắm gội của con cháu tầng lớp cao trong tộc Hồ ly Thanh Khâu!

Một ngày nọ, công chúa Thiển Thiển của tộc Hồ ly Thanh Khâu đang tắm trong suối linh!

Đế Tuấn say rượu loạng choạng xông vào rừng trúc, đi thẳng về phía suối linh!

Sau khi đi được một đoạn, y đột nhiên thấy hơi nước lượn lờ phía trước.

Cùng lúc đó, khi Đế Tuấn vừa đến gần, y đã bị công chúa Thiển Thiển của tộc Hồ ly Thanh Khâu phát hiện!

Công chúa Thiển Thiển thấy Đế Tuấn lôi thôi lếch thếch thì thoáng sững sờ!

Nàng cảm thấy kỳ lạ về kẻ đột nhiên xuất hiện quanh suối linh, dù sao thì rừng trúc trông có vẻ tĩnh lặng nhưng lại ẩn giấu một đại trận kinh khủng!

Nếu không có người của tộc Hồ ly Thanh Khâu mở ra, kẻ đi vào chắc chắn chỉ có một con đường chết!

Đương nhiên, những trận pháp này đối với một đại năng đỉnh cấp Hồng Hoang như Đế Tuấn thì chỉ như trò trẻ con!

Y có thể dễ dàng phá giải, không phải vì đại trận quá yếu, mà vì Đế Tuấn quá mạnh!

Ngay sau đó là một tiếng thét chói tai vang vọng khắp nơi!

Chương 150

"A!" Đế Tuấn đang say mèm liền bị tiếng hét làm cho bừng tỉnh, y tỉnh táo nhìn về phía con suối linh trước mặt!

Vẻ mặt y đầy hoang mang, không hiểu vì sao mình lại xuất hiện ở đây!

"Rốt cuộc là ai!

Vì sao lại xuất hiện trong lãnh địa tộc Hồ ly Thanh Khâu của ta!" Ngay khi Đế Tuấn đang mờ mịt, một giọng nữ trong trẻo đã cắt ngang dòng suy nghĩ của y!

Đế Tuấn ngẩng đầu lên, nhìn thấy thân thể trắng như tuyết cùng vóc dáng kiêu hãnh của công chúa Thiển Thiển tộc Hồ ly Thanh Khâu!

Thế là trong lúc vô ý, y đã nhìn đến ngây người!

Công chúa Thiển Thiển thấy Đế Tuấn cứ nhìn chằm chằm vào mình, cảm thấy có chút kỳ lạ!

Chẳng lẽ có gì khác thường sao, nàng liền cúi đầu nhìn xuống!

Phát hiện mình đang tắm, thế là nàng lại hét lên một tiếng kinh thiên động địa!

Tiếng thét của công chúa Thiển Thiển đã kinh động đến lão tổ của tộc Hồ ly Thanh Khâu là Ngọc Linh Lung!

"Kẻ nào, dám đến tộc Hồ ly Thanh Khâu của ta gây rối!" Sau đó, bà ta liền vươn tay ra, định tóm lấy Đế Tuấn!

Nhưng một lão tổ của tộc Hồ ly Thanh Khâu nhỏ bé làm sao có thể là đối thủ của Đế Tuấn!

Cho nên sau khi lão tổ tộc Hồ ly Thanh Khâu ra tay, Đế Tuấn chỉ

xoay người một cái đã biến mất tại chỗ!

Sau khi trở về Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn vẫn nhớ mãi không quên cô gái trong nước!

Nếu Hy Hòa không muốn, vậy thì để người khác thay thế!

Ngay sau đó, thông tin về công chúa Thiển Thiển của tộc Hồ ly Thanh Khâu đã được đặt lên bàn của Đế Tuấn!

Đế Tuấn xem kỹ rồi gật đầu, cô gái này rất thích hợp!

"Không tệ, không tệ, dung mạo, thân phận và cả thiên phú đều có đủ!" Cuối cùng, Đế Tuấn chuẩn bị đến tộc Hồ ly Thanh Khâu cầu hôn!

"Không biết nên cử ai đi mới thích hợp nhỉ, thân phận vừa phải cao quý, nhưng lại không thể quá cao quý!" Sau khi suy nghĩ một hồi, Đế Tuấn cho rằng Yêu sư Côn Bằng là thích hợp nhất!

Hiểu ra rồi, Đế Tuấn bèn lớn tiếng nói: "Người đâu, triệu Yêu sư Côn Bằng!" Rất nhanh, Côn Bằng đã đến Lăng Tiêu Bảo Điện ra mắt Đế Tuấn!

Sau khi Côn Bằng vội vã đến nơi, nhìn Đế Tuấn hai mắt vô thần rồi cung kính hỏi: "Không biết Yêu Hoàng điện hạ gọi thần đến có việc gì khẩn cấp?" Đế Tuấn nghe xong, ho nhẹ hai tiếng rồi đến bên tai Côn Bằng khẽ nói: "Thật ra cũng không phải chuyện lớn, ta cần ngươi đến tộc Hồ ly Thanh Khâu cầu hôn!" Côn Bằng nghe xong thì sững sờ, sau đó nhìn Đế Tuấn với vẻ mặt không thể tin nổi!

Đế Tuấn bị Côn Bằng nhìn đến có chút ngại ngùng, vội nói: "Yêu sư cứ nói cho bản hoàng biết chuyện này có làm được không, để bản hoàng trong lòng cũng có sự chuẩn bị!" Côn Bằng cố nén nụ cười trong lòng, gật đầu, tỏ ý có thể làm tốt!

Sau đó Đế Tuấn đưa thông tin của công chúa Thiển Thiển tộc Hồ

ly Thanh Khâu, Côn Bằng liếc nhìn một cái rồi vỗ ngực cam đoan tuyệt đối có thể!

Đế Tuấn nghe vậy liền gật đầu, vẻ mặt vô cùng vui mừng!

Rất nhanh, Côn Bằng mang theo ý chỉ của Yêu Hoàng Đế Tuấn!

Mang theo lượng lớn lễ vật đến lãnh địa tộc Hồ ly Thanh Khâu, lão tổ Ngọc Linh Lung của tộc Hồ ly Thanh Khâu đích thân nghênh đón!

Dù sao Yêu sư Côn Bằng không chỉ có địa vị cao, mà thực lực cũng thuộc hàng đỉnh cấp ở Hồng Hoang!

Lão tổ Ngọc Linh Lung của tộc Hồ ly Thanh Khâu tươi cười nhìn Côn Bằng, rồi nói: "Không biết Yêu sư đại giá quang lâm, có việc đón tiếp từ xa, mong ngài thứ tội!" Côn Bằng nghe xong cười lắc đầu, nhìn lão tổ Ngọc Linh Lung bình tĩnh nói: "Không cần đa lễ như vậy, Côn Bằng lần này đến là để mang một chuyện tốt đến cho lão tổ!" Lão tổ tộc Hồ ly Thanh Khâu nghe vậy, mặt lộ vẻ khó hiểu!

Quan hệ giữa tộc Hồ ly Thanh Khâu và Yêu sư Côn Bằng cũng không tốt lắm.

Cho nên đối với lời của Côn Bằng, Ngọc Linh Lung vô cùng khó hiểu!

Côn Bằng thấy vẻ mặt khó hiểu của Ngọc Linh Lung, bèn thản nhiên nói: "Tộc Hồ ly Thanh Khâu đã sinh ra một cô con gái tốt, Côn Bằng lần này đến là để cầu hôn cho Yêu Hoàng bệ hạ!" Ngọc Linh Lung nghe xong thì sững sờ, tuy tộc Hồ ly Thanh Khâu trời sinh quyến rũ, dung mạo tuyệt sắc!

Nhưng Yêu Hoàng Đế Tuấn muốn loại mỹ sắc nào mà không có, tại sao lại để ý đến tộc Hồ ly Thanh Khâu!

Cho nên Ngọc Linh Lung nhìn về phía Côn Bằng, cố gắng tìm ra

một chút thông tin từ y!

"Không cần nhìn ta, ta cũng vừa mới biết!

Tóm lại, trước tiên chúc mừng Ngọc Linh Lung đạo hữu!" Dù sao có thể trở thành nữ nhân của Yêu Hoàng, ít nhất cũng là cấp bậc Yêu Hậu!

Có thể mẫu nghi thiên hạ, uy phong vô cùng!

Là nhà mẹ của Hoàng hậu, tộc Hồ ly Thanh Khâu tự nhiên thân giá tăng gấp bội!

Ngọc Linh Lung nghe xong bất giác gật đầu, nhưng rồi lại lập tức lắc đầu!

"Không biết Yêu Hoàng bệ hạ để ý đến nữ tử nào của tộc Hồ ly Thanh Khâu chúng ta?" "Chính là công chúa Thiển Thiển của tộc Hồ ly Thanh Khâu!" "Thiển Thiển sao?

Lẽ nào là người ngày hôm đó!" Ngọc Linh Lung nghe xong dường như đã hiểu ra, thấp giọng nói!

Côn Bằng nghe vậy cũng không hỏi thêm, dù sao cũng liên quan đến Đế Tuấn, tốt nhất không nên tiếp xúc!

Ngọc Linh Lung sau khi suy tính kỹ lưỡng một phen, liền gật đầu đồng ý hôn sự này!

Dù có đồng ý hay không thì kết quả cũng như nhau, Thiển Thiển đó đã định trước sẽ trở thành Yêu Hậu!

Sự bá đạo của Đế Tuấn đã nổi danh, cộng thêm sự lớn mạnh của Yêu tộc Thiên Đình!

Theo sự nhất trí của tầng lớp cao hai bên, ngày đại hôn nhanh chóng được định ra!

Một trăm năm sau, Đế Tuấn thậm chí không tiếc tự hạ thân phận,

đích thân đến Bất Chu Sơn mời Nữ Oa chủ trì hôn lễ!

Nữ Oa sau khi nghe rõ sự tình, liền vui vẻ đồng ý!

Sau đó Đế Tuấn chiếu cáo Hồng Hoang, rộng rãi phát thiệp mời khắp Hồng Hoang!

Mời chúng đại năng Hồng Hoang, trăm năm sau tham dự hôn lễ của y!

Là một sự tồn tại không thể xem nhẹ ở Hồng Hoang, Nguyên Thủy đương nhiên cũng nhận được thiệp mời!

Mặc dù hai bên trước đó có chút xích mích, nhưng Đế Tuấn vì một vài cân nhắc mà đích thân đến Tam Tiên Đảo đưa thiệp mời!

Nguyên Thủy sau khi nhận thiệp mời, cũng không nói gì!

Cũng không nói đi mà cũng chẳng nói không đi.

Nhưng Đế Tuấn đối với việc Nguyên Thủy đi hay không cũng không quan trọng, dù sao cũng không thể bỏ sót một đại năng đỉnh tiêm, nếu không sẽ bị người ta chế giễu là nhỏ nhen!

Dù sao cũng là vấn đề thể diện, không thể qua loa chút nào!

Nếu không vì chút vấn đề nhỏ mà đắc tội với người khác thì đúng là tai bay vạ gió!

Sau khi phát thiệp mời, Thiên Đình liền bắt đầu bận rộn!

Nhưng vì đã có chuẩn bị từ trước, nên không cần bố trí quá lâu!

Chương 151

Thêm vào đó còn một khoảng thời gian nữa mới đến hôn lễ, nên toàn bộ tiến độ diễn ra không nhanh không chậm. .....

Tại Tam Tiên Đảo, tọa kỵ của Nguyên Thủy là Tứ Bất Tượng gần đây lại tâm thần bất an, dường như có thứ gì đó đang không ngừng hấp dẫn nó!

"Rốt cuộc là chuyện gì, vì sao lại cảm thấy nơi xa có một cảm giác triệu hoán mãnh liệt!" Tứ Bất Tượng ngẩng đầu, nhìn lên trời với vẻ mặt mờ mịt!

"Cảm giác triệu hoán này vô cùng quen thuộc, dường như là tổ địa triệu hoán!" Tứ Bất Tượng sau khi yên lặng cảm nhận cảm giác triệu hoán đó, cảm thấy khí tức này vô cùng quen thuộc, rất giống khí tức của Kỳ Lân nhất tộc!

Nhưng Kỳ Lân nhất tộc đã sớm biến mất trên đại lục Hồng Hoang, không ai biết rốt cuộc ở nơi nào!

Sau đó lại mấy năm trôi qua, cảm giác triệu hoán mãnh liệt đó vẫn không hề tiêu tan!

Khiến Tứ Bất Tượng vô cùng khổ não!

"Lẽ nào Kỳ Lân nhất tộc xảy ra biến cố, cho nên ta mới có cảm ứng!" Sau mấy năm bị triệu hoán, Tứ Bất Tượng không khỏi suy đoán!

Dù sao năm đó nó từng là thái tử của tộc Kỳ Lân, khi ra ngoài du lịch Hồng Hoang thì bị Nguyên Thủy thu phục!

Trở thành tọa kỵ của Nguyên Thủy, từ đó về sau liền không còn liên lạc với Kỳ Lân nhất tộc!

Cho nên rốt cuộc Kỳ Lân nhất tộc đã xảy ra chuyện gì nó cũng hoàn toàn không biết, nếu thật sự xảy ra chuyện, trong lòng Tứ Bất Tượng sẽ cảm thấy một trận áy náy!

Dù sao, theo truyền thừa của tộc, bây giờ nó đáng lẽ phải là tộc trưởng của Kỳ Lân nhất tộc!

Nhưng sau khi bị Nguyên Thủy thu phục, nó cũng không còn quan tâm đến chuyện của Kỳ Lân nhất tộc nữa!

"Hy vọng không phải chuyện xấu, nhưng cứ tiếp tục như vậy cũng không phải cách!

Xem ra phải quay về một chuyến!" Sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng một hồi, Tứ Bất Tượng quyết định quay về xem xét một phen!

Dù sao đã rời đi nhiều năm, trong lòng cũng có chút nhớ nhung!

Thêm vào đó sự triệu hoán không ngừng gần đây, khiến Tứ Bất Tượng nảy sinh ý định quay về xem thử.

Nhưng bây giờ nó là tọa kỵ của Nguyên Thủy, muốn rời đi trước hết phải được Nguyên Thủy đồng ý!

Cho nên nó lập tức đến Thuận Thiên Điện, lúc này Nguyên Thủy đang ngồi xếp bằng trên đài cao với vẻ mặt nghiêm túc!

Đồng thời trên người tỏa ra uy nghiêm vô tận, dường như là một sự tồn tại chí cao vô thượng!

Khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Tứ Bất Tượng sau khi đến cũng không dám nói rõ ý định, chỉ có thể yên lặng chờ đợi!

Chờ đợi Nguyên Thủy chủ động hỏi.

Lúc này, Nguyên Thủy đang ngồi xếp bằng trên đài cao thấy Tứ Bất Tượng tiến vào, liền tỉnh lại!

Vốn tưởng Tứ Bất Tượng sẽ nói cho hắn biết có chuyện gì, nhưng không ngờ nó lại cứ yên lặng ngồi đó!

Dường như không có chuyện gì.

Nhưng điều này rất bất thường, bởi vì Tứ Bất Tượng hiểu rõ Nguyên Thủy!

Nếu không có chuyện quan trọng, nó chắc chắn sẽ không làm phiền mình!

Nhưng nó lại không chủ động nói, vậy chứng tỏ chuyện này không dễ mở lời!

Nguyên Thủy lắc đầu, lộ ra một nụ cười rồi hỏi: "Tứ Bất Tượng, ngươi đến đây làm gì!" Tứ Bất Tượng nghe vậy lập tức mở mắt, đứng dậy từ mặt đất nhìn về phía Nguyên Thủy, ánh mắt có chút né tránh!

"Chủ nhân, Tứ Bất Tượng muốn rời đi một thời gian!

Mong chủ nhân phê chuẩn." Nguyên Thủy nghe vậy thì sững sờ, vốn tưởng là chuyện gì!

Không ngờ lại là chuyện này.

"Muốn rời đi một thời gian?

Đi đâu làm gì!" Tứ Bất Tượng nghe xong vội vàng đáp: "Bẩm chủ nhân, mấy năm gần đây ta không ngừng nhận được một luồng triệu hoán mãnh liệt!

Dường như có chuyện cần ta đi xử lý, nguồn gốc của luồng triệu hoán đó tựa như đến từ lãnh địa của Kỳ Lân nhất tộc!

Có thể Kỳ Lân nhất tộc đã gặp phải phiền phức hoặc biến cố, cho nên khẩn xin chủ nhân đồng ý cho ta rời đi một thời gian!" Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, thì ra là chuyện này, ta còn tưởng xảy ra

chuyện lớn gì chứ!

“Nếu đã vậy, ngươi cứ quay về một chuyến đi!

À đúng rồi, nếu gặp phải biến cố không thể chống lại thì có thể gọi tên ta.” Đối với chuyện như vậy Nguyên Thủy đương nhiên đồng ý, dù sao Tứ Bất Tượng đã theo hắn rất lâu rồi!

Bao nhiêu năm nay chưa từng rời đi, một yêu cầu như vậy hắn có thể đáp ứng!

Tứ Bất Tượng được Nguyên Thủy đồng ý, trong lòng vô cùng vui mừng, vội vàng dập đầu một cái rồi lui ra!

Nguyên Thủy nhìn tâm trạng vội vã của nó, lắc đầu, sau đó trong Thuận Thiên Điện lại chìm vào một mảnh tĩnh lặng!

Tứ Bất Tượng sau khi rời khỏi Thuận Thiên Điện, liền nhanh chóng bay về phía lãnh địa của tộc Kỳ Lân!

Tốc độ của Tứ Bất Tượng nhanh hơn bình thường, rất nhanh đã đến được nguồn gốc của sự triệu hoán!

Đó là một thung lũng rộng lớn bình thường không có gì lạ, bên trong có rất nhiều sinh linh sinh sống!

Nhưng cảnh giới phổ biến rất thấp, cao nhất cũng chỉ là một con bạch hổ cảnh giới Kim Tiên sơ kỳ!

Cho nên Tứ Bất Tượng dễ dàng đến được trung tâm thung lũng, theo như sự triệu hoán hiển thị, lãnh địa của tộc Kỳ Lân ở trung tâm thung lũng!

Nhưng sau khi Tứ Bất Tượng đến, phát hiện đây chỉ là một thung lũng bình thường!

Ngay cả một con kỳ lân cũng không thấy.

Ngay khi Tứ Bất Tượng trong lòng vô cùng nghi hoặc, ở trung tâm

thung lũng đột nhiên dâng lên một luồng không gian ba động!

Tứ Bất Tượng cảm nhận được liền vội vàng ẩn nấp, dù sao có thể tạo ra không gian ba động thì thực lực đều không thấp!

Thậm chí có thể đạt đến Đại La Kim Tiên hoặc Chuẩn Thánh cảnh giới, đối với Tứ Bất Tượng vừa mới đạt đến Chuẩn Thánh cảnh giới không lâu có uy hiếp rất lớn!

Mặc dù có thể cầu cứu Nguyên Thủy, nhưng nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Tứ Bất Tượng không muốn làm như vậy!

Nhưng may mắn là, từ trong không gian ba động xuất hiện chỉ có hai con bạch hổ yêu cảnh giới Kim Tiên!

Vừa đi vừa nói chuyện, nhưng vì lúc nãy Tứ Bất Tượng sợ bị cường giả phát hiện nên trốn hơi xa, không nghe được họ đang nói gì.

Nhưng khi thấy hai tiểu yêu cảnh giới Kim Tiên, Tứ Bất Tượng liền bạo gan hơn, trực tiếp xông lên đè hai con hổ yêu xuống!

Hai con hổ yêu bị tấn công đột ngột giật nảy mình, khi nhìn thấy Tứ Bất Tượng thì ánh mắt rõ ràng sững sờ!

Chương 152

Bởi vì chúng không biết Tứ Bất Tượng rốt cuộc là yêu tộc nào, nhưng thấy trên người nó tỏa ra khí tức Chuẩn Thánh cảnh giới thì đều ngừng chống cự!

Tứ Bất Tượng nhìn hai con hổ yêu đã ngừng chống cự, không khỏi hỏi: "Các ngươi là ai, vì sao lại xuất hiện ở đây!" Hai con hổ yêu nghe xong vội vàng đáp: "Ta là người của Bạch Hổ nhất tộc, trăm vạn năm trước lão tổ của chúng ta đã phát hiện ra nơi này nghi là lãnh địa của Kỳ Lân nhất tộc, nhưng không tìm thấy bất kỳ con kỳ lân nào, chỉ phát hiện ra dấu vết sinh hoạt của kỳ lân!

Toàn bộ không gian linh khí sung túc, cho nên Bạch Hổ lão tổ của chúng ta đã chiếm lấy!" Tứ Bất Tượng nghe xong, mặt lộ hung quang!

Chỉ là một tộc Bạch Hổ cỏn con, lại dám chiếm lĩnh lãnh địa của Kỳ Lân nhất tộc!

"Bạch Hổ lão tổ, thực lực mạnh đến đâu?!" Hai con hổ yêu nhìn Tứ Bất Tượng đang nổi giận, run lẩy bẩy!

"Chuẩn, Chuẩn Thánh sơ kỳ!" Tứ Bất Tượng nghe xong gật đầu, khi biết Bạch Hổ lão tổ có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ, nó quyết định phải dạy dỗ đám cường đạo dám chiếm cứ lãnh địa Kỳ Lân này một bài học, để chúng thấy thực lực của Kỳ Lân nhất tộc!

Sau đó, Tứ Bất Tượng thả hai con bạch hổ đang sợ hãi run rẩy, xuyên qua khe nứt không gian đó, tiến vào lãnh địa của Kỳ Lân nhất tộc.

Nhưng lãnh địa vốn thuộc về Kỳ Lân nhất tộc giờ đây lại tràn ngập bạch hổ!

Khắp nơi đều có thể thấy một lượng lớn bạch hổ đang vui đùa, hoặc tu luyện!

Tứ Bất Tượng vừa vào đã bị phát hiện, vì nó thực sự không giống người của tộc Bạch Hổ!

Cho nên một tên thị vệ của tộc Bạch Hổ lập tức lớn tiếng quát Tứ Bất Tượng: "Ngươi là ai, dám tự tiện xông vào lãnh địa của Bạch Hổ nhất tộc!" Tứ Bất Tượng nghe xong nhíu mày, hai mắt lạnh băng nhìn về phía tên thị vệ đó!

Tên thị vệ bị ánh mắt lạnh băng của Tứ Bất Tượng làm cho giật mình, đồng thời cảm thấy toàn thân phát lạnh!

"Làm gì, đây là lãnh địa của Bạch Hổ nhất tộc chúng ta!

Lẽ nào ngươi dám tấn công ta sao!" Tứ Bất Tượng nghe xong hừ lạnh một tiếng, sau đó vung tay!

Tên thị vệ có cảnh giới Đại La Kim Tiên liền bị một tát đánh bay ra ngoài!

Rơi xuống cách đó mấy nghìn mét, đập mạnh vào một bức tường đá rồi nhanh chóng tắt thở!

Tứ Bất Tượng đột nhiên ra tay đã chọc giận các tộc nhân của Bạch Hổ nhất tộc, ai nấy đều mặt mày hung dữ, lần lượt ra tay tấn công Tứ Bất Tượng!

Nhưng đám người Bạch Hổ nhất tộc này cao nhất cũng chỉ có cảnh giới Đại La Kim Tiên, căn bản không phải là đối thủ của Tứ Bất Tượng cảnh giới Chuẩn Thánh!

Huống chi Kỳ Lân nhất tộc vốn là vua của loài tẩu thú, trời sinh đã có sự áp chế đối với tất cả tẩu thú trong Hồng Hoang!

Cho nên mặc dù số lượng của Bạch Hổ nhất tộc rất đông, nhưng

lại bị Tứ Bất Tượng đè ra đánh!

Cuối cùng, động tĩnh ở đây cũng đến tai Bạch Hổ lão tổ.

Bạch Hổ lão tổ đang tĩnh tu trong một sơn động, nghe thấy tiếng tranh cãi ồn ào!

Lão ta nhíu mày, trong lòng vô cùng khó chịu!

Bởi vì tu luyện quan trọng nhất là tâm cảnh, nếu không thể an tâm tu luyện thì tâm cảnh tất sẽ hỗn loạn!

Lúc đó nếu không cẩn thận sẽ gây ra sai lầm lớn, cho nên Bạch Hổ lão tổ đã sớm có quy định không được lớn tiếng huyên náo!

Nhưng không ngờ bây giờ lại có người dám vi phạm cấm lệnh, lẽ nào cho rằng Bạch Hổ lão tổ bế quan lâu rồi không còn áp lực nữa sao!

"Rốt cuộc là ai, dám làm phiền lão tổ!

Nếu không có lời giải thích hợp lý, vậy thì ta nhất định sẽ cho ngươi nếm thử sức mạnh của lão tổ!" Vừa nói xong, khí tức Chuẩn Thánh cảnh giới liền phun trào ra!

Hình thành một luồng sức mạnh khổng lồ, quét sạch toàn bộ sơn động!

Sau đó, Bạch Hổ lão tổ bước ra khỏi sơn động, bên ngoài sơn động có hai nữ bạch hổ yêu đang cung kính dâng một ít y phục đợi ở cửa.

Bạch Hổ lão tổ thấy vậy liền thay bộ quần áo đang mặc, rồi đi đến nơi tranh cãi!

Chưa đến nơi, Bạch Hổ lão tổ đã từ xa thấy tộc nhân Bạch Hổ ngã la liệt trên đất!

Thấy cảnh này, Bạch Hổ lão tổ vô cùng phẫn nộ, lại có kẻ dám ra

tay với Bạch Hổ nhất tộc trong lãnh địa Bạch Hổ!

Lẽ nào thật sự cho rằng lão không còn ở đây nữa sao, lẽ nào đã quên mất sự áp chế của lão!

Lẽ nào lão mới biến mất mấy vạn năm, đã không còn ai nhớ đến ác danh hung ác đó nữa sao!

"Ta lại muốn xem xem, kẻ nào dám kiêu ngạo như vậy!" Bạch Hổ lão tổ nói xong, mặt đầy sát khí!

Đồng thời khí tức trên người toàn bộ tỏa ra, cảnh giới thực lực bộc lộ không sót chút nào!

Tứ Bất Tượng đang giải quyết tên tộc nhân Bạch Hổ cuối cùng, cảm nhận được khí tức đó liền buông tên tộc nhân Bạch Hổ đã chết xuống, nhìn lên trời!

"Rốt cuộc kẻ nào to gan như vậy, dám tự tiện xông vào lãnh địa Bạch Hổ nhất tộc của ta!

Dám tàn nhẫn làm hại tộc nhân của Bạch Hổ nhất tộc ta!" Tứ Bất Tượng nghe xong lập tức phản bác: "Đây gọi là lãnh địa của Bạch Hổ nhất tộc sao?

Đây là lãnh địa của Kỳ Lân nhất tộc ta!

Còn về những tên phế vật không biết sống chết này, dám khiêu khích ta thì phải trả giá!" Bạch Hổ lão tổ nghe xong, cứ nhìn chằm chằm Tứ Bất Tượng!

Dường như trên người Tứ Bất Tượng có điểm gì đó vô cùng mê hoặc.

Ánh mắt như vậy khiến Tứ Bất Tượng có chút không chịu nổi, nó nhìn Bạch Hổ lão tổ với vẻ mặt chán ghét!

Bạch Hổ lão tổ sau khi thấy biểu cảm của Tứ Bất Tượng, cũng

thoáng lúng túng!

Nhưng, cũng không thể trách lão!

Dù sao Tứ Bất Tượng lại tự xưng là Kỳ Lân!

Khiến Bạch Hổ lão tổ cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Gần đây kể từ sau đại kiếp Long Phượng, Kỳ Lân nhất tộc đã biến mất trong Hồng Hoang!

Không còn ai thấy được tung tích của họ, bây giờ trước mắt một con Tứ Bất Tượng lại dám tự xưng là Kỳ Lân!

"Kỳ Lân, đúng là trò cười lớn!

Cũng không nhìn xem dáng vẻ của ngươi, không có một chút gì giống Kỳ Lân!" Bạch Hổ lão tổ không khỏi lên tiếng chế nhạo, vẻ mặt đầy mỉa mai!

Tứ Bất Tượng thấy vậy lập tức nổi giận, tên Bạch Hổ lão tổ này thật không biết điều!

Không chỉ chiếm lĩnh lãnh địa của Kỳ Lân nhất tộc, lại còn dám nghi ngờ một thái tử của Kỳ Lân nhất tộc!

Thật sự là không thể nhịn được nữa, Tứ Bất Tượng lập tức phun ra một ngọn lửa!

Ngọn lửa này khác với những ngọn lửa khác, có màu xanh lam nhạt, vô cùng kỳ lạ!

Ngọn lửa này không phải là ngọn lửa bình thường, nó có uy lực thiêu đốt nguyên thần!

Hiện tại ở Hồng Hoang e rằng chỉ có Tứ Bất Tượng biết dùng.

Chương 153

Cho nên Bạch Hổ lão tổ căn bản không biết, ngọn lửa màu xanh lam nhạt đó rốt cuộc là thứ gì!

Bởi vì trong mắt Bạch Hổ lão tổ, nó vừa không phải lửa, vừa không phải kỳ!

Thật khó phân biệt.

Nhưng xuất phát từ phản ứng bản năng, Bạch Hổ lão tổ cũng chống cự một cách tượng trưng!

Nhưng không ngờ lại bị ngọn lửa màu xanh lam đó trong nháy mắt đốt cháy, không ngừng thiêu đốt nguyên thần!

Biến cố to lớn như vậy khiến Bạch Hổ lão tổ không kịp phản ứng, cho nên khi lão kịp phản ứng thì ngọn lửa đã lan ra toàn thân!

Ngọn lửa màu xanh lam đó căn bản không thể dập tắt, điều động pháp lực trấn áp chỉ khiến nó cháy càng thêm dữ dội!

"A, a!" Bạch Hổ lão tổ dưới sự thiêu đốt của ngọn lửa màu xanh lam, không ngừng phát ra tiếng gào thét đau đớn!

Mặc dù bề ngoài không thấy bất kỳ vết bỏng nào, nhưng nguyên thần lại không ngừng truyền đến cơn đau kịch liệt!

Loại đau đớn này còn mạnh hơn nỗi đau thể xác gấp vạn lần, bởi vì nó tác động trực tiếp đến nguyên thần nhạy cảm nhất!

Tứ Bất Tượng thấy vậy lắc đầu, thầm nghĩ: Thật nực cười!

Lại dám dùng nguyên thần để chống cự, chê cháy chưa đủ nhanh sao!

Sau khi Bạch Hổ lão tổ la hét thảm thiết một lúc lâu, ngọn lửa màu

xanh lam đó mới tự dập tắt!

Đồng thời nguyên thần của Bạch Hổ lão tổ cực kỳ suy yếu, không chịu nổi một chút tổn thương nào!

Sau khi ngọn lửa màu xanh lam biến mất, Bạch Hổ lão tổ thở phào nhẹ nhõm!

Dù sao cơn đau kịch liệt lúc nãy, thật khiến lão đau đến không muốn sống!

"Rốt cuộc ngươi là ai, tại sao lại có ngọn lửa kỳ lạ như vậy!" Lúc này Bạch Hổ lão tổ cũng đã có chút nghi ngờ về thân phận của Tứ Bất Tượng, dù sao có thể có tu vi như vậy ở Hồng Hoang cũng không phải là hạng vô danh!

Nhưng Bạch Hổ lão tổ căn bản chưa từng nghe nói về sự tồn tại của Tứ Bất Tượng, dường như nó từ trên trời rơi xuống vậy!

Tứ Bất Tượng nghe xong, nhìn lên bầu trời của không gian này, thản nhiên nói: "Ta là Tứ Bất Tượng, thái tử của Kỳ Lân nhất tộc!" Bạch Hổ lão tổ nghe xong, có chút nghi ngờ!

Mặc dù Tứ Bất Tượng đã nhiều lần nhấn mạnh nó là thái tử của Kỳ Lân nhất tộc.

Nhưng nhìn dáng vẻ này cũng không giống, Tứ Bất Tượng dường như đã nhìn thấu suy nghĩ của Bạch Hổ lão tổ!

"Long sinh cửu tử, các hữu bất đồng! (Rồng sinh chín con, mỗi con một khác!)" Bạch Hổ lão tổ nghe xong, gật đầu!

Đúng vậy, tướng mạo có thể thay đổi!

Chỉ có huyết mạch là không thể thay đổi.

Nhưng điều đó cũng có quan hệ gì với mình?

Dù sao bây giờ tộc Kỳ Lân đã biến mất!

Căn bản không có cách nào kiểm chứng.

Làm như vậy cũng chẳng có lợi ích gì, tộc Kỳ Lân cũng không để lại truyền thừa!

Toàn bộ lãnh địa tộc Kỳ Lân đã bị lục soát sạch sẽ, kết quả phát hiện trừ một số bảo vật bình thường ra thì căn bản không có bảo vật quý giá nào.

Không đáng để một đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nói dối như vậy, dù sao trong Hồng Hoang có nhân quả tuần hoàn!

Tên tuổi và thân phận không thể tùy tiện nhận bừa, một khi đã nhận tên tuổi hoặc thân phận thì phải gánh chịu nhân quả của tên tuổi hoặc thân phận đó!

Kỳ Lân nhất tộc đối với Hồng Hoang có nhân quả rất lớn, cần phải trả!

Cho nên chưa từng có ai dám, mạo nhận là tộc nhân của Kỳ Lân nhất tộc!

Dù sao không thu được lợi ích gì, lại còn rước vào mình nhân quả to lớn!

Lúc đó có thể sẽ thân vẫn đạo tiêu.

"Thì ra là Kỳ Lân Thái tử, Bạch Hổ có việc đón tiếp từ xa, mong ngài thứ tội!" "Không sao, dù sao bây giờ tộc Kỳ Lân đã diệt vong!

Những hư lễ này có hay không cũng không quan trọng." Đối với thái độ có phần kính nể của Bạch Hổ lão tổ, Tứ Bất Tượng tỏ ra bình thản!

Trong thời gian trở thành tọa kỵ của Nguyên Thủy, nó đã trải qua quá nhiều chuyện!

Thấy được quá nhiều đại năng trong Hồng Hoang, cho nên đối với

thân phận Kỳ Lân Thái tử cảm thấy cũng không có gì đặc biệt.

"Bạch Hổ nhất tộc chúng ta, từng là thuộc hạ của Kỳ Lân nhất tộc!

Nhưng từ một trăm vạn năm trước, không còn liên lạc được với Kỳ Lân nhất tộc nữa!

Sau đó ta liền chiếm cứ nơi này, nếu Thái tử muốn thu hồi lại!

Vậy ta sẽ chắp tay nhường ra." Bạch Hổ lão tổ kể lại một số chuyện cũ của một trăm vạn năm trước, giải thích vì sao lại chiếm lĩnh lãnh địa của Kỳ Lân nhất tộc!

Tứ Bất Tượng nghe xong liền tha thứ cho Bạch Hổ nhất tộc, sau đó cùng Bạch Hổ lão tổ đi dạo trong lãnh địa của Kỳ Lân nhất tộc!

Dáng vẻ của lãnh địa so với ký ức trong đầu Tứ Bất Tượng không khác biệt lắm, xem ra Bạch Hổ nhất tộc rất có tâm!

Trong lúc hai người đang đi dạo, Tứ Bất Tượng đột nhiên lại cảm nhận được luồng triệu hoán cực mạnh đó!

Lần này ở phía trước không xa, thế là Tứ Bất Tượng vội vàng bay về phía nơi phát ra cảm giác triệu hoán!

Bạch Hổ lão tổ theo sau thấy Tứ Bất Tượng tăng tốc bay về một nơi nào đó, cũng vội vàng đuổi theo!

Bởi vì lão thấy trong vẻ mặt của Tứ Bất Tượng mang theo chút khẩn trương, đồng thời trong vẻ khẩn trương đó lại có một tia hưng phấn!

Chắc chắn phía trước có thứ gì đó hấp dẫn nó, nơi đó Bạch Hổ lão tổ đã tìm kiếm vô số lần!

Căn bản không phát hiện điều gì bất thường, lẽ nào nó thật sự là thái tử của Kỳ Lân nhất tộc!

Bên trong có lưu lại truyền thừa của Kỳ Lân nhất tộc.

Hoặc những thứ khác!

Nghĩ đến đây, trong mắt Bạch Hổ lão tổ lóe lên một tia hung quang!

Nếu đúng là như vậy, thì không thể để Tứ Bất Tượng có được truyền thừa của Kỳ Lân nhất tộc!

"Nếu là truyền thừa, thì đừng trách ta!

Dù sao truyền thừa rất quý giá, đáng để ta mạo hiểm!" Sau đó hai người nhanh chóng đến một cái ao, Tứ Bất Tượng dừng lại, mặt mày mừng rỡ nhìn vào ao nước!

Chương 154

Bạch Hổ lão tổ thấy vậy, lập tức quét mắt nhìn ao nước!

Nhưng không phát hiện điều gì bất thường, lẽ nào mình đã lo xa?

Ngay lúc Bạch Hổ lão tổ đang nghi hoặc, Tứ Bất Tượng đã vươn tay ra!

Sau đó trong nháy mắt xuất hiện một vết cắt, một giọt máu tươi lập tức chảy ra!

Rơi vào trong ao nước đó, sau đó toàn bộ nước trong ao bắt đầu sôi lên!

Đồng thời mặt đất bắt đầu rung chuyển, Bạch Hổ lão tổ bị biến cố này làm cho kinh ngạc!

"Xem ra thật sự là thái tử của Kỳ Lân nhất tộc, Kỳ Lân nhất tộc quả không hổ là một trong ba đại cường tộc năm xưa!

Lại có thể để lại hậu thủ như vậy, lại cần dùng huyết mạch để mở ra!" Bạch Hổ lão tổ thở dài một hơi, bởi vì thấy tình hình này lão biết không thể đoạt lấy cơ duyên được nữa!

Dù sao lão cũng không có huyết mạch của Kỳ Lân nhất tộc, căn bản không thể mở ra cơ duyên!

Không thể đoạt được cơ duyên.

Cùng với một trận đất rung núi chuyển, một quang môn khổng lồ xuất hiện!

Quang môn tỏa ra từng luồng ánh sáng thần bí, đồng thời hai bên quang môn khắc một số phù văn thần bí!

Trông vô cùng cổ kính, và khí phách!

Tứ Bất Tượng thấy vậy vô cùng cao hứng, bởi vì nó từng thấy quang môn như vậy!

Phụ thân của nó, cũng là tộc trưởng của tộc Kỳ Lân, quang môn như vậy là cội nguồn của Kỳ Lân nhất tộc!

Truyền thuyết, sau quang môn này là nơi tạo hóa của Kỳ Lân nhất tộc!

Chứa đựng vô số cơ duyên, vô cùng quý giá!

Tứ Bất Tượng thấy quang môn mở ra không chút do dự, nhảy một cái vào bên trong quang môn!

Bạch Hổ lão tổ ở bên ngoài thấy vậy, sau một hồi giằng co ngắn ngủi!

Quyết định cũng nhảy vào thử xem.

Nhìn vẻ mặt của Tứ Bất Tượng lúc nãy, bên trong quang môn chắc chắn có thứ không thể tưởng tượng được!

Hoặc là vô thượng triệu hoán, hoặc là vô thượng truyền thừa của Kỳ Lân nhất tộc!

Bất kể là gì, Bạch Hổ lão tổ đều vô cùng thèm muốn!

Thế là dưới sự thúc đẩy của dục vọng, Bạch Hổ lão tổ tung mình nhảy một cái!

Nhưng lại va phải một màn sáng vô hình, ngăn cản lão tiến vào!

Sau khi thử mấy lần, Bạch Hổ lão tổ đã từ bỏ việc tiếp tục thử!

"Ai, ghét nhất là loại truyền thừa huyết mạch này!" Đồng thời, Tứ Bất Tượng ở bên trong quang môn tiến vào một trạng thái kỳ lạ!

Toàn bộ bên trong quang môn tràn ngập một loại dịch thể màu vàng kim, Tứ Bất Tượng bơi lội trong những dịch thể màu vàng kim

này!

Cảm giác vô cùng thoải mái, dường như đang ở trong vòng tay của mẹ!

Vô cùng thư giãn!

Theo thời gian trôi qua, Tứ Bất Tượng không ngừng hấp thu những tinh hoa màu vàng kim đó!

Đồng thời huyết mạch được tẩy lễ, bắt đầu trở nên tinh khiết hơn!

Cùng lúc đó tu vi của nó cũng được nâng cao rất nhiều, từ Chuẩn Thánh sơ kỳ lên Chuẩn Thánh trung kỳ!

Sau khi đạt đến Chuẩn Thánh trung kỳ, tu vi vẫn không ngừng tăng lên!

Thậm chí có khả năng đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nhưng hiện tại Tứ Bất Tượng đối với điều này căn bản không quan tâm, dường như việc tu vi tăng lên không phải là của nó!

Mà chỉ bơi lội trong dịch thể màu vàng kim vô tận!

Tận hưởng cảm giác sung sướng vô biên đó.

Thời gian chậm rãi trôi qua, thực lực của Tứ Bất Tượng không ngừng tăng lên!

Huyết mạch cũng trở nên tinh khiết hơn.

Đồng thời một số đặc trưng ban đầu cũng bắt đầu từ từ biến mất, dáng vẻ hiện tại của nó rất giống với hình dạng kỳ lân trong truyền thuyết!

Rất nhanh, mấy năm trôi qua!

Thực lực của Tứ Bất Tượng cũng đã đạt đến Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong, sắp có thể đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Cùng lúc đó, dịch thể xung quanh bắt đầu từ từ nhạt đi!

Bởi vì Tứ Bất Tượng đã hấp thu một lượng lớn tinh hoa, khiến năng lượng của dịch thể màu vàng kim trở nên khan hiếm!

Nhưng Tứ Bất Tượng đối với điều này lại không hề quan tâm, chỉ cần thực lực được nâng cao thì chút tiêu hao này có là gì!

Sau khi Tứ Bất Tượng đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, trong đầu hiện ra truyền thừa của Kỳ Lân nhất tộc!

Nhưng trong đó phần lớn là pháp thuật hoặc kiến thức cấp thấp, căn bản không thể thích ứng với sự phát triển của Hồng Hoang hiện tại!

Cho nên Tứ Bất Tượng đã ném những truyền thừa này ra sau đầu, có lẽ khi nào cần đến sẽ xem lại!

Đồng thời, sau khi trở thành cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, Tứ Bất Tượng cũng không thể hấp thu năng lượng từ dịch thể màu vàng kim nữa!

Dù sao đây chỉ là nơi truyền thừa của Kỳ Lân nhất tộc, có thể sinh ra một Chuẩn Thánh hậu kỳ đã không dễ!

Muốn nâng cao thêm một bước nữa, thì không thể!

Cho nên Tứ Bất Tượng chuẩn bị rời khỏi đây, sau một hồi tìm kiếm cuối cùng cũng tìm được lối ra!

Đồng thời Bạch Hổ lão tổ vẫn luôn kiên trì ở bên ngoài, cũng cảm ứng được có chút dị thường từ trong quang môn.

Thế là lão ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào quang môn, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu!

Dù sao quang môn này thần bí vô cùng, liên quan đến một trong ba tộc viễn cổ là Kỳ Lân nhất tộc!

Có lẽ trong đó có một số thủ đoạn của Kỳ Lân nhất tộc, nếu không cẩn thận e rằng sẽ mất mạng tại chỗ!

Trong lúc Bạch Hổ lão tổ đang âm thầm cảnh giác, một bóng người quen thuộc bước ra từ quang môn.

Chương 155

Nhưng mặc dù khí tức quen thuộc, nhưng dung mạo lại có sự thay đổi rất lớn!

Không thể xác định có phải là cùng một người hay không!

"Kỳ Lân Thái tử?" Tứ Bất Tượng nghe xong gật đầu, đồng thời bình thản nhìn về phía Bạch Hổ lão tổ, khóe miệng lộ ra một nụ cười: "Ngươi đang sợ, lẽ nào ngươi đang sợ ta sao?" Bạch Hổ lão tổ nghe xong, buông bỏ sự đề phòng trong lòng, mỉm cười đáp: "Đâu có, ta chỉ đang phòng bị những mối đe dọa có thể đột nhiên xuất hiện!

Dù sao quang môn này đã tồn tại từ lâu, ai cũng không biết bên trong rốt cuộc có gì!" Bạch Hổ lão tổ nói xong, cứ đánh giá Tứ Bất Tượng!

Trong lúc đánh giá, trong lòng lão không khỏi kinh ngạc.

Bởi vì lúc này lão căn bản không thể cảm nhận được tu vi của Tứ Bất Tượng!

Phải biết rằng, trước khi tiến vào quang môn.

Bạch Hổ lão tổ có thể biết rõ tu vi cụ thể của Tứ Bất Tượng, nhưng bây giờ lại không thể cảm ứng được!

Có thể tạo ra tình huống như vậy chỉ có hai kết quả, thứ nhất là Tứ Bất Tượng đã biến thành một phàm nhân, tu vi bị phế trừ!

Nhưng nhìn dáng vẻ của nó, căn bản không giống như bị phế trừ tu vi!

Lúc nãy, nó còn tỏa ra khí tức Chuẩn Thánh cảnh giới!

Nếu là phàm nhân thì đã sớm lộ ra sơ hở.

Vậy chỉ có thể chứng minh một vấn đề khác, đó là thực lực của Tứ Bất Tượng đã vượt qua mình!

Vượt qua cả Bạch Hổ lão tổ có thể tra xét, nhưng nếu như vậy thì sau quang môn đó thật sự quá kinh khủng!

Chỉ trong mấy năm, có thể khiến một tu luyện giả chỉ có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ biến thành một đại năng đỉnh tiêm có tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Phải biết rằng Chuẩn Thánh hậu kỳ và Chuẩn Thánh sơ kỳ cùng thuộc một cảnh giới, nhưng sự khác biệt trong đó lại như trời với đất!

Trong lúc Bạch Hổ lão tổ không ngừng đánh giá Tứ Bất Tượng, khóe miệng Tứ Bất Tượng lộ ra một nụ cười, thản nhiên nói: "Không cần nhìn nữa, tu vi của ta hiện tại là Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Ngươi căn bản không thể cảm ứng được." Bạch Hổ lão tổ nghe xong trong lòng kinh hãi, quả nhiên!

"Thật đã bỏ lỡ một cơ duyên to lớn, thật sự là vô duyên với ta!" Nghe lời của Tứ Bất Tượng, Bạch Hổ lão tổ chỉ có thể không ngừng cảm thán trong lòng!

Lão thống trị toàn bộ Kỳ Lân nhất tộc cả trăm vạn năm, nhưng lại không phát hiện ra một quang môn nào!

Tứ Bất Tượng hiện tại không quan tâm đến suy nghĩ của Bạch Hổ lão tổ, bởi vì sau khi tinh luyện huyết mạch nó chuẩn bị quay về rồi!

Gần đây đã rời đi mấy năm, có chút nhớ nhung Tam Tiên Đảo!

Nó đã sống ở Tam Tiên Đảo vô số năm, sớm đã coi nơi đó là nhà của mình!

Nhưng khi chuẩn bị rời đi, Tứ Bất Tượng nhìn về phía Bạch Hổ lão tổ bên cạnh!

Mặc dù tu vi của Bạch Hổ lão tổ không cao, nhưng cũng có cảnh giới Chuẩn Thánh!

Đối với Tam Tiên Đảo không có nhiều nhân tài, miễn cưỡng có thể chấp nhận!

"Ta chuẩn bị về Tam Tiên Đảo, ngươi có muốn đi cùng ta không!" Bạch Hổ lão tổ đang suy nghĩ lung tung, nghe lời Tứ Bất Tượng cũng không cảm thấy gì!

Nhưng một lúc sau mới hoàn hồn, Tam Tiên Đảo!

Đó chẳng phải là địa bàn của Nguyên Thủy Thiên Tôn trong truyền thuyết sao.

Đồng thời để xác nhận thêm, Bạch Hổ lão tổ vội vàng hỏi: "Thái tử điện hạ, ngài vừa nói gì?

Ta không nghe rõ!" Dù sao nếu thật sự là Tam Tiên Đảo, vậy thì thật sự là kiếm được món hời lớn rồi!

Phải biết rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn là nhân vật chỉ đứng sau Hồng Quân Đạo Tổ trong Hồng Hoang, thực lực tuyệt cường vô cùng!

Tuyệt đối là mục tiêu hàng đầu để đầu quân của một thế lực không mạnh, số lượng không nhiều!

Nhưng Tam Tiên Đảo khó tìm, chưa từng nghe có ai có thể tìm được!

Tứ Bất Tượng nghe xong nhìn Bạch Hổ lão tổ đang ngây ngẩn, trong lòng không khỏi buồn cười, sau đó lặp lại lời lúc nãy: "Ta nói, có đi Tam Tiên Đảo không!" Lần này, Bạch Hổ lão tổ cuối cùng cũng nghe rõ!

Sau khi hiểu ra, trong lòng kích động vạn phần!

Toàn thân có chút run rẩy.

“Nguyện ý, ta đương nhiên nguyện ý!

Không ngờ, Thái tử điện hạ lại là người của Tam Tiên Đảo!” Bạch Hổ lão tổ vội vàng nói, dù sao đây cũng là một cơ hội ngàn năm có một!

Một khi bỏ lỡ, muốn gặp lại thì cơ bản là chuyện không thể.

Sau khi vui mừng, Bạch Hổ lão tổ lộ ra một vẻ mặt sầu não, có chút khó xử hỏi: “Nhưng, phải được Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng ý mới được chứ!” “Không cần, ta dẫn ngươi đi là được!” Tứ Bất Tượng tỏ ra không cần, dù sao Nguyên Thủy mỗi ngày bận rộn vô cùng!

Căn bản không có thời gian xử lý những chuyện nhỏ nhặt như vậy.

Sau khi được đảm bảo, lòng của Bạch Hổ lão tổ hoàn toàn phục tùng mệnh lệnh của Tứ Bất Tượng!

Sau đó, Bạch Hổ lão tổ sắp xếp một phen, cùng Tứ Bất Tượng đi đến Tam Tiên Đảo!

Lần này Bạch Hổ lão tổ không mang theo tộc quần, đó là vì lo lắng!

Lo lắng nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn không đồng ý thì phải làm sao.

Nếu chỉ có một mình thì dễ giải quyết, quay về là được!

Nếu là cả một tộc quần thì mất mặt lắm, không nói đến ảnh hưởng bên ngoài!

Chỉ riêng nội bộ sẽ sinh ra một luồng chấn động vô thượng, thậm chí có thể hủy diệt toàn bộ Bạch Hổ nhất tộc!

Cho nên trước tiên do Bạch Hổ lão tổ đi thăm dò tình hình, đồng thời bái kiến Nguyên Thủy!

Cố gắng được Nguyên Thủy đồng ý, an gia ở Tam Tiên Đảo!

Sau đó hai người nhanh chóng khởi hành, với tốc độ cực nhanh vượt qua nửa Hồng Hoang, đến trên Đông Hải của Hồng Hoang!

Lúc này Đông Hải bề mặt tĩnh lặng, nhưng dưới đáy biển lại sóng ngầm cuồn cuộn!

Nếu lỡ một chút sơ sẩy, e rằng sẽ bị dòng nước ngầm trong đại dương nuốt chửng!

Nhưng những dòng nước ngầm nhỏ bé này đối với tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh như Tứ Bất Tượng và Bạch Hổ lão tổ, chỉ như một món ăn nhỏ!

Sau khi đến Đông Hải, hai người cố ý đi chậm lại!

Thậm chí có lúc còn đi dạo trên mặt biển Đông Hải, bởi vì cảnh sắc Đông Hải hiện tại vô cùng tú lệ!

Ánh nắng đẹp chiếu rọi trên mặt biển vô tận, hiện ra một bức tranh tuyệt mỹ!

Chương 156

Khiến các tu sĩ đi ngang qua không khỏi dừng lại, thưởng thức một phen!

Nhưng bức tranh dù đẹp, cũng không địch lại được hiện thực tàn khốc!

Sau đó một con sóng lớn ập đến, đánh tan cảnh tượng tuyệt mỹ đó.

Sau đó hai người vừa đi vừa nghỉ, đi mấy tháng mới đến được chỗ sâu trong Đông Hải.

Lúc này Đông Hải trở nên sóng to gió lớn, từng con sóng khổng lồ kinh khủng không ngừng cuộn trào!

Nếu tu sĩ cảnh giới Kim Tiên có chút không cẩn thận, đều có thể bị sóng lớn cuộn vào biển!

Chỉ có cảnh giới Đại La Kim Tiên mới có thể cẩn thận sinh tồn, đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh mới có thể đi lại trên mặt biển sóng to gió lớn như trên đất bằng!

Cho nên, đối với hai người có cảnh giới Chuẩn Thánh, chút sóng biển này căn bản không là gì!

Khi hai người đang dừng chân trên một hòn đảo, mặt biển vốn tĩnh lặng vô cùng đột nhiên dâng lên con sóng cao đến vạn trượng!

Mang theo sức mạnh ngút trời, ập về phía hai người!

Cùng với một tiếng vang lớn, sóng biển đánh vào hòn đảo nhỏ!

Trong nháy mắt nhấn chìm hòn đảo nhỏ, một lúc sau hòn đảo nhỏ lại hiện ra!

Cùng hiện ra còn có sự phẫn nộ của Tứ Bất Tượng và Bạch Hổ

lão tổ, bởi vì bữa tối của họ đã bị sóng lớn cuốn đi mất.

Bạch Hổ lão tổ nhìn mặt biển tĩnh lặng, lớn tiếng hỏi: "Rốt cuộc là ai, dám ngang ngược như vậy!" Nếu trong nước không có ai giở trò, thì đánh chết Bạch Hổ lão tổ cũng không tin!

Quả nhiên, sau khi Bạch Hổ lão tổ vừa nói xong không lâu, dưới mặt nước vốn tĩnh lặng không có gì lạ vang lên một tiếng cười khúc khích!

"Ha ha ha ha, thật vui!" Bạch Hổ lão tổ nghe xong, đưa tay ra chộp lấy nước biển!

Đồng thời đi kèm với một tiếng thét chói tai, một con Thanh Long khổng lồ bị tóm ra!

Thanh Long sau khi bị tóm ra đã thoát khỏi sự khống chế của Bạch Hổ lão tổ, đồng thời nhe nanh múa vuốt nhìn về phía Bạch Hổ lão tổ!

"Đạo nhân này thật đáng ghét, tại sao lại tóm ta ra!" Bạch Hổ lão tổ nghe xong tức quá hóa cười, chỉ vào con Thanh Long đó lớn tiếng nói: "Ta đáng ghét, vậy vừa rồi ai dâng lên sóng lớn!

Nhấn chìm hòn đảo nhỏ này, cuốn đi bữa tối của ta và Thái tử điện hạ!" Thanh Long nghe xong vẻ mặt không quan tâm, dường như đối với hành vi vừa rồi không hề hối cải!

Nhưng khi nghe đến cuối, nghe Bạch Hổ lão tổ gọi Tứ Bất Tượng là thái tử thì vẻ mặt đầy khinh thường!

"Chẳng qua chỉ là một trò đùa nhỏ, có gì ghê gớm, lại dám xưng là thái tử!

Rốt cuộc có bản lĩnh gì, mà dám tự xưng là thái tử điện hạ!" Vừa nói xong, Thanh Long cứ nhìn chằm chằm Tứ Bất Tượng dường như muốn nhìn ra hoa!

Tứ Bất Tượng nghe xong hừ lạnh một tiếng, sau đó Thanh Long liền phun ra một ngụm máu!

Thanh Long sau khi phun máu, trước tiên là một trận mê mang sau đó là phẫn nộ vô biên!

“Ngươi, ngươi dám đánh ta!

Từ nhỏ đến lớn chưa có ai dám đánh ta!” Thanh Long vừa hét lớn vừa tức giận phun ra một cột nước, hướng về phía Tứ Bất Tượng!

Bạch Hổ lão tổ thấy vậy liền ra tay trước, trực tiếp chặn lại cột nước đó!

Sau đó liền nhanh chóng lao về phía Thanh Long, đến bên cạnh Thanh Long rồi nhanh chóng tung một trảo!

Sau đó một vết thương khổng lồ xuất hiện trên người Thanh Long, lúc này Thanh Long vẻ mặt ngây ngốc!

Căn bản không phát hiện ra, Bạch Hổ lão tổ đã tấn công!

Dù sao nó chỉ có cảnh giới Đại La Kim Tiên, tuy có thể ở đây xưng vương xưng bá!

Nhưng đối mặt với Bạch Hổ lão tổ có cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chỉ như một đứa trẻ ngoan, không có sức chống cự!

Sau một lúc lâu, Thanh Long mới cúi đầu xuống nhìn vết thương khổng lồ trên người mình, lập tức khóc lớn!

“A a!

Phụ thân, có người bắt nạt con!” Đồng thời càng khóc càng lớn, nước mắt như nước chảy không cần tiền mà rơi xuống!

Nhưng lúc này, Tứ Bất Tượng lại vẻ mặt ngưng trọng!

Cảnh giác nhìn xung quanh.

Ngay lúc Bạch Hổ lão tổ đang nghi hoặc, bầu trời đột nhiên tối sầm lại!

Trong nháy mắt sấm chớp vang rền, cuồng phong không ngừng!

Bạch Hổ lão tổ tò mò ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời đột biến không khỏi nói: "Trời làm sao vậy, vừa rồi còn trời quang mây tạnh sao đột nhiên trời tối sầm lại!" Cùng lúc đó nước biển bắt đầu sôi lên, ở nơi sâu mấy vạn trượng dưới hòn đảo đó là một vùng đồng bằng khổng lồ!

Đồng bằng phủ đầy cát, trong cát ẩn giấu một sự tồn tại kinh khủng!

Khi bên ngoài trời sấm chớp vang rền, trên mặt biển cuồng phong bão tố!

Một đống cát bằng phẳng đột nhiên truyền ra một giọng nói trầm thấp, nhưng trong giọng nói mang theo sự phẫn nộ vô tận: "Kẻ nào, dám làm con trai ta khóc!" Đồng thời đống cát bắt đầu không ngừng rung chuyển, một cái đầu lâu khổng lồ vô cùng xuất hiện trên bãi cát!

Lúc này Tứ Bất Tượng đang không ngừng cảnh giác dường như cảm nhận được điều gì đó, thấp giọng nói: "Chuẩn bị, một cường địch đến rồi!" Tứ Bất Tượng vừa nói xong, nước biển đột nhiên sôi trào!

Một thân hình khổng lồ vô cùng đang từ từ xuất hiện từ trong nước biển, Bạch Hổ lão tổ thấy vậy mặt mày ngây ngốc!

Bởi vì một đoạn thân thể đó thực sự quá khổng lồ, lớn đến mức che khuất cả bầu trời phía trước!

Đồng thời trên đoạn thân thể đó, tràn ngập khí tức bạo ngược!

Bạch Hổ lão tổ cảm nhận được, tim không khỏi run lên!

“Mạnh quá, quá mạnh rồi!

Ta, ta mau đi thôi!” Bạch Hổ lão tổ nhìn thấy cái đầu rồng khổng lồ, nuốt nước bọt, lắp bắp nói!

Bởi vì lão cảm nhận được, khí tức mạnh nhất, bạo ngược nhất!

Tứ Bất Tượng cũng không bằng, bởi vì không có cảm giác bạo ngược đó.

Cái đầu rồng khổng lồ đó, sừng sững trên Đông Hải!

Vô cùng khổng lồ, thậm chí có thể chạm đến bầu trời.

Đồng thời đôi mắt khổng lồ vô cùng, sáng lạ thường đó giống như hai vầng trăng tròn!

Con Thanh Long đó thấy đầu rồng khổng lồ, vô cùng hưng phấn!

Chương 157

Lập tức ngừng khóc, đồng thời chạy về phía đầu rồng khổng lồ!

"Phụ thân, phụ thân có người bắt nạt con!" Khi chạy đến trước mặt đầu rồng, vẻ mặt đầy uất ức, đồng thời dưới ánh mắt lấp lánh lệ châu!

Đầu rồng nghe xong, đôi mắt khổng lồ đó nhìn chằm chằm Bạch Hổ lão tổ, thần sắc hung ác, giọng điệu nghiêm nghị hỏi: "Là ngươi, đã dọa con trai bảo bối của ta khóc!" Bạch Hổ lão tổ bị dọa đến không dám nói, dù sao khí thế này thực sự quá mạnh mẽ!

Thân thể khổng lồ đó, áp lực gây ra cho người ta thực sự quá lớn.

Nhưng mặc dù đầu rồng này vô cùng kinh khủng, nhưng Tứ Bất Tượng lại không sợ, tuy đang cảnh giác nhưng vẫn bình tĩnh nói: "Ta đã dọa nó khóc, nhưng nó đã ra tay trước!" Đầu rồng nghe xong, quay đầu nhìn về phía Tứ Bất Tượng, sau đó vẻ mặt kinh ngạc: "Kỳ Lân?

Kỳ Lân thuần chủng!" Tứ Bất Tượng nghe xong trên mặt thoáng hiện một vạch đen, cái gì gọi là Kỳ Lân thuần chủng?

Bỏ qua những lời phàn nàn trong lòng Tứ Bất Tượng, trong lòng đầu rồng lại vô cùng kinh ngạc!

Bởi vì Kỳ Lân thuần chủng đã lâu lắm rồi không thấy, bây giờ lại gặp được!

Lẽ nào, Kỳ Lân nhất tộc lại tái xuất Hồng Hoang?

Nhưng không phải truyền thuyết nói Kỳ Lân nhất tộc đã sớm vì số lượng quá ít mà bị diệt vong rồi sao!

Nghĩ một lúc, cái đầu rồng khổng lồ đó liền lắc đầu không nghĩ nữa!

“Không cần biết, dám ra tay với Đông Hải Long tộc ta!

Phải trả giá thích đáng!” Vừa nói xong, mặt nước trên Đông Hải đột nhiên sôi trào!

Vô tận thủy chi pháp tắc ngưng tụ trên cái đầu rồng khổng lồ đó!

Đồng thời từng cột nước dâng lên, tấn công Tứ Bất Tượng!

Tứ Bất Tượng thấy vậy, vội vàng thi triển thổ chi pháp tắc!

Hình thành một tấm khiên khổng lồ, chống lại những cột nước uy lực mạnh mẽ đó!

Cùng lúc đó động tĩnh giao chiến của hai bên, bị Tam Tiên Đảo ở không xa phát hiện!

Sau đó đánh thức Ngao Thiên đang tu luyện!

“Kẻ nào, dám ở trên Đông Hải Long tộc ta làm càn!

Gây ra động tĩnh lớn như vậy, kinh động sự bình tĩnh của Tam Tiên Đảo!” Ngao Thiên mặt lộ vẻ giận dữ, trong lòng vô cùng tức giận!

Không ngờ lại có người dám ở trên Đông Hải làm càn, kinh động những người khác thì thôi, nếu kinh động Nguyên Thủy tu luyện thì xong đời!

Cho nên Ngao Thiên trong nháy mắt ra tay, đến nơi xảy ra chuyện!

Lúc này đã một lúc kể từ khi đại chiến bùng nổ, cái đầu rồng khổng lồ đó bị đánh cho bầm dập!

Nếu không phải vì thân thể Long tộc cường hãn, đã sớm bị thương nặng!

Tứ Bất Tượng đang đại phát thần uy không ngờ cái đầu rồng trông có vẻ khổng lồ, thực lực sâu không lường được này lại yếu như

vậy!

Lúc này Tứ Bất Tượng một chân đạp lên cái đầu rồng khổng lồ đó, mặt mày hung ác nói: "Vừa rồi không phải kiêu ngạo lắm sao, đòi ta trả giá!" Con rồng khổng lồ đó không ngừng giãy giụa, làm nước biển đảo lộn trời đất!

Nhưng cũng không thể thoát khỏi sự khống chế của Tứ Bất Tượng.

Lúc này con rồng khổng lồ đang giãy giụa nhìn thấy Ngao Thiên, dường như nhìn thấy cứu tinh!

Vội vàng lớn tiếng kêu cứu: "Long Hoàng, mau cứu ta!

Tên xâm nhập không biết từ đâu đến này, lại dám coi thường long uy của Đông Hải Long Cung ta!" Tứ Bất Tượng nghe xong, ngẩng đầu nhìn về phía hướng con rồng khổng lồ nhìn!

Sau đó kinh ngạc kêu lên: "Ngao Thiên?" Con rồng khổng lồ nghe xong trong lòng giật thót, lẽ nào hai người quen nhau?

Ngao Thiên nghe xong, kinh ngạc nhìn Tứ Bất Tượng một cái rồi hỏi: "Thì ra là Tứ Bất Tượng, ngươi đã trở về từ Kỳ Lân nhất tộc rồi sao?" Tứ Bất Tượng gật đầu, sau đó buông con rồng khổng lồ dưới chân ra!

Con rồng khổng lồ sau khi được tự do, vội vàng bay đến bên cạnh Ngao Thiên.

Đang chuẩn bị khóc lóc kể lể, thì bị Ngao Thiên ngăn lại!

"Đây là tọa kỵ của Thiên Tôn!" Con rồng khổng lồ nghe xong liền sợ hãi, thầm nghĩ xui xẻo!

Xem ra trận đòn này bị đánh oan rồi, Ngao Thiên đến trước mặt Tứ Bất Tượng, hai người nói chuyện một lúc rồi gật đầu quay người

rời đi!

Còn về con rồng khổng lồ đó, thì may mắn trốn về trong biển!

Nhìn thấy Đông Hải Long Vương và Tứ Bất Tượng rời đi.

Thầm thở phào nhẹ nhõm, may mà Ngao Thiên không trách tội!

Xem ra sau này không thể tùy tiện giúp hậu bối ra mặt nữa.

Một lúc sau, mặt biển vốn sóng to gió lớn đã khôi phục lại sự bình tĩnh!

Trừ hòn đảo nhỏ bị tàn phá ra, không thấy một chút dấu vết nào của trận chiến vừa rồi!

Tứ Bất Tượng sau khi về Tam Tiên Đảo, sắp xếp cho Bạch Hổ lão tổ xong liền đến Thuận Thiên Điện diện kiến Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy sau khi thấy Tứ Bất Tượng cũng sững sờ, xem ra chuyến đi này Tứ Bất Tượng thu hoạch không ít!

Cảnh giới lại nhảy liền hai cấp, từ Chuẩn Thánh sơ kỳ lên Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Nhưng được rồi, Nguyên Thủy cũng sẽ không hỏi!

Dù sao mỗi người đều có cơ duyên của riêng mình, không thể cưỡng cầu.

"Về rồi, xem ra thu hoạch của ngươi không tồi đâu!" Tứ Bất Tượng nghe lời Nguyên Thủy, cung kính cúi đầu, khẽ đáp: "Đã nhận được truyền thừa của Kỳ Lân nhất tộc, huyết mạch được tẩy lễ trở nên tinh khiết hơn!" Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, quả không hổ là một trong ba tộc viễn cổ!

Còn giữ lại không ít thủ đoạn. .....

Sau đó thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã là trăm năm sau!

Yêu tộc Thiên Đình bắt đầu trở nên náo nhiệt phi thường, khắp nơi treo đèn kết hoa!

Trang trí vô cùng xa hoa.

Bởi vì không lâu nữa, là ngày đại hôn của Yêu Hoàng Đế Tuấn!

Cùng lúc đó, một số đại năng giả trong Hồng Hoang cũng bắt đầu hành động!

Từng nhóm ba năm người, mang theo lễ vật đã chuẩn bị sẵn sàng đến Thiên Đình chúc mừng!

Đồng thời, trong lãnh địa của tộc Hồ ly Thanh Khâu cũng một phen náo nhiệt phi thường!

Chương 158

Vô số yêu tộc đến chúc mừng, ngưỡng mộ có thể kết thành sui gia với Yêu Hoàng Đế Tuấn!

Lão tổ Ngọc Linh Lung của tộc Hồ ly Thanh Khâu thì mặt mày tươi cười nghênh đón khách từ các phương, nhìn một đám đại năng Chuẩn Thánh không ngừng chúc tụng, lòng Ngọc Linh Lung như muốn bay lên!

"Chúc mừng, chúc mừng lão tổ!

Có hậu bối ưu tú như vậy, lại có thể kết thành sui gia với Yêu Hoàng bệ hạ!" "A, a!

Lúc đó đừng quên người bạn từng cùng chung hoạn nạn này của ta nhé!" Ngọc Linh Lung nghe những lời chúc tụng và ngưỡng mộ này, nụ cười trên mặt chưa từng tan biến!

Đồng thời trong lãnh địa của tộc Hồ ly Thanh Khâu, có một biệt viện xa hoa nhưng yên tĩnh!

Bên trong cũng treo đèn kết hoa, đồ trang trí màu đỏ treo khắp biệt viện!

Trong một căn phòng lớn, nữ chính của thiên hôn lần này, công chúa Thiển Thiển của tộc Hồ ly Thanh Khâu đang trang điểm!

Phía sau nàng, mẫu thân của nàng đang cẩn thận chuẩn bị mọi thứ cho nàng!

Dù sao hôn lễ lần này không tầm thường, tuyệt đối không thể xảy ra một chút sai sót nào!

Trong lúc công chúa Thiển Thiển đang cẩn thận trang điểm, xa ở trên Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, Đế Tuấn cũng đang sửa

soạn!

Nhưng không phải là trang điểm, bởi vì với tu vi như vậy đã sớm không cần trang dung như thế!

Y mặc lên một bộ đế bào màu đỏ làm nền, điêu khắc chín rồng chín phượng!

Sau khi mặc lên đế bào cửu long, Đế Tuấn trông tôn quý vô cùng!

Đế Tuấn vừa mặc xong đế bào cửu long, Phục Hy liền bước lên chúc mừng: "Yêu Hoàng bệ hạ, giờ lành đã đến!

Nên xuất phát rồi." Thì ra đã đến giờ lành của thiên hôn, nên đi đón tân nương!

Nếu lỡ mất giờ này, hiệu quả của thiên hôn e rằng sẽ bị giảm đi.

Đế Tuấn nghe xong gật đầu, sau đó ngồi lên xe ngựa do thần long kéo!

Dẫn đầu đội ngũ đón dâu hùng dũng bay về phía lãnh địa của tộc Hồ ly Thanh Khâu.

Đội ngũ của Đế Tuấn vừa rời khỏi Thiên Đình, tộc Hồ ly Thanh Khâu đã biết!

Đồng thời đã chuẩn bị sẵn sàng nghênh đón, công chúa Thiển Thiển thì đội khăn voan đỏ chờ đợi Đế Tuấn đến.

Sinh linh trong Hồng Hoang thấy vậy đều vô cùng ngưỡng mộ, không biết là ngưỡng mộ công chúa Thiển Thiển hay ngưỡng mộ Đế Tuấn!

Sau đó không lâu, kim xa của Đế Tuấn cùng đoàn rước dâu đã đến lãnh địa của Thanh Khâu Hồ tộc!

Lão tổ của Thanh Khâu Hồ tộc là Ngọc Linh Lung dẫn theo một đám tân khách đã sớm ra ngoài chờ sẵn để nghênh tiếp Đế Tuấn.

Đầu tiên là ảo ảnh long phượng, sau đó là từng trận tiên âm vang lên!

Tiếp theo là đoàn rước dâu khổng lồ, cùng với chiếc kim xa hoa lệ tôn quý!

Sau một vài nghi thức đơn giản, Đế Tuấn liền nghênh thú Thiển Thiển công chúa trở về!

Cùng lúc đó, các tân khách trong lãnh địa Thanh Khâu Hồ tộc và người của tộc cũng đi theo kim xa của Đế Tuấn, đến Thiên Đình tham gia hôn lễ!

Dù sao cũng là một trong những nhân vật tôn quý nhất Hồng Hoang, hôn lễ của Đế Tuấn cũng vô cùng hoành tráng và phức tạp!

Bàn tiệc về cơ bản được bày ra cho tất cả các tu sĩ và đại năng có tư cách tham dự, cả bầu trời đều chật kín bàn ghế!

Vô số tân khách ngồi đó chờ hôn lễ chính thức bắt đầu, một vài tộc trưởng của các tiểu thế lực Yêu tộc chỉ có cảnh giới Đại La Kim Tiên nhìn Thiên Đình hào hoa không khỏi cảm thán!

"Quả không hổ là Yêu Hoàng của Yêu tộc, chỉ riêng Thiên Đình này đã đủ để ngạo thị quần hùng!" Dù sao thì Thiên Đình lúc này vô cùng hoa lệ, có hàng ngàn vạn tòa cung điện đều mở cửa để nghênh đón tân khách!

Rất nhiều người đã có thể quan sát thực lực chân thực của Yêu tộc Thiên Đình ở cự ly gần!

Lăng Tiêu Bảo Điện, nơi tôn quý nhất của Thiên Đình!

Những người có thể tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện tham gia hôn lễ của Đế Tuấn về cơ bản đều là đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Trong đó có Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân từ Linh Sơn Tây phương, Huyết Hải Minh Hà lão tổ, v.v.!

Về cơ bản, những đại năng Chuẩn Thánh cảnh có danh tiếng trên Hồng Hoang đều đã đến, đương nhiên cũng có những người có thù với Yêu tộc như Trấn Nguyên Tử, Thập Nhị Tổ Vu là không đến!

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng phái hai đạo đồng đến thay mặt tham dự!

Điều này khiến nụ cười trên mặt Đế Tuấn càng thêm rạng rỡ, nhưng khi nhìn thấy mấy chỗ trống ở hàng đầu, tâm trạng của hắn lập tức xấu đi!

Bởi vì lúc này cách thời gian Thiên hôn bắt đầu không còn mấy canh giờ nữa, mà Tam Thanh lại chưa một ai đến!

Việc này chẳng khác nào đang vả mặt hắn, Đế Tuấn khẽ hỏi một yêu thần sau lưng: "Tam Thanh không đến sao?" Yêu thần sau lưng gật đầu, quả thực không phát hiện ra tung tích của Tam Thanh.

Lúc này, tại Tam Thanh Động ở Côn Luân Sơn, Lão Tử và Thông Thiên đang bàn bạc có nên tham gia Thiên hôn của Đế Tuấn hay không!

"Đế Tuấn của Yêu tộc trước nay không hòa hợp với chúng ta, nhưng nếu đã mời, ta nghĩ có thể đi một chuyến!" Thông Thiên nói trước ý kiến của mình, cảm thấy nếu đã được mời thì nên đi một chuyến!

Dù sao bây giờ cũng có thời gian, hơn nữa đây cũng là một đại sự trong Hồng Hoang!

Nếu không tham gia thì thật đáng tiếc.

Lão Tử nghe xong trong lòng cũng có phần gật đầu, cảm thấy cũng có thể đi tham gia, tuy quan hệ hai bên không tốt, nhưng cũng không

quá tệ, nếu đã mời thì đại biểu cho việc Đế Tuấn có ý muốn hòa hoãn quan hệ giữa hai bên!

Đế Tuấn đã cho mặt mũi, vậy thì cũng không tiện từ chối!

Cùng lúc đó tại Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy đang tĩnh tu trong động phủ bỗng mở đôi mắt bình thản vô kỳ của mình ra!

"Quảng Thành Tử, Thiên hôn của Đế Tuấn sắp bắt đầu rồi, vi sư sẽ đi một chuyến." Lúc này, Quảng Thành Tử đang tĩnh tu nghe xong liền sững sờ, chuyện Thiên hôn của Đế Tuấn cả Hồng Hoang ai cũng biết.

Cho nên Quảng Thành Tử cũng biết, đồng thời cũng biết sư tôn mình đã nhận được thiệp mời!

Nhưng hắn không bao giờ nghĩ rằng người sẽ đi tham gia một hôn lễ như vậy, bởi vì hắn rất hiểu tính cách của Nguyên Thủy!

Nhưng lần này, tuy Nguyên Thủy không tự mình đi, nhưng lại bảo hắn đi, khiến Quảng Thành Tử có chút tò mò về suy nghĩ trong lòng Nguyên Thủy!

Tâm tư của Quảng Thành Tử nhanh chóng bị Nguyên Thủy nhìn thấu, Nguyên Thủy biết được liền nhàn nhạt nói: "Ngươi có phải đang nghĩ, tại sao vi sư và Đế Tuấn quan hệ không tốt mà lại muốn đi tham gia hôn lễ của hắn không." Quảng Thành Tử nghe xong gật đầu, vẻ mặt đầy thắc mắc hỏi: "Đúng vậy, Quảng Thành Tử thực sự không hiểu!" "Đây là thời khắc đỉnh cao cuối cùng của Đế Tuấn, không đi quan sát quả thực quá đáng tiếc!

Huống hồ, vi sư đã nhận thiệp mời.

Nếu không đi, sẽ làm hỏng danh tiếng của vi sư!

Dù sao nhận thiệp mời mà không tham gia, thực sự có chút không ổn!" Quảng Thành Tử nghe xong gật đầu, lập tức chuẩn bị đi tham

gia Thiên hôn của Đế Tuấn!

Khi Quảng Thành Tử chuẩn bị lên đường, Nguyên Thủy gọi hắn lại: "Đợi đã, mang theo một ít lễ vật rồi hãy đi!

Nếu không, sẽ làm mất mặt Tam Thanh!" Vừa dứt lời, bên cạnh Quảng Thành Tử đột nhiên xuất hiện hai hộp quà!

Chương 159

Bên trong đựng hai bình Tam Quang Giai Nhưỡng.

"À đúng rồi, hãy đến Côn Luân Sơn một chuyến trước!

Sau khi hội hợp với sư bá và sư thúc của ngươi rồi hãy cùng đi!" Quảng Thành Tử nghe xong gật đầu, mang theo lễ vật nhanh chóng rời khỏi Tam Tiên Đảo!

Lúc này, Nguyên Thủy đang bế quan ngẩng đầu nhìn lên trời, đồng thời trong đôi mắt, thời gian biến ảo vô số!

"Nhân tộc, cuối cùng cũng sắp xuất thế rồi sao!" Nói xong câu này, Nguyên Thủy lại một lần nữa chìm vào tĩnh lặng!

Cùng lúc đó, Quảng Thành Tử đã đến Côn Luân Sơn!

Lúc này Lão Tử và Thông Thiên đang chuẩn bị ra khỏi cửa, thấy Quảng Thành Tử liền mỉm cười: "Quảng Thành Tử sư điệt, ngươi cũng đi tham gia đại hôn của Đế Tuấn sao?" Nói xong, y nhìn lễ vật trong tay Quảng Thành Tử, trên mặt lộ ra một nụ cười!

Quảng Thành Tử nghe xong gật đầu, cung kính nói với Lão Tử và Thông Thiên: "Bẩm hai vị sư bá, sư thúc, Quảng Thành Tử đang trên đường đi tham gia Thiên hôn của Đế Tuấn!" Sau khi trả lời Thông Thiên, Quảng Thành Tử đang định nói ra mục đích của mình thì bị Thông Thiên ngắt lời!

"Ý của ngươi ta biết rồi, đợi đã!" Sau đó, Lão Tử và Thông Thiên mỗi người lấy ra một ít lễ vật giao cho đại đệ tử của Thông Thiên là Đa Bảo đạo nhân!

"Đa Bảo, vi sư và sư bá của ngươi không đi tham gia nữa!

Ngươi thay ta đi một chuyến đi." Nói xong, hai người nhìn nhau

một cái rồi quay người trở về Tam Thanh Động, chỉ để lại Đa Bảo đạo nhân mặt mày ngơ ngác!

Khi nghe thấy tiếng cửa Tam Thanh Động đóng lại, Đa Bảo mới từ trong kinh ngạc hoàn hồn!

Đa Bảo nhìn lễ vật trong tay không khỏi nhìn sang Quảng Thành Tử: "Quảng Thành Tử sư huynh?" Quảng Thành Tử lúc này đã hiểu ý của sư tôn, bèn cười nói: "Đa Bảo sư đệ, đây là thử thách mà hai vị sư bá sư thúc giao cho chúng ta!

Nhất định không được làm hỏng việc, nếu làm hỏng việc, e rằng Thông Thiên sư thúc sẽ không tha cho ngươi đâu!" Nói xong liền bay về phía Thiên Đình, lúc này Đa Bảo vẫn còn ngơ ngác không hiểu ý của Quảng Thành Tử!

"Đa Bảo sư đệ, Thiên hôn sắp bắt đầu rồi!

Ngươi còn muốn đợi đến khi nào?" Khi Đa Bảo đang suy nghĩ, giọng nói của Quảng Thành Tử đột nhiên từ xa truyền đến, đánh thức Đa Bảo đang trầm tư!

Đa Bảo nghe xong trong lòng cũng giật mình, sau đó vội vàng cầm lễ vật bay theo quỹ tích của Quảng Thành Tử về phía Thiên Đình! --- Theo sau hai người, Thiên hôn sắp bắt đầu!

Các tân khách đã ngồi vào chỗ, chỉ còn một số nhân viên tiếp đãi đang đi lại!

Đột nhiên, một vài tân khách ngồi gần Nam Thiên Môn thấy hai bóng người đang bay tới rất nhanh!

"Vừa rồi hình như có người bay vào?

Chẳng lẽ là tân khách vừa mới đến sao!" "Ai mà to gan như vậy, ngay cả đại hôn của Yêu Hoàng bệ hạ cũng dám đến muộn!" "Hai luồng khí thế vừa rồi cảm giác như là đại năng Chuẩn Thánh cảnh

giới, luồng khí tức đi đầu hình như có chút quen thuộc!" Nghe lời của vị tân khách kia, tất cả tân khách có mặt đều chìm vào im lặng, ai cũng cảm thấy có chút quen thuộc!

Luồng khí tức vừa rồi quả thực rất quen thuộc, nhưng lại đột nhiên không nhớ ra là ai!

Đột nhiên, ở một bàn bên cạnh, một vị tân khách đột nhiên hét lớn: "Ta nhớ ra rồi, đó hình như là khí tức của Quảng Thành Tử!" Các tân khách bên cạnh nghe xong đều nhìn nhau, cảm thấy có lẽ đã nhận nhầm!

Dù sao Quảng Thành Tử từng bị Đế Tuấn và Thái Nhất tấn công, suýt chút nữa bỏ mạng, có thể nói quan hệ hai bên vô cùng căng thẳng.

Sư tôn của Quảng Thành Tử là Nguyên Thủy, lại càng thường xuyên đối đầu với Đế Tuấn và Thái Nhất, cho nên theo lý thì người của Tam Tiên Đảo không thể đến mới phải!

"Có nhầm không vậy?

Phải biết Quảng Thành Tử từng bị Yêu Hoàng bệ hạ truy sát!

Quan hệ của họ sớm đã như nước với lửa, sao có thể đến tham gia đại hôn của Yêu Hoàng bệ hạ được!" Nghe lời của các tân khách khác, vị khách lúc đầu đoán trúng cũng cảm thấy có lẽ mình đã đoán sai!

Sau đó hắn có chút ngượng ngùng ngồi xuống, vẻ mặt áy náy nhìn những người khách đang đứng!

Lúc này không chỉ họ kinh ngạc, trên đường Quảng Thành Tử bay đến Lăng Tiêu Bảo Điện, các tân khách tham gia đại hôn đều cảm thấy kinh ngạc, có người nhận ra nhưng không dám nói ra!

Chỉ có thể im lặng, nghe người bên cạnh tùy ý đoán mò mà trong lòng cười khổ không thôi!

“Chuyện mà ta cho là không thể xảy ra nhất lại chính là sự thật, thật khiến người ta kinh ngạc!

Quảng Thành Tử lại tham gia đại hôn của Đế Tuấn.” Cùng lúc đó, hai bóng người di chuyển nhanh chóng đã thu hút sự chú ý của mọi người trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thấy Quảng Thành Tử đến, sắc mặt có chút khó coi!

Sắc mặt Tiếp Dẫn đạo nhân hơi khó coi, nhưng trên mặt vẫn giữ vẻ bình tĩnh: “Quảng Thành Tử đã đến, phía sau chắc là đệ tử của Thông Thiên, Đa Bảo!” Chuẩn Đề đạo nhân gật đầu, thấy Nguyên Thủy, Lão Tử và Thông Thiên đều không định tự mình tham gia!

Chỉ phái một đệ tử đến mà thôi, điều này khiến Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng cảm thấy xấu hổ!

Dù sao họ cũng cùng bối phận với Nguyên Thủy, đều là đại năng đỉnh cấp của Hồng Hoang, là người được dự tuyển thành Thánh!

Thế mà Nguyên Thủy chỉ phái hai đệ tử đến, chẳng phải là vô cớ hạ thấp bối phận của họ sao!

Chuẩn Đề đạo nhân vẻ mặt khó coi nhìn người bên cạnh, trên mặt có chút rối rắm không khỏi hỏi: “Sư huynh, chúng ta phải làm sao?” Tiếp Dẫn đạo nhân nghe xong không nói hai lời, lạnh lùng đáp: “Chúng ta đi!” Sau đó, hai người liền rời đi một cách lặng lẽ trước khi Quảng Thành Tử và Đa Bảo đạo nhân đến Lăng Tiêu Bảo Điện!

Các đại năng khác thấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đột nhiên rời đi có chút kinh ngạc, cảm thấy kỳ lạ!

Lúc này, Quảng Thành Tử và Đa Bảo đạo nhân đã đến Lăng Tiêu Bảo Điện!

Các đại năng bên trong thấy họ liền lập tức hiểu ra chuyện gì, đồng thời trên mặt lộ ra nhiều biểu cảm khác nhau!

Sau khi Quảng Thành Tử và Đa Bảo đạo nhân đến Lăng Tiêu Bảo Điện, thấy các đại năng Hồng Hoang đã ngồi vào chỗ, liền gật đầu ra hiệu, các đại năng Hồng Hoang thấy vậy cũng lần lượt đáp lại!

Dù sao Quảng Thành Tử là một người vô cùng khó chơi, không chỉ thực lực cao cường mà còn có một sư tôn thực lực tuyệt đỉnh!

Trong Hồng Hoang không ai dám không nể mặt, sợ chọc giận Quảng Thành Tử rồi gặp phải chuyện không may.

Sau đó, Quảng Thành Tử và Đa Bảo đạo nhân đến vị trí đã chuẩn bị cho Tam Thanh, gỡ bỏ danh bài của Tam Thanh rồi ung dung ngồi xuống!

Một đám đại năng trong Hồng Hoang thấy vậy, trên mặt đều lộ ra vẻ mặt vô cùng đặc sắc!

Cùng lúc đó, tin tức Quảng Thành Tử và Đa Bảo đạo nhân đến nhanh chóng được truyền đến cho Đế Tuấn, Đế Tuấn nghe xong sắc mặt đen lại!

"Thật sao?

Tam Thanh thật sự không đến!" Yêu vương báo tin nghe xong gật đầu, khẳng định đáp: "Bẩm Yêu Hoàng đại nhân, không sai!

Chỉ có hai người họ, hiện đã ngồi vào vị trí của Tam Thanh!

E rằng Tam Thanh sẽ không đến nữa." Đế Tuấn nghe xong sắc mặt càng thêm đen, sau đó phất tay ra hiệu cho hắn lui!

Sau khi yêu vương kia rời đi, Đế Tuấn đập nát tất cả những thứ trước mắt!

Sau khi trút giận một phen, Đế Tuấn thở hổn hển, hai mắt đỏ ngầu, trầm giọng nói: "Tam Thanh, là các ngươi ép ta!

Ta cho các ngươi mặt mũi không cần, đến lúc đó đừng trách ta!"

Lúc này, Phục Hy đến ngoài cửa khẽ nói: "Yêu Hoàng bệ hạ, giờ lành đã đến!" Đế Tuấn nghe xong, nén lại cơn giận trong lòng!

Chỉnh lại trang phục, trên mặt lộ ra một nụ cười rồi bước ra ngoài!

Rất nhanh, Đế Tuấn dắt tay Thiển Thiển công chúa đi dọc theo tế đàn đã được xây sẵn, tiến lên đỉnh tế đàn!

Trên đỉnh tế đàn, Nữ Oa, Phục Hy, Thái Nhất và những người khác đang chờ sẵn!

Chương 160

Bên cạnh tế đàn là các tân khách tham gia đại hôn, Đế Tuấn mặt mày tươi cười dắt Thiển Thiển công chúa lên tế đàn!

Nữ Oa nhìn hai người mỉm cười, Đế Tuấn cung kính nhìn Nữ Oa gật đầu!

Nữ Oa thấy vậy, ném ra Tiên Thiên Linh Bảo Hồng Tú Cầu!

Cùng lúc đó, Đế Tuấn và Thiển Thiển công chúa nhìn nhau một cái, sau đó Đế Tuấn lớn tiếng nói với Thiên Đạo: "Ngô là Yêu Hoàng Đế Tuấn, hôm nay cùng Bạch Thiển của Thanh Khâu Hồ tộc kết thành Thiên hôn!

Vọng Thiên Đạo giám chi!" Sau khi Đế Tuấn nói xong, Thiển Thiển công chúa cũng dùng giọng nói trong trẻo mà dịu dàng lớn tiếng nói: "Ngô là Bạch Thiển của Thanh Khâu Hồ tộc, hôm nay cùng Yêu Hoàng Đế Tuấn kết thành Thiên hôn!

Vọng Thiên Đạo giám chi!" Theo lời thề của hai người kết thúc, Hồng Tú Cầu đang lơ lửng trên không trung nhanh chóng xoay tròn!

Hai sợi dây màu đỏ từ trong Hồng Tú Cầu bay ra, lần lượt tiến vào cơ thể của Yêu Hoàng Đế Tuấn và Bạch Thiển!

Cùng lúc đó, trên bầu trời vang lên một tiếng nổ lớn, sau đó mây công đức ngũ sắc bắt đầu ngưng tụ!

Trong đó có bốn thành công đức tiến vào cơ thể Đế Tuấn, bốn thành công đức tiến vào cơ thể Bạch Thiển!

Một thành công đức tiến vào Tiên Thiên Linh Bảo Hồng Tú Cầu, một thành công đức còn lại tiến vào cơ thể Nữ Oa!

Các tân khách thấy vậy đều lộ vẻ kinh ngạc, không ngờ kết hôn

cũng có công đức!

Cùng lúc đó, sau khi hấp thu công đức, khí tức trên người Đế Tuấn tăng vọt, nhanh chóng đạt đến cực hạn của Chuẩn Thánh!

Sau khi đạt đến cực hạn Chuẩn Thánh, vì không có Hồng Mông Tử Khí nên không thể thành Thánh!

Cho nên, phần công đức còn lại liền lưu lại trong cơ thể Đế Tuấn. --- Cùng lúc đó, trên người Bạch Thiển cũng tỏa ra một luồng khí tức cường đại, một luồng khí tức cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đột nhiên bộc phát!

Một đám đại năng tham gia hôn lễ cảm nhận được đều lộ vẻ kinh ngạc, không ngờ công đức nhận được lại nhiều đến như vậy!

Có thể khiến một người từ cảnh giới Đại La được đẩy lên Chuẩn Thánh hậu kỳ, tuy rằng cách thúc đẩy như vậy rất không nên dùng!

Nhưng lại khiến vô số người ngưỡng mộ không thôi, dù sao tu vi của họ đã đạt đến bình cảnh!

Muốn đột phá nữa cũng không thể, chỉ có thể mượn công đức mới có thể đột phá cảnh giới vốn không thể đạt tới!

Bạch Thiển cảm nhận được khí tức trên người mình, lộ ra một nụ cười mê người!

Các tân khách tham gia hôn lễ thấy vậy đều chìm đắm trong đó.

Ngay cả một số đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới cũng không thể tránh khỏi, Huyết Hải Minh Hà lão tổ cảm nhận được một luồng mị khí tuyệt cường!

"Quả không hổ là Hồ tộc, yêu mị chi khí lớn đến như vậy!

Không biết lựa chọn này của Đế Tuấn là đúng hay sai!" Huyết Hải lão tổ không khỏi cảm thán, mị khí lớn đến như vậy, đối với Thiên

Đình, một người phụ nữ như vậy trở thành hoàng hậu là tốt hay xấu cũng chưa chắc!

Nhưng Đế Tuấn lại không hề hay biết, hắn vừa không thể cảm nhận được luồng yêu mị chi khí vô tận kia, cũng không thể cảm nhận được trong ánh mắt của các tân khách dưới đài nhìn Bạch Thiển có bao nhiêu dâm uế!

Sau đó, Thiên hôn kết thúc!

Các tân khách lần lượt giải tán, Nữ Oa cũng rời khỏi Thiên Đình, đi dạo khắp nơi trong Hồng Hoang.

Lúc này Hồng Hoang, vì không có Yêu tộc Thiên Đình và Vu tộc áp chế, phát triển vô cùng nhanh chóng.

Các đại chủng tộc và thế lực lần lượt được thành lập, tuy không đạt đến tầm cao như Yêu tộc Thiên Đình.

Nhưng xưng bá một phương thì dễ như trở bàn tay!

Cho nên trong Hồng Hoang tuy không có đổ máu lớn, nhưng những cuộc chiến tranh ngầm hoặc nhỏ lẻ vẫn liên tục không dứt, một cảnh tượng khiến Nữ Oa vô cùng chán ghét.

Đồng thời nàng cảm thấy Vu, Yêu hai tộc vô cùng bá đạo, các loại tai nạn và nhân quả đều do họ mà ra.

Nếu có một chủng tộc hoàn toàn mới, không có tu vi cường đại, không có tuổi thọ vĩnh hằng!

Vậy thì tranh đấu sẽ giảm đi một ít, thậm chí không có!

Nữ Oa đối với ý nghĩ đột nhiên xuất hiện trong lòng mình vô cùng hứng thú, vừa không ngừng thôi diễn vị trí của chủng tộc này, vừa trong lòng vô cùng tò mò muốn tự tay tạo ra nó.

Cuối cùng, trong lúc bất tri bất giác, Nữ Oa đã đến chân núi Bất

Chu Sơn!

Bên cạnh một con sông lớn, môi trường ở đây vô cùng tươi đẹp!

Yêu tộc mạnh nhất gần đó cũng chỉ ở cảnh giới Tiên nhân, vô cùng thích hợp cho một chủng tộc yếu đuối sinh tồn.

Nhưng nơi này cách trung tâm Hồng Hoang quá gần, lại gần Vu tộc.

Cho nên trong phạm vi mấy vạn vạn ức cây số, không có một con yêu thú cường đại nào tồn tại!

Cho nên Nữ Oa nhìn cảnh tượng hòa bình ở đây rất hài lòng, không nhịn được ở lại đây một thời gian!

Một ngày nọ, bên cạnh dòng sông rộng lớn kia, Nữ Oa đang nhìn bóng mình dưới sông trầm mặc không nói!

Đột nhiên, trong đầu Nữ Oa lóe lên một ý nghĩ: "Nếu Vu, Yêu hai tộc sát lục thành tính, vậy ta sao không tạo ra một chủng tộc!

Tuy không có tu vi cường đại, không có sinh mệnh dài lâu!

Nhưng lại có một trái tim bác ái, một trái tim kính sợ trời đất!" Sau đó Nữ Oa không nhịn được, nàng nhìn bùn đất ẩm ướt bên bờ sông.

Bắt đầu dùng tay nhào nặn, cuối cùng sau một hồi nhào nặn, nó đã trở thành hình dạng của một người nhỏ.

Nhưng người nhỏ này thân hình vô cùng nhỏ, ngũ quan tuy sống động như thật nhưng lại không có khí tức của sinh linh.

Nữ Oa thấy vậy nhíu mày, bởi vì trong quá trình nhào nặn trông có vẻ bình thường vừa rồi, nàng đã âm thầm vận dụng tạo hóa pháp tắc!

Trước khi hình thành, theo như Nữ Oa thôi trắc, người nhỏ này đáng lẽ phải cử động được chứ!

Nhưng hiện tại lại không hề có sinh khí, hoàn toàn không giống một sinh linh!

"Chẳng lẽ có khâu nào sai?

Thử lại một lần nữa xem!" Sau đó Nữ Oa lại thử một lần nữa, lần này tăng thêm lượng tạo hóa chi lực truyền vào!

Nhưng cũng giống như trước, người đất nặn ra hoàn toàn không có một chút sinh cơ, căn bản không phải là một sinh linh!

Nữ Oa thấy vậy, nhắm mắt lại suy nghĩ rồi nói: "Không thể nào, tất cả các bước đều chính xác!

Truyền vào tạo hóa chi lực, đáng lẽ phải biến thành sinh linh chứ!" Dù sao tạo ra sinh linh tuy không phải là một việc đơn giản, nhưng cũng không quá khó!

Đối với Nữ Oa, một đại năng thông thạo vận dụng tạo hóa pháp tắc, cảm ngộ đối với tạo hóa pháp tắc đã đạt đến tầng thứ năm, việc này căn bản chỉ là trò trẻ con.

Nhưng tại sao lại không thể thành công, chẳng lẽ thiếu thứ gì đó hay là...

Nữ Oa càng nghĩ, mày càng nhíu chặt!

Chương 161

Nhưng sau một lúc lâu, vẫn không có bất kỳ giải pháp nào!

"Chẳng lẽ phương pháp này là sai, nhưng tại sao Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần của ta lại cứ dị động!" Tình huống này khiến Nữ Oa khổ não, Hồng Mông Tử Khí vận động cho thấy phương pháp này là chính xác!

Nhưng việc nặn người đất lại mãi không thành công, người đất nặn ra không có một chút sinh cơ, căn bản không thể hoàn thành việc sáng tạo.

Khi Nữ Oa đang khổ não, Nguyên Thủy ở xa tại Tam Tiên Đảo Đông Hải đột nhiên cảm ứng được cơ duyên của mình đã đến!

"Cơ duyên hiển thị phương hướng ở Bất Chu Sơn, theo cảm ứng của ta chỉ có Nữ Oa ở đó!

Xem ra Nữ Oa đã bắt đầu tạo người, nhưng hình như gặp phải vấn đề khó!" Nguyên Thủy nói xong, nhìn về phía bảo khố!

Chỉ thấy trong bảo khố chứa vô số linh bảo, Cửu Thiên Tức Nhưỡng và Tam Quang Thần Thủy đang tỏa ra một luồng ánh sáng yếu ớt!

Nguyên Thủy thấy vậy mỉm cười, thu chúng lại!

Tiếp đó, Nguyên Thủy trực tiếp phá vỡ không gian hiện tại, chui vào trong!

Dưới chân núi Bất Chu Sơn của Hồng Hoang, một vết nứt không gian đột nhiên hình thành!

Một luồng khí tức khủng bố từ trong vết nứt không gian xuất hiện, Nguyên Thủy từ trong vết nứt không gian bước ra, đến Bất Chu

Sơn của Hồng Hoang!

Sau khi Nguyên Thủy đến Bất Chu Sơn, ngẩng đầu nhìn Bất Chu Sơn một cái!

Phát hiện Bất Chu Sơn tuy tràn đầy uy nghiêm, nhưng đối với Nguyên Thủy lại không đáng kể!

Điều này khiến Nguyên Thủy có chút kinh ngạc, dù sao trước đây uy áp của Bất Chu Sơn rất cường đại!

Chuẩn Thánh bình thường căn bản không thể đến gần, ngay cả hắn cũng phải tốn rất nhiều sức mới có thể tiến vào bên trong!

Nhưng nhìn cường độ hiện tại, e rằng một Đại La Kim Tiên cũng có thể bay vào!

"Chẳng trách Bất Chu Sơn của hậu thế sẽ sụp đổ, với tình hình của Bất Chu Sơn hiện tại, e rằng không thể chống đỡ được một vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ tự bạo!" Nhưng tại sao Bất Chu Sơn lại trở nên yếu ớt như vậy, đến nỗi về sau lại bị một Tổ Vu tông gãy? --- Sau khi quan sát một lúc, Nguyên Thủy liền lắc đầu quay người rời đi!

Dù sao trong Bất Chu Sơn có thể ẩn giấu bí mật kinh thiên, có lẽ liên quan đến Thiên Đạo Hồng Hoang và Bàn Cổ!

Có khả năng làm suy yếu Bất Chu Sơn chỉ có hai người đó, ngoài ra hiện tại Hồng Hoang không ai có thể làm được đến mức đó!

Nhưng hiện tại Nguyên Thủy không thể đối đầu trực diện với họ, cho nên chỉ có thể tránh xa!

Đợi đến khi tu vi của Nguyên Thủy đạt đến Thiên Đạo cảnh giới, e rằng tất cả những bí ẩn đều sẽ được giải khai!

Sau đó, Nguyên Thủy men theo một con sông lớn đi về phía nam!

Con sông này vô cùng rộng lớn, đương nhiên đối với Nguyên Thủy e rằng chỉ là một con suối nhỏ!

Nhưng đối với chúng sinh hiện tại của Hồng Hoang, nó lại vô cùng rộng lớn!

Trừ khi có cảnh giới Đại La Kim Tiên, nếu không căn bản không thể vượt qua hai bờ.

Đồng thời con sông này vô cùng đục, trong nước sông chứa một lượng lớn bùn cát!

Cho nên khiến nước sông trông vô cùng ô uế!

Nguyên Thủy đi được một lúc, nhìn con sông đầy bùn cát này mà trầm tư!

"Đây chẳng phải là Hoàng Hà trong truyền thuyết, dòng sông đã nuôi dưỡng Nhân tộc sao!

Không ngờ, Nữ Oa thật sự đã tạo ra Nhân tộc bên bờ Hoàng Hà." Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy không khỏi lộ ra một nụ cười!

Rất nhanh, Nguyên Thủy đã thấy Nữ Oa đang cau mày, và mấy bức tượng người đất vô cùng chân thực trước mặt.

"Nữ Oa đạo hữu, đang làm gì ở đây vậy!" Nữ Oa nghe thấy liền giật mình, vội vàng quay đầu nhìn Nguyên Thủy, trên mặt có vẻ lo lắng, miệng vội nói: "Nguyên… Nguyên Thủy đạo hữu, không biết Nguyên Thủy đạo hữu sao lại đến đây?" Nguyên Thủy nghe xong liền nhìn chằm chằm Nữ Oa một lúc, thấy mặt Nữ Oa hơi đỏ lên, vô cùng ngượng ngùng!

Sau đó nàng dùng giọng nói quyến rũ khẽ gọi một tiếng, nói xong sắc mặt càng thêm hồng nhuận!

"Nguyên Thủy đạo hữu, Nữ Oa đang nói chuyện với đạo hữu đó!"

Nguyên Thủy nghe xong mới dời ánh mắt khỏi người Nữ Oa, nhìn những người đất trên mặt đất không khỏi nói: "Nữ Oa đạo hữu đang làm gì vậy, chơi bùn sao?" Nữ Oa nghe xong, vẻ hồng hào trên mặt càng thêm đậm!

Đồng thời dùng giọng nói cực kỳ nhỏ nhẹ đáp: "Không sai!" Nguyên Thủy nghe xong cười nói: "Nữ Oa đạo hữu, làm như vậy không thể tạo ra sinh mệnh được đâu!

Muốn tạo ra một chủng tộc hoàn toàn mới, phải dùng tiên thiên chi vật để chế tạo!

Chỉ là phàm thổ và phàm thủy căn bản không thể chịu được tạo hóa chi lực của Nữ Oa đạo hữu.

Cho nên dù Nữ Oa đạo hữu có nỗ lực thế nào cũng sẽ không thành công!" Nữ Oa nghe xong bừng tỉnh đại ngộ, hiện tại nàng cuối cùng cũng hiểu tại sao mình không thành công!

Nguyên là do nguyên liệu quá sơ cấp, căn bản không thể gánh vác được tạo hóa kinh thiên!

Sau khi hiểu ra vấn đề không phải ở mình, Nữ Oa thở phào nhẹ nhõm!

Nhưng sau đó lại đau đầu.

Bởi vì trong Hồng Hoang, linh vật cấp tiên thiên vô cùng khó tìm!

Cực kỳ hiếm có, ngay cả Nữ Oa cũng chưa thấy được bao nhiêu!

Về phần đất dùng để tạo người, không thể tra ra từ đâu!

Nhưng chắc chắn sẽ có một số kẻ không có mắt sẽ đến trộm!

Tuy Nữ Oa không sợ, nhưng nàng cũng không muốn rước thêm nhiều phiền phức!

"Ông!" Một luồng ánh sáng lóe lên, chiếu rọi chư thiên, từ trong

tay Nguyên Thủy tỏa ra ánh sáng vô tận.

Nữ Oa cũng bị vạn trượng thần quang kia kích thích, sau khi thần quang qua đi mới mở mắt ra nhìn linh vật cấp tiên thiên trong tay Nguyên Thủy.

Nữ Oa thấy vậy, thần sắc hơi căng thẳng!

Đồng thời mắt trợn to, miệng cũng há lớn, vẻ mặt như bị kinh hãi!

"Đây là, linh vật cấp tiên thiên!" Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, sau đó đưa hai món linh vật trên tay cho Nữ Oa!

Nữ Oa cũng không khách sáo, sau khi nhận linh vật liền trộn chúng lại với nhau, tạo thành một đống bùn sệt màu vàng!

Cùng lúc đó, dưới đôi bàn tay khéo léo của Nữ Oa!

Từng người nhỏ không ngừng được tạo ra, những người nhỏ được tạo ra có thiên tư thông tuệ, nhưng cũng có khuyết điểm chí mạng!

Đó là tuổi thọ không dài, chỉ có khoảng một hai trăm năm!

Nếu trong hai trăm năm, thực lực không có đề thăng, e rằng sẽ hóa thành tro bụi!

Tuy tốc độ của Nữ Oa rất nhanh, nhưng chỉ dựa vào sức một người thì hiệu suất quá thấp!

Chương 162

Nguyên Thủy thấy vậy lắc đầu, đồng thời cũng không ngờ việc Nhân tộc ra đời lại đơn giản như vậy.

Lại có thể dễ dàng bị nặn ra như thế, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ có thể không ngừng thở dài!

Chẳng mấy chốc, Nữ Oa đã mồ hôi đầm đìa!

Nhưng số người tạo ra chỉ mới được vài trăm người.

Muốn đạt đến số lượng mà Thiên Đạo quy định e rằng cần một thời gian rất dài, nghĩ đến đây tốc độ của Nữ Oa không khỏi chậm lại!

Dù sao cũng cần một thời gian dài, không cần phải vội thêm một hai phút!

Nhưng Nguyên Thủy lại không cho là vậy, tiện tay vẫy một cái!

Một sợi dây leo xuất hiện trong tay hắn.

Sau đó Nguyên Thủy ném sợi dây leo đặc chế kia đến trước mặt Nữ Oa, Nữ Oa nhìn cây gậy gỗ từ trên trời rơi xuống vô cùng kinh ngạc!

Sau một lúc, Nữ Oa cầm lấy sợi dây leo đó, cả người khí thế phảng phất như biến thành một người khác!

Trở nên vô cùng cao ngạo lạnh lùng, đồng thời trở nên vô cùng trầm mặc!

Khiến Nguyên Thủy có chút lo lắng.

Nhưng rất nhanh Nữ Oa đã hồi phục, Nguyên Thủy cũng thở phào nhẹ nhõm, tiếp đó có sự trợ giúp của dây leo, tốc độ tạo người của Nữ Oa nhanh hơn hẳn!

Chẳng mấy chốc, trên mặt đất đã đầy tiếng kêu của Nhân tộc mới sinh!

Cứ ríu rít gọi không ngừng.

Sau một hồi lao động vất vả, Nữ Oa cuối cùng cũng gom đủ số lượng Nhân tộc cuối cùng!

Nữ Oa nhìn đám tử dân bên dưới hài lòng gật đầu, sau đó lớn tiếng nói: "Thiên Đạo tại thượng, hôm nay Nữ Oa tại chân núi Bất Chu Sơn tạo ra một chủng tộc, tên là Nhân!

Nhân tộc lập!" Sau khi làm xong tất cả, trên bầu trời đột nhiên mây đen dày đặc!

Từng đạo lôi điện khủng bố không ngừng biến đổi, phảng phất như muốn trừng phạt nghiêm khắc nhất những kẻ vi phạm ẩn mình trong bóng tối!

Nữ Oa thấy vậy không hề để vào mắt, lúc này trọng tâm của nàng đặt lên đám mây công đức ngũ sắc đang lơ lửng trên trời!

Cùng lúc đó, Hồng Quân đang bế quan trong Hỗn Độn Tử Tiêu Cung đột nhiên mở mắt, nhìn không chớp mắt về phía Nữ Oa tạo người! --- Nữ Oa tạo người, đối với Hồng Hoang có công đức kinh thiên!

Nhưng cũng có tội nghiệt vô biên.

Các bá chủ hiện tại của Hồng Hoang là Vu, Yêu hai tộc đối với sự ra đời của Nhân tộc vô cùng không vui, từ đó dẫn động Thiên Đạo!

Giáng xuống đại kiếp, ý đồ hủy diệt Nhân tộc!

Cho nên mới có vô biên lôi đình giáng xuống, Thiên Đạo cũng không có cách nào!

Dù sao Vu, Yêu hai tộc hiện là chủ lưu, nếu hai tộc hợp nhất đủ

để tạo ra sức mạnh ảnh hưởng đến Thiên Đạo!

Nguyên Thủy thấy vậy lạnh lùng hừ một tiếng, lấy ra Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên!

Trực tiếp tấn công về phía mây đen đầy trời!

Cùng lúc đó, công đức đầy trời cũng giáng xuống!

Trong đó tám thành thuộc về Nữ Oa, Nữ Oa sau khi hấp thu liền lập tức tiến vào một trạng thái minh ngộ!

Đồng thời Hồng Mông Tử Khí nằm trong nguyên thần của Nữ Oa cũng bắt đầu câu thông với Thiên Đạo!

Nhưng muốn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, cần một khoảng thời gian nhất định!

Dù sao thực lực hiện tại của Nữ Oa cũng chỉ là Chuẩn Thánh hậu kỳ, chưa đạt đến Chuẩn Thánh cực hạn!

Huống hồ Trảm Tam Thi chi pháp cũng chỉ mới ở tầng thứ hai, trảm được nhị thi mà thôi!

Cho nên những thiếu sót này cần công đức khí vận trợ giúp, chỉ có đạt đến Chuẩn Thánh cực hạn mới có thể mượn Hồng Mông Tử Khí để trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Hai thành công đức còn lại, một thành rơi vào sợi dây leo dùng để tạo người!

Khiến cho sợi dây leo vốn bình thường lập tức biến thành Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo.

Đồng thời sở hữu tác dụng trấn áp khí vận, vì công dụng đặc thù của nó, cho nên đối với Nhân tộc có tác dụng khắc chế và phụ trợ mạnh mẽ!

Nếu người hoặc sinh linh sở hữu khí vận Nhân tộc hùng hậu sử

dụng nó sẽ được gia trì, nếu người hoặc sinh linh không sở hữu khí vận Nhân tộc sử dụng nó sẽ bị khắc chế cực lớn!

Nguyên Thủy thấy vậy đưa tay ra, cầm nó trong tay!

"Tạo Nhân Tiên, trấn tộc chi bảo của Nhân tộc!

Sau này sẽ có ích." Nguyên Thủy nhàn nhạt nói, nói xong liền thu vào trong túi!

Nhưng Tạo Nhân Tiên lại rung động kịch liệt, bởi vì Nguyên Thủy không phải là Nhân tộc!

Đồng thời không có liên hệ trực tiếp với Nhân tộc.

Hiện tại hắn cũng không có khí vận Nhân tộc, không phải là chủ nhân của Tạo Nhân Tiên!

Cho nên thân là chí bảo của Nhân tộc, Tạo Nhân Tiên sẽ phản kháng kịch liệt.

Nguyên Thủy thấy vậy khẽ cười một tiếng, sau đó gia tăng sức mạnh!

Nắm chặt Tạo Nhân Tiên đang không ngừng run rẩy trong tay không thể động đậy!

"Ngươi cũng không cần lo lắng, sau này tất sẽ trả lại cho Nhân Hoàng!" Sau khi Nguyên Thủy nói xong, Tạo Nhân Tiên cuối cùng cũng ngừng phản kháng, trở nên giống như một linh bảo bình thường.

Cùng lúc đó, Nhân tộc đang ngơ ngác nhìn xung quanh!

Đối với thế giới xa lạ này vô cùng sợ hãi, dù sao cũng vừa mới ra đời!

Tuy trong đó có người già và trẻ nhỏ, nhưng nhận thức đối với Hồng Hoang đều như nhau!

Đột nhiên họ nhìn thấy, trên bầu trời không xa có một vị nữ thần tuyệt thế đang ngồi xếp bằng!

Nhân tộc thấy vậy liền cúi đầu cung kính nói: "Nhân tộc Thánh Mẫu Nữ Oa nương nương!" Giọng nói của Nhân tộc vô cùng đều và vang dội, một con cự long màu vàng mà Nhân tộc không thể nhìn thấy đang bay lượn trên người họ!

Cự long màu vàng gầm lên trời, phát ra một tiếng gầm giận dữ!

"Hống!" Chính tiếng gầm lớn này, trên Thiên Đình của Yêu tộc, có một con cự long đang chiếm cứ trên bầu trời sao Hồng Hoang!

Thể hình vô cùng to lớn, ngay cả Nguyên Thủy thấy vậy cũng kinh hãi không thôi!

Chương 163

"Đây, đây chẳng lẽ là khí vận kim long của Yêu tộc!" Nhìn con cự long tuy uy phong lẫm liệt, nhưng lại không có chút sinh khí, Nguyên Thủy đột nhiên hiểu ra về khí vận chi long của Hồng Hoang!

Trong Hồng Hoang, khí vận mạnh mẽ là điều không thể nghi ngờ!

Nhưng lại không có ai có thể thực sự nhìn thấy khí vận, bởi vì khí vận vô hình vô trạng!

Nhưng hôm nay Nguyên Thủy lại có thể nhìn thấy khí vận kim long của Yêu tộc xuất hiện, chẳng lẽ...

Nguyên Thủy không khỏi nhìn về phía Nhân tộc, bởi vì khí vận kim long đầu tiên tỏa ra từ trên người Nhân tộc!

"Quả không hổ là nhân vật chính của Hồng Hoang sau này, vừa mới ra đời đã sinh ra biến hóa lớn như vậy!" Khi Nguyên Thủy đang cảm khái, con khí vận kim long của Nhân tộc đột nhiên bay về phía Nữ Oa!

Tốc độ nhanh đến mức ngay cả Nguyên Thủy cũng không thể bắt kịp, chỉ thấy khí vận kim long tiến vào cơ thể Nữ Oa!

Trên người Nữ Oa đột nhiên tỏa ra một luồng uy áp tuyệt thế, loại uy áp này Nguyên Thủy chỉ cảm nhận được trên người vài người!

Đều là Thánh Nhân cảnh giới hoặc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, thực lực cường đại vô cùng!

"Trở thành Thánh Nhân rồi!

Thì ra, chỉ dựa vào công đức tạo người lại không thể thành Thánh!

Nếu không có khí vận Nhân tộc trợ giúp, e rằng muốn trở thành

Thánh Nhân cần một khoảng thời gian!" Nguyên Thủy không khỏi cảm khái, bây giờ hắn cuối cùng cũng có chút hiểu tại sao chỉ dựa vào vô lượng công đức lại không thể thành Thánh!

Nguyên là cần khí vận trợ giúp, trước khi Nhân tộc ra đời, khí vận không thể hiện ra cụ thể!

Tuy có thể ảnh hưởng đến sự tồn vong của một chủng tộc thế lực, nhưng lại không thể ảnh hưởng đến một cá nhân cụ thể!

Bây giờ Nhân tộc ra đời đã sinh ra khí vận kim long, khiến cho Yêu tộc cũng sản sinh ra khí vận kim long.

Điều đó có nghĩa là, nếu thao tác đúng cách.

Yêu tộc cũng có thể sinh ra Thánh Nhân, nhưng Nguyên Thủy lại không mấy lạc quan!

Cùng lúc đó, cả Hồng Hoang cũng cảm nhận được luồng khí tức Thánh Nhân cảnh giới của Nữ Oa!

Tất cả sinh linh Hồng Hoang bị áp chế đến không nói nên lời, trên mặt không ngừng lộ ra vẻ kinh ngạc!

Kinh ngạc nhất, phải kể đến Lão Tử, Thông Thiên và hai người Tây phương là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Bởi vì trong tiềm thức của họ, người đầu tiên thành Thánh e rằng là Nguyên Thủy!

Dù sao thực lực của Nguyên Thủy là mạnh nhất, có thể tranh phong với Hồng Quân Đạo Tổ!

Sở hữu vô số linh bảo, chắc chắn là người đầu tiên trở thành Thánh Nhân!

Nhưng không ngờ, lại là Nữ Oa mà họ luôn xem nhẹ lại trở thành Thánh Nhân trước tiên!

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, tại sao Nữ Oa lại đột nhiên thành Thánh!” “Vừa rồi hình như Nữ Oa đã tạo ra một chủng tộc mới, dẫn đến trừng phạt kinh thiên và vô lượng công đức!

Chẳng lẽ, Nữ Oa dựa vào đó mà thành Thánh!” “Lại là Nữ Oa đầu tiên, xem ra ta thật sự đã xem nhẹ một số chuyện!

Nhưng, bây giờ ta đã biết cách của Nguyên Thủy rồi!” Không chỉ những ứng cử viên Thánh Nhân kinh ngạc, ngay cả các đại năng trong Hồng Hoang cũng vô cùng kinh ngạc!

Từng người một mặt mày không tin, nếu không phải uy áp đầy trời kia áp chế đến không thở nổi!

Chắc chắn họ sẽ cho rằng tất cả là giả, dù sao trong mắt họ Nữ Oa chỉ là may mắn mà thôi!

Muốn thực lực không có thực lực, muốn thế lực không có thế lực!

Nói Nữ Oa có thể là người đầu tiên trở thành Thánh Nhân, e rằng không ai tin!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, Đế Tuấn vừa mới kết thúc Thiên hôn, chưa kịp nghỉ ngơi cùng mỹ kiều nương, đã bị uy áp của Nữ Oa thành Thánh bao phủ!

“Nữ Oa rốt cuộc đã làm thế nào để thành Thánh, phải làm rõ!” Trong sâu thẳm Huyết Hải, Minh Hà lão tổ đang vẻ mặt thống khổ nhìn về phía Bất Chu Sơn! --- “Lại là Nữ Oa, luồng tạo hóa chi khí vô biên này thật khiến người ta khó chịu!” Minh Hà lão tổ vẻ mặt thống khổ nói, bởi vì Nữ Oa tạo ra Nhân tộc thành Thánh!

Cho nên trong thánh uy tràn đầy tạo hóa pháp tắc.

Nếu người tinh thông tạo hóa pháp tắc, hoặc đang tu luyện tạo hóa pháp tắc, sẽ có lợi ích rất lớn!

Có thể thông qua cảm thụ uy áp của Thánh Nhân Nữ Oa, lĩnh ngộ ra tạo hóa pháp tắc thuộc về mình!

Nhưng đối với Minh Hà lão tổ, lại vô cùng khủng bố!

Bởi vì Huyết Hải đại biểu cho tử vong, chung kết!

Hoàn toàn trái ngược với tạo hóa!

Cho nên uy áp của Thánh Nhân Nữ Oa chính là thiên địch lớn nhất của hắn!

"Chờ đó, sớm muộn có một ngày ta cũng sẽ thành Thánh!" Minh Hà lão tổ trong Huyết Hải, phát ra tiếng gầm giận dữ!

Tại Bắc Hải Băng Nguyên, một nơi có danh tiếng trong Hồng Hoang!

Trong động phủ của từng vị đại năng, tất cả đều ngã xuống dưới uy áp của Nữ Oa!

Trong đó có người thu hoạch được nhiều hơn, cũng có người bị thương tổn mạnh mẽ!

Nhưng nội tâm của họ lại giống nhau, vô cùng kinh ngạc!

"Lại là Nữ Oa trở thành người đầu tiên sau Hồng Quân Đạo Tổ, thật khiến người ta kinh ngạc!" Xem ra, trở thành Thánh Nhân không chỉ là vấn đề thực lực!

Mà còn có liên quan rất lớn đến cơ duyên.

Nếu không thì không thể giải thích được Nữ Oa, một sinh linh yếu nhất trong số những người nhận được Hồng Mông Tử Khí!

Lại là người đầu tiên đạt đến Thánh Nhân cảnh giới, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn từng được ngoại giới cho là chỉ đứng sau Hồng Quân Đạo Tổ cũng bị qua mặt!

Sau đó khí tức của Nữ Oa dần dần tiêu tan, Nữ Oa lại khôi phục lại khí tức bình thản như ngày thường.

Chỉ là, luồng khí tức siêu thoát khỏi trời đất Hồng Hoang kia cũng không thể che giấu được!

Nếu có đại năng ở đây, chỉ cần liếc mắt là có thể nhận ra thân phận của Nữ Oa!

Thấy Nữ Oa đã khôi phục lại khí tức bình thường, Nguyên Thủy bước tới mỉm cười chúc mừng: "Chúc mừng Nữ Oa đạo hữu, trở thành vị Thánh Nhân thứ hai sau Hồng Quân!" Nữ Oa nghe xong nhàn nhạt cười nói: "Nguyên Thủy đạo hữu quá lời rồi, trở thành Thánh Nhân chẳng qua là thêm một vòng xiềng xích!

Tuy có thực lực vô địch trong Hồng Hoang, nhưng muốn tiến thêm một bước lại khó càng thêm khó.

À đúng rồi, lát nữa bản cung sẽ khai tịch một phương thiên địa trong Hỗn Độn!

Nguyên Thủy đạo hữu nếu không có việc gì, không bằng đến xem một phen!" Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, khai tịch một thiên địa mới!

Chẳng lẽ trong Hồng Hoang không thể tồn tại Thánh Nhân sao?

Chương 164

Nếu không thì tại sao Hồng Quân lại chọn nơi giảng đạo ở ngoài Hỗn Độn!

Bây giờ Nữ Oa, sau khi trở thành Thánh Nhân cũng muốn khai tịch một thiên địa mới trong Hỗn Độn!

Nữ Oa phảng phất như nhìn ra được suy nghĩ của Nguyên Thủy, không khỏi giải đáp: "Nguyên Thủy đạo hữu có phải đang thắc mắc, tại sao bản cung lại khai tịch thiên địa trong Hỗn Độn không?" Nguyên Thủy gật đầu, Nữ Oa nhàn nhạt nói: "Bởi vì trong Hồng Hoang, sự tiêu hao đối với Thánh Nhân quá lớn, Hồng Hoang e rằng không thể gánh nổi!

Cho nên để không gây gánh nặng cho Hồng Hoang, và giảm bớt nhân quả trong Hồng Hoang, sau khi thành Thánh, Thiên Đạo sẽ thông báo ngay lập tức để bản cung khai tịch thiên địa trong Hỗn Độn!" Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, thì ra là vấn đề tiêu hao!

Đúng vậy, thực lực càng mạnh tiêu hao càng lớn!

Tiêu hao càng lớn, gánh nặng đối với Hồng Hoang càng nặng!

Gánh nặng của Hồng Hoang càng nặng, sẽ sinh ra lượng kiếp!

Tiêu trừ một bộ phận sinh linh, để giảm bớt tiêu hao của bản thân!

Sau khi hiểu ra, Nguyên Thủy liền không còn bận tâm về chuyện này nữa!

Sau đó nhìn về phía Nhân tộc không khỏi hỏi: "Vậy đám Nhân tộc này phải làm sao?

Hiện tại họ vô cùng yếu đuối, e rằng không thể sinh tồn trong Hồng Hoang!" Nữ Oa nghe xong, mày cũng nhíu lại!

Bởi vì sau khi Nữ Oa thành Thánh, thời gian và không gian trong Hồng Hoang đối với nàng không còn là trở ngại!

Đối với tương lai đại khái của Hồng Hoang, Nữ Oa cũng hiểu rõ!

Cho nên đối với bá chủ của Hồng Hoang sau này, thật không biết nên xử lý thế nào!

Tuy Nữ Oa đã trở thành Thánh Nhân, nhưng cũng có tình cảm của mình!

Nhân tộc do nàng tạo ra, Nữ Oa không nỡ bỏ rơi họ, nhưng Yêu tộc lại quá mạnh...

Suy nghĩ một lúc, Nữ Oa thở dài một tiếng nói: "Không bằng tạm thời bảo vệ một thời gian, đợi Nhân tộc có năng lực tự vệ, rồi hãy để họ sinh tồn trong Hồng Hoang!" Nguyên Thủy nghe xong cũng gật đầu, sau đó liền không quan tâm đến chuyện của Nhân tộc nữa!

Dù sao Nhân tộc có thể trở thành bá chủ của Hồng Hoang, là dựa vào nỗ lực của chính họ từng bước đi lên!

Nguyên Thủy cũng không định can thiệp quá nhiều vào sự sinh tồn của Nhân tộc, trừ khi có nguy cơ diệt tộc!

Nguyên Thủy đều không định ra tay.

Dù sao không trải qua mưa gió, sao có thể thấy được cầu vồng đẹp nhất!

Không trải qua mài giũa, sao có thể trở thành linh kiện tốt nhất!

Nếu Nhân tộc không thể độc lập sinh tồn, vậy thì không xứng đáng tồn tại trong Hồng Hoang!

Nguyên Thủy có thể ra tay một lần, chẳng lẽ có thể ra tay lần nào cũng được sao?

Cứu được một lần cũng không cứu được lần thứ hai, càng không

thể cứu mãi mãi!

Chỉ có Nhân tộc tự mình cường đại, mới có thể tồn tại vĩnh viễn!

Cho nên sau khi có sự bảo vệ của Nữ Oa, Nguyên Thủy liền không định quan tâm nhiều đến Nhân tộc nữa.

Sau khi sắp xếp xong cho Nhân tộc, Nữ Oa mang theo Nguyên Thủy trong nháy mắt xuất hiện ở Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang!

Khi đến Hỗn Độn, Nguyên Thủy không khỏi nhíu mày!

Bởi vì hắn cảm giác được, thực lực của Nữ Oa lại mạnh hơn một phần so với lúc Hồng Quân giảng đạo!

Cho nên Nguyên Thủy không khỏi nhìn về phía Nữ Oa, lúc này Nữ Oa đang đi đến một không gian Hỗn Độn, chuẩn bị ở đó khai tịch một thiên địa thuộc về mình!

Nữ Oa đứng trong không gian Hỗn Độn tĩnh lặng đó, nhìn hỗn độn chi khí đang trôi chảy chậm rãi xung quanh, đưa ra bàn tay ngọc ngà, vạch một đường vào không gian Hỗn Độn!

Sau đó, trong cảm ứng của Nguyên Thủy, một luồng sức mạnh vô cùng cường đại từ trong Hồng Hoang chiếu ra!

Theo vết vạch của Nữ Oa, tấn công vào không gian Hỗn Độn!

"Lại có thể điều động sức mạnh của Hồng Hoang, xem ra việc khai thiên tích địa ở đây vô cùng dễ dàng!" Nguyên Thủy thấy vậy không khỏi nói, Nguyên Thủy không ngờ, Nữ Oa lại có thể triệu hoán sức mạnh của Hồng Hoang để khai thiên tích địa cho mình!

Cùng lúc đó, theo thủ thế của Nữ Oa không ngừng vạch!

Sức mạnh của Hồng Hoang không ngừng chia cắt Hỗn Độn!

Rất nhanh đã hình thành một thiên địa sơ khai, chỉ là thiên địa này vô cùng đơn sơ!

Không có một chút sinh mệnh, đồng thời cũng không có một chút dấu hiệu nào có thể sinh ra sinh mệnh!

Nữ Oa thấy vậy cũng không kinh ngạc, sau đó đưa ra ngón tay, một đạo tạo hóa pháp tắc từ trong tay Nữ Oa bay ra!

Rơi vào thiên địa mà Nữ Oa khai tịch, trong nháy mắt thiên địa đã xảy ra biến hóa to lớn!

Tràn đầy khí tức tạo hóa, đồng thời bầu trời bắt đầu hiện ra, mặt đất cũng bắt đầu trở nên cứng rắn!

Cả thế giới đã có hình dạng ban đầu, có được những yêu cầu cơ bản nhất để sinh ra sinh mệnh!

Nhưng nếu theo lẽ thường, muốn sinh ra sinh mệnh e rằng cần mấy chục ức năm! --- Nhưng đây là thế giới Hỗn Độn, có một vị Thánh Nhân vô cùng cường đại!

Có thể biến mục nát thành thần kỳ, biến không thể thành có thể!

Sau đó Nữ Oa nhỏ ra một giọt tiên huyết của mình, một giọt huyết dịch vô cùng đặc biệt!

Huyết dịch của Nữ Oa có màu vàng nhạt, không lộng lẫy như màu vàng kim, nhưng lại vô cùng bất phàm!

Nếu để một Đại La Kim Tiên có được, e rằng sẽ lập tức trở thành đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới!

Thậm chí đến Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng sẽ không có bình cảnh, sẽ có lĩnh ngộ cực mạnh đối với tạo hóa pháp tắc.

Nhưng huyết dịch của Thánh Nhân, đừng nói là khó thấy, mà gần như là không thể!

Bởi vì giao chiến giữa các Thánh Nhân, về cơ bản sẽ không làm tổn thương nhục thể!

So đấu là đại đạo, so đấu là pháp tắc mà mỗi người lĩnh ngộ!

Tuy trông vô hình, nhưng thực ra uy lực vô cùng lớn!

Một khi thất bại trong cuộc so đấu, e rằng sẽ có nguy cơ thần hình câu diệt!

Tuy có thể tái sinh trong Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng sau khi tái sinh thì sao!

Dù sao cũng không ai biết, Thiên Đạo Hồng Hoang có ngầm giở trò gì không!

Theo giọt huyết dịch của Nữ Oa rơi vào thiên địa đã khai tịch, trong nháy mắt cả thiên địa phảng phất như bị tua nhanh mấy chục ức năm!

Chương 165

Vùng đất hoang vu ban đầu lập tức mọc ra rất nhiều hoa và cây cối, sau đó là sự xuất hiện của sinh linh!

Cùng lúc đó, trên bầu trời cũng biến ảo đa dạng, bốn mùa phân minh!

Nguyên Thủy thấy vậy không khỏi cảm thán: "Tạo hóa pháp tắc của Nữ Oa thật xuất thần nhập hóa, có thể dùng một giọt máu tạo ra một thế giới!" Nữ Oa nghe xong cười, ánh mắt có chút kỳ lạ nhìn Nguyên Thủy nói: "Nguyên Thủy đạo hữu nghĩ nhiều rồi, nếu Nguyên Thủy đạo hữu thành Thánh, e rằng sẽ mạnh hơn Nữ Oa vô số lần!" Nguyên Thủy nghe xong cười cười không nói, Nữ Oa thấy Nguyên Thủy không nói liền kéo tay Nguyên Thủy tiến vào thiên địa đã khai tịch.

Nguyên Thủy bị kéo đi, vốn định giãy ra nhưng không biết vì sao lại không làm vậy!

Không phải là không thể, mà là đột nhiên không muốn!

Nguyên Thủy cũng không biết chuyện gì, chỉ là đột nhiên trong lòng rung động!

Không hề kháng cự hành vi này, nhưng đối với Nữ Oa lại không có cảm tình đặc biệt!

Nữ Oa kéo Nguyên Thủy vừa tiến vào thiên địa của mình, trên trời liền tuôn ra từng đóa tiên hoa, đồng thời từng trận nhạc thanh ưu mỹ vang lên!

Trên mặt đất, từng đóa sen vàng tranh nhau khoe sắc, như đang hoan nghênh!

Hoan nghênh Nữ Oa, một vị người sáng lập thiên địa.

Sau khi tiến vào thiên địa, Nguyên Thủy đột nhiên giãy khỏi tay Nữ Oa, đi sau lưng nàng!

Nữ Oa cảm giác được, ngón tay cứng đờ rồi sau đó lại thu về!

Sau đó Nữ Oa đến trung tâm thiên địa, một ngọn núi khổng lồ!

Ngọn núi này cao chót vót, trực tiếp cắm sâu vào bầu trời!

Trong thế giới này, nó có tác dụng kết nối trời đất, chống đỡ thế giới!

Trên đỉnh ngọn núi này, có một khoảng đất trống rộng lớn!

Nữ Oa đặc biệt để lại, dùng làm đạo trường của mình.

Sau khi đến khoảng đất trống, Nữ Oa nhìn mặt đất không khỏi suy nghĩ!

Sau đó, liền trầm giọng bình tĩnh nói: "Bản cung là Nữ Oa, nay đã thành Thánh!

Hiện tại tại trung tâm khai tịch một phương thiên địa, chuẩn bị ở đây giảng giải Thánh Nhân đại đạo!

Người có duyên có thể thuận theo tiếp dẫn quang, đến thế giới mà bản cung đã khai tịch!" Nữ Oa nói xong, vạn đạo tiếp dẫn thần quang bay ra!

Nhanh chóng bay về phía Hồng Hoang, Nguyên Thủy thấy vậy không ngăn cản, ngược lại lẳng lặng đứng chờ một bên!

Dù sao nhân vật chính ở đây là Nữ Oa, Nguyên Thủy không tiện lấn át chủ nhà!

Cùng lúc đó, giọng nói của Nữ Oa cũng xuất hiện trên khắp đại địa Hồng Hoang, các sinh linh trong Hồng Hoang nghe thấy đều lộ ra

ánh mắt sáng rực!

"Nữ Oa Thánh Nhân giảng đạo, thật sao!" "Nữ Oa Thánh Nhân lại muốn giảng Thánh Nhân đại đạo, thật là cơ duyên trời cho!

Ta phải lập tức lên đường!" "Đây là cơ duyên của bản công tử, không ai có thể ngăn cản ta!" Các sinh linh trong Hồng Hoang sau khi nghe thấy giọng nói của Nữ Oa, đều vô cùng kích động!

Bởi vì họ hiểu, đây là cơ duyên của họ!

Nếu không bắt kịp chuyến xe nhanh giảng đạo này, trong Hồng Hoang e rằng thật sự không có phần của họ!

Dù sao trước đây, Hồng Quân Đạo Tổ giảng đạo!

Đã giảng giải Thiên Đạo Hồng Hoang cho chúng sinh!

Khiến một đám người nghe đạo thu hoạch dồi dào, chỉ cần hiện tại chưa vẫn lạc!

Những người nghe đạo lúc đó e rằng ít nhất cũng có thực lực Chuẩn Thánh trung kỳ.

Sau đó là từng đạo lưu quang không ngừng bay lên trời, mọi người lần lượt chạy đến nơi giao giới giữa Hồng Hoang và Hỗn Độn.

Ý đồ giành được tiếp dẫn thần quang kia, có được cơ duyên trời cho!

Tại Tam Thanh Động Côn Luân Sơn, Lão Tử và Thông Thiên cũng nghe thấy lời của Nữ Oa!

Sau khi nhìn nhau một cái, Thông Thiên không khỏi hỏi: "Đại ca, chúng ta có đi không?" Lão Tử nghe xong cũng chìm vào im lặng, lần cơ duyên này các sinh linh trong Hồng Hoang đều biết.

Nhưng, người thành Thánh lại là Nữ Oa!

Khiến cho mặt mũi của họ có chút mất đi, có chút không hạ được mặt mũi đi tham gia giảng đạo của Nữ Oa!

Nhưng Thánh Nhân giảng đạo không phải chuyện nhỏ, nếu có thể từ đó lĩnh ngộ được một hai điều, vậy thì sẽ được lợi cả đời!

Một bên là mặt mũi, một bên là thực tế!

Thật khiến người ta khó lựa chọn.

Sau khi im lặng một lúc, Lão Tử thở dài một tiếng, khẽ nói: "Đi thôi, dù sao Nữ Oa cũng là Thánh Nhân thứ hai sau Hồng Quân Đạo Tổ!

Có giá trị tham khảo vô cùng quan trọng, nếu có thể từ đó lĩnh ngộ được bí mật thành Thánh, đó tuyệt đối là tin tốt trời cho!

Nếu không được, thì coi như là một lần chúc mừng đi!" Thông Thiên nghe xong gật đầu, sau khi nghe lời của Lão Tử liền quyết định đi tham gia!

Mặt mũi tuy quan trọng, nhưng trong Hồng Hoang thực lực càng quan trọng hơn!

Chỉ cần có thể đề thăng tu vi, chút mặt mũi có là gì!

Có thực lực rồi còn sợ không có mặt mũi sao?

Sau đó, Lão Tử và Thông Thiên mang theo Đa Bảo bay về phía sâu trong Hỗn Độn!

Lão Tử và Thông Thiên đương nhiên không cần tiếp dẫn thần quang của Nữ Oa, bởi vì họ có thể cảm nhận được vị trí của thiên địa mà Nữ Oa đã khai tịch.

Linh Sơn ở Tây phương, trên Linh Sơn lúc này vô cùng yên tĩnh!

Ngoài việc nhân viên thưa thớt, hôm nay còn là ngày Chuẩn Đề giảng giải Phật pháp!

Cho nên những người tu luyện trên Linh Sơn, đều đến tham gia!

Đồng thời đều yên tĩnh lắng nghe, sợ bỏ lỡ một chữ!

Ngay cả giọng nói của Nữ Oa, cũng không thể khiến họ thoát ra khỏi Phật pháp!

Chỉ có Chuẩn Đề đạo nhân là nghe thấy, Chuẩn Đề đạo nhân nghe xong cũng có chút khó xử!

Bởi vì buổi giảng Phật pháp hiện tại mới vừa bắt đầu, nếu cứ thế giải tán e rằng sẽ có ảnh hưởng không tốt!

Nhưng giảng đạo của Thánh Nhân lại không muốn bỏ lỡ, dù sao bỏ lỡ rồi e rằng lần sau không biết là khi nào.

Vì quá khó lựa chọn, cho nên Chuẩn Đề đạo nhân giao quyền lựa chọn vấn đề này cho Tiếp Dẫn đạo nhân!

Chương 166

"Sư huynh, nên lựa chọn thế nào?" Tiếp Dẫn đạo nhân nghe xong, nhắm mắt trầm tư về quan hệ nhân quả!

Về những tổn thất của việc đi và không đi.

"Ta thấy nên đi tranh một phen thì hơn, dù sao Nữ Oa có thể thành thánh chắc chắn có nguyên nhân đặc biệt!

Dù không có được phương pháp cụ thể thì cũng có thể kết một thiện duyên!

Chuẩn bị cho sau này, dù sao ta muốn thành thánh cũng không dễ dàng!" Chuẩn Đề nghe xong liền gật đầu, sau đó để thiện thi giảng giải phật pháp!

Bản tôn thì cùng Tiếp Dẫn đi trước chúc mừng Nữ Oa, tiện thể nghe đạo!

Cùng lúc đó, các đại năng trong Hồng Hoang cũng lần lượt hành động!

Không một ai muốn bỏ lỡ một đại hội giảng đạo thịnh đại, dù sao nếu bỏ lỡ mà kẻ địch của mình lĩnh ngộ được, lúc đó không phải đối thủ, há chẳng phải toi đời!

Tại thiên đình Yêu tộc, bên trong Lăng Tiêu Bảo Điện!

Đế Tuấn triệu tập một cuộc họp đơn giản, quyết định ai đi nghe đạo, ai ở lại trấn thủ!

Dù sao thiên đình gia nghiệp lớn, không thể nào toàn bộ đều xuất động!

Chắc chắn phải có người ở lại, phòng kẻ gian tập kích.

Chỉ có điều, chẳng có ai tình nguyện ở lại!

Dù sao đây là cơ duyên ngàn năm có một, làm sao có thể bỏ lỡ!

Vì vậy Đế Tuấn bất đắc dĩ, chỉ đành thông qua rút thăm để quyết định ai ở lại, ai đi nghe đạo.

Phía dưới, một đám yêu vương nghe xong cũng đành chấp nhận điều kiện này!

Dù sao sắp xếp ai ở lại cũng không ổn, như vậy sẽ có người cho rằng Yêu hoàng bất công, có lẽ sẽ gây ảnh hưởng lớn đến thanh danh của Yêu hoàng.

Đối với việc quản lý sau này vô cùng bất lợi, cho nên chỉ có thể áp dụng một phương án mà mọi người đều có thể chấp nhận!

Đồng thời để bảo đảm công bằng, một khi phát hiện bất kỳ ai gian lận, lập tức đánh vào thiên lao!

Khi nhắc đến thiên lao, có vài yêu vương run rẩy!

Thiên lao chính là lao phòng đáng sợ nhất trong thiên đình, khủng bố vô cùng!

Đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đi vào cũng phải lột một lớp da mới có thể ra ngoài!

Ra ngoài rồi không phế cũng chết, chưa từng có ngoại lệ!

Bởi vì cần mười yêu vương ở lại, nên trong số các lá thăm có mười lá ghi "ở lại".

Yêu vương Bạch Trạch vô cùng không may mắn, rút phải lá "ở lại"!

Nhìn kết quả xong, chỉ có thể thầm than một tiếng vận khí không tốt!

Rất nhanh, kết quả đã có, các yêu vương rút phải lá "ở lại" đều lộ vẻ đưa đám, có kẻ thở dài ai oán!

Những yêu vương không rút phải lá "ở lại" thì mặt mày hớn hở, phảng phất như sắp được nghe Nữ Oa thánh nhân giảng đạo.

Lúc này, Thái Nhất đi đến bên cạnh khẽ nói: "Huynh trưởng, người dẫn đội đi!

Ta không đi nữa." Đế Tuấn nghe xong liền nhìn về phía Thái Nhất, vô cùng không hiểu tại sao Thái Nhất lại làm vậy!

Dù sao đây là một cơ hội ngàn năm khó gặp, thực lực đã đạt tới đỉnh điểm Chuẩn Thánh!

Muốn tiến thêm một bước e rằng phải đột phá thành thánh nhân, hoặc đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Nhưng hai điều này, với loại người không có trưởng bối chống lưng, một không có chỗ dựa, hai không có Hồng Mông Tử Khí như họ mà muốn thành thánh thì khó càng thêm khó!

Thái Nhất lắc đầu, nhìn Lăng Tiêu Bảo Điện nói: "Ta không yên tâm nơi này, huống hồ chỉ có mười yêu vương, thực lực quá yếu!

Nếu Vu tộc đột nhiên tập kích, sẽ không chống đỡ nổi!" Đế Tuấn nghe xong cũng gật đầu, dù sao tổ vu của Vu tộc mạnh mẽ thế nào mọi người đều thấy!

Vỏn vẹn mười yêu vương căn bản không thể ngăn cản, nếu đã vậy thì thôi vậy!

Nghĩ đến đây, Đế Tuấn bất đắc dĩ gật đầu!

Đồng ý thỉnh cầu của Thái Nhất, để hắn ở lại thiên đình.

Chẳng mấy chốc, các đại thần thông giả trong Hồng Hoang lần lượt tiến về Hỗn Độn!

Nhưng, ranh giới giữa Hỗn Độn và Hồng Hoang đã ngăn cản phần lớn người!

Dù sao không có cảnh giới Chuẩn Thánh, căn bản không thể an toàn xuyên qua Hỗn Độn, còn phải lúc nào cũng cẩn thận những nguy hiểm ẩn giấu trong đó.

Thế giới Hỗn Độn tuy nhìn như bình tĩnh, nhưng trong tối lại ẩn giấu vô số nguy hiểm!

Cho nên, thỉnh thoảng có đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh bị cuốn vào dòng chảy ngầm Hỗn Độn, không bao giờ xuất hiện nữa!

Còn sống chết ra sao, căn bản không ai biết được!

Nhưng những người có linh bảo hộ thể thì lại có thể bình an vô sự!

E rằng đây là khác biệt lớn nhất giữa những người cùng cảnh giới Chuẩn Thánh!

Ta ở trong dòng chảy ngầm Hỗn Độn nguy hiểm, gian nan bước đi!

Kẻ lại dưới sự bảo vệ của linh bảo, mặc kệ mọi thứ mà xông thẳng!

Nhưng, dù có thể sinh tồn trong Hỗn Độn, cũng không thể tìm được thiên địa mà Nữ Oa khai tịch!

Dù sao trừ những người có thể đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, có cảm ứng triệu hoán cực kỳ tinh vi ra!

Những người khác như Chuẩn Thánh sơ kỳ và trung kỳ, căn bản không thể cảm nhận được một tia triệu hoán nào!

Cho nên trong Hỗn Độn mênh mông vô tận rất dễ bị lạc phương hướng.

Thế nhưng, Nữ Oa sớm đã liệu được tình huống này!

Cho nên đã âm thầm bố trí rất nhiều thần quang tiếp dẫn.

Chúng được bố trí ở ranh giới giữa Hỗn Độn và Hồng Hoang, rất dễ bị tìm thấy!

Sau khi tìm thấy có thể khởi động thần quang, sẽ chỉ dẫn một con đường cho người ta đi!

Điểm cuối của con đường, chính là nơi Nữ Oa giảng đạo!

Cho nên khi một đám đại năng Hồng Hoang trải qua muôn vàn khổ cực, tốn bao công sức mới đến được thiên địa do Nữ Oa khai tịch!

Chương 167

Đã có rất nhiều đại năng đỉnh tiêm an nhiên ngồi ở hàng đầu, chờ đợi buổi giảng đạo bắt đầu!

Chẳng mấy chốc, những người có duyên lần lượt đến!

Cả quảng trường nhanh chóng được lấp đầy, Nữ Oa thấy vậy liền gật đầu!

Sau đó, một giọng nói trong trẻo vang lên trong Hồng Hoang và cả Hỗn Độn!

"Người có duyên đã đến đủ, những người còn lại hãy trở về đi!" Sau đó, Nữ Oa vung tay!

Tất cả những đại năng còn sống sót đang lạc trong Hỗn Độn đều bị truyền tống về Hồng Hoang!

Những đại năng đó sau khi trở về Hồng Hoang liền thở phào nhẹ nhõm!

Trong Hỗn Độn hung hiểm vô cùng, mỗi bước đi đều phải hết sức cẩn thận!

Một khi đi sai là vạn kiếp bất phục.

Nhưng họ cũng đang hối hận, vì đã mất đi một cơ duyên trọng đại như vậy!

Cùng lúc đó, tại thiên địa do Nữ Oa khai tịch, từng trận đại đạo chi âm vang lên!

Thân ảnh Nữ Oa xuất hiện trên cao đài, bên cạnh nàng có một thân ảnh nam tính không rõ dung mạo, bị sương mù dày đặc che khuất!

Không nhìn rõ mặt mũi, nhưng khí tức của nam nhân này đối với

những đại thần đỉnh tiêm của Hồng Hoang ngồi hàng đầu lại vô cùng quen thuộc!

Nhưng họ không lên tiếng, vì Nguyên Thủy không muốn người khác nhìn thấy dung mạo!

Vậy thì cũng không nên vạch trần hắn, kẻo chọc giận Nguyên Thủy!

Sau đó cả thiên địa chìm đắm trong tiếng giảng đạo của Nữ Oa, vì Nữ Oa giảng chính là thánh nhân đại đạo!

Đối với những tu sĩ chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh thì vô cùng cao thâm huyền bí, nhưng lại không dám bỏ sót một chữ!

Vì một chữ sai lệch, e rằng sẽ gây ra sai lầm trong toàn bộ ý nghĩa!

Ý nghĩa một khi đã sai, vậy sẽ lĩnh ngộ ra phương pháp sai lầm, cuối cùng tất nhiên sẽ tạo ra kết quả sai lầm!

Có lẽ sẽ gây ra hậu quả không thể cứu vãn, cho nên không ai dám phân tâm!

Toàn bộ đều tụ tinh hội thần lắng nghe, giống như một đám học sinh ngoan ngoãn!

Nữ Oa đối với điều này không chút biểu cảm, chỉ không ngừng giảng giải đại đạo!

Một lần giảng kéo dài suốt hơn một ngàn năm, khiến tất cả đại năng có mặt thu hoạch dồi dào!

Đặc biệt là các đại năng đỉnh tiêm, khiến họ có thể hiểu rõ hơn về thánh đạo!

Đối với sự trưởng thành sau này có lợi ích rất lớn, nhưng cũng có thể không có tác dụng gì!

Dù sao ở Hồng Hoang muốn thành thánh, độ khó không hề nhỏ!

Sau khi giảng đạo một ngàn năm, Nữ Oa mở hai mắt nhìn xuống đám đại năng đang như si như túy phía dưới, nhàn nhạt nói: "Thời gian ngàn năm đã hết, buổi giảng đạo kết thúc tại đây!" Nói xong, tất cả các đại năng lần lượt tỉnh lại từ trong cảm ngộ!

Đồng thời vẻ mặt cảm kích nhìn về phía Nữ Oa, cúi người thật sâu!

Bày tỏ sự tôn trọng đối với cường giả.

Nữ Oa thấy vậy gật đầu, sau đó vẫy tay ra hiệu họ rời đi!

Các đại năng nhận được chỉ thị, liền lần lượt cáo từ rời đi!

Nhanh chóng bay về phía Hồng Hoang.

Sau khi nghe đạo, cảm ngộ rất nhiều, cần phải chỉnh lý lại thu hoạch của bản thân!

Rồi bế quan, tốt nhất là có thể đột phá tu vi hiện tại!

Đương nhiên, điều cuối cùng có thể cũng không thể!

Dù sao thánh nhân giảng đạo cũng không phải là thuốc tiên vạn năng, chỉ có thể làm sâu sắc thêm sự lĩnh ngộ đối với pháp tắc!

Nhất định không thể trực tiếp tăng tu vi, nếu thánh nhân giảng đạo thật sự mạnh mẽ như vậy, có thể trực tiếp nâng cao tu vi của một người.

Vậy tu luyện để làm gì, chẳng phải lãng phí thời gian và tinh lực sao!

Cứ trực tiếp đi bái thánh nhân làm thầy, mỗi ngày lắng nghe thánh nhân đại đạo!

Vậy tu vi há chẳng phải tiến bộ thần tốc, tăng vùn vụt sao!

Nhưng thiên hạ nào có chuyện tốt như vậy, thánh nhân giảng đạo

tuy hữu dụng!

Nhưng nghe nhiều cũng vô dụng.

Khi chúng đại năng giải tán, Lão Tử và Thông Thiên đến trước mặt Nguyên Thủy chuẩn bị cùng Nguyên Thủy rời đi!

Nhưng vừa mới xoay người, chưa kịp bay đi đã bị Nữ Oa gọi lại!

"Ba vị đạo hữu xin dừng bước, bản cung có vài lời muốn cùng Nguyên Thủy đạo hữu bàn bạc!" Nói xong, trên mặt Nữ Oa lại xuất hiện một chút ửng hồng!

Lão Tử và Thông Thiên thấy vậy liền nhìn nhau, khóe miệng lộ ra một nụ cười thấu hiểu!

"Được, muốn trao đổi bao lâu cũng được!

Bọn ta đi trước, hai người cứ từ từ nói chuyện!" Hai người nói xong, không đợi Nguyên Thủy nói gì đã bay đi!

Nguyên Thủy thấy vậy có chút cạn lời, sau đó quay đầu nhìn về phía Nữ Oa khẽ hỏi: "Không biết Nữ Oa đạo hữu có chỉ giáo gì?" Nữ Oa nghe xong nhìn xung quanh một vòng, phát hiện lúc này có một vài đại năng vẫn chưa rời đi!

Bèn dùng giọng nói cực kỳ nhỏ nhẹ: "Nguyên Thủy đạo hữu, nơi này không phải chỗ nói chuyện!

Có thể dời bước đến nơi khác bàn bạc chi tiết được không?" Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, sau đó hai người cùng biến mất tại chỗ!

Trong một không gian ẩn mật khác, Nguyên Thủy và Nữ Oa hai người xuất hiện ở đó!

"Nữ Oa đạo hữu, có chuyện gì cứ nói thẳng, ta có thể giúp nhất định sẽ giúp!" Nữ Oa nghe xong, vẻ ửng hồng trên mặt không ngừng

lan ra!

Nhanh chóng bao phủ cả khuôn mặt.

Điều này khiến Nguyên Thủy cảm thấy vô cùng kỳ lạ, không hiểu tại sao nàng lại đỏ mặt!

Không khỏi quan tâm hỏi: "Nữ Oa đạo hữu không sao chứ?" Nữ Oa lắc đầu tỏ ý không có vấn đề gì, sau đó phảng phất như lấy hết dũng khí, một đôi mắt trong như tuyết nhìn thẳng vào Nguyên Thủy!

"Nguyên Thủy đạo hữu, thật ra, thật ra ta!

Trong lòng ta, trong lòng rất… thích… người!" Câu cuối cùng "thích người", giọng nói vô cùng nhỏ!

Chương 168

Cơ bản là không ai nghe thấy, nhưng hai người có mặt ở đây tu vi thế nào chứ!

Nữ Oa nói xong liền cúi đầu!

Đồng thời hai má đỏ bừng, có chút ngượng ngùng!

Nguyên Thủy nghe xong sững sờ, hồi thần lại mới hiểu ra, sau đó không khỏi nhìn Nữ Oa!

Hồi lâu, Nguyên Thủy vẫn không trả lời!

Nữ Oa đợi có chút sốt ruột, không khỏi ngẩng đầu lên, thấy trên mặt Nguyên Thủy mang theo một nụ cười nhẹ!

Trên mặt Nữ Oa lóe lên một tia vui mừng, cảm thấy biểu cảm này của Nguyên Thủy là đồng ý!

Nhưng khi Nữ Oa đang âm thầm vui mừng khôn xiết, Nguyên Thủy lại lắc đầu!

Cảnh này khiến Nữ Oa có chút bối rối, rốt cuộc là có đồng ý hay không?

Nhưng Nguyên Thủy không cho nàng câu trả lời, trên mặt chỉ tràn đầy nụ cười!

Nữ Oa thấy vậy lòng chợt trĩu xuống, thần sắc đột nhiên buồn bã!

"Đa tạ Nguyên Thủy đạo hữu đã ra tay tương trợ, nếu không có tiên thiên linh vật của Nguyên Thủy đạo hữu, e rằng Nữ Oa căn bản không thể hoàn thành kỳ tích tạo nhân!" Nói xong, Nữ Oa liền tức khắc rời đi, không biết đi về hướng nào!

Nguyên Thủy thấy vậy lắc đầu, than một tiếng không biết nên đối

phó thế nào!

Tâm ý của Nữ Oa đối với hắn, hắn hiểu rõ, nhưng trong cõi u minh lại có một luồng sức mạnh vô hình ngăn cản mọi hành động của hắn đối với Nữ Oa!

Sau đó, Nguyên Thủy cũng phá vỡ một không gian trở về Hồng Hoang!

Nhưng lúc này Hồng Hoang lại vô cùng không yên bình!

Bởi vì, Vu tộc nhân lúc đại bộ phận đại năng của Yêu tộc đi tham gia buổi giảng đạo của Nữ Oa.

Nhân lúc thiên đình phòng bị trống không, đã cử đại binh tiến công!

Lại có thể công phá đến tận Lăng Tiêu Bảo Điện, nếu không có Thái Nhất liều chết chống cự, e rằng đã toàn bộ thất thủ!

Thiên đình lúc này, một mảnh hỗn loạn!

Vô số thi thể vắt ngang bên ngoài các cung điện!

Đồng thời vì dư chấn của trận chiến khổng lồ, rất nhiều cung điện đã bị hủy hoại trong giao tranh!

"Đế Giang, lũ tiểu nhân hèn hạ các ngươi, lại dám nhân cơ hội đánh lén thiên đình của ta!" Lúc này, Thái Nhất đang một mình đấu với mười hai tổ vu phát ra tiếng gầm giận dữ, Thái Nhất lúc này vô cùng uất ức!

Mặc dù tu vi của hắn vô cùng mạnh mẽ, nhưng mười hai tổ vu cũng không phải hạng xoàng!

Tụ tập lại một chỗ, ngay cả Thái Nhất cũng không thể chống lại mũi nhọn của họ!

Chỉ có thể âm thầm phòng bị, đồng thời kìm hãm họ, để tổn thất

của thiên đình giảm xuống mức thấp nhất.

Đế Giang nghe xong cười lạnh một tiếng, tiếp tục nhìn hắn!

Đối phó với Yêu tộc, chưa bao giờ có từ "hèn hạ".

Chỉ cần có thể giành được thắng lợi, chính là đại công thần của Vu tộc!

Khi hai bên đang giằng co, vô số luồng sáng từ ngoài trời bay tới, Thái Nhất thấy vậy vô cùng vui mừng!

"Ha ha ha ha, lũ tiểu nhân hèn hạ!

Đại quân Yêu tộc của ta sắp đến rồi, còn không mau rút lui!" Đế Giang nghe xong sắc mặt trở nên khó coi, nhưng khi nhìn thấy vô số luồng sáng đó, sắc mặt càng thêm tái mét!

"Chết tiệt thật, chỉ còn một chút nữa thôi!

Ta đã có thể công hạ toàn bộ thiên đình Yêu tộc, lúc đó Hồng Hoang sẽ là của ta!" Mười hai tổ vu mặt mày không cam lòng, nhưng lại không có cách nào!

Vì viện binh của Yêu tộc đã đến, kế hoạch thất bại!

Chỉ có thể đợi sau này chuẩn bị xong xuôi, rồi quyết một trận tử chiến!

"Tiểu tử Thái Nhất, cứ đợi đấy, bọn ta sẽ nhanh chóng quay lại!" Đế Giang nói một câu tàn nhẫn xong, chỉ đành lặng lẽ thu binh!

Dẫn đại quân Vu tộc trở về Bất Chu Sơn, dù sao bây giờ thực lực không đủ để đối đầu trực diện với Yêu tộc!

Bây giờ chỉ là đánh cho Yêu tộc một đòn bất ngờ, giành được một chút chiến quả!

Nếu không biết điểm dừng, e rằng sẽ bị vô số đại năng Yêu tộc

bao vây, cuối cùng vẫn lạc trong vòng vây!

"Thật không cam tâm!" Mặc dù đám người Vu tộc không cam tâm, nhưng tình thế ép người!

Bất đắc dĩ phải rút lui.

Thái Nhất thấy đám người Vu tộc rút lui, trong lòng thở phào nhẹ nhõm!

Dù sao sức mạnh của mười hai tổ vu liên thủ là vô cùng mạnh mẽ!

Đã gây cho hắn áp lực rất lớn, nếu cứ tiếp tục kiên trì như vậy e rằng sẽ không chống đỡ nổi!

Thấy đám người Vu tộc đã rời đi hết, Thái Nhất lộ ra một nụ cười vui mừng rồi ngất đi tại Lăng Tiêu Bảo Điện!

Lúc này Đế Tuấn cũng đã từ Hỗn Độn trở về, thấy cảnh tượng thảm khốc của thiên đình liền vô cùng tức giận!

"Rốt cuộc là ai, lại dám tập kích thiên đình Yêu tộc của ta!" Đế Tuấn phát ra tiếng gầm giận dữ, hai mắt lửa giận ngùn ngụt!

Toàn thân khẽ run, vô cùng phẫn nộ!

Một đám đại năng Yêu tộc theo sau Đế Tuấn thấy vậy cũng vô cùng kinh ngạc!

Sau đó vội vàng tiến lên kiểm tra!

Một hồi kiểm tra, phát hiện ra vô số thi thể Yêu tộc, cùng với tàn tích của các cung điện!

Thảm không nỡ nhìn!

"Hành vi tàn nhẫn như vậy, thủ pháp huyết tinh như thế này!

E rằng là Vu tộc đã ra tay!" Một vài đại năng Yêu tộc thấy vậy

không khỏi nói, đồng thời trong lòng không khỏi lạnh run!

May mà mình không ở lại, nếu không e rằng cũng sẽ giống như những thi thể phía trước, bị Vu tộc tàn nhẫn giết chết, vương vãi khắp nơi trong thiên đình!

Đột nhiên, một yêu vương dường như phát hiện ra điều gì đó, lớn tiếng kêu lên: "Mau nhìn, kia không phải là yêu thần Bạch Trạch sao!" Các đại năng gần đó nghe thấy liền vội vàng chạy tới!

Chẳng mấy chốc đã phát hiện ra Bạch Trạch toàn thân đầy vết thương, mình mẩy đầy máu đang lẳng lặng nằm trên đất, sống chết không rõ!

Chương 169

Sau đó, lần lượt phát hiện ra một số yêu vương ở lại trấn thủ!

Có người còn sống, nhưng bị thương rất nặng!

Có người chỉ tìm thấy một ít tàn hài, thậm chí không thể ghép thành một thi thể hoàn chỉnh!

Cùng lúc đó, Đế Tuấn ở trong Lăng Tiêu Bảo Điện đã phát hiện ra Thái Nhất đang hôn mê!

Từ giọng nói yếu ớt của Thái Nhất, hắn hiểu ra Vu tộc đã đại cử tiến công!

Đế Tuấn nghe xong, hai tay nắm chặt!

Từng đường gân xanh nổi lên, cho thấy hắn vô cùng phẫn nộ!

Đồng thời không khí xung quanh tức thì lạnh buốt, tất cả mọi người có mặt đều cảm thấy một luồng khí lạnh đến rùng mình!

Phía sau Đế Tuấn, Bạch Thiển đang vẻ mặt quan tâm nhìn Đế Tuấn!

Cảm nhận được nhiệt độ xung quanh không ngừng hạ xuống, không khỏi lên tiếng nói: "Phu quân, xin hãy bình tĩnh!

Đừng để tức giận làm hỏng thân thể.

Chuyện của Vu tộc chúng ta sẽ ghi nhớ, nhưng bây giờ không phải là lúc báo thù!

Chúng ta nên ghi nhớ bài học lần này, ghi nhớ chuyện xảy ra hôm nay!

Đợi sau này có thời cơ, sẽ giáng cho Vu tộc một đòn chí mạng!" Đế Tuấn nghe xong, trầm mặc hồi lâu cuối cùng cũng gật đầu!

Nhiệt độ xung quanh dần dần khôi phục bình thường, chỉ có điều sự lạnh lẽo trong mắt Đế Tuấn khiến bất kỳ ai cũng phải rùng mình!

"Truyền lệnh của ta, phong bế thiên đình!

Bế quan tu luyện, chờ đợi thời cơ thích hợp tiêu diệt Vu tộc!" Sau đó, toàn bộ thiên đình bị phong tỏa để chữa thương, dù sao tổn thất do Vu tộc gây ra thực sự quá lớn!

Trực tiếp chém giết gần như sạch sẽ thế hệ trẻ của Yêu tộc, tạo ra một sự đứt gãy!

Cũng vì lẽ đó, đã gieo mầm tai họa cho sự suy sụp của Yêu tộc trong trận đại chiến Vu Yêu sau này!

Nhưng chuyện của thiên đình Yêu tộc không ảnh hưởng đến toàn bộ cục diện Hồng Hoang!

Trên đại địa Hồng Hoang, sau buổi giảng đạo của Nữ Oa thánh nhân, đã rơi vào một khoảng lặng!

Vì tất cả đều đang hấp thu tinh hoa của buổi giảng đạo, ý đồ nâng cao thực lực!

Cho nên không ai gây rối vào lúc này.

Nhưng, tinh hoa của thánh nhân giảng đạo đâu dễ lĩnh ngộ như vậy!

Cũng có một số người thiên tư vô cùng thông minh!

Thiên phú mạnh mẽ đã có thể lĩnh ngộ được một ít!

Trong số đó, Minh Hà lão tổ của Huyết Hải là người có cảm ngộ nhiều nhất!

Sau khi bế quan mấy năm, Minh Hà lão tổ lại từ tạo hóa đại đạo của Nữ Oa và kinh nghiệm tạo nhân thành thánh, lĩnh ngộ được pháp tạo nhân thành thánh!

Quả thực quá không thể tin nổi, phải biết rằng, trong số các đại năng Hồng Hoang khác, người có lĩnh ngộ sâu sắc về tạo hóa pháp tắc tuy không nhiều, nhưng cũng không ít!

Nhưng lại không ai lĩnh ngộ được pháp tạo nhân, ngược lại Minh Hà lão tổ, người có lĩnh ngộ sâu nhất về tử vong và hủy diệt, lại lĩnh ngộ ra trước tiên!

Có lẽ, chỉ có kẻ địch mới hiểu rõ nhất!

Chỉ có hai vật thể đối lập mới có thể hiểu nhau!

Sau khi lĩnh ngộ, Minh Hà lão tổ cất tiếng cười lớn!

"Ha ha ha ha, huyền bí của thánh nhân ư!

Tạo nhân, ta cuối cùng đã lĩnh ngộ được rồi!" Cả Huyết Hải tràn ngập tiếng cười lớn của Minh Hà lão tổ!

Sau khi cười lớn, Minh Hà lão tổ quyết định tự mình thử nghiệm một phen!

Xem thử lĩnh ngộ này có tác dụng không!

Có thể thành thánh được không.

Minh Hà vừa động thủ, đã gặp phải một phiền toái lớn!

Đó là muốn sáng tạo ra chủng tộc mới, phải dùng đến linh vật cấp bậc tiên thiên uẩn hàm tạo hóa chi lực.

Dù sao không có tiên thiên linh vật thì không thể gánh vác được chủng tộc, không có tạo hóa chi lực thì căn bản không thể dựng dục ra linh trí!

Nhưng, trong tay Minh Hà lão tổ lại không có bất kỳ tiên thiên linh vật nào có tạo hóa chi lực!

Phải biết nơi này là Huyết Hải, nơi ô uế nhất trong Hồng Hoang!

Nơi đây tràn ngập huyết dịch màu đỏ có tính ăn mòn cực mạnh!

Nơi đây tràn đầy tử khí, ngoài Minh Hà lão tổ ra, sinh linh có thể đản sinh trong Huyết Hải chỉ đếm trên đầu ngón tay!

Cho nên nơi này căn bản không thể đản sinh sự sống, huống hồ là sự sống do con người tạo ra!

Minh Hà lão tổ bị vấn đề này làm khó, a!

Nguyên liệu và môi trường để sáng tạo sinh linh ở đây đều không có.

Chẳng lẽ phải sáng tạo ở Hồng Hoang, nhưng như vậy thì có được bao nhiêu lợi ích!

Dù sao Minh Hà lão tổ cũng biết thủ đoạn của các đại năng đỉnh cấp trong Hồng Hoang, có bình phong Huyết Hải mới có thể an tâm thử nghiệm!

Thử nghiệm những suy đoán trong lòng, nếu ở Hồng Hoang, e rằng vừa mới gây ra một chút động tĩnh sẽ thu hút sự chú ý của các đại năng Hồng Hoang!

"Không được, tuyệt đối không thể sáng tạo chủng tộc trên Hồng Hoang, làm vậy quá nguy hiểm!" Nếu ở Hồng Hoang không được, vậy chỉ có thể thử nghiệm trong Huyết Hải!

Thế là Minh Hà lão tổ rơi vào trầm tư, suy nghĩ làm thế nào để sáng tạo sinh linh trong Huyết Hải tràn ngập tử vong và hủy diệt.

Một hồi suy nghĩ mấy trăm năm, mấy trăm năm sau Minh Hà lão tổ vẫn không có cách nào!

Vì điều này tuyệt đối là việc khó làm, độ khó lớn đến mức không thể tưởng tượng!

Sau mấy trăm năm, Minh Hà lão tổ trong lòng có chút chán nản!

Quyết định suy nghĩ thêm một lúc nữa, nếu không có cách nào!

Vậy chỉ có thể mạo hiểm thử nghiệm ở Hồng Hoang, nhưng như vậy thì mức độ nguy hiểm sẽ tăng lên rất nhiều!

Chương 170

Nhưng vì thành thánh, nguy hiểm lớn đến đâu cũng phải liều!

Dù sao Nữ Oa thành thánh, tiếp theo là Tam Thanh rồi đến Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề của Tây phương, e rằng cũng sắp rồi, lúc đó Hồng Hoang sẽ bước vào thời đại thánh nhân!

Những đại năng không có cảnh giới thánh nhân, chẳng khác nào cá trên thớt mặc người chém giết!

Nhưng, Minh Hà lão tổ cũng cảm thấy cứ ngồi yên suy nghĩ thế này e rằng sẽ không có thêm thu hoạch gì!

Hay là đi dạo một vòng trên Huyết Hải, có lẽ sẽ có thu hoạch bất ngờ!

Sau đó, Minh Hà lão tổ lên trên Huyết Hải!

Lặng lẽ đi dạo trong Huyết Hải vô biên, nhìn Huyết Hải không ngừng sôi trào.

Đi được một lúc đột nhiên đến rìa Huyết Hải, bỗng nhiên!

Minh Hà lão tổ bị một hiện tượng kỳ lạ làm cho kinh ngạc.

Đó là, trên bầu trời Huyết Hải lại tụ tập một lớp bóng đen mỏng manh!

Những bóng đen đó rất giống, rất giống Nhân tộc do Nữ Oa sáng tạo ra!

Minh Hà lão tổ sở dĩ khẳng định, vì đây không phải là yêu tộc tu luyện thành công!

Đó là vì nguyên thần của yêu tộc là hình dạng bản thể của chúng!

Ví dụ như một xà yêu, tuy có thể biến hóa thành hình người!

Nhưng sau khi chết, linh hồn của nó là một hình rắn!

Trong Huyết Hải, linh hồn mạnh mẽ sẽ bị hút vào!

Cuối cùng bị Huyết Hải nuốt chửng, chỉ có linh hồn yếu ớt mới không bị nuốt chửng!

Vì ngay cả tư cách bị nuốt chửng cũng không có, cho nên mới càng tích tụ càng nhiều, cuối cùng tụ lại trên bầu trời Huyết Hải!

Nhưng đây không phải là tình huống kinh ngạc nhất đối với Minh Hà lão tổ, đó là vì ông đột nhiên chú ý!

Một linh hồn Nhân tộc không biết vì nguyên nhân gì, đột nhiên rơi xuống Huyết Hải!

Cuối cùng bị vô tận huyết thủy bao vây, nhưng lại không bị Huyết Hải nuốt chửng ngay lập tức.

Ngược lại sau khi giãy giụa một hồi, lại bị Huyết Hải hấp thu hình thành một loại vật chất đặc thù!

Một loại vật chất uẩn hàm tạo hóa và sinh cơ, nhưng vì số lượng quá ít!

Nhanh chóng bị Huyết Hải đồng hóa mất.

Chính cảnh này, lại cho Minh Hà lão tổ một ý tưởng tuyệt vời!

Nếu trong Huyết Hải không có tiên thiên linh vật cấp tạo hóa, không thể đản sinh sự sống!

Vậy thì có thể đi sáng tạo, lợi dụng những vật chất đặc thù này tạo ra một chủng tộc mới!

Mặc dù không có sự mạnh mẽ và thiên phú của tiên thiên linh vật, nhưng cũng có thể đản sinh ra linh hồn!

Có thể trở thành một chủng tộc hoàn toàn mới, như vậy thì!

Chẳng phải cũng có thể dựa vào công đức vô lượng của việc sáng tạo chủng tộc để thành thánh nhân sao!

"Thật là trời không tuyệt đường người, đang lúc khổ não đây!

Lại gửi đến một phần đại lễ." Minh Hà lão tổ nhìn lớp bóng đen nhàn nhạt trên bầu trời Huyết Hải, khóe miệng lộ ra một nụ cười bí ẩn!

Sau đó Minh Hà lão tổ vung tay, vô số linh hồn bị ông thu vào trong tay!

Tiếp đó Minh Hà lão tổ trở về đáy Huyết Hải, chuẩn bị triển khai thí nghiệm!

Sau hàng ngàn lần thí nghiệm, Minh Hà lão tổ cuối cùng cũng tạo ra được sinh linh đầu tiên!

Một sinh linh tuy tướng mạo vô cùng xấu xí, khiến người ta nhìn thấy vô cùng khó chịu.

Nhưng Minh Hà lão tổ nhìn thấy lại cảm thấy vô cùng đáng yêu, đi vòng quanh sinh linh đó một vòng rồi gật đầu.

"Không tồi, thật không tồi!

Tuy chỉ có thực lực cảnh giới tiên nhân, nhưng lại là một sinh linh hoàn toàn mới!

Phương pháp của lão tổ hoàn toàn khả thi, thánh nhân ta đến rồi!" Minh Hà lão tổ ha ha cười lớn, trong ánh mắt tràn đầy sự tự tin!

Sau đó lợi dụng đại pháp lực đại thần thông, dung hợp hàng loạt linh hồn Nhân tộc với huyết thủy của Huyết Hải!

Cuối cùng tạo ra được mười vạn sinh linh mới, Minh Hà lão tổ nhìn thấy ha ha cười lớn!

Vì ông cảm giác được, một sức mạnh cường đại đang chú ý đến

mình!

Sức mạnh đó chính là sức mạnh của Thiên Đạo, xem ra sắp thành công rồi!

Thế là Minh Hà lão tổ càng ra sức sáng tạo sinh linh mới, rất nhanh!

Trọn vẹn mười hai vạn chín ngàn sáu trăm sinh linh mới được tạo ra!

Sau khi tạo ra xong cái cuối cùng, Minh Hà lão tổ hiểu ra!

Thời cơ đã đến!

Thế là Minh Hà lão tổ dừng công việc trong tay, nhìn đám sinh linh phía dưới kích động nói: "Bần đạo Minh Hà, nay tại Huyết Hải sáng tạo ra một chủng tộc!

Gọi là: Tu La tộc!

Vọng thiên đạo giám chi!" Minh Hà lão tổ vừa dứt lời, bầu trời trên Huyết Hải vốn bình lặng không có gì lạ bỗng chốc trở nên đen kịt!

Từng đạo lôi đình biến ảo, phảng phất như muốn hủy diệt Huyết Hải phía dưới!

Đồng thời vạn đạo lôi điện giáng xuống, nhưng lại bị Huyết Hải lần lượt hấp thu!

Sau khi vượt qua lôi đình chi kiếp, bầu trời quang mang vạn trượng!

Vô tận công đức khí vận bắt đầu tụ tập, một động tĩnh khổng lồ đã làm kinh ngạc các đại năng trong Hồng Hoang!

Tại động Tam Thanh trên Côn Luân Sơn, Lão Tử và Thông Thiên đang bế quan khổ tu đột nhiên bị thiên địa dị tượng này làm cho tỉnh

giấc!

“Chuyện gì vậy!

Sao lại có công đức và khí vận lớn như vậy tụ tập, số lượng và chất lượng e rằng không thua kém Nữ Oa tạo nhân!

Chương 171

Chẳng lẽ lại có người thành thánh?

Nhưng lần này không biết sẽ là ai!" Lão Tử nhìn dị tượng trên trời không khỏi nói, trong ánh mắt lóe lên một tia lo lắng!

Thông Thiên nhìn một hồi rồi kinh ngạc nói: "Hướng đó hình như là hướng của Huyết Hải, chẳng lẽ là Minh Hà!

Không thể nào, hắn vừa không có đại công đức cũng không có đại khí vận!

Càng không có Hồng Mông Tử Khí, thực lực cũng không phải mạnh nhất!

Sao có thể gây ra dị tượng lớn như vậy của thiên địa, nhất định là có chỗ nào đó sai lầm!" Thông Thiên mặt đầy vẻ không thể tin nổi, nếu là người khác thành thánh, Thông Thiên còn có thể chấp nhận!

Nhưng nếu là Minh Hà của Huyết Hải, kẻ luôn ở rìa các đại năng đỉnh cấp của Hồng Hoang, lại đi trước một bước, vậy thì quả là tát vào mặt!

Dù sao Nữ Oa có được Hồng Mông Tử Khí, là một cơ duyên do Hồng Quân Đạo tổ ban cho, có thể thành thánh!

Cho nên trong lòng tuy đố kỵ, nhưng trên mặt cũng không dám thể hiện!

Không nói đến sự kinh ngạc của Lão Tử và Thông Thiên, tại Linh Sơn Tây phương, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cảm nhận được luồng uy áp đó xong!

Lần lượt nhìn nhau, trên mặt cả hai lộ ra một nụ cười khổ não!

“Thật là lắm chuyện, lần này cách Nữ Oa thành thánh chưa đầy ngàn năm!

Lại có đạo hữu có thể lĩnh ngộ được huyền bí của thánh nhân.” Tại thiên đình Yêu tộc, tại Bất Chu Sơn của Vu tộc!

Tại rất rất nhiều nơi ở Hồng Hoang.

Các đại năng Hồng Hoang toàn bộ đều có vẻ mặt không dám tin, nếu không phải vì luồng uy áp nhàn nhạt kia vẫn luôn bao trùm trên người.

Sẽ không tự chủ được mà cho rằng, đây quả thực là một trò đùa!

Một trò đùa lớn, Minh Hà lão tổ lại thành thánh!

Đối với họ đây là một trò cười lớn.

Nhưng một chuyện mà họ cho là trò cười, lại là sự thật chân thực nhất!

Vì thiên đạo không lừa người, luồng uy áp tràn ngập khắp trời đất Hồng Hoang không lừa người!

“Không thể nào, thật sự không thể nào!

Lại là Minh Hà đi trước một bước lĩnh ngộ!” “Ha, ngay cả chúng ta, những người có lĩnh ngộ cao thâm về tạo hóa pháp tắc còn không có một chút manh mối!

Vậy mà Minh Hà, một người không dính dáng gì đến tạo hóa pháp tắc lại lĩnh ngộ trước tiên!” “Thật là thiên đạo bất công, nếu không sao lại có chuyện như vậy xảy ra!” Các đại năng trong Hồng Hoang có người ngưỡng mộ, có người ghen tỵ, trong lòng đều thầm cảm thán vận may của Minh Hà lão tổ!

Không kể đến sự ngưỡng mộ, ghen tỵ, căm hận của các đại năng trong Hồng Hoang, Minh Hà lão tổ hiện tại đang đắc ý!

Vô cùng vui vẻ, vì đã dễ dàng vượt qua khảo nghiệm của thiên đạo!

Huyết Hải tràn ngập sức mạnh thôn phệ, lôi điện của thiên đạo còn chưa giáng xuống đầu ông!

Đã bị huyết thủy trong Huyết Hải bao dung, cuối cùng đồng hóa thành một phần của Huyết Hải!

Dù sao Huyết Hải cũng là nơi kỳ lạ nhất trong Hồng Hoang, từng là nơi do rốn của Bàn Cổ đại thần sau khi chết hóa thành!

Cho nên thiên kiếp trong Hồng Hoang căn bản không thể làm tổn thương một sợi lông của ông, khiến Minh Hà lão tổ nhặt được một món hời.

Nhưng sau này e rằng không thể như vậy nữa, thiên đạo cũng sẽ tiến hóa!

Một sự tồn tại giống như lỗ hổng thế này, sẽ nhanh chóng được sửa chữa!

Nhưng, điều đó không liên quan đến Minh Hà!

Sau lôi kiếp, chính là công đức kim vân đầy trời!

Sau đó công đức đầy trời đó thẳng tắp giáng xuống, trong đó tám phần rơi vào thân thể Minh Hà, công đức vô lượng cải tạo thân thể Minh Hà!

Hai phần còn lại, một phần rơi vào Huyết Hải, một phần khác rơi vào đám Tu La nhất tộc!

Huyết Hải sau khi được công đức gia trì, trở nên càng thêm thần bí!

Còn đám Tu La nhất tộc lại dựa vào sự giúp đỡ của công đức, thiên phú có một sự nâng cao nhất định!

Tuy không nâng cao được bao nhiêu nhưng lại khiến một số người đột phá được một số hạn chế!

Có thể đạt đến cảnh giới không thể đạt tới, nhưng cũng chỉ là có tư cách!

Dù sao trong Hồng Hoang từ trước đến nay không thiếu sinh linh thiên phú thông tuệ.

But those who become the great powers of the Wilderness are few and far between, and most of them fall on the road to growth!

Minh Hà sau khi hấp thu công đức ngày đó, đã dùng công đức chém ra thiện thi!

Đạt đến cực hạn Chuẩn Thánh, nhưng sau khi đạt đến cực hạn Chuẩn Thánh, Minh Hà lão tổ lại không hài lòng!

Vì trong mắt thánh nhân, cực hạn Chuẩn Thánh và Chuẩn Thánh sơ kỳ không khác gì nhau!

Khác biệt chỉ là một cái lớn hơn một chút, một cái nhỏ hơn một chút.

Chỉ có đạt đến cảnh giới thánh nhân, mới có thể thật sự siêu thoát Hồng Hoang!

Đạt đến cảnh giới cùng trời đất tồn vong.

"Tam thi hợp nhất!" Minh Hà lão tổ lớn tiếng hô, đồng thời ác thi và tự ngã thi đang ở trong Huyết Hải dường như cảm ứng được!

Lần lượt bay về phía Minh Hà lão tổ, sau đó tam thi hóa thành ba đạo quang mang, bay vào trong cơ thể Minh Hà lão tổ!

Nhưng, sau khi tam thi tiến vào cơ thể lại không dung hợp lại với nhau!

Dù sao dung hợp tam thi là chuyện khó khăn nhất, cũng là bước

quan trọng nhất!

Chỉ có sau khi dung hợp tam thi, mới có thể thành cảnh giới thánh nhân!

Đồng thời vì trong cơ thể Minh Hà lão tổ tiến vào ba luồng sức mạnh khác nhau, tuy cùng nguồn gốc!

Nhưng thuộc tính lại không giống nhau, có chút xung đột lẫn nhau!

Không ngừng phá hoại trong cơ thể Minh Hà lão tổ, nếu Minh Hà lão tổ không thể nhanh chóng dung hợp!

Vậy thì đừng nói thành thánh, giữ được một mạng cũng là ân tứ của thiên đạo!

"Không thể thất bại như vậy, ta đã đi đến bước này!

Sao có thể bị một chút khó khăn làm khó được." Minh Hà lão tổ nhíu mày, cố nén cơn đau kịch liệt truyền ra từ trong cơ thể gian nan nói!

Chương 172

Chỉ còn một bước nữa là đến thánh nhân, chỉ cần chống đỡ được, vậy thì vị trí thánh nhân chí tôn của Hồng Hoang dễ như trở bàn tay!

Chỉ có điều, phản ứng khổng lồ do tam thi dung hợp sinh ra đã vượt quá tưởng tượng của Minh Hà lão tổ!

Ông phát hiện căn bản không thể khống chế, ngay cả việc giảm bớt đau đớn cũng không làm được!

Chỉ có thể nhìn sức mạnh đó không ngừng xung đột trong cơ thể, phá hủy cơ thể mình!

Chỉ có điều trời không tuyệt đường người!

Dưới thiên đạo tự có một tia sinh cơ.

Vô tận công đức đó, chính là tia sinh cơ cuối cùng của Minh Hà!

Khi Minh Hà sắp bị sức mạnh xung đột giết chết, công đức vô lượng ẩn giấu trong cơ thể đã hiện ra!

Thân thể Minh Hà lão tổ đột nhiên tỏa ra ánh sáng vàng nhàn nhạt, trông vô cùng thần thánh, nhưng môi trường xung quanh lại toàn màu đỏ của máu, trông vô cùng yêu dị!

Vô cùng khủng bố thần bí, có chút không hợp với Minh Hà lão tổ!

Sau đó một luồng sức mạnh không thể địch lại, từ trong cơ thể Minh Hà lão tổ tỏa ra!

Người của Tu La nhất tộc cảm nhận được, lần lượt quỳ xuống cầu xin Minh Hà lão tổ đừng nổi giận!

Nhưng lúc này Minh Hà lão tổ căn bản không có thời gian để ý, vì tuy có sự giúp đỡ của công đức.

Nhưng hiện tại ông vẫn chưa hoàn toàn khống chế được, bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ!

Lại qua một lúc, Minh Hà lão tổ vốn có vẻ mặt đau khổ đột nhiên lộ ra một biểu cảm tường hòa!

Lông mày đang nhíu chặt tức thì giãn ra, một luồng khí tức mạnh mẽ từ trong cơ thể Minh Hà lão tổ tỏa ra!

Đồng thời quét ngang Hồng Hoang, trong luồng khí tức đó mang theo vô tận sát lục chi ý, đồng thời lại mang theo vô tận thiện lương!

Vừa thần thánh vừa ác ma, vừa chính nghĩa vừa tà ác!

Sinh linh trong Hồng Hoang cảm nhận được đều vô cùng kinh ngạc, các đại năng Hồng Hoang từng người một mặt lộ vẻ ngây dại!

"Thật, thật sự thành công rồi!" "Sắp, sắp thành thánh rồi sao!" Ngay cả Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo xa xôi cũng không khỏi không thán phục thiên phú của Minh Hà lão tổ, dù sao không có một người chỉ đạo!

Không có bất kỳ ai giúp đỡ, lại dựa vào lĩnh ngộ của mình trở thành tồn tại gần như thánh nhân!

Đúng vậy, gần như thánh nhân!

Chứ không phải thánh nhân!

Bởi vì, thánh nhân là một loại thiên địa quả vị trong Hồng Hoang!

Không có Hồng Mông chi khí không thể thành thánh, chỉ có điều Minh Hà lão tổ thiên tư thông tuệ!

Dựa vào công đức vô lượng chém tam thi, cuối cùng lại dựa vào công đức vô lượng dung hợp tam thi.

Trở thành tồn tại gần như thánh nhân, tuy không có thánh nhân quả vị!

Nhưng lại có thực lực của thánh nhân, ở Hồng Hoang không sợ thánh nhân.

"Bán thánh, hoặc là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng được!" Chỉ có điều, không phải ai cũng có nhãn giới như Nguyên Thủy!

Rất nhanh, có đại năng Hồng Hoang cảm nhận được trong luồng uy áp mạnh mẽ đó toát ra một chút khác biệt!

Có sự khác biệt lớn với Nữ Oa thánh nhân và Hồng Quân Đạo tổ, không có loại sức mạnh gần như tương đồng với trời đất.

"Chẳng lẽ, Minh Hà không thành thánh!" Một đại năng hiểu ra, đột nhiên kinh hô!

Đúng vậy, tuy luồng uy lực đó mạnh mẽ!

Nhưng chung quy vẫn không bằng khí tức của Nữ Oa thánh nhân và Hồng Quân Đạo tổ lúc đó!

Cũng có nghĩa là, Minh Hà căn bản không trở thành thánh nhân!

Một số đại năng biết được đều lộ ra biểu cảm thấu hiểu, sau đó khinh bỉ nói: "Ta đã nói mà, Minh Hà sao có thể thành thánh!

Phải biết thánh nhân nào mà không phải có đại công đức, đại cơ duyên!" Chỉ có điều, trong đó lời lẽ tự lừa mình dối người nhiều hơn một chút!

Vì không muốn tin, người vốn kém cỏi hơn mình lại đột nhiên vượt qua!

Khiến các đại năng cao ngạo đều không vui, cho nên phát hiện ra một chút khuyết điểm liền kịch liệt đả kích.

Chỉ có điều, đó chỉ là tình nguyện một phía mà thôi!

Minh Hà không có cảnh giới thánh nhân, nhưng cũng mạnh hơn

họ!

Cùng lúc đó, Minh Hà lão tổ đang ở trung tâm của cơn bão cũng đột nhiên cảm giác có chút không ổn!

"Chuyện gì vậy, tại sao không thể giao tiếp với thiên đạo!" Minh Hà đang ở trong một vùng ánh sáng vàng không khỏi thắc mắc, hiện tại chẳng phải mình đã trở thành thánh nhân sao!

Tại sao không thể giao tiếp với thiên đạo, gửi gắm nguyên thần vào thiên đạo để đạt được kết quả vĩnh sinh!

Một lúc sau, Minh Hà đột nhiên hiểu ra!

Mình không hề trở thành thánh nhân.

"Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!

Hồng Quân Đạo tổ không phải đã nói sao, tam thi hợp nhất liền sẽ trở thành thánh nhân!

Nhưng tại sao lại biến thành như vậy, tại sao!" Hiện tại trong đầu Minh Hà một mảnh trống rỗng, không hiểu!

Tại sao tam thi hợp nhất, lại không trở thành thánh nhân!

Sắc mặt Minh Hà đột nhiên một trận tái nhợt, sau đó mặt đầy vẻ giận dữ, ngẩng đầu nhìn trời!

"Hồng Quân lừa ta!" Minh Hà lão tổ ngửa mặt lên trời gầm giận, theo đó trên bầu trời đột nhiên mây đen dày đặc, vô tận lôi đình tụ tập.

Minh Hà thấy vậy một chút cũng không kỳ quái, ngược lại lớn tiếng nói: "Bị ta phát hiện rồi muốn diệt khẩu sao!

Đến đi, lão tổ không sợ!" Nói xong, trên bầu trời vô số tia chớp cùng lúc lóe sáng!

Hình thành một cảnh tượng như tận thế, khiến đông đảo đại năng

trong Hồng Hoang đều kinh ngạc!

Không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng nhìn tình hình e rằng không thể tham gia!

Cho nên lặng lẽ quan sát, tĩnh lặng chờ đợi kết quả của sự việc.

Chỉ có điều sau một trận chớp giật sấm vang, bầu trời lại khôi phục quang đãng!

Chương 173

Minh Hà cũng biến mất tại chỗ, nhưng, từ sâu trong Huyết Hải truyền ra một tiếng gầm giận: "Hồng Quân, mau thả ta ra!" Sau đó Huyết Hải không ngừng truyền ra từng trận dao động khủng bố, phảng phất như có người đang tấn công!

Khiến một đám đại năng Hồng Hoang nhìn thấy một trận tim đập thình thịch, vì luồng dao động đó vô cùng mạnh mẽ, căn bản không thể chống đỡ!

Nhưng may thay, một màn sáng vô hình bao phủ trên Huyết Hải!

Khiến những đòn tấn công mạnh mẽ đó không thể từ trong Huyết Hải phóng ra ngoài.

Một đám đại năng Hồng Hoang nhìn đến đây đã hiểu ra chuyện gì đã xảy ra, nhưng lại ngậm miệng không bàn luận rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Vì sự tồn tại ở cấp độ đó, chỉ cần thảo luận một chút sẽ có cảm ứng!

Tuy bình thường sẽ không để ý, nhưng họ cũng sợ!

Sợ Hồng Quân Đạo tổ sẽ ghi thù.

Cho nên đối với chuyện rốt cuộc đã xảy ra đều ngậm miệng không nói, phảng phất như ngày đó chưa từng xảy ra chuyện gì.

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo trên Đông Hải xa xôi thấy vậy khẽ lắc đầu.

Đồng thời cũng đang cảm thán, sức mạnh của Hồng Quân sau khi dung hợp với thiên đạo ngày càng mạnh mẽ!

“Xem ra phải nhanh chóng nâng cao thực lực, nếu không sẽ bị Hồng Quân bỏ lại xa!” Tiếp đó Nguyên Thủy chìm vào tu luyện, đồng thời gần như tất cả đại năng trong đó cũng lần lượt tiến vào tu luyện sâu!

Dù sao chuyện của Minh Hà đã cho họ một sự kích thích, hóa ra thành thánh không phải là chuyện không thể!

Chỉ cần có tâm là có thể đạt được, còn về sự hạn chế của Hồng Quân Đạo tổ, trong mắt một đám đại năng Hồng Hoang đó là một trò cười!

Nhưng ở Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn xa xôi, ông đối với điều này không hề để ý, ngược lại vui vẻ nhìn các đại năng trong Hồng Hoang tiến bộ.

“Quả nhiên, không có áp lực sẽ không có động lực!

Áp lực mạnh mẽ, mới có thể kích phát thiên phú lớn nhất!” Sau đó, Hồng Hoang lại bước vào một thời kỳ bình tĩnh!

Một ngày nọ, Nguyên Thủy xuất quan!

Trong Thuận Thiên Điện, Nguyên Thủy đang ngồi trên một chiếc bồ đoàn đột nhiên mở đôi mắt ra!

Trên đôi mắt đột nhiên lóe lên một tia biến ảo của thời không, nếu để người khác nhìn thấy, chắc chắn sẽ chìm đắm trong sự biến ảo của thời không mà không thể tự thoát ra!

“Cuối cùng cũng đã tu luyện cả hai pháp tắc thời gian và không gian lên tầng thứ sáu, tuy còn một đoạn đường mới đến viên mãn!

Pháp tắc viên mãn là thứ có thể ngộ không thể cầu, ngay cả hỗn độn ma thần năm xưa e rằng cũng không thể làm được pháp tắc viên mãn!” Nguyên Thủy vừa xuất quan liền cảm khái một trận, lần bế quan này thu hoạch rất lớn!

Không chỉ làm sâu sắc thêm lĩnh ngộ về pháp tắc thời gian và không gian, mà còn lĩnh ngộ được tạo hóa pháp tắc!

Tuy chỉ có một tầng, nhưng cũng không tồi rồi!

Sau khi xuất quan, Nguyên Thủy ngay lập tức triệu tập đệ tử của mình!

"Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên, Văn Đạo Nhân mau đến Thuận Thiên Điện!" Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên và Văn Đạo Nhân đang tu luyện nghe thấy liền vội vàng bỏ việc trong tay!

Lần lượt tiến về Thuận Thiên Điện, sau khi đến nơi, Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên và Văn Đạo Nhân cung kính hành lễ với Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy thấy vậy gật đầu, tiếp đó nhàn nhạt nói: "Gần đây Hồng Hoang biến ảo khôn lường, Nữ Oa thành thánh và Minh Hà trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Các ngươi cũng phải đẩy nhanh tốc độ, dù sao lượng kiếp thật sự sắp đến, lúc đó tất cả mọi người trong Hồng Hoang đều sẽ bị cuốn vào lượng kiếp!

Với tu vi hiện tại của các ngươi, e rằng không thể bảo vệ tốt bản thân!" Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên và Văn Đạo Nhân nghe xong gật đầu, tuy trừ Khổng Tuyên ra đều đã đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Nhưng đối mặt với thánh nhân lại có một cảm giác bất lực, đặc biệt là từ khi Minh Hà lão tổ trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Tin rằng không lâu nữa, chắc chắn sẽ có đại năng thiên phú cực kỳ thông tuệ đột phá giới hạn đó!

Dù sao giới hạn đó nói khó không khó, nói dễ không dễ, nếu không phải Hồng Quân trước đó đã truyền bá phương pháp sai lầm.

E rằng trong Hồng Hoang sớm đã có người có thể trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng không đến nỗi bây giờ mới phát hiện Hồng Quân lại ẩn giấu một đoạn nội dung quan trọng như vậy.

"Cho nên vi sư quyết định, sẽ giảng đạo cho các ngươi một phen!

Đồng thời cũng sẽ giảng giải nội dung các loại pháp tắc, hy vọng các ngươi có thể lắng nghe kỹ, tranh thủ sớm ngày lĩnh ngộ đại đạo!" Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên và Văn Đạo Nhân nghe xong trong lòng mừng rỡ, vội vàng ngồi ngay ngắn!

Nguyên Thủy thấy vậy gật đầu, sau đó từng trận đại đạo chi âm từ miệng ông phát ra!

Quảng Thành Tử ba người nghe xong lần lượt chìm vào cảm ngộ!

Một buổi giảng đạo kéo dài một ngàn năm, trong chớp mắt ngàn năm thời gian trôi qua!

Nguyên Thủy ngừng giảng đạo, giảng đạo không cần phải giảng quá nhiều!

Nếu quá nhiều ngược lại sẽ hại người.

Dù sao đạo mà ông giảng là cảm ngộ của ông, ngoài ông ra, những người khác đều không thể đi thông được!

Nếu người khác nghe nhiều, e rằng sẽ chìm sâu vào đạo lý của ông mà không thể tự thoát ra!

Từ đó mất đi năng lực tiến thêm một bước, cho nên giảng đạo tuy tốt nhưng không thể tham!

Vừa phải mới có thể đạt được lợi ích lớn nhất.

Quảng Thành Tử ba người sau khi Nguyên Thủy giảng xong, từ từ tỉnh lại!

Sau đó ba người lần lượt lộ vẻ cảm kích nhìn về phía Nguyên

Thủy, từ trên mặt có thể thấy thu hoạch của họ không nhỏ!

Tuy không trực tiếp nâng cao tu vi, nhưng đối với sự trưởng thành sau này sẽ có lợi ích cực lớn!

Huống hồ đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, muốn nâng cao một bước đã khó càng thêm khó, một lần giảng đạo này đối với họ mà nói là trực tiếp giảm bớt vô số năm khổ tu!

Nguyên Thủy thấy vậy gật đầu, quả không hổ là đệ tử của mình!

Thiên phú và năng lực lĩnh ngộ vô cùng mạnh mẽ.

Tin rằng không lâu nữa sẽ có đột phá, lúc đó mình cũng có thể đối đầu với Hồng Quân!

Tiếp đó, Nguyên Thủy quay đầu nhìn về phía Khổng Tuyên!

Đây là nhị đệ tử, nhập môn muộn nhất!

Nhưng thiên phú quả thực cực cao, đối với ngũ hành lĩnh ngộ càng thêm thấu triệt.

Hiện tại trên phương diện lĩnh ngộ ngũ hành pháp tắc thậm chí còn vượt xa mình, chỉ có điều!

Điểm xuất phát quá cao, ngạo khí quá lớn!

Sau này tất sẽ có một số kiếp nạn, dù sao khi chưa có năng lực trấn áp Hồng Hoang, nên khiêm tốn một chút thì hơn!

Chương 174

Nhưng không phải ai cũng sẽ giống như mình, mạnh mẽ như vậy!

Khổng Tuyên, Nguyên Thủy không khỏi nhìn về phía hắn, sau đó lên tiếng nói: "Khổng Tuyên, tiến lên!" Khổng Tuyên nghe thấy lập tức đi lên phía trước, ngẩng đầu nhìn về phía Nguyên Thủy!

"Khổng Tuyên, đây là một đạo Hồng Mông Tử Khí!

Năm đó ở Tử Tiêu Cung, Hồng Quân giao cho vi sư!

Nhưng vi sư không dùng đến, cho nên vi sư sẽ ban cho ngươi!

Hy vọng ngươi có thể lĩnh ngộ thật tốt, sớm ngày thành thánh!" Nguyên Thủy nói xong, trong ánh mắt kinh ngạc của Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên và Văn Đạo Nhân!

Lấy ra một đạo khí thể màu tím, đạo khí thể màu tím đó lấp lánh ánh sáng kỳ dị!

Vô cùng hấp dẫn, khiến người ta nhìn thấy không khỏi muốn có được!

Ngay cả Quảng Thành Tử cũng không chịu nổi, đôi mắt bỗng trở nên đỏ rực!

Khí tức trên người bắt đầu bạo ngược, bất cứ lúc nào cũng có thể ra tay cướp đoạt!

Văn Đạo Nhân kia cũng khí tức đại biến, toàn thân tỏa ra khí thể màu đen vô cùng khủng bố!

Nguyên Thủy thấy vậy khẽ nói: "Tỉnh!", tuy giọng nói vô cùng nhẹ, nhưng trong tai Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân lại vô cùng vang dội!

Trực tiếp kéo họ ra khỏi trạng thái mơ màng, đầy dục vọng đó!

Quảng Thành Tử và Văn Đạo Nhân nhìn nhau, trong mắt lộ ra một tia hổ thẹn, lại không thể chống lại sự cám dỗ của Hồng Mông Tử Khí!

Đặc biệt là Quảng Thành Tử, bản thân đã có một đạo Hồng Mông chi khí!

Vậy mà nhìn thấy đạo thứ hai vẫn muốn, xem ra tâm cảnh có chút khuyết hãm!

Nguyên Thủy thấy vậy lắc đầu, tuy Quảng Thành Tử thiên phú thông tuệ, nhưng trải qua sự đời quá ít!

Tâm cảnh còn quá nhiều chỗ chưa trưởng thành, đối với việc chưởng khống sức mạnh cũng không sâu sắc triệt để!

Còn có không gian thăng tiến lớn, nhưng cũng không có cách nào!

Dù sao Quảng Thành Tử từ đầu đã theo mình, có mình che chở, căn bản không ai dám chọc!

Sau đó trong ánh mắt kích động của Khổng Tuyên, Nguyên Thủy đưa tay đánh Hồng Mông Tử Khí vào trong nguyên thần của Khổng Tuyên!

Có thể khiến nguyên thần của Khổng Tuyên và Hồng Mông chi khí tương dung, người khác ngoài việc giết chết Khổng Tuyên ra, không thể nào có được Hồng Mông Tử Khí nữa.

Làm xong tất cả, Nguyên Thủy nhìn Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên một cái, sau đó nhàn nhạt phân phó: “Hai người lui xuống đi, nhớ kỹ!

Tăng cường tu luyện, chăm chỉ luyện tập!

Quảng Thành Tử, tâm cảnh của ngươi chưa đủ viên mãn!

Phải rèn luyện tâm cảnh nhiều hơn.

Khổng Tuyên, phải lĩnh ngộ Hồng Mông Tử Khí nhiều hơn!

Tranh thủ nhanh chóng lĩnh ngộ huyền bí trong đó." Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên nghe xong, gật đầu rồi lui xuống!

Tiếp đó, Nguyên Thủy nhìn về phía Văn!

Văn Đạo Nhân thấy vậy vội vàng ngồi ngay ngắn, đồng thời vẻ mặt lắng nghe!

Nguyên Thủy thấy vậy lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, nhìn Văn Đạo Nhân khẽ nói: "Ngươi cũng không cần phải ngưỡng mộ, tuy hiện tại ta không còn Hồng Mông Tử Khí!

Nhưng cũng đừng nản lòng, muốn thành thánh không khó!

Khó là ở chỗ sau khi thành thánh làm thế nào để tiến thêm một bước." Văn Đạo Nhân nghe xong cúi đầu, không để người khác nhìn thấy suy nghĩ của mình!

Nhưng Nguyên Thủy không cần nhìn cũng biết, trong lòng hắn chắc chắn sẽ có chút khúc mắc!

Nhưng cũng không có cách nào, Hồng Mông Tử Khí chỉ có bấy nhiêu!

Đương nhiên phải ưu tiên cho đệ tử.

Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, Văn Đạo Nhân ngẩng đầu lên, vẻ mặt thoải mái!

"Yên tâm, chỉ là thánh nhân mà thôi!

Chỉ cần ngươi hoàn thành nhiệm vụ ta giao, thành thánh dễ như trở bàn tay!" Nguyên Thủy vẻ mặt tự tin, phảng phất như thành thánh đối với ông như cơm bữa hàng ngày!

Văn Đạo Nhân nghe xong mặt mày vui mừng, hắn biết đây không phải là lời nói khoác lác!

Vì Nguyên Thủy có năng lực làm như vậy.

Nhưng bình thường ông sẽ không làm vậy, trừ khi gặp phải tình huống đặc biệt khẩn cấp mới làm vậy!

Dù sao như vậy sau khi thành thánh, tiền cảnh ảm đạm, muốn đột phá gông cùm của thánh nhân tuyệt đối không thể!

"Nếu trong lòng đã gỡ bỏ được khúc mắc, vậy thì đi thủ hộ Nhân tộc đi!

Hiện tại Nhân tộc đã đản sinh được mấy ngàn năm, ở Hồng Hoang đã có năng lực tự vệ nhất định!

Cho nên bình phong do Nữ Oa thiết lập không còn tác dụng, tuy đã có năng lực tự vệ, nhưng đối với Hồng Hoang vẫn quá yếu ớt!

Cho nên ta hy vọng ngươi đi thủ hộ Nhân tộc, cho đến khi Nhân tộc thật sự trưởng thành!

Đương nhiên việc bảo hộ này không hy vọng ngươi gặp mối đe dọa nào cũng phải trừ khử, trừ những mối đe dọa chí mạng hoặc có thể gây ra thương vong quy mô lớn thì có thể giải quyết!

Những việc khác không đến thời khắc cuối cùng thì đừng ra tay, đừng can thiệp quá nhiều vào sự trưởng thành của Nhân tộc!" Văn Đạo Nhân nghe xong gật đầu, tỏ ý nguyện ý nhận việc này!

Nguyên Thủy nghe xong lộ ra một nụ cười vui mừng, sau đó khẽ vẫy tay!

Văn Đạo Nhân thấy vậy hiểu ra, liền rời đi!

Nguyên Thủy thấy họ đều đã rời đi, lại khôi phục trạng thái tu luyện!

Hiện tại đã đến thời khắc cuối cùng, nếu không phải Nữ Oa thành thánh, e rằng ông sẽ tu luyện mãi cho đến khi pháp tắc thời gian và không gian đại thành mới thôi.

Cho nên hiện tại lại chìm vào tu luyện, dù sao đó là lá bài tẩy duy nhất có thể đối kháng với tiên đạo pháp tắc của Hồng Quân.

Sau khi Nguyên Thủy chìm vào tu luyện, Văn Đạo Nhân thì mang theo mệnh lệnh của ông rời khỏi Tam Tiên Đảo, bay về phía Bất Chu Sơn.

Nhưng sau khi Văn Đạo Nhân rời đi không lâu, đột nhiên Tam Tiên Đảo truyền đến một trận rung chuyển kịch liệt!

Nhưng nhanh chóng bị đại trận thủ hộ ổn định lại, nhưng lại kinh động đến Nguyên Thủy đang bế quan!

"Rốt cuộc là ai, lại dám gây sự ở Tam Tiên Đảo!" Nguyên Thủy mặt đầy vẻ giận dữ, dù sao mình đang tu luyện lại bị rung chuyển đột ngột làm rối loạn tâm cảnh.

Chương 175

Nếu ở thời khắc mấu chốt, e rằng sẽ có nguy cơ công bại thành!

Sau đó Nguyên Thủy lại nhìn xuống Tam Tiên Đảo dưới chân, nhìn một hồi không khỏi nói: "Xem ra phòng ngự của Tam Tiên Đảo phải tăng cường rồi, ngay cả một chút địa chấn cũng không phòng ngự được!" Đại trận thủ hộ Tam Tiên Đảo, là do mình thiết lập từ lúc ban đầu!

Thời gian đã qua khá lâu, đối với đại trận thủ hộ hao tổn vô cùng lớn!

Cho nên cần phải cập nhật, nhưng việc này lại không vội!

Hiện tại việc của Nguyên Thủy chỉ có tìm ra nguyên nhân gây ra chấn động ở Tam Tiên Đảo.

Sau đó Nguyên Thủy đứng trên tầng mây, bấm ngón tay tính toán!

Rồi nhìn về phía bắc, vì Nguyên Thủy tính ra đầu nguồn gây ra chấn động ở Tam Tiên Đảo lại là từ Bắc Hải!

Điều này không thể xem thường, Bắc Hải cách Đông Hải một khoảng cách!

Có thể khiến Tam Tiên Đảo sinh ra chấn động lớn như vậy, động tĩnh ở Bắc Hải e rằng không hề nhỏ!

"Thật thú vị, không ngờ Bắc Hải vốn tĩnh lặng vô cùng lại có động tĩnh lớn đến thế!

Lẽ nào có linh bảo xuất thế, hay là có sinh linh thiên phú dị thường hóa hình!

Bất luận là gì, cũng đáng để bản tọa đi một chuyến!" Nguyên

Thủy thản nhiên nói, trên mặt lộ ra một nụ cười đầy ẩn ý!

Sau đó hắn nhanh chóng tiến đến Bắc Hải, tại nơi sâu thẳm của Bắc Hải phát hiện một hòn tiên đảo khổng lồ.

Theo Nguyên Thủy suy đoán, ngọn nguồn của sự chấn động khiến Tam Tiên Đảo rung chuyển chính là từ trên hòn tiên đảo khổng lồ này!

"Bản tọa lại muốn xem xem, rốt cuộc là thứ gì có thể tạo ra động tĩnh lớn như vậy!" Nguyên Thủy nói xong, thân hình lóe lên, một trận không gian ba động vang lên, hắn đã tức khắc xuất hiện trên tiên đảo!

Sau khi lên đảo, Nguyên Thủy mới phát hiện hòn tiên đảo trước mắt thật sự vô cùng khổng lồ!

Ban đầu không nhận ra, nhưng sau đó mới phát hiện cả hòn tiên đảo này lại còn lớn hơn cả Trái Đất ở kiếp trước, trên đó sinh sống vô số sinh linh, có đủ cả núi cao hùng vĩ, sông ngòi hồ bãi!

Nguyên Thủy xem xong liền bị kinh ngạc, sau đó cảm thán nói: "Thật đủ lớn, nhưng ngọn nguồn ở đâu nhỉ!" Thế giới Hồng Hoang rộng lớn vô cùng, tận cùng thế giới ở đâu cũng không ai biết!

Điều Nguyên Thủy biết hiện tại là thế giới Hồng Hoang đang không ngừng mở rộng!

Mỗi thời mỗi khắc đều đang thôn phệ thế giới Hỗn Độn.

Nhưng vì Hồng Hoang hiện tại đã vô cùng khổng lồ, nên việc thể tích tăng lên không rõ ràng lắm.

Sau đó, Nguyên Thủy tuần tra một vòng tiên đảo, phát hiện một nơi kỳ quái.

Hàm lượng linh khí trên tiên đảo thấp hơn những nơi khác, cảm giác như thiếu đi một luồng sinh mệnh lực cực mạnh!

Luồng sinh mệnh lực mạnh mẽ đó khiến Nguyên Thủy không khỏi

cho rằng, hòn tiên đảo này không phải là một vật chết, mà giống như một vật sống!

Đúng lúc Nguyên Thủy đang suy nghĩ, đột nhiên tại khu vực trung tâm tiên đảo, truyền đến một trận chấn động kịch liệt!

Tần suất chấn động vô cùng nhanh, ảnh hưởng vô cùng rộng lớn!

Trong mắt Nguyên Thủy, có một luồng ba động mạnh mẽ sau khi chấn động tiên đảo, liền khuếch tán ra khắp Hồng Hoang!

Nguyên Thủy thấy vậy bèn gật gật đầu, trên mặt có chút biểu tình minh ngộ: "Thì ra là thế, sóng âm!

Chỉ là sóng âm mạnh mẽ như vậy, rốt cuộc là ai phát ra!" Dù sao thì ngay cả Nguyên Thủy, khi còn cách tiên đảo một khoảng, cũng cảm thấy một cảm giác tức ngực, vô cùng khó chịu.

Sau đó Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng, một luồng sức mạnh vô hình bao phủ lên người hắn, ngăn cách luồng ba động khiến người ta tim đập nhanh kia.

Đúng lúc Nguyên Thủy phát nộ, tiên đảo dưới chân đột nhiên chấn động kịch liệt!

Không phải là loại chấn động sóng âm, mà là chấn động như đất rung núi chuyển!

Bề mặt cả hòn tiên đảo phảng phất như bị một trận động đất cấp mười mấy tấn công, những ngọn núi cao ngất trời bắt đầu đứt gãy.

Trên tiên đảo nứt ra từng vết nứt khổng lồ, vô lượng nước biển tràn vào bên trong!

Nhấn chìm vô số sinh linh.

Đúng lúc Nguyên Thủy định ra tay cứu viện, vùng biển bên dưới tiên đảo lại một lần nữa chấn động mãnh liệt!

Dòng nước chảy xiết xuống dưới.

Hình thành từng vực sâu tử vong khủng bố, hút tất cả sinh linh và mọi vật thể xung quanh vào trong.

Nguyên Thủy thấy vậy cũng không khỏi nhíu mày, đồng thời trong lòng suy đoán!

"Lẽ nào, tình huống này có chút tương tự!

Nơi này lại là Bắc Hải, chính là quê nhà của nó.

Lại còn to lớn như thế, tu vi không yếu hơn cảnh giới Chuẩn Thánh." Trong lúc Nguyên Thủy đang suy tính, một cảnh tượng kinh người tiếp tục xuất hiện, hòn tiên đảo khổng lồ kia đột nhiên bay lên cao.

Thấy tình huống này, Nguyên Thủy càng thêm khẳng định suy đoán trong lòng!

Lúc này, một cái đầu đen kịt vô biên đột nhiên nhô lên từ mặt biển, dấy lên những con sóng cao vạn trượng!

Đồng thời một tiếng gầm rú cực lớn, từ tiên đảo truyền khắp Hồng Hoang!

Một âm thanh tuy không lớn bên tai Nguyên Thủy, nhưng lại khiến người ta có cảm giác tức ngực!

Phảng phất như vạn tầng núi cao đè nặng lên tim, khiến người ta không thở nổi.

Cảm giác áp bách mạnh mẽ như vậy, khiến Nguyên Thủy không khỏi tức giận gầm lên một tiếng!

Sau đó một luồng khí thế tuyệt cường từ trên người Nguyên Thủy bộc phát, trực tiếp đánh tan cảm giác áp bách khổng lồ kia.

Đồng thời Nguyên Thủy cũng đã nhìn rõ, đó đâu phải là tiên đảo!

Mà là mai của một con rùa đen khổng lồ!

Hoặc gọi là Huyền Vũ thì chính xác hơn, dù sao thì với thân hình khổng lồ và tu vi mạnh mẽ như vậy!

E rằng chỉ có Huyền Vũ trong truyền thuyết mới có thể tương xứng.

Chỉ là tình trạng của con Huyền Vũ này hiện tại không tốt lắm, hai mắt đỏ như máu!

Vẻ mặt hung tợn, tràn đầy vô tận sát phạt chi khí!

"Gầm!" Theo một tiếng gầm giận dữ của Huyền Vũ, vô tận nước biển bay vọt lên trời!

Gây ra cái chết cho vô số sinh linh.

Nguyên Thủy thấy vậy không khỏi nhíu mày, sau đó đưa bàn tay ra hướng về phía Huyền Vũ khổng lồ, lạnh giọng nói: "Trấn!" Đồng thời, vô tận sức mạnh từ trên người Nguyên Thủy tỏa ra!

Chương 176

Hướng về phía Huyền Vũ mà lao tới.

Trong lúc Huyền Vũ kịch liệt giãy giụa, nó đã bị sức mạnh của Nguyên Thủy chế phục, bị trói buộc chặt chẽ, hoàn toàn không thể động đậy!

Nguyên Thủy thấy vậy, liền đi đến trước mặt Huyền Vũ!

Chỉ thấy toàn bộ con Huyền Vũ này thể tích khổng lồ, lực phòng ngự kinh người!

E rằng người tu luyện cùng cấp bậc hoàn toàn không thể phá vỡ được lớp phòng ngự này.

Nhưng đối với Nguyên Thủy lại không cứng rắn đến vậy, có lẽ muốn phá phòng cũng cần tốn chút công sức!

Nhưng đó chỉ giới hạn ở sức mạnh của bản thân Nguyên Thủy, nếu sử dụng linh bảo thì Nguyên Thủy có khả năng sẽ miểu sát con Huyền Vũ này.

Nguyên Thủy đến gần, phát hiện con Huyền Vũ này không biết vì nguyên nhân gì mà rơi vào trạng thái điên cuồng!

Ngoài dục vọng phá hoại ra, những cảm tình khác đều bị phong ấn.

Sau đó Nguyên Thủy lợi dụng tu vi cường đại trực tiếp giúp Huyền Vũ phá trừ đạo phong ấn quỷ dị kia!

Cũng theo đó, Nguyên Thủy đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve cái trán khổng lồ của Huyền Vũ, con Huyền Vũ vốn đang vô cùng bạo táo liền dần dần yên tĩnh lại!

Cuối cùng lại ngủ thiếp đi.

Thấy cảnh này, Nguyên Thủy cười một tiếng, ngồi xếp bằng ở gần đó chờ đợi Huyền Vũ tỉnh lại!

Sau khi đợi gần trăm năm, con Huyền Vũ đang ngủ say kia mới tỉnh lại!

Huyền Vũ sau khi tỉnh lại, trên người liền bắt đầu tỏa ra một loại khí tức khủng bố!

Thực lực vô cùng mạnh mẽ, theo Nguyên Thủy ước tính e rằng không dưới Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Huyền Quy sau khi tỉnh lại, nhìn cảnh tượng trước mắt không khỏi kinh hãi!

"Chuyện gì thế này, lẽ nào ta lại phát điên rồi!

Nếu không thì sao lại gây ra phá hoại lớn như vậy." Trong đầu Huyền Quy một mảnh hỗn loạn, không nhớ gì về chuyện sau khi phát điên.

Huyền Quy chỉ nhớ rằng vô số năm trước đã đến đây, sau đó liền an gia tại đây!

Vẫn luôn ngủ say, cho đến lần tỉnh lại này!

Trong lúc Huyền Quy đang mê hoặc, Nguyên Thủy cũng phát hiện nó đã tỉnh, không khỏi lên tiếng nói: "Huyền Quy, ngươi tỉnh rồi!" Huyền Quy nghe xong sắc mặt kinh hãi, vội vàng quay đầu!

Mất mấy năm trời, Huyền Quy mới quay được cái đầu về phía Nguyên Thủy.

Dù sao thân thể Huyền Quy khổng lồ vô cùng, muốn di chuyển vô cùng khó khăn!

Ngay cả Nguyên Thủy thấy vậy cũng một trận im lặng, quay cái

đầu thôi cũng mất mấy năm, thật phiền phức!

Huyền Quy sau khi quay đầu, nhìn Nguyên Thủy không khỏi hỏi: "Ngươi là ai, vì sao lại xuất hiện ở đây!" Nguyên Thủy nghe xong không khỏi nói: "Ngươi đối đãi với ân nhân cứu mạng như vậy sao, nếu không phải bản tọa!

E rằng ngươi đã sớm hãm sâu vào vô tận sát lục không thể tự thoát ra.

Cuối cùng bị vô tận nhân quả của Hồng Hoang nhấn chìm, đến chết không có đất chôn thân!" Nói đến đây, Nguyên Thủy không khỏi nhớ đến truyền thuyết kiếp trước, rằng sau đại chiến Vu Yêu, Tổ Vu Cộng Công không hài lòng kết quả, đã dùng đầu húc vào Bất Chu Sơn!

Kết quả làm gãy Bất Chu Sơn, khiến bầu trời xuất hiện một cái lỗ thủng khổng lồ.

Vô tận nước Thiên Hà từ đó tuôn ra, cuối cùng do Nữ Oa ra tay vá trời, luyện chế Ngũ Sắc Thần Thạch vá lại lỗ thủng trên trời!

Cuối cùng lại đến Bắc Hải chém giết một con Huyền Vũ khổng lồ vô cùng, dùng bốn chân của nó làm vật chống trời!

Lẽ nào con Huyền Vũ trước mắt chính là con Huyền Vũ đó sao, cũng không phải là không có khả năng!

Dù sao con Huyền Vũ này với thân hình khổng lồ như vậy cũng có cơ sở để chống trời, nếu không có Nguyên Thủy giúp đỡ.

E rằng sau khi tỉnh lại sẽ gây ra vô biên sát lục, trực tiếp kết hạ nhân quả khổng lồ với Hồng Hoang!

Huyền Quy nghe xong, hoảng nhiên đại ngộ!

Thì ra vị đạo nhân trước mắt đã cứu mình, trong lòng Huyền Quy không khỏi nảy sinh một tia cảm kích!

Thế là Huyền Quy không khỏi nói: "Thì ra là đạo hữu ra tay tương trợ, Huyền Quy tại đây cảm kích khôn cùng!" Nguyên Thủy nghe xong gật gật đầu, liếc nhìn Huyền Quy, trong lòng nảy sinh tâm tư yêu tài!

Dù sao con Huyền Quy khổng lồ như vậy vô cùng hiếm có, e rằng đã tồn tại từ thuở Hồng Hoang mới sinh!

"Ngươi có nguyện ý trở thành đệ tử thứ ba của bản tọa không?" Nguyên Thủy nói xong, ánh mắt nhìn về phía Huyền Quy!

Huyền Quy khi nghe lời Nguyên Thủy nói, trước tiên là sững sờ, sau đó sắc mặt bắt đầu trở nên lạnh lùng!

Tuy rằng Nguyên Thủy đã cứu mạng nó, Huyền Quy cảm kích Nguyên Thủy!

Nhưng điều đó không có nghĩa là Huyền Quy sẽ bái Nguyên Thủy làm thầy!

Phải biết rằng Huyền Quy đã xuất hiện từ thuở Hồng Hoang mới sinh, không chỉ tồn tại lâu đời, mà tu vi cũng cường đại!

Đã đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, cho nên ngạo khí trong lòng Huyền Quy cũng vô cùng lớn!

Muốn để Huyền Quy bái sư, trừ phi là tồn tại như Đạo Tổ Hồng Quân mới có khả năng!

"Đạo hữu đùa rồi, ta từ thời Long Hán đại kiếp đã sinh ra linh trí, đến nay đã qua vô số ức năm!

Một thân thực lực của ta đã đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, có thể tự hào rằng trong Hồng Hoang ngoại trừ số ít vài người không thể đánh bại!

Những người khác ta đều không để vào mắt, cho nên điều kiện của đạo hữu ta không thể đáp ứng!" Nói xong, Huyền Quy thần sắc

lạnh lùng!

Một bộ dáng cự tuyệt người ngàn dặm.

Phảng phất như vì điều kiện của Nguyên Thủy mà nổi giận.

Nguyên Thủy nghe xong gật gật đầu, trong lòng thầm nghĩ: Con Huyền Vũ này không tầm thường!

Nhưng thế lại hợp ý ta, có tư cách trở thành đệ tử của ta.

Sau đó Nguyên Thủy thản nhiên cười, nhìn Huyền Quy nhẹ nhàng nói: "Bản tọa là Nguyên Thủy, Bàn Cổ chính tông!

Một trong Tam Thanh Bàn Cổ, đạo hiệu Hỗn Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Một thân thực lực trực bức Hỗn Nguyên Thánh Nhân, có thể cùng Hồng Quân tranh phong!

Hai vị đệ tử của bản tọa thiên phú dị thường, đều có tư chất thành Thánh!

Trừ nhị đệ tử vì gia nhập muộn hơn, nên mới là Chuẩn Thánh trung kỳ!

Nhưng đối với Ngũ Hành pháp tắc lĩnh ngộ vô cùng sâu, đã đạt đến năm thành!

Chương 177

Đã dung hợp Hồng Mông Tử Khí.

Trong số đó, người nào không mạnh hơn ngươi, người nào không có lai lịch lớn hơn ngươi!

Người nào không có khí vận thâm hậu hơn ngươi!" Huyền Quy nghe xong, một vẻ mặt không thể tin nổi!

Trong nhận thức của nó, ngoại trừ Đạo Tổ Hồng Quân từng uy áp Hồng Hoang.

Chưa từng có ai trâu bò như vậy, lại có thể dạy ra đồ đệ có cơ duyên thành Thánh!

Huống hồ, đệ tử của Nguyên Thủy lại sở hữu Hồng Mông Tử Khí!

Trong mắt Huyền Quy điều này càng hoang đường, dù sao tính trân quý của Hồng Mông Tử Khí ngay cả nó cũng vô cùng rõ ràng!

Nó không tin có người có thể chống lại được sự cám dỗ của Hồng Mông Tử Khí, cho nên vẻ mặt đầy hoài nghi!

Nguyên Thủy thấy vậy dở khóc dở cười, lẽ nào quá lợi hại cũng là sai sao!

Không dùng Hồng Mông Tử Khí thành Thánh cũng là sai sao?

Quả nhiên lại một sinh linh bị Hồng Quân đầu độc!

Đã không tin, vậy bản tọa đành phải lấy ra chút bản lĩnh thật sự cho ngươi xem!

Sau đó, khí tức toàn thân Nguyên Thủy bạo trướng, tức thì cả Bắc Hải thiên địa thất sắc!

Nhưng lại bị một tầng màng mỏng vô hình ngăn cách trong phạm vi Bắc Hải.

Đây là một chướng ngại Nguyên Thủy thiết lập để bảo vệ những nơi khác của Hồng Hoang!

Bây giờ Nguyên Thủy, thực lực mạnh đến đâu ngay cả hắn cũng không chắc!

Dù sao Hồng Quân đã lâu không ra tay, Dương Mi lại thần xuất quỷ một trong Hỗn Độn!

Cho nên ngay cả một người để tham chiếu cũng không có.

Tuy rằng không biết mình mạnh đến đâu, nhưng lúc Nữ Oa thành Thánh, hắn đã so sánh đơn giản.

Nguyên Thủy phát hiện Nữ Oa không phải đối thủ của mình, cho nên hiện tại Nguyên Thủy có tự tin đánh bại Thánh Nhân!

Huyền Quy thì dưới uy áp mạnh mẽ của Nguyên Thủy mà run lẩy bẩy, đồng thời mai rùa trên người cũng kêu răng rắc!

Dường như không thể chịu đựng được uy áp mạnh mẽ như vậy, phảng phất như lúc nào cũng có thể vỡ tan.

Lúc này Huyền Quy cuối cùng cũng tin, những lời vừa rồi của Nguyên Thủy không phải đùa.

Hắn thật sự mạnh mẽ như vậy, đệ tử của hắn cũng có cơ duyên lớn như vậy!

Cho nên Huyền Quy vội vàng cầu xin tha thứ, đồng thời biểu thị đồng ý với Nguyên Thủy!

Trở thành đệ tử thứ ba của hắn.

Nguyên Thủy thấy vậy gật gật đầu, không khỏi nghĩ, thực lực đúng là thứ tốt!

Không đồng ý thì dùng uy áp, khiến đối phương run lẩy bẩy dưới tu vi cường đại, cũng không cần phải tốn nhiều lời giải thích!

Ngay sau đó Nguyên Thủy thu hồi uy áp, bầu trời Bắc Hải khôi phục lại bình tĩnh!

Khiến tất cả sinh linh trong Bắc Hải thở phào một hơi, luồng uy hiếp tử vong vừa rồi thật sự quá đáng sợ!

Sợ đến mức ngay cả động cũng không dám động, sợ rằng động một cái sẽ chết đi, uy áp mạnh mẽ như vậy, giết chết chúng e rằng chỉ là chuyện trong nháy mắt.

"Quá khủng bố rồi, Bắc Hải từ khi nào có tồn tại khủng bố như vậy!" "Đúng vậy, vừa rồi phảng phất như suýt chút nữa đã chết đi, bây giờ tim ta vẫn còn đập thình thịch!

Sợ rằng đã chết trong trận uy áp đó." "Nhưng luồng uy áp vừa rồi hình như có chút quen thuộc, phảng phất như đã cảm nhận ở đâu đó!" "Ồ, đúng thật, quả thật có một cảm giác quen thuộc!

Chỉ là, không nhớ đã cảm nhận ở đâu rồi!" Các sinh linh trong Bắc Hải bàn tán xôn xao, dù sao chuyện trọng đại như vậy, không bàn tán một phen sao xứng với trải nghiệm của mình!

Trong lúc các sinh linh Bắc Hải đang bàn tán xôn xao, Nguyên Thủy đã rời khỏi Bắc Hải!

Trước khi rời đi, Nguyên Thủy nói với Huyền Quy: "Huyền Quy, trước đây ngươi điên cuồng như vậy, theo vi sư suy đoán, hẳn là do sắp đến kỳ hóa hình!

Dù sao cũng là thần thú trong Hồng Hoang, được thiên địa khí vận yêu mến!

Cho nên thực lực cường đại, nhưng muốn hóa hình cũng vô cùng khó khăn!

Thần thú có thể đạt đến trình độ này, trong Hồng Hoang chỉ đếm trên đầu ngón tay!

Thần thú có thể vượt qua hóa hình chi kiếp, lại càng ít đến đáng thương!

Cho nên, vi sư hy vọng ngươi có thể tĩnh tâm tu luyện!

Tiếp tục kiên nhẫn chờ đợi, ngày sau vi sư sẽ tặng ngươi một hồi thiên đại cơ duyên!

Lúc đó, dựa vào cơ duyên mà hóa hình cũng không muộn!

Có lẽ lúc đó, ngươi có thể dựa vào cơ duyên mà nhất cử thành Thánh!" Nguyên Thủy nói xong liền rời đi, để lại một Huyền Quy đang trầm tư!

Đối với vấn đề thần trí điên cuồng mà Nguyên Thủy đề cập, Huyền Quy thực ra trong lòng đã có đáp án.

Dù sao nó đã sống lâu như vậy, tuy rằng về cơ bản chỉ ở trong Bắc Hải!

Nhưng kiến thức cũng vô cùng bất phàm.

Nó hiểu rõ tình trạng hiện tại của mình, cho nên mới một mực áp chế tu vi!

Không để tu vi tiếp tục tăng lên.

Huyền Quy khi tu luyện đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, đột nhiên phát hiện nếu tu vi tiếp tục tăng lên.

E rằng sẽ vẫn lạc dưới thiên kiếp, dù sao Huyền Quy là một loại thiên địa thần thú, được thiên địa quá mức yêu mến.

Điều đó vừa là thành tựu cũng vừa là hạn chế, Thiên Đạo sẽ không cho phép một tồn tại mạnh mẽ như vậy không có hạn chế tồn tại!

Cho nên một khi đến lúc Huyền Quy hóa hình, e rằng cũng là lúc vẫn lạc!

Vì vậy Huyền Quy mới một mực khống chế tu vi của mình, cho đến cách đây không lâu, thực sự không thể khống chế nổi!

Thần trí đột nhiên điên cuồng, suýt chút nữa đã tàn sát vô tận sinh linh rồi cuối cùng chết dưới thiên đạo lôi kiếp.

Nhưng, chỉ một lát sau Huyền Quy đã lộ vẻ mặt khó xử!

Hiện tại nó cực kỳ khó áp chế tu vi, nếu tiếp tục tu luyện nữa e rằng không lâu sau sẽ đột phá!

Lúc này, một tấm phù chú tỏa ra thần quang nhàn nhạt từ xa bay đến, đáp xuống trên mai rùa của Huyền Quy!

Chương 178

Đồng thời một giọng nói quen thuộc truyền đến, chính là giọng nói bình thản của Nguyên Thủy: "Đây là một tấm Trấn Áp Phù, có thể trấn áp ngươi không hóa hình!

Cho nên cứ yên tâm tu luyện, cố gắng nâng cao thực lực!" Huyền Quy nghe xong, vẻ mặt lộ rõ sự vui mừng!

Sau đó bắt đầu tu luyện thử, phát hiện quả thật không còn cảm giác thôi thúc đó nữa!

Tiếp theo, Huyền Quy vui vẻ lặn xuống đáy biển, bắt đầu quá trình tu luyện dài đằng đẵng!

Có sự bảo đảm của Nguyên Thủy, khiến Huyền Quy vô cùng an tâm!

Cuối cùng lại có thể tu luyện rồi, thời gian dài đằng đẵng cũng có thể giết đi!

Sau đó Huyền Quy liền chìm vào giấc ngủ, đối với Huyền Quy ngủ chính là cách tu luyện tốt nhất!

Sau khi Huyền Quy chìm vào giấc ngủ, Văn Đạo Nhân đã ở Nhân tộc mấy trăm năm!

Trong mấy trăm năm này, Văn Đạo Nhân đã chứng kiến Nhân tộc làm thế nào để tự lực cánh sinh!

Lợi dụng trí tuệ của mình để chiến thắng gian nan hiểm trở.

Khiến Văn Đạo Nhân bội phục không thôi, hắn không ngờ Nhân tộc lại có thể tấn công Yêu tộc có cảnh giới Tiên Nhân.

Quan trọng hơn là, Nhân tộc thế mà lại thành công săn giết được

Yêu tộc mạnh hơn mình vô số lần.

Không thể tin nổi, trong mắt Văn Đạo Nhân cảnh giới chính là tất cả!

Chỉ có cảnh giới cường đại mới có thể vô địch.

Nhưng Nhân tộc lại làm mới tam quan của hắn, tu vi cường đại không có nghĩa là không thể đánh bại, chỉ cần lợi dụng tốt ưu thế của bản thân và nhược điểm của kẻ địch.

Có thể lấy yếu thắng mạnh, lấy ít thắng nhiều!

Trong một khu nhà tranh rộng lớn, có một ngôi nhà gỗ to lớn, trông có vẻ lạc lõng.

Đây là nơi ở của ba vị lão giả Nhân tộc, nơi tôn quý nhất trong Nhân tộc.

Là thánh địa trong lòng mỗi người Nhân tộc, bên trong không chỉ có những tồn tại mạnh mẽ nhất của Nhân tộc sinh sống.

Mà còn thờ phụng hai bức tượng thần bí, diện mạo của hai bức tượng không ai có thể nhìn rõ!

Nhưng lại có thể cảm nhận được uy năng vô tận ẩn chứa trên tượng!

Nhìn thấy sẽ khiến người ta không nhịn được mà thần phục.

Đó là Thánh Mẫu và Thánh Phụ của Nhân tộc, trong truyền thuyết của Nhân tộc, họ đã sáng tạo ra Nhân tộc!

Thánh Mẫu tự nhiên là Nữ Oa nương nương, còn Thánh Phụ chính là Nguyên Thủy!

Nhưng Nhân tộc không biết đến Nguyên Thủy, chỉ có thể cảm giác rằng không có một người đàn ông thì Nhân tộc sẽ không ra đời.

Còn về tên gọi, là nam hay nữ đều không có một chút thông tin nào.

Ngay cả lứa Nhân tộc đầu tiên cũng không có ấn tượng gì về điều này, hoàn toàn không nhớ rõ diện mạo của Nguyên Thủy!

Nhưng Văn Đạo Nhân lại nhận ra bức tượng của Nguyên Thủy ngay từ cái nhìn đầu tiên, cho nên đối với Nhân tộc càng thêm để tâm!

Khi Văn Đạo Nhân mới đến Nhân tộc, nơi đây là một mảnh đất hoang!

Những kiến trúc hiện tại hoàn toàn không tồn tại.

Nay đã là một khu kiến trúc rộng lớn, do ba vị lão giả Nhân tộc dẫn dắt, dần dần xây dựng nên!

Ba vị lão giả Nhân tộc tên là: Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị!

Chính vì có sự tồn tại của ba vị lão giả, Nhân tộc mới có thể sinh ra nền văn minh hiện tại!

Cho nên Nhân tộc đối với họ vô cùng tôn trọng, tôn xưng là ba vị thủ lĩnh Nhân tộc.

Lúc này ba vị thủ lĩnh Nhân tộc đang gác lại những công việc bận rộn, tụ tập tại đây để thương thảo về chuyện của Văn Đạo Nhân!

Vì lúc này Văn Đạo Nhân đang ở trong trạng thái bảo vệ ngầm, cho nên Nhân tộc chỉ biết có một vị cường giả đang âm thầm bảo vệ.

Nhưng rốt cuộc là ai thì lại không biết, dù sao với tu vi của họ hoàn toàn không thể phát giác được động tĩnh của Văn Đạo Nhân.

"Vị cường giả thần bí đó, ngày hôm qua đã giúp ta giải quyết một phiền phức lớn!

Nhưng, vị cường giả đó rốt cuộc là vì sao!

Vì sao lại bảo vệ Nhân tộc chúng ta." Toại Nhân Thị nhíu mày, bình tĩnh nói với hai người kia!

Dù sao chuyện như vậy không phải lần đầu tiên xảy ra, một khi Nhân tộc sắp xảy ra nguy hiểm diệt tộc.

Vị tồn tại thần bí đó sẽ ra tay, dùng sức mạnh tuyệt đối hóa giải nguy cơ!

Trong bí mật của Nhân tộc, họ xưng vị đó là Thủ Hộ Giả của Nhân tộc!

Thậm chí có người đề xuất, vị cường giả thần bí đó hẳn là do Thánh Mẫu Nữ Oa nương nương phái đến!

Dù sao ngoài Nữ Oa nương nương ra, chỉ có vị cường giả thần bí khó lường đó là có quan hệ với Nhân tộc.

"Bất kể là ai, Nhân tộc chúng ta đều phải cảm kích!

Nếu không có sự bảo vệ của ngài ấy, Nhân tộc chúng ta căn bản không thể phát triển lớn mạnh!" Hữu Sào Thị và Truy Y Thị sau khi suy nghĩ liền lần lượt lên tiếng, khẳng định công tích của Văn Đạo Nhân.

Trong lúc họ đang thương thảo, tại một sơn động cách Nhân tộc không xa, Văn Đạo Nhân đang vui vẻ nhìn đám mây công đức trước mắt.

"Không ngờ, chỉ bảo vệ Nhân tộc vỏn vẹn mấy trăm năm!

Lại có thể thu hoạch được công đức lớn như vậy, Nhân tộc thật không đơn giản!" Tâm thái của Văn Đạo Nhân từ lúc đầu có chút kháng cự, đến giữa chừng có chút chấn động, đến hiện tại vô cùng nhiệt tình, có thể nói, sự thay đổi một phen này, ngay cả Văn Đạo Nhân cũng không dám tin!

Như vậy không chỉ có thể hoàn thành mệnh lệnh của Nguyên Thủy, mà còn có thể thu thập vô biên công đức và khí vận!

Quả thực là một công việc hoàn mỹ, Văn Đạo Nhân vô cùng thích!

Trong lúc Văn Đạo Nhân đang vui vẻ, đột nhiên quay đầu nhìn về phía bắc với vẻ mặt đầy giận dữ!

"Chết tiệt, lại có Yêu tộc tấn công Nhân tộc!

Xem ra có kẻ không coi ta ra gì, nếu không sao lại xuất hiện tình huống này!" Hiện tại Văn Đạo Nhân vô cùng phẫn nộ, khó khăn lắm mới yên tĩnh xuống chuẩn bị tu luyện!

Kết quả những con Yêu tộc không biết sống chết lại tìm đến cửa, thật là không biết sợ!

Sau đó Văn Đạo Nhân tức giận đùng đùng rời đi, đến phía bắc lãnh địa Nhân tộc.

Lúc này phía bắc là một biển lửa, vô số nhà cửa bị thiêu hủy, vô số người Nhân tộc bị bỏng hoặc bị thiêu chết!

Chương 179

Văn Đạo Nhân thấy vậy vô cùng phẫn nộ, quay đầu nhìn lên trời chỉ thấy một con chim lớn ngũ sắc đang lượn lờ trên không trung lãnh địa Nhân tộc!

Thỉnh thoảng lại phun ra một ngọn lửa màu xanh lam, đốt cháy một khu vực!

Văn Đạo Nhân thấy vậy liền phát ra một tiếng gầm giận dữ, sau đó phẫn nộ ra tay!

"Yêu thú cảnh giới Đại La Kim Tiên quèn cũng dám ngang ngược như vậy, thật không biết sống chết!" Con chim lớn ngũ sắc trên trời nghe vậy, khinh miệt nhìn Nhân tộc!

Sau đó, một bàn tay đột nhiên xuyên thủng lồng ngực nó!

Con yêu thú cảnh giới Đại La Kim Tiên đang lượn lờ, vì sinh mệnh trôi đi mà nhanh chóng mất đi sức mạnh, rồi rơi xuống!

Một con yêu thú cảnh giới Đại La Kim Tiên chết cũng không hiểu, vì sao mình lại đột nhiên chết đi!

Nơi này chỉ có những người Nhân tộc yếu đuối vô năng, cách Vu tộc một khoảng cách rất xa.

Gần đây căn bản không thể có người tu luyện cường đại, nhưng vì sao lại vẫn lạc trong nháy mắt!

Lẽ nào trong Nhân tộc ẩn giấu cường giả?

Nhưng Nhân tộc mới sinh ra không lâu, tuy có Nữ Oa che chở, nhưng cũng không nên mạnh mẽ như vậy.

Chỉ là không ai có thể trả lời, dù sao đã vẫn lạc!

Hiện tại lại không có luân hồi, không thể có cơ hội luân hồi chuyển sinh.

Văn Đạo Nhân sau khi giải quyết con yêu thú gây sóng gió, đang chuẩn bị rời đi thì một người Nhân tộc lên tiếng gọi lại: "Tôn kính cường giả, cảm tạ ngài những năm gần đây đã vô tư giúp đỡ!

Tôi xin đại diện cho Nhân tộc, gửi đến ngài sự kính trọng cao nhất!" Văn Đạo Nhân nghe vậy khẽ cười, không ngờ Nhân tộc mới sinh ra không lâu, đã học được cách nịnh hót!

"Các ngươi không cần như vậy, che chở Nhân tộc chỉ là tiện tay mà thôi!" Văn Đạo Nhân nói xong, đang định rời đi!

Người thanh niên lúc đầu gọi Văn Đạo Nhân lại lên tiếng nói: "Dám hỏi đạo hiệu của cường giả, để tôi cũng có thể báo cáo lên thủ lĩnh Nhân tộc!" Nghe lời này, Văn Đạo Nhân liếc nhìn thanh niên kia, sau đó thản nhiên nói: "Bản tọa tên là Văn Đạo Nhân, cư ngụ tại Tam Tiên Đảo!" Nói xong liền rời đi, chỉ để lại một đám người nhìn theo bóng lưng của hắn.

Sau khi hoàn toàn không còn thấy Văn Đạo Nhân, thanh niên kia lập tức nói với người bên cạnh: "Mau đi báo cáo thủ lĩnh, đã có tin tức của vị cường giả thần bí đó rồi!" Rất nhanh, tin tức về Văn Đạo Nhân truyền khắp Nhân tộc, Nhân tộc cũng hiểu rằng ở Đông Hải xa xôi có một hòn đảo tên là Tam Tiên Đảo!

Văn Đạo Nhân sau khi Nhân tộc biết đến, cũng bắt đầu hành động một cách quang minh chính đại!

Trực tiếp nói với Nhân tộc, hắn chỉ bảo vệ họ!

Sau đó lại qua trăm năm, Văn Đạo Nhân lại vì Nhân tộc giải quyết vấn đề.

Vì số lượng Nhân tộc ngày càng đông, không ngừng mở rộng ra

bên ngoài nên ma sát với Yêu tộc cũng ngày càng lớn.

Dù sao Hồng Hoang tuy đang không ngừng bành trướng, nhưng đại lục Hồng Hoang tăng trưởng lại cực kỳ chậm.

Đến mức người ta căn bản không cảm nhận được, cho nên đối với đất đai trên Hồng Hoang là tấc đất tấc vàng!

Nhân tộc không ngừng thôn tính đất đai ra bên ngoài, tự nhiên sẽ chọc giận Yêu tộc, cho nên một số va chạm là không thể tránh khỏi.

Nhưng phần lớn thời gian Yêu tộc đều sẽ lùi một bước!

Dù sao sau lưng Nhân tộc đứng là Nữ Oa, khiến người ta không nảy sinh ý định đối kháng.

Nhưng địa bàn Nhân tộc rộng lớn, quản lý càng thêm khó khăn!

Chuyện Yêu tộc ăn thịt người cũng ngày càng nhiều.

Người ăn động vật để sinh tồn, Yêu tộc tự nhiên cũng có thể ăn người để lấp đầy bụng!

Đối với chuyện yêu thú ăn thịt người, Văn Đạo Nhân lại vô cùng phiền não!

Ấy là vì số lượng Nhân tộc quá lớn, dù có vô số phân thân cũng không thể ngăn cản hết được.

Chỉ có thể nhìn Nhân tộc chịu tổn thất nghiêm trọng, bị buộc phải từ bỏ việc mở rộng phát triển!

Vì vậy, thủ lĩnh Nhân tộc Hữu Sào Thị đã đích thân tìm đến cửa, thỉnh cầu Văn Đạo Nhân dạy tu luyện.

Dù sao chỉ có mạnh mẽ, mới có thể chống lại ngoại địch!

Nhưng đối với điều này Văn Đạo Nhân cũng do dự, phương pháp tu luyện là do Nguyên Thủy truyền thụ!

Không có chỉ thị của Nguyên Thủy, căn bản không thể ngoại truyền!

Ngoài công pháp ra, thần thông của Văn Đạo Nhân cũng vô cùng cường đại.

Nhưng Nhân tộc căn bản tu luyện không được, cho nên Văn Đạo Nhân cũng lực bất tòng tâm!

Yêu tộc phảng phất như đã phát hiện ra một khuyết điểm của Nhân tộc, đó là cao thủ đỉnh cấp chỉ có một người!

Thế là chúng càng điên cuồng quấy rối hơn, ngoại vi Nhân tộc tức thì máu chảy thành sông!

Văn Đạo Nhân thấy vậy, chỉ có thể quay về cầu cứu!

Trong Thuận Thiên Điện trên Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy nhìn Văn Đạo Nhân ở dưới nhẹ giọng hỏi: "Ngươi không đi bảo vệ Nhân tộc, quay về có vấn đề gì sao?" Văn Đạo Nhân nghe xong lập tức trả lời: "Nhân tộc hiện đang gặp khó khăn, số lượng Yêu tộc thật sự quá lớn!

Hiện tại Nhân tộc đang nguy cấp, lúc nào cũng có nguy hiểm bị diệt vong!" Nguyên Thủy nghe xong gật gật đầu, lại hỏi: "Vậy ngươi tìm ta là vì chuyện gì, mời ta ra tay sao?" Văn Đạo Nhân nghe xong lập tức gật đầu, nếu Nguyên Thủy ra tay thì đương nhiên là tốt nhất rồi!

Dù sao tu vi của Nguyên Thủy tuyệt cường, đối phó với Yêu tộc quèn căn bản không thành vấn đề.

Nhưng không ngờ Nguyên Thủy lại lắc đầu, không có ý định đích thân ra mặt!

"Chuyện của Nhân tộc do ngươi xử lý, bản tọa sẽ không ra tay!

Lần này Yêu tộc ra tay đều là một đám lâu la, không có tư cách để

bản tọa ra tay, nếu là Đế Tuấn, Thái Nhất thì còn có khả năng, nhưng không phải...” Văn Đạo Nhân nghe xong xấu hổ cúi đầu, đúng vậy!

Nếu Nguyên Thủy thật sự ra tay e rằng sẽ khiến cả Hồng Hoang cười rụng răng.

Dù sao Nguyên Thủy là một tồn tại trong Hồng Hoang đủ sức sánh vai với Đạo Tổ Hồng Quân, nếu ra tay đối phó với một đám tiểu lâu la, quả thực là tổn hại thân phận của Nguyên Thủy, tất cả mọi người trong Hồng Hoang đều sẽ phỉ nhổ hắn.

Nhưng nếu làm lớn chuyện này thì lại khác, nếu Thái Nhất ra tay thì Nguyên Thủy ra tay là chuyện đương nhiên!

“Về chuyện này, bản tọa cho ngươi một kiến nghị!

Đó là tuyệt sát vô luận, bất kể là ai, chỉ cần giết người của Nhân tộc đều phải đền mạng!” Nguyên Thủy nói xong, thần sắc bình tĩnh, phảng phất như không biết theo lời nói của mình sẽ có bao nhiêu sinh linh vẫn lạc.

Ngay cả Văn Đạo Nhân nghe xong, trong lòng cũng kinh hãi không thôi!

Bởi vì số lượng Yêu tộc ăn thịt người vô cùng lớn, e rằng không dưới trăm triệu!

Số lượng nhiều, liên lụy rộng, khiến người ta lo lắng!

Nhưng đã có lời giải thích của Nguyên Thủy, vậy Văn Đạo Nhân tự nhiên sẽ lĩnh ngộ dụng ý trong đó!

Sau khi nhận được kiến nghị của Nguyên Thủy, Văn Đạo Nhân lập tức rời đi trở về Nhân tộc.

Chương 180

Dù sao hiện tại Nhân tộc đang bị Yêu tộc tàn phá, nếu không kịp thời ngăn cản, vậy thật sự có khả năng bị hủy trong một sớm một chiều!

Cùng lúc đó tại Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn cũng đã biết chuyện này!

"Cái gì, ăn thịt Nhân tộc có thể nâng cao tu vi?" Rõ ràng Đế Tuấn quan tâm không phải là an nguy của Nhân tộc, mà là công hiệu đặc biệt của họ!

Yêu tộc ăn thịt người đã có từ lâu, từ lúc đầu chỉ có đại năng mới có thể ăn, hiện tại về cơ bản Yêu tộc gần Nhân tộc đều ăn thịt người.

Cơ số lớn, một số bí mật bị che giấu sẽ nổi lên!

Ví dụ như diệu dụng của Nhân tộc, từng có một vị đại năng Yêu tộc ngẫu nhiên phát hiện!

Lúc đó ngay cả Văn Đạo Nhân cũng chưa ở Nhân tộc, vị đại năng đó phát hiện sau khi ăn thịt Nhân tộc, tu vi vốn đang ở bình cảnh lại có chút lỏng lẻo!

Phát hiện này khiến hắn đại kinh thất sắc, sau khi tiếp tục thực nghiệm mấy lần mới khẳng định!

Huyết nhục của Nhân tộc đối với Yêu tộc có diệu dụng nâng cao tu vi.

Không thua kém tiên thiên chi vật bình thường, phát hiện này vốn nên được công bố ra ngoài để nâng cao thực lực của Yêu tộc!

Nhưng vị đại năng đó vì lòng tư riêng, đã lén lút giấu đi!

Một mình hưởng dụng.

Cứ như vậy, tu vi của hắn nhanh chóng đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, từ tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Sự thăng tiến bất thường như vậy đã thu hút sự chú ý của cao tầng Yêu tộc, rất nhanh đã bị bắt lại!

Sau một hồi tra tấn, hắn đã khai ra bí mật của Nhân tộc.

Cũng vì nguyên nhân này, Yêu Tộc Thiên Đình từ sớm đã bắt đầu săn bắt Nhân tộc, sau khi bắt được Nhân tộc cũng không giết ngay!

Mà là nuôi nhốt, giống như người đời sau nuôi bò nuôi lợn vậy!

Cho nên, cao tầng Yêu tộc về cơ bản đều ăn thịt người!

Đã kết hạ vô biên nhân quả với Nhân tộc.

Hiện tại sau khi diệu dụng của Nhân tộc bị công bố ra ngoài, một số người trong Yêu tộc đã phát cuồng!

Những vị đại năng Yêu tộc già nua, tư chất của cơ thể đã tiêu hao hết!

Căn bản không có khả năng tiến thêm một bước.

Nhân tộc khiến họ một lần nữa nhìn thấy hy vọng, tuy rằng sự xuất hiện của Văn Đạo Nhân khiến họ vô cùng e dè!

Nhưng không thể đè nén được dục vọng trong lòng, dù sao cứ thế này cũng là chết!

Nếu không liều một phen, sao có thể cam tâm!

Đây mới là nội tình khiến Văn Đạo Nhân phải chạy vạy khắp nơi, không thể ngăn cản Nhân tộc bị săn giết quy mô lớn.

Vì có chút lo ngại, hắn không hề hạ tử thủ!

Cho nên ngược lại còn cổ vũ cho luồng gió đó.

Khiến Nhân tộc tổn thất thảm trọng, hiện tại có Nguyên Thủy ở sau lưng chống đỡ!

Văn Đạo Nhân không còn sợ hãi gì nữa!

Sau khi trở về Nhân tộc, lập tức đại sát tứ phương!

Trực tiếp đánh tan một bộ phận đại năng Yêu tộc, sau đó dọn dẹp tạm thời một khu vực an toàn xung quanh tộc địa!

Đồng thời xung quanh Nhân tộc máu chảy thành sông, vô cùng thảm liệt!

Vô số thi thể nằm rải rác ở rìa Nhân tộc, có của Nhân tộc cũng có của Yêu tộc.

Vì một lý do nào đó, đã bị bỏ lại ở đây!

Cũng vì Văn Đạo Nhân đại sát tứ phương mà chọc giận những đại năng Yêu tộc đang nóng lòng!

Dù sao thứ duy nhất có thể khiến họ đột phá chỉ có Nhân tộc, hiện tại Văn Đạo Nhân lại đang che chở Nhân tộc!

Chém giết thuộc hạ của họ, quả thực là đang chống đối họ!

Ở rìa lãnh địa Nhân tộc, trên một sườn đồi nhỏ vô danh!

Tổng cộng có mười hai bóng người đang bí mật họp, thương thảo cách giải quyết Văn Đạo Nhân!

Một chướng ngại lớn nhất.

"Văn Đạo Nhân thật không biết điều, lại dám cản trở đạo đồ của ta!

Ta tuyệt đối không thể tha cho hắn." "Đúng vậy, chỉ là tu vi hắn cường đại!

Đã đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, chúng ta e rằng không phải đối

thủ!" "Chưa chắc, Văn Đạo Nhân này không biết vì nguyên nhân gì mà một mực bảo vệ Nhân tộc!

Cũng đã nói rõ nhược điểm tạm thời của hắn.

Chỉ cần chúng ta có thể nắm chắc nhược điểm này, không cần phải sợ hắn nữa!" Sau đó, mười hai vị đại năng lần lượt thương thảo phương pháp, chọn ra một phương án thích hợp nhất!

Lúc này Văn Đạo Nhân không biết có người đang nhắm vào mình, dù biết cũng không có cách nào!

Vì Nhân tộc thật sự là nhược điểm của hắn, hắn phải bảo vệ Nhân tộc, tuyệt đối không thể có bất kỳ sai sót nào, nếu không không chỉ không thể đối mặt với Nguyên Thủy, mà còn đang cắt đứt tiền đồ sau này của mình.

Cho nên Văn Đạo Nhân đặc biệt cẩn thận, không chỉ kiểm tra toàn bộ Nhân tộc một lượt, mà còn dạy Nhân tộc bắt đầu tu luyện!

Đương nhiên không phải truyền thừa của Nguyên Thủy, cũng không phải truyền thừa của hắn.

Văn Đạo Nhân đã kết hợp phần cơ bản nhất mà Nguyên Thủy từng giảng đạo, cuối cùng cải biên lại.

Khi Văn Đạo Nhân nói với thủ lĩnh Nhân tộc rằng mình muốn truyền thụ đại đạo, thủ lĩnh Nhân tộc vui đến phát khóc!

Những gì họ gặp phải hiện tại đã nói rõ cho họ, không biết tu luyện sẽ bị đánh!

Thực lực không đủ mạnh, sẽ có người bắt nạt!

Chỉ khi thực lực cường đại, mạnh đến mức người khác không dám bắt nạt, mới là lúc an toàn và hòa bình nhất.

Rất nhanh, ngày thứ hai, Yêu tộc lại quỷ dị không hề tấn công!

Khiến Nhân tộc vô cùng ngạc nhiên, dù sao trước đây Yêu tộc về cơ bản mỗi ngày đều tấn công Nhân tộc.

Nhân tộc hiện tại căn bản không thể chống đỡ, chỉ có thể dựa vào Văn Đạo Nhân!

Chương 181

Nhưng Văn Đạo Nhân không thể phân thân, không thể đồng thời xuất hiện ở nhiều khu vực!

"Yêu tộc bị sao vậy, sao lại quái dị như vậy!

Lẽ nào đang ấp ủ âm mưu kinh thiên, muốn bắt gọn Nhân tộc chúng ta một lưới sao?" Ngày hôm đó, trong lãnh địa Nhân tộc vô cùng bình tĩnh!

Yêu tộc hiếm thấy không tấn công, khiến thủ lĩnh Nhân tộc vô cùng vui mừng.

Chỉ có môi trường hòa bình an toàn, Nhân tộc mới có thể tăng cường nội tình!

Mới có thể thai nghén ra cường giả, mới có thể bảo vệ Nhân tộc!

Ngày thứ ba, ngày thứ tư!

Yêu tộc liên tục ba ngày không tấn công Nhân tộc, khiến Nhân tộc hết sức khó hiểu.

Ngay cả Văn Đạo Nhân cũng vô cùng kỳ quái, lẽ nào Yêu tộc lại đang giở trò quỷ!

Nhưng nếu Văn Đạo Nhân ở trên trời Hồng Hoang nhìn xuống lãnh địa Nhân tộc, sẽ phát hiện!

Toàn bộ lãnh địa Nhân tộc lại bị một loại trận pháp không rõ tên bao vây, nhưng lúc này trận pháp chưa hoàn thiện!

Không nhìn ra được uy lực, nhưng chỉ từ quy mô!

Không thua kém ba đại hung trận của Hồng Hoang, e rằng còn hoành tráng hơn cả Vạn Tiên Đại Trận.

Cuối cùng sau chín ngày bình tĩnh, Yêu tộc đã xuất hiện trong tầm mắt của Nhân tộc!

Nhân tộc lập tức chuẩn bị, vô số khí giới được chuyển đến tiền tuyến!

Nhưng niềm tin của con người đối với vũ khí khí giới lại không đủ, tuy những khí giới này vô cùng mạnh mẽ nhưng đó cũng chỉ là đối với Nhân tộc mà nói, nếu muốn dùng những vũ khí này giết chết đại năng Yêu tộc, nói thật là khó càng thêm khó!

Nhưng đây là át chủ bài lớn nhất của Nhân tộc, là chiến lực mạnh nhất mà Nhân tộc có thể huy động.

Đối mặt với Yêu tộc, đại trận tuy mạnh, nhưng cũng phải chuẩn bị hoàn toàn mới được, trận tuyệt thế đại trận kia không biết vì nguyên nhân gì mà giữa chừng đột nhiên sụp đổ, ngay cả đại năng Yêu tộc tham gia kế hoạch chuyện này cũng bị trọng thương!

Trên một sườn đồi nhỏ gần Nhân tộc, nằm la liệt vô số thi thể!

Máu chảy thành sông.

Văn Đạo Nhân đứng trên thi thể, hừ lạnh một tiếng, nhìn thi thể dưới chân một trận khinh thường!

"Lại dám dùng trận pháp vây khốn ta, thật không biết tự lượng sức mình!" Tai nạn vốn đủ sức tiêu diệt Nhân tộc, cứ như vậy dễ dàng bị Văn Đạo Nhân phá giải!

Ngoài việc thực lực của những người tu luyện Yêu tộc tham gia không thuộc hàng đỉnh cấp Hồng Hoang, còn có thực lực cường đại của Văn Đạo Nhân!

Văn Đạo Nhân sinh ra từ Huyết Hải, trời sinh đối với tử vong có khát vọng mãnh liệt lạ thường!

Mức độ lĩnh ngộ tử vong pháp tắc đã đạt đến bốn tầng, đồng thời lại có cả thôn phệ pháp tắc.

Cho nên những đại năng Yêu tộc này căn bản không phải là đối thủ của Văn Đạo Nhân, dù sao cũng chỉ là một số người tu luyện lẻ tẻ.

Căn bản không tham gia Yêu Tộc Thiên Đình, có đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh mà ngay cả một kiện tiên thiên linh bảo cũng không có!

Sau những lần tàn sát liên tiếp của Văn Đạo Nhân, và hiện tại lại chém giết vô số Yêu tộc, trong đó bao gồm cả đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh!

Đối với Yêu tộc không chỉ là tổn thương về thực lực, mà còn là tổn thương về mặt thể diện!

Hành động này của Văn Đạo Nhân, khiến Yêu Hoàng Đế Tuấn vô cùng chấn nộ!

"Thật đáng ghét, lại dám tàn sát tộc nhân Yêu tộc của ta!

Bản hoàng thân là Yêu Hoàng của Yêu tộc, chế tài là nghĩa bất dung từ!" Thái Nhất bên cạnh Đế Tuấn cũng gật đầu, xảy ra chuyện tổn hại lợi ích Yêu tộc như vậy, nếu Thiên Đình không có phản ứng, sao có tư cách lãnh đạo Yêu tộc!

E rằng nội bộ sẽ có động loạn.

Cho nên bất luận là tư tâm hay công tâm, Văn Đạo Nhân phải chết!

Theo lệnh của Đế Tuấn và Thái Nhất, cỗ máy chiến tranh khổng lồ của Yêu tộc bắt đầu vận hành!

Nam Thiên Môn đã đóng bụi từ lâu, một lần nữa được mở ra!

Ngay sau đó là vô tận đại quân Yêu tộc đồng loạt hướng về vị trí của Văn Đạo Nhân mà lao tới!

Mọi hành động của Yêu Tộc Thiên Đình, đều hiện ra trong mắt các đại năng Hồng Hoang!

Thiên Đình đột nhiên có động tĩnh lớn như vậy điều động binh mã, vô tận quân đội Yêu tộc khí thế hung hăng rời khỏi Thiên Đình!

Khiến các đại năng Hồng Hoang vô cùng kỳ quái, từng người một đang suy đoán rốt cuộc Đế Tuấn đang làm gì!

"Yêu Hoàng Đế Tuấn đang làm gì vậy, lẽ nào mục tiêu của Thiên Đình là Vu tộc?" "Thiên Đình xuất động quân đội lớn như vậy, lẽ nào thật sự vì báo thù Vu tộc?" "…" Các đại năng trong Hồng Hoang lần lượt suy đoán động hướng cụ thể của Yêu Tộc Thiên Đình, trong đó có người đoán mục tiêu là Vu tộc, dù sao Vu tộc và Yêu tộc là tử địch!

Cộng thêm lần trước Vu tộc tập kích Thiên Đình gây ra tổn thất to lớn cho Thiên Đình, suýt chút nữa khiến truyền thừa Thiên Đình bị gián đoạn, nếu không phải Đế Tuấn và những người khác về kịp thời e rằng ngay cả Thái Nhất cũng sẽ ngã xuống trong trận chiến đó.

Chỉ là, đích đến của đại quân Yêu tộc lại nằm ngoài dự đoán của các đại năng Hồng Hoang, trực tiếp vượt qua Bất Chu Sơn!

Hướng về nơi xa hơn mà tiến, một cảnh tượng khiến các đại năng Hồng Hoang kinh ngạc đến rớt cả mắt!

"Chuyện gì vậy?

Lẽ nào mục tiêu của Đế Tuấn không phải Vu tộc!" "Nhưng nếu không phải Vu tộc, còn có thế lực hay người nào có thể khiến Thiên Đình điều động quân đội lớn như vậy!" "Phương hướng hình như là Đông Hải, lẽ nào mục tiêu của Đế Tuấn là vị đó!" Đột nhiên một số đại năng Hồng Hoang phát hiện, hình như mục tiêu của Yêu tộc là

Đông Hải!

Chuyện này thật hệ trọng, phương hướng Đông Hải ngoài Đông Hải Long Cung ra cũng chỉ có vị đó tồn tại thôi!

Lẽ nào Yêu tộc lại to gan như vậy, dám động thủ với vị đó!

"Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!

Đế Tuấn không thể có gan đó, lại dám động thủ với vị đó!" "Đúng vậy, đúng vậy!

Có lẽ là Đông Hải Long Cung chăng?" Chỉ là lời của hắn chính hắn cũng không tin, dù sao đại quân Yêu tộc cứ thế hùng hổ bay về phía Đông Hải!

Có thể nói, rất rõ ràng!

Chỉ là trong lúc trong lòng đang kinh ngạc, đại quân Yêu tộc lại làm một chuyện khiến mọi người vô cùng kinh ngạc!

Đại quân Yêu tộc vốn đang khí thế hung hăng lao về phía Đông Hải lại đột nhiên quay đầu, đúng vậy, quay đầu!

Hành động này của đại quân Yêu tộc khiến một số đại năng Hồng Hoang lần lượt kinh ngạc đến rớt cả mắt, đồng thời đầy đầu vạch đen!

"Thế mới đúng chứ!" "Xem ra ta đoán đúng rồi, Đế Tuấn sao có gan động thủ với vị tồn tại đó!" Một số đại năng Hồng Hoang chỉ có thể thầm oán trong lòng!

Nhưng lại không dám nói ra, dù sao Đế Tuấn ít nhất cũng là Chuẩn Thánh cực hạn!

Huống hồ trong tay còn có Thiên Đình khổng lồ, nói xấu ít đi một chút thì tốt hơn!

Chương 182

Nếu không không chừng ngày nào đó sẽ bị đánh đến cửa.

Lúc này dưới chân Bất Chu Sơn, trong Nhân tộc đang ăn mừng công lao của Văn Đạo Nhân đột nhiên có cảm ứng!

Một cảm giác không lành đột nhiên dâng lên, phảng phất như có chuyện không hay sắp xảy ra!

Văn Đạo Nhân cảm nhận được, bèn ngẩng đầu nhìn lên trời không khỏi nói: "Chuyện gì vậy, tâm thần đột nhiên kinh động!" Nhưng không nhìn thì thôi, nhìn một cái giật nảy mình!

Ở chân trời của Hồng Hoang, một đám mây đen vô tận đang bay về phía Nhân tộc!

Văn Đạo Nhân thấy vậy lập tức đứng dậy, đồng thời mặt đầy cảnh giác, mày càng nhíu chặt!

Khiến thủ lĩnh Nhân tộc Hữu Sào Thị thấy vậy cảm thấy kỳ quái, không khỏi tiến lên hỏi: "Văn Đạo trưởng, thấy sắc mặt ngài không ổn!

Lẽ nào lại xảy ra chuyện gì rồi sao?" Văn Đạo Nhân nghe xong gật gật đầu, mắt vẫn nhìn về phía chân trời đồng thời thần sắc nghiêm trọng nói: "Chúng ta có phiền phức lớn rồi!" Hữu Sào Thị nghe xong sắc mặt khẽ biến, cũng ngẩng đầu nhìn lên trời, chỉ là trong mắt hắn bầu trời vạn dặm không mây.

Căn bản không giống như có tình huống gì, lẽ nào Văn Đạo Nhân nhìn nhầm!

Thế là Hữu Sào Thị quay đầu lại không khỏi nói: "Không thể nào, vì sao tôi lại không thấy gì!" Văn Đạo Nhân nghe xong lắc đầu, không

trả lời mà chỉ tiếp tục nhìn chằm chằm lên trời!

Hiện tại Yêu tộc đang ở nơi rất xa, Hữu Sào Thị chỉ là cấp bậc Tiên Nhân, sao có thể nhìn thấy!

Huống hồ Yêu tộc có thủ đoạn ẩn nấp, không có cảnh giới Chuẩn Thánh căn bản không thể phát hiện động tĩnh của Yêu tộc.

Sau khi nhìn chằm chằm một lúc, Văn Đạo Nhân quay đầu lại thản nhiên nói với Hữu Sào Thị: "Mau thu dọn đồ đạc, chuẩn bị di tản đi!" Hữu Sào Thị nghe xong một vẻ mặt ngơ ngác, không hiểu vì sao lại phải làm vậy!

Dù sao hiện tại Nhân tộc đang ăn mừng, nếu không có chuyện đặc biệt khẩn cấp.

Làm vậy sẽ khiến người ta bất mãn, ngay cả Hữu Sào Thị cũng không muốn rút lui!

Văn Đạo Nhân thấy vậy lắc đầu, e rằng đây là bi ai của kẻ thực lực thấp!

Đại họa sắp đến mà không tự biết, vẫn còn chìm đắm trong hưởng lạc hư vô.

Nhưng cũng không thể trách họ, vì tầm nhìn khác nhau thì độ cao nhìn thấy cũng khác nhau.

Nhưng, Nhân tộc có thể an tâm, Văn Đạo Nhân lại không thể an tâm!

Sau đó thân ảnh Văn Đạo Nhân đột nhiên biến mất tại chỗ, trong ánh mắt kinh ngạc của Nhân tộc đã tức khắc lên đến trên trời!

"Đây là năng lực của tu sĩ cường đại sao, thật đáng ngưỡng mộ!" "Nếu ta có thực lực mạnh mẽ như vậy thì tốt biết mấy, như vậy ta sẽ không phải trốn đông trốn tây để tránh sự tàn sát của Yêu tộc rồi!"

“Ta tin rằng sau này ta cũng nhất định có thể, ta nhất định sẽ trở thành một tồn tại mạnh mẽ như vậy!” Trong đám đông, những ánh mắt ngưỡng mộ lần lượt hướng về Văn Đạo Nhân!

Có thể tức khắc lên đến trên trời, đó phải là sức mạnh mạnh mẽ đến mức nào!

Thật quá đáng ngưỡng mộ, khi nào Nhân tộc mới có thể sinh ra một tồn tại mạnh mẽ như vậy!

Lên đến trên trời, Văn Đạo Nhân nhìn về phía đám mây đen vô biên ở xa xa!

Thấy đám mây đen đang nhanh chóng bay về phía mình, Văn Đạo Nhân lập tức lên tiếng nói: “Kẻ tới dừng bước!

Đây là lãnh địa Nhân tộc, không có sự cho phép không được vào!” Đám mây đen phảng phất như đã nghe thấy tiếng của Văn Đạo Nhân, lại từ từ dừng lại!

Sau đó mây đen tan ra, lộ ra vô số pháp bảo, và một đội quân với số lượng cực kỳ lớn!

Ngay cả Văn Đạo Nhân thấy vậy trong lòng cũng không khỏi kinh hãi, quân đội lớn như vậy, e rằng tiếp theo không thể giải quyết trong hòa bình được rồi!

Phía trước đội quân vô tận đó, đứng một hàng người mặc áo giáp vàng hoặc mặc trang phục lộng lẫy.

Văn Đạo Nhân thấy vậy nhíu mày, vốn tưởng chỉ là một số bộ lạc của Yêu tộc!

Nhưng không ngờ lại là thế lực lớn nhất của Yêu tộc, Thiên Đình đích thân ra tay, Nhân tộc thật sự có phiền phức rồi!

Trong đại quân Yêu tộc, Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi nhìn thấy

Văn Đạo Nhân liền sững sờ!

Không ngờ, Văn Đạo Nhân lại ở trong Nhân tộc, xem ra là đang ra mặt cho Nhân tộc!

Trong lòng tuy sững sờ, nhưng trên mặt lại không có biểu tình!

Sau đó ra hiệu cho Bạch Trạch, biểu thị để hắn lên tiếng!

Bạch Trạch thấy vậy liền hiểu ý gật đầu, sau đó đứng ra lớn tiếng nói: "Người phía trước là ai, lại dám cản đường đại quân Thiên Đình!" Văn Đạo Nhân nghe vậy, suy nghĩ một lúc rồi thản nhiên đáp lại: "Bản tọa là Văn Đạo Nhân của Tam Tiên Đảo!" Bạch Trạch nghe vậy, thần tình có chút thay đổi, sau đó lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, ngữ khí có chút cung kính nói: "Thì ra là Văn Đạo trưởng của Tam Tiên Đảo, không biết đạo trưởng không ở Tam Tiên Đảo tĩnh tu đại đạo, ở trong Nhân tộc có chuyện gì quý giá!" "Ta ở đây làm gì liên quan gì đến ngươi, chuyện của Nhân tộc do ta quản lý!

Các ngươi mau chóng rời đi!" Văn Đạo Nhân nói xong, lạnh lùng liếc nhìn Thái Nhất, thần sắc tràn đầy cảnh giác.

Thái Nhất thấy vậy, lập tức lửa giận ngút trời!

Dù sao hắn và Tam Tiên Đảo ân oán đã lâu.

Lần trước khi Đế Tuấn cử hành thiên hôn, Nguyên Thủy lại chỉ phái một đệ tử đến!

Quả thực là không nể mặt, khiến Đế Tuấn, Thái Nhất khó xử!

Cộng thêm hiện tại một Văn Đạo Nhân quèn, lại dám bảo hắn rời đi!

Thật là to gan lớn mật.

Thật sự tưởng Yêu Tộc Thiên Đình dễ bắt nạt sao, sao có thể so sánh với Nguyên Thủy!

Bạch Trạch chưa kịp nói, đã bị người khác giành mất!

“Ngươi tưởng ngươi là ai?

Lại dám bảo ta rời đi!” Nói xong, Thái Nhất không nhịn được nữa!

Một luồng sáng khủng bố trong tay Thái Nhất nhanh chóng biến đổi, sau đó tức khắc bay về phía Văn Đạo Nhân!

Văn Đạo Nhân thấy vậy vội vàng né tránh, sau khi né được đòn tấn công, Văn Đạo Nhân tức giận phản kích!

Sau đó hai bên đại chiến, Thái Nhất và Văn Đạo Nhân đánh nhau khó phân thắng bại!

Thái Nhất tuy một thân tu vi đã đạt đến Chuẩn Thánh cực hạn, nhưng nếu không dùng Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung e rằng thật sự không phải là đối thủ của Văn Đạo Nhân.

Dù sao Văn Đạo Nhân là dị chủng của Huyết Hải, một thân tu vi tuy không bằng Thái Nhất, nhưng cũng không kém bao nhiêu!

Thái Nhất không thể tạo thành ưu thế tuyệt đối về cảnh giới, đồng thời về thần thông Văn Đạo Nhân đã nhiều lần nghe Nguyên Thủy giảng đạo.

Lĩnh ngộ được một số thần thông cường đại, cho nên có thể đánh ngang tay với Thái Nhất!

Đương nhiên, điều này được xây dựng trên tình huống Thái Nhất không sử dụng Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Tiên Thiên Chí Bảo uy lực vô cùng, sát thương đối với sinh linh được gia tăng quá lớn!

Huống hồ là Hỗn Độn Chung công thủ nhất thể.

Nếu Thái Nhất sử dụng Hỗn Độn Chung, trong Hồng Hoang e

rằng chỉ có Nguyên Thủy mới có thể đánh bại thậm chí đánh giết Thái Nhất!

Chương 183

Theo cuộc đại chiến của hai người kéo dài không dứt, các đại năng Yêu tộc thấy vậy cũng lần lượt gia nhập chiến đoàn!

Cục diện cân bằng ban đầu lập tức trở nên không còn cân bằng, có nhiều viện binh Thái Nhất chiến đấu lực tăng mạnh!

Rất nhanh đã liên hợp với các đại năng Yêu tộc, không ngừng đẩy lùi Văn Đạo Nhân!

Văn Đạo Nhân thấy tình hình này cũng vừa đánh vừa lui, đồng thời bảo vệ bản thân không bị thương chí mạng!

Thái Nhất thấy vậy ha ha cười lớn, tâm tình một trận sảng khoái!

Quét sạch đi những u ám đã bao phủ trong lòng bấy lâu nay.

"Hừ!

Văn Đạo Nhân, hôm nay ngươi bại chắc rồi!" Thái Nhất một vẻ mặt đắc ý cười, đồng thời ánh mắt trào phúng nhìn về phía Văn Đạo Nhân, có chút kiêu ngạo cười nói!

Văn Đạo Nhân nghe vậy không hề để tâm đến lời của Thái Nhất, một mực tiến về phía Đông Hải!

Hiện tại kẻ địch quá mạnh, căn bản không có cách nào phản kháng!

Chi bằng đến Đông Hải, kêu gọi người trên Tam Tiên Đảo chi viện!

Lúc đó, hươu chết về tay ai còn chưa chắc!

Nhưng tâm tư nhỏ của Văn Đạo Nhân cũng không giấu được bao lâu, rất nhanh đã bị Thái Nhất đoán được ý định trong lòng!

Thái Nhất đối với điều này lại không hề lo lắng, ngược lại còn lộ ra một nụ cười trào phúng, sau đó mỉm cười nói: "Đi cầu viện?

Quá muộn rồi!

Xem sau lưng ngươi là ai!" Văn Đạo Nhân nghe vậy trong lòng kinh hãi, lẽ nào người của Thiên Đình đã chặn đường ở phía sau!

Sau đó quay đầu lại, quả nhiên!

Đế Tuấn đang dẫn một đám đại năng Yêu tộc đứng sau lưng Văn Đạo Nhân.

Tiếp theo Đế Tuấn phóng ra một ngọn lửa, tức khắc bay về phía Văn Đạo Nhân!

Văn Đạo Nhân thấy vậy trong lòng hoảng hốt, vội vàng quay đầu!

Nhưng đã quá muộn, trên người Văn Đạo Nhân nhanh chóng bị lửa lớn thiêu đốt!

Nhục thân đau đớn, Văn Đạo Nhân vội vàng dập lửa!

Nhưng ngọn lửa này không phải lửa tầm thường, mà là Thái Dương Chân Hỏa, căn bản không thể dập tắt!

Đồng thời Đế Tuấn, Thái Nhất nắm bắt được thời cơ có lợi, dẫn dắt đại năng Yêu tộc đồng loạt phát động tấn công!

Lập tức, những luồng sáng ngũ sắc bay ra!

Từng đạo thần quang lấp lánh kỳ dị, bay về phía Văn Đạo Nhân!

Những thần quang này mang theo lượng năng lượng khổng lồ, uy lực vô cùng lớn!

Sau đó là những tiếng nổ lớn liên tiếp, và những biến đổi tốc độ của những ba động đại đạo khủng bố!

Văn Đạo Nhân chịu vô tận công kích, vội vàng phòng ngự!

Chỉ là có chút vô ích.

Vì không kịp nữa rồi, quá muộn!

Rất nhanh, Văn Đạo Nhân bị vô số thần quang đánh trúng, thân thể chịu tổn thương cực lớn!

Ngay cả lớp phòng ngự vốn có thể miễn cưỡng chống đỡ, cũng dần dần tiêu tan!

Sau khi Đế Tuấn và Thái Nhất thấy vậy, nét mặt vô cùng vui mừng, liền gia tăng cường độ công kích!

Đồng thời ra lệnh, các đại năng Yêu tộc tuyệt đối không được phép nương tay!

Nếu một khi bị phát hiện, lập tức sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc!

Cho nên dưới mệnh lệnh mạnh mẽ của Đế Tuấn và Thái Nhất, các đại năng tham chiến đều dốc sức hơn hẳn!

Những thủ đoạn vốn đang che giấu cũng lần lượt được sử dụng, cốt để có thể mau chóng giết chết Văn Đạo Nhân!

Rốt cuộc, nơi này cách Đông Hải không xa, cộng thêm động tĩnh lớn như vậy!

Phía Tam Tiên Đảo chắc chắn đã có cảm giác.

Nếu không thể giải quyết Văn Đạo Nhân trong thời gian ngắn, e rằng chính họ mới là kẻ bị giải quyết.

Chưa bàn đến thực lực khủng bố bên trong Tam Tiên Đảo, chỉ riêng một mình Nguyên Thủy cũng đủ để càn quét Hồng Hoang!

Chỉ là điều mà Đế Tuấn và Thái Nhất không ngờ tới là, Nguyên Thủy trên Tam Tiên Đảo không những đã biết chuyện, mà còn vô cùng phẫn nộ! "Đế Tuấn, Thái Nhất!

Thật là to gan lớn mật, ngay cả người của bản tọa cũng dám đụng vào!

Muốn chết!

Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên!

Hai người các ngươi lập tức hành động, đi cứu Văn Đạo Nhân về cho bản tọa!

Đồng thời cũng cảnh cáo Đế Tuấn và Thái Nhất giúp ta, bảo chúng trong thời gian tới an phận một chút!

Nếu không, đến lúc bản tọa ra tay, đừng trách ta không khách khí!" Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên sau khi nghe lệnh của Nguyên Thủy, lập tức chuẩn bị xuất phát rời khỏi Tam Tiên Đảo!

Họ đã từng đích thân trải nghiệm sự khủng bố của Yêu tộc, và hiểu rằng tuy Nguyên Thủy không đặt Thiên Đình vào mắt, nhưng đó là vì thực lực của Nguyên Thủy quá mạnh, căn bản không sợ bất cứ người hay vật nào trong Hồng Hoang.

Nhưng họ thì khác, không có tu vi cường đại như Nguyên Thủy, nên phải hết sức cẩn thận!

Khi chưa có thực lực tuyệt đối, tốt nhất không nên quá kiêu ngạo!

Rốt cuộc, không ai biết trong Hồng Hoang rốt cuộc ẩn giấu bao nhiêu cường giả!

Lịch sử Hồng Hoang dài lâu như vậy, chắc chắn có một số bậc có thực lực cường hoành đang ẩn mình trong dòng sông thời gian!

Có lẽ họ vì để đột phá Đại đạo mà tĩnh tâm tu luyện, không còn quan tâm đến những chuyện phân tranh trong Hồng Hoang!

Cũng có kẻ vì bị kẻ thù truy sát nên phải ẩn náu!

Chỉ riêng những cường giả ẩn mình mà Nguyên Thủy biết đã

không dưới mấy trăm!

Chương 184

Tuy thực lực của đại bộ phận trong số họ đều thấp hơn Chuẩn Thánh trung kỳ, nhưng người đạt đến Chuẩn Thánh cực hạn cũng không ít!

Cho nên vạn sự cẩn thận là không bao giờ sai, tuyệt đối không được lật thuyền trong mương!

Nguyên Thủy vẫn luôn dạy bảo họ, dù đối thủ là ai cũng phải toàn lực ứng phó!

Trong lúc Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên đang tiến đến nơi Văn Đạo Nhân, đại chiến bên bờ Đông Hải đã gần đến hồi kết!

Văn Đạo Nhân thân mang trọng thương, căn bản không còn sức phản kháng!

Và đúng lúc Đế Tuấn và Thái Nhất chuẩn bị hạ sát thủ, Khổng Tuyên đang bay với tốc độ cực nhanh, nhờ vào thân hình Khổng Tước, đã có thể phi hành với tốc độ cực hạn, nên đã đến nơi đầu tiên!

Thấy Thái Nhất chuẩn bị hạ sát thủ, y lớn tiếng quát: "Các ngươi mau dừng tay!" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe thấy liền giật mình, quay đầu nhìn Khổng Tuyên!

Trong lòng thầm nghĩ không ổn, không ngờ Tam Tiên Đảo phản ứng nhanh đến vậy!

Nhanh thế đã phái viện binh tới!

Sớm biết vậy lúc trước đã tăng tốc, giết chết Văn Đạo Nhân trước.

Nhưng vì đã là đồ đệ của Nguyên Thủy, vậy thì Văn Đạo Nhân cũng không còn giá trị gì nữa!

Hiện tại cũng không tiện hạ sát thủ!

Rốt cuộc nếu lúc trước không có ai nhìn thấy, có thể nói là thất thủ hoặc bị thủ hạ đánh chết!

Nhưng bây giờ có Khổng Tuyên đang nhìn, thật sự không dám hạ sát thủ! "Thì ra là Khổng Tuyên đạo hữu.

Không biết đạo hữu không ở Tam Tiên Đảo tĩnh tu, lại chạy đến bờ Đông Hải này có việc gì?" Đế Tuấn sắc mặt ôn hòa, vẻ mặt quan tâm hỏi!

Khổng Tuyên nghe xong không trả lời y, mà quay sang nhìn Văn Đạo Nhân đang bị trọng thương!

Nhìn thấy cảnh đó, Khổng Tuyên không nhịn được phẫn nộ!

Không ngờ đám Yêu tộc này lại có lá gan lớn như vậy. "Lá gan thật lớn, dám đánh người của Tam Tiên Đảo ta trọng thương!

Lẽ nào các ngươi muốn đối đầu với Tam Tiên Đảo sao!" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong liếc nhìn nhau, sau đó dùng thần niệm truyền âm. "Huynh trưởng, làm sao đây, có muốn xử lý luôn cả hắn không!" "Không được, hắn là đệ tử của Nguyên Thủy!

Thân phận cao hơn Văn Đạo Nhân nhiều!

Không thể hành động thiếu suy nghĩ." "Nhưng nếu hắn muốn ra tay thì sao?" "Vậy thì đánh trả, nhưng cũng phải chú ý!

Không được làm tổn hại đến tính mạng của hắn!

Nếu không Nguyên Thủy nổi giận, e rằng cả hai chúng ta cũng không cản nổi!" Thái Nhất nghe xong gật đầu, hai người ngầm đạt được thỏa thuận!

Văn Đạo Nhân kia phải chết!

Rốt cuộc hắn đã giết quá nhiều thành viên Yêu tộc, không thể tha!

Nhưng đối với Khổng Tuyên, thì có thể tha cho một mạng! "Khổng Tuyên đạo hữu nói đùa rồi, chúng ta không có ý đối đầu với Tam Tiên Đảo!

Văn Đạo Nhân tùy ý tàn sát một lượng lớn đồng bào Yêu tộc của ta, đã kết xuống nhân quả vô tận với Yêu tộc ta!

Cho nên hắn phải chết, nếu Khổng Tuyên đạo hữu muốn ngăn cản!

Vậy thì chúng ta cũng chỉ đành đắc tội!" Nói xong, Đế Tuấn, Thái Nhất cùng một đám đại năng Yêu tộc đều nhìn về phía Khổng Tuyên!

Đồng thời chuẩn bị chiến đấu, một khi Khổng Tuyên có bất kỳ động tĩnh nào, e rằng công kích sẽ lập tức ập tới!

Uy nghiêm của Nguyên Thủy không thể trêu chọc, nhưng tôn nghiêm của Yêu tộc cũng không thể từ bỏ!

Rốt cuộc, sau lưng họ đại diện cho Thiên Đình, đại diện cho thế lực lớn nhất, mạnh nhất của Yêu tộc!

Khổng Tuyên thấy vậy, nộ khí trong mắt sôi trào, khí tức trên người tăng vọt, phảng phất như có thể ra tay bất cứ lúc nào!

Nhưng trong lúc đám người Yêu tộc đang vô cùng căng thẳng chờ đợi Khổng Tuyên ra tay trước, rồi sau đó đáp trả!

Thì lại mãi không thấy Khổng Tuyên động thủ, trong lúc đám người Yêu tộc đang khó hiểu!

Một đạo kim quang ngũ sắc từ xa đang nhanh chóng tiếp cận, vì phương hướng của kim quang ngũ sắc nằm ở phía Đông Hải, nên đám người Yêu tộc đặc biệt căng thẳng!

Khổng Tuyên thấy vậy, trên mặt lại lộ ra một tia cười, lần này y đã có lòng tin rồi!

Sau khi kim quang ngũ sắc tiếp cận, Khổng Tuyên cung kính gọi một tiếng: "Sư huynh!" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong, liếc nhìn nhau!

Cả hai đều có thể từ trong ánh mắt đối phương nhìn thấy một tia sầu muộn!

Người thứ hai mà họ không muốn gặp nhất, Quảng Thành Tử!

Người từng bị họ truy đuổi, cuối cùng suýt chút nữa đã vẫn lạc!

Mối thù giữa họ đã kết rất sâu, hận thù vô cùng lớn!

Còn về người đầu tiên không muốn gặp nhất, đương nhiên không ai khác chính là Nguyên Thủy!

Rốt cuộc mỗi lần gặp Nguyên Thủy, vận khí của họ sẽ trở nên tồi tệ!

Làm gì cũng không thành công.

Ngay cả bảo bối suýt chút nữa đã tới tay cũng có thể không cánh mà bay!

Đồng thời cũng vì Nguyên Thủy vô cùng bao che Vu tộc, khiến cho mấy lần đại chiến của họ đều thất bại! "Thì ra là Quảng Thành Tử đạo hữu, đã lâu không gặp!

Gần đây vẫn ổn chứ?" Quảng Thành Tử vừa mới đến, đã nghe thấy giọng nói có phần bình thản của Đế Tuấn!

Y mỉm cười, ngẩng đầu nhìn hắn, nhàn nhạt nói: "Cũng được, nhờ phúc của ngươi!

Lĩnh ngộ Hồng Mông chi khí rất thuận lợi, tin rằng không bao lâu nữa!

Có lẽ ngươi nên tôn xưng ta một tiếng Thánh Nhân!" Nghe lời này, sắc mặt Đế Tuấn và Thái Nhất bắt đầu biến đổi không ngừng, cuối

cùng biến thành màu xanh mét, vô cùng khó coi!

Rốt cuộc đó có thể coi là nỗi sỉ nhục, lúc đó ưu thế của họ là lớn nhất!

Lại không có được Hồng Mông Tử Khí.

Chương 185

Bị Quảng Thành Tử nửa đường nhảy ra nhanh chân một bước, mang đi đạo Hồng Mông Tử Khí vô cùng quý giá đó.

Nếu không phải Quảng Thành Tử nhúng tay vào, có lẽ họ đã không phải như bây giờ, co đầu rụt cổ!

Sợ đắc tội với một số cường giả chưa biết, mang lại phiền phức lớn cho Yêu tộc, phải biết tính cách ban đầu của họ không phải như vậy!

Vì thực lực không đủ, bất đắc dĩ mới biến thành bộ dạng hiện tại!

Cốt để có thể sinh tồn.

Nhưng điều họ không biết là, không lâu nữa!

Họ sẽ cùng Vu tộc bùng nổ một trận đại kiếp kinh thiên động địa!

Sau đại kiếp đó, Yêu tộc sẽ từ chủ nhân của Hồng Hoang trở thành nô lệ, địa vị so với hiện tại có thể nói là một trời một vực!

Tuy vô cùng phẫn nộ, nhưng vẫn phải nhẫn nhịn!

Đế Tuấn cố gắng nặn ra một nụ cười, mỉm cười nói: "Vậy thì tốt, nhưng đạo hữu phải cẩn thận!

Chớ có giống như Hồng Vân, bị người ta giết người đoạt bảo!" Quảng Thành Tử nghe lời này liền cười lạnh một tiếng, thần sắc băng lãnh đáp lại: "Đa tạ Yêu Hoàng quan tâm, Quảng Thành Tử nhất định ghi nhớ!" Nói xong, Quảng Thành Tử quay đầu nhìn Văn Đạo Nhân đang bị trọng thương và Khổng Tuyên đứng bên cạnh, sắc mặt lập tức trở nên vô cùng khó coi, thần sắc lạnh lùng nhìn về phía Đế Tuấn: "Yêu Hoàng bệ hạ có ý gì!" Đế Tuấn nghe xong cũng mặt không biểu cảm, nhàn nhạt đáp: "Không có ý gì, Văn Đạo Nhân ba lần năm lượt

săn giết một lượng lớn Yêu tộc!

Thiên Đình ta thân là người quản lý Yêu tộc, tự nhiên có quyền xử lý những chuyện như vậy!

Cho nên xin Quảng Thành Tử đạo hữu đừng nhúng tay vào, nếu không lỡ ngộ thương thì không hay!

Rốt cuộc trên chiến trường, tình huống nào cũng có thể xảy ra!" Quảng Thành Tử nghe xong lập tức đáp lại: "Đế Tuấn, ngươi đang uy hiếp ta sao!" "Nếu ngươi cho là vậy, thì ta cũng đành chịu!" Quảng Thành Tử nghe xong, cứ nhìn chằm chằm Đế Tuấn một lúc, sau đó cười nói: "Hay cho một câu đành chịu, quả nhiên không hổ là Yêu Hoàng của Yêu tộc!

Khẩu khí lớn như vậy, cũng không sợ gió to làm rách lưỡi!" Đế Tuấn và các đại năng Yêu tộc nghe xong, thần sắc phẫn nộ! "Quảng Thành Tử, đừng có rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt!

Bản hoàng bây giờ cho ngươi cơ hội, hy vọng ngươi có thể biết khó mà lui!

Nếu tiếp tục cố chấp, vậy thì đừng trách ta không khách khí!" Nói xong, các đại năng Yêu tộc tỏa ra khí thế cường đại!

Quảng Thành Tử nghe xong, khí tức trên người cũng tăng vọt!

Hai bên bắt đầu đối đầu bằng vũ lực, không ai nhường ai!

Ngay sau đó, đại chiến bắt đầu!

Trong phút chốc, trên chiến trường thần quang tứ phía, dao động không ngừng truyền ra!

Một đám đại năng đang chăm chú quan sát nơi này đều kinh hãi không thôi, thực sự không khỏi cảm thán về nội tình của Thiên Đình cũng như sự cường đại của Tam Tiên Đảo! "Thiên Đình quả nhiên

không hổ là Thiên Đình, thế lực cỡ này e rằng trong Hồng Hoang không ai sánh bằng!" "Không sai, không ngờ Thiên Đình lại ẩn giấu sâu như vậy!

Bình thường không lộ núi không lộ nước, nhưng không ngờ vào thời khắc quan trọng lại có thể bộc phát ra thực lực mạnh mẽ như vậy!" "Nhưng Tam Tiên Đảo cũng không kém, ba vị đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ, huống hồ ai nấy đều mang theo linh bảo!

Quả nhiên tài đại khí thô!" Trong số các đại năng Hồng Hoang, có người đang suy xét về thực lực và nội tình của hai bên trên chiến trường!

Có người lại đang thầm kinh ngạc, kinh ngạc vì có người có thể tranh phong với Thiên Đình, xem ra nước trong Hồng Hoang này sâu thật!

Nhưng trong lúc giao chiến, Thái Nhất và những người khác không hề quan tâm đến những suy đoán vô vị này, bởi vì độ chính xác của những suy đoán đó rất thấp, rốt cuộc những gì họ biết quá ít, căn bản không thể đưa ra phán đoán chính xác.

Mấy canh giờ sau, đại chiến vẫn tiếp tục!

Chỉ là toàn bộ bờ Đông Hải đã bị đánh nát.

Trên mặt đất chi chít những vết tích chiến đấu lỗ chỗ, trên bầu trời còn thảm liệt hơn, những vết nứt không gian khủng bố có thể thấy ở khắp nơi!

Thực lực của Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên đã vượt xa dự tính của Đế Tuấn, Thái Nhất và những người khác! "Không ngờ họ lại mạnh như vậy, huynh trưởng!

E rằng chúng ta phải nhanh chóng kết thúc chiến đấu!

Nếu không cứ tiếp tục kéo dài, sẽ cực kỳ bất lợi cho Thiên Đình

ta!" "Không sai, nhưng ngươi có cách nào tốt để giải quyết nhanh chóng không!

Đồng thời, cũng phải đề phòng Nguyên Thủy." "....." Sau một hồi thương thảo bí mật, Đế Tuấn và những người khác quyết định bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Rốt cuộc, Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung vì có mục đích khác.

Nên không có ở đây, vì vậy muốn nhanh chóng kết thúc chiến đấu!

Chỉ có thể dùng đến đại trận như Chu Thiên Tinh Đấu mới có đủ uy lực.

Đồng thời, cũng vì nhân viên bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã đầy đủ!

Có thể bố trí bất cứ lúc nào.

Rất nhanh, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận liền được bố trí xong!

Lúc Quảng Thành Tử cảm nhận được thì đã quá muộn, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã vận hành thành công!

Vô tận tinh thần chi lực đang hội tụ, Quảng Thành Tử trong lòng thầm nghĩ không ổn!

Vội vàng thoát khỏi vòng chiến, chuẩn bị đối phó với đại trận!

Sắc mặt khó coi nhìn lên trời, Quảng Thành Tử thần sắc lại một lần nữa trở nên băng lãnh nói: "Không ngờ đám Yêu tộc các ngươi chuẩn bị cũng thật đầy đủ, ngay cả Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cũng mang ra!" Khổng Tuyên nghe xong gật đầu, y cũng không ngờ, Yêu tộc lại có khí phách lớn như vậy!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mà lại mang theo bên người, lẽ nào không sợ xảy ra vấn đề sao?

Nhưng hiển nhiên bây giờ không phải là lúc quan tâm đến chuyện này, bởi vì trên bầu trời đã hình thành một mối nguy hiểm chí mạng!

Dưới sự chiếu rọi của tinh thần chi lực nồng đậm, một Tinh Thần Cự Nhân bắt đầu ngưng tụ!

Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên thấy vậy, thần sắc có chút kinh ngạc, đồng thời không ngừng đề phòng!

Đây là lần đầu tiên, họ được quan sát quá trình hình thành Tinh Thần Cự Nhân ở cự ly gần như vậy!

Không ngờ, Tinh Thần Cự Nhân lại do vô tận tinh không chi lực ngưng tụ thành! ".....Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lại như thế này!

Có thể triệu hoán ra một vị Tinh Thần Cự Nhân sao?" "Tinh Thần Cự Nhân này không đơn giản, khí tức trên người gần bằng Thánh Nhân!

Bản thân uẩn hàm vô tận tinh thần chi lực, vô cùng khó đối phó!" Khổng Tuyên thần sắc ngưng trọng nói, y tu luyện Ngũ Hành pháp tắc, đối với các pháp tắc khác trong trời đất cũng có hiểu biết nhất định.

Đối với sức mạnh của tinh thần trên bầu trời, y có nhận thức nhất định!

Cho nên Khổng Tuyên rất hiểu, Tinh Thần Cự Nhân trước mắt vô cùng không đơn giản!

Không chỉ uẩn hàm vô tận tinh thần chi lực.

Chương 186

Mà trên người còn có muôn vàn pháp tắc vận chuyển, nếu một khi dung hợp!

Thực lực e rằng sẽ càng thêm cường đại.

Cho nên, sau khi Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên liếc nhìn nhau, liền ngầm hiểu gật đầu!

Ngay sau đó, hai người trong nháy mắt bay ra, đồng thời muôn vàn pháp tắc trong tay biến đổi nhanh chóng, một luồng quang mang ẩn chứa uy lực khổng lồ hội tụ!

Những luồng quang mang này uẩn hàm một tia năng lượng Đại đạo pháp tắc, vô cùng mạnh mẽ!

Cuối cùng từ tay Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên phát ra, gây tổn thương cực lớn cho Tinh Thần Cự Nhân, Tinh Thần Cự Nhân đau đớn hét lớn!

Rốt cuộc, thực lực của hai người Quảng Thành Tử rất mạnh, lĩnh ngộ đối với pháp tắc cực kỳ sâu sắc!

Cho nên trong công kích mang theo một tia pháp tắc chi lực.

Đối với một thể tập hợp pháp tắc như Tinh Thần Cự Nhân, nó có uy lực càng mạnh hơn, Tinh Thần Cự Nhân vội vàng phản kích!

Chỉ là tốc độ của hai người Quảng Thành Tử cực nhanh, thân hình nhỏ bé!

Tinh Thần Cự Nhân tuy thực lực cường đại, nhưng hành động chậm chạp!

Khi đòn phản công của nó còn chưa tới nơi, Quảng Thành Tử đã

rời đi!

Cho nên Tinh Thần Cự Nhân chỉ có thể bị động chịu đòn, đương nhiên!

Tinh Thần Cự Nhân da dày thịt béo, lực phòng ngự vô cùng mạnh mẽ!

Công kích của Quảng Thành Tử tuy có thể gây ra một số thương tổn, nhưng đối với Tinh Thần Cự Nhân lại giống như gãi ngứa!

Không gây ra thương tổn thực chất, chỉ là vô cùng phiền phức!

Sau khi lặp lại như vậy một hồi, Tinh Thần Cự Nhân vô cùng phẫn nộ!

Toàn thân đỏ rực, xung quanh cơ thể tràn ngập hỏa diễm! "Lũ kiến hôi các ngươi, đúng là muốn chết!" Cùng với tiếng gầm giận dữ của Tinh Thần Cự Nhân, bầu trời phía trên bờ Đông Hải đột nhiên tối sầm lại, vô số vì sao bắt đầu biến đổi nhanh chóng!

Quảng Thành Tử thấy vậy trong lòng thầm nghĩ không ổn, trong bầu trời đầy sao vô tận đó, y cảm nhận được một luồng tinh thần chi lực tuyệt cường!

Luồng tinh thần chi lực đó phảng phất như có sinh mệnh, đã nhắm chuẩn vào y!

Theo đó là một cảm giác áp bức mạnh mẽ, khiến y vô cùng khó chịu!

Quảng Thành Tử không khỏi nhíu mày, rốt cuộc trong hoàn cảnh áp bức như vậy, tâm trạng chắc chắn vô cùng không tốt!

Xem ra phải nhanh chóng phá vỡ bầu trời sao này, nếu không cứ tiếp tục ở lại, e rằng tâm cảnh sẽ xảy ra vấn đề, ngay sau đó Quảng Thành Tử không khỏi hỏi Khổng Tuyên: "Dưới ánh sao này thật

không thoải mái, sư đệ có cách giải quyết không?" Thiên phú của Khổng Tuyên vô cùng mạnh mẽ, lĩnh ngộ đối với Ngũ Hành pháp tắc vô cùng sâu sắc!

Pháp tắc trong bầu trời sao tuy là thể hợp nhất của tinh thần pháp tắc và vạn thiên pháp tắc, nhưng giữa các pháp tắc chắc chắn có một số điểm chung!

Tuy thuộc tính khác nhau, nhưng chắc chắn có phương pháp khắc chế, cho nên Quảng Thành Tử mới hỏi Khổng Tuyên!

Khổng Tuyên nghe xong, ngẩng đầu nhìn lên trời, nhíu mày!

Muốn giải quyết chắc chắn có phương pháp, và cũng rất đơn giản!

Đó chính là phá bỏ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, chỉ cần Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận một khi bị phá bỏ, Tinh Thần Cự Nhân sẽ tan rã, bầu trời sao vô tận bao phủ trên không trung cũng chắc chắn sẽ biến mất!

Chỉ là muốn phá bỏ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, nói thì dễ!

Căn bản không có cách nào, cho nên việc phá bỏ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chắc chắn không khả thi!

Là một trong ba đại trận tuyệt thế của Hồng Hoang, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận khủng bố vô cùng, không phải đơn giản là có thể phá bỏ!

Sau khi nhìn một hồi, sắc mặt Khổng Tuyên trở nên khó coi!

Bởi vì y không tìm ra phương pháp phá giải, đành bất lực lắc đầu, thần sắc có chút tự trách nói: "Không có cách nào, hoặc là hiện tại ta căn bản không thể phá giải!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tập hợp sức mạnh của Hồng Hoang, bây giờ trừ phi cấp bậc Thánh Nhân ra tay!

Nếu không, căn bản không có một tia cơ hội!" Quảng Thành Tử nghe xong cũng nhíu mày, nếu thật sự như vậy thì khó giải quyết rồi!

Rốt cuộc họ đang bị vây khốn trong trận.

Lại bị Tinh Thần Cự Nhân truy sát, nếu không thể nhanh chóng phá bỏ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Vậy thì tình cảnh của họ sẽ trở nên vô cùng nguy hiểm.

Lúc này, thực lực của Tinh Thần Cự Nhân đã đạt đến cấp bậc Thánh Nhân, căn bản không phải là thứ mà hai tu sĩ chưa thành Thánh có thể đối phó được!

Dưới Thánh Nhân đều là kiến hôi, không đạt đến cảnh giới Thánh Nhân căn bản không hiểu được sự khủng bố của Thánh Nhân!

Hiện tại Tinh Thần Cự Nhân tuy có thực lực Thánh Nhân, nhưng lại vì sự hạn chế của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Không thể phát huy toàn bộ sức mạnh, cho nên Quảng Thành Tử mới có thể xoay xở trong đại trận!

Nếu người chủ trì trận pháp đạt đến tu vi Thánh Nhân, e rằng ngay khi vừa bố trí đại trận xong, Quảng Thành Tử đã bị sức mạnh cường đại chém giết trong nháy mắt!

Trong lúc Quảng Thành Tử đang suy nghĩ làm thế nào để đột phá đại trận, công kích của Tinh Thần Cự Nhân đột nhiên ập xuống!

Trong tình huống Quảng Thành Tử không kịp phản ứng, bàn tay khổng lồ của Tinh Thần Cự Nhân đã hạ xuống!

Sau đó một tiếng động trầm đục vang lên, Quảng Thành Tử bị đánh bay ra ngoài!

Phun ra mấy ngụm tiên huyết.

Thực lực của Tinh Thần Cự Nhân có thể sánh với cấp bậc Thánh

Nhân, tuy có chút hạn chế nhưng đó cũng là Thánh Nhân!

Cho nên không bị đánh trúng thì tốt, nhưng một khi bị đánh trúng sẽ phải chịu tổn thương cực lớn!

Vô tận tinh thần pháp tắc sẽ theo uy lực khổng lồ đó xâm nhập vào cơ thể người bị công kích, gây ra thương tổn to lớn cho người bị công kích!

Khổng Tuyên thấy vậy, vội vàng bay về phía Quảng Thành Tử, đồng thời lớn tiếng hét lên: "Sư huynh!

Không sao chứ?" Quảng Thành Tử bị đánh bay đi rất xa mới dừng lại, vừa mới ngừng lại sau trạng thái lộn nhào, Quảng Thành Tử đã cảm nhận được cơn đau kịch liệt truyền đến từ cơ thể!

Cơn đau đó vô cùng đáng sợ, mỗi tấc da thịt trên toàn thân đều truyền đến sự đau đớn kịch liệt!

Đó là vì vô tận tinh thần pháp tắc đang xâm thực vào nhục thể của y.

Sau khi ổn định lại, nghe thấy giọng nói quan tâm của Khổng Tuyên, Quảng Thành Tử liền nhịn đau, khó khăn đáp lại: "Sư đệ yên tâm, ta không sao, chỉ hơi đau một chút!" Quảng Thành Tử nói xong, mày nhíu chặt lại, đồng thời biểu cảm trên mặt có chút méo mó!

Rốt cuộc, nỗi đau đó thực sự quá sâu, cứ kéo dài mãi!

Không hề ngừng nghỉ, ngay cả thời gian để hoãn lại cũng không có!

Chương 187

Sau đó, Quảng Thành Tử nhịn nỗi đau thấu tim, triệu hồi ra linh bảo! "Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, trấn áp!" Cùng với việc Quảng Thành Tử ngồi lên, Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên tỏa ra một loại quang mang nhàn nhạt!

Quảng Thành Tử cảm nhận được liền lộ ra vẻ mặt thả lỏng, ngay sau đó cơn đau kịch liệt đã có phần thuyên giảm!

Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên có năng lực tịnh hóa, trong đó uẩn hàm một số tinh hoa thần bí!

Có thể tư nhuận thân tâm của người sử dụng, khiến người sử dụng thả lỏng!

Đương nhiên, những tác dụng này vô cùng nhẹ, nhưng lại có thể áp chế!

Giảm bớt nỗi đau của Quảng Thành Tử.

Tinh Thần Cự Nhân cảm nhận được, trên mặt lộ ra một tia tức giận!

Sau đó giơ tay phải lên, một lần nữa tập trung vô tận tinh thần chi lực!

Sau khi ngưng tụ xong, Tinh Thần Cự Nhân vỗ một chưởng về phía Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên thấy vậy liền kinh hãi thất sắc, vội vàng hét lớn về phía Quảng Thành Tử: "Sư huynh nguy hiểm, mau rời đi!" Chỉ là Quảng Thành Tử đang chữa thương lại không nghe thấy, bởi vì Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên để đạt được hiệu quả tịnh hóa tốt nhất.

Lớp quang mạc nhàn nhạt đó có tác dụng cách ly, không chỉ có thể

cách ly một số thương tổn, mà ngay cả âm thanh từ bên ngoài cũng sẽ bị cách ly!

Cho nên dù Khổng Tuyên có hét lớn đến đâu, Quảng Thành Tử cũng không nghe thấy!

Tuy không nghe thấy bất kỳ âm thanh nào, nhưng Quảng Thành Tử đang chữa thương lại phảng phất như cảm nhận được một mối đe dọa chí mạng!

Ngay lập tức, Quảng Thành Tử cưỡng ép tỉnh lại từ trong quá trình tịnh hóa, ngẩng đầu lên liền thấy bàn tay của Tinh Thần Cự Nhân!

Quảng Thành Tử trong lòng kinh hãi, vội vàng điều khiển Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên đào thoát!

Chỉ là, đã quá muộn!

Nếu vào lúc Tinh Thần Cự Nhân vừa mới duỗi bàn tay ra, có lẽ còn có thể đào thoát!

Nhưng bây giờ nó đã ở giữa không trung, muốn đào thoát gần như là không thể!

Bởi vì Quảng Thành Tử đã bị khóa chặt, dù có trốn đi đâu, bàn tay khổng lồ đó cũng sẽ giáng xuống đúng lúc!

Cuối cùng sẽ đè Quảng Thành Tử dưới tay, khiến y tan thành tro bụi!

Khi cảm nhận được nguy hiểm chí mạng ngày càng gần, Quảng Thành Tử bộc phát ra một tốc độ kinh người!

Cưỡng ép điều khiển Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên, đào thoát khỏi sự khóa chặt!

Chỉ là dường như đã thất bại, bàn tay của Tinh Thần Cự Nhân

vẫn luôn theo sau Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên!

Quảng Thành Tử liều mạng phản kháng, nhưng lại căn bản không thể thoát khỏi mối nguy hiểm chí mạng đó!

Cùng với nguy hiểm ngày càng gần, Quảng Thành Tử lại lộ ra một nụ cười thản nhiên!

Không biết là hồi quang phản chiếu trước khi chết, hay là đã có kế sách trong lòng!

Một tiếng va chạm cực lớn vang lên, không gian toàn bộ bờ Đông Hải bị một tiếng nổ lớn chấn cho vỡ nát, những vết nứt khủng bố càng trở nên lớn hơn!

Trông vô cùng nguy hiểm, e rằng ngay cả cảnh giới Chuẩn Thánh cũng phải cẩn thận từng bước!

Nếu không sẽ có nguy cơ bị những vết nứt khổng lồ đó nuốt chửng, chỉ là tất cả những người có mặt đều không chú ý đến những thay đổi nhỏ này!

Rốt cuộc đối với họ, một chút vết nứt nhỏ căn bản không đáng lo ngại, điều quan trọng là tình hình của Quảng Thành Tử ở trung tâm chiến trường, rốt cuộc Quảng Thành Tử có sao không, Quảng Thành Tử bây giờ rốt cuộc ra sao rồi!

Đây mới là những điều mà những người ở trung tâm đại trận muốn biết, Thái Nhất ở trung tâm đại trận thấy Quảng Thành Tử bị Tinh Thần Cự Nhân đánh trúng!

Trên mặt lộ ra một nụ cười vui mừng, trong lòng càng mừng như hoa nở! "Ha ha ha, Quảng Thành Tử, ngươi cũng có ngày hôm nay!

Bây giờ thì hay rồi nhé, chết trong tay Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Thái Nhất trong lúc vui mừng, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, không khỏi nhìn về phía Đông Hải! "Nguyên Thủy e rằng cũng ngồi

không yên nữa rồi, rốt cuộc Quảng Thành Tử là ái đồ của hắn!

Bây giờ Quảng Thành Tử sống chết không rõ, e rằng hắn cũng sắp ra tay rồi!" Nghĩ đến đây, trong lòng Thái Nhất có chút run rẩy!

Nhưng, sự việc đã đến bước này!

Vậy thì nhất định phải đi tiếp, đằng nào cũng đã ra tay rồi, không bằng để hắn chết hẳn đi.

Ngay lúc này, Thái Nhất phát hiện một tia sáng kỳ dị!

Một lát sau, khói bụi ở trung tâm chiến trường tan đi!

Tại nơi Quảng Thành Tử vừa ở, lộ ra một cái hố khổng lồ sâu không thấy đáy!

Thái Nhất thấy cảnh này, nụ cười trên mặt càng đậm, xem ra Quảng Thành Tử chắc chắn phải chết!

Lực phá hoại mạnh mẽ như vậy, Quảng Thành Tử chắc chắn không còn sinh cơ!

Xem ra một mối họa lớn trong lòng đã được loại bỏ.

Phía bên kia, Khổng Tuyên sau khi nhìn thấy cái hố sâu không thấy đáy đó, liền sững sờ!

Sau đó, không nhịn được lùi lại mấy bước!

Vừa lùi lại vừa lắc đầu, vẻ mặt không dám tin! "Không thể nào, sư huynh tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện!" Sau khi lùi lại một khoảng cách nhất định, Khổng Tuyên đột nhiên vẻ mặt kiên định, trên mặt lóe lên một tia kiên quyết.

Ngay sau đó, Khổng Tuyên nhanh chóng bay về phía cái hố sâu không thấy đáy đó, Thái Nhất thấy vậy, nụ cười trên mặt càng rạng rỡ! "Đã giết Quảng Thành Tử, vậy thì không ngại giết hết toàn bộ!

Tinh Thần Cự Nhân, động thủ đi!

Không thể để một ai chạy thoát, giải quyết hết bọn chúng!" Một đám đại năng Yêu tộc sau lưng Thái Nhất nghe xong, mặt lộ vẻ kinh hãi!

Đối phó với Nhân tộc, sao lại hồ đồ giao thủ với Tam Tiên Đảo.

Bây giờ Thái Nhất lại muốn đuổi cùng giết tận đệ tử của Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo, lẽ nào Thái Nhất không muốn sống nữa!

Các đại năng Yêu tộc đều kinh hãi nhìn về phía Thái Nhất, không hiểu vì sao Thái Nhất lại trở nên điên cuồng như vậy!

Ngay cả yêu vương đáng tin cậy nhất dưới trướng Thái Nhất cũng không ủng hộ kế hoạch của y!

Rốt cuộc Nguyên Thủy của Tam Tiên Đảo không phải là người mà Thiên Đình có thể chọc vào, nếu một khi Nguyên Thủy nổi giận.

Vậy thì những yêu vương này, còn có đường sống không!

Chương 188

Vì sự an nguy của mình, các yêu vương lần lượt khuyên can: "Đông Hoàng bệ hạ, vạn vạn lần không được!" "Đúng vậy Đông Hoàng bệ hạ, mục tiêu của chúng ta là Nhân tộc!

Căn bản không đáng phải liều mạng đến cùng với Tam Tiên Đảo!" "Đúng vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn của Tam Tiên Đảo không dễ chọc!

Mong Đông Hoàng bệ hạ suy nghĩ kỹ trước khi hành động!" Thái Nhất sau khi nghe lời khuyên can của các yêu vương, liền hừ lạnh một tiếng!

Nhiệt độ xung quanh cũng nhanh chóng hạ xuống, các yêu vương cảm nhận được liền lập tức run sợ!

Lời khuyên can vừa đến miệng, lập tức nuốt trở vào!

Rốt cuộc Thái Nhất bây giờ đang nổi nóng, e rằng sắp bùng nổ!

Họ không dám đối đầu với Thái Nhất vào lúc này, nếu bị dùng làm bao cát trút giận thì không hay rồi!

Phải biết thủ đoạn của Thái Nhất nổi tiếng là tàn nhẫn, một khi rơi vào tay y, e rằng lành ít dữ nhiều!

Thấy tất cả các yêu vương không dám khuyên can nữa, Thái Nhất lại hừ lạnh một tiếng, sau đó đưa mắt nhìn về phía chiến trường!

Lúc này trên chiến trường, tình hình của Khổng Tuyên không mấy lạc quan!

Bởi vì Tinh Thần Cự Nhân biết được đích đến của Khổng Tuyên, nên có thể ra tay trước!

Khổng Tuyên vì lo lắng cho sự an nguy của Quảng Thành Tử, nên chỉ có thể bị động phòng thủ.

Căn bản không thể phát huy hết thực lực, chỉ có thể bị động chịu đòn!

Nhưng, Khổng Tuyên nhờ vào Ngũ Hành pháp tắc thông thạo, đã nhiều lần né được đòn công kích chí mạng của Tinh Thần Cự Nhân.

Rất nhanh đã đến cái hố đen sâu không thấy đáy đó!

Khi Khổng Tuyên đứng ở miệng hố nhìn xuống, trong lòng không khỏi giật mình!

Bởi vì toàn bộ cái hố đen đã bị hư vô hóa, vì sức mạnh cường đại của Tinh Thần Cự Nhân!

Đã trực tiếp hư vô hóa cái động huyệt này.

Muốn tìm Quảng Thành Tử e rằng có chút khó khăn, rốt cuộc trong hư vô không có thời gian và không gian!

Ngay cả Ngũ Hành pháp tắc cũng không có bất kỳ tác dụng nào, không gian hư vô là một mảnh hư vô!

Không có thời gian không gian, không có pháp tắc không có đại đạo!

Cũng không có gì cả.

Một khi rơi vào đó, trừ phi có tọa độ, nếu không một khi lạc đường sẽ căn bản không tìm được lối ra!

Nhưng may mắn là, khi Khổng Tuyên nhìn xuống từ mép hố, y đã nhìn thấy bóng dáng của Quảng Thành Tử!

Lúc này, Quảng Thành Tử đang yên tĩnh nằm trong hư vô, không một chút động đậy, phảng phất như đã chết!

Rất nhanh, Khổng Tuyên thở phào một hơi, bởi vì y có thể thấy Thập Nhị Phẩm Tịnh Thế Bạch Liên vẫn đang vận chuyển!

Điều đó chứng tỏ Quảng Thành Tử ít nhất vẫn còn sống, nhưng có lẽ đã bị thương cực nặng!

Không thể động đậy.

Nhưng điều này đối với y không phải là chuyện lớn, chỉ cần người không sao là tốt rồi!

Rốt cuộc Nguyên Thủy có muôn vàn thủ đoạn, chỉ cần chưa ngã xuống chắc chắn có thể cứu sống!

Ngay cả đã vẫn lạc, Nguyên Thủy cũng có thể cứu sống lại, cho nên không sao!

Trong lúc Khổng Tuyên thở phào một hơi, lại không ý thức được nguy hiểm đang đến gần!

Một bàn tay khổng lồ đột nhiên xuất hiện từ phía sau y, lúc Khổng Tuyên cảm nhận được thì đã quá muộn!

Chỉ có thể dốc hết toàn lực, thi triển Ngũ Hành Đại Trận!

Mượn sức mạnh của Ngũ Hành để chống lại công kích của Tinh Thần Cự Nhân!

Sau đó hai bên va chạm, một tiếng động trầm đục vang lên!

Gây ra một luồng dao động khủng bố, lan ra khắp bờ Đông Hải!

Trong phút chốc, toàn bộ bờ Đông Hải như nước chảy không ngừng cuộn trào, những sinh vật còn sót lại ở bờ Đông Hải toàn bộ bị tiêu diệt!

Ngay cả đại quân Yêu tộc đang được Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận che chở, cũng cảm nhận được luồng sóng âm công kích tuyệt cường đó!

Mỗi một thành viên Yêu tộc đều không nhịn được ôm đầu ngồi xổm xuống, đồng thời trên mặt lộ vẻ đau đớn!

Phảng phất như thân tâm đã phải chịu sự dày vò to lớn.

Sự thật đúng là như vậy, những Yêu tộc đó không chỉ nguyên thần bị tổn thương nặng nề, mà ngay cả thân thể cũng bị tổn thương không thể xóa nhòa!

Đồng thời ở trung tâm giao chiến, Khổng Tuyên càng phun ra một ngụm tiên huyết!

Vẻ mặt suy yếu.

Tinh Thần Cự Nhân phảng phất như không bị ảnh hưởng gì, vẫn thần sắc lạnh lùng!

Không đợi Khổng Tuyên nghỉ ngơi một chút, đòn công kích thứ hai liền theo đó!

Khổng Tuyên thấy vậy liền từ bỏ chống cự, y hiện tại căn bản không thể chống lại công kích mạnh mẽ như vậy!

Thà không chống cự, như vậy cũng không cần phải liên lụy thêm nhiều sinh linh làm vật bồi táng!

Chỉ là, Khổng Tuyên vẻ mặt bi thương nhìn về phía Đông Hải!

Y đã phụ lòng Nguyên Thủy dày công vun trồng, lúc này Khổng Tuyên rất hận, hận tu vi của mình không mạnh hơn một chút!

Hận không thể đạt đến tầm cao của Nguyên Thủy.

Nếu có được tu vi như Nguyên Thủy, một đám Yêu tộc cỏn con?

Lật tay là có thể tiêu diệt!

Một cái Chu Thiên Tinh Đấu nhỏ nhoi mà đòi vây khốn y, thật quá trò trẻ con, tiện tay là có thể phá bỏ!

Nhìn đòn công kích ngày càng gần, Khổng Tuyên lại một lần nữa hồi tưởng lại cả cuộc đời!

Phát hiện hồi ức có chút ít, ngay cả Hồng Hoang cũng chưa đi du lịch hết! "Tạm biệt sư tôn, tạm biệt đại sư huynh!" Khổng Tuyên nhắm mắt lại, trong đầu lóe lên dung mạo của Nguyên Thủy và Quảng Thành Tử!

Sau đó một tiếng xin lỗi vang lên trong lòng.

Chương 189

Nhưng vào thời khắc nguy cấp, một luồng dao động không gian vô cùng kinh khủng đột nhiên vang lên!

Ngay sau đó, toàn bộ không gian Đông Hải của Hồng Hoang dường như sôi trào, không ngừng cuộn trào!

Động tĩnh khổng lồ này lập tức thu hút sự chú ý của tất cả đại năng, họ lần lượt đưa mắt nhìn về phía đó! "Đông Hải lại xảy ra biến cố?

Lẽ nào Thái Nhất đã thất thủ?" "Không giống, e rằng Thái Nhất quá đáng quá, đã chọc giận vị đó rồi!" "Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Nhất gặp phiền phức rồi!" Các đại năng trong Hồng Hoang lần lượt dùng thần thức giao lưu, trao đổi quan điểm của mình!

Đồng thời trong lòng thầm kinh ngạc, e rằng thực lực của Nguyên Thủy đã tăng lên rất nhiều!

Rốt cuộc, chấn động không gian quy mô lớn như vậy, kẻ có thực lực thấp kém tuyệt đối không thể gây ra!

Chỉ là không biết Thái Nhất rốt cuộc đã làm gì, mà lại chọc giận Nguyên Thủy!

Các đại năng trong Hồng Hoang lần lượt suy đoán, rốt cuộc Thái Nhất đã làm gì!

Mới có thể gây ra dị thường lớn như vậy.

Bởi vì toàn bộ bờ Đông Hải bị Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận bao phủ, cho nên các đại năng Hồng Hoang không nhìn thấy tình hình bên trong!

Chỉ có thể thầm suy đoán, trong đó có một suy đoán gần nhất là: e

rằng đệ tử của Nguyên Thủy đã chịu thiệt lớn, Nguyên Thủy nhịn không được đã ra tay rồi!

Nhưng kẻ vừa mới phát ra âm thanh đó, lập tức thu lại lời nói của mình!

Rốt cuộc, nhân vật như Nguyên Thủy tôn quý vô cùng, sao có thể để họ bàn tán, cho nên vội vàng xóa bỏ lời nói để giảm bớt ảnh hưởng!

Nhưng, Nguyên Thủy đối với điều này lại không có bất kỳ biểu hiện gì!

Chỉ là một vài lời nói mà thôi, không sao cả!

Rốt cuộc, bị người khác phản đối là chuyện bình thường!

Không ai có thể được tất cả mọi người yêu thích.

Nguyên Thủy chỉ cần được tất cả mọi người kính sợ là được, nói xấu có thể, nhưng tuyệt đối đừng để hắn nghe thấy!

Nếu để hắn nghe thấy, vậy thì sinh mệnh của ngươi cũng đến lúc kết thúc rồi!

Trong lúc không gian Đông Hải sôi trào, một luồng dao động vô cùng kinh khủng đã xuyên thấu qua khoảng cách không gian, trong nháy mắt lan ra khắp Hồng Hoang!

Đồng thời, thiên địa dị tượng trong Hồng Hoang liên tục xuất hiện, các đại năng Hồng Hoang thấy vậy đều kinh hãi không thôi!

Sau đó, trong hư không liền có một trận chấn động!

Không gian Đông Hải đột nhiên bị xé rách, vô tận hỗn độn chi khí trong nháy mắt tuôn ra!

Chỉ là rất nhanh lại bị một bàn tay khổng lồ trong nháy mắt tóm trở lại, các đại năng Hồng Hoang thấy vậy đều kinh hãi không thôi!

"Không sai, chắc chắn là hắn!

Ngoài hắn ra, không ai có thể có sức mạnh cường đại như vậy!" "Sức mạnh mạnh mẽ làm sao, lại có thể trực tiếp tóm lại hỗn độn chi khí đã bị rò rỉ!" "E rằng uy thế này ngay cả Nữ Oa nương nương cũng không bằng, lẽ nào Nguyên Thủy mạnh đến mức không sợ Thánh Nhân sao?" Các đại năng trong Hồng Hoang đều kinh hãi, trong lòng kinh hãi đồng thời cũng đang mạnh dạn suy đoán, e rằng ngay cả Thánh Nhân cũng không thể tranh phong với Nguyên Thủy!

E rằng chỉ có Hồng Quân Đạo Tổ mới có thể kiềm chế Nguyên Thủy!

Trong suy nghĩ của các đại năng Hồng Hoang, sức mạnh của Hồng Quân là vô cùng cường đại!

Có thể sánh vai với Hồng Quân e rằng đã là lời tán dương lớn nhất!

Trong khe nứt không gian bị xé rách đó, một bóng người quen thuộc đang thong thả bước ra!

Bóng người này không ai khác, chính là Nguyên Thủy!

Hỗn độn chi khí vốn vô cùng hỗn loạn, khi Nguyên Thủy đi qua lại trở nên vô cùng thuận theo!

Phảng phất như những thiên địa linh khí kia, không có bất kỳ tác hại nào!

Nhưng nếu các đại năng trong Hồng Hoang thấy được cảnh này, chắc chắn sẽ bị dọa cho ngây người một đám, rốt cuộc đó là hỗn độn chi khí trong truyền thuyết đủ để chứa đầy sức mạnh hủy diệt!

Một khi dính phải sẽ thân hình đều tan biến!

Hồn phi phách tán, vĩnh sinh vĩnh thế không được luân hồi!

Đương nhiên, họ căn bản không nhìn thấy, bởi vì với tu vi của họ không đủ để nhìn thấu hỗn độn!

Họ không thể, nhưng có người có thể!

Hồng Quân Đạo Tổ trong Tử Tiêu Cung nhíu mày nhìn tất cả, sắc mặt có chút khó coi! "Lại mạnh lên rồi, cứ tiếp tục thế này, e rằng ta cũng không bằng hắn!" Sau khi suy nghĩ một hồi, Hồng Quân Đạo Tổ không khỏi cảm thán, y cũng không ngờ thiên phú của Nguyên Thủy lại mạnh đến vậy!

Lại có thể nhanh chóng đạt đến trình độ hiện tại, quả nhiên không hổ là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, được trời ưu ái!

Nhưng sau khi cảm thán, Hồng Quân lại không khỏi cảm thấy một trận khổ não, bởi vì cục thế tiếp theo e rằng y sẽ bị buộc phải ra mặt!

Bây giờ chưa phải là lúc của Vu Yêu lượng kiếp!

Cho nên Yêu tộc tuyệt đối không thể bị diệt vong!

Thân là kẻ thống trị Yêu tộc, Thiên Đình chắc chắn cũng không được phép diệt vong!

Rốt cuộc nếu Thiên Đình một khi diệt vong, vậy thì sự cân bằng thực lực giữa hai tộc Vu Yêu sẽ bị phá vỡ!

Lúc đó Vu tộc sẽ chiếm thế thượng phong, không có Thiên Đình, Yêu tộc e rằng ngay cả một gợn sóng cũng không thể dấy lên!

Tuy có chút bất đắc dĩ, nhưng vẫn phải ra tay!

Nhưng lúc nào ra tay, lại do Hồng Quân khống chế! "Đám Yêu tộc này thật phiền phức, hết lần này đến lần khác gây ra chuyện lớn như vậy!" Trong lúc Hồng Quân thầm than thở, Nữ Oa cũng đang chăm chú quan sát cục thế Hồng Hoang!

Khi thấy Nhân tộc gặp nạn, trong lòng Nữ Oa không khỏi thắt lại!

Vô cùng lo lắng cho sự an nguy của Nhân tộc.

Nhưng khi thấy Nhân tộc liên tiếp vượt qua nhiều tai nạn, trái tim treo lơ lửng của Nữ Oa cuối cùng cũng hạ xuống!

Nhân tộc do chính tay nàng sáng tạo ra, như cách Nhân tộc tôn xưng nàng là Thánh Mẫu!

Nữ Oa cũng coi Nhân tộc như con của mình, vẫn luôn âm thầm quan sát sự trưởng thành của Nhân tộc!

Chỉ là vì một số quy định, không thể ra tay giải quyết những khó khăn mà Nhân tộc gặp phải.

Nhưng may mắn thay, Nguyên Thủy đã ra tay!

Chương 190

Sắp xếp đệ tử của mình đến bảo hộ, tuy theo thời gian biến thiên.

Một số khí vận của Nữ Oa trong Nhân tộc đã bị phân chia đi, nhưng Nữ Oa đối với những điều này không hề để tâm!

Ngược lại còn có chút vui vẻ làm vậy, rốt cuộc nàng không thể chăm sóc Nhân tộc!

Vậy thì hãy để một người có năng lực chăm sóc Nhân tộc đi.

Nhưng khi thấy Yêu tộc Thiên Đình phái đại quân sát hướng Nhân tộc, trái tim Nữ Oa lại treo lên!

Khi thấy Văn Đạo Nhân liều chết bảo vệ Nhân tộc, Nữ Oa phảng phất như bị cảm nhiễm!

Đối với chuyện của Thiên Đình có phần không vui, đối với việc Thiên Đình dám ra tay với Nhân tộc vô cùng phẫn nộ! "Đế Tuấn, Thái Nhất, thật sự càng ngày càng phóng túng, ngay cả chủ ý của Nhân tộc cũng dám đánh!" Nữ Oa sau khi thấy Nhân tộc gặp phải, quyết định phải gõ đầu Yêu tộc Thiên Đình!

Nếu lại xảy ra chuyện như vậy, vậy thì đừng trách nàng không khách khí!

Nhưng khi Nguyên Thủy xuất hiện, Nữ Oa đã bị chấn trụ! "Thật không ngờ, Nguyên Thủy lại có thực lực mạnh mẽ như vậy!" Nữ Oa thấy vậy liền kinh hô một tiếng, mặt đầy vẻ không thể tin được!

Rốt cuộc trong mắt Nữ Oa, Nguyên Thủy e rằng cũng chỉ ở cảnh giới Chuẩn Thánh, nhiều nhất cũng chỉ mạnh hơn một chút so với đại năng Chuẩn Thánh cực hạn bình thường.

Nhưng bây giờ xem ra hoàn toàn sai lầm, đâu chỉ sánh ngang

Chuẩn Thánh cực hạn!

Quả thực có thể sánh ngang với Thánh Nhân!

Thậm chí, e rằng còn mạnh hơn nàng một chút!

Không chỉ Hồng Quân Đạo Tổ và Nữ Oa chấn kinh, mà tất cả các đại năng khác đều đang chấn kinh!

Bởi vì động tĩnh mà Nguyên Thủy gây ra thực sự quá lớn! "Ta không phải đang nằm mơ chứ, thực lực của Nguyên Thủy lại mạnh mẽ đến vậy!" "Không có nằm mơ, nhưng làm sao có thể!

Nguyên Thủy chưa thành Thánh, sao lại có thực lực mạnh mẽ như vậy!" "Không sai, e rằng đây mới là chuyện quan trọng nhất!

Nguyên Thủy vì sao lại mạnh mẽ như vậy, rốt cuộc đã trải qua những gì!" Các đại năng Hồng Hoang đều thầm chấn kinh, không ngờ Nguyên Thủy lại có thể sánh ngang với Thánh Nhân!

Phải biết lúc này Nguyên Thủy chưa thành Thánh!

Cũng có nghĩa là không gian tiến bộ của Nguyên Thủy vô cùng lớn, chỉ ở cảnh giới Chuẩn Thánh mà Nguyên Thủy đã có thể sánh ngang với Thánh Nhân.

Nếu đạt đến Thánh Nhân rồi thì sao, e rằng trong Hồng Hoang không một ai có thể ngăn cản Nguyên Thủy!

Các đại năng trong Hồng Hoang vừa hưng phấn vừa sợ hãi, hưng phấn vì Nguyên Thủy mạnh mẽ như vậy, khiến họ nhìn thấy ánh bình minh của tương lai!

Sợ hãi là vì, Nguyên Thủy lại mạnh mẽ đến vậy!

Nếu sau khi thành Thánh, trong Hồng Hoang rộng lớn này còn có nơi cho họ dung thân không?

Không chỉ các đại năng Hồng Hoang bị chấn kinh đến chết khiếp,

mà Đế Tuấn và Thái Nhất ở hiện trường càng sợ hãi đến chết khiếp!

Thậm chí có thể nói tất cả các đại năng Yêu tộc tham gia vào chuyện này trong lòng đều sợ hãi đến chết khiếp, rốt cuộc họ đã đánh đệ tử của Nguyên Thủy trọng thương!

Một người còn sống chết không rõ, mối thù hận như vậy, đang chờ đợi Thiên Đình sẽ là gì?

Lẽ nào, họ sẽ vẫn lạc trong ngọn lửa giận của Nguyên Thủy sao?

Trong lúc trong lòng mọi người suy nghĩ muôn vàn, Nguyên Thủy từ trong khe nứt không gian đó bước ra, sau khi nhìn thấy thảm cảnh của bờ Đông Hải liền nhíu mày!

Nhưng không nói gì, sau đó nhìn lướt qua mấy vị đệ tử của mình!

Sau khi nhìn xong, mày nhíu càng sâu hơn. "Đế Tuấn, ngươi to gan thật!

Dám đánh người của bản tọa thành trọng thương, lẽ nào thật sự không sợ chết?

Ngươi nghĩ Hồng Quân có thể bảo vệ được ngươi chu toàn!" Nguyên Thủy sau khi nói xong, không thèm để ý đến Đế Tuấn đang run lẩy bẩy, mà đưa mấy vị đệ tử vào trong nội không gian của mình!

Sau khi kiểm tra kỹ một lượt, trong lòng liền thở phào một hơi, may mắn!

Không bị thương quá nặng, chỉ cần nghỉ ngơi một thời gian là sẽ hồi phục.

Không nhìn Quảng Thành Tử nữa, Nguyên Thủy ngẩng đầu nhìn về phía Đế Tuấn!

Đế Tuấn thấy Nguyên Thủy đang nhìn mình, trong lòng không khỏi run lên!

Tay không ngừng run rẩy, trong lòng vô cùng sợ hãi!

Nhưng dù có sợ hãi thế nào, điều cần phải đối mặt vẫn phải đối mặt!

Điều cần phải giải quyết vẫn phải giải quyết, rốt cuộc chuyện này y không trốn được!

Cho nên Đế Tuấn cố nén nỗi sợ hãi trong lòng, run rẩy bước đến trước mặt Nguyên Thủy, khẽ giọng đáp: "Thiên Tôn nguôi giận, đây là hiểu lầm!" Nguyên Thủy nghe xong liền lộ ra một nụ cười, hiểu lầm?

Thật sự coi bản tọa là đứa trẻ ba tuổi sao?

Sắc mặt sau khi cười liền trở nên vô cùng băng lãnh, khí tức của Nguyên Thủy biến đổi khiến nhiệt độ của cả Đông Hải trong nháy mắt giảm mạnh!

Sinh linh trên Đông Hải lần lượt cảm nhận được một luồng khí lạnh thấu xương, một luồng khí lạnh không thể chống cự!

Một số sinh linh không hiểu rõ sự thật, sau khi cảm nhận được không khỏi nhìn lên trời! "Thời tiết quái quỷ gì vậy, đột nhiên trở nên lạnh lẽo như vậy!

Ta một tu luyện giả cảnh giới Thiên Tiên mà cũng có thể cảm nhận được, lạ thật lạ thật!" Tu luyện giả đó nói xong, không khỏi xoa hai tay vào nhau!

Cố gắng tạo ra một chút nhiệt lượng.

Rốt cuộc, thời tiết bây giờ vô cùng lạnh lẽo!

Khiến cho một số tu luyện giả chưa từng cảm nhận được sự lạnh lẽo có chút trở tay không kịp!

May mà họ không ngừng vận chuyển pháp lực trong cơ thể, giúp cơ thể hồi phục một chút nhiệt lượng, nếu không, e rằng lại có vô số

sinh linh sẽ thân tử đạo tiêu dưới cơn giận của Nguyên Thủy!

Bởi vì đây không phải là hàn khí bình thường, mà do thực lực cường đại của Nguyên Thủy hóa thành!

Trừ phi thực lực mạnh hơn Nguyên Thủy.

Nếu không căn bản không thể chống cự, chỉ có thể gắng gượng chịu đựng!

Nhưng một chút hàn khí này sẽ không gây ra thương tổn quá lớn.

Chương 191

Nhưng sẽ khiến người ta vô cùng khó chịu, hẳn là sẽ có một ký ức khó quên cả đời!

Đế Tuấn ở bên cạnh Nguyên Thủy càng phải cưỡng ép đốt cháy pháp lực, dùng để xua đuổi luồng hàn khí rợn người đó! "Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi đang làm gì!

Mấy đệ tử đó của ngươi cũng đâu có chết, vì họ mà khai chiến với Thiên Đình ta, như vậy thật sự đáng sao?" Thái Nhất đột nhiên ở một bên lớn tiếng hét lên, thần tình vô cùng phẫn nộ!

Nguyên Thủy nghe xong liền mỉm cười, thần tình đạm nhiên nói: "Thiên Đình?

Một cái Thiên Đình nhỏ nhoi, cũng dám hỏi bản tọa có đáng hay không, các ngươi xứng sao?

Đây chỉ là một bài học nho nhỏ, một món khai vị mà thôi!" Đế Tuấn nghe lời của Nguyên Thủy, thần sắc càng thêm khó coi!

Chỉ là một món khai vị sao?

Công kích mạnh mẽ như vậy, lại bị nói là một món khai vị!

E rằng chỉ có Nguyên Thủy mới có thể nói ra được lời như vậy.

Nghe lời này, Thái Nhất mặt đầy vẻ khinh thường nói: "Món khai vị?

Có bản lĩnh thì cứ dùng hết ra!

Nhị lang Yêu tộc ta đỉnh thiên lập địa, há lại sợ ngươi sao?" Nói xong, Thái Nhất còn hung hăng trừng mắt nhìn Nguyên Thủy một cái!

Nguyên Thủy nghe xong liền nheo mắt lại, bình tĩnh nhìn y!

Đế Tuấn thì sắc mặt hơi biến, nhìn về phía Thái Nhất!

Phảng phất có chút không thể tin được, Thái Nhất lại có thể nói ra những lời như vậy!

Thái Nhất thấy Đế Tuấn nhìn mình như vậy, không khỏi nói: "Huynh trưởng, huynh thay đổi rồi!

Trở nên nhu nhược, năm xưa huynh hào tình vạn phần, sẽ không bị khó khăn cỏn con đánh bại!" Đế Tuấn nghe xong, trong thần tình lóe lên một tia hồi ức!

Hồi tưởng lại lúc ban đầu, lúc đó tuổi trẻ vô tri!

Cho rằng mình là thiên hạ đệ nhất, thiên đạo đệ nhị!

Nhưng bao nhiêu năm qua, đã trải qua sự gột rửa của thời gian!

Đế Tuấn đã trở nên trưởng thành, hiểu rõ được sự chênh lệch giữa mình và các đại năng đỉnh cấp của Hồng Hoang!

Đại năng đỉnh cấp trong miệng Đế Tuấn tự nhiên không phải là Trấn Nguyên Tử, Minh Hà!

Mà là Hồng Quân Đạo Tổ và Dương Mi Đạo Nhân!

Loại Thánh Nhân đỉnh phong, chưởng khống cục thế Hồng Hoang của các đại năng đỉnh tiêm!

Trong lúc Đế Tuấn định giải thích, Nguyên Thủy liền phất tay, ra hiệu cho y ngừng nói! "Những gì các ngươi làm đã sớm chọc giận bản tọa, vốn dĩ định cho các ngươi một cơ hội sám hối!

Tiếc là các ngươi không biết trân trọng, tự tay phá vỡ nó!

Cho nên, các ngươi chuẩn bị xong chưa?

Chuẩn bị tiếp nhận ngọn lửa giận vô biên của bản tọa chưa!" Nói xong, không khí bên cạnh Nguyên Thủy đột nhiên bùng cháy!

Hình thành một cảnh quan tráng lệ, khiến tất cả mọi người không dám nhìn thẳng!

Bởi vì, ngọn lửa đó có độc!

Có kịch độc, nhìn rồi không cẩn thận, e rằng sẽ vẫn lạc!

Nhưng Nguyên Thủy đối với điều này lại không có bất kỳ biểu hiện gì, ngược lại giơ một tay lên, chỉ về phía Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Một luồng quang mang bình thường không có gì đặc biệt bay ra, trong lúc mọi người có chút run rẩy, nó đã đánh trúng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Đồng thời, Tinh Thần Cự Nhân bên trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận mở to hai mắt, mặt đầy tức giận gầm thét, ngay sau đó vung bàn tay khổng lồ, muốn chống lại quang mang của Nguyên Thủy!

Nhưng quang mang của Nguyên Thủy sao có thể dễ dàng chống lại như vậy, trong nháy mắt xuyên qua vô số lớp phòng ngự, cuối cùng thông suốt không trở ngại đánh trúng Tinh Thần Cự Nhân!

Sau đó, Tinh Thần Cự Nhân ngã xuống!

Hai mắt trợn trừng, mặt đầy vẻ không thể tin được!

Đồng thời không thể tin được còn có một đám đại năng trong Hồng Hoang, các đại năng Hồng Hoang mặt lộ vẻ kinh hãi, không dám tin vào tình hình trước mắt!

Rốt cuộc một Tinh Thần Cự Nhân có thể sánh với cảnh giới Thánh Nhân, lại ngay cả một đòn tùy tay của Nguyên Thủy cũng không chống đỡ nổi!

So với Tinh Thần Cự Nhân uy phong vô cùng lúc nãy, có sự khác biệt một trời một vực, căn bản không giống cùng một người!

Nhưng dù các đại năng Hồng Hoang trong lòng nghĩ gì, có tin hay không!

Đối với Nguyên Thủy đều không quan trọng.

Sau đó Nguyên Thủy lại duỗi ra một bàn tay, đánh một chưởng về phía bầu trời đầy sao kia!

Bầu trời đầy sao đang bao phủ trên không Đông Hải dường như phải chịu một đòn chí mạng, lại toàn bộ vỡ nát!

Vô tận mảnh vỡ tinh thần rơi vãi khắp nơi, cảnh tượng vô cùng hùng vĩ!

Các đại năng Hồng Hoang thấy vậy đều say mê, phảng phất như trong những mảnh vỡ đó có muôn vàn đại đạo.

Không ngừng thu hút sự chú ý của con người, chỉ là tuy vô cùng hùng vĩ nhưng lại chỉ là sớm nở tối tàn!

Rất nhanh đã rơi rải rác khắp nơi trong Hồng Hoang, các đại năng Hồng Hoang thấy vậy đều không ngừng thở dài! "Ai, bỏ lỡ cơ hội ngàn vàng!

Cảnh tượng tinh thần rơi xuống lúc nãy uẩn hàm muôn vàn đại đạo!

Nếu có thể cảm ngộ được một chút, sẽ có lợi ích cực lớn cho tương lai của ta!" "Đúng vậy, không ngờ muôn vàn tinh thần đó lại là hóa thân của pháp tắc!

Sớm biết vậy ta đã xông vào rồi, cũng có thể cảm nhận sự chiếu rọi của muôn vàn pháp tắc ở cự ly gần!" Một số đại năng trong Hồng Hoang lần lượt cảm thán, nhưng đối với các đại năng đỉnh cấp của Hồng Hoang, điều họ quan tâm không phải là pháp tắc!

Mà là thực lực của Nguyên Thủy, thấy Nguyên Thủy chỉ dùng hai

chiêu đã phá vỡ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Các đại năng đỉnh cấp trong Hồng Hoang đều mặt lộ vẻ trầm tư, rốt cuộc cú sốc mà Nguyên Thủy mang lại quá lớn!

Cần phải sắp xếp lại một chút, làm rõ tình hình hiện tại!

Tại động Tam Thanh trên núi Côn Luân, Lão Tử và Thông Thiên đứng ở cửa động liếc nhìn nhau, sau đó đều mặt lộ vẻ vui mừng, nhưng rất nhanh, lại có chút thất lạc!

Chương 192

"Khoảng cách giữa ta và nhị đệ ngày càng lớn, e rằng, sau này thật sự không còn là cùng một loại người nữa rồi!" "Đúng vậy, nhị ca tiến bộ thực sự quá nhanh, nhưng ta cũng không cần nản lòng, phải khắc khổ tu luyện, tranh thủ sớm ngày thành Thánh, lúc đó sẽ thu hẹp khoảng cách với nhị ca!" Tại Linh Sơn phía Tây, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mặt đầy vẻ khổ sầu!

Rốt cuộc áp lực mà Nguyên Thủy mang lại quá lớn, giống như Hồng Quân Đạo Tổ vậy, khiến người ta không sinh ra ý nghĩ phản kháng!

Chuẩn Đề mặt đầy vẻ khổ sầu, thần tình có chút mê ly!

Khí tức trên người bắt đầu trở nên dao động. "Huynh trưởng, Tây phương của chúng ta có thể đại hưng không?" Tiếp Dẫn thấy vậy khẽ thở dài một tiếng, sau đó mặt đầy kiên định nói: "Nhất định sẽ, Tây phương của chúng ta nhất định sẽ đại hưng!" Chuẩn Đề phảng phất như bị tinh thần của Tiếp Dẫn cảm động, thần sắc mê ly ban đầu đã khôi phục lại sự bình tĩnh!

Chỉ là dù thế nào, trong lòng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều không có chút tự tin nào, đối với chuyện Tây phương đại hưng cũng không ôm quá nhiều hy vọng.

Rốt cuộc, phương Đông nhân tài xuất hiện lớp lớp, thực lực cường đại vô cùng!

Căn bản không thể so sánh, thậm chí sau này muốn bảo tồn Tây phương e rằng cũng vô cùng gian nan!

Ngay cả những người được chọn làm Thánh Nhân này cũng cảm thấy một luồng tuyệt vọng, huống chi là những đại năng đỉnh tiêm

bình thường kia!

Áp lực mà Nguyên Thủy mang lại thực sự quá lớn, có thể so với Hồng Quân lúc vừa mới thành Thánh, bảo sao họ không tự ti?" Tạm không nhắc đến sự chấn kinh của các đại năng trong Hồng Hoang, tại bờ Đông Hải, Thái Nhất thấy Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không ngờ không chống nổi hai chiêu của Nguyên Thủy.

Y không khỏi vô cùng kinh ngạc, đồng thời trong lòng dâng lên một luồng khí lạnh!

Vẻ mặt vốn có chút ngông cuồng, thoáng chốc liền trở nên sợ hãi!

Mặc dù trong lòng đã hiểu rõ, nhưng miệng vẫn nói: "Không thể nào, Nguyên Thủy sao lại có thực lực mạnh mẽ như vậy!

Tuyệt đối là giả, tuyệt đối là ảo giác!" Sau đó, sau cơn chấn kinh, trong ánh mắt Thái Nhất loé lên một tia điên cuồng, trên mặt hiện thêm một tia kiên định!

Tiếp đó, Thái Nhất thúc giục bản nguyên chi lực trong cơ thể, dùng pháp lực cưỡng ép đốt cháy bản nguyên chi lực, đồng thời lớn tiếng hô lên: "Bản nguyên chi lực, triệu hoán!" Nhanh chóng, bản nguyên chi lực kịch liệt thiêu đốt, sinh ra một luồng sức mạnh tinh thuần!

Luồng sức mạnh tinh thuần đó sau khi sinh ra phảng phất như bị dẫn dắt, cấp tốc bay về phía thiên đình!

Nguyên Thủy cảm nhận được liền khẽ nhíu mày!

Sau đó y nhanh chóng suy diễn một phen, hiểu rõ rốt cuộc Thái Nhất muốn làm gì.

"Không ngờ lại đốt cháy bản nguyên chi khí, cưỡng ép triệu hoán Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung đang ở trên thiên đình!" Nguyên Thủy sau khi tính toán xong, lộ ra một nụ cười khinh thường!

Nhưng y cũng có chút bội phục dũng khí của Thái Nhất, dù sao bản nguyên chi khí là căn bản của một tu sĩ!

Tu sĩ khác hận không thể giấu bản nguyên chi khí thật kín, căn bản không để cho người khác biết!

Bây giờ, Thái Nhất lại dám thúc giục bản nguyên chi khí quý giá, chẳng lẽ không sợ thần hình câu diệt sao?

Đối với điều này Nguyên Thủy không biết, mà cũng không cần biết!

Bởi vì trong lòng Nguyên Thủy, Thái Nhất đã là một người chết!

Kể từ lúc dám ra tay với đồ đệ của y, số phận của hắn đã được định đoạt là phải chết!

Cho nên Nguyên Thủy sẽ không để ý, lúc chết bản nguyên chi khí có sung túc hay không!

Trong lúc Nguyên Thủy suy nghĩ ngắn ngủi, một đạo không gian dao động nhỏ bé từ xa cấp tốc truyền đến!

Nguyên Thủy cảm ứng được, khoé mắt khẽ nhíu lại!

Bởi vì khí tức bên trong không gian dao động đó, Nguyên Thủy rất quen thuộc!

Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, bảo bối mà Nguyên Thủy vẫn luôn muốn có!

Có được nó, Trảm Tam Thi đại pháp sẽ viên mãn!

Thái Nhất cũng cảm nhận được luồng không gian dao động cực kỳ yếu ớt đó, bởi vì chính hắn triệu hoán Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, cho nên có thể biết rõ quỹ tích vận hành của Tiên Thiên Chí Bảo!

Khi cảm nhận được Hỗn Độn Chung sắp đến, vẻ mặt Thái Nhất

có chút hưng phấn, tâm tư sợ hãi ban đầu đều bị xua tan!

Bởi vì có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, Thái Nhất có một niềm tin tuyệt đối!

Đó là, Hỗn Độn Chung trong tay, thiên hạ ta có!

Nhưng nếu để Nguyên Thủy biết được, chắc chắn sẽ cười rụng răng!

Chỉ có một kiện Tiên Thiên Chí Bảo mà dám ngông cuồng như vậy, có mấy kiện Tiên Thiên Chí Bảo cũng không dám như thế, thật nực cười!

Sau đó theo một tiếng không gian vỡ nát, một chiếc chuông cổ xưa huyền bí phá vỡ hư không Hồng Hoang, bay thẳng về phía Thái Nhất!

Thái Nhất thấy vậy vội vàng đón lấy Hỗn Độn Chung, sau đó toàn thân khí thế đại trướng!

Từng luồng khí tức kinh khủng từ trên người hắn tỏa ra.

Phảng phất như có được Hỗn Độn Chung, Thái Nhất sẽ chiến thắng không gì cản nổi!

Nguyên Thủy thấy vậy liên tục gật đầu, rồi nói: "Có Hỗn Độn Chung quả nhiên lòng tự tin tăng mạnh, nhưng cũng có tư cách đỡ lấy chiêu thứ ba của ta!

Một chiêu này tuy không có sức phá hoại mạnh mẽ, nhưng lại ẩn chứa Thời Gian và Không Gian pháp tắc!

Chỉ cần bị đánh trúng, sẽ luân hồi trong thời gian và không gian, trừ phi có thể siêu thoát ra ngoài, nếu không sẽ vĩnh sinh vĩnh thế bị nhốt trong đó!" Nguyên Thủy nói xong, cười lớn một tiếng!

Một đồ án Thái Cực cổ xưa xuất hiện sau lưng Nguyên Thủy!

Thái Nhất và những người khác liếc nhìn, liền không nhịn được

mà chìm đắm vào trong đó!

Nếu không phải Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung trong tay Thái Nhất phát ra một tiếng chuông trong trẻo!

Đem bọn họ từ trong trầm mê đánh thức, e rằng đã sớm sa sâu vào trong đó không thể tự thoát ra!

Đế Tuấn sau khi tỉnh lại, mặt đầy kinh hãi nhìn đồ án Thái Cực sau lưng Nguyên Thủy, vô cùng chấn kinh hỏi: “, tại sao lại có sức hấp dẫn mạnh mẽ như vậy!

Ngay cả ta cũng không thể chống cự, trong tay Nguyên Thủy sao lại có thứ kinh khủng đến thế!” Thái Nhất cũng mặt đầy chấn kinh, nhưng thứ hắn thấy được lại nhiều hơn Đế Tuấn một chút!

Ngoài Âm Dương Thái Cực Đồ đó ra, hắn còn thấy được Thời Gian và Không Gian pháp tắc!

Đồng thời có thể cảm nhận được sự biến hóa thời gian và không gian bên trong Thái Cực Đồ, quả thực vô cùng khủng bố!

Nhưng Nguyên Thủy lại không cho bọn họ cơ hội nghỉ ngơi, trực tiếp dùng tay chỉ một cái!

Nhắm thẳng vào hướng của Thái Nhất và Đế Tuấn, đồng thời miệng khẽ thốt ra một chữ!

“Đi!” Dứt lời, Thái Cực Đồ sau lưng Nguyên Thủy phảng phất như nhận được mệnh lệnh, đồ án Thái Cực vốn đang xoay chuyển chậm rãi bỗng nhiên xoay tròn với tốc độ cao!

Thời Gian và Không Gian pháp tắc vốn còn có thể quan sát được một hai, bây giờ hoàn toàn không thể cảm nhận được nữa!

Tiếp đó, trong lòng Thái Nhất và những người khác càng thêm sợ hãi!

Bởi vì Thái Cực Đồ không chỉ trở nên mạnh mẽ hơn, mà còn trở nên quỷ dị hơn!

Chương 193

Đồng thời lại còn xoay chuyển với tốc độ cao hướng về phía bọn họ, phảng phất như sắp va chạm!

Nhưng một khoảng cách ngắn ngủi, lại khiến Thái Nhất đợi rất lâu!

Nhìn nó lúc nhanh lúc chậm, lúc thì đột nhiên cấp tốc tiến lên, rồi lại đột nhiên di chuyển với tốc độ rùa bò!

Điều này khiến Thái Nhất vô cùng khó hiểu, tại sao phải làm ra nhiều trò hoa mỹ như vậy!

Sao không trực tiếp đối đầu, phân thắng thắng bại chẳng phải tốt hơn sao?

Đối với điều này Nguyên Thủy chỉ muốn nói, tuy ngươi trông không đẹp, nhưng nghĩ lại rất hay!

"Dám đánh đồ đệ của bản tọa trọng thương, há có thể dễ dàng tha cho ngươi?

Đây mới là món quà lớn đầu tiên, càng đặc sắc còn ở phía sau!

Hy vọng ngươi có thể chống đỡ được, vạn lần đừng chết dễ dàng như vậy!" Nghĩ đến đây, khóe miệng Nguyên Thủy không khỏi lộ ra một nụ cười, chỉ là Thái Nhất cũng không từ bỏ phản kháng!

"Một đòn công kích này nhìn qua thần bí vô cùng, không có nguy hiểm, nhưng trong tối lại ẩn giấu đại hung hiểm kinh thiên động địa khiến ta phải kinh hãi, không thể chống đỡ trực diện. ....", Thái Nhất lập tức sử dụng Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, huyễn hóa ra một màn sáng!

Bảo vệ đám người Yêu tộc bên trong, dù sao phòng ngự của Tiên

Thiên Chí Bảo cũng kiên cố vô cùng!

Trên thế giới này căn bản không có ai có thể đạt đến cấp độ phá hủy Tiên Thiên Chí Bảo!

Sau đó hắc khí vô biên kia, trong nháy mắt ập về phía màn sáng!

Gây ra tổn thương cực lớn cho toàn bộ màn sáng, nhưng may thay, Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung vô cùng lợi hại, đã chống đỡ được những luồng sáng kinh khủng đó!

Tiếp đó, đồ án Thái Cực kia càng lúc càng đến gần, toàn bộ thời gian và không gian của Đông Hải đều bị nhiễu loạn, từng luồng dao động kinh khủng không ngừng sinh ra!

Thời gian và không gian ở một số nơi đột nhiên thác loạn, một số hình ảnh của tương lai và quá khứ đột ngột hiện ra!

Nhưng đại đa số đều là những mảnh vụn, căn bản không có giá trị hữu ích.

Đồng thời vì không gian Hồng Hoang vỡ nát, đã phân tán một phần sức mạnh trong công kích của Nguyên Thủy!

Khiến cho Thái Nhất có thể gian nan chống đỡ, không đến mức bị sức mạnh của Thời Gian và Không Gian pháp tắc hủy diệt.

Sự hỗn loạn của thời gian và không gian kéo dài một lúc rồi dần dần khôi phục bình tĩnh, Thời Gian và Không Gian pháp tắc vốn đang bạo loạn đã trở lại trật tự ban đầu.

Chỉ là toàn bộ bờ Đông Hải hiện ra một cảnh tượng hư không, dù sao Thời Gian và Không Gian pháp tắc của Nguyên Thủy cực kỳ mạnh mẽ, đối với việc có thể tạo ra sức phá hoại lớn như vậy, Nguyên Thủy cũng không cảm thấy kỳ lạ!

Thái Nhất dưới sự che chở của Hỗn Độn Chung, sau khi cảm

nhận thời gian và không gian đã khôi phục bình tĩnh thì thở phào một hơi.

Nếu Thời Gian và Không Gian pháp tắc tiếp tục càn quét, e rằng Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung cũng không thể chống đỡ nổi!

Bây giờ, cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm!

Nhưng nỗi sợ hãi trong lòng lại không hề tiêu giảm, ngược lại còn có xu thế gia tăng!

"Nguyên Thủy không ngờ đã đến mức này, ta thua rồi!

Sớm biết đã không gây chuyện, dù sao chỉ một Nhân tộc cỏn con ta có thể tùy lúc tiêu diệt!

Bây giờ thì hay rồi, nhân quả đã triệt để kết xuống!

Cơ bản không có khả năng hòa giải." Đế Tuấn nghĩ xong, trên mặt hiện ra một tia cay đắng!

Ai cũng không ngờ, Nguyên Thủy chưa thành thánh mà lại mạnh mẽ đến như vậy.

Nhưng ngay khi Đế Tuấn vừa thở phào một hơi, đang hồi phục thì đòn công kích thứ tư của Nguyên Thủy đã theo đó phát ra!

Đó là một luồng sáng bình thường không có gì lạ, trong mắt Đế Tuấn, phảng phất như một tia nắng bình thường!

Căn bản không có chút uy hiếp nào, nhưng chính luồng sáng bình thường đó lại khiến Đế Tuấn cảm nhận được uy hiếp của cái chết!

Thậm chí còn mãnh liệt hơn so với đòn công kích thời gian và không gian trước đó, Thái Nhất thậm chí còn có cảm giác, e rằng ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung cũng không thể chống đỡ!

Luồng sáng này rốt cuộc là gì?

Tại sao lại có cảm giác mãnh liệt như vậy!

Nguyên Thủy ở phía xa phảng phất như nhìn thấu suy nghĩ của hắn, nhàn nhạt mở miệng giải thích: "Luồng sáng này gọi là Ngọc Thanh Thần Quang, ẩn chứa vạn ngàn pháp tắc của bản tọa!

Một khi bị đánh trúng, thần hình câu diệt!

Muốn luân hồi cũng không thể, nếu bây giờ ngươi quỳ xuống đất cầu xin, bản tọa sẽ cân nhắc thu hồi Ngọc Thanh Thần Quang, nếu không. ....chết!" Nghe lời Nguyên Thủy nói, Đế Tuấn và những người khác không khỏi kinh ngạc, Ngọc Thanh Thần Quang?

Căn bản chưa từng thấy Nguyên Thủy sử dụng, lẽ nào đây là chiêu thức mới nhất của Nguyên Thủy?

Nhưng bây giờ không phải là lúc để nghiên cứu kỹ!

Bởi vì luồng sáng đó đã đến trước mắt, bất chấp vạn đạo phòng ngự mà hắn bố trí!

Trực tiếp xuyên qua, đến ngay trước mắt hắn!

Đế Tuấn và những người khác thấy vậy kinh hãi không thôi, dù sao hắn cũng biết rõ phòng ngự mình bố trí mạnh đến mức nào.

Theo như Thái Nhất ước tính, cho dù dùng Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung để phá vỡ một vài lớp phòng ngự, cũng cần đến mấy năm trời!

Đồng thời khi thần quang đó đến gần, toàn bộ không gian đều bị phong tỏa!

Muốn vận dụng không gian pháp tắc để trốn thoát là không thể.

Nhưng cho dù không bị phong tỏa, Đế Tuấn cũng không dám làm vậy!

Đòn tấn công bằng không gian pháp tắc trước đó đã làm nhiễu

loạn không gian của bờ Đông Hải!

Hiện tại không gian bờ Đông Hải tuy nhìn có vẻ bình tĩnh, nhưng đó là do có Thiên Đạo tu bổ!

Điều động năng lượng mạnh mẽ của Hồng Hoang để bù đắp, nhưng nếu có người cưỡng ép phá vỡ một vết nứt, thì năng lượng vô tận ẩn giấu sau thời không sẽ phun trào ra!

Những năng lượng vô tận đó đủ để biến toàn bộ bờ Đông Hải thành hư vô, cho nên sử dụng không gian pháp tắc để trốn thoát căn bản không khả thi!

Vì vậy cuối cùng vẫn phải xem Hỗn Độn Chung của Thái Nhất, Thái Nhất thấy mọi người nhìn mình liền gật đầu!

Sau đó tế ra Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, bao phủ mọi người vào bên trong!

Nhưng không biết tại sao, Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung lại không nghe triệu hoán!

Sau khi tế ra lại đứng yên giữa không trung!

Chương 194

Mặc cho Thái Nhất kêu gọi thế nào, cũng không có nửa điểm hồi âm!

Thái Nhất thấy vậy trong lòng thầm kêu không ổn, lập tức vội vàng dùng nguyên thần tra xét, phát hiện không gian ở đây không chỉ bị định trụ mà cả thời gian cũng bị định trụ!

Nói cách khác, toàn bộ bờ Đông Hải đã rơi vào trong sự khống chế của Nguyên Thủy!

Dù phản kháng thế nào cũng không thể thoát khỏi sự trói buộc của Nguyên Thủy, Nguyên Thủy thấy sắc mặt Đế Tuấn đại biến, liền lộ ra một nụ cười!

"Ngọc Thanh Thần Quang, bao hàm tất cả pháp tắc mà bản tọa lĩnh ngộ!

Cho nên từ bỏ đi, các ngươi căn bản không thể thoát khỏi lòng bàn tay của ta!" Đế Tuấn và những người khác nghe xong, mặt mày trắng bệch không còn một tia huyết sắc!

Hóa ra từ lúc Nguyên Thủy ra tay, thất bại của bọn họ đã được định đoạt!

Vốn dĩ có thể giải quyết nhanh chóng, chỉ là vì Nguyên Thủy không muốn bọn họ chết nhanh như vậy!

Cho nên mới chậm rãi ra tay, từng chút một đưa bọn họ vào tuyệt vọng của cái chết!

"Không hổ là Nguyên Thủy, tâm ngoan thủ lạt!

Trong Hồng Hoang quả nhiên không ai có thể so sánh được!" Đế Tuấn mặt mày bi thương, ngẩng đầu lớn tiếng nói!

Các đại năng Yêu tộc khác nghe xong, cũng lần lượt lộ vẻ phẫn nộ, ánh mắt nhìn thẳng vào Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy đối với điều này không hề để tâm, chẳng lẽ một con kiến trừng mắt, mình cũng phải trừng lại sao?

Nguyên Thủy đương nhiên sẽ không trừng lại, mà chỉ giẫm chết nó!

Bây giờ đám đại năng Yêu tộc, đối với Nguyên Thủy chỉ là tồn tại như con kiến!

Muốn tiêu diệt dễ như trở bàn tay.

Nhưng để tăng thêm chút không khí trước khi chết, nên mới từ từ ra tay, từng chút từng chút một đưa bọn họ vào tuyệt vọng của cái chết.

Đồng thời sau lưng Đế Tuấn có một số đại năng Yêu tộc muốn trốn đi, thay vì chờ chết vô ích không bằng liều một phen!

Có lẽ còn có một tia sinh cơ!

Thấy một số đại năng Yêu tộc lần lượt bay ra ngoài, Nguyên Thủy cũng không ngăn cản!

Chỉ nhàn nhạt nhìn, nhìn bọn họ như con thiêu thân lao đầu vào lửa!

Quả nhiên, khi một số đại năng sắp rời khỏi bờ Đông Hải, một màn sáng vô hình đã chặn đứng con đường tiến lên của bọn họ!

Một số đại năng Yêu tộc thử chạm vào, ai ngờ thân thể trong nháy mắt bốc cháy!

Đại năng Yêu tộc bị thiêu đốt, đầu tiên là sững sờ, không phản ứng kịp chuyện gì đã xảy ra!

Nhưng một lúc sau, cơn đau dữ dội sinh ra trong quá trình thiêu

đốt, đã đưa hắn từ trạng thái ngẩn ngơ trở về hiện thực.

Sau đó phát ra những tiếng hét vô cùng thảm thiết, cuối cùng trong quá trình không ngừng lăn lộn và va chạm lung tung mà bị thiêu chết!

Nguyên Thủy nhìn cảnh này mặt không biểu cảm, miệng bình tĩnh nói: "Toàn bộ bờ Đông Hải đã sớm bị bản tọa phong tỏa, không có mệnh lệnh của bản tọa, không ai có thể rời khỏi đây!" Đế Tuấn nghe lời này, mặt như tro tàn!

Thái Nhất thì ngửa mặt lên trời hét lớn: "Mạng ta hết rồi!" Cùng lúc đó, trên bầu trời đột nhiên loé lên một tia sấm sét, phảng phất như để phụ hoạ cho tiếng hét của Thái Nhất!

Chỉ là, Nguyên Thủy lại nhíu mày nhìn lên trời!

Dường như trên trời có sự tồn tại khiến y khó chịu.

Cùng lúc đó, khi luồng Ngọc Thanh Thần Quang kia sắp tiếp cận Đế Tuấn và những người khác, một luồng sáng trắng sáng lên!

Trực tiếp ép về phía luồng Ngọc Thanh Thần Quang vô cùng khủng bố kia, Đế Tuấn thấy vậy đầu tiên là sững sờ, sau đó mặt lộ vẻ vui mừng khôn xiết!

Nguyên Thủy nhíu mày càng chặt, có chút tức giận nói với bầu trời: "Hồng Quân, ngươi có ý gì!" Đế Tuấn nghe lời Nguyên Thủy, vẻ vui mừng trên mặt càng thêm đậm, đồng thời cũng cung kính nhìn lên trời!

Hồng Quân nhiều lần cứu hắn trong lúc nguy nan, quả thực là thần hộ mệnh của Yêu tộc, tự nhiên không dám có bất kỳ tâm lý khinh suất nào đối với Hồng Quân!

Đồng thời, một đám đại năng trong Hồng Hoang cũng lần lượt ngẩng đầu, mặt lộ vẻ kinh ngạc nhìn về phía bầu trời trên bờ Đông Hải!

Nhưng vì bờ Đông Hải bị Nguyên Thủy phong tỏa, căn bản không thể nhìn rõ tình hình bên trong!

Nhưng lại có thể cảm nhận được năng lượng kinh khủng đang tàn phá bên trong bờ Đông Hải.

Các đại năng Hồng Hoang trong lòng thầm kinh hãi, một số đại năng thậm chí còn dành cho Yêu tộc một tia đồng tình!

Cùng lúc đó, dưới sự chú mục của tất cả đại năng, hư không trong Hồng Hoang chấn động không thôi, một bóng người từ ngoài trời chậm rãi bước xuống!

Bóng người đó tuy tốc độ đi lại nhìn qua cực kỳ chậm chạp, nhưng lại ngầm ẩn chứa sức mạnh pháp tắc!

Không mấy bước đã đến bầu trời trên bờ Đông Hải, sau khi nhìn tình hình bờ Đông Hải liền khẽ thở dài một tiếng!

Sau đó vung phất trần trong tay, một luồng sức mạnh không thể chống cự từ trong phất trần tỏa ra.

Trực tiếp giải trừ phong ấn của Nguyên Thủy bao trùm bờ Đông Hải, Nguyên Thủy thấy vậy mắt khẽ híp lại, nhưng không ra tay ngăn cản!

Khi phong ấn bờ Đông Hải được giải trừ, tình hình bên trong cũng bị các đại năng Hồng Hoang biết được!

Các đại năng Hồng Hoang nhìn cảnh tượng kinh khủng đó đều kinh hãi không thôi, lần lượt mặt lộ vẻ chấn kinh nhìn về phía Nguyên Thủy!

Bởi vì lúc này bờ Đông Hải đã không còn vẻ yên bình như trước, khắp nơi đều là những vết nứt không gian khiến người ta kinh hồn bạt vía, từng luồng hỗn độn chi khí từ trong đó lan ra!

Nuốt chửng và đồng hóa không gian mà toàn bộ bờ Đông Hải đang ở, trong nhất thời bờ Đông Hải lại có dấu hiệu hỗn độn hóa!

Đồng thời sinh linh bên trong bờ Đông Hải, trừ đại quân Yêu tộc ra thì toàn bộ đều biến mất!

Ngay cả một chút dấu vết cũng không tìm thấy, khắp nơi là đất đai cực kỳ hoang vu tràn ngập hỗn độn chi khí!

Hồng Quân nhìn mọi thứ trước mắt, mày khẽ nhíu, phất trần trong tay lại vung lên lần nữa, một luồng thiên địa chi lực cực kỳ tinh thuần ập về phía bờ Đông Hải!

Hồng Quân đang mượn sức mạnh của Hồng Hoang, để san bằng những tổn thương mà bờ Đông Hải phải chịu!

Nguyên Thủy thấy vậy cũng không ngăn cản, dù sao chuyện nhỏ nhặt này căn bản không cần thiết phải ngăn cản!

Bởi vì Hồng Quân không ra tay, Thiên Đạo cũng sẽ ra tay giải quyết!

Nếu tình hình bờ Đông Hải tiếp tục xấu đi, e rằng sẽ có xu hướng lan rộng hơn nữa!

Thiên Đạo vì đại thế Hồng Hoang, tất nhiên sẽ không tiếc bất cứ giá nào để giải quyết, Nguyên Thủy cũng không cần phải quản, dù sao thế lực thuộc về Long tộc đã rút đi hết, cũng không cần lo lắng ngộ thương người của mình!

Tiếp đó, trong mắt các đại năng Hồng Hoang, một luồng năng lượng màu xanh lục dưới sự điều động của Hồng Quân đã được rót vào bờ Đông Hải!

Lập tức toàn bộ bờ Đông Hải đột nhiên xảy ra biến hóa, hỗn độn chi khí vốn đang tàn phá từ từ tiêu tán.

Những vết nứt hỗn độn vô cùng khủng bố ban đầu cũng đang từ từ lành lại, không gian và thời gian hỗn loạn đang được khôi phục chậm rãi!

Chương 195

Tin rằng theo thời gian, Đông Hải sẽ khôi phục lại dáng vẻ ban đầu!

Sau khi làm xong mọi việc, Hồng Quân khẽ thở dốc một tiếng!

Dù sao việc tu bổ một khu vực rộng lớn như vậy, cần điều động một lượng lớn thiên đạo chi lực.

Đối với Hồng Quân cũng là một thử thách không nhỏ, nhưng sau khi thấy bờ Đông Hải đang được khôi phục chậm rãi, hắn cũng thở phào nhẹ nhõm!

Làm xong tất cả, Hồng Quân nhìn về phía Nguyên Thủy, mày khẽ nhíu!

Một lúc sau mới nói: "Nguyên Thủy, ngươi có biết lỗi không!" Nguyên Thủy nghe xong khẽ cười một tiếng, ánh mắt nhìn thẳng vào mặt Hồng Quân không có một tia sợ hãi, ngược lại còn nhàn nhạt nói: "Lỗi?

Bản tọa có lỗi gì!" Hồng Quân nghe Nguyên Thủy hỏi ngược lại, lập tức hừ lạnh một tiếng, thần sắc nghiêm túc nói: "Có lỗi gì?

Nhìn xem bờ Đông Hải đã bị ngươi tàn phá thành ra sao, ra tay nhiễu loạn không gian và thời gian Hồng Hoang!

Gây ảnh hưởng đến vô lượng sinh linh, làm đảo lộn trật tự Hồng Hoang!

Phạm tội ác tày trời như vậy, mà lại không nhận lỗi!" Nguyên Thủy nghe xong, không thể nhịn được nữa mà bật cười!

"Hay cho một câu tội ác tày trời, vậy Hồng Quân muốn giải quyết thế nào?" Hồng Quân mặt lạnh như băng, ngữ khí không chút dao

động nói: "Thiên đạo chí công, ngươi cũng là đại năng có danh tiếng, chỉ cần ngươi chịu cùng ta về Tử Tiêu Cung bế quan vài nguyên hội, chuyện này sẽ bỏ qua!" Nguyên Thủy nghe xong, nụ cười trên mặt dần biến mất, nhìn thẳng vào Hồng Quân lão tổ một lúc rồi khinh miệt nói: "Nếu như ta không chịu thì sao?" Lời Nguyên Thủy vừa dứt, khí thế toàn thân Hồng Quân đại trướng, một luồng khí thế vô địch từ trên người hắn tỏa ra, đồng thời truyền đến giọng nói lạnh lùng của Hồng Quân: "Vậy thì bần đạo sẽ đích thân ra tay, bắt ngươi lại!" Nguyên Thủy trong lòng cười lạnh, khí thế trên người cũng đại trướng!

Thời Gian và Không Gian pháp tắc không ngừng vận chuyển!

Không gian sau lưng Nguyên Thủy lại không chịu nổi khí thế mạnh mẽ của y, phát ra tiếng răng rắc, phảng phất như có thể bị xé rách bất cứ lúc nào!

Hồng Quân thấy cảnh này, cũng mặt không biểu cảm nhưng lại vươn một tay ra, trực tiếp chộp về phía Nguyên Thủy!

Đồng thời Tiên Đạo pháp tắc trên người hắn tức khắc xuất hiện, dùng để áp chế Thời Gian và Không Gian pháp tắc của Nguyên Thủy, để Nguyên Thủy không có cách nào ngăn cản bàn tay lớn của hắn!

Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng, một khối luân bàn xuất hiện trên đỉnh đầu y!

Một khối luân bàn tỏa ra khí tức thời gian kinh khủng, khi xoay chuyển, thời gian gần đó đều bị bóp méo!

Hồng Quân thấy vậy khẽ nhíu mày, nhưng phảng phất như không thấy, không hề để tâm.

Đồng thời có Thời Gian Luân Bàn gia trì, uy lực của Thời Gian pháp tắc của Nguyên Thủy tức khắc đại trướng, đồng thời ngay cả Không Gian pháp tắc cũng được tăng cường đáng kể!

Pháp tắc của hai bên bắt đầu va chạm trên bầu trời Hồng Hoang, tuy không có sức phá hoại mạnh mẽ, nhưng mức độ nguy hiểm không hề thua kém!

Theo thời gian trôi đi, chiến trường pháp tắc của hai bên ngày càng lớn!

Nhanh chóng lan rộng ra toàn bộ Hồng Hoang.

Toàn bộ Hồng Hoang đều bị bao phủ dưới chiến trường va chạm pháp tắc của Hồng Quân và Nguyên Thủy, khiến các đại năng Hồng Hoang kinh hãi không thôi!

Ngay cả một số đại năng vốn đang bế quan tu luyện pháp tắc, cũng bị buộc phải xuất quan!

Ngừng tham ngộ pháp tắc.

Dù sao pháp tắc của các đại năng Hồng Hoang hiện nay đều lấy pháp tắc của Hồng Quân làm chủ, lúc này pháp tắc của Hồng Quân và Nguyên Thủy đang giao chiến kịch liệt!

Nếu lúc này tham ngộ, không khéo sẽ trở thành bia đỡ đạn!

Khi đó nhẹ thì trọng thương, nặng thì pháp tắc phản phệ thần hình câu diệt.

Đồng thời các đại năng Hồng Hoang lần lượt mở nguyên thần, quan sát đại chiến pháp tắc!

Đại chiến pháp tắc ở cường độ này vô cùng hiếm thấy.

Đối với việc lĩnh ngộ pháp tắc sau này có lợi ích cực lớn, nhưng lại chỉ dám quan sát từ xa, không dám quan sát ở cự ly gần, dù sao cũng không muốn chết!

Cùng lúc đó, khi đại chiến pháp tắc giữa Hồng Quân và Nguyên Thủy tiếp tục gia tăng, Hồng Hoang lại sắp không chịu nổi nữa!

Bởi vì lúc này sức mạnh sắp đạt đến giới hạn, không gian Hồng Hoang xuất hiện một số vấn đề!

Không gian hỗn độn vốn yên tĩnh xuất hiện một số vết nứt nhỏ, tuy vô cùng nhỏ bé sẽ không gây ảnh hưởng đến chúng sinh Hồng Hoang.

Nhưng số lượng lại cực kỳ lớn, bao phủ toàn bộ Hồng Hoang!

Nếu để những vết nứt không gian này tiếp tục tồn tại, e rằng sẽ có xu thế lớn dần!

Khi đó Hồng Hoang sẽ vì không gian vỡ nát, trực tiếp bại lộ trước hỗn độn chi khí!

Cuối cùng bị hỗn độn chi khí xâm nhập, toàn bộ Hồng Hoang sẽ bị hủy trong chốc lát!

Hồng Quân cảm nhận được điều này, mày khẽ nhíu, suy nghĩ một lúc rồi nói với Nguyên Thủy: "Hồng Hoang không thể chịu đựng được cuộc giao chiến giữa chúng ta, Nguyên Thủy có dám cùng bần đạo đến Hỗn Độn một trận không!" Nguyên Thủy nghe lời Hồng Quân, cũng liếc nhìn thế giới Hồng Hoang đầy vết nứt!

Sau khi suy nghĩ ngắn ngủi liền gật đầu.

Lộ ra một nụ cười thản nhiên, đồng ý với đề nghị của Hồng Quân.

Trong cuộc giao thủ vừa rồi, Thời Gian và Không Gian pháp tắc của Nguyên Thủy bị áp chế!

Tạm thời ở thế hạ phong, e rằng tiếp tục cũng sẽ không có cơ hội lật kèo.

Nhưng nếu rời khỏi Hồng Hoang đến Hỗn Độn, thì kết quả có thể sẽ có chút khác biệt!

Dù sao bây giờ Hồng Quân là Thiên Đạo, có sự gia trì của thế giới

Hồng Hoang!

Trong thế giới Hồng Hoang cơ bản ở thế bất bại.

Nhưng ở Hỗn Độn lại hoàn toàn khác, không có sự hỗ trợ của thiên đạo chi lực vô tận của Hồng Hoang, thực lực hai bên sẽ đạt đến một sự cân bằng tương đối.

Như vậy đối với Nguyên Thủy là có lợi nhất, cân bằng tương đối đại biểu cho hy vọng chiến thắng!

Cho nên vì một tia hy vọng chiến thắng đó, đồng thời cũng để Hồng Hoang không bị vỡ nát, Nguyên Thủy đồng ý đến Hỗn Độn giao chiến.

Tiếp đó, hai bên chậm rãi thu hồi pháp tắc của mình, đồng thời phải đề phòng đối phương đánh lén!

Dù sao vì chiến thắng, thủ đoạn nào cũng có thể sử dụng!

Lịch sử do kẻ chiến thắng viết nên.

Điều này ở đâu cũng không thay đổi, lịch sử luôn khoan dung với kẻ chiến thắng, và vô cùng căm ghét kẻ thất bại!

Cho nên hai bên đều đã chuẩn bị sẵn sàng cho việc phản kích và đánh lén, nhưng may là hai bên đều có chút kiêng kỵ, không hề đánh lén đối phương!

Sau khi thu hồi toàn bộ pháp tắc, hai bên nhìn nhau một cái rồi biến mất trong Hồng Hoang!

Các đại năng trong Hồng Hoang sau khi thấy Nguyên Thủy và Hồng Quân rời đi, đầu tiên là thở phào một hơi!

Chuyện Hồng Hoang đầy vết nứt không gian bọn họ cũng biết, hiểu rằng nếu Nguyên Thủy và Hồng Quân tiếp tục giao chiến.

Toàn bộ Hồng Hoang sẽ bị hủy trong chốc lát, nhưng uy thế của

hai người khiến bọn họ không dám đến gần!

Chương 196

Cho nên căn bản không thể khuyên can, cũng không dám khuyên can!

Chỉ có thể mặc cho họ so đấu như vậy, nhưng may là cả hai đều đã rời khỏi Hồng Hoang!

Đồng thời, các đại năng Hồng Hoang cũng vô cùng bội phục khí phách và thực lực của Nguyên Thủy, không chỉ có thể tranh phong với Hồng Quân.

Thậm chí đối với đề nghị hẹn chiến của Hồng Quân, y cũng không do dự mà đồng ý!

"Khí phách của Nguyên Thủy Thiên Tôn thôi cũng đủ khiến chúng ta bội phục rồi." "Không sai, cái bóng của Hồng Quân Đạo Tổ thực sự quá lớn!

Chúng ta không bao giờ có thể bước ra khỏi đó." "Cho nên ta mới ngưỡng mộ sự can đảm của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Dù sao thực lực có thể nâng cao, nhưng sự can đảm muốn nâng cao lại không dễ dàng!" Trong lúc các đại năng Hồng Hoang đang cảm khái, Nữ Oa ở ngoài Hỗn Độn Thiên cũng đã thấy được tình hình tranh phong giữa Nguyên Thủy và Hồng Quân!

Nữ Oa trong lòng không khỏi lo lắng, dù sao uy thế của Hồng Quân đã bao trùm sâu sắc lên đầu mỗi người trong Hồng Hoang, ngoại trừ Nguyên Thủy!

Ngay cả Nữ Oa cũng không ngoại lệ, sau khi thành thánh, Nữ Oa càng có thể cảm nhận được sự mạnh mẽ của Hồng Quân!

Cho nên mới càng lo lắng cho Nguyên Thủy, trong mắt Nữ Oa,

Nguyên Thủy tuy cũng mạnh mẽ vô cùng, nhưng so với Hồng Quân vẫn có một khoảng cách nhất định!

Nhưng trong cuộc đối đầu ở Hồng Hoang, biểu hiện của Nguyên Thủy lại khiến Nữ Oa sáng mắt lên!

Không ngờ Nguyên Thủy lại có thể tranh phong với Hồng Quân.

Nhưng khi Hồng Quân và Nguyên Thủy rời đi, Nữ Oa trong lòng không nhịn được lo lắng.

Uy danh của Hồng Quân đã tích tụ từ lâu, Nguyên Thủy tuy đã thể hiện ra thực lực đủ để tranh phong với Hồng Quân, nhưng muốn thắng Hồng Quân cũng khó càng thêm khó!

"Nguyên Thủy đạo hữu, sao lại bốc đồng như vậy!

Hy vọng ngươi ngàn vạn lần đừng có chuyện gì, nếu không thì..." Cuối cùng Nữ Oa không nói rõ là sẽ thế nào, chỉ là thần sắc vô cùng kiên định!

Trong lòng Nữ Oa, bây giờ tốt nhất là, trận đại chiến trong Hỗn Độn nếu Nguyên Thủy thắng thì tốt, nếu thua, e rằng Nữ Oa sẽ không nhịn được mà ra tay, đi cứu viện!

Có lẽ nàng không phải là đối thủ của Hồng Quân, nhưng nếu thật sự đến lúc đó, Nữ Oa cũng không quan tâm nhiều như vậy nữa!

Nhưng ở trong Hỗn Độn, cục diện có chút khác biệt so với những gì các đại năng trong Hồng Hoang và cả Nữ Oa suy đoán!

Trong không gian Hỗn Độn vô tận, Nguyên Thủy và Hồng Quân mỗi người đứng một bên!

Khí thế trên người hai bên ngút trời, từng luồng dao động kinh khủng lưu chuyển trên người!

Hai người hiện tại đều đang yên lặng nhìn đối phương, không hề

giao đàm!

Chỉ là ánh mắt của hai người đã bắt đầu động thủ trước tiên!

Ánh mắt của hai bên va chạm, từng tia nhìn phóng ra, phảng phất như từng đòn công kích tuyệt cường!

Đừng xem thường hành động này, nếu một trong hai người có bất kỳ sai sót nào, e rằng sẽ bị đối thủ nắm lấy!

Khi đó, người để lộ sơ hở chắc chắn sẽ ở thế hạ phong!

Ở cấp bậc như Hồng Quân và Nguyên Thủy, e rằng một sai sót không chú ý, cũng đủ để quyết định thắng bại!

Hai bên giằng co một lúc, Hồng Quân trong lòng không khỏi gật đầu, sự bình tĩnh của Nguyên Thủy mạnh hơn hắn tưởng tượng rất nhiều!

Vốn tưởng rằng, sắp có thể phân thắng bại!

Nhưng theo tình hình hiện tại, muốn phân thắng bại e rằng cần một thời gian dài.

Hồng Quân cũng rất rõ ràng, không thể tiếp tục như vậy!

Nếu tiếp tục giằng co, đối với hắn vô cùng bất lợi!

Dù sao hiện tại hắn đã hợp đạo với Thiên Đạo Hồng Hoang, có quá nhiều chuyện cần phải xử lý!

Căn bản không có nhiều thời gian để tiêu hao với Nguyên Thủy, lại qua một lúc, Hồng Quân trong lòng không khỏi thở dài một tiếng!

Xem ra trong cuộc giao phong đầu tiên, hắn đã thua một bậc!

Trong lòng âm thầm hạ quyết tâm kết thúc trận chiến càng sớm càng tốt, Hồng Quân rút lui khỏi cuộc giao chiến bằng ánh mắt.

Tiếp đó liền bị đòn công kích bằng ánh mắt của Nguyên Thủy,

từng tia nhìn sắc bén không ngừng chiếu vào Hồng Quân!

Gây ra một số tổn thương cho Hồng Quân, nhưng không nghiêm trọng!

Dù sao hai bên không chỉ có nguyên thần mà cả nhục thể đều đã đạt đến một mức độ cực hạn!

Đương nhiên, ánh mắt của Nguyên Thủy không đủ để gây ra tổn thương quá lớn cho Hồng Quân, nhưng lại có thể tạo ra sự áp chế về khí thế!

Nguyên Thủy vì đã thắng Hồng Quân Đạo Tổ một bậc trong lần giao chiến đầu tiên, cho nên toàn thân khí thế đại trướng, ngay cả chiến lực cũng tăng lên không ít!

Khí thế vốn hơi yếu hơn so với Hồng Quân, trong nháy mắt đã ngang bằng với Hồng Quân!

Nguyên Thủy cảm nhận được liền khẽ cười, mặt đầy tự tin!

Dù sao cũng đã thắng một bậc về khí thế, đây là một khởi đầu tốt!

Hồng Quân sau khi cảm nhận được khí thế đại trướng của Nguyên Thủy, mày khẽ nhíu!

Không ngờ Nguyên Thủy lại biết nắm bắt thời cơ như vậy, nhân lúc thắng một bậc liền thừa thắng truy kích!

"Quả nhiên không hổ là Bàn Cổ Tam Thanh!

Chỉ riêng tâm cảnh và khí phách này cũng đủ để so sánh với tất cả mọi người trong Hồng Hoang!

Chỉ là đáng tiếc, tại sao cứ phải đối địch với bần đạo!" Nguyên Thủy nghe lời này, ánh mắt bình tĩnh, không hề vì lời khen của Hồng Quân mà sinh ra một chút kiêu ngạo!

Bởi vì trong mắt y, điều đó vô cùng bình thường, không đáng để

khen ngợi!

Nhưng khi nghe câu cuối cùng của Hồng Quân, Nguyên Thủy sau khi suy nghĩ liền đáp: "Hồng Quân, không phải bản tọa muốn đối địch với ngươi!

Mà là ngươi muốn đối địch với bản tọa!

Không chỉ mấy lần phá hoại kế hoạch của bản tọa, còn dung túng Yêu tộc ra tay với hậu duệ Bàn Cổ!

Đối với hậu duệ Bàn Cổ đuổi cùng giết tận, thực sự khiến người ta khinh bỉ và phẫn nộ!

Bản tọa thân là Bàn Cổ chính tông, một trong Tam Thanh!

Đương nhiên có quyền ngăn cản, nếu ngươi không làm như vậy.

Có lẽ giữa chúng ta có thể hòa hảo, đáng tiếc đạo bất đồng bất tương vi mưu!" Lời Nguyên Thủy dứt, Hồng Quân trầm mặc không nói, không giải thích cũng không che giấu, dù sao đối với đại năng cấp bậc như họ, không thèm làm như vậy!

Sau đó khí thế hai bên hoàn toàn bung ra, khí thế Thánh nhân đỉnh phong của Hồng Quân không chút giữ lại!

Chương 197

Dưới áp lực của khí thế mạnh mẽ đó, ngay cả không gian thế giới Hỗn Độn vốn ổn định cũng có chút không chịu nổi.

Bất kể là Hồng Quân hay Nguyên Thủy, đều không phải là tu luyện giả bình thường!

Tất cả thực lực đều vượt xa Thánh nhân bình thường!

Chuẩn bị xong, hai bên liền bắt đầu cuộc chiến đấu đầu tiên, trước tiên là từng đòn công kích pháp thuật, những pháp thuật vốn không thể sử dụng ở Hồng Hoang vì kiêng kỵ, ở đây đều được thi triển không chút thiếu sót!

Dù sao so với Hỗn Độn, không gian thế giới Hồng Hoang quá mong manh!

Căn bản không thể chịu đựng được cuộc giao chiến cấp bậc Thánh nhân.

Chỉ có ở thế giới Hỗn Độn mạnh mẽ, mới có thể chịu đựng được sức mạnh cường đại hơn!

Cho nên ở trong Hỗn Độn sẽ được thể hiện hết, từng luồng dao động kinh khủng vang lên, từng luồng sáng vô tận lấp lánh!

Mỗi một luồng đều có thể dễ dàng tiêu diệt một tu luyện giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, đương nhiên tiền đề là không có bảo vật phòng ngự như Tiên Thiên Chí Bảo!

Nhưng như vậy cũng có thể từ một khía cạnh khác hiểu được sự khủng bố của trận đại chiến, không gian Hỗn Độn nơi Nguyên Thủy và Hồng Quân đang ở, sau cuộc giao chiến của hai người, vẫn luôn ở trong trạng thái sụp đổ.

Phải biết rằng, Hỗn Độn có sức phục hồi cực kỳ mạnh mẽ!

Ngay cả Bàn Cổ khai thiên tích địa năm xưa, cũng suýt bị sức phục hồi khổng lồ của thế giới Hỗn Độn phá hoại.

Tuy không bị phá hoại, nhưng cũng có truyền thuyết Bàn Cổ chống trời!

Trận đại chiến trong Hỗn Độn kéo dài một khoảng thời gian, tỏa ra từng luồng dao động kinh khủng vô cùng!

Khiến các đại năng Hồng Hoang kinh hãi không thôi.

Bởi vì trong cảm nhận của họ, e rằng mình không thể chống đỡ nổi luồng dao động mạnh mẽ như vậy!

Như vậy càng có thể trực quan cảm nhận được sự khủng bố của hai người, trong đó một số người có thù với họ càng hối hận không thôi!

Ngay cả Nữ Oa sau khi cảm nhận, cũng nhíu mày!

Dù sao hiện tại nàng mới vừa thành thánh không lâu, đang làm quen với sức mạnh của Thánh nhân!

Cho nên e rằng ngay cả nàng, cũng không thể tạo ra tổn thương mạnh mẽ như vậy!

Nhưng, trái tim đang treo lơ lửng của Nữ Oa lại thả lỏng!

Bởi vì theo như hiện tại, Nguyên Thủy đang cùng Hồng Quân đánh đến khó phân thắng bại!

Cũng có nghĩa là hiện tại Nguyên Thủy an toàn.

Về việc có thể đánh thắng Hồng Quân, trong lòng Nữ Oa lại không dám nghĩ, danh tiếng của Hồng Quân quá lớn, lại thêm hiện tại có sức mạnh của Thiên Đạo Hồng Hoang, e rằng trong Hồng Hoang không ai có thể đánh thắng Hồng Quân.

Có thể không bại, đã là thắng lợi lớn nhất!

Khi Nữ Oa hơi thở phào một hơi, những luồng dao động kinh khủng trong Hỗn Độn lại đột nhiên dừng lại!

Nữ Oa cảm nhận được, trái tim vốn đã buông xuống lại treo lên!

Không có dao động nữa, cũng có thể hiểu là hai người hiện tại không còn giao chiến!

Tình huống này xuất hiện chỉ có thể có hai kết quả, hoặc là Nguyên Thủy thắng, hoặc là Nguyên Thủy thua!

Khả năng thắng gần như không có, vậy thì là Nguyên Thủy thua!

Nghĩ đến đây, Nữ Oa đột nhiên đứng dậy, trong nháy mắt liền biến mất tại Oa Hoàng Thiên!

Nhưng vì nơi giao chiến của Nguyên Thủy và Hồng Quân, cách Oa Hoàng Thiên của Nữ Oa có một khoảng cách!

Cho nên muốn đến đó, cũng không dễ dàng như vậy!

E rằng cần một khoảng thời gian nhất định mới có thể đến.

Trên đường đi, trái tim Nữ Oa vẫn luôn treo lơ lửng, Nữ Oa sợ Nguyên Thủy sẽ gặp nguy hiểm!

Nhưng tình hình thực tế có chút khác biệt so với những gì Nữ Oa nghĩ, những luồng dao động kinh khủng vô cùng đó dừng lại không phải vì đã phân thắng bại!

Mà là vì trận quyết chiến thực sự mới vừa bắt đầu.

Trong không gian Hỗn Độn vô tận, có một không gian đặc biệt nổi bật!

Bởi vì nơi đó tàn phá không chịu nổi, vô số vết nứt không gian và hắc động hư không xuất hiện.

Trên không gian đó, có hai bóng người vĩ ngạn đang đứng!

Nguyên Thủy và Hồng Quân đối mặt nhau, vẫn luôn nhìn chằm chằm vào đối phương!

Đồng thời, dòng khí hỗn độn kinh khủng vô cùng không ngừng thổi về phía hai người!

Nhưng không hề gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào cho hai người, bởi vì những dòng khí hỗn độn đó chưa đến gần người họ đã bị khí thế mạnh mẽ áp chế, trở nên vô cùng thuận theo!

Trong quá trình đối đầu, Nguyên Thủy lấy ra Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên!

Nhẹ nhàng vuốt ve Bàn Cổ Phiên, Nguyên Thủy khẽ nói: "Bàn Cổ Phiên, hôm nay hãy để thế nhân chứng kiến sức mạnh huyền bí cuối cùng của ngươi!" Nguyên Thủy nói xong, Bàn Cổ Phiên rung động một hồi!

Sau đó một luồng sức mạnh tuyệt đối từ trong Bàn Cổ Phiên phun ra.

Hồng Quân sau khi cảm nhận được luồng lực lượng kia, sắc mặt có chút khó coi!

Cùng lúc đó, toàn bộ thế giới Hỗn Độn đột nhiên hỗn loạn!

Hỗn độn chi khí vốn bình tĩnh vô cùng, đột nhiên trở nên vô cùng hung mãnh!

Thậm chí một lần đạt đến trạng thái trước khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, phải biết rằng hỗn độn chi khí lúc đó cuồng bạo vô cùng!

Trừ Hỗn Độn Ma Thần có thể thích ứng ra, không còn sinh linh nào có thể sinh tồn trong Hỗn Độn!

Nguyên Thủy thấy vậy, không có biểu tình gì bất ngờ, ngược lại

còn nhàn nhạt nói: "Tụ!" Lời Nguyên Thủy vừa dứt, những luồng hỗn độn chi khí cuồng bạo vô cùng kia phảng phất như nghe được mệnh lệnh, bắt đầu tập trung về một hướng!

Đồng thời theo vô số hỗn độn chi khí tụ tập, một bóng người khổng lồ dần dần hiện ra!

Hồng Quân thấy vậy trong lòng thầm kêu không ổn, bởi vì bóng người đó có chút quen thuộc!

Chỉ là vì hiện tại đang ở trạng thái đường nét, không thể phán đoán được!

Rất nhanh, vô tận hỗn độn chi khí tụ tập thành công, một bóng người vô cùng quen thuộc đang từ từ hiện ra, không lâu sau, một cảnh tượng khiến Hồng Quân chấn kinh xuất hiện!

Nguyên Thủy sử dụng Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, triệu hoán ra một bóng người khổng lồ, một bóng người mà trong Hồng Hoang ai cũng quen thuộc!

Hồng Quân thấy vậy, nhíu mày lạnh lùng nói: "Bàn Cổ!" Không sai, bóng người vĩ ngạn đó chính là Bàn Cổ!

Chương 198

Nguyên Thủy lợi dụng áo nghĩa cuối cùng của Bàn Cổ Phiên, dẫn động vô tận hỗn độn chi khí trong Hỗn Độn, ngưng tụ thành!

Sau khi Bàn Cổ hoàn toàn thành hình, Nguyên Thủy bước lên phía trước khẽ gật đầu!

Tỏ lòng tôn kính với Bàn Cổ.

Đồng thời Bàn Cổ mở mắt ra, hai luồng nhật nguyệt thần quang từ trong đó chiếu rọi ra!

Trên người tỏa ra khí tức cuồng bạo vô cùng!

Hồng Quân cảm nhận được liền không khỏi thi triển pháp lực chống cự, nhưng trong lòng lại chùng xuống!

Bởi vì không ngờ, Bàn Cổ mà Nguyên Thủy triệu hoán ra lại mạnh mẽ như vậy!

Mạnh mẽ vượt xa dự liệu của hắn.

"Sao có thể mạnh mẽ như vậy, so với Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán ra còn mạnh hơn không chỉ một lần!" Hồng Quân trong lòng thầm kinh ngạc, lập tức vội vàng làm ra tư thế phòng bị!

Dù sao Bàn Cổ là do Nguyên Thủy triệu hoán ra, chắc chắn là kẻ địch!

Sau khi Bàn Cổ hoàn toàn tỉnh lại, liếc nhìn thế giới Hỗn Độn, lại liếc nhìn Hồng Quân và Nguyên Thủy!

Sau đó Bàn Cổ khẽ gật đầu với Nguyên Thủy, trong ánh mắt lóe lên tia tán thưởng!

Lại nhìn về phía Hồng Quân, trong mắt dâng lên chiến ý vô tận!

Tiếp đó lớn tiếng hét: “Lũ tiểu nhân các ngươi sao dám càn rỡ, chiến!” Hét xong, Bàn Cổ vung nắm đấm khổng lồ, tấn công về phía Hồng Quân!

Hồng Quân bị biến cố đột ngột dọa cho giật mình, nhưng may là vừa rồi vẫn luôn phòng bị!

Cho nên không hề hoảng loạn.

Trực tiếp một cái né tránh, né được đòn tấn công của Bàn Cổ!

Bàn Cổ thấy vậy, hai mắt phun ra lửa, thiêu về phía Hồng Quân!

Đồng thời lại một lần nữa vung nắm đấm, đập về phía Hồng Quân!

Hồng Quân vừa né tránh, thấy hai mắt Bàn Cổ phun lửa, đang định né tránh!

Nhưng lại thấy Bàn Cổ vung nắm đấm, giáng xuống từ phía!

Khiến Hồng Quân cảm nhận được một luồng uy hiếp chí mạng, vội vàng lùi lại!

Vì có sức mạnh Thánh nhân đỉnh phong, cho nên Hồng Quân rút lui kịp thời!

Không bị nắm đấm của Bàn Cổ ảnh hưởng.

Nhưng không gian Hỗn Độn nơi hắn vừa đứng lại không may mắn như vậy, trực tiếp bị Bàn Cổ đập nát!

Từng luồng khí hư không không ngừng tuôn ra, nhanh chóng bị hỗn độn chi khí nuốt chửng đồng hóa.

Hồng Quân thấy cảnh này, trong lòng thầm kinh hãi, dùng ánh mắt chấn kinh nhìn Bàn Cổ!

“Sức phá hoại mạnh như vậy, nếu đập trúng người thì e rằng. ....”

Hậu quả đó, Hồng Quân không cần nghĩ cũng biết!

Chắc chắn sẽ không tốt, không chết cũng trọng thương!

Bàn Cổ thấy Hồng Quân liên tiếp né tránh đòn tấn công của mình, lửa giận trong mắt càng thêm dữ dội!

Chỉ là hiện tại thân hình Bàn Cổ khổng lồ, động tác có chút chậm chạp!

Căn bản không thể so sánh với Hồng Quân thân hình nhỏ bé, linh hoạt đa biến!

Sau khi ý thức được điểm yếu của mình, thân thể đột nhiên bắt đầu thu nhỏ!

Cho đến khi trở thành kích thước tương đương với Hồng Quân.

Thấy cảnh này, Hồng Quân trong lòng thầm kêu không ổn, vừa rồi nhờ vào sự linh hoạt, mới có thể né tránh đòn tấn công của Bàn Cổ!

Nhưng bây giờ ưu thế này đã mất, e rằng trận chiến tiếp theo sẽ không dễ dàng như vậy!

Quả nhiên, sau khi thu nhỏ, thân thể Bàn Cổ trở nên nhẹ nhàng vô cùng!

Tốc độ càng thêm nhanh chóng, lao nhanh về phía Hồng Quân!

Hồng Quân thấy vậy, cũng quyết định không né tránh nữa!

Nếu không đối đầu trực diện, người chịu thiệt chắc chắn là Hồng Quân.

Sau khi suy nghĩ kỹ tình hình hiện tại, Hồng Quân quyết định phát huy sở trường của mình!

Đó là pháp thuật thần thông!

Từng đòn pháp thuật sắc bén bay về phía Bàn Cổ, nhưng Bàn Cổ

thấy vậy không hề sợ hãi!

Trực tiếp lao thẳng tới, vung nắm đấm trong tay đánh tan từng đòn công kích sắc bén đó!

Hồng Quân nhìn tư thế vô địch của Bàn Cổ, hít một hơi khí lạnh!

Ngay cả Nguyên Thủy thấy vậy, cũng không khỏi cảm thán nhục thân mạnh mẽ của Bàn Cổ!

Nhưng Bàn Cổ sẽ không bỏ lỡ một cơ hội tốt như vậy, nhân lúc Hồng Quân rơi vào trạng thái chấn kinh ngắn ngủi.

Thân ảnh Bàn Cổ đột nhiên tăng tốc, cấp tốc bay về phía Hồng Quân!

Tốc độ của Bàn Cổ nhanh đến mức, ngay cả Hồng Quân và Nguyên Thủy cũng không thể bắt được thân ảnh của ông!

Thậm chí ngay cả quỹ tích di chuyển cũng không thể biết được, dù sao khi tốc độ của một người đạt đến một cực hạn, không còn cách nào để quan sát được nữa.

Lúc này Bàn Cổ, đã nhanh hơn tất cả mọi thứ trên thế gian, cho dù thi triển Thời Gian và Không Gian pháp tắc, cũng không thể bắt được!

Cho nên khi Hồng Quân chưa kịp phản ứng, thân ảnh của Bàn Cổ đã xuất hiện trước mặt Hồng Quân!

Tung một cú đấm thật mạnh vào Hồng Quân!

Sau đó liền thấy thân ảnh Hồng Quân cấp tốc bay ra ngoài!

Theo một tiếng rơi lớn vang lên, thân ảnh Hồng Quân nặng nề đập lên không gian Hỗn Độn!

Ngay cả không gian Hỗn Độn đó cũng có chút không chịu nổi lực va chạm khổng lồ, phát ra tiếng cọt kẹt!

Nguyên Thủy thấy Hồng Quân nặng nề rơi xuống đất, khóe miệng lộ ra một nụ cười!

Chương 199

Nhưng đúng lúc này, tình hình đột biến!

Tại nơi Hồng Quân rơi xuống, đột nhiên vang lên một câu nói không mang chút cảm xúc nào: "Nguyên Thủy, Bàn Cổ!

Bần đạo thật sự đã xem thường các ngươi, không ngờ lại có thể gây ra tổn thương lớn như vậy cho bần đạo!

Nhưng đến bây giờ, cũng nên kết thúc rồi!

Tạo Hóa Ngọc Điệp, xuất!" Nghe lời này, Nguyên Thủy khẽ nhíu mày, lẽ nào Hồng Quân còn có át chủ bài?

Lập tức không khỏi nhìn về phía Bàn Cổ.

Nhưng Bàn Cổ đối với điều này lại không có biểu hiện gì, vẻ mặt không hề thay đổi!

Phảng phất như đối với tình hình trước mắt đã sớm biết rõ trong lòng.

Lại qua một lúc, Hồng Quân từ nơi rơi xuống bước ra, nhưng Hồng Quân lúc này đã khác với lúc nãy.

Mặt Hồng Quân không biểu cảm, quần áo trên người có chút rách nát.

Nhưng đó không phải là điểm chú ý của Nguyên Thủy, điểm chú ý của Nguyên Thủy là trên vai Hồng Quân, lơ lửng một khối ngọc điệp!

Nguyên Thủy thấy ngọc điệp đầu tiên là sững sờ, sau đó trên mặt lộ ra vẻ vui mừng!

"Tạo Hóa Ngọc Điệp, đó là át chủ bài của ngươi sao?

Nhưng chỉ dựa vào một khối Tạo Hóa Ngọc Điệp mà muốn chiến

thắng, có thể sao?" Hồng Quân nghe lời Nguyên Thủy, không trả lời mà bình tĩnh nói: "Lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp làm dẫn, Thiên Đạo Hồng Hoang nghe ta hiệu lệnh!

Thiên đạo chi lực, hiện!" Hồng Quân nói xong, trong Tạo Hóa Ngọc Điệp đột nhiên tuôn ra một lượng lớn thiên đạo chi lực.

Những thiên đạo chi lực này sau khi tuôn ra, nhanh chóng dung hợp vào trong cơ thể Hồng Quân!

Cùng với sự dung hợp của thiên đạo chi lực và Hồng Quân, thần sắc Nguyên Thủy dần dần ngưng trọng!

Toàn tâm toàn ý bắt đầu đề phòng.

Bàn Cổ thấy cảnh này, cũng nhíu mày!

Thần tình cũng vô cùng không tốt, phảng phất như vô cùng căm ghét thiên đạo chi lực.

Sau khi cảnh giác một lúc, thấy thiên đạo chi lực trong Tạo Hóa Ngọc Điệp đang không ngừng cung cấp!

Nội tâm Nguyên Thủy có chút nóng vội, cố gắng tìm cơ hội cắt đứt hành động này của Hồng Quân.

Chỉ là không đợi Nguyên Thủy ra tay, Tạo Hóa Ngọc Điệp đã ngừng cung cấp thiên đạo chi lực!

Nguyên Thủy trong lòng thầm kêu một tiếng không ổn, bởi vì như vậy có nghĩa là Hồng Quân đã tiếp nhận xong thiên đạo chi lực.

Lần này thật khó giải quyết rồi, không ngờ lại để Hồng Quân thành công tiếp dẫn thiên đạo chi lực!

Nguyên Thủy nhất thời có chút lo lắng, dù sao có thiên đạo chi lực gia trì, Hồng Quân sẽ càng khó đối phó hơn!

Nhưng khác với sự lo lắng của Nguyên Thủy, trong lòng Bàn Cổ

lại chiến ý ngút trời!

Khí tức toàn thân không ngừng bùng nổ.

Phảng phất như muốn so cao thấp với Hồng Quân, Hồng Quân cảm nhận được, trên mặt một vẻ bình tĩnh, không thấy một tia gợn sóng!

Nhưng trên mặt bình tĩnh, không có nghĩa là trên tay không có động tác!

Rất nhanh, một luồng sáng kinh khủng tụ tập trong tay Hồng Quân.

Khi luồng sáng tụ tập đến một mức độ nhất định, tự động rời khỏi tay Hồng Quân, bay về phía Bàn Cổ!

Bàn Cổ thấy cảnh này gầm lên một tiếng, lao về phía Hồng Quân!

Sau đó Bàn Cổ trên đường đi một quyền đánh nát luồng sáng đó, đồng thời tốc độ không giảm, lao thẳng về phía Hồng Quân.

Hồng Quân thấy luồng sáng bị đánh tan, không có một chút kinh ngạc, ngược lại còn cảm thấy đó là chuyện bình thường!

Trong nháy mắt thân ảnh Hồng Quân chuyển động, cũng bay về phía Bàn Cổ!

Sau đó hai luồng sáng không thể quan sát hoặc đo lường cấp tốc tiếp cận, với tốc độ nhanh nhất sẽ xảy ra va chạm khổng lồ!

Khi đó chắc chắn sẽ tạo ra dao động năng lượng khổng lồ, đồng thời sản sinh ra uy lực cực lớn!

Nhưng chuyện lại ngoài dự liệu, hai luồng sáng đang lao nhanh đó không hề va chạm!

Ngược lại giao nhau rồi dung hợp.

Trong một khoảnh khắc hai bên tách ra, thân ảnh Bàn Cổ và Hồng Quân lại một lần nữa xuất hiện trong Hỗn Độn!

Sau khi xuất hiện trong Hỗn Độn, hai bên nhìn nhau một cái, rất nhanh lại giao chiến!

Lần này, Nguyên Thủy có thể nhìn rõ hơn một chút!

Nhưng trong lòng lại biết, so với họ vẫn có một khoảng cách.

Dù sao vừa rồi giao chiến với tốc độ cực nhanh đó, Nguyên Thủy không làm được!

Nhưng Nguyên Thủy không nản lòng, bởi vì y biết con đường của mình còn dài!

Sớm muộn gì cũng sẽ vượt qua.

Nhưng trước khi vượt qua, phải khiêm tốn học hỏi một phen!

Phải biết rằng, kinh nghiệm của người đi trước có thể chỉ ra phương hướng tiến lên cho người đi sau!

Trong lúc Nguyên Thủy đang âm thầm suy nghĩ, trong Hỗn Độn đột nhiên vang lên mấy tiếng nổ lớn, kéo Nguyên Thủy trở lại thực tại!

Hiện tại thế giới Hỗn Độn đã trở thành một chiến trường khổng lồ, chiến trường hai bên là Bàn Cổ và Hồng Quân!

Hai bên không ngừng va chạm, không ngừng giao chiến!

Phảng phất như vĩnh viễn không có hồi kết.

Dù sao bất kể là Bàn Cổ hay Hồng Quân, muốn dễ dàng đánh bại đối phương đều không dễ dàng như vậy, bởi vì hiện tại thực lực hai bên cơ bản tương đương nhau, trừ phi một người phạm phải sai lầm lớn hoặc lộ ra sơ hở khổng lồ, như vậy mới có khả năng trong thời gian ngắn phân thắng bại, nếu không, cuộc chiến của hai người e rằng

phải kéo dài một khoảng thời gian.

Nhưng, hai người lại không có thời gian!

Hồng Quân vì phải quản lý thế giới Hồng Hoang, không để thế giới Hồng Hoang đi chệch hướng.

Hiện tại đang là giai đoạn đầu của đại kiếp Vu Yêu, bất cứ lúc nào cũng có thể có trận quyết chiến của hai phe!

Nếu Hồng Quân lúc này không ở Hồng Hoang, e rằng khi đó sẽ xảy ra chuyện loạn.

Chương 200

Về phần Bàn Cổ, bản thân ông là một cái bóng hư ảo!

Tuy có một phần mười sức mạnh thời kỳ đỉnh phong của Bàn Cổ, nhưng dù sao cũng là hư ảo.

Có sự tiếp dẫn của Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, và sự chống đỡ của hỗn độn chi khí nhưng cũng không thể chống đỡ quá lâu.

Cho nên hai bên đều chọn kết thúc trận chiến càng sớm càng tốt, tuy sẽ có một số tổn thương cho cả hai!

Đồng thời sau trận chiến trước đó, Bàn Cổ và Hồng Quân đều đã nắm được át chủ bài của đối phương, hiểu rõ hậu thủ của đối phương!

Tiếp theo là trận quyết chiến thực sự, thực sự phân ra thắng bại!

Bàn Cổ ra chiêu trước, theo một tiếng gầm lớn!

Bàn Cổ vung nắm đấm.

"Nhất lực phá vạn pháp!" Nắm đấm sau tiếng gầm của Bàn Cổ, khí tức tức khắc trở nên vô cùng khác biệt!

Từ bình thường, trở nên thần diệu vô cùng!

Nguyên Thủy thấy cảnh này, lập tức nắm chặt ghi nhớ khí tức thần diệu của nắm đấm Bàn Cổ!

Hồng Quân thấy vậy cũng không giữ lại, trực tiếp sử dụng công kích pháp thuật mạnh nhất hiện tại!

"Thiên đạo, luân hồi!" Hai tuyệt chiêu của hai bên, va chạm giữa đường!

Sinh ra một luồng lực va chạm khổng lồ!

Đánh bay tất cả mọi thứ gần đó, khiến Nguyên Thủy, Bàn Cổ và Hồng Quân bị chấn choáng váng!

Dù sao uy lực tuyệt chiêu của hai bên quá mạnh, sau khi va chạm càng bùng phát ra một luồng năng lượng khổng lồ.

Sự mạnh mẽ của luồng năng lượng này ngay cả Bàn Cổ cũng không bằng, cho nên một khi phát nổ!

Sức phá hoại gây ra cũng vô cùng lớn.

Vì vậy, Nguyên Thủy, Bàn Cổ, Hồng Quân ba người ở trung tâm vụ nổ, chịu ảnh hưởng mạnh nhất!

Ba người bị uy lực khổng lồ đó, trực tiếp chấn choáng đi!

Đồng thời luồng sức mạnh đó sau khi phát nổ, nhanh chóng lan ra Hỗn Độn!

Thế giới Hồng Hoang vì cách trung tâm vụ nổ không xa, nhanh chóng bị ảnh hưởng!

Nhưng may là có Thiên Đạo Hồng Hoang chống đỡ, thế giới Hồng Hoang không bị tổn thương.

Nhưng ở một bên khác, Oa Hoàng Thiên lại không may mắn như vậy!

Tuy có sự bảo vệ hết sức của Nữ Oa, nhưng vẫn không thể chống lại uy lực khổng lồ đó!

Rất nhanh phòng ngự của Nữ Oa bị phá vỡ, Oa Hoàng Thiên nhanh chóng bị năng lượng khổng lồ đó càn quét!

Thế giới vốn một mảnh tường hòa, khắp nơi yên bình ổn định trong nháy mắt bị phá hủy, tất cả sinh linh trong nháy mắt bị tiêu diệt!

Ngay cả Nữ Oa, vì cưỡng ép phòng ngự cũng bị thương không nhỏ!

Nhưng vì Nữ Oa là thân thể Thánh nhân, không sợ một chút tổn thương.

Nhưng sau khi không thể chống đỡ luồng năng lượng khổng lồ đó, Nữ Oa không khỏi nghĩ đến Nguyên Thủy!

"Năng lượng mạnh như vậy, hình như truyền đến từ sâu trong thế giới Hỗn Độn!

Hiện tại thế giới Hỗn Độn, trừ Nguyên Thủy và Hồng Quân ra căn bản không có sinh linh nào khác.

Lẽ nào luồng năng lượng kinh khủng này, là do họ phát ra?" Trong đầu suy nghĩ vạn ngàn, trên mặt Nữ Oa lóe lên vẻ căng thẳng!

Chỉ có thể ở trong lòng âm thầm cầu nguyện, Nguyên Thủy ngàn vạn lần đừng có chuyện gì!

Không lâu sau khi năng lượng kinh khủng đó bùng phát, ba người Nguyên Thủy từ từ tỉnh lại!

Tình trạng thân thể của ba người lúc này vô cùng không tốt, toàn thân đầy vết thương!

Đồng thời quần áo của họ rách nát, chỉ còn tác dụng che thân.

Nhưng đối với những điều này họ không hề để tâm, chỉ là vẻ ngoài mà thôi, căn bản không quan trọng!

Dù sao trong khoảnh khắc phát nổ đó, ba người Nguyên Thủy đều cảm nhận được một luồng uy hiếp của cái chết!

Nhưng may là, đã qua rồi!

Lúc này, trạng thái của cả ba người đều vô cùng tồi tệ, dù Nguyên Thủy không trực tiếp tham gia đại chiến!

Nhưng để có thể quan sát trận chiến của hai bên ở cự ly gần, y cũng bị dư chấn mạnh mẽ lan đến, cuối cùng dẫn đến thân thụ trọng thương!

Còn Bàn Cổ và Hồng Quân thì càng nghiêm trọng hơn, Bàn Cổ bị thương nặng đến mức thậm chí không thể duy trì hình thể cơ bản.

Cả người trông hư hư ảo ảo, hoàn toàn không còn thực thể như trước!

Nhưng so với Bàn Cổ, Hồng Quân cũng chẳng khá hơn là bao, toàn thân cũng đầy thương tích, thậm chí cả bản nguyên cũng bị tổn hại!

E rằng phải mất một khoảng thời gian mới có thể hồi phục.

Cảm nhận tình hình của mọi người đều không lạc quan, Nguyên Thủy không khỏi đề nghị: "Hồng Quân, sự việc đã đến nước này, chúng ta đều không còn sức tái chiến, chi bằng tạm thời hưu chiến, ngươi thấy thế nào?" Trừ phi ôm mục đích đồng quy vu tận, bằng không tuyệt đối không thể đánh tiếp được nữa!

Hồng Quân nghe Nguyên Thủy nói, sắc mặt biến đổi không ngừng!

Khi thì nhíu mày, khi thì lạnh nhạt!

Hồng Quân đang tranh đoạt quyền khống chế với Thiên Đạo, tuy Hồng Quân đã thân hợp Thiên Đạo, nhưng vẫn còn một phần quyền kiểm soát thân thể.

Huống hồ Thiên Đạo cũng không thể lúc nào cũng chú ý, nên y vẫn có một chút thời gian tự do!

Nhưng nếu Thiên Đạo một mực khống chế thân thể Hồng Quân, e rằng mọi chuyện sẽ không ổn!

Dù sao sự xuất hiện của Bàn Cổ là một mối đe dọa cực lớn đối với Thiên Đạo, tuy chỉ là một ảo ảnh!

Nhưng nó có thể uy hiếp đến sự an toàn của Hồng Hoang.

Đây là chuyện Thiên Đạo tuyệt đối không cho phép, cho nên dù có phải liều mạng Hồng Quân, Thiên Đạo cũng phải giữ Bàn Cổ lại!

Nhưng Hồng Quân cũng không muốn hy sinh vì Thiên Đạo, đây là cực hạn của việc thân hợp đạo!

Nếu bảo y hy sinh nhục thể, y chắc chắn sẽ không đồng ý!

Phải biết rằng, sau này Hồng Quân có thể siêu thoát được hay không đều dựa vào nhục thể, nếu nhục thể lại bị hủy hoại, e rằng y sẽ vĩnh sinh vĩnh thế không thể thoát khỏi Thiên Đạo, chứng đắc vô thượng đại đạo!

Chương 201

Nguyên Thủy thấy thần sắc Hồng Quân biến hóa, trong lòng khẽ cười, xem ra đề nghị đã thành công!

Nhưng đúng lúc Nguyên Thủy có chút mừng thầm, ảo ảnh của Bàn Cổ không thể kiên trì được nữa!

Nó trở nên ngày càng nhạt đi, phảng phất như có thể biến mất bất cứ lúc nào!

Nguyên Thủy thấy cảnh này, trong lòng dâng lên một cỗ lo lắng, nhưng nhanh chóng bị y đè nén xuống!

Nhiệm vụ hàng đầu bây giờ là để Hồng Quân đồng ý điều kiện, dù sao nếu cứ kéo dài thêm nữa thì sẽ vô cùng bất lợi!

Vì vậy, Nguyên Thủy lại hỏi: "Hồng Quân, hiện tại chúng ta lưỡng bại câu thương, lẽ nào ngươi thật sự có giác ngộ hy sinh vì Thiên Đạo rồi sao!" Hồng Quân nghe lời của Nguyên Thủy, trong lòng cuối cùng cũng hạ quyết tâm!

Sau đó, y đột nhiên khôi phục lại từ sự biến đổi.

Chỉ có điều thần sắc từ lạnh nhạt biến thành một vẻ ưu thương, sau khi thở dài một hơi, Hồng Quân gật đầu đồng ý với điều kiện của Nguyên Thủy!

Vậy thì tạm thời hưu chiến, còn về sau mối quan hệ hai bên sẽ ra sao, sau này hãy nói!

Mục đích hàng đầu lúc này là phải giữ được tính mạng, mất mạng rồi thì mọi thứ đều là vô ích.

Sau khi được Hồng Quân gật đầu, ảo ảnh Bàn Cổ không chịu nổi nữa!

Trong nháy mắt tan biến vào trong hỗn độn.

Nguyên Thủy thấy cảnh này có chút thương cảm, nhưng nhanh chóng khôi phục lại!

Hồng Quân thấy cảnh này, trước tiên sững sờ, rồi thầm nghĩ trong lòng: Mắc lừa rồi!

Sớm biết vậy đã kiên trì thêm một lát, để ảo ảnh Bàn Cổ biến mất rồi hãy nói.

Nhưng bây giờ đã đồng ý với Nguyên Thủy, y hoàn toàn không thể nuốt lời!

Nếu không, bây giờ Hồng Quân đã có thể ra tay cưỡng ép diệt trừ Nguyên Thủy!

Tuy Hồng Quân thân thụ trọng thương, nhưng vẫn có sức mạnh cường đại!

Huống hồ Nguyên Thủy cũng thân thụ trọng thương.

Cho nên Hồng Quân có nắm chắc sẽ hạ được Nguyên Thủy, nhưng đã đồng ý rồi!

Vậy thì không thể làm như vậy, dù sao vẫn có Đại Đạo tồn tại, một khi đã hứa mà không tuân thủ, e rằng sẽ có đại khủng bố giáng lâm.

Bất đắc dĩ, Hồng Quân chỉ có thể căm hận liếc nhìn Nguyên Thủy một cái, sau đó biến mất trong hỗn độn!

Nguyên Thủy nhìn biểu cảm trên mặt Hồng Quân, trong lòng cười lạnh, nhưng một cơn đau dữ dội đột nhiên truyền đến từ cơ thể đã kéo y ra khỏi nụ cười lạnh.

“Hít, đau thật!

Xem ra phải mau chóng chữa thương thôi.” Tiếp đó, Nguyên Thủy

cũng rời khỏi không gian hỗn độn, trở về Tam Tiên Đảo trong Hồng Hoang.

Sau khi mấy người rời đi không lâu, một bóng hình xinh đẹp vội vã chạy đến!

Nhưng sau khi đến nơi, bóng hình ấy sững sờ!

Trận đại chiến đã kết thúc, cả Hồng Quân và Nguyên Thủy đều không còn bóng dáng.

Thấy cảnh này, trái tim của bóng hình xinh đẹp ấy cuối cùng cũng yên ổn lại!

Dù sao không có chuyện gì xảy ra chính là tình huống tốt nhất.

"Nếu đã rời đi rồi, không biết tình hình của y thế nào rồi!

Hy vọng không có việc gì." Sau đó, bóng hình xinh đẹp ấy cũng rời khỏi nơi này, trở về Oa Hoàng Thiên.

Không sai, bóng hình xinh đẹp ấy chính là Nữ Oa, sau khi chịu cú va chạm cực lớn đó, Nữ Oa không lập tức sửa chữa Oa Hoàng Thiên, mà bay về phía nơi Hồng Quân và Nguyên Thủy giao chiến.

Sau khi tất cả mọi người rời đi, hỗn độn dần dần khôi phục lại sự bình tĩnh!

Những vết tích do đại chiến tạo ra cũng nhanh chóng được san bằng.

Trong Hồng Hoang, Yêu tộc đang bị vây khốn ở bờ Đông Hải đang lo lắng chờ đợi kết quả trận đại chiến ở thế giới hỗn độn.

Bởi vì kết quả đó, đủ để quyết định sự sống chết của họ!

Khi trong hỗn độn không còn truyền ra dao động nữa, Thái Nhất biết đại chiến đã kết thúc!

Lúc này chỉ còn chờ đợi kết quả cuối cùng.

Lại qua một lúc, bóng dáng Hồng Quân xuất hiện tại nơi họ bị vây khốn, rồi vung tay một cái!

Giải thoát cho họ.

Thái Nhất nhìn Hồng Quân, trên mặt không nén được vẻ vui mừng!

Bởi vì Hồng Quân xuất hiện, điều đó có nghĩa là, kẻ địch lớn nhất của họ là Nguyên Thủy đã vẫn lạc!

Dù không vẫn lạc, e rằng cũng chắc chắn sẽ thân thụ trọng thương, thậm chí Nguyên Thủy không bị thương nặng, ít nhất cũng có nghĩa là Nguyên Thủy đã thua!

Hồng Quân nhìn vẻ mặt vui mừng của Thái Nhất, trên mặt không có bất kỳ biểu cảm nào, chỉ nhàn nhạt nói: "Bây giờ tạm thời an toàn rồi, các ngươi mau rời khỏi nơi này đi!" Thái Nhất nghe lời Hồng Quân, trước tiên sững sờ, rồi trong lòng kinh hãi thất sắc!

Cái gì gọi là tạm thời an toàn?

Mau chóng rời khỏi nơi này!

Lẽ nào Hồng Quân không chiến thắng?

Tuyệt đối không thể!

Thái Nhất vừa định hỏi ra nghi vấn trong lòng, đã bị Hồng Quân ngăn lại!

"Kết quả đại chiến hỗn độn các ngươi không cần biết, chỉ cần biết Yêu tộc tạm thời an toàn là được!

Còn những chuyện khác, không cần phải lo lắng!" Thái Nhất nghe Hồng Quân nói vậy, đành nuốt lại lời định nói vào bụng!

Gật gật đầu, Thái Nhất mang theo đám tàn quân Yêu tộc vội vã rời khỏi nơi này, bay về Thiên đình!

Nhìn bóng lưng của đám người Yêu tộc, Hồng Quân không nói gì, sau đó liền biến mất ở bờ Đông Hải, trở về Tử Tiêu Cung yên tĩnh dưỡng thương.

Sau khi Hồng Quân vừa đi không lâu, bóng dáng Nguyên Thủy từ từ giáng lâm!

Khi thấy Yêu tộc bị vây khốn đã toàn bộ rời đi, trên mặt Nguyên Thủy không hề lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Điều này đã sớm nằm trong dự liệu của y, đối với Hồng Quân hiện tại, Yêu tộc tuyệt đối không thể diệt vong!

Nhưng Yêu tộc đã rời đi, vậy thì nơi này cũng không còn cần thiết phải ở lại nữa, xé rách không gian, thân hình Nguyên Thủy lóe lên, bay trở về Tam Tiên Đảo.

Chương 202

Sau khi Nguyên Thủy rời đi, các đại năng Hồng Hoang đang quan tâm đến sự việc lần này tuy không hiểu rõ kết quả rốt cuộc là thế nào!

Nhưng từ biểu cảm và hành động của hai người, có lẽ là bất phân thắng bại!

Nói đơn giản là lưỡng bại câu thương, hoặc là hòa!

Sau khi đoán ra kết quả này, trong lòng các đại năng Hồng Hoang vô cùng hừng hực!

Dù sao từ những việc làm của Nguyên Thủy cho thấy, Hồng Quân không phải là vô địch!

Cũng có thể có những tồn tại có thể đuổi kịp thậm chí vượt qua!

Sau đó, trong Hồng Hoang dấy lên một làn sóng tu luyện, tất cả các đại năng Hồng Hoang đều chìm đắm trong tu luyện!

Bởi vì không có những đại năng này gây loạn, Hồng Hoang hiện ra một cảnh tượng hòa bình!

Một trăm năm sau, đại bộ phận sinh linh trong Hồng Hoang đã quên đi sự khủng bố của ngày hôm đó.

Nhưng Nhân tộc thì vĩnh viễn sẽ không quên, người đã cứu họ thoát khỏi nước sôi lửa bỏng!

Vì lẽ đó, Nhân tộc đã dùng toàn tộc chi lực để xây dựng một tòa thánh điện khổng lồ!

Trong thời đại tương đương với người nguyên thủy đó, việc xây dựng một cung điện to lớn là một việc vô cùng khó khăn.

Nhưng may mắn là Hồng Hoang không thể dùng con mắt thông

thường để nhìn nhận, dưới sự giúp đỡ của các tu luyện giả Nhân tộc!

Tốn gần trăm năm thời gian, tiêu hao vô số vật tư, cuối cùng đã xây dựng được một cung điện chiếm diện tích rộng lớn, trang trí cổ phác ở khu vực trung tâm của Nhân tộc!

Hoặc gọi là miếu vũ thì thích hợp hơn, bởi vì bên trong thờ phụng Thánh Phụ của Nhân tộc là Nguyên Thủy và Thánh Mẫu là Nữ Oa!

Nhưng tượng điêu khắc của hai người lại mơ hồ không rõ, hoàn toàn không thể nhìn rõ diện mạo cụ thể!

Nhưng chỉ cần Nhân tộc chân thành tế bái, là có thể nhìn thấy dáng vẻ của Nguyên Thủy và Nữ Oa trong lòng!

Còn về tại sao diện mạo của tượng đá lại không nhìn rõ, đó là vì Nữ Oa là thánh nhân!

Dung mạo của thánh nhân không thể nhìn trộm.

Nguyên Thủy, tuy không có tu vi thánh nhân!

Nhưng thực lực lại vượt xa thánh nhân bình thường, cho nên diện mạo của y cũng không thể nhìn thấy!

Đồng thời cũng vì không nhìn thấy diện mạo, hai pho tượng đá càng hiển lộ vẻ huyền bí và thần thánh!

Cũng bởi vì trong cung điện thờ phụng Nguyên Thủy và Nữ Oa, cho nên tòa cung điện này cũng được gọi là Thánh Điện hoặc Thánh Miếu!

Là thánh địa trong lòng Nhân tộc, là căn bản của Nhân tộc hiện tại!

Trong Thánh Điện, ngoài chính điện có tượng đá của Nguyên Thủy và Nữ Oa, còn có mấy thiên điện!

Trên đó thờ phụng các đồ đệ của Nguyên Thủy là Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên và Văn Đạo Nhân!

Họ được tôn xưng là Hộ pháp của Nhân tộc, đồng thời cũng có người gọi họ là Thần hộ mệnh của Nhân tộc!

Toàn bộ miếu vũ sau khi xây xong, tự nhiên trở thành trung tâm của Nhân tộc!

Đồng thời, khi Thánh Điện của Nhân tộc được xây xong, Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo xa xôi cũng có cảm ứng, sau khi suy tính một phen, Nguyên Thủy biết được mọi chuyện, trên mặt khẽ mỉm cười, y không nói gì, chỉ là, bên cạnh pho tượng của Nguyên Thủy ở trung tâm Thánh Điện của Nhân tộc đột nhiên xuất hiện mấy chữ lớn tràn đầy đạo vận thần bí!

"Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Nhân tộc đang thờ phụng sau khi thấy vậy, liền rối rít cúi lạy!

Họ cho rằng Nguyên Thủy đã chấp nhận sự thờ phụng của họ!

Một bên khác, Quảng Thành Tử cũng biết chuyện Nhân tộc thờ phụng mình!

Nhìn từng luồng khí vận của Nhân tộc không ngừng tụ tập về phía mình!

Quảng Thành Tử không khỏi gật gật đầu, xem ra Nhân tộc thật sự được cứu rồi!

Họ biết cảm ân, chỉ riêng hành động này, Quảng Thành Tử có thể dự đoán được thành tựu tương lai của Nhân tộc là không thể lường được.

Tại một không gian hỗn độn vô danh nào đó, Nữ Oa đang không ngừng vá lại Oa Hoàng Thiên, đột nhiên dừng lại động tác trong tay!

Mặt đỏ tai hồng nhìn về phía Hồng Hoang.

Vầng hồng trên má không ngừng lan rộng, trong lòng như có một

con nai con đang không ngừng chạy loạn!

Sau khi đỏ mặt một hồi, Nữ Oa nũng nịu nói: "Bọn Nhân tộc này!

Lại dám tôn ta làm Thánh Mẫu, tôn Nguyên Thủy làm Thánh Phụ!" Nhưng, miệng tuy nói vậy nhưng trong lòng lại vui như nở hoa!

Theo sự biến hóa trong lòng Nữ Oa, tại trung tâm Thánh Điện của Nhân tộc, bên cạnh pho tượng của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng xuất hiện một hàng chữ lớn cổ phác tú lệ!

"Nữ Oa Nương Nương!" Nhân tộc sau khi thấy vậy, lòng đầy vui mừng!

Dù sao khi xây dựng Thánh Điện họ cũng không hề thỉnh thị Nguyên Thủy và những người khác!

Lúc đầu còn có chút lo lắng, sợ Nguyên Thủy và những người khác sẽ nổi giận!

Phải biết rằng, lúc này trong Hồng Hoang chưa có tiền lệ xây dựng miếu vũ, may mắn thay, Nguyên Thủy và Nữ Oa không hề phẫn nộ mà còn tự mình đề tên!

Điều đó có nghĩa là họ đã công nhận việc làm của Nhân tộc, đồng thời cũng có nghĩa là Nhân tộc được che chở.

Sau này bất cứ ai muốn động đến Nhân tộc, đều phải cân nhắc đến ý kiến của Nguyên Thủy và Nữ Oa.

Nhưng sau khi Nữ Oa khắc xong tên của mình, trên bầu trời Thánh Điện của Nhân tộc đột nhiên mây gió nổi lên!

Từng đám mây vàng công đức bắt đầu không ngừng tụ tập, một số người Nhân tộc sau khi thấy vậy mặt đầy kinh ngạc!

Bởi vì họ biết rằng, đó là công đức kim vân cực kỳ hiếm có trong Hồng Hoang!

Những người Nhân tộc này chỉ thấy nó khi Nữ Oa thành thánh, cho nên ký ức về công đức kim vân vô cùng sâu sắc.

Theo công đức kim vân ngưng tụ, cũng thu hút sự chú ý của một số đại năng trong Hồng Hoang!

"Chuyện gì vậy, sao lại đột nhiên xuất hiện nhiều công đức kim vân như vậy!" "Lẽ nào lại có người làm thí nghiệm gì đó, cuối cùng đã thành công?" "Không giống, phương hướng của công đức kim vân hình như là trên bầu trời Nhân tộc!

Lẽ nào Nhân tộc đã làm chuyện gì, mới khiến công đức kim vân hạ xuống?" Ngay lập tức, từng ánh mắt của các đại năng nhìn về phía Thánh Điện của Nhân tộc, khi thấy tình hình bên trong chính điện của Thánh Điện, các đại năng Hồng Hoang lập tức thu lại toàn bộ ánh mắt của mình.

Sau khi công đức kim vân ngưng tụ hoàn thành, Nhân tộc cung kính nhìn về phía công đức kim vân, chỉ thấy công đức kim vân trên trời đột nhiên hạ xuống, toàn bộ rơi vào bên trong Thánh Điện của Nhân tộc, cũng vì nguyên nhân của công đức kim vân, Thánh Điện của Nhân tộc phát ra vạn trượng hào quang, vô cùng chói lọi!

Kèm theo việc Thánh Điện của Nhân tộc được công đức kim vân gột rửa, trong nhất thời, nó lại biến thành chí bảo của Nhân tộc!

Thánh Điện này không chỉ có lực phòng ngự cực mạnh, mà còn có hiệu quả trấn áp khí vận!

Chúng đại năng trong Hồng Hoang sau khi thấy vậy, vô cùng thèm thuồng!

Chương 203

Thậm chí có một số người nảy sinh ý định ra tay cướp đoạt.

Chỉ là ý nghĩ này vừa mới nảy sinh trong lòng, đã nhanh chóng bị dập tắt!

Dù sao tình hình bên trong Thánh Điện của Nhân tộc họ đều thấy rõ mồn một.

Bên trong thờ phụng hai vị tồn tại tuyệt đối không thể chọc vào, e rằng không có một ai sẽ vì một kiện công đức chí bảo mà mất mạng!

Cùng với sự hoàn thành của Thánh Điện Nhân tộc, Nhân tộc chính thức có chỗ đứng ở thế giới Hồng Hoang!

Không cần phải sợ hãi sự tổn hại của các chủng tộc khác nữa.

Dù sao có hai vị đại thần ở đó, đừng nói là các đại năng khác, ngay cả Vu tộc và Yêu tộc muốn động đến Nhân tộc cũng phải tự lượng sức mình!

Cho nên chỉ cần Nhân tộc không tự tìm đường chết, chọc giận toàn bộ thế lực trong Hồng Hoang!

Đồng thời không tự hủy căn cơ, dỡ bỏ hoặc lạnh nhạt với Thánh Miếu.

Vậy thì Nhân tộc đã hoàn toàn ổn định, sau này trong cuộc tranh bá Hồng Hoang có lẽ sẽ có một chỗ cho Nhân tộc!

Phải biết rằng hiện tại Nhân tộc ngay cả một Đại La Kim Tiên cũng không có, đừng nói là so với Vu tộc và Yêu tộc!

Một số đại tộc của Yêu tộc, cũng có thể trong nháy mắt tiêu diệt Nhân tộc!

Cho nên nếu không có sự chiếu cố của Nguyên Thủy, Nhân tộc dù có Nữ Oa che chở cũng không thể tồn tại đến bây giờ, càng không thể phát triển lớn mạnh!

Thời gian vội vã, thoáng chốc đã qua!

Trong nháy mắt đã ba ngàn năm trôi qua, Hồng Hoang của ba ngàn năm sau so với ba ngàn năm trước không có gì khác biệt lớn!

Nhưng Nhân tộc lại có sự phát triển cực lớn, số lượng không ngừng đạt đến đỉnh cao mới!

Lãnh địa vốn có nhanh chóng không thể đáp ứng được điều kiện cư trú của Nhân tộc.

Cho nên Nhân tộc bắt đầu mở rộng ra bốn phương tám hướng, trong ba ngàn năm ngắn ngủi, lãnh địa của Nhân tộc đã lớn hơn gấp đôi so với trước kia!

Có thể có được lãnh địa rộng lớn như vậy, ngoài việc các chiến sĩ Nhân tộc hiên ngang không sợ chết, số lượng đông đảo ra!

Công lao của Thánh Điện Nhân tộc cũng vô cùng to lớn, bởi vì các đại yêu trong Hồng Hoang đều sợ hãi uy thế của Nguyên Thủy và Nữ Oa.

Đối với hành động của Nhân tộc, chúng hoàn toàn không dám ngăn cản, sợ chọc giận Nguyên Thủy và Nữ Oa!

Gây ra đại họa.

Cho nên đối với hành động của Nhân tộc, các đại yêu của Yêu tộc vô cùng phối hợp!

Mỗi khi Nhân tộc đến một nơi nào đó, chúng đều dời đi khỏi nơi đó!

Hoàn toàn không xảy ra xung đột với Nhân tộc.

Nhân tộc đối với chuyện này, từ lúc ban đầu không tin!

Cuối cùng quen dần, thậm chí còn tự đắc!

Sự mở rộng nhanh chóng của Nhân tộc, khiến Thiên đình và Vu tộc vô cùng bất mãn!

Nhưng vì nguyên nhân của Nguyên Thủy và những người khác, họ chỉ có thể cưỡng ép nhẫn nhịn!

Nhưng, những mâu thuẫn này cuối cùng sẽ bùng nổ!

Nếu lúc đó tích lũy đến cực kỳ lớn, e rằng ngay cả Nguyên Thủy cũng không cứu được Nhân tộc.

Nhưng trong khi Nhân tộc mở rộng, lại thu hút sự chú ý của Lão Tử!

Bởi vì bước chân của Nhân tộc đã đến dưới chân núi Côn Luân, cho nên Nhân tộc ở đây đương nhiên lọt vào tầm mắt của Lão Tử!

Trong Tam Thanh Động ở Côn Luân Sơn, Lão Tử đang yên tĩnh ngồi xếp bằng, tham ngộ đại đạo, nhưng sự xuất hiện đột ngột của Nhân tộc, lại khiến Lão Tử tỉnh lại từ trong trạng thái ngộ đạo!

Lúc này Nhân tộc đang xây dựng doanh địa quy mô lớn, dường như muốn định cư ở đây.

Lão Tử sau khi chú ý, liền chuyển ánh mắt về phía Nhân tộc!

"Nhân tộc sao?

Quả nhiên thực lực yếu ớt!

Nhưng số lượng quả thực vô cùng đông đảo.

Chỉ là trong Hồng Hoang, số lượng hoàn toàn không chiếm ưu thế!

Chỉ có thực lực mới là căn bản!" Sau khi quan sát một hồi, Lão Tử không khỏi lắc đầu!

Nhân tộc hiện tại yếu ớt vô cùng, dưới chân núi Côn Luân trong tầm mắt của Lão Tử, người mạnh nhất trong Nhân tộc chẳng qua là một lão giả cảnh giới Kim Tiên.

Phải biết rằng, trong Hồng Hoang cảnh giới Kim Tiên chỉ là cấp bậc tiểu binh!

Chỉ cao hơn bia đỡ đạn một cấp.

Nhưng ở Nhân tộc, lại có thể trở thành thủ lĩnh một phương!

Chưởng quản sự sống chết của hàng chục triệu người Nhân tộc.

Tuy Lão Tử có chút coi thường Nhân tộc, nhưng lại luôn chú ý đến nhất cử nhất động của Nhân tộc dưới chân núi Côn Luân.

Chỉ cần Nhân tộc có chút gió thổi cỏ lay, Lão Tử lập tức có thể biết được.

Cứ như vậy, Nhân tộc đang phát triển nhanh chóng!

Lão Tử đang chậm rãi quan sát.

Hai bên không can thiệp vào nhau, nhưng lại ảnh hưởng lẫn nhau!

Cuối cùng vào một buổi sáng nọ, Lão Tử đã quan sát từ lâu đột nhiên đứng dậy!

"Nhân tộc quả không hổ là chủng tộc do Nữ Oa sáng tạo, vô cùng lợi hại!

Chỉ trong vài trăm năm ngắn ngủi, đã có thể từ một hai trăm bộ lạc phát triển đến trạng thái hiện tại." Lão Tử cảm thấy cần phải đến Nhân tộc thực địa khảo sát một phen, xem xem Nhân tộc rốt cuộc có năng lực gì, mà lại có thể phát triển lớn mạnh như vậy trong thời gian ngắn.

Rất nhanh Lão Tử đã đến nơi tập trung của Nhân tộc dưới chân núi Côn Luân, lúc này nơi vốn hoang lương vô cùng dưới chân núi

Côn Luân.

Đã biến thành một khu thành trấn, vô cùng phồn vinh!

Người người qua lại, thật náo nhiệt.

Sau khi Lão Tử đến chân núi, chỉ trong vài hơi thở đã đến bên ngoài tòa thành trấn này!

Chương 204

Sau đó chậm rãi bước vào, lúc ở cổng thành của thành trấn!

Phía trước đã xếp một hàng dài, dù sao đây là thành trấn lớn nhất trong khu vực tập trung của Nhân tộc gần đây.

Có lượng lớn hàng hóa và tài nguyên, mỗi giờ mỗi khắc đều có lượng lớn người Nhân tộc ra vào, thúc đẩy sự phát triển phồn vinh của thành trấn, cho nên muốn vào thành hay ra thành đều phải xếp một hàng dài.

Lão Tử sau khi thấy vậy khẽ nhíu mày, nhưng rồi lại giãn ra!

Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, y quyết định xếp hàng như người bình thường!

Cho nên trong một hàng dài, nhanh chóng lại có thêm một lão nhân!

Mọi người xếp hàng vào thành, cả hàng ngũ ngay ngắn trật tự!

Lão Tử thấy cảnh này, không khỏi gật gật đầu, vui mừng nói: "Trật tự tốt, muốn có được như hiện tại không phải một sớm một chiều có thể hình thành!

E rằng một chủng tộc, phải qua thời gian dài tiềm di mặc hóa, mới có thể có được trật tự như vậy." Nhưng Lão Tử vừa xếp hàng được một lúc, một bóng người trẻ tuổi đột nhiên đi đến bên cạnh Lão Tử, rồi nhẹ giọng nói: "Lão tiên sinh, ngài muốn vào thành sao?" Lão Tử nghe lời này đầu óc mông lung, nhưng vẫn gật gật đầu!

Thanh niên kia thấy vậy mỉm cười, cung kính nói: "Nếu ngài muốn vào thành thì đi theo con, mời ngài đi trước." Lão Tử trước tiên sững sờ, sau đó mơ mơ hồ hồ đi theo thanh niên kia, dưới ánh mắt bình thản của những người Nhân tộc khác xuyên qua cửa ải, vào trong

thành trấn của Nhân tộc.

Sau khi đến thành trấn, thanh niên kia dặn dò: "Lão tiên sinh, đã đến thành trấn rồi!

Nếu ngài có nhu cầu gì, có thể tùy lúc tìm người giúp đỡ, con có việc, xin phép đi trước!" Lão Tử gật gật đầu, không nói thêm gì nữa!

Sau khi thanh niên kia rời đi, Lão Tử đột nhiên chú ý thấy một luồng ánh sáng yếu ớt bay vào trong cơ thể thanh niên kia!

Thanh niên kia cảm nhận được, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng!

Lão Tử thấy cảnh này trầm tư, một lúc sau bỗng nhiên hiểu ra tại sao Nhân tộc lại xuất hiện tình huống như vậy.

"Nhân tộc quả thật kỳ lạ, giúp đỡ người khác lại có thể nhận được khí vận và công đức!

Xem ra bí mật ẩn chứa trong Nhân tộc quả thật không nhỏ!" Sau đó, Lão Tử dạo quanh cả thành trấn!

Phát hiện người trong cả thành trấn đều rất hòa ái, sống lương thiện!

Nhưng đằng sau đó, Lão Tử lại cảm nhận được sự giả dối của Nhân tộc!

"Tất cả đều vì lợi ích, có lợi ích là có thể thúc đẩy mọi thứ phát triển, Nhân tộc như vậy, ai....!" Lão Tử sau khi thở dài một tiếng liền rời khỏi thành trấn, đi về phía nơi xa xôi hơn trong lãnh địa Nhân tộc.

Trên đường đi, y phát hiện tất cả người Nhân tộc đều cung kính, kính già yêu trẻ!

Bề ngoài trông hòa ái vô cùng, nhưng thực tế sau lưng lại giả dối!

Bởi vì vì lợi ích mới giúp đỡ người khác, chứ không phải thật tâm muốn giúp đỡ người khác!

Cứ như vậy, Lão Tử không ngừng đi lại trong lãnh địa Nhân tộc, chứng kiến mọi chuyện xảy ra trong lãnh địa Nhân tộc!

Đồng thời đối với việc tại sao Nhân tộc lại xuất hiện tình huống như vậy, cũng có một suy đoán nhất định!

"Cả Nhân tộc bị sự giả dối bao trùm, vì chút lợi ích đó mà từ bỏ thiên tính của Nhân tộc, lẽ nào đây là bộ mặt thật của Nhân tộc?" Trên đường đi những gì thấy, những gì nghe, khiến Lão Tử lắc đầu không thôi!

Bởi vì theo Lão Tử, đạo là vô vi!

Vô vi mà trị.

Người có thiên tính riêng, một mực theo đuổi một thứ sẽ đoạn tuyệt thiên tính của Nhân tộc!

Khiến Nhân tộc biến thành như con rối, hoàn toàn không còn tư duy của mình.

"Tư duy là căn bản của sinh linh, linh trí là khởi đầu của tư duy!

Nhân tộc nếu cứ tiếp tục như vậy, e rằng sau này tư duy sẽ không còn tồn tại!" Trong lúc suy nghĩ, trong mắt Lão Tử đột nhiên lóe lên một tia sáng!

Dường như đã hiểu ra điều gì, khóe miệng lộ ra một nụ cười.

"Nhân tộc quả không hổ là chủng tộc có thể khiến Nữ Oa thành thánh!

Có lẽ cơ duyên của ta cũng ở trong Nhân tộc!" Dường như đã hiểu ra, Lão Tử mặt đầy tự tin!

Sau đó, y đã ở lại một thôn nhỏ hẻo lánh của Nhân tộc.

Bởi vì ngoại hình của Lão Tử tóc bạc trắng, một dáng vẻ già nua.

Cho nên, người trong thôn nhỏ đó rất tốt bụng giúp Lão Tử ổn định chỗ ở.

Lão Tử đối với điều này gật gật đầu, không hề ngăn cản.

Sau đó mấy chục năm trôi qua, Lão Tử mỗi buổi sáng đều ra ngoài, đến thành trấn Nhân tộc gần đó tham quan.

Buổi tối lại quay về, ghi lại nội dung của ngày hôm đó!

Cứ như vậy kéo dài mấy chục năm, những người lúc đầu giúp đỡ Lão Tử phần lớn đã qua đời!

Dù sao đây chỉ là một thôn núi bình thường, hoàn toàn không có một người tu luyện thành tài.

Huống hồ Nhân tộc hiện tại đã đi qua nhiều năm, thân thể Nhân tộc sớm không còn là tiên thiên đạo thể, không còn tu vi của tiên nhân, trở nên như người bình thường.

Cho nên, mấy chục năm Lão Tử đã chứng kiến quá nhiều sinh ly tử biệt!

Sau khi trải qua những điều đó, đạo tâm của Lão Tử càng thêm kiên định!

Trong căn nhà tranh, Lão Tử ngồi xếp bằng trên một chiếc chiếu tre đơn sơ!

Cách đây không lâu, một người mà y nhìn lớn lên đột nhiên bệnh chết.

Điều này đối với Lão Tử có một sự chấn động cực lớn, dù sao tu vi trước đây của y cực kỳ cường đại!

Hoàn toàn không để ý đến sinh lão bệnh tử.

Nhưng trong quá trình đi lại ở Nhân tộc, y đã thấy quá nhiều quá nhiều sinh lão bệnh tử!

Khiến đạo tâm của Lão Tử xuất hiện một tia mờ mịt, sự kiên trì của mình trước cái chết liệu có ý nghĩa!

Nhưng chỉ trong nháy mắt, Lão Tử đã xua tan đi tư duy bi quan bao trùm trong đầu!

"Sinh tử luân hồi, đều do trời định!

Nhưng, bần đạo lại không phục!" Sau khi nói ra những lời này, trên người Lão Tử lóe lên một tia khí tức huyền diệu!

Gương mặt vốn từ bi hiền hậu bắt đầu trở nên băng lãnh, một lúc sau, Lão Tử thở dài nói: "Vô tình đại đạo, muốn thành vô tình phải có được tất cả chí tình!

Tiếc là tình cảm của ta chưa hoàn chỉnh, không thể đột phá bước cuối cùng đó!" Lão Tử nói xong, bên cạnh đột nhiên xuất hiện ba bóng người hư ảo!

Trông vô cùng quỷ dị.

Chương 205

Nhưng Lão Tử đối với điều này lại không hề kinh ngạc, phảng phất như chuyện bình thường!

"Pháp trảm tam thi của Hồng Quân, tuy hoàn mỹ!

Nhưng lại không thích hợp với bần đạo!" Sau đó, ba bóng người kia lại quay trở về trong cơ thể Lão Tử!

Phảng phất như chưa từng xuất hiện.

Rất nhanh đã đến ngày thứ hai, Lão Tử như thường lệ sáng sớm ra ngoài!

Nhưng Lão Tử đi lần này lại không bao giờ quay lại nữa, bởi vì đối với Lão Tử, ở đây không còn bất kỳ tác dụng nào nữa!

Đối với tu vi không có bất kỳ sự đề thăng nào, đã đến lúc phải rời đi!

Sau khi rời khỏi thôn nhỏ này, Lão Tử lại tiếp tục đi về phía đông!

Cuối cùng sau khi đi được mấy ngày, Lão Tử lại đến một thôn trang nhỏ hẻo lánh khác.

Lão Tử vừa đến thôn trang, liền cảm nhận được một cỗ khí tức khác biệt!

Khác với sự giả dối của những người Nhân tộc khác, Lão Tử ở đây cảm nhận được chân thiện mỹ của Nhân tộc!

Như vậy, Lão Tử đã rõ, trong Nhân tộc không chỉ có một loại nhân tính giả dối, ngay lập tức Lão Tử tiến vào thôn, phát hiện thôn này không lớn!

E rằng cũng chỉ có mấy chục người đang sinh sống.

Lão Tử đi trên con đường trong thôn, người trong thôn sau khi thấy Lão Tử liền đánh giá một hồi!

Trong ánh mắt không che giấu được sự đề phòng, nhưng nhanh chóng lại biến mất!

Tiếp đó Lão Tử dưới sự chú mục của một đám người, đi đến dưới một cây liễu ở trung tâm thôn!

Nhìn cây liễu đó, Lão Tử khẽ gật đầu!

"Nơi cơ duyên tọa lạc, nơi thành đạo!" Lời vừa dứt, Lão Tử liền ngồi xếp bằng bên cạnh cây, nhắm mắt lại, yên lặng cảm ngộ mọi thứ xung quanh.

Những người tụ tập trong thôn thấy dáng vẻ của Lão Tử, đều cảm thấy hiếu kỳ!

Cho nên không ngừng vây xem.

Nhưng chưa đến nửa giờ, người vây xem đã đi gần hết!

Dù sao trong mắt những người trong thôn này, thay vì xem một ông lão, chi bằng đi săn một vài con thú hoang, để lấp đầy bụng!

Cùng với những người khác lần lượt rời đi, không gian vốn đông đúc trở nên vô cùng trống trải.

Chỉ còn lại một đứa trẻ, đang yên lặng quan sát Lão Tử!

Lão Tử cảm nhận được sự chú thị của đứa trẻ, nhưng không nói gì!

Cứ như vậy một ngày trôi qua, Lão Tử yên lặng ngồi xếp bằng, đứa trẻ kia yên lặng quan sát!

Một già một trẻ phảng phất như đã đạt thành hiệp nghị, đều đang yên lặng quan sát đối phương, nhưng lại không hề lên tiếng làm phiền.

Tình trạng như vậy kéo dài ba ngày, bây giờ người trong thôn nhìn hai người từ lúc đầu có chút kinh ngạc và mới lạ.

Sau đó là phớt lờ, dù sao trong mắt người trong thôn, hai người chẳng qua là đang lãng phí sinh mệnh!

Nhưng họ cũng không đi ngăn cản, hai người không thân không quen!

Người khác muốn làm gì, họ không có quyền can thiệp cũng không đi can thiệp!

Cứ như vậy lại kéo dài ba ngày nữa, Lão Tử đột nhiên mở mắt ra đồng thời bình tĩnh niệm: "Đạo khả đạo, phi thường đạo; danh khả danh, phi thường danh.

Vô danh, thiên địa chi thủy; hữu danh, vạn vật chi mẫu.

Thiên hạ giai tri mỹ chi vi mỹ, tư ác dĩ; giai tri thiện chi vi thiện, tư bất thiện dĩ.

Cố hữu vô tương sinh, nan dịch tương thành, trường đoản tương hình, cao hạ tương khuynh, âm thanh tương hòa, tiền hậu tương tùy.

Thị dĩ thánh nhân xử vô vi chi sự, hành bất ngôn chi giáo.

Vạn vật tác yên nhi bất từ.

Sinh nhi bất hữu, vi nhi bất thị, công thành nhi phất cư.

Phù duy phất cư, thị dĩ bất khứ...

Thử lưỡng giả, đồng xuất nhi dị danh, đồng vị chi huyền, huyền chi hựu huyền, chúng diệu chi môn." Cùng với giọng nói bình tĩnh mà già nua của Lão Tử vang lên, đứa trẻ kia nghe xong trên mặt lại lóe lên một tia vui mừng!

Sau đó lập tức hành lễ với Lão Tử, rồi ngồi xuống chìm đắm trong tiếng giảng đạo của Lão Tử.

Cũng theo từng tràng tiếng giảng đạo vang lên, những thôn dân vốn đang làm việc của mình sau khi nghe thấy đều bị thu hút, buông bỏ công việc trong tay, tự phát đến dưới cây liễu đó.

Cứ như vậy, tiếng của Lão Tử truyền đi ngày càng rộng, từ lúc đầu chỉ có các thôn trấn gần đó có thể nghe thấy, cuối cùng thậm chí truyền khắp cả Hồng Hoang!

Trong Hồng Hoang, đạo âm của Lão Tử từng trận từng trận truyền bá.

Sinh linh trong Hồng Hoang sau khi nghe thấy âm thanh giảng đạo của Lão Tử, đều lộ ra vẻ mặt say sưa!

Tiếp đó ngồi xếp bằng tại chỗ, yên lặng lĩnh ngộ hàm nghĩa trong đó.

Ngay cả một số đại năng Hồng Hoang, sau khi nghe thấy cũng lập tức ngồi xuống!

Toàn lực hấp thu đạo âm của Lão Tử.

"Thiên địa dị tượng, tất có đại sự xảy ra!" "Hình như là giọng của Lão Tử, nhưng vô vi chi đạo này lại chưa từng nghe qua!" Cứ như vậy, trong sự hiếu kỳ của mọi người, Lão Tử giảng đạo bảy bảy bốn mươi chín ngày, sau bảy bảy bốn mươi chín ngày, Lão Tử ngừng giảng đạo!

Sau khi trầm tĩnh một hồi, Lão Tử mở mắt ra!

Lão Tử đột nhiên ngừng giảng đạo, mọi người không hiểu, trong lúc mọi người không ngừng bàn tán thì Hồng Hoang Thiên Đạo chấn động!

Trên không trung của Lão Tử, xuất hiện một vùng công đức kim vân khổng lồ.

Đồng thời, khí tức trên người Lão Tử đang không ngừng tăng vọt!

Rất nhanh đã đạt đến độ cao mà trước đây không thể chạm tới, nhưng vẫn còn cách thánh nhân một chút!

Đột nhiên Lão Tử nhìn lên trời xanh rồi đứng dậy, sau đó cúi đầu, nhìn vạn vật Hồng Hoang nhàn nhạt nói: "Ta là Bàn Cổ chính tông, một trong Tam Thanh!

Cảm ngộ nhân tính của Nhân tộc biến hóa đa đoan, cảm thán trong Hồng Hoang không hề có đạo đức tồn tại.

Đặc biệt dùng Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Đồ trấn áp khí vận, sáng lập một đại giáo, tên là: Nhân giáo!

Để giáo hóa vạn vật Hồng Hoang, truyền bá đạo đức!

Chương 206

Nhân giáo, lập!" Cùng với giọng nói bình đạm mà đanh thép hữu lực của Lão Tử, một cỗ khí thế không thể so sánh được từ trên người Lão Tử tỏa ra!

Đồng thời, Tiên Thiên Linh Bảo Càn Khôn Đồ vốn ẩn giấu trong cơ thể Lão Tử cũng hiện ra!

Uy lực của Tiên Thiên Linh Bảo trong nháy mắt phun trào ra, trong nhất thời Hồng Hoang thiên địa biến sắc!

Vô tận càn khôn chi lực không ngừng giao hội.

Các đại năng trong Hồng Hoang sau khi cảm nhận được liền sắc mặt đại biến, mặt đầy kinh hãi nhìn về phía Lão Tử!

"Khí tức mạnh mẽ như vậy, quả thực có thể so sánh với Nữ Oa năm xưa!" "Rốt cuộc là chuyện gì, lẽ nào Lão Tử sắp thành thánh?" "Nhưng sáng lập một đại giáo là chuyện gì?

Lẽ nào đây là cơ duyên thành thánh của Lão Tử!" Nhưng Lão Tử đang ở trung tâm của cơn bão lại không có thời gian để ý đến sự kinh ngạc của các đại năng Hồng Hoang, dù sao đối với Lão Tử, hiện tại thành thánh là yếu tố hàng đầu, những thứ khác đều có thể gác lại!

Khi Lão Tử lập lời thề đại giáo kết thúc, công đức kim vân trên bầu trời không ngừng cuồn cuộn!

Sau đó, một cảnh tượng hùng vĩ đột nhiên hiện ra!

Chỉ thấy một luồng công đức kim quang từ trên trời trực tiếp hạ xuống, tiến vào trong cơ thể Lão Tử, dung hợp với y!

Cảm nhận thiên đạo công đức trong cơ thể, Lão Tử mặt không biểu cảm, phảng phất như không hề để ý đến điều này!

Thực ra, Lão Tử quả thực có vốn liếng để không để ý, dù sao công đức lập giáo tuy lớn, nhưng đối với Lão Tử cũng không quá nhiều.

Lão Tử thân mang một phần khai thiên công đức, khai thiên công đức thuộc về đại đạo công đức, so với thiên đạo công đức không biết mạnh hơn bao nhiêu lần!

Nhưng vì một số nguyên nhân đặc biệt, Lão Tử không thể điều động khai thiên công đức!

Nếu không thì cần gì phải lập đại giáo!

Trực tiếp dùng công đức trong cơ thể thành thánh là được.

Cùng với thiên đạo công đức hạ xuống, cả người Lão Tử xảy ra biến đổi về chất!

Thân thể vốn có nhanh chóng tan rã, hóa thành vô tận bụi trần!

Các đại năng Hồng Hoang sau khi thấy cảnh tượng này, đều trợn mắt há mồm!

Dù sao đây không phải là lần đầu tiên họ quan sát cảnh tượng thành thánh.

Bất luận là Hồng Quân hay Nữ Oa, lúc thành thánh đều không xuất hiện tình huống như vậy.

Một số đại năng Hồng Hoang sau khi thấy vậy, trong lòng không khỏi nghĩ: "Tại sao lại xuất hiện tình huống như vậy, lẽ nào Lão Tử chứng đạo thất bại rồi?" "Không nên nha!

Lão Tử mạnh mẽ như vậy!

Lại có công đức chí bảo hộ thể, sao có thể dễ dàng thất bại như vậy." "Vậy tại sao Lão Tử lại hóa thành bụi trần?

Lẽ nào đây là phương thức thành thánh mới?" Nhưng cũng có một số đại năng suy nghĩ thấu đáo: "Thánh nhân diệu bất khả ngôn,

phương pháp trở thành thánh nhân mỗi người mỗi khác!" Một số đại năng Hồng Hoang nghe vậy liền gật đầu, dù sao thánh nhân hiện tại mới chỉ xuất hiện hai vị!

Huống hồ phương pháp thành thánh của Hồng Quân họ cũng không biết, chỉ biết cảnh tượng sau khi thành thánh.

Còn về Nữ Oa, tuy có thể quan sát ở cự ly gần!

Nhưng muốn nhìn trộm bí mật trở thành thánh nhân lại bị một cỗ lực lượng vô hình ngăn cản.

Cho nên làm sao thành thánh, thành thánh như thế nào!

Đều là một bí mật.

Trong lúc các đại năng Hồng Hoang nghị luận sôi nổi, tại Tam Thanh Động trên Côn Luân Sơn, Thông Thiên đang đứng ở cửa động ngẩng đầu nhìn lên trời!

Lúc này trên mặt Thông Thiên đầy vẻ lo lắng, trong lòng vô cùng hoảng loạn và căng thẳng!

"Đại huynh ngàn vạn lần đừng có chuyện gì!

Thành thánh thất bại cũng không sao, cơ hội còn có, mạng sống là quan trọng!" Sau khi nói xong những lời tự an ủi, Thông Thiên mặt đầy lo lắng!

Đột nhiên xuất hiện tình huống như vậy, không ai ngờ được.

Đồng thời Thông Thiên dường như cũng nghĩ đến điều gì đó, không khỏi cảm thán!

"Nếu nhị ca ở đây thì tốt rồi, tu vi của huynh ấy mạnh nhất!

Đối với bí mật của thánh nhân cũng rõ ràng nhất, ta cũng không cần phải lo lắng như vậy!" Tại Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy, lúc Thông Thiên đang lẩm bẩm, phảng phất như trong lòng có cảm ứng

không khỏi nhìn về phía Côn Luân Sơn một cái!

Hiểu được sự lo lắng trong lòng Thông Thiên, Nguyên Thủy nhàn nhạt cười một tiếng!

Tiếp đó tiếp tục nhìn về phía Lão Tử.

"Lão Tử là thánh nhân do Hồng Hoang Thiên Đạo định sẵn, sao có thể thất bại!

Chắc là lúc thành thánh chứng đạo có sự khác biệt.

Dù sao phương pháp thành thánh của mỗi người không giống nhau, phương thức khẳng định cũng sẽ khác!

Nhưng Nhân giáo đã thành lập, vậy thì cũng sắp đến lượt bản tọa!

E rằng sau hôm nay là thời đại của thánh nhân, nếu không thể hiện ra sức mạnh của thánh nhân!

E rằng sẽ bị người khác coi thường." Nói xong, Nguyên Thủy không khỏi nghĩ đến điều gì đó!

Ngẩng đầu nhìn về phía Tây phương, mặt đầy vẻ chế giễu!

Cùng lúc đó, trong lúc các đại năng Hồng Hoang trong lòng vô cùng lo lắng, nóng lòng muốn biết tình hình của Lão Tử thì!

Tại nơi Lão Tử vốn đứng, đột nhiên sáng lên một cột sáng!

Tất cả các đại năng thấy cảnh này, lập tức hiểu ra đó là tiên thiên âm dương chi quang!

Nhưng sau khi biết lại có chút khó hiểu, một luồng ánh sáng tại sao lại xuất hiện ở đây?

Có liên quan gì đến Lão Tử không!

Trong lúc các đại năng Hồng Hoang khó hiểu, luồng tiên thiên âm dương chi quang đó nhanh chóng bắt đầu biến hóa!

Từ một luồng ánh sáng biến thành hai luồng âm dương chi khí, sau đó lại biến thành tứ tượng chi tượng, cuối cùng lại biến thành vạn luồng ánh sáng chiếu rọi khắp Hồng Hoang!

Những luồng ánh sáng đó thực sự quá chói lọi, các đại năng trong Hồng Hoang sau khi thấy đều không kịp né tránh đã bị bạch quang bao phủ.

Những bạch quang đó, chính là sự diễn biến cuối cùng của luồng tiên thiên âm dương chi khí ban đầu!

Sau đó những bạch quang đó đột nhiên co lại, một bóng người lão nhân dần dần xuất hiện ở trung tâm của sự co lại đó.

Trong quá trình bạch quang không ngừng co lại, bắt đầu ngưng tụ cuối cùng thành hình!

Chương 207

Dáng vẻ của lão nhân đó chính là dáng vẻ của Lão Tử, nhưng Lão Tử hiện tại không có khí thế như trước!

Trên người không có một chút áp bức mạnh mẽ hay cảm giác uy nghiêm nào, phảng phất như một lão nhân bình thường!

Nhưng các đại năng Hồng Hoang sau khi thấy, đều lộ ra vẻ mặt cung kính!

Bởi vì họ biết, Lão Tử đã thành thánh!

Dáng vẻ của một lão nhân này chính là Lão Tử sau khi thành thánh.

Quả nhiên, khí tức vốn bình đạm vô kỳ trên người Lão Tử bắt đầu nhanh chóng tăng vọt!

Từ một phàm nhân ban đầu rồi đến tiên nhân, cuối cùng đạt đến một cảnh giới khiến người ta vô cùng khao khát: Thánh nhân chi cảnh!

Đồng thời, cả Hồng Hoang bị bao trùm dưới uy thế thánh nhân của Lão Tử!

Cũng theo uy thế thánh nhân của Lão Tử xuất hiện, Thiên Đạo bắt đầu hiển hiện dị tượng!

Dù sao Lão Tử là thiên định thánh nhân, thân là Hồng Hoang Thiên Đạo đương nhiên phải ủng hộ!

Cho nên, trên bầu trời từng tràng tiên âm lan tỏa!

Từng luồng âm thanh huyền diệu không ngừng tràn ngập bầu trời, khiến người ta vô cùng say đắm!

Những âm thanh huyền diệu tràn ngập giữa trời đất đó, sinh linh Hồng Hoang sau khi nghe thấy đều say sưa không thôi!

Phảng phất như nghe được âm thanh tuyệt diệu nhất trên thế giới, chìm đắm trong đó không thể tự thoát ra!

Cùng lúc đó, đại địa Hồng Hoang trào ra từng đóa kim liên!

Những đóa kim liên đó toàn bộ đều do linh khí tinh thuần nhất giữa trời đất huyễn hóa thành, sinh linh Hồng Hoang sau khi hấp thu thực lực sẽ có sự đề thăng nhanh chóng!

Nhưng chỉ có hiệu quả đối với sinh linh dưới cảnh giới Kim Tiên, dù sao đối với Kim Tiên trở lên, linh khí không còn là yếu tố chính quyết định sự đề thăng thực lực.

Các đại năng trong Hồng Hoang cũng bị thủ bút lớn này chấn động, dù sao muốn điều động thiên địa dị tượng lớn như vậy e rằng tuyệt không phải chuyện dễ!

Ngay cả lúc Nữ Oa thành thánh năm xưa, cũng không có thiên địa dị tượng lớn như vậy!

Trong lúc chúng đại năng và sinh linh Hồng Hoang kinh ngạc, Lão Tử đứng ở trung tâm nơi bạch quang co lại đột nhiên mở miệng nói!

"Ta đã thành thánh, thánh hiệu Thái Thượng!" Chúng đại năng và sinh linh trong Hồng Hoang sau khi nghe thấy liền cung kính quỳ lạy nói: "Bái kiến Thái Thượng Thánh Nhân!" Lão Tử nghe lời chúng sinh, gật gật đầu, biến mất trong Hồng Hoang!

Lão Tử rời đi, chỉ để lại một đám đại năng Hồng Hoang kinh ngạc không thôi, và những sinh linh Hồng Hoang trong lòng kinh ngạc nhưng lại không biết đã xảy ra chuyện gì.

Khác với các đại năng Hồng Hoang, sinh linh Hồng Hoang thực lực thấp kém, hoàn toàn không thể hiểu rõ tình hình tầng lớp cao nhất của Hồng Hoang!

Sau khi Lão Tử biến mất, Hồng Hoang trước tiên rơi vào một sự

bình tĩnh quỷ dị, tiếp đó liền vô cùng náo nhiệt!

Dù sao thành thánh là chuyện lớn như vậy, đủ để thay đổi cục diện Hồng Hoang!

Cho nên đối với các đại năng Hồng Hoang, điều cần thiết nhất hiện tại là ổn định cục diện.

Sau đó lại xem ý tứ của Lão Tử, có hứng thú can thiệp vào thế lực trong Hồng Hoang hay không!

Nếu không có thì đương nhiên là tốt nhất.

Bởi vì không có một ai muốn buông bỏ quyền lực trong tay, đối với một số đại năng Hồng Hoang!

Quyền lực trong tay cũng như tu vi trên người, là thứ vô cùng quan trọng!

Một khi mất đi bất kỳ cái nào, cũng là mất đi ý nghĩa của sinh mệnh!

Nhưng nếu Lão Tử thay đổi tư tưởng vô vi trước đây, can thiệp vào đại sự Hồng Hoang!

Vậy thì đối với các đại năng Hồng Hoang, tuyệt đối là tai nạn trời giáng!

Uy thế Thánh nhân đã thể hiện ra, dưới Thánh nhân đều là kiến cỏ, tư tưởng này đã sớm ăn sâu vào cốt tủy của sinh linh Hồng Hoang.

Cho nên các đại năng Hồng Hoang không cho rằng, thân thể nhỏ bé của mình có thể đối đầu với thánh nhân!

Trong lúc các đại năng Hồng Hoang nghị luận sôi nổi, đồng thời không ngừng tụ tập thương thảo cách ứng phó với ảnh hưởng của Lão Tử thì, tại Đông Hải của Hồng Hoang đột nhiên thiên địa dị tượng nổi lên!

Cảm nhận dị tượng ở Đông Hải, các đại năng Hồng Hoang đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi, trong lòng cũng không ngừng cuộn trào!

Chuyện gì vậy, Lão Tử không phải vừa mới trở thành thánh nhân sao?

Tại sao trong Hồng Hoang lại xuất hiện thiên địa dị tượng mạnh mẽ như vậy, quả thực giống hệt như lúc Lão Tử thành thánh vừa rồi!

Trong lúc chúng đại năng Hồng Hoang lộ ra vẻ kinh hãi, một tiếng vang vọng khắp cửu thiên Hồng Hoang vang lên: "Ta là Nguyên Thủy, Bàn Cổ chính tông, một trong Tam Thanh!

Cảm thấy tuyệt đại bộ phận sinh linh trong Hồng Hoang, không biết số trời!

Không hiểu đại đạo!

Đặc biệt dùng Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên trấn áp khí vận, thành lập một đại giáo, tên là: Xiển giáo!

Xiển giáo, lập!" Sau khi giọng nói đó hạ xuống, chúng sinh Hồng Hoang chấn động!

Sau đó rơi vào một sự bình tĩnh khác thường.

Nhưng tuy sinh linh Hồng Hoang rơi vào bình tĩnh, nhưng Hồng Hoang Thiên Đạo vẫn đang vận chuyển!

Trên bầu trời đột nhiên tụ tập vô tận công đức kim vân, công đức của nó khổng lồ thậm chí còn lớn hơn một chút so với lúc Lão Tử thành thánh.

Dù sao Xiển giáo trong Hồng Hoang có vị trí chủ đạo, tuy ở hậu thế sau Phong Thần đại kiếp liền suy tàn!

Nhưng trước đó, lại vô cùng phong quang!

Mười hai vị Kim Tiên càng danh chấn Hồng Hoang!

Cho nên đối với Thiên Đạo, Xiển giáo đối với Hồng Hoang ảnh hưởng lớn hơn một chút!

Cho nên công đức nhận được cũng lớn hơn.

Nhưng Nguyên Thủy sau khi thấy vậy trên mặt lại lóe lên một tia khinh thường, phảng phất như không hề để ý đến công đức trên trời!

"Chỉ có chút công đức này, mà muốn trở thành thánh nhân!

Quả thực là si tâm vọng tưởng.

Xem ra, lập giáo thành thánh quả nhiên có cạm bẫy lớn!

Nhưng đối với Tam Thanh chúng ta, lại là một phương pháp nhẹ nhàng nhất!" Nói xong, nụ cười lạnh trên khóe miệng Nguyên Thủy luôn tiếp diễn không ngừng!

Đồng thời, lời của Nguyên Thủy vừa dứt!

Chương 208

Công đức trên trời liền nhanh chóng hạ xuống!

Trực tiếp bỏ qua đại trận phòng ngự khổng lồ trên Tam Tiên Đảo, giáng lâm trên đỉnh đầu Nguyên Thủy!

Nhưng ngay khoảnh khắc sắp tiến vào cơ thể Nguyên Thủy, vô biên công đức và khí vận lại bị định trụ.

"Công đức thành thánh, chỉ có cảnh giới thánh nhân!

Ngay cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không bằng.

Cho nên công đức thành thánh, không cần cũng được!

Huống hồ bản tọa hiện tại thực lực là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không khác gì thánh nhân!

Hiện tại lập giáo, chẳng qua là làm cho có lệ mà thôi!" Sau đó, Nguyên Thủy thu lấy mạn thiên công đức vào lòng!

Chuẩn bị sau này luyện chế một số công đức linh bảo, dùng để ban thưởng cho đệ tử.

Tuy Nguyên Thủy không cần công đức, nhưng không có nghĩa là công đức vô dụng, không dùng để đề thăng tu vi cũng có thể dùng để luyện chế pháp bảo!

Sau khi thu lấy mạn thiên công đức đó, trên không Tam Tiên Đảo rơi vào một trận bình tĩnh!

Không hề có dị tượng thành thánh xuất hiện.

Dù sao đối với Thiên Đạo, Nguyên Thủy hoàn toàn không thành thánh!

Cho nên cũng không có dị tượng thành thánh chi nói.

Nhưng chúng đại năng Hồng Hoang, lại vô cùng kỳ vọng!

Họ muốn xem xem, Nguyên Thủy vốn đã cường đại vô cùng ở cảnh giới Chuẩn Thánh, sau khi đạt đến thánh nhân, sẽ khủng bố đến mức nào, thậm chí có một số đại năng Hồng Hoang suy đoán, với thực lực hiện tại của Nguyên Thủy, một khi trở thành thánh nhân, e rằng tuyệt đối là tồn tại xếp hạng nhất trong các thánh nhân!

Trong lúc mọi người kiên nhẫn chờ đợi, một cỗ khí tức cường đại từ Tam Tiên Đảo quét ra!

Không gian Hồng Hoang trên đường đi đều bị bóp méo dữ dội, nhưng trong nháy mắt lại được sửa chữa lại!

Nếu không có tu vi cực mạnh, hoàn toàn sẽ không phát hiện ra chi tiết nhỏ bé này!

Sau đó một cỗ khí thế ngút trời, giáng lâm Hồng Hoang!

Các đại năng trong Hồng Hoang trong nháy mắt cảm nhận được một cỗ áp lực vô cùng lớn đè lên người, đè họ đến không thở nổi!

Thực lực càng mạnh, cảm giác áp bức cũng sẽ càng mạnh!

Cũng có nghĩa là, hiện tại các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đều vô cùng chật vật!

Có một số người dựa vào thủ đoạn đặc biệt cưỡng ép đề thăng tu vi, đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh càng không chịu nổi áp lực khổng lồ trực tiếp quỳ xuống, nhưng vừa quỳ xuống áp lực trên người lại giảm đi rất nhiều!

Khiến họ vô cùng vui mừng.

Nguyên Thủy đang ở trong Tam Tiên Đảo quan sát chúng sinh Hồng Hoang, sau khi thấy vậy không khỏi lắc đầu!

Xem ra bất luận là thế giới nào hay thời đại nào, luôn có một đám

người kéo chân sau!

Không có cốt khí, không có tiết tháo!

Vì lợi ích của mình, có thể không tiếc bất cứ giá nào!

Tiếp đó Nguyên Thủy vung tay một cái, những đại năng quỳ xuống đó trong nháy mắt tan thành tro bụi!

Bởi vì đối với Nguyên Thủy, quỳ xuống đại biểu cho sự yếu đuối vô năng!

Ngay cả một cỗ khí thế nho nhỏ cũng không thể chống đỡ.

Thực sự làm mất mặt các đại năng Hồng Hoang, cho nên tiêu diệt đi là tốt nhất!

Nếu sau này xảy ra chuyện gì, kéo chân sau thì thực sự hối hận không kịp.

Đồng thời, một tay của Nguyên Thủy đã chấn động tất cả các đại năng trong Hồng Hoang!

"Quả không hổ là Nguyên Thủy Thiên Tôn, không!

Hiện tại nên tôn xưng là Nguyên Thủy Thánh Nhân!

Làm tốt lắm, bần đạo sớm đã không thuận mắt những người đó rồi!

Dựa vào việc sinh ra trong đại thế lực, bắt nạt kẻ yếu sợ kẻ mạnh!

Không có chút cốt khí nào, hoàn toàn là bại hoại của Hồng Hoang." "Không sai, nhưng những thế lực đó e rằng sẽ đau lòng chết mất!

Dù sao muốn bồi dưỡng ra một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, đâu có đơn giản như vậy!" "Vậy thì sao, chỉ có thể âm thầm chấp nhận tổn thất mà thôi!

Lẽ nào dám đi tìm Nguyên Thủy Thánh Nhân gây phiền phức sao?" Cuối cùng, một số đại năng Hồng Hoang không khỏi cười lên!

Chỉ là, trong mắt lại lóe lên từng đạo kim quang.

Dù sao nhiều đại năng Hồng Hoang như vậy trong nháy mắt vẫn lạc, lúc đó các thế lực còn lại của Hồng Hoang chắc chắn sẽ tiến hành một cuộc thanh trừng lớn, không chừng lại là một trường đại kiếp nữa!

Nhưng đối với suy nghĩ của các đại năng Hồng Hoang, Nguyên Thủy không hề để ý!

Đối với y, diệt sát những đại năng Hồng Hoang không có cốt khí đó chẳng qua là tiện tay mà thôi.

Sau khi làm xong việc, liền không còn quan tâm nữa!

Chỉ một lát sau, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên liền đến Thuận Thiên Điện!

Trên mặt mang theo vẻ vui mừng, đồng thời thần sắc cung kính đối với Nguyên Thủy nói: "Cung hạ sư tôn thành thánh nhân!" Nguyên Thủy nghe xong, gật gật đầu!

Sau đó nhàn nhạt nói: "Thành thánh không có gì to tát, huống hồ bản tọa không phải là thánh nhân!

Các ngươi cũng không cần phải hâm mộ, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên đều thân mang hồng mông tử khí, ngày sau cũng tất định sẽ thành thánh nhân quả vị!" Nghe Nguyên Thủy nói vậy, hai người Quảng Thành Tử trên mặt lóe lên một tia vui mừng!

Nhưng vì hiện tại có Nguyên Thủy ở đây, cho nên không tiện biểu hiện quá thất thố!

"Nhưng cũng phải chăm chỉ tu luyện, tham ngộ hồng mông tử khí!

Như vậy mới có thể sớm ngày thành thánh, trở thành người chơi cờ của Hồng Hoang!" Nói xong, Nguyên Thủy mặt đầy bá khí!

Quảng Thành Tử nghe lời này cũng vô cùng khao khát.

Dù sao có thể lấy Hồng Hoang thiên địa làm bàn cờ, lấy Hồng Hoang vạn vật làm quân cờ e rằng chỉ có vị thánh nhân chí cao vô thượng trong truyền thuyết!

Một ngày nào đó mình cũng có thể đạt đến cảnh giới này, trên mặt Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên không kìm được hiện lên một nụ cười!

Lại nói chuyện một lúc, Quảng Thành Tử và những người khác cáo từ, lần lượt chìm vào khổ tu!

Chương 209

Nguyên Thủy nhìn bóng lưng họ rời đi, khẽ gật đầu, trên mặt hiện lên một nụ cười!

"Quả nhiên phải khích lệ, có sự kích thích của thánh nhân e rằng sẽ chăm chỉ hơn nhiều!" Trong lòng thầm nghĩ một tiếng, Nguyên Thủy lại không khỏi nghĩ đến điều gì đó, tiếp đó chuyển ánh mắt về phía Côn Luân Sơn!

Nhìn một lúc, Nguyên Thủy mới khẽ cau mày tự nhủ: "Thông Thiên tại sao không thành thánh?

Lẽ nào hiện tại vẫn chưa được!" Lúc này tại Tam Thanh Động trên Côn Luân Sơn, Thông Thiên mặt không biểu cảm ngồi xếp bằng trên một chiếc tiên thiên thạch sàng!

Sau khi được sự khải phát từ việc Lão Tử và Nguyên Thủy lần lượt thành thánh, trái tim treo lơ lửng của Thông Thiên cuối cùng cũng được đặt xuống!

Nhưng, sau khi yên tâm, Thông Thiên lại nảy sinh một chút nghi vấn, không nói đến Nguyên Thủy mạnh mẽ như hack!

Hiện tại ngay cả Lão Tử cũng đã trở thành thánh nhân, khiến Thông Thiên, người cũng là một trong Tam Thanh, trong lòng không vui!

"Thánh nhân, thánh nhân!

Thành thánh khó, thành thánh khó!" Trong lúc Thông Thiên thở dài, bóng dáng Nguyên Thủy xuất hiện trước mặt y!

Thông Thiên thấy Nguyên Thủy trong lòng giật nảy mình.

Đây là sức mạnh của thánh nhân sao?

Lại có thể xuất hiện bên cạnh mình một cách thần không biết quỷ không hay!

Nếu là một thánh nhân có địch ý với mình, e rằng hiện tại mình đã chết rồi!

Dù sao có thể tiếp cận một cách thần không biết quỷ không hay, chắc chắn có thể giải quyết một cách thần không biết quỷ không hay!

Có lẽ lúc đó, chết thế nào cũng không rõ!

Nghĩ đến đây, nội tâm Thông Thiên càng thêm chua xót!

Nhưng trên mặt lại không hề biểu hiện ra, ngược lại một vẻ mặt tươi cười cung kính nói với Nguyên Thủy: "Chúc mừng huynh trưởng thành thánh, từ nay siêu thoát Hồng Hoang!

Không còn phải chịu khổ nạn của kiếp nạn." Cuối cùng, biểu cảm của Thông Thiên vô cùng chân thành!

Tuy nội tâm có chút phức tạp, nhưng không hề ảnh hưởng đến tình nghĩa huynh đệ!

Nguyên Thủy gật gật đầu, sau đó liếc nhìn Thông Thiên một cái, nhưng không khỏi nhíu mày!

Nhìn một lúc, mới lớn tiếng quát: "Lúc này không tỉnh ngộ, còn đợi đến khi nào!" Thông Thiên nghe tiếng quát của Nguyên Thủy, trước tiên đầu óc mông lung!

Không hiểu tại sao Nguyên Thủy lại đột nhiên nói như vậy.

Nguyên Thủy thấy Thông Thiên mang vẻ mặt đầy nghi hoặc, trong lòng không khỏi thở dài một tiếng, lắc đầu rồi lại quát: "Thông Thiên, tại sao hiện tại vẫn chưa tỉnh ngộ!" Lần quát này Thông Thiên nghe xong, trực tiếp sững sờ, sau đó đầu óc đột nhiên không ngừng vận chuyển.

Hồng mông tử khí bị Nguyên Thủy cưỡng ép kích hoạt, mắt Thông Thiên cũng lóe lên một tia sáng!

Tiếp đó một vẻ mặt cảm kích nhìn về phía Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy thấy cảnh này mỉm cười hài lòng, Thông Thiên thì mặt đầy tự tin bước ra khỏi Tam Thanh Động!

Nhìn giang sơn Hồng Hoang tươi đẹp, trong lòng tức thì dâng lên hào tình vạn trượng!

Sau đó cười lớn một tiếng, hét lớn lên trời: "Ta là Thông Thiên, một trong Bàn Cổ Tam Thanh!

Cảm ngộ Hồng Hoang Thiên Đạo bất công, chúng sinh Hồng Hoang tật khổ!

Đặc biệt sáng lập một đại giáo, tên là: Tiệt giáo!

Vì chúng sinh Hồng Hoang tiệt lấy một tia sinh cơ!

Tiệt giáo, lập!" Sau khi Thông Thiên nói xong, một cỗ sát phạt chi khí vô tận từ trên người Thông Thiên tỏa ra!

Tức thì cả Hồng Hoang thiên địa biến sắc, bầu trời vốn quang đãng vạn dặm trong nháy mắt trở nên u ám.

Đồng thời từng trận gió lạnh không ngừng thổi, khiến sinh linh Hồng Hoang run lẩy bẩy!

Ngay cả một số đại năng Hồng Hoang, cũng có thể cảm nhận được cái lạnh thấu xương đó!

Sau đó Thiên Đạo chấn động, Hồng Quân đang ở trong Tử Tiêu Cung cảm nhận được trong lòng lóe lên một trận không vui!

Nhẹ nhàng hừ lạnh một tiếng, tức thì một cỗ sức mạnh khiến người ta không thể chống cự từ trong Tử Tiêu Cung phát ra, bay về phía Thông Thiên.

Dù sao Thông Thiên muốn lập Tiệt giáo để vì chúng sinh Hồng Hoang tiệt lấy một tia sinh cơ, là có vi phạm Thiên Đạo!

Tuy Thông Thiên thành thánh là định số, không thể thay đổi!

Nhưng Hồng Hoang Thiên Đạo đối với điều này vô cùng khó chịu.

Cho nên, vào thời khắc quan trọng Thông Thiên thành thánh, đặc biệt giáng xuống một kiếp nạn!

Dùng để khảo nghiệm Thông Thiên.

Nếu Thông Thiên có thể vượt qua kiếp nạn lần này, vậy thì chắc chắn có thể trở thành thánh nhân, từ đó trở thành người cầm cờ của Hồng Hoang thiên địa.

Nhưng nếu một khi không vượt qua được, e rằng tất định sẽ thân thụ trọng thương!

Bản nguyên bị tổn thương nghiêm trọng.

Dù có trở thành thánh nhân, e rằng cũng sẽ vì thế mà đoạn tuyệt tiền đồ.

Lúc này Thông Thiên đang chìm đắm trong cảm ngộ thành thánh, không hề chú ý đến kiếp nạn từ Tử Tiêu Cung.

Nhưng mà, ngay lúc đạo kiếp nạn kia giáng xuống, Nguyên Thủy đang ở bên cạnh Thông Thiên lại đột nhiên ra tay!

Chặn lại kiếp nạn vốn dĩ giáng xuống người Thông Thiên.

Sau khi chặn lại đạo kiếp nạn đó, Nguyên Thủy nhìn về phía Tử Tiêu Cung, thản nhiên nói: "Thông Thiên thành thánh là định số, tuyệt không cho phép thay đổi!

Huống hồ Thông Thiên là bào đệ của bản tọa, Hồng Quân đạo hữu đừng làm quá phận!" Mặc dù ngữ khí bình đạm, nhưng trong lời nói lại ẩn chứa mùi vị uy hiếp nồng đậm!

Hồng Quân ở trong Tử Tiêu Cung nghe vậy thì mày nhíu chặt, hai tay siết lại!

Dường như tùy thời đều có thể ra tay.

Nhưng chỉ một lát sau, một cỗ khí tức vô cùng huyền diệu giáng lâm Tử Tiêu Cung!

Lập tức, Hồng Quân vốn đang đầy mặt giận dữ liền biến thành vẻ mặt bình thản.

Thân thể vốn tùy thời chuẩn bị xuất kích cũng dần dần thả lỏng!

Nguyên Thủy thấy tình hình trong Tử Tiêu Cung thì lộ ra nụ cười tự tin!

Sau đó liền không còn quan tâm đến chuyện trong Tử Tiêu Cung nữa, bởi vì y biết, Hồng Quân đã bị khống chế, không thể gây ra sóng gió gì lớn, cho nên hiện tại chuyện quan trọng nhất là phải bảo đảm Thông Thiên thành thánh thuận lợi.

Chương 210

Trong Tam Thanh, Thông Thiên tính tình nóng nảy!

Tâm cảnh tu vi không đủ, muốn thành thánh e rằng phải trải qua một phen tâm ma cổ hoặc.

Dù sao thực lực Thánh nhân quá mức cường đại, đối với Hồng Hoang, mỗi một vị Thánh nhân đều có đủ sức mạnh để hủy diệt Hồng Hoang!

Cho nên vì sự an toàn của bản thân, thế giới Hồng Hoang và Thiên Đạo chắc chắn sẽ đặt ra nhiều hạn chế đối với Thánh nhân!

Ví như sau khi thành thánh không được cư ngụ trong Hồng Hoang, mục đích là để làm phai nhạt sự tồn tại của Thánh nhân.

Đồng thời cũng là để bảo vệ chúng sinh Hồng Hoang, không để chúng sinh Hồng Hoang va chạm với Thánh nhân!

Gây ra đại họa ngập trời, nguy hại đến an toàn của Hồng Hoang.

Quả nhiên, không lâu sau khi luồng sát lục chi khí ngút trời của Thông Thiên được phóng thích, ánh mắt vốn băng lãnh của hắn bắt đầu trở nên mê ly!

Một cỗ khí tức vô cùng cổ quái từ trên người Thông Thiên lan tỏa ra, Nguyên Thủy thấy cảnh này không khỏi nhíu mày!

"Dục vọng chi khí nồng đậm như vậy, xem ra tâm cảnh của Thông Thiên cần phải tu luyện nhiều hơn!

Bằng không sau này không giữ vững được tâm cảnh sẽ gây ra đại họa." Sau khi thấy luồng dục vọng chi khí ngút trời kia, Nguyên Thủy quyết định sẽ rèn giũa Thông Thiên thật tốt.

Trong lúc Nguyên Thủy nhíu mày, Thông Thiên đã lún sâu vào thế giới dục vọng trong nội tâm, điên cuồng mê đắm mọi thứ trong thế giới dục vọng.

Ngay lúc Thông Thiên dần dần chìm đắm, sâu trong nguyên thần của hắn, có một cỗ kim quang vô cùng vô tận đang không ngừng tỏa ra.

Đó chính là khai thiên công đức mà Thông Thiên nhận được khi Bàn Cổ khai thiên!

Khi cảm nhận được Thông Thiên sắp thành thánh, khai thiên công đức liền được kích hoạt, khai thiên công đức vốn không có cảm giác tồn tại đột nhiên bùng nổ vạn trượng kim quang, trực tiếp chiếu rọi nguyên thần của Thông Thiên.

Sau khi nguyên thần của Thông Thiên được kim quang chiếu rọi, khiến Thông Thiên đang lún sâu trong thế giới dục vọng đột nhiên cảm nhận được sự khác thường của nguyên thần.

Sau đó trực tiếp nhìn thấu chân tướng của thế giới dục vọng, bày ra Tru Tiên Tứ Kiếm Trận hủy diệt thế giới dục vọng, thế giới dục vọng bị hủy diệt hóa thành tro tàn vô tận!

Lúc này tại thế giới Hồng Hoang, Thông Thiên vốn đang nhắm mắt, toàn thân tràn ngập dục vọng chi khí đột nhiên mở hai mắt ra!

Đồng thời một cỗ khí tức cương nghị sát phạt trong nháy mắt từ các nơi trên cơ thể lan tỏa ra, trực tiếp diệt sạch toàn bộ dục vọng chi khí.

Công đức kim vân trên bầu trời cũng có cảm ứng, không ngừng rơi xuống!

Rất nhanh, Thông Thiên đã được thiên đạo công đức bao bọc.

Sau đó, một cỗ khí tức huyền diệu khó lường từ trên người y tỏa

ra, Hồng Hoang lại một lần nữa đại biến.

Bầu trời vốn đen kịt, trong nháy mắt bị từng đóa mây lành chín màu chiếu sáng, chúng sinh Hồng Hoang thấy cảnh này, ai nấy đều kinh ngạc!

Ánh sáng rực rỡ nở rộ trong bóng tối, áng mây ngũ sắc sinh ra trong bóng đêm vô tận trên bầu trời Hồng Hoang mới là áng mây tráng lệ tú mỹ nhất.

Ngay sau đó, trên người Thông Thiên dâng lên khí thế của Thánh nhân!

Một cỗ khí tức tuyệt cường quét ngang toàn bộ Hồng Hoang.

Trong cỗ khí tức đó tràn ngập sát phạt chi khí, khiến người ta không rét mà run!

Dù sao muốn tiệt thủ thiên đạo để giành lấy một tia sinh cơ cho chúng sinh Hồng Hoang, thì cần phải có sức mạnh cường đại, cũng như một trái tim băng giá!

Trên Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy thấy Thông Thiên thành thánh không khỏi gật gật đầu!

Rồi chúc mừng một tiếng: "Chúc mừng tam đệ thành tựu Thánh nhân quả vị, từ nay vạn kiếp bất hủy, trải qua vô lượng lượng kiếp không diệt!" Thông Thiên vừa mới tỏa ra thánh uy xong, nghe lời Nguyên Thủy, vội vàng đáp lại: "Đa tạ huynh trưởng tương trợ, nếu không Thông Thiên chắc chắn không thể nhanh chóng thành thánh như vậy!" "Chúng ta vốn là huynh đệ, không cần phải cảm tạ, nhưng mà, vừa rồi vi huynh quan sát ngươi thành thánh, tâm cảnh dường như chưa vững!

Nếu không có khai thiên công đức trợ giúp, e rằng ngươi đã sa vào thế giới dục vọng kia rồi!" Nghe vậy, Thông Thiên không khỏi lộ ra

một nụ cười nhàn nhạt, để che giấu sự xấu hổ trong lòng!

Nhưng rất nhanh, Thông Thiên đã điều chỉnh lại tâm thái của mình!

"Đa tạ huynh trưởng nhắc nhở, Thông Thiên nhất định sẽ ghi nhớ trong lòng!" Sau đó, khi Thông Thiên còn muốn nói thêm gì đó, bên tai đã truyền đến giọng nói bình thản của Hồng Quân: "Thông Thiên, đã thành thánh!

Thì nên đến Hỗn Độn mở ra một phương thiên địa làm đạo trường của mình!

Trong Hồng Hoang, không thể lấy thân phận Thánh nhân giáng lâm!" Thông Thiên nghe lời Hồng Quân nói, trước tiên là sững sờ, sau đó gật gật đầu, rồi có chút áy náy nhìn về phía Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy thấy vậy cũng gật đầu, đồng thời ra hiệu cho Thông Thiên cứ đi đi!

Thông Thiên cáo lỗi một tiếng, thân ảnh liền biến mất khỏi Hồng Hoang!

Nhưng dù Thông Thiên đã rời khỏi Hồng Hoang, ảnh hưởng đối với Hồng Hoang lại vô cùng sâu xa!

Tại Thiên đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện, sau khi lại một lần nữa gian nan chống cự uy áp của Thánh nhân!

Sắc mặt Đế Tuấn vô cùng khó coi!

"Sao có thể!

Trong một ngày ngắn ngủi, Hồng Hoang lại có tới ba vị Thánh nhân ra đời!

Đó là trọn vẹn ba vị Thánh nhân, Tam Thanh!

Đơn giản là tai họa ngập trời của Yêu tộc ta!" Bên cạnh Đế Tuấn,

biểu tình của Thái Nhất cũng vô cùng khó coi!

Hai mắt thậm chí đỏ ngầu.

“Không sai!

Đó là Thánh nhân vô địch a!” Không chỉ trong Lăng Tiêu Bảo Điện, mà trong mỗi một cung điện của Thiên đình!

Sắc mặt của các đại năng Yêu tộc đều khó coi.

Đối với việc Tam Thanh thành thánh, tuy đã sớm có chuẩn bị!

Nhưng Tam Thanh đột nhiên cùng nhau thành thánh, tuyệt đối không phải chuyện tốt!

“Thánh nhân từ khi nào lại rẻ mạt như vậy, trong một ngày lại có ba vị Thánh nhân ra đời!” “Haizz, e rằng sau này ngày tháng của Thiên đình ta sẽ vô cùng khó khăn!

Dù sao trên đầu còn có các vị Thánh nhân tồn tại, thời đại của Thiên đình ta sợ rằng đã qua rồi.” Sau khi nghe mọi người than thở, các đại năng Yêu tộc từng người một đều rơi vào trầm tư!

Đồng thời ở Hồng Hoang, việc Tam Thanh thành thánh đã dấy lên một cơn bão cực lớn!

Nếu như lúc Lão Tử thành thánh, nội tâm chúng sinh Hồng Hoang vô cùng chấn kinh!

Thì lúc Nguyên Thủy thành thánh, trong sự chấn kinh đó lại mang theo một tia tê dại!

Nhưng khi Thông Thiên cũng thành thánh, Hồng Hoang lại một mảnh tĩnh lặng!

Dường như việc Thông Thiên thành thánh chẳng có gì mới mẻ.

Nhưng đó là bởi vì, các đại năng và sinh linh Hồng Hoang đã bị

việc Tam Thanh liên tiếp thành thánh làm cho chấn động!

Chương 211

Chấn động đến không nói nên lời, căn bản không biết dùng ngôn ngữ gì để biểu đạt sự kích động trong lòng!

Sau cơn kích động, các đại năng Hồng Hoang đều đưa mắt nhìn về phía Linh Sơn ở phương Tây!

Dù sao những người từng nhận được hồng mông tử khí của Hồng Quân, bây giờ chỉ còn hai vị đạo nhân phương Tây là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chưa thành thánh.

Chúng sinh Hồng Hoang lúc này đã chuẩn bị sẵn sàng, chuẩn bị chống đỡ uy áp của Thánh nhân!

Nhưng nửa ngày trôi qua, uy áp của Thánh nhân trong tưởng tượng vẫn không truyền đến!

Khiến chúng sinh Hồng Hoang vô cùng kinh ngạc.

“Sao vậy?

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vì sao bây giờ vẫn chưa thành thánh!” “Ha ha!

Hình như khoảng cách giữa lúc Tam Thanh thành thánh không lâu như vậy!

Mà nói, lúc Tam Thanh thành thánh thật là hùng vĩ.” “Không sai, uy áp Thánh nhân đủ để hủy diệt Hồng Hoang liên tiếp giáng xuống!

Đơn giản có thể áp bức người ta đến thở không ra hơi, nhưng thật sự rất đã!” Vị đại năng qua đường đó nói xong, vẻ mặt đầy say sưa!

Dù sao có thể chứng kiến ba vị Thánh nhân thành thánh, tuyệt đối là chuyện may mắn nhất trong đời.

Lời của y nhận được sự đồng cảm của những người khác, các đại năng khác nghe xong cũng đều lộ vẻ say sưa: "Không sai!

Cảm giác đó thật quá tuyệt vời!

Thật muốn trải qua một lần nữa." Nhưng lời của y còn chưa nói xong đã bị người bên cạnh cắt ngang!

"Ngươi hồ đồ rồi sao?

Cảnh tượng thịnh đại như vậy làm sao có thể trải qua lần thứ hai!

Bây giờ ngoài Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân ở phương Tây chưa thành thánh ra, những người khác đều đã thành thánh rồi, làm sao có thể tìm được cảnh tượng thịnh đại như vậy!" Nghe người khác quở trách, trên mặt vị đại năng qua đường kia thoáng qua một tia xấu hổ!

Sau đó có chút ngại ngùng gãi đầu, đúng vậy!

Bây giờ chỉ có hai người chưa thành thánh, làm sao có thể tìm được cảnh tượng hùng vĩ như vậy!

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, vì sao hai người phương Tây lại chưa thành thánh nhỉ?

Nghĩ đến đây, vị đại năng qua đường kia đầy vẻ nghi hoặc!

Thực ra không chỉ y, mà vô số sinh linh trong Hồng Hoang đều vô cùng thắc mắc!

Cùng lúc đó, tại Linh Sơn phương Tây!

Khác với sự kích động của mọi người ở Hồng Hoang, tại Linh Sơn phương Tây, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại đang chau mày ủ dột, mặt mày đầy vẻ sầu khổ!

"Sư huynh, hiện nay chúng ta đang đứng trên bờ vực nguy hiểm!

Tam Thanh đột nhiên thành thánh đã tạo thành ảnh hưởng quá lớn cho chúng ta!

Hiện nay trong Hồng Hoang, bao kẻ hổ đói rình mồi!

Nếu chúng ta không nghĩ ra cách thành thánh!

E rằng sẽ bị những đại năng Hồng Hoang đã đỏ mắt kia liên thủ giết chết!" Tiếp Dẫn nghe lời Chuẩn Đề nói, trầm mặc không nói gì!

Trong đầu lại không ngừng tua nhanh cảnh tượng Tam Thanh thành thánh.

Y cố gắng tìm kiếm một tia sinh cơ từ những cảnh tượng thành thánh đó!

Dù sao đối với họ, chỉ có mau chóng thành thánh mới có thể thoát khỏi cục diện khó xử hiện tại, mới có thể giành lại tư cách đối thoại với các tồn tại đỉnh cấp của Hồng Hoang.

Nếu cứ tiếp tục kéo dài, e rằng không cần những đại năng Hồng Hoang kia ra tay!

Mà chính Tam Thanh vừa thành thánh cũng sẽ không nhịn được mà ra tay với họ.

Dù sao Thánh nhân thực sự quá mức cường đại, nếu Thánh nhân đã nhiều rồi!

Thì đối với những người chưa thành thánh tuyệt đối là một uy hiếp cực lớn.

Lúc này Chuẩn Đề đạo nhân đang lo lắng suy nghĩ, chợt nhận ra lúc Tam Thanh thành thánh!

Đột nhiên có một điểm chung, đó là tất cả đều lập giáo thành thánh!

"Lập giáo thành thánh, lập giáo thành thánh!

Cả ba người họ đều lập giáo thành thánh, sư huynh!

Hay là chúng ta cũng lập một đại giáo đi." Tiếp Dẫn đạo nhân nghe xong, trước tiên trầm tư một lát rồi gật đầu!

"Lập giáo thành thánh?

Bây giờ chỉ có thể như vậy thôi!

Mặc dù trong lòng luôn có cảm giác, lập giáo thành thánh không phải là phương pháp thích hợp nhất!

Nhưng đã đến nước này, chúng ta cũng chỉ có thể đánh cược một lần!

Hy vọng có thể thành công!" Sau khi được Tiếp Dẫn đồng ý, Chuẩn Đề vô cùng vui mừng!

Sau đó hai người chuẩn bị đơn giản, rồi bắt đầu lập giáo!

Dù sao tình hình hiện tại rất nguy cấp, nguy hiểm lơ lửng trên đầu không biết lúc nào sẽ giáng xuống!

Cho nên lúc này, đương nhiên lập giáo càng nhanh càng tốt!

Sau đó hai người đến đỉnh Linh Sơn, nhìn về phía đại địa Hồng Hoang rộng lớn phía trước, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hít sâu một hơi, đồng thanh hô lớn: "Bần đạo Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, cảm ngộ trong Hồng Hoang, sinh linh đối với tám trăm bàng môn biết quá ít!

Đặc biệt lập một đại giáo, để giáo hóa chúng sinh Hồng Hoang, cũng là đại biểu cho sự công chính của Thiên Đạo!

Tây Phương giáo, lập!" Theo tiếng hô nghiêm túc của hai người, phong vân trên trời đột biến!

Trên bầu trời Linh Sơn, công đức vô tận giáng xuống!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy cảnh này, mặt lộ vẻ vui mừng, liếc

nhìn nhau, rồi công đức vô tận rơi xuống!

Bị hai người hấp thu.

Nhưng sau khi hấp thu xong công đức, hai người vẫn không trở thành Thánh nhân như dự đoán!

Bị kẹt ở ranh giới giữa Thánh nhân và Chuẩn Thánh, thực lực tuy đã siêu thoát Chuẩn Thánh, nhưng vẫn chưa đạt tới Thánh nhân.

Chương 212

Thậm chí còn không bằng Minh Hà lão tổ ở U Minh Huyết Hải!

Cảm nhận được tình hình, Tiếp Dẫn thở dài một hơi!

Đồng thời ánh mắt phức tạp nhìn về phía Tử Tiêu Cung, trong lòng không biết đang nghĩ gì!

Chuẩn Đề thì muốn khóc mà không có nước mắt, hy vọng lớn nhất đã hóa thành bọt nước!

Lập giáo mà không thành thánh, đối với họ tuyệt đối là một tin xấu tày trời!

Lúc này, các đại năng Hồng Hoang đang chăm chú theo dõi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thành thánh, thấy cảnh này đều vô cùng ngạc nhiên!

"Sao vậy?

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không phải đã sáng lập đại giáo sao!

Sao lại không thành thánh?" "A!

Chẳng lẽ là vì hai người phân tán hấp thu công đức!

Cho nên không đủ để chống đỡ cho một người thành Thánh nhân?" Trong lúc các đại năng Hồng Hoang bàn tán sôi nổi, Nguyên Thủy đang quan sát lại hiểu rõ ngọn ngành!

"Bàng môn tám trăm đạo, muốn thành Thánh nhân phải qua ải của Hồng Quân đã!

Huống hồ, không có Khai Thiên công đức mà chỉ dựa vào lập giáo thành thánh, quả là si tâm vọng tưởng!" Nguyên lai, muốn lập giáo thành thánh mà không có khai thiên công đức thì cơ bản là không thể!

Dù sao công đức của việc thành lập đại giáo không có quá nhiều,

có lẽ có thể khiến người ta đạt tới Chuẩn Thánh cảnh giới hoặc Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Nhưng muốn đột phá Thánh nhân cảnh giới, chút công đức đó còn xa mới đủ!

Tam Thanh sở dĩ có thể trở thành Thánh nhân.

Ngoài công đức khí vận lập giáo ra, nguyên nhân quan trọng nhất là khai thiên công đức!

Không có khai thiên công đức mà muốn lập giáo thành thánh?

Nằm mơ đi!

Cùng lúc đó, Tiếp Dẫn dường như cũng đã hiểu ra thiếu sót!

"Tam Thanh có thể thành thánh, ngoài việc đều sáng lập đại giáo ra!

Còn có quan hệ sâu sắc với thân phận Tam Thanh của họ!

Tam Thanh là do nguyên thần Bàn Cổ hóa thành, trời sinh đã có vô lượng khai thiên công đức!

Còn chúng ta, căn bản không có khai thiên công đức!

Cho nên, lập giáo thành thánh đối với chúng ta từ trước đến nay không phải là một con đường chứng đạo thành thánh!" Nói xong, trên mặt Tiếp Dẫn đầy vẻ bi phẫn!

Sau khi hiểu ra vì sao không thể thành thánh, khóe mắt Tiếp Dẫn bất giác chảy ra một giọt lệ!

Một giọt lệ trong suốt lấp lánh, từ khóe mắt Tiếp Dẫn rơi xuống!

Trong quá trình rơi xuống, trong nháy mắt đã xảy ra vô số biến hóa.

Từ một giọt lệ nhỏ, biến hóa thành một thế giới hoàn chỉnh!

Vô số sinh linh ra đời.

Trong quá trình chậm rãi rơi xuống đất, thế giới trong giọt lệ đã trải qua một kỷ nguyên!

Từ lúc bắt đầu sinh ra đến lúc hủy diệt, chỉ dùng thời gian ngắn ngủi của một giọt lệ rơi xuống.

Nhưng chính giọt lệ này lại khiến Tiếp Dẫn lĩnh ngộ được bí mật thành thánh!

"Nguyên lai là vậy, Hồng Quân Đạo Tổ quả nhiên là kế hay!" Sau khi hiểu ra, Tiếp Dẫn bi thảm than một tiếng!

Chuẩn Đề nghe Tiếp Dẫn bi thảm than thở không khỏi nhìn sang, trong ánh mắt thoáng qua một tia nghi hoặc và lo lắng!

Tiếp Dẫn khẽ lắc đầu, lại thở dài một hơi rồi ngồi xếp bằng trên đất, đồng thời lớn tiếng niệm: "Ta nếu chứng được Vô thượng Bồ đề, thành Chánh giác rồi, cõi Phật ta ở, đầy đủ vô lượng công đức trang nghiêm không thể nghĩ bàn.

Không có địa ngục, ngạ quỷ, cầm thú, các loài giun dế...

Tất cả chúng sinh, cũng như Diêm Ma La giới, trong ba đường ác, sinh vào cõi ta, nhận pháp hóa của ta, đều thành A-nậu-đa-la Tam-miệu Tam-bồ-đề...

Không còn đọa vào đường ác nữa.

Được nguyện, mới làm Phật.

Không được nguyện, không nhận Vô thượng Chánh giác.

Khi ta làm Phật, mười phương thế giới, tất cả chúng sinh, đều sinh vào cõi ta.

Khi ta làm Phật, dưới từ lòng đất, trên đến hư không, cung điện, lầu gác, ao hồ, hoa lá, cây cối, tất cả vạn vật trong cõi nước, đều do

vô lượng bảo hương hợp thành.

Hương thơm của nó tỏa khắp mười phương thế giới! ...

Nguyện đem công đức này, trang nghiêm cõi Phật Tịnh độ, trên đền bốn ơn nặng, dưới cứu ba đường khổ!

Nếu có ai thấy nghe, đều phát tâm Bồ đề, hết một báo thân này, đồng sinh cõi Cực lạc." Sau đó dưới sự dẫn dắt của Tiếp Dẫn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liên tiếp phát ra bốn mươi tám đại hoành nguyện!

Vay mượn vô tận công đức từ Thiên Đạo để trở thành Thánh nhân.

Hồng Hoang Thiên Đạo cảm ứng được, lập tức giáng xuống vô biên công đức chi khí!

Theo những luồng công đức này tiến vào, thân thể Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong nháy mắt đã xảy ra thay đổi cực lớn!

Từng đạo kim quang lóe lên, khiến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vốn một thân đạo bào, tóc đen đầy đầu biến thành những hòa thượng đầu trọc lóc, mặc cà sa!

Nhìn nhau một cái, trong ánh mắt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều thoáng qua một tia bi thương!

Sau đó liền không còn quan tâm đến sự thay đổi của ngoại hình nữa.

Đồng thời, sau lưng hai người cũng dâng lên vô lượng phật quang!

Hai kim thân khổng lồ xuất hiện ở phương Tây Hồng Hoang.

Hình dáng của hai kim thân này lại giống hệt dung mạo của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Cùng với sự xuất hiện của hai tôn kim thân khổng lồ, trên đỉnh đầu lóe lên vô tận phật quang!

Trên người lóe lên thất bảo thần quang, mang lại cho người ta một cảm giác thần thánh vô tận!

Chương 213

Nhưng các đại năng Hồng Hoang thấy vậy lại nhíu mày!

Sau đó mỗi người thi triển thủ đoạn, gắng sức chống lại sự tấn công của những luồng phật quang đó!

Bởi vì trong mắt họ, những thứ đó vô cùng tà ác!

Có khả năng thanh tẩy nguyên thần.

Có thể tẩy sạch ý thức của mọi người, hóa thành một pho tượng đá.

Đối với các đại năng Hồng Hoang, đây tuyệt đối là chuyện không thể chấp nhận.

Nhưng vì hai tôn kim thân là thân thể của Thánh nhân, căn bản không thể chống đỡ!

Cho nên hiện tại chỉ có thể tự bảo vệ mình, không thể lo cho người khác!

Hai tôn kim thân đó thấy cảnh này, mắt hơi nheo lại!

Tiếp đó một trong hai tôn kim thân đột nhiên mở miệng niệm: "A di đà phật!" Tiếng nói vừa dứt, vạn đạo tiếp dẫn thần quang xuất hiện, tản ra khắp nơi trong Hồng Hoang!

Đi tiếp dẫn những người có duyên với Phật.

Các đại năng Hồng Hoang thấy vậy, khóe miệng không khỏi co giật!

Không thể ngờ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vừa mới thành Thánh nhân đã không cần mặt mũi như vậy, lại ra tay với những sinh linh chưa đạt tới Chuẩn Thánh cảnh giới!

Trực tiếp cưỡng ép độ hóa, quả thực làm nhục tôn nghiêm của Thánh nhân!

Nhưng, họ cũng không ngang ngược được bao lâu, rất nhanh, Nguyên Thủy đã ra tay!

Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên không hề báo trước giáng xuống đỉnh đầu hai kim thân, hai kim thân cảm ứng được thì đã quá muộn!

Một đạo hỗn độn chi khí cường đại vô cùng ập tới, kim thân thấy vậy sắc mặt đại kinh, vội vàng niệm một tiếng phật hiệu, tỏa ra vạn đạo kim quang, bao bọc xung quanh kim thân, ý đồ dùng vạn đạo phật quang để chống lại đòn tấn công của Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy thấy cảnh này không khỏi hừ lạnh một tiếng, chút phật quang cỏn con mà cũng muốn chống lại đòn tấn công của y, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thật quá xem thường y!

Nhưng đã tự tin như vậy, thì Nguyên Thủy nhất định phải cho họ nếm mùi lợi hại.

Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy trực tiếp thúc đẩy Thời gian và Không gian pháp tắc!

Ý đồ sáng tạo ra một đòn tấn công tuyệt cường, trấn áp Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Lần này Nguyên Thủy muốn cho họ hiểu, Thánh nhân không phải là vô địch!

Mà là có phân chia mạnh yếu!

Ngay khi Nguyên Thủy chuẩn bị đòn tấn công mới, đạo hỗn độn chi khí từ Bàn Cổ Phiên đã đến trước mặt kim thân!

Kim thân cảm nhận được uy lực của hỗn độn chi khí, liền gia tăng cường độ phật quang!

Nhưng, làm như vậy cũng chỉ là phí công vô ích!

Căn bản không thể xoay chuyển sự thật!

Hỗn độn chi khí dễ dàng phá hủy phật quang của kim thân, sau đó dưới vẻ mặt kinh hãi của kim thân!

Trực tiếp đánh nát kim thân thành từng mảnh, rơi vãi trên Linh Sơn phương Tây!

Chuẩn Đề thấy vậy, lập tức đau lòng không thôi.

Cùng lúc đó, cùng với việc một tôn kim thân cường đại hóa thành tro bụi!

Đã tạo ra một cú sốc cực lớn cho các đại năng Hồng Hoang.

"Đây, đây là sức mạnh của Nguyên Thủy sau khi thành thánh sao?

Mạnh quá!" "Đúng vậy!

Nguyên Thủy vĩnh viễn mạnh mẽ như vậy!

Ngay cả kim thân cùng là Thánh nhân cảnh giới cũng không phải là đối thủ một chiêu." "Mà nói, bây giờ Nguyên Thủy đã trưởng thành đến mức độ này, e rằng bây giờ ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng không thể chế phục được Nguyên Thủy nữa rồi!" Ngoài những đại năng Hồng Hoang ẩn thế đang quan sát trận chiến giữa Nguyên Thủy và phương Tây, ngay cả một số đại năng đỉnh cấp nổi tiếng của Hồng Hoang cũng đã chuyển ánh mắt đến!

Ví như Đế Tuấn và Thái Nhất của Yêu tộc!

Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán, v.v.

Lúc này họ đang tập trung tinh thần quan sát đại chiến, dù sao cũng là cuộc giao chiến giữa các Thánh nhân!

Đối với những người đã đạt tới Chuẩn Thánh đỉnh phong như họ, tuyệt đối là sự trợ giúp tốt nhất.

Nhưng họ cũng không ngờ, kim thân của Thánh nhân cảnh giới lại thất bại nhanh như vậy!

Uy danh trước đây của Nguyên Thủy rất vang dội, nhưng cũng không nên mạnh đến như vậy, "Chẳng lẽ thực lực giữa các Thánh nhân cũng có phân chia sao?

Nguyên Thủy lại mạnh đến như vậy, hai người phương Tây xem ra có vẻ yếu ớt." Khi nói đến đây, trên mặt Đế Tuấn lóe lên một tia sáng!

Dường như đã nghĩ ra chuyện gì đó, khóe miệng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Các đại năng khác nghe xong, trước tiên là sững sờ!

Sau đó đều phản ứng lại, ánh mắt không thiện chí nhìn về phía phương Tây!

Bây giờ họ đã hiểu được tâm tư của Đế Tuấn, đồng thời trong lòng cũng nảy sinh những ý nghĩ khác!

"Nếu Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi thành thánh, thực lực lại yếu ớt như vậy!

Điều đó có nghĩa là, họ căn bản không có tư cách trở thành Thánh nhân!" Trong đó đặc biệt là Minh Hà ở Huyết Hải, trong lòng bắt đầu có những toan tính!

Nếu lúc này Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề biết được những đại năng đỉnh cấp Hồng Hoang này đang toan tính với mình, chắc chắn sẽ vô cùng phẫn nộ!

Rồi sẽ tát chết tất cả, dù sao Thánh nhân vẫn là Thánh nhân, dưới

Thánh nhân đều là kiến hôi, đánh không lại Nguyên Thủy, chẳng lẽ còn đánh không lại những người khác sao?

Mặc dù các đại năng Hồng Hoang trong lòng có chút toan tính, nhưng lại không dám thực hiện!

Thánh nhân trong lòng họ, quá cường đại!

Nếu không có nắm chắc phần thắng, e rằng họ đều sẽ không muốn trêu chọc Thánh nhân!

Thậm chí trong một khoảng thời gian dài sắp tới, họ đều sẽ cố gắng hết sức để tránh xảy ra ma sát với các vị Thánh nhân mới.

Dù sao bây giờ thế của năm vị Thánh nhân đang thịnh, đang mài đao soàn soạt nhìn về phía đại lục Hồng Hoang!

Những đại năng Hồng Hoang này, tuy thực lực không đạt tới cấp Thánh nhân.

Nhưng cũng không quá yếu, vừa hay để Thánh nhân dùng để khai đao!

Chương 214

Lập uy, đồng thời có thể cảnh cáo những người khác.

Tại Thiên đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện, sau khi năm vị Thánh nhân lần lượt thành thánh!

Đế Tuấn hạ đạt một mệnh lệnh.

Đó là toàn diện thu hẹp thế lực Yêu tộc trong Hồng Hoang, đồng thời cố gắng hết sức tránh ra ngoài!

Càng không được xảy ra xung đột với người khác.

Để phòng ngừa trêu chọc phải người không nên trêu chọc, gây ra đại họa ngập trời!

Trong Bàn Cổ Điện của Vu tộc, mười hai vị Tổ Vu cũng dặn dò xuống dưới!

Yêu cầu Vu tộc bình thường chú ý một chút, cố gắng không trêu chọc những người bí ẩn.

Đồng thời các đại chủng tộc hoặc thế lực lớn trong Hồng Hoang cũng lần lượt hạ đạt những mệnh lệnh có nội dung tương tự!

Về cơ bản là hạ lệnh hạn chế hành động của thuộc hạ, không để họ tùy ý trêu chọc những người bí ẩn xa lạ!

Càng không thể tùy ý gây thù với người khác, để tránh trêu chọc phải những vị Thánh nhân đó!

Khiến họ có cớ, nhân cơ hội làm lớn chuyện.

Ngoài ra, họ cũng đang âm thầm không ngừng thu thập tư liệu về Thánh nhân!

Ý đồ tìm ra bí mật thành thánh từ đó, cũng như phương pháp thành

thánh không cần hồng mông tử khí.

Dù sao ở bất cứ đâu, thực lực mới là chỗ dựa vững chắc nhất!

Nhưng hành động của họ chắc chắn sẽ là công cốc, các vị Thánh nhân tuyệt đối sẽ không cho phép họ có thể thăm dò những bí mật này.

Thậm chí một chút manh mối cũng không thể có, nếu một khi phát hiện ra manh mối!

E rằng sẽ dẫn đến sự chú ý của các vị Thánh nhân, cuối cùng là bị tập thể ra tay!

Dùng thủ đoạn sấm sét vạn quân, nhanh chóng hủy diệt manh mối từ lúc còn trong trứng nước!

Thậm chí có khả năng để phòng người khác noi theo.

E rằng sẽ đại khai sát giới, giết đến khi những người khác run rẩy!

Khiến họ không dám làm như vậy nữa.

Trong khi các đại năng Hồng Hoang đang căng thẳng vì sự xuất hiện của các Thánh nhân, thì các Thánh nhân cũng đang suy nghĩ về chuyện của riêng mình!

Tại Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy ngồi xếp bằng trong Thuận Thiên Điện!

Nhìn đại điện lạnh lẽo, trong lòng đột nhiên cảm thấy đã đến lúc thu nhận thêm một số đệ tử!

Dù sao bây giờ Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên, tu vi đã đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ, muốn tiếp tục đề thăng chỉ có thể dựa vào sự lĩnh ngộ của mỗi người, có những thứ sư phụ không thể dạy được!

Chỉ có dựa vào tự mình cảm ngộ, mới có thể đạt được.

Vì vậy, Tam Tiên Đảo trở nên lạnh lẽo!

“Trong truyền thuyết, Xiển giáo có mười hai vị Kim Tiên, mỗi người đều thân mang tuyệt thế thần thông!

Bây giờ ngoài Quảng Thành Tử đã thu làm đệ tử, những người khác không có bất kỳ tung tích nào!

Bây giờ cũng nên đến lúc thu nhận thêm một lứa đệ tử, tập hợp đủ Xiển giáo thập nhị Kim Tiên.” Sau khi quyết định sẽ thu nhận đệ tử, Nguyên Thủy chuẩn bị trước một phen!

Dù sao một lần muốn thu nhận mười mấy danh đệ tử, không phải là một con số nhỏ.

Tài nguyên cần thiết cũng như linh bảo đi kèm, số lượng đều rất lớn!

Cho nên trước khi thu nhận đệ tử, e rằng cần phải chuẩn bị xong những thứ này mới được, như vậy, cũng không làm nhục danh tiếng Ngọc Thanh Thánh nhân!

Cùng lúc đó, trên Côn Luân Sơn, Tam Thanh lúc này cũng có kế hoạch tương tự!

Nhưng khác với Nguyên Thủy.

Họ không chỉ chiêu mộ mười mấy danh đệ tử.

Mà chuẩn bị mở rộng sơn môn!

Chiêu nạp đệ tử rộng rãi, tạo ra một cảnh tượng vạn tiên triều bái thịnh vượng.

Lúc này, Thông Thiên tràn đầy tự tin, đứng trên Côn Luân Sơn nhìn về phía đại lục Hồng Hoang, tự tin vô cùng nói: “Bần đạo là Thánh nhân, muốn thu nhận đồ đệ tự nhiên không thể lặng lẽ vô danh!

Cho nên cần phải thông báo cho Hồng Hoang, quảng thu người hữu duyên!” Tại Linh Sơn phương Tây, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn

Linh Sơn lạnh lẽo vô cùng, lại nghĩ đến những đại hoành nguyện đã phát!

Liếc nhìn nhau, trong lòng tràn ngập khổ sở!

Muốn trả hết đại hoành nguyện, tuyệt không phải chuyện dễ!

Dù sao những đại hoành nguyện đã phát, bao gồm đủ mọi phương diện!

Muốn thực hiện về cơ bản là không thể.

Nhưng nếu không có cách nào thực hiện, thì là lừa gạt Thiên Đạo!

Nếu để Thiên Đạo phát hiện, nhẹ thì tước đoạt khí vận công đức đã phát, đánh rớt khỏi thánh vị!

Nặng thì, thậm chí có thể khiến Thiên Đạo nổi giận!

Giáng xuống vô tận trừng phạt, trực tiếp hóa thành tro bụi!

Cho nên lúc này Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ngồi xếp bằng trong Linh Sơn, thương thảo phương pháp giải quyết!

Tiếp Dẫn đi đầu trình bày vấn đề gặp phải: "Mặc dù đại hoành nguyện về cơ bản không thể thực hiện, nhưng chúng ta cũng phải đi làm!

Bằng không chúng ta căn bản không thể hoàn thành.

Cũng không thể giải trừ nhân quả khổng lồ với Thiên Đạo, thực lực của chúng ta sẽ vĩnh viễn bị kẹt ở bước này!

Thậm chí theo thời gian trôi đi, nếu trong thời gian dài không thể thực hiện, e rằng Thiên Đạo sẽ giáng tội xuống!" Chuẩn Đề nghe xong gật đầu, Thiên Đạo không thể lừa gạt!

Nếu một khi phát hiện lừa gạt Thiên Đạo, e rằng hậu quả khó lường!

Cho nên những đại hoành nguyện đó phải nhanh chóng hoàn thiện, dù không thể hoàn thành!

Thì ít nhất cũng phải làm cho có, để Thiên Đạo thấy họ đã cố gắng hết sức.

Sau đó hai người rơi vào trầm tư, bắt đầu suy nghĩ phương pháp giải quyết!

Chương 215

Một lúc sau, Tiếp Dẫn đột nhiên nghĩ đến đệ tử của Nguyên Thủy là Quảng Thành Tử!

Sau một hồi cân nhắc, Tiếp Dẫn đã đưa ra một phương pháp!

Đó là quảng nạp môn đồ, lợi dụng số lượng môn đồ đông đảo để hỗ trợ hoàn thành đại hoành nguyện!

"Sư đệ!

Hay là chúng ta mở rộng sơn môn, chiêu thu đệ tử đi!" Nhìn về phía Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn đề nghị!

Chuẩn Đề nghe xong, trầm tư một lúc!

Mắt lóe lên một tia sáng, trong nháy mắt đã hiểu được ý của Tiếp Dẫn!

"Sư huynh, ý của huynh là..." Gật gật đầu, khóe miệng Tiếp Dẫn lộ ra một nụ cười đầy ý vị sâu xa! ...

Sau đó, liền đến một thời đại tồi tệ nhất cũng là tốt nhất!

Thánh nhân giáng lâm, uy áp Hồng Hoang!

Khiến các đại năng Hồng Hoang căng thẳng không thôi, ở trong trạng thái cảnh giác cao độ!

Thậm chí một chút gió thổi cỏ lay, cũng phải lập tức đi kiểm tra!

Nhưng đối với sinh linh Hồng Hoang, lại vô cùng tốt đẹp!

Không còn những toan tính tranh đấu của các đại năng Hồng Hoang, không còn những trận chiến ngày đêm!

Tốc độ sinh sôi của sinh linh Hồng Hoang tăng vọt!

Nhưng sinh linh ngày càng nhiều, tranh đấu giữa các sinh linh cũng sẽ ngày càng thường xuyên!

Đến mức, mức độ thương vong thậm chí còn khốc liệt hơn trước.

Các đại năng Hồng Hoang thấy vậy, cũng không ra tay ngăn cản!

Mà đang lẳng lặng quan sát!

Quan sát phương pháp xử lý của các Thánh nhân, là mặc kệ!

Hay là mạnh mẽ can thiệp, trực tiếp quét sạch toàn bộ sinh linh!

Nhưng, đợi rất lâu, vẫn không đợi được Thánh nhân can thiệp, mà lại đợi được một tin tức không tốt cũng không xấu!

Tại Thiên đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn nhìn tin tức trong tay, mặt đầy nghi hoặc nhìn về phía Yêu Vương bên dưới, không khỏi nói: "Tin tức trên đó có chắc là thật không!" Vị Yêu Vương đó nghe xong vội vàng gật đầu, vội vàng đáp lại: "Bẩm Yêu Hoàng, thiên chân vạn xác!" Đế Tuấn nghe vậy, nhìn chằm chằm vào vị Yêu Thần đó một lúc!

Vị Yêu Thần đó cảm nhận được ánh mắt của Đế Tuấn, toàn thân chỉ cảm thấy không tự tại!

Dù sao ánh mắt của Đế Tuấn tuy bình thản không có gì lạ nhưng lại mang theo một cỗ khí thế lăng lệ!

Khiến người ta không nhịn được mà run rẩy.

Sau khi nhìn một lúc, Đế Tuấn thu hồi ánh mắt!

Quay đầu nhìn về phía tin tức trong tay, mày nhíu chặt, mặt đầy vẻ ngưng trọng!

Vị Yêu Vương đó sau khi ánh mắt của Đế Tuấn chuyển đi, lập tức thở phào một hơi!

Dù sao áp lực khổng lồ đó thực sự quá lớn, ngay cả một đại năng Yêu tộc Chuẩn Thánh cảnh giới cũng không thể chịu đựng được!

Mỗi lần bị Đế Tuấn nhìn chằm chằm, đều sẽ cảm thấy toàn thân nóng lên, trong lòng vô cùng căng thẳng!

Nhưng lần này Đế Tuấn căn bản không có thời gian để ý đến cảm xúc của vị Yêu Vương đó, bây giờ trong đầu y đều là tin tức trên tay!

Lượng thông tin trong tin tức này quá lớn, khiến y vô cùng đau đầu!

Một lúc lâu sau, Đế Tuấn than thở một tiếng, ngồi xuống đất, đồng thời liếc nhìn vị Yêu Vương đang chờ đợi dưới điện, ra hiệu cho y lui đi!

Được lệnh của Đế Tuấn, Yêu Vương vội vàng lui xuống!

Bởi vì y cảm giác, không khí của cả Lăng Tiêu Bảo Điện ngày càng nặng nề!

Ở lại nữa e rằng đầu của y cũng sẽ bị áp nổ!

Cho nên nhanh chóng rời khỏi nơi thị phi này thì hơn, bảo mệnh quan trọng!

Sau khi vị Yêu Vương đó rời đi, Lăng Tiêu Bảo Điện lóe lên một tia khí tức huyền diệu!

Sau đó cả Lăng Tiêu Bảo Điện liền biến mất trên bầu trời.

Đương nhiên không phải Lăng Tiêu Bảo Điện biến mất không có lý do, mà là vì Lăng Tiêu Bảo Điện hiện tại đã bị phong tỏa!

Đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới không thể thăm dò!

Còn tồn tại Thánh nhân cảnh giới có thể thăm dò hay không, trong lòng Đế Tuấn căn bản không có chắc.

Huống hồ Thánh nhân quá mức cường đại, căn bản không cần biết bí mật trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Cho nên Lăng Tiêu Bảo Điện tạm thời là an toàn, chỉ cần Đế Tuấn không đi chọc giận những vị Thánh nhân đó!

Nhưng ở Hồng Hoang, để thành tựu một phen bá nghiệp!

Việc có giao tiếp với Thánh nhân là không thể tránh khỏi, thậm chí một số ma sát, cũng có khả năng sẽ xảy ra!

Cho nên với tư cách là một đế giả có dã tâm, muốn thống nhất Hồng Hoang!

Nội tâm Đế Tuấn vô cùng cảnh giác.

Những biện pháp phòng ngự cần thiết, tuyệt đối phải bố trí!

Dù không thể ngăn cản, cũng phải thể hiện rõ thái độ của mình!

Sau khi làm xong phòng ngự, Đế Tuấn nhìn tin tức trong tay lại thở dài một tiếng!

Trên mặt lóe lên một tia phức tạp.

"Thánh nhân cuối cùng cũng phải đi bước đó, mới thành thánh chưa được bao nhiêu năm, đã muốn rầm rộ chiêu thu đệ tử.

E rằng các vị Thánh nhân này không cam chịu cô tịch, vô địch rồi lại thấy vô vị!

Cho nên bây giờ sau khi ổn định tu vi, không nhịn được mà động thủ với Hồng Hoang rồi!" Thực ra tin tức Thánh nhân chiêu thu đệ tử không chỉ có Đế Tuấn nhận được, mà các đại năng khác trong Hồng Hoang cũng đã nhận được tin tức tương tự, sớm muộn gì cũng hiểu rõ sự thật Thánh nhân muốn thu đồ đệ!

Cho nên, cả Hồng Hoang bây giờ náo nhiệt phi thường!

Chương 216

Vô số lưu quang bay nhanh, hướng về một nơi nào đó mà bay nhanh.

Một số người từng tham gia giảng đạo của Hồng Quân, thấy vậy không khỏi cảm thán: "Ảnh hưởng của Thánh nhân lại lớn đến như vậy, cảnh tượng thịnh đại thế này e rằng bần đạo chỉ thấy lúc Hồng Quân giảng đạo." "Ha, năm đó vô số người đến nghe đạo!

Nhưng bây giờ còn sót lại, lại chưa đến một phần trăm!" Sau khi hai vị đại năng nói xong những lời này, một số đại năng khác lại chìm vào hồi ức!

Năm đó thực lực tuy không mạnh mẽ như vậy nhưng dám liều dám xông dám giết, thỉnh thoảng sẽ máu chảy thành sông, nhưng đều có một trái tim "hữu ngã vô địch", nhưng bây giờ có lo sợ, có lòng sợ hãi, sợ Thánh nhân, sợ hãi Thánh nhân, nhưng cũng sùng bái Thánh nhân, nghĩ đến đây, các đại năng Hồng Hoang liền không nhịn được mà sinh lòng bi thương!

"Ta già rồi, thật sự già rồi!

Hồng Hoang của năm xưa không còn đất sống cho ta nữa, bây giờ lại có năm vị Thánh nhân giáng lâm!" "Ha, năm đó lúc Hồng Quân Đạo Tổ thành thánh!

Ta còn nhớ rõ, lúc đó Chuẩn Thánh cảnh giới đều là một cường giả đỉnh cấp!" "Ha ha!

Chỉ là lứa người đó của năm xưa, ngoài số ít có thể sống sót ra!

Những người còn lại về cơ bản đã chết hết." Một số đại năng Hồng Hoang nghe vậy, chìm vào tĩnh lặng!

Lập tức tỏ ra vô cùng xấu hổ, một số đại năng Hồng Hoang khác thấy vậy thì vội vàng ra mặt giảng hòa!

Dù sao các đại năng phía trước đều có thực lực phi phàm, ít nhất đều là cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ!

Ở Hồng Hoang cũng là đại năng đỉnh cấp.

Đương nhiên đó là trước đây, còn bây giờ địa vị chắc chắn sẽ hạ xuống!

Nhưng cũng sẽ không hạ xuống quá nhiều, nguyên nhân là vì số lượng Thánh nhân quá ít!

"Nhưng mà, chư vị có muốn đi tham gia đại hội chiêu đồ của Thánh nhân không!

Phải biết đó là Thánh nhân, nếu có thể học được một chút da lông, cũng nhất định sẽ được hưởng lợi cả đời, lại có thể được Thánh nhân che chở!

Hà cớ gì không làm?" Đột nhiên một vị đại năng đề nghị, nếu Thánh nhân đã mở rộng sơn môn chiêu thu đồ đệ!

Vậy tại sao không đến thử vận may.

Tuy khả năng được thu nhận rất nhỏ, nhưng cũng không phải là không có!

Dù không bái sư thành công, cũng không có tổn thất gì!

Nhưng nếu một khi thành công, thì từ đó về sau không cần phải lo lắng sợ hãi nữa!

Các đại năng Hồng Hoang nghe vậy, đều mắt lộ tinh quang!

Một bộ dáng háo hức muốn thử.

Sau đó một vị đại năng Hồng Hoang đi đầu không chịu nổi sự cám

dễ!

Hướng về phía Côn Luân Sơn bay đi.

Các đại năng khác thấy vậy, lập tức bay tán loạn về bốn phương tám hướng!

Toàn bộ đều hướng về động phủ của vị Thánh nhân trong lòng mình mà bay đi.

Nhưng khi những đại năng này đến nơi, bất luận là Côn Luân Sơn công khai chiêu mộ, hay Linh Sơn phương Tây.

Về cơ bản đều đã chật cứng tu luyện giả, đều đang chờ đợi!

Chờ đợi khảo thí của Thánh nhân.

Đúng vậy, không sai!

Muốn trở thành đệ tử của Thánh nhân tuyệt không phải chuyện dễ!

Ngoài việc phải có thiên phú vô thượng ra, khí vận, cơ duyên, nhân quả, ngộ tính, tâm tính, thiếu một thứ cũng không được!

Trong Hồng Hoang không thiếu nhân tài ưu tú, cho nên người muốn trở thành đệ tử của Thánh nhân càng nhiều không kể xiết.

Những đại năng đó thấy hàng ngũ dài dằng dặc, không khỏi nhíu mày!

Dù sao trong hàng ngũ đó, tu luyện giả có tu vi Chuẩn Thánh chỉ lác đác vài người!

Để những đại năng Chuẩn Thánh trung kỳ thậm chí hậu kỳ cảnh giới này ngoan ngoãn xếp hàng!

Về cơ bản là vô cùng khó khăn.

Nhưng đối với Thánh nhân, lại chỉ là chuyện nhỏ!

Dám ở địa bàn của Thánh nhân gây sự, cho dù là đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong cảnh giới cũng không dám, huống hồ là họ, cho nên, chỉ có thể ngoan ngoãn xếp hàng!

Một vị đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới, sau khi nhìn hàng ngũ dài dằng dặc phía trước, trong lòng đột nhiên nảy ra một kế!

Sau đó tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ của y không chút che giấu mà bộc lộ ra, lập tức cả đội ngũ vốn đang trật tự bị khí thế đó xung kích, trở nên lộn xộn.

Trong Côn Luân Sơn, cảm nhận được đội ngũ vốn đang trật tự lại bị một Chuẩn Thánh làm loạn, Thông Thiên vô cùng phẫn nộ.

Hai mắt trợn trừng, mặt mày đỏ bừng, Thông Thiên không khỏi quát khẽ một tiếng: "Một con kiến hôi Chuẩn Thánh cảnh giới cỏn con, cũng dám ở địa bàn của bần đạo mà gây sóng gió!

Không cho ngươi chút trừng phạt, thật sự xem bản tọa là không khí sao!" Theo tiếng quát khẽ của Thông Thiên, vị cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới đang đắc ý đó trong nháy mắt hóa thành sương máu.

Những người đang xếp hàng thấy vậy, đều vô cùng chấn kinh!

Nhưng cũng không dám làm loạn trật tự, dù sao nếu dám làm loạn, thì kết cục của vị đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới đó chính là điểm đến cuối cùng của họ.

Trong đám người đó, có ẩn giấu một hai vị đại năng có tu vi đỉnh cấp!

Đương nhiên tu vi đỉnh cấp thì không nói đến, nhưng một số thủ đoạn lại vô cùng thông thạo!

"Ngôn xuất pháp tùy, đây là sức mạnh của Thánh nhân sao?

Quả nhiên vượt ngoài sức tưởng tượng." Mấy vị đại năng ẩn giấu

đều có thủ đoạn của riêng mình, tuy không thấy Thông Thiên ra tay, nhưng lại cảm nhận được sức mạnh Thánh nhân thuộc về Thông Thiên!

Sau khi biết được tình hình cụ thể, đều ngậm miệng lại!

Đồng thời tuân theo trật tự của đại bộ đội, không dám dựa vào thực lực mà làm càn nữa!

Tiếp đó lại là một khoảng thời gian dài xếp hàng, cuối cùng cũng đến lượt họ!

Nhìn Côn Luân Sơn cao lớn hùng vĩ phía trước, một vị đại năng trong mắt lóe lên tia hưng phấn, tiếp đó không khỏi hô lên: "Côn Luân Sơn, ta đến rồi!" "Được rồi, không cần cảm khái nữa!

Muốn tham gia khảo hạch, thì tiến lên một bước!

Nếu không, bây giờ rút lui vẫn còn kịp!

Sau khi tham gia khảo hạch, muốn rút lui nữa thì chỉ có cái chết!" Nghe thấy giọng nói truyền ra từ phía sau, vị đại năng đó mặt lộ vẻ tự tin, trực tiếp bước lớn tiến vào trong màn sương mù vô biên.

Chương 217

Vị đại năng đó tiến vào trong sương mù, trong nháy mắt không nhìn thấy bất cứ thứ gì!

Chỉ cảm thấy trước mắt tràn ngập sương mù.

Ngay cả nguyên thần cũng không thể phóng ra ngoài!

Cảm nhận được tình hình xung quanh, vị đại năng đó hơi nhíu mày nhưng cũng không hoảng loạn!

Khi y định đi thăm dò, trong sương mù truyền ra một giọng nam băng lãnh: "Vòng thứ nhất, khảo nghiệm tâm tính!

Muốn trở thành đệ tử của Thánh nhân, tâm tính là căn bản!

Nếu tâm tính không đạt tiêu chuẩn, thì cho dù tu vi của ngươi có cao bao nhiêu, thiên phú có mạnh bao nhiêu!

Cũng không phải là mục tiêu chiêu thu của Thánh nhân!

Cho nên hãy nhớ kỹ, ở đây ngươi là một phàm nhân.

Không còn là đại năng có tu vi cường đại, hay người thừa kế của thế lực hùng mạnh có thân phận tôn quý!

Chỉ có vượt qua màn sương mù, mới có thể đến được vòng tiếp theo!

Nếu không thể vượt qua màn sương mù, thì chỉ có thể đợi đến khi việc chiêu thu kết thúc!" Nghe thấy giọng nói truyền ra từ hư không, đại năng gật đầu, sau đó liền bắt đầu mò mẫm!

Nhưng lại phát hiện, ở đây thực sự không có gì cả.

Một mảnh trống rỗng, ngoài những màn sương mù đó ra!

Không còn thứ gì khác.

“Sao vậy?

Khảo nghiệm tâm tính!

Chẳng lẽ lại khảo nghiệm như vậy sao?” Trong lúc đại năng đang nghi hoặc, sương mù trước mắt đột nhiên bắt đầu biến ảo!

Sương mù vốn rất dày đặc lại biến mất không thấy, chỉ để lại một thế giới kỳ quái. ...

Nghi thức thu đồ của Côn Luân Sơn kéo dài một khoảng thời gian, Thông Thiên đã thu đủ đồ đệ!

Cho nên, sau khi đồ đệ đủ, Thông Thiên đã gỡ bỏ trận pháp trên Côn Luân Sơn, Côn Luân Sơn vốn tràn ngập sương mù, lại khôi phục lại trạng thái bình thường.

Chỉ là dưới chân Côn Luân Sơn, có một đám đông đang mơ mơ hồ hồ!

Nhìn cảnh tượng trước mắt, mặt đầy vẻ bối rối!

Một lúc lâu sau mới tỉnh táo lại, sau đó cúi đầu ủ rũ rời khỏi nơi này!

Trên đỉnh Côn Luân Sơn, trước Bích Du Cung!

Vì Lão Tử và Nguyên Thủy thường không ở Côn Luân Sơn, nên động phủ của Tam Thanh vẫn chưa mở ra!

Để tránh cho các môn nhân đã thu nhận xâm nhập vào động phủ của Tam Thanh, làm xáo trộn đồ đạc của Lão Tử và Nguyên Thủy, Thông Thiên bèn xây dựng một tòa cung điện trên đỉnh Côn Luân Sơn, đặt tên là Bích Du Cung!

Lúc này trước Bích Du Cung, đang đứng dày đặc mấy nghìn tu luyện giả đã vượt qua khảo hạch!

Trong số những tu luyện giả này có người có yêu, có người tu vi cường đại cũng có kẻ tu vi yếu kém!

Nhưng dù chủng tộc khác nhau, Thông Thiên thấy vậy lại vô cùng hoan hỉ!

Rất nhanh, thân ảnh của Thông Thiên xuất hiện từ trong Bích Du Cung!

Những tu luyện giả đó thấy vậy, đều cung kính nói: "Tham kiến Thông Thiên Thánh nhân!" Gật gật đầu, Thông Thiên liếc nhìn một cái rồi thản nhiên nói: "Có thể vượt qua khảo hạch do bần đạo bố trí, chứng tỏ các ngươi có duyên với bần đạo!

Cho nên bần đạo quyết định, thu các ngươi làm ký danh đệ tử!

Có thể cư ngụ tại Côn Luân Sơn, càng có cơ hội lắng nghe bần đạo giảng đạo!

Nếu trong số các ngươi có người biểu hiện ưu việt, bần đạo sẽ thu làm thân truyền đệ tử!

Truyền thụ Thượng Thanh tiên pháp." Muốn trở thành thân truyền đệ tử của Thánh nhân đâu có dễ dàng như vậy, Thông Thiên cũng sẽ không tùy ý thu nhận thân truyền đệ tử, chính vì vậy, cần phải trải qua thời gian rèn luyện mới có thể chọn ra được ứng cử viên thân truyền đệ tử!

Nghe lời Thông Thiên nói, đám tu luyện giả bên dưới đều mặt lộ vẻ vui mừng!

Mặc dù chỉ là ký danh đệ tử, nhưng cũng là ký danh đệ tử của Thánh nhân, huống hồ sau này còn có cơ hội trở thành thân truyền đệ tử của Thánh nhân nữa.

Trong phút chốc, đám người vượt qua khảo hạch đều tràn đầy tự tin, chiến ý mười phần!

Trong đám tu luyện giả bên dưới, có một nam tử không mấy nổi bật!

Lúc này đang hai mắt kiên định nhìn Thông Thiên, trong lòng càng thầm nói: "Ta Triệu Công Minh nhất định sẽ nỗ lực trở thành thân truyền đệ tử của Thông Thiên Thánh nhân!" Nguyên lai, nam tử có ánh mắt kiên định này chính là Triệu Công Minh đã đại hiển thần thông trong đại kiếp Phong Thần trong truyền thuyết!

Sự xuất hiện của y, lại khiến Tiệt giáo có thêm một chút biến hóa kỳ lạ! ...

Trong lúc Thông Thiên chiêu thu môn đồ, Lão Tử đã đến một thôn trang nhỏ của Nhân tộc!

Nhìn thôn trang vừa quen thuộc vừa xa lạ trước mắt, Lão Tử không khỏi cảm thán thời gian trôi qua thật nhanh!

Thôn trang này, Lão Tử từng ở lại một thời gian!

Nhận được sự ủng hộ nhiệt tình của người trong thôn.

Nhưng theo thời gian trôi đi, ngôi làng đã không còn là ngôi làng đó nữa!

Những người đã giúp đỡ Lão Tử cũng không còn tồn tại.

Lão Tử thấy vậy khẽ thở dài, sau đó chậm rãi đi trên con đường làng!

Cuối cùng dường như đã nhìn thấy chính mình của ngày xưa, đang gian nan tìm kiếm trên con đường làng này, tìm kiếm cơ duyên thành thánh, nhưng nào biết!

Pháp môn thành thánh sớm đã được định sẵn.

Trong lúc Lão Tử đang cảm thán, một đứa trẻ đột nhiên chạy đến từ xa!

Vừa chạy vừa cười lớn, dáng vẻ vô cùng đáng yêu.

Lão Tử thấy cảnh này, tâm tình dường như cũng bị lây nhiễm!

Trên mặt cũng không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Phải biết rằng, Lão Tử tính tình vô vi, có thể lay động tâm tình của y, xem ra đứa trẻ này có chút duyên phận với y!

Chương 218

Sau đó đứa trẻ đó vì chạy quá nhanh, đột nhiên ngã xuống!

Lão Tử đi tới đỡ nó dậy!

Nhìn đứa bé trai trước mắt mặt đầy nước mắt nhưng lại không khóc, Lão Tử có một cảm giác quen thuộc!

Trong lúc Lão Tử đang hồi tưởng, một giọng nói vội vã truyền đến từ xa!

"Đô, Đô ở đâu!" Rất nhanh, một người phụ nữ mặc áo vải bố, ăn mặc rất giản dị từ xa trên con đường làng chậm rãi hiện ra.

Trên mặt người phụ nữ đó tràn đầy vẻ lo lắng, trong lòng càng vô cùng hoảng loạn!

Miệng cũng không ngừng la lớn.

Nhưng Lão Tử nghe xong, lại nhìn về phía đứa bé trai trước mắt, trong lòng dường như cũng đã hiểu ra điều gì!

Không lâu sau, người phụ nữ đó đã tìm thấy!

Thấy đứa trẻ, mặt đầy vui mừng, tâm tình vốn đang cực kỳ căng thẳng cũng trong nháy mắt bình tĩnh lại.

Nhưng khi thấy Lão Tử, trên mặt người phụ nữ đó lóe lên một tia cảnh giác!

Lão Tử thấy sự thay đổi trên mặt người phụ nữ, thản nhiên nói: "Không cần căng thẳng, bà là mẹ của đứa trẻ này phải không?" Người phụ nữ đó nghe xong, sự cảnh giác trong mắt bắt đầu tan đi, lộ ra một nụ cười hòa nhã!

"Không sai, vị lão gia gia này, đây là con trai của tôi, Đô!" Người

phụ nữ đó nói xong, liền đưa tay ôm lấy Đô!

Sau đó nói với Đô: "Đô, mau cảm ơn vị lão gia gia này!" Đô gật đầu, dùng giọng nói vô cùng non nớt, nũng nịu nói: "Cảm ơn lão gia gia!" Sau khi Đô nói xong, người phụ nữ đó áy náy nhìn Lão Tử một cái rồi bế Đô rời đi!

Lão Tử đối với điều này không hề để ý, mà lại với ánh mắt có chút suy tư nhìn về phía bóng lưng của Đô!

"Người hữu duyên!

Lại có duyên sư đồ với bần đạo!

Nhưng bây giờ còn quá nhỏ, nhân quả trên người quá nhiều!

Cần phải lẳng lặng chờ đợi một thời gian." Sau đó dưới sự chờ đợi kiên nhẫn của Lão Tử, Đô dần dần trưởng thành, trong thời gian đó gặp phải một số tai ương, nhưng đều đã vượt qua!

Nhưng điều quan trọng nhất, là có sự giúp đỡ của Lão Tử!

Vào lúc khó khăn nhất của Đô, y đã đưa tay giúp đỡ.

Cho nên, Đô hiểu rõ ân tình của Lão Tử đối với mình!

E rằng không có cách nào có thể trả hết.

Rất nhanh, vào thời thanh niên của Đô, đã xảy ra một chuyện lớn!

Cha mẹ lần lượt qua đời.

Vào khoảnh khắc cái chết ập đến, Đô điên cuồng cầu xin Lão Tử giúp đỡ!

Nhưng Lão Tử lại thản nhiên lắc đầu, trực tiếp nói với y: "Người chết không thể sống lại, đây là định số của Thiên Đạo!

Tuyệt không thể thay đổi, cho nên..." Đô nghe xong, trước tiên là hét lớn một tiếng!

Cuối cùng nhanh chóng lao ra khỏi cửa, chạy về phía xa!

Lão Tử thấy cảnh này lắc đầu, sau đó lại chìm vào tĩnh lặng!

Bây giờ cảm xúc của Đô dao động rất lớn, cần phải được giải tỏa một phen!

Mấy ngày sau, một Đô hoàn toàn mới xuất hiện trước mặt Lão Tử!

Ánh mắt Đô một mảnh bình thản, không nhìn ra bất kỳ dao động nào!

Lại nhìn thấy di thể của cha mẹ, cũng không sụp đổ và khóc lóc!

Chỉ thản nhiên lau chùi một lượt, sau đó liền hạ táng!

Tiếp đó, Đô lẳng lặng giữ đạo hiếu ở trước mộ cha mẹ suốt mấy năm trời!

Cứ như vậy, mấy năm trôi qua, Đô vào một buổi tối cuối cùng đã từ biệt cha mẹ, sau đó đến nơi ở của Lão Tử!

Lão Tử nhìn thiếu niên đang quỳ ngồi bên dưới, thản nhiên hỏi: "Đã thông suốt rồi sao?" Đô nghe xong gật đầu, thần sắc bình tĩnh trả lời: "Thông suốt rồi!" "Nếu đã như vậy, thì bái bần đạo làm thầy đi!" Đô nghe vậy, lập tức dập đầu thật mạnh mấy cái!

Rồi lớn tiếng nói: "Đệ tử Đô, bái kiến sư tôn!" Lão Tử hài lòng gật đầu, lại thản nhiên giới thiệu: "Bần đạo là Bàn Cổ chính tông, Tam Thanh Thái Thượng Thánh nhân, Nhân giáo giáo chủ Lão Tử!" Nghe Lão Tử giới thiệu, Đô mặt không biểu cảm!

Dường như không hiểu ý nghĩa trong những danh hiệu này.

Nhưng đối với điều này Lão Tử cũng không để ý, giải thích: "Ngươi là đệ tử đầu tiên của vi sư, có lẽ cũng là đệ tử cuối cùng của vi sư!

Cho nên phải chăm chỉ học tập, không được làm ô danh của vi sư!" Đô đáp một tiếng, biểu thị nhất định sẽ không phụ lòng kỳ vọng của Lão Tử!

Tiếp đó Lão Tử lại nói: "Đã trở thành đệ tử của vi sư, vi sư sẽ ban cho ngươi một đạo hiệu, Nhân giáo là giáo phái đứng đầu Huyền môn, vậy ban đạo hiệu là Huyền, tên của ngươi là Đô, hay là gọi Huyền Đô đi!" Huyền Đô nghe xong, mắt lóe lên một tia sáng, có vẻ rất thích đạo hiệu này.

"Huyền Đô, ngươi có hai vị sư thúc!

Tên là Nguyên Thủy và Thông Thiên, sau này vi sư sẽ dẫn ngươi đi giới thiệu! ..." ...

Sau khi Thông Thiên và Lão Tử đều đã tìm được đệ tử phù hợp với điều kiện trong lòng, Nguyên Thủy vẫn luôn im hơi lặng tiếng cũng không nhịn được mà ra ngoài tìm kiếm.

Dù sao bây giờ lịch sử Hồng Hoang đã sớm bị Nguyên Thủy thay đổi, cho nên bây giờ ngay cả Nguyên Thủy cũng không thể xác định được Xiển giáo thập nhị Kim Tiên có thể tập hợp đủ hay không.

Trong Hồng Hoang nhiều tai nhiều nạn, mỗi một lần tai nạn đều sẽ diệt sát một lượng lớn sinh linh!

Đối với những đồ đệ chưa từng gặp mặt đó, có thể chống đỡ được những kiếp nạn đó hay không, Nguyên Thủy thật sự không đủ tự tin!

Nhưng Nguyên Thủy vừa ra ngoài không lâu, trong lòng đã cảm nhận được một cỗ hấp dẫn!

Lập tức Nguyên Thủy không khỏi nhìn về phía nam phương!

Bởi vì Nguyên Thủy cảm giác, một cỗ lực hấp dẫn cực mạnh ở phương nam đang không ngừng hấp dẫn y!

Cảm ứng được, Nguyên Thủy trước tiên lẩm bẩm: "Rốt cuộc là thứ gì, lại có thể khiến bản tọa động lòng, chẳng lẽ..." Trong lòng có một ý nghĩ, tiếp đó Nguyên Thủy quyết định đi tìm hiểu ngọn ngành, dù sao có cảm giác triệu hoán mãnh liệt như vậy!

Chắc chắn là sinh linh hoặc bảo vật có quan hệ mật thiết với y.

Cứ như vậy, Nguyên Thủy nhanh chóng đến phương nam, dừng lại ở một khu rừng sâu núi thẳm!

Nguyên Thủy dừng lại, liếc nhìn khu rừng sâu núi thẳm ở xa, trên mặt lại có chút nghi hoặc!

"Nơi này là đâu, sao lại có cảm giác triệu hoán mãnh liệt như vậy!" Trong lúc Nguyên Thủy đang nghi hoặc, một đạo sĩ trẻ tuổi đang đi trong rừng trúc dưới chân Nguyên Thủy.

Chương 219

Nhưng vì tu vi của y quá thấp, thậm chí còn không có tư cách để Nguyên Thủy chú ý.

Y cũng không biết Nguyên Thủy đang ở trên đầu mình, dù sao Nguyên Thủy có tu vi cỡ nào!

Một tu sĩ ngay cả Kim Tiên cũng chưa đến làm sao có thể thăm dò được tung tích của cấp bậc Thánh nhân.

Sau khi dò xét một lượt, không phát hiện ra bất kỳ điều gì bất thường, Nguyên Thủy trong lòng có chút không cam tâm!

Chạy từ xa đến, tiêu hao không nhỏ.

Mặc dù Nguyên Thủy có thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, có thể nhanh chóng khôi phục!

Nhưng cũng không thể lãng phí vô ích, đã đến rồi!

Thì chắc chắn phải tìm kỹ một phen, nhất định phải tìm ra nguồn gốc của cảm giác triệu hoán ẩn giấu trong khu rừng này.

Trong lần quét thứ hai, Nguyên Thủy không bỏ qua bất kỳ một chi tiết nào!

Rất nhanh, vị đạo sĩ trẻ tuổi ngay cả Kim Tiên cảnh giới cũng chưa đến đã lọt vào mắt Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy nhìn người thanh niên, mày hơi nhíu lại, trong lòng không ngừng tính toán!

Cuối cùng kết quả nhận được, lại khiến y có chút kinh ngạc!

“Lại là hắn!

Chỉ là tại sao lại ở đây, chẳng lẽ là vì ảnh hưởng của mình sao?”

Nói xong, Nguyên Thủy nhắm mắt suy nghĩ, cuối cùng quyết định đi tiếp xúc với người thanh niên đó một phen.

Tiếp đó, thân ảnh của Nguyên Thủy đột nhiên xuất hiện trước mặt người thanh niên đó!

Thấy Nguyên Thủy đột nhiên xuất hiện, người thanh niên bị dọa một phen!

Sau đó liền mặt đầy cảnh giác và phòng bị, đồng thời thân thể cũng đã chuẩn bị sẵn sàng để bỏ chạy!

Không sai, đúng là chuẩn bị bỏ chạy.

Dù sao trong mắt người thanh niên đó, có thể đột nhiên xuất hiện trước mặt mình mà không bị phát hiện!

Tu vi chắc chắn cao hơn mình, cho nên muốn bỏ chạy cũng không sai, đây là lẽ thường tình.

Nhưng nếu Nguyên Thủy biết được ý nghĩ của y, nhất định sẽ cười ha hả, một tu luyện giả ngay cả Kim Tiên cảnh giới cũng chưa đạt tới!

Lại muốn trốn thoát khỏi tay y, có thể sao?

Nguyên Thủy nhìn Thái Ất bị dọa cho giật nảy mình, lộ ra một nụ cười hòa ái!

"Vị tiểu hữu đây đừng sợ hãi, bần tọa là Bàn Cổ chính tông, một trong Tam Thanh!

Giáo chủ Xiển giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Người thanh niên còn chưa đạt đến cảnh giới Kim Tiên, cũng chính là Thái Ất, sau khi nghe xong thì mặt lộ vẻ kinh hãi!

Dù sao người trước mắt chính là Nguyên Thủy, Thánh nhân Nguyên Thủy danh chấn Hồng Hoang!

Thái Ất chưa từng nghĩ mình có thể gặp được một đại nhân vật như vậy!

Vốn dĩ, một tiểu tu sĩ còn chưa tới Kim Tiên, ngay cả việc sinh tồn ở Hồng Hoang cũng là một vấn đề nan giải!

Không ngờ rằng, một lần ra ngoài lại có thể gặp được Nguyên Thủy Thiên Tôn lừng danh!

Thái Ất không thể tin nổi, chỉ cảm thấy vận khí của mình quá tốt!

Y cũng không cho rằng Nguyên Thủy trước mắt là do người khác giả mạo.

Tại Hồng Hoang, lực lượng nhân quả vô cùng cường đại, đặc biệt là đối với các đại năng Hồng Hoang!

Chỉ cần là chuyện liên quan đến họ, họ đều có thể cảm ứng được!

Thậm chí một vài đại năng cường đại, dù chuyện không liên quan đến mình, chỉ cần có người nhắc tên, thậm chí trong lòng mặc niệm, họ cũng có thể biết được, sau đó lần theo sợi dây nhân quả mà tìm tới!

Nếu là chuyện bình thường, những đại năng đó có thể sẽ không quản.

Nhưng nếu là chuyện xấu, vậy thì kết cục chờ đợi chắc chắn là cái chết!

Cho nên hiện tại Thái Ất vừa kinh ngạc, vừa có chút băn khoăn!

Bởi vì nhìn dáng vẻ của Nguyên Thủy trước mắt, không giống như đi ngang qua!

Ngược lại giống như cố ý tìm kiếm mình, chẳng lẽ Nguyên Thủy Thiên Tôn đang tìm kiếm mình sao?

Thái Ất không khỏi nghĩ như vậy, dù sao nơi này là phía nam Hồng Hoang!

Cách Đông Hải của Hồng Hoang không gần chút nào.

Nơi này là một mảnh hoang vu, cũng không có gì đáng để một Thánh nhân cấp bậc như Nguyên Thủy phải tìm kiếm.

Vì thế, Thái Ất không khỏi dùng giọng điệu có phần cung kính hỏi: "Tại hạ Thái Ất, ra mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Không biết Thiên Tôn đến đây có việc gì?" Nguyên Thủy nghe xong, trực tiếp hỏi: "Ngươi và bản tọa có duyên sư đồ, có bằng lòng trở thành đệ tử của bản tọa không!" Thái Ất nghe Nguyên Thủy nói, đầu tiên là có chút không dám tin!

Sau đó liền mừng rỡ như điên!

"Thái Ất đương nhiên nguyện ý!

Bái kiến sư tôn!" Thái Ất vội vàng đáp lại, sợ rằng chậm một chút sẽ khiến Nguyên Thủy hiểu lầm.

Dù sao đệ tử của Thánh nhân là vinh diệu lớn đến nhường nào, nếu bỏ lỡ, tuyệt đối sẽ hối hận cả đời!

Nguyên Thủy nghe xong liền gật đầu, hài lòng nhìn Thái Ất một cái!

Tuy rằng thực lực của Thái Ất hiện tại thấp kém, nhưng đối với Nguyên Thủy đó không phải là vấn đề.

"Ngươi là đệ tử thứ ba của bản tọa, về phần đại sư huynh và nhị sư huynh của ngươi, bản tọa tin rằng ngươi cũng đã biết ít nhiều!" Thái Ất nghe xong mắt sáng lên, gật gật đầu!

Đồng thời trong mắt tràn đầy vẻ ngưỡng mộ: "Đó là đương nhiên, đại danh của Quảng Thành Tử sư huynh và Khổng sư huynh!

Tại Hồng Hoang như sấm bên tai.

Đồ nhi vô cùng ngưỡng mộ, chỉ là không ngờ mình lại có thể trở

thành sư đệ của họ.” “Biết là tốt rồi, hai người họ rất dễ chung sống!

Sau này trong tu luyện có chỗ nào không hiểu, cũng có thể đi tìm họ!” Thái Ất nghe vậy vui mừng gật đầu, trong lòng không thể kìm nén sự phấn khích!

Đồng thời nội tâm có một sự thôi thúc, muốn lập tức đi gặp họ.

Nhưng Nguyên Thủy sẽ không lập tức đưa y về Tam Tiên Đảo, dù sao lần này mục đích của Nguyên Thủy là đi tìm đệ tử!

Hiện tại mới chỉ vừa bắt đầu, muốn tìm đủ Thập Nhị Kim Tiên không phải là chuyện dễ dàng.

Chương 220

Nguyên Thủy cũng không công khai rêu rao thu đệ tử, cho nên những người có duyên với hắn hiện đang phân tán khắp nơi trong Hồng Hoang.

May mà hiện tại Nguyên Thủy đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nếu không muốn tập hợp đủ Thập Nhị Kim Tiên e rằng phải tốn rất nhiều thời gian và công sức.

Trong mấy trăm năm sau đó, Nguyên Thủy mang theo Thái Ất đi khắp nơi trong Hồng Hoang tìm kiếm!

Hoặc là du ngoạn.

Mỗi khi thu nhận một đệ tử, lập tức sẽ có một luồng hấp dẫn nhàn nhạt!

Chỉ dẫn cho Nguyên Thủy.

Cho nên khi Nguyên Thủy trở về Tam Tiên Đảo, bên cạnh đã có mười một vị đệ tử.

Thập Nhị Kim Tiên lừng danh của Xiển giáo đời sau, bao gồm: Thái Ất Chân Nhân, Xích Tinh Tử, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Hoàng Long Chân Nhân, Văn Thù, Phổ Hiền Chân Nhân, Từ Hàng Đạo Nhân, Linh Bảo Đại Pháp Sư, Cụ Lưu Tôn, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân! … Bên trong Tam Tiên Đảo, một khung cảnh tường hòa!

Vô số thần thú chạy nhảy khắp nơi, từng đóa tường vân ngũ sắc không ngừng phiêu động.

Thật là một phúc địa tiên gia, động phủ của bậc tiên nhân có đạo!

Nhưng Tam Tiên Đảo hiện tại so với lúc ban đầu đã có sự thay đổi

lớn, dù sao cũng đã có thêm nhiều đồ đệ như vậy, kiến trúc ban đầu không đủ dùng.

Cho nên Nguyên Thủy đã thi triển đại pháp lực, vận dụng pháp tắc Tạo Hóa hư không tạo vật!

Trên Tam Tiên Đảo lại khai phá thêm rất nhiều kiến trúc, vì sau này đệ tử Xiển giáo sẽ ngày càng nhiều, có thể dùng để cư trú!

Sau khi khai phá một lượng lớn cung điện, hắn liền phân phát cho các đệ tử mới thu.

An bài cho họ xong xuôi, Nguyên Thủy liền bắt đầu vì họ mà khai giảng đại đạo!

Giảng giải pháp tắc.

Nhất thời, trên toàn bộ Tam Tiên Đảo đạo âm vang vọng!

Sinh linh trên đảo nghe đến vô cùng nhập mê, lần lượt chìm đắm trong tu luyện!

Trong Thuận Thiên điện, mười mấy danh đồ đệ của Nguyên Thủy nghe đến càng thêm nhập mê!

Trên người không ngừng lóe lên khí tức huyền diệu!

Đồng thời tu vi của họ cũng không ngừng đột phá, từ lúc ban đầu ngay cả Kim Tiên cũng chưa tới, đến khi giảng đạo hoàn tất đã đạt đến Đại La Kim Tiên!

Khiến Thái Ất Chân Nhân không khỏi cảm khái, có sư tôn và không có sư tôn khác biệt thật sự là một trời một vực!

Nếu không có Nguyên Thủy giảng giải, Thái Ất Chân Nhân muốn đạt đến cảnh giới Kim Tiên, e rằng cũng phải mất một thời gian rất dài!

Dù sao thiên phú có dị thường, nhưng không có người chỉ lối dẫn

đường!

Cũng chỉ có thể dậm chân tại chỗ.

Giảng đạo hoàn tất, Nguyên Thủy ngồi ngay ngắn trên cao đài nhìn xuống các đệ tử đang chìm đắm trong đạo vận bên dưới, trên mặt lộ ra một nụ cười nhàn nhạt!

Trong truyền thuyết kiếp trước, trong Thập Nhị Kim Tiên xuất hiện rất nhiều kẻ phản bội!

Vào lúc Xiển giáo nguy nan nhất, họ đã phản bội Xiển giáo.

Nhưng tình huống thật sự có phải như vậy không?

Sau khi nghiên cứu kỹ tính cách của Thập Nhị Kim Tiên, Nguyên Thủy biết rõ, họ tuyệt đối sẽ không phản bội, về phần tại sao Thập Nhị Kim Tiên lại phản bội gia nhập Phật giáo, trong lòng Nguyên Thủy dần dần hiện ra một đáp án, một đáp án khiến tất cả mọi người đều không dám tin!

Một lúc sau, mười mấy danh đệ tử cuối cùng cũng từ trong lĩnh ngộ tỉnh lại!

Sau đó mỗi người đều mặt đầy kích động nhìn về phía Nguyên Thủy, dù sao chỉ trong một buổi giảng đạo, thu hoạch của họ vô cùng to lớn!

Tin rằng không bao lâu nữa, tu vi của họ sẽ lại một lần nữa đề thăng, đến lúc đó sẽ thành công trở thành tồn tại đỉnh tiêm trong Hồng Hoang!

Nguyên Thủy thấy tất cả đều đã tỉnh lại, lại quan sát họ một lượt, mới nói: "Vi sư từ Hồng Hoang tìm kiếm đệ tử, mỗi người các ngươi đều thiên phú dị thường!

Căn cơ bất phàm, nhưng cũng đừng trong lòng tràn đầy ngạo khí,

tại Hồng Hoang!

Thứ không thiếu nhất chính là thiên tài, nếu lúc nào cũng mang bộ dạng tự cho mình bất phàm, tự cao tự đại, e rằng cách cái chết cũng không xa!" Phía dưới Thập Nhị Kim Tiên nghe xong, vội vàng gật đầu!

Đồng thời dập tắt đi ngạo khí vừa mới dâng lên trong lòng!

Việc xuất hiện tâm tình này cũng có thể lý giải, dù sao có thể từ vô số sinh linh trong Hồng Hoang nổi bật lên, trở thành đệ tử của Thánh nhân, ít nhiều cũng chứng minh họ có chút thiên phú!

Người thu đồ lại là Nguyên Thủy Thiên Tôn lừng danh trong Hồng Hoang, khiến cảm giác tự ngã của họ càng thêm tốt đẹp!

Cho rằng mình là thiên tài tuyệt thế trong Hồng Hoang, những người khác đều không bằng mình!

Nếu không, tại sao Nguyên Thủy lại thu mình làm đồ đệ, điều này cũng gián tiếp nghiệm chứng suy đoán của họ!

Nhưng khi nghe lời Nguyên Thủy nói, họ cũng vội vàng loại bỏ tâm thái đó, cũng sợ vì thế mà chọc giận Nguyên Thủy, từ đó bị đuổi ra khỏi Xiển giáo, nếu thật sự như vậy, tuyệt đối sẽ hối hận không kịp!

Nguyên Thủy thấy ngạo khí của họ đã dập tắt, liền gật đầu!

Không phải Nguyên Thủy không cho phép họ có ngạo khí.

Mà là vì hiện tại họ không có tư cách để có được ngạo khí như vậy!

Nếu họ có thể đạt đến tầm cao như Quảng Thành Tử, Nguyên Thủy sẽ không quản, mặc cho họ tâm cao khí ngạo, cũng sẽ không nói một lời!

Dù sao ngạo khí của Nguyên Thủy, tại Hồng Hoang cũng thuộc hàng đệ nhất!

Nhưng hiện tại họ mới chỉ vừa đạt đến Đại La Kim Tiên, tại Hồng Hoang cũng chỉ là một tiểu cao thủ!

Lúc bình thường chỉ có năng lực tự vệ.

Nếu gặp phải đại kiếp, e rằng ngay cả năng lực tự vệ cũng không có!

Cho nên hiện tại có ngạo khí là quá sớm.

Việc họ cần làm bây giờ, là buông bỏ ngạo khí trong lòng!

Chuyên tâm lĩnh ngộ đại đạo, tu luyện pháp tắc!

Sau khi răn dạy một phen, Nguyên Thủy cũng chuẩn bị cho họ một chút ngọt ngào!

Dù sao đồ đệ không thể cứ mãi đả kích, cần phải có chút khích lệ mới được!

Sau đó Nguyên Thủy vung tay một cái, vô số bảo quang xuất hiện bên trong Thuận Thiên đại điện.

Ánh sáng chói mắt đó, lấp lánh đến mức khiến người ta không mở nổi mắt!

Chương 221

Thấy cảnh này, các đệ tử lần lượt dùng tay che mắt!

Để mắt không bị kích thích quá mạnh.

Một lúc lâu sau, một vài đệ tử mới từ từ buông tay đang che mắt ra!

Sau đó liền thấy một cảnh tượng khiến họ kinh ngạc.

Trong Thuận Thiên điện, trước mặt Nguyên Thủy bày ra vô số linh bảo.

Ánh sáng chói mắt đó, chính là quang mang do những linh bảo đó phát ra.

Thấy cảnh này, các đệ tử đều không khỏi nuốt nước bọt!

Hai mắt sáng long lanh, ánh mắt lộ ra vẻ khao khát.

Nguyên Thủy thấy vậy cười nhạt, rồi nói: "Những Tiên Thiên Linh Bảo này, là do vi sư những năm đầu du lịch Hồng Hoang có được.

Tuy rằng uy lực của những linh bảo này vô cùng to lớn, nhưng đối với vi sư đã không còn tác dụng!

Cho nên vi sư quyết định ban cho các ngươi, mong các ngươi có thể thiện dụng." Nghe lời Nguyên Thủy, các đệ tử hai mắt trợn tròn!

Sau khi nhìn thấy những linh bảo đó, họ đã có chút suy đoán rằng những linh bảo này là chuẩn bị cho mình, nhưng không dám chắc chắn!

Dù sao sự quý giá của Tiên Thiên Linh Bảo, họ vô cùng hiểu rõ.

Phải biết rằng, trong mười mấy người họ không có một ai có Tiên

Thiên Linh Bảo!

Thậm chí ngay cả nhìn cũng chưa từng thấy.

Nhưng trước mắt lại bày ra mấy chục kiện tiên bảo, còn muốn cho họ!

Sao không khiến họ kinh ngạc, sao không khiến họ vui mừng.

Nguyên Thủy nhìn thần sắc của họ, trên mặt lại lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Sau khi nhìn họ vui mừng một lúc, Nguyên Thủy khẽ ho một tiếng!

Tức thì cả Thuận Thiên điện trở nên yên tĩnh vô cùng!

"Ở đây có tổng cộng ba mươi chín Tiên Thiên Linh Bảo!

Mỗi người có thể được ba kiện." Sau khi nghe lời Nguyên Thủy, các đệ tử trong đại điện lần lượt nuốt nước bọt!

Trong lòng càng kích động vô cùng.

Tiếp đó Nguyên Thủy vung tay một cái, ba mươi chín kiện linh bảo đó phảng phất như được rót vào linh trí, nhanh chóng bay về phía chủ nhân của mình!

Tức thì, trong Thuận Thiên điện quang mang tứ phía!

Rất nhanh, tất cả linh bảo đều đã được phân phát xong.

Các đệ tử sau khi nhận được linh bảo, ai nấy mặt mày không giấu được vẻ vui mừng!

Đồng thời không ngừng ngắm nghía Tiên Thiên Linh Bảo trong tay.

Nguyên Thủy thấy cảnh này, hiểu rằng họ đã bị linh bảo mê hoặc!

Cho nên tiếp theo e rằng họ cũng sẽ không nghe lọt tai.

Vậy thì cứ để họ nghỉ ngơi trước, đợi sau này hãy nói những chuyện khác!

Nghĩ xong, Nguyên Thủy khẽ ho một tiếng!

Nhưng các đệ tử dưới đài không hề có chút yên tĩnh nào, vì sự chú ý của họ toàn bộ đặt vào linh bảo trong tay, ngoại trừ Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên ra, tất cả những người còn lại đều như vậy!

Căn bản không chú ý đến âm thanh của Nguyên Thủy, Nguyên Thủy thấy động tác của mình căn bản không có ai để ý thì sắc mặt dần dần biến đổi!

Cuối cùng nặng nề hừ lạnh một tiếng, tức thì cả không khí Thuận Thiên điện trong nháy mắt ngưng đọng!

Thái Ất Chân Nhân đang say mê với linh bảo trong tay đột nhiên cảm thấy một trận lạnh lẽo thấu xương, không khỏi rùng mình!

Đồng thời tự nhủ: "Chuyện gì vậy, đột nhiên lạnh đi nhiều thế!

Chẳng lẽ trong Tam Tiên Đảo cũng có sự thay đổi nhiệt độ sao?" Ngẩng đầu lên, khi Thái Ất Chân Nhân nhìn thấy sắc mặt của sư tôn thì lập tức bị dọa cho giật nảy mình, sau đó lập tức cung kính đứng ngay ngắn!

Không dám nhìn linh bảo trong tay nữa.

Nhanh chóng, các đệ tử khác cũng từ trong cơn say mê linh bảo tỉnh lại, sau khi nhìn thấy sắc mặt của Nguyên Thủy, cũng bị dọa cho giật nảy mình!

Nguyên Thủy thấy họ đã thoát khỏi sự mê hoặc của linh bảo, nửa ngày không mở miệng, sau đó mới thần sắc có chút lạnh lùng nói: "Những Tiên Thiên Linh Bảo này các ngươi phải chăm chỉ tham ngộ, tranh thủ luyện hóa chúng càng nhanh càng tốt!" Một đám đệ tử nghe xong, lập tức gật đầu!

“Còn nữa, đợi sau khi rời đi hãy đến khu cung điện phía đông!

Trên đó toàn bộ đều là cung điện không có người ở.

Các ngươi tự chọn một gian để ở, xem như phủ đệ của các ngươi tại Tam Tiên Đảo!” Nghe lời Nguyên Thủy, mọi người vội vàng gật đầu!

Nhưng căn bản không dám ngẩng đầu đối diện với Nguyên Thủy.

Dù sao vừa rồi đã khiến Nguyên Thủy tức giận, hiện tại cũng không dám đối mặt với Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy lại nhìn họ một cái, trong lòng cũng rõ ràng, thực lực họ thấp, nhãn giới không cao, bị mê hoặc nhất thời cũng là chuyện bình thường, tiếp đó xua tay nói: “Tất cả lui xuống đi, nhớ phải cần cù tu luyện!

Không được làm ô danh vi sư.” Đáp một tiếng, các đệ tử nhanh chóng chạy ra khỏi Thuận Thiên điện, chỉ có Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên thong thả đi ở phía sau, không mấy phút cũng đã ra khỏi đại điện!

Trừ Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên ra, mười một kim tiên còn lại sau khi rời khỏi Thuận Thiên điện liền kết bạn đồng hành!

Cùng nhau đi xem những cung điện đó.

Tuy rằng trước đó không quen biết, nhưng từ khi trở thành đệ tử của Nguyên Thủy, quan hệ sư huynh đệ, cho nên họ bất tri bất giác không ngừng kéo gần quan hệ với đối phương.

Trong Thuận Thiên điện, Nguyên Thủy nhìn mười mấy danh đệ tử như đang chạy trốn không khỏi lắc đầu lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ!

“Xem ra thiên tính của chúng hoạt bát, theo tính cách hiện tại!

Sau này phiền phức e rằng không nhỏ.” Nhưng Nguyên Thủy đối

với chuyện này cũng không để ý, dù sao với tu vi của Nguyên Thủy, căn bản sẽ không có phiền phức lớn nào.

Cho nên xảy ra một vài chuyện cũng tốt, có thể mài giũa tâm cảnh của họ!

Thu liễm tính tình của họ.

Giống như Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên lúc ban đầu, không phải cũng từng bước đi như vậy sao!

Đột nhiên, Nguyên Thủy đang suy tư liền ngẩng đầu nhìn về phía Đông Hải!

Chương 222

Bởi vì trên Đông Hải, có một thân ảnh quen thuộc với Nguyên Thủy đang không ngừng tìm kiếm.

Nguyên Thủy thấy vậy hơi kinh ngạc, không khỏi nói: "Lại là hắn, sao lại ở Đông Hải?

Xem ra, hình như đang tìm kiếm thứ gì đó?

Chẳng lẽ tìm bản tọa?

Hình như thật sự có khả năng này!" Sau khi nhìn thấy đạo nhân ảnh đó, trong lòng Nguyên Thủy lóe lên một tia kinh ngạc!

Bởi vì người này, vô cùng không đơn giản!

Không phải vì tu vi của hắn cao bao nhiêu, vì người này mới chỉ ở Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Đối với Nguyên Thủy, không khác gì con kiến!

Điều khiến Nguyên Thủy kinh ngạc, là thân phận hoặc tên của hắn!

Sau khi nhìn thấy đạo nhân ảnh đó, nội tâm Nguyên Thủy ngoài việc lóe lên một tia kinh ngạc, còn không khỏi nhíu mày!

Cân nhắc một lát, Nguyên Thủy nhàn nhạt nói: "Ngạo Thiên!" Theo tiếng nói của Nguyên Thủy vừa dứt, một đạo không gian ba động xuất hiện!

Thân ảnh của Ngạo Thiên xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy nhìn Ngạo Thiên không chút kinh ngạc, thân là khôi lỗi của hắn!

Ngạo Thiên có quyền lực rất lớn, cho nên có thể sử dụng pháp tắc

không gian để xuất hiện tại Thuận Thiên điện!

Phải biết rằng, người có thể sử dụng pháp tắc hoặc pháp lực để đột nhiên xuất hiện tại Thuận Thiên điện chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Ngoài Ngạo Thiên ra, cũng chỉ có đại đệ tử của Nguyên Thủy là Quảng Thành Tử mới có thể làm được như vậy.

Nếu người khác không được sự đồng ý của Nguyên Thủy, muốn mạnh mẽ xông vào Thuận Thiên điện, ngoài việc phải phòng ngự vô số kết giới trận pháp, còn phải né tránh sự báo thù của Nguyên Thủy.

Ngạo Thiên sau khi xuất hiện, lập tức quỳ một gối xuống cung kính hỏi: "Chủ nhân triệu hoán, không biết có gì phân phó!" Nguyên Thủy mặt không biểu cảm, chỉ nhàn nhạt nói: "Trên Đông Hải có một đạo nhân, có duyên với bản tọa!

Ngươi đi mang hắn tới." Ngạo Thiên nghe vậy, lập tức gật đầu!

Sau đó thân ảnh liền biến mất tại Thuận Thiên điện.

Cùng lúc đó, trên Đông Hải vô biên vô tận!

Một danh đạo nhân đang chân đạp sóng gió, một mặt nhìn xung quanh!

"Phạm vi đại khái của Tam Tiên Đảo nên ở vùng biển này, căn cứ theo suy đoán của bần đạo!

Nên ở gần đây.

Nhưng tại sao tìm lâu như vậy, mà vẫn không tìm thấy tung tích của Tam Tiên Đảo!" Danh đạo nhân đó sau khi than một tiếng, lại một lần nữa thúc giục pháp lực!

Nhanh chóng bay đi khắp nơi trong Đông Hải.

Tìm kiếm hòn đảo trong truyền thuyết mà Nguyên Thủy cư ngụ, Tam Tiên Đảo.

Nhưng Tam Tiên Đảo không phải dễ tìm như vậy, đừng nói là danh đạo nhân từ nơi khác đến!

Ngay cả sinh linh trong Đông Hải, cũng không thể biết được vị trí cụ thể của Tam Tiên Đảo!

Chỉ biết Tam Tiên Đảo ở Đông Hải.

Nếu không, với danh tiếng của Nguyên Thủy!

Tam Tiên Đảo hiện tại e rằng sớm đã người đông như kiến.

Nhưng đạo nhân cũng không từ bỏ, từ khi đến đây không lâu trước, y vẫn luôn tìm kiếm chưa từng từ bỏ!

Đột nhiên, đạo nhân đang tìm kiếm ở một khu vực nguy hiểm, vốn đang không ngừng phi hành đột nhiên dừng lại.

Sau khi dừng lại, đạo nhân đầu tiên là nhìn xung quanh!

Liền mặt đầy cảnh giác, đồng thời một đạo pháp thuật cường liệt trong tay tùy thời chuẩn bị xuất kích.

Đột nhiên, nước biển dưới chân danh đạo nhân bắt đầu sôi sùng sục không hề báo trước!

Đạo nhân thấy cảnh này không khỏi giật mình, thân thể lập tức bay lên.

Đồng thời một mặt cảnh giác nhìn xuống lòng biển Đông Hải, phảng phất như một khi có bất kỳ tình huống dị thường nào!

Danh đạo nhân sẽ không chút do dự mà công kích.

Dù sao tại Hồng Hoang, nếu không có một chút cảnh giác!

Căn bản không thể tồn tại đến bây giờ.

Về phần thánh mẫu, không thể nào, thánh mẫu ở Hồng Hoang không thể sinh tồn!

Hồng Hoang từ trước đến nay đều là một thế giới cá lớn nuốt cá bé, kẻ thích nghi thì sinh tồn!

Trong lúc đạo nhân đang trầm tư, Đông Hải vốn đang sôi sùng sục đột nhiên dâng lên một cột nước khổng lồ!

Danh đạo nhân thấy cảnh này, không chút do dự phóng ra pháp thuật trong tay!

Tiếp đó một đạo lưu quang từ tay y bay ra, cấp tốc bay về phía cột nước, sinh linh trong cột nước thấy vậy không hề có chút hoảng sợ nào!

Nhanh chóng, lưu quang đánh trúng cột nước, cột nước phát ra một tiếng vang thanh thúy, âm thanh đó giống như dùng đồ sắt va chạm với đồ sứ.

Nhìn sự biến hóa trước mắt, đạo nhân không khỏi nhíu mày!

Cùng lúc đó, trong cột nước đột nhiên truyền ra một giọng nói thô kệch: "Vị đạo hữu này, tại sao lại tập kích bản hoàng!" Danh đạo nhân nghe xong, hơi chắp tay giải thích: "Mặt nước Đông Hải sôi sùng sục, ta tưởng bị tập kích!

Không ngờ là có đạo hữu, thật sự có chút xin lỗi!" Sinh linh trong cột nước nghe đạo nhân giải thích, ha ha cười lớn!

"Thật là một lời giải thích mới lạ!

Nhưng lời giải thích của ngươi bản hoàng chấp nhận." Đạo nhân nghe lời này, lông mày vốn đang nhíu chặt dần dần giãn ra.

Sau đó lại nghe sinh linh trong cột nước nói: "Ngươi tên là Nhiên Đăng?" "Hửm?" Nhiên Đăng vốn đang có thần sắc thoải mái trong nháy mắt trở nên âm trầm!

"Ngươi rốt cuộc là ai!

Ở đây ngăn cản bần đạo có mục đích gì?" Hiện tại Nhiên Đăng cuối cùng cũng hiểu ra, e rằng chuyện vừa rồi không phải là ngẫu nhiên!

Hẳn là có người muốn cố ý tiếp cận mình.

Chỉ là rốt cuộc là ai, lại chịu tốn nhiều công sức như vậy!

Chương 223

"Bản hoàng là ai không quan trọng, quan trọng là ngươi muốn làm gì!" Sau khi suy nghĩ một lúc, Nhiên Đăng bừng tỉnh đại ngộ!

Gương mặt vốn âm trầm lại khôi phục nụ cười: "Thì ra là Long hoàng của Long tộc, Nhiên Đăng vừa rồi có nhiều điều đắc tội, mong ngài lượng thứ!" Nghe Nhiên Đăng bồi tội, Ngạo Thiên trầm mặc một lúc rồi cột nước khổng lồ đó mở ra!

Ngạo Thiên từ bên trong bước ra, "Không tệ, khả năng quan sát cũng nhạy bén đấy, theo bản hoàng đi thôi!" Sau đó dưới sự dẫn dắt của Ngạo Thiên, Nhiên Đăng đến một vùng biển rộng lớn!

Sau một hồi thao tác của Ngạo Thiên, một hòn đảo khổng lồ xuất hiện trước mặt y và Ngạo Thiên!

Nhiên Đăng thấy cảnh này liền ngây người, tuy rằng y đang tìm kiếm Tam Tiên Đảo!

Nhưng lại không biết Tam Tiên Đảo rốt cuộc do cái gì tạo thành, cũng không biết Tam Tiên Đảo rốt cuộc trông như thế nào.

Hiện tại sau khi nhìn thấy mới đột nhiên hiểu ra, thì ra Tam Tiên Đảo lại khổng lồ như vậy!

Tam Tiên Đảo có trận pháp bao phủ, khó trách trước đó mình tìm mãi không thấy.

Ngạo Thiên nhìn Nhiên Đăng kinh ngạc không thôi, khóe miệng lộ ra một nụ cười!

Tiếp đó hai người lên đảo, không bao lâu Nhiên Đăng đã được đưa đến Thuận Thiên điện!

Lúc này Nguyên Thủy, đang chờ đợi!

Sau khi nhìn thấy Nhiên Đăng, Nguyên Thủy cũng không nói nhảm, trực tiếp mở miệng: "Ngươi tìm bản tọa có việc gì?" Nhiên Đăng nghe vậy lập tức đáp: "Ta muốn bái ngài làm sư!" "Ồ?

Ngươi và bản tọa đều từng nghe đạo trong Tử Tiêu Cung, đều là một trong ba ngàn khách hồng trần, nếu tính theo bối phận!

Ngươi cũng không kém hơn bản tọa, tại sao lại muốn bái bản tọa làm sư?" Nhiên Đăng nghe lời Nguyên Thủy xong lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ: "Bối phận có tác dụng sao?

Tại Hồng Hoang, không có thực lực bối phận có lớn bằng trời!

Cũng không có bất kỳ tác dụng nào." Nguyên Thủy gật đầu, điểm này Nguyên Thủy cảm nhận sâu sắc!

Bởi vì đối với hắn, chắc chắn sẽ không đối xử với những người nghe đạo năm xưa như nhau.

Huống hồ trong số những người nghe đạo, cũng có sự phân biệt thân sơ xa gần!

"Cho nên ngươi muốn bái ta làm sư?" "Không sai, hy vọng Thiên Tôn có thể thành toàn!" Nguyên Thủy nghe xong, rơi vào suy tư ngắn ngủi!

Suy nghĩ về việc thu nhận Nhiên Đăng có lợi ích và bất lợi gì.

Dù sao một sự việc đều có hai mặt, có lợi ích sẽ có bất lợi, xem mình có thể phát hiện ra hay không!

Nhưng, bất kể Nguyên Thủy suy diễn thế nào, đều không thể phát hiện ra lợi ích và bất lợi, như vậy xem ra, liền chứng minh thu nhận Nhiên Đăng, không tốt cũng không xấu!

Điều này khiến Nguyên Thủy có chút khó xử, nếu có lợi ích thì có thể thu làm đồ đệ!

Nếu có bất lợi, có thể từ chối!

Nhưng hiện tại nhìn dáng vẻ của Nhiên Đăng, vào lúc không gây nguy hiểm cho mình, Nguyên Thủy thật sự không có lý do gì để từ chối.

Đột nhiên, Nguyên Thủy dường như nghĩ đến điều gì đó!

Khóe miệng không khỏi lộ ra một nụ cười đầy ẩn ý, lại nhìn Nhiên Đăng một cái, mới nói: "Bản tọa thu ngươi làm đồ đệ cũng không phải không thể, nhưng chỉ có thể thu ngươi làm ký danh đệ tử!" Nghe lời Nguyên Thủy, Nhiên Đăng đầu tiên là vui mừng, sau đó liền một mặt kinh ngạc nhìn về phía Nguyên Thủy!

Trong lòng Nhiên Đăng không hiểu, tại sao Nguyên Thủy lại muốn thu mình làm ký danh đệ tử!

Phải biết rằng, ký danh đệ tử, chính là đệ tử trên danh nghĩa!

Ký danh đệ tử giống như tên gọi, chỉ là ghi danh mà thôi.

Nguyên Thủy thấy Nhiên Đăng muốn nói gì đó, liền đưa tay ngăn lại, rồi lại nói: "Bản tọa làm vậy, tự nhiên có đạo lý của bản tọa!

Nhưng, vì ngươi cùng bản tọa đồng bối, cũng là một trong ba ngàn khách hồng trần!

Hay là ngươi cứ làm Phó giáo chủ Xiển giáo đi." Nhiên Đăng vốn đang có chút tự ti, nghe xong càng thêm kinh ngạc!

Đồng thời trong đầu đầy mê hoặc, không khỏi mờ mịt nhìn về phía Nguyên Thủy!

Nhiên Đăng không hiểu, Nguyên Thủy rốt cuộc có ý gì!

Thu đồ chỉ thu ký danh đệ tử, nhưng lại giao cho chức vị Phó giáo chủ Xiển giáo.

Nguyên Thủy nhìn thần sắc mê hoặc của Nhiên Đăng không giải

thích nhiều, chỉ nhàn nhạt nói: "Đại đạo của ngươi không ở chỗ bản tọa, sau này có một hồi đại cơ duyên cần ngươi đi làm!" Nghe đến đây, Nhiên Đăng như hiểu như không gật đầu!

Chỉ là y cũng không hiểu, tại sao Nguyên Thủy lại sắp xếp như vậy!

Nhưng vì Nguyên Thủy đã nói vậy, Nhiên Đăng còn có thể nói gì!

Chỉ có thể gật đầu đồng ý.

Dù sao Nguyên Thủy đã làm đến mức này, đã là tận tình tận nghĩa!

Nếu Nhiên Đăng không biết điều, vậy thì chờ đợi y chắc chắn là lửa giận của Nguyên Thủy!

Thấy Nhiên Đăng đồng ý, Nguyên Thủy lộ ra một nụ cười hài lòng! … Bạch vân thương cẩu, tuế nguyệt lưu thệ, trong nháy mắt, vạn năm đã trôi qua!

Lúc này Hồng Hoang, lại khôi phục lại sự náo nhiệt ngày xưa!

Một số sinh linh từng trải qua thời kỳ các đại năng biến mất, hiện tại không ngừng hoài niệm về thời đại đó!

Dù sao lúc đó, họ giống như nhân vật chính!

Cả Hồng Hoang đều là thiên hạ của họ, muốn làm gì thì làm.

Nhưng hiện tại đại năng đã trở về, những sinh linh vốn đang hưng phấn đắc ý lại phải một lần nữa kẹp đuôi làm người!

Nhưng không đợi họ an phận, Thiên đình và Vu tộc trong Hồng Hoang không biết đã xảy ra chuyện gì!

Lại xảy ra xung đột quy mô nhỏ, có xu hướng ngày càng gay gắt!

Khiến các đại năng vừa mới trở về không lâu, đau đầu không thôi!

"Vu Yêu lưỡng tộc lại sắp đại chiến rồi, chỉ hy vọng lần chiến

đấu này đối với Hồng Hoang tổn thương ít một chút!" "Không thể nào, Vu Yêu lưỡng tộc cường đại như thế nào ngươi lại không biết!

Nhẫn nại đã lâu, hiện tại cuối cùng cũng không nhịn được nữa, một khi bùng nổ, chắc chắn sẽ kinh thiên động địa!" "Có lẽ là cảm nhận được uy hiếp của Thánh nhân, dù sao hiện tại Thánh nhân đã thu nhận rất nhiều đồ đệ!" "Đúng đúng!

Đặc biệt là Côn Luân Sơn có linh sơn!

Mấy vị Thánh nhân đó thu nhận đệ tử, số lượng nhiều đến mức vượt quá tưởng tượng của ta!" "Xác thực, nếu đợi những đệ tử của Thánh nhân đó xuất sư, e rằng Thiên đình và Vu tộc đều không cần thiết phải tồn tại!" Các đại năng đối với chuyện Vu Yêu lưỡng tộc tranh bá, biết rõ mồn một!

Cũng hiểu tại sao sau một thời gian dài trầm lắng, lại đột nhiên khai chiến!

Sau đó, chiến tranh giữa Vu Yêu lưỡng tộc ngày càng lan rộng!

Chương 224

Từ những xung đột quy mô nhỏ ban đầu, phát triển thành đại chiến toàn diện.

Khiến các đại năng trong Hồng Hoang, cũng như tầng lớp cao tầng của Vu Yêu lưỡng tộc đều không lường trước được!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên đình, Yêu hoàng Đế Tuấn nhìn tình báo trước mắt mà lửa giận ngút trời!

"Chuyện gì vậy, rốt cuộc là chuyện gì!

Tại sao đại chiến đến bây giờ vẫn chưa kết thúc!" Sau khi nghe tiếng gầm giận dữ của Đế Tuấn, tất cả Yêu vương bên dưới đều không khỏi cúi đầu!

Bởi vì họ cũng không biết, tại sao chiến đấu đánh qua đánh lại lại mở rộng ra.

Đế Tuấn nhìn bộ dạng đó, trong lòng càng không khỏi tức giận!

"Một đám phế vật!

Toàn bộ đều là phế vật!" Yêu vương nghe xong, căn bản không dám phát ra bất kỳ âm thanh nào!

Dù sao ai cũng không muốn chọc vào Đế Tuấn đang lúc tức giận.

Đế Tuấn sau khi nổi giận, dường như đã bình tĩnh hơn nhiều, ánh mắt nhìn về phía những Yêu thần đang im lặng không nói hừ lạnh một tiếng!

"Nói đi, đại chiến rốt cuộc đã phát triển đến mức nào!" Cũng thật nực cười, chuyện này cơ bản đã lan khắp tất cả thành viên của Thiên đình, thân là chủ nhân Thiên đình Đế Tuấn hiện tại lại không biết tình

hình cụ thể.

Một danh Yêu vương nghe xong, vội vàng báo cáo: "Khải bẩm bệ hạ, thời điểm cụ thể xảy ra thần cũng không rõ!

Khi chúng thần toàn diện tham gia, chiến đấu đã diễn ra vô cùng thảm liệt!

Huống hồ, vi thần cảm thấy chuyện này tuyệt đối không đơn giản!

Có khả năng có một bàn tay đen mà chúng ta không nhìn thấy đang thúc đẩy mọi thứ!" Đế Tuấn nghe lời này mặt không biểu cảm, nhưng trong lòng lại không ngừng suy diễn!

Nhưng, bất kể Đế Tuấn suy diễn thế nào!

Đều không thể suy diễn ra thời điểm đầu tiên đại chiến bùng nổ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Sau khi không có được đáp án, sắc mặt Đế Tuấn âm trầm đến đáng sợ!

Sau một hồi giằng co, Đế Tuấn cuối cùng cũng đưa ra quyết định, thần tình vô cùng lạnh lùng nói: "Chuyện này không cần tra nữa, trước tiên giải quyết khó khăn trước mắt!" Danh Yêu vương đó nghe xong vội vàng gật đầu, sau đó nhanh chóng lui về trong hàng ngũ các đại thần.

Dù sao một mình chịu đựng uy áp khổng lồ của Đế Tuấn, thật sự quá đáng sợ!

Danh Yêu vương đó trong lòng thậm chí nghĩ rằng nếu còn ở lại một lúc nữa, e rằng sẽ vì không chịu nổi áp lực khổng lồ mà chết!

May mà, Đế Tuấn đã đưa ra quyết định.

Nhưng khi bàn về khó khăn trước mắt, một đám Yêu vương lại không khỏi nhíu mày!

Bởi vì hiện tại đại bộ phận sức mạnh của Thiên đình đã đầu nhập vào chiến đấu, Thái Nhất càng đích thân đến tiền tuyến trấn áp!

Cho nên, muốn rút lui cơ bản là không thể!

Dù sao, nếu một khi rút lui sẽ lộ ra một sơ hở khổng lồ.

Cả Lăng Tiêu Bảo Điện chìm vào yên lặng, dù sao cuộc tranh bá giữa Vu Yêu đã kéo dài quá lâu!

Vẫn chưa có phương pháp hiệu quả, có thể kết thúc chiến tranh của hai bên!

Nhất thời, một đám Yêu vương chỉ có thể nhìn nhau, sau đó rơi vào trầm mặc!

Đế Tuấn nhìn thấy cảnh này, lại một lần nữa hừ lạnh!

Biểu thị sự bất mãn vô cùng.

Một đám Yêu vương nghe tiếng hừ lạnh của Đế Tuấn, vội vàng cúi đầu!

Không dám nhìn về phía Đế Tuấn, sợ rằng Đế Tuấn sẽ điểm tên mình.

Đế Tuấn nhìn thấy cảnh này, tức giận không chịu nổi!

Nhưng hiện tại đang ở thời kỳ đặc biệt, Đế Tuấn đành phải nén lại lửa giận trong lòng!

Sau khi nén lại lửa giận trong lòng, Đế Tuấn bắt đầu xử lý chuyện đối chiến với Vu tộc.

“Hiện tại Thiên đình có thể điều động bao nhiêu nhân mã?” Đế Tuấn hỏi!

Một danh Yêu vương nghe vậy, lập tức đứng ra thấp giọng đáp: “Hồi bẩm bệ hạ, hiện tại trong Thiên đình không có sức mạnh nào có

thể điều động!" Đế Tuấn nghe lời này, giơ tay đập mạnh xuống bàn trước mặt!

Một tiếng vang lớn vang lên trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Sau đó liền truyền ra tiếng gầm giận dữ của Đế Tuấn: "Cái gì?!

Thiên đình lớn như vậy mà ngay cả binh mã cũng không điều động được sao!" Danh Yêu vương đó thấy Đế Tuấn đại nộ, toàn thân run lẩy bẩy!

Tiếp đó dùng giọng run rẩy khẽ nói: "Bệ hạ xin bớt giận!

Hiện tại Thiên đình ngoài quân đội trấn thủ tứ phương ra, căn bản không có quân đội nào khác có thể điều động." Đế Tuấn nghe xong một mặt không thể tin, phải biết rằng!

Thiên đình có đến hàng nghìn tỷ quân đội!

Hiện tại lại có thể ngay cả một đội quân cũng không điều động được, chẳng lẽ đang lừa mình?

Sau nửa ngày trầm tư không thể tin, sắc mặt Đế Tuấn ngày càng khó coi!

Rồi một mặt hung quang nhìn về phía danh Yêu vương đó.

Danh Yêu vương bị Đế Tuấn nhìn chằm chằm, thấy ánh mắt Đế Tuấn không thiện, trong lòng không khỏi run rẩy, vội vàng lại nói: "Bệ hạ, thiên chân vạn xác, đại quân mà Thiên đình có thể điều động toàn bộ đã bị Đông Hoàng đại nhân mang đi!

Hiện tại Thiên đình ngoài sức mạnh phòng thủ cơ bản ra, căn bản không có sức mạnh dư thừa để chi viện cho chiến trường tiền tuyến!" Đế Tuấn nghe xong, ngồi xuống!

Một lúc sau, Đế Tuấn hỏi: "Ngoài đại quân ra, trong Thiên đình có bao nhiêu tu luyện giả cảnh giới Chuẩn Thánh!" Danh Yêu vương đó

nghe vậy lập tức trả lời: “Hồi bẩm Yêu hoàng bệ hạ, đại ước có một nghìn danh!” Đế Tuấn gật đầu, đáy mắt lóe lên một đạo tinh quang, sau đó phân phó: “Lập tức hạ lệnh, tập hợp họ lại!

Chuẩn bị chi viện cho chiến trường tiền tuyến.” Nghe lời Đế Tuấn, danh Yêu vương đó sững sờ, tiếp đó vội vàng nói: “Bệ hạ vạn vạn không thể!

Những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh này hiện là thủ đoạn cuối cùng của Thiên đình.

Nếu điều họ rời khỏi Thiên đình, e rằng Thiên đình sẽ rơi vào tình trạng không người trấn thủ!” Nhưng đối với điều này Đế Tuấn lại xua tay, một mặt thản nhiên đáp: “Hiện tại Thiên đình không quan trọng nữa, phía trước có hàng nghìn tỷ đại quân của ta!

Đó mới là căn bản để Thiên đình đứng vững.

Nếu họ gặp bất kỳ đại nạn nào, đó mới là nguy cơ đối với cơ sở thống trị của Thiên đình.

Cho nên bản hoàng đã quyết, các ngươi không cần phải khuyên nữa!” Các Yêu vương nhìn nhau một cái, biết mệnh lệnh của Đế Tuấn không thể thay đổi được nữa, đành phải bất đắc dĩ gật đầu!

Sau đó, các đại yêu cảnh giới Chuẩn Thánh vốn đang trấn thủ ở các nơi trong Thiên Đình lần lượt nhận được mệnh lệnh của Đế Tuấn!

Chương 225

Nhanh chóng tập kết về Lăng Tiêu Bảo Điện, bên ngoài Tiêu Bảo Điện đã tập trung hơn một nghìn danh đại yêu cảnh giới Chuẩn Thánh!

Đế Tuấn thấy vậy vô cùng hài lòng, đối với một đám đại yêu lớn tiếng nói: "Hiện tại chiến sự phía trước căng thẳng!

Công thế của Vu tộc vô cùng mãnh liệt!

Chiến tuyến phía trước tùy thời đều có thể sụp đổ.

Cho nên bản hoàng quyết định, để các Yêu vương đang lưu thủ tại Thiên đình toàn bộ tập kết chi viện cho tiền tuyến!

Cuộc chiến này quan hệ đến sinh tử tồn vong của Thiên đình, quan hệ đến thắng bại giữa Yêu tộc và Vu tộc!

Cho nên cuộc chiến này, chỉ được thắng không được bại, nghe rõ chưa?" Phía dưới một đám đại yêu cảnh giới Chuẩn Thánh nghe xong, lập tức quần tình kích động hét lớn: "Yêu tộc tất thắng!

Yêu tộc tất thắng!

Yêu tộc tất thắng!" "Tốt, chỉ cần các ngươi có lòng tin, công phá Bất Chu Sơn, tiêu diệt Vu tộc chỉ trong nay mai!" Đế Tuấn lại nói!

Theo tiếng nói của Đế Tuấn vừa dứt, một đám đại yêu cảnh giới Chuẩn Thánh cũng theo đó lại một lần nữa hét lớn: "Công phá Bất Chu Sơn, tiêu diệt Vu tộc!

Công phá Bất Chu Sơn, tiêu diệt Vu tộc!

Công phá Bất Chu Sơn, tiêu diệt Vu tộc!" Đế Tuấn thấy cảnh này, hài lòng gật đầu!

Sau đó rút ra bội kiếm của mình, hướng lên trời hét lớn: "Xuất phát!" … Tại tiền tuyến chiến tranh của Yêu tộc và Vu tộc, chiến tranh đang diễn ra vô cùng thảm liệt!

Hai bên mỗi ngày đều tiến hành vô số cuộc xung kích sát lục.

Nhưng hiệu quả không tốt, chỉ để lại đầy đất thi thể!

Ảnh hưởng đến chiến cục cũng không quá lớn.

Dù sao binh sĩ hai bên chém giết, không thể quyết định thắng bại!

Chỉ có cuộc giao chiến của nhóm người đỉnh tiêm nhất, mới có thể quyết định kết quả của đại chiến!

Tuy rằng ưu thế này thuộc về phía Vu tộc, có mười hai Tổ Vu mạnh mẽ áp trận!

Vẫn luôn đè ép đại quân Yêu tộc.

Nhưng trong cuộc chiến đỉnh cấp nhất, lại không chiếm được lợi thế!

Bởi vì cái mai rùa của Thái Nhất, Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung thực sự quá dày.

Khiến một đám Tổ Vu căn bản không thể ra tay, cũng vì phòng ngự của Hỗn Độn Chung quá cường đại!

Công kích của họ không thể phá vỡ phòng ngự của Thái Nhất.

Cho nên căn bản không thể làm hại được Thái Nhất đang trốn trong Hỗn Độn Chung, nhưng tuy không làm hại được!

Nhưng cũng đã vây khốn hắn trong Hỗn Độn Chung.

Trong một khu vực chiến trường, có một vùng không gian kỳ quái!

Nơi này không giống như những nơi khác tràn đầy sát lục!

Nơi này ngược lại có vẻ vô cùng bình tĩnh, phảng phất như không

có chuyện gì xảy ra.

Nhưng người có mắt đều biết, mấu chốt thực sự có thể quyết định thắng bại của cuộc đại chiến này chính là ở vùng không gian này.

Bởi vì nơi này tập trung những đại năng đỉnh tiêm nhất của Vu Yêu lưỡng tộc, Thập Nhị Tổ Vu và Đông Hoàng Thái Nhất!

Trong vùng không gian này, có một hiện tượng vô cùng kỳ quái đó là trận pháp do mười hai vị thần ma tạo thành đang vây khốn một chiếc chuông cổ xưa.

Tuy rằng mười hai vị thần ma đó thi triển muôn vàn thủ đoạn nhưng lại không thể phá vỡ phòng ngự của chiếc chuông cổ đó.

Đương nhiên, chiếc chuông cổ đó tuy có thể phòng ngự được công kích của thần ma, nhưng cũng không thể phản kích!

Cho nên hai bên vẫn luôn giằng co.

Nhanh chóng, trong chiếc chuông cổ đó đột nhiên truyền ra một tiếng gầm giận dữ: "Thập Nhị Tổ Vu!

Thật là ti bỉ vô sỉ!

Có bản lĩnh thì đấu tay đôi với ta!

Một đám vây khốn một mình bản hoàng, các ngươi còn là Tổ Vu, hậu duệ của Bàn Cổ sao!" Nhưng đối mặt với những lời khiêu khích này, mười hai danh Tổ Vu lại không hề tức giận.

"Có thể vây khốn ngươi, Thái Nhất, đối với chúng ta đã là thắng lợi lớn nhất!

Không có sự trấn áp của ngươi, những tộc nhân phế vật của ngươi, căn bản không phải là đối thủ của đại quân Vu tộc chúng ta!

Cho nên, Thái Nhất!

Tiết kiệm chút sức lực đi, không bao lâu nữa ngươi sẽ bị luyện hóa, xem đến lúc đó ngươi làm sao mà kiêu ngạo!" Nghe lời này, Thái Nhất một trận não nộ, nhưng lại không có cách nào!

Dù sao một mình hắn không phải là đối thủ của Thập Nhị Tổ Vu.

Nếu một khi rời khỏi Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, e rằng chờ đợi hắn chính là công kích vô tận!

Đến lúc đó, đừng nói là đi cứu những yêu tộc kia, có thể sống sót hay không còn là hai chuyện!

Thập Nhị Tổ Vu quả không tầm thường, kế thừa huyết mạch thần thông của Bàn Cổ!

Nếu đấu một chọi một, e rằng Chuẩn Thánh bình thường căn bản không phải là đối thủ!

Cũng chỉ có người như Đông Hoàng Thái Nhất tay nắm Tiên Thiên Chí Bảo.

Mới có thể tồn tại dưới tay của các Tổ Vu này, nhưng muốn phản kháng, nói dễ hơn làm!

Thái Nhất đang trốn trong Hỗn Độn Chung, nhìn những đạo công kích sắc bén đó trong lòng không khỏi lo lắng, đồng thời thầm nghĩ: "Huynh trưởng, tại sao huynh còn chưa tới!

Chẳng lẽ tín hiệu cầu cứu bản hoàng phát đi huynh không nhận được sao?" Đúng vậy, thực ra từ rất sớm!

Thái Nhất đã phát đi tín hiệu cầu cứu, chỉ là không biết nguyên nhân, Đế Tuấn lại không nhận được, đến mức Thái Nhất bị Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc vây công!

Hàng nghìn tỷ đại quân của Yêu tộc, bị Vu tộc vây khốn.

Trong lúc Thái Nhất đang lo lắng chờ đợi, các Tổ Vu cũng đã chán

ngán việc vây công như vậy.

Dù sao như thế này căn bản không có thu hoạch gì, lại còn chiếm dụng phần lớn chiến lực!

Tuy rằng làm vậy đã kìm hãm Thái Nhất, nhưng đồng thời cũng đã kìm hãm chính họ.

Cho nên các Tổ Vu cảm thấy, nếu cứ tiếp tục kéo dài như vậy!

Chương 226

Đối với họ vô cùng bất lợi.

“Huynh trưởng, mau nghĩ cách đi!

Cái mai rùa của Thái Nhất thật sự quá cứng rắn, bất kể chúng ta dùng thủ đoạn gì cũng không thể phá vỡ phòng ngự của hắn!” “Đúng vậy huynh trưởng, nếu cứ tiếp tục như vậy e rằng bên Thiên đình sẽ có sự cảnh giác!

Đến lúc đó nếu Đế Tuấn đến chi viện, đối với Vu tộc chúng ta vô cùng bất lợi!” Đế Giang nghe lời của Huyền Minh và Cường Lương, cũng không khỏi nhíu mày!

Đương nhiên hắn hiểu rõ nguy hại trong đó, nhưng cũng không có cách nào.

Dù sao thực lực của Thái Nhất vượt xa cảnh giới Chuẩn Thánh, cộng thêm có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung trong tay!

Một chọi một, các Tổ Vu căn bản không đánh lại!

Nếu rút đi một vài Tổ Vu, e rằng sẽ để Thái Nhất có cơ hội trốn thoát.

Nhưng nếu muốn diệt sát Thái Nhất, với thực lực hiện tại của Vu tộc e rằng chỉ có một cách.

Đó là bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, triệu hoán ra hư ảnh của Bàn Cổ!

Để Bàn Cổ tiêu diệt hắn.

Nhưng nếu hiện tại bố trí Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, vậy thì trong một thời gian tới!

Vu tộc sẽ không có khả năng triệu hoán lại Bàn Cổ trong thời gian ngắn.

Các Tổ Vu khác phảng phất như thấy được sự do dự trên mặt Đế Giang, không khỏi lên tiếng nói: "Huynh trưởng có phải đang lo lắng không?" Đế Giang nghe xong gật đầu, sau đó nói ra những lo ngại trong lòng!

Chúc Cửu Âm nghe xong, cười nói: "Huynh trưởng không cần lo lắng nhiều, chỉ cần chúng ta giết hắn, vậy thì mọi vấn đề sẽ được giải quyết!

Thậm chí đến lúc đó có khả năng chúng ta sẽ nhân cơ hội thắng lợi!

Trực tiếp hủy diệt Yêu tộc, sau đó thống nhất Hồng Hoang!" Các Tổ Vu khác nghe lời của Chúc Cửu Âm, trên mặt lóe lên một tia hưng phấn!

Đồng thời một mặt mong đợi nhìn về phía Đế Giang.

Đế Giang thấy tình hình này, đành phải gật đầu!

Tiếp đó, mười hai danh Tổ Vu dựa theo một quy tắc nhất định mà đứng vào vị trí!

Thái Nhất thấy cảnh này, đầu tiên là một mặt nghi vấn?

Không hiểu Thập Nhị Tổ Vu rốt cuộc đang làm gì.

Nhưng theo thời gian trôi đi, hình thái ban đầu của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận hoàn thiện!

Thái Nhất mới bừng tỉnh ngộ, đồng thời biết mình đã rơi vào một tuyệt thế đại trận!

Không chút do dự, Thái Nhất lập tức lớn tiếng hét: "Thập Nhị Tổ Vu, các ngươi đang làm gì, hết sức rồi sao!

Nếu không công kích bản hoàng nữa, bản hoàng sẽ rời đi!" Chỉ là, bất kể Thái Nhất gào thét thế nào!

Thập Nhị Tổ Vu đang bố trận đều không để ý, mặc cho hắn la hét.

Một lúc lâu, Thái Nhất thấy Thập Nhị Tổ Vu không để ý!

Trong lòng trầm xuống, dù sao đây không phải là một hiện tượng tốt!

Bởi vì điều này đại biểu cho việc, hắn không thể thu hút sự chú ý của Thập Nhị Tổ Vu!

Đô Thiên Thần Sát Đại Trận một khi bố trí hoàn thành, chờ đợi hắn sẽ là hậu quả khủng khiếp.

Thái Nhất vừa nghĩ đến Đô Thiên Thần Sát Đại Trận triệu hoán ra Bàn Cổ, trong lòng liền rùng mình!

Đột nhiên, cả bầu trời tối sầm lại!

Thái Nhất thấy cảnh này, sắc mặt trong nháy mắt đen lại!

Bầu trời vừa mới sáng sủa, trong nháy mắt trở nên như đêm tối!

Thậm chí còn tối hơn cả đêm tối, căn bản không nhìn thấy một chút ánh sáng nào.

Sau đó, vô số hồng quang từ bốn phương tám hướng hội tụ!

Thái Nhất thấy vậy, thần sắc càng thêm căng thẳng!

"Huyết sát chi khí, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận bắt đầu vận chuyển rồi sao!

E rằng không bao lâu nữa, Bàn Cổ sẽ ngưng tụ thành hình." Quả nhiên không bao lâu, dưới sự cung cấp của huyết sát chi khí vô tận trong Hồng Hoang!

Một thân ảnh khổng lồ ngưng tụ trên bầu trời.

Thái Nhất chỉ có thể trơ mắt nhìn mọi thứ xảy ra, tỏ ra vô cùng bất lực!

Nhanh chóng, thân ảnh khổng lồ đó ngưng tụ thành hình!

Sau đó phát ra một tiếng gầm, Bàn Cổ lại một lần nữa xuất hiện!

Nhưng điều rất kỳ lạ là, các sinh linh trong Hồng Hoang lại không hề biết tình hình ở đây!

Phảng phất như nơi này đã bị Hồng Hoang cách ly.

Tin tức bên ngoài không vào được, tin tức bên trong cũng không truyền ra được!

Nhưng những người đang trong đại chiến, lại không phát hiện ra tình huống này.

Nhưng vào khoảnh khắc Bàn Cổ xuất hiện, các Thánh nhân trong Hồng Hoang lại không hẹn mà cùng buông bỏ sự việc trong tay, nhìn về phía Bất Chu Sơn!

Tại Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy, vào khoảnh khắc Bàn Cổ xuất hiện, cũng đồng dạng nhìn về phía Bất Chu Sơn!

Khi nhìn thấy tình hình bên trong Bất Chu Sơn, không khỏi sững sờ!

Bởi vì trước đó hắn lại không biết, trong Hồng Hoang lại bùng phát ra một cuộc chiến quy mô lớn như vậy.

Nhưng hiện tại không phải là lúc quan tâm đến đại chiến Vu Yêu, hiện tại điều chủ yếu cần quan tâm là Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc đang vận chuyển!

Sau khi xem một lúc, Nguyên Thủy có chút kinh ngạc nói: "Đô Thiên Thần Sát Đại Trận?

Vu tộc muốn đối phó với ai, mà lại sử dụng cả trấn tộc đại trận!"

Nguyên bản Nguyên Thủy muốn thăm dò một phen tình hình cụ thể bên trong Bất Chu Sơn!

Nhưng vì nguyên nhân của Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, trên Bất Chu Sơn có một luồng can nhiễu cực kỳ cường đại, khiến Nguyên Thủy không thể xem xét tình hình cụ thể.

Không chỉ Nguyên Thủy không xem được, ngay cả các Thánh nhân khác cũng không thể quan sát tình hình cụ thể!

Dù sao khí trường của Bàn Cổ quá mức khổng lồ, trực tiếp can nhiễu việc quan sát của một đám Thánh nhân.

Chương 227

Trong lúc một đám Thánh nhân đang suy đoán rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Bàn Cổ đã ra tay!

Một nắm đấm khổng lồ vô cùng, dưới sự vung lên của Bàn Cổ!

Mang theo năng lượng bàng bạc vô cùng, đập về phía Thái Nhất!

Thế không thể cản, phảng phất như sao băng va vào trái đất, có một khí thế vô cùng khủng bố!

Sau đó liền vang lên một tiếng động trầm đục, rồi lại một trận rung động kịch liệt!

Cả vùng không gian đều bị ảnh hưởng mạnh mẽ, không gian trong vùng không gian càng trở nên rung động vô cùng.

Ảnh hưởng lớn nhất, đương nhiên là Thái Nhất đang trốn trong Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung!

Tình trạng của hắn lúc này vô cùng tồi tệ, không chỉ thần trí có chút không tỉnh táo, trên người còn bị thương thế cực kỳ nghiêm trọng!

Dù sao cú đấm vừa rồi của Bàn Cổ, là nhắm vào Thái Nhất!

Tuy rằng cú công kích bá đạo đó của Bàn Cổ, không phá vỡ được phòng ngự của Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung!

Nhưng, năng lượng khổng lồ mang theo trên nắm đấm của Bàn Cổ!

Cộng thêm va chạm cực lớn, khiến Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung phát ra rung động kịch liệt.

Rung động mang theo năng lượng cường đại, lan ra bốn phương

tám hướng!

Tuy rằng có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung phân tán, nhưng bên trong Hỗn Độn Chung cũng đồng dạng xảy ra rung động kịch liệt vô cùng.

Những rung động này không chỉ gây ra thương tổn cho thể xác của Thái Nhất, mà còn khiến nguyên thần của Thái Nhất suýt nữa sụp đổ!

Thái Nhất bị thương rất nặng, nhưng Bàn Cổ lại cũng vô cùng không hài lòng!

Bởi vì cú công kích vừa rồi, là sức mạnh lớn nhất mà Chuẩn Thánh có thể phát huy!

Chỉ cần mạnh hơn một chút nữa, chính là công kích cấp bậc Thánh nhân!

Nhưng cú công kích cường đại như vậy, chỉ gây ra trọng thương cho Thái Nhất!

Lại không giết được hắn, điều này khiến Bàn Cổ vô cùng không hài lòng!

Cho nên Bàn Cổ nổi giận, ánh mắt vốn có chút bình tĩnh đột nhiên trở nên lửa giận ngút trời!

Sau đó gầm lên ba tiếng.

Tiếp đó liền không ngừng công kích Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, một quyền nối tiếp một quyền!

Trong hư không, không ngừng vang lên những tiếng động trầm đục.

Những âm thanh này khiến binh sĩ của Vu Yêu lưỡng tộc đang trong đại chiến vô cùng khó chịu, một số trường hợp nghiêm trọng thậm chí còn chóng mặt hoa mắt, một số không chịu nổi đã ngất đi!

Không chỉ ở đây, ngay cả khu vực lân cận cũng bị ảnh hưởng cực kỳ nghiêm trọng!

Vô số sinh linh, bị những cú công kích đó của Bàn Cổ làm cho tâm thần bất an.

Sau khi Bàn Cổ liên tục công kích, Thái Nhất lại không chết!

Chỉ là bộ dạng của hắn, so với chết đi cũng không khá hơn bao nhiêu!

Toàn thân không ngừng run rẩy, ngay cả cử động cũng không thể cử động.

Đồng thời thần trí cực kỳ hỗn loạn, căn bản không thể ngừng lại!

Nếu cứ tiếp tục như vậy, Bàn Cổ không giết chết, Thái Nhất cũng sẽ biến thành một tên ngốc!

Dù sao tổn thương nguyên thần cực kỳ khó hồi phục, hiện tại trong Hồng Hoang không có cách nào chữa trị.

Bàn Cổ sau khi công kích một trận, thấy Thái Nhất ngoan cường như một con gián, kinh qua công kích như bão táp vẫn có thể tồn tại.

Khiến Bàn Cổ không khỏi càng thêm tức giận, khí tức trên người càng bạo trướng!

Nhanh chóng đạt đến cảnh giới Thánh nhân.

Lần này, tất cả sinh linh trong Hồng Hoang đều có thể cảm ứng được sự tồn tại của Bàn Cổ!

Sau khi cảm nhận được, các đại năng và sinh linh trong Hồng Hoang lần lượt nhìn về phía Bất Chu Sơn!

“Chuyện gì vậy?

Xảy ra chuyện gì!” “Uy áp vừa rồi là sao, khiến người ta kinh

hãi!" "Có ai cảm thấy, luồng khí tức đó hình như!

Hình như đã cảm nhận được ở đâu đó." "Khí tức quen thuộc?

Không ổn!

Thật sự là vậy, xác thực có một luồng cảm giác quen thuộc cực mạnh!

Chỉ là không nhớ đã cảm nhận được ở đâu." Các đại năng và sinh linh Hồng Hoang lần lượt suy đoán luồng khí tức khiến người ta tim đập nhanh vừa rồi rốt cuộc là do ai truyền ra!

Cùng lúc đó, Đế Tuấn đang không ngừng tiến về phía tiền tuyến giao chiến sau khi cảm nhận được khí tức của Bàn Cổ sắc mặt đại biến!

"Khí tức của Bàn Cổ? ...

Có khí tức của Thập Nhị Tổ Vu, chẳng lẽ là Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc?" Đế Tuấn nhíu mày suy nghĩ xong, đột nhiên lớn tiếng nói: "Không ổn, Thái Nhất có nguy hiểm!" Sau đó lập tức ra lệnh cho những người đang tiến lên dừng lại, những Yêu vương đó sau khi bị gọi dừng khẩn cấp liền lần lượt nhìn về phía Đế Tuấn.

Không hiểu tại sao lại bị gọi dừng, phải biết rằng hiện tại tiền tuyến e rằng đang đánh đến mức không thể tách rời.

Nếu không thể nhanh chóng đến chi viện, e rằng hàng nghìn tỷ đại quân Yêu tộc, tùy thời sẽ có nguy cơ bị tiêu diệt!

Nhưng Đế Tuấn không kịp giải thích rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vội vàng ra lệnh: "Lập tức bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Nghe lời Đế Tuấn, các Yêu vương càng thêm nghi hoặc, nhưng vẫn làm theo!

Nhanh chóng, một nghìn Yêu vương phân tán ra!

Sau đó mỗi người đều lấy ra một lá cờ, xếp thành một hình dạng có quy tắc!

Dưới sự chủ trì của Đế Tuấn, với một nghìn đại năng Yêu tộc cảnh giới Chuẩn Thánh, kết nối với tinh thần vô tận của Hồng Hoang, triệu hoán ra đại trận cường đại nhất của Yêu tộc, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Dưới sự triệu hoán của hơn một nghìn Yêu vương và Đế Tuấn!

Khí tinh thần vô tận tụ tập, hình thành một tuyệt thế đại trận!

Cảnh tượng khổng lồ này nhanh chóng bị các đại năng trong Hồng Hoang biết được, dù sao nơi này không có sự tồn tại thần bí nào bao trùm!

Cho nên động tĩnh lớn như vậy, nhanh chóng sẽ bị mọi người trong Hồng Hoang phát hiện.

Chương 228

Không chỉ mọi người Hồng Hoang phát hiện, ngay cả Thập Nhị Tổ Vu của Vu tộc, cũng phát hiện ra khí tinh thần ngút trời đó!

Đế Giang thấy vậy vội vàng nói: "Khí tinh thần đầy trời, e rằng Yêu tộc đang bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Chư vị cùng ta đi trước, nhất định phải ngăn cản Yêu tộc bố trí đại trận!" Lúc này Thái Nhất đã thoi thóp, Thập Nhị Tổ Vu cũng không cần phải quản nữa, chỉ cần có thể giết chết Đế Tuấn, Vu tộc chắc chắn có thể chiến thắng Yêu tộc, cho nên để không lãng phí thời gian, Thập Nhị Tổ Vu liền không công kích Thái Nhất nữa, lãng phí sức mạnh của Bàn Cổ, như vậy, để có thể một lần giết chết Đế Tuấn, đảm bảo thắng lợi trong đại chiến!

Nghe lời Đế Giang nói, một đám Tổ Vu gật đầu, tiếp đó vội vàng bay đi!

Hướng về nơi khí tinh thần phát ra mà bay tới.

Nhưng động tác của họ dường như chậm một bước, không đợi họ tới!

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã được bố trí xong!

Cảm nhận Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận thành hình, Thập Nhị Tổ Vu chỉ có thể lần lượt than thở một tiếng rồi rời đi!

Dù sao là một hung trận nổi tiếng trong Hồng Hoang, sức mạnh của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận không hề thua kém Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Cho nên Thập Nhị Tổ Vu hiểu rằng, với sức mạnh của Vu tộc căn bản không phải là đối thủ của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Có lẽ sẽ không thảm hại như Thái Nhất đối mặt với Bàn Cổ, nhưng cũng không khá hơn bao nhiêu!

Nếu muốn chạy trốn chắc chắn có thể chạy thoát, nhưng tổn thất sẽ vô cùng lớn!

Cho nên các Tổ Vu không có lý do gì ở đây liều chết, chẳng bằng nhân cơ hội giết thêm một vài thành viên Yêu tộc, sau đó mới đi đối phó với Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu tộc!

Không có sự ngăn cản của Tổ Vu, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận nhanh chóng ngưng tụ ra một Tinh Thần Cự Nhân có thực lực khủng bố!

Đế Tuấn thấy Tinh Thần Cự Nhân ngưng tụ xong, vô cùng vui mừng vội vàng nói: "Tốt, rất tốt!

Tinh Thần Cự Nhân nghe lệnh!" Tinh Thần Cự Nhân nghe xong, hơi cung kính hành một lễ!

Đế Tuấn thấy vậy vội vàng nói: "Bản hoàng phải đi cứu Thái Nhất, ngươi hãy dùng hết sức có thể giết sạch Vu tộc!" Tinh Thần Cự Nhân nghe lệnh, gật đầu!

Sau đó liền nhìn về phía Bàn Cổ, thân ảnh trong nháy mắt biến mất!

Đế Tuấn thấy cảnh này trong lòng cuối cùng cũng hơi an định lại, dù sao có Tinh Thần Cự Nhân ở đây, an nguy của Thái Nhất hẳn là không cần quá lo lắng.

Đương nhiên, nếu Đế Tuấn biết được tình trạng của Thái Nhất lúc này, e rằng sẽ không lộ ra vẻ vui mừng như vậy!

Ở một bên khác, Bàn Cổ sau khi giết vô số thành viên Yêu tộc, đã quay lại trước mặt Thái Nhất, chuẩn bị tung ra đòn cuối cùng để kết liễu hắn hoàn toàn!

“Thái Nhất tiểu nhi, chịu chết đi!” Bàn Cổ gầm lên, vung nắm đấm khổng lồ!

Mang theo pháp tắc sức mạnh vô tận, tấn công về phía Thái Nhất!

Cùng lúc đó, trên mặt Bàn Cổ thoáng hiện một nụ cười, dáng vẻ đã nắm chắc phần thắng.

Dù sao thì trạng thái của Thái Nhất hiện giờ vô cùng tệ hại, cho dù có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung bảo hộ, e rằng cũng không thể chống đỡ được một đòn mạnh nhất này.

Không cần phá vỡ phòng ngự, chỉ riêng lực phản chấn khổng lồ cũng đủ để giết chết Thái Nhất!

Nhưng chẳng mấy chốc, nụ cười của Bàn Cổ đã đông cứng trên mặt!

Bởi vì dưới đòn tấn công cường đại vô song ấy, có một bàn tay khổng lồ đã chặn lại công kích của y!

Bàn Cổ nhìn thấy, lông mày nhíu chặt: “Ngươi là ai!” Lúc này, trên hư không gần đó, một thân ảnh khổng lồ đột nhiên xuất hiện!

Tinh Thần Cự Nhân trong nháy mắt vượt qua vô số khoảng cách, đến bên cạnh Thái Nhất!

Thái Nhất nhìn thấy Tinh Thần Cự Nhân, trên mặt lộ ra một nụ cười nhẹ!

Sau đó liền ngất đi.

Dù sao thì Thái Nhất lúc này đã quá mệt mỏi, chiến đấu liên tục trong một thời gian rất dài đã hao tổn quá nhiều tinh thần của hắn.

Thêm vào đó là những đòn tấn công liên tiếp của Bàn Cổ vừa rồi, càng hủy diệt đi chút tinh thần còn sót lại của Thái Nhất.

Có thể chống đỡ đến bây giờ đã là không dễ dàng, hiện tại có Tinh

Thần Cự Nhân ở đây, Thái Nhất cuối cùng cũng có thể yên tâm!

Nhưng việc hắn ngất đi không hề thu hút sự chú ý của hai vị kia, bởi vì cả hai đều đang tập trung vào đối phương!

Một khi đối phương có bất kỳ động tĩnh nào, họ sẽ lập tức có hành động tương ứng.

Nếu đối phương lộ ra một sơ hở lớn, e rằng sẽ phải chịu đòn tấn công mãnh liệt từ bên còn lại.

Hai bên giằng co một lúc, Bàn Cổ là người đầu tiên không chịu nổi!

Sau một tiếng gầm giận dữ, y vung nắm đấm.

Tinh Thần Cự Nhân thấy vậy trong lòng hiểu rõ, Bàn Cổ ra tay trước, điều đó cho thấy Bàn Cổ đã nóng vội!

Một khi người ta nóng vội, sẽ bất giác lộ ra một vài sơ hở!

Những sơ hở đó, e rằng sẽ lấy mạng của y.

Đương nhiên, không phải Bàn Cổ nóng vội, mà là Thập Nhị Tổ Vu nóng vội.

Phải biết rằng chân thân Bàn Cổ tồn tại được bao lâu thì gánh nặng đối với Thập Nhị Tổ Vu lớn bấy nhiêu, chỉ có thể tốc chiến tốc thắng, tranh thủ giải quyết trận đấu sớm hơn!

Sau đó, Tinh Thần Cự Nhân dễ dàng né được đòn tấn công của Bàn Cổ, rồi tiến hành phản kích!

Hai bên bắt đầu một trận chiến đấu kịch liệt, đại chiến đến trời đất tối tăm!

Từng đợt sóng dao động mạnh mẽ không ngừng lan tỏa. 1.

Khiến cho sinh linh trong Hồng Hoang kinh hãi không thôi, đồng

loạt chạy trốn về phía xa hơn!

Nhưng tốc độ của họ làm sao bì được với Bàn Cổ và Tinh Thần Cự Nhân!

Trên đường chạy trốn, một làn sóng dư chấn ập đến!

Sau đó là một tiếng nổ lớn, vô số sinh linh chết dưới làn dư chấn đó.

Những sinh linh còn lại thấy cảnh này, trong lòng càng thêm sợ hãi vô cùng!

Đồng thời tăng tốc bước chân, muốn thoát khỏi chiến trường đáng sợ kia.

Nhưng chưa kịp chạy được bao xa, trên trời xuất hiện vô số thiên thạch!

Đang lao nhanh về phía họ.

Các sinh linh đang chạy trốn nhìn thấy thiên thạch giáng xuống, đều tuyệt vọng!

Chương 229

Thân ảnh đang lao đi vun vút dần dần dừng lại.

Bởi vì họ biết rằng, với tốc độ của mình căn bản không thể chạy thoát khỏi phạm vi này.

Đã như vậy, họ chết chắc rồi!

Sau đó, vô tận thiên thạch rơi xuống!

Nện khắp Bất Chu Sơn và các khu vực lân cận.

Gây ra vô số thương vong cho sinh linh, nhưng hai kẻ đầu sỏ gây ra thảm họa này là Bàn Cổ và Tinh Thần Cự Nhân lại chẳng thèm liếc mắt nhìn.

Họ vẫn đang giao chiến không ngừng trên bầu trời Hồng Hoang, so kè thực lực và pháp tắc chi lực của đôi bên.

Đồng thời vì thực lực của hai bên quá mạnh mẽ, nên một vài dư chấn thỉnh thoảng sẽ khuếch tán ra ngoài, gây ra thương vong lớn.

Các vị thánh trong Hồng Hoang thấy cảnh này, đều nhíu mày!

Nhưng lại không can dự vào đại chiến của hai bên.

Cứ như vậy, không có thánh nhân can thiệp, đại chiến giữa Bàn Cổ và Tinh Thần Cự Nhân ngày càng kịch liệt, thủ đoạn cũng ngày càng mạnh mẽ!

Thậm chí ngay cả Hồng Hoang cũng có phần không chịu nổi cuộc giao chiến.

Nơi giao chiến nứt ra một vết nứt khổng lồ, từng luồng hỗn độn chi khí đáng sợ không ngừng tuôn ra!

Nhưng hai người đang trong trạng thái điên cuồng căn bản không

để ý đến những chuyện này, những luồng hỗn độn chi khí này đủ để uy hiếp đến đại quân Vu tộc và Yêu tộc.

Họ cũng không ra tay ngăn cản, ngược lại còn tiếp tục đại chiến!

Dường như nhất định phải phân ra thắng bại.

Nhưng thực lực hai người không chênh lệch bao nhiêu, trận chiến như vậy e rằng phải kéo dài một thời gian rất dài mới có thể kết thúc!

Chẳng mấy chốc, Tinh Thần Cự Nhân mất đi kiên nhẫn, nhân một cơ hội thoát ra khỏi phạm vi chiến đấu!

Sau đó liền bắt đầu lớn tiếng ngâm xướng, đồng thời tinh không vô tận của Hồng Hoang bắt đầu hưởng ứng!

"Tinh quang thôi xán, tinh thần chiếu diệu!" Bàn Cổ nghe xong trong lòng thầm kêu không hay, cũng vội vàng hét lớn: "Hồng Hoang gia thân, ngưng!

Khai Thiên Thần Phủ, ngưng!".....

Tinh Thần Cự Nhân tập hợp vô lượng tinh thần chi khí, chuẩn bị lấy tự thân làm môi giới!

Dẫn dắt năng lượng vô lượng tấn công Bàn Cổ.

Bàn Cổ thì triệu tập pháp thân trong Hồng Hoang, sau khi ngưng tụ trở nên càng thêm mạnh mẽ!

Trong ánh mắt loé lên một tia linh quang, trông vô cùng có thần!

Sau khi nhìn thấy đòn tấn công tinh thần vô cùng đáng sợ của Tinh Thần Cự Nhân, y cũng lấy ra Khai Thiên Thần Phủ đã ngưng tụ thành công!

Đương nhiên đây không phải là Khai Thiên Phủ thật sự, chỉ là một hư ảnh mà thôi!

Nhưng lại có một phần trăm sức mạnh của Khai Thiên Phủ.

Tuyệt đối đừng xem thường một phần trăm sức mạnh này, phải biết rằng năm xưa Khai Thiên Phủ có thể khai tịch Hồng Hoang!

Cho nên dù chỉ có một phần trăm sức mạnh, cũng đủ để gây ra thương tổn vô cùng lớn!

Sau đó, theo một tiếng hét lớn của Tinh Thần Cự Nhân, một luồng lưu quang đáng sợ từ trên người y tỏa ra, bay về phía Bàn Cổ!

Bàn Cổ thấy lưu quang bay tới cũng không hề yếu thế!

Trực tiếp vung Khai Thiên Phủ trong tay, chém một nhát về phía Tinh Thần Cự Nhân!

Một luồng phủ quang vô cùng đáng sợ bay vút đi, hướng về phía Tinh Thần Cự Nhân.

Các vị thánh đang không ngừng quan sát trận chiến thấy hai đòn tấn công này, lập tức đứng dậy!

Chăm chú nhìn, như thể sợ bỏ lỡ điều gì.

Về phần các đại năng và chúng sinh Hồng Hoang còn lại, dường như cũng có dự cảm!

Không khỏi ngẩng đầu nhìn lên trời.

Chỉ thấy trên bầu trời, một luồng ánh sáng bảy màu và một luồng ánh sáng trắng đang không ngừng tiến lại gần nhau.

Trông thì hai luồng sáng có vẻ còn cách xa, nhưng chúng lại tiếp cận nhau trong nháy mắt.

Bất cứ lúc nào cũng có thể va chạm, các thánh nhân thấy cảnh này cuối cùng cũng thầm kêu không ổn!

Vội vàng chuẩn bị ra tay, muốn ngăn cản tai nạn sắp xảy ra.

Nhưng đã quá muộn, bởi vì hai luồng sáng đó đã va vào nhau!

Chẳng mấy chốc liền bùng nổ một luồng ánh sáng cực kỳ chói mắt.

Sinh linh trong Hồng Hoang thấy vậy, không khỏi che mắt lại, để phòng mắt bị bỏng!

"Ầm!" Một tiếng động cực kỳ lớn, vang vọng khắp Hồng Hoang!

Ngay sau đó, đại lục Hồng Hoang không ngừng rung chuyển, bắt đầu chao đảo dữ dội!

Sau đó, đại lục Hồng Hoang lại nứt ra dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người!

Các đại năng và sinh linh trên Hồng Hoang thấy cảnh này, đều chết lặng!

Không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Một lúc sau, vụ nổ lớn tạo ra một làn khói bụi vô cùng dày đặc!

Trực tiếp bao phủ trung tâm Hồng Hoang và các khu vực xung quanh.

Những ai không có thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh căn bản không thể nhìn xuyên qua làn khói bụi đó, không thể thấy rõ bên trong rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Nhưng khi nhìn xuyên qua khói bụi, cảnh tượng trước mắt khiến ai nấy đều giật mình!

Rồi họ im lặng, im lặng không nói gì!

Đồng thời, các đại năng Hồng Hoang sau khi biết cảnh tượng trong khói bụi cũng không nói gì, điều này khiến chúng sinh Hồng Hoang vô cùng lo lắng!

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang cũng không có cách nào, vì tu vi của họ không đủ.

Không thể xem xét, nên chỉ có thể chờ đợi!

Chương 230

Nhưng cũng không thể có được câu trả lời cụ thể. .....

Tại Tam Tiên Đảo ở Đông Hải Hồng Hoang, khi tiếng động lớn đó vang lên, Nguyên Thủy thở dài một tiếng!

"Hồng Hoang lại sắp vỡ nát rồi, e rằng lần vỡ nát này sẽ gián tiếp dẫn đến việc Hồng Hoang sau này hoàn toàn vỡ nát, ai...." Dù sao thì một trận đại nạn lớn đã làm lung lay nền tảng vững chắc của Hồng Hoang!

Đại địa bị tổn thương là một chuyện vô cùng nghiêm trọng, e rằng cần một khoảng thời gian dài mới có thể khôi phục lại dáng vẻ ban đầu, nhưng Hồng Hoang hiện tại không có thời gian dài như vậy.

Xung đột giữa Vu Yêu đã đến mức không chết không thôi, cho nên lần này Hồng Hoang không vỡ nát.

Lần sau thì sao?

Sau này thì sao?

Cho nên Hồng Hoang sớm muộn gì cũng không thoát khỏi vận mệnh vỡ nát.

Khi Nguyên Thủy đang suy tưởng về tương lai của Hồng Hoang, một giọng nói cung kính vang lên: "Sư tôn, thế giới Hồng Hoang tại sao vừa rồi lại rung chuyển dữ dội?

Chẳng lẽ đã xảy ra biến cố gì sao?" Giọng nói này đã kéo Nguyên Thủy từ trong suy tư trở về!

Nhìn Thái Ất đang đứng đó, Nguyên Thủy sau khi tính toán một hồi liền nói: "Vừa rồi Hồng Hoang suýt chút nữa đã vỡ nát, nhưng bây giờ đã được giải quyết!

Chỉ là những vết nứt khổng lồ đó, lại không dễ dàng san lấp như vậy." Thái Ất và các đệ tử khác nghe Nguyên Thủy nói, đều lộ vẻ kinh ngạc, trên mặt đầy vẻ không thể tin nổi!

Dù sao thì trong mắt họ, thế giới Hồng Hoang vô cùng cứng rắn, rốt cuộc sức mạnh như thế nào mới có thể đánh vỡ đại lục Hồng Hoang!

Thái Ất sau khi suy nghĩ một lúc không khỏi nói: "Sư tôn, chẳng lẽ giữa các thánh nhân đã xảy ra xung đột, dẫn đến đại chiến thánh nhân?" Nguyên Thủy nghe vậy lắc đầu, nhàn nhạt giải thích: "Là đại chiến giữa Vu Yêu hai tộc, họ đã triệu hồi ra Đô Thiên Thần Sát Đại Trận và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, tin rằng các ngươi đối với hai đại trận này cũng có chút hiểu biết!" Các đệ tử nghe vậy đều gật đầu, dù sao thì uy danh của tam đại tuyệt thế hung trận trong Hồng Hoang cũng lừng lẫy!

"Uy lực của hai trận pháp này thực sự quá lớn, ngay cả Hồng Hoang cũng không chịu nổi!

Cho nên mới nứt ra.

Nhưng các ngươi cũng không cần lo lắng, hiện tại Hồng Hoang đã rất ổn định, không cần lo sẽ lại nứt vỡ!" Sau khi nghe rằng đó là do hai đại tuyệt thế hung trận gây ra, Thái Ất và các đệ tử khác đều không khỏi lo lắng!

Nhưng khi nghe rằng không có gì đáng ngại, những trái tim đang treo lơ lửng của các đệ tử đều hạ xuống!

Sau đó, Tam Tiên Đảo lại khôi phục một bầu không khí yên bình.
2.

Nhưng dù Tam Tiên Đảo yên bình, ở trung tâm Hồng Hoang bên cạnh Bất Chu Sơn lại không hề yên bình chút nào, thậm chí không khí

trên Bất Chu Sơn cũng trở nên vô cùng áp lực.

Khiến người ta đứng ngồi không yên, nội tâm không ngừng xao động! .....

Tại khu vực đó, tuy không còn sự yên bình như trước, nhưng lại vô cùng tĩnh lặng!

Đồng thời trên trời có một vầng trăng khổng lồ, đứng đó quan sát vô cùng mỹ lệ!

Nhưng vẻ đẹp này sắp bị phá vỡ!

Một tiếng gầm giận dữ vang lên trong khu vực đó: "Hồng Quân, chẳng lẽ ngươi muốn can thiệp vào chuyện của chúng ta sao?" Hóa ra trong làn sương mù dày đặc, ngoài Bàn Cổ và Tinh Thần Cự Nhân, còn có sự tồn tại của người thứ ba.

Người đó chính là Đạo Tổ Hồng Quân hiện tại, Hồng Quân nghe lời Bàn Cổ xong, mặt không biểu cảm, lạnh lùng nói: "Hai người các ngươi đã vi phạm quy định của Thiên Đạo, gây ra tổn thương vô cùng lớn cho Hồng Hoang!

Món nhân quả to lớn này, các ngươi chuẩn bị trả như thế nào?" Nghe vậy, Bàn Cổ và Tinh Thần Cự Nhân liếc nhau, cả hai đều có thể thấy được sự hận thù vô tận trong mắt đối phương.

Nhưng sự hận thù này lại bị ép buộc đè nén xuống, tuy bị đè nén!

Nhưng sẽ có một ngày, sự hận thù ẩn giấu đó sẽ bùng phát.

Chỉ là đến lúc đó, sự oán hận vô tận kia e rằng sẽ hình thành một luồng sức mạnh khổng lồ!

Xé nát Hồng Quân đang cản đường, đương nhiên, tiền đề là thực lực của Bàn Cổ hoặc Tinh Thần Cự Nhân phải tăng lên lần nữa, đạt đến Thiên Đạo cảnh!

Sau khi liếc nhau một cái, Bàn Cổ lên tiếng: “Trả?

Nếu ta không trả thì sao!” Hồng Quân nghe Bàn Cổ nói, sắc mặt có chút đen lại!

Không ngờ, Bàn Cổ lại dám bác bỏ mặt mũi của mình.

“Bàn Cổ, bao nhiêu năm trôi qua rồi!

Ngươi vẫn không thay đổi chút nào!” Dứt lời, Hồng Quân vung tay!

Một luồng sức mạnh vô cùng từ trên người y tỏa ra.

Bàn Cổ cảm nhận được, không khỏi nhíu mày, bởi vì y cảm giác cơ thể này vô cùng ghét bỏ luồng khí tức kia.

Một lúc sau, toàn bộ vết nứt trên Bất Chu Sơn đã được tu bổ xong: “Khí tức Thiên Đạo, quả không hổ là Thiên Đạo!

Thực lực thật mạnh.” Nguyên Thủy đang ở Tam Tiên Đảo thấy việc làm của Hồng Quân không khỏi cảm thán, đây là sức mạnh của Thiên Đạo sao?

Có thể trong nháy mắt khống chế mọi vật thể trong Hồng Hoang.

Đồng thời với việc tu bổ Bất Chu Sơn, Hồng Quân lại nhìn về phía Bàn Cổ và Tinh Thần Cự Nhân!

“Các ngươi nhiều lần phá hoại Hồng Hoang, không hề coi bần đạo ra gì.

Lần này, còn suýt nữa đánh nát Hồng Hoang.

Cho nên tuyệt đối không thể dễ dàng bỏ qua, nếu không từ nay về sau kẻ khác sẽ bắt chước!

Hồng Hoang tất sẽ loạn lạc khắp nơi.” Nói xong, khi Bàn Cổ và Tinh Thần Cự Nhân chưa kịp phản ứng.

Năng lượng trên cơ thể họ đã bị Hồng Quân rút đi!

Mất đi sự chống đỡ của năng lượng, họ nhanh chóng hóa thành tro bụi biến mất trong Hồng Hoang.

Thu lấy năng lượng, Hồng Quân rót những năng lượng đó vào đại địa Hồng Hoang, dùng để tu sửa đại địa Hồng Hoang.

Nhưng dùng những năng lượng này để khôi phục Hồng Hoang đến mức độ ban đầu là không thể!

Ngay cả Hồng Quân cũng không có cách nào.

Sau khi giải quyết hai vấn đề lớn, Hồng Quân đưa mắt nhìn về phía Vu Yêu hai tộc!

Sau đó, dưới sự chủ trì của Hồng Quân, Vu Yêu hai tộc lại một lần nữa đình chiến, lần này vì đã đánh vỡ Hồng Hoang, nên Hồng Quân trừng phạt họ phải tu bổ lại những nơi đã bị phá vỡ.

Không còn cách nào khác, vì năng lượng trên người Bàn Cổ và Tinh Thần Cự Nhân bị rút đi, Thập Nhị Tổ Vu và Đế Tuấn của Yêu tộc đều bị trọng thương, từng người một căn bản không có sức phản kháng.

Vì Vu Yêu hai tộc, họ chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt, chịu sự trừng phạt của Hồng Quân.

Chương 231

Nếu có thể khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh, e rằng thật sự sẽ phải đại chiến một trận với Hồng Quân để giải tỏa mối hận trong lòng!

Mây trắng chó xanh, thời gian thấm thoắt, trong khoảng thời gian sau đó, Hồng Hoang rơi vào một mảnh bận rộn, tất cả là vì Vu Yêu hai tộc đang gấp rút tu sửa những tổn thương mà đại địa Hồng Hoang phải chịu!

Dưới tình huống hai tộc dốc toàn lực, những vùng đất bị tổn hại của Hồng Hoang nhanh chóng được tu sửa hoàn tất!

Chỉ là địa mạch Hồng Hoang bị tổn hại, không cách nào tu sửa được!

Nhưng Vu Yêu hai tộc đối với việc này cũng không biết.

Sau khi tu sửa xong đại lục Hồng Hoang, trong Hồng Hoang lại rơi vào yên tĩnh!

Dù sao sau một trận đại chiến, Vu Yêu hai tộc đều cần nghỉ ngơi hồi sức!

Dùng để khôi phục thực lực.

Đế Tuấn sau khi Hồng Hoang rơi vào yên tĩnh, nhàn rỗi không có việc gì làm, liền ở bên cạnh Bạch Thiển!

Chẳng mấy chốc, Bạch Thiển mang thai!

Đế Tuấn biết tin vô cùng vui mừng, đồng thời càng thêm mỗi thời mỗi khắc ở bên cạnh Bạch Thiển!

Cứ như vậy vạn năm trôi qua, cũng đến lúc Bạch Thiển sinh nở!

Đế Tuấn luôn lo lắng ở bên cạnh Bạch Thiển.

Mặc dù quá trình sinh nở có chút trắc trở, nhưng may mắn đều bình an qua đi, Bạch Thiển đã sinh cho Đế Tuấn mười con Kim Ô!

Khi mười con Kim Ô ra đời, trên trời xuất hiện một dị tượng khổng lồ.

Đồng thời trong Hồng Hoang, hình bóng của mười con Kim Ô và Thái Dương Tinh cùng lúc chiếu rọi trên bầu trời!

Các đại năng và sinh linh trong Hồng Hoang thấy vậy, kinh ngạc vô cùng!

Dù sao thì cảnh tượng mười một mặt trời cùng tỏa sáng trên bầu trời cũng không thường thấy!

Mặc dù những con Kim Ô đó không phóng ra năng lượng khổng lồ, nhưng cũng khiến các đại năng trong Hồng Hoang kinh hãi không thôi!

May mắn là, hư ảnh của Kim Ô chỉ kéo dài một lúc rồi biến mất không dấu vết.

Các đại năng trong Hồng Hoang tuy kinh ngạc, nhưng vì hư ảnh Kim Ô kéo dài không lâu, nên cũng không để chuyện này trong lòng!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện trên Thiên Đình, Đế Tuấn thấy cảnh này lại vô cùng cao hứng!

"Tốt!

Thật sự quá tốt rồi!" Đế Tuấn không nhịn được vỗ tay cười lớn, dù sao mười Kim Ô ra đời, đã chứng minh Yêu tộc có người kế tục!

Đợi Bạch Thiển khôi phục xong, Đế Tuấn tại Thiên Đình mở tiệc lớn!

Mời các đại năng Hồng Hoang đến, tuyên cáo tin vui này cho khắp Hồng Hoang!

Các đại năng trong Hồng Hoang nghe tin, đều đến chúc mừng!

Theo thời gian trôi đi, sau khi các Kim Ô lớn lên một chút!

Bắt đầu thể hiện ra thiên phú mạnh mẽ của bản thân.

Bởi vì mười Kim Ô trời sinh ẩn chứa Thái Dương Chân Hỏa, cho nên khi các Kim Ô lớn hơn một chút!

Vì nghịch ngợm, thường xuyên đốt cháy cung điện nơi ở, làm bỏng các cung nữ phục vụ, điều này khiến Đế Tuấn phiền não!

Sau khi bàn bạc kỹ lưỡng với Bạch Thiển, Đế Tuấn quyết định sắp xếp chúng ở Thang Cốc!

Sau đó Đế Tuấn tự mình đến Thang Cốc, và cấy một nhánh của Tiên Thiên Linh Căn Phù Tang Thụ trong Thái Dương Tinh đến đây!

Làm xong mọi việc, Đế Tuấn đưa mười Kim Ô đến đó!

Sau khi các Kim Ô đến nơi, nhanh chóng bị nơi đây thu hút!

Chơi đùa không biết chán, Đế Tuấn thấy vậy hài lòng gật đầu, sau đó bố trí đại trận tại Thang Cốc!

Một là để bảo vệ an toàn cho mười Kim Ô, dù sao với tư cách là con của Đế Tuấn!

Chúng có ý nghĩa vô cùng trọng đại đối với Thiên Đình.

Đế Tuấn vô cùng yêu thương chúng, nếu năng lực của những Kim Ô này quá yếu không thể khống chế, Đế Tuấn cũng sẽ không đưa chúng đến đây!

Một nguyên nhân khác là vì các Kim Ô nghịch ngợm, thường không kiểm soát được Thái Dương Chân Hỏa trên người, gây ra tổn hại lớn cho người khác!

Nhưng dù đã sắp xếp các Kim Ô ở đây, Đế Tuấn và Bạch Thiển

gần như ngày nào cũng đến thăm!

Theo thời gian trôi đi, năng lực của mười Kim Ô ngày càng mạnh!

Nhiệt độ của Thái Dương Chân Hỏa cũng ngày càng cao.

Nhưng không biết vì sao, các Kim Ô vẫn không thể khống chế được Thái Dương Chân Hỏa trong cơ thể!

Đế Tuấn vì việc này đã tìm đủ mọi cách, nhưng không có cách nào hữu dụng!

Thậm chí, Đế Tuấn từng cầu xin Nữ Oa!

Nhưng câu trả lời nhận được cũng là, chỉ có thể do chính Kim Ô khống chế!

Người khác không thể can thiệp.

Sau khi biết không thể giúp chúng khống chế, Đế Tuấn ngừng đưa các Kim Ô ra ngoài!

Dù sao thì Thái Dương Chân Hỏa trên người mười Kim Ô hiện tại đủ để sánh ngang với Thái Dương Tinh!

Mặc dù không nóng bằng Thái Dương Tinh, nhưng mười con Kim Ô gộp lại cũng không kém Thái Dương Tinh bao nhiêu!

Cũng vì vậy, Đế Tuấn càng không dám đưa chúng rời đi.

Nhưng để không làm các Kim Ô buồn, Bạch Thiển luôn ở bên cạnh chúng.

Ngay cả Đế Tuấn khi không có việc gì cũng đến bầu bạn, và dạy chúng cách khống chế Thái Dương Chân Hỏa.

Tình hình của các Kim Ô đều được các vị thánh nhìn thấy, đối với việc này, một số thánh nhân có ý đồ liền không kìm nén được, nảy sinh ý đồ xấu, ví dụ như Chuẩn Đề!

Tại Linh Sơn ở Tây phương, trong núi Tu Di, Chuẩn Đề đã nhìn thấy tất cả!

Chuẩn Đề ngồi xếp bằng trên cao đài, nhàn nhạt nói: "Mười Kim Ô ra đời?

Đúng là một cơ hội tuyệt vời!" Bên cạnh Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn nghe lời Chuẩn Đề xong, trong mắt loé lên một tia do dự!

Chương 232

Nhưng khi nghĩ đến tình trạng hiện tại của Tây phương giáo, và đại hoành nguyện đã phát ra, vẻ mặt do dự ban đầu đã bị sự kiên định thay thế!

"Sư đệ, nếu làm như vậy, ngươi có bao nhiêu phần chắc chắn?" Chuẩn Đề nghe vậy, lập tức trả lời: "Sư huynh, sư đệ có trăm phần trăm chắc chắn!

Vu Yêu tuyệt đối sẽ vì chuyện này mà đại chiến, Đông phương cũng chắc chắn sẽ đại loạn!" Tiếp Dẫn nghe xong gật đầu, sau đó thở dài một tiếng: "Chỉ là như vậy, sẽ khiến vô số sinh linh rơi vào nguy cơ sinh tử." "Sư huynh!

Vì Tây phương, một chút hy sinh là điều khó tránh khỏi!" Tiếp Dẫn bất lực không nói gì, ngầm đồng ý với cách làm của Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề thấy vậy lộ ra một nụ cười thắng lợi, sau đó một mặt bình tĩnh nhìn về phía Đông phương của Hồng Hoang!

Chẳng mấy chốc, một thân ảnh biến mất tại Linh Sơn. .....

Một ngày nọ, Đế Tuấn và Bạch Thiển vì có việc, nên không ở bên cạnh mười Kim Ô.

Điều này khiến mười Kim Ô cảm thấy có chút không vui, cảm xúc nhỏ nhặt trong lòng khiến chúng bồn chồn không yên!

"Phụ hoàng và mẫu hậu không ở đây, chán quá!" "A a, câu chuyện lần trước mẫu hậu kể vẫn chưa xong!" "Các vị huynh trưởng, thế giới Hồng Hoang có thật sự thú vị như vậy không?

Tại sao phụ hoàng và mẫu hậu lại thường không có thời gian ở bên chúng ta." "Ta cũng không biết, ta chỉ nhìn thấy đại lục Hồng

Hoang khi còn nhỏ!

Bây giờ đã lâu rồi, ta sớm đã quên mất nó trông như thế nào." "A, sớm đã quên rồi!

Nhưng tại sao phụ hoàng và mẫu hậu không đưa chúng ta đi xem một chút nhỉ?" Trong lúc các Kim Ô đang trò chuyện, một con Kim Ô nhỏ hơn một chút, loạng choạng chạy ra ngoài Thang Cốc!

Các Kim Ô khác thấy vậy vội vàng đuổi theo, đồng thời hét lên: "Tiểu Thập, ngươi đi đâu vậy!

Bên ngoài bị đại trận bao vây, không có lệnh của phụ hoàng, không ai ra được đâu." Nhưng vì khoảng cách có chút xa, con Kim Ô tên Tiểu Thập dường như không nghe thấy, cứ thế chạy thẳng về phía đại trận.

Khi thấy Tiểu Thập đã gần đến đại trận, các Kim Ô khác không khỏi che mắt lại!

Trước đây, các Kim Ô rất nghịch ngợm!

Cho nên Đế Tuấn mới đưa chúng đến đây ở.

Đương nhiên, chúng cũng đã sớm thử rời khỏi đây, nhưng đại trận bên ngoài lại là một tồn tại không thể đột phá!

Những đại trận đó không làm chúng bị thương, nhưng một trận đau đớn là không thể tránh khỏi!

Gần như mỗi con Kim Ô đều đã từng đâm vào đại trận, cố gắng rời khỏi đây!

Nhưng mỗi lần đều trở nên vô cùng thảm hại, toàn thân đau đớn, thương tích đầy mình!

Cho nên thử nhiều lần, các Kim Ô có chút sợ hãi!

Không dám thử nữa.

Bây giờ thấy Tiểu Thập đâm đầu vào đại trận, một đám Kim Ô trong lòng không khỏi lo lắng cho Tiểu Thập.

Nhưng chờ một lúc lâu, tiếng la hét thảm thiết trong dự đoán không hề vang lên!

Các Kim Ô còn lại cảm thấy kỳ lạ, không khỏi buông tay đang che mắt ra.

Khi nhìn rõ mọi thứ, chúng lại thấy một cảnh tượng khiến chúng kinh ngạc và vui mừng, đại trận vốn đang cản đường chúng lại biến mất!

Tiểu Thập an toàn đi ra ngoài, các Kim Ô khác liếc nhau rồi lộ ra một nụ cười vui vẻ!

Tiếp đó một con Kim Ô lớn tiếng đề nghị: "Đi!

Đến Hồng Hoang xem thử!", các Kim Ô khác nghe vậy đều gật đầu!

Tiếp đó mười con Kim Ô vui vẻ rời khỏi Thang Cốc, còn việc tại sao đại trận lại biến mất thì không nằm trong phạm vi cân nhắc của chúng.

Sau khi các Kim Ô rời đi, bên ngoài Thang Cốc đứng một đạo nhân tóc trắng bạc phơ, râu dài.

Đạo nhân nhìn mười Kim Ô rời đi, lộ ra một nụ cười vui vẻ!

"Đi đi, hãy thỏa sức phóng thích Thái Dương Chân Hỏa mạnh mẽ đó đi!

Tốt nhất là thiêu rụi cả Hồng Hoang!" Nói xong, đạo nhân đó lại cười lạnh hai tiếng rồi biến mất tại đây!

Mười con Kim Ô sau khi rời khỏi Thang Cốc, đầu tiên đến Đông Hải!

Sinh linh ở Đông Hải vô số, vốn dĩ mọi thứ đều bình thường, lại đột nhiên cảm nhận được một luồng khí nóng vô cùng!

Lập tức ngẩng đầu nhìn lên trời, thân thể không khỏi run lên!

"Chuyện gì thế này!" Hóa ra trong mắt họ, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện mười mặt trời khổng lồ!

Những mặt trời đó tỏa ra ánh sáng và nhiệt lượng vô cùng mạnh mẽ!

Khiến nhiệt độ của Đông Hải Hồng Hoang tăng nhanh, càng gần Đông Hải, nhiệt độ càng cao!

Bờ Đông Hải, nhiệt độ cao đến mức có thể đun sôi nước.

May mắn là, các Kim Ô chỉ dừng lại một lúc rồi rời khỏi Đông Hải, bay về phía trung tâm Hồng Hoang!

Trên đường đi, các Kim Ô vui vẻ vô cùng!

Lúc thì từ trời bay xuống đất, lúc lại từ đất bay lên trời!

Trong quá trình các Kim Ô vui chơi, một lượng lớn Thái Dương Chân Hỏa bị vô tình phóng ra.

Gây ra nhiệt độ ở một số nơi cực kỳ cao, thậm chí có thể thiêu cháy người!

Một số tu luyện giả thấy các Kim Ô hoành hành, đều ra tay ngăn cản!

Nhưng ngay cả cảnh giới Đại La Kim Tiên cũng không có.

Căn bản không phải là đối thủ của Kim Ô, chống đỡ không được mấy hiệp đã bị nướng chín!

Điều này càng làm tăng thêm sự tự tin của Kim Ô.

Cho nên trên đường đi càng thêm ngang ngược, không tự chủ

phóng ra Thái Dương Chân Hỏa, sau này các Kim Ô vì muốn xem sinh linh chạy trốn, trực tiếp phóng ra lượng lớn Thái Dương Chân Hỏa, buộc những sinh linh đó phải nhanh chóng chạy trốn, nếu chạy chậm một chút sẽ bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu chết.

Một số đại năng Hồng Hoang thấy cảnh này, rất muốn ra tay ngăn cản, nhưng không biết vì sao lại nhận được một lời cảnh báo bí ẩn!

Cuối cùng đành thôi, không còn ai cản trở, các Kim Ô trên đường đi không gặp chút trở ngại nào!

Nhanh chóng từ Đông Hải Hồng Hoang vượt qua phía Đông Hồng Hoang, đến gần Bất Chu Sơn!

Trên đường đi, số sinh linh chết dưới Thái Dương Chân Hỏa không đếm xuể!

Đương nhiên, cũng không phải tất cả mọi người đều không quản, khi thấy hành vi ngang ngược của Kim Ô, một vị Đại Vu của Vu tộc đã hoàn toàn bị chọc giận!

Chương 233

Vị Đại Vu đó tên là Khoa Phụ, thực lực vô cùng mạnh mẽ!

Từng theo Tổ Vu nhiều lần chinh chiến Yêu tộc.

Đồng thời vô cùng ghét Yêu tộc, khi thấy hành động của Kim Ô!

Cơn giận của y đã hoàn toàn bùng nổ.

Cho nên khi các Kim Ô bay về phía Vu tộc, Khoa Phụ đã đứng ra ngăn cản!

Khoa Phụ đứng ngoài lãnh địa Vu tộc, tay cầm một cây gậy gỗ chỉ vào các Kim Ô hét lớn: "Lũ súc sinh Yêu tộc phía trước, mau dừng lại!

Nếu không, đừng trách ta không khách khí!" Nghe lời mắng chửi của Khoa Phụ, các Kim Ô cũng nổi giận đùng đùng, vì trên đường đi ngang ngược, không ai ngăn cản, dẫn đến sự tự tin của chúng tăng lên, khiến chúng cho rằng, trong Hồng Hoang hiếm có đối thủ!

Một tên Đại Vu của Vu tộc mà lại dám cản đường tiến của chúng, sao không khiến chúng tức giận?

"Người của Vu tộc?

Hừ, lại dám cản đường ta!

Đúng là không biết sống chết!" Đối với Vu tộc, mười Kim Ô cũng đã nghe từ miệng Đế Tuấn và Bạch Thiển, biết là kẻ địch, nên cũng không nhiều lời, một con Kim Ô trực tiếp phun ra một đạo Thái Dương Chân Hỏa, thiêu về phía Khoa Phụ!

Khoa Phụ thấy vậy, vội vàng dùng cây gậy gỗ trong tay đánh bay đạo Thái Dương Chân Hỏa đó!

Sau khi đánh bay đạo Thái Dương Chân Hỏa đó, Khoa Phụ vung

cây gậy gỗ trong tay đánh một gậy về phía con Kim Ô kia.

Nhưng vì Kim Ô ở trên cao, Khoa Phụ lại không có cách nào đạt đến độ cao đó, nên một gậy này không trúng Kim Ô.

Nhưng hành động của y lại chọc giận các Kim Ô, sau đó mười con Kim Ô cùng ra tay!

Từng đạo Thái Dương Chân Hỏa vô cùng mãnh liệt thiêu về phía Khoa Phụ, Khoa Phụ tuy cố gắng chống đỡ, nhưng hai tay khó địch bốn tay, huống chi là một chọi mười, cho nên Khoa Phụ nhanh chóng bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu thương.

"A!" Theo một tiếng la thảm thiết vang lên, tay phải của Khoa Phụ bị một đạo Thái Dương Chân Hỏa thiêu trúng!

Toàn bộ bàn tay lập tức bị ngọn lửa nuốt chửng.

Mặc dù Khoa Phụ cố gắng dập lửa, nhưng Thái Dương Chân Hỏa không giống như ngọn lửa thông thường!

Căn bản không dễ dàng dập tắt.

Cho nên, để không làm liên lụy đến các bộ phận khác của cơ thể!

Khoa Phụ nén đau đớn, tự chặt đứt tay phải của mình!

Sau khi chặt đứt tay phải, ánh mắt Khoa Phụ trở nên cực kỳ điên cuồng!

Sau đó gầm lên một tiếng: "Mười Kim Ô!" Tiếp đó Khoa Phụ dùng tay trái nắm chặt cây gậy gỗ, nhắm vào một trong những con Kim Ô, hung hăng ném đi!

Sau đó, theo một tiếng kêu thảm thiết, cánh của một con Kim Ô bị cây gậy gỗ của Khoa Phụ đâm xuyên.

Từng giọt máu màu vàng kim chảy ra, con Kim Ô cảm nhận được sự đau đớn vô cùng dữ dội!

Cố nén cơn đau truyền đến từ cơ thể, con Kim Ô đó hét lớn: "Các vị huynh đệ, nhất định phải báo thù cho ta!

Giết hắn!" Các Kim Ô khác thấy vậy, trong lòng cũng vô cùng phẫn nộ, ánh mắt nhìn Khoa Phụ càng phun ra từng đạo lửa!

Cười lạnh một tiếng, Khoa Phụ không để ý đến sự phẫn nộ của chúng, định dựa vào sức mạnh nhục thân để đối chiến với Kim Ô!

Nhưng lần này, mười Kim Ô không cho y cơ hội.

Những con Kim Ô vốn có thể thấy hình dạng sơ khai của chim ba chân, cơ thể tỏa ra một lượng lớn ánh sáng và nhiệt lượng.

Đồng thời, nhiệt độ khu vực Khoa Phụ đang ở tăng nhanh!

Chẳng mấy chốc sông ngòi bị phơi khô, cây cỏ bị phơi chết.

Sinh linh bị phơi thành thịt khô!

Tất cả, đều hoàn thành trong một khoảnh khắc ngắn ngủi.

Khoa Phụ cũng cảm nhận được cảm giác nóng rát dữ dội, không khỏi la thảm một tiếng!

"A!" Nghe tiếng la thảm thiết của Khoa Phụ, mười con Kim Ô trên trời vui mừng!

Con Kim Ô bị thương kia càng la hét: "Dám đả thương bản thái tử, cái giá phải trả, không ngờ người của Vu tộc cũng không lợi hại đến thế, phụ hoàng mẫu hậu còn bảo ta cẩn thận, thật không biết phụ hoàng mẫu hậu nghĩ gì!" Sau đó, mười Kim Ô gia tăng lượng Thái Dương Chân Hỏa đầu ra!

Mặt trời vốn có thể thấy ánh sáng, lập tức bị mặt trời do mười con Kim Ô hóa thành che khuất.

Đồng thời vì nhiệt lượng cực lớn do mười con Kim Ô tỏa ra, rất nhiều nơi trong Hồng Hoang đột nhiên bốc cháy.

Một số sinh linh không kịp trốn tránh bị thiêu thành tro bụi, nhất thời sinh linh trong Hồng Hoang đều phẫn nộ!

Nhưng không biết vì sao, tuy chúng sinh linh phẫn nộ, nhưng Đế Tuấn lại không nhận được chút tin tức nào.

Dưới sự quan tâm đặc biệt của mười con Kim Ô, Khoa Phụ càng bị thiêu cháy toàn thân!

Nhìn thấy cơ thể mình bị thiêu cháy vì nhiệt độ cực cao, Khoa Phụ không khỏi lăn lộn trên mặt đất!

Cố gắng dập tắt ngọn lửa, chỉ là mặt đất đã trở nên nóng bỏng!

Làm như vậy căn bản không có tác dụng dập lửa, ngược lại còn giúp lửa cháy mạnh hơn.

Chẳng mấy chốc, giọng nói của Khoa Phụ dần biến mất!

Khoa Phụ vốn đang cố gắng dập tắt ngọn lửa trên người, cũng ngừng động tác!

Theo Thái Dương Chân Hỏa tiếp tục chiếu rọi, Khoa Phụ cứ như vậy bị nướng thành than đen.

Thấy cảnh này, mười Kim Ô vô cùng vui mừng!

Sau đó không ngừng hoan hô: "Chết rồi, cuối cùng cũng chết rồi!

Nếu phụ hoàng mẫu hậu biết ta giết người của Vu tộc, có vui không?

Đợi lát nữa về báo tin vui này cho phụ hoàng mẫu hậu!" Nói xong, mười Kim Ô cũng không tiếp tục ở lại đây, bay về phía xa hơn.

Mười Kim Ô rời đi, chỉ để lại một vùng đất bị thiêu thành tro đen, và thân thể khổng lồ của Khoa Phụ!

Mặc dù Khoa Phụ bị thiêu thành than đen, nhưng thân thể khổng lồ

đó vẫn sừng sững trên mặt đất!

Nhưng ngoài Khoa Phụ ra, trên toàn bộ vùng đất cháy đen không thấy một chút thi thể nào khác!

Không phải vì số sinh linh chết đi không nhiều, mà là vì số sinh linh chết đi quá nhiều.

Nhưng tuyệt đại đa số thực lực rất thấp, dưới sự chiếu rọi của Thái Dương Chân Hỏa mãnh liệt, ngay cả một chút dấu vết cũng không thể lưu lại, toàn bộ đều hóa thành tro bụi!

Chương 234

Thời gian trôi đi, không lâu sau khi các Kim Ô rời đi, một vị Đại Vu nhanh chóng chạy đến đây!

Nhưng khi đến đây, chỉ thấy một vùng đất cháy đen rộng hàng vạn dặm sau khi bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt.

Trên vùng đất cháy đen đó có một cột đen khổng lồ, vị Đại Vu đó đến trước cột đen, nước mắt không kìm được mà tuôn rơi!

"Khoa Phụ, Khoa Phụ!!!" Hóa ra cột đen khổng lồ đó, chính là di thể của Khoa Phụ sau khi bị nướng cháy!

Khóc lớn một trận, vị Đại Vu đó lau đi nước mắt!

Tiếp đó một mặt hung quang nhìn về hướng các Kim Ô rời đi.

"Mười Kim Ô, đừng để ta gặp phải!

Nếu không!" Vị Đại Vu đó nói xong, liếc nhìn cây thần cung cổ xưa trong tay, ánh mắt tràn đầy sát ý.

Sau đó, vị Đại Vu đó đào một cái hố lớn trên vùng đất cháy đen!

Chôn cất di thể của Khoa Phụ.

Sau khi chôn cất xong Khoa Phụ, vị Đại Vu đó hướng về phía các Kim Ô rời đi, kiên quyết đuổi theo! .....

Các Kim Ô hiện tại đã đến gần Nhân tộc, sau khi trải qua trận chiến với Khoa Phụ!

Mặc dù có một con Kim Ô bị thương một chút, nhưng lại giành được một chiến thắng to lớn.

Cho nên các Kim Ô vô cùng cao hứng, đồng thời tự tin bùng nổ!

Tự cho mình là vô địch, hành sự càng thêm không kiêng dè!

Chính vì như vậy, nơi chúng đi qua, đều thành đất cháy!

Nơi chúng đi qua, không một sinh linh nào có thể thoát được!

Toàn bộ đều bị thiêu thành tro bụi, các Kim Ô đối với việc này lại vui không gì bằng!

Và không cho rằng làm như vậy là sai, ngược lại còn lấy đó làm vinh!

Khi các Kim Ô đến rìa lãnh địa Nhân tộc, nhìn thấy bộ lạc Nhân tộc phồn hoa!

Chúng liếc nhau, đều lộ ra một nụ cười!

Sau đó không để ý đến cảnh báo của Nhân tộc, cứ thế bay về phía lãnh địa Nhân tộc!

Vệ binh Nhân tộc bảo vệ lãnh địa thấy cảnh này, lập tức xuất động!

Nhưng vì thực lực và đặc tính của mười Kim Ô, vệ binh Nhân tộc đã thua, thua một cách nhanh chóng và triệt để!

Hai bên vừa mới tiếp xúc không lâu, vệ binh Nhân tộc đã bị thiêu thành tro bụi.

Khi mười Kim Ô nướng vệ binh Nhân tộc thành than đen xong, cũng không rời đi, cứ thế nhanh chóng bay về phía trung tâm Nhân tộc.

Nơi Kim Ô đi qua, Nhân tộc thương vong vô số!

Đồng thời thương vong lớn của Nhân tộc đã kinh động đến Văn Đạo Nhân đang trấn thủ tại Thánh Điện Nhân tộc!

Văn Đạo Nhân đang bảo vệ Thánh Điện Nhân tộc, nghe thấy tiếng la hét cực kỳ thảm thiết, lập tức tỉnh giấc.

Y ngẩng đầu nhìn lên trời, sau đó phát hiện trên bầu trời xa xa lại có mười mặt trời!

Những mặt trời này tỏa ra ánh sáng nóng rực, đang không ngừng tiến lại gần Thánh Điện Nhân tộc.

Văn Đạo Nhân thấy cảnh này trước tiên là kinh ngạc, tiếp đó y lẩm bẩm: "Chuyện gì thế này?

Sao trên trời lại có thêm mười mặt trời!" Nhưng khi Văn Đạo Nhân nhìn xuống, cơn giận trong lòng đột nhiên bị đốt cháy!

Tâm trạng có chút mờ mịt ban đầu trở nên vô cùng phẫn nộ!

Khi nhìn rõ thảm trạng của Nhân tộc, Văn Đạo Nhân gầm lên: "Rốt cuộc là ai!

Lại dám tàn sát Nhân tộc như vậy, không muốn sống nữa sao?" Lập tức Văn Đạo Nhân nhanh chóng bay đi, hướng về nơi các Kim Ô đang hoành hành!

Khi Văn Đạo Nhân đến nơi các Kim Ô đang ở, nơi đó đang xảy ra một trận đại chiến!

Các đại năng cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên trong Nhân tộc, đều ra tay với mười Kim Ô!

Chỉ là thực lực không bằng mười Kim Ô, uy lực của Thái Dương Chân Hỏa quá mạnh, khiến các Đại La Kim Tiên của Nhân tộc căn bản không dám đến gần, chỉ có thể xua đuổi từ xa!

Đương nhiên, làm như vậy thu hoạch rất ít, thậm chí có thể nói là gần như không có hiệu quả!

Nhưng đây lại là sức mạnh lớn nhất mà Nhân tộc có thể huy động, những Đại La Kim Tiên này là sức mạnh mạnh nhất mà Nhân tộc tích lũy được từ khi sinh ra đến nay!

Nếu không có nguy cơ diệt tộc, căn bản sẽ không điều động!

Khi những Đại La Kim Tiên của Nhân tộc đó nhìn thấy Văn Đạo Nhân!

Trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, sau đó vội vàng cung kính nói: "Tham kiến Hộ pháp, ngài cuối cùng cũng đến rồi!" Văn Đạo Nhân nghe vậy gật đầu, tiếp đó một mặt nghiêm trọng nhìn về phía mười Kim Ô!

Mười Kim Ô đó nhìn thấy Văn Đạo Nhân, liền trực tiếp trêu chọc: "A a, viện quân của các ngươi đây sao?" Văn Đạo Nhân không trả lời lời của mười Kim Ô, mà không ngừng tính toán sơ hở của chúng!

Các Kim Ô thấy Văn Đạo Nhân không để ý đến mình, chỉ cảm thấy mất mặt, trong lòng vô cùng tức giận!

Một tên dã đạo nhân không biết từ đâu xuất hiện, lại dám phớt lờ chúng!

Quả thực là không biết sống chết.

Sau đó, mười Kim Ô trực tiếp thúc đẩy Thái Dương Chân Hỏa tấn công Văn Đạo Nhân!

Văn Đạo Nhân thấy cảnh này, trong mắt loé lên một tia sáng!

Tiếp đó cũng ra tay!

Một luồng ánh sáng bay ra!

Chẳng mấy chốc, một tiếng nổ lớn vang lên, đạo Thái Dương Chân Hỏa do mười Kim Ô phun ra đã bị phá hủy!

Các Kim Ô thấy cảnh này liếc nhau, trong mắt loé lên một tia sợ hãi!

Dù sao người mạnh như Văn Đạo Nhân, ngoài phụ hoàng mẫu hậu và Thái Nhất thúc thúc ra, đây là lần đầu tiên chúng gặp!

Cho nên trong lòng chúng có chút hoảng loạn, nhưng chẳng mấy chốc tia hoảng loạn đó đã bị thiêu hủy!

Bởi vì chúng là Kim Ô, là thái tử Yêu tộc, là hoàng giả tương lai của Thiên Đình, là bá chủ vô địch thiên hạ, cho nên không thể hoảng!

Chương 235

3.

Sau đó mười Kim Ô cùng ra tay, phát động cuộc giao chiến kịch liệt với Văn Đạo Nhân, thề phải chém giết Văn Đạo Nhân để tuyên cáo uy nghiêm bá khí của chúng!

Hai bên không ngừng giao chiến, từng đạo Thái Dương Chân Hỏa mang theo ánh sáng chói mắt bay ra!

Lan đến một số nơi gần đó, các cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên của Nhân tộc thì đang sơ tán người dân gần đó.

Bởi vì nơi đây sắp trở thành một chiến trường kịch liệt, cho nên nếu người dân tiếp tục ở lại đây e rằng sẽ thương vong thảm trọng!

Dù đại chiến của Văn Đạo Nhân và những người khác không lan rộng, nhưng những đòn tấn công thỉnh thoảng bay ra cũng sẽ gây ra thương vong lớn.

Vì sự an toàn của Nhân tộc, cao tầng Nhân tộc đã di tản khỏi khu vực rộng hàng chục vạn dặm.

Để dành ra một chiến trường rộng lớn, có thể để họ thỏa sức quyết chiến!

Tại trung tâm đại chiến, Văn Đạo Nhân và các Kim Ô đánh nhau bất phân thắng bại!

Mặc dù tu vi của Văn Đạo Nhân cao hơn một bậc, có linh bảo hộ thể!

Nhưng các Kim Ô cũng không hề tầm thường, không chỉ tu vi đạt đến đỉnh phong Thái Ất Kim Tiên!

Thái Dương Chân Hỏa ẩn chứa trên người càng uy lực vô cùng, e rằng ngay cả cảnh giới Chuẩn Thánh cũng không thể chống đỡ!

Cho nên các Kim Ô dựa vào Thái Dương Chân Hỏa, lại có thể chiếm thế thượng phong trong chiến đấu với Văn Đạo Nhân!

Trong lúc chiến đấu, Văn Đạo Nhân cảm thấy như vậy không ổn!

Các Kim Ô càng đánh càng thông thạo!

Việc vận dụng Thái Dương Chân Hỏa cũng ngày càng hoàn thiện.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, e rằng sẽ rất bất lợi cho mình!

Cho nên Văn Đạo Nhân vừa giao chiến, vừa tìm kiếm sơ hở của các Kim Ô!

Chẳng mấy chốc, Văn Đạo Nhân đã nắm bắt được một cơ hội!

Một con Kim Ô nhỏ khi điều khiển Thái Dương Chân Hỏa, đột nhiên xảy ra sai sót!

Chịu một lực phản phệ không nhỏ.

Văn Đạo Nhân chớp thời cơ, một đòn tấn công sắc bén đánh ra, bay về phía con Kim Ô đó!

Sau đó, con Kim Ô đó tuy nhìn thấy đòn tấn công ập đến, nhưng né tránh chậm, bị đánh trúng, vì vậy thân bị trọng thương!

Tiếp đó Văn Đạo Nhân lại tấn công lần nữa, khi con Kim Ô đó chưa kịp phát ra một tiếng la thảm thiết, đã kết thúc sinh mệnh của nó!

Các Kim Ô khác thấy cảnh này, đều phát ra tiếng kêu bi thương: "Tiểu Thất, Tiểu Thất!" Nhưng dù các Kim Ô khác có gào thét thế nào, con Kim Ô tên Tiểu Thất cũng không thể đáp lại!

Văn Đạo Nhân liền chớp lấy thời cơ này, lại hung hăng tấn công

một trong những con Kim Ô khác!

Sau đó lại một tiếng la thảm thiết vang lên, kéo các Kim Ô khác từ trong bi thương trở về!

"Tiểu Bát, sao rồi Tiểu Bát!" Nhưng con Kim Ô tên Tiểu Bát sau khi cố gắng giãy giụa một lúc, cũng ngừng động tác!

Thấy cảnh này, các Kim Ô còn lại lập tức bi thương vạn phần!

Liên tiếp hai con Kim Ô bị Văn Đạo Nhân bắn chết, khiến ngọn lửa giận trong lòng chúng lan đến đỉnh đầu!

Hồi thần từ trong bi thương, các Kim Ô một mặt hung ác nhìn về phía Văn Đạo Nhân!

Văn Đạo Nhân thấy vậy trong lòng thầm kêu không ổn, lập tức chuẩn bị cưỡng ép phá vây.

Nhưng vì cái chết của hai con Kim Ô, khiến các Kim Ô còn lại trở nên cực kỳ điên cuồng!

Lại có thể chống đỡ được đòn tấn công mạnh mẽ của Văn Đạo Nhân.

Nhốt Văn Đạo Nhân vào trong, sau khi vây khốn xong!

Một con Kim Ô lớn tiếng nói: "Tên dã đạo nhân này, lại dám chém giết hai vị huynh đệ của ta.

Bây giờ, ngươi phải nếm thử sự lợi hại của Thái Dương Chân Hỏa." Thái Dương Chân Hỏa, ngọn lửa đáng sợ hàng đầu thế giới Hồng Hoang, cho dù thực lực của Văn Đạo Nhân mạnh hơn Kim Ô rất nhiều lần, nhưng khi đối mặt với Thái Dương Chân Hỏa, cũng phải hết sức cẩn thận, nếu không, kết quả cuối cùng e rằng sẽ hoàn toàn bất ngờ!

Sau đó, tám con Kim Ô còn lại đồng thời gật đầu, biến thành từng

quả cầu ánh sáng khổng lồ!

Văn Đạo Nhân thấy cảnh này, trong lòng dâng lên một cảm giác bất an, tiếp đó tám quả cầu ánh sáng tỏa ra ánh sáng nóng rực vô cùng, bao vây Văn Đạo Nhân.

Văn Đạo Nhân vừa bị bao vây, đã bị một luồng ánh sáng cực mạnh chiếu xạ!

Văn Đạo Nhân vừa tiếp xúc với những luồng ánh sáng đó, da thịt liền một trận đau nhói!

Dù nhục thân của Văn Đạo Nhân cường hãn, có pháp lực hộ thể, nhưng da thịt cũng trở nên vô cùng khô khốc, một bộ dạng cực độ thiếu nước, như thể bất cứ lúc nào cũng có thể nứt ra!

Đối với việc này, Văn Đạo Nhân vội vàng gia tăng pháp lực lần nữa, muốn khôi phục lại làn da khô nứt đó.

Nhưng, một cảnh tượng khiến Văn Đạo Nhân kinh ngạc đã xảy ra!

Pháp lực của y vừa mới phóng ra ngoài cơ thể, lại bị ánh sáng nóng rực trên đầu hấp thu.

Sao có thể?

Sao có thể xảy ra chuyện này!

Trên mặt Văn Đạo Nhân tràn đầy kinh ngạc, dù sao pháp lực là căn bản của một người!

Thái Dương Chân Hỏa này lại bá đạo đến vậy, có thể hấp thu pháp lực?

Văn Đạo Nhân không tin, lại một lần nữa thúc đẩy pháp lực!

Sau đó dưới sự chú ý của Văn Đạo Nhân, pháp lực của y vừa rời khỏi cơ thể.

Đã bị ánh sáng nóng rực đó triệt tiêu!

Khi nhìn đến đây, Văn Đạo Nhân thở phào một hơi!

Dù sao triệt tiêu và hấp thu là khác nhau, nhưng dù đã hiểu rõ.

Tình thế trước mắt của Văn Đạo Nhân lại không hề lạc quan, bởi vì da thịt của y đang không ngừng khô nứt!

Nếu không thể nhanh chóng ngăn cản, e rằng y cũng không thoát khỏi hậu quả biến thành than đen.

Nhưng bây giờ y đang bị ánh sáng nóng rực đó hạn chế, căn bản không thể thi triển ra thực lực!

Muốn truyền tin tình hình hiện tại về Tam Tiên Đảo cũng không dễ dàng, dù sao ngay cả pháp lực cũng không có cách nào sử dụng, huống chi là thủ đoạn truyền tin!

Chương 236

Khi Văn Đạo Nhân đang lo lắng, các Kim Ô có chút đắc ý thì!

Một thân ảnh xuất hiện ở vòng ngoài, tiếp đó thân ảnh đó nhìn về phía nơi đang tỏa ra ánh sáng chói mắt, rồi hỏi: "Những Kim Ô này?

Trông có vẻ là con của Đế Tuấn không sai!

Nhưng không phải chúng nên ở Thang Cốc sao?

Sao lại xuất hiện ở đây, lại còn tùy ý phóng thích Thái Dương Chân Hỏa, chuyện gì thế này?" Khi thân ảnh đó đến, một vị Đại La Kim Tiên của Nhân tộc đi đến trước mặt y cung kính nói: "Khổng Tuyên đại nhân, ngài cuối cùng cũng đến rồi!

Hộ pháp đã bị khốn rất lâu rồi!

Nếu ngài không đến, e rằng tính mạng Hộ pháp khó giữ!" Hộ pháp ở đây đương nhiên là chỉ Văn Đạo Nhân!

Khổng Tuyên nghe xong, một mặt càng thêm kinh ngạc!

Sau đó vội vàng hỏi: "Cái gì?

Văn Đạo Nhân bị khốn rồi sao?" Vị Đại La Kim Tiên của Nhân tộc đó nghe xong vội vàng đáp lại: "Không sai!" Sau đó kể lại chuyện mười Kim Ô hoành hành Hồng Hoang.

Sau khi biết Nhân tộc đã chịu tổn thất lớn, Khổng Tuyên một mặt phẫn nộ!

Khi biết tin Văn Đạo Nhân bị khốn đã lâu, Khổng Tuyên không thể ngồi yên được nữa, lập tức bay thẳng đến nơi các Kim Ô và Văn Đạo Nhân đang đại chiến.

Trong vòng vây của các Kim Ô, Văn Đạo Nhân lúc này không thể

động đậy!

Nếu không dựa vào pháp lực bàng bạc trong cơ thể chống đỡ, sớm đã hóa thành một đống than đen rồi.

Chỉ là tuy có sự chống đỡ của pháp lực, vẻ ngoài của Văn Đạo Nhân vẫn đen như than! 4.

Từng vết nứt đáng sợ bao phủ khắp cơ thể Văn Đạo Nhân, trông vô cùng đáng sợ, nhưng các Kim Ô thấy vậy lại vô cùng vui vẻ.

"Tiểu Thất, Tiểu Bát!

Thù của các ngươi cuối cùng cũng có thể báo rồi!" Chỉ là chưa kịp đắc ý quá lâu, một luồng dao động đáng sợ ập đến!

Theo đó một luồng ánh sáng mạnh mẽ xuất hiện!

Đội hình vốn đang vây khốn Văn Đạo Nhân bị đánh loạn, một trong những con Kim Ô còn bị luồng ánh sáng đáng sợ đó đánh trúng, bay ra xa!

Sau khi đội hình bị phá hủy, những luồng ánh sáng nóng rực đó lập tức tiêu tán!

Không còn sự áp chế của Thái Dương Chân Hỏa, pháp lực của Văn Đạo Nhân thông suốt không trở ngại!

Sau khi pháp lực khôi phục tự do, liền bắt đầu nhanh chóng khôi phục cơ thể của Văn Đạo Nhân!

Dù sao nếu không nhanh chóng khôi phục, e rằng không có cách nào khôi phục lại được nữa!

Ở một bên khác, Khổng Tuyên một mình độc chiến tám đại Kim Ô!

Các Kim Ô phóng ra từng đạo Thái Dương Chân Hỏa nóng rực, Khổng Tuyên thì sử dụng Ngũ Hành Pháp Tắc để chống cự.

Nhưng dù Ngũ Hành Pháp Tắc mạnh mẽ vô cùng, tu vi của Khổng Tuyên cũng không yếu!

Nhưng vẫn thường xuyên bị Thái Dương Chân Hỏa tấn công!

Khiến Khổng Tuyên có chút tức giận, dù sao kẻ địch trước mắt tuy nhiều!

Nhưng mỗi một kẻ tu vi đều không mạnh, ngay cả cảnh giới Đại La cũng không có!

Nếu là bình thường, một Thái Ất Kim Tiên đỉnh phong căn bản không phải là đối thủ một hiệp của Khổng Tuyên!

Nhưng hiện tại, tám con Kim Ô đó sau khi liên hợp, thực lực lại tăng lên đến cảnh giới Đại La đỉnh phong, lại có thể đánh với Khổng Tuyên bất phân thắng bại!

Sau khi giao chiến liên tục, Khổng Tuyên cuối cùng cũng hiểu tại sao Văn Đạo Nhân lại thất bại!

Nhưng những Kim Ô đó không quan tâm y cảm khái thế nào, trong mắt chúng!

Văn Đạo Nhân đã giết huynh đệ của chúng, có mối thù sâu như biển máu.

Khổng Tuyên cứu Văn Đạo Nhân, chính là kẻ địch của chúng!

Đối đãi với kẻ địch, phải dùng đòn tấn công sắc bén nhất để chiêu đãi!

Cho nên từng đạo Thái Dương Chân Hỏa cực kỳ mạnh mẽ, như thể không cần tiền, không ngừng phóng ra!

Mặc dù Khổng Tuyên cố gắng chống đỡ, nhưng khó tránh khỏi bị Thái Dương Chân Hỏa làm bị thương!

May mắn là Khổng Tuyên là con của Phượng Tổ, có huyết mạch

Phượng Hoàng, đối với lửa có sức đề kháng cực cao!

Cho nên chỉ bị trầy xước sẽ không gây ra tổn thương quá lớn.

Nhưng dù vậy, cũng khiến các Kim Ô vô cùng kinh ngạc!

Thấy Khổng Tuyên bị tấn công mà không bị thương quá nhiều, trong lòng kinh ngạc, ánh mắt cũng hiện lên vẻ không thể tin nổi!

Thái Dương Chân Hỏa đáng sợ vô cùng, nhưng bây giờ ở trên người Khổng Tuyên, hiệu quả lại gần như không có, sao có thể!

Ngay cả người mạnh như Khoa Phụ và Văn Đạo Nhân cũng không thể chống đỡ được uy lực của Thái Dương Chân Hỏa, Khổng Tuyên..... có thể miễn nhiễm với Thái Dương Chân Hỏa sao?

Trong lòng suy tư, các Kim Ô cuối cùng cũng có chút hoảng loạn!

"Không thể nào, sao có thể chống đỡ được uy lực của Thái Dương Chân Hỏa!" Nhưng dù các Kim Ô không dám tin, sự thật vẫn bày ra ở đó!

Khổng Tuyên thấy vậy trong lòng lại vui mừng, cuối cùng một mặt hung quang nhìn về phía các Kim Ô!

Bây giờ không còn Thái Dương Chân Hỏa làm lá chắn, các Kim Ô trước mắt căn bản không đáng lo ngại!

Sau đó, thân ảnh Khổng Tuyên không ngừng lóe lên!

Nhanh chóng né được từng đạo tấn công, lao về phía các Kim Ô!
5.

Các Kim Ô sau một lúc kinh ngạc ngắn ngủi, thấy Khổng Tuyên bay về phía mình, nhanh chóng hồi phục từ trong kinh ngạc, tiếp đó bắt đầu cuộc giao chiến kịch liệt với Khổng Tuyên!

Trong quá trình giao chiến, Khổng Tuyên lại bị Thái Dương Chân Hỏa đánh trúng mấy lần, từ đó cảm ngộ ra một tia thần thông Phượng

Hoàng.

Nhưng dù có chút lĩnh ngộ, cũng không đủ để lĩnh ngộ ra một đạo thần thông hoàn chỉnh, nhưng Khổng Tuyên trong lòng không lo lắng không thể lĩnh ngộ.

Dù sao đã có thể cảm nhận được, điều đó có nghĩa là, dù là bây giờ hay sau này đều có khả năng lĩnh ngộ!

Chương 237

Bây giờ điều quan trọng nhất không phải là lĩnh ngộ thần thông, mà là đối phó với những Kim Ô này.

Ngẩng đầu, Khổng Tuyên nhìn về phía các Kim Ô đang lơ lửng giữa không trung.

Lập tức Khổng Tuyên lao đi, nhanh chóng lao về phía các Kim Ô!

Các Kim Ô sau đó, cũng nhanh chóng bay về phía Khổng Tuyên!

Sau đó hai bên va chạm giữa không trung, lại bắt đầu giao chiến kịch liệt!

Chỉ là lần này, Khổng Tuyên lại suýt chút nữa bại trận!

Nếu không phải tốc độ lùi lại đủ nhanh, có khả năng Khổng Tuyên đã không lùi về được!

Sau khi rút khỏi trận chiến, Khổng Tuyên lại ngẩng đầu nhìn về phía các Kim Ô, sắc mặt vô cùng nghiêm trọng!

Tiếp đó Khổng Tuyên lại nhìn tay mình, phát hiện tay mình đã hoàn toàn bị thiêu đen!

Im lặng một lúc, Khổng Tuyên nhíu mày nói: "Thái Dương Chân Hỏa quả nhiên đủ mạnh, ngay cả Khổng Tước chân thân của ta cũng không thể chống đỡ!" Trong lời nói không che giấu được sự kinh ngạc, đồng thời cũng đang cảm thán!

Thiên phú của Kim Ô vô cùng mạnh mẽ.

Nếu để chúng trưởng thành, e rằng đối với Hồng Hoang tuyệt đối là một tai nạn.

Nhưng, Khổng Tuyên dường như nghĩ đến điều gì đó, sau đó lộ ra

một nụ cười nhẹ!

Trận chiến vừa rồi, ngoài một cánh tay bị thương, Khổng Tuyên cũng không phải là không có thu hoạch.

"Bây giờ ta muốn xem xem, rốt cuộc Thái Dương Chân Hỏa của Kim Ô nhất tộc mạnh hơn, hay Nam Minh Ly Hỏa của Phượng Hoàng nhất tộc mạnh hơn!" Khổng Tuyên nói xong, trong mắt đột nhiên loé lên một tia lửa!

Hóa ra trong đại chiến vừa rồi, Khổng Tuyên đã mạo hiểm cánh tay bị phế, quan sát Thái Dương Chân Hỏa.

Từ đó lĩnh ngộ được thần thông của Phượng Hoàng nhất tộc, Nam Minh Ly Hỏa!

Bây giờ Khổng Tuyên vì trong cơ thể ẩn chứa Nam Minh Ly Hỏa, cho nên căn bản không cần sợ Thái Dương Chân Hỏa nữa!

Nhưng vì bây giờ mới lĩnh ngộ, tuy cơ thể đã sinh ra kháng thể với Thái Dương Chân Hỏa!

Nhưng muốn đánh bại các Kim Ô cũng không phải là một chuyện dễ dàng, dù sao tuy Khổng Tuyên hiện tại không sợ Thái Dương Chân Hỏa.

Nhưng không có nghĩa là Khổng Tuyên có thủ đoạn có thể tiêu diệt Kim Ô, muốn tiêu diệt Kim Ô, Khổng Tuyên hiện tại chỉ có một phương pháp đó là dựa vào Nam Minh Ly Hỏa.

Chỉ là Nam Minh Ly Hỏa vô cùng khó có được, Khổng Tuyên hiện tại chỉ có một tia!

Đó là nhờ vào Nam Minh Ly Hỏa vừa mới lĩnh ngộ được, chuyển hóa thành!

Nếu bình thường muốn tu luyện ra Nam Minh Ly Hỏa, e rằng cần

tiêu hao thời gian rất lớn.

Dù sao chiêu số và thần thông càng mạnh, hạn chế càng lớn!

Nếu không có hạn chế, thì Hồng Hoang sớm đã biến thành một bộ dạng khác.

Cho nên, Khổng Tuyên cần phải tìm đúng thời cơ!

Bắt gọn một mẻ, tuyệt đối không thể để chạy thoát một con nào.

Chẳng mấy chốc, một cơ hội đã đến!

Những Kim Ô đó lại không biết sống chết tiến lại gần Khổng Tuyên!

Khổng Tuyên cũng không khách khí, chớp lấy cơ hội này, Khổng Tuyên với thế nhanh như chớp, trong nháy mắt phóng ra một tia Nam Minh Ly Hỏa.

Tia Nam Minh Ly Hỏa đó sau khi được phóng ra, lập tức bùng cháy, biến thành một ngọn lửa màu đỏ!

Các Kim Ô đang nhanh chóng bay về phía Khổng Tuyên, thấy vậy lại cảm nhận được uy hiếp của tử vong!

Trong lòng kinh hãi, muốn quay đầu!

Nhưng vì tốc độ quá nhanh, muốn quay đầu nhanh chóng gần như là không thể!

Cho nên, có bảy con Kim Ô không kịp né tránh, bị Nam Minh Ly Hỏa đáng sợ đó nuốt chửng!

Về phần tại sao Nam Minh Ly Hỏa của Khổng Tuyên lại mạnh như vậy, chủ yếu là do thực lực của Khổng Tuyên.

Thực lực của Khổng Tuyên mạnh hơn Kim Ô mấy lần, Kim Ô chỉ có thể dựa vào nhiệt lượng đáng sợ của Thái Dương Chân Hỏa để

tranh đấu với Khổng Tuyên, bây giờ Khổng Tuyên có ngọn lửa có thể sánh ngang với Thái Dương Chân Hỏa, tự nhiên, muốn tiêu diệt Kim Ô vô cùng đơn giản.

Ngược lại, nếu Đế Tuấn và Thái Nhất dùng Thái Dương Kim Diễm để đối chiến với Khổng Tuyên, cuối cùng người chết chỉ có thể là Khổng Tuyên, đó là do chênh lệch thực lực!

Đương nhiên, trong tám con Kim Ô tuy có bảy con chết ngay lập tức, nhưng có một con Kim Ô sống sót, chính là con Kim Ô nhỏ nhất!

Vì tự thân thực lực không đủ nên không thể bay nhanh, mới thoát được một kiếp!

Chỉ là chưa kịp hoàn hồn, ánh mắt lạnh lùng của Khổng Tuyên đã nhìn về phía nó!

Con Kim Ô cuối cùng thấy cảnh này, muốn liều mạng chạy trốn!

Dù sao bây giờ không còn một đám huynh đệ giúp sức, chỉ dựa vào một mình, tuyệt đối không phải là đối thủ của Khổng Tuyên, nhân lúc hai bên có một chút khoảng cách!

Không bằng nhanh chóng chạy trốn, trở về tìm Đế Tuấn cầu cứu!

Khổng Tuyên thấy vậy, trong lòng khẽ than!

Cũng không quản, mặc cho nó chạy trốn!

Dù sao Khổng Tuyên và con Kim Ô đó khoảng cách không gần, bây giờ muốn đuổi theo căn bản không đuổi kịp!

Đuổi kịp rồi thì làm được gì, bây giờ Khổng Tuyên không còn Nam Minh Ly Hỏa!

Căn bản không thể phá vỡ phòng ngự của Kim Ô, cho nên đành phải trơ mắt nhìn nó chạy đi.

Thân tử của Kim Ô, Đế Tuấn đang xử lý sự tình trong Lăng Tiêu

Bảo Điện và Bạch Thiển bên cạnh đột nhiên cảm nhận được một nỗi bi thương vô cùng mãnh liệt!

Bạch Thiển càng ôm lấy tim, thần sắc vô cùng thống khổ!

Đế Tuấn thấy vậy vội vàng bước đến bên cạnh Bạch Thiển, sau đó nhẹ nhàng đỡ lấy nàng, quan tâm hỏi: "Thiển Thiển, nàng sao vậy?" Bạch Thiển ôm ngực, thần sắc thống khổ nhưng trong mắt lại lộ ra một tia mờ mịt!

Nghe lời quan tâm của Đế Tuấn, nàng đáp: "Thiếp cũng không biết, vừa rồi đột nhiên một trận bi thương ập tới!

Sau đó tim quặn đau không ngừng, phảng phất như đã mất đi thứ quan trọng nhất." Đế Tuấn nghe xong, trong lòng cảm thấy kỳ quái vô cùng!

Bởi vì chính hắn cũng đột nhiên cảm thấy bi thương vô cớ.

Chẳng lẽ, chẳng lẽ sắp có chuyện không lành xảy ra sao?

Đúng lúc Đế Tuấn và Bạch Thiển đang suy nghĩ, một Yêu Vương lảo đảo chạy vào!

Chương 238

Đế Tuấn thấy cảnh này không khỏi nhíu mày, rồi lạnh lùng hỏi: "Xảy ra chuyện gì, vì sao hoảng hốt như vậy!" Vị Yêu Vương kia thần sắc căng thẳng, nghe lời Đế Tuấn xong vội nói: "Bệ hạ, đại sự không hay rồi!

Vừa nhận được tin báo, mười vị điện hạ Kim Ô đã xuất hiện trong Hồng Hoang!" Đế Tuấn nghe vậy sắc mặt sững lại, có phần không thể tin nổi nhìn về phía Yêu Vương kia!

Sao có thể!

Các Kim Ô đã được an trí tại Thang Cốc, có đại trận bảo vệ, sao có thể chạy ra ngoài!

"Xác định chắc chắn chứ!" "Vô cùng chắc chắn!" Đế Tuấn nghe xong, trong lòng đột nhiên dâng lên một dự cảm chẳng lành!

Lẽ nào nỗi bi thương đột ngột vừa rồi có liên quan đến các Kim Ô?

Không, không thể nào!

Chỉ là, trong lòng không khỏi dâng lên một cảm giác lo lắng!

Ngay lúc này, lại một Yêu Vương khác lảo đảo chạy vào!

"Bệ hạ!

Đại sự không hay rồi!" Đế Tuấn thấy vậy lại nhíu mày, có chút không kiên nhẫn nói: "Lại có chuyện gì?" Yêu Vương kia chạy vào, thở hổn hển nói gấp: "Điện hạ Kim Ô, điện hạ Kim Ô xảy ra chuyện rồi!" Đế Tuấn và Bạch Thiển nghe lời này sắc mặt trắng bệch, lập tức vội vàng tiến lên nắm lấy cổ áo Yêu Vương kia, lớn tiếng hỏi: "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Mau nói!" Yêu Vương kia bị Đế Tuấn túm lấy, giãy giụa hai cái nhưng không thoát ra được!

Sau đó thở ra một hơi nói: "Vừa nhận được tin báo của thuộc hạ, có hai vị điện hạ đã vẫn lạc trên không trung của Nhân tộc!" Đế Tuấn nghe lời này thì sững sờ, vẻ mặt không dám tin!

Hồi lâu sau mới hoàn hồn, gầm lên giận dữ: "Ngươi biết mình đang nói gì không!

Chỉ bằng câu nói vừa rồi, bản hoàng có thể giết ngươi!" Yêu Vương kia nghe Đế Tuấn giận dữ quát, vội nói: "Hoàn toàn là sự thật!

Nếu bệ hạ không tin, có thể tự mình đi xem!" Đế Tuấn nghe xong, từ từ buông tay ra, Yêu Vương kia liền ngã xuống đất!

Sau đó Đế Tuấn vừa lùi lại, vừa lắc đầu!

Không dám tin lời của Yêu Vương.

Dù sao mười Kim Ô cũng là những đứa con mà hắn yêu thương và quý trọng nhất.

Ngay lúc này, bên ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện vang lên một tiếng nói vang dội, chính là giọng của Thái Nhất!

"Là thật sao?" Đế Tuấn nghe thấy tiếng, ngẩng đầu nhìn một cái, rồi lại chìm vào trạng thái mơ màng đó, Yêu Vương kia nghe thấy vội trả lời: "Hoàn toàn là sự thật!

Thần nào dám lừa gạt hai vị bệ hạ!" "Bản hoàng không tin, bản hoàng phải đi xem xem rốt cuộc là kẻ nào có lá gan lớn như vậy!" Sau đó, thân ảnh Thái Nhất biến mất khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện! ...

Lúc này trên bầu trời đại địa Hồng Hoang, một con Kim Ô đang nhanh chóng chạy trốn về phía trung tâm Hồng Hoang!

Nhưng nó không biết rằng, trên đường chạy trốn!

Một vị Đại Vu của Vu tộc đang cầm một cây thần cung, đuổi theo hướng nó bay.

Cho nên, với tốc độ của hai bên, chẳng mấy chốc sẽ va chạm vào nhau!

Đến lúc đó e rằng sẽ tóe ra những tia lửa không giống bình thường.

Hậu Duệ, một Đại Vu của Vu tộc!

Bẩm sinh thần lực, yêu thích bắn cung, chỉ khổ vì không có một cây thần cung tốt.

Nhưng mấy trăm năm trước, một đạo nhân thần bí đột nhiên tìm đến!

Hậu Duệ đã đổi được một cây thần cung uy lực cường đại từ tay người đó, theo lời vị đạo nhân thần bí kia, cây thần cung này có năng lực bắn rơi mặt trời!

Hậu Duệ sau khi có được nó thì yêu thích vô cùng, mỗi ngày đều khổ luyện bắn cung, để một ngày nào đó trong tương lai, có thể dùng cây thần cung này đại hiển thần uy!

Nhưng cách đây không lâu, Hậu Duệ đang khổ luyện bắn cung thì nhận được báo cáo của thuộc hạ, người bạn thân Khoa Phụ của hắn lại bị mặt trời tấn công!

Hậu Duệ biết chuyện trước tiên là kinh ngạc, mặt trời sao lại tấn công người!

Sau đó là phẫn nộ vô cùng, ngay cả người của Vu tộc cũng dám đánh, thật là quá càn rỡ!

Tiếp đó Hậu Duệ cầm thần cung, chạy đến vị trí của Khoa Phụ!

Nhưng khi Hậu Duệ đến nơi, đã quá muộn!

Nơi đó lúc này đã biến thành một mảnh đất cháy đen, người bạn tốt nhất của hắn Khoa Phụ cũng đã biến thành than!

Sau khi qua loa mai táng Khoa Phụ, Hậu Duệ thề!

Nhất định phải khiến những mặt trời kia trả giá đắt.

Sau đó Hậu Duệ bắt đầu hành trình truy đuổi mặt trời, chỉ là tốc độ bay của mặt trời vô cùng nhanh!

Hậu Duệ căn bản không theo kịp, mỗi khi Hậu Duệ đuổi đến nơi, chỉ còn lại một mảnh đất cháy đen do mặt trời tàn phá.

"Tốt nhất đừng để ta đuổi kịp, nếu không ta nhất định sẽ giết sạch các ngươi!" Hậu Duệ thần tình hung ác nói, đồng thời nắm chặt Xạ Nhật Thần Cung trong tay!

Khi Hậu Duệ không ngừng chạy, đột nhiên cảm giác phía trước càng lúc càng nóng!

Tiếp đó Hậu Duệ không khỏi ngẩng đầu nhìn lên trời!

Kinh ngạc phát hiện, phía trước hắn có một mặt trời nhỏ đang nhanh chóng bay về phía mình!

Hậu Duệ thấy vậy trước tiên sững sờ, sau đó mặt lộ vẻ vui mừng!

"Tốt, tốt, tốt, thật là được Phụ thần Bàn Cổ phù hộ, Kim Ô, chết đi cho ta!" Sau đó, Hậu Duệ lấy Xạ Nhật Thần Cung trong tay, nhắm vào mặt trời nhỏ trên không, đồng thời điều chỉnh khí thế đến trạng thái tốt nhất, sức mạnh toàn bộ ngưng tụ trong tay, cứ như vậy kéo căng Xạ Nhật Thần Cung!

Rất nhanh, trên Xạ Nhật Thần Cung bỗng dưng xuất hiện một mũi quang tiễn, tiếp đó Hậu Duệ không ngừng nhắm, tay làm những điều chỉnh nhỏ, để có thể một kích tất sát!

Khi Hậu Duệ đã khóa chặt con Kim Ô cuối cùng, chuẩn bị bắn ra

mũi tên trong tay!

Bầu trời phương xa đột nhiên vang lên một tiếng chuông lớn.

Hậu Duệ nghe thấy không khỏi nhìn về phía đó, sau đó liền thấy một thân ảnh quen thuộc từ xa đang bay đến với tốc độ cực nhanh!

Hậu Duệ thấy thân ảnh đó trước tiên sững sờ, phảng phất như đã hiểu ra điều gì, nhanh chóng buông tay!

Theo đó, một mũi quang tiễn mang theo uy năng vô tận, men theo đường ngắm vừa rồi bay về phía con Kim Ô cuối cùng.

Tiểu Kim Ô thấy cảnh này mặt lộ vẻ kinh hãi, bởi vì nó đã cảm nhận được uy hiếp của tử vong!

Sau đó không ngừng vỗ cánh, muốn trốn thoát!

Nhưng Xạ Nhật Thần Cung một khi đã sử dụng, đâu có dễ dàng né tránh như vậy, dù sao Xạ Nhật Thần Cung là do một vị tồn tại cường đại chuyên môn chuẩn bị cho Kim Ô!

Chương 239

Cho nên chỉ dựa vào thực lực của bản thân tiểu Kim Ô, căn bản không thể thoát khỏi công kích của Xạ Nhật Thần Cung!

Ngay khi mũi quang tiễn nhanh chóng tiếp cận tiểu Kim Ô, một chiếc chuông lớn cổ xưa từ trên trời giáng xuống!

Trong nháy mắt bao phủ tiểu Kim Ô vào trong, rất nhanh một tiếng chuông trong trẻo vang lên!

Mũi quang tiễn kinh khủng đánh trúng chiếc chuông lớn cổ xưa đó, rồi biến mất không thấy tăm hơi!

Hậu Duệ thấy mũi tên thần bắn mặt trời không giết được tiểu Kim Ô, lập tức có chút tiếc nuối lắc đầu, nếu vừa rồi chuẩn bị nhanh hơn một chút, thì tiểu Kim Ô tất nhiên sẽ chết ngay tại chỗ.

Chỉ tiếc là, chỉ thiếu một chút!

Hậu Duệ thấy thân ảnh Thái Nhất càng lúc càng gần, hiểu rằng không còn cơ hội nữa!

Sau đó Hậu Duệ ánh mắt hung ác nhìn tiểu Kim Ô một cái, liền chuẩn bị rời khỏi đây!

Chỉ là, đến thì dễ dàng, rời đi lại không đơn giản như vậy!

Khi Hậu Duệ quay người chuẩn bị rời đi, Thái Nhất đã đến trước mặt tiểu Kim Ô!

Tiểu Kim Ô thấy Thái Nhất xong, trong mắt lóe lên một tia kích động!

Sau đó lớn tiếng khóc nói: “Thúc thúc!

Các ca ca đều chết cả rồi!” Thái Nhất nghe lời tiểu Kim Ô nói,

như sét đánh giữa trời quang sững sờ tại chỗ!

Hồi lâu mới hoàn hồn, chỉ là vẻ mặt không tin!

Dù sao thân là tộc Kim Ô, hắn hiểu rõ sự cường đại của Kim Ô!

Thiên phú của mười Kim Ô cực mạnh, uy lực của Thái Dương Chân Hỏa cũng vô cùng cường đại!

Không thể nào dễ dàng chết đi, nhưng khi thấy dáng vẻ tiểu Kim Ô không ngừng rơi lệ, vô cùng bi thương, căn bản không giống giả vờ, Thái Nhất dần dần có chút tin!

Điểm quan trọng nhất!

Thái Nhất sau khi rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, chỉ ở đây mới phát hiện ra khí tức của Kim Ô.

Vốn dĩ Thái Nhất cho rằng, mười huynh đệ sẽ ở cùng nhau!

Nhưng khi đuổi đến đây, lại gặp tiểu Kim Ô bị người ta truy sát!

Truy sát!

Hai chữ này vừa thoáng qua, hai mắt Thái Nhất trong nháy mắt đỏ ngầu, toàn thân tỏa ra khí thế kinh khủng vô cùng!

Sau đó lạnh lùng nhìn về phía Hậu Duệ đang chạy trốn, đồng thời Thái Nhất chú ý đến Xạ Nhật Thần Cung trong tay Hậu Duệ!

Trong mắt tràn đầy sát khí, Thái Nhất vừa rồi đã lĩnh giáo uy lực của cây cung tên này.

Nếu không kịp thời đuổi đến, e rằng vừa rồi tiểu Kim Ô đã phải vẫn lạc tại đây!

Nghĩ đến việc ngoại trừ tiểu Kim Ô ra, các Kim Ô khác có thể đều đã vẫn lạc!

Trong lòng Thái Nhất phẫn nộ vô cùng!

“Vu tộc!

Các ngươi dám!” Thái Nhất gầm lên một tiếng, tiếp đó đưa tay ra, theo đó một đòn công kích kinh khủng vô cùng bay về phía Hậu Duệ!

Thái Nhất hiện tại gần như điên cuồng, tin tức chín Kim Ô có thể đã chết, đã nuốt chửng lý trí của Thái Nhất!

Hiện tại Thái Nhất chỉ có một ý nghĩ, đó là báo thù!

Báo thù!

Hậu Duệ bởi vì vừa rồi đã động thủ với Kim Ô, trong tay lại có linh bảo có thể uy hiếp Kim Ô.

Cho nên, Thái Nhất nhận định chuyện này tuyệt đối có liên quan đến Hậu Duệ không thể tách rời, vì vậy Thái Nhất muốn báo thù!

Thực lực Chuẩn Thánh cực hạn của bản thân, bộc phát không chút nào giữ lại!

Đồng thời để bảo vệ tiểu Kim Ô không bị thương tổn.

Thái Nhất dùng Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung bao phủ trên đầu tiểu Kim Ô, bảo vệ nó.

Thần sắc lạnh lùng nhìn về phía Hậu Duệ, ánh mắt Thái Nhất vô cùng bình thản, bình thản đến mức khiến người ta sợ hãi!

Cảm nhận được bầu không khí ngưng đọng đó, Hậu Duệ trong lòng thầm kêu không ổn!

Sau đó muốn nhanh chóng trốn thoát.

Chỉ là một Đại Vu quèn, sao có thể là đối thủ của Thái Nhất!

Cho nên rất nhanh, Hậu Duệ bị đánh đến không còn sức chống trả!

Xạ Nhật Thần Cung trong tay cũng bị đoạt đi.

Thái Nhất nhìn Xạ Nhật Thần Cung đoạt được trong tay, tiếp đó

túm một cái!

Xạ Nhật Thần Cung lại bị sức mạnh cường đại của Thái Nhất bóp nát, hóa thành vô số mảnh vụn rơi lả tả xuống đất!

Hậu Duệ thấy cảnh này vô cùng kinh hãi!

Đồng thời kinh khủng nhìn về phía Thái Nhất.

Thái Nhất sau khi hủy đi Xạ Nhật Thần Cung, mỉm cười nhìn về phía Hậu Duệ!

Đồng thời thần tình ung dung nói: "Đừng sợ, bản hoàng sẽ không giết ngươi ngay lập tức!

Bản hoàng sẽ chỉ hành hạ ngươi thật tàn nhẫn, để báo thù cho những đứa cháu đáng thương của ta!" Khi nói đến hai chữ báo thù, thần tình Thái Nhất trở nên vô cùng đáng sợ!

Phảng phất như một con ác ma, không!

Thậm chí còn kinh khủng hơn cả ác ma!

Sau đó, trong không gian này, không ngừng truyền ra tiếng kêu thảm thiết của Hậu Duệ cùng với tiếng cười ngạo nghễ của Thái Nhất.

Nhưng vừa mới hành hạ Hậu Duệ không bao lâu, Thái Nhất liền dừng động tác trong tay!

Lập tức vẻ mặt ngưng trọng nhìn về phía xa.

Sau khi Thái Nhất ngừng hành hạ Hậu Duệ, Hậu Duệ toàn thân đẫm máu không thấy một chút da thịt lành lặn không ngừng bò ra ngoài!

Dường như muốn thoát khỏi ma trảo của Thái Nhất, chỉ là một người bị thương nặng, bị hành hạ không ngừng lâu như vậy căn bản không còn bao nhiêu sức lực!

Chương 240

Cho nên mới bò ra được một đoạn ngắn, đã bị Thái Nhất vung tay bắt trở lại!

Chỉ là Thái Nhất không xử lý Hậu Duệ.

Mà vẻ mặt cảnh giác nhìn về phía xa, đồng thời pháp lực toàn thân được điều động!

Dưới áp bức của khí thế cường đại, không gian gần đó vang lên tiếng ken két, phảng phất như có thể sụp đổ bất cứ lúc nào!

Ở phía đối diện Thái Nhất, mười hai đạo thân ảnh đang nhanh chóng bay tới!

Không cần đến mấy hơi thở, mười hai đạo thân ảnh đó đã xuất hiện trước mặt Thái Nhất!

Thái Nhất thấy mười hai đạo thân ảnh đó xong, sự điên cuồng trong mắt nhanh chóng rút đi, thay vào đó là một tia ngưng trọng!

Hai bên giằng co một lúc, sau đó Thái Nhất là người đầu tiên không giữ được bình tĩnh, lạnh lùng hỏi: "Thập Nhị Tổ Vu, các ngươi đến đây làm gì!" Đế Giang nghe Thái Nhất hỏi, thản nhiên đáp: "Đây chính là điều ta muốn hỏi, Thái Nhất!

Ngươi không ở yên trong Thiên đình, chạy đến lãnh địa Vu tộc của ta làm gì!" Thái Nhất nghe xong cười lạnh một tiếng: "Làm gì à, Vu tộc các ngươi thật có lá gan lớn!

Dám động thủ với tộc Kim Ô của ta." Đế Giang và các Tổ Vu khác nghe lời này thì sững sờ, không hiểu ý của Thái Nhất!

Nhưng ngay lúc đó, họ đột nhiên thấy Hậu Duệ sau lưng Thái Nhất!

Khi thấy Hậu Duệ toàn thân bị thương, không một chỗ nào lành lặn thì lập tức đại nộ!

"Thái Nhất!

Ngươi muốn chết à!" "Muốn chết?

Là các ngươi muốn chết!" Tiếp đó hai bên không hợp lời, liền đại chiến!

Chỉ là, Thái Nhất lấy một địch mười hai, lập tức rơi vào thế hạ phong!

Huống hồ, vì chí bảo Hỗn Độn Chung trong tay Thái Nhất đang bảo vệ tiểu Kim Ô không bị thương tổn!

Không thể điều động, cho nên Thái Nhất căn bản không phải là đối thủ của Thập Nhị Tổ Vu!

"Thời Gian pháp tắc, tĩnh chỉ!" "Không Gian pháp tắc, trấn áp!" "Hỏa chi pháp tắc, hỏa hải!" ...

Theo Thập Nhị Tổ Vu toàn lực ra tay, từng đạo công kích ẩn chứa sức mạnh pháp tắc không ngừng phát ra!

Thái Nhất chỉ có thể gian nan chống đỡ, căn bản không có sức đánh trả!

Dù sao không có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, thực lực trực tiếp giảm đi hơn một nửa!

Nếu chiến với đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh bình thường, có lẽ còn có thể áp chế!

Nhưng hiện tại Thập Nhị Tổ Vu cùng ra tay.

Thái Nhất ngay cả chống đỡ cũng có chút khó khăn, huống chi là phản kích!

Theo công kích của Thập Nhị Tổ Vu càng ngày càng mạnh, Thái Nhất dần dần có chút không chống đỡ nổi!

Một phút không để ý, bị một đạo công kích cường đại đánh trúng!

Điều này hoàn toàn phá vỡ tiết tấu phòng ngự của Thái Nhất.

Cứ như vậy, Thái Nhất nhanh chóng bị vô số đạo công kích cường đại bao phủ, thân chịu trọng thương!

Nhưng cuối cùng, nhờ vào nhục thân cường đại cùng thực lực, hắn đã thoát ra khỏi vòng vây của Thập Nhị Tổ Vu.

Sau đó mang theo Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung cùng tiểu Kim Ô, nhanh chóng trốn khỏi đây!

Thập Nhị Tổ Vu thấy Thái Nhất trốn thoát, cũng không đuổi theo!

Mà mang theo Hậu Duệ bị thương nặng trở về Vu tộc, lúc này Hậu Duệ bị thương quá nghiêm trọng, nếu còn kéo dài, Hậu Duệ tất sẽ có nguy hiểm tính mạng, cho nên, chỉ có thể từ bỏ ý định tiếp tục truy sát Thái Nhất!

Sau khi thoát khỏi trận chiến, Thái Nhất mang theo tiểu Thập bay về Thiên đình!

Đế Tuấn thấy Thái Nhất thân chịu trọng thương, vội vàng ra nghênh đón!

Nhưng khi thấy tiểu Thập, hắn sững sờ!

Rồi vẻ mặt nhìn về phía Thái Nhất, ánh mắt dường như đang nói: "Sao chỉ có tiểu Thập, những đứa khác đâu!

Các Kim Ô khác đi đâu rồi?" Nhưng Thái Nhất thân chịu trọng thương, căn bản không dám mở miệng với Đế Tuấn!

Bởi vì cái chết của các Kim Ô khác, khiến Thái Nhất cảm thấy vô cùng có lỗi với Đế Tuấn.

Chỉ là chuyện này không thể giấu được, chẳng mấy chốc trong Hồng Hoang sẽ truyền ra tin tức!

Cho nên Thái Nhất sau khi suy nghĩ, quyết định nói sự thật cho Đế Tuấn!

"Huynh trưởng, huynh phải gắng gượng!" Chỉ là khi Thái Nhất vừa mở miệng, Đế Tuấn đã ngăn cản hắn nói tiếp!

"Không thể nào, tuyệt đối không thể như vậy!" Đế Tuấn thần tình vô cùng bi thống, hai mắt không khỏi chảy ra nước mắt!

Thái Nhất thấy cảnh này, cũng thần tình sa sút!

Mặc dù thương thế trên người vô cùng nặng, nhưng trong mắt Thái Nhất, căn bản không thể so với vết thương trong lòng Đế Tuấn!

Bạch Thiển sau khi thấy chỉ có tiểu Thập trở về, không chịu nổi đã ngất đi!

Sau một hồi bi thương, Đế Tuấn lau đi nước mắt trên khóe mắt!

Nhìn Thái Nhất thân chịu trọng thương một cái, quan tâm nói: "Hiền đệ, chuyện này đệ không cần quản nữa!

Hãy dưỡng thương cho tốt." Thái Nhất nghe xong, định nói gì đó!

Nhưng khi thấy thần tình bi thương của Đế Tuấn, lời đến miệng lại bị nuốt trở lại!

"Vậy được rồi!

Nhưng huynh trưởng, huynh phải bảo trọng!

Còn nữa, vạn lần đừng hành động theo cảm tính!" Đế Tuấn nghe xong gật đầu, sau đó Thái Nhất liền lui xuống chữa thương!

Sau khi những người khác đều rời đi, Đế Tuấn cuối cùng cũng không kìm nén được nỗi bi thương vô cùng trong lòng!

Lập tức nhiệt độ trong toàn bộ Lăng Tiêu Bảo Điện hạ xuống đột ngột, đồng thời trên không Lăng Tiêu Bảo Điện sấm chớp đùng đùng, trông có vẻ đáng sợ!

Các Yêu Vương không biết đã xảy ra chuyện gì thấy cảnh tượng này, chuẩn bị tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện để tìm hiểu!

Chỉ là lại bị đồng bạn ngăn lại, dù sao hiện tại Đế Tuấn đang trong lúc cực kỳ bi thương.

Lúc này không nên quấy rầy nữa, hãy để ngài ấy yên tĩnh!

Chương 241

Sau đó thời gian trôi qua, cách sự cố đó đã một trăm năm!

Đế Tuấn cuối cùng cũng thoát ra khỏi bi thương.

Nhưng không phải vì Đế Tuấn đã nghĩ thông, mà là Đế Tuấn đang lên kế hoạch cho một trận đại chiến!

Một trận đại chiến chưa từng có, Đế Tuấn muốn toàn bộ Vu tộc phải chôn cùng con trai của mình!

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn vẻ mặt lạnh lùng nhìn về phía Bất Chu Sơn!

"Vu tộc, hãy hưởng thụ khoảng thời gian cuối cùng đi!

Mười nghìn năm, sau mười nghìn năm nữa!

Bản hoàng muốn toàn bộ các ngươi phải chôn cùng con của bản hoàng!" Sau khi nói xong những lời này, trên mặt Đế Tuấn hắc khí dâng lên!

Đồng thời, bên cạnh hắn tràn ngập sát phạt chi khí!

Khiến cho các Yêu Vương trong Thiên đình đều không dám lại gần, bởi vì họ cảm thấy Đế Tuấn như đã thay đổi thành một người khác!

Trở nên điên cuồng, bất chấp thủ đoạn!

Có lẽ là vì chín người con.

Đả kích đối với Đế Tuấn quá lớn!

Mới khiến tính tình Đế Tuấn đại biến.

Nhưng, các Yêu Vương không dám nói ra mặt!

Chỉ có thể lén lút truyền tai nhau trong bóng tối.

Yêu hậu Bạch Thiển, vì chín người con vẫn lạc!

Từ đó bệnh nặng triền miên, u uất không vui!

Nhưng khác với không khí bi thương trong Thiên đình, không khí trong Vu tộc lại vô cùng vui vẻ!

Khi Thập Nhị Tổ Vu biết được, chín người con của Đế Tuấn bị giết, họ lần lượt tổ chức các hoạt động ăn mừng!

Trong một thời gian, toàn bộ Vu tộc ca hát nhảy múa!

Thật là náo nhiệt.

Đồng thời, Đại Vu Hậu Duệ được tôn làm anh hùng của Vu tộc!

Chỉ là, khác với các Tổ Vu khác đang vui vẻ ăn mừng, trong lòng Hậu Thổ Tổ Vu lại có chút buồn bã!

Bởi vì Hậu Thổ ở rìa lãnh địa Vu tộc, đã phát hiện ra một lượng lớn tàn niệm và oán niệm của sinh linh!

Đều là những sinh linh bị Kim Ô thiêu chết.

Hậu Thổ thấy cảnh này trong lòng không nỡ, muốn giúp đỡ!

Nhưng lại bất lực.

Bởi vì trời đất Hồng Hoang từ khi sinh ra, đã bùng nổ vô số trận đại chiến!

Vô số sinh linh vẫn lạc.

Cho nên trong trời đất Hồng Hoang tồn tại vô lượng tàn niệm và oán niệm, chỉ là những tàn niệm và oán niệm đó bình thường sẽ bị U Minh Huyết Hải hấp dẫn!

Cho nên trong Hồng Hoang về cơ bản không thấy được, chỉ là mỗi khi đại kiếp sắp đến!

U Minh Huyết Hải sẽ không thể hấp thu được nhiều tàn niệm và oán niệm như vậy.

Cho nên chỉ có thể mặc cho những tàn niệm oán niệm đó, phiêu đãng trong Hồng Hoang!

Đồng thời, Hậu Thổ có một cảm giác rằng mình có duyên với chuyện này!

Dường như sinh ra, là để giải quyết sự tồn tại của chúng!

Chỉ là cảm giác này rất yếu, lúc có lúc không!

Hậu Thổ cũng không biết có thể tin được không.

Khi Hậu Thổ đang buồn bã, Đế Giang Tổ Vu đang vui vẻ ăn mừng bên cạnh thấy vậy, liền cầm một ít thức ăn đi tới!

Đến bên cạnh Hậu Thổ ngồi xuống, sau đó đưa thức ăn trong tay tới đồng thời lớn tiếng nói: "Hậu Thổ muội tử, đang nghĩ gì vậy!" Hậu Thổ nghe xong lắc đầu, không nói ra những gì trong lòng!

Bởi vì nàng biết, ý nghĩ của mình không hợp với những người khác!

Họ cũng chắc chắn sẽ không đồng ý làm như vậy.

Đế Giang thấy Hậu Thổ không muốn nói, cũng không hỏi nhiều!

Sau đó gọi Hậu Thổ đi, cùng nhau ăn mừng! ...

Sau nhiều ngày cuồng hoan, Vu tộc lại khôi phục trạng thái bình thường!

Thập Nhị Tổ Vu cũng bắt đầu tu luyện, chỉ có Hậu Thổ đứng ở rìa lãnh địa Vu tộc nhìn đám mây đen kịt phía trước mà im lặng không nói.

Trong mắt Hậu Thổ, đám mây đen kịt đó không phải là mây thật!

Mà là do vô số tàn niệm và oán niệm tụ tập lại hình thành!

Sau khi nhìn một lúc, Hậu Thổ không khỏi nói: "Những tàn hồn này thật đáng thương, chẳng lẽ không có cách nào cứu vớt sao?" Bởi vì trong mắt Hậu Thổ, những tàn niệm do các tàn hồn này để lại đang phải chịu đựng nỗi đau khổ cực lớn!

Đám mây đen khổng lồ đó, dưới ánh mặt trời chiếu rọi không ngừng cuộn trào rồi nhỏ lại!

Đó là vì tàn niệm căn bản không chịu được ánh mặt trời chiếu xạ, ánh mặt trời chiếu xạ đối với chúng có tổn hại cực lớn.

Nhìn đám mây đen từng chút một bị tiêu diệt, Hậu Thổ cảm thấy mình nên làm gì đó!

Sau khi trở về nơi ở, Hậu Thổ vẫn luôn suy nghĩ!

Rốt cuộc có thể làm gì cho chúng.

Nhưng sau một hồi suy nghĩ kỹ lưỡng, Hậu Thổ phát hiện mình cũng không làm được gì!

Bởi vì người của Vu tộc, bẩm sinh đã tràn ngập huyết sát chi khí!

Tàn niệm căn bản không dám đến gần.

Chương 242

Dù sao một khi đến gần, sẽ bị huyết sát chi khí cường đại đó thôn phệ!

Sau khi thử mấy phương pháp, đều bị Hậu Thổ lần lượt phủ quyết!

Hoặc là không thích hợp, hoặc là căn bản không thể thực hiện!

Hồi lâu sau, Hậu Thổ đột nhiên cảm thấy!

Nếu mình không biết, vậy thì đi thỉnh giáo người khác đi!

Nhưng phải đi thỉnh giáo ai đây?

Trong số các đại năng Hồng Hoang mà Hậu Thổ quen biết, mạnh nhất chỉ có ba người!

Đó là Bàn Cổ Tam Thanh.

Người có quan hệ tốt nhất với Hậu Thổ, e rằng chính là Ngọc Thanh Nguyên Thủy!

"Có lẽ, ta nên đến chỗ Thiên Tôn để bái kiến!

Nghe thử kiến nghị của Thiên Tôn." Sau khi quyết định, Hậu Thổ lập tức chuẩn bị lên đường đến Tam Tiên Đảo!

Sau khi giao phó công việc trong tay cho thuộc hạ, Hậu Thổ bay thẳng về phía Đông Hải!

Cùng lúc đó, trong Thuận Thiên Điện trên Tam Tiên Đảo!

Nguyên Thủy đang tinh tiến tu vi đột nhiên có cảm ứng, sau đó suy tính ra Hậu Thổ sắp đến bái kiến.

"Hậu Thổ, luân hồi!

Cuối cùng cũng sắp đến ngày đó rồi.” Nguyên Thủy nói xong, liền nhẹ giọng nói: “Ngạo Thiên, lát nữa Hậu Thổ sẽ đến bái kiến ta!

Ngươi đi nghênh đón.” Lời của Nguyên Thủy vừa dứt, một giọng nói cung kính vang lên: “Tuân mệnh!” Sau đó một đạo lưu quang từ Tam Tiên Đảo xuất phát, đến bên bờ Đông Hải!

Theo đó, Hậu Thổ cũng đến Đông Hải!

Nhìn đại dương vô biên vô tận, Hậu Thổ trong lòng có chút chấn động!

“Đông Hải sao?

Quả nhiên vô cùng rộng lớn!

Chỉ là, Đông Hải lớn như vậy!

Phải đi đâu tìm Tam Tiên Đảo?” Sau khi đến Đông Hải, Hậu Thổ mới đột nhiên phát hiện!

Mình lại không biết Tam Tiên Đảo rốt cuộc ở đâu.

“Gay rồi!

Lại không có công cụ liên lạc với Nguyên Thủy Thiên Tôn, chẳng lẽ chuyến đi này cứ thế uổng phí sao!” Ngay khi Hậu Thổ đang vô cùng lo lắng, một thanh niên đi đến sau lưng Hậu Thổ, nhẹ giọng nói: “Phía trước có phải là Hậu Thổ Tổ Vu của Vu tộc không!” Hậu Thổ nghe xong, liền quay người lại.

Sau đó thấy một thanh niên trẻ tuổi, đang vẻ mặt điềm nhiên nhìn mình!

Thanh niên tuy còn trẻ, nhưng lại có một thân ngạo khí không thể che giấu, cho dù đã được thanh niên thu liễm rất nhiều, nhưng vẫn như bảo kiếm ra khỏi vỏ, hàn khí bức người!

“Long Hoàng Ngạo Thiên?

Ngươi tìm ta có việc gì?" Hậu Thổ gật đầu, hỏi!

Ngạo Thiên nghe vậy trực tiếp đáp: "Hậu Thổ đạo hữu không phải đang tìm Tam Tiên Đảo sao, bản hoàng đưa ngươi đi!" "Thật sao?

Vậy thì đa tạ Ngạo Thiên đạo hữu rồi!" Hậu Thổ mừng rỡ, tiếp đó vội vàng theo bước chân của Ngạo Thiên, cùng nhau tiến vào Tam Tiên Đảo!

Khi Hậu Thổ nhìn thấy tình hình trên Tam Tiên Đảo, không khỏi chấn động!

Bởi vì trên Tam Tiên Đảo tràn ngập kỳ trân dị bảo, một số linh căn ở bên ngoài vô cùng quý giá ở đây lại có thể thấy ở khắp nơi!

Mặc dù Vu tộc không cần những thứ phụ trợ này, nhưng cũng không ngăn được sự kinh ngạc của Hậu Thổ!

"Đi thôi!" Ngạo Thiên liếc mắt nhìn Hậu Thổ sau lưng, biểu cảm trên mặt lại là một bộ dạng muốn cười mà không cười được, Hậu Thổ quả thật thú vị, ngay cả Ngạo Thiên cũng cảm thấy vậy, lập tức Ngạo Thiên giải thích: "Tam Tiên Đảo của Thiên Tôn quả thật được xem là động thiên phúc địa hàng đầu, Hậu Thổ Tổ Vu đừng kinh ngạc, sau này đến nhiều lần sẽ quen thôi, như bản hoàng đây, không phải cũng thường đến đây uống rượu chùa sao!

Ha ha ha!" Hậu Thổ nghe xong, vẻ kinh ngạc trên mặt càng lúc càng đậm!

Về phần Ngạo Thiên cũng không giải thích nhiều nữa, hắn đưa Hậu Thổ đến trước mặt Nguyên Thủy, rồi rời đi, Long cung bên kia cần hắn đến chủ trì, không thể ở lại Tam Tiên Đảo mãi được!

Sau đó, Ngạo Thiên đưa Hậu Thổ đến Thuận Thiên Điện!

Ở trung tâm Thuận Thiên Điện, Nguyên Thủy đã ngồi xếp bằng ở

đó, tĩnh lặng chờ đợi Hậu Thổ.

Hậu Thổ vừa vào Thuận Thiên Điện, thấy Nguyên Thủy liền vội vàng cung kính hành lễ!

"Vu tộc Hậu Thổ, bái kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, tiếp đó vung tay một cái, một chiếc bồ đoàn đột nhiên xuất hiện trước mặt Hậu Thổ!

Nguyên Thủy nhìn Hậu Thổ thản nhiên nói: "Có việc gì ngồi xuống nói!" Hậu Thổ nghe xong gật đầu, ngồi xếp bằng xuống, tiếp đó Hậu Thổ đem nỗi lòng của mình thổ lộ với Nguyên Thủy một phen!

Nguyên Thủy nghe xong, trước tiên gật đầu, trong lòng thầm nghĩ: Quả nhiên, Hậu Thổ quả nhiên sắp lấy thân hóa luân hồi!

Sau khi hiểu rõ Hậu Thổ gặp phải chuyện gì, Nguyên Thủy suy nghĩ một lúc mới nói: "Chuyện này bản tọa biết, thực ra chuyện này muốn giải quyết vừa đơn giản cũng vừa khó khăn!" Hậu Thổ nghe Nguyên Thủy nói, vô cùng vui mừng, lập tức vội vàng hỏi: "Dám hỏi Thiên Tôn, rốt cuộc cần phải làm gì mới có thể giảm bớt hoặc an ủi những tổn thương mà tàn hồn trời đất phải chịu." "Chỉ có thể ý hội không thể ngôn truyền, chuyện này chỉ có thể dựa vào ngươi tự lĩnh ngộ!

Về phần việc tịnh hóa tàn niệm oán niệm của trời đất, cũng chỉ có ngươi mới có thể giúp được!" Nguyên Thủy một khi nói cho Hậu Thổ biết chuyện lấy thân hóa luân hồi, tất nhiên sẽ chia đi phần lớn công đức của Hậu Thổ, đến lúc đó Hậu Thổ có thể thành thánh hay không còn là chuyện khác, cho nên, dù thế nào, Nguyên Thủy cũng sẽ không trực tiếp nói cho Hậu Thổ đáp án cuối cùng, chỉ sẽ cho nàng một vài chỉ điểm!

Hậu Thổ nghe xong lời Nguyên Thủy nói, trước tiên là một trận

không hiểu, sau đó vẻ mặt mờ mịt!

Thấy Hậu Thổ vẫn chưa lĩnh ngộ được, Nguyên Thủy nhẹ nhàng thở dài một tiếng rồi nói: "Sinh tử luân hồi, chúng sinh bình đẳng!" Lời vừa dứt, thân ảnh Nguyên Thủy từ từ biến mất trong Thuận Thiên Điện.

Hậu Thổ nghe xong lập tức như có điều suy nghĩ, sau khi ngây người một lúc tuy chưa hiểu rõ phải làm gì, nhưng đã có chút manh mối!

Đang định cảm tạ Nguyên Thủy, lại phát hiện Nguyên Thủy đã sớm rời đi!

Sau đó, Hậu Thổ cáo biệt Quảng Thành Tử!

Một mình đi trong Hồng Hoang.

Hậu Thổ một mình cũng không biết đã đi bao lâu, bất tri bất giác đã đến U Minh Huyết Hải.

Lúc này U Minh Huyết Hải xung quanh vô cùng u ám, sinh linh bình thường nhìn thấy sẽ cảm thấy vô cùng áp lực.

Ngay cả đại năng Hồng Hoang cũng không biết, đám mây đen kịt đó rốt cuộc là gì!

Hậu Thổ đứng bên bờ Huyết Hải, bị cảnh tượng trước mắt làm cho kinh ngạc!

Bởi vì trước mắt nàng, trải đầy những tàn niệm và oán niệm dày đặc!

Số lượng nhiều đến mức không thể ước tính!

Chương 243

"Nhiều như vậy, chẳng lẽ trong Hồng Hoang gần như tất cả tàn niệm oán niệm đều tập trung ở đây sao?" Hậu Thổ không khỏi hỏi, dù sao số lượng lớn như vậy!

Căn bản không thể hình thành trong thời gian ngắn.

Nhìn những tàn niệm oán niệm dày đặc đó, Hậu Thổ trong lòng không khỏi có chút rùng mình, nhưng khi nghĩ đến thảm trạng của những tàn niệm oán niệm này.

Trong mắt Hậu Thổ lộ ra một tia kiên định, sau đó điều chỉnh khí tức!

Đi thẳng về phía Huyết Hải.

Cuối cùng cùng với việc không ngừng đi sâu vào, Hậu Thổ đối với sự lĩnh ngộ về sinh mệnh cũng ngày càng sâu sắc!

Từ giây phút này, Hậu Thổ ý thức được sự vĩ đại, cũng như sự yếu ớt của sinh mệnh!

Khi đến trung tâm Huyết Hải, Hậu Thổ lại một lần nữa bị cảnh tượng trước mắt làm cho kinh ngạc!

Bởi vì trong mắt Hậu Thổ, vô tận tàn niệm oán niệm khi bay đến trên không Huyết Hải, đã bị một sức hút không tên hấp dẫn!

Lại rơi xuống trong Huyết Hải, sau đó không bao giờ xuất hiện nữa!

Hậu Thổ thấy cảnh này, trong đầu không khỏi nảy ra một ý nghĩ!

"Huyết Hải?

Minh Hà!

Chẳng lẽ tất cả đều do hắn giở trò!" Dù sao trong Huyết Hải, người có năng lực có thực lực tạo ra động tĩnh lớn như vậy e rằng chỉ có Minh Hà lão tổ của Huyết Hải mới có thể hoàn thành.

Nhưng, cùng với việc tàn niệm oán niệm không ngừng rơi xuống Huyết Hải!

Hậu Thổ lại từ đó lĩnh ngộ được một tia pháp tắc luân hồi và sinh mệnh.

Sau khi lĩnh ngộ được pháp tắc luân hồi và sinh mệnh, Hậu Thổ đột nhiên hiểu ra!

Ý của Nguyên Thủy rốt cuộc là gì!

Sau khi hiểu rõ sứ mệnh của mình, Hậu Thổ lập tức tuyên thệ với Đại Đạo!

"Hậu duệ Bàn Cổ, Tổ vu Hậu Thổ!

Nay nguyện lấy thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, để trợ giúp sinh linh Hồng Hoang có nơi đầu thai chuyển thế!

Lục Đạo Luân Hồi, lập!" Cùng với tiếng nói của Hậu Thổ hạ xuống, một cỗ sức mạnh vô cùng vĩ ngạn từ sâu trong Hỗn Độn bay ra!

Đạo sức mạnh đó với tốc độ cực nhanh giáng lâm Hồng Hoang, Thiên Đạo Hồng Hoang có cảm ứng lập tức hiện thân, cung kính hành lễ với đạo sức mạnh đó!

Nhưng đạo sức mạnh đó lại không có bất kỳ biểu hiện gì, mà trực tiếp bay vào trong Hồng Hoang, tiến vào thân thể Hậu Thổ!

Đồng thời, thân thể Hậu Thổ hóa thành vô số điểm sáng!

Tán lạc trên Huyết Hải.

Một lượng lớn pháp tắc Đại Đạo hiển hiện, luân hồi, tạo hóa, hủy

diệt! 6.

Vô tận pháp tắc cùng với những điểm sáng do chân thân Hậu Thổ hóa thành đan xen vào nhau, cuối cùng hình thành một không gian kỳ đặc!

Toàn bộ không gian độc lập với thế giới Hồng Hoang, không chịu sự quản hạt của Thiên Đạo Hồng Hoang!

Toàn bộ không gian ẩn chứa pháp tắc luân hồi và tạo hóa, chính là Luân Hồi Chi Địa do Hậu Thổ hóa thành!

Ở trung tâm Luân Hồi Chi Địa, có sáu vòng xoáy thần bí, Lục Đạo Luân Hồi!

Lục Đạo Luân Hồi, đại diện cho Thiên Đạo, Nhân Đạo, A Tu La Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo và Súc Sinh Đạo!

Lục Đạo Luân Hồi được sáng lập, đánh dấu thế giới Hồng Hoang tiến thêm một bước hoàn thiện!

Có Lục Đạo Luân Hồi, liền có sự phân chia thiện ác!

Người làm thiện có công đức, người có công đức sau khi chết có thể vào Thiên Đạo, Nhân Đạo, A Tu La Đạo.

Kẻ làm ác, nhiễm nghiệp lực!

Sau khi chết đọa vào Ngạ Quỷ Đạo, Địa Ngục Đạo, Súc Sinh Đạo!

Đồng thời cùng với việc Luân Hồi Chi Địa được sáng lập, Lục Đạo Luân Hồi xuất hiện!

Một quy tắc mới, liền tái nhập vào thế giới Hồng Hoang!

Cho nên trong thế giới Hồng Hoang ngoại trừ Thánh Nhân ra tất cả sinh linh, đều có thể cảm nhận được trong cõi u minh có một cỗ hạn chế.

Đồng thời cùng với việc Lục Đạo Luân Hồi diễn hóa thành công, Hỗn Độn Đại Đạo giáng xuống vô số Đại Đạo công đức!

Lập tức toàn bộ bầu trời Huyết Hải, phủ đầy mây lành năm màu!

Vô tận Đại Đạo công đức từ trên trời giáng xuống, tiến vào Luân Hồi Chi Địa!

Chúng sinh trong Hồng Hoang nhìn thấy công đức ngập trời đó, đều kinh ngạc không thôi!

Dù sao lượng công đức lớn như vậy, thậm chí còn vượt qua cả Nữ Oa tạo người thành thánh!

Đồng thời, chuyện Hậu Thổ hóa thân luân hồi cũng do Thiên Đạo truyền bá đến chúng sinh Hồng Hoang!

Dù sao chuyện này do Đại Đạo trực tiếp giám sát, Thiên Đạo căn bản không dám giở bất kỳ trò gì!

Chúng sinh Hồng Hoang sau khi hiểu rõ, đều kính bội không thôi!

Sau đó hướng về Luân Hồi Chi Địa hành lễ, biểu thị sự tôn kính đối với việc Hậu Thổ hóa thân luân hồi!

Các đại năng Hồng Hoang sau khi biết chuyện, thì càng khâm phục không thôi!

Bởi vì họ hiểu rằng, Hậu Thổ đang hy sinh một người để thành toàn cho chúng sinh Hồng Hoang!

Hành vi của nàng thậm chí không thua kém Bàn Cổ khai thiên tích địa, thậm chí còn mạnh hơn Hồng Quân hợp đạo một chút!

Dù sao Hồng Quân sau khi hợp đạo vẫn có thể tồn tại, còn Hậu Thổ lấy thân hóa luân hồi e rằng ngay cả tính mạng cũng không thể bảo toàn!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện trên Thiên đình, Yêu Hoàng Đế Tuấn cảm

nhận được sự quyết tâm của Hậu Thổ vì chúng sinh Hồng Hoang, không khỏi khâm phục nói: "Mặc dù Vu tộc là địch nhân của ta, nhưng hành vi của Hậu Thổ Tổ Vu lại khiến người ta vô cùng khâm phục!

Bản hoàng không bằng!" Ngay cả Thái Nhất bên cạnh, nghe xong cũng gật đầu đồng tình với lời của Đế Tuấn!

Dù sao có thể xả thân vì người, vì những người không liên quan thậm chí là kẻ thù!

Thái Nhất tự hỏi mình không làm được, e rằng trong Hồng Hoang có thể đếm trên đầu ngón tay!

Chương 244

Các Yêu Thần trong Lăng Tiêu Bảo Điện cũng cảm khái vạn phần, mặc dù Hậu Thổ Tổ Vu là kẻ địch!

Nhưng không khỏi vô cùng khâm phục.

Không chỉ Thiên đình, tại nguyên thủy, tại Tây phương Linh Sơn, tại Côn Luân Sơn!

Trong mỗi động phủ của các đại năng, các đại năng nhìn thấy dáng vẻ Hậu Thổ hóa thân luân hồi không khỏi vô cùng khâm phục!

Đồng thời về cơ bản mỗi một đại năng đều âm thầm hành lễ với Hậu Thổ, biểu thị sự kính bội to lớn đối với việc Hậu Thổ có thể vì Hồng Hoang mà hy sinh bản thân!

Ngay cả Nguyên Thủy xa tận Tam Tiên Đảo, cảm nhận được Hậu Thổ thân hóa luân hồi xong, cũng không khỏi lộ ra một tia kính ý!

Dù sao có thể xả thân vì người, đều đáng được người tôn kính!

Huống chi là hóa thân luân hồi, hy sinh một người, phúc trạch vô tận sinh linh Hồng Hoang.

Nhưng điều mà chúng sinh Hồng Hoang không biết là, khi họ đang vô cùng kính bội và tưởng nhớ!

Thân ảnh của Hậu Thổ, lại bất ngờ xuất hiện trở lại tại Luân Hồi Chi Địa!

Hậu Thổ không phải đã hóa thân luân hồi rồi sao, sao có thể xuất hiện!

Thì ra, sau khi Hậu Thổ hóa thân luân hồi, Hỗn Độn Đại Đạo đã giáng xuống vô tận Đại Đạo công đức!

Dưới sự trợ giúp của vô tận Đại Đạo công đức đó, Hậu Thổ không chỉ ngưng tụ lại được thân thể!

Mà còn bù đắp được khuyết điểm lớn nhất của Vu tộc, bổ sung nguyên thần!

Sau khi ngưng tụ thành hình, Hậu Thổ mở mắt!

Vô tận pháp tắc luân hồi hiện ra trong mắt nàng!

Hậu Thổ xuất hiện trở lại, không chỉ có một thân thể mới càng hoàn mỹ hơn!

Đồng thời cũng chưởng khống Luân Hồi Chi Địa!

Cũng có nghĩa là, chỉ cần ở trong Luân Hồi Chi Địa, sức mạnh của Hậu Thổ gần như là vô địch!

E rằng ngay cả Hồng Quân cũng không thể chiếm được bất kỳ tiện nghi nào.

Đồng thời cũng vì Hậu Thổ chưởng khống Luân Hồi Chi Địa, cộng thêm việc hóa thân luân hồi được Hỗn Độn Đại Đạo giáng xuống vô tận công đức!

Cho nên vừa mới xuất hiện trở lại, đã lập tức trở thành Thánh Nhân!

Nhưng không phải là Thánh Nhân trong Hồng Hoang, dù sao Thánh Nhân trong Hồng Hoang có số lượng cố định!

Không thể tăng thêm Thánh Nhân mới, cho nên Hậu Thổ sở dĩ có thể thành thánh, là vì có sức mạnh của Luân Hồi Chi Địa!

Bởi vì Hậu Thổ chính là Luân Hồi Chi Địa, trong mắt Hỗn Độn Đại Đạo, tầm quan trọng của Luân Hồi Chi Địa không thua kém gì đại địa Hồng Hoang!

Cho nên có thể sinh ra Thánh Nhân cũng không có gì đáng ngạc

nhiên, chỉ là những người khác không biết!

Ngay cả những Thánh Nhân đó cũng không biết.

Các Thánh Nhân chỉ biết Hậu Thổ thành thánh, không hiểu rõ hàm nghĩa đằng sau việc thành thánh!

Nhưng Nguyên Thủy sau khi thấy cảnh này, ánh mắt lại hơi nheo lại!

Khóe miệng càng lộ ra một tia nụ cười tự tin, bởi vì Nguyên Thủy đã sớm biết tất cả!

Cho nên đã bố trí sẵn hậu thủ. ...

Sau khi Hậu Thổ xuất hiện trở lại, toàn bộ Lục Đạo Luân Hồi phảng phất như được kích hoạt!

Lục Đạo Luân Hồi vốn đang đứng yên, lại bắt đầu xoay chuyển!

Sau khi Lục Đạo Luân Hồi xoay chuyển, đã tỏa ra một cỗ sức hút thần bí vào trong Hồng Hoang!

Tàn niệm và oán niệm trên không Huyết Hải là những thứ đầu tiên cảm ứng được sức hút đó, sau đó bị tiếp dẫn vào Luân Hồi Chi Địa!

Nhưng vì Luân Hồi Chi Địa mới được sáng lập, quá nhiều quy tắc chưa được hoàn thiện!

Cho nên không có những thứ nổi tiếng của hậu thế như cầu Nại Hà, canh Mạnh Bà!

Cùng với Thập Điện Diêm La, Thập Bát Tầng Địa Ngục v.v.!

Nhưng chính vì không có những thứ này, nên do Đại Đạo tiếp quản, chí chính chí công!

Đại Đạo sẽ căn cứ vào công đức và nghiệp lực ẩn chứa trên người tàn niệm oán niệm để phân chia, rốt cuộc nên vào luân hồi nào!

Đợi đến khi luân hồi thực sự hoàn thiện, sức mạnh của Đại Đạo sẽ bị rút đi!

Quyền chưởng khống thực sự của Luân Hồi Chi Địa sẽ rơi vào tay Hậu Thổ!

Đối với việc Đại Đạo có thể tiếp quản, Hậu Thổ tỏ ra vô cùng vui mừng!

Mặc dù Hậu Thổ hóa thân thành luân hồi, nhưng đối với việc quản lý luân hồi lại hoàn toàn không biết gì!

Nếu thực sự để nàng tự mình quản lý, e rằng sẽ có chút tồi tệ!

Dù sao Hậu Thổ không có chút kinh nghiệm nào.

Bây giờ đã có Đại Đạo tiếp quản, vậy thì Hậu Thổ không còn quản chuyện của Luân Hồi Chi Địa nữa.

Sau đó, Hậu Thổ đem thực lực cảnh giới Thánh Nhân của mình toàn bộ triển khai, chuẩn bị rời khỏi Luân Hồi Chi Địa trở về Hồng Hoang!

Giây phút Hậu Thổ thể hiện, lập tức bị chúng sinh Hồng Hoang bắt được!

Mấy vị Thánh Nhân kia sau khi thấy, chỉ dừng lại một chút, sau đó lại khôi phục!

Dù sao đã sớm có dự liệu, lấy thân hóa luân hồi là chuyện vĩ đại biết bao!

Làm nên chuyện vĩ đại như vậy, tất nhiên sẽ có vô cùng công đức khổng lồ ban thưởng!

Có những công đức đó bảo hộ, Hậu Thổ chắc chắn sẽ không có trở ngại lớn!

Thậm chí dựa vào vô lượng công đức đó, trở thành Thánh Nhân

cũng không phải là không thể!

Cho nên khi cảm nhận được uy thế cấp Thánh Nhân của Hậu Thổ, cùng với việc nhìn thấy thân ảnh của nàng, họ không hề kinh ngạc!

Chỉ là khác với sự bình tĩnh của các Thánh Nhân, chúng sinh Hồng Hoang lại có kẻ buồn người vui!

Đối với người của Vu tộc, đương nhiên là chuyện vui lớn!

Chương 245

Vu tộc quét sạch bi thương trước đó, ai nấy đều mang nụ cười!

Mười một vị Tổ Vu càng cười không ngậm được miệng, bởi vì họ biết!

Vu tộc, từ bây giờ sẽ bước sang một thời kỳ huy hoàng vĩ đại!

Có Hậu Thổ làm hậu thuẫn, Vu tộc có quyết tâm thống nhất Hồng Hoang!

Nhưng khác với sự vui mừng của Vu tộc, thế lực Yêu tộc lại là một mảnh than khóc!

Dù sao Vu Yêu đối lập đã lâu.

Mối thù của hai bên đã đến mức không thể hóa giải, cộng thêm sự kiện Kim Ô tử vong không lâu trước đó!

Càng khiến hai bên mang mối thù sâu như biển máu.

Hiện tại Vu tộc xuất hiện một vị Thánh Nhân, đối với Yêu tộc là một đả kích cực lớn!

Đối với Thiên đình, càng giống như một cơn ác mộng!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện trên Thiên đình, Yêu Hoàng Đế Tuấn sau khi cảm nhận được uy thế cấp Thánh Nhân đó, trước tiên sững sờ, sau đó trong mắt lộ ra một cỗ không thể tin nổi!

"Khí tức của Hậu Thổ!

Không thể nào!

Hậu Thổ không phải đã thân hóa luân hồi rồi sao, sao có thể xuất hiện trở lại!

Lại còn biến thành Thánh Nhân, không thể nào!" Các Yêu Vương khác nghe xong, cũng nhìn nhau ngơ ngác!

Lần lượt đối mặt nhau, đồng thời trong mắt đối phương thấy được một tia cay đắng!

Sau này ngày tháng của Thiên đình e rằng sẽ vô cùng khó khăn, Đế Tuấn muốn báo thù e rằng không thể nữa rồi!

Bởi vì trước đó thế lực của Vu Yêu hai tộc tương đối cân bằng, hai bên đều có những thủ đoạn cuối cùng!

Nhưng hiện tại Hậu Thổ thành thánh, đã phá vỡ sự cân bằng của hai bên!

Nếu đợi Vu tộc hồi thần, vậy thì chờ đợi Thiên đình e rằng là một trận tai nạn vô cùng thảm khốc!

Ngoài Vu Yêu hai tộc một bên cực kỳ vui mừng, một bên cực kỳ bi thương ra!

Các thế lực khác trong Hồng Hoang, cũng có kẻ buồn người vui!

Nhưng tổng thể, vẫn có xu hướng ổn định!

Không bùng phát đại loạn.

Thiên đình sau khi biết Hậu Thổ thành thánh, lập tức triển khai một cuộc họp quy mô lớn!

Đồng thời Thiên đình bắt đầu tích cực chuẩn bị chiến tranh, vô số vật tư từ các nơi trong Hồng Hoang được điều động!

Từng đoàn từng đoàn đại quân Yêu tộc, được triệu tập bắt đầu huấn luyện!

Vu tộc thấy động tĩnh của Thiên đình cũng bắt đầu có những đối sách tương ứng!

Trong một thời gian, Vu Yêu hai tộc hừng hực khí thế, không ngừng mở rộng!

Chờ đợi ngày quyết chiến với đối phương.

Nhưng khi hai bên đang tích cực chuẩn bị chiến tranh, Tây phương Linh Sơn lại xuất hiện một số thay đổi.

Vốn dĩ đang tĩnh tu ở Tây phương Linh Sơn, Địa Tạng Vương, sau khi Hậu Thổ thành thánh trong lòng có cảm ứng!

Hắn nhìn về hướng Huyết Hải một cái, nhíu mày không biết đang nghĩ gì!

Sau một lúc, Địa Tạng Vương nhẹ nhàng thở dài một tiếng!

Sau đó tỉnh lại từ trong tu luyện, nhìn nơi tu luyện một cái, trong mắt lóe lên một tia lưu luyến!

Nhưng một tia lưu luyến này nhanh chóng bị cắt đứt, ánh mắt lại một lần nữa bị sự bình thản bao phủ! ...

Tại Tu Di Sơn, Tiếp Dẫn nhìn đại đồ đệ Địa Tạng Vương trước mặt, có chút kinh ngạc nói: "Con!

Con muốn vào trong luân hồi!" Địa Tạng Vương nghe xong gật đầu, trong mắt xuất hiện một tia kiên định!

"Sư tôn, đệ tử nguyện lấy thân vào luân hồi!

Vì sự hưng thịnh của Tây phương, giành lấy một tia sinh cơ!

Cho nên mong sư tôn thành toàn!" Tiếp Dẫn nghe xong, vẫn luôn nhìn chằm chằm vào mắt Địa Tạng Vương!

Phảng phất như muốn nhìn rõ Địa Tạng Vương rốt cuộc đang nghĩ gì.

Lại muốn vào trong luân hồi, phải biết hiện tại luân hồi mới vừa

được sáng lập!

Tràn đầy những điều chưa biết.

Nếu một khi xảy ra bất trắc, việc Địa Tạng Vương rời đi đối với toàn bộ Tây phương sẽ là một tổn thất cực lớn!

Nhưng khi nhìn thấy ánh mắt kiên định của Địa Tạng Vương, Tiếp Dẫn cũng không nỡ từ chối!

Dù sao Địa Tạng Vương cũng là vì Tây phương, vì Tây phương giáo!

Sau khi suy nghĩ hồi lâu, Tiếp Dẫn bi thán một tiếng!

"Nếu con đã chọn con đường này, vậy vi sư cũng không tiện ngăn cản!

Chỉ là, con đường này chưa từng có ai đi.

Mọi thứ đều phải dựa vào con, nếu không chịu nổi thì có thể quay về tìm vi sư!" Địa Tạng Vương nghe xong gật đầu, sau đó hành lễ với Tiếp Dẫn, rồi liền đi ra khỏi Tu Di Sơn!

Tiếp Dẫn nhìn thân ảnh Địa Tạng Vương rời đi, trong mắt không khỏi lóe lên một tia sầu muộn!

Đối với vị đại đệ tử này, Tiếp Dẫn vô cùng hài lòng!

Chỉ là con đã lớn, đã có con đường của mình!

Nếu đã như vậy, thì hãy buông tay đi! 7.

Để nó ra ngoài bôn ba một phen, trải qua rồi mới hiểu được sự quý giá của một số thứ!

Chương 246

Địa Tạng Vương sau khi rời khỏi Tu Di Sơn, liền tuyên cáo lớn tiếng với Hồng Hoang: "Ta là Địa Tạng Vương của Tu Di Sơn, nay cảm thấy Luân Hồi Chi Địa quỷ quái tụ tập, đa số nghiệp lực nồng đậm!

Để siêu độ quỷ quái, Địa Tạng Vương nguyện đến Luân Hồi Chi Địa, đồng thời lập một đại hoành nguyện: Địa ngục vị không, thệ bất thành Phật!" Địa Tạng Vương phát hạ đại hoành nguyện xong, khí tức và dáng vẻ trên người toàn bộ đại biến, từ Địa Tạng Vương trong nháy mắt biến thành Địa Tạng Vương Bồ Tát!

Mặc dù chỉ thêm hai chữ, nhưng ý nghĩa lại vô cùng khác biệt!

Trong Đại Lôi Âm Tự, Tiếp Dẫn nghe xong, không nói gì chỉ âm thầm niệm một tiếng Phật hiệu!

Sau đó, Địa Tạng Vương Bồ Tát đích thân đến Luân Hồi Chi Địa!

Trong Hồng Hoang, một số đại năng nghe được hoành nguyện của Địa Tạng Vương xong, không khỏi gật đầu!

"Hay cho một câu địa ngục vị không thệ bất thành Phật!

Xem ra trong Tây phương giáo, lại sắp xuất hiện một vị đại năng thực lực cao cường rồi!" Tiếp đó, Địa Tạng Vương đến bên bờ Huyết Hải, nhìn Luân Hồi Chi Địa đó!

Khi thấy trong Luân Hồi Chi Địa có vô biên tàn niệm và oán niệm, ngay cả Địa Tạng Vương cũng không khỏi nuốt nước bọt!

Dù sao số lượng quá lớn, nhìn mà khiến người ta không khỏi rùng mình!

Chỉ là, Địa Tạng Vương hiện tại không có lựa chọn!

Cho nên cố gắng kìm nén một tia chiến ý trong lòng, tiến vào Luân Hồi Chi Địa!

Khi Địa Tạng Vương tiến vào Luân Hồi Chi Địa, Thiên Đạo Hồng Hoang có cảm ứng!

Lập tức giáng xuống công đức.

Địa Tạng Vương hấp thu xong, khí tức trên người không ngừng tăng lên!

Từ Chuẩn Thánh sơ kỳ lúc đầu, đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Cảm nhận được sự thay đổi của tu vi, Địa Tạng Vương một trận vui mừng, bởi vì hắn hiểu mình đã cược đúng rồi!

Nhưng rất nhanh, biểu cảm vui mừng ban đầu dần dần bị sự ngạc nhiên thay thế!

Bởi vì Địa Tạng Vương cảm ứng được, thực lực Chuẩn Thánh đỉnh phong chỉ có thể thể hiện trong Luân Hồi Chi Địa.

Nếu một khi ra khỏi Luân Hồi Chi Địa, thì thực lực sẽ khôi phục về Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Sau khi ngây người một lúc, Địa Tạng Vương thở dài một tiếng nói: "Đây là!

Muốn nhốt ta ở đây sao?" Khi trong lòng Địa Tạng Vương một trận bi thương, các đại năng Hồng Hoang lại kinh ngạc không thôi!

Bởi vì thực lực của Địa Tạng Vương tăng mạnh, đã thu hút sự chú ý của các đại năng Hồng Hoang!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện trên Thiên đình, Đế Tuấn vẫn luôn theo dõi sát sao tin tức về Luân Hồi Chi Địa, thấy thực lực của Địa Tạng Vương sau khi tiến vào Luân Hồi Chi Địa lại tăng vọt!

Từ Chuẩn Thánh sơ kỳ không đáng kể lại tăng lên đến Chuẩn

Thánh đỉnh phong, tuyệt đối là một bước nhảy vọt chưa từng có!

Bước nhảy vọt như vậy khiến chúng sinh Hồng Hoang ngưỡng mộ không thôi, trong lòng ai nấy đều có tính toán nhỏ!

Nếu Luân Hồi Chi Địa có thể thúc đẩy tu vi của người ta, vậy thì tại sao không đi thử vận may!

Vạn nhất cũng giống như Địa Tạng Vương, từ Chuẩn Thánh sơ kỳ đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong thì sao!

Phải biết trong Hồng Hoang, Chuẩn Thánh sơ kỳ không biết có bao nhiêu!

Đối với đại năng thực sự, cũng không là gì!

Chỉ có Chuẩn Thánh đỉnh phong, mới có thể đứng trên đỉnh Hồng Hoang!

Mới có thể lĩnh lược được phong thái thực sự của Hồng Hoang.

Sau đó, một số người không chịu nổi sự cám dỗ!

Lần lượt hướng về Luân Hồi Chi Địa mà đi.

Thấy có người đi đầu, một số người đang do dự cũng lần lượt lên đường!

Dù sao đã có người đi đầu, nếu không theo kịp, một khi thành công!

Người không đi, sẽ hối hận không kịp.

Ban đầu, một số Chuẩn Thánh sơ kỳ đến Luân Hồi Chi Địa!

Chuẩn Thánh trung kỳ và hậu kỳ vẫn đang không ngừng quan sát!

Họ đang chờ đợi, chờ đợi xem Luân Hồi Chi Địa có thực sự thần kỳ như vậy không!

Chỉ là, những đại năng Chuẩn Thánh thành đàn kết đội đó vừa đến

cửa Luân Hồi Chi Địa, đã bị một cỗ sức mạnh cường đại ngăn cản!

Khi họ đang tự hỏi là ai dám ngăn cản, một giọng nói bình tĩnh từ trên cửu thiên truyền xuống: "Luân Hồi Chi Địa đã có chủ, các ngươi mau chóng lui đi, nếu không đừng trách bản tọa không khách khí!" Các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nghe xong, sắc mặt đều đại biến!

Đồng thời, thân ảnh Nguyên Thủy từ trong hư không bước ra!

Một đám Chuẩn Thánh thấy vậy vội vàng hành lễ.

Dù sao Nguyên Thủy là Thánh Nhân, huống hồ thực lực lại vô cùng cường đại!

Cho nên không thể không khiến các đại năng Hồng Hoang cung kính.

Nguyên Thủy thấy cảnh này, sau đó lật tay một cái!

Hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo xuất hiện trong tay Nguyên Thủy.

Khi hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo đó xuất hiện, Luân Hồi Chi Địa chấn động!

Đồng thời hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo đó cũng phát ra ánh sáng mờ nhạt dường như đang đáp lại Luân Hồi Chi Địa!

Nguyên Thủy thấy vậy càng lộ ra một tia nụ cười, tiếp đó lại nhìn xuống những đại năng Chuẩn Thánh kia thản nhiên nói: "Trong tay bản tọa có Minh Thư, ghi sổ sinh tử, và Luân Hồi Bút!

Hai món linh bảo này có liên quan mật thiết với Luân Hồi Chi Địa!

Cho nên bây giờ Luân Hồi Chi Địa thuộc quyền chưởng quản của bản tọa, các ngươi có ý kiến gì không?" Cuối cùng, ánh mắt Nguyên Thủy lộ ra một tia băng lãnh!

Khiến cho một đám đại năng Hồng Hoang kinh hãi không thôi, một số người thực lực thấp còn run lẩy bẩy!

Sau đó một đám đại năng lần lượt lắc đầu, làm gì có ý kiến!

“Hai kiện linh bảo mà Thiên Tôn sở hữu, vô cùng phù hợp với Luân Hồi Chi Địa!

Đương nhiên là chủ của Luân Hồi.” “Đúng đúng đúng, Thiên Tôn đương nhiên là chủ của Luân Hồi!” Nguyên Thủy nghe vậy, cúi đầu tiếp tục nhìn họ!

Chỉ là trong mắt lại mang theo một cảm giác xua đuổi.

Chương 247

Các đại năng Hồng Hoang thấy vậy, trong lòng không khỏi nảy sinh một thôi thúc!

Đó là mau chóng rời khỏi đây, càng xa càng tốt!

Sau khi nhìn nhau một cái, những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đó lần lượt lộ ra vẻ mặt khổ sở!

Sau đó âm thầm rút lui.

Dù sao hiện tại Nguyên Thủy đang chặn ở lối vào luân hồi, không cho phép đại năng trong Hồng Hoang tiến vào!

Các đại năng Hồng Hoang căn bản không có chút biện pháp nào, chỉ có thể bất đắc dĩ rời đi!

Chứ không thể vì một chút chuyện nhỏ, mà đi chọc giận Nguyên Thủy!

Nếu thực sự như vậy, tuyệt đối là được không bù mất, tuy trong lòng cực độ không cam!

Nhưng thực lực Nguyên Thủy cường đại, họ không thể đối kháng!

Sau khi các đại năng khác rời đi, Nguyên Thủy tiến vào Luân Hồi Chi Địa!

Vừa vào đã thấy Luân Hồi là một cảnh tượng vô cùng hoang lương, ngoài một tòa Lục Đạo Luân Hồi ra không còn kiến trúc nào khác!

Đồng thời, toàn bộ Luân Hồi Chi Địa tràn ngập quỷ hồn!

Hoặc gọi là oán niệm sẽ dễ hiểu hơn.

Bởi vì Lục Đạo Luân Hồi có kích thước giới hạn, một lần căn bản không thể luân hồi được quá nhiều người!

Cho nên tạo thành tình trạng quỷ hồn trong Luân Hồi Chi Địa càng tích càng nhiều.

E rằng không dùng bao lâu, toàn bộ thế giới này sẽ bị căng nứt!

Dù sao trước khi lập luân hồi, đã có vô số sinh linh chết đi!

Mặc dù phần lớn trong số đó đã tan thành tro bụi, nhưng vẫn có một phần nhỏ được bảo tồn lại!

Chỉ là một phần nhỏ này, lại đủ để lấp đầy toàn bộ Luân Hồi Chi Địa.

Cho nên để giải quyết mối nguy tiềm ẩn của Luân Hồi Chi Địa, Nguyên Thủy quyết định tạo ra Địa Phủ sớm hơn!

Làm cơ quan quản lý Luân Hồi Chi Địa.

Dù sao hiện tại Nguyên Thủy có nhân thủ có thực lực, cộng thêm bây giờ quyền quản hạt của Địa Phủ đã rơi vào tay Nguyên Thủy.

Cho nên Nguyên Thủy muốn làm gì, đều có thể!

Nguyên Thủy đi trên Luân Hồi Chi Địa vô cùng hoang lương, nhìn khoảng đất trống rộng lớn trước Lục Đạo Luân Hồi!

Sau khi suy nghĩ, trực tiếp vung tay một cái! 8.

Vô số pháp tắc đan xen, sau đó một tòa cung điện diện tích khổng lồ nhanh chóng được tạo ra.

Nguyên Thủy nhìn cung điện xong gật đầu, nhưng sau khi xem xét kỹ lưỡng một phen, lại phát hiện thiếu một chút gì đó!

Một chuyện vô cùng quan trọng, chỉ là Nguyên Thủy đột nhiên không nhớ ra!

Sau khi hồi tưởng một lúc, Nguyên Thủy cuối cùng cũng nhớ ra, thì ra cung điện vô cùng trống trải, căn bản không giống có người ở!

"Hiện tại Địa Phủ vừa mới sáng lập, lúc này nên bổ nhiệm một vị Địa Phủ Đại Đế!" Chỉ là Địa Phủ cực kỳ quan trọng, tuyệt đối không thể có bất kỳ sai sót nào!

Cho nên người được chọn làm Địa Phủ Đại Đế, nhất định phải tuyệt đối trung thành!

Hiện tại có thể bảo đảm trung thành, cũng chỉ có mấy đệ tử kia!

Nhưng ngoài Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên ra, tu vi của những người khác đều không cao!

Căn bản không thể trấn giữ Địa Phủ.

Khi Nguyên Thủy đang suy nghĩ cách giải quyết, đột nhiên một thân ảnh nhanh chóng lướt qua trong mắt Nguyên Thủy.

"Là hắn sao?

Điều kiện cũng khá thích hợp!

Thuộc tính cũng tương đồng, xem ra chỉ có thể là hắn!" Sau đó, Nguyên Thủy ra một chiếu lệnh, Quảng Thành Tử liền cấp tốc đến vị trí của Nguyên Thủy!

Bởi vì có thực lực Chuẩn Thánh đỉnh phong, Quảng Thành Tử dựa vào tu vi cường hãn, nhanh chóng đến nơi Nguyên Thủy đang ở!

Nguyên Thủy thấy vậy thản nhiên gật đầu, thấy cảnh này, Quảng Thành Tử trong lòng không khỏi vui mừng!

"Quảng Thành Tử, có biết vi sư gọi con đến vì cớ gì không?" "Đệ tử không biết, xin sư tôn minh thị!" "Chính là vì Luân Hồi Chi Địa, vi sư vừa rồi đã giành được quyền chưởng khống Luân Hồi Chi Địa, cho nên vi sư hy vọng con có thể trấn thủ nơi này, phòng ngừa một số kẻ

tiểu nhân gây họa.” Quảng Thành Tử nghe xong, lập tức cung kính gật đầu rồi hỏi: “Sư tôn muốn đệ tử trấn thủ nơi này sao?” Nào ngờ, Nguyên Thủy lại lắc đầu!

Hành động này khiến Quảng Thành Tử không khỏi kinh ngạc!

Sư tôn rốt cuộc có ý gì?

Đã triệu mình đến, lại không cho trấn thủ!

Nguyên Thủy phảng phất như nhìn thấu nội tâm của Quảng Thành Tử, nhàn nhạt giải thích: “Người mà vi sư muốn lưu lại trấn thủ Luân Hồi chi địa, kỳ thực có quan hệ rất lớn với ngươi!

Nếu không có ngươi thì cũng sẽ không có người này.” Quảng Thành Tử nghe xong lòng thầm kinh ngạc, vẻ mặt mờ mịt, hoàn toàn không hiểu ý của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy thấy vậy cũng không giải thích thêm, chỉ nhàn nhạt nói: “Hiện tại Địa Phủ mới thành lập, nhân tài khan hiếm!

Đồng thời, ngay cả vị trí Phong Đô Đại Đế đại biểu cho quyền lực tối cao trong Địa Phủ cũng chưa được xác định.

Bất quá, ngươi còn có việc khác phải làm, không thích hợp quản lý Địa Phủ, nhưng ác thi của ngươi thì lại có thể!” Quảng Thành Tử nghe xong lập tức hiểu ra, thì ra Nguyên Thủy hy vọng hắn có thể tách ra một đạo phân thân, đảm nhiệm chức vị Phong Đô Đại Đế!

Lập tức, Quảng Thành Tử gật đầu, triệu hoán ác thi của mình ra!

Nguyên Thủy thấy cảnh này, không khỏi vô cùng hài lòng, ác thi của Quảng Thành Tử quả nhiên có độ tương thích với Địa Phủ cực cao!

Nhưng sau khi giải quyết xong vị trí Đại Đế, vẫn còn một loạt nhân viên trung và hạ tầng cần được sắp xếp!

Rốt cuộc Địa Phủ là một cơ quan vô cùng hiệu quả và khổng lồ, tuyệt đối không phải chỉ một Phong Đô Đại Đế là có thể thúc đẩy vận hành được!

Vì vậy, Nguyên Thủy trong nháy mắt đã quay về Tam Tiên Đảo!

Trên Tam Tiên Đảo, ngài đã tuyển chọn mười sinh linh có tư chất, thiên phú và thực lực đều vô cùng mạnh mẽ.

Họ sẽ tồn tại với tư cách là Thập Điện Diêm La, địa vị chỉ đứng sau Phong Đô Đại Đế, đồng thời cần phải giúp đỡ Phong Đô Đại Đế xử lý các sự vụ của Địa Phủ. 9.

Chương 248

Sau khi giải quyết xong chuyện Phong Đô Đại Đế và Thập Điện Diêm La, Nguyên Thủy lại không ngừng không nghỉ mà tức tốc trở về Hồng Hoang!

Tại Mã tộc và Ngưu tộc, ngài tìm được Ngưu Đầu Mã Diện phù hợp với điều kiện của Địa Phủ, lại ở trên một ngọn núi sâu tìm được nhân tuyển thích hợp cho Hắc Bạch Vô Thường.

Thế nhưng, lúc tìm Mạnh Bà, Nguyên Thủy lại không có chút manh mối nào!

Rốt cuộc Nguyên Thủy tuy mạnh mẽ, nhưng lại không thể hiểu rõ từng người trong Hồng Hoang.

Mạnh Bà, với tư cách là một tồn tại thần bí trong Địa Phủ!

Trong truyền thuyết có tu vi cực mạnh, lại còn nấu được một nồi canh ngon!

Nhưng nhân tuyển như vậy ở Hồng Hoang vô cùng hiếm thấy, muốn tìm được quả thật có chút khó khăn!

Rốt cuộc ở Địa Phủ mà không có thực lực nhất định, căn bản không thể trấn áp được quỷ quái!

Cho nên thực lực của Mạnh Bà không thể thấp hơn Chuẩn Thánh cảnh giới, hơn nữa Mạnh Bà phải là nữ!

Nữ Chuẩn Thánh cảnh giới, ở Hồng Hoang lại càng hiếm hoi!

Trừ những người tồn tại trong Vu Yêu lưỡng tộc ra, những nơi khác căn bản không thể sinh ra nữ Chuẩn Thánh.

Ngay lúc Nguyên Thủy đang cau mày không biết làm sao, Ngạo

Thiên liền bước tới mở lời: “Có phải ngài đang lo lắng về nhân tuyển cho vị trí Mạnh Bà?” Nguyên Thủy gật đầu, nhìn về phía Ngạo Thiên hỏi: “Chẳng lẽ ngươi có cách?” “Ta không có cách, nhưng Long tộc có!” Nguyên Thủy nghe xong, ánh mắt lóe lên một tia sáng.

Đúng vậy!

Ở Hồng Hoang, ngoài Vu Yêu lưỡng tộc có thể sinh ra nữ Chuẩn Thánh thì chỉ có nhân vật chính của lượng kiếp trước là Long, Phượng, Kỳ Lân tam tộc mới có khả năng!

Phượng tộc và Kỳ Lân tộc đã suy tàn, chắc chắn không thể tìm ra được.

Nhưng Long tộc dưới sự che chở của Ngạo Thiên lại phát triển vô cùng tốt đẹp!

Sau đó, Nguyên Thủy liền đến Đông Hải Long Cung, quả nhiên tìm được một nữ Chuẩn Thánh trong Long tộc!

Nguyên Thủy nhìn thấy nàng không ngừng gật đầu.

Bởi vì người này tuyệt đối là một lựa chọn vô cùng tốt, không chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh mà còn tu luyện Quỷ đạo!

Phải biết rằng ở Hồng Hoang, lúc Luân Hồi chưa thành lập, người tu luyện Quỷ đạo chỉ đếm trên đầu ngón tay! 10.

Sau khi tập hợp đủ một đội ngũ nhân sự cho toàn bộ Địa Phủ, Nguyên Thủy lại lập tức vội vã đến Luân Hồi chi địa để xây dựng Địa Phủ!

Mười tòa cung điện khổng lồ, sắp xếp ngay ngắn trật tự tại Luân Hồi chi địa!

Mười tòa cung điện này chính là nơi ở của Thập Điện Diêm La lừng danh hậu thế.

Phía trước mười tòa cung điện có một dòng sông rộng mênh mông!

Trên sông có một cây cầu dài thẳng tắp, thông thẳng đến lối ra của Luân Hồi!

Cây cầu đó tên là Nại Hà, do một kiện Tiên Thiên Linh Bảo huyễn hóa thành!

Rốt cuộc sau này Địa Phủ sẽ phải gánh chịu tất cả sinh linh sau khi chết đi trong Hồng Hoang, cho nên cầu Nại Hà nếu không đủ kiên cố, e rằng sẽ bị người ta giẫm sập, như vậy thật sự là mất mặt Địa Phủ!

Khi từng tòa kiến trúc nổi danh hậu thế được dựng lên, trên bầu trời Huyết Hải bất tri bất giác ngưng tụ mây vàng công đức.

Các đại năng Hồng Hoang thấy cảnh này, liền hiểu rằng chắc hẳn là Nguyên Thủy đã ra tay!

"Công đức đầy trời kia, e rằng Luân Hồi chi địa sẽ có thay đổi lớn a!" "Đúng vậy, có Nguyên Thủy Thiên Tôn mạnh mẽ can thiệp!

E rằng Lục Đạo Luân Hồi đã hoàn toàn rơi vào tay hắn." "Nếu không thì sao giải thích được công đức đầy trời kia chứ?" Trong lúc các đại năng Hồng Hoang đang nghị luận sôi nổi, Nguyên Thủy cũng đã hoàn thành bước cuối cùng trong việc kiến lập Địa Phủ!

Theo sau kiến trúc cuối cùng là Tam Sinh Thạch xuất hiện, toàn bộ Địa Phủ cơ bản đã hoàn thành!

Luân Hồi chi địa cuối cùng cũng không còn trống trải, mà tràn ngập kiến trúc và sinh linh.

Nguyên Thủy nhìn Địa Phủ hoàn thành xong, hài lòng gật đầu, sau đó liếc nhìn Phong Đô Đại Đế!

Phong Đô Đại Đế nhìn ánh mắt của Nguyên Thủy lập tức hiểu ra,

đồng thời gật đầu, đứng ra lớn tiếng tuyên bố: "Ngô nãi Phong Đô, vì cảm thấy Luân Hồi chi địa cực độ hỗn loạn, không có trật tự!

Đặc biệt sáng lập Địa Phủ, quản lý sự vụ luân hồi!

Địa Phủ, lập!" Theo tiếng hô cuối cùng của Phong Đô Đại Đế vang lên, toàn bộ Luân Hồi chi địa chấn động một trận!

Đồng thời trên bầu trời bên ngoài, vô tận khí công đức giáng xuống!

Bao phủ toàn bộ Địa Phủ và các sinh linh trên đó, các sinh linh trong Địa Phủ sau khi hấp thu, ai nấy đều lộ vẻ kinh hỉ!

Bởi vì có thể cảm nhận rõ ràng, thực lực đã có sự tăng tiến lớn!

Tuy không khoa trương như Địa Tạng Vương, từ Chuẩn Thánh sơ kỳ đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, nhưng ít nhất cũng từ Chuẩn Thánh sơ kỳ đạt đến Chuẩn Thánh trung kỳ.

Tu vi của Phong Đô Đại Đế càng đạt đến cực hạn của Chuẩn Thánh!

Đồng thời vì thân là Đại Đế của Địa Phủ, có sức mạnh của Địa Phủ gia trì, ở trong Địa Phủ, ngay cả Thánh nhân cũng có thể đánh một trận!

Nguyên Thủy thu hoạch cũng không nhỏ, nhưng so với thực lực của ngài, lại có vẻ không đáng kể!

Khi công đức đầy trời tiêu tán, trong Địa Phủ không ngừng truyền ra từng đạo khí tức mạnh mẽ!

Khiến chúng sinh Hồng Hoang ngưỡng mộ không thôi, đặc biệt là những vị Chuẩn Thánh đại năng đã đến trước cửa Luân Hồi chi địa rồi lại bị đuổi về, trong lòng càng hối hận không nguôi, nhưng lại bất lực!

“Nếu ta sớm hơn một chút, thì người được tăng tiến chính là ta rồi!” “Ha ha, chỉ tiếc là!

Nguyên Thủy Thiên Tôn vậy mà lại nhắm trúng Luân Hồi chi địa!” Các đại năng Hồng Hoang tuy trong lòng than thở không ngừng, nhưng trên mặt lại không dám biểu hiện ra!

Nhưng ngay lúc mọi người đều cho rằng, chuyện này sắp kết thúc thì một bóng người không ai ngờ tới xuất hiện trước mắt mọi người.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy vậy vội vàng cung kính nói: “Tham kiến Hồng Quân Đạo Tổ!” Hồng Quân nghe thấy giọng nói của mọi người, mặt không biểu cảm, nhưng khi thấy Luân Hồi chi địa đã được hoàn thiện, mày không khỏi nhíu lại!

Hồng Quân không ngờ, Luân Hồi mới được sáng lập không lâu, vậy mà bây giờ ngay cả Địa Phủ cũng đã được kiến lập, thật là thần tốc!

Nhưng khi nhìn thấy Nguyên Thủy, sắc mặt Hồng Quân có chút âm trầm!

Đồng thời trong ánh mắt lóe lên một tia kiêng dè.

Nguyên Thủy nhìn Hồng Quân, lại nở một nụ cười nhạt, phảng phất như là bạn cũ của Hồng Quân vậy.

Hừ lạnh một tiếng, Hồng Quân không thèm đáp lại Nguyên Thủy, mà nhìn sang một nơi khác, ánh mắt băng lãnh nói: “Hậu Thổ, ngươi đã thành Thánh!

Cho nên từ nay trở đi, không được phép nhúng tay vào đại sự trong Hồng Hoang nữa!” Các đại năng Hồng Hoang đang chăm chú theo dõi Luân Hồi chi địa nghe vậy, mắt hơi nheo lại.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, Đế Tuấn và những người khác càng lộ ra nụ cười vui sướng!

Chương 249

“Ha ha ha ha, Hồng Quân Đạo Tổ quả nhiên công chính vô cùng!

Vu tộc, lần này thật sự thiệt lớn rồi!” Đế Tuấn cười lớn nói, vẻ mặt không che giấu được sự phấn khích vô cùng!

Rốt cuộc theo lời của Hồng Quân, đám mây đen bao phủ trên đầu Thiên Đình trước đó đã có thể lặng lẽ tan đi!

Lần này Vu tộc không chiếm được chút lợi lộc nào, thậm chí có thể vì vậy mà chịu tổn thất cực lớn!

Lúc đó Thiên Đình có thể ngồi thu lợi ngư ông, tập trung toàn bộ sức mạnh để tiêu diệt Vu tộc một cách mạnh mẽ!

Thái Nhất bên cạnh cũng nở nụ cười, lần này Vu tộc thật sự thiệt hại nặng nề!

Không chỉ Thánh nhân cảnh giới Hậu Thổ không thể tham gia vào cuộc tranh bá giữa Vu Yêu, mà ngay cả thực lực vốn cân bằng cũng vì sự thiếu vắng của Hậu Thổ mà khiến cho át chủ bài lớn nhất của Vu tộc là Đô Thiên Thần Sát Đại Trận không thể bố trí được.

Vu tộc không có Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, làm sao có thể là đối thủ của Thiên Đình có Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Nhưng khác với sự vui mừng của Thiên Đình, người của Vu tộc nghe xong lại vô cùng phẫn nộ!

Đế Giang càng lớn tiếng hét lên: “Bất công, bất công!

Hồng Quân bất công, Hồng Quân bất công!” Các Tổ Vu khác cũng đầy phẫn nộ, đối với Hồng Quân đã sớm không thể nhịn được nữa!

Hồng Quân từ khi Vu Yêu lưỡng tộc bắt đầu tranh bá đến nay,

vẫn luôn thiên vị Yêu tộc!

Nếu không có Nguyên Thủy giúp đỡ, e rằng Vu tộc đã sớm bị Yêu tộc tiêu diệt!

Không chỉ các Tổ Vu vô cùng phẫn nộ, ngay cả Hậu Thổ sau khi thành Thánh cũng không thể nhịn được nữa, lập tức xuất hiện đối diện Hồng Quân với vẻ mặt đầy giận dữ!

"Hồng Quân, ngươi thật sự quá đáng!" Hồng Quân nghe xong mặt không biểu cảm, chỉ bình thản nói: "Sự cân bằng giữa Vu Yêu là thiên đạo định số, tuyệt đối không cho phép bất kỳ ai phá vỡ!

Ngươi đã thành Thánh, vậy thì không thể quản chuyện chiến tranh giữa Vu Yêu nữa!

Cho nên hãy quay về Luân Hồi chi địa của ngươi đi, đừng trách bần đạo không khách khí!" Tuy giọng điệu của Hồng Quân rất bình thản, nhưng khí tức uy hiếp trong đó lại khiến người ta phát ói!

Hậu Thổ nghe xong càng thêm đại nộ, nhìn Hồng Quân ánh mắt dần trở nên băng giá!

Hậu Thổ không ngờ, Hồng Quân lại mặt dày như vậy!

Vậy mà có thể nói ra những lời như thế.

Lúc đầu là ai ra tay khi Yêu tộc sắp bị diệt tộc, lúc đầu là ai ba lần năm lượt cứu Yêu tộc khỏi nước sôi lửa bỏng!

Lúc đầu là ai, hễ Yêu tộc gặp nguy hiểm, lập tức đến chi viện!

Bây giờ thì hay rồi, vậy mà lại vì sự cân bằng của đôi bên, bảo nàng đừng quan tâm.

"Một câu Hồng Quân chí công, tất cả đều là lừa gạt!

Tất cả đều là lừa gạt!

Hồng Quân chưa bao giờ công bằng, Hồng Quân vô cùng giả dối, Hồng Quân bất công!" Hậu Thổ gầm lên một tiếng, trút hết sự phẫn nộ trong lòng ra!

Chúng sinh Hồng Hoang nghe xong xôn xao bàn tán.

Họ đều đang thảo luận lời nói của Hậu Thổ, rốt cuộc có thật không!

Hồng Quân thật sự bất công sao?

Ngay lúc chúng sinh đang suy nghĩ, trên bầu trời đột nhiên vang lên một tiếng sấm kinh thiên động địa, dọa chúng sinh Hồng Hoang giật nảy mình.

Nhưng khi nhìn lại Hồng Quân, họ lại bị vẻ mặt của y dọa cho một phen khiếp vía!

Hiện tại vẻ mặt Hồng Quân vô cùng băng lãnh, trong ánh mắt lại lộ ra vô số băng giá!

Khiến người ta nhìn thấy không khỏi toàn thân run rẩy, phảng phất như đang ở trong băng thiên tuyết địa!

Sau đó Hồng Quân nhìn về phía Hậu Thổ, ánh mắt vô cùng băng lãnh phảng phất như đang nhìn một người chết!

"Hậu Thổ ăn nói ngông cuồng, bất kính Đạo Tổ!

Đáng phạt!" Khi Hồng Quân vừa dứt lời, sấm sét trên bầu trời không ngừng biến đổi!

Chúng sinh Hồng Hoang cảm nhận được sấm sét vô tận đó, ai nấy đều không ngừng lùi về phía sau!

Một số đại năng Hồng Hoang muốn xem xét trong sấm sét rốt cuộc có gì, nhưng khi nguyên thần vừa tiếp xúc đã phải chịu một đòn tấn công cực kỳ mạnh mẽ!

Vì vậy, các đại năng Hồng Hoang vội vàng thu hồi nguyên thần, nhìn nguyên thần bị trọng thương mà khóc không ra nước mắt!

Sấm sét trên bầu trời Huyết Hải không ngừng khuếch đại, đồng thời trong vô tận sấm sét đó, từng đạo tia chớp màu tím bắt đầu dần xuất hiện!

Các Thánh nhân Hồng Hoang thấy vậy, không khỏi nhíu mày!

Ngay cả Nguyên Thủy thấy cảnh này, mày cũng hơi nhíu lại, đồng thời nhàn nhạt nói: "Tử Tiêu Lôi Kiếp, Hồng Quân vậy mà lại dùng thủ đoạn mạnh mẽ như vậy!

Xem ra đã tức giận đến cực điểm, Hậu Thổ e là gặp nguy hiểm rồi!" Tử Tiêu Lôi Kiếp, là một loại sấm sét cực kỳ mạnh mẽ!

Mang trong mình uy lực vô thượng, ngay cả Thánh nhân cũng không thể chống lại sức mạnh cường đại đó.

Không ngờ Hồng Quân lại tức giận đến mức giáng xuống lôi kiếp khủng bố như vậy!

Xem ra Hậu Thổ lành ít dữ nhiều rồi.

Một số Thánh nhân lắc đầu, vẻ mặt tiếc nuối nhìn về phía Hậu Thổ!

Đặc biệt là Nữ Oa, nhìn bóng lưng quật cường của Hậu Thổ không khỏi thở dài một tiếng!

Ánh mắt tràn đầy sự tán thưởng, và cả sự bất lực!

Rốt cuộc với tư cách là nữ Thánh nhân duy nhất, sự xuất hiện của Hậu Thổ khiến Nữ Oa vui mừng!

Nhưng khi Hậu Thổ chọc giận Hồng Quân, Nữ Oa biết Hậu Thổ e là sắp vẫn lạc!

Rốt cuộc không thành Thánh nhân không biết Hồng Quân đáng sợ

thế nào, có câu nói: Thánh nhân coi trăm họ như chó rơm, Hồng Quân coi Thánh nhân như chó rơm!

Nói cách khác, trước mặt Hồng Quân, Thánh nhân cũng yếu ớt như một con kiến.

Có lẽ lời này có chút khoa trương, nhưng cũng đã chứng minh được thực lực khủng bố của Hồng Quân từ một góc độ khác!

Tuy Nữ Oa có lòng muốn cứu Hậu Thổ, nhưng vì e ngại uy thế mạnh mẽ của Hồng Quân nên không dám hành động!

Người của Vu tộc thấy vậy, mắng chửi không ngừng!

Chỉ là dù Vu tộc có mắng chửi thế nào, cũng không thể thay đổi được quyết tâm của Hồng Quân!

Sự phản kháng của Hậu Thổ, khiến Hồng Quân vô cùng tức giận!

Chương 250

Cho nên, trong mắt các Thánh nhân và đại năng Hồng Hoang, Hậu Thổ chắc chắn phải chết!

Chỉ là Nguyên Thủy lại không nghĩ vậy, Nguyên Thủy dùng ánh mắt đầy tán thưởng nhìn về phía Hậu Thổ!

Ánh mắt quật cường đó, khiến Nguyên Thủy vô cùng hài lòng!

"Đây mới là khí phách mà một hậu duệ Bàn Cổ nên có, đừng nói là một Hồng Quân cỏn con!

Ngay cả Hỗn Độn Đại Đạo, cũng không thể cản được bước chân của ta!" Nguyên Thủy đứng bên cạnh, nhìn thấy bóng dáng bất khuất của Hậu Thổ không khỏi cảm khái!

Hậu Thổ quả nhiên anh dũng bất khuất, chỉ là Tử Tiêu lôi đình lại không dễ đối phó!

Cuối cùng, trong mắt Nguyên Thủy lóe lên một tia tinh quang!

Sau đó tiếp tục quan sát trận chiến giữa Hậu Thổ và Hồng Quân.

Hậu Thổ nhìn sấm sét vô tận trên đỉnh đầu, trên mặt hiện lên vẻ vô cùng phẫn nộ!

Sau đó, theo một tiếng quát khẽ vang lên, trên người Hậu Thổ tỏa ra ánh sáng vô lượng!

Một hư ảnh Lục Đạo Luân Hồi hiện ra, đồng thời Lục Đạo Luân Hồi trong Luân Hồi chi địa cũng bùng phát ánh sáng vô lượng!

Với sự gia trì của sức mạnh Lục Đạo Luân Hồi, thực lực của Hậu Thổ không ngừng tăng lên!

Nhanh chóng đạt đến Thánh nhân đỉnh phong.

Biến cố đột ngột khiến các Thánh nhân Hồng Hoang không kịp trở tay.

Tại Côn Luân Sơn, Lão Tử và Thông Thiên nhìn hư ảnh Lục Đạo Luân Hồi sau lưng Hậu Thổ mà trầm mặc không nói!

Một lúc sau, Lão Tử mới cảm thán: "Hậu Thổ Tổ Vu quả nhiên bất phàm, có Luân Hồi chi địa gia trì, e rằng Hồng Quân cũng không làm gì được nàng!" Thông Thiên cũng gật đầu, vẻ mặt tán thưởng nhìn về phía Hậu Thổ đồng thời nói: "Có sức mạnh của Luân Hồi chi địa gia trì, địa vị của Hậu Thổ không thua kém Hồng Quân!

Huống hồ, ta hình như còn cảm nhận được một tia khí tức khác trên người Hậu Thổ!" Lão Tử nghe xong, trầm mặc một lúc rồi nói: "Là luồng khí tức khác với Hồng Quân kia sao?" Thông Thiên gật đầu, trong mắt lóe lên kim quang!

Lão Tử lại nở một nụ cười nhạt, đồng thời nhìn về phía Hậu Thổ với một ý vị khác!

Các Thánh nhân khác thấy cảnh này cũng vô cùng kinh ngạc, không ngờ Hậu Thổ lại có hậu thủ như vậy!

Hồng Quân khi nhìn thấy Lục Đạo Luân Hồi sau lưng Hậu Thổ, sắc mặt trở nên khó coi!

Đồng thời vẻ mặt không ngừng biến đổi, sau vài lần thay đổi mới khôi phục lại vẻ lạnh nhạt!

Chỉ là ánh mắt nhìn về phía Hậu Thổ càng thêm lạnh lùng, nếu như trước đó còn có chút nương tay, thì bây giờ Hồng Quân tuyệt đối sẽ không lưu lại bất kỳ hậu thủ nào.

Nhưng trong ánh mắt băng lãnh đó, lại lộ ra một tia hối hận và một vẻ kỳ lạ!

Lục Đạo Luân Hồi, là Địa Đạo trong Thiên Địa Nhân tam đạo!

Không ngờ, Hậu Thổ nhìn như vô tri lại có thể thu được lợi ích lớn nhất trong sự vô tri đó.

Có Lục Đạo Luân Hồi che chở, muốn trấn áp nàng không phải là chuyện dễ dàng!

Trong lúc các Thánh nhân và chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc không thôi, Hậu Thổ đang tích tụ sức mạnh đã ra tay!

Lực lượng luân hồi khổng lồ bay về phía sấm sét vô tận trên bầu trời!

Sấm sét trên trời dường như có cảm ứng, sau khi phát ra một tiếng gầm phẫn nộ, một đạo lôi đình màu tím cường đại, nhanh chóng giáng xuống!

Những tia lôi đình màu tím này mang theo sức mạnh vô tận, thế phải giết chết Hậu Thổ!

Sau đó, hai luồng sức mạnh cường đại va chạm giữa không trung, rất nhanh, một tiếng nổ lớn vang lên!

Một luồng sóng xung kích cực mạnh, từ trung tâm vụ nổ mang theo sức mạnh còn sót lại, lan ra khắp Hồng Hoang!

Hồng Quân thấy kết quả này, trong lòng thầm nghĩ, chỉ dựa vào sấm sét trên trời thì không có tác dụng gì với Hậu Thổ!

Xem ra, cần phải tự mình ra tay!

Sau khi chuẩn bị ra tay, trong mắt Hồng Quân lóe lên một tia hung ác!

Đối với Hồng Quân, trận chiến tiếp theo dù là công hay tư cũng đều cần phải toàn lực ứng phó!

Thực lực của Hậu Thổ không yếu, e rằng nếu không sử dụng một số thủ đoạn thì chưa chắc đã thắng được!

Khi nhìn lại Hậu Thổ, ngoài sát ý lạnh lùng ra, Hồng Quân còn có một tia ngưỡng mộ!

Đúng vậy, ngoài sát ý vô tận ra, Hồng Quân thực ra trong lòng rất ngưỡng mộ Hậu Thổ!

Rốt cuộc bây giờ Hậu Thổ tự do tự tại, muốn đi đâu thì đi đó!

Không giống như mình, bị Thiên Đạo hạn chế chặt chẽ!

Muốn thoát ra không biết cần bao nhiêu năm tháng!

Trong lúc Hồng Quân đang suy nghĩ, trên trời đột nhiên vang lên một tiếng nổ lớn!

Dọa cả Hồng Quân giật mình, khi Hồng Quân ngẩng đầu nhìn lên trời, thấy sấm sét vô tận ban đầu đã cơ bản tiêu tán!

Chỉ còn lại một ít tàn dư nhỏ bé, lấp lánh trong tầng mây dày đặc kia!

Nhưng những tàn dư này căn bản không thể gây ra uy hiếp gì cho Hậu Thổ nữa.

Hồng Quân thấy vậy khẽ thở dài, trong lòng hiểu rõ!

Nếu sấm sét đã mất tác dụng, vậy thì đã đến lúc mình ra tay!

Sau đó, vẻ mặt Hồng Quân lạnh đi!

Vung tay một cái, một luồng sức mạnh vô cùng cường đại từ tay Hồng Quân phát ra, nhanh chóng bay về phía Hậu Thổ!

Lúc này Hậu Thổ vừa mới đánh tan sấm sét vô tận bao phủ trên bầu trời Huyết Hải, vừa mới thở phào một hơi!

Trong lòng đột nhiên xuất hiện một cảm giác, nguy hiểm đang đến gần!

Sau đó, Hậu Thổ thấy từ xa bay tới một luồng ánh sáng!

Nhưng khi Hậu Thổ định né tránh, luồng sáng đã đến trước mắt!

Nhân lúc mọi người không chú ý, đánh trúng Hậu Thổ!

"A!" Theo một tiếng hét lớn vang lên, Hậu Thổ bị luồng sáng đó đánh trúng, trong nháy mắt bay ra ngoài, ngã nặng xuống đất, sống chết không rõ!

Cũng vì tốc độ của đòn tấn công đó quá nhanh, Nguyên Thủy không kịp ngăn cản!

Cho nên không đợi Nguyên Thủy hoàn toàn ra tay, Hậu Thổ đã bị đánh bay!

Chương 251

Sau khi Hậu Thổ bị đánh bay, Nguyên Thủy vội vàng thu lại bàn tay viện trợ!

Sau đó nhanh chóng chạy về phía Hậu Thổ.

Hồng Quân thấy Nguyên Thủy chạy về phía Hậu Thổ, mày không khỏi nhíu lại!

Hồng Quân không ngờ, Nguyên Thủy lại dám ra tay giúp Hậu Thổ!

Nếu như vậy, Hồng Quân sẽ rơi vào thế yếu!

Rốt cuộc thực lực của Hậu Thổ tuy không bằng Hồng Quân, nhưng cũng không chênh lệch bao nhiêu!

Nếu theo lẽ thường, Hậu Thổ không nên bị đánh bại dễ dàng như vậy.

Hồng Quân sở dĩ có thể nhanh chóng đánh bại Hậu Thổ, là vì sức mạnh của Thiên Đạo!

Nhân lúc Hậu Thổ không chú ý, điều động sức mạnh Thiên Đạo tấn công!

Nhưng, sức mạnh Thiên Đạo tuy mạnh!

Nhưng lại có một khuyết điểm rất lớn, đó là không thể tùy ý sử dụng!

Phương pháp đánh lén chỉ có thể sử dụng một lần, lần sau có thể sẽ không có hiệu quả tốt như vậy!

Rốt cuộc sau lưng Hậu Thổ, là Địa Đạo!

Tuy về mặt thực lực, Địa Đạo hiện tại còn xa mới bằng được

Thiên Đạo!

Nhưng cùng là một trong tam đạo của Hồng Hoang, sức mạnh của Địa Đạo và Thiên Đạo là tương đồng!

Cho nên sau một lần, Địa Đạo sẽ có phòng bị!

Nếu lần sau lại đánh lén như vậy, Địa Đạo sẽ phản lại sức mạnh của Thiên Đạo, khiến cho cuộc tấn công thất bại!

Nếu không có sức mạnh Thiên Đạo gia trì, Hồng Quân có thể thắng được Hậu Thổ cũng rất miễn cưỡng!

Huống chi bây giờ Nguyên Thủy đã đứng sau lưng Hậu Thổ, nếu Nguyên Thủy và Hậu Thổ liên thủ, đủ để chống lại Thiên Đạo, thậm chí chiến thắng!

Nhưng một khi Hồng Quân đã ra tay, thì không còn đường lui!

Cho nên nhân lúc Hậu Thổ bị trọng thương ngã xuống đất, Hồng Quân lại phát ra thêm mấy đạo pháp thuật tấn công!

Thế phải giết chết Hậu Thổ. 11.

Nguyên Thủy đang trên đường đến nơi Hậu Thổ rơi xuống, cảm nhận được mấy đòn tấn công từ phía sau!

Mày không khỏi nhíu lại, sau đó vung tay một cái!

Thời gian và không gian pháp tắc trên người ngài biến đổi nhanh chóng, theo sau đó, thời gian và không gian pháp tắc trên người Nguyên Thủy tạo thành mấy lớp phòng ngự, nhanh chóng chắn trước những đòn tấn công kia!

Đồng thời, tốc độ của Nguyên Thủy tăng nhanh, trong nháy mắt đã đến nơi Hậu Thổ rơi xuống!

Chỉ thấy nơi đó xuất hiện một cái hố sâu, đất đai xung quanh vì lực va chạm mạnh mẽ mà nứt ra tứ phía.

Nguyên Thủy vội vàng tiến lên xem xét, sau đó ở dưới đáy hố sâu thấy được một bóng người quen thuộc!

Hậu Thổ đang yên lặng nằm trong hố sâu đó, không động đậy!

Nếu không phải trên người Hậu Thổ đang tuôn ra sinh mệnh chi khí khổng lồ, Nguyên Thủy đã bắt đầu cho rằng Hậu Thổ đã vẫn lạc.

Khi thấy Hậu Thổ đang tự mình chữa trị, Nguyên Thủy không khỏi thở phào một hơi!

Hiện tại Hậu Thổ chắc không có vấn đề gì lớn, có lẽ vừa rồi bị tấn công đã chịu tổn thương nặng!

Cho nên bây giờ đang chữa trị, không có gì đáng ngại!

Nhưng ngay lúc Nguyên Thủy thở phào, một đòn tấn công sắc bén bay qua trước mắt ngài!

Nguyên Thủy thấy cảnh này, không khỏi vô cùng tức giận, tiếp đó Nguyên Thủy quay người, vẻ mặt đầy giận dữ nhìn về phía Hồng Quân!

Đối diện ngài, Hồng Quân đang vẻ mặt thản nhiên nhìn!

Nhưng trong tay lại ngưng tụ mấy đạo pháp thuật, sau đó những pháp thuật đó tấn công về phía Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy dựa vào thân pháp mạnh mẽ né được, trên mặt sự phẫn nộ càng thêm rõ ràng!

Theo sự phẫn nộ của Nguyên Thủy không ngừng tăng lên, khí tức trên người ngài đại biến!

Khí tức vốn bình thường bắt đầu trở nên mạnh mẽ.

Đồng thời, thời gian và không gian pháp tắc không ngừng lượn lờ quanh người Nguyên Thủy.

Hồng Quân thấy vậy mày nhíu lại!

Nhưng trong lòng lại không sợ hãi, trên người y cũng dâng lên một luồng khí tức pháp tắc huyền diệu!

Tượng trưng cho Tiên Đạo pháp tắc của Hồng Quân.

Mặc dù khí thế tỏa ra không bằng thời gian và không gian pháp tắc của Nguyên Thủy, nhưng đối với chúng sinh Hồng Hoang, khí tức của cả hai không phân trên dưới!

Bất luận là Tiên Đạo của Hồng Quân, hay thời gian của Nguyên Thủy!

Trong mắt chúng sinh Hồng Hoang, đều là một lằn ranh không thể vượt qua!

Nhưng đối với Thánh nhân, lại có thể phát hiện ra sự khác biệt nhỏ bé trong đó!

Lão Tử và Thông Thiên phát hiện xong, trên mặt lộ ra một nụ cười, vẻ mặt vô cùng vui mừng!

Hai vị ở Linh Sơn phương Tây, sắc mặt lại có chút khó coi!

Đặc biệt là Chuẩn Đề, sắc mặt càng vô cùng âm trầm.

Một lúc sau, Chuẩn Đề mới lạnh lùng nói: "Thật không ngờ, hiện tại Nguyên Thủy có thể áp chế Hồng Quân một bậc!" Tiếp Dẫn nghe vậy cũng gật đầu, cảm khái nói: "Nguyên Thủy thần bí vô cùng, trên người ẩn chứa nhiều bí mật!

Không thể coi hắn như Thánh nhân bình thường, chỉ là thực lực hắn thể hiện ra hiện tại quả thật khiến người ta kinh ngạc.

Ta nghĩ phương án của chúng ta sau này phải thay đổi, không nên quá chọc giận Nguyên Thủy, đối với chúng ta không có lợi!" Chuẩn Đề nghe xong gật đầu, bất đắc dĩ chấp nhận đề nghị của Tiếp Dẫn!

Chỉ là vẻ mặt vô cùng không cam lòng.

Rốt cuộc trong kế hoạch, phương Tây hưng thịnh nên sắp đến rồi!

Theo sự vận hành không ngừng của hai người, chẳng mấy chốc có thể đại hưng phương Tây.

Chương 252

Lúc đó có thể trả hết đại hoành nguyện đã nợ Thiên Đạo, từ đó mặc sức tiêu dao trong Hồng Hoang.

Chỉ là sự mạnh mẽ của Nguyên Thủy đã phá vỡ kế hoạch ban đầu, rốt cuộc trong kế hoạch ban đầu, xung đột với Thánh nhân phương Đông là không thể tránh khỏi!

Phương Tây muốn đại hưng, tất phải thu hoạch tài nguyên và nhân tài từ những nơi khác.

Trong Hồng Hoang, ngoài phía Đông Hồng Hoang ra, nơi nào có thể cung cấp lượng lớn tài nguyên và nhân tài như vậy.

Nhưng hiện tại, theo thực lực của Nguyên Thủy tăng vọt, kế hoạch này không thể thực hiện được.

Trong lúc hai vị phương Tây đang bắt đầu lại việc xây dựng kế hoạch đại hưng, cuộc giao chiến giữa Nguyên Thủy và Hồng Quân đã phân ra thắng bại!

Hồng Quân không dám nhìn cảnh tượng trước mắt, vì thực sự không dám tin!

Mình vậy mà lại thất bại!

Mặc dù chỉ thua một chút, đối với Hồng Hoang mà nói cũng không phải chuyện lớn!

Nhưng đó là đối với chúng sinh Hồng Hoang, còn đối với những tồn tại cùng đẳng cấp như Nguyên Thủy và Hồng Quân, một sự chênh lệch nhỏ bé cũng có thể tạo ra một lằn ranh không thể vượt qua!

Một khi đã tụt lại một bước, thì có nghĩa là sau này từng bước đều sẽ tụt lại!

Kết quả này không chỉ Hồng Quân không thể chấp nhận, mà chúng sinh Hồng Hoang thậm chí cả các Thánh nhân cũng không dám tin vào đáp án trước mắt!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, ánh mắt Đế Tuấn từ khi Luân Hồi chi địa ra đời, vẫn luôn đặt ở đó chưa từng rời đi.

Đế Tuấn ban đầu cho rằng, Luân Hồi chi địa không có tác dụng gì lớn!

Nhưng khi Hậu Thổ thành Thánh, Đế Tuấn mới hiểu mình đã sai một cách lố bịch!

Nhưng khi Hồng Quân ra tay can thiệp, trên mặt Đế Tuấn luôn tràn ngập nụ cười!

Chỉ là, khí phách của Hậu Thổ đã vượt qua sự tưởng tượng của hắn!

Nàng không hề muốn thỏa hiệp.

Nhưng đó chính là kết quả mà Đế Tuấn muốn thấy, rốt cuộc tuy điều kiện ban đầu của Hồng Quân là Hậu Thổ không thể rời khỏi Luân Hồi, nhưng đối với Thánh nhân, vạn vật trong Hồng Hoang đều có thể dễ dàng có được!

Bất kể thân ở đâu, chỉ cần có cảnh giới Thánh nhân là có thể tung hoành trong Hồng Hoang!

Ngay khi Thiên Đình đang bị bao phủ dưới một đám mây âm u, Hậu Thổ lại dám đối đầu với Hồng Quân!

Khi nhận được tin tức này, đám mây đen bao phủ trên bầu trời Thiên Đình đột nhiên tiêu tán!

Các yêu vương vốn đang lo lắng không thôi, lại nở nụ cười!

Nhưng ngay khi Đế Tuấn tưởng rằng mọi chuyện sắp kết thúc,

Nguyên Thủy lại ra tay!

Một lần nữa làm cho cục diện tốt đẹp của Yêu tộc tan thành mây khói, đối với Thiên Đình vừa mới bước ra khỏi bóng tối là một đả kích cực lớn.

Cho đến tận bây giờ, trong lòng Đế Tuấn vẫn tràn đầy sự ủng hộ đối với Hồng Quân!

Nhưng không ngờ, thực lực của Nguyên Thủy lại nghịch thiên đến vậy!

Mới mấy năm không gặp, hiện tại Nguyên Thủy đã trưởng thành đến mức có thể đối kháng với Hồng Quân!

Đồng thời, Vu tộc đối lập với Thiên Đình cũng nhận được tin tức từ Hậu Thổ, khi biết Hậu Thổ không sao, ai nấy đều vui mừng khôn xiết!

Tại các thế lực lớn trong Hồng Hoang, ngoài sự kinh ngạc vô cùng ra, ánh mắt của mỗi người chưởng quản đều lóe lên một tia tinh quang!

Hiện tại Hồng Quân bại dưới tay Nguyên Thủy, nhưng lại như một tín hiệu rõ ràng được phát đi cho các đại năng Hồng Hoang.

Đó là Hồng Quân không phải là bất khả chiến bại, chỉ cần có đủ sức mạnh, sẽ chiến thắng không gì cản nổi!

Cho nên các thế lực lớn vốn đang yên tĩnh, bắt đầu hoạt động không ngừng!

Những chuyện vốn rất bí mật, cũng được khởi động lại.

Hồng Hoang vì sự thất bại của Hồng Quân, một luồng sóng ngầm hung dữ bắt đầu lưu động trong Hồng Hoang.

Chúng sinh và tất cả các đại năng, đại thế lực trong Hồng Hoang

đều đang trôi nổi trên luồng sóng ngầm đó!

Hầu như không ai có thể may mắn thoát khỏi.

Trong luồng sóng ngầm hung dữ cuộn trào đó, chỉ có những thế lực có cảnh giới Thánh nhân mới có thể bình ổn mà đi.

Nếu không, dù quy mô tộc quần của ngươi có lớn đến đâu, số lượng thành viên có bao nhiêu, cuối cùng cũng là công dã tràng!

Đối với các đại năng đỉnh tiêm của Hồng Hoang, những điều đó căn bản không quan trọng!

Lấy Thánh nhân làm ví dụ!

Chỉ cần Thánh nhân muốn, bất cứ lúc nào cũng có thể sáng tạo ra một thế giới!

Một thế giới có quy tắc hoàn chỉnh.

Chỉ là thuộc tính bên trong thế giới sẽ thiên về thuộc tính của Thánh nhân sáng thế, nếu Thánh nhân sáng thế tinh thông Hỏa chi đại đạo, thì hỏa nguyên tố trong thế giới được khai tịch chắc chắn sẽ mạnh nhất!

Tại Côn Luân Sơn, Lão Tử và Thông Thiên nhìn nhau một cái rồi nhàn nhạt nói: "Sóng lớn hung dữ sắp ập đến, không biết sau con sóng lớn này, có bao nhiêu người có thể sống sót!" Dòng chảy ngầm cuộn trào, đại biểu cho nguy hiểm và kỳ ngộ vô hạn!

Nếu có thể nắm bắt được, có thể một bước lên trời trong dòng chảy ngầm!

Nhưng nếu không nắm bắt được, thì kết quả tồi tệ nhất cũng không phải là chết!

Hiện tại có Lục Đạo Luân Hồi, chết thật cũng chưa chắc đã chết.

Đồng thời, sự biến động kịch liệt của Hồng Hoang, đã thu hút sự

chú ý cao độ của Thiên Đạo!

Khi thấy là do Hồng Quân thua Nguyên Thủy, Thiên Đạo trong nháy mắt hiểu ra, sự biến động của Hồng Hoang là không thể tránh khỏi!

Nhưng cũng vì vậy, Thiên Đạo vô cùng tức giận, không chỉ với Nguyên Thủy, mà còn với cả Hồng Quân!

Hồng Quân là một người kế thừa mà Thiên Đạo rất coi trọng, từ lúc bắt đầu đã bồi dưỡng!

Nhưng bây giờ lại có tâm tư thoát ly, khiến Thiên Đạo có chút tức giận!

Nhưng Hồng Quân đã thân hợp Thiên Đạo, cũng là một phần của Thiên Đạo, cho nên không dễ trừng phạt Hồng Quân!

Nhưng Nguyên Thủy lại không có hạn chế này.

Mặc dù Nguyên Thủy là hậu duệ Bàn Cổ, một trong Tam Thanh!

Có sự che chở của Bàn Cổ.

Nhưng những năm gần đây, tốc độ trưởng thành của Nguyên Thủy đã vượt xa sự tưởng tượng của Thiên Đạo!

Chương 253

Thiên Đạo tin rằng không bao lâu nữa, Nguyên Thủy e là sẽ còn khủng bố hơn!

Cho nên bất luận thế nào, Thiên Đạo cũng phải mượn một chuyện để giải quyết Nguyên Thủy!

Sau đó Thiên Đạo giáng lâm, giáng lâm vào cơ thể Hồng Quân!

Toàn diện tiếp quản cơ thể của Hồng Quân.

Hồng Quân vốn đang có chút tức giận vì thất bại đột nhiên trở nên bình tĩnh, đồng thời khí tức ngút trời trên người cũng dần dần tiêu tán.

Thấy cảnh này, Nguyên Thủy không hề lơi lỏng cảnh giác, mà càng thêm cảnh giới!

Bởi vì Nguyên Thủy hiểu, trận chiến tiếp theo mới là trận chiến quyết định vận mệnh!

Nếu chiến bại, e rằng không thể nhìn thấy mặt trời của ngày mai nữa!

Về phần thắng lợi, không chỉ Thiên Đạo không cân nhắc, ngay cả Nguyên Thủy hiện tại cũng không cân nhắc!

Rốt cuộc sức mạnh của Thiên Đạo bắt nguồn từ Hồng Hoang, chỉ cần Hồng Hoang không bị hủy diệt, sức mạnh của Thiên Đạo gần như là vô tận!

Cho nên có thể kiên trì bất bại trong tay Thiên Đạo, đã là thắng lợi lớn nhất!

Sau khi tiếp quản cơ thể của Hồng Quân, Thiên Đạo Hồng Quân nhàn nhạt đưa ra một ngón tay, chỉ về phía Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy thấy cảnh này trong lòng không ngừng cảnh giác, đồng thời vẻ mặt luôn nhìn chằm chằm vào luồng ánh sáng khủng bố đó!

Trong lòng không ngừng tính toán, rốt cuộc nên đối phó thế nào!

Nhưng luồng ánh sáng đang bay đó, không hề hướng về Nguyên Thủy, mà đột nhiên biến mất trong mắt chúng sinh Hồng Hoang!

Nguyên Thủy thấy vậy trong lòng thầm kêu không ổn, thấp giọng nói: "Sức mạnh Tiên Đạo pháp tắc?

Không ngờ lại mạnh mẽ đến vậy." Thiên Đạo càng mạnh, đối với Nguyên Thủy càng không phải là chuyện tốt!

Đồng thời Nguyên Thủy vội vàng phòng ngự, từng đạo dao động khủng bố bao phủ quanh người ngài.

Từng đạo thời gian và không gian pháp tắc, bố trí khắp cả không vực!

Nếu không có sự cho phép và chỉ dẫn của Nguyên Thủy, e rằng không một sinh linh nào có thể thoát khỏi đại trận phòng ngự khủng bố đó.

Hiện tại ngay cả Thánh nhân muốn đột phá, cũng không phải là chuyện dễ dàng!

Nhưng đại trận phòng ngự này có thể phòng ngự được Thiên Đạo không?

Nguyên Thủy không biết, nhưng đáng để thử!

Theo sau những đòn tấn công không ngừng của Thiên Đạo Hồng Quân, vô số đạo hồng quang tuôn ra!

Sau đó, liền vang lên hàng loạt tiếng nổ lớn!

Đại trận phòng ngự mà Nguyên Thủy bố trí đang bị phá giải nhanh

chóng, nhưng Nguyên Thủy đối với điều này lại không vội!

Bởi vì đại trận phòng ngự đối với ngài có cũng được, không có cũng không sao, Nguyên Thủy chưa bao giờ tin rằng đại trận phòng ngự có thể phòng ngự được Thiên Đạo Hồng Quân.

Nhưng tuy không có cách nào phòng ngự được Thiên Đạo Hồng Quân, nhưng cản trở, kéo dài một khoảng thời gian thì có thể!

Nguyên Thủy nhìn những tiếng nổ không ngừng ở bên ngoài, khóe miệng lộ ra một nụ cười nhạt rồi nhìn về phía Hậu Thổ!

Thì ra Hậu Thổ đã tỉnh lại không lâu trước đó, nhưng vì nhiều nguyên nhân nên không lập tức đứng dậy.

Nhưng khi thấy Nguyên Thủy vì mình mà trở mặt với Hồng Quân!

Hậu Thổ quyết định cùng Nguyên Thủy hợp lực giải quyết khó khăn trước mắt!

Đúng vậy, quả thật là giải quyết khó khăn trước mắt.

Nếu để các đại năng Hồng Hoang lúc đó biết, chắc chắn sẽ cười nhạo mà không coi đó là sự thật.

Rốt cuộc thực lực của Nguyên Thủy và Hồng Quân không chênh lệch quá lớn, hai bên đã từng giao chiến nhiều lần.

Mặc dù mỗi lần, đều kết thúc bằng việc Hồng Quân thất bại hoặc lùi bước!

Nhưng điều đó không có nghĩa là thực lực của Hồng Quân không đáng sợ, không khủng bố.

Hồng Quân sở dĩ lùi bước, là vì nhiều nguyên nhân!

Cho nên mới khiến thế nhân thấy, Hồng Quân đã đưa ra những lựa chọn sai lầm!

Nhưng những lựa chọn đó đối với Hồng Quân lại là những lựa chọn thích hợp nhất, Hồng Quân sẽ không vì chút chuyện nhỏ mà phiền não.

Cho nên, khi Hậu Thổ nói có thể giải quyết được chuyện trước mắt!

Nguyên Thủy là người đầu tiên không tin.

Mặc dù Nguyên Thủy rất tán thưởng khí tức thiện lương trên người Hậu Thổ, nhưng điều đó không có nghĩa là có thể bù đắp được sự chênh lệch thực lực giữa Hậu Thổ và Hồng Quân.

Huống chi bây giờ Thiên Đạo đang khống chế cơ thể của Hồng Quân, thực lực còn tăng lên gấp bội!

Hậu Thổ nhìn ánh mắt của Nguyên Thủy, cười lắc đầu mà không giải thích!

Chỉ là trong ánh mắt của nàng lóe lên một tia tự tin cực độ.

Nhưng trong lúc hai người đang nói chuyện, phía Thiên Đạo Hồng Quân lại không hề nhàn rỗi!

Vô số luồng sáng trong nháy mắt xuất hiện!

Nguyên Thủy thấy cảnh này sắc mặt hơi biến, lập tức toàn lực ứng phó!

Nhưng muốn chống lại nhiều đòn tấn công như vậy, không phải là chuyện dễ dàng!

May mà có Hậu Thổ giúp đỡ, mới có thể miễn cưỡng chống lại!

Nhưng con giun xéo lắm cũng quằn, cứ bị đánh mãi, làm sao có thể không khiến Nguyên Thủy và Hậu Thổ nổi giận.

Một hành động của Hồng Quân đã trực tiếp chọc giận Hậu Thổ vừa mới bình tĩnh lại!

“Hồng Quân, ngươi thật sự quá đáng!” Hậu Thổ nói xong, một đạo kim quang từ cơ thể Hậu Thổ chiếu rọi ra.

Cảm ứng được đạo kim quang đó, Nguyên Thủy và Thiên Đạo Hồng Quân không khỏi đều buông chuyện trong tay, vẻ mặt nhìn về phía luồng ánh sáng đó.

Thiên Đạo Hồng Quân chỉ cần quan sát một lát, đã hiểu ra rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

“Quả nhiên không hổ là hậu duệ Bàn Cổ, lại có nhiều công đức như vậy.” Nhưng nói xong, mày Hồng Quân lại nhíu lại.

Một lúc sau, Hồng Quân không khỏi cảm khái: “Thế nhân đều truyền rằng Vu tộc đầu óc không linh hoạt, nhưng theo bần đạo thấy, Vu tộc ngược lại có chút trí tuệ!” Không trách Hồng Quân lại cảm khái như vậy, rốt cuộc lượng công đức ngút trời kia khổng lồ đến mức khiến người ta kinh ngạc.

Chương 254

Đồng thời Hồng Quân cũng biết, khi Hậu Thổ tung ra công đức vô lượng đó, mình đã thất bại!

Đúng vậy, thất bại rồi!

Rốt cuộc công đức ngút trời kia, một khi bùng phát, uy lực của nó khó mà tưởng tượng!

Có công đức ngút trời che chở, có thể ở Hồng Hoang không ai dám động đến Hậu Thổ!

Nếu không không cần đợi Vu tộc báo thù, sự phản phệ của công đức ngút trời kia, đủ để khiến một Thánh nhân trong nháy mắt vẫn diệt!

Chúng sinh Hồng Hoang thấy vậy, mức độ kinh ngạc không kém Hồng Quân bao nhiêu!

Bởi vì họ hiểu sâu sắc sự quý giá của công đức, đồng thời cũng hiểu tác dụng của công đức!

Một số tu luyện giả mạnh mẽ nhìn đến đây, liền hiểu!

Chuyện ở Luân Hồi chi địa đã kết thúc.

Trên Hồng Hoang, các vị Thánh nhân cảm nhận được công đức ngút trời đó, nhìn về phía Hậu Thổ ánh mắt tràn đầy sự kiêng dè!

Thế giới Hồng Hoang vì công đức ngút trời của Hậu Thổ, mà rơi vào một khoảng lặng!

Hồng Quân sau một hồi giãy giụa, chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một hơi!

Nhưng lại dùng ánh mắt hung ác nhìn về phía Hậu Thổ!

Sau đó lạnh lùng nói: "Hậu Thổ, không ngờ công đức ngút trời kia ngươi lại không hấp thu, lần này ngươi thắng rồi!

Chỉ là cũng đừng đắc ý quá lâu, công đức tuy có thể bảo vệ ngươi nhất thời, nhưng không bảo vệ được cả đời!" Hồng Quân nói xong, bất đắc dĩ rời khỏi đây!

Không trách Hồng Quân lại lộ ra vẻ mặt như vậy, quả thực, dù bây giờ Thiên Đạo khống chế Hồng Quân cũng vô dụng, Hậu Thổ có đại công đức hộ thể, một khi bùng phát, thử hỏi ai có thể ngăn cản, chỉ bằng Thiên Đạo sao?

E rằng ngay cả Thiên Đạo cũng sẽ vì vậy mà biến mất, rốt cuộc Hồng Hoang không tồn tại, Thiên Đạo cũng không tồn tại!

Sau khi Hồng Quân rời đi, trên chiến trường chỉ còn lại Nguyên Thủy và Hậu Thổ bị trọng thương!

Khi Nguyên Thủy, Hậu Thổ hai người thấy Hồng Quân rời đi, ai nấy đều bắt đầu tĩnh tọa chữa trị thân thể!

Sau đó dưới tác dụng của lực hồi phục mạnh mẽ và pháp lực của hai người, nhanh chóng chữa lành hoàn toàn một số vết thương nhỏ.

Nhưng vì trận giao chiến vừa rồi, cả hai đều chịu tổn thương tương đối nặng!

Cho nên hiện tại hoàn toàn chữa lành là không thể.

Đương nhiên, nếu chỉ áp chế, không để vết thương bùng phát hoặc lan rộng thì có thể!

Hai người tĩnh tọa một lúc, Nguyên Thủy vì sinh mệnh lực và tu vi mạnh mẽ nên tỉnh lại trước.

Sau khi tỉnh lại, Nguyên Thủy đầu tiên kiểm tra cơ thể của mình, phát hiện không có vấn đề gì lớn nữa.

Lúc này, Hậu Thổ cũng tỉnh lại!

Nguyên Thủy thấy vậy gật đầu, Hậu Thổ cũng mỉm cười đáp lại, sau đó nói: "Đa tạ Thiên Tôn ra tay, nếu không e rằng Hồng Quân sẽ không lui nhanh như vậy!" Nguyên Thủy nghe Hậu Thổ nói vậy liền xua tay, lần này chỉ là tiện tay ra tay thôi!

Cũng không giúp được gì nhiều.

Nếu không phải Hậu Thổ cuối cùng đã thể hiện ra công đức vô lượng để uy hiếp Hồng Quân, Hồng Quân cũng sẽ không lui nhanh như vậy!

Sau đó hai người lại trao đổi thêm một chút, đợi mọi chuyện kết thúc, Nguyên Thủy bắt đầu cáo từ Hậu Thổ!

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã qua!

Ở Hồng Hoang, trong nháy mắt, từ khi Luân Hồi được kiến lập đã qua hơn vạn năm!

Chuyện xảy ra ở Luân Hồi chi địa năm đó, đã trở thành một đoạn lịch sử!

Chỉ xuất hiện trong ký ức của con người.

Nhưng ảnh hưởng sâu xa mà nó tạo ra lại phi thường, theo sau sự lùi bước của Hồng Quân Đạo Tổ, Hồng Hoang phong vân tứ khởi!

Một chúng Thánh nhân bắt đầu bố cục trong Hồng Hoang, hoặc vì công đức, hoặc vì khí vận!

Nhưng thủ đoạn của Thánh nhân cực kỳ kín đáo, ngoài những người cùng là Thánh nhân ra, căn bản không thể phát hiện ra bố cục.

Đồng thời dưới ảnh hưởng của Thánh nhân, Vu Yêu lưỡng tộc cũng kết thúc hơn vạn năm bình tĩnh!

Bắt đầu sóng ngầm cuộn trào.

Đặc biệt là Vu tộc, hơn vạn năm thực lực tăng trưởng vô cùng nhanh chóng!

Số lượng tộc nhân Vu tộc đã đạt đến vạn ức.

Trong Hồng Hoang chỉ đứng sau Yêu tộc, số lượng khổng lồ như vậy khiến cho Vu tộc trải rộng khắp cả Hồng Hoang!

Bất luận là phía bắc Hồng Hoang, hay phía nam Hồng Hoang!

Chỉ cần là nơi sinh linh có thể tồn tại, đều có thể thấy bóng dáng của Vu tộc.

Đồng thời vì số lượng tộc nhân tăng vọt, yêu cầu đối với thức ăn cũng ngày càng lớn!

Cho nên yêu thú bình thường không thể thỏa mãn khẩu vị của Vu tộc.

Vì vậy Vu tộc đã hướng ánh mắt về phía Yêu tộc, theo một hiệp định từng có, Vu tộc đối với Yêu tộc trên đại địa Hồng Hoang triển khai vây giết định kỳ.

Giống như nông dân thu hoạch mùa màng, mỗi khi qua một khoảng thời gian, mùa màng chín rộ!

Lưỡi hái sắc bén trong tay, sẽ bắt đầu thu hoạch mùa màng!

Hành động này của Vu tộc, khiến Thiên Đình vô cùng tức giận!

Bởi vì làm như vậy chẳng khác nào đang đào tận gốc rễ của Yêu tộc, nhưng vì một số hiệp định và thực lực khổng lồ của Vu tộc hiện tại, Thiên Đình đã chọn lựa hết lần này đến lần khác nhẫn nhượng, âm thầm thì không ngừng tích trữ sức mạnh!

Chờ đợi một thời cơ thích hợp, cùng Vu tộc triển khai quyết chiến!

Trong lúc Vu Yêu lưỡng tộc không ngừng lớn mạnh và phát triển, tốc độ phát triển của Nhân tộc cũng không chậm!

Từ ban đầu chỉ có mấy chục vạn người, hiện tại dân số đã lên đến trăm ức! 12.

Mặc dù không thể so với Vu Yêu lưỡng tộc động chút là lấy vạn ức làm đơn vị, nhưng đối với Nhân tộc lại là một sự thay đổi rất lớn!

Theo số lượng cơ bản của Nhân tộc tăng lên, trong Nhân tộc, tu luyện giả cao tầng cũng dần dần tăng lên.

Mặc dù còn xa mới bằng được Vu Yêu lưỡng tộc, nhưng cũng là một thế lực không nhỏ trong Hồng Hoang.

Chương 255

Huống chi có Tam Tiên Đảo che chở, chỉ cần Nhân tộc không đi trêu chọc Vu Yêu lưỡng tộc và các thế lực mạnh mẽ khác, thì sẽ không có nguy hiểm gì lớn.

Ngoài các chủng tộc lớn phát triển nhanh chóng, thế lực của Thánh nhân cũng phát triển vô cùng nhanh!

Bất luận là Côn Luân Sơn hay Linh Sơn, tiên nhân bái nhập môn hạ của Thánh nhân không dưới trăm vạn!

Mặc dù chỉ là một số đệ tử ký danh, hoặc chỉ được nghe Thánh nhân giảng đạo một lần!

Nhưng trong lòng những tiên nhân đó, họ là môn đồ của Thánh nhân!

Cho nên cho rằng có Thánh nhân chống lưng, hành sự bắt đầu trở nên kiêu ngạo!

Cho rằng ngoài Thánh nhân ra, mình là lớn nhất!

Chỉ là không ai biết, Thánh nhân căn bản không để họ vào mắt.

Nhưng cũng không lên tiếng ngăn cản, ngược lại có chút ý tứ thả lỏng!

Đồng thời tại một nơi chỉ có Thánh nhân mới có thể đến được, từng đạo thần thức đang không ngừng giao hội: "Thánh nhân giáo phái muốn phát dương quang đại, Vu Yêu lưỡng tộc là một trở ngại không thể vượt qua!" "Vu Yêu lưỡng tộc quá mạnh, quá đoàn kết!

Không có lợi cho sự phát triển phồn vinh của Hồng Hoang." "Vu Yêu lưỡng tộc xưng bá Hồng Hoang vô số năm, đã đến lúc kết thúc rồi!" Thì ra, các Thánh nhân chuẩn bị ra tay kết thúc sự thống trị của

Vu Yêu lưỡng tộc!

Bởi vì thế lực của Vu Yêu lưỡng tộc quá lớn, bất luận là Yêu tộc hay Vu tộc, quan niệm huyết mạch quá nặng nề, không có lợi cho sự phát triển của giáo phái Thánh nhân!

Có Thiên Đình và Bàn Cổ Điện tồn tại, giáo phái Thánh nhân căn bản không có đất dụng võ!

Cho nên bất luận là vì Hồng Hoang hay vì Thánh nhân, Vu Yêu lưỡng tộc đều không thể tồn tại!

Nhưng hiện tại chính là thời kỳ đỉnh phong của Vu Yêu, khí vận công đức vô cùng dày đặc!

Thánh nhân cũng không thể trực tiếp động thủ.

Nếu không dưới sự phản phệ của khí vận vô tận đó, e rằng đều phải rớt khỏi Thánh vị, thậm chí thân tử đạo tiêu!

Cho nên các Thánh vì để an toàn, sẽ không ra tay công khai!

Nhưng trong bóng tối, lại bắt đầu bố trí.

Những bố trí này vô cùng nghiêm mật, rốt cuộc nếu bị tiết lộ ra ngoài, đối với Thánh nhân cũng là một phiền phức không nhỏ.

Đối với sự bố trí của các Thánh, Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo thấy vậy cũng không ngăn cản, ngược lại còn tham gia vào, dựa vào việc Tam Thanh một lòng, đoạt lấy quyền chủ khống!

Mặc dù hai vị phương Tây thấy vậy có chút không cam lòng, nhưng vì uy thế của Tam Thanh liên hợp, không thể không đồng ý để Nguyên Thủy chủ đạo một loạt kế hoạch.

Nhưng Nguyên Thủy sau khi tiếp nhận, lại không hề thúc đẩy kế hoạch đã được thiết kế!

Đối với Nguyên Thủy, kết quả của Vu Yêu lưỡng tộc là điều hiển

nhiên.

Biết được kết quả của Vu Yêu lưỡng tộc, ngài sẽ không tùy ý làm rối loạn kết cục của Vu Yêu lưỡng tộc!

Rốt cuộc mạnh như Nguyên Thủy cũng không thể xác định, nếu đại thế của Hồng Hoang bị xáo trộn, rốt cuộc sẽ xảy ra biến cố gì!

Mặc dù các Thánh trong lòng nghe xong có chút dị nghị, nhưng lại bị Nguyên Thủy mạnh mẽ áp xuống!

Sau đó các Thánh vì e ngại uy thế mạnh mẽ của Nguyên Thủy, chỉ có thể từ bỏ kế hoạch trong tay!

Chỉ là, một số thủ đoạn nhỏ vẫn được diễn ra trong Hồng Hoang.

Nguyên Thủy thấy những thủ đoạn nhỏ của các Thánh, cũng không quản!

Rốt cuộc chỉ cần không giống như những kế hoạch trước đó, làm rối loạn cục thế Hồng Hoang, Nguyên Thủy sẽ không quản, cùng là Thánh nhân, phải nể mặt một chút!

Nếu chuyện gì cũng phủ quyết, sẽ khiến các Thánh vô cùng bất mãn!

Mặc dù Nguyên Thủy không sợ, nhưng cũng không muốn có nhiều phiền phức như vậy.

Nhưng ngay lúc các Thánh quyết định từ bỏ những thủ đoạn cấp tiến đã định, Đế Tuấn đột nhiên rời khỏi Thiên Đình.

Đem theo Thái Nhất, bí mật đi đến Tử Tiêu Cung!

Muốn bí mật bái kiến Hồng Quân.

Bởi vì trải qua vạn năm chuẩn bị, Thiên Đình chuẩn bị vô cùng đầy đủ!

Tích trữ vô tận nhân viên và vật tư.

Có sự chống đỡ của vô tận nhân viên và vật chất, dã tâm trong lòng Đế Tuấn dần dần lại trở nên lớn mạnh!

Nhưng vì lo ngại thực lực của Yêu tộc, và thái độ của Nguyên Thủy, vẫn luôn lựa chọn nhẫn nhượng, không cho phép Yêu tộc và Vu tộc xảy ra xung đột chính diện!

Nhưng khi các Thánh quyết định bàn luận về đại thế của Hồng Hoang, Đế Tuấn không biết vì sao, đột nhiên cảm thấy đã đến lúc cùng Vu tộc tiến hành trận quyết chiến cuối cùng!

Nhưng Đế Tuấn cũng không lỗ mãng trực tiếp khai chiến với Vu tộc, ngược lại đem theo Thái Nhất đến Tử Tiêu Cung cầu kiến Hồng Quân!

Rốt cuộc trong một loạt sự việc trước đó đã chứng minh, Hồng Quân đứng về phía Yêu tộc!

Cho nên Yêu tộc có động tác trọng đại như vậy, khẳng định phải thông báo cho Hồng Quân một tiếng!

Bởi vì lần này có thể là trận quyết chiến cuối cùng, song phương e là sẽ không thể dừng tay, lúc đó nếu Hậu Thổ hoặc Nguyên Thủy nhúng tay vào, đối với Yêu tộc, tuyệt đối là tai nạn mang tính hủy diệt!

Cho nên để đối phó với Hậu Thổ và Nguyên Thủy, cái đùi lớn Hồng Quân tuyệt đối phải ôm cho thật chặt!

Không có Hồng Quân ở phía trước chống đỡ, Đế Tuấn và Yêu tộc căn bản không có lòng tin đối mặt với hai đại Thánh nhân là Hậu Thổ và Nguyên Thủy.

Nhưng khi trải qua ngàn cay vạn đắng, đến trước cửa Tử Tiêu Cung lại không được vào!

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau một cái, đều thấy được một tia cay đắng trong mắt đối phương!

Sau đó vẫn luôn đứng đó, chờ đợi Hồng Quân hồi đáp.

Hồng Quân đang ở sâu trong Tử Tiêu Cung, sau khi suy nghĩ, quyết định không gặp!

Nhưng Hồng Quân trong lòng tuy không muốn gặp, nhưng có một số việc không phải do Hồng Quân có thể quyết định được.

Thiên Đạo đối với việc Đế Tuấn và những người khác đến thăm, vô cùng cảm thấy hứng thú!

Nếu Hồng Quân không gặp Đế Tuấn hai người, vậy thì mình thay mặt xử lý vậy!

Rốt cuộc sự cân bằng của Hồng Hoang hiện tại đã xuất hiện nghiêng lệch, thực lực của Vu tộc bành trướng cực nhanh.

Theo sự bành trướng của Vu tộc, đối với Hồng Hoang tuyệt đối không phải là chuyện tốt!

Cho nên Thiên Đạo muốn ra tay can dự, nếu không, Thiên Đạo chắc chắn sẽ giáng xuống thiên phạt!

Nhưng có Hậu Thổ và Nguyên Thủy bảo hộ, muốn trừng phạt Vu tộc như vậy về cơ bản là không thể!

Chương 256

Nhưng nếu không thể trực tiếp trừng phạt, vậy thì tăng cường đối thủ của họ!

Để cho thế lực và thực lực của họ lại khôi phục một sự cân bằng mới.

Nhưng Thiên Đạo cũng không hề tiếp kiến Đế Tuấn, ngược lại lệnh cho một đồng tử đem đến cho Đế Tuấn một câu nói: "Muốn làm gì thì cứ làm đi, bần đạo sẽ luôn đứng sau lưng Yêu tộc!" Khi nhận được thông báo của đồng tử, trong lòng Đế Tuấn vô cùng vui mừng!

Có câu nói này của Hồng Quân, sự chờ đợi trước đó của Đế Tuấn đều là đáng giá!

Sau đó Đế Tuấn và Thái Nhất hai người nhanh chóng quay về Hồng Hoang!

Rốt cuộc bây giờ đã nhận được sự bảo đảm của Hồng Quân, khiến cho Đế Tuấn hai người đã có thể bung tay bung chân!

Quyết định sau khi quay về, lập tức chuẩn bị cho đại chiến!

Nhưng khi quay về Thiên Đình, sau khi lại trải qua một phen suy tính kỹ lưỡng, lại phát hiện trong trận chiến giữa Vu Yêu, tỷ lệ thắng của Yêu tộc lại không cao.

Đế Tuấn sau khi nhận được kết quả suy tính, vẻ mặt không vui, sắc mặt âm trầm đó gần như có thể ngưng tụ ra sương!

"Chuyện gì thế này, ta đang chuẩn bị động thủ với Vu tộc!

Lại nói với bản hoàng kết quả suy tính tỷ lệ thắng không lớn, các ngươi có ý gì!" Cuối cùng, trên mặt Đế Tuấn sát ý mười phần!

Nếu đám yêu vương trước mắt không thể cho hắn một câu trả lời hài lòng, vậy thì Đế Tuấn không ngại đại khai sát giới!

Một đám yêu vương phía dưới nghe thấy tiếng gầm giận dữ của Đế Tuấn, trong lòng run lên, sau khi nuốt nước bọt, có chút run rẩy nói: "Bẩm bệ hạ, kết quả suy tính là ngàn lần chính xác!

Hiện tại nếu Yêu tộc chúng ta khai chiến với Vu tộc, tỷ lệ thắng quả thực rất thấp, cho nên xin bệ hạ vì vô số thành viên Yêu tộc mà suy nghĩ kỹ lại!" 13.

Các yêu vương khác nghe xong cũng đồng loạt khuyên ngăn!

Rốt cuộc kết quả suy tính ra quá đáng sợ, Yêu tộc tiêu hao toàn bộ sức mạnh mà tỷ lệ thắng không đủ hai thành!

Phải biết rằng tệ nhất cũng phải có bảy thành trở lên!

Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn, thực lực của Vu tộc đã tăng vọt.

Thậm chí có thể qua một khoảng thời gian nữa, tỷ lệ thắng của Yêu tộc sẽ tiếp tục giảm xuống!

Đế Tuấn nghe lời của các yêu vương, hừ lạnh một tiếng, phất tay áo thể hiện sự bất mãn vô cùng, sau đó cũng không nhắc lại chuyện lập tức tấn công Vu tộc nữa.

Thân là Yêu Hoàng, tự nhiên hiểu rõ thực lực của Vu Yêu lưỡng tộc đang nhanh chóng bị kéo dãn!

Nhưng cũng không có cách nào, trên đại địa Hồng Hoang, Yêu tộc không ngừng bị tàn sát!

Số lượng yêu thú giảm mạnh, không ngừng sụt giảm!

Yêu thú là nguồn bổ sung quan trọng nhất của Yêu tộc, thành viên Yêu tộc muốn trở thành một tu luyện giả mạnh mẽ, cần phải có thời

gian tôi luyện.

Đối với điều này, Vu tộc lại khác, Vu tộc truyền thừa bằng huyết mạch!

Cho nên chỉ cần huyết mạch đủ nồng hậu, thực lực sẽ càng mạnh mẽ!

Cho nên đây là một vòng tuần hoàn chết, nếu Yêu tộc không đánh Vu tộc, thì sau này Hồng Hoang có thể ngay cả một con yêu thú cũng không thấy!

Không có yêu thú bổ sung, Yêu tộc giống như cây không rễ, một chút gió mưa nhỏ cũng có thể hủy hoại cả cây đại thụ.

Vu tộc thì hoàn toàn ngược lại, trên đại địa Hồng Hoang, thực lực của Vu tộc vô cùng cường hãn!

Họ không ngừng săn giết yêu thú, thu được lượng lớn thực phẩm.

Sau khi có đủ thức ăn, sự khuếch trương của Vu tộc sẽ không có điểm dừng!

Tùy theo Vu tộc ngày càng bàng đại, tu vi của các tầng lớp trung cao tầng Vu tộc cũng ngày một mạnh hơn, khi đó Vu tộc lại có thể săn giết nhiều yêu thú hơn, tiếp đó lại một lần nữa phát triển lớn mạnh!

Cứ tuần hoàn như vậy, kết quả chỉ có một: Yêu tộc ngày càng yếu, cuối cùng không chịu nổi một kích!

Vu tộc lại ngày càng mạnh, cuối cùng thậm chí có thể không tốn chút sức lực nào mà thống nhất Hồng Hoang.

Thế nên để đánh phá cái vòng tử tuần hoàn này, Đế Tuấn mới ở thời điểm vòng tuần hoàn vừa bắt đầu mà hướng Hồng Quân cầu trợ, chuẩn bị thực hiện lần giãy dụa cuối cùng.

Sau khi hừ lạnh một tiếng, Đế Tuấn nhìn lại đám Yêu vương kia,

ánh mắt không còn vẻ lạnh lùng như trước, mà thoáng hiện một tia bất đắc dĩ, chỉ nghe Đế Tuấn nói: "Bản hoàng biết rõ Vu tộc cường đại, nhưng Yêu tộc ta có lý do không thể không chiến!

Hiện tại tình trạng hai tộc Vu Yêu các ngươi hẳn đã rõ, trên đại địa Hồng Hoang, cách làm của Vu tộc rõ ràng là nhằm vào căn cơ của Yêu tộc ta!

Cho nên vì tương lai của Yêu tộc, bất luận tỷ lệ thắng thấp bao nhiêu cũng phải đánh một trận!" Nói xong, trên mặt Đế Tuấn lộ ra vẻ bất đắc dĩ cùng kiên định!

Đám Yêu thần bên dưới nghe xong, đồng loạt cúi đầu im lặng!

Khốn cảnh Yêu tộc gặp phải sao họ lại không biết, phương pháp giải quyết cũng rõ ràng.

Thực chất chỉ cần thực lực Yêu tộc đủ mạnh, khốn cảnh trước mắt căn bản không đáng ngại.

Nhưng vấn đề là thực lực Yêu tộc không bằng Vu tộc.

Khi nhìn thấy biểu tình kiên định của Đế Tuấn, dường như họ cũng bị cảm nhiễm mạnh mẽ!

Trong ánh mắt cũng lộ ra một vẻ quyết nhiên.

Thực tế, đối với khốn cảnh của Yêu tộc chỉ có một con đường để đi: Đó là dùng thế tấn lôi không kịp bịt tai, một cử kích phá toàn bộ Vu tộc!

Yêu vương tin rằng Đế Tuấn hẳn đã biết và đang chấp hành một kế hoạch.

Trước đó Đế Tuấn biến mất một thời gian, chắc là đi cầu kiến Hồng Quân!

Nhìn thần sắc có chút nhẹ nhõm và vui vẻ khi trở về, Hồng Quân

hẳn cũng đã đáp ứng yêu cầu của Đế Tuấn, đồng ý ra tay ngăn cản Hậu Thổ hoặc Nguyên Thủy!

Đế Tuấn thấy đám Yêu vương nhận được sự cổ vũ lớn, khôi phục đấu chí, trong lòng không khỏi lộ ra một tia mỉm cười.

Dù sao đối với Yêu tộc hiện tại, mỗi một danh Yêu vương đều là tài nguyên vô cùng quý giá, tuyệt đối không thể dễ dàng tổn thất.

Sau đó đôi bên thảo luận thêm một số chi tiết, cuối cùng quyết định sẽ tiến hành một cuộc chiến nhanh gọn với Vu tộc.

Nhất định phải dùng sức mạnh sấm sét nhanh chóng hủy diệt lực lượng chiến đấu chủ yếu của Vu tộc!

Sau khi xác định được chiến lược, Đế Tuấn lại gặp một nan đề mới.

Đó là lực phòng ngự cường đại của các Tổ Vu cũng như Tổ Vu chân thân!

Nếu không thể phá trừ Tổ Vu chân thân, việc đánh nhanh thắng nhanh căn bản không làm được!

Sau khi phát hiện vấn đề, Đế Tuấn cùng đám Yêu vương thảo luận một hồi lâu mà không tìm ra cách giải quyết.

Dù sao vấn đề Tổ Vu là điểm khó khăn nhất, Thái Nhất hoặc Đế Tuấn có thể dựa vào sức mạnh bản thân và chí bảo trong tay để đánh ngang tay với Tổ Vu, nhưng động tĩnh như vậy quá lớn, thời gian hao phí cũng rất lâu!

Nếu trong thời gian ngắn xảy ra biến cố dẫn đến kế hoạch thất bại, đối với Yêu tộc tuyệt đối sẽ nảy sinh hậu quả không thể bù đắp.

Chương 257

Sự cường đại của Tổ Vu ở Hồng Hoang ai cũng thấy rõ, muốn phá trừ chỗ dựa mạnh nhất là Tổ Vu chân thân nói gì dễ dàng.

Thế nên trong Lăng Tiêu Bảo Điện thương lượng một ngày, mọi người không có chút manh mối nào!

Nhưng đám Yêu vương không hề khí nản, ngược lại tràn đầy nhiệt huyết!

Dù sao việc đang làm lúc này quan hệ đến tiền đồ của cả Yêu tộc!

Khi Thái Nhất biết được ý định của Đế Tuấn và mọi người cũng đã gia nhập vào!

Sau đó, trải qua nhiều ngày khảo sát tỉ mỉ và nghiên cứu kỹ lưỡng, Đế Tuấn cùng Thái Nhất rốt cuộc đã nghiên cứu ra một phương pháp khả thi!

Đó là luyện chế một thanh tuyệt thế đại hung khí, dùng uy lực vô thượng của nó cưỡng ép phá khai Tổ Vu chân thân!

Tuy rằng phương pháp này khả thi, nhưng tài nguyên tiêu hao cũng vô cùng khủng khiếp!

Không chỉ cần linh vật cấp Tiên Thiên cực kỳ trân quý là Tam Quang Thần Thủy và Tinh Thần Vẫn Thạch, mà còn cần tiên huyết của ức vạn sinh linh.

Những nguyên liệu Tiên Thiên linh nguyên phía trước tuy vô cùng trân quý nhưng Thiên Đình hiện tại có thể lấy ra được, nhưng tiên huyết của ức vạn sinh linh phía sau mới là độ khó lớn nhất để luyện thành tuyệt thế đại hung khí.

Khi một vị Yêu vương trình báo kế hoạch lên cho Đế Tuấn, đôi tay

không ngừng run rẩy vì vị Yêu vương đó đang sợ hãi.

Bởi vì ông ta biết, trên tờ kế hoạch nhỏ bé trong tay mình lại chứa đựng máu của ức vạn sinh linh.

Nếu Đế Tuấn đồng ý, toàn bộ Hồng Hoang sẽ dấy lên một trận mưa máu gió tanh!

Dù sao ức vạn sinh linh đối với Hồng Hoang cũng không phải là con số nhỏ!

Lượng lớn sinh linh đột nhiên tử vong chắc chắn sẽ gây ra chấn động và tổn thất vô cùng lớn cho Hồng Hoang.

Sau khi Đế Tuấn tiếp nhận kế hoạch, mặt không đổi sắc, dường như tiên huyết của ức vạn sinh linh trên đó căn bản không đủ để làm ngài động dung.

Vị Yêu vương kia nhìn thấy cảnh này, trong lòng không khỏi bội phục!

Không thể nào không biết rằng Đế Tuấn chính là một trong những người thiết kế ban đầu của kế hoạch, việc luyện chế tuyệt thế đại hung khí là do Đế Tuấn đề xuất.

Đế Tuấn lướt xem qua tờ kế hoạch trong tay rồi truyền xuống dưới.

Đám Yêu vương bên dưới xem xong, người thì mặt không cảm xúc, kẻ thì vô cùng kinh hãi!

Sau khi toàn bộ Yêu vương đã xem xong, tờ kế hoạch lại trở về tay Đế Tuấn!

Ngài thu cất kế hoạch, tĩnh lặng quan sát biểu tình và động tác của đám Yêu thần bên dưới.

Đám Yêu thần sau một hồi kinh hãi ngắn ngủi đã bắt đầu xì xào

bàn tán, truyền tai nhau cách nhìn của mình.

Đế Tuấn thấy vậy không hề ngăn cản, dù sao kế hoạch này quá mức máu me, để họ làm quen một chút cũng tốt, nếu không đến lúc đó nương tay không hạ được thủ thì đừng trách ngài không khách khí!

Cuối cùng, trong ánh mắt Đế Tuấn lộ ra một luồng sát ý!

Nhưng rất nhanh sát ý bị che giấu, khôi phục lại dáng vẻ bình thản.

Đám Yêu vương bên dưới sau một hồi thảo luận, một vị Yêu vương đánh bạo hỏi Đế Tuấn: "Bệ hạ, kế hoạch này quá mức đẫm máu, cũng quá mức cực đoan!

Chẳng lẽ không còn phương pháp nào khác sao?" Đế Tuấn nghe xong thần sắc lạnh lẽo, tức thì nhiệt độ trong Lăng Tiêu Bảo Điện giảm mạnh!

Đám Yêu vương lập tức cảm nhận được một luồng hàn ý thấu xương.

Đặc biệt là vị Yêu vương vừa đặt câu hỏi, sau khi thần sắc Đế Tuấn thay đổi, ông ta cảm thấy cái lạnh thấu tâm can!

Giống như đang ở giữa trời đông giá rét, xung quanh toàn là những khối băng lạnh lẽo, khiến vị Yêu vương đó run cầm cập.

Đế Tuấn biến đổi thần sắc một hồi, rồi nhìn qua tất cả Yêu vương có mặt, lạnh lùng nói: "Bản hoàng đương nhiên biết kế hoạch này máu me và cực đoan, nhưng Yêu tộc ta không còn lựa chọn nào khác!

Nếu chúng ta không thể đánh bại Vu tộc, tổn thất của Yêu tộc sẽ ngày càng thảm trọng!

Hiện tại tình hình Yêu tộc đại trí các ngươi đều biết, mỗi ngày số lượng thành viên Yêu tộc ngã xuống e rằng không dưới trăm vạn.

Thành viên Yêu tộc chúng ta còn vậy, nếu là yêu thú thì sao?

Số lượng càng không thể thống kê hết!

Cho nên bản hoàng hy vọng các ngươi có thể vứt bỏ sự lương thiện đáng thương trong lòng, vì Yêu tộc, ta không còn lựa chọn nào khác!" Đám Yêu vương bên dưới nghe xong, im lặng một hồi rồi đồng loạt gật đầu!

Đồng thời trong mắt họ cũng lộ ra một luồng khí tức hung tàn!

Gần đây thời gian hòa bình quá lâu, Yêu tộc quá mức an nhàn, không còn cái khí thế điên cuồng thuở trước.

Nếu không, thậm chí không cần Đế Tuấn động viên, Yêu tộc đã tự xuống dưới đại khai sát giới để hoàn thành kế hoạch của ngài.

Nhưng khi kế hoạch được mỗi vị Yêu vương tiếp nhận, một nan đề mới lại kéo đến!

Một vị Yêu vương sau khi suy nghĩ đã hỏi Đế Tuấn: "Vậy tiên huyết của ức vạn sinh linh đó phải lấy từ đâu?" Nghe Yêu vương hỏi, Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, rồi Đế Tuấn gật đầu với Thái Nhất.

Thái Nhất cũng gật đầu, đứng ra nói với đám Yêu vương: "Về việc thu thập tiên huyết này, chúng ta đã thương lượng và nhất trí cho rằng: Nhân tộc là thích hợp nhất!" Yêu vương nghe lời Thái Nhất xong, tức khắc bắt đầu xì xào bàn tán!

Một bộ phận trong đó không cảm thấy bất ngờ với lựa chọn Nhân tộc, dù sao trong Hồng Hoang có thể thỏa mãn điều kiện như vậy không có nhiều chủng tộc.

Vu Yêu hai tộc vì nhiều nguyên nhân chắc chắn không thể dùng để thu thập tiên huyết, cho nên mục tiêu thu thập tiên huyết sinh linh được đặt lên người Nhân tộc!

Trong mắt những Yêu vương đó điều này là hợp tình hợp lý, nhưng cũng có Yêu vương biểu thị phản đối: "Hai vị bệ hạ, động thủ với Nhân tộc e rằng sẽ chọc giận Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Đến lúc đó Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay, e rằng chúng ta sẽ công dã tràng!" Đế Tuấn nghe xong thản nhiên giải thích: "Chọn Nhân tộc làm mục tiêu là kết quả sau thời gian dài khảo sát và nghiên cứu của ta.

Còn về việc chọc giận Nguyên Thủy, giữa ta và hắn còn có dư địa để vãn hồi sao?" Các Yêu thần khác nghe xong lặng lẽ gật đầu.

Tuy không muốn thừa nhận nhưng quan hệ giữa Yêu tộc và Nguyên Thủy đã rơi xuống điểm đóng băng.

Cho nên căn bản không cần để ý cách nghĩ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, vì dù không có chuyện của Nhân tộc thì quan hệ với Nguyên Thủy cũng chẳng tốt đẹp gì!

Thấy đám Yêu vương im lặng, tâm tình Đế Tuấn có chút phức tạp!

Nhưng ngài nhanh chóng ném thứ tâm tình phức tạp đó đi, khôi phục lại vẻ bình tĩnh: "Chọn Nhân tộc là vì Nhân tộc có ưu thế không gì sánh kịp, số lượng tuy bàng đại nhưng tu vi trung cao tầng lại không cao.

Cảnh giới Chuẩn Thánh vô cùng ít ỏi, tu vi cao tầng phổ biến là Đại La cảnh giới.

Huống hồ số lượng Nhân tộc rất lớn!

Để thu thập nhanh chóng tiên huyết của ức vạn sinh linh thì chỉ có Nhân tộc là con đường duy nhất." Cùng với việc cao tầng Yêu tộc đạt thành nhất trí, cỗ chiến xa khổng lồ của Yêu tộc bắt đầu khởi động!

Tuy rằng mấy năm qua thực lực Yêu tộc không tăng lên bao nhiêu,

nhưng đối phó với Nhân tộc thì vô cùng nhẹ nhàng.

Theo sự khởi động của chiến xa Yêu tộc, từng đội quân Yêu tộc chỉnh tề sẵn sàng xuất phát, cảnh tượng dị thường hùng vĩ.

Động tĩnh lớn như vậy của Yêu tộc nhanh chóng thu hút ánh mắt của chúng sinh Hồng Hoang!

Chương 258

Dù sao Vu Yêu hai tộc vốn là thế lực lớn nhất Hồng Hoang.

Một khi hai tộc có bất kỳ gió thổi cỏ lay nào, chắc chắn sẽ lập tức lọt vào mắt chúng sinh.

Cho nên lần điều động quy mô lớn này của Yêu tộc cũng không ngoại lệ!

"Yêu tộc điều động lượng quân đội lớn như vậy để làm gì?

Chẳng lẽ muốn cùng Vu tộc quyết nhất tử chiến?" "Quyết nhất tử chiến?

Hiện tại Yêu tộc e là không còn thực lực đó đâu!

Không thấy trên đại địa Hồng Hoang, Yêu tộc sống thảm hại thế nào sao." "Nếu không phải để đối phó Vu tộc, vậy tại sao lại điều động đại quân bàng đại như thế?" Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang nghị luận xôn xao, những Thánh nhân nắm giữ đại cục cũng chú ý tới dị động của Yêu tộc!

Với một vài thủ đoạn nhỏ thi triển, mục đích của Yêu tộc nhanh chóng bị tra rõ!

Tại động Tam Thanh trên núi Côn Luân, Lão Tử và Thông Thiên suy tính tình hình, im lặng một hồi, trong lòng dường như đã có quyết định!

Tại Linh Sơn Tây Phương, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn tin tức trong tay, nhìn nhau, khóe miệng không khỏi lộ ra một tia ý cười!

"Sư huynh, không ngờ Yêu tộc lại thức thời như vậy!

Nhanh thế đã phát động đại chiến, lần này phương Đông e rằng

phải loạn một trận rồi.” “Chuyện này tốt, chúng ta nên ở phía sau thúc đẩy thêm một tay nữa!” Tại Oa Hoàng Thiên, Nữ Oa sau khi biết tin thì im lặng không nói!

Một hồi lâu sau, Nữ Oa thở dài một tiếng, thân hình lại một lần nữa ẩn thối!

Tại Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy nhìn tin tức trong tay cũng im lặng một hồi rồi nói: “Nhân tộc muốn trở thành nhân vật chính Hồng Hoang, luôn thuận buồm xuôi gió chắc chắn không được!

Dù sao không trải qua ma nạn sẽ không biết trân trọng thành quả trước mắt!

Chuyện này cứ xem phản ứng của Nhân tộc đã, bình yên lâu như vậy, Nhân tộc nên có năng lực tự mình vượt qua một đạo kiếp nạn!” Nhân tộc muốn trở thành thiên địa nhân vật chính, tất yếu phải trải qua lượng lớn kiếp nạn!

Chỉ có vượt qua những kiếp nạn đó mới có thể trở thành cường giả thực sự!

Tuy nhiên, cũng không thể để Yêu tộc phóng túng quá mức!

Chỉ coi chúng là đá mài dao cho Nhân tộc, đợi Nhân tộc thực sự quật khởi thì chúng cũng có thể biến mất được rồi!

Cho nên cuối cùng sau khi cân nhắc, Nguyên Thủy quyết định phái đệ tử của mình đi trấn giữ.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang xôn xao, các Thánh nhân lần lượt bố trí thủ đoạn, lượng lớn đại quân Yêu tộc biến mất khỏi Thiên Đình, sau đó không còn tăm hơi!

Đồng thời tại biên duyên lãnh địa Nhân tộc, lượng lớn đại quân Yêu tộc được truyền tống tới đó!

Để giữ bí mật trong thời gian ngắn, Đế Tuấn cũng không tiếc dốc túi, vận dụng lượng lớn tài nguyên của Thiên Đình cưỡng hành truyền tống đại quân.

May mà việc truyền tống cơ bản an toàn đạt tới vị trí.

Khi tới mục tiêu, từng tên trong đại quân Yêu tộc ánh mắt lóe lên sát ý lạnh lẽo.

Khi nhìn về những thôn trang và thành trấn phía xa, sát ý lạnh lẽo đó đã ngưng tụ thành thực chất!

Tuy nhiên, đại quân Yêu tộc vẫn chưa tập hợp đủ, cho nên khi không có mệnh lệnh của Đế Tuấn, đại quân Yêu tộc đã tới nơi vẫn chưa tiến hành bất kỳ cuộc tấn công nào.

Nhanh chóng một ngày trôi qua, đại quân Yêu tộc cũng đã tập hợp đông đủ!

Sau khi tất cả đại quân Yêu tộc tới vị trí chỉ định, cuộc sát lục của Yêu tộc cũng sắp bắt đầu!

Bộ lạc Thanh Phong, một bộ lạc nằm ở biên thùy Nhân tộc.

Thành viên bộ lạc không nhiều, chỉ vài trăm người!

Ở biên duyên Nhân tộc, những nơi tụ tập bộ lạc như thế này có rất nhiều.

Đa số thành viên các bộ lạc này vì nhiều nguyên nhân mà định cư ở vùng biên thùy, lai lịch phức tạp.

Nơi đây cách xa trung tâm Nhân tộc, cho nên cục diện có chút hỗn loạn.

La là một chiến sĩ trong bộ lạc Thanh Phong!

Thực lực ở cảnh giới Kim Tiên, là một trong mười cường giả hàng đầu của bộ lạc.

Lúc này La đang dẫn theo mười mấy dũng sĩ bộ lạc tuần tra ở ven bộ lạc!

Vì nơi này gần với phúc địa của Yêu tộc, xung quanh lại có nhiều dãy núi và rừng rậm, nên số lượng yêu thú rất nhiều.

Tuy rằng có thể mang lại lợi ích lớn cho bộ lạc Thanh Phong, nhưng cũng đem tới nguy hiểm khôn lường, sơ sẩy một chút là có khả năng bị yêu thú nuốt chửng!

La và các dũng sĩ phía sau không biết rằng, cách lộ tuyến tuần tra không xa có một chi đại quân Yêu tộc mặt mày hung tợn đang mai phục.

Khi La đi ngang qua, đại quân Yêu tộc vốn ẩn nấp đột ngột ra tay!

Đối mặt với đại quân Yêu tộc cường đại, La và các dũng sĩ phía sau căn bản không thể chống đỡ.

Gần như chỉ trong chớp mắt, La và các dũng sĩ đã bị giết sạch, huyết dịch trên người cũng bị thu thập để luyện thành tinh huyết!

Cảnh tượng này sau đó liên tục xảy ra ở biên thùy Nhân tộc.

Dù là tiểu đội tuần tra hay đại đội săn bắn, chỉ cần đi ngang qua trước mặt đại quân Yêu tộc đều bị giết hại tàn nhẫn, sau đó bị rút sạch tiên huyết để luyện chế thành tinh huyết mà Đế Tuấn cần.

Đại quân Yêu tộc âm thầm săn giết kéo dài suốt một tháng, Nhân tộc mới bắt đầu cảm nhận được.

Trong một tháng, số lượng Nhân tộc chết dưới tay đại quân Yêu tộc e rằng không dưới ngàn vạn!

Đáng lẽ với tổn thất trọng đại như vậy, cao tầng Nhân tộc ở lãnh địa biên thùy phải biết sớm mới đúng.

Nhưng không biết đã xảy ra chuyện gì, cao tầng Nhân tộc mãi

không nhận được con số cụ thể, nên không xem những tổn thất này là chuyện lớn.

Dù sao ở vùng biên thùy, việc tử vong là chuyện thường tình!

Nhưng khi con số báo cáo ngày một lớn, số người bị hại ngày càng nhiều, cao tầng Nhân tộc cuối cùng cũng nhận thức được có vấn đề cực lớn ẩn chứa bên trong!

Chỉ là thời gian đã quá muộn.

Khi họ đang chuẩn bị báo cáo lên cấp cao nhất của Nhân tộc, dưới sự dẫn dắt của vài vị Yêu vương, mấy chục vị Yêu tộc cảnh giới Đại La Kim Tiên đã hợp lực phá hủy thành trấn quan trọng nhất của Nhân tộc ở vùng biên thùy: Trấn Nam Thành.

Tiếp đó, đại quân Yêu tộc vô tận từ trong bóng tối xông ra, bắt đầu đồ sát từng bộ lạc và thành trấn của Nhân tộc.

Do trọng trấn lớn nhất vùng phụ cận bị đánh chiếm, những nơi đang bị tàn sát không cách nào báo cáo tình hình lên trên.

Cao tầng cao nhất của Nhân tộc ở trung ương vì các trọng trấn cấp dưới không báo cáo tình hình nên cũng không biết biên thùy Nhân tộc đang trải qua những trận đại đồ sát đẫm máu.

Một ngày sau khi trọng trấn Nhân tộc bị hạ, vô số người đã chết dưới tay Yêu tộc.

Số lượng đạt tới vài ức người, cả vùng biên thùy Nhân tộc rải rác xương trắng.

Chương 259

Sau khi sát hại vài ức Nhân tộc, số sinh linh tinh huyết cần để luyện chế tuyệt thế đại hung khí đã hoàn thành gần một phần ba.

Chỉ cần đồ sát thêm mười mấy ức Nhân tộc nữa là Đế Tuấn có thể thu thập đủ tinh huyết.

Có điều, tổn thất to lớn ở vùng biên thùy khiến khí vận Nhân tộc chấn động!

Một trong ba vị tổ của Nhân tộc là Toại Nhân Thị sau khi biết chuyện thì vô cùng giận dữ, lập tức hạ lệnh cho thuộc hạ điều tra rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì khiến khí vận Nhân tộc chấn động dữ dội như vậy.

Dưới mệnh lệnh đanh thép của Toại Nhân Thị, tình huống dị thường ở vùng biên thùy cuối cùng đã được cao tầng cao nhất của Nhân tộc chú ý tới!

Sau khi phái hai vị Nhân tộc cảnh giới Chuẩn Thánh đi thăm dò nhưng họ lại biến mất tăm hơi, cao tầng Nhân tộc cuối cùng cũng hiểu được tính nghiêm trọng của sự việc.

Tiếp đó lập tức báo cáo cho Toại Nhân Thị.

Nghe tin, Toại Nhân Thị lập tức đại nộ!

Sau đó phái một vạn đại quân Nhân tộc đi xem xét tình hình cụ thể!

Nhưng vì cân nhắc việc có hai vị đại năng Chuẩn Thánh của Nhân tộc vào vùng biên thùy rồi mất liên lạc, nên ngài đặc biệt mời Văn Đạo Nhân đi cùng trấn áp!

Văn Đạo Nhân nghe xong vốn không định đi, dù sao sự tồn tại của

ông là để bảo hộ Nhân tộc không bị Yêu tộc và Vu tộc xâm hại.

Nếu chuyện gì cũng phải đi xử lý thì cần thủ lĩnh Nhân tộc làm gì?

Nhưng ngay khi Văn Đạo Nhân vừa từ chối, bên tai đột nhiên truyền tới giọng nói của Nguyên Thủy: "Chuyện xảy ra ở vùng biên thùy Nhân tộc không hề đơn giản, ngươi cần đi trấn áp!" Sau khi tiếng nói của Nguyên Thủy biến mất, Văn Đạo Nhân cung kính hướng về phía hòn đảo Tam Tiên ở Đông Hải hành lễ!

Sau đó đồng ý tùy quân xuất động, nhưng cũng biểu thị nếu không phải lúc nguy nan thì tuyệt đối sẽ không ra tay!

Vị cao tầng Nhân tộc dẫn đội nghe xong vô cùng vui mừng, gật đầu đồng ý, dù sao có Văn Đạo Nhân ở đây trong lòng cũng vững chãi hơn nhiều!

Tiếp đó đại quân Nhân tộc xuất phát, lại trải qua thời gian một tháng mới từ trung tâm Nhân tộc tới được vùng biên thùy.

Nhưng khi vừa bước vào vùng biên thùy, họ đã bị khí huyết sát ngập trời trên không trung làm cho giật mình!

Ngay cả Văn Đạo Nhân nhìn thấy cũng thầm kinh hãi, không khỏi nói: "Chuyện gì thế này!

Tại sao lại xuất hiện khí huyết sát nồng đậm như vậy, chẳng lẽ biên thùy thực sự đã xảy ra đại sự rồi." Vừa dứt lời, Văn Đạo Nhân đột nhiên nhớ lại những lời của Nguyên Thủy trước khi xuất phát!

Xem ra chuyện xảy ra trong Nhân tộc tuyệt đối không đơn giản!

Nếu không Nguyên Thủy căn bản sẽ không để tâm như vậy, xem ra phải cẩn thận hành sự rồi!

Sau đó đại quân Nhân tộc vốn đang hành quân rầm rộ bắt đầu trở nên thận trọng, dù sao khí huyết sát ngập trời phía trước biểu thị nơi

đó không hề đơn giản!

Sau khi đại quân Nhân tộc tiếp tục đi sâu vào một quãng, đột nhiên phát hiện một chuyện cực kỳ quái dị!

Đó là từ khi tới biên thùy Nhân tộc, họ không thấy bóng dáng một người nào!

Hoặc là bóng dáng của một sinh linh nào.

Xung quanh tĩnh lặng như tờ, ngoại trừ tiếng động do đại quân Nhân tộc phát ra thì không nghe thấy bất kỳ âm thanh nào khác.

Điều này khiến lòng đại quân Nhân tộc không khỏi bao phủ một tầng mây mù, hành sự càng thêm cẩn trọng.

Vị cao tầng Nhân tộc dẫn đội kể từ khi vào vùng biên thùy, thần sắc dần trở nên ngưng trọng!

Đồng thời không ngừng cảnh giác nhìn xung quanh, tay càng siết chặt lấy thanh bảo kiếm!

Sau đó đại quân Nhân tộc lại tiến thêm một đoạn, tới được một thành trấn nhỏ!

Đại quân Nhân tộc thấy cảnh này không hề lộ ra nụ cười vui vẻ, bởi vì thị trấn trước mắt cũng tĩnh lặng y như vậy!

Căn bản không thấy bóng người, cũng không nghe thấy động tĩnh gì.

Tuy rằng thị trấn nhỏ trước mắt vô cùng quỷ dị, nhưng đại quân Nhân tộc vẫn quyết định nghỉ ngơi tại đây!

Sáng sớm ngày thứ hai, đại quân Nhân tộc chuẩn bị lên đường!

Dù sao thị trấn này quá mức quỷ dị.

Nhưng vừa mới tập hợp xong, chuẩn bị tiếp tục tiến về trọng trấn

phía trước, Văn Đạo Nhân ở giữa đại quân Nhân tộc bỗng nheo mắt lại.

Bởi vì trong cảm tri của Văn Đạo Nhân, một lượng lớn sinh mệnh đang vây khốn cả thị trấn nhỏ này!

Những sinh mệnh đó tràn đầy hơi thở bạo ngược, cùng với mùi vị đặc trưng không thể che giấu của Yêu tộc.

Đồng thời hai vị đại năng Nhân tộc cảnh giới Chuẩn Thánh đi cùng dường như cũng cảm ứng được một tia hơi thở nguy hiểm, vội vàng cảnh giác nhìn quanh!

Chỉ là tu vi mới ở sơ kỳ Chuẩn Thánh, căn bản không thể phát hiện hết mọi nguy hiểm xung quanh!

Khi Văn Đạo Nhân nhíu mày chuẩn bị nhắc nhở cao tầng Nhân tộc thì đám Yêu tộc đang vây quanh thị trấn đã động thủ.

Mười mấy vị Yêu tộc cảnh giới Đại La dẫn đầu xung kích!

Vài trăm vị Yêu tộc cảnh giới Kim Tiên đi theo bước chân của đám Đại La, từ bên ngoài thị trấn bất ngờ tập kích vào trong.

Đại quân Nhân tộc vì nóng lòng muốn sớm rời khỏi đây nên không chú ý tới sự thay đổi xung quanh.

Thế nên khoảnh khắc cuộc tập kích nổ ra, Nhân tộc đã chịu thương vong rất lớn!

Tuy có Văn Đạo Nhân phản kích nhanh chóng nhưng cuộc tập kích bất ngờ của Yêu tộc vẫn gây tổn thất cực lớn cho đại quân Nhân tộc.

May mà cấp bậc của những tên Yêu tộc tập kích này không cao, mạnh nhất cũng chỉ là Đại La Kim Tiên!

Tuy lúc đầu gây ra phiền phức và thương tổn lớn cho đại quân Nhân tộc, nhưng nhanh chóng dưới sự chỉ huy và dẫn dắt của Văn

Đạo Nhân, đám Yêu tộc tập kích đã bị chém giết sạch sành sanh.

Sau khi giết sạch quân xâm phạm, họ phát hiện ở ngoại vi thị trấn có một lượng lớn xương cốt, số lượng vô cùng kinh nhân!

Ngay cả người từng trải trăm trận như Văn Đạo Nhân nhìn thấy cũng không khỏi rùng mình!

Huống chi là những người khác, khi những người Nhân tộc đó nhìn thấy, bụng dạ lập tức nhộn nhạo, sau đó có người không nhịn được mà nôn mửa tại chỗ!

Vị cao tầng Nhân tộc kia thì chấn kinh nhìn ngọn núi khô lâu khổng lồ, trong lòng đại kinh, chẳng lẽ toàn bộ thị trấn thậm chí là Nhân tộc vùng xung quanh đều đã chết sạch sao?

Chỉ một lát sau, đôi mắt người đó đã vằn đỏ tia máu, nghiến răng nghiến lợi nói: "Yêu tộc đáng hận, nghìn vạn lần đừng để ta gặp lại các ngươi!

Nếu không, định sẽ thiên đao vạn quả các ngươi để an ủi vong hồn Nhân tộc ta." Đại quân Nhân tộc cũng từ chấn kinh, khó chịu lúc đầu chuyển sang bi phẫn!

Toàn bộ đại quân quần tình kích phấn, trong lòng một ngọn lửa giận đang không ngừng bùng cháy, khao khát được phát tiết lên người Yêu tộc.

Sau đó đại quân Nhân tộc qua một hồi nghỉ ngơi ngắn ngủi đã phái ra một đội quân mã đem tình hình ở đây báo cáo về tay cao tầng cao nhất của Nhân tộc.

Mọi việc xong xuôi liền toàn thể xuất động, tiến thẳng về phía trọng trấn!

Sau khi rời khỏi thị trấn nhỏ, trên đường đầy rẫy thi thể hài cốt cùng những ngôi nhà đổ nát.

Chương 260

Đại quân Nhân tộc trong niềm chấn kinh chậm rãi tiến về phía trước, vừa không ngừng bi thống vừa không quên phòng ngự Yêu tộc đột kích!

Nhưng Văn Đạo Nhân nhìn những di thể Nhân tộc kia, dường như đang suy tư điều gì!

Vị cao tầng Nhân tộc thấy cảnh đó lập tức cung kính hỏi: "Hộ pháp, những hài cốt này có vấn đề gì sao?" "Những hài cốt này còn rất mới, thời điểm tử vong cách hiện tại không quá một ngày.

Nhưng trong vòng một ngày ngắn ngủi mà huyết nhục trên người lại biến mất không dấu vết, thật sự là vô cùng kỳ quái!" Nghe Văn Đạo Nhân nói vậy, cao tầng Nhân tộc gật đầu, sau đó trầm mặc nhìn cánh đồng đầy rẫy thi hài!

Giờ ông mới hiểu vì sao trước đó nhìn những hài cốt này thấy có chút kỳ lạ!

Ngoài sự phẫn nộ ra còn có một điều không rõ, đó là không thấy một cái xác nguyên vẹn nào!

Hoặc là một cái xác có da có thịt hoàn chỉnh.

Trước đó có lẽ nghĩ rằng thời gian tử vong đã quá lâu nên tự nhiên hóa thành hài cốt.

Giờ nghe lời Văn Đạo Nhân, đột nhiên cảm thấy chuyện này tuyệt đối không đơn giản!

"Chẳng lẽ, Yêu tộc đang thu thập huyết dịch cùng nhục thân của Nhân tộc ta?" Đột nhiên trong não hải vị cao tầng Nhân tộc nảy ra một ý nghĩ táo bạo: Liệu có phải Yêu tộc cần lượng lớn huyết dịch và

nhục thân Nhân tộc nên mới đại quy mô đồ sát Nhân tộc?

Nhưng vì trung tâm Nhân tộc thực lực cường đại lại có Văn Đạo Nhân che chở, nên Yêu tộc mới chọn vùng biên thùy, thừa lúc Nhân tộc chưa phát hiện mà đại tứ đồ sát.

Nghĩ tới đây, trong lòng cao tầng Nhân tộc đột nhiên có một dự cảm chẳng lành!

Đã có thể đồ sát lượng lớn Nhân tộc như vậy thì số lượng Yêu tộc chắc chắn không ít, đại năng đỉnh cấp của Yêu tộc chắc chắn cũng sẽ tham gia trong đó!

Một chi đội quân phụng mệnh điều tra lẻ loi lạc vào nơi Yêu tộc đang hoành hành.

Cao tầng Nhân tộc lập tức ý thức được tình cảnh hiện tại vô cùng nguy hiểm, có khả năng đang nằm dưới sự giám sát của những đại năng đỉnh tiêm Yêu tộc kia.

Nghĩ vậy, ông lập tức đi tìm Văn Đạo Nhân!

Dù sao lúc này chỉ có Văn Đạo Nhân tu vi cao cường nhất, bối cảnh cũng hùng hậu nhất, nên hiện tại chỉ có thể dựa dẫm vào ngài để cầu được bảo vệ.

Văn Đạo Nhân sau khi nghe suy đoán của ông, mắt hơi nheo lại!

Đồng thời một luồng khí tức cường đại từ trên người Văn Đạo Nhân phát ra.

Sau đó một đạo hào quang trắng từ lòng bàn tay Văn Đạo Nhân bay ra, nhanh chóng bay về phía Đông Hải Hồng Hoang!

Đạo hào quang trắng đó ghi lại tin tức cầu viện của Văn Đạo Nhân.

Dù sao chuyện này liên quan quá lớn, chỉ dựa vào một người tuyệt

đối không thể bảo vệ tốt Nhân tộc, cho nên cần người của đảo Tam Tiên tương trợ mới được!

Sau khi phát ra tin tức cầu viện, Văn Đạo Nhân mặt đầy nghiêm trọng nhìn về phương xa!

Bởi vì trong cảm tri của ngài, ở phía đối diện và đằng xa có vài luồng khí tức vô cùng cường đại!

Theo Văn Đạo Nhân ước tính, tu vi của chủ nhân những khí tức đó e rằng không thấp hơn ngài!

Hiện tại tình hình chưa rõ, không biết Yêu tộc rốt cuộc đã phái bao nhiêu tên tham gia vào một kế hoạch tuyệt mật này!

Cũng không rõ Yêu tộc ẩn giấu bao nhiêu cường giả cảnh giới Yêu vương ở khu vực này, cho nên để an toàn, Văn Đạo Nhân sau khi phát hiện một số khí tức cường đại liền lập tức chọn cách cầu viện!

Không lâu sau khi tin tức cầu viện phát ra, mười mấy vị Yêu vương cảnh giới Chuẩn Thánh đã xuất hiện xung quanh Văn Đạo Nhân!

Đồng thời lượng lớn Yêu tộc cũng đang áp sát về phía này, cả đại quân Nhân tộc rơi vào một vòng vây.

Đại quân Nhân tộc thấy tình cảnh này vô cùng khẩn trương, bắt đầu không ngừng thu hẹp phòng tuyến!

Vị chỉ huy thấy cảnh này lòng như tro nguội, mặt mũi trắng bệch!

Bởi vì chưa nói đến đám Yêu tộc vô cùng vô tận bên ngoài, chỉ riêng mười vị Yêu vương kia đã đủ để phúc diệt cả chi đại quân Nhân tộc này.

Nhưng khi thấy khí thế cường đại của Văn Đạo Nhân, thần tình bất động như núi, mặt không cảm xúc, niềm tin của ông lại được thắp

sáng.

Dù sao trong tâm mục của người Nhân tộc, hộ pháp Văn Đạo Nhân vô cùng cường đại, ở Hồng Hoang khó tìm được địch thủ, chưa chắc đã bại thảm!

Theo sự đối trì của mười vị Yêu vương và Văn Đạo Nhân, bầu không khí xung quanh tức khắc biến đổi!

Không khí vốn có chút bình lặng bỗng chốc trở nên áp bức, cả mười vị Yêu vương và Văn Đạo Nhân đều không ngừng phóng thích áp lực!

Cố gắng áp đảo đối thủ về mặt tinh thần!

Nhưng bất luận là Yêu vương hay Văn Đạo Nhân đều là những kẻ có ý chí cực kỳ kiên cường!

Không thể bị can nhiễu dễ dàng.

Tuy rằng Yêu vương có tới mười tên nhưng khí thế và áp lực của Văn Đạo Nhân không hề yếu hơn họ.

Mười vị Yêu vương hội tụ toàn bộ sức mạnh cũng chỉ vừa đủ để chống đỡ khí thế kinh người của Văn Đạo Nhân!

Thời gian đối trì kéo dài thêm một lúc, trong mười vị Yêu vương có một vị tên là Bách Phượng!

Là một nữ Yêu vương hiếm thấy, dựa vào thân phận này mà ở Thiên Đình bà ta lăn lộn rất phong sinh thủy khởi.

Nhưng đối diện với thực chiến, Bách Phượng lại tỏ ra có chút lực bất tòng tâm.

Dù sao Bách Phượng không giỏi tranh đấu, nếu không phải Đế Tuấn cưỡng chế mệnh lệnh thì bà ta cũng không tham gia vào nhiệm vụ đồ sát Nhân tộc này.

Thế nên dưới áp lực khí thế kinh người của Văn Đạo Nhân, Bách Phượng Yêu vương là người lộ ra sơ hở đầu tiên!

Tuy sơ hở đó nhanh chóng được che đậy nhưng một động tác nhỏ như vậy sao thoát khỏi mắt Văn Đạo Nhân!

Văn Đạo Nhân lập tức lợi dụng sơ hở đó, trong nháy mắt ra tay!

Tức thì một đạo hào quang cực kỳ khủng bố từ tay Văn Đạo Nhân phát ra, mục tiêu chỉ thẳng vào Bách Phượng Yêu vương!

Bách Phượng Yêu vương thấy vậy trong lòng hoảng loạn, dù sao đạo hào quang khủng bố kia đang bay về phía mình.

Bà ta cảm nhận được hơi thở tử vong trong đó!

Nếu không kịp thời né tránh thì chắc chắn sẽ chết!

Bách Phượng Yêu vương trước tình cảnh này trực tiếp ngây người, căn bản không cách nào cử động!

Các Yêu vương khác thấy vậy thầm lo lắng nhưng không thể tiến lên giúp đỡ!

Bởi vì họ đang tỉ thí khí thế với Văn Đạo Nhân, quá trình này không được phép có bất kỳ sai sót nào!

Nếu lỡ có sai sót sẽ tạo ra một loạt phản ứng liên hoàn!

Khi đó, kẻ khơi mào chắc chắn không thoát khỏi vận mệnh tử vong.

Vì thế chín vị Yêu vương mạnh nhất đã không đi cứu Bách Phượng, mà nhân lúc bà ta cầm chân Văn Đạo Nhân để phát ra tín hiệu cầu cứu.

Chương 261

Văn Đạo Nhân thấy vậy cũng không để tâm, mặc cho tín hiệu đó bay về phương xa.

Đám Yêu vương thấy Văn Đạo Nhân không ngăn chặn việc truyền tin thì trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm!

Dù sao nếu Văn Đạo Nhân ra tay ngăn cản, họ căn bản không có cách nào ngăn lại.

May mà chuyện tồi tệ nhất đã không xảy ra!

Tín hiệu cầu cứu của đám Yêu vương tức khắc lan khắp đại quân Yêu tộc!

Một số quân đoàn Yêu tộc đang đồ sát hoặc đang nghỉ ngơi sau khi nhận được tin cầu cứu đều triệu tập thuộc hạ thương thảo đối sách.

Một vị Yêu vương ở gần đám Yêu vương kia nhất sau khi nhận được tín hiệu cầu cứu liền lộ ra một nụ cười khinh miệt!

"Mấy tên Yêu vương kia đúng là càng sống càng thụt lùi, mười tên Yêu vương cảnh giới Chuẩn Thánh mà không chống đỡ nổi một tên Nhân tộc!

Thật là phế vật, nếu bản tọa ra tay chỉ cần hai ba hiệp là có thể bình định đám loạn quân đó." Nói xong, vị Yêu vương này thu xếp hành trang chuẩn bị đi chi viện.

Cùng lúc đó, các Yêu vương ở gần đó cũng làm những chuẩn bị tương tự!

Sau khi nhận được tin cầu cứu, lúc đầu họ vô cùng khinh thường, sau đó mới bắt đầu coi trọng!

Trong lúc đám Yêu vương đang gấp rút tới chỗ Văn Đạo Nhân thì tại đảo Tam Tiên ở Đông Hải xa xôi!

Nguyên Thủy gọi tất cả đệ tử ra, bảo họ tĩnh lặng chờ đợi trong điện Thuận Thiên!

Sau khi nhận được tin của Nguyên Thủy, đám đệ tử lần lượt kéo tới.

Đồng thời họ cũng không ngừng suy đoán mục đích tập hợp của Nguyên Thủy.

Nhưng không ai trong số đệ tử bên dưới ngờ được chuyện lại xảy ra ở Nhân tộc!

Dù sao đệ tử Nguyên Thủy thu nhận hiện tại tuy ai nấy đều thiên tư thông tuệ, gót chân bất phàm, nhưng kiến thức còn ít, không được đạm định như mười hai Kim Tiên kiếp trước.

Thấy đệ tử đã tập hợp đông đủ, Nguyên Thủy chậm rãi xuất hiện trên đài cao!

Ngài nhìn xuống bên dưới, một lát sau mới lên tiếng: "Cách đây không lâu, một chi đại quân thám sát Nhân tộc gồm hơn vạn người chuẩn bị điều tra những vấn đề thường nhật ở biên cảnh Nhân tộc." Đám đệ tử bên dưới mặt đầy ngơ ngác, vì quá mải mê tu luyện nên căn bản không biết bên ngoài đã xảy ra chuyện gì.

Chuyện của Nhân tộc vốn chẳng liên quan mấy tới họ, không cần thiết vì vài người mà lãng phí công sức trước đó.

Nguyên Thủy thấy vậy hừ lạnh một tiếng, đôi mắt đầy uy nghiêm nhìn chằm chằm đám đệ tử bên dưới!

Bị Nguyên Thủy nhìn chằm chằm, đám đệ tử hiểu ngay sư tôn đang rất tức giận với thái độ vừa rồi!

Họ vội vàng định giải thích để tránh Nguyên Thủy hiểu lầm thêm!

Nhưng Nguyên Thủy vung tay một cái, trực tiếp làm thời gian tại đó ngưng đọng lại!

"Tiền đồ Nhân tộc không thể hạn lượng, Nhân tộc có quan hệ không nông cạn với vi sư!

Nay Nhân tộc sắp gặp ma nạn, đảo Tam Tiên tuyệt đối không thể khoanh tay đứng nhìn!

Văn Đạo Nhân vừa mới gửi tín hiệu cầu cứu cho ta, cho nên vi sư quyết định phái các ngươi đi chi viện Văn Đạo Nhân!" Đám đệ tử nghe xong liền lập tức gật đầu!

Nguyên Thủy thấy vậy mới hài lòng, lại phung tay một cái!

Không gian đang giam cầm đám đệ tử vỡ vụn.

Đám đệ tử vốn bị cấm cố không thể cử động nay đã khôi phục tự do, Nguyên Thủy đợi họ cử động xong mới nói: "Nhiệm vụ lần này khó mà không khó, dễ mà không dễ!

Ngăn chặn hành động của Yêu tộc hết mức có thể, bảo hộ Nhân tộc là yêu cầu cơ bản của vi sư!

Thứ hai là báo thù, báo thù cho những người Nhân tộc đã khuất!

Mọi việc lượng sức mà làm, làm được bao nhiêu hay bấy nhiêu!" Đám đệ tử bên dưới gật đầu, biểu thị đã hiểu ý của Nguyên Thủy!

Ngài thấy thế không nói thêm gì nữa, phẩy tay ra hiệu cho họ rời đi.

Không lâu sau khi nhận lệnh của Nguyên Thủy, dưới sự dẫn dắt của Quảng Thành Tử, các đệ tử của Nguyên Thủy đồng loạt xuất quân.

Tiến về miền trung Hồng Hoang để chi viện Văn Đạo Nhân và báo

thù cho Nhân tộc!

Trong lúc viện binh của Văn Đạo Nhân xuất phát thì ngài cùng hơn vạn đại quân Nhân tộc kia lại rơi vào vòng vây trùng trùng!

Cả thảy mấy chục vị Yêu vương cảnh giới Chuẩn Thánh vây chặt lấy Văn Đạo Nhân, những tên Yêu vương này mặt mày hung ác, khí huyết sát trên người vô cùng nồng đậm!

Văn Đạo Nhân thấy vậy không khỏi nhíu mày, trong lòng vô cùng phẫn nộ!

Bởi lẽ Nhân tộc trưởng thành đến ngày hôm nay là nhờ ngài đứng một bên trông coi, tuy ngài không nói ra nhưng trong lòng vô cùng vui sướng, cảm giác đó rất kỳ diệu, giống như một đứa trẻ được chăm sóc kỹ lưỡng bỗng chốc trưởng thành vậy!

Vì Nhân tộc, trên người Văn Đạo Nhân bắt đầu bao quanh lớp khí thể màu đen!

Đám Yêu vương trước mắt thực sự quá mức độc ác, vì một nguyên nhân chưa biết mà đồ sát vô số Nhân tộc.

Văn Đạo Nhân trừng mắt giận dữ, ngữ khí băng lạnh nói: "Thật là to gan, lại dám đồ sát Nhân tộc!" Những Yêu vương bao vây Văn Đạo Nhân nghe xong mặt không đổi sắc, nhưng sát ý trong mắt đại tăng!

Nhìn đám Yêu vương đang ép sát và hơn vạn đại quân Nhân tộc đang run rẩy phía sau, trong mắt Văn Đạo Nhân lộ ra một vẻ quyết nhiên, khi nhìn lại đám Yêu vương thì đã thêm phần tự tin!

Sau đó Văn Đạo Nhân quát lớn một tiếng: "Thôn Phệ Pháp Tắc: Thôn Thực Thiên Địa!" Tức khắc một luồng hào quang đen xuất hiện sau lưng Văn Đạo Nhân, luồng hào quang đó tỏa ra hơi thở cực kỳ tà ác.

Đám Yêu vương đang ép sát Văn Đạo Nhân cảm nhận được điều

đó, sắc mặt đại biến!

"Loại hơi thở này, lại là thôn phệ!" "Không ngờ lại có người lĩnh ngộ được Thôn Phệ Pháp Tắc!" Đám Yêu vương cảm nhận được trong đám mây đen vô biên kia chứa đựng Thôn Phệ Pháp Tắc vô cùng bàng đại!

Nếu chẳng may chạm phải những đám mây đen đó thì tu vi sẽ bị nuốt chửng!

Thế nên khi thấy pháp tắc Văn Đạo Nhân lĩnh ngộ là Thôn Phệ Pháp Tắc, đám Yêu vương không khỏi chậm lại bước chân!

Đồng thời không ngừng cảnh giác Văn Đạo Nhân tập kích!

Nếu để Văn Đạo Nhân biết suy nghĩ trong lòng họ chắc chắn ngài sẽ nở một nụ cười miệt thị.

Dù sao thân là người của đảo Tam Tiên, Văn Đạo Nhân khinh thường việc tập kích, muốn chiến thì chiến cho thống khoái, không thì giảng hòa!

Những Yêu vương đang không ngừng lùi bước kia thấy khí thế kinh người của Văn Đạo Nhân đều nảy sinh ý định thối lui!

Có điều đối với họ, muốn rút lui lại vô cùng gian nan!

Sau đó đôi bên đại chiến một trận, tuy thực lực Yêu tộc cường đại, nhân số đông đảo nhưng rõ ràng Văn Đạo Nhân vẫn cao hơn một bậc, cơ bản đánh gục toàn bộ đám Yêu vương vây công!

Còn vì sao chưa lấy mạng họ, đó là vì họ còn chút giá trị lợi dụng để biết Yêu tộc rốt cuộc muốn làm gì.

Cho nên trước khi làm rõ mục đích của Yêu tộc, tính mạng của họ vẫn được bảo đảm!

Sau khi Văn Đạo Nhân một mình chế phục mấy chục vị Yêu

vương, đại quân Nhân tộc lập tức reo hò không ngớt!

Chương 262

Tuy rằng chiến tích của riêng Văn Đạo Nhân chẳng liên quan gì tới họ, nhưng đối với đại quân Nhân tộc, điều đó không quan trọng.

Bởi vì hộ pháp Văn Đạo Nhân chính là nguồn tin tự tin lúc này!

Có ngài ở bên, họ không còn sợ thế lực nào khác!

Trái ngược với sự hưng phấn của Nhân tộc, Yêu tộc mặt như tro tàn, không thể tin nổi.

Dù sao đó là những Yêu vương cường đại, lại thất bại dễ dàng như vậy!

Bị một người đánh bại.

Đây là một cú đòn giáng mạnh vào sự tự tin của Yêu tộc, dập tắt khí thế kiêu ngạo của chúng.

Nhưng không lâu sau khi Văn Đạo Nhân động thủ, Thái Nhất - người chủ đạo cuộc sát lục này - đã nhận được tin tức!

Khi Thái Nhất nhận tin, vẻ mặt lúc đầu là không thể tin nổi, sau đó lại trầm mặc đến đáng sợ!

"Ngươi nói gì?

Phát hiện Văn Đạo Nhân ở nơi tiếp giáp với Nhân tộc!" Nghe Thái Nhất hỏi, vị Yêu vương báo tin vội vàng đáp: "Không sai, tuyệt đối chính xác!

Có hơn vạn tu sĩ Nhân tộc hợp thành đại quân đi theo Văn Đạo Nhân." Thái Nhất nghe xong thở dài một tiếng rồi ngồi xuống!

Một lát sau ngài hỏi vị Yêu vương bên cạnh: "Tinh huyết chuẩn bị thế nào rồi, đủ để luyện chế tuyệt thế đại hung khí chưa?" Vị Yêu

vương đó đáp: “Tinh huyết còn thiếu một phần ba, luyện chế tuyệt thế đại hung khí có chút không đủ!” Thái Nhất nghe vậy nhíu mày, chuyện gì thế này!

Đã đồ sát hơn mười ức Nhân tộc rồi kia mà!

Nhưng con số lại không đủ, chẳng lẽ có kẻ tư túi tinh huyết của Nhân tộc?

Nhưng rốt cuộc là ai to gan như thế, dám tư túi vật tư trọng yếu của Thiên Đình ngay thời điểm quan trọng này.

Trong não hải Thái Nhất thoáng hiện qua vài bóng người nhưng nhanh chóng bị xua tan.

Không phải vì Thái Nhất không truy cứu, mà vì có một chuyện còn quan trọng hơn việc tìm ra kẻ động vào vật tư.

Thái Nhất cảm nhận được một luồng khí tức cực kỳ quen thuộc ở phía đông, cùng với mười mấy luồng khí tức khá lạ lẫm đang nhanh chóng bay tới đây.

“Quảng Thành Tử, không ngờ lại nhanh như vậy!

Lần này phiền phức thật rồi, muốn tiếp tục thu thập tinh huyết cơ bản là không thể!” Khi Thái Nhất thấy Quảng Thành Tử bay về phía này thì hiểu rằng việc mình làm đã bị bại lộ!

Hiện tại chuyện quan trọng nhất là nhanh chóng vận chuyển tinh huyết trong tay về Thiên Đình, sau đó tiêu hủy mọi dấu tích ra tay của Yêu tộc.

Chỉ là Thái Nhất cảm nhận được Quảng Thành Tử thì Quảng Thành Tử cũng cảm nhận được Thái Nhất!

Nên khi thấy Thái Nhất chuẩn bị triệt thoái, Quảng Thành Tử đã gia tăng tốc độ, dẫn theo đám sư đệ lao tới nhanh như chớp, ý đồ ngăn

cản Thái Nhất trước khi ngài rời đi.

Có điều, tuy Quảng Thành Tử có thể cảm giác được Thái Nhất nhưng khoảng cách đôi bên không hề gần, vô cùng xa xôi!

Việc đôi bên cảm ứng được nhau là nhờ vào thực lực đỉnh tiêm của cả hai!

Thế nên khi Thái Nhất triệt thoái, Quảng Thành Tử chỉ có thể giương mắt nhìn Thái Nhất nhanh chóng biến mất.

Sau khi cấp tốc đuổi theo một quãng, Quảng Thành Tử đành bất lực hạ lệnh ngừng truy kích, vì lúc này ông không còn cảm nhận được sự hiện diện của Thái Nhất.

Khi đã không còn cảm nhận được khí tức thì chứng tỏ khoảng cách đôi bên đã quá xa!

Cho nên giờ có đuổi tiếp cũng vô nghĩa, vả lại việc phi hành cấp tốc vừa rồi cũng khiến đám sư đệ có chút quá tải.

Dù sao đám sư đệ của ông không giống ông, có cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Khi Quảng Thành Tử khôi phục tốc độ bình thường bay về phía biên thùy Nhân tộc, Văn Đạo Nhân cũng đã hiểu được mưu đồ đại khái của Yêu tộc.

Văn Đạo Nhân nhìn tin tức trong tay, nhíu mày trầm tư!

Yêu tộc vì sao cần lượng lớn tinh huyết Nhân tộc?

Cần tinh huyết, chẳng lẽ Yêu tộc muốn luyện chế linh bảo tà ác sao?

Trong lòng Văn Đạo Nhân không khỏi nghi ngờ, vì việc thu thập lượng lớn tinh huyết như vậy chỉ có vài mục đích: Hoặc là luyện công pháp tà ác, hoặc là bố trí đại trận, hoặc là dùng tinh huyết Nhân tộc

luyện chế tuyệt thế đại hung khí.

Nhưng bất kể là loại nào, phải dùng thủ đoạn đẫm máu như vậy mới thành công thì chắc chắn không phải thứ tốt lành gì.

Sau khi có được tin tức cần thiết, Văn Đạo Nhân thuận tay kết liễu đám Yêu vương đó, tiếp đó mặt đầy nghiêm nghị nhìn về phía người Nhân tộc: "Ta tin rằng lời của tên Yêu vương vừa rồi các ngươi đã nghe rõ!" Gần vạn người Nhân tộc bên dưới đồng loạt gật đầu, bầu không khí tại hiện trường càng thêm trầm mặc!

Dù sao khi tận tai nghe thấy Yêu tộc đang thu thập lượng lớn tinh huyết Nhân tộc, trong lòng họ vẫn vô cùng khó chịu!

Đồng thời họ cũng hiểu sâu sắc hơn về sự hung tàn của Yêu tộc.

Nhờ có đảo Tam Tiên bảo hộ, cuộc đấu tranh giữa Nhân tộc và Yêu tộc đã lâu không diễn ra quy mô lớn, nên một số người Nhân tộc đã quên mất sự hung tàn đó!

Nhưng tình cảnh ở biên thùy lúc này lập tức đánh thức thù hận trong lòng Nhân tộc!

Văn Đạo Nhân nhìn ánh mắt đầy thù hận của họ, gật đầu hài lòng rồi lớn tiếng nói: "Cho nên chúng ta nhất định phải ngăn chặn, trước khi có thêm nhiều người Nhân tộc bị giết hại phải đánh đuổi chúng đi!" Đám người Nhân tộc bên dưới nghe xong nhiệt huyết sôi trào, quần tình kích phấn đồng thời phẫn nộ hô vang: "Giết sạch Yêu tộc, báo thù cho đồng bào!

Giết sạch Yêu tộc, báo thù cho đồng bào!

Giết sạch Yêu tộc, báo thù cho đồng bào!" Văn Đạo Nhân vô cùng mãn ý, nhìn về phía biên thùy Nhân tộc rồi quát lớn: "Xuất phát!" Cứ thế, dưới sự dẫn dắt của Văn Đạo Nhân, một đội quân Nhân tộc hừng hực khí thế lao về phía Yêu tộc!

Đám Yêu tộc còn sót lại ở biên thùy Nhân tộc căn bản không phát hiện ra đội quân Nhân tộc khí thế hung hãn đang lao tới.

Nếu biết chắc chúng sẽ cười ha hả, rồi nhìn đám Nhân tộc đó như nhìn lũ ngốc!

Bởi vì trong ấn tượng của Yêu tộc, Nhân tộc không chịu nổi một kích, căn bản không phải đối thủ của chúng.

Đồng thời đám Yêu vương cũng thầm thắc mắc: Nếu Nhân tộc yếu đuối như thế, tại sao phải lén lút ra tay?

Theo cách nghĩ của đám Yêu vương đó, đáng lẽ phải tập hợp đại quân trực tiếp nghiền nát Nhân tộc!

Sau đó không tốn chút sức lực nào, dùng ưu thế áp đảo mà trấn sát toàn bộ Nhân tộc.

Đáng tiếc, cao tầng cao nhất của Thiên Đình không biết đang sợ hãi điều gì mà không dám đối đãi Nhân tộc như vậy, chỉ dám lén lút hạ thủ.

Nhưng đám Yêu vương đó cũng chỉ dám phàn nàn thầm trong lòng chứ không dám nói gì trước mặt Đế Tuấn và Thái Nhất.

Trên một đống phế tích thành trấn của Nhân tộc, dưới sự dẫn dắt của mười tên Yêu tộc, một đội vài trăm tên đang lững thững đi lại trên đống đổ nát.

Họ đang tìm kiếm những người Nhân tộc còn sống sót, tìm thấy không phải để cứu mà là để giết sạch!

Chỉ là nơi này đã sớm thành đống đổ nát, đào đâu ra bóng dáng Nhân tộc.

Nhưng vì mệnh lệnh của Thái Nhất nên chúng không dám phản kháng, lòng tuy không cam nhưng vẫn phải đi tìm kiếm cho có lệ!

Chúng không biết rằng, cách đống phế tích này không xa có một ngọn đồi nhỏ!

Chương 263

Có một đôi mắt đang nhìn chằm chằm.

Chủ nhân của đôi mắt đó sau khi quan sát một hồi đã lặng lẽ rút lui.

Sau đó, ở cách ngọn đồi không xa, vạn danh đại quân Nhân tộc đang tĩnh lặng chờ đợi kết quả thám thính phía trước.

Khi vị chỉ huy thấy tên thám tử Nhân tộc hấp tấp chạy về thì hiểu ngay phía trước có tình huống!

Ông vội vàng hỏi: "Thế nào?

Tình hình phía trước thế nào?" Tên thám tử chạy về không kịp thở, nghe vị chỉ huy hỏi liền đáp ngay: "Phía trước... vị trí phía trước có một tiểu đội Yêu tộc khoảng hai trăm tên!

Tu vi cụ thể không rõ, tu vi cao nhất cũng không rõ!" Vị chỉ huy nghe xong vội vàng lấy ra tấm bản đồ quý giá tỉ mỉ xem xét!

Chỉ một lát sau, ông có chút nản lòng thu lại bản đồ, cẩn thận cất đi.

"Nơi này căn bản không có ghi chép, nhưng theo lộ trình thì lẽ ra cách trọng trấn biên thùy Nhân tộc không còn xa nữa!" Nói xong, ông nảy ra một ý định: Đội tiểu đội Yêu tộc đó ở đây làm gì?

Phải biết rằng theo kiểm tra dọc đường, nơi này lẽ ra đã bị thất thủ từ sớm.

Nên nơi này không đáng để Yêu tộc phái tiểu đội đến tìm kiếm, chẳng lẽ có chuyện gì khiến đám Yêu tộc đó hứng thú?

Lúc này ông không biết rằng Thái Nhất, người thống lĩnh hành

động lần này, đã sớm chạy thoát!

Đám Yêu tộc tản ra kia đang trung thành thực hiện mệnh lệnh của Thái Nhất trước khi đi: Đó là dốc hết sức tiêu trừ mọi dấu vết của Yêu tộc, đồng thời giết sạch những người Nhân tộc còn sống sót, không để lại hậu họa!

Sau khi cân nhắc kỹ, vị chỉ huy quyết định tiêu diệt đội tiểu đội Yêu tộc này!

Sau đó dưới sự chỉ huy của ông, đại quân Nhân tộc nhanh chóng bắt gọn hơn hai trăm tên Yêu tộc đó!

Ông cũng từ miệng đám Yêu tộc đó biết được tin tức: Hóa ra chúng đang truy sát những người Nhân tộc còn sống, đồng thời xóa bỏ dấu vết tồn tại của Yêu tộc nhằm che đậy hành động lần này.

Khi biết được hành động này của Yêu tộc, tất cả mọi người càng thêm phẫn nộ!

Không ngờ Yêu tộc lại muốn hủy tiêu diệt dấu vết sát lục, quả thực không thể dung thứ!

Ngay sau đó, một vạn quân Nhân tộc toàn diện xuất động, nhanh chóng tiến về phía trọng trấn, ý đồ bắt giữ toàn bộ Yêu tộc trước khi chúng kịp tiêu hủy mọi chứng cứ.

Nhưng ngay lúc chuẩn bị xuất phát, Văn Đạo Nhân dường như có cảm ứng, bất giác nhìn về phía xa.

Tựa như đã thấy được điều gì, Văn Đạo Nhân khẽ mỉm cười.

Thiên ở bên cạnh thấy cảnh này, không khỏi hỏi: “Hộ pháp, có chuyện gì sao?” Văn Đạo Nhân nghe vậy, thản nhiên đáp: “Quảng Thành Tử đang bay về phía chúng ta!” Thiên nghe xong, thần sắc chấn động, rồi gương mặt lộ ra nụ cười vui mừng.

Chẳng bao lâu sau, bóng dáng của Quảng Thành Tử đã xuất hiện từ phương xa.

Phía sau y, có mười hai bóng người đang theo sát.

Thiên nhìn thấy cảnh này, nhận ra một người trong số mười hai bóng người đó, chính là một hộ pháp khác của Nhân tộc, Khổng Tuyên.

Trong niềm vui mừng của Thiên, sự phấn chấn của đại quân Nhân tộc và nụ cười chào đón của Văn Đạo Nhân, Quảng Thành Tử cùng mọi người đã hội quân.

Sau khi biết được tình hình mà Văn Đạo Nhân gặp phải, kết hợp với những gì đã thấy trên đường đi, Quảng Thành Tử càng thêm căm phẫn Yêu tộc.

Mọi người nhanh chóng đạt được nhất trí, quyết định phải để Yêu tộc nợ máu trả bằng máu.

Ánh mắt của họ hướng về phía những tên Yêu tộc vẫn còn đang ở biên giới Nhân tộc, tìm kiếm và phá hủy dấu vết. 14.

Sau đó, dưới sự lãnh đạo của Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên và Văn Đạo Nhân, các đệ tử của Nguyên Thủy cùng đại quân Nhân tộc đã hợp thành một thế lực hùng mạnh, phát động cuộc báo thù đẫm máu nhắm vào đám Yêu tộc đang hoành hành ở vùng biên giới.

Từng đội Yêu tộc một mất liên lạc, từng doanh trại Yêu tộc chìm trong cuộc tàn sát lặng lẽ, máu chảy đầy đất.

Cuộc phản công dưới sự lãnh đạo của Quảng Thành Tử đã thu được thành quả vô cùng hiệu quả, tiêu diệt vô số Yêu tộc, phần nào an ủi những người Nhân tộc đã khuất.

Việc Yêu tộc chết với quy mô lớn đã nhanh chóng thu hút sự chú ý của Thiên đình.

Khi thấy Nhân tộc lại dám phản công dưới sự lãnh đạo của Quảng Thành Tử, Đế Tuấn ở trên Thiên đình cảm thấy vô cùng phẫn nộ, trong lòng lập tức muốn điều động đại quân Yêu tộc đến trấn áp.

Nhưng dưới sự ảnh hưởng của một số yếu tố bên ngoài, ý định của Đế Tuấn vừa nảy sinh đã bị dập tắt.

Rốt cuộc, Thiên đình hiện tại không thể chịu đựng được những biến động quá lớn.

Quảng Thành Tử ra tay, chẳng phải cũng đại biểu cho việc Nguyên Thủy Thiên Tôn ở xa tận Đông Hải đã biết kế hoạch của chúng rồi sao?

Nếu chúng phản kích lại, liệu có chọc giận Nguyên Thủy hay không?

Nghĩ đến uy thế đáng sợ của Nguyên Thủy khi nổi giận, Đế Tuấn không khỏi rùng mình.

Y vội vàng lẩm bẩm: "Tuyệt đối không được, tuyệt đối không thể chọc giận Nguyên Thủy lần nữa!" Thế nhưng, nếu Thiên đình không chi viện, đội quân Yêu tộc đi tàn sát Nhân tộc e rằng sẽ không bao giờ quay về được nữa.

Nhưng giữa việc bảo toàn đại quân Yêu tộc và bảo toàn Thiên đình, Đế Tuấn đã chọn vế sau.

Rốt cuộc đối với Thiên đình, đại quân Yêu tộc không phải là tuyệt đối.

Chỉ cần Thiên đình còn, lúc nào cũng có thể chiêu mộ được một đội quân khổng lồ khác.

Vì vậy, khi Thiên đình hoàn toàn từ bỏ đại quân Yêu tộc, kết cục của chúng đã quá rõ ràng.

Không có hậu thuẫn, đại quân Yêu tộc căn bản không phải là đối thủ của Quảng Thành Tử.

Dưới thủ đoạn sắt máu của Quảng Thành Tử và mọi người, đám Yêu tộc xâm nhập vào lãnh địa Nhân tộc về cơ bản đã bị tiêu diệt hoàn toàn.

Có lẽ sẽ có một hai kẻ may mắn trốn thoát được, nhưng sau khi quay về cũng chắc chắn không có kết cục tốt đẹp.

Rốt cuộc, Thiên đình đã từ bỏ chúng, tuyệt đối sẽ không để một tên Yêu tộc nào chạy thoát về.

Nhưng sau khi giết hết đại quân Yêu tộc xâm lược, tất cả những người Nhân tộc và các đệ tử của Nguyên Thủy tham gia hành động đều không cảm thấy một chút hưng phấn nào.

Ngược lại, tâm trạng họ vô cùng nặng nề, bởi vì càng đi sâu vào, họ lại càng phát hiện ra vô số hài cốt.

Cuối cùng, theo thống kê sơ bộ, số lượng Nhân tộc chết dưới tay Yêu tộc lần này không dưới mấy trăm triệu người!

Khi thảm trạng ở biên giới Nhân tộc được truyền về trung tâm, toàn bộ Nhân tộc chấn động.

Không ai ngờ rằng, ở những nơi mà trung tâm Nhân tộc không thể quản lý kịp thời, lại xảy ra một cuộc tàn sát quy mô lớn như vậy.

Đó là mấy trăm triệu Nhân tộc!

Phải biết rằng, tổng số Nhân tộc hiện tại cũng chỉ vỏn vẹn trăm tỷ.

Một lần chết đi, cả Nhân tộc đã tổn thất mấy phần trăm dân số, lại còn chết đi theo một cách thảm khốc như vậy.

Chương 264

Nhân tộc chấn nộ, đương đại Nhân Tổ chấn nộ!

"Yêu tộc đáng ghét, lại dám tàn sát Nhân tộc ta!

Đơn giản là trời đất không dung, chúng ta nhất định phải để Yêu tộc trả giá đắt!" Ngay khi Toại Nhân Thị chuẩn bị khởi binh phạt Yêu, một lượng lớn cao tầng đã kịp thời khuyên can: "Nhân Tổ, hiện tại vạn vạn lần không thể đi thảo phạt Yêu tộc!" "Đúng vậy, hiện tại Yêu tộc thế lớn vô cùng!

Với thực lực hiện tại của Nhân tộc mà đối đầu với Yêu tộc chẳng khác nào lấy trứng chọi đá, không có bất kỳ tác dụng gì!" "A, các vị tiền bối nói đúng!

Nhân Tổ, chúng ta hiện tại cần phải nghỉ ngơi dưỡng sức, đợi một thời cơ thích hợp để giáng cho Yêu tộc một đòn chí mạng!" Dưới sự khuyên can của đông đảo cao tầng Nhân tộc, Nhân Hoàng cuối cùng đã từ bỏ kế hoạch khởi binh thảo phạt Yêu tộc ngay lập tức.

Nhưng Toại Nhân Thị vì không nuốt trôi được cục tức này, đã hạ lệnh: hễ thấy Yêu tộc, giết không tha!

Đồng thời, một chuyện cũng nhanh chóng lan truyền khắp Hồng Hoang.

Sau khi các sinh linh trong Hồng Hoang biết được, có kẻ thờ ơ, cho rằng đây là chuyện của Nhân-Yêu hai tộc, không liên quan gì đến mình.

Có kẻ thì vô cùng phẫn nộ, cho rằng Yêu tộc có thể ra tay với Nhân tộc bằng thủ đoạn thảm khốc như vậy, hành vi này đơn giản là khiến người người thần thần căm phẫn, trời đất không dung!

Nhưng những đại năng biết được tin tức lại không quan tâm đến tổn thất của Nhân tộc.

Họ đang suy nghĩ, Yêu tộc rốt cuộc muốn làm gì?

Rốt cuộc, Yêu tộc hiện là thế lực mạnh nhất Hồng Hoang, ngoài Vu tộc ra không ai có thể tranh phong.

Tại sao phải huy động lực lượng lớn như vậy, hạ sát thủ với Nhân tộc, còn lấy đi tinh huyết của họ?

Trong đó, Vu tộc lại càng chú ý đến chuyện này.

Rốt cuộc, với tư cách là đối thủ lâu năm, mọi hành động của Yêu tộc đều phải được chú ý kỹ lưỡng.

Nhưng Vu tộc cũng không rõ, Yêu tộc rốt cuộc cần một lượng lớn tinh huyết như vậy để làm gì.

Trong điện Bàn Cổ của Vu tộc, Thập Nhị Tổ Vu đã triệu tập một cuộc họp lớn tạm thời.

"Về hành động gần đây của Yêu tộc, các ngươi có suy nghĩ gì không?" "Yêu tộc làm chuyện mất hết tính người như vậy, chắc chắn đang bí mật chuẩn bị điều gì đó.

Cho nên chúng ta phải biết, Yêu tộc rốt cuộc muốn làm gì, để đảm bảo an toàn cho Vu tộc!" "Đúng vậy, điều quan trọng nhất hiện tại là làm rõ tại sao Yêu tộc lại làm như vậy!

Còn những chuyện khác, không liên quan đến Vu tộc ta." Dù trong nội bộ Vu tộc nghị luận xôn xao thế nào, Yêu tộc cũng không có bất kỳ biểu hiện nào.

Hiện tại, toàn bộ sức mạnh của Yêu tộc đều tập trung vào việc luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Chúng không có thời gian cũng không buồn để ý đến những lời

đồn đoán trong Hồng Hoang.

Rốt cuộc, chỉ cần Đồ Vu Kiếm luyện chế thành công, chúng sẽ có hy vọng đánh bại Vu tộc.

Vì vậy, vì hy vọng này, Yêu tộc không quan tâm đến cách nhìn của kẻ khác.

Chỉ cần Yêu tộc có thể đánh bại Vu tộc, thống nhất Hồng Hoang, thì tất cả những tin tức tiêu cực sẽ tự động biến mất.

Trong Hồng Hoang, thực lực là trên hết, Yêu tộc tự nhiên cũng không cần phải phiền não về những vấn đề khác.

Chỉ có điều hành động bên phía Nhân tộc đã thất bại, không thu thập đủ tinh huyết.

Chỗ thiếu hụt không hề nhỏ, khiến Đế Tuấn vô cùng phiền não.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn, Thái Nhất cùng thập đại Yêu Vương đang thương thảo xem phải giải quyết vấn đề thiếu hụt tinh huyết trong việc luyện chế Đồ Vu Kiếm như thế nào.

Sau một hồi thảo luận, Đế Tuấn đột nhiên mở miệng hỏi: "Bạch Trạch, hiện tại rốt cuộc thiếu bao nhiêu tinh huyết?" Bạch Trạch trong số thập đại Yêu Vương nghe vậy, vội vàng đứng ra cung kính đáp: "Đã thu được hơn ba trăm triệu phần tinh huyết sinh linh, nhưng hiện tại việc luyện chế Đồ Vu Kiếm cũng chỉ mới đạt được một nửa, chỗ thiếu hụt sẽ vào khoảng hai trăm triệu!" (Tinh huyết không phải là máu tươi, mà là máu tươi được ngưng luyện thành) Đế Tuấn nghe xong nhíu mày, không ngờ lại thiếu nhiều đến vậy.

Các Yêu Vương khác nghe lời Bạch Trạch nói, cũng bắt đầu bàn tán xôn xao.

Rốt cuộc, nguồn cung từ Nhân tộc đã bị Quảng Thành Tử cắt đứt, không thể lấy thêm tinh huyết từ Nhân tộc được nữa.

Muốn luyện chế Đồ Vu Kiếm, phần thiếu hụt còn lại chỉ có thể do Yêu tộc tự cung cấp.

Sau khi hiểu ra điều này, cả Lăng Tiêu Bảo Điện bỗng chốc trở nên yên tĩnh.

Chúng Yêu Vương vô cùng cung kính, im lặng đứng sang một bên.

Sắc mặt Đế Tuấn và Thái Nhất thì không ngừng biến đổi, tựa như đang giằng co.

Một lúc lâu sau, Đế Tuấn mở mắt ra, trong mắt lộ ra vẻ kiên định, sau đó bình tĩnh nói: "Đồ Vu Kiếm là tương lai của Yêu tộc ta, tuyệt đối không thể bỏ dở giữa chừng.

Cho nên phần tinh huyết còn thiếu, do nội bộ Yêu tộc tự giải quyết!

Các ngươi, những lời bản hoàng vừa nói, coi như chưa từng nghe thấy, hiểu chưa?" Chúng Yêu Vương nghe vậy, ai nấy đều thở phào nhẹ nhõm, sau đó không ngừng gật đầu.

Tiếp đó, dưới mệnh lệnh của Đế Tuấn, hàng trăm triệu Yêu tộc đã bị giết chết, sau đó được đề luyện ra tinh huyết.

Sau khi gom đủ tinh huyết, Bạch Trạch bắt đầu chủ trì việc luyện chế.

Nhưng Thái Nhất có chút không yên tâm, đích thân trấn giữ tại hiện trường luyện chế.

Nhanh chóng, ngàn năm thời gian trôi qua.

Trong nháy mắt, Đồ Vu Kiếm đã được luyện chế suốt ngàn năm, sắp sửa thành công.

Vào một thời khắc mấu chốt, tất cả Yêu Thần cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ trong Thiên đình đều được điều đến nơi luyện chế Đồ

Vu Kiếm.

Ngay cả bản thân Đế Tuấn cũng thường xuyên đến xem xét tiến triển của Đồ Vu Kiếm, đồng thời cũng để răn đe một số kẻ, khiến chúng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Một ngày nọ sau ngàn năm, nơi luyện chế nóng hừng hực, vô số thợ rèn kiếm đang vất vả mà bận rộn làm việc.

Rốt cuộc hiện tại Đồ Vu Kiếm đã đến bước cuối cùng, nếu ở thời điểm quan trọng này xảy ra một chút sai sót, thì sẽ khiến Đồ Vu Kiếm công sức đổ sông đổ bể, những người trực tiếp tham gia luyện chế e rằng sẽ bị các Yêu Vương phẫn nộ xé xác.

Đột nhiên, Đồ Vu Kiếm vốn đang được liệt hỏa rèn đúc bỗng tỏa ra một luồng kiếm ý sắc bén.

Ngay sau đó, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện vô số đám mây đen.

Chúng Yêu Vương đang canh gác bên ngoài cảm nhận được liền ngẩng đầu nhìn lên trời, rồi lại nhìn về phía nơi luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Nhưng họ không cảm thấy có gì khác thường, bởi vì nơi luyện chế Đồ Vu Kiếm vô cùng đặc biệt.

Hơn nữa, Đồ Vu Kiếm là đại hung khí tuyệt thế, nơi tầm thường căn bản không thể luyện chế.

Vì vậy, nơi này được Yêu tộc xây dựng chuyên biệt để luyện chế Đồ Vu Kiếm, chúng Yêu Vương không thể từ ngoài nhìn vào trong, nên không biết rốt cuộc bên trong đã xảy ra chuyện gì.

Không lâu sau khi nơi luyện chế xảy ra dị biến, Đế Tuấn, với tư cách là lãnh tụ Thiên đình, đã đến hiện trường.

Khi Đế Tuấn đến nơi, nhìn thấy những đám mây đen đang không

ngừng tụ tập trên bầu trời, y giật mình kinh hãi.

"Trên trời là chuyện gì, tại sao lại xuất hiện nhiều mây đen như vậy?" Một Yêu Vương đi cùng nghe vậy vội đáp: "Bẩm bệ hạ, chúng thần cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng chúng thần đã phái tu sĩ đi xem xét, tin rằng sẽ sớm có kết quả." Lời của Yêu Vương vừa dứt, một Yêu Vương khác vội vã chạy tới.

Chương 265

“Bệ hạ, thành công rồi, luyện chế thành công rồi!” Đế Tuấn nghe lời của Yêu Vương kia, hơi thở cũng trở nên có chút dồn dập.

Không đợi tên Yêu Vương kia đứng vững, y đã vội vàng hỏi: “Ngươi nói có thật không, Đồ Vu Kiếm thật sự luyện chế thành công rồi sao!” Tên Yêu Vương kia gật đầu, không kịp nghỉ ngơi vội đáp: “Không sai, nơi luyện chế Đồ Vu Kiếm thiên địa hiện dị tượng, đồng thời lò luyện chế phát ra từng trận rung động.

Theo lời Bạch Trạch, người chủ trì luyện chế, đây là điềm báo sắp hoàn thành!” Đế Tuấn nghe rõ, mặt mày vui mừng khôn xiết, sau đó dẫn theo một đám Yêu Vương nhanh chóng bay về phía nơi luyện chế Đồ Vu Kiếm.

Tại nơi đó, một mảnh hỗn loạn.

Dưới thiên uy cuồn cuộn, chúng Yêu Vương run lẩy bẩy.

Thái Nhất thì phớt lờ uy áp cường đại đó, một mực nhìn chằm chằm vào nơi luyện chế Đồ Vu Kiếm.

“Đồ Vu Kiếm quả nhiên phi thường bất phàm, hiện tại chưa xuất thế đã tạo ra dị tượng lớn như vậy.

Nếu hoàn toàn luyện chế thành công, sẽ có uy lực đến mức nào!” Khi Thái Nhất đang tiếp tục cảm khái, một bóng người ăn mặc như đạo nhân từ nơi luyện chế Đồ Vu Kiếm nhanh chóng lao ra.

Người này không ai khác, chính là Bạch Trạch.

Bạch Trạch thấy Thái Nhất, liền lớn tiếng gọi: “Đông Hoàng bệ hạ, hiện tại việc luyện chế Đồ Vu Kiếm đã đến bước cuối cùng!

Tiếp theo phải trải qua thiên kiếp, dưới sự gột rửa của thiên kiếp,

Đồ Vu Kiếm mới có thể hoàn thành sự lột xác thực sự, từ một thanh Hậu Thiên Linh Bảo trưởng thành thành hung khí chí cường cấp bậc Tiên Thiên.

Cho nên chúng ta mau rời đi, để tránh bị thiên kiếp ảnh hưởng!" Thái Nhất nghe vậy, gật đầu rồi cùng mọi người rời đi, rút lui đến nơi cách xa nơi luyện chế Đồ Vu Kiếm hàng vạn dặm.

Sau khi tất cả Yêu tộc rút lui, tầng mây đen kịt trên bầu trời đột nhiên lóe lên mấy đạo tia chớp, rồi lại vang lên mấy tiếng nổ đủ để chấn nhiếp linh hồn, ngay cả Thái Nhất nghe thấy cũng không khỏi bịt tai lại.

Bạch Trạch đứng bên cạnh Thái Nhất thì lại không hề sợ hãi, ngược lại còn tỏ ra hưng phấn, như thể đã thấy được chuyện gì vui vẻ lắm.

Chẳng mấy chốc, trong đám mây đen vô tận trên bầu trời, từng đạo tia chớp màu tím không ngừng lóe lên.

Sau khi ấp ủ một hồi lâu, một tia chớp màu tím đột nhiên lao xuống, với tốc độ cực nhanh đánh trúng Đồ Vu Kiếm, sau đó phát ra một tiếng vang trong trẻo.

Đồ Vu Kiếm bị đánh trúng, thân kiếm không ngừng run rẩy, nhưng nó đã an toàn vượt qua đạo lôi kiếp đầu tiên.

Ngay sau đó, bầu trời không ngừng giáng xuống lôi kiếp, mỗi lần đều bị Đồ Vu Kiếm dễ dàng phá giải.

Sau khi giáng xuống chín mươi chín đạo lôi đình màu tím, đám mây đen vô tận trên trời biến thành một bóng người, gào thét phẫn nộ mấy tiếng rồi dần dần biến mất trên bầu trời.

Thái Nhất thấy cảnh này cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Rốt cuộc những tia lôi đình màu tím đó càng về sau uy lực càng

mạnh, khi đạo lôi đình thứ chín mươi chín giáng xuống, Thái Nhất thậm chí còn có chút lo lắng Đồ Vu Kiếm không thể an toàn vượt qua.

Nhưng may mắn thay, độ cứng của Đồ Vu Kiếm đủ kiên cố, uy năng đủ mạnh mẽ.

Khi Đồ Vu Kiếm chống đỡ được tất cả lôi đình, một đạo ánh sáng màu tím từ trên trời giáng xuống, tiến vào bên trong Đồ Vu Kiếm.

Ngay sau đó, Đồ Vu Kiếm có sự thay đổi long trời lở đất.

Thân kiếm vốn đen thui bắt đầu trở nên láng bóng và sáng ngời, sau đó từng đạo minh văn cổ xưa đột nhiên xuất hiện trên thân kiếm, khiến Đồ Vu Kiếm trông càng thêm bí ẩn.

Thái Nhất thấy sự thay đổi to lớn của Đồ Vu Kiếm, trong lòng vui mừng, sau đó đưa tay ra nắm lấy Đồ Vu Kiếm.

Không lâu sau, Đế Tuấn cũng đến nơi, thấy Đồ Vu Kiếm đã luyện chế thành công, trong lòng vô cùng hoan hỉ.

Cùng lúc đó, thiên địa dị tượng to lớn khi Đồ Vu Kiếm luyện chế thành công đã thu hút sự chú ý của các đại năng trong Hồng Hoang.

Tại U Minh Huyết Hải, Minh Hà lão tổ vẻ mặt ngưng trọng nhìn về phía Thiên đình, trong lòng thầm nghĩ: "Vừa rồi Thiên đình rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, lại có thể dẫn xuất thiên kiếp!

Trong thiên kiếp đó, lão tổ lại cảm nhận được một luồng khí tức quen thuộc!" Là bán thánh đầu tiên trong Hồng Hoang, kiến thức và khả năng suy diễn của Minh Hà lão tổ không hề thua kém Thánh nhân.

Cho nên sau khi có nghi vấn, y lập tức suy diễn một phen, nhanh chóng hiểu ra kế hoạch của Yêu tộc.

"Không ngờ Yêu tộc lại to gan như vậy, dùng tinh huyết của ức vạn sinh linh, lại phụ thêm linh vật cấp bậc Tiên Thiên, dung luyện

thành một thanh đại hung khí tuyệt thế!" Minh Hà lão tổ có chút cảm khái, không ngờ Thiên đình lại chơi lớn như vậy, đồng thời dám làm ra chuyện thế này, thật là tàn nhẫn đến cực điểm.

Một số đại năng tuy cảm nhận được dị tượng cường đại kia, đồng thời cũng biết nó truyền đến từ phương hướng Thiên đình, nhưng vì tu vi không đủ, nên không hiểu rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Tuy không hiểu rõ cụ thể, nhưng dựa vào những hành động quỷ dị của Yêu tộc trong những năm gần đây, họ cũng có thể đoán ra được một hai phần, nhưng vấn đề cốt lõi nhất chắc chắn không thể đoán ra.

Tại trung tâm Nhân tộc, dưới sự bảo vệ trùng trùng, Toại Nhân Thị nhìn về phía dị tượng trên Thiên đình, lại có một cảm giác huyết mạch tương liên, phảng phất như vật phẩm gây ra dị tượng to lớn trên Thiên đình có duyên phận rất sâu với Nhân tộc.

Toại Nhân Thị cảm nhận xong, dường như đột nhiên hiểu ra điều gì đó, bi thảm than một tiếng.

Đồng thời, Hồng Hoang sau một phen chấn động ngắn ngủi, lại lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Thiên đình thì lại náo nhiệt phi thường.

Thu hoạch được chí bảo sát lục Đồ Vu Kiếm, Đế Tuấn còn tại chỗ hạ lệnh Thiên đình cuồng hoan ba ngày.

Nhưng trong lúc Thiên đình đang ăn mừng, Đế Tuấn và Thái Nhất lại không hề nhàn rỗi, mà lợi dụng khoảng thời gian trống này để vạch ra một kế hoạch đối phó với Vu tộc.

Thực ra kế hoạch này đã sớm hoàn thành, chỉ vì thiếu đi hạt nhân quan trọng mà không thể thực thi.

Hiện tại, vũ khí quan trọng nhất của kế hoạch là Đồ Vu Kiếm đã luyện chế thành công, đánh dấu thời điểm thực hiện kế hoạch đã đến.

Nhưng chỉ dựa vào Đồ Vu Kiếm cũng không đủ để tiêu diệt Vu tộc trong một lần, rốt cuộc Đồ Vu Kiếm là để đối phó với Tổ Vu.

Nhưng Hậu Thổ, người có cấp bậc Thánh nhân, không phải là Tổ Vu tầm thường, Đồ Vu Kiếm về cơ bản không có tác dụng với Hậu Thổ.

Cho nên muốn tiêu diệt Vu tộc, phải ngăn cản Hậu Thổ giúp đỡ.

Vì vậy, Đế Tuấn và Thái Nhất quyết định đến Oa Hoàng Thiên, tìm kiếm sự trợ giúp của Yêu tộc Thánh nhân Nữ Oa nương nương.

Nhưng sau khi trải qua muôn vàn gian khổ, tìm được nơi ở của Oa Hoàng Thiên, thì Oa Hoàng Thiên đã bị phong tỏa, không cho phép bất kỳ ai ra vào.

Đế Tuấn và Thái Nhất thấy cảnh này, trong lòng vô cùng lo lắng, không hiểu ý tứ của Nữ Oa, tại sao lại bế môn không ra?

Chẳng lẽ là để phòng bị họ?

Sau một hồi chờ đợi lo lắng, Đế Tuấn thấy Nữ Oa không xuất hiện, trong lòng không khỏi có chút lạnh lẽo.

Tiếp đó, Thái Nhất lại ở bên ngoài Oa Hoàng Thiên cung kính gọi mấy tiếng, nhưng đợi rất lâu cũng không có bất kỳ hồi âm nào.

Hoặc có thể nói, Nữ Oa căn bản không có bất kỳ phản ứng nào, điều này khiến Đế Tuấn và Thái Nhất không khỏi đại nộ.

Lại đợi một hồi, vẫn không thấy Nữ Oa.

Đế Tuấn và Thái Nhất chỉ có thể cười khổ với nhau, lộ ra vẻ mặt vô cùng cay đắng.

Rốt cuộc, họ tính toán muôn vàn, không ngờ lại thất bại ở chỗ Nữ Oa.

Khi rời đi, ngoài nỗi đau thương, Đế Tuấn và Thái Nhất còn có sự

phẫn nộ vô biên.

“Nữ Oa này, càng ngày càng quá đáng!

Không gia nhập đại chiến của Thiên đình cũng thôi đi, nhưng ngay cả một việc nhỏ như vậy cũng không chịu giúp!” “Ha, ta đã chuẩn bị một kế hoạch chu toàn, không ngờ lại thất bại ở khâu không thể thất bại nhất.” Khi Đế Tuấn và Thái Nhất từ Hỗn Độn thế giới trở về, thần tình vô cùng tự ti.

Chương 266

Lúc hai người chuẩn bị trở về Thiên đình, Đế Tuấn đột nhiên vô tình nhìn thấy Linh Sơn ở phương Tây đang tỏa ra vạn trượng quang mang.

Thấy cảnh này, một ý nghĩ đột nhiên nảy lên trong đầu Đế Tuấn, rồi không thể xua đi được.

Sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, Đế Tuấn nhìn Thái Nhất một cái, đề nghị: "Thái Nhất, ngươi có quen biết hai vị Thánh nhân ở phương Tây không?" Thái Nhất nghe vậy lắc đầu, đồng thời nhìn Đế Tuấn với vẻ mặt khó hiểu, không rõ tại sao y lại hỏi như vậy.

Đế Tuấn nhìn Thái Nhất rồi cười giải đáp: "Trong Hồng Hoang, không chỉ có một vị Thánh nhân là Nữ Oa đâu!" Thái Nhất nghe vậy, trong mắt lóe lên một tia sáng kỳ dị.

Sau đó, hai người không đi về phía Thiên đình, mà lại rẽ hướng đến Linh Sơn ở phương Tây.

Trên Linh Sơn, trong Đại Hùng Bảo Điện, Chuẩn Đề đang bế quan tu luyện đột nhiên có cảm ứng, từ trong bế quan tỉnh lại.

Chuẩn Đề vừa tỉnh lại đã thấy Đế Tuấn và Thái Nhất đang trên đường đến phương Tây, đồng thời cũng nhìn thấy ánh bình minh của sự đại hưng ở phương Tây, không khỏi cảm khái: "Thời điểm phương Tây đại hưng cuối cùng đã đến rồi!" Tiếp đó, Chuẩn Đề đến chỗ Tiếp Dẫn, cùng nhau thương lượng xem có nên giúp đỡ Đế Tuấn và Thái Nhất hay không.

Rốt cuộc, Đế Tuấn và Thái Nhất hiện tại liên lụy rất rộng, kẻ thù quá nhiều.

Nếu giúp đỡ, e rằng sẽ có phiền phức lớn.

Nhưng đây lại là một cơ hội tuyệt vời, một cơ hội để phương Tây đại hưng.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không muốn bỏ lỡ cơ hội này.

Sau khi thương thảo, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quyết định mạo hiểm đánh cược một phen, giúp đỡ Đế Tuấn và Thái Nhất kìm chân Hậu Thổ.

Nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chắc chắn sẽ không dễ dàng đồng ý, rốt cuộc đây là đối đầu với Thánh nhân.

Không có lợi ích lớn, sao họ có thể nguyện ý ra tay!

Dưới sự chờ đợi kiên nhẫn của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Đế Tuấn và Thái Nhất nhanh chóng vượt qua vô số khoảng cách, đến bên ngoài Linh Sơn ở phương Tây.

Bên ngoài Linh Sơn, Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn ngọn núi tuy không cao lớn trong Hồng Hoang, nhưng lại toát ra một loại khí tức cực kỳ thần thánh.

Sau khi nhìn nhau một cái, Đế Tuấn có chút cung kính hét lớn về phía Linh Sơn: "Yêu tộc Đế Tuấn, Thái Nhất đến bái phỏng!" Giọng nói của Đế Tuấn vừa dứt, một giọng nói trầm lắng từ bi vang lên: "Nguyên lai là Yêu Hoàng giá lâm, thật là thất lễ không ra đón từ xa, mời vào!" Sau khi giọng nói đó vang lên, một cột sáng từ đỉnh Linh Sơn chiếu xuống.

Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau gật đầu, sau đó cùng nhau bước lên.

Tiếp đó, cột sáng đó nhanh chóng biến mất, trong nháy mắt đã trở về bên trong Đại Lôi Âm Tự trên đỉnh Linh Sơn.

Sau khi đến Đại Lôi Âm Tự, cột sáng biến mất, Đế Tuấn và Thái Nhất xuất hiện bên trong.

Đế Tuấn và Thái Nhất thấy mình đã ở trong Đại Lôi Âm Tự, trong lòng khẽ kinh ngạc, thầm kinh hãi thủ đoạn lợi hại của Thánh nhân.

"Đế Tuấn, Thái Nhất ra mắt hai vị Thánh nhân!" Tiếp Dẫn nghe vậy gật đầu, liếc nhìn một cái rồi thản nhiên nói: "Ý đồ cụ thể của các ngươi, bần đạo đã biết.

Một câu thôi, các ngươi có thể trả cái giá như thế nào?" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong, trước tiên sững sờ, không ngờ lời nói của Tiếp Dẫn lại thẳng thắn như vậy.

Nhưng như vậy cũng tốt, không cần phải vòng vo, trực tiếp vào việc chính.

Đế Tuấn trầm tư một lát, bình tĩnh nói: "Phải xem hai vị Thánh nhân rốt cuộc cần gì, và cần bao nhiêu!" Tiếp Dẫn nghe xong trực tiếp trả lời: "Chuyện của phương Tây chắc Yêu Hoàng bệ hạ cũng rõ, Tây phương giáo hiện tại nhân tài điêu linh.

Cho nên điều kiện của bần đạo cũng không cao, chỉ cần ức vạn người có duyên gia nhập Tây phương là được!" Đế Tuấn nghe lời này sắc mặt trầm xuống, không ngờ khẩu vị của phương Tây lại lớn như vậy, lại muốn ức vạn sinh linh.

Thái Nhất đứng bên cạnh Đế Tuấn nghe xong, trên mặt hiện lên vẻ phẫn nộ.

Khẩu khí thật lớn, lại muốn ức vạn sinh linh!

Đơn giản là đang đào gốc rễ của Yêu tộc, Thái Nhất tuyệt đối không đồng ý với điều kiện như vậy, đang định mở miệng phản bác thì Đế Tuấn ở bên cạnh đột nhiên đưa tay ngăn lại.

Thái Nhất thấy cảnh này, vẻ mặt ngạc nhiên, không khỏi nhìn về

phía Đế Tuấn.

Đế Tuấn nhẹ nhàng lắc đầu, ra hiệu Thái Nhất không nên hành động thiếu suy nghĩ.

Sau đó, Đế Tuấn bình tĩnh nói: "Khẩu vị của Thánh nhân quá lớn rồi, ức vạn sinh linh!

Số lượng thực sự quá nhiều, e rằng ta không thể đáp ứng!" Tiếp Dẫn nghe xong không có phản ứng gì, ngược lại còn nhìn Đế Tuấn với vẻ tán thưởng, đồng thời trong lòng cũng đang cảm khái, phương Đông của Hồng Hoang thật là đất linh người tài.

Nhân tài xuất hiện lớp lớp, không giống như Hồng Hoang phương Tây, cằn cỗi vô cùng, đừng nói là thiên tài, ngay cả số lượng sinh linh bình thường cũng thấp hơn nhiều so với những nơi khác trong Hồng Hoang.

Nhưng tuy tán thưởng, không có nghĩa là Tiếp Dẫn sẽ hạ thấp điều kiện.

"Điều kiện của chúng ta đã đưa ra, có cần hay không là tùy Yêu Hoàng bệ hạ quyết định!" Đế Tuấn nghe vậy hiểu rằng chuyện này không có chút dư địa thương lượng nào.

Trong lòng không khỏi nổi giận, hai tay bất giác siết chặt.

Không khí tại hiện trường lập tức trở nên vô cùng căng thẳng.

Nhưng một lúc sau, Đế Tuấn từ từ buông lỏng nắm đấm, vẻ mặt khó coi gật đầu, đồng ý với điều kiện của Tiếp Dẫn.

Tuy Tiếp Dẫn sư tử ngoạm, nhưng nếu không có Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ra tay, Yêu tộc căn bản không thể chiến thắng Vu tộc.

Cho nên Đế Tuấn vì tương lai của Yêu tộc, chỉ có thể nuốt giận, gật đầu đồng ý.

Tiếp Dẫn thấy vậy, khóe miệng lộ ra một nụ cười không thể nhận ra.

Đế Tuấn sau khi đồng ý, lại thở dài một hơi, thần sắc có chút tiều tụy nói: "Điều kiện của Thánh nhân bản hoàng đã đồng ý, nhưng cần phải đợi sau khi bản hoàng thắng lợi mới có thể thực hiện!" Tiếp Dẫn nghe xong gật đầu, bình tĩnh nói: "Đó là tự nhiên!" "Thời gian cụ thể triển khai bản hoàng sẽ thông báo riêng cho hai vị Thánh nhân, đến lúc đó hy vọng hai vị Thánh nhân không nuốt lời!" "Chuyện đó tự nhiên, chuyện đã hứa bần đạo nhất định sẽ làm!

Cho nên xin Yêu Hoàng yên tâm." Sau khi nhận được lời hứa của Thánh nhân, Đế Tuấn mang theo Thái Nhất với vẻ mặt khổ sở rời khỏi Linh Sơn.

Trên đường trở về, Thái Nhất có chút không hiểu, tại sao Đế Tuấn lại hy sinh cái giá lớn như vậy để đổi lấy sự ra tay của hai vị Thánh nhân.

Đế Tuấn dường như đã nhìn thấu tâm tư của Thái Nhất, trên đường trở về liền mở miệng giải đáp: "Kể từ khi Đồ Vu Kiếm luyện chế hoàn tất, đại chiến giữa Vu-Yêu hai tộc đã gần kề.

Cuộc tranh bá giữa hai tộc đã kéo dài vô số năm, bất luận là Hồng Quân Đạo Tổ hay các Thánh nhân khác, đều không hy vọng Vu-Yêu hai tộc tiếp tục đối đầu nữa.

Cho nên huynh tin rằng không lâu sau, Vu tộc chắc chắn sẽ khai chiến với Yêu tộc ta.

Đến lúc đó, dưới sự hỗ trợ của ít nhất một vị Thánh nhân, Yêu tộc ta căn bản không phải là đối thủ của Vu tộc.

Cho nên bản hoàng mới phải trả giá lớn, lôi kéo hai vị Thánh nhân của phương Tây!" Thái Nhất nghe xong, gật đầu như có điều suy

nghĩ, không ngờ cục thế giữa hai tộc đã đến mức này.

Rốt cuộc tuy là Đông Hoàng, nhưng việc quản lý Yêu tộc vẫn luôn do Đế Tuấn phụ trách, y chỉ phụ trách chinh chiến với kẻ địch.

Sau khi Đế Tuấn và Thái Nhất trở về Thiên đình, họ không ngừng nghỉ triệu tập đông đảo Yêu Vương, phân phát lượng lớn nhiệm vụ.

Các Yêu Vương nhận nhiệm vụ, liền lập tức hiểu ra.

Nhanh chóng, Thiên đình bắt đầu bận rộn, lượng lớn sứ giả chạy đến các bộ lạc Yêu tộc lớn.

Sau khi nhận được mệnh lệnh của Thiên đình, toàn bộ Yêu tộc trong nháy mắt hoạt động.

Sự bất thường của Thiên đình nhanh chóng bị Vu tộc biết được.

Các Tổ Vu biết được, trong lòng lập tức hiểu ra, cuộc tranh bá kéo dài vô số năm giữa hai tộc, e rằng sẽ có hồi kết trong tương lai không xa.

Ý thức được đại chiến sắp đến, Vu tộc cũng dốc toàn lực, lượng lớn Vu tộc được điều động.

Chương 267

Đồng thời, trong Hồng Hoang cũng vô cùng kinh ngạc trước hành động bất thường của Vu-Yêu hai tộc. 15.

Một số đại năng Hồng Hoang liên tục suy đoán Vu-Yêu hai tộc e rằng lại có đại chiến mới. 16.

Sau khi hiểu rõ ý đồ của Vu-Yêu hai tộc, các đại năng trong Hồng Hoang cũng bắt đầu lần lượt bố trí.

Rốt cuộc, nhìn thế trận giữa hai tộc, e rằng trận đại chiến này tuyệt đối không nhỏ, thậm chí có khả năng sẽ uy hiếp đến an nguy của toàn bộ Hồng Hoang.

Cho nên chúng đại năng vì sự an toàn của bản thân và những người xung quanh, chuẩn bị là điều không thể thiếu.

Từng đạo đại trận phòng ngự được mỗi đại năng bố trí, đồng thời từng đạo mệnh lệnh cũng không ngừng được truyền đi trong Hồng Hoang.

Các đại năng trong Hồng Hoang không ngừng thu hẹp thế lực, ý đồ giảm thiểu tổn thất trong đại chiến Vu-Yêu.

Nhân tộc cũng cảm nhận được luồng khí tức cực đoan bất ổn trong Hồng Hoang, cũng bắt đầu thu hẹp thế lực, tránh bị ảnh hưởng!

Sau đó lại mấy chục năm trôi qua, cục thế trong Hồng Hoang ngày càng căng thẳng.

Mỗi một sinh linh đều có thể cảm nhận được bầu không khí ngột ngạt.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên đình, Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất đang cùng thập đại Yêu Vương thống lĩnh

đại quân Yêu tộc bố trí kế hoạch.

Đế Tuấn ngồi trên chủ tọa, nhìn xuống chúng Yêu Thần phía dưới, vẻ mặt bình tĩnh nói: "Chuẩn bị đến đâu rồi?" Bạch Trạch Yêu Vương ngồi ở vị trí gần Đế Tuấn nhất nghe vậy, lập tức đứng dậy cung kính trả lời: "Bẩm bệ hạ, mọi thứ đã chuẩn bị thỏa đáng!

Chỉ đợi một tiếng lệnh của bệ hạ, đại quân Yêu tộc có thể san bằng Vu tộc." Đế Tuấn nghe xong khẽ gật đầu, sau đó đứng dậy.

Các Yêu Vương khác thấy vậy, cũng đứng dậy theo.

"Nếu đã chuẩn bị thỏa đáng, vậy phân phó xuống dưới, chuẩn bị xuất phát, kiếm chỉ Vu tộc!" Thập đại Yêu Vương phía dưới nghe vậy, lập tức lớn tiếng trả lời: "Cẩn tuân ý chỉ của Yêu Hoàng!" Đế Tuấn gật đầu, sau đó ra hiệu cho họ lui ra.

Các Yêu Vương thấy vậy, từ từ lui ra ngoài.

Đợi tất cả Yêu Vương rời đi, Thái Nhất đi đến bên cạnh Đế Tuấn, khẽ hỏi: "Huynh trưởng, bên tẩu tẩu và Tiểu Thập nên xử lý thế nào?" Đế Tuấn nghe xong rơi vào trầm tư, Bạch Thiển kể từ sau biến cố lớn đó, vẫn luôn hôn mê bất tỉnh.

Đế Tuấn tuy bề ngoài không thể hiện ra, nhưng trong lòng lại vô cùng đau đớn.

Mối thù giết con đã nhẫn nhịn bấy lâu, hiện tại là lúc báo thù, tuy kết quả cụ thể chưa biết.

Đế Tuấn thở dài một tiếng, một lúc sau trả lời: "Trận quyết chiến lần này thắng bại chưa rõ, nếu thắng thì tự nhiên tốt đẹp.

Nhưng tỷ lệ thất bại cũng không nhỏ, cho nên ta nhờ hiền đệ đưa hai mẹ con đến chỗ Nữ Oa nương nương.

Nếu ta thất bại, cũng có thể lưu lại một tia huyết mạch!" Thái

Nhất nghe xong suy nghĩ rồi gật đầu, rốt cuộc hiện tại không có tự tin và thực lực tất thắng.

Nếu thất bại, Thiên đình chắc chắn không còn tồn tại.

Cho nên vì sự an toàn của hai mẹ con, đưa đến chỗ Nữ Oa nương nương là an toàn nhất.

Tuy lần trước Nữ Oa nương nương không gặp, nhưng Đế Tuấn tin rằng lần này Nữ Oa nương nương nhất định sẽ giúp đỡ.

Sau đó Thái Nhất đi chuẩn bị, rốt cuộc với tư cách là nữ chủ nhân của Thiên đình và tiểu thái tử cuối cùng, muốn rời đi không có một chút chuẩn bị nào sao được.

Một thời gian sau, Thái Nhất trở lại bên cạnh Đế Tuấn, Đế Tuấn biết rằng mối bận tâm cuối cùng đã không còn.

Vậy thì tiếp theo, là lúc giải quyết ân oán với Vu tộc!

Sau đó Đế Tuấn hạ lệnh, tất cả đại quân Yêu tộc toàn bộ xuất động, tiến về phía Vu tộc.

Theo mệnh lệnh của Đế Tuấn, vô số đại quân Yêu tộc tiến về phía Vu tộc.

Hành động này của Yêu tộc lập tức khiến tất cả sinh linh và thế lực trong Hồng Hoang vô cùng căng thẳng.

Một số đại năng đã trải qua đại kiếp Long Phượng nhìn thấy tình huống này, lập tức nhớ lại khoảnh khắc vô cùng khủng bố khi xưa.

"Vu-Yêu hai tộc khai chiến rồi, Hồng Hoang không còn bình tĩnh được nữa!" "Yêu tộc cuối cùng đã xuất động rồi, một trận đại kiếp lại lần nữa giáng xuống!" "Khí thế khổng lồ như vậy, bản quân phảng phất như nhìn thấy một tia bóng dáng của Long tộc thượng cổ!

Nhưng đáng tiếc, kể từ sau đại kiếp Long Phượng, Long tộc đã sa

sút!" "Lại một trận chiến sánh ngang với đại kiếp Long Hán, Hồng Hoang lại sắp sinh linh đồ thán, máu chảy thành sông!" Nhưng dù cảm thán hay cảm khái, đại thế Hồng Hoang sẽ không vì sự cản trở của bất kỳ ai mà ngừng chuyển động.

Khi vô số đại quân Yêu tộc xuất động, bên Vu tộc lập tức biết được.

Dưới chân Bất Chu Sơn, trong đại bản doanh của Vu tộc là Bàn Cổ Điện, mười hai Tổ Vu đang thương thảo cách đối phó với đại kiếp lần này.

"Lần này Yêu tộc thế lực hung hãn, xem ra là toàn bộ sức mạnh của Yêu tộc!

Yêu tộc hẳn là muốn cùng chúng ta tiến hành trận quyết chiến cuối cùng." Với tư cách là đại ca của Tổ Vu, Đế Giang Tổ Vu đầu tiên phát biểu quan điểm của mình.

Tiếp đó, Chúc Cửu Âm Tổ Vu mở miệng nói: "Nếu Yêu tộc đã toàn lực ứng phó, vậy chúng ta cũng không nên lùi bước!" "Không sai, nếu Yêu tộc muốn chiến, vậy chúng ta chiến thôi!" "Đúng vậy, chỉ có Tổ Vu chiến tử, chưa bao giờ có Tổ Vu đào tẩu!" 17.

Các Tổ Vu đồng loạt phát biểu ý kiến của mình, nếu Yêu tộc muốn chiến, vậy thì chiến thôi!

Đế Giang Tổ Vu thấy vậy gật đầu, sau đó giọng điệu nghiêm nghị nói: "Nếu Yêu tộc muốn quyết chiến, vậy chúng ta chơi với chúng một phen!

Tất cả Tổ Vu nghe lệnh!" Chúng Tổ Vu nghe vậy lập tức đứng dậy, sau đó thần sắc nghiêm túc nhìn về phía Đế Giang Tổ Vu.

"Hiện tại Yêu tộc dốc toàn lực, vậy chúng ta cũng không cần giữ lại bất cứ điều gì!

Chúng ta phải tập trung sức mạnh mạnh nhất của Vu tộc, tiêu diệt toàn bộ Yêu tộc dám xâm phạm!".

Sau đó, dưới sự chỉ huy của Tổ Vu, vô số chiến sĩ Vu tộc được vũ trang, lặng lẽ chờ đợi đại quân Yêu tộc bên ngoài Bất Chu Sơn.

Không lâu sau khi Vu tộc tập hợp xong, bầu trời trong nháy mắt tối sầm lại.

Đại Vu đứng trước đại quân không khỏi ngẩng đầu nhìn lên trời, chỉ thấy trên trời một mảng mây đen khổng lồ đang từ từ bay về phía họ.

Đại Vu thấy vậy, lập tức biết đó là đại quân Yêu tộc!

Nguyên do là số lượng đại quân Yêu tộc quá khổng lồ, khi hành quân trên trời thậm chí có thể che khuất cả ánh mặt trời.

Nhưng dù số lượng Yêu tộc cực kỳ lớn, Vu tộc lại không hề sợ hãi.

Phía trước đại quân Vu tộc, có mười hai bóng người đang lặng lẽ nhìn đám đại quân Yêu tộc kia.

Khi cảm thấy khoảng cách giữa hai bên đã đủ gần, một trong mười hai bóng người đó đứng ra, hét lớn với đại quân Vu tộc phía sau: "Nhị lang Vu tộc, xông lên!" Dưới mệnh lệnh của một Tổ Vu, đại quân Vu tộc trong nháy mắt bùng nổ!

Trước tiên là tấn công tầm xa, từng đạo lưu quang nhanh chóng bay về phía bầu trời.

Ngay sau đó là vô số chiến sĩ Vu tộc cầm vũ khí trong tay, xông về phía đại quân Yêu tộc!

Đại quân Yêu tộc trên trời thấy Vu tộc đột nhiên tấn công tuy giật mình, nhưng đã sớm chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Cho nên sau một hồi hỗn loạn ngắn ngủi, dưới sự chỉ huy của các Yêu Vương lớn, Yêu tộc bắt đầu phản kích mạnh mẽ.

Chương 268

Tương tự, vô số lưu quang bay đi, từng đạo pháp thuật ẩn chứa công kích mạnh mẽ bay về phía Vu tộc!

Sau đó, vô số chiến sĩ Yêu tộc cầm pháp bảo, cũng cầm vũ khí trong tay xông về phía Vu tộc!

Trong nháy mắt, bầu trời Hồng Hoang xuất hiện vô số lưu quang.

Từng đóa pháo hoa mỹ lệ lóe lên rồi tắt, từng tiếng nổ vang lên.

Vô số tiếng kêu thảm thiết, vô số tiếng hò hét vang dội!

Trong nháy mắt, cả khu vực Bất Chu Sơn hóa thành một chiến trường khổng lồ.

Chiến trường còn đang không ngừng mở rộng ra ngoài, tin rằng không bao lâu nữa, cả Hồng Hoang sẽ chìm trong một trận đại chiến tuyệt thế!

Kể từ khoảnh khắc Vu-Yêu hai tộc khai chiến, cả thế giới Hồng Hoang đã tràn ngập vô tận huyết sắc chi khí.

Mỗi giờ mỗi khắc đều có lượng lớn sinh linh bỏ mạng trong đại chiến, vô cùng thảm liệt.

Đồng thời, do đại chiến, Địa phủ trong nháy mắt đã chật ních linh hồn người chết.

Thập Điện Diêm La và Phong Đô Đại Đế chưởng quản Địa phủ phải khẩn cấp thi triển đại pháp lực, lợi dụng chí bảo trấn áp Địa phủ là Minh Thư mới miễn cưỡng trấn áp được Địa phủ, không để nó sụp đổ.

Nhưng hiện tại đại chiến mới chỉ bắt đầu, số sinh linh chết chưa

quá nhiều.

Nếu đến thời khắc đại chiến kịch liệt nhất, e rằng ngay cả Địa phủ cũng không thể chống đỡ nổi.

Phong Đô Đại Đế nhìn cảnh tượng Địa phủ quá tải, trong lòng bất đắc dĩ thở dài.

Tuy là người chưởng quản Địa phủ, nhưng y lại không hề hy vọng Địa phủ xuất hiện cảnh tượng này.

Chỉ là đại thế Hồng Hoang không phải một người có thể cản trở, Vu-Yêu lượng kiếp bùng nổ là chuyện sớm muộn.

Cho nên Phong Đô Đại Đế ngoài cảm thán ra, không có một chút biện pháp nào.

Hiện tại, điều y có thể làm cho chúng sinh Hồng Hoang chỉ là cố gắng hết sức ổn định Địa phủ, không để Địa phủ vì số lượng sinh linh chết quá lớn, sinh ra lượng quỷ hồn khổng lồ mà sụp đổ.

Ở nơi sâu nhất của Địa phủ, nơi Lục Đạo Luân Hồi tọa lạc, Hậu Thổ Bình Tâm nương nương nhìn thấy số lượng quỷ hồn trong Địa phủ đột nhiên tăng vọt, lập tức ý thức được, Vu-Yêu hai tộc đã bùng nổ đại chiến.

Khi ý thức được điều này, Hậu Thổ chuẩn bị rời khỏi Lục Đạo Luân Hồi.

Nhưng khi Hậu Thổ vừa rời khỏi Lục Đạo Luân Hồi, hai vị Thánh nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ở xa tận Linh Sơn phương Tây lập tức có cảm ứng.

Sau đó hai người nhìn nhau một cái, thân ảnh biến mất khỏi Linh Sơn.

Khi Hậu Thổ chuẩn bị bước ra khỏi Địa phủ, một tiếng phật hiệu

từ trong hư không Hồng Hoang vang lên.

Hậu Thổ nghe vậy dừng bước, đồng thời nhíu mày, trong lòng thầm nghĩ không ổn.

Quả nhiên, sau khi Hậu Thổ dừng lại, hư không Hồng Hoang bên ngoài Địa phủ đột nhiên nứt ra một khe hở.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề từ trong khe hở hư không chậm rãi bước ra, vẻ mặt tươi cười nhìn về phía Hậu Thổ.

Hậu Thổ thấy cảnh này, trong lòng không khỏi trầm xuống, lạnh lùng hỏi: "Không biết hai vị Thánh nhân không ở phương Tây tĩnh tu, chạy đến Địa phủ làm gì?" Tiếp Dẫn nghe vậy thản nhiên trả lời: "Ý đồ của chúng ta, chắc Hậu Thổ Bình Tâm nương nương cũng biết, cho nên xin đừng làm khó chúng ta." Hậu Thổ nghe xong, mặt lạnh đi, không ngờ hai vị Thánh nhân của phương Tây đã bị Đế Tuấn thuyết phục.

Lần này thật sự có chút phiền phức rồi, xem ra muốn đi chi viện cho Vu tộc e rằng không được nữa.

Nhưng Hậu Thổ cũng không định cứ thế từ bỏ, tức thì tỏa ra khí tức Thánh nhân trên người, thần sắc lạnh lùng nói: "Không cần biết ý đồ của các ngươi là gì, hiện tại lập tức tránh ra!

Nếu không, đừng trách ta không khách khí!" Tiếp Dẫn nghe xong, trên mặt lộ ra một nụ cười nhạt, bình tĩnh nói: "Thật sự xin lỗi, nhận lời ủy thác của người khác!

Cho nên xin Bình Tâm nương nương thông cảm." Hậu Thổ nghe vậy, trong nháy mắt ra tay, một luồng lực đánh về phía Tiếp Dẫn.

Nhưng công kích chưa đến trước mặt Tiếp Dẫn, đã bị y dễ dàng đỡ được.

Nhưng Tiếp Dẫn cũng không phản kích, chỉ chặn ở trước cửa Địa

phủ, không cho Hậu Thổ rời đi.

Hậu Thổ tuy trong lòng vô cùng muốn rời đi, nhưng hai vị Thánh nhân của phương Tây không dễ đối phó.

Tuy không sợ, nhưng muốn chiến thắng trong Hồng Hoang về cơ bản là không thể.

Nhưng bảo Hậu Thổ từ bỏ cũng không thể, cho nên hai bên giằng co ở đó.

Hậu Thổ muốn ra ngoài, hai vị Thánh nhân của phương Tây không cho phép.

Hậu Thổ công kích Tiếp Dẫn, Tiếp Dẫn cũng không hoàn thủ, chỉ thi triển thần thông né tránh công kích.

Hậu Thổ thấy Tiếp Dẫn cứ như vậy, vô cùng bất đắc dĩ, trong lòng thở dài một tiếng rồi giằng co với họ.

Trong lúc giằng co, từ trung tâm Hồng Hoang là Bất Chu Sơn truyền ra từng trận dao động khủng bố.

Các Thánh nhân khác đang theo dõi sát sao đại chiến Vu-Yêu, cùng các đại năng Hồng Hoang cảm ứng được, vội vàng nhìn về phía Bất Chu Sơn.

Tại Bất Chu Sơn, có một khu vực được dọn trống.

Cuộc đại chiến xung quanh không hề ảnh hưởng đến nơi đó, không phải vì nơi đó là tịnh thổ, mà vì nơi đó mới là trung tâm giao chiến của hai bên.

Trên mảnh đất trống đó, có hai nhóm người đang đối đầu, khí tức tỏa ra từ hai bên vô cùng mạnh mẽ.

Đó chính là những đại năng đỉnh tiêm của Vu-Yêu hai tộc.

Phía tây là Đế Tuấn, Thái Nhất, Phục Hy, Côn Bằng cùng thập đại

Yêu Vương, là những chiến lực đỉnh tiêm của Yêu tộc.

Phía đông là Thập Nhị Tổ Vu do Đế Giang dẫn đầu.

Đúng vậy, Thập Nhị Tổ Vu!

Tại sao lại có mười hai Tổ Vu tồn tại, Hậu Thổ không phải đã bị Tiếp Dẫn vây khốn ở Địa phủ rồi sao?

Nguyên lai, sau khi Hậu Thổ hóa thân thành Địa phủ, nàng đã bí mật sử dụng một giọt tinh huyết, bồi dưỡng ra một Hậu Thổ mới.

Tuy Hậu Thổ mới không bằng Hậu Thổ thật, nhưng cũng có huyết mạch cấp bậc Tổ Vu.

Ngoài thực lực và nồng độ huyết mạch không bằng Hậu Thổ ra, có thể nói là một phiên bản khác của Hậu Thổ.

Sau một hồi đối đầu, hai bên dường như đã bị ảnh hưởng bởi khí thể huyết hồng sắc trong Hồng Hoang.

Ánh mắt hai bên trở nên sắc bén, đồng thời đôi mắt cũng từ từ biến thành màu đỏ như máu.

Cùng lúc đó, trên người họ tỏa ra một luồng khí tức cực kỳ tàn bạo.

Tiếp đó, hai bên đột nhiên khai chiến, từng đạo pháp thuật và pháp tắc vô cùng mạnh mẽ được thi triển.

Trong nháy mắt, không gian nơi họ ở bị đánh cho tan nát, từng khe nứt không gian khủng bố vô cùng có thể thấy ở khắp nơi.

Nhưng đối với các Tổ Vu và đại năng Yêu tộc như Đế Tuấn đang trong đại chiến, họ căn bản không để ý.

Chương 269

Cuộc đại chiến của hai bên kéo dài một hồi, dần dần hai bên ngầm hiểu ý nhau mà thoát ly khỏi chiến đấu.

Chỉ là sau khi thoát ly, họ lại lần nữa đối đầu.

Đồng thời, thần tình của họ càng thêm điên cuồng, trong đó không thấy một tia lý trí nào tồn tại.

Sau một hồi đối đầu, họ lại tiến hành một trận hỗn chiến.

Nhưng lần này, thủ đoạn của họ càng thêm mạnh mẽ, không còn so đấu pháp thuật và pháp lực nữa, mà so đấu pháp tắc và linh bảo có sức phá hoại lớn hơn.

Dưới sự gia trì của pháp tắc và linh bảo, sức phá hoại của hai bên tăng lên gấp bội.

Hư không Hồng Hoang vốn đã đầy rẫy khe nứt không gian, càng không chịu nổi sức phá hoại to lớn đó, trực tiếp vỡ nát.

Từng hố đen không gian khổng lồ vô cùng hình thành ở nơi giao chiến, những hố đen không gian khủng bố đó tỏa ra từng đạo lực hút đáng sợ, muốn hút những sinh linh gần đó vào trong.

Nhưng ở gần đó chỉ có những đại năng đỉnh tiêm của Vu-Yêu hai tộc đang hỗn chiến, những đại năng đỉnh tiêm đó căn bản không sợ một hố đen không gian nho nhỏ.

Cho nên những hố đen không gian vốn vô cùng đáng sợ, dưới uy thế giao chiến của những đại năng đỉnh cấp đó lại tỏ ra đặc biệt ôn hòa.

Dù hai bên đại chiến vô cùng kịch liệt, nhưng vì thực lực hai bên chênh lệch không quá lớn, cho nên chiến đấu tiến hành đến hiện tại,

đã trở nên giằng co.

Hai bên bước vào cục diện bế tắc không làm gì được đối phương.

Rốt cuộc, bất luận là cuộc chiến của các đại năng đỉnh tiêm, hay cuộc quyết chiến của vô số đại quân bình thường, thực lực hai bên đều gần như cân bằng.

Bề ngoài xem ra như vậy cũng tốt, nhưng rơi vào trạng thái này đối với hai tộc lại là một tin tức vô cùng không tốt, bởi vì một khi giằng co, điều đó có nghĩa là muốn kết thúc chiến tranh không phải là chuyện có thể giải quyết trong thời gian ngắn.

Cũng có nghĩa là sự tiêu hao kéo dài, cả hai bên đều không muốn thấy chuyện này.

Nhưng cũng là chuyện không có biện pháp, rốt cuộc không thể lùi bước.

Sau khi lại tiến hành một trận đại hỗn chiến, các đại năng đỉnh tiêm của hai bên đều bị thương không nhẹ.

Cuộc chiến ở tầng dưới càng kịch liệt hơn, Yêu Vương và Đại Vu vẫn lạc vô số.

Cuộc giao chiến của đại quân tầng thấp hơn càng tử thương thảm trọng.

Do lượng lớn tử vong, cả bầu trời đều nhuộm một màu đỏ máu, không thấy một chút màu sắc nào khác.

Đồng thời, do lượng lớn sinh linh tử vong, đại lục Hồng Hoang bị nhuộm thành màu đỏ máu, trông đặc biệt khủng bố.

Nhưng cũng chính vì bầu không khí như vậy, khiến cho cuộc đại chiến của hai bên trở nên càng kịch liệt hơn.

Đế Tuấn và Đế Giang thấy vậy, trong lòng không khỏi bi thống,

đồng thời cũng nộ hỏa trung thiêu.

Dưới sự phẫn nộ cực độ, lý trí bị nuốt chửng.

Hơn nữa hiện tại đang bước vào lượng kiếp Vu-Yêu, dưới sự ảnh hưởng của kiếp khí, Yêu Hoàng Đế Tuấn và Tổ Vu Đế Giang sau khi thấy thương vong của hai bên tiếp tục gia tăng, lập tức bố trí sát thủ giản.

Sau một trận hỗn chiến, Đế Tuấn thoát khỏi chiến loạn, lui về phía tinh không Hồng Hoang.

Nhìn vô tận tinh thần chi lực trên bầu trời Hồng Hoang, y gầm lên: "Yêu tộc nghe lệnh, bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!" Đại quân Yêu tộc đang chiến đấu nghe vậy, một số Yêu tộc nhanh chóng thoát ly khỏi chiến trường, bay nhanh về phía tinh không Hồng Hoang.

Vu tộc thấy vậy cũng không ngăn cản, bởi vì họ đã mất đi lý trí, chỉ tập trung vào việc tiêu diệt kẻ địch trước mắt.

Đế Giang sau khi nghe lời Đế Tuấn và thấy chúng Yêu tộc bay về phía tinh không Hồng Hoang, cũng lui ra khỏi chiến trường, hét lớn: "Thập Nhị Tổ Vu kết trận, Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" Đồng thời, dưới sự ảnh hưởng của một loại sức mạnh nào đó, chúng đại năng của Vu-Yêu hai tộc vốn đang chiến đấu không phân thắng bại, nhanh chóng tách ra, mỗi người bay về phía đại trận của mình.

Sau một thời gian, hai đại hung trận tuyệt thế lại được thiết lập một cách an toàn trong một trận lượng kiếp vô cùng thảm liệt, không bị cản trở chút nào.

Cùng với việc hai đại trận tuyệt thế được thiết lập, đại chiến Vu-Yêu chính thức bước vào một tầm cao mới.

Dưới sự khống chế của Đế Tuấn, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận tập hợp vô tận tinh thần chi lực, triệu hoán ra Tinh Thần Cự Nhân

khủng bố.

Trong Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, sau khi tập hợp vô lượng huyết sát chi khí, cũng triệu hoán ra Bàn Cổ cực kỳ khủng bố.

Bởi vì Hồng Hoang hiện tại đang trong đại kiếp, cho nên huyết sát chi khí đặc biệt nồng đậm, Bàn Cổ được triệu hoán ra cũng càng mạnh mẽ hơn.

Tiếp đó, Tinh Thần Cự Nhân và Bàn Cổ dưới sự khống chế của Đế Tuấn và Đế Giang, đã đại chiến trên bầu trời Hồng Hoang.

Dao động chiến đấu khủng bố có thể trực tiếp truyền khắp hư không vô tận của Hồng Hoang, thậm chí ảnh hưởng còn lớn hơn cả cuộc giao chiến vừa rồi.

Bởi vì dưới sự ảnh hưởng của lượng kiếp chi khí, bất luận là Đế Tuấn hay Đế Giang, về cơ bản đã mất đi lý trí.

Hiện tại chỉ có một mục tiêu, đó là đánh bại đối thủ, giành lấy thắng lợi cuối cùng.

Vì mục tiêu này, họ không từ thủ đoạn, không hề kiêng dè.

Từng đại chiêu khiến Hồng Hoang không chịu nổi được tùy ý phóng ra trong tay họ.

Đồng thời, vì tùy ý phóng ra những chiêu số mạnh mẽ, khiến cho lượng lớn chiến sĩ của cả hai bên chết dưới tay người của mình.

Nhưng Đế Tuấn và Đế Giang hiện tại đều không thể để ý đến những thương vong khác, hiện tại chỉ có một ý niệm, đó là đánh bại đối thủ.

Các đại năng trong Hồng Hoang sau khi thấy họ ra tay không hề kiêng dè, trong lòng không khỏi mắng chửi.

Đồng thời, họ cũng nhanh chóng rời khỏi nơi ở trong Hồng Hoang,

trốn vào Hỗn Độn thế giới.

Rốt cuộc, hiện tại toàn bộ đại lục Hồng Hoang đều ở trong trạng thái chiến trường, bất luận là phía bắc hay phía tây Hồng Hoang, toàn bộ đều nằm trong phạm vi giao chiến của Vu-Yêu hai tộc.

Mà ở khu vực trung tâm Hồng Hoang, lại càng là trung tâm giao chiến kịch liệt.

Đừng nói là đại năng Hồng Hoang, ngay cả Thánh nhân cũng không dám ở lại trung tâm giao chiến.

Rốt cuộc, cuộc giao chiến giữa hai Tinh Thần Cự Nhân và Bàn Cổ gần như đã đạt đến đỉnh phong của Thánh nhân.

Có khí vận của Vu-Yêu hai tộc gia trì, cùng với lượng kiếp trong Hồng Hoang gia trì, Bàn Cổ và Tinh Thần Cự Nhân đều phát huy ra sức mạnh vượt quá sức tưởng tượng.

Dưới công kích mạnh mẽ như vậy, Thánh nhân nếu bị chính diện công kích, cũng chắc chắn sẽ bị trọng thương.

Nhưng trong Hồng Hoang cũng không phải mọi nơi đều chìm trong sát lục.

Tại Côn Luân Sơn, vì có hai vị Thánh nhân tọa trấn, tuy trung tâm đại chiến cách Côn Luân Sơn không xa, nhưng dư chấn và chiến loạn cũng không làm xáo trộn sự bình tĩnh của Côn Luân Sơn.

Tương tự, tại Đông Hải, tuy trên Đông Hải là chiến trường, nhưng ở nơi sâu hơn của Đông Hải, hải vực nơi Tam Tiên Đảo tọa lạc vẫn một mảnh bình tĩnh.

Bởi vì nơi đó có Nguyên Thủy Thánh nhân, Vu-Yêu hai tộc dù đang trong trạng thái đại quyết chiến, cũng không dám làm phiền sự thanh tịnh của Nguyên Thủy.

Nhưng trừ mấy nơi đó ra, những nơi khác đều bị đại chiến của hai tộc bao phủ.

Bất luận là Ngũ Trang Quán, hay đạo trường của một số đại năng khác, toàn bộ đều bị chiến loạn ảnh hưởng, biến thành một mảnh phế tích.

Nhưng những đại năng đó sau khi cảm nhận được, không dám nói gì, chỉ ghi nhớ hành vi này của Vu-Yêu hai tộc.

Sau đó, đại chiến Vu-Yêu kéo dài một thời gian, tầng trên cùng có cuộc quyết chiến của Tinh Thần Cự Nhân và Bàn Cổ, ở giữa có cuộc quyết chiến giữa đông đảo Yêu Vương và Đại Vu, tầng dưới cùng thì có vô tận đại quân Yêu tộc và Vu tộc đang chém giết.

Chương 270

Hơn nữa, vì đại chiến Vu-Yêu đã tiến hành được một thời gian, cho nên cả Địa phủ không ngoài dự đoán đã sụp đổ, vì không chịu nổi lượng quỷ hồn khổng lồ đó.

Phong Đô Đại Đế liều mạng trấn áp cũng vô ích, ngược lại vì thời gian trôi đi, quỷ hồn càng tích càng nhiều, cuối cùng ngay cả Phong Đô Đại Đế cũng không trấn áp nổi, chỉ có thể kịp thời rút lui, tránh bị ảnh hưởng. 18.

Sau khi Địa phủ bị nổ tung, Lục Đạo Luân Hồi lại đột nhiên tỏa sáng rực rỡ, trấn áp hết đám quỷ hồn đang hung hăng làm loạn.

Nhanh chóng, đại chiến Vu-Yêu kéo dài hơn trăm năm, tổn thất của hai bên vô cùng nặng nề.

Thiên địa Hồng Hoang càng gần đến bờ vực sụp đổ.

Trên đại địa Hồng Hoang, phủ đầy vô số thi thể, khiến người ta không còn nhận ra dáng vẻ ban đầu của Hồng Hoang nữa.

Trăm năm sau, toàn bộ Hồng Hoang đã biến thành một cối xay thịt máu khổng lồ!

Nó nghiền nát thân thể của vô số sinh linh.

Hiện tại, trên đại địa Hồng Hoang, vô số chiến sĩ của Vu tộc và Yêu tộc đang sinh tử chém giết, nhưng theo từng đợt chiến sĩ hai tộc ngã xuống, có lẽ chẳng bao lâu nữa, cuộc chiến trên đại địa Hồng Hoang sẽ kết thúc!

Nhưng Vu Yêu lượng kiếp có kết thúc hay không, còn phải xem kết quả giao chiến của các đại năng đỉnh cao giữa hai tộc.

Nhìn tình hình hiện tại, dù đã giao chiến hơn trăm năm, thực lực

hai bên vẫn không có chênh lệch quá lớn, vẫn duy trì ở trạng thái tương đối cân bằng!

Kể từ khi Đô Thiên Thần Sát Đại Trận và Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận sụp đổ, chiến trường của các đại năng đỉnh cao Vu Yêu hai tộc đã di chuyển từ đại lục Hồng Hoang lên tinh không Hồng Hoang!

Trên tinh không, Yêu tộc nhờ có tinh thần chi lực gia trì nên thực lực trở nên mạnh mẽ hơn!

Nhưng vì thực lực của Tổ Vu vốn dĩ đã mạnh hơn Yêu tộc một chút, nên dù thực lực của các Yêu Vương có tăng lên, cũng chỉ vừa đủ để cầm hòa với Vu tộc!

Vì vậy, việc Yêu tộc tăng thực lực cũng không phá vỡ thế cân bằng của hai bên!

Trong tình huống thực lực hai bên không chênh lệch bao nhiêu, trận chiến trở nên vô cùng kịch liệt!

Nhục thân của Vu tộc cực kỳ cường hãn, mười hai Tổ Vu lại càng tinh thông thần thông pháp tắc!

Yêu tộc thì nguyên thần mạnh mẽ, tuy thực lực tổng thể không bằng Tổ Vu, nhưng trong tay mỗi Yêu Vương ít nhất đều có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Dựa vào uy lực của Tiên Thiên Linh Bảo, các Yêu Vương cũng không hề e ngại nhục thân của Tổ Vu.

Cho nên hiện tại, hai bên không ai làm gì được ai, chỉ có thể đấu tiêu hao!

Nếu bên nào pháp lực hoặc thần thông không chống đỡ nổi nữa, thì có khả năng sẽ vẫn lạc!

Phục Hy hiện đang ở trong tình trạng như vậy, vì chinh chiến thời

gian dài, đã tiêu hao sạch toàn bộ pháp lực!

Trong trận chiến kịch liệt, y căn bản không có cách nào bổ sung pháp lực đã tiêu hao!

Dù sao thì kẻ địch của y là Tổ Vu, chắc chắn sẽ không để y có thể dễ dàng bổ sung pháp lực.

Vì vậy, sau khi chống đỡ một thời gian dài, Phục Hy dần dần tỏ ra có chút yếu sức!

Cuối cùng đã bị hai danh Tổ Vu đang nhìn chằm chằm vào trạng thái có chút bất thường của y phát hiện!

Sau khi bị phát hiện, hai đạo công kích mang theo sức mạnh pháp tắc cường đại lập tức bay về phía Phục Hy!

Phục Hy thấy vậy vội vàng muốn né tránh, nhưng pháp lực hiện tại đã tiêu hao đến cực hạn, căn bản không còn pháp lực để thực hiện né tránh tốc độ cao nữa!

Bởi vậy, không may là Phục Hy đã bị hai đạo pháp tắc trong nháy mắt xuyên thấu!

Ngay sau đó, sức mạnh cuồng bạo mà hai đạo pháp tắc mang theo lập tức tràn vào cơ thể Phục Hy!

Nếu ở trạng thái bình thường, Phục Hy lúc này chắc chắn sẽ điều động toàn thân pháp lực để trấn áp những sức mạnh pháp tắc xâm nhập đó!

Sau đó dựa vào tu vi cao siêu của mình, đồng hóa từng chút một những sức mạnh pháp tắc kia!

Nhưng hiện tại Phục Hy lại không thể làm như vậy, vì không có sức mạnh dư thừa để trấn áp những sức mạnh pháp tắc cuồng bạo đó!

Thêm vào đó, đạo pháp tắc thứ hai tấn công xuyên thấu không chỉ đưa sức mạnh pháp tắc cuồng bạo vào cơ thể Phục Hy, mà vết thương xuyên thấu đó cũng vô cùng khủng bố!

Nó trực tiếp xuyên thủng hai lỗ lớn trên cơ thể Phục Hy, vì mang theo hiệu ứng pháp tắc nên vết thương căn bản không thể chữa lành!

Dưới nhiều đòn đả kích, Phục Hy vốn đã không thể chống đỡ được bao lâu nữa, nay đã đến thời khắc cuối cùng!

Trước khi vẫn lạc, Phục Hy đột nhiên nhớ đến người muội muội đã trở thành thánh nhân của mình! "Muội muội, huynh trưởng không thể tiếp tục chăm sóc muội được nữa rồi!

Con đường sau này phải dựa vào một mình muội thôi." Phục Hy nói xong, nhắm mắt lại rồi từ từ ngã xuống!

Nếu là thời kỳ hòa bình ở Hồng Hoang, chuyện này nhất định sẽ trở thành một sự kiện động trời!

Dù sao Phục Hy, thân là huynh trưởng của thánh nhân, lại vẫn lạc vì bị tấn công, đối với Hồng Hoang chắc chắn là một chuyện kinh thiên động địa!

Nhưng vì hiện tại đang là thời kỳ lượng kiếp ở Hồng Hoang, mỗi thời mỗi khắc đều có lượng lớn sinh linh vẫn lạc!

Cho nên cái chết của Phục Hy không hề gây ra một gợn sóng nào, dĩ nhiên dù cái chết không gây gợn sóng, nhưng một tia nguyên thần của Phục Hy lại bị một thân ảnh cường đại nhiếp đi.

Có thể ở giữa trận chiến kịch liệt của Vu Yêu hai tộc mà nhiếp đi một nhân vật có cấp bậc sánh ngang Yêu Hoàng, trong Hồng Hoang có năng lực làm được điều này, e rằng chỉ có các vị thánh nhân! … Tại Oa Hoàng Thiên, Nữ Oa mặt đầy bi thương nhìn nguyên thần trước mắt! "Ca ca, huynh ngốc quá!

Rõ ràng biết sẽ chết, nhưng vẫn cứ muốn tham gia!" "Thôi được rồi, như huynh mong muốn!" Nữ Oa sau một hồi bi thương, mang theo nguyên thần của Phục Hy hướng về Địa Phủ!

Hiện tại Hồng Hoang đã kiến lập Lục Đạo Luân Hồi, đối với một số đại năng đỉnh cao, cái chết không phải là điểm kết thúc!

Mà có thể là một khởi đầu khác.

Nguyên bản Nữ Oa định dựa vào sức mạnh Tạo Hóa cường đại của mình để cưỡng ép hồi sinh Phục Hy!

Nhưng Phục Hy hiện tại chỉ còn sót lại một tia nguyên thần, lại thêm việc hồi sinh Phục Hy là hành động nghịch thiên, xác suất thành công vô cùng thấp!

Sau khi việc hồi sinh không thành, Nữ Oa đột nhiên nhớ lại chuyện Hậu Thổ hóa thân luân hồi cách đây không lâu!

Bổ sung đầy đủ cho Hồng Hoang.

Sau đó Nữ Oa tự mình ra tay, trong nháy mắt đã đến Địa Phủ, nhìn vào Lục Đạo Luân Hồi đang lấp lánh ánh sáng thần bí trước mắt, Nữ Oa đẩy nguyên thần trong tay vào trong Lục Đạo Luân Hồi.

Dù trên mặt đầy vẻ không nỡ, nhưng đây là lựa chọn tốt nhất!

Nếu không có gì bất ngờ, Nữ Oa hẳn sẽ sớm có thể gặp lại Phục Hy. … Trên tinh không, cuộc chinh chiến của Vu Yêu hai tộc vẫn đang tiếp diễn, chỉ là cái chết của Phục Hy đã chọc vào dây thần kinh của Yêu tộc!

Chương 271

Chưa bàn đến bối cảnh kinh người của Phục Hy, chỉ riêng địa vị của y ở Thiên Đình đã khiến cho các Yêu Vương tham gia trận đại chiến trên tinh không vô cùng phẫn nộ. "Lại dám giết Yêu Thánh Phục Hy, đúng là tìm chết!" Theo sau vài tiếng gầm giận dữ, mấy chục đạo công kích trong nháy mắt bay về phía hai vị Tổ Vu đã giết Phục Hy!

Hai vị Tổ Vu thấy vậy vội vàng né tránh, nhưng nhiều đòn công kích mạnh mẽ như vậy chuyên nhằm vào hai người, nên muốn an toàn né tránh cũng không dễ dàng.

Chẳng mấy chốc, hai vị Tổ Vu đã bị đánh nổ tung trong nháy mắt!

Các Tổ Vu khác thấy vậy đều sững sờ, không kịp phản ứng!

Rốt cuộc vừa rồi còn đang chiếm thế thượng phong, vậy mà trong nháy mắt hai danh Tổ Vu đã chết!

Lại qua một lúc, các Tổ Vu mới từ trong kinh ngạc hoàn hồn, sau đó là sự phẫn nộ vô cùng, ánh mắt nhìn về phía Yêu tộc tràn đầy sát ý.

Các Yêu Vương của Yêu tộc thấy cảnh này không hề sợ hãi, ngược lại còn khiêu khích!

Điều này càng khiến các Tổ Vu phẫn nộ không thôi, mang theo tâm tình phẫn nộ vô cùng, từng đạo pháp tắc đủ để hủy thiên diệt địa được thi triển ra.

Các Yêu Vương thấy vậy vội vàng chống cự, nhưng công kích của Tổ Vu đâu dễ chống cự như vậy!

Cho nên chúng Yêu Vương ra sức né tránh, có năm danh Yêu Vương đã trực tiếp tử vong trong trận phản kích phẫn nộ đó của các Tổ Vu.

Sau khi các đại năng đỉnh cấp của hai bên đều có tử thương, càng kích thích hơn nữa Đế Tuấn và Đế Giang cùng các đại năng đỉnh tiêm khác!

Sau đó, một trận chiến càng kịch liệt hơn đã bùng nổ, Đế Tuấn tay cầm Đồ Vu Kiếm cùng với Thái Nhất sở hữu Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, hai người hỗ trợ lẫn nhau, trực tiếp xông vào giữa đám Tổ Vu, đại sát tứ phương!

Các Yêu Vương khác thấy vậy cũng lần lượt gia nhập chiến đoàn!

Đại năng đỉnh tiêm của Vu Yêu hai tộc lại một lần nữa hỗn chiến với nhau.

Nhưng lần này có lẽ là trận đại hỗn chiến cuối cùng, các thánh nhân ở xa ngoài Hồng Hoang dường như cũng hiểu rằng lượng kiếp sắp kết thúc.

Họ vội vàng đến vùng biên duyên giữa Hỗn Độn và Hồng Hoang, đồng thời theo dõi sát sao sự phát triển và tiến trình của lượng kiếp!

Nhưng vì trận chiến trong tinh không Hồng Hoang quá mức kịch liệt, từng đợt sóng dao động cực kỳ mạnh mẽ không ngừng bùng phát.

Cho nên các thánh nhân cũng không thể xem xét cụ thể tiến trình của trận đại quyết chiến trên tinh không!

Nhưng từ những dao động kinh khủng đó cũng có thể suy ra được phần nào.

Tiến trình đó tất định là cực kỳ thảm liệt.

Lão Tử thấy vậy không khỏi cảm thán: "Vu Yêu hai tộc quả không hổ là chủng tộc xưng bá Hồng Hoang vô số năm, nội tình và thủ đoạn phi phàm!

Nếu không phải ta đã thành thánh, e rằng cũng không thể sống sót

trong lượng kiếp thảm khốc như vậy." Bên cạnh Lão Tử, Thông Thiên thấy cảnh này không khỏi gật đầu đồng ý với lời của Lão Tử!

Mức độ thảm khốc của lượng kiếp lần này vượt xa tưởng tượng, e rằng ngay cả Long Hán đại kiếp trong truyền thuyết cũng không thể sánh bằng!

Khi các thánh nhân đang có chút cảm khái, trong tinh không Hồng Hoang đột nhiên bùng phát ra mấy luồng dao động cường đại!

Các thánh nhân lần lượt đưa mắt nhìn về phía tinh không Hồng Hoang, nhưng trong tinh không vì nguyên nhân của trận đại chiến tuyệt thế, bị nhiễu loạn cực mạnh, nên không thể nhìn rõ!

Nhưng cũng có thể từ những dấu vết tàn phá xung quanh mà thấy được, đại chiến đã đến lúc kịch liệt nhất!

Trong tinh không, đại chiến không chỉ đạt đến mức độ kịch liệt nhất, mà đồng thời cũng sắp đến hồi kết!

Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất dựa vào chí bảo cường đại của bản thân, trên chiến trường tinh không đại sát tứ phương!

Chẳng mấy chốc đã có mấy danh Tổ Vu vẫn lạc dưới đòn công kích của họ, nhưng Đế Tuấn cũng hứng chịu đòn tấn công chí mạng cuối cùng trước khi chết của đông đảo Tổ Vu!

Sau khi liên thủ với Thái Nhất đánh giết danh Tổ Vu thứ bảy, y cũng bị đòn phản công cuối cùng của Tổ Vu đó giết chết!

Nhưng vào lúc cuối cùng trước khi chết, Đế Tuấn đi đầu hóa thành một đoàn lửa khổng lồ, một con tam túc kim ô ẩn hiện trong ngọn lửa.

Ngay sau đó là một tiếng nổ lớn vang lên, rồi một luồng dao động kinh khủng lan ra bên ngoài!

Đế Tuấn vào thời khắc cuối cùng trước khi chết, đã chọn tự bạo để kết thúc một đời! "Không ai có thể giết được bản hoàng, người có thể giết bản hoàng chỉ có chính ta!" Nói xong câu đó, thân ảnh của Đế Tuấn hoàn toàn biến mất trong Hồng Hoang!

Một đời Yêu Hoàng Đế Tuấn thống trị Yêu tộc Hồng Hoang vô số năm, đã kết thúc cuộc đời truyền kỳ của mình như vậy!

Vì Đế Tuấn tự bạo, nên không có một tia nguyên thần nào có thể tồn tại, dù có Lục Đạo Luân Hồi, cũng không thể hồi sinh Đế Tuấn được nữa!

Cùng với việc Đế Tuấn tự bạo, ở Oa Hoàng Thiên xa xôi, Nữ Oa đột nhiên cảm thấy một trận đau lòng.

Sau đó như ý thức được điều gì, hai mắt nàng chảy xuống một hàng lệ nóng!

Sau khi Đế Tuấn tự bạo, Thái Nhất sững sờ một lúc.

Rồi gào lên như phát điên! "Huynh trưởng!" "A!" "Tất cả các ngươi đi chết cho ta!" Sau khi Đế Tuấn chết, Thái Nhất hoàn toàn bùng nổ!

Hắn không ngừng vung vẩy Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung trong tay, từng đạo Hỗn Độn chi khí cực kỳ kinh khủng được phóng ra!

Những đòn tấn công Hỗn Độn sắc bén vô cùng đó không ngừng bay về phía ba danh Tổ Vu còn sống sót.

Ba danh Tổ Vu còn sống sót cũng không hề yếu, huống hồ họ cũng đang chìm trong nỗi bi thương vô tận, nên cũng không hề có chút sợ hãi nào!

Sau đó bốn người lại chiến đấu với nhau, ba vị Tổ Vu mỗi người đều thúc đẩy công kích pháp tắc mạnh nhất của mình, ý đồ muốn giết

chết Thái Nhất trước mắt!

Chỉ là Thái Nhất sở hữu Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, có thể triệt tiêu phần lớn công kích, dưới đòn tấn công liều chết của hắn, ba vị Tổ Vu nhanh chóng có chút không chống đỡ nổi!

Sau đó, khi Thái Nhất phát huy uy lực đến cực hạn của Hỗn Độn Chung, một danh Tổ Vu vì trước đó đã bị trọng thương nặng, không chống đỡ được bao lâu đã vẫn lạc!

Thân thể bị Hỗn Độn Chung đánh trúng, hóa thành một mảng sương máu!

Hai danh Tổ Vu còn lại thấy cảnh này mặt không biểu cảm, vì trước đó đã có quá nhiều Tổ Vu vẫn lạc!

Nỗi bi thương đến mức hiện tại có chút quen rồi.

Nhưng dù đã quen, công kích trong tay vẫn càng thêm sắc bén vô cùng, không phải vì các Tổ Vu trước đó có giữ lại sức, mà là vì hiện tại họ đang thiêu đốt huyết mạch của mình, trong thời gian ngắn nhận được lượng lớn sức mạnh tăng cường!

Nếu việc thiêu đốt kết thúc, vậy sinh mệnh của họ e rằng cũng đi đến hồi kết!

Nhưng để chiến thắng Thái Nhất trước mắt, hiện tại họ không thể lo nhiều như vậy được nữa!

Khi hai danh Tổ Vu bùng phát ra những đòn công kích mạnh hơn thực lực hiện tại, Thái Nhất dần dần không chống đỡ nổi.

Lại trải qua một trận đấu kịch liệt nữa, Thái Nhất cuối cùng cũng đến thời khắc cuối cùng!

Nhưng vào lúc Thái Nhất sắp vẫn lạc, hắn đột nhiên tự bạo!

Uy lực khổng lồ do tự bạo sinh ra, trực tiếp giết chết danh Tổ Vu

ở gần nhất!

Chương 272

Sau khi Thái Nhất tự bạo, Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung trong tay hắn đột nhiên nhanh chóng bay về phía Hỗn Độn, chẳng mấy chốc đã không còn tung tích!

Sau khi Thái Nhất tự bạo, Vu Yêu lượng kiếp cơ bản đã kết thúc!

Vu tộc với cái giá cực kỳ thảm trọng đã đánh bại Yêu tộc, giành được thắng lợi cuối cùng!

Chỉ là cái giá phải trả thực sự quá nặng nề, nặng đến mức không thể chịu đựng nổi!

Đồng thời sau khi Thái Nhất chết, bầu trời màu đỏ máu trong thế giới Hồng Hoang bắt đầu dần dần tan đi, Thái Dương Tinh lại xuất hiện!

Khi ánh dương quang xuất hiện trên bầu trời, các chiến sĩ Vu Yêu hai tộc đang không ngừng chém giết nhau cũng dần dần dừng lại!

Sau đó, họ ngơ ngác nhìn đối phương và xung quanh, không hiểu trước đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Vì trước đó cuộc chém giết điên cuồng phần lớn là do ảnh hưởng của kiếp khí, hiện tại đại kiếp kết thúc nên họ đã khôi phục lại linh trí cơ bản!

Khi Thái Dương Tinh xuất hiện, sương máu đầy trời trong Hồng Hoang dần dần tan biến!

Những người vốn thần trí điên cuồng, dần dần khôi phục lại trạng thái ban đầu!

Chỉ là khi nhìn thấy dáng vẻ của Hồng Hoang, họ lại có chút không dám tin!

Đồng thời, sau khi mọi chuyện kết thúc, những đại năng Hồng Hoang đang lẩn trốn trong Hỗn Độn cũng thở phào nhẹ nhõm trong lòng! "Lượng kiếp cuối cùng cũng kết thúc rồi, nếu còn không kết thúc nữa e rằng Hồng Hoang sẽ vỡ nát!" "Thật không ngờ Vu Yêu hai tộc lại điên cuồng như vậy, đúng là liều mạng chém giết bất chấp sống chết!

Chỉ là thắng lợi như vậy thì có ích gì, vô số tộc nhân chết đi, còn lại gì nữa!" Trong tinh thần Hồng Hoang, Tổ Vu Cộng Công sau khi gian nan né được đòn tự bạo của Thái Nhất, thần trí đã khôi phục lại bình thường!

Chỉ là khi nhìn thấy thi thể trước mắt, y lại có chút không dám tin!

Tổ Vu Cộng Công nhìn cảnh tượng trước mắt không khỏi lùi lại mấy bước, đồng thời không ngừng lắc đầu, vẻ mặt không tin nổi!

Nhưng sự thật bày ra trước mắt, dù Cộng Công không muốn chấp nhận kết quả thế nào cũng không thể thay đổi được gì!

Sau khi lùi lại một đoạn, Cộng Công không khỏi rơi lệ, sau đó lớn tiếng hét lên: ",Không thể nào!

Không thể nào!" … Trên không U Minh Huyết Hải, một cuộc đối đầu vô hình sắp kết thúc!

Tiếp Dẫn thánh nhân và Chuẩn Đề thánh nhân cảm nhận được lượng kiếp Hồng Hoang kết thúc, liền hơi cung kính nói với Hậu Thổ: "Hiện tại lượng kiếp đã kết thúc, Hậu Thổ Bình Tâm nương nương có thể tùy tiện rồi!" Hậu Thổ nghe vậy, hừ lạnh một tiếng, không đáp lời họ mà thẳng thừng rời khỏi Địa Phủ!

Hiện tại Hậu Thổ cấp bách muốn biết kết quả của đại chiến Vu Yêu, muốn biết tổn thất của Vu tộc trong lượng kiếp.

Đồng thời càng muốn biết an nguy của các Tổ Vu rốt cuộc ra sao,

có bao nhiêu huynh trưởng đã vẫn lạc trong lượng kiếp!

Sau khi Hậu Thổ rời đi, hai vị thánh nhân Tây phương cũng quay về Linh Sơn Tây phương!

Khi Hậu Thổ đến chiến trường Bất Chu Sơn kịch liệt nhất, ngoài đống phế tích và hài cốt khắp nơi, không thấy một sinh linh nào còn sống!

Hậu Thổ thấy cảnh này trực tiếp sững sờ, sau đó nhanh chóng tìm kiếm!

Dù phát hiện lượng lớn thi thể Đại Vu, nhưng lại không phát hiện thân ảnh Tổ Vu!

Như vậy, Hậu Thổ trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, xem ra các Tổ Vu không có chuyện gì lớn!

Nhưng như vậy cũng bình thường, tuy Vu Yêu lượng kiếp vô cùng kịch liệt, nhưng nội tình bản thân Vu tộc cũng không tầm thường, muốn an toàn vượt qua Vu Yêu lượng kiếp cũng không phải là không thể!

Nhưng ngay khi Hậu Thổ vừa mới yên tâm, đột nhiên chú ý thấy trong tinh không Hồng Hoang có khí tức của Tổ Vu!

Hậu Thổ cảm nhận được, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, sau đó vội vàng bay về phía tinh không Hồng Hoang.

Chỉ là khi Hậu Thổ bay về phía tinh không, trước tiên nàng có chút kinh ngạc vì sự tổn hại mà tinh không Hồng Hoang phải gánh chịu!

Trong một vùng tinh không hỗn độn, vô số mảnh vỡ tinh thần trộn lẫn với một số hài cốt đang trôi nổi khắp nơi!

Đồng thời trong quá trình Hậu Thổ bay về phía tinh không, nàng đã đi qua đại bản doanh của Yêu tộc là Thiên Đình!

Nàng nhìn thấy một Thiên Đình đã sụp đổ, khắp nơi đều là tàn tích kiến trúc!

Đồng thời cũng không thấy một sinh linh nào.

Càng bay lên cao, có thể cảm nhận được sự phá hoại càng lúc càng lớn!

Sau khi đến tinh không Hồng Hoang, càng khiến Hậu Thổ kinh ngạc không thôi! "Chuyện gì vậy, lẽ nào trận quyết chiến giữa Vu Yêu hai tộc không phải ở Bất Chu Sơn, mà là trong tinh không vô tận!" Hậu Thổ đầy đầu nghi vấn, nhưng khi tiếp tục đi sâu vào, một thi thể tỏa ra khí tức kinh khủng nằm ngang trong tinh không.

Hậu Thổ thấy vậy, mắt hơi nheo lại, trong lòng có thể khẳng định đây hẳn là nơi đại chiến cuối cùng của Hồng Hoang!

Vì thi thể trước mắt chính là Thương Dương, một Yêu Vương có cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Trên người Thương Dương có mấy vết thương khủng bố, trông vô cùng đáng sợ, nhưng vết thương chí mạng thật sự hẳn là cái lỗ hổng khổng lồ xuyên qua cả lồng ngực!

Sau khi khẳng định đây là nơi quyết chiến cuối cùng, Hậu Thổ vội vàng bắt đầu tìm kiếm tung tích của các Tổ Vu.

Chỉ là tinh không Hồng Hoang rộng lớn vô tận, nơi quyết chiến của Vu Yêu hai tộc trải dài khắp cả tinh không Hồng Hoang!

Cho nên muốn tìm mười hai danh Tổ Vu trong tinh không mênh mông có chút khó khăn, nhưng Hậu Thổ sau khi tìm một lúc, đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức vô cùng quen thuộc.

Hậu Thổ cảm nhận được, trên mặt lộ ra một nụ cười, sau đó vội vàng bay về phía nơi phát ra khí tức.

Chỉ là, khi nàng đến nơi, cảnh tượng trước mắt suýt nữa khiến nàng sụp đổ!

Trọn vẹn mười một thi thể Tổ Vu không còn nguyên vẹn nằm ngang trong tinh không Hồng Hoang trước mắt nàng, trước những thi thể đó, có một thân ảnh đang quỳ gối khóc rống!

Khi Hậu Thổ đến, thân ảnh đó dường như có cảm ứng, không khỏi quay đầu nhìn về phía Hậu Thổ!

Hậu Thổ thấy cảnh này trực tiếp kinh hãi kêu lên: "Tứ ca!" Cộng Công nghe xong, trầm mặc gật đầu.

Tiếp đó, khi Hậu Thổ nhìn về phía những thi thể không còn nguyên vẹn kia, trên mặt nàng chảy xuống một hàng lệ nóng! "Chuyện gì thế này, các huynh trưởng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!" Cộng Công nghe Hậu Thổ hỏi, lẩm bẩm tự nói: "Chết rồi, đều chết cả rồi!" Sau đó Cộng Công đứng dậy, chậm rãi đi về phía Hồng Hoang!

Hậu Thổ thấy vậy cũng không ngăn cản, hiện tại nàng không thể chấp nhận được cảnh tượng trước mắt!

Cứ như vậy, Cộng Công trong trạng thái mơ màng đã đến Bất Chu Sơn, nhìn Bất Chu Sơn tỏa ra khí tức hùng vĩ, trong lòng không khỏi lạnh đi! "Chết rồi, tất cả đều chết rồi!

Vậy ta còn sống để làm gì.

Các huynh trưởng, ta đến bầu bạn với các ngươi đây!" Cộng Công nói xong, khí tức trên người đột nhiên tăng vọt!

Sau đó huyễn hóa ra chân thân Tổ Vu, rồi một đầu đâm thẳng vào Bất Chu Sơn!

Cộng Công với cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, lại thêm chân thân Tổ Vu cực kỳ cường hãn, hai thứ cộng lại bùng phát ra một luồng uy năng khổng lồ!

Chương 273

Sau đó, một tiếng va chạm cực lớn vang dội khắp cả Hồng Hoang!

Sinh linh trong Hồng Hoang đều chấn động, lần lượt dừng lại việc đang làm, ngẩng đầu nhìn xung quanh với vẻ mặt mờ mịt!

Nhưng dù sinh linh Hồng Hoang vô cùng mờ mịt, thì các thánh nhân lại vô cùng kinh ngạc và phẫn nộ! "Cộng Công, ngươi dám!" … Trong tiếng hét phẫn nộ của các thánh nhân, Bất Chu Sơn chống đỡ thiên địa Hồng Hoang vô số năm ầm ầm sụp đổ!

Trong chốc lát, thiên địa Hồng Hoang dị tượng nổi lên, bầu trời vốn trong xanh trong nháy mắt trở nên tối tăm!

Biến cố đột ngột này khiến sinh linh Hồng Hoang trở tay không kịp và vô cùng kinh hãi, dù sao khi Vu Yêu lượng kiếp bùng phát, bầu trời cũng đột nhiên tối sầm lại, sau đó vô số huyết sắc tràn ngập thiên địa Hồng Hoang.

Những đại năng kia thấy vậy càng thầm mắng không thôi, đồng thời định lần lượt chạy trốn khỏi Hồng Hoang!

Dù sao Bất Chu Sơn là cột chống của Hồng Hoang, một khi Bất Chu Sơn sụp đổ, chẳng phải cũng có nghĩa là bầu trời Hồng Hoang sụp đổ sao!

Ngay sau đó, họ quyết định rời khỏi Hồng Hoang, đợi Hồng Hoang ổn định rồi mới quay lại!

Sau đó, họ lần lượt thi triển đại thần thông, chạy trốn khỏi Hồng Hoang, đến Hỗn Độn tạm thời lánh nạn, chờ đợi Hồng Hoang khôi phục an định!

Không lâu sau khi các đại năng chạy trốn, từ Bất Chu Sơn truyền

ra từng tiếng nổ lớn!

Đồng thời Bất Chu Sơn vốn sừng sững hùng vĩ bắt đầu rung chuyển.

Sinh linh đang hoan hô vì sống sót sau kiếp nạn, thấy Bất Chu Sơn rung chuyển, trước tiên là sững sờ, sau đó là lớn tiếng kinh hãi!

Nhất thời cả Hồng Hoang chìm trong hỗn loạn, lượng lớn sinh linh chạy trốn khắp nơi, dù phần lớn trong số đó không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Các thánh nhân sau khi nghe thấy tiếng động lạ từ Bất Chu Sơn, trong lòng thầm kêu không hay, vội vàng đến trước Bất Chu Sơn để xem xét rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Chỉ là không đợi họ đến, phần giữa của Bất Chu Sơn đột nhiên bắt đầu sụp lở!

Lượng lớn đá và đất không ngừng phun ra ngoài.

Sau đó vì phần giữa Bất Chu Sơn vỡ nát, gãy lìa!

Khiến cho nửa trên của Bất Chu Sơn không còn chỗ chống đỡ, trở nên lung lay sắp đổ!

Các thánh nhân đến nơi, lập tức ra tay muốn ổn định Bất Chu Sơn!
19.

Chỉ là Bất Chu Sơn chính là do xương sống của Bàn Cổ đại thần hóa thành, có uy năng chống đỡ thiên địa Hồng Hoang!

Cho nên các thánh nhân dù đã dốc toàn lực vẫn không thể ổn định được cục diện của Bất Chu Sơn, ngược lại vì thời gian trôi đi mà càng thêm rung chuyển!

Dường như lúc nào cũng có thể rơi xuống, các thánh nhân thấy vậy trong lòng vô cùng lo lắng!

Dù sao đây là Bất Chu Sơn chống đỡ thiên địa Hồng Hoang, nếu một khi xảy ra chuyện bất trắc, vậy đối với Hồng Hoang tuyệt đối là một tai nạn vô cùng lớn!

Nhưng khi các thánh nhân đang tìm mọi cách để ổn định Bất Chu Sơn, nửa trên của Bất Chu Sơn cuối cùng vì không còn chỗ chống đỡ đã ầm ầm sụp đổ!

Sau một tiếng nổ vô cùng lớn, sinh linh của đại lục Hồng Hoang có thể thấy một kỳ quan vô cùng hùng vĩ!

Thần sơn Bất Chu nối liền trời đất bắt đầu gãy lìa từ giữa, sau đó là tàn tích nửa trên của Bất Chu Sơn!

Với uy thế khiến người ta không thể chống cự, từ trên trời rơi xuống!

Khi nửa đoạn Bất Chu Sơn đó sụp đổ, các thánh nhân thấy vậy cũng không khỏi kinh hãi!

Đồng thời lần lượt ra tay muốn đỡ lấy nửa đoạn Bất Chu Sơn đó.

Chỉ là Bất Chu Sơn to lớn vô cùng, trong truyền thuyết là do xương sống của Bàn Cổ đại thần hóa thành!

Cho nên trọng lượng cực kỳ khổng lồ, các thánh nhân dù toàn bộ ra tay cũng không thể ngăn cản nửa đoạn Bất Chu Sơn đó rơi xuống!

Vì không thể ngăn cản, nên các thánh nhân chỉ có thể trơ mắt nhìn nửa đoạn Bất Chu Sơn đó đập xuống Hồng Hoang!

Chỉ là vào thời khắc quan trọng cuối cùng, Bất Chu Sơn vốn đang hạ xuống với tốc độ cực nhanh đột nhiên dừng lại!

Khi các thánh nhân đang có chút kinh ngạc, hư không gần đó đột nhiên sụp đổ, thân ảnh Nguyên Thủy từ trong đó bước ra!

Đồng thời thân thể Nguyên Thủy tỏa ra ánh sáng vạn trượng, thần

tình có chút ngưng trọng!

Khi các thánh nhân định chào hỏi, Nguyên Thủy đột nhiên hét lớn một tiếng! "Đứng lại!" Ngay sau đó, nửa đoạn Bất Chu Sơn đột nhiên bay lên, ổn định lại giữa không trung!

Lúc này các thánh nhân mới biết là Nguyên Thủy vừa ra tay, trong lòng không khỏi có chút may mắn!

Sau khi thở phào nhẹ nhõm, Nữ Oa không khỏi nói: "May nhờ Nguyên Thủy ra tay, nếu không Hồng Hoang e rằng đã vỡ nát rồi!" Các thánh nhân khác nghe vậy cũng lần lượt gật đầu, tỏ vẻ đồng tình với lời của Nữ Oa!

Nguyên Thủy nghe vậy chỉ cười cười, thi triển đại pháp lực, di chuyển nửa đoạn Bất Chu Sơn đó đến một nơi an toàn!

Sau khi giải quyết tình trạng nguy hiểm nhất trước mắt, các thánh nhân thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục đầu nhập vào việc ổn định Hồng Hoang!

Hiện tại Hồng Hoang vì Cộng Công nổi giận đâm vào Bất Chu Sơn, dẫn đến Bất Chu Sơn sụp đổ, thiên địa không còn chỗ chống đỡ, trở nên cực kỳ hỗn loạn!

Không chỉ đại địa không ngừng rung chuyển, mà cả bầu trời cũng bị bao phủ trong sấm sét!

Từng đạo sấm sét kinh khủng không ngừng biến đổi trên bầu trời, khiến người ta xem xong không khỏi kinh hãi!

Khiến cho sinh linh Hồng Hoang vốn vừa vượt qua Vu Yêu lượng kiếp, chưa kịp ăn mừng đã vượt qua kiếp nạn như vậy mà kinh sợ!

Tiếp đó, vì biến cố lớn của thiên địa, một trận đại hỗn loạn quét qua Hồng Hoang bắt đầu!

Sinh linh vốn tưởng đã vượt qua kiếp nạn bị một cảnh tượng hủy thiên diệt địa dọa cho một phen, sau đó một số sinh linh không chịu nổi biến cố lớn đã phát điên!

Vì đây thuộc về sự chấn động của thiên địa Hồng Hoang, ảnh hưởng đối với sinh linh Hồng Hoang còn lớn hơn cả Vu Yêu lượng kiếp một phần!

Dù sao Vu Yêu lượng kiếp là lượng kiếp của sinh linh Hồng Hoang, hiện tại không phải là chuyện của sinh linh Hồng Hoang, mà là thiên địa Hồng Hoang xuất hiện vấn đề!

Vu Yêu lượng kiếp họ có lòng tin vượt qua, chỉ cần trốn kỹ là có thể an toàn vượt qua!

Hiện tại dáng vẻ của thiên địa Hồng Hoang rõ ràng là dấu hiệu sắp sụp đổ, nếu Hồng Hoang một khi sụp đổ, vậy họ còn có thể trốn đi đâu được nữa?

Cho nên một số sinh linh đã tuyệt vọng, nhìn thiên tai kinh khủng đó không còn chạy trốn nữa!

Lặng lẽ chờ đợi cái chết đến.

Có lẽ đối với họ, cái chết là kết quả tốt nhất!

Nhưng đó dù sao cũng là số ít, trước đó họ đã nỗ lực trốn tránh Vu Yêu lượng kiếp như vậy, không phải là để sinh tồn sao!

Hiện tại khó khăn lắm Vu Yêu lượng kiếp mới qua đi, chờ được đến ánh bình minh!

Chương 274

Chỉ cần vượt qua trận đại kiếp này, vậy e rằng chủ nhân của Hồng Hoang sẽ là họ!

Dưới sự chống đỡ của một niềm tin kiên định, vô số sinh linh chạy về phía xa hơn, cao hơn!

Các thánh nhân sau khi xử lý vấn đề trực tiếp do Bất Chu Sơn sụp đổ gây ra, vừa định thở phào nhẹ nhõm!

Chỉ là lại bị dáng vẻ hiện tại của đại địa Hồng Hoang dọa cho một phen, cả đại địa Hồng Hoang như một chiếc thuyền gỗ nhỏ giữa sóng to gió lớn!

Không ngừng rung chuyển, núi lở đất nứt, hồng thủy tràn lan!

Một cảnh tượng như ngày tận thế!

Các thánh nhân nhìn thấy cảnh tượng này sững sờ, một lúc sau mới phản ứng lại! ",Chẳng lẽ đây là hậu quả sau khi Bất Chu Sơn sụp đổ sao?" Thánh nhân phản ứng lại với vẻ mặt ngưng trọng, vì họ biết, đây chỉ là một chút dư chấn nhỏ do Bất Chu Sơn sụp đổ gây ra.

E rằng những thiên tai kiếp nạn thực sự, vẫn chưa giáng xuống!

Lúc này, ở phía xa các thánh nhân, một thân ảnh vô cùng quen thuộc xuất hiện ở đó!

Các thánh nhân thấy vậy, lập tức hỏi thăm: "Bái kiến Hồng Quân đạo tổ!" Nguyên Thủy thấy vậy chỉ gật đầu, không lên tiếng!

Hồng Quân nghe lời của họ, gật đầu đáp lại!

Nhưng khuôn mặt của ông từ đầu đến cuối đều nhìn chằm chằm vào đại lục Hồng Hoang, không hề nhìn về phía các thánh nhân!

Các thánh nhân thấy tình hình này cũng không tức giận, dù sao hiện tại Hồng Quân hẳn là Thiên Đạo!

Quan tâm đến tình trạng của Hồng Hoang cũng là điều nên làm.

Hồng Quân sau khi quan sát một lúc, bình tĩnh nói: "Bất Chu Sơn sụp đổ, thiên địa Hồng Hoang không còn chỗ chống đỡ!

Cho nên mới gây ra nhiều kiếp nạn như vậy, các ngươi thân là thánh nhân Hồng Hoang, nhất định phải toàn lực ra tay ổn định cục diện Hồng Hoang, tránh cho sinh linh lầm than!" Hồng Quân nói xong những lời đó, thân ảnh lại lặng lẽ biến mất trong Hồng Hoang!

Các thánh nhân thấy cảnh này không hiểu đã xảy ra chuyện gì, nên trầm mặc một lúc.

Lại qua một lúc, đại địa Hồng Hoang đột nhiên rung chuyển!

Đại lục Hồng Hoang lại bắt đầu rung chuyển.

Các thánh nhân thấy vậy, mày không khỏi nhíu lại, đang định ra tay ổn định đại lục Hồng Hoang thì một luồng sáng từ Hỗn Độn bay về phía đại lục Hồng Hoang!

Khi luồng sáng đó tiến vào đại lục Hồng Hoang, các thánh nhân đang ra tay trấn áp đại địa Hồng Hoang đột nhiên ngẩng đầu, nhìn chằm chằm vào luồng linh quang đó!

Trong mắt các thánh nhân lóe lên từng đạo kim quang, chẳng mấy chốc đã làm rõ được luồng linh quang đó rốt cuộc là vật gì.

Lão Tử sau khi nhìn rõ, động tác trong tay không khỏi dừng lại một chút!

Có chút kinh ngạc nói: "Lại là nó, không phải đã biến mất trong trận hỗn chiến rồi sao!

Hiện tại lại từ Hỗn Độn bay về, rốt cuộc có ý đồ gì!" 20.

Các thánh nhân khác thấy vậy cũng lần lượt dừng việc đang làm, sau đó nhìn chằm chằm vào vệt lưu quang đó không rời!

Luồng sáng đó mang theo Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung với tốc độ cực nhanh từ Hỗn Độn tiến vào thế giới Hồng Hoang, sau đó lượn lờ trên bầu trời!

Các thánh nhân thấy vậy, mắt không khỏi nheo lại, một luồng dục vọng từ từ lan tỏa trong lòng các thánh nhân.

Mấy vị thánh nhân sau khi giằng co một lúc, cuối cùng không nhịn được nữa!

Hai vị Tây phương đi đầu ra tay!

Dù sao trước mắt là Tiên Thiên Chí Bảo, số lượng trong Hồng Hoang cực kỳ hiếm hoi, uy lực cực kỳ khổng lồ!

Nếu có thể có được, vậy thực lực của cả Tây phương sẽ có sự thay đổi trời long đất lở!

Cũng không cần phải sợ Tam Thanh như vậy nữa, cho nên Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung thế nào cũng phải có được!

Các thánh nhân khác thấy họ ra tay, cũng thi triển thủ đoạn của mình, muốn giành lấy Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung trước các thánh nhân khác!

Nhưng trong số các thánh nhân, có một người không ra tay!

Đó là Nguyên Thủy.

Không phải vì Nguyên Thủy không muốn Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, thực ra Nguyên Thủy còn muốn Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung hơn bất kỳ ai!

Chỉ là hiện tại đại địa Hồng Hoang đang ở bên bờ vực sụp đổ cực độ, trước đó có các thánh nhân áp chế mới có thể chống đỡ.

Hiện tại các thánh nhân vì tranh giành Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, lần lượt thu hồi pháp lực của mình, khiến cho đại lục Hồng Hoang lại một lần nữa tiến vào bờ vực sụp đổ!

Nguyên Thủy nhìn những sinh linh Hồng Hoang đang không ngừng giãy giụa cầu sinh với dục vọng cực kỳ mãnh liệt, trong lòng không nỡ!

Vì vậy sau khi các thánh nhân rời đi, y một mình chống đỡ đại lục Hồng Hoang!

Đồng thời dưới sự hỗ trợ mạnh mẽ của Nguyên Thủy, đại lục Hồng Hoang vốn lại bắt đầu chấn động bất an, lại một lần nữa khôi phục bình tĩnh!

Sinh linh Hồng Hoang thoát được một kiếp, sau khi thấy đại lục Hồng Hoang lại một lần nữa khôi phục bình tĩnh, trong lòng không khỏi may mắn không thôi!

Đồng thời ngẩng đầu nhìn lên trời, một thân ảnh vĩ ngạn đang thi triển vô thượng đại thần thông ổn định đại lục Hồng Hoang!

Sinh linh còn sống sót nhìn thấy thân ảnh vĩ ngạn đó, liền hiểu đó là Nguyên Thủy Thiên Tôn trong truyền thuyết!

Sau khi hiểu được Nguyên Thủy Thiên Tôn đang ra sức duy trì sự ổn định của Hồng Hoang, chúng sinh Hồng Hoang lần lượt cảm động không thôi!

Nguyên Thủy biết được, chỉ khẽ mỉm cười!

Đồng thời, đại lục Hồng Hoang dưới sự chống đỡ của pháp lực cường đại và vạn bàn pháp tắc của Nguyên Thủy đã tạm thời khôi phục bình tĩnh, chỉ cần không bùng phát tranh chiến quá kinh khủng, vậy có thể chống đỡ được một lúc!

Sau khi biết đại lục Hồng Hoang tạm thời không có nguy cơ sụp

đổ, Nguyên Thủy thu hồi pháp lực của mình!

Sau đó ngẩng đầu nhìn lên trời, lúc này các thánh nhân đang tranh đoạt quyền khống chế Hỗn Độn Chung!

Chỉ là Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung cực khó có được, cho nên nhất thời rơi vào thế giằng co!

Khi họ thấy Nguyên Thủy đến, mày không khỏi nhíu lại!

Ở phía đông của Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, Lão Tử và Thông Thiên liếc nhau, ngầm gật đầu!

Sau đó khi Nguyên Thủy đến, họ chủ động rút khỏi cuộc tranh đoạt Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung!

Ba vị thánh nhân còn lại thấy vậy, mày nhíu càng sâu hơn!

Trong ba vị thánh nhân, Nữ Oa sau khi Lão Tử và Thông Thiên rút lui không lâu, cũng tuyên bố rút khỏi cuộc tranh đoạt!

Trong năm vị thánh nhân, đã có ba vị tuyên bố rút khỏi cuộc tranh đoạt!

Chương 275

Cũng có nghĩa là, ngoài hai vị thánh nhân Tây phương, những người còn lại đều đã rút khỏi cuộc tranh đoạt!

Nhường cơ hội có được Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung cho Nguyên Thủy.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi thấy những người khác đều rút lui, trong lòng không khỏi lạnh đi!

Vì họ có thể ý thức được, mình và Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung ngày càng xa!

Nhưng họ không muốn từ bỏ, dù sao cơ hội khó có được!

Nếu bỏ lỡ, sau này đâu còn cơ hội như vậy nữa.

Cho nên dù cơ hội vô cùng mong manh, họ cũng phải tranh đoạt!

Nguyên Thủy thấy họ không rút lui, mắt hơi nheo lại, một lúc sau khẽ nói: "Nếu hai vị đạo hữu Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề không muốn rút lui!

Vậy chỉ có thể đấu một trận rồi!" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nghe vậy gật đầu, đồng ý với đề nghị của Nguyên Thủy!

Vậy thì đấu một trận, ai thắng thì người đó có được Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Sau đó khi mọi người định phóng ra sức mạnh cấp thánh nhân, đột nhiên nhớ ra Hồng Hoang hiện tại không phải là Hồng Hoang trước kia.

Căn bản không thể chịu đựng được sức mạnh khổng lồ, nếu một khi toàn lực ra tay, vậy cả Hồng Hoang chắc chắn sẽ sụp đổ!

Cho nên Nguyên Thủy vì chúng sinh và vạn vật Hồng Hoang, đề nghị nói: "Hay là như vậy đi, hiện tại Hồng Hoang không thể chống đỡ được trận chiến của chúng ta!

Hay là chúng ta thi đấu về thần thông pháp tắc thì sao?" Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nghe vậy, liếc nhau!

Đồng thời thông qua bí mật truyền âm, trao đổi ý kiến của hai bên!

Cuối cùng sau khi cân nhắc thận trọng, quyết định đồng ý với đề nghị của Nguyên Thủy!

Dù sao tình hình Hồng Hoang hiện tại họ là người hiểu rõ nhất, nếu một khi toàn lực ra tay!

Hồng Hoang vô cùng yếu ớt chắc chắn sẽ trực tiếp sụp đổ!

Cho nên không chỉ vì chúng sinh Hồng Hoang cân nhắc, mà cũng là vì chính mình cân nhắc, dù sao nếu hủy diệt Hồng Hoang, vậy nhân quả và nghiệp lực khổng lồ sinh ra đủ để nuốt chửng hai người!

Sau khi được sự khẳng định của hai bên, Nguyên Thủy đi đầu ra tay!

Trên người tỏa ra vô tận đại đạo Thời Gian và Không Gian!

Hai vị thánh nhân Tây phương thấy vậy, mày nhíu lại, trong lòng thầm nghĩ: Quả không hổ là Nguyên Thủy Thiên Tôn đại danh đỉnh đỉnh, không ra tay thì thôi, một khi ra tay đủ để hủy diệt người khác!

Dù hai vị thánh nhân Tây phương Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề có thể dự liệu được thất bại của mình, nhưng không hề có chút sợ hãi nào!

Ngược lại còn dũng cảm tiến lên, đại đạo đại biểu cho pháp tắc của mỗi người bắt đầu vận chuyển!

Sau đó, hai đạo pháp tắc trên người Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề bắt đầu ngưng tụ, dưới sự điều khiển của họ, pháp tắc trên người tấn công về

phía Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy thấy công kích pháp tắc đó, khí tức của hai đạo pháp tắc Thời Gian và Không Gian trên người trong nháy mắt tăng vọt!

Sau đó với thế sét đánh không kịp bưng tai, mang theo sức mạnh khổng lồ trực tiếp phá hủy công kích pháp tắc của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề.

Sau khi phá hủy, sức mạnh của pháp tắc Thời Gian, Không Gian không hề suy yếu chút nào!

Ngược lại vì đã đến Hồng Hoang, được sự gia trì của đại đạo Thời Gian và Không Gian trong Hồng Hoang, uy lực trở nên càng thêm khổng lồ!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thấy vậy, vội vàng thi triển thần thông của mỗi người để áp chế pháp tắc của Nguyên Thủy!

Chỉ là, pháp tắc mà Nguyên Thủy, người có thực lực vượt xa họ, sử dụng đâu dễ đối phó như vậy!

Cho nên nhanh chóng bại trận, sau khi thất bại, chỉ có thể gật đầu đồng ý rút khỏi cuộc tranh đoạt Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung!

Sau khi những người tranh đoạt khác đều rời đi, Nguyên Thủy dễ dàng lấy được Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung!

Nhìn Hỗn Độn Chung trong lòng bàn tay, trên mặt Nguyên Thủy lộ ra một nụ cười nhàn nhạt!

Sau đó trực tiếp thu Hỗn Độn Chung vào nơi cất giữ pháp bảo.

Sau khi cất kỹ Hỗn Độn Chung, ánh mắt Nguyên Thủy lại một lần nữa nhìn về phía đại lục Hồng Hoang!

Lúc này các thánh nhân cũng đang trên bầu trời Hồng Hoang lặng lẽ nhìn đại lục Hồng Hoang, đồng thời suy nghĩ rốt cuộc dùng phương

pháp nào để cứu vãn thế giới Hồng Hoang!

Dù sao hiện tại thế giới Hồng Hoang đang gần sụp đổ, sau khi không có Bất Chu Sơn, xương sống của Bàn Cổ đại thần, làm chỗ chống đỡ, cả thế giới Hồng Hoang đang ở trong một trạng thái cực kỳ không ổn định.

Vì không có chỗ chống đỡ đủ mạnh, thế giới Hồng Hoang lúc nào cũng có thể sụp đổ!

Các thánh nhân đau đầu nhức óc, không tìm ra được một phương pháp giải quyết nào!

Thực ra cũng không phải là không tìm ra được phương pháp nào, mà là vì phương pháp chỉ có một!

Đó là tìm lại vật thay thế Bất Chu Sơn, chống đỡ thiên địa Hồng Hoang!

Chỉ cần thiên địa Hồng Hoang có chỗ chống đỡ, vậy sẽ không trở nên yếu ớt như vậy!

Nhưng trước khi làm thế nào để chống đỡ thiên địa Hồng Hoang, phải cân nhắc làm thế nào để khôi phục sự bình tĩnh của đại lục Hồng Hoang!

Sau khi suy nghĩ một lúc, Nguyên Thủy trực tiếp tế ra Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ!

Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ có khả năng bình định địa thủy hỏa phong, chuyển hóa âm dương, phân lý huyền cơ thiên đạo!

Là chí bảo trấn áp Hồng Hoang hàng đầu, sau khi Nguyên Thủy dùng Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ trấn áp Hồng Hoang, lại lấy ra linh bảo gia truyền: Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên!

Sau đó Nguyên Thủy vung Bàn Cổ Phiên, từng đạo công kích

mạnh mẽ vô cùng từ trong Bàn Cổ Phiên tỏa ra, hủy diệt từng ngọn núi không ổn định và vô lượng đá, đất sinh ra khi Bất Chu Sơn sụp đổ!

Khi thấy Nguyên Thủy dùng Tiên Thiên Chí Bảo trấn áp Hồng Hoang và dọn dẹp đại lục Hồng Hoang, các thánh nhân cũng lần lượt phản ứng lại!

Sau đó cũng gia nhập vào sứ mệnh sửa chữa thiên địa Hồng Hoang, khôi phục nhà cửa cho chúng sinh!

Lão Tử tế ra Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, dùng sức phòng hộ mạnh mẽ của bảo tháp trực tiếp chặn lại lỗ hổng trong Hồng Hoang do Bất Chu Sơn sụp đổ tạo ra.

Thông Thiên thì vung vẩy Tru Tiên Tứ Kiếm Trận trong tay, một lúc sau, bố trí Tru Tiên Tứ Kiếm Trận ở bốn phương của Hồng Hoang!

Dùng làm chỗ chống đỡ tạm thời.

Sau khi thấy các thánh nhân khác ra tay, Nữ Oa cũng theo sát ra tay!

Một bức tranh cuộn được Nữ Oa ném ra, cuộn tranh mở ra giữa không trung!

Tỏa ra vô lượng sức mạnh của núi sông đại địa!

Có sức mạnh vô tận của núi sông đại địa trấn áp, Địa, Thủy, Hỏa, Phong vốn chỉ xuất hiện trong truyền thuyết thời kỳ đầu khai thiên tích địa, nay xuất hiện ở biên duyên Hồng Hoang vì Bất Chu Sơn vỡ nát!

Có Sơn Hà Xã Tắc Đồ trấn áp, Địa, Thủy, Hỏa, Phong vốn định tàn phá thế giới Hồng Hoang bị một bức tranh cuộn nhỏ bé trấn áp, không thể tiếp tục lan rộng!

Chương 276

21.

Thấy các thánh nhân đều ra tay đại hiển thần uy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của Tây phương cũng không tiện không động thủ!

Dù sao các thánh nhân khác đều đã động thủ, có vô số sinh linh đang nhìn, không ra tay thực sự có chút không ổn!

Cho nên vì thể diện của người khác cũng như vì thể diện của mình, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lấy ra linh bảo trấn phái Thất Bảo Diệu Thụ và Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên!

Vì hai pháp bảo của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề không có uy năng quá lớn, nên không tham gia vào hành động trấn áp trực tiếp Hồng Hoang, mà bắt đầu tìm kiếm những người sống sót!

Dưới sự giúp đỡ của Tiên Thiên Linh Bảo, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề nhanh chóng cứu được lượng lớn sinh linh Hồng Hoang đến nơi an toàn!

Sinh linh Hồng Hoang cảm nhận được, lần lượt sùng bái hai người Tây phương không thôi!

Dù sao hai vị thánh nhân Tây phương đã bất chấp nguy hiểm vô cùng lớn để giải cứu họ.

Nhanh chóng, một loại mỹ danh về Tây phương giáo được truyền miệng trong chúng sinh!

Các thánh nhân khác thấy vậy, dù trong lòng có chút không vui!

Nhưng không hề biểu hiện ra ngoài.

Cứ như vậy, các thánh nhân đồng tâm hiệp lực, tập hợp toàn bộ

sức mạnh của mọi người, kéo cả đại lục Hồng Hoang từ bờ vực sụp đổ trở về!

Sau khi trấn áp đại lục Hồng Hoang, các thánh nhân lại đưa mắt nhìn về phía bầu trời Hồng Hoang!

Tuy sự phá hoại trên bầu trời Hồng Hoang không rõ ràng như đại lục Hồng Hoang, nhưng đó là vì bầu trời vô hình vô thể!

Thực ra trong cảm nhận của các thánh nhân, tổn thương mà bầu trời Hồng Hoang phải chịu còn mạnh hơn đại lục Hồng Hoang mấy lần!

Chỉ là vì bầu trời Hồng Hoang có chút khó xử lý, lại thêm sinh linh không nhiều!

Nên các thánh nhân đã chọn đại lục Hồng Hoang dễ xử lý hơn.

Hiện tại đại lục Hồng Hoang đã ổn định, vậy chuyện của bầu trời Hồng Hoang cũng phải giải quyết!

Nếu không, nếu không thể được giải quyết, vậy nguy cơ trên bầu trời Hồng Hoang có thể sẽ tiếp tục mở rộng!

Nếu khi nguy cơ mở rộng đến một mức độ nhất định, e rằng ngay cả thánh nhân cũng bó tay!

Cho nên các thánh nhân phải trong thời gian ngắn giải quyết vấn đề của bầu trời Hồng Hoang, trước khi giải quyết, Nguyên Thủy đã triệu tập các thánh nhân khác cùng thương thảo rốt cuộc nên giải quyết như thế nào!

Tiếp đó, Nguyên Thủy đề xuất kế hoạch vá trời, nghe lời của Nguyên Thủy, các thánh nhân sau khi suy nghĩ cẩn thận quyết định đồng ý với kế hoạch của Nguyên Thủy!

Dù sao phương án của Nguyên Thủy là chín muồi và khả thi nhất,

lại thêm thời gian cần thiết cũng không nhiều.

Đương nhiên, quan trọng nhất là, phương pháp này do Nguyên Thủy đề xuất!

Sau khi xác định được phương pháp cụ thể, các thánh nhân nhanh chóng hành động!

Dưới cảm nhận mạnh mẽ của các thánh nhân, nhanh chóng tìm đủ nguyên liệu để luyện chế thần thạch vá trời!

Chỉ là muốn dung luyện một đống nguyên liệu thành thần thạch vá trời, chỉ có Nữ Oa thân mang pháp tắc Tạo Hóa mới có thể làm được!

Khi Nữ Oa đến nơi cất giữ dược liệu, bị lượng dược liệu khổng lồ trước mắt làm cho kinh ngạc!

Đương nhiên, Nữ Oa không phải kinh ngạc vì sự quý giá của dược liệu, mà là kinh ngạc vì số lượng khổng lồ của nó!

Dù sao cũng là thánh nhân, Nữ Oa tuy muốn có được dược liệu tiên thiên chắc chắn có thể!

Nhưng lượng dược liệu tiên thiên khổng lồ như vậy, cũng vô cùng khó có được!

Sau đó Nữ Oa liền bắt đầu luyện chế lần đầu tiên, nhưng nhanh chóng thất bại!

Không phải trình độ luyện chế của Nữ Oa quá thấp, mà là vì lò luyện ngũ sắc thần thạch căn bản không thể chịu đựng được áp lực khổng lồ đó!

Sau khi thử liên tiếp mấy lần, đều thất bại ở cùng một công đoạn!

Nữ Oa cuối cùng cũng dừng lại thực nghiệm, dù sao không có một cái lò tốt căn bản không thể luyện ra ngũ sắc thần thạch vá trời!

Nguyên Thủy biết được khó khăn của nàng, trên mặt không khỏi

lộ ra một nụ cười! 22.

Nữ Oa thấy vậy, khẽ hừ một tiếng, biểu đạt sự bất mãn của mình!

Nguyên Thủy thấy vậy vội vàng ngừng cười, sau đó nghiêm túc ho hai tiếng khẽ nói: "Thần thạch vá trời là dùng để vá trời, toàn bộ đều do vật tiên thiên hỗn hợp thành!

Cho nên lò luyện bình thường muốn dung luyện cơ bản là không thể, muốn dung luyện vật tiên thiên tất phải có linh vật cấp tiên thiên!" 23.

Nữ Oa nghe vậy, hốt nhiên đại ngộ gật đầu, không ngờ thất bại nhiều lần trước đó là do nguyên nhân này.

Tiếp đó Nữ Oa không khỏi nhìn về phía Nguyên Thủy, muốn từ chỗ Nguyên Thủy biết thêm tình hình!

Nguyên Thủy thấy vậy khẽ cười, sau đó lấy ra Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh!

Nữ Oa thấy Càn Khôn Đỉnh, nhất thời có chút kinh ngạc, rồi nhìn về phía Nguyên Thủy!

Chỉ là Nữ Oa căn bản không thể từ khuôn mặt bình tĩnh của Nguyên Thủy nhìn ra được chút manh mối nào, bản lĩnh của Nguyên Thủy không phải Nữ Oa có thể truy tra!

Nếu đã không truy tra được, vậy không truy tra nữa!

Sau đó Nữ Oa toàn tâm toàn ý đầu nhập vào quá trình luyện chế đá vá trời!

Dưới sự giúp đỡ của Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh, Nữ Oa nhanh chóng luyện ra được viên đá vá trời đầu tiên!

Các thánh nhân khác nhận được tin tức, lần lượt hoan hô không thôi, vì họ hiểu rằng bóng ma bao trùm đại lục Hồng Hoang kể từ khi

Bất Chu Sơn sụp đổ có thể sắp tan biến!

Ngay sau đó, trải qua chín chín tám mươi mốt ngày bí mật luyện chế, trọn vẹn ba trăm năm mươi mốt viên ngũ sắc thần thạch vá trời xuất hiện trước mặt họ.

Sau khi thần thạch vá trời luyện chế hoàn thành, các thánh nhân không thể chờ đợi được nữa đã đến nơi luyện chế ngũ sắc thần thạch!

Khi họ đến, tổng cộng có ba trăm năm mươi mốt viên thần thạch vá trời đang lặng lẽ nằm dưới đáy Càn Khôn Đỉnh!

Tiếp đó Nguyên Thủy lần lượt lấy ra, khi các thánh nhân thấy sức mạnh tạo hóa cực kỳ phong phú chứa trong thần thạch vá trời, trong lòng cũng không khỏi kinh ngạc!

Không ngờ thần thạch vá trời quả nhiên bất phàm, lại chứa đựng sức mạnh tạo hóa mạnh mẽ như vậy!

Nhanh chóng, dưới sự giúp đỡ của các thánh nhân!

Nữ Oa cuối cùng cũng mang thần thạch vá trời lên bầu trời Hồng Hoang.

Tiếp đó Nữ Oa thi triển vô thượng tạo hóa chi lực, khảm từng viên thần thạch vá trời vào những lỗ hổng trên bầu trời!

Theo từng viên thần thạch vá trời được khảm vào, bầu trời của thế giới Hồng Hoang cũng dần dần ổn định lại!

Chương 277

Sau khi tất cả các lỗ hổng đều được vá xong, bầu trời Hồng Hoang như cũ, không có gì khác biệt!

Thấy việc vá trời thành công, các thánh nhân cười vui vẻ!

Ngay cả Nguyên Thủy cũng bị ảnh hưởng, khóe miệng không khỏi lộ ra một nụ cười!

Sau khi vá trời thành công, họ trước tiên ăn mừng một phen rồi lại đầu nhập vào đại nghiệp khôi phục thế giới Hồng Hoang!

Nữ Oa, người vừa vá xong trời, lại nhìn vào viên thần thạch vá trời còn thừa trong tay!

Viên thần thạch vá trời trong tay lấp lánh ánh sáng tạo hóa, đồng thời từng đạo minh văn vô cùng thần bí được khắc xung quanh nó, trông vô cùng thần thánh và bí ẩn!

Khi Nữ Oa chú ý, sau khi vá xong bầu trời Hồng Hoang, lại có một viên thần thạch vá trời không được sử dụng, nàng lập tức cảm thấy kinh ngạc không thôi!

Vá trời là chuyện cực kỳ nghiêm trọng!

Cho nên số lượng thần thạch vá trời cũng đã được quy định sẵn.

Không thể nào lại thừa ra một viên, nhưng sự thật là như vậy!

Thần thạch vá trời thừa ra một viên.

Nên Nữ Oa lập tức tìm kiếm lại một lần nữa bầu trời Hồng Hoang, nhưng không phát hiện bất kỳ tình huống bất thường nào!

Xem ra đúng là lúc đầu đã tính sai, dẫn đến thần thạch vá trời thừa ra một viên!

Nhưng chỉ cần bầu trời Hồng Hoang không xuất hiện vấn đề, vậy thừa một viên cũng không có quan hệ gì!

Sau đó Nữ Oa cầm trong tay nghịch một lúc, liền ném viên thần thạch vá trời còn thừa đó vào đại lục Hồng Hoang.

Viên thần thạch vá trời đó khi rơi xuống Hồng Hoang, bị một sự can thiệp thần bí không rõ tên, vốn đang bay lơ lửng vô định giờ trong nháy mắt xuất hiện ở phía đông Hồng Hoang!

Tiếp đó rơi xuống một hòn đảo rất gần đại lục, trên một ngọn núi nhỏ trong đó!

Nhưng cụ thể ở đâu thì không ai để ý, dù sao chỉ là một viên thần thạch vá trời nhỏ bé, đối với thánh nhân không có gì đặc biệt.

Đương nhiên, cũng không phải tất cả các thánh nhân Hồng Hoang đều không để ý đến chuyện này!

Trong đó, hai vị thánh Tây phương lại vô cùng hứng thú với viên thần thạch vá trời bay đi đó.

Nguyên Thủy thấy vậy, trầm tư một lúc rồi nở một nụ cười!

Vào một lúc không để ý, Nguyên Thủy lặng lẽ vung tay!

Một luồng ánh sáng tím không ngừng lượn lờ trên đầu ngón tay Nguyên Thủy.

Sau đó Nguyên Thủy khẽ búng một cái, luồng ánh sáng tím đó trong nháy mắt bay ra!

Rồi biến mất trong Hồng Hoang. … Sau khi các thánh nhân vá xong trời, giữa thiên địa Hồng Hoang không còn nguy cơ sụp đổ nữa.

Chỉ là vì không có chỗ chống đỡ, cường độ không gian của thế giới Hồng Hoang kém xa trước kia!

Thậm chí ngay cả một phần mười cũng không có, e rằng một tu

luyện giả cảnh giới Đại La Kim Tiên cũng có thể đánh vỡ hư không Hồng Hoang.

Cho nên để thế giới Hồng Hoang có chỗ chống đỡ, phải tìm một số vật liệu chống đỡ thiên địa, khôi phục lại thiên địa như cũ.

Chỉ là muốn chống đỡ thiên địa, cần một cây cột cực kỳ kiên cố!

Trong cuộc thảo luận về việc làm thế nào để chống đỡ Hồng Hoang, Chuẩn Đề không khỏi đề nghị: "Ở phía bắc Hồng Hoang, có một chủng tộc thần kỳ là Huyền Quy nhất tộc!

Thân hình của chúng vô cùng to lớn, có thể chém giết chúng, dùng tứ chi làm cột chống đỡ thiên địa!" Các thánh nhân nghe vậy lần lượt gật đầu, tỏ vẻ phương pháp này khả thi!

Nguyên Thủy nghe vậy, khóe miệng lộ ra một ý cười mà các thánh nhân khác không biết.

Khi các thánh nhân đang bàn tán sôi nổi, định chọn ra một đại diện đi chém giết Huyền Quy, Nguyên Thủy đột nhiên nói: "Chuyện này bản tọa đi làm là được!" Các thánh nhân nghe lời của Nguyên Thủy, sau một hồi bàn bạc, gật đầu đồng ý với đề nghị của Nguyên Thủy!

Thấy các thánh nhân đồng ý, Nguyên Thủy sau khi chuẩn bị, trực tiếp phá vỡ không gian, trong nháy mắt đã đến Bắc Hải!

Trên Bắc Hải, Huyền Quy nhìn Nguyên Thủy rồi không khỏi kinh hô một tiếng, sau đó cung kính nói: “Sư tôn!” Nguyên Thủy nghe vậy thì gật đầu, rồi bình thản nói: “Huyền Quy, từ khi bản tọa thu ngươi làm đệ tử đến nay đã lâu!

Hiện tại kỳ ngộ đã đến, Hồng Hoang vì Bất Chu Sơn sụp đổ mà thế giới trở nên cực độ bất ổn định, thân thể của ngươi lại có thể chống đỡ được thiên địa Hồng Hoang.” Huyền Quy nghe xong, suy nghĩ cẩn thận rồi gật đầu!

Thân là tộc Huyền Quy, y sớm đã hiểu rõ sứ mệnh của mình!

Ngay lập tức, dưới sự chỉ dạy của Nguyên Thủy, Huyền Quy từ đáy Bắc Hải nổi lên, hướng về Thiên Đạo lớn tiếng tuyên thệ: "Thiên Đạo ở trên, ta là Bắc Hải Huyền Quy, nay cảm thấy sơn hà động loạn, thương thiên khiếm khuyết, đặc biệt nguyện hiến dâng nhục thân, dùng để chống trời, mong Thiên Đạo giám xét!" Sau khi Huyền Quy tuyên thệ xong, trên bầu trời vang lên ba tiếng sấm!

Y liền cung kính hành lễ, hiểu rằng Thiên Đạo đã hồi đáp!

Có được sự hồi đáp của Thiên Đạo, Huyền Quy nhìn Nguyên Thủy lần cuối, rất nhanh, ánh mắt vốn tràn đầy linh tính dần dần trở nên tĩnh lặng như cõi chết.

Một đạo nguyên thần từ trong thân thể Huyền Quy chui ra, dưới sự dẫn dắt của Nguyên Thủy, cực tốc bay về phía Lục Đạo Luân Hồi!

Cùng lúc đó, sau khi Huyền Quy chết đi, Thiên Đạo Hồng Hoang có cảm ứng, giáng xuống lượng lớn công đức.

Chỗ công đức này toàn bộ đi vào trong nguyên thần của Huyền Quy.

Nguyên thần của Huyền Quy sau khi hấp thu công đức liền tỏa ra kim quang nhàn nhạt, trông có phần thần thánh.

Nguyên Thủy bèn tự mình ra tay giúp Huyền Quy luyện hóa công đức, nếu Huyền Quy có thể khôi phục lại ký ức sau khi chuyển thế, thực lực cả đời của y sẽ đột phá mạnh mẽ!

Chẳng bao lâu cảnh giới sẽ có thể khôi phục đến Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Đối với Huyền Quy, đây là một đại cơ duyên, dù sao thân ở trạng thái Huyền Quy không thể hóa hình, không thể đi xem xét Hồng

Hoang.

Bây giờ tuy đã chết, nhưng đối với y cũng là một loại giải thoát!

Nguyên Thủy sau khi tự tay đưa Huyền Quy vào luân hồi, liền phân chia thân thể y để lại. 24.

Bốn chi thô tráng của Huyền Quy bị Nguyên Thủy cắt xuống hoàn chỉnh.

Khi Nguyên Thủy chuẩn bị rời đi, đột nhiên nhìn thấy mai rùa khổng lồ, trong lòng chợt nảy ra ý nghĩ.

Một cái mai rùa phòng ngự vô song, có thể để lại cho thân chuyển thế của Huyền Quy sau này sử dụng.

Tiếp đó, Nguyên Thủy lại thu mai rùa đi, làm xong tất cả, hắn mang theo bốn chi của Huyền Quy vượt qua không gian trở về Bất Chu Sơn!

Đương nhiên, gọi là di tích Bất Chu Sơn mới chính xác nhất.

Thấy Nguyên Thủy khải hoàn trở về, các vị thánh nhân nhiệt liệt nghênh đón!

Sau đó, dưới sự sắp xếp của Nguyên Thủy, bốn vị thánh nhân mang theo bốn chi của Huyền Quy đến tứ cực của Hồng Hoang.

Chương 278

Sau một hồi chỉ huy, bốn chi của Huyền Quy đã thành công chống đỡ bầu trời Hồng Hoang!

Các vị thánh nhân nhìn thấy thế không khỏi gật đầu, vô cùng hài lòng với kết quả hiện tại!

Cùng lúc đó, thiên địa Hồng Hoang vì có trụ chống mới mà bắt đầu trở nên ổn định!

Ban đầu vì thiên địa Hồng Hoang không có trụ chống, tai nạn liên tục xuất hiện!

Nhưng từ khi thiên địa có trụ chống, những tai nạn đó cũng nhanh chóng biến mất!

Thiên địa Hồng Hoang lại khôi phục sự bình tĩnh như thường lệ, chỉ là trong Hồng Hoang thiếu đi một ngọn thần sơn thẳng tới trời đất, mà nhiều thêm bốn cây cột chống đỡ tứ cực của thiên địa.

Sau khi thiên địa Hồng Hoang có trụ chống, các thánh nhân cũng lần lượt chuẩn bị rời đi!

Dù sao bây giờ Vu Yêu lượng kiếp vừa mới kết thúc, phần thưởng quan trọng nhất vẫn chưa được phân phát!

Sau mỗi trận đại kiếp là một buổi khánh công cực lớn, cùng với vô lượng công đức giáng lâm!

Vu Yêu lượng kiếp vốn cũng sẽ như vậy, chỉ vì Hồng Hoang vỡ nát, khiến Thiên Đạo không rảnh để tâm, nên thời gian phát thưởng đã bị trì hoãn!

Nhưng Thiên Đạo vô tư, phần thưởng đáng có chắc chắn sẽ có!

Ngay khi các thánh nhân vừa xoay người rời đi, Nguyên Thủy đã thu lấy hài cốt Bất Chu Sơn đặt ở một bên!

Các thánh nhân đang chuẩn bị rời đi thấy vậy, trong lòng hơi sững sờ!

Sau đó đột nhiên hiểu ra, nửa đoạn hài cốt Bất Chu Sơn tuyệt đối là một món bảo vật có thể sánh với chí bảo!

Bọn họ lại không hề chú ý, bây giờ bị Nguyên Thủy lấy đi rồi.

Chỉ có thể âm thầm hối hận vì mình không phát hiện ra!

Thần sơn có thể chống đỡ thiên địa Hồng Hoang, chỉ riêng độ cứng rắn đó cũng đủ để nghiền ép một số Tiên Thiên Linh Bảo!

Huống hồ, Bất Chu Sơn là do xương sống của Bàn Cổ đại thần hóa thành!

E rằng sau này, trong tay Nguyên Thủy lại có thêm một món cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo không hề thua kém bình thường.

Nhưng dù trong lòng các thánh nhân có chút hối tiếc, cũng không nói gì!

Dù sao mình không phát hiện được, cũng không thể trách người khác!

Sau khi tất cả thánh nhân rời đi, Hồng Hoang lại khôi phục vẻ bình tĩnh!

Chỉ là sau lưng sự bình tĩnh đó, vẫn có vô số dòng chảy ngầm đang cuộn trào mãnh liệt!

Dù sao cùng với sự suy tàn của Vu tộc và Thiên Đình, Hồng Hoang lại khôi phục thời khắc bách gia tranh minh.

Chỉ là vì Vu Yêu lượng kiếp vừa mới kết thúc, trong lòng tất cả sinh linh vẫn còn sợ hãi!

Cho nên họ không ngừng kiềm chế, kiềm chế không gây xung đột với người khác!

Không lâu sau khi Vu Yêu lượng kiếp kết thúc, Thiên Đạo Hồng Hoang cuối cùng cũng sắp ban phát tất cả phần thưởng sinh ra trong lượng kiếp!

Đương nhiên, phần lớn trong số đó không có sinh linh nào có thể nhận lãnh, Thiên Đạo sẽ đem phần thưởng không người nhận lãnh chia đều cho mỗi sinh linh!

Vì vậy, bầu trời Hồng Hoang nhanh chóng phủ đầy mây vàng, sau đó dưới ánh mắt khao khát của chúng nhân, tám thành rơi xuống đại địa Hồng Hoang, được tất cả sinh linh Hồng Hoang hấp thu.

Sau đó, một thành rơi vào trong cơ thể những sinh linh đã tham gia Vu Yêu đại kiếp nhưng vô cùng may mắn sống sót.

Phần cuối cùng, bị các thánh nhân hấp thu!

Sau khi công đức Vu Yêu lượng kiếp phát xong, bầu trời lại một lần nữa tràn ngập mây vàng!

Sinh linh trong Hồng Hoang lập tức kinh ngạc nhìn kỳ quan này, ngay cả một số đại năng cũng vô cùng kinh ngạc nhìn lên trời!

"Chuyện gì vậy, tại sao trên trời lại tụ tập công đức?" "Không biết nữa, công đức không phải đã phát xong rồi sao?" Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc, một luồng công đức nhỏ hơn một vòng so với công đức sinh ra từ Vu Yêu lượng kiếp giáng xuống Hồng Hoang!

Trong đó, năm thành bay về phía Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo, sau đó trong năm thành còn lại, hai thành bay đến trước mặt Nữ Oa nương nương!

Ba thành còn lại bị Lão Tử, Thông Thiên cùng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hấp thu!

Chúng sinh Hồng Hoang thấy cảnh này vô cùng kinh ngạc, không hiểu vì sao Thiên Đạo lại giáng công đức cho các thánh nhân!

Ngược lại, những đại năng Hồng Hoang sau khi thấy sự phân phối như vậy, trong lòng đột nhiên hiểu ra, ánh mắt không khỏi trở nên cung kính!

Đây hẳn là công đức ổn định đại lục Hồng Hoang và vá trời, dù sao lúc đó Hồng Hoang đang ở trong trạng thái sụp đổ, ổn định đại lục Hồng Hoang, và vá lại lỗ hổng khổng lồ trên bầu trời Hồng Hoang, hành động đại công đức như vậy nếu không giáng công đức, quả thực có chút không hợp lý!

Sau khi Thiên Đạo giáng xuống vô lượng công đức, chúng sinh Hồng Hoang lần lượt chìm vào tu luyện!

Dưới sự gia trì của công đức, tin rằng chẳng bao lâu nữa, thực lực của sinh linh Hồng Hoang đã trải qua nhiều kiếp nạn sẽ có một sự thăng tiến vượt bậc!

Trong Thuận Thiên Điện trên Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy đang yên tĩnh ngồi xếp bằng, trước mặt ngài, Hỗn Độn Chung đang lơ lửng!

Sau khi trở về Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy không thể chờ đợi được mà tuyên bố tiến vào bế quan!

Sau đó, Nguyên Thủy liền lấy ra Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, chuẩn bị luyện hóa!

Chỉ là Hỗn Độn Chung không hổ là Tiên Thiên Chí Bảo, bây giờ không có chủ nhân cũng cuồng ngạo vô cùng!

Cho nên quá trình luyện hóa của Nguyên Thủy không được thuận lợi, nhưng dưới tu vi cường đại cùng với sự trợ giúp của huyết mạch Bàn Cổ, sau mấy trăm năm, ngài đã luyện hóa thành công Tiên Thiên

Chí Bảo Hỗn Độn Chung!

Luyện hóa xong Hỗn Độn Chung, Nguyên Thủy chuẩn bị trảm đi thi cuối cùng trong tam thi: Tự Ngã Thi!

Nhưng trước khi trảm thi, Nguyên Thủy cần phải sắp xếp một phen!

Dù sao quá trình trảm thi vô cùng hung hiểm, ngay cả Nguyên Thủy cũng không có nắm chắc trăm phần trăm!

Sau một hồi chuẩn bị phiền phức, Nguyên Thủy cuối cùng quyết định trảm đi thi thứ ba!

Một ngày nọ, trong Thuận Thiên Điện đột nhiên dâng lên một lớp màng bảo hộ trong suốt, bao bọc toàn bộ Thuận Thiên Điện vào bên trong.

Sau đó, trong Thuận Thiên Điện, Nguyên Thủy lấy ra Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung đặt trước mắt!

Tiếp đó, Nguyên Thủy tiến vào trạng thái trảm thi, từng luồng khí tức huyền diệu không ngừng lượn lờ quanh thân ngài!

Hỗn Độn Chung bắt đầu rung động không tự chủ, từng tiếng chuông vang lên!

Những tiếng chuông này đánh thẳng vào tâm linh của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy nghe những tiếng chuông đó, thân thể hơi run rẩy!

Ngay lập tức, từng tia hắc khí từ trong cơ thể Nguyên Thủy bay ra.

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã qua chín chín tám mươi mốt ngày!

Chương 279

Sau nhiều ngày như vậy, toàn bộ Thuận Thiên Điện tràn ngập khí tức huyền diệu, cùng với tiếng chuông chấn nhiếp tâm linh!

Sau khi cảm ngộ chín chín tám mươi mốt ngày, Nguyên Thủy đột nhiên mở mắt, rồi hét lớn một tiếng: "Tự Ngã Thi, lúc này không ra còn đợi khi nào!" Theo tiếng hét lớn của Nguyên Thủy, những khí tức huyền diệu trong Thuận Thiên Điện lại dần dần tụ lại một chỗ, rồi nương vào trên Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung!

Trong một tiếng chuông của Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, một bóng người giống hệt Nguyên Thủy từ trong Hỗn Độn Chung bước ra!

Chỉ là người này mặc một bộ đạo bào màu trắng, thần tình bình thản, hai mắt phẳng lặng không gợn sóng, đồng thời trên người ẩn hiện một luồng khí tức cự người ngàn dặm!

"Bần đạo Càn Khôn, ra mắt đạo hữu!" Sau khi xuất hiện trong Thuận Thiên Điện, Càn Khôn nhìn Nguyên Thủy một cái rồi bình tĩnh nói!

"Đạo hữu không cần đa lễ, chúng ta vốn là một thể!" Nguyên Thủy nghe vậy, trên mặt lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Càn Khôn nghe xong cũng hơi gật đầu, cuối cùng hóa thành một luồng sáng bay vào trong cơ thể Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy sau khi trảm ra thi thứ ba, thực lực đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh phong!

Thực lực tương đồng với Hồng Quân, so với Thiên Đạo cũng chỉ kém một bậc!

Nhưng, tuy chỉ kém một bậc nhưng lại là một khoảng cách khổng lồ không thể vượt qua!

Muốn từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đạt đến Thiên Đạo cảnh giới, cần phải có một phen cơ duyên!

Sau khi Nguyên Thủy trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh phong, luồng khí tức Hỗn Nguyên đỉnh phong đó không tự chủ được mà khuếch tán ra khắp Hồng Hoang!

Trong Hồng Hoang, những tu luyện giả vốn đang yên tĩnh tham ngộ thiên đạo, muốn từ đó lĩnh ngộ ra điều gì đó đột nhiên bị kinh tỉnh, tiếp đó liền cảm giác được một luồng khí tức cực kỳ áp bức ập tới!

"Chuyện gì vậy, đột nhiên khó chịu quá!

Giống như không thở nổi, chẳng lẽ lại có biến cố gì sao?" "Đau quá, đau chết ta rồi!" "Đột nhiên biến thành thế này, cảm giác áp bức trên trời kia là sao vậy!" Một đám sinh linh Hồng Hoang đang bị luồng khí tức kia áp chế lần lượt hỏi nhau, nhưng câu trả lời mà họ cần lại không có ai đáp lại!

Tại nơi của những đại năng còn sống sót trên Hồng Hoang, tuy cũng cảm nhận được một luồng khí tức áp bức cực kỳ mãnh liệt!

Nhưng vì tu vi của họ mạnh hơn một chút, nên cảm giác áp bức không gây ra tổn thương quá lớn!

Nhưng dù thân thể không bị tổn thương, sự chấn kinh trong lòng lại không hề nhỏ!

"Là khí tức của Nguyên Thủy Thiên Tôn!" "Không thể nào?

Nguyên Thủy Thiên Tôn khi nào trở nên mạnh mẽ như vậy?" "Không sai, chắc là đoán sai rồi!

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy mạnh vô cùng, nhưng so với Hồng Quân Đạo Tổ vẫn kém một bậc, theo ta thấy luồng khí tức này hẳn là của Đạo Tổ!" "Lời này sai rồi, Nguyên Thủy Thiên Tôn từng đại chiến với Hồng Quân Đạo Tổ!

Tuy kết quả ta không biết, nhưng từ phản ứng sau đó xem ra, hẳn là hòa nhau!

Phải biết rằng lúc đó Nguyên Thủy còn chưa mạnh như bây giờ, cho nên ta dám khẳng định, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã vượt qua Hồng Quân!" Các đại năng khác nghe xong, sắc mặt hơi biến!

Sau đó lần lượt ngậm miệng không bàn chuyện của Nguyên Thủy nữa!

Ngay cả mấy vị thánh nhân, sau khi cảm nhận được luồng khí tức mạnh đến nghẹt thở của Nguyên Thủy, thần tình cũng khác nhau!

Trong Tam Thanh, Lão Tử và Thông Thiên đối với việc Nguyên Thủy trở nên mạnh hơn chắc chắn vô cùng ủng hộ.

Tuy trong lòng có chút đố kỵ nhỏ, nhưng không ảnh hưởng đến tình cảm huynh đệ ba người, nên Lão Tử và Thông Thiên thật tâm mừng cho Nguyên Thủy!

"Nhị ca đạt được thành tựu lớn như vậy, ta nên đi chúc mừng một phen!" "Đợi đã, bây giờ nhị đệ vừa mới đột phá!

Cần một thời gian để ổn định tu vi, nên chúng ta tạm thời không nên đi làm phiền thì hơn!" Tại Linh Sơn phương Tây, sắc mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vô cùng khó coi!

Bởi vì Nguyên Thủy đột phá, đã trực tiếp dập tắt niềm phấn khởi của họ khi dẫn được lượng lớn nhân khẩu vào thời kỳ Hồng Hoang vỡ nát!

"Lại mạnh lên, khoảng cách giữa chúng ta và hắn ngày càng lớn!

Muốn đuổi kịp, e rằng không thể nào!" "Sư đệ đừng nản lòng, trở nên mạnh hơn không có đường tắt!

Chỉ cần chúng ta cứ đuổi theo, chắc chắn có thể đạt đến độ cao như Nguyên Thủy!" Khuyên xong Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn không lâu sau đó liền phong sơn bế quan!

Chắc là vì bị Nguyên Thủy kích thích, chuẩn bị khổ tu một phen!

Tại Oa Hoàng Thiên, Nữ Oa sau khi cảm nhận được khí tức của Nguyên Thủy, khóe miệng lộ ra một nụ cười nhẹ!

Hồng Hoang chúng sinh, đối với việc Nguyên Thủy đột phá, có người vui mừng, có kẻ đố kỵ!

Dù sao cũng khó làm vừa lòng mọi người, không có bất kỳ ai có thể được tất cả mọi người yêu thích.

Chỉ là dù chúng sinh trong lòng nghĩ gì, Nguyên Thủy cũng không quan tâm, bởi vì đối với Nguyên Thủy, họ chỉ là một đám sâu kiến mà thôi, Nguyên Thủy sẽ quan tâm suy nghĩ của một đám sâu kiến sao?

Nguyên Thủy vừa mới đột phá xong, đang cần ổn định tu vi thì một giọng nói từ trên trời giáng xuống, vang lên bên tai ngài: "Thiên Đình chi chủ quan hệ đến sự an định của Hồng Hoang, hiện tại Yêu Hoàng Đế Tuấn đã vẫn lạc, nhưng Thiên Đình không thể một ngày không có chủ.

Cho nên bần đạo cần các ngươi đến thương thảo chọn ra một vị Thiên Đình chi chủ, ổn định sự an định của Thiên Đình Hồng Hoang!" Nguyên Thủy nghe xong lập tức chìm vào suy tư, sau một hồi suy nghĩ cẩn thận, cộng thêm trạng thái hiện tại không thích hợp để tham gia một số hội nghị vô nghĩa!

Cho nên Nguyên Thủy quyết định, trước tiên ổn định tu vi rồi nói sau!

Về phần những chuyện khác, toàn bộ đẩy lùi xử lý!

Nhưng tuy Nguyên Thủy không tham gia, các thánh nhân khác lại vô cùng hứng thú!

Vừa nghe thấy giọng của Hồng Quân, lập tức lên đường đến Tử Tiêu Cung!

Trong Tử Tiêu Cung, trừ vị trí chủ tọa, còn có sáu cái bồ đoàn!

Tượng trưng cho sáu vị thánh nhân trong Hồng Hoang.

Lúc này trên sáu cái bồ đoàn đã có hai bóng người ngồi xếp bằng, chính là Lão Tử và Thông Thiên!

Lão Tử và Thông Thiên vì ở Côn Luân Sơn, khoảng cách đến Tử Tiêu Cung khá gần!

Tu vi của họ rõ ràng cũng mạnh hơn các thánh nhân khác một chút, nên đến đầu tiên!

Người thứ hai đến là Nữ Oa, sau khi Nữ Oa đến, liếc nhìn Lão Tử và Thông Thiên, rồi khẽ gật đầu!

Lão Tử và Thông Thiên thấy vậy cũng lộ ra một nụ cười nhẹ, gật đầu với Nữ Oa đáp lại!

Tiếp đó, Nữ Oa ngồi lên bồ đoàn, yên tĩnh chờ đợi các thánh nhân khác đến!

Sau đó lại qua một lúc, hai vị thánh nhân phương Tây cuối cùng cũng đến!

Sau khi đến, họ chào hỏi mấy câu, thấy người khác không đáp lại, cũng không tự tìm mất mặt, mà ngồi xuống hai cái bồ đoàn cuối cùng.

Thời gian từng chút một trôi qua, cách lúc hai thánh phương Tây đến đã một lúc, nhưng vị thánh nhân cuối cùng vẫn chưa đến!

Chỉ là mọi người đều lòng dạ biết rõ, vị thánh nhân cuối cùng chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Cho nên vì những cân nhắc riêng, họ không hề có chút sốt ruột nào.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân cảm nhận được Nguyên Thủy không có ý định đến, trong lòng lại có chút yên tâm thở phào một hơi!

Chương 280

Nguyên Thủy không đến, đối với Hồng Quân là một tin tốt!

Nhưng sáu cái bồ đoàn trong Lăng Tiêu Bảo Điện không thể thiếu!

Nguyên Thủy không đến, chỉ có thể tìm người khác thay thế!

Sau đó, trong đầu Hồng Quân lóe lên một ý, ở Địa Phủ còn có một vị thánh nhân!

Y vội vàng truyền âm, bảo Hậu Thổ đến Tử Tiêu Cung!

Hậu Thổ sau khi nhận được truyền tin của Hồng Quân, trước tiên trầm tư một lúc, rốt cuộc có chuyện gì cần mình tham gia!

Sau đó, trải qua một phen suy nghĩ sâu xa, Hậu Thổ đã bước lên con đường đến Tử Tiêu Cung!

Dưới sự tiếp dẫn của Hồng Quân, Hậu Thổ vừa rời khỏi Địa Phủ không lâu liền đến được Tử Tiêu Cung!

Các vị thánh nhân thấy Hậu Thổ lại ngồi ở vị trí thứ hai thì trong lòng không khỏi có chút kinh ngạc!

Hậu Thổ sao lại tham gia hội nghị như thế này, đây là hội nghị cấp thánh nhân thảo luận!

Tuy Hậu Thổ thành thánh, nhưng cũng chỉ ở trong Địa Phủ mới có thực lực thánh nhân.

Nhưng giữ vững nguyên tắc thêm một chuyện không bằng bớt một chuyện, các thánh nhân tuy trong lòng có chút không vui, nhưng cũng không nói gì!

Sau khi Hậu Thổ vừa ngồi xuống không lâu, bóng dáng của Hồng Quân liền xuất hiện trên đài cao đó.

Lạnh nhạt liếc nhìn các thánh nhân bên dưới, Hồng Quân chậm rãi nói: "Tin rằng mục đích bần đạo triệu các ngươi đến đây các ngươi đã rõ, nói xem, các ngươi có ý kiến gì?" Các thánh nhân nghe xong, không trực tiếp mở miệng, mà trước tiên trầm tư một lúc, ấp ủ người ứng cử trong lòng.

Hồng Quân thấy vậy cũng không ngăn cản, dù sao chuyện Thiên Đình chi chủ rất quan trọng, không qua một phen suy nghĩ cẩn thận, không có cách nào đưa ra quyết định!

Sau đó thời gian lại trôi qua một lúc, Lão Tử mở miệng trước tiên: "Thiên Đình chi chủ địa vị tôn quý, hiện tại vị trí Thiên Đình chi chủ vô cùng quan trọng!

Người được chọn phải là người có đại nhân và đại đức.

Đồng thời cũng phải có tu vi không tầm thường, nếu không sẽ không thể trấn áp Thiên Đình!

Cho nên bần đạo đề cử đệ tử dưới trướng bần đạo: Huyền Đô!

Huyền Đô tuy nhập môn không lâu, nhưng có đại nhân và đại đức, thực lực cũng ở cảnh giới Chuẩn Thánh, vô cùng thích hợp đảm nhiệm Thiên Đình chi chủ!" Các thánh nhân khác thấy Lão Tử mở miệng, cũng lần lượt giới thiệu người ứng cử của mình!

Thông Thiên đề cử đại đệ tử của mình là Đa Bảo, lý do là tu vi đủ mạnh, pháp bảo đủ nhiều!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề phương Tây thì đề cử người ứng cử của họ là Kim Thiền Tử!

Không sai, người ứng cử mà Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đề cử chính là Kim Thiền Tử lừng danh hậu thế!

Trong truyền thuyết, đó là kiếp trước của y!

Sau khi các thánh nhân lần lượt giới thiệu người ứng cử, Nữ Oa cũng chen vào một chân!

Đề cử một đồng tử bên cạnh mình: Linh Châu Tử!

Sau đó, cuộc tranh đoạt bảo tọa Thiên Đình chi chủ tiến vào giai đoạn gay cấn.

Các thánh nhân không ai nhường ai, ai cũng không đồng ý với người ứng cử của người khác!

Thậm chí vì tranh đoạt Thiên Đình chi chủ mà suýt nữa cãi nhau!

Thấy vậy, Hồng Quân hiểu ra!

Đã đến lúc mình ra mặt.

Y khẽ ho khan hai tiếng, chuyển sự chú ý của các thánh nhân về phía mình!

"Thời gian đã lâu, đã quyết định xong chưa?

Rốt cuộc muốn ai làm Thiên Đình chi chủ!" Các thánh nhân bên dưới nghe xong, sắc mặt có chút khó coi và do dự.

Bởi vì họ vẫn chưa hình thành một phương án thống nhất, nên hiện tại không có một người ứng cử nào thực sự đủ tư cách để đảm nhiệm vị trí Thiên Đình chi chủ!

Hồng Quân thấy họ mãi không quyết định, tiếp tục lạnh nhạt nói: "Đã lâu như vậy rồi, vẫn chưa quyết định xong sao?" Các thánh nhân nghe xong có chút khổ sở lắc đầu, Hồng Quân thấy vậy cuối cùng cũng không ngạc nhiên, dù sao những điều này đã sớm nằm trong dự liệu của y.

Thiên Đình chi chủ đại diện cho quá nhiều lợi ích, cho nên cuộc tranh đoạt vị trí này vô cùng thảm liệt cũng rất bình thường.

Chỉ là vì không ai phục ai, nên mới giằng co đến bây giờ!

Giằng co lâu như vậy, ngay cả Hồng Quân vốn luôn bình thản trong lòng cũng không khỏi có chút sốt ruột.

"Được rồi, không cần tranh nữa!

Nếu mãi không thương lượng thành công, vậy thì để bần đạo đề cử hai người ứng cử nhé!" Sau đó, Hồng Quân phất tay, hai tiểu đạo đồng một nam một nữ đột nhiên xuất hiện trong Tử Tiêu Cung.

Khi Hạo Thiên và Dao Trì xuất hiện tại Tử Tiêu Cung, trong lòng không khỏi run rẩy!

Dù sao hội nghị trước mắt là cấp thánh nhân.

Chỉ là các thánh nhân hiện tại căn bản không chú ý đến hai người, dù sao chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh!

So với thánh nhân còn kém xa vạn dặm, chỉ cần chưa thành thánh nhân, vẫn là sâu kiến trong đám sâu kiến, không thể thay đổi!

Hồng Quân phớt lờ ánh mắt đầy nghi hoặc của các thánh nhân, bình tĩnh nói: "Hạo Thiên và Dao Trì theo bần đạo tu luyện vô số năm, nền tảng vô cùng vững chắc!

Chỉ cần nỗ lực tu luyện, đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong cũng không phải là không thể!" Các thánh nhân khác nghe xong, lần lượt đồng ý với đề nghị của Hồng Quân.

Tuy Thiên Đình chi chủ địa vị tôn quý, nhưng các thánh nhân không muốn chấp nhận việc Hạo Thiên và Dao Trì sắp trở thành Thiên Đình chi chủ mới.

Chỉ là không có Nguyên Thủy làm chỗ dựa, họ căn bản không thể chịu nổi thủ đoạn của Hồng Quân.

Cho nên dù trong lòng có chút không muốn, nhưng cũng không tiện làm mất mặt Hồng Quân.

Chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu.

Khi thấy các thánh nhân bên dưới đồng ý, trong lòng Hạo Thiên và Dao Trì đột nhiên dâng lên một cảm xúc vô cùng vui sướng!

Sau đó Hồng Quân gọi hai người lên trước, nhìn họ rồi nhàn nhạt nói: "Thiên Đình Hồng Hoang vì Vu Yêu lượng kiếp, khiến chủ nhân cũ của Thiên Đình là Đế Tuấn vẫn lạc.

Cũng khiến cho cả Thiên Đình suy tàn, nhưng Thiên Đình chi chủ trong Hồng Hoang một ngày không thể thiếu.

Cho nên bần đạo quyết định, sắp xếp hai ngươi đến Thiên Đình làm Thiên Đình chi chủ!" Hạo Thiên và Dao Trì nghe xong mặt mày hoảng hốt, vội vàng từ chối!

Đùa gì chứ, dưới sự chú ý của nhiều thánh nhân như vậy, đâu dám đồng ý!

E rằng một khi đồng ý, có thể sẽ không thấy được mặt trời ngày mai.

Hồng Quân dường như đã nhìn ra nỗi lo của họ, nhàn nhạt nói: "Không cần lo lắng vấn đề an toàn, có bần đạo bảo vệ, không ai dám làm càn!" Sau khi nói xong, ánh mắt Hồng Quân không khỏi nhìn về phía mấy vị thánh nhân có mặt!

Chương 281

Mấy vị thánh nhân có mặt nghe những lời mang theo sự uy hiếp đó, trong lòng không khỏi có chút phẫn nộ!

Nhưng nghĩ đến tu vi cường đại của Hồng Quân, trong lòng chỉ có thể từ từ buông xuống một chút ngăn cách đó.

Cho nên dù trong lòng các thánh nhân âm thầm mắng chửi không thôi, nhưng trên mặt lại nở nụ cười mê người.

Hạo Thiên và Dao Trì thấy trạng thái của các thánh nhân như vậy, nỗi lo trong lòng bị đánh tan, lập tức vui vẻ chấp nhận vị trí Thiên Đình chi chủ!

Sau khi hai người trở thành Thiên Đình chi chủ, Hồng Quân thấy trong tay Hạo Thiên và Dao Trì không có linh bảo, e rằng lúc tranh đấu sẽ khá thiệt thòi!

Cho nên liền lấy ra hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo: Hạo Thiên Kính và Kim Phượng Thoa!

Lần lượt ban cho Hạo Thiên và Dao Trì.

Hạo Thiên và Dao Trì sau khi nhận được linh bảo thì liên tục cảm tạ Hồng Quân!

Hồng Quân đối với điều này chỉ xua tay, không để ý đến những ánh mắt phàm tục này!

Mọi việc kết thúc, Hạo Thiên và Dao Trì lại nghỉ ngơi một ngày mới bắt đầu tiến về Thiên Đình!

Nhanh chóng, gần nửa tháng trôi qua, Hạo Thiên và Dao Trì trải qua nhiều ngày vất vả, cuối cùng cũng đến được chân núi Bất Chu Sơn cũ.

Lại trải qua một hồi bay lượn liên tục, cuối cùng đã đến được Nam Thiên Môn, lối vào Thiên Đình trong truyền thuyết.

Chỉ là lúc này Nam Thiên Môn một mảnh đổ nát, vương vãi đầy tạp vật!

Hai người Hạo Thiên và Dao Trì thấy tình trạng của Nam Thiên Môn như vậy, trong lòng chợt lạnh đi!

Nam Thiên Môn vốn nên huy hoàng vô cùng, lại trở nên đổ nát không chịu nổi.

Sau đó, Hạo Thiên và Dao Trì cẩn thận vòng qua Nam Thiên Môn, tiến vào trong Thiên Đình!

Chỉ là sự đổ nát của Thiên Đình còn vượt xa tưởng tượng, vốn tưởng rằng sẽ có một số kiến trúc còn tồn tại, nhưng hiện tại một mảnh ngói cũng không còn nguyên vẹn.

Nhưng trong Thiên Đình cũng không phải không có bảo vật, ví dụ như Dao Trì ở một vườn quả hẻo lánh, đã phát hiện ra Tiên Thiên Linh Căn Bàn Đào Thụ còn sống sót!

Điều mà Dao Trì không biết là, Bàn Đào Thụ không phải may mắn còn sót lại, mà là Hồng Quân đặc biệt ban thưởng cho nàng!

Về phần Hạo Thiên, nghe được tin này trong lòng vô cùng vui mừng, dù sao đó cũng là Tiên Thiên Linh Căn, vô cùng hiếm có!

Sau khi tìm được bảo vật, tâm trạng u uất của hai người Hạo Thiên và Dao Trì có phần dịu đi, sau đó liền lao vào công cuộc tái thiết Thiên Đình.

Không lâu sau khi Hạo Thiên và Dao Trì vào chủ Thiên Đình, Nguyên Thủy cũng tỉnh lại sau bế quan!

Trải qua một thời gian bế quan tu luyện, cuối cùng ngài đã ổn định

được tu vi toàn thân!

Sau khi xuất quan, Nguyên Thủy từ miệng Quảng Thành Tử biết được Hạo Thiên và Dao Trì đã trở thành Ngọc Đế và Vương Mẫu của Thiên Đình, Nguyên Thủy nghe vậy mặt không biểu cảm, dù sao ngài đã sớm biết kết quả này.

Trên phế tích Thiên Đình, một lượng lớn tu luyện giả đang không ngừng dọn dẹp phế tích!

Tất cả đều là những người vừa mới gia nhập Thiên Đình.

Chỉ là trong quá trình xây dựng Thiên Đình, Hạo Thiên và Dao Trì cảm nhận sâu sắc rằng Thiên Đình hiện tại vô cùng thiếu người!

Đúng vậy, Thiên Đình hiện tại tuy đã hoàn thành việc tái thiết cơ bản, nhưng muốn khôi phục lại thời kỳ Vu Yêu, uy hiếp toàn bộ Hồng Hoang, tuyệt đối vô cùng khó khăn!

Bởi vì Thiên Đình hiện tại cộng cả Hạo Thiên và Dao Trì cũng chỉ có mấy trăm người, trong đó phần lớn là nô bộc, căn bản không có sức chiến đấu!

Sau khi Thiên Đình hoàn thành việc tái thiết sơ bộ, Hạo Thiên và Dao Trì không thể chờ đợi được mà muốn tổ chức một đại thịnh hội!

Bàn Đào Đại Hội!

Sau khi quyết định triệu khai Bàn Đào Đại Hội, hai người Hạo Thiên và Dao Trì chuẩn bị tự mình đến nơi ở của các thánh nhân để mời!

Tại Tam Thanh Động trên Côn Luân Sơn, Hạo Thiên và Dao Trì đã đến Côn Luân Sơn từ sớm, chỉ vì Lão Tử và Thông Thiên đều đang bế quan, nên Hạo Thiên và Dao Trì đã đưa thiệp mời cho đại đệ tử của Thông Thiên là Đa Bảo đạo nhân!

Hạo Thiên và Dao Trì sau khi trò chuyện một lúc với Đa Bảo, liền cáo từ đến địa điểm tiếp theo.

Thấy Hạo Thiên và Dao Trì rời đi, Đa Bảo cũng không giữ lại, dù sao đối phương quả thực có việc quan trọng!

Sau đó là Linh Sơn phương Tây, trong Hỗn Độn là Oa Hoàng Thiên!

Sau khi gửi xong thiệp mời cho các thánh nhân, họ còn phải gửi thiệp mời trong tay cho các đại năng hàng đầu trong Hồng Hoang!

Dù sao tuy có mệnh lệnh của Hồng Quân Đạo Tổ, cùng với sự ủng hộ của các thánh nhân, nên mới có thể tái thiết Thiên Đình.

Nhưng một số đại năng sau khi rời khỏi Thiên Đình, sự thù địch đối với Thiên Đình vẫn chưa hề giảm bớt.

Nhưng khi nhân viên của Thiên Đình đến kiểm tra, lại không phát hiện tình huống dị thường nào!

Cho nên hai người Hạo Thiên và Dao Trì nghi ngờ, hẳn là có một đại năng hàng đầu đang ngấm ngầm thù địch với Thiên Đình!

Nhưng sự thù địch của vị đại năng đó hẳn là đối với Thiên Đình của Đế Tuấn, chứ không phải Thiên Đình được xây dựng lại bây giờ!

Sau đó, sau khi hai người Hạo Thiên và Dao Trì tự mình đưa thiệp mời, phần lớn đại năng trong Hồng Hoang đều tỏ ý sẽ đến tham dự!

Dù sao Thiên Đình tuy họ không coi trọng, nhưng mặt mũi của Hồng Quân Đạo Tổ phải nể!

Hạo Thiên và Dao Trì là đồng tử của Hồng Quân Đạo Tổ, là một trong những người thân cận nhất của ngài!

Cho nên những đại năng này không nể mặt người khác, cũng không thể không nể mặt Hồng Quân Đạo Tổ!

Đánh chó phải nể chủ, huống hồ chủ nhân là Hồng Quân!

Sau khi phát xong thiệp mời, Hạo Thiên và Dao Trì nhìn nhau, đều có thể từ ánh mắt đối phương nhìn thấy một tia mệt mỏi và vui vẻ!

Sau khi gửi xong thiệp mời cho các đại năng và thánh nhân khác, Hạo Thiên và Dao Trì hướng ánh mắt về phía vị thánh nhân cuối cùng: Nguyên Thủy Thiên Tôn!

"Nguyên Thủy Thiên Tôn địa vị tôn sùng, vượt xa thánh nhân bình thường!

Nếu có thể nhận được sự ủng hộ của ngài, đối với chúng ta tuyệt đối là một tin tốt trời ban!

Cho nên chúng ta nên nhân Bàn Đào Đại Hội lần này, mượn cơ hội thân cận với Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Dù không thể nhận được sự ủng hộ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, cũng không thể chọc giận ngài!" Chính vì địa vị đặc thù của Nguyên Thủy, Hạo Thiên và Dao Trì mới quyết định mời sau cùng!

Hạo Thiên sau khi chuẩn bị trước một phen, liền mang theo thiệp mời đến Tam Tiên Đảo!

Trải qua một hồi phi hành, Hạo Thiên cuối cùng đã đến được trên Đông Hải.

Sở dĩ đến trên Đông Hải mà không vào Tam Tiên Đảo, là vì nơi Tam Tiên Đảo tọa lạc vô cùng ẩn khuất.

Không có sự cho phép của Nguyên Thủy, bất kỳ ai cũng không thể tìm được lối vào!

Cho nên Hạo Thiên sau khi đến Đông Hải, liền không tiến lên nữa, thần sắc nghiêm túc, giọng nói có chút cung kính hô: "Thiên Đình Hạo Thiên, cầu kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Tiếng của Hạo Thiên sau

khi phát ra, nhanh chóng truyền đi trên Đông Hải!

Chương 282

Nguyên Thủy đang ở trong Tam Tiên Đảo, nghe lời của Hạo Thiên thì hơi ngẩng đầu, suy nghĩ một lúc mới khẽ nói: "Quảng Thành Tử, ngoài đảo có một vị khách, đi dẫn hắn vào đi!" Quảng Thành Tử đang tu luyện nghe Nguyên Thủy phân phó xong, cung kính gật đầu, sau đó thân hình lóe lên đi ra ngoài!

Trên Đông Hải, Hạo Thiên sau khi hô lớn liền yên tĩnh chờ đợi, vì y hiểu rằng Nguyên Thủy chắc chắn đã biết mình đến.

Cho nên nhất định sẽ phái người ra tiếp đãi, chỉ cần yên tĩnh chờ đợi là được!

Quả nhiên không ngoài dự liệu, sau một lúc, một bóng người từ xa từ từ bay tới!

Hạo Thiên thấy vậy, trên mặt lộ ra một nụ cười!

Người đến chính là Quảng Thành Tử lừng danh trong Tam Tiên Đảo!

Trong lúc Hạo Thiên mỉm cười chờ đợi, Quảng Thành Tử đã đến trước mặt y, một đôi mắt trước tiên dò xét Hạo Thiên rồi mặt không biểu cảm nói: "Thiên Đình chi chủ mới nhậm chức, Hạo Thiên?" Hạo Thiên nghe xong trong lòng có chút phấn khích, vội vàng đáp: "Không sai!" Sau khi xác nhận không nhầm, Quảng Thành Tử lại mở miệng nói: "Được, nếu đã như vậy, thì theo ta, ngàn vạn lần đừng chạy lung tung!

Nếu không sẽ có nguy hiểm đến tính mạng!" "Đó là đương nhiên, trong truyền thuyết bên ngoài Tam Tiên Đảo được bao phủ bởi một tuyệt thế đại trận! 25.

Người bình thường xông vào, chắc chắn thập tử vô sinh, Hạo Thiên biết rõ điều này!" Quảng Thành Tử nghe vậy gật đầu, sau đó trực tiếp xoay người đi về phía xa của Đông Hải!

Hạo Thiên thấy Quảng Thành Tử xoay người, vội vàng theo sau, không dám chậm trễ chút nào!

Dù sao tuyệt thế đại trận bên ngoài Tam Tiên Đảo không phải trò đùa, nếu đi lệch hoặc không cẩn thận chạm phải, e rằng tính mạng khó giữ!

Cuối cùng, dưới sự dẫn dắt của Quảng Thành Tử, Hạo Thiên xuyên qua đại trận hộ đảo đến được Tam Tiên Đảo!

Vừa mới tiến vào Tam Tiên Đảo, Hạo Thiên lập tức bị cảnh tượng nơi đây hấp dẫn!

"Oa!" Hạo Thiên có chút kinh ngạc nhìn Tam Tiên Đảo trước mắt, lúc này mỹ cảnh trên Tam Tiên Đảo vô cùng tráng lệ, khiến người ta nhìn thấy không khỏi chìm đắm trong đó!

Sau đó, khi hai người đáp xuống mặt đất, Hạo Thiên lại bị cảnh tượng trước mắt làm chấn động!

Bởi vì trước mặt Hạo Thiên, Tiên Thiên Linh Căn giống như hoa cỏ bình thường, ở đây đâu đâu cũng có!

Khi tiếp tục đi về phía trung tâm Tam Tiên Đảo, vô số Tiên Thiên Linh Quả cực kỳ quý giá cũng nhiều không đếm xuể, một số Tiên Thiên Linh Căn rất nổi tiếng ở đây cũng có thể tìm thấy một hai cây!

Hạo Thiên suốt đường đi bị chấn động sâu sắc, bây giờ ngay cả mục đích đến Tam Tiên Đảo cũng có chút quên mất!

Đồng thời, Hạo Thiên trong lòng cũng âm thầm quyết định, nhất định phải biến Thiên Đình thành một Tam Tiên Đảo khác!

Nhưng nếu người khác biết được suy nghĩ của y, nhất định sẽ cười lớn mấy tiếng, chế giễu y tự không lượng sức!

Dù sao Tam Tiên Đảo tồn tại vô cùng lâu dài, Tam Tiên Đảo có thể có tài nguyên như vậy, là do Nguyên Thủy vào thời kỳ sơ khai của Hồng Hoang điên cuồng vơ vét mà thành!

Cho nên sự tráng lệ của Tam Tiên Đảo không thể sao chép được, dù sao bây giờ Tiên Thiên Linh Căn ở Hồng Hoang đã bắt đầu trở nên quý giá, Tiên Thiên Linh Thú càng khó gặp!

Một khi xuất hiện một con Tiên Thiên Linh Thú, chắc chắn sẽ bị các thế lực tranh đoạt!

Cho nên Hạo Thiên có lòng muốn mô phỏng, nhưng cũng không có tài nguyên đó nữa!

Tiếp đó, dưới sự dẫn dắt của Quảng Thành Tử, Hạo Thiên đến được trung tâm Tam Tiên Đảo!

Hạo Thiên nhìn tòa đại điện trước mắt, không khỏi hít sâu một hơi!

Bình ổn tâm trạng và cảm xúc kích động, mọi việc xong xuôi, mới có chút căng thẳng bước vào trong Thuận Thiên Điện!

Bên trong Thuận Thiên Điện, Nguyên Thủy đang ngồi xếp bằng trên chủ tọa, nhắm mắt yên tĩnh tham ngộ đại đạo!

Tiến vào Thuận Thiên Điện, Hạo Thiên lại bị cảnh tượng trước mắt làm chấn kinh!

Trước mắt Hạo Thiên, toàn bộ Thuận Thiên Điện tràn ngập một luồng đạo vận huyền diệu!

Vô cùng giống với Tử Tiêu Cung mà Hạo Thiên từng sống.

Nhưng phải biết rằng Hồng Quân là người mạnh nhất trong Hồng

Hoang, Tử Tiêu Cung mà ngài ở có Thiên Đạo gia trì, cho nên mới có thể sản sinh ra đạo vận mạnh mẽ như vậy.

Cho nên Hạo Thiên dù đã bị cảnh tượng của Tam Tiên Đảo trước đó làm kinh ngạc, bây giờ cũng không nhịn được, trực tiếp kinh hô trong lòng: "Không thể nào, lại có đạo vận mạnh mẽ như vậy!

E rằng không thua kém Tử Tiêu Cung.

Chẳng lẽ lời đồn trong Hồng Hoang là thật, thực lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn không dưới Hồng Quân Đạo Tổ?" Trong lúc Hạo Thiên kinh ngạc, Nguyên Thủy vốn đang yên tĩnh ngồi trên chủ tọa từ từ mở mắt!

Sau đó, một luồng khí tức thời gian và không gian không ngừng hiện ra trên người Nguyên Thủy, Hạo Thiên chỉ nhìn lướt qua đã có chút không chịu nổi, vội vàng cúi đầu!

Nguyên Thủy thấy vậy cũng không để ý, mà có chút hứng thú nhìn y một cái, rồi nhàn nhạt hỏi: "Ngươi là Hạo Thiên, Thiên Đình chi chủ do Hồng Quân đề cử?" Bởi vì vừa rồi nhìn thấy pháp tắc thời gian và không gian vô tận, chịu một lực phản phệ không nhỏ, Hạo Thiên nghe Nguyên Thủy nói xong vội vàng đáp: "Ra mắt Thiên Tôn, chính là bần đạo!" "Vậy tìm bản tọa, có chuyện gì?" Nghe Nguyên Thủy hỏi, Hạo Thiên cuối cùng cũng nhớ ra mục đích của mình!

Y vội vàng trả lời: "Thiên Tôn, Hạo Thiên lần này đến để mời Thiên Tôn tham gia Bàn Đào Đại Hội do Thiên Đình tổ chức!" Nguyên Thủy nghe xong, trong mắt lóe lên một tia dao động nhỏ!

Bàn Đào Đại Hội, chính Bàn Đào đã tạo ra Tôn hầu tử!

Tiếp đó, Nguyên Thủy không khỏi cười nhẹ một tiếng, một nụ cười này lại khiến Hạo Thiên có chút hoảng sợ, không biết Nguyên Thủy rốt cuộc có ý gì!

Dù sao đạt đến cấp bậc như Nguyên Thủy, mỗi một hành động đều có ý nghĩa đặc biệt!

Đương nhiên đối với người khác, Nguyên Thủy căn bản sẽ không để ý những điều này.

Cho nên Nguyên Thủy đột nhiên bật cười, không khỏi khiến Hạo Thiên trong lòng có chút lo lắng!

Sau khi cười nhẹ, Nguyên Thủy khôi phục lại vẻ mặt thản nhiên như ban đầu, khẽ nói với Hạo Thiên: "Ý của ngươi bản tọa đã biết, nếu không có chuyện gì nữa, vậy mời ngươi trở về đi!" Hạo Thiên nghe xong trong lòng kinh ngạc, Nguyên Thủy có ý gì?

Tham gia hay không tham gia?

Chỉ là nếu Nguyên Thủy đã mở miệng, vậy Hạo Thiên có nhiều nghi vấn hơn nữa cũng không thể hỏi tiếp, cho nên chỉ có thể cung kính hành lễ một cái rồi từ từ lui ra ngoài!

Nguyên Thủy nhìn y lui ra sau, đột nhiên nói: "Hạo Thiên, ngươi có dã tâm!

Chỉ là, trong Hồng Hoang, thứ không thiếu nhất chính là dã tâm!

Hồng Hoang bây giờ, tất cả đều lấy thực lực làm tôn, muốn trở thành Thiên Đình chi chủ thực sự, phải thể hiện ra thực lực tương ứng!" Hạo Thiên đang lui ra sau nghe những lời vừa rồi của Nguyên Thủy, sắc mặt không khỏi trắng bệch!

Đồng thời sau lưng không ngừng đổ mồ hôi lạnh, sau đó trên khuôn mặt cứng đờ đó gượng gạo nặn ra một nụ cười, một vẻ mặt không hiểu chuyện gì nhìn về phía Nguyên Thủy.

"Hạo Thiên không hiểu Thiên Tôn đang nói gì, mong Thiên Tôn minh thị!" Nguyên Thủy nghe vậy lắc đầu, chỉ là ánh mắt có chút thâm ý kia lại đánh thẳng vào tâm linh của Hạo Thiên.

Sau khi Nguyên Thủy không mở miệng nữa, Hạo Thiên nhanh chóng lui ra khỏi Thuận Thiên Điện!

Khi rời khỏi Thuận Thiên Điện, toàn thân Hạo Thiên ướt đẫm mồ hôi!

Đồng thời thở hổn hển, như thể bị kinh hãi cực độ!

"Quả không hổ là Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể sánh vai với Hồng Quân Đạo Tổ, chỉ mới gặp mặt một lần đã bị nhìn thấu tâm can!

Tiếp theo phải làm sao đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn có tức giận không?

Có ra tay trừ khử mình không?" Sau khi rời khỏi Thuận Thiên Điện, Hạo Thiên bị những lời cuối cùng của Nguyên Thủy dọa cho hồn vía lên mây!

Chương 283

Dù sao trong lời nói của Nguyên Thủy lại mang theo dã tâm mà Hạo Thiên ẩn giấu sâu nhất trong lòng, ngay cả người thân cận nhất là Dao Trì cũng không biết dã tâm này!

Lại thở hổn hển mấy hơi, Hạo Thiên bây giờ chỉ có một ý nghĩ!

Đó là rời khỏi Tam Tiên Đảo, nơi này quá đáng sợ!

"Rời khỏi đây, phải nhanh chóng rời khỏi đây!" Tiếp đó, dưới sự dẫn dắt của Quảng Thành Tử, Hạo Thiên nhanh chóng rời khỏi Tam Tiên Đảo, lúc đi thậm chí không ngoảnh đầu lại!

Điều này khiến Quảng Thành Tử có chút kinh ngạc, y rất hiểu tình hình của Tam Tiên Đảo!

Trong Tam Tiên Đảo tràn ngập những kỳ trân dị bảo mà Hồng Hoang không có.

Cho nên về cơ bản, mỗi vị khách của Tam Tiên Đảo khi rời đi đều có vẻ mặt vô cùng luyến tiếc!

Nhưng Hạo Thiên trước mắt lại như một kẻ chạy trốn, như thể trong Tam Tiên Đảo có thứ gì đó vô cùng đáng sợ!

Sau khi tiễn Hạo Thiên đi, Quảng Thành Tử vừa mới trở về Tam Tiên Đảo đã nhận được truyền âm của Nguyên Thủy!

Theo chỉ thị của Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử đến Thuận Thiên Điện!

Khi đến Thuận Thiên Điện, các sư đệ của y đã ở đó rồi!

Sau khi chào hỏi nhau, Quảng Thành Tử chờ đợi chỉ thị của Nguyên Thủy!

Nhanh chóng, không bao lâu sau, bóng dáng của Nguyên Thủy từ từ xuất hiện, các đệ tử thấy vậy liền hành lễ.

Nguyên Thủy gật đầu, tùy ý phất tay ra hiệu ngồi xuống!

Chỉ là Quảng Thành Tử đương nhiên không thể ngồi xuống như vậy, đợi Nguyên Thủy ngồi xuống rồi, y mới từ từ ngồi xuống!

Sau khi ngồi xuống, Quảng Thành Tử thân là sư huynh trong số đó nên mở miệng hỏi trước tiên: "Không biết sư tôn triệu tập chúng con đến đây có chuyện gì?" Các đệ tử khác nghe Quảng Thành Tử hỏi, cũng lần lượt nhìn về phía Nguyên Thủy, đồng thời một vẻ mặt khó hiểu!

Hôm nay các đệ tử tụ tập lại một chỗ như thế này vô cùng hiếm thấy, dù sao bất luận là Nguyên Thủy hay Quảng Thành Tử đều cần thời gian dài để tu luyện!

Nguyên Thủy nghe Quảng Thành Tử hỏi xong, liếc nhìn các đệ tử bên dưới một cái, rồi bình tĩnh nói: "Vừa rồi Hạo Thiên mang đến cho bản tọa một phong thiệp mời, trên đó nói muốn tổ chức Bàn Đào Đại Hội, cho nên mời ta tham gia!

Chỉ là vi sư có việc khác cần xử lý, cho nên Quảng Thành Tử, con hãy dẫn các sư đệ đi thay vi sư một chuyến!" Quảng Thành Tử và mọi người nghe xong hơi gật đầu, tuy không hiểu Nguyên Thủy rốt cuộc vì sao không tham gia, nhưng nếu Nguyên Thủy đã có lệnh thì phải tuân theo.

Sau khi các đệ tử đồng ý, Nguyên Thủy lại mở miệng: "Hiện tại Vu Yêu lượng kiếp đã qua, thời đại của Vu Yêu hai tộc đã kết thúc!

Đại thời đại mới sắp đến.

Cho nên bản tọa hy vọng các con có thể chú ý nhiều hơn đến tình hình của Nhân tộc, vào thời khắc cần thiết giúp Nhân tộc giải quyết

một số vấn đề không thể giải quyết!" Quảng Thành Tử và mọi người nghe xong lập tức gật đầu, đối với chuyện của Nhân tộc họ cũng rất để tâm!

Dù sao Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên và Văn Đạo Nhân đều là hộ pháp của Nhân tộc!

Nhưng mười một đệ tử mới gia nhập đối với việc giúp đỡ Nhân tộc có một chút không hiểu, không hiểu vì sao phải giúp một chủng tộc cực kỳ yếu đuối.

Họ cũng từng hỏi Nguyên Thủy, nhưng Nguyên Thủy chỉ cười cười không trả lời, mà nói một câu đầy ý vị: "Chuyện của Nhân tộc phải để tâm, nhưng cũng đừng can dự quá nhiều!

Về phần tại sao, sau này các con sẽ hiểu!" Thái Ất Chân Nhân nghe mà đầu óc mơ hồ, nhưng dù sao đây cũng là ý của Nguyên Thủy, y cũng không tiện phản đối.

Chuyện của Nhân tộc không cần y phải làm, cho nên y chỉ vì Nguyên Thủy vô duyên vô cớ giúp đỡ Nhân tộc mà có chút nghi vấn mà thôi.

Nếu Nguyên Thủy không nói rõ duyên do cụ thể, vậy y cũng không tiện tiếp tục dây dưa!

Nhưng bây giờ Nguyên Thủy lại một lần nữa nhấn mạnh tầm quan trọng của Nhân tộc, khiến Thái Ất Chân Nhân không khỏi có chút nghi hoặc, Nhân tộc rốt cuộc có tác dụng gì to lớn, mà lại có thể khiến sư tôn của mình quan tâm đến vậy!

"Đặc biệt là Thái Ất!

Con nhập môn muộn hơn, cho nên cơ hội ở Nhân tộc nhường cho con!

Sau này việc bảo vệ Nhân tộc sẽ do con hoàn thành.

Nhưng xét đến lần đầu tiên ra tay, Quảng Thành Tử sẽ hỗ trợ con hoàn thành chuyến đi đến Nhân tộc lần đầu tiên." Thái Ất nghe xong trước tiên kinh ngạc, tuy trong lòng có chút không muốn, nhưng nếu Nguyên Thủy đã hạ lệnh!

Cho nên Thái Ất chỉ có thể chấp nhận, trong nội tâm của y sớm đã vô cùng tò mò về Nhân tộc!

Y cũng muốn xem xem, Nhân tộc rốt cuộc có ma lực gì mà lại có thể mê hoặc sư tôn của mình sâu đến vậy!

Nguyên Thủy nhìn biểu cảm của y liền hiểu ra, y đã có hứng thú sâu sắc với Nhân tộc.

Sở dĩ trong lòng có chút chống cự, e rằng là do ấn tượng đầu tiên gây họa!

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã qua trăm năm!

Lúc này cách ngày tổ chức Bàn Đào Đại Hội lần đầu tiên của Thiên Đình không còn xa, cho nên cả Thiên Đình bắt đầu náo nhiệt!

Để nghênh đón Bàn Đào Đại Hội sắp tới, Hạo Thiên và Dao Trì đã chuẩn bị rất nhiều!

Xét thấy Thiên Đình hiện tại vẫn chưa hoàn toàn sửa chữa xong, cho nên địa điểm tổ chức Bàn Đào Đại Hội trực tiếp đặt trong Bàn Đào Viên.

Vừa hợp cảnh, vừa tiện lợi!

Dưới sự quan tâm sát sao của Hạo Thiên và Dao Trì, việc bố trí Bàn Đào Đại Hội diễn ra có trật tự!

Khiến Hạo Thiên và Dao Trì vô cùng hài lòng.

Dù sao việc tổ chức Bàn Đào Đại Hội liên quan đến thể diện của cả Thiên Đình, thể diện của Thiên Đình mới!

Cho nên Hạo Thiên và Dao Trì tuyệt đối không cho phép xảy ra một chút sai sót nào, vì vậy Hạo Thiên và Dao Trì ngày đêm không ngừng giám sát!

Cuối cùng, không lâu trước khi Bàn Đào Đại Hội bắt đầu, việc bố trí đại hội đã hoàn thành, khiến Hạo Thiên và Dao Trì thở phào nhẹ nhõm!

Đồng thời, vì gần đến Bàn Đào Đại Hội, cả Hồng Hoang bắt đầu náo nhiệt!

Một số đại năng bắt đầu chuẩn bị lễ vật cho Bàn Đào Đại Hội.

Ngoài ra, các đại năng cũng bàn tán xôn xao, đều đang bàn luận về Bàn Đào Đại Hội của Thiên Đình!

Cả Hồng Hoang đều vì Bàn Đào Đại Hội sắp đến mà trở nên sôi động!

Sau đó, một hai ngày trước khi Bàn Đào Đại Hội được tổ chức, các đại năng trong Hồng Hoang đã chuẩn bị xong xuôi mọi thứ để đến tham gia đại hội!

Trên Thiên Đình, Hạo Thiên đương nhiên đã sớm chuẩn bị mọi thứ, sẵn sàng chờ đợi khách đến!

Cùng với sự xuất hiện của vị đại năng đầu tiên, các đại năng khác cũng lần lượt đến!

Đồng thời, vì sự xuất hiện của nhiều đại năng, Thiên Đình thậm chí đã có một chút huy hoàng của Thiên Đình thượng cổ!

Khiến Hạo Thiên và Dao Trì vô cùng vui mừng, đồng thời cũng thầm vui mừng vì sự lựa chọn sáng suốt khi tổ chức Bàn Đào Đại Hội!

Trong hai ngày tiếp theo, vì lượng lớn đại năng đến, Hạo Thiên và

Dao Trì mỗi thời mỗi khắc đều đang nghênh đón khách mới.

Tuy có chút vất vả, nhưng Hạo Thiên và Dao Trì lại cười vô cùng vui vẻ!

Chương 284

Bởi vì họ đang tận hưởng khoảnh khắc này, khoảnh khắc được vạn người chú ý.

Nhưng đến ngày tổ chức Bàn Đào Đại Hội, Hạo Thiên và Dao Trì trong lòng lại có chút lo lắng!

Bởi vì, cho đến nay chưa có một vị thánh nhân nào đến tham gia Bàn Đào Đại Hội!

Khiến Hạo Thiên và Dao Trì không khỏi có chút lo lắng, liệu các thánh nhân có tham gia Bàn Đào Đại Hội không!

Dù sao lúc gửi thư mời, các vị thánh nhân không xác định rõ ràng có tham gia hay không, chỉ nhận thư mời mà thôi.

Cho nên hai người trong lòng không khỏi lo lắng, nếu các thánh nhân không tham gia, đối với Thiên Đình tuyệt đối là một đả kích không nhỏ.

Trong lúc Hạo Thiên lo lắng chờ đợi, tại Tam Thanh Động trên Côn Luân Sơn, thánh nhân Lão Tử gọi đệ tử của mình là Huyền Đô đến trước mặt!

Huyền Đô nhìn Lão Tử có chút nghi hoặc, không hiểu Lão Tử gọi mình đến có phân phó gì!

Cho nên cung kính hỏi: "Không biết sư tôn có phân phó gì?" Lão Tử nghe xong nhàn nhạt nói: "Thiên Đình hiện đang triệu khai Bàn Đào Đại Hội, trước đó Thiên Đình chi chủ Hạo Thiên đã gửi cho vi sư một phong thiệp mời!

Đồng thời cũng hy vọng vi sư có thể tự mình tham gia, nhưng vi sư không có hứng thú với đại hội như vậy!

Nhưng đã nhận thiệp mời, cho nên con hãy thay vi sư đi một chuyến!" Huyền Đô sau khi nghe xong lời của Lão Tử, gật đầu!

Sau đó, sau khi chuẩn bị đơn giản một phần lễ vật, Huyền Đô rời khỏi Côn Luân Sơn, bay về phía Thiên Đình!

Không lâu sau khi Huyền Đô vừa rời đi, tại Tam Thanh Động, Thông Thiên đang phân phó cho đại đồ đệ của mình là Đa Bảo: "Đây là thư mời của Thiên Đình, con hãy thay vi sư đi một chuyến!" Thông Thiên nói xong, một tấm thư mời xuất hiện trước mặt Thông Thiên!

Sau đó dưới sự khống chế của Thông Thiên, bay về phía Đa Bảo!

Đa Bảo nhận thư mời, gật đầu!

Tiếp đó sau khi chuẩn bị đơn giản, lên đường đến Thiên Đình!

Cùng lúc đó, tại Oa Hoàng Thiên trong Hỗn Độn, Nữ Oa đang nhìn một tiểu đồng tử trước mặt, dùng giọng nói dịu dàng khẽ nói: "Linh Châu Tử, đây là thư mời của Thiên Đình!

Con hãy thay bản cung đi một chuyến." Linh Châu Tử nghe xong, nghiêng đầu nhìn tấm thư mời, sau đó dùng giọng nói non nớt nói: "Cẩn tuân ý chỉ của nương nương!

Nhưng nương nương, Thiên Đình là gì ạ?" Nữ Oa nhìn thấy dáng vẻ nghiêng đầu hỏi của Linh Châu Tử có chút buồn cười, không khỏi bật cười!

Một lúc sau, mới nén được nụ cười, nhàn nhạt trả lời: "Thiên Đình không phải là đồ vật, Thiên Đình là tên của một thế lực!

Từng có lúc, chủ nhân của Thiên Đình là phụ thân của Lục Áp ca ca!

Nhưng vì chiến bại trong Vu Yêu lượng kiếp, cho nên bây giờ Thiên Đình đã trở thành thế lực của người khác!" Linh Châu Tử nghe

lời Nữ Oa nói, hiểu mà như không hiểu gật đầu!

Dáng vẻ đang suy nghĩ vô cùng đáng yêu.

Tiếp đó, dưới sự thúc giục của Nữ Oa, Linh Châu Tử lên đường đến Thiên Đình!

Sau đó, ba vị đại diện của thánh nhân gặp nhau trước Nam Thiên Môn, rồi cùng nhau đi vào Nam Thiên Môn.

Khi Hạo Thiên nhìn thấy họ, nội tâm không khỏi đập thình thịch!

Sau đó lộ ra một nụ cười, nghênh đón Huyền Đô và mọi người!

Chỉ là sau nụ cười rạng rỡ đó, lại có một nỗi chua xót.

Sau khi dẫn họ đến nơi tổ chức Bàn Đào Đại Hội, Hạo Thiên đơn giản hàn huyên hai câu rồi xoay người rời đi!

Huyền Đô thấy cảnh này cũng không giữ lại, mà bắt đầu quan sát các đại năng tham gia Bàn Đào Đại Hội!

Những đại năng đó thấy họ, cũng đều lộ ra nụ cười thiện ý!

Huyền Đô thấy vậy cũng lần lượt gật đầu đáp lại.

Nhưng, khi một số đại năng thấy chỉ có Huyền Đô và mọi người, mà không có thánh nhân nào đến, trong lòng phảng phất hiểu ra, không khỏi nhỏ giọng nghị luận: "Thánh nhân thật là mặt mũi lớn, ngay cả Bàn Đào Hội của Thiên Đình cũng không tham gia!" "Ha ha!

Nghe nói thiệp mời của thánh nhân là do Hạo Thiên tự mình đi gửi, thành ý quả thực tràn đầy!" "Mấy vị thánh nhân này cũng quá tự đại rồi, ..." Chỉ là trong lúc họ nhỏ giọng thảo luận, một vị đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ tình cờ nghe được cuộc nói chuyện của họ, liền lên tiếng quát: "Các ngươi đang làm gì đó, không muốn sống nữa à!".

Khi Hạo Thiên vừa mới đến ngoài Nam Thiên Môn, ở phía xa ngoài Nam Thiên Môn, một luồng tử khí đột nhiên lan tỏa!

Đồng thời, một luồng uy áp nhàn nhạt cũng từ xa từ từ truyền đến.

Nhưng Hạo Thiên nhìn thấy tử khí trước mắt và cảm nhận được luồng uy áp nhàn nhạt đó, không hề có chút tức giận nào, ngược lại còn vui vẻ cười lớn!

Sau khi cười lớn một lúc, Hạo Thiên lập tức khôi phục lại dáng vẻ ban đầu!

Sau đó, Hạo Thiên một vẻ mặt cung kính đứng ngoài Nam Thiên Môn.

Nhìn dáng vẻ này, dường như đang chờ đợi ai đó đến.

Nhưng nhìn dáng vẻ của y, người đang chờ e rằng lai lịch không nhỏ!

Tại Thiên Đình, các tân khách sau khi nhìn thấy tử khí không ngừng lan rộng trên bầu trời, trong lòng dường như cũng đã đoán ra được điều gì.

Bọn họ lần lượt dừng lại công việc đang làm, bất giác tụ tập tại Nam Thiên Môn!

Tất nhiên không phải đại năng nào cũng hiểu được tử khí và những đám mây màu tím kia rốt cuộc đại diện cho điều gì, vì vậy không khỏi có chút nghi vấn!

"Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, tại sao các vị lại biến thành bộ dạng này?" "A, vừa rồi còn đang yên lành!

Tại sao lại biến thành thế này, lẽ nào đã xảy ra vấn đề gì?" "Hình như có liên quan đến những luồng khí màu tím và mây mù kia, sau khi tử khí và mây mù đó xuất hiện thì mọi chuyện mới biến thành như vậy!" Trong lúc một đám đại năng không biết chuyện gì đang xảy ra thảo luận, một vài vị đại năng hiểu rõ nội tình cũng không nhịn được mà lên tiếng: "Ta hiểu rồi, tử khí đông lai!

Đây là tượng trưng của Thánh Nhân, đại biểu cho việc sắp có Thánh Nhân giáng lâm!" Những vị đại năng không rõ chân tướng sau khi nghe xong, trước hết giật nảy mình, sau đó có chút không dám tin!

Dù sao Thánh Nhân là tồn tại vô thượng, sao có thể tham gia Bàn Đào đại hội của Thiên Đình!

Không chỉ những đại năng vô danh kia trong lòng kinh ngạc, ngay cả những đại năng biết rõ nội tình cũng không khỏi nghi ngờ.

Tại sao Thánh Nhân lại muốn tham gia Bàn Đào đại hội của Thiên Đình!

Phải biết rằng Thiên Đình hiện tại chỉ được xây dựng lại trên phế tích của Thiên Đình cũ.

Quy mô cũng như mức độ huy hoàng của nó căn bản không thể so sánh với Thiên Đình thời Yêu tộc, một cái Bàn Đào đại hội nho nhỏ hẳn là không đủ để thu hút ánh mắt của Thánh Nhân!

Lẽ nào Thánh Nhân đang biểu thị thái độ?

Biểu thị thái độ ủng hộ Thiên Đình?

Nếu không, sao lại tham gia một đại hội như thế này!

Chúng đại năng Hồng Hoang dường như đã hiểu ra, sắc mặt bắt đầu trở nên ngưng trọng!

Đồng thời trong lòng bắt đầu không ngừng cân nhắc dụng ý thực sự của Thánh Nhân!

Chỉ là ý của Thánh Nhân tuyệt đối không phải thứ mà người thường có thể đơn giản đoán được, huống hồ dù có người đoán được cũng không dám nói lung tung!

Chương 285

Nếu không, chọc giận Thánh Nhân, e rằng sẽ phải hứng chịu cơn thịnh nộ lôi đình!

Sau đó, trong lúc chúng đại năng đang sốt ruột chờ đợi, luồng uy áp nhàn nhạt kia càng lúc càng đến gần!

Tin rằng không bao lâu nữa, sẽ có thể đến ngoài Nam Thiên Môn!

Trong lúc Thánh Nhân sắp sửa giáng lâm, chúng đại năng cũng đang xôn xao đoán xem rốt cuộc là vị Thánh Nhân nào sẽ đến!

"Hẳn là Lão Tử hoặc Thông Thiên hai vị Thánh Nhân, bọn họ ở tại Côn Luân sơn mạch!

Khoảng cách tới Thiên Đình gần nhất, Hạo Thiên không thể nào không mời, cho nên nếu có đến, khẳng định là một trong hai vị, hoặc cả hai!" "Tuyệt đối không thể nào là Lão Tử, Thông Thiên hay Nữ Oa ba vị Thánh Nhân, dù sao vừa rồi ta đã tận mắt nhìn thấy đệ tử của Lão Tử Thánh Nhân là Huyền Đô đạo nhân và đệ tử của Thông Thiên Thánh Nhân là Đa Bảo đạo nhân, còn có đệ tử của Nữ Oa Thánh Nhân là Linh Châu Tử.

Bây giờ xem ra, hẳn là hai vị Thánh Nhân Tây phương không còn nghi ngờ gì nữa!" Các đại năng khác nghe xong, cũng chợt nhớ ra đệ tử của Lão Tử, Thông Thiên và Nữ Oa ba vị Thánh Nhân vừa mới đến không lâu!

Nhưng mặc dù lời nói này vô cùng có lý, vẫn có đại năng phản bác: "Vị tiền bối này, lời nói không thể nào tuyệt đối như vậy!

Ngoài hai vị Thánh Nhân Tây phương, Nguyên Thủy Thánh Nhân cũng không có mặt tại đây!

Lẽ nào ba ngàn dặm tử khí kia không thể là do Nguyên Thủy Thánh Nhân gây ra sao?" Sau đó, trong lúc chúng đại năng tiếp tục tranh cãi, chủ nhân của luồng tử khí vô tận và uy áp nhàn nhạt kia đã xuất hiện bên ngoài Nam Thiên Môn! 26.

Hạo Thiên thấy vậy vội vàng bước lên phía trước, cung kính vấn an: "Hạo Thiên bái kiến Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Thánh Nhân, thực sự không ngờ hai vị Thánh Nhân lại không quản ngại gian khổ từ Linh Sơn tới đây, Hạo Thiên cảm kích vô cùng!" Tiếp Dẫn nghe xong chỉ lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, nhưng không hề đáp lại lời của y!

Hạo Thiên thấy vậy cũng không tức giận, ngược lại còn dẫn đường cho họ đến một cung điện được thiết kế riêng cho Thánh Nhân nghỉ ngơi.

Nhưng khi nhìn thấy gần trăm danh đệ tử Tây phương theo sau Tiếp Dẫn, Hạo Thiên sững sờ, thần tình cũng có chút ngây dại!

Nhưng y nhanh chóng hồi phục lại, sau đó cung kính mời họ vào hội trường!

Chỉ là gần trăm danh đệ tử Tây phương kia không hề nhúc nhích, ngược lại vẫn đứng chờ đợi!

Tiếp Dẫn đang đi phía trước dường như cảm nhận được bầu không khí quỷ dị phía sau, bèn quay trở lại, nhìn đám đệ tử Tây phương không động đậy, nhàn nhạt nói: "Nơi này là Thiên Đình, các ngươi có thể thả lỏng!" Sau khi nhận được ý chỉ của Tiếp Dẫn, trăm danh đệ tử Tây phương lập tức bắt đầu tiến vào!

Khi Tiếp Dẫn xuất hiện, các đại năng Hồng Hoang có chút xì xào!

Một số thậm chí không dám đứng trước mặt Chuẩn Đề, sợ bị y nói một câu "có duyên với ta" rồi bị đưa về Tây phương!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy vậy, không nói gì mà chỉ lộ ra một nụ cười nhàn nhạt!

Sau đó dưới sự dẫn đường của Hạo Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã đến một tòa cung điện xa hoa!

Sau khi đưa hai vị Thánh Nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đến cung điện, Hạo Thiên chuẩn bị ra ngoài xử lý công việc!

"Hai vị Thánh Nhân, xin mời nghỉ ngơi tại đây một lát!

Bàn Đào đại hội sắp bắt đầu rồi!" Nói xong, Hạo Thiên lại ra lệnh cho một đội thị vệ: "Hôm nay là ngày Thiên Đình lần đầu tiên tổ chức Bàn Đào đại hội, cho nên tất cả đều phải tuần tra cẩn thận, không được bỏ sót bất kỳ manh mối nào, để đảm bảo an toàn tuyệt đối trong suốt đại hội!" Dù sao những đại năng có thể tham gia Bàn Đào đại hội, mỗi một vị thân phận đều vô cùng không đơn giản, nếu xảy ra sai sót tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt đẹp, chính vì vậy Hạo Thiên mới đặc biệt dặn dò một phen!

Đồng thời, khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tiến vào đại điện, trăm danh đệ tử Tây phương cũng đã đến hiện trường Bàn Đào đại hội!

Các đại năng trên Bàn Đào đại hội thấy vậy, trong lòng lập tức ngẩn ra!

Sau đó phản ứng lại, hiểu rằng đây hẳn là đồ đệ của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Chỉ là số lượng cũng quá nhiều rồi, có đến cả trăm người!

Nhìn những đệ tử Tây phương kia, một số đại năng không khỏi thầm nghĩ: "Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề Thánh Nhân thật là vô sỉ, lại mang nhiều đệ tử đến như vậy!" Đa số đại năng Hồng Hoang đều lộ vẻ khinh thường, cùng với ánh mắt hung tợn!

Trong mắt họ, việc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mang theo nhiều đệ tử

như vậy đến, rất có khả năng là muốn gây chuyện!

Nếu không phải gây chuyện, thì cũng có mục đích khác, dù sao tham gia một bữa tiệc, căn bản không cần mang theo nhiều người như vậy, nhiều nhất là hai ba mươi người, nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại mang đến cả trăm người, thật là mất mặt!

Cũng vì hành động của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, một số đại năng Hồng Hoang thậm chí còn âm thầm khinh bỉ, không muốn giao du với họ!

Đồng thời cũng âm thầm chế giễu Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thật sự không biết xấu hổ, tham gia một buổi tụ họp mà lại mang theo cả trăm đệ tử!

Chỉ là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại không để ý đến cách nhìn của các đại năng khác, nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt ngượng ngùng của một số đại năng, họ cũng có thể đoán được suy nghĩ của đối phương!

Mặc dù hai vị Thánh Nhân Tây phương không để ý, nhưng những đệ tử mà họ mang theo lại không thể chịu đựng được.

Sau khi nghe những lời chỉ trỏ của một số đại năng, họ không khỏi mặt đỏ tai hồng, cúi đầu không dám nhìn những đại năng kia.

Tiếp Dẫn chú ý đến tình trạng này, thấy bộ dạng đó, trong lòng lập tức vô cùng bất mãn!

Trực tiếp quát lớn: "Hừ, chỉ vài lời nói đã có thể khiến các ngươi biến thành bộ dạng này!

Thiền tâm các ngươi tu luyện đâu, Phật đạo các ngươi tu luyện đâu!" Sau khi nghe Tiếp Dẫn quát mắng, những đệ tử cảm thấy xấu hổ kia lần lượt ngẩng đầu lên, đồng thời ánh mắt trở nên kiên định!

Các đại năng gần đó thấy vậy, thì sắc mặt ngưng trọng!

Bởi vì họ có thể cảm nhận được, trong khoảnh khắc Tiếp Dẫn quát mắng, những đệ tử vốn có tâm trạng sa sút kia, khí tức toàn thân ngay lập tức trở nên khác biệt!

Đồng thời, thần sắc vốn có chút ngây dại kia tức thì trở nên cuồng nhiệt, mặc dù trên mặt không biểu hiện ra, nhưng trong ánh mắt lại lộ ra một sự cuồng nhiệt vượt xa người thường!

Không giống với sự kinh hãi của chúng đại năng, trong lòng Đa Bảo tuy cũng có chút chấn kinh, nhưng nhiều hơn là sự khinh thường!

Ngoài ra, vì Đa Bảo là đồ đệ của Thông Thiên, tính cách ít nhiều có phần giống Thông Thiên, khá thẳng thắn, cho nên Đa Bảo không khỏi chế giễu: "Tây phương thật là gia nghiệp lớn, tham gia một cái Bàn Đào đại hội cũng phải mang theo cả trăm đệ tử!

Thật là uy phong vô cùng." Đa Bảo nói xong, cười lớn mấy tiếng!

Các đại năng bên cạnh nghe xong, tuy trong lòng cũng cười, nhưng lại bị uy thế của hai vị Thánh Nhân Tây phương dọa sợ.

Không dám cười ra mặt, chỉ âm thầm cười hả hê!

Chẳng mấy chốc, tiếng cười của Đa Bảo đã thu hút sự chú ý của Chuẩn Đề, khi nhìn thấy Đa Bảo, sắc mặt y lập tức đen như mực!

Đồng thời trong lòng thầm nghĩ: Lần này có chút phiền phức rồi, không ngờ Tam Thanh lại không tham gia!

Chẳng trách vừa rồi Hạo Thiên lại khách khí như vậy.

Liếc nhìn Chuẩn Đề, sắc mặt Đa Bảo vô cùng điềm nhiên, nhưng lại tràn ngập một sự khinh thường sâu sắc, chứng kiến cảnh này, khiến Chuẩn Đề trong lòng càng thêm lửa giận bùng cháy, hai tay không khỏi siết chặt, tức thì một luồng hàn khí từ trên người y tỏa ra!

Nhiệt độ không gian xung quanh không ngừng giảm xuống mấy

độ, khiến một số người cảm thấy một tia lạnh lẽo!

Đa Bảo dường như cũng cảm nhận được sự khác thường của không gian xung quanh, bèn nhìn về phía Chuẩn Đề!

"Chuẩn Đề Thánh Nhân, ngài có ý gì!" Chuẩn Đề nghe xong, hừ lạnh một tiếng đồng thời lạnh lùng nói: "Ý gì, không có ý gì!

Chỉ là thấy tên tiểu bối này quá cuồng vọng, không thuận mắt, muốn ra tay thay Thông Thiên đạo hữu dạy dỗ một phen mà thôi!" Nghe lời Chuẩn Đề nói, Đa Bảo trong lòng thầm kêu không hay, vội vàng làm ra tư thế đề phòng, chỉ là uy lực của Thánh Nhân nào phải một Chuẩn Thánh cảnh giới như Đa Bảo có thể chống đỡ được.

Chẳng mấy chốc, sau một tiếng động trầm đục!

Đa Bảo bay ra ngoài, sau đó nặng nề rơi xuống đại điện!

Cú va chạm cực lớn khiến mặt đất kiên cố cũng nứt ra vô số vết nứt, Đa Bảo càng trực tiếp phun ra máu tươi, dường như đã bị thương không nhẹ!

Chương 286

Chúng đại năng tham gia Bàn Đào đại hội bị biến cố đột ngột làm cho giật mình, tất cả đều kinh ngạc nhìn về phía Chuẩn Đề.

Không hiểu tại sao Chuẩn Đề đột nhiên ra tay, đánh bị thương Đa Bảo!

Sau khi ra tay, Chuẩn Đề hừ lạnh một tiếng với Đa Bảo đang bị thương rồi nói: "Có một số chuyện không thể nghị luận lung tung, bây giờ chỉ cho ngươi một bài học nhỏ, nếu có lần sau, đừng trách bần đạo không khách khí!" Đa Bảo vừa giãy giụa đứng dậy, nghe lời Chuẩn Đề nói xong, lại phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời một mặt phẫn nộ nhìn Chuẩn Đề!

Chuẩn Đề thấy bộ dạng của Đa Bảo, lại lộ ra một nụ cười vui vẻ!

Sau đó miệt thị nhìn Đa Bảo một cái, ánh mắt mang theo ý vị chế giễu sâu sắc!

Huyền Đô đang đứng bên cạnh Đa Bảo thấy tình hình này, không khỏi nhíu mày!

Sau khi cân nhắc một phen, y đứng ra đối mặt với Chuẩn Đề, bình tĩnh nói: "Chuẩn Đề Thánh Nhân, tại sao lại vô cớ ra tay đánh bị thương sư đệ của ta!" Chuẩn Đề nghe lời Huyền Đô nói, quay đầu nhìn Huyền Đô, không khỏi hỏi: "Ngươi muốn ra mặt vì Đa Bảo?" "Đa Bảo là sư đệ của ta, đồng thời cũng là đệ tử của Thông Thiên sư thúc!

Dù có bất cứ điều gì không đúng, cũng không đến lượt Chuẩn Đề Thánh Nhân có thể xen vào!" Chuẩn Đề sau khi nghe những lời này, thần sắc lập tức lạnh như băng!

Đồng thời ngữ khí vô cùng lạnh lùng nói: "Huyền Đô, ai cho ngươi lá gan dám nói chuyện với bần đạo như vậy!" Huyền Đô nghe xong không trả lời, chỉ bình thản đối mặt với y!

Chúng đại năng đang vây xem thấy tình hình này trong lòng thầm kêu không hay, bèn vội vàng lui ra ngoài một khoảng cách!

Chuẩn Đề sau khi đối mặt với Huyền Đô một lúc, đột nhiên cười nói: "Quả nhiên không hổ là đệ tử của Lão Tử, chỉ riêng phần dũng khí này ta rất tán thưởng!

Chỉ là, Lão Tử không dạy ngươi sao!

Uy của Thánh Nhân không thể phạm!" Chuẩn Đề nói xong, đột nhiên ra tay!

Muốn đánh Huyền Đô một chưởng.

Huyền Đô thấy vậy, đã sớm có chuẩn bị!

Trong nháy mắt đã thoát khỏi phạm vi công kích của Chuẩn Đề, đồng thời bắt đầu phản kích!

Bên kia, Đa Bảo thấy cảnh này, bất chấp vết thương nghiêm trọng trên người, cũng gia nhập vào chiến đoàn!

Chuẩn Đề thấy vậy, giận quá hóa cười không khỏi nói: "Tốt, tốt!

Không hổ là đệ tử Tam Thanh, nếu đã muốn chết, vậy bần đạo sẽ thành toàn cho các ngươi!" Chuẩn Đề vừa dứt lời, uy thế trên tay không khỏi tăng thêm mấy phần!

Từng luồng sóng năng lượng kinh khủng lan nhanh trên bầu trời Bàn Đào đại hội.

Những đại năng đang vây xem thấy vậy, vội vàng lùi về phía sau!

Dù sao họ cũng không muốn bị cuộc đại chiến của hai bên ảnh hưởng.

Lúc này, Hạo Thiên đang ở Nam Thiên Môn nghênh đón khách, sau khi cảm nhận được khí tức kinh khủng trên Bàn Đào đại hội, trong lòng thầm kêu không hay!

Y bèn vội vàng quay trở lại, muốn xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Sau khi Hạo Thiên xoay người rời đi không lâu, Quảng Thành Tử dẫn theo mười hai vị sư đệ đã đến Nam Thiên Môn!

Nhưng khi thấy Nam Thiên Môn trống không, trong lòng không khỏi nảy sinh một tia nghi hoặc!

Khi cảm nhận được mấy luồng khí tức kinh khủng đột nhiên truyền ra từ Thiên Đình, y dường như đã hiểu ra!

Sau đó, Quảng Thành Tử dẫn theo hơn mười vị sư đệ nhanh chóng bay về phía phát sinh dao động!

Sau một thời gian phi hành, cuối cùng cũng đã đến nơi phát sinh dao động kinh khủng!

Lúc này, hiện trường Bàn Đào đại hội một mảnh hỗn loạn, các đại năng Hồng Hoang đều trốn ra xa, không xen vào cuộc chiến của Chuẩn Đề, Huyền Đô và Đa Bảo.

Nhưng họ cũng không muốn bỏ lỡ một cơ hội có thể quan sát chiến đấu lực của Thánh Nhân ở khoảng cách gần!

Vì vậy mới mạo hiểm hiểm nguy cực lớn, đứng ở vòng ngoài cuộc chiến của Chuẩn Đề để quan sát, không muốn rời đi.

Khi Quảng Thành Tử đến, cuộc chiến giữa Chuẩn Đề và hai người Huyền Đô, Đa Bảo đã gần đến hồi kết!

Mặc dù Huyền Đô và Đa Bảo hai người liên thủ, nhưng vẫn bị Chuẩn Đề áp đảo, dù sao uy thế của Thánh Nhân không phải là thứ hai

người có thể chống đỡ!

Họ có thể kiên trì đến bây giờ, là vì công pháp trên tay của đệ tử Tam Thanh là đỉnh cấp nhất, lại có một số linh bảo hộ thân!

Tất nhiên điều quan trọng nhất, Chuẩn Đề cũng không hạ tử thủ!

Chuẩn Đề tuy rằng hiện tại phẫn nộ vô cùng, hận không thể lập tức giết chết hai người trước mắt!

Chỉ là sau lưng họ là Tam Thanh, Chuẩn Đề có thể ra tay, nhưng lại không dám giết họ!

Nếu không, một khi chọc giận Tam Thanh, Tây phương của y và Tiếp Dẫn e rằng sẽ tiêu đời!

Chính vì Chuẩn Đề nương tay, Huyền Đô mới có thể chống đỡ được lâu như vậy.

Nhưng khi Quảng Thành Tử thấy Huyền Đô và Đa Bảo bị Chuẩn Đề áp đảo, trong lòng đột nhiên dâng lên một luồng phẫn nộ!

Mặc dù họ không cùng một sư phụ, nhưng sư phụ của họ đều là Tam Thanh, mà Tam Thanh vốn là một nhà!

Cho nên đệ tử Tam Thanh cũng thân như một nhà, bây giờ thấy sư đệ của mình bị người ta đánh, Quảng Thành Tử sao có thể không giận!

"Các vị sư đệ, tạm thời ở đây chờ, sư huynh đi một lát sẽ về!" Sau khi dặn dò một câu, Quảng Thành Tử tung người một cái đã đến nơi Chuẩn Đề và Huyền Đô đang giao chiến.

Huyền Đô, Đa Bảo sau khi thấy Quảng Thành Tử, trong lòng không khỏi vui mừng!

Chuẩn Đề thấy Quảng Thành Tử, thì lông mày hơi nhíu lại!

Có Quảng Thành Tử gia nhập, cục diện hai bên bắt đầu trở nên

cân bằng!

Sau khi hai bên hỗn chiến một lúc, Quảng Thành Tử dặn dò Huyền Đô: "Huyền Đô sư huynh, nơi này giao cho sư đệ đi!

Huynh xuống nghỉ ngơi một chút." Ban đầu Huyền Đô không muốn rời khỏi cuộc chiến, chỉ là Đa Bảo đột nhiên thương thế trở nặng!

Huyền Đô vì muốn chăm sóc Đa Bảo, đành phải rời khỏi cuộc chiến.

Cho nên, trên toàn bộ chiến đoàn chỉ còn lại Quảng Thành Tử và Chuẩn Đề hai người!

Không có sự trợ giúp của Huyền Đô và Đa Bảo, áp lực của Quảng Thành Tử lập tức tăng lên gấp bội!

Nhưng dựa vào thực lực cường đại, Quảng Thành Tử vẫn có thể cùng Chuẩn Đề tranh đấu một hai!

Ít nhất là trên bề mặt, y không hề rơi vào thế hạ phong!

Chứng kiến Quảng Thành Tử có bản lĩnh như vậy, một số đại năng có mặt tại đây đều vô cùng kinh ngạc, ánh mắt nhìn Quảng Thành Tử từ khinh thường ban đầu, cho rằng y có chút không biết tự lượng sức mình, lại dám tranh đấu với Thánh Nhân!

Cho đến hiện tại, Quảng Thành Tử lại thể hiện ra một luồng sức mạnh không kém gì Thánh Nhân, thật khiến người ta khó có thể tin được!

Trong lúc Quảng Thành Tử và Chuẩn Đề không ngừng giao thủ, gây ra lượng lớn phá hoại và lan tỏa, Hạo Thiên vội vã chạy đến!

Khi thấy cảnh tượng hỗn loạn của Bàn Đào đại hội, sắc mặt Hạo Thiên lập tức đen lại!

Chương 287

"Bàn Đào đại hội của ta, đây là cơ hội tốt nhất để thể hiện thực lực Thiên Đình của ta mà!" Hạo Thiên bây giờ vô cùng đau lòng, có cảm giác dở khóc dở cười!

Dù sao ban đầu y tràn đầy tự tin tổ chức một buổi tụ hội long trọng.

Ban đầu y muốn dựa vào Bàn Đào đại hội để tạo dựng danh tiếng cho Thiên Đình, để Thiên Đình đứng vững trong Hồng Hoang.

Nhưng bây giờ xem ra, Bàn Đào đại hội hẳn là đã bị hủy hoại!

Chỉ là đối với thủ phạm, Hạo Thiên lại không có biện pháp trừng phạt nào.

Dù sao bất luận là Chuẩn Đề hay là sư tôn của Quảng Thành Tử là Nguyên Thủy Thiên Tôn, tất cả đều không phải là thứ một Thiên Đình chi chủ hữu danh vô thực như y có thể chọc vào.

Cho nên dù gây ra phá hoại cực lớn, Hạo Thiên cũng chỉ có thể âm thầm chịu đựng!

Nhưng mặc dù tổn thất của Thiên Đình có thể khiến y âm thầm chịu đựng, nhưng lại không thể để Chuẩn Đề và Quảng Thành Tử tiếp tục chiến đấu nữa.

Khi cuộc đại chiến của Quảng Thành Tử và Chuẩn Đề kịch liệt nhất, Hạo Thiên vội vàng lấy ra linh bảo Hạo Thiên Kính do Hồng Quân ban tặng!

Sau đó điều động toàn bộ sức mạnh của Thiên Đình, tập trung vào Hạo Thiên Kính, để Hạo Thiên Kính có thể trong thời gian cực ngắn nhận được một luồng sức mạnh cường đại!

Tiếp đó, Hạo Thiên dựa vào luồng sức mạnh cường đại đó, tách hai người đang đại chiến ra!

"Chuẩn Đề Thánh Nhân, Quảng Thành Tử đạo hữu!

Hai vị đều là khách của trẫm, cho nên xin hãy nể mặt trẫm, dừng tay tại đây đi!" Quảng Thành Tử và Chuẩn Đề sau khi bị tách ra, ban đầu cũng có ý muốn ngừng chiến, lại thêm lời nói của Hạo Thiên, sau khi suy nghĩ ngắn ngủi, Quảng Thành Tử và Chuẩn Đề đã chấp nhận sự hòa giải của Hạo Thiên, quyết định ngừng chiến!

"Nếu Thiên Đế đã đích thân lên tiếng, vậy thì chút mặt mũi này bần đạo nhất định sẽ nể!" Sau khi dừng tay, hai bên lại giằng co một lúc, cuối cùng Chuẩn Đề vì nhiều lý do, đã lên tiếng trước!

Sau khi Chuẩn Đề lên tiếng, Quảng Thành Tử trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm!

Sau đó cũng lên tiếng: "Được rồi, nếu Hạo Thiên đạo hữu đã lên tiếng, bần đạo cũng đồng ý dừng tay!" Sau khi giải quyết xong tranh chấp, Hạo Thiên và chúng đại năng vây xem cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm!

Nhưng khi Hạo Thiên vừa định thả lỏng, chỉ thấy Quảng Thành Tử đột nhiên dẫn theo mười hai vị sư đệ cùng Huyền Đô, Đa Bảo và những người khác rời đi!

Việc đột ngột rời đi khiến Hạo Thiên có chút ngượng ngùng!

Ban đầu y định đuổi theo giữ lại, nhưng sau khi suy nghĩ kỹ, quyết định mặc kệ!

Sau khi Quảng Thành Tử rời đi không lâu, Bàn Đào đại hội được thu dọn lại, sau đó mở lại!

Tiếp đó Bàn Đào đại hội được tổ chức như dự kiến, chỉ là bất luận chủ hay khách, tâm tư đều không còn ở trên Bàn Đào đại hội.

Bàn Đào đại hội được tổ chức lại, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức dẫn theo trăm danh đệ tử ăn uống no say trên Bàn Đào hội, vô cùng vui vẻ!

Điều này khiến một số đại năng nhìn thấy hành vi của Tây phương giáo, có chút khinh bỉ!

Hạo Thiên thấy Chuẩn Đề ăn uống vui vẻ, trong lòng càng thầm mắng Chuẩn Đề không biết xấu hổ, không chỉ lấy lớn hiếp nhỏ, sau khi gây ra phiền phức như vậy, còn có thể yên tâm ăn bàn đào!

Đúng là người không biết xấu hổ thiên hạ vô địch, tu vi của Chuẩn Đề trong số các Thánh Nhân e rằng không phải mạnh nhất, nhưng bản lĩnh mặt dày chắc chắn là mạnh nhất, điểm này Hạo Thiên dám dùng tính mạng bảo đảm!

Chỉ là đối với sự phỉ báng ngầm của chúng đại năng, cùng với lời mắng thầm trong lòng của Hạo Thiên, Chuẩn Đề đều không quan tâm.

Sau đó, thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã qua trăm năm!

Bàn Đào đại hội đã tiến hành đến nay, kéo dài đúng trăm năm!

Dưới sự chiêu đãi nhiệt tình của Hạo Thiên và những người khác, chúng đại năng Hồng Hoang vô cùng vui vẻ!

Trước khi Bàn Đào đại hội sắp kết thúc, Hạo Thiên triệu tập tất cả đại năng, tuyên bố rằng vì Thiên Đình mới được tái lập, cho nên cần một lượng lớn nhân thủ!

Hy vọng trong số họ có một số người có thể gia nhập Thiên Đình!

Đồng thời để những đại năng này gia nhập Thiên Đình, Hạo Thiên đã dùng rất nhiều thủ đoạn!

Dưới sự cám dỗ của một số lợi ích và bàn đào, một số đại năng quyết định gia nhập Thiên Đình.

Hạo Thiên biết được vô cùng vui mừng, liền ban thưởng một số quả bàn đào vạn năm vô cùng quý giá!

Những đại năng quyết định gia nhập Thiên Đình sau khi nhận được phần thưởng bàn đào, cảm giác quy thuộc đối với Thiên Đình đã tăng lên rất nhiều!

Ngoài một bộ phận nhỏ đại năng Chuẩn Thánh, cũng có một lượng lớn tán tiên Hồng Hoang bị Bàn Đào đại hội thu hút!

Họ lần lượt quyết định ở lại gia nhập Thiên Đình, khiến Hạo Thiên cảm thấy vô cùng vui mừng, sau đó lập tức quyết định, mỗi người từ Đại La Kim Tiên trở lên được thưởng một quả bàn đào vạn năm!

Dưới cảnh giới Đại La Kim Tiên, mỗi người được thưởng một quả bàn đào sáu ngàn năm!

Để chiêu mộ nhân tài, Hạo Thiên đã xuống tay rất mạnh!

Điều này khiến số lượng bàn đào cực phẩm vốn đã không nhiều lại bị chia ra một phần lớn, khiến Dao Trì đứng bên cạnh có chút đau lòng!

Chỉ là vì đại kế của Thiên Đình, chỉ có thể nén đau cắt ái.

Khi Thiên Đình đang thu nhận một lượng lớn nhân tài, Chuẩn Đề đứng một bên lặng lẽ quan sát những nhân tài đó gia nhập Thiên Đình!

Mặc dù vẻ mặt không biểu cảm, nhưng trong lòng lại có một chút ghen tị!

“Thiên Đạo sao mà bất công!

Tại sao Tây phương của ta muốn phát triển lại bị hạn chế về nhân tài, còn Thiên Đình kia vừa mới tái lập, chỉ dựa vào một cái Bàn Đào đại hội nhỏ nhoi đã có thể thu hút được nhiều nhân tài như vậy!”

Chuẩn Đề trong lòng gào thét, phát tiết một tia bất mãn trong lòng!

Sau khi quan sát một lúc, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mang theo trăm danh đệ tử trở về Tây phương Hồng Hoang!

Hạo Thiên đối với sự ra đi của họ chỉ chú ý một chút, thậm chí không mấy quan tâm!

So với lúc họ đến, có một sự tương phản vô cùng lớn!

Điều này khiến một số đệ tử Tây phương trong lòng có chút khó chịu, dường như có chút không chịu nổi sự thay đổi lớn nhất trước và sau.

Nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng lại không có thay đổi gì, dù sao lần này cũng ăn được không ít thứ, chiếm được tiện nghi, còn có gì không hài lòng chứ?

Sau Bàn Đào đại hội, các thế lực trong Hồng Hoang bắt đầu có một cuộc cải tổ mới!

Thiên Đình vì đã thu nhận một lượng lớn nhân tài, phát triển vô cùng nhanh chóng!

Chẳng mấy chốc đã trở thành thế lực lớn nhất trong Hồng Hoang, ngay cả các giáo phái Thánh Nhân về mặt khí thế cũng không thể so sánh với sự cường đại của Thiên Đình!

Tất nhiên không phải là Thiên Đình có thể cường đại đến mức thách thức Thánh Nhân, Thiên Đình lúc này mặc dù chỉ mới khôi phục được một chút huy hoàng của Thiên Đình thượng cổ.

Nhưng đối với Hạo Thiên và những người khác, đó lại là một sự tiến bộ vô cùng to lớn!

Mặc dù Hạo Thiên rất muốn khôi phục Thiên Đình trở lại uy thế của Thiên Đình thượng cổ.

Nhưng y cũng hiểu, Hồng Hoang hiện tại không cho phép một thế lực cường đại như vậy ra đời!

Ngoài việc thực lực Thiên Đình tăng trưởng cực kỳ nhanh chóng, tại Bắc Hải băng nguyên, tại U Minh huyết hải, trên đại lục Hồng Hoang!

Chương 288

Từng thế lực không ngừng trỗi dậy, dường như chỉ trong một đêm, toàn bộ Hồng Hoang lại bước vào một thời đại hoàn toàn mới!

Đồng thời, ngoài sự tăng trưởng nhanh chóng của các thế lực, một người cũng đã nổi danh khắp Hồng Hoang!

Người đó chính là Quảng Thành Tử, vì trên Bàn Đào đại hội đã một mình đấu với Chuẩn Đề Thánh Nhân bất phân thắng bại.

Cho nên tên tuổi của y lại một lần nữa truyền khắp Hồng Hoang, vì chiến tích của y thậm chí còn được gọi là người đứng đầu dưới Thánh Nhân!

Tại Tam Tiên Đảo, Quảng Thành Tử nghe được chuyện này, chỉ nhàn nhạt cười một tiếng, không hề biểu hiện ra sự khác thường.

Sau đó lại qua một thời gian, chiến tích của Quảng Thành Tử nhanh chóng biến mất trong ký ức của chúng sinh Hồng Hoang.

Tại một nơi hỗn độn mờ mịt, một đóa hắc liên mười hai phẩm đang phiêu đãng!

Sau khi phiêu đãng một thời gian dài, đóa hắc liên kia đã đến gần Hồng Hoang, dường như bị thứ gì đó thu hút, tiếp đó lại bắt đầu xoay tròn nhanh chóng.

Sau đó với tốc độ cực nhanh tiến vào trong đó, đóa hắc liên kia sau khi đến Hồng Hoang, lập tức biến hóa thành một nam tử trung niên!

"Hồng Hoang, bản tọa cuối cùng cũng đã trở về!

Vô số năm phiêu bạt, cuối cùng cũng chờ được đến khoảnh khắc này." Nhìn thế giới Hồng Hoang trước mắt, nam tử trung niên kia có chút cảm khái, đồng thời một mặt xì xào!

Lúc này, trên đỉnh đầu y không biết từ khi nào, mây đen dày đặc!

Đồng thời từng đạo tia chớp, không ngừng lan nhanh!

Từng trận uy áp bàng bạc, không ngừng phóng thích từ trong tầng mây dày đặc kia!

Nam tử trung niên kia cảm nhận được, ngẩng đầu nhìn lên trời!

Trong đôi mắt đen kịt, lóe lên một tia bạo ngược!

"Thiên Đạo, có việc gì!" Sau khi đối đầu với tầng mây một lúc, nam tử trung niên kia dùng giọng nói có chút khàn khàn hỏi!

"La Hầu đã chết, không thể tái xuất hiện trong Hồng Hoang!" Tầng mây kia dường như nghe được giọng nói của y, đáp lại!

Nghe lời này, nam tử trung niên hai tay không khỏi siết chặt!

Đồng thời một luồng khí tức cực kỳ bạo ngược từ trên người y tỏa ra.

Yêu tộc trong phạm vi mấy vạn dặm sau khi cảm nhận được luồng khí tức bạo ngược kia, hai mắt đỏ ngầu, bắt đầu trở nên táo bạo!

Sau đó hai con yêu thú vì một chuyện cực kỳ nhỏ, đã ra tay đánh nhau!

Chẳng mấy chốc, đã dẫn đến một con yêu thú bị giết chết.

Sau khi giết chết một con yêu thú, con yêu thú hung thủ kia khí tức toàn thân lập tức biến đổi!

Khí tức vốn ôn hòa trở nên vô cùng bạo ngược, đồng thời từng luồng khí đen kịt từ trong cơ thể y lan ra!

Con yêu thú kia bị khí tức của nam tử trung niên nhiễu loạn, cùng với việc giết chết một đồng bạn, đã nhập ma!

Trong vòng vạn dặm, phàm là sinh linh hoặc yêu thú bị khí tức của nam tử trung niên bao quanh, tất cả đều rơi vào trạng thái mất kiểm soát, thậm chí có một số sinh linh, rơi vào trạng thái cuồng bạo, trở nên cực kỳ hung hãn, bất kể là ai, chỉ cần xảy ra một chút ma sát, sẽ ra tay đánh nhau!

Giết chóc, cũng bắt đầu trở nên bình thường!

Luồng khí tức kia không phải là khí tức bình thường, mà là ma khí, do nam tử trung niên kia phát ra.

Có thể trong lúc vô ý, đã kéo một sinh linh vào ma đạo.

Sau khi nam tử trung niên kia phóng thích ra ma khí trên người, đám mây đen trên bầu trời đột nhiên sấm chớp đùng đùng, tiếng sấm vang dội!

Đồng thời, những sinh linh bị nhiễm ma khí đột nhiên cảm thấy một luồng đau đớn vô cùng kịch liệt, cuối cùng trong lúc giãy giụa từ từ chết đi!

Đám mây đen trên bầu trời, sau khi giải quyết những sinh linh bị ma khí cảm nhiễm!

Từ từ hình thành một vòng xoáy sấm sét, trung tâm vòng xoáy chính là đối diện với nam tử trung niên phía dưới.

"La Hầu đã chết, không nên tiếp tục tồn tại trong Hồng Hoang!" Khi nam tử trung niên kia mặt đầy tức giận nhìn lên trời, từ trên trời truyền ra một giọng nói lạnh như băng!

Đồng thời một tiếng sấm sét đột nhiên vang lên, kinh động những sinh linh gần đó chạy tán loạn.

Nhưng nam tử trung niên kia sau khi nghe tiếng sấm sét, không hề lựa chọn thỏa hiệp, ngược lại phóng thích ra vô tận ma khí!

Dưới tu vi cường đại của nam tử trung niên, phạm vi mấy trăm vạn cây số bị bao phủ trong ma khí!

Dưới sự cảm nhiễm của ma khí cường đại kia, cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên cũng không chống đỡ được mấy giây, sẽ bị ma khí đồng hóa!

Đồng thời, vì một hành động của nam tử trung niên, đã hoàn toàn chọc giận sự tồn tại trong bóng tối trên bầu trời kia!

Thiên Đạo lúc này vô cùng phẫn nộ, từng đạo lôi đình màu tím không ngừng cuồn cuộn trong đám mây đen kia, dường như lúc nào cũng có thể giáng xuống!

Nhìn những lôi đình màu tím kia, nam tử trung niên cuối cùng cũng cảm thấy một chút áp lực!

Nếu chỉ dựa vào một ít lôi đình màu tím, căn bản không đủ để buộc y phải khuất phục!

Sau khi cảm nhận được một chút áp lực, nam tử trung niên kia càng thêm cuồng ngạo gào lên: "Lại là lôi đình, Thiên Đạo!

Ngoài lôi đình ra, ngươi còn biết gì khác không?" Ngửa mặt lên trời gào thét mấy tiếng, lúc này vẻ mặt của nam tử trung niên vô cùng điên cuồng, khí thế càng vô cùng kiêu ngạo!

Dường như cảm nhận được khí thế của nam tử trung niên, Thiên Đạo hoàn toàn bị chọc giận!

"La Hầu, nếu đã chết!

Thì đừng quay lại nữa, vạn bàn đại đạo, đều ở trong ta!" Theo sau một giọng nói lạnh như băng từ trên trời truyền đến, đám mây đen như mực ban đầu đột nhiên bị một luồng ánh sáng mạnh xua tan!

Tiếp đó, một thanh quang kiếm ngưng tụ trên đỉnh đầu nam tử

trung niên!

Nhìn quang kiếm trên đỉnh đầu, nam tử trung niên đột nhiên cảm thấy một luồng uy hiếp tử vong!

Trong lòng có một cảm giác, nếu như không đáp lại, e rằng thật sự sẽ có tai họa diệt vong!

Cho nên vì cái mạng nhỏ của mình, nam tử trung niên không dám tiếp tục kiêu ngạo, còn về tôn nghiêm cuồng vọng, trước mặt sinh tử, có quan trọng không?

Chính vì vậy, khi quang kiếm trên đỉnh đầu từ từ hạ xuống, nam tử trung niên kia lập tức lớn tiếng hét lên: "Đại đạo tại thượng, từ nay về sau, thế gian chỉ có Vô Thiên!

Không còn La Hầu nữa, mong đại đạo chứng giám!" Tiếng hét của y vừa dứt, thanh quang kiếm treo trên đỉnh đầu đã chạm đến đỉnh đầu, thậm chí chạm vào một ít tóc!

Nhưng may mắn là, quang kiếm do Thiên Đạo khống chế không chỉ uy lực vô cùng, mà còn vô cùng dễ dàng chưởng khống!

Cho nên vào thời khắc quan trọng nhất, sau khi y thỏa hiệp, quang kiếm lập tức ngừng lại.

Theo sau sự thỏa hiệp, đám mây đen dày đặc trên bầu trời cũng bắt đầu dần dần tan đi, một số sinh mệnh bị nhiễm ma khí cũng dần dần hồi phục.

Sau khi mây đen trên trời hoàn toàn biến mất, Vô Thiên thở phào nhẹ nhõm!

Chương 289

Dù sao dưới sự chú thị của Thiên Đạo, y luôn cảm thấy một cảm giác vô cùng khó chịu!

Thấy Thiên Đạo đã đi xa, Vô Thiên cuối cùng cũng tạm thời yên tâm, sau đó liền nhìn về phía Tây phương Hồng Hoang!

Trên Linh Sơn Tây phương, Tiếp Dẫn đột nhiên cảm thấy một luồng nhìn trộm, lập tức muốn phản kích nhưng không phát hiện ra gì!

"Chuyện gì vậy, gần đây luôn có cảm giác tâm thần bất an!

Lẽ nào thật sự xảy ra vấn đề gì?" Tiếp Dẫn trong lòng thầm nghĩ!

Chỉ là cảm giác nguy hiểm nhàn nhạt kia lại không thể xua đi, khiến Tiếp Dẫn vừa tu luyện vừa suy nghĩ rốt cuộc nguyên nhân nào đã gây ra cảm giác này!

Trong lúc Tiếp Dẫn đang suy tư, Vô Thiên đã đến dưới chân Linh Sơn của Tây phương!

"Nơi này là nơi có thế lực lớn nhất Tây phương hiện tại sao, trên núi có một loại khí tức vô cùng đáng ghét!" Mặc dù không biết đó là khí tức gì, nhưng Vô Thiên vừa hít thở đã cảm thấy một sự khó chịu mãnh liệt.

Khi xưa La Hầu và Hồng Quân đại chiến Đạo Ma, Tây phương giáo còn chưa ra đời!

Tư tưởng và lý luận của Tây phương giáo, cũng đang lặng lẽ thai nghén, tự nhiên La Hầu không biết rõ.

Sau đó Vô Thiên cố gắng chịu đựng sự khó chịu trong lòng, tìm hiểu lịch sử của giáo phái trên Linh Sơn dưới chân núi Linh Sơn.

Sau một hồi tìm hiểu, Vô Thiên cuối cùng cũng hiểu rõ lịch sử cụ thể của Tây phương giáo hiện tại.

"Phật pháp, chỉ nghe tên thôi cũng có thể phán đoán ra, tuyệt đối là khắc tinh lớn nhất của ma giáo chúng ta.

Nhưng, tuy là khắc tinh!

Chỉ là, Phật pháp tuy có thể khắc chế ma pháp, nhưng cũng có thể tăng cường ma pháp!" Nghĩ đến đây, Vô Thiên dường như lại có một ý tưởng rất hay!

Sau một hồi chuẩn bị ngắn ngủi, Vô Thiên chuẩn bị gia nhập Tây phương giáo, học tập Phật pháp!

Thực ra cũng thật buồn cười, một Ma Tổ lại đi học Phật pháp!

Nếu để các đại năng khác biết được, chắc chắn sẽ cười rụng răng!

Càng buồn cười hơn, vì Tây phương đối với nhân tài có một sự chấp nhất gần như điên cuồng.

Cho nên khi Vô Thiên muốn gia nhập, không hề gặp bất kỳ trở ngại nào!

Dễ dàng gia nhập Tây phương giáo, trở thành một thành viên của Tây phương giáo!

Sau khi trở thành đệ tử của Tây phương giáo, Vô Thiên có thêm một thân phận, tên là Khẩn Na La!

Mặc dù nghe có chút khó đọc, nhưng nếu quen thuộc thì sẽ không cảm thấy có gì khác biệt, đồng thời, sau này, Khẩn Na La lại có một trận kiếp nạn thuộc về mình!

Tại Nhân tộc, trên một mảnh đất vô danh!

Một bé gái chỉ mới bảy tám tuổi đang ngồi giữa một đống đá lộn xộn, lặng lẽ nhìn lên trời, không biết trong lòng đang nghĩ gì.

Khi bé gái đang lặng lẽ suy tư về nhân sinh, thân ảnh của Nguyên Thủy xuất hiện bên cạnh nàng!

Nhưng sự xuất hiện của Nguyên Thủy không hề làm phiền bé gái, bé gái vẫn lặng lẽ nhìn lên trời.

Sau khi lặng lẽ quan sát một lúc, Nguyên Thủy lên tiếng hỏi: "Cô bé, đang suy nghĩ gì vậy?" Nghe tiếng Nguyên Thủy, bé gái không khỏi quay đầu nhìn về phía Nguyên Thủy.

"Ta đang suy nghĩ về ý nghĩa của nhân sinh, ý nghĩa của cuộc sống và ý nghĩa của sự tồn tại!" Nguyên Thủy nghe xong gật gật đầu, ba câu hỏi này hỏi rất hay, trực tiếp đi vào lòng người!

Nhưng những vấn đề này dường như không phải là điều một bé gái chỉ mới tám chín tuổi có thể biết được.

Mặc dù đại đạo không thể giảng cho bé gái nghe, nhưng Nguyên Thủy lại có thể nói về cách nhìn của mình đối với ý nghĩa của nhân sinh!

"Ý nghĩa của nhân sinh nằm ở việc hưởng thụ mọi thứ, nhưng muốn hưởng thụ mọi thứ, trước hết phải sống tốt, làm thế nào để sống tốt, thì cần có sức mạnh cường đại." Bé gái nghe xong gật đầu một cách nửa hiểu nửa không, sau đó cúi đầu trầm tư!

Một lúc sau, bé gái dùng giọng nói có chút non nớt hỏi: "Vậy tiền bối, ngài có mạnh không?

Hay là đã đủ mạnh rồi?" Nguyên Thủy nghe xong cười lớn một tiếng, sau đó bình tĩnh nói: "Có thể nói trong Hồng Hoang này, thực lực của bản tọa đứng thứ hai thì không ai dám đứng thứ nhất!

Lên trời xuống đất không gì không thể, cho nên những gì bản tọa muốn đều có thể có được, nếu sau này con có tu vi như bản tọa, có lẽ cũng có thể làm được." Bé gái sau khi nghe xong, vội vàng quỳ lạy,

đồng thời vẻ mặt khẩn cầu nói với Nguyên Thủy: "Con muốn bái ngài làm sư, mong sư tôn đồng ý!" Nguyên Thủy nghe xong, không vội đáp ứng yêu cầu bái sư của bé gái, ngược lại kể một câu chuyện: "Vào mấy vạn năm trước, ở nơi sâu thẳm của Bắc Hải Hồng Hoang, có một con huyền quy lớn nhất!

Sau đó được bản tọa thu làm đệ tử, nhưng không lâu sau đó, trong Hồng Hoang bùng phát Vu Yêu lượng kiếp!

Hồng Hoang trong trận đại chiến kinh thiên động địa đó đã bị phá vỡ, Bất Chu Sơn bị đâm gãy!

Trong chốc lát trời sập đất lún.

Vào thời khắc quan trọng, Huyền Quy đã hy sinh!

Y tự nguyện dâng hiến thân thể của mình, sau đó tứ chi của y làm trụ chống trời đất, thành công ổn định lại trời đất Hồng Hoang, không để trời đất Hồng Hoang vì không có trụ chống mà rung lắc kịch liệt, đến mức vỡ nát!" Bé gái kia sau khi nghe lời Nguyên Thủy nói, một mặt hiếu kỳ, đồng thời đôi mắt long lanh nhìn chằm chằm vào Nguyên Thủy, trong ánh mắt lộ ra một luồng ham học hỏi mãnh liệt!

Chứng kiến cảnh này, Nguyên Thủy lộ ra một nụ cười rồi tiếp tục kể: "Khi Huyền Quy kia vì chúng sinh Hồng Hoang mà hy sinh, bản tọa đã thi triển vô thượng thần thông, giữ lại một tia nguyên thần đang tiêu tán của Huyền Quy!" Bé gái kia khi nghe Nguyên Thủy kể đến đây, lộ ra một vẻ mặt kinh ngạc!

Đồng thời mặt đầy vẻ ngưỡng mộ!

"Sau đó bản tọa lại một lần nữa thi triển vô thượng thần thông, đánh thẳng tia nguyên thần đó vào trong luân hồi, để nó có thể chuyển thế sinh tồn trong luân hồi!

Chỉ là vì nguyên thần của Huyền Quy chỉ còn lại một tia, cho nên

sau khi luân hồi, sẽ mất đi tất cả ký ức!

Quên mất sư tôn của mình, quên mất tất cả những gì mình đã làm cho chúng sinh Hồng Hoang!" Nghe đến đây, đôi mắt to long lanh của bé gái lập tức phủ một tầng sương.

Bé gái vì nghe câu chuyện này mà cảm thấy bi thương cho con huyền quy kia!

Không khỏi rơi lệ.

Nguyên Thủy thấy vậy không khỏi gật gật đầu, ý cười trên mặt càng thêm nồng đậm!

Bé gái kia khóc một lúc, ngẩng đầu nhìn Nguyên Thủy dùng giọng nói hơi nghẹn ngào hỏi: "Sau đó thì sao ạ?

Sau đó ngài đã tìm thấy y chưa ạ?" Nguyên Thủy nghe xong, nhìn bé gái một cách đầy ẩn ý!

Tiếp đó cười nói: "Đương nhiên là tìm thấy rồi!

Dù sao bản tọa là Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong Hồng Hoang này, không có chuyện gì mà bản tọa không làm được!" Tiếng nói vừa dứt, Nguyên Thủy đưa tay nhẹ nhàng đặt lên trán bé gái!

Lập tức, trong ánh mắt đẫm lệ của bé gái, lòng bàn tay Nguyên Thủy tỏa ra một luồng ánh sáng ấm áp!

Đồng thời bên tai bé gái truyền đến giọng nói ấm áp của Nguyên Thủy: "Đồ nhi à đồ nhi, lúc này không tỉnh, còn đợi đến bao giờ!" Sau khi nghe lời Nguyên Thủy nói, vẻ mặt bé gái đột nhiên sững sờ!

Sau đó trong đầu bé gái, vạn đạo kim quang lóe lên!

Một luồng ký ức khổng lồ đột nhiên xuất hiện trong đầu bé gái, sau khi có thêm nhiều ký ức như vậy, bé gái có chút không chịu nổi, không khỏi ôm đầu, đồng thời vẻ mặt có chút đau khổ!

Chứng kiến cảnh này, trong lòng Nguyên Thủy thoáng qua một tia dao động!

Nhưng, muốn khôi phục ký ức kiếp trước, nhất định phải trải qua điều này!

Chương 290

Trong đầu bé gái, luồng ký ức khổng lồ kia bắt đầu dung hợp với ký ức hiện tại!

Sau đó trong quá trình dung hợp, vẻ mặt bé gái xuất hiện một tia thay đổi!

Từ lúc đầu có chút mơ màng, có chút ngỡ ngàng rồi cuối cùng là vẻ mặt giác ngộ!

Cùng lúc đó, sau khi khôi phục ký ức, trên người bé gái đột nhiên bùng phát ra một luồng khí thế cường đại!

Một luồng khí tức cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ từ trên cơ thể bé gái kia tỏa ra!

Đồng thời luồng khí tức cường đại kia sau khi tỏa ra bắt đầu khuếch tán ra xung quanh!

Chỉ là để không làm phiền Nhân tộc xung quanh và các sinh linh khác, Nguyên Thủy đã ra tay phong tỏa khí tức cảnh giới Chuẩn Thánh trên người bé gái!

Sau khi khí tức tỏa ra xong, bé gái mở mắt!

Đôi mắt to long lanh ban đầu trở nên sắc bén.

Khiến người ta nhìn thấy không khỏi trong lòng run rẩy!

Nhưng Nguyên Thủy thấy cảnh này lại hài lòng gật đầu, đồng thời cười nói: "Đồ nhi, hoan nghênh trở về!" Bé gái kia sau khi nghe lời Nguyên Thủy nói, vẻ mặt cung kính nhìn Nguyên Thủy, sau đó quỳ xuống đất cung kính nói: "Sư tôn cứu mạng chi ân, Huyền Quy vĩnh thế khó quên!" Nguyên Thủy nghe xong, xua tay!

“Huyền Quy, không cần như vậy!

Con là đệ tử của vi sư, vi sư giúp đỡ là chuyện bình thường!” Quả thực, chút chuyện nhỏ này đối với Nguyên Thủy mà nói, chỉ là cái nhấc tay mà thôi, nhưng Huyền Quy lại không cho là vậy, chỉ thấy ánh mắt Huyền Quy kiên định, một mặt nghiêm túc nói: “Đối với sư tôn là cái nhấc tay, nhưng đối với đệ tử, lại là ân cứu mạng!

Cho nên ân tái tạo của sư tôn, Huyền Quy vĩnh thế không dám quên!” Nguyên Thủy nhìn Huyền Quy một mặt quật cường, không khỏi cười than một tiếng, sau đó bước lên trước tự mình đỡ dậy!

Huyền Quy vì được Nguyên Thủy đích thân đỡ dậy, trong lòng càng thêm cảm động vạn phần!

Sau khi đỡ Huyền Quy dậy, Nguyên Thủy lại lấy ra một kiện linh bảo kỳ quái!

Lý do nó là một linh bảo kỳ quái, là vì hình dạng của nó vô cùng kỳ quái, hình dáng lại giống như một cái mai rùa!

Phải biết rằng trong Hồng Hoang, linh bảo tương tự về cơ bản là không thấy!

Thậm chí không phải là về cơ bản, mà là căn bản không thấy!

Nhìn mai rùa linh bảo trên tay Nguyên Thủy, Huyền Quy chỉ cảm thấy trong lòng có chút quen thuộc!

Chỉ là, y không nhớ mình đã từng sở hữu hay nhìn thấy linh bảo tương tự.

Nguyên Thủy dường như đã thấy được sự nghi hoặc của y, lên tiếng giải thích: “Đây là một bộ quy giáp sánh ngang với cực phẩm tiên thiên linh bảo, có lực phòng ngự cực kỳ cường đại!

Mặc dù không thể gọi là phòng ngự vô song, nhưng tiên thiên linh

bảo thông thường đều không thể phá vỡ được phòng ngự của nó!

Ngay cả những cực phẩm tiên thiên linh bảo tấn công, cũng cần người sử dụng có thực lực cường đại mới có thể phá vỡ!" Nghe lời Nguyên Thủy nói, Huyền Quy trong lòng kinh ngạc!

Sau đó nhanh chóng rút lại bàn tay đang hơi đưa ra.

Dù sao đây là linh bảo sánh ngang với cực phẩm tiên thiên linh bảo, trong Hồng Hoang hẳn là cực kỳ hiếm hoi!

Cho nên không nên chạm vào thì hơn, nếu vì chạm vào mà xảy ra vấn đề, đó thật sự là tội lớn!

Nguyên Thủy dường như đã thấy được sự khao khát trong mắt Huyền Quy và khả năng tự chủ cực mạnh đó!

Bèn không khỏi cười nói: "Bộ quy giáp này là bản thể của con, sau đó được vi sư luyện hóa một phen, mới biến thành linh bảo!

Nay vi sư ban cho con, vật quy nguyên chủ!

Cho nên cũng không cần từ chối, nhận đi!" Huyền Quy sau khi nghe lời Nguyên Thủy nói trong lòng một trận cảm động, chỉ là cố gắng kìm nén dục vọng trong lòng, cùng với ánh mắt vô cùng khao khát kia, quay đầu đi bình tĩnh nói: "Không cần đâu ạ, sư tôn sắp thu nhận đệ tử mới, chắc chắn sẽ cần rất nhiều linh bảo!

Tu vi của đệ tử cũng không yếu, cho nên hãy để lại cho sư đệ cần hơn đi ạ." Nguyên Thủy điềm nhiên cười, đối diện với Huyền Quy, đồng thời nhàn nhạt nói: "Kiện linh bảo này đáng lẽ phải thuộc về con!

Còn về những sư đệ kia của con, vi sư đã sớm chuẩn bị cho mỗi người một kiện tiên thiên linh bảo!" Sau khi Nguyên Thủy nói xong, trên bầu trời đột nhiên nổi lên một trận gió lớn!

Thổi bay y phục của Nguyên Thủy tung bay trong gió. 27.

Nhìn Nguyên Thủy trước mắt vô cùng thần thánh, trong mắt Huyền Quy không khỏi hiện lên vô số ngôi sao nhỏ, vẻ mặt tràn đầy sự sùng bái!

Sư tôn nhà mình quả nhiên cường đại, ngay cả tiên thiên linh bảo vô cùng quý giá cũng có thể làm được mỗi người một kiện!

Phải biết đó là tiên thiên linh bảo, trong Hồng Hoang tiên thiên linh bảo cực kỳ quý giá, vô số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh vì nó mà ra tay đánh nhau, thậm chí không tiếc gây ra đại quyết chiến của hai bên!

Nhưng ở chỗ Nguyên Thủy, đệ tử dưới trướng mỗi người một kiện, thật sự, chỉ có hai chữ xa hoa mới có thể giải thích được cảm xúc kinh ngạc trong lòng Huyền Quy!

Nếu sư tôn nhà mình thần thông quảng đại, vậy thì Huyền Quy đương nhiên cũng sẽ không khách khí mà trực tiếp nhận lấy kiện quy giáp từng là của mình!

Khi cầm quy giáp trong tay, một luồng khí tức quen thuộc ập đến!

Huyền Quy không khỏi nhẹ nhàng vuốt ve quy giáp, đồng thời trong lòng cảm khái rất nhiều!

Nếu không có sự giúp đỡ của Nguyên Thủy, e rằng bây giờ y cũng giống như quy giáp, trở thành một vật chết.

Sau khi Huyền Quy nhận quy giáp, Nguyên Thủy chuẩn bị rời đi!

Huyền Quy cũng muốn cùng Nguyên Thủy rời đi.

Chỉ là lại bị Nguyên Thủy khuyên can, "Huyền Quy, bây giờ không phải là lúc con trở về Tam Tiên Đảo!" Huyền Quy nghe lời này mặt đầy nghi hoặc, tiếp đó vô cùng không hiểu nhìn Nguyên Thủy, không hiểu tại sao Nguyên Thủy lại không cho mình trở về Tam Tiên

Đảo.

Nguyên Thủy dường như đã thấy được sự nghi hoặc của y, đơn giản giải thích: "Huyền Quy, vi sư cảm thấy bây giờ con không thích hợp ở trong Tam Tiên Đảo tĩnh tu!

Mặc dù con bây giờ có cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, là do kiếp trước để lại, không có bất kỳ hậu họa nào!

Chỉ là, kiếp trước của con là một con huyền quy!

Từ khi sinh ra đến khi chết đi chưa từng rời khỏi Bắc Hải.

Không từng nhìn thấy vô số sinh linh và thế giới muôn màu muôn vẻ trong Hồng Hoang!

Cho nên mặc dù thực lực của con cường đại, nhưng tâm cảnh của con chỉ ngang với tu sĩ bình thường.

Căn bản không thể tương xứng với thực lực cường đại đó.

Chính vì vậy, sau khi con thức tỉnh ký ức và khôi phục thực lực, vi sư muốn đề nghị con đi du đãng trong Hồng Hoang một phen!

Trải qua các loại sự việc, mới có thể thực sự lĩnh ngộ huyền bí tu luyện!" Huyền Quy sau khi nghe xong, trước hết nhíu mày lặng lẽ suy nghĩ ý tứ trong lời nói của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy thấy vậy cũng không làm phiền, ngược lại ở đây lặng lẽ chờ đợi, chờ y thông suốt.

Sau một lúc, Huyền Quy cuối cùng cũng hiểu được ý của Nguyên Thủy!

Sau đó gật đầu, tỏ ý nguyện ý tuân theo sự sắp xếp của Nguyên Thủy.

Chương 291

Sau khi thấy Huyền Quy đã hiểu, Nguyên Thủy yên tâm gật đầu, sau đó lại dặn dò một phen chú ý an toàn.

Huyền Quy gật đầu tỏ ý đã hiểu, tiếp đó tiễn Nguyên Thủy rời đi! 28.

Sau khi Nguyên Thủy rời đi, Huyền Quy cũng chuẩn bị rời khỏi bộ lạc này, đi phiêu bạt một phen trong Hồng Hoang!

Thời gian trôi nhanh, ngàn năm thoáng chốc đã qua!

Trong một gian cung điện trên Tam Tiên Đảo, đại đệ tử của Nguyên Thủy là Quảng Thành Tử đang lặng lẽ cảm ngộ đại đạo!

Cùng lúc đó trên người y, không ngừng có khí tức huyền diệu tỏa ra!

Dưới sự cọ rửa của những khí tức huyền diệu kia, cảnh giới của Quảng Thành Tử đang từ từ tăng lên!

Phải biết rằng trong Hồng Hoang, đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ muốn tăng thêm tu vi là vô cùng khó khăn.

Trong Hồng Hoang hiện tại, có thể đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh mà không thành Thánh thì không có một ai!

Minh Hà cũng là nhờ bắt chước Nữ Oa nương nương tạo người, sáng tạo ra một chủng tộc, nhận được vô lượng công đức, mới dựa vào công đức một lần đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh, đạt đến cảnh giới đó.

Còn những đại năng khác, từng người đều bị kẹt ở Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Muốn đột phá khó lại càng khó.

Quảng Thành Tử dựa vào sự lĩnh ngộ pháp tắc, cùng với sự trợ giúp của Hồng Mông Tử Khí, trên con đường thành Thánh càng đi càng gần!

Bây giờ, khoảng cách đến thành Thánh cũng chỉ còn một bước chân!

Nhưng một bước chân này, muốn vượt qua lại không hề dễ dàng.

Quảng Thành Tử từ ngàn năm trước sau khi trở về từ Bàn Đào đại hội, lập tức tiến vào trạng thái bế quan!

Trên Bàn Đào đại hội, trận chiến với Chuẩn Đề đã khiến Quảng Thành Tử có một số cái nhìn mới về Thánh Nhân.

Cho nên mới sau khi trở về Tam Tiên Đảo, đã vội vàng bế quan!

Dù sao một tia lĩnh ngộ đó, có thể quyết định thành bại của Quảng Thành Tử trong tương lai.

Đột nhiên, khí tức trên người Quảng Thành Tử tăng vọt!

Một luồng sức mạnh vượt qua cảnh giới Chuẩn Thánh từ trong cơ thể Quảng Thành Tử bùng phát ra.

Chỉ là luồng sức mạnh kia không duy trì được bao lâu, vì nhiều nguyên nhân không thể kháng cự, đã tắt lịm!

"Lại thất bại rồi, quả nhiên!

Thành Thánh không đơn giản như vậy!

Nhưng ta hiện tại đang dung hợp Tam Thi, chỉ là luôn có một cảm giác, dường như trong bóng tối, có một luồng sức mạnh vô hình đang kiềm chế sự trưởng thành của mình!" Quảng Thành Tử than một tiếng, không khỏi có chút cảm khái!

Mặc dù lần đột phá này không thành công, nhưng lại khiến Quảng Thành Tử cảm nhận được một lúc sức mạnh siêu thoát cảnh giới Chuẩn Thánh!

Chính vì loại cảm giác siêu nhiên đó!

Mới thôi thúc Quảng Thành Tử, trong vòng ngàn năm không ngừng thử đột phá!

Thất bại cũng không sợ, dù sao luồng cảm giác kia thật sự khiến người ta mê mẩn vô cùng!

Thậm chí có lúc Quảng Thành Tử nghĩ, nếu có thể đột phá cấp bậc Thánh Nhân, dù có nguy hiểm lớn đến đâu, Quảng Thành Tử cũng sẽ mạo hiểm thử một lần!

Sau đó lại qua mấy chục năm, Quảng Thành Tử trong tòa cung điện kia không ngừng thử nghiệm phương pháp đột phá Thánh Nhân.

Nhưng, về cơ bản đều tuyên bố thất bại!

Đương nhiên, những thí nghiệm vô tận này cũng không phải là không có thu hoạch.

Ví dụ như một ngày mấy chục năm trước, đó là ngày Quảng Thành Tử gần với Thánh Nhân nhất!

Lúc đó, chỉ thiếu một bước nữa Quảng Thành Tử có thể đột phá cảnh giới Thánh Nhân.

Chỉ là vì một nguyên nhân nào đó, đã dẫn đến công cốc ở thời khắc cuối cùng, công bại thù thành!

Nhưng, Quảng Thành Tử trong vô số lần thất bại, cũng đã mò ra được một con đường dường như là con đường.

Mặc dù con đường đó có chút nguy hiểm, nhưng đối với Quảng Thành Tử có lẽ là con đường duy nhất thông đến Thánh Nhân.

Đó là đi con đường Tam Thi hợp nhất, thực ra con đường này trong Hồng Hoang đã có người đi, và đã thành công!

Bất luận là Hồng Quân hay là sư tôn của y Nguyên Thủy Thiên Tôn, về cơ bản đều đi con đường trảm Tam Thi rồi cuối cùng Tam Thi hợp nhất thành cảnh giới Thánh Nhân.

Nguyên Thủy duy nhất khác biệt là, đẳng cấp linh bảo trảm Tam Thi quá cao, Nguyên Thủy không dùng Hồng Mông Tử Khí, hoàn toàn dựa vào thực lực để tiến hành dung hợp!

Quảng Thành Tử cũng không khao khát đạt đến trình độ như Nguyên Thủy, chỉ hy vọng sau khi thực hiện nhiều thử nghiệm hơn, có thể đánh cược một lần!

Nhưng, vì sự an toàn của bản thân, Quảng Thành Tử trước khi đột phá đã chuẩn bị rất nhiều, đồng thời thỉnh giáo Nguyên Thủy.

Đồng thời cũng thỉnh cầu Nguyên Thủy vào thời khắc cuối cùng nếu không thành công, hãy giúp một tay!

Nguyên Thủy nghe xong đương nhiên gật đầu đồng ý, sau đó Nguyên Thủy trấn giữ trong một cung điện không xa Quảng Thành Tử.

Theo sau khi Quảng Thành Tử chuẩn bị xong, bắt đầu hành trình dung hợp!

Khi triệu hồi Tam Thi, Quảng Thành Tử lợi dụng Hồng Mông Tử Khí dung hợp ngăn cách giữa Tam Thi và bản thể.

Sau khi tiến vào giai đoạn ma hợp, bầu trời Hồng Hoang dị tượng tứ phía!

Từng đạo lôi đình kinh khủng không ngừng bùng nổ trên bầu trời Đông Hải.

Tiếng sấm sét cực lớn, khiến sinh linh trên Đông Hải cảm thấy một bầu không khí vô cùng áp bức.

Cùng lúc đó, chúng đại năng và Thánh Nhân trong Hồng Hoang đối với dị tượng trời đất đột nhiên xuất hiện vô cùng hứng thú.

Ban đầu không ai nghĩ đó là dị tượng trời đất do có người thành Thánh gây ra, ngược lại cảm thấy hẳn là linh bảo xuất thế.

Thời gian dần trôi, cuối cùng chúng sinh cũng ý thức được rằng dị tượng kinh khủng đột nhiên xuất hiện trong trời đất không phải là do linh bảo ra đời, mà là có người thành Thánh!

Sau khi hiểu ra điều này, một loạt đại năng Hồng Hoang đều bị dọa cho giật nảy mình!

Ngoài sự kinh ngạc ra, trong lòng họ cũng có một tia mong chờ vị Thánh nhân hoàn toàn mới này ra đời!

Để chứng thực suy nghĩ trong lòng, các đại năng trong thế giới Hồng Hoang đều đồng loạt hướng ánh mắt về phía Đông Hải!

Chỉ có điều, dù có quét nhìn và dò xét thế nào đi nữa, họ cũng không thể phát hiện ra Tam Tiên Đảo đang ẩn giấu dưới một đại trận tuyệt thế.

Chương 292

Mấy vị Thánh nhân kia tuy có thể mơ hồ cảm nhận được phương vị đại khái của Tam Tiên Đảo, nhưng để xác định vị trí chân chính của nó cũng không phải chuyện dễ dàng!

Nhưng có một điều chắc chắn, dị tượng trời đất kia nhất định là do một người nào đó trong Tam Tiên Đảo gây ra!

Tại Côn Luân Sơn, Lão Tử và Thông Thiên đang ngồi xếp bằng, lặng lẽ quan sát tình hình ở Đông Hải!

"Huynh trưởng, trong Tam Tiên Đảo có ai có thể gây ra dị tượng lớn đến thế?" "Ngoài Quảng Thành Tử sư điệt ra, còn có thể là ai?" "Quảng Thành Tử sao?

Đúng vậy!

Trong Tam Tiên Đảo, ngoài hắn ra, e rằng không ai có thể đạt tới trình độ đó." "Ha, nhị sư đệ thật đáng sợ!

Ngoài tu vi của bản thân cường đại ra, ngay cả đồ đệ của y cũng phi thường không đơn giản!" Tại Linh Sơn ở Tây phương, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi biết Quảng Thành Tử sắp thành Thánh, cũng bị dọa cho một phen kinh hãi!

Sau khi hoàn hồn, hai người nhìn nhau, đều thấy được vẻ cay đắng vô tận trong mắt đối phương.

"Sư huynh, lẽ nào trời muốn diệt Tây phương ta sao?" "Vi huynh cũng không biết, chỉ là sau này e rằng chúng ta sẽ sống rất khó khăn!

Tây phương muốn đại hưng, e rằng lại phải trì hoãn vô thời hạn!" Ngoài các Thánh nhân ra, những sinh linh và đại năng khác trong Hồng Hoang đều cảm thấy kinh ngạc không thôi trước dị tượng đột nhiên

xuất hiện trên bầu trời.

Thậm chí có một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh cho rằng dị tượng xuất hiện là điềm báo có chí bảo giáng trần!

Vì vậy, một nhóm lớn đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đã đổ xô đến Đông Hải, muốn được chiêm ngưỡng chân dung của chí bảo và nhân cơ hội đục nước béo cò.

Trong lúc Hồng Hoang đang xôn xao, Quảng Thành Tử cũng sắp bước ra bước cuối cùng.

Lúc này, hắn đang ở trong một cảnh giới huyền diệu khó tả, người thường nhìn vào chắc chắn sẽ không hiểu được!

Nhưng đối với những người có lĩnh ngộ sâu sắc về đại đạo, khi nhìn thấy Quảng Thành Tử lúc này, sẽ hiểu rằng những khí tức huyền diệu bao trùm quanh thân hắn chính là khí tức của đại đạo!

Khi trong ngoài Tam Tiên Đảo đang được chú ý vô cùng, một tiếng sét kinh thiên vang lên!

Cùng lúc đó, một luồng khí tức vô cùng đáng sợ từ trong Tam Tiên Đảo tỏa ra, nhanh chóng lan tràn khắp Hồng Hoang!

Luồng khí tức kinh khủng đó nhanh chóng bao trùm lên toàn bộ Hồng Hoang, lúc này tất cả sinh linh trong Hồng Hoang về cơ bản đều đang ở trong trạng thái run lẩy bẩy.

"Thánh nhân, uy áp của Thánh nhân!

Lẽ nào ở Đông Hải không phải có chí bảo ra đời, mà là có Thánh nhân giáng lâm?" Một số sinh linh trong Hồng Hoang sau khi cảm nhận được luồng khí tức đó, trước tiên là ngây người, không kịp phản ứng!

Đến khi họ nhận ra thì đã hơi muộn!

Toàn bộ Hồng Hoang bị bao phủ dưới uy áp của Thánh nhân, những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang sau khi cảm nhận được luồng khí thế kinh khủng vô cùng đó, lập tức hiểu ra một chuyện!

Đó là có người thành Thánh!

Sao có thể?

Thánh nhân không phải đã có sáu vị rồi sao, sao bây giờ lại có thể sinh ra Thánh nhân mới?

Một số đại năng ở cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, sau khi thấy Quảng Thành Tử đột phá, trong lòng cũng dâng lên một luồng xúc động!

Muốn dựa vào luồng khí thế này, trực tiếp đột phá giới hạn Thánh nhân!

Nhưng phần lớn đều thất bại, nhẹ thì tàn tật, nặng thì kinh mạch đứt hết!

Có người xúc động, tự nhiên cũng có người không xúc động!

Những người có tu vi cao cường có thể áp chế được dục vọng trong lòng.

Nhưng những đại năng Hồng Hoang có tu vi thấp, tâm cảnh kém cỏi thì không có may mắn như vậy.

Bởi vì được Quảng Thành Tử cổ vũ, họ cho rằng cảnh giới Thánh nhân cũng không quá khó, có thể dễ dàng đột phá.

Chỉ đến khi thử, họ mới thực sự hiểu được sự gian nan của con đường thành Thánh!

Có một bộ phận không chỉ tâm thái kém, công đức thấp, mà quan trọng nhất là làm người không có giới hạn!

Một khi có lợi, liền nhân cơ hội chiếm lấy một ít, thử hỏi người như vậy, Thiên Đạo có để cho thành Thánh không? … Sau khi trở thành Thánh nhân, Quảng Thành Tử tức thì có một cảm giác nắm cả thiên hạ trong tay.

Chỉ là Quảng Thành Tử cũng hiểu, sở dĩ có cảm giác đó là vì hắn đang chìm đắm trong đó, may mà dục vọng không che mờ đôi mắt của hắn!

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang lại không may mắn như vậy, dưới sự dẫn dắt của việc Quảng Thành Tử thành Thánh, vô tận khí tức dục vọng lan tràn khắp Hồng Hoang.

Khiến Hồng Hoang bắt đầu một thời kỳ động loạn, một số đại năng vốn an phận thủ thường cũng tỉnh lại từ bế quan và ngủ say.

Khi biết Quảng Thành Tử thành Thánh, họ lập tức rời khỏi đạo trường, bay thẳng đến chỗ của Quảng Thành Tử.

Họ tha thiết muốn biết, Quảng Thành Tử rốt cuộc đã đột phá cảnh giới Thánh nhân như thế nào.

Đối với họ, ngoài việc nâng cao thực lực, không có chuyện gì có thể thu hút sự chú ý của họ!

Chỉ là họ cũng biết, bây giờ Quảng Thành Tử đã trở thành Thánh nhân!

Không còn cùng một đẳng cấp với họ.

Vì vậy khi có việc cầu xin Quảng Thành Tử, họ đều lấy ra những lễ vật quý giá nhất, đến bái kiến!

Bề ngoài là đến chúc mừng, thực tế là muốn Quảng Thành Tử tiết lộ bí mật thành Thánh rốt cuộc là gì. 29.

Trong lúc các đại năng lần lượt đến chúc mừng, dị tượng trời đất

trong Hồng Hoang lại một lần nữa biến đổi!

Từng đóa mây vàng từ trên trời chậm rãi bay xuống, từng dải mây ngũ sắc phiêu đãng giữa không trung, trông vô cùng thần thánh!

Trên đại địa Hồng Hoang, từng đóa kim liên phun trào!

Đồng thời trong núi rừng, dần dần bắt đầu có sương mù lượn lờ, cùng lúc đó những linh thú cực kỳ quý hiếm bắt đầu xuất hiện trong sương mù.

Những tiên nữ xinh đẹp từ trên trời từ từ hạ xuống, tiếp đó truyền đến những tiếng ca du dương.

Chúng sinh Hồng Hoang sau khi thấy cảnh tượng trước mắt, không nhịn được mà say đắm trong đó!

Thậm chí có một số kẻ tiểu nhân cực độ tham lam, còn nảy sinh ý định trộm một hai con linh thú cực kỳ quý hiếm kia!

Nhưng chưa kịp ra tay, đã bị thiên lôi tấn công!

Suy cho cùng đối với Thiên Đạo, tất cả dị tượng trong Hồng Hoang đều do nó tạo ra.

Tiêu hao cũng là năng lượng của nó, nếu không phải Quảng Thành Tử, một Thánh nhân vô cùng đặc thù, có sự giúp đỡ vô cùng trọng đại đối với sự phát triển sau này của Hồng Hoang, Thiên Đạo chắc chắn sẽ không nguyện ý tiêu hao bản nguyên mà mình tân tân khổ khổ tích lũy được!

Không lâu sau khi Quảng Thành Tử thành Thánh, một nơi nào đó ở phía đông Hồng Hoang đột nhiên xảy ra mấy trận chấn động lớn liên tiếp.

Chương 293

Biến cố này đã thu hút sự chú ý của chúng sinh Hồng Hoang, đặc biệt là trong thời kỳ nhạy cảm ngay sau khi Quảng Thành Tử thành Thánh!

Vì vậy, mặc dù chấn động ở phía đông Hồng Hoang đối với tổng thể Hồng Hoang không kịch liệt, nhưng vẫn thu hút sự chú ý của chúng sinh!

Khi biết một nơi ở phía đông Hồng Hoang liên tục chấn động, chúng sinh Hồng Hoang đều vô cùng hứng thú!

Một số thế lực mới thành lập sau đại kiếp Vu Yêu đều phái người đi kiểm tra, đồng thời một số đại năng cũng một mình lên đường, muốn xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Khi trải qua ngàn cay vạn đắng, đến được nơi gây ra chấn động, họ bị cảnh tượng trước mắt dọa cho giật nảy mình!

Trên một vùng bình nguyên rộng lớn, trong phạm vi vạn dặm, vì chấn động liên tục mà trời đất đảo lộn.

Hoàn toàn không còn nhận ra dáng vẻ trước đây, trên phạm vi vạn dặm có những luồng khí tức kinh khủng đang tàn phá.

Khiến cho những người đi kiểm tra và một số đại năng không dám tiến lên nữa, sợ xảy ra chuyện ngoài ý muốn!

Đương nhiên không phải ai cũng sợ hãi, Thanh Sam lão tổ là một đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, từng là một thành viên của Yêu tộc Thiên đình.

Sau khi Thiên đình bị hủy diệt trong lượng kiếp Vu Yêu, y liền một mình lang thang trong Hồng Hoang!

Hiện tại y bị chấn động ở đây thu hút, đồng thời cũng vì trước đó Quảng Thành Tử thành Thánh đã kích thích y, nên y vô cùng hứng thú với nơi gây ra chấn động nhẹ trong Hồng Hoang.

Trùng hợp là, khi xảy ra chấn động, y đang ở gần đó không xa!

Vì vậy khi cảm nhận được chấn động, y lập tức vượt qua khoảng cách ức vạn dặm, trở thành một trong những đại năng đầu tiên đến đây.

Theo thời gian trôi qua, ngày càng nhiều người do các thế lực phái đến, thấy cảnh này, Thanh Sam lão tổ không khỏi có chút nóng lòng muốn vào xem, nhưng vì nơi này vừa mới xảy ra chấn động không lâu, trên không trung còn sót lại một số vết nứt và khí tức kinh khủng.

Vì vậy tuy trong lòng vô cùng nóng lòng, nhưng vì sự an toàn của bản thân, y đã nhẫn nại một lúc.

Nhưng cùng với sự xuất hiện của ngày càng nhiều đại năng và người của các thế lực, Thanh Sam lão tổ hiểu ra!

Tuyệt đối không thể đợi thêm nữa.

Thế là y vận chuyển toàn thân pháp lực, dưới sự trợ giúp của một kiện Tiên Thiên Linh Bảo là Lưu Ly Thanh Mộc, chống lại luồng khí tức kinh khủng đang tàn phá, tiến vào nơi gây ra chấn động.

Một số đại năng và nhân viên của các thế lực có mặt tại hiện trường thấy y tiến vào, đều nhìn nhau, sau đó một số đại năng và thế lực cũng không chịu nổi sự cám dỗ, cũng thi triển vạn ngàn thủ đoạn để chống lại luồng khí tức tàn phá tiến vào vùng chấn động.

Suy cho cùng đã có người vào rồi, nếu không vào, e rằng có lợi ích gì cũng sẽ bị người đi trước đoạt hết!

Sau đó, những đại năng Hồng Hoang và nhân viên các thế lực đến sau thấy những người đi trước đều đã vào, cũng không chút do dự mà

đi vào!

Tuy đoán rằng phía trước có thể tồn tại nguy hiểm lớn, nhưng dưới đủ loại áp lực, không thể không vào!

Nhanh chóng, dưới sự tìm kiếm của các đại năng và sinh linh, tại khu vực trung tâm phạm vi vạn dặm, họ phát hiện một hang động khổng lồ!

Trên không trung hang động tràn ngập những luồng khí tức cực kỳ kinh khủng, khiến các đại năng Hồng Hoang và nhân viên các thế lực không dám tiến lên!

Nhưng họ cũng biết, bên trong hang động kinh khủng này hẳn là căn nguyên gây ra chấn động cho Hồng Hoang.

Theo thời gian trôi qua, họ có thể cảm nhận rõ ràng, những khí tức đáng sợ trên không và xung quanh miệng hang đang từ từ suy giảm.

Họ cũng tin rằng không bao lâu nữa, khí tức kinh khủng sẽ tan biến!

Vì vậy khi phát hiện ra căn nguyên, các thế lực và đại năng vốn đang tìm kiếm khắp nơi đều tụ tập lại một chỗ.

"Rốt cuộc là thứ gì, mà có thể tạo ra động tĩnh lớn như vậy!" "Theo bần đạo thấy, có thể là một kiện linh bảo hoặc một số tiên thiên dược liệu quý giá!" "Ồ?

Đạo hữu sao lại cho là vậy?" "Nhìn xem…" … Trong lúc một đám người đang thảo luận về nguồn gốc của khí tức kinh khủng, các Thánh nhân ở ngoài Hồng Hoang cũng đang hết sức quan tâm đến nơi gây ra chấn động, bởi vì họ biết, chí bảo sắp xuất thế kia sẽ có ảnh hưởng vô cùng sâu sắc đến toàn bộ cục diện Hồng Hoang!

Nếu đoạt được nó, thì sẽ nắm được quyền chủ động!

Chiếm vị trí ưu tiên trong đại thế Hồng Hoang sau này.

Thế là các Thánh nhân đều quyết định tự mình hạ tràng, tranh đoạt kiện chí bảo kia!

Quảng Thành Tử vừa mới thành Thánh không lâu, đang củng cố tu vi, cũng nhận được triệu hoán của Nguyên Thủy, mang theo một tia nghi hoặc đến Thuận Thiên điện!

Trong Thuận Thiên điện, Nguyên Thủy đang tham ngộ đại đạo!

Hiện tại tu vi của Nguyên Thủy đã đạt đến Hỗn Nguyên Đại La đỉnh phong!

Tiến thêm một bước nữa, chính là Thiên Đạo cảnh giới trong truyền thuyết, ngang hàng với Thiên Đạo Hồng Hoang!

Chỉ là Thiên Đạo cảnh giới vô cùng huyền ảo, hiện tại Nguyên Thủy chỉ mới bắt đầu tham ngộ, muốn đạt đến cảnh giới đó e rằng cần một thời gian rất dài.

Toàn bộ Thuận Thiên điện tràn ngập pháp tắc thời gian và không gian, ở đây một khoảnh khắc có thể là ngàn vạn năm sau, cũng có thể một khoảnh khắc lại quay về ngàn vạn năm trước!

Thời gian và không gian ở đây đều nằm trong tay Nguyên Thủy, Nguyên Thủy cũng đang lợi dụng pháp tắc thời gian và không gian cường đại đó để tham ngộ đại đạo huyền ảo!

Chỉ là vừa rồi, một trận chấn động nhỏ ở phía đông Hồng Hoang đã thu hút sự chú ý của Nguyên Thủy!

Từ từ mở mắt, Nguyên Thủy nhìn về phía đông Hồng Hoang, sau đó trong nháy mắt đã hiểu rõ đầu đuôi sự việc!

"Lại sắp xuất thế, xem ra phải sắp xếp để đoạt lấy nó mới được!" Sau đó, Nguyên Thủy truyền âm cho Quảng Thành Tử!

Triệu đến Thuận Thiên điện bàn bạc.

Đột nhiên, Nguyên Thủy đang tĩnh tu đại đạo nhàn nhạt lên tiếng: "Quảng Thành Tử, vào đi!" Nguyên lai bây giờ Quảng Thành Tử đã đến ngoài Thuận Thiên điện, đang định xin chỉ thị của Nguyên Thủy!

Quảng Thành Tử nghe thấy giọng nói của Nguyên Thủy, nhẹ nhàng mở cửa lớn Thuận Thiên điện đi vào.

Nhìn Quảng Thành Tử, Nguyên Thủy khẽ gật đầu, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng!

"Quả nhiên không hổ là đại đệ tử của vi sư, nhanh như vậy đã có thể tham ngộ được sự huyền bí của hồng mông tử khí!" Quảng Thành Tử nghe vậy, cung kính đáp lại: "Tất cả đều nhờ sư tôn dạy dỗ đúng cách, Quảng Thành Tử mới có thể trong thời gian ngắn đột phá cảnh giới Thánh nhân!" Nguyên Thủy nghe xong, lại một lần nữa hài lòng gật đầu, sau khi cười nói: "Vừa rồi ở phía đông Hồng Hoang, xảy ra một trận chấn động nhỏ!

Một kiện chí bảo liên quan đến tương lai của Hồng Hoang sắp xuất thế!

Vi sư hy vọng con có thể đi đoạt nó về." Quảng Thành Tử nghe xong ngẩn người, lẽ nào sư tôn triệu mình đến chỉ để đoạt một kiện chí bảo thôi sao?

Bên dưới có nhiều sư đệ như vậy, chuyện nhỏ này hẳn không cần mình ra tay chứ?

Bọn họ đủ sức đối phó rồi!

Dường như nhìn thấu suy nghĩ của Quảng Thành Tử, Nguyên Thủy nhàn nhạt giải thích: "Con bây giờ vừa mới thành Thánh, thực lực của Thánh nhân chưa hoàn toàn nắm vững, nên không biết được sự huyền bí trong đó." "Nguyên nhân Hồng Hoang chấn động là vì có

một kiện chí bảo cấp Tiên Thiên sắp xuất thế!" Nghe Nguyên Thủy nói vậy, Quảng Thành Tử lộ ra vẻ kinh ngạc!

Một kiện chí bảo cấp Tiên Thiên xuất thế, không đến mức khiến Nguyên Thủy có phản ứng lớn như vậy chứ?

Suy cho cùng, chí bảo cấp Tiên Thiên có thể là Tiên Thiên Chí Bảo, cũng có thể là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Không phải cứ gọi là chí bảo thì đều là Tiên Thiên Chí Bảo, suy cho cùng số lượng Tiên Thiên Chí Bảo trong Hồng Hoang vô cùng khan hiếm, ngay cả Thánh nhân cũng không thể làm được mỗi người một kiện!

Biết rõ Quảng Thành Tử đang nghĩ gì, Nguyên Thủy bình tĩnh giải đáp: "Chí bảo sắp xuất thế tên là: Không Động Ấn!

Nó là chí bảo của Nhân tộc, có năng lực trấn áp khí vận Nhân tộc!

Chương 294

Đối với Nhân tộc, vô cùng quan trọng!" Quảng Thành Tử nghe Nguyên Thủy nói vậy mới có chút bừng tỉnh, nguyên lai là chí bảo của Nhân tộc!

Sau khi trở thành Thánh nhân, Quảng Thành Tử cũng đã hiểu rõ một số cục diện của Hồng Hoang!

Hiểu được sau này Nhân tộc sẽ trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang.

Vì vậy chuyện của Nhân tộc, đối với các Thánh nhân là vô cùng quan trọng!

"Lần này Không Động Ấn xuất thế, các Thánh nhân khác cũng sẽ ra tay tranh đoạt, suy cho cùng sau này Nhân tộc là nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang!

Nếu có được Không Động Ấn thì sẽ có quyền khống chế Nhân tộc, vì vậy Không Động Ấn đối với Xiển giáo của chúng ta vô cùng quan trọng!

Lần này vi sư triệu con đến, là để con đi đoạt nó về!" Quảng Thành Tử gật đầu, hiểu được ý của Nguyên Thủy!

Tiếp đó hai người lại trao đổi một phen về tâm đắc của Thánh nhân, đương nhiên phần lớn đều là Nguyên Thủy đang dạy dỗ Quảng Thành Tử!

Lại qua một lúc, phía đông Hồng Hoang lại một lần nữa xảy ra một trận chấn động nhỏ!

Nguyên Thủy cảm ứng được, nhìn Quảng Thành Tử bình tĩnh nói: "Không Động Ấn sắp xuất thế, con cũng chuẩn bị xuất phát đi!"

Quảng Thành Tử nghe Nguyên Thủy nói vậy lập tức gật đầu, sau đó chuẩn bị rời đi, nhưng trước khi đi, sau lưng lại truyền đến giọng nói bình tĩnh của Nguyên Thủy: "Nhớ kỹ, Không Động Ấn vô cùng quan trọng!

Tuyệt đối không thể để cho Tây phương đoạt được!" Quảng Thành Tử nghe xong, kiên định gật đầu!

Sau đó bước ra khỏi Thuận Thiên đại điện, nhìn thoáng qua cảnh quan Tam Tiên Đảo, thân ảnh liền biến mất khỏi Tam Tiên Đảo.

Lúc này ở Hồng Hoang, vì phía đông Hồng Hoang lại một lần nữa chấn động, các đại năng và thế lực đều cho rằng nguồn gốc gây ra chấn động sắp xuất hiện!

Thế là tất cả đều hạ lệnh, bằng mọi giá phải đoạt được nguồn gốc gây ra chấn động!

Bởi vì trong suy đoán của họ, họ cho rằng đó nhất định là chấn động do một kiện linh bảo cấp Tiên Thiên Linh Bảo trở lên, thậm chí là chí bảo gây ra!

Vì vậy họ thế nào cũng phải đoạt được, suy cho cùng một kiện chí bảo cấp Tiên Thiên đối với họ là vô cùng hiếm có, nếu đoạt được chí bảo cấp Tiên Thiên, thì chắc chắn sẽ nổi bật trong số các thế lực, thậm chí dựa vào chí bảo cấp Tiên Thiên đứng trên đỉnh Hồng Hoang cũng chưa chắc là không thể, vì vậy nhất định phải đoạt lấy! … Thiên đình, trong Lăng Tiêu bảo điện!

Hạo Thiên dùng Hạo Thiên Kính theo dõi sát sao mọi động tĩnh ở phía đông Hồng Hoang, khi thấy phía đông Hồng Hoang lại một lần nữa chấn động, nơi gây ra chấn động bắt đầu từ từ biến mất.

Hạo Thiên hiểu rằng, hẳn là chí bảo ẩn giấu trong đại lục Hồng Hoang gây ra chấn động sắp xuất thế!

Thế là Hạo Thiên lập tức hạ lệnh, tập hợp toàn bộ mười vạn Thiên binh mới thành lập của Thiên đình, tiến phát về phía đông Hồng Hoang!

Ở rìa Bắc Hải, có một vùng băng nguyên hoang vu rộng lớn!

Trên băng nguyên, có một tòa cung điện hùng vĩ, tên là: Yêu Sư điện!

Chủ nhân Yêu Sư điện, chính là Yêu sư của Yêu tộc Thiên đình, Côn Bằng!

Năm xưa khi Đế Tuấn, Thái Nhất và Thập Nhị Tổ Vu đại chiến kịch liệt nhất, y đã trốn thoát!

Nhưng tuy trốn thoát khỏi đại kiếp Vu Yêu, y cũng bị thương!

Vì vậy những năm gần đây y vẫn luôn tu dưỡng trong băng nguyên Bắc Hải.

Lần này Hồng Hoang xảy ra chấn động, nghi là có chí bảo cấp bậc nào đó xuất thế!

Đã kinh động đến Côn Bằng, khi nhìn thấy nơi gây ra chấn động, Côn Bằng lập tức hiểu ra!

"Tuyệt đối là một kiện chí bảo từ cấp Tiên Thiên trở lên!

Nhất định phải đoạt được!" Sau khi hiểu ra, Côn Bằng có chút kích động!

Sau đó, gần mười vạn đại quân Yêu tộc cảnh giới Kim Tiên nhanh chóng tập hợp!

Dưới sự dẫn dắt của Côn Bằng, khí thế hừng hực lao về phía đại lục Hồng Hoang.

Ngoài Thiên đình và thế lực Bắc Hải ra, tất cả các thế lực lớn nhỏ trong Hồng Hoang đều phái ra những tinh nhuệ mạnh nhất đi tranh

đoạt chí bảo cấp Tiên Thiên! 30.

Một số đại năng độc lai độc vãng hoặc có ít môn nhân cũng đồng loạt lên đường, mang theo toàn bộ gia sản bay về phía đông Hồng Hoang!

Trong nhất thời Hồng Hoang phong vân cuộn trào, gần như tất cả các thế lực đều bị điều động!

Ngay cả Nhân tộc, cũng phái một đội quân khoảng mười vạn người đi tranh đoạt chí bảo!

Bởi vì Nhân Hoàng Toại Nhân thị có một cảm giác, chí bảo xuất hiện ở phía đông Hồng Hoang có liên quan mật thiết với Nhân tộc.

Nhưng vì Toại Nhân thị chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Thêm vào đó không có năng lực khống chế khí vận Nhân tộc, nên không hiểu rõ chí bảo được thai nghén dưới lòng đất phía đông Hồng Hoang quan trọng đến mức nào đối với Nhân tộc!

Chỉ là dưới ảnh hưởng mơ hồ không rõ đó, Toại Nhân thị đã lệnh cho một Đại La Kim Tiên của Nhân tộc dẫn mười vạn đại quân đi tranh đoạt. … Trong lúc Hồng Hoang phong vân cuộn trào, các thế lực đều ra tay hướng về phía đông Hồng Hoang!

Các Thánh nhân cũng ngồi không yên, bởi vì trong cảm tri của họ, Không Động Ấn sắp xuất thế!

Vì vậy họ cũng đều chuẩn bị sẵn sàng, chuẩn bị ra tay tranh đoạt!

Khi về cơ bản tất cả mọi người đều đã chuẩn bị xong, ở dưới đáy nơi gây ra chấn động Hồng Hoang, một chí bảo hình ấn tỷ đang từ từ hiện ra!

Cùng lúc đó, những khí tức vô cùng kinh khủng vốn bao trùm trên không trung nơi chấn động cũng đang nhanh chóng rút đi!

Khiến tất cả mọi người và đại năng có mặt tại hiện trường trước tiên là kinh ngạc, sau đó liền âm thầm chuẩn bị tranh đoạt chí bảo!

Thời gian từng chút một trôi qua, lại qua một lúc, chí bảo hình ngọc tỷ cuối cùng cũng hoàn toàn hiện ra!

Cùng lúc đó, một đạo kim quang đột nhiên xuất hiện!

Sau đó, trên không trung nơi chấn động, kim quang vạn trượng!

Những hư ảnh rồng hổ hiện ra trong kim quang đó, sau đó một số phượng hoàng và bách điểu cũng từ từ hiện ra!

Nhưng tất cả các đại năng có mặt tại hiện trường đều không nhìn lên trời, mà nhìn xuống lòng đất!

Bởi vì không còn bị những khí tức kinh khủng đó bao vây, Không Động Ấn đã hoàn toàn hiện ra trước mắt mọi người! 31.

Các đại năng Hồng Hoang và người của các thế lực sau khi thấy vậy, tức thì cảm thấy miệng khô lưỡi đắng, thân thể có chút nóng lên!

Trong lúc các đại năng chuẩn bị ra tay tranh đoạt, một ảo ảnh đột nhiên lóe qua trước mắt, sau đó một giọng nói xuất hiện bên tai họ: "Của bản tọa!" Các đại năng nghe xong trước tiên là ngẩn người, sau đó phản ứng lại lập tức nhìn về phía nơi Không Động Ấn xuất hiện.

Kết quả phát hiện Không Động Ấn đã không cánh mà bay, sau đó lại liên tưởng đến ảo ảnh và giọng nói kiêu ngạo vừa rồi!

Các đại năng trong nháy mắt hiểu ra, có người đã giật tay trên ngay trước mắt mình!

Chương 295

Lập tức đại nộ, tiếp đó nhanh chóng ra tay về một phía nào đó!

Dưới sự lóe sáng của hàng vạn đạo công kích kim quang chứa đựng sự phẫn nộ của các đại năng, một không gian ở xa trong nháy mắt nổ tung!

Sau đó một thân ảnh từ trong không gian nổ tung đó bay ra!

Các đại năng thấy vậy lập tức ồ ạt xông lên.

Không phải để cứu người, bởi vì thân ảnh đó chính là đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đã giật tay trên lúc nãy!

Dựa vào thân pháp cực nhanh, cùng với thủ đoạn như ảo ảnh, trong lúc các đại năng chưa kịp phản ứng, đã nhanh chóng ra tay, trộm lấy chí bảo Nhân tộc Không Động Ấn!

Sau đó y định dựa vào tốc độ của mình để nhanh chóng tẩu thoát, chỉ là khi y ra tay, một số đại năng đã chú ý.

Nhưng vì nhiều cân nhắc, họ không ra tay với y!

Ngược lại để y trộm được Không Động Ấn, chuẩn bị đợi y tẩu thoát rồi mới ngầm tấn công.

Chỉ là không ngờ, thân ảnh đó lại kiêu ngạo như vậy!

Sau khi trộm được, lại còn lớn tiếng hô một câu!

Kết quả hiển nhiên, dưới một trận công kích của các đại năng phẫn nộ, y căn bản không thể trốn thoát, trong nháy mắt bị đánh chết!

Thế là cục diện tức thì hỗn loạn!

Vì tranh đoạt chí bảo Nhân tộc Không Động Ấn, các đại năng đại đả xuất thủ, tức thì toàn bộ nơi Không Động Ấn xuất thế chìm trong

một vùng chiến loạn.

Nhưng, đây không phải là cuộc tranh đoạt cuối cùng!

Thậm chí chỉ có thể coi là mới bắt đầu.

Bởi vì hiện tại tham gia tranh đoạt chỉ là quân tiên phong của các thế lực, và một số đại năng thực lực không mạnh!

Những đại năng thực lực cường đại và các thế lực lớn đã phái ra một lượng lớn quân đội, khí thế hung hăng lao đến đây!

Ở phía sau, các Thánh nhân đang lạnh lùng quan sát tất cả, đồng thời cũng đang chờ đợi một cơ hội thích hợp để chen tay vào tranh đoạt! … Cách lúc Không Động Ấn xuất thế đã một tháng, cuộc tranh đoạt đã đạt đến đỉnh điểm!

Sau một tháng chém giết, những người có thực lực tranh đoạt chỉ còn lại ba thế lực lớn và một số đại năng đỉnh tiêm!

Ba thế lực lớn còn lại là: Thiên đình, băng nguyên Bắc Hải và Huyết Hải!

Số lượng những đại năng đỉnh tiêm có nhiều hơn một chút, nhưng họ đều đơn đả độc đấu, tuy thực lực cường đại, nhưng thế lực đơn bạc!

Nhưng họ lại là đối thủ mạnh nhất trong cuộc tranh đoạt Không Động Ấn lần này, suy cho cùng thực lực của từng đại năng đều cực mạnh!

Trên bầu trời phía đông Hồng Hoang, Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang theo dõi sát sao tình hình tranh đoạt Không Động Ấn.

Khi thấy phía dưới máu chảy thành sông, Nữ Oa trong lòng có chút không nỡ, bèn lên tiếng: “Cuộc tranh đoạt Không Động Ấn nên kết

thúc rồi chứ?" Các vị Thánh nhân khác nghe vậy, nhìn nhau rồi gật đầu!

Nếu Nữ Oa đã lên tiếng, thì cũng cần phải nể mặt!

Thế là, Lão Tử trầm tư một lát, rồi lên tiếng đầu tiên: "Không sai, cuộc tranh đoạt bây giờ cũng nên kết thúc rồi!

Một kiện chí bảo Nhân tộc không nên dính phải nhiều sát lục như vậy." Sau khi nghe lời của Lão Tử, Thông Thiên tiếp lời: "Nếu đã như vậy, thì chúng ta ra tay đi!" Nhưng lúc này, hai vị Thánh nhân Tây phương vẫn luôn im lặng lại có ý kiến khác, chỉ nghe Tiếp Dẫn lên tiếng: "Hai vị đạo hữu, đợi một chút!" Lão Tử và Thông Thiên nghe Tiếp Dẫn nói, mày hơi nhíu lại nhìn về phía Tiếp Dẫn, thần sắc có chút không vui!

"Tiếp Dẫn, ngươi có ý kiến gì sao?" "Không có, hai vị đạo hữu hiểu lầm rồi, chỉ là bần đạo muốn hỏi, Không Động Ấn rốt cuộc thuộc về tay ai?" Nghe lời của Tiếp Dẫn, hiện trường tức thì yên tĩnh lại!

Một lúc sau, Lão Tử nói: "Mỗi người tự dựa vào bản lĩnh!" Tiếp Dẫn nghe vậy mỉm cười gật đầu, sau đó các Thánh nhân đều hướng ánh mắt về phía đám đại năng đang tranh đoạt!

Các đại năng đang ra tay tranh đoạt Không Động Ấn đột nhiên cảm thấy một luồng cảm giác tim đập nhanh, sau đó đều dừng tay lại, vẻ mặt cảnh giác nhìn xung quanh!

"Chuyện gì vậy, vừa rồi sao ta lại có cảm giác đó!

Giống như nếu tiếp tục chiến đấu nữa, sẽ mất mạng vậy!" "Ngươi cũng có cảm giác đó sao, ta cũng có?" "Xem ra, có nhân vật không tầm thường đã tham gia vào cuộc tranh đoạt này!" "…" "Không sai!" Các đại năng sau khi dừng tay trước tiên là ngẩn người, vì sao lại đột nhiên dừng tay!

Sau đó họ hiểu ra, không khỏi thốt lên!

Tiếng nói này không sao, trực tiếp gây ra sự đồng cảm của các đại năng!

Nội tâm của họ lúc này bị một luồng can nhiễu cực mạnh!

Phảng phất như có một tồn tại bí ẩn đang ngăn cản họ tiếp tục tranh đoạt.

Một số đại năng đỉnh tiêm nhất, ví như Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán, sau khi cảm ứng được sự kỳ lạ một lúc, đột nhiên hiểu ra, sắc mặt khẽ biến!

"Lại có kẻ nhúng tay vào, xem ra lần này lại công cốc rồi!" Sau đó Trấn Nguyên Tử lắc đầu, quay người rời đi!

Suy cho cùng đây là cảnh cáo của Thánh nhân, nếu không biết điều mà tiếp tục ở lại, e rằng sẽ có nguy hiểm đến tính mạng!

Dưới sự dẫn đầu của Trấn Nguyên Tử, một số đại năng đã hiểu ra sắc mặt cũng trong nháy mắt đại biến, sau đó vội vàng chạy trốn khỏi đây!

Nhưng cũng không phải tất cả các đại năng đều có thể hiểu được sự huyền ảo đó, ví như Thanh Sam lão tổ không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

"Xảy ra chuyện gì vậy?

Tại sao?" Một đại năng bên cạnh nghe vậy cũng khẽ lắc đầu, vẻ mặt nghi hoặc nói: "Ta cũng không biết, nhưng hẳn là có liên quan đến việc chúng ta đột nhiên dừng tay vừa rồi!" Thanh Sam lão tổ nghe xong mơ màng gật đầu, liền gạt chuyện này sang một bên, vẻ mặt nóng rực nhìn về phía Không Động Ấn phía trước!

Sau khi nhìn một lúc, Thanh Sam lão tổ kinh ngạc phát hiện tuy

xung quanh Không Động Ấn có đầy những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Chỉ là họ phảng phất như cảm ứng được điều gì đó, đều đứng yên tại chỗ, đồng thời thần tình lộ ra vẻ giằng co!

Nhưng, đối với Thanh Sam lão tổ lại là một tin tức vô cùng tốt!

"Cơ hội tốt, thật là trời giúp ta!

Nếu các ngươi không tranh, thì đừng trách ta không khách khí!" Sau đó trong tiếng cười lớn của Thanh Sam lão tổ, Không Động Ấn đã bị y đoạt lấy!

Khi Không Động Ấn đến tay, các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh xung quanh đột nhiên vẻ mặt kinh khủng nhìn y, sau đó không ngừng lùi lại!

Thanh Sam lão tổ thấy vậy, phát ra một tiếng cười lớn!

"Ha ha ha ha, đám phế vật các ngươi!

Chí bảo ở ngay trước mặt mà cũng không dám tranh đoạt, nếu các ngươi không cần, thì lão tổ đây không khách khí!" Chỉ là, các đại năng xung quanh phảng phất như không nghe thấy giọng nói của y, vẻ mặt kinh khủng lùi về phía sau, đồng thời thần tình cung kính nói: "Cung nghênh chư vị Thánh nhân giáng lâm!" Khi lời của mọi người vừa dứt, trên trời đột nhiên truyền đến một giọng nói bình thản!

"Ừ, đều lui xuống đi, chuyện ở đây không liên quan đến các ngươi nữa!" Các đại năng xung quanh nghe vậy, thần sắc đột nhiên thả lỏng, sau đó cung kính gật đầu nhanh chóng rời đi!

Lúc này Thanh Sam lão tổ đang chìm đắm trong một giấc mộng đẹp, đó là giấc mộng y dựa vào chí bảo trong tay đại sát tứ phương, cuối cùng trở thành Thánh nhân!

Chỉ là điều y không biết, một tai họa ngút trời đã xuất hiện trên đầu y!

Trên không trung phía trên Thanh Sam lão tổ, có năm đạo nhân ảnh đứng lơ lửng, đồng thời trên người tỏa ra kim quang nhàn nhạt!

Chương 296

Thông Thiên khi thấy Thanh Sam lão tổ phía dưới đang ôm Không Động Ấn với vẻ mặt đầy dục vọng, trong mắt lộ ra một luồng chán ghét!

Sau đó, trời đất Hồng Hoang phảng phất như cảm nhận được sự chán ghét của Thông Thiên!

Sét đánh tứ phía, một đạo lôi điện màu tím từ giữa không trung đánh xuống.

Tiếp đó là một tiếng nổ lớn, Thanh Sam lão tổ tại chỗ bị tử sắc thần lôi tiêu diệt!

Chí bảo Nhân tộc Không Động Ấn thì lẳng lặng trôi nổi giữa không trung, phảng phất như đang chờ đợi chủ nhân tiếp theo!

Lúc này, không khí giữa các Thánh nhân bắt đầu trở nên căng thẳng.

Trong lúc các Thánh nhân chuẩn bị đại đả xuất thủ, đột nhiên đều dừng tay lại, quay đầu nhìn về phía Đông Hải!

Lão Tử sau khi thấy vậy, trong lòng không khỏi thầm nghĩ: "Lại là hắn, nhị đệ lại phái hắn đến!

Xem ra cuộc tranh đoạt lần này lại sắp có biến cố rồi." Tiếp Dẫn cũng sau khi thấy người đến, mày nhíu chặt lại!

"Hắn đến rồi, lẽ nào Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng muốn Không Động Ấn?

Chuyện này khó giải quyết rồi, nhưng ta sẽ không dễ dàng từ bỏ!" Sau đó dưới sự chú thị của các Thánh nhân, thân ảnh của Quảng Thành Tử từ phía Đông Hải từ từ đi tới!

Khi Quảng Thành Tử thấy các Thánh nhân, khẽ gật đầu, đối với Lão Tử và Thông Thiên có chút cung kính nói: "Kiến Lão Tử sư bá, Thông Thiên sư thúc!" Lão Tử và Thông Thiên nghe xong gật đầu, sau đó mỉm cười nói: "Quảng Thành Tử đạo hữu không cần đa lễ, nếu đã thành Thánh, vậy chúng ta cứ xưng hô là đạo hữu đi!" Quảng Thành Tử nghe vậy khẽ lắc đầu, nhìn Lão Tử nhàn nhạt nói: "Lão Tử sư bá, … có chút không hợp lễ thường cho lắm!" Lão Tử nghe xong, mỉm cười không trả lời Quảng Thành Tử, chỉ là trong ánh mắt ẩn giấu hiện lên một tia khẳng định.

"Nhị đệ quả nhiên không thu sai đồ đệ, có được cảnh giới Thánh nhân cũng không quên bản tâm, hiểu được tình thầy trò, tốt, tốt!" Sau đó Lão Tử lại nói, đối với Quảng Thành Tử lại nói: "Mục đích của ngươi là vì Không Động Ấn phải không?" Quảng Thành Tử nghe Lão Tử hỏi vậy lập tức gật đầu, "Sư tôn mệnh lệnh, mong sư bá thông cảm!" Nghe Quảng Thành Tử trả lời, Lão Tử nhắm mắt suy nghĩ một lúc, rồi đưa ra một quyết định, sau đó lại mở mắt ra, nhìn Quảng Thành Tử bình tĩnh nói: "Nếu nhị đệ muốn tranh đoạt Không Động Ấn, vậy bần đạo rút lui là được!" Các Thánh nhân khác nghe vậy, đều quay đầu có chút kinh ngạc nhìn Lão Tử!

Thông Thiên nghe xong, cũng cẩn thận cân nhắc một lúc, sau đó cũng nói: "Nếu huynh trưởng đã rút lui, vậy ta cũng rút lui thôi!" Lão Tử và Thông Thiên lần lượt rút khỏi cuộc tranh đoạt linh bảo, khiến Nữ Oa và hai vị Thánh nhân Tây phương càng thêm vẻ mặt không thể tin được, không hiểu vì sao hai người lại nhượng bộ!

Quảng Thành Tử nghe xong, không hề kinh ngạc, suy cho cùng sau khi trở thành Thánh nhân, hắn có một số cảm tri về tương lai, tuy không thể có được thông tin cụ thể, nhưng quá trình đại khái thì có thể biết được!

Vì vậy Quảng Thành Tử không hề bất ngờ, nhưng sau khi nghe

Lão Tử và Thông Thiên rút khỏi cuộc tranh đoạt, thần sắc cung kính hướng về họ nói một tiếng tạ: "Đa tạ Lão Tử sư bá, Thông Thiên sư thúc!" "Không cần khách khí, Tam Thanh vốn là một nhà!

Vậy cuộc tranh đấu tiếp theo giao cho ngươi, bần đạo có chút việc phải đi xử lý, liền rời đi trước!" Lão Tử cười đáp một câu, sau đó thân ảnh từ từ biến mất tại chỗ.

Thông Thiên sau khi Lão Tử đi, cũng cáo biệt Quảng Thành Tử và Nữ Oa, tiếp đó thân ảnh cũng biến mất trước mắt họ!

Sau khi Lão Tử và Thông Thiên rời đi, hiện trường chỉ còn lại bốn vị Thánh nhân!

Quảng Thành Tử, Nữ Oa và hai vị Tây phương!

Bốn người nhìn nhau, Nữ Oa lên tiếng trước: "Nếu chúng ta đều muốn Không Động Ấn, vậy không bằng đấu một trận đi!" Quảng Thành Tử và Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cẩn thận suy nghĩ, cuối cùng gật đầu, tỏ ý đồng ý!

Sau đó họ cùng nhau rời khỏi thế giới Hồng Hoang, đến trong Hỗn Độn ở ngoài Hồng Hoang!

Suy cho cùng đều là Thánh nhân, dù không dùng toàn lực, hiện tại Hồng Hoang cũng không thể chịu đựng được trận chiến cấp Thánh nhân!

Vì vậy họ đặt chiến trường trong hư không Hỗn Độn, một là có thể toàn lực ứng phó, hai là tránh gây ra phá hoại cho Hồng Hoang!

Sau khi đến hư không Hỗn Độn, bốn người liền bắt đầu âm thầm chuẩn bị, một trận đại chiến tuyệt thế cũng sắp bùng nổ!

Chuẩn bị xong, bốn người trước tiên so tài đại đạo!

Chỉ thấy trên người Nữ Oa lan ra vô tận tạo hóa thần quang, dưới

sự chiếu rọi của tạo hóa thần quang đó, Hỗn Độn xung quanh lại xuất hiện một tia sinh cơ!

Khiến Quảng Thành Tử và hai vị Thánh nhân Tây phương sau khi thấy vậy mày hơi nhíu lại, đồng thời trong lòng thầm nghĩ: "Nữ Oa đối với lĩnh ngộ tạo hóa đại đạo e rằng đã đạt đến một độ cao chưa từng có, xem ra phải cẩn thận rồi!" Sau đó, trên người Tiếp Dẫn lộ ra một luồng khí tức huyền diệu khó tả, khiến người ta sau khi thấy có chút buồn ngủ!

Nếu người có thực lực yếu hơn Tiếp Dẫn, e rằng sẽ không thể chống lại được cảm giác buồn ngủ cường đại đó, từ đó đọa lạc vào thế giới hư ảo vô tận.

Trên người Chuẩn Đề thì xuất hiện một hư ảnh chó lạc đà, mang theo vô tận phật quang, chỉ là không nhìn rõ được diện mạo của con chó lạc đà đó.

Ba vị Thánh nhân đại hiển thần thông, Quảng Thành Tử ở đây ngược lại bình tĩnh hơn nhiều, chỉ thấy trên người Quảng Thành Tử cũng lộ ra một luồng khí tức huyền diệu khó tả, khiến người ta không nhìn thấu!

Sau đó bốn vị Thánh nhân bắt đầu so tài pháp tắc và đại đạo của mình, trong nhất thời hư không Hỗn Độn, bốn luồng lực lượng cường đại không ngừng va chạm, giao thoa!

Nhưng chỉ so tài pháp tắc không thể quyết định được thắng bại của cuộc đấu, cuối cùng vẫn phải xem thực lực cá nhân!

Nhưng nếu thất bại trong việc so tài pháp tắc và đại đạo, e rằng sẽ gây ra một số ảnh hưởng không ổn định!

Một khi thất bại, từ từ có thể gây ra đạo tâm không ổn định, thực lực không thể phát huy toàn bộ!

Cuối cùng bị đối thủ có thực lực tương đương đánh bại.

Cuộc đối kháng pháp tắc và đại đạo kéo dài một lúc, cuối cùng vì nhiều lý do mà Quảng Thành Tử, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai vị Thánh nhân hơi yếu hơn một chút, thất bại cáo chung.

Sau khi kết thúc cuộc đối kháng pháp tắc, hai bên tiến vào trận chiến chính thức!

Sau đó không khí đột nhiên căng thẳng, đồng thời trên người bốn vị Thánh nhân bắt đầu tỏa ra khí tức kinh khủng!

Hư không Hỗn Độn gần đó vì không chịu nổi khí thế của bốn vị Thánh nhân mà bắt đầu chấn động nhẹ, liền phát ra một số âm thanh nhỏ.

"A di đà phật!" Cùng với một tiếng phật hiệu vang lên, Chuẩn Đề tấn công trước!

Một tiếng phật hiệu mang theo pháp tắc âm thanh cuốn về phía Quảng Thành Tử và Nữ Oa!

Nữ Oa sau khi thấy vậy mày hơi nhíu lại, sau đó đại thủ vung lên!

Một đạo tạo hóa chi lực hình thành một lớp bảo vệ, bảo vệ Nữ Oa bên trong.

Quảng Thành Tử sau khi thấy luồng sóng vô hình đó, trực tiếp vung nắm đấm trong tay!

Một quyền đánh nổ nó.

Nhanh chóng, cuộc đại hỗn chiến bắt đầu, bốn vị Thánh nhân đều sử dụng những thủ đoạn mạnh nhất của mình!

Từng đạo lưu quang kinh khủng bay đi, từng luồng sóng kinh khủng dâng lên!

Từng tiếng âm thanh thúc giục mạng người vang lên… Cùng với

một tiếng nổ lớn vang lên, Nữ Oa bị ảnh hưởng, lùi lại mấy bước!

Đôi mắt đẹp phẫn nộ nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Vừa rồi, nếu không phải Nữ Oa né nhanh, suýt chút nữa đã bị trọng thương!

Trong cơn phẫn nộ, Nữ Oa lấy ra Hồng Tú Cầu, sau đó dùng hết toàn lực ném về phía Chuẩn Đề.

Hồng Tú Cầu sau khi rời khỏi tay Nữ Oa, trong nháy mắt biến thành một quả cầu lửa, mang theo năng lượng khổng lồ lao thẳng vào mặt Chuẩn Đề, thế như muốn trọng thương y!

Chuẩn Đề thấy cảnh này, không hề sợ hãi, cũng lấy ra Tiên Thiên Linh Bảo Thất Bảo Diệu Thụ!

Nhìn Hồng Tú Cầu, trên mặt y lộ ra một nụ cười nắm chắc phần thắng, sau đó Chuẩn Đề nhẹ nhàng vung Thất Bảo Diệu Thụ!

Tiếp đó, Thất Bảo Diệu Thụ tỏa ra một luồng lực lượng thần bí, bay về phía Hồng Tú Cầu đó!

Hồng Tú Cầu đang nhanh chóng bay về phía Chuẩn Đề, sau khi bị luồng sức mạnh thần bí đó va chạm, trong nháy mắt mất đi động lực, rơi xuống hư không Hỗn Độn!

Nữ Oa thấy cảnh này mày nhíu lại, muốn đi lấy lại Hồng Tú Cầu!

Chương 297

Chỉ là lại bị Chuẩn Đề ngăn cản.

Sau khi ngăn cản hành động của Nữ Oa, Chuẩn Đề thánh nhân đưa ra một điều kiện: "Nữ Oa nương nương, muốn lấy lại Hồng Tú Cầu thì phải rút khỏi cuộc tranh đoạt Không Động Ấn!" Nữ Oa nghe vậy, nhíu mày cân nhắc rồi gật đầu, đồng ý với điều kiện của Chuẩn Đề!

Chuẩn Đề thấy Nữ Oa đồng ý yêu cầu của mình, lộ ra một nụ cười, sau đó thi triển pháp thuật đưa Hồng Tú Cầu cho Nữ Oa!

Nữ Oa sau khi lấy được Hồng Tú Cầu, thì sắc mặt hơi xanh, nhíu mày rời khỏi chiến trường!

Chuẩn Đề thấy Nữ Oa rời đi, nụ cười trên khuôn mặt khổ sở càng thêm rạng rỡ, tuy có khả năng đã đắc tội với Nữ Oa, nhưng so với Không Động Ấn thì căn bản không là gì!

Chỉ cần đoạt được Không Động Ấn, thì tương lai Hồng Hoang nhất định thuộc về Tây phương!

Bây giờ chỉ cần giải quyết Quảng Thành Tử, thì Tây phương đại hưng đã nắm chắc trong tay!

Thế là, Chuẩn Đề tham gia vào cuộc đối đầu giữa Quảng Thành Tử và Tiếp Dẫn!

Có Chuẩn Đề tham gia, áp lực của Quảng Thành Tử tăng gấp bội!

Dần dần có chút không chống đỡ nổi.

Có Chuẩn Đề gia nhập, áp lực của Quảng Thành Tử tăng gấp bội, nhưng cũng chỉ là áp lực tăng gấp bội mà thôi!

Suy cho cùng, trước khi trở thành Thánh nhân, Quảng Thành Tử đã

có thể đối chiến với Chuẩn Đề một hai chiêu! 32.

Sau khi đạt đến cảnh giới Thánh nhân, thực lực của Quảng Thành Tử tăng lên gấp bội, bây giờ chính lúc có thể cùng hai vị Thánh nhân Tây phương đại chiến một phen, thử xem thực lực rốt cuộc mạnh đến đâu!

Có Chuẩn Đề gia nhập, áp lực của Tiếp Dẫn thì giảm đi rất nhiều!

Hai vị Thánh nhân liên thủ, tức thì có một khí thế phản công!

Cùng với trận đại chiến trong hư không Hỗn Độn, từng đạo pháp thuật cường kình, từng đạo thần thông kinh khủng, từng đạo pháp tắc thần bí khó lường hiện ra!

Các loại thủ đoạn đều được tung ra, lúc này không chỉ là so tài thực lực cá nhân, mà còn là so tài đại đạo của hai bên, đồng thời cũng là so tài thần thông của hai bên!

Dưới sự tấn công đồng tâm hiệp lực của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Quảng Thành Tử dần dần có chút không chống đỡ nổi!

Sau khi đánh tan một đạo pháp thuật cường đại, Quảng Thành Tử lùi lại mấy bước!

"Quả nhiên không hổ là Thánh nhân đã thành Thánh từ lâu, thực lực lại cường hãn như vậy!

Trước đây thật sự đã coi thường các ngươi rồi." Quảng Thành Tử thở hổn hển, nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc!

Quảng Thành Tử không ngờ, hai vị Thánh nhân Tây phương lại cường đại đến vậy!

Một khi liên thủ, thực lực sẽ tăng lên gấp bội, căn bản không phải đối thủ!

“Xem ra ta đã quá sớm rồi, nếu đợi ta củng cố tu vi xong rồi mới cùng các ngươi tỷ thí một phen, e rằng kết quả sẽ không thảm hại như vậy!” Quảng Thành Tử có chút cười khổ nói, tâm thái quá nóng vội!

Cũng có chút tự đại, lại tự không lượng sức mình muốn một lần thách đấu hai vị Thánh nhân.

Sau khi Quảng Thành Tử đánh tan một đạo công kích của Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề im lặng nhìn nhau, đều thấy được một tia cay đắng trong mắt đối phương!

“Quảng Thành Tử quả thật thiên phú phi phàm, vừa mới thành Thánh lại có thể cùng ta chiến đấu bất phân thắng bại!

Nếu để hắn trưởng thành thêm một thời gian nữa, e rằng ta không phải là đối thủ của hắn rồi!” Chuẩn Đề sau khi lộ ra một nụ cười khổ, có chút bất đắc dĩ nói!

Chỉ mới cách Bàn Đào đại hội không lâu, Quảng Thành Tử không chỉ trở thành Thánh nhân, thực lực lại còn có thể đuổi kịp họ.

Thật khiến người ta không dám tin!

Nhưng thời gian song phương đình chiến chỉ qua đi trong một khoảnh khắc, liền lại đại chiến lần nữa!

Trong nhất thời Hỗn Độn không ngừng truyền ra tiếng vang, cùng với từng đạo ánh sáng, từng trận sóng kinh khủng!

Khiến chúng sinh trong Hồng Hoang cảm thấy vô cùng sợ hãi, đặc biệt là một số đại năng có cảnh giới đã đạt đến một trình độ nhất định.

Càng thêm căng thẳng, bởi vì họ hiểu rõ những luồng sóng kinh khủng trong Hỗn Độn là do Thánh nhân đang giao chiến!

Không phải một hai vị Thánh nhân, mà là hơn bốn vị Thánh nhân

đang đại chiến trong Hỗn Độn!

Không khiến người ta kinh hãi, không khiến người ta sợ hãi sao được!

Nhưng họ cũng đang ăn mừng, những Thánh nhân đó không chọn giao chiến trong Hồng Hoang.

Nếu không, theo cường độ họ có thể cảm nhận được, Hồng Hoang đã sớm bị phá nát một lần nữa!

Trên một vùng bình nguyên phía đông Hồng Hoang.

Một chí bảo hình ngọc tỏa ra ánh sáng yếu ớt đang trôi nổi trên một bãi cỏ!

Xung quanh kiện chí bảo đó, các đại năng Hồng Hoang vây lại một chỗ, hai mắt sáng rực nhìn nó!

"Rốt cuộc là chí bảo gì, mà lại có thể khiến Thánh nhân tranh đoạt!" "Nhìn cũng không có uy thế gì cả, thật khiến người ta khó hiểu!" "Pháp nhãn của Thánh nhân sao chúng ta biết được, nhưng chí bảo trước mắt chắc chắn vô cùng quý giá!" Trong lúc các đại năng bàn tán xôn xao, một số ánh mắt tham lam đang chăm chú nhìn vào kiện chí bảo chưa rõ lai lịch!

Hắc Thủy lão tổ là một trong số đó, thân là đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, tuy thực lực thuộc hàng đầu Hồng Hoang, nhưng vì xuất thân vô cùng bình thường, dựa vào nỗ lực không ngừng mới đạt được tu vi hiện tại!

Vì vậy trên người y không có một kiện Tiên Thiên Linh Bảo nào, cũng vì vậy, khiến y đối với chí bảo trước mắt vô cùng thèm thuồng!

Trong lòng một luồng tà niệm đang không ngừng xúi giục, xúi giục y lấy đi chí bảo trước mắt!

“Ra tay đi, ngươi còn sợ gì nữa?

Với tu vi cảnh giới Chuẩn Thánh của ngươi, một khi đoạt được chí bảo trước mắt, Hồng Hoang rộng lớn mặc ngươi tung hoành!!” Trong lúc Hắc Thủy lão tổ dần dần sa ngã, một đạo quang mang đột nhiên từ bên ngoài cơ thể xâm nhập vào nguyên thần của Hắc Thủy lão tổ!

Sau đó một đạo quang mang lóe lên, đôi mắt của Hắc Thủy lão tổ vốn đang từ từ chìm vào dục vọng cũng dần dần khôi phục lại sự trong sáng.

Sau khi khôi phục lại sự trong sáng, Hắc Thủy lão tổ trong lòng không khỏi một trận sợ hãi!

Bởi vì y hiểu rõ, thực lực của mình căn bản không thể bảo vệ được một kiện chí bảo cấp Tiên Thiên mạnh mẽ như vậy!

Chưa kể đến những ánh mắt tham lam xung quanh, cho dù trốn được, cũng không thể trốn khỏi sự truy sát của Thánh nhân!

Nghĩ đến sự kinh khủng của Thánh nhân, ngọn lửa dục vọng trong lòng Hắc Thủy lão tổ liền bị dập tắt trong nháy mắt!

Ánh mắt vốn tràn đầy dục vọng, cũng dần dần khôi phục!

Lúc này, sau lưng y đột nhiên bị người vỗ một cái, đồng thời truyền đến một giọng nói bình thản: “Không tệ, lại có thể chống lại được sự cám dỗ của chí bảo cấp Tiên Thiên!” Hắc Thủy lão tổ vai bị vỗ, trong lòng không khỏi kinh ngạc!

Không khỏi quay người nhìn lại, sau đó liền thấy một nhân ảnh bị bao phủ trong hư vô.

Hắc Thủy lão tổ thấy vậy trong lòng càng thêm kinh ngạc, lập tức hiểu ra vị trước mắt chắc chắn là một đại năng đỉnh tiêm!

Tuyệt đối không thể đắc tội được, thế là vội vàng cung kính hỏi: "Có phải tiền bối vừa rồi ra tay cứu vãn bối?" Nhân ảnh bị bao phủ trong hư vô sau khi nghe lời của Hắc Thủy lão tổ, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, sau đó cười nói: "Không sai, bản tôn thấy ngươi không phải thật tâm muốn rơi vào dục vọng, nên liền ra tay giúp một tay!" Hắc Thủy lão tổ nghe xong, lộ ra một nụ cười lúng túng!

Chương 298

Suy cho cùng nếu tâm tính tốt, căn bản sẽ không bị sự cám dỗ của chí bảo cấp Tiên Thiên kia.

"Lý trí của ngươi đã cứu ngươi một mạng, nếu vừa rồi không nhịn được dục vọng trong lòng, đoạt lấy chí bảo Nhân tộc, e rằng bây giờ ngươi đã chết rồi!

Vì vậy hãy giữ vững bản tâm, không chỉ có thể giúp ngươi tránh được một số tai nạn, đồng thời cũng sẽ khiến con đường tu luyện của ngươi một buổm xuôi gió!" Sau đó nhân ảnh bị bao phủ trong hư vô đó, lại một lần nữa tán dương Hắc Thủy lão tổ một phen, sau đó thân ảnh bắt đầu từ từ biến mất.

Hắc Thủy lão tổ thấy vậy, vội vàng truy vấn: "Không biết đạo hào của tiền bối là gì?" Nhưng khi lời của Hắc Thủy lão tổ vừa dứt, đạo nhân ảnh bị bao phủ trong hư vô đó đã biến mất không thấy, nhưng trên trời lại truyền đến một giọng nói: "Ta là Hư Vô lão tổ!

Chúng ta hữu duyên tái kiến!" Hắc Thủy lão tổ sau khi nghe lời này, trong lòng âm thầm ghi nhớ đạo hào này, nếu sau này gặp được, nhất định phải đích thân cảm tạ một phen!

Suy cho cùng nếu không nhờ Hư Vô lão tổ kịp thời điểm hóa, y tất sẽ chìm vào dục vọng đó không thể tự thoát ra được.

Bỏ qua đám đại năng Hồng Hoang đang chìm trong dục vọng tranh đoạt chí bảo!

Trong Hỗn Độn, cuộc chiến giữa Quảng Thành Tử và Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đã tiến vào thời khắc mấu chốt!

Dưới sự tấn công mạnh mẽ của hai vị thánh nhân, Quảng Thành

Tử dần dần không chống đỡ nổi!

Hiện tại chỉ có thể dựa vào thực lực cường hãn để gắng gượng không bại.

Muốn phản kích ư?

Đã không còn cơ hội, có thể chống đỡ đã là không tệ rồi!

Phản kích quả thực là người si nói mộng.

Bởi vì đang không ngừng chống đỡ công kích của hai vị thánh nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Quảng Thành Tử đã không chú ý đến phương hướng và phương thức tấn công của họ đã có chút khác biệt!

Nếu Quảng Thành Tử không bị vây công, có thể từ trên cao nhìn xuống sẽ thấy quỹ đạo di chuyển của hai vị thánh nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vô cùng chuẩn xác!

Trong lúc không ngừng giao chiến với Quảng Thành Tử, vị trí của hai vị thánh nhân không ngừng biến đổi, hình dáng sơ khai của một đại trận dần dần được hoàn thiện!

Quảng Thành Tử vì phải chống đỡ các đòn công kích, nên căn bản không hề chú ý một đại trận đang được lặng lẽ bố trí!

Sau một hồi di chuyển và bày trận, một Tam Tài Đại Trận đơn giản đã từ từ xuất hiện!

Mặc dù đơn giản, nhưng dưới thủ đoạn cao minh của hai vị thánh nhân, nó không hề thua kém Tam Tài Đại Trận nguyên bản.

Khi hai vị thánh nhân Tây phương bố trí xong đại trận, Quảng Thành Tử mới phản ứng lại!

Chỉ tiếc là đã có chút muộn, sau khi đại trận được kích hoạt, một vòng sáng bao phủ toàn bộ phạm vi đại trận.

Quảng Thành Tử đang ở ngay khu vực trung tâm của Tam Tài Đại

Trận, cho nên muốn chạy thoát là hoàn toàn không thể.

Thấy Tam Tài Đại Trận đã vây khốn Quảng Thành Tử, hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đứng bên ngoài đại trận, khóe miệng bất giác nở một nụ cười!

"Hừ, Quảng Thành Tử, hôm nay ngươi chắp cánh cũng khó thoát!

Trận pháp này là Tam Tài Trận do Tây phương giáo chúng ta độc sáng, một khi đã bố trí thì không ai có thể phá giải.

Nếu ngươi chịu nhận thua cúi đầu, bần đạo hai người sẽ nguyện ý để ngươi rời đi!" Chuẩn Đề, người đã từng đối chiến với Quảng Thành Tử mấy lần, nhìn y bị vây khốn trong Tam Tài Đại Trận, trong lòng vô cùng vui sướng!

Lần trước đã mất không ít mặt mũi vì Quảng Thành Tử, lần này quả thực phải một lần lấy lại toàn bộ!

Dưới sự khống chế pháp lực của Chuẩn Đề, Tam Tài Đại Trận lại một lần nữa vận chuyển, Quảng Thành Tử bên trong cảm nhận được đại trận khởi động, không khỏi cảnh giác!

"Ai, đã sơ suất việc họ có thể bố trí trận pháp!" Quảng Thành Tử nhìn Tam Tài Đại Trận đang vận chuyển, vẻ mặt cảnh giác, đồng thời trong lòng có chút hối hận.

Nếu vừa rồi có thể sớm nhận ra, thì bây giờ đã không đến mức bị động như vậy!

Trong lúc Quảng Thành Tử luôn cảnh giác, một luồng dao động kinh khủng đột nhiên xuất hiện từ không gian Hỗn Độn phía sau lưng, sau đó, khi y chưa kịp phản ứng, đã đánh trúng vào lưng y!

"Ầm!" Quảng Thành Tử bị đánh trúng, không khỏi rên lên một tiếng!

Trong lúc chuẩn bị xem xét thương thế, không gian Hỗn Độn xung quanh đột nhiên lại xuất hiện vô số dao động kinh khủng, sau đó một đạo quang mang bay ra!

Quảng Thành Tử thấy cảnh này, không còn để ý đến thương thế!

Lập tức muốn bỏ chạy!

Chỉ tiếc là y đang bị Tam Tài Đại Trận bao phủ, muốn chạy thoát càng khó thêm khó!

Huống hồ Tam Tài Đại Trận đã phát động, từng đạo công kích xuất hiện, Quảng Thành Tử căn bản không thể vừa né tránh công kích vừa tìm cách thoát ra ngoài!

Nhìn những luồng sáng không ngừng bay tới, trong mắt Quảng Thành Tử đột nhiên lóe lên một tia kiên định, sau đó y đánh ra một thủ thế phức tạp rồi hét lớn một tiếng: "Khai!" Cùng lúc đó, khí tức trên người Quảng Thành Tử bùng nổ, nhanh chóng đạt đến giới hạn tối đa mà Tam Tài Đại Trận có thể chống đỡ!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cảm nhận được biến cố lớn bên trong Tam Tài Đại Trận, sắc mặt hơi đổi rồi không khỏi lùi về phía sau!

Lùi ra chưa được bao lâu, Tam Tài Đại Trận đột nhiên phát ra một tiếng nổ cực lớn!

"Oành!" Một luồng dao động kinh khủng từ trong Tam Tài Đại Trận lan tỏa ra, trước luồng dao động kinh khủng đó, Tam Tài Đại Trận trở nên mỏng manh vô cùng.

Rất nhanh, Tam Tài Đại Trận bị phá hủy, tiếp đó là một vụ nổ dữ dội!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cảm nhận được liền vội vàng lùi ra xa thêm một đoạn nữa, đợi đến khi đảm bảo an toàn mới cảnh giác nhìn về phía trung tâm vụ nổ!

Tại Tam Tiên Đảo, sau khi vụ nổ lớn xảy ra trong Hỗn Độn, Nguyên Thủy đang tĩnh tu bỗng nhiên có cảm ứng, sau đó mở mắt nhìn về phía Hỗn Độn!

Trong mắt Nguyên Thủy, cảnh tượng Quảng Thành Tử đại chiến với các thánh nhân từ từ hiện ra!

Khi thấy Quảng Thành Tử bị Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vây công, Nguyên Thủy không khỏi nhíu mày!

"Hay, hay lắm, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thật sự ngay cả mặt mũi thánh nhân cũng không cần nữa, đối phó với một người vừa mới thành thánh mà lại liên thủ vây công, dám ra tay với đệ tử của bản tọa, đúng là không biết sống chết!" Khi thấy Quảng Thành Tử bị thương, trong lòng Nguyên Thủy không khỏi dâng lên một tia phẫn nộ!

Mặc dù nhanh chóng bị đè nén xuống, nhưng cũng khiến Nguyên Thủy vô cùng khó chịu.

Nhưng hiện tại vì phải tham ngộ đại đạo, không thể thoát thân!

Không thể đích thân đến chi viện, nhưng cũng không thể để Quảng Thành Tử tiếp tục bị vây công như vậy!

Nghĩ xong, Nguyên Thủy dường như nở một nụ cười rồi vung tay lên!

Một đạo kim quang từ tay Nguyên Thủy bay ra, tiếp đó nhanh chóng bay về phía Hỗn Độn!

Tại Hồng Hoang, sau một thời gian trầm lắng, vụ nổ lớn do Tam Tài Đại Trận vỡ nát gây ra cũng dần tan đi.

Một bóng người xuất hiện trong ánh lửa do vụ nổ tạo ra!

Trạng thái của Quảng Thành Tử hiện tại vô cùng tồi tệ, khí tức toàn thân vô cùng bất ổn.

Vì ở trung tâm đại trận, tuy cuối cùng đã phá được Tam Tài Đại Trận, nhưng cũng bị ảnh hưởng nặng nề, thân thể chịu thương thế nghiêm trọng!

Dù sao có thể kiên trì lâu như vậy dưới tay hai vị thánh nhân lão làng, Quảng Thành Tử làm được đến mức này đã là không tệ!

"Quả không hổ là hai vị chí thánh Tây phương, thủ đoạn thật nhiều!

Chương 299

Chỉ một cái Tam Tài Đại Trận đã khiến ta thảm hại như vậy!

Xem ra chỉ dựa vào sức mình, hiện tại không thể đối kháng với các ngươi!" Ngay lúc Quảng Thành Tử cho rằng thực lực của hai thánh nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quá mạnh, không thể một mình đối kháng và cần tìm người giúp đỡ.

Không gian Hỗn Độn xung quanh đột nhiên gợn lên một tia sóng, Quảng Thành Tử cảm nhận được liền vô cùng ngạc nhiên, rồi không khỏi nhìn về nơi gợn sóng sinh ra.

Càng nhìn, Quảng Thành Tử đột nhiên cảm thấy có gì đó không đúng, bởi vì tia sóng đó dường như có chút quen thuộc, hình như đã từng cảm nhận qua!

Trong lúc Quảng Thành Tử đang ngạc nhiên, một tiếng vỡ vụn nhẹ vang lên!

Nơi gợn sóng đó đột nhiên vỡ ra!

Quảng Thành Tử thấy vậy, thân thể không khỏi lùi lại mấy bước!

Đồng thời cảnh giác nhìn không gian đang bắt đầu rạn nứt.

Lúc này Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng cảm thấy có điều không ổn, liền nhìn về phía trung tâm vụ nổ, khi thấy bộ dạng của Quảng Thành Tử, trên mặt Tiếp Dẫn cũng không có nhiều kinh ngạc, ngược lại có chút nghi hoặc hỏi: "Sao vậy, đột nhiên cảm thấy có một chuyện không lành đang xảy ra!" "Sư huynh, huynh cũng có cảm giác đó sao!

Xem ra chuyện này không ổn, chúng ta phải sớm chuẩn bị!" Chuẩn Đề nghe lời Tiếp Dẫn xong, trong lòng cả kinh vội nói.

Tiếp Dẫn nghe xong trong lòng cũng giật mình, sau đó toàn thân

căng thẳng, chăm chú nhìn Quảng Thành Tử!

Thánh nhân, không chỉ bất tử bất diệt mà còn có thể biết được tương lai và quá khứ!

Mặc dù giữa các thánh nhân có sự can nhiễu nhất định, không thể xem xét chính xác quá khứ và tương lai của một thánh nhân khác.

Nhưng nếu hai vị thánh nhân cùng lúc cảm ứng được một chuyện, điều đó có thể chứng minh chuyện này không hề đơn giản!

Cho nên sau khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cảm ứng được cùng một chuyện, lập tức trở nên vô cùng căng thẳng, đồng thời không ngừng quan sát tình hình xung quanh!

Nếu có bất kỳ động tĩnh nào, hai người sẽ không do dự ra tay, giết chết kẻ tấn công!

Trong lúc vô cùng căng thẳng, một luồng sáng mang theo khí tức hủy diệt từ không gian gợn sóng đó bay ra!

Lực xung kích mạnh mẽ đó trực tiếp khiến không gian gần đó trong nháy mắt bị hủy diệt!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi cảm ứng được luồng sáng mang khí tức hủy diệt đó, liền lập tức phản ứng, sau đó phát ra mấy đạo công kích!

Tiếp đó, luồng sáng mang khí tức hủy diệt kia xuyên qua những đòn công kích mãnh liệt của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, bay đến trước mặt Quảng Thành Tử!

Nhìn cảnh tượng đột biến trước mắt, Quảng Thành Tử có chút chấn kinh!

Khi thấy khí tức hủy diệt đó bay về phía mình, y có chút cảnh giác!

Nhưng khi luồng sáng mang khí tức hủy diệt đó đến trước mặt y, đột nhiên ngừng lại, lơ lửng yên tĩnh trước mắt, sắc mặt Quảng Thành Tử mừng rỡ, khóe miệng cũng nở một nụ cười đầy ý vị sâu xa!

Sau đó, Quảng Thành Tử đưa hai tay ra, thần sắc cung kính nhìn về phía luồng sáng đó!

Ở một bên khác, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn thấy động tác khác thường của Quảng Thành Tử, lập tức hiểu ra luồng sáng đó chắc chắn có liên quan đến y!

Nhìn thần sắc của y, hẳn là có liên quan lớn đến Nguyên Thủy!

"Lẽ nào luồng sáng này là do Nguyên Thủy Thiên Tôn làm ra?" Vừa nghĩ đến Nguyên Thủy, trong lòng hai vị thánh nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi lạnh đi!

Nếu thật sự như vậy, thì những việc họ làm hiện tại chắc chắn đã chọc giận Nguyên Thủy.

Vừa nghĩ đến dáng vẻ Nguyên Thủy nổi giận, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi nở một nụ cười cay đắng rồi nhìn nhau, đều thấy được sự cay đắng và bất đắc dĩ vô tận trong mắt đối phương.

Ở một bên khác, luồng sáng đó sau khi đến tay Quảng Thành Tử, khẽ run lên!

Sau đó, khí tức hủy diệt ẩn chứa bên trong luồng sáng nhanh chóng tiêu tan!

Sau vài hơi thở, lớp vỏ ngoài của luồng sáng đã tan biến sạch sẽ!

Luồng sáng từ từ hạ xuống, rơi vào tay Quảng Thành Tử.

Sau đó, một luồng sáng khác lại bừng lên, Quảng Thành Tử cảm nhận được liền không khỏi dùng tay che mắt, đồng thời từ từ lùi lại!

Ở không xa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề khi thấy một luồng sáng chói

mắt xuất hiện ở phía Quảng Thành Tử, đều không dám tiến lên xem xét!

Chỉ là khi nhìn chằm chằm vào luồng sáng đó chưa được mấy giây, họ lập tức cảm thấy một trận đầu váng mắt hoa.

Điều này khiến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng thầm kinh hãi, đồng thời nhìn về luồng sáng chói mắt đó, trong ánh mắt không giấu được sự kiêng kỵ!

"Không ngờ, một luồng sáng bình thường lại có thể làm ta bị thương." Chuẩn Đề kinh ngạc nói!

Nghe Chuẩn Đề nói, Tiếp Dẫn lắc đầu, vẻ mặt ngưng trọng nói: "Đây không phải là luồng sáng bình thường, nếu ta không đoán sai, trong luồng sáng này ẩn chứa vô lượng Quang chi pháp tắc!

Trong những Quang chi pháp tắc đó lại ẩn chứa lượng lớn Hủy diệt pháp tắc!

Đồng thời hẳn là còn có một số pháp tắc khác, chỉ là vì chưa hiển lộ ra nên ta không biết mà thôi!" Nghe Tiếp Dẫn trả lời, Chuẩn Đề trước hết kinh ngạc, sau đó lại nhìn về phía luồng sáng chói mắt kia!

Nhưng chỉ trong nháy mắt, y liền thu lại ánh mắt!

Nếu không, nếu tiếp tục nhìn nữa, nhẹ thì có nguy cơ bị mù, nặng thì có thể nguy hiểm đến đạo tâm của mình!

"Vậy chúng ta phải làm sao, lẽ nào cứ thế bỏ qua sao?" Chuẩn Đề sau khi thu lại ánh mắt, trong lòng có chút không cam lòng, bèn hỏi!

Tiếp Dẫn nghe xong cũng lắc đầu, suy nghĩ một lúc rồi nói: "Luồng sáng này sẽ không duy trì vĩnh viễn, tin rằng không bao lâu nữa sẽ tan đi!

Khi đó chính là lúc chúng ta ra tay!" Chuẩn Đề nghe Tiếp Dẫn nói,

lộ ra vẻ mặt vui mừng!

Sau đó phẫn nộ liếc nhìn về phía Quảng Thành Tử.

Tại trung tâm của luồng sáng đó, vô lượng Quang chi pháp tắc, Hủy diệt pháp tắc cùng một số pháp tắc khác bao bọc lấy Quảng Thành Tử!

Nhưng khác với những gì Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy, nó không hề có lực sát thương quá lớn!

Hơn nữa, sự chú ý của Quảng Thành Tử không nằm ở luồng sáng chói mắt đó, mà là ở vật trong tay mình!

"...Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ?

Đây không phải là linh bảo của sư tôn sao?

Tại sao lại xuất hiện ở đây!" Khi luồng sáng vô lượng tan hết, Quảng Thành Tử nhìn rõ vật trong tay mình, lại bị dọa cho một phen kinh hãi!

Dù sao trong tay y đang có hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo cực kỳ nổi danh, mặc dù không thuộc về y, nhưng lại là của sư tôn.

Xem ra thế này, hẳn là do Nguyên Thủy cố ý làm!

Sau khi hiểu được tấm lòng của Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử cung kính hành lễ về phía Tam Tiên Đảo ở Hồng Hoang, biểu thị sự kính trọng cao cả đối với Nguyên Thủy!

Ở Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy cảm nhận được liền khẽ gật đầu, trên mặt lộ ra một nụ cười!

Sau khi hành lễ, Quảng Thành Tử vui mừng nhìn chí bảo trước mắt, sau đó cầm nó trong tay, lặng lẽ cảm nhận sức mạnh hủy diệt vô tận ẩn chứa bên trong Tiên Thiên Chí Bảo!

Chương 300

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi cũng đã đánh đủ rồi, tiếp theo nên đến lượt bần đạo!" Sau khi có được hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, khí thế của Quảng Thành Tử trong nháy mắt bùng nổ!

Thân thể vốn bị thương cực kỳ nghiêm trọng cũng dưới sự giúp đỡ của một luồng sức mạnh thần bí mà nhanh chóng hồi phục.

Sau khi hồi phục toàn bộ thương thế, Quảng Thành Tử vẻ mặt lạnh băng nhìn về phía hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Trong Hỗn Độn, hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đột nhiên cảm thấy một tia lạnh lẽo, trong lòng không nhịn được rùng mình một cái!

Phải biết rằng đối với những người ở cảnh giới thánh nhân, chút giá lạnh cỏn con này căn bản không là gì!

Nhưng chuyện dường như không thể này lại xảy ra trên người họ!

Điều này lập tức khiến họ ý thức được có thể mình đã bị mai phục.

Sau đó, trong ánh mắt của họ, Quảng Thành Tử từ trong quả cầu ánh sáng đang dần yếu đi bước ra.

Nhìn Quảng Thành Tử trước mắt, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề giật mình, trong mắt đầy vẻ không thể tin nổi!

"Sao có thể, Quảng Thành Tử sao có thể biến thành như vậy!" Nhưng không đợi hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề phản ứng, một đạo kiếm quang kinh khủng đột nhiên từ xa đến gần bay về phía họ!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi cảm nhận được cường độ của đòn tấn công đó, lập tức không ngừng chạy trốn về phía sau!

Dù sao so với mặt mũi, tính mạng nhỏ bé vẫn quan trọng hơn!

Bởi vì trong cảm nhận của họ, nếu không thể né được đòn tấn công đó, không chết cũng sẽ bị trọng thương!

Dù sao thánh nhân bất tử bất diệt chỉ là tương đối, đối với chúng sinh Hồng Hoang, thánh nhân là bất tử bất diệt.

Nhưng đối với thánh nhân, đó mới chỉ là bước khởi đầu!

Cần một khoảng thời gian để thích ứng.

Quảng Thành Tử sau khi phát ra một đòn công kích, liền tiếp tục phát ra đòn thứ hai, thứ ba!

Dưới mấy đạo công kích, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bi thảm phát hiện, mặc dù có thể cảm nhận được nguy hiểm từ bốn phương tám hướng, nhưng lại không có cách nào chống cự!

Dù sao uy lực của một kiện Tiên Thiên Chí Bảo không chỉ có một chút, có thể trở thành Tiên Thiên Chí Bảo nổi danh trong Hồng Hoang, không có kiện nào là đơn giản cả!

Đương nhiên, cũng là thánh nhân, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không dễ đối phó như vậy!

Trước đó sở dĩ có chút thảm hại là vì bị đánh bất ngờ!

Không có sự chuẩn bị tương ứng.

Bây giờ thì khác, sau khi né được mấy đạo công kích sắc bén, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cuối cùng cũng có thể triển khai phản kích!

Sau đó, từng luồng dao động huyền ảo bay múa trong tay hai vị thánh nhân, từng ngọn lửa bùng cháy ra ngoài!

Vốn dĩ Quảng Thành Tử nên né tránh những đòn công kích này, nhưng khi vừa định né, y bỗng nhớ đến chí bảo mà Nguyên Thủy gửi cho!

Sau đó, y vẻ mặt thản nhiên nhìn những ngọn lửa đó!

Điều này khiến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có chút tò mò, tò mò xem Quảng Thành Tử rốt cuộc sẽ hóa giải kiếp nạn trước mắt như thế nào!

Nhưng khi những ngọn lửa tỏa ra nhiệt lượng kinh khủng bao vây lấy Quảng Thành Tử, lại không hề xuất hiện những tiếng la hét thảm thiết như sắt bị nung chảy.

Ngược lại tỏ ra vô cùng bình tĩnh, khiến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi có chút lo lắng!

"Quảng Thành Tử rốt cuộc đã nhận được gì trong luồng sáng đó, bây giờ ngay cả Phật hỏa cũng không còn sợ nữa!" "E rằng tình hình hiện tại còn tệ hơn chúng ta tưởng, không chừng hai chúng ta sẽ vì thế mà ngã xuống đây!" Trong lúc hai người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lòng đầy tâm sự, ngọn lửa đang bùng cháy bỗng nhiên dừng lại!

Sau đó Quảng Thành Tử xuất hiện trước mặt họ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn y xong, trong lòng đột nhiên lóe lên một tia kinh ngạc và một tia hiểu ra.

Sau một hồi trầm mặc, Chuẩn Đề dùng giọng có chút cay đắng nói: "Thì ra là vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn quả thật hào phóng!

Ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo cũng giao cho ngươi sử dụng." Trong trận chiến này, họ đã thất bại!

Mặc dù trước đó chiếm thế thượng phong tuyệt đối, nhưng bây giờ đã bại.

Trước hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo, không ai có thể chống lại uy lực của chúng!

Dù sao ngay cả phòng ngự cũng không thể phá vỡ, thì nói gì đến đánh bại?

Chiến thắng Quảng Thành Tử thì đã sao, sau lưng y còn có một tồn tại cường đại, khiến người ta không dám vượt qua nửa bước!

Sau đó, dưới áp lực của hai kiện Tiên Thiên Chí Bảo và cảnh giới thánh nhân của Quảng Thành Tử, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cuối cùng cũng đau đớn rút lui khỏi cuộc tranh đoạt.

Nếu còn tiếp tục kiên trì, e rằng hai người sẽ thua rất thảm.

Cho nên xuất phát từ nhiều cân nhắc, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quyết định rút lui khỏi cuộc tranh đoạt, từ bỏ Không Động Ấn!

Mặc dù quyết định này khiến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng vô cùng đau đớn, nhưng đó cũng là biện pháp không còn cách nào khác.

Sau khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chịu thua, tuyên bố rút lui khỏi cuộc tranh đoạt, Quảng Thành Tử cũng không làm khó, để họ trực tiếp rời đi!

Đồng thời, sau khi đại chiến trong Hỗn Độn kết thúc, chúng sinh Hồng Hoang cũng ngay lập tức biết được kết quả!

Quảng Thành Tử vốn không được xem trọng lại chiến thắng tất cả đối thủ, trở thành người cười cuối cùng!

Khi trong Hỗn Độn không còn truyền ra những dao động kinh khủng và những luồng sáng chói mắt nữa, chúng sinh Hồng Hoang hiểu rằng đại chiến giữa các thánh nhân đã có kết quả!

Thế là toàn bộ Hồng Hoang bắt đầu bàn tán xôn xao, rốt cuộc ai là người giành được thắng lợi cuối cùng, ai lại thất bại!

Trên một vùng bình nguyên, chen chúc đủ các loại chủng tộc, hiện đang tổ chức một bữa tiệc ngoài trời.

Khi Hỗn Độn xảy ra dị biến, Hồng Hoang cũng bị ảnh hưởng một chút.

Biến động trong Hỗn Độn trước hết khiến tất cả các đại năng và Yêu tộc có mặt ở Hồng Hoang đều chấn động!

Thế là lời đồn lan khắp nơi, tin tức thật giả khó phân, không biết hư thực!

Nhưng trong đó có mấy lời đồn được lan truyền rộng rãi nhất, lần lượt là: quan điểm cho rằng hai vị thánh nhân Tây phương thắng lợi là chủ yếu, dù sao thực lực của hai vị thánh nhân Tây phương không yếu, linh bảo trong tay cũng không ít, quan trọng nhất là họ là sư huynh đệ thân thiết nhất. 33.

Về quan điểm Nữ Oa thắng lợi, một bộ phận sinh linh Hồng Hoang cho rằng Nữ Oa nương nương có công đức tạo người và vá trời, dưới sự gia trì của muôn vàn công đức, thực lực chắc chắn cường đại vô cùng!

Nhưng bất kể là lời đồn nào, về cơ bản đều không xem trọng Quảng Thành Tử!

Dù sao Quảng Thành Tử vừa mới thành thánh, mặc dù lúc thành thánh đã gây ra chấn động lớn.

Nhưng trong lòng sinh linh Hồng Hoang, Quảng Thành Tử không thể so sánh với mấy vị thánh nhân trước đó!

Dù sao thành thánh sớm hơn, trong chúng sinh Hồng Hoang có uy nghiêm mạnh hơn!

Cho nên Quảng Thành Tử muốn đuổi kịp, ngoài việc nâng cao thực lực còn phải nâng cao hình tượng!

Chương 301

Sau đó thời gian trôi qua từng ngày, trong nháy mắt đã bảy ngày trôi qua!

Đã bảy ngày kể từ khi trong Hỗn Độn không còn dị tượng, người chiến thắng cuối cùng vẫn chưa xuất hiện, khiến chúng sinh Hồng Hoang có chút u buồn.

"Sao vậy, trận chiến trong thế giới Hỗn Độn không phải đã kết thúc rồi sao?

Tại sao người chiến thắng vẫn chưa xuất hiện, lẽ nào đã gặp biến cố gì?" Sau đó, trong sự chờ đợi sốt ruột của chúng sinh Hồng Hoang, vào đêm thứ bảy, Quảng Thành Tử từ trên trời từ từ hạ xuống, trong ánh mắt kinh ngạc của đông đảo đại năng và sinh linh, lấy đi chí bảo của Nhân tộc là Không Động Ấn!

Sau khi lấy đi chí bảo của Nhân tộc là Không Động Ấn, bóng dáng của Quảng Thành Tử biến mất trong mắt các đại năng!

Những đại năng vốn vây quanh Không Động Ấn, mãi đến khi Quảng Thành Tử biến mất một lúc lâu, mới từ từ hoàn hồn!

Hoàn hồn xong, một vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh dùng giọng có chút không thể tin nổi lại mang theo run rẩy nói: "Người vừa rồi, không phải là Quảng Thành Tử thánh nhân chứ!" Các đại năng khác nghe lời ông ta xong, cũng lần lượt phản ứng, ngay sau đó là sự chấn kinh vô tận!

Hoàn hồn xong, trước tiên họ nhớ lại hình ảnh vừa rồi, cuối cùng mới mang vẻ mặt không thể tin nổi nói: "Thật sao, lẽ nào y đã giành được thắng lợi cuối cùng?" "Tuyệt đối không thể, Quảng Thành Tử không phải vừa mới thành thánh sao!

Sao có thể có thực lực mạnh mẽ như vậy, có thể đánh bại liên thủ của các thánh nhân!" "Nhưng nếu họ không liên thủ thì sao?

Phải biết rằng thánh nhân tham gia đại chiến ít nhất có bốn vị!

Ngoài Quảng Thành Tử ra, còn có Nữ Oa và hai người Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề!

Ta không tin, Quảng Thành Tử vừa mới thành thánh không lâu lại có thể lấy một địch ba, chiến thắng những thánh nhân lão làng mạnh mẽ đó!" Nhưng bất kể các đại năng Hồng Hoang không tin như thế nào, sự thật vẫn bày ra trước mắt!

Bởi vì bóng người vừa rồi chính xác là Quảng Thành Tử!

Sau khi hiểu rằng sự thật không thể chối cãi, một đại năng đỉnh tiêm cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ cảm thán một tiếng: "Quả không hổ là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, cảnh giới Chuẩn Thánh đã có thể đối chiến với thánh nhân không bại, đạt đến cảnh giới thánh nhân, lại còn đánh bại nhiều thánh nhân lão làng!

Xem ra trong Hồng Hoang, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới là tồn tại mạnh mẽ nhất, thần bí nhất!

E rằng ngay cả Hồng Quân thân hợp Thiên Đạo cũng phải kém mấy phần!

Thật muốn bái nhập môn hạ của ngài, chỉ tiếc là Nguyên Thủy Thiên Tôn chưa bao giờ công khai thu nhận đệ tử!

Nếu không, ta nhất định sẽ đi tham gia tuyển chọn!

Thật đáng tiếc!" Cuối cùng, vị đại năng đó tiếc nuối lắc đầu!

Vẻ mặt lạc lõng nhìn về phương xa.

Sau đó, trong tiếng bàn tán của các đại năng, Quảng Thành Tử mang theo Không Động Ấn đến nơi giáp ranh giữa biên duyên phía

đông Hồng Hoang và Đông Hải!

Nơi đây là nơi tập trung lớn nhất của Nhân tộc!

Cũng là nơi quan trọng nhất của Nhân tộc.

Hầu hết các đại năng đỉnh cấp trong Nhân tộc đều ở đây, đồng thời nơi đây cũng là tinh hoa của Nhân tộc!

Tại trung tâm Nhân tộc, bên trong một hành cung khổng lồ, Toại Nhân Thị đang vẻ mặt cung kính nhìn một vị đạo nhân xuất hiện phía trước.

"Ra mắt Quảng Thành Tử thánh nhân, không biết thánh nhân đại giá quang lâm, có thất lễ từ xa đón tiếp, mong thứ tội!" Đúng vậy, vị đạo nhân đó không phải ai khác, chính là Quảng Thành Tử!

Sau khi nghe giọng của Toại Nhân Thị, Quảng Thành Tử gật đầu rồi bình thản nói: "Ta lần này đến Nhân tộc là muốn tạm thời giao vật này cho Nhân tộc bảo quản!" Lời Quảng Thành Tử vừa dứt, trong tay y đột nhiên xuất hiện một chí bảo hình ngọc tỷ!

Toại Nhân Thị nhìn thấy liền lập tức cảm nhận được một cảm giác quen thuộc và thân cận!

Ngoài ra, trong lòng Toại Nhân Thị có một cảm giác!

Phải có được nó!

Chỉ là ông ta không nhận ra vật này rốt cuộc có tác dụng gì, nhưng khát vọng trong nội tâm lại sâu tận xương tủy!

"Lẽ nào, chí bảo này có liên quan sâu sắc đến Nhân tộc của ta?

Là một trong những chí bảo quan trọng nhất của Nhân tộc?" Sau khi cảm nhận được cảm giác cực kỳ mạnh mẽ đó, Toại Nhân Thị không khỏi ngây người!

Quảng Thành Tử sau khi nhìn thấy ánh mắt đầy dục vọng của

Toại Nhân Thị, khẽ hừ lạnh một tiếng, trong nháy mắt khiến Toại Nhân Thị kinh tỉnh!

Kinh tỉnh xong, Toại Nhân Thị lập tức ý thức được mình vừa rồi suýt nữa đã chìm vào dục vọng!

Nếu không phải Quảng Thành Tử kịp thời ra tay, e rằng bây giờ ông ta đã là một yêu thú hung bạo chỉ biết đến dục vọng!

"Chí bảo này là Không Động Ấn, đối với Nhân tộc có tác dụng vô cùng quan trọng!

Không chỉ có thể tăng thêm khí vận hiện tại của Nhân tộc, mà còn có thể điều động khí vận của Nhân tộc để tấn công mục tiêu!

Đây là một trong những chí bảo quan trọng nhất của Nhân tộc, hôm nay ta tạm thời giao cho ngươi bảo quản!

Hy vọng ngươi có thể dùng nó để bảo vệ Nhân tộc, bảo vệ sự an nguy của nhân loại!" Toại Nhân Thị nghe xong, thần sắc nghiêm túc gật đầu!

Lời lẽ chính nghĩa bảo đảm nói: "Toại Nhân Thị còn sống ngày nào, tuyệt đối không cho phép Không Động Ấn xảy ra bất kỳ sai sót nào!" Quảng Thành Tử nghe vậy gật đầu, sau đó giao Không Động Ấn cho Toại Nhân Thị!

Không Động Ấn tuy tốt, nhưng không phải là chí bảo tấn công, cũng không phải chí bảo phòng ngự.

Bất luận là Nguyên Thủy hay Quảng Thành Tử, cầm trong tay cũng chỉ để vào tàng bảo các chứ không dùng, như vậy ngược lại rất lãng phí.

Chi bằng giao nó cho Nhân tộc, một là có thể nâng cao thực lực của Nhân tộc, hai là có thể giúp Nhân tộc trấn áp khí vận.

Dưới những lợi ích như vậy, Quảng Thành Tử mới làm như thế!

Sau khi bàn giao xong, Quảng Thành Tử rời khỏi Nhân tộc chuẩn bị về Tam Tiên Đảo!

Tại Nhân tộc, Toại Nhân Thị sau khi có được Không Động Ấn liền bắt đầu luyện hóa!

Chỉ là mặc dù ông ta là Nhân hoàng, nhưng cũng không thể nhanh chóng luyện hóa Không Động Ấn!

Dù sao Không Động Ấn cũng là chí bảo cấp Tiên Thiên, đâu có dễ luyện hóa như vậy!

Để có thể chuyên tâm luyện hóa Không Động Ấn, Toại Nhân Thị tạm thời giao chức trách Nhân hoàng cho phó thủ!

Còn mình thì chìm đắm vào Không Động Ấn.

Không quản Toại Nhân Thị đang nỗ lực luyện hóa Không Động Ấn, Quảng Thành Tử lại một lần nữa trở về Tam Tiên Đảo!

Sau khi về Tam Tiên Đảo, Quảng Thành Tử lập tức trả lại hai kiện chí bảo cho Nguyên Thủy: Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ!

Sau đó lại cùng Nguyên Thủy luận đạo một phen, dưới sự chỉ điểm của Nguyên Thủy, thu hoạch không nhỏ!

Luận đạo xong, Quảng Thành Tử rút lui khỏi Thuận Thiên Điện, sau đó liền không thể chờ đợi được nữa mà bế quan, muốn lĩnh ngộ những gì thu hoạch được lần này! ...

Thời gian ở Hồng Hoang trôi qua rất nhanh, chỉ trong nháy mắt!

Trăm năm sau.

Chương 302

Hồng Hoang sau một trăm năm, không khác gì so với một trăm năm trước!

Mọi người làm việc của mình, về cơ bản lặp lại dáng vẻ của một trăm năm.

Chỉ là trong Hỗn Độn, một viên Hỗn Độn Nguyên Thạch thần bí khó lường đang từ nơi sâu thẳm của Hỗn Độn trôi về phía Hồng Hoang!

Sau một thời gian dài bay lượn, viên Hỗn Độn Nguyên Thạch khổng lồ đó cuối cùng cũng sắp đến ngoại vi Hồng Hoang!

Khi Hỗn Độn Nguyên Thạch đến ngoại vi Hồng Hoang, Hồng Quân đang đứng trong Hồng Hoang nhìn ra ngoài.

Thân là người phát ngôn của Thiên Đạo, Hồng Quân vốn khá nhạy cảm với những chuyện uy hiếp đến Hồng Hoang.

Cho nên khi Hỗn Độn Nguyên Thạch tiếp cận Hồng Hoang, Hồng Quân đã có cảm ứng.

Nhưng sau một loạt suy diễn, Hồng Quân phát hiện viên Hỗn Độn Nguyên Thạch này tuy sẽ gây ra một chút ảnh hưởng đến Hồng Hoang nhưng không lớn, thế là cũng không để ý.

Ngay cả bây giờ cũng là vì muốn làm giảm tốc độ của nó, không để nó lao vào Hồng Hoang với tốc độ cao mà làm một số chuẩn bị!

Chỉ là sự phát triển của sự việc dường như nằm ngoài dự liệu của Hồng Quân, sau khi bố trí xong đại trận chống va chạm, Hỗn Độn Nguyên Thạch mang theo sức mạnh bàng bạc trực tiếp va chạm!

Lực lượng đó lớn đến kinh người, trận pháp phòng ngự mà Hồng

Quân bố trí căn bản không có tác dụng lớn!

Sau đó, cùng với một tiếng nổ cực lớn, Hỗn Độn Nguyên Thạch và bức tường thế giới của Hồng Hoang va chạm vào nhau!

Bức tường thế giới của Hồng Hoang vì không chịu nổi va chạm lớn như vậy, trực tiếp nứt ra một khe hở để Hỗn Độn Nguyên Thạch từ đó rơi vào Hồng Hoang.

Khi Hỗn Độn Nguyên Thạch từ khe nứt đó rơi xuống, toàn bộ Hồng Hoang chấn động, sinh linh trong Hồng Hoang cũng vì thế mà kinh hãi!

Không hiểu rốt cuộc Hồng Hoang đã xảy ra chuyện gì!

Thế là lần lượt xem xét.

Nhưng chưa kịp hành động, Hỗn Độn Nguyên Thạch mang theo sức mạnh bàng bạc từ trên trời giáng xuống!

Chúng sinh Hồng Hoang thấy vậy trong lòng kinh hãi, sau đó lập tức hành động, chuẩn bị đập vỡ Hỗn Độn Nguyên Thạch ngay giữa không trung!

Chỉ là chưa kịp tập hợp đủ sức mạnh, Hỗn Độn Nguyên Thạch đó lại nhanh chóng tan chảy giữa không trung!

Hỗn Độn Nguyên Thạch tan chảy thành một lượng lớn nước, dưới dạng mưa rơi xuống một vùng bình nguyên ở phía bắc Hồng Hoang!

Chúng sinh Hồng Hoang thấy cảnh này, trong lòng ổn định lại!

Mặc dù có chút nghi hoặc, tại sao Hỗn Độn Nguyên Thạch lại có thể đột phá tầng tầng phòng ngự rơi vào Hồng Hoang.

Nhưng Hỗn Độn Nguyên Thạch đó sau khi rơi vào Hồng Hoang đã nhanh chóng hóa thành nước mưa, không còn quan trọng nữa!

Nếu không còn gây uy hiếp cho Hồng Hoang, mọi người còn có gì phải lo lắng chứ?

Nhưng sau khi ánh mắt của chúng sinh Hồng Hoang chuyển đi, những giọt nước mưa rơi xuống bình nguyên phía bắc Hồng Hoang lại tụ lại, biến thành từng con bạch hổ!

Sau đó, trong một đêm!

Nước mưa vốn bình thường toàn bộ biến thành bạch hổ!

Những con bạch hổ này không phải là bạch hổ bình thường, trên người chúng mang theo một chút khí Hỗn Độn và khí hủy diệt, tỏ ra vô cùng hung tàn!

Ngày thứ hai, khi vạn ngàn sinh linh sống trên một vùng bình nguyên chuẩn bị ra ngoài hoạt động, đột nhiên bị cảnh tượng trước mắt làm cho ngây người!

Vô số bạch hổ xuất hiện trên bình nguyên, trong mắt mang theo ánh nhìn hung ác nhìn chúng!

Trong lúc trong lòng vô cùng sợ hãi, bạch hổ đã ra tay!

Sau đó, cùng với một tiếng hét thảm vang lên, một con yêu thú khổng lồ bị bạch hổ vồ ngã, tiếp đó bị xé xác thành thức ăn của Bạch Hổ nhất tộc.

Cảnh tượng trên xảy ra khắp nơi trên bình nguyên phía bắc Hồng Hoang, từng tiếng hét thảm vang lên, từng con yêu thú khổng lồ ngã xuống, thay vào đó là từng con bạch hổ miệng dính đầy máu tươi, hai mắt lóe hồng quang!

Cuộc tàn sát trên toàn bộ bình nguyên kéo dài suốt ba ngày ba đêm, dưới sự tấn công của vô số bạch hổ, bình nguyên phía bắc ngoài Bạch Hổ nhất tộc ra không còn bất kỳ sinh linh nào khác!

Bây giờ khắp bình nguyên tràn ngập mùi máu tanh, và cảnh tượng lượng lớn bạch hổ đang ăn mồi!

Đương nhiên cuộc tàn sát của bạch hổ không phải là thuận buồm xuôi gió, dù sao trên bình nguyên vốn cũng tồn tại một số cường giả đỉnh cấp!

Tu vi của họ cũng có cảnh giới Đại La Kim Tiên, chỉ là mặc dù có phản kháng, nhưng lại không thể chống lại số lượng khổng lồ và thực lực kinh khủng của bạch hổ!

Mặc dù muốn liều chết chạy trốn, nhưng cũng không thể thoát khỏi móng vuốt của bạch hổ!

Ngã xuống trên đường chạy trốn.

Rất nhanh, những sinh linh ngã xuống bị ăn sạch!

Bạch Hổ nhất tộc mang theo ánh mắt hung tàn, lại một lần nữa nhìn về phía bắc Hồng Hoang!

Nhưng hiện tại thế lực ở phía bắc Hồng Hoang rất nhiều, số lượng đại năng đỉnh tiêm cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng không ít!

Với thực lực hiện tại của Bạch Hổ nhất tộc, khó có thể không kinh động sự chú ý của các đại năng đỉnh tiêm trong Hồng Hoang mà thôn tính toàn bộ phía bắc!

Thế là xuất phát từ cân nhắc thận trọng, bạch hổ từng bước gặm nhấm các thế lực ở phía bắc Hồng Hoang.

Sau đó thời gian trôi qua trăm năm, Bạch Hổ nhất tộc sau trăm năm chinh chiến, hiện tại đã thành công chiếm lĩnh phía bắc Hồng Hoang!

Nhưng khi chiếm lĩnh phía bắc Hồng Hoang, đã bị Hồng Hoang biết đến.

Ban đầu không gây chú ý cho chúng sinh Hồng Hoang, dù sao hiện tại Hồng Hoang rất hỗn loạn.

Hầu như mỗi giờ mỗi khắc đều bùng nổ một cuộc chiến tranh quy mô lớn, mỗi giờ mỗi khắc đều có lượng lớn sinh linh đổ máu hy sinh!

Chỉ là, khi Bạch Hổ nhất tộc chiếm lĩnh toàn bộ phía bắc Hồng Hoang!

Lộ ra một màn máu tanh, sau khi chiếm lĩnh phía bắc Hồng Hoang liền bắt đầu đại khai sát giới!

Vô số chủng tộc chết dưới móng vuốt của chúng, lập tức phía bắc Hồng Hoang mưa máu gió tanh, khiến chúng sinh Hồng Hoang chấn kinh không thôi!

Bạch Hổ nhất tộc vì tàn sát quy mô lớn, đã chọc giận chúng sinh Hồng Hoang!

Đồng thời cũng dẫn đến thiên địa động đãng.

Vô số đại năng vì thế mà chấn nộ, vô số thế lực liệt Bạch Hổ nhất tộc vào danh sách tử địch!

Nhưng Bạch Hổ nhất tộc đang ở trong vòng xoáy, đối với điều này căn bản không thèm để ý!

Ngược lại tiếp tục đại khai sát giới, giết chết toàn bộ sinh linh Hồng Hoang mà chúng nhìn thấy!

Hành vi khiêu khích này của Bạch Hổ nhất tộc khiến các đại năng Hồng Hoang chấn nộ không thôi!

Sau đó nhanh chóng do bốn vị đại năng là Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán, Minh Hà của Huyết Hải, Tây Vương Mẫu của Tây Côn Luân, Côn Bằng của Bắc Minh liên thủ xuất kích, tiến hành phản kích đối với Bạch Hổ nhất tộc!

Chương 303

Dưới sự lãnh đạo của bốn vị đại năng đỉnh tiêm, vạn ngàn sinh linh Hồng Hoang hưởng ứng, tổ chức thành một thế lực khổng lồ tiến về phía bắc Hồng Hoang!

Bạch Hổ nhất tộc khi thấy một đội ngũ khổng lồ bay về phía mình, trong lòng cũng không quá lo lắng!

Ngược lại bình tĩnh ứng đối, tích cực chuẩn bị phòng ngự!

Nhưng, phòng ngự thế nào, dưới sự lãnh đạo của bốn vị đại năng Trấn Nguyên Tử cũng vô dụng!

Đội quân khổng lồ mà họ lãnh đạo nhanh chóng công phá phòng ngự của Bạch Hổ nhất tộc, tiến vào phúc địa của Bạch Hổ nhất tộc!

Sau đó một trận đại chiến theo đó bùng nổ, vô số Bạch Hổ nhất tộc và đại quân do chúng sinh Hồng Hoang tổ thành triển khai huyết chiến!

Nhưng dưới sự chi viện của các đại năng đỉnh tiêm Hồng Hoang và đông đảo cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, Bạch Hổ nhất tộc liên tiếp bại lui!

Nhưng khi Bạch Hổ nhất tộc lui đến một nơi không thể lui được nữa, lại trong nháy mắt trở nên điên cuồng!

Dưới sự phản công liều mạng của Bạch Hổ nhất tộc, đại quân do chúng sinh Hồng Hoang tổ thành lúc đầu, vì phản ứng có chút chậm chạp, đã chịu một số tổn thất!

Nhưng khi đại quân Hồng Hoang phản ứng lại, sự phản công của Bạch Hổ nhất tộc nhanh chóng bị chặn lại!

Chỉ là hành vi như vậy của Bạch Hổ nhất tộc khiến Trấn Nguyên

Tử, Minh Hà, Côn Bằng, Tây Vương Mẫu vô cùng chấn nộ!

Thế là bốn vị đại năng đỉnh tiêm, mỗi người thi triển vô thượng thần thông, đại sát tứ phương trong Bạch Hổ nhất tộc!

Lập tức trong Bạch Hổ nhất tộc, máu chảy thành sông, thảm không nỡ nhìn!

Hành vi của Trấn Nguyên Tử lại chọc giận lão tổ của Bạch Hổ nhất tộc!

Tại trung tâm lãnh địa của Bạch Hổ nhất tộc, chất đống lượng lớn thi thể và vô lượng máu!

Tại trung tâm của những thi thể và máu đó, đang ngồi khoanh chân một bóng người dáng vẻ trung niên!

Khi Bạch Hổ nhất tộc xuất hiện thương vong lớn, một bóng người đột nhiên phẫn nộ mở mắt!

"Lớn mật, lại dám ra tay với Bạch Hổ nhất tộc của ta!

Đúng là không biết sống chết!" Sau đó, giọng nói phẫn nộ đó vừa dứt!

Bóng người này biến mất không thấy.

Ở một bên khác của đại chiến, Trấn Nguyên Tử và những người khác đang giết hăng, ai ngờ đột nhiên cảm nhận được một luồng uy hiếp tử vong!

Ngay lập tức trong lòng kinh hãi, vội vàng thoát khỏi cuộc tàn sát!

Tiếp đó cảnh giác nhìn xung quanh, đồng thời làm ra những chuẩn bị cần thiết!

Trong lúc cảnh giác, không gian phía trước đột nhiên có một trận dao động!

Thấy cảnh này, thân thể Trấn Nguyên Tử và những người khác căng cứng, nhìn chằm chằm vào nơi sinh ra dao động không gian, đồng thời tay bắt đầu chuẩn bị tấn công.

Sau đó dưới sự chú thị, không gian phía trước trong nháy mắt vỡ ra, một bóng người từ trong khe nứt không gian bước ra!

Bóng người đó vừa bước ra, nhìn thấy một vùng thi thể của Bạch Hổ nhất tộc thì không khỏi nhíu mày, thần sắc trở nên lạnh băng!

Bóng người từ từ ngẩng đầu, nhìn về phía bốn người Trấn Nguyên Tử!

Trong ánh mắt lóe lên một tia sát ý, sau đó lạnh lùng hỏi: "Các ngươi, đã tùy ý tàn sát tộc nhân của ta?" Trấn Nguyên Tử và những người khác nghe xong, lập tức đáp lại: "Các ngươi tàn sát trước, gây ra cảnh sinh linh đồ thán, còn dám chất vấn chúng ta?" Bóng người đó, cũng chính là Bạch Hổ lão tổ, nghe xong hừ lạnh một tiếng, thần sắc lạnh băng nói: "Ngụy biện, đã giết tộc nhân của ta!

Vậy thì lấy mạng ra đền!" Nói xong, Bạch Hổ lão tổ căn bản không nghe câu trả lời của Trấn Nguyên Tử và những người khác, liền trực tiếp tấn công!

Trấn Nguyên Tử đang định trả lời, khi thấy đòn tấn công sắc bén đó, trong lòng thầm kêu không ổn, ngay lập tức vội vàng né tránh!

Chỉ là tốc độ né tránh chậm một chút, một cánh tay của Trấn Nguyên Tử vì né không kịp, đã bị đòn tấn công sắc bén đó đánh trúng!

Lập tức mất đi tri giác.

Cảm nhận tình hình cánh tay, Trấn Nguyên Tử trong lòng kinh hãi!

Không ngờ đòn tấn công đó lại mạnh mẽ như vậy, chỉ một cái sượt qua đã có thể khiến cả cánh tay mất đi tri giác!

Sau khi hiểu được sự khủng bố của Bạch Hổ lão tổ, trong lòng Trấn Nguyên Tử và những người khác càng thêm cảnh giác!

Đồng thời, cũng không ngồi chờ chết, phát động phản kích về phía Bạch Hổ lão tổ!

Bốn luồng sáng, bốn loại sức mạnh khác nhau!

Tụ lại một chỗ, bay về phía cùng một mục tiêu!

Bạch Hổ lão tổ thấy cảnh này, mặt không đổi sắc!

Thần sắc lóe lên một tia khinh thường, sau đó mấy tiếng nổ vang lên!

Bên cạnh Bạch Hổ lão tổ, vì lực xung kích của vụ nổ lớn mà hình thành một hố đen kinh khủng!

Trấn Nguyên Tử và những người khác khi nhìn thấy hố đen đó, trong lòng không khỏi thở phào một hơi!

Xem ra Bạch Hổ lão tổ hẳn đã bị hợp lực đánh chết thành công!

Dù sao công kích mạnh mẽ như vậy, lão cũng không thể chống đỡ!

Chỉ có thể bị động phòng ngự.

Chỉ là, Trấn Nguyên Tử đã vui mừng hơi quá sớm!

Dưới đáy hố sâu khổng lồ đó, Bạch Hổ lão tổ toàn thân bị che phủ trong lớp đất dày!

Mặc dù công kích của bốn người Trấn Nguyên Tử vô cùng kinh khủng, nhưng đáng tiếc, Bạch Hổ lão tổ là một trong những Hỗn Độn Ma Thần, thực lực mạnh mẽ, vượt xa Trấn Nguyên Tử và những người khác, thậm chí so với thánh nhân cũng không hề thua kém.

Cho nên, Bạch Hổ lão tổ ngoài việc bản thân có chút thảm hại ra, còn lại không chịu nửa phần thương tổn!

Nhìn thân hình thảm hại của mình, Bạch Hổ lão tổ phát ra một tiếng gầm phẫn nộ: "Khốn kiếp, đúng là tìm chết!" Nghe tiếng gầm giận dữ của Bạch Hổ lão tổ, trong lòng Trấn Nguyên Tử và những người khác kinh hãi!

Lập tức cảnh giác.

Sau đó, cùng với một tiếng nổ cực lớn, vô số đất đá bị nổ tung lên trời!

Đồng thời một bóng người cũng từ trong bụi đất mịt mù đó bước ra.

Bạch Hổ lão tổ xuất hiện xong, lạnh lùng liếc nhìn bốn người Trấn Nguyên Tử, tiếp đó đột nhiên ra tay!

Trong lúc Trấn Nguyên Tử và những người khác chưa kịp phản ứng, trước mắt đột nhiên xuất hiện mấy đạo lưu quang, sau đó thân thể họ bay ra ngoài, ở xa xa nặng nề ngã xuống!

Đang định đứng dậy, trong nháy mắt cảm nhận được một luồng uy thế bàng bạc!

Đè ép họ không đứng dậy nổi!

Chương 304

Trấn Nguyên Tử và những người khác sau khi cảm nhận được, cùng nhìn về phía Bạch Hổ lão tổ!

"Ngươi, tu vi của ngươi!

Tu vi của ngươi lại đạt đến cảnh giới thánh nhân?!" Trấn Nguyên Tử sắc mặt có chút kinh hoàng nói với Bạch Hổ lão tổ, đồng thời cố gắng chịu đựng áp lực cực lớn đó để lùi về phía sau muốn né tránh!

Bạch Hổ lão tổ khi nghe Trấn Nguyên Tử hỏi, mặt không biểu cảm đồng thời dùng một loại ánh mắt nhìn người chết nhìn họ, khiến trong lòng Trấn Nguyên Tử và những người khác một trận phát run!

Ngay lúc Bạch Hổ lão tổ định ra tay, đột nhiên có một giọng nói gọi lão lại, sau đó Bạch Hổ lão tổ giãy giụa một lúc rồi hừ lạnh một tiếng quay người rời đi!

Tại bình nguyên nơi Bạch Hổ nhất tộc giáng lâm, một tảng đá có kích thước bằng Hỗn Độn Nguyên Thạch đang lơ lửng giữa không trung!

Vừa rồi Bạch Hổ lão tổ đột nhiên quay người rời đi, cũng có liên quan đến tảng đá này!

Bạch Hổ lão tổ sau khi tha cho Trấn Nguyên Tử và những người khác, trực tiếp xuyên qua không gian trở về bình nguyên!

Cuối cùng ngồi khoanh chân trên tảng đá lớn đó, dường như đang bảo vệ!

Tảng đá lớn đó, sau khi Bạch Hổ lão tổ trở về cũng tỏa ra ánh sáng vàng nhạt!

Ở bên phía Trấn Nguyên Tử, thấy Bạch Hổ lão tổ rời đi, cuối cùng

cũng yên tâm!

Đứng dậy xong, biểu cảm trên mặt đều vô cùng phức tạp!

Không thành thánh chung quy là sâu kiến, cho dù thực lực đã đứng ở đỉnh Hồng Hoang, nhưng trước mặt thánh nhân, vẫn như cỏ rác, có thể vung tay trấn áp!

Ngoài ra, lại xuất hiện một chủng tộc không biết từ đâu ra, lại có một tồn tại khủng bố thực lực không thua kém thánh nhân!

Mấy người sau khi thoát khỏi nguy hiểm, cảm thấy nơi này không thể ở lại nữa!

Thế là phân tán rời đi, mỗi người trở về đạo trường của mình.

Đại quân vốn viễn chinh phía bắc Hồng Hoang, sau khi bốn vị đại năng đỉnh tiêm rời đi cũng tan rã!

Sự tan rã của đại quân chinh phạt phía bắc Hồng Hoang đã gây chú ý cho một số người ở Hồng Hoang!

Đồng thời một số đại năng giỏi cảm tri cũng chú ý, trước khi đại quân bắc phạt tan rã, phía bắc Hồng Hoang đã từng đột nhiên dâng lên một luồng khí thế cảnh giới thánh nhân, sau đó truyền ra tin tức Trấn Nguyên Tử và những người khác đại bại!

Lẽ nào trong đó có liên quan?

Lẽ nào Trấn Nguyên Tử ở phía bắc Hồng Hoang đã gặp phải cường địch không thể chống lại?

Nhưng phía bắc Hồng Hoang vốn là một vùng đất hung hiểm, tuy có nhiều thế lực an cư ở đó, nhưng không có tồn tại đặc biệt mạnh mẽ.

Ngay cả Chuẩn Thánh đỉnh phong, cũng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay!

Cho nên, sự thất bại của Trấn Nguyên Tử và những người khác chắc chắn không liên quan đến những đại năng đó, người duy nhất có liên quan, chỉ có thể là Bạch Hổ nhất tộc mới xuất hiện kia!

Một số đại năng Hồng Hoang dường như đã hiểu ra, tiếp đó kinh ngạc nhìn về phía bắc Hồng Hoang!

Đồng thời cũng phân phó xuống, từ bây giờ không cho phép thế lực dưới trướng lại đến gần phía bắc Hồng Hoang!

Đồng thời cũng sắp xếp lượng lớn nhân thủ, giám thị nhất cử nhất động của Bạch Hổ nhất tộc!

Một khi có dấu hiệu rời khỏi phía bắc Hồng Hoang, phải lập tức báo cáo!

Trấn Nguyên Tử sau khi trở về động phủ của mình, trước tiên dưỡng thương một thời gian.

Trong thời gian dưỡng thương, Trấn Nguyên Tử chuẩn bị đến bái kiến mấy vị thánh nhân, thỉnh cầu ra tay đối phó với Bạch Hổ lão tổ nghi là cảnh giới thánh nhân kia! ...

Tại Côn Luân Sơn, trong Tam Thanh Động hiện tại chỉ có Thông Thiên cư ngụ ở đây!

Thông Thiên đang ngồi khoanh chân trên cao đài, nhìn Trấn Nguyên Tử phía dưới mở miệng nói: “Trấn Nguyên Tử, ngươi có chuyện gì?” “Ra mắt Thông Thiên thánh nhân, Trấn Nguyên Tử đến đây có một chuyện muốn cầu!” “Chuyện gì?” Trấn Nguyên Tử trước tiên hít một hơi sâu, sau đó nhớ lại cảnh tượng ở phía bắc Hồng Hoang, mở miệng nói: “Chắc hẳn Thông Thiên thánh nhân đã biết, hiện tại phía bắc Hồng Hoang đã rơi vào tay một chủng tộc tên là Bạch Hổ nhất tộc!” Thông Thiên nghe xong gật đầu, chuyện nhỏ này Thông Thiên biết.

“Chắc hẳn Thông Thiên thánh nhân cũng biết, bần đạo và ba vị đạo hữu khác đã từng tổ chức một đội quân bắc phạt Bạch Hổ nhất tộc!” Thông Thiên nghe đến đây, lập tức có chút hứng thú!

Là thánh nhân, đương nhiên biết tình hình hiện tại của phía bắc Hồng Hoang.

Mặc dù rõ ràng, nhưng vào khoảnh khắc Bạch Hổ lão tổ đó xuất hiện, toàn bộ thiên cơ của phía bắc Hồng Hoang đột nhiên hỗn loạn.

Ngay cả người mạnh như Thông Thiên ở cảnh giới thánh nhân, cũng không thể phát hiện được gì trong thiên cơ hỗn loạn đó.

Cho nên đối với việc sau khi thiên cơ của phía bắc Hồng Hoang hỗn loạn, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Thông Thiên cũng rất cảm thấy hứng thú.

Trấn Nguyên Tử khi thấy trong ánh mắt bình tĩnh của Thông Thiên xuất hiện một tia tò mò, trong lòng cũng rất vui mừng!

Sau đó, để thúc đẩy Thông Thiên đồng ý ra tay đối phó với Bạch Hổ lão tổ khủng bố đó!

Trấn Nguyên Tử đã kể lại sự khủng bố của Bạch Hổ lão tổ một cách đại khái cho Thông Thiên nghe.

Thông Thiên nghe xong, dường như càng cảm thấy hứng thú với phía bắc Hồng Hoang và Bạch Hổ lão tổ đó hơn, trong đôi mắt bình tĩnh đó bắt đầu lóe lên những tia sáng.

Thấy Thông Thiên bắt đầu cảm thấy hứng thú, Trấn Nguyên Tử vội vàng tung ra con bài của mình: “Thông Thiên thánh nhân, Bạch Hổ lão tổ tàn bạo vô cùng, thủ đoạn máu tanh!

Tùy ý tàn sát sinh linh, làm rối loạn trật tự bình thường của Hồng Hoang, cho nên bần đạo khẩn thiết thỉnh cầu Thông Thiên thánh nhân ra tay!

Hàng phục ma đầu tàn bạo đó, trả lại cho chúng sinh Hồng Hoang một môi trường hòa bình ổn định!" Thông Thiên nghe xong nhắm mắt suy nghĩ, trong lòng đang không ngừng cân nhắc có nên đồng ý yêu cầu của Trấn Nguyên Tử hay không.

Trấn Nguyên Tử thấy Thông Thiên nhắm mắt dưỡng thần, cũng bắt đầu sốt ruột chờ đợi.

Lại qua một lúc, Thông Thiên lại mở mắt!

Nhìn Trấn Nguyên Tử một cái rồi bình tĩnh nói: "Thiên ma ngoại vực hoành hành, thân là một thành viên của Hồng Hoang!

Thông Thiên không thể thoái thác, vì sự ổn định của chúng sinh Hồng Hoang, thôi được, cùng ta đi một chuyến đi!" Trấn Nguyên Tử sau khi nghe Thông Thiên nói, trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười, sau đó vẻ mặt đầy sát ý nhìn về phía bắc Hồng Hoang!

"Bạch Hổ nhất tộc, lần này ta xem các ngươi trốn đâu cho thoát khỏi sự truy sát của thánh nhân!" Thông Thiên sau khi đồng ý ra tay, liền chuẩn bị lập tức lên đường, đi đối phó với Bạch Hổ lão tổ khủng bố và Bạch Hổ nhất tộc thần bí kia.

Tiếp đó dưới sự dẫn đường của Trấn Nguyên Tử, Thông Thiên mang theo Tru Tiên Kiếm Trận bay về phía bắc Hồng Hoang.

Tại trung tâm phía bắc Hồng Hoang, trên vùng bình nguyên đó, Bạch Hổ lão tổ đang bảo vệ tảng đá lơ lửng giữa không trung tỏa ra ánh sáng vàng nhạt dường như đã cảm ứng được điều gì, vẻ mặt ngưng trọng ngẩng đầu nhìn về phía Thông Thiên đang bay tới!

"Là thánh nhân trong Hồng Hoang sao?

Không ngờ phản ứng của họ nhanh như vậy, nhanh thế đã tìm đến rồi!

Bây giờ không thể để họ phát hiện ra nơi này, xem ra phải ra ngoài

ngăn cản rồi!" Sau khi hạ quyết tâm, Bạch Hổ lão tổ lại điều động một nhóm thủ vệ, bảo vệ bên cạnh tảng đá lơ lửng, để bổ sung vào khoảng trống phòng ngự do lão rời đi tạo thành.

Sau khi sắp xếp xong, Bạch Hổ lão tổ bay về phía nam Hồng Hoang!

Khi hai người Thông Thiên sắp đến phía bắc Hồng Hoang, Thông Thiên đột nhiên dừng lại, tiếp đó có chút hứng thú nhìn về phía trước!

Trấn Nguyên Tử thấy Thông Thiên dừng lại, không khỏi có chút nghi hoặc, hỏi: "Thông Thiên thánh nhân, tại sao lại dừng ở đây?" "Bạch Hổ lão tổ mà ngươi nói đang bay về phía này, chúng ta chỉ cần ở đây chờ là được!" Trấn Nguyên Tử nghe lời Thông Thiên, trong lòng kinh hãi, sau đó vội vàng chuẩn bị chiến đấu!

Chương 305

Đồng thời cảnh giác nhìn xung quanh, chú ý mọi tiếng gió thổi cỏ lay, đề phòng Bạch Hổ lão tổ đó đột nhiên tập kích!

Thông Thiên thấy vậy ngẩn ra, sau đó cười nói: "Trấn Nguyên Tử, bây giờ không cần lo lắng!

Lão hiện đang ở khu vực trung tâm phía bắc Hồng Hoang, theo tốc độ di chuyển hiện tại cần một thời gian dài mới có thể đến đây, có bản tọa ở đây, lão không gây được sóng gió gì đâu!" Trấn Nguyên Tử nghe xong thở phào một hơi, sau đó giải trừ cảnh giác, nhưng ánh mắt vẫn không tự chủ được mà cảnh giác nhìn xung quanh.

Thông Thiên thấy cảnh này xong, ngoài việc trêu chọc Trấn Nguyên Tử có chút nhát gan, đồng thời cũng nảy sinh hứng thú nồng hậu với Bạch Hổ lão tổ kia.

Phải biết rằng Trấn Nguyên Tử là một đại năng đỉnh tiêm trong Hồng Hoang, có thể nói ngoài thánh nhân ra, cả Hồng Hoang về cơ bản đều là thiên hạ của ông ta!

Nhưng Trấn Nguyên Tử hiện tại căn bản không có sự thản nhiên đó!

Hiện tại ông ta dường như đã chịu một cú sốc lớn, trở nên vô cùng bất an, đồng thời đối với sự thay đổi của môi trường xung quanh vô cùng nhạy cảm.

"Xem ra Bạch Hổ lão tổ đó chắc chắn đã gây ra một số ảnh hưởng rất sâu sắc đối với Trấn Nguyên Tử, thú vị, thật thú vị!" Nhưng Thông Thiên cũng chỉ chú ý một lúc, liền không còn quan tâm đến Trấn Nguyên Tử nữa, thần sắc có chút ngưng trọng nhìn về phía trước.

Thông Thiên tuy không sợ Bạch Hổ lão tổ, nhưng trên người Bạch Hổ lão tổ đó có quá nhiều bí ẩn, khiến người ta không thể không đề phòng!

Cũng không biết đã chờ bao lâu, Thông Thiên đang nhắm mắt dưỡng thần đột nhiên mở mắt, hướng về phía xa xa nhàn nhạt nói một tiếng: "Cuối cùng cũng đến rồi, đợi lâu rồi!" Trấn Nguyên Tử nghe xong, dường như ý thức được điều gì, sắc mặt trong nháy mắt đại biến, đồng thời vội vàng cảnh giác nhìn xung quanh.

Trong lúc Trấn Nguyên Tử đang căng thẳng nhìn xung quanh, ở phía bắc, một bóng người tỏa ra khí tức kinh khủng nhanh chóng hiện rõ.

Với tốc độ cực nhanh, bay về phía này!

Đồng thời một giọng nói thô kệch truyền đến trước: "Đang chờ ta sao?

Thông Thiên thánh nhân, vội tìm chết như vậy sao?" Thông Thiên nghe xong nhíu mày, hừ lạnh một tiếng: "Lớn mật!" Sau đó sức mạnh bàng bạc dưới sự điều động của Thông Thiên vận chuyển, sau khi được vô số pháp tắc và thần thông tinh luyện, sức mạnh bàng bạc đó hóa thành một đòn công kích từ từ lơ lửng trong tay Thông Thiên!

Sau khi đòn công kích đó ngưng tụ thành hình, tay Thông Thiên nhẹ nhàng buông ra, tiếp đó đòn công kích đó như ngựa hoang thoát cương, nhanh chóng bay về phía Bạch Hổ lão tổ.

Bạch Hổ lão tổ ở phương xa, sau khi cảm ứng được Thông Thiên ra tay!

Ha ha cười lớn một tiếng, sau đó khí tức toàn thân bùng nổ, từng luồng khí tức kinh khủng lượn lờ trên thân thể lão!

Rất nhanh, bóng dáng Bạch Hổ lão tổ trong nháy mắt biến mất tại

chỗ, bằng một phương thức cực nhanh bay về phía Thông Thiên.

Tốc độ nhanh đến mức người ta căn bản không thể nhận ra, thậm chí ngay cả cảm nhận cũng không thể cảm nhận được tốc độ di chuyển của Bạch Hổ lão tổ.

Một khoảnh khắc sau, ánh sáng do Bạch Hổ lão tổ tiến lên cực nhanh hóa thành và công kích của Thông Thiên va chạm vào nhau giữa đường.

Sau đó là một tiếng nổ cực lớn, tiếp đó là trời đất rung chuyển, từng luồng sóng xung kích mạnh mẽ lan ra ngoài!

Trong phạm vi vạn dặm gần trung tâm vụ nổ đều bị ảnh hưởng nặng nề, trong phạm vi vạn dặm, ngoài Thông Thiên, Trấn Nguyên Tử, Bạch Hổ lão tổ và một số ít tu luyện giả mạnh mẽ khác chống đỡ được dư ba kinh khủng đó ra, không còn bất kỳ sinh mệnh nào có thể tồn tại.

Vụ nổ còn chưa kết thúc, thân ảnh Thông Thiên đã biến mất tại chỗ!

Tại trung tâm vụ nổ, Bạch Hổ lão tổ toàn thân đầy thương tích, vô cùng chật vật đứng trên một mảnh phế tích, phẫn nộ nhìn về hướng Thông Thiên.

"Quả không hổ là thánh nhân, chỉ tiện tay một kích đã có được lực công kích cường đại đến vậy!

Xem ra, sứ mệnh của ta không hoàn thành được rồi!" Vừa phẫn nộ, Bạch Hổ lão tổ cũng vừa cảm thán trong lòng!

Thánh nhân trong Hồng Hoang quả thật cường đại, phải biết rằng y là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ, tuy thực lực không bằng Thông Thiên, nhưng cũng không nên chật vật đến thế này.

Lẽ nào trong Hồng Hoang có gì đặc thù, có thể lợi dụng tu vi thánh

nhân để tăng cường thực lực?

Bạch Hổ lão tổ không rõ, cũng không thể hiểu được sự đặc thù của thiên địa Hồng Hoang!

Bởi vì bây giờ, y đang chuẩn bị chạy trốn!

Nhưng chưa kịp động thân, một thân ảnh vô cùng khủng bố đã xuất hiện trước mặt.

Sau đó không đợi y phản ứng, một bàn tay lớn đã hung hăng bóp chặt lấy cổ họng y!

Cổ họng bị người bóp chặt, Bạch Hổ lão tổ muốn giãy giụa.

Nhưng dù y giãy giụa thế nào, cũng không thể lay động được bàn tay khủng bố kia dù chỉ một chút.

Trong lúc Bạch Hổ lão tổ không ngừng giãy giụa, thân ảnh Thông Thiên chậm rãi từ xa đi tới.

Bóng người trước mặt Bạch Hổ lão tổ cũng dần dần tiêu tán sau khi Thông Thiên xuất hiện.

Chỉ có bàn tay lớn đang bóp cổ họng Bạch Hổ lão tổ là vẫn không hề buông ra.

Ở phía xa, Thông Thiên nhìn Bạch Hổ lão tổ không ngừng giãy giụa, cười lạnh một tiếng: "Bạch Hổ lão tổ?

Cũng chỉ đến thế mà thôi!" Nghe vậy, sắc mặt Bạch Hổ lão tổ trở nên khó coi.

Cùng lúc đó, y dường như nhớ ra điều gì, trên người đột nhiên tỏa ra một cỗ khí tức vô cùng kỳ lạ.

Thông Thiên cảm nhận được liền nhíu mày!

Lập tức vận dụng sức mạnh thánh nhân cường đại, trực tiếp

cưỡng ép chặn lại.

Nhưng dù Thông Thiên phản ứng vô cùng nhanh chóng, chuẩn bị cũng vô cùng thỏa đáng, vẫn để một phần khí tức của Bạch Hổ lão tổ bay đi mất.

Thông Thiên biết được, sắc mặt trở nên có chút khó coi! 34.

Sau đó y đi thẳng đến bên cạnh Bạch Hổ lão tổ, nghiêm giọng hỏi: "Vừa rồi đó là thứ gì?" Bạch Hổ lão tổ nghe vậy, không trả lời Thông Thiên mà quay đầu sang một bên.

Thông Thiên thấy cảnh này liền tức nghẹn, sau đó một tiếng tát giòn tan vang lên!

Trên mặt Bạch Hổ lão tổ, thình lình xuất hiện một vết máu hình bàn tay.

Bị đánh xong, Bạch Hổ lão tổ không hề tức giận, ngược lại còn lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Thông Thiên thấy vậy, trong lòng ý thức được có thể có chuyện không hay!

Thế là thân ảnh lập tức biến mất, rời xa Bạch Hổ lão tổ.

Không lâu sau khi Thông Thiên rời đi, bên trong bình nguyên mà Nguyên Thạch rơi xuống, tảng đá lớn lơ lửng kia sau khi hấp thu đạo khí thể thần bí do Bạch Hổ lão tổ hóa thành, đã phát ra một luồng ánh sáng vô cùng mãnh liệt.

Tiếp đó, tảng đá lớn dường như bị một lực nào đó dẫn dắt, bắt đầu khẽ rung lên, một lát sau liền biến mất không thấy tăm hơi!

Các thành viên Bạch Hổ nhất tộc đang trấn thủ bên cạnh thấy vậy cũng không để ý, tiếp tục tuần tra canh gác.

Tảng đá lớn kia sau khi rời khỏi đó, liền bay thẳng về phía Bạch

Hổ lão tổ.

Lúc này, Thông Thiên cũng cảm ứng được một cỗ khí tức cường đại đang từ phương bắc nhanh chóng bay tới đây.

Sau khi cảm nhận được cỗ khí tức đó, thần sắc Thông Thiên bắt đầu dần dần ngưng trọng!

Tru Tiên Kiếm cũng không biết từ lúc nào đã đột nhiên xuất hiện trong tay y!

Chương 306

Trong lúc Thông Thiên đang cảnh giác, đạo khí tức kia đã vượt qua vô số chướng ngại và khoảng cách, đến được nơi này.

Bạch Hổ lão tổ cảm nhận được, trên mặt lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, tiếp đó dùng ánh mắt hung ác nhìn về phía Thông Thiên.

Thông Thiên thấy ánh mắt kiêu ngạo đó, trong lòng không vui!

Nhưng hiện tại tình thế biến hóa khôn lường, lại thêm một đạo khí tức thần bí sắp giáng lâm.

Cho nên để đề phòng bất trắc, Thông Thiên không động thủ với Bạch Hổ lão tổ, mà chỉ lẳng lặng quan sát.

Theo đạo khí tức thần bí kia càng ngày càng gần, nụ cười trên mặt Bạch Hổ lão tổ càng thêm rạng rỡ.

Khi đạo khí tức thần bí kia sắp sửa giáng lâm, Bạch Hổ lão tổ dang rộng hai tay, nhắm mắt lại, ngẩng đầu lên trời với vẻ mặt hưởng thụ.

Sau đó, đạo khí tức thần bí kia với tốc độ cực nhanh đã đến nơi này, rồi dung hợp làm một thể với Bạch Hổ lão tổ.

Sau khi dung hợp với đạo khí tức thần bí đó, tu vi của Bạch Hổ lão tổ tăng vọt!

Từ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ ban đầu, một mạch lên đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ mới dừng lại.

Tu vi liên tục vượt qua hai tiểu cảnh giới, khiến khí tức trên người Bạch Hổ lão tổ trở nên huyền diệu khôn lường!

Thông Thiên thấy sự biến hóa của Bạch Hổ lão tổ như vậy, trong

lòng âm thầm chuẩn bị!

Đồng thời, tay nắm Tru Tiên Kiếm càng thêm chặt.

Bạch Hổ lão tổ sau khi tu vi tăng lên hai tiểu cảnh giới, trước tiên thoải mái gầm lên một tiếng, tiếp đó hoạt động gân cốt để thích ứng với tu vi tăng vọt.

Mọi việc hoàn tất, đôi mắt y lạnh lùng nhìn về phía Thông Thiên, tựa như đang nhìn một người chết!

Rất nhanh, thân ảnh Bạch Hổ lão tổ tức thì bắt đầu trở nên hư ảo.

Đồng thời trên bầu trời, truyền đến giọng nói của Bạch Hổ lão tổ: "Thông Thiên thánh nhân, ngươi đang tìm đường chết." Thông Thiên cảm nhận được sự thay đổi thực lực của Bạch Hổ lão tổ, không hề sợ hãi, ngược lại còn khinh thường hừ lạnh một tiếng!

Sau đó vung Tru Tiên Kiếm trong tay, một đạo kiếm quang sắc bén bay ra!

Giữa không trung, đột nhiên nổ tung!

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, Bạch Hổ lão tổ ôm lấy cánh tay, lộ ra vẻ mặt đau đớn.

"Hỗn Nguyên Đại La hậu kỳ?

Cũng chỉ đến thế mà thôi!" Thông Thiên ở phía xa, thấy Bạch Hổ lão tổ lại bị một đạo kiếm khí làm bị thương, không khỏi khinh bỉ nói!

Sau đó, Thông Thiên không ngừng vung vẩy Tru Tiên Kiếm trong tay, từng đạo kiếm khí sắc bén liên tục được phóng ra.

Bạch Hổ lão tổ thấy lượng lớn kiếm khí tấn công, lập tức giật nảy mình, cũng không màng đến vết thương trên người, vội vàng muốn bỏ chạy.

Đồng thời trong lòng y cũng đang thầm mắng: "Cái Hồng Hoang

chết tiệt này, lại có lực áp chế mạnh như vậy!" 35.

Hóa ra, vì Bạch Hổ lão tổ không phải sinh linh trong Hồng Hoang!

Sống trong Hồng Hoang nhất định sẽ phải chịu sự áp chế cực lớn.

Nhưng trước đó, y không biết từ đâu có được một món chí bảo thần bí, lại có thể tạm thời che giấu cảm tri của Thiên Đạo.

Cho nên trước đó Bạch Hổ lão tổ mới có thể thi triển ra sức mạnh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong Hồng Hoang, nhưng phẩm cấp của món chí bảo đó không cao, chỉ có thể che giấu sức mạnh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ cảnh.

Nếu một khi để lộ ra tu vi vượt quá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ, tác dụng của món chí bảo đó sẽ giảm dần, cho đến khi hoàn toàn mất hiệu lực.

Hiện tại Bạch Hổ lão tổ đã đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Thực lực vượt xa giới hạn mà món chí bảo thần bí kia có thể chịu đựng, thế là không thể tiếp tục che giấu cảm tri của Thiên Đạo cho Bạch Hổ lão tổ nữa.

Cho nên, Bạch Hổ lão tổ đã bại lộ dưới Thiên Đạo!

Chịu sự áp chế vô tình của Thiên Đạo.

Có sự áp chế của Thiên Đạo, tu vi của Bạch Hổ lão tổ không những không mang lại cho y bất kỳ lợi ích nào, ngược lại còn là một gánh nặng cực lớn. 36.

Sau đó, tình hình chiến sự dần dần sáng tỏ!

Bạch Hổ lão tổ tuy thực lực cường đại, nhưng lại bị Thiên Đạo Hồng Hoang áp chế, luôn bị áp đảo.

Thông Thiên, tuy thực lực có chênh lệch nhất định với Bạch Hổ

lão tổ!

Nhưng vì là thánh nhân, lại thêm Bạch Hổ lão tổ bị Thiên Đạo áp chế, cho nên hiện tại Thông Thiên luôn chiếm thế thượng phong.

Khi thấy không thể chiến thắng Thông Thiên, Bạch Hổ lão tổ lựa chọn bảo toàn thực lực, thế là muốn chạy trốn.

Nhưng Thông Thiên sao có thể để y chạy thoát, để đề phòng Bạch Hổ lão tổ bỏ trốn, Thông Thiên đã bố trí Tru Tiên Kiếm Trận.

Trong chốc lát, toàn bộ phía bắc Hồng Hoang đều bị bao phủ trong phạm vi Tru Tiên Kiếm Trận, chúng sinh trong Hồng Hoang biết không nhiều về chuyện xảy ra ở phía bắc, nhưng khi thấy Thông Thiên bố trí Tru Tiên Kiếm Trận, cũng giật nảy mình!

"Là Tru Tiên Kiếm Trận trong truyền thuyết sao?

Quả nhiên vô cùng cường hãn!

Chỉ riêng khí thế này, đã đủ khiến người ta kinh hãi!" "Không biết phía trên bắc Hồng Hoang đã xảy ra chuyện gì, lại khiến Thông Thiên thánh nhân nổi giận như vậy!

Ngay cả Tru Tiên Kiếm Trận cũng bố trí ra." "Hình như có liên quan đến Bạch Hổ nhất tộc đã tàn sát bừa bãi ở phía bắc Hồng Hoang trước đó, đương nhiên đó cũng chỉ là phỏng đoán của bần đạo mà thôi!" Trong khi chúng sinh trong Hồng Hoang không ngừng phỏng đoán ý đồ của Thông Thiên, mấy vị thánh nhân kia cũng lần lượt biết được tình hình phía bắc Hồng Hoang.

Khi biết được tình hình cụ thể, họ cũng vô cùng tức giận!

Đối với Bạch Hổ nhất tộc, đã nảy sinh sát tâm!

Tại một nơi nào đó trong Hỗn Độn, Lão Tử nhìn hình ảnh truyền về từ Hồng Hoang, không khỏi nói: "Những chủng tộc ngoại vực này

thật hung tàn vô cùng, tại sao lại xuất hiện ở Hồng Hoang!

Hồng Quân rốt cuộc có biết sự tồn tại của những chủng tộc ngoại vực này không, thái độ của ngài ấy lại là gì?" Sau khi thấy sự hung tàn của chủng tộc ngoại vực, Lão Tử càng cảm thấy hứng thú với sự xuất hiện đột ngột của chúng.

Nhưng vì hiện tại đang ở trong Hỗn Độn, nên muốn tra xem chuyện xảy ra trong Hồng Hoang có chút khó khăn, chỉ có thể đợi sau khi trở về Hồng Hoang mới điều tra kỹ lưỡng được.

Các thánh nhân khác cũng vô cùng hứng thú với sự xuất hiện đột ngột của chủng tộc ngoại vực, thế là lần lượt phái phân thân đi điều tra lai lịch của chủng tộc ngoại vực.

Chúng đến thế giới Hồng Hoang bằng cách nào, mục đích là gì?

Vân vân...

Không nhắc đến việc chúng sinh và các thánh nhân trong Hồng Hoang công khai hay ngấm ngầm điều tra về Bạch Hổ nhất tộc, một chủng tộc ngoại vực.

Phía bắc Hồng Hoang, sau khi bị Tru Tiên Kiếm Trận bao phủ, những thành viên Bạch Hổ nhất tộc đột nhiên trở nên vô cùng cuồng bạo, cực kỳ hiếu chiến!

Thông Thiên thấy chúng trở nên cuồng bạo, hừ lạnh một tiếng!

Chương 307

Sau đó khởi động Tru Tiên Kiếm Trận, tiếp đó vô tận kiếm khí xuất hiện trong Tru Tiên Kiếm Trận!

Lập tức, vô số thành viên Bạch Hổ nhất tộc chết dưới kiếm khí!

Nhưng vô số đồng bạn chết đi dường như không ảnh hưởng gì đến Bạch Hổ nhất tộc!

Chỉ vì số lượng thương vong lớn, khiến Bạch Hổ lão tổ vô cùng phẫn nộ!

Sau đó y hóa thành một con bạch hổ, phát ra một tiếng gầm phẫn nộ!

Thân thể vô số tộc nhân Bạch Hổ nhất tộc lại bắt đầu dung hợp với con bạch hổ do Bạch Hổ lão tổ hóa thành.

Dưới sự áp bức của Tru Tiên Kiếm Trận, vô số con bạch hổ bắt đầu hội tụ, tuy lúc này Thông Thiên không ngừng thúc đẩy Tru Tiên Kiếm Trận, chém giết Bạch Hổ nhất tộc!

Nhưng hiện tại Bạch Hổ nhất tộc sau khi tàn sát phía bắc Hồng Hoang, số lượng đã trở nên vô cùng đông đảo.

Cho nên Tru Tiên Kiếm Trận mỗi thời mỗi khắc đều khởi động, không ngừng phóng ra kiếm quang khủng bố, cũng không thể hoàn toàn trấn sát Bạch Hổ nhất tộc.

Sau khi không ngừng dung hợp tộc nhân Bạch Hổ nhất tộc, con bạch hổ do Bạch Hổ lão tổ hóa thành trở nên vô cùng to lớn!

Sau khi dung hợp hàng vạn tộc nhân, con bạch hổ khổng lồ kia vậy mà không còn sợ sự áp chế của Hồng Hoang nữa.

Tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ của y lộ ra không chút che giấu!

Thông Thiên cảm nhận được, lập tức hiểu ra!

Lúc này phải tốc chiến tốc thắng, nếu không để y tiếp tục dung hợp, e rằng sẽ sinh ra một tồn tại khủng bố vô cùng.

Thế là, Thông Thiên trực tiếp thúc đẩy Tru Tiên Kiếm Trận phóng ra đòn tấn công mạnh nhất!

Một đạo Hỗn Độn chi khí mang theo lực hủy diệt, dung hợp với vô tận kiếm khí của Tru Tiên Kiếm Trận, trở nên vô cùng cường đại!

Dưới sự tấn công của từng đạo Hỗn Độn kiếm khí cường đại khủng bố vô cùng, số lượng Bạch Hổ nhất tộc giảm mạnh!

Con bạch hổ khổng lồ kia, vì bị Thông Thiên đặc biệt chú ý!

Trực tiếp trở thành mục tiêu tấn công chính của Tru Tiên Kiếm Trận.

Dưới sự tấn công của vô tận Hỗn Độn kiếm khí, mạnh như Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ, cũng chỉ có thể bảo vệ bản thân không bị giết chết, không thể ra tay cứu giúp các tộc nhân khác.

Chịu muôn vàn công kích, Bạch Hổ lão tổ phát ra một tiếng gầm rú cực lớn!

Sau đó khí tức trên thân thể khổng lồ của con bạch hổ tăng vọt, từng đạo lôi đình khủng bố lóe lên trên lớp lông của nó, trông vô cùng đáng sợ!

Thông Thiên đang điều khiển Tru Tiên Kiếm Trận, cũng phát hiện ra chút bất thường của Bạch Hổ lão tổ, đang định quan sát kỹ hơn.

Con bạch hổ khổng lồ kia đột nhiên ngưng tụ toàn bộ năng lượng mà Bạch Hổ nhất tộc có được ở Hồng Hoang, tập hợp lại thành một

đòn tấn công cực kỳ khủng bố!

Thông Thiên cảm nhận được đòn tấn công cực kỳ khủng bố đó, trong lòng thầm kêu không hay!

Tiếp đó chuẩn bị điều khiển Tru Tiên Kiếm Trận phát huy toàn bộ sức mạnh, tiêu diệt đòn tấn công khủng bố kia ngay khi nó còn đang tụ tập.

Nhưng Thông Thiên đã đánh giá thấp sự khủng bố của con bạch hổ và nội tình của Bạch Hổ nhất tộc!

Đúng vậy, chỉ mới đến Hồng Hoang không bao nhiêu năm, Bạch Hổ nhất tộc lại đã tích lũy được một số nội tình không tầm thường.

Thêm vào đó, Bạch Hổ lão tổ với niềm tin quyết tử thúc đẩy nội tình khổng lồ kia, uy lực do cả hai hội tụ lại vô cùng khủng bố!

Thông Thiên, sau khi cảm nhận được cũng kinh hãi không thôi!

Y muốn ngăn cản Bạch Hổ lão tổ tiếp tục tăng cường sức mạnh kinh khủng đó.

Khi ý thức được Tru Tiên Kiếm Trận vì quá lớn, uy lực phân tán không thể ngăn cản Bạch Hổ lão tổ một cách hiệu quả, Thông Thiên đã khởi động hình thái thứ hai của Tru Tiên Kiếm Trận mà y mới lĩnh ngộ ra, tứ kiếm hợp nhất!

"Tứ kiếm hợp nhất, trảm thần diệt thánh!" Theo tiếng gầm giận dữ của Thông Thiên, bốn thanh Tru Tiên Kiếm vốn phân tán ở bốn phía bắc Hồng Hoang bắt đầu bay về phía Thông Thiên.

Chúng sinh Hồng Hoang đang chăm chú theo dõi cục thế nơi đây, cùng với các thánh nhân, đều cảm thấy có chút bất ngờ trước biến cố đột ngột ở phía bắc Hồng Hoang.

Nhưng sau khi Tru Tiên Kiếm Trận lui đi, thân ảnh khủng bố của

Bạch Hổ lão tổ xuất hiện trong Hồng Hoang, khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh hãi không thôi!

Bởi vì thân ảnh vô cùng khổng lồ của Bạch Hổ lão tổ thông thẳng trời đất, sau khi hấp thu vô số tộc nhân Bạch Hổ nhất tộc, thân hình to lớn của y đủ để so sánh với Huyền Quy năm xưa!

Bạch Hổ lão tổ tỏa ra một cỗ khí tức khiến người ta kinh hãi, đối với chúng sinh Hồng Hoang, cỗ khí thế đó thậm chí còn mạnh hơn một số thánh nhân!

Cảnh tượng trước mắt gây ra tác động vô cùng mãnh liệt, khiến họ có chút không dám tin vào cảnh tượng trước mắt là thật!

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện ở Thiên Đình, Hạo Thiên cảm nhận được một cỗ khí tức cực kỳ cuồng bạo, cực kỳ tàn bạo đột nhiên xuất hiện ở phía bắc Hồng Hoang, kinh hãi không thôi!

Thế là để làm rõ rốt cuộc phía bắc Hồng Hoang đã xảy ra chuyện gì, Hạo Thiên đã sử dụng Hạo Thiên Cảnh có thể quan sát trời đất để tìm hiểu.

Nhưng khi hình ảnh trong gương đến được phía bắc Hồng Hoang, một cỗ khí tức hoang vu tức thì xuyên qua Hạo Thiên Cảnh truyền đến Lăng Tiêu Bảo Điện.

Khiến Hạo Thiên không nhịn được run rẩy, đồng thời trong lòng càng thêm tò mò về chuyện xảy ra ở phía bắc Hồng Hoang.

Dù sao chỉ là một đoạn hình ảnh, đã đủ để tạo ra khí tức khiến người ta kinh hãi!

Vậy thì chuyện đang xảy ra ở phía bắc Hồng Hoang, đáng sợ đến mức nào!

Thế là, Hạo Thiên trực tiếp thúc đẩy Hạo Thiên Cảnh tìm kiếm ở phía bắc Hồng Hoang!

Nhưng lúc này, phía bắc Hồng Hoang không còn cảnh tượng như trước nữa!

Trước đây, phía bắc Hồng Hoang tuy là nơi hoang dã, nhưng sinh linh trên đó rất đông, động thiên phúc địa cũng không thiếu.

Sau khi Yêu tộc thiên đình bại lui, một lượng lớn Yêu tộc đã trốn vào phía bắc Hồng Hoang để tránh né một số phiền phức không cần thiết.

Nhưng lúc này, phía bắc Hồng Hoang lại thực sự là một vùng đất hoang vu!

Dù nhìn đi đâu, cũng không thấy bóng dáng của một sinh linh nào.

Thậm chí không chỉ sinh linh, bóng dáng của sự sống cũng rất hiếm thấy!

Phía bắc Hồng Hoang vốn núi cao rừng rậm, tràn ngập độc khí, nay trở nên cực kỳ hoang vu, khiến người ta không khỏi kinh hãi!

Sau khi thấy cảnh tượng phía bắc Hồng Hoang, Hạo Thiên trực tiếp ngây người, một lúc sau y có chút tê dại vỗ vỗ vào đầu, muốn biết rốt cuộc những gì mắt thấy có phải là hình ảnh thật không.

Nhưng sau một loạt thử nghiệm, Hạo Thiên cuối cùng cũng chấp nhận việc phía bắc Hồng Hoang từ non xanh nước biếc trong chốc lát đã biến thành hoang mạc Gobi.

"Bạch Hổ nhất tộc thật sự khủng bố vô cùng, chỉ trong mấy năm ngắn ngủi!

Lại có thể biến toàn bộ phía bắc Hồng Hoang thành ra thế này.

May mà Thông Thiên thánh nhân kịp thời ra tay, nếu không Bạch Hổ nhất tộc lan sang các nơi khác của Hồng Hoang, tuyệt đối là một đại tai nạn chưa từng có trong lịch sử!

Lực phá hoại mà nó gây ra, e rằng còn lớn hơn cả nguy hại do Vu Yêu lượng kiếp gây ra!" Sau khi nhận rõ sự thật, Hạo Thiên không khỏi cảm khái nói, nếu không phải Thông Thiên ngăn cản bước tiến của Bạch Hổ nhất tộc, e rằng lúc này Hồng Hoang đã sớm trở nên sinh linh đồ thán.

Chương 308

Không chỉ Hạo Thiên, mỗi một đại năng đỉnh cao đều có thủ đoạn của riêng mình, có thể quan sát tình hình phía bắc Hồng Hoang.

Cho nên khi thấy tình trạng hiện tại của phía bắc Hồng Hoang, họ đều lần lượt trầm tĩnh lại!

Sau đó là sự phẫn nộ vô tận, phẫn nộ đối với Bạch Hổ nhất tộc!

"Bạch Hổ nhất tộc này, thật quá đáng, lại dám ra tay tàn sát chúng sinh Hồng Hoang, tuyệt đối không thể tha thứ!" Sau đó, dưới sự hiệu triệu của một đại năng vốn ẩn cư trong Hồng Hoang, không ở phía bắc Hồng Hoang khi Bạch Hổ nhất tộc tàn sát.

Vạn vạn chúng sinh Hồng Hoang tụ tập lại, tạo thành một thế lực khổng lồ!

Tiếp đó, thế lực khổng lồ này với thần tình kích phẫn tiến về phía bắc Hồng Hoang.

Bởi vì họ hiểu sâu sắc rằng, nếu không thể ngăn cản Bạch Hổ nhất tộc, thì tin rằng không bao lâu nữa toàn bộ Hồng Hoang sẽ rơi vào tình cảnh như phía bắc Hồng Hoang.

Cho nên vì sự an toàn của mọi người, và sự yên bình của thế hệ sau!

Vô số sinh linh tụ tập lại, dưới sự dẫn dắt của các đại năng đỉnh cấp Hồng Hoang, hình thành một sức mạnh đủ để hủy diệt tất cả các thế lực hiện có của Hồng Hoang.

Sau đó, sức mạnh này dưới ánh mắt cảnh giác của các thế lực khác, bắt đầu di chuyển về phía bắc Hồng Hoang!

Phía bắc Hồng Hoang, lúc này đang có hai thân ảnh vô cùng cường

đại đối quyết!

Một trong hai thân ảnh vô cùng to lớn, lớn đến mức có thể che trời lấp đất.

Thân ảnh còn lại thì vô cùng nhỏ bé, nhỏ đến mức nếu so với đối thủ của y thì khó mà phát hiện được.

Nhưng tuy hình thể của hai bên không tương xứng, thực lực và sức chiến đấu lại không hề chênh lệch! ...

"Gầm!" Theo một tiếng gầm rú cực lớn, con bạch hổ do Bạch Hổ lão tổ hóa thành há cái miệng lớn như chậu máu, hung hăng lao về phía Thông Thiên.

Thông Thiên cảm nhận được đòn tấn công của y, không hề sợ hãi, ngược lại còn vung vẩy Tru Tiên Kiếm Trận trong tay, trực tiếp lao về phía con bạch hổ khổng lồ kia.

Tiếp đó là mấy luồng dao động cường đại biến đổi nhanh chóng, và một tiếng kêu đau đớn cực lớn truyền ra!

Con bạch hổ khủng bố vô cùng kia phát ra tiếng gầm đau đớn, sau đó không ngừng lùi lại!

Sau khi lùi lại một khoảng cách nhất định, trong ánh mắt của con bạch hổ nhìn về phía Thông Thiên xuất hiện một tia sợ hãi!

Nhưng tia sợ hãi đó nhanh chóng bị sự điên cuồng thay thế, sau khi điều chỉnh, con bạch hổ tiếp tục tấn công Thông Thiên.

Một bộ dạng không giết được Thông Thiên, quyết không bỏ cuộc!

Thông Thiên hiện tại sau mấy lần thăm dò, đã phát hiện ra một nhược điểm của con bạch hổ!

Cũng là nhược điểm chí mạng nhất. 37.

Cho nên ánh mắt Thông Thiên nhìn con bạch hổ trở nên vô cùng

bình tĩnh!

Bởi vì Thông Thiên có chắc chắn chiến thắng, khiến trong lòng y không hề hoảng loạn.

Sau đó con bạch hổ lại một lần nữa lao tới, nhưng lần này Thông Thiên không trực tiếp giao chiến như trước.

Y nhìn Tru Tiên Kiếm trong tay, khẽ vuốt ve nó, nhàn nhạt nói: "Tru Tiên Kiếm Trận, từ nay về sau uy danh của ngươi sẽ được cả Hồng Hoang biết đến!" Nói xong, Thông Thiên nhìn con bạch hổ đang lao về phía mình, thân ảnh tức thì biến mất!

Con bạch hổ sau khi cảm nhận được Thông Thiên biến mất, lập tức nhìn xung quanh, nhưng trong lúc con bạch hổ đang tìm kiếm Thông Thiên khắp nơi, trên bầu trời Hồng Hoang, Thông Thiên đã dùng Tru Tiên Kiếm Trận chỉ vào con bạch hổ.

Tiếp đó, trong nụ cười, Thông Thiên khẽ nói một chữ: "Khai!" Lập tức, Tru Tiên Kiếm Trận tỏa ra vạn đạo kim quang!

Đồng thời một đòn tấn công cực kỳ khủng bố, đang được thai nghén trong Tru Tiên Kiếm Trận.

Tình huống bất thường này, nhanh chóng bị con bạch hổ cảm nhận được!

Sau đó, trong tiếng gầm phẫn nộ, nó nhanh chóng lao về phía Thông Thiên!

Thông Thiên thấy vậy, mặt không biểu cảm, không né tránh cũng không phản kích, lẳng lặng đứng đó, tựa như bị đóng băng vậy.

Các thánh nhân đang quan sát nơi này thấy tình huống này, không khỏi nhíu mày, không hiểu ý tứ của Thông Thiên là gì.

"Thông Thiên tại sao không né tránh?

Phải biết rằng dưới sức va chạm mạnh như vậy, ngay cả ta cũng không dám đối đầu trực diện!

Lẽ nào thực lực của Thông Thiên đã đạt đến một tầm cao mới, hay là hiện tại Thông Thiên căn bản không thể phản kích?" Tại Linh Sơn ở phương Tây, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang thảo luận về tình hình phía bắc Hồng Hoang.

Khi con bạch hổ sắp đến trước mặt Thông Thiên, Thông Thiên lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, tựa như đã sớm dự liệu được việc này, trong lòng đã có sẵn kế hoạch đối phó!

Lúc này, Bạch Hổ lão tổ, tuy vì dung hợp quá nhiều tộc nhân Bạch Hổ nhất tộc, thần trí trở nên có chút hỗn loạn, nhưng đối với nụ cười đó của Thông Thiên, y vẫn tỏ ra vô cùng phẫn nộ!

Con bạch hổ vốn mang theo năng lượng va chạm vô cùng cường đại, vì phẫn nộ, trên người bắt đầu hiện ra từng đạo ánh sáng, từng tia sét không ngừng lóe lên trên lớp lông của nó.

Sau khi kích hoạt lôi đình, uy lực va chạm của con bạch hổ lại tăng thêm mấy phần, ngay cả không gian Hồng Hoang xung quanh cũng không chịu nổi uy lực khổng lồ đó, nứt ra từng vết nứt!

Thông Thiên cảm nhận được khí thế trên người con bạch hổ tăng thêm mấy phần, khinh thường liếc mắt một cái!

Sau đó, Tru Tiên Kiếm Trận trong tay y lóe lên một đạo quang mang, một đạo quang mang bình thường không có gì lạ từ trong Tru Tiên Kiếm Trận bắn ra!

Theo đạo quang mang đó rời đi, cũng đại biểu cho một trận chiến đấu kết thúc!

Sau đó, quang mang trực tiếp xuyên qua thân thể con bạch hổ, thân thể bị xuyên thủng, con bạch hổ không có phản ứng!

Nhưng y lại cảm thấy ngực mình một trận mát lạnh, không khỏi ngẩng đầu nhìn xuống, sau đó liền thấy một cái lỗ lớn xuất hiện trên ngực mình!

Khi thấy cái lỗ đó, con bạch hổ mới phản ứng lại, mình lại bị Thông Thiên tấn công!

Sau đó là một tiếng kêu thảm thiết chói tai, khí thế vô cùng hung hãn trên người con bạch hổ không còn nữa, ngược lại trở nên vô cùng yếu ớt.

Bởi vì một đòn tấn công của Thông Thiên, trực tiếp đánh sụp thân thể y!

Sau khi thân thể xuất hiện một khoảng trống lớn, Bạch Hổ lão tổ không thể duy trì chân thân bạch hổ khổng lồ kia được nữa.

Sau tiếng kêu thảm thiết, con bạch hổ giãy giụa một lúc rồi có vô số điểm sáng từ trên người nó bay ra.

Những điểm sáng đó, chính là những tộc nhân Bạch Hổ nhất tộc mà Bạch Hổ lão tổ đã hấp thu!

Thông Thiên ở không xa thấy cảnh tượng kỳ lạ này, không khỏi dừng lại, một vẻ tò mò nhìn Bạch Hổ lão tổ.

Sau khi những luồng sáng đó phiêu tán, Bạch Hổ lão tổ dần dần hiện ra!

Bạch Hổ lão tổ khi nhìn thấy Thông Thiên, lại lộ ra ánh mắt phẫn nộ, đồng thời muốn gầm lên một tiếng!

Nhưng vết thương lớn trên người y vì cảm xúc của Bạch Hổ lão tổ kích động dữ dội, bắt đầu trở nên vô cùng đau đớn.

Chương 309

"Gầm!" Sau khi cảm nhận được cơn đau dữ dội đó, Bạch Hổ lão tổ không khỏi từ bỏ việc đối kháng với Thông Thiên, chuyển sang lợi dụng tu vi cường đại để hồi phục vết thương trên người.

Nhưng Bạch Hổ lão tổ muốn hồi phục vết thương, lại không dễ dàng như vậy!

Thông Thiên ở một bên, sẽ không để y thuận lợi hồi phục.

Thế là Thông Thiên lại một lần nữa giơ Tru Tiên Kiếm Trận trong tay, từng bước đi về phía Bạch Hổ lão tổ!

Bạch Hổ lão tổ đang hồi phục vết thương, đồng thời cũng cảm nhận được một mối đe dọa tử vong càng ngày càng gần.

Y muốn chạy trốn, nhưng vết thương nghiêm trọng trên người đã hạn chế hành động của Bạch Hổ lão tổ.

Đồng thời, khi Bạch Hổ lão tổ muốn chạy trốn, Thông Thiên đã cầm kiếm đi đến trước mặt y.

Thông Thiên nhìn Bạch Hổ lão tổ đang ngồi xếp bằng trên một bãi cỏ phía dưới, nỗ lực hồi phục tu vi, lộ ra một tia sát ý, tiếp đó giơ Tru Tiên Kiếm Trận trong tay, chuẩn bị chém giết Bạch Hổ lão tổ!

Nhưng, vào khoảnh khắc Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên sắp hạ xuống, Bạch Hổ lão tổ không biết đã sử dụng bí pháp gì, khí thế trên người đột nhiên tăng vọt!

Đồng thời thân ảnh tức thì biến mất, chỉ để lại tại chỗ một dao động không gian yếu ớt.

Trong khoảnh khắc sau khi Bạch Hổ lão tổ rời đi, Tru Tiên Kiếm của Thông Thiên đã đâm vào vị trí mà Bạch Hổ lão tổ đã ở trước đó!

Vì Bạch Hổ lão tổ rời đi quá nhanh, lại thêm y có tu vi cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, khiến Thông Thiên có một chút ngưng trệ tạm thời, khi Thông Thiên một lần nữa hồi thần, Bạch Hổ lão tổ đã biến mất không thấy tăm hơi, thế là y lập tức tìm kiếm gần đó!

Nhưng, dù Thông Thiên tìm kiếm thế nào, cũng không thể tìm thấy một chút tung tích nào của Bạch Hổ lão tổ.

Sau khi truy tìm một hồi, Thông Thiên cũng đành phải từ bỏ việc tiếp tục tìm kiếm.

"Bạch Hổ lão tổ, bản tọa sẽ ghi nhớ ngươi!

Tuyệt đối đừng để bản tọa nhìn thấy ngươi nữa, nếu không nhất định sẽ cho ngươi biết tay!" ...

Vạn năm sau, cách sự kiện ở phía bắc Hồng Hoang đã qua đi vạn năm, vết thương mà phía bắc Hồng Hoang phải gánh chịu đã dần dần được xoa dịu.

Nhưng tuy vết thương bên ngoài dễ dàng được xoa dịu, vết thương bên trong lại ảnh hưởng đến xu hướng của Hồng Hoang.

Thảm kịch ở phía bắc Hồng Hoang, đã làm chấn động mỗi một sinh linh trong Hồng Hoang.

Cũng khiến mỗi một sinh linh sau này sợ hãi không thôi, đồng thời trong lòng hạ quyết tâm không bao giờ lặp lại kiếp nạn mà phía bắc Hồng Hoang đã phải gánh chịu! 38.

Trong vạn năm qua, Hồng Hoang vẫn luôn phát triển ổn định!

Những trận tranh đấu lớn nhỏ vốn thỉnh thoảng bùng phát, cũng trở nên cực kỳ hiếm hoi!

Bất kể là các thế lực lớn hay sinh linh bình thường, trong gần vạn năm qua đều đang âm thầm nâng cao tu vi của mình.

Kinh nghiệm ở phía bắc Hồng Hoang, khiến họ hiểu ra một đạo lý!

Đó là chỉ có tu vi mới là tất cả, những thứ khác đều là hư ảo!

Vì có tư tưởng này tồn tại, trong vạn năm qua, tu vi của chúng sinh Hồng Hoang đã có sự nâng cao lớn.

Thực lực tổng thể của Hồng Hoang, càng có một bước tiến nhảy vọt! 39.

Nhưng trong khi Hồng Hoang phát triển ổn định và nhanh chóng, Hỗn Độn hư không bên ngoài thế giới Hồng Hoang lại trở nên vô cùng không yên tĩnh!

Tại một nơi sâu trong Hỗn Độn hư không, một tồn tại đã trầm tĩnh vô số năm đột nhiên mở mắt ra!

Sau đó, Hỗn Độn chi khí xung quanh dường như bị một lực nào đó dẫn dắt, bắt đầu không ngừng bay về phía tồn tại đang say ngủ kia.

Tồn tại thần bí kia, sau khi hấp thu vô lượng Hỗn Độn chi khí, thi thể vốn khô héo dần dần trở nên đầy đặn.

Vẻ ngoài vốn như một cái xác khô, dần dần phục hồi lại dáng vẻ trước đây!

Cảnh tượng như vậy, đã xảy ra mấy lần ở nơi sâu trong Hỗn Độn hư không!

Tại nơi sâu trong Hỗn Độn hư không, ít nhất có ba tồn tại cực kỳ thần bí trở lên, đã tỉnh lại từ giấc ngủ say.

Theo sự tỉnh lại của những tồn tại thần bí đó, vô lượng Hỗn Độn chi khí bị hấp thu!

Dẫn đến Hỗn Độn hư không xuất hiện một chút mất cân bằng.

Khiến Tử Tiêu Cung đang ở trong Hỗn Độn hư không, khẽ rung

lên. 40.

Khiến Hồng Quân đang tĩnh tu suýt chút nữa không giữ được tâm cảnh, rơi vào tâm ma!

Sau khi tốn một phen công sức, ổn định lại tâm cảnh và tu vi, Hồng Quân nhìn về phía Hỗn Độn.

"Trong Hỗn Độn rốt cuộc đã xảy ra biến cố gì?

Lại có thể dẫn đến Hỗn Độn chi khí mất đi sự cân bằng!" Sau khi nhìn lướt qua Hỗn Độn hư không, Hồng Quân đã hiểu ra nguyên nhân chấn động trong Hỗn Độn trước đó.

Vì sự mất cân bằng của Hỗn Độn chi khí, đã dẫn đến sự rung động của thế giới Hỗn Độn, cho nên mới có sự chấn động vừa rồi, nhưng nguyên nhân nào đã gây ra sự mất cân bằng của Hỗn Độn chi khí, Hồng Quân lại không biết được.

Tuy là người phát ngôn của Thiên Đạo, có thực lực cực kỳ cường đại trong thế giới Hồng Hoang.

Nhưng đối với toàn bộ Hỗn Độn hư không, một Hồng Quân cực kỳ nhỏ bé, thậm chí ngay cả thế giới Hồng Hoang cũng chỉ ở một góc của thế giới Hỗn Độn!

Cho nên Hồng Quân không biết được chuyện trong Hỗn Độn, cũng là điều khó tránh khỏi!

Nhưng tuy Hồng Quân không biết nguyên nhân cụ thể gây ra chấn động lần này, nhưng không có nghĩa là Hồng Quân sẽ mãi mãi không biết.

Dưới sự chỉ dẫn của Thiên Đạo Hồng Hoang, Hồng Quân đã đến được một trong những nguồn gốc khiến Hỗn Độn chi khí trở nên mất cân bằng.

Vừa mới đến nơi, Hồng Quân đã cảm nhận được một cảm giác bị nhìn trộm!

Lượng Hỗn Độn chi khí ở nơi này, kém xa những nơi khác! 41.

Nhìn Hỗn Độn chi khí chênh lệch rất lớn, Hồng Quân lập tức hiểu ra, đây hẳn là một trong những nguồn gốc.

Sau đó, dưới sự thôi thúc của một chút tò mò, Hồng Quân bắt đầu cẩn thận thăm dò.

Sau một phen xem xét đơn giản, Hồng Quân phát hiện nơi này giống như một phế tích cực kỳ hoang vu, khắp nơi là những mảnh vỡ và tàn dư của các công trình kiến trúc.

Sau khi điều tra thêm một phen, Hồng Quân trong lòng phỏng đoán, đây có thể là cứ điểm của một nền văn minh hoặc thế lực vô cùng thần bí. 42.

Chương 310

Đương nhiên, xem ra nơi này chắc hẳn đã bị bỏ hoang từ lâu!

Thậm chí, có khả năng là sản vật từ trước khi Hồng Hoang khai tịch cũng không chừng.

Khi Hồng Quân định tiếp tục thăm dò, đột nhiên tại khu vực trung tâm của một đoạn phế tích, tỏa ra một cỗ khí tức vô cùng hoang vu và khủng bố.

Hồng Quân cảm nhận được, sắc mặt đại biến, trong lòng dường như nghĩ đến điều gì!

Tiếp đó một trận dao động không gian hiện ra, thân ảnh Hồng Quân biến mất tại chỗ.

Trong Tử Tiêu Cung, không gian vốn yên tĩnh vô cùng đột nhiên dao động một trận, sau đó thân ảnh Hồng Quân nhanh chóng từ trong dao động không gian đi ra.

Sau khi trở về Tử Tiêu Cung, Hồng Quân với vẻ mặt kinh hồn chưa định ngồi xuống ghế của mình, tựa như đã gặp phải một tồn tại cực kỳ khủng bố trong phế tích kia.

Sau khi nghỉ ngơi một lúc lâu, Hồng Quân mới hồi thần lại từ cơn kinh hãi.

Hồi thần lại, Hồng Quân một lần nữa nhớ lại đạo khí tức mà mình đã gặp, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi!

“Không thể nào, sao có thể tồn tại trên đời!

Không phải tất cả đều đã chết rồi sao, sao có thể còn sống!” Hồng Quân tự lẩm bẩm, khiến người ta không khỏi tò mò, rốt cuộc là người nào?

Hay rốt cuộc là thứ gì!

Có thể dọa một Đạo Tổ Hồng Quân cường đại đến mức này.

Khi Hồng Quân không ngừng tự lẩm bẩm, ngay cả Thiên Đạo cũng không chịu nổi việc Hồng Quân cứ lặp đi lặp lại câu nói đó!

Thế là hiện ra một thân hình vô hình, ngồi đối diện Hồng Quân, nhìn Hồng Quân như thể đã bị kích động cực lớn, không khỏi hỏi: "Hồng Quân, chuyện gì vậy!

Sao lại biến thành ra thế này!" Sau khi nghe câu hỏi của Thiên Đạo, Hồng Quân hồi thần lại từ cơn kinh hãi, sau đó với sắc mặt có chút thê lương nói: "Là Thiên Đạo Hồng Hoang, ngươi cũng nên biết chuyện xảy ra ở Hỗn Độn hư không trước đây chứ?" Thiên Đạo nghe xong gật đầu, đồng thời nhìn Hồng Quân!

Không hiểu tại sao lại hỏi câu này, phải biết rằng hiện tại cách lúc Hồng Hoang mới khai tịch đã qua vô số năm.

"Biết, sao vậy?

Lẽ nào, ngươi đã phát hiện ra điều gì trong Hỗn Độn?" Thiên Đạo tuy có chút khó hiểu trước câu hỏi của Hồng Quân, nhưng vẫn trả lời thật!

"Vậy ngươi cũng nên biết Hỗn Độn tam thiên Ma Thần chứ?" Thiên Đạo nghe đến đây dần dần có chút không kiên nhẫn, Hồng Quân xảy ra chuyện gì cũng không nói, lại cứ hỏi những chuyện không liên quan.

Phải biết rằng thời gian của nó cực kỳ quý giá, trong Hồng Hoang có rất nhiều chuyện đang chờ nó xử lý.

Nếu không phải trước đó thấy thần tình Hồng Quân có chút không đúng, Thiên Đạo mới lười để ý!

Dường như thấy được sự không kiên nhẫn của Thiên Đạo, Hồng Quân trực tiếp nói ra chuyện mình biết: "Vậy ta nói cho ngươi biết, Hỗn Độn Ma Thần còn sống!" "Cái gì?

Ngươi vừa nói gì?" Thiên Đạo nghe xong trước tiên sững sờ, sau đó có chút kinh ngạc hỏi lại.

Hồng Quân thấy Thiên Đạo nghi vấn, trực tiếp nói: "Ta không nói đùa, vừa rồi ta đã gặp phải!

Hoặc là đã gặp phải thi thể của hắn!" Nói xong, trên mặt Hồng Quân vẫn lóe lên một tia kiêng kỵ và may mắn.

Thiên Đạo thì một vẻ ngơ ngác, sau khi nghe Hồng Quân nói có Hỗn Độn Ma Thần còn sống, Thiên Đạo cảm thấy có chút không thể tin được!

Hỗn Độn Ma Thần trước đây, thậm chí là thật, trước mặt Hỗn Độn Ma Thần, nó chỉ có thể là vẫn bối, chính vì vậy, Thiên Đạo cũng có chút động dung!

Về chuyện này, Hồng Quân căn bản không cần thiết phải nói dối!

Cũng có nghĩa là, Hồng Quân có thể đã thực sự nhìn thấy Hỗn Độn Ma Thần đã vẫn lạc vô số năm.

Nếu thật sự là như vậy, thì đối với toàn bộ Hồng Hoang, tuyệt đối là một tai nạn mang tính hủy diệt.

Sau khi ý thức được lời của Hồng Quân không phải là nói dối, Thiên Đạo trực tiếp nói với ngài ấy!

"Không được, phải ngăn cản!" Hồng Quân nghe xong lại lộ ra một nụ cười khổ, y cũng biết phải ngăn cản chúng tỉnh lại.

Nhưng muốn ngăn cản những Hỗn Độn Ma Thần đó dễ dàng sao, y cũng chỉ phát hiện ra một nơi, nghi là di tích thượng cổ.

Nếu một khi có Hỗn Độn Ma Thần tỉnh lại, chắc chắn sẽ không chỉ có một.

Cũng có nghĩa là, trong Hỗn Độn gần như khổng lồ vô tận tồn tại một số lượng Hỗn Độn Ma Thần không xác định!

"Ngăn cản, ta lấy gì đi ngăn cản, ta ngay cả chúng ở đâu cũng không biết, càng đừng nói đến ngăn cản." Thiên Đạo nghe xong, cũng hiểu được khó khăn của Hồng Quân!

Nhưng Hỗn Độn Ma Thần là một mối đe dọa lớn, phải loại bỏ!

Nếu không toàn bộ Hồng Hoang sẽ vĩnh viễn không được yên ổn.

Nghe lời của Hồng Quân, Thiên Đạo rơi vào tĩnh lặng!

Đúng vậy, thực lực không đủ quả là một vấn đề lớn!

Nhưng, tuy thực lực không đủ nhưng không phải còn có thánh nhân sao!

Đã trở thành thánh nhân Hồng Hoang, thì phải gánh vác trách nhiệm bảo vệ Hồng Hoang.

"Chuyện này nguy hiểm đến an toàn của Hồng Hoang, ta có nên thông báo cho các thánh nhân không, dù sao thực lực của họ tuy không quá cường đại, nhưng cũng đủ để có một số tác dụng!" "Được!" Sau đó, các vị thánh nhân trong Hỗn Độn và Hồng Hoang, bao gồm cả Hậu Thổ nương nương ở Luân Hồi không gian, đều nhận được thông báo do Hồng Quân hạ phát.

Trên Côn Luân Sơn, Thông Thiên đang tiềm tâm tu luyện đột nhiên cảm nhận được điều gì, không khỏi ngẩng đầu! 43.

Đồng thời, giọng nói thâm nhập vào cốt tủy của Hồng Quân vang lên bên tai Thông Thiên: "Bần đạo có việc quan trọng cần thương lượng, xin nhất định đến Tử Tiêu Cung một chuyến!" Sau khi nghe lời

của Hồng Quân, Thông Thiên lóe lên một tia nghi hoặc!

Nhưng nhanh chóng bị bỏ lại sau đầu, sau đó thu dọn đơn giản, Thông Thiên rời khỏi nơi này đến ngoài Tử Tiêu Cung.

Ngoài Thông Thiên ra, tất cả những người tu luyện đạt đến cảnh giới thánh nhân trong Hồng Hoang đều nhận được lời mời của Hồng Quân!

Trong đó bao gồm Quảng Thành Tử và Hậu Thổ, các thánh nhân sau khi nhận được lời mời, trước tiên đều có chút ngạc nhiên.

Nhưng đã là Hồng Quân mời, thì nhất định phải đi! 44.

Cho nên các thánh nhân sau khi nghe lời của Hồng Quân, lần lượt động thân, vội vã đến Tử Tiêu Cung!

Hậu Thổ trong Lục Đạo Luân Hồi ở Địa Phủ, sau khi nghe giọng nói của Hồng Quân, có chút kháng cự!

Không muốn đi tham gia.

Dù sao Hồng Quân cũng là kẻ thù của Vu tộc, Hậu Thổ đối với Hồng Quân có một tâm lý kháng cự. 45.

Nhưng khi cảm ứng được các thánh nhân khác lần lượt vội vã đến Tử Tiêu Cung, nội tâm Hậu Thổ cũng có chút dao động.

Chương 311

Sau khi suy nghĩ một hồi nữa, Hậu Thổ quyết định tham gia lời mời của Hồng Quân, dù sao hiện tại các thánh nhân khác đều đã đi, mình không đi có vẻ không hay?

Trên Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy và Quảng Thành Tử cũng nhận được lời mời của Hồng Quân.

Quảng Thành Tử sau khi nghe, liền đến thỉnh giáo Nguyên Thủy!

Sau đó vội vàng xuất quan, đi về phía Thuận Thiên Điện.

Trong Thuận Thiên Đại Điện, Nguyên Thủy đang cảm thấy nghi hoặc trước hành động triệu tập đột ngột của Hồng Quân.

Dù sao hiện tại Hồng Hoang sóng yên biển lặng, căn bản không có đại sự gì xảy ra!

Cũng không có dấu hiệu của lượng kiếp, cho nên là người phát ngôn của Thiên Đạo, Hồng Quân căn bản không có lý do triệu tập.

Lúc này, Quảng Thành Tử đã đến ngoài Thuận Thiên Đại Điện.

Nguyên Thủy cảm ứng được, bình tĩnh nói một tiếng: "Vào đi!" Đồng thời, đại môn của Thuận Thiên Đại Điện đột nhiên mở ra!

Quảng Thành Tử thấy đại môn mở ra, vội vàng đi vào, thấy Nguyên Thủy, trước tiên hành lễ sau đó hỏi: "Sư tôn, ngài có nhận được lời mời của Hồng Quân không?" Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, bình tĩnh nói: "Có nhận được!" "Vậy sư tôn có tính toán gì?" "Không đi!" Quảng Thành Tử nghe xong gật đầu, đã là Nguyên Thủy không chuẩn bị đi, thì làm đệ tử càng không thể đi.

Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung sau khi Nguyên Thủy nói không đi, dường như trong lòng có cảm ứng!

“Muốn đối phó với những Hỗn Độn Ma Thần sắp hoặc đã tỉnh lại, chỉ dựa vào một số thánh nhân là xa xa không đủ!

Nếu có thể được sự ủng hộ của Nguyên Thủy, thì phần thắng của ta sẽ càng lớn hơn!

Nhưng Nguyên Thủy tính tình cao ngạo, e rằng lời nói của ta căn bản không thể lay động được hắn!

Xem ra phải tự mình đi một chuyến.” Hồng Quân đột nhiên có cảm ứng, có chút bất đắc dĩ nói một đoạn!

Thiên Đạo nghe xong không phản đối, tính cách của Nguyên Thủy nó cũng hiểu.

Nếu không có thành ý, Nguyên Thủy chắc chắn sẽ không xuất động!

Sau đó, thân ảnh Hồng Quân biến mất trong Tử Tiêu Cung.

Nguyên Thủy trên Tam Tiên Đảo, sau khi Hồng Quân biến mất dường như có cảm ứng, lộ ra một tia kinh ngạc!

Hồng Quân đã đến, lại vội vã như vậy!

Sau đó, Nguyên Thủy nhắm mắt lại suy nghĩ một lúc, truyền âm nói: “Thái Ất, ra ngoài đảo nghênh tiếp Hồng Quân!” Thái Ất Chân Nhân đang bế quan trên Tam Tiên Đảo, nghe lời của Nguyên Thủy, lập tức thoát ly khỏi bế quan.

Tiếp đó chỉnh trang lại một phen, đi ra ngoài Tam Tiên Đảo.

Thái Ất Chân Nhân vừa mới ra ngoài, đã thấy Hồng Quân từ trên trời nhanh chóng di chuyển về phía này!

Tốc độ di chuyển của Hồng Quân vô cùng nhanh, chỉ trong một khoảnh khắc, đã từ chân trời đến trên không Tam Tiên Đảo.

Thái Ất Chân Nhân thấy Hồng Quân trước mắt, vội vàng cung kính

hành lễ!

“Đệ tử Thái Ất dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn, ra mắt Hồng Quân Đạo Tổ!

Sư tôn đang ở trong Thuận Thiên Đại Điện, chờ đợi Đạo Tổ!

Xin Đạo Tổ theo ta.” Hồng Quân nghe xong gật đầu, sau đó dưới sự dẫn dắt của Thái Ất Chân Nhân, đi vào trong Thuận Thiên Đại Điện!

Nguyên Thủy vừa thấy Hồng Quân tiến vào, liền đứng dậy, mỉm cười hỏi: “Hồng Quân Đạo Tổ, Đạo Tổ không ở Tử Tiêu Cung thống lĩnh đại thế Hồng Hoang, đến Tam Tiên Đảo của ta có việc gì quý?” Hồng Quân nghe lời của Nguyên Thủy, trong lòng biết mâu thuẫn giữa hai người vẫn chưa được giải quyết.

Nhưng hiện tại Hồng Quân không để ý đến những mâu thuẫn nhỏ này, trực tiếp mở miệng nói: “Bần đạo lần này đến, đương nhiên là có việc muốn nhờ!” Nguyên Thủy nghe xong, làm ra vẻ kinh ngạc, sau đó cứ nhìn chằm chằm vào Hồng Quân, vừa nhìn vừa lắc đầu, sau đó chậm rãi nói: “Bản tọa có nghe nhầm không?

Hồng Quân Đạo Tổ lại có việc muốn nhờ, thật hiếm thấy!” Hồng Quân nghe xong, trên mặt lộ ra một nụ cười, nhìn Nguyên Thủy một cái, chậm rãi nói: “Không sai, cầu xin người khác đối với chúng sinh trong Hồng Hoang căn bản không phải là chuyện lớn!

Huống hồ, bần đạo cũng không cầu xin giúp đỡ không công, bần đạo có một báo đáp mà ngươi không thể từ chối, tin rằng ngươi sau khi xem xong nhất định sẽ đồng ý.” Nguyên Thủy nghe xong, nụ cười trên mặt dần dần biến mất, thay vào đó là một vẻ mặt nghiêm túc!

“Là chuyện gì, có cái giá nào...” Hồng Quân thấy thần sắc Nguyên Thủy trở nên nghiêm túc, cũng không nói những chuyện khác nữa,

trực tiếp mở miệng nói: “Nguyên Thủy, ta cũng không giấu ngươi!

Cách đây không lâu, bần đạo đã đến một vùng không gian Hỗn Độn chưa biết.

Ở đó đã phát hiện ra một số tàn dư của các công trình kiến trúc, và một số vật không biết đã tồn tại bao lâu.” Nguyên Thủy nghe xong, lông mày bắt đầu hơi nhíu lại! 46.

Lại liên quan đến Hỗn Độn, xem ra thời gian chắc hẳn rất xa xưa.

Lẽ nào, ở đó đã xảy ra biến dị, xảy ra chuyện gì sao? 47.

Chuyện đó hẳn là đủ để uy hiếp đến an nguy của Hồng Hoang!

Nếu không Hồng Quân là đại diện của Thiên Đạo, sẽ không vội vã triệu tập các thánh nhân như vậy, càng không thể đích thân đến tận cửa, cầu xin sự giúp đỡ của mình.

“Khi bần đạo định tiếp tục thăm dò những phế tích đó, đột nhiên cảm nhận được một cảm giác bị nhìn chằm chằm.

Sau đó bần đạo đã đến một không gian khổng lồ ẩn giấu dưới lòng đất, cũng chính tại không gian khổng lồ đó, bần đạo đã cảm nhận được một cỗ khí tức vô cùng cuồng bạo và vô cùng hoang vu.” Nói đến đây, trong ánh mắt Hồng Quân không tự chủ được lóe lên một tia sợ hãi.

Tựa như bóng ma năm đó, vẫn luôn tồn tại.

Nguyên Thủy, cũng phát hiện ra khí thế của Hồng Quân vừa rồi có chút khác thường, hình như đã lóe lên vô tận bi thương và sợ hãi. 48.

Sau khi cảm nhận được cỗ khí tức bi thương đó, Nguyên Thủy đoán được, Hồng Quân chắc hẳn đã gặp phải ký ức sâu thẳm nhất trong trí nhớ của mình. 49.

Đoạn ký ức đó chắc hẳn vô cùng tồi tệ, về cơ bản đã gần như ép

Hồng Quân đến mức xuất hiện tâm ma.

"Hỗn Độn Ma Thần, bần đạo đã nhìn thấy một thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Bần đạo sau khi nhìn thấy thi thể đó, đột nhiên nảy sinh hứng thú!

Thế là khi bần đạo định đến gần quan sát thi thể đó, đột nhiên, Hỗn Độn Ma Thần đã biến thành xác khô mở mắt ra!" Nói xong câu cuối cùng, nhiệt độ trong Thuận Thiên Đại Điện tức thì giảm xuống rất nhiều, Nguyên Thủy sau khi nghe Hỗn Độn Ma Thần đột nhiên mở mắt, trong lòng cũng giật nảy mình!

Ngay cả Nguyên Thủy cũng bị dọa một phen, các sinh linh khác càng khó tránh khỏi, không chỉ bị dọa một phen, còn có một luồng khí lạnh lan tỏa khắp người, trực tiếp khiến người ta lạnh từ đầu đến chân!

Nguyên Thủy nhíu mày, kìm nén sự nghi hoặc trong lòng, tiếp tục hỏi: "Vậy ý của ngươi là, trong Hỗn Độn có thể không chỉ có một Hỗn Độn Ma Thần tỉnh lại hoặc đang xuất hiện." Hồng Quân nghe xong gật đầu, sau đó trực tiếp nói: "Theo ta điều tra, trong Hỗn Độn vô tận, có tất cả sáu nơi không thể thăm dò được, còn về số lượng cụ thể thì cũng không thể đoán được!" Sau khi hiểu được đại khái nguyên nhân và kết quả, Nguyên Thủy trong lòng quyết định, đã là thế giới Hồng Hoang gặp phải một mối đe dọa lớn, thì là một phần tử của thế giới Hồng Hoang, Nguyên Thủy tự nhiên có nghĩa vụ bảo vệ Hồng Hoang.

Nhưng tuy đã hạ quyết tâm, nhưng không thể nhanh như vậy phá vỡ!

Nếu không nhân cơ hội đòi một chút lợi ích, Nguyên Thủy đều cảm thấy có lỗi với bản thân!

“Chuyện này bản tọa sẽ cân nhắc, nhưng có cái giá nào?” Hồng Quân nghe xong, trước tiên thở dài một hơi thật sâu!

Tuy trong lòng vô cùng không muốn, nhưng Hồng Quân cũng biết.

Chương 312

Y chỉ có một lá bài tẩy, nếu không đặt nó lên bàn, e rằng Nguyên Thủy căn bản sẽ không đồng ý lời thỉnh cầu của y.

"Tạo Hóa Ngọc Điệp!" Nguyên Thủy nghe xong, trong mắt lộ ra một đạo tinh quang, có chút không dám tin nhìn Hồng Quân.

"Hồng Quân, ngươi chắc chắn chứ?

Lại nguyện ý lấy ra Tạo Hóa Ngọc Điệp?" Hồng Quân nghe xong, mặt lộ ra một nụ cười khổ, sau đó cay đắng gật đầu!

"Chỉ cần ngươi đồng ý ra tay, Tạo Hóa Ngọc Điệp liền cho ngươi tham ngộ một lượng kiếp!" Nguyên Thủy sau khi nhận được sự khẳng định, lập tức trả lời: "Được, thành giao!" Tuy chỉ là một lượng kiếp, nhưng đối với Nguyên Thủy cũng đủ rồi!

Sau khi nhận được câu trả lời khẳng định của Nguyên Thủy, Hồng Quân cũng cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, mỉm cười nói với Nguyên Thủy: "Đã là đạo hữu đồng ý, vậy bần đạo ở Tử Tiêu Cung, chờ đợi đạo hữu." Hồng Quân nói xong, liền cáo từ rời đi!

Nguyên Thủy thì để Quảng Thành Tử đi tiễn một đoạn.

Sau khi Hồng Quân rời đi, Nguyên Thủy ngồi xếp bằng trên ghế chính của Thuận Thiên Đại Điện, lẳng lặng suy nghĩ về việc tiếp theo sẽ đối phó với nguy hiểm từ thế giới Hỗn Độn như thế nào.

"Hỗn Độn Ma Thần, lại còn sống!

Không biết là Hỗn Độn Ma Thần nguyên bản, hay là sinh linh mới được sinh ra từ trong thân thể Hỗn Độn Ma Thần." Sau khi suy nghĩ một hồi, Nguyên Thủy nhỏ giọng nói!

Một lúc sau, Quảng Thành Tử trở về, Nguyên Thủy thấy y trở về

liền trực tiếp phân phó: "Quảng Thành Tử, chuẩn bị đi, chúng ta lập tức đến Tử Tiêu Cung." Quảng Thành Tử nghe lời Nguyên Thủy nói gật đầu, tiếp đó đi xuống chuẩn bị.

Lúc này trong Lăng Tiêu Bảo Điện, có năm vị thánh nhân đang ở đó. 50.

Nhưng lúc này Hồng Quân hẳn là đang ở Tam Tiên Đảo đối thoại với Nguyên Thủy, cho nên hiện tại Tử Tiêu Cung không một bóng người. 51.

Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề các thánh nhân lần lượt đến nơi, đợi Thông Thiên đến một lúc, Hậu Thổ cũng từ Địa Phủ vội vã đến!

Sau Hậu Thổ, các thánh nhân lại đợi một lúc, Nguyên Thủy mới dẫn Quảng Thành Tử đến Tử Tiêu Cung!

Nguyên Thủy và Quảng Thành Tử đến Tử Tiêu Cung, thấy Lão Tử và Thông Thiên, tiếp đó Nguyên Thủy chào hỏi hai người, Lão Tử và Thông Thiên cũng lần lượt đáp lễ.

Quảng Thành Tử thấy các thánh nhân, cũng lần lượt hành lễ: "Ra mắt Lão Tử sư bá, Thông Thiên sư thúc, Nữ Oa đạo hữu, Hậu Thổ đạo hữu, Tiếp Dẫn đạo hữu, Chuẩn Đề đạo hữu!" "Quảng Thành Tử đạo hữu khách sáo rồi, chúng ta đều là thánh nhân, không cần phải như vậy!" Lão Tử và các thánh nhân nghe xong đều mỉm cười gật đầu đáp lại, sau đó Nguyên Thủy dẫn Quảng Thành Tử ngồi vào ghế của mình.

Đợi tất cả các thánh nhân đến đông đủ, đại môn Tử Tiêu Cung đóng lại!

Lập tức một cỗ khí tức huyền diệu khôn lường, xuất hiện trong Tử Tiêu Cung!

Các thánh nhân cảm nhận được, trong lòng không khỏi kinh ngạc, bởi vì có thể cảm nhận được trong loại khí tức huyền diệu đó, ẩn chứa thiên địa chí lý!

Đồng thời các thánh nhân, cũng không khỏi cảm thán sự cường đại của Hồng Quân, bất kể tu vi, trong Hồng Hoang Hồng Quân xưng thứ hai, về cơ bản không ai dám xưng thứ nhất.

Chuẩn Đề sau khi cảm nhận được loại khí tức huyền diệu khôn lường đó, không khỏi nói: "Quả không hổ là Hồng Quân, chỉ là một cách xuất hiện mà có thể có nhiều trò như vậy!

Xem ra sau này ta phải học hỏi, nâng cao phẩm cách của mình!" Các thánh nhân khác nghe xong, lặng lẽ gật đầu tán thành cách nói của Chuẩn Đề.

Sau đó, những khí tức huyền diệu khôn lường đó chỉ kéo dài trong một lúc ngắn, thân ảnh Hồng Quân liền xuất hiện trên Tử Tiêu Cung.

Các thánh nhân thấy Hồng Quân, đều khẽ gật đầu, hành lễ.

Sau một phen hành lễ và đáp lễ, Thông Thiên nhìn Tử Tiêu Cung dần dần chìm vào tĩnh lặng, mở miệng hỏi: "Không biết Đạo Tổ triệu tập chúng ta đến, rốt cuộc có chuyện gì!" Các thánh nhân khác nghe xong, cũng lần lượt quay mặt về phía Hồng Quân, muốn nghe xem Hồng Quân rốt cuộc vì chuyện gì, mà vội vã muốn gặp họ như vậy.

Hồng Quân sau khi nghe lời của Thông Thiên, cũng không vòng vo, trực tiếp mở miệng đem nội dung đã nói ở Tam Tiên Đảo, ở trong Tử Tiêu Cung lặp lại một lần nữa.

Các thánh nhân khác nghe xong, rõ ràng sững sờ!

Một vẻ mặt nhìn về phía Hồng Quân.

Một lúc lâu sau, Lão Tử mới nghi vấn hỏi: "Dám hỏi Hồng Quân Đạo Tổ, những gì ngài vừa nói là thật sao?" Hồng Quân nghe xong gật

đầu, một bộ dạng vô cùng khẳng định.

Các thánh nhân khác thấy vậy, trong lòng thì vô cùng kinh ngạc!

Dù sao chuyện mà Hồng Quân nói thực sự quá chấn động.

Hỗn Độn Ma Thần lại bắt đầu tỉnh lại, chỉ cần nghĩ đến truyền thuyết về Hỗn Độn Ma Thần trong Hồng Hoang, các thánh nhân không nhịn được khẽ run lên.

"Vậy Hồng Quân Đạo Tổ, ý của ngài là…" Nữ Oa thánh nhân khi các thánh nhân khác đang chìm vào hồi ức, trực tiếp mở miệng.

Các thánh nhân khác nghe xong, đột nhiên hồi thần! 52.

À, về chuyện này người hẳn là lo lắng và căng thẳng nhất không phải là họ. 53.

Hồng Quân, là người phát ngôn của Hồng Hoang đạo, chắc hẳn mới là người lo lắng nhất về chuyện này.

Nhưng hiện tại, căn bản không thấy Hồng Quân có chút gì lo lắng!

Lẽ nào Hồng Quân có cách giải quyết?

Hồng Quân sau khi nghe câu hỏi của Nữ Oa, cười khổ một tiếng rồi lắc đầu: "Bần đạo cũng không có bất kỳ phương pháp nào, chính vì bần đạo không có phương pháp mới phải triệu tập các vị, xem xem có cách nào giải quyết chuyện này không!" Các thánh nhân sau khi nghe lời giải thích của Hồng Quân, từ trong mắt mang theo hy vọng chuyển thành một mảng tĩnh lặng chết chóc.

Nguyên Thủy thấy niềm tin chiến thắng của các thánh nhân bị thiếu hụt, rơi vào trạng thái xuống dốc.

Không khỏi nhíu mày, nhìn vào tâm trạng sa sút của các thánh nhân, mở miệng nói: "Các vị thánh nhân, không cần phải có thái độ như vậy!

Tuy Hỗn Độn Ma Thần đó cường hãn, nhưng chúng ta cũng không phải dễ bắt nạt!

Trải qua vô số năm tháng trôi qua, những Hỗn Độn Ma Thần phục sinh đó rốt cuộc có thể giữ được bao nhiêu phần uy năng cũng là một con số chưa biết! 54.

Cho nên chúng ta nên vực dậy tinh thần, cùng nhau phòng ngự sự tấn công có thể xảy ra của Hỗn Độn Ma Thần." Các thánh nhân khác bao gồm cả Hồng Quân nghe xong, mắt lóe lên một tia sáng!

Đúng vậy, Hỗn Độn Ma Thần tuy cường hãn, nhưng dù sao cũng đã trải qua bao nhiêu năm tháng gột rửa.

Có thể giữ được bao nhiêu phần thực lực cũng không chắc, không chừng lúc đó một thánh nhân là có thể giải quyết được.

Dưới sự cổ vũ của Nguyên Thủy, các thánh nhân một lần nữa khôi phục lại ý chí chiến đấu!

Sau đó, lại một trận cổ vũ lẫn nhau, các thánh nhân hài lòng rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Sau khi các thánh nhân trở về nơi của mình, liền bắt đầu xây dựng các loại kế hoạch phòng ngự.

Hồng Hoang vì các thánh nhân sau khi từ Tử Tiêu Cung trở về, đã triển khai thêm nhiều kế hoạch, dẫn đến một số chấn động.

Vì kế hoạch của các thánh nhân phần lớn là phòng ngự và tấn công, khiến sinh linh trong Hồng Hoang tưởng rằng các thánh nhân sắp tiến hành đại chiến, lần lượt sợ hãi không thôi.

Một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, còn trực tiếp tìm đến thánh nhân, thỉnh giáo thánh nhân tại sao động tĩnh lại lớn như vậy.

Chương 313

Các thánh nhân để đề phòng tin tức Hỗn Độn Ma Thần tỉnh lại, gây ra tác động đến chúng sinh Hồng Hoang, thế là trực tiếp che giấu chuyện Hỗn Độn Ma Thần, nói rằng đang thôi diễn thiên cơ, hy vọng chúng sinh Hồng Hoang không nên kinh ngạc.

Thực ra việc các thánh nhân che giấu, cũng là một hành động bất đắc dĩ!

Tuy niềm tin của họ đã được lời nói của Nguyên Thủy thắp lên, nhưng không có thực lực chiến thắng.

Cho nên vì nhiều cân nhắc, để ổn định cục thế Hồng Hoang, các thánh nhân Hồng Hoang quyết định tạm thời che giấu, không để Hồng Hoang xảy ra đại loạn trước khi Hỗn Độn Ma Thần tấn công.

Các Chuẩn Thánh tuy đã nghe lời giải thích của thánh nhân, nhưng trong lòng không tin!

Nhưng nhìn thấy vẻ mặt kiên định của thánh nhân, cũng biết có hỏi tiếp cũng sẽ không có câu trả lời, thế là lần lượt rời đi.

Khi chúng sinh Hồng Hoang không tin, các thánh nhân tích cực bố trí.

Tại nơi sâu trong Hỗn Độn hư không.

Trung tâm của một mảng lớn tàn dư kiến trúc, đột nhiên bắt đầu sụp xuống vào giữa!

Đồng thời một cỗ khí tức hoang vu và khủng bố, từ nơi sụp xuống đó truyền ra!

Sau đó theo sự sụp đổ không ngừng của tàn dư kiến trúc, một bàn tay khổng lồ vô cùng từ trong tàn dư kiến trúc đó vươn ra!

Đồng thời, một giọng nói uy nghiêm, từ nơi sụp đổ đó truyền đến: "Ta, Vận Mệnh Ma Thần!

Một lần nữa trở lại!" Một giọng nói, tràn ngập một cỗ khí tức hoang cổ!

Sau khi nghe có thể khiến người ta cảm nhận được một hương vị lắng đọng của thời gian.

Theo nơi không ngừng sụp đổ, một thân ảnh Ma Thần khổng lồ chậm rãi hiện ra!

Thân ảnh đó tỏa ra một cỗ khí tức cực kỳ hoang vu và hằng cổ, đồng thời cỗ khí tức này lại mang theo sự huyền diệu vô cùng, khiến người ta sau khi cảm nhận được!

Khi hư ảnh của vị Ma Thần khổng lồ đó hoàn toàn hiện ra, có thể cảm nhận được sự to lớn của Hỗn Độn Ma Thần!

Chỉ thấy thân thể y khổng lồ vô cùng, không thể dùng khoảng cách để hình dung!

Trên người Hỗn Độn Ma Thần, đầy những vết thương khủng bố, trong đó có một hai vết thương thậm chí còn vắt ngang qua toàn bộ thân thể!

Sau khi Vận Mệnh Ma Thần thức tỉnh, những Hỗn Độn Ma Thần được chôn giấu ở vài nơi trong Hỗn Độn hư không cũng dần dần bắt đầu tỉnh lại!

Linh Hồn Ma Thần, Tận Thế Ma Thần, Bất Hủ Ma Thần, Thanh Mộc Ma Thần, Cửu U Ma Thần cùng vị Ma Thần nọ lần lượt thức tỉnh từ trong Hỗn Độn hư không!

Sau khi tỉnh lại, đám Hỗn Độn Ma Thần đó cảm nhận được Hỗn Độn chi khí, không khỏi có chút say sưa: "Hơi thở của Hỗn Độn, thật là mỹ diệu!" Sau cơn say sưa, bọn chúng cũng vô cùng kinh hỉ vì có

thể thức tỉnh trong Hỗn Độn: "Ngủ say vô số năm, vậy mà có thể tỉnh lại, thật là ngoài ý muốn!" Dù sao trước khi ngủ say, thân thể đã cận kề cái chết!

Có thể tỉnh lại chứng tỏ không còn gì đáng ngại!

Nhưng sau niềm vui mừng, vẻ mặt của chúng dần trở nên có chút dữ tợn! "Bàn Cổ đáng ghét, vậy mà vì chứng đạo mà muốn chém giết bọn ta, ngàn vạn lần đừng để ta gặp lại, nếu không nhất định sẽ hủy diệt ngươi!" Sau một trận phẫn hận, bảy vị Hỗn Độn Ma Thần dần dần dựa vào cảm ứng của riêng mình mà tụ tập lại một chỗ!

Khi nhìn thấy các Ma Thần khác, đầu tiên là một trận vui mừng, sau đó lại rơi vào nỗi đau vô tận!

Thuở sơ khai trong Hỗn Độn, có ít nhất ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần!

Hiện tại trong thế giới Hỗn Độn, e rằng ngoài bảy kẻ này ra, ngay cả tung tích của một Hỗn Độn Ma Thần khác cũng khó tìm thấy.

Sau khi tụ tập lại một chỗ, khí tức mà chúng tỏa ra khiến thế giới Hỗn Độn chấn động!

Vô tận Hỗn Độn chi khí bị hấp thu, tạo thành sự mất cân bằng trong thế giới Hỗn Độn, từ đó gây ra một loạt phản ứng dây chuyền.

Cuối cùng, tin tức chúng thức tỉnh đã truyền đến chỗ Hồng Quân, rồi từ Hồng Quân truyền đến chúng Thánh Hồng Hoang.

Sau khi nhận được tin từ Hồng Quân, chúng Thánh Hồng Hoang lập tức đẩy nhanh tốc độ xây dựng, cố gắng tranh thủ thiết lập một đạo phòng ngự kiên cố trước khi Hỗn Độn Ma Thần đến!

Trong lúc thế giới Hồng Hoang đang hừng hực khí thế, nhanh chóng xây dựng hệ thống phòng ngự, thì ở nơi sâu thẳm trong Hỗn Độn hư không, một đám Hỗn Độn Ma Thần cũng đã hoàn toàn khôi

phục quyền kiểm soát cơ thể.

Sau khi hoàn toàn nắm giữ cơ thể, chúng đột nhiên phát hiện thân thể Ma Thần vì ngủ say quá lâu, trải qua sự bào mòn của thời gian mà trở nên có chút suy yếu.

Đương nhiên đây chỉ là so với chính Hỗn Độn Ma Thần, dù sao ở thời kỳ đỉnh phong, Hỗn Độn Ma Thần có thể tung hoành khắp thế giới Hỗn Độn.

Mặc dù bị thời gian bào mòn, không thể so sánh với thân thể Hỗn Độn Ma Thần nguyên bản, nhưng vẫn giữ được cường độ của cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nền tảng của Hỗn Độn Ma Thần thật đáng sợ, dù sao trải qua vô số năm tháng bào mòn vẫn có thể có tu vi cường hãn như vậy.

Ngoại trừ Hỗn Độn Ma Thần có thể làm được, e rằng trong thế giới Hỗn Độn và thế giới Hồng Hoang không còn sinh linh nào có thể đạt tới trình độ cường hãn như thế.

Trong đó, thực lực của Vận Mệnh Ma Thần, Linh Hồn Ma Thần và Bất Hủ Ma Thần hiện tại đã ở Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ!

Chỉ riêng điểm này cũng có thể thấy được sự cường hãn của ba vị Hỗn Độn Ma Thần thuở ban đầu.

Sau khi tỉnh lại, Hỗn Độn Ma Thần bắt đầu hấp thu vô lượng Hỗn Độn chi khí, tu phục thân thể và ổn định tu vi.

Lại mấy trăm năm nữa trôi qua, tại nơi sâu thẳm trong Hỗn Độn, bảy thân ảnh Thần Ma với uy thế vô cùng khủng bố đang yên tĩnh ngồi xếp bằng.

Chúng không ngừng thôn thổ lượng lớn Hỗn Độn chi khí để chữa lành vết thương trên người.

Trải qua mấy trăm năm tu luyện, thương thế trên người Hỗn Độn Ma Thần đã được chữa lành!

Sau khi bình phục thương thế, ánh mắt của bảy vị Hỗn Độn Ma Thần nhìn về phía thế giới Hồng Hoang xa xôi! "Hơi thở của Bàn Cổ, tuy cường đại nhưng lại toát ra một cỗ tử khí.

Xem ra Bàn Cổ đã chết, nhưng thân thể lại được giữ lại!" Vận Mệnh Ma Thần quan sát một hồi rồi nói!

Mấy Ma Thần còn lại nghe xong cũng gật đầu, kẻ thù lớn nhất của chúng là Bàn Cổ đã chết.

Tuy không thể tự tay báo thù, nhưng cũng có thể yên tâm!

Trong lúc các Hỗn Độn Ma Thần khác đang cảm thấy an tâm, Linh Hồn Ma Thần lại lạnh lùng lên tiếng: "Không, tuy Bàn Cổ đã chết!

Nhưng thân thể của hắn lại thai nghén ra vô số sinh linh!" Bởi vì y có thể cảm nhận rõ ràng, bên trong thân thể to lớn vô cùng của Bàn Cổ, ẩn chứa vô số sinh linh!

Trong đó, lượng lớn khí tức linh hồn khiến một Hỗn Độn Ma Thần đã ngủ say vô số năm cũng phải kinh ngạc.

Các Hỗn Độn Ma Thần khác nghe xong, sắc mặt đều biến đổi, sau đó tăng cường lực cảm tri!

Dưới sự cảm tri cường đại của Hỗn Độn Ma Thần, khí tức của sinh linh tồn tại trong thế giới Hồng Hoang đều bị chúng cảm ứng được.

Đặc biệt là khi Vu tộc và Tam Thanh bị Hỗn Độn Ma Thần cảm ứng, một đám Hỗn Độn Ma Thần lập tức bạo nộ không thôi! "Không sai, Bàn Cổ tuy đã vẫn lạc, nhưng lại để lại vô số hậu duệ!

Chư vị, đã đến lúc báo thù rồi!" Dưới lời hiệu triệu của Vận

Mệnh Ma Thần với sắc mặt tái mét, một đám Hỗn Độn Ma Thần bắt đầu hành động!

Bảy vị Hỗn Độn Ma Thần rời khỏi nơi đó, tiến về phía Hồng Hoang!

Chương 314

Hỗn Độn Ma Thần xuất phát tạo ra động tĩnh cực lớn, lập tức bị Hồng Quân, người vẫn luôn giám sát Hỗn Độn hư không, phát hiện.

Sau khi phát hiện bảy Hỗn Độn Ma Thần tỏa ra khí thế khủng bố, thân ảnh Hồng Quân liền biến mất, lập tức quay về Tử Tiêu Cung!

Sau khi vội vàng trở về Tử Tiêu Cung, Hồng Quân lập tức nói với Thiên Đạo đang ẩn náu trong cung: "Thiên Đạo, lập tức thông báo cho các Thánh nhân khác!

Nói cho họ biết, có bảy Hỗn Độn Ma Thần đang bay về phía Hồng Hoang, bảo họ chuẩn bị sẵn sàng!" Thiên Đạo nghe xong cũng giật nảy mình, lập tức truyền lời của Hồng Quân xuống.

Chúng Thánh trong Hồng Hoang nghe xong, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh hãi.

Lão Tử và Thông Thiên nhìn phòng tuyến trước mắt còn chưa xây xong, trong lòng một trận phiền não!

Hỗn Độn Ma Thần thức tỉnh quá nhanh, căn bản không cho chúng sinh Hồng Hoang có nhiều thời gian phản ứng. "Làm sao bây giờ?" "Lập tức rời khỏi đây!" "Tại sao?" "Phòng tuyến này chưa xây xong, căn bản không có tác dụng!

Chúng ta cần tập hợp sức mạnh của tất cả Thánh nhân, bảy vị Hỗn Độn Ma Thần, số lượng cũng không ít!" "Vậy được, ta lập tức đến chỗ Nguyên Thủy bàn bạc một phen!" Sau đó Lão Tử và Thông Thiên trực tiếp từ bỏ việc tiếp tục xây dựng phòng tuyến, đi thẳng đến tìm Nguyên Thủy thương lượng đối sách.

Đương nhiên lúc rời đi, họ cũng không quên truyền đạt ý của mình

cho các Thánh nhân khác.

Các Thánh nhân khác nghe xong, cũng trực tiếp từ bỏ phòng tuyến vô dụng trên tay, đi thẳng đến tìm Nguyên Thủy!

Dù sao so với hệ thống phòng ngự trước mắt không biết có tác dụng hay không, Nguyên Thủy có vẻ đáng tin cậy hơn nhiều.

Khi chúng Thánh lần lượt từ bỏ phòng tuyến đã vất vả xây dựng mấy trăm năm, Hồng Quân ở xa trong Tử Tiêu Cung cũng dẫn Tử Tiêu Cung tránh xa lộ tuyến tiến tới của Hỗn Độn Ma Thần!

Khi Hồng Quân biết chúng Thánh đã từ bỏ phòng tuyến, chỉ thở dài một tiếng rồi không có biểu hiện gì khác, dù sao ngay từ đầu lão cũng không đặt quá nhiều hy vọng vào phòng tuyến đó.

Dưới tình huống không có chúng Thánh chủ trì, phòng tuyến được xây dựng mỏng manh như tờ giấy!

Cho nên, khi Hỗn Độn Ma Thần đến nơi, một số phòng ngự trông có vẻ vô cùng mạnh mẽ lại chẳng có tác dụng gì.

Chúng nhanh chóng bị đám Ma Thần phẫn nộ xé nát, sau đó cả Hồng Hoang liền phơi bày trước mắt đám Hỗn Độn Ma Thần đang phẫn nộ vô cùng.

Khi nhìn thấy thế giới Hồng Hoang chim hót hoa thơm, sinh linh phồn thịnh, một đám Hỗn Độn Ma Thần lại tỏ ra vô cùng phẫn nộ! "Đây là thế giới do Bàn Cổ sáng tạo sao?" "Hẳn là vậy rồi, dù sao khí tức Bàn Cổ nồng đậm như vậy cũng không thể che giấu được!" "Đúng vậy, khí tức Bàn Cổ trong huyết mạch của những sinh linh kia, mỗi thời mỗi khắc đều đang tỏa ra, ta dám chắc chúng là hậu duệ của Bàn Cổ!" "Nếu đã như vậy, chư vị, bắt đầu đi!" Theo lệnh của Vận Mệnh Ma Thần, bảy vị Hỗn Độn Ma Thần tỏa ra khí tức Hỗn Độn vô cùng khủng bố, trực tiếp phá vỡ tường chắn của thế giới Hồng

Hoang, xuất hiện bên trong!

Thế giới Hồng Hoang hiện tại, ngoại trừ một vài nơi cục bộ có thể bùng phát một số động loạn, những nơi khác đều một mảnh tường hòa.

Cho nên đối với sự xuất hiện đột ngột của Hỗn Độn Ma Thần, chúng sinh tỏ ra vô cùng kinh ngạc và khó hiểu! "Bảy kẻ đó là ai?

Tỏa ra khí tức khủng bố như vậy, chỉ liếc mắt một cái đã có thể cảm ứng được một cỗ uy hiếp chết người!" "Ta cũng không rõ lắm, chỉ là khí tức trên người họ, ta hình như đã thấy ở đâu đó!" "Hả?

Ngươi từng thấy sao?" "Hình như, hình như là lúc đi nghe Hồng Quân Đạo Tổ giảng đạo, đó là khí tức đặc hữu trong Hỗn Độn hư không!" Mặc dù trong Hồng Hoang, đại bộ phận sinh linh không biết rốt cuộc khí tức cực kỳ khủng bố mà bảy vị Hỗn Độn Ma Thần tỏa ra là gì.

Nhưng cũng không phải tất cả sinh linh đều vô tri như vậy, có một bộ phận đại năng đỉnh tiêm, cùng một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh sau khi cảm nhận được khí tức mà đám Ma Thần tỏa ra, đầu tiên là sững sờ, sau đó liền kinh hãi nhìn lên trời! "Khí tức của Hỗn Độn!" Tại Lăng Tiêu Bảo Điện trên Thiên Đình, Hạo Thiên vốn đang xử lý sự vụ, nhưng đột nhiên cảm nhận được một cỗ khí tức cực kỳ quen thuộc mà lại vô cùng xa lạ!

Sau khi suy nghĩ một hồi lâu mới xác định được, đó là khí tức của Hỗn Độn!

Nhận ra khí tức của Hỗn Độn, Hạo Thiên không nhịn được kinh hô!

Đồng thời sắc mặt kinh hãi nhìn về bảy thân ảnh đang tỏa ra Hỗn Độn chi khí.

Khi bảy vị Hỗn Độn Ma Thần giáng lâm, chúng sinh Hồng Hoang sau cơn chấn động và kinh ngạc ban đầu, lại có chút ngơ ngác và khó hiểu!

Chúng sinh Hồng Hoang không hiểu, bảy thân ảnh vô cùng cường hãn này rốt cuộc từ đâu chui ra?

Khí tức mà chúng tỏa ra thật sự vô cùng khủng bố, khiến người ta kinh hãi không thôi!

Sau khi bảy vị Ma Thần giáng lâm một lúc, một tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh không biết sống chết, vậy mà chạy đến trước mặt bảy vị Ma Thần, lớn tiếng kiêu ngạo nói: "Kẻ nào, báo danh!" Hỗn Độn Ma Thần nghe xong, liếc mắt nhìn một cái rồi không thèm để ý nữa!

Dù sao đối với Hỗn Độn Ma Thần, cảnh giới Chuẩn Thánh cũng như một con kiến hôi, căn bản không đáng chú ý!

Chỉ là, tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh kia dường như bị phản ứng của bảy vị Hỗn Độn Ma Thần chọc giận, vậy mà bắt đầu tìm đường chết!

Một đạo pháp thuật thần thông xuất hiện trên tay hắn, tiếp đó được phóng ra, đánh trúng thân thể của một Hỗn Độn Ma Thần!

Tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh kia, sau khi thấy vậy liền phá lên cười ha hả, thần tình vô cùng đắc ý!

Hành động này, khiến Hỗn Độn Ma Thần vốn đã có chút tức giận càng thêm phẫn nộ!

Vận Mệnh Ma Thần, càng trực tiếp đưa tay ra, vỗ xuống tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh kia! "Một con kiến hôi nhỏ bé, vậy mà cũng dám ngang ngược như vậy!

Quả không hổ là hậu duệ của Bàn Cổ, kế thừa cỗ cuồng ngạo đó!

Chỉ là, cũng không nhìn xem tu vi của mình!" Sau giọng nói lạnh như băng, Vận Mệnh Ma Thần thu tay lại, tại chỗ chỉ còn lại một vũng máu, và một đống thịt nát!

Tất cả những điều này, khiến các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh của Hồng Hoang đang chăm chú theo dõi tình hình ở đây vô cùng chấn kinh! "Quá mạnh mẽ, e rằng ngay cả Thánh nhân trong truyền thuyết cũng không làm được, chỉ nhẹ nhàng một chưởng, đã có thể đánh một vị Chuẩn Thánh thành thịt nát!" "Tu vi khủng bố như vậy, mục đích của họ là gì?" Trong lúc một đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh của Hồng Hoang lòng đầy kinh hãi, thảo luận về sự mạnh mẽ của Hỗn Độn Ma Thần, thì bảy vị Ma Thần đã ra tay!

Bảy vị Hỗn Độn Ma Thần đồng thời ra tay, cả Hồng Hoang lập tức rơi vào cảnh địa cực kỳ nguy hiểm!

Bên ngoài Thái Dương Tinh nóng bỏng vô cùng, một bóng người tỏa ra khí tức khủng bố, đang đầy hứng thú nhìn Thái Dương Tinh trước mắt! "Con mắt của Bàn Cổ sao?

Quả nhiên đủ nóng bỏng, nhưng nếu đã là do Bàn Cổ hóa thành, vậy thì tuyệt đối không thể để lại!" Cửu U Ma Thần, nhìn Thái Dương Tinh trước mắt lộ ra một nụ cười nhạt, thản nhiên nói!

Sau đó, một đạo khí tức hắc ám vô cùng dần dần ngưng tụ trong tay y!

Tức thì, vị trí y đang đứng trở nên vô cùng hắc ám!

Đối với chúng sinh Hồng Hoang, ngoài việc có thể nhìn thấy một Thái Dương Tinh tỏa ra vô lượng quang mang trên trời, còn có thể thấy một tinh vân vô danh cực hạn hắc ám!

Khi chúng sinh Hồng Hoang đang cảm thán kỳ quan này, Cửu U Ma Thần đã ra tay!

Đạo hắc ám cực hạn trong tay y bị ném về phía Thái Dương Tinh!

Thái Dương Tinh sau khi tiếp xúc với đạo hắc ám cực hạn đó, liền bộc phát ra uy thế vô tận!

Thái Dương Tinh nguyên bản cảm nhận được uy hiếp chí mạng, kích hoạt khí tức Bàn Cổ ẩn giấu bên trong!

Sau đó khí tức Bàn Cổ hóa thân thành Bàn Cổ hư ảnh, xuất hiện trên bề mặt Thái Dương Tinh, mặt đầy nộ dung nhìn đạo hắc ám cực hạn đang không ngừng tiếp cận!

Cửu U Ma Thần nhìn thấy hư ảnh của Bàn Cổ, trong mắt lóe lên một tia băng giá, sau đó y lại ra tay lần nữa!

Một đạo hắc ám, xé rách thời gian và không gian bay thẳng về phía Bàn Cổ hư ảnh!

Chương 315

Bàn Cổ hư ảnh phảng phất cũng cảm nhận được một cỗ uy hiếp chí mạng, vì vậy toàn lực ứng phó!

Từng đạo quang mang khủng bố xuất hiện trước mặt Bàn Cổ hư ảnh!

Đồng thời Thái Dương Tinh cũng bắt đầu vận động kịch liệt, vô lượng hỏa diễm bắt đầu phun trào.

Quang mang nóng bỏng đó, mang theo nhiệt lượng vô tận chiếu rọi cả Hồng Hoang!

Nhưng, sự cuồng bạo của mặt trời không kéo dài bao lâu thì kết thúc.

Sau khi Bàn Cổ hư ảnh chuẩn bị xong, đạo hắc ám kia đã đến trước mặt.

Sau đó dưới sự phòng ngự tích cực của Bàn Cổ hư ảnh, đạo hắc ám kia như vào chỗ không người, thông suốt không bị cản trở!

Bàn Cổ hư ảnh, thấy không thể ngăn cản, không khỏi lộ ra một nụ cười bi thương, tiếp đó bị đạo hắc ám kia đánh trúng!

Sau khi bị đạo hắc ám đó đánh trúng, sinh mệnh của Bàn Cổ hư ảnh đã đến hồi kết!

Đạo hắc ám đó sau khi đánh trúng Bàn Cổ hư ảnh, liền phóng ra một lực hấp dẫn khủng bố, thôn phệ sinh mệnh lực xung quanh!

Rất nhanh, Bàn Cổ hư ảnh không thể duy trì thân thể có thể nhìn thấy, sau khi lại lộ ra một nụ cười bi thương, Bàn Cổ hư ảnh bị đạo hắc ám kia hấp thu hoàn tất.

Khi đạo hắc ám đó hấp thu Bàn Cổ hư ảnh, đạo hắc ám cực hạn kia cũng đã đến bề mặt Thái Dương Tinh.

Nó vô thị mọi biện pháp phòng thủ của Thái Dương Tinh, một đường thông suốt không bị cản trở, đến nơi cốt lõi nhất của Thái Dương Tinh!

Sau đó, Hồng Hoang vốn đang là chính ngọ đột nhiên trở nên âm u!

Một đám chúng sinh Hồng Hoang không khỏi ngẩng đầu nhìn lên trời, chỉ thấy trên trời xuất hiện cảnh tượng khiến chúng sinh Hồng Hoang chấn kinh.

Thái Dương Tinh vậy mà từ từ bị hắc ám thôn phệ, chính vì đạo hắc ám đó thôn phệ quang mang của Thái Dương Tinh, mới khiến đại lục Hồng Hoang dần dần chìm vào một mảnh hắc ám.

Sau đó vô số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh phẫn nộ không thôi, ngay sau đó dưới lời hiệu triệu của một Chuẩn Thánh vô danh, vô số đại năng Chuẩn Thánh lần lượt bay lên trời, muốn bảo vệ Thái Dương Tinh!

Chỉ là, đối với Hỗn Độn Ma Thần, cảnh giới Chuẩn Thánh cũng như kiến hôi, căn bản không thèm liếc mắt!

Cho nên Hỗn Độn Ma Thần đối với đám tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh liên hợp lại, cũng không hề để vào mắt!

Nhưng những tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh đó không biết suy nghĩ trong lòng Hỗn Độn Ma Thần, ngược lại cho rằng phe mình đông người, đối phó với mấy tên Ma Thần nhỏ nhoi căn bản không thành vấn đề!

Sau đó, đám tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh tập hợp lại nhìn về phía Cửu U Ma Thần, bởi vì Cửu U Ma Thần trong trận động loạn của mặt trời trước đó là người ra tay đầu tiên, cho nên trở thành mục tiêu

đầu tiên của các Chuẩn Thánh.

Khi một đám tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh không biết gì về Hỗn Độn Ma Thần, tập hợp lại muốn vây công Cửu U Ma Thần, liền bị y đánh cho một trận tơi bời!

Trọn vẹn hơn trăm vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, trong tay Hỗn Độn Ma Thần kia căn bản không có chút sức chống cự nào.

Khi đám tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh vì bị đánh mà cảm thấy vô cùng khó chịu và điên cuồng, Thái Dương Tinh đột nhiên bắt đầu trở nên hắc ám!

Khi thấy Thái Dương Tinh bắt đầu dần dần tối đi, đám tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh sững sờ, sau đó toàn bộ đều hồi phục từ trạng thái điên cuồng.

Sau khi khôi phục bình thường, đám tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh, vẻ mặt ngưng trọng nhìn Thái Dương Tinh đang từ từ tối đi.

Sau đó lại liếc nhìn chúng sinh Hồng Hoang vì Thái Dương Tinh đột nhiên tối đi mà rơi vào hỗn loạn, hơn trăm vị tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh đột nhiên hiểu ra, ý nghĩa hiện tại rốt cuộc là gì!

Tiếp đó vẻ mặt quyết liệt nhìn về phía Cửu U Ma Thần, toàn thân khí tức bùng nổ, xông thẳng về phía y!

Muốn dựa vào số lượng đông đảo, tiêu diệt đi một mối uy hiếp đáng sợ!

Vì chúng sinh Hồng Hoang, lưu lại một tia hy vọng sống!

Chỉ là khi bay về phía Cửu U Ma Thần, y dùng đôi mắt luôn tràn ngập hắc ám kia liếc nhìn đám tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh một cái, sau đó cười trào phúng! "Kiến hôi dù có nhiều hơn nữa, cũng chỉ là kiến hôi!

Nhưng nếu đã không sợ chết, vậy thì thành toàn cho các ngươi!" Tiếp đó, Cửu U Ma Thần tỏa ra uy thế khủng bố vô tận, bàn tay to lớn chỉ một cái, một đạo quang mang khủng bố từ ngón tay y bay ra.

Lập tức liền là một trận tàn sát thảm liệt, hay đúng hơn là một cuộc thảm sát một chiều!

Trọn vẹn hơn trăm vị tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh, vậy mà ngay cả một đạo chỉ quang của Cửu U Ma Thần cũng không thể ngăn cản!

Sau đó, trên bầu trời Hồng Hoang rơi xuống những giọt mưa máu!

Chúng sinh Hồng Hoang thấy vậy, cảm thấy vô cùng kỳ lạ!

Vẻ mặt tò mò chạy ra nơi trống trải, dùng tay tiếp xúc với một ít nước mưa màu đỏ máu. "Mưa màu đỏ, thật là hiếm thấy a!" "Chỉ là trong nước mưa màu đỏ này, mơ hồ cảm nhận được một cỗ khí huyết tinh!" "Đừng nói nữa, quả thật ngửi thấy một cỗ vị huyết tinh nhàn nhạt!

Lẽ nào..." Khi cảm nhận được trong nước mưa màu đỏ máu kia, mơ hồ toát ra một cỗ khí huyết tinh, chúng sinh Hồng Hoang lập tức có chút chấn kinh!

Trời đổ mưa máu, mặt trời chìm lặng, Ma Thần xuất thế, sát lục Hồng Hoang!

Bởi vì hai dị tượng thiên địa cực kỳ to lớn, khiến chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy vô cùng bất an!

Sau cơn mưa máu, mặt trời biến mất!

Hoặc là Thái Dương Tinh không thể phát ra quang mang nữa, trở nên hắc ám như đêm đen, thậm chí còn hắc ám hơn cả đêm đen! 55.

Cửu U Ma Thần thì đứng trên Thái Dương Tinh đã chìm vào hắc ám, nhìn xuống hồng hoang đại địa!

Sau khi Cửu U Ma Thần ra tay, các Ma Thần khác cũng lần lượt ra tay!

Tại Thiên Đình, lúc Hạo Thiên và Dao Trì còn chưa kịp phản ứng, một Hỗn Độn Ma Thần tỏa ra uy thế khủng bố đã xông vào!

Sau đó đại khai sát giới, tàn phá bừa bãi!

Cả Thiên Đình không chống đỡ được bao lâu, đã hoàn toàn thất thủ!

Thậm chí đại bộ phận kiến trúc, đều bị đánh thành phế tích!

Hạo Thiên và Dao Trì thì vào lúc Thiên Đình sắp bị hủy diệt, đã nhanh chóng đào thoát!

Tại Linh Sơn phương Tây, tại tổng bộ của từng thế lực, sự phá hoại của Hỗn Độn Ma Thần vẫn tiếp tục!

Trong nhất thời, vô số đại chiến bùng nổ trong Hồng Hoang, sau đó nhanh chóng kết thúc!

Chỉ để lại một đống hài cốt, và những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đã vẫn lạc!

Sau đó không biết từ lúc nào, có lẽ từ lúc Thiên Đình sụp đổ, hay là từ lúc Linh Sơn Bảo Điện bị phá hủy.

Trên bầu trời Hồng Hoang, bắt đầu rơi xuống những đóa hoa mưa màu đỏ máu!

Sau đó, liền liên tục mấy ngày đổ mưa lớn!

Chương 316

Mưa lớn màu đỏ máu!

Sau cơn mưa lớn, cả Hồng Hoang phảng phất như được khoác lên một màu đỏ, trông đặc biệt huyết tinh.

Sau cơn mưa lớn, trong Hồng Hoang về cơ bản không còn tồn tại thế lực có thể chống cự!

Vô số thế lực Hồng Hoang không bị Hỗn Độn Ma Thần phá hủy, thì cũng trốn đi trên đại lục Hồng Hoang!

Sau khi các thế lực Hồng Hoang bị diệt vong, tai nạn của chúng sinh Hồng Hoang liền bắt đầu!

Để tìm kiếm khí tức của Bàn Cổ, Hỗn Độn Ma Thần suýt nữa đã lật tung cả Hồng Hoang!

Nhưng vì sinh linh trong Hồng Hoang tuy đều ẩn chứa một tia khí tức của Bàn Cổ, nhưng cỗ khí tức đó vô cùng nhạt, muốn thu thập được một đạo khí tức hoàn chỉnh, e rằng khó như lên trời.

Trong Hồng Hoang, Vu tộc ẩn chứa huyết mạch Bàn Cổ sâu nhất dần dần tiêu vong, chỉ có một phần nhỏ còn sống sót, cũng đã trốn vào vùng đất Luân Hồi, không còn xuất hiện trong Hồng Hoang nữa.

Cho nên sau khi tìm kiếm một lượt trên Hồng Hoang, Hỗn Độn Ma Thần vậy mà cũng không phát hiện ra!

Điều này khiến Hỗn Độn Ma Thần vô cùng tức giận.

Tiếp đó lại bắt đầu đại khai sát giới, vô số sinh linh chết thảm dưới sự công kích của Hỗn Độn Ma Thần!

Khi chúng sinh Hồng Hoang rơi vào tai nạn vô cùng to lớn, các

Thánh nhân trên Tam Tiên Đảo, cũng đưa ra quyết định cuối cùng.

Đó là lấy Nguyên Thủy và Hồng Quân làm chủ, tổ chức một phòng tuyến kiên cố để chống lại Hỗn Độn Ma Thần!

Sau khi đưa ra quyết định, chúng Thánh rời khỏi Tam Tiên Đảo, chuẩn bị bố trí một phen trong Hồng Hoang.

Nhưng vừa mới ra khỏi Tam Tiên Đảo, đã thấy bầu trời vậy mà hiện ra một màu đỏ như máu.

Trong không khí, ẩn chứa một cỗ khí huyết tinh cực kỳ nồng đậm, nhìn thấy cảnh này, chúng Thánh trong lòng thầm kêu không ổn!

Sau đó, các Thánh nhân muốn nhanh chóng tìm hiểu chuyện gì đã xảy ra, lập tức muốn liên hệ với Thiên Đạo!

Chỉ là Thiên Đạo vì chúng sinh Hồng Hoang chết trên quy mô lớn, cùng với sự can nhiễu của bảy vị Hỗn Độn Ma Thần, hiện tại Thiên Đạo gần như tê liệt!

Sau khi không thể liên lạc được với Thiên Đạo, các Thánh nhân cuối cùng cũng cảm thấy tình hình Hồng Hoang có thể vô cùng tồi tệ.

Vì vậy chúng Thánh vội vàng rời khỏi Tam Tiên Đảo, bay về phía đại lục Hồng Hoang!

Trên đường đi, các Thánh nhân có thể thấy tình hình vô cùng thảm liệt!

Khi chúng Thánh rời Tam Tiên Đảo, vượt qua Đông Hải, có thể thấy, trên Đông Hải trôi nổi vô tận thi thể!

Trong đó có Nhân tộc, có Yêu tộc và một số ít Vu tộc!

Có thể nói, gần như tất cả các chủng tộc trong Hồng Hoang đều có thể phát hiện thi thể của mình trên Đông Hải.

Nhìn thấy cảnh này, sắc mặt các Thánh nhân lập tức trở nên vô

cùng khó coi, dù sao vô số thi thể trên Đông Hải, số lượng nhiều không thể đếm xuể!

Sau khi nhìn thấy thảm trạng trên Đông Hải của Hồng Hoang, chúng Thánh tăng tốc, trực tiếp vượt qua cả Đông Hải, đến đại lục.

Nhưng sau khi đến đại lục, lại thấy cảnh tượng thảm liệt hơn cả những gì thấy trên Đông Hải.

Trên toàn bộ đại lục Hồng Hoang, đầy rẫy những mảnh vỡ kiến trúc không đếm xuể, và vô số thi thể không còn nguyên vẹn!

Cảnh tượng thảm liệt như vậy, khiến các Thánh nhân vô cùng đau lòng!

Trong lúc chúng Thánh đang bi thống không thôi, trên bầu trời Hồng Hoang đột nhiên vang lên một tiếng cầu cứu.

Chúng Thánh nghe xong, vội vàng nhìn lên trời!

Chỉ thấy một tu sĩ có cảnh giới Chuẩn Thánh, toàn thân đẫm máu tươi bị treo lơ lửng trên trời.

Bên cạnh tu sĩ kia, Cửu U Ma Thần đang vẻ mặt khoan khoái nằm trên đất, yên tĩnh lắng nghe tiếng kêu thảm thiết của tu sĩ đó, trông vô cùng an tường.

Nhưng khi chúng Thánh nhìn về phía tu sĩ đó, Cửu U Ma Thần tựa như cảm ứng được, lập tức đứng dậy, vẻ mặt ngưng trọng nhìn về phía Đông Hải!

Nhưng chúng Thánh chỉ liếc mắt một cái, sau đó liền rời khỏi đó!

Cho nên Cửu U Ma Thần, tuy có thể bình tĩnh cảm tri và nhận ra có người đang nhìn trộm, nhưng vì thời gian nhìn trộm quá ngắn ngủi, nên không rõ rốt cuộc là ai.

Nhưng ánh mắt nhìn trộm tựa như đến từ bờ Đông Hải, kết hợp

với những gì nghe được trong Hồng Hoang, Cửu U Ma Thần về cơ bản có thể đoán định, người vừa nhìn về phía này hẳn là những Thánh nhân kia! "Thú vị, thật thú vị!

Ta tìm lâu như vậy cũng không phát hiện ra tung tích một Thánh nhân nào, bây giờ từ bỏ tìm kiếm, Thánh nhân vậy mà lại xuất hiện!".

Về phía các Thánh nhân, khi họ càng đến gần trung tâm Hồng Hoang, tình hình xung quanh càng trở nên thảm liệt, đồng thời số sinh linh còn sống sót cũng giảm mạnh.

Sau khi tiến lên một lúc, toàn bộ thảm trạng của Hồng Hoang đều lọt vào mắt các Thánh nhân! "Hỗn Độn Ma Thần, thù này không đội trời chung!" Vừa mới đến phía đông Hồng Hoang không lâu, một đám người Nguyên Thủy, sắc mặt vô cùng tái mét!

Nhìn Hỗn Độn Ma Thần trên bầu trời, thần sắc vô cùng phẫn nộ!

Bởi vì trên đường đi, ngoài những mảnh vỡ kiến trúc và thi thể khắp nơi, căn bản không thấy một sinh linh nào còn sống!

Lửa giận trong lòng tụ tập lại, biến thành cơn thịnh nộ vô cùng!

Cho nên chúng Thánh không còn ẩn giấu hành tung, trực tiếp lộ diện!

Đối với chúng sinh Hồng Hoang, có thể dễ dàng nhìn thấy một cảnh tượng chấn động lòng người!

Trên bầu trời, đầy những đám mây đen!

Bảy thân ảnh khủng bố, đang từ sau những đám mây đen đó nhìn xuống đại địa Hồng Hoang.

Dưới mắt chúng, ước chừng tập trung có đến hàng chục tỷ sinh linh, bị đám Hỗn Độn Ma Thần cưỡng ép bắt đi!

Chuẩn bị huyết tế, cho nên khi biết được vận mệnh của mình, về

cơ bản tất cả sinh linh đều đôi mắt vô thần, mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời đột nhiên truyền ra một giọng nói tràn đầy hy vọng: "Ta là Lão Tử trong Tam Thanh, các ngươi sao dám càn rỡ!" Một giọng nói đầy khí thế, từ chân trời xa xôi của Hồng Hoang truyền đến.

Một đám sinh linh phía dưới nghe xong, mặt lộ vẻ vui mừng, sau đó vui mừng khôn xiết nói: "Thánh nhân ra tay rồi, chúng ta được cứu rồi!" Sau đó những sinh linh còn sống sót, liền bắt đầu lớn tiếng hoan hô, ăn mừng cuộc sống hạnh phúc sắp tới.

Nhưng bộ dạng của họ, lại chọc giận Vận Mệnh Ma Thần! "Một đám kiến hôi, cũng dám càn rỡ!

Vận mệnh, trấn áp!" Dưới tiếng gầm phẫn nộ của Vận Mệnh Ma Thần, vô số sinh linh vốn đang ăn mừng thắng lợi đột nhiên cảm nhận được một cỗ cảm giác, trước nay chưa từng có!

Sau đó, chúng nhanh chóng mê luyến cảm giác đó!

Dần dần trở nên trầm mê.

Chương 317

Lão Tử thấy vậy, hừ lạnh một tiếng!

Thánh uy vô thượng tỏa ra, những sinh linh vốn đang dần trầm mê phảng phất như bị kinh tỉnh, vẻ mặt cảm kích nhìn về phía Lão Tử!

Cùng với uy áp của Lão Tử giáng lâm, tất cả sinh linh cảm nhận được uy áp đều mặt lộ vẻ vui mừng, vẻ mặt cao hứng nhìn về phía Lão Tử!

Từng tiếng kinh hô từ trong Hồng Hoang không ngừng truyền ra, cùng với uy áp của Thánh nhân giáng lâm, Hồng Hoang vốn như nước tù đọng lại một lần nữa trở nên sôi trào.

Điều này khiến Hỗn Độn Ma Thần vô cùng tức giận, vì vậy phẫn nộ nhìn về phía Lão Tử!

Khi cảm nhận được trên người Lão Tử, khí tức Bàn Cổ nồng đậm, một đám Hỗn Độn Ma Thần trở nên càng điên cuồng hơn! "Bàn Cổ, dám xuất hiện!

Chịu chết đi!" Cùng với một tiếng gầm giận dữ, một đạo quang mang ẩn chứa lực lượng vận mệnh, từ tay Vận Mệnh Ma Thần bay ra, bay thẳng về phía Lão Tử!

Đồng thời, sau khi Vận Mệnh Ma Thần ra tay, các Ma Thần khác cũng đồng dạng theo sau, lần lượt thi triển các thủ đoạn của mình! 56.

Lão Tử thấy mấy đạo công kích vô cùng cường hãn đang ngợp trời dậy đất hướng về phía mình, trong lòng cũng kinh ngạc.

Sau đó vội vàng phòng ngự, trên đỉnh đầu Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp xuất hiện, bao phủ lấy Lão Tử.

Lão Tử vừa được bao phủ, những đòn công kích mạnh mẽ đó liền

ập đến! 57.

Sau đó từng tiếng trầm đục vang lên, những đòn công kích khủng bố vô cùng ẩn chứa các loại pháp tắc đều bị Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp từng cái một ngăn cản.

Bên trong bảo tháp, Lão Tử có thể cảm giác được từng tiếng trầm đục vang lên, sau đó Linh Lung Bảo Tháp khẽ rung động, rồi không còn bất kỳ động tĩnh nào nữa.

Hỗn Độn Ma Thần thấy đòn công kích của mình không có tác dụng, có chút kinh ngạc! "Chí bảo?

Vậy mà có lực phòng ngự mạnh mẽ như vậy!" "Nếu lúc đó ta có nó, cũng không cần phải sợ Bàn Cổ nữa." Sau cơn kinh ngạc, chúng Ma Thần biến thành từng tiếng cảm thán sâu sắc! 58.

Cũng phải, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp chính là do thiên đạo công đức sở hóa, lực phòng ngự tự nhiên vô song, Hỗn Độn Ma Thần kinh ngạc như vậy cũng là bình thường, dù sao chúng chưa bao giờ nhận được Đại đạo công đức, ngoại trừ Bàn Cổ, số Ma Thần còn lại thậm chí ngay cả những Ma Thần từng thấy Đại đạo công đức cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay! 59.

Rất nhanh, tình hình chiến sự ở đây đã được chúng sinh Hồng Hoang biết đến!

Khi chúng sinh Hồng Hoang thấy Lão Tử chỉ dựa vào một người, đã có thể đẩy lùi một đám Hỗn Độn Ma Thần, trong Hồng Hoang vang lên từng trận hoan hô.

Lần này, chúng sinh Hồng Hoang, thật sự vì Thánh nhân mà hoan hô ăn mừng!

Cùng với việc Lão Tử dựa vào pháp bảo trong tay là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, đánh lui một đám Hỗn Độn Ma

Thần, các Thánh nhân khác cũng lần lượt đến nơi!

Nhưng khi thấy một đám sinh linh đã rơi vào tuyệt vọng, các Thánh nhân cảm thấy nên tạo ra một chút động tĩnh lớn, để chúng sinh Hồng Hoang cảm nhận được hy vọng!

Để cho chúng sinh Hồng Hoang một cảm giác an toàn, và để cổ vũ chúng sinh Hồng Hoang, các Thánh nhân quyết định một màn xuất hiện hoành tráng!

Vì vậy, khi một đám Hỗn Độn Ma Thần bị Lão Tử đẩy lui, trên bầu trời đột nhiên truyền ra một cỗ uy áp có chút quen thuộc.

Khi một đám sinh linh ngẩng đầu nhìn lên trời, muốn xem xét có chuyện gì, một giọng nói đầy uy nghiêm xuyên qua bầu trời Hồng Hoang, vang lên bên tai chúng sinh Hồng Hoang: "Ta là Thông Thiên trong Bàn Cổ Tam Thanh, các ngươi Hỗn Độn Ma Thần sao dám càn rỡ ở Hồng Hoang!" Sau đó bốn đạo uy thế cực kỳ to lớn, từ bốn phương hướng của bầu trời Hồng Hoang khuếch tán ra đại địa!

Chúng sinh Hồng Hoang sau khi nghe giọng nói đầy uy nghiêm của Thông Thiên, được cổ vũ rất nhiều!

Khi uy áp của Tru Tiên Kiếm Trận giáng lâm, chúng sinh Hồng Hoang lập tức sôi trào! "Tru Tiên Kiếm Trận, tuyệt đối là Tru Tiên Kiếm Trận!" "Thông Thiên Thánh nhân, Thông Thiên Thánh nhân đã trở về!" Sau khi cảm ứng được khí tức của Tru Tiên Kiếm Trận, cả Hồng Hoang bắt đầu sôi trào!

Vô số sinh linh, hưng phấn đứng lên, tay nắm chặt nắm đấm giơ cao hô lớn: "Thánh nhân trở về, Hồng Hoang được cứu rồi!

Chúng sinh được cứu rồi!" Một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh còn tồn tại, sau khi nghe giọng nói của Thông Thiên, có một chút do dự, nhưng khi cảm nhận được uy áp của Tru Tiên Kiếm Trận,

chút do dự cuối cùng cũng bị vứt bỏ, lập tức từ nơi ẩn náu bước ra!

Màn xuất hiện bá khí của Thông Thiên Thánh nhân, khiến chúng sinh Hồng Hoang được cổ vũ rất nhiều!

Đại lục Hồng Hoang vốn tĩnh lặng như nước chết, bắt đầu khôi phục lại sức sống.

Chỉ là cách xuất hiện của Thông Thiên, lại chọc giận một đám Hỗn Độn Ma Thần! "Càn rỡ!

Cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhỏ nhoi, dám càn rỡ như vậy, quả thực không coi ta ra gì!" Sau đó khi một đám Hỗn Độn Ma Thần mặt lộ vẻ phẫn nộ, chuẩn bị ra tay với Thông Thiên, trên bầu trời Hồng Hoang, lại một lần nữa truyền ra một cỗ khí tức khiến người ta kinh hãi!

Chúng sinh Hồng Hoang cảm ứng được, lập tức ngẩng đầu nhìn lên trời, đồng thời trong lòng cũng đang suy đoán, rốt cuộc là vị Thánh nhân nào đã trở về Hồng Hoang.

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang suy đoán không thôi, và ánh mắt e dè của Hỗn Độn Ma Thần, một thân ảnh vô cùng đoan trang cao quý xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang! "Ta là Nữ Oa, các ngươi Hỗn Độn Ma Thần, vậy mà dám hành sự sát phạt ở Hồng Hoang, quả thực không biết sống chết!" Cùng với giọng nói đầy uy nghiêm và quan ái của Nữ Oa hạ xuống, một đạo tạo hóa chi lực cực kỳ tinh thuần, quét qua cả đại lục Hồng Hoang!

Những thiệt hại do Hỗn Độn Ma Thần xâm nhập gây ra, được tu sửa nhẹ nhàng.

Chúng sinh Hồng Hoang bây giờ càng nhiệt huyết sôi trào, không còn bộ dạng tĩnh lặng như trước.

Sau khi liên tiếp xuất hiện mấy vị Thánh nhân, Hồng Hoang cuối

cùng cũng có phản ứng, từng đám mây vàng, xuất hiện trên bầu trời, trông vô cùng mỹ lệ.

Những đám mây vàng đó, vì Thái Dương Tinh đã tắt, đại lục Hồng Hoang chìm vào một mảnh hắc ám, không khỏi tỏa ra quang mang nhàn nhạt! 60.

Tuy một đám mây vàng đơn lẻ mà sản ra quang mang, căn bản không có tác dụng lớn!

Chỉ là khi số lượng mây vàng đạt đến một giá trị nhất định, những đám mây vàng đó như bầu trời sao trên trời, chiếu sáng cả Hồng Hoang.

Khi chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa nhìn thấy quang mang, chút sợ hãi cuối cùng trong lòng cũng bị xua tan, hiện tại lòng đầy hy vọng, nhiệt huyết dâng trào!

Bảy vị Hỗn Độn Ma Thần thì vô cùng tức giận, muốn ra tay dọn dẹp những đám mây phát sáng này.

Chỉ là chúng Thánh sao có thể để chúng được như ý, vì vậy lần lượt ra tay ngăn cản!

Mặc dù hiện tại số lượng Thánh nhân đang ở thế yếu, nhưng dựa vào một cỗ tín niệm kinh người, vậy mà đã ngăn cản được mấy tên Hỗn Độn Ma Thần có thực lực cao hơn mình.

Thấy tập kích không thành, một đám Hỗn Độn Ma Thần lại chuẩn bị sách hoạch một số chuyện lớn!

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời Hồng Hoang truyền ra một tiếng phật hiệu khổng lồ! "A Di Đà Phật!

Mấy vị đạo hữu, trên người ẩn chứa đại ma đầu, xin hãy buông đồ đao, lập địa thành phật!" Sau đó cả bầu trời Hồng Hoang như bị nổ tung, bắt đầu nhanh chóng biến đổi.

Chương 318

Tiếp đó một đạo kim quang chói mắt từ khe nứt Hồng Hoang chiếu ra, chúng sinh Hồng Hoang cảm nhận được vô cùng vui mừng! "Quang mang!

Quang mang!" Sau khi chìm vào một mảnh hắc ám, chúng sinh Hồng Hoang mới có thể hiểu được tầm quan trọng của quang mang.

Khi vô lượng phật quang lại một lần nữa chiếu rọi Hồng Hoang, sinh linh Hồng Hoang vô cùng hưng phấn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của phương Tây dựa vào vô lượng phật quang đó, thu hoạch được một lứa nhân tài!

Một đám Hỗn Độn Ma Thần nghe xong, điên cuồng gào lên một tiếng!

Ngay cả Vận Mệnh Ma Thần luôn trầm ổn nhất, cũng nắm chặt nắm đấm vô cùng tức giận nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Theo Hỗn Độn Ma Thần thấy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vậy mà muốn thu phục Hỗn Độn Ma Thần!

Quả thực là si tâm vọng tưởng.

Hiện tại trung bộ Hồng Hoang, đang chìm vào một bầu không khí vô cùng căng thẳng!

Tại trung bộ Hồng Hoang, hai phe đông tây mỗi bên đứng một đám tồn tại khí thế vô cùng hung hãn.

Mặc dù ở phía đông, số lượng ít hơn một chút so với phía tây, nhưng lại tràn đầy tự tin!

Ở phía tây, bảy vị Hỗn Độn Ma Thần cảnh giác nhìn về phía đông và bầu trời Hồng Hoang, đồng thời trong lòng cũng đã có một số

chuẩn bị.

Sau khi hai bên đối đầu một lúc, trên bầu trời lại một lần nữa truyền ra một cỗ khí tức có chút quen thuộc!

Chúng sinh Hồng Hoang cảm ứng được, cảm thấy có chút kỳ lạ!

Mặc dù cỗ khí tức vừa xuất hiện kia vô cùng quen thuộc, nhưng đột nhiên lại không nhớ ra rốt cuộc là vị Thánh nhân nào.

Cho nên chúng sinh Hồng Hoang tập trung tinh thần nhìn lên bầu trời Hồng Hoang, kỳ vọng Thánh nhân mới giáng lâm.

Trong ánh mắt mong đợi của chúng sinh Hồng Hoang, trên bầu trời đó đột nhiên vang lên một tiếng quát kiều diễm! "Ta là Hậu Thổ, các ngươi sao dám càn rỡ!" Tiếp đó trên bầu trời, xuất hiện một hư ảnh Lục Đạo Luân Hồi, đồng thời Hậu Thổ vẻ mặt nghiêm túc từ trên trời bước xuống!

Hậu Thổ vừa xuất hiện, đã thu hút sự chú ý của Hỗn Độn Ma Thần!

Khi thân ảnh Hậu Thổ hoàn toàn xuất hiện, trong ánh mắt Hỗn Độn Ma Thần nhìn về phía Hậu Thổ, có thể phun ra lửa! "Bàn Cổ!" Cùng với tiếng gầm giận dữ của Vận Mệnh Ma Thần, mọi người ở Hồng Hoang mới biết, hóa ra Hỗn Độn Ma Thần đã coi Hậu Thổ là Bàn Cổ. "Bàn Cổ quả nhiên chưa chết, nhưng như vậy cũng tốt!

Khỏi phải vì không thể tự tay báo thù mà cảm thấy một chút tiếc nuối." Linh Hồn Ma Thần sau tiếng gầm giận dữ của Vận Mệnh Ma Thần, lên tiếng nói!

Bởi vì khí tức Bàn Cổ cực kỳ nồng đậm trên người Hậu Thổ, một đám Hỗn Độn Ma Thần ngộ nhận là Bàn Cổ, vì vậy lần lượt nhìn về phía Hậu Thổ!

Dưới ánh mắt không có ý tốt của Hỗn Độn Ma Thần, Hậu Thổ hừ

lạnh một tiếng, một cỗ khí tức Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trung kỳ từ trên người nàng tỏa ra!

Đồng thời, một cỗ khí tức huyền diệu bao phủ trên người Hậu Thổ, khiến Hỗn Độn Ma Thần cảm nhận được, sinh ra một tia e dè! "Không sai, hậu nhân của Bàn Cổ vậy mà lại mạnh mẽ đến vậy!" Sau khi thầm nghĩ một tiếng trong lòng, Hỗn Độn Ma Thần dần dần thu hồi ánh mắt!

Sau đó, trên bầu trời Hồng Hoang lại một lần nữa truyền ra từng trận sóng gợn!

Chúng sinh Hồng Hoang và Hỗn Độn Ma Thần không khỏi ngẩng đầu nhìn lên trời, muốn xem, ai sẽ giáng lâm!

Tiếp đó, một thân ảnh xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang!

Đồng thời, bên tai một đám Hỗn Độn Ma Thần, truyền đến một giọng nói phẫn nộ: "Các ngươi Hỗn Độn Ma Thần vậy mà dám nhiễu loạn Hồng Hoang!

Thật càn rỡ! 61.

Bây giờ lập tức quỳ xuống dập đầu bồi tội, rồi tự mình tán đi tu vi, có lẽ bản tọa có thể tha cho một mạng, lưu lại một con đường sống!" Một đám Hỗn Độn Ma Thần nghe xong, lập tức đại nộ không thôi, sau đó ai nấy đều mặt lộ hung quang, dùng ánh mắt cực kỳ băng lãnh nhìn về phía bóng người trên trời.

Đồng thời trên người tỏa ra từng đạo khí tức khủng bố!

Từng luồng khí thể màu xám, chậm rãi lượn lờ quanh thân một đám Hỗn Độn Ma Thần.

Dưới uy áp cường đại của một đám Hỗn Độn Ma Thần, tất cả sinh linh trong Hồng Hoang không khỏi run rẩy.

Đồng thời cũng nhớ lại, cảnh tượng trước đó bị Hỗn Độn Ma Thần chi phối!

Tức thì nỗi sợ hãi trong lòng càng thêm to lớn.

Khi chúng sinh Hồng Hoang run rẩy, một bộ dạng vô cùng sợ hãi, một đám Thánh nhân sau khi cảm nhận được lực áp bách cường đại đó, cũng có phản ứng.

Từng đạo uy áp cấp Thánh nhân, từ sau lưng họ tỏa ra!

Tức thì cả thiên địa Hồng Hoang, ở dưới hai cỗ uy áp bàng bạc.

Chúng sinh Hồng Hoang vì có sự trợ giúp của uy áp Thánh nhân, đã thoát khỏi ảnh hưởng của uy áp Hỗn Độn Ma Thần.

Về phần một đám Ma Thần sau khi cảm ứng được uy áp Thánh nhân, sắc mặt hơi biến, mày hơi nhíu lại! "Đây là thực lực của Thánh nhân Hồng Hoang sao?

Quả nhiên bất phàm!

Vậy mà còn mạnh hơn một chút so với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bình thường.

Nhưng, so với ta thì kém một chút." Vận Mệnh Ma Thần sau khi cảm nhận được cỗ uy áp bàng bạc của Thánh nhân, trong lòng hơi kinh ngạc, đồng thời có chút cảm thán nói!

Ở bên cạnh, Linh Hồn Ma Thần và Bất Hủ Ma Thần nghe xong không khỏi gật đầu.

Ba người thân là những tồn tại đỉnh tiêm nhất trong Hỗn Độn Ma Thần, đối với sự biến hóa của thực lực có sự nhận biết nhạy bén.

Cho nên đương nhiên có thể nhận ra, trên người các Thánh nhân, một cỗ khí tức vô cùng huyền ảo đang không ngừng lượn lờ.

Chính vì có sự gia trì của cỗ khí tức đó, một đám Thánh nhân mới

có thể dựa vào tu vi cảnh giới tương đương Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ để đối kháng với chúng.

Chúng phẫn nộ nhìn lên trời, lúc này một đám lại nhìn về phía thân ảnh trên trời, ngoài phẫn nộ ra không còn cách nào khác!

Dù sao nếu muốn động thủ, các Thánh nhân bên cạnh sẽ không ngồi yên.

Nhưng không thể dùng vũ lực, không có nghĩa là không thể xử lý Thánh nhân kiêu ngạo đó!

Thân là một trong những kẻ mạnh nhất còn tồn tại của Hỗn Độn Ma Thần, Vận Mệnh Ma Thần nhìn về phía bóng người trên trời, chậm rãi nói: "Lại là một kẻ không biết trời cao đất dày, vậy mà dám nói ra những lời cuồng ngôn như vậy!" Ngữ khí của Vận Mệnh Ma Thần tuy chậm rãi, nhưng lại mang theo một ma lực nhiếp hồn người!

Vận Mệnh Ma Thần ở thời kỳ Hỗn Độn, đã chém giết một Ma Thần loại hình mê hoặc, thu được một hạng thần thông.

Nó không cần tiêu hao pháp lực, thậm chí không cần đi khởi động!

Chương 319

Chỉ cần tu luyện hoàn thành, có thể trong vô thức phóng ra một cỗ khí tức cực kỳ mê hoặc.

Cho nên, bóng người trên trời sau khi nghe lời của Vận Mệnh Ma Thần, thần tình rõ ràng sững sờ!

Tiếp đó đôi mắt bắt đầu mê ly, khí tức của một thân cảnh giới Thánh nhân bắt đầu trở nên có chút hỗn loạn.

Một đám Thánh nhân phía dưới thấy vậy, đều có chút mê hoặc!

Ngẩng đầu nhìn lên trời, trong ánh mắt xuất hiện một tia nghi hoặc.

Nhưng vào lúc Vận Mệnh Ma Thần tưởng rằng sắp thành công, trên người bóng người trên trời đột nhiên tỏa ra một cỗ quang mang màu trắng sữa.

Trên bầu trời gần hoàng hôn, trông vô cùng bắt mắt!

Sau đó dưới sự chiếu rọi của quang mang màu trắng sữa đó, bóng người kia từ trong mê hoặc tỉnh lại!

Vẻ mặt phẫn nộ nhìn về phía Vận Mệnh Ma Thần: "Hỗn Độn Ma Thần, gan lớn thật!

Vậy mà dám tập kích ngô Quảng Thành Tử, nếu đã không biết trân trọng, vậy đừng trách bản tọa vô tình!" Sau đó bóng người trên trời, cũng chính là Quảng Thành Tử, đột nhiên phát động công kích!

Một đòn công kích ẩn chứa lực lượng pháp tắc, trong tay Quảng Thành Tử bắt đầu ngưng tụ thành hình, tiếp đó bắn ra, mục tiêu chính là Vận Mệnh Ma Thần.

Vận Mệnh Ma Thần thấy vậy, trong mắt đột nhiên lóe lên một đạo kim quang!

Sau đó đòn công kích đang bay thẳng về phía y vậy mà dừng lại.

Một đám Thánh nhân thấy vậy, không nhịn được liếc nhìn Vận Mệnh Ma Thần một cái.

Trong lúc kinh hãi, cũng thầm nghĩ: "Quả không hổ là Hỗn Độn Ma Thần, có thể sống sót qua khai thiên đại kiếp!

Thật sự có bản lĩnh, xem ra lần này có chút khó giải quyết.

Muốn đối phó, e rằng phải có Nguyên Thủy Thiên Tôn và Hồng Quân Đạo Tổ ra tay!" Sau một hồi âm thầm trao đổi, trong ánh mắt các Thánh nhân nhìn về phía Hỗn Độn Ma Thần, không còn bất kỳ sự khinh thị nào, ngược lại còn thêm một tia thận trọng.

Hỗn Độn Ma Thần sau khi cảm giác được sự thay đổi này, trên mặt không hề biểu lộ vẻ đắc ý.

Chỉ là trong nội tâm, âm thầm sảng khoái không thôi!

Quảng Thành Tử rời đi không lâu, trên bầu trời Hồng Hoang lại một lần nữa xuất hiện từng đạo uy áp, khiến người ta cảm thấy có chút tim đập nhanh!

Hỗn Độn Ma Thần và chúng sinh Hồng Hoang cảm ứng được, lần lượt nhìn về phía nơi Thánh nhân xuất hiện.

Chỉ thấy trên mảnh trời đó, từng trận uy áp không ngừng phóng ra, chúng sinh Hồng Hoang cảm nhận được, lập tức lộ ra vẻ mặt vui mừng khôn xiết.

Chỉ dựa vào một chút khí tức ở rìa Thánh uy, Hỗn Độn Ma Thần cảm nhận được, sắc mặt trở nên có chút tái mét. "Bản tọa là Nguyên Thủy, một trong Tam Thanh, Bàn Cổ chính tông!

Các ngươi gan lớn thật, vậy mà dám ở Hồng Hoang tùy ý tàn sát sinh linh, lẽ nào thật sự không muốn sống nữa sao?" Sau đó, trong lúc sắc mặt một đám Hỗn Độn Ma Thần tái mét, một giọng nói ôn hòa bình đạm vang vọng khắp Hồng Hoang!

Sinh linh trong Hồng Hoang, sau khi nghe giọng nói này, trở nên vô cùng được cổ vũ và hưng phấn.

Nguyên Thủy xuất hiện, Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng xuất hiện!

Hồng Hoang được cứu rồi, chúng sinh Hồng Hoang được cứu rồi!

Trong thế giới Hồng Hoang, một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh sau khi cảm ứng được lời của Nguyên Thủy, trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Đồng thời, kể từ khi Hỗn Độn Ma Thần xâm nhập, những đại năng Chuẩn Thánh không được nghỉ ngơi một phút nào cuối cùng cũng có thể yên tâm nghỉ ngơi.

Hỗn Độn Ma Thần nghe xong, trở nên vô cùng phẫn nộ!

Theo chúng thấy, tôn nghiêm của Hỗn Độn Ma Thần đã bị khiêu chiến!

Khác với một đám Hỗn Độn Ma Thần đang phẫn nộ, ở phía bên kia, một đám Thánh nhân nghe xong thì mặt lộ vẻ mỉm cười, một bộ dạng nắm chắc phần thắng.

Sau đó Nguyên Thủy không thèm để ý đến một đám Hỗn Độn Ma Thần đang phẫn nộ, chân đạp kim liên, thân mang tường vân, từng bước từng bước đi đến trước mặt các Thánh nhân.

Ngay sau đó, trên trời lại xuất hiện một cỗ ba động!

Một lão nhân mặt không biểu cảm từ trong không gian hư không

bước ra.

Hỗn Độn Ma Thần nhìn thấy cảnh này, trên mặt lập tức lộ ra một cỗ hồng quang, đồng thời mắt lóe lên một cỗ quang mang kỳ dị, chăm chú nhìn vào lão nhân mặt không biểu cảm kia. "Ta là Hồng Quân, Hỗn Độn Ma Thần chuẩn bị chết chưa?" Khi rời khỏi bầu trời, Hồng Quân sắc mặt bình tĩnh, ngữ khí bình đạm nói!

Sau khi Hồng Quân giáng lâm, các Thánh nhân trong Hồng Hoang toàn bộ đều đến!

Tụ hợp lại một chỗ, tiếp đó không có ý tốt nhìn về phía một đám Hỗn Độn Ma Thần.

Chúng Thánh một khi tụ tập, liền chứng minh không thể dễ dàng buông tha cho Hỗn Độn Ma Thần!

Bất kể là vô số sinh linh đã chết, hay sự phá hoại đối với thiên địa Hồng Hoang.

Chỉ cần Hỗn Độn Ma Thần chạm vào, đều sẽ không có kết cục tốt đẹp!

Sau khi tất cả Thánh nhân xuất hiện, một đám Hỗn Độn Ma Thần sau khi tìm kiếm một lượt, không phát hiện ra thứ mình cần tìm.

Cùng lúc đó, một đám Hỗn Độn Ma Thần phẫn nộ nhìn về phía các Thánh nhân. "Hừ, vậy mà dám!" Tức thì trong một tiếng gầm giận dữ, một đám Thánh nhân bị bao vây chặt chẽ. 62.

Sau khi vây khốn các Thánh nhân, một đám Hỗn Độn Ma Thần mặt lộ vẻ vui mừng, tiếp đó lớn tiếng hỏi: "Bàn Cổ ở đâu!" Một đám Thánh nhân nghe thấy lời này, lập tức mặt lộ vẻ cổ quái, nhìn về phía Hỗn Độn Ma Thần, ánh mắt cũng tràn đầy ý tứ không rõ.

Hỗn Độn Ma Thần thấy vậy, trong lòng đại nộ!

Lại một lần nữa bức vấn: "Bàn Cổ rốt cuộc ở đâu!

Mau nói!" Sau khi nghe đến đây, một đám Thánh nhân không thể nhịn được nữa, không khỏi lộ ra một nụ cười, sau đó mỉm cười hỏi: "Hỗn Độn Ma Thần, chẳng lẽ sống chán rồi sao?

Vậy mà dám chất vấn bọn ta, thật sự cho rằng bọn ta sợ các ngươi sao?" Hỗn Độn Ma Thần nghe xong, thì phẫn nộ không thôi, nộ ý trên mặt mơ hồ hóa thành thực chất! 63.

Nhìn biểu hiện của Hỗn Độn Ma Thần, sắc mặt một đám Thánh nhân cũng đồng dạng có chút khó coi, tiếp đó Thông Thiên là người đầu tiên lên tiếng trào phúng: "Hỗn Độn Ma Thần, lẽ nào không có não sao?

Bàn Cổ đại thần sớm đã vẫn lạc, vì sao hiện tại, lại đi tìm kiếm Bàn Cổ!" "Hỗn Độn Ma Thần?

Trông không giống!" "Quả thực là sỉ nhục mấy cái tên đó, không chỉ trí thông minh thấp, mà còn vô cùng hung ác.

Quả thực giống như Nhân tộc chưa khai hóa, trông có vẻ ngốc nghếch!" Sự khinh thường và trào phúng của một đám Thánh nhân cuối cùng cũng khiến Hỗn Độn Ma Thần có chút chịu không nổi! "A, câm miệng cho ta!" "Một đám kiến hôi sao dám trào phúng bọn ta, đáng chết!" "Càn rỡ, thật sự quá càn rỡ!" Sau đó trong một trận la hét, Hỗn Độn Ma Thần đột nhiên thi triển ra các thủ đoạn công kích mạnh nhất của mình.

Chương 320

Từng đạo pháp tắc ba động từ trên người chúng lan ra, đồng thời trong Hồng Hoang, pháp tắc tương ứng bị dẫn dắt, thi triển cùng một loại pháp tắc có thể nhận được sự gia trì mạnh mẽ.

Một đám Thánh nhân Hồng Hoang thấy vậy, sắc mặt hơi biến!

Sau đó vội vàng hành động.

Tương tự, từng đạo pháp tắc ba động, tiếp đó đại chiến pháp tắc của hai bên bắt đầu!

Mỗi bên thi triển pháp tắc tinh nhuệ nhất của mình, sau đó lại dựa vào sức mạnh cường đại trên pháp trượng để công kích đối phương.

Bởi vì công kích pháp tắc vô hình vô thể, nhưng lại có thể lấy mạng người!

Cho nên, tuy hiện tại trong giao chiến không thấy những quang mang lộng lẫy, nhưng lại vô cùng hung hiểm.

Nếu hơi bất cẩn, sẽ bị pháp tắc đánh trúng, lưu lại vết thương không thể xóa nhòa!

Tại trung tâm chiến trường, mấy chục đạo pháp tắc giao hội, sau đó lao về phía kẻ thù của mình, mang đến đòn đánh hủy diệt cho đối phương.

Nhưng cùng với sự đi sâu của đại chiến pháp tắc, chiến trường không chỉ giới hạn ở đại chiến pháp tắc!

Gần như có thể thấy toàn bộ bầu trời Hồng Hoang là chiến trường.

Ngoài pháp tắc ra, so kè thực lực của hai bên mới là trọng điểm.

Cho nên trên bầu trời Hồng Hoang, Hỗn Độn Ma Thần thi triển toàn lực, cùng chín vị Thánh nhân đánh đến khó phân thắng bại.

Trong đó Vận Mệnh, Linh Hồn và Bất Hủ Ma Thần là ba vị tồn tại có tu vi mạnh nhất trong Hỗn Độn Ma Thần, chống đỡ cả chiến trường!

Về phía Thánh nhân, Nguyên Thủy, Hồng Quân và Lão Tử là ba tồn tại có tu vi mạnh nhất trong các Thánh nhân tập hợp lại, nhìn về phía Vận Mệnh, Linh Hồn và Bất Hủ Ma Thần.

Sau đó dưới sự thúc đẩy của các bên, Vận Mệnh, Linh Hồn và Bất Hủ Ma Thần cùng Nguyên Thủy và ba người bắt đầu đối quyết.

Thân là cường giả nhất trong cảnh giới Thánh nhân của Hồng Hoang, mục tiêu của Nguyên Thủy là Vận Mệnh Ma Thần, kẻ đứng đầu Hỗn Độn Ma Thần!

Đồng thời cùng với đại chiến không ngừng leo thang, mức độ thảm liệt lại một lần nữa lập kỷ lục mới!

Vì không gian ban đầu không thể đáp ứng nhu cầu của chiến trường, cho nên để nhường không gian cho người khác, Nguyên Thủy và Vận Mệnh rời khỏi bầu trời Hồng Hoang đến tinh thần vô tận.

Trong tinh không vô tận của Hồng Hoang, hai thân ảnh mỗi người đứng ở hai phía đông tây.

Nguyên Thủy đứng ở phía đông, nhìn Vận Mệnh Ma Thần đứng ở phía tây có chút cảm thán: "Đám Hỗn Độn Ma Thần này quả thực sống đủ lâu, vậy mà trốn được vô số kiếp nạn!" Vận Mệnh Ma Thần nghe xong, không hề trả lời bất kỳ câu hỏi nào của Nguyên Thủy!

Ngược lại bắt đầu yên tĩnh tích tụ thực lực, chờ đợi thời cơ thích hợp, tung ra đòn chí mạng!

Ở bên kia, Nguyên Thủy tự nói một mình: "Nhưng thật sự không

nên, không nên xuất hiện ở Hồng Hoang!

Không nên tàn sát sinh linh Hồng Hoang, càng không nên là địch với bản tọa!" Nói xong, Nguyên Thủy đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt trực tiếp nhìn thẳng Vận Mệnh Ma Thần!

Đồng thời một cỗ sức mạnh thời gian và không gian thuận theo đạo ánh mắt đó, với tốc độ cực nhanh lao về phía Vận Mệnh Ma Thần.

Vận Mệnh Ma Thần sau khi cảm ứng được một tia bất thường, vội vàng muốn phản kích!

Chỉ là đã quá muộn, đòn công kích liên hợp của thời gian và không gian đã ở trước mắt, căn bản không thể ngăn cản!

Sau đó cùng với một tiếng nổ lớn vang lên, đòn công kích liên hợp của thời gian và không gian đó đột nhiên nổ tung trước mặt Vận Mệnh Ma Thần.

Mặc dù y đã làm ra tư thế phòng ngự, nhưng vì quá vội vàng, dẫn đến căn bản không thể chống đỡ được vụ nổ lớn đó, chỉ trong nháy mắt, Vận Mệnh Ma Thần đã bị nổ bị thương!

"A!" Sau khi bị nổ bị thương, Vận Mệnh Ma Thần phẫn nộ gầm lên một tiếng!

Cùng lúc đó, luồng khí tức vận mệnh trên người y bắt đầu không ngừng lưu chuyển, muốn chữa trị tổn thương của bản thân.

Nhưng Nguyên Thủy làm sao có thể bỏ lỡ một cơ hội tấn công tốt như vậy, y không chút lưu tình ra tay lần nữa, một đòn công kích bao hàm cả pháp tắc thời gian lẫn không gian trực tiếp bao trùm lấy Vận Mệnh Ma Thần.

Vận Mệnh Ma Thần đang trấn áp thương thế, đột nhiên lại cảm nhận được một đòn tấn công vô cùng nguy hiểm!

Y không màng đến vết thương trên người, trực tiếp bắt đầu phản kích!

Một luồng khí tức vô cùng đáng sợ từ trên người Vận Mệnh Ma Thần tỏa ra, tiếp đó y liền lao thẳng về phía Nguyên Thủy.

Ở phía bên kia, Nguyên Thủy nhìn thấy vậy cũng không hề sợ hãi!

Trong tay y đột nhiên hiện ra Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên.

Tức thì, Nguyên Thủy bắt đầu vung vẩy Bàn Cổ Phiên trong tay, từng luồng hỗn độn chi khí uy lực vô cùng được phóng thích ra.

Vận Mệnh Ma Thần cảm ứng được thì trong lòng kinh hãi, vội vàng muốn phòng ngự!

"Khí tức của Hỗn Độn, một Thánh Nhân của thế giới Hồng Hoang lại có chí bảo có thể phóng ra hỗn độn chi khí!" Trong lúc phòng ngự, Vận Mệnh Ma Thần không khỏi thầm nghĩ!

Từng luồng hỗn độn chi khí kinh khủng vô cùng, mang theo sức mạnh cực kỳ sắc bén trực tiếp xuyên qua vô số không gian và thời gian, đến trước mặt Vận Mệnh Ma Thần!

Sau đó, trong ánh mắt kinh hoàng của Vận Mệnh Ma Thần, chúng đánh trúng y.

Theo mấy tiếng nổ trầm đục vang lên, thân thể Vận Mệnh Ma Thần không ngừng lùi về phía sau!

Đồng thời từng luồng kim quang không ngừng lóe lên trên bề mặt cơ thể.

Nguyên Thủy thấy vậy, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc!

Sau đó y cảm thán nói: "Quả nhiên không hổ là Hỗn Độn Ma Thần, thực lực đã rơi xuống mức này!

Thể xác lại cứng rắn đến thế, ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ

Phiên cũng không thể gây ra tổn thương quá lớn." Sau khi kinh ngạc thán phục, Nguyên Thủy lại lần nữa vung Bàn Cổ Phiên trong tay, lần này y không tấn công từ xa mà xông thẳng về phía Vận Mệnh Ma Thần, dường như muốn tiến hành một trận nhục thân đại chiến.

Ở phía bên kia, Vận Mệnh Ma Thần vì đòn tấn công mạnh mẽ của Bàn Cổ Phiên mà không khỏi liên tục lùi lại!

Thân thể tuy chịu một vài vết thương nhưng không nguy hiểm đến tính mạng!

Nghỉ ngơi một lát sẽ lành lại.

Nhưng sau khi chống đỡ đòn tấn công của Bàn Cổ Phiên, Vận Mệnh Ma Thần vừa mới nghỉ ngơi một chút thì lập tức cảm giác được thân ảnh Nguyên Thủy đang nhanh chóng bay về phía mình.

Vận Mệnh Ma Thần không thể không từ bỏ việc nghỉ ngơi, một lần nữa tiến vào trạng thái chiến đấu!

Nhưng vì đại chiến thời gian dài, không được nghỉ ngơi nên cơ thể có chút mệt mỏi.

Vì trước đó đã bị Nguyên Thủy tấn công, chịu một vài vết thương, sau khi không được xử lý hiệu quả, vết thương bắt đầu thối rữa lan ra xung quanh.

Cùng lúc đó là một trận đau đớn kịch liệt, cảm giác đau đớn ấy khiến Vận Mệnh Ma Thần đang giao chiến không khỏi bất chấp nguy hiểm cực lớn, cưỡng ép trấn áp vết thương.

Không cho nó tiếp tục lan rộng, đồng thời cắt đứt cảm giác đau đớn!

Không để bản thân cảm thấy đau khổ.

Sau khi làm xong tất cả, Vận Mệnh Ma Thần mặt đầy phẫn nộ

nhìn về phía Nguyên Thủy!

Chương 321

Y nghênh đón linh bảo trong tay Nguyên Thủy, sau đó hai bên tiếp tục đại chiến.

Lúc này, Vận Mệnh Ma Thần đã rơi vào thế hạ phong, hoàn toàn không còn là đối thủ của Nguyên Thủy.

Bây giờ y chỉ có thể phòng ngự, thậm chí ngay cả một đòn tấn công ra hồn cũng không thể tổ chức nổi, chỉ có thể bị động phòng thủ.

Nguyên Thủy thì càng đánh càng hăng, dựa vào pháp tắc cường đại và vô số linh bảo trong tay, y dễ dàng áp đảo Hỗn Độn Ma Thần có cùng tu vi với mình.

Khi chiến cục bên phía Nguyên Thủy đã có kết quả rõ ràng, thì ở những nơi khác trong Hồng Hoang, cuộc chiến giữa Thánh Nhân và Hỗn Độn Ma Thần thực ra mới chỉ vừa bắt đầu.

Trên một khoảng trời nọ, Hồng Quân tay cầm Tạo Hóa Ngọc Điệp, đầu tỏa ra vô lượng thần quang, bình tĩnh nhìn Linh Hồn Ma Thần trước mắt!

"Từ bỏ chống cự đi, tuy thực lực của ngươi tương đương với bần đạo!

Nhưng bần đạo có Hồng Hoang Thiên Đạo trợ giúp, ngươi không thể nào là đối thủ của bần đạo!" Linh Hồn Ma Thần nghe xong, cười lạnh một tiếng!

Ánh mắt cuồng ngạo nhìn về phía Hồng Quân!

"Kẻ nên đầu hàng là ngươi mới đúng, chỉ là một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh phong mà cũng dám nói chuyện với ta như vậy!

Nếu không phải thời gian trôi qua quá lâu, Hỗn Nguyên Đại La

Kim Tiên như ngươi, căn bản không phải là đối thủ một hiệp của ta!" Linh Hồn Ma Thần khinh miệt nói, nhưng trong lòng lại âm thầm chuẩn bị, định nhân lúc Hồng Quân lơi lỏng cảnh giác mà tung ra một đòn tấn công chớp nhoáng.

Nhưng với một tồn tại như Hồng Quân, chút tâm tư nhỏ của Linh Hồn Ma Thần sớm đã bị ông nhìn thấu, đồng thời ông cũng lợi dụng tình huống này để đưa ra một vài quyết định!

"Nếu đã không thần phục, vậy đừng trách bần đạo không khách sáo!" Sau đó, pháp tắc Tiên Đạo trên người Hồng Quân triển khai, trong nháy mắt, không vực gần đó cũng bị bao phủ dưới uy thế bàng bạc của ông.

Linh Hồn Ma Thần thấy vậy, trong lòng thầm vui mừng!

Y biết, cơ hội đã đến!

Tiếp đó, một luồng sóng linh hồn từ trên người Linh Hồn Ma Thần tỏa ra!

Bắt đầu va chạm với pháp tắc Tiên Đạo của Hồng Quân.

Hồng Quân sau khi nhìn thấy pháp tắc linh hồn, mày hơi nhíu lại, sắc mặt trở nên nghiêm túc!

"Linh Hồn Ma Thần, không ngờ ngươi lại có thực lực như vậy, xem ra, ngươi quả thực không thể giữ lại!" Sau đó, ngoài công kích bằng pháp tắc, Hồng Quân bắt đầu công kích bằng pháp thuật.

Dưới sự trợ giúp của Tạo Hóa Ngọc Điệp, vô tận lôi đình xuất hiện trên bầu trời!

Linh Hồn Ma Thần cảm ứng được, không khỏi ngẩng đầu nhìn lên trời!

Liền thấy, trong đám lôi đình đó, từng luồng ánh sáng màu tím

không ngừng lóe lên.

Linh Hồn Ma Thần thấy cảnh này, mày không khỏi nhíu lại!

“Lại là Tử Tiêu Thần Lôi, không ngờ ở trong Hồng Hoang mà ta lại có thể nhìn thấy loại lôi đình này!” Hồng Quân nghe xong hừ lạnh một tiếng, chỉ là trên mặt lại lóe lên một tia vui mừng!

Sau đó, dưới sự điều khiển của Hồng Quân, đám lôi đình trên trời bắt đầu từ từ hạ xuống.

Linh Hồn Ma Thần thấy vậy, lập tức chuẩn bị!

Một luồng khí tức khổng lồ từ sau lưng y bốc lên!

Đồng thời, một luồng sức mạnh vô thượng, dưới sự điều khiển của Linh Hồn Ma Thần, đã chặn đứng đám lôi đình đang từ từ hạ xuống.

Hồng Quân thấy vậy mày không khỏi nhíu lại, trên mặt lóe lên vẻ nghiêm túc!

“Lại có thể dùng linh hồn chi lực để cưỡng ép dịch chuyển đám lôi đình đó!

Thật là có khí phách, không hổ là Hỗn Độn Ma Thần!” Sau khi nhíu mày, Hồng Quân không khỏi cảm khái nói!

Bây giờ ông đối với Linh Hồn Ma Thần có một tia kính phục, tuy rằng hai người là hai phe đối lập trời sinh.

Nhưng điều đó không cản trở Hồng Quân tán thưởng Linh Hồn Ma Thần, dù sao việc mà Linh Hồn Ma Thần đang làm cũng đáng để Hồng Quân khen ngợi một tiếng!

Nhưng sau khi khen ngợi, Hồng Quân liền bắt đầu tổ chức một đợt tấn công mới, muốn nhanh chóng kết thúc trận chiến ở đây!

Sau đó, khí tức trên người Hồng Quân tăng vọt, một luồng khí thế

bàng bạc từ trên người ông tỏa ra!

Một tấm Âm Dương Thái Cực Đồ xuất hiện sau lưng Hồng Quân, tiếp đó, sắc mặt Hồng Quân lạnh đi, hét lớn một tiếng: "Đi!" Tức thì, Âm Dương Thái Cực Đồ ngưng tụ pháp tắc Âm Dương và pháp tắc Tiên Đạo mang theo uy lực bàng bạc, bay về phía Linh Hồn Ma Thần đang khổ sở chống đỡ!

Linh Hồn Ma Thần cảm nhận được luồng âm dương chi khí bàng bạc sau lưng, không khỏi quay người nhìn lại, liền phát hiện Thái Cực Đồ đang bay về phía mình.

Y lập tức đại nộ, gầm lên một tiếng!

Một luồng sóng vô hình xuất hiện sau lưng Linh Hồn Ma Thần.

Đồng thời, vô tận linh hồn chi lực từ bốn phương tám hướng hội tụ về phía y.

Rất nhanh, Linh Hồn Ma Thần đã tập hợp được vô lượng linh hồn chi lực, trực tiếp thúc đẩy pháp tắc linh hồn cường đại, tạo thành một vòng phòng hộ khổng lồ, bảo vệ y bên trong.

Linh Hồn Ma Thần vì để phòng ngự đòn tấn công mới nhất của Hồng Quân, bất đắc dĩ chỉ có thể nới lỏng phòng ngự đối với đám lôi đình bàng bạc kia, từ đó tạo thành cục diện mất bò mới lo làm chuồng!

Thế là sức mạnh lôi đình bàng bạc kia trực tiếp đánh tan linh hồn chi lực mà Linh Hồn Ma Thần dùng để chống đỡ, sau đó mang theo uy thế vô thượng, xông về phía y!

Linh Hồn Ma Thần thấy vậy trong lòng thầm kêu không hay, nhưng lúc này y đã không thể phân thân đi ngăn cản đám lôi đình màu tím kia.

Bởi vì đòn tấn công mới nhất của Hồng Quân đã đến ngay trước

mắt!

Giữa không trung, một tấm màn sáng vô hình che chở cho Linh Hồn Ma Thần.

Một tấm Âm Dương Thái Cực Đồ và một đám lôi đình màu tím đều ẩn chứa sức mạnh khổng lồ, tấn công về phía Linh Hồn Ma Thần!

Theo một tiếng nổ lớn trầm đục vang lên, không gian Hồng Hoang ở khu vực này vì không chịu nổi va chạm cực lớn mà bắt đầu xuất hiện vô số vết nứt.

Đồng thời ở một số nơi yếu ớt, thậm chí còn bắt đầu sụp đổ.

Cũng vì không gian Hồng Hoang sụp đổ, dẫn đến một lượng lớn hỗn độn chi khí tràn ra ngoài.

Từ đó hình thành từng luồng xoáy hỗn độn khí lưu đáng sợ, những luồng xoáy đó tỏa ra lực hút mạnh mẽ, hấp thu tất cả vật phẩm trong Hồng Hoang.

Nhưng vì chiến trường của Hồng Quân và Linh Hồn Ma Thần nằm ở trên cao trong Hồng Hoang.

Cho nên tuy những luồng xoáy đó tỏa ra lực hút cực lớn, nhưng cũng không gây ra nguy hại quá lớn cho Hồng Hoang.

Sau va chạm cực lớn, ngoài việc không gian Hồng Hoang bị xé rách, từng luồng chấn động không gian cũng từ đó lan ra ngoài.

Khiến một số Hỗn Độn Ma Thần và Thánh Nhân đang giao chiến gần đó bị ảnh hưởng, từ đó gây ra ảnh hưởng nhất định đến toàn bộ cục diện.

Sau cú va chạm dữ dội đó, Linh Hồn Ma Thần toàn thân chảy máu màu vàng nhạt, dáng vẻ chật vật đứng ở trung tâm vụ va chạm!

Tuy có vòng phòng hộ mạnh mẽ bảo vệ, nhưng hai đòn tấn công của Hồng Quân lại càng mạnh hơn.

Cho nên lực phòng hộ của vòng bảo vệ hoàn toàn không đủ, thêm vào đó, sở trường của Linh Hồn Ma Thần là linh hồn, nhục thân yếu hơn các Hỗn Độn Ma Thần khác.

Chương 322

Cho nên đối với cú va chạm đáng sợ, y đã không chống đỡ nổi!

Từ đó bị trọng thương.

Sau khi ho ra mấy ngụm máu, Linh Hồn Ma Thần mặt mày khó coi nhìn về phía Hồng Quân!

"Không ngờ, ta thân là Hỗn Độn Ma Thần lại bị một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong một thế giới Hồng Hoang nho nhỏ đánh bị thương!

So với lúc Bàn Cổ khai thiên tích địa, quả thực là một sự châm biếm lớn!" Linh Hồn Ma Thần có chút tự giễu nói, nhục thể của y bây giờ đã bị thương cực kỳ nghiêm trọng, không còn sức chống đỡ linh hồn cường đại kia.

Nếu không phải Linh Hồn Ma Thần có phương pháp đặc thù, e rằng bây giờ nhục thân không thể chịu được áp lực linh hồn khổng lồ đó.

"Hỗn Độn Ma Thần, bây giờ không còn là thời đại đó nữa!

Cho nên, cứ yên ổn ra đi không tốt sao, vì sao phải xuất hiện ở đây!" Hồng Quân nghe xong nhàn nhạt nói một câu, trong ánh mắt lóe lên một tia khinh bỉ!

Có lẽ vì năm xưa ở trong Hỗn Độn hư không, bị những Hỗn Độn Ma Thần này dọa cho một phen, bây giờ thấy những Hỗn Độn Ma Thần này bị đánh bại, trong lòng nảy sinh cảm giác khoái trá vô thượng.

Linh Hồn Ma Thần nghe xong cười lạnh mấy tiếng, sau đó dùng ánh mắt vô cùng quái dị nhìn Hồng Quân một cái.

Tiếp đó, y bắt đầu tích tụ sức mạnh, chuẩn bị cho hành động tiếp theo!

Hồng Quân thấy Linh Hồn Ma Thần ngồi xếp bằng giữa không trung, muốn khôi phục thực lực thì cười lạnh một tiếng, sau đó sắc mặt có chút dữ tợn nhìn về phía y! 64.

Đồng thời, tay Hồng Quân tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt, một đòn tấn công ngưng tụ muôn vàn pháp tắc đang dần dần hình thành.

Tin rằng không bao lâu nữa, Hồng Quân có thể dựa vào đòn tấn công mạnh mẽ đó để một kích tất sát Linh Hồn Ma Thần.

Linh Hồn Ma Thần cũng cảm nhận được một mối đe dọa chí mạng, thế là y đốt cháy linh hồn chi lực ẩn chứa trong cơ thể, dốc toàn lực chữa trị vết thương mà mình phải chịu.

Tuy đốt cháy linh hồn sẽ gây ra tổn thương không thể xóa nhòa cho Linh Hồn Ma Thần, nhưng dưới mối đe dọa tử vong kia, Linh Hồn Ma Thần không thể lo được nhiều như vậy nữa.

Khi cả hai bên đều đang chuẩn bị, chuẩn bị cho đòn phản kích và tấn công cuối cùng.

Một luồng khí tức đáng sợ, xuyên qua nửa Hồng Hoang đã đến trước mặt họ!

Sau khi cảm nhận được, sắc mặt cả hai đều hơi thay đổi, sau đó cùng nhìn về phía nguồn gốc của luồng khí tức đáng sợ kia.

Theo ánh mắt của họ, ở cực đông Hồng Hoang, trên Đông Hải, một trận đại chiến kinh thiên động địa đang tiến vào phần đặc sắc nhất.

Lão Tử và Bất Hủ Ma Thần đang giao chiến kịch liệt, vô số pháp tắc trong tay họ không ngừng biến hóa.

Từng đòn tấn công đáng sợ, dưới sự tập hợp của hai người, không ngừng phóng về phía đối phương!

Không gian Hồng Hoang nơi họ giao chiến vì không chịu nổi mà vỡ nát.

Từng vết nứt không gian đáng sợ lan ra từ nơi giao chiến!

Những vết nứt không gian đủ để giết chết Đại La Kim Tiên, vây khốn đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới, trong mắt hai bên đang giao chiến lại như trò trẻ con, hoàn toàn không có chút uy hiếp nào.

Hồng Quân thấy vậy, trong lòng hơi sững sờ!

Không ngờ, Lão Tử lại mạnh mẽ đến vậy, lại có thể đánh ngang ngửa với Hỗn Độn Ma Thần cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

"Bàn Cổ Tam Thanh, quả nhiên mỗi người đều phi phàm, xem ra Hồng Hoang sau này, là thời đại của họ rồi!" Sau khi xem một hồi, Hồng Quân có chút cảm khái nói.

Bây giờ, cuộc giao chiến giữa các Thánh Nhân Hồng Hoang và Hỗn Độn Ma Thần, thực ra đã bước vào giai đoạn sáng tỏ.

Hỗn Độn Ma Thần thất bại, trong mắt Hồng Quân là điều không thể tránh khỏi!

Dù sao bất luận là Nguyên Thủy hay Lão Tử, đều đã chiến thắng Hỗn Độn Ma Thần đối đầu với mình!

Mà trong số các Hỗn Độn Ma Thần, mấy kẻ còn lại không đủ để uy hiếp an toàn của chúng sinh Hồng Hoang.

Sau khi cảm thán một tiếng, Hồng Quân đột nhiên thúc động đòn tấn công trong tay!

Sau đó một luồng sáng mang theo sức mạnh kinh khủng, xuyên

qua tầng tầng trở ngại, trực tiếp đánh trúng Linh Hồn Ma Thần!

Linh Hồn Ma Thần sau khi bị đánh trúng, lập tức chịu phải sức mạnh cực lớn, thân thể không chịu nổi, nhanh chóng bay ngược về phía sau!

Hồng Quân thấy vậy, thân ảnh nháy mắt biến ảo, theo sát Linh Hồn Ma Thần đang bay ngược lại mà biến mất!

Sau khi bay ngược ra xa, cuối cùng Linh Hồn Ma Thần cũng nặng nề rơi xuống đỉnh một ngọn núi khổng lồ.

Ngọn núi kia, vì chịu phải cú va chạm kịch liệt của Linh Hồn Ma Thần, lập tức xuất hiện vô số vết nứt khổng lồ, khiến người ta nhìn thấy mà kinh hãi, đồng thời cũng lo lắng ngọn núi sẽ vì những vết nứt chi chít mà sụp đổ.

Linh Hồn Ma Thần sau khi va vào ngọn núi khổng lồ đó, lại phun ra mấy ngụm tiên huyết màu vàng!

Sau khi bụi bặm khổng lồ do cú va chạm tạo ra tan đi, Hồng Quân nhìn thấy một người máu toàn thân đang yên lặng nằm trong khe nứt khổng lồ đó.

Hồng Quân thấy cảnh này sắc mặt lập tức căng thẳng, đồng thời trên người làm ra tư thế phòng ngự!

Vẻ mặt cảnh giác nhìn về phía Linh Hồn Ma Thần đang bất động.

Sau khi phòng ngự một hồi, phát hiện Linh Hồn Ma Thần vẫn nằm im bất động ở đó.

“Chẳng lẽ đã chết?” Nhìn bộ dạng đó của Linh Hồn Ma Thần, trong đầu Hồng Quân lóe lên một ý nghĩ.

Sau đó, dưới sự thúc đẩy của ý nghĩ đó, Hồng Quân từ từ đi đến bên cạnh Linh Hồn Ma Thần.

Sau một hồi thăm dò, Hồng Quân có thể khẳng định Linh Hồn Ma Thần đã chết!

Lại nhìn vào trong hố sâu, Linh Hồn Ma Thần toàn thân tuôn ra máu vàng, Hồng Quân khẽ thở dài.

Sau đó bắt đầu tìm kiếm, chỉ là những Hỗn Độn Ma Thần này mới vừa tỉnh lại không lâu, trên người căn bản không có thứ gì tốt!

Nhưng cũng không phải là không có thu hoạch, ít nhất Hồng Quân cũng thu hoạch được một tia bản nguyên của Linh Hồn Đại Đạo. ...

Sau khi Linh Hồn Ma Thần chết đi, Hỗn Độn Ma Thần thứ ba sở hữu cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hậu kỳ lại đang áp đảo Lão Tử!

Tuy trước đó, hai bên có thể đánh một trận có qua có lại!

Nhưng khi cảm nhận được khí tức của Vận Mệnh Ma Thần và Linh Hồn Ma Thần biến mất.

Bất Hủ Ma Thần triệt để nổi điên, một luồng khí thế cực kỳ hoang cổ và bàng bạc từ trên người Bất Hủ Ma Thần tỏa ra.

Lão Tử cảm ứng được thì sắc mặt hơi thay đổi, tay nắm chặt Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo Lượng Thiên Xích, đồng thời Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trên đỉnh đầu cũng bắt đầu tỏa ra vô lượng huyền hoàng chi quang, bao phủ lấy Lão Tử!

"A!" Theo tiếng gầm giận dữ của Bất Hủ Ma Thần, khí tức hoang cổ trên người y lập tức bùng nổ!

Đồng thời hình thành một làn sóng xung kích đáng sợ, lấy Bất Hủ Ma Thần làm trung tâm lan ra xung quanh Hồng Hoang.

Chương 323

Làn sóng không khí đáng sợ kia ngay cả không gian Hồng Hoang cũng không thể chịu nổi, bị cuốn đi trực tiếp, thế là không gian Hồng Hoang vốn đã vỡ nát bắt đầu chuyển biến thành không vực hư vô.

Không còn sự áp chế của không gian Hồng Hoang, những vùng hư vô kia bắt đầu thành từng mảng, làm nổ tung không gian Hồng Hoang.

Dưới sự che chở của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Lão Tử hoàn toàn không bị ảnh hưởng bởi tiếng gầm đáng sợ kia, ngược lại còn đầy chiến ý nhìn về phía Bất Hủ Ma Thần.

Đồng thời trên người ông, từng luồng kinh văn huyền ảo hiện ra, vì tiếng gầm giận dữ của Bất Hủ Ma Thần, Lão Tử đã tiến vào trạng thái lĩnh ngộ cực kỳ hiếm có!

Bất Hủ Ma Thần thấy vậy, trên mặt lập tức hiện ra vẻ tức giận, hoàn toàn nghiền nát chút lý trí ít ỏi còn lại.

Dưới sự thúc đẩy của phẫn nộ, Bất Hủ Ma Thần bất chấp tất cả xông về phía Lão Tử!

Lão Tử cảm ứng được, vì để không bị quấy rầy lĩnh ngộ đại đạo!

Thế là ông trực tiếp phân hóa ra một đạo phân thân, để bảo vệ bản tôn của mình.

Sau khi phân thân của Lão Tử xuất hiện, lập tức bắt tay vào phòng ngự!

Điều khiển Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, chuẩn bị chống lại đòn tấn công mạnh mẽ của Bất Hủ Ma Thần.

Sau đó, dưới sự điều khiển của phân thân Lão Tử, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp phóng ra vô số huyền hoàng chi

quang, che chở cho cả khu vực!

Cùng lúc đó, Bất Hủ Ma Thần cũng mang theo uy năng vô thượng, trực tiếp đâm vào Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp!

Tiếp đó liền vang lên một tiếng nổ trầm đục!

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp sau tiếng nổ trầm đục liền bắt đầu rung chuyển kịch liệt.

Vô tận huyền hoàng chi quang, lại có dấu hiệu sắp tan rã.

Phân thân Lão Tử thấy vậy, vội vàng điều động sức mạnh cảnh giới Thánh Nhân của Lão Tử!

Ổn định Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Chỉ là, uy lực do cú va chạm của Bất Hủ Ma Thần tạo ra vô cùng lớn!

Biên độ rung chuyển của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cũng rất lớn, phân thân Lão Tử tuy có thể điều động sức mạnh cấp Thánh Nhân, nhưng dù sao cũng không phải là Lão Tử thật sự!

Cho nên không thể thực sự khống chế Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, thế là sau một hồi trấn áp, đã không chịu nổi uy lực rung chuyển và chấn động kịch liệt.

Phân thân Lão Tử bị đánh bay ra ngoài, sau đó nặng nề đập vào tường của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, trong một trận rung chuyển, phân thân Lão Tử tan rã!

Sau khi phân thân Lão Tử tan rã, Lão Tử đang tham ngộ thiên địa đại đạo trong lòng cũng có cảm ứng, đôi mắt đang nhắm chặt khẽ nhíu lại.

Nhưng theo sự tiêu vong của phân thân Lão Tử, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đang rung chuyển kịch liệt cũng dần dần

khôi phục trạng thái bình thường.

Chỉ là huyền hoàng chi khí bao bọc Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đã trở nên thưa thớt!

Sau khi Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp khôi phục, Bất Hủ Ma Thần cũng vùng vẫy đứng dậy từ bên ngoài Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp!

Sau khi đứng dậy, Bất Hủ Ma Thần lắc lắc đầu, muốn làm rõ bộ não đang vô cùng hỗn loạn vì cú va chạm dữ dội.

Sau đó, sau một hồi chỉnh lý, Bất Hủ Ma Thần đã khôi phục trạng thái bình thường!

"Chí bảo phòng ngự như vậy, lại nằm trong tay một Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nho nhỏ!

Thật là lãng phí vô cùng, nếu năm xưa bản tọa nắm giữ một kiện chí bảo phòng ngự, e rằng không cần lo lắng sẽ chết trong Hỗn Độn đại kiếp!" Sau khi tỉnh táo, Bất Hủ Ma Thần hai mắt sáng rực nhìn về phía Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, đồng thời lẩm bẩm nói.

Chí bảo như vậy, khiến Bất Hủ Ma Thần trong lòng nảy sinh một tia tham lam!

Huống hồ Lão Tử là kẻ địch, thế là y chuẩn bị ra tay cướp đoạt!

Nhưng sau cú va chạm vừa rồi, Bất Hủ Ma Thần cũng biết muốn đoạt lấy một kiện chí bảo phòng ngự, không thể dùng sức mạnh!

"Nếu tu vi của ta còn đó, một tu sĩ nhỏ cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chỉ cần tiện tay là có thể bóp chết!" Sau khi suy nghĩ một hồi, tuy trong đầu hiện ra vô số phương pháp, nhưng lại không có cái nào có thể thực hiện ngay bây giờ, thế là y không khỏi có chút tức giận nói!

Trong lòng tức giận hồi lâu, bỗng nhiên, Bất Hủ Ma Thần dường như nghĩ ra điều gì đó, tiếp đó lộ ra một nụ cười băng giá!

Sau khi nghĩ ra, khóe miệng Bất Hủ Ma Thần lộ ra một nụ cười lạnh, đồng thời trong lòng có chút đắc ý nói: "Sao ta có thể quên được chứ!

Có nó, một chí bảo phòng ngự nho nhỏ, chẳng phải tiện tay là có thể phá sao!" Tiếp đó, Bất Hủ Ma Thần ngồi xếp bằng giữa không trung, bắt đầu yên lặng niệm một vài câu chú ngữ phức tạp.

Cùng với việc chú ngữ không ngừng được niệm ra, trên người Bất Hủ Ma Thần tỏa ra một loại khí tức huyền diệu, sau đó luồng khí tức kia dường như nhận được mệnh lệnh, nhanh chóng rời khỏi cơ thể Bất Hủ Ma Thần, bay về phía xa.

Dưới sự điều khiển của Bất Hủ Ma Thần, luồng khí tức huyền diệu kia với tốc độ cực nhanh đã bay đến bầu trời Hồng Hoang đang đại chiến, bay đến tinh không Hồng Hoang đã trở thành phế tích.

Khi bay đến tinh không Hồng Hoang, đã bị Nguyên Thủy đang dọn dẹp tàn cuộc cảm ứng được, sau đó Nguyên Thủy nhìn về phía luồng khí tức huyền diệu kia một giây!

Một luồng uy thế bàng bạc, ép về phía luồng khí tức kia!

Luồng khí tức huyền diệu kia sau khi cảm ứng được, dường như bị kích thích, tốc độ lại tăng lên gấp bội!

Nhân lúc Nguyên Thủy không chú ý, nó lại hóa thành một luồng sáng bay thẳng về phía ranh giới giữa Hồng Hoang và Hỗn Độn.

Nguyên Thủy sau khi thấy nó bay xa thì không quản nữa, dù sao bây giờ y phải dọn dẹp một số mớ hỗn độn mà Vận Mệnh Ma Thần để lại.

Cuộc đại chiến của hai người suýt chút nữa đã khiến hư không

Hồng Hoang sụp đổ, cho nên bây giờ Nguyên Thủy phải ổn định lại hư không Hồng Hoang.

Luồng sáng kia sau khi thoát khỏi sự khống chế của Nguyên Thủy, đã đến nơi biên giới giữa Hồng Hoang và Hỗn Độn!

Nơi này vì sự xâm nhập của Hỗn Độn Ma Thần mà trở nên vô cùng yếu ớt!

Thậm chí một tu sĩ cảnh giới Đại La Kim Tiên cũng có thể dựa vào thực lực của mình để phá vỡ bức tường thế giới Hồng Hoang.

Phải biết trước kia điều này là không thể, không có thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh, hoặc chí bảo cấp Tiên Thiên Linh Bảo trở lên thì căn bản không thể phá vỡ bức tường thế giới Hồng Hoang.

Luồng sáng kia sau khi đến nơi đó, không hề dừng lại chút nào!

Ngược lại còn tăng tốc xông về phía trước, trực tiếp xuyên qua bức tường thế giới Hồng Hoang, đến thế giới Hỗn Độn.

Sau khi luồng sáng đó vào Hỗn Độn, ánh sáng trên người nó bắt đầu dần bị Hỗn Độn đồng hóa, biến thành hỗn độn chi khí.

Sau khi ánh sáng bao phủ luồng khí tức huyền diệu kia biến mất, luồng khí tức huyền diệu đó bắt đầu lượn vòng trong Hỗn Độn.

Đồng thời một lượng lớn hỗn độn chi khí bị luồng khí tức huyền diệu đó hấp thu, chuyển hóa thành năng lượng để thúc đẩy nó.

Sau khi hấp thu một hồi, luồng khí tức kia cuối cùng cũng lại bị một luồng sóng huyền diệu hấp dẫn, sau đó bay thẳng về phía luồng sóng đó!

Sâu trong thế giới Hỗn Độn, một lục địa có diện tích hàng chục triệu km2 đang yên lặng trôi nổi trong Hỗn Độn hư không.

Trên một lục địa có diện tích không nhỏ, đầy rẫy các loại phế tích

và hài cốt.

Ở trung tâm lục địa đó, là một hố đen khổng lồ, đang tỏa ra từng tia khí tức bất hủ.

Hố đen đó, chính là nơi Bất Hủ Ma Thần vốn đang ngủ say!

Chương 324

Trong hố đen đó, một tấm bia đá tàn vỡ tỏa ra từng luồng sóng vô hình, không ngừng khuếch tán ra thế giới Hỗn Độn.

Khi luồng khí tức huyền diệu kia cảm ứng được luồng sóng đó, dường như bị dẫn dắt, bay thẳng đến lục địa trôi nổi kia.

Luồng khí tức kỳ diệu kia sau khi bay nhanh một hồi, đột nhiên lóe lên một tia khí tức của pháp tắc thời gian và không gian.

Một gợn sóng xuất hiện trước mặt luồng khí tức huyền ảo đó, sau đó luồng khí tức huyền ảo tiến vào trong gợn sóng, biến mất!

Ngay sau đó trên lục địa thần bí kia, một trận dao động thời gian và không gian vang lên, sau đó một không gian đột nhiên tỏa ra gợn sóng nhàn nhạt.

Luồng sáng kia xuyên qua gợn sóng đó, bay thẳng về trung tâm lục địa!

Trong hố đen ở trung tâm lục địa, tấm bia đá tàn vỡ kia cũng rung động nhẹ, dường như đang chào đón.

Cùng với việc luồng sáng đến gần, tần suất rung động của tấm bia đá tàn vỡ càng lúc càng nhanh.

Khi luồng sáng kia đến hố đen, tấm bia đá tàn vỡ kia cũng trong lúc rung động kịch liệt mà hiện ra từ trong phế tích.

Khi tấm bia đá tàn vỡ đó xuất hiện, luồng khí tức huyền diệu kia dường như đã hoàn thành nhiệm vụ, bay thẳng vào trong tấm bia đá.

Một luồng sáng yếu ớt lóe lên, đồng thời trên tấm bia đá tàn vỡ kia, một số minh văn tồn tại từ hằng cổ bắt đầu từ từ hiện ra.

Ở trung tâm nhất của tấm bia đá, hai chữ cổ xưa từ từ hiện ra, tuy rằng sinh linh hiện tại căn bản không biết nó được viết như thế nào.

Chỉ là khi người ta nhìn thấy, sẽ lập tức hiểu được ý nghĩa của văn tự trên đó!

"Bất Hủ!" Tấm bia đá sau khi bị ánh sáng kích hoạt, liền dường như có sinh mệnh, lượn vòng tại chỗ mấy vòng, tiếp đó xông thẳng vào Hỗn Độn hư không!

Sau đó, dưới một dao động thời không, tấm phong bi biến mất trong Hỗn Độn, xuất hiện ở bên ngoài Hồng Hoang.

Sau đó, tấm phong bi mang theo sức mạnh khổng lồ trực tiếp phá vỡ bức tường thế giới Hồng Hoang, tiến vào thế giới Hồng Hoang!

Tức thì nó nhắm chuẩn một nơi, lại lần nữa dấy lên một dao động thời không.

Nhưng sự hình thành của luồng dao động này, lại khiến Nguyên Thủy ở cách đó không xa nảy sinh một chút hứng thú!

"Dao động của thời không, mang theo một tia khí tức của Hỗn Độn!

Thật thú vị, chẳng lẽ là hậu thủ của những Hỗn Độn Ma Thần đó sao?" Sau khi cảm ứng được trong luồng dao động thời không kia có một tia khí tức của Hỗn Độn, Nguyên Thủy lập tức có hứng thú lớn.

Sau đó trên người y cũng lan ra một luồng sức mạnh thời gian, một lúc sau thân ảnh Nguyên Thủy biến mất khỏi tinh không Hồng Hoang. ...

Trước một không vực rộng lớn, huyền hoàng chi quang ngập trời vẫn đang kiên định bảo vệ an nguy cho Lão Tử.

Bên ngoài một số huyền hoàng chi khí, Bất Hủ Ma Thần đang yên

lặng tìm kiếm sơ hở của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Nhưng đang lúc y chăm chú nghiên cứu, Bất Hủ Ma Thần đột nhiên ngẩng đầu, vẻ mặt vui mừng nhìn về một nơi trống rỗng nào đó trên trời.

"Cuối cùng cũng đến rồi, Bất Hủ Phong Bi!" Sau đó, trong tâm trạng kích động của Bất Hủ Ma Thần, một gợn sóng thời không hiện ra, theo đó một khe nứt không gian xuất hiện.

Tấm bia đá tàn vỡ từ trong khe nứt không gian, từ từ trôi ra.

Bất Hủ Ma Thần sau khi nhìn thấy tấm bia đá tàn vỡ đang trôi nổi, lập tức ra tay, lấy tấm bia đá đó vào tay.

Sau khi có được tấm bia đá, Bất Hủ Ma Thần mặt mày hưng phấn, động tác trên tay càng không ngừng, cứ bất giác dùng tay nhẹ nhàng vuốt ve bề mặt tấm bia.

"Bất Hủ Phong Bi, ta lại sắp phải chinh chiến rồi!

Lần này, ta nhất định sẽ mang theo ngươi càn quét tất cả kẻ địch!" Trong lúc nhẹ nhàng vuốt ve, Bất Hủ Ma Thần lẩm bẩm nói.

Đồng thời trên người y tỏa ra một luồng khí thế nhiếp người, một luồng khí tức bất hủ từ trên người Bất Hủ Ma Thần tỏa ra.

Sau đó nữa, Bất Hủ Ma Thần trực tiếp vung Bất Hủ Phong Bi, hung hăng đập về phía Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp!

Bất Hủ Phong Bi kia trong tay Bất Hủ Ma Thần phóng ra ánh sáng vàng nhàn nhạt, đồng thời những minh văn vốn có trên Bất Hủ Phong Bi cũng phóng ra ánh sáng vàng nhàn nhạt, tiếp đó như thể sống lại, lại hiện ra trên bề mặt Bất Hủ Phong Bi.

Những minh văn đó tỏa ra một luồng năng lượng khổng lồ, thỉnh

thoảng tỏa ra từng tia khí tức bất hủ.

Tiếp đó, Bất Hủ Phong Bi mang theo sức mạnh khổng lồ, dưới sự vung vẩy của Bất Hủ Ma Thần, đâm thẳng vào Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Sau đó liền vang lên một tiếng rung chuyển kinh thiên động địa, một âm thanh giống như tiếng chuông từ đó truyền ra, khuếch tán vào Hồng Hoang.

Đồng thời từng trận dao động đáng sợ, lấy Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp làm trung tâm cuốn ra bốn phía.

Lập tức bầu trời nơi đây có thể nhìn thấy một cảnh tượng hùng vĩ, đó là vô biên huyền hoàng chi khí biến thành từng đợt sóng đáng sợ không ngừng khuếch tán ra ngoài.

Không gian Hồng Hoang trong những đợt sóng bị can nhiễu cực lớn, trở nên vô cùng yếu ớt!

Đồng thời những đợt sóng kia mang theo sức mạnh khổng lồ do cú va chạm của Bất Hủ Phong Bi tạo ra, không ngừng phân tán ra ngoài.

Các Hỗn Độn Ma Thần và Thánh Nhân đang giao chiến gần đó sau khi cảm ứng được, đều không khỏi lui về xung quanh, để tránh bị liên lụy.

Ở trung tâm Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Lão Tử vì cú va chạm cực lớn, trong miệng phun ra một ngụm tiên huyết, đồng thời tỉnh lại từ trạng thái tham ngộ đại đạo.

Sau khi tỉnh lại, Lão Tử sắc mặt trắng bệch không một tia huyết sắc!

Đồng thời thần tình có chút héo hon, dường như bị thương nặng.

Sau khi tỉnh lại, Lão Tử mặt lộ vẻ phẫn nộ, đồng thời trên người tỏa ra một luồng khí thế lăng lệ!

"Bất Hủ Ma Thần, lại dám cắt ngang ta tham ngộ đại đạo!" Lão Tử hét lớn một tiếng, đồng thời ném Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo Lượng Thiên Xích trong tay ra!

Lượng Thiên Xích sau khi bay ra, tỏa ra một luồng sáng màu tím!

Bay thẳng về phía Bất Hủ Ma Thần.

Bất Hủ Ma Thần thấy vậy, không hề sợ hãi!

Ngược lại còn tiếp tục vung vẩy Bất Hủ Phong Bi trong tay, đập về phía Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đang bảo vệ Lão Tử!

Nhưng thân là Hỗn Độn Ma Thần, Bất Hủ Ma Thần hiển nhiên đã đánh giá thấp tác dụng và sự đáng sợ của Lượng Thiên Xích!

Luồng sáng màu tím kia, sau khi bay ra đã với tốc độ cực nhanh xuyên qua khoảng cách, xuất hiện trước mặt Bất Hủ Ma Thần.

Bất Hủ Ma Thần dựa vào khả năng dự đoán của cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cảm ứng được một mối đe dọa chí mạng, thế là vội vàng né tránh!

Nhưng tuy rằng trong gang tấc, đã thành công cảm ứng được mối đe dọa tử vong mà né được đòn chí mạng, nhưng tay trái của Bất Hủ Ma Thần lại vì rút về không kịp, bị luồng sáng kia đánh trúng.

Tiếp đó, tay trái của Bất Hủ Ma Thần bị luồng sáng màu tím kia cắt đứt, Hỗn Độn Ma Thần chi khu vốn đủ để chống lại công kích của Tiên Thiên Linh Bảo đã bị một luồng sáng bị xem nhẹ trong nháy mắt phá vỡ.

Sau khi mất đi một cánh tay, Bất Hủ Ma Thần trước tiên đau đớn

hét lớn một tiếng, sau đó vội vàng ôm lấy vết thương.

Chương 325

Đồng thời qua một số xử lý khẩn cấp, đã ổn định được vết thương!

Chỉ là đòn tấn công của luồng sáng màu tím kia vô cùng quỷ dị.

Không chỉ uy lực lớn đến lạ thường, vết thương mà nó gây ra cũng cực kỳ khó hồi phục!

Cho nên Bất Hủ Ma Thần sau khi xử lý một phen, cũng chỉ có thể cầm máu, không cho nó tiếp tục chảy.

Sau khi cầm máu vết thương, thần tình Bất Hủ Ma Thần lại lần nữa đại biến!

Trên người tỏa ra một luồng khí tức điên cuồng.

Đồng thời từng tia khí tức bất hủ lan ra trên người y, sau khi phát điên, Bất Hủ Ma Thần lớn tiếng gầm lên: "Chết tiệt, lại dám chém đứt cánh tay của ta!

Ta muốn các ngươi chết, tất cả đều phải chết!" Sau khi gầm lên điên cuồng, Bất Hủ Ma Thần trực tiếp dùng tay phải vung Bất Hủ Phong Bi một lần nữa xông về phía Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Lão Tử đang điều khiển Lượng Thiên Xích tấn công, sau khi nhìn thấy thân ảnh điên cuồng của Bất Hủ Ma Thần, và ánh mắt điên cuồng đó, trong lòng thầm kêu không hay!

Tức thì, ông cũng tỏa ra một luồng khí thế của cảnh giới Thánh Nhân!

Đồng thời, gia cố phòng ngự của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Trong lúc Lão Tử căng thẳng chuẩn bị phòng ngự, Bất Hủ Ma Thần mang theo Bất Hủ Phong Bi đã đến trước Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp!

Bất Hủ Ma Thần nhìn về phía trước, tòa bảo tháp khổng lồ đang tỏa ra huyền hoàng chi khí, hét lớn một tiếng, sau đó vung vẩy Bất Hủ Phong Bi hung hăng đập một phát!

Từng trận âm thanh đinh tai nhức óc vang lên, không gian Hồng Hoang xung quanh vì không chịu nổi năng lượng khổng lồ do những cú va chạm liên tục tạo ra, trực tiếp vỡ nát!

Bất Hủ Ma Thần dường như không nhìn thấy cảnh tượng đó, không ngừng tấn công Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp!

Cùng với cú va chạm dữ dội của Bất Hủ Phong Bi, huyền hoàng chi khí mà Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp tỏa ra ngày càng thưa thớt.

Lão Tử thấy vậy không khỏi kinh hãi, sau đó trực tiếp điều động pháp lực khổng lồ, chống đỡ phòng ngự của bảo tháp!

Nhưng, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp dưới sự tấn công dữ dội của Bất Hủ Ma Thần, đã trở nên lung lay sắp đổ.

Lão Tử vì cần toàn lực chống đỡ phòng ngự của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, cho nên không thể phản kích Bất Hủ Ma Thần. 66.

Điều này dẫn đến tình hình chiến sự ngày càng căng thẳng, cuối cùng có thể trở nên không thể cứu vãn!

Nhưng ngay lúc Lão Tử sắp không chống đỡ nổi, ở đỉnh một ngọn núi không xa nơi giao chiến, một trận không gian dao động vang lên!

Thân ảnh Nguyên Thủy xuất hiện trước khe nứt không gian đó, nhìn trận chiến trước mắt mà khẽ nhíu mày.

Lão Tử đang toàn lực chống đỡ Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp nhìn thấy Nguyên Thủy, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Nhưng nụ cười trên mặt ông không kéo dài được bao lâu, chỉ trong mấy khoảnh khắc.

Tiếng va chạm khổng lồ đó lại lần nữa vang lên, sắc mặt Lão Tử biến đổi, sau đó vội vàng toàn lực hỗ trợ Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp phòng ngự.

Nguyên Thủy thấy cảnh tượng đó, không khỏi hừ lạnh một tiếng!

Tiếp đó trong tay y xuất hiện một bức họa quyển.

Sau đó, dưới sự điều khiển của Nguyên Thủy, bức họa quyển đó rời khỏi tay y, bay thẳng về phía Bất Hủ Ma Thần.

Bất Hủ Ma Thần đang kịch chiến liên miên với Lão Tử căn bản không ý thức được, một tồn tại đáng sợ đã giáng lâm.

Lúc này trong lòng Bất Hủ Ma Thần chỉ có một ý nghĩ, đó là giết sạch sinh linh trước mắt, để dập tắt ngọn lửa giận trong lòng!

Cứ như vậy, dưới hàng chục cú va chạm của Bất Hủ Phong Bi, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp thân là chí bảo phòng ngự cũng có chút không chống đỡ nổi.

Từng vết nứt nhỏ, hiện ra trên Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Khi Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp xuất hiện một vết nứt nhỏ, sắc mặt Lão Tử không khỏi biến đổi, đồng thời trong lòng đại kinh!

“Sao, sao có thể!

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo phòng ngự đệ nhất Hồng Hoang!

Sao có thể xuất hiện vết nứt, không thể nào!" Sau khi nhìn thấy những vết nứt chi chít, thần tình Lão Tử có chút thất thố, thất thanh kinh hô!

Ngay cả Nguyên Thủy ở xa sau khi nhìn thấy những vết nứt đó, cũng cảm thấy có chút không thể tin được.

"Sao lại thế, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp!

Lại có thể làm nó xuất hiện vết nứt, vậy tấm bia đá kia rốt cuộc mạnh đến mức nào?" Cùng với một tiếng cảm thán vang lên, thần sắc Nguyên Thủy có chút nghiêm túc.

Bởi vì Nguyên Thủy vừa mới biết, y đã đánh giá thấp sự mạnh mẽ của Hỗn Độn Ma Thần trước mắt!

Đồng thời cũng đang âm thầm kinh ngạc, tấm bia đá tàn vỡ kia rốt cuộc vì sao lại có uy lực mạnh mẽ như vậy, lại có thể đập nứt Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Trong lúc hai người kinh ngạc, họa quyển mà Nguyên Thủy phóng ra, sau khi đến được đích, đột nhiên mở ra!

Sau đó trong một luồng sáng chói mắt, một luồng lực hút khổng lồ đang từ từ hình thành.

Cùng với ánh sáng chói mắt chiếu rọi, và luồng lực hút mạnh mẽ đó!

Bất Hủ Ma Thần trong lúc không hay biết, đã bị hút vào trong Thái Cực Đồ.

Kèm theo việc Bất Hủ Ma Thần biến mất khỏi Hồng Hoang, Bất Hủ Phong Bi vốn đang tỏa ra ánh sáng vàng nhàn nhạt bắt đầu từ từ tối đi.

Nguyên Thủy thấy vậy, lập tức tiến lên nhặt lấy!

Sau đó cẩn thận xem xét một phen, không phát hiện ra điều gì khác thường.

Nếu không phải Nguyên Thủy tận mắt nhìn thấy, e rằng cũng sẽ không cho rằng trong Hồng Hoang, có một số linh bảo, uy lực lớn đến mức đủ để hủy diệt toàn bộ vạn tộc Hồng Hoang!

Sau khi Bất Hủ Ma Thần bị Thái Cực Đồ thu đi, Lão Tử cũng thở phào một hơi!

Sau đó vẻ mặt đau lòng nhìn về phía Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

"Vỡ rồi, lại vỡ rồi!

Lần này, thật sự không còn tác dụng gì nữa!" Sau khi xem xét một hồi, Lão Tử muốn khóc mà không có nước mắt!

Nhưng tuy Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Tháp sắp vỡ, Lão Tử vẫn thu nó vào túi, chuẩn bị sau này sửa chữa.

Dù sao đây cũng là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, chí bảo phòng ngự!

Cực kỳ hiếm có, trong Hồng Hoang, ngoài kiện này ra không có kiện nào khác.

Cho nên, Lão Tử không nỡ vứt đi!

Chương 326

Dù đã đầy vết nứt, nó cũng là chí bảo quan trọng nhất của Lão Tử.

Tiếp đó, Nguyên Thủy và Lão Tử lại nói chuyện một hồi, sau đó cùng nhìn về phía những nơi giao chiến khác.

Lúc này trên bầu trời Hồng Hoang, đại bộ phận chiến trường đã ngừng lại!

Tính đến hiện tại, ba vị Hỗn Độn Ma Thần cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, một vị đã chết, một vị bỏ trốn, và một vị bị bắt sống.

Bốn Hỗn Độn Ma Thần bình thường còn lại, ngoài Cửu U Ma Thần dựa vào hắc ám cường đại có thể chống cự ra, ba Ma Thần còn lại hai vị tử vong, một vị trọng thương dùng bí thuật bỏ trốn.

Đối với chúng sinh Hồng Hoang, đây là một tin tức tốt!

Khi có thể nhìn thấy từng Hỗn Độn Ma Thần tử vong hoặc bỏ trốn, sinh linh Hồng Hoang không khỏi reo hò.

Vô số sinh linh vào khoảnh khắc Hỗn Độn Ma Thần bại trận hoặc tử vong, đã rơi xuống từng hàng nước mắt nóng hổi.

Khác với những nơi đã bắt đầu thu dọn, cuộc chiến của Cửu U Ma Thần và Thông Thiên, mới chỉ vừa bắt đầu bước vào phần đặc sắc nhất.

Gần Thái Dương Tinh, vì những trận chiến khác đã giành được thắng lợi, cho nên nơi này có lẽ là nơi cuối cùng diễn ra đại chiến giữa Hỗn Độn Ma Thần và sinh linh Hồng Hoang.

Trên Thái Dương Tinh, Cửu U Ma Thần tỏa ra vô tận u minh khí tức, đang vẻ mặt ngưng trọng nhìn về phía Thông Thiên!

Đối diện Cửu U Ma Thần, Thông Thiên cũng vẻ mặt nghiêm túc nhìn y!

Đồng thời sau lưng hắn, bốn thanh bảo kiếm đang trôi nổi, tỏa ra sát phạt chi khí nhàn nhạt.

Trước đó hai người đã có một trận chiến không ngắn, đối với đối phương cũng có một sự hiểu biết sơ bộ.

Vốn dĩ họ muốn tiếp tục thăm dò, thăm dò ra thực lực và thủ đoạn cuối cùng của đối phương, sau đó lập tức đưa ra điều chỉnh tương ứng để đạt được hiệu quả một kích tất sát.

Nhưng khi những chiến trường khác lần lượt kết thúc, trên người Thông Thiên xuất hiện một áp lực vô hình.

Sau khi cảm nhận được áp lực đó, Thông Thiên hiểu rằng không thể tiếp tục chờ đợi nữa, đã đến lúc tiến hành trận quyết chiến cuối cùng, cho nên mới có cảnh đối đầu trên Thái Dương Tinh trước đó.

Sau khi đối đầu một hồi, Cửu U Ma Thần đột nhiên cười nói: "Thông Thiên, nói thật!

Ta rất tán thưởng ngươi, sát phạt quả quyết, rất thích hợp làm Hỗn Độn Ma Thần!" Đồng thời, một luồng sáng màu đen dưới sự che chở của bóng tối, lặng lẽ tỏa ra.

Thông Thiên nghe xong không trả lời, bắt đầu phản kích trực tiếp!

"Tru Tiên Kiếm Trận, khởi!" Nếu đã quyết định kết thúc trận chiến, vậy thì Thông Thiên sẽ dùng đòn tấn công mạnh nhất hiện tại của mình để giải quyết y!

Cửu U Ma Thần sau khi nghe lời Thông Thiên, sắc mặt lập tức hơi thay đổi!

Đồng thời luồng sáng vốn đang lén lút phóng ra, cũng trở nên

quang minh chính đại.

Bốn thanh Tru Tiên Kiếm sau lưng Thông Thiên sau khi nghe mệnh lệnh của hắn, khẽ rung động!

Sau đó nhanh chóng bay về bốn phía, với tốc độ cực nhanh bố trí Tru Tiên Kiếm Trận!

Cửu U Ma Thần sau khi nhìn thấy bốn thanh Tru Tiên Bảo Kiếm với tốc độ cực nhanh bay về bốn phía, lập tức ý thức được mình phải rời khỏi đây!

Thế là thân ảnh Cửu U Ma Thần trong nháy mắt trở nên hư ảo, đồng thời mượn bóng tối vô tận, thân ảnh Cửu U Ma Thần nhanh chóng bay về phía Hồng Hoang.

Thông Thiên thấy vậy hừ lạnh một tiếng, Tru Tiên Kiếm Trận nào có dễ dàng thoát ra như vậy!

Quả nhiên, Cửu U Ma Thần sau khi bay ra xa, vẫn không thoát khỏi phạm vi của Tru Tiên Trận.

Cứ như vậy, Cửu U Ma Thần lập tức ý thức được, mình đã bị vây khốn.

Thế là y bình tĩnh lại, yên lặng suy nghĩ phương pháp phá cục!

Nhưng Thông Thiên không cho Cửu U Ma Thần có một chút cơ hội thở dốc, ngay khi Cửu U Ma Thần vừa muốn nghỉ ngơi, Tru Tiên Kiếm Trận đã vận chuyển.

Từng luồng Tru Tiên kiếm khí đáng sợ vô cùng theo đó hình thành, sau đó bắt đầu tàn phá trong phạm vi Tru Tiên Đại Trận.

Cửu U Ma Thần đang ẩn nấp trong đó cảm thấy có chút khó giải quyết, trong lòng đồng thời cũng hiểu, e rằng không bao lâu nữa sẽ bị phát hiện.

“Nếu đã như vậy, vậy hãy để các ngươi xem Hỗn Độn Ma Thần chân chính, mạnh mẽ đến mức nào!” Sau khi hiểu rằng không có hy vọng rời đi, Cửu U Ma Thần dần dần từ lý trí trở nên điên cuồng!

Nhưng chúng sinh Hồng Hoang sau khi nghe xong, phản ứng bình thường, không có phản ứng quá lớn.

Dù sao bất luận Hỗn Độn Ma Thần mạnh mẽ đến cấp độ nào, đối với họ ý nghĩa cũng không lớn.

Nhưng các Thánh Nhân và cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, lại đều đổ dồn ánh mắt về phía này.

Sau đó, Cửu U Ma Thần thần tình đau khổ hét lớn một tiếng, vô số hỗn độn chi khí từ trong cơ thể y tỏa ra!

Các Thánh Nhân Hồng Hoang thấy vậy không khỏi nhíu mày, những chúng sinh Hồng Hoang không quá để ý sau khi cảm nhận được luồng hỗn độn chi khí bàng bạc đó, không khỏi bị dọa cho một phen, sau đó sắc mặt có chút kinh hoàng nhìn về phía Cửu U Ma Thần!

Đương nhiên, vì có Tru Tiên Kiếm Trận ngăn cản, đại bộ phận chúng sinh Hồng Hoang không thể nhìn rõ bộ dạng hiện tại của Cửu U Ma Thần!

Nhưng luồng hỗn độn chi khí đáng sợ mà Cửu U Ma Thần tỏa ra, lại có thể xuyên qua sự ngăn cản của Tru Tiên Kiếm Trận, lan tỏa trong Hồng Hoang!

Cho nên tuy không nhìn thấy, nhưng lại có thể tự mình tưởng tượng ra một hình ảnh đáng sợ!

Thế là thân thể không khỏi run lên.

Những đại năng sở hữu cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, lại có thể xuyên qua Tru Tiên Kiếm Trận để nhìn thấy bộ dạng hiện tại của Cửu U Ma Thần!

Cho nên đối với Cửu U Ma Thần, họ chỉ cảm thấy một cảm giác tim đập nhanh, chứ không quá sợ hãi.

Còn các Thánh Nhân, thì kinh ngạc trước việc Cửu U Ma Thần có thể tỏa ra luồng hỗn độn chi khí bàng bạc như vậy.

Sau khi tỏa ra vô tận hỗn độn chi khí, từng tia khí thể màu đen cũng theo những luồng hỗn độn chi khí vô lượng đó khuếch tán ra ngoài.

Thông Thiên có khả năng cảm tri dị thường nhạy bén đối với không gian bên trong Tru Tiên Kiếm Trận, sau khi chú ý đến tình huống này, mày không khỏi nhíu lại, sau đó trực tiếp thúc động Tru Tiên Kiếm Trận!

Một luồng kiếm khí đáng sợ bắt đầu dần dần ngưng tụ hình thành, Cửu U Ma Thần cảm ứng được, phát ra một tiếng gầm giận dữ!

Tiếp đó, Cửu U Ma Thần nằm rạp trên mặt đất, bị vô số hỗn độn chi khí nhiễm một chút khí thể màu đen bao vây.

"Muốn né tránh, đâu có dễ dàng như vậy!

Trong Tru Tiên Kiếm Trận, không có chỗ nào để trốn!" Thông Thiên thấy vậy hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nói!

Đồng thời đầu ngón tay vung lên, luồng kiếm khí đáng sợ kia cũng theo đó múa lượn, sau khi lượn vòng trên không Tru Tiên Kiếm Trận một hồi, đã nhắm chuẩn vị trí của Cửu U Ma Thần.

Sau đó liền tăng tốc, xông thẳng về phía y.

Cửu U Ma Thần đang trốn trong đám khí hỗn độn, cảm ứng được mối đe dọa từ trên trời giáng xuống, không khỏi ngẩng đầu nhìn lên trời, lộ ra vẻ mặt hung ác!

Sau đó hét lớn một tiếng, thân ảnh trong nháy mắt biến mất khỏi

đám khí hỗn độn kia, xông về phía luồng kiếm khí đáng sợ từ trên trời giáng xuống.

Lúc này, Thông Thiên và các Thánh Nhân cũng có thể nhìn rõ sự biến hóa của Cửu U Ma Thần sau khi bị hỗn độn chi khí bao vây!

Chương 327

Bây giờ không thể dùng Hỗn Độn Thần Ma để hình dung Cửu U Ma Thần, vì lý trí của y đã tiêu vong!

Dùng Hỗn Độn Hung Thú để hình dung thì càng thích hợp và hình tượng hơn, cho nên khi các Thánh Nhân nhìn thấy diện mạo hiện tại của Cửu U Ma Thần, không khỏi khẽ than một tiếng!

"Những Hỗn Độn Ma Thần này, vì để có thể tồn tại mà đều không từ thủ đoạn để đi tiếp!

Chỉ là, khi biến thành bộ dạng này, còn là Hỗn Độn Ma Thần sao?" Trên bầu trời Hồng Hoang, Lão Tử đang bận rộn tu phục thế giới Hồng Hoang, sau khi cảm ứng được luồng khí tức tràn đầy hung ác và pha tạp hỗn độn chi khí, không khỏi cảm thán nói.

"Làm như vậy đã đánh mất bản ngã, dù có thành công cũng đã mất đi bản ngã, liền mất đi ý nghĩa sinh tồn." Trên bầu trời phía tây Hồng Hoang, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai vị Thánh Nhân đang hợp lực tu phục không gian bị vỡ nát ở phía tây.

Dù sao nơi này cũng là chiến trường chính của cuộc giao chiến giữa Hỗn Độn Ma Thần và chúng sinh Hồng Hoang trước đó, cho nên tổn thất gây ra cũng vô cùng lớn.

"Vì sức mạnh mà biến thành con rối của sức mạnh!

Sức mạnh như vậy, cần nó để làm gì!" Tiếp Dẫn trong lúc tu phục không gian cũng khẽ lẩm bẩm!

Chuẩn Đề nghe xong lại có cách nhìn khác, đối với một số cường giả, việc nâng cao tu vi là mục tiêu theo đuổi cả đời!

Cho nên khi một người tu luyện đến một cảnh giới nào đó, việc

đột phá đến một cảnh giới khác là một chuyện vô cùng xa xỉ.

Chính vì vậy, nếu có một phương pháp có thể nhanh chóng nâng cao tu vi, e rằng đối với những đại năng tu luyện đã đạt đến đỉnh điểm, bất luận phải làm gì họ cũng sẽ thử!

Trong lúc mấy vị Thánh Nhân đưa ra một số điều chỉnh cần thiết đối với tình trạng mới nhất của Cửu U Ma Thần, y lại xuất hiện tình trạng mới.

Cửu U Ma Thần từ bỏ chân thân Hỗn Độn Ma Thần, hóa thân thành Hỗn Độn Hung Thú, mặt lộ vẻ dữ tợn, toàn thân lan ra từng luồng hỗn độn chi khí đáng sợ.

Dưới khả năng cảm tri cực kỳ nhạy bén của mình, y chỉ cần một cú nhảy nhẹ đã xuất hiện ở rìa Tru Tiên Kiếm Trận!

Nhưng rìa Tru Tiên Kiếm Trận được bao phủ bởi một luồng uy thế bàng bạc, nếu không phá giải được Tru Tiên Kiếm Trận, vậy thì chắc chắn không thể đi ra khỏi đây.

Cho nên Cửu U Ma Thần sau khi né tránh luồng kiếm khí đáng sợ kia mà chạy đến đó, lập tức không còn đường tiến! 67.

Vẻ mặt dữ tợn xuất hiện một tia kinh hoàng, sau đó hét lớn một tiếng, Cửu U Ma Thần quay người nhìn thấy một luồng kiếm khí lăng lệ đang nhắm thẳng vào mình, tỏa ra uy thế đáng sợ.

Cửu U Ma Thần sau khi cảm nhận được, lùi lại hai bước!

Sau đó gầm lên một tiếng, trên người lập tức hiện ra một lượng lớn ánh sáng màu đen, bao phủ toàn bộ y bên trong.

Thông Thiên ở Hồng Hoang thấy vậy, hừ lạnh một tiếng!

“Muốn dựa vào những trò vặt này để né tránh công kích của Tru Tiên Kiếm Trận, còn non quá!

Hãy để ngươi xem, uy lực khi Tru Tiên Kiếm Trận vận chuyển toàn lực!" Sau đó, Thông Thiên đánh ra một bộ thủ thế phức tạp, và niệm một số chú ngữ mà người khác không thể hiểu được.

Toàn bộ Tru Tiên Kiếm Trận dường như sống lại, bắt đầu từ từ tự xoay tròn!

Đồng thời, bốn thanh Tru Tiên Bảo Kiếm ở bốn phương của Tru Tiên Kiếm Trận cũng bắt đầu vận động theo quy tắc.

Tiếp đó, không gian bên trong Tru Tiên Kiếm Trận cũng theo đó sản sinh một số biến hóa, từng luồng hư vô chi khí tỏa ra trong Tru Tiên Kiếm Trận.

Đồng thời, từng luồng kiếm quang đáng sợ cũng xen lẫn trong hư vô chi khí đó, lan ra khắp nơi trong Tru Tiên Kiếm Trận.

Nếu một khi chạm vào vật thể nào đó, những luồng kiếm khí đáng sợ đó sẽ bộc phát ra một luồng uy lực bàng bạc, tiếp đó trực tiếp đánh nát tất cả vật thể!

Cửu U Ma Thần vẫn đang chạy trốn trong Tru Tiên Kiếm Trận, cũng dựa vào khả năng cảm tri mạnh mẽ của mình, chú ý đến những biến hóa nhỏ trong Tru Tiên Kiếm Trận.

Sau đó liên tiếp phát ra từng tiếng gầm giận dữ, đồng thời vẻ mặt cảnh giác nhìn xung quanh!

Thông Thiên thấy vậy khẽ mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ: "Cửu U Ma Thần này, tuy đã hóa thân thành Hỗn Độn Hung Thú, nhưng vẫn còn linh mẫn như vậy.

Chỉ là có linh mẫn cũng vô dụng, Tru Tiên Kiếm Trận không phải là thứ một Hỗn Độn Ma Thần đã bị đánh phế có thể sánh được!" Thông Thiên sau khi nghĩ xong, Tru Tiên Kiếm Trận đã bố trí hoàn tất!

Bốn thanh Tru Tiên Kiếm đã tích trữ đủ năng lượng, đủ để chém

giết Cửu U Ma Thần trước mắt.

Theo Thông Thiên thúc giục, Tru Tiên Kiếm Trận bùng phát bốn đạo quang mang chói mắt, xông thẳng lên trời!

Chúng sinh Hồng Hoang thấy vậy không khỏi chấn động!

Ai nấy đều dừng chân ngẩng đầu quan sát kỳ quan khó gặp này.

Khác với chúng sinh Hồng Hoang, các vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh lại có thể cảm nhận được một luồng sức mạnh bàng bạc, nhiếp lấy tâm thần từ trong cột sáng ngút trời đó.

Tùy theo tu vi khác nhau, khí tức cảm nhận được cũng không giống nhau, tóm lại một vạn đại năng Chuẩn Thánh sẽ có một vạn cảm giác khác biệt.

Ngoài chúng sinh ra, ngay cả các vị Thánh nhân cũng lần lượt nhìn về phía bầu trời trên Tru Tiên Kiếm Trận.

Đặc biệt là hai vị Thánh nhân Tây phương, trong đôi mắt loé lên kim quang!

Họ muốn nhân lúc Tru Tiên Kiếm Trận vận chuyển để tìm hiểu một vài bí ẩn của nó!

Chỉ tiếc rằng, bí ẩn của Tru Tiên Kiếm Trận không phải đơn giản là có thể tham ngộ thấu đáo!

Càng không phải chỉ liếc mắt một cái là có thể hiểu rõ huyền cơ trong đó.

Vì vậy họ chỉ có thể cảm nhận một cách trực quan uy lực bàng bạc của Tru Tiên Kiếm Trận, còn về phương pháp phá giải, e rằng cũng chỉ có một cách duy nhất!

Bên trong Tru Tiên Kiếm Trận, Hỗn Độn hung thú do Cửu U Ma Thần hóa thành đang nhìn Tru Tiên Kiếm Trận biến hóa không ngừng

xung quanh mà điên cuồng gào thét.

Từng đợt sóng âm công kích từ miệng nó phát ra, lan tràn bốn phía.

Nhưng trong Tru Tiên Kiếm Trận căn bản không có sinh linh nào khác.

Vì vậy công kích sóng âm của Cửu U Ma Thần không có bất kỳ tác dụng nào đối với Tru Tiên Kiếm Trận.

Sau khi gào thét một hồi, Cửu U Ma Thần dường như cũng cảm thấy việc làm của mình chẳng có tác dụng gì, bèn trợn mắt giận dữ, mặt đầy phẫn nộ nhìn lên bầu trời u ám!

Khi Cửu U Ma Thần đang phát cuồng, một giọng nói lạnh lẽo từ trên trời giáng xuống, truyền vào tai Cửu U Ma Thần: "Cửu U Ma Thần, trước đó không phải ngươi muốn cho ta xem uy lực của Hỗn Độn Ma Thần sao?

Sao lại biến thành bộ dạng này!" Cửu U Ma Thần nghe xong, dường như bị kích thích, trở nên càng thêm cuồng bạo!

Hư không Hồng Hoang trước mắt, dưới sự công kích điên cuồng của Cửu U Ma Thần, trở nên cực kỳ yếu ớt!

Điều này khiến các vị Thánh nhân đang đứng ngoài quan sát đều nhíu chặt mày!

Ngay lúc Cửu U Ma Thần đang điên cuồng công kích, từng đạo kiếm khí sắc bén từ bốn phương tám hướng bay về phía nó!

Cửu U Ma Thần cảm ứng được, vội vàng chạy trốn khắp nơi!

Chỉ tiếc rằng trong Tru Tiên Kiếm Trận, việc chạy trốn là điều căn bản không thể!

Vì vậy dù Cửu U Ma Thần bay bao lâu, đến nơi xa bao nhiêu cũng không có tác dụng gì, tất cả là vì nó còn chưa rời khỏi phạm vi của

Tru Tiên Kiếm Trận!

Nhìn kiếm khí sắc bén không ngừng truy đuổi phía sau, Cửu U Ma Thần tuy cảm thấy có chút không ổn, nhưng dưới sự uy hiếp của sinh mệnh, nó đã bộc phát ra một luồng sức mạnh mà người thường không thể chống cự.

Chương 328

Chỉ tiếc rằng, Cửu U Ma Thần ngay từ đầu đã đi vào một phương hướng sai lầm, cho nên dù nỗ lực bộc phát, cũng chẳng qua là đi ngày càng xa trên con đường sai trái mà thôi.

Sau khi lượn mấy vòng, Cửu U Ma Thần cuối cùng cũng hiểu ra!

Ở trong Tru Tiên Kiếm Trận, căn bản không thể chạy thoát!

Vì vậy để sống sót, Cửu U Ma Thần đã đưa ra một quyết định mạo hiểm!

Cửu U Ma Thần vốn đang tỏa ra màu hỗn độn nhàn nhạt, sau một tiếng gầm lớn, vô số luồng hỗn độn chi khí hiện ra trên bề mặt cơ thể nó.

Sau đó hình thành từng lớp khôi giáp cứng rắn vô cùng, bao phủ lên thân thể Cửu U Ma Thần.

Cùng lúc đó, vô số quang mang hiện lên trong toàn bộ Tru Tiên Kiếm Trận, tức thì thắp sáng cả trận pháp!

Cửu U Ma Thần thấy vậy, thân hình không khỏi lùi lại!

Đồng thời mặt mày cảnh giác nhìn về phía những quang mang lấp lánh kia.

"Biết né tránh, xem ra lúc đầu thương tích cũng không nặng!

Nhưng lần này, e rằng không có vận khí tốt như vậy đâu!" Tiếp đó, dưới sự điều khiển của Thông Thiên, bốn cột sáng lấp lánh kia biến thành một đòn công kích khổng lồ!

Một luồng vô thượng kiếm ý tỏa ra từ trong những cột sáng đó, chúng sinh Hồng Hoang cảm ứng được thì đại kinh thất sắc, trong

lòng cũng không ngừng cảm thán sự cường đại của Tru Tiên Kiếm Trận!

Các vị Thánh nhân đang quan sát khi thấy quang mang kia phát động công kích, trong lòng đều hiểu rõ, e rằng từ bây giờ trở đi Cửu U Ma Thần đã trở thành lịch sử.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, bên trong Tru Tiên Kiếm Trận, theo sự giáng xuống của bốn đạo quang mang kia, lần tác loạn này của Hỗn Độn Ma Thần có thể tuyên bố kết thúc.

Bên trong Tru Tiên Kiếm Trận đã được khai mở toàn bộ hỏa lực, Cửu U Ma Thần vô cùng chật vật nằm rạp trên mặt đất, hai mắt vô thần nhìn về phía trước!

Trên người Cửu U Ma Thần có bốn vết thương cực kỳ khủng khiếp!

Chính là do kiếm khí đáng sợ kia gây ra.

Ngay lúc Cửu U Ma Thần bị trọng thương, đang muốn giãy giụa!

Những điểm sáng vốn lơ lửng giữa không trung cũng bắt đầu vận chuyển!

Sau đó dưới sự điều khiển, trong Tru Tiên Kiếm Trận, vô tận điểm sáng bay lên!

Từng đạo kiếm khí sắc bén dưới sự thúc đẩy của Thông Thiên, mang theo từng tia công kích cường đại bay về phía Cửu U Ma Thần.

Theo sự giáng xuống của kiếm khí đầy trời, Cửu U Ma Thần phát ra sự giãy giụa cuối cùng!

Chỉ tiếc rằng đây đã là thời khắc sau cuối.

Theo một tiếng hét thảm thiết rơi xuống, một đoàn thể tàn phá Hồng Hoang do Hỗn Độn Ma Thần tạo thành cũng đã hạ màn.

Vô số sinh linh Hồng Hoang oan uổng bỏ mạng, cuối cùng cũng có thể an tâm luân hồi chuyển thế.

Sau khi Cửu U Ma Thần chết đi, vô số sinh linh lập tức lớn tiếng hoan hô.

Theo cái chết của Cửu U Ma Thần, bóng tối vô tận bao phủ bầu trời cũng dần dần bắt đầu tan đi.

Đặc biệt là bóng tối thuần túy ẩn giấu trong Thái Dương Tinh, gần như đã hợp nhất với Thái Dương Tinh!

Sau khi Cửu U Ma Thần chết đi, những bóng tối thuần túy đó dần dần rời khỏi bên trong Thái Dương Tinh, dung nhập vào bóng tối vô tận trong tinh không Hồng Hoang.

Sau đó bóng tối tiêu tan, một tia nắng xuất hiện trên đại địa Hồng Hoang!

Chúng sinh Hồng Hoang thấy vậy, trong lòng vô cùng vui mừng!

Mọi người mở tiệc ăn mừng, chúc mừng đã qua khỏi đại kiếp khủng khiếp này.

Cùng lúc đó, trên bầu trời những đám mây bảy màu đang từ từ hình thành!

Bởi vì các Thánh nhân đã đánh bại Hỗn Độn Ma Thần, cứu vớt thế giới Hồng Hoang, cho nên Thiên Đạo muốn ban thưởng cho các vị Thánh nhân lượng lớn công đức và khí vận.

Theo từng trận uy áp nhàn nhạt xuất hiện, những kim quang công đức màu vàng trên trời nhanh chóng giáng xuống, đến trước mặt các vị Thánh nhân.

Các vị Thánh nhân thấy vậy trước tiên ngẩn ra, sau đó có một bộ phận thu lấy, ví như Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Cũng có người lấy ra để tu sửa Hồng Hoang, ví như Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử và các Thánh nhân khác.

Những vùng thiên địa Hồng Hoang vỡ nát sau khi hấp thu công đức của Thiên Đạo, những chỗ vỡ nát đã được tu sửa.

Có công đức của Thiên Đạo rót vào, thời gian tự phục hồi của Hồng Hoang được tăng tốc!

Tin rằng không bao lâu nữa, những không gian tàn phá này sẽ được tu sửa hoàn thiện.

Sau khi giải quyết Hỗn Độn Ma Thần, Hồng Hoang bắt đầu dần dần khôi phục bình thường!

Các vị Thánh nhân sau khi thấy Hồng Hoang dần ổn định lại, liền quyết định rời khỏi Hồng Hoang!

Trừ phi Hồng Hoang lại xảy ra đại sự, nếu không tuyệt đối không dễ dàng can dự vào chuyện của Hồng Hoang.

Sau khi đưa ra một hiệp nghị đơn giản, các vị Thánh nhân lần lượt rời đi.

Trước khi Nguyên Thủy rời đi, Hồng Quân đã tìm đến y!

Và đưa y đến một nơi bí mật, mở lời nói: "Hồng Hoang đại kiếp lần này, may mà có Nguyên Thủy đạo hữu ra tay tương trợ!

Nếu không, e rằng thắng bại của trận đại chiến đó thật khó nói!" Quả thực, sự cường đại của Hỗn Độn Ma Thần đúng là phi phàm!

Thánh nhân bình thường căn bản không phải là đối thủ của những Hỗn Độn Ma Thần cường đại kia.

Nếu không có Nguyên Thủy ra tay, e rằng Hỗn Độn Ma Thần đã khống chế được Hồng Hoang, cho nên với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo, Hồng Quân đối với Nguyên Thủy tự nhiên vô cùng

cảm kích!

Nguyên Thủy nghe xong, khẽ mỉm cười!

“Hồng Quân đạo hữu, đây là việc chúng ta nên làm!

Dù sao Hồng Hoang cũng là căn cơ của chúng ta, đứng lên chống lại Hỗn Độn Ma Thần là trách nhiệm không thể chối từ, đạo hữu đã nói quá lời rồi!” Hồng Quân nghe xong mặt lộ vẻ vui mừng, không ngừng gật đầu!

Sau khi Nguyên Thủy nói xong, Hồng Quân khẽ ho một tiếng rồi nói: “Nếu Nguyên Thủy đạo hữu đã ra tay theo điều kiện chúng ta đã bàn bạc trước đó, vậy bần đạo cũng sẽ không nuốt lời!

Đây là Tạo Hóa Ngọc Điệp, giao cho Nguyên Thủy đạo hữu bảo quản!” Hồng Quân nói xong, lấy ra một chiếc đĩa ngọc có phần rách nát đang tỏa ra quang mang nhàn nhạt.

Nguyên Thủy nhìn thấy, trong mắt loé lên một tia khát khao.

Đồng thời nội tâm rục rịch, một luồng tà niệm dần dần trỗi dậy!

Nhưng luồng cảm giác dụ dỗ tà ác đó vừa mới bắt đầu lan tràn, liền bị Nguyên Thủy trực tiếp đánh tan.

Sau khi xua tan tà niệm, thần trí Nguyên Thủy trở nên thanh minh!

Chương 329

Khi nhìn lại Tạo Hóa Ngọc Điệp, trong ánh mắt đã không còn vẻ tham luyến như vừa rồi!

Khi Nguyên Thủy cầm lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp, trong mắt lộ ra một tia vui mừng, sau đó lại cùng Hồng Quân khách sáo một hồi rồi mang theo Tạo Hóa Ngọc Điệp trở về Tam Tiên Đảo.

Các vị Thánh nhân khác, sau khi ổn định tình hình Hồng Hoang, cũng lần lượt rời đi, trở về động phủ của mình.

Sau đó cả Hồng Hoang liền bắt đầu tự phục hồi, các đại chủng tộc ở Hồng Hoang cũng bắt đầu quá trình phát triển.

Trong Hồng Hoang, thứ không quan trọng nhất chính là thời gian!

Trong mắt Nguyên Thủy chỉ là một khoảnh khắc, nhưng trong cả Hồng Hoang lại đã trôi qua mấy ngàn năm.

Trải qua mấy ngàn năm biến đổi, những vết nứt không gian vốn có thể thấy ở khắp nơi trong Hồng Hoang đã dần được san phẳng.

Vùng hư không Hồng Hoang sụp đổ rộng lớn kia, dưới năng lực phục hồi mạnh mẽ của Hồng Hoang cũng dần được sửa chữa.

Có thể nói ngoại trừ một vài nơi là chiến trường chính trong đại chiến, các nơi khác đều đã khôi phục gần như hoàn toàn.

Chúng sinh Hồng Hoang cũng dần quên đi thời kỳ đẫm máu đó!

Lượng lớn sinh linh bắt đầu sinh sôi nảy nở trong Hồng Hoang, trong đó Nhân tộc vì nguyên nhân đặc thù mà phát triển cực kỳ nhanh chóng.

Thành công vượt qua các thế lực khác ở Hồng Hoang, trở thành

thế lực cường đại và đông đảo nhất!

Toàn bộ phía đông Hồng Hoang, trải qua mấy ngàn năm phát triển, nơi nào có thể đều có sự tồn tại của Nhân tộc...

Tại Tam Tiên Đảo, trong Thuận Thiên Đại Điện.

Nguyên Thủy ngồi xếp bằng trên một chiếc giường ngọc, yên lặng tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp đang tỏa ra quang mang huyền ảo trước mặt.

Chỉ tiếc rằng trải qua mấy ngàn năm lĩnh ngộ, Nguyên Thủy cũng chỉ có thể nắm được một chút da lông, muốn lĩnh hội được đại đạo chân chính e rằng cần một khoảng thời gian dài.

Một ngày nọ, Nguyên Thủy vốn đang chìm đắm trong tu luyện đột nhiên trong lòng dâng lên một cảm ứng đặc biệt, nội tâm cảm ứng được rằng, tại Nhân tộc xa xôi e rằng sắp xảy ra một chuyện có ảnh hưởng vô cùng lớn.

Tiếp đó Nguyên Thủy tỉnh lại từ trong tu luyện, nhìn Tạo Hóa Ngọc Điệp đang lơ lửng rồi khẽ lẩm bẩm: "Nhân tộc đại hưng, Nhân Hoàng quy vị!

Lúc Nhân Hoàng quy vị, sẽ có đại công đức!

Vừa hay có thể mưu tính một phen." ...

Trong Nhân tộc Hồng Hoang!

Kể từ sau trận đại động loạn mấy ngàn năm trước, Nhân tộc phát triển cực kỳ nhanh chóng.

Bởi vì các nhánh Yêu tộc cường đại về cơ bản đều chịu tổn thất nặng nề trong trận đại động loạn đó, đặc biệt là lượng lớn đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh vẫn lạc, tạo thành một khoảng trống thực lực của Yêu tộc.

Vì vậy đã tạo cơ hội cho Nhân tộc phát triển, cộng thêm năng lực sinh sôi nảy nở mạnh mẽ của Nhân tộc, hiện tại Nhân tộc đã có khí thế của đệ nhất đại chủng tộc Hồng Hoang.

Cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh từ con số một chữ số trước đó đã tăng lên hai chữ số, trong Hồng Hoang sau đại động loạn, có thể xem là đệ nhất đại thế lực.

Ở phía đông Hồng Hoang, bên cạnh một bộ lạc Nhân tộc có tên là Hoa Tư Quốc, có một đầm lầy vô cùng rộng lớn tên là Lôi Trạch.

Một ngày nọ, một nữ tử tên là Hoa Tư, dưới một lực hấp dẫn không tên nào đó, mơ mơ màng màng rời khỏi bộ lạc, tiến vào Lôi Trạch thần bí kia.

Trong Lôi Trạch đó, tràn ngập sấm sét!

Nhưng sau khi nữ tử tên Hoa Tư tiến vào.

Lôi Trạch vốn cuồng bạo không thôi lại trở nên ôn hòa, trở nên chim hót hoa thơm!

Theo bước chân của Hoa Tư, luồng lực hấp dẫn đó cũng ngày càng mãnh liệt.

Khi nàng đi đến trung tâm Lôi Trạch, đột nhiên ngất đi.

Cùng lúc đó, trên không trung phía trên nàng xuất hiện một gợn sóng không gian!

Sau đó một luồng sức mạnh thần bí tiến vào bên trong cơ thể Hoa Tư.

Tiếp đó một luồng sinh mệnh chi lực tinh thuần bao phủ lấy cơ thể nàng.

Trong bụng nàng, một sinh mệnh mới đang được thai nghén!

Một nhân vật vô cùng quan trọng đối với Nhân tộc đang được thai

nghén.

Mấy ngày sau, luồng sinh mệnh chi lực tinh thuần đó cuối cùng cũng ổn định!

Hoa Tư cũng dần tỉnh lại từ cơn mê.

Nàng nhìn Lôi Trạch một cái, không hiểu vì sao mình lại xuất hiện ở đây!

Sau đó khi Hoa Tư trở về bộ lạc, mới phát hiện bụng mình bắt đầu từ từ lớn lên!

Tộc nhân trong bộ lạc cũng biết chuyện Hoa Tư mang thai một cách khó hiểu.

Khi biết tin nàng mang thai, người trong cả bộ lạc tức thì đại kinh thất sắc!

Sau đó họ nhìn Hoa Tư như nhìn yêu quái.

Đồng thời một vài lời đồn cũng lan truyền trong bộ lạc!

Cuối cùng, khi bụng Hoa Tư ngày càng lớn, mà nàng cũng không thể giải thích rõ ràng rốt cuộc là chuyện gì, những tộc nhân trong bộ lạc bèn xem Hoa Tư là yêu quái, muốn đuổi nàng ra khỏi bộ lạc.

Hoa Tư biết chuyện, khổ sở cầu xin các vị trưởng lão trong bộ lạc.

Chỉ tiếc rằng, trong chuyện này không có bất kỳ ai giúp đỡ nàng.

Trong nhà một vị trưởng lão, một vị trưởng lão nhìn Hoa Tư đã mang thai mấy tháng trời, có chút than thở nói: "Hoa Tư, chuyện của con ta đã biết!

Nhưng ta không thể đi ngược lại quyết định của bộ lạc, đuổi con ra khỏi bộ lạc!" Nói xong ông ta lắc đầu, trong mắt loé lên một tia không nỡ, nhưng khi nhìn thấy cái bụng mỗi ngày một lớn của nàng liền lộ ra vẻ kiên định!

Hoa Tư nghe xong, mặt lộ vẻ cười khổ, sau đó có chút thất thần rời khỏi nhà trưởng lão, trở về nơi ở cũ.

Nhưng khi Hoa Tư về đến trước cửa nhà, lại bị người ta chặn lại!

“Hoa Tư, ngươi đã bị bộ lạc đuổi đi rồi!

Cho nên đây không còn là nơi ở của ngươi nữa, mau rời đi đi!

Nếu không, đừng trách chúng ta không khách khí!” Hai dũng sĩ của bộ lạc đứng trước cửa phòng cũ của nàng.

Khi thấy Hoa Tư trở về, trong mắt họ lộ ra một tia chán ghét rồi lạnh lùng nói!

Hoa Tư nghe xong hiển nhiên sững sờ, sau đó dùng ánh mắt cầu xin nhìn hai vị dũng sĩ kia, hy vọng có thể để nàng vào trong.

Chỉ tiếc rằng đáp lại Hoa Tư lại là hai ánh mắt lạnh lùng, dù sao thì Nhân tộc hiện tại tuy là đệ nhất đại thế lực trong Hồng Hoang.

Chương 330

Nhưng số lượng Nhân tộc đông đảo, phân tán khắp các nơi ở Hồng Hoang!

Cho nên không phải tất cả bộ lạc Nhân tộc đều có thể không sợ hãi Yêu tộc.

Hoa Tư Quốc trong Nhân tộc chỉ là một bộ lạc nhỏ bé, căn bản không thể chống cự lại yêu thú cường đại.

Vì vậy vì sự an toàn của bộ lạc, Hoa Tư chỉ có thể bị hy sinh như vậy!

Sau khi cầu xin một hồi, thấy không thể có được kết quả mình muốn, Hoa Tư kéo lê thân thể có chút mệt mỏi, chậm rãi rời khỏi Hoa Tư Quốc.

Khi Hoa Tư rời đi, một vị trưởng lão nhìn bóng lưng nàng, trong lòng dâng lên một tia cay đắng và bất đắc dĩ!

"Hoa Tư, ở bên ngoài nhất định phải sống thật tốt!

Nhất định phải chú ý, dù sao bên ngoài bộ lạc không giống như bên trong.

Không có nhiều dũng sĩ bảo vệ, cho nên hy vọng con có thể kiên trì sống tiếp!" Vị trưởng lão đó sau khi nhìn một lúc, tự lẩm bẩm!

Hoa Tư sau khi rời khỏi bộ lạc, đi về phía trước không mục đích, sau đó dưới một lực hấp dẫn nhàn nhạt, nàng đã vượt qua vô vàn trở ngại đến bên bờ Vị Hà.

Mang thai, Hoa Tư vượt qua muôn vàn khó khăn đến nơi này, lập tức bị cảnh sắc nơi đây hấp dẫn.

Dù sao thì Hoa Tư hiện tại về tuổi tác cũng chỉ tương đương với một cô bé mười lăm, mười sáu tuổi, cho nên vẫn còn ham chơi.

Hơn nữa vì chuyện đột nhiên mang thai, bị bộ lạc đuổi ra ngoài!

Trong lòng vô cùng uất ức, khi nhìn thấy cảnh đẹp trước mắt, tâm trạng uất ức trong lòng dần dần được bình ổn.

Sau khi dạo một vòng, Hoa Tư lại phát hiện một ngôi nhà gỗ bỏ hoang ở nơi giao nhau giữa bờ Vị Hà và rừng rậm.

Tuy có chút rách nát, nhưng cũng có thể che gió chắn mưa!

Điều này khiến Hoa Tư cảm thấy vui mừng.

Sau đó, Hoa Tư liền an cư ở đây!

Dựa vào tay nghề học được trong bộ lạc, Hoa Tư bắt đầu cuộc sống một mình.

Ngày tháng trôi qua, bụng của Hoa Tư cũng ngày một lớn dần!

Mấy tháng sau, Hoa Tư không thể đi lại linh hoạt được nữa, cho nên không thể đi kiếm đủ thức ăn, dẫn đến việc Hoa Tư thường xuyên ăn không no, luôn ở trong trạng thái đói khát!

Trên Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy cũng cảm ứng được tình trạng của Hoa Tư.

"Hoa Tư, đứa trẻ nàng mang thai hẳn là Phục Hy!

Nhưng xem bộ dạng của nàng, hình như sống không được tốt lắm!

Tuy không có nguy hiểm đến tính mạng, nhưng lại thường xuyên ở trong tình trạng đói khát!

Không được, thân là mẹ của Nhân Hoàng, sao có thể gặp kiếp nạn!" Nguyên Thủy sau khi cảm ứng được tình trạng hiện tại của

Hoa Tư, có chút nhíu mày nói.

"Giáo hóa Nhân Hoàng, sẽ có đại công đức!

Hay là phái Khổng Tuyên đi đi, thực lực của nó hiện tại đã đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, vừa hay ra ngoài rèn luyện một phen!" Sau khi suy nghĩ một lúc, Nguyên Thủy chuẩn bị phái Khổng Tuyên đi xem xét một phen, trước tiên chăm sóc Hoa Tư bình an sinh hạ Phục Hy, sau đó lại để Khổng Tuyên giáo hóa Phục Hy, đoạt lấy vô lượng công đức.

Nghĩ thông mọi chuyện, Nguyên Thủy truyền âm cho Khổng Tuyên đang tu luyện: "Khổng Tuyên, vi sư có chuyện tìm ngươi!" Khổng Tuyên đang tu luyện trong cung điện sau khi nghe lời của Nguyên Thủy, vội vàng tỉnh lại từ trong tu luyện!

Sau đó y vội vã đến Thuận Thiên Đại Điện, ra mắt Nguyên Thủy!

Vừa thấy Nguyên Thủy, Khổng Tuyên trước tiên cung kính hành lễ rồi hỏi: "Không biết sư tôn khẩn cấp triệu đệ tử đến, có gì phân phó?" Nguyên Thủy nghe vậy, liếc nhìn Khổng Tuyên một cái, lập tức cảnh giới và tình trạng hiện tại của Khổng Tuyên đều bị Nguyên Thủy biết rõ, sau đó hỏi: "Khổng Tuyên, tu vi của ngươi hiện tại phải chăng đã đạt đến bình cảnh?" "Đúng vậy sư tôn, kể từ khi đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, đệ tử đã cảm nhận được bình cảnh, căn bản không có một tia dấu hiệu đột phá!

Hồng Mông Tử Khí mà sư tôn ban cho, thứ cho đệ tử ngu dốt, đến nay vẫn chưa lĩnh ngộ ra phương pháp thành Thánh." Khổng Tuyên nghe xong lập tức trả lời, nhìn Nguyên Thủy, trong ánh mắt nhiều thêm vài phần cầu thị!

Nguyên Thủy nghe xong khẽ gật đầu, tình huống hiện tại của Khổng Tuyên thực sự rất bình thường, dù sao thì tuy thiên phú của y hơn người, trong Hồng Hoang có thể xem là cùng cấp bậc với các đại

thần hàng đầu.

Chỉ tiếc rằng tu luyện không chỉ nhìn vào thiên phú, cũng phải xem ngộ tính, xem cơ duyên!

Vì vậy nhìn Khổng Tuyên có chút tự ti, Nguyên Thủy nhẹ giọng an ủi: "Khổng Tuyên, ngươi cũng không cần nóng vội!

Lĩnh ngộ không được là chuyện bình thường, dù sao cảnh giới Thánh nhân cũng không phải dễ dàng đạt được như vậy.

Cho nên không cần nản lòng, tiếp tục cảm ngộ, sẽ có một ngày nước chảy thành sông!

Huống hồ hiện tại, vi sư có một đại cơ duyên muốn ngươi đi làm!

Sẽ có đại công đức, đối với việc lĩnh ngộ Hồng Mông Tử Khí có trợ giúp rất lớn!" Khổng Tuyên nghe xong, mặt lộ vẻ vui mừng, sau đó chăm chú nhìn Nguyên Thủy, trong mắt loé lên một tia vội vàng.

Nguyên Thủy thấy vậy khẽ mỉm cười, tiếp đó nhẹ giọng nói: "Ở phía đông Nhân tộc, có một bộ lạc tên là Hoa Tư Quốc!

Trong bộ lạc đó có một nữ tử tên là Hoa Tư, vì mang thai Nhân Hoàng mà bị bộ lạc đuổi ra ngoài.

Hiện đang sống ở bên bờ Vị Hà, ngươi hãy đi chăm sóc một phen, đợi sau khi Nhân Hoàng ra đời, liền thu Nhân Hoàng làm đồ đệ, tự mình giáo hóa Nhân Hoàng." Khổng Tuyên nghe xong một trận vui mừng, lập tức gật đầu đồng ý!

Mọi việc xong xuôi, Khổng Tuyên lập tức trở về chuẩn bị rồi rời khỏi Tam Tiên Đảo, sau đó trực tiếp vượt qua vô số khoảng cách đến trên không trung bên bờ Vị Hà.

Sau khi quét một vòng, ở một khúc sông uốn lượn y đã phát hiện Hoa Tư đang nghỉ ngơi.

Khổng Tuyên nhìn thấy không khỏi gật đầu, tuy lúc này Hoa Tư trông có chút tiều tụy, nhưng sinh mệnh chi lực khổng lồ ẩn chứa trên người nàng lại thông thẳng lên trời!

Luồng sinh mệnh chi lực đó được một hư ảnh kim long che chở, không để nó lộ ra ngoài Hồng Hoang, phòng ngừa Hoa Tư bị một vài Yêu tộc cường đại hoặc các sinh linh khác tập kích.

Sau đó, hư ảnh kim long kia dường như cảm nhận được ánh mắt của Khổng Tuyên, lập tức trở nên nhe nanh múa vuốt!

Một luồng khí thế bàng bạc từ trong hư ảnh kim long đó tỏa ra!

Khổng Tuyên cảm nhận được không khỏi kinh ngạc trong lòng!

"Không ngờ, một con kim long khí vận nho nhỏ lại cũng có uy thế của cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Xem ra đại thế của Nhân tộc đã thành, trong Hồng Hoang đã không còn ai có thể ngăn cản!" Nhưng cũng chỉ là kinh ngạc trong lòng, dù sao thì bất luận thực lực của một hư ảnh kim long có mạnh đến đâu, đối với Khổng Tuyên có thực lực Chuẩn Thánh đỉnh phong căn bản không đáng để nhìn.

Chỉ riêng vô số thủ đoạn trong tay Khổng Tuyên đã đủ để tiêu diệt một hư ảnh kim long chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ suông.

Nhưng Khổng Tuyên cũng hiểu rõ hư ảnh kim long này là hóa thân của khí vận nhân đạo, dùng để che chở cho Phục Hy chưa ra đời.

Y bèn bình tĩnh nói: "Không cần căng thẳng, bản tọa là Khổng Tuyên!

Phụng ý chỉ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, đến đây bảo vệ Hoa Tư." Hư ảnh kim long kia nghe xong, tức thì lộ ra vẻ mặt kinh ngạc!

Sau đó sau khi lượn một hồi, khí thế nhiếp người trên người nó

liền biến mất.

Sau khi hiểu rõ lai lịch của Khổng Tuyên, hư ảnh kim long kia trở nên ôn hòa, nhìn Khổng Tuyên với ánh mắt tràn đầy thiện ý.

Sau đó hư ảnh kim long kia liền biến mất trên không trung phía trên Hoa Tư, bởi vì duy trì thân hình cần năng lượng khổng lồ, nếu ở lâu, e rằng sẽ bị một vài đại năng phát hiện.

Chương 331

Vì vậy hư ảnh kim long đó sau khi biết Hoa Tư không có nguy hiểm, lập tức ẩn mình đi!

Khổng Tuyên sau khi kim long kia ẩn mình, liền nhìn về phía Hoa Tư.

Lúc này Hoa Tư vì thường xuyên ăn không no, dinh dưỡng hấp thu không đủ nên trông có chút yếu ớt và gầy gò!

Khổng Tuyên thấy vậy, cúi đầu trầm tư một hồi rồi thân ảnh nhanh chóng rời đi, biến mất tại nơi đó.

Sau đó một lúc, Hoa Tư dần dần tỉnh lại, sau khi tỉnh lại, bụng Hoa Tư bắt đầu réo lên từng cơn, một cảm giác đói khát ùa lên trong lòng!

Hoa Tư cảm nhận được cảm giác đói khát mãnh liệt, không khỏi nhìn về phía một bãi đất trống bên cạnh!

Nhưng khi thấy trên đó trống không, trong mắt nàng loé lên một tia thất vọng, sau đó cố gắng đứng dậy, định ra ngoài tìm chút thức ăn.

Khi Hoa Tư vừa mới mở cửa nhà gỗ, trên trời đột nhiên truyền đến một tiếng phượng hót!

Sau đó trong ánh mắt kinh ngạc của Hoa Tư, một con ngũ thải thần phượng miệng ngậm một cành cây kết đầy quả màu vàng, đang bay về phía nơi nàng ở.

Hoa Tư thấy vậy vội vàng muốn né tránh, dù sao đây là thần thú phượng hoàng, tuy kiến thức không nhiều nhưng nàng cũng biết đây là thần thú Hồng Hoang, thực lực cường đại vô cùng.

Đối với nàng bây giờ, đó là một sự tồn tại không thể chiến thắng!

Hoa Tư hoảng hốt trốn vào trong nhà gỗ, muốn tránh né con ngũ thải phượng hoàng kia.

Con ngũ thải phượng hoàng đó sau khi lượn trên trời một lúc, dường như nhận được một mệnh lệnh, nhanh chóng bay về phía nhà gỗ!

Hoa Tư đang trốn trong nhà gỗ khi cảm nhận được một luồng uy thế bàng bạc đang không ngừng tiến lại gần, trong lòng không khỏi thắt lại!

Hoảng sợ nhắm mắt lại.

Nhưng sau khi đợi một lúc lâu, cảnh tượng bị tấn công trong tưởng tượng vẫn không xảy ra!

Hoa Tư từ từ mở mắt ra, phát hiện xung quanh không có bất kỳ thay đổi nào.

Sau đó Hoa Tư nhẹ nhàng mở cửa gỗ, thấy trước cửa đặt một cành cây treo đầy quả.

Hoa Tư thấy vậy trong lòng vui mừng, vội vàng hái một quả bỏ vào miệng!

Quả đó vừa vào miệng, liền hóa thành vô số kim quang tiến vào bên trong cơ thể Hoa Tư.

Tiếp đó Hoa Tư liền cảm nhận được một cảm giác mát mẻ, toàn thân vô cùng thoải mái!

Hoa Tư không nhịn được mà chìm đắm trong đó, không khỏi kinh hô: "Quả này, thật sự quá ngon!" Sau đó Hoa Tư không thể chờ đợi được nữa, hái hết mấy quả còn lại trên cành cây, ăn hết sạch!

Sau khi ăn xong những quả này, Hoa Tư cảm thấy toàn thân tràn đầy sức mạnh!

Cảm giác đói khát, mệt mỏi đều tan biến hết, hiện tại trạng thái của Hoa Tư vô cùng tốt!

Sau khi ăn xong quả, Hoa Tư không khỏi nảy sinh một nghi vấn!

"Rốt cuộc ai đã đặt nó ở đây?" Khi Hoa Tư đang suy nghĩ, ở cách đó không xa con ngũ thải phượng hoàng kia hót lên một tiếng.

Hoa Tư nghe xong trong lòng kinh hãi, nhìn con thần phượng kia, trong lòng tức thì căng thẳng!

"Lại là thần thú phượng hoàng, làm sao bây giờ!" Trong lòng vô cùng lo lắng, Hoa Tư bắt đầu lùi lại, đồng thời trong lòng hoảng hốt!

Chỉ tiếc rằng con ngũ thải thần phượng kia dường như không nhìn thấy, vẫn ở lại cách đó không xa.

Tuy là lần đầu tiếp xúc, Hoa Tư nhìn thần phượng cảm thấy vô cùng sợ hãi, nhưng khi tiếp xúc lần thứ hai, lại nảy sinh một tia thân thiết!

Sáng sớm ngày thứ hai, Hoa Tư dậy từ rất sớm!

Lúc này bầu trời đang bị bao phủ trong bóng tối, ngoại trừ một tia nắng yếu ớt ở phía đông, các nơi khác đều chìm trong bóng tối.

Nhưng khi Hoa Tư bước ra khỏi nhà gỗ, liền thấy một con ngũ thải thần phượng đang lượn trên trời.

Con thần phượng đó khi lượn trên trời, tỏa ra quang mang nhàn nhạt, trông vô cùng thần thánh.

Hoa Tư nhìn một cái liền nhận ra, đó chính là con thần phượng đã hạ xuống trước nhà gỗ cách đó không xa ngày hôm qua.

Lúc này, Hoa Tư thấy trong miệng con ngũ thải thần phượng kia ngậm một cành cây ăn quả.

Trên đó có mấy quả tỏa ra kim quang nhàn nhạt, trông rất giống

những quả mà Hoa Tư đã ăn trưa hôm qua.

"Lẽ nào, những quả hôm qua là thần phượng cho mình?" Hoa Tư thấy vậy không khỏi nói, trong lòng tức thì tràn đầy kinh hãi!

Nhưng chuyện xảy ra sau đó lại chứng thực cho suy đoán trong lòng Hoa Tư.

Con ngũ thải thần phượng đó sau khi nhìn thấy Hoa Tư, lượn trên trời hai vòng, cuối cùng từ từ bay đến trước mặt Hoa Tư!

Đồng thời duỗi ra chiếc cổ dài, đưa cành cây ăn quả trong miệng cho Hoa Tư.

Hoa Tư thấy vậy, sắc mặt xúc động!

Sau đó một giọt nước mắt không tự chủ được mà rơi xuống!

Ngũ thải thần phượng thấy vậy cũng trở nên có chút hoảng hốt, lo lắng đi vòng tại chỗ mấy vòng.

Tiếp đó Hoa Tư mắt ngấn lệ, dùng bàn tay run rẩy nhận lấy cành cây ăn quả mà ngũ thải thần phượng đưa.

Cứ như vậy, ba năm trôi qua, ngôi nhà gỗ nhỏ của Hoa Tư được trang hoàng thành một khoảng sân nhỏ vô cùng hoàn thiện.

Hoa Tư đang nằm trên một gốc cây khổng lồ trong sân, yên tĩnh tận hưởng thời gian tốt đẹp!

Kể từ sáng hôm đó, sau khi Hoa Tư thấy ngũ thải thần phượng đưa thức ăn đến cho mình, nàng không còn thiếu thốn thức ăn nữa.

Một vài việc khó khăn cũng có thể hoàn thành dưới sự giúp đỡ của thần phượng. 68.

Ngoài một con ngũ thải thần phượng, còn có một con kỳ lân tỏa ra khí tức tường thụy cũng thường xuyên giúp đỡ Hoa Tư.

Nó thường mang đến cho nàng một vài thứ ngon, và thường xuyên chơi đùa giải khuây cùng Hoa Tư.

Khi nàng đang nhàn nhã nằm đó, trong bụng đột nhiên đau dữ dội!

Hoa Tư không nhịn được mà kêu lên.

Cùng lúc đó, Khổng Tuyên đang ở bên cạnh chăm chú quan sát cuộc sống hàng ngày của Hoa Tư lập tức dường như hiểu ra điều gì, tức thì vung tay lớn triệu tập ngũ thải thần phượng và kỳ lân đến, tiếp đó hạ lệnh cho chúng chăm sóc Hoa Tư.

Vào lúc Hoa Tư sinh con, trên bầu trời đột nhiên dị tượng nổi lên khắp nơi.

Thiên tượng như vậy khiến chúng sinh Hồng Hoang có chút kinh ngạc, không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Hơn nữa dị tượng khổng lồ này xảy ra trên không trung Nhân tộc, cũng cho thấy dị tượng này có liên quan lớn đến Nhân tộc.

Chương 332

Khi chúng sinh Hồng Hoang đang thi nhau đoán xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mới có thể gây ra thiên tượng khổng lồ như vậy.

Tại ngôi nhà gỗ nhỏ bên bờ Vị Thủy, Hoa Tư gian nan sinh hạ Phục Hy!

Vào lúc Phục Hy ra đời, ngũ thải thần phượng và kỳ lân lập tức cảm nhận được một áp lực không tên đang hội tụ, khiến chúng có cảm giác muốn thần phục.

Tiếp đó Phục Hy giáng thế, một loại khí tức cực kỳ thần thánh tức thì tràn ngập khắp khoảng sân nhỏ!

Nhưng dưới sự che chở của khí vận Nhân tộc, nó không bị tiết lộ ra ngoài!

Nhưng dù vậy, hai vị thần thú đang chăm sóc Hoa Tư trong sân nhỏ lại cảm nhận được một áp lực bàng bạc, khiến chúng không thở nổi!

Khổng Tuyên đang ở gần đó quan sát mọi chuyện thấy vậy vội vàng ra tay, giúp ngũ thải thần phượng và kỳ lân xua tan luồng uy thế đó.

Ngũ thải thần phượng và kỳ lân cảm nhận được cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, cũng không ngờ được, sinh mệnh nhỏ bé vừa mới ra đời này lại có áp bách cảm mạnh mẽ như vậy.

Khiến cho những kẻ tu luyện có cảnh giới Đại La Kim Tiên như chúng cũng không thể chịu nổi áp lực khổng lồ đó, nếu không có Khổng Tuyên giúp đỡ, e rằng hiện tại đã sa vào đó rồi.

Trên bầu trời Hồng Hoang, khi Phục Hy giáng thế, bầu trời lấp

lánh ngũ thải thần quang, mặt đất trào ra lượng lớn kim liên!

Cùng lúc đó một luồng tử khí từ phía đông khuếch tán ra khắp Hồng Hoang, sau đó hiện ra cảnh tượng hùng vĩ tử khí đông lai ba vạn dặm.

Từng trận tiên âm vang lên giữa trời đất, khiến sinh linh Hồng Hoang nghe xong tâm tình một trận thư thái.

Dị tượng trời đất quy mô lớn như vậy xuất hiện, cũng khiến chúng sinh Hồng Hoang từng trải qua cảnh Thánh nhân xuất thế nhìn thấy mà trong lòng thầm kinh ngạc!

"Uy thế bàng bạc như vậy, lẽ nào có Thánh nhân mới đang ra đời?

Nhưng nhìn lại không giống, thật khiến người ta kinh ngạc!" "Lẽ nào có người đang thành Thánh?

Không phải!

Không có công đức xuất hiện, càng không có khí thế ngút trời đó, ngược lại giống như có linh bảo nào đó đang xuất thế." Khi sinh linh Hồng Hoang đang bàn tán xôn xao, mấy vị Thánh nhân trong Hỗn Độn cảm nhận được cũng kinh ngạc trong lòng!

Dù sao dị tượng trời đất bàng bạc như vậy, ở Hồng Hoang vô cùng hiếm thấy, mỗi lần xuất hiện tất định sẽ mang đến cho Hồng Hoang sự thay đổi to lớn.

Sau đó các vị Thánh nhân lần lượt vận dụng thần thông Thánh nhân, bắt đầu liên thông với Thiên Đạo Hồng Hoang để suy diễn nguyên nhân hậu quả của việc dị tượng trời đất sản sinh.

Trải qua một phen suy diễn, họ kinh ngạc phát hiện, dị tượng trời đất như vậy lại là vì một người!

Tại Oa Hoàng Thiên, Nữ Oa sau khi suy diễn ra kết quả, trên mặt

lộ ra vẻ vui mừng!

Sau đó nàng nhìn về phía Nhân tộc Hồng Hoang với vẻ mặt hưng phấn.

"Huynh trưởng chuyển thế rồi, thật tốt quá!

Tin rằng không bao lâu nữa, huynh muội chúng ta có thể gặp nhau." Sau đó các vị Thánh nhân khác cũng lần lượt suy diễn ra kết quả, người này không phải ai khác, chính là Phục Hy chuyển thế.

Tại vị, là Nhân Hoàng của Nhân tộc!

Các Thánh nhân sau khi biết được, trong lòng cũng kinh ngạc!

Nhìn về phía thân thể Phục Hy, ánh mắt lấp lánh đủ loại quang mang.

Đặc biệt là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của Tây phương nhìn Phục Hy, trong ánh mắt lộ ra một luồng dục vọng cực kỳ nồng đậm!

"Thiên định Nhân Hoàng, Nhân tộc đại hưng!

Xem ra Phục Hy tất định sẽ dẫn dắt Nhân tộc đi đến đại hưng, nếu có thể thu y làm đệ tử, vậy Tây phương ta đại hưng cũng chỉ là chuyện sớm muộn." Chuẩn Đề nhìn chằm chằm Phục Hy cao hứng nói, Tiếp Dẫn bên cạnh nghe xong cũng gật đầu, vô cùng đồng tình với lời của Chuẩn Đề.

Sau khi nhận được sự đồng tình của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lập tức khởi hành, muốn trước các Thánh nhân khác, thu Phục Hy làm đồ đệ!

Sau đó dưới uy lực của cảnh giới Thánh nhân, Chuẩn Đề nhanh chóng vượt qua nửa Hồng Hoang, từ Linh Sơn phía tây Hồng Hoang đến bên bờ Vị Thủy phía đông Hồng Hoang!

Nhưng khi Chuẩn Đề nhìn thấy Hoa Tư và Phục Hy trong lòng nàng, đang định hạ xuống thu đồ đệ, một bóng người xuất hiện ngăn

cản.

Khổng Tuyên vào lúc Chuẩn Đề đang định hạ xuống thu đồ đệ, trực tiếp hiện thân mở lời hỏi: "Chuẩn Đề Thánh nhân, không ở Linh Sơn Tây phương tham ngộ đại đạo, đến nơi này có chuyện gì?" Chuẩn Đề nhìn thấy người đến là Khổng Tuyên, mày hơi nhíu lại!

Trong lòng thầm nghĩ: Không ổn, lại là đệ tử của Nguyên Thủy!

Lẽ nào lại bị cướp trước?

Không được, người này liên quan đến đại hưng của Tây phương, tuyệt đối không thể nhường!

Chuẩn Đề bèn dùng giọng điệu có phần lạnh lùng nói: "Bần đạo hành sự, cần gì phải giải thích với ngươi!

Ngược lại là ngươi, không ở trong Tam Tiên Đảo tu luyện, chạy tới đây làm gì!" Khổng Tuyên nghe Chuẩn Đề nói vậy, trong lòng đại nộ, thấy mục tiêu của Chuẩn Đề chính là mục tiêu mình vẫn luôn bảo vệ, Phục Hy. 69.

Hơn nữa Nguyên Thủy từng nói, để y thu Phục Hy làm đồ đệ, bây giờ xem ra, e rằng thật sự phải trở mặt với Chuẩn Đề rồi!

Nghĩ đến đây, Khổng Tuyên lập tức nói: "Chuẩn Đề Thánh nhân, Phục Hy thuộc về Tam Tiên Đảo, cho nên mời Thánh nhân rời đi đi!" Chuẩn Đề nghe xong, mày tức thì nhíu lại!

Sắc mặt có chút khó coi.

Chuyện không muốn xảy ra nhất đã xảy ra, xem ra một trận xung đột là khó tránh khỏi!

Tuy Nguyên Thủy Thiên Tôn uy danh lừng lẫy, nhưng đại hưng của Tây phương cũng vô cùng quan trọng!

Cho nên dù thế nào, Chuẩn Đề cũng sẽ không dễ dàng buông tha

Phục Hy, một vị Nhân Hoàng tương lai.

Nếu không thể bình tĩnh đưa đi, vậy thì cưỡng ép thôi!

Vì đưa Phục Hy đi, phục hưng Tây phương!

Một vài thủ đoạn là khó tránh khỏi.

Cho nên Chuẩn Đề Thánh nhân sắc mặt bình tĩnh, vẻ mặt ôn hòa nói: "Phục Hy cùng Tây phương giáo ta có duyên, cho nên hôm nay bản tọa đặc biệt đến đưa y đi, để y quy y Tây phương giáo ta!" Khổng Tuyên nghe xong cả giận, lập tức mắng lớn: "Chuẩn Đề, thật không biết xấu hổ!

Phục Hy là người của Tam Tiên Đảo ta, ngươi lại dám nói có duyên!

Chẳng lẽ ngươi muốn khiêu chiến Tam Tiên Đảo ta?" Chuẩn Đề nghe xong cũng cả giận, mình có tu vi cảnh giới Thánh nhân, lại bị một người chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh chửi bới.

Đơn giản là vũ nhục thánh uy, cũng là vũ nhục uy nghiêm của Chuẩn Đề!

Cho nên trong cơn thịnh nộ, Chuẩn Đề lớn tiếng quát: "Tốt, tốt!

Tốt cho một Khổng Tuyên, tốt cho một Tam Tiên Đảo!" Sau đó, Chuẩn Đề trong cơn thịnh nộ phẫn nộ ra tay!

Một luồng uy áp cảnh giới Thánh nhân tức thì từ trên người Chuẩn Đề tỏa ra.

Tức thì cả bờ Vị Hà, tràn ngập một luồng uy áp cảnh giới Thánh nhân bàng bạc, khiến những sinh linh đang sống ở đó cảm nhận được một áp lực khổng lồ.

Trong khoảng sân nhỏ kia, Hoa Tư mặt mày yếu ớt đang trìu mến nhìn Phục Hy, dường như không cảm nhận được luồng uy áp Thánh

nhân bàng bạc kia.

Chương 333

Lúc này Phục Hy vừa mới sinh không lâu, đang mở to mắt, tò mò nhìn xung quanh, thỉnh thoảng lại cười lên!

Dường như cũng không bị ảnh hưởng bởi uy áp Thánh nhân bàng bạc đó.

Bên ngoài khoảng sân nhỏ, một luồng quang mang màu vàng nhạt bao phủ toàn bộ sân nhỏ!

Ngăn cách luồng uy áp Thánh nhân bàng bạc kia, không để Hoa Tư và Phục Hy đang trong trạng thái yếu ớt bị bất kỳ ảnh hưởng nào.

Trên bầu trời, Khổng Tuyên cảm nhận được luồng uy áp cảnh giới Thánh nhân cuồn cuộn đó, sắc mặt tức thì trở nên vô cùng khó coi!

"Chuẩn Đề, không ngờ ngươi lại to gan lớn mật như vậy!

Vì tranh đoạt Phục Hy, lại không biết xấu hổ dùng thực lực cảnh giới Thánh nhân đối phó với một tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh!" Khổng Tuyên lập tức phát ra tiếng nói phẫn nộ, nhìn Chuẩn Đề, trong ánh mắt ngoài phẫn nộ ra còn có một tia khinh thường!

Chuẩn Đề nghe xong, mặt không biểu cảm, thần sắc vô cùng bình tĩnh, sau khi hừ lạnh một tiếng.

Chuẩn Đề lập tức ra tay, trong bàn tay rộng lớn của y một đạo pháp thuật uy lực cực lớn đang ngưng tụ thành hình!

Khổng Tuyên thấy cảnh này trong lòng kinh hãi, lập tức vào tư thế phòng ngự!

Toàn thân khí thế cũng đại chướng.

Tuy Khổng Tuyên chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh, có chênh lệch

lớn với cảnh giới Thánh nhân của Chuẩn Đề, nhưng luồng uy thế nhiếp người kia lại không hề thua kém uy áp Thánh nhân của Chuẩn Đề!

Chuẩn Đề thấy vậy, lập tức lạnh lùng nói một câu: "Ánh sáng của hạt gạo mà cũng dám tranh huy với trăng sáng, Khổng Tuyên nếu ngươi không sợ chết, vậy đừng trách bần đạo không khách khí!" Tức thì bàn tay Chuẩn Đề lập tức vỗ về phía Khổng Tuyên, một luồng uy thế bàng bạc theo bàn tay khổng lồ đó nhanh chóng bay về phía Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên thấy vậy, lúc này vẫn có thể giữ được mặt không đổi sắc!

Dù sao đã quyết định ra tay với Thánh nhân, vậy phải chuẩn bị vạn phần!

Nhìn cự chưởng đang nhanh chóng tiếp cận, Khổng Tuyên hét lớn một tiếng, sau đó thân ảnh lóe lên, một tiếng động lớn vang lên!

Khổng Tuyên với tốc độ cực nhanh rời khỏi vị trí của mình, né sang một bên và bắt đầu phản kích!

"Ngũ Hành pháp tắc, hiện!" Theo tiếng gầm giận dữ của Khổng Tuyên, phía sau y lóe lên năm đạo pháp tắc!

Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, năm nguyên tố Ngũ Hành xuất hiện sau lưng Khổng Tuyên.

Sau khi ngưng tụ Ngũ Hành pháp tắc, Khổng Tuyên lại một lần nữa gầm lên giận dữ!

"Đi!" Tiếp đó, Ngũ Hành pháp tắc sau lưng y, dường như nhận được mệnh lệnh, tỏa ra từng đạo uy áp, mang theo sức mạnh bàng bạc bay về phía Chuẩn Đề.

Phía Chuẩn Đề, tuy công kích của y vô cùng nhanh chóng!

Chỉ tiếc rằng đối với Khổng Tuyên, lại chậm hơn một chút.

Vì vậy khi cự chưởng vừa mới đến vị trí trước đó của Khổng Tuyên, Khổng Tuyên đã đến một bên khác, và thi triển Ngũ Hành pháp tắc công kích Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề cảm nhận được, lập tức hét lớn một tiếng!

Sau đó trực tiếp thu hồi cự chưởng, đồng thời Chuẩn Đề trực tiếp phát ra một đạo pháp thuật công kích!

Bay về phía Khổng Tuyên.

Nhưng chưa xong, tiếp đó toàn thân Chuẩn Đề bùng phát vạn đạo kim quang!

Hình thành một vòng bảo vệ, che chở Chuẩn Đề bên trong!

Làm xong tất cả, công kích Ngũ Hành pháp tắc của Khổng Tuyên đã đến trước mặt!

Nhưng Chuẩn Đề đã sớm chuẩn bị từ trước, dưới sự cản trở của vạn đạo kim quang kia, công kích Ngũ Hành pháp tắc của Khổng Tuyên tuy mang theo năng lượng bàng bạc.

Nhưng đối với vòng sáng phòng hộ trước mặt Chuẩn Đề Thánh nhân có chút không đáng kể, cho nên sau mấy tiếng va chạm và nổ lớn vang lên.

Nơi Chuẩn Đề đứng tuy bị nguyên tố Ngũ Hành Kim Mộc Thủy bao phủ, nhưng Chuẩn Đề lại không hề bị thương chút nào!

Cùng lúc đó trận chiến ở đây cũng vì năng lượng Ngũ Hành hội tụ và bùng nổ mà khiến chúng sinh Hồng Hoang biết đến. 70.

Trong bộ lạc Nhân tộc Hoa Tư Quốc bên bờ Vị Thủy, các tộc nhân bộ lạc vốn đang quỳ lạy vì dị tượng trời đất Phục Hy giáng thế, đột nhiên cảm nhận được một luồng uy áp bàng bạc, sau đó là năng

lượng khủng bố hoành hành vô cùng!

Tộc nhân của bộ tộc Hoa Tư Quốc cảm nhận được tức thì kinh hoảng thất thố, hoảng loạn chạy trốn!

Một vài trưởng lão từng trải sau khi cảm nhận được, cũng sắc mặt đại biến, đồng thời vẻ mặt kinh hãi nhìn lên bầu trời bên bờ Vị Thủy!

Nhưng cũng không phải tất cả trưởng lão đều không có phản ứng, một vị trưởng lão cảnh giới Kim Tiên sau khi kinh ngạc ngắn ngủi, lập tức lớn tiếng hét: "Tuyệt đối không được hoảng loạn, mọi người hãy có trật tự rời đi!" Sau tiếng hét của ông, các trưởng lão khác cũng hoàn hồn!

Sau đó cũng lớn tiếng hét lên, dưới sự chỉ huy của các trưởng lão, Nhân tộc vốn vô cùng hoảng loạn cũng dần dần bình tĩnh lại.

Tiếp đó dưới sự dẫn dắt của các vị trưởng lão, Hoa Tư Quốc chỉnh tề có trật tự rút lui về phía xa.

Vị trưởng lão cảnh giới Kim Tiên lúc đầu hét lớn, sau khi tộc nhân bộ lạc rút lui, lại không đi cùng các trưởng lão khác, mà nhìn về phía bờ Vị Thủy!

Một vị trưởng lão thấy vậy, tức thì thầm nghĩ không ổn, vội nói: "Hoa Dẫn, ngươi nhìn gì vậy?

Sao không mau rút lui!" Hoa Dẫn nghe xong khẽ lắc đầu, sau đó than một tiếng nói: "Bên bờ Vị Thủy, có một người chưa rút lui, ta phải đưa cô ấy đi!" Vị trưởng lão kia nghe xong, tức thì nghĩ đến Hoa Tư bị trục xuất khỏi bộ lạc, sau đó lớn tiếng nói: "Hoa Dẫn, ngươi điên rồi sao?

Cô ta không phải tộc nhân của bộ lạc chúng ta nữa!" Hoa Dẫn nghe xong lộ ra một nụ cười, sau đó bình tĩnh trả lời: "Nhưng cô ấy là

người thân của ta!" Vị trưởng lão kia nghe xong sững sờ, còn Hoa Dẫn thì với vẻ mặt mỉm cười, nhanh chóng bay về phía bờ Vị Thủy!

"Hoa Tư, chờ ta!

Ta sẽ bảo vệ ngươi!" Sau khi vị trưởng lão kia hoàn hồn, bóng dáng của Hoa Dẫn đã biến mất.

Vị trưởng lão kia thấy cảnh này, chỉ có thể than một tiếng, sau đó theo đại chúng của bộ lạc rút lui khỏi khu vực này.

Thực ra không chỉ có bộ lạc Hoa Tư Quốc rút lui, bên bờ Vị Thủy có hơn mười bộ lạc Nhân tộc lớn nhỏ!

Sau khi cảm nhận được uy áp cấp Thánh nhân, và từng trận uy thế khủng bố truyền đến, gần như tất cả bộ lạc Nhân tộc đều bắt đầu rút lui!

Dù sao thì tuy bờ Vị Thủy vật tư phong phú, cực kỳ thích hợp cho Nhân tộc sinh tồn!

Nhưng dưới trận chiến của Thánh nhân, không có một bộ lạc Nhân tộc nào dám mạo hiểm bị một dư chấn nhỏ bé phá hủy, mà tiếp tục ở lại chỗ cũ!

Cho nên khi mấy trăm ngàn Nhân tộc di dời ra ngoài, cảnh tượng tức thì có chút hùng vĩ!

Nhưng hùng vĩ hơn nữa, là quang mang năm màu sáu sắc lấp lánh trên bầu trời phía sau họ!

Lúc này trong chiến trường của Khổng Tuyên và Chuẩn Đề, trải qua một hồi so tài, Khổng Tuyên vì chỉ có thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh, cộng thêm Ngũ Hành pháp tắc lĩnh ngộ chưa đạt đến cảnh giới đại viên mãn.

Cho nên căn bản không phải là đối thủ của Chuẩn Đề có cảnh giới

Thánh nhân, theo thời gian trôi đi, Khổng Tuyên dần dần có chút chống đỡ không nổi.

Chuẩn Đề thì vì thực lực Thánh nhân của mình, càng chiến càng dũng, từ lúc đầu cùng Khổng Tuyên cơ bản đánh ngang tay, hiện tại đã có thể áp chế Khổng Tuyên một bậc.

Trận đại chiến ở đây cũng thu hút sự chú ý của nhiều đại năng Hồng Hoang!

Chương 334

Vô số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh có khả năng quan sát trận đại chiến của hai bên, lần lượt không rời mắt nhìn chằm chằm, muốn từ trong đại chiến lĩnh ngộ được một tia cảm ngộ.

Chỉ tiếc rằng mức độ kịch liệt của trận chiến giữa Chuẩn Đề và Khổng Tuyên gần như đã đạt đến đại chiến giữa các Thánh nhân, cho nên không có thực lực nhất định, căn bản không thể lĩnh ngộ được các loại pháp tắc đang hoạt động trong đó.

Các đại năng sau khi kiên trì một lúc, lần lượt lắc đầu, vẻ mặt bất đắc dĩ thu hồi ánh mắt!

Trên một ngọn thần phong, Thanh Tùng lão tổ vẻ mặt bất đắc dĩ thu hồi ánh mắt từ trận đại chiến xa xôi, sau đó than một tiếng rồi nói: "Quá mạnh mẽ rồi, trận chiến như vậy không phải chúng ta có thể quan sát!

Chỉ tiếc quá, không thể từ trong những pháp tắc lan tràn đó lĩnh ngộ được gì." Trong Hồng Hoang, những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh cảm thán như Thanh Tùng lão tổ không phải là ít.

Dù sao một cơ hội cảm ngộ thiên địa đại đạo, quan sát trận chiến của Thánh nhân ở cự ly gần như vậy, cứ thế biến mất, sao có thể không khiến người ta đau lòng?

Đại bộ phận họ đều chưa từng nghe Thánh nhân giảng đạo, cũng không có Thánh nhân giáo hóa.

Có thể đạt được thành tựu như ngày nay, ngoài ý chí kiên định ra, e rằng còn có đại cơ duyên và đại khí vận trong cõi u minh.

Khác với vẻ mặt bất đắc dĩ của đại bộ phận đại năng, trên thiên

đình trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên đang cùng Dao Trì lợi dụng Hạo Thiên Kính để xem xét thông tin trận đại chiến.

Khi thấy Khổng Tuyên lại có thể giao thủ với Chuẩn Đề mà không rơi vào thế hạ phong, trong ánh mắt lộ ra một tia ngưỡng mộ!

Trong tia ngưỡng mộ đó, Hạo Thiên không khỏi cảm thán một tiếng: "Khổng Tuyên này, thật là mệnh tốt a!

Lại có thể bái nhập vào môn hạ của Nguyên Thủy Thiên Tôn." Dao Trì nghe xong cũng gật đầu, trong thần sắc ngoài ngưỡng mộ ra cũng có một tia ghen tị!

Dù sao trong Hồng Hoang Thánh nhân ở trong trạng thái vô địch, có thể giao thủ với Thánh nhân mà không bại, có thể xem là bán vô địch!

Thực lực mạnh mẽ như vậy, sao có thể không khiến người ta ngưỡng mộ!

Đặc biệt là mình đang ở một vị trí cực kỳ khó xử, không chỉ phải đối mặt với sự địch thị của các đại năng Hồng Hoang, đồng thời cũng phải đối mặt với áp lực vô hình của mấy vị Thánh nhân kia.

Nghĩ đến đây, trong lòng Hạo Thiên không nhịn được một trận buồn bã!

Không khỏi lại nói: "Hồng Quân Đạo Tổ đang đẩy ta vào đống lửa mà, Tam Giới Thiên Đế đâu có dễ làm như vậy!" Hạo Thiên vừa mới nói xong, Dao Trì lập tức dùng tay che miệng Hạo Thiên, đồng thời căng thẳng nói: "Hạo Thiên, ngươi không muốn sống nữa à!

Lại dám nói lời bất kính với Hồng Quân Đạo Tổ!" Hạo Thiên thấy vậy chỉ có thể bất đắc dĩ cười, ngay cả một câu nói thật cũng không thể nói ra, làm Thiên Đế này thật là uất ức!

Ở những nơi khác, ví như Huyết Hải Minh Hà!

Đối với trận đại chiến này, lại có lĩnh ngộ vô cùng phong phú.

Đối với Minh Hà, áp bách của cảnh giới Thánh nhân về cơ bản không tồn tại!

Dù sao cảnh giới hiện tại của y tuy không bằng Thánh nhân, nhưng cũng cao hơn cảnh giới Chuẩn Thánh một đoạn lớn.

Cho nên đối với một vài pháp tắc trong đại chiến, lĩnh ngộ vô cùng nhanh chóng và thấu triệt!

Chỉ tiếc rằng Minh Hà đối với điều này cũng không mấy quan tâm, bởi vì mục tiêu của Minh Hà là Thánh nhân!

Lĩnh ngộ những pháp tắc này, cũng không thể khiến y trở thành Thánh nhân.

Thứ có thể nhận được, chẳng qua là thực lực mạnh hơn một chút mà thôi, tác dụng lại thật sự không lớn đến vậy!

Những người khác như Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán, Yêu Sư Côn Bằng của Bắc Hải, và một vài đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong ẩn giấu trong Hồng Hoang.

Đối với trận đại chiến lần này, cảm ngộ và thu hoạch rất nhiều!

Trong Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy đang tĩnh tu cũng đã chú ý đến trận đại chiến ở phía đông Hồng Hoang!

Khi y nhìn về phía bờ Vị Thủy, phát hiện lại là Chuẩn Đề đang bắt nạt đồ đệ của mình!

Tức thì cả giận.

"Tốt, tốt cho một Chuẩn Đề!

Lại dám ra tay với đệ tử của bản tọa, đúng là không biết sống chết!" Sau cơn đại nộ, Nguyên Thủy lập tức triệu Quảng Thành Tử đến!

Quảng Thành Tử nhận được chiếu lệnh của Nguyên Thủy, lập tức từ cung điện của mình đến Thuận Thiên Đại Điện, khi thấy sắc mặt khó coi của Nguyên Thủy, trong lòng tức thì hiểu rõ mục đích Nguyên Thủy gọi mình đến e là có liên quan đến Khổng Tuyên.

Khi Nguyên Thủy nhìn thấy Quảng Thành Tử, sau khi bình ổn tâm tình phẫn nộ, y nói: "Chắc ngươi cũng đã biết về trận đại chiến ở phía đông Hồng Hoang, Chuẩn Đề lại ỷ lớn hiếp nhỏ, ra tay với sư đệ của ngươi, đúng là không thể dung thứ!

Cho nên vi sư muốn ngươi đi tăng viện cho sư đệ, ngoài ra, phải cho Chuẩn Đề một bài học!" Quảng Thành Tử nghe xong lập tức cung kính gật đầu, sau đó rời khỏi Tam Tiên Đảo, bay về phía đông Hồng Hoang.

Trên bầu trời phía đông Hồng Hoang trận đại chiến đó, cũng theo thời gian trôi đi mà tiến vào một giai đoạn hoàn toàn mới!

Giai đoạn Khổng Tuyên bị áp đảo!

Khổng Tuyên sau khi sử dụng hết pháp tắc và chiêu số toàn thân, dần dần bắt đầu có chút chống đỡ không nổi.

Có lúc thậm chí ngay cả công kích của Chuẩn Đề cũng không thể chống cự, từ đó bị thương không nhỏ!

Chuẩn Đề thì càng chiến càng dũng mãnh, đặc biệt sau khi Khổng Tuyên bị thương, Chuẩn Đề càng thêm hưng phấn!

Dù sao Chuẩn Đề trước đó vẫn luôn bị Nguyên Thủy áp đảo, căn bản không có sức phản kháng, khiến Chuẩn Đề cực kỳ uất ức!

Dựa vào đâu mọi người đều là Thánh nhân!

Dựa vào đâu mà mình phải bị áp đảo!

Nhưng tuy trong lòng gầm thét, lại không thể biểu lộ ra ngoài!

Sự áp bức trong thời gian dài đã khiến sự kích phẫn trong nội tâm Chuẩn Đề ngày càng nghiêm trọng!

Đã đạt đến một mức độ vô cùng khủng khiếp.

Nếu không phát tiết ra ngoài, e rằng Chuẩn Đề sẽ có nguy hiểm nhập ma!

Hiện tại, nhìn Khổng Tuyên bị đánh đến không có sức phản kháng!

Trong lòng Chuẩn Đề một trận sảng khoái, đồng thời tâm ma nồng đậm kia cũng nhàn nhạt hóa giải.

Vào lúc Chuẩn Đề Thánh nhân định thừa thế xông lên, một lần nữa tiêu trừ hoàn toàn tâm ma, một luồng uy áp Thánh nhân từ hướng Đông Hải Hồng Hoang truyền đến!

Chuẩn Đề Thánh nhân cảm nhận được, sắc mặt tức thì biến đổi!

Chuẩn Đề vốn đang tươi cười, trở nên khổ sở!

"Tam Tiên Đảo, e rằng Quảng Thành Tử sắp đến rồi!

Cũng đúng, với tính cách của Nguyên Thủy Thiên Tôn, người đến viện trợ Khổng Tuyên cũng nên là hắn!" Theo luồng uy áp cảnh giới Thánh nhân tỏa ra, Khổng Tuyên vốn đang khổ sở chống đỡ sau khi cảm nhận được thì mặt lộ vẻ vui mừng.

"Sư huynh, nhất định là sư huynh đến trợ giúp ta!" Khổng Tuyên trong lòng thầm nghĩ một tiếng, tiếp đó ánh mắt nhiệt thiết nhìn về hướng Đông Hải.

Cùng lúc đó chiến cục cũng theo đó mà thay đổi, vốn Chuẩn Đề chiếm ưu thế, nhưng hiện tại đã dần dần khôi phục lại trạng thái cân bằng!

Sau khi đợi thêm một lúc, một giọng nói tràn đầy uy nghiêm từ

chân trời truyền đến: “Chuẩn Đề, ngươi to gan thật!

Chương 335

Lại dám ra tay với sư đệ của bản tọa, lẽ nào thật sự cho rằng Tam Tiên Đảo ta không có người sao!" Cùng với giọng nói, là uy áp Thánh nhân cực kỳ áp bách!

Tức thì cả Hồng Hoang, tràn ngập hai luồng uy áp cảnh giới Thánh nhân.

Chúng sinh Hồng Hoang cảm nhận được, lần lượt vô cùng kinh ngạc!

Các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, thì ánh mắt nhiệt thiết nhìn về phía đông Hồng Hoang.

Chuẩn Đề nghe xong, trong lòng lập tức dâng lên một ngọn lửa giận!

Y trừng mắt nhìn Quảng Thành Tử, nổi giận đùng đùng nói: "Quảng Thành Tử, ngươi có ý gì!" Quảng Thành Tử nghe vậy, lại lần nữa chế nhạo: "Chuẩn Đề, sao ngươi không chỉ mặt dày mà trí nhớ cũng kém thế!

Ý của bản tọa là, ngươi dám lấy lớn hiếp nhỏ, thật sự cho rằng Tam Tiên Đảo ta không có người sao!" Chuẩn Đề nghe những lời này, lửa giận trong lòng không thể nào che giấu được nữa!

Y lập tức gầm lên một tiếng, khí thế trên người bùng nổ!

So với lúc giao chiến với Khổng Tuyên vừa rồi còn mạnh hơn vài phần.

Quảng Thành Tử thấy vậy, sắc mặt cũng dần trở nên nghiêm túc!

Mặc dù hắn có lòng tin đánh bại Chuẩn Đề, nhưng Chuẩn Đề dù sao cũng là cường giả cảnh giới Thánh Nhân, lại thành Thánh trước

hắn, cho nên cũng không thể coi thường.

Mặc dù về mặt ngôn từ, Quảng Thành Tử vô cùng xem thường Chuẩn Đề, nhưng hắn cũng đã chuẩn bị cho một trận ác chiến.

Sau khi Chuẩn Đề phóng ra uy thế bàng bạc, trên người y lại tỏa ra vô lượng phật quang!

Cùng lúc đó, một hư ảnh cây Bồ Đề xuất hiện sau lưng Chuẩn Đề.

Hư ảnh cây Bồ Đề kia xuất hiện liền tỏa ra vô lượng phật quang!

Những phật quang này mang theo hiệu quả mê hoặc cực mạnh, một khi bị chiếu rọi, nếu tâm trí không đủ kiên định chắc chắn sẽ quy y Tây phương!

Quảng Thành Tử thấy cảnh này, sau lưng cũng dâng lên một luồng lực lượng pháp tắc bàng bạc!

Uy thế không hề thua kém cây Bồ Đề sau lưng Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề cảm nhận được liền hừ lạnh một tiếng, sau đó cây Bồ Đề sau lưng y đột nhiên mở bừng hai mắt!

Cùng lúc đó, một cỗ sức mạnh quét ngang đất trời Hồng Hoang theo đó bộc phát ra.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy vậy lập tức dùng tay che chắn luồng uy thế đáng sợ kia.

"A Di Đà Phật!" Hư ảnh cây Bồ Đề kia sau khi mở mắt, thấp giọng niệm một tiếng phật hiệu!

Lập tức, vô lượng phật quang hiển hiện, vô tận thời không chìm trong phật quang của nó! 71.

Vô số chúng sinh Hồng Hoang vì không chịu nổi sự dụ hoặc cực lớn mà đồng loạt quy y Phật môn!

Cảnh tượng trước mắt khiến Quảng Thành Tử đại nộ, hắn lập tức hừ lạnh một tiếng!

Một luồng uy thế không kém cây Bồ Đề cũng được thi triển ra!

Chúng sinh Hồng Hoang vốn đang đau khổ vạn phần vì bị phật quang chiếu rọi, đột nhiên cảm thấy một luồng cảm giác mát lạnh, khoan khoái!

Hư ảnh cây Bồ Đề kia thấy vậy, liền duỗi thẳng bàn tay ra!

Bàn tay đó sau khi duỗi ra liền bắt đầu nhanh chóng to lên, cuối cùng thậm chí đạt đến mức độ che trời lấp đất!

Tiếp đó, hư ảnh cây Bồ Đề kia điều khiển bàn tay khổng lồ đó đánh thẳng về phía Quảng Thành Tử!

Quảng Thành Tử cảm nhận được uy hiếp, thân hình lập tức biến mất!

Cùng lúc đó, một hư ảnh đạo nhân xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang, đối mặt với hư ảnh cây Bồ Đề kia từ xa.

Cùng lúc, bàn tay khổng lồ của cây Bồ Đề vì mất đi mục tiêu Quảng Thành Tử, liền rơi thẳng xuống mặt đất!

Bên dưới nó, có hàng vạn sinh linh đang ngơ ngác nhìn mọi thứ, vẻ mặt hoàn toàn mờ mịt!

Khi thấy bàn tay khổng lồ che trời lấp đất sắp giáng xuống, họ lập tức trở nên hoảng loạn, muốn chạy trốn khỏi đây.

Chỉ là uy áp của Thánh Nhân đâu có dễ dàng né tránh như vậy, cho nên khi vô số sinh linh loạn thành một nồi cháo, bàn tay khổng lồ kia liền mang theo sức mạnh bàng bạc vô tận rơi xuống mặt đất!

Sau đó là một tiếng nổ trầm đục cực lớn, sinh linh trong phạm vi hàng trăm triệu dặm nghe thấy đều không ngừng thổ ra máu tươi,

ngoài ra thân thể thất khiếu chảy máu, trông vô cùng thảm thương.

Theo sau bàn tay khổng lồ rơi xuống đất, đại địa Hồng Hoang bị bụi đất tung lên, hình thành một cơn bão cát che trời lấp đất!

Cùng lúc đó, vì cú va chạm cực lớn kia, Hồng Hoang rung chuyển!

Sinh linh Hồng Hoang cảm nhận được sự rung chuyển nhẹ đó, lập tức sắc mặt đại biến, cả Hồng Hoang bắt đầu hoảng loạn!

Trên bầu trời, một hư ảnh đạo nhân và một hư ảnh cây Bồ Đề đang đối chọi lực lượng pháp tắc cường đại của đôi bên.

Lập tức, toàn bộ bầu trời Hồng Hoang lấy Quảng Thành Tử và Chuẩn Đề làm trung tâm, nứt ra từng vết nứt đáng sợ!

Chúng thánh Hồng Hoang thấy cảnh này, không thể nào tiếp tục bình tĩnh được nữa! 72.

Bọn họ đồng loạt ra tay trấn áp đất trời Hồng Hoang.

Họ xua tan cơn bão cát đáng sợ, vá lại bầu trời Hồng Hoang!

Khi chúng thánh đang bận rộn dọn dẹp hậu quả cho Quảng Thành Tử và Chuẩn Đề, thì từ hướng hai người đột nhiên bùng nổ một luồng ánh sáng chói lòa cực độ. 73.

Vô số sinh linh thấy cảnh này, đồng loạt dừng lại dùng tay hoặc các vật thể khác che đi luồng ánh sáng chói mắt đó!

Có một số người không kịp che chắn, bị luồng ánh sáng chói mắt đó chiếu thẳng vào, hai mắt lập tức tối sầm lại.

Nhưng luồng ánh sáng đến cực nhanh, đi cũng vô cùng nhanh!

Chỉ kéo dài vài khoảnh khắc, luồng ánh sáng chói mắt đó liền biến mất!

Tại vị trí trung tâm của Quảng Thành Tử và Chuẩn Đề xuất hiện

một lỗ hổng không gian khổng lồ!

Bên trong lỗ hổng, ngoài hai bóng người đứng sừng sững bên ngoài thế giới, tất cả những thứ khác đều hóa thành hư vô!

Chuẩn Đề sau khi im lặng một lúc, dùng giọng nói có chút run rẩy nói: "Quảng Thành Tử, được lắm!" Sau đó y phun ra một ngụm máu vàng, loạng choạng rời khỏi phía đông Hồng Hoang.

Nhìn Chuẩn Đề rời đi, Quảng Thành Tử cũng thở phào một hơi, rồi nhìn lại lỗ hổng không gian khổng lồ kia, trong lòng sinh ra một tia sợ hãi!

"Không ngờ, sự va chạm pháp tắc của hai bên lại kịch liệt đến vậy!" Sau khi Chuẩn Đề rời đi, Khổng Tuyên bước đến trước mặt Quảng Thành Tử cảm tạ: "Đa tạ sư huynh ra tay tương trợ, nếu không sư đệ thật không biết phải làm sao." Quảng Thành Tử nghe xong khẽ cười: "Sư đệ nói quá lời rồi, chúng ta đồng môn, không cần như vậy!"
74.

Chương 336

Khổng Tuyên nghe xong cũng cảm khái vạn phần, trong lòng ngoài việc cảm kích Quảng Thành Tử, còn thầm mừng vì khi đó bái Nguyên Thủy làm thầy là một lựa chọn chính xác!

Đồng thời, đối với quyết định ban đầu, y càng thêm kiên định!

Sau đó, Quảng Thành Tử ở lại xử lý dư chấn trận chiến với Chuẩn Đề, dù sao vì đại chiến mà cả Hồng Hoang đều bị ảnh hưởng lớn.

Khổng Tuyên biết vậy, nhanh chóng trở về bên bờ sông Vị Thủy!

Khi thấy tiểu viện bình an vô sự, y cũng yên lòng.

Lúc này, cửa lớn của sân được mở ra, Hoa Tư có chút suy yếu bước ra!

Hoa Tư sau khi nhìn thấy Khổng Tuyên, trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc và khó hiểu, sau đó nhỏ giọng hỏi: "Ngài là ai, tại sao lại ở đây?" Khổng Tuyên nghe xong, lộ ra nụ cười hòa ái, ôn hòa nói: "Ta là đệ tử Khổng Tuyên dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn của Tam Tiên Đảo!" Hoa Tư nghe vậy rõ ràng sửng sốt, sau đó vui mừng nói: "Ra là hộ pháp đại nhân!

Mau, mau mời vào!" Khổng Tuyên gật đầu, rồi bước vào trong sân, đồng thời cũng nhìn thấy Phục Hy đang ở trong tã lót!

Sau khi Khổng Tuyên ngồi xuống, Hoa Tư bèn hỏi: "Không biết hộ pháp đại nhân đến tìm ta có việc gì?" Khổng Tuyên khẽ cười, nhìn Phục Hy mỉm cười nói: "Phục Hy cùng ta có duyên sư đồ, hôm nay ta đến để nhận nó làm đồ đệ!" Hoa Tư nghe Khổng Tuyên muốn nhận con mình làm đồ đệ, không khỏi ngẩn ra, sau đó liền mừng rỡ!

Dù sao Khổng Tuyên là một trong những hộ pháp của Nhân tộc, có địa vị tôn sùng trong tộc.

Có y ở đây, thành tựu sau này của Phục Hy chắc chắn sẽ không nhỏ!

Sau cơn vui mừng, Hoa Tư tự nhiên gật đầu đồng ý!

Nhưng, khi nhìn Phục Hy vừa mới sinh, trong mắt nàng lại lóe lên một tia không nỡ!

"Hộ pháp đại nhân, con của ta vừa mới chào đời!

Hy vọng hộ pháp đại nhân cho một chút thời gian, để ta được chăm sóc nó!" Sau một hồi đấu tranh nội tâm, Hoa Tư nhỏ giọng đề nghị, đồng thời dùng ánh mắt khát khao nhìn chằm chằm Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên nghe xong sửng sốt, sau đó phản ứng lại rồi cười ha hả, nói: "Hoa Tư không cần như vậy, ta tuy nhận nó làm đồ đệ nhưng không có nghĩa là bây giờ sẽ mang nó đi!" Hoa Tư nghe xong, lòng lập tức mừng rỡ, trên mặt tràn ngập vẻ vui mừng.

"Đa tạ hộ pháp đại nhân!" Khổng Tuyên xua tay, sau đó mỉm cười nói: "Ta sẽ đợi Phục Hy trưởng thành, rồi mới mang nó đến Tam Tiên Đảo học tập đạo pháp!" Nghe những lời này, vẻ mặt vui mừng của Hoa Tư càng đậm hơn, như vậy càng tốt!

Có thể bầu bạn với Phục Hy thời thơ ấu tự nhiên khiến người ta vô cùng vui vẻ.

"Vậy thì tốt quá, đa tạ hộ pháp đại nhân thành toàn!" Khổng Tuyên thấy Hoa Tư vui vẻ gật đầu, cũng khẽ gật đầu, sau đó nhẹ giọng dặn dò thần thú Phượng Hoàng và Kỳ Lân trong tiểu viện: "Phượng Hoàng, Kỳ Lân!

Khoảng thời gian trước các ngươi biểu hiện rất tốt, bản tọa đã ghi

nhớ trong lòng!

Sau này cần chiếu cố gia đình Hoa Tư và Phục Hy, cho đến khi bản tọa trở lại!" Thần thú Phượng Hoàng và Kỳ Lân nghe xong lập tức gật đầu, đồng thời trên mặt lóe lên vẻ vui mừng!

"Tuân lệnh Khổng Tuyên đại nhân!" Sau đó Khổng Tuyên lại cùng Hoa Tư trò chuyện một lúc, rồi cáo từ rời đi.

Sau khi Khổng Tuyên rời đi, Phục Hy vốn đang yên tĩnh lạ thường đột nhiên khóc lớn, Hoa Tư nghe tiếng khóc vội vàng tiến lên nhẹ nhàng ôm lấy Phục Hy, chầm chậm đung đưa.

Phục Hy sau khi cảm nhận được sự đung đưa nhẹ nhàng, vẻ mặt khóc lóc ban đầu lại yên tĩnh trở lại, một lần nữa ngủ say an lành!

Hoa Tư nhìn Phục Hy đang ngủ say, nở một nụ cười hạnh phúc!

Thời gian trôi nhanh, trong nháy mắt, mười sáu năm đã trôi qua kể từ khi Phục Hy ra đời.

Mười sáu năm sau, Phục Hy trở nên vô cùng cao lớn, thậm chí còn cao hơn cả mẹ mình là Hoa Tư.

Hoa Tư nhìn Phục Hy dần dần lớn lên, nội tâm cũng vô cùng vui mừng!

Phục Hy sau khi lớn lên, đã có thể đi săn bắn.

Vì vậy, khi Phục Hy dần dần có thể đi săn, thần thú Phượng Hoàng và Kỳ Lân cũng dần dần ngừng cung cấp thức ăn cho Phục Hy và những người khác.

Nhưng tuy không còn mang thức ăn đến, chúng vẫn âm thầm bảo vệ Phục Hy và Hoa Tư, không để họ bị yêu thú và các loại nguy hiểm khác làm hại.

Một ngày nọ, Phục Hy vừa đi săn về, trên vai vác một con lợn

rừng khổng lồ!

Hoa Tư thấy vậy, trên mặt lóe lên vẻ vui mừng xen lẫn không nỡ!

Dù sao bây giờ Phục Hy đã trưởng thành, theo ước định với Khổng Tuyên, Phục Hy sẽ sớm đến Tam Tiên Đảo học tập đạo pháp.

Phục Hy thông tuệ sau khi đặt con mồi xuống, cũng chú ý thấy mẹ mình có chút khác lạ!

Vì vậy cậu hỏi: "Mẫu thân, người sao vậy?" Hoa Tư nghe xong khẽ lắc đầu, nở một nụ cười nhàn nhạt và không trả lời câu hỏi của Phục Hy.

Phục Hy thấy vậy tuy có chút nghi hoặc, nhưng nếu Hoa Tư không định nói, cậu cũng không hỏi đến cùng.

Nhưng tối hôm đó, Hoa Tư và Phục Hy đã trò chuyện rất nhiều trong tiểu viện, khiến Phục Hy càng thêm nghi hoặc và khó hiểu.

Cùng lúc đó, trong một sơn cốc không xa bờ sông Vị Thủy, Khổng Tuyên cũng tỉnh lại sau tu luyện!

Sau khi tỉnh lại, Khổng Tuyên liếc nhìn bầu trời, lập tức hiểu ra bây giờ đã qua mười sáu năm.

Phục Hy cũng đã trưởng thành, đã đến lúc đưa Phục Hy trở về Tam Tiên Đảo!

Vì vậy, sáng sớm hôm sau, trên bầu trời bộ lạc Hoa Tư quốc, những đám mây ngũ sắc chầm chậm tụ lại.

Người trong bộ lạc Hoa Tư quốc thấy vậy đều có chút nghi hoặc, nhưng cũng không quá để ý.

Nhưng khi những đám mây ngũ sắc kia tụ lại đến một mức độ nhất định, một bóng người xuất hiện giữa những đám mây đó.

Đồng thời, một luồng uy áp nhàn nhạt tràn ngập bầu trời Hoa Tư

quốc!

Các trưởng lão và thủ lĩnh trong bộ lạc Hoa Tư quốc thấy vậy, sắc mặt đều kinh hãi!

Bọn họ vội vàng bước ra khỏi nhà, nhìn lên bầu trời.

Khi nhìn thấy bóng người trên trời, họ lập tức kinh ngạc, nội tâm càng dậy sóng!

Sau một hồi kinh ngạc, các thủ lĩnh và trưởng lão trong bộ lạc đều cung kính nói với bóng người trên trời: "Thủ lĩnh Hoa Dương của Hoa Tư quốc cùng các trưởng lão, bái kiến hộ pháp đại nhân!" Những tộc nhân đang đi lại gần đó, sau khi nghe thủ lĩnh và trưởng lão hô lớn như vậy, trong lòng cũng lập tức kinh hãi!

Họ ngẩng đầu nhìn lên trời, chỉ là vì tu vi thấp kém, và cũng chưa từng thấy dung mạo Khổng Tuyên nên không biết y rốt cuộc là ai.

Nhưng nếu thủ lĩnh và trưởng lão gọi bóng người kia là hộ pháp đại nhân, thì người trên trời kia chắc chắn là một trong ba vị hộ pháp đã từng bảo vệ Nhân tộc.

Vì vậy họ cũng trở nên cung kính, dù sao uy vọng của Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên và Văn Đạo Nhân trong Nhân tộc chỉ đứng sau Nguyên Thủy Thiên Tôn và Nữ Oa nương nương!

Trên bầu trời, Khổng Tuyên đang chậm rãi bước đi nghe vậy khẽ gật đầu, sau đó bình tĩnh nói: "Bần tọa là Khổng Tuyên, hôm nay đi qua Hoa Tư quốc là để nhận một đệ tử ở bên bờ sông Vị Thủy." Các tộc nhân, trưởng lão và những người khác trong bộ lạc Hoa Tư quốc bên dưới sau khi nghe lời Khổng Tuyên, trong lòng càng thêm kinh ngạc!

Họ bắt đầu bàn tán: "Hộ pháp đại nhân lại muốn nhận đồ đệ ở bờ sông Vị Thủy, thật là vinh diệu cho bộ lạc Hoa Tư quốc chúng ta!"

“A, không biết là con cháu nhà nào, lại có thể được hộ pháp ưu ái!” “Thật đáng ghen tị, nếu là thằng nhóc nhà ta thì tốt rồi!” “Thôi đi, thằng nhóc gầy gò nhà ngươi, làm sao có thể được hộ pháp để mắt!

Theo ta thấy, thằng bé mập nhà ta mới là người phù hợp nhất!

Vóc dáng trắng trẻo mập mạp, cao lớn như vậy, mới thích hợp trở thành đệ tử của hộ pháp!” “Phì, vô sỉ!...” Khi các tộc nhân trong bộ lạc Hoa Tư quốc nghe lời Khổng Tuyên xong liền bàn tán xôn xao, đồng thời đoán xem đệ tử mà Khổng Tuyên muốn nhận rốt cuộc là ai, thì Khổng Tuyên đã rời khỏi bầu trời bộ lạc Hoa Tư quốc, đi về phía xa.

Mọi người trong bộ lạc Hoa Tư quốc thấy vậy, lòng lập tức kinh ngạc!

“Sao vậy?

Chương 337

Hộ pháp không phải muốn nhận đồ đệ sao?

Sao lại đi rồi!" "A a, xem ra ngài ấy đang đi về phía bờ sông Vị Thủy!" "Nhưng gần đây ngoài bộ lạc Hoa Tư quốc chúng ta ra, không còn bộ lạc nào khác cả!" Trên không trung, Khổng Tuyên nghe được lời nói của Nhân tộc bên dưới, khẽ lắc đầu, nở một nụ cười khó hiểu!

Sau đó, khi Khổng Tuyên đến bờ sông Vị Thủy, đám mây tường ngũ sắc bắt đầu từ từ hạ xuống, khiến tộc nhân Hoa Tư quốc ở không xa thấy vậy trong lòng vui mừng.

"Hộ pháp đại nhân đã hạ xuống rồi!

Đi, mọi người đi xem!

Rốt cuộc là ai may mắn như vậy, có thể được hộ pháp đại nhân ưu ái, trở thành đệ tử tôn quý." 75.

Sau một tiếng đề nghị, mọi người trong bộ lạc Hoa Tư quốc nối đuôi nhau đi về phía nơi đám mây tường của Khổng Tuyên hạ xuống.

Một vị trưởng lão trong Hoa Tư quốc, thì ngơ ngác nhìn về phía nơi đám mây tường hạ xuống.

"Nơi đó, nơi đó không phải là chỗ ở của Hoa Tư sao!" Sau khi nhìn một lúc, Hoa Dẫn vô cùng khẳng định nói!

Đồng thời, đột nhiên, ông nhớ lại trận uy áp bàng bạc mười sáu năm trước đã bao trùm cả bộ lạc, thậm chí cả lưu vực sông Vị Thủy, cùng với thiên địa dị tượng đáng sợ kia!

"Lẽ nào, mục tiêu của hộ pháp đại nhân là con trai của Hoa Tư, Phục Hy?" Hoa Dẫn nghĩ vậy lòng kinh hãi, tuy trong lòng ông vô cùng không muốn tin, nhưng khả năng này lại là lớn nhất!

“Như vậy cũng tốt, có hộ pháp đại nhân che chở, Hoa Tư cũng có thể sống tốt hơn một chút!” Sau khi hiểu ra, trên mặt Hoa Dẫn lộ ra một nụ cười, rồi theo dòng người đông đúc đi về phía bờ sông Vị Thủy.

Bên bờ sông Vị Thủy, Hoa Tư đứng trong tiểu viện, nhìn những đám mây ngũ sắc trên trời, nở một nụ cười an tâm!

“Hộ pháp đại nhân cuối cùng cũng đến rồi, như vậy cũng tốt!

Phục Hy mười sáu tuổi rồi, cũng nên rời khỏi đây để đến một thế giới rộng lớn hơn.” Hoa Tư nhìn những đám mây trên trời, vui mừng nói!

Nhưng trong ánh mắt, sự không nỡ cũng vô cùng nồng đậm.

Phục Hy đứng bên cạnh nàng, nhìn vẻ mặt vui mừng xen lẫn không nỡ của Hoa Tư, trong lòng cũng có chút hiểu ra, rồi cũng mang theo ánh mắt không nỡ, nhìn về phía đám mây tường ngũ sắc!

Sau đó, một bóng người tỏa ra uy áp nhàn nhạt từ trong đám mây tường ngũ sắc bước xuống, đến bên cạnh Hoa Tư và Phục Hy.

Hai con thần thú kia sau khi Khổng Tuyên đến, cũng vội vàng ra nghênh đón cung kính!

“Hoa Tư cùng Phục Hy bái kiến hộ pháp đại nhân!” “Hoa Phượng, Hoa Lâm bái kiến Khổng Tuyên đại nhân!” Theo sau vài tiếng cung kính vang lên, Khổng Tuyên đã đến trước mặt họ, liếc nhìn một cái, Khổng Tuyên nhẹ nhàng gật đầu.

Lập tức Khổng Tuyên bước đến trước mặt Hoa Tư, nhẹ giọng nói một câu: “Thoáng cái đã mười sáu năm trôi qua, không ngờ Phục Hy đã lớn thế này rồi!” Hoa Tư nghe xong cảm khái gật đầu, sau đó vẻ mặt vui mừng nhìn về phía Phục Hy, nhưng sự không nỡ trong ánh mắt đó, cũng không hề che giấu.

Thấy cảnh này, Khổng Tuyên tiếp tục nói: "Nếu đã qua mười sáu năm, nó đã trưởng thành, cũng đến lúc theo ta rời đi học tập đạo pháp rồi." Hoa Tư nghe xong gật đầu, tuy có chút không nỡ, nhưng đây là một cơ hội trời cho.

Phục Hy ở bên cạnh thì ngơ ngác: "Mẫu thân, vị này, vị hộ pháp đại nhân này!

Rốt cuộc là sao vậy ạ?" Hoa Tư nghe xong, vẻ mặt từ ái nhìn Phục Hy dặn dò: "Phục Hy, đây là hộ pháp đại nhân của Nhân tộc chúng ta!

Từ hôm nay trở đi, con phải theo hộ pháp đại nhân đi tu luyện đạo pháp." Phục Hy nghe xong một hồi trầm mặc, tuy vô cùng khao khát tu luyện đạo pháp, nhưng cũng vô cùng không nỡ rời xa mẫu thân.

Hoa Tư thấy sự do dự trong mắt Phục Hy, không khỏi nói: "Con ngoan, đây là một cơ hội!

Đi rồi cũng không có nghĩa là sau này không thể gặp lại mẹ, đợi khi con tu luyện có thành tựu, có thể trở về đây, trở về bên cạnh mẹ!" Khổng Tuyên ở bên cạnh lúc này cũng nói: "Phục Hy, không cần lo lắng!

Với tư chất của con và tài nguyên của Tam Tiên Đảo, con sẽ nhanh chóng học thành tài!

Đến lúc đó có thể trở về bên cạnh mẫu thân.

Trong khoảng thời gian này, ta sẽ luôn phái người bảo vệ bên cạnh mẫu thân con, cho đến khi con học thành trở về." Sau khi nghe lời Khổng Tuyên, mối bận tâm duy nhất trong lòng Phục Hy cũng theo đó biến mất!

Cậu gật đầu, đồng ý đến Tam Tiên Đảo học tập đạo pháp.

Hoa Tư và Khổng Tuyên thấy vậy đều vui mừng gật đầu, dù sao

nếu Phục Hy không đồng ý, họ cũng không tiện ép buộc cậu lựa chọn.

Sau khi Phục Hy đồng ý, lại tiến hành một hồi cáo biệt, sau đó hai người chuẩn bị lên đường trở về Tam Tiên Đảo.

Lúc này, tộc nhân trong bộ lạc Hoa Tư quốc, cũng đã đến bờ sông Vị Thủy, nhìn thấy đám mây tường lơ lửng trên trời và tiểu viện kia.

Các tộc nhân trong bộ lạc thấy vậy, nghi hoặc hỏi: "Sao ở đây lại có một tiểu viện, là ai xây vậy?" Phần lớn người trong bộ lạc đã không còn nhớ rõ chuyện gần hai mươi năm trước, nên không biết ai đang ở đây.

Hoa Dẫn nhìn tiểu viện dưới đám mây tường, trong lòng hiểu rõ suy đoán của mình hoàn toàn chính xác!

Lập tức trên mặt lóe lên vẻ vui mừng.

Đúng lúc các tộc nhân định tiến lên xem rốt cuộc ai đang ở đó, đột nhiên một luồng uy áp bàng bạc từ trong tiểu viện kia tỏa ra! 76.

Các tộc nhân trong bộ lạc Hoa Tư quốc sau khi cảm nhận được không khỏi đồng loạt lùi lại!

Trên bầu trời, đám mây tường ngũ sắc ban đầu bắt đầu phóng ra ánh sáng nhàn nhạt!

Đồng thời từng đám mây mù tụ tập tại đây, dưới ánh nắng mặt trời chiếu rọi trông vô cùng thần thánh!

Tộc nhân của bộ lạc Hoa Tư quốc thấy vậy, lòng lập tức kinh hãi, vẻ mặt cung kính nhìn về phía những đám mây ngũ sắc kia!

Theo sau một cột sáng bảy màu đột nhiên từ trong tiểu viện kia bay lên, sau đó hai bóng người xuất hiện trong cột sáng bảy màu đó, chậm rãi di chuyển lên trên.

Các tộc nhân của bộ lạc Hoa Tư quốc thấy vậy, lòng đại kinh!

Nhưng khi nhìn thấy một bóng người trong tiểu viện, họ đều lộ vẻ mặt không thể tin được!

“Không thể nào, không thể nào!” 77.

Một số tộc nhân lớn tuổi hơn và các trưởng lão sau khi nhìn thấy, đồng loạt kinh hãi hét lên!

“Lại là nàng, lại là nàng!

Lẽ nào, đệ tử mà hộ pháp đại nhân chiêu thu chính là đứa con mà nàng mang trong bụng?” Vị trưởng lão đã trải qua chuyện năm xưa, không nhịn được hét lên!

Lập tức, mọi người trong bộ lạc Hoa Tư quốc nhớ lại ngày đó khoảng hai mươi năm trước, họ đã vô tình trục xuất một thiếu nữ trẻ tuổi ra khỏi bộ lạc, để nàng lưu lạc nơi hoang dã nguy hiểm.

Ban đầu họ tưởng rằng, thiếu nữ đó đã sớm chết ở nơi hoang dã.

Nhưng không ngờ, thiếu nữ đó không những không chết, mà còn sinh hạ đứa con đó, và nuôi nấng nó lớn lên!

Càng khiến họ chấn động hơn, hộ pháp đại nhân của Nhân tộc lại đích thân đến, nhận đứa trẻ năm xưa làm đệ tử.

Chúng nhân trong bộ lạc Hoa Tư quốc nhìn hai bóng người dần xa, trong lòng tràn ngập hối hận!

Họ đã không ngờ rằng, đứa con mà Hoa Tư mang trong bụng không phải là một yêu quái, mà là một tương lai, một tương lai huy hoàng!

Lợi ích mà tương lai đó mang lại vốn dĩ nên thuộc về họ, nhưng vì sự vô tri và ngu muội của mình, họ đã tự tay chôn vùi ngày mai huy hoàng!

Đặc biệt là vài vị trưởng lão đã chủ trì ra lệnh trục xuất năm xưa,

càng hối hận vô cùng!

Chương 338

Từng giọt nước mắt không kìm được rơi xuống.

Sau khi mọi người hối hận một lúc, một giọng nói đột nhiên vang lên: "Hay là chúng ta đón nàng về bộ lạc đi, chỉ cần chúng ta thành tâm cầu xin, chắc nàng sẽ đồng ý thôi?" Mọi người sau khi nghe thấy giọng nói đó, lập tức ánh mắt lóe lên tia hy vọng!

Sau đó mọi người đến bên tiểu viện, nhìn thấy Hoa Tư đang chìm trong đau buồn.

Hoa Tư cũng nhìn thấy các tộc nhân của Hoa Tư quốc, nhưng sắc mặt nàng lập tức lạnh băng!

Nhìn những gương mặt có phần quen thuộc, trong lòng Hoa Tư một ngọn lửa giận vô danh theo đó bùng cháy dữ dội!

Năm xưa chính những người này, đã đuổi nàng ra khỏi bộ lạc!

Nếu không có hai con thần thú che chở, nàng đã sớm chết ở nơi hoang vu hẻo lánh đó.

Vì vậy, mặt Hoa Tư một mảng bình tĩnh, nhưng giọng nói lại vô cùng lạnh lẽo: "Các người, đến đây làm gì!" Các tộc nhân của bộ lạc Hoa Tư quốc sau khi nghe vậy, trong lòng dâng lên một cảm giác áy náy!

Đồng thời một số người cảm thấy hổ thẹn với Hoa Tư không nhịn được rời đi.

Nhưng đồng thời cũng có một bộ phận lớn người, mặt dày mày dạn, vẻ mặt cung kính nói với Hoa Tư: "Hoa Tư, những năm nay ở bên ngoài vất vả cho cô rồi!

Bộ lạc chúng tôi có lỗi với cô, bây giờ chúng tôi chính thức xin lỗi

cô, đồng thời cũng hy vọng cô có thể cùng chúng tôi trở về bộ lạc." Hoa Tư nghe xong hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nói: "Xin lỗi?

Các người xin lỗi, có lỗi gì sao?

Bộ lạc?

Ta không có bộ lạc!

Nhà của ta ở đây, ta cũng không quen biết các người!

Vì vậy xin các người từ đâu đến thì về đó đi!" Một đám tộc nhân còn lại sau khi nghe những lời lạnh lùng của Hoa Tư, trong lòng cũng hiểu rõ Hoa Tư bây giờ vẫn chưa buông bỏ được khúc mắc năm xưa.

Bọn họ trong lòng vô cùng lo lắng, bây giờ đừng nói là để Hoa Tư về bộ lạc, e rằng để nàng tha thứ cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Lúc này, Hoa Dẫn sau khi nghe lời Hoa Tư, từ trong đám người bước ra!

Hoa Tư sau khi nhìn thấy Hoa Dẫn, thần tình rõ ràng ngẩn ra, sau đó hai người dưới ánh mắt của những người khác, vào phòng nói chuyện!

Một lúc sau, hai người từ trong phòng đi ra!

Hoa Tư lại lần nữa nhìn về phía họ, trong ánh mắt đã không còn sự lạnh lùng ban đầu!

"Những chuyện các người làm năm xưa, bây giờ ta tha thứ cho các người!" Đám người đang chờ đợi ngoài cửa sau khi nghe vậy liền lộ vẻ mừng rỡ, sau đó vô cùng vui mừng nhìn về phía Hoa Tư.

"Nhưng, ta sẽ không đồng ý về bộ lạc!

Ta ở đây quen rồi, ta sẽ không rời khỏi đây." Những người vốn đang vô cùng vui mừng sau khi nghe vậy, ngẩn ra rồi tiếp tục khuyên nhủ Hoa Tư.

Họ muốn để Hoa Tư về bộ lạc, nhưng Hoa Tư đã từ chối lời khuyên của họ, tỏ rõ sẽ không rời khỏi đây.

Sau khi khuyên nhủ một lúc, thấy thần tình và giọng nói của Hoa Tư vô cùng kiên định, họ cũng chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu!

Tuy Hoa Tư không theo về bộ lạc, nhưng mọi người trong bộ lạc Hoa Tư quốc lại nghĩ ra một cách, đó là mở rộng bộ lạc về phía này!

Ở một bên khác, Khổng Tuyên mang theo Phục Hy chân đạp tường vân ngũ sắc vượt qua vô số khoảng cách, đến bên ngoài Tam Tiên Đảo!

Phục Hy thấy Khổng Tuyên dừng lại liền lập tức hiểu đã đến đích, nhưng lúc này lại đang ở trên một vùng biển rộng lớn.

Xung quanh toàn là nước biển, căn bản không thấy được bất kỳ dấu vết nào khác.

"Sư tôn, không phải chúng ta muốn đến Tam Tiên Đảo sao?

Tại sao lại dừng lại trên mặt biển!" Khổng Tuyên nghe xong khẽ cười, cuối cùng thản nhiên nói: "Chúng ta đang ở bên ngoài Tam Tiên Đảo, Tam Tiên Đảo đang ở ngay trước mắt con!" Phục Hy sau khi nghe xong vẻ mặt nghi hoặc, sau đó lại nhìn chằm chằm phía trước nhưng vẫn không phát hiện ra gì.

Khổng Tuyên thấy vậy cười ha hả một tiếng, tiếp đó trên người Khổng Tuyên lóe lên một luồng khí tức kỳ quái, sau đó một luồng ánh sáng từ trong cơ thể Khổng Tuyên bay ra.

Sau đó dưới ánh mắt kinh ngạc của Phục Hy, mặt biển yên tĩnh phía trước đột nhiên bắt đầu gợn sóng!

Mặt biển rộng lớn ban đầu dâng lên sương mù dày đặc, dưới sự dẫn dắt của Khổng Tuyên, Phục Hy bước vào trong sương mù.

Sau đó cảnh tượng trước mắt biến đổi, một đại lục rộng lớn vô cùng, tráng lệ lạ thường xuất hiện trước mắt.

"Đây, đây là!" Khổng Tuyên thấy vậy hài lòng gật đầu, dang rộng hai tay hào tình vạn trượng nói: "Đây chính là Tam Tiên Đảo!" Sau đó hai người từ trên trời hạ xuống, đáp xuống mặt đất Tam Tiên Đảo!

Phục Hy sau khi đáp xuống mặt đất càng không ngừng quan sát xung quanh, đồng thời không ngừng cảm thán cảnh quan tráng mỹ của Tam Tiên Đảo.

Khổng Tuyên thấy vậy trong lòng thầm vui mừng, năm xưa khi y mới đến đây cũng không khác gì Phục Hy.

Không ngờ thoáng cái vô số năm đã trôi qua, từ lúc mới sinh ra, y đã trưởng thành thành một đại năng đỉnh tiêm đủ sức che lấp Hồng Hoang!

Sau đó Khổng Tuyên nhìn Phục Hy không ngừng kinh ngạc trước những cảnh đẹp hay những động thực vật quý giá gặp trên đường, bắt đầu giảng giải một số điều!

Ví dụ như lịch sử của Tam Tiên Đảo, ví dụ như những kỳ trân dị bảo trên đảo, lại ví như sư tôn của Khổng Tuyên là Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Phục Hy sau khi nghe xong, lập tức ghi nhớ toàn bộ nội dung y nói!

Bởi vì cậu có thể cảm giác được, những nội dung này vô cùng quan trọng.

Sau đó Khổng Tuyên đưa Phục Hy đến một quần thể cung điện, Phục Hy nhìn quần thể cung điện trước mắt không khỏi nuốt nước bọt!

Dù sao quần thể cung điện khổng lồ như vậy, trang trí hoa lệ như

vậy, kiến trúc hùng vĩ như vậy Phục Hy chưa từng thấy qua!

Những kiến trúc đó tỏa ra ánh sáng vàng nhàn nhạt, cho thấy vật liệu sử dụng vô cùng bất phàm!

Khi thấy Phục Hy vẻ mặt chấn động, Khổng Tuyên lộ ra vẻ mặt mãn nguyện, sau đó bình thản nói: "Đây là cung điện của vi sư, sau này con cũng sẽ ở trong này!" Phục Hy sau khi nghe xong trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, dù sao cung điện xa hoa như vậy, Phục Hy căn bản không dám tưởng tượng có thể ở trong cung điện như vậy, nên có chút kinh ngạc hỏi: "Con thật sự có thể ở trong này sao!" Khổng Tuyên sau khi nghe xong gật đầu, kiên định nói: "Đương nhiên, là đệ tử của vi sư đương nhiên có thể ở trong này." Mười năm sau, trên một bình nguyên bằng phẳng của Tam Tiên Đảo, một bóng người trẻ tuổi đang tham ngộ đạo pháp!

Bên cạnh cậu, có một số tiên thiên linh thú cực kỳ quý giá đang tìm thức ăn.

Đột nhiên, một luồng uy thế bàng bạc từ trong cơ thể trẻ tuổi đó tỏa ra!

Nhưng luồng khí tức đó tuy bàng bạc, nhưng đối với những tiên thiên linh thú đang tìm thức ăn gần đó lại quá yếu!

Nhưng tuy yếu, nhưng đối với tiên thiên linh thú lại có chút chấn kinh!

"Nhanh như vậy đã đến cảnh giới Kim Tiên, quả không hổ là đồ tôn của Thiên Tôn!" Một con tiên hạc nhìn Phục Hy đang tu luyện, có chút cảm thán nói!

"Đúng vậy, mới chỉ mười năm mà thôi!

Lại có thể từ một tiểu tử bình thường, trưởng thành thành một tu luyện giả có cảnh giới Kim Tiên.

Xem ra thiên phú của nó quả nhiên phi phàm, cũng không hổ là đệ tử của Khổng Tuyên đại nhân.” Một con linh thú khác sau khi nghe xong, liền tiếp lời!

Đồng thời vẻ mặt ghen tị nhìn về phía Phục Hy đang hưởng thụ đột phá cảnh giới Kim Tiên.

Tuy những tiên thiên linh thú này thực lực không thấp hơn cảnh giới Đại La Kim Tiên, nhưng cũng cơ bản đã đạt đến đỉnh cao, muốn tiến thêm một bước nữa cơ bản là không thể, vì vậy mới vô cùng ghen tị với Phục Hy.

Chương 339

Trong ánh mắt ghen tị của các tiên thiên linh thú, Phục Hy tỉnh lại sau tu luyện!

Khi cảm giác được mình đã đột phá cảnh giới Kim Tiên, trong lòng một trận vui mừng!

"Cuối cùng đã đạt đến cảnh giới Kim Tiên, thật tốt quá!" Nhân lúc vui mừng vì đột phá, Phục Hy nhớ lại sự gian nan khi mới tiếp xúc đạo pháp!

Tuy có Khổng Tuyên đích thân chỉ dạy, nhưng Phục Hy lúc đầu đối với những đạo pháp đó hai mắt mờ mịt, căn bản không hiểu ý nghĩa trong đó.

May mà sau một thời gian học tập và sự giảng giải không mệt mỏi của Khổng Tuyên, Phục Hy cuối cùng cũng có thể tu luyện!

Sau đó trải qua mười năm khổ tu, Phục Hy đạt đến cảnh giới Kim Tiên!

"Nếu mẫu thân biết tin này, chắc chắn sẽ vô cùng vui mừng!

Nói đi nói lại, mười năm rồi, cũng không biết mẫu thân thế nào rồi!

Không biết khi nào mới có thể gặp lại một lần." Sau khi vui mừng, Phục Hy nhớ đến mẫu thân Hoa Tư ở bên bờ sông Vị Thủy, nội tâm trăm mối ngổn ngang.

Trung tâm Tam Tiên Đảo, trong Thuận Thiên đại điện!

Nguyên Thủy cũng tỉnh lại sau bế quan, cảm ứng được tu vi hiện tại của Phục Hy, không khỏi gật đầu!

“Quả không hổ là Nhân Hoàng tương lai, chỉ mười năm thời gian đã có thể đạt đến cảnh giới Kim Tiên!

Nếu đã có cảnh giới Kim Tiên, cũng có thể đi du lịch một phen trong Hồng Hoang rồi!” Sau khi khen ngợi một phen, Nguyên Thủy cũng nghĩ đến thời gian, sự thay đổi của thời đại Nhân Hoàng cũng sắp bắt đầu rồi.

Sau đó Nguyên Thủy triệu Khổng Tuyên đến, bảo y sắp xếp, để Phục Hy trở về Nhân tộc lịch luyện một phen!

Khổng Tuyên sau khi nghe xong gật đầu, sau đó liền gọi Phục Hy đang lộ vẻ mặt vui mừng!

“Phục Hy, bây giờ tu vi của con đã đạt đến Kim Tiên.

Đã đến lúc trở về rồi!” Phục Hy sau khi nghe xong thần sắc lập tức có chút chấn động nhìn về phía Khổng Tuyên!

“Sư tôn, ý của người là?” “Sư tổ vừa mới gọi ta đến nói chuyện, bảo ta đưa con trở về Nhân tộc ma luyện một phen!” Phục Hy sau khi nghe xong trước tiên ngẩn ra, sau đó hiện ra vẻ mặt vui mừng.

Sáng sớm hôm sau, Phục Hy và Khổng Tuyên hai người rời khỏi Tam Tiên Đảo, vượt qua vô số khoảng cách trở về tiểu viện bên bờ sông Vị Thủy.

Hôm nay Hoa Tư từ sáng sớm trong lòng đột nhiên dâng lên một cảm giác kỳ lạ, xua đi không được!

Sau khi cảm nhận được, Hoa Tư lẩm bẩm một tiếng: “Thật kỳ lạ, sao lại như vậy?” Nhưng lại không thể hiểu rõ, rốt cuộc là nguyên nhân gì dẫn đến trong lòng đột nhiên xuất hiện cảm giác kỳ diệu này.

Cảm giác này đến trưa, trở nên càng thêm kịch liệt!

Sau khi cảm nhận được, Hoa Tư không khỏi nói: “Lẽ nào có

chuyện gì xảy ra sao?" Nhưng ở đây có thể có chuyện gì xảy ra?

Phương viên mấy vạn dặm đều là phạm vi của bộ lạc Hoa Tư quốc.

Khắp nơi đều là tộc nhân đi lại, lại có hai con thần thú che chở, sao có thể có chuyện gì xảy ra?

Sau một buổi sáng, trên bầu trời đột nhiên từ xa lan đến những đám mây ngũ sắc.

Hoa Tư đứng trong tiểu viện sau khi nhìn thấy, trực tiếp ngẩn ra!

Sau đó phản ứng lại, dùng giọng nói có chút run rẩy nói: "Là họ!

Lẽ nào con ta có tin tức?

Hay là con ta đã trở về?" Nhưng bất kể là kết quả nào, đối với Hoa Tư đều là một kết quả vô cùng tốt!

Sau đó trong vẻ mặt mong đợi, Khổng Tuyên dẫn Phục Hy từ trên trời chậm rãi hạ xuống.

Khi Phục Hy đáp xuống đất, Hoa Tư với tâm tình vô cùng kích động ôm chặt lấy Phục Hy!

Khổng Tuyên sau khi nhìn thấy trong lòng cũng một trận xúc động!

Sau khi ôm nhau một lúc lâu, Hoa Tư mới vẻ mặt không nỡ buông Phục Hy ra nhưng lại nắm chặt tay Phục Hy, sợ Phục Hy sẽ đột nhiên rời đi.

Phục Hy sau khi nhìn thấy cũng nắm chặt tay mẫu thân, đồng thời an ủi: "Mẫu thân, lần này con trở về có thể sẽ ở lại một thời gian!

Vì vậy mẫu thân không cần lo lắng, con bây giờ sẽ không rời đi." Hoa Tư nghe xong vẻ mặt hưng phấn, trực tiếp vui mừng nói: "Tốt, tốt quá rồi!

Ở lại thêm một thời gian nữa đi, ở lại thêm một thời gian nữa đi!”

78.

Cùng lúc đó, mọi người trong bộ lạc Hoa Tư quốc cũng nhìn thấy Phục Hy trở về và Khổng Tuyên, nhộn nhịp tụ tập kéo đến tiểu viện kia.

Không lâu sau, tiểu viện nơi Hoa Tư ở, đã chật ních tộc nhân đến xem.

Phục Hy thấy vậy lập tức cảm thấy một trận ngạc nhiên, sau đó nhìn về phía Hoa Tư.

Hoa Tư sau khi nhìn thấy cảm thán một tiếng, sau đó kể lại đầu đuôi câu chuyện.

Phục Hy nghe xong cũng không ngờ, sự ra đời của mình lại đầy màu sắc truyền kỳ như vậy!

Đồng thời bàn tay nắm tay Hoa Tư càng thêm chặt, Hoa Tư cảm nhận được, lại lần nữa nở một nụ cười nhàn nhạt.

Tối hôm đó, bộ lạc Hoa Tư quốc cả tộc hân hoan!

Một là để chúc mừng Phục Hy học thành trở về, hai là để nghênh đón Khổng Tuyên!

Sau khi cuồng hoan, Khổng Tuyên tìm thủ lĩnh của bộ lạc Hoa Tư quốc, hai người không biết đã nói chuyện gì, thủ lĩnh vẻ mặt vui mừng gật đầu.

Ngay sau đó liền tuyên bố một tin tức vô cùng kinh người, đó là từ ngày mai, Phục Hy sẽ tiếp nhận chức vị thủ lĩnh của Hoa Tư quốc, trở thành thủ lĩnh mới!

Mọi người trong bộ lạc Hoa Tư quốc sau khi nghe xong, trước tiên kinh ngạc sau đó liền mừng rỡ!

Đúng lúc Phục Hy vừa trở về Nhân tộc, ở phía tây Hồng Hoang trên Linh Sơn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền chuyển ánh mắt đến Hoa Tư quốc!

Trên đỉnh Linh Sơn, giữa một đám mây tường màu vàng, Chuẩn Đề nhìn cảnh tượng hiện ra trong một bộ lạc nhỏ Hoa Tư quốc giữa quần thể bộ lạc khổng lồ của Nhân tộc ở nơi xa xôi, lộ ra vẻ hứng thú!

"Sư huynh, đó hẳn là Nhân Hoàng tương lai rồi?" Tiếp Dẫn nghe xong gật đầu, nhìn về phía Phục Hy ánh mắt lộ ra một luồng ánh sáng kỳ dị: "Không sai, không chỉ có Nữ Oa nương nương chống lưng, lại còn có Tam Tiên Đảo làm chỗ dựa!

Nếu hắn không phải là Nhân Hoàng đời tiếp theo, thì trên Hồng Hoang này trong Nhân tộc cũng không thể có người khác có tư cách này." Chuẩn Đề sau khi nghe xong gật đầu, đồng thời nhìn về phía Phục Hy ánh mắt lộ ra một loại ánh sáng đầy toan tính!

"Sư huynh, nếu Nhân tộc đại hưng sắp đến!

Vậy tại sao chúng ta không bố trí, để có thể thu hoạch được một phần lợi ích trong lúc Nhân tộc đại hưng!" Chuẩn Đề sau khi nói xong, không khỏi nhìn về phía Tiếp Dẫn!

"Chuyện này có thể làm, nhưng phải cẩn thận hành sự!

Không thể kinh động đến phía Tam Tiên Đảo, nếu không đối với chúng ta tuyệt đối không có lợi!" Tiếp Dẫn sau khi cân nhắc một lúc, đồng ý với ý kiến của Chuẩn Đề!

Dù sao Nhân tộc đại hưng sẽ kéo dài trong một thời gian dài!

Nếu không thể từ đó chia được một chén canh, lấy được một phần lợi ích!

Chương 340

Vậy thì đối với cả Tây phương và Tây phương giáo tuyệt đối là một tai họa trời cho.

Hai người sau khi đạt thành nhất trí, liền bắt đầu lén lút lẻn vào Nhân tộc, ý đồ bố cục Nhân tộc!

Đặc biệt là trong bộ lạc Hoa Tư quốc, vì đó là bộ lạc của Phục Hy!

Trong mắt Thánh Nhân, khí vận nồng hậu đứng đầu Nhân tộc!

Bây giờ còn lớn hơn cả trung tâm Nhân tộc nơi Nhân Hoàng đương đại Toại Nhân thị ở, dù sao bây giờ Hoa Tư quốc đại diện cho tương lai của Nhân tộc.

Nhưng khi vừa đến Hoa Tư quốc, liền bị Khổng Tuyên cảm ứng được!

Tuy hai vị Thánh Nhân đó vô cùng ẩn mật, nhưng Khổng Tuyên cũng không phải là kẻ dễ bắt nạt!

"Lại dám nhúng một chân vào Hoa Tư quốc!

Thật đáng ghét." Khổng Tuyên sau khi cảm ứng được, vẻ mặt chán ghét hừ lạnh nói!

Lập tức Khổng Tuyên liền cầu viện Quảng Thành Tử ở xa xôi tại Tam Tiên Đảo, Quảng Thành Tử sau khi nhận được tin tức cầu viện, cũng nhíu mày!

"Hai người của Tây phương thật càng ngày càng không biết quy củ, lại dám đánh chủ ý đến Tam Tiên Đảo, lá gan thật càng ngày càng lớn!" 79.

Sau đó, thân ảnh Quảng Thành Tử lập tức biến mất tại Tam Tiên Đảo, phát huy toàn lực sức mạnh của cảnh giới Thánh Nhân, với tốc độ cực nhanh vội vã đến Hoa Tư quốc.

Hai vị Thánh Nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang bố cục tại Hoa Tư quốc cũng đột nhiên cảm nhận được, sắc mặt lập tức trở nên có chút khó coi!

"Chết tiệt, sao lại nhanh như vậy!" "Vốn dĩ trong Hoa Tư quốc đã có người của Tam Tiên Đảo, sư huynh chúng ta phải làm sao?" "Có thể làm gì được, nếu Quảng Thành Tử đã đến chúng ta chỉ có thể rời đi thôi!" "Phải rời đi sao?

Thật không cam tâm!" "Còn có cách nào khác?

Chúng ta không bằng người ta, chỉ có thể chịu sự áp chế của họ!" 80.

Hai vị Thánh Nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhanh chóng trao đổi ý kiến, sau đó vội vã rời khỏi Hoa Tư quốc trước khi Quảng Thành Tử đến.

Ngay sau khi họ rời đi, thân ảnh Quảng Thành Tử giáng lâm Hoa Tư quốc!

Lúc này Khổng Tuyên đã sớm mang theo Phục Hy chờ ở một bên!

Khổng Tuyên sau khi nhìn thấy Quảng Thành Tử, lập tức cung kính hỏi một tiếng: "Sư huynh!" Phục Hy cũng cung kính hỏi một tiếng: "Sư bá!" Quảng Thành Tử nghe xong gật đầu, sau đó chuyển ánh mắt nhìn về phía Phục Hy!

Phục Hy sau khi cảm nhận được ánh mắt của Quảng Thành Tử, trong lòng lập tức dâng lên một luồng căng thẳng.

Dù sao Quảng Thành Tử là cảnh giới Thánh Nhân, đỉnh cao nhất trong Hồng Hoang!

Bị một tồn tại như vậy nhìn chằm chằm trong lòng chắc chắn vô cùng căng thẳng.

Sau khi nhìn một lúc, Quảng Thành Tử thu ánh mắt lại nhìn về phía Khổng Tuyên!

Tiếp đó Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên sau khi trò chuyện một lúc, Quảng Thành Tử gật đầu, thân ảnh chậm rãi biến mất.

Phục Hy thấy vậy có chút nghi hoặc, không hiểu nhìn về phía Khổng Tuyên. 81.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Quảng Thành Tử sư bá tại sao lại vội vàng đến đây, rồi tại sao lại đột nhiên biến mất!

Tất cả mọi thứ có quá nhiều nghi vấn, Phục Hy trong lòng cấp bách muốn biết, vì vậy liền hỏi Khổng Tuyên: "Sư tôn, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì sao?

Tại sao Quảng Thành Tử sư bá đến rồi lại đi!" "Vừa rồi có hai tên trộm muốn trộm thành quả của chúng ta, bị sư huynh con đuổi đi rồi!" Phục Hy sau khi nghe xong, như có điều suy nghĩ gật đầu, dường như đã hiểu ra.

Đêm tối nhanh chóng qua đi, sáng sớm hôm sau Phục Hy sớm đã xuất hiện tại một ngôi nhà gỗ ở trung tâm nhất của bộ lạc Hoa Tư quốc.

Nơi này là biểu tượng của thủ lĩnh bộ lạc, chỉ có thủ lĩnh bộ lạc mới có thể ở đây!

Khi các tộc nhân bên cạnh nhìn thấy Phục Hy, mắt họ lập tức lộ ra vẻ tôn kính.

Khi Phục Hy vừa mới đảm nhiệm chức thủ lĩnh của Hoa Tư quốc, một chuyện cấp bách đã tìm đến cửa!

“Cái gì?

Trong bộ lạc không có bất kỳ lương thực dự trữ nào?” Ngày đầu tiên Phục Hy nhậm chức, một chuyện vô cùng khó giải quyết đã đặt ra trước mặt Phục Hy!

Một vị trưởng lão trước mặt Phục Hy sau khi nghe Phục Hy kinh hô, lập tức gật đầu!

“Vậy bây giờ, trong bộ lạc có bao nhiêu thức ăn?

Có thể chống đỡ được mấy ngày?” “Trong bộ lạc không còn chút thức ăn nào, có lẽ hôm nay cũng không thể chống đỡ nổi!” “Không thể nào, bộ lạc Hoa Tư quốc lớn như vậy!

Phạm vi quản lý rộng như vậy, sao có thể không có một chút thức ăn nào!” “Thủ lĩnh có điều không biết, tuy phạm vi bộ lạc lớn, nhưng nơi có thể săn bắt được con mồi lại vô cùng hiếm hoi!

Phần lớn trong bộ lạc chúng ta là sông ngòi, địa điểm có thể cung cấp săn bắt vô cùng hiếm hoi, vì vậy từ trước đến nay bộ lạc chúng ta đều ở trong trạng thái đói khát.” Phục Hy sau khi nghe xong, nội tâm cảm thấy một luồng bất lực!

Ban đầu cậu tưởng rằng bộ lạc Hoa Tư quốc chiếm diện tích rộng lớn như vậy, không nên vì thức ăn mà lo lắng.

Nhưng không ngờ nơi bộ lạc quản hạt tuy rộng lớn, nhưng phần lớn đều là sông ngòi, không thể lấy được thức ăn.

Sau khi hiểu ra, Phục Hy đột nhiên phát hiện một vấn đề!

Đó là trong sông ngòi tồn tại một lượng lớn cá, tại sao không có người bắt?

Phục Hy sau khi nói cho vị trưởng lão đó biết suy nghĩ trong lòng, vị trưởng lão đó bất đắc dĩ nói: “Tuy trong sông Vị Thủy sinh trưởng

một lượng lớn cá, nhưng những con cá đó lại vô cùng giảo hoạt!

Trong bộ lạc căn bản không có ai bắt được, có thể bắt được một chút thì thể lực tiêu hao còn nhiều hơn cả việc bắt một con mồi lớn trên đất liền!" Phục Hy nghe xong gật đầu, sau đó yên lặng suy nghĩ làm thế nào để giải quyết tình cảnh khó khăn trước mắt.

Nhưng tình trạng thiếu lương thực trong bộ lạc Hoa Tư quốc, đã kéo dài một thời gian dài!

Nhiều trưởng lão trong bộ lạc cũng không giải quyết được, Phục Hy mới vừa nhậm chức đã phải giải quyết một chuyện không hề dễ dàng.

Sau khi suy nghĩ một lúc trong nhà gỗ, trong đầu Phục Hy không có một chút manh mối nào!

Lúc này, Phục Hy đột nhiên nhớ lại lời sư tôn Khổng Tuyên đã từng dạy!

"Khi gặp vấn đề, đừng chỉ ngồi yên suy nghĩ!

Ra ngoài đi dạo, cảm ngộ sự vận hành của trời đất vạn vật!

Câu trả lời cho bất kỳ vấn đề nào, đều có thể tìm thấy trong trời đất vạn vật!

Chỉ xem con có thể phát hiện ra hay không, có thể tìm đúng phương pháp hay không!" Sau câu nói này, Phục Hy đột nhiên cảm thấy mình hiểu quá ít về tình hình hiện tại!

Tuy có thực lực cảnh giới Kim Tiên, nhưng cậu vẫn luôn bế quan khổ tu.

Đối với bộ lạc, đối với trời đất hiểu biết quá ít!

Sau khi hiểu ra, Phục Hy lập tức đứng dậy đi ra khỏi căn nhà gỗ nhỏ, nhìn các tộc nhân trong bộ lạc không ngừng qua lại bên ngoài.

Chương 341

Tộc nhân trong bộ lạc sau khi nhìn thấy Phục Hy, lập tức cung kính chào một tiếng!

Phục Hy nghe xong, cũng gật đầu ra hiệu!

Sau đó không biết từ lúc nào, Phục Hy đã đến một nhánh sông của sông Vị Thủy, một con sông tuy không rộng nhưng lại ẩn chứa nguồn tài nguyên cá phong phú.

Phục Hy nhìn những con cá số lượng lớn không ngừng bơi lội trong nước, chìm vào một trận khổ tư!

Tài nguyên của sông Vị Thủy đủ để chống đỡ cho cả bộ lạc phát triển, chỉ là bộ lạc lại không có cách nào lấy được từ đó.

"Phải nghĩ ra một cách, bắt cá ra khỏi nước!

Nhưng những con cá này vô cùng giảo hoạt, con nào con nấy thực lực không yếu!

Tuy đối với mình không là gì, nhưng đối với cả bộ lạc lại vô cùng mạnh mẽ!

Huống hồ ở trong nước, thực lực của tộc nhân căn bản không thể phát huy hoàn toàn." Sau khi tìm ra mấu chốt của vấn đề, làm thế nào để lấy được cá!

Phục Hy liền bắt đầu suy nghĩ phương pháp giải quyết.

Nhưng với kiến thức và thời đại hiện tại của Phục Hy, căn bản không có cách nào tốt để bắt được những đàn cá linh hoạt đó.

Thời gian nhanh chóng trôi qua trong lúc Phục Hy suy nghĩ, thoáng cái trời đã dần tối.

Phục Hy sau khi suy nghĩ cả ngày, không có một chút phương pháp giải quyết nào!

Nhưng cũng đã có một chút manh mối, chỉ là không biết có tác dụng hay không.

Trên đường về nhà, Phục Hy đã quyết định ngày mai sẽ thử nghiệm phương pháp của mình!

Nhanh chóng một đêm đã qua, Phục Hy trời vừa sáng liền đến bờ sông, nhìn đàn cá số lượng vô cùng lớn ở giữa sông, lộ ra vẻ suy tư.

Tộc nhân và trưởng lão của bộ lạc Hoa Tư quốc thấy Phục Hy từ sáng sớm đã ở bên bờ sông Vị Thủy, chăm chú nhìn đàn cá trong nước có chút không hiểu!

Thế là, một vị trưởng lão bước lên nhẹ giọng hỏi: "Thủ lĩnh, thủ lĩnh!" Nhưng gọi mấy tiếng, Phục Hy căn bản không có phản ứng gì, hai mắt vẫn chăm chú nhìn đàn cá trong nước.

Sau khi lại nhẹ giọng gọi mấy tiếng, Phục Hy cuối cùng cũng thoát khỏi trầm tư!

Nhìn vị trưởng lão đó rồi nghi hoặc hỏi: "Trưởng lão, có chuyện gì sao?" Vị trưởng lão đó nghe xong thở phào một hơi, sau đó cười nói: "Không có gì, chỉ là thấy thủ lĩnh cứ đứng ở đây bất động, có chút lo lắng thôi!" Phục Hy nghe xong ngẩn ra, sau đó trả lời: "Ta đang suy nghĩ làm thế nào để giải quyết vấn đề thiếu lương thực hiện tại trong bộ lạc, dù sao không bao lâu nữa mùa đông sẽ đến!

Hiện tại trong bộ lạc chúng ta căn bản không có một chút dự trữ nào, đến lúc đó làm sao để qua được mùa đông lạnh giá đó.

Thức ăn hiện tại của chúng ta cũng không nhiều, tộc nhân mỗi ngày đều không thể ăn no." Vị trưởng lão đó nghe xong cũng chìm vào một trận trầm tư, tình hình trong bộ lạc các vị trưởng lão vô cùng hiểu

rõ, tự nhiên cũng hiểu rõ khó khăn mà bộ lạc đang gặp phải.

Nhưng những khó khăn này đã kéo dài rất lâu, không phải trong thời gian ngắn có thể giải quyết được!

Huống hồ bao nhiêu mùa đông, không phải cũng đã qua như vậy sao!

Tuy sẽ có một bộ phận lớn người chết đi, nhưng đó đều là những người già yếu bệnh tật, đối với thực lực của bộ lạc không có giảm sút bao nhiêu, nên cũng không quá để tâm đến chuyện này.

Nhưng nếu thủ lĩnh Phục Hy bằng lòng tìm kiếm phương pháp giải quyết, thì họ cũng sẽ không cản trở!

Nhưng cũng không thể cung cấp bất kỳ sự giúp đỡ nào.

Sau đó tình hình như vậy kéo dài suốt mấy tháng, Phục Hy mỗi ngày đều ở bên bờ sông Vị Thủy tìm kiếm phương pháp giải quyết. 82.

Đương nhiên thu hoạch không lớn, tuy manh mối trong đầu ngày càng nhiều, nhưng lại không có một mạch suy nghĩ hoàn chỉnh.

Cho đến một ngày, trong ngôi nhà gỗ nơi Hoa Tư và Phục Hy ở xuất hiện một phát hiện khiến Phục Hy kinh ngạc!

Trưa hôm đó, Phục Hy có chút chán nản từ bờ sông Vị Thủy trở về, cả buổi sáng lại không có một chút thu hoạch nào.

Hoa Tư thấy vậy không khỏi an ủi: "Phục Hy, đừng bao giờ nản lòng!

Chuyện con đang làm, đủ để thay đổi cách sinh tồn của cả bộ lạc, thậm chí cả Nhân tộc!

Cứ kiên trì, ta ủng hộ con!" Phục Hy sau khi nhận được sự an ủi của Hoa Tư, trái tim vốn có chút nản lòng lại lần nữa bùng cháy!

Sau đó sau khi ăn đơn giản một chút, Phục Hy chuẩn bị rời đi, lại đến bờ sông Vị Thủy tìm kiếm phương pháp giải quyết.

Nhưng trước khi ra khỏi cửa, cậu nhìn thấy ở một góc tường một con nhện đang giăng lưới!

Chính một phát hiện vô tình này, đã thay đổi tương lai của Nhân tộc!

Sau khi nhìn thấy con nhện đang giăng lưới, trong đầu Phục Hy đột nhiên lóe lên một tia sáng!

Một tia minh ngộ xuất hiện trong đầu Phục Hy.

Sau khi suy nghĩ một lúc, Phục Hy đột nhiên cười ha hả!

"Đúng là tạo hóa trêu ngươi, con đường suy nghĩ trước đây của ta đã sai!

Tất cả đều sai!" Nhưng trong tiếng cười lớn lại mang theo một chút tiếng khóc, dù sao mấy tháng phấn đấu của Phục Hy đều là sai lầm!

Hoa Tư đang dọn dẹp đồ đạc trong nhà nhỏ sau khi nghe tiếng cười lớn của Phục Hy, vội vàng chạy ra, nhìn Phục Hy không khỏi hỏi: "Phục Hy, xảy ra chuyện gì vậy?" Phục Hy sau khi nghe những lời quan tâm đó, lại lần nữa cười lớn, cuối cùng vô cùng hưng phấn nói với Hoa Tư: "Mẫu thân, con đã tìm ra rồi!

Con đã tìm ra cách giải quyết vấn đề thiếu lương thực trong bộ lạc, con đã tìm ra rồi!" Hoa Tư sau khi nghe xong cũng ngẩn ra, cuối cùng vẻ mặt không thể tin được nhìn về phía Phục Hy!

Dù sao tin tức này thực sự quá chấn động, Hoa Tư tự nhiên biết Phục Hy đang làm gì, đang tìm kiếm điều gì.

Đồng thời nàng cũng biết nếu khó khăn mà Phục Hy đang gặp phải

được giải quyết, thì không chỉ cả bộ lạc, mà cả Nhân tộc, vấn đề thiếu lương thực đều có thể được giải quyết.

Sau khi vui mừng, Phục Hy lập tức bắt tay vào chuẩn bị!

Y tìm vài loại dây leo dùng để trói đồ trong bộ lạc, sau đó dẫn theo mấy người phụ nữ trong tộc đi ra bờ sông!

Tiếp đó, dưới sự chỉ huy của Phục Hy, mấy người phụ nữ dùng đôi tay vô cùng khéo léo của mình đan những sợi dây leo vào nhau, theo yêu cầu của y mà chừa lại từng lỗ hổng lớn.

Những người phụ nữ đang đan dây leo nghe xong yêu cầu của Phục Hy thì sững sờ, tuy rất khó hiểu nhưng vẫn làm theo lời y.

Sau cả một buổi trưa không ngừng đan lát, một tấm lưới lớn dài hơn mười mét đã hiện ra trước mặt Phục Hy!

Phục Hy nhìn thấy liền không ngừng gật đầu, trên mặt hiện lên vẻ phấn khích!

Lúc này, tộc nhân trong bộ lạc cũng biết Phục Hy đang ở bờ sông, cho người đan một tấm lưới lớn.

Vì vậy, mọi người kéo nhau đến xem rốt cuộc Phục Hy có ý đồ gì!

Theo dòng người tụ tập ngày càng đông, tấm lưới lớn mà Phục Hy cần cũng đã được đan xong.

Phục Hy xem xong, liền tiến lên kéo thử một cái!

Y không hề sử dụng thực lực cảnh giới Kim Tiên, chỉ dựa vào sức mạnh của thân thể ban đầu.

Chương 342

Thấy nó khá chắc chắn, Phục Hy bất giác gật đầu!

Sau đó, dưới mệnh lệnh của Phục Hy, khoảng mấy dũng sĩ trong bộ lạc mỗi người cầm một đầu lưới lớn đi xuống một nhánh sông của Vị Thủy.

Dưới sự chỉ huy của Phục Hy, mấy vị dũng sĩ dựa vào tấm lưới lớn đó đã bắt được một lượng lớn cá to!

Tộc nhân đứng trên bờ xem thấy cảnh này liền kinh ngạc đến ngây người!

Ngay cả những trưởng lão kiến thức rộng rãi cũng vô cùng chấn kinh khi nhìn thấy!

“,!” “Thật quá đơn giản, mấy sợi dây leo lại có thể bắt được nhiều cá to như vậy!

Quả thực không thể tin nổi!” Sau cơn chấn kinh, họ liền cất lên những tiếng hoan hô vang trời dậy đất!

Cùng lúc đó, trên bầu trời, những đám mây vàng bắt đầu từ từ tụ lại!

Một luồng uy áp khiến người ta tim đập nhanh giáng xuống từ trong tầng mây ấy.

Các tộc nhân của Hoa Tư quốc đang chìm trong niềm vui kinh ngạc, cảm nhận được uy áp thì trong lòng kinh hãi, vội vàng ngẩng đầu nhìn lên trời!

Phục Hy ngẩng đầu nhìn lên trời, trên mặt lại lộ ra một tia vui mừng!

“Công đức tường vân, xem ra phương pháp của ta đã được thiên địa Hồng Hoang công nhận!” Sau lời nói đầy kinh hỉ của Phục Hy, công đức tường vân trên trời giáng xuống một đạo công đức bằng bạc!

Trong đó, bảy phần bị Phục Hy hấp thu, hai phần trong ba phần còn lại rơi vào tấm lưới đan bằng dây leo đơn sơ kia!

Một phần cuối cùng thì phân tán ra, lần lượt giáng xuống những tộc nhân đã tham gia sử dụng hoặc đan tấm lưới đánh cá đầu tiên trong Hồng Hoang.

Phục Hy sau khi hấp thu đạo công đức bằng bạc đó, cảnh giới cũng như pháp lực trên người nhanh chóng vận chuyển!

Sau đó, dưới sự trợ giúp của công đức, Phục Hy đã vượt qua tầng tầng trở ngại, đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên!

Tấm lưới đan bằng dây leo kia sau khi hấp thu công đức, liền phát ra ánh sáng nhàn nhạt!

Trở thành Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo Bộ Ngư Võng!

Ngoài ra, thực lực của những người hấp thu công đức cũng có sự đề thăng không nhỏ!

Dù không rõ rệt như Phục Hy.

Mọi người trong bộ lạc Hoa Tư quốc sau khi chứng kiến những cảnh này, lòng sùng bái đối với Phục Hy lập tức đạt đến trạng thái đỉnh cao nhất!

Đồng thời, tầm ảnh hưởng của Phục Hy trong toàn bộ lạc cũng đạt đến đỉnh phong! 83.

Sau khi công đức tường vân trên trời tan đi, các trưởng lão của Hoa Tư quốc đồng loạt tiến lên, tỏ ý chúc mừng!

Phục Hy lần lượt cảm tạ xong, liền lớn tiếng hô với đám tộc nhân phía dưới: “Tin rằng tình huống vừa rồi mọi người đều đã thấy, việc chế tạo lưới cá vô cùng thành công!

Bây giờ ta có thể tuyên bố, bộ lạc Hoa Tư quốc chúng ta từ nay về sau, sẽ không còn thiếu thốn thức ăn nữa!” Đám tộc nhân bộ lạc phía dưới nghe xong, lập tức vui mừng hô lớn!

Tối hôm đó, Phục Hy sắp xếp mọi người xử lý đơn giản con cá lớn nặng vạn cân kia, chia cho mọi người cùng ăn!

Mọi người ăn xong lập tức cảm thấy, đây là một món ăn vô cùng mỹ vị!

Sau đó, việc sắp xếp săn bắn trong bộ lạc Hoa Tư quốc biến thành một nửa tộc nhân đi săn bắn động vật, nửa còn lại thì gấp rút đan lưới cá, bắt cá lớn trong sông Vị Thủy!

Đương nhiên, trong Hồng Hoang, sông Vị Thủy cũng là dòng sông lớn nhất trong phạm vi mấy vạn dặm quanh đây, cho nên yêu thú trong Vị Thủy không ít.

Nhưng đối mặt với bộ lạc Hoa Tư quốc, những yêu thú chưa thành yêu kia căn bản không đáng để xem!

Gặp yêu tộc mạnh mẽ, Phục Hy cũng sẽ ra tay đánh tan.

Nếu ngay cả Phục Hy cũng không phải đối thủ, thì Ngũ Thải Phượng Hoàng và Kỳ Lân cũng sẽ kịp thời ra tay, cứu Hoa Tư quốc khỏi nguy nan.

Sau mấy lần va chạm lớn, yêu thú trong sông Vị Thủy cơ bản đã bị thanh trừng gần hết.

Một số yêu thú mạnh mẽ trực tiếp chạy trốn khỏi nơi này, đi đến những vùng nước xa hơn!

Các bộ lạc lân cận của Hoa Tư quốc khi thấy Hoa Tư quốc lại có thực lực thanh trừng sông Vị Thủy thì vô cùng kinh ngạc.

Sau khi cử sứ giả đến, cuối cùng họ cũng hiểu ra trong Hoa Tư quốc đã xuất hiện một vị đại năng!

Tức thì cảm thấy vô cùng hâm mộ, các bộ lạc lân cận bèn bàn bạc với nhau, quyết định gia nhập Hoa Tư quốc!

Vì vậy, thủ lĩnh của bốn bộ lạc lân cận lần lượt cử đại biểu đến thương thảo những chuyện liên quan.

Phục Hy biết được chuyện này, tự nhiên vui mừng khôn xiết!

Các trưởng lão khác cũng vô cùng cao hứng.

Cho nên, chỉ trong vòng nửa năm sau khi Phục Hy trở thành thủ lĩnh Hoa Tư quốc, y đã lãnh đạo Hoa Tư quốc sáp nhập các bộ lạc xung quanh.

Sau khi sáp nhập mấy bộ lạc xung quanh, thực lực của Hoa Tư quốc tức thì tăng mạnh!

Trong toàn bộ Nhân tộc, cũng coi như có chút thực lực.

Với tư cách là thủ lĩnh của bộ lạc Hoa Tư quốc, đại danh của Phục Hy cũng theo sự lớn mạnh từng ngày của bộ lạc mà vang danh khắp Nhân tộc.

Đương nhiên, uy danh của Phục Hy hiện tại chỉ lưu truyền trong các bộ lạc lân cận, đối với toàn bộ Nhân tộc, Hoa Tư quốc vẫn còn quá nhỏ yếu.

Nhưng Phục Hy tin rằng chỉ cần nỗ lực, sẽ có một ngày đại danh của mình được khắc ghi vĩnh viễn trên lịch sử Nhân tộc, có thể giống như sư tôn, hưởng thụ sự triều bái và tưởng nhớ của Nhân tộc. ...

Sau khi sáp nhập các bộ lạc mới, địa phương mà bộ lạc Hoa Tư

quốc quản hạt đã lên tới mấy vạn dặm!

Phương thức quản lý bộ lạc ban đầu đã không thể quản lý hiệu quả toàn bộ Hoa Tư quốc nữa!

Vì vậy, để quản lý tốt hơn và hiệu quả hơn, Phục Hy bắt đầu cải cách phương pháp quản lý bộ lạc hiện tại của Nhân tộc.

Đương nhiên, cũng cần thời gian dài để tìm tòi!

Nhưng Nhân tộc có thể chịu được sự hao tổn này!

Lại qua mấy mươi năm, bộ lạc Hoa Tư quốc ngày càng lớn mạnh, nhân khẩu trong bộ lạc đã đạt đến thời kỳ đỉnh cao!

Vốn dĩ vùng bờ sông Vị Thủy tài nguyên phong phú, cũng dần dần không chịu nổi số dân tăng lên hàng năm của Hoa Tư quốc.

Vấn đề lương thực mới lại một lần nữa đặt ra trước mặt Phục Hy, vấn đề lương thực lần này càng thêm mãnh liệt và cấp bách!

Một ngày nọ, Hoa Tư quốc sau hơn mười năm phát triển nhanh chóng, vì một số nguyên nhân mà bắt đầu dần dần chậm lại.

Với tư cách là thủ lĩnh của bộ lạc Hoa Tư quốc, Phục Hy hiện tại cuối cùng cũng có chút thời gian rảnh rỗi, có thể bầu bạn cùng Hoa Tư.

Chương 343

Nhưng y không thư giãn được bao lâu, một vị trưởng lão đã vội vã chạy đến!

“Thủ lĩnh, lại có chuyện lớn rồi!” Phục Hy nghe xong, nhíu mày!

“Chuyện gì mà vội vàng thế!” Vị trưởng lão kia nghe xong, vội nói: “Bờ sông Vị Thủy không bắt được bao nhiêu cá nữa rồi, mấy năm gần đây số người trong bộ lạc không ngừng tăng lên, thủ lĩnh à, nguy cơ lương thực mới đã đến rồi!” Phục Hy nghe xong nhíu mày, chuyện gì thế này?

Sông Vị Thủy lại có thể không còn cá để bắt?

Quả là một chuyện cười lớn!

Nhưng khi Phục Hy theo trưởng lão đến một địa điểm bắt cá bên bờ sông Vị Thủy, thấy một mẻ lưới hạ xuống chỉ bắt được số cá bằng một phần mười so với bình thường.

Nhìn thấy cảnh này, Phục Hy nhíu chặt mày!

“Chuyện gì thế này?

Phát hiện từ lúc nào!” “Đã mấy tháng rồi, số lượng bắt được mỗi ngày đều giảm dần, có lẽ không bao lâu nữa toàn bộ sông Vị Thủy sẽ rơi vào cảnh không còn cá để bắt.” Phục Hy nghe xong, cũng hiểu được tính nghiêm trọng của sự việc này!

Sau đó, Phục Hy lập tức triệu tập các trưởng lão trong bộ lạc, muốn cùng nhau thương thảo một phương pháp.

Nhưng những trưởng lão đó tuy thực lực có thể là người đứng đầu trong bộ lạc, nhưng về mặt trí tuệ lại có chút thiếu sót.

Cho nên sau khi thương thảo cả một ngày, cũng không có biện pháp nào khác!

Theo số lượng con mồi có thể bắt được ngày càng ít đi, trong bộ lạc Hoa Tư quốc bắt đầu lan tỏa một bầu không khí hoảng loạn.

Mặc dù có danh tiếng của Phục Hy trấn áp, nhưng nếu bộ lạc Hoa Tư quốc không thể giải quyết được nguy cơ này thì cũng không thể chống đỡ được quá lâu!

Theo thời gian trôi đi, số lượng con mồi có thể bắt được giảm đi đã có thể phân biệt bằng mắt thường.

Hoa Tư quốc tức thì bắt đầu náo động, lòng người bắt đầu hoảng sợ!

Một số tộc nhân bắt đầu quỳ lạy trời đất, một số tộc nhân thì cầu xin thần linh.

Phục Hy thấy vậy, trong lòng vô cùng tức giận!

Y bèn tập hợp toàn bộ lạc lại, có đôi lời muốn nói!

Thế là vào một buổi trưa, trên một khu đất trống của bộ lạc Hoa Tư quốc, hàng vạn tộc nhân tập trung ở đó, với vẻ mặt lo lắng chờ đợi Phục Hy.

Trong lúc chờ đợi Phục Hy, các tộc nhân dưới đài xì xào bàn tán!

"Thủ lĩnh triệu tập chúng ta lúc này là có chuyện gì?" "Chắc là vấn đề thiếu lương thực trong bộ lạc, ta có chút không dám tin, mới chỉ mười mấy năm, sông Vị Thủy trù phú như vậy mà lại không còn cá lớn nữa!" "Ta đoán cũng vậy, dù sao hiện tại lương thực là mối đe dọa lớn nhất của bộ lạc chúng ta!" Khác với đám người bàn tán sôi nổi dưới đài, trước mặt hàng vạn tộc nhân, mười vị trưởng lão của bộ lạc Hoa Tư quốc bình tĩnh ngồi ngay ngắn.

Lúc này họ mặt không biểu cảm, phảng phất như không hề có chút lo lắng nào về chuyện sắp xảy ra!

Sự bình tĩnh quỷ dị này khiến một số tộc nhân nhìn thấy trong lòng không khỏi kinh ngạc, lẽ nào chuyện sắp tới không phải là vấn đề thiếu lương thực trong bộ lạc!

Trong sự chờ đợi lo lắng của đám tộc nhân, Phục Hy với vẻ mặt nghiêm túc đi từ xa tới!

Đám tộc nhân đang cúi đầu nói chuyện thấy vậy lập tức ngừng lại, đồng thời hướng ánh mắt về phía Phục Hy.

Phục Hy đi đến phía trước, nhìn hàng vạn tộc nhân phía dưới, nội tâm tức thì hào tình vạn trượng!

"Các vị đồng bào, các vị tộc nhân!

Hoa Tư quốc mấy năm nay dưới sự nỗ lực chung của mọi người, đã đạt được thành tựu vô cùng huy hoàng!

Nhưng sau sự huy hoàng, một loạt vấn đề cũng đã bộc lộ ra!

Đặc biệt là sau khi Hoa Tư quốc sáp nhập mấy bộ lạc lân cận, dân số bùng nổ nhanh chóng.

Lương thực tiêu hao đã đạt đến mức tối đa mà vùng bình nguyên và khu vực ven sông Vị Thủy có thể chịu đựng, cũng không bao lâu nữa, Hoa Tư quốc chúng ta sẽ vì dân số đông đúc mà quay trở lại thời đại ăn không no!" Đám tộc nhân phía dưới nghe xong, đều trầm mặc.

Vốn tưởng chỉ là vấn đề lương thực, nhưng không ngờ đã nâng lên thành vấn đề sinh tử tồn vong của cả bộ lạc.

Phục Hy nhìn đám tộc nhân phía dưới vì lời nói của mình mà bắt đầu xì xào bàn tán, trong mắt lóe lên một tia kiên định, sau đó lớn tiếng nói: "Cho nên, chúng ta hiện tại đang ở thời kỳ sinh tử tồn vong của

bộ lạc!

Để có thể an toàn vượt qua thời kỳ cực kỳ nguy hiểm này!

Chúng ta nên đoàn kết, cùng nhau nỗ lực phấn đấu, tìm ra phương pháp giải quyết!

Chứ không phải ở đó bái trời cầu thần!

Nhân tộc, tự cường bất tức!" Đám tộc nhân phía dưới nghe xong, phần lớn lập tức cảm thấy một trận xấu hổ, bởi vì họ chính là những người bái trời cầu thần.

Sau đó, đám tộc nhân phía dưới bắt đầu hô to một cách trật tự: "Nhân tộc, tự cường bất tức!" "Nhân tộc, tự cường bất tức!" "Nhân tộc, tự cường bất tức!" Sau những khẩu hiệu làm phấn chấn lòng người, toàn bộ Hoa Tư quốc bắt đầu hành động tự cứu.

Dưới hành động của cả bộ lạc, thu hoạch khá phong phú!

Nhưng vẫn không đủ để giải quyết khó khăn mà Hoa Tư quốc gặp phải.

Nhìn tình hình Hoa Tư quốc ngày một xấu đi, trong lòng Phục Hy lộ ra một cỗ bất lực và mệt mỏi.

Nhưng vì vấn đề của Hoa Tư quốc đã ăn sâu bén rễ, cực kỳ khó giải quyết!

Thậm chí có thể nói, trong Nhân tộc, đây là một sự tồn tại rất phổ biến.

Nếu có thể giải quyết được nan đề này, thì thành tựu của y đối với Nhân tộc sẽ là vô hạn!

Sau khi cảm thấy một tia bất lực và mệt mỏi, Phục Hy quyết định ra ngoài đi dạo cho khuây khỏa, đồng thời cũng muốn xem tình hình trong bộ lạc ra sao rồi.

Đi trên con đường của bộ lạc, nhìn những bóng người thưa thớt hai bên, Phục Hy không khỏi rơi vào trầm tư.

Đi một lúc, Phục Hy nhanh chóng đến một nơi kỳ quái!

Gọi là kỳ quái, bởi vì động vật ở đây lại không sợ người.

Phải biết rằng, Nhân tộc tuy không thể so sánh với sự huy hoàng của Vu-Yêu hai tộc khi đó!

Nhưng cũng là đại chủng tộc đứng đầu trong Hồng Hoang.

Vậy mà một số động vật có yêu khí nhàn nhạt nhìn thấy y, không những không sợ hãi mà còn xông tới, không ngừng lượn lờ quanh Phục Hy.

Phục Hy thấy vậy vô cùng kinh ngạc, sau đó khi thấy một tộc nhân của bộ lạc địa phương, Phục Hy cũng cuối cùng hiểu ra tại sao những con vật đó lại như vậy.

Hóa ra trước đây, khi lương thực của Hoa Tư quốc còn dồi dào, nơi này từng là một điểm trung chuyển.

Bởi vì trong quá trình vận chuyển thực phẩm, khó tránh khỏi có một số hao tổn, cộng thêm hiện tại các cơ sở lưu trữ chưa hoàn thiện, cũng dẫn đến một lượng lớn lương thực rơi vãi trên đất, bị một số yêu thú nhặt ăn.

Sau đó theo thời gian trôi đi, chúng lại định cư ở gần đó, để tiện cho việc tìm kiếm thức ăn mỗi ngày.

Phục Hy thấy vậy, trong đầu lóe lên một tia linh quang!

Nếu con mồi ngoài tự nhiên không thể đáp ứng được sự tiêu hao của bộ lạc hiện tại.

Chương 344

Vậy tại sao không thử bắt một số con non của yêu thú về nuôi nhốt, xem có thể dùng lương thực hao hụt của Nhân tộc để nuôi dưỡng chúng hay không.

Nghĩ đến điểm này, Phục Hy hiểu rằng nếu chuyện này thành công, thì nó sẽ thay đổi phương thức sinh tồn hiện tại của Nhân tộc.

Sẽ giống như việc phát minh ra lưới đánh cá, được ghi lại vĩnh viễn trong tiến trình lịch sử phát triển của Nhân tộc.

Nghĩ đến đây, trên mặt Phục Hy lộ ra vẻ phấn khích!

Sau đó, Phục Hy đầu tư vào việc mà trong mắt người khác gần như không thể thành công.

Khi những trưởng lão trong bộ lạc biết được ý tưởng của Phục Hy, họ đều bị chấn kinh!

Phải biết rằng, trước đây chưa từng có ai làm thử nghiệm tương tự.

Cho nên họ không ủng hộ ý tưởng của Phục Hy, thậm chí suýt nữa đã cãi nhau trong đại hội!

Đó là một cuộc họp bình thường, chỉ là ảnh hưởng mà nó tạo ra lại đủ để thay đổi tiến trình của Nhân tộc.

Tại đại hội, Phục Hy đã nói với các trưởng lão về ý tưởng hiện tại của mình, nhưng phần lớn đều không đồng ý!

Dù sao hành động như vậy sẽ tiêu hao số lương thực vốn đã không nhiều, muốn thấy được thu hoạch thì cần ít nhất một năm, đối với bộ lạc mà nói là quá lâu, căn bản không thể giải quyết được nguy cơ trước mắt.

Phục Hy sau khi nghe ý kiến của các vị trưởng lão, cũng lặng lẽ gật đầu!

Mặc dù ý tưởng này của y đủ để thay đổi lịch sử Nhân tộc, nhưng tình hình trong bộ lạc hiện tại cũng vô cùng nghiêm trọng.

Nhưng, Phục Hy sẽ không thay đổi ý tưởng của mình!

Y lại nghĩ ra một phương pháp tạm thời để giải quyết vấn đề thiếu lương thực của bộ lạc.

Sáng sớm ngày thứ hai, Phục Hy không xuất hiện trong bộ lạc từ sáng sớm như thường lệ.

Điều này khiến một số trưởng lão trong bộ lạc cảm thấy kinh ngạc, không hiểu tại sao!

Đến trưa, trên trời đột nhiên xuất hiện một bóng người, đang mang theo một ngọn núi thịt khổng lồ nhanh chóng tiếp cận bộ lạc.

Các trưởng lão của bộ lạc thấy vậy, lập tức có phản ứng khẩn cấp!

Hàng trăm trưởng lão bộ lạc có cảnh giới từ Tiên Nhân trở lên lập tức chuẩn bị ra tay ngăn chặn.

Nhưng khi bóng người tiếp cận, họ mới phát hiện ra đó lại là thủ lĩnh của mình!

Một vị trưởng lão thấy vậy, bèn hỏi: "Thủ lĩnh, ngài làm gì vậy?" Phục Hy đi tới trước mặt nghe thấy lời của y, liền đặt ngọn núi thịt khổng lồ kia xuống, sau đó bình tĩnh nói: "Hiện tại trong bộ lạc không phải đang thiếu lương thực sao, ta tự mình đi săn chắc cũng đủ để chống đỡ sự tiêu hao của bộ lạc!" Một đám trưởng lão nghe xong liền nhìn nhau, từ trong mắt đối phương thấy được một tia kiên định và khẳng định!

Sau khi giải quyết được nguy cơ lương thực trong thời gian ngắn, các trưởng lão đều ủng hộ quyết định của Phục Hy.

Sau đó, Phục Hy liền bắt đầu quá trình thuần hóa lâu dài, thoáng cái đã kéo dài mười mấy năm!

Sau vô số lần thử nghiệm, vô số lần thất bại!

Trải qua quá trình bồi dưỡng và thuần hóa với số lượng lớn, cuối cùng cũng thuần hóa được một lứa gia súc ở dạng sơ khai.

Vào ngày thuần hóa thành công, y vô cùng kích động!

Nhìn vào những hàng rào đơn sơ trước mắt, phía sau đó lại là hy vọng của Nhân tộc.

Khi các trưởng lão biết Phục Hy đã thành công, cũng đều lộ vẻ kinh ngạc!

Sau đó vô cùng vui mừng đến nơi thuần hóa.

Nhìn hàng vạn con chim thú đã được thuần hóa, các trưởng lão nhìn đến ngây người!

Phục Hy thì nhìn những con vật đã được thuần hóa, vui mừng hô lớn: "Có chúng rồi, Nhân tộc từ nay về sau không cần phải ra ngoài săn bắn nữa, chỉ cần tự nuôi dưỡng là có thể thu được nguồn lương thực vô tận!" Cùng lúc đó, trên bầu trời truyền đến một luồng uy áp nhàn nhạt!

Công đức tường vân bắt đầu ngưng tụ, sau đó trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

Một đạo công đức bàng bạc từ trên trời giáng xuống, trong đó tám phần tiến vào cơ thể Phục Hy, hai phần còn lại lần lượt tiến vào cơ thể của tất cả những người trong Nhân tộc tham gia vào việc thuần hóa lần này.

Sau khi hấp thu công đức, trên cơ thể Phục Hy bùng phát ra một cỗ uy thế bàng bạc, lan tỏa ra bốn phía!

Các trưởng lão cảm nhận được liền có chút không chịu nổi, không khỏi quỳ lạy xuống!

Đồng thời, ánh mắt nhìn Phục Hy, ngoài sự kinh ngạc ra chính là sự tôn sùng vô tận!

Sau đó, uy áp của Phục Hy tiếp tục khuếch tán ra ngoài, nhanh chóng lan khắp cả bộ lạc, thậm chí cả mấy bộ lạc lân cận.

Người của các bộ lạc lân cận cảm nhận được, cũng tự động quỳ lạy xuống!

Rồi với vẻ mặt tôn sùng nhìn về phía Phục Hy.

Phục Hy cũng nhờ vào đạo công đức bàng bạc đó, một lần đột phá tu vi hiện tại, đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Thành công trở thành một cao tầng có thực lực cao cường trong Nhân tộc Hồng Hoang!

Ngày hôm đó, mọi người trong bộ lạc biết được Phục Hy không chỉ thực lực đại tăng, đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, mà việc thuần hóa yêu thú cũng đã thành công, liền tổ chức một buổi lễ long trọng.

Vô số tộc nhân bắt đầu cuồng hoan, ăn mừng khoảnh khắc lịch sử này!

Hoa Tư thấy vậy cũng nở nụ cười từ tận đáy lòng, đối với việc con trai Phục Hy có thể đạt được thành tựu như hiện tại vô cùng cao hứng!

Khổng Tuyên, người vẫn luôn chú ý đến mọi hành động của Phục Hy, cũng vô cùng vui vẻ, bởi vì công đức và khí vận mà Phục Hy có

được đều sẽ chia cho y một phần.

Mặc dù mỗi lần không nhiều, nhưng nếu số lần nhiều lên thì số lượng cũng vô cùng đáng sợ!

Thêm vào đó, khi chú ý đến hành động của Phục Hy, Hồng Mông Tử Khí trong nguyên thần của y cũng dần dần bắt đầu có chút biến động.

Khổng Tuyên tin rằng không bao lâu nữa, y có khả năng sẽ trở thành một Thánh Nhân trấn áp chư thiên Hồng Hoang giống như sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn, sư huynh Quảng Thành Tử!

Lần này động tĩnh của Phục Hy quá lớn, không chỉ uy thế đột phá Đại La Kim Tiên, mà còn cả công đức đầy trời, đã thu hút sự chú ý của Nhân tộc.

Cũng đã thu hút sự chú ý của Nhân Hoàng Toại Nhân Thị, trong một tòa cung điện khổng lồ ở trung tâm Nhân tộc, Toại Nhân Thị sau khi xem giới thiệu về Phục Hy, không khỏi gật đầu!

"Chàng trai trẻ này không tệ, mới trở thành thủ lĩnh bộ lạc không lâu đã giải quyết cho Nhân tộc hai việc đủ để ảnh hưởng đến lịch sử Nhân tộc." Sau khi khen ngợi, Toại Nhân Thị lệnh cho người theo dõi chặt chẽ hành động của Phục Hy!

Nếu Phục Hy lại có phát minh lớn nào khác, nhất định phải báo cho y biết.

Sau khi nhận được sự coi trọng của cao tầng Nhân tộc, uy danh của Hoa Tư quốc truyền khắp cả Nhân tộc.

Ngay cả Yêu tộc lân cận đối với Hoa Tư quốc cũng kinh ngạc không thôi, sau đó đều chúc mừng Nhân tộc.

Dù sao cũng xuất hiện một nhân tài có tài năng lớn như vậy, Nhân tộc tin rằng không bao lâu nữa e rằng sẽ đạt đến một tầm cao mới.

Những bộ tộc Yêu tộc lân cận này, đương nhiên phải giữ quan hệ tốt với Nhân tộc, Toại Nhân Thị sau khi nhận được lời chúc mừng của các chủng tộc khác, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

Năm thứ hai kể từ khi thuần hóa yêu thú, Hoa Tư quốc đã trải qua một mùa bội thu chưa từng có!

Chương 345

Không chỉ thu hoạch được lượng thực phẩm nhiều hơn gấp trăm lần so với săn bắn thông thường, mà còn thu hoạch được vô số con non yêu thú.

Khi mọi người nhìn thấy những cảnh tượng đó, lập tức bị chấn động!

Sau đó, đối với Phục Hy càng thêm tôn trọng và sùng bái!

Phục Hy thấy vậy, trên mặt cũng lộ ra một tia vui mừng!

Chuyện bộ lạc Hoa Tư quốc bội thu, trong nháy mắt truyền khắp cả Nhân tộc!

Nhân tộc biết được chuyện này, vô cùng chấn kinh!

Ngay cả Nhân Hoàng Toại Nhân Thị sau khi biết được tin tức, cũng vô cùng chấn kinh!

“,Thu hoạch gấp trăm lần so với săn bắn thông thường?

Còn sinh ra số lượng con non càng lớn hơn?” Toại Nhân Thị nghe tin tức này, lập tức kinh ngạc hét lớn!

Tộc nhân vội vã chạy đến báo cáo kia thở hổn hển gật đầu, đồng thời nụ cười trên mặt từ lúc nhận được tin tức đến giờ vẫn chưa biến mất.

Sau khi nhận được sự khẳng định, Toại Nhân Thị không ngừng gật đầu đồng thời hưng phấn hô lớn mấy tiếng: Tốt!

Phục Hy sau chuyện này, uy vọng trong Nhân tộc chỉ đứng sau Nhân Hoàng Toại Nhân Thị!

Sau mùa bội thu, vô số bộ lạc trong Nhân tộc đều cử người liên

quan đến học tập kỹ thuật thuần dưỡng.

Phục Hy biết được chuyện này, cũng không hề giữ lại chút nào, đem toàn bộ kỹ thuật thuần hóa truyền thụ cho các bộ lạc trong Nhân tộc.

Thủ lĩnh của các bộ lạc biết được chuyện này, trong lòng đối với Phục Hy càng thêm kính ngưỡng và tôn kính!

Đồng thời, Hoa Tư quốc vì có người của các bộ lạc thường xuyên lui tới, trở nên vô cùng phồn vinh!

Những tộc nhân đến học tập đó cũng mang đến những sự vật mới nổi của cả Nhân tộc, cũng như những đặc điểm phát triển của riêng họ.

Phục Hy thấy vậy, lập tức hấp thu một phần tốt trong đó, áp dụng vào việc quản lý hàng ngày của bộ lạc.

Đồng thời, vì lượng lớn dân số lưu động, cũng mang đến sự phồn vinh của thương mại!

Mặc dù chỉ là lấy vật đổi vật đơn giản, nhưng đối với bộ lạc Nhân tộc hiện tại, đó đã là rất phát triển và phồn vinh.

Cho nên Hoa Tư quốc dưới sự lãnh đạo của Phục Hy, đã trở thành bộ lạc giàu có nhất, mạnh mẽ nhất trong Nhân tộc.

Nhân Hoàng Toại Nhân Thị sau khi xem sự phát triển của Hoa Tư quốc, không khỏi gật đầu!

Đồng thời trong lòng, cũng đã đưa ra một quyết định vô cùng kiên định!

Một buổi tối, Toại Nhân Thị đứng bên ngoài cung điện khổng lồ hoa lệ, nhìn những vì sao trên trời tự lẩm bẩm: "Quản lý Nhân tộc lâu như vậy, cũng đến lúc nghỉ ngơi rồi!

Phục Hy hiện tại, không chỉ có trí tuệ mà còn có thực lực mạnh mẽ!

Chắc là đủ để lãnh đạo Nhân tộc đi đến tương lai huy hoàng hơn, chỉ là ngôi vị Nhân Hoàng việc hệ trọng đại, cần phải cân nhắc thêm một phen!" Sau đó, Toại Nhân Thị cử một lượng lớn tộc nhân, đến bộ lạc Hoa Tư quốc nơi Phục Hy đang ở.

Nhiệm vụ của họ, chính là quan sát lời nói và hành động của Phục Hy, cũng như phương pháp trị lý bộ lạc của y, và giao lưu với bộ lạc của y.

Sau một thời gian dài quan sát, mọi hành động của Phục Hy đều được báo cáo đến tay Toại Nhân Thị.

Toại Nhân Thị xem xong vô cùng hài lòng, Phục Hy ở mọi phương diện đều vô cùng ưu tú!

Bất luận là đức hạnh hay quản lý, đều không có gì để chê!

Phục Hy ở trong bộ lạc Hoa Tư quốc, có thể mơ hồ cảm nhận được những ánh mắt nhìn trộm!

Ban đầu có chút ghê tởm, muốn ra tay giáo huấn!

Nhưng khi biết đó là người do Nhân Hoàng cử đến khảo sát, y cũng gạt bỏ đi khúc mắc trong lòng.

Sau đó, y đối xử với họ như những tộc nhân bình thường, không tâng bốc cũng không xua đuổi!

Sau kỳ khảo hạch kéo dài mấy năm, Phục Hy đã nộp một bài thi mãn ý!

Nhân Hoàng Toại Nhân Thị sau khi xem nội dung trên bài thi, trong lòng đã xác định Phục Hy là Nhân Hoàng kế nhiệm!

Nhưng Nhân tộc là một tộc quần khổng lồ, chỉ dựa vào sự công

nhận của Nhân Hoàng Toại Nhân Thị là không đủ, cần phải được cả Nhân tộc công nhận!

Và cả những vị Hộ pháp bảo vệ Nhân tộc công nhận!

Dù sao, Hộ pháp trong Nhân tộc, uy vọng vô cùng to lớn!

Nếu Nhân Hoàng kế nhiệm không thể được họ công nhận, thì đối với Nhân tộc tuyệt đối là một tai nạn.

Cho nên, vào một buổi trưa, Nhân Hoàng Toại Nhân Thị đã đến miếu vũ thờ phụng Hộ pháp, gặp Khổng Tuyên!

Khổng Tuyên nhìn thấy Nhân Hoàng Toại Nhân Thị, lộ ra một tia biểu cảm phấn khích!

"Cuối cùng cũng đến rồi sao, bản tọa chờ ngày đó đã lâu lắm rồi!" Sau đó, dưới sự dẫn dắt của miếu chúc, Nhân Hoàng Toại Nhân Thị đến cung điện nơi Khổng Tuyên ở, Khổng Tuyên nhìn thấy Nhân Hoàng Toại Nhân Thị liền khẽ gật đầu ra hiệu.

Nhân Hoàng Toại Nhân Thị thấy vậy cũng nhẹ nhàng đáp lại một lễ, sau đó hai người ngồi đối diện nhau trước một chiếc bàn.

Sau khi ngồi xuống, Khổng Tuyên hỏi trước: "Không biết Nhân Hoàng đến đây, có chuyện gì?" Nhân Hoàng Toại Nhân Thị nghe xong, mỉm cười trả lời: "Ta chưởng quản Nhân tộc vô số vạn năm, cũng đến lúc chọn ra Nhân Hoàng kế nhiệm rồi!

Nhưng tuy ta trong lòng đã có người chọn, nhưng vẫn muốn thỉnh giáo ý kiến của Hộ pháp một phen!" Khổng Tuyên nghe xong gật đầu, sau đó hỏi: "Rốt cuộc là vị thanh niên tài tuấn nào, có thể lọt vào mắt của Nhân Hoàng!" "Chính là Phục Hy của Hoa Tư quốc đang nổi đình nổi đám trong Nhân tộc gần đây!" Khổng Tuyên nghe xong nội tâm không hề dao động, nhưng trên mặt lại lộ ra vẻ kinh ngạc, sau đó nói: "Lại là Phục Hy, cũng thật trùng hợp!

Bản tọa lúc Phục Hy còn nhỏ đã thu y làm đồ đệ, không ngờ sau khi y học thành trở về lại có thể có thành tựu như vậy.” Nhân Hoàng Toại Nhân Thị nghe xong, nụ cười trên mặt tức thì đông cứng lại!

Trong đầu hiện ra vô số ý nghĩ, nhưng rồi theo một tiếng thở dài mà tan thành mây khói!

“Hóa ra là cao đồ của đạo hữu, thảo nào Phục Hy có thể đi đến bước này!

Nếu đã như vậy, thì không còn gì tốt hơn!” Nhân Hoàng Toại Nhân Thị sau tiếng thở dài khẽ, mỉm cười trả lời, nhưng lúc này trong lòng lại sóng lớn cuộn trào!

Sau đó hai bên tiến hành một cuộc nói chuyện hữu hảo, rồi Nhân Hoàng Toại Nhân Thị lấy cớ có việc cần xử lý, liền rời khỏi miếu vũ thờ phụng Khổng Tuyên và những người khác.

Sau khi trở về Nhân Hoàng Điện, Nhân Hoàng Toại Nhân Thị lập tức khởi động đại trận thủ hộ, phong tỏa toàn bộ Nhân Hoàng Điện.

Chuyện gì đã xảy ra bên trong, ngoài những vị Thánh Nhân cao cao tại thượng ra thì không ai có thể biết được.

Nhưng vào ngày thứ hai, Nhân Hoàng Toại Nhân Thị lệnh cho người thu dọn Nhân Hoàng Điện, dọn dẹp ra một lượng lớn mảnh vỡ.

Sau đó, dưới sự ủng hộ của các bên, Phục Hy từ Hoa Tư quốc đến Nhân Hoàng Điện, gặp được Nhân Hoàng Toại Nhân Thị đang dần già đi.

Nhân Hoàng Toại Nhân Thị khi nhìn lại Phục Hy, đã không còn sự nhiệt tình và vui mừng như ban đầu, chỉ bình thản nói một câu: “Gánh nặng của Nhân tộc, nặng như Thái Sơn!

Ta đã không thể gánh vác nổi nữa, tương lai của Nhân tộc giao cho ngươi!” Sau khi nói xong câu đó, Phục Hy trong lúc mơ hồ đã tiếp

nhận ngôi vị Nhân Hoàng, trở thành Nhân Hoàng mới của Nhân tộc!

Nhân Hoàng Toại Nhân Thị sau khi truyền vị, liền biến mất khỏi tầm mắt của Nhân tộc, cũng biến mất khỏi tầm mắt của các đại năng.

Chương 346

Phục Hy sau khi nhận được vị trí thủ lĩnh Nhân Hoàng, liền tổ chức một buổi lễ truyền vị long trọng!

Toại Nhân Thị vốn không định tham gia, nhưng không chịu nổi lời khẩn cầu của Phục Hy, sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Toại Nhân Thị quyết định đi nốt bước cuối cùng của ngôi vị Nhân Hoàng.

Sau đó liền bắt đầu lên kế hoạch cho nghi thức truyền vị, vì lần truyền vị này có ý nghĩa đại biểu cực lớn, nên toàn thể Nhân tộc trên dưới đều theo dõi chặt chẽ!

Vì Nhân tộc liên quan đến đại thế Hồng Hoang, các đại năng và các vị Thánh Nhân trong Hồng Hoang cũng đang theo dõi chặt chẽ nghi thức truyền vị của Nhân tộc.

Sau một thời gian chuẩn bị gấp rút, nghi thức truyền vị cuối cùng cũng đã chuẩn bị xong!

Dưới sự chứng kiến của ức vạn Nhân tộc, Toại Nhân Thị truyền ngôi vị Nhân Hoàng cho Phục Hy.

Trong khoảnh khắc truyền vị, bầu trời rung chuyển!

Từng đạo hà quang xuất hiện, từng đóa mây ngũ sắc cũng xuất hiện trên bầu trời.

Ức vạn Nhân tộc thấy vậy, tức thì không khỏi hô lớn!

"Phục Hy Nhân Hoàng!" "Phục Hy Nhân Hoàng!" "Phục Hy Nhân Hoàng!" Sau ba tiếng hô lớn của ức vạn Nhân tộc, từng đạo hà quang từ trên trời giáng xuống, Phục Hy đứng trên cao đài trông vô cùng thần thánh và vĩ đại!

Cùng lúc đó, một con khí vận kim long nhe nanh múa vuốt trên bầu

trời Nhân tộc!

Từng đạo uy thế bàng bạc từ thân nó tỏa ra, kết nối ức vạn Nhân tộc lại với nhau.

Sau đó, con khí vận kim long tung hoành ức vạn dặm kia gầm lên một tiếng, chui vào trong cơ thể Phục Hy!

Ức vạn Nhân tộc thấy vậy càng vui mừng khôn xiết, tức thì tiếng hoan hô không ngớt!

Bởi vì cảnh tượng này theo họ thấy, là được thiên địa thừa nhận, được các Thánh nhân che chở!

Toại Nhân Thị thấy vậy cũng lộ ra một nụ cười vui mừng, nhưng sau đó nụ cười dần dần biến mất, chuyển thành một tiếng thở dài.

"Chỉ hy vọng ngươi có thể lãnh đạo Nhân tộc, đi đến huy hoàng!

Cũng hy vọng ngươi không quên thân phận Nhân tộc, không quên huyết mạch Nhân tộc đang chảy trong người!" Sau khi tự lẩm bẩm, Toại Nhân Thị lại khôi phục vẻ mặt vui mừng, nhưng một tia lo lắng nhàn nhạt trong mắt lại không thể xua đi.

Nhưng lúc này mọi người đã sớm tập trung ánh mắt vào vị Nhân Hoàng mới Phục Hy, Toại Nhân Thị tuy có uy vọng lớn, nhưng không còn ở trên ngôi vị Nhân Hoàng nữa, không thể thu hút sự chú ý rộng rãi của Nhân tộc.

Phục Hy đứng trên cao đài cảm nhận được khí vận bàng bạc ẩn chứa trong cơ thể mình, cũng lộ ra một nụ cười phấn khích.

Theo khí vận rót vào, tu vi của Phục Hy lại từ cảnh giới Đại La Kim Tiên một lần đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh!

Sau khi cảm nhận được sức mạnh bàng bạc trên người, Phục Hy hưng phấn hét lớn một tiếng!

Sau đó khí thế cảnh giới Chuẩn Thánh cũng theo đó mà tỏa ra.

Ức vạn Nhân tộc cảm nhận được, tức thì càng thêm phấn khích và tôn sùng!

Các đại năng Chuẩn Thánh đang quan sát trên trời thấy vậy trong lòng càng kinh ngạc vô cùng, ai nấy đều lộ vẻ chấn kinh!

"Sao có thể!

Mới không đến mấy chục năm!

Lại từ một phàm nhân bình thường nhanh chóng đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh!" "Tuyệt đối không thể, y đạt đến Đại La Kim Tiên được bao lâu?

Sao có thể vượt qua một đại cảnh giới để đạt đến Chuẩn Thánh!" "Từ khi nào mà cảnh giới Chuẩn Thánh lại dễ dàng đạt được như vậy!" Các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh tràn đầy vẻ kinh hãi, trong lòng ai nấy đều chấn kinh không thôi!

Sau đó từng đạo trao đổi truyền đi trên bầu trời.

Cái tên Phục Hy đã hoàn toàn được các đại năng Hồng Hoang ghi nhớ!

Đồng thời tình hình của Nhân tộc cũng bị các đại năng chú ý.

Trong lòng một số Chuẩn Thánh càng dấy lên từng đợt sóng, từng ý nghĩ bắt đầu nảy sinh trong lòng!

Ánh mắt nhìn về phía Nhân tộc ngoài sự chấn kinh ra, còn có một cỗ suy tư sâu sắc!

Dù sao Nhân tộc đang thể hiện một màu sắc phồn vinh, huống chi hiện tại Phục Hy trở thành Nhân Hoàng, uy thế đã bắt đầu không kém gì Vu-Yêu hai tộc năm xưa.

Điều này khiến trong lòng một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh

dấy lên những gợn sóng nhàn nhạt, nếu Nhân tộc là đại thế sở xu, vậy tại sao không gia nhập vào đó để tranh đoạt một tia sinh cơ và cơ duyên giữa thiên địa!

E rằng ngay cả Phục Hy cũng không ngờ rằng, một việc vốn là ý định tạm thời lại mang đến cho Nhân tộc một kỳ ngộ như thế nào!

Sau nghi thức truyền vị, Nhân tộc hiện lên một cảnh sắc hân hoan.

Vô số Nhân tộc bắt đầu cuồng hoan trong bộ lạc của mình, ăn mừng vị Nhân Hoàng mới nhậm chức.

Phục Hy cũng bày yến tiệc lớn trong Nhân Hoàng Điện, chiêu đãi chúng sinh!

Hạo Thiên của Thiên Đình, Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán, Yêu Sư của Bắc Hải, Ngạo Thiên của Đông Hải...

đều đích thân đến hoặc cử một đại biểu đến chúc mừng.

Tam Tiên Đảo với tư cách là sư môn của Phục Hy tự nhiên cũng sẽ cử người đến, người này không phải ai khác chính là sư tôn của Phục Hy, Khổng Tuyên!

Phục Hy thấy vậy vội vàng ra ngoài nghênh đón, Khổng Tuyên thấy Phục Hy như vậy không khỏi gật đầu!

Đồng thời trong lòng cũng cảm khái, Phục Hy cơ bản là do y nhìn lớn lên, nhưng tốc độ trưởng thành nhanh như vậy, theo y thấy cũng vô cùng hiếm có.

"Phục Hy, chúc mừng!" "Đa tạ sư tôn, sư tôn mời vào trong!" Tiếp đó, một bữa tiệc thanh thế to lớn bắt đầu, vì quan hệ thực lực hiện tại của Nhân tộc nên phần lớn các thế lực trong Hồng Hoang đều đến chúc mừng.

Sau đó, cả bữa tiệc ăn mừng kéo dài suốt ba ngày ba đêm, tất cả

những người tham gia yến tiệc đều hài lòng mãn nguyện!

Phục Hy sau khi tiễn các vị khách, liền bắt đầu chính thức quản lý Nhân tộc khổng lồ.

Nhưng mới quản lý được một ngày, Phục Hy đã gặp phải một phiền toái lớn!

Trong Nhân Hoàng Điện, Phục Hy nhìn đám người trước mắt không khỏi đau đầu.

Những người phụ trách các phương diện của Nhân tộc, cả Nhân tộc vì nghi thức truyền vị mà gác lại rất nhiều việc.

Bây giờ y là Nhân Hoàng mới, những việc đã gác lại đó lại một lần nữa xuất hiện trước mặt Phục Hy.

Sau khi nghe mọi người báo cáo, Phục Hy bắt đầu từ từ xử lý!

Sau một tháng bận rộn, Nhân tộc cuối cùng cũng trở lại quỹ đạo, thân là Nhân Hoàng Phục Hy cũng cuối cùng có thể thư giãn.

Sau khi thư giãn một hồi, y lại tiếp tục phấn đấu trong Nhân tộc.

Dù sao Nhân tộc lớn như vậy, mỗi ngày đều có vô số chuyện xảy ra!

Mặc dù những việc cần Phục Hy tự mình xử lý không nhiều, nhưng một khi cộng thêm ức vạn bộ lạc của Nhân tộc, thì số lượng đó liền trở nên khổng lồ.

Cho nên cuộc sống mỗi ngày của Phục Hy đều vô cùng khẩn trương, một lượng lớn công việc cần phải xử lý, về cơ bản không có thời gian rảnh rỗi.

Chương 347

Đặc biệt một phần lớn trong đó, không cần Phục Hy phải tự mình xem xét hay quyết định.

Cho nên, những chuyện như vậy khiến Phục Hy có chút khổ não!

Bởi vì tuy phần lớn trong đó y bắt buộc phải quyết định, nhưng cũng có thể lược bỏ một số khâu, không cần mỗi việc báo cáo lên đều phải xử lý.

Cho nên không lâu sau khi trở thành Nhân Hoàng, Phục Hy liền bắt đầu cải cách Nhân tộc!

Để y có thể có nhiều thời gian hơn để phát triển Nhân tộc, thay vì xử lý những việc vặt vãnh không quan trọng của Nhân tộc.

Cho nên Phục Hy một mặt xử lý các loại công việc của Nhân tộc, một mặt không ngừng suy nghĩ làm thế nào để giảm bớt gánh nặng cho Nhân Hoàng.

Cuối cùng, sau vài năm trở thành Nhân Hoàng, Phục Hy dựa trên các bộ lạc hiện có của Nhân tộc đã tiến hành một cuộc cải cách sâu rộng.

Y thống nhất các bộ lạc nhỏ lẻ ban đầu thành một bộ lạc lớn, như vậy số lượng bộ lạc giảm đi, nhưng bộ lạc lại lớn hơn!

Như vậy sẽ thuận lợi hơn cho việc quản lý và xử lý một số sự việc đột xuất!

Nhưng để thực thi một cuộc cải cách không phải là một việc dễ dàng, bởi vì Nhân tộc hiện tại vì nhu cầu mở rộng năm xưa, đã phân hóa ra vô số bộ lạc.

Những bộ lạc đó sau ức vạn năm phát triển, đã hình thành một loại

chế độ độc đáo.

Muốn hợp nhất bộ lạc tất sẽ phải bãi bỏ thủ lĩnh hoặc trưởng lão của bộ lạc, đối với những thủ lĩnh hoặc trưởng lão đó tuyệt đối không thể chấp nhận!

Cho nên muốn thúc đẩy một cuộc cải cách, tất phải dựa vào thủ đoạn mạnh mẽ, cứng rắn thực thi.

Phục Hy hiện tại không có năng lực như vậy, mặc dù uy vọng của Phục Hy rất cao, nhưng thời gian y chưởng quản Nhân tộc không lâu.

Uy vọng trong Nhân tộc, không đủ để chống đỡ cho cuộc cải cách của y!

Những trưởng lão trong Nhân tộc không ủng hộ cuộc cải cách này.

Dù sao phía sau họ là vô số bộ lạc, cũng đại biểu cho vô số lợi ích!

Phục Hy thấy trùng trùng trở ngại, liền tạm thời gác lại đề nghị này, đợi sau này thời cơ chín muồi mới bắt đầu thực thi.

Sau đó, Phục Hy toàn tâm toàn ý đầu tư vào việc quản lý Nhân tộc, phát hiện ra những vấn đề tồn tại trong Nhân tộc.

Vấn đề lớn nhất trong đó, là vấn đề không đủ lương thực để ăn!

Một phần lớn các bộ lạc báo cáo lên cho Phục Hy, về cơ bản đều là thỉnh cầu Nhân Hoàng có thể chi viện lương thực.

Phục Hy sau khi nghe những báo cáo đó, trong lòng cảm thấy một trận kinh ngạc!

Dù sao lưới đánh cá và việc thuần dưỡng yêu thú mà y phát minh ra đã sớm truyền khắp cả Nhân tộc.

Sao lại thiếu lương thực, lẽ nào việc phổ biến không đủ hay có nguyên nhân khác?

Mang theo đủ loại nghi hoặc, Phục Hy đã đến một bộ lạc gần trung tâm Nhân tộc nhất, đích thân xem xét tình hình liên quan.

Y phát hiện địa phương căn bản không biết phương pháp bắt cá và thuần dưỡng con non yêu thú.

Phục Hy biết được chuyện này liền vô cùng tức giận, tức thì hạ lệnh điều tra triệt để.

Sau đó, Phục Hy triệu tập tất cả các bộ lạc của Nhân tộc, tổ chức một cuộc họp long trọng.

Y chính thức phổ biến cho toàn Nhân tộc, dưới sự thúc đẩy mạnh mẽ của Phục Hy, phương pháp bắt cá và thuần dưỡng yêu thú đã được phổ biến toàn diện trong Nhân tộc.

Sau đó vài năm, Nhân tộc trải qua một mùa bội thu lớn!

Vô số lương thực chất đống như núi.

Ức vạn Nhân tộc thấy vậy, tức thì vô cùng vui mừng!

Uy vọng của Phục Hy trong Nhân tộc đạt đến đỉnh cao.

Trong mấy năm đó, Phục Hy cảm thấy sau những bận rộn của Nhân tộc, ngoài tu luyện ra thì có một trận trống rỗng.

Thế là trong một lần tình cờ phát hiện, y đã chế tạo ra đào huân và cầm sắt cùng các nhạc cụ khác, đồng thời sáng tác những khúc nhạc và ca dao đơn giản!

Trong nhất thời, lúc rảnh rỗi của Nhân tộc không còn vô vị nữa, có thể tiến hành sáng tác đơn giản, từng khúc nhạc du dương bắt đầu vang lên trên bầu trời Nhân tộc.

Sau khi có âm nhạc, cuộc sống của con người trở nên không còn khô khan như vậy, có âm nhạc bầu bạn, Nhân tộc trở nên vui vẻ hơn.

Ngay cả các chủng tộc khác trong Hồng Hoang, sau khi nghe được

âm nhạc du dương của Nhân tộc, cũng lần lượt đến thành kính học hỏi.

Trong nhất thời, trong Nhân tộc vạn tộc triều bái!

Ức vạn Nhân tộc cảm nhận được, trở nên vô cùng tự tin!

Sau đó, mấy trăm năm trôi qua!

Nhân tộc dưới sự lãnh đạo của Phục Hy, trở nên ngày càng mạnh mẽ.

Lòng kính yêu của ức vạn Nhân tộc đối với Phục Hy cũng ngày càng sâu sắc, uy vọng của Phục Hy trong Nhân tộc đã đạt đến một vị thế không thể lay chuyển.

Lúc này, đã đến lúc có thể giải quyết một số vấn đề không thể giải quyết lúc đầu.

Vào một buổi sáng, hàng vạn thủ lĩnh bộ lạc đến Nhân Hoàng Điện để nghe Phục Hy giáo huấn.

Đứng trên một quảng trường khổng lồ, Phục Hy nhìn hàng vạn thủ lĩnh bộ lạc phía dưới, lộ ra vẻ tự tin!

Đợi tất cả thủ lĩnh bộ lạc đến đủ, Phục Hy tuyên bố với mọi người một tin tức chấn động: "Các vị đồng bào, Phục Hy từ khi lên làm Nhân Hoàng, mỗi ngày đều lo lắng sợ hãi sẽ xảy ra sai sót, mang đến cho Nhân tộc những tổn thất không thể lường trước.

Nhưng may mắn thay, trong mấy trăm năm Phục Hy làm Nhân Hoàng, không xảy ra một lần sai sót nào." Một đám thủ lĩnh bộ lạc phía dưới nghe xong lập tức gật đầu, sau khi Phục Hy trở thành Nhân Hoàng, những việc y làm đã được tất cả Nhân tộc chứng kiến.

"Nhưng Nhân tộc quá lớn, số lượng bộ lạc cũng quá đông!

Mỗi ngày phải xử lý các loại công việc cũng vô cùng nhiều!

Cho nên sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, ta quyết định cải thiện vận hành của Nhân tộc!

Bãi bỏ tất cả các bộ lạc, tiến hành hợp nhất lại!" Một đám thủ lĩnh bộ lạc phía dưới nghe xong, trước tiên là sững sờ!

Sau đó có chút kinh ngạc nhìn về phía Phục Hy.

Rồi bắt đầu xì xào bàn tán trên quy mô lớn, mỗi vị thủ lĩnh đều đang trao đổi ý kiến của mình với thủ lĩnh bên cạnh!

",Không được!

Bộ lạc từ khi ra đời đến nay đã ức vạn năm, sao có thể bãi bỏ!" "Đúng vậy, bộ lạc từ khi Nhân tộc ra đời đã tồn tại, sao có thể bãi bỏ!" Sau một hồi bàn tán quy mô lớn, các thủ lĩnh bộ lạc đã đạt được một ý kiến chung, đó là tuyệt đối không thể bãi bỏ!

Dù sao thân là thủ lĩnh, một khi bị bãi bỏ, thì sẽ không còn việc gì làm, quyền lực to lớn mà họ đang nắm giữ cũng sẽ không còn tác dụng nữa!

Phục Hy phảng phất như đã sớm đoán được các thủ lĩnh sẽ không đồng ý với đề nghị của mình, cho nên đã sớm có chuẩn bị!

Chương 348

Sau đó, toàn bộ Nhân Hoàng Điện bị phong tỏa!

Ba ngày sau, Nhân Hoàng Điện lại mở ra.

Các thủ lĩnh bộ lạc với sắc mặt âm trầm bước ra khỏi Nhân Hoàng Điện, khiến đám người đang chờ đợi bên ngoài thấy vậy vô cùng khó hiểu.

Không lâu sau khi rời đi, Phục Hy liền tuyên bố một quyết định quan trọng, đó là bãi bỏ tất cả các bộ lạc trong Nhân tộc. 84.

Ức vạn Nhân tộc biết được chuyện này vô cùng kinh ngạc, nhộn nhịp xì xào bàn tán! 85.

Nhưng trong lúc kinh ngạc, các thủ lĩnh bộ lạc lại đồng loạt hưởng ứng!

Ức vạn Nhân tộc thấy vậy càng kinh ngạc vô cùng, không hiểu tại sao những thủ lĩnh đó lại đồng ý với quyết định như vậy.

Nhưng nếu thủ lĩnh đã đồng ý, đại biểu cho việc Phục Hy đã quét sạch trở ngại ở tầng lớp cao của Nhân tộc.

Cho nên điều kiện này nhanh chóng được chấp hành, cả Nhân tộc từ vô số bộ lạc ban đầu được chia thành mấy khu vực khổng lồ.

Sau đó Phục Hy còn sáng lập ra chế độ quan viên, ở những khu vực khổng lồ đó sắp xếp quan viên quản lý.

Đồng thời Phục Hy đem Bát Quái mà mình sáng tạo ra truyền thừa xuống, có Bát Quái xuất hiện, vô số thành viên Nhân tộc đều có thể dự đoán trước tai nạn, lại một lần nữa khiến lòng kính ngưỡng của Nhân tộc đối với Phục Hy tăng lên!

Khác với những chuyện trọng đại xảy ra trong Nhân tộc, tại Tam Tiên Đảo, lúc này Nguyên Thủy đang tiến hành giảng đạo.

Tại Tam Tiên Đảo, lấy Thuận Thiên Đại Điện làm trung tâm, vô số tiên thiên linh thú mặt lộ vẻ cung kính, ngồi xếp bằng tĩnh lặng lắng nghe đại đạo chi âm phiêu đãng giữa không trung.

Trong Thuận Thiên Đại Điện, Nguyên Thủy ngồi xếp bằng trên cao đài, từng câu đại đạo chi âm không ngừng bay ra từ miệng y!

Đồng thời, từng đạo kim quang nhàn nhạt hiện ra sau lưng y, trông vô cùng thần thánh!

Trong đại sảnh của Thuận Thiên Đại Điện, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên cùng mười ba vị đệ tử khác đang tĩnh lặng ngồi xếp bằng, nhắm mắt chìm đắm trong đại đạo mênh mông.

Đồng thời, trên người các đệ tử này tỏa ra từng đạo uy thế, mười mấy đạo pháp tắc tỏa ra sau lưng họ, tức thì cả Thuận Thiên Đại Điện không chỉ có đại đạo chi âm phiêu diêu, mà mười mấy đạo pháp tắc cũng giao hội bên trong.

Sau khi kéo dài mấy trăm năm, Nguyên Thủy ngừng giảng đạo!

Âm thanh đại đạo khiến người ta say đắm cũng bắt đầu từ từ suy yếu cho đến khi không còn tung tích.

Các sinh linh tiên thiên trên Tam Tiên Đảo sau khi nghe đại đạo chi âm biến mất, lập tức tỉnh lại từ vẻ mặt say sưa, sau đó lần lượt lâm vào bế quan.

Tại Thuận Thiên Đại Điện, Nguyên Thủy sau khi giảng đạo xong, mở ra đôi mắt ẩn chứa thời không vạn vật, thiên địa tạo hóa!

Y nhẹ nhàng lướt qua các đệ tử, nhàn nhạt hỏi: "Lần này giảng đạo ba trăm năm, các ngươi có thu hoạch gì không?" Các đệ tử phía dưới vừa mới tỉnh lại từ đại đạo chi âm nghe xong, bắt đầu từ từ suy

nghĩ.

Nói đến thu hoạch thì khẳng định là vô cùng to lớn, dù sao đây cũng là Nguyên Thủy giảng đạo!

Nhưng để nói ra thì có chút khó khăn.

Dù sao thu hoạch của mỗi người khác nhau, phương thức thu hoạch cũng khác nhau.

Thậm chí có khả năng trong lúc không hay không biết, đã thu được thu hoạch lớn nhất vào trong túi.

Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, với tư cách là đại đệ tử, Quảng Thành Tử lên tiếng trước: "Lại một lần nữa được nghe sư tôn giảng đạo, nội tâm cảm ngộ rất nhiều!

Đặc biệt là thời gian và không gian đại đạo, tin rằng không bao lâu nữa con có thể lĩnh ngộ được khoảng một thành." Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, tuy lời nói vô cùng đơn giản nhưng đó cũng là một loại đại đạo!

Sau đó Nguyên Thủy nhìn về phía nhị đệ tử Khổng Tuyên, Khổng Tuyên cảm nhận được ánh mắt của Nguyên Thủy, cũng cung kính trả lời: "Đệ tử tuy không giống như sư huynh, trong đại đạo của sư tôn lĩnh ngộ ra thời gian và không gian, nhưng cũng đã ấn chứng được một số ý tưởng trong lòng và gỡ rối được một số khó khăn!

Tin rằng không bao lâu nữa, Ngũ Hành pháp tắc của đệ tử có khả năng sẽ đột phá một cảnh giới hoàn toàn mới." Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, Khổng Tuyên tuy không thu hoạch được thời gian và không gian pháp tắc từ đó, nhưng có thể tìm ra một tia ấn chứng, cũng thực sự là thiên phú không tệ.

Theo từng câu hỏi đáp của Nguyên Thủy, mười mấy đệ tử còn lại cũng lần lượt trả lời.

Nguyên Thủy hỏi xong, hài lòng gật đầu!

Mười mấy đệ tử phía dưới đều có thêm nhiều cảm ngộ, khiến y vô cùng vui mừng.

"Tốt, xem ra các ngươi quả thực có thiên phú, vậy tiếp theo nên củng cố thu hoạch hiện tại, hấp thu sự huyền ảo trong đó đi." Các đệ tử phía dưới nghe xong, gật đầu ra hiệu!

Sau đó lại trò chuyện ngắn một lúc, các đệ tử rời khỏi Thuận Thiên Đại Điện.

Nhìn các đệ tử rời đi, trong mắt Nguyên Thủy lóe lên một tia hài lòng.

"Khổng Tuyên quả thực không tệ!

Không hổ là con công đầu tiên giữa thiên địa!

Nhanh như vậy đã có thể đột phá giới hạn giữa các Thánh Nhân." Sau ánh mắt tràn đầy vui mừng đó, Thuận Thiên Đại Điện nơi Nguyên Thủy đang ở bắt đầu từ từ nhạt đi.

Sau đó người thường không thể cảm nhận được, nhưng các sinh linh tiên thiên trên Tam Tiên Đảo và các đệ tử của Nguyên Thủy đã sớm biết tình trạng của Thuận Thiên Điện nên không hề lo lắng.

Sau khi trở về cung điện của mình, Khổng Tuyên liền lập tức bắt đầu tu luyện!

Sau đó từng đạo linh khí bị Khổng Tuyên hấp thu, rồi từng đạo Ngũ Hành pháp tắc lan tỏa quanh người y.

Tình trạng này kéo dài không biết bao lâu, Ngũ Hành pháp tắc trên người Khổng Tuyên đột nhiên đại thịnh.

Đồng thời một cỗ khí tức cuồng ngạo tỏa ra từ người y!

Tức thì phá hủy toàn bộ vật phẩm trong phòng y ở, vốn dĩ cỗ khí

tức cuồng ngạo kia muốn mượn thực lực mạnh mẽ của Khổng Tuyên, phá hủy cả Tam Tiên Đảo!

Nhưng dưới sự chấn nhiếp của một luồng uy áp còn kinh khủng hơn, cỗ khí tức cuồng ngạo kia vừa mới dâng lên, đã bị dập tắt!

"Hừ, dám ở Tam Tiên Đảo làm càn!

Chẳng lẽ đã quên bản tọa rồi sao?!" Sau khi dập tắt cỗ khí tức cuồng ngạo kia, một giọng nói lạnh lẽo từ trên trời giáng xuống.

Các tiên thiên linh thú phía dưới nghe xong, đều run rẩy, phảng phất như vô cùng sợ hãi chủ nhân của giọng nói đó.

Khổng Tuyên sau khi phóng ra đạo khí tức cuồng ngạo kia, trên người đột nhiên lóe lên Ngũ Hành pháp tắc!

Đồng thời ngũ sắc thần quang cũng bắt đầu chiếu rọi.

Tức thì Ngũ Hành pháp tắc trên sự lĩnh ngộ mạnh mẽ của y, đã thành công đột phá tầng thứ sáu.

Tức thì sau khi đột phá thành công, cả Tam Tiên Đảo đột nhiên vang lên một tiếng động lớn, sau đó mọi người liền có thể thấy Ngũ Hành chi lực bàng bạc lan tỏa trên bầu trời Tam Tiên Đảo.

Nguyên Thủy và Quảng Thành Tử thấy vậy lập tức hiểu ra, Khổng Tuyên đang dựa vào Ngũ Hành pháp tắc để đột phá, muốn đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nguyên Thủy sau khi cảm nhận được cỗ Ngũ Hành chi lực bàng bạc kia, có chút cảm khái nói: "Quả thực không tệ, mới lĩnh ngộ không lâu đã có thể có thành tựu như vậy, quả nhiên không hổ là đệ tử của bản tọa." Quảng Thành Tử đứng sau lưng y nghe xong cũng gật đầu, đồng thời từng đạo ký ức cũng hiện ra trong đầu y.

"Thời gian trôi thật nhanh, chớp mắt đã ức vạn năm trôi qua!

Chương 349

Sinh linh nhỏ bé năm xưa nay đã trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể sánh vai với Thánh Nhân." Trong lúc Nguyên Thủy và Quảng Thành Tử cảm thán, hai người cũng không quên ra tay, từng đạo sức mạnh bàng bạc không ngừng tụ tập trong tay hai người.

Sau đó, Tam Tiên Đảo dưới sự ổn định của hai người, từ trạng thái rung lắc dữ dội ban đầu bắt đầu từ từ trở nên ổn định.

Tiếp đó, các đệ tử còn lại lần lượt rời khỏi cung điện của mình, đến trên bình nguyên nhìn vào một tòa cung điện ở xa đang không ngừng ngưng tụ Ngũ Hành chi lực.

Nhưng vừa mới ra ngoài liền gặp Nguyên Thủy, lập tức vội vàng cung kính hô một tiếng: "Sư tôn!" Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, sau đó đến trước mặt họ rồi quay người nhìn về phía tòa cung điện kia.

Khi nhìn thấy Nguyên Thủy, Thái Ất Chân Nhân không kìm được lòng mình liền mở miệng hỏi: "Sư tôn, nhị sư huynh đang đột phá đến cảnh giới Thánh Nhân sao?" Nguyên Thủy nghe xong khẽ lắc đầu, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt và không trả lời câu hỏi của Thái Ất Chân Nhân.

Nhưng Thái Ất Chân Nhân sau khi nhìn thấy nụ cười nhàn nhạt đó, liền hiểu ra, sau đó gật đầu cung kính đứng sau lưng Nguyên Thủy.

Theo thời gian trôi đi, khí thế trên người Khổng Tuyên ngày càng mạnh mẽ!

Từng đạo Ngũ Hành pháp tắc không ngừng quấn quanh người y.

Theo đà khí thế trên người Khổng Tuyên đạt tới đỉnh điểm, y liền đột phá giới hạn Chuẩn Thánh, đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Trong chớp mắt, một luồng uy thế cực kỳ bàng bạc từ thân thể y khuếch tán ra!

Sau đó xuyên thấu đại trận bảo vệ của Tam Tiên Đảo, giáng lâm đến Hồng Hoang.

Nhất thời, toàn bộ Hồng Hoang dưới luồng uy thế khủng bố đó bắt đầu chấn động bất an, chúng sinh Hồng Hoang sau khi cảm ứng được đều vô cùng kinh hãi!

Một đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh sau khi cảm nhận được luồng uy thế bàng bạc kia, ngoài kinh ngạc ra cũng lộ ra một tia ghen tị!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện trên Thiên Đình, Hạo Thiên cảm nhận được luồng khí tức bàng bạc đang lan tràn kia, mi đầu tức thì nhíu lại!

Bởi vì trong luồng khí thế đó, y cảm nhận được một tia nguy hiểm!

Phải biết đây chỉ là một luồng khí tức mà thôi.

Có lẽ còn chưa bằng một phần vạn thực lực của chủ nhân nó, thế mà chỉ một luồng khí thế đã có thể tạo thành uy hiếp đối với y, vậy chủ nhân của nó còn cường đại đến mức nào!

"Không đúng, trong luồng uy thế này lại có một tia cảm giác quen thuộc nhàn nhạt!

Chẳng lẽ trẫm quen biết chủ nhân của luồng uy thế này?

Không đúng, đại năng trong Hồng Hoang vô số, người phù hợp mục tiêu cũng không ít, rốt cuộc là ai chứ?" Sau khi cảm nhận được

một tia uy hiếp đó, Hạo Thiên có chút cảm khái nói, sau đó liền bắt đầu điều động Hạo Thiên Kính muốn tra xét một phen.

Nhưng vừa mới thi triển, một luồng uy thế bàng bạc đã xuyên qua Hạo Thiên Kính, lan tràn khắp Thiên Đình.

Hạo Thiên sau khi cảm nhận được, sắc mặt tức thì đại biến, tiếp đó có chút kinh ngạc tự lẩm bẩm: "Lại có thể!

Không ngờ lại có thể!" Sau cơn kinh ngạc, Hạo Thiên khẽ thở dài một tiếng!

Ánh mắt sau đó lộ vẻ hâm mộ nhìn về hướng Tam Tiên Đảo.

Đồng thời trong lòng cảm khái, đều là đệ tử Thánh nhân, vì sao chênh lệch lại lớn đến như vậy!

Sau khi y cảm khái, Dao Trì cũng đến Lăng Tiêu Bảo Điện, một mặt lo lắng nhìn Hạo Thiên, bởi vì nàng cũng cảm nhận được luồng khí tức đang lan tràn khắp Hồng Hoang kia.

Nhưng vì cảnh giới của nàng không bằng Hạo Thiên, lại không có Hạo Thiên Kính, cho nên hiện tại vẫn chưa hoàn toàn biết rõ đã xảy ra chuyện gì.

Hạo Thiên nhìn thấy ánh mắt lo lắng của nàng, lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ, sau đó bình tĩnh nói: "Dao Trì, không cần lo lắng!

Đây không phải chuyện xấu, ngược lại là chuyện tốt, một chuyện tốt thiên đại!" Nhưng lời vừa dứt, một tia cay đắng đã dâng lên trong lòng!

Bất kể nội tâm Hạo Thiên trăm mối cảm xúc ngổn ngang ra sao, trong Hồng Hoang, một đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh ngoài kinh ngạc ra cũng chỉ có chấn động!

Trong đó, phần lớn không thể cảm tri được chủ nhân của luồng

khí tức này là ai, nhưng cũng biết chủ nhân của luồng khí thế đó tuyệt đối không dễ chọc.

"Rốt cuộc là ai, lại có uy thế lớn như vậy!

Xem tình hình này, e rằng có thể sánh ngang Thánh nhân rồi!" "Không rõ, nhưng quả thật có khả năng đã đạt đến mức độ sánh ngang Thánh nhân!" "Chỉ không biết, chủ nhân của luồng khí tức này là ai!

Nếu có thể thỉnh giáo một phen, đó là chuyện tốt không gì bằng." Sau khi kinh ngạc, chúng đại năng Hồng Hoang bắt đầu bàn tán xôn xao!

Nhưng vì khí thế của Khổng Tuyên tăng vọt, khiến khí thế khác xa so với trước đây, cho nên chúng sinh Hồng Hoang đều không nhận ra chủ nhân của luồng khí thế này là Khổng Tuyên.

Theo thời gian trôi qua, khí thế của Khổng Tuyên càng lúc càng bàng bạc, chúng đại năng Hồng Hoang mới hiểu ra, nguyên lai luồng khí thế chấn động Hồng Hoang kia lại là của Khổng Tuyên!

Sau khi biết được, vô số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đều chấn động!

Trong ánh mắt tràn ngập vẻ kinh hãi.

Khắp Hồng Hoang trên dưới, ngoài kinh ngạc chấn động, đồng thời cũng vô cùng khó hiểu vì sao Khổng Tuyên có thể tạo ra uy thế như vậy!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện trên Thiên Đình, Hạo Thiên sau khi kinh ngạc và thương cảm, trong lòng loé lên một tia ghen tị!

"Khổng Tuyên sao có thể đạt tới cảnh giới như vậy, phải biết uy thế thế này e rằng chỉ có Thánh nhân trong truyền thuyết mới có thể tạo ra!

Nhưng trong Hồng Hoang, số lượng Thánh nhân chỉ có tám!

Khổng Tuyên hà đức hà năng, có thể có được thành tựu như thế!" Sau đó, Hạo Thiên phát ra tiếng gầm thét phẫn nộ!

Dao Trì nghe xong thì kinh ngạc, sau đó nhìn Hạo Thiên với vẻ mặt không hiểu.

Hạo Thiên nhìn ánh mắt không hiểu của Dao Trì, trong lòng không khỏi nảy sinh một tia bi thương, sau đó bất đắc dĩ lắc đầu.

Trong U Minh Huyết Hải của Hồng Hoang, Minh Hà sở hữu tu vi bán Thánh sau khi cảm nhận được luồng khí thế bàng bạc của Khổng Tuyên, mi đầu không khỏi nhíu lại!

Sau khi suy nghĩ hồi lâu, Minh Hà mới có chút nghi hoặc nói: "Luồng khí tức này, là Thánh nhân?" Nhưng không nên như vậy!

Không có Hồng Mông Tử Khí thì không thể thành Thánh!

Minh Hà từng sáng tạo ra Tu La nhất tộc để thu được vô lượng công đức.

Nhưng y cũng không thành Thánh, bị kẹt giữa Thánh nhân và Chuẩn Thánh.

Tuy thực lực mạnh hơn Chuẩn Thánh bình thường rất nhiều, nhưng so với Thánh nhân vẫn kém một chút.

"Phải làm cho rõ, rốt cuộc Khổng Tuyên vì sao có thể đạt tới cảnh giới như vậy!

Nếu, nếu không có Hồng Mông Tử Khí, vậy thì Hồng Quân đã lừa gạt chúng sinh!" Sau đó, Minh Hà mặt đầy nộ khí!

Cuối cùng, y nói với vẻ mặt dữ tợn.

Không chỉ ở Thiên Đình và Huyết Hải, mà đồng thời tại Ngũ Trang Quán, tại Bắc Hải, bên trong động phủ của mỗi một vị đại năng

đỉnh tiêm trong Hồng Hoang.

Đều truyền ra những lời tương tự, muốn làm rõ rốt cuộc Khổng Tuyên làm thế nào đạt tới cảnh giới đó.

Đồng thời, sau khi trải qua các sự kiện của Quảng Thành Tử, Hậu Thổ và bây giờ là Khổng Tuyên, một đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong đã bắt đầu nảy sinh một tia hoài nghi đối với lời nói của Hồng Quân Đạo Tổ năm xưa.

Cho nên họ bức thiết muốn biết, tình huống hiện tại của Khổng Tuyên rốt cuộc là chuyện gì!

Chương 350

Và liệu có cách nào khác để đột phá thành Thánh nhân hay không.

Sau đó, dưới sự chú thị của một đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, Khổng Tuyên ở Tam Tiên Đảo cũng đã đến bước cuối cùng để trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chỉ cần bước qua một bước này, Hỗn Nguyên đại đạo sẽ ở ngay trước mắt!

Nhưng bước cuối cùng này lại vô cùng gian nan, sau khi Khổng Tuyên đột phá đến lục thành Ngũ Hành pháp tắc, vẫn không đủ để chống đỡ việc phá vỡ cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Nhưng tên đã lên dây, không thể không bắn!

Hiện tại đã bắt đầu đột phá, trừ phi trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nếu không không thể dừng lại.

Sau đó, Khổng Tuyên triệu hồi tam thi, rồi cưỡng ép dung hợp!

Sau khi dung hợp tam thi, khí tức trên người Khổng Tuyên tăng vọt!

Khí thế của y từng một lần đạt đến mức độ Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng vì nhiều duyên cớ không thể ổn định, cuối cùng lại lùi về.

Sau khi cảm nhận đột phá thất bại, Khổng Tuyên cũng không hề nản lòng.

Sau khi tu chỉnh đơn giản, Khổng Tuyên lại một lần nữa ngưng tụ khí thế bàng bạc, xung kích Hỗn Nguyên đại đạo!

Trong Hồng Hoang, khi một đám đại năng đỉnh tiêm cảm nhận

được luồng uy thế khủng bố kia tiêu tán, không khỏi thở dài một tiếng, trên mặt hiện lên vẻ tiếc nuối!

Họ không phải tiếc nuối vì Khổng Tuyên đột phá thất bại, mà tiếc nuối vì không thể từ đó lĩnh ngộ, không thể biết rốt cuộc Khổng Tuyên đã làm thế nào để đạt tới mức độ hiện tại.

Khi đám đại năng đỉnh cấp của Hồng Hoang cho rằng Khổng Tuyên đột phá thất bại, luồng uy thế bàng bạc kia lại một lần nữa lan tràn khắp Hồng Hoang!

Lần này sau khi cảm nhận được luồng uy thế bàng bạc, đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong của Hồng Hoang đã có chuẩn bị từ trước nên không cảm thấy khó chịu.

Nhưng trên mặt họ lại lộ ra một nụ cười vui mừng, cùng với ánh mắt bức thiết!

Sau đó, đám đại năng đỉnh cấp của Hồng Hoang lại một lần nữa đưa mắt nhìn về phía Tam Tiên Đảo, lại một lần nữa tập trung vào người Khổng Tuyên.

Hồng Hoang chúng sinh đối với chuyện này lại biểu hiện ra sự sợ hãi và kinh ngạc vô tận, dù sao họ không có thực lực của đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, không hiểu rõ tình huống đỉnh cấp nhất trong Hồng Hoang.

Cho nên đối với chuyện này, biểu hiện của họ ngoài kinh ngạc và sợ hãi ra thì không còn cảm xúc nào khác.

Ngay cả Nhân tộc cũng bắt đầu toàn tộc động viên, mấy trăm cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên và cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh tập trung tại Nhân Hoàng Điện.

Phục Hy với vẻ mặt nghiêm túc đứng trong Nhân Hoàng Điện, nhìn xuống đám cao thủ Nhân tộc từ cảnh giới Đại La Kim Tiên trở

lên, thần sắc ngưng trọng nói: “Hiện tại Hồng Hoang đang ở trong một thời khắc vô cùng căng thẳng, Nhân tộc chúng ta với tư cách là đại chủng tộc đệ nhất Hồng Hoang hiện nay, chắc chắn sẽ đứng ở nơi đầu sóng ngọn gió!

Cho nên ta hy vọng các ngươi có thể trấn thủ bốn phương, một khi phát hiện bất kỳ chuyện gì hoặc biến cố nào thì lập tức ra tay giải quyết!

Nếu như không giải quyết được, lập tức báo cáo cho ta!” Sau khi nghe giọng nói trầm trọng của Phục Hy, đám tộc nhân bên dưới liên tục gật đầu!

“Tuân lệnh Nhân Hoàng!” Sau những tiếng hô vang, Phục Hy ra lệnh hành động ngay lập tức!

Sau đó, một đội quân tinh nhuệ nhất của Nhân tộc với số lượng khổng lồ bắt đầu tiến về bốn phương tám hướng của Nhân tộc.

Dưới sự trấn áp mạnh mẽ, một số lời đồn bị dập tắt, một số tộc nhân nhân cơ hội làm loạn bị trấn áp.

Toàn bộ Nhân tộc nhanh chóng bình ổn lại sau cơn kinh hoàng và sợ hãi vô tận, sau đó dưới những bóng lưng kiên định kia, Nhân tộc bắt đầu tiếp tục phát triển.

Nhưng mặc dù ức vạn người trong Nhân tộc hiện tại bắt đầu không còn lo lắng cho an nguy của bản thân, nhưng với tư cách là Nhân Hoàng, Phục Hy không thể thả lỏng, bởi vì luồng khí thế khủng bố kia đã vượt qua giới hạn Chuẩn Thánh, đạt tới cảnh giới Thánh nhân vô địch trong truyền thuyết.

Cho nên hiện tại, lực lượng phòng thủ của Nhân tộc đối với cường giả như vậy căn bản không đáng nhắc tới, Phục Hy cũng không cho rằng những cao thủ mà mình phái đi có thể chống đỡ được

sự công kích của vị tồn tại khủng bố kia.

Nhưng chuyện này liên quan đến cảnh giới Thánh nhân, hoàn toàn không phải là thứ mà Phục Hy hiện tại có thể nhúng tay vào.

Cho nên Phục Hy chỉ có thể chuẩn bị chu toàn, để ứng phó với bất kỳ chuyện gì có thể xảy ra trong tương lai.

Dù cho sự chuẩn bị này không có tác dụng gì, Phục Hy cũng tuyệt đối không dễ dàng từ bỏ.

Khi Phục Hy không ngừng bố cục trong Nhân tộc, muốn Nhân tộc an toàn vượt qua một đại kiếp chưa biết, thì tại Tam Tiên Đảo, Khổng Tuyên đã gặp phải một phiền phức không nhỏ.

Lúc này y đang xung kích cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, không biết vì nguyên nhân gì mà rõ ràng tất cả điều kiện đã đạt được nhưng lại không thể đạt tới cảnh giới đó.

Cứ tiếp tục như vậy khiến trong lòng Khổng Tuyên nảy sinh lo lắng và một tia nóng nảy!

Nguyên Thủy đang quan sát bên ngoài thấy vậy thì khẽ nhíu mày, sau khi trầm tư đã quyết định, nếu Khổng Tuyên gặp nguy cơ, Nguyên Thủy sẽ ra tay tương trợ!

"Chỉ hy vọng ngươi có thể lĩnh ngộ, không cần vi sư ra tay giúp đỡ!" Sau khi khẽ thở dài một tiếng, Nguyên Thủy dán chặt ánh mắt vào Khổng Tuyên.

Khổng Tuyên đang đột phá vì trong lòng có thêm một tia lo lắng và nóng nảy, nội tâm trở nên không ổn định, lại một lần nữa xung kích thất bại.

Lại một lần nữa xung kích thất bại, khiến Khổng Tuyên thở hổn hển một hơi, nhưng đồng thời trong ánh mắt của Khổng Tuyên cũng lộ ra một vẻ mặt kiên định!

Sau đó, Khổng Tuyên lại một lần nữa bộc phát khí thế bàng bạc, xung kích cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Trong Hồng Hoang, đám đại năng sau khi cảm nhận được lần nữa cũng đều hiểu rằng một vị đại năng cực kỳ khủng bố đang đột phá.

Nhưng có lẽ cảnh giới đột phá có chút cao, nên vẫn chưa đột phá thành công!

Vị đại năng đó vẫn chưa từ bỏ.

Sau khi hiểu ra những chuyện này, một bộ phận đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang đã buông bỏ cảnh giác trong lòng, dần dần thả lỏng.

Nhưng đối với các đại năng đỉnh cấp, kết quả như vậy lại là một chuyện cực kỳ tồi tệ!

Trong Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử, người sở hữu cảnh giới đỉnh phong còn sót lại, đang ngồi xếp bằng trên một chiếc bồ đoàn bình thường, vẻ mặt nghi ngờ nhìn về hướng Tam Tiên Đảo.

"Khổng Tuyên đạo hữu liên tiếp đột phá không thành công, cũng báo hiệu con đường này gian nan, nhưng cuối cùng cũng không hoàn toàn thất bại, vẫn còn một tia sinh cơ!

Huống hồ sư tôn của y, Nguyên Thủy Thiên Tôn, là đại năng vô địch có thể sánh ngang với Hồng Quân Đạo Tổ, có Nguyên Thủy Thiên Tôn tọa trấn, Khổng Tuyên đạo hữu ít nhất sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng!" Sau khi cảm nhận được sự thất bại liên tiếp của Khổng Tuyên, Trấn Nguyên Tử không khỏi cảm khái!

Đồng thời cũng cảm khái về tầm quan trọng của việc có một sư tôn tốt!

Khi đám đại năng Hồng Hoang đang cảm khái, hướng Tam Tiên Đảo lại truyền ra một luồng uy thế đủ để sánh ngang Thánh nhân.

Nhưng sau khi cảm nhận mấy luồng uy áp trước đó, một đám đại năng đỉnh tiêm của Hồng Hoang không còn ôm hy vọng quá lớn.

Dù sao đã thất bại nhiều lần, điều đó đại biểu cho việc y về cơ bản không có khả năng đột phá đến cảnh giới Thánh nhân.

Nhưng Khổng Tuyên đang ở trung tâm đột phá lại không nghĩ như vậy, bởi vì từ mấy lần thất bại trước đó, y đã tổng kết ra được rất nhiều kinh nghiệm.

Cũng có khả năng lần này y có thể dựa vào tu vi cường hãn và cảm ngộ cao thâm để đột phá đến cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Cho nên sau khi thất bại lần nữa, Khổng Tuyên tập trung khí tức chưa từng có từ trước đến nay, sau khi triển khai đã khiến Hồng Hoang chấn động bất an, trời đất thất sắc.

Trong Hồng Hoang, vạn linh kinh hãi, sau đó liền dâng lên nỗi sợ hãi vô tận, vẻ mặt kinh hoàng nhìn lên trời, thân thể không khỏi run rẩy!

Lần bùng nổ khí thế này hiệu quả vô cùng to lớn, ngay cả trời đất dường như cũng bị thay đổi, nhật nguyệt cũng có thể che khuất.

Cho nên trong lòng chúng sinh linh Hồng Hoang, cảnh tượng này chẳng khác nào diệt thế!

Chương 351

Trong Hồng Hoang bắt đầu xuất hiện một số hỗn loạn, vô số chủng tộc bắt đầu bạo động.

Nhân tộc dưới sự trấn áp mạnh mẽ của Phục Hy, tuy cũng có chút hỗn loạn nhưng không ảnh hưởng đến sự bình tĩnh chung của cả tộc. 86.

Đám đại năng đỉnh tiêm của Hồng Hoang thấy Hồng Hoang rơi vào trạng thái hỗn độn, cũng lần lượt ra tay ổn định cục diện.

Đồng thời trong lòng cũng kinh ngạc, lần này khí thế lại bàng bạc hơn nhiều như vậy!

Cường đại hơn nhiều như vậy.

Chẳng lẽ, Khổng Tuyên thật sự sắp thành công rồi sao?

Nếu không sao lại có khí thế bàng bạc như vậy.

Đại lục Hồng Hoang dưới sự hợp lực ra tay của một đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, dần dần bình tĩnh lại, nhưng dưới bề mặt bình tĩnh, lại có vô số sóng ngầm cuộn trào.

Nếu Hồng Hoang không thể bình tĩnh, vậy thì chúng sinh Hồng Hoang cũng chắc chắn không thể bình tĩnh được!

Chúng sinh không bình tĩnh đồng nghĩa với Hồng Hoang hỗn loạn vô cùng.

Điều này đối với một đám đại năng, là chuyện tuyệt đối không cho phép!

Cho nên họ mới liều mạng ổn định cục diện Hồng Hoang.

Nhưng muốn ổn định triệt để, chỉ có cách để Khổng Tuyên thành

công thành Thánh hoặc triệt để thất bại!

Nhưng dù là trở thành Thánh nhân hay thất bại, muốn đạt được đều vô cùng gian nan.

Nhưng vì một môi trường yên tĩnh, hòa bình cho Hồng Hoang, một đám đại năng đỉnh tiêm trong Hồng Hoang liền bắt đầu lên kế hoạch làm thế nào để giúp đỡ Khổng Tuyên.

Nhưng nếu Khổng Tuyên biết được, chắc chắn sẽ cười khẩy một tiếng, sau đó khinh miệt nhìn đám đại năng tại đây!

Một đám tu sĩ Hồng Hoang cảnh giới chưa đến Chuẩn Thánh, mà lại muốn giúp đỡ hoặc ngăn cản người khác thành Thánh!

Đúng là một trò cười thiên đại.

Nhưng lúc này Khổng Tuyên không thể cảm nhận được thông tin này, bởi vì y đang toàn lực ứng phó, muốn đột phá cảnh giới đại biểu cho vinh quang vô thượng.

Trong cung điện trên Tam Tiên Đảo, Khổng Tuyên thần tình kiên định, trong đôi mắt lộ ra đủ loại thần quang, toàn thân khí tức tăng vọt, dẫn động vô số thiên địa dị tượng trong Hồng Hoang.

Sau khi khí thế trên người đạt đến đỉnh điểm, Khổng Tuyên gầm lớn một tiếng: "Phá!" Sau đó, một luồng khí tức cực kỳ sắc bén từ người y phát ra, thay thế cho luồng khí tức bàng bạc trước đó, rồi một luồng uy áp khủng bố từ trong cơ thể Khổng Tuyên khuếch tán ra.

Nguyên Thủy và Quảng Thành Tử đang chăm chú theo dõi bên cạnh thấy vậy không khỏi gật đầu, Khổng Tuyên hiện tại hẳn là đã thành công!

Toàn thân cảnh giới đã đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng Nguyên Thủy chưa kịp vui mừng quá lâu, luồng uy áp khủng bố trên người Khổng Tuyên liền bắt đầu lúc ẩn lúc hiện, lúc

mạnh lúc yếu!

Đồng thời, tình huống của Khổng Tuyên trở nên vô cùng không ổn định, Nguyên Thủy thấy vậy mi đầu không khỏi nhíu lại!

Sau đó, Nguyên Thủy ra tay, theo một cái phất tay nhẹ của Nguyên Thủy, một đạo quang mang xuất hiện trong tay y rồi bay về phía Khổng Tuyên.

Đồng thời, một luồng khí thế và uy áp tuyệt đối bao trùm toàn bộ Tam Tiên Đảo, bao phủ Tam Tiên Đảo vào trong.

Sinh linh trong Tam Tiên Đảo sau khi cảm nhận được, trước tiên kinh ngạc, nhưng sau khi cảm nhận được khí tức ẩn chứa bên trong, liền dần dần yên tâm.

Sau khi Nguyên Thủy cách tuyệt Tam Tiên Đảo, luồng khí tức vốn phiêu diêu bất định của Khổng Tuyên lại một lần nữa bình ổn.

Sau khi tỉnh lại từ hỗn loạn, Khổng Tuyên cảm kích nhìn về phía Nguyên Thủy, sau đó dưới cái gật đầu ra hiệu của Nguyên Thủy, Khổng Tuyên hướng về phía Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên phát ra cú xung kích cuối cùng.

Sau đó không có gì bất ngờ, dưới sự trợ giúp của Nguyên Thủy, Khổng Tuyên đã thành công đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Sau khi Khổng Tuyên đột phá, Nguyên Thủy liền triệt tiêu phong ấn Tam Tiên Đảo!

Khi phong ấn bị triệt tiêu, từ trên người Khổng Tuyên tỏa ra một luồng khí tức sánh ngang cảnh giới Thánh nhân.

Sau đó, toàn bộ Hồng Hoang đều bị bao phủ dưới khí tức của Khổng Tuyên, chúng sinh sau khi cảm ứng được, trước tiên kinh hãi, tiếp đó vội vàng cung kính hành lễ với Khổng Tuyên.

Đồng thời, trong Hồng Hoang bắt đầu hiển lộ từng đạo thiên địa dị tượng, ngũ sắc hà quang chiếu rọi, từng đóa mây vàng từ trên trời chậm rãi bay xuống.

Chúng sinh Hồng Hoang sau khi cảm nhận được, lập tức nhận ra đây là sức mạnh thuần khiết nhất giữa trời đất, cũng là món quà mà thế giới Hồng Hoang đặc biệt ban xuống để chúc mừng sự ra đời của Thánh nhân.

Đồng thời, trên mặt đất vô tận, từng đóa kim liên tỏa ra ánh vàng nhạt từ lòng đất từ từ bay lên.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy cảnh này, vội vàng hấp thu, dù sao đây cũng là sức mạnh thuần khiết nhất trong Hồng Hoang.

Đồng thời, trên bầu trời vang lên từng đạo tiên âm, từng vị tiên nữ dung mạo tuyệt thế xuất hiện trên đại địa Hồng Hoang, khiến chúng sinh Hồng Hoang say mê!

Tóm lại, sau khi Khổng Tuyên trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, dị tượng giữa trời đất không ngừng, chúng sinh Hồng Hoang thu hoạch không nhỏ.

Tại Nhân tộc, Phục Hy vừa mới ổn định hỗn loạn trong tộc, sau khi cảm nhận được luồng uy thế bao trùm trời đất Hồng Hoang, liền nhận ra khí tức của Khổng Tuyên.

Phục Hy sau khi cảm nhận được, trong lòng tức thì vô cùng vui mừng!

“Lại là sư tôn, người gây ra chấn động kịch liệt cho Hồng Hoang lại là sư tôn!

Sư tôn đã trở thành Thánh nhân!” Sau khi nhận được tin Khổng Tuyên thành Thánh, Phục Hy hạ lệnh cho Nhân tộc cuồng hoan ba ngày!

Để tỏ lòng chúc mừng.

Đám đại năng đỉnh tiêm của Hồng Hoang sau khi cảm nhận được luồng uy thế sánh ngang Thánh nhân, sắc mặt tức thì biến đổi!

Tuy trong lòng họ đã có chuẩn bị, nhưng khi cảm nhận được luồng uy thế đó vẫn không thể chịu đựng nổi!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện trên Thiên Đình, Hạo Thiên sau khi cảm nhận Khổng Tuyên thành Thánh, trước tiên sững sờ, sau đó hai mắt vô thần tự lẩm bẩm: "Khổng Tuyên, Tam Tiên Đảo!

Tam Tiên Đảo!" Dao Trì bên cạnh thấy vậy vội vàng đánh thức Hạo Thiên khỏi cơn mê ảo vô tận, Hạo Thiên tỉnh lại, thần sắc trở nên bình tĩnh.

Luồng khí thế vốn hiển lộ ra ngoài cũng bị ẩn giấu, từ đó Hạo Thiên bắt đầu trở nên thâm trầm.

Dao Trì nhìn thấy sự thay đổi như vậy của Hạo Thiên, trong lòng cũng bất đắc dĩ!

Các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh khác trong Hồng Hoang, sau khi biết Khổng Tuyên thành Thánh, lần lượt thể hiện ra hai loại trạng thái hoàn toàn khác nhau!

Một loại là các đại năng đỉnh tiêm của Hồng Hoang như Trấn Nguyên Tử, Minh Hà, họ nhiệt liệt hoan nghênh và vô cùng hưng phấn trước việc Khổng Tuyên thành Thánh.

Đối với họ, việc Khổng Tuyên thành Thánh đã chứng minh một điều, và điều đó chính là tin tức tốt nhất đối với một đám Chuẩn Thánh đang ở trạng thái đỉnh phong.

Loại còn lại là các Chuẩn Thánh bình thường và một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ, vì lý do thực lực nên không muốn trên đầu mình có thêm một Thánh nhân tồn tại.

Cho nên họ có tâm lý chống đối nhất định với việc Khổng Tuyên thành Thánh, nhưng dù trong lòng có chống đối cũng vô ích, dù sao Thánh nhân hành sự không cần nhìn sắc mặt của họ.

Sự chấn động trong lòng các Thánh nhân đối với việc Khổng Tuyên thành Thánh cũng không kém gì các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, bởi vì Thánh nhân tự nhiên hiểu rõ sự gian nan và khó khăn của việc thành Thánh.

Nhưng sự gian nan và khó khăn của việc thành Thánh đối với đám đệ tử Tam Tiên Đảo, dường như không phải là chuyện gì lớn!

Chương 352

Trước có Quảng Thành Tử làm người dẫn đầu, sau có Khổng Tuyên làm người tuyên truyền!

Uy lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn trong ấn tượng của các Thánh nhân, ngoài tu vi cường đại ra, hiện tại còn phải thêm một cái là dạy dỗ có phương pháp!

Dù sao đệ tử của y đã có hai vị thành Thánh, lại thêm bản thân Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng với Lão Tử và Thông Thiên, chỉ riêng Nguyên Thủy có thể điều động hoặc khống chế được số Thánh nhân đã lên tới năm vị.

Sau khi cảm khái về phương pháp và năng lực dạy dỗ cường hãn của Nguyên Thủy Thiên Tôn, các Thánh nhân liền bắt đầu chuẩn bị một số lễ vật để đến tiếp xúc với Khổng Tuyên Thánh nhân.

Nhất thời, trong Hồng Hoang bắt đầu xuất hiện vô số lưu quang, từng đạo thân ảnh mang theo khí thế bàng bạc bay về phía Tam Tiên Đảo.

Lúc này, Tam Tiên Đảo cũng đang chìm trong một bầu không khí hoan ca!

Dù sao Khổng Tuyên vừa mới thành Thánh, đây là một chuyện tốt thiên đại, cho nên Nguyên Thủy phân phó mọi người bắt đầu chúc mừng!

Vô số tiên thiên linh thú cảnh giới Đại La Kim Tiên bắt đầu bố trí trên Tam Tiên Đảo, tuy trước đó đã vô cùng tráng lệ, nhưng lại có chút đơn điệu, không phù hợp với không khí vui mừng.

Cho nên từng dải lụa màu được treo lên, từng đạo linh quang biến

đổi nhanh chóng, trên trời có tường thụy thần thú bay lượn, dưới đất có kỳ lân thần thú đi lại.

Sau khi bố trí không lâu, từng vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh mang theo lễ vật đã đến không phận Đông Hải.

Nguyên Thủy cảm ứng được, liền phân phó đệ tử mở đại trận hộ vệ, để cho những đại năng Hồng Hoang đến chúc mừng tiến vào.

Sau đó, trong ánh mắt kinh ngạc của đám đại năng Hồng Hoang, trên Đông Hải có một đạo ngũ hà thần quang chiếu rọi!

Tiếp đó, một luồng uy thế bàng bạc từ trên không trung Đông Hải khuếch tán ra, các đại năng trong đó sau khi cảm nhận được, đều vô cùng kinh hãi.

Sau đó, từng vết nứt khủng bố trên không trung Đông Hải mở ra!

Từng đạo thần quang từ đó chiếu rọi ra ngoài.

Chúng đại năng Hồng Hoang sau khi cảm nhận được, không khỏi che mắt lại, để tránh mắt bị kích thích mạnh mà bị thương.

Sau khi ngũ sắc thần quang khuếch tán, toàn bộ diện mạo của Tam Tiên Đảo xuất hiện trước mắt chúng đại năng Hồng Hoang!

Một đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh sau khi nhìn thấy, đều trợn tròn mắt, vẻ mặt kinh ngạc nhìn tình hình bên trong Tam Tiên Đảo!

"Đây là Tam Tiên Đảo sao?

Quả không hổ là nơi ở trong truyền thuyết của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Thật hùng vĩ mỹ lệ, khí thế bất phàm!" "A, nhìn xem tiên thiên linh khí cực kỳ nồng đậm kia, còn có những con thần thú uy vũ kia nữa!

E rằng những thần thú đó đều có tu vi ít nhất là cảnh giới Đại La

Kim Tiên!" Sau khi nghe tiếng kêu kinh ngạc của một số đại năng, các đại năng còn lại đều nhìn về phía những tiên thiên linh thú đó, sau đó trong lòng lập tức bị chấn động!

Bởi vì những tiên thiên linh thú trước mắt lại có cảnh giới ít nhất là Đại La Kim Tiên, thậm chí một số tiên thiên linh thú cảnh giới Chuẩn Thánh cũng không hiếm thấy.

Trong đó, phần lớn là không thể nhìn thấy trong Hồng Hoang, cũng là những loài đã bị tuyệt chủng trong Hồng Hoang!

Một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh sau khi nhìn thấy không khỏi cảm khái, từng nghĩ rằng sẽ không bao giờ nhìn thấy lại, không ngờ trong Tam Tiên Đảo lại tồn tại.

Sau đó, mười con tiên thiên linh thú cảnh giới Chuẩn Thánh dưới sự dẫn dắt của Thái Ất Chân Nhân, từ trong Tam Tiên Đảo ra nghênh đón khách Hồng Hoang.

Thái Ất Chân Nhân nhìn đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh phía trước, mặt lộ nụ cười, từ tốn nói: "Chư vị khách quý, sư tôn đã chuẩn bị xong!

Xin mời chư vị theo ta!" Đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nghe xong liền gật đầu, sau đó theo Thái Ất Chân Nhân tiến vào trong Tam Tiên Đảo.

Khi tiến vào Tam Tiên Đảo, họ càng thêm chấn động!

Một đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nhìn hoa cỏ, cây cối và sông ngòi trên Tam Tiên Đảo đều không khỏi thầm than!

"Lại dùng linh vật cấp tiên thiên để trang trí, e rằng trong Hồng Hoang này ngoài Tam Tiên Đảo ra, không có nơi thứ hai!" "Đó là dĩ nhiên, cũng không nhìn xem chủ nhân là ai!

Đó là Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Đại năng đỉnh tiêm nhất Hồng Hoang đã tồn tại vô số vạn ức năm." "Thật đáng ghen tị, phải biết ta từng trải qua muôn vàn khổ cực, suýt nữa mất mạng, chỉ để có được một cây linh vật cấp tiên thiên.

Nhưng ở Tam Tiên Đảo này, lại có thể thấy ở khắp nơi!

Như cỏ dại hoa hoang vậy, thật là... haiz!" Chúng đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh của Hồng Hoang, sau khi nhìn thấy sự xa hoa của Tam Tiên Đảo, kết hợp với hoàn cảnh của mình, tức thì vô cùng hâm mộ!

Thái Ất Chân Nhân đang dẫn đầu phía trước nghe xong cũng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, sau đó Thái Ất Chân Nhân đưa họ đến một cung điện vô cùng xa hoa, đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nhìn thấy lại một phen kinh ngạc!

Thậm chí có một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh còn thầm mắng trong lòng: "Tam Tiên Đảo thật là phá gia chi tử!

Linh vật cấp tiên thiên cực phẩm như vậy mà lại dùng để xây nhà!

Đúng là phung phí của trời!

Nếu ta có nhiều tiên thiên linh vật như vậy, chắc chắn sẽ chế tạo thành vũ khí mạnh nhất, tuyệt đối không lãng phí một chút nào!" Tuy trong lòng thầm mắng, nhưng vẻ ghen tị trên mặt lại không thể che giấu được!

Sau khi Thái Ất Chân Nhân đưa họ vào trong, liền phân phó họ đợi ở đây, y phải đi chiêu đãi các vị khách khác.

Đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nghe xong đều gật đầu, tỏ ý không cần chiêu đãi, có việc có thể đi làm!

Ngay khi Thái Ất Chân Nhân vừa rời khỏi Đông Hải của Tam Tiên Đảo, đột nhiên một luồng huyết sát chi khí từ xa bắt đầu lan đến đây!

Thái Ất Chân Nhân cảm nhận được thì mi đầu khẽ nhíu, đồng thời làm ra chuẩn bị chiến đấu!

Tuy trong lòng y không cho rằng có người dám gây rối ở Tam Tiên Đảo!

Nhưng không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, nếu có đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nào đầu óc có vấn đề đột kích Tam Tiên Đảo thì không ổn chút nào.

Sau đó, trong vẻ mặt phòng bị của Thái Ất Chân Nhân và ánh mắt tò mò của đám đại năng Hồng Hoang gần đó, một khối khí đoàn màu đỏ máu kèm theo huyết sát chi khí bàng bạc từ trung bộ Hồng Hoang bay tới!

Trong khối khí đoàn màu đỏ máu kia dường như cảm nhận được ý phòng bị của Thái Ất Chân Nhân, không khỏi phát ra một tiếng nói trong trẻo: "Hử, đạo đãi khách của Tam Tiên Đảo là như vậy sao?" Tiếng nói đó vừa dứt, trong khối khí đoàn màu đỏ máu bàng bạc, một thân ảnh bao phủ bởi huyết sắc chi khí từ từ bước ra.

Khi Thái Ất Chân Nhân chuẩn bị trả lời, bên trong Tam Tiên Đảo đột nhiên truyền ra một luồng khí thế bàng bạc và một giọng nói bình thản: "Minh Hà, nếu là khách nhân!

Tự nhiên sẽ được Tam Tiên Đảo khoản đãi, nhưng nếu mang theo địch ý, vậy cũng đừng trách Tam Tiên Đảo không nể mặt!" Sau đó, một luồng khí thế bàng bạc từ trong Tam Tiên Đảo khuếch tán ra!

Đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh và Minh Hà sau khi cảm nhận được sắc mặt tức thì đại biến!

Minh Hà càng vội vàng nói: "Quảng Thành Tử đạo hữu, đây là một hiểu lầm!

Bần đạo đến tham gia điển lễ thành Thánh của Khổng Tuyên đạo

hữu!" Trong Tam Tiên Đảo, Quảng Thành Tử nghe xong liền gật đầu!

Sau đó luồng khí thế bàng bạc kia tiêu tán, Minh Hà và đám đại năng Chuẩn Thánh sau khi cảm nhận luồng khí tức kia tiêu tán, không khỏi thở phào nhẹ nhõm!

Sau đó, y được Thái Ất Chân Nhân đưa vào trong Tam Tiên Đảo, sau khi vào đảo, tự nhiên cũng vô cùng kinh ngạc trước cảnh quan của Tam Tiên Đảo và vô số tiên thiên chi vật trên đảo!

Ngay cả Minh Hà sau khi nhìn thấy vô lượng tiên thiên chi vật và tiên thiên linh thú, trong lòng cũng không khỏi thầm kinh hãi!

Sau khi Minh Hà và đám đại năng tiến vào Tam Tiên Đảo, trên bầu trời Đông Hải bên ngoài Tam Tiên Đảo đột nhiên một trận phong vân nổi lên, từng đạo tiên âm lượn lờ.

Chương 353

Đám đại năng Hồng Hoang đang không ngừng tụ tập lại nhìn thấy cảnh này, trong lòng thầm kinh ngạc!

Đồng thời cũng đang đoán xem, người đến sẽ là ai!

"Để ta xem, hẳn là đại năng đỉnh tiêm nhất trong Hồng Hoang!

Người mạnh nhất ngoài các Thánh nhân!" "Vậy sẽ là ai chứ?

Phải biết trong Hồng Hoang, người có năng lực như vậy không phải là ít!" 87.

Một số đại năng sau khi nhìn thấy dị tượng trên bầu trời, không khỏi không ngừng đoán mò!

Đồng thời rỉ tai nhau, truyền đạt lời nói trong lòng.

"Theo ta thấy, có khả năng nhất là Thiên Đế Hạo Thiên?" "Lời này giải thích thế nào?

Phải biết trong Hồng Hoang, Hạo Thiên tuy là Thiên Đế nhưng chúng ta đều biết, những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh lão làng đỉnh tiêm kia cũng không đơn giản!" "Tuy Hạo Thiên không phải là tồn tại mạnh nhất trong số các đại năng đỉnh tiêm của Hồng Hoang, nhưng y lại là Thiên Đế của Hồng Hoang!

Có thể điều động một phần sức mạnh của trời đất Hồng Hoang, chẳng lẽ các ngươi không cảm nhận được sao? 88.

Luồng khí thế kinh người kia tự nhiên mà thành!

Ngoài việc trời đất Hồng Hoang tự phát ra, e rằng cũng chỉ có Thánh nhân mới có thể làm được!" Sau khi mấy vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trao đổi, một bóng người từ trên trời từ từ hạ xuống!

Đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh sau khi cảm nhận được, đều không khỏi ngẩng đầu nhìn lên trời, sau đó nhìn thấy bóng người kia, một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh lộ ra một nụ cười.

"Xem đi, ta nói đúng rồi!

Không phải Hạo Thiên sao!" Trong đám Chuẩn Thánh đó, một Chuẩn Thánh vẻ mặt đắc ý cười nói!

Mấy Chuẩn Thánh bên cạnh nghe xong cũng lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ, sau đó cười làm lành nói: "Ha ha, đạo hữu suy đoán hay!" Vị Chuẩn Thánh kia nghe xong vẻ mặt đắc ý, dù sao tu vi mọi người cũng xấp xỉ nhau, có thể từ đó có được một chút cảm giác ưu việt, tự nhiên cảm giác này không tồi!

Khi Hạo Thiên đến gần, đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hướng y khẽ hành lễ!

Hạo Thiên cảm nhận được cũng gật đầu đáp lễ.

Sau khi đáp lễ, Hạo Thiên đưa mắt nhìn vào trong Tam Tiên Đảo!

Trong ánh mắt lóe lên từng đạo kim quang.

Không lâu sau khi Hạo Thiên đến, trên bầu trời cũng liên tiếp lan ra mấy luồng khí tức của đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Đám Chuẩn Thánh sau khi cảm nhận được, đều ngẩng đầu nhìn lên!

Sau đó, từ bốn phương tám hướng, từng bóng người tỏa ra uy thế khủng bố đang từ từ đi tới từ xa, đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nhìn thấy không khỏi kinh hãi.

"Không ngờ lại là!" "A, Trấn Nguyên Tử đại tiên của Ngũ Trang Quán, Yêu sư Côn Bằng của Bắc Hải!

Càn Khôn Lão Tổ và các đại năng đỉnh tiêm khác lại tụ tập lại một

chỗ!

Thật là hùng vĩ.” Đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nhìn về phía các đại năng đỉnh tiêm cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong từ bốn phương tám hướng, trong ánh mắt lóe lên một tia hâm mộ và kiên định!

Khi Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng và Càn Khôn cùng một đám đại năng đỉnh tiêm khác đến.

Thái Ất Chân Nhân cũng từ trong Tam Tiên Đảo bước ra.

Khi nhìn thấy đám đại năng đỉnh tiêm, trong lòng y cũng khẽ kinh ngạc!

Nhưng sau khi nhớ lại thân phận của mình, một tia hoảng loạn trong lòng liền bị tự tin thay thế.

Mang theo sự tự tin vô cùng, Thái Ất Chân Nhân đến trước mặt đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong tỏa ra khí tức khủng bố, dùng giọng nói vừa bình thản lại không mất lễ tiết, mỉm cười nói: “Bần đạo Thái Ất, là đệ tử dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Hôm nay đặc biệt phụng sư mệnh, đến nghênh đón các vị đại năng!” Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng và Càn Khôn cùng một đám đại năng đỉnh tiêm khác nghe xong cũng mỉm cười gật đầu đáp lễ!

Tuy thực lực của Thái Ất Chân Nhân hiện tại không thể sánh ngang với họ, nhưng sư tôn của y, Nguyên Thủy Thiên Tôn, lại là tồn tại không thể vượt qua.

Cho nên Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng và Càn Khôn cùng một đám đại năng đỉnh tiêm khác không hề có vẻ ngạo khí như thường ngày, ngược lại vẻ mặt bình dị gần gũi.

Sau đó, dưới sự dẫn dắt của Thái Ất Chân Nhân, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng và Càn Khôn cùng một đám đại năng đỉnh tiêm khác tiến

vào trong Tam Tiên Đảo.

Sau khi vào Tam Tiên Đảo, họ cũng kinh ngạc không thôi trước cảnh tượng trong đảo.

Đồng thời cũng thầm than trong lòng, quả không hổ là Nguyên Thủy Thiên Tôn, nội tình hùng hậu!

Tiếp đó, dưới sự dẫn dắt của Thái Ất Chân Nhân, họ đến quần thể cung điện cực kỳ xa hoa!

Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng và Càn Khôn cùng một đám đại năng đỉnh tiêm khác nhìn thấy cũng kinh ngạc không thôi.

Sau đó, trong một phen kinh ngạc, Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng và Càn Khôn cùng một đám đại năng đỉnh tiêm khác tiến vào trong cung điện xa hoa, tĩnh tọa.

Lúc này trên Tam Tiên Đảo đã tập trung tuyệt đại bộ phận đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang!

Nếu bây giờ Tam Tiên Đảo bị đả kích hủy diệt, vậy thì lực lượng chiến đấu đỉnh tiêm của Hồng Hoang cũng cơ bản bị phế bỏ.

Trong Thuận Thiên Đại Điện, Nguyên Thủy nhìn những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh kia không khỏi gật đầu!

Bây giờ ngoài các Thánh nhân ra, khách khứa cũng gần như đã đến đủ!

Chỉ cần đợi các Thánh nhân đến, là có thể bắt đầu thịnh điển!

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên bay xuống vô số bông tuyết, đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đang ở trong Tam Tiên Đảo nhìn thấy, tức thì trong lòng dâng lên một luồng kính ý!

Sau đó, dưới sự chú thị của đám đại năng, một con cửu thải thần phượng từ trên trời Hồng Hoang mang theo uy thế bàng bạc đến trên

Tam Tiên Đảo! 89.

Nguyên Thủy cảm nhận được liền lộ ra một nụ cười, sau đó một đạo không gian dao động, thân ảnh y tức khắc biến mất trong Thuận Thiên Đại Điện.

Trên lưng cửu thải thần phượng, thân ảnh Nữ Oa xuất hiện!

Khi nhìn thấy Tam Tiên Đảo, trong ánh mắt Nữ Oa lộ ra một luồng vui mừng và một chút ưu thương nhàn nhạt!

Khi Nữ Oa cưỡi cửu thải thần phượng đến gần Tam Tiên Đảo, một luồng khí tức lúc ẩn lúc hiện từ trên người nàng khuếch tán ra!

Đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh sau khi cảm nhận được đều lộ vẻ cung kính!

Khi cửu thải thần phượng rời khỏi bầu trời Hồng Hoang, đến trên không Tam Tiên Đảo, một giọng nói bình thản từ trong Tam Tiên Đảo vang lên!

Đồng thời một luồng không gian dao động xuất hiện trước mặt cửu thải thần phượng!

"Nữ Oa đạo hữu, ngươi đã đến!" "Nguyên Thủy đạo hữu, ta đến rồi!" Sau đó hai người nhìn nhau cười, Nguyên Thủy đích thân dẫn Nữ Oa vào trong Tam Tiên Đảo, và sắp xếp nàng ở trong Thuận Thiên Đại Điện.

Sau khi Nữ Oa đến, mấy vị Thánh nhân khác cũng lục tục đến!

Chương 354

ừng đạo uy áp nhàn nhạt trong Tam Tiên Đảo lan ra, đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh sau khi cảm nhận được đều cảm thấy vô cùng khó chịu.

Tuy uy áp của các Thánh nhân không cố ý nhắm vào một ai, nhưng dưới uy áp Thánh nhân ngập trời đó, bất kỳ đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nào cũng không thể không bị ảnh hưởng.

Nguyên Thủy cũng chú ý thấy đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh run lẩy bẩy dưới uy áp Thánh nhân, không khỏi lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, sau đó vung tay!

Một luồng sức mạnh bàng bạc bao trùm toàn bộ Tam Tiên Đảo, sau đó uy áp cảnh giới Thánh nhân biến mất, đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh sau khi cảm nhận được không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Khi các Thánh nhân lần lượt giáng lâm, vô tận sinh linh trong Hồng Hoang đều cảm nhận được luồng uy áp bàng bạc, tức thì trong lòng đại kinh.

Kết hợp với vô số đạo lưu quang từ trên trời bay qua trước đó, vô lượng sinh linh cảm giác được một luồng khí tức bất thường!

Trên một ngọn núi vô danh, có hai tu sĩ Yêu tộc Đại La Kim Tiên!

Sau khi cảm nhận được uy áp bàng bạc của Thánh nhân, liền bắt đầu thảo luận về ý nghĩa của luồng thánh uy bàng bạc đó.

"Trong Hồng Hoang chẳng lẽ lại xảy ra chuyện lớn gì sao, vì sao những vị đại thần thông giả kia lại tụ tập ở một nơi!" "Không rõ, nhưng có khả năng liên quan đến luồng uy thế bàng bạc trước đó!

Chỉ là thực lực chúng ta quá thấp, căn bản không có tư cách biết

động tĩnh của những vị đại thần thông giả kia." Cuối cùng, hai tu sĩ Yêu tộc cảnh giới Đại La Kim Tiên không khỏi trầm mặc!

Tuy thực lực của họ trong chúng sinh Hồng Hoang đã là cấp bậc đại lão một phương.

Nhưng chỉ có họ mới rõ, cường giả mạnh nhất trong Hồng Hoang mạnh đến mức nào!

Đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang có bao nhiêu.

Không chỉ hai tu sĩ Yêu tộc cảnh giới Đại La Kim Tiên đang cảm thán và nghi hoặc!

Trong Hồng Hoang, tất cả các thế lực lớn nhỏ vô lượng, ngoài các thế lực hoặc đại năng đỉnh tiêm có thể tham gia khánh điển thành Thánh của Khổng Tuyên ra, các thế lực hoặc cá nhân khác căn bản không có tư cách biết.

Dù sao cũng quá yếu, ngay cả cảnh giới Chuẩn Thánh cũng không có!

Căn bản không lọt vào mắt của các đại năng đỉnh cấp Hồng Hoang.

Càng đừng nói đến các Thánh nhân như Nguyên Thủy, người mạnh hơn các đại năng đỉnh tiêm vô số lần!

Cho nên chúng sinh Hồng Hoang đối với việc đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh kéo đến một nơi tụ tập vô cùng nghi hoặc và khó hiểu, nhưng sự khó hiểu và nghi hoặc của họ có lẽ vĩnh viễn cũng không thể giải đáp được...

Khác với sự mê hoặc và khó hiểu của chúng sinh Hồng Hoang, trên Tam Tiên Đảo lại là một cảnh tượng hòa bình, vui vẻ!

Vô số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh tụ tập lại, trước khi khánh

điển bắt đầu, họ đã tự chia ra thành những khu vực nhỏ, bắt đầu một số cuộc giao lưu.

Sau đó, dưới sự chủ trì của Nguyên Thủy, một điển lễ long trọng, thịnh đại được khai mạc!

Mấy vị Thánh nhân lần lượt xuất hiện, với tư cách là nhân vật chính của khánh điển lần này, Khổng Tuyên xuất hiện cuối cùng!

Đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh của Hồng Hoang nhìn lên đài cao, từng vị Thánh nhân tỏa ra uy thế nhàn nhạt, trong lòng liền vô cùng hâm mộ.

Sau khi các Thánh nhân xuất hiện, vô số tiên nữ trong tay bưng các loại tiên thiên kỳ trân!

Đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nhìn thấy, không khỏi nuốt nước bọt!

Tuy những tiên thiên kỳ trân này không bằng linh quả do tiên thiên linh căn kết ra, nhưng đối với những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh cũng là mỹ vị khó có được.

Sau đó, toàn bộ khánh điển kéo dài một thời gian, đến cuối cùng các Thánh nhân vô cùng vui vẻ, thậm chí bắt đầu giảng giải đại đạo!

Nhất thời trong Tam Tiên Đảo, liền tràn ngập từng đạo đại đạo chi âm!

Đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh sau khi cảm nhận được, trước tiên sững sờ, sau đó liền vô cùng vui mừng!

Nguyên Thủy thấy vậy cũng không ngăn cản, ngược lại lặng lẽ quan sát tất cả!

Sau khi lắng nghe các Thánh nhân giảng đạo.

Sự hiểu biết của Nguyên Thủy đối với các Thánh nhân, cũng ngày

càng sâu sắc!

Sau khi những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nghe giảng đạo xong, đều vẻ mặt phấn khởi!

Có thể thấy họ đã thu hoạch không ít trong buổi giảng đạo đó.

Khi khánh điển kết thúc, các Thánh nhân lần lượt rời đi!

Sau đó, đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh cũng lần lượt cáo từ rời đi.

Sau khi số lượng lớn đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh rời đi, Tam Tiên Đảo lại khôi phục sự bình tĩnh ngày thường!

Nhưng vì số lượng đại năng có chút nhiều, nên Tam Tiên Đảo có vẻ hơi hỗn loạn!

Nguyên Thủy thấy vậy vung tay, Tam Tiên Đảo liền khôi phục lại dung mạo ban đầu.

Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên thấy vậy trong lòng không khỏi kinh ngạc, tiếp đó cung kính với Nguyên Thủy nói: "Cung hạ sư tôn!" Nguyên Thủy nghe xong khẽ cười, nhưng không trả lời, ngược lại liền dẫn Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên đến Thuận Thiên Đại Điện...

Trong Thuận Thiên Đại Điện trống trải, Nguyên Thủy ngồi xếp bằng trên chủ tọa, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên lần lượt ngồi xếp bằng bên dưới Nguyên Thủy.

Sau khi ba người ngồi một lúc, Nguyên Thủy khẽ mở miệng nói: "Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên!

Hai người đã thành Thánh, cũng đến lúc khai tịch thiên địa của mình trong Hỗn Độn rồi!" Khi Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên nghe lời Nguyên Thủy nói, chỉ cảm thấy một tiếng nói như một tiếng sấm

kinh thiên nổ vang bên tai hai người.

Hai người bị lời nói đột ngột của Nguyên Thủy làm cho kinh ngạc ngây người, một lúc lâu sau mới phản ứng lại, tức thì vẻ mặt không nỡ nói: "Sư tôn, chúng đệ tử không nỡ!

Không muốn đi khai tịch thiên địa trong Hỗn Độn!

Mong sư tôn thành toàn." Nguyên Thủy nghe xong, trên mặt không hề lộ ra một tia bất ngờ!

Bởi vì y rất hiểu đệ tử của mình, hiểu rõ tính tình của hai vị đệ tử.

Chỉ là có một số chuyện không thể tránh khỏi, Thánh nhân trong Hồng Hoang vô địch thiên hạ, cũng đại biểu cho Thánh nhân là một cường giả cô độc!

Trong Hồng Hoang, không có một nơi nào có thể chịu đựng được sự tồn tại của ba Thánh nhân.

Năm xưa tại Côn Luân Sơn, sau khi Tam Thanh thành Thánh, Lão Tử cũng không khỏi rời khỏi Côn Luân Sơn, đến Hỗn Độn khai tịch thiên địa của mình.

Nguyên Thủy thì đã sớm đến Tam Tiên Đảo, cho nên hiện tại trên Côn Luân Sơn cũng chỉ có Thông Thiên một vị Thánh nhân.

Ngay cả Côn Luân Sơn, nơi kết nối với tổ mạch Hồng Hoang, cũng không thể chịu đựng được, cho nên Tam Tiên Đảo cũng không ngoại lệ.

Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên tuy cũng biết Tam Tiên Đảo không thể chịu đựng được ba vị Thánh nhân cư trú, nhưng không nỡ rời xa Nguyên Thủy!

Cho nên không muốn dọn đi, vì vậy vẻ mặt khẩn cầu nhìn về phía Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy nhìn thấy bộ dạng khẩn cầu đó, bình tĩnh nói: "Đừng làm ra bộ dạng tiểu nữ nhi như vậy!

Thánh nhân nên có đạo trường của Thánh nhân, các ngươi đến Hỗn Độn khai tịch thiên địa cũng không có nghĩa là không thể quay lại Tam Tiên Đảo nữa." Sau khi nghe lời của Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên trong lòng một trận trầm mặc!

Sau đó nhìn thấy ánh mắt kiên định của Nguyên Thủy, không khỏi gật đầu đồng ý.

Chương 355

Nguyên Thủy thấy họ đồng ý đến Hỗn Độn khai tịch thiên địa, không khỏi hài lòng gật đầu!

Sau đó ba người lại trao đổi một số chuyện nhỏ, ví như một số chuyện cũ.

Tuy Nguyên Thủy thân là sư tôn vô cùng nghiêm túc, nhưng đôi khi cũng ôn văn nhĩ nhã, bình dị gần gũi!

Sau khi ba người trao đổi một lúc, dưới sự chú thị của Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên phá vỡ không gian Hồng Hoang, xuyên vào trong Hỗn Độn.

Sau khi vào trong Hỗn Độn, vô tận hỗn độn chi khí liền hình thành một cơn bão khủng bố tấn công tới!

Khi Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên nhìn thấy cơn bão khủng bố đủ để giết chết đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, thần sắc vô cùng bình tĩnh, dường như không hề để cơn bão khủng bố đó vào mắt.

Dù sao luồng bão đó tuy mạnh, nhưng đối với họ không đáng kể!

Cho nên sau khi dễ dàng xua tan cơn bão hỗn độn khủng bố đó, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên nhìn lướt qua không gian hỗn độn vô tận, liền quyết định chia ra hành động.

Dù sao nếu hai vị Thánh nhân cùng nhau khai tịch thiên địa, e rằng sẽ gây ra một số phản ứng dây chuyền, lúc đó sẽ gây ra phiền phức lớn.

Nếu hai thiên địa cách nhau quá gần, có khả năng sẽ xảy ra va chạm!

Cho nên dưới sự thúc đẩy của nhiều nguyên nhân, Quảng Thành

Tử và Khổng Tuyên mỗi người hướng về phía mình muốn đến mà tiến lên.

Sau khi Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên chia tay, liền phát huy toàn bộ sức mạnh của cảnh giới Thánh nhân, sau đó với tốc độ cực nhanh tiến sâu vào Hỗn Độn.

Dưới tốc độ nhanh chóng đó, không gian hỗn độn xung quanh y lại có chút không chịu nổi, phát ra từng vết nứt khủng bố!

Nhưng sau khi Quảng Thành Tử rời đi, những vết nứt này nhanh chóng bị hỗn độn chi khí nuốt chửng.

Bởi vì trong Hỗn Độn không có khái niệm thời gian, cho nên Quảng Thành Tử không biết đã bay bao lâu, cuối cùng cũng đến một vùng không gian hỗn độn phù hợp với kỳ vọng trong lòng.

Nơi này không có hỗn độn chi khí chảy xiết, cũng không có cơn bão hỗn độn khủng bố!

Nơi này có vẻ đặc biệt bình tĩnh, dường như không giống thế giới Hỗn Độn.

Nhưng Quảng Thành Tử nhìn thấy lại vô cùng hài lòng, liên tục gật đầu nói: "Không tồi, nơi này thật không tồi!

Thích hợp để bản tọa khai tịch thiên địa." Sau khi hài lòng gật đầu, Quảng Thành Tử chuẩn bị khai thiên tích địa!

Nhưng trước khi khai tịch, Quảng Thành Tử cần phải tiến hành một số chuẩn bị.

Tuy chỉ là mở ra một tiểu thiên địa, không cần bàng bạc như thế giới Hồng Hoang, nhưng tiêu hao cũng không nhỏ.

Hiện tại Quảng Thành Tử vì vừa rồi bay lượn đã tiêu hao một lượng pháp lực nhất định, nếu chưa khôi phục hoàn toàn trạng thái

đỉnh phong mà mạo muội khai tịch thiên địa là một chuyện cực kỳ nguy hiểm.

Cho nên sau một hồi nghỉ ngơi, Quảng Thành Tử lại một lần nữa nhìn về phía không gian hỗn độn bình tĩnh kia!

Sau đó, từ trên người y tỏa ra một luồng uy thế bàng bạc!

Một luồng sức mạnh cảnh giới Thánh nhân từ trên người y phun ra.

Khiến không gian hỗn độn gần Quảng Thành Tử cảm nhận được một luồng áp lực chưa từng có, bắt đầu lần lượt nứt ra.

Sau đó, một luồng pháp tắc chi lực hiện ra sau lưng Quảng Thành Tử!

Đồng thời một luồng khí thế bàng bạc của trời đất từ trên người y tỏa ra.

Tiếp đó, dưới sự điều khiển của Quảng Thành Tử, thiên địa pháp tắc cường đại không ngừng oanh kích không gian hỗn độn bình tĩnh kia.

Trước khí thế cường đại và pháp tắc bàng bạc của Quảng Thành Tử, không gian hỗn độn trước mặt Quảng Thành Tử nhanh chóng sinh ra từng vết nứt khủng bố.

Sau đó, dưới sự công kích liên tục, tốc độ khuếch trương của những vết nứt đó trở nên nhanh hơn!

Đồng thời khoảng cách của những vết nứt đó cũng ngày càng rộng ra!

Sau khi không ngừng công kích, một khối hỗn độn hư không liền xuất hiện trước mặt Quảng Thành Tử.

Quảng Thành Tử thấy vậy vô cùng vui mừng, sau đó vung tay! 90.

Vô lượng thiên địa pháp tắc trên người y tuôn vào khối không gian hỗn độn vừa được cưỡng ép khai tịch ra đó.

Khối không gian hỗn độn đang ở trong trạng thái hư vô, sau khi được thiên địa pháp tắc rót vào, bắt đầu từ từ ngưng tụ thành hình!

Quảng Thành Tử cảm nhận được, vui mừng khôn xiết!

Đồng thời tăng cường sức mạnh!

Dưới sự hỗ trợ mạnh mẽ, một thiên địa dần dần mới hình thành.

Tuy thiên địa này còn xa mới rộng lớn và bàng bạc như thế giới Hồng Hoang, nhưng đối với Quảng Thành Tử ý nghĩa lại phi phàm, bởi vì đây là thế giới do chính tay y khai tịch ra!

Nhìn thiên địa đang dần ngưng tụ thành hình, Quảng Thành Tử lộ ra một nụ cười vui vẻ!

"Tuy chỉ là một khối thiên địa nho nhỏ, còn xa mới hùng vĩ như thế giới Hồng Hoang, nhưng đây là do ta khai tịch ra, cũng là thích hợp nhất!" Sau khi cảm thán, Quảng Thành Tử xuyên qua thế giới bình chướng, tiến vào trong thiên địa vừa khai tịch.

Lúc này, thiên địa vì vừa mới khai tịch, vạn vật đang trong quá trình thai nghén!

Bởi vì không có người như Bàn Cổ lấy thân hóa vạn vật, cho nên thời gian vạn vật trong thiên địa này cần để thai nghén sẽ vô cùng dài.

Quảng Thành Tử biết vậy liền cười nhạt, không hề để trong lòng!

Tuy đây là một thiên địa, nhưng tác dụng của nó chỉ là một tòa động phủ!

Không cần phải có vô số sinh linh như thế giới Hồng Hoang.

Nhưng thế giới cực kỳ hoang vu hiện tại cũng không có, quả thật không phù hợp với những điều kiện cần thiết mà một đạo trường của

Thánh nhân nên có. 91.

Cho nên, Quảng Thành Tử đem một số tiên thiên chi vật mà mình trân tàng rắc lên trong thiên địa mới khai tịch.

Sau đó vận dụng thần thông cường đại của Thánh nhân, và thân phận Thiên Địa Chi Chủ trực tiếp tiến hành gia tốc thời gian.

Nhanh chóng, trong thiên địa lập tức xảy ra sự chuyển biến nhanh chóng, đầu tiên dưới sự tưới nhuận của tiên thiên chi vật, từng đạo tạo hóa chi khí bắt đầu lan tràn trong thế giới.

Sau đó dưới tác dụng của tạo hóa chi khí, đại địa vốn cực kỳ hoang vu bắt đầu xuất hiện một mảng màu xanh!

Theo sau sự ra đời của ngọn cỏ nhỏ đầu tiên, và sự ra đời của sinh linh đầu tiên!

Thiên địa do Quảng Thành Tử khai tịch, sau khi gia tốc diễn biến, nhanh chóng vạn vật sinh trưởng, vạn linh xuất hiện.

Quảng Thành Tử thấy vậy vô cùng hài lòng, sau đó vung tay!

Dưới sự điều khiển của Quảng Thành Tử, một luồng khí thế bàng bạc trên một khối thần thạch cổ phác khắc họa bốn chữ lớn tỏa ra khí thế bàng bạc: "Vô Cực Động Thiên!" Sau khi làm xong tất cả, Quảng Thành Tử hài lòng gật đầu, tiếp đó đến nơi trung tâm nhất của thiên địa.

Chương 356

Sau khi đến nơi, nhìn mặt đất vô cùng bằng phẳng, Quảng Thành Tử cúi đầu trầm tư, sau đó thi triển vô thượng pháp thuật thần thông!

Nhất thời trời đất chấn động, đại lục bắt đầu run rẩy kịch liệt!

Sau đó một ngọn núi cao ở trung tâm thiên địa dần dần mọc lên.

Dưới sự điều khiển của Quảng Thành Tử, ngọn thần phong vô cùng bàng bạc kia thẳng lên tận trời!

Sau đó Quảng Thành Tử ra tay gọt bằng đỉnh núi, rồi một tòa cung điện xa hoa mọc lên!

Sau khi làm xong tất cả, Quảng Thành Tử cuối cùng hài lòng gật đầu, sau đó liền chìm vào tu luyện.

Sau khi Quảng Thành Tử khai tịch xong, Khổng Tuyên mới vừa đến vị trí thích hợp nhất trong lòng mình.

Sau khi đến nơi, y cũng nghỉ ngơi một lúc, sau đó liền bắt đầu ra tay khai tịch thiên địa.

Ngũ Hành pháp tắc sau lưng Khổng Tuyên lan ra, sau đó dưới sự bao phủ của khí thế bàng bạc và pháp tắc cường đại vô cùng.

Không gian hỗn độn trước mắt Khổng Tuyên bắt đầu sụp đổ, một lúc sau, một không gian đủ để chứa một thiên địa rộng lớn liền được khai tịch ra.

Khổng Tuyên thấy vậy vô cùng hài lòng, tiếp đó rót Ngũ Hành pháp tắc vào trong thiên địa.

Dưới sự trấn áp của Ngũ Hành pháp tắc, hỗn độn hư không bắt đầu dần dần ổn định!

Sau đó Khổng Tuyên tiếp tục thi triển pháp tắc thần thông, từng đạo Ngũ Hành chi lực cường hoành trong tay Khổng Tuyên không ngừng được phóng thích, bị thiên địa vừa khai tịch hấp thu.

Dưới sự trấn áp của Ngũ Hành pháp tắc mênh mông và sự nuôi dưỡng của vô tận Ngũ Hành chi lực tinh thuần, khối thiên địa kia đang nhanh chóng thành hình.

Chẳng biết đã qua bao lâu, khối thiên địa đó sau khi hấp thu vô tận Ngũ Hành pháp tắc cuối cùng cũng ngưng tụ thành hình!

Sau khi ngưng tụ thành hình, trong thiên địa lại tràn ngập vô tận Ngũ Hành pháp tắc.

Khổng Tuyên thấy vậy, trong lòng vui mừng, lập tức định tiến vào bên trong.

Nhưng y lại bị ngăn cản ở bên ngoài, bởi vì thiên địa hiện tại vẫn chưa hoàn toàn thai nghén thành công.

Vì vậy, nó không cho phép Khổng Tuyên tiến vào.

Khổng Tuyên sau khi nhận ra liền lập tức triển khai điều tra!

Cuối cùng, dưới sự chỉ dẫn của thần thông Thánh nhân, Khổng Tuyên đã hiểu ra vấn đề của thiên địa mới sinh này.

Nguyên nhân là vì trong thế giới không có sinh linh tồn tại!

Thực lực của Khổng Tuyên quá mức cường đại, một thiên địa chưa thai nghén hoàn chỉnh căn bản không thể chịu nổi áp lực mạnh mẽ của y.

Cho nên thiên địa mới sinh ra một tia pháp tắc tự vệ, cự tuyệt Khổng Tuyên tiến vào.

Khổng Tuyên sau khi biết được liền lập tức thả ra những tiên thiên linh thú mà mình trân quý cất giữ.

Sau khi trong thiên địa có sinh linh, nó liền bắt đầu diễn biến nhanh chóng!

Từng luồng khí tức thời gian và không gian mênh mông không ngừng khuếch tán ra ngoài.

Khổng Tuyên cảm nhận được thì trong lòng không khỏi có chút kinh ngạc!

Sau đó y liền ngồi xếp bằng, yên lặng cảm ngộ quá trình diễn hóa khi khai tịch thiên địa.

Dù sao đây cũng là một cơ hội rất tốt, có thể hiểu được sự huyền bí trong vận hành của thế giới, cũng như bản nguyên của đại đạo pháp tắc.

Vừa cảm ngộ thiên địa đại đạo, y vừa không ngừng chỉnh lý lại tu vi Thánh nhân của mình.

Sau không biết bao nhiêu năm tu luyện, thiên địa mà Khổng Tuyên khai tịch đã dần ổn định!

Mặc dù vô lượng Ngũ Hành pháp tắc đang trấn áp ngũ phương, chưa xuất hiện thiên địa tạo hóa, nhưng tin rằng chẳng bao lâu nữa cả thiên địa sẽ tự mình diễn hóa ra sinh mệnh.

Khổng Tuyên xem xong không khỏi gật gật đầu, sau đó lại một lần nữa tiến vào trong thiên địa kia.

Lần này, Khổng Tuyên không gặp bất kỳ trở ngại nào, dễ dàng tiến vào bên trong.

Sau khi khai tịch thiên địa, Khổng Tuyên liền thấy một khung cảnh chấn động lòng người!

Trong thiên địa, Ngũ Hành pháp tắc được sắp xếp ngay ngắn trật tự, giữa những Ngũ Hành pháp tắc đó, các pháp tắc khác cũng tỏa ra.

Nhưng vẫn lấy Ngũ Hành pháp tắc làm chủ, dù sao thế giới này cũng do Khổng Tuyên thi triển Ngũ Hành pháp tắc mà khai tịch.

Khổng Tuyên nhìn một lúc, vui vẻ cười nói: "Ngũ hành chân khí quy mô lớn như vậy, thật là một nơi tu luyện tốt!" Sau đó y liền ngồi xếp bằng ở trung tâm một phương thiên địa, mở rộng tâm thần, yên lặng lĩnh ngộ Ngũ Hành pháp tắc tràn ngập giữa đất trời.

Trong lúc Khổng Tuyên tham ngộ pháp tắc, thiên địa bên ngoài đang phát triển một cách chất lượng!

Một tiếng sấm sét kinh hoàng vang lên, tiếp theo là một trận mưa lớn tầm tã!

Dưới sự tưới tắm của cơn mưa lớn tượng trưng cho sinh cơ, phương thiên địa này nhanh chóng có sự biến hóa!

Từng tia sinh cơ bắt đầu được thai nghén.

Tin rằng chẳng bao lâu nữa, phương thiên địa này sẽ xuất hiện sinh mệnh!

Quả nhiên, không biết qua bao nhiêu năm, trong lòng đất sau vô số lần thai nghén và diễn biến, một sinh mệnh nhỏ bé sắp sửa bung nở!

Trên đại lục hoang vu, một hạt mầm nhỏ đang được thai nghén!

Vào một ngày nọ, ngọn cỏ nhỏ đột nhiên phá vỡ lớp đất mà vươn lên.

Theo sau ngọn cỏ nhỏ phá đất mọc lên, cả thiên địa tràn đầy sinh cơ!

Dưới sự dẫn dắt của nó, những ngọn cỏ khác cũng lần lượt trồi lên.

Sau khi những sinh mệnh yếu ớt này ra đời, cả thiên địa chấn động!

Dưới sự diễn hóa của Ngũ Hành pháp tắc mênh mông, vô tận Hỏa hành pháp tắc dần dần bắt đầu diễn biến thành thái dương sáng rực cùng vạn thiên tinh thần.

Thủy hành pháp tắc trong Ngũ Hành pháp tắc thì diễn hóa thành thái âm và một số vật chất khác.

Có thái âm, thái dương, tuần hoàn của cả thế giới càng thêm hoàn thiện, tốc độ diễn hóa của sinh linh cũng nhanh hơn.

Sau đó không biết qua bao lâu, động vật đầu tiên xuất hiện, động vật đầu tiên có trí tuệ xuất hiện!

Lại qua vô số năm, cả thiên địa tràn ngập vô số sinh linh.

Đồng thời, các pháp tắc khác trong thiên địa bắt đầu dần dần được bổ sung đầy đủ, nhưng để hoàn toàn bổ sung thì cần vô tận thời gian gột rửa.

Sau khi có vô tận sinh linh, phương thiên địa này mới thực sự thai nghén thành công!

Đồng thời, công đức khổng lồ ẩn chứa trong việc khai tịch thiên địa cũng từ trên trời giáng xuống.

Chương 357

Khổng Tuyên đang ở trung tâm thiên địa cảm ngộ, sau khi cảm nhận được đại đạo công đức mênh mông đó, bắt đầu dần dần tỉnh lại từ trong trạng thái cảm ngộ thiên địa đại đạo!

Tức thì, một luồng tinh quang nhiếp người từ trong mắt y tỏa ra, tiếp theo đôi mắt bao hàm sự vận chuyển của Ngũ Hành pháp tắc từ từ mở ra!

Ngay lập tức, cả thiên địa chấn động, trên bầu trời xuất hiện vô số dị tượng!

Mây ngũ sắc trôi nổi trên không, thần quang năm màu chiếu rọi khắp đại địa.

Vạn thiên sinh linh cảm nhận được, liền hiểu ra Sáng Thế Thần đã tỉnh lại!

Tiếp theo, chúng lần lượt cung kính quỳ xuống, thần sắc vô cùng phấn khích nhìn về phía trung tâm thiên địa.

Khổng Tuyên sau khi tỉnh lại, cảm nhận được trong thiên địa ngoài Ngũ Hành pháp tắc ra còn tràn ngập một số pháp tắc khác, không khỏi khẽ nhíu mày!

"Chuyện gì vậy, lẽ nào phương thiên địa này tự mình diễn hóa?" Sau khi khẽ nói một tiếng, Khổng Tuyên tỏa ra cảm tri của cảnh giới Thánh nhân bao trùm cả thiên địa.

Đồng thời, một dòng sông cuồn cuộn chảy qua trước mặt Khổng Tuyên, trên dòng sông này, y thấy được tất cả cảnh tượng của phương thiên địa này từ lúc khai tịch cho đến hiện tại.

Khi thấy vì mình cảm ngộ thiên địa mà thiên địa tự mình diễn hóa

vạn vật, trong lòng y khẽ kinh ngạc!

Cùng lúc đó, sau khi hiểu rõ ngọn ngành sự việc, trong lòng Khổng Tuyên lại lộ ra một tia vui mừng.

Dù sao có thể tự mình diễn hóa đã đại biểu cho tiềm lực của phương thiên địa này không tầm thường.

Thân là người sáng tạo, nếu phương thiên địa này tiếp tục trưởng thành, y cũng sẽ có được lợi ích to lớn.

Sau khi hiểu rõ sẽ có lợi ích lớn, tâm tình của Khổng Tuyên vô cùng tốt!

Vì vậy y vui vẻ đặt tên cho phương thiên địa này là: "Ngũ Hành Phúc Địa!" Sau khi Khổng Tuyên đặt tên, ở biên giới của phương thiên địa này xuất hiện một tảng đá tỏa ra khí tức hằng cổ!

Phía trên, bốn chữ lớn được viết bằng đạo văn cổ xưa!

Bốn chữ lớn đó chính là: "Ngũ Hành Phúc Địa"!

Sau khi đặt tên cho thiên địa, tâm tình Khổng Tuyên một trận thư thái, sau đó nhìn vạn thiên sinh linh đang quỳ lạy, y quyết định giảng đạo cho chúng một phen!

Lập tức, Khổng Tuyên hiển lộ thân hình của mình trong thiên địa!

Sau khi thân ảnh khổng lồ đó hiển lộ, vạn thiên sinh linh trong Ngũ Hành Phúc Địa cảm nhận được liền càng thêm vô cùng cung kính!

"Ngô là Khổng Tuyên, là người khai tịch phương thiên địa này!" Chúng sinh bên dưới nghe xong, lần lượt cung kính hô lớn: "Khổng Tuyên đại thần!" "Khổng Tuyên đại thần!" "Khổng Tuyên đại thần!" Khổng Tuyên nghe vậy, ý cười trên mặt càng đậm, sau đó lộ ra một tia thần tình say sưa.

Sau khi say sưa, Khổng Tuyên khẽ vẫy tay, vạn thiên sinh linh lập

tức yên tĩnh lại.

Sau khi vạn thiên sinh linh yên tĩnh, Khổng Tuyên vẻ mặt bình tĩnh nói: "Hôm nay, ngô cảm thấy chúng sinh các ngươi tu hành không dễ, nay đặc biệt ban xuống đại đạo, mong các ngươi hãy lĩnh ngộ cho tốt!" Vạn thiên sinh linh bên dưới nghe xong tuy có chút khó hiểu, giảng đạo rốt cuộc là gì!

Nhưng đã có thể khiến Sáng Thế Thần Khổng Tuyên đại thần cố ý dặn dò như vậy, đó tất định là thứ phi thường!

Vì vậy vạn thiên chúng sinh lần lượt ngồi xếp bằng, yên lặng nhìn Khổng Tuyên!

Khổng Tuyên thấy chúng đã yên tĩnh, liền mở miệng giảng đạo: "Nguyên phu hồn luân chi vị phán, thần linh chi vị thực, vi minh diệu chi bản giả, 'đạo' dã. 'Đạo', mạc cùng kỳ căn bản, mạc trắc kỳ tân nhai, hữu đại thánh nhân bẩm chi sinh vu kỳ gian.

Cố vị chi 'vô thủy' giả, hồ vô nhân, vi vạn đạo chi tiên, nguyên khí chi tổ dã.

Vô quang vô tượng, vô sắc vô thanh, vô tông vô tự, vô sư vô thượng, u u minh minh, kỳ trung hữu tinh, kỳ tinh thậm chân, di luân vô ngoại.

Cố xưng 'đại đạo'. ..... xuất hồ thái vô chi tiên, hồ vô cực chi nguyên, chung hồ vô chung, cùng hồ vô cùng giả dã." Dưới từng tiếng đại đạo chi âm của Khổng Tuyên, vạn thiên sinh linh bên dưới lần lượt đắm chìm vào trong đó!

Mặc dù có lẽ chúng không biết Sáng Thế Đại Thần Khổng Tuyên đang giảng về vật gì, nhưng điều đó không cản trở chúng cảm ngộ được đại đạo trong đó, lĩnh ngộ được huyền bí trong đó.

Dưới những tiếng đại đạo chi âm, từng luồng khí tức huyền diệu

tràn ngập cả thiên địa!

Đồng thời, dưới từng trận đại đạo chi âm, phương thiên địa này lại một lần nữa bắt đầu diễn biến!

Hơn nữa, vì Khổng Tuyên là Sáng Thế Thần, lại có thực lực cảnh giới Thánh nhân!

Cho nên khi giảng đạo, ngoài vạn thiên đại đạo chi âm ra, còn có thiên địa dị tượng hiển thị!

Trên bầu trời, từng luồng thần quang lấp lánh, trên mặt đất, từng đóa kim liên trào dâng!

Vạn thiên sinh linh trong lúc lắng nghe đại đạo, vô tình hấp thu những đóa sen vàng đó liền bắt đầu con đường tu luyện.

Mặc dù đại đạo lắng nghe được là phần cơ sở nhất, nhưng đối với chúng lại vừa vặn!

Đồng thời, dưới sự trợ giúp của vô tận kim liên, dựa vào tư chất khổng lồ của lứa sinh linh đầu tiên trong thiên địa, chúng đã thành công lĩnh ngộ được một tia thiên địa đại đạo.

Mặc dù chút đó đối với Khổng Tuyên là yếu ớt, thậm chí căn bản không lọt vào mắt!

Nhưng đối với vạn thiên sinh linh, đó lại là thu hoạch lớn nhất!

Có thể đảm bảo dưới sự cung ứng linh khí đầy đủ, chúng có thể đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Sau khi giảng đạo mấy trăm năm, Khổng Tuyên tỉnh lại!

Nhìn đại đạo chi âm lan tràn trên bầu trời, y không khỏi lộ ra một tia mỉm cười.

"Không tệ, không tệ, lần giảng đạo này không chỉ có thể gieo đạo chủng cho chúng sinh, mà còn có thể ôn tập lại một lần!" Sau khi mỉm

cười, Khổng Tuyên yên lặng nhìn chúng sinh bên dưới, chờ đợi chúng tỉnh lại.

Sau khi Khổng Tuyên ngừng giảng đạo, những dị tượng xuất hiện giữa thiên địa bắt đầu dần dần biến mất!

Cuối cùng không còn chút bóng dáng.

Sau khi thiên địa dị tượng biến mất, vạn thiên sinh linh dần dần tỉnh lại.

Khi tỉnh lại, nhìn về phía Khổng Tuyên, chúng đều lộ vẻ cung kính.

Bởi vì chúng biết, Sáng Thế Thần trước mắt đã trải một con đường lớn thông tới tương lai trước mặt chúng.

Khi thấy tất cả sinh linh đã tỉnh, Khổng Tuyên nhàn nhạt nói: "Lần giảng đạo này đã xong, các ngươi có thu hoạch và nghi vấn gì?" Vạn thiên sinh linh bên dưới nghe xong, lập tức bắt đầu bàn tán nhỏ!

Sau đó, một sinh linh ở gần Khổng Tuyên nhất từ từ đứng lên, cung kính nói với Khổng Tuyên: "Dám hỏi Sáng Thế Đại Thần, thế nào là đạo?" Khổng Tuyên nghe xong, nhắm mắt lại, chìm vào một hồi ức!

Ban đầu, y cũng từng hỏi Nguyên Thủy như vậy.

Nhưng Nguyên Thủy chỉ trả lời một câu, ngộ!

Ban đầu y không hiểu hàm nghĩa của câu nói đó, dù sao lúc đó cảnh giới quá thấp, không thể lĩnh ngộ được lời nói cao thâm như vậy.

Nhưng hiện tại, thực lực đã đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, y đối với đạo đã có một nhận thức hoàn toàn mới!

Chương 358

Lúc này y mới hiểu ra, câu nói ban đầu tuy vô cùng đơn giản, nhưng lại bao hàm vạn thiên đại đạo.

Chỉ cần có thể lĩnh ngộ từ trong đó, liền có thể bước ra một con đường thông tới tương lai huy hoàng!

Vì vậy, Khổng Tuyên cũng nhàn nhạt đáp lại: "Đạo là vật gì?

Đạo ở trong tâm!

Đạo vô hình, đạo vô thể!

Đạo ở trong tâm, đạo ở giữa thiên địa!

Vạn vật đều là đạo!

Nhưng quan trọng nhất, là ngộ!" Chúng vạn thiên sinh linh bên dưới nghe Khổng Tuyên trả lời xong, đều lộ vẻ suy tư!

Trong đó một số sinh linh thu hoạch rất nhiều, có kẻ lại không có đầu mối.

Khổng Tuyên thấy vậy mỉm cười, không can thiệp vào suy nghĩ của chúng.

Sau đó lại trả lời thêm vài câu hỏi nữa, Khổng Tuyên tuyên bố lần giảng đạo này kết thúc.

Vạn thiên sinh linh nghe xong vô cùng luyến tiếc.

Nhưng cũng đành chịu, chỉ có thể dùng ánh mắt vô cùng kỳ vọng nhìn Khổng Tuyên từ từ biến mất trước mắt.

Khổng Tuyên sau khi biến mất trước mắt vạn thiên sinh linh, lại bắt đầu bế quan!

Lần giảng đạo này không chỉ vạn thiên sinh linh thu hoạch phong phú, mà ngay cả Khổng Tuyên cũng thu hoạch được rất nhiều.

Y cần bế quan, tiêu hóa những gì thu hoạch được hiện tại, hóa thành nội tình cơ sở nhất.

Khi Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên lần lượt chìm vào bế quan, ở Hồng Hoang, Huyền Quy phiêu bạt bên ngoài đã lâu cũng đã đặt chân lên con đường trở về Tam Tiên Đảo.

Vốn dĩ Huyền Quy nhân dịp Tam Tiên Đảo tổ chức đại điển chúc mừng Khổng Tuyên thành Thánh, định đến chúc mừng sư huynh một phen!

Nhưng trên đường trở về gặp phải một số vấn đề, làm chậm một chút tốc độ!

Đợi nàng giải quyết xong vấn đề, đại điển đã kết thúc.

Huyền Quy thấy vậy chỉ có thể khẽ than trong lòng, sau đó đẩy nhanh hành trình trở về!

Dưới thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong của nàng, quãng đường vốn xa xôi trở nên không còn xa nữa!

Sau khi vượt qua vô số khoảng cách, Huyền Quy đã đến bên ngoài Tam Tiên Đảo trên Đông Hải!

Nhưng vì Huyền Quy chưa từng đến Tam Tiên Đảo, nên chỉ có một cảm giác đại khái chứ không biết địa điểm cụ thể.

Khi nàng đến Đông Hải, bên trong Thuận Thiên Đại Điện ở Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy đã có cảm ứng!

Sau đó nhìn về phía Đông Hải, ông thấy được bóng dáng Huyền Quy!

“Huyền Quy trở về, cũng tốt!

Trải qua lần lịch lãm này, tin rằng Huyền Quy có thể bước ra con đường của riêng mình." Sau khi thấy bóng dáng Huyền Quy, Nguyên Thủy khẽ cười một tiếng, nhàn nhạt nói một câu!

Nhưng khi thấy Huyền Quy nhìn đông ngó tây, có chút lo lắng, Nguyên Thủy lập tức hiểu ra Huyền Quy không tìm được đường về Tam Tiên Đảo.

Sau khi lộ ra một tia mỉm cười, Nguyên Thủy khẽ căn dặn Thái Ất Chân Nhân: "Thái Ất, Huyền Quy trở về rồi!

Con đi nghênh đón một phen." Sau khi giọng nói bình thản của Nguyên Thủy truyền ra, trong một tòa cung điện xa hoa, Thái Ất Chân Nhân đang say ngủ lập tức tỉnh lại!

Nghe được lời của Nguyên Thủy, y lập tức thần sắc cung kính nói: "Thái Ất cẩn tuân pháp chỉ của sư tôn!" Sau khi lĩnh mệnh, Thái Ất thu dọn đơn giản liền đi ra ngoài Tam Tiên Đảo.

Trên đường ra ngoài, một số sư đệ thấy y liền cung kính hành lễ, Thái Ất Chân Nhân thấy vậy cũng gật đầu đáp lễ.

Sau khi đi qua một đám sư đệ và tiên thiên linh thú, y đã đến nơi giao giới giữa Tam Tiên Đảo và Đông Hải.

Thái Ất Chân Nhân nhìn cảnh biển xanh trời biếc bên ngoài, trên mặt lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, sau đó liền bước ra khỏi phạm vi Tam Tiên Đảo.

Trên Đông Hải vô tận, Huyền Quy đang tìm kiếm Tam Tiên Đảo bỗng nhiên cảm ứng được một luồng khí tức có chút quen thuộc xuất hiện ở không xa.

Tức thì, thân ảnh nàng biến đổi, đã đến nơi luồng khí tức đó xuất hiện.

Tiếp theo, Huyền Quy liền thấy Thái Ất Chân Nhân vừa mới ra

ngoài, nhưng lại lộ ra vẻ nghi hoặc, sau đó hỏi: "Người nào?" Thái Ất Chân Nhân vừa đến Đông Hải liền cảm nhận được một luồng áp lực khổng lồ, trong lòng càng không khỏi kinh hãi!

Lẽ nào có người muốn hại mình?

Nhưng đây là Tam Tiên Đảo!

Nơi Nguyên Thủy cư ngụ.

Rốt cuộc có ai to gan như vậy, dám động thủ ở Tam Tiên Đảo!

Sau khi trong lòng kinh hãi, một giọng nữ trong trẻo liền vang lên bên tai Thái Ất Chân Nhân!

Thái Ất Chân Nhân nghe xong, nội tâm không khỏi có chút say sưa.

Huyền Quy thấy Thái Ất Chân Nhân thần sắc say sưa, liền lộ ra vẻ tức giận!

Dùng giọng nói băng lãnh nói: "Người nào, vì sao trên người lại có một luồng khí tức quen thuộc!" Khi giọng nói băng lãnh của Huyền Quy phát ra, Thái Ất Chân Nhân đang đắm chìm trong một ảo cảnh lập tức kinh tỉnh!

Sau khi tỉnh táo, trong lòng Thái Ất Chân Nhân không khỏi dâng lên một tia sợ hãi!

Sau khi sợ hãi, pháp lực trong cơ thể Thái Ất Chân Nhân bắt đầu vận chuyển, đồng thời trong lòng có chút cảm khái: "Tâm cảnh không đủ cường đại, cần phải tăng cường thêm một chút." Tiếp theo, Thái Ất Chân Nhân ổn định tâm cảnh, sau đó liền nhìn về phía nguồn gốc của giọng nói đó!

Nhưng khi thấy một nữ tử bị sương mù bao phủ, trong lòng y tức thì nảy sinh một tia nghi hoặc!

Nữ tử này rốt cuộc là ai?

Vì sao lại ở đây!

Nhưng, việc Thái Ất Chân Nhân liên tiếp phớt lờ đã trực tiếp chọc giận Huyền Quy!

Sau đó, một luồng khí thế mênh mông từ trên người Huyền Quy tỏa ra, Thái Ất Chân Nhân cảm nhận được, sắc mặt tức thì đại biến.

"Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Lại là cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong!" Thái Ất Chân Nhân có chút kinh ngạc hét lớn, khi nhìn lại Huyền Quy, trong ánh mắt đã lóe lên một tia kinh hãi.

Huyền Quy sau khi tỏa ra uy thế mênh mông, phớt lờ ánh mắt có chút kinh hãi của Thái Ất Chân Nhân, trực tiếp lạnh lùng hỏi: "Hỏi lại lần cuối, ngươi và Nguyên Thủy sư tôn có quan hệ gì!

Trả lời câu hỏi của ta cho tốt, nếu không hậu quả…" Thái Ất Chân Nhân nghe xong, lập tức hiểu ra nữ tử trước mắt này, hẳn là vị sư tỷ mà Nguyên Thủy bảo mình ra tiếp đón, tức thì không khỏi vội vàng nói: "Sư tỷ xin nguôi giận!

Sư đệ xin bồi tội với sư tỷ!" Sau khi nghe câu nói này, Huyền Quy từ trong thần tình có chút phẫn nộ khôi phục lại, sau đó đánh giá Thái Ất Chân Nhân một cái rồi hỏi: "Ngươi cũng là đệ tử của Nguyên Thủy sư tôn sao?" Thái Ất Chân Nhân nghe xong vội vàng gật đầu, sau đó lập tức trả lời: "Tự nhiên!

Chương 359

Sư tỷ, vừa rồi có nhiều đắc tội, mong người lượng thứ!" Huyền Quy sau khi nhận được câu trả lời khẳng định, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, sau đó xua tay nói: "Nếu đã là đệ tử của sư tôn, vậy chuyện nhỏ vừa rồi không đáng lo ngại!

Đúng rồi, ngươi xuất hiện ở đây là vì sao?" Nghe Huyền Quy nghi vấn, Thái Ất Chân Nhân lập tức đáp: "Sư đệ phụng mệnh sư tôn, đến đây nghênh đón sư tỷ trở về Tam Tiên Đảo!" Huyền Quy nghe xong hoảng hốt đại ngộ, sau đó Thái Ất Chân Nhân mở ra thông đạo dẫn đến Tam Tiên Đảo!

Huyền Quy thấy cảnh này, mới phát hiện vị trí của Tam Tiên Đảo chính là nơi mình vừa tìm kiếm không lâu trước đó.

Nhưng Tam Tiên Đảo bị đại trận hộ sơn bao vây, cho nên Huyền Quy không thể phát hiện.

Dưới sự dẫn dắt của Thái Ất Chân Nhân, Huyền Quy xuyên qua đại trận hộ sơn tiến vào bên trong Tam Tiên Đảo.

Khi nhìn thấy Tam Tiên Đảo, trong ánh mắt nàng thoáng hiện vẻ kinh ngạc!

Thái Ất Chân Nhân thấy vậy, trong lòng không khỏi nảy sinh một tia nghi hoặc!

Vì sao vị sư tỷ trước mắt này dường như chưa từng đến Tam Tiên Đảo.

Nhưng nhìn uy thế mênh mông tỏa ra từ người nàng, đã đủ để sánh ngang với các đại năng đỉnh tiêm của Hồng Hoang như Trấn Nguyên Tử.

Mặc dù trong lòng không hiểu, nhưng Thái Ất Chân Nhân không chuẩn bị hỏi vấn đề này.

Trên đường đi, Thái Ất không ngừng giải thích cho Huyền Quy về mọi thứ trên Tam Tiên Đảo.

Huyền Quy nghe xong liên tục gật đầu, thỉnh thoảng lại đưa ra một số nghi vấn!

Thái Ất Chân Nhân biết gì đều trả lời nấy.

Sau đó, họ đã đến bên ngoài Thuận Thiên Đại Điện.

Thái Ất Chân Nhân đến bên ngoài Thuận Thiên Đại Điện, liền cung kính nói: "Sư tôn, con đã đưa sư tỷ đến!" Lời của Thái Ất Chân Nhân vừa dứt, bên trong Thuận Thiên Đại Điện liền truyền ra một giọng nói: "Vào đi!" Lời vừa dứt, cửa lớn của Thuận Thiên Đại Điện liền từ từ mở ra.

Sau đó hai người tiến vào đại điện, thấy Nguyên Thủy đang ngồi xếp bằng trên đài chính.

Nguyên Thủy cũng sau khi họ tiến vào, đã mở ra đôi mắt bao hàm nhật nguyệt tinh thần, thiên địa diễn hóa!

Sau khi khẽ chớp mắt vài cái, luồng khí tức thiên địa luân hồi, thời gian biến ảo khó lường liền biến mất, khôi phục lại trạng thái bình thường.

Sau khi đôi mắt khôi phục bình thường, Nguyên Thủy nhìn về phía Huyền Quy đã lâu không gặp, nhẹ nhàng hỏi: "Huyền Quy, con cuối cùng cũng trở về!" Huyền Quy nghe xong, lập tức cảm khái, sau đó cung kính trả lời: "Vâng, đệ tử đã trở về!" Sau đó hai người lại trao đổi đơn giản, Nguyên Thủy sau khi biết được tu vi của Huyền Quy, đối với việc tu vi của nàng đã đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong cảm thấy vô cùng hài lòng!

Sau đó, Nguyên Thủy sắp xếp cho Huyền Quy ở trong một quần thể cung điện đồ sộ.

Khi Huyền Quy và Thái Ất Chân Nhân rời khỏi chỗ Nguyên Thủy, đã là mấy ngày sau!

Nhưng mấy ngày ngắn ngủi, đối với họ căn bản không là gì!

Tiếp theo, Thái Ất Chân Nhân dẫn Huyền Quy đi làm quen với các sư đệ còn lại.

Vân Trung Tử và những người khác đối với vị sư tỷ đột nhiên xuất hiện cảm thấy vô cùng tò mò.

Nhưng đã gặp mặt Nguyên Thủy, điều đó chứng tỏ thân phận của nàng tuyệt đối là thật!

Vì vậy để lấy lòng sư tỷ, Vân Trung Tử và những người khác thi nhau ân cần, Thái Ất Chân Nhân thấy vậy bất đắc dĩ lắc đầu, đồng thời làm ra vẻ không quen biết họ!

Trong Tam Tiên Đảo, từ sau khi Huyền Quy trở về, liền có thêm một phần náo nhiệt!

Vân Trung Tử thường xuyên tìm Huyền Quy, ngoài việc tỏ ra ân cần, cũng từ chỗ Huyền Quy tìm hiểu tình hình Hồng Hoang.

Từ khi đến Tam Tiên Đảo, họ chưa từng xuất hiện ở Hồng Hoang nữa.

Cho nên đối với Hồng Hoang hiện tại, họ vô cùng tò mò.

Mặc dù cũng có thể biết được một số đại sự đỉnh cấp trong Hồng Hoang, nhưng họ không quan tâm đến những chuyện đó, mà muốn chú ý đến những chuyện lớn nhỏ xảy ra trong Hồng Hoang hơn.

Huyền Quy lúc đầu khi thấy đông đảo sư đệ, nội tâm cũng không khỏi nảy sinh một tia căng thẳng!

Nhưng sau khi quen thuộc, Huyền Quy chỉ căng thẳng một chút, liền thần sắc như thường giao lưu với các sư đệ.

Sau đó trên Tam Tiên Đảo, lại qua mấy ngày, Huyền Quy được Nguyên Thủy triệu hoán!

Trong Tam Tiên Đảo, có một vách đá hiểm trở!

Nguyên Thủy đang ngồi xếp bằng trên vách đá, yên lặng quan sát nhất cử nhất động trên Tam Tiên Đảo.

Khi thấy đông đảo tiên thiên linh thú không ngừng nô đùa, ông lộ ra một nụ cười nhàn nhạt!

Khi Nguyên Thủy đang yên lặng quan sát tình hình cả Tam Tiên Đảo, Huyền Quy đã đến trước vách đá, thấy Nguyên Thủy đang ngồi xếp bằng trên đỉnh vách đá, cung kính nói: "Sư tôn!" Nguyên Thủy đang nhìn về phương xa, nghe thấy giọng của Huyền Quy, liền đáp: "Đến rồi à, ngồi đi!" Huyền Quy nghe xong liền ngồi xếp bằng trên vách đá, yên lặng ngẩng đầu nhìn Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy ngồi trên vách đá, sau khi Huyền Quy ngồi xuống, nhàn nhạt mở miệng nói: "Nguyên phu hồn luân chi vị phán, thần linh chi vị thực, vi minh diệu chi bản giả, 'đạo' dã. 'Đạo', mạc cùng kỳ căn bản, mạc trắc kỳ tân nhai, hữu đại thánh nhân bẩm chi sinh vu kỳ gian. .... hồ vô nhân, vi vạn đạo chi tiên, nguyên khí chi tổ dã." Theo giọng nói của Nguyên Thủy bắt đầu truyền ra, Huyền Quy liền lập tức tiến vào trạng thái đốn ngộ!

Trên người nàng tỏa ra một luồng khí tức huyền diệu, toàn lực hấp thu những cảm ngộ đại đạo mà Nguyên Thủy giảng đạo tỏa ra.

Nhưng mặc dù lúc này Nguyên Thủy đang giảng đạo, nhưng ngoài nơi này ra không thể cảm nhận được bất kỳ sự bất thường nào.

Trong Tam Tiên Đảo, không truyền ra một chút âm thanh giảng

đạo nào của Nguyên Thủy.

Dường như trong cả Tam Tiên Đảo, ngoài Huyền Quy có thể nghe được, những người khác đều không thể nghe.

"Vô quang vô tượng, vô sắc vô thanh, vô tông vô tự, vô sư vô thượng, u u minh minh. .... kỳ trung hữu tinh, kỳ tinh thậm chân, di luân vô ngoại.

Cố xưng 'đạo'!" Lại qua một khoảng thời gian giảng giải, Nguyên Thủy ngừng giảng đạo!

Sau khi ngừng giảng đạo, những đại đạo chí lý lan tràn cũng đang từ từ biến mất.

Huyền Quy lại không hề tỉnh lại, trong cơ thể nàng một luồng khí tức đang được thai nghén!

Nguyên Thủy thấy vậy gật đầu, trong lòng lập tức hiểu ra Huyền Quy đã du lịch Hồng Hoang nhiều năm, lại thêm vừa rồi được giảng đạo, e rằng sắp đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Sau khi biết Huyền Quy sắp đột phá, Nguyên Thủy không rời đi, mà yên lặng chờ đợi tại đó.

Qua mấy lần nhật nguyệt giao thế, Huyền Quy một mực chìm đắm trong trạng thái đại đạo bỗng nhiên tỏa ra một luồng uy thế mênh mông.

Luồng uy thế đó không thể khống chế bắt đầu lan tỏa ra xung quanh, Nguyên Thủy cảm nhận được nhưng không ra tay ngăn cản.

Chương 360

Không có Nguyên Thủy ngăn cản, luồng uy thế mênh mông đó trước tiên lan tràn trong Tam Tiên Đảo, sau đó liền lan đến đại lục Hồng Hoang!

Vô số sinh linh và tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh cảm nhận được, sắc mặt đều đại biến.

Uy thế cảnh giới Á Thánh tuy không thể sánh với cảnh giới Thánh nhân, nhưng cũng không phải Chuẩn Thánh đại năng bình thường có thể chống lại.

Cho nên tức thì Hồng Hoang liền nổ tung, vô số đại năng không ngừng trao đổi, muốn tìm ra chủ nhân của luồng khí tức này rốt cuộc là ai.

Nhưng khi chú ý thấy luồng uy thế mênh mông này phát ra từ Tam Tiên Đảo, họ cũng dần dần khôi phục từ trong kinh ngạc.

Dù sao đã trải qua rất nhiều, sự thần kỳ và cường đại của Tam Tiên Đảo đã ăn sâu vào lòng người.

Tam Tiên Đảo lại một lần nữa bộc phát ra uy thế cảnh giới Thánh nhân, họ cũng sẽ không cảm thấy kinh ngạc gì, ngược lại còn có vẻ như đó là chuyện đương nhiên.

Sau khi phóng ra uy thế khổng lồ đó, Huyền Quy cũng dần dần tỉnh táo, cảm nhận cảnh giới trên người mình, một trận vui mừng.

Khi Huyền Quy vô cùng vui mừng, Nguyên Thủy nhàn nhạt hỏi: "Huyền Quy, cảm giác thế nào?" Huyền Quy nghe xong vô cùng vui vẻ gật đầu, sau đó nói: "Cảm giác này vô cùng kỳ diệu, đa tạ sư tôn tứ đạo!" "Có thể có được thành tựu như hôm nay, nỗ lực của con cũng

chiếm phần lớn!

Vi sư cũng chỉ là người dẫn dắt con nhập môn mà thôi.

Đúng rồi, đã đạt tới cảnh giới Á Thánh, vậy thì chuẩn bị đi, đến Hỗn Độn tìm kiếm Vô Cực Động Thiên!

Đại sư huynh của con, Quảng Thành Tử, đang ở đó!" Huyền Quy vừa mới hưng phấn xong, nghe vậy, liền lộ ra vẻ luyến tiếc!

Dù sao mới gặp mặt không bao lâu, bây giờ lại phải xa cách!

Nguyên Thủy thấy vậy, bước tới, xoa đầu Huyền Quy, nhẹ giọng nói: "Huyền Quy, trước đây con dựa vào nội tình khổng lồ của bản thân đạt tới cảnh giới Á Thánh, nhưng sau này muốn đạt tới Thánh nhân hoặc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhất định phải lĩnh ngộ ra pháp tắc của riêng mình, cho nên đừng làm ra vẻ nhi nữ thường tình nữa!" Huyền Quy nghe xong gật đầu, sau đó luyến tiếc nhìn Nguyên Thủy và cả Tam Tiên Đảo một cái, liền phá vỡ một đạo không gian, hướng về Hỗn Độn tiến phát.

Nguyên Thủy nhìn bóng lưng nàng rời đi, lộ ra một nụ cười vui mừng!

Đồ đệ của mình có thể có thành tựu như vậy, thân là sư tôn trong lòng cũng mừng cho nàng.

Nhưng khi Huyền Quy vừa mới rời đi, Nguyên Thủy liền thu lại nụ cười, nhíu mày nhìn về phía trung bộ Hồng Hoang!

Lúc này ở trung bộ Hồng Hoang, nơi Luân Hồi Địa Phủ tọa lạc, đã xảy ra một trận dị biến!

Vốn dĩ, từ khi Địa Tạng Vương tiến vào Địa Phủ, liền luôn có dã tâm để cho Tây phương giáo nhúng tay vào vận hành Địa Phủ.

Nhưng lúc đó Địa Phủ đang ở thời kỳ huy hoàng, Địa Tạng Vương

không dám công khai can dự vào vận hành Địa Phủ, nhưng lại lén lút không ngừng độ hóa một số dã quỷ.

Thập Điện Diêm La của Địa Phủ sau khi biết được, vì số quỷ hồn y độ hóa không nhiều, cộng thêm Địa Tạng Vương thân mang lượng lớn công đức, cũng nhắm một mắt mở một mắt, không quá can dự.

Nhưng sự nhẫn nhượng của Thập Điện Diêm La, đã làm tăng trưởng dã tâm và sự kiêu ngạo của Địa Tạng Vương!

Về sau y không hề che giấu dã tâm nhúng tay vào vận hành Địa Phủ, trực tiếp độ hóa quỷ hồn trên quy mô lớn.

Khiến cho số quỷ hồn tiếp nhận sự phán xét của Địa Phủ ngày càng ít đi, tình huống dị thường này bị Thập Điện Diêm La cảm tri được, họ vô cùng tức giận, phải biết rằng Lục Đạo Luân Hồi Chi Địa gần như vô cùng vô tận!

Nhưng tuy Lục Đạo Luân Hồi Chi Địa rộng lớn vô cùng, nhưng con đường thông đến Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế trọng sinh lại nằm trong Địa Phủ.

Cũng có nghĩa là, ức vạn sinh linh trong Hồng Hoang muốn thông qua Lục Đạo Luân Hồi chuyển thế trọng sinh, bắt buộc phải đi qua Địa Phủ!

Cho nên vào lúc bình thường, Địa Phủ luôn ở trong tình trạng cực kỳ đông đúc!

Nhưng từ khi Địa Tạng Vương ra tay, tình huống này dần dần bị thay đổi.

Địa Tạng Vương không chỉ độ hóa quỷ hồn trên quy mô lớn, mà còn trực tiếp giảng giải Phật đạo ở cửa Địa Phủ, trực tiếp tranh đoạt quỷ hồn với Địa Phủ.

Vô số quỷ hồn không chịu nổi dụ dỗ đã quy y Tây phương giáo,

trở thành quân cờ của Tây phương giáo trong Địa Phủ.

Theo việc Địa Tạng Vương liên tục ra tay, số quỷ hồn thông đến Địa Phủ cũng ngày càng ít đi!

Tình huống đặc thù này cuối cùng đã thu hút sự chú ý của Địa Phủ.

Trong Thập Điện Diêm La của Địa Phủ, Diêm La của điện thứ nhất, Tần Quảng Vương, nhìn số quỷ hồn gần đây ngày càng ít, nhíu mày!

"Rốt cuộc đã xảy ra biến cố gì, số lượng quỷ hồn ngày càng ít đi!

Cứ theo đà giảm mạnh như vậy, e rằng chẳng bao lâu nữa Địa Phủ sẽ không có quỷ hồn để phán xét!" Nếu cứ để tình trạng này tiếp tục giảm xuống, e rằng chẳng bao lâu nữa Địa Phủ sẽ đối mặt với nguy cơ giải tán, vì vậy Tần Quảng Vương lập tức hạ lệnh: "Ngưu Đầu Mã Diện đâu!" Dưới mệnh lệnh băng lãnh của Tần Quảng Vương, trong Tần Quảng Vương Điện, hai bóng người dường như nhận được mệnh lệnh, nhanh chóng bay về phía đại điện nơi Tần Quảng Vương đang ở.

"Ngưu Đầu Mã Diện có mặt!" Sau đó, không lâu sau khi giọng của Tần Quảng Vương vừa dứt, hai bóng người liền xuất hiện trước mặt Tần Quảng Vương, nửa quỳ xuống cung kính nói!

Tần Quảng Vương nghe xong gật đầu, căn dặn: "Hiện tại quỷ hồn ở Địa Phủ ngày càng ít, thực sự không bình thường!

Cho nên bản vương muốn các ngươi lập tức đi điều tra rõ ràng, rốt cuộc chuyện gì đã dẫn đến biến cố trọng đại như vậy!" Ngưu Đầu Mã Diện nghe xong, trên mặt lộ ra một tia chần chừ, hai người nhìn nhau dường như có nỗi khổ khó nói.

Tần Quảng Vương thấy vậy nhíu mày, khí thế cảnh giới Chuẩn

Thánh trên người tỏa ra!

Ngưu Đầu Mã Diện cảm nhận được, lập tức sợ đến toàn thân run rẩy!

"Tần Quảng Vương nguôi giận, Tần Quảng Vương nguôi giận!" Tần Quảng Vương nghe xong, đại nộ nói: "Bản vương nguôi giận?

Hừ!

Lâu rồi bản vương không ra tay, các ngươi trở nên to gan rồi!

Lại dám không đáp lại cả mệnh lệnh của bản vương, có phải muốn hồn phi phách tán không!" Cuối cùng, cả Tần Quảng Vương Điện trong nháy mắt trở nên băng giá!

Một đám quỷ tốt đang làm nhiệm vụ cảm nhận được, đều run lẩy bẩy, sau đó nửa quỳ xuống, sắc mặt kinh hãi nhìn về phía Tần Quảng Vương Điện.

Ngưu Đầu Mã Diện nghe xong trong lòng lạnh toát, liền hiểu Tần Quảng Vương dường như đã hiểu lầm, vì vậy vội vàng nói: "Xin Tần Quảng Vương nguôi giận, chúng thần không phải không muốn chấp hành mệnh lệnh của đại vương!

Mà chuyện này, chúng thần có thể biết một số nguyên nhân!" Tần Quảng Vương nghe xong, nhíu mày nhìn họ một cái, sau đó khí tức cực kỳ băng lãnh trên người dần dần tiêu tán.

Ngưu Đầu Mã Diện cảm nhận được cuối cùng cũng thở phào một hơi, sau đó liền thở hổn hển, trên người xuất hiện một trận mồ hôi lạnh!

Mặc dù đã thu lại khí thế kinh người, nhưng sắc mặt Tần Quảng Vương không hề khá hơn, lạnh lùng hỏi: "Nếu đã biết nguyên nhân, vậy mau mau nói ra!" Ngưu Đầu Mã Diện nghe xong, không dám có chút giấu giếm nào, trực tiếp nói ra toàn bộ thông tin mình biết: "Hồi

bẩm Tần Quảng Vương, sở dĩ số lượng quỷ hồn ở Địa Phủ liên tục giảm xuống, là vì Địa Tạng Vương đã ra tay!" Sau khi Ngưu Đầu Mã Diện nói xong câu này, liền lén lút nhìn Tần Quảng Vương một cái, muốn xem phản ứng của Tần Quảng Vương thế nào.

Tần Quảng Vương nghe xong, không khỏi nhíu mày!

Chuyện Địa Tạng Vương lén lút độ hóa quỷ hồn ông ta biết, nhưng số lượng quỷ hồn của Địa Phủ cũng không nên giảm nhiều như vậy!

Ngưu Đầu Mã Diện dường như cũng nhìn ra nghi hoặc của Tần Quảng Vương, vội vàng nói: "Nếu là trước đây, số lượng quỷ hồn mà Địa Tạng Vương độ hóa đương nhiên không thể nhiều như vậy, nhưng những năm gần đây không biết y đã sử dụng phương pháp gì, lại có thể độ hóa quỷ hồn hàng loạt!

Hơn nữa, hơn nữa…!" Cuối cùng, Ngưu Đầu Mã Diện lộ ra vẻ do dự!

Dường như đang do dự có nên nói ra tình huống đó hay không.

Tần Quảng Vương nghe xong, trực tiếp dùng giọng nói băng lãnh hỏi: "Hơn nữa cái gì?

Có gì cứ nói hết ra, đừng có ấp a ấp úng như vậy!" Sau khi nghe lời của Tần Quảng Vương, Ngưu Đầu Mã Diện nhìn nhau một cái, sau đó nói ra một tình huống: "Địa Tạng Vương trực tiếp độ hóa vô lượng quỷ hồn ở cửa Địa Phủ, ngoài một số ít tâm trí cực kỳ kiên định, còn lại toàn bộ đều bị độ hóa đi!" Tần Quảng Vương nghe được tin này, tức thì nổi giận đùng đùng, khí tức cảnh giới Chuẩn Thánh trên người không nhịn được mà tỏa ra!

Ngưu Đầu Mã Diện và một đám quỷ quái cảm nhận được, lập tức nửa quỳ xuống run lẩy bẩy.

“Tốt, tốt lắm một Địa Tạng Vương!

Chương 361

Được đằng chân lân đằng đầu!" Tần Quảng Vương sau khi phẫn nộ gầm lên một tiếng, mang theo sự lạnh lẽo rời khỏi Tần Quảng Vương Điện, đi về phía sâu trong Địa Phủ.

Chín vị Diêm La khác đang xử lý công việc của mình cũng nhận được thông báo của Tần Quảng Vương, sau đó mặt lộ vẻ nghi hoặc đi đến sâu trong Địa Phủ.

"Tần Quảng Vương, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Vội vàng như vậy gọi chúng ta đến!" Thập Điện Diêm La vừa mới tụ tập, Sở Giang Vương đã không thể chờ đợi được mà hỏi!

Tần Quảng Vương nghe xong, sắc mặt một trận khó coi, trả lời: "Địa Phủ xảy ra chuyện lớn rồi!" Mấy vị Diêm La Vương khác nghe xong, đều lộ vẻ nghi hoặc, sau đó nhìn về phía Tần Quảng Vương!

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, đáng để đại động can qua như vậy!" "Tin rằng các vị cũng cảm nhận được rồi, gần đây số quỷ hồn bị Địa Phủ chúng ta phán xét ngày càng ít!" Mấy vị Diêm La Vương khác nghe xong gật đầu, chuyện này họ biết, nhưng chỉ ít đi một chút cũng không có gì đáng ngại, cũng không phải chuyện lớn gì nhỉ?

Dường như nhìn ra nghi hoặc của các Diêm La Vương, Tần Quảng Vương hít sâu một hơi rồi trầm giọng nói: "Nếu bản vương nói, số lượng đã giảm đi ít nhất một nửa thì sao!" Nghe xong câu này, các Diêm La Vương khác lập tức dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Tần Quảng Vương!

"Tần Quảng Vương, có thật không?" "Đương nhiên là thật!

Nếu không bản vương cũng sẽ không vội vàng gọi các vị tụ tập

lại đây.” Sau khi nhận được sự khẳng định của Tần Quảng Vương, trong lòng các Diêm La Vương tức thì dâng lên một luồng lo lắng!

Đúng vậy, nếu số lượng quỷ hồn của Địa Phủ thật sự giảm đi ít nhất một nửa, vậy thì đối với họ tuyệt đối là một tai nạn khổng lồ.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Sao lại giảm nhiều như vậy!” “Địa Tạng Vương!

Địa Tạng Vương không chỉ lén lút độ hóa quỷ hồn, mà còn trực tiếp xuất hiện bên ngoài Địa Phủ, chặn đứng một đám quỷ hồn thông đến Địa Phủ.” Các Diêm La Vương nghe xong tức thì vô cùng tức giận, cách làm này của Địa Tạng Vương đã chạm đến giới hạn cuối cùng của họ!

Cách làm của Địa Tạng Vương đã xâm phạm sâu sắc đến nền tảng tồn tại của Địa Phủ!

Cũng xâm phạm sâu sắc đến lợi ích căn bản của các Diêm La Vương!

Vì vậy, Tần Quảng Vương nhìn các Diêm La Vương một cái rồi trầm giọng nói: “Địa Tạng Vương đã quá đáng lắm rồi, những hành động nhỏ nhặt trước đây ta có thể coi như không thấy!

Nhưng cách làm hiện tại của y đang đào gốc rễ của Địa Phủ, chúng ta phải có quyết định, nếu không cứ tiếp tục như vậy, Địa Phủ sẽ không còn tồn tại!” Các Diêm La Vương nghe xong lập tức gật đầu, sau đó quyết định lập tức đi tìm Địa Tạng Vương!

Tiếp theo, Thập Điện Diêm La Vương tạm thời giao công việc của Địa Phủ cho phán quan xử lý, liền tổ đội đi đến nơi Địa Tạng Vương đang ở.

Ở một nơi không xa Địa Phủ, một vùng đất tỏa ra ánh sáng vàng nhạt, Địa Tạng Vương đang ngồi xếp bằng trên một tòa liên đài, nhìn

vô số quỷ hồn bên dưới, lộ ra một nụ cười hài lòng!

"Mặc dù hiện tại không thể nhúng tay vào công việc của Địa Phủ, nhưng độ hóa được nhiều quỷ hồn như vậy cũng là một thu hoạch lớn." Trong lúc y đang dương dương đắc ý, từ xa trong Địa Phủ, mười bóng người đang bay về phía y.

Địa Tạng Vương cảm ứng được, lộ ra một nụ cười khinh bỉ!

"Thập Điện Diêm Vương?

Toàn bộ đều là phế vật!

Lâu như vậy rồi mới phát hiện ra một chút tình huống!" Nhưng sau khi thấy Thập Điện Diêm La đến, Địa Tạng Vương lại lộ ra một nụ cười từ ái, sau đó đứng lên, đối mặt với phương hướng của Thập Điện Diêm La, nhàn nhạt nói: "Các vị Diêm quân, không ở trong Địa Phủ xử lý công việc!

Đến chỗ bần tăng đây có việc gì quý?" Trên đường đi, Thập Điện Diêm La Vương nghe thấy giọng nói có chút bình tĩnh của Địa Tạng Vương, trong lòng không khỏi lửa giận bùng cháy, gầm lên: "Địa Tạng Vương!

Gần đây ngươi làm quá lắm rồi!

Ban đầu một số chuyện nhỏ ta không quản, bây giờ càng ngày càng kiêu ngạo!" Địa Tạng Vương nghe xong, lộ ra vẻ vô tội, bất đắc dĩ nói: "Các vị Diêm quân có hiểu lầm gì không, bần tăng rất an phận thủ thường!

Luôn luôn nỗ lực vì thực hiện đại hoành nguyện, không hiểu các vị Diêm quân nói rốt cuộc là chuyện gì!" Nghe Địa Tạng Vương chối bay chối biến, các Diêm La Vương tức thì lửa giận bùng cháy, Tần Quảng Vương càng phẫn nộ gầm lên: "Địa Tạng Vương, ngươi dám nói số quỷ hồn gần đây của Địa Phủ biến mất không có chút quan hệ

nào với ngươi không?" Địa Tạng Vương nghe xong, khẽ cười một tiếng rồi trả lời: "Đương nhiên có quan hệ với bần tăng, nhưng đó là những quỷ hồn đó đã nhận được cảm ngộ từ Phật pháp của bần tăng, tự nguyện gia nhập Tây phương giáo!

Huống hồ, bần tăng từng phát đại hoành nguyện, có quyền xử lý quỷ hồn trong Địa Phủ!" Các Diêm La Vương nghe xong tức thì nổi giận tam bành, từng luồng khí thế mênh mông từ trên người họ tỏa ra!

Địa Tạng Vương cảm nhận được luồng khí thế mênh mông đó, sắc mặt cuối cùng cũng khẽ biến! 92.

Nhưng dường như nghĩ đến điều gì đó, lại trở nên cậy vào có chỗ dựa mà không sợ hãi gì!

"Thế nào, các vị Diêm quân thẹn quá hóa giận rồi sao?

Tỏa ra khí thế mênh mông như vậy, định đánh bần tăng hay sao!" Địa Tạng Vương nói xong, một vầng sáng hiện ra sau lưng y!

Vô số công đức kim quang lấp lánh sau lưng y, ức vạn quỷ hồn thấy vậy đều lộ vẻ tường hòa.

Tần Quảng Vương và các Diêm La Vương khác cảm nhận được Phật quang, sắc mặt tức thì trở nên vô cùng khó coi!

"Địa Tạng Vương, là ngươi tự tìm lấy!

Không cho ngươi một bài học, thật sự coi đám Diêm La Vương chúng ta ăn chay sao!" Sau đó mấy vị Diêm La Vương nhìn nhau một cái, phong tỏa và bao trùm không gian xung quanh.

Địa Tạng Vương cảm nhận được, trong lòng tức thì nảy sinh một cảm giác không ổn, nhưng khi nhìn vô lượng công đức sau lưng, liền không còn sợ hãi!

Dù sao theo y thấy, có được vô lượng công đức thì chẳng khác nào

có được một tấm kim bài miễn tử!

Lẽ nào đám Diêm La Vương này dám mạo hiểm bị vô lượng công đức phản phệ, đối phó với y sao! 93.

Nhưng trong vẻ mặt không sợ hãi gì của Địa Tạng Vương, các Diêm La Vương đã ra tay!

Thế sự khó lường, Địa Tạng Vương chắc mẩm rằng các Diêm La Vương không dám ra tay với mình, nhưng lại không hiểu một chuyện.

Đó là, mặc dù vô lượng công đức có thể bảo hộ Địa Tạng Vương không chết, nhưng lại không thể bảo hộ y không bị công kích và tổn thương.

Mười luồng khí tức kinh người vây chặt Địa Tạng Vương, Địa Tạng Vương cảm nhận được luồng khí tức kinh người đó, sắc mặt cuối cùng cũng đại biến!

Trong lòng thầm nghĩ: "Một đám điên, lại dám động thủ với người có vô lượng công đức!

Đúng là không biết sống chết!" Nhưng mặc dù trong lòng thầm mắng, nhưng phản kích trong tay y lại không hề hàm hồ, trên người Địa Tạng Vương tỏa ra vô lượng Phật quang!

Muốn chiếu rọi cả vùng đất hắc ám, nhưng dưới sự liên thủ của Thập Điện Diêm La Vương, một Địa Tạng Vương nhỏ bé tỏ ra có chút yếu ớt.

Phật quang tuy có tác dụng khắc chế lớn đối với quỷ quái, nhưng Thập Điện Diêm La Vương lại không hề sợ hãi những Phật quang đó.

"Địa Tạng Vương, hôm nay không cho ngươi một bài học, thật sự tưởng Địa Phủ của ta dễ bắt nạt sao!" Tần Quảng Vương nhìn Địa Tạng Vương tỏa ra vô lượng Phật quang, lạnh lùng hừ nói!

Sau đó Thập Điện Diêm La Vương đồng thời ra tay, mười luồng khí tức hắc ám tức thì bao trùm lên người Địa Tạng Vương.

Địa Tạng Vương cảm nhận được, vội vàng mặc niệm kinh Phật trong lòng!

Từng trận Phật quang từ trên người y tỏa ra!

Nhưng trước hắc ám khổng lồ đó, chút Phật quang nhỏ nhoi căn bản không có tác dụng gì!

Nhanh chóng, Phật quang liền bị áp chế, sắc mặt Địa Tạng Vương bắt đầu trở nên tái nhợt, sau đó khi Thập Điện Diêm La gia tăng cường độ công kích, cuối cùng Địa Tạng Vương không chịu nổi công kích mạnh mẽ đó, Phật quang trên người bị đánh tan!

Y ói ra một ngụm tiên huyết màu vàng, thần sắc có chút suy sụp ngã vật ra đất!

Các Diêm La Vương thấy vậy, trong mặt lộ ra một tiếng cười lạnh, sau đó nhìn nhau một cái rồi phát ra từng tràng cười!

Chương 362

Tiếp theo trong vùng hắc ám đó, liền truyền ra từng trận tiếng kêu thảm thiết!

Khiến cho ức vạn quỷ hồn bên ngoài hắc ám nghe thấy, thân thể đều không khỏi rùng mình!

Qua một lúc lâu, hắc ám tan đi, một người toàn thân đầy vết thương nằm trên mặt đất.

Các quỷ hồn bị độ hóa thấy vậy trong lòng kinh hãi, vội vàng đỡ người đang ngã trên đất dậy, đồng thời quan tâm hỏi: "Địa Tạng Vương, ngài không sao chứ?" Sau khi được đỡ dậy, Địa Tạng Vương khôi phục một chút thực lực, khi thấy mấy quỷ hồn đang đỡ mình, thần sắc lạnh đi, tức thì một đạo Phật quang từ trên người y tỏa ra.

Sau đó mấy đạo quỷ hồn đó, trong lúc chưa kịp phản ứng, đã hóa thành tro bụi!

Sau khi mấy quỷ hồn đó hóa thành tro bụi, Địa Tạng Vương lạnh lùng nói: "Có một số thứ, sau khi nhìn thấy phải trả giá đắt!" Sau đó nhìn lại tình trạng của bản thân, không khỏi nhíu mày!

Một đạo Phật quang từ trên người y tỏa ra, bao trùm toàn bộ Địa Tạng Vương.

Khiến cho bộ dạng hiện tại của Địa Tạng Vương không bị người khác nhìn thấy, dù sao bộ dạng hiện tại đã làm mất đi uy nghiêm mà một vị Bồ Tát nên có.

Sau khi che kín toàn thân, Địa Tạng Vương chuẩn bị lập tức rời khỏi Địa Phủ, đến Tây phương Linh Sơn khóc lóc.

Dù sao cũng không thể chịu đòn oan, mối thù này nhất định phải

báo!

Sau đó y lại ngồi xếp bằng một lúc, đợi thực lực khôi phục một chút liền lập tức lên đường, đến Tây phương Linh Sơn.

Tức thì hóa thành một đạo lưu quang, xuyên qua giới hạn U Minh Địa Phủ, tiến vào Hồng Hoang, bay về phía Tây phương Linh Sơn.

Thập Điện Diêm La Vương nhìn đạo lưu quang đó, khinh bỉ cười!

Không hề để y vào lòng.

Nhưng ở sâu trong Địa Phủ, Phong Đô Đại Đế sau khi nhìn thấy đạo lưu quang đó, lộ ra vẻ suy tư!

"Địa Tạng Vương rời khỏi Địa Phủ, xem ra y hẳn là đi cầu viện hai vị Thánh nhân Tây phương!" Sau khi cân nhắc hành tung của Địa Tạng Vương, Phong Đô Đại Đế nhíu mày nói!

Đồng thời trong lòng cũng bắt đầu có một số chuẩn bị, để ứng phó với đại chiến có thể sẽ xảy ra….

Trong lúc Phong Đô Đại Đế âm thầm chuẩn bị, Địa Tạng Vương cũng đã vượt qua vô số khoảng cách đến Tây phương Linh Sơn.

Trên Linh Sơn, trong Đại Hùng Bảo Điện, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn thấy bộ dạng bầm dập, vô cùng thảm hại của Địa Tạng Vương, không khỏi nổi giận!

Chuẩn Đề nhìn những vết bầm và vết thương trên người Địa Tạng Vương, sắc mặt tức thì trở nên băng lãnh, sau đó hỏi: "Rốt cuộc là ai, lại dám ra tay với ngươi!" Địa Tạng Vương nghe xong, lập tức kể ra chuyện bị Thập Điện Diêm La vây công.

Chuẩn Đề nghe xong, thần sắc tức thì trở nên khó coi, sau đó đại nộ nói: "To gan lớn mật!

Lẽ nào chúng không biết sao, Địa Tạng Vương là đệ tử Tây

phương giáo của ta!" Địa Tạng Vương nghe vậy, chìm vào một hồi trầm mặc, không hề đáp lại lời nói phẫn nộ của Chuẩn Đề, mà lại nhìn về phía Tiếp Dẫn.

Tiếp Dẫn Thánh nhân cảm nhận được ánh mắt đó, mở miệng nhàn nhạt nói: "Sư đệ, bình tĩnh chớ nóng vội!

Chuyện của Địa Phủ liên quan quá rộng, huống hồ trước đó việc làm của Địa Tạng Vương quả thực có chút quá đáng.

Nhưng, Địa Tạng Vương cũng là đệ tử của ta!

Không thể không nhúng tay." Sau khi nghe lời của Tiếp Dẫn, Địa Tạng Vương không dám lên tiếng, chỉ có thể lặng lẽ đứng bên cạnh, yên lặng nhìn về phía Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề nghe xong, cũng nhíu mày!

Mặc dù Địa Tạng Vương quả thực bị đánh một trận.

Nhưng cũng là do Địa Tạng Vương ra tay trước, làm loạn trật tự bình thường của Địa Phủ.

"Sư huynh, Địa Tạng Vương ra tay trong Địa Phủ, đều là vì Tây phương!

Huống hồ, trước khi Địa Tạng Vương tiến vào Địa Phủ từng lập đại hoành nguyện, việc y làm cũng không có gì đáng trách!

Nay Địa Tạng Vương bị đánh, đánh không chỉ là Địa Tạng Vương, mà còn là thể diện của Tây phương ta!

Nếu chuyện này không xử lý tốt, uy danh của Tây phương ta sẽ một rơi ngàn trượng." Chuẩn Đề sau khi nghe lời của Tiếp Dẫn, nhíu mày trả lời!

Lúc này trong lòng Chuẩn Đề đã muốn dùng lôi đình, trực tiếp cường thế trấn áp Địa Phủ!

Khiến cho Thập Điện Diêm La trong Địa Phủ phải khuất phục.

Sau đó lại nhân cơ hội xen vào công việc của Địa Phủ, cuối cùng đạt được mục đích khống chế!

Nhưng cách làm này lại phải hoàn thành trong tình huống họ không ra tay, dù sao trong Hồng Hoang, hai người họ không thể một tay che trời.

Nhưng Tiếp Dẫn nghe xong, lại khẽ lắc đầu!

"Làm như vậy không ổn, quá không an toàn!

Trong Địa Phủ không chỉ có Thập Điện Diêm La, còn có Phong Đô Đại Đế thần bí khó lường.

Trước khi không có sự nắm chắc tuyệt đối, không thể hành động mạo hiểm!" Chuẩn Đề nghe xong sắc mặt bắt đầu trở nên có chút khó coi, cái này cũng không được cái kia cũng không xong!

Lúc này thân là Thánh nhân, y bắt đầu trở nên do dự.

Dường như cảm ứng được trong lòng Chuẩn Đề dâng lên một tia tức giận, Tiếp Dẫn không khỏi an ủi: "Sư đệ, đừng quá nản lòng!

Ta không phải không muốn tấn công Địa Phủ, vì Địa Tạng Vương và Tây phương giáo chúng ta xả giận.

Mà là phương pháp đó quá không an toàn, cũng quá nguy hiểm.

Chuyện này xảy ra quá đột ngột, chúng ta cần phải lên kế hoạch lâu dài.

Kế hoạch đã chuẩn bị từ lâu đó, cũng nên khởi động rồi!" Chuẩn Đề nghe lời của Tiếp Dẫn, nhắm mắt trầm tư một lúc!

Trong đầu, bắt đầu tính toán xem làm như vậy rốt cuộc có thích hợp hay không.

Sau khi tính toán mấy phút, Chuẩn Đề gật đầu đồng ý phương án của Tiếp Dẫn!

Tiếp Dẫn nghe xong lộ ra một nụ cười, sau đó Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hai người đi vào một không gian tuyệt mật, bắt đầu bí mật mưu tính chuyện Địa Phủ.

Trong một không gian tuyệt mật tràn ngập Phật quang, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai vị Thánh nhân yên lặng ngồi xếp bằng trên bồ đoàn.

Hai người vừa mới ngồi xuống không lâu, Chuẩn Đề hỏi: "Sư huynh, lần này chúng ta cần phải huy động bao nhiêu sức mạnh?" Tiếp Dẫn nghe xong, trong đầu lập tức tiến hành một phen cân nhắc kỹ lưỡng!

Địa Phủ mặc dù mới khai tịch không lâu, nhưng lại có vốn liếng không thua bất kỳ đại thế lực nào trong Hồng Hoang.

Huống hồ dựa vào ảnh hưởng của Lục Đạo Luân Hồi, Địa Phủ phát triển cực kỳ nhanh chóng!

Dưới sự dẫn dắt của Thập Điện Diêm La, Địa Phủ có thể tuyệt đối không sợ sự tấn công của bất kỳ thế lực nào trong Hồng Hoang.

Phía sau Địa Phủ dường như có một bóng người quen thuộc, đang khống chế tất cả!

Cho nên Tiếp Dẫn sau khi suy nghĩ liền quyết định, đã quyết định ra tay thì phải toàn lực ứng phó!

Vì vậy thần sắc hàn lãnh nói: "Trong Địa Phủ cực kỳ hung hiểm, muốn giành được lợi ích thì phải bỏ ra vốn lớn!

Chương 363

Trừ những nhân viên cần thiết ở lại, toàn bộ đều lên!" Chuẩn Đề nghe xong, trong lòng kinh ngạc!

Tiếp theo liền cân nhắc tính khả thi của phương pháp này.

Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng một lúc lâu, Chuẩn Đề đồng ý phương án của Tiếp Dẫn.

"Sư huynh, ta ủng hộ huynh!

Thay vì lo lắng sợ hãi sống qua ngày, không bằng thản nhiên đối mặt, có lẽ còn có được một tia sinh cơ?" Hai vị Thánh nhân hạ quyết tâm, cả Tây phương Linh Sơn bắt đầu vận chuyển.

Vô số Già Lam và La Hán lần lượt bắt đầu hành động, tức thì cả Linh Sơn tràn ngập bóng người.

Động thái lớn của Tây phương Linh Sơn nhanh chóng thu hút sự chú ý của các Thánh nhân khác.

Nhưng vì liên quan đến hai vị Thánh nhân, cho nên các Thánh nhân khác mặc dù hiểu rằng Tây phương Linh Sơn đã xảy ra chuyện gì đó, nhưng lại không hiểu rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Trong lúc Tây phương bắt đầu hành động liên tục, Nguyên Thủy đang nhíu mày nhìn về phía Địa Phủ cũng thu lại ánh mắt của mình!

"Hai người Tây phương lại muốn gây chuyện?

Không biết sống chết!" Thu lại ánh mắt, Nguyên Thủy lẩm bẩm một câu!

Sau đó liền chìm vào tu luyện.

Hai vị Thánh nhân của Tây phương Linh Sơn muốn ra tay với Địa

Phủ, với tư cách là người khống chế sau lưng Địa Phủ, Nguyên Thủy tự nhiên sẽ không ngồi yên không quản.

Nhưng hiện tại hai vị Thánh nhân Tây phương đang trong quá trình chuẩn bị, e rằng trong thời gian ngắn sẽ không ra tay.

Cho nên Nguyên Thủy cũng căn bản không lãng phí thời gian quý báu, chuyên tâm chờ đợi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề động thủ.

Đối với Nguyên Thủy hiện tại, mỗi một phút mỗi một giây đều đáng để trân trọng!

Ngoại trừ một số chuyện cần thiết, Nguyên Thủy bắt đầu không còn chú ý đến những chuyện trong Hồng Hoang nữa.

Nhưng lần này Chuẩn Đề lại gây sự, vốn chỉ là vài hành động nhỏ trong Địa Phủ thì cũng thôi, hiện tại lại dám trực tiếp ra tay, thật là gan to bằng trời!

"Tốt nhất là đừng ra tay!

Nếu không, chắc chắn sẽ khiến ngươi hối hận không thôi!" Sau khi bình thản nói một câu, Nguyên Thủy liền tiến vào trạng thái tu luyện.

Trong phút chốc, toàn bộ Thuận Thiên đại điện tràn ngập đạo âm, cùng với từng luồng khí tức huyền diệu khó lường.

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã qua trăm năm!

Trải qua trăm năm chuẩn bị, Tây Phương giáo cùng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai người đã chuẩn bị vô cùng vẹn toàn.

Chỉ cần vừa động thủ, liền có thể tập hợp thế vạn quân sấm sét, dùng đại thế không gì sánh nổi xé ra một lỗ hổng khổng lồ trên Địa Phủ.

Khi Địa Tạng Vương một lần nữa xuất hiện tại Đại Hùng Bảo

Điện, vẻ mặt y tràn đầy tự tin, không còn khí tức uể oải như trước!

Chuẩn Đề nhìn thấy liền gật gật đầu, trải qua kiếp nạn này, tâm cảnh của Địa Tạng Vương đã được đề thăng rất nhiều, tin rằng chẳng bao lâu nữa thực lực của y sẽ có bước đột phá.

Nhưng Chuẩn Đề triệu kiến y không phải để xem xét thực lực, mà có một việc vô cùng quan trọng cần giao phó!

"Địa Tạng Vương, trăm năm đã qua!

Cũng đến lúc ngươi quay về Địa Phủ rồi." Chuẩn Đề nhìn Địa Tạng Vương phía dưới, mỉm cười dặn dò!

Địa Tạng Vương nghe xong, lập tức gật đầu!

Sau đó, y mang theo tâm tình kích động rời khỏi Tây Phương Linh Sơn, trở về nơi luân hồi chuyển thế.

Nhưng lần này y không trực tiếp trở về cung điện của mình, mà đến bên ngoài Địa Phủ!

Nhìn Địa Phủ toả ra khí tức trang nghiêm vĩnh hằng, trong mắt Địa Tạng Vương lộ ra một tia hung ác, sau đó lớn tiếng gầm lên: "Tần Quảng Vương!

Mau cút ra đây cho bản tọa!" Tiếng gầm này được Địa Tạng Vương vận dụng pháp lực, cho nên có thể nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Địa Phủ!

Vô số quỷ hồn cùng quỷ tốt trong Địa Phủ nghe thấy đều sắc mặt đại biến, sau đó lộ ra vẻ mặt vô cùng thống khổ rồi ngã xuống đất.

Tiếng gầm của Địa Tạng Vương không chỉ truyền đi một thanh âm kiêu ngạo, mà còn mang theo cả một phần Phật đạo chi pháp.

Đối với chúng quỷ hồn, Phật đạo chi pháp tựa như độc dược trí mạng!

Một khi dính phải, không chết cũng bị thương.

Đang ở trong Địa Phủ xử lý sự vụ, Tần Quảng Vương nghe thấy thanh âm kiêu ngạo của Địa Tạng Vương, chân mày không khỏi nhíu lại!

"Địa Tạng Vương!

Ngươi dám quay lại!" Sau khi nhíu mày, Tần Quảng Vương tức giận hừ lạnh một tiếng!

"Tần Quảng Vương, Thập Điện Diêm La Vương!

Mau cút ra đây cho bản tọa, có lẽ bản tọa sẽ xem xét trên phương diện các ngươi thật tâm cầu xin tha thứ mà tha cho một mạng!

Nếu không, đừng trách bản tọa không khách khí!" Khi Tần Quảng Vương vừa có động thái tiếp theo, lại một tiếng gầm kiêu ngạo nữa truyền khắp Địa Phủ.

Tần Quảng Vương nghe xong lập tức trở nên phẫn nộ không thôi, Địa Tạng Vương kiêu ngạo như vậy, quả thực là đang tìm chết!

Không chỉ Tần Quảng Vương, các Diêm La Vương khác nghe thấy tiếng gầm vô cùng kiêu ngạo kia cũng nổi trận lôi đình.

Sau đó, Thập Điện Diêm La Vương mang theo cơn phẫn nộ ngút trời, mặt đầy giận dữ bước ra khỏi Địa Phủ, nhìn về phía Địa Tạng Vương!

Khi Tần Quảng Vương vừa nhìn thấy Địa Tạng Vương, lập tức phẫn nộ gầm lên: "Địa Tạng Vương, xem ra bài học lần trước dành cho ngươi chưa đủ sâu sắc!

Lần này, để ta dạy dỗ ngươi một lần nữa, cho ngươi biết thế nào gọi là thê thảm!" Địa Tạng Vương nghe lời của Tần Quảng Vương xong, lập tức nhớ lại nỗi nhục nhã lần trước, trong lòng cũng lửa giận

ngùn ngụt, liền lớn tiếng gầm lại: “Không, ta lại quên mất rồi!

Bây giờ ngươi lập tức quỳ xuống cầu xin tha thứ, bản tọa có thể làm chủ cho ngươi một cái toàn thây!” Thập Điện Diêm La Vương nghe xong, từng luồng khí tức kinh người từ trên người họ toả ra.

Địa Tạng Vương cảm ứng được cũng không hề yếu thế, trên người cũng toả ra một luồng khí tức kinh người!

Trong phút chốc, bên trong Địa Phủ tràn ngập mười một luồng khí tức bàng bạc!

Một đám quỷ hồn cảm nhận được, đều bị áp chế cực lớn. 94.

Ngay cả đám quỷ tốt cũng không chịu nổi áp lực khổng lồ đó, đều quỳ rạp trên mặt đất!

Sau một hồi khí thế đối đầu, Địa Tạng Vương ra tay trước!

Một đạo Phật quang xuất hiện cùng một tiếng Phật hiệu, lan tỏa sau lưng y!

Vô số quỷ hồn cảm nhận được luồng Phật quang kia, đều bị cảm hóa, quỷ khí trên người bắt đầu tiêu tan nhanh chóng, chuyển hóa thành một luồng Phật khí tinh thuần.

Chương 364

Nhưng cùng với quỷ khí tiêu tán là linh trí của chúng, một khi quỷ khí hoàn toàn biến mất, linh trí của chúng cũng sẽ hoàn toàn biến mất, hóa thành những thân xác mà trong mắt chỉ có Phật pháp.

Thập Điện Diêm La thấy vậy, trong lòng nổi trận lôi đình!

Những Phật quang này đã khiến số lượng quỷ hồn trong Địa Phủ không ngừng giảm bớt.

Ngay lập tức, trên người họ toả ra khí thể màu đen bàng bạc, trực tiếp xông về phía những luồng Phật quang kia.

Địa Tạng Vương thấy vậy, trên mặt không chút biểu cảm nhưng lại bắt đầu mặc tụng Phật kinh.

Theo từng đạo Phật kinh văn xuất hiện, Phật quang trên người Địa Tạng Vương trở nên bàng bạc hơn!

Dù có Thập Điện Diêm La Vương áp chế, vẫn có thể chiếu rọi khắp Địa Phủ!

Thập Điện Diêm Vương thấy không thể áp chế, liền quyết định ra tay!

Tiếp đó, từng luồng pháp lực và pháp tắc tinh thuần không ngừng lan tỏa trên tay họ.

Địa Tạng Vương cảm ứng được vẫn tiếp tục tĩnh lặng mặc niệm kinh văn.

Đồng thời, một luồng kim quang nhàn nhạt bao phủ lấy thân thể Địa Tạng Vương, bảo vệ y an toàn.

Sau đó, trong tiếng gầm phẫn nộ, mấy luồng công kích mang theo

sức mạnh bàng bạc xuyên qua hư không, trực tiếp tấn công về phía Địa Tạng Vương!

Địa Tạng Vương cảm ứng được, thần sắc vẫn như thường, nhưng tốc độ mặc niệm lại nhanh hơn mấy phần!

Sau đó, trong Địa Phủ truyền ra một âm thanh đinh tai nhức óc!

Vô số quỷ hồn nghe thấy liền không chịu nổi, hóa thành tro bụi!

Bên ngoài Địa Phủ, sau tiếng nổ lớn đó, Địa Tạng Vương bị bao phủ trong một mảng bóng tối.

Nhưng Thập Điện Diêm La Vương thấy y bị bao phủ trong bóng tối lại không hề vui mừng, ngược lại còn nhíu chặt mày!

"Thực lực của Địa Tạng Vương đã mạnh lên, xem ra lúc trở về Tây Phương Linh Sơn đã thu hoạch không nhỏ!" Cảm nhận được khí tức của Địa Tạng Vương vẫn chưa tiêu tán, Tần Quảng Vương có chút bất đắc dĩ nói!

"Bất kể thực lực có tăng lên hay không, đã chọc giận chúng ta thì phải nhận sự trừng phạt tương ứng!" Sở Giang Vương nhìn Địa Tạng Vương đang bị bao phủ trong bóng tối, mặt đầy hung ác nói!

Sau đó, Thập Điện Diêm La Vương lại bắt đầu đợt công kích thứ hai!

Đồng thời, vì đòn tấn công trước đó không đạt hiệu quả như mong muốn, nên lần tấn công này họ đã gia tăng thêm một ít quỷ đạo pháp tắc.

Địa Tạng Vương đang được một đạo kim quang bao bọc, khi cảm nhận được trong đòn tấn công có ẩn chứa quỷ đạo pháp tắc, sắc mặt cuối cùng cũng có một chút biến đổi nhỏ.

Nhưng cũng chỉ là nhíu mày mà thôi, Địa Tạng Vương hiện tại

không còn là Địa Tạng Vương của trước kia, thân mang chí bảo nên không hề sợ hãi!

Đương nhiên, tuy không sợ hãi nhưng sự chuẩn bị tương ứng cũng không hề thiếu!

Địa Tạng Vương biết, đạo kim quang kia căn bản không thể chống lại đòn tấn công của quỷ đạo pháp tắc.

Muốn an toàn vượt qua đợt công kích này, nhất định phải sử dụng thủ đoạn thực sự!

Ngay lập tức, Địa Tạng Vương chậm rãi nhắm mắt lại!

Đồng thời, bên trong cơ thể y, một tòa Phật đà màu vàng từ từ ngưng tụ thành hình.

Mặc dù Địa Tạng Vương ở Tây Phương giáo chỉ có quả vị Bồ Tát, nhưng y lại sở hữu thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh, ở Tây Phương giáo không hề thua kém Phật đà!

Nhưng dù y có thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh, Thập Điện Diêm La Vương cũng không phải kẻ dễ bắt nạt!

Khi Địa Tạng Vương một lần nữa mở mắt, một đạo kim quang xuyên thấu qua vô tận quỷ khí, lóe sáng trong Địa Phủ!

Trong phút chốc, Địa Phủ chấn động bất an, chúng quỷ hồn sợ hãi không thôi!

"Địa ngục chưa trống, thề không thành Phật!" Theo sau tiếng gầm giận dữ, vô lượng Phật quang từ trên người y tuôn ra!

Tiếp đó, nhanh chóng tịnh hóa tất cả vật thể xung quanh.

Thập Điện Diêm La Vương cảm nhận được, đều nổi giận gầm lên một tiếng, sau đó điều động sức mạnh bàng bạc của Địa Phủ, trực tiếp bắt đầu trấn áp Địa Tạng Vương!

Một bên sở hữu sức mạnh Phật đà, một bên sở hữu sức mạnh Địa Phủ!

Hai luồng khí tức bàng bạc đối kháng nhau trong Địa Phủ.

Trong phút chốc, toàn bộ Địa Phủ trở thành chiến trường của hai bên, vô số quỷ hồn bị ảnh hưởng, đều xảy ra một số chuyển biến.

Dưới sự chiếu rọi của vô lượng Phật quang, vô số quỷ hồn quy y Tây Phương!

Dưới sự bao phủ của hắc khí vô tận, vô số quỷ hồn đã quy y Phật môn lại được đánh thức linh trí, quay về với Địa Phủ.

Trong lúc đối đầu với Thập Điện Diêm La, sự bình tĩnh ban đầu của Địa Tạng Vương dần dần xuất hiện một tia cảm giác bất lực.

Một chọi mười vốn đã không cân sức, mặc dù Địa Tạng Vương có sự hỗ trợ mạnh mẽ của hai vị Thánh nhân Tây phương, nhưng lại bị Thập Điện Diêm La Vương áp chế.

Dù vô số Phật đạo pháp tắc lan tỏa bên cạnh y, đi cùng với vô lượng Phật quang chiếu rọi Địa Phủ, nhưng lại bị pháp tắc luân hồi và quỷ đạo pháp tắc của Địa Phủ áp chế.

Theo thời gian trôi qua, Địa Tạng Vương bắt đầu dần dần không chống đỡ nổi!

Vạn trượng Phật quang trên người cũng bắt đầu suy yếu dần.

Thập Điện Diêm La Vương thấy vậy, trong lòng vui mừng, gia tăng lực độ áp chế!

Cuối cùng, sau khi cố gắng chống đỡ thêm một lúc, Địa Tạng Vương rốt cuộc cũng không chịu nổi!

Y phun ra một ngụm tiên huyết màu vàng nhạt, thần tình bắt đầu sa sút!

Đồng thời, luồng khí thế bàng bạc trên người cũng lập tức suy yếu.

Thập Điện Diêm La Vương thấy vậy, lộ ra vẻ mặt chiến thắng, sau đó liền lộ ra vẻ mặt hung tợn!

"Địa Tạng Vương, không biết tự lượng sức mình mà dám khiêu chiến quyền uy của Địa Phủ!

Xem ra phải cho ngươi một bài học sâu sắc, nếu không ngươi thật sự cho rằng Địa Phủ ta dễ bắt nạt sao!" Tần Quảng Vương nhìn Địa Tạng Vương đang dần suy sụp, cười lạnh một tiếng!

Địa Tạng Vương nghe xong, lại nở một nụ cười, sau đó bình tĩnh nhìn về phía Tần Quảng Vương, dường như không hề lo lắng về tình cảnh hiện tại của mình.

Tần Quảng Vương thấy vậy, trong lòng liền nảy sinh một cảm giác không ổn!

Chẳng lẽ Địa Tạng Vương còn có hậu chiêu?

Ngay lúc này, bên ngoài Địa Phủ đột nhiên dấy lên một trận dao động không gian cực lớn!

Chúng sinh Hồng Hoang cảm ứng được, đều nhìn về phía đó!

Tại Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên đang nỗ lực tu luyện cảm ứng được động tĩnh khổng lồ bên ngoài Địa Phủ, liền mở ra một đôi mắt ẩn chứa nhật nguyệt tinh thần vận chuyển luân hồi!

Chương 365

“Bên ngoài Địa Phủ, lại xảy ra biến cố!

Lại có thể khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc như vậy!” Sau khi mở mắt, Hạo Thiên nhìn về hướng Địa Phủ, nhíu mày nhẹ giọng hỏi!

Nhưng vì y đang bế quan, nên trong Lăng Tiêu Bảo Điện không có bất kỳ ai khác, cũng không ai có thể trả lời câu hỏi của y.

Sau khi cảm thấy không có ai đáp lại, Hạo Thiên mới nhớ ra mình đang bế quan.

Nhìn Lăng Tiêu Bảo Điện không một bóng người, Hạo Thiên nhẹ giọng gọi: “Thái Bạch Kim Tinh đâu, mau đến Lăng Tiêu Bảo Điện!” Ngay lập tức, Thái Bạch Kim Tinh đang tu luyện trong một cung điện dường như cảm ứng được lời của Hạo Thiên, không khỏi kết thúc tu luyện, lập tức chạy đến Lăng Tiêu Bảo Điện.

Sau khi đến Lăng Tiêu Bảo Điện, thấy Hạo Thiên liền vội vàng hành lễ: “Bái kiến Thiên Đế, không biết Thiên Đế có gì phân phó?” “Bên ngoài Địa Phủ trong Hồng Hoang, xuất hiện một luồng dao động không gian bàng bạc!

Ngươi hãy đi tra xét một phen, xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!” Thái Bạch Kim Tinh nghe xong, cung kính gật đầu rồi rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, mang theo một nhóm tùy tùng đi về phía trung tâm thế giới Hồng Hoang, bên ngoài Địa Phủ.

Luồng dao động không gian bàng bạc trong Hồng Hoang không chỉ thu hút sự chú ý của Thiên Đình, mà cũng thu hút sự chú ý của thế lực lớn nhất trên đại lục Hồng Hoang - Nhân tộc.

Trong Nhân Hoàng Điện, Phục Hy cảm nhận được luồng dao động bàng bạc kia, không khỏi nhíu mày!

"Nơi luân hồi chuyển sinh, chẳng lẽ nơi đó lại xảy ra biến cố!" Sau khi kinh ngạc một tiếng, Phục Hy quyết định phái một trợ thủ đắc lực đi tra xét tin tức.

Dù sao nơi luân hồi cũng liên quan đến sự chuyển thế của chúng sinh Hồng Hoang!

Nhân tộc có số lượng đông đảo nhất trong Hồng Hoang, đối với nơi luân hồi cũng quan tâm mật thiết nhất.

Dù sao nếu nơi luân hồi xảy ra bất kỳ sai sót nào, ảnh hưởng đối với Nhân tộc sẽ là vô cùng lớn.

Sau đó, một vị Đại La Kim Tiên của Nhân tộc nhận được mệnh lệnh của Phục Hy, lập tức chạy đến bên ngoài Địa Phủ tra xét tình hình.

Ngoài các thế lực lớn, một đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh cũng vô cùng hứng thú với biến cố xảy ra ở Địa Phủ!

Ngũ Trang Quán Trấn Nguyên Tử, Minh Hà của Huyết Hải, cùng một đám đại năng đỉnh tiêm khác đều đưa mắt nhìn về phía luồng dao động không gian bên ngoài Địa Phủ.

Sau đó, dưới sự chú ý của một đám đại năng Hồng Hoang, luồng dao động không gian đó hình thành một con đường thông đến Tây Phương của Hồng Hoang.

Tại Tây Phương, trên Linh Sơn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn con đường không gian kia, gật gật đầu!

Sau đó, Chuẩn Đề liếc nhìn con đường không gian, rồi lại liếc nhìn Thập Bát La Hán, Thập Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên, Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát đã chuẩn bị sẵn sàng, lớn tiếng

hô: “Trận chiến này, liên quan đến địa vị của Tây Phương giáo ở Địa Phủ!

Cho nên chỉ được thành công, không được thất bại!” “Cẩn tuân ý chỉ của ngã Phật!” Thập Bát La Hán, Thập Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên, Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát nghe xong lập tức lớn tiếng đáp lại!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nghe xong liền gật đầu, sau đó vung tay một cái, Thập Bát La Hán, Thập Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên, Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát chỉnh tề bước vào đường hầm không gian.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn các đệ tử Tây Phương giáo không ngừng tiến vào vết nứt không gian, trên mặt lộ ra vẻ tự hào và tự tin!

Đây là lần đầu tiên Tây Phương giáo xuất chinh, cũng là lúc Tây Phương giáo chính thức lộ ra nanh vuốt của mình tại Hồng Hoang!

Bên ngoài Địa Phủ, dưới sự chú ý của một đám đại năng, mười tám vị La Hán cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong, toàn thân toả ra khí thế lăng lệ bước ra từ đường hầm không gian.

Một đám đại năng Hồng Hoang thấy vậy, trong lòng lập tức hiểu ra, đây là thế lực của Tây Phương giáo!

Tại Thiên Đình Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên qua Hạo Thiên Kính nhìn thấy thân ảnh của mười tám vị La Hán, chân mày lập tức nhíu lại!

“Lại là Tây Phương giáo, phô trương như vậy!

Chẳng lẽ Tây Phương giáo muốn nhúng tay vào Địa Phủ?” Sau khi nói một câu, Hạo Thiên tập trung tinh thần nhìn vào nội dung trên Hạo Thiên Kính.

Nhưng nội tâm y đã bắt đầu không ngừng tính toán, trong chuyện

này, Hạo Thiên và Thiên Đình có thể thu được lợi ích gì.

Không chỉ Hạo Thiên đang tính toán làm sao để thu lợi, mà một đám đại năng trong Hồng Hoang sau khi thấy các La Hán của Tây Phương giáo xuất hiện, cũng không ngừng tính toán làm sao để thu lợi từ đó.

Dù sao bất kể là Tây Phương giáo hay Địa Phủ, đều là thế lực lớn trong Hồng Hoang, tài nguyên sở hữu vô cùng phong phú.

Đặc biệt là Địa Phủ, dựa lưng vào Lục Đạo Luân Hồi!

Quan hệ đến an nguy của chúng sinh Hồng Hoang.

Nếu có thể nhúng tay vào Địa Phủ, đối với một đám đại năng và thế lực Hồng Hoang tuyệt đối là một tin tức tốt lành.

Bên ngoài Địa Phủ, đệ tử Tây Phương giáo ùn ùn kéo ra từ đường hầm không gian.

Một đám đại năng Hồng Hoang thấy vậy, trong lòng cũng kinh ngạc không thôi!

"Xem ra Tây Phương giáo đã dốc toàn lực, nhiều đệ tử như vậy, e rằng Tây Phương giáo đã dốc toàn bộ lực lượng rồi." "Như vậy, ta muốn thu lợi từ đó sẽ khó khăn hơn!" "Nhưng mà, hai vị Thánh nhân Tây Phương phô trương như vậy nhúng tay vào sự vụ Địa Phủ, không sợ các Thánh nhân khác phản đối sao?" Trong lúc một đám đại năng Hồng Hoang nghị luận, bên ngoài Địa Phủ đã tập trung đông đủ Thập Bát La Hán, Thập Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên, Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát cùng các đệ tử chủ yếu của Tây Phương giáo.

Sau khi xuất hiện, họ liền trực tiếp động thủ!

Hàng trăm đạo quang mang khủng bố từ tay họ toả ra.

Tiếp đó là một trận tiếng nổ vô cùng kịch liệt, đồng thời đi kèm với từng đạo dao động khủng bố khuếch tán nhanh chóng!

Cánh cửa thông đến nơi luân hồi chỉ trong nháy mắt đã bị Thập Bát La Hán, Thập Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên, Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát liên thủ công phá.

Trong Hồng Hoang, một đám thế lực và đại năng thấy Tây Phương giáo nhanh chóng như vậy đã mở được cánh cửa thông đến Địa Phủ, trong lòng cũng kinh hãi không thôi!

Đặc biệt là Hạo Thiên ở Thiên Đình, khi thấy Thập Bát La Hán, Thập Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên, Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát của Tây Phương giáo toàn lực ra tay, nội tâm không nhịn được một trận ghen tị.

Tuy y là Thiên Đình Chi Chủ, nhưng thực lực có thể điều động lại thua xa một Tây Phương giáo nằm ở nơi cằn cỗi của Hồng Hoang.

Sau khi thấy uy thế bàng bạc như vậy của Tây Phương giáo, Hạo Thiên hạ quyết tâm nhất định phải chấn hưng Thiên Đình!

Dù không thể khôi phục đến thời kỳ thượng cổ, có thể thống nhất Hồng Hoang như Yêu tộc Thiên Đình, nhưng ít nhất cũng không thể kém hơn Tây Phương giáo.

Khác với Hạo Thiên ở Thiên Đình thấy sự lớn mạnh của Tây Phương giáo mà trong lòng âm thầm hạ đại chí nguyện, Nhân Hoàng Phục Hy của Nhân tộc khi thấy uy thế như vậy của Tây Phương giáo, lập tức hiểu ra!

Tây Phương giáo là một kẻ địch giảo hoạt, một kẻ địch lớn mà sau này tất có một trận chiến.

Khi một đám đại năng Hồng Hoang với đủ loại ánh mắt nhìn về phía Thập Bát La Hán, Thập Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên,

Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát thì trong Địa Phủ, Thập Điện Diêm La Vương cũng cảm ứng được cánh cửa thông đến Hồng Hoang đã bị công phá!

Thập Điện Diêm La Vương lập tức nổi trận lôi đình, Tần Quảng Vương càng phẫn nộ gầm lên: "Rốt cuộc là ai, lại dám động thủ với Địa Phủ!" Đồng thời, uy thế bàng bạc trên người y trở nên lăng lệ, vô số quỷ hồn cảm nhận được đều sợ hãi run rẩy.

Địa Tạng Vương bị thương sau khi cảm nhận được cửa lớn Địa Phủ bị công phá, lộ ra một nụ cười thắng lợi!

"Ha ha ha ha, đại quân Tây Phương giáo của ta đã đến, các ngươi bây giờ lập tức quỳ xuống đầu hàng, có thể giữ lại một mạng!

Nếu không, đợi đại quân Tây Phương giáo của ta đến, nhất định sẽ khiến các ngươi toàn bộ hồn phi phách tán!" Địa Tạng Vương sau khi mỉm cười, kiêu ngạo hô lớn!

Đồng thời trên mặt lộ ra vẻ không coi ai ra gì, khiến người ta vô cùng chán ghét.

Cho nên Tần Quảng Vương thấy vậy, lửa giận trong lòng càng thêm thịnh!

Ngay lập tức vung ra một quyền phẫn nộ, nặng nề đánh vào mặt Địa Tạng Vương.

Địa Tạng Vương bị một đòn bất ngờ có chút kinh ngạc!

Cảm nhận cơn đau rát trên mặt, Địa Tạng Vương cũng phẫn nộ!

Chương 366

Phát điên gầm lên: "Tần Quảng Vương, ngươi dám đánh ta!

Ngươi cứ chờ đấy, ta nhất định sẽ khiến ngươi hồn phi phách tán!" Tần Quảng Vương đánh một quyền xong, nội tâm thoải mái hơn nhiều!

Khi nghe lời uy hiếp của Địa Tạng Vương, liền hừ lạnh một tiếng, mặt đầy khinh thường.

Sở Giang Vương thì có chút lo lắng nhìn về hướng cửa lớn Địa Phủ, thực lực của Tây Phương giáo sâu không lường được.

E rằng không thể chống cự, chẳng lẽ phải làm phiền Phong Đô Đại Đế ra tay?

Nếu một khi làm phiền Phong Đô Đại Đế, chẳng phải đại biểu cho sự vô năng của Thập Điện Diêm La sao!

"Không được, không đến thời khắc cuối cùng tuyệt đối không thể làm phiền Phong Đô Đại Đế!" Nghĩ đến một số hậu quả đáng sợ, thân thể Sở Giang Vương không khỏi run lên.

Cho nên lần này tuyệt đối không thể thất bại, thế là Sở Giang Vương lập tức ra lệnh: "Lập tức ra lệnh cho Ngưu Đầu Mã Diện và các Phán quan, lập tức triệu tập tất cả quỷ tốt trong Địa Phủ, chuẩn bị nghênh địch!" Ngưu Đầu Mã Diện và chúng Phán quan nhận lệnh xong, lập tức bắt đầu triệu tập bộ hạ của mình!

Khi Địa Phủ đang rối loạn, Thập Bát La Hán, Thập Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên, Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát cũng đã chạy như bay đến cửa Địa Phủ.

Khi thấy Địa Tạng Vương bị thương, Thập Bát La Hán, Thập

Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên, Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát vô cùng phẫn nộ!

Sau đó, một đám Bồ Tát của Tây Phương giáo lập tức tấn công về phía Thập Điện Diêm La Vương đang đề phòng.

Thập Điện Diêm Vương thấy từng đạo quang mang màu trắng kia, lập tức cảnh giác, tiếp đó liền bố trí một màn sáng màu đen để ngăn cản những luồng bạch quang đó xuyên qua.

Nhưng bạch quang ẩn chứa năng lượng khủng bố, tuy không thể gây ảnh hưởng đến toàn bộ màn sáng màu đen, nhưng hàng trăm đạo bạch quang lại có thể trực tiếp xé nát màn sáng màu đen đó.

Cho nên phòng ngự mà Thập Điện Diêm La vừa bố trí liền bị xé nát, Thập Điện Diêm La thấy vậy trong lòng kinh hãi, đều cảm thán: "Lại mạnh mẽ như vậy, quả không hổ là đệ tử tinh nhuệ của Tây Phương giáo!" Nhưng sau khi cảm thán, Thập Điện Diêm La cũng bắt đầu phản kích!

Quang mang màu đen vô tận từ sau lưng họ toả ra, sau đó hình thành một bàn tay lớn trực tiếp vỗ về phía Thập Bát La Hán, Thập Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên, Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát!

Một bàn tay khổng lồ toả ra hắc khí vô tận, mang theo sức mạnh bàng bạc vỗ về phía Thập Bát La Hán, Thập Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên, Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát.

Một đám La Hán và Bồ Tát thấy vậy lập tức phản kích, vô số Phật quang từ trong cơ thể mỗi vị La Hán và Bồ Tát toả ra!

Sau đó, vô số Phật quang hội tụ lại thành một đạo quang mang thuần túy!

Trong phút chốc, trong Địa Phủ, một đạo hắc ám và một đạo

quang mang đối đầu, thôn phệ lẫn nhau!

Một đám La Hán và Bồ Tát thấy rơi vào thế giằng co, liền thi triển các loại thần thông!

Từng đạo khí tức pháp tắc từ trên người họ lan tỏa ra.

Đạo Phật quang thuần túy kia sau khi được pháp tắc gia trì, lập tức bùng nổ vạn trượng quang mang!

Đồng thời, một luồng khí tức cực kỳ khủng bố cũng từ đạo Phật quang đó lan tỏa ra!

Trong phút chốc, toàn bộ không gian Địa Phủ bị ảnh hưởng, bắt đầu rung chuyển nhẹ.

Thập Điện Diêm La cảm nhận được luồng uy thế bàng bạc đó, chân mày không khỏi nhíu lại!

Trên mặt lộ ra vẻ thận trọng.

"Tuy thực lực trung bình không cao, chỉ là cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Nhưng, luồng pháp tắc đặc thù trên người họ lại có thể ngưng tụ sức mạnh của mọi người, hội tụ sức mạnh của hàng trăm người thành một!" Tần Quảng Vương nhìn Phật quang phía trước, nhíu mày nói, đồng thời trong lòng cũng lóe lên một tia lo lắng.

Tây Phương giáo không biết đã sử dụng phương pháp gì mà lại có thể hợp sức mạnh của mọi người thành một, nếu không thì một đám người không đến cảnh giới Đại La Kim Tiên ai dám khiêu khích Thập Điện Diêm La!

"Hay là chúng ta cũng làm vậy đi!

Nếu không, chúng ta có thể sẽ bị phân tán tấn công!" Sở Giang Vương chống đỡ áp lực khổng lồ, đề nghị với các vị Diêm La Vương

khác!

Trong Thập Điện Diêm La, Tống Đế Vương nghe xong lại khẽ lắc đầu, liếc nhìn Phật quang đang toả ra uy thế khủng bố kia rồi bất đắc dĩ nói: "Mấy người chúng ta tuy cùng thuộc Địa Phủ, nhưng sở học lại tạp nham, đại đạo của mỗi người không giống nhau, làm sao có thể hợp nhất!" Các Diêm La Vương khác nghe xong cũng nhíu mày, tuy có thể hợp lực phát ra một số đòn tấn công lớn!

Nhưng muốn thật sự hợp nhất, tập hợp sức mạnh của mọi người vào một người thì về cơ bản là không thể.

Nhưng trong lúc suy nghĩ làm sao phá cục, họ lại quên mất mình đang ở trong một trận đại chiến kịch liệt!

Thập Bát La Hán, Thập Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên, Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát đang mặc niệm Phật kinh chú ý thấy Thập Điện Diêm La phân tâm, liền cảm thấy đây là một cơ hội tốt!

Ngay lập tức, một đám La Hán và Bồ Tát gầm lên!

Toàn thân toả ra khí thế kinh người, sau đó hàng trăm đạo quang mang mang theo các loại pháp tắc công kích từ cơ thể họ toả ra, tấn công về phía Thập Điện Diêm La.

Thập Điện Diêm La đang thương thảo cách phá cục, đột nhiên cảm nhận được một luồng uy hiếp trí mạng, thần sắc lập tức căng thẳng, sau đó liền thấy hàng trăm đạo quang mang bay lượn trong Địa Phủ.

Trong lòng lập tức kinh hãi, vội vàng muốn né tránh!

Nhưng đòn tấn công phủ trời lấp đất kia đã trực tiếp bao vây họ, muốn chạy thoát về cơ bản là không thể!

Nhìn đòn tấn công đang không ngừng đến gần, thần sắc các Diêm

La Vương căng thẳng, sau đó trên mặt lộ ra vẻ giãy dụa, cuối cùng nhìn những luồng quang mang gần như đã đến trước mắt, rốt cuộc cũng hạ quyết tâm!

Sau đó, trên người mười người toả ra một luồng khí tức giống hệt Địa Phủ, khu vực sau lưng họ cũng phát ra khí tức tương ứng hô ứng lẫn nhau.

Tiếp đó liền có thể cảm giác khí tức của Thập Điện Diêm La biến mất, Thập Bát La Hán, Thập Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên, Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát cảm nhận được liền kinh hãi!

Hàng trăm đòn tấn công cũng đồng thời rơi vào vị trí trước đó của Thập Điện Diêm La, sau đó là một tiếng nổ lớn dữ dội, từng đạo dao động khủng bố theo đó dâng lên.

Toàn bộ không gian Địa Phủ lập tức không chịu nổi uy lực khổng lồ đó, nứt ra từng đạo vết nứt!

Vô số quỷ hồn đang tiếp nhận luân hồi bị ảnh hưởng, những quỷ hồn ở gần vết nứt bị một luồng hấp lực bàng bạc hút đi trong nháy mắt.

Trong phút chốc, toàn bộ Địa Phủ vang lên tiếng kêu la thảm thiết!

Vô số quỷ hồn hoảng loạn không thôi, tứ tán chạy trốn!

Binh lính quỷ của Địa Phủ đang canh giữ chúng quỷ hồn cũng không trấn áp được tình hình, trong lòng họ cũng vô cùng sợ hãi.

Trong phút chốc, toàn bộ Địa Phủ bắt đầu một trận hỗn loạn quy mô lớn, vô số quỷ hồn nhân cơ hội thoát khỏi sự dẫn dắt của luân hồi, trốn thoát khỏi Địa Phủ.

Một đám đại năng Hồng Hoang đang chăm chú theo dõi tình hình Địa Phủ, đầu tiên cảm nhận được những dao động khủng bố bùng nổ trong Địa Phủ.

Sau đó là một luồng khí tức kinh người từ đó toả ra, tiếp đó hàng trăm đạo ánh sáng hiện ra trong mắt họ!

Một đám đại năng Hồng Hoang thấy vậy đều kinh hãi, đồng thời cũng có một nhận thức hoàn toàn mới về thực lực của Tây Phương giáo.

Tại Thiên Đình Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên đang chăm chú theo dõi tình hình Địa Phủ, khi vừa thấy một đám La Hán và Bồ Tát cảnh giới Đại La Kim Tiên, trong mắt liền lóe lên vẻ ghen tị!

Trong lúc ghen tị, trong lòng cũng thầm nghĩ: "Tây Phương giáo âm thầm không tiếng động, lại sở hữu nhiều đệ tử cảnh giới Đại La Kim Tiên như vậy!

Xem ra, thực lực mà các Thánh nhân khác nắm giữ cũng tuyệt đối không thấp hơn thế!

Xem ra, Thiên Đình vĩnh viễn cũng sẽ không có ngày chấn hưng." Nghĩ đến thực lực cường đại và thế lực khổng lồ mà các Thánh nhân sở hữu, nội tâm Hạo Thiên không khỏi đau khổ!

Sau đó, Hạo Thiên đầy tâm sự dời ánh mắt khỏi Địa Phủ, nhìn về phía vạn thiên tinh thần, khẽ thở dài một tiếng.

Chương 367

Trong Nhân Hoàng Điện, Phục Hy cũng nhíu mày nhìn về hướng Địa Phủ!

Thực lực của Tây Phương giáo đã vượt ngoài dự liệu của y, sự yếu ớt của Địa Phủ cũng vượt ngoài dự liệu của y.

"Xem ra phải sớm chuẩn bị, nếu một khi Địa Phủ bị Tây Phương giáo công chiếm, Nhân tộc chúng ta cũng phải ra tay rồi!" Đứng trước một cửa sổ khổng lồ, Phục Hy nhìn chằm chằm phương xa, thở dài một tiếng, sau đó lập tức ra lệnh cho Nhân tộc phải chuẩn bị đầy đủ. 95.

Ngoài Thiên Đình và Nhân tộc là hai thế lực lớn nhất trong Hồng Hoang, các thế lực lớn nhỏ còn lại cũng đồng loạt có những động thái tương ứng.

Trong phút chốc, vì chuyện xảy ra trong Địa Phủ mà Hồng Hoang bắt đầu dậy sóng!

Từng thế lực lớn nhỏ bắt đầu điều động lực lượng tinh nhuệ nhất, đồng thời chăm chú theo dõi diễn biến mới nhất của sự việc ở Địa Phủ.

Ngoài một số thế lực, các đại năng đỉnh tiêm và một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang cũng bắt đầu hành động.

Dù sao Địa Phủ tuyệt đối không thể để Tây Phương giáo nắm giữ, tốt nhất là Địa Phủ không thể để bất kỳ ai nắm giữ!

Trong chốc lát, một bầu không khí căng thẳng bao trùm khắp Hồng Hoang!

Vô số sinh linh cảm nhận được đều kinh ngạc, đồng thời cũng tự

hỏi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, lại có thể khiến Hồng Hoang xảy ra biến hóa trọng đại như vậy!

Khi các thế lực và đại năng trong Hồng Hoang đang chuẩn bị ứng phó với biến hóa ở Địa Phủ, thì trong Địa Phủ lại xảy ra một tình huống mới.

Sau khi Thập Điện Diêm La biến mất, Thập Bát La Hán, Thập Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên, Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát cùng Địa Tạng Vương bị thương nhìn mảnh đất hoang tàn đang toả ra uy thế khủng bố, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt!

Địa Tạng Vương thấy vậy, trên mặt càng thêm tươi cười, nhìn không gian Địa Phủ bị xé rách từng đạo vết nứt hư không, cười nói: "Thập Điện Diêm La!

Xem các ngươi làm sao còn kiêu ngạo, bây giờ chẳng phải đã hồn phi phách tán dưới uy thế của Tây Phương giáo chúng ta sao!" Sau khi trào phúng, nội tâm Địa Tạng Vương dâng lên một cảm giác hào hùng!

Không còn Thập Điện Diêm La cản trở, Địa Phủ đã nằm trong tay y!

Nhưng y chưa kịp vui mừng quá lâu, một luồng khí tức vừa quen thuộc vừa xa lạ lan tỏa trong Địa Phủ.

Địa Tạng Vương cùng một đám La Hán, Bồ Tát cảm nhận được, trong lòng kinh hãi!

Sau đó, họ cảnh giác nhìn xung quanh, đồng thời cũng đã chuẩn bị sẵn sàng!

Trong lúc Địa Tạng Vương đang cảnh giác, trên bầu trời Địa Phủ, mười đạo hư ảnh khổng lồ từ từ xuất hiện!

Cùng lúc đó, một giọng nói nhàn nhạt từ trong hư ảnh đó truyền ra: "Là ta!" Địa Tạng Vương thấy vậy, trong lòng kinh hãi!

“Chẳng phải các ngươi đã chết rồi sao, làm sao có thể xuất hiện ở đây!” Hư ảnh do Thập Điện Diêm La hóa thành nghe xong, lộ ra một nụ cười trào phúng, Tần Quảng Vương càng trào phúng nói: “Trong Địa Phủ, chúng ta bất tử!

Địa Phủ bất diệt, Diêm La bất tử!” Thái độ kiêu ngạo của Tần Quảng Vương khiến một đám La Hán và Bồ Tát trong lòng vô cùng tức giận!

“Hay, hay cho một câu Địa Phủ bất diệt, Diêm La bất tử!

Nếu đã như vậy, vậy thì ta sẽ hủy diệt luôn cả Địa Phủ này!” Sau đó, mấy trăm vị La Hán và Bồ Tát từ cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên mặt đầy giận dữ, từng luồng uy áp bàng bạc lại từ trên người họ toả ra.

Tiếp đó, một hư ảnh Phật đà màu vàng bắt đầu ngưng tụ trên bầu trời phía trên họ!

Hư ảnh do Thập Điện Diêm La hóa thành thấy vậy, khẽ nhíu mày, vì họ có thể cảm nhận được trong hư ảnh kia, một luồng khí tức khiến người ta kinh hãi đang được thai nghén.

“Chư vị, cùng nhau ra tay đi!

Nếu không, e rằng sẽ có chuyện bất trắc!” Tần Quảng Vương sau khi cảm ứng được một tia uy hiếp, lập tức lớn tiếng hô! 96.

Các Diêm La Vương khác nghe xong cũng lần lượt gật đầu, sau đó sau lưng mỗi vị Diêm La Vương đều dâng lên một vòng xoáy màu đen!

Đồng thời, một lượng lớn sức mạnh trong Địa Phủ bị rút đi, hội tụ vào mười hư ảnh phía trên!

Trong chốc lát, Địa Phủ lại một lần nữa trình hiện trạng thái lưỡng cực phân hóa.

Một bên là Phật ảnh trong kim quang, một bên là mười hư ảnh Diêm La Vương trong bóng tối!

Động tĩnh lớn như vậy đã sớm đột phá giới hạn của Địa Phủ, lan tỏa ra khắp Hồng Hoang!

Cho nên chúng sinh Hồng Hoang và một đám đại năng có thể cảm nhận được, trong Địa Phủ đột nhiên dâng lên hai luồng khí tức kinh người.

Sau đó, trên bầu trời Địa Phủ, một tôn Phật đà màu vàng và một bóng người bị bao phủ trong bóng tối đối đầu nhau.

Khí tức kinh người mà họ toả ra đã làm chấn động một đám đại năng Hồng Hoang!

Ngay cả những Thánh nhân không dễ dàng quan tâm đến chuyện Hồng Hoang cũng bị thu hút!

Tại Oa Hoàng Thiên, Nữ Oa nhìn tình hình ở Địa Phủ, đôi mắt đẹp khẽ nhíu lại!

"Tranh đấu giữa Tây Phương và Địa Phủ đã bắt đầu rồi, nhưng tay của Tây Phương đã vươn quá dài!" Sau khi nhìn một lúc, Nữ Oa nhẹ giọng nói!

Trong mắt nàng, tuy trận đại chiến ở Địa Phủ trước đó rất đặc sắc nhưng lại không lọt vào pháp nhãn của nàng.

Dù sao cấp bậc vừa rồi quá thấp, không đáng để Thánh nhân quan tâm!

Nhưng từ giây phút này, trận đại chiến giữa Địa Phủ và Tây Phương đã chính thức lọt vào mắt của một đám Thánh nhân Hồng Hoang, cũng vì Địa Phủ và Tây Phương mà tăng thêm không ít biến số.

Tại Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy đang tu luyện đại đạo, sau khi cảm nhận được một đạo quang mang và hắc ám, liền nhìn về phía không gian bên ngoài Địa Phủ.

"Tay của Tây Phương duỗi ra rồi!" Sau khi liếc mắt một cái, Nguyên Thủy nhàn nhạt nói!

Lão Tử và Thông Thiên cũng nhíu mày nhìn về phía Địa Phủ, đồng thời cũng cảm thấy không hài lòng với việc Tây Phương giáo nhúng tay vào.

"Địa Phủ là nơi luân hồi của chúng sinh Hồng Hoang, vô cùng quan trọng!

Tuyệt đối không cho phép bất kỳ ai nhúng tay." Tuy một đám Thánh nhân đều bày tỏ thái độ, nhưng lại không lập tức ra tay can dự!

Ngay cả Nguyên Thủy cũng không lập tức ra tay mà chỉ quan sát.

Đồng thời, động tĩnh lớn như vậy trong Địa Phủ cũng đã đánh thức Hậu Thổ đang bế quan!

"Địa Phủ xảy ra chuyện gì, tại sao lại hỗn loạn như vậy!" Hậu Thổ vừa tỉnh lại, nhíu mày hỏi, sau đó đôi mắt nhìn về phía Địa Phủ, phát hiện Địa Phủ đang chống lại sự xâm nhập của Tây Phương.

"Tay của Tây Phương quá dài rồi, một Địa Tạng không đủ, lại dám nhúng tay vào vận hành của Địa Phủ!" Sau khi nhìn rõ tình hình hiện tại của Địa Phủ, Hậu Thổ nhíu mày nói!

Địa Phủ là do Nguyên Thủy Thiên Tôn sáng lập, Thập Điện Diêm La và vị Phong Đô Đại Đế thần bí kia trong Địa Phủ đều là người của Nguyên Thủy.

Tây Phương giáo lại dám nhúng tay vào, quả thực không biết sống chết!

Hậu Thổ nhìn trận đại chiến vẫn đang tiếp diễn bên ngoài, sau khi suy nghĩ một chút liền nhẹ giọng phân phó: "Hình Thiên, trong Địa Phủ xảy ra một số biến cố!

Thập Điện Diêm La chống đỡ không nổi, ngươi hãy dẫn một số tộc nhân đi giúp đỡ đi." Hình Thiên đang ở một nơi nào đó trong Lục Đạo Luân Hồi, sau khi nhận được mệnh lệnh của Hậu Thổ, lập tức chuẩn bị kêu gọi tộc nhân của mình đi giúp đỡ.

Trong lúc Hậu Thổ phân phó Hình Thiên, trận đại chiến bên ngoài cũng đã có một kết quả giai đoạn.

Chương 368

Dưới sự hỗ trợ của Thập Bát La Hán, Thập Cửu Già Lam, Nhị Thập Tứ Chư Thiên, Ngũ Phương Yết Đế, Năm Trăm Bồ Tát và Địa Tạng Vương, tôn Phật đà khổng lồ kia cuối cùng cũng ngưng tụ thành hình!

Sau khi ngưng tụ thành hình, một tiếng Phật hiệu vang vọng khắp Hồng Hoang!

"A di đà Phật!" Đồng thời, đi kèm với tiếng Phật hiệu là một luồng mê hoặc chấn nhiếp lòng người!

Một đám đại năng Hồng Hoang cảm nhận được, lập tức liên hợp lại, trực tiếp phong tỏa một khu vực!

Đồng thời, một số đại năng của các thế lực lớn sau khi cảm giác được những khí tức mang theo sự mê hoặc kia, trong lòng đều mắng Tây Phương giáo vô sỉ!

"Tây Phương quả nhiên vô sỉ, lúc nào cũng mê hoặc tâm linh!" "Nếu không phải đánh không lại, sớm đã san bằng Linh Sơn rồi!" Một số đại năng đối với cách làm của Tây Phương giáo vô cùng chán ghét và phản cảm!

Nếu không phải thực lực không đủ và trên Linh Sơn có hai vị Thánh nhân, sớm đã đánh lên Linh Sơn rồi!

Hư ảnh Phật đà kia sau khi cảm nhận được khí tức của mình bị phong ấn ở đây, liền lộ ra một nụ cười, không hề coi chuyện này ra gì!

Dù sao mục đích ra đời của nó không phải để truyền giáo cho Tây Phương, mà là để đối phó với kẻ địch trước mắt.

Sau khi mỉm cười, hư ảnh Phật đà một đôi mắt giận dữ nhìn về phía hư ảnh đang ngưng tụ, sau đó vang lên một tiếng Phật hiệu: "A di đà Phật, Địa Phủ cùng ta Tây Phương giáo có duyên!" Sau một tiếng Phật hiệu vang dội, tôn Phật đà kia đã động thủ!

Một bàn tay toả ra quang mang được tôn Phật đà đó duỗi ra, sau đó dưới ánh mắt kinh ngạc của một đám đại năng Hồng Hoang, mang theo sức mạnh bàng bạc, nặng nề đánh lên hư ảnh chưa ngưng tụ thành hình kia.

Thập Điện Diêm La thấy vậy trong lòng hoảng hốt, vội vàng tiến hành phản kích!

Nhưng vì hư ảnh của họ chưa hoàn toàn ngưng tụ thành hình, cho nên căn bản không phải là đối thủ của hư ảnh Phật đà kia.

Căn bản không thể chống lại bàn tay khổng lồ đó, theo một tiếng vang trầm đục vang vọng khắp Hồng Hoang.

Hư ảnh do Thập Điện Diêm La ngưng tụ bị đánh bay ra ngoài, sau đó hóa thành vô số quang mang rơi lả tả khắp nơi!

Một hư ảnh ngưng tụ đại lượng tâm huyết của Thập Điện Diêm La, hội tụ phần lớn năng lượng của Địa Phủ, chưa kịp ngưng tụ thành hình đã bị đánh tan.

Một đám đại năng trong Hồng Hoang sau khi thấy cảnh này, nội tâm cũng chấn động không thôi!

Sau đó ngẩng đầu nhìn tôn Phật đà toả ra Phật quang nhàn nhạt, trong lòng không nhịn được kinh hãi.

"Một kích này đã đạt đến uy lực tối đa mà Chuẩn Thánh có thể tạo ra!

Xem ra Tây Phương đã ẩn giấu không ít thứ tốt!" Trong Huyết Hải, Minh Hà nhìn lên bầu trời, có chút chấn động nói về tôn Phật đà

khổng lồ kia!

Bởi vì Huyết Hải ở phía trên Địa Phủ, cho nên Minh Hà mới có thể cảm nhận trực quan hơn uy thế khổng lồ mà tôn Phật đà đó toả ra.

Sau khi đánh tan hư ảnh khổng lồ kia, đòn tấn công của Phật đà không giảm!

Lại một lần nữa duỗi hai tay ra, nặng nề vỗ xuống dưới!

Minh Hà cảm nhận được, sắc mặt biến đổi, sau đó trên Huyết Hải lan tỏa ra một luồng huyết khí vô tận!

Đồng thời, một tiếng gầm giận dữ của Minh Hà cũng vang lên: "Tây Phương giáo, Huyết Hải là địa bàn của bản tọa!

Muốn quấy rối trong Huyết Hải, đừng trách bản tọa không khách khí!" Tôn Phật đà khổng lồ kia nghe xong, sau khi được Địa Tạng Vương và một đám La Hán, Bồ Tát suy nghĩ, cảm thấy bây giờ không phải là lúc xảy ra xung đột với Minh Hà.

Bây giờ mục tiêu quan trọng nhất là chiếm lấy Địa Phủ, những thứ khác đều có thể gác lại!

Thế là vì một mục tiêu lớn, Phật đà đã từ bỏ đòn tấn công vừa rồi!

Sau khi nhìn sâu vào Minh Hà một cái, thân ảnh khổng lồ đó bắt đầu từ từ biến mất.

Dù sao muốn duy trì một Phật đà uy lực như vậy, tiêu hao cần thiết cũng vô cùng lớn, nếu cứ tiếp tục kiên trì, e rằng Địa Tạng Vương sẽ bị hút cạn!

Sau khi trở lại Địa Phủ, liền thấy Thập Điện Diêm La bị thương nặng!

Lần này, Thập Điện Diêm La thật sự không còn sức phản kháng!

Chỉ có thể mặc cho Tây Phương giáo tùy ý xử lý.

Địa Tạng cũng biết kẻ địch phía trước đã mất đi khả năng chống cự, cho nên không khỏi lộ ra một nụ cười khó hiểu!

Sau đó với tư thái của kẻ chiến thắng, nhìn về phía Tần Quảng Vương đang bị thương nặng ngã trên đất!

"Tần Quảng Vương, bản tọa đã sớm nói!

Sẽ khiến ngươi phải trả giá đắt, bây giờ bản tọa đã thực hiện lời hứa rồi!" Sau đó, Địa Tạng Vương từ từ đi về phía các Diêm La Vương bị thương nặng!

Tần Quảng Vương và các Diêm La Vương khác sau khi nghe giọng nói và nhìn thấy tư thái đó của Địa Tạng Vương, trong lòng không khỏi đại nộ!

"Địa Tạng, đừng quá đắc ý!

Trong Địa Phủ, vĩnh viễn cũng không phải là nơi cho ngươi giương oai!" Địa Tạng Vương nghe xong, lộ ra một nụ cười miệt thị!

"Đại Đế sao?

Những người khác của các ngươi sao?

Nếu ta đã giao chiến lâu như vậy mà họ vẫn chưa xuất hiện, ngươi cũng nên hiểu rằng chắc chắn đã xảy ra vấn đề!

Cho nên, đừng cầu xin bất kỳ ai cứu nữa!

Vô dụng thôi.

Ta sẽ cho ngươi biết, đắc tội với Địa Tạng ta, đắc tội với Tây Phương giáo sẽ có kết cục như thế nào!" Một đám Diêm La Vương nghe xong, lập tức đại nộ không thôi!

Hận không thể xé nát khuôn mặt kiêu ngạo của Địa Tạng Vương.

Nhưng, trạng thái hiện tại của họ vô cùng tồi tệ!

Sau khi bị tôn Phật khổng lồ đó đánh trúng, không chỉ nhục thể bị tổn thương nặng nề, ngay cả nguyên thần cũng bị Phật đà tấn công tinh thần.

Không biết đã sử dụng pháp tắc quỷ dị gì mà khiến họ không thể liên lạc được với Địa Phủ!

Như vậy, không có sự viện trợ của Địa Phủ, bây giờ bản thân họ cũng khó bảo toàn!

Nhưng trong lúc một đám Diêm La Vương lòng lạnh ngắt, chuẩn bị thản nhiên đối mặt với cái chết, thì ở một nơi không gian không xác định sâu trong Địa Phủ, bốn vị Đại Vu của Vu tộc đang tụ tập lại.

Đại Vu Xi Vưu nhìn Hình Thiên trước mặt, lộ ra vẻ suy tư!

Vừa rồi, Hình Thiên đã tìm y để truyền đạt ý chỉ của Hậu Thổ nương nương!

Y phải đi giúp đỡ Địa Phủ vượt qua nạn này, đối với ý chỉ này, trong lòng Xi Vưu có chút kháng cự.

Dù sao Vu tộc từ khi di dời từ Hồng Hoang đến nơi luân hồi, đã không còn quan tâm đến chuyện bên ngoài.

Địa Phủ nằm trong tay người khác, không phải thế lực của Vu tộc, chiến sĩ Vu tộc còn lại hiện nay vô cùng quý giá, không nên hao tổn vì những chuyện không liên quan.

Nhưng người hạ lệnh là Hậu Thổ nương nương, khiến Xi Vưu trong lòng tuy không muốn nhưng cũng không dám từ chối.

Chương 369

Hình Thiên thấy vẻ mặt do dự của y liền hiểu ra, Xi Vưu có chút không muốn!

Thế là nói: "Xi Vưu, chẳng lẽ ngươi ngay cả lời của Hậu Thổ Tổ Vu cũng không nghe!" Xi Vưu nghe xong khẽ lắc đầu, dùng giọng hơi cảm thán nói: "Xi Vưu không dám, chỉ là có chút không cam lòng thôi!

Ngô đẳng Vu tộc có thể tồn tại ở đây, thực sự không dễ dàng!

Hậu Thổ Tổ Vu tại sao lại vì một số người và chuyện không liên quan mà xuất động những chiến sĩ Vu tộc quý giá của chúng ta." Hình Thiên nghe xong không hề suy nghĩ liền nói: "Chuyện này không phải ta có thể cân nhắc, thân là Đại Vu, ta phải tuân theo mệnh lệnh của Hậu Thổ Tổ Vu!

Bất kể phía trước là gì, chỉ cần Hậu Thổ Tổ Vu hạ lệnh, ta nhất định phải đi!" Sau khi nghe những lời kiên định của Hình Thiên, trong lòng Xi Vưu dường như cũng bùng lên một tia nhiệt huyết!

Đúng vậy, y có thể lùi bước!

Có thể vì một số tổn thất mà từ bỏ chiến đấu!

Bọn họ từng là Vu tộc chiến thiên chiến địa, khi xưng bá Hồng Hoang, Tây Phương giáo còn chưa tồn tại nữa là!

Huống hồ chiến đấu là bản năng cơ bản nhất của Vu tộc, nếu ngay cả một tia chiến ý cũng không có, vậy thì tộc nhân Vu tộc có đông đến đâu cũng có ý nghĩa gì?

Xi Vưu lĩnh ngộ trong nháy mắt, phát ra mấy tiếng cười lớn, sau đó nhìn Hình Thiên, nghiêm túc nói: "Hình Thiên Đại Vu, ta hiểu rồi!

Ta không nên trầm mặc, không nên trốn tránh!

Càng không nên đào tẩu!

Mặc dù ở đây ta có được sự an toàn, nhưng cũng sẽ khiến ta mất đi đấu chí!

Cho nên ta quyết định, sau khi dẫn dắt bộ lạc của ta đối phó với Tây Phương giáo xong, liền rời khỏi đây!" Hình Thiên nghe xong gật đầu, nặng nề vỗ vào cánh tay Xi Vưu, hưng phấn hô lớn: "Tốt lắm, ta ủng hộ ngươi!

Đợi chuyện này kết thúc, ta cùng ngươi đi xông pha đại lục Hồng Hoang!

Để cho chúng sinh Hồng Hoang lại một lần nữa thấy được, Vu tộc từng bao phủ đại lục Hồng Hoang lại một lần nữa trở về!" Sau khi Xi Vưu đồng ý, trong lòng hai vị Đại Vu còn lại cũng dâng lên một luồng nhiệt huyết, đồng ý với cách làm của y!

Khi họ đưa ra quyết định, trong nháy mắt cũng đã bị Hậu Thổ ở trong Lục Đạo Luân Hồi biết được.

Hậu Thổ thấy khí khái Vu tộc trên người họ lại một lần nữa bùng cháy, trong lòng cũng vui mừng!

Vu tộc có thể bước ra khỏi trận chiến Vu Yêu, lại một lần nữa bùng cháy đấu chí khiến Hậu Thổ vô cùng cao hứng, tuy rằng như vậy sẽ khiến Vu tộc vĩnh viễn ở trong nguy hiểm.

Nhưng đối với Vu tộc, thay vì trầm mặc tiêu vong, không bằng oanh oanh liệt liệt tỏa sáng một lần nữa!

Sau đó, dưới sự chú ý của Hậu Thổ, bốn vị Đại Vu sau khi thương lượng xong liền bắt đầu tập hợp tộc nhân trong bộ lạc, chuẩn bị giải cứu nguy cơ của Địa Phủ.

Bên ngoài Địa Phủ, Địa Tạng Vương nhìn mười vị Diêm La toàn thân thương tích không thể động đậy, trong lòng dâng lên một cảm

giác sảng khoái.

"Cảm giác bị đánh không dễ chịu chút nào phải không?

Lúc đánh bản tọa, các ngươi có nghĩ đến kết quả hôm nay không?" Địa Tạng Vương đi đến trước mặt Tần Quảng Vương, cúi người nhìn Tần Quảng Vương bị đánh đến toàn thân chảy ra từng tia huyết dịch màu vàng nhạt, không nhịn được nói!

Tần Quảng Vương nghe xong, trong miệng phun ra mấy ngụm huyết dịch màu vàng nhạt, trào phúng nói: "Không có, không nghĩ sẽ có kẻ vô sỉ như vậy!

Không nghĩ Tây Phương giáo lại vô sỉ như vậy!

Ta thật hối hận, lúc đầu đã không chịu đựng công đức phản phệ mà giết ngươi!" Địa Tạng Vương nghe xong, khuôn mặt vốn đang vui vẻ lập tức biến đổi!

Địa Tạng Vương mặt lạnh băng nhìn Tần Quảng Vương đang cố gượng, thở dài một hơi rồi nói: "Nếu ngươi muốn chết, bản tọa hảo tâm thành toàn!

Cũng là để độ hóa một linh hồn vô trợ, a di đà Phật!" Nói xong, Địa Tạng Vương duỗi tay phải ra, một đạo quang mang nhàn nhạt đang hội tụ trong tay y.

Tần Quảng Vương thấy vậy, khẽ cười một tiếng, trong mắt lóe lên một tia quyết tuyệt!

Trong lúc Địa Tạng Vương chuẩn bị động thủ, mấy đạo khí tức khủng bố từ sâu trong Địa Phủ bùng nổ.

Địa Tạng Vương và một đám Bồ Tát, La Hán cảm nhận được, trong lòng lập tức kinh hãi!

Địa Tạng Vương thậm chí còn từ bỏ việc tấn công Tần Quảng

Vương, quay đầu nhìn về nơi bùng nổ uy thế bàng bạc đó.

"Luồng khí tức này, luồng khí tức này sao quen thuộc vậy?

Hình như đã cảm nhận được ở đâu đó!" Trong lúc một đám La Hán và Bồ Tát của Tây Phương giáo đang cảnh giác, một vị Bồ Tát cảm nhận được uy thế bàng bạc kia, thì thào nói! 97.

Những người khác nghe xong cũng đều cảm nhận được trong luồng khí thế bàng bạc đó có xen lẫn một số khí tức vừa quen thuộc lại vừa xa lạ.

Chỉ có Địa Tạng Vương, sau khi nghe lời của vị Bồ Tát kia, dường như đã nhớ ra điều gì, chân mày nhíu chặt!

Trong lúc vô cùng căng thẳng, một thân ảnh vừa quen thuộc vừa xa lạ xuất hiện trước mặt y.

Địa Tạng Vương sau khi nhìn thấy, trước tiên là sững sờ, sau đó phản ứng lại liền kinh ngạc hô lớn: "Đại Vu Hình Thiên!" Một đám La Hán và Bồ Tát phía sau nghe xong lập tức nhớ ra, hai tộc Vu Yêu từng bao trùm Hồng Hoang.

Sau đó, họ đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía y, đồng thời trong lòng ngoài sự chấn kinh vô cùng, còn có một tia nghi ngờ, Hình Thiên từ đâu đến?

Nhưng cảnh tượng xảy ra tiếp theo khiến họ vô cùng chấn động!

Trong luồng khí tức khủng bố đó, Hình Thiên là người đầu tiên bước ra.

Tiếp đó là Xi Vưu, Hậu Nghệ và Tương Liễu cũng từ từ bước ra, chứng kiến cảnh này, một đám La Hán và Bồ Tát của Tây Phương giáo trong lòng đại kinh.

"Sao có thể, Vu tộc không phải đã sớm vẫn lạc trong trận chiến

Vu Yêu rồi sao?

Tại sao lại thấy được Đại Vu của Vu tộc, chỉ đứng sau Tổ Vu, ở trong Địa Phủ." Trong lúc một đám La Hán và Bồ Tát trong lòng chấn kinh, Hình Thiên và bốn vị Đại Vu khác cùng một lượng lớn chiến sĩ Vu tộc cũng đã bước ra từ luồng dao động khủng bố đó.

Khi thấy đám người Tây Phương giáo, họ không khỏi nhíu mày!

Đồng thời, một cảm giác chán ghét dâng lên trong lòng.

Trên người Địa Tạng Vương và các đệ tử Tây Phương khác lúc nào cũng toả ra một đạo Phật quang nhàn nhạt, đạo Phật quang này đối với đệ tử Tây Phương giáo rất có lợi.

Nhưng đối với người của Vu tộc lại thực sự vô cùng khó chịu!

Cộng thêm mệnh lệnh của Hậu Thổ Tổ Vu, cho nên Hình Thiên đối với Tây Phương giáo không hề có một chút thiện cảm nào.

Ngay lập tức, Hình Thiên thần sắc lạnh băng nói: "Địa Phủ không phải nơi các ngươi có thể nhúng tay vào, lập tức rời đi, nếu không, đừng trách ta không khách khí!" Địa Tạng Vương nghe xong, thần sắc kinh ngạc ban đầu đã bị phẫn nộ thay thế!

Vốn dĩ Địa Tạng Vương không nên phẫn nộ như vậy, nhưng vừa nhìn thấy Vu tộc, trong lòng lại không thể nhịn được.

"Khẩu khí thật lớn, kẻ cuối cùng dám nói chuyện như vậy với ta đã nằm dưới chân ta rồi!" Hình Thiên và các Đại Vu khác nghe xong, thần sắc lạnh đi!

Ngay lập tức, một luồng huyết sát chi khí từ trên người họ lan tỏa ra.

Địa Tạng Vương và các La Hán, Bồ Tát khác thấy vậy cũng lập tức phản kích!

Trên người họ chiếu ra vô lượng Phật quang, đối ứng với luồng huyết sát chi khí kia.

Theo sau luồng huyết sát chi khí ẩn chứa khí tức Đại Vu xuất hiện trong Địa Phủ, liền nhanh chóng bị một đám đại năng đang chăm chú theo dõi chuyện Địa Phủ biết được.

Chương 370

Khi thấy Đại Vu của Vu tộc xuất hiện, trong lòng họ cũng kinh hãi!

"Đại Vu!

Lại vẫn còn tồn tại, xuất hiện trong Địa Phủ, xem ra Vu tộc muốn làm gì đó." "Vu tộc lại một lần nữa xuất hiện, e rằng sẽ gây ảnh hưởng lớn đến Hồng Hoang!

Một số người hoặc thế lực e rằng nhất định sẽ không ngồi yên được." Một số đại năng thấy vậy, trong lòng trầm xuống, sau đó lập tức chuẩn bị một số thứ!

Họ từng tham gia trận chiến Vu Yêu, là kẻ thù không đội trời chung của Vu tộc!

Trên tay họ dính đầy máu tươi của Vu tộc.

Bây giờ Vu tộc lại một lần nữa xuất hiện trong Hồng Hoang, sợ Vu tộc tìm đến gây phiền phức, liền có chút hoảng sợ tiến hành các loại chuẩn bị.

Tuy cũng không biết có thể chống lại Vu tộc hay không, nhưng ít nhất trong lòng sẽ an tâm hơn một chút.

Là hai thế lực lớn nhất trong Hồng Hoang hiện nay, Thiên Đình và Nhân tộc đối với sự xuất hiện của Vu tộc cũng có chút kinh hoảng.

Dù sao thủ đoạn của Vu tộc ngày trước không phải tầm thường, dã tâm của Vu tộc cũng lớn, bây giờ đột nhiên xuất hiện, e rằng cũng đang phát ra một tín hiệu rằng họ đã trở lại.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, Hạo Thiên nhìn thấy Vu tộc, chân mày nhíu chặt!

Trong đầu không ngừng suy nghĩ làm sao để chống lại Vu tộc trở về, hoặc là làm sao để ứng phó với cục diện tương lai.

Trong Nhân Hoàng Điện, Phục Hy thì đang cân nhắc, Vu tộc lại một lần nữa xuất hiện sẽ gây ảnh hưởng như thế nào đối với sự hưng thịnh của Nhân tộc.

"Hy vọng các ngươi có thể hiểu rõ, Vu tộc không còn như xưa!

Đừng vọng tưởng xưng bá Hồng Hoang nữa, nếu không thì đừng trách ta không khách khí!" Sau khi cân nhắc hồi lâu, Phục Hy nhẹ giọng nói!

Một vẻ kiên định hiện lên trên khuôn mặt y!

Hiện tại Nhân tộc đang trong thời kỳ đại hưng, tuyệt đối không cho phép các thế lực khác phá hoại!

Khi các thế lực ở Hồng Hoang đang ứng phó với biến hóa của Vu tộc, thì bên trong Địa Phủ, các Đại Vu và Địa Tạng Vương đang giằng co đã bắt đầu động thủ!

Hình Thiên thấy Địa Tạng Vương kiên quyết không rời đi, lại còn dám uy hiếp, tức thì nổi giận!

Thời Vu tộc còn cường thịnh, Tây phương giáo còn chẳng biết ở nơi nào.

Bây giờ, một đệ tử nhỏ nhoi cũng dám nhân lúc Vu tộc suy tàn mà sỉ nhục, đúng là không biết sống chết.

Y gầm lên: "Nếu đã không đi, vậy thì vĩnh viễn ở lại Địa Phủ đi!" Sau lưng y, đám Vu tộc như nhận được mệnh lệnh, tức thì xông về phía các đệ tử Tây phương giáo. 98.

Đám La Hán và Bồ Tát sau lưng Địa Tạng thấy vậy cũng không chịu yếu thế, lần lượt tỏa ra khí thế kinh người rồi lao về phía Vu tộc.

Đại chiến bùng nổ, nhất thời trong Địa Phủ lưu quang bay loạn, những luồng sáng kinh hoàng không ngừng truyền ra!

Từng tiếng gầm giận dữ vang vọng khắp cả Địa Phủ!

Hàng tỷ quỷ hồn không khỏi run lẩy bẩy, một số quỷ hồn còn giữ được tu vi cao thâm thì nhân cơ hội này rời khỏi Địa Phủ, tiêu dao trong cõi Hồng Hoang.

Tại trung tâm của trận đại chiến, bốn vị Đại Vu đang vây công Địa Tạng!

Hình Thiên hai mắt đỏ ngầu, tay cầm một cây búa lớn toàn thân đen kịt, nhìn Địa Tạng gầm lên: "Địa Tạng, hôm nay chính là ngày ngươi vẫn lạc!" Nói rồi, y dồn toàn bộ sức mạnh vung cây búa lớn trong tay!

Địa Tạng cảm nhận được nguy hiểm, thân hình lập tức biến ảo, nhanh chóng né sang một bên.

Nhưng ở đây không chỉ có một mình Hình Thiên, Địa Tạng vừa né sang một bên liền bị các Đại Vu khác tấn công!

Xi Vưu thấy Địa Tạng biến mất ngay trước mặt, lộ ra một nụ cười tàn nhẫn, rồi đôi tay cường tráng hữu lực hợp thành nắm đấm, giáng một đòn nặng nề lên người Địa Tạng.

Vừa tưởng đã né được nguy hiểm, Địa Tạng đang định thở phào một hơi thì lại cảm nhận được một luồng hiểm nguy còn mãnh liệt hơn lúc nãy, trong lòng kinh hãi, muốn bỏ chạy!

Nhưng đã quá muộn, tốc độ phản ứng quá chậm, tốc độ tấn công của Xi Vưu lại quá nhanh!

Địa Tạng vừa cảm ứng được, đang định chạy trốn thì một đôi tay cường tráng hữu lực đã xé rách hư không Địa Phủ, đập mạnh lên người y.

Địa Tạng chỉ cảm thấy một luồng xung kích chưa từng có, sau đó không chịu nổi mà phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời thân hình bay nhanh về phía xa.

Cùng lúc đó, một tiếng hét thảm cũng theo thân hình bay ra của Địa Tạng mà truyền đến!

Các Đại Vu khác thấy thời cơ đến, lập tức ra tay!

Tức thì, Địa Tạng sắp phải đối mặt với đòn liên thủ của bốn vị Đại Vu thực lực cường hãn, tình thế trở nên vô cùng nguy hiểm.

Mười tám La Hán và các Bồ Tát thấy vậy trong lòng nóng như lửa đốt, muốn đến cứu viện Địa Tạng, nhưng các chiến sĩ Vu tộc trước mặt lại trực tiếp ngăn cản.

Phục Hổ La Hán nhìn mấy chiến sĩ Vu tộc đang tỏa ra khí tức cường hãn phía trước, lớn tiếng gầm giận: "Mau cút ngay cho ta!" Mấy chiến sĩ Vu tộc ngăn trước mặt nghe vậy, sắc mặt lạnh lùng nói: "Muốn qua, giết ta đi!" Phục Hổ La Hán nghe xong, trong lòng lập tức đại nộ, sau đó lại liếc nhìn Địa Tạng đang bị vây công, khổ sở chống đỡ, nghiến răng nghiến lợi nói: "Được, nếu muốn chết!

Bản La Hán thành toàn cho các ngươi!" Nói rồi, Phục Hổ La Hán gầm lớn một tiếng!

Một tiếng hổ gầm từ miệng y phát ra.

Đồng thời, một luồng kim duệ chi khí tỏa ra từ người y, một con bạch hổ tỏa ra uy thế lẫm liệt dần dần hiện ra trên người Phục Hổ La Hán.

Con bạch hổ ấy xuất hiện xong, lập tức phát ra tiếng gầm giận dữ!

Không gian phía trước tức thì xuất hiện từng trận gợn sóng.

Các chiến sĩ Vu tộc và đệ tử Tây phương đang chiến đấu gần đó bị ảnh hưởng đôi chút, không khỏi dừng tay công kích.

Trước mặt Phục Hổ La Hán, mấy chiến sĩ Vu tộc kia thấy vậy, trong lòng không hề sợ hãi, ngược lại còn dâng lên một tia vui mừng!

"Yêu tộc?

Tốt lắm!

Kể từ đại kiếp đó, chưa từng thấy một tên Yêu tộc nào!" Một chiến sĩ Vu tộc hưng phấn hét lớn một tiếng, rồi trực tiếp xông về phía Phục Hổ La Hán!

Mấy chiến sĩ Vu tộc còn lại thấy thế cũng lộ vẻ hưng phấn, đồng loạt xông lên!

Phục Hổ La Hán thấy vậy, lập tức điều khiển con bạch hổ khổng lồ phát ra một tiếng gầm giận dữ, sau đó bạch hổ duỗi ra móng vuốt to lớn khỏe mạnh, hung hăng vồ về phía các chiến sĩ Vu tộc đang xông tới.

Các chiến sĩ Vu tộc cảm ứng được, vội vàng né tránh, đồng thời từng đòn tấn công mang sắc máu đỏ từ tay họ bắn ra.

Theo sau mấy luồng sáng biến mất và từng luồng huyết sắc chi khí dâng lên, con hổ khổng lồ đau đớn gầm lên một tiếng!

Vẻ mặt nó lóe lên một tia thống khổ, trên thân thể bạch hổ xuất hiện ba vết thương sâu đến thấy xương.

Lớp da vô cùng cứng rắn của bạch hổ vậy mà cũng không thể chống lại những đòn tấn công màu máu đỏ đó, luồng sáng màu máu đỏ trực tiếp xuyên thủng lớp phòng ngự cứng rắn của bạch hổ, xé rách da thịt của nó!

Bạch hổ sau khi bị đau, bắt đầu trở nên điên cuồng!

Chương 371

Ba vết thương trên người nó vì chứa đựng huyết sát chi khí bàng bạc nên không thể nào hồi phục, lại còn không ngừng lan rộng!

Dưới cơn đau đớn tột cùng, bạch hổ trực tiếp mất đi lý trí!

Nếu không phải Phục Hổ La Hán liều mạng khống chế, nó đã sớm nổi điên rồi.

Nhưng dù có Phục Hổ La Hán khống chế, cũng không thể ngăn cản bạch hổ báo thù!

Sau khi phát ra một tiếng gào thét đầy đau đớn, hai mắt đỏ ngầu của bạch hổ đột nhiên tỏa ra một luồng kim duệ chi khí, các chiến sĩ Vu tộc cảm nhận được, tức thì cảm thấy một luồng uy hiếp!

Sau khi bạch hổ phát ra đòn tấn công phẫn nộ, các chiến sĩ Vu tộc cũng đồng loạt phản kích!

Tức thì vị trí của họ và khu vực lân cận rơi vào một trận hỗn chiến. 99.

Từng luồng sáng ẩn chứa huyết sát chi khí và luồng sáng màu vàng nhạt không ngừng bay múa, một số Bồ Tát thực lực thấp kém sau khi bất cẩn xông vào khu vực đó liền bị vô số luồng sáng bao phủ rồi nổ tung!

Trong lúc Phục Hổ La Hán đang huyết chiến với đám chiến sĩ Vu tộc, ở đầu kia của chiến trường, thủ lĩnh Thập Bát La Hán của Tây phương giáo là Hàng Long La Hán cũng đang nhìn chằm chằm vào đám chiến sĩ Vu tộc trước mắt.

Hai bên giằng co một hồi, Hàng Long La Hán gầm lên: "Mau tránh ra!" Nếu là bình thường, Hàng Long La Hán chắc chắn sẽ không phẫn

nộ như vậy!

Chỉ là tình hình hiện tại nguy cấp, Phục Hổ La Hán và Địa Tạng Vương Bồ Tát đang lâm vào vòng vây, sống chết chưa rõ, nên sự nôn nóng trong lòng không ngừng thôi thúc y tiến đến chi viện.

"Muốn rời đi, vẫn là câu nói đó, bước qua xác ta đi!" Khác với Hàng Long La Hán lòng nóng như lửa đốt, đám chiến sĩ Vu tộc lại tỏ ra vô cùng bình tĩnh!

Mặc dù ở bên cạnh, thương vong của chiến sĩ Vu tộc cũng vô cùng nghiêm trọng!

Nhưng trong mắt họ, có thể chết trên chiến trường chính là vinh quang lớn nhất.

Thấy đám chiến sĩ Vu tộc liều chết ngăn cản, Hàng Long La Hán trong lòng nổi giận, một luồng khí tức kinh hoàng từ người y tỏa ra.

Hàng Long La Hán đại nộ, toàn thân tỏa ra từng luồng ánh sáng vàng!

Đồng thời, một con rồng màu vàng nhạt bắt đầu lượn lờ trên người y.

Sau một tiếng gầm giận dữ, dưới sự điều khiển của Hàng Long La Hán, con rồng tỏa ra ánh sáng vàng nhạt ấy gầm lên một tiếng, lao thẳng về phía các chiến sĩ Vu tộc đang chặn đường!

Các chiến sĩ Vu tộc thấy vậy lập tức phản kích, mấy luồng sáng từ người họ tỏa ra!

Hai luồng công kích khổng lồ mang theo sức mạnh bàng bạc, lao về phía đối phương!

Sau đó chúng gặp nhau giữa không trung, gây ra một vụ nổ dữ dội!

Mười vị Diêm La Vương đang dưỡng thương trong Địa Phủ cảm nhận được luồng sức mạnh bàng bạc đó, lập tức tỏa ra hắc khí vô tận để bảo vệ toàn bộ kiến trúc Địa Phủ.

Nhưng vụ nổ cực lớn tạo ra sức mạnh vô cùng khủng khiếp, khiến cả Địa Phủ rung chuyển ba phần!

Các kiến trúc trong Địa Phủ bắt đầu xuất hiện từng vết nứt.

Ngay cả mười vị Diêm La Vương cũng chịu xung kích không nhỏ, phun ra một ngụm máu tươi màu đen!

Ngay cả Thập Điện Diêm La cũng bị thương không ít, huống chi là những quỷ hồn không có tu vi và những quỷ tu tu vi thấp kém, tức thì trong một trận chấn động mạnh, vô số quỷ hồn trong nháy mắt tan thành tro bụi.

Cuộc đại chiến và chấn động kéo dài trong Địa Phủ đã kinh động đến cả Phong Đô Đại Đế đang tu luyện ở nơi sâu nhất Địa Phủ!

Sau khi tỉnh lại, Phong Đô Đại Đế không khỏi nhíu mày, rồi nhìn thấy tình trạng thảm liệt trên Địa Phủ, sắc mặt càng trở nên lạnh lẽo!

"Quá quắt, vốn tưởng chỉ là gây sự vặt!

Không ngờ lại ngang ngược đến thế, đúng là tìm chết!" Sau khi giận dữ mắng mấy câu, Phong Đô Đại Đế trực tiếp hừ lạnh một tiếng, đồng thời vung tay!

Vô tận sức mạnh Địa Phủ được y điều động, sau đó hình thành một màn đen bàng bạc, trực tiếp bao phủ toàn bộ Địa Phủ.

Đám người Tây phương giáo và Vu tộc đang giao chiến ở nơi Luân Hồi bên ngoài Địa Phủ đột nhiên cảm nhận được một luồng sức mạnh không gì sánh được dâng lên, trong lòng tức thì kinh hãi!

Họ lần lượt dừng tay công kích, sau đó ngẩng đầu nhìn lên bầu

trời đầy hắc ám với vẻ mặt chấn động.

Trong lúc kinh ngạc, một giọng nói vang vọng khắp Địa Phủ và cả Hồng Hoang vang lên: "Địa Phủ là cấm địa luân hồi, không được phá hoại!" Sau đó, luồng sức mạnh bàng bạc kia giáng xuống, bao bọc lấy Địa Phủ đã có phần hư hại, đồng thời thu hàng tỷ quỷ hồn vào trong Địa Phủ.

Sau khi làm xong tất cả, Phong Đô Đại Đế thu lại sức mạnh của mình, đồng thời chú ý sát sao đến cục thế trong Hồng Hoang.

Trận chiến trong Địa Phủ, trong mắt Phong Đô Đại Đế không là gì cả, tuy tổn thất thảm trọng và thanh thế tạo ra vô cùng lớn nhưng đối với y, chỉ có những vị Thánh Nhân chí cao vô thượng trong Hồng Hoang mới có thể tạo ra uy hiếp căn bản cho Địa Phủ.

Đặc biệt là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của Tây phương, đại kiếp Địa Phủ lần này do họ châm ngòi!

Phong Đô Đại Đế phải chú ý sát sao động tĩnh của hai vị Thánh Nhân này.

Thập Điện Diêm La sau khi biết Địa Phủ được Phong Đô Đại Đế che chở, trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm!

Tần Quảng Vương cảm nhận được luồng hắc khí bao phủ, trái tim vốn đang căng thẳng cuối cùng cũng thả lỏng: "Phong Đô Đại Đế cuối cùng cũng ra tay rồi, cuối cùng cũng có thể yên tâm dưỡng thương, hồi phục bản thân!" Các Diêm Vương khác nghe xong cũng gật đầu, cái tên đầu trọc mà đám người Tây phương gọi đến đã gây ra tổn thương quá lớn cho họ.

Trong cơ thể họ vẫn còn lưu lại một luồng khí tức màu vàng, không thể nào xua tan!

Cũng chính vì sự tồn tại của luồng khí tức màu vàng đó mà thời

gian hồi phục thương thế của họ trở nên xa vời hơn.

"Tây phương, cứ chờ đấy!

Mối thù lần này, ta tuyệt đối sẽ không quên!".

Khi luồng cảm giác nguy hiểm kia biến mất, các đệ tử Tây phương và chiến sĩ Vu tộc lại bắt đầu đại chiến!

Trong khoảnh khắc, vùng đất Luân Hồi lại tràn ngập các loại ánh sáng và những dao động kinh hoàng!

Nhưng vì có Phong Đô Đại Đế đã sớm di chuyển đám quỷ hồn và bảo vệ Địa Phủ, nên cuộc chiến hiện tại không gây ảnh hưởng quá lớn đến Địa Phủ.

Vì vậy bên ngoài Địa Phủ, cuộc đại chiến kịch liệt vẫn tiếp tục!

Bên trong Địa Phủ, dưới sự chỉ thị của Thập Điện Diêm La, luân hồi chuyển thế vẫn tiếp tục diễn ra.

Nhưng vị Phán quan đang xử lý công việc này lại phát hiện, vì cuộc đại chiến trước đó, vô số quỷ hồn trong Địa Phủ đã thoát khỏi sự dẫn dắt của luân hồi, quay trở lại đại lục Hồng Hoang.

Sau khi chú ý đến tình hình này, y lập tức báo cáo cho Tần Quảng Vương!

Tần Quảng Vương nghe xong, cũng nhíu mày!

Sinh linh ở Hồng Hoang hiện nay sau khi chết, nguyên thần và linh hồn sẽ bị luân hồi dẫn dắt, hóa thành quỷ hồn, vô thức tiến vào Địa Phủ.

Cuối cùng qua sự phán xét của Địa Phủ, rồi được sắp xếp vào luân hồi!

Nhưng hiện tại vì cuộc đại chiến trước đó, lực hấp dẫn của Lục Đạo Luân Hồi đã bị ảnh hưởng cực lớn!

Đồng thời cũng vì đại môn Địa Phủ vỡ nát, dẫn đến thông đạo giữa Địa Phủ và thế giới bên ngoài không có ai canh giữ.

Sau khi trầm mặc một hồi, Tần Quảng Vương nhíu mày hỏi: "Trốn thoát bao nhiêu?" Phán quan nghe xong, tra xem sổ đăng ký, rồi trả lời: "Số lượng vô cùng lớn, không thể thống kê!" Tần Quảng Vương nghe nói số lượng không thể thống kê, mày trên mặt càng nhíu sâu hơn!

Chương 372

Đồng thời, hận ý trong lòng đối với Tây phương giáo cũng càng ngày càng sâu đậm.

“Chuyện này tạm thời đừng quản, trước tiên làm tốt việc trước mắt!

Bản vương sẽ bàn bạc với các Diêm Vương khác.” Phán quan nghe xong gật đầu, sau đó cung kính lui xuống!

Sau khi Phán quan rời đi, trên người Tần Quảng Vương lan tỏa một luồng khí tức bạo ngược, sau đó mọi vật trang trí trong phòng đều tức khắc hóa thành vô số mảnh vỡ, vương vãi khắp sàn!

Sau khi trút giận một phen, Tần Quảng Vương triệu tập các Diêm Vương khác và báo cho họ tin xấu này.

Các Diêm Vương khác nghe xong, trong lòng lập tức kinh hãi, vì họ hiểu rằng nếu một lượng lớn quỷ hồn xuất hiện ở Hồng Hoang và gây sóng gió, thì với tư cách là người chưởng quản Địa Phủ, họ chắc chắn sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc.

“Tần Quảng Vương, chúng ta nên làm gì đây?” “Ta sẽ lập tức tổ chức người, bắt toàn bộ quỷ hồn đã trốn thoát trở về!” “Nhưng bên ngoài đang đại chiến, thực lực của Địa Phủ cũng không đủ để hoàn thành nhiệm vụ này.” “Nếu vậy chúng ta chỉ có thể cầu cứu Phong Đô Đại Đế!” “Cách này hay, Phong Đô Đại Đế chắc chắn có thể giải quyết!” Sau một hồi thương lượng, các Diêm Vương nhất trí quyết định cầu cứu Phong Đô Đại Đế!

Nhưng chưa kịp chuẩn bị lên đường, bên ngoài Địa Phủ đã truyền đến một tiếng rồng ngâm cực lớn, sau đó lại là một tiếng gầm giận dữ cũng vang lên.

Tần Quảng Vương và các Diêm Vương cảm nhận được, lập tức đưa mắt nhìn ra ngoài Địa Phủ!

Lúc này bên ngoài Địa Phủ, một cảnh tan hoang, từng vết nứt không gian kinh hoàng không ngừng lan rộng.

Vô số khí thể màu máu đỏ cuồn cuộn trong đó, từng bóng người bị thương ngã trên mặt đất.

Trong lúc Tần Quảng Vương và những người khác đang bàn bạc cách xử lý đám quỷ hồn trốn thoát, thì trận đại chiến bên ngoài Địa Phủ cũng đã đạt đến đỉnh điểm.

Mười tám La Hán ai nấy đều mang thương tích, nhưng thần sắc lại vô cùng điên cuồng!

Hai mắt đỏ ngầu, đầy phẫn nộ nhìn về phía các chiến sĩ Vu tộc.

Còn các Bồ Tát và những tay sai nhỏ khác thì bị trọng thương, ngã xuống đất bất động!

Dĩ nhiên, bên Vu tộc cũng chẳng khá hơn!

Dù sao Vu tộc hiện tại không còn là Vu tộc năm xưa, nên bốn vị Đại Vu cũng bị thương không nhẹ.

Nhưng Địa Tạng Vương, người đối đầu với họ, lại bị trọng thương ngã xuống đất, hôn mê bất tỉnh.

Nếu không phải trên người y còn vương vấn chút sinh cơ nhàn nhạt, e rằng mọi người đều tưởng y đã chết rồi.

Sau khi hai bên trầm mặc một hồi, Hàng Long La Hán nhìn bốn vị Đại Vu đối diện, có chút cảm khái nói: “Không ngờ, Vu tộc tuy đã suy tàn nhưng vẫn có thực lực cường hãn như vậy!” Hình Thiên nghe xong hừ lạnh một tiếng, đáp lại: “Vu tộc ta dù có suy tàn, cũng không phải một Tây phương giáo nhỏ bé có thể chọc vào!” Hàng Long La

Hán nghe vậy cười khẩy một tiếng, vẻ mặt khinh thường nhìn Hình Thiên, như thể thời đại của họ đã qua từ lâu rồi.

Hình Thiên thấy bộ dạng đó của Hàng Long La Hán, trong lòng nổi giận đùng đùng, sau đó lập tức ra tay!

Cùng lúc Hình Thiên ra tay, hai bên vốn đang giằng co cũng bắt đầu đại chiến.

Trong khoảnh khắc, bên ngoài Địa Phủ lại lóe lên vô số ánh sáng, cùng với từng tiếng gầm giận dữ.

Trong lúc đại chiến tiếp diễn, ở Linh Sơn xa xôi phương Tây, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy Địa Tạng bị trọng thương hôn mê bất tỉnh, trong lòng tức thì dâng lên một tia lo lắng.

Trong Đại Hùng Bảo Điện yên bình, Chuẩn Đề nhìn thân thể bị thương của Địa Tạng, không khỏi nói: "Sư huynh, chúng ta có nên ra tay không?" Tiếp Dẫn nghe xong, rơi vào trầm tư, can thiệp là chuyện sớm muộn!

Nhưng thời cơ lại vô cùng quan trọng.

Hiện tại, dù là Phong Đô Đại Đế trong Địa Phủ hay Hậu Thổ trong Lục Đạo Luân Hồi đều chưa ra tay, hai người họ với tư cách là Thánh Nhân, trong tình huống không có đối thủ tương đương, nếu tùy tiện ra tay chắc chắn sẽ gây ra sự bất mãn và phản đối của các Thánh Nhân khác.

Nhưng Địa Tạng Vương bị trọng thương, nguy trong sớm tối, không thể chờ đợi được!

Trong lúc nội tâm Tiếp Dẫn đang cân nhắc lợi hại, trận chiến trong Địa Phủ lại có tình huống mới.

Trong đoàn hỗn chiến ở Địa Phủ, Hàng Long La Hán vốn có thể chống đỡ được một hai chiêu đã bị Hình Thiên một búa chém trúng,

ngã trong vũng máu, sống chết không rõ!

Các La Hán và Bồ Tát khác chú ý đến tình hình này, trong lòng tức thì hoảng loạn vô cùng, trong đại chiến chỉ một chút hoảng loạn nhỏ cũng đủ để ảnh hưởng đến toàn bộ tiến trình và kết quả của chiến cục. 100.

Đám chiến sĩ Vu tộc nhân cơ hội tốt này, liên tiếp phát động công kích mãnh liệt!

Những La Hán và Bồ Tát kia vì chuyện của Hàng Long La Hán mà phân tâm, không thể tập trung tinh thần đối phó với nguy cơ trước mắt.

Thế là, theo sau từng tiếng hét thảm!

Các La Hán và Bồ Tát không ngừng ngã xuống đất, sống chết không rõ.

Hình Thiên và bốn vị Đại Vu thấy vậy, tức thì mừng rỡ!

Sau đó bắt đầu hợp lực, triển khai vây công một số La Hán và Bồ Tát đang kiên cường chống cự.

Phục Hổ La Hán trở thành vị La Hán thực lực cường đại thứ hai ngã xuống sau Hàng Long.

Các La Hán và Bồ Tát còn lại thấy vậy, trong lòng càng thêm hoảng loạn, vốn có thể đánh ngang tay với đám chiến sĩ Vu tộc, giờ đây ngay cả phòng ngự cũng lực bất tòng tâm.

Ở Linh Sơn xa xôi phương Tây, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thấy tình huống đột ngột này, trong lòng kinh hãi, lập tức ý thức được, hiện tại không thể trì hoãn thêm nữa!

Chuẩn Đề nhìn các đệ tử không ngừng ngã xuống, trong lòng vô cùng sốt ruột, nhìn Tiếp Dẫn vẫn còn có chút do dự, vội vàng nói: “Sư

huynh!

Không thể cân nhắc thêm nữa!

Các Thánh Nhân khác ra tay thì đã sao, Địa Tạng và Hàng Long đều là những đệ tử tinh nhuệ nhất của Tây phương giáo ta!" Sau khi nghe lời của Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn cuối cùng cũng hạ quyết tâm, gật đầu đồng ý lập tức ra tay can thiệp!

Sau đó, trên người hai vị Thánh Nhân lóe lên một gợn sóng không gian, trên bầu trời Hồng Hoang phía trên Địa Phủ cũng lóe lên hai gợn sóng không gian.

Các đại năng ở Hồng Hoang thấy vậy, trong lòng lập tức hiểu ra!

Chắc hẳn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã ra tay.

Tức thì, các đại năng trong Hồng Hoang vô cùng hiếu kỳ, bởi vì Địa Phủ kể từ khi Phong Đô Đại Đế ra tay đã trở nên phong bế, không có thực lực cảnh giới Thánh Nhân thì không thể nào tra xét tường tận tình hình bên trong Địa Phủ.

Đối với các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, họ không biết nhiều về cuộc chiến ở Địa Phủ, khi thấy hai vị Thánh Nhân xuất hiện, họ lập tức nghĩ rằng hẳn là trong Địa Phủ đã xảy ra biến cố, mới khiến hai vị Thánh Nhân của Tây phương bất chấp mặt mũi Thánh Nhân mà tự mình ra tay. 101.

Nhưng trong lúc các đại năng đang đồng loạt phỏng đoán, hai luồng kim quang từ trong khe nứt không gian xuyên thấu ra.

Sau đó là từng trận tiên âm lượn lờ và linh thú bay lượn!

Các đại năng đang ở gần Minh Hà thấy vậy lập tức trở nên cung kính!

Mặc dù lúc này trong lòng mỗi người có những suy nghĩ khác

nhau, nhưng đối mặt với Thánh Nhân vẫn phải giữ một sự kính sợ.

Sau đó, dưới sự chứng kiến của các đại năng ở Hồng Hoang, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đạp trên một luồng kim quang, từ trong gợn sóng không gian bước ra. 102.

Các đại năng ở gần Huyết Hải đồng loạt cung kính hành lễ: "Xin ra mắt Tiếp Dẫn Thánh Nhân, Chuẩn Đề Thánh Nhân!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nghe xong gật đầu đáp lại, sau đó sự chú ý của họ đặt lên Địa Phủ.

Vừa nhìn thấy tình hình bên trong Địa Phủ, họ liền ra tay trước ánh mắt kinh ngạc của các đại năng ở Hồng Hoang!

Chương 373

Trong Địa Phủ, Hình Thiên nhìn đám La Hán và Bồ Tát ngã la liệt, trong lòng mừng rỡ không thôi.

Y đi đến trước mặt Hàng Long La Hán, nhìn Hàng Long La Hán đang đau đớn giãy giụa, Hình Thiên khinh miệt nói: "Ta đã nói, bất kỳ kẻ nào dám khinh thường Vu tộc, đều sẽ phải chịu sự trừng phạt của Vu tộc ta!" Hàng Long La Hán nghe xong, lộ ra một nụ cười nhẹ, sau đó ho khan mấy tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, nhưng Hàng Long La Hán không hề để ý, ngược lại còn khẽ ngẩng đầu nhìn Hình Thiên một cái rồi khinh miệt nói: "Ta cũng nói, Vu tộc đã qua thời rồi!

Đừng bao giờ để ta tìm được bất kỳ cơ hội nào, nếu không ta sẽ trả lại gấp trăm lần những gì ta phải chịu hôm nay!" Hình Thiên nghe xong cười lớn một tiếng, sau đó hai mắt lạnh đi, vung chiếc búa trong tay, lạnh lùng nói: "Chỉ có kẻ còn sống mới có thể báo thù ta, nhưng ngươi sắp chết rồi!

Chết trong tay ta!" Nói rồi, chiếc búa giơ cao nhanh chóng hạ xuống, Hàng Long La Hán thấy vậy lộ ra một nụ cười bi thảm.

Nhưng đúng lúc này, toàn bộ bên ngoài Địa Phủ đột nhiên bị bao phủ dưới một luồng uy thế bàng bạc.

Đồng thời, một luồng ánh sáng trực tiếp xé rách ranh giới giữa vùng đất Luân Hồi và Hồng Hoang, mạnh mẽ xâm nhập vào vùng đất Luân Hồi!

Dưới luồng ánh sáng đó, bức tường ngăn cách hai giới vốn kiên cố như một tờ giấy mỏng, trong nháy mắt đã vỡ tan.

Ngay sau đó, một luồng khí tức cuồng bạo xâm nhập Địa Phủ, Phong Đô Đại Đế đang tu luyện ở sâu trong Địa Phủ cảm nhận được

luồng khí tức đang hoành hành đó, không khỏi nhíu chặt mày!

"Đã ra tay rồi, xem ra kiếp nạn này không thể giải quyết trong hòa bình!" Sau khi khẽ than một tiếng, Phong Đô Đại Đế liền bắt đầu chuẩn bị, ứng phó với trận đại chiến sắp tới.

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo thấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhúng tay vào, cũng nhíu mày!

Vốn định ra tay can thiệp, nhưng khi nhìn về phía Lục Đạo Luân Hồi, y lại bình tĩnh trở lại.

"Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn tính toán thật hay, không chỉ muốn chiếm lấy Địa Phủ mà còn muốn lập uy ở Hồng Hoang!

Nhưng, các ngươi... có thực lực đó sao?" Nguyên Thủy khẽ cười một tiếng, rồi không còn quan tâm đến chuyện Địa Phủ nữa!

Bởi vì y biết, thất bại của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề là không thể tránh khỏi.

Tuy Nguyên Thủy có dự cảm, nhưng các đại năng trong Hồng Hoang đối với tình hình Địa Phủ lại không hề lạc quan.

Trên Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên nhìn hai vị Thánh Nhân ra tay với Địa Phủ, trong lòng tức thì dâng lên một trận thất vọng, đồng thời cảm thán: "Thánh nhân bất tử, đại đạo bất chỉ!" Mặc dù mục tiêu của Tây phương không phải là Thiên Đình, nhưng Hạo Thiên lại từ đó nhìn thấy một chút hình bóng của mình.

Địa Phủ và Thiên Đình sao mà giống nhau, đều ở một vị trí vô cùng quan trọng, người chưởng quản thực lực đều chưa đạt đến mức có thể áp đảo Hồng Hoang.

"Chỉ hy vọng đến lúc đó, không phải vô lực như các Diêm La." Mặc dù trong lòng muôn vàn suy nghĩ, nhưng cuối cùng Hạo Thiên chỉ nói một câu!

Nhưng trong một câu nói đó lại chứa đựng vô tận nỗi chua xót và bất lực của y!

Cũng như hiện tượng chân thực nhất trong Hồng Hoang.

Khác với Hạo Thiên từ hiện trạng của Địa Phủ nhìn thấy tương lai của mình, các đại năng khác đối với tai ương của Địa Phủ đa số đều cảm thán vạn phần trước thực lực gần như vô địch của Thánh Nhân.

Còn tương lai và hiện trạng của Địa Phủ, căn bản không nằm trong sự cân nhắc của họ!

"Thánh Nhân quả nhiên có thể làm bất cứ điều gì mình muốn, bao giờ ta mới có được thực lực đó!" Minh Hà ở trong Huyết Hải ngước nhìn Thánh Nhân trên bầu trời, cảm thán nói!

Trong khoảnh khắc đó, trong khoảnh khắc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ra tay, trong nội tâm Minh Hà đột nhiên nảy sinh vô số dục vọng.

Khát vọng đối với cảnh giới Thánh Nhân, khát vọng đối với thực lực vô địch đó, khát vọng có thể chưởng khống vận mệnh!

Nhưng y cũng biết, y căn bản không thể trở thành Thánh Nhân!

Thậm chí có thể nói, trong Hồng Hoang, số người có thể trở thành Thánh Nhân không đếm hết một bàn tay.

"Hồng Quân chết tiệt, lão già chết tiệt!

Lừa ta thảm quá, lừa ta quá thảm rồi!" Sau khi nhận ra gần như không thể đạt đến cảnh giới đó, dưới đáy Huyết Hải phát ra một tiếng gầm phẫn nộ!

Nhưng sau đó liền bị cách ly, chỉ truyền đi trong nội bộ mà không truyền ra ngoài Huyết Hải!

Hồng Quân đang ở Tử Tiêu Cung cũng đồng thời như nghe thấy

lời của Minh Hà, nhưng sau khi nghe những lời đó, sắc mặt Hồng Quân lại vô cùng bình tĩnh, như thể chuyện đó không liên quan đến lão.

Khi thấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm càn, ra tay với Địa Phủ, một thế lực siêu nhiên, các đại năng ở Hồng Hoang ngoài sự chấn động, trong lòng cũng dâng lên một luồng dục vọng!

Nhưng luồng dục vọng đó nhanh chóng bị một số đại năng dập tắt, vì họ biết rõ dục vọng không có bất kỳ tác dụng gì.

Nhưng không phải vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nào cũng có thể chống lại sự cám dỗ của cảnh giới Thánh Nhân, và sự cám dỗ của việc tung hoành vô địch ở Hồng Hoang.

Vì vậy trong tâm lý của họ, một giọng nói đầy cám dỗ không biết từ khi nào đã bắt đầu vang lên trong lòng họ: "Vì sao ta không thể như vậy, vì sao ta không thể trở thành Thánh Nhân!" Giọng nói của dục vọng tuy nhẹ, nhưng lại đại biểu cho sự cám dỗ vô tận!

Dẫn dụ một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh tâm trí không kiên định từ từ bước vào con đường không lối về.

Nhưng trăm thái chúng sinh ở Hồng Hoang đối với những Thánh Nhân cao cao tại thượng kia cũng chẳng là gì.

Trên Địa Phủ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn Địa Phủ bị xé ra một lỗ hổng, liếc nhìn nhau một cái, rồi ra tay!

Trong Địa Phủ, Hình Thiên và các Đại Vu nhìn khe nứt khổng lồ xuất hiện trên bầu trời, trong lòng kinh hãi không thôi!

"Thực lực mạnh mẽ như vậy, e rằng ngay cả Tổ Vu đại nhân cũng không thể tạo ra tổn thương mạnh mẽ như vậy được?" Khi một số chiến sĩ Vu tộc đang cảm thán, Hình Thiên với tư cách là người chưởng quản Vu tộc còn sót lại lại vô cùng cảnh giác!

Khi y cảm nhận được một cảm giác quen thuộc trong luồng ánh sáng đó, Hình Thiên khẽ than một tiếng, sắc mặt nghiêm túc nói: "Xem ra, chúng ta lần này khó thoát rồi!" "A, có thể khiến Thánh Nhân ra tay!

Chúng ta hẳn là người đầu tiên nhỉ?" "Chắc vậy, dù sao chúng ta đã lâu không tra xét tình hình Hồng Hoang, không hiểu những chuyện đang xảy ra ở Hồng Hoang hiện tại." "Trong Hồng Hoang chắc chắn cũng đã có biến đổi lớn, nếu không những con lừa ngốc của Tây phương này cũng sẽ không ra tay với Địa Phủ." 103.

Sau khi nghe lời của Hình Thiên, ba vị Đại Vu còn lại đồng loạt lên tiếng!

Xi Vưu tuy trong lòng cũng đang cảm khái, nhưng nội tâm lại ẩn chứa một luồng chiến ý bàng bạc.

"Thánh Nhân sao, quả nhiên cường đại!

Nhưng, cũng không phải là không thể chiến thắng!" Sau đó Xi Vưu nhìn về phía Thánh Nhân trên khe nứt, trong ánh mắt không thể che giấu được chiến ý nồng nặc!

Trong lúc bốn vị Đại Vu trong lòng kinh hãi không thôi, một luồng sức mạnh bàng bạc lại truyền đến.

Bốn vị Đại Vu cảm nhận được, trên mặt bắt đầu có biến đổi lớn, một vẻ mặt lo lắng hiện ra trên mặt họ. 104.

Một luồng áp lực bàng bạc từ trong khe nứt đó giáng xuống, Hình Thiên và các Đại Vu cảm nhận được, đều cảm thấy như có một ngọn núi bàng bạc đè lên tim mình, khiến họ không thở nổi.

Cùng với luồng áp lực đó giáng xuống, còn có một giọng nói lạnh lùng: "Chỉ là chút tàn dư, cũng dám ngang ngược như vậy!

Dám ra tay với Tây phương ta, thật không biết sống chết!" 105.

Hình Thiên và đám Đại Vu nghe xong đều phun ra một ngụm máu tươi!

Thần sắc hiện lên vẻ vô cùng đau đớn! 106.

Ở nơi không xa đám Vu tộc, đám La Hán và Bồ Tát thấy vậy, trên mặt đều lộ ra một nụ cười.

Trước mắt những tên Vu tộc này trước đó đã hành hạ họ thê thảm, bây giờ cuối cùng cũng ổn rồi!

Chương 374

Giáo chủ của họ đã ra tay, một Vu tộc cỏn con căn bản không có sức chống cự.

Khi luồng áp lực khổng lồ kia giáng xuống người họ, trên người họ không hiện ra áp lực bàng bạc mà bắt đầu tỏa ra ánh sáng vàng nhạt.

Đám La Hán và Bồ Tát cảm nhận được, tức thì lộ ra vẻ mặt vui mừng!

Sau đó lập tức ngồi xếp bằng, hồi phục thương thế trên người.

Nguyên là những luồng ánh sáng nhàn nhạt tỏa ra từ người họ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang giúp họ hồi phục thân thể bị thương.

Địa Tạng Vương và hai vị La Hán Hàng Long, Phục Hổ, vì bị thương nặng nhất nên ánh sáng tỏa ra từ người họ cũng sáng nhất.

Dưới ánh sáng rực rỡ đó, Địa Tạng Vương vốn đang hôn mê bất tỉnh dần dần tỉnh lại!

Mặc dù hiện tại vô cùng yếu ớt, nhưng không có vấn đề gì lớn.

Đám La Hán và Bồ Tát sau khi được Phật quang chiếu rọi, thương thế trên người cơ bản đã hồi phục.

Khác với đám La Hán và Bồ Tát đang hồi phục thương thế, tình cảnh của đám người Vu tộc lại vô cùng nguy hiểm!

Uy của Thánh Nhân không thể lường, uy của Thánh Nhân không thể cản!

Chỉ một luồng áp lực khổng lồ đó đã đè bẹp Hình Thiên và các Đại Vu cùng đám chiến sĩ Vu tộc!

Lúc này, toàn thân Hình Thiên đầy những vết nứt chi chít, đồng thời từng tia máu tươi từ những vết nứt đó không ngừng tuôn ra.

Sau khi xuất hiện những vết nứt chỉ trong vài giây ngắn ngủi, Hình Thiên cũng như một người máu, vô cùng thảm hại.

Dĩ nhiên các Đại Vu và chiến sĩ khác cũng không thoát khỏi tai nạn, dưới luồng áp lực bàng bạc đó, đám Đại Vu vốn có thể nghiền ép các đệ tử tinh nhuệ của Tây phương giáo lúc này lại không có sức chống cự.

Đừng nói là đối chiến với Thánh Nhân, chỉ một đòn tùy tay của Thánh Nhân!

Họ cũng không thể chịu nổi.

Nhưng mặc dù như người máu, toàn thân chịu đựng đau đớn tột cùng nhưng họ vẫn kiên cường đứng thẳng!

Không có một Vu tộc nào ngã xuống, như thể thân thể dù có chịu đựng đau đớn lớn hơn nữa, Vu tộc cũng không như đám La Hán và Bồ Tát kia, chịu một chút đau đớn liền ngã xuống đất, thậm chí là gào khóc thảm thiết.

Các Thánh Nhân đang chú ý sát sao đến nơi này, thấy vậy trong lòng cũng âm thầm gật đầu!

"Quả không hổ là Vu tộc từng xưng bá Hồng Hoang, tuy không còn uy thế năm xưa nhưng khí phách đó vẫn không giảm!

Sự cuồng ngạo đó vẫn không giảm, không làm ô danh huyết mạch Bàn Cổ!" Ở Côn Luân Sơn, Thông Thiên đang chú ý sát sao đến chuyện Địa Phủ, thấy thân thể kiên cường của Vu tộc, không khỏi cảm thán!

Mặc dù thực lực Vu tộc hiện tại suy yếu, thậm chí có thể không có tên tuổi trong Hồng Hoang, nhưng ý chí chiến thiên chiến địa đó không

hề suy giảm.

Sau khi cảm thán, Thông Thiên lại vô cùng bất mãn với cách làm của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

"Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thân là Thánh Nhân, lại không biết xấu hổ như vậy, liên tục ra tay với tiểu bối, đúng là sỉ nhục danh tiếng Thánh Nhân!" Mặc dù trong lòng bất mãn, nhưng Thông Thiên cũng không làm gì!

Tuy y tán thưởng Vu tộc nhưng cũng sẽ không dễ dàng nhúng tay vào chuyện của các Thánh Nhân khác, trừ phi uy hiếp hoặc can thiệp đến y.

Các Thánh Nhân khác cũng đại khái như vậy, mặc dù có cảm động trước sự kiên định của Vu tộc nhưng cũng không đưa tay giúp đỡ!

Dù sao sau lưng Vu tộc cũng có một vị tồn tại không thua kém Thánh Nhân, thậm chí trong Địa Phủ còn mạnh hơn Thánh Nhân là Hậu Thổ nương nương.

Nếu vị tồn tại sau lưng đó không ra tay, thì họ cũng sẽ không nhúng tay vào chuyện này.

Nhưng trong nội tâm của họ, đối với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã nảy sinh một chút chán ghét.

Trên Địa Phủ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn các chiến sĩ Vu tộc chịu đựng đau đớn tột cùng cũng không chịu ngã xuống, trong lòng cũng kinh ngạc!

"Ý chí thật mạnh, chỉ tiếc là!

Vì sao lại đối đầu, vì sao không thể gia nhập phe ta!" Chuẩn Đề sau một tiếng than thở, duỗi ra tay phải, sau đó đưa vào trong khe nứt đó.

Trong Địa Phủ, thông đạo bị Chuẩn Đề mạnh mẽ phá ra truyền đến một tiếng động lạ. 107.

Đám La Hán và Đại Vu Vu tộc thấy vậy không ngừng ngẩng đầu nhìn lên bầu trời Địa Phủ, muốn biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Sau đó, trước ánh mắt kinh ngạc của họ, một bàn tay khổng lồ tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt trực tiếp từ trong khe nứt không gian duỗi vào.

Địa Tạng Vương và Hàng Long La Hán cảm nhận được luồng ánh sáng đó, trong lòng vui mừng!

Bởi vì họ biết rõ, đó là khí tức của giáo chủ Chuẩn Đề Thánh Nhân!

"Vu tộc bất kính Tây phương, không hiểu thiên số!

Không biết đại đạo, đáng tru!" Cùng lúc đó, đi kèm với bàn tay khổng lồ giáng xuống là một giọng nói lạnh lùng!

Địa Tạng Vương và Hàng Long La Hán nghe xong, trong lòng vui mừng!

Sau đó liền dùng một ánh mắt nhìn người chết nhìn về phía Hình Thiên và đám Vu tộc.

Địa Tạng Vương vì dựa vào thế mạnh của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, trực tiếp mở miệng châm chọc Hình Thiên: "Ta đã nói, chọc vào Tây phương ta chỉ có một kết cục, đó là tử vong!" Hình Thiên và các Đại Vu nghe xong lộ ra một nụ cười khinh miệt, sau đó bình tĩnh ngẩng đầu nhìn lên trời!

Trong hai mắt, một luồng chiến ý vô tận dâng lên, nhưng vì lúc này đã bị trọng thương, cộng thêm uy thế mạnh mẽ của Thánh Nhân áp chế, căn bản không thể động đậy!

"Vu tộc ta chiến thiên chiến địa chiến tất cả, chưa từng có chữ sợ

hãi!

Không phải Thánh Nhân sao, không phải tử vong sao?

Chút tử vong đối với ta, có gì đáng sợ!" Mặc dù thân thể không thể động đậy, nhưng Hình Thiên vẫn gian nan nói ra một câu!

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nghe xong, trong lòng tức thì đại nộ!

Trong mắt họ, một chủng tộc đã qua thời, không quy thuận thì thôi, hiện tại lại dám mở miệng châm chọc, đúng là tìm chết.

Sau đó, trong cơn phẫn nộ, bàn tay khổng lồ bao phủ bên ngoài Địa Phủ bắt đầu chuyển động!

Trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người, bàn tay khổng lồ đủ che trời che đất đó mang theo uy thế bàng bạc, nhanh chóng đánh về phía nơi Hình Thiên và những người khác đang đứng.

Hình Thiên và những người khác thấy vậy, phát ra một tiếng cười lớn!

Sau đó hai mắt vẫn luôn nhìn chằm chằm vào bàn tay khổng lồ từ trên trời giáng xuống, như thể muốn nhìn xuyên thấu bàn tay khổng lồ đó.

Nhưng uy của Thánh Nhân sao có thể chống lại, cùng lúc bàn tay khổng lồ đó giáng xuống, một luồng khí tức vô hình đã bao phủ vùng đất Luân Hồi.

Có luồng khí tức vô hình đó trợ giúp, cộng thêm uy áp mạnh mẽ trước đó, toàn bộ nhân viên trong Vu tộc đều bị khống chế, không thể động đậy.

Nhưng nếu không có luồng khí tức vô hình đó khống chế, tin rằng Hình Thiên và các Đại Vu cũng sẽ không chạy trốn, ngược lại sẽ vung ra đòn tấn công mạnh nhất, tấn công về phía các Thánh Nhân.

Mặc dù có thể biết rằng đòn tấn công của mình căn bản không thể gây ra bất kỳ uy hiếp nào cho Thánh Nhân, nhưng họ vẫn sẽ làm như vậy!

Chương 375

Bởi vì họ là Vu tộc, Vu tộc vĩnh viễn không lùi bước!

Cùng với bàn tay khổng lồ đó giáng xuống, các chiến sĩ Vu tộc bên dưới có người không chịu nổi uy áp bàng bạc, thổ huyết ngã xuống đất, sống chết không rõ.

Hình Thiên và các Đại Vu cảm nhận được, không hề quay người hay quay đầu lại!

Ngược lại, họ trừng mắt nhìn về phía các Thánh Nhân, đồng thời nắm chặt nắm đấm!

Tin rằng nếu có bất kỳ cơ hội nào, họ sẽ triển khai sự báo thù mãnh liệt nhất đối với Tây phương, đối với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Nhưng, có lẽ không có cơ hội đó nữa rồi!

Bởi vì Chuẩn Đề tuyệt đối sẽ không tha cho bất kỳ kẻ nào dám khinh thường y.

Trên Địa Phủ, Chuẩn Đề nhìn những bóng người vô cùng kiên định trong Địa Phủ, cười khẩy một tiếng rồi nói: "Có lẽ sau này các ngươi thật sự có thể thách thức ta, nhưng không có sau này nữa rồi!

Huống hồ ta cũng không quá tin rằng, một vài tàn dư Vu tộc nhỏ bé có thể lật trời được sao!" Trong mắt y, chỉ cần bàn tay của y giáng xuống, thì những tộc nhân Vu tộc trước mắt này sẽ tan biến giữa trời đất, thậm chí chuyện luân hồi chuyển thế cũng không thể nào.

Cùng với bàn tay khổng lồ đó mang theo khí thế và sức mạnh bàng bạc, với một tốc độ kinh người giáng xuống Vu tộc.

Khi cảm nhận được khoảng cách giữa bàn tay khổng lồ mà mình phát ra và Vu tộc ngày càng gần, Chuẩn Đề khẽ nói: "Muốn trách thì

chỉ có thể trách các ngươi, quá không biết thời thế!

Cứ phải đối đầu với bần đạo, thật không biết sống chết!" Ở bên cạnh, Tiếp Dẫn thì dùng ánh mắt dò xét nhìn về phía Địa Phủ.

Lúc này y đã bắt đầu tính toán, sau khi chưởng quản được Địa Phủ thì nên sắp xếp như thế nào.

Bởi vì trong lòng hai vị Thánh Nhân, trận chiến này, Địa Phủ dễ như trở bàn tay!

Nhưng có lẽ họ đã bỏ qua, trong Lục Đạo Luân Hồi đó có một biến số không thể bỏ qua nhất, đó là Hậu Thổ.

Khi Hậu Thổ thấy Vu tộc bị ngược đãi phi nhân, y đã muốn dùng thực lực để tiêu diệt toàn bộ kẻ phạm tội.

Nhưng sau một hồi suy nghĩ kỹ lưỡng, Hậu Thổ đã từ bỏ kế hoạch cứu Vu tộc!

Dù sao công kích của Chuẩn Đề hiện tại đã thành thế, trong khoảng cách ngắn như vậy, Lục Đạo Chi Chủ cũng không có tác dụng gì.

Hậu Thổ cũng không ngờ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai người lại vô sỉ đến vậy!

Dám bất chấp uy nghiêm của cảnh giới Thánh Nhân.

Một đòn tấn công đột ngột, khiến Hậu Thổ có chút trở tay không kịp!

Nhưng khi Hậu Thổ phản ứng lại, đã không thể chống cự!

Kể từ khi trở thành Hậu Thổ nương nương, Hậu Thổ chưa từng lo lắng như bây giờ!

Hậu Thổ hiện tại nhìn những bóng người kiên cường bất khuất đó, trong lòng vô cùng lo lắng!

“Không, không được!” Hình Thiên, có thể nói là di sản cuối cùng của Vu tộc!

Cũng là những tộc nhân cuối cùng của Vu tộc.

Nếu xảy ra bất kỳ vấn đề gì, thì toàn bộ Vu tộc sẽ hoàn toàn xong đời.

Nhưng trong lúc Hậu Thổ đang vô cùng lo lắng, có chút không biết phải làm sao!

Một luồng khí tức vừa quen thuộc lại vừa có chút xa lạ, bàng bạc đột nhiên lướt qua bên cạnh y.

Sau đó, bàn tay khổng lồ đang không ngừng hạ xuống vậy mà lại dừng lại!

Đồng thời, uy thế bàng bạc mà nó tỏa ra cũng từ từ bị triệt tiêu.

Hậu Thổ thấy vậy, trong lòng vui mừng, đồng thời đối với chủ nhân của luồng khí tức đó, trong lòng cũng có một phỏng đoán đại khái.

Sau khi phỏng đoán, Hậu Thổ lập tức cung kính hướng về phía đông hành một lễ, đồng thời có chút cung kính nói: “Vô cùng cảm tạ, cảm tạ Thiên Tôn đã giúp đỡ Vu tộc!” Mặc dù với địa vị và thực lực của Hậu Thổ hiện tại, căn bản không cần phải làm như vậy, nhưng luồng khí tức thần bí đó đã giúp y một việc quá lớn.

Dù sao đã đưa Vu tộc trở về từ bờ vực diệt vong, đáng nhận một lễ của Hậu Thổ!

Ở Tam Tiên Đảo xa xôi, Nguyên Thủy nhìn Hậu Thổ hành một lễ, khóe miệng lộ ra một nụ cười!

“Xem ra đã biết, quả không hổ là Hồi Chi Chủ!

Ở trong Địa Phủ, cảm tri lực siêu phàm.” Đúng vậy, khí thế vừa

rồi cứu Vu tộc chính là do Nguyên Thủy phát ra!

Vu tộc có khí phách như vậy, không đáng bị diệt!

Vì vậy Nguyên Thủy đã ra tay, nhìn vào khí phách kiên cường bất khuất, thà chết không chịu khuất phục đó, Nguyên Thủy ra tay cứu họ.

Nhưng cũng chỉ là một hành động tùy tay, còn sau này có thể đi đến bước nào, có thể sống sót qua một đại kiếp hay không, Nguyên Thủy tỏ ý sẽ không ra tay nữa.

Ra tay một lần là đủ rồi, sau khi Vu tộc không còn nguy hiểm đến tính mạng!

Hậu Thổ sau khi tạ ơn Nguyên Thủy, liền một vẻ mặt phẫn hận nhìn về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

"Dám động thủ với Vu tộc, đừng trách ta không khách khí!" Sau đó trên người Hậu Thổ hiện ra một Lục Đạo Luân Hồi nhỏ, nhưng Lục Đạo Luân Hồi này lại không có bất kỳ lực hấp dẫn nào, ngược lại còn phóng ra từng luồng ánh sáng vô cùng chói lọi.

Sau khi sau lưng hiện ra một Lục Đạo Luân Hồi nhỏ, Hậu Thổ thúc đẩy pháp lực gần như vô tận và pháp tắc luân hồi, đồng thời hét lớn: "Lục Đạo Luân Hồi, Thiên Đạo!" Tức thì, Lục Đạo Luân Hồi nhỏ sau lưng y bắt đầu vận chuyển!

Từng luồng khí tức huyền diệu xuất hiện trên Lục Đạo Luân Hồi nhỏ.

Nếu các Thánh Nhân khác nhìn thấy, chắc chắn cũng sẽ kinh hãi không thôi!

Bởi vì Lục Đạo Luân Hồi trước mắt tuy tỷ lệ nhỏ hơn một chút, nhưng công năng lại gần như tương tự!

Cũng có nghĩa là, Hậu Thổ hiện tại lúc nào cũng mang theo một

Lục Đạo Luân Hồi bên người!

Đương nhiên, chuyện bí mật như vậy, các Thánh Nhân trong Hồng Hoang gần như biết hết mọi chuyện, cũng không thể biết được tình hình hiện tại của Hậu Thổ.

Lục Đạo Luân Hồi nhỏ sau khi vận chuyển, dưới tác dụng của từng luồng khí tức huyền diệu đó!

Một luồng lực hấp dẫn bàng bạc từ đó lan ra, sau đó liền tập trung bay về phía hai vị Thánh Nhân cao cao tại thượng kia!

Chuẩn Đề đang dương dương đắc ý đột nhiên cảm nhận được, công kích của y bị hạn chế!

Bị đánh tan.

Tức thì trong lòng nảy sinh một tia nghi hoặc và đại nộ!

Dù sao đây chẳng khác nào một hành vi vả mặt!

"Rốt cuộc là ai, ai dám ngăn cản bần đạo!" Nhưng chưa kịp tìm hiểu sâu, một luồng cảm giác uy hiếp nhàn nhạt đã dâng lên trong lòng, khiến Chuẩn Đề trong lòng càng thêm kinh hãi!

Dù sao kể từ khi trở thành Thánh Nhân, đã lâu không xuất hiện cảm giác như vậy!

Chẳng lẽ, sẽ có tài trong lý?

Chương 376

Không, không nên!

Một Địa Phủ cỏn con, căn bản không có nhân vật mạnh mẽ.

Nhưng Chuẩn Đề tuy đang không ngừng suy nghĩ, nhưng động tác trong tay cũng không hề dừng lại!

Nhưng vì chuyện quan trọng, trong lúc chuẩn bị chống cự, Chuẩn Đề cũng báo cho Tiếp Dẫn biết suy nghĩ trong lòng mình.

Tiếp Dẫn nghe xong, trong lòng cũng kinh hãi, vì không lâu trước đó y cũng cảm nhận được một luồng nguy hiểm.

Nhưng nó chỉ xuất hiện một thoáng, rồi biến mất không dấu vết!

Vì vậy Tiếp Dẫn cũng không quá để ý, dù sao cảm giác đó quá mờ nhạt, không thể thu hút sự chú ý của Tiếp Dẫn.

Nhưng bây giờ, từ miệng Chuẩn Đề nói ra lại khác!

"Sư đệ, ngươi cũng cảm nhận được sao!

Có lẽ lần này, chúng ta lại có phiền phức lớn rồi!" Tiếp Dẫn lập tức ý thức được, có thể có phiền phức!

Chuẩn Đề nghe xong, cũng không hề phản bác, như có điều suy nghĩ gật đầu.

Trong lúc suy nghĩ, một luồng ánh sáng bao hàm thiên địa chí lý, vạn vật huyền diệu từ trong Địa Phủ bay ra.

Khi nó xuất hiện trong nháy mắt, lập tức thu hút ánh mắt của các đại năng trong Hồng Hoang!

"?" "Hình như là một luồng ánh sáng, nhưng lại bao hàm vô số đại đạo!

Luồng ánh sáng này chắc chắn không đơn giản.” “Trong luồng ánh sáng đó, bao hàm vô tận thiên địa đại đạo!

Chẳng lẽ Thánh Nhân sắp quyết chiến rồi sao?” 108.

Trong khoảnh khắc, trên đại lục Hồng Hoang, các loại ngôn luận lần lượt nổi lên!

Các loại tiếng nói lo lắng, sợ hãi vang lên.

Nhưng dù các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh có phản đối hay ủng hộ thế nào, đều không thể can thiệp vào quyết định của Thánh Nhân.

Các Thánh Nhân đang xem kịch thì lại cảm thấy hứng thú với một chuyện, bởi vì trong luồng ánh sáng đó bao hàm thiên địa đại đạo, và chư thiên vạn vật.

Quan trọng hơn là, Hậu Thổ lần đầu tiên sử dụng đòn tấn công này!

Vô cùng có giá trị nghiên cứu.

Khác với tâm thái xem kịch của các Thánh Nhân khác, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang trong cuộc chiến lại thực sự cảm nhận được một luồng khí tức cực kỳ nguy hiểm.

Sau đó liền muốn tản ra, dù sao luồng ánh sáng đó quỷ dị vô cùng!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sợ có vấn đề.

Nhưng đòn tấn công được gọi là Thiên Đạo đâu dễ né như vậy, khi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm ra phòng ngự, luồng ánh sáng đó đã đến ngay trước mặt.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy vậy, trong lòng kinh hãi, đều không ngờ luồng ánh sáng đó lại nhanh như vậy!

Vậy mà chỉ một thoáng không để ý, đã đến trước mặt mình.

Nhưng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tuy phản ứng chậm một nhịp, nhưng động tác phản kích lại không hề chậm!

Thân thể hai người tức khắc bùng nổ vạn trượng quang mang, đồng thời một luồng Phật quang tinh diệu cũng từ thân thể hai người tỏa ra.

Luồng ánh sáng đó xuất hiện xong, liền tức khắc nhắm vào luồng ánh sáng mang thông tin Thiên Đạo đang bay về phía Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Sau một hồi giao tranh, luồng ánh sáng do Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn phát ra vậy mà lại không địch lại được luồng ánh sáng mang khí tức Thiên Đạo.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy vậy, trong lòng tức thì kinh hãi!

Sau đó liền không còn cản trở luồng ánh sáng đó nữa, chuẩn bị toàn lực ứng phó!

Trong lúc chuẩn bị, họ bị luồng ánh sáng mang theo lực hấp dẫn đồng thời bao hàm thông tin Thiên Đạo đó đánh trúng!

Tức thì họ có thể cảm giác được, ở sâu trong Địa Phủ, Lục Đạo Luân Hồi đang gia tốc vận chuyển, đồng thời từng luồng lực hấp dẫn bàng bạc không ngừng bay về phía họ.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cảm nhận được, trong lòng đột nhiên có chút lĩnh ngộ!

Chẳng lẽ luồng ánh sáng quỷ dị đó, phát ra từ Lục Đạo Luân Hồi?

Đúng là có khả năng này!

Dù sao Hậu Thổ là chủ của Lục Đạo Luân Hồi!

Có tất cả các thủ đoạn điều động Lục Đạo Luân Hồi cũng không có gì lạ.

Nhưng, Hậu Thổ đột nhiên ra tay khiến Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vô cùng tức giận!

"Hậu Thổ nương nương, không ở trong Lục Đạo Luân Hồi tĩnh tu, ra can dự vào chuyện Địa Phủ làm gì?" Tiếp Dẫn phát ra một tiếng gầm giận dữ, hai mắt giận dữ nhìn về phía trong Địa Phủ!

Hậu Thổ nghe xong, nội tâm đột nhiên có một luồng phẫn nộ cực lớn!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thật sự là cao thủ ngậm máu phun người, rõ ràng là kẻ gây sự, vậy mà dám chất vấn!

Thế là, Hậu Thổ cũng không chịu yếu thế!

Trực tiếp phản bác: "Thế thì sao?

Các ngươi không ở Linh Sơn phương Tây, dám đến Địa Phủ làm càn, thật là gan to bằng trời!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nghe xong, tức thì á khẩu!

Dù sao đại kiếp Địa Phủ lần này, đúng là do họ gây ra!

Nhưng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sẽ không thừa nhận chuyện này!

Dù sao họ bị thương nghiêm trọng, quan trọng nhất là đã để một lượng lớn quỷ hồn trốn thoát.

Đối với một Địa Phủ mới thành lập, tuyệt đối là một đòn đả kích không nhỏ!

Huống chi là những tổn thất không thể lường trước.

Vì vậy một khi thừa nhận, thì họ sẽ không yên ổn!

Mặc dù thừa nhận hay không cũng không có quan hệ gì, người khác cũng không thể làm gì họ.

Nhưng sự kháng cự trong nội tâm sẽ cản trở quá trình phát triển

của Tây phương giáo!

Nếu đã không thể thương lượng, thì chỉ có thể dùng thực lực phân cao thấp!

Ngay sau đó Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức chuẩn bị phản kích, một luồng Phật quang từ tay họ phát ra, sau đó bay vào trong Địa Phủ.

Chương 377

Sau đó liền vang lên một tiếng nổ, đồng thời một luồng năng lượng dao động bàng bạc hình thành bên trong Địa Phủ.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy vậy, trong lòng vui mừng, liền gia tăng thủ đoạn công kích!

Từng đạo pháp thuật mang theo pháp tắc Phật đạo, và từng kiện linh bảo mang theo năng lượng bàng bạc được trút xuống Địa Phủ.

Ngay sau đó trong Địa Phủ, không ngừng vang lên tiếng nổ!

Bên trong Địa Phủ, Hậu Thổ nhìn những đòn tấn công dày đặc, gầm lên một tiếng!

Tiếp theo, Lục Đạo Luân Hồi sau lưng y tỏa ra từng trận uy thế. 109.

Sau đó, những đòn tấn công vốn khí thế hung hăng mang theo sức mạnh bàng bạc dưới sự dẫn dắt của pháp tắc Lục Đạo Luân Hồi không ngớt rơi xuống!

Nhưng sau khi chống lại đòn tấn công, Hậu Thổ quyết định phát động phản kích!

Dù sao trong từ điển của Vu tộc, không có chuyện bị đánh mà không trả đũa.

Sau khi liếc nhìn một cái tàn tích công kích đầy đất, Hậu Thổ phẫn nộ hét lớn: "Lục Đạo Luân Hồi, gia ngô thân!" Sau một tiếng hét, trên người Hậu Thổ tỏa ra một luồng uy thế lẫm liệt!

Đồng thời, Lục Đạo Luân Hồi đang không ngừng vận chuyển ở sâu trong Địa Phủ đột nhiên tỏa ra một luồng sức mạnh bàng bạc.

Hậu Thổ cảm nhận được, lập tức bắt đầu hấp thu!

Sau khi hấp thu xong sức mạnh Lục Đạo Luân Hồi, Hậu Thổ ở trong Địa Phủ về cơ bản có thể không còn sợ hãi Thánh Nhân.

Có sức mạnh Lục Đạo Luân Hồi gia trì, Hậu Thổ cuối cùng cũng có lòng tin chiến thắng!

Liền nhìn một cái lên trên Địa Phủ, có chút vênh váo của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, trong lòng không khỏi dâng lên một luồng lửa giận.

Tiếp theo, dưới một tiếng gầm giận dữ, Hậu Thổ ra tay!

Với tốc độ vô cùng nhanh và sức mạnh bàng bạc không thể chống cự, y trực tiếp đưa Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề từ bên ngoài Địa Phủ vào trong Địa Phủ.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tuy thân là Thánh Nhân, nhưng động tác vừa rồi của Hậu Thổ có khí thế mơ hồ vượt qua Thánh Nhân, nên Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề mới không có khả năng phản kháng như vậy.

Khi biết mình đang ở trong Địa Phủ, hai vị Thánh Nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng kinh hãi, sau khi phản ứng lại liền nhân cơ hội này, tiến hành quan sát toàn bộ Địa Phủ.

Nhưng thời gian Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có thể thở không nhiều, chỉ trong một lúc ngắn, sức mạnh của Hậu Thổ đã quét ngang.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức tỏa ra từng luồng Phật quang, để thích ứng đối phó!

Nhưng rất nhanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vì ở trong Địa Phủ, thực lực không bằng Hậu Thổ, trực tiếp bị áp chế khắp nơi.

Đồng thời trong Địa Phủ, những chuyện xảy ra cũng hiện ra trước mắt các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh và chúng sinh.

Khi thấy Thánh Nhân gần như vô địch trong lòng mình vậy mà lúc

không có phản ứng, bị đưa vào trong Địa Phủ, không khỏi trong lòng kinh hãi. 110.

Chúng sinh Hồng Hoang đồng loạt không khỏi cảm khái, thực lực ẩn giấu trong Địa Phủ cường đại!

Nhưng, một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh lại muốn tiếp tục đào sâu hơn, muốn tìm ra chân tướng sự việc.

Nhưng lúc này Địa Phủ đang trong đại chiến, không thể dễ dàng tiến vào tra xét, nhưng cũng không phải là không có cách nào.

Nếu đã không thể vào một cách công khai, thì lén lút lẻn vào chắc không có vấn đề gì?

Mặc dù làm vậy có chút rủi ro, nhưng một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nóng lòng muốn biết chân tướng sự việc không hề sợ hãi.

Tại Hồng Hoang, các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đang nhấp nhô muốn động, định mượn cơ hội này để thăm dò nông sâu của Địa phủ, thì bên trong Địa phủ, ba vị cường giả cảnh giới Thánh Nhân đã giao chiến không ngừng!

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề bằng vào thực lực cường hãn, đánh đến khó phân thắng bại với Hậu Thổ - người đang được Lục Đạo Luân Hồi gia trì.

Tuy nhiên theo thời gian dần trôi, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại bắt đầu có chút chống đỡ không nổi!

Bởi lẽ ở trong Địa phủ, sức mạnh của Hậu Thổ được tăng cường, còn thực lực của bọn họ lại bị suy yếu.

Trong sự biến hóa về thực lực giữa đôi bên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề dần cảm nhận được một luồng vô lực cảm.

“Không được, tuyệt đối không thể cứ tiếp tục như thế này!

Nếu không, chúng ta có khả năng sẽ thất bại!” “Sư huynh có diệu kế gì không?” “Ta trực tiếp vận dụng thủ đoạn mạnh nhất để chế phục Hậu Thổ!

Nếu không được, lập tức rút lui!” “Được!” Sau khi cảm thấy lực bất tòng tâm, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bắt đầu một cuộc bí mật đối thoại.

Sau đó bọn họ xác định phương châm tiếp theo, chính là tụ tập sức mạnh, nếu không thành công sẽ lập tức rời đi.

Tiếp đó, hai người gật đầu, khí thế toàn thân bạo chương!

Đồng thời, một luồng Phật quang lấp lánh trên thân thể bọn họ.

Toàn bộ Địa phủ đều bao trùm dưới uy thế bàng bạc của hai vị Thánh nhân!

Hậu Thổ cảm nhận được điều đó thì đôi mày hơi nhíu lại, thập phân không thích khí tức của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Đồng thời nàng cũng vô cùng chán ghét Phật quang, lập tức điều động luồng luân hồi chi lực bàng bạc phía sau thân mình.

Cuối cùng, dưới sự áp chế của luân hồi chi lực, Phật quang tỏa ra trên người Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề dần bị ép xuống trong một phạm vi cực nhỏ.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề cảm nhận được điều đó thì nhíu mày, dường như có chút kinh ngạc trước cảnh tượng này.

Tiếp Dẫn biết không thể chờ đợi thêm nữa, bèn lấy ra Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên!

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên vừa xuất hiện liền tỏa ra kim quang nhàn nhạt!

Trong Địa phủ tối tăm, nó như một ngọn minh đăng vô cùng rực rỡ.

Chuẩn Đề cũng lấy ra Tiên Thiên Linh Bảo Thất Bảo Diệu Thụ, sau đó dưới sự gia trì sức mạnh Thánh nhân, món linh bảo này phát ra một luồng uy thế bàng bạc.

Chúng sinh Hồng Hoang cảm nhận được thì không khỏi kinh hãi, các đại năng Chuẩn Thánh cảm nhận được uy thế nhiếp nhân tâm phách đó lại càng thêm hứng thú với những việc đang xảy ra trong Địa phủ.

Tuy nhiên bọn họ cũng hiểu rõ, Địa phủ hiện tại là một chiến trường khổng lồ!

Nếu chẳng may xông vào, nhất định sẽ bị lún sâu trong đó.

Nếu vận khí không tốt bị dư ba của trận chiến Thánh nhân quét trúng thì đúng là thiệt thòi lớn.

Vì vậy, đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh dù trong lòng vô cùng hiếu kỳ nhưng vì an nguy tính mạng, không ai dám lén lút lẻn vào Địa phủ.

Thế nhưng bọn họ phát hiện, bình chướng trong Địa phủ vì trận chiến của Thánh nhân mà đã vỡ vụn!

Bọn họ đã có thể nhìn thấy tình hình bên trong Địa phủ, trong lòng nhất thời đại hỷ.

Chương 378

Từng đạo mục quang trong nháy mắt tụ tập về hướng Địa phủ!

Nhưng khi mục quang của đám Chuẩn Thánh vừa tụ tập lại lập tức bị thu hồi!

Bởi lẽ ba vị cường giả cấp bậc Thánh nhân đang giao chiến, chỉ riêng uy thế bàng bạc tỏa ra cũng đủ để khiến những tu sĩ Chuẩn Thánh phải kinh sợ.

Một số người do thu hồi mục quang không kịp thời, lập tức bị thánh uy cường đại áp bách!

Đôi mắt liền chảy ra huyết lệ, sau đó phun ra một ngụm tiên huyết!

Tuy thân thể bị thương không nhỏ nhưng bọn họ không hề lộ vẻ não nộ mà ngược lại còn thấy may mắn: "Quả nhiên là Thánh nhân!

Nếu không được cho phép mà muốn quan sát hành vi của Thánh nhân, đúng là tìm cái chết!" "A, e rằng đạo nhãn quang vừa rồi chỉ là một lời cảnh cáo!

Là ta đã tự đại, cư nhiên muốn quan sát trận giao chiến giữa các Thánh nhân." Một số đại năng Chuẩn Thánh sau một hồi bàn tán, ai nấy đều cảm thấy xấu hổ vì hành vi vô tri trước đó.

Trước đây bọn họ cho rằng Thánh nhân cũng chỉ đến thế, căn bản không để vào mắt!

Nào ngờ trong mắt Thánh nhân, bọn họ chỉ là con kiến hôi.

Tuy thánh uy của Thánh nhân cường đại, nhưng đối với một số đại năng đỉnh tiêm tại Hồng Hoang thì vẫn không thể ngăn cản hoàn toàn.

Với tư cách là đại năng hàng đầu Hồng Hoang, Hạo Thiên ở Thiên đình tuy hiện tại danh tiếng không quá lớn, nhưng thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ của hắn là không thể xem thường.

Cộng thêm việc hắn sở hữu Tiên Thiên Linh Bảo Hạo Thiên Kính chuyên dùng để quan sát thiên địa!

Sau khi phí một phen công phu, Hạo Thiên cuối cùng cũng nhìn rõ tràng cảnh trong Địa phủ lúc này!

Khi thấy bộ dạng của Địa phủ, Hạo Thiên trong lòng lập tức kinh hãi!

Bởi vì tổn hại mà Địa phủ phải gánh chịu so với tưởng tượng còn bàng đại hơn nhiều.

Không gian bên ngoài toàn bộ Địa phủ trở nên rách nát không chịu nổi, từng đạo vết nứt không gian có thể thấy ở khắp nơi.

Thỉnh thoảng có những quỷ hồn bị vết nứt không gian hút đi, truyền tống tới những nơi không xác định.

Ngoài những vết nứt không gian dày đặc đó, bên trong Địa phủ hiện tại còn tràn ngập đại lượng khí tức khủng bố.

Hạo Thiên nhìn qua Hạo Thiên Kính, nội tâm cũng nhịn không được mà run rẩy.

"Giao chiến giữa các Thánh nhân quả thực khủng bố, Địa phủ e rằng sắp phế rồi!" Sau cơn kinh hãi, Hạo Thiên nhìn Địa phủ đang lung lay sắp đổ mà không khỏi cảm thán!

Đồng thời trong lòng cũng thầm than, khả năng chịu đựng của Địa phủ thật sự mạnh mẽ!

Đầy rẫy vết nứt không gian, lúc nào cũng như sắp sụp đổ vậy mà vẫn kiên trì bấy nhiêu năm không hề băng hội.

Sau khi cảm thán, Hạo Thiên lần nữa nhìn vào Hạo Thiên Kính để xem xét tình hình tổn hại ở những nơi khác trong Địa phủ.

Hạo Thiên tận lực điều khiển Hạo Thiên Kính, không để linh bảo nhìn thẳng vào Thánh nhân.

Có thể quan sát tràng cảnh Địa phủ đã là tốt rồi, một khi nhìn vào Thánh nhân mạo phạm thánh uy, đó chẳng phải là tìm cái chết sao!

Vì vậy để có thể quan sát tình trạng Địa phủ mà không kinh động Thánh nhân, Hạo Thiên cần vạn phần tiểu tâm.

Các đại năng Chuẩn Thánh khác cũng phân phân thi triển các loại thủ đoạn!

Hoặc sử dụng linh bảo, hoặc sử dụng thần thông pháp tắc!

Tóm lại, đám đại năng Chuẩn Thánh thi triển thần thông, dò xét tình hình Địa phủ.

Sau một hồi, tràng cảnh bên trong Địa phủ hiện ra trước mắt bọn họ!

Khi nhìn thấy cảnh tượng đó, các Chuẩn Thánh kinh hãi không thôi, cảm thán lực phá hoại của Thánh nhân thật quá cường đại.

Khi ánh mắt các đại năng Chuẩn Thánh tụ tập về Địa phủ, cuộc tranh đấu giữa Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Hậu Thổ cũng đi vào hồi kết.

Thần sắc Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có chút đồi phế, Phật quang trên người trở nên ảm đạm!

Xem chừng đã chịu thương tổn không nhỏ.

Đối diện là Hậu Thổ, dưới sự gia trì của luân hồi chi lực cuồn cuộn không dứt, nàng hiển hiện phi thường tinh thần!

Hậu Thổ nhìn Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang có chút đồi phế, thần sắc lạnh đạm nói: “Thế nào?

Có muốn so tiếp hay không!" Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nghe xong, thần sắc lập tức biến ảo!

Nội tâm sau một hồi giằng co, có chút trù trướng nói: "Không cần nữa!

Hậu Thổ nương nương thực lực càng thắng một bậc!

Chúng ta thua, chúng ta rời đi!" Đám La Hán cùng Bồ Tát bên dưới nghe thấy vậy, thần sắc lập tức sụp đổ!

Trên mặt hiện lên vẻ không thể tin được.

Bọn họ không ngờ hai vị Giáo chủ chí cao vô thượng cư nhiên lại bại trận tại một nơi Địa phủ nhỏ bé.

Hàng Long La Hán chịu đả kích lớn nhất, bởi thực lực càng mạnh càng hiểu rõ hai vị Giáo chủ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cường đại đến mức nào!

Thế nên khi nghe hai vị Thánh nhân thừa nhận thất bại, sắc mặt hắn vô cùng thảm bạch!

"Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!" Các La Hán và Bồ Tát khác tuy không thất thần lạc phách như Hàng Long La Hán nhưng cũng chẳng khá hơn bao nhiêu!

Phật tâm kiên định trong lòng bắt đầu xuất hiện một vết nứt!

Nếu không kịp thời tu bổ, e rằng không bao lâu nữa sẽ trở thành một đạo cách ngại trong lòng.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi thừa nhận thất bại, nhìn xuống đám La Hán và Bồ Tát đang thất thần phía dưới, trong lòng hiểu rõ trạng thái của thuộc hạ hiện tại vô cùng bất ổn.

Nhưng sự thật là vậy, không cách nào thay đổi!

Chỉ có thể khẽ thở dài, hy vọng bọn họ có thể bước ra khỏi sự

thất vọng này.

Sau đó, bọn họ phất tay dẫn theo đám đệ tử rời khỏi Địa phủ, quay về Linh Sơn ở Tây Phương.

Tuy nhiên khi đại quân rời đi, Địa Tạng Vương lại bị lưu lại!

Địa Tạng Vương nhìn đại quân Tây Phương cùng hai vị Thánh nhân bại thối, trong lòng muốn khóc mà không có nước mắt!

Tuy Phật tâm dị thường kiên định nhưng giờ đây cũng trở nên có chút yếu ớt.

"Thất bại rồi!

Thất bại rồi!" Sau vài câu lẩm bẩm vô thần, thần sắc Địa Tạng Vương trở nên vô cùng đồi phế!

Sự bại thối của Tây Phương mang lại đả kích quá lớn, e rằng trong một thời gian dài sắp tới hắn không thể khôi phục.

Chương 379

Hậu Thổ nhìn hai vị Thánh nhân Tây Phương dẫn đệ tử bại thối cũng không ngăn cản!

Tuy chiến thắng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhưng nàng biết không thể giữ bọn họ lại.

Sau khi nhìn chằm chằm Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề rời đi, Hậu Thổ nhìn vết nứt không gian thông ra ngoại giới, đại thủ phất mạnh!

Một luồng luân hồi chi lực bàng bạc tỏa ra, sau đó vết nứt không gian khổng lồ kia bắt đầu từ từ được tu phục.

Sau khi tu phục vết nứt không gian liên thông Hồng Hoang, Hậu Thổ lại hướng mắt nhìn vào bên trong Địa phủ.

Khi thấy Địa phủ đầy rẫy vết nứt, nội tâm nàng phát ra tiếng thở dài khe khẽ!

Tuy Hậu Thổ đánh bại hai Thánh nhân Tây Phương nhưng cái giá phải trả cũng không nhỏ, Địa phủ gần như bị đánh phế.

Sau tiếng thở dài, Hậu Thổ bắt tay tu phục toàn bộ luân hồi chi địa!

Đồng thời trong Địa phủ, Phong Đô Đại Đế cũng dẫn theo Thập Điện Diêm La bước ra hỗ trợ tu phục.

Sau một quá trình dài đằng đẵng, Địa phủ cuối cùng cũng khôi phục dáng vẻ ban đầu!

Chỉ là mức độ chịu đựng công kích của Địa phủ hiện tại đã kém xa so với trước kia.

Bởi lẽ trận đại chiến này tiêu hao quá nhiều bản nguyên của Địa

phủ!

Đồng thời không gian vốn kiên cố bên trong cũng bị phá hoại, tu phục lại cũng không thể bền chắc như cũ.

Sau khi tu phục Địa phủ cùng luân hồi chi địa, dưới sự dẫn dắt của Phong Đô Đại Đế và Thập Điện Diêm La, đại quân Địa phủ bắt đầu tràn ra khỏi Địa phủ, đi vào Hồng Hoang đại địa.

Trận chiến trước đó khiến đại lượng quỷ hồn thoát ra, nếu để chúng tùy ý lưu lại Hồng Hoang e rằng sẽ gây ra ảnh hưởng lớn!

Vì vậy vì chúng sinh Hồng Hoang, cũng vì công đức khí vận trong u minh, Thập Điện Diêm La đích thân dẫn lĩnh Ngưu Đầu Mã Diện, Phán Quan cùng các cao thủ Địa phủ phát động một cuộc hành động diệt quỷ quy mô lớn tại Hồng Hoang.

Các thế lực khác ở Hồng Hoang thấy vậy cũng động tâm, phân phân gia nhập để kiếm tìm công đức khí vận!

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên thậm chí hạ lệnh cho đại quân Thiên đình vốn đang thiếu hụt hiệp trợ Địa phủ thu phục quỷ hồn.

Tại Nhân Hoàng Điện, Phục Hy đích thân hạ lệnh Nhân tộc biên soạn một chi đại quân thu phục quỷ hồn ở Nhân tộc và vùng phụ cận để kiếm công đức!

Với sự trợ giúp của các thế lực Hồng Hoang, ức vạn quỷ hồn thoát ra nhanh chóng được thu hồi gần hết.

Đương nhiên có một số quỷ hồn liều chết chống cự, không nguyện vào luân hồi liền bị Địa phủ cường thế trấn áp, trực tiếp tro bay khói diệt.

“Không được nương tay, một khi thả đi một tên, đối với Địa phủ tuyệt đối là tai nạn thiên đại, thế nên nếu không thuận tòng, trực tiếp

đánh giết!" Thập Điện Diêm La trực tiếp hạ lệnh, bởi quỷ hồn đào ly là một sai lầm trọng đại của Địa phủ, nếu để chúng tác loạn, Thiên đạo nhất định sẽ giáng xuống trừng phạt.

Sau một thời gian dài, Hồng Hoang không còn thấy cảnh tượng ức vạn quỷ hồn đào tẩu như trước.

Giải quyết xong sự việc, đại quân Địa phủ trở về, các thế lực Hồng Hoang cũng quay lại trạng thái cũ.

Nhưng cuộc liên hợp hành động này đã làm các đại năng Hồng Hoang kinh động!

Bởi quy mô liên động lớn như thế là lần đầu tiên trong lịch sử Hồng Hoang.

Sau khi sự kiện quỷ hồn kết thúc, trên bầu trời không ngừng rơi xuống từng đạo công đức kim quang!

Tất cả nhân viên tham gia bắt giữ quỷ hồn đều nhận được một phần công đức không nhỏ.

Thậm chí một số người nhờ vào lượng công đức bàng đại đó mà phân phân đột phá, thực lực tăng mạnh.

Điều này khiến một số thế lực không ra tay cảm thấy vô cùng tiếc nuối và hối hận!

Khi Thập Điện Diêm La trở về Địa phủ, Địa Tạng Vương lại không biết liêm sỉ tiến lên cung duy: "Chúc mừng chư vị Diêm quân đại thắng trở về, đây quả là chuyện đáng mừng!" Tần Quảng Vương thấy Địa Tạng Vương thì nhíu mày lộ vẻ chán ghét!

Nếu không phải do Địa Tạng Vương khơi mào chuyện đoan, bọn họ đã không cần bận rộn như thế, lo sợ quỷ hồn gây loạn Hồng Hoang.

Lần này các thế lực Hồng Hoang được hưởng công đức bàng đại, còn bọn họ thì chẳng được gì!

Bởi lẽ quỷ hồn thoát ra từ Địa phủ, Thiên đạo không trừng phạt đã là ân tình thiên đại rồi.

Muốn tranh đoạt công đức là chuyện tuyệt đối không thể, thế nên Thập Điện Diêm La đối với Địa Tạng Vương hận ý càng thêm sâu.

Tần Quảng Vương thái độ vô cùng không hữu hảo, trực tiếp lạnh lùng nói: "Lý Cán, cút ngay về Linh Sơn cho bản vương!" Địa Tạng Vương nghe xong thần sắc nhất thời lúng túng, đồng thời trong lòng dâng lên nộ hỏa, muốn xé nát Tần Quảng Vương trước mặt.

Tuy nhiên dù vô cùng phẫn nộ nhưng hiện tại hình thế đã khác xưa, Địa Tạng Vương không có tư bản để đối kháng với Tần Quảng Vương.

Hắn chỉ đành ép xuống nộ hỏa, trên mặt lộ nụ cười cung kính nói: "Địa Tạng từng phát đại hoành nguyện, địa ngục chưa trống thề không thành Phật!

Vì vậy mong chư vị Diêm quân vãng khai một mặt!

Chuyện trước đây cứ để nó qua đi, sau này xin chư vị chiếu cố nhiều hơn!" Tần Quảng Vương cùng các Diêm La Vương nghe xong liền hừ lạnh một tiếng!

Trực tiếp phớt lờ lời của Địa Tạng Vương mà rời đi!

Địa Tạng Vương nhìn bọn họ rời đi, trong lòng vô cùng khổ sáp!

Hắn thập phân hối hận về quyết định ban đầu.

Nhưng sự đã rồi, không thể vãn hồi!

Chỉ có thể tiếp tục khẩn cầu các Diêm Vương có thể mở lượng khoan hồng.

Thời gian sau đó, Địa Tạng Vương thường xuyên bám theo Tần Quảng Vương cùng các Diêm Vương không ngừng hiến ân cần!

Các Diêm Vương bị làm phiền lâu ngày cũng nảy sinh chán ghét!

"Thật phiền phức, nếu không phải trên người hắn uẩn hàm đại công đức, ta đã sớm đánh giết hắn rồi!" "Cũng không còn cách nào, ai bảo hắn phát đại hoành nguyện, đem Địa phủ trói buộc lại một chỗ!" "Vậy giờ tính sao, chẳng lẽ thật sự để hắn tiếp tục lưu lại Địa phủ?" "Lưu lại Địa phủ là chuyện không thể tránh khỏi, nhưng nếu muốn lưu lại thì phải nghe theo sắp xếp của ta!" Cuối cùng sau một hồi thương lượng, các Diêm Vương đồng ý cho Địa Tạng Vương tiếp tục ở lại Địa phủ.

Tuy nhiên, muốn có đãi ngộ như cũ là chuyện không thể, tòa đạo trường hào hoa bàng đại bị thu hồi!

Tần Quảng Vương cùng mọi người chọn cho hắn một tòa đạo trường giản lậu nằm ở biên duyên hẻo lánh của Địa phủ.

Địa Tạng Vương biết chuyện thì nộ hỏa trung thiêu!

Hắn đã phí bao công sức hiến ân cần thời gian qua.

Vậy mà Tần Quảng Vương cư nhiên dám đối xử với hắn như thế, thật không thể tha thứ!

Nhưng hắn cũng hiểu, đại thế đã mất!

Vì vậy chỉ có thể không tình nguyện đi đến tòa đạo trường hẻo lánh đó!

Khi đến nơi, Địa Tạng Vương lập tức bị bộ dạng tàn phá trước mắt làm cho ngây người.

Một tòa đạo trường mà chẳng bằng một căn nhà nát!

Trong bóng tối, một căn nhà cô linh linh, tàn tạ đứng sừng sững

khiến người ta không nỡ nhìn thẳng.

Chương 380

“Tần Quảng Vương, hãy đợi đấy!

Ta nhất định sẽ khiến ngươi phải trả giá đắt!” Nhìn thấy bộ dạng đạo trường, Địa Tạng Vương nghiến răng nghiến lợi nói, nộ khí trong lòng đã đạt đến đỉnh điểm.

Nhưng đám người Tần Quảng Vương biết cũng chẳng thèm chấp nhặt, bởi một kẻ thất thế không đáng để quan tâm nhiều.

Hiện tại bọn họ tập trung vào công việc bận rộn trong Địa phủ.

Địa phủ từ đó khôi phục trạng thái bình thường, vô số quỷ hồn dưới sự dắt dẫn của luân hồi chi lực xuyên qua cổng Địa phủ để tiến vào bên trong.

Sau khi Địa phủ bình tĩnh lại, Hồng Hoang cũng khôi phục sự yên bình!

Do thu phục quỷ hồn nhận được đại lượng công đức, các đại thế lực phân phân lâm vào bế quan.

Không còn sự đối trì và va chạm của các đại thế lực, Hồng Hoang yên tĩnh vô cùng!

Điều này khiến một số thế lực vừa và nhỏ cảm thấy vô cùng cao hứng, vì bọn họ lại có thể phát triển thêm một đợt.

Thời gian thấm thoát thoi đưa, chớp mắt trăm năm đã trôi qua!

Thành viên của các đại thế lực Hồng Hoang cũng dần tỉnh lại sau khi bế quan, cảm nhận thực lực tăng lên mà hưng phấn không thôi.

Sau khi các đại thế lực phục tô, cục diện Hồng Hoang lại trở nên không bình tĩnh!

Các vị đại năng bắt đầu bố cục tại Hồng Hoang, đồng thời các cuộc tranh đấu cũng theo đó tăng thêm. 111.

Nhưng tổng thể Hồng Hoang vẫn phi thường bình tĩnh, không hề vì thực lực các đại thế lực tăng mạnh mà xảy ra biến động lớn.

Bởi lẽ không chỉ một bên tăng thực lực, mà tuyệt đại bộ phận các thế lực ở Hồng Hoang đều tăng lên!

Thế nên dù thực lực tăng nhưng sự cân bằng không bị phá vỡ!

Tuy cục bộ có bộc phát tranh đấu nhưng tổng thể vẫn rất thái bình.

Tuy nhiên dưới sự bình tĩnh đó, ám lưu lại không hề thiếu!

Một số đại năng cảnh giới đỉnh phong Chuẩn Thánh phân phân bố cục tại Hồng Hoang, đồng thời bắt đầu tìm kiếm phương pháp để đột phá cảnh giới hiện tại.

Tại Huyết Hải, Minh Hà lần nữa tỉnh lại sau một lần tu luyện!

Nhưng sau khi tỉnh lại, Minh Hà không hề có chút thần tình hưng phấn nào!

Bởi qua nghìn năm tu luyện, thực lực không hề tăng thêm một mảy may.

Khi cảm nhận thực lực không tăng, thần tình Minh Hà trở nên vô cùng bạo táo!

Hắn phát ra một tiếng phẫn nộ đại hống: "Khả ác!

Thật sự khả ác!

Thánh nhân, Hỗn Nguyên!

Làm sao đột phá, làm sao đột phá đây!" Nhất thời, toàn bộ đáy Huyết Hải sóng đào hung dũng, ám lưu cuồn cuộn!

Từng đạo ba lan khủng bố vang vọng trong đó.

Đại lượng tộc nhân Tu La tộc cảm nhận được thì run lẩy bẩy, bộ dạng vô cùng kinh hoàng.

Sau cơn kinh hãi, các tộc nhân Tu La tộc không ngừng bàn tán: "Lão tổ lại phát nộ rồi, đây là lần thứ mấy rồi?" "Không rõ nữa, nhưng dường như lần nào bế quan xong lão tổ cũng phát nộ thì phải!

Thật sự không hiểu lão tổ rốt cuộc phẫn nộ vì chuyện gì.

Thực lực của Ngài đã đạt tới đỉnh phong Hồng Hoang, tuy không bằng Thánh nhân nhưng cũng đâu có kém!" Tuy bọn họ nhỏ giọng bàn tán nhưng vẫn bị Minh Hà biết được!

Minh Hà nghe xong lập tức bột nhiên đại nộ: "Cư nhiên dám thảo luận về lão phu, đúng là tìm chết!" Tức thì một luồng dao động vang lên, hai tên tộc nhân Tu La tộc đang bàn tán kịch liệt lập tức bị kích phi, đồng thời phun ra một ngụm tiên huyết!

Sau khi ngã xuống đất, sinh cơ trên người bọn họ hoàn toàn biến mất, tộc nhân Tu La gần đó thấy vậy kinh hãi khôn cùng!

Trong lúc kinh hoàng vạn phần, bên tai bọn họ truyền đến một giọng nói cực kỳ băng lãnh: "Bất kỳ kẻ nào dám thảo luận về lão tổ đều là tìm chết!" Đám tộc nhân Tu La nghe xong lập tức kinh hãi đáp lại: "Không dám, chúng ta tuyệt đối không dám!" Minh Hà nghe vậy trực tiếp hừ lạnh một tiếng!

Đồng thời một luồng khí tức tỏa ra, đám tộc nhân Tu La cảm nhận được đều không tự chủ được mà quỳ rạp xuống.

"Tuyệt đối đừng để ta phát hiện có kẻ thảo luận về lão tổ lần nữa, nếu không tuyệt chẳng dung tình!" "Rõ, rõ!" Đám tộc nhân Tu La lập tức hồi đáp, sợ chậm một chút sẽ bị trừng phạt!

Cảm nhận được sự cung duy run rẩy của Tu La tộc, nộ hỏa trong lòng Minh Hà dần tiêu tan.

Sau khi phát tiết một phen, Minh Hà bắt đầu xem xét lại xử cảnh hiện tại.

Tuy thực lực đang ở đỉnh phong Hồng Hoang nhưng một ngày không thành Thánh nhân, một ngày còn phải chịu áp chế cực lớn.

Hiện tại Minh Hà căn bản không dám tùy ý rời khỏi Huyết Hải đi vào Hồng Hoang, vì sợ sẽ bị vị Thánh nhân nào đó trấn áp.

Trong lúc Minh Hà khôi phục bình tĩnh, định tiếp tục tìm tòi bí mật Hỗn Nguyên đại đạo, thì tại một nơi nào đó ở phía Tây Hồng Hoang, một nam tử trung niên tóc đen dài đang dùng ánh mắt mang theo tư khảo nhìn về hướng Huyết Hải.

"Huyết Hải Minh Hà, quả thực có tư cách trở thành mục tiêu của bản tọa!" Sau một hồi trầm tư, nam tử trung niên lộ ra một nụ cười tà mị rồi đạm nhiên nói!

Sau đó, phía sau hắn lóe lên một tia không gian dao động!

Thân thể vị trung niên nhân biến mất ngay tức khắc, rồi tại một vùng bình nguyên bên ngoài Huyết Hải đang sóng cuộn, không gian dao động và vị trung niên nhân xuất hiện.

Vị trung niên nhân đó xuất hiện, nhìn thoáng qua Huyết Hải đang sóng đào hung dũng, nhàn nhạt nói một câu: "Huyết Hải, bản tọa tới đây!

Hy vọng Minh Hà đừng để bản tọa thất vọng, nếu không đừng trách bản tọa vô tình!" Sau đó, hắn với vẻ mặt tự tin thong dong bước vào trong Huyết Hải.

Trong Huyết Hải, Minh Hà bỗng nhiên cảm giác được dường như có người tìm đến mình!

Hắn không khỏi ngẩng đầu nhìn vào trong Huyết Hải, lập tức phát hiện một vị trung niên nhân đang từ từ hạ xuống!

Minh Hà nhìn vị trung niên nhân đó, đôi mày không khỏi nhíu lại!

Bởi vì hắn cảm giác người trước mắt này thập phân không đơn giản.

Đang định tử tế quan sát một phen thì hắn phát hiện vị thần bí trung niên nhân này được bao phủ bởi một luồng khí tức thần bí, cách tuyệt sự thăm dò.

Phát hiện ra điều đó, Minh Hà cảm thấy vô cùng thú vị!

"Thật ý tứ, không biết từ đâu tới một vị thần bí nhân như thế này!

Nhưng nhìn bộ dạng hắn, có lẽ là nhắm vào bản tọa rồi!" Sau khi lộ ra thần tình hứng thú, Minh Hà chuẩn bị thu hồi mục quang!

Dù sao trong lòng cũng đã có suy đoán, chỉ cần tĩnh hậu thần bí nhân tới là được.

Thế nhưng khi mục quang của hắn vừa triệt ly, hắn lại phát hiện vị trung niên nhân kia đang nhìn hắn mỉm cười!

Chương 381

Minh Hà cảm nhận được thì nhíu mày!

Bởi lẽ với tư cách là người sở hữu thực lực vượt xa Chuẩn Thánh, ngoại trừ Thánh nhân ra, đáng lẽ không ai có thể phát hiện hành tung của hắn!

Vậy mà vị thần bí nhân trước mắt này cư nhiên có thể phát giác mục quang của hắn!

Tuy người này không phải là bất kỳ vị Thánh nhân nào, nhưng quả thực ngày càng thú vị rồi.

Sau một hồi chờ đợi của Minh Hà, vị thần bí trung niên nhân đã xuyên qua vô lượng Huyết Hải để đến trước mặt hắn.

Minh Hà thấy vậy trực tiếp mở miệng hỏi: "Ngươi là ai, vì sao đến đây!" Vị trung niên nhân nghe xong liền lộ nụ cười hòa thiện rồi đáp: "Bản tọa Vô Thiên, vì ngươi mà đến!" Minh Hà nghe xong lập tức nhíu mày!

Đồng thời trong não hải bắt đầu không ngừng hồi tưởng, xem trong Hồng Hoang rốt cuộc có vị đại năng nào tên là Vô Thiên hay không!

Nhưng sau một hồi hồi tưởng, hắn không hề phát hiện ra mình quen biết vị đại năng nào tên Vô Thiên cả.

Vị nhân huynh tên Vô Thiên đó dường như cũng nhìn thấu Minh Hà, trực tiếp mở miệng nói: "Minh Hà, không cần hồi tưởng nữa!

Trước ngày hôm nay ngươi chưa từng thấy ta, ta cũng vốn chẳng quen biết ngươi!" Nghe lời của Vô Thiên, chân mày Minh Hà càng nhíu sâu hơn, đã không quen biết vậy thì mục đích của Vô Thiên rốt

cuộc là gì?

Vô Thiên dường như nhìn thấu nội tâm Minh Hà nên trực tiếp nói: "Đừng lo lắng, bản tọa lần này tới mang theo một chuyện tốt, một chuyện tốt thiên đại đối với ngươi!" Minh Hà nghe xong cũng dần hạ xuống sự lo âu trong lòng, chuyển sang sinh ra một tia hiếu kỳ!

Vị thần bí nhân tự xưng Vô Thiên trước mắt này rốt cuộc có chuyện tốt gì cho mình!

Dưới ánh mắt hiếu kỳ của Minh Hà, Vô Thiên với vẻ mặt tự tin hỏi: "Minh Hà, ngươi có muốn trở thành Thánh nhân!

Hoặc là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không!" Minh Hà nghe xong thần tình lập tức trở nên vô cùng khẩn trương!

Đồng thời một luồng uy thế bàng bạc tỏa ra từ trên người hắn.

Toàn bộ Huyết Hải bắt đầu sóng đào hung dũng, từng đạo pháp tắc khủng bố trực tiếp phong bế Huyết Hải lại.

Sau khi làm xong tất cả, Minh Hà mới nghiêm túc hỏi: "Lời này có ý gì, chẳng lẽ ngươi có năng lực khiến bản tọa thành Thánh?" Vô Thiên nghe xong liền khẳng định gật đầu, tự tin nhìn về phía Minh Hà.

"Bản tọa tự nhiên có năng lực đó, nhưng cũng phải xem quyết định của ngươi, bởi muốn trở thành Thánh nhân hay Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thì cần phải trả giá đắt đấy!" Minh Hà nghe lời khẳng định của hắn cũng trực tiếp nói: "Chỉ cần thành Thánh, chút ít điều kiện thì có là gì!

Nói đi, có điều kiện gì!" Vô Thiên nghe xong thần sắc càng thêm đắc ý, trực tiếp đáp: "Có ba điều kiện, đương nhiên nội dung điều kiện hiện tại không thể nói!

Chỉ cần ngươi đáp ứng, bản tọa lập tức dạy cho ngươi phương pháp thành Thánh!

Đương nhiên, ngươi cũng có thể chọn không tiếp nhận, coi như bản tọa chưa nói gì.” Minh Hà nghe Vô Thiên không đề cập nội dung điều kiện thì trong lòng có chút bất mãn, nhưng lúc này chưa phải lúc lật mặt!

Vì vậy hắn nén lại sự bất mãn trong lòng, bắt đầu suy khảo xem rốt cuộc có nên đáp ứng hay không!

Đáp ứng thì lợi ích vô cùng rõ ràng, có thể thoát khỏi vị trí lúng túng hiện tại, trở thành một đại năng đỉnh phong chân chính của Hồng Hoang.

Không giống như hiện tại, tuy đột phá Chuẩn Thánh nhưng trên đầu lúc nào cũng như có Thánh nhân áp chế!

Nhưng điều kiện không minh bạch, sau này có lẽ sẽ chịu thiệt!

Nếu không đáp ứng thì giữ nguyên hiện trạng, nhưng như vậy thì có tác dụng gì!

Hiện tại hắn cần sự đột phá!

Sau một hồi trầm tư, Minh Hà gật đầu đồng ý ba điều kiện chưa biết của Vô Thiên.

Vô Thiên thấy vậy mãn nguyện gật đầu, thấy Minh Hà rất thức thời!

Kế hoạch của hắn lại tiến thêm được một bước.

Sau khi đồng ý, Minh Hà bách bất cập đãi hỏi: “Phương pháp đâu, ta muốn phương pháp!” Nhìn Minh Hà đang nôn nóng, Vô Thiên thần sắc đạm nhiên nói: “Phương pháp thì ngươi không cần quá lo lắng!

Bởi sau này ta còn cần ngươi hợp tác mà!” Nhưng trong thâm tâm, hắn lại đắc ý vô cùng!

Từ khi trở thành Vô Thiên, tâm tình của hắn chưa bao giờ thư

sướng như vậy.

Sau đó dưới ánh mắt kỳ phán của Minh Hà, Vô Thiên phất mạnh tay!

Một đạo kim sắc quang mang xuất hiện dưới đáy Huyết Hải.

Nhất thời chiếu sáng toàn bộ Huyết Hải, Minh Hà thấy vậy kinh hãi, tấn tốc khống chế Huyết Hải để che đậy kim quang.

Vô Thiên thấy vậy chỉ cười cười, không hề trở chỉ!

Dù sao hiện tại Minh Hà chưa thành Thánh, khiêm tốn một chút cũng tốt.

Minh Hà khẩn cấp điều động sức mạnh Huyết Hải che lấp kim quang xong, trong lòng có chút phẫn nộ!

Vô Thiên trực tiếp tống ra kim quang trong tay đến trước mặt Minh Hà!

Minh Hà đang mang nộ ý liền ngây người.

Vô Thiên thần sắc bình tĩnh nói: "Đây chính là Đại Đạo Công Đức, cao hơn Hồng Hoang Thiên Địa Công Đức một bậc!

Chính là thứ thích hợp nhất để cung cấp động lực đột phá." Minh Hà nghe xong, trong mắt lộ ra vẻ minh ngộ!

Sau đó hai mắt tỏa sáng, trên mặt không khỏi lộ ra thần tình vô cùng khát vọng.

Vô Thiên thấy vậy đạm đạm nhất tiếu!

Tiếp đó phất tay, luồng Đại Đạo Công Đức gần như vô lượng đó tiến vào cơ thể Minh Hà.

Minh Hà thấy vậy trong lòng đại kinh!

Một luồng cảm xúc trào dâng trong tâm khảm.

Vô Thiên rốt cuộc có ý gì, loại công đức cấp bậc Đại Đạo trân quý như thế cư nhiên lại giao cho hắn!

Chẳng lẽ hắn không cần sao?

Tuy trong lòng tồn tại thiên bàn vạn bàn nghi hoặc, nhưng Minh Hà không hề hỏi ra miệng!

Dù sao hắn cũng chẳng có tổn thất gì mà lại nhận được cơ duyên lớn lao như thế.

Vậy nên trong lòng Minh Hà căn bản không muốn đẩy ra, thậm chí còn muốn có thêm một lần nữa!

Tuy nhiên một vài ý nghĩ trong lòng Minh Hà đã bị Vô Thiên cảm tri được!

"Tham lam, vô tri!

Mỗi một điểm đều là ma ưu điểm!

Minh Hà không đi làm thủ lĩnh Ma tộc đúng là lãng phí nhân tài." Vô Thiên cảm nhận sự biến hóa trong lòng Minh Hà xong không khỏi cười lạnh nói!

Sau đó, Minh Hà cùng Vô Thiên mỗi người mang tâm sự riêng, đối thị một hồi rồi cùng lộ ra nụ cười vui vẻ.

Chương 382

Hai người nhìn nhau một lát, Minh Hà liền tiến vào tu luyện!

Dù sao hấp thu lượng công đức bàng đại như thế cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Huống hồ, đây là Đại Đạo Công Đức cao hơn một đẳng cấp so với Thiên Địa Công Đức thông thường!

Bên trong nó còn ẩn chứa vô số đại đạo chí lý, nếu Minh Hà có thể lĩnh ngộ được một phần thôi cũng đủ dùng vô cùng!

Nhìn Minh Hà trực tiếp tiến vào trạng thái lĩnh ngộ, Vô Thiên cũng cảm thấy vô vị, liền đi dạo quanh Huyết Hải.

Trăm năm trôi qua, tại đáy Huyết Hải, Minh Hà đang bế quan tu luyện đột nhiên mở bừng mắt!

Đồng thời, một luồng khí tức cực kỳ bàng bạc tỏa ra từ người hắn!

Thực lực của Minh Hà trở nên mạnh mẽ hơn hẳn.

Tuy chưa đạt tới cảnh giới Thánh nhân nhưng cũng đã đạt đến Á Thánh đỉnh phong!

Minh Hà tin rằng chẳng bao lâu nữa có thể đột phá tới Thánh nhân cảnh giới.

Động tĩnh khi Minh Hà xuất quan đã kinh tỉnh Vô Thiên đang dạo chơi dưới đáy Huyết Hải!

"Cuối cùng cũng tỉnh lại, mất hẳn trăm năm thời gian!

Cư nhiên chỉ đạt tới Á Thánh đỉnh phong." Sau khi bị Minh Hà thu hút sự chú ý, Vô Thiên nhìn sang, nhưng chỉ nhìn một lát là đôi mày đã

cau lại.

Tuy Minh Hà trong trăm năm đã đạt được thành quả rất lớn, tu vi từ Á Thánh sơ kỳ nhảy vọt lên Á Thánh đỉnh phong!

Nhưng sự biến hóa ở đẳng cấp này đối với Vô Thiên vẫn là quá chậm, căn bản không đủ để ứng phó với tình hình sắp tới.

Dù trong lòng có chút bất mãn nhưng vì một mưu hoa to lớn, Vô Thiên vẫn tiến lên chúc hạ Minh Hà.

Tuy nhiên tại đáy Huyết Hải, tâm tình của Minh Hà lúc này lại không tốt lắm!

Tại nơi tu luyện, tọa trên một thạch đài, Minh Hà có chút não nộ nói: "Chuyện gì thế này, vì sao không thể tiếp tục tu luyện được nữa!" Hiện tại trong lòng Minh Hà thập phân cuồng táo, lại một lần thất bại!

Lại một lần bị chặn lại trước ngưỡng cửa Thánh nhân!

"Bước cuối cùng vẫn không thể bước ra, chẳng lẽ cảnh giới Thánh nhân vô duyên với bản tọa sao?" Sau khi trải qua hai lần thất bại, nội tâm hắn không khỏi sinh ra nghi lự!

Bởi vì vô duyên vô cớ vào khắc cuối cùng lại xảy ra hai lần đình đốn!

Chỉ có thể chứng minh vài vấn đề!

Một là thực lực không đủ, nhưng tích lũy đã hoàn thành rồi!

Huống chi còn có Đại Đạo Công Đức vô lượng tồn tại, căn bản không có nguyên nhân thiếu hụt thực lực.

Thứ hai là do không có Hồng Mông Tử Khí, không thể liên thông Thiên đạo thành Thánh!

Thứ ba cũng là điều mà Minh Hà tự mình muốn chấp nhận nhất, đó chính là: Hồng Hoang đã bị người ta phong ấn rồi.

Ngoại trừ một số thiên định Thánh nhân ra, căn bản không ai có thể bước ra bước đó!

Nhưng rốt cuộc là ai mà lại có năng lượng lớn đến thế.

Trong lúc Minh Hà đang phiền táo bất dĩ, lo sốt vó vì việc đột phá Thánh nhân thì Vô Thiên đã đến bên cạnh hắn!

Minh Hà thấy Vô Thiên liền lập tức che giấu suy nghĩ trong lòng, lộ ra nụ cười bước ra nghênh tiếp.

"Vô Thiên đạo hữu cuối cùng cũng tới rồi, bản tọa đợi ngươi khổ quá!" Vừa thấy Vô Thiên, Minh Hà liền bắt đầu kể khổ!

Hắn muốn trút ra những nỗi khổ muộn trong lòng, đồng thời cũng muốn thăm dò xem Vô Thiên rốt cuộc có cách nào giải quyết không.

"Minh Hà không cần như thế, bản tọa đã đáp ứng thì nhất định sẽ làm được, điểm này ngươi không cần tốn tâm trí!" Vô Thiên nghe xong lập tức hiểu ý Minh Hà, liền cổ lệ!

"Lời tuy là vậy, nhưng hiện tại bản tọa đối mặt không chỉ là vấn đề thiếu công đức, mà Thiên đạo đang ngăn cản bản tọa!

Vậy nên không biết biện pháp của ngươi có thể giúp bản tọa đạt thành tâm nguyện hay không!" Sau một cuộc giao phong ngắn ngủi, Vô Thiên nhìn Minh Hà đang có chút tự ti mà an ủi: "Minh Hà không cần lo lắng, công đức không được thì còn cách khác!" Minh Hà nghe xong, hai mắt lập tức phát ra một đạo quang mang nhiếp nhân!

Tinh thần đang đổi phế lập tức trở nên phấn chấn.

"Mau nói đi, rốt cuộc là phương pháp gì!" "Muốn trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Thánh nhân, ngoài công đức ra còn có lĩnh ngộ pháp tắc!

Chỉ cần lĩnh ngộ pháp tắc đạt đến một trình độ đủ cao, vậy thì có

thể đột phá hạn chế trong Hồng Hoang, trở thành cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hoặc Thánh nhân." Minh Hà nghe xong ban đầu vô cùng hân hỉ, nhưng sau đó lại trù trướng.

Dù thực lực mạnh mẽ và dựa vào Huyết Hải có thể không bị Thánh nhân ảnh hưởng, nhưng ở một phương diện khác hắn lại rất yếu ớt, ví dụ như phương diện pháp tắc!

Tuy Minh Hà ở dưới đáy Huyết Hải, nhưng pháp tắc tu luyện được lại ít ỏi không đáng kể, đa số chỉ ở tầng thứ nhất.

Ngay cả Huyết Chi Pháp Tắc cũng không quá tầng thứ tư!

Phải biết rằng trong Huyết Hải huyết khí vô số, thực sự là nơi hoàn mỹ nhất để lĩnh ngộ Huyết Chi Pháp Tắc.

Vậy mà Minh Hà ở môi trường ưu việt như thế mà mới lĩnh ngộ được tầng thứ tư, quả thực hơi quá đáng!

"Muốn trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hay Thánh nhân, pháp tắc bản thân phải đủ mạnh, ít nhất phải lĩnh ngộ một đạo pháp tắc đạt đến tầng thứ bảy!

Chỉ có như vậy mới có thể liên thông với Đại Đạo trong cõi u minh, trực tiếp vượt qua Thiên Đạo để trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tiêu dao tự tại!

Vì vậy, Minh Hà, muốn trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, ngươi phải bắt đầu từ việc lĩnh ngộ pháp tắc!" Vô Thiên nhìn thần tình trù trướng của Minh Hà, thở dài một tiếng rồi chỉ điểm!

Nghe lời của Vô Thiên, Minh Hà cuối cùng cũng hiểu mình sai ở đâu.

Sau đó hắn cũng chẳng kịp cảm tạ Vô Thiên mà lập tức lao vào tu luyện!

Ngay lập tức tại đáy Huyết Hải, Minh Hà bắt đầu nhanh chóng hấp thu huyết khí xung quanh.

Dưới sức hút bàng đại của Minh Hà, mạn thiên huyết khí dần dần hình thành một cái kén khổng lồ bao quanh hắn.

Trăm năm sau, cái kén dưới đáy Huyết Hải ngày càng bàng đại!

Sức hút bàng bạc từ cái kén liên tục hút lấy lượng huyết khí vô lượng bên ngoài.

Nếu không phải Huyết Hải vô lượng thì e rằng với sức hút mạnh mẽ như thế, nơi này đã sớm bị hút cạn!

Theo thời gian trôi đi, khí tức tỏa ra từ huyết dũng khổng lồ đó cũng trở nên ngày càng bàng bạc, thậm chí có một luồng uy áp nhàn nhạt bao phủ Huyết Hải.

Vô Thiên cảm nhận được rốt cuộc gật đầu, nhìn huyết dũng cao lớn vô cùng kia với vẻ hưng phấn: "Đợi mấy trăm năm, cuối cùng cũng sắp hoàn thành!

Thật sự hưng phấn, hy vọng Minh Hà đừng để bản tọa thất vọng lần nữa!

Nếu không ngươi cũng chẳng còn ý nghĩa tồn tại." Sau đó dưới ánh mắt mong đợi vô cùng của Vô Thiên, Minh Hà ở sâu trong huyết dũng cũng đạt tới một thời khắc chí quan trọng.

Nhờ dung hợp đại lượng huyết khí, cộng thêm môi trường thiên nhiên của Huyết Hải và tư chất bản thân, lại được Vô Thiên chỉ điểm, Huyết Chi Pháp Tắc của Minh Hà thăng tiến vô cùng nhanh chóng.

Chương 383

Chỉ trong vòng chưa đầy trăm năm đã trực tiếp vượt qua hai đẳng cấp!

Sự lĩnh ngộ Huyết Chi Pháp Tắc trực tiếp đạt đến tầng thứ bảy!

Phải biết rằng pháp tắc tầng thứ bảy có thể sản sinh uy lực gần như tương đồng với Thánh nhân!

Điều đó nghĩa là hiện tại Minh Hà dù chưa thành Thánh nhân nhưng thực lực cũng chẳng kém gì Thánh nhân.

Sau khi lĩnh ngộ pháp tắc tầng thứ bảy, Minh Hà đình chỉ tu luyện pháp tắc!

Dừng tu luyện pháp tắc xong, Minh Hà chuẩn bị nhân lúc đại thế đã thành, nhất cử đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên!

Sau một hồi chuẩn bị ngắn ngủi, Minh Hà điều chỉnh trạng thái bản thân tới mức tối ưu!

Sau đó tỏa ra khí thế bàng bạc!

Luồng khí thế chứa đựng vô tận huyết khí đó với uy thế lôi đình vạn quân trực tiếp xông ra khỏi huyết dũng đang bao bọc Minh Hà, lan tỏa khắp Huyết Hải!

Vô Thiên cảm nhận được liền lộ ra biểu tình hưng phấn, cuối cùng cũng tới thời khắc mấu chốt, mưu hoa bấy lâu nay cuối cùng cũng sắp thành công!

Vô lượng tộc nhân Tu La tộc trong Huyết Hải cảm nhận uy thế bàng bạc của Minh Hà, ai nấy đều lộ vẻ kinh hoàng, run rẩy quỳ xuống!

Luồng khí thế đó sau khi quét sạch Huyết Hải uy thế không giảm, tiếp tục tràn vào Hồng Hoang!

Theo sự xuất hiện của luồng khí thế bàng bạc đó, toàn bộ Hồng Hoang chấn động!

Vô số sinh linh đang bận rộn cùng các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh cảm nhận được đều lộ vẻ kinh hoàng!

Tại một tòa đạo quán khổng lồ ở trung bộ Hồng Hoang, Trấn Nguyên Tử cảm nhận uy thế bàng bạc đó liền chấn kinh: "Chuyện gì thế này, tại sao lại có huyết tinh chi khí nồng đậm như thế!

Trong luồng huyết tinh chi khí đó cư nhiên còn mang theo uy thế bàng bạc như vậy!" Sau đó theo luồng thánh uy mang theo huyết khí bàng bạc tiếp tục hoành hành tại Hồng Hoang, Trấn Nguyên Tử cũng dần cảm nhận được một tia cảm giác quen thuộc!

Hắn ngẩng đầu nhìn trời, thấy bầu trời vốn đang quang đãng bỗng xuất hiện từng tia huyết sắc chi khí.

"Khí tức của Minh Hà!

Nó truyền tới từ hướng Huyết Hải!

Chẳng lẽ Minh Hà cư nhiên đã tiến thêm được một bước!" Sau khi cúi đầu trầm tư, Trấn Nguyên Tử chấn kinh nói!

Phải biết rằng tạo ra uy thế bàng bạc như thế, chỉ riêng cảnh giới Chuẩn Thánh e là không thể nào!

Chỉ có cảnh giới Thánh nhân mới có thể tạo ra uy thế lớn đến vậy.

"Không thể nào, Minh Hà làm sao có thể thành Thánh nhân!

Không có Hồng Mông Tử Khí, không có công đức vô lượng!

Không thể nào!" Nhưng ý niệm đó vừa hiện ra đã bị dập tắt không thương tiếc!

Bởi dù uy thế trước mắt rất lớn, nhưng Minh Hà căn bản không có khả năng thành Thánh nhân.

Nhưng nếu luồng khí thế này không phải của Minh Hà thì là của ai?

Hay là ai sắp sửa thành Thánh?

Trấn Nguyên Tử lúc này trong lòng đầy nghi hoặc, nhìn mạn thiên huyết sắc chi khí một lần nữa rồi chìm vào trầm tư!

Ngoài Trấn Nguyên Tử, các đại năng đỉnh tiêm khác ở Hồng Hoang cũng thoát khỏi cơn chấn hám.

Trong lòng ai nấy đều có một nỗi lo lớn, đó chính là rốt cuộc kẻ nào lại có uy thế lớn đến thế!

Ngay cả các Thánh nhân cũng phân phân đưa mục quang nhìn về hướng Hồng Hoang đại địa!

Đặc biệt là hướng Huyết Hải.

Tuy nhiên tại Huyết Hải, Vô Thiên dường như thấy Thánh nhân đang quan sát nên trực tiếp động dụng ma đạo chi lực để bình tế Huyết Hải.

Dù làm vậy có chút ý vị che tai trộm chuông, nhưng chỉ cần trước khi Minh Hà thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không bị quấy rầy là đủ rồi.

Các Thánh nhân khi dò xét Huyết Hải phát giác nơi này bị bình tế, lập tức cảm thấy vô cùng thú vị!

Do đó hứng thú của các Thánh nhân đối với Huyết Hải ngày càng nồng đậm!

Tại Huyết Hải, khí thế toàn thân Minh Hà đã đạt tới đỉnh điểm!

Đồng thời trên thân thể Minh Hà không ngừng xoay quanh từng

đạo khí thể huyết hồng sắc.

Sau khi cảm thấy đã đạt tới đỉnh phong, Minh Hà đại hống một tiếng: "Lúc này không phá thì còn đợi đến khi nào!" Đồng thời lượng công đức lớn còn lại cũng tiến vào cơ thể Minh Hà!

Với sự trợ giúp của huyết khí bàng bạc cùng công đức vô lượng, Minh Hà đã đột phá giới hạn khó đột phá nhất Hồng Hoang, đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Ngay lập tức một luồng khí tức huyền chi hữu huyền tỏa ra từ cơ thể Minh Hà!

Thân thể huyết hồng sắc ban đầu cũng dần khôi phục trạng thái bình thường.

Đồng thời khí thế bàng bạc đó cũng dần tiêu tán, tuy không còn khí thế gia thành nhưng Minh Hà lại trở nên càng thêm mạnh mẽ!

Sau khi trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Minh Hà cúi đầu nhìn trạng thái bản thân, hân hỉ nói: "Đây là uy lực của cảnh giới Hỗn Nguyên sao, quả nhiên vô cùng huyền diệu!" Lúc này tiếng chúc mừng của Vô Thiên cũng vang lên bên tai Minh Hà: "Chúc mừng ngươi đã trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Từ đó thoát ly khỏi các kiếp nạn ở Hồng Hoang, tiêu dao tự tại!" Minh Hà nghe xong cũng lộ ra một tia tiếu ý!

"Đâu có, nếu không nhờ Vô Thiên đạo hữu giúp đỡ, Minh Hà làm sao có thể đơn giản thành tựu cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên như thế này!

Ân tình của Vô Thiên đạo hữu, Minh Hà tuyệt đối không quên!" Vô Thiên nghe lời Minh Hà liền lộ nụ cười, thấy Minh Hà không quên ước định trước đó!

Như vậy cũng đỡ rắc rối, vì nếu Minh Hà không thừa nhận ước

định, Vô Thiên sẽ phải thi triển một vài tiểu thủ đoạn để Minh Hà biết ai mới là người giúp hắn thành công.

Sau đó hai người nhìn nhau rồi cười đại tiếu!

Tuy nhiên bên ngoài Huyết Hải, chúng sinh Hồng Hoang lại không vui vẻ như thế!

Tại Hồng Hoang, vì Minh Hà đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mà thiên địa đốn thời biến sắc!

Những luồng thiên địa dị tượng bắt đầu hiển hiện khắp Hồng Hoang, chúng sinh nhìn thấy liền hiểu ngay là Minh Hà đã thành Thánh.

Khi biết chuyện, chúng sinh Hồng Hoang vô cùng chấn kinh và sá dị.

Trong đó, một số đại năng Chuẩn Thánh tỏ ra hoàn toàn không thể tiếp thụ việc Minh Hà thành Thánh!

Tại Thiên đình Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên cảm nhận thiên địa tràn ngập huyết sát chi khí thì sắc mặt đại biến, gào thét: "Không thể nào, dựa vào cái gì mà hắn thành Thánh nhân!

Dựa vào cái gì!" Hiện tại Hạo Thiên cảm thấy vô cùng chấn nộ và vô nại.

Từ khi trở thành Thiên Đế, hắn chưa bao giờ được an tâm!

Chương 384

Dù là các đại năng Chuẩn Thánh hay đệ tử Thánh nhân, ai nấy đều dành cho Thiên đình và hắn một sự khinh miệt nhàn nhạt.

Bởi lẽ đám đại năng và đệ tử Thánh nhân đó ai nấy đều không dễ trêu vào!

Bối cảnh thực lực bất phàm, căn bản không phải Thiên đình hiện tại có thể đắc tội.

Giờ đây Minh Hà thành Thánh lại càng tạo ra một đả kích trí mạng đối với Hạo Thiên!

Đương nhiên ở Hồng Hoang, những đại năng cảm thấy bị đả kích trí mạng không chỉ có mình Hạo Thiên!

Các Chuẩn Thánh khác cũng cảm thấy bị tổn thương!

Trong lòng thầm hô một câu, Hồng Quân bất công!

Sau những đợt thiên địa dị tượng đó, dù chúng sinh Hồng Hoang vạn phần không muốn tin nhưng sự thật bày ra trước mắt, không thể phản bác.

Sau cơn chấn hám và tật đố, bọn họ bắt đầu tìm kiếm phương pháp thành Thánh của Minh Hà!

Bởi ở Hồng Hoang, phương pháp để trở thành Thánh nhân hay Đại La Kim Tiên không nhiều, đa số đều là ngõ cụt hoặc không đủ tầm.

Thế nên chúng sinh Hồng Hoang cấp bách muốn biết phương pháp hoặc bí quyết thành Thánh của Minh Hà!

Tuy nhiên khi một số đại năng tụ tập bên rìa Huyết Hải thì lại bị Huyết Hải sóng đào hung dũng ngăn cản.

Nhìn Huyết Hải tràn ngập huyết khí bàng bạc, một số đại năng nảy sinh ý thối lui!

Uy lực của Huyết Hải ai nấy đều rõ, một khi khinh suất tiến vào nhất định sẽ gặp nguy hiểm cực lớn.

Nhưng bảo bọn họ rời đi lúc này thì lại không cam tâm!

Dù sao phương pháp thành Thánh đang ở ngay trước mắt, nếu không đoạt lấy tuyệt đối sẽ không phục.

Theo thời gian, vùng phụ cận Huyết Hải dần tụ tập đại lượng đại năng Chuẩn Thánh, nhưng vì sự hung hãn của Huyết Hải, đám Chuẩn Thánh này không dám khinh suất xuất thủ.

Điều này giúp Minh Hà có một khoảng thời gian nghỉ ngơi để nhanh chóng ổn định cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên từ Á Thánh.

Dưới đáy Huyết Hải, sau một hồi dung hợp ngắn ngủi, Minh Hà chính thức chưởng khống sức mạnh cấp bậc Thánh nhân.

Cảm nhận sức mạnh bàng bạc tràn đầy trong cơ thể, Minh Hà chưa bao giờ có cảm giác tốt như thế này!

Sau khi phát ra một tiếng thư thản, Minh Hà cảm thán: "Sức mạnh bàng bạc này, giản trực có thể đánh bại mười tên bản tọa của trước kia!

Chẳng lẽ khoảng cách giữa Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh lại lớn đến thế sao, quả thực là có sự khác biệt một trời một vực!" Khi Minh Hà vừa mới làm quen với sức mạnh mới của mình, đang chìm đắm trong sự tự đại về thực lực thì ở Linh Sơn phía Tây, Chuẩn Đề bỗng nhiên cảm thấy vô cùng coi thường Minh Hà!

"Kẻ như hắn cư nhiên cũng thành Thánh nhân, có thể ngồi ngang hàng với ta sao." Chuẩn Đề cảm ứng thiên không tràn ngập huyết sát

chi khí nhàn nhạt cùng thánh uy nhàn nhạt, nhíu mày nói!

Ở bên cạnh hắn, Tiếp Dẫn nhàn nhạt lên tiếng: "Việc Minh Hà thành Thánh nhân tuyệt đối không đơn giản, trong đó nhất định có nhiều điều thần bí!

Vì vậy ta cần biết Minh Hà sẽ chọn đối đãi với ta như thế nào!" "Chuyện này chẳng liên quan gì chứ, hắn vừa mới thành Thánh, làm gì có thực lực để đưa ra lựa chọn?" Chuẩn Đề hỏi lại, tuy Minh Hà thành Thánh nhưng khí thế hắn thể hiện ra không mạnh, không cần thiết phải thế chứ?

Tiếp Dẫn lắc đầu, đối với Minh Hà vừa thành Thánh, hắn có sự quan tâm đặc biệt!

Trong khi quan sát, hắn phát hiện ra một bí mật kinh thiên.

Đó là Minh Hà căn bản không có Hồng Mông Tử Khí!

Nghĩa là hắn có khả năng là vị đại năng đầu tiên trong Hồng Hoang không sử dụng Hồng Mông Tử Khí mà thành Thánh.

Nếu Tây Phương Giáo có được bí mật thành Thánh của Minh Hà và thôi quảng ra thì tin chắc không lâu nữa, thực lực Tây Phương Giáo nhất định có thể áp chế Hồng Hoang!

Nhưng chuyện này cần phải tuyệt đối bảo mật!

Càng ít người biết càng tốt, tự mình biết là tốt nhất.

Vì vậy để phòng ngừa các Thánh nhân khác khuy thị, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đích thân bắt đầu bố cục Huyết Hải, muốn đoạt lấy bí mật kinh thiên đó trước khi các Thánh nhân khác kịp biết.

Nhưng có phương pháp gì có thể ra tay với Minh Hà mà không thu hút sự chú ý của các Thánh nhân khác!

Phương pháp này nhất định phải chịu được sự thôi xao, chịu được

sự nghi ngờ của các Thánh nhân khác!

Chí thiếu cũng phải kiên trì cho đến khi đạt được thành quả mới thôi.

Sau khi bàn bạc hồi lâu, Tiếp Dẫn đột nhiên bất giác đánh giá Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề đang khổ tư cũng chú ý đến ánh mắt kỳ quái của Tiếp Dẫn, không khỏi nhìn lại với vẻ nghi hoặc!

"Sư huynh, vì sao lại nhìn ta như thế?" Thấy ánh mắt đó, Chuẩn Đề hỏi!

Nghe Chuẩn Đề hỏi, Tiếp Dẫn thu hồi ánh mắt kỳ quái rồi nhàn nhạt cười: "Vi huynh đã nghĩ ra một phương pháp tốt, một phương pháp có thể tránh được ánh mắt của các Thánh nhân khác!" "Phương pháp gì?" Dưới ánh mắt kỳ đãi của Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn trực tiếp vận động thánh nhân chi lực cường đại để phong bế toàn bộ Linh Sơn, sau đó khẽ nói: "Do sư đệ đích thân xuất thủ, giả vờ đến tận cửa khiêu khích dụ Minh Hà ra tay!

Sau đó đánh bại hắn rồi âm thầm bức vấn phương pháp!" Chuẩn Đề nghe xong trầm tư một lát rồi lộ ra vẻ hân hỉ.

Phương pháp này khả hành, lại vô cùng bảo hiểm!

Bởi lẽ sau khi Tây Phương Giáo thành lập, Chuẩn Đề không ít lần du đãng khắp Hồng Hoang.

Hễ thấy ai có tố chất tốt là lập tức thu làm đệ tử!

Điều này khiến trên Linh Sơn ở Tây Phương có vô số La Hán, Bồ Tát!

Vì vậy nếu Chuẩn Đề đột nhiên xuất hiện ở Huyết Hải, các Thánh nhân dù có thấy bất ngờ cũng sẽ không quá để ý.

Sau khi quyết định phương pháp, Chuẩn Đề bách bất cập đãi xuất phát ngay!

Bởi lẽ thời gian càng kéo dài càng bất lợi!

Chỉ cần có thể đến Huyết Hải sớm một bước, đoạt được phương pháp thần bí đó thì ngày Tây Phương Giáo đại hưng không còn xa!

Thế nhưng, các thánh nhân cũng không phải thật sự không biết động tĩnh của Chuẩn Đề, tuy không thể phát giác hành động cụ thể của y, nhưng cũng có thể suy ra mục tiêu của y chính là Minh Hà.

Tại Côn Luân Sơn, trong động Tam Thanh, Thông Thiên đang ngồi xếp bằng giảng đạo cho đám đệ tử bên dưới!

Nhưng đúng lúc Thông Thiên đang giảng giải đến phần tinh túy nhất của đạo pháp, trong Hồng Hoang đột nhiên truyền ra một luồng khí tức cấp bậc thánh nhân!

Thông Thiên cảm nhận được liền ngừng giảng đạo, vẻ mặt kỳ quái nhìn về phía Huyết Hải!

Sau đó, một luồng uy thế cực kỳ hùng hậu ập tới, đám đệ tử của Thông Thiên căn bản không thể chịu nổi, sắp sửa quỳ rạp xuống đất.

Thông Thiên thấy vậy liền hừ lạnh một tiếng, sau đó sức mạnh cảnh giới thánh nhân hùng hậu trên người y tuôn trào ra!

Đồng thời Tru Tiên Kiếm Trận cũng lượn lờ sau lưng Thông Thiên.

Bị khí tức của Thông Thiên và Tru Tiên Kiếm Trận áp chế, luồng khí tức cảnh giới thánh nhân từ Huyết Hải truyền đến đã bị ngăn cách.

Đệ tử của Thông Thiên là Đa Bảo đạo nhân và những người khác cũng cảm thấy cảm giác áp bức cực mạnh trên người biến mất, sau đó vẻ mặt cung kính nhìn về phía Thông Thiên.

Chương 385

Đa Bảo đạo nhân, sau khi cảm giác áp bức trên người biến mất, đang định hỏi Thông Thiên rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì thì bị Thông Thiên ngăn lại!

Thông Thiên sau khi ngăn Đa Bảo lại, vẻ mặt tươi cười nhìn về phía Linh Sơn phương Tây!

"Chuẩn Đề đã rời đi, tuy không biết y rốt cuộc đi đâu!

Nhưng không cần suy đoán cũng biết, Huyết Hải chắc chắn là mục tiêu!" Sau khi nhìn một lúc, Thông Thiên nhàn nhạt nói!

Đồng thời vẻ mặt tự tin, vô cùng chắc chắn với suy đoán của mình.

Đa Bảo và đám đệ tử nghe xong thì đầu óc mờ mịt!

Không hiểu tại sao Thông Thiên lại nói như vậy, chẳng phải nên liên quan đến luồng khí tức vừa rồi sao?

Khi Đa Bảo lại định hỏi, Thông Thiên liếc nhìn rồi trực tiếp nói: "Vừa rồi có người thành thánh!" Mặc dù lời của Thông Thiên vô cùng bình tĩnh, nhưng trong lòng đám đệ tử lại dấy lên sóng lớn vô tận!

Tất cả đệ tử, bao gồm cả Đa Bảo, đều lộ vẻ kinh ngạc, vẻ mặt chấn động nhìn Thông Thiên!

Đồng thời trong đôi mắt tràn đầy ham muốn hiểu biết, cấp bách muốn biết rốt cuộc ai đã trở thành thánh nhân.

Lại dùng phương pháp nào để thành thánh, tại sao lại có thể thành thánh!

Thông Thiên sau khi nhìn thấy ánh mắt tràn đầy nghi hoặc và ham

muốn hiểu biết của đám đệ tử bên dưới, liền nhàn nhạt nói: "Huyết Hải Minh Hà!" Khi nghe đến cái tên này, đám đệ tử bên dưới dường như đã hiểu ra nhưng lại có thêm nhiều nghi vấn!

Minh Hà căn bản không có Hồng Mông Tử Khí, làm sao có thể thành thánh!

Nếu Minh Hà có thể không cần Hồng Mông Tử Khí mà thành thánh, vậy bọn họ thì sao?

Chẳng phải cũng có thể học tập phương pháp của Minh Hà, trở thành tồn tại mạnh mẽ nhất trong Hồng Hoang sao?

Đa Bảo và những người khác vừa nghĩ đến khả năng có thể trở thành tồn tại giống như Thông Thiên, liền vô cùng phấn khích!

Vẻ kích động trên mặt cũng không che giấu được, nhưng Thông Thiên đối với điều này lại chỉ nhàn nhạt lắc đầu!

Muốn trở thành thánh nhân hoặc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đâu có dễ dàng như vậy.

Nhưng y cũng sẽ không đả kích, dù sao cũng là một phương pháp, cũng có một tia khả năng trở thành thánh nhân hoặc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chỉ là cơ hội một tia đó có nắm chắc được hay không lại là chuyện khác.

Sau khi nhìn sâu vào Đa Bảo một cái, Thông Thiên liền đưa mắt nhìn về phía Huyết Hải!

Lúc này Huyết Hải hội tụ ánh mắt của mấy vị thánh nhân, ngoài Thông Thiên ra, ánh mắt của Lão Tử, Nữ Oa, thậm chí cả Hậu Thổ, Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên đều bị thu hút tới.

Đồng thời từng luồng dao động không thể chống cự không ngừng

quét qua toàn bộ Huyết Hải, phảng phất như muốn tìm ra tất cả bí mật của Huyết Hải.

Đang ở đáy Huyết Hải thích ứng với sức mạnh cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Minh Hà cảm nhận được những luồng dao động đó liền nhíu mày!

"Những tên thánh nhân này!" Sau đó Minh Hà hừ lạnh một tiếng, lập tức một luồng sức mạnh Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên phun trào ra!

Toàn bộ Huyết Hải vì thế mà sôi trào.

Đồng thời luồng sức mạnh hùng hậu đó cũng ngăn cách sự dò xét của các thánh nhân!

Các thánh nhân sau khi cảm nhận được sức mạnh của Minh Hà cũng lần lượt thu lại sự dò xét!

Bởi vì kết quả muốn biết đã có được, Minh Hà đó thật sự đã thành thánh!

Nếu đã như vậy thì không thể giống như trước, không chút kiêng dè mà dò xét tình hình toàn bộ Huyết Hải.

Bởi vì tôn nghiêm của thánh nhân không thể xâm phạm!

Thánh nhân cũng không thể tùy ý dò xét đạo trường của một vị thánh nhân khác.

Nhưng sau khi các thánh nhân thu hồi ánh mắt, rìa Huyết Hải đột nhiên dấy lên một luồng dao động không gian!

Sau đó một đạo kim quang lóe lên, một bóng người đạo nhân xuất hiện ở rìa Huyết Hải.

Chuẩn Đề thông qua việc xé rách không gian đã trực tiếp đến bên ngoài Huyết Hải, nhưng khi nhìn thấy khí tức thánh nhân lan tràn trên

Huyết Hải, y không khỏi nhíu mày!

"Vậy mà là thật, xem ra nhất định phải lấy được phương pháp đó!" Nhưng sau khi nhíu mày, Chuẩn Đề lại lộ ra một nụ cười vui vẻ!

Nếu đã có khí tức thánh nhân thì đại biểu cho việc Minh Hà thật sự có thứ hoặc phương pháp mà y cần.

"Minh Hà, mau cút ra đây cho bần đạo!" Nếu đã xác định, vậy Chuẩn Đề liền không nhiều lời nữa, trực tiếp hét lớn!

Minh Hà đang ở đáy Huyết Hải, nghe thấy giọng của Chuẩn Đề liền nhíu mày, trên mặt lóe lên một tia lửa giận!

"Chuẩn Đề, ngươi đến đây làm gì!" Sau khi tự lẩm bẩm một câu mang theo phẫn nộ, sắc mặt Minh Hà lạnh băng xuất hiện từ đáy Huyết Hải, một đôi mắt lạnh lẽo nhìn Chuẩn Đề đang đứng ở rìa Huyết Hải.

Chuẩn Đề sau khi thấy Minh Hà từ trong Huyết Hải ra, liền lộ ra một nụ cười!

Chỉ cần Minh Hà ra khỏi Huyết Hải, vậy phần thắng của y đã lớn thêm một phần.

"Chuẩn Đề, ngươi không ở Linh Sơn phương Tây giảng đạo, đến Huyết Hải của bản tọa làm gì!" Minh Hà sau khi nhìn Chuẩn Đề, nhíu mày lạnh giọng nói!

Chuẩn Đề nghe xong, lộ ra nụ cười thản nhiên nhìn Minh Hà một cái, bình thản nói: "Đương nhiên là có chuyện!" Minh Hà nghe vậy, mày nhíu càng sâu hơn!

Đồng thời khí thể màu đỏ máu trên người bắt đầu cuồn cuộn!

"Chuyện gì?" "Nghe nói đạo hữu đã thành thánh, đặc biệt đến xem hư thực!

Nếu có, mời đến Linh Sơn ngồi một chút!" "Nếu bản tọa không đi thì sao?" "Nếu vậy, chỉ có thể mạnh mẽ mời Minh Hà đạo hữu đi rồi!" Vừa nghe lời của Chuẩn Đề, Minh Hà vốn đang vô cùng phẫn nộ liền trực tiếp bùng nổ!

Một luồng khí thế hùng hậu từ trên người hắn tỏa ra, sau đó lan ra bốn phía!

Đồng thời toàn bộ Huyết Hải dưới khí thế của Minh Hà không ngừng cuồn cuộn!

Từng cột máu nhanh chóng được ngưng tụ, sừng sững trong Huyết Hải.

Khi cảm nhận được sự thay đổi lớn của Huyết Hải, đám tộc nhân A Tu La cũng trở nên hoảng sợ không thôi!

Bọn họ muốn tìm chỗ trốn tránh, nhưng lần chấn động này trực tiếp ảnh hưởng đến toàn bộ Huyết Hải!

Với thực lực của họ, căn bản không có chỗ nào để trốn.

Khi tộc A Tu La hoảng sợ chạy trốn khắp nơi, Minh Hà vung tay lớn, vô số huyết khí trong Huyết Hải bị rút ra.

Sau đó, lượng huyết khí gần như vô tận đó hội tụ trong tay Minh Hà thành một cột máu, tỏa ra khí tức huyết tinh vô lượng.

Chuẩn Đề cảm nhận được thì sắc mặt hơi biến, vẻ mặt khinh thị ban đầu cũng dần trở nên ngưng trọng!

Chuẩn Đề lại một lần nữa cảm thấy có lẽ mình lại tính sai rồi!

Thực lực của Minh Hà tuy có thể không phải là đỉnh cao trong số các thánh nhân, nhưng dựa vào khí chất hiện tại, y cũng có thực lực không hề yếu.

Chương 386

Sau khi cảm thấy mình có thể lại thất bại, Chuẩn Đề điều chỉnh tâm thái, thầm niệm một tiếng phật hiệu!

Đồng thời, vô lượng phật quang từ trên người y tỏa ra!

Một luồng khí tức cảnh giới thánh nhân từ trên người Chuẩn Đề chậm rãi lan tỏa.

Hồng Hoang chúng sinh cảm nhận được, ai nấy đều sợ hãi không thôi!

Những sinh linh ở gần Huyết Hải phải cố gắng chống lại thánh uy hùng hậu đó, cả tộc di dời!

Các thế lực lớn trong Hồng Hoang cũng lần lượt đưa mắt nhìn về phía này!

Đồng thời, cũng đang âm thầm chuẩn bị một số việc.

Bởi vì xem tình hình hiện tại, e rằng không lâu nữa sẽ lại có một trận giao chiến cấp bậc thánh nhân!

Điều này khiến người ta vừa hưng phấn vừa lo lắng.

Vừa vui mừng vì có thể lại một lần nữa cảm nhận được đại đạo của thánh nhân, vừa lo sợ vì lại một lần nữa đối mặt với uy hiếp của thánh nhân.

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện trên Thiên Đình, Hạo Thiên nhìn về phía Huyết Hải với vẻ mặt bất đắc dĩ!

"Hồng Hoang thật sự không được yên bình!

Chuyện này nối tiếp chuyện kia, e rằng sau lưng nhất định có một bàn tay đen!" Sau khi bất đắc dĩ, trong đầu Hạo Thiên đột nhiên lóe lên

một ý nghĩ, đó là gần đây trong Hồng Hoang có quá nhiều chuyện, phải chăng có một thế lực thần bí đang thúc đẩy?

Nếu không, những chuyện vốn ức vạn năm mới có thể gặp một lần, gần đây mấy triệu năm lại liên tiếp xảy ra!

Nhưng Hạo Thiên vừa mới nghĩ đến đây, trong lòng đột nhiên cảnh báo!

Kéo lại dòng suy nghĩ đang định tiếp tục của Hạo Thiên.

Sau khi hoàn hồn, Hạo Thiên vẻ mặt may mắn thở hổn hển!

Đồng thời từng giọt mồ hôi lạnh túa ra trên mặt.

"Nguy hiểm quá, suýt chút nữa là gặp đại họa rồi!" Sau khi thở hổn hển mấy hơi, Hạo Thiên có chút may mắn nói!

Đồng thời ánh mắt nhìn về phía Huyết Hải có chút kinh hãi.

Bởi vì vừa rồi, một cảm giác trí mạng đột nhiên dâng lên!

Phảng phất như chỉ cần tiếp tục truy tra, e rằng tất sẽ có nguy hiểm đến tính mạng.

Nhưng tuy đã ngừng tìm tòi, nhưng trong lòng Hạo Thiên nhận định tất phải có một bàn tay đen có thể khống chế Hồng Hoang đang chủ đạo tất cả những gì xảy ra gần đây.

"Không thể, không thể!" Biết được bí mật này, Hạo Thiên cũng không dám nói cho người khác!

Thậm chí cả Dao Trì, Hạo Thiên cũng không chuẩn bị nói cho!

Bởi vì chuyện như vậy, bớt một người biết là thêm một phần an toàn!

Đồng thời Hạo Thiên cũng hạ quyết tâm, đó là không quản những chuyện xảy ra trong Hồng Hoang nữa.

“Nước trong Hồng Hoang quá sâu, giao cho các vị thánh nhân tự cường kia xử lý đi!

Ta, một Chuẩn Thánh nhỏ bé, không nên tham gia nữa.” Sau khi tự giễu một tiếng, Hạo Thiên vẻ mặt mất mát nhìn đại địa Hồng Hoang, trong lòng vô cùng không cam lòng!

Trong Hồng Hoang, người có thể mơ hồ cảm nhận được có thế lực đứng sau chuyện này không chỉ có một mình Hạo Thiên.

Nhưng họ cũng bị uy hiếp, lựa chọn im lặng, bởi vì so với tính mạng của mình, bí mật như vậy cũng không thể so sánh.

Nhưng khác với nội tâm đầy rối rắm của những đại năng biết một số bí mật, những đại năng khác lại vô cùng hứng thú với sự kiện ở Huyết Hải.

Tại Ngũ Trang Quán, trong chủ điện Đạo Quan, Trấn Nguyên Tử đang nhìn về phía Huyết Hải!

“Giao chiến giữa các thánh nhân, khó gặp được một lần!

Hy vọng lần này có thể cảm ngộ được một ít, đừng lãng phí cơ hội tốt như vậy!” Sau khi quan sát một lúc, Trấn Nguyên Tử không khỏi cảm khái một tiếng!

Đồng thời đôi mắt có thể xuyên thấu thời gian và không gian đó, trước sau vẫn không rời đi.

Tại Nhân Hoàng Điện, tại Bắc Hải, trong các động phủ của các vị đại năng trong Hồng Hoang, từng đôi mắt tràn đầy khát vọng nhìn về phía Huyết Hải.

Trong Huyết Hải, Minh Hà sau khi ngưng tụ vô lượng huyết khí, sắc mặt lạnh băng nói với Chuẩn Đề: “Chuẩn Đề, có dám đến Hỗn Độn một trận không!” Chuẩn Đề sau khi nghe lời của Minh Hà, sắc mặt nghiêm túc gật đầu, đáp lại: “Có gì không dám!” “Tốt lắm, bản

tọa còn tưởng ngươi không dám ứng chiến chứ!" Sau khi cười lớn một tiếng, Minh Hà xoay người, một luồng dao động không gian vang lên!

Sau đó bóng dáng liền biến mất trong Hồng Hoang.

Chuẩn Đề sau khi thấy vậy, trên người cũng tuôn ra một luồng dao động không gian sau đó cũng biến mất trong Hồng Hoang, đuổi theo Minh Hà.

Khi họ biến mất, đám Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang thấy cảnh này, không khỏi than thở một tiếng!

Xem ra, một cơ hội quan sát cận cảnh đại chiến của thánh nhân lại biến mất rồi! ... ...

Thế giới Hỗn Độn, vô biên vô tế!

Không thấy khởi đầu, không thấy kết thúc.

Bỗng nhiên, một luồng sáng nhanh chóng lướt qua!

Mang theo từng trận gợn sóng.

Sau khi một luồng sáng lướt qua, lại một luồng sáng khác bám sát gót luồng sáng phía trước, nhanh chóng bay đi!

Hai luồng sáng đó chính là Minh Hà và Chuẩn Đề, hai vị thánh nhân!

Sau khi xé rách không gian Hồng Hoang đến thế giới Hỗn Độn, liền bắt đầu một cuộc rượt đuổi!

Minh Hà không biết vì lý do gì, sau khi đến Hỗn Độn bỗng nhiên tăng tốc, hóa thành một luồng sáng nhanh chóng bay đi.

Chuẩn Đề theo gót Minh Hà đến thế giới Hỗn Độn, thấy cảnh đó liền sững sờ!

“Minh Hà rốt cuộc muốn làm gì, mặc kệ!

Đuổi theo xem sao!” Sau một hồi ngẩn ngơ, Chuẩn Đề nhìn luồng sáng đang dần đi xa, nhíu mày kiên định nói!

Sau đó, Chuẩn Đề cũng hóa thân thành một luồng sáng, bám sát gót Minh Hà!

Tiếp theo, sau khi hai vị thánh nhân không biết đã bay bao lâu, Minh Hà đột nhiên dừng lại!

Chuẩn Đề thấy vậy cũng dừng lại!

Chương 387

Nhưng lại cách Minh Hà một khoảng, để có thể có những phòng bị cần thiết.

Minh Hà dừng lại, đơn giản dò xét xung quanh thế giới Hỗn Độn không đổi đó, gật đầu rồi nói: "Nơi này không tệ, rất thích hợp để chôn cất một vị thánh nhân!" Chuẩn Đề nghe vậy, đôi mày nhíu chặt lại!

"Minh Hà, ngươi cũng quá ngông cuồng!

Vừa mới thành thánh, vậy mà cũng dám nói chôn cất một vị thánh nhân!" Sau đó, Chuẩn Đề dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Minh Hà, lạnh lùng nói!

"Ha ha, Chuẩn Đề!

Nếu bản tọa không có chút nắm chắc nào, tại sao lại phải cẩn thận chọn cho ngươi một nơi chôn cất?" Minh Hà nghe xong cười lớn mấy tiếng, sau đó vẻ mặt âm trầm nói!

Đồng thời, trên người hắn bắt đầu tỏa ra vô số huyết quang!

Một luồng khí huyết sắc bao phủ trên người, nhanh chóng khiến khuôn mặt Minh Hà không thể nhìn rõ.

Chuẩn Đề sau khi nhận thấy sự thay đổi của Minh Hà, cũng có phản ứng!

Theo sau một tiếng niệm phật hiệu, một đạo thần quang ngũ sắc hiện ra sau lưng y.

Sau đó, trong khoảng hư không Hỗn Độn này dấy lên hai luồng khí tức hoàn toàn trái ngược!

Một luồng khí tức tràn đầy màu đỏ máu, mùi máu tanh cực kỳ nồng đậm!

Vừa nhìn liền có thể biết, là Huyết Hải Minh Hà!

Một luồng khác, quang mang vạn trượng!

Ánh sáng dịu dàng tỏa ra vô cùng khiến lòng người an yên, chỉ cần cảm nhận nội tâm liền sẽ vô cùng bình tĩnh, nhưng lại sẽ âm thầm thay đổi tư duy của một sinh linh.

Dần dần biến một sinh linh thành dáng vẻ cần thiết, đó chính là phật quang!

Có tính đa diện, vừa là Phật lại vừa là Ma!

"Chuẩn Đề, bản tọa vốn không định ra tay với ngươi!

Nhưng nếu ngươi đã ăn nói không lễ độ, vậy thì bài học này ngươi phải nhận lấy!" Khi hai người tỏa ra khí thế hùng hậu, Minh Hà liếc nhìn Chuẩn Đề một cái rồi tự lẩm bẩm!

Chuẩn Đề nghe xong, lộ ra vẻ ngạc nhiên!

Minh Hà hiện tại có chút khác biệt so với Minh Hà vừa rồi.

Khi Chuẩn Đề đang ngẩn ngơ, Minh Hà đột nhiên ra tay!

Một luồng khí huyết sắc xuất hiện trong tay hắn, sau đó nhanh chóng lan rộng, trở thành một quả cầu ánh sáng màu đỏ máu.

Sau đó theo một tiếng "vút", quả cầu ánh sáng màu đỏ máu sau khi ngưng tụ đến một mức độ nhất định, liền lập tức rời khỏi lòng bàn tay Minh Hà.

Chuẩn Đề cảm nhận được, thân hình lập tức di chuyển!

Sau đó mấy đạo tàn ảnh xuất hiện, thân hình Chuẩn Đề trong không gian Hỗn Độn nhanh chóng biến hóa, để né tránh công kích của

Minh Hà.

Nhưng, quả cầu ánh sáng màu đỏ máu trong tay Minh Hà phảng phất như có thể định vị Chuẩn Đề, bất luận Chuẩn Đề di chuyển đến đâu cũng có thể lập tức tìm ra.

Sau một phen né tránh vô hiệu, Chuẩn Đề tức giận nhìn quả cầu ánh sáng màu đỏ máu rồi dừng lại!

"Quả không hổ là Minh Hà, chủ nhân của Huyết Hải, vận dụng huyết sát chi khí đã đạt đến mức lô hỏa thuần thanh!

E rằng cảm ngộ về huyết chi pháp tắc đã đạt đến một cảnh giới chưa từng có!" Sau khi dừng lại, Chuẩn Đề mang theo nộ khí lạnh lùng nói với Minh Hà!

Đồng thời, trên người tỏa ra một đạo phật quang màu vàng nhạt bao phủ lấy bản thân.

Minh Hà nghe xong nhàn nhạt cười, không hề trả lời lời của Chuẩn Đề!

Lại phát ra một đòn tấn công mới!

Chuẩn Đề sau khi thấy vẻ mặt bình thản của Minh Hà, trong lòng lửa giận bùng cháy!

Cộng thêm những gì đã gặp phải trước đó, Chuẩn Đề hiện tại có thể nói là vô cùng phẫn nộ.

"Minh Hà, ngươi chờ đó cho bần đạo!

Tuyệt đối đừng để bần đạo bắt được, nếu không ngươi sẽ phải hối hận!" Chuẩn Đề sau khi gầm lên một tiếng, liền bắt tay vào đối phó với nguy cơ trước mắt!

Trong khoảnh khắc Chuẩn Đề và Minh Hà đối thoại, quả cầu ánh sáng màu đỏ máu đó cũng đã đến trước mặt Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề thấy vậy hừ lạnh một tiếng, nếu đã không thể né tránh thì không cần né tránh nữa!

Sau đó thân hình di chuyển, một đạo tàn ảnh lóe lên!

Tiếp theo là một âm thanh khiến người ta kinh hãi vang lên, một luồng dao động năng lượng kinh khủng cũng theo đó lan ra.

Minh Hà đứng ở xa thấy vậy, khóe miệng lộ ra một nụ cười, sau đó thân hình nhanh chóng biến mất, lao về phía Chuẩn Đề.

Tại nơi quả cầu ánh sáng màu đỏ máu vừa nổ, năng lượng kinh khủng đang hoành hành.

Một bóng người kiên định, thẳng tắp đứng trong năng lượng đó, nhìn về một hướng!

Sau đó bóng người lập tức biến mất, một luồng sáng bay về một nơi nào đó trong Hỗn Độn.

Sau khi bay được một đoạn, luồng sáng đó phảng phất như va phải thứ gì đó, bùng nổ một luồng năng lượng khổng lồ rồi dừng lại.

Sau khi luồng sáng dừng lại, thân hình Chuẩn Đề hiện ra!

Phía trước không xa, thân hình Minh Hà cũng xuất hiện ở đó!

Song phương sau khi va chạm, liền bắt đầu đối đầu!

Trong phút chốc, không khí giữa hai bên lập tức ngưng đọng.

Sau một lúc, Minh Hà đột nhiên lộ ra nụ cười nhàn nhạt, sau đó hai tay nắm chặt!

Một thanh hung kiếm tỏa ra khí tức kinh khủng xuất hiện trong tay hắn.

Minh Hà cảm nhận được, nhìn chằm chằm Chuẩn Đề, sắc mặt bình thản nói: "Đây là Tiên Thiên Linh Bảo A Tỳ Kiếm, ẩn chứa

huyết chi pháp tắc!” Sau khi Minh Hà nói xong, A Tỳ Kiếm tỏa ra một luồng hồng quang nhàn nhạt, phảng phất như đang đáp lại lời của Minh Hà!

Chuẩn Đề sau khi thấy vậy, sắc mặt không đổi, cũng lấy ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo có tính công kích, Thất Bảo Diệu Thụ!

Minh Hà nhìn Thất Bảo Diệu Thụ, lộ ra ánh mắt hưng phấn!

Sau đó vung A Tỳ Kiếm trong tay, một đòn tấn công mang theo huyết chi pháp tắc liền tỏa ra.

Chuẩn Đề thấy vậy lập tức nghênh chiến, Thất Bảo Diệu Thụ tỏa ra quang mang bảy màu trực tiếp bao phủ Chuẩn Đề, sau đó Chuẩn Đề được bao bọc trong quang mang bảy màu và đòn tấn công mang theo huyết chi pháp tắc đó gặp nhau.

Sau một tiếng nổ lớn, Chuẩn Đề dựa vào Thất Bảo Diệu Thụ không chút tổn hại nào vượt qua đòn tấn công kinh khủng đó rồi lao thẳng về phía Minh Hà.

Chương 388

... ...

Trong Hồng Hoang, đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh vẫn luôn theo dõi sát sao tình hình trong Hỗn Độn.

Nhưng vì khoảng cách quá xa, dù đã dùng hết mọi cách cũng không thể nhìn thấy được gì.

Nhưng khi chuẩn bị từ bỏ, đột nhiên cảm nhận được trong Hỗn Độn có một luồng uy thế mang theo sức mạnh hùng hậu đang dần tiến gần Hồng Hoang.

Một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đã chờ đợi rất lâu, cảm ứng được liền lộ ra nụ cười!

"Cuối cùng cũng về rồi, lâu như vậy chắc cũng đã phân thắng bại rồi chứ!" "Đúng vậy, chuyến đi Hỗn Độn trước đó chắc chắn có mưu đồ!

Nhưng kết quả cụ thể thì không biết được." "Cần gì phải đoán, với thực lực của một thánh nhân lâu năm như Chuẩn Đề!

Trong Hồng Hoang, có mấy người có thể chiến thắng thánh nhân?" "Ta thấy không chắc, thực lực của Minh Hà rất mạnh!

Hơn nữa có thể có người thần bí giúp đỡ, thực lực hai người tuy có chút chênh lệch, nhưng e rằng ai thắng ai thua khó nói." Khi đám Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang đang không ngừng thảo luận xem đại chiến Hỗn Độn rốt cuộc ai thắng ai thua, khối khí tràn ngập các loại sức mạnh hủy diệt đó cũng dần tiến gần Hồng Hoang, nhưng sau khi đạt đến một khoảng cách nhất định liền từ từ dừng lại.

Các thánh nhân đang theo dõi sát sao nơi đó thấy vậy không khỏi

gật đầu!

Nếu không họ sẽ không nhịn được mà ra tay!

Bởi vì những khối khí mang theo năng lượng kinh khủng đó sẽ gây ảnh hưởng lớn đến Hồng Hoang, nếu thánh nhân không ngăn cản, e rằng đến lúc đó sẽ sản sinh ra vô lượng nhân quả, khó mà trả hết.

Trong khối khí kinh khủng đó, từng đòn tấn công và luồng sáng kinh khủng không ngừng lóe lên!

Hai bóng người vô cùng chật vật đang đứng ở trung tâm quang mang đó không ngừng chiến đấu.

Hai bóng người đó chính là Chuẩn Đề và Minh Hà!

Hai người không biết đã giao chiến trong Hỗn Độn bao lâu.

Hiện tại thực lực cảnh giới đã đạt đến đỉnh cao, nhưng nền tảng chống đỡ lại dần cạn kiệt!

Bởi vì hai vị thánh nhân chiến đấu cường độ cao trong thời gian dài, tiêu hao nền tảng quá lớn!

Thêm vào đó Chuẩn Đề là thánh nhân, không có sự gia trì của thế giới Hồng Hoang thì chẳng khác nào nửa phế!

Minh Hà tuy không cần sự gia trì của Hồng Hoang, nhưng y vừa mới trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên không lâu, thực lực không mạnh bằng Chuẩn Đề.

Huyết chi pháp tắc của y có thể cho Minh Hà sức mạnh hùng hậu, nhưng chênh lệch về cảnh giới cũng không thể xóa nhòa. ... ...

"Vô lượng Huyết Hải, sinh tử luân hồi!" Minh Hà đứng trong hư không Hỗn Độn, lớn tiếng ngâm xướng!

Đồng thời, trên người y dấy lên một cơn bão màu đỏ máu.

Một hư ảnh Huyết Hải xuất hiện sau lưng y!

Sóng Huyết Hải cuồn cuộn, phát ra từng trận gầm thét.

Chuẩn Đề thấy vậy, cũng hét lớn: "Thiên Đạo chi lực, gia ngô thân!" Theo lời của Chuẩn Đề, thế giới Hồng Hoang cách đó không xa đột nhiên dấy lên một gợn sóng, sau đó một luồng sức mạnh hùng hậu từ thế giới Hồng Hoang chảy ra.

Trực tiếp phá vỡ tầng tầng trở ngại của hư không Hỗn Độn, giáng xuống người Chuẩn Đề!

Minh Hà thấy vậy trong lòng thầm kêu không hay!

Lúc này y cũng chú ý, không biết từ lúc nào đã đến vùng ngoại vi của Hồng Hoang.

"Lần này có chút phiền phức, có sức mạnh Hồng Hoang gia trì, e rằng Chuẩn Đề sẽ càng khó đối phó hơn!" Sau khi thầm nghĩ trong lòng, hư ảnh Huyết Hải sau lưng dưới sự khống chế của Minh Hà hội tụ vô lượng sức mạnh rồi bay về phía Chuẩn Đề.

Hư ảnh Huyết Hải tập hợp sức mạnh hùng hậu nhất của Minh Hà, lấy Huyết Hải làm bản gốc, dung hợp huyết chi pháp tắc, uy lực mạnh mẽ vô cùng!

Chuẩn Đề thấy vậy trong mắt lóe lên một tia khinh thường, thừa nhận trước đó đã xem thường Minh Hà!

Dẫn đến lâu như vậy vẫn chưa hạ được y.

Nhưng bên ngoài Hồng Hoang, quyền chủ động của chiến trường nằm trong tay mình!

Có sức mạnh của thế giới Hồng Hoang gia trì, Chuẩn Đề đã đứng ở thế bất bại.

Cho nên Chuẩn Đề nhìn luồng sức mạnh hùng hậu đủ để khiến

mình bị trọng thương đó, lộ ra nụ cười nhàn nhạt rồi đưa ra một ngón tay!

Phật quang vạn trượng trên người!

Sức mạnh vô tận dưới sự điều động của Chuẩn Đề hội tụ, cộng thêm sức mạnh Thiên Đạo gia trì hình thành một luồng sức mạnh tuyệt đối không thể chống cự!

"Đi đi, để ngươi xem sức mạnh của bần đạo!" Sau khi hội tụ xong, Chuẩn Đề khẽ cười nhàn nhạt nói!

Sau khi Chuẩn Đề nói xong, một luồng khí tức cực kỳ kinh khủng từ trên người y tỏa ra!

Một luồng sáng theo đó bay đi.

Sau khi luồng sáng đó phát ra, các thánh nhân Hồng Hoang có cảm ứng, lần lượt khóa chặt ánh mắt vào luồng sáng kinh khủng đó!

"Hội tụ sức mạnh Phật đạo, lại thêm sức mạnh Thiên Đạo gia trì!

Quả nhiên, những kẻ có thể thành thánh đều không thể xem thường!" Ở một nơi nào đó trong Hỗn Độn, Lão Tử sau khi thấy luồng sáng đó có chút kinh ngạc nói!

Sức mạnh hùng hậu mà luồng sáng mang theo, bao hàm cả sức mạnh Phật đạo và Thiên đạo của Hồng Hoang, vô cùng mạnh mẽ!

Ngay cả ông hiện tại cũng không hoàn toàn nắm chắc có thể chống đỡ được.

Thậm chí theo ước tính, trong Hồng Hoang e rằng chỉ có Hồng Quân và Nguyên Thủy mới có thể chống đỡ được.

Mấy vị thánh nhân khác cũng lần lượt lóe lên quang mang!

Tại Tam Tiên Đảo ở Đông Hải Hồng Hoang, trong Thuận Thiên đại điện, Nguyên Thủy cảm ứng được luồng sáng bên ngoài Hồng

Hoang liền mở đôi mắt đã tĩnh lặng từ lâu!

Trong đôi mắt có thể nhìn thấu nhật nguyệt tinh tú, vạn vật luân hồi của trời đất đó, bí mật của luồng sáng mà Chuẩn Đề phát ra hiện ra không sót một chi tiết!

"Thú vị, thật thú vị!

Kết hợp hai đại pháp tắc Phật đạo, lại thêm sức mạnh của Thiên đạo, quả thực đủ thú vị!" Nguyên Thủy sau khi nhìn mấy lần, lộ ra vẻ kinh ngạc!

Nhưng sau khi kinh ngạc, Nguyên Thủy cười nói: "Xem ra trong Hồng Hoang, bất kỳ ai cũng không thể xem thường!

Chuẩn Đề vốn tưởng bình thường không có gì đặc biệt lại có thể có lĩnh ngộ như vậy, vậy thì các thánh nhân khác e rằng cũng sẽ có át chủ bài.

Xem ra, ta phải nhanh chóng đột phá Thiên Đạo cảnh giới!

Chương 389

Nếu không, sau ức vạn năm nữa sẽ bị đuổi kịp.” Mặc dù một đòn tấn công của Chuẩn Đề đã cho Nguyên Thủy một cảm giác kinh diễm, nhưng chỉ một đòn tấn công không đủ để khiến Nguyên Thủy động dung.

Nguyên Thủy hiện tại không cần dùng đến thời không pháp tắc cũng có vô số phương pháp một chiêu giải quyết Chuẩn Đề!

Nhưng tuy công kích của Chuẩn Đề không thể gây uy hiếp cho Nguyên Thủy, nhưng cũng khiến Nguyên Thủy nảy sinh một chút hứng thú.

Sau khi nảy sinh một chút hứng thú, Nguyên Thủy liếc nhìn Minh Hà, sau đó phát hiện ra một chút manh mối!

“Minh Hà, trên người có một luồng mùi vị quen thuộc!

Hình như đã từng gặp.

Xem ra, có thể trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, sau lưng chắc chắn có một thế lực thúc đẩy!

Nhưng thế lực này rốt cuộc là ai, lại có chút không dễ ước đoán.” Nguyên Thủy trong cơ thể Minh Hà cảm nhận được một luồng khí tức đã từng quen thuộc!

Nhưng luồng khí tức này rất nhạt, cộng thêm thời gian đã quá lâu, Nguyên Thủy cũng không thể xác định rốt cuộc là ai.

Nhưng Nguyên Thủy sau khi nhìn hai người một cái, đã có thể suy ra kết quả của trận đại chiến này!

“Xem ra, Chuẩn Đề có thể thắng cũng là thắng thảm!

Xem ra ta phải chú ý đến cục thế Hồng Hoang rồi, nếu không đại thế Hồng Hoang sẽ thoát khỏi tầm kiểm soát." Sau khi biết được kết quả, Nguyên Thủy cúi đầu tự lẩm bẩm một câu!

Hiện tại Minh Hà đột nhiên trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đã phá vỡ một số quy hoạch của Nguyên Thủy.

Đồng thời cũng khiến Nguyên Thủy đối với một số cục thế trong Hồng Hoang có cảm giác hơi thoát khỏi tầm kiểm soát.

Điều này không tốt, tuy thực lực của Nguyên Thủy đủ để trấn áp toàn bộ Hồng Hoang!

Nhưng hiện tại Nguyên Thủy đã đến thời khắc quan trọng nhất để đột phá Thiên Đạo cảnh giới.

Không thể tùy tiện ra tay, nếu một khi Hồng Hoang xảy ra một chút bất ngờ, chắc chắn sẽ có chút trở tay không kịp!

Sau đó trong lòng Nguyên Thủy, liền bắt đầu tính toán làm thế nào để bắt đầu lại việc kiểm soát cục thế Hồng Hoang, cũng như làm thế nào để đối phó với cục diện tiếp theo.

Khi Nguyên Thủy đang bắt tay vào đối phó với cục thế tương lai, ở chiến trường xa xôi bên ngoài Hồng Hoang, luồng sáng đó mang theo uy thế hùng hậu vô cùng trực tiếp xuyên qua vô số hư không Hỗn Độn, đến trước mặt Minh Hà!

Minh Hà cảm nhận được nguy hiểm trí mạng càng ngày càng gần, liền gầm lên một tiếng: "Huyết Hải đại trận, khai!" Theo tiếng gầm của Minh Hà, trong Huyết Hải ở Hồng Hoang dấy lên từng trận gợn sóng!

Đồng thời một luồng sức mạnh cực kỳ tinh thuần cũng từ trong Huyết Hải bay ra, xuyên qua rào cản của thế giới Hồng Hoang, tiến vào Hỗn Độn.

Sau khi được sức mạnh Huyết Hải gia trì, khí thế trên người Minh Hà tăng vọt!

Đồng thời một hư ảnh Huyết Hải còn hùng hậu hơn xuất hiện sau lưng hắn.

Sau khi hư ảnh xuất hiện, Minh Hà lại gầm lớn!

"Huyết chi pháp tắc, nhiên thiêu!" Lập tức luồng khí tức huyền diệu trong cơ thể Minh Hà trong nháy mắt trở nên cuồng bạo, đồng thời một luồng năng lượng không ngừng tỏa ra!

Sau khi cảm nhận được hai luồng sức mạnh đang hoành hành trên người, Minh Hà lại gầm lên: "Huyết Hải đại đạo, hợp!" Cuối cùng theo tiếng gầm của Minh Hà, hai luồng sức mạnh giao hòa với nhau!

Hình thành một đồ án huyết bát quái.

Nhưng ngay khi nó vừa hình thành, một luồng sáng liền mang theo uy lực không thể chống cự, trực tiếp xuyên qua tầng tầng trở ngại, đâm xuyên qua cơ thể Minh Hà.

Sau khi Minh Hà bị luồng sáng hỗn hợp chứa đựng mấy đạo pháp tắc mạnh mẽ đó đánh trúng, khí tức trên người lập tức suy yếu!

Sau đó không chịu nổi áp lực hùng hậu đó, trực tiếp bay ra ngoài!

Nặng nề đập vào hư không Hỗn Độn.

Nhưng trong khoảnh khắc bay ra ngoài đó, huyết bát quái đó cũng được Minh Hà phóng ra!

Sau khi huyết bát quái được phóng ra, lập tức nhanh chóng bay về phía Chuẩn Đề.

Ngưng tụ sức mạnh của U Minh Huyết Hải và huyết chi pháp tắc, huyết bát quái chứa đựng năng lượng hùng hậu, uy lực khổng lồ của nó đủ để đánh trọng thương thánh nhân!

Chuẩn Đề sau khi nhìn bát quái đang bay về phía mình, khinh thường hừ lạnh một tiếng!

Sau đó vung tay lớn, từng đạo phật quang từ tay y bay ra.

Nhưng uy lực của bát quái đó vượt xa tưởng tượng của y, trực tiếp bỏ qua các đòn tấn công của Chuẩn Đề, thẳng tắp bay về phía y.

Đồng thời, bát quái đó khi càng ngày càng gần, uy lực cũng trở nên càng hùng hậu.

Màu đỏ máu ban đầu cũng bắt đầu có một chút màu xám lượn lờ trong đó.

Chuẩn Đề chú ý đến, vẻ mặt khinh thường ban đầu dần dần trở nên ngưng trọng, bởi vì y có thể cảm giác được sau khi nhuốm một chút màu xám, đồ án bát quái đó đã mạnh hơn rất nhiều, đủ để uy hiếp y.

Nhìn bát quái càng ngày càng gần, trên người Chuẩn Đề cũng bùng nổ quang mang rực rỡ!

Sau đó trong Hồng Hoang liền có thể thấy một luồng quang mang cực kỳ rực rỡ lóe lên ở chân trời, ức vạn sinh linh Hồng Hoang không khỏi dừng lại quan sát khoảnh khắc rực rỡ đó.

Lúc này các thánh nhân lại sắc mặt ngưng trọng, Lão Tử sau khi khẽ than một tiếng, tâm thần khẽ động, một luồng quang mang màu trắng sữa phát ra, bao phủ nơi giao giới giữa Hồng Hoang và Hỗn Độn.

Các thánh nhân khác thấy vậy cũng lần lượt ra tay!

Lập tức bên ngoài Hồng Hoang tràn ngập quang mang năm màu sáu sắc, che chở cho toàn bộ Hồng Hoang.

Ức vạn sinh linh trong Hồng Hoang thấy cảnh này trong lòng

hoảng sợ, không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì! 112.

Những cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh thì như đang suy tư nhìn về phía biên giới Hỗn Độn.

Tại biên giới Hỗn Độn, sau khi luồng quang mang rực rỡ đó lóe lên, đã phóng ra năng lượng cực kỳ kinh khủng, trong Hỗn Độn dấy lên một cơn bão Hỗn Độn hùng hậu vô cùng.

Cơn bão Hỗn Độn hùng hậu vô cùng đó không ngừng va đập vào phòng tuyến do các thánh nhân cùng nhau bố trí, lập tức nơi giao giới giữa Hồng Hoang và Hỗn Độn vang lên từng tiếng va chạm kinh khủng.

Va chạm kịch liệt dẫn đến ức vạn tinh tú ở biên giới Hồng Hoang vỡ nát, trời đất rung chuyển!

Thiên Đình do nằm ở tinh không Hồng Hoang, khoảng cách đến nơi giao giới của thế giới Hỗn Độn gần nhất, dẫn đến Thiên Đình trong cú va chạm này bị ảnh hưởng kinh khủng.

Thiên Đình vốn một mảnh tường hòa, yên bình vô cùng, sau tiếng va chạm kinh khủng đó, trong nháy mắt phảng phất như bị một cú va chạm không thể chống cự.

Cung điện vốn kiên cố vô cùng trong nháy mắt bắt đầu lung lay, vô số tiên nhân trong khoảnh khắc Thiên Đình lung lay liền sững sờ, sau đó liền kinh hoảng chạy trốn tứ phía.

Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình trong lần va chạm này may mắn thoát nạn, tuy Hạo Thiên trong khoảnh khắc cảm nhận được va chạm liền thi triển đại pháp lực muốn duy trì ổn định.

Nhưng trước uy lực hùng hậu vô cùng đó, một tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh nhỏ bé căn bản không có tác dụng gì lớn.

Hạo Thiên cố gắng hết sức ổn định sự cân bằng của Thiên Đình

không những không có tác dụng gì, ngược lại còn bị thiên địa chi uy hùng hậu đó phản phệ, trong nháy mắt thổ huyết trọng thương!

Nhưng may là, va chạm không kéo dài quá lâu!

Chương 390

Khi Thiên Đình sắp sụp đổ, cú va chạm vô cùng chấn động đó đã suy yếu.

Sau đó dưới sự lãnh đạo của Dao Trì, chúng tiên Thiên Đình dốc hết toàn lực, cuối cùng trong khoảnh khắc Thiên Đình sụp đổ đã duy trì được sự ổn định của Thiên Đình.

Nhưng thực lực của Thiên Đình cũng vì thế mà chịu tổn thất nhất định, e rằng phải một thời gian dài mới có thể khôi phục lại trạng thái trước đó.

Ngoài Thiên Đình ra, Nhân tộc cũng trong lần chấn động này phải chịu tổn thất không nhỏ!

Nhưng dưới sự lãnh đạo của Nhân Hoàng Phục Hy, Nhân tộc nhanh chóng vượt qua đại kiếp chấn động lần này.

Hồng Hoang chúng sinh sau chấn động càng trở nên vô cùng hỗn loạn, một số tu luyện giả có ý đồ xấu cũng nhân cơ hội ra tay nhiễu loạn trật tự Hồng Hoang.

Nhưng chưa kịp cuồng hoan thỏa thích, liền bị Nguyên Thủy và Hồng Quân liên thủ trấn áp!

Sau đại chấn động Hồng Hoang, Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo và Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung lần lượt kịp thời ra tay.

Từng đạo pháp tắc hùng hậu được hai vị cường giả tuyệt thế thi triển, ổn định lại toàn bộ thiên địa Hồng Hoang.

Trong Thuận Thiên đại điện ở Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy với khí tức pháp tắc bao quanh, vẻ mặt ngưng trọng nhìn về phía Hồng Hoang, nhưng khi Hồng Hoang dưới nỗ lực duy trì của hai người ổn

định lại, cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng sau đó vẻ mặt lạnh băng nhìn ra ngoài Hồng Hoang, những gì Minh Hà và Chuẩn Đề đã làm khiến Nguyên Thủy tức giận!

Đồng thời để phòng ngừa sau này lại xuất hiện tình huống tương tự, Nguyên Thủy trực tiếp tuyên cáo với Hồng Hoang: "Thật phóng túng, từ hôm nay trở đi, chiến đấu giữa các thánh nhân không được phép ảnh hưởng đến Hồng Hoang!

Kẻ vi phạm sẽ bị trừng trị nghiêm khắc!" Đương nhiên ngoài việc cho chúng sinh Hồng Hoang nghe, chủ yếu là cho các thánh nhân đó nghe!

Các thánh nhân sau khi nghe lời của Nguyên Thủy cũng lần lượt gật đầu đồng ý với ý kiến của y.

Thậm chí cả Hồng Quân ở xa tận Tử Tiêu Cung cũng không khỏi gật đầu đồng ý với lời của Nguyên Thủy!

"Nguyên Thủy Thiên Tôn nói rất phải, bần đạo đồng ý!" Với tư cách là thủ phạm của sự kiện lần này, Minh Hà vì phải chịu hai vết thương không thể chống cự, cơ thể trong cú va chạm mạnh đó trở nên tàn tạ, đồng thời cũng sắp chết.

Nhưng, dưới sự giúp đỡ của một loại sức mạnh thần bí nào đó và sức sống mạnh mẽ của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, y đã gian nan sống sót.

Chuẩn Đề tuy cũng chịu một vết thương đủ để trí mạng, nhưng vì đã có một số chuẩn bị trước, cộng thêm sức mạnh của Thiên đạo Hồng Hoang gia trì, cho nên chỉ bị trọng thương chứ không trí mạng.

Nguyên Thủy và các thánh nhân sau khi thấy tình trạng thê thảm của hai người, cũng không tiện trừng phạt, nhưng cũng không thể bỏ qua, bèn quyết định cấm túc vạn năm!

Trong vòng vạn năm không được phép xuất hiện trong Hồng Hoang.

Do vết thương của Chuẩn Đề nhẹ hơn, nên dưới sự giúp đỡ của Tiếp Dẫn, y nhanh chóng áp chế được vết thương trên cơ thể, đồng thời hung hăng liếc nhìn Minh Hà một cái rồi trở về Linh Sơn phương Tây.

Minh Hà cũng mang theo thân thể tàn tạ trở về Huyết Hải trong Hồng Hoang, tĩnh dưỡng!

Lúc này chúng sinh Hồng Hoang cũng đã hiểu rõ nguyên nhân của chấn động trước đó.

Lập tức đối với Minh Hà khâm phục không thôi!

"Minh Hà lão tổ vậy mà lại mạnh mẽ như vậy, ngay cả Chuẩn Đề thánh nhân cũng không hạ được!" "A, huống hồ ngài là đại năng duy nhất không sử dụng Hồng Mông Tử Khí mà thành thánh!

Nếu có thể bái nhập môn hạ của ngài, vậy thì thật tốt quá rồi!" Trong những tiếng sùng bái và kính phục đó, một giọng nói có chút cảm thán vang lên!

Lập tức khiến đám người vốn đang có chút ồn ào yên tĩnh lại.

A, Minh Hà sở hữu thực lực mạnh mẽ như vậy và phương pháp thành thánh!

Nếu bái y làm sư phụ, vậy sau này chẳng phải cũng có thể mạnh mẽ như vậy sao?

Lập tức trong ức vạn sinh linh Hồng Hoang dấy lên một ý niệm, đó là đến Huyết Hải bái Minh Hà làm sư phụ!

Một vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh phản ứng đầu tiên, sau đó nhanh chóng bay về phía Huyết Hải!

“Huyết Hải, ta đến đây!” Các sinh linh khác thấy vậy cũng lập tức phản ứng!

Sau đó, chúng sinh Hồng Hoang vốn đang lo sợ vì chấn động, trong nháy mắt bị đốt cháy!

Vô số sinh linh, bao gồm cả một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, lần lượt tiến về Huyết Hải, muốn bái Minh Hà làm sư phụ.

Khi chúng sinh Hồng Hoang đang điên cuồng, muốn nhanh chóng đến Huyết Hải, Minh Hà lúc này đang kéo lê thân thể tàn tạ nhanh chóng rơi xuống Huyết Hải, sau đó dấy lên một cơn sóng khổng lồ.

Sau khi tiến vào Huyết Hải, thân thể tàn phá của Minh Hà phảng phất như trong nháy mắt được chữa trị, bắt đầu dần dần phục hồi!

Đồng thời Huyết Hải vốn màu đỏ sậm cũng dần dần nhạt đi!

Sau khi hấp thu lượng lớn tinh hoa Huyết Hải, cơ thể Minh Hà đã phục hồi lại!

Khi cơ thể Minh Hà phục hồi lại, Minh Hà hưng phấn hét lớn với Hồng Hoang một câu: “Bản tọa đã trở lại!” Toàn bộ Huyết Hải cũng sau khi Minh Hà nói ra câu đó, liền sôi trào!

Sóng biển cuồn cuộn và đáy biển với dòng chảy ngầm cuồn cuộn dấy lên từng trận sóng, dường như đang chúc mừng sự trở về của Minh Hà.

Nhưng Minh Hà chưa kịp vui mừng quá lâu, liền vẻ mặt ngưng trọng nhìn về phía rìa Huyết Hải, không khí lập tức căng thẳng!

Sau khi ngưng thần một lúc lâu, Minh Hà hỏi: “Những người này muốn làm gì?” Thì ra, trước mắt Minh Hà có ức vạn sinh linh đang không ngừng đổ về Huyết Hải.

Số lượng đông đến mức khiến người ta kinh ngạc!

Sau đó, Minh Hà vận dụng thần thông Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trực tiếp suy ra ý đồ của những người đó.

"Thì ra là vậy, muốn bái bản tọa làm sư phụ!" Sau khi suy ra ý đồ của họ, Minh Hà bừng tỉnh đại ngộ, sau đó lại tự lẩm bẩm!

Sau khi hiểu ra, Minh Hà liền không quản những người điên cuồng đó nữa, trực tiếp xoay người tiến vào đáy Huyết Hải.

Hiện tại y phải tìm Vô Thiên, phải tìm Vô Thiên để kết thúc nhân quả! 113.

"Muốn bản tọa tiếp tục giữ lời hứa, ngươi phải thể hiện thực lực tương ứng!

Nếu không, đừng trách bản tọa không khách khí." Trên đường trở về đáy Huyết Hải, Minh Hà thầm nghĩ!

Minh Hà hiện tại biết mình và Vô Thiên thần bí đó đã kết một nhân quả cực lớn, nếu không thể xử lý thỏa đáng, chắc chắn sẽ rước họa vào thân.

Cho nên Minh Hà quyết định, nhân lúc thực lực hiện tại đang chiếm ưu thế!

Đi tìm hắn để nói chuyện cho rõ ràng.

Nếu Vô Thiên bằng lòng tự nguyện từ bỏ, tất nhiên là tốt nhất!

Nhưng nếu không bằng lòng, Minh Hà cũng sẽ thi triển một số thủ đoạn.

Minh Hà đang xuyên qua Huyết Hải, dường như lộ ra một nụ cười nhạt.

"Vô Thiên, hảo ý của bản tọa, rốt cuộc ngươi có thể nhận lấy không?" ... ...

Chương 391

Bên ngoài Hồng Hoang, các thánh nhân sau khi bảo vệ được Hồng Hoang, đã nhận được lượng công đức không đồng đều!

Tuy những công đức này đối với các thánh nhân là không đáng kể, nhưng cũng có thu hoạch, không đến mức ra tay vô ích.

Sau khi cơn bão Hỗn Độn kinh khủng kết thúc, các thánh nhân hàn huyên mấy câu, sau đó lần lượt cáo từ rời đi.

Nhưng các thánh nhân, bao gồm cả Nguyên Thủy, đều không chú ý, cơn bão Hỗn Độn kinh khủng đó sau khi tấn công Hồng Hoang đã lan ra sâu hơn trong Hỗn Độn.

Nhưng vì cơn bão Hỗn Độn đã đi xa Hồng Hoang, nên các thánh nhân cũng không coi đó là chuyện gì.

Cơn bão Hỗn Độn chứa đựng sức mạnh hùng hậu đó, sau khi đi xa Hồng Hoang liền biến mất một cách thần bí trong một không gian Hỗn Độn.

Nơi cơn bão Hỗn Độn biến mất cách xa thế giới Hồng Hoang, nằm ở nơi sâu thẳm của Hỗn Độn!

Hư không Hỗn Độn ở đây cực kỳ bất ổn, những vết nứt kinh khủng có thể thấy ở khắp mọi nơi.

Trong tình trạng khắc nghiệt đó, thánh nhân cũng phải cẩn thận!

Nếu không sẽ có nguy cơ vẫn lạc hoặc bị mắc kẹt.

Nhưng sau khi cơn bão Hỗn Độn kinh khủng đó biến mất, tình trạng cực đoan khắc nghiệt ban đầu cũng bắt đầu có chút cải thiện!

Những vết nứt khổng lồ ban đầu cũng vì một nguyên nhân không

rõ mà từ từ lành lại.

Những dòng khí Hỗn Độn kinh khủng và dòng chảy thời không hỗn loạn cũng bị một tồn tại không xác định san bằng.

Sau khi không gian Hỗn Độn đó bị một sức mạnh thần bí thao túng trở nên bình tĩnh, một âm thanh thần bí bắt đầu vang vọng trong đó.

Nhưng không biết vì sao, âm thanh vốn nên truyền đi rất xa lại chỉ có thể lan ra trong khoảng hư không Hỗn Độn đó.

Phảng phất như có thứ gì đó đã ngăn cách âm thanh đó, không cho người khác nghe thấy.

Dị tượng như vậy kéo dài một thời gian, hư không Hỗn Độn vốn bình tĩnh đột nhiên sau một tiếng vang giòn tan liền nứt ra những vết nứt chi chít!

Một số vết nứt tuy không kinh khủng như trước, không chứa đựng năng lượng hùng hậu và cuồng bạo.

Nhưng lại chi chít lan ra trong hư không Hỗn Độn đó, trông vô cùng kinh khủng!

Phảng phất như chỉ cần chạm nhẹ, khoảng hư không Hỗn Độn rộng lớn đó liền sẽ sụp đổ.

Tình hình này lại kéo dài rất lâu, đồng thời âm thanh thần bí và khổng lồ đó cũng trở nên gấp gáp.

Dưới những vết nứt hư không chi chít đó, sừng sững một khu phế tích khổng lồ.

Khu phế tích khổng lồ này không biết vì sao lại ẩn mình trong hư không Hỗn Độn!

Nếu không phải vì cơn bão Hỗn Độn, e rằng có thể sẽ không bao giờ xuất hiện nữa!

Nhưng có được năng lượng của cơn bão Hỗn Độn, những kiến trúc phế tích vốn cực kỳ hoang tàn bắt đầu lộ ra những luồng sáng kỳ dị.

Tại trung tâm khu phế tích khổng lồ, một cơ thể khổng lồ đang yên lặng nằm đó!

Những luồng khí tức hằng cổ không ngừng lưu chuyển trong cơ thể khổng lồ đó, đồng thời khuôn mặt của cơ thể đó vô cùng bình tĩnh, phảng phất như đang ngủ.

Nhưng trên người lại có một vết thương lớn nhất, chém cơ thể khổng lồ đó thành hai mảnh.

Nhưng tuy gần như có thể khẳng định, cơ thể khổng lồ này đã chết, nhưng sinh mệnh chi lực nồng đậm của nó lại khiến người ta không thể không kinh ngạc.

Những mảnh vỡ của sinh mệnh pháp tắc lưu lại trên cơ thể khổng lồ đó, tỏa ra từng luồng sinh cơ, dường như đang duy trì hoặc sửa chữa cơ thể khổng lồ đó.

Đột nhiên, cơ thể khổng lồ đã im lặng vô số ức năm bỗng nhiên mở mắt!

Lập tức, một luồng sinh mệnh chi lực hùng hậu từ trong đôi mắt đó lan ra!

Toàn bộ không gian hoang tàn sau khi cảm nhận được sinh cơ hùng hậu đó, trong nháy mắt run rẩy!

Lập tức một luồng sức mạnh hùng hậu tỏa ra, sức mạnh khổng lồ này khiến hư không Hỗn Độn vốn đã đầy vết nứt sụp đổ!

Dưới sự va chạm của luồng sức mạnh hùng hậu đó, những vết nứt không gian chi chít lập tức không duy trì được nữa, trong nháy mắt sụp đổ!

Khoảng không gian Hỗn Độn khổng lồ đó trong nháy mắt vỡ vụn, sụp đổ thành một khoảng hư không!

Một cơ thể hình dáng khổng lồ đứng trong hư không tràn ngập năng lượng cuồng bạo, những luồng năng lượng đủ để xé rách hư không Hỗn Độn đó trước mặt cơ thể khổng lồ không đáng một xu!

Cơ thể khổng lồ đó quay đầu nhìn hư không Hỗn Độn gần đó, đôi mắt vốn mang theo một chút mê ly dần dần trở nên bình tĩnh.

"Bản tọa lại sống rồi, Bàn Cổ!

Ngươi nhất định không ngờ tới phải không, bản tọa lại sống rồi!" Một giọng nói thô kệch từ trong cơ thể khổng lồ đó truyền ra, không ngừng vang vọng trong hư không Hỗn Độn.

Cơ thể khổng lồ này là một Hỗn Độn Ma Thần!

Hỗn Độn Ma Thần này tên là: Sinh Mệnh Ma Thần!

Là Ma Thần chưởng khống sinh mệnh pháp tắc trong Hỗn Độn, thực lực cực kỳ mạnh mẽ!

Vận dụng sinh mệnh pháp tắc đã đạt đến mức lô hỏa thuần thanh.

Thậm chí vào thời điểm quan trọng nhất của khai thiên đại kiếp, Sinh Mệnh Ma Thần dựa vào lĩnh ngộ đối với sinh mệnh pháp tắc, sau khi ăn một rìu của Bàn Cổ, đã tự mình phong bế sinh mệnh pháp tắc, giả chết để thoát một kiếp.

Tuy rơi vào giấc ngủ vô tận, bản thân cũng chịu thương tổn cực kỳ nghiêm trọng.

Nhưng đã giữ lại được một mạng, có thể có cơ hội tỉnh lại sau này.

Cách đây không lâu, cơn bão Hỗn Độn do Chuẩn Đề và Minh Hà tạo ra đã chính thức đánh thức Sinh Mệnh Ma Thần đang ngủ say

trong hư không Hỗn Độn.

Sau khi giọng nói thô kệch đó vang lên, một luồng sinh mệnh chi lực cực kỳ tinh thuần bao quanh bên người y!

Đồng thời, từng đạo sinh mệnh pháp tắc không ngừng sửa chữa thân thể Ma Thần tàn khuyết.

Vết thương khổng lồ đó cũng dưới sự sửa chữa của sinh mệnh pháp tắc mạnh mẽ, dần dần lành lại!

Tuy không thể giống hệt như trước, nhưng ít nhất cũng đã phục hồi được.

Dưới sự sửa chữa của sinh mệnh chi lực hùng hậu và sinh mệnh pháp tắc, Sinh Mệnh Ma Thần vốn đầy thương tích dần dần khôi phục lại trạng thái bình thường.

Nhưng vì y đã ngủ quá lâu, thực lực đỉnh phong trong thế giới Hỗn Độn ban đầu cũng đã tan thành mây khói.

Nhưng đối với Sinh Mệnh Ma Thần, đây căn bản không phải là vấn đề!

Bởi vì với tư cách là cường giả mạnh nhất một thời, Sinh Mệnh Ma Thần có tự tin trước khi đạt đến Thiên Đạo cảnh giới sẽ không gặp bất kỳ bình cảnh nào.

"Bàn Cổ, ngươi chờ đó cho bản tọa!

Món nợ của Hỗn Độn lượng kiếp, bản tọa nhất định sẽ tìm đến cửa!" Sau khi thân thể Ma Thần sửa chữa xong, Sinh Mệnh Ma Thần nhìn về hướng Hồng Hoang, tự lẩm bẩm một câu, sau đó liền chìm vào tu luyện!

Chương 392

Khoảng hư không Hỗn Độn đó cũng theo thân thể của Sinh Mệnh Ma Thần sửa chữa xong, từ từ giải trừ phong ấn.

Bốn phía vốn bị phong ấn dần dần được giải trừ, sau đó vô lượng Hỗn Độn chi khí đổ vào hư không Hỗn Độn đó!

Vì khoảng hư không Hỗn Độn này quá lớn, Hỗn Độn chi khí cần thiết cũng quá lớn, dẫn đến hình thành một lực hút hùng hậu.

Lượng Hỗn Độn chi khí khổng lồ đó bị lực hút mạnh mẽ đó thu hút, tiếp theo nhanh chóng lấp đầy hư không Hỗn Độn đó.

Vì lực hút quá lớn, nên tốc độ lấp đầy cũng quá nhanh!

Lập tức dấy lên từng gợn sóng kinh khủng.

Sinh Mệnh Ma Thần đang ngồi xếp bằng trong hư không Hỗn Độn, cảm nhận được gợn sóng kinh khủng đó, mặt không biểu cảm!

Nhưng trên người y lại tỏa ra từng đạo kim quang, năng lượng khổng lồ sinh ra do Hỗn Độn chi khí lấp đầy hư không Hỗn Độn dần dần bị kim quang đó hấp thu.

Có sự hấp thu của kim quang, năng lượng kinh khủng tràn ra do lượng Hỗn Độn chi khí khổng lồ lấp đầy hư không Hỗn Độn hùng hậu đó cũng dần suy yếu, cuối cùng biến mất không dấu vết.

Hấp thu năng lượng hùng hậu đó, pháp tắc trong cơ thể Sinh Mệnh Ma Thần nhanh chóng vận chuyển!

Trong phút chốc, Sinh Mệnh Ma Thần với tu vi bình thường hiện tại, dưới sự gia trì của sức mạnh hùng hậu và tinh thuần đó, đã liên tiếp đột phá, đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Sau khi đạt đến Hỗn Nguyên Đại La cảnh giới sơ kỳ, Sinh Mệnh Ma Thần liền ngừng phục hồi, vẻ mặt dữ tợn nhìn về hướng Hồng Hoang.

"Bàn Cổ, đến lúc ta đòi nợ rồi!" Sau khi khẽ nói một câu, thân hình Sinh Mệnh Ma Thần trong nháy mắt biến đổi, từng đường vân không gian theo đó lóe lên.

Thân thể Sinh Mệnh Ma Thần biến mất trong không gian Hỗn Độn mỏng manh đó, thậm chí những gợn sóng không gian do Sinh Mệnh Ma Thần khi rời đi dấy lên đã khiến khoảng hư không Hỗn Độn đó tạo ra một vết nứt kinh khủng.

Nhưng lúc này Sinh Mệnh Ma Thần đã đi xa, đang bay về phía Hồng Hoang với tốc độ cực nhanh.

Nơi Sinh Mệnh Ma Thần ở ban đầu nằm ở nơi khá sâu trong Hỗn Độn, khoảng cách đến Hồng Hoang vô cùng xa xôi.

Với tốc độ hiện tại của Sinh Mệnh Ma Thần, muốn đến được Hồng Hoang e rằng cũng cần một khoảng thời gian.

Nhưng Sinh Mệnh Ma Thần cũng nhân lúc có một khoảng thời gian, không ngừng rèn luyện thân thể và sinh mệnh pháp tắc của mình.

Bởi vì quá lâu không sử dụng, việc chưởng khống sinh mệnh pháp tắc cũng không còn thuần thục như vậy.

Nhưng khi Sinh Mệnh Ma Thần đang đi được nửa đường, đột nhiên dừng lại!

Sau đó có chút nhìn về phía trước, trong lòng thầm nghĩ: "Khí tức quen thuộc quá, hình như là Hỗn Độn Ma Thần!

Chẳng lẽ ngoài bản tọa ra, còn có Hỗn Độn Ma Thần khác sống sót?" Nhưng không nên, năm đó Hỗn Độn đại kiếp thảm liệt và uy thế mạnh mẽ của Bàn Cổ, ngay cả cường giả như y cũng chỉ có thể giả

chết thoát thân.

Vậy thì các Hỗn Độn Ma Thần khác, làm sao có thể né được công kích của Bàn Cổ?

Trong lòng có một chút không đúng, thế là Sinh Mệnh Ma Thần trở nên cảnh giác.

Bởi vì liên quan đến tính mạng của bản thân, Sinh Mệnh Ma Thần hiện tại dù tự đại cũng không dám đem tính mạng mỏng manh của mình ra đùa.

Sau đó cảm nhận được đối phương càng ngày càng gần, Sinh Mệnh Ma Thần lập tức ẩn giấu thân hình, đồng thời âm thầm quan sát nhất cử nhất động của đối phương.

Cách Sinh Mệnh Ma Thần không xa, Bạch Hổ Ma Thần và mấy Hỗn Độn Ma Thần khác vội vàng chạy trốn từ Hồng Hoang, đang vẻ mặt u sầu bay về phía sâu trong Hỗn Độn.

Nhưng vì bọn họ bị trọng thương, không được chữa trị tốt!

Cho nên thương thế của họ vẫn chưa hồi phục, kéo lê thân thể tàn phá chậm rãi bay trong Hỗn Độn.

Bạch Hổ Ma Thần nhìn thế giới Hỗn Độn xám xịt, khẽ than một tiếng: "Thật là bi ai, chúng ta Hỗn Độn Ma Thần đã từng đỉnh phong như vậy, mạnh mẽ như vậy!

Không ngờ lại gục ngã ở một thế giới Hồng Hoang nhỏ bé." Các Hỗn Độn Ma Thần khác nghe lời của Bạch Hổ Ma Thần, cũng một trận thương cảm!

Nhưng, sau một lúc thương cảm ngắn ngủi lại tiếp tục lên đường, muốn đi xa khỏi thế giới Hồng Hoang.

Với tình trạng hiện tại của họ khó có thể gây uy hiếp cho Hồng

Hoang nữa, thậm chí e rằng chỉ cần một vị thánh nhân ra tay, họ sẽ toàn bộ vẫn lạc trong Hồng Hoang.

Cho nên vì tính mạng của mình, đám Hỗn Độn Ma Thần mới không thể không đi xa Hồng Hoang, đi xa những vị thánh nhân đó.

Nhưng cách đây không lâu, họ có thể cảm nhận được một cơn bão Hỗn Độn cực kỳ hùng hậu từ hướng thế giới Hồng Hoang nhanh chóng lan ra xung quanh.

Bạch Hổ và các Hỗn Độn Ma Thần khác sau khi cảm ứng được thì bất chợt kinh hãi tột độ!

Sau đó, chúng vội vàng né tránh, sau khi hao phí lượng lớn tinh lực để thoát khỏi cơn bão Hỗn Độn, nhìn cơn bão ở phía xa mà không khỏi kinh thán!

"Năng lượng phong bạo mạnh mẽ như vậy, e rằng thực lực của các Thánh nhân trong Hồng Hoang lại càng mạnh hơn một bậc!

Hy vọng báo thù của ta lại trở nên vô cùng xa vời!" Một Ma Thần nhìn cơn bão Hỗn Độn đã đi xa, có phần chán nản nói!

Thật vậy, cơn bão Hỗn Độn kinh khủng như thế, dù ở thời kỳ đỉnh cao chúng căn bản chẳng thèm để vào mắt!

Nhưng bọn họ lúc này đã không còn là những Hỗn Độn Ma Thần có thể khống chế cả Hỗn Độn nữa.

Hiện tại ngoài việc còn sống ra, chúng đã mất đi tất cả!

Cảnh giới tiếp cận đỉnh cao nhất, pháp tắc lĩnh ngộ cực sâu đều đã theo Hỗn Độn đại kiếp mà tan biến.

Khi tỉnh lại lần nữa, bất luận là thực lực hay pháp tắc từng nắm giữ đều đã suy yếu vô cùng!

Có thể duy trì tu vi cảnh giới Thánh nhân là nhờ vào thực lực cực

kỳ cường hãn cùng với sự che chở của pháp tắc trước khi chìm vào giấc ngủ dài.

Hiện tại đừng nói là đạt tới cảnh giới cường hãn trước kia, ngay cả việc tranh đấu với các Thánh nhân trong Hồng Hoang cũng có phần khó khăn.

Nhưng Bạch Hổ Ma Thần sẽ không vì vậy mà từ bỏ, thậm chí các Hỗn Độn Ma Thần khác cũng chỉ bi thương một lúc rồi lại hừng hực đấu chí.

Sinh Mệnh Ma Thần đang ẩn mình trong hư không Hỗn Độn, sau khi nghe được cuộc đối thoại của chúng liền hiểu ra có lẽ đây là một vài Hỗn Độn Ma Thần đã may mắn sống sót từ thuở sơ khai.

Nhưng có lẽ tình cảnh của họ cũng tương tự mình, một thân thực lực cực kỳ cường hãn đã sớm theo mấy ức vạn năm ngủ say mà tan biến.

Khi thấy đám Hỗn Độn Ma Thần ngày càng đến gần, Sinh Mệnh Ma Thần rơi vào trầm tư!

Rốt cuộc có nên tiếp xúc với chúng không, có nên hợp tác với chúng không!

Sau một hồi đấu tranh nội tâm, Sinh Mệnh Ma Thần cuối cùng khẽ thở dài!

"Nếu đều là Hỗn Độn Ma Thần, vậy thì nên đoàn kết lại!" Sau đó, nhìn Bạch Hổ Ma Thần và những Hỗn Độn Ma Thần khác đang ở gần trong gang tấc, Sinh Mệnh Ma Thần khẽ cất tiếng.

Bạch Hổ và đám Ma Thần nghe thấy thì trong lòng kinh hãi, sắc mặt đại biến!

"Là ai, kẻ nào đang ở gần đây!" Bạch Hổ Ma Thần vẻ mặt đầy cảnh giác nhìn quanh bốn phía, đồng thời lớn tiếng quát!

Các Hỗn Độn Ma Thần khác cũng đầy cảnh giác, từng luồng khí thế từ trên người chúng tỏa ra.

Dù sao cũng thân mang trọng thương, nhưng ít nhất cũng từng là tồn tại đỉnh phong!

Chí ít cũng có thể phát huy ra thực lực cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Chương 393

Sinh Mệnh Ma Thần sau khi nghe tiếng quát của Bạch Hổ Ma Thần, từ trong hư không Hỗn Độn đang ẩn mình chậm rãi bước ra, vẻ mặt phức tạp nhìn mấy Ma Thần trước mắt, đồng thời nói: "Là bản tọa!" Bạch Hổ và các Ma Thần khác nghe xong, ánh mắt lập tức nhìn về phía Sinh Mệnh Ma Thần, đồng thời từng đòn công kích cường hãn cũng đã chuẩn bị xong, có thể phát ra bất cứ lúc nào.

Nhưng khi Bạch Hổ và đám Ma Thần nhìn rõ Sinh Mệnh Ma Thần, chúng sững sờ một lúc rồi vẻ mặt không thể tin nổi, nhẹ giọng hỏi: "Sinh Mệnh Ma Thần?" Sinh Mệnh Ma Thần nghe vậy liền gật đầu, nhìn đám Ma Thần đang vô cùng cảnh giác, ánh mắt vô cùng phức tạp!

Cuộc đối thoại và đối mặt như thế này, lần gần nhất đã cách đây ức vạn năm nguyên hội.

Trước đây, bọn họ chắc chắn không bao giờ nghĩ rằng sẽ gặp lại nhau trong hoàn cảnh như vậy.

Nhưng Bạch Hổ và đám Ma Thần sau khi nhận được sự khẳng định của Sinh Mệnh Ma Thần lại thở phào nhẹ nhõm, đồng thời có chút vui mừng.

Dù sao ban đầu có gần mười Hỗn Độn Ma Thần, giờ chỉ còn lại chưa đến một nửa, hiện tại mỗi một Hỗn Độn Ma Thần đều là tồn tại quý giá nhất.

Huống hồ Ma Thần trước mắt lại là Sinh Mệnh Ma Thần nắm giữ Sinh Mệnh pháp tắc!

Có y gia nhập, tình trạng trọng thương của cả nhóm nhất định sẽ được xử lý tốt.

Khi Bạch Hổ Ma Thần và các Hỗn Độn Ma Thần khác buông lỏng cảnh giác, Sinh Mệnh Ma Thần liền hỏi: “Bạch Hổ Ma Thần, sao lại ra nông nỗi này!

Vì sao lại bị thương nặng như vậy?” Bạch Hổ Ma Thần và đám Ma Thần nghe xong nhìn nhau, trên mặt đều lộ ra một tia cười khổ, sau đó Bạch Hổ đem toàn bộ những gì đã trải qua kể lại cho Sinh Mệnh Ma Thần.

Sinh Mệnh Ma Thần nghe xong, lập tức đại nộ!

“Cái gì?

Một thế giới do Bàn Cổ nhỏ nhoi khai tịch mà lại dám kiêu ngạo như vậy, thật quá đáng!” Sinh Mệnh Ma Thần phẫn nộ một tiếng, lập tức vận dụng Sinh Mệnh pháp tắc cường đại, điều động sinh mệnh chi lực cực kỳ tinh thuần giúp Bạch Hổ Ma Thần và các Hỗn Độn Ma Thần khác chữa trị thương thế, hồi phục bản thân.

Bạch Hổ và đám Hỗn Độn Ma Thần nhìn thấy hành động của Sinh Mệnh Ma Thần thì vô cùng cảm kích, quyết định từ nay về sau sẽ lấy Sinh Mệnh Ma Thần làm thủ lĩnh.

Sau đó, dưới sự nỗ lực không ngừng của Sinh Mệnh Ma Thần, trải qua sự gột rửa của sinh mệnh chi lực tinh thuần, Bạch Hổ Ma Thần và các Hỗn Độn Ma Thần khác đã hồi phục từ thương thế nghiêm trọng.

Sau khi Bạch Hổ Ma Thần và các Hỗn Độn Ma Thần khác hồi phục, Sinh Mệnh Ma Thần lớn tiếng tuyên cáo: “Bàn Cổ khinh người quá đáng, chúng ta tuyệt đối không thể bỏ qua!

Thế giới Hồng Hoang là do hắn khai tịch, chúng ta cũng tuyệt đối không thể buông tha!” 114.

Bạch Hổ Ma Thần và đám Hỗn Độn Ma Thần nghe xong cũng đều

phụ họa, gật đầu đồng ý với lời của Sinh Mệnh Ma Thần.

Sinh Mệnh Ma Thần thấy vậy cũng hài lòng gật đầu, sau đó tiếp tục tuyên bố kế hoạch: "Cho nên, hiện tại Bàn Cổ đã biến mất không thấy đâu nhưng thế giới Hồng Hoang do hắn khai tịch vẫn sừng sững trong Hỗn Độn!

Đối với đám Hỗn Độn Ma Thần chúng ta, đây tuyệt đối là một sự sỉ nhục to lớn!

Cho nên bản tọa quyết định, sẽ tự mình ra tay hủy diệt Hồng Hoang!" Nói xong câu cuối cùng, ánh mắt vốn có phần bình tĩnh của Sinh Mệnh Ma Thần lóe lên tia sát khí, không gian xung quanh lập tức như ngưng đọng lại!

Bạch Hổ Ma Thần và các Hỗn Độn Ma Thần khác cảm ứng được sát ý nhàn nhạt của Sinh Mệnh Ma Thần cũng cảm thấy có chút lạnh lẽo!

Bạch Hổ Ma Thần nhẹ nhàng lắc đầu, đồng thời điều động sức mạnh của bản thân xua đi cảm giác lạnh lẽo đó, rồi nhìn Sinh Mệnh Ma Thần có phần điên cuồng, hỏi: "Nhưng Sinh Mệnh Ma Thần, trong Hồng Hoang hiện tại có tồn tại Thánh nhân!

Thực lực không yếu hơn chúng ta hiện tại, lại có Hồng Hoang thiên địa gia trì, chúng ta ở trong Hồng Hoang căn bản không phải là đối thủ của họ đâu!" Sinh Mệnh Ma Thần nghe xong cũng đồng ý gật đầu rồi cúi đầu suy tư!

Vừa rồi, Sinh Mệnh Ma Thần có chút tự đại nhưng y sẽ không đem tính mạng ra đùa.

Trước những chuyện uy hiếp đến tính mạng, Sinh Mệnh Ma Thần chắc chắn sẽ cân nhắc cực kỳ cẩn thận!

Nhưng Sinh Mệnh Ma Thần vừa mới tỉnh lại không lâu, cũng

không hiểu rõ chuyện trong Hồng Hoang!

Cho nên sau khi suy nghĩ một hồi vẫn không có chút manh mối nào, không khỏi nhìn về phía Bạch Hổ Ma Thần.

Sau khi tỉnh táo lại, Sinh Mệnh Ma Thần nhìn Bạch Hổ Ma Thần nhẹ giọng hỏi: "Bạch Hổ Ma Thần, ngươi từng giao thủ với Thánh nhân Hồng Hoang, có biện pháp nào giải quyết được không?" Bạch Hổ Ma Thần nghe xong cũng rơi vào trầm tư, đồng thời nhìn sang những Hỗn Độn Ma Thần còn sống sót khác thấp giọng bàn bạc, sau đó trả lời Sinh Mệnh Ma Thần: "Thánh nhân Hồng Hoang tuy thực lực chỉ tương đương Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng ở trong Hồng Hoang lại có thể phát huy ra thực lực vượt qua cảnh giới hiện tại.

Còn đám Hỗn Độn Ma Thần chúng ta, ở trong thế giới Hồng Hoang sẽ bị áp chế!

Không thể phát huy ra toàn bộ thực lực.

Cho nên muốn giải quyết vấn đề Thánh nhân Hồng Hoang, phải dụ họ ra Hỗn Độn.

Nhưng biện pháp này không hề an toàn!

Dù sao có thể nổi bật giữa ức vạn sinh linh Hồng Hoang, trở thành tầng lớp đỉnh cao nhất, trí tuệ và thực lực của họ ở trong Hồng Hoang đều là thiên hạ vô song!

Có lẽ sẽ không mắc lừa, sẽ không rời xa Hồng Hoang.

Nếu họ không rời xa Hồng Hoang, kế hoạch của chúng ta sẽ thất bại!" Sinh Mệnh Ma Thần sau khi nghe một loạt câu trả lời đó, không khỏi gật đầu!

Quả thực, tuy không biết Thánh nhân Hồng Hoang rốt cuộc ở trạng thái nào, nhưng cũng có thể đoán được, nếu là Thánh nhân Hồng Hoang thì tuyệt đối sẽ không rời xa Hồng Hoang tác chiến, tuyệt đối

không từ bỏ ưu thế của mình để chiến đấu với sở trường của địch.

Nhưng nếu phương pháp này bị phủ quyết, vậy có phương pháp nào tốt hơn để thay thế không?

Sinh Mệnh Ma Thần nhìn Bạch Hổ Ma Thần, lại hỏi: "Ngoài phương pháp này, còn phương pháp nào khác không?" Bạch Hổ Ma Thần nghe xong gật đầu, vô cùng khẳng định trả lời: "Có một phương pháp, rất phù hợp với tình hình hiện tại của chúng ta." Sinh Mệnh Ma Thần nghe vậy, lộ ra một nụ cười vui vẻ rồi nói với Bạch Hổ Ma Thần: "Nếu có phương pháp tốt, vậy mau nói ra đi!

Để bản tọa xem xem, rốt cuộc có thể thực thi được không." Bạch Hổ Ma Thần nghe xong gật đầu, sau đó liếc nhìn phương hướng Hồng Hoang, dừng lại một lát rồi nhẹ giọng nói: "Phương pháp này chính là công phá từ bên trong!

Bất kể là pháo đài kiên cố đến đâu, nội bộ của nó mới là nơi yếu ớt nhất.

Chỉ có ra tay từ bên trong, mới có thể công phá được pháo đài kiên cố nhất thế gian!

Hồng Hoang chính là pháo đài kiên cố nhất trong Hỗn Độn, có nhiều Thánh nhân che chở, gần như không thể công phá.

Nhưng nội bộ của nó lại bất ổn, theo ta được biết, ức vạn sinh linh bên trong thế giới Hồng Hoang phân hóa thành vô số thế lực lớn nhỏ.

Những thế lực này công phạt lẫn nhau, ăn mòn lẫn nhau!

Chỉ cần có thể kích động những thế lực này gây ra biến động, là có thể làm lung lay tận gốc rễ Hồng Hoang từ bên trong, cũng khiến cho các Thánh nhân kia không rảnh lo chuyện khác!

Chúng ta liền có thể thong dong đột phá vào Hồng Hoang, tiến vào

thế giới Hồng Hoang thu dọn tàn cuộc.” Sinh Mệnh Ma Thần nghe xong lập tức rơi vào trầm tư, đồng thời suy diễn xem lời nói của Bạch Hổ Ma Thần có bao nhiêu phần trăm khả năng thành công.

Nhưng như đã nói trước đó, Sinh Mệnh Ma Thần căn bản không hiểu rõ tình hình trong Hồng Hoang, cho nên không thể đưa ra bất kỳ phán đoán nào về chuyện này.

Nhưng trong lòng Sinh Mệnh Ma Thần lại tràn đầy tin tưởng vào kế hoạch này, chỉ là việc thực thi cụ thể cần phải bàn bạc thêm.

Các Hỗn Độn Ma Thần khác đối với ý kiến của Bạch Hổ Ma Thần cũng vô cùng đồng ý!

Dù sao chúng cũng đã từng trải qua chúng sinh Hồng Hoang, biết rõ một số khuyết điểm tồn tại ở Hồng Hoang.

Sau khi trầm tư, Sinh Mệnh Ma Thần nhìn sang các Ma Thần khác, trầm giọng hỏi: “Các ngươi thấy, tỷ lệ thành công của kế hoạch này cao bao nhiêu?” Các Hỗn Độn Ma Thần khác nghe xong nhìn nhau, đáp lại: “Một nửa đi!” Sinh Mệnh Ma Thần nghe xong nhíu mày, đề nghị này?

Tỷ lệ một nửa đương nhiên y biết.

“Nhưng, kế hoạch này lại là kế hoạch hoàn thiện và khả thi nhất hiện tại!

Ngoài ra chúng ta không còn cách nào khác.” Những Hỗn Độn Ma Thần đó thấy Sinh Mệnh Ma Thần có chút tức giận, vội vàng nói!

Sinh Mệnh Ma Thần nghe xong, sắc mặt có chút khó coi mới dần dần tốt lên!

Nếu hiện tại kế hoạch duy nhất có thể thực hiện chỉ có một cái này, vậy thì không còn lựa chọn nào khác!

Sau khi quyết định kế hoạch, Sinh Mệnh Ma Thần nhìn các Ma Thần khác nhẹ giọng hỏi: “Xem ra, chúng ta phải từ bên trong phá hủy Hồng Hoang!

Chương 394

Nhưng, phải làm thế nào đây?" Bạch Hổ Ma Thần và một đám Hỗn Độn Ma Thần nghe xong rơi vào suy nghĩ, tuy từng tàn sát trong Hồng Hoang, nhưng đối với các thế lực trong Hồng Hoang lại không hiểu rõ nhiều.

Hơn nữa hiện tại rời khỏi Hồng Hoang không biết bao nhiêu năm, Hồng Hoang đã có thay đổi lớn cũng không chừng!

Cho nên bảo chúng nghĩ ra biện pháp, thật sự có chút khó khăn!

Nhưng Bạch Hổ Ma Thần dường như nhớ lại một truyền thuyết đã nghe được khi xâm nhập Hồng Hoang lúc trước.

Truyền thuyết kể rằng, Hồng Hoang trước kia do hai tộc Vu Yêu thống trị, nhưng vì một nguyên nhân không rõ mà hai tộc Vu Yêu đại chiến, cuối cùng dẫn đến lượng kiếp bùng nổ, Vu Yêu đều bị diệt, Hồng Hoang sụp đổ.

Bạch Hổ Ma Thần cảm thấy, Yêu tộc trong truyền thuyết rất hợp khẩu vị của chúng!

Đặc biệt là Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, chiến thiên chiến địa, cả đời cuồng ngạo!

Bỗng nhiên, trong đầu Bạch Hổ Ma Thần lóe lên một tia linh quang!

Nếu những thần ma đã chết sớm này lại xuất hiện trong Hồng Hoang, vậy sẽ gây ra ảnh hưởng như thế nào đối với Hồng Hoang hiện tại.

Hồng Hoang hiện tại sẽ đối phó ra sao, các Thánh nhân kia sẽ đối phó ra sao?

Thật là một ý tưởng thú vị.

Bạch Hổ Ma Thần nghĩ đến cảnh tượng những Thánh nhân cao cao tại thượng đó, nhìn thấy những thần ma đã chết từ lâu lại xuất hiện trong Hồng Hoang, rốt cuộc sẽ có biểu cảm kinh ngạc như thế nào.

Và cả ức vạn sinh linh kia, khi lại nhìn thấy những tồn tại từng thống trị mình sẽ có biểu cảm ra sao!

Lập tức, Bạch Hổ Ma Thần đem ý tưởng này nói cho Sinh Mệnh Ma Thần.

Sinh Mệnh Ma Thần nghe xong, cũng tỏ vẻ rất hứng thú!

Sau khi nghe Bạch Hổ Ma Thần giải thích, y cũng có chút mong đợi đối với chuyện này.

Huống hồ, hồi sinh sinh linh y có thể làm được!

Tuy tiêu hao lớn một chút, nhưng không có vấn đề gì!

Thế là Sinh Mệnh Ma Thần lập tức quyết định, làm theo lời Bạch Hổ Ma Thần!

Hồi sinh một nhóm đại thần thông giả Hồng Hoang đã chết từ lâu, sau đó để chúng tự tàn sát lẫn nhau, để đạt được mục đích gây loạn Hồng Hoang.

Sau khi hạ quyết tâm, Sinh Mệnh Ma Thần liền bắt đầu làm một số chuẩn bị!

Dù sao hồi sinh sinh linh tuy Sinh Mệnh Ma Thần có thể làm được, nhưng cũng cần một số chuẩn bị, nếu không tỷ lệ thành công không cao.

May mà một đám Hỗn Độn Ma Thần thần thông quảng đại, dược liệu mà Sinh Mệnh Ma Thần cần nhanh chóng được chuẩn bị đầy đủ.

Sau đó, Sinh Mệnh Ma Thần liền bắt đầu bố trí một tuyệt thế đại trận, dùng để hồi sinh những thần ma đã chết từ lâu.

Sau một hồi chuẩn bị khẩn trương, Sinh Mệnh Ma Thần đã bố trí một đại trận khổng lồ trong không gian Hỗn Độn.

Nhìn đại trận đang tỏa ra khí tức hằng cổ, Sinh Mệnh Ma Thần hài lòng gật đầu, sau đó vẻ mặt nghiêm túc đi vào trung tâm đại trận ngồi xuống.

Bạch Hổ Ma Thần và mấy Hỗn Độn Ma Thần khác cũng lần lượt ngồi xuống ở mấy góc khác của đại trận, mục đích của chúng là cung cấp năng lượng cần thiết cho đại trận.

Dù sao muốn hồi sinh thần ma đã chết từ lâu, năng lượng cần tiêu hao vô cùng lớn, một mình Sinh Mệnh Ma Thần căn bản không thể chống đỡ nổi.

Sau khi chuẩn bị xong, Sinh Mệnh Ma Thần nhìn Bạch Hổ Ma Thần gật đầu, sau đó liền bắt đầu thi triển cấm thuật áo nghĩa của Sinh Mệnh pháp tắc bí ẩn và mạnh mẽ nhất!

Trong đại trận đó, sau khi thi triển áo nghĩa Sinh Mệnh pháp tắc, cả người Sinh Mệnh Ma Thần bắt đầu trở nên huyền diệu khó lường!

Tại trung tâm đại trận, trong một không gian hư vô, thân thể khổng lồ của Sinh Mệnh Ma Thần sừng sững đứng ở đó.

"Sinh Mệnh pháp tắc Hỗn Độn, nghe lệnh bản tọa!" Sau đó một tiếng gầm giận dữ vang lên, từng luồng Sinh Mệnh pháp tắc cực kỳ tinh thuần từ thân thể khổng lồ của Sinh Mệnh Ma Thần tỏa ra.

Trong một không gian không xác định nào đó của thế giới Hỗn Độn, trong một không gian được tạo thành từ đầy đủ các loại pháp tắc đại đạo, Sinh Mệnh pháp tắc nhận được triệu hoán bắt đầu tìm kiếm trong pháp tắc đại đạo.

Cuối cùng sau một hồi tìm kiếm gian nan, Sinh Mệnh pháp tắc đã tìm được thông tin cần thiết, sau đó lại truyền thông tin đó vào trong đầu Sinh Mệnh Ma Thần.

Sinh Mệnh Ma Thần sau khi biết được thông tin đó, lại gầm lớn: "Sinh Mệnh pháp tắc mở đường, thần hồn trở về!" Sau tiếng gầm giận dữ của y, một luồng Sinh Mệnh pháp tắc cực kỳ hùng vĩ tỏa ra!

Đồng thời một luồng ánh sáng do pháp tắc ngưng tụ cũng lơ lửng giữa không trung đại trận.

Nhưng luồng ánh sáng đó cực kỳ yếu ớt, dường như có thể tiêu tán bất cứ lúc nào!

Sinh Mệnh Ma Thần thấy vậy gầm lên một tiếng: "Bạch Hổ Ma Thần, truyền lực!" Bạch Hổ Ma Thần và một đám Hỗn Độn Ma Thần đã sớm chuẩn bị mọi thứ, sau khi nhận được chỉ thị của Sinh Mệnh Ma Thần, từng luồng sức mạnh cực kỳ tinh thuần thông qua đại trận khổng lồ hội tụ vào trong cơ thể Sinh Mệnh Ma Thần.

Có sự chống đỡ của nhiều Ma Thần, Sinh Mệnh Ma Thần lại một lần nữa bùng phát ra một luồng sinh mệnh chi lực tinh thuần, trực tiếp bay về phía quang môn kia.

Quang môn đó sau khi hấp thu luồng sinh mệnh chi lực tinh thuần, dần dần từ trạng thái phát ra ánh sáng yếu ớt hồi phục lại trạng thái bình thường.

Sinh Mệnh Ma Thần thấy vậy vui mừng, sau đó lớn tiếng quát: "Già Thiên pháp tắc nghe lệnh bản tọa, Sinh Mệnh pháp tắc tiếp dẫn!" Theo tiếng quát vang lên lần nữa, một luồng pháp tắc mang theo mệnh lệnh đặc thù trực tiếp xuyên qua quang môn.

Quang môn đó lập tức bùng phát ra từng luồng ánh sáng, năng lượng tiêu hao tăng lên đột ngột!

Sinh Mệnh Ma Thần trong phút chốc không thể chống đỡ nổi lượng tiêu hao lớn như vậy.

Bạch Hổ Ma Thần và một đám Hỗn Độn Ma Thần cảm nhận được sự thay đổi của quang môn, cũng tăng cường sản lượng năng lượng của bản thân, đồng thời cũng điên cuồng hấp thu hỗn độn chi khí để bổ sung tiêu hao của bản thân.

Vòng tuần hoàn như vậy trải qua một thời gian dài, quang môn không ngừng tỏa ra từng trận ánh sáng cuối cùng cũng ngừng lại.

Sinh Mệnh Ma Thần mặt mày trắng bệch lộ ra một nụ cười vui mừng, sau đó liền ngồi xuống hồi phục tiêu hao.

Bạch Hổ Ma Thần và một đám Hỗn Độn Ma Thần khác thấy Sinh Mệnh Ma Thần ngồi tĩnh tọa hồi phục thực lực, cũng ngừng truyền năng lượng và bắt đầu hồi phục thực lực của bản thân.

Trong lúc hồi phục thực lực, quang môn đã ổn định đột nhiên mở ra, mười hai đoàn linh hồn không có linh trí từ trong quang môn đó nhàn nhạt bay ra.

Sinh Mệnh Ma Thần thấy vậy, lập tức ra tay!

Bắt lại những linh hồn vốn định bay đi xa.

Quang môn đó sau khi mười hai đạo linh hồn xuất hiện, cũng chậm rãi biến mất!

Dù sao sứ mệnh của nó đã hoàn thành, không còn tác dụng gì nữa.

Lại qua không biết bao lâu, Sinh Mệnh Ma Thần và một đám Hỗn Độn Ma Thần đều đã hồi phục hoàn toàn.

Sinh Mệnh Ma Thần nhìn mười hai thể linh hồn không hề có lý trí trước mắt, vô cùng nghi hoặc, như thế này mà có thể trở thành bá chủ Hồng Hoang sao?

Bạch Hổ Ma Thần dường như lại có chút hiểu rõ tình hình trước mắt, biết được tiền nhân hậu quả.

Nhìn Sinh Mệnh Ma Thần vẻ mặt nghi hoặc, Bạch Hổ Ma Thần nhẹ giọng giải thích: “Sinh Mệnh Ma Thần, đây chỉ là tàn hồn của chúng thôi!

Chỉ là một tia, cho nên mới có vẻ không có linh trí.

Chỉ cần chúng ta có thể hồi sinh nhục thân của chúng, đồng thời phái chúng vào Hồng Hoang, nhất định sẽ có hiệu quả bất ngờ.” Sinh Mệnh Ma Thần nghe xong gật đầu, làm vậy là tốt nhất!

Chương 395

Dù sao y cũng đã tốn rất nhiều công sức mới đưa chúng về từ không gian bí ẩn không xác định kia.

Sau đó, Sinh Mệnh Ma Thần liền cùng các Hỗn Độn Ma Thần khác liên hợp thi triển Sinh Mệnh pháp tắc, vận dụng pháp tắc của các vị Hỗn Độn Ma Thần phụ trợ Sinh Mệnh pháp tắc để hồi sinh những yêu hoàng yêu vương trước mắt.

Có tàn hồn, việc phục sinh nhục thân trở nên dễ dàng hơn!

Dưới sự đồng tâm hiệp lực của một đám Hỗn Độn Ma Thần, dưới sự giao thoa của Sinh Mệnh pháp tắc và nhiều pháp tắc khác, từng cỗ thân thể được tạo ra.

Sau đó, Sinh Mệnh Ma Thần lại liên hợp với các Hỗn Độn Ma Thần khác thi triển đại thần thông đại pháp lực, đem tàn hồn mang về từ không gian không xác định dung hợp vào trong những thân thể đó.

Sau một loạt thao tác phức tạp, cuối cùng cũng hoàn thành nhiệm vụ phục sinh Yêu Hoàng.

Sinh Mệnh Ma Thần đầu đầy mồ hôi, nhìn Yêu Hoàng đang lặng lẽ nằm trong không gian Hỗn Độn, tự nhủ: "Đã tốn của bản tọa nhiều sức lực như vậy, hy vọng các ngươi đừng làm bản tọa thất vọng!

Nếu không đừng trách bản tọa không khách khí." Sau đó lại qua một thời gian, những linh hồn và thể xác đó đã dung hợp hoàn toàn, bắt đầu dần dần tỉnh lại!

Yêu Hoàng Đế Tuấn vì thực lực lúc sinh thời mạnh nhất, cho nên thời gian tỉnh lại cũng sớm nhất!

Khi hắn chậm rãi mở mắt, nhìn thấy thế giới Hỗn Độn xám xịt, vẻ

mặt đầy nghi hoặc!

Không phải mình đang đại chiến với đám Tổ Vu của Vu tộc sao, tại sao lại xuất hiện ở đây?

Trong lúc hắn đang nghi hoặc, Thái Nhất nằm bên cạnh hắn cũng dần dần tỉnh lại, cũng vẻ mặt nghi hoặc nhìn xung quanh, nhưng khi nhìn thấy Đế Tuấn, trái tim vốn có chút hoảng loạn lập tức an định hơn nhiều.

Sau khi yên tâm, Thái Nhất liếc nhìn Đế Tuấn đang nghi hoặc, nhẹ giọng hỏi: "Huynh trưởng, đây là đâu!

Tại sao chúng ta lại ở đây?" Đế Tuấn nghe xong trong lòng kinh ngạc, sau đó vội vàng xoay người, liền thấy Thái Nhất có chút suy yếu và một đám yêu thần chưa tỉnh.

Khi nhìn thấy Thái Nhất và một đám yêu thần, sự nghi hoặc trong lòng không thể xua tan!

Rốt cuộc làm sao đến được đây, xuất hiện ở đây có ý nghĩa đặc biệt gì, v.v...

Trong lúc Đế Tuấn vô cùng khó hiểu, Sinh Mệnh Ma Thần đã đứng bên cạnh từ lâu lên tiếng: "Là bản tọa đã cứu các ngươi!" "Hả?" Đế Tuấn, Thái Nhất và một đám yêu thần đột nhiên nghe thấy lời của Sinh Mệnh Ma Thần, trong lòng kinh hãi, đồng thời căng thẳng nhìn quanh!

Nhưng khi nhìn rõ xung quanh là không gian Hỗn Độn đầy màu xám, trong lòng Đế Tuấn và mọi người càng thêm kinh hãi.

Dưới sự uy hiếp bí ẩn đó, Đế Tuấn căn bản không có tâm trạng chú ý đến hoàn cảnh xung quanh, trực tiếp gầm lớn: "Kẻ nào, mau ra đây cho bản hoàng!

Nếu không ra, đừng trách bản hoàng không khách khí!" Trong lúc

gầm lớn, Yêu Hoàng Đế Tuấn cũng đang âm thầm chuẩn bị mọi thứ, sẵn sàng tấn công kẻ địch không xác định.

Nhưng, thực lực của Sinh Mệnh Ma Thần và Bạch Hổ Ma Thần vượt xa sức tưởng tượng của Yêu Hoàng Đế Tuấn, không có thực lực cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên căn bản không thể bắt được dấu vết của Sinh Mệnh Ma Thần và các Hỗn Độn Ma Thần khác.

Sinh Mệnh Ma Thần đứng một bên, nhìn vẻ mặt vô cùng căng thẳng của Yêu Hoàng Đế Tuấn và những người khác, bất chợt cảm thấy buồn cười.

Nhưng chính tiếng cười khẽ này lại bị Đế Tuấn cảm nhận được một cách nhạy bén!

Lập tức, một luồng lưu quang bắn ra với tốc độ cực nhanh!

Một luồng ánh sáng mang theo sức tấn công mạnh mẽ của Đế Tuấn bay thẳng về phía Sinh Mệnh Ma Thần.

Sinh Mệnh Ma Thần thấy vậy, cuối cùng từ vẻ thong dong chuyển sang nghiêm túc!

"Đại thần thông giả trong Hồng Hoang sao, quả nhiên có vài phần bản lĩnh!

Nhưng muốn đối phó bản tọa thì còn kém một chút." Tuy vẻ mặt nghiêm túc, nhưng Sinh Mệnh Ma Thần lại nói bằng giọng điệu thong dong!

Đồng thời, một cỗ uy áp hùng vĩ giáng xuống!

Đòn tấn công đang nhắm thẳng vào y dưới cỗ uy áp khổng lồ đó lập tức tan vỡ.

Đế Tuấn và Thái Nhất cùng một đám yêu thần thấy vậy lập tức

nhíu mày, sau đó chậm rãi tụ tập lại, đồng thời vẻ mặt cảnh giác nhìn xung quanh.

"Rốt cuộc là ai, mau ra đây cho bản hoàng!" Sau khi có Thái Nhất và một đám yêu thần làm chỗ dựa, Đế Tuấn cảm nhận được một luồng sức mạnh!

Lập tức lớn tiếng gầm lên!

Sinh Mệnh Ma Thần nghe thấy tiếng gầm của Đế Tuấn, trong lòng lập tức nảy sinh một tia khó chịu, hừ lạnh một tiếng rồi nói bằng giọng điệu kỳ quái: "Thật không có lễ phép, không cho ngươi một bài học nhỏ thì không biết tôn trọng bản tọa sao?" Nhưng đáp lại Sinh Mệnh Ma Thần lại là từng đòn tấn công sắc bén!

Đương nhiên, những đòn tấn công khổng lồ đó tuy uy lực mạnh mẽ, nhưng đối với Sinh Mệnh Ma Thần thì quá yếu.

Nhưng, sự khiêu khích liên tiếp của Đế Tuấn đã khiến Sinh Mệnh Ma Thần phẫn nộ!

Dù sao cũng chỉ là một đám sinh linh do mình hồi sinh, vậy mà lại dám tấn công, đúng là không biết sống chết!

Cùng với sự phẫn nộ của Sinh Mệnh Ma Thần, Đế Tuấn và Thái Nhất, yêu thần trong phút chốc liền chịu một vết thương cực kỳ nghiêm trọng.

Sau khi đánh trọng thương chúng trong nháy mắt, Sinh Mệnh Ma Thần lạnh lùng nói: "Các ngươi không rõ tình cảnh hiện tại sao?

Nếu không phải bản tọa, các ngươi đã sớm vẫn lạc trong dòng sông thời không rồi." Đế Tuấn và Thái Nhất nghe thấy lời của Sinh Mệnh Ma Thần, sắc mặt lập tức biến đổi!

Đồng thời cũng có thể cảm nhận được một số vấn đề xuất hiện trên người mình.

“Không thể nào, tuyệt đối không phải thật!” Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi kiểm tra thân thể, vẻ mặt không thể tin nổi đồng thời sắc mặt trắng bệch nói.

Bởi vì họ có thể cảm giác được, trạng thái hiện tại của mình vô cùng yếu ớt!

Tu vi cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ vốn có cũng đã sớm biến mất không thấy đâu.

Nhìn vẻ mặt kinh hãi của Đế Tuấn và Thái Nhất, Sinh Mệnh Ma Thần lạnh lùng nói: “Các ngươi đã chết trong dòng sông thời không, là bản tọa!

Là bản tọa đã cứu các ngươi!” Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi nghe lời của Sinh Mệnh Ma Thần, rơi vào trầm tư!

Lúc này họ cũng nhớ lại khoảnh khắc cuối cùng trước khi chết, cũng hiểu ra rằng mình đã sớm tử vong.

Sau khi im lặng một lúc lâu, Đế Tuấn ngẩng đầu nhìn Sinh Mệnh Ma Thần hỏi: “Vậy ngươi là ai?

Tại sao lại hồi sinh chúng ta!” “Ta là Hỗn Độn Ma Thần vĩ đại, có thể gọi bản tọa là Sinh Mệnh!

Chú ý, bản tọa hao phí nhiều sức lực như vậy, gọi các ngươi về từ dòng sông thời không là có nguyên nhân.

Thế giới Hồng Hoang do Bàn Cổ khai tịch, có thù hận sâu sắc với bọn ta, đám Hỗn Độn Ma Thần.

Sở dĩ bản tọa muốn hủy diệt nó, nhưng nghe nói trong Hồng Hoang có tồn tại Thánh nhân, thực lực vô cùng cường đại!

Cho nên sau khi bọn ta thương lượng, đã quyết định hồi sinh các ngươi!

Để các ngươi tiến vào Hồng Hoang tranh bá lần nữa, sau đó bọn ta sẽ trong ứng ngoài hợp, một lần công phá Hồng Hoang!" Đế Tuấn, Thái Nhất và một đám yêu thần sau khi nghe lời của Sinh Mệnh Ma Thần, lập tức có chút hiểu ra.

Nhưng lại khẽ lắc đầu, không định giúp Sinh Mệnh Ma Thần công phá Hồng Hoang.

"Sinh Mệnh Ma Thần, chúng ta sẽ không giúp ngươi!

Bản hoàng đa tạ ngươi đã hồi sinh bản hoàng, nhưng điều kiện của ngươi không thể hoàn thành, cho nên bản hoàng xin cáo từ!" Đế Tuấn càng trực tiếp lạnh lùng nói, còn chuẩn bị dẫn Thái Nhất và những người khác rời đi.

Sinh Mệnh Ma Thần nghe xong, sắc mặt lập tức sa sầm!

Chương 396

Sau đó thần sắc băng lãnh nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất, trực tiếp nói bằng giọng lạnh như băng: "Ngươi tưởng ngươi là ai, muốn đi là đi sao?

Huống hồ, là bản tọa hồi sinh các ngươi, có đi Hồng Hoang hay không không phải do ngươi quyết định!" Sau đó, sau lưng Sinh Mệnh Ma Thần xuất hiện một hư ảnh thần bí, tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt!

Đế Tuấn, Thái Nhất và một đám yêu thần sau khi bị ánh sáng do thân ảnh thần bí đó phóng ra chiếu vào, toàn thân trở nên cứng đờ, đồng thời sinh cơ trên người chúng bị rút đi nhanh chóng.

Nhưng khi sinh cơ sắp bị tước đoạt hết, luồng ánh sáng thần bí đó dừng lại, đồng thời Đế Tuấn và Thái Nhất nghe thấy giọng nói lạnh như băng của Sinh Mệnh Ma Thần: "Bản tọa đã có thể hồi sinh các ngươi, đương nhiên cũng có thể tước đoạt sinh mệnh của các ngươi bất cứ lúc nào!

Đây chỉ là một bài học nhỏ, nếu không nghe theo mệnh lệnh của bản tọa thì chờ chết đi." Đế Tuấn, Thái Nhất và một đám yêu thần vì bị rút đi sinh cơ mà toàn bộ yếu ớt ngã xuống đất, nhưng khi nghe lời của Sinh Mệnh Ma Thần, họ lại suy nghĩ lại!

Có thể sống, ai cũng không muốn chết!

Từng trải qua một lần cái chết thảm liệt, hiện tại họ không muốn chết như vậy.

Trong lúc nội tâm không ngừng giằng xé, và dưới sự thôi thúc của ham muốn sống mãnh liệt, Đế Tuấn, Thái Nhất và một đám yêu thần đã gật đầu đồng ý với lời của Sinh Mệnh Ma Thần.

Đế Tuấn dùng giọng nói có phần suy yếu, kiên định trả lời: "Chúng ta nguyện ý nghe theo mệnh lệnh của Sinh Mệnh Ma Thần, xin Sinh Mệnh Ma Thần trả lại sinh cơ cho chúng ta!" Giữa Hồng Hoang và sinh mệnh, Đế Tuấn và Thái Nhất đã chọn sinh mệnh, dù sao trước mặt sinh mệnh, mọi thứ đều trở nên nhỏ bé.

Sinh Mệnh Ma Thần sau khi nghe lời của chúng, hài lòng gật đầu!

Phải vậy chứ, sinh mệnh tốt đẹp như vậy, tại sao phải dễ dàng từ bỏ!

Sau khi thấy chúng đồng ý, Sinh Mệnh Ma Thần liếc nhìn xung quanh, bình tĩnh nói: "Các vị đạo hữu, ra đi!

Chúng đồng ý rồi." Đế Tuấn và Thái Nhất cùng một đám yêu thần nghe thấy lời của Sinh Mệnh Ma Thần, trong lòng kinh hãi, lẽ nào ngoài Sinh Mệnh Ma Thần ra, gần đây còn có Hỗn Độn Ma Thần mạnh mẽ khác?

Sau đó, trong ánh mắt của Đế Tuấn và những người khác, Bạch Hổ Ma Thần và mấy Hỗn Độn Ma Thần khác chậm rãi xuất hiện xung quanh chúng.

Đế Tuấn và đám yêu thần thấy vậy trong lòng kinh hãi, đồng thời vô cùng may mắn vì quyết định của mình!

"May mà ta đồng ý, nếu không chờ đợi ta chắc chắn sẽ là cái chết." Đế Tuấn có chút may mắn nói, đồng thời ý định bỏ trốn vốn có cũng hoàn toàn biến mất.

Dù sao trước mặt mấy Hỗn Độn Ma Thần mạnh mẽ, những tiểu xảo này căn bản không thể thành công!

Hiện tại chỉ có thể nghe theo lời của Hỗn Độn Ma Thần, không còn cách nào khác.

Sau khi các Hỗn Độn Ma Thần khác xuất hiện, Sinh Mệnh Ma

Thần liếc nhìn Đế Tuấn, Thái Nhất và một đám yêu thần đang suy yếu, trong mắt lộ ra một tia bất mãn.

Muốn thực hiện kế hoạch trong Hồng Hoang, trạng thái hiện tại của chúng chắc chắn không được!

Tu vi của chúng quá yếu, căn bản không thể gây ra sóng gió trong Hồng Hoang.

Sau khi suy nghĩ, Sinh Mệnh Ma Thần nhìn thấy Bạch Hổ Ma Thần rồi nhàn nhạt nói: "Chư vị đạo hữu, hay là chúng ta giúp chúng một tay!" Bạch Hổ Ma Thần và các Hỗn Độn Ma Thần khác nghe xong cũng gật đầu, sau đó dưới sự chủ trì của Sinh Mệnh Ma Thần và sự phụ trợ của Bạch Hổ cùng các Hỗn Độn Ma Thần khác, họ bố trí một đại trận phụ trợ.

Sau đó, Sinh Mệnh Ma Thần bắt đầu điều động sinh mệnh chi lực hùng vĩ, khôi phục sinh cơ, chữa trị thân thể cho Đế Tuấn, Thái Nhất và một đám yêu thần.

Bạch Hổ Ma Thần bắt đầu điều động hỗn độn chi khí vô lượng trong Hỗn Độn, qua đại trận phụ trợ chuyển hóa thành từng luồng năng lượng tinh thuần, cung cấp cho Đế Tuấn và Thái Nhất hấp thu để nâng cao thực lực.

Sau đó kéo dài một thời gian dài, Đế Tuấn và Thái Nhất cuối cùng dưới sự giúp đỡ của một đám Hỗn Độn Ma Thần, đã khôi phục thực lực của bản thân đến trạng thái đỉnh phong.

Đế Tuấn, Thái Nhất và một đám yêu thần cảm nhận được thực lực của bản thân đã khôi phục, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng!

Đồng thời, sau khi thực lực khôi phục, tâm tư muốn trở về Hồng Hoang ngày càng nặng.

Sinh Mệnh Ma Thần cũng nhìn ra tâm tình của chúng, liền trực

tiếp mở miệng: "Không cần vội, lát nữa bản tọa sẽ đưa các ngươi đến gần Hồng Hoang." Đế Tuấn và một đám yêu thần nghe xong, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, sau đó kìm nén tâm tình kích động, chậm rãi chờ đợi Sinh Mệnh Ma Thần.

Sinh Mệnh Ma Thần sau một hồi chuẩn bị, liền thi triển đại thần thông, trực tiếp đưa Đế Tuấn, Thái Nhất và một đám yêu thần đến không gian Hỗn Độn không xa Hồng Hoang.

Nhìn về phía xa, điểm sáng đang tỏa ra ánh sáng, Sinh Mệnh Ma Thần dần dần dừng lại!

Dù sao đi tiếp nữa, có khả năng sẽ bị các Hỗn Nguyên Thánh nhân cảm ứng được!

Cho nên vì sự an toàn và tính bảo mật, Sinh Mệnh Ma Thần không dám đến quá gần.

Huống hồ, có luồng ánh sáng đó chỉ dẫn, Đế Tuấn và Thái Nhất có thể dựa vào thực lực của mình để đến được Hồng Hoang.

Đế Tuấn, Thái Nhất và một đám yêu thần sau khi Sinh Mệnh Ma Thần dừng lại, liền xuất hiện trong Hỗn Độn, khi có thể nhìn thấy luồng ánh sáng ở nơi cực xa, họ lộ ra vẻ vui mừng đồng thời vẻ mặt kích động.

"Đó là Hồng Hoang sao, thật là cảm giác vừa quen thuộc vừa xa lạ!" Đế Tuấn nhìn tia sáng lấp lánh trong bóng tối vô tận, giọng điệu hưng phấn nói!

"Không sai, đó chính là Hồng Hoang!

Nhưng để không kinh động Thánh nhân Hồng Hoang, cho nên bản tọa không đi tiếp!

Đoạn đường phía trước, tự các ngươi đi!

Chỉ cần đi thẳng về hướng có ánh sáng, nhất định sẽ đến được Hồng Hoang.” Sinh Mệnh Ma Thần sau khi nghe lời của hắn, gật đầu rồi trực tiếp trả lời!

Sau khi trả lời câu hỏi của Đế Tuấn, thân thể Sinh Mệnh Ma Thần bắt đầu mờ dần, cho đến khi hoàn toàn biến mất trước mặt chúng.

Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi thấy Sinh Mệnh Ma Thần biến mất, cũng thở phào nhẹ nhõm!

Dù sao áp lực mà Sinh Mệnh Ma Thần mang lại quá lớn, có Sinh Mệnh Ma Thần bên cạnh khiến họ vô cùng khó chịu.

Sau khi thở phào, Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn về phía luồng ánh sáng ở xa, vẻ mặt hưng phấn tiến về phía đó.

Nhưng sau khi bay không biết bao lâu, Đế Tuấn và Thái Nhất từ hưng phấn ban đầu biến thành lo lắng.

Bởi vì bay đã rất xa, nhưng vị trí của luồng ánh sáng dường như không hề thay đổi.

Nhưng để nhanh chóng trở về Hồng Hoang, họ phải nén lại sự lo lắng trong lòng, sau khi bay nhanh một đoạn đường, có chút chán nản dừng lại!

“Xa quá, dường như không hề tiến lên chút nào!

Cứ thế này, làm sao ta có thể trở về Hồng Hoang.” Đế Tuấn nhìn luồng ánh sáng ở xa, trong lòng lo lắng nói!

Thái Nhất và những người khác cũng vô cùng đồng ý gật đầu.

Dù sao không nhìn thấy một chút dấu vết tiến lên, như vậy chắc chắn sẽ khiến người ta vô cùng lo lắng và thất vọng.

May mà sau khi dừng lại một lúc, họ lại lên đường, sau vô số lần sụp đổ và lo âu, cuối cùng cũng đến được bên ngoài Hồng Hoang.

Nhìn thế giới Hồng Hoang khổng lồ vô tận trước mắt, Đế Tuấn và Thái Nhất đều rơi lệ! 115.

Lúc này nội tâm của họ trăm mối cảm xúc ngổn ngang, muôn vàn tình tự dâng lên trong lòng!

Sau đó trong sự hưng phấn, họ xuyên qua tường chắn của thế giới Hồng Hoang, tiến vào trong Hồng Hoang!

Nhưng ngay khoảnh khắc vừa xuyên qua tường chắn Hồng Hoang, một đám Thánh nhân đang ở trong Hỗn Độn liền có cảm ứng, nhưng vì Đế Tuấn và Thái Nhất đã chết từ lâu, cho nên sau khi suy diễn một hồi, một đám Thánh nhân không phát hiện ra gì.

Cho nên mang theo một tia nghi ngờ, một đám Thánh nhân lại chìm vào tu luyện.

Đế Tuấn, Thái Nhất và một đám yêu thần sau khi xuyên qua tường chắn giữa Hỗn Độn và thế giới, đã đến một vùng tinh không vô tận.

Chương 397

Khi nhìn thấy tinh không quen thuộc đó, nội tâm của Đế Tuấn và Thái Nhất vô cùng kích động.

Đồng thời cũng có chút sợ hãi, sợ hãi cảnh tượng trong Hồng Hoang không phải là thứ họ muốn thấy.

"Mọi người cẩn thận một chút, chú ý tình hình xung quanh!" Sau khi đến tinh không, ngoài kích động ra, Đế Tuấn còn vẻ mặt cảnh giác!

Cảnh giác nhìn bốn phía đồng thời dặn dò.

Dù sao trước khi chết, họ đang tác chiến với một đám Tổ Vu.

Nếu mình đã chết, vậy kết quả trận đại chiến đó chắc chắn là Vu tộc thắng lợi!

Cũng có nghĩa là Hồng Hoang hiện tại, có khả năng đang nằm dưới sự khống chế của Vu tộc.

Cho nên, khi chưa liên lạc được với thuộc hạ của mình, tuyệt đối không được phô trương, tuyệt đối không được lơ là cảnh giác!

Nhưng sau khi cẩn thận xuyên qua tinh không vô tận, đến trên bầu trời Hồng Hoang thì lại phát hiện, tình hình hiện tại của Hồng Hoang và tưởng tượng có sự khác biệt lớn.

Vốn tưởng rằng Hồng Hoang sẽ nằm dưới sự thống trị của Vu tộc, nhưng khi tiến vào bầu trời Hồng Hoang, lại không cảm nhận được một tia khí tức nào của Vu tộc.

Sau khi xác nhận nhiều lần, Đế Tuấn có chút nghi hoặc hỏi: "Chuyện gì vậy, tại sao không có bóng dáng của Vu tộc?" Nhưng Thái Nhất và một đám yêu thần bên cạnh cũng không biết, cũng vẻ mặt

nghi hoặc nhìn về phía Hồng Hoang.

Thái Nhất nhìn tinh không Hồng Hoang suy nghĩ một lúc rồi nói: "Lẽ nào Vu tộc cũng thất bại rồi, Yêu tộc chúng ta thắng lợi?" Sau đó Đế Tuấn và Thái Nhất mang theo vô tận nghi hoặc, cẩn thận đến một số tinh thần từng rất quen thuộc.

Nhưng những hằng cổ tinh thần từng chống đỡ Chu Thiên Tinh Đấu đại trận đã sớm hoang phế, tuy vẫn tỏa ra tinh thần chi lực hùng vĩ, nhưng trên tinh thần đã sớm không còn bóng dáng Yêu tộc.

Sau khi thăm dò liên tiếp mấy viễn cổ tinh thần, ngoài một đống phế tích, Đế Tuấn và Thái Nhất không phát hiện một sinh linh nào còn sống.

"Chuyện gì vậy, không có khí tức Vu tộc, nhưng cũng không có bóng dáng Yêu tộc!

Lẽ nào trong Hồng Hoang, sau khi ta chết đã trải qua biến đổi lớn?" Đế Tuấn đứng trong tinh thần đó nhìn quần thể viễn cổ tinh thần dị thường yên tĩnh, không khỏi nói!

Sau khi suy nghĩ một lúc, Đế Tuấn khẽ thở dài rồi nói: "Xem ra, chỉ có đến đại lục Hồng Hoang hoặc Thiên Đình mới có thể biết được Hồng Hoang rốt cuộc đã xảy ra biến cố gì!" Sau đó, y dẫn một đám yêu thần và Thái Nhất theo trí nhớ lúc sinh thời, bay về phía Thiên Đình.

Nhưng khi càng đến gần Thiên Đình, lại cảm nhận được rõ ràng một luồng khí tức ồn ào!

Cho nên khi chưa rời khỏi phạm vi tinh thần, Đế Tuấn, Thái Nhất và một đám yêu thần đã dừng lại.

Đế Tuấn lặng lẽ cảm nhận một lúc rồi kinh hỉ nói: "Có sinh linh!" Sau đó lập tức ẩn nấp, chuẩn bị bắt giữ sinh linh đi ngang qua đó.

Một vị tướng quân mặc áo giáp vàng đang dẫn một đội binh sĩ mặc khôi giáp bạc chậm rãi từ xa đi tới, chính là thiên binh thiên tướng của Thiên Đình, phụ trách tuần tra khu vực xung quanh.

Khi đi qua vòng mai phục của Đế Tuấn và Thái Nhất, họ lập tức bị bắt giữ.

Những thiên binh thiên tướng đó ngay khoảnh khắc bị bắt trở nên vô cùng hoảng sợ, lập tức thấp giọng cầu xin tha mạng!

Đế Tuấn cũng không tốn nhiều sức lực đã biết được hiện trạng của Thiên Đình.

Khi biết được hiện trạng của Thiên Đình, Đế Tuấn, Thái Nhất và một đám yêu thần đều nhìn nhau, tình hình hiện tại của Thiên Đình dường như khác xa so với dự đoán của họ!

"Cái gì?

Vu Yêu đồng quy vu tận?

Thiên Đình do Hạo Thiên chưởng khống?

Hạo Thiên?

Một cái tên có chút quen thuộc, hình như ở đâu đó..." Đế Tuấn nghe vị thiên tướng đó xưng chủ nhân hiện tại là Hạo Thiên, có chút nghi hoặc nói!

Vị thiên tướng đó nhìn thấy Đế Tuấn, vội vàng đáp: "Hạo Thiên Đại Đế từng là đạo đồng của Hồng Quân Đạo Tổ, sau Vu Yêu đại kiếp liền được Hồng Quân Đạo Tổ đề cử làm Thiên Đế!" Đế Tuấn nghe xong, cuối cùng cũng nhớ lại lúc từng nghe đạo ở Tử Tiêu Cung, dưới trướng Hồng Quân Đạo Tổ có một đôi đồng nam đồng nữ, hình như tên là Hạo Thiên và Dao Trì!

"Cái gì!

Chủ nhân Thiên Đình hiện tại lại là đạo đồng của Hồng Quân Đạo Tổ?" Tin tức này khiến Thái Nhất đứng bên cạnh Đế Tuấn vô cùng phẫn nộ, lập tức gầm lớn!

Đồng thời, một luồng khí tức sắc bén và hung hãn từ trên người hắn tỏa ra!

Vị thiên tướng đó và những thiên binh kia cảm nhận được liền run lẩy bẩy.

"Huynh trưởng, đây quả thực là sự sỉ nhục lớn nhất đối với chúng ta!

Thiên Đình do chúng ta tân tân khổ khổ sáng lập, lại bị người như vậy giày xéo!

Quả thực khinh người quá đáng, huynh trưởng, chúng ta động thủ đi!" Thái Nhất không thèm nhìn những thiên binh thiên tướng đang run lẩy bẩy, trực tiếp vẻ mặt đầy phẫn nộ đề nghị với Đế Tuấn!

Thập đại yêu thần cũng vẻ mặt phẫn nộ, dù sao họ cũng đã tham gia vào việc sáng lập Thiên Đình, hiện tại Thiên Đình bị một đạo đồng thống trị quả thực là sự sỉ nhục lớn nhất đối với những nỗ lực trong quá khứ của họ.

Đế Tuấn sau khi nghe lời bi phẫn của Thái Nhất, và phản ứng của một đám yêu thần, cũng gật đầu lạnh lùng nói: "Đích thực khinh người quá đáng, Thiên Đình của chúng ta có uy quyền chưởng khống tam giới Hồng Hoang, không phải là đồ chơi của một số người!

Huống hồ một đạo đồng nhỏ nhoi, có tư cách gì ngồi trên bảo tọa Thiên Đế đó!

Có tư cách gì quản lý tam giới Hồng Hoang!" Những thiên binh thiên tướng đó nghe thấy giọng nói phẫn nộ của Đế Tuấn, nhìn nhau không dám lên tiếng!

Dù sao họ chỉ là một số tiểu binh, căn bản không dám tham gia vào cuộc tranh đấu của những đại năng đỉnh cấp Hồng Hoang này.

Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi hiểu rõ hiện trạng của Thiên Đình, trực tiếp không thèm để ý đến những thiên binh thiên tướng bị bắt, dẫn thập đại yêu thần trực tiếp xông lên Thiên Đình!

Do khoảng cách giữa tinh thần và Thiên Đình rất ngắn, dù có mấy vạn thiên binh trấn thủ cũng không đủ để ngăn cản bước chân của Đế Tuấn và Thái Nhất!

Khi Đế Tuấn và Thái Nhất mang theo đầy phẫn nộ, nhanh chóng đến nơi giao giới giữa Thiên Đình và tinh không, nhìn thấy mấy vạn thiên binh thiên tướng thì gầm lên một tiếng: "Cút ngay!" Mấy vạn thiên binh thiên tướng đó còn chưa kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, đã bị một luồng khí tức cực kỳ mạnh mẽ thổi bay!

Đồng thời cũng cảm nhận được một luồng khí tức cực kỳ hung hãn, lập tức bị dọa đến run lẩy bẩy, căn bản không dám có bất kỳ động tĩnh nào.

Sau đó, Đế Tuấn và Thái Nhất liền mang theo khí thế bàng bạc, một đường thông suốt không bị cản trở xuyên qua ranh giới phòng thủ vốn tầng tầng lớp lớp, tiến vào trong Thiên Đình.

Khi nhìn thấy những kiến trúc quen thuộc trong Thiên Đình, sự phẫn nộ trong lòng Đế Tuấn và Thái Nhất đạt đến đỉnh điểm, sau đó từng đòn tấn công sắc bén theo đó tỏa ra!

Lập tức cả Thiên Đình chìm trong uy áp mạnh mẽ đó, đồng thời dưới những đòn tấn công sắc bén, một lượng lớn kiến trúc trong Thiên Đình bị phá hủy, một số tiên nhân trong phút chốc cũng vẫn lạc trong những đòn tấn công đó.

Động tĩnh lớn như vậy lập tức thu hút sự chú ý của tất cả mọi

người trong Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, khi khí tức đáng sợ của Đế Tuấn và Thái Nhất tỏa ra, sắc mặt Hạo Thiên lập tức thay đổi!

Sau đó sau khi cảm nhận được những đòn tấn công sắc bén, Hạo Thiên càng phát ra tiếng gầm giận dữ: "Rốt cuộc là ai, lại dám làm càn ở Thiên Đình!" Sau khi gầm lên một tiếng, Hạo Thiên cũng lập tức ra tay!

Một luồng khí tức cực kỳ mạnh mẽ từ trong Lăng Tiêu Bảo Điện bùng phát ra, va chạm với Đế Tuấn và Thái Nhất đang tấn công Thiên Đình.

Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi cảm nhận được luồng khí tức mạnh mẽ đó, sắc mặt hơi biến đổi.

Bởi vì họ có thể cảm nhận được thực lực ẩn chứa trong luồng khí tức đó không chênh lệch với mình bao nhiêu, xem ra chủ nhân Thiên Đình Hạo Thiên cũng không đơn giản.

Nhưng, một luồng khí tức cũng không thể khiến Đế Tuấn và Thái Nhất từ bỏ tấn công, ngược lại còn kích thích ngọn lửa giận trong lòng họ.

Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi cảm nhận được uy thế bàng bạc đó, từ bỏ tấn công kiến trúc Thiên Đình, ngược lại lớn tiếng hỏi: "Hạo Thiên, Thiên chủ hiện nhiệm?" Vốn đang ở trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên cũng từ trong Lăng Tiêu Bảo Điện bước ra, nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất đang lơ lửng giữa không trung, nghiêm giọng trả lời: "Không sai, trẫm chính là Hạo Thiên!

Các ngươi là ai, dám làm càn ở Thiên Đình!" Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi nghe lời của Hạo Thiên, bỗng nhiên nhìn nhau, lộ ra một nụ cười trào phúng!

Chương 398

"Một tên đạo đồng nhỏ nhoi, chẳng qua là dựa vào uy thế của Hồng Quân mới ngồi lên được bảo tọa Thiên Đế, vậy mà cũng dám tự xưng trẫm!

Đúng là tìm chết, ngay cả bản hoàng cũng không dám như vậy!" Hạo Thiên sau khi nghe lời trào phúng của Đế Tuấn và Thái Nhất, sắc mặt lập tức hơi thay đổi!

Bởi vì chúng nói không sai, đây đúng là một nỗi đau trong lòng hắn.

Nhưng dường như hai người này Hạo Thiên có chút quen thuộc, hình như đã gặp ở đâu đó!

Hạo Thiên để làm rõ là ai, nén lại ngọn lửa giận trong lòng lạnh lùng hỏi: "Rốt cuộc các ngươi là ai!

Tại sao lại tấn công Thiên Đình!" Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi nghe lời của Hạo Thiên, ha ha cười lớn mấy tiếng, rồi vẻ mặt ngông cuồng trả lời: "Đế Tuấn, Thái Nhất!" Hạo Thiên nghe xong sững sờ, sau đó trên mặt lộ ra một tia tức giận, hai người trước mắt thật không biết điều, nếu không cho biết thì vĩnh viễn cũng đừng nói!

Dù sao, Đế Tuấn và Thái Nhất đã vẫn lạc vô số năm, không thể nào xuất hiện ở đây!

Thế là, Hạo Thiên bắt đầu phản kích, cho những kẻ dám tập kích Thiên Đình một bài học khó quên.

Tức thì, Hạo Thiên lập tức điều động toàn bộ sức mạnh của Thiên Đình, cộng thêm thực lực Chuẩn Thánh hậu kỳ của mình, nhanh chóng áp đảo Đế Tuấn và Thái Nhất đang khinh địch.

Lúc này Thiên Đình cũng đã khôi phục từ hỗn loạn, một số cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh sau khi Hạo Thiên ra tay cũng lần lượt ra tay tấn công Thập đại yêu thần.

Nhưng, Thập đại yêu thần cường hãn không phải là những kẻ cảnh giới Chuẩn Thánh trong Thiên Đình có thể so sánh.

Cho nên từ trong Thiên Đình bay ra mười mấy luồng ánh sáng cảnh giới Chuẩn Thánh, cũng không phải là đối thủ của Thập đại yêu thần, ngoài lúc đầu Thập đại yêu thần có chút bất ngờ ra, những lúc còn lại đều áp đảo những Chuẩn Thánh trong Thiên Đình.

Hỗn loạn cực lớn ở Thiên Đình, cũng khiến cho thiên binh thiên tướng và một số tiên nhân trong Thiên Đình hoảng sợ thất thố.

Số lượng thiên binh thiên tướng và tiên nhân này tuy vô cùng đông đảo, nhưng thực lực của họ lại rất thấp, căn bản không thể tham gia vào trận đại chiến như vậy.

Cho nên tuy muốn vây quanh chiến trường giữa Đế Tuấn và Thiên Đình, nhưng lại không dám tiến lên!

Bởi vì họ biết, một khi tiến lên một bước, chờ đợi họ sẽ là cái chết.

Tại trung tâm đại chiến Thiên Đình, cuộc chiến giữa Hạo Thiên và Đế Tuấn, Thái Nhất trực tiếp ảnh hưởng đến kết quả cuối cùng của đại kiếp Thiên Đình lần này.

Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi ban đầu khinh thị Hạo Thiên mà chịu thiệt một chút, càng chiến càng dũng mãnh!

Từ chỗ khó khăn chống đỡ ban đầu, hiện tại đã có thể đánh ngang ngửa!

Có thế càng chiến càng dũng.

Còn Hạo Thiên tuy có thể dựa vào sức mạnh khổng lồ của Thiên Đình, và tu vi cường hãn của bản thân để tạm thời áp chế Đế Tuấn và Thái Nhất.

Nhưng khi giao chiến bắt đầu, Hạo Thiên có chút hiểu ra rằng có lẽ hai người này thật sự là thật.

Thật sự là Đế Tuấn và Thái Nhất, nếu không thì trong Hồng Hoang không ai có thực lực mạnh mẽ như vậy mà mình không biết.

Nếu là hai người họ, làm sao họ trốn thoát khỏi Vu Yêu đại kiếp, sau đại kiếp tại sao không xuất hiện trong Hồng Hoang, mà chờ đến bây giờ khi Hồng Hoang đã ổn định mới xuất hiện.

Đồng thời cũng vì kinh ngạc đối với hai người Đế Tuấn và Thái Nhất, dẫn đến tâm cảnh của Hạo Thiên hỗn loạn, có chút hoảng hốt.

Tuy sự hoảng hốt này rất nhỏ, nhưng trong cuộc chiến của những đại năng đỉnh cấp này, lại vô cùng chí mạng!

Một tia phân tâm, nhanh chóng bị Đế Tuấn và Thái Nhất bắt được, sau đó lợi dụng, từng đòn pháp thuật và pháp tắc sắc bén trong chốc lát đã bao phủ lấy Hạo Thiên.

Hạo Thiên sau khi nhìn thấy những đòn tấn công sắc bén và mạnh mẽ đó, cuối cùng có chút hoảng thần!

Đồng thời trong lòng có chút sợ hãi đối với Đế Tuấn và Thái Nhất, dẫn đến phản ứng không kịp.

Tuy đã chống đỡ được một phần công kích, nhưng cũng có không ít công kích xuyên qua từng tầng trở ngại, đánh trúng Hạo Thiên.

Hạo Thiên bị đánh trúng, lập tức bị trọng thương!

Dẫn đến phòng ngự vốn có thể chống đỡ được một hai phần xuất hiện sơ hở.

Đế Tuấn sau khi thấy Hạo Thiên xuất hiện sơ hở, trực tiếp khinh thường nói: "Chỉ có thực lực này sao?

Có một thân thực lực mạnh mẽ, lại phế vật như vậy!" Đồng thời, trong tay hắn một đòn tấn công pháp tắc sắc bén hội tụ, sau đó với tốc độ cực nhanh bay về phía Hạo Thiên.

Hạo Thiên sau khi nghe lời nói mang theo vẻ trào phúng và khinh thường của Đế Tuấn, trong lòng lập tức đại nộ!

"Trẫm không phải phế vật, trẫm là Thiên Đế!

Chủ nhân Thiên Đình, Đại Đế Tam Giới!" Hạo Thiên lập tức phẫn nộ gầm lên một tiếng, lập tức phòng ngự vốn có bị từ bỏ trong nháy mắt!

Một đòn tấn công cực kỳ mạnh mẽ đang ngưng tụ.

Nhưng, Đế Tuấn và Thái Nhất lúc này lại lộ ra một nụ cười.

"Quả nhiên tâm tính không đủ, đạo đồng vẫn là đạo đồng!

Trở thành Thiên Đế, cũng chỉ là một con rối!" Sau đó một luồng ánh sáng trong nháy mắt xuyên thủng Hạo Thiên, Hạo Thiên vẻ mặt không thể tin nổi nhìn cái lỗ lớn trên ngực mình.

"Không, không thể nào!" Rất nhanh, khí tức mạnh mẽ trên người hắn nhanh chóng tiêu tán!

Sinh mệnh chi lực vốn vô cùng bàng bạc, cũng đang nhanh chóng tiêu hao.

Đòn tấn công mạnh mẽ vốn chuẩn bị ngưng tụ cũng biến mất, sau đó trong vẻ không cam lòng và không thể tin nổi, hai mắt Hạo Thiên tối sầm lại, ngã xuống!

Thân thể hắn trực tiếp xuyên qua mặt đất Thiên Đình, xuyên thủng Nam Thiên Môn, từ trên trời cao rơi thẳng xuống đại địa Hồng Hoang.

Đế Tuấn và Thái Nhất thấy vậy liền không quan tâm nữa, dù sao lúc này Hạo Thiên đã bị pháp tắc của Đế Tuấn trọng thương, không còn uy hiếp.

Trong Thiên Đình, vô số thiên binh thiên tướng và những tiên nhân đó sau khi thấy Hạo Thiên chiến bại không chút phản ứng rơi xuống đại lục Hồng Hoang, lập tức vô cùng hoảng loạn. 116.

Lúc này Thiên Đình, vì Hạo Thiên bại trận sinh tử không rõ mà đại loạn!

Vô số tiên nhân vẻ mặt lo lắng và kinh hãi chạy trốn khắp nơi.

Một số tiên nhân mạnh mẽ hơn còn trực tiếp bị dọa, vội vàng trốn khỏi Thiên Đình, dù sao họ là do Hạo Thiên một tay đề bạt một tay bồi dưỡng, hiện tại Hạo Thiên thất bại rồi thì họ cũng nguy hiểm rồi!

Thiên Đình xuất hiện động tĩnh lớn như vậy, cũng khiến chúng sinh trong Hồng Hoang bàn tán không thôi!

Tại Nhân Hoàng Điện, Phục Hy cảm nhận được chấn động kịch liệt từ Thiên Đình, cùng với từng luồng sóng dao động mạnh mẽ lóe lên, liền ngẩng đầu nhìn lên trời cao.

"Có chuyện gì, vì sao Thiên Đình lại chấn động như vậy!" Phục Hy kinh ngạc xong, định bụng cẩn thận xem xét Thiên Đình một phen!

Thế nhưng nơi giao giới giữa Thiên Đình và Hồng Hoang có Nam Thiên Môn trấn thủ.

Tuy Phục Hy tu vi cường đại, nhưng vẫn không cách nào xuyên thấu thiên địa pháp tắc để quan sát tình hình bên trong Thiên Đình.

Là cánh cổng của Thiên Đình, Nam Thiên Môn cũng vì một nguyên nhân không rõ nào đó mà bị phong bế!

Điều này dẫn đến việc Phục Hy không thể thông qua Nam Thiên

Môn để quan sát tình hình bên trong Thiên Đình.

Chương 399

Vì vậy, dù trong lòng có chút lo lắng dị động của Thiên Đình sẽ khiến Nhân tộc lâm vào một tai nạn nào đó, nhưng hiện tại Thiên Đình đã bị phong bế, chuyện cụ thể xảy ra Phục Hy không thể biết được, nhưng có một điểm có thể khẳng định, chắc chắn đã có chuyện, nếu không Thiên Đình cũng sẽ không dễ dàng đóng cửa Nam Thiên Môn.

Cảm thấy Nhân tộc bị uy hiếp, Phục Hy suy nghĩ một hồi rồi nhẹ giọng hô: "Phong Anh, lập tức xuống dưới sắp xếp, nhất định phải để Nhân tộc chuẩn bị tốt mọi thứ!" Bên ngoài gian phòng của Phục Hy, một nam tử trung niên tỏa ra khí tức tường hòa sau khi nghe lời Phục Hy, lập tức cung kính đáp: "Cẩn tuân ý chỉ của Nhân Hoàng!" Sau đó, người này lập tức rời khỏi Nhân Hoàng Điện, bắt tay vào việc sắp xếp cho Nhân tộc đối phó với biến hóa của Thiên Đình.

Từng đội chiến sĩ vệ binh Nhân tộc được vũ trang đầy đủ cũng được tổ chức, tất cả đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới trong Nhân tộc cũng được triệu tập đến Nhân Hoàng Điện, chờ lệnh của Phục Hy!

Cùng với động tĩnh to lớn của Nhân tộc và dị động của Thiên Đình, các thế lực khác trong Hồng Hoang tuy không hiểu rõ Thiên Đình rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng cũng đã có sự chuẩn bị tương ứng.

Trong chốc lát, thần kinh của các đại thế lực trên khắp Hồng Hoang đều căng thẳng!

Từng ánh mắt phòng bị nhìn ra xung quanh, từng đội dũng sĩ chỉnh tề chờ lệnh xuất kích.

Một số tán tu cường đại như Trấn Nguyên Tử, hay Yêu sư Côn Bằng, những đại năng đỉnh phong cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ

cũng đang theo dõi sát sao cục thế Thiên Đình, đồng thời bắt đầu một vài bố cục.

Nhưng ngay khi các thế lực trên đại lục Hồng Hoang đang nghiêm trận chờ đợi, tích cực chuẩn bị, một bóng người từ trên trời rơi xuống đã triệt để châm ngòi cho bầu không khí căng thẳng của Hồng Hoang.

Khi thân thể bị thương nghiêm trọng của Hạo Thiên từ từ hạ xuống từ bầu trời, lập tức bị các đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới trong Hồng Hoang bắt được!

Khi nhìn thấy bóng người rơi từ trên Thiên Đình xuống là Hạo Thiên, những đại năng đỉnh tiêm như Trấn Nguyên Tử, Phục Hy trong nháy mắt đều kinh ngạc đến ngây người!

Trấn Nguyên Tử vừa thấy dung mạo của bóng người rơi từ trên trời xuống, lập tức kinh hãi đứng bật dậy, miệng kinh ngạc nói: "Sao lại… có thể!" Phục Hy thấy Hạo Thiên rơi từ trên Thiên Đình xuống, mặt đầy vẻ ngỡ ngàng, đồng thời chấn kinh nói: "Không thể nào!

Hạo Thiên thân là Chuẩn Thánh hậu kỳ, ngoại trừ Thánh Nhân ra, ai có thể khiến hắn bị thương nghiêm trọng như vậy." Trong chốc lát, Hồng Hoang vì Hạo Thiên trọng thương rơi xuống mà loạn cả lên!

Vô số đại năng lòng đầy kinh ngạc, truyền đi khắp nơi những suy đoán và cách nhìn của mình!

Đại loạn trong Hồng Hoang cũng khiến các Thánh Nhân chú ý!

Khi ánh mắt của họ nhìn về phía Thiên Đình, nơi khởi nguồn của đại loạn, cũng bị cảnh tượng trước mắt làm cho ngây người!

Thông Thiên ở tại Côn Luân Sơn, vì thân ở Hồng Hoang nên đối với những biến hóa trong Hồng Hoang vô cùng mẫn cảm!

Nhưng ban đầu, y không mấy quan tâm đến sự cảnh giác đột ngột trong Hồng Hoang!

Nhưng khi Hồng Hoang đại loạn, y mới đưa mắt nhìn về nơi khởi nguồn của sự hỗn loạn: Thiên Đình!

Nhưng khi ánh mắt y quét qua Thiên Đình, lại thấy một bóng người vô cùng quen thuộc nhưng lại không nên xuất hiện ở đó: Đế Tuấn!

"Không thể nào, hắn không phải đã chết rồi sao!

Chết đến độ không thể nhập luân hồi, làm sao có thể xuất hiện ở đây!" Thông Thiên vừa thấy Đế Tuấn, sắc mặt liền sững lại, có chút kinh ngạc nói!

Sau đó lập tức thôi diễn xem Đế Tuấn làm sao lại xuất hiện trong Thiên Đình, kết quả phát hiện hắn lại đến từ trong Hỗn Độn.

Lại đến từ trong Hỗn Độn, Thông Thiên tức thì cảm thấy vô cùng kinh ngạc!

Dù sao nơi Đế Tuấn vẫn lạc là ở trong Hồng Hoang.

Khoảng cách từ lúc chết đến nay đã quá lâu, muốn tìm một tia dấu vết cũng vô cùng khó khăn.

Trong lúc Thông Thiên đang kinh ngạc, các Thánh Nhân khác cũng lần lượt biết được việc Đế Tuấn và Thái Nhất quay về!

Tức thì, các Thánh Nhân cũng có chút không thể chấp nhận được! 117.

Dù sao Đế Tuấn đã chết thật rồi, sao có thể xuất hiện lần nữa.

Tại một nơi nào đó trong Hỗn Độn, Lão Tử nhìn Đế Tuấn đang thống nhất Thiên Đình, lộ ra vẻ trầm tư!

"Đế Tuấn xuất hiện trở lại, sinh cơ không đổi!

Giống như chưa từng chết đi, sao có thể!

Lúc hắn chết đi, bần đạo đã tự mình kiểm tra!

Thậm chí không một tia tàn hồn nào trốn thoát.

Sao có thể sau vô số năm, lại xuất hiện trong Hồng Hoang!

Cảnh giới khí tức giống hệt như thời Vu Yêu lượng kiếp." Sau khi suy nghĩ một hồi, Lão Tử mặt đầy nghi hoặc nói!

Chuyện này thực sự quá quỷ dị, Đế Tuấn có thể chết đi sống lại, nhưng tu vi Chuẩn Thánh cảnh giới của hắn cũng không thể nào còn tồn tại được.

Mang theo vô vàn nghi hoặc, Lão Tử tiếp tục xem xét!

Nhưng khi thấy Đế Tuấn và một đám yêu thần trở về từ trong Hỗn Độn, Lão Tử cảm thấy dường như mình càng lúc càng gần chân tướng!

"Trở về từ trong Hỗn Độn, thời điểm Đế Tuấn phục sinh cũng ở trong Hỗn Độn, trong Hỗn Độn?" Trong Hỗn Độn, người có năng lực phục sinh Đế Tuấn, ngoài mấy vị Thánh Nhân và Đạo tổ Hồng Quân ra, cũng chỉ có những tàn dư Hỗn Độn Ma Thần kia mà thôi!

"Chẳng lẽ… không phải, với cảnh giới của chúng, căn bản không thể đạt đến trình độ như vậy!" Nhưng những tàn dư Hỗn Độn Ma Thần kia đều bị trọng thương, dù không chết cũng không nên có năng lực phục sinh Đế Tuấn.

"Thật sự tràn ngập bí ẩn, xem ra sự bình yên của Hồng Hoang đã một đi không trở lại rồi!" Sau khi suy nghĩ xong, Lão Tử khẽ thở dài một tiếng, nhìn về phía Hồng Hoang, trong ánh mắt đã có thêm nhiều phiền muộn.

Cùng lúc đó, các Thánh Nhân khác sau khi suy nghĩ một hồi, cũng quyết định im lặng quan sát hành động của Đế Tuấn, xem rốt cuộc là chuyện gì!

Ngay cả Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung nơi Hỗn Độn cũng quyết định mặc kệ, đồng thời lạnh lùng nói: "Bất kể là thật sự sống lại, hay là giả vờ sống lại!

Chỉ cần làm ra chuyện gây hại cho Hồng Hoang, bần đạo tất sẽ không tha!" Do các Thánh Nhân vì nhiều lý do cân nhắc, không ra tay với Đế Tuấn sống lại, cho nên Đế Tuấn sau khi chiếm được Nam Thiên Môn cuối cùng cũng có thể một lần nữa nắm quyền kiểm soát Thiên Đình!

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, Đế Tuấn đứng trên một cỗ thi thể, lạnh lùng nhìn đám tiên nhân đang kinh hoàng thất thố phía dưới, lạnh giọng nói: "Thần phục, hoặc là chết, chọn đi!" 118.

Phía dưới, đám tiên nhân nghe lời Đế Tuấn xong, tức thì xôn xao bàn tán, trao đổi ánh mắt với nhau.

Đế Tuấn nhìn đám tiên nhân ngày càng ồn ào phía dưới, trực tiếp hừ lạnh một tiếng, nghiêm giọng nói: "Xong chưa, rốt cuộc là muốn thần phục bản hoàng, hay chọn cái chết!" Đồng thời, một luồng khí tức đỉnh phong của Chuẩn Thánh hậu kỳ từ trên người hắn tỏa ra, tức thì toàn bộ Lăng Tiêu Bảo Điện tràn ngập một luồng khí tức kinh người.

Đám tiên nhân cảm nhận được thì đều sợ hãi run lẩy bẩy, sau đó vội vàng đáp: "Chúng thần nguyện ý thần phục!

Chúng thần nguyện ý thần phục!" Đế Tuấn nghe xong gật đầu, sau đó phát ra một tràng cười lớn!

Nhưng chuyện trong Lăng Tiêu Bảo Điện đã giải quyết xong, các cung điện khác trong Thiên Đình vẫn chưa nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

Tuy Lăng Tiêu Bảo Điện tập trung phần lớn tiên nhân của Thiên

Đình và những người phụ trách các phương diện, nhưng các cung điện khác vẫn còn lại một số kẻ kháng cự!

Đó là những thuộc hạ trung thành nhất của Hạo Thiên, cũng là những người hắn tin tưởng nhất!

Cho nên không có mệnh lệnh của Hạo Thiên, họ tuyệt đối sẽ kháng cự đến cùng!

Ban đầu, Đế Tuấn để có thể nhanh chóng nắm quyền kiểm soát cục diện Thiên Đình, không muốn dây dưa quá nhiều với họ, dù sao tuy số lượng đông đảo nhưng địa vị trong Thiên Đình không cao.

Nhưng bây giờ, Đế Tuấn đã giải quyết xong những tiên nhân không chịu thần phục.

Lúc này, Đế Tuấn cuối cùng cũng có thể rảnh tay, loại bỏ từng tên một những kẻ ngoan cố kháng cự!

Nhưng để đối phó với những kẻ thực lực không cao nhưng số lượng đông đảo này, Đế Tuấn không lựa chọn ra tay, mà ra lệnh cho những thuộc hạ mới quy thuận lập công chuộc tội.

Chương 400

Sau đó, dưới sự dẫn dắt của những tướng lĩnh Thiên Đình đã quy thuận, hàng triệu thiên binh thiên tướng được tổ chức lại, phát động cuộc càn quét cuối cùng vào những cung điện đang ngoan cố kháng cự!

Những vệ binh đang kiên thủ nhìn thấy thiên binh thiên tướng tấn công tới, cũng trong nháy mắt hiểu ra chủ nhân Thiên Đình đã thay đổi, tức thì lộ ra nụ cười cay đắng.

Sau đó, tuy có người chiêu hàng, nhưng những vệ binh kiên thủ này căn bản không hề lay động, ngược lại còn kiên định bảo vệ cung điện sau lưng cho đến giây phút cuối cùng.

Tuy ngoan cường, dũng cảm, nhưng thực lực lại không mạnh, số lượng cũng không bì được với thiên binh thiên tướng!

Cho nên trước thực lực đủ để nghiền ép của thiên binh thiên tướng, những cung điện đang kiên thủ nhanh chóng bị công phá, sau một trận mưa máu gió tanh, trên bầu trời không còn tồn tại kẻ nào dám kháng cự Đế Tuấn nữa.

Đế Tuấn biết được liền hài lòng gật đầu, sau đó nhìn vị tướng lĩnh toàn thân dính đầy máu tươi, có chút tán thưởng nói: "Không tệ, từ bây giờ, thiên binh thiên tướng trong Thiên Đình toàn bộ do ngươi quản hạt!" Vị tướng lĩnh toàn thân đẫm máu nghe lời hắn nói xong, lập tức vui mừng đáp: "Tinh Vân nhất định không phụ lòng Yêu Hoàng!" Đế Tuấn nghe xong gật đầu, ra hiệu y có thể rời đi!

Sau khi Tinh Vân rời đi, Thái Nhất bước vào.

"Huynh trưởng, bây giờ Thiên Đình đã rơi vào tay chúng ta!

Đã đến lúc thể hiện lại uy nghiêm của Thiên Đình rồi!" "Được, nhưng nhất định phải suy nghĩ cho kỹ!

Đừng quên tính cả Thánh Nhân vào, ngày Thiên Đình chúng ta xuất hiện trở lại, chính là ngày Hồng Hoang đảo lộn!

Cho nên, nhất định phải đề phòng các Thánh Nhân ra tay ngăn cản!" Thái Nhất nghe xong gật đầu, sau đó hai người lại bắt đầu trao đổi, bàn bạc xem làm thế nào để trong tình huống đảm bảo an toàn của mình mà khuấy đảo trật tự Hồng Hoang hết mức có thể.

Thân thể tàn phế của Hạo Thiên sau khi rơi xuống đại địa Hồng Hoang liền biến mất không dấu vết!

Khiến cho một số đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới cố ý đến xem xét tình hình phải tay không trở về.

Sau đó một tuần trôi qua, trong ánh mắt mong đợi của chúng đại năng và các đại thế lực Hồng Hoang, Nam Thiên Môn đã đóng cửa một tuần lễ lại một lần nữa mở ra!

Chúng đại năng và các đại thế lực thấy Nam Thiên Môn mở lại, liền hiểu rằng chuyện trong Thiên Đình đã kết thúc, tin rằng sẽ nhanh chóng biết được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng vị cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ xuất hiện tiếp theo lại khiến chúng sinh Hồng Hoang chấn động!

Sau khi Nam Thiên Môn mở rộng, chúng đại năng và các đại thế lực trong Hồng Hoang liền định phái thuộc hạ hoặc đệ tử đến dò xét một phen.

Nhưng chưa kịp hành động, một bóng người vô cùng quen thuộc mà lại vô cùng xa lạ đã xuất hiện bên ngoài Nam Thiên Môn.

Chúng đại năng và các thế lực trong Hồng Hoang sau khi thấy bóng người đó, trước tiên là sững sờ, sau đó là vẻ mặt không thể tin

nổi!

"Không thể nào, không thể nào!" "Tuyệt đối không phải là thật, sao có thể là thật!" "Lại có thể, sao có thể!" "Chẳng lẽ biến cố ở Thiên Đình, là do hắn hoặc bọn họ gây ra?" Chúng sinh Hồng Hoang và chúng đại năng sau một hồi im lặng ngắn ngủi, trong nháy mắt bùng nổ!

Những âm thanh ồn ào lan truyền khắp Hồng Hoang, trong chốc lát cả Hồng Hoang chìm trong một luồng tạp âm khổng lồ.

Từng tiếng nói không thể tin, không dám tin vang lên, trên gương mặt của chúng sinh và các đại năng Hồng Hoang, ngoài chấn động ra chính là kinh hãi!

Trong Nhân Hoàng Điện của Nhân tộc, Phục Hy sau khi thấy bóng người đứng ở Nam Thiên Môn cũng sững sờ, cảm thấy bóng người trước mắt vô cùng quen thuộc, nhưng lại không nhớ ra là ai!

Nhưng trong Nhân tộc, người nhận ra bóng người trên Nam Thiên Môn lại không phải là ít!

Biểu cảm của họ cũng không khác gì chúng sinh và chúng đại năng Hồng Hoang, trước tiên là sững sờ, sau đó là vẻ mặt không thể tin nổi và vô cùng kinh ngạc!

Điều này khiến Phục Hy tức thì vô cùng tò mò, bóng người trên Nam Thiên Môn rốt cuộc là ai, lại có thể khiến một số trưởng lão trong Nhân tộc kinh ngạc đến vậy.

Nhưng khi ánh mắt của hắn từ Nam Thiên Môn chuyển sang khắp Hồng Hoang, lại phát hiện dường như cả Hồng Hoang đều đang chìm trong một mảnh kinh ngạc và chấn động.

Phản ứng dữ dội của chúng sinh Hồng Hoang và một số trưởng lão khiến Phục Hy vô cùng hứng thú, bèn mở miệng hỏi: "Các vị làm

sao vậy, bộ dạng này là sao!

Chẳng lẽ bóng người trong Nam Thiên Môn kia đáng sợ lắm sao?" Một vị trưởng lão lớn tuổi sau khi nghe lời Phục Hy nói liền khẳng định gật đầu, sau đó chìm vào một tia hồi ức.

Thời kỳ Vu Yêu lượng kiếp, vị trưởng lão có uy vọng cao trong Nhân tộc này chỉ là một người bình thường.

Nhưng tuy rất bình thường, ông lại may mắn được chứng kiến đại chiến giữa Vu và Yêu, biết rõ tình hình chi tiết của Đế Tuấn, Thái Nhất, Thập Nhị Tổ Vu… Thêm vào đó, ký ức về trải nghiệm kinh hoàng lần đó vô cùng sâu sắc, và bóng người trên Nam Thiên Môn lại vô cùng trùng khớp với một bóng người trong ký ức của ông!

Khi nhớ lại sự đáng sợ của bóng người đó, vị trưởng lão già nua không khỏi khẽ run lên!

Tuy đã qua vô số năm, nhưng nỗi sợ hãi sâu sắc đó đã khắc sâu vào lòng ông.

Nhưng lúc này, ông đã không còn là tồn tại nhỏ bé như con kiến năm xưa, tuy hiện tại chưa đủ để sánh ngang với vị tồn tại kia, nhưng ít nhất cũng không hề kém cạnh!

Sau khi khẽ thở dài một tiếng, vị trưởng lão già nua nhìn về phía Thiên Đình, tự lẩm bẩm: "Thời kỳ Vu Yêu lưỡng tộc, Yêu tộc Yêu Hoàng, Đế Tuấn!" Lời của vị trưởng lão này lập tức khiến một số cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới của Nhân tộc đang ngồi tại đó kinh ngạc đứng bật dậy!

Ngay cả Phục Hy cũng mắt đầy kinh hãi, nhìn chằm chằm vào vị trưởng lão kia, không tin những gì ông nói là thật.

Dù sao Vu Yêu đại kiếp đã qua vô số năm, Vu Yêu lưỡng tộc sớm đã suy tàn!

Yêu Hoàng Đế Tuấn là người đã chết từ lâu, sao có thể xuất hiện trở lại!

Vị trưởng lão kia thấy phản ứng của họ, không hề có chút kinh ngạc nào, vì ông biết lúc mình biết được cũng kinh ngạc như vậy, đồng thời cũng biết được sự nghi ngờ trong lòng Phục Hy, bèn cười khổ nói: "Lão phu đương nhiên cũng biết, Yêu Hoàng Đế Tuấn sớm đã chết trong Vu Yêu đại kiếp!

Nếu không, Vu Yêu đại kiếp sẽ không kết thúc dễ dàng như vậy.

Nhưng bóng người trong Nam Thiên Môn kia, ta có thể khẳng định một trăm phần trăm!

Chính là Yêu Hoàng Đế Tuấn!

Cái khí tức cực kỳ cuồng ngạo lại tự tin kia, ta cũng sẽ không quên!" Phục Hy và chúng đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới nghe xong cũng từ từ ngồi xuống, nhưng sự kinh ngạc trong lòng lại không hề có dấu hiệu giảm bớt.

Nếu Yêu Hoàng Đế Tuấn thật sự sống lại, vậy thì rốt cuộc hắn sống lại như thế nào, hay là ban đầu hắn vốn dĩ chưa chết!

Vô số nghi vấn ùa vào lòng chúng đại năng, khiến họ vô cùng bất an!

Bởi vì bất kể là loại nào, đều không thể thay đổi sự thật là Yêu Hoàng Đế Tuấn đã xuất hiện!

Phục Hy sau một hồi im lặng thật lâu, đứng dậy, vẻ mặt nghiêm túc nhìn tất cả các đại năng đang ngồi: "Chư vị, bất kể rốt cuộc có phải là Yêu Hoàng Đế Tuấn hay không!

Nhân tộc chúng ta đều nên tích cực đối phó với nguy cơ lần này.

Hắn đã chiếm lĩnh Thiên Đình, bước tiếp theo ý đồ tất nhiên là đại

địa Hồng Hoang!

Nhân tộc chúng ta là thế lực lớn nhất trên đại lục Hồng Hoang, tất sẽ đứng mũi chịu sào!

Cho nên bất kể rốt cuộc là ai, rốt cuộc mạnh mẽ đến đâu!

Chúng ta đều không thể lùi bước, đều phải kiên định kháng cự đến cùng!" Chúng đại năng sau khi nghe lời Phục Hy nói, cũng từ trong kinh ngạc hoàn hồn lại, sau đó lần lượt gật đầu đồng ý!

Sau khi nhận được sự ủng hộ hết mình của chúng đại năng, Nhân tộc dưới sự chưởng khống của Phục Hy nhanh chóng vận hành.

Từng vị dũng sĩ Nhân tộc cảnh giới Kim Tiên được tập hợp, từng vị đại năng từ cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên được mời ra!

Nền tảng ẩn giấu ức vạn năm của Nhân tộc cuối cùng lần đầu tiên lộ ra nanh vuốt trong Hồng Hoang!

Trải qua ức vạn năm phát triển, thực lực Nhân tộc sớm đã không còn yếu ớt như xưa.

Hàng ức vạn dũng sĩ cảnh giới Kim Tiên theo lệnh của Phục Hy, từ các nơi trong Nhân tộc khẩn cấp tập hợp!

Từng vị cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên ẩn mình trong hoang dã và các bộ lạc, sau khi nhận được mệnh lệnh của Phục Hy cũng lần lượt xuất hiện.

Chương 401

Trong chốc lát, thực lực của Nhân tộc tăng gấp bội!

Nếu là lúc bình thường, việc Nhân tộc điều động quy mô lớn và nâng cao thực lực như vậy chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của tất cả các thế lực và đại năng trong Hồng Hoang.

Nhưng lúc này, chúng đại năng và các đại thế lực trong Hồng Hoang sớm đã dồn hết ánh mắt về phía Thiên Đình, đặc biệt là sau khi Yêu Hoàng Đế Tuấn xuất hiện.

Các đại thế lực và chúng đại năng trong Hồng Hoang từ lúc đầu không dám tin, sau đó là mặt đầy kinh hãi!

Sau khi kinh hãi, các đại thế lực và chúng đại năng liền lần lượt bắt đầu các biện pháp đối phó của riêng mình!

Tại Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử sau khi hồi phục từ cơn chấn động, liền khẽ thở dài một hơi, sau lưng xuất hiện mấy kiện linh bảo cấp bậc Tiên Thiên.

Năm xưa vì nguyên nhân của Hồng Vân, Trấn Nguyên Tử và Đế Tuấn là kẻ địch, nhưng lúc đó kẻ địch lớn nhất của Đế Tuấn là Vu tộc!

Căn bản không có thời gian rảnh tay đối phó với Trấn Nguyên Tử!

Nếu bây giờ Vu Yêu đại kiếp đã qua, kẻ địch mạnh nhất của Đế Tuấn là Vu tộc đã suy tàn.

Trấn Nguyên Tử có lý do để tin rằng, Đế Tuấn sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy.

Cho nên phải sớm chuẩn bị, để phòng vạn nhất.

Trên vùng băng nguyên sâu trong Bắc Hải, Yêu sư của Yêu tộc, Côn Bằng, sau khi thấy Yêu Hoàng quay về, sắc mặt lạnh đi!

"Lại quay về rồi, thật khiến người ta kinh ngạc!

Nhưng ngươi đã chết rồi, quay về làm gì!" Nếu nói trong Hồng Hoang người không muốn Yêu Hoàng quay về nhất, e rằng Côn Bằng đứng thứ hai thì không ai dám xưng thứ nhất!

Dù sao tuy từng là Yêu sư của Yêu tộc, nhưng hắn lại sống sót sau Vu Yêu đại kiếp.

Với sự hiểu biết của Côn Bằng về Đế Tuấn, Đế Tuấn chắc chắn sẽ không tha cho hắn!

Nhưng Hồng Hoang tuy rộng lớn vô cùng, nhưng đối với những đại năng đỉnh tiêm này lại nhỏ đến đáng thương.

Cho nên bây giờ Côn Bằng có lòng muốn trốn tránh, cũng không có đủ thời gian chuẩn bị!

"Hy vọng không phải là ngươi, nếu không lại là một chuyện phiền phức!" Mặc dù các đại thế lực và chúng đại năng không chào đón Đế Tuấn quay về, nhưng trong Hồng Hoang lại có một quần thể vô cùng đông đảo lại rất hoan nghênh Đế Tuấn trở lại!

Đó là tàn dư của Yêu tộc Thiên Đình năm xưa, tuy phần lớn bị ảnh hưởng bởi Vu Yêu lượng kiếp, lại thêm việc Thiên Đình mới thành lập nên không thể không ẩn mình.

Nhưng bây giờ, khi Đế Tuấn xuất hiện trở lại, trái tim vốn bình lặng của họ lại một lần nữa sôi sục!

"Hoàng của ta đã về, cuối cùng đã về!" Sau đó, trong từng tiếng hô khẩu hiệu, trên đại địa Hồng Hoang nháy mắt lóe lên hàng vạn luồng ánh sáng.

Một nhóm lớn Yêu tộc từ cảnh giới Kim Tiên trở lên, trong đó không thiếu các đại năng Đại La Kim Tiên thậm chí cả Chuẩn Thánh cảnh giới.

Nhưng khác với sự bàn tán xôn xao của Hồng Hoang, tâm trạng của Đế Tuấn đứng ngoài Nam Thiên Môn lúc này lại vô cùng thoải mái!

Dù sao người đã chết một lần, khi nhìn lại cảnh tượng quen thuộc, ai cũng sẽ vui mừng vô cùng!

Lúc này cũng vừa lúc mặt trời mọc, một luồng ánh nắng vàng nhạt từ chân trời từ từ xuất hiện, sau đó chiếu rọi vạn vật Hồng Hoang.

Đế Tuấn cảm nhận được, thoải mái nhắm mắt lại, yên lặng cảm thụ sự ấm áp nhàn nhạt đó.

Đúng lúc này, trên đại địa Hồng Hoang đột nhiên bay ra hàng vạn luồng ánh sáng!

Đế Tuấn cảm nhận được liền mở mắt, một ánh mắt sắc bén quét qua!

"Còn sống!" Vốn tưởng là kẻ địch, Đế Tuấn không ngờ lại là một số người quen, một số thuộc hạ cũ!

Nếu đã là người quen, Đế Tuấn liền từ từ thu lại khí tức sắc bén ban đầu.

Sau khi chờ đợi một lúc, một luồng lưu quang xuất hiện trước mặt hắn!

Một vị yêu thần năm xưa nửa quỳ trước mặt Đế Tuấn, vẻ mặt kích động nhìn hắn.

"Yêu Hoàng bệ hạ, chúng thần đã đợi vô số năm cuối cùng cũng đợi được ngài quay về!" Đế Tuấn nghe xong trong lòng có chút xúc

động, sau đó hít sâu một hơi, nhẹ nhàng vỗ vai vị yêu thần kia: "Tốt, rất tốt!" Sau đó, hàng vạn luồng lưu quang tụ tập trên bầu trời trước mặt Đế Tuấn, vẻ mặt kích động nhìn hắn.

Đế Tuấn nhìn những bóng người vô cùng quen thuộc trước mắt, cũng lộ ra một nụ cười vui mừng!

Sau đó Đế Tuấn cho tất cả quy đội, trở lại cương vị ban đầu.

Sau khi tiếp nhận một nhóm thuộc hạ cũ, thế lực trong Thiên Đình gần như cân bằng.

Những tiên nhân vốn có trong Thiên Đình, sau khi thấy thuộc hạ của Đế Tuấn quay về, trở nên càng thêm cẩn thận!

Đồng thời đối đãi với các loại sự tình, cũng trở nên cực kỳ nghiêm túc phụ trách!

Dù sao sự xuất hiện của đám thuộc hạ cũ của Yêu tộc đã cho họ một cảm giác nguy cơ lớn, lại thêm sự gõ đầu có ý vô ý của Đế Tuấn, khiến cho đám tiên nhân trở nên vô cùng an phận.

Sau khi thu hồi lại thuộc hạ cũ, Đế Tuấn liền bắt đầu một công việc quan trọng nhất, đó là lại một lần nữa phái Tinh Chủ đến trấn áp ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao viễn cổ.

Đồng thời cũng là để chuẩn bị cho việc bố trí lại đại trận tuyệt thế uy chấn Hồng Hoang, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Cho nên để không cho người khác phát hiện kế hoạch mà Thiên Đình đang chuẩn bị, Thiên Đình liền rơi vào trầm lặng!

Trực tiếp phong tỏa Nam Thiên Môn, ngoại trừ các Thánh Nhân ra, về cơ bản không ai có thể xem xét được bất kỳ động tĩnh nào của Thiên Đình.

Khi Thiên Đình lại một lần nữa rơi vào trầm lặng, các đại thế lực

và chúng đại năng trong Hồng Hoang cũng đang âm thầm chuẩn bị!

Dù sao họ cũng biết, sự bình yên như vậy sẽ không kéo dài quá lâu!

Dù sao Yêu Hoàng Đế Tuấn năm xưa sẽ không dễ dàng yên tĩnh như vậy.

Một cơn bão yên lặng trong Hồng Hoang, kéo dài suốt mấy năm!

Cho đến khi Yêu tộc Thiên Đình đã chuẩn bị xong những gì có thể chuẩn bị, Nam Thiên Môn đã đóng cửa từ lâu lại một lần nữa mở ra!

Một đám đại năng vô cùng quan tâm đến những gì xảy ra ở Thiên Đình, thấy Nam Thiên Môn mở ra, trong lòng vui mừng, lập tức hiểu ra đây là một cơ hội!

Sau đó, từng luồng ánh mắt dò xét hướng về Thiên Đình, nhưng sau khi xuyên qua Nam Thiên Môn lại bị một thứ gì đó không rõ ngăn cản.

Các đại năng này cũng không cảm thấy kinh ngạc, dù sao Thiên Đế lúc này là Đế Tuấn, một sinh linh thực lực cao cường, có ham muốn kiểm soát cực lớn. 119.

Một sinh linh như vậy, căn bản sẽ không cho phép kẻ khác nhòm ngó bí mật của mình!

Nhưng tuy chúng đại năng không xem xét được tình hình chi tiết trong Thiên Đình, nhưng hành động như vậy đã chọc giận Đế Tuấn, thế là Đế Tuấn trực tiếp lạnh giọng nói: “Hừ, nếu còn để bản hoàng phát hiện, tuyệt không tha cho bất kỳ ai!” Đồng thời một luồng năng lượng cực mạnh, cùng với giọng nói lạnh lùng truyền đi khắp Hồng Hoang!

Chúng đại năng trong Hồng Hoang sau khi cảm nhận được luồng khí tức lạnh lẽo đó, lập tức toàn thân có chút phát run!

Tuy luồng hàn ý đó đến nhanh đi cũng nhanh, nhưng lại cho chúng đại năng trong Hồng Hoang một lời nhắc nhở nho nhỏ.

Trong Hồng Hoang, ngoài chúng đại năng cảm thấy hứng thú với dị động của Thiên Đình, số lượng đông đảo Yêu tộc cũng trở nên vô cùng hưng phấn!

Chương 402

"Yêu Hoàng bệ hạ xuất hiện trở lại, quả thực là tin tốt lớn nhất của Yêu tộc ta!

Lịch sử bị bắt nạt của Yêu tộc ta đã trở thành quá khứ, Yêu tộc ta sẽ một lần nữa đứng trên đỉnh Hồng Hoang!" Dưới những tiếng hô khẩu hiệu kích động lòng người, số lượng đông đảo Yêu tộc nhanh chóng đầu quân cho Yêu Hoàng Đế Tuấn.

Cảnh tượng này ngay cả Đế Tuấn cũng cảm thấy có chút không thể tin nổi, nhưng như vậy cũng tốt, đối với hắn cũng vô cùng có lợi.

Sau khi có thêm sức mạnh của hàng ức vạn tinh nhuệ Yêu tộc, Thiên Đình tuy không sánh được với Yêu tộc Thiên Đình thời kỳ Vu Yêu lượng kiếp.

Nhưng cũng mạnh hơn Thiên Đình do Hạo Thiên thống lĩnh gấp mấy lần, ít nhất về mặt chiến lực đỉnh tiêm cũng đứng đầu Hồng Hoang!

Công việc thường ngày trong Thiên Đình, Đế Tuấn toàn bộ giao cho Thái Nhất xử lý, hắn có công việc quan trọng hơn phải làm.

Đó là tập hợp tất cả đại năng trong Hồng Hoang, khuấy đảo trật tự Hồng Hoang, tạo cơ hội cho những Hỗn Độn Ma Thần kia.

Sau khi buông xuống công việc trong tay, Đế Tuấn đặt mục tiêu đầu tiên ở Bắc Hải.

Vốn dĩ, mục tiêu đầu tiên của Đế Tuấn không phải là Bắc Hải!

Dù sao Bắc Hải hoang vu vô cùng, căn bản không có đại năng nào từ Chuẩn Thánh cảnh giới trở lên đáng để lôi kéo.

Nhưng khi nghe từ miệng những Yêu tộc quay về rằng Côn Bằng

đang ở Bắc Hải, Đế Tuấn đã thay đổi kế hoạch!

"Côn Bằng, ngươi không chết!

Nếu đã như vậy, vậy thì một số chuyện giữa chúng ta nên được giải quyết rồi!" Đế Tuấn sau khi hừ lạnh một tiếng, mặt đầy nộ khí rời khỏi Thiên Đình bay về phía Bắc Hải!

Trong Bắc Hải, Côn Bằng dường như cũng có cảm ứng, ngẩng đầu nhìn lên trời, trong ánh mắt lộ ra một tia kiên định.

"Sắp đến rồi sao, quả nhiên coi ta là mối uy hiếp lớn nhất!" Côn Bằng sau khi khẽ thở dài một tiếng, liền bắt đầu chuẩn bị công tác phòng ngự!

Đương nhiên kỳ thực cũng không có gì tốt để chuẩn bị, Côn Bằng căn cứ vào hiểu biết của mình mà suy đoán, Đế Tuấn chắc chắn sẽ không dẫn theo quá nhiều người.

Thậm chí có khả năng chỉ đi một mình, đây là sự bá khí và tự tin của một Yêu Hoàng vĩ đại!

Cho nên Côn Bằng chỉ cần có thể ngăn cản được Đế Tuấn, liền có thể bảo đảm cuộc sống sau này bình yên vô cùng.

Trong Hồng Hoang, khi Đế Tuấn vừa rời khỏi Thiên Đình, liền bị chúng đại năng Hồng Hoang biết được!

"Lại là Đế Tuấn!

Không ở trong Thiên Đình xử lý công việc, chạy ra Hồng Hoang làm gì!" Một vị đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới nhìn bóng lưng xa dần của Đế Tuấn, nghi hoặc nói!

Nhưng lại không có ai có thể cho hắn câu trả lời, vì chúng đại năng trong Hồng Hoang cũng mặt đầy nghi hoặc.

Nhưng những thế lực trên đường đi của Đế Tuấn lại vô cùng căng

thẳng, theo dõi sát sao từng cử chỉ của hắn.

Đế Tuấn sau khi phát hiện bị giám thị, trực tiếp hừ lạnh một tiếng!

Một luồng khí tức cuồng ngạo từ trên người hắn tỏa ra, sau đó liền trực tiếp trấn áp những nhân viên giám thị kia!

Đồng thời Đế Tuấn cũng trực tiếp buông lời tàn nhẫn: "Kẻ nào dám tiếp tục giám thị bản hoàng, bản hoàng tuyệt đối sẽ không khinh suất!" Lãnh đạo của các thế lực nghe xong, sắc mặt tức thì biến đổi không ngừng!

Tuy trong lòng phẫn nộ, nhưng thực lực hai bên chênh lệch quá lớn.

Cho nên các thế lực ven đường, cuối cùng đều âm thầm rút lui các nhân viên theo dõi giám thị.

Nhưng ánh mắt của họ lại chưa từng rời khỏi người hắn, chỉ là trong ánh mắt bình thản ban đầu mang theo một tia sát ý!

Đế Tuấn sau khi cảm nhận được ánh mắt mang theo sát ý, trực tiếp cười khinh bỉ!

Nếu không phải bây giờ có việc quan trọng trong người, đám ô hợp dám mạo phạm trước mắt sớm đã bị hắn xử lý hết rồi.

Sau đó, trong ánh mắt phẫn nộ của chúng đại năng các thế lực, Đế Tuấn nghênh ngang bay về phía Bắc Hải! 120.

Hành động này của Đế Tuấn cũng khiến chúng sinh Hồng Hoang suy đoán không ngừng, đua nhau đoán mục đích hắn đến Bắc Hải.

Nhưng chúng đại năng Hồng Hoang có nhiều ý kiến khác nhau, nhưng có một cách nói được đa số chấp nhận, đó là chắc chắn có liên quan đến Côn Bằng ở Bắc Hải.

Sau đó, dưới sự theo dõi sát sao của chúng đại năng Hồng Hoang và các vị Thánh Nhân, Đế Tuấn vượt qua vô số núi sông, cùng với Bắc Hải rộng lớn, đã đến vùng băng nguyên Bắc Hải.

Lúc này vùng băng nguyên Bắc Hải một mảnh tĩnh lặng, dưới nhiệt độ cực kỳ lạnh lẽo đó, hiếm có sinh linh nào có thể tồn tại ở đây.

Đế Tuấn đến vùng băng nguyên Bắc Hải, liếc nhìn đại lục trắng xóa một cái, trực tiếp lớn tiếng gầm lên: "Côn Bằng, bản hoàng đã đến, còn không ra gặp mặt!" Côn Bằng đang trốn dưới vùng băng nguyên Bắc Hải nghe lời Đế Tuấn xong, cũng hiểu rằng không thể trốn tránh được nữa, thế là chỉnh lại y phục, vẻ mặt điềm nhiên từ trong Bắc Hải bước ra.

"Nguyên là Yêu Hoàng bệ hạ hạ lâm, Côn Bằng có lỗi không đón từ xa, mong ngài thứ tội!" Đế Tuấn sau khi nhìn thấy Côn Bằng, trực tiếp hừ lạnh một tiếng, sau đó sắc mặt lạnh lùng hỏi: "Côn Bằng, ngươi có biết tội không!" Côn Bằng nghe xong sắc mặt cũng lạnh đi, hơi nhíu mày nói: "Yêu Hoàng bệ hạ có ý gì, Côn Bằng không biết!

Xin Yêu Hoàng bệ hạ chỉ rõ!" "Côn Bằng, ngươi thật to gan, lại dám phản bội bản hoàng, trộm đi linh bảo của bản hoàng!

Bây giờ ngoan ngoãn dâng linh bảo lên, đồng thời lập tức thần phục bản hoàng thì có thể tha cho ngươi một mạng.

Nếu không, đừng trách bản hoàng không nể tình cũ!" Côn Bằng sau khi nghe lời Đế Tuấn nói, lập tức hiểu ra hôm nay không thể nào thoát thân êm đẹp được rồi!

"Yêu Hoàng bệ hạ nói đùa rồi, linh bảo của Yêu Hoàng bệ hạ sao lại ở trong tay bản tọa, nhất định có kẻ hãm hại bản tọa!

Mong Yêu Hoàng bệ hạ minh xét." Sau khi hiểu ra một số chuyện, sắc mặt Côn Bằng bắt đầu lạnh nhạt, giọng điệu vốn có chút cung

kính cũng trở nên bình thản!

Đồng thời, Côn Bằng cũng âm thầm chuẩn bị ra tay để đoạt tiên cơ.

Nhưng phản ứng của Đế Tuấn lại vượt ngoài dự liệu của hắn, chưa đợi hắn chuẩn bị xong, Đế Tuấn nghe lời hắn nói xong liền trực tiếp ra tay!

Trong nháy mắt, một luồng uy áp cường đại ập đến, Côn Bằng cảm nhận được thì sắc mặt kịch biến, sau đó vội vàng muốn chống đỡ!

Chỉ là, có chút muộn!

Khi hắn cảm nhận được luồng uy áp cường đại đó, thân thể hắn bắt đầu bay về phía sau, hoặc là ngã ngửa về phía sau.

Trong nháy mắt, bóng dáng Côn Bằng bị luồng uy áp khổng lồ đó đánh bay, nặng nề rơi xuống bầu trời xa xăm.

Côn Bằng sau khi bị tấn công cũng nhanh chóng phản ứng, sau khi ngã xuống liền lập tức lật người, thân hình vừa động, một cơn bão kinh khủng hình thành.

Trong chốc lát, trên bầu trời vùng băng nguyên Bắc Hải gió mưa gào thét!

Từng luồng uy áp cường đại, tỏa ra bốn phương tám hướng của Hồng Hoang!

Chúng đại năng Hồng Hoang cảm nhận được, lập tức hiểu ra những suy đoán trước đó, đồng thời một số đại năng Yêu tộc năm xưa cũng bắt đầu âm thầm chuẩn bị.

Khi Đế Tuấn và Côn Bằng đại chiến ở Bắc Hải, trong khu rừng vô tận ở phía bắc Hồng Hoang, một con hổ khổng lồ đang suy nghĩ về

con đường phải chọn tiếp theo.

Nếu Đế Tuấn xuất hiện ngay sau khi Vu Yêu lượng kiếp vừa kết thúc, hắn chắc chắn sẽ không nói hai lời mà trực tiếp ủng hộ Yêu Hoàng bệ hạ của mình!

Nhưng bây giờ Hồng Hoang sớm đã không còn dấu vết của Yêu tộc, những lão già này cũng không muốn lại vì Yêu tộc mà ra tay.

"Yêu tộc đã qua rồi, Thiên Đình càng không thể phục hưng!

Chương 403

Cho nên tránh xa là tốt nhất, để khỏi rước họa vào thân!" Con hổ khổng lồ kia nói xong, trên người liền tỏa ra một luồng không gian dao động!

Sau đó liền biến mất trên đại địa Hồng Hoang.

Cảnh tượng này cũng xuất hiện ở những nơi khác trên đại địa Hồng Hoang, rất nhiều đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới của Yêu tộc không muốn gia nhập Yêu tộc Thiên Đình nữa.

Đồng thời cũng không muốn đối mặt với Yêu Hoàng Đế Tuấn, cho nên đã chọn rời đi hoặc ẩn náu.

Nhưng cũng không phải tất cả đại năng Yêu tộc đều từ bỏ Thiên Đình, tuy phần lớn đã quy ẩn nhưng vẫn có một bộ phận lòng đầy kích động bay lên trời, gia nhập Thiên Đình!

Thái Nhất nhìn những đại năng Yêu tộc quay về, lộ ra nụ cười vui mừng!

Nhưng khi thấy có một bộ phận không chịu đầu quân, hắn lại lộ ra một tia sát ý!

"Nếu đã đưa ra lựa chọn, vậy thì phải chuẩn bị sẵn sàng để gánh chịu hậu quả tương ứng!

Hy vọng đến lúc đó, các ngươi đừng hối hận!" Sau khi lạnh lùng nói một câu, sắc mặt Thái Nhất nhanh chóng thay đổi, vẻ mặt tươi cười nhìn những đại năng Yêu tộc đã quy thuận.

Cũng nhờ có sự gia nhập của đông đảo đại năng, Thiên Đình lúc này đã có một chút dáng vẻ của thời kỳ Vu Yêu lượng kiếp!

Sự thay đổi của Thiên Đình cũng khiến các thế lực và đại năng

khác trong Hồng Hoang lo lắng không thôi.

Một số đại năng đỉnh tiêm thậm chí trong lòng còn nảy sinh ý niệm muốn hủy diệt Thiên Đình, không muốn cũng sẽ không để cho một Thiên Đình nào nữa bao trùm trên đầu mình.

Tại Bắc Hải, đại chiến giữa Đế Tuấn và Côn Bằng đã có kết quả!

Tuy thực lực của Côn Bằng đã đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ, có nhiều linh bảo trong tay, nhưng vẫn không phải là đối thủ của Đế Tuấn.

Thậm chí vào thời khắc mấu chốt của đại chiến, hai kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà Côn Bằng vô cùng ỷ lại lại thoát khỏi sự khống chế của hắn, quay về tay Đế Tuấn.

Một biến cố đột ngột này cũng khiến Côn Bằng trở tay không kịp!

Không thể chấp nhận một sự thay đổi to lớn như vậy.

Nhưng, kết quả giữa họ cũng từ đó kết thúc!

Côn Bằng không còn năng lực uy hiếp Đế Tuấn nữa. 121.

Cho nên nhân lúc Côn Bằng đang mơ hồ sững sờ, Đế Tuấn trực tiếp sử dụng hai món cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo vừa lấy lại được là Hà Đồ và Lạc Thư!

Một đòn tấn công mạnh mẽ theo đó giáng xuống, Côn Bằng chưa kịp phản ứng đã bị đánh trúng, sau khi bị đánh trúng, Côn Bằng trước tiên là kêu thảm một tiếng, sau đó liền liệt trên mặt đất!

Một đòn tấn công, ẩn chứa quá nhiều sức mạnh cường đại!

Côn Bằng căn bản không thể chống đỡ, trực tiếp bị trọng thương!

Đế Tuấn sau khi thấy Côn Bằng bị trọng thương lại dừng tấn công, sau đó trước vẻ mặt khó hiểu của Côn Bằng, hắn thản nhiên mở miệng: “Côn Bằng, từ bỏ đi!

Nể tình ngươi từng là trợ thủ đắc lực nhất của bản hoàng, ta cho ngươi một cơ hội sửa đổi!

Chỉ cần ngươi chịu thần phục lần nữa, bản hoàng có thể bỏ qua chuyện cũ!

Đồng thời khôi phục địa vị của ngươi trong Yêu tộc." Côn Bằng nghe lời Đế Tuấn nói xong, trong lòng tức thì đấu tranh dữ dội!

Thực ra Côn Bằng căn bản không muốn thần phục lần nữa, nhưng nhìn linh khí đang hội tụ trên tay Đế Tuấn, Côn Bằng cảm nhận được uy hiếp của cái chết.

Dưới uy hiếp của cái chết đó, Côn Bằng không thể không đưa ra một quyết định vô cùng không muốn, đó là thần phục Đế Tuấn lần nữa!

Sau khi hiểu ra, Côn Bằng dùng giọng điệu vô cùng rối rắm, có chút cung kính nói với Đế Tuấn: "Yêu Hoàng bệ hạ, trước đây Côn Bằng đã mạo phạm, Côn Bằng nguyện ý thần phục lần nữa!" Đế Tuấn sau khi nghe lời nói có chút không cam lòng của Côn Bằng, lộ ra vẻ đắc ý!

Bất kể Côn Bằng có cam tâm tình nguyện hay không, chỉ cần đạt được mục đích của hắn là được.

Đế Tuấn sau khi thực hiện được mục tiêu của chuyến đi này, tỏ ra vô cùng vui vẻ, nhìn Côn Bằng có chút sầu não, cười nói: "Tốt, thức thời!" Côn Bằng nghe xong chỉ có thể cười bất đắc dĩ, trong ánh mắt lộ ra một tia cay đắng vô cùng.

Đế Tuấn sau khi thu phục được Côn Bằng, liền dẫn hắn rời khỏi Bắc Hải, trở về Thiên Đình!

Sau khi trở về Thiên Đình, nhìn thấy Thiên Đình đã có vài phần thực lực của thời kỳ Vu Yêu đại chiến, Đế Tuấn rất vui mừng.

Bởi vì thực lực Thiên Đình càng lớn, ảnh hưởng có thể gây nhiễu loạn cục diện Hồng Hoang cũng càng lớn!

Hỗn loạn có thể gây ra cũng càng lớn. 122.

Dị động của Thiên Đình, sự phục sinh của Đế Tuấn và Thái Nhất cùng với việc chúng Yêu tộc trong Hồng Hoang nối đuôi nhau gia nhập Thiên Đình, thêm vào đó Yêu sư của Yêu tộc cũng quay về.

Hiện tại các đại thế lực và đại năng trong Hồng Hoang đều đang theo dõi sát sao dị động của Thiên Đình, Đế Tuấn và Thái Nhất.

Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi xuất hiện trở lại, liền có một loạt hành động lớn!

Trực tiếp khiến các đại thế lực và chúng đại năng trong Hồng Hoang có chút ngơ ngác.

Đặc biệt là Thiên Đình không biết từ lúc nào đã quy tụ được hơn nửa thực lực của Yêu tộc, càng khiến chúng thế lực và đại năng kinh hãi không thôi.

Trong Nhân Hoàng Điện trung tâm của Nhân tộc, Phục Hy đang mặt đầy sầu lo nhìn lên trời, trong lòng đối với việc thực lực Thiên Đình đại tăng và sự phục sinh đột ngột của Đế Tuấn, Thái Nhất cảm thấy có chút lo lắng.

"Thực lực Thiên Đình tăng trưởng quá nhanh, đã phá vỡ sự cân bằng hiện có!

Đối với Nhân tộc chúng ta vô cùng bất lợi, tuyệt đối không thể để nó tiếp tục phát triển!" Phục Hy sau khi nhìn xong bầu trời, liền trầm giọng nói với chúng đại năng Nhân tộc sau lưng! 123.

Chúng đại năng Nhân tộc sau lưng Phục Hy nghe xong cũng đều gật đầu, hiện tại thực lực Thiên Đình tăng trưởng khiến người ta sợ hãi, đặc biệt là có sự gia nhập của những đại năng Yêu tộc từng tham

gia Vu Yêu lượng kiếp, càng khiến người ta lo lắng không thôi.

"Nhưng Nhân Hoàng, chỉ dựa vào thực lực hiện tại của Nhân tộc chúng ta không thể đối kháng với Thiên Đình!" Nhưng đối với đề nghị của Phục Hy, cũng có một số đại năng Nhân tộc đưa ra nghi vấn!

"Thực lực hiện có của Nhân tộc chúng ta không đủ để đối kháng với Thiên Đình, nhưng trong Hồng Hoang, không chỉ có Nhân tộc chúng ta lo lắng về việc thực lực Thiên Đình tăng trưởng!

Chúng ta có thể liên hợp với các thế lực khác, cùng nhau hợp lực đối kháng Thiên Đình!" 124.

Chúng đại năng Nhân tộc nghe xong cũng đều gật đầu tán thành, sau đó từng lá thư mời được gửi đến tay các đại thế lực lớn trong Hồng Hoang.

Các thế lực khác trong Hồng Hoang sau khi nhận được, có kẻ khinh thường không thèm nhìn, có kẻ lại như nhặt được báu vật!

Long tộc Đông Hải là thủ lĩnh của Long tộc Hồng Hoang, tự nhiên cũng nhận được một lá thư mời!

Đông Hải Long Vương và Long tộc tộc trưởng Ngạo Thiên sau khi nhận được thư mời của Nhân tộc lại không quyết định được!

Tuy là Đông Hải Long Vương và Long tộc tộc trưởng, nhưng sớm đã là con rối của Nguyên Thủy!

Tuy hắn có ý thức tự chủ, nhưng lại không thể vi phạm mệnh lệnh của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy ra lệnh cho Long tộc ở lại Đông Hải, không được can thiệp vào chuyện gì!

Chương 404

Không được để ý đến bất kỳ lời mời hay kết minh nào trong Hồng Hoang.

Nhưng, lá thư mời trước mắt do đặc sứ của Nhân tộc đích thân đưa đến!

Trên đó, Nhân Hoàng Phục Hy đã trình bày về sự nguy hại của việc thực lực Thiên Đình tăng mạnh đối với Hồng Hoang, cũng như sự lo lắng về việc Đế Tuấn và Thái Nhất xuất hiện trở lại.

Nếu là thế lực khác, Ngạo Thiên chắc chắn sẽ không thèm nhìn một cái mà trực tiếp vứt đi!

Nhưng Nhân tộc lại có quan hệ mật thiết với Tam Tiên Đảo.

Nhân Hoàng Phục Hy lại là đệ tử của Khổng Tuyên, đệ tử đời thứ ba của Nguyên Thủy!

Là truyền nhân của Tam Tiên Đảo.

Sau khi suy nghĩ một hồi, Ngạo Thiên liền đến Tam Tiên Đảo, cầu kiến Nguyên Thủy!

Trong Thuận Thiên Đại Điện, Nguyên Thủy dành thời gian tiếp kiến Ngạo Thiên!

"Ngạo Thiên không ở yên trong Đông Hải, tìm bản tọa có việc gì?" Ngạo Thiên nghe lời Nguyên Thủy nói xong, vội vàng cung kính đáp: "Chủ nhân, đây là thư mời do đặc sứ của Nhân Hoàng Phục Hy truyền đến!

Hy vọng Đông Hải chúng ta cùng Nhân tộc chung tay đối phó với uy hiếp của Thiên Đình.

Nhưng trước đây chủ nhân đã có lệnh, không được can dự vào chuyện trong Hồng Hoang!

Nhưng Nhân tộc và Nhân Hoàng Phục Hy lại có quan hệ không tầm thường với Tam Tiên Đảo chúng ta, cho nên bất đắc dĩ phải cầu xin chủ nhân quyết định!" Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, thì ra là vì chuyện này!

Thực ra nếu Ngạo Thiên không đến, Nguyên Thủy có lẽ đã quên mất mình đã hạ lệnh như vậy.

Nguyên Thủy sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Hồng Hoang, đồng thời đôi mắt bình tĩnh của hắn bắt đầu biến đổi trong nháy mắt!

Vô cùng vô tận thời không pháp tắc trong ánh mắt hắn nhàn nhạt tỏa ra!

Trong đôi mắt có thể nhìn thấu trời đất Hồng Hoang của hắn, những chuyện xảy ra gần đây ở Hồng Hoang đều bị Nguyên Thủy nhìn thấy rõ mồn một.

Khi thấy Đế Tuấn và Thái Nhất cùng hơn mười vị yêu thần từ trong Hỗn Độn tiến vào Hồng Hoang, Nguyên Thủy đột nhiên nhíu mày!

"Lại từ trong Hỗn Độn tiến vào, trên người ẩn chứa một loại khí tức khiến người ta có chút khó chịu!

Xem ra thật sự có vấn đề, tuy trên linh hồn xác thực là Đế Tuấn và Thái Nhất, nhưng một tia Hỗn Độn chi khí sâu trong linh hồn của họ lại không thể che giấu được." Sau khi quan sát và suy diễn kỹ lưỡng một phen, Nguyên Thủy về cơ bản có thể khẳng định việc Đế Tuấn và Thái Nhất phục sinh có liên quan mật thiết đến Hỗn Độn Ma Thần.

Nhưng hiện tại Nguyên Thủy đã đến một thời kỳ tương đối quan trọng, không thể dễ dàng ra tay!

Lại thêm nguyên nhân Đế Tuấn và Thái Nhất cùng các yêu thần khác quay lại Hồng Hoang không rõ, cũng không tiện trực tiếp ra tay!

Sau khi hiểu ra tình hình có chút nghiêm trọng, Nguyên Thủy sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi liền đáp: "Đồng ý với Phục Hy, nhưng không được can thiệp quá nhiều vào Nhân tộc!

Chỉ khi Nhân tộc gặp nguy hiểm, mới được ra tay." Ngạo Thiên nghe xong gật đầu, sau khi có được câu trả lời mình muốn, Ngạo Thiên liền rời khỏi Tam Tiên Đảo trở về Đông Hải.

Nguyên Thủy nhìn bóng lưng xa dần của Ngạo Thiên, chìm vào trầm tư ngắn ngủi!

Đối với Đế Tuấn và Thái Nhất, tuy không thể ra mặt, nhưng cũng không thể không quan tâm!

Dù sao có lúc con kiến cũng có thể lật trời, chỉ cần cảm thấy có uy hiếp, nhất định phải nghiêm túc đối mặt, cho dù thực lực đối phương kém xa mình!

Sau khi cân nhắc một lúc lâu, Nguyên Thủy quyết định trước tiên phái một đệ tử theo dõi sát sao hành tung của chúng, đợi Nguyên Thủy rảnh rỗi sẽ giải quyết hai con kiến nhỏ này.

"Thái Ất, vi sư có một việc cần con đi làm!" "Sư tôn xin cứ phân phó!" "Đế Tuấn và Thái Nhất đột nhiên phục sinh, có liên quan mật thiết đến Hỗn Độn Ma Thần!

Cho nên vi sư cần con đi theo dõi sát sao mọi cử động của Đế Tuấn và Thái Nhất!

Một khi có bất kỳ tình huống nào, lập tức báo cáo cho vi sư!" "Cẩn tuân sư mệnh!" Ngạo Thiên trở về Đông Hải, liền lập tức cho vị đặc sứ Nhân tộc đã chờ đợi từ lâu một câu: "Có thể kết minh!" Vị đặc sứ Nhân tộc nghe xong vô cùng vui mừng, vội vàng mang tin tốt này

về cho Nhân tộc!

Nhân Hoàng Phục Hy biết được tin tốt này cũng không khỏi gật đầu, có sự gia nhập của Đông Hải, Nhân tộc cũng có đủ tự tin không sợ Thiên Đình.

Dù sao thực lực của Đông Hải vô cùng bí ẩn, từ khi tộc trưởng Long tộc hiện tại là Ngạo Thiên tiếp nhận chức vụ Đông Hải Long Vương, Đông Hải liền biến mất khỏi tầm mắt của các đại thế lực Hồng Hoang. 125.

Từng có lúc ngay cả Vu Yêu lưỡng tộc cũng phải chịu thiệt trong tay Long tộc Đông Hải, thậm chí trong thời kỳ Vu Yêu lượng kiếp, Long tộc Đông Hải cũng vẫn luôn bình ổn an định, không bị ảnh hưởng chút nào.

Có Long tộc Đông Hải gia nhập, sự an nguy của Nhân tộc hiện tại về cơ bản có thể được bảo đảm.

Có Long tộc Đông Hải giúp đỡ, Phục Hy cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm, có thể thong dong đối phó với nguy cơ từ Thiên Đình.

Nhưng các đại năng và các đại thế lực khác lại không có may mắn như vậy, không có một đồng minh mạnh mẽ làm chỗ dựa, phải sống dưới bóng ma của Thiên Đình.

Đặc biệt là một số tộc quần Yêu tộc, càng thêm lo sợ!

Lúc nào cũng sợ hãi Thiên Đình đột nhiên huy binh giáng lâm trước mặt.

Trong chốc lát, Hồng Hoang tức thì trở nên mưa gió mịt mờ!

Một luồng khí tức đại kiếp lan tràn khắp Hồng Hoang.

Trong lúc không khí Hồng Hoang ngày càng căng thẳng, tinh thần

của chúng thế lực và đại năng cực độ căng thẳng, Đế Tuấn và Thái Nhất lại rời khỏi Thiên Đình đến Hồng Hoang!

Đứng trên bầu trời rộng lớn, Thái Nhất nhìn xuống đại địa Hồng Hoang vừa quen thuộc vừa xa lạ phía dưới, cảm khái nói: "Không ngờ, chúng ta lại thật sự có thể một lần nữa nhìn thấy đại lục Hồng Hoang!

Có thể một lần nữa nhìn thấy thế giới tươi đẹp này." "Ha, nhưng vẻ đẹp này lại cực độ hư ảo, căn bản không chịu nổi một chút gió thổi mưa đập!

Không giống như thời của chúng ta, lúc nào cũng chuẩn bị sẵn sàng để cùng Vu tộc đồng quy vu tận!" Đế Tuấn nhìn khung cảnh tú mỹ kia cũng có chút cảm khái, nhưng nhiều hơn lại là một tia khinh thường. 126.

Thái Nhất nghe xong trầm mặc, sau đó nhẹ giọng nói: "Chuyện giữa Vu Yêu hãy để gió cuốn đi, dù sao bây giờ chúng ta đã được sống lại, Vu tộc cũng đã diệt vong!

Bây giờ nên hành động rồi, dù sao kéo dài càng lâu càng bất lợi cho chúng ta!" Đế Tuấn nghe xong gật đầu, sau đó hai người tiến vào một dãy núi ở trung bộ Hồng Hoang.

Đế Tuấn nhìn dãy núi vừa to lớn vừa xa lạ trước mắt, nghi hoặc hỏi một câu: "Đây là nơi Ngũ Trang Quán tọa lạc?

Nếu bản hoàng không nhớ lầm, Ngũ Trang Quán hình như không ở trong dãy núi này." Khác với sự mơ hồ của Đế Tuấn, Thái Nhất đã tìm hiểu tình hình đại lục Hồng Hoang hiện tại lại vô cùng khẳng định gật đầu!

"Đích xác là như vậy, còn vì sao lại có sự thay đổi này, hẳn là có liên quan đến việc Hồng Hoang đã phải chịu một tai nạn mang tính

hủy diệt sau khi Vu Yêu lượng kiếp kết thúc.

Sau trận tai nạn đủ để thay đổi trời đất Hồng Hoang đó, Hồng Hoang liền có sự biến hóa to lớn!" Đế Tuấn nghe xong gật đầu, vẻ mặt như bừng tỉnh ngộ! 127.

Quả thực, lúc này cách thời điểm Vu Yêu lượng kiếp kết thúc đã rất lâu, lại thêm Hồng Hoang sau khi lượng kiếp kết thúc lại phải chịu nhiều tổn thương nặng nề, mới dẫn đến sự thay đổi nghiêng trời lệch đất này.

Trong lúc hai người đang trao đổi, một vị đạo đồng mặc áo bào xanh từ từ đi tới, nhìn hai người rồi nhẹ giọng nói: "Xin hỏi hai vị có phải là quý khách từ Thiên Đình đến?" Đế Tuấn và Thái Nhất đang hồi tưởng một số chuyện nghe xong liền nhìn nhau, sau đó nhẹ nhàng gật đầu!

Vị đạo đồng kia thấy họ gật đầu, có chút vui mừng gật đầu rồi hưng phấn nói: "Lão gia nhà ta có lời mời!" Khác với sự hưng phấn của đạo đồng, Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi nghe xong, trước tiên là trầm tư một lát rồi trầm giọng nói: "Lão gia nhà ngươi có phải là Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán?" Vị đạo đồng kia gật đầu, Đế Tuấn và Thái Nhất thấy vậy trong lòng đã hiểu rõ, sau đó đi theo vị đạo đồng kia xuyên qua một vùng núi hoang, đến một vùng đồng bằng!

Trên vùng đồng bằng này, một đạo quan quy mô hoành tráng sừng sững ở trung tâm.

Chương 405

Sau đó dưới sự dẫn dắt của đạo đồng, Đế Tuấn và Thái Nhất đến sảnh khách của Ngũ Trang Quán, gặp được Trấn Nguyên Tử!

Trấn Nguyên Tử sau khi nhìn thấy họ, lộ ra một nụ cười rồi thản nhiên hỏi: "Hai vị Yêu Hoàng, lúc này không ở trong Thiên Đình, tìm bần đạo có việc gì quý?" Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, sau đó Thái Nhất mở miệng nói: "Chúng ta tìm Trấn Nguyên Tử đạo hữu tuy có chuyện tốt, nhưng là một chuyện tốt lớn không thể từ chối." Trấn Nguyên Tử sau khi nghe xong lời của Thái Nhất, lộ ra vẻ hứng thú!

Nhưng thoáng chốc lại khôi phục vẻ bình thường rồi hỏi: "Chuyện tốt lớn?

Trước tiên không bàn chuyện tốt lớn, hãy đưa ra điều kiện trước đi." "Quả không hổ là đại năng đỉnh tiêm tung hoành Hồng Hoang, có thể giữ vững được một phần tâm cảnh!

Điều kiện cũng đơn giản thôi, chúng ta cần ngươi gia nhập!" Thái Nhất nghe xong ha ha cười một tiếng, cuối cùng có chút khâm phục nói!

Nhưng Trấn Nguyên Tử sau khi nghe điều kiện của hắn, lại hơi nhíu mày, có chút không vui nói: "Gia nhập?

Trở thành thuộc hạ của các ngươi sao?

Nếu là vậy, vậy thì mời các vị ra ngoài!

Bất kể chuyện tốt lớn đó là gì, bần đạo cũng sẽ không đồng ý với điều kiện như vậy!" Sau khi nghe Thái Nhất đề xuất gia nhập làm cái giá để có được lợi ích chưa biết kia, trong lòng ông tức thì cảm thấy vô cùng không vui!

Giọng điệu vốn có chút ôn hòa trong nháy mắt trở nên lạnh nhạt, nếu không phải e ngại thực lực của Đế Tuấn và Thái Nhất quá mạnh, e rằng không thể hạ gục được, nếu không đã sớm ra tay rồi.

Đế Tuấn và Thái Nhất thấy Trấn Nguyên Tử phản ứng như vậy, cũng nhanh chóng an ủi: "Trấn Nguyên Tử đạo hữu hiểu lầm rồi, bản hoàng vừa nói gia nhập không phải là để đạo hữu trở thành thuộc hạ của ta, mà là hợp tác!

Chúng ta cùng nhau hợp tác, trở thành người cùng chiến thắng!" Trấn Nguyên Tử sau khi nghe lời giải thích của Đế Tuấn và Thái Nhất, trầm mặc một hồi rồi buông xuống một tia không vui trong lòng, khí tức vốn có chút căng thẳng lại hòa hoãn.

Đế Tuấn và Thái Nhất thấy vậy cũng thở phào nhẹ nhõm, tuy Trấn Nguyên Tử không thể giữ chân được họ, nhưng đánh bị thương một hai người thì hoàn toàn có khả năng.

Sau khi cục diện hai bên hòa hoãn, Trấn Nguyên Tử trầm tư một hồi rồi đáp: "Nếu chỉ là hợp tác, bần đạo đồng ý cũng không phải là không thể, nhưng ta cần xem thành ý của các ngươi." Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau cười một tiếng, hiểu rằng Trấn Nguyên Tử đã động lòng, có cơ hội lớn thành công!

Thế là Thái Nhất nhẹ nhàng nói: "Đương nhiên, chuyện tốt của chúng ta tuyệt đối sẽ không làm ngươi thất vọng!

Nhưng có chút đặc biệt, không thể để người khác, đặc biệt là các Thánh Nhân biết được, nếu không chúng ta đều sẽ chết!" Nhưng Trấn Nguyên Tử sau khi nghe xong, lại không được nhẹ nhàng như Thái Nhất!

Ngược lại trong lòng có chút nặng nề.

Tuy nhiên, câu nói đó của Thái Nhất tuy có vẻ thờ ơ nhưng ý nghĩa

ẩn chứa bên trong lại khiến người ta kinh hãi.

Rốt cuộc là chuyện gì có thể khiến Thái Nhất tự tin đến vậy, có thể dẫn tới sự truy sát của Thánh nhân!

Hiện tại, Đế Tuấn và Thái Nhất lại định dùng tin tức đủ để uy hiếp Thánh nhân này nói cho hắn biết, thật sự khiến hắn có chút khó xử!

Trong nội tâm của Trấn Nguyên Tử, cái tâm vốn bình thản vô cùng lại vì sự việc lần này mà bắt đầu trở nên có chút kích động.

Phải biết đó là bí mật đủ để uy hiếp Thánh nhân, nếu không biết được thì thật là quá đáng tiếc!

Vì vậy, Trấn Nguyên Tử một mặt cố nén sự kích động trong lòng, một mặt giả vờ thản nhiên đáp lại: "Chút thành ý đó không đủ để bần đạo đáp ứng, trừ phi ngươi có thể cho bần đạo thấy thành ý thực sự, chứ không phải vài tin tức vô dụng này." Nhưng một tia khát vọng và kích động trong ánh mắt y lại không thể che giấu được, Đế Tuấn và Thái Nhất sau khi thấy vậy liền hiểu rằng Trấn Nguyên Tử sắp trở thành đối tác hợp tác, thế là cũng không giấu giếm nữa mà trực tiếp mở lời: "Chuyện đó vô cùng quan trọng, nói ở đây e rằng sẽ có nguy hiểm đến tính mạng!

Trấn Nguyên Tử đạo hữu lẽ nào không có một nơi nào an toàn hơn, một nơi không bị Thánh nhân biết đến sao?" Trấn Nguyên Tử nghe xong cũng hồi phục lại từ trong kích động, sau đó suy nghĩ một hồi rồi đưa Đế Tuấn và Thái Nhất đến bên cạnh cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn Nhân Sâm Quả Thụ!

Trấn Nguyên Tử nhìn cây Nhân Sâm Quả Thụ khổng lồ trước mắt, than nhẹ một tiếng rồi nói: "Nhân Sâm Quả Thụ là cực phẩm Tiên Thiên Linh Căn, có sinh mệnh lực cực kỳ cường đại!

Sinh mệnh bừng bừng của nó có thể che đậy sự quan sát của Thánh nhân, cho nên bí mật của các ngươi có thể nói ra ở đây!" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong cũng không trả lời ngay, mà nhìn nhau một cái, sau đó đều nhìn thấy một tia cảnh giác trong mắt đối phương.

Đương nhiên không phải cảnh giác đối phương, mà là cảnh giác Trấn Nguyên Tử!

Tuy Đế Tuấn và Thái Nhất tự tin có thể đánh bại Trấn Nguyên Tử, nhưng cũng phải đề phòng vạn nhất, cẩn thận bị đánh lén.

Sau đó, một luồng khí tức nhàn nhạt từ trên người Đế Tuấn và Thái Nhất tỏa ra, luồng khí tức nhàn nhạt đó nhanh chóng bao vây hai người rồi lan ra đến cây Nhân Sâm Quả.

Trấn Nguyên Tử thấy vậy, mày hơi nhíu lại!

Sau đó vung tay một cái, một đạo pháp lực cực kỳ tinh thuần được rót vào cây Nhân Sâm Quả.

Tiếp đó, cây Nhân Sâm Quả Thụ tỏa ra một lớp quang mạc nhàn nhạt, ngăn cách luồng khí tức mà Đế Tuấn và Thái Nhất vừa phát ra.

Đế Tuấn và Thái Nhất thấy vậy cũng không có biểu hiện gì, dù sao mục đích hiện tại là để kiểm tra xem cây Nhân Sâm Quả Thụ này có an toàn hay không.

Sau một hồi thử nghiệm, Đế Tuấn và Thái Nhất cuối cùng cũng hài lòng gật đầu!

Xem ra thần thông của cây Nhân Sâm Quả Thụ này không hề thấp, lại có công hiệu như vậy.

Sau khi xác định đã an toàn, Trấn Nguyên Tử liền bắt đầu thúc giục: "Được rồi, nếu đã xác định an toàn thì nói ra đi." Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau một cái rồi im lặng gật đầu, Thái Nhất bước đến bên cạnh Trấn Nguyên Tử khẽ nói một câu: "Ta có phương pháp

thành Thánh, ngươi có bằng lòng hợp tác với bọn ta không?" Trấn Nguyên Tử nghe xong liền chết lặng tại chỗ, nhất thời không thể phản ứng lại! 128.

Đế Tuấn và Thái Nhất thấy vậy liền lộ ra nụ cười hiểu ý nhau, sau đó lẳng lặng chờ đợi, chờ đợi kết quả cuối cùng xuất hiện.

Trấn Nguyên Tử sau một hồi kinh ngạc cũng đã hoàn hồn!

Sau đó có chút không dám tin hỏi lại: "Thái Nhất, những gì ngươi vừa nói đều là thật sao?" "Đương nhiên là thật, nhưng nếu Trấn Nguyên Tử đạo hữu không tin thì cũng đành chịu!

Bọn ta chỉ có thể tìm mục tiêu hợp tác khác thôi." Thái Nhất nói xong có chút tiếc nuối, tất cả đều hiện ra trong mắt Trấn Nguyên Tử.

Lúc này trong lòng Trấn Nguyên Tử trăm mối cảm xúc ngổn ngang, hai ý nghĩ đang va chạm vào nhau, dung hợp vào nhau!

Hai ý nghĩ đó chính là hai lựa chọn trong lòng Trấn Nguyên Tử!

Một là lựa chọn đồng ý, nhưng nguy hiểm trùng trùng, chuyện bọn họ nói chỉ có một nửa xác suất là đúng.

Hai là lựa chọn không đồng ý, bảo toàn hiện trạng!

Không quan tâm đến chuyện Hồng Hoang, mặc cho Hồng Hoang tiếp tục hỗn loạn.

Đế Tuấn và Thái Nhất dường như cũng nhìn ra sự giằng xé trong lòng Trấn Nguyên Tử, thế là bồi thêm một câu: "Trấn Nguyên Tử đạo hữu, nếu cứ duy trì hiện trạng, e rằng đạo hữu sẽ không có cơ hội trở thành Thánh nhân chí cao vô thượng.

Gia nhập với bọn ta thì khác, tuy có khả năng thất bại nhưng cũng có khả năng trở thành Thánh nhân!

Xác suất một nửa cũng đáng để đánh cược một phen!" Một câu

nói đã tạo thành một cán cân nghiêng lệch, phá vỡ sự cân bằng trong lòng Trấn Nguyên Tử.

Sau khi thở dài một hơi, Trấn Nguyên Tử đã chọn đánh cược một lần!

Dù sao con đường tu luyện chính là tranh đấu với trời.

Không có tinh thần dám đánh dám liều, làm sao có thể trở thành Thánh nhân chí cường!

"Thôi được, bần đạo đồng ý gia nhập!

Nhưng cũng hy vọng các ngươi có thể giữ lời, nếu để bần đạo biết các ngươi lừa gạt bần đạo, vậy thì bần đạo tuyệt đối sẽ cùng các ngươi bất tử bất hưu!" Sau khi cán cân trong lòng nghiêng lệch, Trấn Nguyên Tử đã lên tiếng!

Đầu tiên là đồng ý hợp tác với Đế Tuấn và Thái Nhất, đồng thời cũng cảnh cáo một phen sau cùng.

Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong liền lộ ra nụ cười vui vẻ, chiến thắng bước đầu!

Đã thành công thu phục được mục tiêu đầu tiên.

"Đó là tự nhiên, bản hoàng tuyệt đối sẽ không lừa gạt ngươi!

Chương 406

Chúc chúng ta hợp tác vui vẻ!".

Sau khi rời khỏi Ngũ Trang Quán, cũng là ngày thứ ba Đế Tuấn và Thái Nhất ở Hồng Hoang đại lục, thực ra ngày đầu tiên đã giải quyết xong Trấn Nguyên Tử!

Nhưng sau khi đồng ý hợp tác, Trấn Nguyên Tử trở nên có chút nhiệt tình, thịnh tình mời họ ở lại hai ngày, đồng thời còn hái quả Nhân Sâm cho họ thưởng thức.

Thịnh tình khó từ, Đế Tuấn và Thái Nhất đã đồng ý!

Sau khi ở đủ hai ngày, Đế Tuấn và Thái Nhất liền lập tức quay người rời đi.

Sau khi rời Ngũ Trang Quán, hai người Đế Tuấn và Thái Nhất đã đến lãnh địa của Thanh Khâu Hồ tộc!

Đương nhiên, lãnh địa Thanh Khâu Hồ tộc cũng đã thay đổi rất nhiều, những kiến trúc quen thuộc đã sớm tan thành mây khói.

Thậm chí một vài người quen thuộc cũng đã hóa thành tro bụi.

Đế Tuấn và Thái Nhất đứng bên ngoài lãnh địa Thanh Khâu Hồ tộc, nhìn Thanh Khâu Hồ tộc đã có sự thay đổi nghiêng trời lệch đất mà không khỏi cảm khái!

"Bạch Thiển, bản hoàng đã về Thanh Khâu Hồ tộc!

Nhưng nàng lại không bao giờ có thể trở về được nữa!" Đế Tuấn nhìn lãnh địa Thanh Khâu Hồ tộc vừa quen thuộc vừa xa lạ, có chút bi thương nói!

Một luồng khí tức bi thương từ trên người y chậm rãi tỏa ra.

Thái Nhất đứng bên cạnh thấy vậy cũng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, không biết nên an ủi Đế Tuấn như thế nào cho phải.

Khi hai người đang chìm trong bi thương, một người đàn ông trung niên bình thường từ trong lãnh địa Thanh Khâu Hồ tộc bước ra, cung kính hành lễ với hai người rồi hỏi: "Xin hỏi hai vị có phải là Yêu Hoàng bệ hạ không ạ!" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong liền hoàn hồn từ trong bi thương, sau đó liếc nhìn thanh khâu hồ yêu mang dáng vẻ người đàn ông trung niên bình thường kia rồi khẽ gật đầu!

Thanh khâu hồ yêu đó sau khi nhận được câu trả lời khẳng định, hai mắt liền lóe lên kim quang!

Lần nữa đối mặt với hai vị Yêu Hoàng Đế Tuấn và Thái Nhất thì trở nên càng thêm cung kính!

"Lão tổ nhà ta đã đợi trong tộc từ lâu, mời hai vị Yêu Hoàng bệ hạ theo ta!" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong liền gật đầu, sau đó dưới sự dẫn dắt của người đàn ông trung niên kia tiến vào lãnh địa Thanh Khâu Hồ tộc đầy sương mù.

Sau khi xuyên qua một lớp sương mù dày đặc, Đế Tuấn và Thái Nhất chợt sáng mắt!

Một thế ngoại đào viên xuất hiện trước mắt họ.

Đế Tuấn nhìn thấy có chút quen thuộc, dường như giống hệt lần trước đến đây.

"Yêu Hoàng bệ hạ giá lâm, lão thân không thể nghênh đón từ xa, mong thứ tội!" Khi Đế Tuấn đang chìm vào hồi ức, một lão phu nhân chống gậy từ xa chậm rãi bước tới, nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất rồi dùng giọng nói hơi khàn cung kính nói!

Đế Tuấn và Thái Nhất nghe thấy giọng nói hơi khàn đó, ngẩng đầu nhìn về phía lão phu nhân!

Đế Tuấn sau khi nhìn thấy lão phu nhân đó, cuối cùng cũng lộ ra một nụ cười: "Thanh Khâu Lão Tổ, nhiều năm không gặp, vẫn khỏe chứ!" Lão phu nhân chống gậy kia cũng chính là Thanh Khâu Lão Tổ nghe xong rõ ràng khựng lại, đồng thời trong đôi mắt lộ ra một vẻ bi thương.

Nhưng rất nhanh, Thanh Khâu Lão Tổ liền hoàn hồn nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất, lộ ra nụ cười bất đắc dĩ: "Không sao sao được, Vu Yêu lượng kiếp lan đến cả Hồng Hoang!

Thanh Khâu Hồ tộc của ta làm sao có thể trốn thoát, chỉ là đều đã qua rồi!

Bây giờ Thanh Khâu Hồ tộc tuy không cường đại như thời kỳ Vu Yêu lượng kiếp, nhưng ít nhất cũng đã bảo tồn được!" Sau khi nói xong những lời này, vẻ mặt của Thanh Khâu Lão Tổ cũng dần dần khôi phục lại bình tĩnh!

Sau khi bình tĩnh lại, Thanh Khâu Lão Tổ liếc nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất rồi nhàn nhạt nói: "Yêu Hoàng bệ hạ từ xa đến, mời đến chỗ lão thân ngồi một lát." Sau đó xoay người, chống gậy đi về phía trung tâm lãnh địa Thanh Khâu Hồ tộc.

Đế Tuấn và Thái Nhất thấy vậy liền nhìn nhau một cái, sau đó khẽ gật đầu đi theo.

Sau khi đi được một đoạn, Đế Tuấn và Thái Nhất đã đến một cung điện quen thuộc!

Nhưng cung điện này dường như đã phải chịu sự phá hoại cực mạnh, trông vô cùng đổ nát.

Thanh Khâu Lão Tổ đến bên ngoài cung điện đổ nát, không dừng lại mà mở cánh cửa đã đóng kín từ lâu rồi bước vào.

Đế Tuấn và Thái Nhất đứng ở cửa cung điện nhìn một lúc, sau đó

mang theo tâm trạng có phần nặng nề cũng bước vào.

Khi Đế Tuấn và Thái Nhất bước vào cung điện đổ nát, Thanh Khâu Lão Tổ đã ngồi xếp bằng ngay ngắn, thấy họ liền nhẹ giọng nói: "Hẳn là hai vị Yêu Hoàng cũng có phần quen thuộc với cung điện này, vậy nên xin mời tự ngồi xuống!" Đế Tuấn nghe xong gật đầu, y vô cùng quen thuộc với cung điện này!

Y đã từng ở đây cầu thân với Thanh Khâu Hồ tộc!

Chỉ là lần nữa đến đây, mọi chuyện đã khác!

Người từng yêu thương đã hóa thành tro bụi.

Đợi hai vị Yêu Hoàng ngồi xuống xong, Thanh Khâu Lão Tổ nhìn họ một cái, dừng lại một lát rồi nói: "Hai vị Yêu Hoàng đến Thanh Khâu Hồ tộc của ta, có chuyện gì quan trọng vậy?" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong liền nhìn nhau, sau đó Đế Tuấn gật đầu, Thái Nhất liền chắp tay với Thanh Khâu Lão Tổ nói: "Hai người chúng ta lần này đến, ngoài việc bái kiến Thanh Khâu Lão Tổ, còn có một đại cơ duyên muốn cùng lão tổ chia sẻ!" Thanh Khâu Lão Tổ nghe xong liền nhắm mắt suy nghĩ một lát, có chút nghi hoặc hỏi: "Hai vị Yêu Hoàng, rốt cuộc là cơ duyên gì mà cần hai vị đích thân ra mặt!" Thái Nhất nghe xong khẽ mỉm cười, không trả lời trực tiếp câu hỏi của Thanh Khâu Lão Tổ mà hỏi ngược lại bà một câu: "Hẳn là lão tổ cũng đã biết tin tức hai người chúng ta sống lại!" Thanh Khâu Lão Tổ nghe xong gật đầu, trong mắt lóe lên một tia chấn động!

Dù sao cảnh tượng Đế Tuấn đột nhiên xuất hiện ở Nam Thiên Môn cách đây không lâu vẫn còn rõ mồn một trong mắt Thanh Khâu Lão Tổ!

Đồng thời trong lòng bà cũng vô cùng tò mò, một người đã chết nhiều năm tại sao có thể xuất hiện trở lại!

Nếu là chuyển thế luân hồi, căn bản không thể nào thức tỉnh lại ký ức!

Dù sao không có đại năng có tu vi đủ mạnh giúp đỡ, căn bản không thể giữ lại ký ức trong Lục Đạo Luân Hồi.

Huống hồ chủ nhân Lục Đạo Luân Hồi là Hậu Thổ, tuy Hậu Thổ không trực tiếp ra tay đối phó với Yêu tộc đã chết.

Nhưng muốn giở trò dưới mí mắt của nàng cũng tuyệt đối không thể!

Huống hồ thủ đoạn của Đế Tuấn và Thái Nhất thông thiên, dù có thể qua mặt Hậu Thổ cũng không thể giữ lại được tu vi của mình trong Lục Đạo Luân Hồi.

Chuyện kỳ quái như vậy, e rằng trong Hồng Hoang không ai là không cảm thấy hứng thú!

Nhưng Thanh Khâu Lão Tổ tuy trong lòng vô cùng tò mò, nhưng trong đó tất có đại bí mật!

Đế Tuấn và Thái Nhất chắc chắn sẽ không dễ dàng tiết lộ cho người khác, nên bà cũng không hỏi.

Nhưng bây giờ Thái Nhất lại nhắc tới, lẽ nào muốn công bố bí mật bên trong?

Nghĩ đến đây, hai mắt Thanh Khâu Lão Tổ liền lộ ra tinh quang!

Lúc này bà đã là đại năng đỉnh cao Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nhưng Thanh Khâu Lão Tổ cảm giác sinh mệnh của mình e rằng không còn sống được bao lâu nữa, dù sao bà cũng là con cáo đầu tiên của Hồng Hoang.

Tuy dựa vào tư chất của bản thân và thời gian dài đã đạt đến cảnh giới đỉnh phong hiện tại, nhưng khả năng tiến thêm một bước nữa

gần như là không có.

Thêm vào đó, trải qua các đại kiếp, đặc biệt là sự va chạm của Vu Yêu lượng kiếp, Thanh Khâu Lão Tổ cũng đã bị thương không nhỏ!

Cho nên dưới sự tác động của hai yếu tố này, sinh mệnh của Thanh Khâu Lão Tổ trở nên mong manh!

Bình thường, Thanh Khâu Lão Tổ đều không xuất hiện trong Thanh Khâu Hồ tộc.

Lần này cũng là vì hai vị Yêu Hoàng bệ hạ đích thân đến, Thanh Khâu Lão Tổ vì để tỏ lòng tôn kính với hai vị Yêu Hoàng mới từ nơi bế quan bước ra.

Nếu như có được bí mật tử nhi phục sinh của Đế Tuấn và Thái Nhất, vậy thì Thanh Khâu Hồ tộc không cần phải trốn tránh trong lãnh địa chật hẹp này nữa.

Thái Nhất sau khi nhìn thấy ánh mắt đầy khát vọng của Thanh Khâu Lão Tổ, khẽ mỉm cười: "Sở dĩ chúng ta có thể chết đi sống lại là vì chúng ta đã biết được một đại bí mật, mà đại bí mật này ngoài việc có thể khiến người ta chết đi sống lại, đồng thời cũng có thể khiến người ta trở thành Thánh nhân chí cao vô thượng!" 129.

Chương 407

Thanh Khâu Lão Tổ nghe xong sắc mặt đột nhiên khựng lại, sau đó trên người bà bộc phát ra một luồng khí tức vô cùng lăng lệ!

Đồng thời toàn bộ lãnh địa Thanh Khâu Hồ tộc đột nhiên bị một lớp quang mạc bao phủ, sau khi phong tỏa lãnh địa Thanh Khâu Hồ tộc, Thanh Khâu Lão Tổ mới nghiêm túc nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất!

"Thái Nhất Yêu Hoàng, chuyện ngươi vừa nói là thật hay giả!" Thái Nhất nhìn Thanh Khâu Lão Tổ vô cùng căng thẳng, lộ ra nụ cười thản nhiên rồi gật đầu!

Sau đó Thái Nhất vô cùng ung dung tự tin đáp: "Đó là tự nhiên, đó cũng là mục đích thứ hai của ta lần này!

Một cơ duyên lớn bằng trời!" Thanh Khâu Lão Tổ sau khi nhận được sự khẳng định, cũng từ trạng thái sắp chết biến thành thời kỳ đỉnh phong! 130.

Thanh Khâu Lão Tổ vốn bị một luồng tử khí bao quanh lại lần nữa bộc phát ra một luồng khí tức lăng lệ.

Toàn bộ tộc nhân Thanh Khâu Hồ tộc sau khi cảm nhận được luồng khí tức kia sắc mặt liền đại biến, sau đó trở nên có chút hoảng sợ! 131.

Người tộc nhân trung niên đã tiếp đãi Đế Tuấn và Thái Nhất càng tỏ ra vô cùng hoảng hốt, nhìn cung điện không xa trong lòng liền có một luồng xung động muốn đi kiểm tra tình hình.

Nhưng không có lệnh của Thanh Khâu Lão Tổ, người đàn ông trung niên đó không dám tiến lên xem xét!

Nhưng lại đã chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ, tùy thời chờ đợi mệnh lệnh của Thanh Khâu Lão Tổ.

Trong cung điện đổ nát đó, Thanh Khâu Lão Tổ nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất vô cùng thản nhiên, đôi mày nhíu lại hồi lâu rồi từ từ giãn ra. 132.

Đồng thời luồng khí tức lăng lệ đó cũng từ từ biến mất, sau khi nhẹ nhàng thở ra một hơi, Thanh Khâu Lão Tổ lại ngồi xếp bằng, sau đó nghiêm túc nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất khẽ hỏi: "Bí mật như vậy e rằng không phải tùy tiện là có được, nói đi, có điều kiện gì!" Thái Nhất nghe xong cười một tiếng, sau đó cũng vô cùng nghiêm túc nhìn về phía Thanh Khâu Lão Tổ: "Tự nhiên!

Dù sao tầm quan trọng của pháp môn thành Thánh chúng ta đều biết.

Nếu muốn lấy được phương pháp như vậy từ nơi khác, chắc chắn là chuyện viển vông!

Nhưng với quan hệ của chúng ta, điều kiện để có được pháp môn thành Thánh rất đơn giản!

Hợp tác với bọn ta!" Thanh Khâu Lão Tổ nghe xong cũng không trả lời ngay mà chìm vào trầm tư!

Đế Tuấn và Thái Nhất thấy Thanh Khâu Lão Tổ đang suy nghĩ, cũng không vội giục bà đưa ra quyết định mà lẳng lặng chờ đợi.

Lúc này trong lòng Thanh Khâu Lão Tổ, kích động và căng thẳng cùng tồn tại!

Tầm quan trọng của pháp môn thành Thánh ở Hồng Hoang ai ai cũng biết.

Thanh Khâu Lão Tổ sau khi biết có phương pháp thành Thánh, tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha!

Nhưng điều kiện của Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không đơn giản, tuy chỉ là hợp tác nhưng lại bao hàm quá nhiều thứ.

Hiện tại Đế Tuấn và Thái Nhất vô cùng thần bí, tuy khí tức không khác gì Yêu Hoàng bệ hạ trước đây.

Nhưng điều này vô cùng đáng nghi, dù sao đã chết lâu như vậy, căn bản không tồn tại khả năng luân hồi chuyển thế!

Cho nên việc đột nhiên xuất hiện, đối với những người đứng đầu Yêu tộc không phải là một chuyện đáng mừng, thậm chí có thể không phải là chuyện tốt.

Nhưng tuy trong lòng Thanh Khâu Lão Tổ có nhiều nghi ngờ, nhưng sắc mặt lại không hề lộ ra!

Thậm chí trong lòng bà, ý nghĩ đồng ý với Đế Tuấn và Thái Nhất còn nhiều hơn.

Dù sao đó cũng là pháp môn thành Thánh, đừng nói là gặp được, ngay cả nghe được cũng là một chuyện may mắn!

Bây giờ có thể gặp được, chắc chắn là một đại cơ duyên!

Tuy trong đó chắc chắn ẩn chứa nguy hiểm lớn, nhưng vì cơ hội thành Thánh đó cũng đáng để liều một phen.

Sau khi giằng xé trong lòng một lát, Thanh Khâu Lão Tổ lại bình tĩnh lại, lúc này bà đã đưa ra một quyết định vô cùng phù hợp với mình!

Nhưng vào thời khắc cuối cùng trước khi đưa ra quyết định, Thanh Khâu Lão Tổ muốn hiểu rõ hơn về nội dung hợp tác!

"Hai vị Yêu Hoàng, có thể cho biết nội dung hợp tác cụ thể bao gồm những gì không!" Thái Nhất nghe xong không chút suy nghĩ đáp: "Bao hàm tất cả, chỉ cần gia nhập với bọn ta thì chính là đối tác hợp

tác của bọn ta!

Bất cứ chuyện gì chúng ta cũng phải cùng nhau gánh vác." Thanh Khâu Lão Tổ nghe xong, không khỏi nhíu mày!

Nếu như vậy, chẳng phải tương đương với việc gia nhập Thiên Đình sao!

Nhưng Thanh Khâu Lão Tổ lại nghĩ, gia nhập thì đã sao?

Chỉ cần trở thành Thánh nhân chí cao vô thượng, một chút hy sinh đó cũng là khó tránh.

"Thôi được, cơ duyên hấp dẫn như vậy lão thân làm sao có thể từ bỏ!

Lão thân đồng ý, nhưng cũng hy vọng các ngươi có thể giữ lời hứa!" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong liền nhìn nhau, lộ ra nụ cười hưng phấn!

Đế Tuấn còn trực tiếp đứng lên, bảo đảm nói: "Đó là tự nhiên, ta lấy danh nghĩa Yêu Hoàng của ta bảo đảm!

Chuyện đã hứa tuyệt đối có thể làm được." Thanh Khâu Lão Tổ nghe xong mới hài lòng gật đầu, sau đó liếc nhìn bầu trời có chút âm u, trong lòng không biết đang nghĩ gì.

Sau khi Thanh Khâu Lão Tổ đồng ý hợp tác, hai người Đế Tuấn và Thái Nhất lại ở trong Thanh Khâu Hồ tộc một thời gian, sau đó cáo biệt Thanh Khâu Lão Tổ, bước lên con đường tiếp tục liên hệ với các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ của Hồng Hoang.

Trong những năm sau đó, Đế Tuấn và Thái Nhất đã đi khắp Hồng Hoang đại lục, bái kiến từng vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Họ đã nhận được sự ủng hộ của các đại năng đỉnh phong cảnh

giới Chuẩn Thánh hậu kỳ bao gồm Trấn Nguyên Tử, Thanh Khâu Lão Tổ.

Việc Đế Tuấn và Thái Nhất bái kiến các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ quy mô lớn như vậy đã thu hút sự chú ý của tất cả các Thánh nhân!

Nhưng không biết vì sao, có lẽ dưới tác dụng của sức mạnh thần bí nào đó, các Thánh nhân lại mặc nhận hành động của Đế Tuấn và Thái Nhất.

Một số đệ tử Thánh nhân không hiểu, dù sao tạm không bàn đến việc Đế Tuấn và Thái Nhất rốt cuộc sống lại như thế nào, chỉ riêng việc họ xuất hiện trong Hồng Hoang đã không thể không khiến người ta sinh lòng nghi ngờ.

Đặc biệt là hiện tại, vừa mới hoàn toàn nắm quyền Thiên Đình đã không thể chờ đợi được mà đi bái kiến một loạt đại năng.

Nội dung giữa họ vô cùng thần bí, được bảo vệ!

Thêm vào đó, sau khi Đế Tuấn và Thái Nhất rời đi, những phản ứng của các đại năng đó đều cho thấy mối quan hệ giữa họ không hề đơn giản.

Thế là trong Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy vừa mới kết thúc một buổi giảng đạo đang chờ các đệ tử bên dưới đặt câu hỏi.

Trong số mười mấy đệ tử bên dưới, Thái Ất Chân Nhân là người đầu tiên sau Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên và Huyền Quy, đương nhiên là người đặt câu hỏi đầu tiên: "Dám hỏi sư tôn, nay Yêu Hoàng trọng sinh!

Hồng Hoang đại loạn, đệ tử Thánh nhân chúng con nên đối phó như thế nào?" Là đệ tử đầu tiên đặt câu hỏi, Thái Ất Chân Nhân không hỏi về vấn đề tu luyện!

Mà hỏi về cục thế gần đây của Hồng Hoang.

Mười mấy đệ tử sau lưng y, sau khi nghe câu hỏi của Thái Ất Chân Nhân liền không chớp mắt nhìn về phía Nguyên Thủy, ai cũng muốn nghe câu trả lời của Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy nghe xong, cũng có chút bất ngờ mở mắt!

Chương 408

Nhìn về phía Thái Ất, ánh mắt mang theo một tia tán thưởng.

"Việc Đế Tuấn và Thái Nhất sống lại có một luồng sức mạnh thần bí làm kẻ thúc đẩy, thúc đẩy mọi hành động của Đế Tuấn và Thái Nhất!

Cho nên chúng mới vừa nắm quyền Thiên Đình đã không thể chờ đợi được mà liên hệ với các tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang.

Vi sư suy đoán, bàn tay đen thần bí đó rất có khả năng là Hỗn Độn Ma Thần!" Thái Ất và các đệ tử nghe xong lòng kinh hãi, trở nên có chút hoảng loạn!

Thái Ất sau một hồi hoảng loạn ngắn ngủi liền hoàn hồn vội vàng nhìn về phía Nguyên Thủy.

Khi thấy trên mặt Nguyên Thủy vẫn luôn lộ ra nụ cười nhàn nhạt, trái tim vốn hoảng loạn của Thái Ất cũng dần dần bình tĩnh lại!

Đúng vậy, Hỗn Độn Ma Thần tuy mạnh mẽ!

Nhưng Hồng Hoang cũng không hề yếu, các Thánh nhân càng có thể cùng Hỗn Độn Ma Thần đánh bất phân thắng bại. 133.

Huống hồ sư tôn của mình là Nguyên Thủy Thiên Tôn thực lực cường hãn vô cùng, đối phó với một vài Hỗn Độn Ma Thần hoàn toàn không thành vấn đề!

Cho nên Thái Ất cũng từ trong hỗn loạn đó khôi phục lại, sau khi cung kính hành lễ với Nguyên Thủy liền bình thản ngồi xếp bằng ở hàng đầu tiên.

Các đệ tử khác cũng trong lúc hoảng loạn chú ý đến hành động

của Thái Ất, lập tức cũng nghĩ đến thực lực của sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Một luồng tự tin dâng lên trong lòng!

Sau đó lần lượt gạt bỏ lo lắng và sợ hãi trong lòng, bình tĩnh ngồi xếp bằng tại vị trí cũ.

Nguyên Thủy thấy tất cả đã khôi phục lại trạng thái cũ, cuối cùng cũng hài lòng gật đầu!

"Không tệ, có thể nhanh chóng hồi phục từ trong hoảng loạn!

Thực ra Hỗn Độn Ma Thần không có gì đáng sợ, chỉ cần kiên trì bản tâm thì không cần sợ hãi Hỗn Độn Ma Thần!" Sau khi nghe lời giáo huấn của Nguyên Thủy, Thái Ất và các đệ tử khác đều cung kính gật đầu!

"Ngoài ra, các con có câu hỏi nào khác không?" Sau khi khôi phục lại bình thường, Nguyên Thủy lại hỏi!

"Sư tôn, ..." Thái Ất và các đệ tử khác nghe xong, liền đem những vấn đề khó khăn nhất trong lòng ra hỏi!

Nguyên Thủy đều giải đáp từng cái một, thậm chí đối với một số vấn đề đặc biệt khó, y giải đáp vô cùng chi tiết!

Thái Ất và các đệ tử khác nghe xong như si như túy, thu hoạch không nhỏ!

Ngoài Tam Tiên Đảo, trên Côn Luân Sơn và trong Linh Sơn ở Tây phương, sau buổi giảng đạo định kỳ, các đệ tử của mấy vị Thánh nhân cũng lần lượt đưa ra những câu hỏi có nội dung tương tự như câu hỏi của Thái Ất Chân Nhân vừa rồi.

Nội dung trả lời của Thông Thiên Thánh Nhân và hai vị Thánh nhân Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng tương tự như nội dung trả lời của

Nguyên Thủy.

Sau khi nhận được chỉ thị của mấy vị Thánh nhân, các đệ tử Thánh nhân vốn có chút hoảng loạn cũng dần dần bình tĩnh lại.

Trong Hồng Hoang, lại khôi phục một mảnh bình tĩnh!

Chỉ là những ánh mắt trong cõi u minh kia lại báo hiệu rằng chuyện Hồng Hoang sẽ không kết thúc đơn giản như vậy.

Các Thánh nhân lúc này đang chăm chú nhìn vào Thiên Đình cũng như Đế Tuấn và Thái Nhất, tuy trong lòng họ đã đoán ra Hỗn Độn Ma Thần đang giở trò, nhưng Hỗn Độn Ma Thần rốt cuộc muốn làm gì thì các Thánh nhân lại không thể suy ra được.

Thêm vào đó, hiện nay Đế Tuấn và Thái Nhất hành động lớn liên tục, chẳng bao lâu nữa dưới sự khống chế của Đế Tuấn và Thái Nhất, Thiên Đình chắc chắn sẽ có động thái lớn.

Cho nên các Thánh nhân muốn thông qua hành động của Thiên Đình để biết được, ý nghĩa hoặc nhiệm vụ khi Đế Tuấn và Thái Nhất quay trở lại Hồng Hoang rốt cuộc là gì.

Dưới sự chú ý của các Thánh nhân, trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, Đế Tuấn và Thái Nhất đang vạch ra một kế hoạch kinh thiên động địa.

Lúc này Lăng Tiêu Bảo Điện đã bị phong tỏa hoàn toàn, ngoài Đế Tuấn, Thái Nhất và mười vị Yêu Thần, bất kỳ ai khác cũng không được đến gần nửa bước, nếu không tất có họa sát thân.

Do tầm quan trọng của hội nghị lần này, để bảo mật, Đế Tuấn thậm chí còn lấy ra một viên linh châu do Hỗn Độn Ma Thần ban cho.

Sau khi viên linh châu đó được lấy ra, cả Lăng Tiêu Bảo Điện đã bị cách ly!

Ngay cả ánh mắt của các Thánh nhân cũng không thể xuyên qua lớp lớp cách ly để nhìn thấy cảnh tượng bên trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Sau khi có nhiều lớp phòng hộ, Đế Tuấn và Thái Nhất cuối cùng cũng có thể yên tâm bàn luận về mục đích và kế hoạch tiếp theo của mình.

Là trí giả trong Yêu tộc, Bạch Trạch tuy đã chết một lần nhưng trí tuệ siêu phàm vẫn không hề suy giảm.

Vì vậy, y đề nghị: "Hai vị Yêu Hoàng bệ hạ, chúng ta hiện đã nắm quyền Thiên Đình, liên hợp với một loạt đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh!

Đã đến lúc thực hiện nhiệm vụ mà các vị đại nhân kia giao phó rồi!" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong gật đầu, quả thực đã mấy ngày kể từ khi trọng sinh về Hồng Hoang!

Đã đến lúc triển khai một số kế hoạch rồi.

Vì vậy, Đế Tuấn nhìn về phía Bạch Trạch khẽ hỏi: "Vậy thì Bạch Trạch, ngươi có đề nghị gì hay không?" Bạch Trạch sau khi nghe lời của Đế Tuấn, trước tiên cúi đầu suy nghĩ một lúc, sau đó trả lời: "Yêu Hoàng bệ hạ, thuộc hạ cảm thấy chúng ta nên điều động sức mạnh hiện tại của Thiên Đình, ra tay chiếm lấy một số thế lực trong Hồng Hoang, khuấy động sự bình tĩnh hiện tại của Hồng Hoang!

Khi đó, chúng ta có thể dựa vào những cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đó để thu hút sự chú ý của các Thánh nhân, sau đó sẽ tiếp dẫn các vị đại nhân kia giáng lâm!" Đế Tuấn nghe xong cũng tán thành gật đầu, phương pháp này quả thực khả thi!

Có những Chuẩn Thánh đó đi đầu có thể giúp thu hút sự chú ý của một số Thánh nhân, khiến áp lực của họ giảm đi rất nhiều!

Nhưng Thái Nhất ở bên cạnh lại khẽ lắc đầu, cho rằng phương án này không ổn!

"Huynh trưởng, phương án này tuy khả thi nhưng lại quá phiền phức!

Huống hồ những tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh đó vô cùng tinh ranh, căn bản sẽ không đi đầu cho chúng ta!" Đế Tuấn nghe xong cũng gật đầu đồng tình, quả thực những kẻ có thể trở thành cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, ai mà không phải là lão hồ ly đã trải qua muôn vàn kiếp nạn.

Một khi có tình huống bất lợi dù chỉ một chút, họ tuyệt đối sẽ không tham gia!

Sau khi phương án trước đó bị bác bỏ, mười vị Yêu Thần cùng Đế Tuấn và Thái Nhất lại một lần nữa suy nghĩ.

Phải chọn một phương án vừa không gây chú ý, lại vừa phải tạo ra chấn động!

Một phương pháp vừa không thể bại lộ mục đích thực sự, lại có thể gây ra hỗn loạn cho Hồng Hoang!

Cả Lăng Tiêu Bảo Điện lập tức chìm vào trầm tư, trong chốc lát, nhiều phương án xuất hiện trong đầu mọi người, nhưng lại nhanh chóng bị bác bỏ.

Thực ra cái khó không phải là khuấy động Hồng Hoang, mà là làm sao để không thu hút sự chú ý và ra tay của các Thánh nhân Hồng Hoang!

Chết một lần rồi, họ không còn sự tự đại như xưa, không cho rằng mình có thể đối kháng với Thánh nhân.

Cho nên nếu một khi Thánh nhân can thiệp, vậy thì mọi kế hoạch đều sẽ trở thành một tờ giấy lộn, không có tác dụng gì!

Khi mọi người đang căng thẳng suy nghĩ, Thái Nhất đột nhiên nghĩ ra một phương pháp tương đối an toàn!

“Chúng ta chinh chiến Hồng Hoang đi!” Đế Tuấn và các Yêu Thần khác nghe xong, lập tức chìm vào trầm tư!

Sau đó đều cảm thấy đây là một ý kiến rất hay.

“Quả không hổ là Đông Hoàng bệ hạ!

Túc trí đa mưu, là trụ cột không thể thiếu của Yêu tộc chúng ta!” Bạch Trạch sau khi nghe phương pháp do Thái Nhất đề xuất, mắt liền sáng lên rồi cung kính nói!

Chương 409

Thái Nhất nghe xong lộ ra nụ cười có chút đắc ý, sau đó nhìn về phía mấy Yêu Thần khác và Đế Tuấn.

"Phương pháp này hay!

Vừa có thể thực hiện được mục đích của chúng ta, lại có thể che giấu được ý đồ thực sự của chúng ta!

Huống hồ Yêu tộc chúng ta chinh chiến Hồng Hoang là chuyện thiên kinh địa nghĩa, các Thánh nhân đó cũng sẽ không nghi ngờ gì." Đế Tuấn cũng sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, có chút tán thưởng nói!

Các Yêu Thần khác nghe xong cũng liên tục gật đầu, phương pháp này quả thực khả thi!

Không gây chú ý.

Phương pháp của Thái Nhất tuy ngắn gọn, chỉ một câu nói!

Nhưng lại bao hàm phương pháp có thể giải quyết được vấn đề cấp bách.

Một câu nói ngắn gọn "chinh chiến Hồng Hoang" đã báo hiệu rằng tiến trình Hồng Hoang tiếp theo sẽ bước vào một giai đoạn hoàn toàn mới!

Đế Tuấn và Thái Nhất vì sự an toàn của mình, vì để có thể tiếp tục sống sót, chắc chắn sẽ không từ thủ đoạn, dưới tiền đề bảo đảm an toàn mà ra sức chinh chiến Hồng Hoang!

Như vậy vừa có thể làm nhiễu loạn sự ổn định của chúng sinh Hồng Hoang, khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh hãi không thôi!

Lại có thể tránh được ánh mắt của Thánh nhân, che đậy mục đích thực sự của mình.

Cho nên Đế Tuấn sau khi nghe được phương pháp này, lập tức trở nên vô cùng vui mừng!

Sau đó liếc nhìn các Yêu Thần có mặt, hưng phấn nói: "Phương pháp này là phương pháp duy nhất chúng ta có thể bảo đảm an toàn hiện nay, cho nên bản hoàng quyết định thực thi phương pháp này!" 134.

Các Yêu Thần bên dưới nghe xong lập tức đồng loạt phụ họa, đều tỏ ý gật đầu đồng ý!

Sau khi mười mấy vị đại năng đỉnh cao nhất của Thiên Đình đưa ra quyết định, cỗ máy khổng lồ Thiên Đình bắt đầu vận hành.

Để Thiên Đình có đủ thực lực làm nhiễu loạn Hồng Hoang, Đế Tuấn và Thái Nhất bắt đầu chuẩn bị!

Nhưng khi Đế Tuấn và Thái Nhất dẫn một đội quân đến nơi trọng yếu cất giữ bảo vật của Thiên Đình, họ đã bị cảnh tượng trước mắt dọa cho giật mình!

Một tòa cung điện trống rỗng xuất hiện trước mắt họ, Đế Tuấn nhìn cảnh tượng trước mắt có chút không dám tin, nghi hoặc hỏi: "Đây là bảo khố của Thiên Đình sao, trống rỗng như vậy e rằng ngay cả gió cũng không giữ lại được.

Lẽ nào có kẻ dám ra tay trước bản hoàng, mang vô số trân bảo đi rồi?

Hay là những tên lính canh này tự mình trộm cắp?" 135.

Sau khi nói xong, trên người Đế Tuấn tỏa ra một luồng khí tức lăng lệ!

Lập tức trong phạm vi mấy chục dặm lấy Đế Tuấn làm trung tâm, tất cả sinh linh đều bị bao trùm bởi một luồng khí tức khiến người ta kinh hồn bạt vía.

May mà luồng khí tức đó đến nhanh đi cũng nhanh, khi chúng sinh Hồng Hoang còn chưa kịp phản ứng thì luồng uy áp khiến người ta vô cùng áp bức đã biến mất.

Lúc này Đế Tuấn vô cùng tức giận, bởi vì theo y thấy, chắc chắn có một thế lực hoặc cá nhân nào đó đã ra tay trước, lấy đi bảo vật của Thiên Đình!

Thế là, Đế Tuấn nhìn về phía những thị vệ vẫn luôn canh gác bên ngoài cửa bảo khố Thiên Đình!

Một đôi mắt hung hãn, trực tiếp quét qua người các thị vệ.

Các thị vệ thấy vậy, lập tức sợ đến run rẩy cả người!

Khi Đế Tuấn tăng thêm năng lượng, định giết chết đám thị vệ vô dụng trước mặt, Thái Nhất đã ra tay ngăn lại!

Đế Tuấn thấy Thái Nhất ra tay, trong lòng có chút bực bội hỏi: "Thái Nhất, vì sao lại ngăn cản vi huynh ra tay dạy dỗ đám tặc nhân dám tham ô bảo vật này!" Thái Nhất nghe xong khẽ thở dài, sau đó trả lời: "Huynh trưởng, bảo khố Thiên Đình trống rỗng là chuyện sớm muộn!

Không liên quan gì đến những thị vệ này." Nghe lời khuyên của Thái Nhất, Đế Tuấn cũng hiểu ra, kể từ khi Thiên Đình sụp đổ sau khi được thành lập, đã không còn cất giữ bất cứ thứ gì nữa.

Dù sao khi Hạo Thiên tiếp quản Thiên Đình, trong tay cũng không có nhiều linh bảo, thứ có thể lấy ra càng ít!

Những linh bảo có tư cách đặt vào bảo khố đã sớm bị Hạo Thiên đem đi phân phát cho các đại năng rồi.

Nhưng nếu không có sự hỗ trợ của bảo khố, Thiên Đình hiện tại tuy có nhiều người, nhưng lại không có vũ khí thích hợp.

Nếu muốn chinh chiến Hồng Hoang, không có vũ khí thuận tay làm sao có thể đánh bại được những thế lực đã tồn tại từ lâu đó.

Đế Tuấn nhìn bảo khố trống rỗng, trong lòng vô cùng không cam tâm!

Nhưng cũng không có cách nào khác, dù sao y cũng không thể khiến bảo khố trống rỗng này lại đầy ắp các loại vũ khí được.

Sau khi có chút chán nản rời khỏi bảo khố, Đế Tuấn và Thái Nhất liền đi đến nơi cất giữ vật tư tiếp theo.

Đế Tuấn và Thái Nhất dẫn theo một đám Yêu Thần đi ngang qua nam bắc Thiên Đình, đến trước một quần thể cung điện chiếm diện tích vô cùng rộng lớn.

Nơi đây từng là nơi cất giữ các loại nguyên liệu dược liệu, các loại thạch tài, mộc tài cấp bậc tiên thiên chất thành núi!

Khi Đế Tuấn và Thái Nhất mang theo tâm trạng phức tạp mở cánh cửa đã bị phong trần từ lâu, nhìn thấy cảnh tượng bên trong lập tức cảm thấy có chút thất vọng.

Các loại dược liệu cấp bậc tiên thiên vốn chất thành núi không còn một cây, nơi vốn cất giữ các loại dược liệu cấp bậc tiên thiên bây giờ đã biến thành một đống thạch tài màu đen.

"Lần này có chút phiền phức rồi, vốn định tự mình ra tay luyện chế một ít linh bảo cho Thiên Đình!

Nhưng bây giờ một chút dược liệu cũng không có, muốn thu thập lại càng khó khăn hơn a!" Đế Tuấn nhìn đống đá màu đen, có chút buồn rầu tự lẩm bẩm!

Nhưng khác với sự chán nản của Đế Tuấn, Thái Nhất lúc này lại hai mắt sáng rực!

Có chút suy tư nhìn về phía những khối đá màu đen đó.

Sau khi nhìn một lúc, Thái Nhất trực tiếp đi lên phía trước cầm lấy một khối đá màu đen quan sát kỹ lưỡng.

Nhưng khối đá màu đen này không biết là dược liệu gì, lại có thể ngăn cách được uy áp và sự thăm dò của cảnh giới Chuẩn Thánh của Thái Nhất!

"Thú vị, thật thú vị!" Sau khi có một phát hiện bất ngờ, trên mặt Thái Nhất luôn hiện ra một nụ cười nhàn nhạt.

Đối với công dụng thực sự của những khối đá màu đen này, Đế Tuấn và Thái Nhất cùng những người khác hiện tại cũng không rõ.

Nhưng điều đó không cản trở Đế Tuấn và Thái Nhất dùng chúng vào việc khác, chỉ là có rủi ro lớn mà thôi.

Dù sao hiện tại ngay cả tên gọi cụ thể của khối đá màu đen này là gì, có công dụng gì cũng không biết.

Nếu mạo hiểm dùng vào việc gì đó, chắc chắn sẽ tồn tại rủi ro nhất định!

Thậm chí có khả năng sẽ gây ra một loạt hậu quả vô cùng thảm khốc.

Nhưng dù sao đây cũng là Hồng Hoang, hai người Đế Tuấn và Thái Nhất là những đại lão đỉnh phong cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đã nắm giữ một tia pháp tắc!

Những rủi ro này tuy trong mắt người khác không thể chịu đựng nổi, nhưng trong mắt hai người Đế Tuấn và Thái Nhất lại nằm trong phạm vi có thể chịu đựng được.

Cho nên Thái Nhất quyết định thử, luyện hóa khối đá màu đen một phen!

Nhưng việc luyện hóa lại là một phiền phức!

Chương 410

Khối đá màu đen có thể ngăn cách mọi sự dò xét, cho nên dẫn đến việc Thái Nhất cũng không có phương pháp tốt để luyện hóa.

Đế Tuấn thấy Thái Nhất chuyên tâm nghiên cứu khối đá màu đen như vậy, cũng không làm phiền nữa, dẫn theo một đám Yêu Thần rời khỏi kho hàng trở về Lăng Tiêu Bảo Điện.

Khi cả kho hàng rộng lớn chỉ còn lại một mình Thái Nhất, Thái Nhất cũng nghĩ ra một ý hay!

Sau đó để chứng thực ý nghĩ trong lòng, Thái Nhất trực tiếp cầm một khối đá màu đen dày, sau đó hai tay đột nhiên bùng lên một ngọn lửa: Thái Dương Thần Hỏa!

Sau đó, ngọn Thái Dương Thần Hỏa uy lực vô cùng mạnh mẽ từ hai tay truyền đến khối đá màu đen.

Dưới sự nung nấu không ngừng của ngọn Thái Dương Thần Hỏa uy lực vô cùng mạnh mẽ, khối đá màu đen vốn trông vô cùng cứng rắn bắt đầu từ từ nứt ra.

Đồng thời từng tiếng nổ, cũng từ trong khối đá đó phát ra!

Từng đạo năng lượng uy lực không tầm thường cũng theo những tiếng nổ đó truyền ra ngoài.

Sau những tiếng nổ đó, từng đạo năng lượng kinh khủng cũng được giải phóng ra, sau đó lan ra trong kho hàng! 136.

Lập tức, kho hàng vốn kiên cố vô cùng cũng không chịu nổi sự phá hoại của năng lượng kinh khủng đó mà trong nháy mắt bạo tạc!

“Oanh!” Một tiếng nổ lớn vang vọng khắp Thiên Đình, khiến các tiên nhân và các đại năng Yêu tộc đang bận rộn công việc trên tay giật

mình.

Lập tức các đại năng Yêu tộc và các tiên nhân trở nên vô cùng căng thẳng, sau đó cả Thiên Đình liền được điều động.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn và các Yêu Thần cũng bị tiếng nổ đột ngột đó làm cho giật mình, tưởng rằng có người tấn công Thiên Đình!

Nhưng khi Đế Tuấn vận dụng đại thần thông kiểm tra ra là do Thái Nhất luyện chế linh bảo gây ra, trong lòng lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng sau đó Đế Tuấn nhìn thấy Thiên Đình vô cùng hoảng loạn, sắc mặt lập tức lạnh đi!

Sau đó một tiếng hừ lạnh vang vọng khắp Thiên Đình.

"Hừ!

Đừng có chuyện bé xé ra to, đây là Đông Hoàng đang luyện chế linh bảo!

Các ngươi không cần hoảng loạn, trở về vị trí của mình đi!" Sau khi nghe tiếng hừ lạnh mang theo chút uy hiếp của Đế Tuấn, những người trong Thiên Đình vốn đang vô cùng hoảng loạn cũng trở nên yên tĩnh.

Sau đó rất nhanh, Thiên Đình lại khôi phục lại trật tự!

Chỉ là nỗi sợ hãi trong lòng những Yêu tộc và tiên nhân đó không thể che giấu được.

Đế Tuấn sau khi thấy Thiên Đình khôi phục trật tự, cũng thở phào nhẹ nhõm!

Dù sao Thiên Đình trong kế hoạch vô cùng quan trọng, tuyệt đối không thể có bất kỳ sai sót nào.

Sau khi thở phào một hơi, Đế Tuấn liền nhìn về phía nơi Thái Nhất đang ở!

Lúc này Thái Nhất căn bản không chú ý đến môi trường xung quanh đã xảy ra biến hóa, mà lại một vẻ mặt hưng phấn nhìn vào thanh bảo kiếm trong ngọn Thái Dương Thần Hỏa trước mắt.

"Bản hoàng thành công rồi, cuối cùng cũng thành công rồi!

Không ngờ những viên đá này lại phi phàm đến vậy, lại có thể chống đỡ được sự nung nấu mãnh liệt như vậy của Thái Dương Thần Hỏa." Sau khi hao phí phần lớn tinh lực, điều động cả hoàng đế trong lửa là Thái Dương Thần Hỏa mới có thể dung hợp hoàn toàn những viên đá đen thui đó.

Dưới sự can thiệp của pháp lực cường đại của y, những chất lỏng màu đen đó dần dần ngưng tụ thành từng thanh bảo kiếm tỏa ra hàn quang.

Thái Nhất thấy vậy lập tức có chút vui mừng, sau đó không thể chờ đợi được liền lấy ra một thanh bảo kiếm toàn thân màu đen vừa mới thành hình.

Thái Nhất cầm trong tay, không khỏi gật đầu!

Tuy thanh bảo kiếm trong tay không đạt đến cấp bậc Hậu Thiên Chí Bảo, nhưng ít nhất cũng có cấp bậc Hậu Thiên Linh Bảo.

Đối với Thiên Đình thiếu thốn hiện nay, đây là một món linh bảo không tồi!

Đối với những người tu luyện tay không, không có linh bảo nào tốt, đây càng là chí bảo không nghi ngờ gì! 137.

"Có nó rồi, bản hoàng muốn xem xem trong Hồng Hoang có ai có thể cản được đại quân Thiên Đình của ta!" 138.

Thái Nhất càng nhìn thanh bảo kiếm trong tay càng vui mừng, cuối cùng thậm chí không nhịn được mà cười lớn ha hả!

Đồng thời trong đôi mắt có một tia bi thương, nếu như những khối đá màu đen trước mắt này có thể được phát hiện sớm hơn!

Nếu những khối đá màu đen này có thể được phát hiện trong Vu Yêu lượng kiếp, lại được tận dụng, vậy thì cũng không cần phải chật vật như vậy.

"Thiên ý trêu người, thiên ý trêu người a!" Sau khi hưng phấn, Thái Nhất nhìn những khối đá màu đen chất thành núi trước mắt, vừa khóc vừa cười hét lớn mấy câu.

"Thái Nhất, vì sao lại có thái độ như vậy!

Lẽ nào đã xảy ra chuyện gì sao?" Khi Thái Nhất đang chìm trong đại bi đại hỉ, Đế Tuấn cũng vừa kịp đến!

Khi thấy bộ dạng hiện tại của Thái Nhất, không khỏi có chút nghi hoặc hỏi!

Thái Nhất nghe xong khẽ lắc đầu, sau đó cười lớn đứng lên!

Nhìn những khối đá màu đen hưng phấn nói: "Huynh trưởng, đệ không sao!

Đệ chỉ quá vui mừng, không ngờ những khối đá màu đen này lại có công dụng thần diệu như vậy, Thiên Đình chúng ta liền có thể chinh chiến Hồng Hoang, không ai địch nổi!" Đế Tuấn nghe xong mắt sáng lên, lẽ nào những khối đá màu đen chất thành núi này có công dụng khác?

Nhưng khi biết được những khối đá màu đen này sau khi dung hóa lại có thể luyện thành Hậu Thiên Linh Bảo, trong lòng cũng vô cùng kinh ngạc!

Sau đó liền đại hỉ, khi Đế Tuấn lại một lần nữa nhìn về phía những khối đá màu đen đó, trong ánh mắt tràn đầy kích động.

Sau đó hai vị Yêu Hoàng nhân lúc đang hưng phấn, trực tiếp hóa thành Tam Túc Kim Ô!

Thái Dương Thần Hỏa vô tận bao trùm quanh thân.

Chúng nhân Thiên Đình thấy vậy, lập tức cảm thấy vô cùng tò mò!

Nhưng lại vì uy nghiêm của Yêu Hoàng mà không dám hỏi.

Cuối cùng dưới sự đồng tâm hiệp lực của hai vị Yêu Hoàng, lượng lớn khối đá màu đen trước ngọn Thái Dương Thần Hỏa uy lực cực kỳ kinh khủng đã dung hóa thành một vũng chất lỏng.

Sau đó dưới sự thao tác của Đế Tuấn và Thái Nhất hóa thành từng thanh bảo kiếm mang theo hàn quang, và từng bộ khôi giáp!

Có những thanh bảo kiếm và khôi giáp này, thực lực Thiên Đình lập tức tăng vọt!

Chúng nhân Thiên Đình lập tức tự tin tràn đầy, bắt đầu mục không nhất thiết.

Sau khi được trang bị một lượng lớn linh bảo, sự tự tin của Đế Tuấn và Thái Nhất bùng nổ, ánh mắt liền nhìn về phía Hồng Hoang đại địa.

Thế lực Thiên Đình tăng vọt như vậy, không làm chút chuyện gì thật sự có lỗi với những linh bảo tốt như vậy.

Chương 411

Cho nên Đế Tuấn và Thái Nhất lập tức triệu tập các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trong Thiên Đình, tại Lăng Tiêu Bảo Điện triệu khai một hội nghị bí mật!

Trên Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn nhìn các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh bên dưới, có chút hưng phấn nói: "Chư vị, Thiên Đình chúng ta sau khi được trang bị một lượng lớn linh bảo như vậy có thể trong Hồng Hoang không ai địch nổi!

Đã đến lúc, tái hiện quang huy của Yêu tộc chúng ta!

Tái hiện uy nghiêm của Thiên Đình chúng ta rồi." Các Yêu Thần bên dưới nghe xong, cũng vô cùng hưng phấn!

Nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất, ánh mắt tràn đầy kích động.

Ngày này đã đợi quá lâu rồi, kể từ khi Yêu tộc chiến bại trong Vu Yêu lượng kiếp, vẫn luôn chờ đợi ngày này!

Vốn tưởng rằng sẽ không bao giờ có ngày đó, nhưng không ngờ Đế Tuấn và Thái Nhất lại sống lại.

"Yêu Hoàng bệ hạ uy vũ, Yêu tộc uy vũ, Thiên Đình uy vũ!" "Yêu Hoàng bệ hạ uy vũ, Yêu tộc uy vũ, Thiên Đình uy vũ!" "Yêu Hoàng bệ hạ uy vũ, Yêu tộc uy vũ, Thiên Đình uy vũ!" Lập tức các Yêu Thần bên dưới mang tâm trạng kích động hô lớn, Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong cũng lộ vẻ hưng phấn, vẻ mặt vô cùng hưởng thụ.

"Được rồi chư vị, bây giờ không phải là lúc quá vui mừng, đợi chúng ta nhất thống Hồng Hoang rồi cử hành đại điển long trọng cũng không muộn!

Bây giờ chúng ta phải xác định, mục tiêu đầu tiên của Thiên Đình

chúng ta tái hiện ở Hồng Hoang rốt cuộc là thế lực nào!" Nhưng sau khi âm thầm vui mừng, Đế Tuấn đã ngăn cản các Yêu Thần đang hưng phấn hô lớn!

Các Yêu Thần bên dưới nghe xong cũng dần dần bình tĩnh, sau đó bắt đầu lẳng lặng suy nghĩ.

Đế Tuấn và Thái Nhất vừa mới trở lại Hồng Hoang không lâu, đối với cục thế hiện tại của Hồng Hoang có chút không rõ!

Cho nên cũng không quyết định mục tiêu tiếp theo của Thiên Đình rốt cuộc là thế lực nào.

Cho nên dưới sự ngầm khuyến khích của Đế Tuấn và Thái Nhất, các Yêu Thần bên dưới trong nháy mắt đã có mục tiêu!

Trong đó có kẻ thù cũ Vu tộc, cũng có thế lực mạnh nhất trên Hồng Hoang đại lục hiện nay là Nhân tộc!

Càng có Long tộc và Phượng tộc vô cùng thần bí cùng các tiên thiên bách tộc khác, thậm chí có kẻ điên cuồng còn nhắm đến Tam Tiên Đảo và Côn Luân Sơn!

Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, một Yêu Thần cảnh giới Chuẩn Thánh sau khi có ý nghĩ liền mở lời: "Hai vị Yêu Hoàng bệ hạ, thuộc hạ cảm thấy Nhân tộc là thích hợp nhất cho bước đầu tiên của Thiên Đình chúng ta tiến vào Hồng Hoang!" Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong lập tức có chút hứng thú, Nhân tộc Đế Tuấn và Thái Nhất đương nhiên biết!

Dù sao vào thời kỳ Vu Yêu lượng kiếp, thực lực Nhân tộc không yếu!

Bây giờ lại là thế lực lớn nhất trên Hồng Hoang đại lục.

"Mục tiêu này cũng có thể, nói xem cách nhìn của ngươi!" Đế Tuấn sau khi nghe đến tên Nhân tộc, cúi đầu trầm tư một lúc rồi trả

lời!

Yêu Thần đó nghe xong lập tức lộ ra vẻ vui mừng, trong số các Yêu Thần bên dưới Lăng Tiêu Bảo Điện, thậm chí có một số Yêu Thần còn lộ vẻ không vui.

"Đáng ghét, cơ hội tốt như vậy lại để hắn giành trước rồi!" Một tiếng nói phẫn hận vang lên trong lòng một Yêu Thần, một ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Yêu Thần đang định thao thao bất tuyệt!

Yêu Thần nhận được sự ủng hộ của Đế Tuấn sau một hồi kích động ngắn ngủi, vội vàng mở lời: "Hai vị Yêu Hoàng bệ hạ, Nhân tộc hiện nay có thể nói là thế lực lớn nhất trên Hồng Hoang đại lục!

Thậm chí có được vài phần uy thế của Yêu tộc chúng ta năm xưa, cho nên nếu để họ tiếp tục trưởng thành, chắc chắn sẽ vô cùng bất lợi cho Thiên Đình chúng ta, cho Yêu tộc chúng ta!

Huống hồ hiện nay Nhân tộc chiếm cứ phần lớn địa phương của Hồng Hoang, có tài nguyên vô cùng phong phú và số lượng tộc nhân đông đảo!

Chỉ cần chúng ta chiếm được Nhân tộc, dựa vào tài nguyên tích lũy nhiều năm đủ để Yêu tộc chúng ta tái hiện lại huy hoàng năm xưa!

Đánh bại Nhân tộc chắc chắn có thể nhận được vô lượng khí vận, khi đó hai vị Yêu Hoàng bệ hạ tiến thêm một bước nữa cũng không phải là không thể!" Sau khi nói một hơi hết những suy nghĩ trong lòng, Yêu Thần đó một vẻ mặt mong chờ nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất!

Mong đợi họ đưa ra quyết định phù hợp với quan điểm của mình.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện sau khi nghe xong lời của Yêu Thần đó, trước tiên chìm vào một trận tĩnh lặng! 139.

Các Yêu Thần đều trợn mắt há hốc mồm nhìn về phía Yêu Thần

đã đề xuất ý kiến cho Đế Tuấn.

Trong lòng vô cùng kinh ngạc, không ngờ Yêu Thần này lại có lĩnh ngộ cao như vậy!

Có thể đề xuất được ý kiến hay như vậy.

Đồng thời trong lòng những Yêu Thần đó về mục tiêu tái hiện của Thiên Đình ở Hồng Hoang đã xảy ra thay đổi!

Đồng thời những thông tin về Nhân tộc cũng vang vọng trong đầu họ.

Nhưng trong tình huống phần lớn Yêu Thần đều đồng ý lấy Nhân tộc làm mục tiêu, Bạch Trạch là một trong thập đại Yêu Thần lại đứng ra đưa ra một ý kiến phản đối!

"Yêu Hoàng bệ hạ, Nhân tộc tuy rất thích hợp trở thành mục tiêu đầu tiên của Thiên Đình chúng ta tái hiện ở Hồng Hoang!

Chỉ là sau lưng họ lại ẩn chứa mấy luồng sức mạnh thần bí, trong đó có bóng dáng của Thánh nhân!

Với sức mạnh Thiên Đình hiện tại của chúng ta, không thể đối kháng được!

Cho nên xin Yêu Hoàng bệ hạ suy nghĩ kỹ!" Lời này vừa ra, cả Lăng Tiêu Bảo Điện lại một trận thảo luận kịch liệt!

Ngay cả Đế Tuấn và Thái Nhất cũng nhíu mày, tuy trong lòng vô cùng không tình nguyện nhưng cũng không thể không thừa nhận thực lực của Thánh nhân không phải là thứ họ hiện tại có thể đối kháng được.

Các Yêu Thần bên dưới sau khi nghe sau lưng Nhân tộc có thể có Thánh nhân tồn tại, lập tức liền thay đổi chủ ý trước đó!

Dù sao trong Hồng Hoang các thế lực lớn nhiều vô số, không cần

vì muốn ra oai mà chọc giận kẻ thù không thể chống lại.

"Chúng ta cũng tán thành ý kiến của Bạch Trạch Yêu Thần!" 140.

Lập tức, các Yêu Thần vốn ủng hộ lấy Nhân tộc làm mục tiêu lần lượt đổi ý, thậm chí còn khuyên Đế Tuấn và Thái Nhất.

Yêu Thần đã đề xuất ý kiến đó thấy các Yêu Thần khác phản bội, lập tức vô cùng tức giận! 141.

Vội vàng dâng lời: "Yêu Hoàng bệ hạ, chẳng qua chỉ là một Nhân tộc nhỏ bé thôi mà!

Dù sau lưng có Thánh nhân đứng, e rằng cũng sẽ không mạo hiểm chọc giận Thiên Đình chúng ta mà ra mặt cho Nhân tộc!" Nhưng khi y định nói tiếp, lại trực tiếp bị Thái Nhất ngăn lại!

"Nhân tộc không phải là mục tiêu hiện tại của chúng ta, chọn một thế lực khác đi!" Sau khi có lời của Thái Nhất, Lăng Tiêu Bảo Điện vốn đang ồn ào trở nên yên tĩnh!

Yêu Thần đã đề xuất ý kiến đó tuy không cam tâm, nhưng cũng không thể thay đổi quyết định của Thái Nhất và các đại năng đỉnh cao nhất của Yêu tộc.

"Long tộc thì sao?" Khi nơi đó chìm vào tĩnh lặng không lâu, một giọng nói có chút nghi hoặc vang lên trong Lăng Tiêu Bảo Điện tịch mịch!

Một giọng nói lập tức thu hút sự chú ý của các Yêu Thần bao gồm cả Thái Nhất, lập tức tất cả ánh mắt của Yêu Thần đều nhìn về phía rìa Lăng Tiêu Bảo Điện, trên người một Yêu Thần có tướng mạo có chút văn nhược.

Đế Tuấn nghe xong, sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi liền gật đầu!

"Mục tiêu này không tồi, Long tộc trong Hồng Hoang có ảnh

hưởng nhất định, thực lực cũng không mạnh!

Quả thực là mục tiêu tốt nhất hiện nay, không tồi!

Ngươi tên gì?" Yêu Thần có tướng mạo có chút văn nhược đó sau khi nghe lời khẳng định và có chút khen ngợi của Đế Tuấn, vô cùng kích động trả lời: "Yêu Hoàng bệ hạ, thuộc hạ tên Văn Nguyệt!" Đế Tuấn nghe xong gật đầu, sau đó mỉm cười nói: "Văn Nguyệt quả là một cái tên hay!

Ở lại bên cạnh bản hoàng đi!" Yêu Thần tên Văn Nguyệt đó nghe xong, lập tức kích động gật đầu, vẻ mặt hưng phấn cũng không thể che giấu được!

Chương 412

Một số Yêu Thần khác sau khi nghe lời của Đế Tuấn, lập tức nảy sinh một tia ghen tị!

Nhìn về phía Văn Nguyệt Yêu Thần, ánh mắt mang theo một tia hàn ý.

Sau khi xác định lấy Long tộc làm mục tiêu, Đế Tuấn và Thái Nhất liền để các Yêu Thần quay về nghĩ xem nên hành động như thế nào.

Sau khi các Yêu Thần rời đi, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng biến mất trong Lăng Tiêu Bảo Điện, không rõ đi đâu.

Nội dung mà Đế Tuấn và Thái Nhất vừa triệu tập các Yêu Thần bàn bạc, rất nhanh đã bị các Thánh nhân biết được!

Trong Thuận Thiên Đại Điện của Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy đang hồi tưởng lại nội dung vừa thu được khi quan sát Lăng Tiêu Bảo Điện mà chìm vào trầm tư!

"Vội vàng như vậy đã bắt đầu chỉnh hợp thực lực Thiên Đình để đối phó với các thế lực khác trong Hồng Hoang, xem ra Đế Tuấn và Thái Nhất có thể quay về chắc chắn đã tiếp nhận nhiệm vụ phá hoại Hồng Hoang!

Mục tiêu đầu tiên lại là Long tộc, thật là to gan lớn mật!

Nhưng, đây cũng là một cơ hội!

Trong đại kiếp tất có đại cơ duyên!

Hồng Hoang hỗn loạn, hà cớ gì lại không phải là cơ hội tốt nhất để bản tọa lĩnh ngộ đại đạo!" Nguyên Thủy nghĩ thầm, mỗi một lần lượng kiếp, Thiên Đạo hỗn loạn, pháp tắc hiển hiện!

Chính là thời cơ tu luyện thích hợp nhất.

Y liền quyết định, nếu Đế Tuấn và Thái Nhất muốn tấn công Long tộc, vậy thì giúp họ một tay!

Khiến đại kiếp càng lớn càng tốt, tốt nhất là để Thiên Đạo Hồng Hoang và cả Hồng Quân cũng bị cuốn vào!

Để có thể tránh né Thiên Đạo Hồng Hoang mà lĩnh ngộ Đại Đạo, cũng như đề phòng những Hỗn Độn Ma Thần đang ẩn nấp trong chốn Hỗn Độn, Nguyên Thủy lập tức bắt tay vào việc chế định một loạt kế hoạch!

Hắn chuẩn bị tăng thêm tầm ảnh hưởng từ những hành động của Đế Tuấn và Thái Nhất.

Trong lúc Nguyên Thủy vạch định kế hoạch, tại chốn Hỗn Độn, chúng thánh nhân cũng lộ vẻ trầm tư nhìn về phía Hồng Hoang!

Tại Oa Hoàng Thiên, Nữ Oa nhìn thấy Đế Tuấn và Thái Nhất phục tô, một lần nữa chưởng quản Thiên Đình thì trong lòng có chút vui mừng.

Dẫu sao Nữ Oa cũng từng thuộc Yêu tộc, đối với cảnh ngộ hiện tại của Yêu tộc nàng vốn có chút bất mãn!

Nhưng vì thân phận Thánh nhân, nàng không thể tự mình can dự.

Nay Yêu tộc đã có lại chỗ dựa tinh thần, cũng không cần phải lạc phách như trước!

Tuy không thể khôi phục lại uy thế như xưa, nhưng ít nhất cũng không cần phải ký nhân ly hạ, nhìn sắc mặt kẻ khác mà sống.

Ở bên cạnh Nữ Oa, Lục Áp tuy không thể dựa vào sức mạnh bản thân xuyên qua tầng tầng chướng ngại không gian Hỗn Độn để nhìn về phụ thân tại Thiên Đình, nhưng hắn cũng có thể biết được từ

miệng Nữ Oa nương nương rằng phụ thân Đế Tuấn đã phục sinh hoàn hảo.

Tuy ban đầu có chút cảm khái, nhưng phần nhiều hơn là vui mừng và hưng phấn!

Dẫu sao kể từ sau lượng kiếp Vu Yêu, Lục Áp đã không còn một người thân nào.

Đồng thời trong lúc vui mừng, tâm tư muốn quay về Thiên Đình cũng không ngừng hiện ra trong lòng Lục Áp.

Sau một thời gian cân nhắc, đặc biệt là khi biết Đế Tuấn sắp chinh chiến Hồng Hoang, hắn rốt cuộc hướng Nữ Oa nương nương đề xuất ý định quay về Hồng Hoang!

Ngay khi Đế Tuấn và Thái Nhất vừa kết thúc buổi nghị sự tại điện Lăng Tiêu về kế hoạch hành động tiếp theo của Yêu tộc, Lục Áp liền đến cung Oa Hoàng kiến diện Nữ Oa nương nương! "Nữ Oa nương nương, Lục Áp có chuyện muốn thưa!" Nhìn thấy Nữ Oa nương nương, Lục Áp sau một hồi do dự đã lấy hết dũng khí nói ra!

Nữ Oa đang tọa thiền trên một chiếc ngọc sàng trắng muốt, nghe lời Lục Áp nói xong thì chậm rãi mở mắt, khẽ nói: "Ý đồ của ngươi bản cung đã rõ, đã tâm không ở đây thì hãy rời đi thôi!" Lục Áp nghe xong trong lòng ngũ vị tạp trần, nhưng cuối cùng tâm tình muốn gặp Đế Tuấn đã chiếm ưu thế!

Nhìn Nữ Oa nương nương vẻ mặt bình tĩnh, Lục Áp khẽ thở dài rồi cung kính đáp: "Nếu nương nương đã hiểu rõ, vậy Lục Áp chỉ có thể đa tạ sự chiếu cố của nương nương trong thời gian qua!" Nữ Oa gật đầu, sau đó phất tay ý bảo có thể rời đi.

Lục Áp lập tức cung kính hành một đại lễ, sau đó mang theo vẻ không nỡ rời khỏi cung Oa Hoàng, trở về chỗ ở thu xếp đồ đạc đơn

giản, cuối cùng nhìn Oa Hoàng Thiên một cái rồi rời đi!

Trong cung Oa Hoàng, Nữ Oa nhìn Lục Áp đi xa, khẽ thở dài: "Đế Tuấn và Thái Nhất quy lai lúc này, không biết là phúc hay họa!" Sau khi Lục Áp đã rời xa Oa Hoàng Thiên, toàn bộ nơi này đột nhiên bị bao phủ trong một làn sương mù nhạt, rồi biến mất vào hư không Hỗn Độn.

Sự tình Hồng Hoang quá mức phức tạp, nàng không muốn quản!

Thế nên Nữ Oa vì muốn thanh tĩnh đã đặc ý ẩn giấu Oa Hoàng Thiên, không để người khác biết được sự tồn tại của nó.

Khác với Nữ Oa không quản sự đời, tại Tây Phương Linh Sơn, trong một không gian liên kết với Hỗn Độn, hai vị đại năng đang phấn khởi nhìn về Hồng Hoang! "Đế Tuấn và Thái Nhất quả nhiên không hổ danh là Yêu Hoàng năm xưa, vừa mới chưởng khống Thiên Đình đã muốn ra tay với các thế lực khác trong Hồng Hoang!" Chuẩn Đề sau khi biết tin Thiên Đình sắp động binh với Long tộc, trái tim vốn bình lặng của lão cũng trở nên sục sôi!

Chuẩn Đề nhìn thấy cơ hội có thể can dự và nhúng tay vào các thế lực tại Hồng Hoang. "Đế Tuấn và Thái Nhất dã tâm quá lớn, trong chuyện này ẩn chứa quá nhiều điều bí ẩn!

E rằng phía sau có kẻ đẩy thủ thần bí đang thúc đẩy mọi chuyện phát triển." Tiếp Dẫn lại có chút cẩn trọng nói, tuy lão cũng rất vui mừng nhưng phía sau niềm vui đó lão lại thấy được một tia bất thường.

Đế Tuấn và Thái Nhất vốn dĩ rất trầm ổn, sao có thể vừa mới chưởng khống Thiên Đình đã vội vã đối phó các thế lực khác!

Huống hồ trước đó không lâu, hai người còn từng bái phỏng hàng loạt đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ trong Hồng Hoang.

Hai việc này liệu có liên quan gì nhau, tại sao sau khi phục sinh bọn hắn lại không một chút ổn định, mà liên tục có động tác lớn như vậy. "Sư huynh, không cần lo lắng!

Chúng ta có tu vi Thánh nhân, đứng ở vị trí bất bại!

Cơ hội tốt như thế này nếu không nhúng tay vào, Tây Phương giáo ta làm sao có thể đại hưng?

Huống hồ dù thất bại thì tổn thất cũng không quá lớn, không ảnh hưởng đến căn cơ Linh Sơn.

Nhưng một khi thành công, thu hoạch đạt được tuyệt đối khó mà tưởng tượng nổi!

Đây là thời cơ tuyệt hảo để can thiệp vào vụ việc Hồng Hoang, tuyệt đối không thể bỏ lỡ!" Thấy Tiếp Dẫn có vẻ không tán đồng, Chuẩn Đề lập tức giải thích!

Tiếp Dẫn nghe xong trầm mặc hồi lâu mới hóa thành một tiếng thở dài, có chút bất lực nói: "Chẳng lẽ việc phục hưng Tây Phương giáo của chúng ta lại gian nan đến thế sao!" Sau khi thở dài, Tiếp Dẫn cuối cùng cũng đồng ý với cách làm của Chuẩn Đề!

Tiếp đó hai vị Thánh nhân bắt đầu bố cục, hiện tại họ biết chắc Thiên Đình sẽ tấn công Long tộc!

Nhắc đến Long tộc, Chuẩn Đề nhíu mày nói: "Không được, chỉ một Long tộc nhỏ bé căn bản không thể ảnh hưởng đến Hồng Hoang!

Huống hồ Long tộc ở Đông Hải, căn bản không có tầm ảnh hưởng tới đại lục Hồng Hoang!" Đúng là sức ảnh hưởng của Long tộc trên đại lục không lớn, thậm chí ngoại trừ một số thế lực đỉnh cấp ven rìa Đông Hải, các sinh linh khác khó mà thấy được bóng dáng Long tộc. "Hay là ta đẩy một cái, để chiến trường chuyển từ Đông Hải vào đại lục Hồng Hoang!" Tiếp Dẫn sau khi trầm tư đã đưa ra một kiến nghị!

Chuẩn Đề nghe xong cũng liên tục gật đầu, làm được như vậy là tốt nhất!

Thế là hai người bắt đầu thương lượng cách dẫn dụ cuộc chiến giữa Thiên Đình và Long tộc vào đại lục Hồng Hoang.

Thông Thiên và Lão Tử, hai vị Thánh nhân sau khi biết hành động tiếp theo của Thiên Đình cũng khẽ nhíu mày, nhưng không có hành động gì.

Họ không quan tâm Long tộc ra sao, cũng chẳng màng Thiên Đình thế nào!

Chương 413

Chỉ cần đệ tử của họ không bị đe dọa, chỉ cần sự an bình của Hồng Hoang không bị phá hoại thì họ sẽ không ra tay.

Trong chốn Hỗn Độn, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên, hai vị Thánh nhân thuộc phe phái Tam Tiên Đảo, lại vô cùng phẫn nộ trước hành động tiếp theo của Thiên Đình, bởi họ biết tộc trưởng Long tộc Ngạo Thiên là người của Tam Tiên Đảo. "Đế Tuấn và Thái Nhất thật gan lớn, dám ra tay với Long tộc!

Xem ra nếu không cho chúng một bài học, chúng thực sự tưởng Tam Tiên Đảo ta không có người sao!" Quảng Thành Tử sau khi biết quyết định của Yêu tộc tại điện Lăng Tiêu, trực tiếp lạnh lùng thốt lên!

Ở bên cạnh Quảng Thành Tử, Huyền Quy nghe giọng điệu phẫn nộ của sư huynh cũng rất tán đồng mà gật đầu.

Đồng thời Huyền Quy có chút tức giận nói: "Thiên Đình đúng là quá đáng, cư nhiên dám động thủ với người của Tam Tiên Đảo ta!

Sư huynh, hay là để đệ ra tay diệt chúng?" Quảng Thành Tử nghe xong, sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi đang định gật đầu đồng ý thì một luồng uy áp vô cùng quen thuộc xuyên thấu qua tầng tầng hư không Hồng Hoang, mang theo một giọng nói quen thuộc vang lên bên tai: "Chuyện của Yêu tộc cứ mặc kệ chúng, chỉ cần Hồng Hoang không loạn thì không được ra tay!" Quảng Thành Tử và Huyền Quy nghe xong lập tức cung kính gật đầu!

Sau đó luồng uy áp kia cũng chậm rãi tiêu tán.

Cảm ứng thấy luồng uy áp biến mất, Quảng Thành Tử nhìn thế giới Hồng Hoang cách đó không xa, rơi vào trầm mặc! "Sư tôn rốt

cuộc có ý gì, sao lại bảo chúng ta không được tham dự vào?" Huyền Quy đứng bên cạnh Quảng Thành Tử cũng đầy thắc mắc, Quảng Thành Tử nói: "Ý đồ của sư tôn không phải chúng ta có thể phỏng đoán, nhưng đã là sư tôn lên tiếng thì chúng ta đành tuân thủ thôi." Quảng Thành Tử nghe xong cũng chỉ đành bất lực gật đầu, dù sao lệnh của Nguyên Thủy bọn hắn không dám trái lời!

Sau khi có mệnh lệnh của Nguyên Thủy, Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên cùng Huyền Quy - một đại thần thông giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, lần lượt từ bỏ ý định can thiệp vào quyết định của Thiên Đình.

Tuy trong lòng không cam nhưng lệnh của Nguyên Thủy không thể khước từ!

Tại Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy sau khi trấn định được mấy vị đệ tử liền nhìn về phía chúng thánh nhân! "Muốn chuyện này náo lớn thì nhất định không được để Thánh nhân nhúng tay, xem ra phải đi mời một chuyến!" Sau một hồi trầm tư ngắn ngủi, Nguyên Thủy như có suy nghĩ nói!

Tiếp đó, Nguyên Thủy khẽ gọi một tiếng: "Thái Ất!" Thái Ất Chân Nhân đang tu luyện trong một tòa cung điện, nghe tiếng gọi của Nguyên Thủy liền lập tức bừng tỉnh khỏi trạng thái tu luyện!

Sau khi phản ứng lại, hắn lập tức chạy đến điện Thuận Thiên!

Đến điện Thuận Thiên, Thái Ất Chân Nhân thấy Nguyên Thủy đang đợi mình, lập tức cung kính hành lễ hỏi: "Không biết sư tôn triệu khẩn cấp, có gì phân phó!" Nguyên Thủy nghe xong nhìn Thái Ất Chân Nhân, đạm mạm đáp: "Đây là thỉnh thiếp!

Vi sư muốn ngươi đi đưa nó đến tận tay của chúng Thánh nhân." Thái Ất Chân Nhân nghe xong, cung kính đưa hai tay đón lấy thỉnh thiếp đang tỏa ra kim quang nhạt, lập tức đáp: "Cẩn tuân sư mệnh!" Nguyên Thủy gật đầu, phất tay!

Thái Ất Chân Nhân thấy vậy liền chậm rãi lui khỏi điện Thuận Thiên.

Tại núi Côn Luân, vì Thông Thiên Thánh nhân đang bế quan nên Thái Ất Chân Nhân đã giao thỉnh thiếp cho Đa Bảo Đạo Nhân.

Đa Bảo Đạo Nhân nhận lấy rồi gật đầu, biểu thị khi sư tôn tỉnh lại sẽ đích thân chuyển giao!

Thái Ất Chân Nhân gật đầu, sau đó cáo từ!

Đa Bảo Đạo Nhân tiễn hắn ra khỏi núi Côn Luân, nhìn theo bóng lưng xa dần mà rơi vào trầm tư! "Vào lúc này, Nguyên Thủy sư bá lại phát thỉnh thiếp!

Thật kỳ quái." Sau đó Đa Bảo Đạo Nhân lẩm bẩm một tiếng, không hiểu rõ Nguyên Thủy rốt cuộc đang làm gì.

Sau khi rời núi Côn Luân, Thái Ất Chân Nhân liền bay về phía Tây Phương Linh Sơn!

Nhưng dọc đường lại đi ngang qua Huyết Hải.

Thấy Huyết Hải, Thái Ất Chân Nhân đột ngột dừng lại, nhìn Huyết Hải mà nhíu mày!

Sau đó hắn khẽ thở phào, cúi đầu kiểm tra thỉnh thiếp trong tay.

Tấm thỉnh thiếp vốn không có ký hiệu gì bỗng nhiên hiện lên một dòng chữ cổ phác đầy thần vận: Huyết Hải Minh Hà!

Thái Ất Chân Nhân thấy vậy thì thả lỏng tâm tình, cầm thỉnh thiếp bước vào Huyết Hải!

Khi Thái Ất Chân Nhân đến Huyết Hải cũng là lúc Đế Tuấn và Thái Nhất chuẩn bị hoàn tất để ra tay với Long tộc.

Đế Tuấn và Thái Nhất một lần nữa tại điện Lăng Tiêu triệu tập mười đại Yêu thần, bố trí kế hoạch tiếp theo!

Đế Tuấn nhìn mười đại Yêu thần đang hừng hực đấu khí, khẽ phân phó: "Đây là lúc ta một lần nữa thể hiện sự tồn tại của mình với Hồng Hoang, cho nên tuyệt đối không được thất bại!" Mười đại Yêu thần nghe xong lập tức dâng cao đấu chí đáp: "Xin Yêu Hoàng bệ hạ yên tâm, chúng thần nhất định sẽ tận toàn lực hoàn thành mệnh lệnh của bệ hạ!" Đế Tuấn gật đầu, nhìn Bạch Trạch phân phó: "Bạch Trạch, ngươi dẫn đầu Thử Thiết, Thương Dương, Khâm Nguyên cùng Quỷ Xa, bốn vị Yêu thần làm tiên phong!

Xuất phát trước, đánh hạ nền tảng vững chắc cho đại quân Thiên Đình xuất động." Bạch Trạch nghe Đế Tuấn phân phó xong, cung kính gật đầu đáp: "Bạch Trạch cẩn tuân chỉ lệnh của Yêu Hoàng bệ hạ!" Đế Tuấn gật đầu, dặn tiếp: "Ừm, lập tức xuất phát đi!

Nhất định phải tạo đà tốt cho đại quân!" Bạch Trạch trịnh trọng gật đầu, sau đó dẫn theo Thử Thiết, Thương Dương, Khâm Nguyên, Quỷ Xa rời khỏi điện Lăng Tiêu!

Tiếp đó, một cánh quân Thiên Đình trang bị khôi giáp đen huyền dưới sự dẫn dắt của năm vị Yêu thần hùng dũng tiến về Đông Hải.

Sự xuất quân của hàng chục vạn đại quân Yêu tộc lập tức chấn động Hồng Hoang, vô số thế lực phải chú mục!

Các đại năng Chuẩn Thánh không ngừng suy đoán, cảm nhận được lần xuất quân này không hề tầm thường và có thể để lại hậu quả khôn lường.

Tuy thực lực của họ thuộc hàng đỉnh tiêm ở Hồng Hoang, nhưng vẫn có khoảng cách với những tồn tại cao nhất!

Ngoại trừ Trấn Nguyên Tử cùng các đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ biết rõ ra, không ai thấu hiểu được ý đồ cụ thể của Thiên Đình.

Vì thế đại quân Thiên Đình vừa chuyển động đã kéo theo tâm tư

của ức vạn sinh linh Hồng Hoang!

Vô số thế lực nhìn đại quân khí thế hung hăng đều trở nên vô cùng căng thẳng.

Yêu tộc bách tộc càng toàn bộ cảnh giới, từng ánh mắt cảnh giác nhìn lên trời!

Nhân tộc là thế lực lớn nhất trên đại lục Hồng Hoang, tự nhiên cũng vô cùng căng thẳng.

Ngay khi đại quân Yêu tộc vừa xuất phát, Nhân Hoàng Phục Hy đã cảm nhận được một luồng khí tức bất thường trên bầu trời!

Khi đại quân Yêu tộc hành quân, Nhân Hoàng Phục Hy lập tức nghiêm túc hạ lệnh: "Mau truyền lệnh các vị trưởng lão tập hợp tại điện Nhân Hoàng ngay lập tức, đồng thời lệnh các bộ lạc đưa dũng sĩ đến đây!" Sau khi mệnh lệnh của Phục Hy phát ra, toàn bộ điện Nhân Hoàng liền hành động!

Từng đạo thân ảnh nhanh chóng bay về phía lãnh thổ rộng lớn của Nhân tộc.

Đồng thời, những đại năng Chuẩn Thánh của Nhân tộc đang tĩnh tu gần điện Nhân Hoàng cũng được mời tới.

Chỉ trong chưa đầy vài nén nhang, điện Nhân Hoàng đã tụ tập hàng trăm đại năng Chuẩn Thánh Nhân tộc!

Lúc này ai nấy đều thắc mắc, không hiểu vì sao Nhân Hoàng Phục Hy lại vội vàng triệu tập như vậy.

Sau khi chúng đại năng Nhân tộc đợi một lát, Nhân Hoàng Phục Hy với vẻ mặt nghiêm nghị bước vào đại sảnh, nhìn các đại năng đang nóng lòng mà lên tiếng: "Hiện tại vội vã triệu tập chư vị là vì có một chuyện vô cùng khẩn cấp cần mọi người hỗ trợ!" Phía dưới các đại năng Chuẩn Thánh nghe lời Phục Hy xong liền lập tức phụ họa:

"Nhân Hoàng bệ hạ có chuyện gì xin cứ phân phó, chúng tôi nhất định toàn lực ứng phó!" "Đúng vậy!

Chỉ cần Nhân Hoàng bệ hạ ra lệnh, chúng tôi nhất định hoàn thành!" Phục Hy nhìn các đại năng Nhân tộc nhiệt tình thì gật đầu đầy an ủi, trên gương mặt nghiêm nghị hiện lên một tia cười nhạt! "Nếu đã vậy, ta cũng nói thẳng!

Vừa rồi, hàng chục vạn đại quân Thiên Đình trang bị tinh lương đã rời Thiên Đình, đang tiến về phía Đông Hồng Hoang.

Nhân tộc chúng ta lại nằm trên tuyến đường hành quân của họ!

Không lâu nữa họ sẽ bay qua không phận của chúng ta." Chúng đại năng phía dưới nghe lời Phục Hy xong thì sững người, rồi bắt đầu nghị luận xôn xao!

Đây không phải chuyện nhỏ, từ khi Đế Tuấn và Thái Nhất tái hiện, Thiên Đình đã một lần nữa nằm trong tay họ.

Chương 414

Cộng thêm việc trước đó hai người đi bái phỏng các đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong, cùng trận chiến tại băng nguyên Bắc Hải, tất cả đều cho thấy dã tâm của Thiên Đình vô cùng to lớn. "Nhân Hoàng bệ hạ, chúng ta cần biết mục tiêu của Thiên Đình là gì!

Có liên quan đến chúng ta hay không!" Giữa lúc xôn xao, một người đàn ông trung niên vẻ mặt trầm ổn đứng ra kiến nghị!

Phục Hy gật đầu, nói với các đại năng: "Việc đó ta đang xử lý, ta đã ra lệnh tổng động viên toàn tộc!

Các bộ lạc phải đưa những dũng sĩ dũng mãnh nhất đến điện Nhân Hoàng.

Ta triệu tập mọi người tới đây là hy vọng mọi người có thể ra tay giúp đỡ Nhân tộc trong lúc nguy nan này." Chúng đại năng nghe xong, ban đầu rơi vào trầm mặc ngắn ngủi rồi sau đó kiên định đáp: "Tự nhiên rồi, ta là người Nhân tộc, Nhân tộc có nạn ta nhất định ra tay!

Điểm này Nhân Hoàng bệ hạ không cần lo lắng." Phục Hy gật đầu rồi cáo từ rời đi!

Đã có được lời hứa của họ thì ở lại cũng không ích gì.

Nhân tộc vì muốn đối phó đại quân Thiên Đình mà có khối lượng công việc khổng lồ cần chuẩn bị, đặc biệt là việc sắp xếp cho các dũng sĩ bộ lạc đang không ngừng kéo tới.

Trong lúc Nhân tộc tích cực chuẩn bị, trên bầu trời Hồng Hoang, một đám mây đen lớn đang lan rộng về phía Đông.

Trên đám mây đen đó, Yêu thần Bạch Trạch với tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ đang lặng lẽ nhìn xuống đại lục Hồng Hoang.

Dưới mắt Bạch Trạch, đại lục Hồng Hoang đang lùi lại nhanh chóng!

Những dãy núi cao, những con sông rộng lớn lướt qua rồi nhanh chóng biến mất.

Sau khi quan sát một lúc, Bạch Trạch khẽ hỏi: "Cần bao lâu mới tới Đông Hải!" Nghe Bạch Trạch hỏi, một thuộc hạ tu vi Đại La Kim Tiên vội vàng đáp: "Bẩm Yêu thần đại nhân, cần khoảng hai ngày!" "Hai ngày sao?

Được thôi!" Bạch Trạch gật đầu, tiếp tục nhìn xuống đại lục!

Nhưng quan sát thêm một lúc, Bạch Trạch chợt nhíu mày!

Bởi vì hiện ra trước mắt lão không còn là núi cao sông dài hay đồng hoang nữa, mà là hàng loạt công trình kiến trúc quy mô cực kỳ hoành tráng, số lượng nhiều đến kinh ngạc!

Sau khi nhìn một lúc thấy kiến trúc dày đặc không dứt, Bạch Trạch có chút thắc mắc hỏi: "Chúng ta đang ở đâu?" Nghe câu hỏi, một tùy tùng vội phản hồi: "Yêu thần đại nhân, đây là phía Đông Hồng Hoang!

Phía dưới chính là các bộ lạc Nhân tộc." Bạch Trạch nghe xong lập tức rơi vào trầm tư, khi tỉnh lại nhìn về phía Nhân tộc, lão lộ ra thần tình phức tạp.

Nhân tộc, Bạch Trạch dĩ nhiên không xa lạ!

Dẫu sao Nhân tộc cũng do Thánh nhân Yêu tộc là Nữ Oa nương nương sáng tạo ra.

Từ lúc Nhân tộc mới xuất hiện, Bạch Trạch đã luôn chú ý, thậm chí trước kia lão còn từng tự mình tổ chức đồ sát Nhân tộc.

Nhưng khi nhìn lại Nhân tộc, sự biến hóa của họ lại lớn lao đến

vậy!

Từ một tiểu tộc không ai thèm để ý nay đã thay thế cường đại Vu Yêu trở thành một sức mạnh chủ đạo Hồng Hoang.

Bạch Trạch nhìn những bóng người san sát phía dưới, trong lòng cảm khái vạn phân!

Có cảm thán cũng có hối hận!

Tuy hiện tại Bạch Trạch rất muốn một tay tiêu diệt toàn bộ Nhân tộc, nhưng đó là chuyện gần như không thể!

Trước mắt chưa nói tới việc Nhân tộc có Thánh nhân ủng hộ, dù không còn Thánh nhân chống lưng thì sức mạnh của bản thân Nhân tộc cũng không hề yếu.

Qua nhiều năm phát triển, đặc biệt dưới sự dẫn dắt của Phục Hy, Nhân tộc đã đột phá mạnh mẽ, số lượng đại năng Chuẩn Thánh tăng lên phi thường.

Cùng lúc đó tại điện Nhân Hoàng, Phục Hy cũng nhận được tin tức đầu tiên! "Đại quân Thiên Đình đã đến không phận Nhân tộc?" Phục Hy có chút lo ngại hỏi! "Không sai!" Vị thị vệ truyền tin lập tức kiên định đáp!

Phục Hy bước ra khỏi căn phòng đến một tiểu viện, ngẩng đầu nhìn trời!

Tuy lúc này là ban đêm nhưng ở phía xa có một luồng hắc ám có thể phân biệt rõ ràng đang bao trùm lấy bầu trời Nhân tộc!

Phục Hy thấy vậy thần sắc lạnh đi, quát: "Ai cho phép chúng đi ngang qua không phận Nhân tộc, lập tức đuổi chúng đi!" Vị thị vệ nghe lệnh xong thì sững người, sau đó phản ứng lại lập tức đáp: "Rõ!" Thị vệ vội chạy đi truyền lệnh, Phục Hy tiếp tục quan sát mây đen đang không ngừng tiếp cận.

Trong một cung điện của điện Nhân Hoàng, chúng đại năng Chuẩn Thánh đang đợi từ lâu thấy thị vệ hớt hải chạy tới thì thần sắc trở nên nghiêm túc!

Thị vệ chạy tới nơi, thở hồng hộc truyền đạt: "Nhân Hoàng bệ hạ có lệnh, lập tức trục xuất đại quân Thiên Đình xâm phạm không phận!" Chúng đại năng vốn đã nóng lòng lập tức đồng thanh: "Cẩn tuân ý chỉ Nhân Hoàng!" Sau đó, một tiểu đội năm vị Chuẩn Thánh bay lên không trung hướng về đại quân Thiên Đình.

Khi họ vừa rời khỏi lãnh địa Nhân tộc bay lên cao đã bị đại quân Thiên Đình phát hiện.

Giữa hàng chục vạn đại quân Thiên Đình, trong một đại trướng trang hoàng xa hoa, Yêu thần Bạch Trạch cùng bốn vị Yêu thần khác đang thảo luận kế hoạch tác chiến sơ bộ với Long tộc.

Dẫu sao thực lực Long tộc cũng không hề nhỏ, lại vô cùng thần bí!

Thực lực cụ thể của Long tộc e rằng trừ các Thánh nhân ra không ai nắm rõ.

Nay với tư cách tiên phong, họ phải vạch kế hoạch kỹ lưỡng để mở đường cho đại quân Thiên Đình.

Đang lúc bàn bạc, một vị Yêu thần Chuẩn Thánh đột ngột xông vào!

Bạch Trạch lộ vẻ không vui: "Chuyện gì mà hoảng hốt như vậy, không thấy ta đang họp sao!" Nghe giọng nói nghiêm lệ của Bạch Trạch, vị Yêu thần kia không màng nhiều, nói ngay: "Yêu thần đại nhân, có chuyện rồi!" Bạch Trạch nghe vậy thần sắc mới dần dịu xuống, hỏi: "Rốt cuộc có chuyện gì mà khiến ngươi hoảng hốt như thế!" Bốn vị Yêu thần khác cũng nhìn chằm chằm đầy thắc mắc!

"Nhân tộc, Nhân tộc đã cử năm vị Chuẩn Thánh ngăn cản đường đi của chúng ta!" "Nhân tộc?

Tại sao họ lại ngăn đường?" "Họ nói chúng ta đi qua bầu trời Nhân tộc là xâm phạm lãnh địa!

Yêu cầu chúng ta lập tức rời đi, nếu không sẽ coi là khiêu khích!" Qua vài câu hỏi đáp, Bạch Trạch đã hiểu rõ ngọn ngành!

Bốn vị Yêu thần còn lại cũng rơi vào trầm tư.

Đại trướng đột nhiên trở nên yên tĩnh, ngoại trừ hơi thở gấp gáp của vị Yêu thần kia thì không còn tạp âm nào.

Một lát sau, Bạch Trạch tỉnh khỏi dòng suy nghĩ, phân phó: "Hiện tại mục tiêu của chúng ta không phải Nhân tộc, không cần xung đột với họ, chúng ta đi đường vòng!" Vị Yêu thần báo cáo cùng bốn đại Yêu thần khác nghe xong đều lộ vẻ kinh ngạc, không tin được nhìn Bạch Trạch! "Không cần nhìn ta như vậy, nhiệm vụ hiện tại là chuẩn bị cho đại quân Thiên Đình chinh phạt Long tộc.

Đây không phải lúc xung đột với Nhân tộc, ai có ý kiến gì không?" Bạch Trạch thở dài giải thích!

Nghe Bạch Trạch giải thích, họ mới thở phào nhẹ nhõm. "Nếu là quyết định của đại ca, đệ nhất định kiên quyết phục tòng!" Yêu thần Quỷ Xa phản ứng đầu tiên, tán thành lời Bạch Trạch!

Các Yêu thần khác cũng gật đầu phụ họa.

Nhận được sự ủng hộ, vị Yêu thần đang đối đầu với năm Chuẩn Thánh Nhân tộc đành hậm hực quay người rời đi.

Năm vị đại năng Nhân tộc thấy đại quân Thiên Đình nhượng bộ cũng không làm khó, chỉ giám sát cho đến khi họ rời hẳn lãnh địa Nhân tộc.

Tin tốt này lập tức được báo về cho Phục Hy, lão cũng thở phào một cái.

Chương 415

Tránh được một cuộc chiến là điều may mắn!

Nhưng nhìn hướng đại quân Thiên Đình rời đi, Phục Hy hiểu chuyện này không kết thúc đơn giản như vậy.

Tại điện Nhân Hoàng, Phục Hy công bố tin tốt với các đại năng và đại biểu bộ lạc!

Những người vốn đang lo lắng nghe xong đều lộ nụ cười vui vẻ.

Họ không sợ chiến tranh, nhưng cũng không hy vọng nó xảy ra vì tổn thất mỗi lần đại chiến đều không nhỏ.

Phục Hy thấy một số người hoàn toàn buông lỏng thì nhíu mày!

Lúc này tâm tình Phục Hy có chút lo ngại, Nhân tộc đã quá lâu không trải qua chiến tranh quy mô lớn.

Nhiệt huyết chiến đấu để sinh tồn thuở xưa có lẽ đã bị bào mòn đi nhiều rồi.

Nhìn những gương mặt với đủ loại thái độ, Phục Hy thấy cần thiết phải chỉnh đốn nội bộ Nhân tộc!

Nếu là bình thường lão có thể nhắm mắt làm ngơ, nhưng Hồng Hoang lúc này tuy bình lặng mà sóng ngầm bên dưới lại cuộn trào dữ dội.

Sóng ngầm đó mạnh đến mức nào Phục Hy không rõ, nhưng lão khẳng định nếu nó bùng phát thì đủ sức lật tung cả Hồng Hoang!

Dù có ý định chỉnh đốn nhưng Phục Hy chưa thể hiện ra ngay lúc này.

Đại quân Thiên Đình sau khi bị Nhân tộc xua đuổi đã cấp tốc hành

quân tới rìa phía Đông đại lục Hồng Hoang.

Khi sắp tiếp cận Đông Hải, Bạch Trạch thậm chí có thể nghe thấy tiếng sóng biển vỗ rì rào.

Nghe tiếng sóng biển, tâm cảnh Bạch Trạch không thể bình tĩnh được, lão quyết định ra ngoài tản bộ để giải tỏa áp lực.

Vừa bước khỏi đại trướng đã thấy Đông Hải ở ngay trước mặt, chỉ cách chừng vạn dặm!

Bạch Trạch nhìn Đông Hải cận kề, hạ lệnh cho bộ đội dừng lại hạ trại!

Sau khi hàng chục vạn đại quân Thiên Đình đã an đốn, tại trung tâm có một đại trướng cổ phác mà bá khí.

Trong trướng, Bạch Trạch cùng bốn vị Yêu thần đang bàn bạc bước tiếp theo. "Đại ca, giờ phải làm sao?

Có nên trực tiếp động thủ với Long tộc không?" Yêu thần Quỷ Xa hỏi! "Chúng ta là quân tiên phong, ngoài việc tạo đà cho đại quân còn phải thăm dò đáy cọc của kẻ địch!

Còn việc động thủ không phải là điều ta đang cân nhắc!

Ta muốn khi đại quân Thiên Đình tới, chúng ta phải nắm rõ mọi thứ trong tay." Bạch Trạch kiên định nói!

Các Yêu thần khác gật đầu, quyết định tập trung vào việc xây dựng doanh trại và thăm dò.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, đến tối họ đã thảo luận ra phương án khả thi: Án binh bất động, thăm dò Long tộc và chờ đại quân Thiên Đình đến.

Nhưng khi đại quân Thiên Đình tới rìa phía Đông, sâu trong Đông Hải cung, Ngạo Thiên đang bình thản nhìn về phía đại lục. "Thật nực

cười, Đế Tuấn và Thái Nhất cư nhiên cuồng vọng như vậy!

Dám nhắm mục tiêu vào ta." Ngạo Thiên lạnh lùng cười nói!

Phía sau Ngạo Thiên là hơn mười cao tầng Long tộc thực lực Chuẩn Thánh trung kỳ, nghe vậy liền phụ họa: "Thiên Đình quá cuồng vọng, không biết sống chết!

Chúng ta tuyệt đối không thể bỏ qua!" Ngạo Thiên gật đầu, ra lệnh: "Nếu Thiên Đình muốn đối phó ta, vậy hãy chuẩn bị cho toàn quân bị tiêu diệt!

Ngao Hải nghe lệnh!" Trong chúng cao tầng, một người mang uy nghiêm nhạt bước ra, kích động nhìn Ngạo Thiên hô lớn: "Có Ngao Hải!" "Thiên Đình xuất động hàng chục vạn quân nhắm thẳng vào Long tộc ta!

Chúng ta tuy không quản sự tình Hồng Hoang nhưng hành động của chúng đe dọa an toàn của Long tộc!

Long tộc tuyệt đối không thỏa hiệp, ta lệnh ngươi kiên quyết xuất kích, tiêu diệt toàn bộ quân địch bên ngoài Đông Hải!" Ngạo Thiên lạnh lùng hạ lệnh, Ngao Hải nghiêm túc tiếp nhận: "Cẩn tuân tộc trưởng ý chỉ!" Ngay sau đó, cỗ chiến xa thần bí bàng đại của Long tộc bắt đầu khởi động, dưới lệnh của Ngạo Thiên mà vận hành tốc độ cao.

Vô số thủy tộc Đông Hải nhận lệnh bắt đầu hành động!

Những tộc nhân tối thiểu đạt Kim Tiên đều được đưa tới.

Dựa vào số lượng thủy tộc đông đảo, Ngao Hải đã tập hợp được một đội quân thủy tộc hùng hậu lên tới hàng triệu, tu vi không dưới Kim Tiên!

Dưới đáy biển, hàng triệu quân sĩ xếp hàng chỉnh tề, lặng lẽ nhìn Ngao Hải trên cao đài.

Ngao Hải nhìn đại quân mà hào tình vạn trượng, Long tộc đã nhiều năm không chinh chiến quy mô thế này.

Là trưởng lão đầu tiên dẫn quân chinh chiến, hắn chắc chắn sẽ được ghi danh sử sách! "Xuất phát!" Ngao Hải hô lớn, hàng triệu thủy tộc đồng thanh đáp lại khí thế ngất trời.

Đại quân thủy tộc đầy tự tin tiến thẳng tới chiến trường Thiên Đình.

Đại quân Thiên Đình vừa tới bờ Đông Hải một đêm, mặt trời vừa ló rạng, những cảnh vệ Thiên Đình thấy mặt biển Đông Hải vốn bình lặng đột nhiên nổi sóng dữ.

Một cơn sóng thần cao hàng trăm mét bất ngờ hình thành, lao nhanh tới!

Đám cảnh vệ bị dọa ngây người!

Dù tu vi Kim Tiên không nên sợ sóng biển, nhưng đây là thế giới Hồng Hoang, tiên nhân vô số nên tiên nhân căn bản không thiếu.

Đông Hải là một trong bốn đại hải dương, lại có Long tộc chưởng khống, sóng dữ mang theo uy lực thiên địa bàng bạc.

Dưới sự thao túng của Long tộc, sóng thần có thể nghiền nát Kim Tiên, trọng thương Đại La!

Sóng thần càng gần, uy áp càng đậm, đám cảnh vệ bừng tỉnh gào thét báo động: "Đông Hải có biến!

Mau báo Yêu thần đại nhân!" Tiếng gào thét đánh thức những cảnh vệ khác ở gần đó.

Họ bước ra khỏi tiêu sở, cảm nhận được uy áp che trời lấp đất cùng cơn sóng thần chấn động tâm can!

Tin tức cực tốc truyền khắp đại quân Thiên Đình.

Bạch Trạch vừa nghỉ ngơi cũng bị đánh thức, giận dữ bước ra khỏi trướng, lập tức cảm nhận được sự bất thường.

Lão nhìn về Đông Hải nhưng nơi đó bị bao phủ bởi sương mù, ngăn cản mọi sự khám sát.

Dưới đáy biển, chín vị trưởng lão Long tộc Chuẩn Thánh hậu kỳ đang bố trí một đại trận mê hoặc, cách tuyệt mọi sự khám tra ngoại trừ Thánh nhân. "Báo cáo tộc trưởng, đại trận đã khởi động!" Một vị trưởng lão già nua mỉm cười nói.

Sự việc ở Đông Hải lập tức được các thế lực Hồng Hoang biết tới!

Đặc biệt là Nhân tộc ở vùng biên giới rất quan tâm do có liên minh với Long tộc.

Chương 416

Phục Hy trầm tư suy nghĩ, Nhân tộc không thể đứng nhìn đồng minh gặp nạn.

Lão hạ lệnh Nhân tộc chuẩn bị toàn lực, không chỉ là tinh nhuệ mà có thể là cả đại quân nếu cần thiết.

Cả Nhân tộc bỗng trở nên căng thẳng, dũng sĩ các bộ lạc tập trung về trung tâm lãnh địa.

Động tác lớn của Nhân tộc làm Thiên Đình và các thế lực khác kinh ngạc.

Tại điện Lăng Tiêu, Thái Nhất báo với Đế Tuấn rằng Nhân tộc đang tụ tập hàng ngàn vạn tu sĩ Kim Tiên!

Đế Tuấn nhíu mày nhưng vẫn quyết tâm tiêu diệt Long tộc trước, tin rằng sau khi thắng Long tộc thì Nhân tộc không làm nên chuyện gì lớn, vả lại lão còn có các minh hữu sắp hành động.

Khi sóng thần cập bờ, quân Thiên Đình kinh hãi nhìn cảnh tượng chấn động.

Bạch Trạch cảm thán sự cường đại của bá chủ vùng nước.

Quỷ Xa dù thấy nhiều đại cảnh tượng vẫn tâm kinh trước thực lực ẩn giấu của Long tộc.

Bạch Trạch hạ lệnh bố trí đại trận, hàng chục vạn quân Thiên Đình dưới lệnh của năm Yêu thần đã lập trận xong.

Sóng thần cập bờ kèm theo sấm sét, mưa xối xả!

Bạch Trạch cầm Tiên Thiên Linh Bảo nộ hống: "Phá cho ta!" Lão bộc phát tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ, chém ra một vết nứt không gian

khủng khiếp thôn phệ nước biển, giảm bớt uy lực sóng thần.

Quân Thiên Đình hò reo cổ vũ.

Nhưng phía sau sóng thần là hàng triệu quân Long tộc.

Ngao Hải hóa thành Thanh Long khổng lồ dẫn quân xung phong.

Bạch Trạch cảnh giác cảm nhận yêu khí bàng đại phía sau, lập tức vung linh bảo chiến đấu.

Lão chém trúng Thanh Long làm máu vàng nhạt tuôn rơi như mưa.

Thanh Long đau đớn gầm thét, vung trảo tấn công nhưng Bạch Trạch linh hoạt né tránh và phản kích.

Chiến sự bùng nổ dữ dội trên bờ biển Đông Hải, máu nhuộm đỏ cả một vùng.

Dù Thiên Đình có năm Yêu thần nhưng số lượng Long tộc quá lớn làm trận chiến cân bằng và thảm khốc.

Vô số thi thể ngã xuống, máu chảy thành sông.

Các đại năng Hồng Hoang đều bị chấn động bởi sự thảm khốc này.

Tại biên giới Nhân tộc, các đại năng quan sát đại chiến và tin rằng Nhân tộc sớm muộn cũng sẽ quân lâm Hồng Hoang.

Trận giao tranh tạm kết thúc khi hai bên rút quân chủ lực.

Trấn Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu và các đại năng Chuẩn Thánh khác đều đang cân nhắc lập trường của mình sau khi được Đế Tuấn và Thái Nhất hứa hẹn bí mật thành Thánh.

Các Thánh nhân trong Hỗn Độn cũng đang quan sát, mặc cho cuộc chiến leo thang để tìm hiểu bí mật phục sinh và thành Thánh của Đế Tuấn.

Sau trận tiên phong, đôi bên đều rút lui để chuẩn bị cho những cuộc ác chiến thực sự sắp tới.

Bạch Trạch và Ngao Hải đều hiểu đây mới chỉ là màn khai vị.

Ngao Hải cũng vô cùng hiểu rõ, loại thăm dò thế này chắc chắn sẽ còn kéo dài một khoảng thời gian, phải đợi đến khi đại quân hai bên phân ra thắng bại thì mới có khả năng kết thúc.

Cho nên sau khi kết thúc một trận thăm dò ngắn ngủi, Ngao Hải lập tức dẫn lĩnh mấy triệu đại quân Long tộc trở về Đông Hải, chuẩn bị cho lần tiến công tiếp theo.

Bạch Trạch cũng tương tự dẫn theo mấy chục vạn đại quân Thiên Đình còn lại trở về doanh địa cũ, đồng thời cũng đang gấp rút chuẩn bị cho trận tiến công kế tiếp.

Cùng lúc đó, kết quả của cuộc giao chiến thăm dò giữa hai bên cũng nhanh chóng được truyền về Thiên Đình và Long cung Đông Hải.

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, Đế Tuấn cùng Thái Nhất sau khi biết được kết quả giao chiến giữa Bạch Trạch và Long tộc thì lâm vào trầm tư.

"Không ngờ Long tộc lại có bản lĩnh như vậy, xem ra chúng ta đã quá xem thường bọn chúng rồi!" Đế Tuấn nhìn chiến báo trong tay, khẽ thở dài một tiếng!

"Không sai, Vu tộc đã thu hút quá nhiều sự chú ý của chúng ta.

Hơn nữa Long tộc lại luôn hoạt động ở hải dương, chưa bao giờ tham dự vào đại thế Hồng Hoang." Thái Nhất nghe xong cũng gật đầu, thực lực mà Long tộc thể hiện lúc này đủ để khiến Thiên Đình phải nhìn nhận một cách nghiêm túc!

Sau đó Đế Tuấn cùng Thái Nhất trao đổi một hồi, rồi hạ xuống một quyết định: "Truyền lệnh cho Bạch Trạch tiếp tục thăm dò nội

tình của Long tộc, nhất định phải moi ra toàn bộ át chủ bài của chúng." Một đạo mệnh lệnh nhanh chóng được truyền đến tay Bạch Trạch, Bạch Trạch nhìn mệnh lệnh trong tay có chút cau mày!

"Long tộc thần bí, Đông Hải khó có thể xâm nhập!

Muốn hiểu rõ nội tình của Long tộc đâu phải chuyện dễ." Nhìn mệnh lệnh trong tay, Bạch Trạch khẽ thở dài một tiếng!

Sau đó liền bắt đầu bố trí kế hoạch thăm dò và tìm hiểu nội tình Long tộc.

Trong đại trướng trung tâm của đại quân Thiên Đình, Bạch Trạch cùng bốn vị yêu thần khác đang ngồi quây quần, cùng nhau thương thảo biện pháp!

Sau khi thương lượng một hồi, yêu thần Quỷ Xa bỗng nhiên nảy ra một ý, kiến nghị: "Bạch Trạch, hay là ta triệu tập một số thủy tộc trong Hồng Hoang, để chúng vào Đông Hải thăm dò nội tình của Long tộc." Bạch Trạch nghe vậy, trong đầu lập tức suy diễn kết quả, nhưng không mấy lạc quan, liền nhíu mày nói: "Phương pháp này cũng không phải là không thể, nhưng Long tộc chưởng quản thủy hệ Hồng Hoang!

E rằng các thủy tộc trong Hồng Hoang cũng thuộc quyền quản hạt của Long tộc, chúng tất sẽ không nghe theo mệnh lệnh của ta." Nhưng Quỷ Xa nghe xong lại khẽ lắc đầu, nhìn mấy vị yêu thần với vẻ mặt tự tin đáp: "Dễ giải quyết thôi, thủy hệ Hồng Hoang vô cùng rộng lớn!

Thủy tộc càng có đến hàng ức vạn.

Long tộc dù tồn tại cường đại, cũng không thể nào khống chế toàn bộ thủy hệ trong tay!

Huống hồ, các thủy tộc trong Hồng Hoang cũng không phải một

lòng nghe theo mệnh lệnh của Long tộc.

Chỉ cần chúng ta thi triển chút thủ đoạn, khẳng định có thể mộ tập được các thủy tộc phù hợp với yêu cầu của chúng ta." Bạch Trạch và mấy vị yêu thần khác nghe lời Quỷ Xa xong cũng lâm vào suy nghĩ!

Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, tất cả đều gật đầu, tán thành cách nói của Quỷ Xa.

Đồng thời mấy vị yêu thần cũng đạt thành một quyết định thống nhất, sau đó yêu thần Bạch Trạch nhìn Quỷ Xa đang vô cùng tự tin đáp lại: "Vậy thì chuyện này do ngươi đề xuất, cũng do ngươi đi hoàn thành đi!

Nhớ kỹ, phải nhanh!" Quỷ Xa nghe xong gật đầu, sau đó lập tức dẫn theo mấy tên thân vệ rời khỏi nơi đóng quân của đại quân Thiên Đình, nhanh chóng bay về một nơi nào đó ở phía bắc Hồng Hoang.

Trong lúc Bạch Trạch và những người khác đang tìm một lối đi riêng, muốn âm thầm phái thủy tộc Hồng Hoang trà trộn vào nội bộ Long tộc.

Tại Long cung Đông Hải, Ngạo Thiên cũng triệu tập Tứ Hải Long Vương cùng các trưởng lão từ Chuẩn Thánh cảnh giới trở lên trong Long tộc.

Tức thì, bên ngoài đại lục Hồng Hoang, trong vùng biển vô tận, từng đạo quang mang tỏa ra dao động mạnh mẽ đang di chuyển nhanh chóng.

Tại Bắc Hải, Nam Hải cùng Tây Hải, dưới sự dẫn dắt của các hải long vương, một lượng lớn trưởng lão Chuẩn Thánh cảnh giới đang cấp tốc bay về Long cung Đông Hải.

Trong vùng biển Bắc Hải rộng lớn vô ngần, Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng đang dẫn theo một đám trưởng lão Chuẩn Thánh cảnh

giới, rầm rộ tiến về Long cung Đông Hải.

Trong đội ngũ hùng hậu, bên cạnh xe giá của Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng, một trưởng lão Long tộc có tu vi Chuẩn Thánh cảnh giới có chút nghi hoặc nói: "Long Vương, tộc trưởng triệu tập chúng ta có chuyện gì sao?" Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng đang ngồi ngay ngắn trong xe giá nghe xong, trực tiếp hừ lạnh một tiếng: "Chuyện gì chẳng lẽ còn không rõ ràng sao?

Thiên Đình muốn động thủ với Long tộc chúng ta rồi!

Tộc trưởng triệu tập chúng ta, tất nhiên là vì để đối phó với uy hiếp từ Thiên Đình!" Lúc này giọng điệu của Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng có chút lạnh lùng, phảng phất như có chút bất mãn với việc bị Ngạo Thiên triệu tập.

Chương 417

Vị trưởng lão Long tộc vừa đặt câu hỏi nghe thấy giọng nói có phần lạnh lùng kia, lập tức nuốt lại những lời định nói, không dám nói chuyện thêm với Ngao Quảng nữa.

Ngao Quảng cảm nhận được vị trưởng lão Long tộc kia im lặng thu lại lời nói, càng thêm khinh thường hừ lạnh một tiếng! … Tại một con sông rộng lớn ở phía bắc Hồng Hoang, yêu thần Quỷ Xa đang ngồi đối diện với một long tộc nhân toàn thân bao phủ trong bóng tối.

Sau khi Quỷ Xa nói rõ ý đồ của mình, long tộc nhân đang ẩn mình trong bóng tối kia trầm mặc một hồi rồi hỏi: "Nếu Thiên Đình và Long tộc đã giao chiến, vậy ngươi tìm ta làm gì!" Yêu thần Quỷ Xa nghe xong cười nhạt, sau đó một đôi mắt vô cùng sắc bén trực tiếp nhìn chằm chằm vào vị yêu thần đang ẩn mình trong bóng tối kia, thẳng thắn nói: "Dựa vào quan hệ của hai chúng ta, có một số lời ta sẽ nói thẳng!

Ta đến đây lần này là để tìm ngươi giúp đỡ!" Long tộc nhân kia nghe xong, trực tiếp lắc đầu, nhàn nhạt đáp lại: "Giúp đỡ?

Thế lực Thiên Đình khổng lồ, ta có thể giúp được gì cho ngươi?" Yêu thần Quỷ Xa nghe xong, trực tiếp đáp lại: "Ngươi là người của Long tộc, hẳn là biết rõ thực lực ẩn giấu của Long tộc!

Cũng nên hiểu rằng, Thiên Đình hiện tại không có nắm chắc phần thắng trước Long tộc." Long tộc nhân kia nghe xong không trả lời, ngược lại nhắm mắt lại, trầm mặc! 142.

Yêu thần Quỷ Xa thấy vậy liền hiểu, nếu không thể đưa ra thứ gì đó khiến hắn khuất phục, e rằng chuyến này đã đến vô ích!

Thế là, Quỷ Xa điều chỉnh lại tâm thái, khiến tâm tình vốn có chút

nóng nảy trở lại bình tĩnh, sau đó như vô tình nói: "Nghe nói, tộc trưởng Long tộc Ngạo Thiên vô cùng căm hận kẻ phản bội, từng có một con Cửu Trảo Kim Long vì phản bội hắn mà bị tước đi tu vi, lột da rút gân, ném vào hải nhãn Đông Hải!

Đến tận bây giờ, vẫn đang phải chịu đựng sự dày vò không thể tưởng tượng nổi.

Nếu để hắn biết, long tộc nhân mà hắn từng tin tưởng nhất lại phản bội hắn vào một thời khắc vô cùng quan trọng!

Liệu hắn có đối phó với ngươi giống như đã đối phó với kẻ phản bội kia không!" Long tộc nhân đang ẩn mình trong bóng tối kia nghe vậy lập tức tỏa ra một luồng khí tức vô cùng cuồng bạo và mạnh mẽ, trong nháy mắt lao về phía Quỷ Xa!

Đồng thời, thân ảnh của long tộc nhân kia trong nháy mắt di chuyển, khi Quỷ Xa còn chưa kịp phản ứng, đã bóp chặt cổ Quỷ Xa, lạnh lùng nói: "Ngươi đang uy hiếp ta sao?" Quỷ Xa nghe xong, lộ ra một nụ cười có chút trào phúng!

Long tộc nhân kia thấy vậy, lực tay trong nháy mắt tăng thêm mấy phần!

"Nếu ngươi cho là vậy, thì cứ coi như ta đang uy hiếp đi!" Nhìn long tộc nhân có chút tức giận, Quỷ Xa cười lạnh một tiếng rồi đáp lại!

Long tộc nhân kia nghe xong, bàn tay vốn đang dùng sức dần dần thả lỏng ra!

Sau đó thở ra một hơi dài, rồi trực tiếp lạnh lùng đáp lại: "Nói đi, muốn ta làm thế nào!" "Đơn giản, ta cần toàn bộ tình báo của Long tộc!

Đặc biệt là tình hình chi tiết của tộc trưởng Long tộc Ngạo

Thiên.” Quỷ Xa hoạt động cái cổ họng vừa bị bóp chặt, nhanh chóng đáp lại!

“Chuyện này không dễ dàng, ta cần một chút thời gian!” Long tộc nhân kia nghe xong, trước tiên nhíu mày rồi trực tiếp trả lời.

Quỷ Xa nghe xong liền đáp lại, đồng thời cuối cùng không quên uy hiếp long tộc nhân kia!

“Đương nhiên có thể, nhưng ta cũng hy vọng ngươi đừng để ta đợi quá lâu!

Nếu không, hậu quả ngươi biết rồi đấy!” Long tộc nhân kia nghe xong, sắc mặt có chút khó coi gật đầu, sau đó trực tiếp rời khỏi nơi này!

Quỷ Xa nhìn bóng lưng hắn rời đi, lộ ra một nụ cười đắc ý, có nội ứng tồn tại, tin rằng không bao lâu nữa, mình có thể đánh bại Long tộc. … Long tộc nhân thần bí kia sau khi chia tay Quỷ Xa, liền nhanh chóng trở về Đông Hải.

Mặc dù điều kiện của Quỷ Xa khiến hắn vô cùng khó chấp nhận!

Nhưng thân ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, điểm yếu đang nằm trong tay đối phương.

Nếu không nghe lời hắn, thứ chờ đợi mình tuyệt đối là một hậu quả vô cùng thê thảm!

Long tộc nhân kia cũng nảy sinh ý định diệt cỏ tận gốc.

Nhưng hắn không biết yêu thần Quỷ Xa kia rốt cuộc có công bố chuyện của hắn cho Yêu Hoàng biết hay không, nếu như vậy thì hắn vĩnh viễn không thể quay đầu lại được nữa.

Khi long tộc nhân kia đang mang nặng tâm sự lang thang dưới đáy Đông Hải, một trưởng lão Long tộc Chuẩn Thánh cảnh giới đi ngang

qua nhìn thấy hắn, lập tức có chút cung kính chào hỏi: “Ngao Bình trưởng lão, ngài ở đây sao!

Tộc trưởng đang triệu tập chúng ta đấy.” Long tộc nhân thần bí kia, cũng chính là Ngao Bình, nghe xong, lộ ra một nụ cười ôn hòa nói: “Vậy sao?

Ta vừa mới xuất quan nên không biết!

Hay là chúng ta cùng đi nhé.” Vị trưởng lão Long tộc kia nghe xong, lập tức lộ ra vẻ vui mừng, sau đó vội vàng gật đầu đáp: “Nếu Ngao Bình trưởng lão đã mời, vậy chúng ta cùng đi!” Sau đó hai người vừa nói vừa cười, đi về phía Long cung Đông Hải!

Lúc này tại Long cung Đông Hải, đã tụ tập một lượng lớn trưởng lão Long tộc cùng các hải long vương.

Trong một cung điện bên trong Long cung Đông Hải, tộc trưởng Long tộc Ngạo Thiên đang nhíu mày nhìn tình báo trước mắt!

“Phản bội, lại một lần nữa phản bội!

Ngao Bình, ta đã cho ngươi một cơ hội!

Nhưng ngươi lại không biết trân trọng, nếu đã như vậy, thì đừng trách ta không khách khí.” Sau khi nhìn chằm chằm vào tình báo một lúc lâu, hắn thở dài một tiếng rồi sắc mặt lạnh lùng nói!

Vừa nhìn thấy tình báo, trong lòng Ngạo Thiên ngoài kinh ngạc ra chỉ còn lại phẫn nộ!

Hắn cũng không thể tin được, thuộc hạ mà hắn tin tưởng như vậy lại có thể phản bội mình!

Nhưng tình báo trước mắt tuyệt đối không thể lừa dối hắn.

Khi Ngạo Thiên đang tức giận, một thị nữ cẩn thận bước đến trước mặt Ngạo Thiên, nhẹ giọng nói: “Tộc trưởng, các vị trưởng lão

và các hải long vương đều đã có mặt đông đủ!" Ngạo Thiên nghe xong gật đầu, sau đó sắc mặt nghiêm túc nói: "Ta biết rồi, lui xuống đi!" Thị nữ kia nghe xong, lập tức cung kính hành lễ, sau đó từ từ lui ra ngoài!

Sau đó Ngạo Thiên lại đợi một lúc, cất kỹ tình báo trong tay rồi mới rời khỏi cung điện với vẻ mặt nghiêm túc.

Lúc này trong Long cung Đông Hải, đã tụ tập hàng trăm trưởng lão Long tộc cùng các hải long vương!

Vì Ngạo Thiên chưa xuất hiện, nên họ bắt đầu tự mình trò chuyện.

Trong số đó, Ngao Bình vì là thuộc hạ được Ngạo Thiên tin tưởng và coi trọng nhất, nên xung quanh hắn tụ tập rất nhiều trưởng lão đang không ngừng trò chuyện cùng hắn.

Ngao Bình tuy bề ngoài không ngừng đối phó với những lời tâng bốc của các vị trưởng lão, nhưng trong lòng lại vô cùng kinh hãi.

Bởi vì hắn biết những gì mình đã làm, một khi bị Ngạo Thiên biết được, khẳng định sẽ phải chịu một kết cục vô cùng thê thảm.

Khi hắn đang không ngừng đối phó với một đám trưởng lão, Ngạo Thiên xuất hiện trên bảo tọa tộc trưởng trong đại điện Long cung Đông Hải.

Khi các trưởng lão và các hải long vương nhìn thấy Ngạo Thiên xuất hiện, lập tức ngừng trò chuyện, cung kính nhìn về phía Ngạo Thiên, đồng thời cung kính chào hỏi: "Tham kiến tộc trưởng!" "Tham kiến tộc trưởng!" "Tham kiến tộc trưởng!" Ngạo Thiên nghe xong gật đầu, sau đó sắc mặt nghiêm túc nhìn xuống các trưởng lão và các hải long vương bên dưới, nghiêm túc nói: "Tin rằng các vị cũng đã đại khái hiểu được hoàn cảnh hiện tại của Long tộc, cũng nên hiểu vì sao ta lại triệu tập các vị." Các trưởng lão và các hải long vương bên dưới

nghe xong đều gật đầu, sau đó tiếp tục cung kính nhìn về phía Ngạo Thiên!

"Sau khi Đế Tuấn và Thái Nhất xuất hiện trở lại, ý đồ tái hiện lại nguyện cảnh ban sơ, liền đối với Long tộc khai chiến!

Mặc dù thực lực Thiên Đình không đáng lo ngại, nhưng thực lực của Yêu tộc lại không hề thua kém Long tộc chúng ta!

Cho nên để đối phó với uy hiếp từ Thiên Đình, ta quyết định ra tay trước, nhân lúc chúng chưa chuẩn bị hoàn tất, một lần tiến công Thiên Đình, trực tiếp phá hủy hoàn toàn!

Hướng về Hồng Hoang thể hiện uy thế của Long tộc chúng ta, chấn nhiếp một số kẻ địch đang rục rịch!" Các trưởng lão bên dưới nghe xong, lập tức gật đầu đồng ý với ý kiến của Ngạo Thiên.

Ngạo Thiên thấy vậy hài lòng gật đầu, nhưng khi nhìn thấy Ngao Bình, vẻ mặt vốn có chút hài lòng của Ngạo Thiên dần dần trở nên lạnh lùng!

Các trưởng lão bên dưới nhìn thấy vẻ mặt dần dần lạnh lùng của Ngạo Thiên, lập tức trở nên căng thẳng!

Đồng thời trong lòng, họ đều đang suy đoán nguyên nhân nào đã khiến Ngạo Thiên có sự thay đổi nhanh chóng như vậy.

Chương 418

Một số trưởng lão gần Ngao Bình lúc này chú ý, hình như sau khi tộc trưởng chú ý đến Ngao Bình, sắc mặt bắt đầu thay đổi!

Chẳng lẽ Ngao Bình đã phản bội tộc trưởng?

Nhưng Ngao Bình có lý do gì chứ!

Hắn là thuộc hạ được tộc trưởng tin tưởng nhất, làm sao có thể làm ra chuyện như vậy.

Khi các trưởng lão bên dưới đang suy đoán không thôi, Ngạo Thiên trực tiếp nhìn về phía Ngao Bình, lạnh giọng nói: "Nhưng trước khi động thủ, cần phải thanh trừ một số tộc nhân đã phản bội Long tộc." Ngao Bình nghe xong, lập tức toàn thân lạnh toát!

Đồng thời trong lòng kinh hãi: "Không thể nào, làm sao hắn biết được!

Không thể nào hắn biết được!" Sau khi kinh hãi thất sắc, Ngao Bình không nhịn được lùi về phía sau!

Đồng thời đã chuẩn bị sẵn sàng để chạy trốn.

Nhưng hắn vừa mới rời đi, đã bị một luồng năng lượng mạnh mẽ trấn áp!

"Thuộc hạ của ta, Ngao Bình!

Thuộc hạ mà ta từng tin tưởng nhất!

Ta không ngờ, ngươi lại cũng sẽ phản bội ta!" Sau khi trực tiếp trấn áp Ngao Bình, Ngạo Thiên có chút đau thương nói!

Sau khi nghe cuộc đối thoại giữa Ngạo Thiên và Ngao Bình, tất cả các trưởng lão và các hải long vương có mặt đều vô cùng chấn động!

Đồng thời cũng bàn tán xôn xao, dù sao cảnh tượng này khiến họ có chút không hiểu, không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng nhìn Ngạo Thiên với vẻ mặt nghiêm túc và Ngao Bình với vẻ mặt có chút u ám, trong lòng lập tức dấy lên vạn ngàn ý niệm!

"Ngao Bình lại phản bội Long tộc?

Sao có thể!

Nhưng Ngạo Thiên đã đích thân ra tay, nhìn những phản ứng hiện tại của Ngao Bình, dường như là thật rồi!" Sau khi len lén liếc nhìn Ngạo Thiên một cái, Ngao Quảng tự lẩm bẩm trong lòng!

Các trưởng lão bên dưới sau một hồi hỗn loạn, một trưởng lão có uy tín, tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ tên là Ngao Liệt sau khi suy nghĩ, liền cung kính hỏi Ngạo Thiên: "Tộc trưởng, bên trong có hiểu lầm gì không?

Ngao Bình sao có thể phản bội Long tộc chúng ta!" Ngạo Thiên nghe xong, liếc nhìn Ngao Bình đang bị trấn áp, hừ lạnh một tiếng, sau đó quay đầu nhìn Ngao Liệt, nhàn nhạt nói: "Ta có thể bắt hắn ngay tại nơi này, tất nhiên là có đủ mười phần chắc chắn!

Bằng chứng hắn phản bội Long tộc, đang ở trong tay ta!" Ngao Liệt nghe xong, trong mắt đột nhiên lóe lên một tia sáng kỳ dị, sau đó phảng phất như trong lòng đang đấu tranh, rồi từ từ lùi lại vào trong đám trưởng lão.

Ngạo Thiên thấy vậy, cũng không phản ứng gì, chỉ liếc nhìn đám trưởng lão, trực tiếp nói: "Chuyện Ngao Bình phản bội Long tộc, chứng cứ xác thực!

Nhưng ta cũng biết, trong số các vị vẫn còn tồn tại kẻ phản bội Long tộc.

Tuy tạm thời chưa bị ta phát hiện, nhưng ta khuyên những kẻ phản bội đó hãy ngoan ngoãn tự thú, nếu không để ta tra ra là ai, tuyệt không tha nhẹ!" Các trưởng lão bên dưới nghe xong lập tức kinh hãi, không ngờ trong số họ lại có kẻ phản bội!

Các trưởng lão đều nhìn nhau, đều đang suy đoán kẻ phản bội ẩn nấp trong số họ rốt cuộc là ai.

Đồng thời cũng vô cùng khó hiểu, vì sao lại liên tiếp xuất hiện kẻ phản bội!

Phản bội Long tộc rốt cuộc là vì cái gì.

Trong lòng Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng, sau khi nghe xong lời của Ngạo Thiên, tim đột nhiên đập mạnh một cái!

Vẻ mặt vốn có chút cao ngạo, bắt đầu trở nên có chút không tự nhiên!

Đồng thời trong lòng hắn lập tức suy tính ra mấy phương pháp để rời khỏi nơi này.

Ngạo Thiên đứng trên một đài cao nhìn xuống đám trưởng lão đang bàn tán xôn xao, trực tiếp ho nhẹ hai tiếng rồi nói: "Được rồi, các vị im lặng, chuyện kẻ phản bội tạm thời gác lại đi!

Bây giờ chúng ta cần thảo luận làm thế nào để đối phó với Thiên Đình." Sau mệnh lệnh của Ngạo Thiên, các trưởng lão đang bàn tán xôn xao bên dưới cũng dần dần ngừng nói, sau đó ngẩng đầu nhìn Ngạo Thiên.

"Hiện tại ở biên giới Đông Hải, Ngao Hải đang dẫn lĩnh mấy triệu đại quân giao thủ với Thiên Đình!

Nhưng tình hình không mấy lạc quan, Ngao Hải tuy không thất bại nhưng cũng không chiến thắng!" Sau khi thấy mọi người đều đã im lặng, hắn liền thông báo cho mọi người tình hình chiến báo vừa nhận

được từ Ngao Hải.

Các trưởng lão bên dưới nghe xong, lập tức bắt đầu thảo luận!

“Ngao Hải lại không đánh thắng?

Dẫn theo mấy triệu đại quân!

Quân đội Thiên Đình ở bờ biển Đông Hải hình như chỉ có mấy chục vạn thôi mà, Ngao Hải ăn hại vậy sao!” “Đúng vậy, thực lực chênh lệch mấy lần!

Phe chiếm ưu thế về số lượng là Long tộc chúng ta, tên Ngao Hải này rốt cuộc đang làm gì, thế mà cũng có thể đánh hòa?” Các trưởng lão bên dưới sau một hồi thảo luận, đều đi đến một kết luận duy nhất, đó là Ngao Hải rốt cuộc ăn hại thế nào, mà trong tình huống chiếm hết ưu thế lại không thể đánh bại Thiên Đình với số lượng ít hơn mấy lần. 143.

Thế là một số trưởng lão có vẻ kích động, thậm chí còn trực tiếp nói thẳng: “Tộc trưởng, Ngao Hải tiến công thất lợi, nên phải chịu trách nhiệm!” Nhưng Ngạo Thiên nghe xong lại khẽ lắc đầu, an ủi những trưởng lão đang kích động kia rồi nói: “Ngao Hải trưởng lão đã tận tâm tận trách, huống hồ trước đó chỉ là một trận thăm dò nhỏ mà thôi!

Không có gì đáng ngại.” Sau khi Ngạo Thiên lên tiếng, các trưởng lão bên dưới cũng từ từ bình tĩnh lại, dù sao ngay cả Ngạo Thiên cũng đã mở lời, nếu tiếp tục truy cứu nữa chẳng phải là không nể mặt Ngạo Thiên sao.

Khi thấy các trưởng lão đã bình tĩnh lại, Ngạo Thiên cũng mở lời nói rõ mục đích triệu tập họ: “Được rồi, một số chuyện vặt vãnh đã kết thúc rồi, đến lúc nói chuyện chính sự của chúng ta rồi!” Các trưởng lão bên dưới nghe xong, lập tức toàn tâm toàn ý nhìn về phía

Ngạo Thiên!

“Ta nhận được một phần tình báo, Thiên Đình đã chuẩn bị hoàn tất, bất cứ lúc nào cũng có thể dốc toàn bộ lực lượng!

Cho nên chúng ta cũng phải chuẩn bị, Long tộc tuy thực lực cường đại, nhưng những nơi cần trấn thủ cũng rất nhiều.

Cho nên lực lượng có thể rút ra để đối kháng với Thiên Đình sẽ không quá nhiều, thậm chí có khả năng còn không bằng Thiên Đình hiện tại do Đế Tuấn và Thái Nhất chưởng khống.

Cho nên ta hy vọng các vị hãy đồng tâm hiệp lực, cùng nhau đối phó với khó khăn sắp tới!” Các trưởng lão bên dưới nghe xong, đều gật đầu!

Bày tỏ sự đồng ý với lời nói của Ngạo Thiên.

“Chỉ cần tộc trưởng phân phó, chúng ta nhất định sẽ kiên định không đổi chấp hành!” “Không sai, chỉ cần tộc trưởng mở lời, chúng ta nhất định sẽ cố gắng hết sức hoàn thành nhiệm vụ tộc trưởng giao phó!” Ngạo Thiên nghe xong hài lòng gật đầu, sau đó Ngạo Thiên đem số nhân lực cần thiết để đối phó với đại quân Thiên Đình phân phát cho các trưởng lão và các hải long vương theo một tỷ lệ nhất định.

Yêu cầu họ phải tập kết đủ số lượng quy định trong thời gian quy định!

Các trưởng lão và long vương sau khi thấy điều kiện của Ngạo Thiên, đều khẽ nhíu mày!

Nhưng vẫn gật đầu đáp ứng.

Mặc dù điều kiện có chút hà khắc, nhưng cũng không phải là không thể hoàn thành!

Chỉ là phải chịu tổn thương gân cốt mà thôi.

Ngạo Thiên thấy họ đều đồng ý, cũng hài lòng gật đầu, sau đó nhìn về phía Ngao Bình đang bị mình trấn áp!

"Ngao Bình, tên phản đồ nhà ngươi!" Sau khi gầm lên một tiếng giận dữ, Ngạo Thiên vươn một tay ra rồi hung hăng bóp mạnh!

Một luồng dao động mạnh mẽ chợt biến đổi, một đám sương máu màu đỏ hiện ra.

Ngao Bình, một Chuẩn Thánh cảnh giới, trực tiếp bị Ngạo Thiên bóp nát, hóa thành một đám sương máu!

Chương 419

Những trưởng lão và long vương chưa rời đi, nhìn thấy cảnh này trong lòng cảm khái vạn phần.

Trong lòng Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng, lại dấy lên một tia thương cảm!

Sau khi cuộc tụ họp kết thúc, Ngạo Thiên mời tất cả các trưởng lão và long vương ở lại dự tiệc!

Tất cả trưởng lão và long vương không dám từ chối, đều ở lại!

Sau đó, trong một hồi ca múa thái bình, Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng rời khỏi yến tiệc trở về Bắc Hải!

Trong lúc Long tộc đưa ra quyết định tiếp theo, tại biên giới Đông Hải, cuộc thăm dò lần thứ hai giữa Ngao Hải và Bạch Trạch cũng chính thức bắt đầu. 144.

Tương tự, đại quân hai bên trước tiên đối đầu một hồi, sau đó dưới mệnh lệnh của chủ soái hai bên, triển khai một trận kịch chiến!

Kết quả của cuộc thăm dò lần thứ hai, cũng không khác trước là bao!

Số lượng đại quân tiên phong của Thiên Đình tuy không bằng số lượng đại quân của Long tộc, nhưng về sức mạnh chiến đấu ở tầng lớp cao nhất, đại quân Long tộc lại không bằng quân tiên phong của Thiên Đình.

Dưới sự dẫn dắt của năm vị yêu thần Chuẩn Thánh trung hậu kỳ do Bạch Trạch cầm đầu, Ngao Hải chỉ có thể gian nan chống đỡ, không thể phản kích hiệu quả.

Mặc dù đại quân giao chiến Long tộc nhỉnh hơn một chút, nhưng

trong Hồng Hoang, thứ thật sự có thể quyết định thắng bại, là cuộc đối đầu ở tầng lớp chiến lực đỉnh cao nhất.

Cho nên sau khi cùng để lại một bãi thi thể, Thiên Đình và Long tộc lại trở về doanh địa của mình, bắt đầu chuẩn bị cho cuộc thăm dò tiếp theo.

Cuộc giao phong lần thứ hai giữa Long tộc và Thiên Đình, cũng được các đại năng trong Hồng Hoang nhìn thấy! 145.

Đồng thời cũng hiểu rằng, mặc dù tình hình chiến sự giữa Long tộc và Thiên Đình thảm liệt, nhưng trận đại chiến thật sự vẫn chưa bắt đầu.

Một số đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ, bắt đầu chuẩn bị một số thứ! 146.

Từng món tiên thiên linh bảo được trân tàng cẩn thận lấy ra, lặng lẽ vuốt ve!

Từng vị đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ vốn bế quan không ra, cũng bắt đầu kết thúc bế quan, lặng lẽ chờ đợi một tin tức.

Cục thế Hồng Hoang theo cuộc giao chiến lần thứ hai giữa Long tộc và Thiên Đình, trở nên căng thẳng!

Các đại năng đỉnh tiêm đều mài đao soàn soạt, chuẩn bị tư thế chiến đấu!

Một số đại năng bình thường thấy các đại năng đỉnh tiêm như vậy, trong lòng cũng kinh hãi không thôi, sau đó để phòng vạn nhất, cũng mài đao soàn soạt, chuẩn bị bảo vệ bản thân.

Nhất cử nhất động của các đại năng trong Hồng Hoang đều sẽ thu hút vô số ánh mắt quan tâm, cho nên khi các đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới trong Hồng Hoang đều đồng loạt chuẩn bị, cả Hồng Hoang cũng bị bao phủ trong một luồng khí tức đại kiếp, các thế lực lớn và

một số tán tiên lẻ tẻ cũng bắt đầu chuẩn bị.

Không biết kẻ địch là ai, cũng không biết vì sao phải làm vậy!

Chỉ biết rằng, tất cả các thế lực và đại năng xung quanh đều đang chuẩn bị.

Nếu không chuẩn bị, chẳng phải là biến thành một con cừu béo mập sao!

Bất cứ lúc nào cũng có thể bị các đại năng hoặc thế lực đã có chuẩn bị từ trước nuốt chửng.

Cục diện như vậy, cũng khiến Thiên Đình và Long tộc có chút không hiểu!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, Đế Tuấn và Thái Nhất, hai người thực tế chưởng khống Thiên Đình, sau khi cảm nhận được không khí quỷ dị của Hồng Hoang, trong lòng vô cùng ngạc nhiên!

"Chuyện gì vậy, vì sao Hồng Hoang lại hỗn loạn như vậy!" Đế Tuấn cảm nhận được luồng khí tức căng thẳng kia, nhíu mày bình tĩnh hỏi!

Một yêu thần đang canh gác bên ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện nghe xong, vội vàng cung kính tiến vào trong Lăng Tiêu Bảo Điện, nhẹ giọng đáp: "Bẩm Yêu Hoàng bệ hạ, trên đại lục Hồng Hoang, các đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới không biết vì sao, đều xuất quan chuẩn bị chiến đấu.

Dẫn đến các thế lực lớn và các tán tiên trong Hồng Hoang để phòng vạn nhất, cũng không thể không chuẩn bị tương ứng!" Đế Tuấn nghe lời thị vệ xong, liền hiểu ra!

Không ngờ lại như vậy.

Hóa ra trận chiến giữa Thiên Đình và Long tộc đã khiến các đại

năng đỉnh tiêm có quan hệ hợp tác phải chuẩn bị, từ đó gây ra một loạt phản ứng dây chuyền.

Sau khi biết được nguyên nhân cụ thể, Đế Tuấn chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một tiếng, sau đó phất tay ra hiệu cho thị vệ kia rời đi.

Thị vệ kia nhận lệnh, cung kính hành lễ một cái rồi từ từ lui ra ngoài!

"Thật không ngờ lại như vậy, thật là một niềm vui bất ngờ!" Sau khi thị vệ rời đi, Đế Tuấn nhìn Lăng Tiêu Bảo Điện trống trải, bật ra một tiếng cười nhẹ!

Đế Tuấn không ngờ, một quyết định vô tình và một trận chiến nhỏ lại có thể gây ra phản ứng dây chuyền lớn như vậy ở Hồng Hoang.

Điều này đã giải quyết dứt điểm nỗi phiền muộn vẫn luôn đeo bám hắn, sau khi bình ổn lại tâm trạng kích động, Đế Tuấn trực tiếp truyền âm cho Thái Nhất, bảo y lập tức đến Lăng Tiêu Bảo Điện.

Thái Nhất đang thống lĩnh hàng ức vạn đại quân Thiên Đình, thích ứng với trang bị hoàn toàn mới, nhận được truyền âm của Đế Tuấn, trong lòng có chút nghi hoặc, nhưng vẫn đặt công việc trong tay xuống bay đến Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đế Tuấn sau khi thấy Thái Nhất đến Lăng Tiêu Bảo Điện, trực tiếp phân phó cho thị vệ canh gác ngoài cửa: "Ta và Đông Hoàng có chuyện quan trọng cần bàn, không có lệnh của ta, không cho phép bất kỳ ai tiến vào!" Các thị vệ bên ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện nghe xong lập tức nghiêm mặt gật đầu, sau đó như lâm đại địch, bố trí khắp Lăng Tiêu Bảo Điện, cảnh giác quan sát xung quanh.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn và Thái Nhất lấy ra viên châu màu đen mà Sinh Mệnh Ma Thần đã đưa!

Sau đó một trận dao động kỳ dị vang lên, cả Lăng Tiêu Bảo Điện

đều chìm trong một luồng khí tức thần bí.

Thân ảnh của Đế Tuấn và Thái Nhất biến mất trong Lăng Tiêu Bảo Điện, tiến vào trong viên châu màu đen!

Sau khi hai người Đế Tuấn và Thái Nhất tiến vào, viên châu màu đen thần bí kia tỏa ra một luồng dao động vô cùng kỳ dị.

Sau đó trước một luồng năng lượng mạnh mẽ, viên châu màu đen biến mất trong Lăng Tiêu Bảo Điện!

Rồi dưới sự không hay biết của bất kỳ ai, rời khỏi Hồng Hoang, đến nơi sâu thẳm của Hỗn Độn.

Sinh Mệnh Ma Thần và các Hỗn Độn Ma Thần khác đã sớm chờ đợi ở nơi sâu thẳm của Hỗn Độn, khi viên châu màu đen rời khỏi Hồng Hoang đến Hỗn Độn.

Sinh Mệnh Ma Thần vốn đang nhắm mắt dưỡng thần, bỗng nhiên mở mắt ra!

Nhìn về phía Hồng Hoang, khẽ nói một câu: "Về rồi!" Được Sinh Mệnh Ma Thần nhắc nhở, các Hỗn Độn Ma Thần khác cũng lần lượt tỉnh lại, sau đó nhìn xung quanh rồi biến mất tại chỗ.

Sinh Mệnh Ma Thần phảng phất như đã biết trước sự biến mất của họ, cho nên không hề hoảng loạn, lặng lẽ chờ đợi quả ngọt từ cây non mà mình đã gieo trồng lúc trước.

Sau đó luồng khí tức quen thuộc kia ngày càng gần, một viên châu màu đen xé toạc hư không của Hỗn Độn, xuyên qua vô số khoảng cách, đến trước mặt Sinh Mệnh Ma Thần.

Sinh Mệnh Ma Thần thấy vậy hài lòng gật đầu, sau đó ngón tay khẽ động, viên châu màu đen kia trong nháy mắt tỏa ra từng đạo ánh sáng màu lục.

Sau đó hai người Đế Tuấn và Thái Nhất từ trong viên châu màu đen bước ra, nhìn thấy Sinh Mệnh Ma Thần, trước tiên khẽ hành lễ một cái rồi trực tiếp nói: "Ma thần đại nhân, nhiệm vụ ngài giao phó chúng ta đã hoàn thành gần xong rồi!

Hồng Hoang bây giờ đã bắt đầu đại loạn, chỉ cần một thời cơ thích hợp, các vị ma thần đại nhân liền có thể quân lâm Hồng Hoang!" Sinh Linh Ma Thần nghe xong gật đầu, Bạch Hổ và các Hỗn Độn Ma Thần khác ẩn nấp trong bóng tối nghe lời của Đế Tuấn và Thái Nhất cũng âm thầm gật đầu trong lòng.

Xem ra chỉ có người trong thế giới Hồng Hoang mới có thể phá hoại thế giới Hồng Hoang, nếu không, e rằng sẽ không dễ dàng gây ra đại hỗn loạn ở Hồng Hoang như vậy.

"Tốt, hoàn thành rất tốt!" Sinh Mệnh Ma Thần càng trực tiếp khen ngợi Đế Tuấn và Thái Nhất mấy câu, vẻ mặt tràn đầy sự hài lòng!

Chương 420

Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong lại không hề lộ ra vẻ vui mừng, bởi vì những lời khen ngợi như vậy đối với họ căn bản không có tác dụng gì.

Đế Tuấn và Thái Nhất thấy Sinh Mệnh Ma Thần vô cùng vui vẻ, thế là lén lút liếc nhau một cái, sau đó Đế Tuấn lấy dũng khí hỏi một câu: "Ma thần đại nhân, việc công phá Hồng Hoang sắp thành, chuyện của chúng ta, ngài có thể giải quyết được không!" Sinh Mệnh Ma Thần nghe xong, sự vui mừng trên mặt cũng dần dần biến mất, sau đó ho nhẹ hai tiếng rồi đáp: "Đế Tuấn và Thái Nhất đừng quá được voi đòi tiên, có thể phục sinh các ngươi đã là ân tứ lớn nhất rồi!

Chuyện tự do gì đó không cần nhắc lại nữa, ngoan ngoãn nghe theo mệnh lệnh của ta thì có thể sống sót, một khi vi phạm mệnh lệnh của ta, hậu quả tự gánh chịu!" Đến cuối cùng, sắc mặt Sinh Mệnh Ma Thần có chút lạnh lùng!

Giọng điệu cũng không tốt.

Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong, sắc mặt trong nháy mắt bắt đầu biến ảo!

Trong lòng họ, một ngọn lửa phẫn nộ đang bùng cháy dữ dội.

Hai người Đế Tuấn và Thái Nhất bây giờ rất muốn hung hăng dẫm lên Sinh Mệnh Ma Thần mấy cái, nhưng nghĩ đến tình trạng hiện tại của mình và tính mạng của mình đang nằm trong tay đối phương, không nhịn được mà than thở một tiếng!

Sinh Mệnh Ma Thần phảng phất như cũng nhìn thấy sự thay đổi trong lòng họ, trực tiếp hừ lạnh một tiếng, sắc mặt lạnh lùng nói: "Tâm cảnh của hai người các ngươi chưa đặt đúng vị trí, các ngươi

không phải là Yêu Hoàng của Hồng Hoang, mà là nô lệ của Hỗn Độn Ma Thần ta!

Các ngươi chỉ là những nô lệ được ta phục sinh để lật đổ Hồng Hoang mà thôi, sự tự do còn xa vời lắm, cũng đừng để ta biết các ngươi còn ý định đó, nếu không tuyệt không tha nhẹ!" Sinh Mệnh Ma Thần nói xong, tâm thần khẽ động!

Sau đó một luồng dao động kỳ dị từ trên người hắn lan ra.

Đế Tuấn và Thái Nhất cảm nhận được, đột nhiên sắc mặt biến đổi!

Toàn thân đột nhiên tràn ngập đau đớn kịch liệt, nỗi đau đớn kịch liệt đó không thể diễn tả bằng lời, chỉ biết rằng ngay cả Đế Tuấn và Thái Nhất có ý chí vô cùng kiên định cũng mặt mày tái nhợt, mồ hôi lạnh túa ra!

Nhưng vì một chút tôn nghiêm cuối cùng, họ đã dùng ý chí cực lớn nhịn xuống mà không hét lên một tiếng nào!

Sinh Mệnh Ma Thần thấy bộ dạng này của họ, hài lòng gật đầu, sau đó luồng dao động kỳ dị trên người hắn biến mất.

Nỗi đau mà Đế Tuấn và Thái Nhất cảm nhận trên người cũng dần dần lui đi, nhưng cảm giác không thể nói thành lời đó lại khiến Đế Tuấn và Thái Nhất vĩnh thế khó quên!

Sau đó Sinh Mệnh Ma Thần phất tay, ra hiệu họ có thể rời đi!

Đế Tuấn và Thái Nhất thấy vậy hít sâu một hơi, sau đó lại tiến vào trong viên châu màu đen trở về Hồng Hoang.

Sau khi Đế Tuấn và Thái Nhất rời đi, Bạch Hổ và các Hỗn Độn Ma Thần khác cũng từ trong hư không của Hỗn Độn xuất hiện.

"Không ngờ, kế hoạch ban đầu không ôm hy vọng lại có thể thành

công!" Bạch Hổ Ma Thần nhìn Sinh Mệnh Ma Thần, nụ cười trên mặt không thể ngăn lại, trong nụ cười có chút cảm khái nói!

Các Hỗn Độn Ma Thần khác cũng gật đầu, họ đã từng xâm nhập Hồng Hoang, tự nhiên hiểu rõ cục thế bên trong và sự khó nhằn của Hồng Hoang.

Kết quả không ngờ, ban đầu phải tốn công tốn sức hy sinh mấy người đồng bạn mới gây ra được đại động loạn ở Hồng Hoang, lại có thể thực hiện được trên mấy con cờ có thể vứt bỏ bất cứ lúc nào.

"Như vậy không tốt sao?

Chúng ta chỉ cần hao tốn một ít năng lượng là có thể hoàn thành chuyện nguy hiểm đến tính mạng!

Tiếp theo chúng ta chỉ cần chờ đợi hỗn loạn ở Hồng Hoang lên men, và chờ đến lúc các Thánh nhân kia không thể không can dự vào Hồng Hoang." Sinh Mệnh Ma Thần nhìn về phía Hồng Hoang, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt nói!

Các Hỗn Độn Ma Thần khác nghe xong, cũng cười gật đầu, sau đó lặng lẽ chờ đợi Hồng Hoang tiến về phía mà họ mong muốn. … Tại Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, Đế Tuấn và Thái Nhất trở về Hồng Hoang, trong lòng đã không còn sự hưng phấn như trước, bây giờ chỉ tràn đầy lửa giận!

Thực lực của Hỗn Độn Ma Thần cường đại, lại nắm giữ tính mạng của họ, cho nên họ không dám nổi giận với Hỗn Độn Ma Thần.

Nhưng ở trong Thiên Đình, họ là chủ nhân!

Cho nên vừa trở về Thiên Đình, liền lập tức với vẻ mặt cuồng bạo đập nát tất cả vật phẩm trong Lăng Tiêu Bảo Điện, bao gồm cả đồ trang trí.

Các thị vệ canh gác bên ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện nghe thấy động

tĩnh trong Lăng Tiêu Bảo Điện, đều tỏ ra có chút kinh ngạc!

Nhưng cũng chỉ là một chút thôi, họ không dám hỏi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Chỉ biết rằng bây giờ họ chỉ cần đứng gác cho tốt là được rồi.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, sau một hồi phát tiết, Đế Tuấn và Thái Nhất cuối cùng cũng dần dần bình ổn lại tâm tình, sau đó chuẩn bị tiếp tục kế hoạch đã định trước đó.

Nhưng trong lòng họ, một hạt giống phản kháng đã được gieo xuống!

Còn khi nào nó nở hoa thậm chí kết quả, thì không thể biết được.

Sau đó, yêu thần Kế Mông nhận được lệnh của Đế Tuấn tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện, bàn luận một lúc lâu.

Sau đó khi yêu thần Kế Mông lại từ Lăng Tiêu Bảo Điện đi ra, liền nhanh chóng chạy đến cung điện của mình, sau khi lấy một số thứ liền đi đến Bắc Hải của Hồng Hoang.

Sau khi Kế Mông rời đi, Thiên Đình cũng bắt đầu vận hành toàn lực!

Các công việc chuẩn bị đều được đẩy nhanh ở một mức độ nhất định.

Hàng ức vạn đại quân vốn đang huấn luyện cũng sau khi đơn giản làm quen với hậu thiên linh bảo trong tay, liền được tập hợp chuẩn bị lên đường đến Bắc Hải!

Đồng thời các yêu thần trong Thiên Đình cũng đang gấp rút luyện tập bảo vật trấn tộc của Yêu tộc: Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Mặc dù các yêu thần có thể sử dụng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận lúc ban đầu đã sớm tử vong, thậm chí cả những lá cờ trận cũng

đã sớm thất lạc.

Nhưng dưới ký ức của Đế Tuấn, Thái Nhất và thập đại yêu thần, một phiên bản rút gọn của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã được suy diễn lại.

Mặc dù uy lực không bằng bản gốc, nhưng ít nhất cũng là một thủ đoạn át chủ bài.

Tốc độ các công việc của Thiên Đình tăng nhanh, cũng dẫn đến Long tộc phải có những ứng phó tương ứng!

Ngạo Thiên càng trực tiếp hạ lệnh cho các trưởng lão và long vương: "Thiên Đình đã tăng tốc, chúng ta cũng phải tăng tốc!

Tốc độ tập kết phải tăng nhanh, trước mười ngày!" Các trưởng lão và long vương sau khi nghe yêu cầu của Ngạo Thiên, lập tức trở nên không tự nhiên!

Trong lòng xuất hiện một sự phẫn nộ.

Đặc biệt là Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng, ngoài việc vốn đã không vừa mắt Ngạo Thiên, cũng vì nhiệm vụ đối quyết với Thiên Đình lần này quá nặng nề.

Chỉ tiêu mà Ngạo Thiên giao cho hắn số lượng khổng lồ đến mức trực tiếp uy hiếp đến sự tồn tại của Long cung Bắc Hải, Bắc Hải vốn đã không giàu có.

Nếu một khi rút đi một lượng lớn nòng cốt, vậy thì Long cung Bắc Hải cũng chỉ còn là hữu danh vô thực!

Bắc Hải Long Vương này cũng không còn bất kỳ ảnh hưởng nào.

Bây giờ tốc độ lại còn phải tăng nhanh!

Điều này khiến Ngao Quảng có chút không chịu nổi!

Sự bất mãn trong lòng, đã đạt đến đỉnh điểm!

E rằng chỉ cần một mồi lửa nhỏ, cũng có thể châm ngòi cho sự phẫn nộ của Long cung Bắc Hải.

Một mồi lửa, đã đến rất nhanh!

Đúng lúc Long cung Bắc Hải đang hoảng loạn trên dưới, xử lý việc tập kết đại quân, yêu thần Kế Mông đã đến bái phỏng.

Chương 421

Khi Ngao Quảng đang tâm phiền ý loạn nghe tin Kế Mông đến, vốn định trực tiếp từ chối!

Chỉ là khi thị nữ kia sắp rời khỏi đại điện, lại bị gọi lại!

"Chậm đã, đi dẫn hắn vào đây! 147.

Bản vương muốn xem xem, hắn rốt cuộc muốn làm gì!" Nhìn thị nữ dần dần đi xa, trong lòng Ngao Quảng sau một hồi đấu tranh, đã gọi thị nữ kia lại!

Thị nữ kia nghe lời Ngao Quảng, rõ ràng là sửng sốt, sau đó vội vàng phản ứng lại, cung kính hành lễ với Ngao Quảng một cái rồi từ từ lui xuống.

Một lúc sau, Kế Mông dưới sự dẫn dắt của thị nữ kia đến Long cung Bắc Hải!

Ngao Quảng nhìn thấy Kế Mông, liền nói với thị nữ kia: "Lui xuống đi!" Thị nữ kia nghe xong gật đầu rồi từ từ lui xuống, nhưng khi nàng lui xuống liền bị một long tộc nhân trực tiếp dẫn đi.

Đồng thời cả Long cung Bắc Hải bị phong tỏa, từng đội quân trực tiếp vây quanh cả Long cung Bắc Hải, không cho phép bất kỳ ai tùy ý ra vào.

Các thị nữ trong Long cung Bắc Hải và các thê thiếp, con cái của Ngao Quảng thấy vậy trong lòng kinh hãi, tưởng rằng đã xảy ra chuyện gì, nhưng sau khi biết đó là mệnh lệnh của Ngao Quảng, cũng dần dần yên tâm lại.

Mặc dù trong lòng có chút nghi hoặc, vì sao Ngao Quảng lại làm vậy!

Nhưng nếu đó là hành động của Ngao Quảng, vậy thì không cần phải quan tâm rốt cuộc là vì sao nữa, chỉ cần âm thầm ủng hộ là được rồi!

Sau khi phong tỏa cả Long cung, Ngao Quảng mới mở lời với Kế Mông: "Yêu thần Kế Mông đại giá quang lâm, thật khiến Long cung Bắc Hải rồng đến nhà tôm!" "Nào dám, Kế Mông ta chẳng qua chỉ là một yêu thần nhỏ bé!

Làm sao so được với Ngao Quảng Long Vương, là một trong tứ đại hải vương của Long tộc!

Địa vị tôn quý vô cùng." Ngao Quảng nghe xong, sắc mặt lập tức có chút dị thường!

Sau đó ho nhẹ hai tiếng, hỏi yêu thần Kế Mông: "Những thứ đó chỉ là hư danh mà thôi, không đáng nhắc tới!

Yêu thần Kế Mông trong lúc quan hệ giữa Thiên Đình và Long tộc đang vi diệu, đến bái phỏng có dụng ý gì?" Yêu thần Kế Mông nghe xong, trên mặt lộ ra một nụ cười, sau khi quan sát xung quanh liền nhẹ giọng đáp: "Đương nhiên là vì hợp tác!" Ngao Quảng nghe xong, đôi mắt vốn có chút bình tĩnh đột nhiên lóe lên một tia sáng!

Nhưng để cân nhắc thận trọng, Ngao Quảng nói: "Hợp tác?

Ta là Bắc Hải Long Vương, ngươi là yêu thần Thiên Đình!

Hiện tại hai bên chúng ta đang giao chiến, chúng ta có thể hợp tác gì được?" Yêu thần Kế Mông nghe xong, trực tiếp đáp: "Cuộc chiến giữa Thiên Đình và Long tộc là không thể tránh khỏi, điểm này chúng ta đều biết!

Nhưng dưới đại chiến, hợp tác cũng không phải là không thể!

Hiện tại thực lực Thiên Đình cường đại, dưới sự dẫn dắt của Thái Nhất bệ hạ đã có hàng ức vạn đại quân!

Bây giờ Thiên Đình còn vì để cho đám đại quân đó làm quen với hậu thiên linh bảo trong tay, mà cố ý trì hoãn quyết chiến với Long tộc!" Ngao Quảng sau khi nghe Thiên Đình đã chuẩn bị hàng ức vạn đại quân, sắc mặt rõ ràng trở nên có chút nghiêm túc!

Dù sao đại quân trong miệng Thiên Đình và Long tộc không phải là tùy tiện, trong đại quân của hai bên, cảnh giới thấp nhất là Kim Tiên cảnh giới, cao nhất thậm chí có thể đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Một khi số lượng Kim Tiên cảnh giới đạt đến hàng ức, sức mạnh bộc phát ra tuyệt đối kinh người!

Hơn nữa, yêu thần Kế Mông lại còn nói mỗi người trong đại quân của Thiên Đình đều được trang bị hậu thiên linh bảo.

Bất luận là số lượng đại quân hay chất lượng trang bị, thực lực của Thiên Đình đều khiến Ngao Quảng kinh ngạc.

Đồng thời trong lòng Ngao Quảng, một số ý nghĩ đã từ bỏ vì nhiều lý do khác nhau, lại xuất hiện trở lại trong đầu!

Nếu thực lực của Thiên Đình mạnh mẽ như vậy, vậy chẳng phải có nghĩa là trong cuộc đối đầu giữa Thiên Đình và Long tộc lần này, phần thắng của Thiên Đình lớn hơn!

Dù sao với tư cách là Bắc Hải Long Vương, mặc dù Ngao Quảng không thể hoàn toàn hiểu rõ tình hình của Long tộc, nhưng thực lực đại khái của Long tộc Ngao Quảng vẫn rõ.

Nếu những gì yêu thần Kế Mông nói là thật, vậy thì phần thắng của Long tộc không lớn!

Nếu phần thắng của Long tộc không lớn, vậy thì Đông Hải Long Vương Ngao Quảng này cũng nên làm gì đó!

Lúc này trong lòng Ngao Quảng vạn ngàn suy nghĩ không ngừng giao thoa, từng phương pháp đối phó khác nhau xuất hiện trong đầu

hắn.

Nhưng trong vô số phương pháp, không có phương pháp nào là thông báo cho Ngạo Thiên và các long vương khác.

Nếu là các long tộc khác, sau khi biết được tình hình này của Thiên Đình, khẳng định sẽ báo cáo cho Ngạo Thiên, nếu không thể báo cáo lên đến Ngạo Thiên, cũng sẽ cố gắng hết sức báo cáo cho long tộc có thân phận cao nhất mà mình có thể tiếp xúc.

Sau khi vạn ngàn suy nghĩ trỗi dậy, Ngao Quảng liếc nhìn yêu thần Kế Mông với vẻ mặt có chút trêu tức rồi hỏi: "Ngươi để bản vương biết những chuyện này, không sợ bản vương sẽ nói cho tộc trưởng biết sao?" Yêu thần Kế Mông nghe xong cười nhẹ một tiếng, liếc nhìn Ngao Quảng rồi trực tiếp đáp: "Ngươi sẽ không nói, nếu không ngươi căn bản sẽ không gặp ta!

Vừa rồi cũng không bắt ta lại.

Điều đó cho thấy, trong lòng ngươi không muốn để Ngạo Thiên biết được tin tức liên quan đến sự sinh tử tồn vong của Long tộc." Ngao Quảng nghe xong trầm mặc, quả thực lời của yêu thần Kế Mông không sai!

Đây đúng là suy nghĩ trong lòng hắn.

Sau đó, Ngao Quảng liếc nhìn Kế Mông, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Nếu đã nói đến nước này, vậy ta cũng không vòng vo nữa!

Nói thẳng đi, ngươi đến đây muốn làm gì!" Yêu thần Kế Mông nghe xong, cũng vô cùng hào sảng, trực tiếp mở lời: "Tốt, nếu Long Vương đã sảng khoái như vậy, vậy ta cũng không giấu giếm nữa!

Ta phụng mệnh Yêu Hoàng bệ hạ, đến để đạt thành hợp tác với Long Vương!" "Hợp tác?

Nội dung là gì?" "Ngươi vừa nghe rồi đó, Thiên Đình chúng ta đã

tập kết hàng ức vạn đại quân, Long tộc sắp bại rồi!

Chỉ cần Long Vương hợp tác với ta, đợi Long tộc bại trận, Tứ Hải sẽ do ngài quản hạt!

Thiên Đình chúng ta ngoài việc quản hạt trên danh nghĩa, tuyệt đối không can thiệp vào bất kỳ sự vụ nào." Ngao Quảng nghe xong, trái tim đó đập nhanh liên hồi!

Thống lĩnh Tứ Hải, trở thành Tứ Hải Chi Chủ!

Đó vẫn luôn là giấc mơ của hắn, nhưng Ngạo Thiên lại luôn thống lĩnh cả Long tộc, khiến cho những hậu bối như họ không có một chút không gian để thăng tiến.

Mặc dù bây giờ là Long Vương, nhưng muốn tiến thêm một bước nữa cũng là điều không thể!

Dưới sự thúc đẩy của dục vọng và dã tâm to lớn, Ngao Quảng không hề suy nghĩ mà gật đầu đồng ý ngay lập tức!

"Chỉ cần bản vương có thể trở thành Tứ Hải Chi Chủ, bản vương sẽ hợp tác với ngươi!" Yêu thần Kế Mông nghe xong, lộ ra một nụ cười vui vẻ!

Đồng thời trong lòng cũng khinh bỉ sâu sắc hành vi phản bội này của Ngao Quảng.

Mặc dù trong lòng Kế Mông vô cùng khinh bỉ, nhưng hắn hiểu rằng mục tiêu của mình đã đạt được!

Thành công hoàn thành sứ mệnh thần thánh mà Yêu Hoàng bệ hạ đã giao phó.

"Nếu Long Vương đã đồng ý, vậy tại hạ cũng không cần ở lại lâu!

Trong Thiên Đình còn có nhiều việc phải xử lý, Kế Mông xin cáo từ!" Cho nên sau khi hoàn thành nhiệm vụ, Kế Mông chuẩn bị rời đi

để phục mệnh Yêu Hoàng bệ hạ!

"Nếu yêu thần Kế Mông có việc quan trọng, vậy bản vương cũng không giữ lại nữa!" Ngao Quảng sau khi nghe lời Kế Mông, cũng không giữ lại nữa, trực tiếp nói.

Sau đó Kế Mông rời khỏi Bắc Hải, trở về Thiên Đình!

Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng, sau khi nhận được lời hứa hẹn mà mình muốn, cũng chuẩn bị cùng Thiên Đình nội ứng ngoại hợp, một lần lật đổ sự thống trị của Ngạo Thiên.

Chương 422

Nhưng hai người tự cho rằng vô cùng bí mật, ngoài họ ra không ai biết!

Lại không biết ở trong Hồng Hoang, chỉ cần một vị Thánh nhân muốn tra xét một việc, tất nhiên có thể biết được ngọn ngành của sự việc.

Sự dị động của Thiên Đình và Bắc Hải đã sớm thu hút sự chú ý của Nguyên Thủy, ban đầu Nguyên Thủy cũng không cảm thấy có gì lạ, cho nên không quá để ý.

Nhưng khi Kế Mông đến Bắc Hải, hành tung của Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng liền trở nên đáng ngờ!

Cùng lúc đó Long cung Bắc Hải lại bị phong bế, không thể không khiến người ta hoài nghi có mục đích không thể cho ai biết.

Sau đó Nguyên Thủy thi triển thần thông vô thượng, trực tiếp phá vỡ phòng ngự của Long cung, nghe rõ mồn một cuộc nói chuyện của Kế Mông và Ngao Quảng.

Nhưng Nguyên Thủy sau khi biết được cũng không tức giận, cũng không một chưởng đánh chết!

Sắc mặt bình thản truyền tin tức này cho Ngạo Thiên.

Ngạo Thiên sau khi nhận được tin tức do Nguyên Thủy cung cấp, lập tức trở nên chấn nộ vô cùng!

"Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng, Ngao Quảng!

Tốt, thật tốt!

Lại dám phản bội ta, xem ra ta đã để mặc Long tộc quá lâu rồi, lâu

đến mức ngay cả các ngươi cũng không nhớ kết cục của việc phản bội ta là gì nữa rồi!" Ngạo Thiên mặt đầy nộ ý, đồng thời lại sắc mặt lạnh lùng nhìn về phía Bắc Hải!

Giọng điệu lạnh lùng nói!

Một luồng sát ý vô hình bao phủ trên người Ngạo Thiên, hành vi của Ngao Quảng đã chạm đến sợi dây cuối cùng trong lòng Ngạo Thiên: Phản bội!

Cộng thêm gần đây thuộc hạ mà hắn từng tin tưởng nhất là Ngao Bình phản bội, khiến Ngạo Thiên vô cùng khó chịu!

Thế là Ngạo Thiên đang nổi nóng lại bị hành động của Ngao Quảng, triệt để chọc giận!

Thế là, khi biết Ngao Quảng muốn trở thành Tứ Hải Chi Chủ, Ngạo Thiên sắc mặt bình tĩnh nhưng trên mặt lại tràn đầy sát ý, hung hăng nói: "Ngao Quảng, ngươi không phải muốn làm Tứ Hải Chi Chủ sao?

Ta thành toàn cho ngươi!

Chỉ hy vọng đến lúc đó, ngươi đừng sợ hãi." Trong lúc vô cùng phẫn nộ, Ngạo Thiên đã nghĩ ra một phương pháp trừng phạt Ngao Quảng!

Ngươi không phải muốn làm Tứ Hải Chi Chủ sao?

Không phải muốn cùng Thiên Đình nội ứng ngoại hợp sao?

Tốt, ta thành toàn cho ngươi!

Chỉ hy vọng đến lúc đó, ngươi có thể chống đỡ được mà không cầu xin tha thứ. … Tại Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn sau khi nghe báo cáo của yêu thần Kế Mông, lập tức trở nên vô cùng vui mừng!

“Tốt, Kế Mông làm tốt lắm! 148.

Có một Long Vương làm nội ứng, bản hoàng muốn xem xem Ngạo Thiên làm sao đấu với bản hoàng.” Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, một tiếng cười sảng khoái vang lên!

Sau đó Đế Tuấn phát ra âm thanh vui vẻ!

“Đúng vậy, một Long tộc nhỏ bé trước mặt đại quân hùng mạnh của Thiên Đình chúng ta, căn bản không chịu nổi một kích!” Nghe lời nói vui vẻ của Đế Tuấn, yêu thần Kế Mông lập tức nịnh nọt!

Đế Tuấn nghe xong hưởng thụ nhắm mắt lại, sau đó nhàn nhạt phân phó: “Tốt, câu nói này bản hoàng thích nghe!

Kế Mông, nếu chuyện này do ngươi một tay thúc đẩy!

Vậy thì việc liên lạc với hắn giao cho ngươi, nhất định phải đảm bảo hành động của hai bên thống nhất.” Yêu thần Kế Mông nghe xong gật đầu, sau đó dưới sự liên lạc của Kế Mông và Ngao Quảng, Thiên Đình biết được Long tộc hiện tại rốt cuộc đã xuất động bao nhiêu thực lực, và thực lực ẩn giấu của họ rốt cuộc mạnh đến đâu.

Từng tình huống kinh người được đặt trên bàn án của Đế Tuấn, khiến Đế Tuấn kinh hãi không thôi!

Nhìn những con số gây chấn động kia, Đế Tuấn càng có chút may mắn nói: “May mà có ngươi ở đây, nếu không Thiên Đình chúng ta chắc chắn sẽ chịu thiệt lớn!” “Đúng vậy, tình báo mà một nội ứng cấp Long Vương có thể thu được vô cùng quý giá. 149.

Đều là những thứ chúng ta cần gấp, có những tình báo quý giá này, Thiên Đình chúng ta liền có thể nhắm vào kế hoạch của Long tộc mà có những điều chỉnh tương ứng.” Thái Nhất đứng bên cạnh Đế Tuấn, nhìn những con số kinh người kia có chút cảm khái nói! 150.

Đế Tuấn nghe xong tán đồng gật đầu, sau đó lập tức tiến hành bố

trí có tính đối ứng.

Sau đó thời gian vội vã, chớp mắt đã qua! 151.

Trong nháy mắt, cuộc đối đầu giữa Thiên Đình và Long tộc đã kéo dài hơn trăm năm!

Trong hơn trăm năm, hai bên đã tiến hành đối kháng thăm dò mấy chục lần!

Sự thảm liệt của những cuộc thăm dò, số lượng thương vong nhiều đến mức kinh người.

Quân tiên phong ban đầu của Thiên Đình đã sớm toàn quân bị diệt, ngoài một số đại năng đỉnh cấp ra không một ai sống sót.

Đương nhiên bên Long tộc cũng không khá hơn, mấy triệu đại quân kia cũng đã thay đổi mấy lần!

Ngay cả thống soái Ngao Hải cũng từng mấy lần bị thương nặng, suýt chút nữa đã chết.

Nhưng thu hoạch từ mấy chục lần thăm dò của hai bên cũng vô cùng phong phú, không chỉ nhìn ra được thực lực đại khái của hai bên, mà còn thăm dò ra được giới hạn của hai bên.

Đồng thời cuộc đại chiến thăm dò của hai bên cũng khiến các thế lực và các đại năng trong Hồng Hoang nhìn rõ mồn một, các thế lực lớn trong Hồng Hoang, đặc biệt là các thế lực giáp ranh với Thiên Đình hoặc Long tộc càng phái một đám đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới đích thân đến quan sát.

Họ muốn biết cuộc chiến giữa Thiên Đình và Long tộc sẽ gây ra ảnh hưởng gì, và cuộc tranh đấu giữa Thiên Đình và Long tộc có lan rộng ra không.

Nhân tộc vì gần gũi với Long tộc, lại thuộc về phía đông Hồng

Hoang!

Nhân tộc cũng phần lớn phân tán ở phía đông Hồng Hoang.

Cho nên đối với cuộc tranh đấu giữa Thiên Đình và Long tộc cũng quan tâm nhất, đồng thời cũng là thế lực chuẩn bị đầy đủ nhất.

Tại nơi giao giới của đại chiến giữa Long tộc và Thiên Đình, có mấy tiểu đội phòng bị quan sát do các đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới tổ thành đang mật thiết quan sát động tác của Thiên Đình và Long tộc.

Sau lưng họ không xa, là trọng địa của Nhân tộc!

Đại quân Nhân tộc số lượng lên đến mấy chục triệu đang tập kết.

Bất cứ lúc nào cũng có thể ra chiến trường, tiêu diệt kẻ xâm lược.

Đồng thời mười mấy cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới cũng nghe theo lệnh của Phục Hy, từ các nơi của Nhân tộc chạy đến trọng địa biên thùy của Nhân tộc.

Mức độ phòng ngự như vậy của Nhân tộc, cũng khiến đại tướng tiên phong của Thiên Đình là yêu thần Bạch Trạch và tổng chỉ huy tiền tuyến của Long tộc là Ngao Hải bất mãn và bất an.

Chương 423

Dù sao thực lực của Nhân tộc ở bên cạnh bây giờ đủ để uy hiếp đến sự an toàn của họ, Bạch Trạch và Ngao Hải đã từng nhiều lần tìm người phụ trách liên quan của Nhân tộc, yêu cầu họ rút lui, rút ra khỏi một phạm vi an toàn.

Nhưng bị phía Nhân tộc trực tiếp từ chối, nhưng để không chọc giận Thiên Đình và Long tộc, Nhân tộc cũng đã đưa ra lời hứa rằng: "Chỉ cần đại chiến của hai bên không uy hiếp đến Nhân tộc, tuyệt đối sẽ không ra tay!" Ngao Hải cùng Bạch Trạch sau khi nghe được lời bảo đảm của Nhân tộc, tuy có chút bất đắc dĩ nhưng vẫn gật đầu rời đi.

Nhưng sau khi rời đi, ngoài việc đối đầu bình thường như cũ, họ lại chia thêm một bộ phận binh lực để phòng ngự Nhân tộc.

Các đại năng Nhân tộc đối với chuyện này cũng không có ý kiến gì, nhưng không thể thiếu việc âm thầm phòng bị!

Có Nhân tộc gia nhập, Thiên Đình và Long tộc càng thêm kiêng kỵ!

Vì vậy khi thăm dò lẫn nhau lần nữa, họ đều giữ lại một tay, không còn toàn lực ứng phó.

Cho nên không lâu sau khi Nhân tộc gia nhập, Bạch Trạch cùng Ngao Hải lần lượt dâng lên một bản đề nghị cho Thiên Đình và Long tộc phía sau lưng mình! … Tại Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên Đình, Đế Tuấn nhìn bản đề nghị trong tay, đang nhắm mắt suy tư!

Một lúc sau, Đế Tuấn đặt bản đề nghị xuống, khẽ khàng phân phó với Thái Nhất đang đứng bên cạnh: "Chuyện liên lạc với các đại năng Hồng Hoang giao cho ngươi." Thái Nhất nghe vậy, trong mắt loé lên một tia sáng, sau đó gật đầu!

Y rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, đi đến nơi ở của các vị đại năng.

Nhìn bóng lưng Thái Nhất đi xa, Đế Tuấn lập tức triệu tập các Yêu thần, sau đó hạ lệnh chuẩn bị xuất kích!

Các Yêu thần nghe xong lập tức lộ vẻ hưng phấn, sau đó lập tức đi xuống sắp xếp.

Cùng lúc đó, toàn bộ Thiên Đình bắt đầu hành động, các bộ môn đều phối hợp chặt chẽ, chuẩn bị mọi thứ cho đại quân Thiên Đình xuất chinh.

Sau khi Đế Tuấn phân phó các Yêu thần xong, y đã giữ riêng Yêu thần Kế Mông lại!

Nhìn Kế Mông với vẻ mặt bình thản, Đế Tuấn khẽ nói: "Kế Mông, ý tứ của bản hoàng khi giữ riêng ngươi lại chắc ngươi cũng đã hiểu!" Kế Mông nghe xong gật đầu, dù sao nếu ngay cả điều này cũng không đoán ra, vậy thì đã sống uổng phí cả ức vạn năm rồi.

"Vậy bản hoàng cũng không nói nhiều lời thừa, ngươi hãy đi thẳng đến chỗ Ngao Quảng!

Báo cho hắn biết Thiên Đình của ta sắp hành động, bảo hắn cũng chuẩn bị cho tương ứng." Thấy Kế Mông đã hiểu, Đế Tuấn cũng không giải thích nhiều nữa, trực tiếp phân phó!

Kế Mông nhận được chỉ lệnh xong, lập tức hành động! … Tại Bắc Hải Long Cung, Ngao Quảng nghe lời của Kế Mông, sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi liền gật đầu, đồng ý với kế hoạch hành động.

Kế Mông nghe Ngao Quảng đồng ý, cũng không ở lại thêm nữa!

Lập tức quay về Thiên Đình.

Dù sao đại quân sắp xuất chinh, có rất nhiều việc cần phải xử lý!

Có thể dành ra thời gian đến Bắc Hải đã là do Đế Tuấn đặc biệt

phê chuẩn.

Ngao Quảng cũng biết Thiên Đình sắp có đại quân xuất chinh, nên cũng không giữ Kế Mông lại!

Chỉ khách sáo vài câu rồi để Kế Mông rời đi.

Sau khi Kế Mông đi, Ngao Quảng lập tức triệu tập một hội nghị nhỏ!

Những người tham gia hội nghị đều là tâm phúc cốt cán, là những kẻ ủng hộ trung thành nhất.

Những người ủng hộ đó sau khi nghe kế hoạch của Ngao Quảng, lập tức nghị luận sôi nổi!

Dù sao chuyện này cũng không phải chuyện nhỏ, liên quan đến tương lai!

Không thể dễ dàng quyết định.

Một số người ủng hộ thậm chí còn công khai phản đối, cho rằng hợp tác với Thiên Đình không khác gì cùng hổ dữ mưu bì!

Nếu lúc đó Thiên Đình lật mặt không nhận nợ, bọn họ sẽ đi đâu về đâu?

Nhưng những kẻ phản đối đó không hề hay biết, Ngao Quảng vốn đang có sắc mặt bình thường, sau khi nghe lời của họ, lập tức trở nên khó coi!

Đồng thời, một luồng sát khí như có như không trong nháy mắt bao trùm toàn bộ hội nghị.

Một số thành viên Long tộc hoặc Thủy tộc cực kỳ mẫn cảm, sau khi cảm ứng được luồng sát ý nhàn nhạt đó, liền len lén liếc nhìn Ngao Quảng, sau đó khi thấy vẻ mặt cực kỳ lạnh lẽo của hắn, liền lập tức trở nên run sợ.

Sắc mặt không bình thường của họ cũng thu hút sự chú ý của những người khác, khi nhìn thấy sự khác thường của họ cùng với vẻ mặt lạnh như băng của Ngao Quảng, dường như họ đã hiểu ra điều gì đó, thế là vẻ mặt đột nhiên trở nên có chút không tự nhiên, thậm chí không dám nhìn những người khác.

Chỉ có những kẻ phản đối vẫn còn chìm đắm trong thế giới của mình, cho rằng đạo lý của mình là chính xác nhất, Ngao Quảng nhất định phải nghe theo.

Khi bọn họ nói ngày càng quá đáng, cuối cùng thậm chí có Long tộc đề xuất rằng hợp tác với Thiên Đình chính là phản bội Long tộc!

Nghe đến đây, Ngao Quảng cuối cùng cũng không nhịn được nữa!

Hắn trực tiếp đập bàn trong giận dữ, sau đó với vẻ mặt lạnh như băng nhìn xuống đám Long tộc và Thủy tộc đang cực kỳ hoảng sợ ở phía dưới.

Sau đó, từng đạo lưu quang bay vụt qua!

Sau lưu quang là từng dòng máu tươi phun ra ngoài.

Khi những kẻ phản đối còn chưa kịp phản ứng, đã bị Ngao Quảng ra tay trước, trực tiếp đầu lìa khỏi cổ!

Nhìn Ngao Quảng sát phạt quyết đoán như vậy, những người ủng hộ còn lại lập tức trở nên run rẩy, không dám vi phạm bất kỳ mệnh lệnh nào của Ngao Quảng nữa.

Sau khi chỉnh đốn xong vòng tròn nhỏ nội bộ, Ngao Quảng đặt mục tiêu vào toàn bộ Đông Hải Long Cung, thậm chí cả Long tộc và Thủy tộc của toàn bộ Bắc Hải!

Mấy ngày sau khi thống nhất ý thức, thấy Đông Hải Long Cung và Ngạo Thiên không hề chú ý đến động tĩnh của mình, Ngao Quảng đã đẩy nhanh hành động.

Sau đó, rất nhanh chóng, dựa vào thực lực cường đại và uy vọng cực cao, Ngao Quảng đã thành công nắm giữ toàn bộ Bắc Hải Long Cung, sau đó dần dần khuếch trương ra bên ngoài.

Nhanh chóng nhờ vào thực lực cường đại của mình, toàn bộ Bắc Hải đều rơi vào tay hắn!

Bất luận là Long tộc hay Thủy tộc đều nghe theo mệnh lệnh của Ngao Quảng.

Không lâu sau khi hắn nắm giữ toàn bộ Bắc Hải, đặc sứ của Ngạo Thiên liền mang theo mệnh lệnh của Ngạo Thiên đến Bắc Hải!

Ngao Quảng biết được liền kinh ngạc, tưởng rằng vị đặc sứ đó đến vì biến cố gần đây ở Bắc Hải.

Nhưng khi biết được nội dung mệnh lệnh, Ngao Quảng cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, chỉ là một phen hú vía!

Thậm chí nội dung của mệnh lệnh còn có tác dụng rất lớn đối với hắn, bởi vì nội dung mệnh lệnh rất đơn giản, đó là hy vọng Bắc Hải Long Vương mau chóng hoàn thành nhiệm vụ, sau đó khẩn trương đưa đến Đông Hải.

Ngao Quảng đột nhiên cảm thấy đây là một thời cơ, một cơ hội có xác suất thành công rất lớn để lật đổ ách thống trị của Ngạo Thiên.

Thế là không lâu sau khi nhận mệnh lệnh, từng đội đại quân do Long tộc và Thủy tộc tạo thành hùng dũng kéo từ Bắc Hải đến Đông Hải.

Các Hải Long Vương khác nhìn thấy liền ngẩn người!

Trong lòng nảy sinh một tia nghi ngờ. 152.

Chương 424

Nhưng họ cũng không nghĩ nhiều, sau khi gom góp đủ đại quân cần thiết cho nhiệm vụ, họ cũng hùng dũng tiến về Đông Hải.

Đông Hải lúc này giống như một doanh trại quân đội khổng lồ, khắp nơi đều là lều trại quân sự!

Khắp nơi đều là quân đội từ bốn phương tám hướng kéo đến.

Khi đại quân ba biển Bắc Hải, Nam Hải và Tây Hải tập kết xong, đang tiến vào đóng quân ở Đông Hải.

Ngạo Thiên, với tư cách là tộc trưởng Long tộc, nhìn về hướng Bắc Hải, lộ ra vẻ mặt có chút rối rắm!

Tất nhiên sự rối rắm này không phải là có nên thả Ngao Quảng hay không, mà là rối rắm về việc khi nào nên hạ thủ hắn.

Hiện tại chính là lúc Long tộc cần người, Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng tuy có nghi ngờ phản bội, nhưng thực lực không tệ, hiện tại chính là lúc cần đến sức chiến đấu như vậy!

Huống hồ một khi hạ thủ Bắc Hải Long Vương, tất sẽ khiến sĩ khí Long tộc sa sút, thậm chí có thể gây ra sự sợ hãi cho các Long Vương khác.

Vì vậy sau nhiều lần cân nhắc, Ngạo Thiên rất muốn giết chết hắn, nhưng vì đại kế của Long tộc, y đã tha cho hắn một mạng!

"Ngao Quảng, để ngươi sống thêm vài ngày nữa!

Đợi sau khi đối quyết với Thiên Đình, ta sẽ giải quyết vấn đề của ngươi!" Nhìn Ngao Quảng đang ở phía bắc Đông Hải, Ngạo Thiên hừ lạnh một tiếng!

Sau đó y che giấu cảm xúc trong lòng, với vẻ mặt tươi cười nghênh đón các vị Long Vương đến.

Khi Long tộc tập kết sức mạnh Tứ Hải, mưu đồ đối kháng với Thiên Đình!

Trên Thiên Đình, mọi việc đã sẵn sàng, chỉ chờ một tiếng mệnh lệnh của Yêu Hoàng Đế Tuấn.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Yêu Hoàng Đế Tuấn đang chờ Thái Nhất trở về!

Lúc này năm đại Yêu thần đang cung kính chờ đợi mệnh lệnh của Yêu Hoàng Đế Tuấn trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Lúc này Thái Nhất vừa mới rời khỏi Ngũ Trang Quán của một người bạn cũ là Trấn Nguyên Tử đạo hữu, đang trên đường đến đạo trường của một vị đạo hữu tiếp theo là Tây Vương Mẫu.

Sau một hồi bay với tốc độ cực nhanh, Thái Nhất đã đến Côn Luân Sơn!

Nhìn ngọn thần sơn cao chọc trời kia, Thái Nhất tuy đã sớm thấy Bất Chu Sơn còn hùng vĩ hơn Côn Luân Sơn, nhưng cũng không nhịn được mà than thở một tiếng.

Bây giờ Côn Luân Sơn không chỉ là đệ nhất đại thần sơn của Hồng Hoang, mà còn là đạo trường của Thông Thiên Thánh Nhân!

Thánh uy lan tỏa khắp Côn Luân Sơn, mang lại cảm giác áp bức cực lớn.

Tuy có chút không bằng Bất Chu Sơn trước kia, nhưng cũng đủ khiến Thái Nhất cảm nhận được một luồng áp lực vô cùng cường đại.

Sau khi đến ngoại vi dãy Côn Luân Sơn, để tỏ lòng kính trọng đối với Thánh Nhân và để chống lại luồng uy áp cường đại đó, Thái Nhất

chỉ có thể đi bộ tiến lên.

Lẽ ra Thái Nhất muốn đến bái kiến Thánh Nhân, dù sao đến Côn Luân Sơn mà không bái kiến Thông Thiên Thánh Nhân thì quả thật có chút không phải phép.

Nhưng lúc này Thông Thiên Thánh Nhân đang bế quan, y chỉ gặp được đại đệ tử Đa Bảo!

Thái Nhất sau khi hàn huyên vài câu với Đa Bảo, liền lấy cớ rời đi.

Đa Bảo nhìn bóng lưng Thái Nhất rời đi, lộ ra một nụ cười khó hiểu!

Sau đó khẽ cười một tiếng rồi quay về động phủ.

Bên kia, Thái Nhất sau khi từ biệt Đa Bảo, liền theo ký ức trong đầu đến Tây Côn Luân gặp Tây Vương Mẫu!

Tây Vương Mẫu vừa thấy Thái Nhất, liền thẳng thừng nói: "Ý của Đông Hoàng đạo hữu, ta đã hiểu!

Thời gian hành động cụ thể, cần đạo hữu cho biết!" Nghe lời của Tây Vương Mẫu, Thái Nhất cũng tiết kiệm được một chút công sức, thế là cũng thẳng thắn nói: "Tây Vương Mẫu quả là sảng khoái, thời gian là ngay bây giờ!

Hiện tại Thiên Đình đã chuẩn bị xong, chỉ chờ ngươi thôi." Tây Vương Mẫu nghe xong gật đầu, sau đó nói: "Nếu đã như vậy, vậy ta đã biết." Tây Vương Mẫu nói xong, một đạo linh quang liền biến mất trước mặt Thái Nhất.

Thái Nhất thấy vậy mặt không biểu cảm, sau đó tiếp tục đi đến địa điểm tiếp theo!

Cuối cùng sau một hồi bôn ba, tốn mất một ít thời gian, y cuối cùng cũng đã thông báo cho tất cả các đại năng từ Chuẩn Thánh hậu

kỳ trở lên trong Hồng Hoang.

Sau khi thông báo tin tức sắp động thủ cho vị đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ cuối cùng, Thái Nhất quay trở về Thiên Đình.

Trong Thiên Đình, Đế Tuấn vẫn luôn chờ đợi Thái Nhất, thấy y trở về liền lập tức bước ra nghênh đón!

Vừa mới quay lại Lăng Tiêu Bảo Điện, Đế Tuấn đã không thể chờ đợi được mà hỏi: "Thế nào rồi?

Họ đã đồng ý chưa?" Thái Nhất nghe xong gật đầu, trả lời: "Tất cả đều đồng ý rồi, nhưng ta đoán họ sẽ không ra tay nhanh như vậy đâu!" Đế Tuấn nghe vậy lại không hề để tâm, y không quan tâm những vị đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ đó có ra tay hay không, chỉ cần họ có động thái, vậy chắc chắn sẽ đại biểu cho việc Hồng Hoang cũng sẽ có biến động lớn.

Đế Tuấn muốn chính là hiệu quả này, còn việc những đại năng đó có ra tay hay không dường như có chút không đáng kể!

Thái Nhất thấy thái độ của Đế Tuấn như vậy, cũng hiểu được dụng ý trong lòng y, thế là lộ ra một nụ cười thấu hiểu.

Trong Hồng Hoang, sự việc quả nhiên đúng như Đế Tuấn dự liệu!

Các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh và các thế lực lớn của Hồng Hoang, hiện tại đang vô cùng hoảng loạn!

Đối với họ, hiện tại đã đến thời điểm nguy hiểm nhất!

Một chút sơ suất, có thể sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Ở phía bắc Hồng Hoang, trong một vùng hoang dã, Cự Thử nhất tộc đang sinh sống dưới vùng hoang dã này.

Cự Thử nhất tộc đang triệu tập một hội nghị khẩn cấp, tộc trưởng của Cự Thử nhất tộc là một vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh!

Tuy chỉ mới là sơ kỳ, nhưng cũng đủ để Cự Thử nhất tộc trở thành bá chủ đầu tiên ở phía bắc Hồng Hoang.

Nhưng giấc mộng bá chủ của họ chưa kéo dài được bao lâu, thì đã gặp phải lúc Đế Tuấn và Thái Nhất trở về.

Cùng với sự trở về của hai vị Yêu Hoàng, toàn bộ Yêu tộc sôi sục!

Cự Thử nhất tộc cũng không ngoại lệ, một lượng lớn tộc nhân muốn gia nhập Yêu tộc để phục vụ cho Yêu Hoàng!

Nhưng tộc trưởng Cự Thử nhất tộc lại không muốn thần phục dưới trướng Yêu Hoàng, đã lựa chọn phát triển độc lập.

Nhưng những tộc nhân muốn gia nhập Yêu tộc thấy tộc trưởng kiên quyết như vậy, liền bắt đầu thúc đẩy một loạt sự việc, muốn ép tộc trưởng phải đồng ý điều kiện.

Nhưng hành động của họ đã chọc giận tộc trưởng, hắn trực tiếp mở ra sát giới!

Máu chảy thành sông.

Đồng thời hắn cũng chém giết toàn bộ những con Cự Thử Yêu đã quy thuận Thiên Đình, chọc giận Thiên Đình!

Nếu theo lẽ thường, đối với một chủng tộc như Cự Thử nhất tộc dám khiêu khích uy nghiêm của Thiên Đình, chắc chắn sẽ phải chịu sự trừng phạt sấm sét của Thiên Đình.

Nhưng lúc đó Thiên Đình đang bận rộn thu phục Thiên Đình, và tiếp quản Yêu tộc!

Không có thời gian đối phó với Cự Thử nhất tộc, nhưng tộc trưởng Cự Thử nhất tộc đã sớm coi Thiên Đình là mối đe dọa.

Chương 425

Đối với nhất cử nhất động của Thiên Đình đều vô cùng chú ý, cho nên khi Thiên Đình giao chiến với Long tộc, vị tộc trưởng đó cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng cùng với quy mô giao chiến ngày càng lớn, vị tộc trưởng đó cũng dần dần sợ hãi!

Dù sao tu vi của hắn không mạnh, nhưng sống đủ lâu!

Hắn đã tồn tại từ thời kỳ Long Phượng, nhưng lúc đó hắn căn bản không dám xuất hiện trên đại lục Hồng Hoang.

Trải qua mấy lần đại kiếp, hắn hiểu rằng, hành động của Thiên Đình và Long tộc vô cùng bất thường, sau này chắc chắn sẽ có một trận đại quyết chiến kinh thiên động địa.

Vì vậy tộc trưởng Cự Thử tộc từ lúc đó đã liều mạng chuẩn bị, muốn trốn thoát khỏi đại kiếp khủng khiếp đó.

Cho nên khi bây giờ các đại năng đỉnh cao trong Hồng Hoang có dị động, có dấu hiệu tự mình ra tay!

Các thế lực lớn của Hồng Hoang đều tự vệ, Cự Thử nhất tộc cũng dưới sự lãnh đạo của tộc trưởng liều mạng đào sâu xuống lòng đất.

Trong Hồng Hoang, những chủng tộc tương tự như Cự Thử nhất tộc có rất nhiều, thậm chí có thể chiếm tuyệt đại bộ phận thế lực và sinh linh của Hồng Hoang trung.

Dù sao sự điên cuồng toàn lực ứng phó của Thiên Đình và Long tộc khiến họ vô cùng sợ hãi, không dám đối đầu. 153.

Vì vậy các chủng tộc yếu nhỏ trước đại kiếp đều thi triển muôn vàn phương thức để thoát khỏi trung tâm đại kiếp, tránh xa phạm vi

đại kiếp.

Các thế lực lớn khác trong Hồng Hoang tuy trong lòng cũng sợ hãi, nhưng hiểu rằng không có đường lùi, không có đường thoát!

Các thế lực lớn chỉ có thể nghiến răng kiên trì, chịu đựng áp lực vô tận, dốc hết sức mạnh để bảo vệ lãnh thổ cuối cùng của mình.

Nhân tộc tuy không phải chật vật như vậy, nhưng cũng không tốt hơn là bao!

Hiện tại tuyệt đại bộ phận sức mạnh của Nhân tộc bắt đầu tập trung.

Đặc biệt là nơi giao nhau giữa phía đông Hồng Hoang và Đông Hải, càng tập trung những bộ đội tinh nhuệ nhất và những đại năng mạnh mẽ nhất của Nhân tộc hiện nay.

Thậm chí Phục Hy còn đích thân đến Nhân tộc Thánh Điện, hy vọng các vị thủ hộ thần giúp đỡ Nhân tộc vượt qua kiếp nạn!

Nhưng trong ba vị thủ hộ thần năm xưa, có hai vị đã thành Thánh, một vị đang ở trong Tam Tiên Đảo tĩnh tu!

Không thể hồi đáp Phục Hy.

Lúc này trong Nhân tộc Thánh Điện ngoài một số người thay phiên nhau canh gác, không có ai khác!

Mang theo thất vọng trở về Nhân Hoàng Điện, Phục Hy liền bắt đầu thống nhất toàn bộ sức mạnh Nhân tộc, chỉnh hợp lại sức mạnh vốn có chút phân tán của Nhân tộc để đối phó với kiếp nạn lần này.

Tất nhiên tình hình mà Nhân tộc gặp phải Tam Tiên Đảo không phải là không biết, đảo chủ Tam Tiên Đảo Nguyên Thủy đã sớm biết được ma nạn mà Nhân tộc phải gánh chịu.

Nhưng để Nhân tộc có thể trưởng thành nhanh hơn một chút, và

để họ thấy được thế nào mới là đại chiến đỉnh cấp của Hồng Hoang, nên ngài đã ước thúc mọi người trong đảo, bảo họ trước khi Nhân tộc gặp nguy hiểm thì không được ra tay.

"Nhân tộc có thể đi đến ngày hôm nay, đã trải qua vô số kiếp nạn!

Kiếp nạn lần này cũng giống như những kiếp nạn trước đây, chỉ cần Nhân tộc đồng tâm hiệp lực, đều có thể vượt qua." Nhìn các đệ tử có chút lo lắng cho Nhân tộc, Nguyên Thủy nhàn nhạt giải thích!

Sau khi nghe Nguyên Thủy giải thích, các đệ tử đều buông bỏ nỗi lo trong lòng, sau đó ngoài Thái Ất Chân Nhân chú ý đến tình hình Nhân tộc, các đệ tử khác đều tiến vào trạng thái tu luyện.

Sau khi các đệ tử tan đi, trong Thuận Thiên Đại Điện, Nguyên Thủy trực tiếp thi triển thủ đoạn vô thượng!

Xé rách một khe hở không gian, trực tiếp quan sát những việc xảy ra trong Hồng Hoang qua khe hở không gian.

Ngoài Nguyên Thủy ra, các Thánh Nhân khác cũng đều hướng ánh mắt về đại lục Hồng Hoang!

Hướng về Thiên Đình và Long tộc. … Đúng lúc đó, dưới ánh mắt của mấy vị Thánh Nhân, Thiên Đình đã bước vào giai đoạn chuẩn bị cuối cùng, hàng trăm triệu đại quân đã tập kết xong, đang tiến hành điều chỉnh cuối cùng.

Các Yêu thần dưới mệnh lệnh của Đế Tuấn, đại bộ phận đã tiến vào trong đại quân, thống lĩnh một phần đại quân Thiên Đình.

Sau khi chuẩn bị xong, hàng trăm triệu đại quân Thiên Đình đang khí thế hung hăng xếp thành hàng ngũ chỉnh tề, chờ đợi mệnh lệnh xuất kích của Đế Tuấn!

Đứng trên đài cao, Đế Tuấn nhìn xuống hàng trăm triệu đại quân phía dưới, trong lòng nhất thời dâng lên một luồng hào khí!

Trong lòng nhất thời tuôn ra vô số lời muốn nói, nhưng Đế Tuấn lại không nói ra!

Thay vào đó, y trực tiếp ra lệnh: "Xuất phát!" Các Yêu thần nhận được mệnh lệnh, đầu tiên là ngây người một lúc rồi mới hoàn hồn, sau đó đại quân liền xuất động.

Hàng trăm triệu đại quân bước đều bước, khí thế hung hăng tiến về phía Đông Hải!

Vì vậy khi đội quân hàng trăm triệu người mặc giáp trụ xuất hiện trên bầu trời Hồng Hoang, đã trực tiếp khiến các thế lực lớn chấn động vô cùng.

Một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh còn bị quân bị khổng lồ của Thiên Đình dọa cho há hốc mồm, mặt đầy vẻ kinh hoàng! 154.

Tiếng bước chân chỉnh tề vang lên, từng đạo sát ý lăng lệ từ trong đại quân Thiên Đình mặc trang bị màu đen tỏa ra.

Dưới một sức hút khó hiểu nào đó, hàng trăm triệu luồng sát ý hội tụ lại, bùng nổ ra uy lực không thể tưởng tượng.

Các đại năng muốn quan sát tường tình của Thiên Đình bỗng nhiên cảm thấy một trận đau nhói, sau đó vội vàng thu lại ánh mắt!

Nhưng đã quá muộn, luồng sát ý bàng bạc vô cùng đó đã theo ánh mắt đến trước mặt họ!

Sau đó luồng sát ý cường hãn vô cùng đó hội tụ thành một lưỡi dao sắc bén không thể phòng ngự, rồi một đạo quang ảnh vụt qua.

Một vị đại năng vẫn lạc, không hề có sức phản kháng đã vẫn lạc!

Vị đại năng đó không phải là người đầu tiên, cũng không phải là người cuối cùng!

Chỉ là một món khai vị nhỏ trước đại kiếp mà thôi.

Cùng với việc đại quân không ngừng tuôn ra, luồng sát ý vô biên đó cũng ngày càng nồng đậm!

Sát ý cường đại như vậy khiến chúng sinh Hồng Hoang ăn ngủ không yên.

Khiến Long tộc nhíu mày, khiến Ngạo Thiên cuối cùng cũng có một chút ý nghĩ đối kháng.

Nhưng Thiên Đình làm vậy, cũng khiến Nhân tộc cảm thấy vô cùng gian nan!

Nhìn đại quân che trời lấp đất của Thiên Đình, và luồng sát ý đủ để giết chết đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, nếu bây giờ Nhân tộc có thể ngăn cản được hay không.

Vì vậy khi số lượng đại quân Thiên Đình ngày càng khổng lồ, Nhân tộc bị áp lực tình thế ép buộc phải nhẹ nhàng né tránh.

Chúng sinh Hồng Hoang chấn động, các thế lực sợ hãi không thôi, nhưng các Yêu thần của Thiên Đình lại vô cùng vui mừng.

Bởi vì họ đang tận hưởng thời khắc hiện tại, dù sao Thiên Đình kể từ sau Vu Yêu lượng kiếp, chưa từng mạnh mẽ như vậy.

Thiên Đình xuất động rầm rộ như vậy, cũng khiến đối thủ hiện tại của họ là Long tộc vô cùng khó chịu!

Chương 426

Đặc biệt là ánh mắt sợ hãi của chúng sinh Hồng Hoang, và vẻ mặt kinh hoàng của các thế lực lớn!

Đều cho thấy sức uy hiếp của Thiên Đình vô cùng cường hãn.

Thiên Đình tuyên cáo sự tồn tại của mình như vậy khiến Long tộc vô cùng khó chịu, vì vậy tộc trưởng Long tộc Ngạo Thiên quyết định phản kích!

Sau đó, đại quân Thủy tộc và Long tộc của Tứ Hải đã sớm tập kết xong, dưới mệnh lệnh của tộc trưởng, bắt đầu tiến về đại lục Hồng Hoang.

Cũng vậy, khi hàng trăm triệu Thủy tộc và Long tộc bay lên từ mặt biển, trông vô cùng hùng vĩ!

Nhưng bây giờ không có ai có thể thưởng thức cảnh tượng tuyệt diệu như vậy, hiện tại trong Hồng Hoang, người có thể giữ được bình tĩnh e rằng chỉ có những đệ tử được Thánh Nhân che chở. 155.

Đúng vậy, Hồng Hoang tuy có vạn ức sinh linh!

Nhưng đa số thực lực thấp kém, căn bản không thể đối mặt với cảnh tượng lớn như vậy.

Những đại năng có chút thực lực và thủ lĩnh các thế lực lớn tuy có năng lực quan sát, nhưng lại không dám!

Sợ bị Thiên Đình hoặc Long tộc hiểu lầm, gặp phải tai bay vạ gió!

E rằng trong Hồng Hoang, người có thể chính thức quan sát động thái của cả hai bên Thiên Đình và Long tộc e rằng chỉ có Nhân tộc.

Sau đó đại quân hai bên còn chưa xuất hiện hết, đã đến chiến

trường: Đông Hải Hồng Hoang hoặc ven Đông Hải!

Đồng thời Hồng Hoang cũng vì đại quân hai thế lực lớn xuất động, mà chìm vào một vùng bóng tối!

Số lượng đại quân của Thiên Đình và Long tộc quá lớn, vượt quá dự đoán của chúng sinh Hồng Hoang, cũng vượt quá giới hạn chịu đựng trong lòng họ.

Đồng thời sức mạnh mà Thiên Đình và Long tộc thể hiện cũng vượt quá phạm vi chịu đựng tối đa của một số Thánh Nhân, khiến một số Thánh Nhân cảm thấy phải ra tay can thiệp.

Trong hư không Hỗn Độn, khi Thiên Đình và Long tộc hoàn toàn bộc lộ thực lực của hai bên, các Thánh Nhân cũng đang bí mật trao đổi: "Thực lực giữa Thiên Đình và Long tộc quá mạnh, không có lợi cho sự phát triển của Hồng Hoang!" "Không sai, số lượng quá lớn đủ để uy hiếp an nguy của Hồng Hoang!

Phải thanh trừ." Các Thánh Nhân sau một hồi thương thảo ngắn ngủi, liền đạt thành một ý hướng, đó là muốn tiêu diệt sức mạnh của Thiên Đình và Long tộc.

Các Thánh Nhân sau khi đạt được một ý hướng thống nhất, liền bắt tay chuẩn bị thực thi kế hoạch liên quan.

Nhưng một biến hóa bất ngờ đã ngăn cản bước chân của các Thánh Nhân, khiến các Thánh Nhân không thể không chuyển ánh mắt từ trong Hồng Hoang nhìn về phía thế giới Hỗn Độn!

Bởi vì các Thánh Nhân vừa mới phát hiện, trước đây một Hỗn Độn Ma Thần không rõ tên cầm đầu cùng Bạch Hổ các Hỗn Độn Ma Thần từng ở nội Hồng Hoang, đã xuất hiện ở gần Hồng Hoang.

Tuy cách thế giới Hồng Hoang một khoảng cách, nhưng với sức mạnh của Hỗn Độn Ma Thần, đủ để uy hiếp an nguy của Hồng

Hoang.

Vì vậy dưới nguy cơ trọng đại, các Thánh Nhân không thể không chuyển ánh mắt từ trong Hồng Hoang nhìn về phía Hỗn Độn.

Dù sao kiếp nạn trong Hồng Hoang có bùng nổ lớn đến đâu, cũng không mạnh bằng nguy hại do Hỗn Độn Ma Thần tàn phá gây ra!

Vì vậy khi Hỗn Độn Ma Thần xuất hiện, đã phân tán tinh lực của các Thánh Nhân!

Dẫn đến việc các Thánh Nhân tuy vẫn quan tâm đến Hồng Hoang, nhưng lại không thể thoát thân để can dự vào chuyện trong Hồng Hoang.

Trong Tam Tiên Đảo, sau khi Nguyên Thủy biết được tung tích của Hỗn Độn Ma Thần!

Lập tức cảm thấy có chút không ổn.

"Hỗn Độn Ma Thần tại sao lại đột nhiên xuất hiện ở ven Hồng Hoang, phải biết rằng chúng nó muốn trốn còn không kịp!

Sao có thể tự dâng mình đến cửa." Ngồi xếp bằng trong Thuận Thiên Đại Điện, Nguyên Thủy đối với sự xuất hiện đột ngột của Hỗn Độn Ma Thần, cảm thấy có chút bất thường.

Thiên Đình và Long tộc thăm dò nhau cả trăm năm mới giao chiến, đúng lúc giao chiến, các Thánh Nhân sắp can thiệp, thì Hỗn Độn Ma Thần đột nhiên xuất hiện.

Mọi thứ hoặc là trùng hợp, hoặc là âm mưu!

"Đế Tuấn và Thái Nhất có vấn đề, e rằng chuyện Hỗn Độn Ma Thần có liên quan đến chúng!

Xem ra, ta phải tăng cường chú ý đến chúng rồi." Nghĩ đến những biến hóa xảy ra ở Hồng Hoang sau khi Đế Tuấn và Thái Nhất trở về,

Nguyên Thủy liền hướng ánh mắt chủ yếu về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

Khi các Thánh Nhân bị kiềm chế, không thể can thiệp vào chuyện Hồng Hoang!

Đế Tuấn và Thái Nhất cũng nhận được mệnh lệnh từ trong viên châu màu đen đó.

"Tốt, những vị đại nhân đó cuối cùng cũng xuất động rồi!

Chết trong Hồng Hoang, sẽ không còn ai có thể cản trở hành động của ta nữa." Đế Tuấn vô cùng vui mừng nói với Thái Nhất, nụ cười trên mặt cũng không che giấu được!

Thái Nhất nghe xong cũng gật đầu, quả thật là một tin tốt, một tin tốt lớn đến mức khiến người ta phấn chấn!

Theo họ thấy, không có sự can thiệp của các Thánh Nhân, một Long tộc nhỏ nhoi chẳng mấy chốc sẽ bị phá vỡ, căn bản không thể gây ra sóng gió gì.

Nhưng chính sự khinh địch này đã khiến họ phải chịu tổn thất không thể cứu vãn!

Trực tiếp dẫn đến việc Thiên Đình vốn chiếm hết ưu thế, cuối cùng lại bại dưới tay Long tộc. … Trong Hỗn Độn, Lão Tử, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên, sáu vị cường giả cảnh giới Thánh Nhân đang cảnh giác nhìn về phía không gian Hỗn Độn không xa.

Từng luồng khí tức và uy áp khủng khiếp của Thánh Nhân sau khi được địa phương gia trì, trở nên càng thêm khủng bố!

Nhưng tuy sáu vị Thánh Nhân tỏa ra khí tức khủng bố, nhưng mấy vị Hỗn Độn Ma Thần đối diện cũng không hề sợ hãi. 156.

Từng luồng khí tức vô cùng lăng lệ từ thân thể các Hỗn Độn Ma Thần như Diện Ma Thần tỏa ra, từng luồng khí tức cuồng bạo trực tiếp bao trùm toàn bộ khu vực.

Cuộc đối đầu của hai bên kéo dài một thời gian, kể từ khi những Hỗn Độn Ma Thần đó đột nhiên xuất hiện ở ven Hồng Hoang, các Thánh Nhân của Hồng Hoang liền bắt đầu tập trung, cùng nhau đối phó với mối đe dọa trước mắt. 157.

Nhưng Hỗn Độn Ma Thần trước mắt tuy tỏa ra khí tức cực kỳ lăng lệ, dường như mang vẻ mặt như thể sắp đánh vào Hồng Hoang đến nơi.

Nhưng lại vô cùng yên tĩnh, ngoài đối đầu ra không có bất kỳ hành động nhỏ nào khác, điều này khiến các Thánh Nhân có chút kinh ngạc.

Lão Tử nhìn Sinh Mệnh Ma Thần đang bị bao phủ bởi Sinh Mệnh Pháp Tắc ở đối diện, mày nhíu chặt!

Bởi vì với thực lực của mình, ngài có thể cảm nhận được, Sinh Mệnh Chi Lực cực kỳ bàng bạc của Sinh Mệnh Ma Thần, và thực lực khủng bố của cảnh giới Thánh Nhân đỉnh phong!

Khiến Lão Tử cảm thấy có chút khó giải quyết, đặc biệt là những Hỗn Độn Ma Thần vốn bị trọng thương, vậy mà không mất bao lâu đã hồi phục như cũ, thậm chí có một số thực lực còn tiến thêm một bước, mạnh hơn cả ngài.

Vì vậy để đối phó với tình hình trước mắt, ngài liền truyền âm cho các Thánh Nhân khác: “Các vị đạo hữu, xem ra chúng ta phải cẩn thận rồi!

Có Ma Thần không rõ tên đó gia nhập, thực lực của chúng đã mạnh hơn rất nhiều, cộng thêm có ưu thế của thế giới Hỗn Độn, e rằng chúng ta không phải là đối thủ đâu!” Các Thánh Nhân khác nghe

xong cũng gật đầu, thực lực của Hỗn Độn Ma Thần trước mắt đã vượt quá sức tưởng tượng của họ!

So với lần Hỗn Độn Ma Thần xâm nhập lần trước còn khó khăn hơn nhiều.

Nhưng khó khăn lớn đến đâu cũng phải chống cự, tuyệt đối không thể để Hỗn Độn Ma Thần một lần nữa tiến vào Hồng Hoang!

Chương 427

Nếu không, tổn thất chắc chắn không thể chịu đựng được.

Vì vậy các Thánh Nhân tuy trong lòng có những suy nghĩ riêng, nhưng vẫn thi triển sức mạnh lớn nhất để bảo vệ sự yên bình của Hồng Hoang.

Ở đối diện các Thánh Nhân, Hỗn Độn Ma Thần do Sinh Mệnh Ma Thần cầm đầu đang đắc ý nhìn về phía các Thánh Nhân phía trước.

"Phương pháp của Sinh Mệnh Ma Thần thật cao minh, tin rằng không bao lâu nữa Hồng Hoang chắc chắn sẽ bị chúng ta công phá, lúc đó chúng ta có thể báo thù rồi!" Bạch Hổ Ma Thần nhìn những gương mặt vô cùng quen thuộc ở phía trước không xa, trong lòng phẫn nộ dâng trào!

Nhưng may mắn là Bạch Hổ Ma Thần không bị phẫn nộ làm cho mê muội, quên mất việc quan trọng nhất hiện tại!

"Các Thánh Nhân, cứ chờ đấy!

Chỉ cần Hồng Hoang bị phá, đó sẽ là ngày các ngươi vẫn lạc!" Vì vậy vì đại cục, Bạch Hổ Ma Thần che giấu sự phẫn nộ trong lòng, lạnh lùng nói!

Sinh Mệnh Ma Thần ở bên cạnh cảm nhận được sự biến hóa trong giọng nói của Bạch Hổ, không khỏi gật đầu!

Đồng thời trong lòng thầm nghĩ: "Xem ra Bạch Hổ Ma Thần sau này còn có không gian để tiến lên một tầng nữa, không bị thù hận che mờ!

Có thể đưa ra lựa chọn thích hợp nhất." Sau đó hai bên liền đối đầu trong Hỗn Độn, trước khi một bên hoàn toàn rút lui, bên kia cũng

không dám có bất kỳ dị động nào.

Đồng thời vì không có sự can thiệp của Thánh Nhân, Đế Tuấn và Thái Nhất có thể thả tay chân, sử dụng sức mạnh mạnh nhất của Thiên Đình!

Sau khi đại chiến với Long tộc ba ngày, ba trăm sáu mươi lăm tu sĩ Yêu tộc từ cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong trở lên đã nhận được mệnh lệnh của Đế Tuấn, bí mật đi đến nơi có Chu Thiên Tinh Thần.

Không sai, Đế Tuấn và Thái Nhất muốn một lần nữa khởi động Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Sau đó dựa vào uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, trực tiếp đánh bại Long tộc, thống nhất Hồng Hoang.

Do sức mạnh giao chiến của cả hai bên Long tộc và Thiên Đình quá lớn, sự ra đi của hơn ba trăm Đại La Kim Tiên không thu hút sự chú ý của bất kỳ bên nào.

Cũng dẫn đến việc Long tộc vì sơ suất ban đầu mà chịu thiệt không nhỏ, nhưng may mắn là không bị thương đến gân cốt, chỉ cần nghỉ ngơi là có thể hồi phục.

Ven Đông Hải Hồng Hoang, nơi đây bị bóng tối bao trùm!

Bầu trời bị vô số bóng tối che khuất, mặt đất cũng đứng đầy vô số binh lính.

Nơi đây là nơi quyết chiến giữa Thiên Đình và Long tộc, cũng là nơi giao chiến ác liệt nhất trong Hồng Hoang hiện tại!

Mỗi giờ mỗi khắc, đều sẽ có hơn trăm vạn thương vong!

Nếu là bình thường, thương vong cấp trăm vạn đã sớm gây chấn động Hồng Hoang!

Nhưng ở đây, những con số đó không phải là chuyện lớn.

Vô số đại quân Thiên Đình cầm Hậu Thiên Linh Bảo, dựa vào ưu thế linh bảo trong tay, đã giành được ưu thế nhất định ngay từ đầu.

Nhưng họ không giành được ưu thế áp đảo, dẫn đến việc Long tộc có sức mạnh phản kích!

Long tộc sau khi bị đả kích mạnh mẽ ban đầu mà hoảng loạn, sau đó dần dần đứng vững!

Rồi bắt đầu phản kích.

Tuy không thể một chọi một với Thiên Đình để giành thắng lợi, vậy thì một chọi hai, một chọi ba thậm chí một chọi bốn!

Dưới sự hỗ trợ vô tận từ Đông Hải, Thiên Đình vốn dần chiếm ưu thế bắt đầu không chịu nổi thương vong khổng lồ, dần có ý rút lui.

Nhưng các Yêu thần sao có thể để chuyện như vậy xảy ra, thế là Thập đại Yêu thần liên hợp, trực tiếp dùng khí tức cực kỳ cường hãn cắt đứt liên hệ giữa Đông Hải và đại quân Long tộc.

Dẫn đến việc đại quân Long tộc xuất hiện hoảng loạn trong thời gian ngắn, cũng khiến Ngạo Thiên chú ý đến tình hình này!

"Dám cắt đứt hậu viện của Long tộc, đúng là tìm chết!" Khi phát hiện Thập đại Yêu thần lại liên hợp cắt đứt viện binh của Long tộc, y liền đại nộ!

Tức giận gầm lên.

Sau đó y muốn thoát khỏi trận chiến trước mắt, đi tiêu diệt Thập đại Yêu thần!

Chỉ là, tâm tình cấp bách như vậy của Ngạo Thiên vừa hay bị Đế Tuấn và Thái Nhất đang đối chiến với y chú ý.

Sau đó Đế Tuấn và Thái Nhất mặt lộ vẻ hưng phấn, ngăn cản

Ngạo Thiên tiến lên!

Giữ y lại ở đây. 158.

Ngạo Thiên nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất, tỏ ra vô cùng phẫn nộ, nhưng viện binh của Long tộc quan trọng hơn, nên chỉ có thể gầm lên một tiếng: "Không muốn chết thì mau tránh ra!" Nếu là bình thường, Ngạo Thiên chắc chắn sẽ trực tiếp tấn công!

Tuyệt đối không nói thêm vài lời thừa.

Đế Tuấn và Thái Nhất nghe xong cười lạnh, khóe miệng lộ ra một tia trào phúng, sau đó liếc nhau một cái, hai vị Yêu Hoàng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đã cuốn lấy tộc trưởng Long tộc Ngạo Thiên!

Ngạo Thiên nhìn hai người đang cản đường trước mặt, ngọn lửa giận trong lòng không ngừng bùng cháy!

Sau đó nhanh chóng đạt đến đỉnh điểm, khiến Ngạo Thiên trực tiếp ra tay!

Có vẻ như phản ứng của Đế Tuấn và Thái Nhất cũng vô cùng kịp thời, dưới đòn tấn công đủ để trọng thương đó, họ dễ dàng né tránh.

Đồng thời cũng nhân cơ hội đó, phản công lại Ngạo Thiên!

Từng luồng quang mang bắn ra từ phía, từng đòn tấn công khủng khiếp!

Tuy uy lực hợp kích của Đế Tuấn và Thái Nhất vô cùng cường đại, nhưng không thể gây ra tổn thương chí mạng cho Ngạo Thiên.

Ngược lại còn chọc giận Ngạo Thiên, Đế Tuấn lập tức phải chịu sự phản kích điên cuồng của Ngạo Thiên!

Trong một thời gian ngắn, nơi giao chiến của Ngạo Thiên, Đế Tuấn và Thái Nhất đã hình thành một khu vực cấm địa tuyệt đối, bất kỳ tộc nhân Yêu tộc và Long tộc nào cũng không dám và không muốn

tiến vào.

Bên Thiên Đình sau khi cắt đứt viện binh của Long tộc, lập tức hưng phấn gầm lên một tiếng!

Sau đó, dốc sức phát động tấn công.

Sau từng đạo linh quang vụt qua, vô số tộc nhân Long tộc ngã xuống!

Trong một thời gian ngắn, thi thể của hai bên rơi xuống như mưa, rơi xuống bờ biển Hồng Hoang.

Các chúng sinh Hồng Hoang và các đại năng ở xa nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng có chút không nỡ.

Dù sao thảm khốc như vậy, ngoài lượng kiếp đủ để bao trùm toàn bộ Hồng Hoang ra!

Chúng sinh Hồng Hoang và các đại năng chưa từng thấy cảnh tượng thảm liệt như vậy.

Đồng thời, thương vong khổng lồ giữa Thiên Đình và Long tộc cũng khiến Nhân tộc kinh ngạc!

Một số trưởng lão vốn luôn chủ trương tham gia chiến đấu cũng dần im lặng.

Dù sao thương vong lớn như vậy, không phải là thứ họ có thể chịu đựng được!

Chương 428

Cũng không phải là thứ mà toàn bộ Nhân tộc có thể chịu đựng được.

Nhưng, việc chuẩn bị tham gia chiến đấu của Nhân tộc vẫn chưa hề dừng lại!

Bởi vì Nhân Hoàng Phục Hy vẫn còn nhớ, ước định giữa mình và Long tộc.

"Chỉ hy vọng Long tộc có thể thắng lợi, không cần ta giúp đỡ!" Đứng trong một thành trì ở phía đông Hồng Hoang, Nhân Hoàng Phục Hy nhìn đám mây đen kịt ở xa xa, có chút cảm khái nói, các cao tầng Nhân tộc đứng sau lưng ông cũng đều gật đầu.

Dù sao minh ước giữa Nhân tộc và Long tộc họ cũng biết, tuy lúc đầu ký kết là để chống lại Thiên Đình.

Nhưng ai ngờ, mục tiêu đầu tiên của Thiên Đình lại không phải là Long tộc!

Điều này khiến minh ước có chút khó xử.

Bây giờ Nhân tộc không tham gia vào đại chiến giữa Thiên Đình và Long tộc, nhưng nếu Long tộc một khi có bất kỳ nguy hiểm nào, vậy thì Nhân tộc phải theo quy định của minh ước đã ký lúc đầu, ra tay cứu giúp.

Khi Nhân tộc có chút cảm khái về quyết định sai lầm lúc đầu, ở phía sau đại quân Long tộc, Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng đang mang theo bộ hạ của mình, với vẻ mặt cực kỳ lạnh lùng nhìn đại quân Long tộc đang chiến đấu đẫm máu ở phía trước.

Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng và một chi đại quân dưới

trướng của hắn vốn được bố trí để bảo vệ tuyến đường viện binh, nhưng không ngờ lại từ bỏ việc bảo vệ, trực tiếp dẫn đến việc Yêu thần của Thiên Đình tập kích.

Trực tiếp dẫn đến việc tuyến vận chuyển của Long tộc sụp đổ, khiến vô số vật phẩm chất đống ở hậu phương không thể đưa lên tiền tuyến!

"Ngạo Thiên không ngờ phải không, ta sẽ phản bội!" Nhìn tuyến vận chuyển bị cắt đứt, Ngao Quảng lộ ra một nụ cười, khẽ tự nhủ một câu!

Sau đó, Ngao Quảng với vẻ mặt nghiêm túc, hạ lệnh phản bội cho hàng trăm triệu đại quân sau lưng!

Đội quân đã sớm có chuẩn bị đó, sau khi nhận được mệnh lệnh, lập tức chĩa đồ đao trong tay vào những người đồng đội bên cạnh.

Trong nháy mắt, phía sau lưng Long tộc bị tấn công bất ngờ!

Trong nháy mắt tổn thất vô cùng thảm trọng.

Sau đó vì nội bộ phản bội, căn bản không thể phân biệt địch ta, dẫn đến hỗn loạn càng thêm nghiêm trọng, đại quân Long tộc vậy mà có dấu hiệu sụp đổ.

Chuyện đại quân Long tộc bị tập kích sau lưng nhanh chóng lan truyền khắp chiến trường, trong một thời gian, phe Thiên Đình lập tức hoan hô không ngớt.

Phe Long tộc, thì ủ rũ, tinh thần sa sút!

Ngạo Thiên nhìn tình hình mà Long tộc đang gặp phải, lập tức muốn một lần nữa thoát khỏi chiến trường để chủ trì đại cục!

Chỉ là, Ngạo Thiên bị giữ chân ở đó đâu có dễ dàng rời đi như vậy.

Vừa muốn thoát khỏi trận chiến, liền bị Đế Tuấn và Thái Nhất chặn lại, sau đó cưỡng ép cuốn y vào một chiến đoàn.

Vì vậy Ngạo Thiên hiện tại tạm thời không thể thoát thân, dẫn đến Long tộc không có người lãnh đạo!

Trong một thời gian trở nên hỗn loạn vô cùng.

Nhất thời các Long Vương và các đại trưởng lão vì tự vệ mà đều thu hẹp chiến tuyến, chỉ có thể phòng ngự bị động không dám dễ dàng xuất kích.

Đồng thời sự phản bội của Ngao Quảng cũng khiến các trưởng lão và các đại Long Vương trong lòng nảy sinh một số suy nghĩ khác, có người đã kìm nén xuống, có người lại nhân cơ hội này mà dấy lên ngọn lửa dục vọng.

Sự phản bội của Ngao Quảng đã gây ra một đòn giáng vô cùng nặng nề cho Long tộc, khiến sĩ khí vốn đã thấp gần như sụp đổ!

Long tộc vốn đang liều chết chống cự, dần dần không còn khí thế ban đầu!

Trở nên bảo thủ.

Sự thay đổi lớn của Long tộc, cũng khiến chúng sinh Hồng Hoang không kịp trở tay!

Ngay cả các đại năng cũng có chút kinh ngạc.

Thậm chí ngay cả những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong, cũng đối với việc một Long Vương có địa vị cao quyền trọng trong Long tộc đột nhiên phản bội cảm thấy kinh ngạc không thôi.

Nhưng sự việc đã đến nước này, vậy cũng đại biểu cho việc trận chiến giữa Thiên Đình và Long tộc đã phân định thắng bại.

Trấn Nguyên Tử đứng trong hư không, nhìn trận chiến giữa Thiên Đình và Long tộc có kết quả như vậy, khẽ thở dài một tiếng: "Thật không ngờ, Thiên Đình chuẩn bị thật đầy đủ!

Ngay cả nội ứng cũng tìm xong rồi, xem ra ta cũng đến lúc ra tay rồi!" Long tộc không nghi ngờ gì nữa, đã thất bại!

Bại vì sơ suất, bại vì cuồng vọng tự đại!

Vì vậy đã phân định thắng bại, vậy cũng nên vào sân rồi!

Nếu không sau này sẽ không còn việc gì nữa.

Sau đó, khi chúng sinh Hồng Hoang chấn động vô cùng, Thiên Đình vui mừng vô cùng và Long tộc hối hận không thôi!

Các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong đã ẩn náu từ lâu đã ra tay.

Đầu tiên bầu trời Hồng Hoang xuất hiện một luồng uy áp khủng bố vô cùng, sau đó những đại năng tỏa ra uy áp đó cùng lúc ra tay, từng luồng quang mang đủ để hủy thiên diệt địa vang lên.

Khi Thiên Đình và Long tộc còn chưa kịp phản ứng, họ đã phát động tấn công!

Sau đó dưới những luồng quang mang khủng bố đó, vô số Long tộc chết đi.

Đồng thời lại vì quang mang quá mạnh, căn bản không thể để lại bất kỳ dấu vết nào!

Vì vậy tuy Long tộc thương vong thảm trọng, nhưng mức độ thảm liệt lại không bằng trận chiến trước đó.

Ngạo Thiên đang giao chiến với Đế Tuấn và Thái Nhất, nhìn thấy cảnh này, đầu tiên là ngây người, sau đó phản ứng lại liền bùng nổ!

Một luồng uy thế vô cùng đáng sợ từ y tỏa ra, sau đó lan ra khắp

Hồng Hoang!

Một con Khí Vận Kim Long khổng lồ vô cùng đang nhe nanh múa vuốt lao ra từ trong cơ thể Ngạo Thiên, bay lên trời.

Có sự giúp đỡ của Khí Vận Kim Long, và sức mạnh của bản thân!

Ngạo Thiên dễ dàng thoát khỏi xiềng xích do Đế Tuấn và Thái Nhất liên thủ bố trí, lao ra ngoài!

Khi phát hiện Ngạo Thiên rời đi, Đế Tuấn và Thái Nhất vội vàng ra tay ngăn cản, nhưng đã quá muộn!

"Huynh trưởng, chúng ta có nên đuổi theo không?" Thái Nhất nhìn bóng lưng Ngạo Thiên rời đi, khẽ nói với Đế Tuấn!

"Không cần, cứ để Ngạo Thiên đó đối chiến với chúng nó, tốt nhất là cả hai cùng bị thương!

Để chúng ta ngồi thu lợi ngư ông." Đế Tuấn lại khẽ lắc đầu, sau đó có chút cao thâm nói!

Đúng vậy, bây giờ Ngạo Thiên đang nổi giận không thôi, cứ để những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đó đi lĩnh ngộ cơn giận của Ngạo Thiên đi.

Thái Nhất nghe xong cũng lộ ra một nụ cười thấu hiểu, sau đó hai người với vẻ mặt xem kịch nhìn trận đại chiến kinh thế sắp bùng nổ ở phía xa.

Tất nhiên tuy hai vị Yêu Hoàng không ra tay, nhưng các đại tướng và các Yêu thần dưới trướng lại không hề nương tay!

Nhân lúc Long tộc đại loạn, chính là lúc tàn sát!

Chương 429

Khi cao tầng Long tộc nội loạn, tộc trưởng Ngạo Thiên không thể không quay về xử lý, thì ức vạn đại quân Long tộc ở tầng dưới như rắn mất đầu, rơi vào hoảng loạn.

Tuy cũng có một số trưởng lão Long tộc muốn xoay chuyển tình thế, nhưng lại bị tấn công trọng điểm!

Trong nháy mắt vẫn lạc.

Điều đó dẫn đến việc nội loạn Long tộc chưa được ổn định, căn bản không có trưởng lão nào dám tiếp quản phòng vụ của Long tộc.

Sự thay đổi lớn giữa Thiên Đình và Long tộc, đồng thời cũng khiến các thế lực trong Hồng Hoang và một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh không kịp trở tay.

Một vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh lộ ra vẻ mặt vô cùng kinh hãi, mặt đầy vẻ không thể tin được!

Không ngờ, Long tộc lại xuất hiện biến cố lớn như vậy.

“Bắc Hải Long Vương vậy mà lại phản bội, xem ra Thiên Đình đã sớm có chuẩn bị!

Long tộc e rằng sắp suy vong rồi.” “Ha, ai có thể ngờ Long Vương lại phản bội Long tộc!

Lại có những đại năng đó ra tay giúp đỡ Thiên Đình.

Nhiều biến cố như vậy, e rằng Thiên Đình đã sớm chuẩn bị!

Chờ đợi ngày hôm nay đó.” Khi các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đang than tiếc, Nhân Hoàng Phục Hy ở phía đông Hồng Hoang đối với cảnh tượng xảy ra trước mắt cũng một trận kinh ngạc!

“,Thật quá không thể tưởng tượng được!

Long Vương lại phản bội Long tộc, Thiên Đình đã lôi kéo được những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đó!

Xem ra Nhân tộc của chúng ta không thể không ra tay rồi!

Nếu không Long tộc sẽ thất bại, không phù hợp với lợi ích của chúng ta.” Sau khi kinh ngạc, Nhân Hoàng Phục Hy khẽ thở dài một tiếng, sau đó với vẻ mặt có chút kiên định nói!

Nếu bây giờ Long tộc tỏ ra yếu thế, vậy với tư cách là minh hữu cũng nên ra tay rồi!

Nếu không, Long tộc thất bại, kẻ tiếp theo e rằng chính là họ.

Vì vậy sau khi chỉnh đốn lại tâm tình, Nhân Hoàng Phục Hy nhìn các đại năng sau lưng, trực tiếp hạ lệnh: “Các vị trưởng lão, bây giờ Long tộc nguy cấp, chúng ta với tư cách là minh hữu, đến lúc ra sân rồi!” “Chúng thần tuân theo ý chỉ của Nhân Hoàng!” Hàng trăm trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh sau lưng nghe lời của Phục Hy, lập tức với vẻ mặt nghiêm túc đáp lại!

Sau đó dưới sự chỉ huy của Phục Hy, ức vạn đại quân Nhân tộc đã chuẩn bị sẵn sau lưng, dưới sự dẫn dắt của đông đảo trưởng lão, đã gia nhập vào cuộc chiến giữa Thiên Đình và Long tộc.

Nhân tộc xuất động, cũng chấn kinh toàn bộ Hồng Hoang!

Phe Thiên Đình, Đế Tuấn nhìn Nhân tộc xuất động, mày hơi nhíu lại nhưng sau đó lại giãn ra!

“Nhân tộc cũng gia nhập sao, vậy càng tốt rồi!

Như vậy mới tốt chứ, gia nhập đi, càng ngày càng loạn đi!” Đế Tuấn đối với việc Nhân tộc tham gia chiến đấu giữ một thái độ vui mừng, dù sao mục đích của y vốn là để gây rối Hồng Hoang!

Nhân tộc gia nhập đúng ý của y.

Nhưng các đại tướng và các Yêu thần khác trong Thiên Đình đối với điều này lại không giữ được sự nhất trí với Đế Tuấn, bắt đầu trở nên có chút căng thẳng!

Dù sao thế lực Nhân tộc không hề yếu, nếu lại thêm Long tộc vào nữa!

E rằng Thiên Đình cũng không thể một mình chống lại hai thế lực lớn trong Hồng Hoang.

Vì vậy đại quân Thiên Đình vốn vô cùng kiêu ngạo cũng dần dần chậm lại bước chân, một mặt thu hẹp trận chiến với Long tộc, mặt khác lại phòng bị đại quân Nhân tộc.

Long tộc đối với điều này lại vô cùng vui mừng, đặc biệt là ức vạn đại quân Long tộc ở tầng dưới!

Càng hưng phấn gầm lên!

Có minh hữu Nhân tộc ra tay, áp lực trên người giảm đi rất nhiều! 159.

Cuối cùng cũng không cần một mình đối mặt với đại quân Thiên Đình hung hăng ép người đó nữa.

Nhưng những kẻ phản bội, đối với điều này lại nhíu mày!

Cũng không ngờ, Nhân tộc vốn đang xem kịch lại tham gia chiến đấu.

"Thật sơ suất, không ngờ Nhân tộc lại tham gia chiến đấu!

Xem ra, muốn tiêu diệt ách thống trị của Ngạo Thiên có chút khó khăn!" Ngao Quảng nhìn Nhân tộc đang tham gia chiến đấu ở phía xa, trong lòng hơi thở dài!

Đồng thời một kế hoạch đào tẩu nảy sinh trong đầu y.

Toàn bộ trận chiến giữa Thiên Đình và Long tộc, sau khi có Nhân tộc gia nhập, một lần nữa xảy ra biến hóa long trời lở đất!

Đại quân Thiên Đình vốn chiếm hết ưu thế, không thể không bị thực lực cường đại của Nhân tộc ép tạm thời thoát khỏi chiến đoàn, cảnh giác quan sát Nhân tộc và Long tộc.

Các đại tướng và Yêu thần trong Thiên Đình cũng không thể không rút khỏi vòng vây đối với đại quân Long tộc, chuyển sang đối đầu với Long tộc và Nhân tộc.

Long tộc cũng từ trạng thái dần bại lui phục hồi lại dáng vẻ đối đầu trước chiến tranh!

Ngoài việc ở phía sau tác chiến với quân phản loạn, họ dần dần phục hồi lại trạng thái trước chiến tranh.

Các trưởng lão Long tộc và các Hải Long Vương cũng phục hồi lại sự tự tin ban đầu, bắt đầu dẫn dắt đại quân Long tộc chấn chỉnh lại quân tâm.

Ngao Quảng và những kẻ phản bội khác cũng ý thức được tình hình hiện tại không ổn, vì vậy càng điên cuồng phản kích!

Đồng thời cố gắng đánh ra một con đường, rời khỏi Long tộc.

Trận chiến giữa những đại năng đỉnh cấp và Ngạo Thiên của Long tộc cũng vì Nhân tộc gia nhập mà có chút thay đổi, các đại năng đỉnh cấp vốn một lòng một dạ bắt đầu dần dần phân hóa.

Các đại năng đỉnh cấp có chút liên quan với Nhân tộc như Trấn Nguyên Tử và Tây Vương Mẫu, dần dần ngừng tấn công Long tộc, chuyển sang quan sát.

Hành động của họ cũng khiến các đại năng đỉnh cấp khác có chút lo ngại, từ đó dẫn đến chiến tranh cũng ngừng lại.

Trong một thời gian ngắn, toàn bộ trung bộ Hồng Hoang rơi vào một sự yên tĩnh kỳ quái, Thiên Đình và Long tộc vốn đang đánh nhau sống chết, sau khi mỗi bên xảy ra những biến hóa trọng đại, dần dần đối đầu nhau.

Các đại năng đỉnh cấp cũng vì lợi ích của riêng mình, cũng đối đầu nhau!

Lúc này ở phía đông Hồng Hoang, địch ta vô cùng mơ hồ.

Có thể hiện tại là kẻ thù, giây tiếp theo là bạn bè!

Cũng có thể hiện tại là bạn bè, giây tiếp theo là kẻ thù.

Đồng thời sự biến hóa ở phía đông Hồng Hoang, một lần nữa khiến các đại năng và các thế lực lớn của Hồng Hoang cảm thấy vô cùng kinh ngạc!

“Không thể nào, cục thế lại xuất hiện biến hóa như vậy!

Xem ra, Thiên Đình và Long tộc đều đã sớm có chuẩn bị!” “Ha, bất luận là Thiên Đình sách phản Long tộc, hay Long tộc liên minh với Nhân tộc!

Chương 430

Đều sẽ dẫn đến toàn bộ chiến trường xảy ra những biến hóa không thể lường trước.

Đặc biệt là những đại năng đỉnh cấp đó, càng đủ để chi phối toàn bộ cục diện!

Nhưng bây giờ xem ra, những đại năng đỉnh cấp đó cũng bắt đầu phân hóa!

Xem ra đại chiến thật sự hay liên tục, đặc sắc không ngừng!" "Ha, nhiều biến hóa như vậy quả thật khiến người ta kinh hãi!

Nếu ta gặp phải một trong những biến hóa đó, e rằng đã sớm lạc lối trong sự kinh hoàng." Khi các đại năng và thủ lĩnh các thế lực lớn của Hồng Hoang đang kinh ngạc không thôi, một vòng đại chiến mới lại bùng nổ!

Long tộc và Nhân tộc tạo thành một liên quân khổng lồ, Thiên Đình và quân phản loạn Long tộc cũng tạo thành một liên quân khổng lồ!

Hai thế lực khổng lồ sau khi đối đầu một trận, lập tức liền khôi phục lại trạng thái chiến đấu!

Cuộc kích chiến thảm liệt một lần nữa bùng nổ. 160.

Lúc này tình hình chiến sự còn thảm hơn trước, kinh tâm động phách!

Sóng dao động khổng lồ do cuộc chiến đấu đó tạo ra thậm chí có thể ảnh hưởng đến sự ổn định, tình trạng thảm liệt của nó khiến trời đất biến sắc.

Tiên huyết chảy ra đủ để biến cả phía đông như biển máu, khủng

bố vô cùng!

Những thi thể không ngừng ngã xuống, bao phủ toàn bộ phía đông Hồng Hoang, trực tiếp nâng địa hình toàn bộ phía đông Hồng Hoang lên mấy chục mét!

Từng luồng huyết vụ trực tiếp bay lên trời, bao trùm trên bầu trời!

Các thế lực lớn trong Hồng Hoang nhìn thấy biến hóa kinh người như vậy, trong lòng thầm kinh hãi không thôi!

Vô cùng kinh khủng nhưng lại không có cách nào.

Từng luồng sóng dao động khủng khiếp, từng vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh ngã xuống đều dự báo rằng, sự thảm liệt của chiến tranh không thua kém bất kỳ một lượng kiếp nào.

Đồng thời sự thảm liệt của đại chiến phía đông Hồng Hoang, cũng khiến các Thánh Nhân đang đối đầu với Hỗn Độn Ma Thần trong Hỗn Độn cảm thấy khó giải quyết vô cùng!

Nhìn Hồng Hoang dần biến thành màu huyết hồng, trong lòng các Thánh Nhân nhất thời dâng lên vô số biến hóa!

"Xem ra Thiên Đình chắc chắn có liên hệ với Hỗn Độn Ma Thần, thậm chí có thể nói việc Đế Tuấn và Thái Nhất sống lại có liên quan đến Hỗn Độn Ma Thần!" Lão Tử sau khi chú ý đến sự thảm liệt của đại chiến Hồng Hoang, nhất thời có chút không nỡ!

Đồng thời đối với mục đích của Thiên Đình, Lão Tử cũng có chút phỏng đoán.

"Đúng vậy, trên người Hỗn Độn Ma Thần mới xuất hiện đó có Sinh Mệnh Chi Khí cực kỳ nồng đậm, và Sinh Mệnh Pháp Tắc bao trùm trên người y đều dự báo rằng mọi thứ chắc chắn có liên quan đến y!" Thông Thiên ở bên cạnh cũng với vẻ mặt nghiêm túc đáp lại, xem ra có cần thiết phải can thiệp vào trận chiến trong Hồng Hoang.

Nhưng bây giờ không thể thoát thân, lực bất tòng tâm!

“Nếu Thiên Đình có liên quan đến Hỗn Độn Ma Thần, vậy chúng ta không thể bỏ mặc!

Để phân thân của chúng ta xuất động đi, tuy thực lực của nó chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Nhưng có thể điều động Thiên Địa Chi Lực của Hồng Hoang, cũng đủ để trấn áp cục thế trước mắt!” Lão Tử và các Thánh Nhân sau khi thương lượng xong, đã đưa ra một quyết định!

Đó là để phân thân ở trong Hồng Hoang tham gia chiến đấu, đối phó với Thiên Đình.

Sau đó dưới ý chỉ của các Thánh Nhân, các phân thân của Thánh Nhân ở các danh sơn động thiên trong Hồng Hoang, cũng dần dần tỉnh lại từ trong tu luyện, sau đó liếc nhìn cục thế Hồng Hoang, hơi nhíu mày!

“Thiên Đình, đáng tru!” Phân thân của Lão Tử, Thái Thượng Lão Quân, nhìn Hồng Hoang tràn ngập màu huyết hồng, trực tiếp lạnh lùng nói!

Sau đó các phân thân của Thánh Nhân đã gia nhập vào trận chiến, trước thực lực cường đại của họ, nhanh chóng thu hút sự chú ý của các đại năng và các thế lực lớn của Hồng Hoang.

Cũng thu hút sự chú ý của những đại năng đỉnh cấp nhất như Đế Tuấn và Thái Nhất, Ngạo Thiên, Trấn Nguyên Tử và Phục Hy!

Khi họ chú ý đến thân phận của những người đó, Trấn Nguyên Tử và Phục Hy và những người khác lộ ra vẻ mặt hưng phấn!

Đế Tuấn và Thái Nhất cũng lộ ra một tia hưng phấn, khiến Ngạo Thiên cảm thấy có chút kỳ quái.

Nhưng bây giờ đang ở trong trận chiến, không thể tĩnh tâm để suy nghĩ kỹ những vấn đề này!

Chỉ có thể tạm gác lại, chuyên tâm đối phó với kẻ thù trước mặt.

Khi có sự tham gia của phân thân Thánh Nhân, cán cân thắng lợi một lần nữa nghiêng!

Thiên Đình dưới nhiều đòn đánh mạnh mẽ, trở nên có chút không chống đỡ nổi!

Tuy cũng có các loại viện quân, nhưng thực lực viện quân căn bản không bằng viện quân của Long tộc.

Quan trọng nhất, sự can thiệp của Thánh Nhân khiến trong Thiên Đình nảy sinh một số bất đồng!

Một số Yêu thần nảy sinh tâm lý sợ hãi, không dám tiếp tục đi theo Đế Tuấn và Thái Nhất để chống lại Thánh Nhân.

Trong Thiên Đình ngay cả Yêu thần cũng có suy nghĩ như vậy, huống hồ gì là Yêu tộc bình thường khác!

Một luồng gió đầu hàng bao trùm trên đầu Thiên Đình, khiến đại quân Thiên Đình dao động. 161.

Cuộc tấn công vốn vô cùng lăng lệ cũng dần dần suy yếu!

Theo cơn bão đầu hàng bao trùm lên bầu trời Thiên Đình đại trận, lòng quân dao động bất định!

Hàng trăm triệu đại quân Thiên Đình lạc lối phương hướng và mất đi tín niệm trong cơn bão đầu hàng đó!

Lòng kiên trì vào lý tưởng và đại nghiệp Yêu tộc mà họ từng theo đuổi đã hoàn toàn sụp đổ trong khoảnh khắc.

Đám nhân mã nguyên bản của Tiên Thiên Đình có động thái đầu tiên, đám người do Thái Bạch Kim Tinh đứng đầu đã lén lút liên lạc

với Hạo Thiên đang hồi phục, ngay lập tức thoát khỏi sự khống chế của Yêu tộc Thiên Đình.

Việc rời đi này đã mở ra một khởi đầu vô cùng tồi tệ!

Hơn nữa, sau khi rời đi, bọn họ lập tức chỉnh đốn lại Thiên Đình, tuyên bố Yêu tộc Thiên Đình là đồ giả mạo!

Nhất thời, Yêu tộc Thiên Đình vốn đang ở giữa sóng to gió lớn lại phải đối mặt với một trận phong ba khổng lồ khác.

Trong trung tâm đại doanh của đại quân Yêu tộc Thiên Đình, Đế Tuấn đang nổi trận lôi đình với các Yêu thần bên dưới: "Phế vật, tất cả đều là phế vật!".

Mấy vị Yêu thần có tu vi đạt tới Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong ở phía dưới nghe thấy tiếng mắng giận dữ của Đế Tuấn, lập tức không nhịn được mà run rẩy, sau đó vội vàng cúi gằm đầu, không dám có bất kỳ phản ứng nào.

Nhưng không biết rằng, hành động như vậy càng khiến Đế Tuấn thêm chán ghét!

Nhìn đám Yêu thần đang run lẩy bẩy, Đế Tuấn trực tiếp hừ lạnh một tiếng biểu đạt sự bất mãn tột độ, sau đó sắc mặt lạnh lẽo phân phó: "Bất kể dùng phương pháp gì, nhất định phải ổn định lại Thiên Đình!

Đồng thời phải trừng phạt nghiêm khắc những kẻ phản bội, tuyệt đối không được tha cho một ai!".

Mấy vị Yêu thần nghe xong lập tức gật đầu lia lịa, tỏ vẻ đã hiểu!

Sau đó, Đế Tuấn có chút chán ghét phất phất tay, ý bảo bọn họ có thể cút đi.

Chương 431

Sau khi nhận được mệnh lệnh của Đế Tuấn, mấy vị Yêu thần lập tức thở phào một hơi!

Rồi vội vàng chạy trốn khỏi nơi này.

Sau khi tất cả Yêu thần rời đi, Đế Tuấn lập tức thay đổi sắc mặt!

Từ vẻ giận dữ ban đầu chuyển thành một vẻ mặt thâm trầm: "Thánh nhân, thật sự không có!

Hồng Hoang đã thành ra thế này mà vẫn không ra tay!".

Đế Tuấn nhìn tin tức về cuộc phản loạn nội bộ Thiên Đình vừa nhận được không lâu, trong mắt hiện lên mấy đạo kim quang, không biết đang suy tính điều gì!

Lát sau, Đế Tuấn lại ngẩng đầu nhìn về phía Hồng Hoang đại địa, cười lạnh nói: "Thánh nhân, không ra tay sao! 162.

Vậy thì ta muốn xem xem, các ngươi có thật sự bình tĩnh đến vậy không, không thèm đoái hoài đến chuyện trong Hồng Hoang!".

Sau khi cười lạnh, Đế Tuấn phát ra một tràng cười âm hiểm!

Khiến cho các chiến sĩ Yêu tộc canh giữ bên ngoài đại trướng đột nhiên cảm thấy một trận lạnh lẽo thấu xương, bất giác ngẩng đầu nhìn xung quanh với vẻ mặt mờ mịt... 163.

Gần đây, hàng trăm triệu đại quân Thiên Đình không được như ý, ngoài việc tình hình chiến sự phía trước không rõ ràng!

Quan trọng nhất là sự can thiệp của Thánh nhân khiến cho đám Yêu tộc trưởng thành trong thời đại Thánh nhân vô cùng bất an và kinh hãi!

Vì vậy, một số Yêu tộc ý chí không kiên định không chịu nổi nỗi sợ hãi sâu sắc đó đã trực tiếp đào thoát khỏi đại quân Thiên Đình.

Nhưng chẳng bao lâu, đồng liêu của họ lại được gặp lại.

Chỉ là khi gặp lại, đó đã là những cỗ thi thể không đầu.

Sự thống trị tàn khốc của Yêu tộc Thiên Đình cùng với uy nghiêm của Thánh nhân đã dẫn đến sự phân hóa trong nội bộ đại quân Yêu tộc.

Cộng thêm việc gần đây toàn bộ nhân mã của Thiên Đình nguyên bản đã rời khỏi Yêu tộc Thiên Đình, càng giáng một đòn nặng nề vào đại quân Yêu tộc vốn đang dao động bất an.

Một số Yêu tộc thông minh bắt đầu suy tính xem nếu Yêu tộc Thiên Đình sụp đổ thì họ sẽ đi đâu về đâu!

Đương nhiên họ cũng không ngu ngốc đến mức rời khỏi đại quân Thiên Đình ngay bây giờ, dù sao thì thi thể của những kẻ đào tẩu trước đó vẫn còn treo trước cửa các quân trướng để cảnh cáo.

Nhưng lòng quân Yêu tộc đã loạn, không thể nào tập trung toàn bộ sức mạnh nghênh chiến Long tộc như lúc ban đầu!

Thân là Thiên Đình chi chủ, Đế Tuấn đương nhiên biết rõ tình hình trong đại quân Thiên Đình!

Thậm chí y còn ngấm ngầm đóng vai một kẻ dung túng.

Y không chỉ can thiệp vào một số Yêu thần vốn muốn mạnh mẽ trấn áp đại quân Thiên Đình mà còn bí mật giải quyết một số Yêu thần có ý đồ chấn chỉnh lại niềm tin của Yêu tộc.

Những Yêu thần một lòng một dạ vì Yêu tộc mà làm việc, đến trước khi chết cũng không thể ngờ!

Yêu Hoàng mà họ kính trọng và tin tưởng nhất lại vì muốn phục

hưng Yêu tộc mà hạ sát thủ với chính họ.

"Cũng đừng trách bản hoàng, bản hoàng cũng chỉ vì muốn sống sót!".

Nhìn những thi thể Yêu thần chết không nhắm mắt, tâm trạng Đế Tuấn có chút nặng nề!

Hiện tại y đã không còn là vị Yêu Hoàng Đế Tuấn hào tình vạn trượng, một lòng muốn nhất thống Hồng Hoang, một đại năng Yêu tộc tuyệt thế ngày nào!

Hiện tại y chỉ muốn sống, chỉ muốn sống trên thế gian này!

Tất cả những kẻ dám cản đường y đều là kẻ địch!

Bất kể là ai.

Vì vậy, Yêu tộc Thiên Đình có Yêu Hoàng Đế Tuấn thổi bùng ngọn lửa, khiến cho lòng quân vốn đã vô cùng dao động càng thêm bị ảnh hưởng.

Đại quân Thiên Đình vốn đang chiếm ưu thế, không thể không bắt đầu rút lui!

Không thể không từ bỏ cục diện tốt đẹp, từ tấn công chuyển sang phòng thủ.

Về phía Long tộc, tộc trưởng Long tộc Ngạo Thiên sau khi biết được động thái của Thiên Đình thì có chút kinh ngạc!

Sau khi vận dụng một số thế lực nằm vùng trong Yêu tộc Thiên Đình, cuối cùng y cũng tra ra được một phần chân tướng.

Ngạo Thiên đứng trên một sườn núi nhỏ, nhìn đại quân Thiên Đình không ngừng rút lui về phía sau mà nở một nụ cười khinh miệt.

"Nếu các ngươi tiếp tục tấn công, có lẽ còn có một tia cơ hội đánh bại ta, nhưng đã chọn rút lui, vậy thì đừng trách ta đuổi cùng giết

tận!”.

Trong lúc cười khinh miệt, Ngạo Thiên đã chuyển đối tượng chú ý chính từ Yêu tộc Thiên Đình sang kẻ phản bội Long tộc là Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng.

“Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng, uổng công ta đối đãi tử tế với ngươi!

Không ngờ ngươi lại phản bội Long tộc, phản bội ta!

Nhưng đã phản bội rồi, vậy ngươi đã chuẩn bị sẵn sàng để gánh chịu hậu quả tương ứng chưa?”.

Đối với Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng, trong lòng Ngạo Thiên ngoài sự phẫn nộ ra thì phần nhiều là sát ý!

Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng là một trong Tứ Hải Long Vương, trong Long tộc cũng có một chút tiếng nói!

Mặc dù hiện tại Long tộc do một tay Ngạo Thiên độc chiếm đại quyền, nhưng Ngạo Thiên là một tộc trưởng Long tộc vô cùng sáng suốt.

Trong một số việc, Ngạo Thiên cũng có ý bồi dưỡng một số hậu bối!

Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng chính là người y đã bồi dưỡng từ mấy vạn năm trước!

Việc Ngao Quảng phản bội có ảnh hưởng vô cùng sâu sắc đến Long tộc!

Thậm chí nếu xử lý không tốt, có thể dẫn đến sự tan rã của Long tộc.

“Xem ra, gần đây ta quá nhân từ rồi!

Nhân từ đến mức một vài tên hề cũng dám làm càn trước mặt ta!”.

Đối với những hành động nhỏ của một đám trưởng lão và các Hải Long Vương trong nội bộ Long tộc, Ngạo Thiên đều biết rõ mồn một!

Nhưng vì nhiều lý do, cộng thêm việc những chuyện này không lớn, y cũng không quản nữa!

Nhưng bây giờ, việc Ngao Quảng phản bội đã khiến mọi thứ thay đổi!

Vì vậy Ngạo Thiên quyết định thay đổi cách làm trước đây, y muốn trừng trị nghiêm khắc Ngao Quảng!

Đồng thời cũng để răn đe những kẻ có tâm tư khác trong lòng.

Chương 432

Cho nên, khi Yêu tộc Thiên Đình rơi vào nội ưu, Ngạo Thiên đã nắm bắt cơ hội này!

Ngoài việc để lại một số nhân viên phòng ngự cần thiết, Ngạo Thiên đã đích thân dẫn đầu nhiều đại năng, mục tiêu nhắm thẳng vào kẻ phản bội Ngao Quảng.

Khi Long tộc có động thái, Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng cũng lập tức biết được hành động của Ngạo Thiên, lập tức nổi giận không thôi!

"Ngạo Thiên, động tác của ngươi nhanh thật đấy!

Nhưng vậy thì đã sao, nếu ta đã dám đi về phía trước thì sẽ không quay đầu lại!".

Sau khi lạnh lùng nói một câu, Ngao Quảng lập tức sắp xếp kế hoạch tương ứng, muốn giữ chân Ngạo Thiên ở đó.

Đương nhiên, trong lúc sắp xếp, Ngao Quảng không quên người bạn đồng minh của mình là Đế Tuấn.

Mặc dù Yêu tộc Thiên Đình hiện đang rối loạn, nhưng sức mạnh tiềm ẩn của nó cũng không thể xem thường.

Vì vậy, một tín hiệu cầu cứu đã được gửi đến tay Thái Nhất!

Thái Nhất sau khi xem xong, lộ ra một nụ cười khó hiểu rồi trực tiếp phớt lờ tin tức cầu cứu khẩn cấp, chuyển sang làm việc khác.

Khi đại quân bình định phản loạn của Long tộc ngày càng đến gần, Ngao Quảng vẫn không nhận được tin tức gì từ Thái Nhất, nội tâm lập tức lạnh đi.

Trong đại trướng trung tâm của quân phản loạn, Ngao Quảng đang nổi giận đùng đùng!

Bây giờ hắn cuối cùng cũng đã hiểu mục đích của Yêu Hoàng Thiên Đình là gì.

"Hay cho một Đế Tuấn, hay cho một Thái Nhất!

Không ngờ, các ngươi lại làm như vậy!".

Sau khi gầm lên vài tiếng để trút giận, Ngao Quảng dần bình tĩnh lại!

Nếu Thiên Đình không đáng tin cậy, vậy thì chỉ có thể dựa vào chính mình.

Nhưng chỉ với thực lực của một mình hắn, tuyệt đối không thể đối kháng với Long tộc!

Phải nhanh chóng tìm ra một phương pháp, nhanh chóng giải quyết cục diện cực kỳ yếu thế hiện tại.

Đồng thời, trong lúc tìm phương pháp, Ngao Quảng cũng một bên trấn an quân phản loạn dưới trướng!

Đồng thời cũng uy hiếp, uy hiếp rằng họ không còn đường lui. 164.

Khi đại quân bình định phản loạn của Long tộc từng bước ép sát, mấy vị Thánh nhân phân thân cũng nhận lời mời của Ngạo Thiên cùng nhau đến bình định phản loạn.

Một vị khách không mời toàn thân bao phủ trong bóng tối xuất hiện trong quân trướng của Ngao Quảng.

Ngao Quảng đang có chút hỗn loạn nhìn người trước mặt, có chút ngạc nhiên, vì hắn không hề quen biết người này, bèn lớn tiếng quát: "Kẻ nào, dám tự tiện xông vào cấm địa!

Người đâu, bắt hắn lại cho ta!”.

Các binh sĩ canh gác bên ngoài đại trướng nghe thấy tiếng gọi của Ngao Quảng, lập tức tiến vào, bao vây chặt chẽ vị khách không mời đang bao phủ trong bóng tối kia.

Nhưng không biết vì sao, những người lính canh đó lại không hề động thủ, mà có chút chấn động nhìn về phía bóng người bao phủ trong bóng tối.

Bóng người đó, khi bị đám binh sĩ cầm vũ khí bao vây, nhẹ nhàng nói: “Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng, đừng thô lỗ như vậy!

Ta đến để giúp ngươi!”.

Ngao Quảng thấy cảnh này, ánh mắt vốn đang hỗn loạn lập tức hiện lên mấy đạo kim quang.

Sau đó, Ngao Quảng với vẻ mặt khó hiểu đứng dậy, rồi nhìn về phía bóng người bao phủ trong bóng tối, lạnh lùng hỏi: “Có chút bản lĩnh, quả nhiên không hổ là người có thể thoát khỏi vòng vây của đại trướng ta!

Nói đi, ngươi là ai, mục đích đến đây là gì?”.

Lúc này, Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng không còn vẻ ngốc nghếch vô dụng như trước, toàn thân toát ra từng luồng khí tức sắc bén, đồng thời đôi mắt sáng ngời như có thể nhìn thấu mọi sự vật trên thế gian.

Bóng người bao phủ trong bóng tối nghe câu hỏi của Ngao Quảng, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, đồng thời vô cùng bình tĩnh đáp: “Đương nhiên là một chuyện tốt, một chuyện đối với Long Vương tuyệt đối là một chuyện tốt khó có được!”.

Ngao Quảng nghe lời của bóng người thần bí, lập tức cũng có chút hứng thú!

Sau đó hắn phất tay, ra hiệu cho đám lính canh rời đi, rồi hứng thú nhìn một vòng bóng người thần bí bao phủ trong bóng tối, có chút trêu chọc nói: "Chuyện tốt?".

"Tự nhiên là chuyện tốt có thể giải quyết được tình thế khó khăn hiện tại của Long Vương, thậm chí nếu nắm bắt tốt, có thể có một kết quả tốt hơn cũng không chừng.".

Bóng người thần bí bao phủ trong bóng tối, vô cùng tự tin nói!

Đồng thời, một cỗ khí thế khiến người ta vô cùng thoải mái từ trên người hắn tỏa ra.

Nhưng Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng nghe xong lại không vội vàng hạ quyết định, trong lòng đang cân nhắc xem bóng người trước mặt có đáng tin hay không.

"Đương nhiên nếu Long Vương không tin, vậy thì ta không nói hai lời, lập tức rời đi, tuyệt đối sẽ không tìm đến nữa!

Đương nhiên, Long Vương cũng sẽ mất đi một cơ hội tốt nhất!

Vĩnh viễn cũng không thể chống lại đại quân Long tộc.".

Thấy Ngao Quảng có chút do dự, đang suy nghĩ!

Hắn không nhịn được lên tiếng nhắc nhở!

Ngao Quảng nghe xong lập tức có chút giác ngộ!

Đúng vậy, hiện tại hắn đang tiến thoái lưỡng nan!

Thậm chí đã đến bờ vực của sự hủy diệt.

Nhìn tình thế trước mắt, đối mặt với đại quân Long tộc vô cùng hùng mạnh, hắn không có chút năng lực chống cự nào!

Trước mặt phân thân của các Thánh nhân hùng mạnh kia, ngay cả phương hướng chạy trốn cũng không có.

Nghĩ đến sự uất ức này, trong lòng Ngao Quảng đối với Thiên Đình, đối với Đế Tuấn càng thêm oán hận!

Nếu không phải bọn họ, hắn cũng sẽ không rơi vào tình cảnh hiện tại.

"Xem ra bản vương không còn lựa chọn nào khác sao?

Cũng được, nếu đã như vậy thì mời ngài nói ra chuyện tốt mà ngài nói.".

Sau khi phẫn nộ, Ngao Quảng đã khôi phục lại lý trí, nhẹ nhàng thở ra một hơi, có chút mệt mỏi nằm xuống giường trong đại trướng, trực tiếp nói!

"Ta đến từ Ma tộc, đại biểu cho Ma Tổ Vô Thiên vĩ đại chính thức gửi lời mời đến Bắc Hải Long Vương Ngao Quảng, mời ngươi gia nhập chúng ta!

Chỉ cần ngươi gia nhập, chuyện này ta sẽ giúp ngươi giải quyết ổn thỏa!".

Chương 433

Bóng người thần bí bao phủ trong bóng tối sau khi nhận được lời muốn nghe, lập tức vô cùng kiêu ngạo trả lời!

“Ma tộc?

Chẳng phải đã sớm bị Hồng Quân Đạo Tổ đánh bại rồi sao!

Các ngươi, có sức mạnh gì mà có thể đưa ra lời hứa như vậy.”.

Ngao Quảng nghe lời của bóng đen thần bí, lập tức ngồi bật dậy!

Sau khi ngạc nhiên liền hỏi!

Người của Ma tộc kia nghe lời Ngao Quảng xong, mỉm cười đáp: “Thực lực của Ma tộc không thể nào lường hết được, tuy hiện tại không thể đối kháng với Hồng Hoang!

Nhưng muốn cứu ngươi thì dễ như trở bàn tay.

Thôi được, ngươi chỉ cần trả lời bây giờ, gia nhập hay không gia nhập!”.

Cuối cùng, trên người của người Ma tộc kia lộ ra một tia sát ý!

Mặc dù rất nhạt, nhưng Ngao Quảng vẫn cảm nhận được!

Vì vậy Ngao Quảng có chút tự giễu nói: “Nếu bản vương không đồng ý, chẳng phải ta sẽ vĩnh viễn không thể rời khỏi đây sao?”.

Người của Ma tộc kia nghe xong, có chút bất ngờ nhìn Ngao Quảng, sau đó mỉm cười gật đầu.

Khi thấy sứ giả Ma tộc kia thật sự gật đầu, trong lòng Ngao Quảng lập tức lửa giận bùng lên!

Chỉ là một tên Ma tộc tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ mà thôi, lại dám

kiêu ngạo như vậy!

Chẳng lẽ thật sự cho rằng, ta Ngao Quảng là quả hồng mềm sao.

“Ma tộc, nghe cho rõ đây!

Lũ chuột nhắt các ngươi chỉ dám ẩn nấp trong bóng tối, không có tư cách đối thoại với bản vương!”.

Sau khi gầm lên một tiếng giận dữ, Ngao Quảng phẫn nộ ra tay!

Hắn muốn dạy dỗ tên sứ giả Ma tộc dám sỉ nhục mình.

Trên người Ngao Quảng lóe lên một đạo quang mang, sau đó một cỗ Long uy bàng bạc vô cùng từ trên người hắn tỏa ra, mang theo một cỗ bá đạo không gì sánh được trực tiếp ập về phía sứ giả Ma tộc kia.

Đồng thời, tất cả đại quân Long tộc ở gần đó đều có thể cảm nhận được một cỗ uy áp thâm nhập vào linh hồn, không khỏi có chút run rẩy!

Đồng thời trong lòng kinh hãi.

Một số cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới thì mặt có chút suy tư nhìn về phía đại trướng của Ngao Quảng, trong mắt lóe lên từng đạo quang mang kỳ dị.

“Vì sao Long Vương lại đại nộ như vậy, dường như đang tranh chấp với ai đó!

Chẳng lẽ là Hoa Long Vương bên Đông Hải?”.

Một vị trưởng lão Long tộc có mái tóc trắng như tuyết đứng trên một ngọn đồi nhỏ cách trung tâm quân trướng không xa, cảm nhận được uy áp bàng bạc vô cùng kia, cười nhẹ nói!

“Không nhất định, người bên Đông Hải hiện tại hận không thể ta đi chết!

Chắc chắn sẽ không tìm ta, huống hồ với phản ứng hiện tại của Long Vương, có lẽ là một thế lực ẩn tàng nào đó trong Hồng Hoang muốn nhúng tay vào đây.”.

Bên cạnh vị trưởng lão Long tộc tóc trắng phất phơ, một thanh niên tỏa ra Long uy nhàn nhạt nhìn về phía trung tâm đại trướng xa xa, ánh mắt lóe lên đáp! ...

Trong trung tâm đại trướng, sứ giả Ma tộc kia cảm nhận được uy áp bàng bạc vô cùng, nhưng không hề cảm thấy chút sợ hãi nào!

Sắc mặt vẫn vô cùng bình tĩnh.

“Long Vương, đừng tức giận như vậy chứ!

Mặc dù lời nói vừa rồi của bản tọa có chút đắc tội!

Nhưng đó đều là lời thật lòng, mong Long Vương suy nghĩ kỹ.”.

Dưới sự bao phủ của uy áp vô cùng bàng bạc, trên người sứ giả Ma tộc kia tỏa ra từng luồng quang mang màu đen!

Đồng thời, hắn khuyên Ngao Quảng!

Ngao Quảng nghe lời khuyên của hắn, cũng từ trong cơn giận dữ khôi phục lại lý trí!

Mặc dù khí tức ngút trời trên người không tiêu tan, nhưng cũng trở nên ôn hòa hơn, không còn đáng sợ như vừa rồi! 165.

“Muốn bản vương đồng ý điều kiện của ngươi, vậy thì hãy thể hiện một chút thành ý!

Một chút thành ý đủ để bản vương chấp nhận điều kiện.”.

Sau khi suy nghĩ một lát, Ngao Quảng nhìn về phía sứ giả Ma tộc sắc mặt bình thản, bình tĩnh nói!

Sứ giả Ma tộc kia nghe vậy, cũng sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi!

Gật đầu đồng ý yêu cầu của Ngao Quảng: “Thành ý sao?

Cũng được!

Nếu Long Vương đã muốn, vậy thì Ma tộc chúng ta sẽ thành toàn cho Long Vương!”.

Sau đó, sứ giả Ma tộc kia ngồi xếp bằng, nhắm mắt lại, một cỗ khí tức huyền diệu bao phủ lên người hắn!

Ngao Quảng thấy vậy, cũng quay trở lại chỗ ngồi của mình, yên lặng chờ đợi tin tức của Ma tộc. ...

Tại một nơi tràn ngập bóng tối, một dao động không gian khủng bố, một vết nứt không gian vô cùng đáng sợ bắt đầu hình thành!

Một bóng người toàn thân bao phủ trong bóng tối xuyên qua vết nứt không gian khủng bố tỏa ra từng trận dao động không gian, từ Hồng Hoang đã đến một không gian không tên nào đó.

Bóng người màu đen vừa mới xuyên qua vết nứt không gian, một giọng nói vô cùng lạnh lùng không mang chút tình cảm nào vang lên: “Nhạc Thiên, hắn đã đồng ý chưa!”.

Bóng người màu đen kia, cũng chính là Nhạc Thiên trong miệng giọng nói lạnh lùng đó nghe xong, sắc mặt lập tức trở nên có chút kinh hãi, sau đó vội vàng đáp: “Bẩm Ma Tổ, Ngao Quảng đã động lòng!

Nhưng hắn có chút lo lắng về thực lực của chúng ta, muốn chúng ta thể hiện thành ý trước!

Vì vậy thuộc hạ đặc biệt đến đây, muốn xin chỉ thị của Ma Tổ.”.

Ma Tổ Vô Thiên ở trong không gian không rõ tên này nghe lời Nhạc Thiên xong, gật đầu!

Chương 434

Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi nhưng cẩn thận, y mở miệng nói: "Nếu hắn muốn chúng ta thể hiện thành ý, cũng không phải là không được!

Cầm lấy, giao cho Ngao Quảng đi!".

Vô Thiên vừa nói, vừa vung tay lên!

Một lệnh bài tràn ngập những phù văn thần bí xuất hiện trong tay Nhạc Thiên.

Nhạc Thiên thấy vậy trong lòng vui mừng, sau đó vội vàng gật đầu! ...

Khi Nhạc Thiên từ không gian thần bí khó lường kia trở về, hắn tràn đầy tự tin!

Lệnh bài do Vô Thiên Ma Tổ ban cho đã mang lại cho hắn sự tự tin và chỗ dựa vững chắc!

Giúp hắn có đủ tư cách để đối thoại bình đẳng với Ngao Quảng!

Ngao Quảng cũng chú ý đến sự thay đổi trời long đất lở về tinh khí thần của sứ giả Ma tộc sau khi tỉnh lại!

Trên mặt hắn đã tràn đầy sự tự tin vô cùng, ngay cả ánh mắt cũng sáng ngời, vô cùng bất phàm!

"Chuyện gì vậy?

Chẳng lẽ hắn đã nhận được sự viện trợ từ Ma tộc?

Không thể nào, Ma tộc hiện tại đáng lẽ không có năng lực có được tư bản như vậy chứ?".

Ngao Quảng nhìn bộ dạng của Nhạc Thiên, trong lòng kinh ngạc

không thôi!

Thậm chí trong lòng còn thầm nghĩ.

Nhưng mặc dù trong lòng kinh ngạc, trên mặt Ngao Quảng lại không hề biểu lộ ra chút nào!

Ngược lại còn vô cùng bình tĩnh hỏi: "Xem bộ dạng của ngươi, có lẽ đã đạt được mục đích!

Vậy thì thành ý mà bản vương cần, ngươi đã mang đến chưa!".

"Đương nhiên, thành ý mà Long Vương cần, bản tọa đương nhiên đã mang đến!

Nhưng Long Vương phải suy nghĩ cho kỹ, bây giờ ngươi vẫn còn cơ hội hối hận.

Một khi đã xem thành ý của ta, vậy thì đừng trách ta không khách khí nếu muốn hối hận!".

Nhạc Thiên vô cùng tự tin gật đầu, nhưng trong lúc thể hiện thành ý, không quên nhắc nhở một câu!

Lời nhắc nhở thiện ý của Nhạc Thiên lại không hề khiến Ngao Quảng để tâm!

Bởi vì đối với hắn, hiện tại đã không còn đường lui! 166.

"Đừng nói nhiều lời vô ích, mang ra đi!".

"Được, Long Vương quả nhiên sảng khoái!

Nếu đã như vậy, vậy thì bản tọa cũng không giấu giếm nữa!

Bản tọa bây giờ sẽ cho ngươi xem, chỗ dựa của Ma tộc chúng ta rốt cuộc là gì!". 167.

Nhạc Thiên thấy Ngao Quảng vội vàng như vậy cũng không nói nhiều nữa, trực tiếp mở miệng đồng thời đưa ra lệnh bài tràn ngập

những phù văn thần bí.

Lệnh bài tràn ngập phù văn thần bí vừa mới xuất hiện, liền thu hút sự chú ý của Ngao Quảng!

Lệnh bài thần bí này không chỉ tràn ngập những phù văn thần bí, mà còn tỏa ra một loại khí tức nhàn nhạt!

Nhưng trong khí tức nhàn nhạt đó, một cỗ huyết tinh chi khí lại không thể che giấu được.

Ngao Quảng lúc mới nhìn thấy lệnh bài thần bí kia, có chút ngạc nhiên!

Không hiểu lệnh bài này có tác dụng gì.

Nhưng càng xem lâu, một cỗ khí tức càng lúc càng áp bách từ trong lệnh bài đó nhàn nhạt hiện ra!

Đồng thời một cỗ thông tin có chút quen thuộc, in sâu vào trong lòng Ngao Quảng!

"Huyết Hải Minh Hà!".

Một ý nghĩ không thể tin được nảy sinh trong đầu Ngao Quảng!

Nhưng rất nhanh đã bị hắn xua tan đi.

Bởi vì ý nghĩ này thực sự quá táo bạo, quá hư ảo!

Quá không thực tế.

Vì vậy sau khi lắc đầu, xua tan ý nghĩ không thực tế trong đầu, Ngao Quảng sắc mặt có chút vội vàng trực tiếp mở miệng hỏi: "Tuyệt đối không thể, ngươi lấy lệnh bài này từ đâu?".

Nhạc Thiên chú ý đến phản ứng của Ngao Quảng hiện tại, trong lòng nhàn nhạt cười!

Hắn hiểu rằng, Ngao Quảng đã cắn câu!

Vì vậy, để cho Ngao Quảng hoàn toàn sa ngã, Nhạc Thiên nhẹ nhàng nói một câu: "Long Vương, chẳng phải ngươi đã biết rồi sao?".

Chính câu nói này đã khiến cho phòng tuyến nội tâm của Ngao Quảng sụp đổ!

Khiến cho sắc mặt Ngao Quảng đại biến.

"Không thể nào!

Huyết Hải Minh Hà sao có thể liên quan đến Ma tộc.

Sao lại có thể giao Huyết Thần Lệnh quý giá nhất của mình cho một người của Ma tộc!

Nhưng, khí tức trên lệnh bài không thể giả được!

Huống hồ Minh Hà có uy của Thánh nhân, Ma tộc e rằng không dám làm giả ở điểm này.

Chẳng lẽ, Minh Hà là người của Ma tộc?

Hay là Ma tộc đầu hàng Minh Hà?".

Trong lòng Ngao Quảng, từng ý nghĩ táo bạo đột nhiên trào dâng!

Chương 435

Trong đó có mấy ý nghĩ thậm chí còn dọa Ngao Quảng giật nảy mình.

Rất nhanh, Ngao Quảng đã xua tan những ý nghĩ táo bạo đó, nhưng hiện thực trước mắt không thể là giả.

Lệnh bài cũng không giống giả, thân phận của sứ giả Ma tộc kia chắc cũng không phải giả!

Nếu tất cả đều là thật, vậy thì Ma tộc và Minh Hà chắc chắn có mối liên hệ mà người ngoài không thể biết được!

Một ý nghĩ táo bạo như vậy đột nhiên nảy sinh trong đầu Ngao Quảng, không thể xua tan được!

Nếu Minh Hà thật sự có liên quan đến Ma tộc, vậy thì việc hắn đột nhiên trở thành Thánh nhân trước đó cũng có thể giải thích được.

Dù sao thì Ma tộc tuy đã suy tàn, nhưng dù sao cũng đã từng tranh đấu với Hồng Quân Đạo Tổ!

Từng gây họa cho Hồng Hoang, nội tình tự nhiên vô cùng sâu dày.

Mặc dù hiện tại không thể so sánh với Thánh nhân, nhưng đối với Long tộc hay Nhân tộc thì đó là một ngọn núi không thể vượt qua.

Huống hồ hiện tại có Thánh nhân trấn giữ, e rằng đối với những thế lực có Thánh nhân trấn giữ, họ cũng không hề sợ hãi.

Sau khi biết được mối quan hệ không tầm thường giữa Minh Hà và Ma tộc, trong lòng Ngao Quảng đột nhiên nóng rực!

Một ý nghĩ vốn không nên xuất hiện đã hiện lên trong đầu Ngao Quảng.

Đó là: Nếu Minh Hà có quan hệ với Ma tộc!

Vậy thì việc hắn trở thành Thánh nhân chắc chắn có mối liên hệ mật thiết không thể tách rời với Ma tộc.

Nếu mình gia nhập Ma tộc, đến lúc đó bất luận là nhận được phương pháp từ nội bộ Ma tộc hay thỉnh giáo Minh Hà Thánh Nhân đều là một phương pháp không tồi.

Nghĩ đến việc Ma tộc có thể sở hữu phương pháp giúp người khác thành Thánh, nội tâm Ngao Quảng nóng rực!

Thế là dưới đủ loại cám dỗ, đặc biệt là sự cám dỗ trở thành Thánh nhân, Ngao Quảng không ngoài dự đoán đã sa ngã.

Một cỗ dục vọng không thể diễn tả bằng lời đã xâm chiếm đầu óc Ngao Quảng!

Hiện tại trong đầu Ngao Quảng, ngoài việc trở thành Thánh nhân ra thì không còn bất cứ thứ gì khác.

Nhạc Thiên đứng bên cạnh nhìn thấy vẻ mặt của Ngao Quảng, lộ ra một nụ cười khinh miệt!

Đối với suy nghĩ trong lòng Ngao Quảng, Nhạc Thiên biết rõ mồn một!

Suy nghĩ như vậy, trong lòng Nhạc Thiên vẫn luôn tồn tại.

Nhưng Nhạc Thiên cũng biết, chỉ dựa vào tư chất của mình thì căn bản không có khả năng trở thành Thánh nhân!

Vì vậy mặc dù trong lòng vô cùng khao khát, nhưng hắn đã áp chế được dục vọng trong lòng!

Khiến bản thân bình tĩnh lại, không bị nó can nhiễu.

Cho nên khi thấy Ngao Quảng sa vào ảo mộng, đương nhiên là một trận khinh miệt!

Nhưng cảm xúc như vậy Nhạc Thiên sẽ không biểu hiện ra mặt, mà sẽ giấu sâu trong lòng.

Sau khi chờ đợi một lúc, Ngao Quảng vẫn chìm trong ảo mộng của mình không tỉnh lại, Nhạc Thiên cuối cùng có chút không kiên trì được nữa!

Thế là không nhịn được lên tiếng nhắc nhở: "Long Vương, hiện tại ngươi chưa gia nhập Ma tộc!

Những ảo mộng đó tốt nhất đừng nghĩ quá nhiều, nếu không đến lúc thất vọng thì không hay đâu.".

Một câu nói, Nhạc Thiên xen lẫn một tia khí thế và uy áp, để cho Ngao Quảng có thể cảm nhận được.

Quả nhiên, sau khi Nhạc Thiên nói xong, Ngao Quảng run lên!

Sau đó từ trong ảo mộng tỉnh lại, một vẻ mặt không vui nhìn về phía Nhạc Thiên!

"Sứ giả, vì sao lại làm phiền giấc mộng đẹp của bản vương?".

"Long Vương, ảo mộng chung quy vẫn là ảo mộng!

Ảo mộng dù có chân thực đến đâu, vẫn không phải là sự thật!

Cho nên Long Vương hãy vứt bỏ những ảo mộng đó đi, nhưng chỉ cần ngươi gia nhập chúng ta!

Ảo mộng sẽ không còn là ảo mộng nữa.".

Nhạc Thiên nghe xong, lộ ra một nụ cười!

Nhàn nhạt giải thích.

Ngao Quảng nghe xong cũng tán đồng gật đầu, nghe một phen lời nói của Nhạc Thiên khiến Ngao Quảng có rất nhiều cảm ngộ!

Đương nhiên quan trọng nhất là, câu nói này cũng thúc đẩy Ngao

Quảng đưa ra một quyết định, đó là gia nhập Ma tộc.

Sau khi đưa ra quyết định, Ngao Quảng cũng không còn thoái thác nữa! 168.

Trực tiếp mở miệng nói: "Được, nếu sứ giả đã đưa ra thành ý lớn như vậy!

Vậy thì bản vương cũng không tiện từ chối, từ nay về sau bản vương và đại quân dưới trướng đều là người của Ma tộc!".

"Tốt!".

Sau khi nghe được câu trả lời mình muốn, Nhạc Thiên vô cùng cao hứng!

Ngao Quảng sau khi nói ra quyết định của mình, thân hình đột nhiên khựng lại!

Một đạo kim quang từ trong cơ thể hắn tỏa ra, sau đó tiêu tan trong trời đất Hồng Hoang.

Đồng thời, những luồng thần quang vốn tỏa ra từ người hắn cũng bị quang mang màu đen tràn ngập sự dụ hoặc bao phủ.

Vẻ mặt vốn chính khí của hắn cũng dần trở nên có chút âm lãnh!

Đồng thời, sau khi Ngao Quảng đưa ra quyết định, khí vận Long tộc ẩn chứa trên người hắn cũng lập tức tiêu tan!

Điều này cũng khiến cho tộc trưởng Long tộc Ngạo Thiên phát hiện ra sự thay đổi của Bắc Hải Long tộc trong thời gian sớm nhất, nhìn Bắc Hải Long tộc đang dần thoát ly khỏi khí vận Long tộc, Ngạo Thiên không khỏi nhíu mày!

"Chuyện gì vậy?

Chẳng lẽ Ngao Quảng phản tộc?".

Nhìn Bắc Hải Long tộc đang dần biến đổi, trong lòng Ngạo Thiên đột nhiên nảy ra một ý nghĩ!

Đó là Ngao Quảng không chỉ phản bội y, mà còn phản bội cả Long tộc!

Chương 436

Vì vậy mới mất đi sự che chở của khí vận Long tộc.

Nếu thật sự là như vậy, vậy thì đây thực sự là một tin tức xấu!

Thế là, Ngạo Thiên vội vàng phân phó: "Người đâu, ta muốn biết gần đây Bắc Hải Long tộc rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!".

Sau khi Ngạo Thiên hạ lệnh, một bóng người ở trong bóng tối cung kính đáp một tiếng, sau đó biến mất trong đại điện rộng lớn.

"Tuân lệnh tộc trưởng!".

Chuyện của Bắc Hải Long tộc không chỉ thu hút sự chú ý của Ngạo Thiên!

Sự thay đổi đột ngột của Bắc Hải Long tộc cũng khiến cho một đám thế lực ở Hồng Hoang có chút kinh ngạc.

Đặc biệt là Thiên Đình, Đế Tuấn sau khi nghe cấp dưới báo cáo, lúc đầu có chút không dám tin!

Sau đó vội vàng liên lạc với Ngao Quảng, phát hiện không có bất kỳ hồi âm nào!

Mới bắt đầu coi trọng.

Sau đó lục tục nhận được tin tức, đều cho thấy Bắc Hải Long tộc lúc này đã từ bỏ họ, chuyển sang hợp tác với một thế lực thần bí.

Đế Tuấn sau khi biết được tin tức, trong lòng có chút sa sút!

Nhưng may mắn là, Bắc Hải Long tộc và Ngao Quảng vẫn chưa rút khỏi cuộc chiến này!

Vẫn đang đối kháng với Long tộc và Nhân tộc, mặc dù đối tác hợp tác đã không còn là họ.

“Nội ưu ngoại hoạn, những vị đại nhân đó vẫn không xuất hiện!

Chẳng lẽ bị Thánh nhân kiềm chế rồi sao?

Nếu thật sự là như vậy, xem ra phải hạ chút công phu mạnh tay rồi.”.

Mặc dù sự phản bội của Bắc Hải Long tộc khiến trong lòng Đế Tuấn có chút khó chịu, nhưng vẫn nằm trong phạm vi có thể chấp nhận!

Thậm chí nếu Ngao Quảng có thể kéo thế lực sau lưng hắn xuống nước, Đế Tuấn cũng không ngại tha thứ cho sự phản bội của hắn.

Nhưng một đối tác hợp tác quan trọng phản bội, đối với Thiên Đình là một đòn đả kích vô cùng nặng nề!

Mặc dù tầng lớp cao nhất của Thiên Đình, đối với việc này xem rất nhạt.

Nhưng tầng lớp trung hạ của Thiên Đình, đối với việc này lại biểu hiện vô cùng kích động!

Một số lời lẽ quá khích thậm chí còn đòi tấn công kẻ phản bội Ngao Quảng.

Đương nhiên, những tiếng nói không hợp thời này rất nhanh sẽ bị dập tắt!

Nhưng nội bộ Thiên Đình, sau khi trải qua liên tiếp những đòn đả kích thì sĩ khí đã không còn, bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Khi Đế Tuấn và Thái Nhất, những đại năng cấp cao nhất của Thiên Đình, đang mặc cho Thiên Đình tiếp tục mục nát, một mối đe dọa khổng lồ đang lặng lẽ đến gần.

Liên quân Nhân tộc và Long tộc lại một lần nữa đánh tới cửa, khiến cho Thiên Đình vốn đã lung lay sắp đổ càng thêm như tuyết trên

thêm sương, tình thế càng thêm ác liệt.

Cộng thêm sự ngăn cản hữu ý vô ý của tầng lớp cao nhất là Đế Tuấn, càng đả kích lòng tin của mọi người trong Thiên Đình, dẫn đến việc đại quân Thiên Đình vội vàng tập kết vừa mới đối chiến với liên quân Nhân tộc và Long tộc đã xảy ra một trận đại bại!

Mặc dù đại quân Thiên Đình với số lượng hàng trăm triệu có thực lực mạnh, sở hữu vô số bảo vật!

Nhưng lực ngưng tụ quan trọng nhất đã tan rã, niềm tin quý giá nhất đã sớm mất đi.

Vì vậy mặc dù có một đám Yêu thần liều mạng chỉ huy, và muốn xoay chuyển tình thế!

Cứu vãn thế bại của Thiên Đình.

Nhưng lại không có tác dụng gì, dưới mấy loại áp lực không thể chống lại!

Đại quân Thiên Đình cuối cùng không chịu nổi, đã xảy ra trận đại bại quy mô lớn nhất kể từ khi Thiên Đình thành lập.

Đặc biệt là một trận chiến quy mô lớn chưa từng có, thế lực liên quan hùng mạnh, phạm vi ảnh hưởng rộng lớn, khiến cho chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc không thôi!

Nhưng, điều khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc nhất.

Trận đại bại chưa từng có trong lịch sử Thiên Đình này, không phải xảy ra trong tay Hạo Thiên vừa mới đảm nhiệm Thiên Đế không lâu.

Mà lại xuất hiện trong tay Yêu Hoàng Đế Tuấn lừng danh, thậm chí Yêu Hoàng Đế Tuấn trong trận đại bại này còn đóng vai một kẻ thổi bùng ngọn lửa.

Những chuyện xảy ra ở Thiên Đình, không một chuyện nào không khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc không thôi!

Thậm chí cả các thế lực lớn, các đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới đều kinh ngạc!

Ngay cả các Thánh nhân ở bên ngoài Hồng Hoang cũng có chút không hiểu.

Trong liên quân Nhân tộc và Long tộc, Nhân Hoàng Phục Hy mặc một bộ khôi giáp cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo, một vẻ mặt nhìn về phía trận đại bại quy mô lớn ở xa xa.

"Chuyện gì vậy, rốt cuộc Đế Tuấn muốn làm gì?".

Tộc trưởng Long tộc Ngạo Thiên cũng đồng dạng nhìn về phía nơi đại bại, mặc dù trong lòng đối với trận đại bại này vô cùng vui mừng.

Dù sao thì một kẻ địch mạnh ngã xuống, đáng để hoan hô!

Nhưng cũng quá bất thường, một thế lực từng bao trùm lên Hồng Hoang, lại bại trận như vậy, một trận đại bại chưa từng có tiền lệ!

Điều này không thể không khiến người ta cảm thấy kỳ lạ, thậm chí lo lắng!

Nhưng, khi chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc không thôi thì ở trong Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy lại một vẻ mặt bình thản nhìn về phía Hồng Hoang!

"Thật không ngờ, Đế Tuấn lại vì muốn sống sót mà làm ra chuyện như vậy!".

Sau khi quan sát một lúc lâu, Nguyên Thủy khẽ thở dài một tiếng!

Y cũng không ngờ, một đối thủ từng là đối thủ của mình, lại sa sút đến tình cảnh hiện tại!

Sau khi hiểu rõ trạng thái hiện tại của Đế Tuấn, Nguyên Thủy

cuối cùng cũng có thể hiểu được, vì sao Đế Tuấn trước đó luôn làm ra những chuyện bất ngờ.

Xem ra, sau lưng hắn chắc chắn có một thế lực thần bí nào đó khống chế sinh tử của Đế Tuấn, cũng là thế lực thần bí đó yêu cầu Đế Tuấn làm như vậy.

Đồng thời, Nguyên Thủy đối với thế lực sau lưng Đế Tuấn cũng có một vài phỏng đoán, thậm chí có hai mục tiêu!

"Bất kể là Ma tộc hay là đám Hỗn Độn Ma Thần kia, bất luận là phe nào!

Chọc giận bản tọa rồi, các ngươi đã chuẩn bị sẵn sàng để đón nhận lửa giận của bản tọa chưa?".

Ma tộc và Hỗn Độn Ma Thần, ngoài hai thế lực này ra Nguyên Thủy thực sự không nghĩ ra được, rốt cuộc còn có thế lực nào có thể che giấu tung tích của mình!

Có thể thoát khỏi sự xem xét của Nguyên Thủy, thoát khỏi ánh mắt của một đám Thánh nhân!

Chương 437

Khi trọng tâm chú ý của Nguyên Thủy đặt vào thế lực thần bí sau lưng Đế Tuấn, rất nhiều thông tin sẽ được phát hiện rất nhanh sẽ hội tụ lại.

Sau đó, từng manh mối được hình thành!

Sau khi tổng hợp vô số manh mối, rồi phân loại sàng lọc.

Hỗn Độn Ma Thần, trở thành đối tượng nghi ngờ đầu tiên của thế lực thần bí!

Cũng là, đối tượng nghi ngờ chính.

Dù sao thì, Đế Tuấn từ trong Hỗn Độn trở về!

Có đủ thời gian và địa điểm để tiếp xúc với Hỗn Độn Ma Thần.

Huống hồ, không lâu sau khi Hồng Hoang đại loạn thì Hỗn Độn Ma Thần đã xuất hiện ở bên ngoài Hồng Hoang!

Nếu nói trong đó không có chút liên quan nào với Đế Tuấn, thì thật có chút tự lừa dối mình.

Nhưng, trong vô số thông tin!

Ngoài mối liên hệ giữa Thiên Đình và Hỗn Độn Ma Thần, còn có mối liên hệ giữa Huyết Hải Minh Hà và Ma tộc.

Mặc dù mối liên hệ đó rất nhỏ, nếu là bình thường căn bản sẽ không thu hút sự chú ý của bất kỳ ai!

Nhưng, nó vẫn bị thu thập được, rất nhanh đã thu hút sự chú ý của Nguyên Thủy.

“Ma tộc?

Minh Hà!

Xem ra, Minh Hà có thể trở thành Thánh nhân chắc chắn có mối liên quan lớn với Ma tộc!”.

Mặc dù thông tin đó rất nhỏ, gần như không có thông tin quan trọng!

Nhưng, Nguyên Thủy dựa vào Thời Không pháp tắc hùng mạnh đã nhìn thấy một vài hình ảnh trong quá khứ, sau đó tự lẩm bẩm! 169.

Xem ra gần đây tình hình Hồng Hoang có chút không ổn, một số chuyện lộn xộn lần lượt hiện ra mặt nước.

Đối với những thế lực có ý đồ phá hoại Hồng Hoang này, Nguyên Thủy không có chút hảo cảm nào!

Vô cùng chán ghét, đặc biệt đối với Ma tộc và Hỗn Độn Ma Thần đã làm nhiễu loạn trật tự Hồng Hoang, gây ra vô số thương vong, càng không thể tha cho một ai, thế là Nguyên Thủy dùng ánh mắt vô cùng kiên định nhìn về phía Hồng Hoang đại lục, đồng thời tự lẩm bẩm: “Xem ra, ta đã im lặng quá lâu rồi!

Khiến cho một số kẻ đã quên đi sự tồn tại của ta.”.

Ma tộc và Hỗn Độn Ma Thần lần lượt xuất hiện, khiến cho Nguyên Thủy hạ một quyết tâm!

Đó là Hồng Hoang đã loạn quá lâu rồi, đã đến lúc quay trở lại quỹ đạo.

Ngay khi Nguyên Thủy sắp động thủ, ở trong nội bộ Thiên Đình, Đế Tuấn đã dẫn theo hơn ba trăm Yêu thần biến mất.

Khi Đế Tuấn biến mất không ai hay biết, dù sao thì Thiên Đình bại trận dẫn đến Thiên Đình đại loạn!

Hàng trăm triệu quân bại trận hoảng hốt không chọn đường mà

chạy, cảnh tượng vô cùng hỗn loạn.

Mặc dù Đế Tuấn là Thiên Đình chi chủ, nhận được sự quan tâm đặc biệt của liên quân Nhân tộc và Long tộc.

Nhưng y cũng biến mất trong sự hoảng loạn đó, không rõ tung tích.

Khi biết tin Đế Tuấn và một nhóm Yêu thần đã biến mất, Nhân Hoàng Phục Hy và tộc trưởng Long tộc Ngạo Thiên vô cùng coi trọng!

Dù sao thì Đế Tuấn cũng là một cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong cảnh giới, nếu không bắt được, vậy thì có khả năng sẽ gây ra hậu quả không thể lường trước.

Vì vậy, Phục Hy và Ngạo Thiên ngoài việc một bên thu phục đại quân Thiên Đình đang đào tẩu, thì chỉ có một mục tiêu duy nhất là tìm ra Đế Tuấn và Thái Nhất cùng các đại năng cấp cao nhất của Yêu tộc, tuyệt đối không thể để họ trốn thoát.

Nhưng Đế Tuấn biến mất quá đột ngột, về cơ bản không ai có thể biết được hướng đi của y!

Đương nhiên, trong những người không biết này không bao gồm Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy kể từ sau trận đại bại kỳ lạ của Thiên Đình, đã luôn chú ý đến động tĩnh của đại quân Thiên Đình!

Đối với Yêu Hoàng Đế Tuấn lại càng là trọng điểm chú ý.

Vì vậy, khi đại quân Thiên Đình hoàn toàn bại trận, trong lúc hỗn loạn vô cùng!

Đế Tuấn đột nhiên dẫn đầu hơn ba trăm năm mươi Yêu thần Chuẩn Thánh cảnh giới, sử dụng thủ đoạn đặc biệt, đi đến Hồng Hoang tinh không.

Mặc dù Đế Tuấn vô cùng kín đáo, có thủ đoạn thần bí che giấu tung tích!

Nhưng ở trong Hồng Hoang, chỉ cần Nguyên Thủy muốn tra rõ một chuyện, không gì có thể cản được.

Vì vậy, khi thấy có trở ngại, Nguyên Thủy trực tiếp hừ lạnh một tiếng!

Sau đó một bát quái có âm dương ngư lượn lờ xuất hiện sau lưng Nguyên Thủy.

Dưới sự trợ giúp của Thời Không pháp tắc vô cùng mạnh mẽ, lộ tuyến đào tẩu của Đế Tuấn đã bị tra ra rõ ràng.

Khi thấy được đích đến cuối cùng của Đế Tuấn, Nguyên Thủy nói một câu: "Quả nhiên là ở đó, xem ra Đế Tuấn muốn bố trí Chu Thiên Tinh Đấu!".

Đúng vậy, lúc này Đế Tuấn mang theo hơn ba trăm năm mươi Yêu thần Chuẩn Thánh cảnh giới, sử dụng thủ đoạn che giấu đặc biệt để thoát khỏi ánh mắt của mọi người, đã đến trong Hồng Hoang tinh không.

Ở đó, Thái Nhất và Thập Đại Yêu Thần đã chờ đợi từ lâu!

Thái Nhất ngay khi đại quân Thiên Đình vừa mới bại trận, đã lo lắng chờ đợi bóng dáng của Đế Tuấn ở đây. 170.

Sau một hồi chờ đợi lo lắng, Thái Nhất thấy Đế Tuấn dẫn theo một đám Yêu thần bình an đến, cũng thở phào một hơi rồi quan tâm hỏi: "Huynh trưởng, cuối cùng huynh cũng đã đến rồi!".

Đế Tuấn vừa mới đến tinh không, nghe lời quan tâm của Thái Nhất, gật đầu đáp: "Ừm!". ...

Khi biết được động tĩnh của Đế Tuấn, Nguyên Thủy liền báo tin

cho Ngạo Thiên!

Đồng thời cũng ra lệnh cho Ngạo Thiên tạm hoãn việc vây công Đế Tuấn.

Bởi vì Nguyên Thủy chuẩn bị thả dây dài câu cá lớn, dùng con mồi ngon lành này để câu con cá lớn mà Nguyên Thủy muốn.

“Bản tọa cho ngươi một cơ hội, hy vọng ngươi đừng làm bản tọa thất vọng!

Nếu không, ngươi không còn bất kỳ giá trị lợi dụng nào, chỉ có thể bị tiêu diệt!”.

Nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất đoàn tụ trong Hồng Hoang tinh không, Nguyên Thủy nhẹ nhàng nói!

Chương 438

Trong ánh mắt, mang theo chút kỳ vọng.

Thời gian trong Hồng Hoang quý giá nhất, cũng bình thường nhất!

Một cái chớp mắt, nửa tháng đã trôi qua!

Trên Hồng Hoang đại địa, sau trận đại bại kinh thiên động địa đó, đã dần dần khôi phục lại sự yên tĩnh bình thường.

Mặc dù ở phía đông Hồng Hoang vẫn còn rất nhiều di tích của cuộc đại chiến, thậm chí một số nơi vô cùng nguy hiểm!

Nhưng ít nhất trên bề mặt chiến tranh đã không còn, Thiên Đình thất bại!

Liên quân Nhân tộc và Long tộc đã đánh bại Thiên Đình hung hăng, thành công giành được quyền chủ đạo Hồng Hoang.

Theo sự thất bại của Thiên Đình, phần lớn quyền chủ đạo trên Hồng Hoang đã rơi vào tay Nhân tộc và Long tộc.

Trong đó Long tộc vì thực lực hùng mạnh, lại là chủ lực chống lại Thiên Đình!

Vì vậy, trên Hồng Hoang đại địa rộng lớn, lãnh địa mà Long tộc chiếm lĩnh là rộng lớn nhất.

Hơn nửa lãnh địa nguyên bản của Thiên Đình, đã thuộc về Long tộc!

Nhân tộc, cũng vì là một trong liên quân, thu hoạch cũng vô cùng phong phú!

Mặc dù so với Long tộc có chút chênh lệch, nhưng cũng thu hoạch được đất đai rộng lớn và số lượng linh bảo, các loại trân phẩm không

ít.

Khi Nhân tộc và Long tộc phân chia xong lãnh địa của Hồng Hoang đại lục ngoài Thiên Đình ra, các thế lực lớn trong Hồng Hoang đều cho rằng Hồng Hoang sắp bước vào thời kỳ Nhân tộc và Long tộc cùng nhau cai trị thì.

Long tộc đã đưa ra một mệnh lệnh khiến cho chúng sinh Hồng Hoang, thậm chí cả những vị Thánh nhân kia cũng không thể hiểu được: "Từ bây giờ, ngoài hệ thống thủy vực của Hồng Hoang, toàn bộ rút về Tứ Hải!".

Khi Phục Hy biết được mệnh lệnh này của Ngạo Thiên, vô cùng không hiểu và kinh ngạc!

Sau đó vội vàng đến quân trướng của đại quân Long tộc, đích thân tìm Ngạo Thiên để hỏi!

"Ngạo Thiên tộc trưởng, ngài thật sự muốn rời khỏi Hồng Hoang đại lục sao?".

"Tự nhiên là thật, ta hiện tại đã chuẩn bị xong!

Chỉ cần dọn dẹp xong tàn dư thế lực của Thiên Đình, Long tộc ta liền lập tức quay về Tứ Hải.".

Sau khi nhận được câu trả lời từ chính miệng Ngạo Thiên, Phục Hy cũng hiểu rằng xem ra việc Long tộc quay về Tứ Hải, là sự thật.

Sau đó Phục Hy lập tức cáo từ, quay về Nhân tộc liền bắt đầu một loạt chuẩn bị!

Nếu Long tộc không cần, vậy thì Nhân tộc xin nhận lấy!

Đồng thời tin tức này đã sớm truyền khắp Hồng Hoang, những thế lực lớn kia chắc cũng đã sớm nhận được mệnh lệnh!

Vì vậy nếu Nhân tộc không hành động nhanh một chút, e rằng lúc

Long tộc rời đi, lãnh địa có thể quản lý được sẽ vô cùng hạn chế.

Vì vậy vì sự phát triển tương lai của Nhân tộc, Phục Hy một khắc cũng không dám lơ là!

Lập tức hạ xuống vô số mệnh lệnh bí mật, đem Nhân tộc vốn tập trung ở một chỗ phân tán ra khắp nơi trong Hồng Hoang. ...

Ngạo Thiên biết được hành động của Nhân tộc, cười một tiếng!

Sau đó liền tiếp tục xử lý công việc của đại quân Long tộc, nhưng lúc này một giọng nói quen thuộc vang lên: "Đế Tuấn bắt đầu bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, ngươi phải lập tức đi ngăn cản!

Tuyệt đối không được phép để hắn bố trí xong.".

Ngạo Thiên nghe thấy giọng nói vô cùng quen thuộc có chút bình thản kia, lập tức cung kính gật đầu đáp: "Cẩn tuân ý chỉ của chủ nhân!".

"Ừm!".

Sau khi nhận lệnh của Nguyên Thủy, Ngạo Thiên lập tức hạ lệnh cho đại quân Long tộc đã nghỉ ngơi mấy ngày lại một lần nữa hành động.

Đại quân Long tộc đột nhiên chuẩn bị xuất phát, khiến cho vô số thế lực vốn định tranh đoạt lãnh địa trên Hồng Hoang đại lục kinh hãi không thôi.

Những vị lãnh tụ của các thế lực lớn và các đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới sau khi chú ý đến động tĩnh của Long tộc, lập tức dừng lại hành động trong tay!

Sợ rằng Long tộc vì sự tranh đoạt của mình mà sinh ra chán ghét rồi xảy ra xung đột!

Đương nhiên đại quân Long tộc căn bản không có thời gian để ý,

sau khi nhận được mệnh lệnh của Ngạo Thiên, đại quân Long tộc liền mang theo vô số linh bảo, khí thế hung hăng bay về phía bầu trời Hồng Hoang.

Hành động này của Long tộc, khiến cho các thế lực lớn ở Hồng Hoang vô cùng không hiểu!

Mặc dù các thế lực lớn ở Hồng Hoang vô cùng kinh ngạc và không hiểu, nhưng lại rất vui khi thấy cảnh tượng như vậy!

Sau khi đại quân Thiên Đình hoàn toàn bại trận, họ bắt đầu hy vọng Long tộc rời khỏi Hồng Hoang đại lục!

Không hy vọng một Long tộc hùng mạnh như vậy tiếp tục ở lại trong Hồng Hoang.

Trong số đó, Nhân tộc, một đồng minh cùng Long tộc đối kháng Thiên Đình, là người mong muốn Long tộc rời đi nhất!

Vì vậy khi biết tin đại quân Long tộc rời khỏi Hồng Hoang đại lục tiến về phía Thiên Đình, trên mặt Phục Hy lập tức hiện lên một vẻ vui mừng!

Sau đó hạ một mệnh lệnh: "Nhân tộc, xuất phát!".

Dưới mệnh lệnh của Phục Hy, hàng trăm triệu Nhân tộc đã chuẩn bị xong xuôi lập tức hành động, cuồn cuộn quét ngang Hồng Hoang đại lục.

Hành động đột ngột này của Nhân tộc, khiến cho các thế lực lớn đang trong cơn chấn kinh lập tức hoàn hồn!

Sau đó không còn thời gian để ứng phó với sự bành trướng của Nhân tộc.

Đồng thời để ngăn chặn sự bành trướng quá mức của Nhân tộc, uy hiếp sự ổn định của các thế lực lớn ở Hồng Hoang!

Các thế lực lớn đã không hẹn mà cùng liên hợp lại, tập hợp lực lượng các bên muốn chiếm lấy một số vị trí quan trọng trước Nhân tộc.

Hồng Hoang đại lục sau khi một mối đe dọa lớn là Thiên Đình suy tàn, lại bắt đầu một vòng hỗn loạn và tranh bá mới!

Nhưng nhân vật chính lần này, lại là Nhân tộc từng không được ai chú ý đến! ...

Tại đỉnh di chỉ của Bất Chu Sơn trước kia, nơi Nam Thiên Môn của Thiên Đình tọa lạc!

Cùng với sự sụp đổ của đại quân Thiên Đình, sự biến mất của Thiên Đình chi chủ Yêu Hoàng Đế Tuấn và các đại năng cấp cao nhất, Thiên Đình cũng theo đó mà xảy ra đại hỗn loạn.

Mấy Yêu thần lưu thủ trong Thiên Đình ngay khi đại quân Thiên Đình đại bại, đã bắt đầu ra tay tranh đoạt quyền khống chế Thiên Đình.

Nhưng thực lực về cơ bản tương đương, vì vậy sau khi Thiên Đình bại trận liền rơi vào thế giằng co!

Mỗi một Yêu thần đều muốn khống chế Thiên Đình, trở thành Thiên Đình chi chủ nhiệm kỳ mới!

Chương 439

Nhưng thực lực không đạt đến mức có thể ổn định áp chế được người khác, cộng thêm việc các thế lực lớn ở Hồng Hoang cũng không để mắt đến Thiên Đình, vì vậy đã bắt đầu đối đầu!

Nhưng, tình hình như vậy rất nhanh đã có sự thay đổi lớn!

Một đội quân quy mô vô cùng lớn, trong lúc Hồng Hoang đại loạn, Thiên Đình đối đầu, đã với thế cuồn cuộn, mạnh mẽ tiến đến bên ngoài Nam Thiên Môn.

Bên ngoài Nam Thiên Môn, trên bầu trời rộng lớn!

Một bóng người trẻ tuổi đứng trước hàng trăm triệu đại quân, nhìn Nam Thiên Môn cao lớn hùng vĩ, có chút cảm khái nói: "Trẫm, đã trở lại!".

Bóng người trẻ tuổi này, chính là Thiên Đình chi chủ từng một thời, Tam Giới Thiên Đế Hạo Thiên!

Hạo Thiên kể từ khi bị Yêu Hoàng Đế Tuấn đánh bị thương, không thể không rơi xuống Hồng Hoang dưỡng thương, đã luôn lên kế hoạch phản công Thiên Đình.

Nhưng thực lực Thiên Đình do Yêu Hoàng Đế Tuấn ngưng tụ quá lớn, căn bản không thể đối kháng!

Vì vậy, khi thực lực chênh lệch quá lớn!

Hạo Thiên đã chọn ẩn nhẫn, một bên chữa thương một bên liên lạc với thuộc hạ cũ, ngầm ngưng tụ một cỗ thế lực không yếu.

Hiện tại, thực lực Thiên Đình không còn một phần mười!

Đã không còn là đối thủ của Hạo Thiên.

Huống hồ, Yêu Hoàng Đế Tuấn từng một thời lại một lần nữa biến mất không thấy!

Đối với Hạo Thiên đây là một cơ hội tuyệt vời, một cơ hội để một lần nữa khống chế Thiên Đình!

Vì vậy, khi các thế lực lớn ở Hồng Hoang đang bận rộn với lợi ích trên Hồng Hoang đại lục, Hạo Thiên đã mang theo hàng trăm triệu đại quân, một lần nữa chinh chiến Thiên Đình.

Nội bộ Thiên Đình lúc này, cùng với sự xuất hiện của hàng trăm triệu đại quân, lập tức trở nên kinh hoàng thất thố!

Dưới áp lực mạnh mẽ của Hạo Thiên, mấy đại Yêu thần vốn đang đối đầu lập tức đi đến một chỗ, liên hợp cùng nhau ứng phó với mối đe dọa đáng sợ là Hạo Thiên.

Nhưng, mấy Yêu thần đã xem thường thực lực của bản thân Hạo Thiên và thế lực sau lưng hắn!

Cũng xem thường sự khống chế của Hạo Thiên đối với Thiên Đình với tư cách là một Thiên Đình chi chủ từng một thời.

Vì vậy, khi một tiếng gầm giận dữ vang lên ở Nam Thiên Môn!

Kết quả của mấy Yêu thần có ý đồ phản kháng, đã được định đoạt!

"Phá cho trẫm!".

Hạo Thiên điều động toàn thân thực lực Chuẩn Thánh hậu kỳ cảnh giới, một cỗ pháp lực vô cùng tinh thuần từ trên người hắn phun ra!

Từng đạo pháp tắc huyền ảo vây quanh bên người Hạo Thiên, sau đó Hạo Thiên phát ra một tiếng gầm giận dữ.

Một đạo công kích mang theo pháp lực bàng bạc vô cùng, vô cùng huyền diệu theo đó phát ra!

Sau đó, trên bầu trời Hồng Hoang một luồng sáng lóe lên!

Một dao động khủng bố theo đó dâng lên, một tiếng nổ lớn vang lên.

Nam Thiên Môn từng trấn thủ Thiên Đình vô số năm, dưới một đòn toàn lực của Hạo Thiên từng khống chế Thiên Đình, đã hóa thành tro bụi!

Đồng thời, hàng trăm vạn đại quân Yêu tộc trấn thủ ở Nam Thiên Môn, cũng theo Nam Thiên Môn hóa thành tro bụi.

Mấy Yêu thần kia, cũng vì ở quá gần Nam Thiên Môn!

Mặc dù có thực lực Chuẩn Thánh cảnh giới bảo vệ, nhưng cũng bị thương không nhỏ!

Trong thời gian ngắn, đã mất đi năng lực phản kháng.

Sau khi Nam Thiên Môn hóa thành tro bụi, Hạo Thiên với tư thái vương giả trở về, chậm rãi đi qua Nam Thiên Môn đã hóa thành phế tích, nhìn mấy Yêu thần bị thương nặng!

Sau đó trực tiếp hừ lạnh một tiếng, mấy đạo hàn quang lướt qua!

Từng đóa hoa máu đột nhiên bay lên, mấy Yêu thần tạm thời khống chế Thiên Đình lúc này đã ngã xuống.

Điều này cũng đại biểu cho việc, Thiên Đình lại một lần nữa rơi vào tay Hạo Thiên!

Cùng với cái chết của mấy Yêu thần, hàng trăm vạn đại quân Yêu tộc còn lại lập tức không còn ý chí chiến đấu!

Lập tức đầu hàng Hạo Thiên, quy thuận Thiên Đình.

Khi Hạo Thiên vừa mới một lần nữa khống chế Thiên Đình, đang chuẩn bị nhân lúc Hồng Hoang đại loạn, đưa tay của Thiên Đình vào sâu trong Hồng Hoang đại địa thì!

Hàng trăm triệu đại quân của Long tộc đột nhiên rời khỏi Hồng Hoang đại lục, bay về phía bầu trời Hồng Hoang.

Thiên binh thiên tướng phụ trách an nguy của Thiên Đình khi thấy vô số đại quân Long tộc cường hãn vô cùng, đang chậm rãi bay lên, bay về phía bầu trời thì!

Lập tức bị dọa cho giật nảy mình, sau đó vội vàng báo cáo tình huống khẩn cấp cho Hạo Thiên!

Hạo Thiên đang ngồi lại trên Lăng Tiêu Bảo Điện, một vẻ mặt đắc ý nhìn Lăng Tiêu Bảo Điện rộng lớn!

Trong lòng, một cỗ hào tình vạn trượng.

Nhưng đúng lúc này, một vị Thiên tướng Đại La Kim Tiên cảnh giới vội vã đến bên ngoài Lăng Tiêu Bảo Điện, khẩn cấp cầu kiến Hạo Thiên!

"Bệ hạ, thuộc hạ có tình huống khẩn cấp cần lập tức báo cáo!".

Hạo Thiên đang đắm chìm trong tự mãn đột nhiên bị một tiếng nói gấp gáp bên ngoài Nam Thiên Môn làm kinh tỉnh, sau đó có chút không vui đáp: "Có chuyện gì?".

Nghe thấy câu trả lời có chút không vui của Hạo Thiên, vị Thiên tướng kia vội vàng đáp: "Bẩm bệ hạ, vừa mới phát hiện đại quân Long tộc đang bay về phía Thiên Đình!".

Hạo Thiên đang có chút không vui nghe thấy câu trả lời có chút gấp gáp của vị Thiên tướng kia, lập tức kinh ngạc đứng dậy!

Sắc mặt lập tức có chút hoảng loạn, vội vàng hỏi: "Rốt cuộc có chuyện gì, mau nói rõ!".

Vị Thiên tướng kia nghe thấy câu hỏi vô cùng căng thẳng trong lời nói của Hạo Thiên, vội vàng đáp: "Đại quân Long tộc không biết vì

sao lại rời khỏi Hồng Hoang đại lục!

Mục tiêu nhắm thẳng vào Thiên Đình, xin bệ hạ mau chóng chuẩn bị!".

Sau khi nhận được tin tức chính xác, Hạo Thiên cũng từ trong hoảng loạn hoàn hồn, hít sâu một hơi sau đó sắc mặt lạnh lùng ra lệnh: "Mau, lập tức tập kết tất cả đại quân có thể tập kết!".

Thiên Đình vừa mới tạm ổn định, theo một mệnh lệnh gấp gáp của Hạo Thiên lại trở nên hoảng loạn!

Một đám tiên nhân vốn đang tu sửa cung điện Thiên Đình, sau khi nhận được mệnh lệnh vô cùng cấp bách của Hạo Thiên, lập tức bỏ xuống chuyện trong tay, khẩn cấp tập hợp.

Nhưng đúng lúc Thiên Đình bắt đầu hoảng hốt đối phó với nguy cơ khổng lồ có thể xuất hiện tiếp theo, thì đại quân Long tộc với số lượng cực kỳ đông đảo đã đến Nam Thiên Môn!

Hạo Thiên nhìn đại quân Long tộc đông đến mức đủ để che trời lấp đất, trong lòng không khỏi kinh hãi.

Trước đây khi Yêu tộc Thiên Đình đối chiến với Long tộc, Hạo Thiên đang ở một nơi nào đó dưỡng thương, cho nên đối với thực lực của Long tộc cũng không có một nhận thức rõ ràng.

Chương 440

Y chỉ biết thực lực Long tộc cường hoành vô cùng, tuyệt đối không phải Thiên Đình hiện tại có thể đối phó được!

Nhưng bây giờ sau khi nhìn thấy đại quân che trời lấp đất, Hạo Thiên cảm thấy trước kia thật sự đã quá xem thường Long tộc.

Một chủng tộc đã ẩn mình mấy ức vạn năm, thực lực hùng hậu sâu không lường được!

Thiên Đình hiện tại e rằng căn bản không cách nào ngăn cản họ tiến lên.

Cho nên, khi đại quân Long tộc với số lượng hàng ức vạn lục tục đến bầu trời bên ngoài Nam Thiên Môn, Hạo Thiên trực tiếp hạ một mệnh lệnh: "Tuyệt đối không cho phép phát sinh xung đột với Long tộc, cho dù Long tộc đánh tới cửa cũng không được chủ động xuất thủ!" Sau khi hạ xong mệnh lệnh, Hạo Thiên thở phào nhẹ nhõm!

Chống lại là không thể nào, chỉ có đầu hàng mới có thể bình an vô sự.

Nhưng xung đột trong dự kiến cũng không xảy ra, đại quân Long tộc số lượng cực lớn sau khi đến bên ngoài Nam Thiên Môn cũng không dừng lại chút nào, trực tiếp tiếp tục bay về phía trước.

Hạo Thiên thấy tình huống này, lập tức cũng phản ứng lại!

Mục tiêu của Long tộc không phải Thiên Đình, hẳn là Hồng Hoang tinh không, hoặc là đám tàn dư Yêu tộc đã đào tẩu kia.

Sau khi hiểu rõ, Hạo Thiên không khỏi thở phào một hơi!

Thần kinh vốn đang căng thẳng tột độ cũng dần dần thả lỏng. … Trong Hồng Hoang tinh không, Yêu Hoàng Đế Tuấn đang dẫn theo

hơn ba trăm năm mươi Yêu thần cảnh giới Chuẩn Thánh khẩn trương bố trí.

Bỗng nhiên, Yêu Hoàng Đế Tuấn cảm ứng được điều gì đó, không khỏi dừng công việc trong tay, nhíu mày nhìn về phương xa!

"Chúng sắp đuổi tới rồi, phải tăng tốc độ, nhất định phải bố trí xong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận trước khi truy binh Long tộc đến!" Sau khi nhíu mày nhìn một lúc, Đế Tuấn thần sắc nghiêm túc hạ một mệnh lệnh, sau đó liền mang theo Thái Nhất rời khỏi nơi này, đến một nơi khác.

Hơn ba trăm năm mươi Yêu thần kia sau khi nhận được mệnh lệnh của Yêu Hoàng Đế Tuấn, cũng hiểu rõ sự cấp bách của tình hình!

Sau đó liền đẩy nhanh động tác trong tay, gấp rút lĩnh ngộ huyền bí của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Ở một bên khác, Đế Tuấn dẫn theo Thái Nhất đến một nơi không bị ngoại giới quấy nhiễu.

Sau khi kiểm tra không có bất kỳ tình huống nào, Đế Tuấn liền lấy ra viên hắc châu đủ để cách tuyệt sự dò xét của Thánh nhân, thi triển thủ đoạn thần bí liên thông với Sinh Mệnh Ma Thần!

"Ma Thần đại nhân, Hồng Hoang đại loạn!

Chính là thời điểm xâm nhập." Vừa mới kết nối thành công với Hỗn Độn Ma Thần, Đế Tuấn liền không thể chờ đợi mà đề nghị! 171.

Nhưng ở đối diện Đế Tuấn, Sinh Mệnh Ma Thần đang ở trong Hỗn Độn lại lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói: "Hiện tại ta đang cùng Thánh nhân đối đầu, không có cách nào phân thân!

Cho nên hiện tại ngươi phải làm một việc.

Đó là dẫn sự chú ý của Thánh nhân đi!

Để bọn họ đem sự chú ý đặt trở lại trong Hồng Hoang." Đế Tuấn nghe xong, sắc mặt có chút khó coi!

Nhưng sau khi liếc nhìn Sinh Mệnh Ma Thần vô cùng thản nhiên, y chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu.

"Nếu đã như vậy, vậy ta chỉ có thể cố hết sức!

Dù sao trí tuệ của Thánh nhân, không phải ta có thể suy đoán!" Mặc dù trong lòng bất đắc dĩ, nhưng người dưới mái hiên không thể không cúi đầu!

Lời của Sinh Mệnh Ma Thần đang nắm giữ sinh tử của y, không thể từ chối.

"Tốt, chỉ cần ngươi dẫn Thánh nhân vào trong Hồng Hoang!

Liền trực tiếp đập vỡ hắc châu, ta sẽ biết!" Sinh Mệnh Ma Thần nhìn Đế Tuấn có chút không cam lòng, lộ ra một nụ cười vui vẻ!

Sau đó lại nói thêm một câu.

Đế Tuấn nghe xong gật gật đầu, sau đó cắt đứt liên hệ!

Liên hệ ở đây vừa mới cắt đứt, Nguyên Thủy ở xa tại Tam Tiên Đảo trong Đông Hải của Hồng Hoang liền trực tiếp lộ ra một nụ cười vui vẻ!

"Cuối cùng cũng chặn được, giấu giếm thật kỹ a!

Nếu không phải sau này có chút suy đoán, thật sự tìm không ra." Tâm tình của Nguyên Thủy hiện tại vô cùng thoải mái, vừa rồi không lâu có một đạo ba động thần bí xuất hiện trong Hồng Hoang tinh không, sau đó đã bị Nguyên Thủy bắt được.

Trải qua một phen dò xét, Nguyên Thủy cuối cùng có thể xác định Yêu Hoàng Đế Tuấn có liên quan đến Hỗn Độn Ma Thần.

"Thật không ngờ, sau lưng Đế Tuấn lại là Hỗn Độn Ma Thần!

Đáng tiếc cho một đời Yêu hoàng, lại phản bội Hồng Hoang!" Nguyên Thủy không khỏi cảm thán một tiếng, sau đó thần sắc dần dần nghiêm túc!

Mặc dù Nguyên Thủy cũng không biết rõ, nội dung trong đạo ba động thần bí kia rốt cuộc là gì!

Nhưng chắc chắn có liên quan đến chúng sinh Hồng Hoang.

Theo như Nguyên Thủy suy đoán, hẳn là Đế Tuấn đại bại ở Hồng Hoang, muốn hướng Hỗn Độn Ma Thần cầu cứu!

Chỉ không biết Hỗn Độn Ma Thần rốt cuộc có đáp ứng giúp đỡ Đế Tuấn hay không.

"Đế Tuấn, ngươi đang tìm chết!

Vậy cũng không trách được bản tọa." Nhưng trước đó, kẻ phản bội Hồng Hoang là Đế Tuấn nên xử lý như thế nào, đã trở thành vấn đề Nguyên Thủy hiện tại cần phải suy nghĩ.

Sau khi nhíu mày suy nghĩ một lúc, Nguyên Thủy cuối cùng quyết định phải nghiêm khắc trừng phạt!

Tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy lại xảy ra lần nữa.

Nhưng trước khi giải quyết Đế Tuấn, phải lợi dụng y một phen!

Dẫn Hỗn Độn Ma Thần vào trong Hồng Hoang rồi giải quyết từng tên một.

Sau đó, một đạo quang mang bao hàm mệnh lệnh của Nguyên Thủy với tốc độ cực nhanh lao ra khỏi Tam Tiên Đảo, xuyên qua bầu trời rộng lớn, đến trong tay Ngạo Thiên.

Lúc này Ngạo Thiên đang dẫn theo vô số đại quân Long tộc đến Hồng Hoang tinh không, nhưng Hồng Hoang tinh không rộng lớn vô hạn!

Rốt cuộc Đế Tuấn ở đâu, không ai biết vấn đề này!

Cho nên Ngạo Thiên chỉ có thể dựa theo suy đoán, từng ngôi sao một mà tìm kiếm.

Đúng lúc Ngạo Thiên tìm kiếm xong một chủ tinh đã tồn tại từ thời thượng cổ, liền nhận được mệnh lệnh của Nguyên Thủy.

Sau khi hấp thu đạo quang mang kia, Ngạo Thiên không tự chủ được gật gật đầu!

Sau đó trong ánh mắt lóe lên một tia hàn quang, từng tia sát khí lan tỏa trên người Ngạo Thiên.

Rất nhanh khí thế trên người Ngạo Thiên đã leo lên đến đỉnh phong!

Trong Hồng Hoang tinh không, một luồng quang mang tràn ngập ngạo khí vô tận nở rộ giữa các vì sao Hồng Hoang.

Chương 441

Sau khi phóng ra uy áp không thể dùng lời diễn tả, Ngạo Thiên thần sắc băng lãnh nhìn về phía vô tận tinh thần phương xa, ngữ khí lạnh lùng nói: "Đế Tuấn, ta biết ngươi trốn ở đâu!

Hạn cho ngươi ba hơi thở, lập tức cút ra đây quỳ xuống đầu hàng!

Ta có thể nể mặt ngươi từng là Yêu hoàng, cho ngươi chết đẹp một chút!

Nếu không, hừ!" Thanh âm băng lãnh kia dưới sự truyền bá của pháp lực, rất nhanh đã lan khắp Hồng Hoang tinh không.

Thậm chí cả Hồng Hoang đại lục cũng có thể nghe rõ mồn một, thậm chí có thể cảm nhận được trong ngữ khí băng lãnh đó một tia khí tức vô cùng cao ngạo. 172.

Chúng sinh Hồng Hoang nghe xong đều chấn động, đua nhau suy đoán Yêu Hoàng Đế Tuấn không phải ở trong tinh không sao, đang làm gì trong đó?

Đúng lúc chúng sinh Hồng Hoang đang suy đoán không thôi, một vài đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh phản ứng trước tiên, sau đó mặt đầy kinh hãi nhìn lên trời!

"Tinh không, Yêu hoàng?

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!

Không ngờ Đế Tuấn lại muốn bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận." Trong Ngũ Trang Quán, trong mắt Trấn Nguyên Tử lộ ra một tia kinh hãi!

Sau đó khẽ than một tiếng, tự lẩm bẩm.

Xem ra, Đế Tuấn cũng không chấp nhận thất bại!

Y muốn dựa vào tuyệt thế đại hung trận kia để đánh cược một phen cuối cùng.

Rất nhanh, tin tức Đế Tuấn muốn bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang!

Tin tức này vừa truyền ra, liền gây chấn động Hồng Hoang!

Chúng sinh Hồng Hoang vốn vừa mới bình tĩnh lại, trong lòng lập tức lo lắng.

Đặc biệt là một số cao thủ cảnh giới Kim Tiên trở lên, tồn tại thời gian dài!

Từng trải qua Vu Yêu lượng kiếp, cảm nhận được sự khủng bố của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Cho nên, chúng sinh Hồng Hoang sợ hãi không thôi!

Một số người có điều kiện, thậm chí trực tiếp tiến hành các loại lẩn tránh.

Kẻ tu vi cường đại, trực tiếp phá vỡ hư không Hồng Hoang!

Trốn vào trong loạn lưu Hồng Hoang nguy hiểm.

Kẻ tu vi yếu, chỉ có thể cố gắng hết sức bảo vệ tốt bản thân!

Để mình có thể sống sót trong mối đe dọa sắp phải gánh chịu. 173.

Tin tức này cũng khiến cho Nhân tộc đang đại cử khuếch trương chấn kinh không thôi!

Nhân Hoàng Phục Hy sau khi thỉnh giáo các trưởng lão Nhân tộc thế hệ trước, lập tức hạ lệnh đình chỉ hoạt động. 174.

Sau đó bắt đầu dốc toàn tộc chi lực, làm tốt các công tác chuẩn bị phòng hộ!

Đồng thời, những biến hóa to lớn liên tiếp xảy ra ở Hồng Hoang cũng khiến các Thánh nhân đang ở ngoài Hỗn Độn có chút trở tay không kịp.

"Đế Tuấn lại dám bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, xem ra ta phải can thiệp một phen!

Đế Tuấn làm quá rồi." Trong số mấy vị Thánh nhân, Chuẩn Đề Thánh nhân nhìn những biến hóa liên tiếp của Hồng Hoang, thần sắc âm tình bất định!

Sau đó sau khi cân nhắc hồi lâu, mới đề nghị với mấy vị Thánh nhân còn lại. 175.

Mấy vị Thánh nhân còn lại sau khi nghe xong, cũng đều liếc nhìn nhau sau đó gật đầu đồng ý!

Mặc dù giữa các Thánh nhân, cũng tồn tại vết rạn nứt lớn!

Nhưng khi lợi ích của Hồng Hoang bị tổn hại, với tư cách là Thánh nhân Hồng Hoang, họ sẽ liên hợp lại cùng nhau đối kháng uy hiếp.

Cho nên, khi Đế Tuấn liên tiếp gây chuyện ở Hồng Hoang, lại còn có thể có quan hệ với Hỗn Độn Ma Thần!

Những điều này đã sớm chạm đến giới hạn của chúng Thánh nhân, nếu không phải chúng Thánh bị đám Hỗn Độn Ma Thần đáng ghét kia kìm chân ở ngoài Hỗn Độn, chúng Thánh nhân đã sớm ra tay trực tiếp trấn sát Đế Tuấn, kẻ làm nhiễu loạn sự an ninh của Hồng Hoang.

"Đế Tuấn vì tranh đấu, không từ thủ đoạn!

Hiện tại lại có liên quan đến Hỗn Độn Ma Thần, tuyệt đối không thể để y tiếp tục làm càn!" Lão Tử, với tư cách là Thánh nhân thứ hai biểu thị thái độ, đã thẳng thắn bày tỏ.

Phải có hành động.

Các Thánh nhân còn lại nghe xong cũng gật đầu, khó khăn trước mắt cũng vô cùng rõ ràng!

Không thể bỏ qua uy hiếp của Hỗn Độn Ma Thần, cho nên chỉ có thể ra lệnh cho phân thân ở Hồng Hoang, thay mình ra tay.

Nhưng đúng lúc chúng Thánh nhân đang quyết định ra tay, cũng như do ai ra tay, Hồng Hoang tinh không đột nhiên bùng phát một luồng ba động uy lực khổng lồ.

Sau đó, một đạo ánh sáng đủ để chiếu rọi Hồng Hoang vang lên!

Chúng Thánh nhân sau khi cảm nhận được, sững sờ một lúc rồi phản ứng lại, liền đưa mắt nhìn về Hồng Hoang!

Lúc này trong Hồng Hoang tinh không, một trận chiến quy mô không lớn nhưng lại dị thường kịch liệt đang diễn ra! 176.

Trong một tinh vực nào đó trong tinh không, Ngạo Thiên đang cùng Đế Tuấn mở ra một trận tử chiến!

Từng đạo quang mang vô cùng sắc bén, từng đạo ba động vô cùng mạnh mẽ không ngừng xuất hiện trong giao chiến của hai người.

Sau đó dư ba giao chiến của hai bên, bay về bốn phương tám hướng!

Từng ngôi sao sau khi bị dư ba tấn công, trực tiếp không chịu nổi uy lực khổng lồ đó, trực tiếp nổ tung.

Ngoài Đế Tuấn và Ngạo Thiên ra, trong phiến tinh không này còn có mấy chiến trường lớn khác!

Trong đó bao gồm, hơn ba trăm năm mươi Yêu thần đang bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận. 177.

Đại chiến trong Hồng Hoang tinh không vừa nổ ra, chúng sinh

Hồng Hoang cảm nhận được tình hình chiến sự ngày càng kịch liệt sau đó, lại thở phào một hơi!

Chương 442

Sau đó, các loại hoạt động vốn đã dừng lại từ lâu lại bắt đầu. 178.

Cuộc cuồng hoan phân chia Hồng Hoang đại lục cũng bắt đầu sau khi đại chiến tinh không nổ ra.

Do đó, Hồng Hoang liền bắt đầu một trạng thái quỷ dị! 179.

Trên tinh không, hai phe thế lực phát động trận quyết đấu cuối cùng.

Trên đại lục, các thế lực lớn liều mạng phát triển thế lực của mình, muốn giành được lợi ích lớn nhất. 180.

Ngoài Hồng Hoang, Thánh nhân và Hỗn Độn Ma Thần đối đầu, đề phòng lẫn nhau!

Không ra tay, cũng không lui binh.

Đúng lúc Hồng Hoang rơi vào trạng thái quỷ dị, Minh Hà ở Huyết Hải cũng không cam chịu cô đơn, muốn nhúng tay vào chuyện Hồng Hoang.

Đứng trên Huyết Hải, nhìn bầu trời Hồng Hoang tràn ngập sương mù màu đỏ máu, Minh Hà không khỏi cảm khái nói: "Vô Thiên, hiện tại Hồng Hoang đại loạn chính là thời kỳ tốt nhất để Ma tộc phát triển!

Chúng ta tuyệt đối không thể bỏ lỡ." Vô Thiên bên cạnh Minh Hà nghe xong trầm tư rồi cũng gật đầu, hiện tại đích xác là thời điểm rất thích hợp để phát triển, đồng thời cũng nghĩ đến những con bài ẩn đã bố trí ở Hồng Hoang, mỉm cười nói: "Đích xác không thể bỏ lỡ, hiện tại Hồng Hoang Tây phương trống rỗng!

Chính là lúc thích hợp để chúng ta ra tay." Minh Hà nghe xong,

cũng gật gật đầu!

Hiện tại Hồng Hoang Tây phương so với toàn bộ Hồng Hoang đại lục, có vẻ có chút yên tĩnh.

Đương nhiên, sự yên tĩnh của Hồng Hoang Tây phương không phải vì thực lực của nó cường đại!

Mà vì, Hồng Hoang Tây phương hoang vu vô cùng.

Ngoài Tây phương Linh Sơn ra, ngay cả một Yêu tộc cảnh giới Chuẩn Thánh cũng không có!

Chính vì quá hoang vu, Tây phương Linh Sơn mới có thể trấn trụ Tây phương!

Đồng thời cũng là một cơ hội, chỉ cần Ma tộc có thể giải quyết được Linh Sơn, thì toàn bộ Tây phương sẽ rơi vào tay Ma tộc.

Đúng lúc hai vị lãnh đạo cao nhất của Ma tộc chuẩn bị có hành động, một luồng khí tức cực kỳ hỗn loạn, vô cùng cuồng bạo đột nhiên bùng phát trong Hồng Hoang.

Chính xác mà nói, là bùng phát trong tinh không!

Minh Hà và Vô Thiên đang chuẩn bị ra tay với Tây phương sau khi cảm nhận được, sắc mặt lập tức biến đổi!

"Không thể nào, trong Hồng Hoang không nên xuất hiện sức mạnh như vậy." Minh Hà sau khi kinh ngạc trong chốc lát, rất nhanh đã hoàn hồn!

Sau đó có chút kinh ngạc nhìn về Hồng Hoang tinh không, nói!

"Ma khí tinh thuần như vậy, e rằng không phải sản vật của Hồng Hoang!

Lẽ nào là những Hỗn Độn Ma Thần kia?" Vô Thiên cũng nhanh chóng phản ứng, sau đó nhớ lại khí tức bùng phát trong tinh không,

cũng kinh nghi một tiếng! 181.

Các thế lực lớn trong Hồng Hoang, sau khi luồng khí tức tràn ngập cuồng bạo và hỗn loạn đột nhiên bùng phát trong Hồng Hoang tinh không, đều ngẩng đầu nhìn lên trời, trên mặt lộ ra vẻ chấn kinh!

Trong mắt chúng sinh Hồng Hoang, Hồng Hoang tinh không vốn đầy sao đã thay đổi hoàn toàn!

Một luồng hắc khí vô cùng tinh thuần, đang với tốc độ kinh người khuếch trương ra ngoài!

Luồng hắc khí đó vô cùng bá đạo, một khi bị hắc khí bao phủ, bất luận là tinh thần Hồng Hoang hay những thứ khác, toàn bộ đều bị thôn phệ.

Cho nên, nơi hắc khí đi qua, vạn vật đều diệt!

Ánh sao ảm đạm, một cảnh tượng diệt thế.

Chúng sinh Hồng Hoang đối với điều này vô cùng kinh khủng, đồng thời cũng vô cùng bất đắc dĩ!

Mặc dù không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng động tĩnh lớn như vậy, cho thấy chuyện này tuyệt đối không đơn giản.

Một chút sơ sẩy thậm chí có khả năng lan đến toàn bộ Hồng Hoang, đối với chúng sinh Hồng Hoang, tuyệt đối là một tai nạn không thể dùng lời diễn tả.

Họ vừa mới trải qua vô số kiếp nạn, không có chút tinh lực nào để đối phó với kiếp nạn quy mô như vậy!

Cho nên, ức vạn sinh linh Hồng Hoang sau khi kinh khủng, liền thở dài một tiếng!

Sau đó một mặt bất đắc dĩ nghênh đón, những biến cố có thể xảy ra trong tương lai. 182.

Các thế lực lớn của Hồng Hoang cũng sau một thoáng chấn kinh đã đồng loạt đưa ra những chuẩn bị tương ứng!

Mặc dù cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng cũng có một cảm giác, đó là kiếp nạn sắp đến.

Từng tòa động thiên phúc địa dưới sự bố trí của các tu luyện giả có tu vi cường hãn, ẩn nấp trong hư không Hồng Hoang!

Từng thế lực khổng lồ, mặc dù vì thế lực của họ cực kỳ lớn, không thể ẩn nấp trong hư không Hồng Hoang, nhưng cũng đã sắp xếp một bộ phận nhỏ đệ tử tinh nhuệ nhất, cùng một số trưởng lão trốn vào hư không Hồng Hoang, để phòng vạn nhất.

Các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, sau khi cảm nhận được sự biến hóa xảy ra ở Hồng Hoang tinh không, trước tiên là kinh ngạc!

Sau đó liền phản ứng lại, mặt đầy kinh hãi nhìn lên trời.

Trong Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử thần sắc ngưng trọng nhìn lên trời, đồng thời trong lòng thầm nghĩ: "Ma khí, Hỗn Độn chi khí!

Hỗn Độn Ma Thần?

Không ngờ, Hỗn Độn Ma Thần lại lần nữa giáng lâm!

Cũng không ngờ, Đế Tuấn lại có quan hệ với Hỗn Độn Ma Thần!

Xem ra, Hồng Hoang đại kiếp khó tránh khỏi!

Chỉ hy vọng, những Thánh nhân kia có thể gắng sức một chút, để chúng sinh Hồng Hoang miễn bị thương tổn." Sau khi thần sắc ngưng trọng nhìn một lúc, Trấn Nguyên Tử lấy ra bạn sinh cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Địa Thư!

Sau đó, thôi động Địa Thư!

Một đạo quang mang màu vàng nhạt bao phủ Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử mặc dù lo lắng cho chúng sinh Hồng Hoang, nhưng đối với an nguy của bản thân cũng vô cùng coi trọng!

Mặc dù đối với cảnh ngộ của chúng sinh Hồng Hoang trong lòng không nỡ, nhưng cũng không thể che chở cho chúng sinh Hồng Hoang.

Chỉ có thể thi triển Địa Thư, bố trí một đạo phòng ngự!

Chương 443

Bao phủ toàn bộ sơn mạch nơi Ngũ Trang Quán tọa lạc, cũng là góp một chút sức mọn.

Trong sơn mạch nơi Ngũ Trang Quán tọa lạc, ngoài Ngũ Trang Quán là một đạo quan nổi tiếng Hồng Hoang ra, còn tồn tại rất nhiều kiến trúc.

Những kiến trúc đó, do các yêu thú phụ thuộc Ngũ Trang Quán, cũng như một số sinh linh mộ danh đến kiến lập.

Một hổ yêu đã hóa thành hình người đang ngồi xếp bằng trong một đạo quan không lớn cách Ngũ Trang Quán không xa, lúc này y đang hấp thu tinh hoa trời đất, ý đồ đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Nhưng, đúng lúc y đang dốc toàn lực hấp thu linh khí tinh thuần hơn trong trời đất!

Một màn sáng màu vàng nhạt, đột nhiên bao phủ xung quanh.

Hổ yêu kia bị dọa giật mình, sau đó kinh ngạc nhìn màn sáng màu vàng nhạt, trong lòng thầm nghĩ: "Chuyện gì vậy?

Lẽ nào Trấn Nguyên Tử đại tiên ra tay?" Hổ yêu kia vì say mê tu luyện, cũng vì thực lực của y quá thấp!

Cho nên đối với sự biến hóa của Hồng Hoang tinh không không hề hay biết, đối với việc Trấn Nguyên Tử làm có chút kinh ngạc và không hiểu.

Nhưng đúng lúc y không hiểu, Hồng Hoang tinh không lại lần nữa xảy ra biến hóa cực lớn!

Hàng ức vạn đạo khí thể màu đen đột nhiên tách ra khỏi hắc khí, bay về phía Hồng Hoang đại lục.

Chúng sinh Hồng Hoang thấy vậy trong lòng lập tức đại kinh thất sắc, sau đó vội vàng chạy trốn tứ phía!

Một chúng đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh cũng bị sự biến hóa đột ngột này dọa giật mình, sau đó sau khi phản ứng lại liền vội vàng ra tay, muốn ngăn cản một số để Hồng Hoang không phải chịu tổn thương quá lớn.

Nhưng, số lượng khí thể màu đen kia quá lớn!

Uy lực mà nó mang theo cũng quá lớn.

Mặc dù chúng sinh Hồng Hoang và một chúng đại năng Hồng Hoang dốc toàn lực lẩn tránh và ngăn cản, nhưng vẫn có một phần lớn không bị cản trở mà đáp xuống Hồng Hoang đại lục, gây ra thương tổn lớn cho chúng sinh Hồng Hoang.

Ngũ Trang Quán tọa lạc trong một sơn mạch khổng lồ ở trung bộ Hồng Hoang, mặc dù Trấn Nguyên Tử đã sớm có chuẩn bị!

Sử dụng Địa Thư bố trí phòng ngự.

Nhưng bị hắc khí khủng bố kia tập kích, đúng lúc chúng sinh trong Ngũ Trang Quán đang ngẩng đầu nhìn lên trời, đối với việc Trấn Nguyên Tử đại tiên làm không hiểu.

Đột nhiên một trận rung động kịch liệt xảy ra, đại lượng sinh linh không kịp phản ứng, liền không chịu nổi uy lực khổng lồ đó mà ngã xuống.

Đồng thời biến cố đột ngột, cũng khiến chúng sinh trong Ngũ Trang Quán hoảng sợ thất thố, trở nên dị thường hoảng loạn. … Trong Nhân Hoàng Điện của Nhân tộc, Phục Hy đang một mặt ngưng thần nhìn Hồng Hoang tinh không!

Đồng thời trong lòng đối với tình cảnh hiện tại của Nhân tộc vô cùng lo lắng.

Thế lực Nhân tộc lớn nhất, hiện tại cũng chiếm lĩnh lãnh thổ rộng lớn nhất!

Cũng dẫn đến việc Nhân tộc mặc dù thực lực cường hoành, nhưng cũng không thể chăm sóc tốt cho toàn tộc.

Mặc dù Phục Hy ngay khi Hồng Hoang tinh không vừa mới xảy ra biến hóa, liền hạ đạt mệnh lệnh liên quan!

Nhưng sự phát triển trong Hồng Hoang tinh không vượt ngoài dự liệu của tất cả mọi người. 183.

Một biến cục kinh thiên động địa, khi chúng sinh Hồng Hoang và các thế lực lớn không có bất kỳ phản ứng nào, liền đột nhiên diễn ra!

Dẫn đến việc chúng sinh Hồng Hoang và các thế lực lớn trở tay không kịp, tổn thất khẳng định không nhỏ!

Hiện tại Phục Hy mặc dù trong lòng vô cùng lo lắng cho tổn thất của Nhân tộc, nhưng cũng hiểu rõ!

Hiện tại mặc dù xuất hiện biến hóa trọng đại như vậy, nhưng e rằng mới chỉ là bắt đầu.

Thời điểm nguy hiểm hơn còn ở phía sau, cho nên không thể loạn!

Tầng lớp cao nhất của Nhân tộc không thể loạn!

Cho nên sau khi bình tĩnh lại, Phục Hy lại lần nữa hạ một đạo mệnh lệnh khẩn cấp!

Mệnh lệnh cho Nhân tộc nhanh chóng thu hẹp các thế lực lớn, cùng nhau vượt qua khó khăn nguy hiểm.

Đồng thời, Phục Hy cũng chuẩn bị tìm người giúp đỡ cho Nhân tộc!

Tìm cho Nhân tộc một sự bảo đảm.

Cho nên, khi tất cả đại năng của Nhân tộc tụ tập trong Nhân Hoàng Điện, Phục Hy đưa ra một quyết định: "Chư vị, hiện tại là thời điểm Nhân tộc vô cùng nguy hiểm!

Chỉ dựa vào thực lực của chúng ta, không thể an toàn vượt qua kiếp nạn khủng bố như vậy.

Cho nên lát nữa bản hoàng sẽ đến Tam Tiên Đảo một chuyến, cho nên khi bản hoàng không có mặt, các ngươi nhất định phải bảo đảm an toàn và ổn định của Nhân tộc." Một chúng trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh sau khi nghe xong, vội vàng gật đầu!

Đúng lúc các thế lực lớn trong Hồng Hoang, cũng như các vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đang chuẩn bị đối phó với nguy hiểm đột nhiên xuất hiện trong Hồng Hoang tinh không. 184.

Ở bên ngoài Hồng Hoang, Hỗn Độn Ma Thần đang đối đầu với các Thánh nhân đột nhiên rút lui!

Một chúng Thánh nhân thấy vậy có chút kinh ngạc, sau đó chú ý đến biến hóa của Hồng Hoang!

Khi nhìn thấy hắc khí trong Hồng Hoang tinh không, không khỏi nhíu mày.

Lão Tử đứng trong hư không Hỗn Độn, trên người tỏa ra khí tức cực kỳ huyền diệu!

Đồng thời từng đạo quang mang nhàn nhạt, che phủ thân thể vốn có của Lão Tử.

"Những, những khí thể này có vấn đề!" Lão Tử nhìn khí thể màu đen kia, sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, có chút kinh ngạc nói!

Tiếp Dẫn sau khi nghe xong, quay đầu nhìn Lão Tử hỏi: "Ồ?

Lão Tử đạo hữu, có vấn đề gì?" Lão Tử nghe xong, suy nghĩ một

chút rồi nói: “Những thứ này hình như là Hỗn Độn chi khí, nhưng lại cuồng bạo hơn Hỗn Độn chi khí!

Trong đó còn lẫn vào một số khí tức mà ta rất quen thuộc.

Nhưng luồng khí tức đó rất nhạt, khó mà nhận ra!

Nhưng, luồng khí tức đó lại không nên xuất hiện ở đó.” Các Thánh nhân khác nghe xong, cũng đưa mắt nhìn về Hồng Hoang tinh không!

Nhìn hắc khí không ngừng khuếch tán ra ngoài, mày nhíu chặt!

Bên cạnh Lão Tử và Thông Thiên, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên nhìn những hắc khí kia bỗng nhiên có một cảm giác quen thuộc!

Quảng Thành Tử nhìn mãi, đột nhiên trong đầu linh quang lóe lên!

Những Hỗn Độn chi khí dị thường này, rất giống với khí tức trên người đám Hỗn Độn Ma Thần vừa rồi.

Chương 444

Đồng thời, Quảng Thành Tử vừa nghĩ đến việc đám Hỗn Độn Ma Thần kia đột nhiên rời đi, Hồng Hoang đột nhiên xuất hiện biến cố như vậy!

Liệu hai việc này có liên quan gì không?

Bèn mở miệng nói: "Đây, đây không phải là khí tức của đám Hỗn Độn Ma Thần kia sao!" Một tiếng nói, đột nhiên vang lên giữa chúng Thánh nhân!

Chúng Thánh nhân cũng đột nhiên linh quang lóe lên, sau đó hoảng nhiên đại ngộ gật gật đầu.

Nhưng sắc mặt trong nháy mắt bắt đầu đại biến, sau đó khi nhìn lại Hồng Hoang tinh không, trong ánh mắt lóe lên một tia lo lắng!

Nữ Oa khẽ thở dài một tiếng, nhẹ giọng nói: "Không hay rồi, Hồng Hoang có nguy hiểm!

Chúng ta đã sơ suất." Sắc mặt của chúng Thánh nhân hiện tại vô cùng băng lãnh, vô cùng khó coi!

"Hỗn Độn Ma Thần, các ngươi cứ chờ đấy cho ta!

Tuyệt đối đừng để ta tìm thấy bất kỳ cơ hội nào, nếu không tuyệt đối sẽ không tha cho các ngươi!" Khổng Tuyên thần sắc dị thường băng lãnh, ngữ khí dị thường lạnh lẽo nói!

Đồng thời trên người y lóe lên từng đạo khí tức khiến người ta kinh khủng, từng tia sát ý lan tràn trên người Khổng Tuyên.

Sau đó chúng Thánh nhân vội vàng trở về Hồng Hoang, nhưng thời gian đã có chút muộn!

Hỗn Độn Ma Thần đã thông qua khe hở đó!

Từ trong hắc khí vô tận, đã đến được bên trong Hồng Hoang.

Lúc này, chúng Thánh nhân đang ở trong Hỗn Độn!

Khoảng cách với Hồng Hoang có chút xa xôi, trong thời gian ngắn e rằng không thể về kịp.

Cũng có nghĩa là trong Hồng Hoang, ngoài Nguyên Thủy và Hồng Quân Đạo Tổ ra, cũng chỉ có Minh Hà, một vị Thánh nhân, có mặt. … Trong Hồng Hoang tinh không, cùng với sự xuất hiện của Hỗn Độn Ma Thần!

Hắc khí che khuất tinh không cũng bắt đầu xảy ra biến hóa cực lớn.

Từng đạo uy áp vô cùng khủng bố, từ trong hắc khí đó từ từ tỏa ra Hồng Hoang.

Đại quân Long tộc đang chiến đấu với tàn dư Yêu tộc Thiên Đình như Đế Tuấn trong tinh không, đầu tiên cảm nhận được sự biến hóa cực lớn đó, cũng như uy áp vô cùng khủng bố kia.

Khi luồng uy áp vô cùng khủng bố đó lan đến toàn bộ tinh thần Hồng Hoang, đại quân Long tộc đang truy sát tàn dư Yêu tộc Thiên Đình, lập tức cảm thấy bị áp chế rất lớn.

Đại quân Long tộc vốn có thể dốc toàn lực, trong nháy mắt chỉ có thể sử dụng được ba phần sức mạnh!

Dẫn đến thực lực đại quân Long tộc giảm mạnh.

Sự biến hóa cực lớn như vậy, dẫn đến bên công và bên thủ vốn có bắt đầu một sự chuyển đổi hoàn toàn mới!

Yêu tộc Thiên Đình lại một lần nữa đứng ở một trạng thái tương đối bình đẳng với đại quân Long tộc, Yêu Hoàng Đế Tuấn và những

người khác cũng có thể lại một lần nữa so tài cao thấp với tộc trưởng Long tộc Ngạo Thiên.

Tộc trưởng Long tộc Ngạo Thiên đối với cục diện đột biến trước mắt cũng giật mình, nhưng rất nhanh đã trấn tĩnh lại, sau đó sắc mặt trở nên vô cùng khó coi.

"Tuyệt đối là Hỗn Độn Ma Thần đã nhúng tay, xem ra phải mời chủ nhân ra tay rồi!" Sau khi sắc mặt trên mặt biến đổi mấy lần, Ngạo Thiên thần sắc ngưng trọng nói!

Đồng thời, một luồng ba động vô hình từ trong cơ thể y truyền ra, với một tốc độ không thể so sánh bay về phía Tam Tiên Đảo.

Lúc này Tam Tiên Đảo một mảnh tĩnh lặng, Hồng Hoang xảy ra biến hóa lớn như vậy!

Tam Tiên Đảo với tư cách là đạo trường của Nguyên Thủy Thánh nhân, cũng không thể không có bất kỳ chuẩn bị nào.

Huống hồ, kể từ khi hắc khí trong Hồng Hoang tinh không lan ra!

Nguyên Thủy có thể cảm nhận được, cơ hội ra tay lần nữa sẽ đến rất nhanh.

Đồng thời, Nguyên Thủy cũng có thể cảm giác được!

Kẻ địch của mình tất định là Hỗn Độn Ma Thần, một Hỗn Độn Ma Thần vô cùng mạnh mẽ.

Cho nên, sự chuẩn bị cần thiết là phải có!

Nếu không lúc thật sự cần ra tay, chưa chuẩn bị xong thì đó là tội lỗi làm lỡ chiến cơ.

Trên một ngọn núi ở trung tâm Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy đang yên lặng ngồi xếp bằng trên đỉnh núi!

Gần Nguyên Thủy, mười một đệ tử cảnh giới Đại La Kim Tiên

đang cung kính đứng hai bên, chờ đợi mệnh lệnh của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy lúc này cũng đang yên lặng chờ đợi một tin tức, một tin tức mà hiện tại hắn đang rất cần!

Bỗng nhiên, Nguyên Thủy vốn đang yên lặng ngồi xếp bằng trên đỉnh núi xuất hiện trên bầu trời!

Trong tay lơ lửng một đoàn quang mang.

Nguyên Thủy nhìn đoàn quang mang trong tay, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt!

Sau đó nhắm mắt lại, một luồng nguyên thần chi lực cực kỳ mạnh mẽ trong nháy mắt bao vây toàn bộ đoàn quang mang.

Sau đó, nội dung của đoàn quang mang đã được Nguyên Thủy biết!

Sau khi Nguyên Thủy biết nội dung trong đó, mới yên tâm gật gật đầu!

Sau đó, nhìn về phía mười một đệ tử phía dưới nhẹ giọng nói: "Yêu Hoàng Đế Tuấn năm xưa vì để sống sót, đã cấu kết với Hỗn Độn Ma Thần!

Hiện tại càng điên cuồng hơn, mở ra khe hở không gian thông đến Hỗn Độn!

Dẫn đến Hỗn Độn Ma Thần sẽ giáng lâm vào trong Hồng Hoang." Một chúng đệ tử phía dưới sau khi nghe xong, sắc mặt trong nháy mắt biến đổi!

Trong lòng đại kinh không thôi.

Nhưng mặc dù trong lòng kinh hãi không thôi, nhưng trên mặt lại không hề biểu lộ ra!

Thậm chí sự biến hóa nhỏ trước đó, cũng trong nháy mắt khôi

phục bình tĩnh.

Sau một lúc, Thái Ất Chân Nhân cuối cùng không nén được sự kích động trong lòng, mở miệng hỏi: "Sư tôn, vậy chúng ta nên làm gì?" Nguyên Thủy nghe xong, mày lập tức nhíu lại!

Nhưng rất nhanh, Nguyên Thủy lại khôi phục dáng vẻ thản nhiên như vừa rồi.

"Chuyện này các ngươi không thể nhúng tay, nhưng chuyện này cũng là một cơ hội học tập rất tốt!

Cho nên chuyên tâm xem, ít nói!" Một chúng đệ tử nhận được mệnh lệnh, liền lập tức gật đầu đáp ứng!

Sau đó, liền theo bước chân của Nguyên Thủy rời khỏi Tam Tiên Đảo.

Trong Hồng Hoang tinh không, kể từ khi luồng uy áp vô cùng hùng vĩ đó lan ra!

Đã không còn thích hợp cho sinh linh Hồng Hoang tồn tại.

Chương 445

Thậm chí cả đám người của đại quân Yêu tộc Thiên Đình, cũng dưới uy áp ngày càng mạnh mẽ đó mà không thể không rút lui khỏi tinh không, dừng lại ở bầu trời Hồng Hoang.

Sự dừng lại đột ngột này, cũng đã thu hút sự chú ý của Thiên Đình!

Hạo Thiên đối với điều này càng vạn phần đề phòng!

Bởi vì thực lực Yêu tộc Thiên Đình hiện tại tuy không mạnh, nhưng dựa vào Đế Tuấn và Thái Nhất cùng mấy vị đại năng đỉnh tiêm cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng có đủ thực lực uy hiếp an nguy của Thiên Đình.

Cho nên Hạo Thiên hiện tại vô cùng căng thẳng, đồng thời trong lòng cũng có chút bi ai!

Thân là Thiên Đế do Đạo Tổ khâm định lại ngay cả an nguy của bản thân cũng không thể bảo đảm, thật quá uất ức.

Trong lúc Thiên Đình đang gấp rút phòng ngự, Đế Tuấn cũng đưa mắt nhìn về phía Thiên Đình!

Trong ánh mắt ẩn chứa vẻ phức tạp.

Một Yêu thần phía sau Đế Tuấn thấy vậy, không khỏi nhẹ giọng đề nghị: "Yêu Hoàng bệ hạ, hay là chúng ta chiếm lại Thiên Đình đi!

Khi đó chỉ cần Yêu Hoàng bệ hạ lại lần nữa giương cao cánh tay hô một tiếng, tin rằng cũng sẽ có vô số Yêu tộc nguyện ý vì Yêu Hoàng bệ hạ mà sinh tử!" Đế Tuấn nghe xong khẽ lắc đầu, nếu không có Hỗn Độn Ma Thần, đề nghị này có thể sẽ được chấp nhận!

Nhưng có Hỗn Độn Ma Thần, một biến số lớn nhất.

Đế Tuấn muốn làm những việc đó căn bản là không thể, muốn bình an sống sót cũng là si nhân nói mộng!

Huống hồ, hiện tại Hỗn Độn Ma Thần xuất hiện rầm rộ như vậy!

Chắc chắn những Thánh nhân kia cũng sẽ nhận được tin tức, không bao lâu nữa, nhất định sẽ có sự tồn tại cấp bậc Thánh nhân đến.

Khi đó Hồng Hoang tinh không sẽ là một chiến trường khổng lồ, còn y chỉ là tốt thí, là quân tiên phong cho Hỗn Độn Ma Thần!

Nhưng Yêu thần kia không biết suy nghĩ trong lòng Đế Tuấn, sau khi nghe Đế Tuấn phủ quyết đề nghị của mình!

Sắc mặt biến đổi, sau đó lại muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng cũng không nói ra.

Chỉ có thể khẽ thở dài một tiếng, có chút cô đơn rời khỏi bên cạnh Đế Tuấn, đến trong đám Yêu thần, đứng ở một bên rìa.

Lúc này, một đạo ánh sáng từ phía chân trời từ từ tiến lại gần!

Ánh sáng rực rỡ của nó, đủ để chiếu sáng các vì sao.

Ánh sáng sáng chói như vậy, ngay lập tức đã thu hút sự chú ý của chúng sinh Hồng Hoang!

Chúng sinh Hồng Hoang và một chúng đại năng sau khi nhìn thấy đạo ánh sáng đó, liền lập tức biết rằng chủ thể chân chính, vô địch của Hồng Hoang, Thánh nhân, đã ra tay.

Chúng sinh Hồng Hoang sau một hồi bình tĩnh ngắn ngủi, liền bắt đầu bàn tán sôi nổi!

"Thánh nhân cuối cùng cũng ra tay rồi, nhưng không biết là vị Thánh nhân nào ra tay?" Trên Hồng Hoang đại lục, một tu luyện giả cảnh giới Kim Tiên nhìn đạo ánh sáng rực rỡ đang dần xa trên bầu

trời, không khỏi nói!

Ở một nơi nào đó, một tu luyện giả cảnh giới Đại La Kim Tiên ngẩng đầu nhìn lên trời!

Nhìn đạo ánh sáng rực rỡ đó vô cùng vui mừng, sau đó phảng phất như nghe được lời của vị tu sĩ cảnh giới Kim Tiên vừa rồi, một mặt sùng bái nói: "Theo ta đoán, chắc là Lão Tử Thánh nhân!" Nhưng tiếng nói vừa vang lên, đã bị một giọng nói trong trẻo phản bác!

"Vậy cũng chưa chắc là Lão Tử Thánh nhân, trong số các Thánh nhân ở Hồng Hoang, ta thấy có khả năng nhất là Thông Thiên Thánh nhân!" Một kiếm khách tu vi đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, trong tay cầm một thanh bảo kiếm phi thường, có chút kích động nói. … Trong một lúc, trong Hồng Hoang!

Một đòn tấn công vốn không có gì nổi bật, lại gây ra một cuộc thảo luận lớn ở Hồng Hoang.

Khiến chúng sinh Hồng Hoang, cho đến các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh không khỏi kinh ngạc!

Đương nhiên, chuyện như vậy cũng tất định có nhân quả!

Dù sao Hồng Hoang đã bị áp bức quá lâu, chúng sinh Hồng Hoang trường kỳ ở trong trạng thái cực độ nguy hiểm.

Hiện tại Thánh nhân cuối cùng cũng ra tay ổn định đại cục, đối với những chúng sinh tu vi phổ thông này, là một cục diện tốt không thể nào tốt hơn.

Cho nên, chúng sinh Hồng Hoang trong lòng thở phào một hơi!

Thậm chí còn nói đùa.

Nhưng khác với sự lạc quan của chúng sinh Hồng Hoang, các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang lại có sắc mặt ngưng

trọng!

Bởi vì họ có thể cảm nhận được, năng lượng cuồng bạo ẩn chứa trong hắc khí đó!

Cũng như nguy hiểm to lớn ẩn giấu.

Cho nên, mặc dù vô cùng tin tưởng vào sức mạnh của Thánh nhân!

Nhưng lúc này cũng không khỏi lo lắng, nội tâm trở nên cực độ bất an.

Đúng lúc Hồng Hoang trăm thái, mỗi người một vẻ!

Trên Hồng Hoang tinh không, trong hắc khí vô cùng khủng bố đó!

Sinh Mệnh Ma Thần trên người lan tràn từng đạo khí thể màu xanh lục, một mặt mãn nguyện nhìn Hồng Hoang đại lục, trên mặt lộ ra một nụ cười vui vẻ.

Phía sau Sinh Mệnh Ma Thần, Bạch Hổ và các Hỗn Độn Ma Thần khác nhìn thế giới Hồng Hoang vừa quen thuộc lại có chút xa lạ kia, trong lòng cảm khái vạn phần!

Sinh Mệnh Ma Thần vừa đến Hồng Hoang, chưa ra khỏi hắc khí đó đã có thể cảm nhận được sinh mệnh chi lực hùng vĩ tràn ngập trong trời đất Hồng Hoang, có chút cảm khái nói: "Đây là Hồng Hoang sao, quả thực có sự khác biệt lớn với Hỗn Độn!

Sinh mệnh chi khí nồng đậm như vậy, thật là một nơi rất tốt!" Thân là Sinh Mệnh Ma Thần, sinh mệnh đối với Sinh Mệnh Ma Thần vô cùng quan trọng!

Cho nên khi cảm nhận được trong Hồng Hoang có nhiều sinh mệnh như vậy, cũng như sinh mệnh chi lực cực kỳ mạnh mẽ kia, không khỏi lộ ra một nụ cười vui mừng.

Nhưng sau khi nhìn thấy thế giới do Bàn Cổ khai tịch, sắc mặt trở

nên có chút không tự nhiên!

Lúc này nội tâm Sinh Mệnh Ma Thần vô cùng rối rắm, thân là Hỗn Độn Ma Thần có mối thù không đội trời chung với Bàn Cổ, cho nên hy vọng Hồng Hoang vỡ nát!

Thân là Sinh Mệnh Ma Thần, đối với Hồng Hoang tràn ngập sinh mệnh chi lực lại vô cùng vui mừng!

Muốn bảo vệ sự an ninh của Hồng Hoang, không để nó bị phá hoại.

Cho nên, Hỗn Độn Ma Thần vừa đến Hồng Hoang, nội bộ đã nảy sinh một vết nứt nhỏ!

Mặc dù hiện tại vết nứt này không có tác dụng gì, nhưng tin rằng không bao lâu nữa, vết nứt này sẽ đủ để hủy diệt Hỗn Độn Ma Thần.

Đúng lúc nội tâm đang giãy giụa không thôi, không biết nên lựa chọn thế nào!

Sinh Mệnh Ma Thần đột nhiên cảm nhận được một luồng uy hiếp chí mạng, sau đó sắc mặt đại biến, lập tức đại nộ!

"Rốt cuộc là ai, dám ra tay với bản tọa!" Một tiếng gầm phẫn nộ, đi trước một bước truyền ra từ trong hắc khí!

Sau đó dưới sự thúc đẩy của thực lực cảnh giới Thánh nhân, rất nhanh đã truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

"Hừ!" Sự phẫn nộ của Sinh Mệnh Ma Thần, rất nhanh đã có hồi đáp!

Chương 446

Nguyên Thủy đang trên đường đến đây, sau khi nghe thấy tiếng gầm phẫn nộ của Sinh Mệnh Ma Thần, không khỏi hừ lạnh một tiếng!

Sinh Mệnh Ma Thần sau khi nghe tiếng hừ lạnh, liền từ trong phẫn nộ khôi phục!

Sau đó thần sắc vô cùng ngưng trọng nhìn về phương xa.

"Cao thủ, ít nhất là cao thủ cảnh giới Hỗn Nguyên đỉnh phong!

Không ngờ, trong Hồng Hoang lại tồn tại đối thủ mạnh mẽ như vậy." Cảnh giới Hỗn Nguyên đối với Sinh Mệnh Ma Thần không là gì, nhưng cảnh giới Hỗn Nguyên đỉnh phong đối với Sinh Mệnh Ma Thần, lại là một phiền phức.

Nếu là vào thời kỳ đỉnh phong của Sinh Mệnh Ma Thần, một tu luyện giả cảnh giới Hỗn Nguyên đỉnh phong nho nhỏ căn bản không đáng nhắc tới, thậm chí chỉ cần động ngón tay là có thể khiến y vẫn lạc.

Nhưng hiện tại dù sao cũng không phải là lúc xưa, Sinh Mệnh Ma Thần tái sinh lần nữa đã sớm không còn thực lực tung hoành vô địch như ban đầu.

Nếu xét về cảnh giới, Sinh Mệnh Ma Thần hiện tại chỉ là cảnh giới Hỗn Nguyên trung kỳ!

Cũng có nghĩa là, Sinh Mệnh Ma Thần hiện tại không chỉ không thể đánh giết Nguyên Thủy, mà muốn đánh bại cũng vô cùng khó khăn.

Cho nên khi biết kẻ ra tay với mình là một tu luyện giả cảnh giới

Hỗn Nguyên đỉnh phong, Sinh Mệnh Ma Thần trở nên vô cùng thận trọng.

Đối với đạo quang mang sắp giáng xuống, cũng đã chuẩn bị vạn phần!

Dù sao tu luyện giả cảnh giới Hỗn Nguyên đỉnh phong, là sự tồn tại đủ để uy hiếp y.

Nhưng, tốc độ của đạo quang mang đó vượt xa dự kiến của Sinh Mệnh Ma Thần!

Khi y đang chuẩn bị đối phó như thế nào, đạo quang mang đó mang theo uy thế vô cùng hùng vĩ, đã đến trước mặt y.

Sinh Mệnh Ma Thần và một chúng Hỗn Độn Ma Thần phía sau, nhìn thấy vậy đều sững sờ!

Sau đó lập tức hoảng hốt đối phó, nhưng đã có chút muộn.

Khi y đang chống đỡ đạo quang mang mạnh mẽ đó, đạo quang mang đột nhiên tản ra!

Hóa thành vô số điểm sáng.

Sau đó, những tiếng nổ liên miên bất tuyệt và ánh sáng chói lòa liền vang lên trong Hồng Hoang tinh không!

Đạo quang mang đó, hóa thành vạn ngàn điểm sáng!

Cuối cùng cùng lúc nổ tung, phát huy ra uy lực lớn nhất của nó!

Gây ra thương tổn rất lớn cho Hỗn Độn Ma Thần.

"A!" Trong những tiếng nổ liên miên bất tuyệt và ánh sáng chói lòa đó, một tiếng gầm mang theo phẫn nộ vô tận vang lên!

Ở trung tâm phạm vi tấn công, Sinh Mệnh Ma Thần hiện tại vô cùng phẫn nộ!

Mặc dù những điểm sáng số lượng lớn kia uy lực hùng vĩ, nhưng cũng không phá vỡ được phòng ngự của Sinh Mệnh Ma Thần.

Nhưng, đòn tấn công này lại khiến Sinh Mệnh Ma Thần vô cùng khó xử!

Khiến Sinh Mệnh Ma Thần vô cùng phẫn nộ. 185.

Bèn một đạo pháp tắc hùng vĩ mở ra sau lưng Sinh Mệnh Ma Thần, một dòng lũ màu xanh lục chảy trước mắt Sinh Mệnh Ma Thần.

"Sinh Mệnh Chi Hà, đi!" Sau khi ngưng tụ ra một con sông lớn màu xanh lục hùng vĩ, Sinh Mệnh Ma Thần nhìn về hướng Nguyên Thủy đang lao tới, phẫn nộ gầm lên một tiếng.

Sau đó, dòng sông màu xanh lục đó lập tức cuồn cuộn!

Mang theo pháp tắc chi lực hùng vĩ, cũng như sinh mệnh chi lực cực kỳ tinh nhuệ bay về phía Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy ở phương xa cảm nhận được, khinh thường hừ lạnh một tiếng!

Sau đó trực tiếp tế ra Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên.

Hướng về phía Hỗn Độn Ma Thần, cũng như khu vực hắc ám chi khí đó mà vung mạnh mấy cái!

Trong tình huống không phát động áo nghĩa, đòn tấn công do Bàn Cổ Phiên ngưng tụ vẫn vô cùng mạnh mẽ!

Dưới sự gia trì của thuộc tính Hỗn Độn, đòn tấn công mang theo Hỗn Độn chi khí với thế không thể cản, bay về phía Hỗn Độn Ma Thần.

Sinh Mệnh Ma Thần thấy vậy trong lòng kinh hãi, vội vàng né tránh!

Nhưng, Hỗn Độn chi khí mang theo phá chi pháp tắc phảng phất

như có thể định vị, bất luận Hỗn Độn Ma Thần trốn đi đâu, Hỗn Độn chi khí liền bay đến đó.

Sau một thời gian nỗ lực, Sinh Mệnh Ma Thần cuối cùng cũng chú ý đến một chi tiết!

Sau đó sắc mặt lập tức biến đổi, hiểu rõ kẻ trước mắt là một đối thủ vô cùng khó đối phó.

"Nhưng, công kích như vậy không đủ để đối phó ta!" Sau khi hiểu rõ, Sinh Mệnh Ma Thần và các Hỗn Độn Ma Thần khác liền không né tránh nữa!

Mà trực tiếp đối mặt.

Sinh Mệnh Ma Thần nhìn Hỗn Độn chi khí sắp đến, càng thần sắc băng lãnh đáp lại!

Ở một bên khác, đòn tấn công của Sinh Mệnh Ma Thần: Sinh Mệnh Chi Hà, cũng sắp đến trước mặt Nguyên Thủy.

Nhưng khác với Sinh Mệnh Ma Thần vô cùng căng thẳng, Nguyên Thủy lại tỏ ra vô cùng tự tin!

Nhìn uy hiếp sắp đến mà không hề nao núng.

Thậm chí nhìn Sinh Mệnh Chi Hà ngày càng gần, Nguyên Thủy lại không khỏi gật đầu thậm chí tán dương: "Không hổ là Hỗn Độn Ma Thần, trời sinh nắm giữ pháp tắc!

Sinh mệnh pháp tắc thuần thục như vậy, sinh mệnh chi lực thanh thuần như vậy!

Sinh Mệnh Ma Thần quả nhiên danh bất hư truyền, khó trách có thể hồi sinh Đế Tuấn." Nhưng mặc dù trên mặt vô cùng tán dương, nhưng nhìn Sinh Mệnh Chi Hà sắp đến!

Cũng như sinh mệnh chi khí có thể cảm nhận được, Nguyên Thủy

lộ ra một nụ cười miệt thị, sau đó nhẹ nhàng nói: "Càn Khôn Đỉnh, xuất!" Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh sau khi nhận được lời kêu gọi của Nguyên Thủy, đột nhiên xuất hiện trong hư không!

Sau đó tỏa ra một luồng khí thế không thể cản, trực tiếp trấn áp Sinh Mệnh Chi Hà đang khí thế hung hăng!

Sinh Mệnh Chi Hà sau khi bị trấn áp, cũng không thỏa hiệp mà phản kháng!

Nhưng uy lực của Tiên Thiên Chí Bảo, không phải dễ giải quyết như vậy.

Nếu một đạo Sinh Mệnh Chi Hà này là do Sinh Mệnh Ma Thần thời kỳ đỉnh phong thi triển, Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh e rằng không thể trấn áp!

Nhưng hiện tại thực lực của Sinh Mệnh Ma Thần chỉ là Hỗn Nguyên trung kỳ, đòn tấn công mà y phát ra tuy mang theo sinh mệnh pháp tắc hùng vĩ, nhưng cũng không thể đạt đến thực lực mạnh nhất của nó.

Cho nên chỉ có thể trong giãy giụa, bị Càn Khôn Đỉnh trấn áp!

Sau khi dễ dàng giải quyết Sinh Mệnh Chi Hà, Nguyên Thủy tiếp tục nhanh chóng tiến lên!

Chương 447

Phải đến đó trước khi Sinh Mệnh Ma Thần chống đỡ được đòn tấn công của Hỗn Độn chi khí.

Ở một bên khác, Sinh Mệnh Ma Thần đang dốc toàn lực đối phó với Hỗn Độn chi khí sắp đến, đột nhiên cảm nhận được liên hệ với Sinh Mệnh Chi Hà bị ngắt quãng!

"Không thể nào, Sinh Mệnh Chi Hà là bạn sinh thần thông của bản tọa!

Sao có thể mất liên lạc, lẽ nào đối phương lại mạnh mẽ đến mức, có thể giải quyết nó trong thời gian ngắn như vậy?" Bèn, Sinh Mệnh Ma Thần có chút kinh ngạc nói!

Sự chấn kinh trong ánh mắt cũng không thể che giấu.

Đúng lúc y chấn kinh, những luồng Hỗn Độn chi khí mang theo uy thế khủng bố kia cũng đã đến trước mặt y!

Sau đó từ trong nguy hiểm chí mạng đó hoàn hồn, Sinh Mệnh Ma Thần nhìn đòn tấn công trước mắt không khỏi cảm thán một tiếng: "Công kích mạnh mẽ như vậy, chắc là đại năng cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đỉnh phong trong Hồng Hoang rồi!" Sau đó Sinh Mệnh Ma Thần khẽ thở dài một tiếng, sau đó đưa tay ra bắt!

Một Hỗn Độn Ma Thần có cảm giác tồn tại thấp đột nhiên bị y bắt lấy, sau đó khi chưa kịp phản ứng, liền bị Sinh Mệnh Ma Thần ném ra con đường tiến tới của Hỗn Độn chi khí.

Sau đó dưới sự cản trở của Hỗn Độn Ma Thần tràn đầy kinh ngạc và kinh khủng kia, những luồng Hỗn Độn chi khí đủ để gây ra vết thương chí mạng kia, lúc này đã tan biến, nhưng Hỗn Độn Ma Thần

cản trở đòn tấn công của Hỗn Độn chi khí, cũng sau khi chịu đựng sức mạnh vô cùng to lớn đó đã hóa thành tro bụi.

Sinh Mệnh Ma Thần sau khi từ bỏ một Hỗn Độn Ma Thần, bảo toàn được bản thân không khỏi thở phào một hơi.

Sau khi bình phục trong chốc lát, Sinh Mệnh Ma Thần thần sắc vô cùng ngưng trọng nhìn về phương xa!

Từ giây phút này trở đi, Sinh Mệnh Ma Thần sẽ coi Nguyên Thủy là kẻ địch lớn nhất.

Đương nhiên đây chỉ là một phía tình nguyện mà thôi, Sinh Mệnh Ma Thần hiện tại về cơ bản không có tư cách để so sánh với Nguyên Thủy!

Hồng Hoang xảy ra biến cố lớn như vậy, thân là Đạo Tổ của Hồng Hoang, người đại diện cho Thiên Đạo Hồng Hoang, Hồng Quân đương nhiên cũng sẽ rất quan tâm đến Hồng Hoang.

Nhưng, ban đầu Hồng Hoang tuy hỗn loạn vô cùng!

Nhưng chưa đủ tư cách để Hồng Quân ra tay, cho nên Thiên Đình thất thủ, Hạo Thiên trọng thương Hồng Quân cũng không ra tay!

Nhưng bây giờ, Hỗn Độn Ma Thần đủ để uy hiếp Hồng Hoang đã phá không giáng lâm!

Hoàn toàn kinh động đến Hồng Quân.

Trong Tử Tiêu Cung ngoài Thiên Ngoại của Hồng Hoang, Hồng Quân đang thần sắc nghiêm túc nhìn về phía Hồng Hoang đại lục!

“Hỗn Độn Ma Thần, lại đến!

Xem ra, lần này tuyệt đối không thể để chúng rời đi nữa.” Sau khi khẽ tự lẩm bẩm một câu, một không gian ba động nhanh chóng biến đổi, thân ảnh Hồng Quân dần dần tiêu tán trong từng đạo không gian

ba động. … Trong Hồng Hoang tinh không, Nguyên Thủy trong giao chiến với Sinh Mệnh Ma Thần dần dần chiếm thế thượng phong, từ từ nắm giữ quyền chủ động của chiến trường!

Đối với điều này, Sinh Mệnh Ma Thần vô cùng tức giận!

Một Hỗn Độn Ma Thần đường đường, lại có thể thất thủ ở Hồng Hoang, quả thực là một sự sỉ nhục to lớn.

"A!" Cho nên, Sinh Mệnh Ma Thần phát ra tiếng gầm phẫn nộ!

Sau đó toàn thân tỏa ra ánh sáng xanh lục, một trận pháp tắc chi lực tràn ngập sinh cơ từ trong cơ thể Sinh Mệnh Ma Thần từ từ tỏa ra ngoài.

Dưới sự nuôi dưỡng của từng đạo sinh mệnh chi lực nồng đậm đó, Sinh Mệnh Ma Thần trở nên ngày càng khủng bố.

Một thân thực lực trở nên mạnh mẽ hơn, cảnh giới Hỗn Nguyên trung kỳ ban đầu trực tiếp tăng vọt lên Hỗn Nguyên đỉnh phong, trở thành sự tồn tại không kém gì Nguyên Thủy.

Trên một đồ án bát quái nhàn nhạt, Sinh Mệnh Ma Thần tỏa ra khí tức vô cùng khủng bố, đồng thời thần sắc băng lãnh nói: "Bất luận ngươi là ai, hiện tại ngươi đã chọc giận ta!

Chờ đợi ngươi chỉ có một con đường, đó là tử vong!" Nguyên Thủy ở cách đó không xa thấy vậy khinh thường cười một tiếng, sau đó nắm chặt Bàn Cổ Phiên trong tay, lao thẳng về phía Sinh Mệnh Ma Thần.

Sinh Mệnh Ma Thần thấy vậy, cũng không né tránh!

Trực tiếp thúc đẩy thân thể khổng lồ đó, lao về phía Nguyên Thủy.

Sau đó trong Hồng Hoang tinh không, một đạo quang mang màu xanh đen mang theo uy thế hùng vĩ vô cùng đang nhanh chóng lao về

một nơi.

Ở phía đối diện, một đạo quang mang màu trắng tuyết cũng tỏa ra uy thế không thể so sánh và từng trận thời không chi lực, cũng đang nhanh chóng bay về một nơi.

"Ầm!" Sau đó, trong ánh mắt vô cùng mong đợi của chúng sinh Hồng Hoang, hai đạo quang mang va chạm vào nhau.

Một tiếng vang vô cùng lớn vang lên, sau đó toàn bộ Hồng Hoang liền chấn động!

Một đạo sóng xung kích cực kỳ mạnh mẽ ngưng tụ thành hình sau khi hai đạo quang mang va chạm vào nhau, không ngừng tỏa ra xung quanh.

Đạo sóng xung kích mạnh mẽ đó mang theo uy lực không thể diễn tả bằng lời, trực tiếp xé toạc một lỗ hổng khổng lồ trong hắc khí bao phủ Hồng Hoang tinh thần, ức vạn tinh thần lại lần nữa chiếu rọi ánh sáng đẹp nhất của mình xuống Hồng Hoang.

Sau khi đạo sóng xung kích uy lực vô cùng mạnh mẽ đó xé ra một vết rách trên Hồng Hoang tinh không, uy thế không hề giảm mà khuếch tán về phía Hồng Hoang đại địa và Thiên Đình.

Hạo Thiên đang quan chiến trong Thiên Đình cảm nhận được một luồng trời đất rung chuyển, sau đó trong lòng đột nhiên dâng lên một cảm giác: "Hồng Hoang rung chuyển, tất định mang theo đại biến không thể diễn tả bằng lời!

Xem ra kiếp nạn của Thiên Đình ta, lại sắp đến." Sau khi nhớ lại những gì trong lòng, Hạo Thiên có chút thở dài tự lẩm bẩm một câu!

Sau đó liền thần sắc bình tĩnh nhìn về phương xa, nơi ba động khủng bố đang lao tới với tốc độ cực nhanh.

Ba động vô cùng khủng bố đó sau một thời gian ngắn bay lượn, đã

đến Thiên Đình, hoặc cũng có thể là di chỉ Thiên Đình.

Lúc này Hạo Thiên không còn vẻ thản nhiên như trước, hiện tại mặt đầy kinh hãi!

Ngay cả những việc đã chuẩn bị sắp xếp xong, cũng không kịp thời đối phó.

Hạo Thiên nhìn khí tức khủng bố ngày càng gần, trong lòng ngoài đại kinh ra chỉ còn một ý niệm, đó là sống sót!

Sau đó Hạo Thiên vào khoảnh khắc ba động khủng bố đó lan đến Thiên Đình, đã thành công bảo vệ được tính mạng.

Một màn sáng không lớn không nhỏ vừa vặn xuất hiện trước mặt Hạo Thiên, giúp y chống đỡ uy hiếp lớn nhất.

"Năng lượng thật mạnh, quả không hổ là giao chiến cấp bậc Thánh nhân!

Chỉ là dư ba thôi, mà đã có uy lực mạnh mẽ như vậy." Sau khi gian nan chống đỡ đạo dư ba khủng bố đó, Hạo Thiên sắc mặt vô cùng ngưng trọng nhìn sâu vào Hồng Hoang tinh không tự lẩm bẩm!

Nhưng sau khi nhìn một lúc, Hạo Thiên liền thu hồi ánh mắt, quay sang nhìn Thiên Đình!

Nhưng sau khi nhìn thấy bộ dạng hiện tại của Thiên Đình, không khỏi nhíu mày.

Thiên Đình hiện tại sau khi bị đạo ba động khủng bố kia tập kích, trở nên vô cùng đổ nát!

Đại lượng cung điện bị phá hủy trong khoảnh khắc vừa rồi.

Đại lượng tiên nhân và đại lượng thiên binh thiên tướng cũng trong ba động khủng bố vừa rồi, bị thương nghiêm trọng!

Tạm không nói đến việc Hạo Thiên trong Thiên Đình đối mặt với

cục diện tồi tệ trước mắt xử lý như thế nào, đạo ba động khủng bố kia sau khi đi qua Thiên Đình, uy lực không giảm mà lan về phía Hồng Hoang đại lục!

Trong Hồng Hoang đại lục, các thế lực lớn đều có cảm ứng! 186.

Chương 448

Cho nên đều như lâm đại địch, khẩn cấp triển khai công tác phòng ngự.

Chỉ là, tốc độ của đạo ba động khủng bố đó vượt xa tưởng tượng của họ!

Khi họ vừa mới phản ứng, đạo ba động khủng bố đó đã bắt đầu tàn phá Hồng Hoang.

Chuyện này khiến một số lão gia hỏa ẩn giấu, đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong không thể nhịn được nữa! 187.

Cho nên các đại năng dưới sự bất đắc dĩ đồng loạt ra tay, tiêu trừ đạo dư ba khủng bố đó.

Nhưng lúc này, cách lúc dư ba tàn phá Hồng Hoang đã được một canh giờ!

Lúc này Hồng Hoang tổn thất thảm trọng, vô số thế lực yếu nhỏ trong nháy mắt đã tan thành tro bụi!

Vô số sinh linh tu vi thấp kém, cũng trong đạo dư ba khủng bố đó mà mất mạng.

"Thánh nhân bất tử, đại đạo bất chỉ!

Uy của Thánh nhân, vô địch tại Hồng Hoang!" Trong Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử nhìn Hồng Hoang bị phá hoại, không khỏi nhẹ giọng nói!

Ở rìa Hồng Hoang và Hỗn Độn, Hồng Quân nhìn dư ba khủng bố vừa tàn phá Hồng Hoang, không khỏi nhíu mày.

Nhưng sau đó, mày Hồng Quân lại giãn ra!

Chỉ là tâm tình của ông lại không tốt như vừa rồi.

Trong Hồng Hoang tinh không, hai đạo quang mang đang không ngừng giao chiến!

Dư ba khủng bố của chúng đủ để nghiền nát tinh thần xung quanh.

Nếu không phải thực lực Nguyên Thủy cao hơn một bậc, có thể nắm giữ chủ động chiến trường!

Chỉ dựa vào sức phá hoại của hai người, e rằng Hồng Hoang cũng phải bị hủy diệt gần một nửa.

Sinh Mệnh Ma Thần mặc dù hiện tại thực lực cũng đã đạt đến cảnh giới Hỗn Nguyên đỉnh phong, dựa vào cảnh giới của mình đối với cảnh giới Hỗn Nguyên đã thuộc lòng, căn bản không có chút gì xa lạ.

Nhưng, mặc dù Sinh Mệnh Ma Thần mạnh mẽ nhưng so với Nguyên Thủy vẫn có một số khác biệt nhỏ!

Ở cảnh giới này, một chút khác biệt vô cùng nhỏ đã đủ để chứng minh cao thấp của hai người, đã đủ để quyết định thắng bại của một trận chiến.

Đương nhiên, lúc này Nguyên Thủy đang chiếm cứ một vài ưu thế, có thể áp đảo Sinh Mệnh Ma Thần.

Nhưng Sinh Mệnh Ma Thần dù sao cũng là Hỗn Độn Ma Thần, cảnh giới trước kia vô cùng cao thâm!

Cho nên dù bị áp đảo, trong thời gian ngắn cũng sẽ không có vấn đề gì.

Các Hỗn Độn Ma Thần khác thấy hai bên đang giao chiến giằng co, cũng liếc nhìn nhau rồi lộ ra nụ cười âm lãnh!

“Sinh Mệnh Ma Thần, ta đến giúp ngươi!” Bạch Hổ Ma Thần

gầm lớn một tiếng, sau đó dẫn theo mấy Hỗn Độn Ma Thần khác khí thế hung hăng xông vào chiến đoàn.

Sinh Mệnh Ma Thần thấy vậy thì khẽ nhíu mày, dường như có chút bất mãn với việc bọn chúng nhúng tay vào!

Nhưng y cũng không nói gì.

Nguyên Thủy cũng nhíu mày, trên mặt hiện lên vẻ ngưng trọng!

"Lấy nhiều hiếp ít sao?

Hỗn Độn Ma Thần các ngươi cũng chỉ có chút bản lĩnh đó thôi à!

Quả nhiên là bùn loãng không trát được tường, một lũ rác rưởi!" Mặc dù vẻ mặt ngưng trọng, trong lòng cũng đã cảnh giác, nhưng ngoài miệng Nguyên Thủy lại nói lời vô cùng sắc bén!

Sinh Mệnh Ma Thần nghe xong, không có chút biểu cảm thay đổi nào!

Nhưng tốc độ tấn công đã nhanh hơn vài phần.

Các Hỗn Độn Ma Thần khác nghe xong lại vô cùng phẫn nộ!

Ngọn lửa phẫn nộ ấy thậm chí có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

"Hay cho một Nguyên Thủy Thánh Nhân!

Không chỉ thực lực cao cường, công phu miệng lưỡi cũng không yếu. 188.

Nhưng ta muốn xem xem, dưới sự liên hợp công kích của bọn ta!

Ngươi có thể giống như Bàn Cổ, chống đỡ được hay không." Bạch Hổ Ma Thần sau khi phẫn nộ hừ lạnh một tiếng, giọng điệu vô cùng rét buốt nói!

Sau đó, một đám Hỗn Độn Ma Thần chuẩn bị liên thủ cùng nhau đối phó Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy thấy cảnh này thần sắc không đổi, một đôi mắt sắc bén lườm qua mấy gã Hỗn Độn Ma Thần, rồi cười lạnh một tiếng dường như đang chế giễu bọn chúng tự không lượng sức.

"Nhiều người thì mạnh sao?

Nếu như vậy thì Bàn Cổ đại thần căn bản không thể khai tịch Hồng Hoang!

Cho nên bất luận các ngươi tụ tập lại hay tách ra, đều không thể thoát khỏi cái chết!" Nguyên Thủy nói bằng giọng điệu lạnh lẽo, đồng thời từng đạo bảo quang từ trên người hắn lóe lên!

Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ!

Tiên Thiên Chí Bảo Càn Khôn Đỉnh!

Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung!

Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên!

Tổng cộng bốn kiện Tiên Thiên Chí Bảo trong những luồng bảo quang rực rỡ ấy, xuất hiện xung quanh Nguyên Thủy!

Sau đó Nguyên Thủy tay cầm Bàn Cổ Phiên, đầu đội Hỗn Độn Chung!

Chân đạp Thái Cực Đồ, sau lưng lơ lửng Càn Khôn Đỉnh!

Từng luồng dao động cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo không ngừng lan tỏa từ trên người Nguyên Thủy, một đám Hỗn Độn Ma Thần sau khi cảm ứng được thì trong lòng chợt lạnh đi.

Ngay cả Sinh Mệnh Ma Thần khi thấy nhiều Tiên Thiên Chí Bảo như vậy cũng không khỏi ngây người!

Trong mắt hiện lên vẻ không thể tin nổi.

"Không thể nào, sao có thể có nhiều Tiên Thiên Chí Bảo như vậy!"

Sau đó Sinh Mệnh Ma Thần nhìn về phía Nguyên Thủy, nhìn rõ những Tiên Thiên Chí Bảo trên người hắn!

Y hiểu ra tất cả đều là thật, vì vậy vội vàng hỏi!

Chương 449

"Ha ha!" Nguyên Thủy nghe xong chỉ cười ha ha một tiếng, không trả lời câu hỏi của Sinh Mệnh Ma Thần!

Nhưng đôi mắt Nguyên Thủy mang theo ánh nhìn sắc bén vô cùng nhìn về phía những Hỗn Độn Ma Thần đang kinh ngạc kia.

Số lượng Tiên Thiên Chí Bảo trên người Nguyên Thủy nhiều đến mức khiến người ta kinh hãi!

Trọn vẹn bốn kiện Tiên Thiên Chí Bảo!

Ở trong Hồng Hoang, e rằng ngoài Nguyên Thủy ra, không thể tìm được người thứ hai.

Cho nên không chỉ những Hỗn Độn Ma Thần kiến thức rộng rãi kia bị chói mù hai mắt, trực tiếp bị số lượng Tiên Thiên Chí Bảo của Nguyên Thủy làm cho chấn động.

Chúng sinh Hồng Hoang, bao gồm cả những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh và Chuẩn Thánh đỉnh phong cũng rơi vào chấn động!

Phải biết rằng hiện tại ở Hồng Hoang một kiện Tiên Thiên Linh Bảo đã vô cùng hiếm có, đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh muốn có được một kiện Tiên Thiên Linh Bảo cũng là chuyện vô cùng khó khăn.

Cho nên khi biết Nguyên Thủy sở hữu bốn kiện Tiên Thiên Chí Bảo, chúng sinh Hồng Hoang cùng một đám đại năng ngoài chấn động ra thì tràn ngập ghen tị!

Từng đôi mắt đỏ ngầu gắt gao nhìn chằm chằm vào những Tiên Thiên Chí Bảo đang tỏa ra thần uy vô lượng, nội tâm rục rịch.

Nhưng vì sợ hãi uy lực của Nguyên Thủy, bọn họ cũng chỉ có thể nhìn, chỉ có thể ghen tị trong lòng!

Chứ không dám hành động, sợ sẽ gây ra hậu quả khôn lường.

Nhưng hạt giống tham lam đã gieo xuống, chỉ cần cho bọn họ một tia cơ hội, họ sẽ bất chấp tất cả lao lên, đoạt lấy thứ mà họ cho là không thể có được.

Trong Nhân Hoàng Điện của Nhân tộc, Phục Hy lúc này đang ngẩng đầu nhìn lên trời!

Quan sát nhất cử nhất động trên tinh không Hồng Hoang.

Khi vừa thấy vô số kiện Tiên Thiên Chí Bảo bên cạnh Nguyên Thủy, ngay cả Phục Hy cũng trực tiếp ngây người!

Ánh mắt dán chặt vào những Tiên Thiên Chí Bảo đó, không thể dứt ra.

Thấy Phục Hy sắp càng lún càng sâu, dần dần hóa thành nô lệ của dục vọng!

Thì bên trong cơ thể y, một luồng sáng đột nhiên lóe lên.

Phục Hy đột nhiên cảm thấy cơ thể có một cảm giác sảng khoái từ trên xuống dưới, sau đó lập tức tỉnh lại từ trong sự trầm luân đó.

Vào khoảnh khắc tỉnh lại, Phục Hy lập tức phản ứng, nhất thời cảm thấy vô cùng sợ hãi!

"Chỉ thiếu một chút, chỉ thiếu một chút nữa là xong rồi!" Vừa cố gắng bình ổn tâm tình, Phục Hy vừa lẩm bẩm với đôi mắt có chút vô thần!

Trong Hồng Hoang, chuyện tương tự như Phục Hy không ít, một bộ phận có thể tỉnh lại dưới các loại nhắc nhở, nhưng cũng có một bộ phận trầm luân trong ảo ảnh, không thể thoát ra được nữa.

"Nguyên Thủy, quả nhiên không hổ là Nguyên Thủy!

Nhiều Tiên Thiên Chí Bảo như vậy, quả nhiên khiến người ta vô

cùng động lòng!" Trên tinh không Hồng Hoang, thân ảnh Hồng Quân ngày càng tiếp cận Nguyên Thủy!

Nhưng khi Nguyên Thủy cảm ứng được nguy hiểm, điều động Tiên Thiên Chí Bảo trong tay ra, Hồng Quân cũng bị dọa cho giật nảy mình!

Mặc dù sẽ không vì mê đắm Tiên Thiên Chí Bảo mà rơi vào dục vọng, nhưng số lượng Tiên Thiên Chí Bảo khổng lồ như vậy thuộc về một người, xác thực khiến người ta vô cùng chấn động.

Sau đó, Hồng Quân bị kinh hãi lập tức tăng tốc, cấp tốc lao về phía Nguyên Thủy!

Phía Nguyên Thủy, đúng lúc hắn đang tỏa ra uy thế vô tận, định một đòn giải quyết đám Hỗn Độn Ma Thần.

Thì những Hỗn Độn Ma Thần vốn đang bị chấn động cũng dần dần tỉnh táo lại, sau đó khi nhìn về phía Nguyên Thủy, hai mắt phóng ra ánh nhìn hung ác, vẻ tham lam không che giấu hiện rõ trên mặt.

"Nguyên Thủy, mau giao Tiên Thiên Chí Bảo trong tay ra!

Bọn ta có thể tha cho ngươi một mạng, nếu không thì, chờ chết đi!" Bạch Hổ Ma Thần hai mắt tỏa ra ánh sáng hung ác, một thân khí tức hung hãn lan tràn trên người!

Trên mặt tràn đầy dục vọng vô hạn nhìn về phía Nguyên Thủy, đồng thời giọng điệu vô cùng kiêu ngạo nói!

Lúc này, Hỗn Độn Ma Thần đã bị dục vọng che mờ hai mắt, lại thêm đang ở trong Hồng Hoang, mỗi thời mỗi khắc đều bị Hồng Hoang can nhiễu.

Cho nên những ảnh hưởng không biết trong Hồng Hoang đã khiến chúng đưa ra phán đoán sai lầm, làm ra chuyện sai lầm!

Dù có bị ảnh hưởng hay không, thái độ hiện tại của Bạch Hổ Ma Thần đã chọc giận Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy nghe những lời cực kỳ kiêu ngạo đó xong, không hề đáp lại chính diện!

Chỉ liếc nhìn Bàn Cổ Phiên trong tay, sau đó nhẹ nhàng nói một tiếng: "Lại đến lúc chiến đấu rồi, chỉ hy vọng các ngươi có thể chống cự lâu hơn một chút!

Có thể khiến ta tận hứng." Nguyên Thủy nói xong, Bàn Cổ Phiên khẽ run lên, dường như đang đáp lại lời của hắn!

Nguyên Thủy cảm nhận được liền mỉm cười, sau đó nhẹ nhàng vuốt ve nó, an ủi: "Đừng nóng vội, lập tức có thể ra tay rồi!" Sau khi được Nguyên Thủy an ủi, Bàn Cổ Phiên vốn đang run rẩy kịch liệt dần dần không còn động tĩnh!

Nhưng uy áp nhàn nhạt tỏa ra từ thân nó lại càng thêm cường thịnh, từng luồng hàn quang lóe lên trên Bàn Cổ Phiên!

Nguyên Thủy thấy vậy chỉ mỉm cười không nói gì, sau đó ngẩng đầu nhìn về một nơi nào đó trên tinh không Hồng Hoang, khẽ nói: "Hồng Quân đạo hữu, đã đến rồi sao còn chưa hiện thân?" Hồng Quân đang trốn ở một nơi nào đó trên tinh không Hồng Hoang, nghe lời Nguyên Thủy xong, trong mắt chợt lóe lên một tia tinh quang, nhìn Nguyên Thủy đang thần thái tự nhiên, trong lòng thầm nghĩ: "Xem ra, Nguyên Thủy quả thực sắp bước ra một bước kia!

Không ngờ, lại là hắn đạt tới trước tiên!

Ngay cả bần đạo, người thừa kế Thiên Đạo, người hợp đạo Hồng Hoang cũng bị hắn vượt qua." Mặc dù trong lòng có chút cảm khái, nhưng Hồng Quân vẫn lập tức đứng ra!

Hiện thân trên tinh không Hồng Hoang, một ánh mắt ôn hòa nhìn

về phía Nguyên Thủy!

"Nguyên Thủy đạo hữu hảo nhãn lực, quả nhiên không hổ là một trong Bàn Cổ Tam Thanh!

Xem ra đạo hữu hiện tại sắp bước ra một bước kia rồi nhỉ?" Sau đó Hồng Quân làm lơ những Hỗn Độn Ma Thần có chút căng thẳng vì sự xuất hiện của mình, cũng làm lơ chúng sinh Hồng Hoang đang kinh ngạc vì sự xuất hiện của mình, chuyển sang nói nhỏ!

"Một bước kia tuy gần, nhưng muốn bước ra lại không phải chuyện dễ dàng!" Nguyên Thủy nghe lời Hồng Quân, hiểu được ý của y, sau đó nhẹ nhàng đáp lại!

Hồng Quân nghe xong gật gật đầu, đồng thời thầm nghĩ: Xem ra là thật rồi!

Nhưng một bước này có thể bước ra hay không, phải xem tạo hóa của Nguyên Thủy.

Khi Nguyên Thủy và Hồng Quân đang giao đàm, đám Hỗn Độn Ma Thần bên cạnh lại vô cùng tức giận!

Bởi vì trong mắt chúng, bộ dạng của Nguyên Thủy và Hồng Quân là đang coi thường chúng!

Căn bản không coi chúng ra gì.

"Thật là khinh người quá đáng, đã như vậy!

Vậy thì chịu chết đi!" Bạch Hổ Ma Thần đi đầu không chịu nổi áp lực hư vô mờ mịt đó, phẫn nộ gầm lên một tiếng rồi toàn lực ra tay!

Một đòn tấn công ẩn chứa pháp tắc theo đó được phát ra, Nguyên Thủy cảm ứng được thì mày hơi nhíu lại!

Dường như vô cùng bất mãn với hành động của Bạch Hổ Ma Thần.

Tùy tay đánh ra một kích, nhất thời một đòn tấn công do pháp tắc thời gian và không gian tạo thành theo đó được phát ra!

Chương 450

Đồng thời Nguyên Thủy nói với Hồng Quân: "Hồng Quân đạo hữu, đám Hỗn Độn Ma Thần này thực sự quá mức, đối với Hồng Hoang vô cùng bất lợi, chi bằng chúng ta liên thủ, diệt trừ toàn bộ chúng!" Hồng Quân nghe xong gật gật đầu, đúng ý của y, nhẹ giọng nói: "Tự nhiên, thân là dư nghiệt của Ma Thần, nhiễu loạn trật tự Hồng Hoang: đáng tru!" Sau đó hai người gật đầu, ánh mắt giao nhau thăm dò, rồi cùng nhìn về phía đám Hỗn Độn Ma Thần!

Trong đám Hỗn Độn Ma Thần ở phía đối diện, Sinh Mệnh Ma Thần thấy Nguyên Thủy và Hồng Quân liên thủ, sắc mặt lập tức lạnh đi!

"Chết tiệt, lại liên hợp với nhau!

Xem ra, ta phải dùng đến thực lực thật sự rồi." Nhìn Nguyên Thủy và Hồng Quân đang chậm rãi tiến lại, sắc mặt Sinh Mệnh Ma Thần biến đổi liên tục!

Sau một hồi giằng co nội tâm, y lạnh lùng nói.

Các Hỗn Độn Ma Thần khác nghe lời Sinh Mệnh Ma Thần, cũng hiểu ý của y!

Sau đó cũng mang vẻ mặt lạnh lẽo nhìn về phía Nguyên Thủy và Hồng Quân!

Nguyên Thủy đang tiến về phía Hỗn Độn Ma Thần, thấy chúng có phòng bị, liền cười khinh thường!

Sau đó sau lưng hắn một đồ án Thái Cực bay lên, pháp tắc thời gian và không gian bắt đầu không ngừng biến đổi, hình thành từng đồ án phù văn tràn ngập khí tức huyền ảo, dần dần hiện ra sau lưng

Nguyên Thủy.

Đồng thời, bốn kiện Tiên Thiên Chí Bảo trong tay Nguyên Thủy cũng bắt đầu tỏa sáng rực rỡ!

Từng kiện chí bảo tỏa ra ánh sáng vô cùng sắc bén, trực tiếp trấn áp không gian xung quanh Nguyên Thủy, hình thành một vòng phòng ngự tuyệt đối bao bọc lấy hắn.

Hỗn Độn Ma Thần thấy vậy, lập tức gầm lớn một tiếng, sau đó từng đòn tấn công pháp tắc nối tiếp nhau bay tới!

Nhưng dưới sự phòng ngự liên hợp của bốn kiện Tiên Thiên Chí Bảo, mấy đòn tấn công pháp tắc cỏn con căn bản không phá được phòng ngự!

Hoàn toàn không thể gây ra bất kỳ thương tổn nào cho Nguyên Thủy.

Nhưng hành động như vậy cũng đã chọc giận Nguyên Thủy, cho nên Nguyên Thủy lạnh lùng nói với Bàn Cổ Phiên: "Bàn Cổ Phiên, Phá chi áo nghĩa!

Khai Hồng Hoang!" Sau đó Nguyên Thủy vung Bàn Cổ Phiên, về phía Hỗn Độn Ma Thần khẽ vạch một đường!

Một luồng sáng đủ khiến trời đất thất sắc bừng lên vào lúc này!

Khi luồng sáng ấy xuất hiện!

Thiên địa vì nó biến sắc, nhật nguyệt vì nó thần phục!

Trong mắt chúng sinh Hồng Hoang, bầu trời vốn đang quang đãng vạn dặm trong nháy mắt tối sầm lại!

Đồng thời xung quanh từng luồng khí tức không tên không ngừng hội tụ, khiến người ta vô cùng kinh ngạc và khó hiểu.

Khi chúng sinh Hồng Hoang còn đang kinh ngạc, các đại năng cảnh

giới Chuẩn Thánh như có điều suy tư!

Thì một luồng sáng rạch ngang toàn bộ Hồng Hoang!

Chúng sinh Hồng Hoang bao gồm cả đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh thấy vậy lập tức kinh ngạc đến ngây người, sau đó toàn thân bắt đầu run rẩy, trong lòng đột nhiên dâng lên một cảm giác muốn thần phục.

Bàn Cổ Phiên đệ nhất áo nghĩa, Phá chi áo nghĩa!

Kế thừa uy năng cường đại của Khai Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phủ khi khai tịch Hồng Hoang!

Dù thực lực hiện tại của Nguyên Thủy không thể so sánh với Bàn Cổ đại thần, Bàn Cổ Phiên hiện tại cũng không thể so sánh với Khai Thiên Chí Bảo năm xưa, nhưng chúng sinh Hồng Hoang cũng không phải là ba ngàn Ma Thần.

Cho nên, dưới một đòn tấn công khiến trời đất thất sắc đó!

Vạn vật Hồng Hoang không dám không phục!

Ngay cả Hồng Quân ở cách Nguyên Thủy không xa, cảm nhận được luồng khí tức khiến người ta có cảm giác muốn thần phục đó!

Cũng không khỏi ngẩng đầu nhìn lên trời, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Nhưng sắc mặt lúc này của y không tốt chút nào, vô cùng khó coi!

"Công kích mạnh mẽ như vậy, không nên xuất hiện ở Hồng Hoang!

Không nên nắm giữ trong tay kẻ khác." Sau khi trầm mặc một lát, Hồng Quân khẽ thở dài một tiếng rồi kiên định nói!

Lúc này Hồng Quân đã coi Nguyên Thủy là kẻ địch lớn nhất, dù sao Hồng Hoang quá nhỏ, không thể chứa được hai tôn tồn tại siêu

việt hơn cả những kẻ mạnh nhất hiện tại.

Gần đó, Nguyên Thủy dường như có chút cảm giác, nhìn về phía Hồng Quân lộ ra một nụ cười khó hiểu.

Nhưng dù hai người tranh đấu thế nào, cũng đều sẽ lấy việc bảo đảm an định của Hồng Hoang làm tiền đề!

Dù sao Hồng Hoang là căn cơ hiện tại của họ, thế giới Hồng Hoang một khi bị hủy diệt, đối với họ tuyệt đối là một tai nạn không thể chịu đựng nổi.

Sinh Mệnh Ma Thần và đám Hỗn Độn Ma Thần không biết tình hình nội bộ thế giới Hồng Hoang, cũng như ân oán giữa Nguyên Thủy và Hồng Quân.

Hiện tại, chúng chỉ cần vượt qua kiếp nạn trước mắt!

"Đây là thực lực thật sự của ngươi sao?

Quả nhiên không hổ là một trong những kẻ mạnh nhất thế giới này!

Quả nhiên không hổ là tồn tại có thể sở hữu nhiều Tiên Thiên Chí Bảo như vậy." Nhìn trước mắt chiêu kia: Phá chi áo nghĩa, Khai Hồng Hoang!

Sinh Mệnh Ma Thần cảm khái một tiếng, trong mắt tràn đầy vẻ khâm phục!

Nhưng ngay sau đó, Sinh Mệnh Ma Thần bắt đầu phản kích.

"Sinh mệnh trường hà, nghe theo triệu hoán của ta!" Để đối phó với đòn tấn công áo nghĩa chí mạng tuyệt đối đó, Sinh Mệnh Ma Thần cũng đã sử dụng đòn tấn công mạnh nhất của mình!

Một bí thuật tuyệt đối, một bí thuật chỉ có Sinh Mệnh Ma Thần mới có thể sử dụng, cũng là pháp thuật mạnh nhất mà Sinh Mệnh Ma

Thần hiện tại có thể sử dụng.

Nếu Sinh mệnh trường hà không thể ngăn cản được đòn tấn công áo nghĩa kinh khủng đó!

Sinh Mệnh Ma Thần chỉ có thể tự nhận xui xẻo, ảm đạm vẫn lạc.

Ở phía đối diện Hỗn Độn Ma Thần, Nguyên Thủy sau khi thấy trường hà thời không thì trong lòng đột nhiên dâng lên một tia kiêng kỵ.

Nhưng sau khi nhìn lại vô số Tiên Thiên Chí Bảo trong tay, Nguyên Thủy cũng dần dần yên tâm, tĩnh lặng chờ đợi kết quả tiếp theo.

Theo sau Sinh mệnh trường hà từ trong hư không Hỗn Độn phun trào ra, Sinh mệnh trường hà mang theo sức mạnh bàng bạc vô cùng quét ngang toàn bộ Hồng Hoang.

Trong ánh mắt vừa kinh ngạc vừa chấn động của chúng sinh Hồng Hoang, Sinh mệnh trường hà đã thể hiện năng lực cường đại của mình!

Khi nước sông chảy qua, chính là ngày sinh mệnh chấm dứt.

Nhưng may mắn là đòn tấn công cường đại đủ để hủy diệt hơn nửa sinh linh Hồng Hoang đó không ở lại Hồng Hoang lâu!

Nó tĩnh lặng bay lên trên, muốn giao phong với Phá chi áo nghĩa.

"Đã tự dâng tới cửa, vậy thì đừng trách ta!" Nguyên Thủy thấy vậy không những không có chút khó chịu nào, ngược lại còn có chút vui vẻ gật đầu!

Cảnh này cũng khiến các Hỗn Độn Ma Thần bên cạnh có chút lo lắng, Sinh Mệnh Ma Thần lại càng mặt mày tái mét, không ngờ người mà mình coi trọng lại có sự chênh lệch lớn đến vậy với người mình

cần đối phó.

Chương 451

Sau đó Sinh mệnh trường hà liền dưới sự chú thị của một đám Hỗn Độn Ma Thần, mang theo hồng lưu cuồn cuộn xông lên trời!

Trên bầu trời, một luồng sáng màu trắng sữa đang với tốc độ không thể ngăn cản bay xuống.

Sau đó ở giữa không trung, một luồng hồng lưu màu xanh lục và một luồng hồng lưu màu trắng va chạm vào nhau, bùng nổ ra năng lượng vô cùng kinh khủng.

Một luồng sóng xung kích cực kỳ mạnh mẽ dưới sự va chạm của hai đòn tấn công cường đại dần dần hình thành!

Sau đó, luồng sóng xung kích mang theo các loại pháp tắc thời không và sinh mệnh với một thế không ai có thể ngăn cản, lan ra khắp Hồng Hoang!

"Có chút thú vị, lại có thể làm được như vậy!

Xem ra, ngươi quả thực có chút thú vị!" Khi thấy đòn tấn công do Phá chi áo nghĩa ngưng tụ bị phá giải, thần sắc Nguyên Thủy trở nên có chút khác thường.

Nhìn màn sáng vốn bao phủ trên bầu trời Hồng Hoang dần dần biến mất, trên người hắn lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Điều này khiến một đám đại năng cùng các Hỗn Độn Ma Thần vô cùng kỳ quái, đồng thời Hỗn Độn Ma Thần sau khi hoan hô thắng lợi vừa rồi, liền lại một lần nữa tiến vào trạng thái chiến đấu!

Lúc này chúng đang tập trung tinh thần chú ý đến đòn tấn công thứ hai của Nguyên Thủy, mà quên mất bên cạnh mình ngoài Nguyên Thủy ra, còn có sự tồn tại của Hồng Quân.

Cho nên khi đám Hỗn Độn Ma Thần do Sinh Mệnh Ma Thần cầm đầu, dồn sự chú ý về phía Nguyên Thủy, Hồng Quân đã ra tay!

Sau lưng đám Hỗn Độn Ma Thần, Hồng Quân lặng lẽ đứng đó nhìn chúng rồi khẽ nhắm mắt!

"Thiên chi trừng phạt!" Sau đó với giọng điệu vô cùng nhẹ nhàng của Hồng Quân, một đòn tấn công ngưng tụ sức mạnh của Thiên Đạo Hồng Hoang theo đó được phát ra!

Đám Hỗn Độn Ma Thần đang tập trung tinh thần, không ngừng nghiên cứu Nguyên Thủy đột nhiên cảm thấy sau lưng lạnh toát!

Sau đó không nhịn được ngẩng đầu nhìn lên trời, liền phát hiện trên bầu trời vô số luồng sáng đang với tốc độ cực nhanh rơi xuống.

"Không ổn, có nguy hiểm!" Một Hỗn Độn Ma Thần sau khi sững sờ liền phản ứng nhanh chóng!

Sau đó lo lắng liếc nhìn các Hỗn Độn Ma Thần khác bao gồm cả Sinh Mệnh Ma Thần, rồi nói: "Mọi người mau chạy, có tấn công!" Nói xong, hắn liền bay về phía xa, muốn thoát khỏi nơi thị phi này.

Các Hỗn Độn Ma Thần khác sau khi sững sờ, liền có thể cảm nhận được sự tồn tại nguy hiểm sau lưng, trong lòng thầm kêu không ổn, sắc mặt vô cùng khó coi ngẩng đầu nhìn trời.

Sau đó liền phát hiện một cảnh tượng vô cùng không muốn thấy, vô số tinh quang mang theo sức mạnh bàng bạc vô cùng từ trên tinh không Hồng Hoang rơi xuống, thẳng tắp đập về phía nơi chúng đang đứng.

Dưới cảm giác nguy hiểm sắp ập đến, ngay cả đám Hỗn Độn Ma Thần cũng vô cùng hoảng loạn!

Bây giờ ngay cả đường chạy trốn cũng đã quên mất, Sinh Mệnh Ma Thần lúc này lại vô cùng bình tĩnh.

Bởi vì y biết, chạy trốn có dễ dàng như vậy sao?

Có hai vị tồn tại tuyệt đối kia, Sinh Mệnh Ma Thần cùng các Hỗn Độn Ma Thần khác đừng mong sống sót rời khỏi Hồng Hoang.

Nhưng đây không phải là nguyên nhân khiến y trấn tĩnh như vậy, nguyên nhân thực sự nằm trong tay y!

Ở cách Hỗn Độn Ma Thần không xa, Nguyên Thủy ngẩng đầu nhìn những luồng sáng không ngừng rơi xuống từ bầu trời!

Khẽ lẩm bẩm: "Uy lực của Thiên Đạo, quả nhiên sâu không lường được!" Mặc dù trong lòng có chút cảm thán, nhưng trên mặt lại lộ ra một tia chiến ý!

Nhưng vì đại cục Hồng Hoang, Nguyên Thủy đã nhẫn nhịn!

Không giao phong với Hồng Quân, không có nghĩa là không ra tay với Hỗn Độn Ma Thần.

Hiện tại Hỗn Độn Ma Thần đang chạy trốn khắp nơi tránh né sự tấn công của những luồng sáng, đồng thời từng tiếng gầm giận dữ từ trong đó truyền ra!

Trong cảnh tượng như vậy, Nguyên Thủy đã vung ra áo nghĩa thứ hai của Bàn Cổ Phiên: Lập chi áo nghĩa!

Diễn âm dương!

Dưới sự vung vẩy của Nguyên Thủy, cùng với sự hỗ trợ của hai đại pháp tắc thời gian không ngừng tuôn ra từ trên người hắn, Lập chi áo nghĩa đã ngưng tụ thành đòn tấn công mạnh nhất.

Sau đó một đồ án Thái Cực bình thường không có gì lạ xuất hiện trong Hồng Hoang, bao vây lấy đám Hỗn Độn Ma Thần!

Những Hỗn Độn Ma Thần đó tuy không hiểu áo nghĩa của Bàn Cổ Phiên, nhưng cũng biết hiện tại vô cùng nguy hiểm, một khi hơi bất

cẩn là có khả năng vẫn lạc.

Cho nên, chúng vô cùng muốn thoát khỏi tấm lưới pháp luật đang bao phủ trên đỉnh đầu!

Thoát khỏi sự trói buộc của Nguyên Thủy.

Chỉ là ngoài Sinh Mệnh Ma Thần ra, thực lực của các Hỗn Độn Ma Thần khác không đủ Hỗn Nguyên trung kỳ!

Chỉ dựa vào cảnh giới Hỗn Nguyên trung kỳ, căn bản không thể đối kháng với Nguyên Thủy.

Cho nên dù Hỗn Độn Ma Thần ra sức giãy giụa, sử dụng thần thông pháp thuật cường đại, cùng với tấn công pháp tắc cũng không có chút tác dụng nào.

Phản ứng kịch liệt như vậy, đổi lại một kết quả, đó chính là: "Trấn áp!" Nguyên Thủy đứng giữa một vùng tinh không, nhìn mấy gã Hỗn Độn Ma Thần trước mắt đang phấn đấu giãy giụa dưới Lập chi áo nghĩa của Bàn Cổ Phiên, không muốn chấp nhận kết quả thất bại, không khỏi hừ lạnh một tiếng!

Đồ án bát quái bình thường không có gì lạ sau một tiếng hừ lạnh của Nguyên Thủy, liền tỏa ra kim quang nhàn nhạt!

Sau đó một luồng sáng trông có vẻ bình thường, nhưng lại ẩn chứa vô số thiên địa chí lý, sở hữu uy năng vô thượng: Tạo Hóa Huyền Quang từ trong đồ án Thái Cực đó chậm rãi bay lên!

Sinh Mệnh Ma Thần và các Hỗn Độn Ma Thần khác sau khi cảm nhận áp lực từ đồ án Thái Cực giảm bớt, trong lòng vui mừng!

Nhưng khi thấy luồng huyền quang chậm rãi bay lên, sắc mặt đột nhiên khó coi.

"Tạo Hóa Huyền Quang!

Không thể nào, thế giới này sao có thể có thần quang như vậy!" Sinh Mệnh Ma Thần nhìn luồng huyền quang đang chậm rãi bay lên, vẻ mặt kinh ngạc, đồng thời kinh ngạc nói.

Sau đó Sinh Mệnh Ma Thần phản ứng lại, lập tức ngưng tụ một đòn tấn công tràn ngập pháp tắc, sau đó bất chấp tất cả tấn công về phía luồng huyền quang đó.

Các Hỗn Độn Ma Thần khác cũng sau khi Sinh Mệnh Ma Thần tấn công liền phản ứng lại!

Sau đó gia nhập vào trận chiến, từng đòn tấn công ẩn chứa pháp tắc của riêng mình mang theo uy năng bàng bạc vô cùng bay về phía Tạo Hóa Huyền Quang.

Nhưng dù những đòn tấn công pháp tắc này trông có vẻ mạnh mẽ, nhưng khi sắp chạm đến đồ án Thái Cực, liền phát ra từng tiếng nổ lớn, cùng với từng luồng dao động kinh khủng.

Nhiều luồng sáng vô cùng lớn, vô cùng rực rỡ hiện ra trên tinh không Hồng Hoang, khiến bầu trời vốn tối tăm tăng thêm một phần ánh sáng lộng lẫy đa sắc.

Nhưng trong những luồng sáng rực rỡ đa dạng đó, năng lượng cường đại ẩn chứa lại khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh khủng không thôi!

Một số sinh linh nhát gan thậm chí dưới những luồng sáng rực rỡ đó chạy trốn khắp nơi, không dám xuất hiện bên ngoài, sợ bị ảnh hưởng.

Sau những luồng sáng vô cùng rực rỡ đa dạng, một giọng nói vô cùng băng lãnh vang lên: "Âm dương, ngũ hành!

Trấn áp!" Giọng Nguyên Thủy vô cùng băng lãnh, chúng sinh Hồng Hoang có thể nghe ra một tia nộ ý trong giọng nói băng lãnh đó.

Sau đó đồ án Thái Cực bao phủ trên người Hỗn Độn Ma Thần bắt đầu vận chuyển, bát quái, ngũ hành cùng tứ tượng bắt đầu không ngừng lóe lên!

Các Hỗn Độn Ma Thần trong đồ án Thái Cực cảm nhận được, thần sắc đại biến!

Sau đó vội vàng thi triển ra thủ đoạn cuối cùng.

Chương 452

Trong phút chốc pháp tắc bay múa, đại đạo ngang dọc!

Từng đạo pháp tắc đủ khiến Thánh Nhân hổ thẹn được triển hiện giữa đám Hỗn Độn Ma Thần, để có thể ứng phó với nguy cơ trước mắt, một đám Hỗn Độn Ma Thần cũng đã liều mạng.

Theo sau từng luồng khí tức cường hãn truyền ra ngoài, Nguyên Thủy lại vô cùng băng lãnh nhìn cảnh tượng trước mắt, lạnh lùng nói: "Chỉ là con kiến mà thôi, có lẽ các ngươi từng cường đại nhưng bây giờ chỉ là con kiến!

Con kiến không thể lật mình." Sau đó Nguyên Thủy vẻ mặt khinh thường nhìn những Hỗn Độn Ma Thần đó, đưa tay ra rồi nhẹ nhàng nắm lại!

Tạo Hóa Huyền Quang trong nháy mắt bùng nổ uy năng vô thượng, sau đó một tiếng vang vọng khắp Hồng Hoang vang lên!

"Thiên địa ngũ hành, âm dương phân chia, trấn áp!" Theo sau tiếng vang lớn đó truyền khắp hoang dã, là giọng nói vô cùng băng lãnh của Nguyên Thủy!

Trong phạm vi tấn công của Tạo Hóa Huyền Quang, Sinh Mệnh Ma Thần phải chịu đựng nỗi đau vô cùng kịch liệt, cùng với cảnh tượng không thể dùng lời để miêu tả!

Nhưng dù gặp phải cảnh tượng và ma nạn như vậy, Sinh Mệnh Ma Thần cũng không hề thỏa hiệp với Nguyên Thủy, thậm chí còn phẫn nộ gầm lớn: "Không, ta là Hỗn Độn Ma Thần!

Một Hồng Hoang cỏn con, không thể nào nhốt được ta!" Sau đó từng luồng khí tức huyền diệu lại huyền diệu bao phủ trên người Sinh

Mệnh Ma Thần, giúp y giảm bớt thống khổ, phục hồi thân thể.

Nhưng ngoài y ra, mấy Hỗn Độn Ma Thần còn lại lại không có đãi ngộ như vậy!

Trong mấy Hỗn Độn Ma Thần đó, ngoài Bạch Hổ Ma Thần dựa vào nhục thân cường hãn, khổ sở chống đỡ ra thì các Hỗn Độn Ma Thần còn lại sớm đã không chịu nổi năng lượng khổng lồ đó, cùng với sự dày vò không thể dùng lời miêu tả, hóa thành tro bụi biến mất giữa thiên địa.

Trái ngược với tình hình thảm liệt bên trong Tạo Hóa Huyền Quang, bên ngoài phạm vi tấn công, Nguyên Thủy nghe tiếng gầm giận dữ của Sinh Mệnh Ma Thần xong liền hừ lạnh một tiếng: "Hỗn Độn Ma Thần?

Xem ra ngươi thật vô tri, đến bây giờ vẫn chưa hiểu rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Nhưng như vậy cũng tốt, đến lúc ngươi chết đi sẽ không có nhiều cảm xúc như vậy!" Có lẽ Hỗn Độn Ma Thần cường đại, có lẽ Hỗn Độn Ma Thần trời sinh đã sở hữu pháp tắc!

Nhưng đây không phải là Hỗn Độn, đây là Hồng Hoang!

Thời đại của Hỗn Độn Ma Thần từ sau khi Bàn Cổ đại thần khai thiên lập địa, đã kết thúc!

Những Hỗn Độn Ma Thần này, chẳng qua chỉ là oán niệm của Hỗn Độn Ma Thần trước kia mà thôi!

Chỉ có vẻ ngoài của Hỗn Độn Ma Thần, chứ không có thực chất bên trong.

Dù có cùng pháp tắc với Hỗn Độn Ma Thần, thuộc cùng hệ thống!

Nhưng vẫn không phải là Hỗn Độn Ma Thần chân chính, mà là ảo

ảnh không cam lòng sau khi Hỗn Độn Ma Thần chết đi, trải qua ức vạn năm thai nghén mới sinh ra một loại tồn tại kỳ đặc.

Gần đó, Hồng Quân nghe lời Nguyên Thủy xong, mày hơi nhíu lại, sau đó khi nhìn lại những Hỗn Độn Ma Thần đó, đã tràn ngập sát ý!

"Lại là những dư nghiệt đó, tuyệt đối không thể để chúng tồn tại!" Sau khi biết được Hỗn Độn Ma Thần không phải là Hỗn Độn Ma Thần chân chính, Hồng Quân đã nổi sát tâm!

Sau đó Nguyên Thủy và Hồng Quân nhìn nhau, đều có thể nhận ra một tia sát ý trong mắt đối phương, rồi ngầm hiểu gật đầu, vẻ mặt hung tợn nhìn về phía những tàn niệm Hỗn Độn Ma Thần đó.

Trái ngược với sát ý đầy mặt của Nguyên Thủy và Hồng Quân, trong đồ án bát quái, sau khi trải qua sự tẩy lễ của Tạo Hóa Huyền Quang, ngoài Sinh Mệnh Ma Thần và Bạch Hổ Ma Thần ra, không còn thân ảnh nào khác.

Trạng thái hiện tại của hai Hỗn Độn Ma Thần này cũng không tốt, thông tin mà Nguyên Thủy vừa nói đã khiến tinh thần chúng vô cùng suy sụp.

Sinh Mệnh Ma Thần là tồn tại có tu vi mạnh nhất trong số Hỗn Độn Ma Thần, đương nhiên không hy vọng Hỗn Độn Ma Thần rút lui khỏi vũ đài lịch sử.

Nhưng cú đả kích này quá lớn, phạm vi ảnh hưởng cũng quá rộng!

Tổn thất mà Hỗn Độn Ma Thần phải chịu quá nặng nề, đến mức không thể chịu đựng nổi, lại thêm những lời vừa rồi của Nguyên Thủy đã đả kích khiến thần trí Sinh Mệnh Ma Thần có chút thác loạn.

"Không thể nào, sao chúng ta có thể là giả!

Tuyệt đối không thể, tuyệt đối không phải thật!" Đương nhiên không chỉ có Sinh Mệnh Ma Thần, Bạch Hổ Ma Thần tuy hiện tại

không nói gì, nhưng thần tình trong mắt cho thấy nội tâm hắn cũng vô cùng hỗn loạn, thậm chí đến mức không thể kiểm soát.

"Thời đại của Hỗn Độn đã qua, bây giờ là thời đại của Hồng Hoang!

Những Hỗn Độn Ma Thần các ngươi, với tư cách là sản vật còn sót lại của thế giới Hỗn Độn cũng nên tiêu tán rồi!" Hồng Quân đứng bên cạnh Nguyên Thủy nhìn những Hỗn Độn Ma Thần đang giãy giụa, không khỏi mở miệng nhắc nhở!

Nguyên Thủy bên cạnh nghe xong, trong mắt lộ ra vẻ như có điều suy tư!

Sau đó cười ha ha một tiếng, toàn thân khí thế chấn động, cười lớn nói: "Đạo hữu nói không sai, Hỗn Độn không còn như xưa!

Hỗn Độn Ma Thần cũng không nên tồn tại, vậy thì hãy để ta kết thúc nó đi!" Nói xong thân ảnh Nguyên Thủy trong nháy mắt biến mất, tại chỗ chỉ còn lại một trận dao động thời không!

Hồng Quân thấy vậy khẽ cười, thân ảnh cũng trong nháy mắt biến đổi, biến mất tại chỗ.

Sinh Mệnh Ma Thần thấy hai người biến mất, dần dần hiểu ra thời khắc cuối cùng đã đến!

Bèn gầm lên giận dữ: "Chỉ bằng hai người các ngươi, cũng đòi kết thúc thời đại Hỗn Độn Ma Thần vĩ đại!

Đúng là si tâm vọng tưởng." Sau khi gầm giận dữ, Sinh Mệnh Ma Thần hao hết toàn thân chi lực thúc đẩy sinh mệnh pháp tắc!

Sau đó vô tận sinh mệnh chi lực theo sinh mệnh pháp tắc hội tụ xung quanh Sinh Mệnh Ma Thần.

Dưới sự nuôi dưỡng của vô tận sinh mệnh chi lực cùng sinh mệnh

pháp tắc, thương thế vừa rồi do sự tấn công mạnh mẽ của Tạo Hóa Huyền Quang gây ra dần dần được hồi phục.

Bạch Hổ Ma Thần bên cạnh cũng được sinh mệnh chi lực cường đại nuôi dưỡng, cũng dần dần bình phục lại!

Thần trí cũng phục hồi, không còn điên cuồng nữa.

Sau đó hai đại Hỗn Độn Ma Thần liền vẻ mặt cảnh giác nhìn xung quanh, đồng thời ngồi xếp bằng phục hồi thương thế của mình!

Đột nhiên, ở phía thiên ngoại không xa, một đạo luân ẩn chứa vô tận Thiên Đạo pháp tắc chậm rãi xuất hiện.

Một luồng khí tức vô thượng trong nháy mắt bao phủ Hồng Hoang, chúng sinh Hồng Hoang cùng các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh sau khi cảm nhận được luồng khí tức vô thượng đó, sắc mặt lập tức đại biến, vẻ mặt chấn động kinh hãi nói: "Thiên Đạo!" Ngay cả những Thánh Nhân vừa mới đến Hồng Hoang, sau khi cảm nhận được luồng khí tức vô thượng đó, sắc mặt cũng lập tức thay đổi!

"Thiên Đạo!" Lão Tử đứng giữa một vùng hư không cuồng bạo, nhìn tinh không Hồng Hoang không xa, thần sắc ngưng trọng nói.

"Khí tức Thiên Đạo, rốt cuộc trong Hồng Hoang đã xảy ra chuyện gì!

Lại có thể khiến Hồng Quân đưa ra lựa chọn như vậy." Bên cạnh Lão Tử, Thông Thiên cũng mang vẻ mặt ngưng trọng nhìn về phía tinh không Hồng Hoang, có chút kinh ngạc hỏi!

"Chẳng lẽ những Hỗn Độn Ma Thần đó thật sự mạnh mẽ như vậy, ngay cả Hồng Quân cũng phải triệu hoán Thiên Đạo sao?" Tiếp Dẫn ở không xa nhìn tinh không Hồng Hoang, tiếp lời Thông Thiên!

Trong giọng điệu mang theo một tia không tin tưởng cùng chấn động.

Khi mọi người đang kinh hãi vì khí tức Thiên Đạo vô thượng đó, Nữ Oa đột nhiên thần sắc có chút kích động nói: "Động rồi, Hồng Quân động rồi!" Một đám Thánh Nhân nghe xong vội vàng nhìn về phía tinh không Hồng Hoang, ánh mắt của họ xuyên qua tầng tầng chướng ngại, đến được sâu trong tinh không Hồng Hoang, thấy được Hồng Quân dưới một vòng thần quang!

Đang ở sâu trong tinh không Hồng Hoang, dưới một luồng thần quang, Hồng Quân chợt cảm nhận được mấy luồng ánh mắt đang nhìn mình, lập tức nhíu mày!

Một luồng dao động vô hình từ trên người y tỏa ra, sau đó bay về phía nguồn gốc của những ánh mắt đó!

Một đám Thánh Nhân sau khi thấy Hồng Quân liền muốn nhìn rõ hơn, lúc này cũng vì muốn tiếp cận pháp tắc Thiên Đạo hơn, nên dồn ánh mắt vào người Hồng Quân.

Sau đó đột nhiên một luồng dao động vô hình với tốc độ cực nhanh lan truyền, nhanh chóng lan đến chỗ họ!

Một đám Thánh Nhân sau khi cảm ứng được, sắc mặt lập tức hơi biến, sau đó vội vàng thu hồi ánh mắt!

Đồng thời từng luồng quang mang huyền diệu từ trên cơ thể họ tỏa ra, ngăn cách luồng dao động vô hình đó!

Chương 453

Sau khi luồng dao động vô hình đó biến mất, một đám Thánh Nhân có chút sợ hãi thở phào một hơi!

Sau đó lần lượt nhìn nhau, từ trong ánh mắt đối phương nhìn ra một tia kinh hãi.

"Hừ, chỉ lần này thôi, lần sau tuyệt không tha nhẹ!" Đúng lúc một đám Thánh Nhân thở phào một hơi, một giọng nói băng lãnh vang lên bên tai họ.

Chúng thánh nghe xong lập tức trở nên có chút trầm mặc, sau đó thần sắc ngưng trọng gật đầu!

Trên tinh không Hồng Hoang, Hồng Quân thấy một đám Thánh Nhân gật đầu xong cũng thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía Hỗn Độn Ma Thần, bình thản nói: "Nguyên Thủy đạo hữu, đến lúc ra tay rồi!" Sau khi giọng nói bình thản của Hồng Quân vang lên, cả vùng tinh không Hồng Hoang đột nhiên gợn lên từng đợt sóng!

Trong những đợt dao động giao thoa của thời gian và không gian, một giọng nói băng lãnh mà bình thản đột ngột vang lên: "Được!" Sau đó, thân ảnh Nguyên Thủy chậm rãi hiện ra trong dao động thời gian và không gian đó, sau khi đối mặt với Hồng Quân, trong mắt Nguyên Thủy đột nhiên hình thành một đồ án âm dương.

Hai luồng sức mạnh thời không hội tụ trong ánh mắt Nguyên Thủy, sau đó hóa thành hình!

Hai con cự long do pháp tắc thời không huyễn hóa ra phát ra từng tiếng gầm lớn, sau đó bay về phía Hỗn Độn Ma Thần.

Đồng thời tay Nguyên Thủy cũng không hề nhàn rỗi, Bàn Cổ Phiên

tỏa sáng rực rỡ!

Từng luồng thần quang vô cùng thần diệu cùng từng luồng thần quang vô cùng sắc bén không ngừng quấn quanh Bàn Cổ Phiên.

Từng trận áp lực từ trên cơ thể Nguyên Thủy tỏa ra, khi toàn bộ khí thế ngưng tụ đến một mức độ nhất định, Nguyên Thủy nhìn về phía Hỗn Độn Ma Thần, giọng điệu bình thản mà kiên định nói: "Tối chung áo nghĩa: Cấm!" Sau đó Bàn Cổ Phiên trong tay Nguyên Thủy đột nhiên run rẩy kịch liệt, từng luồng thần quang thần diệu không ngừng bay múa rồi trong nháy mắt dừng lại!

Một luồng sáng không thể nhìn thấy, không thể cảm nhận được với một khí thế không thể ngăn cản, không thể chống đỡ bay về phía Hỗn Độn Ma Thần.

Bên cạnh, Hồng Quân tuy không thể cảm nhận được luồng sáng không thể cảm nhận đó, nhưng trên mặt lại vô cùng ngưng trọng.

"Bàn Cổ Tam Thanh, nội tình quả nhiên bất phàm!" Sau khi thần sắc ngưng trọng nói một câu, Hồng Quân cũng nhìn về phía Hỗn Độn Ma Thần rồi nhẹ nhàng nói một câu: "Thiên Đạo trấn áp!" Sau đó trên người y đột nhiên xuất hiện một con mắt khổng lồ thần bí khó lường, Hồng Hoang vào khoảnh khắc con mắt khổng lồ đó xuất hiện đã bị định trụ!

Ngoài Nguyên Thủy có tứ đại Tiên Thiên Chí Bảo cùng thực lực cường hãn của bản thân che chở, không bị ảnh hưởng ra thì những chúng sinh Hồng Hoang còn lại bao gồm một đám Thánh Nhân cùng những Hỗn Độn Ma Thần đó toàn bộ đều bị định trụ dưới năng lực kinh khủng đó, không thể động đậy.

Hồng Quân sau khi thấy Nguyên Thủy không bị định trụ, thần sắc càng thêm ngưng trọng, đồng thời cúi đầu suy nghĩ gì đó.

Con mắt khổng lồ sau lưng lúc này lại tỏa ra một luồng sáng bình thường, Nguyên Thủy thấy vậy thần sắc cũng trở nên có chút ngưng trọng, bởi vì luồng sáng đó vô cùng tương tự với Tối chung áo nghĩa: Cấm.

Vào lúc này, Nguyên Thủy và Hồng Quân lần lượt thể hiện ra thủ đoạn cuối cùng của mình, cũng lần lượt cảm thán sự cường hãn của đối phương!

Đồng thời cũng hiểu rõ, sau khi trải qua mấy lần sự kiện Hỗn Độn Ma Thần, sau này rất có khả năng sẽ trở thành địch nhân.

Khi hai người đang có chút cảm khái, hai luồng sáng bình thường mà không thể cảm tri đó đã xuyên qua tầng tầng trở ngại, đến trước mặt Hỗn Độn Ma Thần.

Khi hai luồng sáng đó đến gần, Sinh Mệnh Ma Thần cùng Bạch Hổ Ma Thần lúc này đã từ bỏ ý định chống cự, mặc dù sớm đã không còn năng lực chống cự.

Khi hai luồng sáng với thế không thể ngăn cản xuyên qua chúng, Hồng Hoang chấn động một phen!

Sau đó chúng sinh Hồng Hoang vốn bị định trụ lại một lần nữa có thể hoạt động tự do.

Trên Thiên Đình, bên trong Nam Thiên Môn, Hạo Thiên đang có chút kinh ngạc nhìn xung quanh, dường như có chút bối rối về chuyện vừa xảy ra, nhưng thực lực quá thấp không thể hiểu được, cho nên cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng trong lòng lại có một cảm giác, cảm thấy vừa rồi nhất định đã xảy ra chuyện lớn!

Thậm chí nhất định đã xảy ra chuyện đủ để ảnh hưởng đến Hồng Hoang.

Trên tinh không Hồng Hoang, cách xa nơi Nguyên Thủy, Hồng Quân và Hỗn Độn Ma Thần giao chiến, đại quân Long tộc dưới sự lãnh đạo của Ngao Thiên đang giao chiến với Đế Tuấn và Yêu tộc.

Sau khi Hồng Quân và Nguyên Thủy sử dụng đòn tấn công vô thượng đó, họ cũng bị định trụ!

Bây giờ sau khi giải phong, có thể cảm giác rõ ràng một tia khác biệt so với trước.

Nhưng thực lực cảnh giới của họ cũng không cao, căn bản không thể cảm tri được đòn tấn công tuyệt thế của Nguyên Thủy và Hồng Quân.

Chỉ có thể sau một lúc sững sờ ngắn ngủi, tiếp tục giao chiến!

Vừa chiến đấu, Đế Tuấn rõ ràng cảm giác được một tia khác thường, bởi vì sinh mệnh trong cơ thể hắn đang lấy một tốc độ nhanh đến lạ thường mà trôi đi.

"Chuyện gì vậy?

Sao có thể xuất hiện biến hóa như vậy!" Đế Tuấn lập tức trở nên có chút kinh ngạc, ngay cả uy hiếp trước mắt cũng bị hắn tạm thời quên mất!

Thập đại Yêu Thần cùng Thái Nhất cũng cảm nhận được sinh mệnh chi lực đang trôi đi, lần lượt vẻ mặt chấn động nhìn nhau, sau đó cùng nhìn về phía Đế Tuấn.

Sự khác thường của họ cũng khiến Ngao Thiên có chút bối rối, nhưng theo tốc độ sinh mệnh của Đế Tuấn và Thái Nhất trôi đi nhanh hơn, sự thay đổi rõ rệt này khiến Ngao Thiên có thể cảm nhận được.

"Sinh mệnh chi lực đang nhanh chóng trôi đi?

Chuyện gì vậy, sao lại có biến hóa như vậy!" Ngao Thiên không

hiểu, có chút kinh ngạc hỏi!

Dù sao Đế Tuấn cũng là đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, sao có thể xuất hiện tình trạng sinh mệnh chi lực thất thoát.

Cho nên để đảm bảo an toàn, Ngao Thiên không tấn công Đế Tuấn và những người khác, mà tĩnh lặng quan sát!

Các Yêu Thần khác sau khi thấy sự thay đổi rõ rệt trên người Đế Tuấn và những người khác, trong lòng cũng chấn động không thôi.

Tức thì hai bên một cách quỷ dị ngừng tấn công lẫn nhau, nhìn về phía Đế Tuấn!

Thời gian trôi qua, chỉ trong nửa khắc đồng hồ, sinh mệnh chi lực của Đế Tuấn và những người khác đã hoàn toàn cạn kiệt.

Không còn sinh mệnh chi lực cũng báo hiệu Đế Tuấn và những người khác không còn chút sinh cơ nào, cũng chính là đã chết!

"Không!" Vào lúc sinh cơ sắp cạn kiệt, trên mặt Đế Tuấn và những người khác tràn đầy vẻ không cam lòng cùng phẫn nộ!

Đáng tiếc đại thế đã định, tuyệt đối không phải một tu luyện giả cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ nhỏ bé có thể ngăn cản.

Cho nên dù họ ra sức giãy giụa, muốn thoát khỏi kết cục sinh mệnh chi lực trôi đi!

Đáng tiếc tất cả đều là vô ích, càng giãy giụa, tốc độ thất thoát càng nhanh.

Dưới sự giãy giụa kịch liệt của Đế Tuấn và những người khác, tia sinh mệnh cuối cùng cũng cạn!

Sau đó từng cơn gió nhẹ thổi qua, Yêu Hoàng đã khai sáng một thời đại của Hồng Hoang, trấn áp một thời đại của Hồng Hoang, cùng với Thiên Đình vô địch của mình hóa thành vô số ánh sáng theo gió

nhẹ rắc khắp nơi trong Hồng Hoang.

Biến cố đột ngột này ngay cả Ngao Thiên, các Yêu Thần khác và các trưởng lão Long tộc đang quan sát bên cạnh thấy vậy cũng ngây người, không kịp phản ứng.

Một lúc lâu sau, Ngao Thiên cuối cùng mới hoàn hồn!

Sau đó nhìn vị trí mà Đế Tuấn và những người khác vừa đứng, khẽ cảm thán: "Hết rồi sao?" Những Yêu Thần kia nghe câu nói đó xong cũng phản ứng lại, sau đó mặt mày ủ rũ và bi thương!

Không còn Yêu Hoàng bệ hạ, bọn Yêu Thần này cũng không còn tác dụng gì nữa.

Song phương đứng ở đó một hồi, Ngao Thiên mới nói với những Yêu Thần đang vô cùng ủ rũ kia: "Bây giờ Đế Tuấn đã chết, lập tức đầu hàng có thể giữ lại một mạng, nếu tiếp tục chống cự, chờ đợi chỉ có con đường chết!" Các trưởng lão Long tộc nghe lời Ngao Thiên xong, cũng từ từ bao vây lấy các Yêu Thần!

Một đám Yêu Thần thấy cảnh này, nhìn nhau một lúc rồi lần lượt từ bỏ chống cự, đầu hàng.

Từ đây, sức mạnh tinh nhuệ nhất và nội tình sâu dày nhất của Yêu tộc, cũng theo đó tan biến!

Từ nay trở đi, trên vũ đài Hồng Hoang, Yêu tộc không còn cách nào diễn tiếp truyền kỳ của mình.

Chương 454

Theo sau hơn ba trăm Yêu Thần đầu hàng, đại quân Long tộc áp giải vô số tù binh trở về Đông Hải!

Nhưng so với việc đại quân Long tộc trở về Đông Hải, rất nhiều đại năng trong Hồng Hoang lại cấp thiết muốn biết rốt cuộc trong khoảng thời gian biến mất đó đã xảy ra chuyện gì.

Thậm chí ngay cả các Thánh Nhân, cũng không biết trong khoảng thời gian đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Cho nên sau khi cân nhắc, họ liền nhìn về phía tinh không Hồng Hoang.

Dù biết làm vậy có chút không đúng, nhưng lòng ham hiểu biết đã lấn át tất cả!

Ngay cả Lão Tử và những người khác cũng rất tán thành, cho nên từng luồng ánh mắt Thánh Nhân xuyên qua tầng tầng sương mù, nhìn về phía tinh không Hồng Hoang đang bị bao phủ trong bí ẩn. 189.

Sau đó liền thấy một cảnh tượng khiến họ kinh ngạc, trên tinh không Hồng Hoang, Nguyên Thủy và Hồng Quân đứng sóng vai, trước mặt họ là hai cỗ thân ảnh khổng lồ đang nằm gục!

Trên hai cỗ thân ảnh khổng lồ đó, khí tức pháp tắc nồng nặc, trong đó một cỗ có khí tức sinh mệnh vô cùng nồng đậm!

Từng tia sinh mệnh pháp tắc quấn quanh nó.

Sau khi thấy hai cỗ thân ảnh khổng lồ đó, họ liền lập tức biết đó chính là Sinh Mệnh Ma Thần và Bạch Hổ Ma Thần!

Đồng thời cũng biết rằng, hai cỗ thân ảnh đó tuy trên người bao phủ khí tức sinh mệnh nhàn nhạt, nhưng đã chết, là cái chết không thể

hồi sinh.

Sau khi thấy cảnh tượng chấn động này, một đám Thánh Nhân nhìn nhau ngơ ngác!

Lão Tử sau khi khẽ thở dài một tiếng, giọng điệu ngưng trọng nói: "Xem ra, vừa rồi là bút tích của hai vị kia!" Tiếp Dẫn bên cạnh Lão Tử lúc này cũng vô cùng cảm khái, nhìn hai cỗ thi thể khổng lồ đó lẩm bẩm: "E rằng loạn Hỗn Độn Ma Thần đã kết thúc, một thời đại chung kết, một thời đại mở ra!" Một đám Thánh Nhân nghe lời Tiếp Dẫn xong cũng rơi vào trầm mặc ngắn ngủi, lần lượt suy ngẫm ý tứ trong lời của Tiếp Dẫn Thánh Nhân.

Sau đó một đám Thánh Nhân chợt hiểu ra, lộ ra một nụ cười, nhìn nhau một lúc rồi cùng cười ha ha ba tiếng.

Sau khi cười lớn, Lão Tử vẻ mặt tươi cười nhìn mấy Thánh Nhân khác, chậm rãi nói: "Nếu nguy cơ Hồng Hoang đã trừ, vậy chúng ta không tham gia vào nữa!

Chư vị, cáo từ." Mấy Thánh Nhân khác gật đầu, sau khi Lão Tử rời đi, mấy Thánh Nhân còn lại cũng bắt đầu đi về các hướng, tự mình làm chuyện của mình.

Khi Hỗn Độn Ma Thần toàn bộ vẫn lạc, Yêu Hoàng Đế Tuấn và Thái Nhất cũng như các Yêu Thần khác đều tử vong, Yêu tộc gây nhiễu loạn sự an ninh của Hồng Hoang cũng theo đó mà suy tàn!

Khi cục diện đã định, Nguyên Thủy nhìn hai cỗ thi thể Hỗn Độn Ma Thần trước mắt, liếc nhìn Hồng Quân, nhẹ giọng nói: "Hai cỗ thi thể này không nên lưu lại Hồng Hoang, phiền Hồng Quân đạo hữu xử lý vậy!" Hồng Quân nghe xong gật đầu, không hề từ chối!

Y vung tay một cái, dưới tác dụng của một đạo pháp tắc huyền diệu, hai cỗ thi thể khổng lồ dần dần nhỏ lại rồi rơi vào tay Hồng

Quân, bị y thu đi.

"Tuy Hỗn Độn Ma Thần đã bị đền tội, Yêu tộc đã bại!

Nhưng vẫn còn lại một đống hỗn độn, bần đạo có việc phải đi giải quyết hậu quả!

Cho nên phải cáo từ trước một bước." Sau khi thu đi thân xác Hỗn Độn Ma Thần, Hồng Quân nhìn tinh không Hồng Hoang tan hoang vì giao chiến với Hỗn Độn Ma Thần, không khỏi nhíu mày, đồng thời thở dài một tiếng rồi nói!

Nguyên Thủy nghe xong cũng liếc nhìn tinh không Hồng Hoang phía trước đầy những vết nứt không gian và dao động thời không, cũng lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ rồi gật đầu.

"Nếu Hồng Quân đạo hữu có việc phải làm, vậy mời ngài cứ tự nhiên!" Hồng Quân nghe xong gật đầu, sau đó một trận quang mang huyền diệu bao quanh người y, rồi thân ảnh Hồng Quân nhanh chóng biến mất.

Sau khi thấy Hồng Quân biến mất, Nguyên Thủy liền bắt đầu xử lý những vấn đề còn sót lại sau sự việc lần này.

Chuyện này vốn nên do Hồng Quân quyết định, nhưng y cần phải đi tu bổ thiên địa Hồng Hoang!

Cần trấn áp không gian Hồng Hoang.

Cho nên nhiệm vụ giải quyết hậu quả này liền rơi vào tay Nguyên Thủy, mặc cho Nguyên Thủy quyết định.

Nguyên Thủy đứng giữa tinh không, nhìn thiên địa Hồng Hoang vô cùng rộng lớn!

Trong lòng nhất thời hào khí ngút trời.

"Chúng thánh nghe lệnh, mau chóng tập hợp tại Thuận Thiên Đại

Điện ở Tam Tiên Đảo!

Bản tọa có lời muốn nói.” Sau khi quan sát Hồng Hoang, Nguyên Thủy truyền âm cho chúng thánh!

Lúc này chúng thánh đang trên đường trở về đạo trường của mình, nghe lời Nguyên Thủy xong thì rõ ràng sững sờ.

Ở phía tây thế giới Hồng Hoang trong Hỗn Độn, một thế giới khổng lồ có kích thước bằng một phần trăm Hồng Hoang đang ẩn mình trong hư không Hỗn Độn.

Thế giới khổng lồ này do hai vị Thánh Nhân phương Tây liên hợp khai tịch, trong Hồng Hoang nó có một cái tên rất vang dội: Cực Lạc Thế Giới!

Vì có giao ước Thánh Nhân không được tùy ý xuất hiện ở Hồng Hoang, cho nên Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ngoài việc phân ra một đạo phân thân ở Hồng Hoang trấn áp phương Tây, bản thể đều ở trong Cực Lạc Thế Giới.

“Sư huynh, chúng ta có nên đi không?” Chuẩn Đề vừa trở về Cực Lạc Thế Giới không lâu, sau khi nghe Nguyên Thủy triệu tập, lộ ra vẻ suy tư, sau đó liếc nhìn Tiếp Dẫn không biểu cảm rồi hỏi!

“Đi, đương nhiên phải đi!

Dù sao cũng là Nguyên Thủy Thiên Tôn mời, e rằng không có một Thánh Nhân nào sẽ không đi.” Tiếp Dẫn nghe xong, sau khi cân nhắc ngắn ngủi liền lập tức đáp lại!

Sau khi Tiếp Dẫn trả lời, Chuẩn Đề cũng lập tức phản ứng, vội vàng nói: “Nếu sư huynh đã quyết định, vậy sư đệ nhất định sẽ đi theo bước chân của sư huynh!” Tiếp Dẫn nghe xong mặt không biểu cảm, nhưng trong nội tâm lại lộ ra một tia vui mừng nho nhỏ.

Sau đó hai vị Thánh Nhân làm một số chuẩn bị, rồi từ từ đi về phía

Đông Hải Hồng Hoang...

Trong Hỗn Độn, Lão Tử và Thông Thiên đang trên đường trở về đạo trường của mình, cũng nghe thấy giọng nói của Nguyên Thủy!

Nhưng trong tai họ, giọng nói của Nguyên Thủy không còn băng lãnh như đối với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Giọng điệu ôn hòa, giống như một lời mời.

Nhưng Lão Tử và Thông Thiên cũng biết, tuy là một lời mời!

Nhưng bắt buộc phải đi.

"Nguyên Thủy lần này gọi chúng ta đến, khẳng định là có liên quan đến việc giải quyết hậu quả!

E rằng các thế lực lớn trong Hồng Hoang sẽ phải tiến hành một cuộc cải tổ, không biết thế lực nào có thể lọt vào mắt xanh của Nguyên Thủy, được y giúp đỡ." Thông Thiên nghe giọng Nguyên Thủy xong, cũng sững sờ rồi mỉm cười nói với Lão Tử!

Lão Tử nghe xong cũng gật đầu, nhưng sau khi suy nghĩ một lúc lại cười nói: "E rằng trong lòng Nguyên Thủy đã có quyết định, Hồng Hoang tiếp theo e rằng sẽ là thiên hạ của một chủng tộc nào đó." Thông Thiên nghe xong lộ vẻ suy tư, thầm nghĩ: "Chẳng lẽ Lão Tử đã biết?

Nhưng ta không biết là ai." Sau khi suy đoán trong lòng, sàng lọc qua các thế lực lớn trong Hồng Hoang một lượt, chợt chú ý đến một thế lực, rồi có chút kinh ngạc nói: "Huynh trưởng, không phải là Nhân tộc chứ?" Lão Tử nghe xong mỉm cười, không tiếp lời Thông Thiên!

Nhưng Thông Thiên nhìn khuôn mặt tươi cười của Lão Tử, liền biết đáp án.

Sau khi biết được đáp án trong lòng, Thông Thiên liếc nhìn về phía

Nhân tộc rồi chúc mừng Lão Tử: "Xem ra, huynh trưởng quả thực đã đi một nước cờ hay!

Trong đại thế Hồng Hoang, đã đi trước một bước rồi." Sau đó hai người xoay người bay về phía Đông Hải Hồng Hoang, nhưng trên đường đi, Thông Thiên bắt đầu suy nghĩ về lối ra cho Tiệt giáo.

Hiện tại Tiệt giáo tuy chưa đạt đến cảnh tượng vạn tiên triều bái sau này, nhưng đệ tử dưới trướng cũng không ít!

Bây giờ Hồng Hoang đại biến, các thế lực lớn đều sẽ tiến hành một cuộc cải tổ lớn!

Như vậy sẽ trống ra rất nhiều lợi ích, rất thích hợp cho các giáo phái Thánh Nhân tham gia.

Cho nên khi biết được Nhân tộc sẽ là nhân vật chính tiếp theo của Hồng Hoang, trong lòng Thông Thiên liền bắt đầu cân nhắc liên hợp với Nhân tộc, hoặc là phái đệ tử vào trong Nhân tộc lịch luyện một phen.

Chương 455

Lão Tử bên cạnh, đối với những gì Thông Thiên nghĩ trong lòng đều biết rõ như lòng bàn tay!

Nhưng đối với việc Thông Thiên nhúng tay vào chuyện nhân gian không những không ngăn cản, thậm chí còn có chút vui mừng!

Trong Oa Hoàng Thiên ở Hỗn Độn, Nữ Oa sau khi nghe Nguyên Thủy triệu hoán, sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi liền chuẩn bị thân chinh đến đó.

Nhưng trước khi đến Đông Hải Hồng Hoang, Nữ Oa có một số việc phải làm!

Đó là thu dọn đống hỗn độn của Yêu tộc.

Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên đang cùng nhau đi trong Hỗn Độn, sau khi nghe mệnh lệnh của Nguyên Thủy, không dám chậm trễ chút nào, ngay cả động thiên cũng không về, quay đầu bay về phía Hồng Hoang.

"Sư huynh, lần này sư tôn triệu tập chúng thánh, rốt cuộc là vì chuyện gì?" Trên đường bay về Hồng Hoang, Khổng Tuyên thỉnh giáo Quảng Thành Tử!

Quảng Thành Tử nghe xong, trầm mặc một lúc rồi trầm giọng nói: "Theo ta thấy, sư tôn đang gõ đầu một số người!

Đồng thời hẳn là muốn xử lý hậu quả." Khổng Tuyên nghe xong như có điều suy tư gật đầu, sau đó hai người tăng tốc!

Muốn nhanh chóng trở về Hồng Hoang, đến trước mặt sư tôn.

Một tiếng triệu hoán của Nguyên Thủy, ngoài chúng thánh ra, Minh Hà ở Huyết Hải cùng Hậu Thổ Nương Nương có Lục Đạo

Luân Hồi cũng đồng thời nhận được triệu hoán.

Tại đáy Huyết Hải rộng lớn vô biên, Minh Hà đang hồi tưởng lại lời nói vừa rồi của Nguyên Thủy, cảm thấy có chút thú vị!

"Thật thú vị, đại kiếp vừa mới kết thúc, Nguyên Thủy đã không thể chờ đợi được mà muốn động thủ rồi sao?" Bên cạnh Minh Hà, Vô Thiên cũng nhìn về phía đại lục Hồng Hoang với vẻ đầy hứng thú!

Khóe miệng y lộ ra một nụ cười khó hiểu rồi thản nhiên nói: "Vậy ý của đạo hữu thì sao?

Có đi tham gia không?" Minh Hà nghe xong lời của Vô Thiên, liền cất tiếng cười ha hả: "Đương nhiên phải đi, sự kiện long trọng như vậy nếu ta không đến, chẳng phải sẽ bỏ lỡ một vở kịch hay sao?" Vô Thiên nghe xong cũng hài lòng gật đầu, đồng thời trong lòng cũng mừng thầm không thôi!

Trong Lục Đạo Luân Hồi, bên trong một thế giới thần bí vô cùng, một Lục Đạo Luân Hồi đang tản ra huyền quang lục đạo chậm rãi vận chuyển.

Bên dưới Lục Đạo Luân Hồi, một bóng người nhỏ bé đang yên lặng ngồi xếp bằng, bóng người đó chính là Hậu Thổ, người chưởng quản toàn bộ Lục Đạo Luân Hồi.

"Mời bản tọa sao?" "Cũng được, ở trong này lâu như vậy, cũng nên ra ngoài xem sao!" Sau một hồi đấu tranh tư tưởng, Hậu Thổ cuối cùng quyết định sẽ tham gia.

Đúng lúc các Thánh nhân đang trên đường đến Đông Hải của Hồng Hoang, trên đại lục cũng đã bùng nổ trận xung đột quy mô lớn đầu tiên vì tranh đoạt lãnh địa.

Một thế lực Yêu tộc khổng lồ đã nhắm trúng một vùng đất, nhưng nơi đó đã sớm có người chiếm giữ!

Thế lực Yêu tộc đó nhận thấy thực lực của kẻ chiếm giữ không cao, sau lưng cũng không có ai chống lưng!

Vì vậy liền bị Yêu tộc xem là một kẻ ngáng đường, muốn giết để thị uy!

Nhưng thế lực Yêu tộc này đã thất bại, những người chiếm giữ đó tuy trông có vẻ yếu ớt nhưng sau lưng lại ẩn giấu một sự tồn tại mà thế lực Yêu tộc không dám trêu chọc.

Chính trận xung đột này đã phá vỡ sự cân bằng vốn có thể duy trì trong Hồng Hoang.

Điều này dẫn đến việc các thế lực lớn ở Hồng Hoang, bao gồm cả Nhân tộc và Thiên đình, vì lợi ích của riêng mình mà ra tay đánh lớn, gây ra ảnh hưởng nhất định cho chúng sinh Hồng Hoang.

Khi các thế lực lớn đang ra tay tranh đoạt thêm nhiều lãnh địa hơn, Nguyên Thủy lại đang giải quyết vấn đề của Long tộc!

Trong đại kiếp lần này, Long tộc là bên góp sức nhiều nhất!

Đồng thời cũng là bên đầu tiên lên tiếng.

Cộng thêm nguyên nhân từ Nguyên Thủy, Long tộc đã nhận được lời hứa mà họ muốn!

Một lời hứa rằng Nguyên Thủy sẽ ra tay vào thời khắc Long tộc nguy cấp.

Khi biết được yêu cầu của Long tộc, Nguyên Thủy có chút muốn từ chối!

Nhưng sau khi liếc nhìn Ngạo Thiên, y vẫn gật đầu đồng ý!

Long tộc biết được chuyện này liền lập tức sôi trào!

Dù sao có Nguyên Thủy che chở, chỉ cần Long tộc không tự tìm đường chết thì sẽ không chết.

“Nếu đã nhận được thứ mình muốn, vậy thì không được phép xuất hiện trên đại lục Hồng Hoang nữa!” Sau khi đồng ý một điều kiện của Long tộc, Nguyên Thủy cũng hạ một mệnh lệnh!

Các tộc nhân Long tộc nghe xong đều gật đầu đồng ý.

Sau đó, dưới sự dẫn dắt của Ngạo Thiên, Long tộc dẫn theo toàn bộ đội quân xuất chinh, vượt qua bầu trời Hồng Hoang, vượt qua phía đông Hồng Hoang để quay về Đông Hải.

Long tộc quay về với khí thế vô cùng bàng bạc và hùng vĩ!

Điều này cũng khiến cho các thế lực khác vô cùng chấn động, đồng thời trong lòng cũng mừng thầm.

Bởi lẽ đối với thủ lĩnh của các thế lực lớn, thực lực của Long tộc vượt xa bọn họ!

Dù sao Yêu tộc từng cường hãn một thời cũng đã gục ngã dưới tay Long tộc.

Vì vậy, khi Long tộc còn ở đó, các thế lực lớn lúc nào cũng cẩn thận từng li từng tí, sợ làm phật lòng Long tộc mà rước họa diệt vong.

Nhưng may mắn là bây giờ Long tộc đã rời đi, cuối cùng họ cũng có thể hoàn toàn buông tay buông chân, dốc toàn lực tranh đoạt những thứ mình muốn.

Khi đại quân Long tộc đi qua lãnh thổ Nhân tộc, Nhân Hoàng Phục Hy đã dẫn theo các trưởng lão đích thân nghênh đón Ngạo Thiên và các cao tầng Long tộc.

Sau đó, Long tộc ở lại lãnh thổ Nhân tộc một ngày, tộc trưởng Long tộc Ngạo Thiên và tộc trưởng Nhân tộc Phục Hy đã một mình đàm đạo suốt đêm.

Chỉ biết rằng lúc tộc trưởng Long tộc rời đi, trên mặt lộ ra vẻ vui

mừng, khiến các thế lực lớn hiểu rằng mối quan hệ giữa Nhân tộc và Long tộc vô cùng khăng khít.

Vì vậy, một số thế lực vốn định tranh đoạt lãnh địa với Nhân tộc, sau khi thấy mối quan hệ mật thiết giữa Nhân tộc và Long tộc cũng không chống đỡ nổi áp lực khổng lồ mà tự động từ bỏ tranh đấu.

Đúng lúc Long tộc toàn bộ quay về Đông Hải, đại lục Hồng Hoang loạn lạc khắp nơi!

Các thế lực tranh đoạt lợi ích mà ra tay đánh lớn.

Một nhóm Thánh nhân cũng đã từ hư không Hỗn Độn quay trở về, sau khi đến Hồng Hoang không hề nghỉ ngơi mà đi thẳng đến Tam Tiên Đảo ở Đông Hải.

Lúc này Nguyên Thủy đã trở về Tam Tiên Đảo và đã sắp đặt một số thứ!

Sau khi bố trí đơn giản, Nguyên Thủy liền lệnh cho Thái Ất chân nhân dẫn theo tất cả đệ tử ra ngoài Tam Tiên Đảo để nghênh đón các Thánh nhân.

Đúng lúc Thái Ất chân nhân và các đệ tử vừa cung kính đứng ngay ngắn, chuẩn bị chờ Thánh nhân giá lâm.

Một luồng dao động vừa quen thuộc vừa xa lạ biến đổi nhanh chóng trên bầu trời phía xa, Thái Ất chân nhân cảm nhận được thì trong lòng kinh hãi, vội vàng cung kính nói: “Cung nghênh Lão Tử sư bá!

Thông Thiên sư thúc!” Mười người đệ tử phía sau nghe xong, trong lòng cũng kinh hãi thất sắc, vội vàng cung kính nói: “Cung nghênh Lão Tử sư bá, Thông Thiên sư thúc!” Sau đó, trong hư không không xa Tam Tiên Đảo, Lão Tử và Thông Thiên dựa vào thực lực và thần thông cường đại đã trở thành những Thánh nhân đầu tiên đến

nơi.

"Ừm!" Sau Lão Tử và Thông Thiên, Nữ Oa thánh nhân, Chuẩn Đề thánh nhân và Tiếp Dẫn thánh nhân, bao gồm cả sư huynh của Thái Ất chân nhân là Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên hai vị Thánh nhân, cùng với Minh Hà của Huyết Hải và Hậu Thổ của Lục Đạo Luân Hồi, hai vị tồn tại có phần đặc thù, cũng lần lượt đến nơi.

Bởi vì hành tung của các Thánh nhân không hề che giấu, cho nên khi Lão Tử và Thông Thiên đến Tam Tiên Đảo!

Các thế lực lớn trong Hồng Hoang liền lập tức biết được biến hóa phía trước.

Chương 456

Sau đó họ liền chú ý sát sao đến Tam Tiên Đảo, không lâu sau, các Thánh nhân trong Hồng Hoang và tất cả những người tu luyện có thực lực Thánh nhân cũng lần lượt đến Tam Tiên Đảo.

Điều này khiến chúng sinh Hồng Hoang cảm thấy kinh ngạc, các thế lực lớn ở Hồng Hoang cảm thấy chấn động!

Đồng thời cũng vì hành động của các Thánh nhân, các thế lực lớn dường như đột nhiên cùng lúc ngầm hiểu với nhau, lần lượt buông bỏ tranh chấp trong tay, yên lặng chờ đợi kết quả từ Tam Tiên Đảo.

Bởi lẽ họ biết, nếu như bất kỳ quyết định nào của Thánh nhân đi ngược lại với những gì họ đang làm!

Vậy thì họ phải lập tức sửa đổi.

Nếu không, làm phật lòng các Thánh nhân, chắc chắn sẽ không có kết cục tốt đẹp!

Bên trong Tam Tiên Đảo, các Thánh nhân và tất cả những người tu luyện có tu vi Thánh nhân vừa mới tập trung lại đã nghe được một quyết định kinh người của Nguyên Thủy: "Từ nay về sau, Nhân tộc chính là nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang!" Trừ Lão Tử và Thông Thiên trong lòng đã có chút chuẩn bị, các Thánh nhân còn lại, bao gồm cả Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên, đều bị quyết định của Nguyên Thủy làm cho kinh ngạc.

Toàn bộ Thuận Thiên Đại Điện chìm vào im lặng ngắn ngủi, sau đó các Thánh nhân bắt đầu thì thầm bàn tán, truyền đạt suy nghĩ trong lòng cho nhau.

Nguyên Thủy thấy vậy cũng không ngăn cản, chỉ yên lặng chờ đợi

kết quả thương nghị của họ.

Trong số các Thánh nhân, người có ý kiến phản đối quyết định này của Nguyên Thủy là hai vị Thánh nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Những người có ý kiến không rõ ràng là Nữ Oa, Minh Hà và Hậu Thổ, ba vị Thánh nhân hoặc người tu luyện có cảnh giới Thánh nhân.

Những người ủng hộ quyết định của Nguyên Thủy có Lão Tử và Thông Thiên, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên!

Sau một hồi bàn tán, Tiếp Dẫn liếc nhìn các Thánh nhân khác rồi nhẹ nhàng hỏi Nguyên Thủy: "Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nhân tộc hiện tại e rằng không có năng lực để trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang!

Dù sao thời gian phát triển của Nhân tộc quá ngắn, nền tảng quá mỏng!

Căn bản không đủ để gánh vác trọng trách lớn như vậy.

Vì vậy xin Nguyên Thủy Thiên Tôn suy nghĩ lại, hãy chọn một tộc khác đi!" Chuẩn Đề nghe xong cũng gật đầu, Nữ Oa, Minh Hà và Hậu Thổ sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi cũng gật đầu đồng ý với điều kiện của Tiếp Dẫn.

Nhưng Lão Tử, Thông Thiên, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên lại tỏ ra phản đối, Quảng Thành Tử thậm chí còn trực tiếp lên tiếng: "Tiếp Dẫn thánh nhân, việc Nhân tộc trở thành nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang là thế không thể ngăn cản!

Vì vậy xin Thánh nhân đừng đi ngược dòng chảy, để tránh bị tổn hại!" Trong lời nói, khí tức uy hiếp vô cùng nồng đậm, Tiếp Dẫn nghe xong cũng lộ ra vẻ hơi tức giận!

"Quảng Thành Tử, ngươi cứ nhớ lấy cho ta!

Đợi ta rảnh tay, chính là ngày ngươi bị tiêu diệt.” Tiếp Dẫn thánh nhân hạ một quyết định trong lòng, sau đó trực tiếp hừ lạnh một tiếng để bày tỏ sự bất mãn nhưng không nói thêm gì.

Các Thánh nhân và tu sĩ cảnh giới Thánh nhân khác, sau khi nghe lời của Quảng Thành Tử cũng có chút tức giận!

Dù sao vừa rồi họ đã ủng hộ quyết định của Tiếp Dẫn thánh nhân, tuy sự ủng hộ đó không có tác dụng nhưng cũng đại diện cho ý kiến của họ.

Bây giờ Quảng Thành Tử lại dám nói những lời ngông cuồng như vậy, chẳng phải là đang vả mặt họ sao?

Vì vậy, các Thánh nhân lên tiếng giải vây cho Tiếp Dẫn thánh nhân, cùng với sự tham gia của nhiều Thánh nhân, một chuyện vốn đã định sẵn bỗng nhiên nổi lên một chút sóng gió.

Điều này khiến Nguyên Thủy đang ngồi xếp bằng trên đài cao vô cùng bất mãn, Nhân tộc là nhân vật chính của trời đất do chính tay y sắp đặt.

Bây giờ khi Nhân tộc sắp lên ngôi, lại có kẻ dám cản trở!

Vì vậy, khi thấy xung đột giữa phe đồng ý và không đồng ý ngày càng kịch liệt, thậm chí có dấu hiệu sắp đánh nhau, y không thể không mạnh mẽ ra tay, tách họ ra.

“Đủ rồi, không cần tranh cãi nữa!

Chuyện này bản tọa đã quyết định, kẻ nào không đồng ý chính là kẻ địch của bản tọa!” Lúc này Nguyên Thủy mặt mày hung ác, từng luồng khí tức sắc bén lan tỏa sau lưng y!

Đồng thời, toàn bộ Thuận Thiên Điện cũng vì sự bùng nổ của Nguyên Thủy mà trở nên đầy áp lực.

Dưới áp lực mạnh mẽ như vậy, những Thánh nhân và tu sĩ cảnh giới Thánh nhân vốn không quá để tâm đến chuyện này đều đổi ý, quyết định ủng hộ quyết định của Nguyên Thủy thánh nhân.

Sau khi các Thánh nhân khác đổi ý, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức cảm thấy có điều không ổn!

Họ liếc nhìn nhau, đều thấy trong mắt đối phương một tia sầu khổ.

Vì vậy, dưới áp lực và cảm giác bức bách khổng lồ đó, Tiếp Dẫn cuối cùng cũng gật đầu đồng ý với đề nghị của Nguyên Thủy, chuyển sang ủng hộ Nhân tộc.

Nhưng trong lòng y, một tia không cam tâm đang nảy mầm như một sinh mệnh.

Tin rằng nếu cứ tiếp tục như vậy, sự không cam tâm này sẽ biến thành phẫn nộ.

Nhưng Nguyên Thủy không quan tâm, sau khi vấn đề Nhân tộc được giải quyết, trong lòng y có chút vui mừng!

Một số công việc hậu kỳ tiếp theo, Nguyên Thủy thậm chí còn nghe theo kiến nghị của Chuẩn Đề!

Sau đó, qua thảo luận của các Thánh nhân, phương pháp xử lý hậu quả ở Hồng Hoang đã được đưa ra: Nhân tộc sẽ thay thế Vu tộc và Yêu tộc trở thành nhân vật chính của Hồng Hoang, hệ thống thủy vực và bốn đại dương của Hồng Hoang (bao gồm cả các hòn đảo trên biển) thuộc sở hữu của Long tộc, người ngoài không được tự ý can thiệp! ...

Đồng thời, không lâu sau khi kết quả xử lý này được đưa ra, toàn bộ Hồng Hoang đã biết được kết quả này qua các kênh bí mật.

Chúng sinh Hồng Hoang lập tức kinh hãi, các thế lực lớn cũng

tranh thủ thời gian, nhân lúc kết quả xử lý này chưa được chính thức thi hành, cố gắng tranh thủ thêm lợi ích.

Trong số chúng sinh Hồng Hoang, Nhân tộc, bên được hưởng lợi nhiều nhất trong sự kiện này, cũng kinh ngạc không kém bất kỳ chúng sinh Hồng Hoang hay các vị đại lão nào.

Nhân Hoàng Phục Hy nghe thuộc hạ báo cáo xong, lập tức đi ra quảng trường!

Y nhìn lên bầu trời rồi khẽ thở dài một tiếng, sau đó quay về thư phòng với vẻ mặt không cảm xúc.

Phục Hy một mình trong lòng trăm mối ngổn ngang, tuy rằng rất vui vì Nhân tộc có thể trở thành nhân vật chính.

Nhưng Phục Hy cũng hiểu rằng, đằng sau bốn chữ "nhân vật chính Hồng Hoang" nhẹ nhàng đó là vô số lợi ích.

Vốn dĩ với thực lực hiện tại của Nhân tộc, căn bản không thể trở thành nhân vật chính của trời đất Hồng Hoang, nhưng may mắn là đại kiếp lần này đã thanh tẩy một lượt các thế lực lớn ở Hồng Hoang.

Điều này khiến cho Nhân tộc trở thành đệ nhất xứng đáng, thậm chí là đệ nhất không thể tranh cãi!

Vì vậy, sau một hồi đấu tranh, Phục Hy đã hạ quyết tâm!

"Sư tổ hậu ái như vậy, Phục Hy nhất định không dám quên!

Phục Hy nhất định sẽ ghi nhớ ý chỉ của Nguyên Thủy sư tổ, xây dựng Nhân tộc ngày càng hoàn mỹ hơn." Cùng với quyết định của các Thánh nhân được đưa ra, các thế lực lớn ở Hồng Hoang mang theo sự không cam tâm rút khỏi cuộc tranh đoạt lãnh địa với Nhân tộc.

Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của Phục Hy, không kiêng dè gì mà điên cuồng thôn tính lãnh địa trên đại lục Hồng Hoang!

Chỉ trong vòng nửa năm, phạm vi của Nhân tộc đã mở rộng gấp đôi!

Trực tiếp chiếm giữ một nửa Hồng Hoang.

Dưới áp lực mạnh mẽ của Nhân tộc, các tộc quần khác lần lượt từ bỏ chống cự, hoặc là gia nhập Nhân tộc, hoặc là gia nhập Thiên đình, hoặc là từ bỏ thân phận Yêu tộc để trở thành một du hiệp hay còn gọi là tán tiên.

Sau đó, qua trăm năm nỗ lực, Nhân tộc đã hoàn toàn đứng trên đỉnh cao của Hồng Hoang!

Lúc này thế lực của Nhân tộc cực kỳ khổng lồ, chiếm giữ phần lớn diện tích của Hồng Hoang!

Chương 457

Trừ một số khu rừng rậm rạp, đầm lầy hoang vu và một số vùng đất hiểm trở, dấu chân của Nhân tộc đã trải khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Cùng với việc lãnh địa của Nhân tộc tăng lên, công việc mà Nhân Hoàng Phục Hy quản lý cũng ngày càng nhiều!

Ban đầu còn có thể miễn cưỡng theo kịp, sau đó hoàn toàn không thể xử lý nổi nhiều việc như vậy.

Vì vậy, Phục Hy đã tiến hành cải cách quy mô lớn một lần nữa trên cơ sở hiện có của Nhân tộc!

Mượn chế độ của Thiên đình, Phục Hy đã sáng lập ra một hệ thống quan viên cơ bản hoàn thiện!

Đồng thời đích thân bồi dưỡng lứa quan viên đầu tiên thực thụ của Nhân tộc.

Trong lúc bồi dưỡng quan viên, Phục Hy cảm thấy Nhân Hoàng Điện quá chật chội!

Không còn thích hợp làm trung tâm của Nhân tộc nữa, vì vậy vì sự phát triển của Nhân tộc, Phục Hy sau khi cân nhắc kỹ lưỡng đã bắt đầu chọn địa điểm để chuẩn bị xây dựng một trung tâm cho Nhân tộc.

Vì vậy, dưới chỉ thị của Phục Hy, Thanh Sơn và Minh Nguyệt trưởng lão bắt đầu tìm kiếm địa điểm thích hợp trong lãnh địa Nhân tộc.

Các bộ lạc Nhân tộc biết được chuyện này, một số thủ lĩnh nảy sinh ý đồ riêng!

Họ muốn dùng một số thủ đoạn để hai vị trưởng lão chọn địa

điểm trong lãnh địa của mình.

Nhưng hai vị trưởng lão đều là đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, mạnh hơn nhiều so với các thủ lĩnh thông thường!

Trong Nhân tộc, quyền lực của các trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh cũng rất lớn.

Vì vậy, họ cũng có nghe nói về những ý đồ riêng trong lòng của các đại thủ lĩnh!

Đối với những hành động nhỏ, họ trực tiếp phớt lờ.

Nếu quá đáng, họ sẽ nghiêm trị không tha!

Dưới sự mạnh mẽ của hai vị trưởng lão, các thủ lĩnh lập tức không dám có hành động nhỏ nào nữa!

Họ toàn lực phối hợp, không dám có dị tâm.

Sau nhiều năm đi lại và điều tra, hai vị trưởng lão đã đến bên một con sông vô cùng rộng lớn!

Đứng bên con sông rộng lớn đó, khí thế bàng bạc của con sông lớn này khiến hai vị trưởng lão có chút chấn động!

Thanh Sơn có chút cảm khái nói: "Con sông này thật tốt, khí thế bàng bạc!" "Đúng vậy, nhưng hệ thống thủy vực của Hồng Hoang do Long tộc chưởng quản!

Nếu chúng ta đặt trung tâm của Nhân tộc ở đây, e rằng sẽ bất lợi cho tộc ta." Minh Nguyệt nghe xong cũng gật đầu, nhưng nhìn con sông rộng lớn, mày lại hơi nhíu lại!

Thanh Sơn nghe lời của Minh Nguyệt, cũng nhíu mày!

Đúng vậy, tuy đây là nơi tốt nhất họ tìm được.

Nhưng nó quá gần con sông lớn này, mà con sông lớn này lại là

phạm vi thế lực của Long tộc!

Cũng có nghĩa là chỉ cần Long tộc muốn, họ có thể hủy diệt trung tâm của Nhân tộc bất cứ lúc nào.

"Không được, quá nguy hiểm!

Không thể đặt ở đây!

Chúng ta chọn nơi khác đi." Sắc mặt Thanh Sơn cuối cùng biến đổi mấy lần, sau đó thở dài một tiếng!

Có chút không cam lòng nói.

"Cũng chỉ có thể như vậy!" Minh Nguyệt nghe xong cũng bất đắc dĩ gật đầu, sau đó hai người có chút lưu luyến rời khỏi bờ sông lớn, tiếp tục đi về phía trước tìm kiếm một trung tâm mới cho Nhân tộc phù hợp với tiêu chuẩn của Phục Hy và tình hình hiện tại của tộc.

Nhưng sau vài lần tìm kiếm, không có nơi nào phù hợp với yêu cầu hoặc được xem là tốt!

Hoặc là quá hẻo lánh, không thuận lợi cho việc quản lý toàn bộ Nhân tộc!

Hoặc là quá gần sông lớn, không có lợi cho an nguy của Nhân tộc.

Khi họ định tiếp tục tìm kiếm, Phục Hy đã chờ đợi mấy năm có chút không kiên nhẫn.

Vì công việc của Nhân tộc tăng lên rất nhiều, khiến Phục Hy phân thân không xuể!

Dù có cảnh giới Đại La Kim Tiên, y cũng cảm thấy vô cùng mệt mỏi.

Vì vậy Phục Hy hy vọng Nhân tộc nhanh chóng xác lập một đô thành mới, sau đó thiết lập một số quan viên để chia sẻ công việc cho y.

Nhưng Phục Hy chờ đợi mấy năm, không có một tin tốt nào truyền về!

Điều này khiến Phục Hy vốn đã có chút bực bội, càng thêm tức giận!

"Đi nói với bọn họ, lệnh cho họ phải xác định địa điểm trong năm nay!

Nếu không, nghiêm trị không tha!" Sau khi nghe giọng nói vô cùng tức giận của Phục Hy, Sơn Thủy trưởng lão sắc mặt ngưng trọng gật đầu!

Sau đó liền rời khỏi Nhân Hoàng Điện, đi tìm hai vị trưởng lão Thanh Sơn và Minh Nguyệt.

Trên một bình nguyên vô cùng rộng lớn, Thanh Sơn trưởng lão và Minh Nguyệt trưởng lão đã nghênh đón Sơn Thủy trưởng lão đến truyền lệnh của Phục Hy.

Trong một lều trại vô cùng đơn sơ, sau khi Thanh Sơn và Minh Nguyệt hai vị trưởng lão nghênh đón Sơn Thủy trưởng lão vào, Thanh Sơn liền mỉm cười hỏi: "Sơn Thủy, đã lâu không gặp!

Gần đây có khỏe không?" Sơn Thủy nghe xong lắc đầu, có chút khổ não nói: "Tình hình của ta thì tốt, nhưng tình hình của các ngươi có chút tệ rồi!" Thanh Sơn nghe xong sững sờ, sau đó quay đầu nhìn Minh Nguyệt, hai người trao đổi ánh mắt một hồi, sau đó Thanh Sơn nhẹ nhàng hỏi: "Ồ, đã xảy ra chuyện gì?" Sơn Thủy nghe câu hỏi của Thanh Sơn, sau đó cảm thấy nên nói toàn bộ lời của Phục Hy, vì vậy có chút nghiêm túc nói: "Mấy năm đã qua, các ngươi vẫn chưa tìm được nơi thích hợp!

Điều này khiến Phục Hy tức giận, ta lần này đến đây là phụng mệnh của Phục Hy, yêu cầu các ngươi phải chọn được địa chỉ trong

năm nay, nếu không sẽ nghiêm trị không tha!" Thanh Sơn và Minh Nguyệt nghe xong sắc mặt cũng vô cùng ngưng trọng, sau đó hai người liếc nhìn nhau, đều thấy trong mắt đối phương một tia cay đắng.

Sau đó hai người nhẹ nhàng thở dài, chuẩn bị đối phó với yêu cầu của Phục Hy!

"Thanh Sơn trưởng lão, Phục Hy Nhân Hoàng yêu cầu như vậy!

Thật sự có chút làm khó người khác." Minh Nguyệt trưởng lão sắc mặt khó xử truyền âm cho Thanh Sơn trưởng lão, trong giọng nói chứa đựng vô tận cay đắng.

"Cũng không còn cách nào khác, Phục Hy Nhân Hoàng đã tức giận!

E rằng chúng ta phải có kết quả rồi, nếu không chờ đợi chúng ta chắc chắn không phải là một kết quả tốt." Thanh Sơn nghe xong cũng gật đầu, nhưng quyết định của Phục Hy không thể thay đổi!

Chỉ có thể chấp nhận, chỉ có thể nhanh chóng chọn một nơi tương đối thích hợp.

Sau khi Thanh Sơn và Minh Nguyệt hai vị trưởng lão trao đổi một hồi, quyết định rằng nếu Phục Hy đã vội vàng như vậy, thì họ cũng chỉ có thể đẩy nhanh tốc độ, hạ thấp yêu cầu.

Sau đó, dưới sự đi cùng của Sơn Thủy trưởng lão, Thanh Sơn và Minh Nguyệt hai vị trưởng lão sau khi đi một vòng quanh bình nguyên rộng lớn này, đột nhiên cảm thấy đây cũng là một lựa chọn không tồi.

Tuy rằng không xa chính là một thủy hệ lớn của Hồng Hoang, lưu vực Hoàng Hà!

Nhưng vì thủy vực Hoàng Hà đặc thù, cộng thêm sự hỗn loạn của Hỗn Độn Ma Thần trước đó.

Điều này dẫn đến thực lực của thủy tộc trong thủy vực Hoàng Hà không mạnh, nơi Hoàng Hà bắt nguồn là Bất Chu Sơn cũ!

Chương 458

Đối với Nhân tộc có ý nghĩa phi phàm, vì vậy sau khi được sự đồng ý của Sơn Thủy trưởng lão!

Ba vị trưởng lão cùng nhau chọn bình nguyên rộng lớn và bằng phẳng này làm địa điểm xây dựng đô thành mới của Nhân tộc và báo cáo cho Phục Hy.

Sau khi Phục Hy xem xét báo cáo của Thanh Sơn và Minh Nguyệt, cùng với đề nghị của Sơn Thủy trưởng lão!

Y cảm thấy đây cũng là một lựa chọn không tồi.

Nhưng dù sao đây cũng là đô thành tương lai của Nhân tộc, liên quan đến tương lai của tộc!

Tuy rằng sau khi nghe báo cáo của mấy vị trưởng lão cảm thấy tốt, nhưng Phục Hy với thái độ trách nhiệm quyết định đích thân đi một chuyến.

Sau khi cải trang đơn giản, Phục Hy dẫn theo mấy chục vị trưởng lão đến bình nguyên rộng lớn này!

Sau khi quan sát, y gật đầu không ngừng, nhưng khi nhìn thấy dòng nước hung dữ của Hoàng Hà!

Mày không khỏi hơi nhíu lại.

Sau khi Phục Hy nhìn thấy con Hoàng Hà đó, y liền có chút bất mãn với kế hoạch này!

Tuy rằng trong báo cáo nói gần Hoàng Hà!

Nhưng Phục Hy không ngờ lại gần như vậy.

Lại có thể từ giữa bình nguyên nhìn thấy dòng nước cuồn cuộn

của Hoàng Hà.

"Thanh Sơn, Minh Nguyệt và Sơn Thủy!

Các ngươi không giải thích chuyện này sao?" Sắc mặt Phục Hy có chút khó coi, quay đầu nhìn ba vị trưởng lão đang đứng bên cạnh, lạnh lùng hỏi!

Thanh Sơn, Minh Nguyệt và Sơn Thủy nghe thấy giọng nói lạnh lùng của Phục Hy, trong lòng lập tức run lên!

Sau đó vội vàng giải thích: "Nhân Hoàng bệ hạ đừng vội, Hoàng Hà chúng thần đã sớm điều tra rõ ràng!

Tuy rằng thuộc quyền quản lý của Long tộc, nhưng kể từ sau trận đại loạn của Ma Thần lần trước, Long tộc toàn diện rút khỏi Hồng Hoang.

Long tộc liền mặc kệ nơi này, thậm chí không cử một tộc nhân nào xuống!

Cho nên bây giờ Hoàng Hà không có thế lực nào quản hạt." Phục Hy nghe xong sắc mặt cuối cùng cũng khá hơn một chút, nhưng lo lắng trong lòng vẫn không hề giảm bớt!

Bởi vì Long tộc bây giờ không quản không có nghĩa là tương lai cũng không quản.

Tuy rằng hiện tại Nhân tộc và Long tộc hợp tác, nhưng không ai có thể đảm bảo trong tương lai Nhân tộc sẽ không xảy ra xung đột với Long tộc.

Nếu như đô thành trung tâm tương lai của Nhân tộc được xây dựng bên cạnh một con sông rộng lớn như vậy, chẳng phải là cho Long tộc một cơ hội sao?

Sau khi liếc nhìn ba vị trưởng lão, Phục Hy suy nghĩ một lát rồi

nói: “Chuyện Hoàng Hà phải giải quyết, nếu không thể giải quyết!

Vậy thì chuyện này đừng nhắc lại nữa, chọn nơi khác đi.” Ba vị trưởng lão nghe xong không khỏi thất vọng, sau đó lại một trận khổ não!

Bởi vì trong phạm vi hàng trăm vạn dặm, toàn bộ đều là mạng lưới do sông ngòi và thủy hệ tạo thành.

Nếu như ngay cả bên bờ Hoàng Hà cũng không được phép, vậy thì toàn bộ bình nguyên, thậm chí toàn bộ khu vực này đều phải loại trừ!

Nỗ lực mấy năm của họ sắp đổ sông đổ bể, Thanh Sơn và Minh Nguyệt lòng không cam tâm!

Sau khi liếc nhìn nhau, trong lòng đã đưa ra một quyết định.

Thanh Sơn nhìn Phục Hy sắp rời đi, trong lòng quyết tâm, vội vàng lên tiếng: “Nhân Hoàng bệ hạ, nếu như chúng thần… nếu như… nếu như có thể giải quyết được vấn đề thủy vực Hoàng Hà!

Vậy thì chuyện đô thành có thể định xuống được không?” Phục Hy đang chuẩn bị quay người, sau khi nghe những lời nhẹ nhàng đó, cũng suy nghĩ một lát!

Thực ra y rất hài lòng với nơi này, ngoại trừ Hoàng Hà ra!

Nhưng Phục Hy cũng biết, đây vừa là khu vực trung tâm của Nhân tộc, cũng là khu vực trung tâm của Hồng Hoang.

Các thủy hệ lớn và các con sông lớn của Hồng Hoang, gần một nửa nơi bắt nguồn về cơ bản đều ở trong khu vực này, cho nên ngoài nơi này ra, khó có thể tìm được một mảnh đất rộng lớn như vậy, có ưu thế như vậy cho Nhân tộc.

“Được thôi, ta cho các ngươi một cơ hội!

Chỉ cần các ngươi có thể giải quyết được mối đe dọa từ Hoàng

Hà, vậy thì ta sẽ triệu tập hội nghị trưởng lão, đích thân đề xuất tại hội nghị." Sau một hồi đấu tranh, và nhìn thấy ánh mắt đầy khao khát của Thanh Sơn và Minh Nguyệt, cuối cùng y cũng gật đầu!

Thanh Sơn và Minh Nguyệt nghe xong, lập tức lộ ra vẻ vui mừng!

Sau đó Thanh Sơn và Minh Nguyệt vội vàng cáo từ, chuẩn bị đi giải quyết mối họa ngầm của Hoàng Hà.

Phục Hy thấy vậy gật đầu, sau đó trở về Nhân Hoàng Điện!

Đồng thời, chuyện này của Phục Hy cũng nhanh chóng lan truyền khắp toàn bộ Nhân tộc, các thủ lĩnh và trưởng lão Nhân tộc biết được, liền bắt đầu bàn tán xôn xao.

Một bộ phận trưởng lão và thủ lĩnh không hiểu lắm về hành động này, không hiểu tại sao lại phải xây dựng một đô thành mới cho Nhân tộc.

"Nhân Hoàng Điện là trung tâm của Nhân tộc, đã tồn tại vô số năm!

Là một sự tồn tại được xây dựng cùng với Thánh Điện Nhân tộc, tượng trưng cho sự phục hưng của Nhân tộc.

Hiện tại chính là lúc Nhân tộc đại hưng, tại sao lúc này lại thay đổi đô thành trung tâm của Nhân tộc?" "Đúng vậy, không có điện, không có Thánh Điện Nhân tộc thì đó có còn là trung tâm của Nhân tộc không?" "Kiên quyết phản đối, tuyệt đối không cho phép Nhân Hoàng làm bậy như vậy!" Đương nhiên có phản đối thì chắc chắn sẽ có tán thành, số lượng trưởng lão và thủ lĩnh tán thành không ít!

"Nhân Hoàng Điện tuy có ý nghĩa vô cùng quan trọng, nhưng không phù hợp với quy mô phát triển hiện tại!

Kích thước của Nhân Hoàng Điện đã hạn chế nghiêm trọng các loại hình quản lý của Nhân tộc, làm giảm hiệu suất rất nhiều, cho nên

việc xây dựng một trung tâm mới là cần thiết!" "Nhân tộc của năm đó và Nhân tộc hiện tại đã có sự thay đổi trời long đất lở, cho nên chúng ta ủng hộ Nhân Hoàng!" "Không sai, Nhân Hoàng Điện hiện tại không còn phù hợp với thân phận của Nhân tộc nữa!

Lần trước tụ họp ở Nhân Hoàng Điện, ngay cả nơi có thể chứa được tất cả các trưởng lão và thủ lĩnh cũng không có, thật sự quá nhỏ." Nhân tộc đang phát triển với tốc độ cao, lại có sự chia rẽ về vấn đề có nên xây dựng lại trung tâm hay không!

Đây cũng là lần đầu tiên nội bộ Nhân tộc xuất hiện sự chia rẽ quy mô lớn như vậy!

Có lẽ liên quan đến việc Nhân tộc đã phát triển quá nhiều năm.

Phục Hy đối với chuyện này cũng có chút bất đắc dĩ!

Dù sao hai bên đều có lý, hai bên đều có cơ sở!

Tuy rằng trong lòng y nghiêng về việc di dời đô thành Nhân tộc.

Nhưng dù sao cũng là Nhân Hoàng, trong vấn đề này không nên bày tỏ thái độ rõ ràng thì tốt hơn!

Vì vậy, dưới sự bất đắc dĩ của Nhân Hoàng Phục Hy, cuộc tranh cãi của hai bên cũng ngày càng lớn mạnh cùng với sự phát triển của Nhân tộc!

Từ lúc bắt đầu chỉ là tranh cãi miệng, đến bây giờ đã có xu thế động thủ!

Phục Hy biết tình hình nghiêm trọng, lập tức ra tay ngăn cản hai bên tiếp tục tranh cãi.

Trong Nhân Hoàng Điện thần thánh uy nghiêm, trong một đại sảnh rộng lớn!

Nhân Hoàng Phục Hy cùng với hơn trăm vị trưởng lão và thủ lĩnh

các bộ lạc tụ tập lại một chỗ, thảo luận làm thế nào để giải quyết vấn đề tranh chấp hiện tại.

Chương 459

Phục Hy đứng trên đài cao, nhìn xuống hai phe thủ lĩnh và trưởng lão không ai nhường ai phía dưới, khẽ thở dài một tiếng rồi nói: "Các vị trưởng lão và thủ lĩnh, đều là trụ cột của Nhân tộc!

Vì tương lai của Nhân tộc, không nên lãng phí tinh lực vào một vấn đề vô nghĩa." Khi Phục Hy vừa nói xong, có một số trưởng lão và thủ lĩnh tỏ ra dị nghị!

"Nhân Hoàng bệ hạ, không thể nói như vậy được!

Đô thành của Nhân tộc liên quan đến tương lai của tộc ta, tuyệt đối không thể quyết định qua loa.

Chúng ta cũng không phải không muốn Nhân tộc có sự phát triển lớn hơn, nhưng chuyện di dời đô thành phải vô cùng thận trọng!" Phục Hy nghe xong gật đầu, sau đó nói: "Chuyện di dời đô thành Nhân tộc đương nhiên phải vô cùng thận trọng, nhưng hiện tại mới chỉ bắt đầu khảo sát địa hình!

Việc xác định xây dựng phải được các vị trưởng lão và thủ lĩnh Nhân tộc biểu quyết, dù sao cũng là đại kế của Nhân tộc!

Tuy ta là Nhân Hoàng, nhưng cũng không thể hạ một quyết định trọng đại như vậy." Những trưởng lão và thủ lĩnh kiên quyết giữ lại trung tâm Nhân tộc nghe xong hài lòng gật đầu, sau đó khiêu khích nhìn về phía nhóm trưởng lão và thủ lĩnh đối diện.

Những trưởng lão và thủ lĩnh bị khiêu khích đó trong lòng lập tức nổi giận, đang định nói gì đó với Phục Hy: "Nhân Hoàng bệ hạ!" Phục Hy liền cắt ngang lời họ muốn nói, sau đó một đôi mắt nhìn chằm chằm vào các trưởng lão và thủ lĩnh, vô cùng nghiêm túc nói: "Được rồi, các vị không cần tranh cãi nữa, như vậy đi, ta đưa ra một quyết

định!

Ở gần bình nguyên đó không phải có thủy vực Hoàng Hà sao, chỉ cần Thanh Sơn, Minh Nguyệt, Sơn Thủy ba vị trưởng lão có thể giải quyết được mối họa ngầm của thủy vực Hoàng Hà, vậy thì sẽ di dời đô thành!

Nếu không thể giải quyết, vậy thì không di dời đô thành, hoặc là xây dựng lại một đại đô thành mới tại chỗ cũ." Các trưởng lão và thủ lĩnh nhìn bộ dạng này của Phục Hy, trong lòng cũng run lên!

Họ hiểu rằng Phục Hy đã có chút tức giận, vì vậy không dám phản đối, chỉ có thể gật đầu đồng ý.

Sau đó, cuộc tranh luận kéo dài gần một năm, dưới sự mạnh mẽ của Phục Hy đã được giải quyết!

Nhưng sóng ngầm trong đó lại không hề giảm bớt.

Trải qua một năm tranh đấu, hai phe không thể nào hòa giải!

Đều đang tìm cách để đối phương phải xấu mặt.

Nhưng có lệnh của Phục Hy, họ không dám đem những chuyện này ra ngoài ánh sáng!

Chỉ có thể giải quyết trong bóng tối.

Trong một tiểu viện gần Nhân Hoàng Điện, mấy chục vị trưởng lão và thủ lĩnh Nhân tộc che mặt đang lặng lẽ tụ tập lại đây, thương thảo làm thế nào để đối phó với nguy cơ trước mắt.

"Các vị trưởng lão, thủ lĩnh!

Bây giờ lệnh của Phục Hy Nhân Hoàng đã hạ xuống rồi!

Phe đối diện đang rất hoan hô đó." Trong số mấy chục vị trưởng lão và thủ lĩnh không thể nhìn rõ mặt, một trưởng lão Nhân tộc có chút gầy gò lên tiếng nói với các trưởng lão và thủ lĩnh khác.

Các trưởng lão và thủ lĩnh khác nghe xong sắc mặt lập tức có chút khó coi, dù sao kết quả này đối với họ vô cùng bất lợi.

Bởi vì nếu ba vị trưởng lão đó có thể thuận lợi dọn dẹp thủy vực Hoàng Hà, vậy thì đô thành Nhân tộc sẽ di dời!

Đô thành và trung tâm Nhân tộc một khi di dời, vậy thì đối với họ là một tổn thất lợi ích khổng lồ!

Tổn thất như vậy khiến họ không thể chịu đựng được, tuyệt đối không muốn chuyện như vậy xảy ra.

Đáng tiếc uy vọng của Phục Hy trong Nhân tộc rất cao, họ cũng không dám phản đối lời của Phục Hy!

Đương nhiên họ cũng không bó tay chịu trói, nếu không thì đã không có cuộc tụ họp như bây giờ.

"Phía Phục Hy Nhân Hoàng chúng ta không thể giải quyết, nhưng giải quyết ba trưởng lão đó thì dễ như trở bàn tay." Một trưởng lão sau khi suy nghĩ rất lâu, sắc mặt có chút lạnh lùng nói!

Các trưởng lão và thủ lĩnh khác nghe xong không hề kinh ngạc, ngược lại vô cùng thận trọng suy nghĩ.

"Nếu làm như vậy thì phải kín đáo, nếu không một khi để Nhân Hoàng phát hiện, vậy thì chúng ta sẽ tiêu đời." Một vị thủ lĩnh trong số các trưởng lão sau khi suy nghĩ thận trọng, giọng nói lạnh lùng!

"Đó là tự nhiên, chỉ ba trưởng lão thôi!

Căn bản không cần chúng ta động thủ, cũng có thể khiến họ chết trên Hoàng Hà." Vị trưởng lão đề xuất kiến nghị sau khi nghe những lo lắng của các trưởng lão và thủ lĩnh khác, mỉm cười nhưng sắc mặt lại vô cùng lạnh lùng nói!

Các trưởng lão và thủ lĩnh khác nghe xong, vô cùng hài lòng gật

đầu!

Không liên quan đến mình như vậy là tốt nhất, chỉ có như vậy mới có thể thần không biết quỷ không hay.

Sau đó một nhóm trưởng lão và thủ lĩnh lại thương thảo thêm một số chuyện, sau đó liền tự giải tán!

Một trưởng lão có thân hình có chút nhỏ bé sau khi cuộc tụ họp giải tán, liền mang theo hy vọng của mọi người rời khỏi đây, đi đến một nơi nào đó trong Hồng Hoang.

Tại một khu rừng hoang dã ở phía bắc Hồng Hoang, có một đầm nước bốc lên từng luồng hơi nước!

Dưới đáy đầm, có một con yêu thú viễn cổ sinh sống.

Trong một cung điện vàng son lộng lẫy dưới đáy đầm, một bóng người toàn thân chìm trong bóng tối bình tĩnh nói với một thanh niên vô cùng nho nhã trước mặt: "Long Vương, ta muốn ngươi đi giết mấy người." Thanh niên vô cùng nho nhã đó nghe xong, mỉm cười: "Giết người?

Bản vương đã lâu không làm!

Nhưng nếu bạn cũ đã nhờ, vậy thì bản vương phá lệ nể mặt ngươi một lần!

Đương nhiên, bạn cũ của ta, quy củ không thể loạn!

Thù lao nên có tuyệt đối không thể thiếu." Bóng người đó nghe xong gật đầu, quy củ y biết!

Cho nên đã sớm chuẩn bị.

Vì vậy y lấy ra một cái hộp được làm từ tiên thiên ngọc thạch, giao cho vị Long Vương đó!

Vị Minh Long Vương đó sau khi nhận hộp ngọc, nhẹ nhàng mở ra,

khi phát hiện thứ bên trong lập tức có chút kinh ngạc kêu lên: “Tiên Thiên Tử Dương Quả!” Bóng người đó nhìn thanh niên đang kinh ngạc, lộ ra một nụ cười vô cùng mãn ý!

Sau đó nhẹ nhàng nói: “Không sai, Tiên Thiên Tử Dương Quả, tin rằng con đường trảm khước tam thi của Long Vương sẽ càng thêm thuận lợi.” Thanh niên đó đối với lời nói của bóng người kia lại không hề để ý, ngược lại yên lặng suy nghĩ.

Một lúc sau, thanh niên đó nhìn hộp ngọc thở phào nhẹ nhõm!

Sau đó thu hộp ngọc lại, vẻ mặt tự tin đáp: “Điều kiện này bản vương hài lòng, nói đi, muốn giết ai, giết mấy người?” Bóng người đó sau khi nghe thanh niên đồng ý ra tay thì vô cùng vui mừng, vui vẻ nói: “Long Vương hài lòng là tốt rồi, thực ra cũng không phải người nào khác!

Mấy trưởng lão của Nhân tộc chúng ta.” Đồng thời, y vung tay một cái, một luồng thông tin ghi lại tình hình chi tiết của Thanh Sơn, Minh Nguyệt và Sơn Thủy liền xuất hiện trước mặt bóng người đó.

Thanh niên đó nhận lấy cảm nhận, sau đó gật đầu: “Ba người sao?

Được, ngươi sẽ nhanh chóng thấy kết quả thôi!” Bóng người đó nghe xong vô cùng vui mừng, hưng phấn nói: “Tốt lắm, vậy ta chờ tin tốt của Long Vương!” Sau đó, dưới sự giúp đỡ của bóng người thần bí đó!

Thanh niên có chút nho nhã kia đã vượt qua vô số rào cản của Nhân tộc, đến được phúc địa của Nhân tộc, đến bên cạnh đại bình nguyên Hoàng Hà.

Thanh niên nho nhã đó sau khi đến bình nguyên, nhìn bình nguyên rộng lớn và con sông cuồn cuộn gần đó, có chút cảm khái nói: “Thời đại biến thiên, thật khiến người ta không kịp trở tay!” Sau đó, sau khi

thu dọn tâm tình, vị thanh niên này liền bắt đầu tìm kiếm hành tung của Thanh Sơn, Minh Nguyệt và Sơn Thủy.

Sau một hồi kinh ngạc ngắn ngủi, thanh niên đó nhanh chóng có được thông tin mình cần!

Thanh Sơn, Minh Nguyệt và Sơn Thủy vì muốn Nhân tộc sớm ngày xây dựng đô thành tại nơi này, liền dốc toàn tâm vào thủy vực Hoàng Hà, chỉnh lý các loại thông tin để làm rõ tình hình nội bộ của Hoàng Hà.

Để có thể thu được nhiều thông tin hơn, ba người không hề che giấu hành tung, thậm chí cho phép người dân Nhân tộc bình thường đến phản ánh hoặc đề xuất kiến nghị tương ứng.

Thanh niên đó đã gặp mặt tạm thời với ba người Thanh Sơn bên ngoài một lều trại, nhưng vì một số nguyên nhân, thanh niên không thể ra tay trong lòng Nhân tộc, chỉ có thể đợi lúc Thanh Sơn và những người khác ra tay trị lý thủy vực Hoàng Hà.

Chương 460

Lúc đó sẽ động thủ từ bên trong thủy vực Hoàng Hà.

Nhưng tuy không thể ra tay, y lại có thể thu thập thông tin tương ứng, chuẩn bị chu toàn cho cuộc tập kích sắp tới.

Lúc này Thanh Sơn, Minh Nguyệt và Sơn Thủy đang chỉnh lý tài liệu về các thủy tộc trong thủy vực Hoàng Hà, để chuẩn bị cho hành động sắp tới.

Sau đó một tháng trôi qua, trong lúc thanh niên đó chờ đợi có chút không kiên nhẫn, và một số người vô cùng lo lắng chờ đợi, Thanh Sơn và ba người khác đã dẫn theo một đám hộ vệ đi đến bái phỏng thủy tộc trong thủy vực Hoàng Hà.

"Cuối cùng cũng ra rồi, đã ra rồi thì đừng quay về nữa!" Trong đám đông náo nhiệt gần đó, thanh niên nho nhã đó đang nhìn đoàn người đang đi xa với ánh mắt đầy sát ý.

Trên đại bình nguyên Hoàng Hà, một đội ngũ gồm vài trăm người đang chậm rãi tiến về phía thủy vực Hoàng Hà!

Thanh Sơn, Minh Nguyệt và Sơn Thủy, ba vị trưởng lão Nhân tộc, sau khi tổng hợp nhiều tư liệu hơn, lòng đầy tự tin chuẩn bị mở ra cục diện với thủy tộc Hoàng Hà.

Nhưng điều họ không biết là, tại địa điểm họ sắp đến, đang xảy ra một cuộc thảm sát quy mô lớn!

ừng trận dao động bùng nổ rồi nhanh chóng biến mất, từng đạo hàn quang lóe lên rồi tức khắc biến mất!

Từng đóa hoa máu bay lên trong chớp mắt, sau đó nhuộm đỏ cả một vùng đất!

Nơi này từng là Long cung của Hoàng Hà Long Vương, một thuộc hạ của Long tộc, nhưng sau khi Long tộc chinh chiến Thiên đình lần trước, Hoàng Hà Long Vương cũng theo đại quân Long tộc rời khỏi đây và không bao giờ quay trở lại.

Cùng với việc cục thế ổn định, Hoàng Hà Long Vương không quay về!

Các thủy tộc khác rục rịch, sau đó dưới tác động của dã tâm, Cự Tướng Cua Quân, tay trái tay phải của Hoàng Hà Long Vương năm xưa, người nắm quyền thủy quân Hoàng Hà, sau khi chờ đợi một thời gian, đã trực tiếp giết chết đồng liêu Quy thừa tướng!

Phát động binh biến.

Sau một hồi chém giết, Cự Tướng Cua Quân đã thành công đoạt được Long cung Hoàng Hà!

Đúng lúc hắn định nắm quyền toàn bộ Hoàng Hà, thì Yêu tộc tập hợp quân đội và không biết từ đâu xuất hiện các thủy quân của Long tộc và các thế lực lớn khác bắt đầu chiếm lĩnh địa bàn trong Hoàng Hà.

Cự Tướng Cua Quân vô cùng tức giận, nhưng sau một hồi đấu tranh!

Cự Tướng Cua Quân phát hiện không làm gì được đối phương, chỉ có thể bất đắc dĩ thừa nhận tình thế hiện tại.

Nhưng gần đây hắn rất vui, vì đã dựa vào được cái đùi lớn của Nhân tộc!

Nhưng chưa kịp nghênh đón trưởng lão Nhân tộc, hắn đã nghênh đón tử thần!

Một bóng người vô cùng rõ ràng, nửa giờ trước đã đến đây, sau đó không nói một lời liền đại khai sát giới.

Thực lực Chuẩn Thánh cảnh đã trực tiếp quét ngang Cự Tướng Cua Quân, người có cảnh giới cao nhất chỉ là Đại La Kim Tiên, hơn nữa thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn, đã huyết tẩy toàn bộ nhân viên thuộc Cự Tướng Cua Quân một lượt.

Đương nhiên có một số thủy quân ở vùng biên duyên đã thoát được một kiếp, mang theo chấn động và sợ hãi chạy trốn tứ phía.

Thanh niên có chút ưu nhã đó thấy vậy không những không ngăn cản, ngược lại còn mở rộng cửa sau!

Để họ chạy thoát.

"Chỉ có để người khác biết, mới có thể tạo ra ảnh hưởng lớn nhất!

Nếu không có ai biết, giết một triệu người cũng vô ích." Đứng trên một vùng đất đầy thi thể, thanh niên có chút ưu nhã đó yên lặng vuốt ve thanh bảo kiếm dính đầy máu tươi, nhẹ nhàng nói!

Sau đó, y nhìn về phía đoàn người Thanh Sơn sắp đến với ánh mắt đầy sát ý.

Sau khi lộ ra một nụ cười khó hiểu, thanh niên đó tức khắc biến mất, xuất hiện bên ngoài Hoàng Hà.

Bên ngoài Hoàng Hà, trên một cửa sông!

Thanh Sơn, Minh Nguyệt và Sơn Thủy, ba vị trưởng lão Nhân tộc, sau khi đến đây, lập tức có chút nhíu mày!

"Chuyện gì vậy, trước đó không phải đã nói sẽ cử người đến đón chúng ta sao!" Thanh Sơn trưởng lão có chút tức giận hừ lạnh một tiếng, cuối cùng vô cùng bất mãn nói!

"Ta cũng không biết chuyện gì, nhưng chuyện mà Cự Tướng Cua Quân đã hứa chắc chắn sẽ làm, cho nên chúng ta cứ chờ đi." Sắc mặt

Minh Nguyệt trưởng lão cũng có chút khó coi, chuyện liên lạc với Cự Tướng Cua Quân là do một tay y sắp xếp!

Cho nên tuy trong lòng phẫn hận không thôi, nhưng vẫn phải nói đỡ cho hắn!

Thanh Sơn nghe xong chỉ có thể bất đắc dĩ, sau đó yên lặng chờ đợi!

Lúc này, thanh niên vô cùng ưu nhã đó đã đến gần đây, đang dùng ánh mắt đầy sát ý nhìn ba vị trưởng lão đang thả lỏng.

Sau một hồi quan sát, thanh niên tìm được thời cơ!

Sau đó nắm chặt thanh đoản kiếm trong tay, một đạo huyền quang xuất hiện, bóng người tức khắc biến mất!

Đồng thời, ba vị trưởng lão đang nghỉ ngơi trong chốc lát cảm nhận được một luồng nguy hiểm, sau đó sắc mặt lập tức đại biến, vội vàng muốn né tránh.

Nhưng đã quá muộn, thanh niên đó tinh thông thuật ám sát!

Huống hồ thực lực của y cũng đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, cộng thêm đột nhiên tập kích, đánh cho Thanh Sơn một trận bất ngờ.

Cho nên dưới một đòn, Thanh Sơn đã chịu một thiệt thòi lớn!

Minh Nguyệt trưởng lão sau khi cảm nhận được một đạo hàn quang, vội vàng né tránh!

Tuy phản ứng của y nhanh, nhưng đạo hàn quang đó cũng vô cùng nhanh!

Cùng với một đạo hàn quang lóe lên, Minh Nguyệt trưởng lão lập tức phát ra một tiếng kêu thảm.

Sau đó một cánh tay liền bị chặt đứt rơi xuống đất, máu tươi từ vết thương đó tuôn ra.

Thanh Sơn và Sơn Thủy hai vị trưởng lão vì né tránh kịp thời nên không bị thương, nhưng khi nhìn thấy Minh Nguyệt thành ra bộ dạng đó, cũng hít một hơi khí lạnh, sau đó vội vàng giúp y trị liệu.

Dưới sự giúp đỡ của hai vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, Minh Nguyệt trưởng lão đã phong bế vết thương, không để nó tiếp tục chảy máu!

Sau đó y nhìn về phía thanh niên nho nhã không xa với ánh mắt phẫn hận.

Khi các hộ vệ vây quanh thanh niên đó, Thanh Sơn vô cùng phẫn nộ hỏi: "Rốt cuộc ngươi là ai, tại sao lại tấn công chúng ta!" Thanh niên nho nhã đó nghe xong thản nhiên cười, sau đó bình tĩnh nói: "Ta là ai không quan trọng, quan trọng là có người đã trả một cái giá không thể từ chối để lấy mạng các ngươi!" Ba vị trưởng lão nghe xong sắc mặt lập tức trở nên ngưng trọng, lại có người muốn giết họ!

Chẳng lẽ là những người đó?

Ba vị trưởng lão dường như đã nghĩ ra, càng nghĩ càng tức giận!

Đồng thời ánh mắt nhìn về phía thanh niên nho nhã đó cũng càng ngày càng lạnh lẽo.

Khi sắc mặt lạnh lùng tụ lại càng nhiều, sát tâm của Thanh Sơn cũng càng nặng, sau đó y lạnh lùng ra lệnh: "Nếu ngươi muốn ám sát chúng ta, vậy thì phải chuẩn bị sẵn sàng bị giết!

Lên cho ta, giết hắn!" Các hộ vệ nhận lệnh, trong mắt lập tức lóe lên một tia tinh quang!

Sau đó hét lớn một tiếng liền xông thẳng về phía thanh niên đó.

Thanh niên nhìn các hộ vệ xông về phía mình, lộ ra một nụ cười khinh thường!

Sau đó bóng người lóe lên, từng đạo hàn quang bay ra!

Chương 461

Sau đó, bóng dáng của những hộ vệ đó cùng với từng đóa hoa máu bay ra ngoài, mấy trăm hộ vệ bảo vệ ba vị trưởng lão đã bị tiêu diệt trong chốc lát.

Thanh Sơn và Minh Nguyệt thấy vậy, trong lòng lập tức kinh hãi!

Lần nữa nhìn về phía thanh niên đó, trong sắc mặt đã có chút sợ hãi.

Sơn Thủy thì trong vẻ mặt ngưng trọng, đã lấy ra linh bảo, một kiện Hậu Thiên Chí Bảo!

"Chỉ là Hậu Thiên Chí Bảo, chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh!

Hôm nay các ngươi đều phải ngã xuống đây." Thanh niên đó nhìn phản ứng của họ, lộ ra một nụ cười khinh thường!

Sau đó sắc mặt lạnh lùng nói.

Sau đó, mấy đạo khí thế bàng bạc tức khắc bùng nổ, từng đạo hàn quang tức khắc triển khai!

Từng đạo quang mang huyền diệu cũng lại một lần nữa bùng nổ, không bao lâu sau, tất cả động tĩnh đều biến mất.

Một bóng người toàn thân chìm trong bóng tối, tay cầm một thanh đoản kiếm chậm rãi rời đi!

Trong Nhân Hoàng Điện, Phục Hy đang xử lý công việc của Nhân tộc đột nhiên cảm thấy có chút không ổn, lập tức nhíu mày nhìn về phía xa!

Lúc này, tại địa điểm Thanh Sơn bị tấn công, một đội binh sĩ tuần tra cũng đang từ từ tiếp cận.

Đột nhiên khi sắp đến nơi, đội trưởng đội tuần tra, một Nhân tộc có cảnh giới Kim Tiên!

Đột nhiên cảm nhận được trong không khí phảng phất mùi máu tanh.

"Không ổn, phía trước có chuyện!" Đội trưởng đội tuần tra đó lập tức ra một thủ thế, đồng thời sắc mặt ngưng trọng nói!

Sau đó, mười mấy đội viên tuần tra phía sau nghe xong cũng sắc mặt đại biến, vội vàng cảnh giới.

Sau khi đội tuần tra cảnh giới, đội trưởng đó tay cầm bảo kiếm, cẩn thận từng li từng tí, vô cùng cảnh giác đi về phía trước.

Sau đó y liền nhìn thấy thi thể rải rác khắp nơi, và ba thân thể tỏa ra khí tức cường hãn ngã trên mặt đất.

Đội trưởng đó nhìn thấy cảnh tượng này lập tức kinh ngạc không thôi, đặc biệt là ba thi thể tỏa ra khí tức kinh khủng đó.

"Thanh Sơn trưởng lão!" Đội trưởng nhìn ba thi thể đó, cố nén nỗi sợ hãi trong lòng!

Chậm rãi đi tới, yên lặng quan sát, sau đó phát ra một tiếng kêu kinh ngạc!

Các đội viên tuần tra không xa phía sau nghe thấy, lập tức trở nên vô cùng cảnh giác, sau đó vội vàng chạy về phía đó.

"Đội trưởng, xảy ra chuyện gì vậy?" Những binh sĩ tuần tra đó vừa vội vàng chạy về phía đội trưởng, vừa lớn tiếng hỏi!

Đáng tiếc đội trưởng của họ lúc này đang chìm trong kinh ngạc, căn bản không có tâm tư nghe lời họ nói.

Các binh sĩ tuần tra sau khi không nhận được bất kỳ hồi âm nào, trong lòng càng kinh hãi!

Sau khi chạy nhanh một đoạn, đến địa điểm Thanh Sơn trưởng lão bị tập kích, nhìn thấy đội trưởng đang ngơ ngác đứng đó, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó chú ý đến tình hình xung quanh, họ cũng trở nên vô cùng kinh ngạc!

Đặc biệt khi nhìn thấy ba thi thể tỏa ra khí tức kinh khủng đó, họ cũng giống như đội trưởng kia, kinh ngạc đến ngây người.

Sau đó, tin tức ở đây như chắp thêm cánh, nhanh chóng bay về phía Nhân Hoàng Điện!

Chỉ cách lúc sự việc xảy ra không đến ba khắc, Nhân Hoàng Điện đã nhận được tin tức tương ứng!

Sau đó một thị vệ mặt mày lo lắng vội vàng chạy đến cung điện nơi Nhân Hoàng Phục Hy ở, đồng thời lớn tiếng hét lên: "Nhân Hoàng bệ hạ, đại sự không hay rồi!" Phục Hy đang xử lý công việc nghe thấy tiếng hét đó, cảm giác có chuyện không hay trong lòng càng lúc càng nặng!

Nhưng để giữ gìn uy nghiêm của Nhân Hoàng, Phục Hy không hề hoảng loạn, ngược lại vô cùng bình tĩnh hỏi: "Chuyện gì mà vội vàng như vậy?" Lúc này thị vệ đó cũng vội vàng chạy đến cửa cung điện nơi Phục Hy ở, sau khi nghe câu hỏi của Phục Hy, đã nói ra một chuyện khiến Phục Hy chấn động: "Thanh Sơn và hai vị trưởng lão khác trên đường đến thủy vực Hoàng Hà, bái phỏng thủy tộc Hoàng Hà đã bị tập kích, toàn bộ đã tử vong!" "Cái gì!" Phục Hy sau khi nghe tin tức chấn động này, lập tức đứng bật dậy!

Sau khi biết được tin tức chấn động đó, sắc mặt Phục Hy rõ ràng đã thay đổi!

Tuy rằng vừa rồi trong lòng y có dự cảm không lành, nhưng không

hề nghĩ đến phương diện này!

Dù sao đây cũng là khu vực trung tâm của Nhân tộc, lại có ai dám ở đây giết trưởng lão Nhân tộc?

Nhưng không ngờ, chuyện chưa từng xảy ra này lại thật sự đã xảy ra!

Sau khi bình tĩnh lại, Phục Hy lập tức ra lệnh triệu tập tất cả các trưởng lão và thủ lĩnh đang ở trong Nhân Hoàng Điện, lập tức triệu khai hội nghị khẩn cấp.

Khi Phục Hy hạ lệnh, tin tức Thanh Sơn bị tập kích tử vong cũng đã lan truyền khắp toàn bộ Nhân Hoàng Điện!

Các trưởng lão và thủ lĩnh trong Nhân Hoàng Điện sau khi nghe tin tức này, vẻ mặt mỗi người một khác!

Có người tỏ ra vô cùng kinh ngạc, có người không dám tin!

Có người vô cùng phẫn nộ, có người hả hê!

Có người thầm vui mừng, có người lại mặt mày đắc ý.

Cùng một sự việc, nhưng vẻ mặt của các trưởng lão và thủ lĩnh lại khác nhau!

Nhưng trong chốc lát, tất cả các trưởng lão và thủ lĩnh đều tỏ ra vô cùng trầm trọng!

Dù sao trong lòng nghĩ gì, thì cũng là ba trưởng lão Nhân tộc đã chết!

Dù giữa họ có ân oán gì, vào lúc này cũng phải thể hiện ra một chút đau buồn.

Sau khi im lặng một lát, một trưởng lão sắc mặt đầy bi thương, vô cùng kích động đề nghị: “Nhân Hoàng bệ hạ, chuyện này phải điều tra rõ ràng!

Phải cho ba vị trưởng lão một lời giải thích." Sau khi trưởng lão đó lên tiếng, phía sau xuất hiện ngày càng nhiều tiếng hưởng ứng!

Lần lượt bày tỏ phải nghiêm tra đến cùng, nhất định phải báo thù cho ba vị trưởng lão.

Phục Hy nghe xong cũng sắc mặt có chút bi thương gật đầu, sau đó không để lại dấu vết liếc nhìn những trưởng lão và thủ lĩnh không có bất kỳ biểu hiện nào.

"Hy vọng chuyện này không liên quan đến các ngươi, nếu không đừng trách ta không nể tình đồng tộc!" Những trưởng lão và thủ lĩnh bị Phục Hy liếc nhìn, lúc này tuy sắc mặt bi thương cúi đầu tỏ vẻ mặc niệm, nhưng trong lòng lại vui như nở hoa!

"Chết hay lắm, chỉ cần là kẻ dám can thiệp vào chuyện di dời đô thành Nhân tộc." Cuộc họp khẩn cấp sau khi thương thảo, đã quyết định lập tức cử trưởng lão đi điều tra!

Đồng thời đối với bất kỳ mục tiêu nào có nghi ngờ, lập tức nghiêm tra không tha!

Sau đó, một đội ngũ xa hoa gồm mười vị trưởng lão, khí thế hung hăng, thanh thế lớn lao tiến về phía thủy vực Hoàng Hải.

Lúc này trong thủy vực Hoàng Hải, lòng người đã sớm hoang mang!

Bởi vì không chỉ có trưởng lão Nhân tộc bị tấn công, thế lực lớn nhất trong thủy vực Hoàng Hà, Cự Tướng Cua Quân chiếm giữ Long cung Hoàng Hà và thế lực của hắn cũng bị tàn sát không còn một mống.

Thủ đoạn máu tanh như vậy, khiến các thủy tộc kinh hãi không thôi!

Cộng thêm cái chết của ba trưởng lão Nhân tộc, càng khiến họ

kinh hồn bạt vía, kinh hãi vạn phần!

Chương 462

Cho nên khi mười vị trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh dẫn theo một đám lớn tùy tùng rầm rộ tiến đến, các thủ lĩnh của các thủy tộc lớn lần lượt rời khỏi thủy vực Hoàng Hà, lên bờ cung nghênh mười vị trưởng lão.

Khi mười vị trưởng lão đó đến thủy vực Hoàng Hà, tiếp kiến các thủ lĩnh trong thủy vực Hoàng Hà!

Tìm hiểu một số tình hình và bắt đầu điều tra sự kiện.

Trong một bình nguyên không xa thủy vực Hoàng Hà, một thanh niên có dung mạo vô cùng ưu nhã đang mặt mày đau khổ quỳ trên mặt đất!

Trên ngực của thanh niên vô cùng ưu nhã đó, một lưỡi đao dài trực tiếp đâm vào ngực y!

Từng luồng hắc khí từ lưỡi đao đó tuôn ra, trực tiếp gây ra tổn thương không thể hồi phục cho thanh niên đó.

Tuy rằng trên người đang phải chịu đựng vết thương nặng không thể tả, nhưng thanh niên đó dựa vào cảnh giới cường hãn, và sinh mệnh lực cực kỳ ngoan cường, khổ sở chống đỡ, không để mình ngã xuống!

Đồng thời, thanh niên đó khó khăn ngẩng đầu nhìn về bóng người phía trước, có chút không hiểu hỏi: “Tại sao lại làm như vậy!” Bên cạnh gã thanh niên nho nhã, thân ảnh chìm trong bóng tối kia nghe xong liền liếc nhìn kẻ đang quỳ rạp dưới đất một cách miệt thị, buông lời khinh bỉ: “Tại sao ư?

Vì ngươi biết quá nhiều rồi!

Để ngươi sống trên đời ngày nào là thêm một phần nguy hiểm, đã là mối đe dọa thì phải giải quyết cho nhanh gọn!" Gã thanh niên nghe vậy, nở một nụ cười khổ thê lương!

Sau đó, cơ thể có phần không chống đỡ nổi, không thể gắng gượng ngẩng đầu lên được nữa, chỉ đành cúi đầu ho khẽ mấy tiếng, phát ra tiếng gầm phẫn nộ bi thương: "Biết quá nhiều ư?

Ha ha ha ha!

Biết quá nhiều!" Thân ảnh chìm trong bóng tối nghe thấy tiếng cười bi lương của gã thanh niên, khóe miệng nhếch lên một nụ cười chế giễu!

Y tiến lên phía trước, dùng sức rút phắt lưỡi đao sắc bén đang cắm trên ngực đối phương!

Ngay khoảnh khắc lưỡi đao được rút ra, gã thanh niên hét lên một tiếng đau đớn thấu trời!

Cùng lúc đó, một lượng lớn máu màu vàng nhạt từ vết thương phun trào ra, chảy lênh láng khắp mặt đất.

Gã thanh niên lúc này cũng không thể gắng gượng thêm nữa!

Y yếu ớt ngã vật xuống đất, vẻ mặt vô cùng đau đớn!

"Mặc Vũ, muốn trách thì chỉ có thể trách ngươi quá ngây thơ!

Lại dám tin lời của ta, nếu có kiếp sau, hãy nhớ kỹ lời khuyên của ta: ngoài bản thân mình ra, đừng bao giờ tin tưởng bất kỳ ai!

Thậm chí có lúc, ngay cả bản thân mình cũng không thể tin tưởng!" Thân ảnh chìm trong bóng tối nhìn gã thanh niên tên Mặc Vũ đang cực kỳ suy yếu nằm trên đất, tốt bụng nhắc nhở một câu!

Sau đó, pháp lực trên người y lóe lên, lưỡi đao sắc bén trong tay lại một lần nữa được vung lên!

“A!” Theo một tiếng hét thảm thiết vang lên, một lưỡi đao đen kịt cắm thẳng vào đầu lâu của gã thanh niên tên Mặc Vũ!

Khi lưỡi đao đen cắm vào, trên người Mặc Vũ bỗng tỏa ra huyền quang nhàn nhạt!

Từng luồng ánh sáng màu trắng sữa không ngừng khuếch tán ra ngoài.

Cùng lúc đó, một cỗ sinh mệnh chi lực cực kỳ tinh thuần hội tụ trên cơ thể Mặc Vũ, sau đó trực tiếp lan tỏa đến đầu lâu của hắn.

Đồng thời, Mặc Vũ đang thực hiện chút giãy giụa cuối cùng, dốc toàn bộ sức lực thi triển một đạo bí thuật vô cùng thần bí, cố gắng đứng dậy.

Thân ảnh chìm trong bóng tối thấy vậy khẽ lắc đầu!

Sau đó nhấc chân giẫm xuống một cách vô tình.

Theo một tiếng “bịch” trầm đục và một tiếng “rắc” vang lên!

Thân ảnh Mặc Vũ vừa cố gượng dậy đã bị giẫm bẹp xuống đất, đồng thời vì thân ảnh trong bóng tối kia vô cùng mạnh mẽ, một cước đã trực tiếp khiến Mặc Vũ vốn đã cực kỳ suy yếu gãy lìa mấy khúc xương.

“Càng giãy giụa chết càng nhanh, nhưng xem tình chúng ta quen biết một phen!

Ta sẽ không để ngươi chết dễ dàng như vậy.

Hãy tận hưởng cho tốt khoảng thời gian trước khi chết đi, nếu không sẽ chẳng còn cơ hội nữa đâu!” Thân ảnh thần bí nhìn Mặc Vũ đang nằm trên đất với vẻ mặt vô cùng đau đớn, muốn giãy giụa, lộ ra nụ cười tàn nhẫn rồi bình tĩnh nói.

Sau đó thân ảnh của y bắt đầu từ từ trở nên hư ảo, trong một gợn

sóng nhỏ, thân ảnh vẫn luôn bị sương mù thần bí bao phủ đã hoàn toàn biến mất tại chỗ.

Sau khi thân ảnh thần bí đó biến mất, Mặc Vũ không biết lấy từ đâu ra một viên châu tử tỏa ra từng tia sinh cơ!

Khi khó khăn đưa viên châu tử đến trước mặt, Mặc Vũ lộ ra vẻ nhẹ nhõm!

Sau đó khẽ nói: "Long châu, hoàn toàn trông cậy vào ngươi!" Sau đó, viên long châu kia phát ra từng đạo lục quang bao phủ toàn thân Mặc Vũ!

Dưới sự nuôi dưỡng của lục quang, cơ thể Mặc Vũ dần dần hồi phục.

Đương nhiên đây chỉ là giả tượng, một viên long châu cỏn con không thể có năng lượng lớn đến mức kéo Mặc Vũ từ bờ vực tử vong trở về.

Nhưng nó cũng có thể dựa vào sinh mệnh chi lực cực kỳ tinh thuần để giúp Mặc Vũ có được bảy ngày tự do hoạt động mà không bị thương thế trên người ảnh hưởng.

"Ngươi cho rằng vạn vô nhất thất, đó mới là sai lầm lớn nhất!

Tuy hiện tại ta không có năng lực tự mình báo thù ngươi, nhưng ta cũng tuyệt đối sẽ không để ngươi được yên ổn!" Dưới sự chữa trị của sinh mệnh chi lực cực kỳ tinh thuần, Mặc Vũ dần dần đứng dậy!

Sau đó nhìn về hướng thân ảnh thần bí rời đi, thần sắc lạnh như băng nói!

Sau đó, Mặc Vũ cũng nhanh chóng rời khỏi nơi thị phi này, ẩn mình đi cho đến khi đạt được mục đích của mình.

Không lâu sau khi hắn rời đi, một vị trưởng lão Nhân tộc trên

người tỏa ra không gian chi lực nhàn nhạt chậm rãi bước ra từ không gian gần đó, nhìn về hướng Mặc Vũ rời đi, lộ ra nụ cười khó hiểu đồng thời bình thản nói: "Yêu tộc phương Bắc sao?

Xem ra trong Nhân tộc phải có một cuộc thanh tẩy lớn rồi!

Hy vọng ngươi có thể cho ta một câu trả lời tốt, nếu không ngươi sẽ chẳng còn bất kỳ giá trị lợi dụng nào nữa!" Nói xong, vị trưởng lão kia vung tay lên!

Sau đó trực tiếp phong tỏa không gian nơi đây, khiến người khác không thể tra xét tình hình cụ thể bên trong. ...

Đã mấy ngày trôi qua kể từ khi Thanh Sơn và hai vị trưởng lão khác bị tập kích bỏ mình, mười vị trưởng lão phụ trách điều tra lại không tìm ra được chút manh mối nào!

"Vậy mà không để lại một chút dấu vết nào, thậm chí ta đã dùng bí thuật hồi tố tình hình ngày hôm đó mà cũng không thể nhìn thấy thông tin hữu dụng!" Trong một căn nhà tre có phần sơ sài, mười vị trưởng lão đang ngồi vây quanh, cau mày bàn bạc chuyện điều tra.

"Xem ra kẻ ra tay ngoài việc có tu vi cực cao, ắt hẳn còn có liên quan đến một số người trong nội bộ Nhân tộc.

Nếu không không thể nào có được thông tin chi tiết như vậy, không thể nào tránh được sự do thám của các trưởng lão!" Nhưng rốt cuộc ai lại có thể to gan như vậy, dám để ba vị trưởng lão Nhân tộc bỏ mình!

Chẳng lẽ hắn không biết sao, chỉ cần lộ ra một chút sơ hở, chờ đợi hắn tất sẽ là nơi vạn kiếp bất phục!

Đang lúc các vị trưởng lão không có chút manh mối, không chút tiến triển nào thì một lính canh đột nhiên báo: "Khải bẩm các vị trưởng lão, có một thanh niên có tình hình quan trọng muốn diện kiến

các vị trưởng lão để báo cáo!" Tin tức này khiến mười vị trưởng lão đang trong lòng phiền não vô cùng đột nhiên mắt sáng rực lên, sau đó từng luồng khí thế kinh người từ trên người mười vị trưởng lão tỏa ra!

Sau khi mười vị trưởng lão nhìn nhau một lượt, một vị trưởng lão lên tiếng: "Ồ, có tình hình quan trọng à!

Đưa hắn vào đi." Người lính gác nhận được mệnh lệnh, lập tức thở phào một hơi!

Chương 463

Sau đó vội vàng cáo lui, vội vã rời khỏi đây.

Chẳng mấy chốc, một thanh niên có vẻ ngoài nho nhã được một lính canh dẫn dắt, chậm rãi bước vào căn nhà tre có phần sơ sài này.

Khi hắn vừa bước vào, thân ảnh mười vị trưởng lão vốn đang có chút mong đợi bỗng chốc biến đổi!

Từng luồng hàn quang tức thì bắn ra bốn phía.

Từng luồng khí tức vô cùng sắc bén lập tức tràn ngập khắp căn nhà tre sơ sài!

Căn nhà tre sơ sài cũng trong nháy mắt không chịu nổi áp lực mạnh mẽ như vậy, hóa thành bột mịn!

Vô số mảnh vụn tức thì bay lượn tứ phía, khiến những người lính gác đang canh giữ gần đó kinh hãi, vội vàng xông vào trong.

Nhưng những người lính gác đó tuy phản ứng ngay lập tức, vội vàng xông vào căn nhà tre sơ sài!

Nhưng tại nơi đó, một cuộc đối đầu kỳ lạ đang diễn ra.

Mười vị trưởng lão thần sắc ngưng trọng, tay cầm linh bảo vây chặt một thanh niên!

Từng luồng khí tức hủy diệt không ngừng lóe lên bên cạnh mười vị trưởng lão, bộc phát ra từng trận uy thế bàng bạc!

"Ngươi là ai, vì sao đến đây!" Một vị trưởng lão vẻ mặt nghiêm nghị nhìn gã thanh niên, sau đó nghiêm giọng hỏi!

"Ta tên Mặc Vũ, một người biết chuyện!

Ta có thông tin các vị cần, không biết các vị có thể trả cái giá như

thế nào?" Mặc Vũ nhìn mười vị trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh đang vây quanh mình, lộ ra nụ cười nhàn nhạt rồi thần sắc bình thản nói!

Các trưởng lão nghe vậy, trong lòng lập tức kinh hãi!

Sau đó vội vàng nhìn sang đồng bạn, sau một hồi trao đổi kinh ngạc, một vị trưởng lão giọng điệu có phần ôn hòa hỏi: "Ngươi là Mặc Vũ à?

Ngươi biết những gì?" Mặc Vũ khẽ nhắm mắt, sau một hồi suy nghĩ thì thần sắc nhẹ nhõm nói: "Những gì ta biết, nhiều hơn các vị tưởng tượng!

Nhưng hiện tại ta rất nguy hiểm, vì kẻ ra tay với các trưởng lão kia có bối cảnh hùng mạnh, thực lực cũng vô cùng cường đại!

Hiện tại ta rất nguy hiểm, cho nên ta cần một lời hứa!

Một lời hứa bảo vệ ta." Nghe yêu cầu của Mặc Vũ, các trưởng lão nhìn nhau rồi lặng lẽ gật đầu!

Một vị trưởng lão mở miệng nói: "Một lời hứa sao?

Chỉ cần những gì ngươi nói là sự thật, có trợ giúp lớn cho chúng ta, vậy thì không vấn đề gì!

Nhưng nếu ngươi lừa chúng ta, vậy ngươi sẽ không bao giờ bước ra khỏi đây được nữa!" "Được!" Mặc Vũ nhận được câu trả lời mình muốn, trong lòng có lẽ rất vui, nhưng thực ra trong lòng hắn cũng không cần một lời hứa!

Nhưng nếu không có một số điều kiện cần thiết, chỉ dựa vào lời nói của hắn e rằng không có sức thuyết phục lớn như vậy.

Sau đó hai bên tạm thời buông vũ khí, nhưng sự cảnh giác ngầm lại không hề giảm bớt chút nào!

Vì căn nhà tre đã bị phá hủy trong cuộc đối đầu vừa rồi, nên mười vị trưởng lão chọn lại một địa điểm để nói chuyện, đưa Mặc Vũ đến đó.

Sau khi đến một địa điểm ẩn mật, một vị trưởng lão khẽ nói với Mặc Vũ: "Được rồi, nơi này đủ an toàn rồi!

Ngươi có thể nói ra những gì ngươi biết." Mặc Vũ đơn giản quan sát hoàn cảnh xung quanh rồi gật đầu, sau đó giao ra một khối ngọc bài có khắc thông tin liên quan.

Một vị trưởng lão nhận lấy, lộ ra vẻ nghi hoặc, sau đó dưới sự chỉ điểm của Mặc Vũ, dùng nguyên thần chi lực đọc nội dung trên khối ngọc bài, rồi thần sắc lập tức trở nên nghiêm túc!

Sau đó, khi tiếp tục đọc sâu hơn, vị trưởng lão đó đột nhiên hét lớn: "Các vị trưởng lão, mọi người hợp lực bắt hắn lại!" Mấy vị trưởng lão khác nghe vậy thì ngẩn ra, sau đó lập tức ra tay!

Mặc Vũ dường như đã đoán trước, cho nên không hề có bất kỳ hành vi phản kháng nào liền bị họ bắt giữ!

"Làm sao vậy?" Sau khi bắt Mặc Vũ, một vị trưởng lão có chút nghi hoặc hỏi!

"Thanh Sơn và hai vị trưởng lão khác, là do hắn ra tay!" Vị trưởng lão đã xem ngọc bài, liếc nhìn Mặc Vũ bị bắt nhưng thần sắc vẫn vô cùng bình tĩnh, phẫn hận nói!

"Cái gì?

Lại là hắn!" Các trưởng lão khác nghe vậy, trước tiên là ngẩn ra!

Sau khi phản ứng lại, tất cả đều mặt đầy nộ dung, vẻ mặt lạnh như băng nhìn về phía Mặc Vũ.

Vị trưởng lão đang cầm ngọc bài khẳng định gật đầu!

“Không sai, trong ký ức của ngọc bài!

Có ký ức hẳn tự mình ra tay.” Các trưởng lão khác nghe vậy, trong lúc phẫn nộ cũng có một tia mừng thầm!

Cuối cùng cũng bắt được kẻ to gan lớn mật đó, lần này cuối cùng cũng có thể ăn nói được rồi!

Nhìn các trưởng lão khác thở phào một hơi, vị trưởng lão cầm ngọc bài khẽ lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói: “Nhưng đằng sau hắn, có một kẻ chủ mưu vô cùng thần bí!

Chính vì sự tồn tại của kẻ chủ mưu đó, hắn mới từ Hồng Hoang phương bắc đến đây.” Nghe thấy có kẻ chủ mưu đứng sau, thần sắc của chín vị trưởng lão đều khác nhau!

Có người kinh ngạc, có người không dám tin!

Có người có chút kinh hãi, có người có chút kinh ngạc.

Sau khi liếc nhìn các trưởng lão thần sắc khác nhau, vị trưởng lão kia có chút bất đắc dĩ nói: “Chuyện này quá lớn, chúng ta không thể giải quyết được!

Phải báo cáo cho Phục Hy Nhân Hoàng!” Quả thực, những thông tin này liên quan quá rộng, nếu một khi công khai sẽ là một đả kích không nhỏ đối với toàn bộ Nhân tộc!

Đặc biệt là vào thời điểm quan trọng này, Nhân tộc đang mở rộng quy mô lớn!

Nếu xảy ra chuyện như vậy, khí thế đang lên cao của toàn bộ Nhân tộc sẽ bị đả kích nghiêm trọng.

Mấy vị trưởng lão còn lại, sau khi nghe lời của vị trưởng lão kia!

Thần sắc có sự thay đổi lớn, cuối cùng tất cả đều gật đầu đồng ý.

Vì sự việc trọng đại, liên quan rộng!

Mười vị trưởng lão sau khi đưa ra quyết định, liền lập tức đến Nhân Hoàng Điện, giao thông tin trong tay cho Phục Hy.

Trên đường đến Nhân Hoàng Điện, có mấy vị trưởng lão muốn lấy cớ rời đi, đều bị các trưởng lão khác từ chối và ngầm trông chừng.

Lúc này Phục Hy đã nhận được thông tin liên quan!

Cho nên đã sớm chờ đợi một bên, lặng lẽ chờ mười vị trưởng lão trở về.

Sau khi mười vị trưởng lão trở về, Phục Hy lập tức triệu tập họ tiến hành một cuộc nói chuyện sâu sắc!

Sau đó lập tức cách ly một số trưởng lão.

"Không ngờ, những người này lại có thể điên cuồng đến mức này!" Sau cuộc nói chuyện bí mật, Phục Hy mặt mày tái mét trở về cung điện của mình, vừa về đến cung điện liền phát ra một tiếng gầm vô cùng phẫn nộ.

Chương 464

Sau khi gầm xong, một luồng sát ý nếu có nếu không bao phủ trên người Phục Hy!

Đã có kẻ phá vỡ quy củ do ta đặt ra, mở đầu cho việc chém giết, vậy thì đừng trách ta, không nể tình nữa!

"Lập tức hạ lệnh, xử tử Mặc Vũ tại chỗ, chú ý bảo mật!

Đồng thời lập tức hạ lệnh cho tất cả trưởng lão và thủ lĩnh, lập tức đến Nhân Hoàng Điện họp!

Ta có chuyện quan trọng muốn tuyên bố." Lính gác đợi bên ngoài nhận được mệnh lệnh, lập tức truyền hai mệnh lệnh xuống!

Trong một tiểu cung điện ở Nhân Hoàng Điện, hai vị trưởng lão Nhân tộc tu vi cường hãn đang canh giữ Mặc Vũ nhận được mệnh lệnh, nhìn nhau một lượt rồi đột nhiên ra tay!

Trong ánh mắt có chút kinh ngạc của Mặc Vũ, hai luồng ánh sáng không thể chống đỡ mang theo uy thế bàng bạc vô cùng lao thẳng về phía hắn!

Sau đó trong sự kinh ngạc của hắn, hai luồng ánh sáng xuyên thấu cơ thể!

Sinh cơ trên người Mặc Vũ sau khi bị hai luồng ánh sáng xuyên thấu, nhanh chóng biến mất!

Chỉ trong chốc lát, sinh cơ trên người Mặc Vũ đã cạn kiệt, sau đó ngã xuống đất. ...

Hai ngày sau, bên trong Nhân Hoàng Điện vô cùng náo nhiệt!

Hàng vạn trưởng lão và thủ lĩnh hội tụ tại đây, lo lắng hỏi thăm

rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Nhân Hoàng điện hạ lại triệu tập gấp gáp như vậy.

Vì thế, tin tức ba vị trưởng lão bị hại, cũng như cuộc tranh giành thiên đô đã lan truyền khắp Nhân Hoàng Điện!

Được tất cả trưởng lão và thủ lĩnh biết đến.

Khi tất cả trưởng lão và thủ lĩnh biết được đầu đuôi sự việc, lập tức trở nên vô cùng an phận!

Bởi vì trong lòng họ có một dự cảm, e rằng lần này Phục Hy triệu tập!

Chắc chắn sẽ có chuyện quan trọng tuyên bố.

Thêm vào đó là những lời đồn đại trong Nhân Hoàng Điện hiện nay, e rằng chắc chắn sẽ có một cuộc thanh tẩy quy mô lớn!

Vì vậy, các trưởng lão và thủ lĩnh để tự bảo vệ mình, căn bản không dám tiếp xúc nhiều với các trưởng lão và thủ lĩnh khác, sợ làm phật lòng Phục Hy.

Nhân tộc là đại chủng tộc số một trên đại lục Hồng Hoang, là thế lực mạnh nhất trên đại lục Hồng Hoang!

Nhất cử nhất động của Nhân tộc đều có liên quan mật thiết đến toàn bộ Hồng Hoang, cho nên khi nội bộ Nhân tộc xuất hiện chấn động lớn như vậy, các thế lực lớn và các vị tán tiên trên đại lục Hồng Hoang cũng cực kỳ không bình tĩnh.

Bất luận là Thiên đình mới thành lập ở Ngũ Trang Quán, bất luận là Tây Vương Mẫu hay Âm Dương lão tổ!

Đều đang chăm chú theo dõi hướng đi của Nhân tộc, chăm chú theo dõi cuộc tranh giành thiên đô lần này của Nhân tộc rốt cuộc có kết quả gì.

Cho nên khi Phục Hy đột nhiên triệu tập tất cả trưởng lão và thủ lĩnh Nhân tộc mở hội nghị khẩn cấp, các vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trên Hồng Hoang đều hiểu rằng, Nhân tộc đã đưa ra quyết định, lập tức vội vàng hướng ánh mắt về phía Nhân tộc.

Do trong Nhân Hoàng Điện không có phòng họp lớn như vậy, cho nên để toàn thể mọi người đều có thể nghe rõ giọng nói của mình!

Phục Hy trực tiếp phân ra một khu đất trống rộng lớn, tiếp đón các vị trưởng lão và thủ lĩnh.

Vì vậy, khi các trưởng lão và thủ lĩnh đã tập kết đầy đủ, Phục Hy lập tức triệu tập hội nghị này!

Trên đài chủ tọa, Phục Hy tâm trạng có chút nặng nề, trước tiên thông báo cho các vị trưởng lão và thủ lĩnh một tin tức đau buồn: "Thanh Sơn, Minh Nguyệt và Sơn Thủy, ba vị trưởng lão có cống hiến quan trọng cho Nhân tộc, gần đây trong lúc chấp hành nhiệm vụ trọng đại, đã bị tập kích bỏ mình!" Phía dưới, hàng vạn trưởng lão và thủ lĩnh nghe xong, đại đa số đều tỏ ra ngẩn ngơ, mặc dù khi đến Nhân Hoàng Điện!

Sau một hồi dò hỏi, họ cũng đã biết được một số chuyện.

Nhưng không ngờ, Phục Hy lại có thể trong một hội nghị quan trọng như vậy, đầu tiên lại nói đến chuyện này.

"Chẳng lẽ, Phục Hy muốn ra tay với một số người rồi?" Một vị trưởng lão Nhân tộc thậm chí còn thầm đoán như vậy, một số trưởng lão và thủ lĩnh bên cạnh nghe xong cũng cảm thấy khả năng này rất lớn!

"Không chừng, dù sao Thanh Sơn và hai người kia đều do Phục Hy tự mình sắp xếp, tự mình ra lệnh!

Bị tập kích như vậy, trong lòng Phục Hy khẳng định là phẫn nộ

không thôi?" "Theo ta thấy, một số người đang ngồi đây có lẽ sắp gặp xui xẻo rồi!" Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, tất cả người Nhân tộc có mặt tại hiện trường bắt đầu xì xào bàn tán, thi nhau trao đổi ý kiến.

Thấy tiếng xì xào càng lúc càng lớn, thậm chí có dấu hiệu phát triển thành ồn ào, Phục Hy vội vàng ngăn chặn hành vi của họ, thần sắc nghiêm túc nói: "Được rồi, không cần vì chuyện này mà bàn tán nữa, chuyện này ta đã có định luận, sau khi hội nghị kết thúc sẽ có kết quả." Sau khi có mệnh lệnh của Phục Hy, mọi người mới im lặng lại!

Sau đó từng ánh mắt đều hướng về Phục Hy, muốn nhìn thấu một số tâm tư của y.

"Chuyện thứ hai, thực ra chuyện này, ta đã sớm có quyết định!

Nhưng mọi người không biết, cho nên hiện tại ta chính thức thông báo, đô thành của Nhân tộc sắp dời đến bình nguyên Hoàng Hà!" Tin tức thứ hai, đối với các trưởng lão và thủ lĩnh Nhân tộc phía dưới, sức ảnh hưởng không hề thua kém tin tức đầu tiên, thậm chí còn hơn thế.

Bởi vì tin tức này liên quan đến quá nhiều lợi ích, nếu một khi dời đô, chắc chắn sẽ gây ra bất ổn.

"Nhân Hoàng bệ hạ, ta phản đối dời đô!" "Nhân Hoàng bệ hạ, việc dời đô liên quan đến an nguy của Nhân tộc!

Xin hãy suy nghĩ kỹ lại." "Nhân Hoàng bệ hạ, xin hãy cân nhắc thận trọng!" Sau một hồi kinh ngạc ngắn ngủi, các trưởng lão và thủ lĩnh bùng nổ một sự kích động kinh người!

Từng tiếng phản đối, lập tức vang vọng khắp chân trời!

Ngoài tiếng phản đối, tiếng ủng hộ cũng vô cùng lớn!

Vì vậy, hai bên bắt đầu cãi nhau không ngớt, khiến hội nghị vốn có phần thần thánh, trở nên ồn ào náo nhiệt như chợ trời.

Đối với điều này, Phục Hy vừa mừng vừa lo!

Nhưng thấy hai bên tiếp tục tranh cãi, có vẻ không đạt được mục đích thì thề không bỏ cuộc, y bèn lên tiếng: "Chuyện này ta đã suy nghĩ rất lâu, ta đã quyết định rồi!

Không cho phép thay đổi." Thấy Nhân Hoàng Phục Hy đã lên tiếng, các đại trưởng lão và thủ lĩnh dù có chút không cam lòng, cũng đành ngừng thảo luận về chủ đề này.

Thấy mọi người đều đã yên tĩnh lại, Phục Hy lại một lần nữa nói ra lời kinh người: "Nếu mọi người đều đã yên tĩnh lại, vậy thì chúng ta hãy tiến hành nghị đề tiếp theo: Chỉnh đốn vấn đề nội bộ!" Phía dưới, các trưởng lão và thủ lĩnh nghe xong đều tỏ ra ngẩn ngơ, bởi vì vấn đề này thực sự không có bất kỳ tin tức nào.

Bất luận là vụ trưởng lão Thanh Sơn và những người khác bị tập kích trước đó, hay việc dời đô đều có thể đoán được một hai!

Nhưng nghị đề này, mặc cho các vị có tu vi Chuẩn Thánh thần thông quảng đại, lại không hề có một chút cảm giác nào!

Lập tức, hội trường vừa mới yên tĩnh không lâu lại náo nhiệt trở lại!

Lần này Phục Hy không ngăn cản, chỉ lặng lẽ nhìn họ bàn luận.

Trong lúc phía dưới bàn luận sôi nổi, có một nhóm nhỏ ẩn giấu rất sâu đang xì xào: "Chỉnh đốn vấn đề nội bộ, chẳng lẽ Phục Hy Nhân Hoàng sắp ra tay với chúng ta?" "Không thể nào, nếu vô duyên vô cớ ra tay với chúng ta!

Chắc chắn sẽ gây ra chấn động rất lớn cho Nhân tộc." "Nhưng nếu có bằng chứng thì sao?

Chúng ta phải làm thế nào?" "Không thể nào!

Chúng ta ra tay không rõ ràng sao, bất kỳ bằng chứng nào cũng sẽ không để lại!" "Đừng nói chắc chắn quá, ta vừa nhận được một tin tức!

Hôm nay một thanh niên nho nhã bị đưa đến đây, không lâu sau bị xử tử!" "Thanh niên nho nhã?

Không thể nào?" "Là hắn!" Mấy vị trưởng lão và thủ lĩnh ẩn mình trong bóng tối sau một hồi trao đổi, đột nhiên phát hiện chuyện sắp tới có khả năng là nhằm vào họ!

Chương 465

Lập tức sắc mặt đại biến, sau đó một vị trưởng lão trong số đó lén lút liếc nhìn Phục Hy, phát hiện Phục Hy đang nhìn chằm chằm mình, lập tức trong lòng kinh hãi!

Sau khi kinh ngạc, thần sắc của vị trưởng lão đó trở nên có chút tự giễu: "Quả thực đang nhìn chằm chằm chúng ta, xem ra chúng ta kiếp này khó thoát!" Mấy vị trưởng lão hoặc thủ lĩnh khác nghe xong trong lòng cũng kinh hãi, dù sao vừa rồi chỉ là phỏng đoán!

Nếu là thật, vậy thì tuyệt đối là đại họa lâm đầu!

Phục Hy sau khi lạnh lùng liếc nhìn một lượt, thần sắc vô cùng nghiêm túc hướng về phía các trưởng lão và thủ lĩnh, nghiêm giọng nói: "Tin rằng mọi người đều đã biết, về cái chết của ba vị trưởng lão Thanh Sơn, Minh Nguyệt và Sơn Thủy!

Cái chết của họ là một vụ mưu sát có dự mưu, một vụ mưu sát vì lợi ích cá nhân, muốn đối đầu với lợi ích của toàn bộ Nhân tộc!" Phục Hy nói ra lời kinh người, phía dưới các trưởng lão và thủ lĩnh nghe xong!

Sắc mặt ai nấy đều đại biến, sau đó bùng nổ từng trận thảo luận kịch liệt.

Một số trưởng lão và thủ lĩnh không biết tình hình cụ thể, biểu hiện vô cùng phẫn nộ!

Bởi vì họ không hiểu, tại sao lúc đầu lại có người muốn làm như vậy, tại sao lại muốn giết chết đồng bào!

Một số trưởng lão và thủ lĩnh biết nội tình, trong lòng chấn kinh không thôi!

Từng tia kinh hãi hiện lên trong mắt.

Các trưởng lão và thủ lĩnh liên hợp ra tay với ba vị trưởng lão kia, sau khi nghe lời của Phục Hy!

Rõ ràng là ngẩn ra, sau đó không để lại dấu vết liếc nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra một tia lo lắng và quyết tuyệt!

Trăm thái của các trưởng lão và thủ lĩnh dưới đài đều bị Phục Hy nhìn thấy, Phục Hy thậm chí còn dựa vào thần thái của họ để xác định đối thủ của mình rốt cuộc là ai.

Sau một hồi thảo luận, một vị trưởng lão có phần lớn tuổi đứng ra, khẽ nói với Phục Hy: "Nhân Hoàng, Thanh Sơn và những người khác là do bị Hoàng Hà thủy tộc tấn công, mới vẫn lạc!

Không hề liên quan đến các vị đang ngồi đây, Nhân Hoàng đã sai rồi!" Sau khi có trưởng lão đi đầu, lập tức có một nhóm lớn trưởng lão và thủ lĩnh cũng theo sau!

Ai nấy đều lên tiếng phụ họa.

Phục Hy nghe xong, mày không khỏi nhíu lại!

Khi thấy đông đảo trưởng lão và thủ lĩnh đều lên tiếng phụ họa, sát ý vốn đã nồng đậm trên người cuối cùng cũng không thể che giấu được nữa, trực tiếp bộc phát ra!

Sau đó, toàn bộ sân bãi chìm trong một cỗ sát ý kinh khủng!

Đông đảo trưởng lão và thủ lĩnh sau khi cảm nhận được sát ý ngút trời, thần sắc khẽ biến, trong lòng thầm kêu khổ không thôi!

"Hoàng Hà thủy tộc tập kích?

Ta có bằng chứng xác thực, chứng minh là do một số người trong các ngươi sắp đặt." Sau khi tỏa ra sát ý kinh khủng, Phục Hy phát ra tiếng gầm phẫn nộ!

Vị trưởng lão kia nghe xong sắc mặt khẽ biến, nhưng sau khi cảm nhận được sát ý tràn ngập giữa trời đất!

Cuối cùng cũng nhịn xuống, nhưng sắc mặt lại vô cùng khó coi.

Một số trưởng lão và thủ lĩnh đang chuẩn bị nhân cơ hội gây khó dễ sau khi nghe tiếng gầm của Phục Hy, trong lòng cũng khẽ run!

Sau đó vội vàng khôi phục lại trạng thái ban đầu, nhưng một đôi mắt lại thỉnh thoảng liếc về phía Phục Hy, chăm chú theo dõi nhất cử nhất động của y. 190.

Sau tiếng gầm của Phục Hy, hiện trường hoàn toàn tĩnh lặng!

Sau khi trôi qua mấy phút, Phục Hy thần sắc có phần cô đơn thở dài một tiếng, có chút tiều tụy nói: "Không ai ra giải thích sao?" 191.

Đáng tiếc hiện trường hoàn toàn tĩnh lặng, không có bất kỳ ai có thể trả lời câu hỏi này của Phục Hy!

Sau khi không có ai đáp lại, Phục Hy lại thay một bộ mặt khác!

Giọng nói cũng trở nên vô cùng lạnh lẽo: "Tốt, nếu đã cho cơ hội mà không biết trân trọng!

Vậy thì đừng trách ta không khách khí." Sau đó Phục Hy nhìn thẳng về phía mấy vị trưởng lão kiên quyết phản đối dời đô, rồi đưa hai tay ra!

Lập tức ở xa xa xuất hiện mấy bàn tay khổng lồ.

Sau đó theo Phục Hy vung tay một cái, mấy bàn tay khổng lồ như được chỉ huy, lập tức lao về phía con mồi!

Những trưởng lão kia dường như cũng sớm biết Phục Hy sắp ra tay với mình, cho nên cũng đã có sự chuẩn bị từ trước!

Vì vậy một trò chơi bắt giữ và kháng cự đang được trình diễn, các trưởng lão và thủ lĩnh gần đó thấy cảnh này!

Ai nấy đều lui ra một khoảng trống lớn, nhường chỗ cho họ.

Nhưng tốc độ ra tay của Phục Hy vượt quá dự liệu của họ, đồng thời tốc độ kết thúc cũng vượt quá tưởng tượng của họ!

Đang lúc các trưởng lão và thủ lĩnh thấy Phục Hy ra tay, vội vàng thi triển các loại thần thông, muốn khắc sâu động tác và phản ứng của Phục Hy vào trong đầu.

Nhưng chưa kịp chuẩn bị xong, Phục Hy đã ra tay xong!

Theo mấy vị trưởng lão và thủ lĩnh phản kháng bị đánh cho không còn sức chống cự bị đưa đi, một trận đại chiến mà các trưởng lão và thủ lĩnh khác cho rằng sẽ kéo dài rất lâu đã kết thúc.

Vì vậy các trưởng lão và thủ lĩnh sau khi thấy kết quả này, trực tiếp ngẩn ra!

Một lúc lâu sau mới phản ứng lại.

Sau đó toàn bộ sân bãi lại ồn ào như chợ trời, nhưng trong sự ồn ào đó lại ẩn chứa một tia kiêng kỵ.

Sau khi Phục Hy bắt được mấy vị trưởng lão và thủ lĩnh có liên quan trực tiếp đến vụ tập kích Thanh Sơn và Minh Nguyệt, liền ngừng công kích!

Tuy Phục Hy biết trong số hàng vạn trưởng lão và thủ lĩnh phía dưới, chắc chắn sẽ có đồng bọn!

Nhưng không có bằng chứng trực tiếp, tùy tiện ra tay chắc chắn sẽ gây ra một trận hoảng loạn, lúc đó sẽ có chút được không bù mất.

Cho nên sau khi đắc thủ, Phục Hy phân phó: "Được rồi, hội nghị đến đây là kết thúc!" Sau đó Phục Hy dẫn theo mấy tên tù binh trực tiếp rời khỏi đây, sau khi Phục Hy rời đi, trong sân bãi lại bùng nổ từng trận thảo luận.

Đặc biệt trong đám đông ồn ào, có một nhóm người vô cùng kín đáo đang rời khỏi đây.

Những trưởng lão và thủ lĩnh lặng lẽ rời đi chính là những người kiên quyết phản đối dời đô, đồng thời cùng nhau quyết định trừ khử ba vị trưởng lão kia!

Nhưng vì ẩn giấu tương đối sâu, thêm vào đó bề ngoài không có liên quan gì nhiều đến chuyện này.

Cho nên Phục Hy dù biết họ chắc chắn có liên quan, cũng không thể ra tay bắt giữ.

Nhưng Phục Hy cũng không chuẩn bị và cũng không có ý định buông tha họ, sớm đã từ lúc triệu tập hội nghị đã sắp xếp một bộ phận người chuyên môn theo dõi, không thể để họ tùy ý rời khỏi Nhân tộc.
...

Trong một gian địa lao ở Nhân Hoàng Điện, mấy người bị trói chặt bên trong!

Phục Hy đang đứng trước mặt thẩm vấn: "Nói đi, chuyện này có đồng phạm không?" Mấy vị trưởng lão bị trói nghe Phục Hy hỏi, không trả lời, chỉ dùng biểu cảm trên mặt nhìn chằm chằm Phục Hy!

Sau khi Phục Hy đối mặt với họ một lúc, trực tiếp thần sắc lạnh như băng nói: "Tốt, nếu không chịu nói, vậy thì không cần nói nữa!" Sau đó y dẫn theo một đám người rời khỏi địa cung không hề ngoảnh đầu lại, không lâu sau khi rời đi, địa cung liền phát ra ánh sáng mãnh liệt!

Chương 466

Phục Hy thấy vậy mặt không biểu cảm, dưới ánh dương quang chiếu rọi trông có phần thần thánh!

Một lúc sau, ánh sáng biến mất!

Một luồng ánh sáng từ trong địa lao đó bay ra, sau đó rơi vào tay Phục Hy.

Phục Hy thấy luồng ánh sáng đó, trong lòng vui mừng khôn xiết! ...

Sau khi hấp thu luồng ánh sáng đó, Phục Hy sắc mặt vô cùng tái mét!

Không ngờ Nhân tộc thái bình quá lâu, có một số người đã quên đi kinh nghiệm chiến đấu năm xưa, hiện tại lại muốn thỏa hiệp!

Thỏa hiệp với Yêu tộc, thật không biết đầu óc mọc ở đâu, nếu không sao lại đưa ra quyết định ngu xuẩn như vậy. ...

Sau khi có tình hình xác thực, Nhân tộc dấy lên một cuộc thanh lý từ trên xuống dưới.

Phục Hy tự mình trấn giữ chỉ huy, chỉ huy đông đảo trợ thủ đắc lực liên hợp với các trưởng lão và thủ lĩnh, bắt đi toàn bộ những trưởng lão và thủ lĩnh có ý đồ phản kháng!

Đương nhiên trong lúc hành động không thể nào thuận buồm xuôi gió, thậm chí vô cùng khúc chiết!

Dù sao những trưởng lão và thủ lĩnh kia, người nào mà tu vi không cường đại, người nào mà sau lưng không có một đám người chống lưng!

Nhưng may mắn có Phục Hy tự mình trấn áp, hành động tuy khúc

chiết nhưng đã giành được thành công viên mãn!

Từ đó Nhân tộc một lần dọn sạch những trưởng lão và thủ lĩnh phản đối mệnh lệnh của Nhân Hoàng ở tầng cao và tầng trung, như vậy có thể khiến ý chỉ của Nhân Hoàng được truyền đạt xuống nhanh hơn, tốt hơn.

Sau khi không còn người cản trở, việc dời đô của Nhân tộc lập tức được đưa vào nghị trình!

Sau đó nhanh chóng được thực thi.

Đối với điều này, Nguyên Thủy ở xa tại Tam Tiên Đảo biểu thị vô cùng khẳng định, trong lòng đối với hành động của Phục Hy vô cùng hài lòng và vui mừng.

"Quả nhiên không hổ là một trong Tam Hoàng, Thiên Hoàng Phục Hy!

Là huynh trưởng của Nữ Oa nương nương chuyển thế, quả thật bất phàm a!" Ngồi xếp bằng trong Thuận Thiên đại điện, Nguyên Thủy đang lười biếng xem xét tình hình Hồng Hoang, phát hiện ra những việc Phục Hy làm gần đây.

Không khỏi thầm gật đầu, đồng thời không khỏi cảm thán sự vĩ đại của thời gian!

Một đứa trẻ năm xưa, nay đã trưởng thành có thể dẫn dắt Nhân tộc một mình một cõi.

Sau khi cảm khái xong, Nguyên Thủy ngay lập tức sau Phục Hy!

Nghĩ đến ứng cử viên Nhân Hoàng kế nhiệm: "Nói đến sau Thiên Hoàng Phục Hy, chính là Địa Hoàng Thần Nông và Nhân Hoàng Hiên Viên!

Xem ra, lại phải sắp xếp rồi!

Nhân tộc phải được nắm trong tay bản tọa.” Tuy hiện tại Phục Hy đang ở thời kỳ tráng niên, dựa vào thực lực cường đại muốn thoái vị còn phải một thời gian tương đối dài.

Nhưng chuẩn bị sớm một chút, thắng sớm một phần!

Cho nên Nguyên Thủy chuẩn bị hướng ánh mắt về phía Thần Nông, đương nhiên lúc này Thần Nông chưa xuất thế!

Nhưng Nguyên Thủy đoán, chắc cũng không lâu nữa.

“Thần Nông sao?” Nguyên Thủy sau khi trầm tư một câu, liền lập tức nhớ lại những ghi chép liên quan đến Thần Nông ở kiếp trước!

“Thần Nông thị, còn có tên là Viêm Đế!

Cũng gọi là Liệt Sơn!

Là Địa Hoàng trong Tam Hoàng Thiên Địa Nhân, có địa vị tôn sùng trong Nhân tộc.

Công tích của Địa Hoàng rất nhiều, trong đó nổi tiếng nhất chính là Thần Nông nếm thử trăm loại cỏ! .....” Công tích của Địa Hoàng Thần Nông đối với Nhân tộc hiện tại có lẽ chỉ đứng sau Thiên Hoàng Phục Hy, cho nên thành tựu của y tuyệt đối không thấp.

Có thể thu y làm đồ đệ, chắc chắn cũng có thể nhận được lượng lớn công đức và khí vận!

Cho nên Nguyên Thủy không định từ bỏ phần khí vận và công đức này.

“Thái Ất không tệ, tu vi tuy kém hơn lúc đầu một chút, nhưng ít nhất cũng là Chuẩn Thánh sơ kỳ, đối phó với một số tai ương nhỏ là đủ rồi.” Về việc chọn đệ tử nào đi thu đồ, Nguyên Thủy tương đối thiên về Thái Ất.

Ngoài việc Thái Ất là đệ tử đầu tiên trong mười một đệ tử được

thu nhận, còn có việc Thái Ất khiến Nguyên Thủy yên tâm.

Cho nên Nguyên Thủy có bất kỳ chuyện gì, ngoài mấy vị đệ tử đã thành Thánh, chỉ có Thái Ất là người đầu tiên hiện ra trong mắt.

"Thái Ất, mau đến Thuận Thiên đại điện!" Cho nên sau khi chọn được người, Nguyên Thủy khẽ mở miệng nói!

Đồng thời, Thái Ất đang tĩnh tu ở một cung điện xa hoa cũng nghe thấy giọng nói uy nghiêm mà ấm áp của Nguyên Thủy.

"Cẩn tuân ý chỉ của Sư tôn!" Tuy trong lòng có chút nghi hoặc về việc Nguyên Thủy triệu hoán, nhưng Thái Ất từ trước đến nay không hỏi nguyên nhân!

Chỉ cần là lời của Nguyên Thủy, đối với y đều là mệnh lệnh nghiêm ngặt nhất.

Sau đó, Thái Ất lập tức đơn giản thu dọn một phen!

Chỉnh lý lại dung mạo có chút lộn xộn, lập tức cung kính đến Thuận Thiên đại điện.

Sau khi Thái Ất đến nơi trông có chút cổ kính, nhưng không mất đi vẻ uy nghiêm của Thuận Thiên đại điện, liền bị đạo vận phả vào mặt làm cho kinh ngạc.

Sau một hồi chấn kinh ngắn ngủi, Thái Ất lập tức điều chỉnh lại!

Cuối cùng thần sắc cung kính nhìn về phía Nguyên Thủy đang ngồi xếp bằng trên một đài cao không xa.

"Đệ tử Thái Ất, phụng sư mệnh đến báo cáo!" Trong lúc thần sắc cung kính nhìn về phía Nguyên Thủy, Thái Ất cũng cung kính mà không mất đi vẻ nghiêm túc nói!

Nghe lời của Thái Ất, Nguyên Thủy chậm rãi mở mắt ra!

Lập tức, Thái Ất có thể cảm nhận được khí thế bàng bạc đối diện,

cùng với chút uy lực của thời không biến ảo.

Trong lòng càng thêm chấn kinh, thần sắc vốn đã vô cùng cung kính lại càng thêm cung kính!

“Thái Ất, vi sư triệu ngươi đến đây!

Có một nhiệm vụ muốn giao cho ngươi, không biết ngươi có thể đảm đương được không!” Tuy sự thay đổi của Thái Ất Nguyên Thủy đều thấy trong lòng, nhưng đáng tiếc Nguyên Thủy đối với điều này không hề biểu hiện ra ý kiến!

Ngược lại ôn hòa hỏi.

Giọng nói ôn hòa của Nguyên Thủy cũng đánh thức Thái Ất khỏi sự chìm đắm trong chấn động, sau khi vội vàng liếc nhìn Nguyên Thủy một cái, suy nghĩ một lát rồi đáp: “Chỉ cần là nhiệm vụ Sư tôn giao phó, Thái Ất nhất định sẽ dốc toàn lực hoàn thành!” Nguyên Thủy nghe xong rất vui mừng, có chút hưng phấn hô lên: “Tốt!

Không hổ là đệ tử của bản tọa!” Nhưng sau khi Nguyên Thủy hô lên một câu, Thái Ất còn hưng phấn hơn cả Nguyên Thủy!

Chương 467

Bởi vì đối với y, một câu khẳng định vô cùng quan trọng, cũng là phần thưởng vô cùng tốt đẹp đối với y.

"Nếu không có bất kỳ dị nghị nào, vậy vi sư sẽ đơn giản giảng giải nhiệm vụ tiếp theo của ngươi!" Sau khi nhìn thấy nụ cười vui vẻ chân thành của Thái Ất chân nhân, tâm trạng của Nguyên Thủy rất tốt, nên khi giao nhiệm vụ lại nói nhiều hơn bình thường một câu!

Thái Ất nghe xong, không hề tỏ ra bất kỳ vẻ mặt không kiên nhẫn nào!

Ngược lại vì một câu nói của Nguyên Thủy, thần sắc lại càng có chút kích động!

Sau đó vội vàng ra vẻ một học trò ngoan ngoãn, lặng lẽ chờ đợi sự dạy bảo của Nguyên Thủy.

"Tin rằng ngươi cũng biết, cách đây không lâu vi sư sau khi thương thảo với các vị Thánh nhân khác!

Đã định ra Nhân tộc là nhân vật chính của thế giới Hồng Hoang tiếp theo." Sau khi Thái Ất chân nhân chuẩn bị xong xuôi, giọng nói có phần uy nghiêm nhưng không mất đi vẻ ôn hòa của Nguyên Thủy vang lên bên tai y!

Sau khi dừng lại một chút, Nguyên Thủy tiếp tục nói: "Sau khi Nhân tộc trở thành nhân vật chính của trời đất, đại thế Hồng Hoang đã xảy ra thay đổi!

Nhân tộc muốn trở thành nhân vật chính thực sự, phải trải qua sự trị vì của Tam Hoàng Ngũ Đế, tám vị Nhân Hoàng.

Mỗi một vị Nhân Hoàng đều có sứ mệnh riêng, cũng như mục tiêu

riêng!

Cho nên Nhân tộc muốn đại hưng, Nhân Hoàng là một mấu chốt vô cùng quan trọng!" Thái Ất chân nhân nghe xong, có chút mơ hồ gật đầu!

Đồng thời trong lòng cũng thầm kinh ngạc, Nhân tộc rốt cuộc có ma lực gì mà Nguyên Thủy Thiên Tôn lại quan tâm đến sự phát triển của Nhân tộc như vậy. ...

Trong lúc Thái Ất trong lòng có chút chấn kinh, Nguyên Thủy tiếp tục giải thích: "Nhân Hoàng hiện nhiệm Phục Hy, có tướng của Thiên Hoàng!

Thêm vào đó y là huynh trưởng của Nữ Oa thánh nhân chuyển thế, cho nên vị trí Thiên Hoàng chắc chắn thuộc về y.

Sư huynh của ngươi Khổng Tuyên từng trước khi Phục Hy chưa xuất thế, đã đến chăm sóc mẫu thân của Phục Hy!

Đợi Phục Hy xuất thế, liền lập tức thu y làm đồ đệ.

Cho nên khí vận và công đức mà Khổng Tuyên nhận được vô cùng lớn, nhờ có sự trợ giúp của nhiều khí vận và công đức như vậy, mới có thể nhanh chóng trở thành Thánh nhân như vậy!" Thái Ất chân nhân nghe tin tức này, lập tức kinh ngạc không thôi!

Bởi vì tin tức này tuy bên ngoài có một số lời đồn, nhưng chưa từng được Tam Tiên Đảo thừa nhận.

Tam Tiên Đảo vừa không thừa nhận cũng không phủ nhận sự giúp đỡ của Nhân tộc trong việc Khổng Tuyên thành Thánh, nhưng người sáng mắt chỉ cần nhìn là có thể hiểu!

Khổng Tuyên không lâu sau khi trở thành Nhân Hoàng chi sư, liền đạt đến cảnh giới gần Thánh nhân!

Thậm chí cuối cùng, đã bước ra bước khó khăn nhất đó, thành công trở thành một trong các Thánh nhân Hồng Hoang!

Thực ra hiện tại chúng sinh Hồng Hoang đối với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên và Thánh nhân không có quá nhiều hiểu biết, cho rằng chỉ cần đạt đến cảnh giới đó, bất luận là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên hay Thánh nhân đều được gọi chung là: Thánh nhân!

Sắp trở thành người thứ hai trong Tam Tiên Đảo làm Nhân Hoàng chi sư, Thái Ất chân nhân lập tức kích động không thôi!

Dù Thái Ất chân nhân cũng hiểu rằng, với điều kiện hiện tại của mình, dù có trở thành Nhân Hoàng chi sư cũng không thể đột phá giới hạn Chuẩn Thánh, trở thành Thánh nhân cường hãn vô địch kia.

Nhưng nâng lên một cấp, thậm chí hai cấp, từ Chuẩn Thánh sơ kỳ đạt đến hậu kỳ dường như cũng không có vấn đề gì lớn.

Nguyên Thủy sau khi chú ý đến sự thay đổi rõ rệt trong lòng Thái Ất chân nhân, không khỏi lộ ra nụ cười nhàn nhạt rồi tiếp tục nói: "Phục Hy là Thiên Hoàng của Nhân tộc, là chuyện đã được xác định!

Ứng cử viên Nhân Hoàng kế nhiệm, hiện tại vẫn chưa được xác định!

Nhưng theo vi sư suy đoán, Nhân Hoàng kế nhiệm chắc chắn sẽ xuất hiện ở một bộ lạc họ Khương nào đó ở phía đông Hồng Hoang!

Mẹ của Nhân Hoàng kế nhiệm tên là: Nhậm Tự, cho nên sau khi tìm được bộ lạc đó, liền tìm một thiếu nữ tên như vậy, sau đó âm thầm bảo vệ, hiểu chưa?" Thái Ất chân nhân nghe xong lập tức liên tục gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu!

Sau khi thấy Thái Ất chân nhân đáp lại, Nguyên Thủy lại bổ sung thêm: "Tốt, vi sư chỉ yêu cầu có vậy!

Nhưng cuối cùng vi sư phải nói thêm một câu, sư huynh của

ngươi Khổng Tuyên từng là Nhân Hoàng chi sư, nếu có bất kỳ chỗ nào không hiểu có thể đến thỉnh giáo y." Thái Ất chân nhân nghe xong lập tức thần sắc có phần nghiêm túc gật đầu, đồng thời trong lòng đối với việc có thể đảm nhận nhiệm vụ trọng đại như vậy cũng vui mừng không thôi!

"Được rồi, nếu không có chuyện gì thì có thể về rồi!

Về chuẩn bị, chuẩn bị xong thì xuất phát!

À đúng rồi, cuộc tranh giành Nhân Hoàng vô cùng thảm khốc!

Nhưng không chỉ giữa các Nhân Hoàng tranh đấu, ngay cả những người làm sư phụ của Nhân Hoàng cũng phải luôn chiến đấu!

Cho nên khi gặp phải kẻ địch không thể chống lại, hãy quay về cầu viện!" Hiện trường yên tĩnh một lúc, Nguyên Thủy cuối cùng lại bổ sung thêm một điểm!

Sau đó Thái Ất chân nhân có thể rời đi.

Thái Ất chân nhân nghe xong vội vàng ghi lại những nội dung trên, sau đó trở về cung điện của mình bắt đầu lật xem tài liệu liên quan đến Nhân tộc.

Bởi vì Tam Tiên Đảo từng giúp đỡ Nhân tộc, nên có quan hệ mật thiết với Nhân tộc!

Đối với một số chuyện của Nhân tộc cũng hiểu rất rõ.

Cho nên tài liệu về Nhân tộc ở Tam Tiên Đảo vô cùng đầy đủ, một số tài liệu thậm chí còn đầy đủ hơn cả những gì bản thân Nhân tộc biết.

Thái Ất chân nhân nhanh chóng chìm vào biển tài liệu, nhìn đống văn kiện ghi lại đủ loại chuyện ở Hồng Hoang, Thái Ất có chút hoa mắt.

Nhưng để có thể nhanh chóng hiểu thêm về tình hình Nhân tộc, đặc biệt là tình hình Nhân tộc ở phía đông Hồng Hoang! ...

Trong lúc Thái Ất chân nhân nỗ lực học tập các loại tài liệu về Nhân tộc, ở phía Nhân tộc một vụ án kinh thiên động địa đã lắng xuống.

Dưới sự ủng hộ của Nhân Hoàng Phục Hy và đông đảo trưởng lão, thủ lĩnh, vụ án đặc biệt lớn đầu tiên của Nhân tộc liên quan đến cấp bậc trưởng lão và thủ lĩnh đã chính thức kết thúc.

Liên quan đến tầng lớp cao nhất của Nhân tộc, hàng trăm trưởng lão và thủ lĩnh vì vụ án này mà chết thì chết, bị thương thì bị thương.

Có hàng trăm trưởng lão và thủ lĩnh vì liên quan đến vụ án này, đã bị Phục Hy trừng trị nghiêm khắc!

Thế lực khổng lồ từng có thực lực lớn mạnh, ngầm nắm giữ một phần quyền lực của Nhân tộc Hồng Hoang từ đó tan thành mây khói.

Phương án kiên quyết không dời đô, kiên quyết không thỏa hiệp mà họ từng kiên trì cũng đã sớm phủ đầy bụi trần.

Khi những trưởng lão và thủ lĩnh quyền thế ngút trời này gặp chuyện, những thứ vốn kiên trì phản đối lập tức được đưa vào hành trình.

Việc chọn địa điểm cho đô thành mới của Nhân tộc được triển khai lại, lần này không chỉ có ba vị trưởng lão dẫn đội!

Mà có một đội ngũ lớn gồm mười vị trưởng lão và thủ lĩnh các phương, sau khi cân nhắc thận trọng đã chọn bình nguyên Hoàng Hà làm nơi đặt đô thành mới của Nhân tộc.

Đồng thời vì sự an toàn của đô thành Nhân tộc, thủy vực Hoàng Hà gần đó đã bị Nhân tộc càn quét nhiều lần.

Quanh năm có hơn mười vị trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh canh giữ ở thượng nguồn và hạ nguồn thủy vực Hoàng Hà, đề phòng Long tộc và các thủy tộc khác tấn công lén.

Sau đó Phục Hy một tiếng ra lệnh, hàng vạn bộ lạc bắt đầu không ngừng vận chuyển các loại vật liệu xây dựng, dược liệu, cũng như nhân viên xây dựng đô thành.

Trong lúc Nhân tộc dốc toàn lực xây dựng đô thành mới!

Chương 468

Sự mở rộng của Nhân tộc đã đạt đến một giới hạn.

Lúc này ở Hồng Hoang, bất luận là Nhân tộc hay các chủng tộc khác, thời đại mở rộng tốc độ cao đã kết thúc!

Lợi ích mà Yêu tộc thiên đình để lại đã bị chia cắt sạch sẽ.

Nhân tộc không nghi ngờ gì là một trong những người chiến thắng lớn nhất, thu hoạch được lãnh thổ rộng lớn vô cùng, nhận được tài nguyên vô cùng quý giá.

Trong Nhân Hoàng Điện, Phục Hy đang xử lý các loại chính vụ do quan viên các nơi gửi lên.

Tuy đã trải qua cải cách của Phục Hy, có các cấp quan viên chia sẻ gánh nặng!

Nhưng vẫn có rất nhiều việc phải đưa đến trước mặt Phục Hy.

Cho nên Phục Hy ngoài việc thỉnh thoảng lười biếng một chút, căn bản không dám rời khỏi cung điện của mình!

Sợ rằng vừa rời đi không lâu, các loại chính vụ cần xử lý sẽ chất đầy cung điện của y.

Đang lúc xử lý chính vụ, Phục Hy đột nhiên tâm thần khẽ động!

Cảm giác như có chuyện sắp xảy ra.

Vì vậy không khỏi đặt xuống công việc trong tay, có chút nghi hoặc nhìn về phía đại lục Hồng Hoang!

“Chuyện gì vậy, sao lại có cảm giác như vậy?” Một tiếng tự lẩm bẩm từ miệng Phục Hy phát ra, sau đó Phục Hy thần sắc có phần ngưng trọng, một bộ dạng như có chuyện sắp xảy ra.

Thực ra đúng vậy, một chuyện liên quan đến tương lai của Nhân tộc sắp xảy ra ở phía đông Hồng Hoang! ...

Tại Tam Tiên Đảo, Thái Ất chân nhân đang không ngừng học tập các loại tài liệu, đột nhiên cũng tâm thần khẽ động!

Một cảm giác vô cùng đặc biệt, đột nhiên xuất hiện trong đầu y!

Khiến Thái Ất chân nhân có chút nghi hoặc: "Chuyện gì vậy, tại sao lại có cảm giác như vậy?" Sau đó Thái Ất chân nhân đặt xuống các loại tài liệu trong tay, có chút nghi hoặc nhìn về phía đại lục Hồng Hoang, trong đầu không ngừng suy nghĩ về cảm giác kỳ lạ đó rốt cuộc là gì.

Bỗng nhiên, Nhân tộc xuất hiện trong đầu Thái Ất chân nhân!

"Nhân tộc, hiểu rồi!

Hiện tại chắc là lúc Nhân Hoàng sắp giáng sinh, cho nên ta mới có cảm ứng trong lòng!

Xem ra phải lập tức xuất phát rồi." Thái Ất chân nhân lập tức giật mình, lập tức hiểu ra mà hét lớn!

Sau đó vội vàng đơn giản thu dọn, dặn dò các sư đệ, liền vội vàng đến phía đông Hồng Hoang.

Lúc này phía đông Hồng Hoang, đang trong một bầu không khí hòa bình, yên tĩnh!

Tuy trong sự yên tĩnh, cũng đồng thời đi kèm với sự chém giết, và máu tanh!

Nhưng về tổng thể, mức độ yên tĩnh của phía đông Hồng Hoang cao hơn nhiều so với mấy nơi khác!

Cho nên, Nhân tộc ở phía đông Hồng Hoang phát triển nhanh nhất, phát triển cao nhất.

Phía đông Hồng Hoang, là nơi Nhân tộc bắt đầu phát triển đầu tiên!

Cho nên cũng là hậu thuẫn vững chắc nhất của Nhân tộc.

Phía đông Hồng Hoang tồn tại vô số bộ lạc Nhân tộc, những bộ lạc này có bộ lạc lớn một chút, có bộ lạc quy mô nhỏ một chút.

Có thực lực mạnh một chút, có thực lực yếu một chút!

Trong vô số bộ lạc, có một bộ lạc họ Khương đang xảy ra một chuyện không lớn không nhỏ.

Một thiếu nữ đột nhiên mang thai!

Tin tức này đối với bộ lạc, có thể lớn có thể nhỏ, có thể phức tạp có thể đơn giản.

Các trưởng lão và thủ lĩnh trong bộ lạc đối với phương pháp xử lý thiếu nữ này, có rất nhiều bất đồng!

Là thủ lĩnh của bộ lạc, Khương Phong đối với việc thiếu nữ đột nhiên mang thai vô cùng phẫn nộ, cho rằng đây là điềm báo không tốt, kiên quyết muốn đuổi cô ra khỏi bộ lạc!

Các trưởng lão có ý kiến phản đối, cho rằng thiếu nữ như vậy tuy có chút không hay, nhưng không đến mức phải đuổi ra khỏi bộ lạc!

Dù sao hiện tại Hồng Hoang tuy trông có vẻ yên tĩnh hòa bình, nhưng thực tế ẩn chứa nguy hiểm vô số.

Phía đông Hồng Hoang, cũng không thể làm được nơi nào cũng bình an!

Cho nên một thiếu nữ yếu đuối, nếu bị bộ lạc trục xuất thì tuyệt đối không thể sống qua đêm thứ hai.

Cho nên các trưởng lão xem như ít nhất cũng là một sinh mạng, tuy đối với cô có chút bất đắc dĩ nhưng cảm thấy trừng phạt trong bộ

lạc là được rồi, không cần phải đưa ra hình phạt nghiêm khắc như vậy.

Vì vậy cục diện trở nên có chút căng thẳng, kẹt giữa hai phe là thiếu nữ tên: Nhậm Tự!

Lúc này cô vô cùng sợ hãi và căng thẳng, đồng thời cũng vô cùng uất ức!

Bởi vì chỉ trong một đêm, hoàn cảnh của cô đã xảy ra thay đổi về chất.

Những người bạn từng thân thiết, sau khi biết cô mang thai liền không còn chơi với cô nữa!

Một số người từng thân cận hơn, cũng không còn qua lại.

Hiện tại ngay cả thủ lĩnh từng hiền hòa thân thiện, cũng vô cùng phẫn nộ muốn đuổi cô đi!

"Tại sao?

Chẳng phải mình chỉ mơ một giấc mơ thôi sao.

Tại sao lại đối xử với mình như vậy!" 192.

Tâm trạng vô cùng sa sút và uất ức, Nhậm Tự đang bất lực trốn trong một góc tự lẩm bẩm!

Trong căn phòng gần đó, sau một trận tranh cãi!

Thủ lĩnh bộ lạc cuối cùng xem tình nghĩa ngày xưa và dưới sự ủng hộ không tiếc mọi giá của các trưởng lão, Nhậm Tự cuối cùng cũng có thể ở lại trong bộ lạc.

Nhưng, căn nhà của cô không thể ở được nữa!

Bởi vì cô đã không còn tư cách, chỉ có thể tìm một căn nhà tranh không có người ở, hoặc dựng một căn nhà.

Nhậm Tự sau khi biết tin lập tức tỏ ra vô cùng vui mừng, sau đó lập tức vô cùng cảm kích hành lễ với các trưởng lão!

Vô cùng cảm tạ họ đã có thể vào lúc cần thiết nhất, đưa tay giúp đỡ mình!

Các trưởng lão thấy vậy cười, sau đó an ủi: "Nhậm Tự, không cần sợ hãi!

Chương 469

Hãy kiên cường sống tiếp.” Nhậm Tự nghe xong nghiêm túc gật đầu, sau khi trải qua tình huống đột ngột lần này!

Nhậm Tự đã trải qua rất nhiều, cũng trưởng thành rất nhiều.

Sau đó dưới sự dẫn dắt của các trưởng lão, và dưới sự vây xem của tộc nhân, Nhậm Tự đến bên ngoài một căn nhà tranh rách nát bị bỏ hoang ở phía đông nhất của bộ lạc!

Một vị trưởng lão nhìn căn nhà tranh rách nát đó, có chút ngại ngùng nhưng đây lại là căn nhà tranh bị bỏ hoang duy nhất của bộ lạc, nên có chút ngại ngùng nói: “Nhậm Tự à, đây là căn nhà duy nhất không có người ở trong bộ lạc chúng ta!

Hiện tại giao cho con.

Tuy có chút đổ nát, nhưng đơn giản thu dọn là có thể ở được.” Nhậm Tự sau khi nhìn căn nhà tranh rách nát đó, trong lòng tuy có chút sa sút!

Nhưng vẫn lặng lẽ gật đầu, không nói gì.

Bởi vì Nhậm Tự biết, với tình hình hiện tại của mình, dù nói gì cũng không thể có ai đáp ứng.

“Đa tạ trưởng lão!” Sau khi im lặng một lúc, Nhậm Tự dùng giọng nói dịu dàng nói một tiếng cảm ơn!

Sau đó mở cánh cửa gỗ sơ sài nửa che nửa hở, bước vào căn nhà tranh có phần đổ nát.

Các trưởng lão thấy vậy, sau khi khẽ thở dài một tiếng liền nhìn về phía đám đông tộc nhân đang vây xem, sau đó nghiêm khắc cảnh cáo: “Ta biết trong số các ngươi có người muốn tìm Nhậm Tự gây

phiền phức, nhưng Nhậm Tự cũng là tộc nhân của bộ lạc chúng ta, nếu xảy ra bất kỳ vấn đề gì, ta tuyệt đối sẽ không ngồi yên không quản!" Mấy vị trưởng lão sau khi nói xong, dùng ánh mắt cảnh cáo nhìn đám đông tộc nhân, liền chậm rãi rời đi.

Những tộc nhân vây xem kia vốn định gây rối, nhưng sau khi nhận được cảnh cáo của trưởng lão cũng không dám nữa!

Dù sao vì một tội nhân của bộ lạc, mà đi gây sự với các trưởng lão thực sự là được không bù mất.

Sau khi Nhậm Tự ổn định lại, liền bắt đầu cẩn thận thu dọn các thứ!

Một số vật phẩm rách nát không chịu nổi được thu dọn, một số bức tường rách nát không thể sửa chữa.

Mái nhà dột nát, cũng được chỉnh lý lại!

Thời gian nhanh chóng trôi qua, năm ngày sau khi Nhậm Tự ở trong căn nhà tranh sơ sài.

Một thanh niên có phần trẻ tuổi xuất hiện trong một bộ lạc không lớn, người thanh niên này chính là Thái Ất chân nhân.

Sau khi Thái Ất chân nhân đến bộ lạc này, lập tức tìm kiếm Nhân Hoàng kế nhiệm mà Sư tôn đã nói.

Bởi vì có một số đặc điểm mà Sư tôn cung cấp, thêm vào đó bộ lạc này không lớn!

Thái Ất chân nhân nhanh chóng biết được những chuyện mà Nhậm Tự đã trải qua.

"Mang thai bất ngờ, gần đây!

Xem ra tám chín phần mười là cô ấy." Sau khi trầm tư một câu, Thái Ất chân nhân liền lập tức đi về phía Nhậm Tự.

Sau một chuyến bay ngắn, một căn nhà tranh nằm ở phía đông hẻo lánh nhất liền xuất hiện trước mắt Thái Ất chân nhân.

Sau khi Thái Ất chân nhân đến bên ngoài căn nhà tranh đó, không vội làm phiền!

Chỉ lặng lẽ quan sát.

Sau một hồi quan sát, Thái Ất chân nhân càng lúc càng cảm thấy thiếu nữ mà mình đang theo dõi có khả năng rất lớn chính là sinh mẫu của Địa Hoàng!

Đặc biệt là trong một cơ hội tình cờ, Thái Ất chân nhân lại có thể thấy thiếu nữ bình thường đó lại tỏa ra một luồng uy áp nhàn nhạt.

Mặc dù đối với Thái Ất chân nhân ở cảnh giới Chuẩn Thánh, sau khi quan sát kỹ càng cũng không phát hiện ra gì, nhưng chút khí vận Nhân tộc nhàn nhạt ẩn chứa trong luồng uy áp đó lại không thể che giấu được.

"Khí vận Nhân tộc, dị tượng không ngừng!

Xem ra, đã xác định rồi!" Uy áp lúc ẩn lúc hiện này khiến Thái Ất chân nhân vô cùng vui mừng, y mỉm cười nói.

Sau khi xác định được mục tiêu, Thái Ất chân nhân liền ẩn mình chờ đợi!

Bởi vì y biết, trước khi Nhân Hoàng trưởng thành, đó là một sinh mệnh vô cùng yếu ớt.

Một khi có chút trắc trở, có thể khiến cho Nhân Hoàng uy chấn Hồng Hoang sau này bị vẫn lạc!

Cho nên trong tình huống không nắm chắc mười phần, Thái Ất chân nhân cũng không muốn đả thảo kinh xà, để cho một số kẻ có ý đồ khác biết được sự tồn tại của Nhân Hoàng kế nhiệm.

Thời gian như thoi đưa, chớp mắt đã gần ba năm trôi qua!

Trong ba năm, Thái Ất chân nhân vẫn luôn âm thầm bảo vệ bên cạnh Nhậm Tự, đồng thời ngoài việc bảo vệ ra còn giúp nàng giải quyết một số khó khăn trong cuộc sống.

Đương nhiên, phương diện ăn uống không cần lo lắng!

Bởi vì có thần thú tường thụy không quản vạn dặm xa xôi, vì nàng tìm các loại linh quả quý giá.

Một con kim phượng ngũ sắc, một con kỳ lân ngũ sắc!

Giống như trước khi Nhân Hoàng Phục Hy ra đời, hai vị thần thú tường thụy thay phiên nhau mang các loại linh quả tràn đầy linh khí đến cho Nhậm Tự.

Nhậm Tự cũng từ ban đầu có chút kinh hoảng thất thố, đến sau này thậm chí dần dần quen thuộc!

Ban đầu nàng sẽ tò mò, rốt cuộc là ai tặng.

Nhưng khi có mấy lần bắt gặp thần thú ngũ sắc tường vân kia chân đạp tường vân bảy màu, được từng đóa kim liên bao bọc, dùng miệng ngậm một ít linh quả nhẹ nhàng đặt trước cửa.

Nhậm Tự biết, đứa trẻ mình đang mang trong bụng tuyệt đối không phải người thường!

Bởi vì, Nhậm Tự chưa từng nghe nói có ai có thể được thần thú tường thụy che chở, được thần thú tường vân mang thức ăn đến.

Nhưng Nhậm Tự cũng không hề kiêu ngạo, ngược lại còn vô cùng khiêm tốn!

Thậm chí nếu vô tình chạm mặt những thần thú tường thụy kia, nàng sẽ cung kính chào hỏi.

Nhưng theo thời gian dần trôi, bụng của Nhậm Tự cũng ngày một

lớn!

Ngày sinh nở cũng ngày một gần.

Đồng thời trong bộ lạc, Nhậm Tự cũng có danh tiếng nhất định!

Dù sao nơi ở của Nhậm Tự chỉ nằm ở rìa bộ lạc, nhưng vẫn thuộc phạm vi của bộ lạc.

Cho nên khi thần thú tường thụy được mây lành ngũ sắc bao phủ không ngừng đến thăm Nhậm Tự, các trưởng lão và thủ lĩnh trong bộ lạc từ kinh ngạc ban đầu dần bình tĩnh, từ không tin lúc đầu đến chậm rãi chấp nhận về sau.

Các trưởng lão và thủ lĩnh trong bộ lạc quan sát thần thú không ngừng giáng lâm, cùng với việc bụng của Nhậm Tự ngày một lớn, một luồng uy áp nhàn nhạt cũng dần dần hình thành.

Họ biết, đứa trẻ mà Nhậm Tự mang trong bụng nhất định bất phàm!

Họ cũng cảm thấy may mắn vì quyết định ban đầu.

“May mắn thay, lúc đầu chúng ta không đuổi nàng đi!

Nếu không, bộ lạc của chúng ta sẽ mất đi một cơ hội trỗi dậy.” Trong một ngôi nhà gỗ ở trung tâm bộ lạc, các trưởng lão và thủ lĩnh của bộ lạc họ Khương nhìn về phía ngôi nhà đơn sơ ở rìa xa, có chút cảm khái nói!

Chương 470

“Ha, may mà ta đã có thể chống lại áp lực to lớn đó!

Nếu không, hậu quả khó lường a.” Một vị trưởng lão nghe xong cũng cảm khái nói, đồng thời nhớ lại ba năm trước, khi cả bộ lạc đồng lòng một tiếng, ông đã mạo hiểm và chịu áp lực cực lớn để kiên trì giữ Nhậm Tự lại.

Hiện tại, may mắn là lúc đầu đã gánh vác!

Nếu không, một cơ hội trỗi dậy đã bỏ lỡ.

“Nhậm Tự mang thai ba năm, tình huống cơ bản giống hệt lúc Nhân Hoàng Phục Hy đản sinh!

Cho nên, bây giờ ta phải đảm bảo an toàn cho nàng.

Đồng thời cố gắng hết sức phong tỏa tin tức, tranh thủ thêm một ít thời gian cho chúng ta!” Thủ lĩnh của bộ lạc họ Khương vừa thở phào nhẹ nhõm, dường như cũng đã hiểu ra điều gì, sắc mặt vô cùng nghiêm túc nói!

“Đương nhiên, chúng ta nhất định sẽ chuẩn bị mọi thứ thật tốt!” 193.

Các trưởng lão khác nghe xong đều bày tỏ thái độ tuyệt đối ủng hộ thủ lĩnh!

Khi Nhậm Tự vừa tròn ba năm mang thai, nàng cảm thấy một trận khó chịu!

Trong bụng truyền đến từng cơn đau đớn.

Nhậm Tự trước khi mang thai lần này vẫn là một thiếu nữ, cho nên đối với chuyện sinh nở không hề có chút hiểu biết nào.

Vốn dĩ trong bộ lạc, sau khi phụ nữ mang thai, bộ lạc nhất định sẽ rất coi trọng!

Khẳng định sẽ phái một phu nhân rất có kinh nghiệm đến chỉ đạo mọi thứ.

Đáng tiếc Nhậm Tự tuy được giữ lại trong bộ lạc, được thủ lĩnh và các trưởng lão chiếu cố!

Nhưng các tộc nhân khác trong bộ lạc lại đối xử với nàng rất tệ.

Họ cho rằng nàng là một điềm gở, ngày thường căn bản không tiếp xúc!

Thậm chí cả lão phu nhân chuyên chỉ đạo kiến thức mang thai và sinh nở cũng không dám vì nàng mà chống lại mệnh lệnh của thủ lĩnh.

Ngay khi Nhậm Tự cảm thấy từng cơn đau bụng, thai nhi trong bụng có động tĩnh, trên một ngọn núi nhỏ không xa bộ lạc họ Khương, trong một căn nhà cỏ vô cùng đơn sơ, Thái Ất chân nhân bỗng nhiên mở bừng hai mắt!

Một luồng kim quang nhàn nhạt từ trong hai mắt y bay ra, một cảm giác áp bức lúc có lúc không trong nháy mắt bao trùm cả ngọn núi nhỏ.

Vô số động vật trong núi nhỏ sau khi cảm nhận được liền kinh hãi tột độ!

Chúng tứ tán bỏ chạy.

Một số yêu tộc có chút tu vi sau khi cảm nhận được thì sắc mặt càng đại biến!

Mặt đầy kinh hãi mà chạy trốn khỏi nơi này.

Bên trong ngọn núi nhỏ vô danh, vì hành động của Thái Ất chân nhân mà trở nên vô cùng hoảng loạn!

Nhưng Thái Ất chân nhân đối với điều này lại không có bất kỳ cảm giác gì, ngược lại y đứng dậy, vẻ mặt kích động nhìn về phía bộ lạc họ Khương.

Trong pháp nhãn của Thái Ất chân nhân, bầu trời bộ lạc họ Khương vốn bình thường không có gì lạ đột nhiên tụ tập từng luồng năng lượng cực kỳ nồng đậm.

Từng luồng sinh cơ cổ xưa, trong luồng năng lượng nồng đậm mà mênh mông đó chậm rãi hiện ra!

"Ba năm, cuối cùng cũng sắp đản sinh!" Sau khi quan sát một hồi, Thái Ất chân nhân vui mừng nói!

Mặc dù Thái Ất chân nhân không thể xác định được dị tượng lúc này rốt cuộc có liên quan đến Nhậm Tự và đứa trẻ sắp ra đời hay không, nhưng trong lòng lại có một cảm giác, đứa trẻ đó sắp ra đời!

Nhưng sau niềm vui ngắn ngủi, Thái Ất chân nhân liền quan sát thấy Nhậm Tự lúc này vẫn chỉ có một mình, đang âm thầm chịu đựng nỗi đau đớn tột cùng.

"Không được, Nhậm Tự tuy đã dùng rất nhiều linh quả!

Nhưng tinh hoa của chúng về cơ bản đã bị thai nhi trong bụng hấp thu, nếu không có người giúp đỡ, e rằng Nhậm Tự căn bản không chịu nổi nỗi đau đớn và sự tiêu hao cực lớn khi sinh nở!" Sau khi chú ý đến tình trạng hiện tại của Nhậm Tự, Thái Ất chân nhân không khỏi nhíu mày!

Y thấp giọng tự nhủ.

"Xem ra, ta phải đích thân đi một chuyến!" Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, Thái Ất chân nhân nhìn Nhậm Tự đã dần có chút không chống đỡ nổi, trong lòng hạ quyết tâm, thấp giọng tự nhủ.

Sau đó, không gian gần đó đột nhiên gợn lên từng đợt sóng, thân

ảnh của Thái Ất chân nhân cũng theo những con sóng đó mà chậm rãi biến mất trên ngọn núi nhỏ.

Sau khi Thái Ất chân nhân rời đi, vô số dã thú và yêu thú trên ngọn núi nhỏ cảm nhận được luồng uy áp đáng sợ cùng nguy hiểm trí mạng kia dần dần biến mất, chúng mới khôi phục lại sự trấn định.

Nhưng khi nhìn về phía đỉnh núi, trong ánh mắt của chúng nhất định sẽ hiện lên một tia sợ hãi! ...

Bộ lạc họ Khương, nhân khẩu mấy vạn người!

Trong Nhân tộc thuộc về bộ lạc bình thường nhất, thủ lĩnh bộ lạc có tu vi mạnh nhất, sở hữu cảnh giới Thái Ất Kim Tiên!

Nhưng đừng xem thường cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, trong phạm vi mấy vạn dặm!

Thủ lĩnh của bộ lạc họ Khương là cường giả mạnh nhất trong mấy bộ lạc gần đó.

Thủ lĩnh của bộ lạc họ Khương tên là Khương Hoa!

Tuổi tác không thể đếm xuể, nhưng luôn mang dáng vẻ của một thanh niên!

Nếu không phải trên người y tỏa ra uy áp nhàn nhạt, tộc nhân bình thường căn bản sẽ không chú ý đến gã thanh niên trẻ tuổi này lại là thủ lĩnh!

Lúc này Khương Hoa đang nhíu mày, trên mặt lộ ra vài tia sầu muộn!

Bởi vì trước mắt y, đột nhiên xuất hiện một người hoặc là một vị thần linh không thể đắc tội.

Về thân ảnh thần bí trước mắt, phải kể lại từ lúc không lâu trước đó!

Lúc đó Khương Hoa đang xử lý công việc trong bộ lạc, đừng thấy bộ lạc không lớn nhưng việc lại không nhỏ!

Khương Hoa có tu vi cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, khi đối mặt với các công việc trong bộ lạc cũng có chút không chịu nổi.

Ngay khi Khương Hoa xử lý xong một việc không lớn không nhỏ, đang chuẩn bị nghỉ ngơi một chút!

Trong không gian không lớn trước mặt, một luồng dao động đáng sợ chậm rãi hiện ra.

Khương Hoa sau khi cảm nhận được luồng dao động đáng sợ đó, sắc mặt lập tức đại biến!

Vẻ mặt như lâm đại địch, đồng thời thân ảnh bắt đầu hành động, một đòn tấn công mạnh mẽ ngưng tụ trong tay y.

Sau đó y không nói một lời liền tấn công về phía luồng dao động đáng sợ kia, nhưng đòn tấn công mà Khương Hoa cho là mạnh mẽ lại không hề ảnh hưởng đến luồng dao động đáng sợ đó.

Nhìn thấy kết quả này, trong lòng Khương Hoa không khỏi lạnh đi!

Đồng thời, sau khi khẽ thở dài một tiếng, y cũng từ bỏ việc chống cự.

Chương 471

Bởi vì sau khi thử dò xét vừa rồi, Khương Hoa hiểu rõ!

Bất kể là ai xuất hiện từ trong luồng dao động đó, đều là tồn tại mà y không thể chọc vào.

Sau đó, khi Khương Hoa đợi một lát, trong luồng dao động đáng sợ đó, một thân ảnh chậm rãi bước ra, đồng thời một giọng nói trong trẻo vang lên: "Ngươi là thủ lĩnh của bộ lạc này sao?" Khi Khương Hoa nhìn thấy thân ảnh đó chậm rãi bước ra từ trong luồng dao động đáng sợ, trong lòng không khỏi run rẩy!

Sau đó lại nghe thấy thân ảnh thần bí kia mở miệng hỏi, y vội vàng đáp lại: "Ta tên là Khương Hoa, là thủ lĩnh của bộ lạc này!

Không biết tiền bối là ai, đến đây có việc gì?" Thân ảnh vừa bước ra từ trong luồng dao động đáng sợ đó chính là Thái Ất chân nhân.

Sau khi nghe Khương Hoa hỏi, y khẽ liếc nhìn Khương Hoa một cái.

Sau đó Khương Hoa liền cảm nhận được một ánh mắt có thể xuyên thấu mọi bí mật, càng không khỏi run rẩy, sau đó vội vàng quay đầu đi hướng khác, không dám đối mặt với thân ảnh cường đại kia.

Thái Ất chân nhân cũng dựa vào tu vi cường đại của mình, cùng với pháp tắc mà y đã học, dễ như trở bàn tay liền nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Khương Hoa, thế là y cười nói: "Thủ lĩnh đừng hoảng hốt, bần đạo không có ác ý!

Bần đạo là đệ tử dưới trướng Bàn Cổ Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Thủ lĩnh có thể gọi bần đạo là Thái Ất." Khương Hoa sau khi nghe

xong, sắc mặt trước là sững sờ sau đó liền đại hỉ!

Nỗi sợ hãi trong lòng trong nháy mắt bị xua tan, một luồng kinh hỉ theo đó dâng lên trong lòng.

Không ngờ, vị tiền bối trước mắt lại là đệ tử dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Vậy thì thật tốt quá rồi.

Sau khi yên lòng, trên mặt Khương Hoa lộ ra một nụ cười chân thành!

Sau đó sắc mặt vô cùng cung kính nói: "Nguyên lai là cao đồ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Khương Hoa có mắt không tròng, mong ngài thứ tội!" Thái Ất chân nhân nghe xong, lộ ra một nụ cười ôn hòa!

Nhàn nhạt nói: "Không sao, Khương Hoa thủ lĩnh không cần quá để ý những lễ tiết này." Khương Hoa sau khi nghe xong sắc mặt càng thêm vui mừng, vội vàng cung kính đáp lại: "Thái Ất đạo trưởng dạy phải, Khương Hoa nhất định sẽ sửa đổi!

Đúng rồi, không biết Thái Ất đạo trưởng vì sao lại đến đây?

Có cần Khương Hoa giúp gì không?" "Lần này bần đạo đến đây, có một chuyện quan trọng!

Nhưng cũng sắp hoàn thành rồi.

Nhưng mà giúp đỡ thì, thật sự có một việc cần Khương Hoa thủ lĩnh ra mặt." Thái Ất chân nhân vẻ mặt ôn hòa nói, nhưng Khương Hoa nghe xong ánh mắt lập tức sáng lên, sau đó sắc mặt càng thêm cung kính hỏi: "Có thể giúp đỡ đạo trưởng, là phúc khí của ta!

Chỉ cần đạo trưởng mở lời, việc gì ta có thể làm nhất định sẽ giúp!" "Tốt!

Kỳ thực chuyện này cũng rất đơn giản, Khương Hoa thủ lĩnh hẳn

là cũng có nghe nói.” Sau khi nhận được lời hứa của Khương Hoa, Thái Ất chân nhân lộ ra vẻ mặt hài lòng!

Sau đó y liếc nhìn ra ngoài, chú ý thấy tình trạng hiện tại của Nhậm Tự càng lúc càng không ổn, liền trực tiếp mở miệng nói: “Nhậm Tự chắc hẳn Khương Hoa thủ lĩnh nhất định biết!

Hiện tại Nhậm Tự đang sinh nở.

Nhưng tình hình có chút không ổn, cho nên bần đạo hy vọng thủ lĩnh có thể mau chóng sắp xếp lão phu nhân có kinh nghiệm đến giúp đỡ.” Khương Hoa đang cung kính chờ đợi mệnh lệnh nghe xong, trực tiếp sững sờ!

Không ngờ, vị tồn tại có thân phận cực cao, thực lực cực cao, tuyệt đối không thể chọc vào này lại đến vì Nhậm Tự!

Nhưng tuy trong lòng có vạn điều nghi hoặc và không hiểu, nhưng nếu Thái Ất chân nhân đã mở lời!

Vậy thì Khương Hoa phải mau chóng giải quyết, thậm chí phải giải quyết ngay lập tức!

Cho nên Khương Hoa đè nén sự nghi hoặc và không hiểu trong lòng, sau khi cáo lui một tiếng liền vội vàng đi sắp xếp!

Đương nhiên quá trình này không phải thuận buồm xuôi gió, trước đó người trong bộ lạc đối với Nhậm Tự không mấy thiện cảm.

Cho nên khi Khương Hoa tìm đến, một số lão phu nhân có kinh nghiệm đều không muốn nhận!

“Thủ lĩnh, xin thứ lỗi lão thân thân thể có bệnh!

Lòng có dư mà lực không đủ, không thể đi được!” “Thủ lĩnh, lão thân không đi!” Sau khi liên tiếp bị mấy người từ chối, trên mặt Khương Hoa lửa giận ngút trời!

Vẻ mặt lạnh như băng nhìn về phía mấy lão phu nhân trước mặt, trực tiếp lạnh giọng nói: “Ta biết các ngươi không muốn đi, nhưng không thể không đi!

Đi cũng được, không đi cũng phải đi!

Ta cho các ngươi ba hơi thở phải lên đường, nếu không đừng trách ta không khách khí!” Khi nói câu này, Khương Hoa mặt đầy sát khí!

Đôi mắt trở nên đỏ ngầu, nhìn chằm chằm vào mấy lão phu nhân trước mắt.

Một luồng khí tức cuồng bạo đồng thời cũng tỏa ra từ trên người y!

Sau đó bao trùm lấy mấy lão phu nhân.

Mấy lão phu nhân có chút không tình nguyện kia thấy thủ lĩnh Khương Hoa đột nhiên nổi giận, đồng thời toàn thân tỏa ra sát ý đáng sợ, liền vô cùng sợ hãi.

Thế là tuy trong lòng vạn phần không muốn, nhưng vì áp lực cường đại mà phải gật đầu đồng ý!

Sau đó dưới ánh mắt vô cùng lạnh lùng của Khương Hoa, họ vội vàng chạy về phía căn nhà của Nhậm Tự.

Khi mấy lão phu nhân kia đi giúp Nhậm Tự sinh nở, Khương Hoa cũng trở về phòng của mình!

Sau đó hướng Thái Ất chân nhân cung kính đáp lại: “Thái Ất đạo trưởng, đã sắp xếp xong rồi!

Tin rằng đứa trẻ của Nhậm Tự sẽ không có chuyện gì.” “Tốt!” Thái Ất chân nhân nghe xong hài lòng gật gật đầu, sau đó liền nhìn về phía căn phòng của Nhậm Tự, yên lặng chờ đợi đứa trẻ ra đời. ...

Bên kia, trong căn nhà tranh đơn sơ của Nhậm Tự, mấy lão phu nhân lúc này tuy trong lòng oán hận vô cùng, nhưng vẫn tận tâm tận lực chăm sóc Nhậm Tự đang nỗ lực sinh nở.

Sau đó dưới sự giúp đỡ của mấy lão phu nhân, tình hình của Nhậm Tự dần dần ổn định lại!

Nhưng vì thời gian mang thai kéo dài đến ba năm, cho nên dù có mấy lão phu nhân giúp đỡ, cũng không thể nhanh chóng sinh đứa trẻ ra được.

Thời gian cứ thế trong sự chờ đợi của Thái Ất chân nhân mà trôi qua nhanh chóng, Khương Hoa sau khi ngồi chờ cùng Thái Ất chân nhân một lúc, cảm thấy vô vị mà công việc trên tay còn nhiều, thế là sau khi xin phép Thái Ất chân nhân một tiếng, liền quay về xử lý công việc.

Thái Ất chân nhân đối với việc Khương Hoa đi hay ở không hề có chút hứng thú!

Bởi vì một Thái Ất Kim Tiên nho nhỏ, sự giúp đỡ của y, thân phận thủ lĩnh bộ lạc Nhân tộc của y, cũng không thể khiến Thái Ất chân nhân quan tâm nhiều hơn.

Sau khi Khương Hoa rời đi, Thái Ất chân nhân liền luôn chú ý đến tình hình của Nhậm Tự, và chờ đợi đứa trẻ ra đời.

Mặt trời lặn, mặt trăng lên, thời gian đã đến buổi tối!

Khoảng cách từ lúc Nhậm Tự sắp sinh đã trôi qua ít nhất sáu canh giờ.

Thái Ất chân nhân chú ý đến sắc trời đã thay đổi, liền mỉm cười: "Đã đến tối, canh giờ hẳn là sắp đến rồi!" Chưa đợi lời của Thái Ất chân nhân vừa dứt, trên bầu trời bộ lạc họ Khương đột nhiên vang lên một tiếng động lớn.

Cùng lúc đó, Nhậm Tự cũng đã an toàn sinh hạ một bé trai!

Bé trai khi vừa ra đời, liền cất lên một tiếng khóc vang dội!

Chương 472

Đồng thời tự mình mở hai mắt, tò mò quan sát hoàn cảnh xung quanh.

Cùng lúc đó, trên bầu trời bộ lạc họ Khương! 194.

Theo một tiếng động lớn trầm muộn và một tiếng khóc của trẻ sơ sinh, đã xảy ra biến hóa cực lớn.

Phượng hoàng ngũ sắc và kỳ lân ngũ sắc sớm đã trốn ở một bên lúc này đang hiện ra thân thể khổng lồ, bắt đầu bay lượn trên bầu trời bộ lạc họ Khương.

Theo hai thân thể khổng lồ bay lượn trên bầu trời bộ lạc họ Khương, từng đạo thần quang ngũ sắc dưới ánh đêm đen cũng hiện ra vô cùng rực rỡ.

Tộc nhân của bộ lạc họ Khương và mấy bộ lạc gần đó sau khi nhìn thấy cảnh quan kỳ dị trên bầu trời rõ ràng là sững sờ, sau đó ngơ ngác ngẩng đầu nhìn lên trời, vẻ mặt ngây dại.

Đồng thời, ngoài phượng hoàng ngũ sắc và kỳ lân ngũ sắc bay lượn trên trời!

Một hư ảnh cự long màu vàng cũng từ chân trời xa xôi gào thét bay đến.

Đương nhiên cự long màu vàng này người thường và tu luyện giả dưới cảnh giới Đại La Kim Tiên của Nhân tộc đều không thể phát hiện, cường giả trên cảnh giới Đại La Kim Tiên cũng nhíu mày nhìn về phía con kim long mênh mông đó!

Trong Nhân Hoàng Điện, Phục Hy đang xử lý các loại công việc đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên trời, sau đó rơi vào trầm tư!

Bởi vì trong mắt ngài, ở phía đông Nhân tộc, rồng phượng kỳ lân bay lượn!

Đại hiển điềm lành.

Thậm chí dựa vào tu vi cường đại và thân phận Nhân Hoàng, Phục Hy có thể mơ hồ cảm nhận được một tồn tại liên quan đến tương lai của Nhân tộc đã ra đời.

"Nhân Hoàng kế nhiệm sao?

Rồng bay phượng múa kỳ lân hót!

Quả là một điềm lành." Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, Phục Hy khẽ cười một tiếng sau đó liền không còn quan tâm đến tình hình nơi đó nữa!

Mà tiếp tục cúi đầu xử lý công việc của mình.

Thiên đình, Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên đang xử lý các loại vấn đề mà thuộc hạ báo cáo, đột nhiên bầu trời xa xôi xuất hiện dị tượng kỳ quái.

"Long Phượng Kỳ Lân cùng xuất hiện!

Xem ra lại sắp xảy ra chuyện rồi." Nhưng Hạo Thiên sau khi cảm khái một tiếng, liền thu lại ánh mắt từ bầu trời Hồng Hoang.

Mặc dù trong lòng y rất muốn tham gia vào, nhưng Hạo Thiên cũng hiểu rõ!

Hiện tại Thiên đình đang trong giai đoạn trăm phế đãi hưng, chỉnh đốn lại thực lực.

Đối với chuyện trong Hồng Hoang, có thể không tham gia thì cố gắng không tham gia là tốt nhất.

Về phần một số lợi ích, từ bỏ cũng được!

Tại Ngũ Trang Quán ở trung bộ Hồng Hoang, Trấn Nguyên Tử nhìn về phía Long Phượng Kỳ Lân hiện ra ở phương xa mà trầm mặc không nói!

Sau khi quan sát hồi lâu, một tiếng thở dài từ miệng Trấn Nguyên Tử phát ra!

Sau đó Ngũ Trang Quán lại một lần nữa ẩn mình trong hư không Hồng Hoang.

Tại Côn Luân Sơn, U Minh Huyết Hải, Địa Phủ, Tứ Hải, Bắc Hải Hoang Nguyên, và các đại động phủ, động thiên trong Hồng Hoang, các vị đại năng đối với dị tượng đột nhiên xuất hiện trên bầu trời Nhân tộc trước tiên là trầm mặc, sau đó liền phát ra một tiếng cảm thán khẽ!

Sau đó, cách xử lý của các vị đại năng hoàn toàn khác nhau!

Có đại năng không tham gia vào, trực tiếp tuyên bố bế quan không ra.

Có nhiều đại năng dã tâm bừng bừng, vẻ mặt tham lam nhìn về phía nơi phát ra dị tượng của Nhân tộc.

Trên bầu trời bộ lạc họ Khương, cảnh tượng Long Phượng Kỳ Lân vừa xuất hiện trong chớp mắt liền biến mất!

Sau khi dị tượng biến mất, chuyện khiến bộ lạc họ Khương và mấy bộ lạc xung quanh chấn động mới chỉ vừa bắt đầu. 195.

Sau khi thiên địa dị tượng biến mất, Thái Ất chân nhân mặt đầy nụ cười rời khỏi căn phòng của Khương Hoa, bước ra khỏi sân nhỏ, chậm rãi đi về phía căn nhà của Nhậm Tự.

Khương Hoa đang trong cơn kinh ngạc, khi thấy Thái Ất chân nhân đang chậm rãi đi về phía Nhậm Tự, tâm thần khẽ động sau đó vội vàng đuổi theo.

Cảnh tượng này, khiến cho tộc nhân gần đó vô cùng kinh ngạc!

“Vừa rồi người đó hình như là thủ lĩnh?

Có ai nhìn rõ không?” “Ta nhìn rõ, đích xác là thủ lĩnh!

Nhưng nhìn vẻ mặt vội vã của ngài ấy, hình như có chuyện rất quan trọng.” “Chuyện quan trọng?

Thôi đi!

Không thấy hướng thủ lĩnh đi là nhà của ai sao?” Một giọng nói vừa vang lên, xung quanh lập tức yên tĩnh lại!

Sau đó là một trận mặt đối mặt nhìn nhau.

Không sai, hướng mà Khương Hoa vội vã chạy đến chính là nơi ở của Nhậm Tự.

Sau một hồi trầm mặc ngắn ngủi, những người vốn đang vây xem bên ngoài vội vàng tản ra bốn phía.

Bên kia, Thái Ất chân nhân cũng đã đến phòng của Nhậm Tự, nhìn thấy Thần Nông vừa mới ra đời đã đầy linh tính.

Cùng với Nhậm Tự vừa mới sinh xong, vô cùng suy yếu!

Nhậm Tự sau khi nhìn thấy Thái Ất chân nhân, cũng không lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên!

Bởi vì nàng sớm đã biết từ khi mang thai, ngoài phượng hoàng và kỳ lân hai vị thần thú thay phiên nhau mang thức ăn đến.

Có một ánh mắt ẩn giấu rất sâu, vẫn luôn nhìn chằm chằm vào mình!

Sau một hồi sợ hãi ngắn ngủi, và kinh khủng, Nhậm Tự dần dần thích ứng.

Mặc dù không hiểu chủ nhân của ánh mắt đó vì sao lại luôn quan

sát trong bóng tối, nhưng nếu không chịu hiện thân thì nhất định có lý do không hiện thân.

Nhậm Tự tin rằng chủ nhân của ánh mắt đó sẽ không ẩn mình mãi mãi, thời gian xuất hiện của ánh mắt đó cơ bản tương đương với thời gian mang thai, cũng nhất định có liên quan đến việc mang thai bất ngờ.

Cho nên Nhậm Tự suy đoán, chỉ cần mình sinh con thì chủ nhân của ánh mắt đó nhất định sẽ xuất hiện!

Cho nên khi nhìn thấy Thái Ất chân nhân, Nhậm Tự lộ ra một nụ cười vui vẻ, sau đó dùng giọng nói yếu ớt nói: "Ngươi đã đến, ta đã đợi rất lâu rồi!" Thái Ất chân nhân nghe xong gật gật đầu, sau đó liếc nhìn Nhậm Tự đang nằm trên giường mồ hôi đầm đìa, không khỏi cảm thán quả là một người kỳ diệu!

Mặc dù Nhậm Tự không có dung nhan mỹ diễm tuyệt thế, cũng không có thân hình khiến người ta ghen tị!

Nhưng đôi mắt của nàng lại có linh tính, có thể nhìn rõ bản chất của một số sự việc.

Chương 473

"Không tệ, có thể đoán ra sự tồn tại của bần đạo!

Vậy bần đạo trước tiên tự giới thiệu một chút, bần đạo tên là Thái Ất, là đệ tử dưới trướng một trong Bàn Cổ Tam Thanh, chủ nhân của Tam Tiên Đảo ở Đông Hải, Nguyên Thủy Thiên Tôn." Sau khi gật gật đầu, Thái Ất chân nhân suy nghĩ một chút rồi nói!

"Nguyên lai là cao đồ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, xem ra con trai của ta cũng không tầm thường nhỉ!" Nhậm Tự sau khi nghe Thái Ất tự giới thiệu như vậy, trước là sững sờ sau đó liền nở một nụ cười vô cùng chân thành!

Thái Ất chân nhân nghe xong, cũng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt!

Sau khi nhìn sâu vào mắt Nhậm Tự một cái, y chậm rãi nói: "Không sai, con của ngươi quả thực không tầm thường!

Bần đạo lần này đến đây, ngoài việc thăm hỏi ra, còn có một thỉnh cầu!" Nhưng chưa đợi Thái Ất chân nhân nói ra lời thỉnh cầu của mình, Nhậm Tự đã mở miệng nói: "Thu đồ đệ sao?

Ta đồng ý!" Thái Ất chân nhân sau khi nghe lời nói đó của Nhậm Tự, gật gật đầu: "Không sai, bần đạo đích thực muốn thu nó làm đồ đệ!

Nếu ngươi đã đồng ý, vậy bần đạo không làm phiền nữa!

Mười sáu năm sau, bần đạo sẽ lại đến!" Lúc sắp rời đi, Thái Ất chân nhân liếc nhìn tiểu Thần Nông đang ở trong tã lót, nhưng lại đang nhìn ngó xung quanh.

"Quả thực không tệ, linh tính mười phần!

Nhậm Tự chưa đặt tên cho đứa trẻ phải không?" Nhìn tiểu Thần

Nông tròn vo vô cùng đáng yêu, Thái Ất chân nhân tâm tình rất tốt, liền hỏi!

"Chưa có." Nhậm Tự nghe xong, cũng mỉm cười một tiếng sau đó yếu ớt đáp lại!

"Nếu vậy, không bằng gọi là Liệt Sơn đi!" Thái Ất chân nhân nghe xong, nghĩ một chút rồi mở miệng đáp lại!

Kỳ thực cái tên này không phải do y nghĩ ra, mà là do Nguyên Thủy đích thân đặt cho.

"Liệt Sơn sao?

Thật là một cái tên hay!

Cứ gọi là Liệt Sơn đi." Nhậm Tự nghe xong trầm tư một lát, sau đó liền đồng ý! ...

Thời gian vội vã trôi qua trong nháy mắt, chớp mắt một cái đã mười sáu năm.

Đứa trẻ trong tã lót năm nào, hiện tại đã trưởng thành!

Căn nhà tranh rách nát năm đó, hiện tại đã biến thành một sân nhỏ tuy không thể gọi là xa hoa, nhưng lại vô cùng kiên cố làm bằng gỗ.

Lúc này Nhậm Tự đã ba bốn mươi tuổi, mặc dù được nhiều linh vật nuôi dưỡng, nhưng cũng hơi lộ vẻ già nua.

Trong sân nhỏ làm bằng gỗ đó, có một cái sân không lớn!

Nhậm Tự đang cùng con trai mình là Liệt Sơn tản bộ!

"Liệt nhi, mười sáu năm rồi!

Con cũng sắp phải rời xa mẹ rồi phải không?" Trong lúc tản bộ, Nhậm Tự dường như vô tình hỏi một câu!

Liệt Sơn nghe xong trầm mặc gật gật đầu, không trả lời lời của

Nhậm Tự.

Nhậm Tự đối với điều này lại không hề để ý, ngược lại tiếp tục nói: "Mẹ biết con không nỡ rời xa mẹ, nhưng đây là một cơ hội của con!

Một cơ hội có tương lai vô hạn.

Mẹ hy vọng con có thể nắm bắt nó, tiếp tục đi xuống!" Nghe đến đây, Liệt Sơn cuối cùng có chút không chịu nổi, không khỏi bật khóc.

Nhậm Tự sau khi nhìn thấy liền mỉm cười, sau đó an ủi ôm lấy Liệt Sơn!

Lúc này, ở một nơi cách đó chưa đầy vạn dặm!

Có một khu đầm lầy khổng lồ chiếm diện tích khoảng mấy ngàn km vuông.

Ở trung tâm khu đầm lầy, một cái đình đơn sơ đang sừng sững ở đó.

Ở trung tâm đình, một đạo nhân rất trẻ tuổi đang ngồi ngay ngắn ở đó.

Bỗng nhiên, đôi mắt đã nhắm không biết bao nhiêu năm của người đó đột nhiên mở ra!

"Mười sáu năm rồi sao, cũng đến lúc quay về giao phó rồi!" Thái Ất chân nhân sau khi tỉnh lại từ giấc ngủ sâu, liền lập tức cảm nhận được sự trôi qua của thời gian, sau đó có chút nhẹ nhõm nói!

Sau khi chờ đợi mười sáu năm, cuối cùng cũng chờ được bước này.

Sau đó Thái Ất chân nhân mỉm cười nhạt, một luồng uy áp mênh mông từ trên người Thái Ất chân nhân tỏa ra.

Luồng khí tức mênh mông đó chỉ kéo dài không đến mấy giây, liền

nhanh chóng biến mất!

Thái Ất chân nhân sau khi biết được, nhất định đã có sự sắp xếp tương ứng.

Sau đó thân ảnh của Thái Ất chân nhân liền nhanh chóng biến mất, tại chỗ chỉ còn lại một số pháp tắc vô cùng vụn vặt.

Thái Ất chân nhân dễ dàng đến nơi ở của Nhậm Tự và Liệt Sơn, sau đó dưới ánh mắt không nỡ của Nhậm Tự, y nắm lấy đôi tay của Liệt Sơn.

Sau khi từ biệt Nhậm Tự, Liệt Sơn liền theo Thái Ất chân nhân trở về Tam Tiên Đảo, bắt đầu cuộc sống tu luyện. 196.

Khi hai người rời đi, tộc nhân của bộ lạc họ Khương và một số bộ lạc gần đó sau khi nhìn thấy, đồng loạt buông công việc trong tay, vẻ mặt ngưỡng mộ nhìn về phía Liệt Sơn.

Đồng thời, lúc Thái Ất chân nhân rời đi cũng mang theo phượng hoàng ngũ sắc và kỳ lân ngũ sắc.

Đồng thời để Liệt Sơn thích ứng với cuộc sống tu luyện, Thái Ất chân nhân đặc biệt sắp xếp kỳ lân ngũ sắc làm tọa kỵ tạm thời cho Liệt Sơn.

Ban đầu khi Liệt Sơn chú ý đến hai con thần thú khổng lồ kia, liền che giấu một số tình cảm trong lòng, sau đó dưới sự giúp đỡ của Thái Ất chân nhân, khó khăn lắm mới nắm vững được khu thú chi thuật.

Sau một vài va vấp, Liệt Sơn cuối cùng cũng có thể đơn giản điều khiển được kỳ lân ngũ sắc có tu vi cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Đương nhiên bên trong có thành phần nhường nhịn rất lớn của kỳ lân ngũ sắc, dù sao hiện tại Liệt Sơn tuy địa vị tôn quý, nhưng thực lực bản thân lại không có bao nhiêu.

Kỳ lân ngũ sắc sở hữu sự cao ngạo của thần thú, đối với người có thực lực thấp hơn mình tuyệt đối sẽ không thần phục! ...

Sau mấy tháng phi hành của hai người một thú, trong ánh mắt nhàm chán của Liệt Sơn, một đoàn người của Thái Ất chân nhân đã đến ngoại vi Đông Hải.

Liệt Sơn sau khi nhìn thấy Đông Hải rộng lớn vô tận trước mắt, trong lòng không khỏi cảm thán, uy thế của biển lớn quả nhiên sâu không lường được.

“Lát nữa con có thể sẽ gặp sư tổ của con, cũng là sư phụ của vi sư!

Cho nên có một số chuyện không nên nói thì không được nói, nghe rõ chưa?” Khi sắp vượt qua Đông Hải, Thái Ất chân nhân lại một lần nữa dặn dò Liệt Sơn!

Liệt Sơn nghe xong sắc mặt có chút nghiêm túc gật gật đầu, đồng thời cũng âm thầm ghi nhớ câu nói đó trong lòng.

Chương 474

Thái Ất chân nhân nhìn thấy liền hài lòng gật gật đầu, sau đó mang theo Liệt Sơn cưỡi kỳ lân ngũ sắc và phượng hoàng ngũ sắc vượt qua Đông Hải rộng lớn, đến vùng biển sâu của Đông Hải.

Sau khi đến nơi đó, Thái Ất chân nhân dừng lại một chút!

Liệt Sơn thấy Thái Ất chân nhân dừng lại, có chút tò mò quan sát xung quanh.

Chỉ có điều, đây là vùng biển sâu của Đông Hải!

Trong phạm vi mấy trăm vạn km vuông ngoài nước biển ra không thấy bất cứ thứ gì khác.

Thậm chí cả đảo, Liệt Sơn cũng không thấy!

Nhìn cảnh tượng hoang vu như vậy, trong lòng Liệt Sơn không khỏi kinh ngạc.

"Không phải là đi đến Tam Tiên Đảo sao?

Nơi hoang vu như vậy!

Trong truyền thuyết, Tam Tiên Đảo tinh mỹ tuyệt luân, vô số linh thú không thể nào ở nơi này được." Trong lòng Liệt Sơn, nảy sinh một tia nghi hoặc!

Nhưng vì có sư tôn Thái Ất chân nhân ở đây, cho nên Liệt Sơn chỉ có thể che giấu nghi hoặc trong lòng, không dám nói rõ.

Nhưng Thái Ất chân nhân là ai, kiếp trước là một trong Thập Nhị Kim Tiên của Xiển giáo!

Hiện tại càng có tu vi cảnh giới Chuẩn Thánh.

Liệt Sơn chỉ là một phàm nhân, dù có chút thần dị cũng không thể

ngăn cản được Thái Ất chân nhân dò xét.

Cho nên chút tâm tư nhỏ của Liệt Sơn, Thái Ất chân nhân biết rõ mồn một!

Thế là y mỉm cười nói: "Sao?

Con cảm thấy nơi này hoang vu vô cùng, không có chút sinh khí nào?" Liệt Sơn nghe xong gật gật đầu, sau đó vẻ mặt nghi hoặc nhìn về phía Thái Ất chân nhân.

Nhưng Thái Ất chân nhân không giải thích ngay, mà cho hắn một mục tiêu!

Một mục tiêu có thể tiếp xúc với bí mật của Tam Tiên Đảo.

"Tu vi của con không đủ, cho nên không thể xem xét được sự huyền diệu của nơi này!

Nếu con có cảnh giới Chuẩn Thánh, hẳn là cũng có thể nhìn thấy một chút dấu vết ở đây.

Khi đó con sẽ hiểu, vì sao Tam Tiên Đảo lại thần bí như vậy." Sau khi nghe xong lời của Thái Ất chân nhân, Liệt Sơn rơi vào trầm tư một lát sau đó kiên định gật gật đầu!

"Đa tạ sư tôn chỉ giáo, Liệt Sơn nhất định sẽ ghi nhớ!" Thái Ất chân nhân nghe xong gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Đông Hải rộng lớn vô biên.

Sau đó y vung tay một cái, một luồng khí tức huyền diệu từ trong tay Thái Ất chân nhân phát ra.

Lập tức, vùng biển trước mắt Liệt Sơn đột nhiên đại biến.

Mặt biển vốn bình lặng không có gì lạ, trong nháy mắt dấy lên sóng dữ cuồn cuộn!

Từng đợt sóng lớn cao đến mấy chục thậm chí cả trăm mét, ở đây

không ngừng cuộn trào.

Những con sóng lớn đáng sợ đủ để gây ra đòn tấn công hủy diệt cho vô số sinh linh trên đại lục Hồng Hoang, ở đây lại tùy ý bay lượn, giống như những con sóng bình thường không ngừng vỗ vào xung quanh.

Liệt Sơn cũng bị cảnh tượng đột nhiên xuất hiện trước mắt làm cho kinh ngạc!

Sau đó liền vẻ mặt kinh ngạc nhìn xung quanh, từng đợt sóng lớn cuồn cuộn bao vây lấy mình.

Trong lòng Liệt Sơn lập tức cảm thấy một tia sợ hãi, dù sao trước mặt những con sóng lớn cao đến cả trăm mét và sức mạnh mênh mông vô tận đó, Liệt Sơn chỉ là một phàm nhân bình thường, căn bản không có bất kỳ tâm tư phản kháng nào.

Nhưng nhìn những con sóng cuồng bạo ngày càng nhiều xung quanh, và những con sóng lớn ngày càng cao, Liệt Sơn lại dần dần khắc phục được nỗi sợ hãi.

Từ sợ hãi ban đầu, sau một loạt thích ứng, dần dần ổn định lại!

Khi nhìn những con sóng lớn đó, không còn run rẩy nữa, có thể đối mặt với những con sóng lớn đáng sợ đó.

"Không tệ, chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi!

Liền có thể khắc phục được nỗi sợ hãi trong lòng, không tệ, thật sự không tệ!" Tất cả những gì mà Liệt Sơn trải qua trong lòng, nhanh chóng bị Thái Ất chân nhân nhận ra!

Sau đó, Thái Ất chân nhân không khỏi cảm khái một tiếng.

Liệt Sơn sau khi nghe xong, sắc mặt cũng có chút vui mừng!

Dù sao có thể được sư tôn khen ngợi, thật sự quá tốt rồi.

Thái Ất chân nhân sau khi tán thưởng, liền liếc nhìn những con sóng lớn đó!

Lộ ra một nụ cười khinh thường, sau đó Thái Ất chân nhân khẽ di chuyển!

Trong nháy mắt, một luồng quang mang ngũ sắc hiện ra trong tay Thái Ất chân nhân!

Liệt Sơn nhìn thấy có chút tò mò, nhưng không hỏi ra miệng.

Thái Ất chân nhân cũng không giải đáp luồng thần quang ngũ sắc đó rốt cuộc có tác dụng gì, cho nên Liệt Sơn chỉ có thể kết hợp với suy đoán của mình mà đại khái đoán ra được một số suy nghĩ.

Đương nhiên Liệt Sơn cũng sẽ không mở miệng nói ra suy nghĩ của mình, mà yên lặng chờ đợi sự phát triển của sự việc.

Nhưng sự phát triển của sự việc vượt ngoài dự đoán của Liệt Sơn, luồng quang mang ngũ sắc mà hắn thấy có vẻ không mạnh, sau khi được Thái Ất chân nhân phóng ra, lập tức bùng phát ra một luồng sức mạnh mênh mông vô tận.

Sau đó trong nháy mắt lan ra cả vùng biển, lập tức vùng biển vốn tràn ngập những con sóng cuồng bạo trong nháy mắt như bị tạm dừng lại, những con sóng hung mãnh đáng sợ đó dưới ánh chiếu của luồng thần quang ngũ sắc, bị định hình ngay tại đó.

Ngoài những con sóng đáng sợ đó, dưới đáy biển sâu không lường được, từng thân ảnh đáng sợ tỏa ra ánh sáng khát máu cũng bị luồng thần quang ngũ sắc đó bao phủ, sau đó bị định trụ trong sự không cam lòng.

"Mạnh quá!" Liệt Sơn nhìn cảnh tượng xuất hiện trước mắt, cảm thấy vô cùng chấn động!

Hắn biết tu luyện giả rất mạnh, cũng biết sự gian khổ để trở thành

tu luyện giả.

Nhưng hôm nay Liệt Sơn mới thật sự lĩnh ngộ được sự cường đại và đáng sợ của tu luyện giả!

"Sức mạnh của cảnh giới Chuẩn Thánh, vi sư chỉ tiện tay một kích, liền có thể định trụ trong nháy mắt, tùy ý xóa đi những con sóng khiến con vô cùng kinh hãi." Lúc này, Thái Ất chân nhân cũng mở miệng nói!

Sau khi nghe lời giáo huấn của Thái Ất chân nhân, trong lòng Liệt Sơn trong nháy mắt bùng lên một luồng khí tức khác lạ.

Sau khi chứng kiến sự cường đại của đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, trong lòng Liệt Sơn, nguyện vọng trở thành một cường giả đã bén rễ nảy mầm.

Thái Ất chân nhân sau khi nhìn thấy ánh mắt vô cùng khao khát của Liệt Sơn, mỉm cười một chút rồi đáp lại: "Sắp vào Tam Tiên Đảo rồi, chỉ cần con có thể nỗ lực tu luyện trong đảo!

Với thiên tư hiện tại của con, tin rằng không bao lâu liền có thể đạt đến trình độ của vi sư." Liệt Sơn nghe xong, sắc mặt có chút vui mừng!

Dáng vẻ rất vui vẻ.

Khi mặt biển sóng dữ cuồn cuộn bị định trụ, khi đáy biển tràn ngập hung thú đáng sợ cũng bị định trụ!

Chương 475

Một luồng hào quang ngũ sắc hiện ra trên bầu trời Bắc Hải.

Đương nhiên luồng hào quang này đại đa số chúng sinh Hồng Hoang đều không nhìn thấy, ngoài một số ít đại năng cấp Chuẩn Thánh ra, cũng chỉ có Liệt Sơn và Thái Ất chân nhân ở gần đó mới có thể cảm nhận rõ ràng, uy áp đáng sợ ẩn chứa trong luồng hào quang ngũ sắc đó.

Khi luồng hào quang ngũ sắc đó sắp hoàn toàn thành hình, một cánh cổng cung điện điêu rồng khắc phượng tỏa ra uy áp đáng sợ sắp hoàn thành, Thái Ất chân nhân có chút không yên tâm, lại một lần nữa nhắc nhở: "Tam Tiên Đảo sắp mở ra, nhớ lời của vi sư!

Học nhiều xem nhiều, nói ít!" Liệt Sơn nghe xong gật gật đầu, đồng thời vẻ mặt mong đợi nhìn về phía luồng hào quang ngũ sắc đó.

Hào quang ngũ sắc đến nhanh, tỏa ra nhanh, biến mất cũng nhanh!

Chưa đợi Liệt Sơn nhìn rõ những thứ ẩn chứa trong hào quang ngũ sắc, hào quang đầy trời đó liền biến mất sạch sẽ.

Cùng lúc đó, một bộ cổng cung điện vô cùng cổ xưa mà trang nghiêm, khí phái xuất hiện trước mặt Liệt Sơn và Thái Ất chân nhân.

Sau khi nhìn thấy cánh cổng cổ xưa mà mênh mông, khí phái đó, Thái Ất chân nhân lộ ra một nụ cười vui mừng!

Sau đó vẻ mặt đắc ý nói với Liệt Sơn: "Thế nào, cánh cổng này được chứ?" 197.

Liệt Sơn sau khi cánh cổng cổ xưa đó xuất hiện liền vẫn luôn nhìn chằm chằm!

Giống như đang nhìn một món bảo vật tuyệt thế.

Nhưng sau khi nghe những lời như vậy của Thái Ất chân nhân, Liệt Sơn có chút ngây ngô đáp lại: "Mênh mông, khí phái, cực độ bất phàm!

Uy áp nặng nề như vậy, thật không tầm thường a!" Nhưng Thái Ất chân nhân sau khi nghe xong quả thực có chút hài lòng gật đầu, sau đó vô tình nói: "Đó là tự nhiên, cánh cổng này là do vi sư đích thân làm ra!

Được sự đồng ý của sư tôn vi sư, Nguyên Thủy Thiên Tôn, dùng để tiếp đãi một số khách nhân." Lúc này Liệt Sơn cũng từ sự ngưỡng mộ đối với cánh cổng mênh mông mà cổ xưa đó hồi thần lại, liền nghe được lời của Thái Ất chân nhân, sau đó trong lòng càng thêm kinh ngạc. ...

Sau khi cánh cổng hoàn toàn mở ra, Thái Ất chân nhân mang theo Liệt Sơn xuyên qua cánh cổng cổ xưa đó, đến bên trong Tam Tiên Đảo.

Bởi vì cánh cổng này do Thái Ất chân nhân đích thân chế tạo, sau khi xin phép và được Nguyên Thủy đồng ý, đích thân bố trí.

Cho nên, nơi mà cánh cổng này thông đến là trung tâm của Tam Tiên Đảo!

Nơi có vô số cung điện.

Sau khi Thái Ất và Liệt Sơn xuyên qua cánh cổng cổ xưa đó, cảnh tượng xuất hiện trước mắt liền khiến Liệt Sơn chấn động vô cùng.

Vừa xuyên qua cổng lớn, Liệt Sơn liền bị vô số ánh sáng chiếu rọi!

Không khỏi che mắt lại, đồng thời có chút hoảng loạn hỏi: "Sư tôn, đây là...?" Thái Ất chân nhân nhìn thấy dáng vẻ có chút chật vật của Liệt Sơn, liền khẽ giọng giải thích: "Liệt Sơn, không cần sợ hãi!

Những ánh sáng này không có bất kỳ nguy hại nào, cũng sẽ không gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào cho con." Sau khi có lời giải thích của Thái Ất chân nhân, Liệt Sơn chậm rãi hạ tay xuống, sau đó từ từ mở mắt ra!

Trước mắt xuất hiện một thế giới đầy màu sắc, đồng thời từng tòa cung điện khổng lồ mà xa hoa sừng sững gần đó.

Liệt Sơn sau khi nhìn thấy những cung điện đó, liền lập tức bị chúng thu hút!

Dù sao cung điện xa hoa, mênh mông, khí phái như vậy, Liệt Sơn chưa từng nhìn thấy.

Sau một hồi lâu, nếu không phải Thái Ất chân nhân đẩy một cái, Liệt Sơn chỉ có thể lưu luyến không rời mà đi khỏi đây.

Khi đi đến cung điện của Thái Ất chân nhân, Liệt Sơn đã được chứng kiến sự giàu có và cường đại của Tam Tiên Đảo.

Từng cường giả ít nhất ở cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên, ở đây có thể thấy ở khắp mọi nơi!

Từng mỹ nữ có dung mạo tuyệt mỹ, thân hình nghiêng nước nghiêng thành cũng có thể thấy ở khắp mọi nơi.

Những cây tiên thiên linh căn đó, trải khắp hòn đảo rộng lớn!

Từng quả thực lấp lánh ánh sáng vàng óng treo trên những cây tiên thiên linh căn đó.

Liệt Sơn nhìn thấy cảnh tượng này trong lòng ngoài chấn động ra không còn gì khác, Thái Ất chân nhân nhìn thấy trong lòng cũng thầm vui vẻ.

"Khoảnh khắc vui vẻ nhất, là sự chấn động mà vi sư đã trải qua!

Con cũng phải trải qua một lần mới được." Trong lúc vui mừng,

Thái Ất chân nhân cũng nhớ lại sự chấn động khi lần đầu tiên đến Tam Tiên Đảo.

Mặc dù không chấn động như Liệt Sơn, kinh ngạc như vậy.

Nhưng ấn tượng đối với Tam Tiên Đảo, cũng là vô cùng giàu có, thần bí, mạnh mẽ, xa hoa!

"Được rồi, chỉ là một chút tiên thiên linh vật mà thôi!

Ở Tam Tiên Đảo, cũng không hiếm.

Nguyên Thủy sư tôn biết con đến rồi, muốn gặp con!

Nhanh lên đi, đừng để Nguyên Thủy sư tôn đợi quá lâu." Mặc dù Thái Ất chân nhân thích thú với ánh mắt của người khác khi nhìn thấy Tam Tiên Đảo, chỉ tiếc là Nguyên Thủy vừa mới đến liền truyền âm cho y, thế là chỉ có thể thúc giục!

Liệt Sơn sau khi biết Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn triệu kiến mình, sắc mặt trong nháy mắt trở nên càng thêm kích động!

Ánh mắt kích động đó dù thế nào cũng không thể che giấu được.

"Nếu Nguyên Thủy sư tổ triệu kiến, vậy thì sư tôn chúng ta mau đi thôi!

Không thể để Nguyên Thủy sư tổ đợi lâu được." Thế là Liệt Sơn lưu luyến không rời liếc nhìn những tiên thiên linh vật đầy đất, hướng Thái Ất chân nhân thúc giục!

Thái Ất chân nhân nghe xong lộ ra một nụ cười, sau đó dẫn Liệt Sơn nhanh chóng bay về phía Thuận Thiên Đại Điện ở trung tâm Tam Tiên Đảo. ...

Bên trong Thuận Thiên Đại Điện một mảnh tĩnh lặng, Nguyên Thủy đang ngồi xếp bằng trên một chiếc giường ngọc cấp bậc tiên thiên.

Trước mặt Nguyên Thủy, Thái Ất chân nhân mang theo Liệt Sơn đang sắc mặt cung kính chờ đợi phân phó của Nguyên Thủy.

Sau khi hai người chờ đợi một lát, Nguyên Thủy mở mắt ra!

Một luồng uy áp không tên xuất hiện trong lòng Thái Ất chân nhân và Liệt Sơn.

Thái Ất chân nhân và Liệt Sơn sau khi cảm ứng được, sắc mặt đều hơi thay đổi!

Sau đó trở nên càng thêm cung kính, ngay cả Thái Ất chân nhân cũng trở nên có chút cẩn thận.

Lúc này, Nguyên Thủy mở miệng!

Nguyên Thủy sau khi liếc nhìn Liệt Sơn một cái, khẽ giọng hỏi: "Liệt Sơn?" Liệt Sơn sau khi nghe xong, vẻ mặt lập tức trở nên kích động!

Nhưng sau khi nhận ra nơi mình đang ở, liền cố nén tâm tình kích động vội vàng đáp lại: "Sư tổ, con là Liệt Sơn!" Nguyên Thủy nghe xong mỉm cười gật gật đầu, sau đó tiếp tục khẽ giọng nói: "Nếu đã bái nhập môn hạ của bần đạo, nên ghi nhớ quy củ của bần đạo!

Không được vi phạm quy củ mà bần đạo đã đặt ra." Liệt Sơn nghe xong vội vàng gật đầu, sau đó khẳng định đáp lại: "Liệt Sơn nhất định sẽ ghi nhớ, tuyệt đối sẽ không vi phạm bất kỳ quy củ nào!" "Tốt, sau này ở Tam Tiên Đảo nhớ phải tiềm tâm tu luyện, nỗ lực tu thành đại đạo!

Từ nay phải học hỏi nhiều, ngoài Thái Ất ra, cũng có thể thỉnh giáo các đệ tử khác của bần đạo." "Tuân mệnh!" ...

Chương 476

Sau khi được Nguyên Thủy hỏi chuyện, Liệt Sơn đã ổn định lại ở Tam Tiên Đảo!

Sau đó, liền bắt đầu cuộc sống tu luyện kéo dài mấy chục năm.

Ban đầu, Thái Ất chân nhân liền truyền thụ phương pháp tu luyện, và tâm đắc tu luyện cho Liệt Sơn!

Sau mấy năm đầu do Thái Ất chân nhân đích thân cầm tay chỉ dạy, Liệt Sơn liền bắt đầu tự mình tu luyện.

Ngoài những chỗ không hiểu ra, mọi thứ đều do Liệt Sơn tự mình quyết định.

Liệt Sơn không hổ là Nhân Hoàng kế nhiệm, không chỉ thiên tài tuyệt thế, năng lực lĩnh ngộ cực mạnh!

Càng có khí vận Nhân đạo che chở, công đức Nhân đạo tương trợ.

Trên con đường tu luyện, đi một cách thuận buồm xuôi gió!

Ít có đường vòng.

Chỉ tự mình tu luyện mười mấy năm, liền từ một phàm nhân đạt đến cảnh giới Kim Tiên!

Điều này khiến Thái Ất chân nhân ghen tị không thôi, lớn tiếng gọi là yêu nghiệt.

Dù sao mặc dù tu vi của Thái Ất chân nhân đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng đó là vì y đã tu luyện hàng ức vạn năm!

Theo trí nhớ của Thái Ất chân nhân, từ một phàm vật bình thường đạt đến cảnh giới Kim Tiên, y đã dùng đến mấy trăm vạn năm!

Khi Liệt Sơn đạt đến cảnh giới Kim Tiên, Thái Ất chân nhân hoàn

toàn buông tay!

Ngoài việc để hắn đi theo tu đạo, cũng để hắn đi thỉnh giáo các sư thúc khác, học tập đạo pháp ngoài đại đạo của mình.

Thời gian vội vã, trôi qua trong nháy mắt!

Dường như chỉ chớp mắt một cái, đã qua mấy chục năm!

Liệt Sơn chớp mắt đã học tập đạo pháp trên Tam Tiên Đảo mấy chục năm, sau mấy chục năm học tập và tích lũy, không lâu trước đó Liệt Sơn vừa mới đột phá đến cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Thái Ất chân nhân sau khi biết được, trực tiếp lớn tiếng gọi là yêu nghiệt, sau đó đuổi thẳng Liệt Sơn đang báo tin vui ra ngoài!

Khi đuổi Liệt Sơn ra khỏi cung điện của mình, Thái Ất chân nhân lớn tiếng hét một câu: "Yêu nghiệt cút ra ngoài cho vi sư, vi sư không có đệ tử yêu nghiệt như vậy!" Liệt Sơn nghe xong, chỉ có thể bất đắc dĩ cười một tiếng!

Vị sư tôn này thật sự có chút cực phẩm, nhưng Liệt Sơn cũng không để chuyện này trong lòng.

Bởi vì chuyện như vậy hắn đã trải qua nhiều rồi, đồng thời trong mấy chục năm chung sống cũng đã hiểu được con người của Thái Ất chân nhân.

Sau khi từ chỗ sư tôn ra, Liệt Sơn liền trực tiếp đến Thuận Thiên Đại Điện!

Bởi vì khi đột phá đến Đại La Kim Tiên, trong lúc vui mừng Liệt Sơn đã nghe được mệnh lệnh của Nguyên Thủy: "Quả nhiên không tệ, nhanh như vậy đã đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Nếu đã là Đại La Kim Tiên, vậy ngày mai đến chỗ bần đạo một chuyến đi." Liệt Sơn nghe xong, đương nhiên vội vàng nhận lời!

Sau đó sau một ngày ổn định lại cảnh giới của mình, trước tiên đến bái kiến sư tôn, chia sẻ niềm vui.

Nhưng đáng tiếc, Thái Ất sư tôn bị đả kích!

Không muốn gặp.

Sau một hồi hành trình, Liệt Sơn đi vòng bảy rẽ tám quẹo qua từng tòa cung điện xa hoa, cổ xưa, khí phái, đến trung tâm Tam Tiên Đảo, nơi có Thuận Thiên Đại Điện!

Nhìn Thuận Thiên Đại Điện trước mắt tuy không to lớn, nhưng lại cực kỳ uy nghiêm, cực kỳ cổ xưa, khí phái, Liệt Sơn trước tiên chỉnh lại y phục, sau đó hít một hơi thật sâu, cung kính mà nhẹ nhàng hỏi: "Đệ tử Liệt Sơn, phụng mệnh sư tổ đến báo cáo!" Sau khi giọng nói của Liệt Sơn vang lên không lâu, trong Thuận Thiên Đại Điện liền truyền ra một giọng nói vừa quen thuộc vừa uy nghiêm: "Ừm, vào đi!" Liệt Sơn nghe xong, vội vàng chạy nhanh đến trước cửa Thuận Thiên Đại Điện, nhìn cánh cổng khắc đầy những hoa văn vô cùng cổ xưa, Liệt Sơn khẽ đẩy ra.

Sau đó một thế giới hoàn toàn mới, hiện ra trước mắt Liệt Sơn!

Bên trong Thuận Thiên Đại Điện, khác với lần trước Liệt Sơn quan sát!

Không còn là dáng vẻ của một cung điện.

Mà là một trời đất rộng lớn, một cảnh quan vô biên vô tế cực kỳ tráng lệ!

Ngay khi Liệt Sơn bước vào Thuận Thiên Đại Điện, trời đất trước mắt liền bắt đầu chuyển đổi!

Trời đất vốn bốn mùa như xuân, chim hót hoa thơm bắt đầu từ từ rơi xuống những bông tuyết.

Không lâu sau, cây cỏ hoa lá vốn xanh tươi mơn mởn, bị từng lớp áo bạc bao phủ!

Thế giới vốn chim hót hoa thơm, bị bao phủ trong một thế giới băng tuyết.

"Thế giới biến hóa, đều nằm trong lòng bàn tay!" Liệt Sơn sau khi nhìn thấy cảnh tượng này, biết được thần thông của Nguyên Thủy cực kỳ quảng đại, thực lực cực kỳ cường đại, cũng không khỏi cảm thán một tiếng!

Trong lúc hắn cảm thán, một cây cầu trời bằng băng, từ xa nhanh chóng kéo dài ra.

Không lâu sau, liền đến trước mặt Liệt Sơn!

Liệt Sơn nhìn thấy, cung kính hành lễ một cái, sau đó bước lên cây cầu trời được đúc bằng băng tuyết.

Sau đó, hình ảnh trước mắt nhanh chóng lướt qua!

Không lâu sau, Liệt Sơn từ một nơi, nhanh chóng đến một nơi khác.

Một ngọn núi khổng lồ cao chọc trời, trên đỉnh cao nhất của ngọn núi, là một sân thượng bằng phẳng.

Trên sân thượng, Nguyên Thủy đang chắp tay sau lưng nhìn về phía xa.

Khi cảm ứng được Liệt Sơn đến sân thượng, ngài khẽ nói một tiếng: "Liệt Sơn, đến rồi!

Xem xem nơi này có cảm nhận gì?" Liệt Sơn nghe xong, sau khi suy nghĩ một chút liền đáp lại: "Nguyên Thủy sư tổ, sự khống chế của ngài đối với trời đất, càng thêm cường đại!

Sự biến hóa bốn mùa như vậy, e rằng những vị thánh nhân kia

cũng không thể dễ dàng đạt được.” Nguyên Thủy nghe xong, khẽ lắc đầu cười!

Sau đó hỏi: “Liệt Sơn, con ở Tam Tiên Đảo cũng đã mấy chục năm rồi nhỉ?” Liệt Sơn nghe xong gật gật đầu, sau khi khẽ thở dài một tiếng liền đáp lại: “Đã tròn năm mươi năm rồi!” Nguyên Thủy sau khi nghe xong gật gật đầu, sau đó khẽ giọng nói: “Năm mươi năm rồi, cũng không ngắn!

Cảnh giới hiện tại của con đã đạt đến Đại La Kim Tiên, cứ khổ tu tiếp cũng không có tiến triển lớn.

Cho nên, bần đạo hy vọng con có thể đi lịch luyện trong Hồng Hoang một phen.” Liệt Sơn nghe xong, sắc mặt vui mừng sau đó vội vàng đáp lại: “Tất cả nghe theo sự sắp xếp của Nguyên Thủy sư tổ!” Nguyên Thủy nghe xong gật gật đầu, sau đó nói: “Tốt, về chuẩn bị rồi rời đi đi!” Liệt Sơn nghe xong cũng gật gật đầu, sau đó cung kính hành lễ một cái rồi quay đầu, một cánh cổng ánh sáng xuất hiện, sau đó hắn bước ra khỏi cổng ánh sáng.

“Tam Hoàng Ngũ Đế, Nhân tộc đại hưng!

Trong Tam Hoàng, Tam Tiên Đảo đã chiếm hai vị!

Vị còn lại, Tam Tiên Đảo không tham gia.” Nhìn cánh cổng ánh sáng từ từ biến mất, Nguyên Thủy khẽ nói một câu!

Ở ngoài Hỗn Độn, Lão Tử, Thông Thiên và Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề các vị thánh nhân cũng nghe được câu nói này của Nguyên Thủy.

Sau đó mặt lộ ra một tia vui mừng, trong Tam Hoàng Ngũ Đế quan trọng của Nhân tộc đại hưng, Thiên Hoàng và Địa Hoàng đều là đệ tử của Tam Tiên Đảo.

Vị Nhân Hoàng còn lại, do họ tranh đoạt!

Chương 477

Lập tức các vị thánh nhân đều hướng ánh mắt về phía Nhân tộc, đồng thời trong lòng tính toán ứng cử viên cho vị Nhân Hoàng vĩ đại tiếp theo. ...

Liệt Sơn sau khi từ chỗ Nguyên Thủy trở về, liền lại một lần nữa đến cung điện của Thái Ất chân nhân, hướng Thái Ất chân nhân nói rõ ý định của mình.

Trong cung điện, Thái Ất chân nhân nghe xong, cảm thán một tiếng: "Mặc dù biết sớm muộn cũng sẽ có ngày này, nhưng khi ngày này đến, bần đạo có chút không nỡ!" Dù sao cũng đã chung sống mấy chục năm, tình thầy trò của Thái Ất chân nhân và Liệt Sơn đã sớm vô cùng sâu đậm.

Mặc dù ngày thường cũng có lúc đùa giỡn, nhưng không ảnh hưởng đến quan hệ của hai bên!

Cho nên khi biết Liệt Sơn sắp rời đảo, trở về Nhân tộc, có chút bi thương.

"Ý của con vi sư đã hiểu, nếu sư tôn đã quyết định, vậy thì cứ làm đi!

Nhưng nhớ kỹ, bất kể là ở Tam Tiên Đảo hay trong Hồng Hoang, con đều là đệ tử của vi sư!

Nếu có khó khăn, có thể đến Tam Tiên Đảo, cũng có thể sử dụng pháp thuật mà vi sư đã dạy để truyền âm cho vi sư...

Nói nhiều như vậy có chút lằng nhằng, cho nên không nói nhiều nữa!

Cuối cùng ở đây chúc con một đường thuận buồm xuôi gió, sớm

ngày trở về!" Cuối cùng, giọng của Thái Ất chân nhân có chút nghẹn ngào!

Mặc dù không rơi lệ, nhưng cũng mắt đỏ hoe.

Bên ngoài cung điện, Liệt Sơn nghe những lời này trong lòng cũng có chút khó chịu, nhưng cố nén lại không khóc!

Sau khi kiên định gật đầu, Liệt Sơn quay người rời đi.

Sau khi trở về cung điện thu dọn vật phẩm đơn giản, Liệt Sơn bước ra khỏi Tam Tiên Đảo, tiến vào trong Hồng Hoang.

Xuyên qua đại trận hộ đảo của Tam Tiên Đảo, Liệt Sơn nhìn thấy Đông Hải rộng lớn.

Cảm nhận lại những con sóng bạc đầu cuồn cuộn, Liệt Sơn tự tin mỉm cười!

Sau đó, khí thế toàn thân chấn động, lập tức khiến vùng biển gần đó trở nên tĩnh lặng.

"Hồng Hoang, Nhân tộc!

Ta đã trở về!" Nhìn Đông Hải rộng lớn vô ngần, Liệt Sơn hét lớn một tiếng! 198.

Sau đó thân ảnh y trong nháy mắt biến mất, chỉ để lại một đạo tàn ảnh do tốc độ quá nhanh!

Cùng lúc đó, vì tốc độ quá nhanh, những nơi Liệt Sơn đi qua đều vang lên những tiếng gầm gào cuồng bạo!

Điều này khiến cho thủy tộc sống dưới vùng biển này lập tức trở nên kinh hãi, vội vàng trốn sau những tảng đá, sợ hãi nhìn lên mặt biển.

Sau mấy ngày bay lượn, Liệt Sơn thở hổn hển đứng trên một vùng biển đang có cuồng phong bão vũ.

Tuy rằng trong mấy ngày, Liệt Sơn đã bay qua một khoảng cách vô số, nhưng Đông Hải rộng lớn gần như không thể đo lường.

Vì vậy, bay lâu như vậy mà vẫn đang ở sâu trong Đông Hải, cách Hồng Hoang đại lục một khoảng khá xa.

Cảm nhận thời tiết cuồng bạo xung quanh, sóng biển dữ dội, cùng với cơn mưa lớn điên cuồng!

Liệt Sơn cảm thấy chỉ dựa vào phi hành thì quá tiêu hao thể lực và pháp lực, tốc độ cũng không đủ nhanh.

Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, Liệt Sơn đột nhiên bật cười, rồi có chút ảo não nói: "Ta thật ngốc, học nhiều đạo pháp như vậy!

Lại cứ chọn phi hành." Quả thực, thân mang vô số đạo pháp!

Lại chọn phương pháp gian nan và không hợp lý nhất là bay thẳng.

Nếu sử dụng đạo pháp, dựa vào sức mạnh của đạo pháp cùng sự trợ giúp của thiên địa pháp tắc, chắc chắn sẽ không chật vật đến thế.

Sau khi ngộ ra, trải qua một hồi chỉnh đốn ngắn, Liệt Sơn lại một lần nữa lên đường!

Nhưng lần này y không chọn cách bay lượn truyền thống, mà chọn thi triển đạo pháp.

Theo những âm thanh tối nghĩa khó hiểu từ miệng Liệt Sơn truyền ra, một đạo quang mang nhàn nhạt bao phủ lấy thân thể y! 199.

Sau đó thân ảnh Liệt Sơn tức khắc biến mất, xuất hiện ở ngoài xa mấy trăm vạn cây số!

Tiến xa như vậy, chỉ mất chưa đến một giây.

Cảm nhận được sự tiện lợi và tính hữu dụng của nó, tâm trạng Liệt Sơn vô cùng tốt! 200.

Y vội vàng thi triển không gian đạo pháp, dùng tốc độ nhanh nhất vội vã trở về Hồng Hoang đại lục.

Nửa tháng sau, bên bờ Đông Hải!

Một thân ảnh trẻ tuổi đột nhiên xuất hiện trên mặt biển.

Thân ảnh này chính là Liệt Sơn!

Khi Liệt Sơn nhìn thấy đại lục ở phía không xa, nội tâm không nhịn được kích động!

"Cuối cùng, cuối cùng cũng đến rồi!

Mẫu thân, con sắp được gặp lại người rồi." Sau khi hưng phấn hét lên một tiếng, thân ảnh Liệt Sơn lại một lần nữa biến mất, bay về phía nơi mà lòng y đang khẩn thiết muốn đến.

Nhưng, việc Liệt Sơn liên tiếp sử dụng pháp thuật để xuyên hành trong Hồng Hoang đại lục đã thu hút sự chú ý của Nhân tộc!

Đương nhiên, điều này không gây chú ý cho các cao tầng Nhân tộc, dù sao cũng chỉ là một tu luyện giả cảnh giới Đại La Kim Tiên, hiện tại chưa thể thu hút sự chú ý của họ.

Nhưng, các bộ lạc dọc đường lại hết sức quan tâm đến chuyện này!

Rốt cuộc, trong số họ, cường giả mạnh nhất cũng chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh, có bộ lạc mạnh nhất cũng không đến Đại La Kim Tiên, thậm chí có nơi Kim Tiên cũng không có.

Nếu không phải trên người Liệt Sơn có huyết mạch Nhân tộc!

Cùng với khí vận Nhân tộc bao phủ trên người y, e rằng y đã sớm bị các thủ lĩnh hoặc trưởng lão của các bộ lạc dọc đường ra tay bắt giữ rồi. ...

Tại một nơi nào đó phía đông Hồng Hoang, bộ lạc họ Khương!

Lúc này, bộ lạc họ Khương và mấy chục bộ lạc lân cận, đâu đâu cũng là tiếng ai oán!

Khương Hoa, thủ lĩnh bộ lạc họ Khương, cường giả đệ nhất trong số các bộ lạc xung quanh!

Chương 478

Lúc này, nụ cười thường ngày đã biến mất, chỉ còn lại vẻ mặt đầy sầu lo.

Lúc này, Khương Hoa đang ở trong một căn nhà cỏ đơn sơ, căng thẳng chờ đợi một tin tức!

Bỗng nhiên, bên ngoài truyền đến tiếng ồn ào!

Thân ảnh Khương Hoa cũng theo đó mà có động tác.

Không lâu sau, cửa lớn nhà cỏ bị đẩy ra, một người tộc Nhân tộc sắc mặt hoảng hốt vội vã bước vào, nhìn thấy Khương Hoa liền hét lớn: "Thủ lĩnh, ta đã phụ lòng kỳ vọng của ngài!

Không thể đem tin tức ra ngoài." Khương Hoa đang đầy mong đợi, sau khi nghe tin này, sắc mặt rõ ràng sững lại!

Rồi y bất đắc dĩ nói một câu: "Không trách ngươi, chỉ trách ta lúc đầu quá không cẩn thận!

Đã trúng kế của chúng." Khi người kia định an ủi Khương Hoa, lại có một người khác vội vàng xông vào, đồng thời sắc mặt hoảng hốt hét lớn: "Thủ lĩnh, đại sự không hay!

Chúng tấn công rồi!" Khương Hoa nghe xong, sắc mặt lập tức đại biến!

Sau đó vội vàng phân phó: "Lập tức thông báo xuống dưới, toàn diện chuẩn bị!" "Vâng!" Bên ngoài bộ lạc họ Khương không xa, vô số thân ảnh đang lảo đảo bước về phía bộ lạc.

Những thân ảnh này có hình dạng của Nhân tộc, cũng có hình dạng của yêu thú!

Nhưng dù hình dạng khác nhau, chúng lại có một điểm chung!

Đó là hai mắt vô thần, toàn thân mọc đầy mụn mủ!

Không ngừng rỉ ra máu.

Đồng thời có một số Nhân tộc hoặc yêu thú hình dạng vô cùng tàn khuyết, thiếu tay gãy chân là hiện tượng phổ biến, có kẻ thậm chí nội tạng biến mất, có kẻ thậm chí nửa bên đầu lâu bị người ta gọt đi!

Nhưng bất luận thân thể có tàn khuyết đến đâu, chúng đều có thể kiên định đi theo đại đội, tiến về phía bộ lạc họ Khương.

Sau một lúc chờ đợi, Khương Hoa từ trong bộ lạc nhìn thấy những thân ảnh trải dài khắp núi đồi, vô cùng vô tận!

"Mọi người cẩn thận!

Mọi người nhất định phải cẩn thận, không được để bị chúng cào trúng, nếu không sẽ bị cảm nhiễm!" Sau khi nhìn thấy những thân ảnh số lượng cực kỳ đông đảo, Khương Hoa không nhịn được nuốt nước bọt!

Rồi lại một lần nữa nhắc nhở đám dũng sĩ bộ lạc sau lưng!

"Rõ!" Phía sau Khương Hoa, mấy vạn dũng sĩ bộ lạc đồng thanh đáp lại!

Nhưng, trong âm thanh đồng thanh đó, một tia sợ hãi cũng không che giấu được.

Nghe xong lời đáp của đám dũng sĩ phía sau, Khương Hoa quay đầu nhìn về phía những thân ảnh kia, đồng thời nhớ lại mấy tháng trước.

Lần đầu tiên giao chiến với những thân ảnh bí ẩn và đáng sợ này, lúc đó vì không hiểu rõ, họ đã chịu một thiệt hại lớn.

Dẫn đến mấy trăm dũng sĩ tinh nhuệ, sau trận đại chiến đó đã vĩnh

viễn ở lại.

Cũng chính trận đại chiến đó đã cho bộ lạc họ Khương một cơ hội phản ứng!

Cho Khương Hoa một cơ hội nhận biết những thân ảnh đáng sợ kia.

Tuy rằng dựa vào sức mạnh cảnh giới Đại La Kim Tiên của bản thân, y có thể xông ra một con đường máu giữa vạn ngàn thân ảnh đó.

Nhưng, cũng chỉ là xông ra một con đường máu!

Muốn tiêu diệt hoặc chống lại, có độ khó rất lớn, thậm chí về cơ bản là không thể.

Sau mấy ngày phi hành nữa, Liệt Sơn ngày càng tiếp cận khu vực của bộ lạc họ Khương.

Cùng lúc đó, trong lòng y cũng cảm nhận rõ ràng phía trước có một luồng uy hiếp nhàn nhạt.

"Sao lại có cảm giác như vậy, lẽ nào trong bộ lạc đã xảy ra vấn đề?

Mẫu thân chắc sẽ không có chuyện gì chứ?" Sau khi cảm nhận được luồng uy hiếp nhàn nhạt trong lòng, Liệt Sơn có chút lo lắng nhìn về phía xa, đồng thời tự lẩm bẩm!

Sau đó, Liệt Sơn rõ ràng đã tăng tốc!

Tâm trạng vốn thong dong cũng trở nên có chút căng thẳng.

Ngay khi y đang cấp tốc tới bộ lạc họ Khương, thì bộ lạc họ Khương cũng gặp phải mối đe dọa lớn nhất kể từ khi thành lập.

Nếu thủ lĩnh hiện tại là Khương Hoa không xử lý tốt, thì bộ lạc đã được kiến lập mấy ngàn năm này tuyệt đối sẽ bị hủy trong chốc lát.

Lúc này, bộ lạc họ Khương hoàn toàn bị bao vây, xung quanh bộ lạc đâu đâu cũng là những thân ảnh hành động chậm chạp, tướng mạo xấu xí nhưng mục tiêu lại vô cùng nhất quán.

Những thân ảnh có phần đáng sợ này, ngay cả Khương Hoa cũng không biết rốt cuộc là chuyện gì!

Chỉ biết chúng vô cùng đáng sợ, vô cùng khát máu.

Mấy bộ lạc lân cận đã bị những kẻ xấu xí và đáng sợ này công hãm!

Mấy chục vạn người của mấy bộ lạc đó về cơ bản không một ai chạy thoát.

Lúc này, bộ lạc họ Khương một mảnh tĩnh lặng, toàn tộc mấy vạn tộc nhân, trừ những người già yếu bệnh tật thực sự không thể cử động, tất cả đều ra trận.

Bất luận nam nữ, bất luận tu vi cao thấp, chỉ cần có năng lực hành động, chỉ cần có thể ra tay, đều phải ở biên giới bộ lạc để bảo vệ bộ lạc!

Khương Hoa với tư cách là thủ lĩnh của bộ lạc họ Khương, đương nhiên phải dẫn đầu các tộc nhân kiên thủ ở tuyến đầu, tùy thời chuẩn bị ra tay tấn công những thân ảnh đáng sợ và xấu xí kia.

Khi tất cả tộc nhân thần tình vô cùng căng thẳng, vô cùng cảnh giác, một giọng nói gấp gáp vang lên: "Thủ lĩnh, chúng ngày càng gần rồi!

Đến lúc tấn công rồi!" Khương Hoa đang quan sát tình hình địch, nghe xong liền nhanh chóng phản ứng, nhìn những thân ảnh đáng sợ và xấu xí ngày càng tiếp cận, y trực tiếp lạnh lùng ra lệnh: "Các vị dũng sĩ, theo ta xuất kích!" Nói xong, Khương Hoa ra tay trước!

Thân ảnh y tức khắc biến mất, sau đó lơ lửng giữa không trung!

Nhìn những thân ảnh xấu xí và đáng sợ dày đặc phía trước, y lộ ra một tia chán ghét rồi duỗi hai tay ra!

Sau đó, hai đạo quang mang cường đại từ tay Khương Hoa được phóng ra!

Ngay sau đó, một luồng sáng chói xuất hiện trước mắt các tộc nhân!

Các tộc nhân cảm nhận được liền vội vàng che mắt, sau đó một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên.

Một cái hố sâu rộng lớn xuất hiện ở nơi cách bộ lạc họ Khương không xa, cùng với sự xuất hiện của cái hố sâu khổng lồ, có đến mấy trăm vạn thân ảnh đáng sợ và xấu xí trong đòn tấn công cường đại đó đã biến mất trên thế gian.

Một đòn tấn công đáng sợ và mạnh mẽ bùng nổ.

Bất luận là bộ lạc họ Khương hay những thân ảnh bí ẩn và đáng sợ kia, tất cả đều không khỏi tạm dừng một lúc.

Sau một hồi tĩnh lặng ngắn ngủi, trong đám thân ảnh đáng sợ kia, một giọng nói đầy oán hận vang lên: “Tu luyện giả, tu luyện giả cường đại!

Tu luyện giả đáng chết, phải bắt lấy hắn!” Sau đó, trong đám thân ảnh dày đặc đó, một thân ảnh giống hệt những thân ảnh xung quanh lộ ra một đôi mắt màu đỏ máu, một tia sáng lóe lên trong mắt.

Chương 479

Một đòn tấn công màu huyết sắc cuồn cuộn cũng theo đó mà phát ra!

Đòn tấn công màu huyết sắc đó như một con sóng khổng lồ, mang theo vô số máu tươi, ẩn chứa sức mạnh cuồn cuộn lao thẳng về phía Khương Hoa!

Khương Hoa nhìn thấy, sắc mặt lập tức trở nên đen lại!

Đồng thời nghiêm túc nói: "Quả nhiên sau lưng chúng có kẻ chủ mưu, thật tội đáng muôn chết!

Ta ngược lại muốn xem xem, rốt cuộc là kẻ nào to gan như vậy!" Sau khi một giọng nói nghiêm túc vang lên, Khương Hoa nhanh chóng né tránh đòn tấn công màu đỏ đó!

Rồi lại một lần nữa tấn công xuống đám thân ảnh dày đặc phía dưới.

Cùng lúc đó, phía bộ lạc họ Khương cũng phản ứng lại!

Sau đó, mấy vạn đòn tấn công lấp lánh các loại quang mang từ trong bộ lạc họ Khương bay ra, rồi rơi xuống đám thân ảnh dày đặc kia.

Lập tức, vô số âm thanh vang lên bên tai!

Những tiếng nổ kinh hoàng, những tiếng gào thét!

Cùng với những luồng sáng lấp lánh, và những sóng xung kích mạnh mẽ!

Dưới sự tấn công của hàng vạn luồng sáng các màu, đám thân ảnh dày đặc khắp núi đồi đó tổn thất vô cùng thảm trọng!

Trong khoảnh khắc bị tấn công, đã có đến hàng trăm triệu thân ảnh biến mất trên thế gian.

Thương vong lớn như vậy khiến cho nhân vật ẩn mình sau lưng vô cùng phẫn nộ!

"Đáng ghét!

Thật quá đáng ghét, lại dám khiến ta tổn thất thảm trọng như vậy!

Đáng chết, tất cả đều đáng chết!" Sau khi giọng nói vô cùng phẫn nộ đó vang lên, một luồng hắc khí liền từ từ xuất hiện gần bộ lạc họ Khương.

Nhưng vì lúc đầu, hắc khí không đậm đặc!

Thêm vào đó hiện tại đang trong thời kỳ đại chiến, căn bản không có ai chú ý đến tình hình ở đây.

Vì vậy, trong tình huống không có bất kỳ phòng bị nào, hắc khí đó lan ra toàn bộ bộ lạc họ Khương!

Sau đó, dị biến đã xảy ra!

Những người đang không ngừng tấn công, sắc mặt đột nhiên có biến hóa!

Một luồng hắc khí xuất hiện trên mặt họ, sau đó hai mắt liền trắng dã, một luồng tử khí nhàn nhạt bao phủ lấy thân thể họ.

Lúc này, Khương Hoa mới chú ý đến tình hình bên trong bộ lạc họ Khương!

Khi nhìn thấy từng thân ảnh ngã xuống, tỏa ra tử khí, y lập tức ý thức được có điều không ổn.

"Không hay rồi, có nguy hiểm!" Sau khi thầm kêu không ổn, Khương Hoa vội vàng quay trở lại bộ lạc họ Khương, khẩn cấp xử lý chuyện khẩn cấp.

Nhưng đã quá muộn, ngay khoảnh khắc Khương Hoa vừa hạ xuống!

Tộc nhân đầu tiên xảy ra biến hóa đã bắt đầu.

Vốn dung mạo trắng trẻo dần dần thối rữa, đôi mắt vốn nhắm nghiền lại mở ra!

Chỉ có điều, trong đôi mắt đó, không còn ánh mắt đầy linh tính nữa.

Mà tràn ngập ánh mắt cuồng bạo và dục vọng, về cơ bản tương tự với ánh mắt của những thân ảnh đáng sợ và xấu xí kia.

Khương Hoa nhìn thấy cảnh này, trong lòng càng thầm kêu không ổn!

Đồng thời vội vàng ra tay.

Một đạo quang mang xuất hiện, một cột máu phun ra!

Một cái đầu lâu lăn trên mặt đất.

"Mọi người nhất định phải cẩn thận, hắc khí có thể lây nhiễm!

Một khi ngất đi, sẽ có nguy cơ bị lây nhiễm.

Nếu người ngất đi đứng dậy lại, tuyệt đối không được nương tay, lập tức giết chết!" Sau khi xử lý một mối đe dọa, Khương Hoa lập tức ý thức được rằng có lẽ toàn bộ bộ lạc họ Khương đều đang xảy ra biến hóa như vậy, liền vội vàng hét lên!

Nhưng, cũng đã có chút muộn!

Lúc này, một lượng lớn người ngất đi đã đứng dậy, sau đó dưới ánh mắt vừa vui mừng vừa chấn động của những người bên cạnh, tấn công những người xung quanh!

Lập tức, một sự hoảng loạn không thể ngăn cản bùng phát!

Cùng với việc những tộc nhân vốn thân thiết nhất mặt mày dữ tợn tấn công, đã mở màn cho một cuộc tàn sát có phần đẫm máu.

Phản ứng không kịp, không nỡ ra tay, không kịp động thủ!

Đủ loại nguyên nhân, dẫn đến bộ lạc họ Khương từ sự hoảng loạn ban đầu, diễn biến thành một cuộc tàn sát đáng sợ.

Từng tộc nhân trong ánh mắt không cam lòng và không tin, mình đầy thương tích ngã xuống đất!

Không lâu sau, những thân ảnh ngã xuống đất lại đứng dậy.

Chỉ có điều, trong hai mắt đầy màu đỏ máu!

Khí tức ôn hòa trên người cũng bị sự cuồng bạo thay thế.

Một phản ứng dây chuyền cứ thế diễn ra, cùng với việc nhóm người hôn mê đầu tiên bạo khởi làm người khác bị thương, và nhóm nạn nhân đầu tiên ngã xuống rồi lại đứng dậy, một vòng tuần hoàn hoàn thành.

Một vòng tuần hoàn đã khiến một nửa tộc nhân của bộ lạc họ Khương chết ngay tại chỗ.

Nhưng cũng vì Khương Hoa nhắc nhở kịp thời, tuy có một bộ phận tộc nhân phản ứng không kịp bị tấn công, nhưng cũng có một bộ phận lớn nghe lời Khương Hoa, lập tức ra tay với kẻ địch trước mắt.

Sau một hồi tàn sát ngắn ngủi, những người sống sót dần dần tập trung lại giữa một biển máu.

Khi bộ lạc họ Khương nội loạn, kẻ địch bên ngoài cũng nắm bắt thời cơ, tập kết tấn công bộ lạc họ Khương!

Vì bộ lạc họ Khương đã rơi vào nội loạn, căn bản không có năng lực ngăn cản đám thân ảnh số lượng cực kỳ đông đảo bên ngoài, nên những người sống sót của bộ lạc họ Khương đang ở trong tình thế bị

tấn công cả trước lẫn sau.

Lúc này, Khương Hoa cũng cuối cùng hiểu ra, vì sao mấy bộ lạc trước đó lại dễ dàng bị công hãm như vậy, thậm chí ngay cả một người đưa tin cũng không thể thoát ra.

Nhưng nhìn tình hình ngày càng nguy cấp, Khương Hoa không hề nản lòng!

Y dẫn đầu mấy ngàn tộc nhân còn sống sót, vừa chống cự tấn công vừa tìm cách đột phá.

Chỉ có điều, các con đường xung quanh đều bị phong tỏa!

Chương 480

Trừ những thân ảnh đáng sợ đó ra, không còn gì khác.

Vì vậy, muốn trốn thoát về cơ bản là chuyện không thể!

Có thể bay, nhưng cũng không thể đột phá thiên la địa võng của những thân ảnh bí ẩn và đáng sợ kia.

Nhưng vì có sự tồn tại của Khương Hoa và mấy vị trưởng lão, tuy không thể đột phá vòng vây, nhưng ít nhất cũng có thể đảm bảo an toàn tạm thời.

Dưới những luồng kiếm quang uy lực vô cùng cường đại và đáng sợ, tất cả những thân ảnh đến gần đều sẽ hóa thành tro bụi hoặc những xác chết dưới đòn tấn công của kiếm quang.

Cảm ứng được cuộc tấn công bị cản trở, tạm thời không thể đột phá!

Một nhân ảnh ẩn mình trong đám thân ảnh dày đặc đó nhíu mày.

"Không được, phải giải quyết bộ lạc họ Khương càng nhanh càng tốt!" Chỉ dựa vào số lượng đông đảo những Nhân tộc bị cảm nhiễm không rõ nguyên nhân thì không thể đột phá được vòng phòng hộ của Khương Hoa và những người khác.

Nhìn vòng phòng hộ ngoan cường đó, nhân ảnh vô cùng bí ẩn kia sau khi suy nghĩ một hồi, bất đắc dĩ nói: "Xem ra, không dùng thủ đoạn cuối cùng, không thể hoàn thành nhiệm vụ!

Nếu đã như vậy, thì hãy để các ngươi xem, sức mạnh thực sự của ta!" Sau đó, một đoạn chú ngữ khô khan khó hiểu từ miệng y phát ra, sau đó sau lưng y từng đạo minh văn sáng lên.

Một đồ án tương tự Bát Quái đồ xuất hiện sau lưng kẻ thần bí!

Cùng lúc đó cũng xuất hiện ở vài nơi khác.

Không lâu sau, những nơi có đồ án tương tự đó đột nhiên bắt đầu rung chuyển nhẹ.

Đột nhiên, một bàn tay khô héo từ dưới đất vươn ra!

Sau đó từng luồng hắc khí cũng theo đó mà tỏa ra.

"Sinh mệnh, khí tức sinh mệnh!" Trong những luồng hắc khí đó, một giọng nói khàn khàn và già nua vang lên!

Sau khi giọng nói đó vang lên, hắc khí kia tức thì khuếch tán ra ngoài!

Ngay lập tức bao phủ lấy mấy vạn Nhân tộc bị cảm nhiễm gần đó.

Sau đó, một lực hút không thể giải thích được đã hấp thu mấy vạn Nhân tộc bị cảm nhiễm kia, hắc khí đó sau khi hấp thu mấy vạn sinh mệnh, cũng đã xảy ra biến hóa về chất.

Thân ảnh đáng sợ ẩn mình dưới lòng đất, sau khi hấp thu mấy vạn sinh mệnh dường như đã có chút năng lượng, sau đó trực tiếp phá vỡ một đạo phong ấn, xuyên thủng Hồng Hoang đại địa bay lên trời, phát ra một tiếng gầm lớn sảng khoái: "Ta, Ma Thiên, đã trở lại rồi!" Sau đó, một luồng khí tức cuồng bạo cảnh giới Chuẩn Thánh từ trên người Ma Thiên tỏa ra!

Cách xuất hiện có phần kiêu ngạo này đã thu hút sự chú ý của Liệt Sơn ở cách đó không xa.

"Ma khí!

Nhưng trong ma khí, lại dường như ẩn giấu khí tức khác!" Sau khi nhìn thấy thân ảnh kiêu ngạo đó, Liệt Sơn lập tức trở nên có chút cảnh giác!

Đồng thời, lo lắng cho bộ lạc họ Khương cũng ngày càng nghiêm trọng.

"Mẫu thân, người nhất định không được có chuyện gì!" Sau khi nhìn về phía bộ lạc họ Khương tự lẩm bẩm một câu, thân ảnh Liệt Sơn lập tức biến mất!

Hành vi của Ma Thiên cũng đã thu hút sự chú ý của một số bộ lạc gần đó!

Đồng thời cũng vì bộ lạc họ Khương và mấy bộ lạc lân cận đã mấy ngày không thấy bất kỳ ai, nên trong lòng không khỏi có chút lo lắng.

Lập tức phái ra một số liên lạc viên đi tìm hiểu tình hình, nhưng tất cả đều đi không trở về, dẫn đến các bộ lạc gần đó tuy cách bộ lạc họ Khương không xa, nhưng không có được tin tức cụ thể, các bộ lạc khác muốn ra tay tương trợ cũng đành bất lực.

Khi Liệt Sơn cấp tốc tới nơi, có mấy tồn tại bí ẩn triệu hồi ra những ác ma cường đại, khiến cho mọi người trong bộ lạc họ Khương lâm vào cảnh ngàn cân treo sợi tóc.

Giống như Khương Hoa vẫn luôn ra tay, sau khi so tài với mấy ma tộc cường đại một hồi, cũng không khỏi bại trận.

Lập tức, quyền chủ động trên chiến trường cũng sắp mất đi!

Hành động tiếp theo, phải xem những người khác rồi.

Khương Hoa vừa xuất hiện sơ hở, lập tức thu hút sự chú ý của các ma thần khác!

Vì mấy ngàn tộc nhân sau lưng, Khương Hoa sau khi dốc toàn lực, cũng không thể ngăn cản ma thần trước mắt, chỉ có thể lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ rồi ngã xuống vũng máu.

Sau khi giải quyết Khương Hoa, các ma thần kia liền như vào chốn không người, nhất thời đại sát tứ phương!

Những thân ảnh bí ẩn và đáng sợ kia cũng nhân cơ hội tốt này, đại cử tấn công!

Lập tức, tiếng tàn sát vang khắp nơi, đao quang kiếm ảnh vô số.

Mấy ngàn người sống sót, vào khoảnh khắc thủ lĩnh Khương Hoa của họ ngã xuống!

Cọng rơm cuối cùng và hy vọng trong lòng họ đều tan vỡ.

Sau đó vô cùng hoảng hốt muốn chạy trốn tứ tán, chỉ tiếc là đâu đâu cũng là những thân ảnh bí ẩn và xấu xí kia, lại có thể trốn đi đâu được.

Trong khoảnh khắc, tiếng la hét thảm thiết và tiếng va chạm vang lên không ngớt!

Nhậm Tự, một tiên nhân bình thường chỉ có cảnh giới Tiên Nhân, lại thấy mình ở trong cảnh địa vô cùng nguy hiểm, đi lại khắp nơi muốn tìm một chỗ an toàn.

Nhưng cùng với sự sụp đổ, đâu đâu cũng vô cùng hoảng loạn!

Muốn tìm một nơi ẩn nấp, khó lại càng thêm khó!

Thêm vào đó, tu vi của nàng không đủ mạnh, muốn né tránh cũng không có cách nào!

Vì vậy, tuy Nhậm Tự vô cùng cẩn thận, cố gắng không quan tâm đến chuyện xung quanh, cứ chạy thẳng về phía trước, chỉ cần chạy ra khỏi nơi đáng sợ này là được.

Chỉ có điều, cách chạy thẳng như vậy đã thu hút sự chú ý của một số thân ảnh đáng sợ!

Sau đó, khoảng mấy trăm thân ảnh tỏa ra khí tức đáng sợ lảo đảo

bước về phía nàng.

Nhậm Tự nhìn thấy, trong lòng càng kinh hãi thất sắc, sau đó vội vàng chạy trốn ra ngoài!

Nhưng, những thân ảnh xấu xí và đáng sợ sau lưng nàng lại truy đuổi không tha, dường như không bắt được Nhậm Tự sẽ không quay đầu.

Ngay khi Nhậm Tự chạy trốn ra ngoài bộ lạc họ Khương, Liệt Sơn cũng đã trải qua thời gian dài bay lượn và dịch chuyển không gian, đến được bên ngoài sơn cốc nơi bộ lạc họ Khương tọa lạc.

Thực ra đây cũng là lần đầu tiên Liệt Sơn nhìn thấy nơi ở của bộ lạc họ Khương, đồng thời cũng không ngờ rằng, bộ lạc họ Khương lại ở trong một sơn cốc rộng lớn.

Nhưng tình trạng của sơn cốc lúc này lại không tốt, một luồng hắc khí nhàn nhạt bao phủ trong đó, hắc khí đó khiến Liệt Sơn vô cùng khó chịu.

Đồng thời, trong luồng hắc khí nhàn nhạt đó, y cảm nhận được một mối nguy hiểm không tên!

"Xem ra, bộ lạc họ Khương quả thực có nguy hiểm!

Nhưng hắc khí này rốt cuộc là vật gì, sao lại khiến ta có cảm giác nguy hiểm." Chú ý đến tình hình bất thường của sơn cốc, Liệt Sơn thần tình nghiêm trọng tự lẩm bẩm!

Nói xong, Liệt Sơn liền thử tiến vào hắc khí đó, nhưng vừa chạm vào hắc khí, Liệt Sơn liền rùng mình một cái!

Sau đó vội vàng rút tay về.

Chương 481

“Hắc khí có độc, kịch độc!” Sau khi nhìn lướt qua ngón tay có chút đen đi, y thần sắc nghiêm trọng nói!

Xem ra bộ lạc họ Khương quả thực có phiền phức lớn, hắc khí trông có vẻ bình thường không có gì đặc biệt lại có thể phá vỡ phòng ngự của cảnh giới Đại La Kim Tiên, lây nhiễm vào thân thể y.

Nghĩ đến việc bộ lạc họ Khương có thể tồn tại nguy hiểm cực lớn, và mẫu thân của mình cũng có thể đang ở trong nguy hiểm, tâm tình y lập tức lo lắng hơn rất nhiều.

Sau đó, nhìn hắc khí đang từ từ lan lên trên tay mình, Liệt Sơn nghĩ ra một cách!

Liền vội vàng lấy từ trong ngực ra một viên châu tỏa ra ánh sáng lục nhạt.

Dưới ánh sáng lục nhạt đó, ngón tay vốn đang không ngừng đen đi dần dần ổn định lại!

Liệt Sơn thấy có tác dụng, trong lòng lập tức vui mừng!

Sau đó y đặt viên châu có công hiệu khử độc trong tay lên ngón tay bị nhiễm độc tố không rõ!

Rồi cùng với một cơn đau dữ dội, viên châu vốn màu lục nhạt theo thời gian trôi đi, biến thành màu xanh đen!

Nơi bị nhiễm độc trên tay Liệt Sơn, cũng dưới ánh sáng đậm đặc đó dần dần hồi phục như cũ.

Sau khi giải quyết vấn đề của mình, Liệt Sơn lập tức chuẩn bị tiến vào trong hắc khí!

Có viên châu màu lục bảo vệ, hắc khí không thể làm tổn thương Liệt Sơn một sợi lông.

Sau khi cầm viên châu màu lục tiến vào hắc khí một lúc, hắc khí chứa kịch độc kia lại bắt đầu từ từ mỏng đi, cuối cùng hoàn toàn không cảm ứng được nữa.

Trừ việc trên đỉnh đầu có một vòng sáng màu đen, nơi này không khác gì những nơi khác.

Ngay khi Liệt Sơn vừa đột phá hắc khí, sắp đến bộ lạc họ Khương!

Trên mặt đất cách đó không xa, một thân ảnh đang chạy trốn khiến Liệt Sơn cảm thấy vô cùng quen thuộc.

Cùng với việc thân ảnh đang chạy trốn đó ngày càng gần, dung mạo trên mặt cũng ngày càng rõ ràng!

Khi Liệt Sơn nhìn rõ dung mạo của người đang chạy trốn, y kinh ngạc hét lớn: "Mẫu thân, sao lại là người!" Đúng vậy, người đang không ngừng chạy trốn chính là Nhậm Tự thoát ra từ bộ lạc họ Khương!

Nhậm Tự đang không ngừng chạy, sau khi nghe tiếng hét của Liệt Sơn, thân ảnh cũng rõ ràng dừng lại.

Nhưng ngay sau đó liền cảm nhận được mối đe dọa đáng sợ sau lưng, chỉ có thể nén lại sự kích động trong lòng mà chạy về phía trước.

Lúc này, Liệt Sơn cũng chú ý đến những thân ảnh đang truy đuổi mẫu thân, một đám quái vật tướng mạo vô cùng xấu xí, trên người tỏa ra một luồng khí tức không tên!

Lập tức, Liệt Sơn hét lớn: "Mẫu thân đừng sợ, xem con giải quyết chúng!" Đồng thời, thân ảnh y nhanh chóng di chuyển, từng đạo quang

mang ẩn chứa năng lượng cường đại cũng theo đó mà được phát ra!

Sau đó, trước tốc độ cực cao và năng lượng cường đại, những kẻ truy đuổi trông có vẻ vô cùng mạnh mẽ kia ngay lập tức ngã xuống đất không thể cử động.

Sau lưng không còn truy binh, Nhậm Tự không khỏi từ từ dừng lại, sau đó thở hổn hển mấy hơi rồi vẻ mặt kích động nhìn về phía Liệt Sơn!

Liệt Sơn cũng vẻ mặt kích động nhìn Nhậm Tự, sau khi nhìn nhau một hồi, hai người ôm chặt lấy nhau!

Trong quá trình đó không có bất kỳ lời nói nào, vì tình cảm của họ đã hội tụ trong ánh mắt của đối phương, trong cái ôm của đối phương.

Sau một hồi ôm chặt, Nhậm Tự luyến tiếc buông Liệt Sơn ra, sau đó hỏi: "Lần này con sẽ ở lại bao lâu?" Nghe câu hỏi của Nhậm Tự, Liệt Sơn suy nghĩ rồi đáp lại: "Không biết, có lẽ là bao lâu cũng được!" Thực ra Liệt Sơn cũng không biết rốt cuộc khi nào sẽ quay lại Tam Tiên Đảo, vì cả Nguyên Thủy lẫn Thái Ất đều không đưa ra một thời gian cụ thể.

Vì vậy, Liệt Sơn có thể quay về bất cứ lúc nào, cũng có thể không quay về!

Nhậm Tự nghe xong vui mừng gật đầu, nhưng sau khi nhìn hoàn cảnh xung quanh, sắc mặt lập tức trở nên có chút ưu sầu!

"Liệt Sơn, con không nên trở về lúc này!" Sau khi sắc mặt ưu sầu, Nhậm Tự nhẹ nhàng thở dài một tiếng, sau đó có chút khổ não nói!

Liệt Sơn nghe xong, lập tức trở nên có chút kỳ quái!

Đồng thời cũng đem nghi vấn trong lòng hỏi ra: "Mẫu thân, trong bộ lạc đã xảy ra biến cố gì sao?

Sao mẫu thân lại chật vật chạy ra ngoài, bị những con quái vật đó truy sát.

Còn hắc khí bao phủ trên bầu trời kia rốt cuộc là vật gì, vì sao lại bao phủ ở đây." Nhậm Tự nghe câu hỏi của Liệt Sơn, trước tiên là một hồi im lặng ngắn ngủi!

Sau đó mới đem những gì mình biết từ từ nói ra.

Liệt Sơn nghe xong, sắc mặt dần dần ngưng trọng!

Đồng thời ngẩng đầu nhìn lên trời, một ánh mắt không thể giải thích được!

"Xem ra đây thực sự không phải là một nơi tốt, nhiều thế lực đang đấu đá!

Nhưng, hắc khí bao phủ trên bầu trời phải được loại bỏ." Sau khi nhìn chằm chằm vào bầu trời một lúc, Liệt Sơn lộ ra một nụ cười nhẹ, sau đó tự lẩm bẩm!

"Liệt Sơn, ta biết con muốn đi xử lý chuyện này!

Nhưng chuyện này quá lớn, không thể xử lý được đâu." Sau khi nghe Liệt Sơn tự lẩm bẩm, nước mắt Nhậm Tự lập tức tuôn rơi, đồng thời kiên trì phản đối!

"Mẫu thân, đây là giai đoạn con phải trải qua!

Cũng là một cơ hội của con, cho nên xin lỗi người!" Bất luận Nhậm Tự phản đối như thế nào, Liệt Sơn vẫn kiên định với suy nghĩ của mình.

Cuối cùng Nhậm Tự bất đắc dĩ, chỉ có thể mặc y quyết định.

Sau khi được sự ủng hộ của Nhậm Tự, nhiệt huyết trong lòng Liệt Sơn ngay lập tức được đốt cháy!

Sau khi quyết định can thiệp, thân ảnh Liệt Sơn lập tức hành động,

một lần không gian chuyển di liền xuất hiện ở nơi vốn là của bộ lạc họ Khương.

Nhưng lúc này bộ lạc họ Khương đã biến thành một đống phế tích, trừ số lượng đông đảo những Nhân tộc bị cảm nhiễm và chết đi sống lại, về cơ bản không thấy hoặc không nghe thấy một người sống nào tồn tại.

Liệt Sơn nhìn thấy, lập tức cảm thấy một áp lực không tên, và một luồng phẫn nộ!

Tuy rằng ký ức về bộ lạc họ Khương không hoàn mỹ, nhưng ít nhất cũng là nhà!

Cũng là nơi nương tựa.

Nhưng bây giờ, đã bị hủy rồi!

Bị hủy rồi!

"A!" Nhìn đống phế tích khắp nơi, và những Nhân tộc bị cảm nhiễm hành động chậm chạp, Liệt Sơn phát ra một tiếng gầm phẫn nộ!

Lập tức, những Nhân tộc bị cảm nhiễm bí ẩn vốn hành động vô cùng chậm chạp, và những Nhân tộc bị tấn công chết rồi lại sống lại, sau khi nghe một tiếng gầm phẫn nộ, lập tức trở nên nhạy bén!

Dáng vẻ nửa sống nửa chết ban đầu, cũng ngay lập tức trở nên tinh nhuệ!

Từng đạo ánh mắt màu đỏ máu, ngay lập tức nhìn về phía Liệt Sơn.

Sau đó chúng di chuyển, từng thân ảnh nhanh như chớp lao về phía Liệt Sơn!

"Tìm chết!" Liệt Sơn nhìn những thân ảnh đang bay về phía mình,

chỉ lạnh lùng nói một câu!

Chương 482

Sau đó, mấy đạo hàn quang lóe lên, từng thân ảnh nhanh chóng rơi xuống, nặng nề ngã trên mặt đất.

Nhưng cùng với việc mấy thân ảnh ngã xuống, lại có càng ngày càng nhiều thân ảnh bay về phía Liệt Sơn!

Liệt Sơn nhìn thấy, cũng nhíu mày, lập tức thi triển đạo pháp học được ở Tam Tiên Đảo!

Ngay khi những thân ảnh đếm không xuể đó với tốc độ như tia chớp vây công Liệt Sơn.

Liệt Sơn yên lặng co người lại, chờ đợi đám người bị cảm nhiễm và những người chết đi sống lại đó.

Khi trên người Liệt Sơn đã bám đủ số lượng kẻ bị cảm nhiễm và người chết đi sống lại, một luồng sáng chói đột nhiên từ khối thịt khổng lồ đó tỏa ra.

Lập tức, một luồng khí tức mạnh mẽ ngay lập tức lan ra xung quanh, sau đó mấy vạn thi thể lập tức bị ném lên trời, rồi dưới những luồng hàn quang rơi xuống đất, không bao giờ có thể đứng dậy được nữa.

Nhưng cái chết của mấy vạn kẻ bị cảm nhiễm, lại thu hút vô số kẻ bị cảm nhiễm khác!

Cùng với sự chú ý của cường giả bí ẩn ẩn mình sau lưng chúng.

"Thật to gan, lại một kẻ đến nộp mạng!

Nếu đã không sợ chết, thì ta thành toàn cho ngươi!" Trong một sơn cốc bí ẩn cách bộ lạc họ Khương không xa, một thân ảnh bao phủ trong bóng tối nhìn Liệt Sơn đang đại sát tứ phương, thần sắc băng

lãnh nói!

Đồng thời y vung lá bùa bí ẩn trong tay, cùng với từng mệnh lệnh được hạ xuống, những kẻ bị cảm nhiễm vốn phân tán ở các nơi bắt đầu tập hợp lại một cách có kế hoạch.

Sự thay đổi đột ngột này nhanh chóng khiến Liệt Sơn có cảm giác!

Lập tức, Liệt Sơn khẳng định, sau lưng những con quái vật này, chắc chắn tồn tại một thân ảnh bí ẩn!

"Bất kể là ai, bất kể ngươi đi đâu!

Ta đều sẽ tìm ra, rồi giết ngươi!" Vì vậy, sau khi biết có kẻ chủ mưu sau lưng!

Liệt Sơn lập tức hạ một lời thề, thần sắc vô cùng bi thống!

Đồng thời, mấy chục vạn kẻ bị cảm nhiễm xung quanh cũng dưới sự khống chế, điên cuồng tấn công Liệt Sơn.

Liệt Sơn cũng không hề tỏ ra yếu thế, lập tức triển khai phản kích!

Lập tức, bộ lạc họ Khương vốn còn nguyên vẹn, trong trận đại chiến lần này hoàn toàn bị phá hủy!

Các loại kiến trúc sụp đổ vô số, bốc lên ngọn lửa hừng hực.

Sau khi hỏa hoạn xảy ra, cuộc giao chiến trở nên kịch liệt hơn!

Từng đạo hàn quang đáng sợ không ngừng bay qua, từng đạo linh quang mạnh mẽ không ngừng xoay quanh.

Trận chiến kịch liệt ở phía bộ lạc họ Khương, Nhậm Tự ở cách đó không xa nhìn thấy chiến huống thảm liệt bên đó, nội tâm lo lắng vạn phần.

Nhưng nàng cũng biết, với thực lực hiện tại của mình căn bản không giúp được gì!

Không đi làm vướng chân đã là sự giúp đỡ lớn nhất rồi.

Vì vậy, chỉ có thể ở một bên lo lắng chờ đợi, chờ đợi một kết quả xuất hiện!

Chờ đợi như vậy, gần một tháng!

Trong bộ lạc họ Khương, trận chiến kéo dài suốt một tháng!

Liệt Sơn thi triển muôn vàn đạo pháp, cùng với một số pháp khí.

Bên kia, số lượng kẻ bị cảm nhiễm xuất hiện không ngừng, năng lực cũng tầng tầng lớp lớp!

Nhưng may mắn, hiện tại Liệt Sơn chiếm ưu thế, kẻ bị cảm nhiễm ở trong tình trạng yếu thế.

Tình hình này khiến kẻ bí ẩn trốn trong bóng tối vô cùng tức giận, nhưng cũng vô ích!

Rốt cuộc y cũng không ngờ, trong một bộ lạc nhỏ bé trông không bắt mắt, lại có thể tồn tại một đại năng mạnh mẽ như vậy!

"Lần này ta nhận thua, nhưng lần sau sẽ không may mắn như vậy đâu!" Vì vậy, sau một tháng đại chiến, tổn thất gây ra khiến kẻ bí ẩn kia đau lòng không thôi!

Cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ kết thúc trận chiến này, kết thúc bằng việc bại lui.

Theo mệnh lệnh của kẻ bí ẩn, những kẻ bị cảm nhiễm vốn dày đặc lập tức trở nên chỉnh tề, sau đó trong ánh mắt có phần kinh ngạc của Liệt Sơn, nhanh chóng biến mất.

Cùng lúc đó, sương mù dày đặc bao phủ bộ lạc họ Khương cũng nhanh chóng tan đi!

Ngoài ra, tầng mây đen bao phủ sơn cốc này cũng đang từ từ biến mất.

Khi chú ý đến mọi thứ xảy ra cùng lúc, Liệt Sơn không khỏi thở phào nhẹ nhõm!

Sau đó vội vàng chạy về phía mẫu thân.

May mắn là Nhậm Tự an toàn không hề hấn gì, trốn ở một bên, cho đến khi Liệt Sơn tìm thấy.

Sau khi tìm thấy mẫu thân, Liệt Sơn liền bắt tay vào việc cứu viện những người khác!

Dưới cảnh giới Đại La Kim Tiên và cảm tri của mình, y nhanh chóng tìm thấy một số người sống sót, nhưng sau mấy ngày nỗ lực tìm kiếm, về cơ bản có thể tuyên bố rằng sơn cốc vốn có hàng trăm vạn Nhân tộc sinh sống, nay số người sống sót không đến một vạn.

Cũng trong trận tập kích bí ẩn đó, chỉ riêng Nhân tộc trong sơn cốc đã tổn thất hơn chín mươi vạn người!

Sau khi giải cứu hơn một vạn Nhân tộc, Liệt Sơn kêu họ tập trung lại, tiến hành quản lý đơn giản!

Đồng thời, Liệt Sơn cũng đem tình hình ở đây truyền đến cho cao tầng Nhân tộc! . .....

Trong Nhân Hoàng Điện, Phục Hy đang không ngừng xem xét các báo cáo từ khắp nơi trong Nhân tộc gửi lên.

Tuy rằng Nhân tộc rộng lớn vô cùng, bộ lạc đông đảo!

Nhưng những việc có thể đến tay Phục Hy lại không nhiều.

Sau khi xem qua các loại báo cáo một lượt, một bản báo cáo đặc biệt đã thu hút sự chú ý của Phục Hy!

Bản báo cáo đó, chính là do Liệt Sơn tự mình soạn thảo, tập hợp tình hình xung quanh, báo cáo trung thực cho Nhân Hoàng.

Phục Hy sau khi xem xong, rơi vào im lặng ngắn ngủi!

Rốt cuộc, chuyện trên báo cáo theo Phục Hy xem ra có chút khoa trương.

Rốt cuộc, phía đông Hồng Hoang là nơi phát nguyên của Nhân tộc, là nơi tinh hoa nhất của thế lực Nhân tộc!

Có thể nói ở phía đông Hồng Hoang, ngoài Nhân tộc ra, bất kỳ thế lực nào khác cũng không thể đứng vững ở đây.

Chương 483

Bộ lạc được báo cáo trong bản báo cáo này, chính là ở phía đông Hồng Hoang, một nơi tương đối trung tâm!

Vì vậy, lúc đầu Phục Hy xem nó như một trò đùa, không quá nghiêm túc!

Bên kia, Liệt Sơn đang chỉ huy việc tái thiết bộ lạc, không nhận được thư trả lời như dự đoán, cảm thấy có chút kỳ quái.

Sau mấy ngày nữa, Liệt Sơn vẫn không nhận được tin tức mình cần!

Y liền nhíu mày, đứng trong một đống phế tích nhìn về phía xa!

Lúc này, một vị trưởng lão sống sót sau cuộc tấn công của những ác ma ăn thịt người đáng sợ do hắc khí bí ẩn kia hóa thành, từ từ bước tới!

Liệt Sơn cảm nhận có người đến gần, liền quay người lại nhìn một cái, sau đó gật đầu tỏ vẻ kính trọng, rồi có chút khổ não nói: "Đã nhiều ngày như vậy rồi, Phục Hy Nhân Hoàng đáng lẽ đã sớm nhận được!

Nhưng vì sao ta vẫn chưa nhận được tin tức?" Vị trưởng lão sống sót kia nghe xong, sau khi cân nhắc liền lộ ra một nụ cười không thể giải thích được!

"Có lẽ Phục Hy Nhân Hoàng đã biết tin tức ngài truyền đi, nhưng tin tức ngài truyền đi quá kinh người!

Phục Hy Nhân Hoàng có chút không tin mà thôi.

Nhưng, ta tin rằng Phục Hy Nhân Hoàng nhất định sẽ phái người đến xác thực, cho nên không cần quá lo lắng!

Mục tiêu hàng đầu của chúng ta bây giờ nên là ổn định bộ lạc, sau đó tái thiết đơn giản, đề phòng những tồn tại đáng sợ kia lại một lần nữa tập kích!" Liệt Sơn nghe lời của vị trưởng lão, sau khi suy nghĩ ngắn ngủi cũng gật đầu!

Nếu phía Phục Hy Nhân Hoàng tạm thời không thể trông cậy vào, vậy thì những khó khăn tiếp theo đều cần phải tự mình đối mặt rồi. . .....

Ở phía bên kia của sơn cốc, đối diện với bộ lạc họ Khương!

Bị bao phủ trong một vùng bóng tối.

Nơi này vốn cũng tồn tại một bộ lạc không lớn không nhỏ, có mấy vạn Nhân tộc sinh sống.

Nhưng bộ lạc này vận khí không tốt, bị hắc khí bí ẩn kia đột kích!

Cùng với sự vây công của một số cường giả bí ẩn, dẫn đến bộ lạc này có thể nói là bộ lạc đầu tiên của Nhân tộc bị công hãm.

Lúc này cách bộ lạc bị công hãm đã mấy tháng, bộ lạc vốn phồn hoa đã sớm biến thành một đống phế tích!

Trên những con đường vốn người người qua lại, trừ những xác chết nằm la liệt, không còn gì khác.

Ở trung tâm của đống phế tích, trong một ngôi nhà được bảo tồn nguyên vẹn, có mấy thân ảnh bao phủ trong bóng tối đang ngồi xếp bằng, một trong những kẻ chủ mưu ẩn sau hắc khí.

"Chuẩn bị thế nào rồi, đã chiếm được sơn cốc chưa?" Trong số mấy thân ảnh bao phủ trong bóng tối, một thân ảnh ngồi trên ghế chủ tọa dùng giọng nói vô cùng khàn khàn hỏi!

Dưới thân ảnh ngồi trên ghế chủ tọa đó, trái phải mỗi bên ngồi xếp bằng hai thân ảnh toàn thân bao phủ trong bóng tối.

Một thân ảnh ngồi bên phải nghe câu hỏi của thân ảnh trên ghế chủ tọa, thần sắc băng lãnh đáp: "Chưa, lúc ra tay với bộ lạc họ Khương, đã thất thủ!" Một giọng nói vang lên, căn phòng lập tức trở nên yên tĩnh!

Năm thân ảnh bí ẩn có mặt, trừ thân ảnh vừa trả lời, bốn người còn lại sắc mặt trở nên vô cùng vi diệu.

Thân ảnh ngồi trên ghế chủ tọa, sau khi sững sờ liền lạnh lùng hỏi: "Thất thủ?

Chuyện nhỏ như vậy cũng làm không xong, đúng là phế vật!" "Một Đại La Kim Tiên xuất hiện, phá hỏng kế hoạch của ta!

Hơn nữa không phải là một Đại La Kim Tiên bình thường, trên người có muôn vàn đạo pháp, linh bảo trong tay cũng không ít!

Xem ra bối cảnh không tầm thường, cho nên không dám hạ sát thủ!" Thân ảnh thất thủ kia nghe giọng điệu vô cùng không hài lòng của thân ảnh bí ẩn trên ghế chủ tọa, vội vàng giải thích!

Nhưng, giải thích như vậy không thể khiến thân ảnh trên ghế chủ tọa hài lòng!

Thân ảnh trên ghế chủ tọa trực tiếp lắc tay, ngắt lời y rồi lạnh lùng nói: "Hận Địa!

Bản tọa không quan tâm nguyên nhân, hoàn thành nhiệm vụ thì mọi chuyện đều tốt!

Nhưng nếu thất bại, thì đừng trách bản tọa!" Hận Địa nghe những lời vô cùng nghiêm túc của thân ảnh kia, lập tức trở nên có chút căng thẳng, sau đó thần sắc trước tiên là cầu xin: "Đại nhân, xin hãy cho ta một cơ hội nữa!

Ta nhất định sẽ chiếm được bộ lạc họ Khương." Ba thân ảnh bao phủ trong bóng tối còn lại, chú ý đến vị đại nhân kia nổi giận, cũng

giúp cầu xin: "Đại nhân, Hận Địa chỉ là nhất thời thất thủ thôi!

Xin đại nhân cho hắn một cơ hội nữa!" Thân ảnh trên ghế chủ tọa nhìn ba người kia cầu xin cho y, cũng rơi vào một hồi suy nghĩ ngắn ngủi!

Sau đó nói: "Nếu đã có nhiều người cầu xin cho ngươi như vậy, thì bản tọa cho ngươi một cơ hội!

Nhưng nếu lại thất thủ, thì đừng đến gặp bản tọa nữa!" Hận Địa nghe xong, tâm trạng vốn vô cùng căng thẳng lập tức thở phào nhẹ nhõm, sau đó vội vàng đảm bảo: "Đó là tự nhiên, lần này tuyệt đối sẽ không thất thủ nữa!" . .....

Ngày thứ hai, Hận Địa rời khỏi nơi đó, trở về sào huyệt của mình!

Một hang động không hề bắt mắt, nằm trong khu rừng rậm rạp bên cạnh một sơn cốc nhỏ.

Hận Địa sau khi trở về sào huyệt, lập tức tập kết tất cả thuộc hạ bị cảm nhiễm hóa thành những Nhân tộc và yêu thú cực kỳ khát máu, tồn tại như ác ma!

Lập tức, dưới mệnh lệnh của Hận Địa, khu rừng và sơn cốc gần đó lập tức phát ra động tĩnh lớn.

Từng thân ảnh yêu thú to lớn tỏa ra khí tức cuồng bạo từ trong rừng rậm nhanh chóng chạy ra, từng xác chết lảo đảo từ từ tập kết về nơi Hận Địa đang ở.

Sau ba ngày chờ đợi, Hận Địa cuối cùng đã đợi được toàn bộ thuộc hạ của mình!

Số lượng lên đến hàng chục triệu các loại Nhân tộc và yêu thú bị hắc khí cảm nhiễm.

Nhìn số lượng đông đảo tụ tập lại, Hận Địa lập tức tự tin tràn

đầy!

Sau đó, y vẻ mặt băng lãnh nhìn về phía bộ lạc họ Khương. . .....

Khi Hận Địa đang tập hợp thuộc hạ, tính toán cách vây công bộ lạc họ Khương lần nữa!

Liệt Sơn đang bận rộn tái thiết bộ lạc họ Khương, bỗng nhiên cảm thấy một luồng nguy hiểm.

Dường như một mối đe dọa bí ẩn sắp bao phủ lên đầu mình!

Theo thời gian trôi đi, luồng uy hiếp bí ẩn đó ngày càng nặng nề!

Điều này khiến tâm tình Liệt Sơn lập tức trở nên trầm trọng.

Vì y hiểu rằng, e rằng một cuộc khủng hoảng chưa từng có sắp giáng xuống bộ lạc!

Vì vậy, sau khi nhìn lướt qua những tộc nhân còn sống sót, Liệt Sơn lại một lần nữa truyền đến cho Nhân Hoàng Phục Hy một tin tức, một tin tức cầu cứu.

Chương 484

Nhưng nơi này cách nơi Nhân Hoàng ở có chút xa xôi, cho nên trong thời gian ngắn không thể trông cậy vào viện binh của Nhân Hoàng.

Hơn nữa, Nhân Hoàng Phục Hy có tin hay không cũng khó nói!

Sau khi cầu cứu Phục Hy, Liệt Sơn liền bắt tay vào việc điều chỉnh công việc tái thiết bộ lạc!

Vốn dĩ định xây một loạt nhà ở cho tộc nhân trước.

Nhưng bây giờ đã cảm nhận được uy hiếp, thì công tác phòng ngự phải làm tốt!

Xây dựng một bức tường thành kiên cố là việc cấp bách!

Vì vậy, một bức tường thành bao quanh nơi ở của tộc nhân bộ lạc họ Khương liền bắt đầu được xây dựng!

Nhân tộc lúc này tuy vô cùng thông minh, nhưng vì thời đại và đủ loại hạn chế!

Vẫn đang ở giai đoạn vô cùng nguyên thủy.

Liệt Sơn lúc này dưới sự đề cử của đông đảo tộc nhân bộ lạc họ Khương còn sống sót, đã trở thành thủ lĩnh lâm thời!

Có thể quyết định mọi việc của bộ lạc họ Khương.

Vì vậy, bức tường thành đó liền bắt đầu được xây dựng một cách rầm rộ, mấy ngàn tộc nhân còn sống sót đồng loạt hành động!

Dùng đôi tay của mình để tạo ra một bức tường thành bảo vệ kiên cố.

Không có thép và xi măng hiện đại, thậm chí ngay cả gạch thông

thường cũng không có!

Nhưng, đây là thế giới Hồng Hoang!

Tuy không có thép và xi măng kiên cố, cũng không có gạch xây nhà, nhưng ở đây lại có vô số gỗ!

Gỗ của thế giới Hồng Hoang không phải là gỗ thông thường, vô cùng kiên cố!

Ngay cả tiên nhân bình thường cũng không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào.

Chỉ khi đạt đến cảnh giới Kim Tiên, mới có thể không tốn chút sức lực nào chặt hạ những cây cối mọc trên Hồng Hoang đại lục.

Sau đó mấy ngày, dưới sự dẫn dắt của Liệt Sơn và một vị trưởng lão, mấy ngàn tộc nhân ngày đêm dốc sức, cuối cùng vào ngày thứ tám sau khi bắt đầu xây dựng tường thành, đã xây dựng được một bức tường thành kiên cố bao quanh bộ lạc họ Khương.

Đứng trên bức tường thành không quá cao đó, lòng Liệt Sơn cuối cùng cũng hơi thả lỏng!

Tuy không biết, bức tường thành trông có vẻ kiên cố này có thể chống đỡ được nguy hiểm sắp tới hay không.

Nhưng y biết, ngoài bức tường thành hữu hình này!

Một bức tường thành vô hình khác đã được xây dựng trong lòng của đông đảo tộc nhân còn sống sót.

Hai ngày sau, Liệt Sơn đang ngồi xếp bằng trong một căn nhà cỏ đơn sơ, đột nhiên cảm nhận ở phương xa, một luồng khí tức cuồng bạo đang từ từ tiến lại gần.

“Cuối cùng cũng đến rồi sao!” Sau khi cảm nhận được luồng khí tức cuồng bạo đó, Liệt Sơn mạnh mẽ mở mắt!

Lập tức, một luồng khí tức có phần đáng sợ ngay lập tức hoành hành trên người Liệt Sơn.

Nhưng rất nhanh, những luồng khí tức hung bạo đó trở nên vô cùng an thuận!

Từ từ lượn lờ xung quanh Liệt Sơn. . .....

Trong bộ lạc nhanh chóng biết được nguy hiểm sắp đến, lập tức trở nên có chút hoảng loạn!

Rốt cuộc, họ đã trải qua cảnh tượng bộ lạc thất thủ lần trước.

Trải qua cảnh bộ lạc bị công hãm, tình trạng thảm liệt mà tộc nhân phải chịu, vẫn còn hiện rõ trong mắt họ.

Nhưng khi nhìn thấy bức tường thành kiên cố, nội tâm hoảng loạn của họ cuối cùng cũng hơi bình ổn lại!

Trật tự vốn hoảng loạn cũng dần dần khôi phục.

Lúc này, Liệt Sơn cũng vừa lúc đứng ra kêu gọi mọi người lên tường thành, cùng nhau chống lại ngoại địch!

"Các vị tộc nhân, lời không cần nhiều!

Chắc mọi người cũng rõ, tình hình sau khi bộ lạc bị công hãm sẽ như thế nào.

Bây giờ chúng ta chỉ có một lựa chọn, đó là bảo vệ bộ lạc!" Đứng trên một khoảng đất trống rộng lớn, Liệt Sơn nhìn những tộc nhân đang từ từ tập trung lại, lớn tiếng nói một câu!

Lời kêu gọi đơn giản dễ hiểu như vậy, tộc nhân của bộ lạc họ Khương nghe xong quả thực nhiệt huyết dâng trào!

Đồng thời, hai mắt tràn ngập cừu hận!

"Bảo vệ bộ lạc, bảo vệ bộ lạc!" "Bảo vệ bộ lạc, bảo vệ bộ lạc!"

“Bảo vệ bộ lạc, bảo vệ bộ lạc!” Trong những tiếng hô vang, mấy ngàn tộc nhân hành động!

Sau khi trang bị tất cả những gì có thể trang bị, đông đảo tộc nhân bộ lạc nhanh chóng lên tường thành, nghiêm trận chờ địch!

Cách bộ lạc họ Khương không xa, những yêu thú thân hình vô cùng to lớn mắt tỏa ra ánh sáng đỏ, mặt mày dữ tợn với tốc độ nhanh nhất, chạy về phía bộ lạc họ Khương.

Phía sau những yêu thú tỏa ra huyết khí và khí tức cuồng bạo này, là vô cùng vô tận những Nhân tộc và yêu thú bị hắc khí cảm nhiễm ma hóa!

Ở trung tâm của đại quân tràn ngập mùi máu tanh này, một thân ảnh hoàn toàn bao phủ trong bóng tối, vẻ mặt tự tin nhìn về phía bộ lạc họ Khương.

Theo Hận Địa thấy, hành động lần này đã chắc chắn mười phần!

Sau khi không còn bất kỳ lo ngại nào, một Đại La Kim Tiên nhỏ bé căn bản không thể ngăn cản bước chân của y.

“Tên nhóc con đáng chết, lần trước tha cho ngươi một mạng!

Lần này, tuyệt đối sẽ không tha!” Hận Địa trong lòng vẫn còn nhớ việc bị vị đại nhân kia phê bình, trong lòng đối với Liệt Sơn tràn ngập hận ý.

Nếu không có y, mình có thể sẽ không thất bại! . .....

Bộ lạc họ Khương, trên tường thành gỗ!

Liệt Sơn đang vận dụng đạo pháp quan sát động tĩnh của quân đoàn do Hận Địa dẫn đầu, sau một hồi quan sát, Liệt Sơn không khỏi nhíu mày thật sâu!

“Số lượng lại nhiều đến vậy, hình như còn cảm ứng được mấy

luồng khí tức mạnh mẽ!" Sau khi khẽ cảm thán một câu, Liệt Sơn lập tức triệu tập vị trưởng lão duy nhất, cùng thương thảo đối sách!

Liệt Sơn hỏi trước: "Trưởng lão, ngài xem giải quyết thế nào?" Vị trưởng lão duy nhất đó sau khi cân nhắc, đưa ra một phương pháp duy nhất hiện tại: "Ngoài đánh ra, không còn cách nào khác!" "Đánh?" "Đánh thì đánh!" "Quả nhiên không hổ là trưởng lão, thật là một phương pháp tốt!" Sau một hồi giao đàm, Liệt Sơn từ miệng vị trưởng lão đó đã có được một phương pháp tốt!

Chương 485

Đó là đánh thì đánh!

Rất nhanh, phương pháp này liền truyền khắp tất cả những tộc nhân còn sống sót!

Đồng thời, Liệt Sơn với tư cách là thủ lĩnh lâm thời, đã ra tay tấn công đầu tiên!

Vừa ra tay liền là một đạo pháp cường đại có phạm vi bao phủ cực rộng, tên là: "Kinh Lôi!" Lập tức, trên con đường tiến công của những con thú khổng lồ và Nhân tộc bị cảm nhiễm, bầu trời ngay lập tức mây đen dày đặc!

Sấm chớp rền vang!

Hận Địa chú ý đến sự thay đổi của bầu trời phía trước, trong lòng thầm kêu không ổn!

Sau đó vội vàng ra tay, phá trừ pháp thuật trên không trung.

Chỉ có điều Liệt Sơn sao có thể để y được như ý, lập tức phản kích lại!

Lập tức, trên bầu trời từng đạo quang mang tỏa ra mạnh mẽ không ngừng bay lượn.

Một số yêu thú đang bay trên trời, cùng với những yêu thú bị cảm nhiễm bị những luồng quang mang đáng sợ đó ảnh hưởng, ngay lập tức rơi xuống mặt đất, sau đó không bao giờ đứng dậy được nữa!

Ngay khi Liệt Sơn và Hận Địa, hai tồn tại ít nhất là cảnh giới Đại La Kim Tiên, đang không ngừng giao thủ trên không trung!

Bầu trời vốn mây đen dày đặc, sấm chớp rền vang ngay lập tức

xảy ra biến hóa!

Dưới sự thúc đẩy của một sức mạnh cường đại, một đám mây đen kịt ngay lập tức lóe lên vô số sấm sét!

Liệt Sơn nhìn thấy liền mỉm cười, trong lòng hiểu rõ!

Kinh Lôi đã thành, không thể ngăn cản!

Hận Địa ẩn mình trong đám Nhân tộc bị cảm nhiễm, nhìn đám mây sấm đang nhanh chóng rơi xuống từ trên trời, sắc mặt ngay lập tức biến đổi!

Sau đó hừ lạnh một tiếng như nổi giận, liền thu hồi tất cả các đòn tấn công.

Sau đó, để né tránh mũi nhọn của đám mây sấm, Hận Địa lập tức né sang một bên, yên lặng quan sát sức mạnh của đạo pháp này.

Ngay khi y vừa né ra, đám mây sấm đó liền mang theo uy thế không thể ngăn cản từ trên trời rơi xuống mặt đất!

Lập tức, đại địa rung chuyển!

Sau đó, vô số tia sét bay lượn!

Từng tiếng vang trầm đục trực tiếp đánh vào tâm linh vang lên.

Hàng trăm vạn yêu thú và Nhân tộc bị cảm nhiễm, bị bao phủ dưới đám mây sấm đáng sợ đó.

Hận Địa nhìn thấy, trong lòng đau như cắt, hận ý đối với Liệt Sơn càng thêm mạnh mẽ mấy phần.

Sau cơn đau đớn đến tận cùng, Hận Địa hiểu ra rằng, chỉ dựa vào đám Nhân tộc và yêu thú đã bị lây nhiễm trong tay thì căn bản không thể đạt được mục tiêu cần thiết.

Xem ra, cuối cùng vẫn phải tự mình ra tay!

Cùng cường giả đối phương quyết một trận thắng bại, định đoạt vị trí của cả hai bên!

Sau khi thông suốt, Hận Địa hạ lệnh tự do tấn công, rồi lập tức lao thẳng về phía Liệt Sơn!

Ở một bên khác, Liệt Sơn nhìn trăm vạn Nhân tộc và yêu thú đang bị bao phủ trong lôi quang, tâm tình vô cùng phức tạp.

Bởi vì những Nhân tộc bị hắc khí lây nhiễm kia, dung mạo vẫn là của Nhân tộc!

Dù có phần tàn khuyết, máu tươi đầm đìa, nhưng dáng vẻ của con người không thể thay đổi, khiến nội tâm Liệt Sơn có chút thương cảm!

Đồng thời, hắn cũng âm thầm căm hận kẻ đầu sỏ đứng sau gây ra hậu quả này!

Đúng lúc này, một bóng đen cấp tốc lao về phía hắn!

Cảm ứng được một tia uy hiếp nhàn nhạt, Liệt Sơn lập tức phản ứng.

Thân hình hắn trong nháy mắt biến đổi, cùng lúc đó, tại nơi hắn vừa đứng, một đạo cường quang quét qua!

Sau khi né tránh, Liệt Sơn kinh nộ không thôi!

Hắn nhìn về phía bóng đen tấn công, phát hiện đó lại chính là Hận Địa vừa giao thủ lúc nãy.

Đã giao thủ thì không cần nhiều lời!

Chỉ bằng một ánh mắt va chạm, thân hình hai bên đã di chuyển với tốc độ chóng mặt.

Tốc độ của họ nhanh đến mức hóa thành quang mang, tức thì hai luồng sáng khác màu liên tục giao hội và va chạm giữa không trung,

tỏa ra từng trận khí tức kinh hoàng.

Sau khi Liệt Sơn và Hận Địa giao thủ, bộ lạc Khương thị bên kia cũng đã hành động!

Tức thì, hàng ngàn pháp thuật công kích được phóng ra trong nháy mắt.

Ngay sau đó, vô số ánh sáng lóe lên!

Những âm thanh chấn động đến đinh tai nhức óc truyền khắp não hải.

Tại rìa bộ lạc Khương thị, cách bức tường vây bằng gỗ không xa, đội quân bị lây nhiễm với số lượng cực kỳ đông đảo đã hứng chịu đòn tấn công.

Lập tức tổn thất nặng nề.

Nhưng dù bị trọng thương, đội quân lây nhiễm không hề dừng lại, trực tiếp lao về phía bộ lạc Khương thị.

Trong khoảnh khắc, một trận đại chiến càng thêm kịch liệt đã bùng nổ!

Vô số ánh sáng biến ảo, vô số thân ảnh vung vẩy sức mạnh của bản thân!

Đồng thời cũng có vô số thân ảnh ngã xuống.

May mắn là có bức tường vây kiên cố kia, có thể ngăn cản đám Nhân tộc và yêu thú bị lây nhiễm thông thường chiếm số lượng đông đảo nhất.

Những kẻ bị lây nhiễm có thực lực mạnh hơn cũng bị các tộc nhân kiềm chế, chiến cục tức thì rơi vào một thế cân bằng quỷ dị!

Dưới sự trợ giúp của tường vây, đội quân lây nhiễm không thể phát huy ưu thế!

Không thể dựa vào số lượng để chiếm ưu thế tuyệt đối.

Ở phía bên kia, tộc nhân của bộ lạc Khương thị tuy thực lực tương đối mạnh, nhưng số lượng quá ít!

Số lượng đạt tới cảnh giới Thái Ất Kim Tiên trở lên lại càng ít đến đáng thương.

May mà, số lượng kẻ lây nhiễm có thể đột phá phòng ngự của tường vây không nhiều, cũng có thể chiến một trận bất phân thắng bại!

Cho nên, mấu chốt của nguy cơ lần này nằm ở trận quyết chiến của hai kẻ mạnh nhất, Liệt Sơn và Hận Địa.

Chương 486

Liệt Sơn và Hận Địa lúc này đã đến hồi gay cấn, vì vậy mỗi một đòn tấn công đều không hề lưu thủ!

Toàn bộ đều là chiêu chiêu chí mạng!

Nhưng đối phương cũng không phải dạng vừa, năng lực né tránh và phòng ngự phi thường!

Cho đến hiện tại, vẫn chưa phân ra thắng bại rõ ràng.

Nhưng Liệt Sơn có lòng tin sẽ giành được thắng lợi cuối cùng!

Sau khi hai bên đại chiến hàng vạn hiệp, Liệt Sơn nhìn thời gian dần trôi, sắc trời từ từ tối lại, trong lòng không khỏi có chút nóng nảy! "Xem ra, nếu không chủ động dùng đến một vài thủ đoạn cuối cùng, thì không thể kết thúc được rồi!" Nhìn mặt trời dần lặn xuống núi, Liệt Sơn cuối cùng không nhịn được nữa!

Thần sắc nghiêm túc tự lẩm bẩm một câu.

Sau đó, thần sắc Liệt Sơn trở nên vô cùng nghiêm nghị!

Khí tức toàn thân bạo trướng.

Hận Địa lúc này cũng chú ý tới tình trạng có chút bất thường của Liệt Sơn, tức thì trong lòng cũng hiểu ra, Liệt Sơn muốn kết thúc nhanh trận chiến, bèn lập tức ra tay ngăn cản, không cho hắn có bất kỳ cơ hội nào thi triển át chủ bài.

Chỉ là, đệ tử Tam Tiên Đảo đâu có đơn giản như vậy!

Hận Địa chỉ là một Đại La Kim Tiên, nếu là giao chiến bình thường có lẽ có thể cùng Liệt Sơn đánh một trận ra trò.

Nhưng hiện tại Liệt Sơn đã động thật, lấy ra át chủ bài giữ lại!

Cho nên đòn tập kích của Hận Địa căn bản không được Liệt Sơn đặt vào mắt.

Sau khi cảm nhận được đòn tấn công, một vầng kim quang nhàn nhạt bao phủ quanh người Liệt Sơn!

Đồng thời hư ảnh của Long, Phượng, Kỳ Lân cũng không ngừng lượn lờ trên người hắn.

Sau khi đòn tấn công bị chặn lại, Hận Địa cảm nhận được khí tức ngày càng nặng nề, trong lòng tức thì hiểu rõ đại thế đã mất, không thể gây thêm bất kỳ phiền phức nào cho Liệt Sơn được nữa.

Thế là trong lòng nảy sinh ý định rút lui, nhìn Liệt Sơn đang thi triển đạo thuật thần bí, Hận Địa sau khi tấn công bị chặn lại đã suy nghĩ chốc lát, lập tức chuẩn bị bỏ chạy!

Chỉ là có những lúc, muốn chạy cũng không thể chạy thoát!

Ngay khi Hận Địa còn đang do dự một tia, Liệt Sơn đã bố trí hoàn tất!

Sau đó, một cây pháp trượng tỏa ra kim quang nhàn nhạt, trên thân không ngừng lượn lờ các loại khí tức huyền diệu xuất hiện trong tay Liệt Sơn. "Chết dưới Tiên Thiên Linh Bảo, cũng là một vinh hạnh!" Sau khi cầm lấy pháp trượng, thần thái của Liệt Sơn có sự thay đổi lớn!

Thậm chí cả tính cách cũng xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Dưới sự gia trì của cây pháp trượng tràn ngập khí tức huyền diệu, thân hình Liệt Sơn trở nên cao lớn lạ thường!

Khí tức trên người cũng mạnh mẽ dị thường.

Sau khi nhẹ nhàng phán một câu, Liệt Sơn vung cây pháp trượng trong tay rồi khẽ chỉ một cái!

Một luồng sáng màu trắng sữa tức thì bay ra, sau đó Hận Địa đang bỏ chạy còn chưa kịp phản ứng, đã bị luồng sáng kia xuyên thủng, rồi ngã xuống đất!

Liệt Sơn thấy hắn ngã xuống đất, yên lặng gật đầu!

Sau đó chậm rãi bước đến bên cạnh Hận Địa.

Đúng lúc này, Hận Địa vốn đã không còn sinh cơ đột nhiên tỉnh lại!

Sau đó với thế sét đánh không kịp bưng tai, tung ra một đòn cuối cùng!

Một đòn tấn công còn chưa kịp đặt tên.

Nhưng đòn tấn công vừa bộc phát của Hận Địa còn chưa đạt được mục tiêu mong muốn, thì đã bị một món lợi khí đâm xuyên qua thân thể.

Nhìn Hận Địa đang sinh cơ trôi đi nhanh chóng, Liệt Sơn hừ lạnh một tiếng rồi nói: "Lũ sâu bọ mà thôi, dù có tâm kế đến đâu, trước mặt thực lực tuyệt đối cũng chỉ là công dã tràng!" Hận Địa vừa chết, cục diện toàn bộ chiến trường lập tức biến ảo!

Sau khi Liệt Sơn rảnh tay, những kẻ bị lây nhiễm thực lực thấp kém hay những kẻ bị lây nhiễm có cảnh giới Kim Tiên trở lên căn bản không phải là đối thủ một hiệp của hắn.

Pháp trượng cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo thực lực cường hãn vô cùng, huống chi đây là vật Nguyên Thủy ban cho Liệt Sơn khi hắn lần đầu đến Tam Tiên Đảo!

Lại càng có năng lực cường hãn.

Dưới từng đạo công kích mạnh mẽ, hàng chục triệu kẻ bị lây nhiễm, nhanh chóng bị tiêu diệt sạch sẽ!

Ánh bình minh của thắng lợi lại một lần nữa xuất hiện.

Tất cả tộc nhân tham gia chiến đấu, sau khi nhìn thấy ánh bình minh đều không khỏi thả lỏng, sau đó không màng hình tượng nằm vật ra đất, thở hổn hển!

Sau khi giải quyết Hận Địa, nguy cơ lớn nhất của bộ lạc Khương thị cũng nhanh chóng được giải trừ.

Không có Hận Địa chỉ huy, đám Nhân tộc và yêu thú bị lây nhiễm lên tới hàng chục triệu kia căn bản không đáng lo ngại.

Sau một hồi nghỉ ngơi chỉnh đốn ngắn ngủi, Liệt Sơn dẫn theo mấy ngàn Nhân tộc có cảnh giới Kim Tiên phía sau phát động phản kích mạnh mẽ.

Dưới sự lãnh đạo của Liệt Sơn, trong từng đợt công kích lăng lệ, hàng chục triệu Nhân tộc và yêu thú bị lây nhiễm đã vĩnh viễn nằm lại trên mảnh đất không xa bên ngoài bộ lạc Khương thị.

Sau bốn năm ngày khổ chiến, con cự thú bị lây nhiễm cuối cùng cũng ngã xuống đất dưới sự vây công của mấy vị tộc nhân!

Theo con yêu thú bị lây nhiễm cuối cùng ngã xuống, đánh dấu nguy cơ lớn nhất của bộ lạc Khương thị đã được giải trừ!

Dưới sự lãnh đạo của Liệt Sơn, mấy ngàn tộc nhân đã vượt qua một thời kỳ cực kỳ nguy hiểm, giành được một cơ hội thở dốc vô cùng quý giá. … Trăng sáng treo cao giữa trời sao, từng luồng ánh trăng khiết bạch không ngừng chiếu rọi khắp cả đại địa Hồng Hoang!

Liệt Sơn sau mấy ngày khổ chiến, có chút suy yếu!

Nhưng nhìn đám tộc nhân vô cùng hưng phấn phía sau, nội tâm cũng dâng lên cảm xúc kích động!

Nhưng khi nhìn thấy những thi thể đầy đất, một nỗi ưu sầu nhàn

nhạt tức thì dâng lên trong lòng: "Tạm thời coi như đã qua một giai đoạn, nhưng nếu không thể triệt để trừ tận gốc!

Tin rằng không bao lâu nữa, chúng sẽ tập hợp lại với số lượng còn lớn hơn!

Lúc đó, ta căn bản không có bất kỳ năng lực phản kháng nào!" Đúng vậy, tuy Liệt Sơn đã chống đỡ được một đợt tấn công, giành được thời gian nghỉ ngơi quý giá!

Nhưng, động tĩnh lớn như vậy, cũng đã thu hút sự chú ý của kẻ đầu sỏ đứng sau. "Lại có thể thất bại, thật khiến bản tọa thấy bất ngờ!" Trong một tiểu viện bình thường, một thân ảnh rất trẻ tuổi sau khi nhận được một vài tin tức, lộ ra một tia kinh ngạc!

Thân ảnh trẻ tuổi này, chính là thân ảnh bao phủ trong bóng tối ngồi trên chủ tọa dưới phế tích bộ lạc kia!

Tên của hắn là: Ngọc Trạch!

Chương 487

Một tồn tại vô cùng thần bí!

Có thể nói trong Hồng Hoang, ngoài các vị thánh nhân ra thì không còn ai có thể nhận ra hắn.

Khi nhận được tin tức Hận Địa vây công bộ lạc Khương thị thất bại, bị thủ lĩnh bộ lạc Khương thị là Liệt Sơn đánh giết, trong lòng hắn có một chút chấn động nho nhỏ! "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, đến mức ngay cả một Đại La Kim Tiên nho nhỏ cũng không giải quyết được!

Lãng phí công sức bồi dưỡng của bản tọa!" Sau cơn chấn động ngắn ngủi, nội tâm Ngọc Trạch liền tràn ngập phẫn nộ!

Nỗi phẫn nộ đó vừa dành cho Hận Địa vừa dành cho Liệt Sơn!

Việc Hận Địa thất bại bị giết, đã làm đảo lộn kế hoạch bố trí tỉ mỉ của hắn.

Bởi vì Liệt Sơn hoành không xuất thế, đã dẫn đến kế hoạch xuất hiện biến hóa cực lớn!

Nhưng Hận Địa đã chết, hồn bay phách tán!

Không thể nào ra tay với hắn nữa, cho nên Ngọc Trạch liền trút cơn giận trong lòng lên người Liệt Sơn! "Liệt Sơn?

Đã chọc vào bản tọa…" Ngay khi Ngọc Trạch đang tức giận đùng đùng, muốn điều động lực lượng tinh nhuệ trong tay trực tiếp dùng đại thế không thể ngăn cản, mạnh mẽ nghiền ép Liệt Sơn.

Thì đột nhiên hắn ngừng lại tất cả hành động nhắm vào Liệt Sơn, sau đó Ngọc Trạch liền biến mất trong sơn cốc!

Liệt Sơn ở trong bộ lạc Khương thị, lúc này đang cùng một đám tộc nhân xây dựng lại gia viên.

Căn bản không hề chú ý, một nguy hiểm chưa từng có vừa mới được hóa giải.

Sau khi Ngọc Trạch thần bí vì một nguyên nhân nào đó rời khỏi sơn cốc, đám Nhân tộc và yêu thú bị lây nhiễm trong sơn cốc tức thì không còn ràng buộc, sau đó liền bắt đầu hành động theo bản năng sơ khai nhất!

Tức thì trong sơn cốc một mảnh mưa máu gió tanh!

Vô số sinh linh theo đó mà vẫn lạc!

Đương nhiên trong đó Nhân tộc tham dự không nhiều, nhiều nhất cũng chỉ tổn thất một hai bộ lạc có số người không đông.

Tổn thất lớn nhất là Yêu tộc và yêu thú, không chỉ một lượng lớn tộc nhân chết oan, mà đội quân lây nhiễm hung hãn kia, đều khiến các cao tầng Yêu tộc gần đó vô cùng khổ não. … Khoảng nửa năm sau khi Liệt Sơn trở về Hồng Hoang, bộ lạc Khương thị dần dần ổn định lại!

Công tác tái thiết vô cùng thuận lợi, dưới sự lãnh đạo của Liệt Sơn một bộ lạc dần dần mới mẻ được tái lập.

Nhưng tuy bộ lạc đã tái thiết, nhưng muốn khôi phục lại trạng thái đỉnh cao cần một khoảng thời gian tích lũy!

Ngay khi Liệt Sơn đang vùi đầu xây dựng bộ lạc Khương thị, trên đại lục Hồng Hoang, một vài nơi hẻo lánh không biết từ lúc nào, bắt đầu lan tràn một luồng khí thể màu đen.

Bất luận là Nhân tộc, yêu thú, hay là tiên nhân!

Chỉ cần tu vi dưới cảnh giới Kim Tiên, chỉ cần chạm vào làn sương mù màu đen kia, liền sẽ bị lây nhiễm trở thành ác ma ăn thịt

người kinh khủng!

Dĩ nhiên, hình dung là ác ma ăn thịt người có chút không phù hợp, dù sao Nhân tộc hay yêu thú bị lây nhiễm tính tình lập tức đại biến!

Trở nên vô cùng hiếu sát, trở nên cực độ khao khát bạo lực!

Cho nên một khi bị lây nhiễm, sẽ biến thành một ác ma còn đáng sợ hơn cả ác ma ăn thịt người!

Lúc đầu, những nơi bị bao phủ trong hắc khí còn nhỏ!

Sinh linh bị lây nhiễm không nhiều, cũng không gây ra sự chú ý của các đại thế lực trong Hồng Hoang.

Nhưng theo thời gian trôi đi, những nơi hắc khí lan tràn ngày càng rộng lớn!

Số lượng Nhân tộc và yêu thú bị hắc khí lây nhiễm cũng ngày càng nhiều.

Sự việc ngày càng lớn, cuối cùng đến mức không thể cứu vãn!

Một cơn khủng hoảng chưa từng có đã bùng nổ, vô số Nhân tộc hoặc yêu thú bị lây nhiễm dưới mệnh lệnh thần bí, điên cuồng lao về phía những nơi tập trung của Nhân tộc và Yêu tộc.

Trong khoảnh khắc những Nhân tộc và Yêu tộc bị tấn công còn đang ngơ ngác, một cuộc tàn sát đẫm máu đã được triển khai!

Cố ý đối đầu với vô ý, có chuẩn bị đối đầu với không chuẩn bị!

Trong nháy mắt vô số sinh mệnh trôi đi, Hồng Hoang tức thì tràn ngập mùi máu tanh.

Sau cơn hoảng loạn vô cùng do bị tấn công bất ngờ lúc đầu, các đại thế lực Hồng Hoang cũng lập tức phản ứng!

Đặc biệt là Nhân tộc, tổn thất nặng nề trong cuộc tấn công lần

này!

Tại Nhân Hoàng Điện, Phục Hy đang vô cùng tức giận! "Chuyện gì thế này, tại sao lại có thương vong lớn như vậy!" Một tiếng gầm phẫn nộ vang vọng trong cung điện!

Khiến tất cả những người nghe thấy đều không rét mà run, run lẩy bẩy!

Trong cung điện, ngoài Phục Hy đang phẫn nộ vô cùng!

Còn có mấy vị trưởng lão có mặt.

Khi các trưởng lão nghe thấy tiếng gầm giận dữ của Phục Hy, đều im lặng không nói!

Không biết phải làm sao cho phải.

Bởi vì sự kiện lần này quá đột ngột, họ cũng không biết tình hình cụ thể!

Chỉ biết là bị tấn công.

Kẻ tấn công là ai?

Không biết!

Kẻ tấn công có bao nhiêu người?

Không biết!

Tu vi cao nhất của kẻ tấn công là bao nhiêu?

Không biết!

Sau khi gầm lên một tiếng giận dữ, Phục Hy cũng đã trút giận xong!

Tâm tình dần dần bình phục lại, sau đó nhìn những trưởng lão đang run rẩy không khỏi thở phào một hơi. "Lập tức phái người xuống dưới!

Chương 488

Không, tự mình xuống dưới!

Phải tra rõ cho ta chuyện này, đồng thời đối với kẻ hoặc thứ gì tấn công ta, tuyệt đối không được nương tay!" Sau khi bình ổn tâm tình, Phục Hy ra lệnh cho mấy vị trưởng lão!

Các trưởng lão nghe xong, cuối cùng cũng buông xuống nỗi lo trong lòng!

Thở phào một hơi, sau đó thần tình vô cùng nghiêm túc nhìn về phía Phục Hy, vô cùng trịnh trọng gật đầu tỏ ý đã đồng ý.

Sau khi thấy mấy vị trưởng lão đã đồng ý, Phục Hy trong lòng cũng không tiện nổi giận nữa!

Dù sao hắn cũng biết, sự việc xảy ra đột ngột, các trưởng lão này cũng không biết.

Cho nên sau khi nổi giận, hắn cũng tiến hành an ủi tương ứng: "Chuyện này quá đột ngột, địa điểm bùng phát quá phân tán!

Muốn tìm kẻ đầu sỏ đứng sau rất khó khăn, nhưng ta tin tưởng, các ngươi có thể cho ta một câu trả lời hài lòng!" Mấy vị trưởng lão nghe xong gật đầu, biểu tình vô cùng bình thản không nhìn ra được gì! … Sau khi Phục Hy quyết định phái chín vị trưởng lão triệt tra sự kiện bị tấn công, các đại thế lực Hồng Hoang cũng có động thái!

Dù sao mục tiêu tấn công của đội quân lây nhiễm quá rộng, về cơ bản đã đắc tội hết một lượt các đại thế lực trong Hồng Hoang.

Cho nên ngoài Nhân tộc ứng phó, các đại thế lực khác cũng lần lượt đưa ra đối sách!

Thiên đình, vốn không bị ảnh hưởng trong cuộc tấn công lần này,

cũng muốn nhân cơ hội tốt này để can thiệp vào sự vụ trên đại lục Hồng Hoang!

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên sau khi biết được cuộc tấn công xảy ra trên đại lục Hồng Hoang!

Lập tức suy nghĩ một phen, sau đó triệu tập người tỉnh táo nhất là Thái Bạch Kim Tinh đến thương thảo một vài chuyện.

Khi Thái Bạch Kim Tinh vừa đến Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên đã không thể chờ đợi được mà hỏi: "Thái Bạch Kim Tinh, trẫm nên làm thế nào để lợi dụng chuyện này?" "Bệ hạ, vi thần cảm thấy với thực lực hiện tại của Thiên đình chúng ta, muốn can thiệp vào chuyện trong Hồng Hoang có chút miễn cưỡng!

Huống hồ cuộc tấn công lần này quá quỷ dị, nghe nói liên lụy rất rộng!

Cho nên vi thần cảm thấy, chỉ cần kẻ đầu sỏ thần bí phía sau không trêu chọc đến Thiên đình chúng ta, Thiên đình chúng ta hoàn toàn có thể tọa sơn quan hổ đấu!" Thái Bạch Kim Tinh sau khi suy nghĩ, đã nói ra một vài suy nghĩ trong lòng!

Hạo Thiên biết xong gật đầu, cũng biết hiện tại không thể nóng vội!

Cho nên sau khi cân nhắc một phen, cảm thấy chờ đợi xem sao là có lợi nhất cho trạng thái hiện tại của Thiên đình.

Nhưng tuy đã chọn quan sát, nhưng một vài sự chuẩn bị là cần thiết!

Dù sao lúc này Hồng Hoang càng loạn, cơ hội nhập chủ Hồng Hoang cũng càng lớn!

Một khi có bất kỳ cơ hội nào, chỉ cần nắm bắt được đó chính là cơ duyên to lớn!

Không nắm bắt được, cũng có thể lấy danh nghĩa chi viện để thoái thác trách nhiệm.

Nhân tộc, Thiên đình lần lượt có động thái, lại thêm hiện tại khắp nơi trong Hồng Hoang bị tấn công!

Hồng Hoang tức thì trở nên vô cùng căng thẳng.

Các đại thế lực lần lượt có hành động, hoặc là để triệt tra chuyện bị ngoại địch tấn công, hoặc là để phòng bị Thiên đình hoặc Nhân tộc.

Bất luận xuất phát từ mục đích gì, Hồng Hoang từ bây giờ đã trở nên không còn bình tĩnh!

Bất luận là nguy hiểm thần bí và chưa biết, hay là sự cường thế của Nhân tộc và Thiên đình, đều khiến một chúng đại năng Hồng Hoang lo lắng. … Nửa đêm, trong bộ lạc Khương thị.

Bận rộn cả ngày, Liệt Sơn cuối cùng cũng có thời gian, một mình ở một lúc!

Từ sau khi rời khỏi Tam Tiên Đảo, hiếm khi có được thời gian an nhàn như vậy!

Dù sao bất luận là tái thiết bộ lạc, hay là mối đe dọa thần bí kia vẫn luôn đè nặng trên vai Liệt Sơn.

Nếu không phải Liệt Sơn thông tuệ vô cùng, tính cách kiên nhẫn bất khuất!

Sợ rằng sớm đã đứng trên bờ vực sụp đổ.

Ngay khi Liệt Sơn đang chìm đắm trong thời khắc một mình, một giọng nói ôn hòa và quen thuộc nhẹ nhàng vang lên sau lưng Liệt Sơn: "Liệt Sơn, mấy ngày nay con vất vả rồi!" Liệt Sơn nghe xong, giật mình!

Sau đó quay đầu lại phát hiện, mẫu thân của mình là Nhậm Tự

không biết từ lúc nào, đã đến sau lưng hắn.

Liệt Sơn sau khi thở phào một hơi, lại đột nhiên nhớ ra mấy ngày nay chưa chăm sóc mẫu thân!

Bèn mang theo vô vàn áy náy có chút cung kính nói: "Thưa mẫu thân, hài nhi trở về đã mấy ngày, vẫn chưa đến thăm mẫu thân!" Nhậm Tự nghe xong không hề để ý mà lắc đầu, nhìn Liệt Sơn đã trưởng thành, tu luyện có thành tựu, vô cùng trầm ổn, lộ ra nụ cười mãn nguyện! "Không cần như vậy, con cũng là vì bộ lạc!

Hiện tại bộ lạc gặp phải trọng thương, chính là lúc cần con nắm quyền!" Sau khi nhận được sự thấu hiểu của mẫu thân, Liệt Sơn đã buông xuống nỗi lo trong lòng!

Sau đó khi nhìn lại mẫu thân lần nữa mới phát hiện, mấy chục năm không gặp Nhậm Tự đã là một bộ dạng lão phu nhân.

Tuy dung mạo vẫn xinh đẹp, nhưng mái đầu bạc trắng và ánh mắt tang thương kia, đều cho thấy mẫu thân của mấy chục năm trước đã già đi rồi!

Nhìn Nhậm Tự bộ dạng này, nội tâm Liệt Sơn càng thêm tự trách!

Sau đó liền cùng Nhậm Tự chậm rãi trò chuyện về việc hai người đã trải qua mấy chục năm thời gian như thế nào. "Mẫu thân không biết đâu, ở Tam Tiên Đảo con là một thiên tài!

Ngay cả Nguyên Thủy sư tổ cũng hết lời tán thưởng." Khi bàn về sự nghiệp học đạo, Liệt Sơn tỏ ra vô cùng vui vẻ!

Nhớ lại những ngày ở Tam Tiên Đảo không khỏi cao hứng nói!

Nhậm Tự nghe xong vẫn luôn giữ nụ cười, bởi vì bà không biết Tam Tiên Đảo ở đâu!

Cũng không rõ Nguyên Thủy sư tổ rốt cuộc vĩ đại đến mức nào.

Nhưng bà biết con trai mình ở đó sống tốt, thế là đủ rồi!

Thời gian trôi nhanh, một đêm hai người trò chuyện vui vẻ cứ thế trôi qua!

Nhanh chóng đến sáng ngày thứ hai, một ngày hoàn toàn mới lại bắt đầu.

Liệt Sơn lại một lần nữa từ biệt Nhậm Tự, lao vào sự nghiệp vĩ đại xây dựng bộ lạc!

Khi bộ lạc Khương thị đang nhanh chóng tái thiết, tại Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy bước ra khỏi Thuận Thiên Đại Điện! "Nhân tộc đại hưng chi kiếp, lại có xu thế diễn hóa thành Hồng Hoang đại kiếp!

Xem ra phải kiềm chế lại rồi." Câu nói đầu tiên của Nguyên Thủy khi bước ra khỏi Thuận Thiên Đại Điện, liền liên quan đến Nhân tộc, và cả tương lai của Hồng Hoang!

Đối với luồng hắc khí có tính lây nhiễm cực mạnh đột nhiên lan tràn trên đại lục Hồng Hoang, Nguyên Thủy có chút hiểu biết!

Hắn hiểu rằng đây là một trong những thử thách của Thiên Đạo đối với việc Nhân tộc có thể trở thành nhân vật chính của trời đất hay không.

Chương 489

Hắn cũng rõ ràng, chỉ có Nhân tộc vượt qua đại kiếp lần này!

Mới có cơ hội trở thành nhân vật chính của trời đất.

Nếu không, sẽ giống như các đại tộc trong Yêu tộc, trở thành bối cảnh của thế giới Hồng Hoang.

Sau khi bước ra khỏi Thuận Thiên Đại Điện, thân hình Nguyên Thủy biến mất trong một trận dao động của thời gian và không gian!

Sau khi Nguyên Thủy biến mất, một ánh mắt dò xét từ chân trời quét qua!

Không phát hiện ra điều gì bất thường, liền biến mất.

Tại một nơi nào đó trong Hỗn Độn, bên trong một động thiên vừa được khai mở!

Nguyên Thủy, Lão Tử và Thông Thiên, Tam Thanh tụ tập lại một chỗ, cùng nhau thương thảo về Nhân tộc. "Lão Tử, Thông Thiên!

Nhân tộc là nhân vật chính của trời đất do ta khâm định!

Đáng tiếc, Thiên Đạo cảm thấy Nhân tộc có thể không quá thích hợp!

Bèn giáng xuống kiếp nạn, chúng ta nên ứng đối thế nào?" Ba vị thánh nhân vừa tụ tập, giọng nói vô cùng bình tĩnh của Nguyên Thủy đã vang lên!

Lão Tử và Thông Thiên nghe xong nhìn nhau một cái, mỉm cười trả lời: "Mục tiêu bề ngoài của Thiên Đạo là Nhân tộc, nhưng mục tiêu nhắm đến lại là chúng ta!

Cùng với chúng sinh Hồng Hoang.

Đã Thiên Đạo ra tay, vậy chúng ta cũng nhất định phải phản kích!" Nguyên Thủy nghe xong vô cùng hài lòng, có sự ủng hộ của Lão Tử và Thông Thiên!

Nguyên Thủy khi đối đầu với Thiên Đạo và Hồng Quân, cũng có thêm phần nắm chắc.

Sau khi nhận được sự ủng hộ của hai người, Nguyên Thủy liền nói rõ tình hình hiện tại: "Hiện tại trời đất đã trở thành một bàn cờ, ta và Thiên Đạo chính là người chơi cờ!

Các thánh nhân hoặc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên khác là người xem cờ.

Nhân tộc và Hồng Hoang là quân cờ của ta và Thiên Đạo, hiện tại Thiên Đạo đã đi trước một bước, vậy ta phải theo kịp!

Nếu không sẽ tỏ ra ta có chút yếu thế." Lão Tử và Thông Thiên nghe xong yên lặng gật đầu, suy nghĩ xem nên ứng đối nước cờ của Thiên Đạo như thế nào.

Thực ra với tu vi cảnh giới thánh nhân, chỉ cần một suy nghĩ là có thể hiểu rõ ngọn ngành sự việc và tìm ra phương pháp giải quyết phù hợp nhất. "Đã là bàn cờ lấy bối cảnh Nhân tộc đại hưng, vậy Nhân tộc nhất định là quân cờ quan trọng!

Nơi phá cục của nước cờ này cũng nhất định nằm trong Nhân tộc.

Chắc hẳn Nguyên Thủy đã có phương pháp giải quyết rồi, ta không nên can thiệp nhiều!" Lão Tử sau khi cân nhắc, chậm rãi nói!

Nguyên Thủy nghe xong mỉm cười gật đầu, đúng vậy, phương pháp đối phó Thiên Đạo hẳn sớm đã có rồi!

Lần này đến gặp Lão Tử và Thông Thiên, chẳng qua là để tìm kiếm sự ủng hộ của họ mà thôi.

Sau khi nhìn Lão Tử và Thông Thiên một cái, Nguyên Thủy vung tay!

Một bức họa quyển xuất hiện trước mặt hắn, nội dung trong họa quyển chính là cảnh tượng mà Nhân Hoàng Phục Hy đã trải qua.

Cùng lúc đó, Nguyên Thủy cũng nhàn nhạt nói: "Nhân tộc đại hưng, phải trải qua Tam Hoàng Ngũ Đế!

Trải qua thời đại Thiên, Địa, Nhân Tam Hoàng và Ngũ Đế mới có thể đạt đến viên mãn, Nhân tộc cũng mới có thể chân chính đại hưng trên đời.

Nhân Hoàng hiện nhiệm là Phục Hy, là đệ tử của đệ tử ta Khổng Tuyên!

Cũng là Nữ Oa thánh nhân ca ca Phục Hy chuyển thế.

Cho nên Thiên Hoàng đã định!

Chỉ là chưa viên mãn.

Nhưng tin rằng chỉ cần một thời gian nữa, là có thể đạt thành quả vị Thiên Hoàng của Nhân tộc." Lão Tử và Thông Thiên nghe xong cũng yên lặng gật đầu, Nhân tộc tổng cộng phải trải qua thời đại Tam Hoàng Ngũ Đế họ đều biết!

Thiên Hoàng là Phục Hy cũng biết, dù sao đó là chuyện đã xảy ra!

Nhưng Địa Hoàng và Nhân Hoàng tiếp theo rốt cuộc là ai, ngay cả họ cũng không biết.

Thực ra không chỉ họ, tất cả các thánh nhân thậm chí cả Thiên Đạo đối với Tam Hoàng Ngũ Đế của Nhân tộc cũng biết rất ít, e rằng ngoài Nguyên Thủy ra, trong Hồng Hoang không ai biết được nhân tuyển cụ thể của Thiên Địa Nhân Tam Hoàng và Ngũ Đế là ai.

Cho nên Lão Tử và Thông Thiên có chút nghi ngờ nói: "Những

điều này chúng ta đều biết, nhưng Phục Hy sớm đã có nước cờ của Thiên Đạo rồi, Phục Hy e rằng giải quyết không được đâu?" Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, sau đó với một bộ dạng cao thâm khó lường nhàn nhạt nói: "Đó là tự nhiên, chuyện này không liên quan đến Phục Hy!

Phục Hy cũng giải quyết không được.

Chỉ có Nhân Hoàng đời tiếp theo, Địa Hoàng, mới có thể giải quyết, cho nên đòn phản kích của ta, nằm trên người Nhân Hoàng đời tiếp theo!" Đồng thời, một bàn cờ thay thế cho hình ảnh của Phục Hy, xuất hiện trước mặt ba người!

Nguyên Thủy nhìn bàn cờ, khẽ cười một tiếng!

Sau đó vươn tay, một quân cờ trắng xuất hiện trong tay hắn rồi nhẹ nhàng đặt xuống.

Toàn bộ bàn cờ tức thì lóe lên một luồng sáng, đồng thời Hồng Hoang cũng bắt đầu có biến hóa cực lớn!

Cùng lúc đó, tại Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn Hư Không, Hồng Quân và Thiên Đạo cũng đang chơi một bàn cờ thiên địa.

Nội dung trên bàn cờ, giống hệt bàn cờ vừa xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy.

Hồng Quân nhìn bàn cờ thiên địa thần bí khó lường trước mắt, có chút cảm thán nói: "Bàn cờ thiên địa quả nhiên bất phàm, lại có thể lấy thiên địa Hồng Hoang làm bàn cờ!" Tuy tu vi của hắn đã đạt đến đỉnh phong cảnh giới thánh nhân, chỉ còn thiếu một bước mấu chốt nhất, là có thể đạt đến Thiên Đạo cảnh giới.

Chỉ đáng tiếc một bước này, muốn vượt qua tuyệt đối không phải là một chuyện dễ dàng!

Cho nên bàn cờ thiên địa ẩn chứa lực lượng Thiên Đạo trước mắt,

đối với Hồng Quân thực sự có chút cao thâm, khó mà suy đoán. "Chẳng qua chỉ là một ván cờ đơn giản mà thôi, chỉ cần ngươi đạt đến cảnh giới tương đồng với ta, ván cờ như vậy muốn thao túng quả thực dễ như trở bàn tay." Thiên Đạo ở đối diện Hồng Quân, sau khi thấy Hồng Quân cảm khái, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt đồng thời nói! "Muốn bước ra một bước đó nói thì dễ, nếu không ta đã không ngồi ở đây rồi!" Hồng Quân nghe xong tự giễu cười một tiếng, có chút bất đắc dĩ nói!

Đúng lúc này, bàn cờ thiên địa đột nhiên có một chút biến hóa!

Một quân cờ trắng từ hư không xuất hiện, sau đó rơi vào trong bàn cờ.

Tức thì, toàn bộ bàn cờ thiên địa chấn động!

Bàn cờ trong nháy mắt biến ảo khó lường, trở nên càng thêm sâu sắc, càng khó tham ngộ!

Hồng Quân chú ý đến tình huống này, khẽ nhíu mày!

Có chút không hiểu nhìn về phía Thiên Đạo.

Thiên Đạo sau khi thấy quân cờ trắng kia rơi xuống, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt!

Chương 490

"Đối phương đã đặt cờ rồi, ta còn tưởng cần một thời gian nữa!

Xem ra đối phương tự tin tràn đầy nha, đã như vậy!

Vậy thì đừng trách ta không khách khí." Thiên Đạo nói xong, một quân cờ đen xuất hiện trong tay!

Sau đó rơi vào trong bàn cờ.

Tức thì bàn cờ trong nháy mắt biến hóa, Hồng Hoang cũng theo đó mà xảy ra biến hóa cực lớn!

Theo sau Thiên Đạo và Nguyên Thủy lần lượt đặt cờ, một bàn cờ thiên địa Hồng Hoang cũng theo đó bắt đầu một cuộc so tài và sát lục không nhìn thấy được.

Tuy việc giao thủ trên bàn cờ, chúng sinh Hồng Hoang thậm chí cả các thánh nhân khác không thể nhìn thấy!

Nhưng cũng có thể từ cục diện biến đổi đột ngột của Hồng Hoang, cảm ngộ được một vài thông tin về Thiên Đạo và Nguyên Thủy.

Tại Cực Lạc thế giới liên thông với Linh Sơn phương Tây, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sau khi Thiên Đạo và Nguyên Thủy lần lượt đặt cờ, lập tức cảm nhận được một tia biến hóa trong Hồng Hoang!

Chuẩn Đề đột nhiên cảm nhận được Hồng Hoang phong vân đột biến, đại thế phiêu diêu bất định!

Bèn có chút nhíu mày nói: "Hồng Hoang tại sao đột nhiên đại biến, tương lai không nhìn rõ!

Chẳng lẽ có thánh nhân can thiệp vào sự vụ Hồng Hoang?" Tiếp

Dẫn ở bên cạnh Chuẩn Đề nhẹ nhàng lắc đầu, là thánh nhân chỉ đứng sau Lão Tử, Tiếp Dẫn có năng lực đặc biệt!

Cho nên đối với một vài biến hóa trong Hồng Hoang, vô cùng linh mẫn!

Khi hai vị tồn tại tuyệt đối không thể trêu chọc kia, đặt cờ bố cục Hồng Hoang, ông đã có thể cảm nhận được trong cõi u minh, hai luồng sức mạnh vô hình và hùng vĩ đang thao túng tất cả của Hồng Hoang.

Cho nên đối với lời nói của Chuẩn Đề, ông không đồng tình!

Bởi vì hai luồng sức mạnh bao phủ cả Hồng Hoang kia, Tiếp Dẫn có chút quen thuộc!

Một trong số đó, Tiếp Dẫn rất quen thuộc!

Không chỉ quen thuộc, mà còn chán ghét!

Đó là khí tức của Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo, còn luồng sức mạnh đối kháng với hắn, Tiếp Dẫn tuy không cảm nhận được rốt cuộc là ai.

Nhưng cảm giác vô cùng quen thuộc trong đó, lại khiến Tiếp Dẫn có một cảm giác dường như đã thấy ở đâu, hoặc là đã cảm nhận được ở đâu.

Nhưng sau một hồi lâu, vẫn không nhớ ra chủ nhân của luồng cảm giác vô cùng quen thuộc kia rốt cuộc là ai.

Cho nên sau khi khẽ thở dài một tiếng, Tiếp Dẫn nói: "Hồng Hoang gần đây phong vân đột biến, không chỉ đơn giản là thánh nhân đâu!

Có hai luồng khí tức xuất hiện trên đại lục Hồng Hoang, chi phối cục diện Hồng Hoang." "Không phải thánh nhân?

Nhưng trong Hồng Hoang ngoài thánh nhân ra còn có tồn tại nào có thể che giấu được ta?" Chuẩn Đề nghe xong, lại cảm thấy có chút không phục!

Sau đó đem nỗi băn khoăn trong lòng hỏi ra!

Không ngờ Tiếp Dẫn lại có chút bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn thế giới Hồng Hoang, có chút cảm khái nói: "Chuẩn Đề, ngươi đừng xem thường Hồng Hoang!

Những người khác không nói, Hồng Quân lão tổ và Nguyên Thủy Thiên Tôn đã vượt xa thánh nhân bình thường!

Nếu một trong hai vị này ra tay, chúng ta căn bản không phản ứng kịp đâu!" Sau khi nghe lời của Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cũng đột nhiên nhớ đến đối thủ Nguyên Thủy Thiên Tôn, và Hồng Quân Đạo Tổ đã từng giảng đạo cho mình!

Chết rồi, thần sắc Chuẩn Đề liền bắt đầu trở nên nặng nề!

Sau đó liền vô cùng nghiêm túc cùng Tiếp Dẫn thương thảo nên ứng đối cục diện tiếp theo như thế nào.

Ngoài Cực Lạc thế giới phương Tây, tại Oa Hoàng Thiên trong Hỗn Độn, tại các động thiên khác trong Hỗn Độn!

Tại U Minh Huyết Hải, và tại Luân Hồi Địa Phủ sâu trong U Minh Huyết Hải!

Một chúng tất cả những người có cảnh giới thánh nhân hoặc có thực lực thánh nhân là thánh nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đối với sự biến đổi phong vân của Hồng Hoang vô cùng quan tâm.

Khi cảm nhận được hai luồng khí tức khiến người ta phải ngưỡng vọng trên người Hồng Hoang, sắc mặt của họ cuối cùng cũng có biến hóa. "Hai vị kia lại can thiệp vào rồi?

Lần này Hồng Hoang có kịch hay để xem rồi!" Tại U Minh Huyết Hải, Minh Hà đang không ngừng tham ngộ Huyết chi pháp tắc, đột nhiên cảm nhận được hai luồng khí tức bao trùm Hồng Hoang, đột nhiên cười nói!

Sau đó, Minh Hà có chút âm thầm mong chờ cảnh tượng hai vị tồn tại kia ra tay với nhau!

Ngoài Minh Hà vui mừng về chuyện này, các thánh nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên còn lại đối với chuyện này có chút lo lắng.

Nhưng họ cũng hiểu rằng, tuy mình quý là thánh nhân hoặc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Nhưng so với hai vị tồn tại kia, có chút không đáng xem. "Chỉ hy vọng Thiên Đạo và Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể nghĩ đến Hồng Hoang, vạn lần đừng ra tay đánh lớn a!" Khi một chúng thánh nhân thấy Thiên Đạo và Nguyên Thủy ra tay, liền bắt đầu yên lặng quan sát!

Bởi vì họ biết, chuyện như vậy mình không thể tham dự. … Ngay khi Nguyên Thủy đặt xuống quân cờ trắng, trong Nhân Hoàng Điện của Nhân tộc, Phục Hy đột nhiên lóe lên một ý niệm!

Sau đó dường như đã hiểu ra, sau một hồi tìm kiếm liền lấy ra tình hình mà Liệt Sơn đã báo cáo với Nhân Hoàng lúc trước.

Sau khi xem xét kỹ lưỡng một lần nữa, Phục Hy dần trở nên ngưng trọng!

Sau khi xem xong nội dung trong đó, Phục Hy thần sắc ngưng trọng khẽ thở dài một tiếng!

Có chút tự trách nói: "Xem ra, quả thực là ta có chút thất trách!

Không ngờ lại là thật, lại có thật." Sau đó khi nhìn lại ngọc giản trong tay, ánh mắt Phục Hy đã có thêm một chút suy tư!

Hiện tại các nơi của Nhân tộc, báo cáo về việc bị hắc khí tấn công ngày càng nhiều!

Tổn thất cũng ngày càng lớn.

Quy mô Nhân tộc bị lây nhiễm vô cùng lớn, đối với Nhân tộc có số lượng cực kỳ đông đảo cũng không phải là một con số nhỏ.

Tổn thất lớn như vậy, khiến Phục Hy vô cùng bất an!

Nhưng lại không có cách nào, căn bản không thể kiềm chế sự lan tràn của hắc khí.

Nhưng, thủ lĩnh bộ lạc Khương thị là Liệt Sơn trong ngọc giản lại tiêu diệt được những kẻ bị lây nhiễm ở nơi hắn ở!

Chẳng lẽ hắn có phương pháp giải quyết?

Khi Phục Hy đang suy nghĩ, một sự can thiệp mà hắn vĩnh viễn không thể biết được đột nhiên xuất hiện và can thiệp vào suy nghĩ của hắn! "Liệt Sơn, có lẽ có thể có phương pháp giải quyết!" Phục Hy đột nhiên nói một câu, sau đó như bừng tỉnh đại ngộ, trong lòng khẳng định Liệt Sơn nhất định có thể giải quyết nguy cơ lần này của Nhân tộc.

Sau khi trong lòng có quyết định, Phục Hy lập tức hành động!

Chương 491

"Người đâu, lập tức mời Hoa trưởng lão đến gặp ta!" Hoa Sam, trưởng lão Nhân tộc!

Tu vi ở Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Lúc này Hoa Sam đang tĩnh tâm tu luyện, sau khi nhận được mệnh lệnh của Nhân Hoàng, lập tức lên đường đến trước mặt Phục Hy, yên lặng chờ đợi mệnh lệnh của Phục Hy!

Phục Hy vừa thấy Hoa Sam, lập tức nghiêm túc nói: "Nguy cơ mà Nhân tộc đang gặp phải hiện nay e rằng ngươi cũng đã hiểu rõ, ta không nói nhiều nữa!

Hiện tại giao cho ngươi một nhiệm vụ vô cùng quan trọng, ngươi có thể hoàn thành không?" "Chỉ cần là mệnh lệnh của Nhân Hoàng, Hoa Sam nhất định sẽ toàn lực ứng phó!" Hoa Sam sau khi nghe câu hỏi nghiêm túc của Phục Hy, lập tức lớn tiếng trả lời!

Phục Hy nghe xong vui vẻ gật đầu, sau đó lập tức ra lệnh: "Tốt!

Hiện tại ta muốn ngươi lập tức đến bộ lạc Khương thị, đi mời thủ lĩnh bộ lạc Khương thị là Liệt Sơn!" "Vâng!" Hoa Sam nghe xong, chỉ trả lời một chữ!

Sau đó lập tức lên đường, với tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ của mình toàn lực ứng phó, cấp tốc bay về phía bộ lạc Khương thị.

Trong bộ lạc Khương thị, sau một tháng xây dựng!

Cuối cùng cũng đã sửa chữa xong những nơi bị những kẻ bị lây nhiễm phá hoại, cuộc sống của tộc nhân trong bộ lạc lại trở lại bình tĩnh như xưa.

Ngay khi Liệt Sơn thở phào một hơi, muốn nghỉ ngơi một lúc!

Hoa Sam trưởng lão sau khi phi hành toàn tốc, đã đến bộ lạc Khương thị!

Và dưới sự dẫn dắt của trưởng lão bộ lạc Khương thị, đã tìm được Liệt Sơn!

Khi thấy Liệt Sơn có chút trẻ tuổi, trên mặt Hoa Sam xuất hiện một tia kinh ngạc, thuận miệng hỏi: "Ngươi là thủ lĩnh bộ lạc Khương thị, Liệt Sơn?" Liệt Sơn nghe xong gật đầu, sau khi trả lời câu hỏi của Hoa Sam liền hỏi ngược lại: "Ta là Liệt Sơn, ngài là ai?

Đến đây có việc gì?" Hoa Sam sau khi nhận được câu trả lời khẳng định của hắn, cũng thở phào một hơi sau đó cười nói: "Ta là đặc sứ của Nhân Hoàng Phục Hy, Hoa Sam, ta phụng mệnh Nhân Hoàng Phục Hy, đến mời ngài đi gặp Nhân Hoàng Phục Hy!" Liệt Sơn nghe xong lập tức hiểu ra ý của hắn, sau đó tự lẩm bẩm: "Đặc sứ của Nhân Hoàng Phục Hy?

Ta hiểu rồi!

Xem ra cục diện Nhân tộc, bắt đầu xấu đi rồi." "Vậy ngài đợi một chút, ta phải bố trí công việc của bộ lạc!" "Vậy được, ta ở đây đợi ngài!" "Tốt!" Liệt Sơn gật đầu, sau đó liền dẫn theo trưởng lão trong bộ lạc triệu tập mọi người trong bộ lạc, thông báo với họ về việc mình sắp rời khỏi bộ lạc, đến trung tâm Nhân tộc là Nhân Hoàng Điện.

Sau một chuyến đi dài, Liệt Sơn và Hoa Sam cuối cùng cũng đã đến Nhân Hoàng Điện!

Liệt Sơn lần đầu tiên đến trung tâm Nhân tộc, cho nên đối với mọi thứ trong Nhân Hoàng Điện vô cùng tò mò.

Nhìn những bức tường thành cổ kính, và những ngôi nhà to lớn nhưng có trật tự, không ngừng gật đầu. "Đây là trung tâm Nhân tộc

sao?

Quả thực huy hoàng!

Cổ kính, bá khí!

Bộ lạc của ta so với nơi này, thật sự chênh lệch quá xa!" Đi cùng Hoa Sam trên con đường của Nhân Hoàng Điện, nhìn những kiến trúc hai bên, Liệt Sơn không khỏi cảm thán!

Hoa Sam nghe xong lộ ra một nụ cười tự hào, thân hình không khỏi có chút bay bổng!

Tỏ ra vô cùng đắc ý.

Sau khi nghe những lời khen ngợi này, đối với Liệt Sơn, Hoa Sam có thêm mấy phần hảo cảm, cho nên cũng kể cho Liệt Sơn một vài chuyện của cao tầng Nhân tộc, đồng thời cũng để hắn có sự chuẩn bị.

Liệt Sơn sau khi nhận được những thông tin bất ngờ này, cũng rõ ràng sững sờ!

Sau đó cảm tạ nhìn Hoa Sam một cái, đồng thời trong lòng âm thầm đem những thông tin này khắc sâu vào trong não.

Khi sắp đến cung điện của Phục Hy, Hoa Sam cũng đã kể xong tất cả những gì nên kể và có thể kể, Liệt Sơn sau khi nghe những thông tin này, trong lòng cũng có một ấn tượng đại khái về cao tầng Nhân tộc.

Ít nhất sẽ không đến mức không biết gì khi gặp Phục Hy tiếp theo! "Thật sự cảm ơn Hoa trưởng lão, nếu không có những thông tin này của Hoa trưởng lão, e rằng Liệt Sơn sẽ chịu thiệt lớn đó!" Cho nên, khi sắp đến cung điện của Phục Hy, Liệt Sơn thần sắc có chút kích động cảm tạ Hoa Sam! "Liệt Sơn thủ lĩnh không cần khách khí, chỉ là một vài tin tức vặt vãnh thôi!

Có thể có ích cho Liệt Sơn thủ lĩnh, cũng là một chuyện tốt!" Đối với điều này Hoa Sam vội vàng lắc tay, sau đó nói!

Sau đó hai người trong lúc tăng bốc lẫn nhau, đã đến bên ngoài một tòa cung điện vô cùng cổ kính, tỏa ra khí tức hằng cổ!

Lúc này, các vệ sĩ ở hai bên cung điện cũng thấy Hoa Sam và Liệt Sơn đang đi về phía cung điện, vội vàng ra tay ngăn cản!

Cung điện mà Phục Hy ở, tên là Nhân Hoàng Cung!

Nhân Hoàng Cung nằm ở trung tâm Nhân Hoàng Điện, là một trong những kiến trúc quan trọng nhất trong Nhân Hoàng Điện!

Toàn bộ Nhân Hoàng Điện khi mới thành lập, đã lấy Nhân Hoàng Cung làm trung tâm, mở rộng ra bốn phía.

Nhân Hoàng Cung vô cùng quan trọng, không chỉ là nơi Nhân Hoàng Phục Hy ở, sau khi Nhân Hoàng Phục Hy sáng lập chế độ quan viên, càng là trung tâm quyền lực của cả Nhân tộc!

Mỗi ngày đều cần xử lý một lượng lớn công việc, mỗi một quyết định đều liên quan đến cả Nhân tộc!

Cho nên Nhân Hoàng Cung cực kỳ quan trọng, canh gác cực kỳ nghiêm ngặt!

Đặc biệt là hiện tại, hắc khí vô danh tác loạn!

Yêu ma bị lây nhiễm khắp nơi gây rối, càng khiến an ninh của Nhân Hoàng Cung được nâng lên cấp cao nhất.

Cho nên chỉ riêng vòng ngoài của Nhân Hoàng Cung, đã có hàng ngàn vệ sĩ có cảnh giới Kim Tiên trở lên trú đóng canh gác!

Càng có tám đội trưởng vệ sĩ cảnh giới Đại La Kim Tiên trấn thủ bốn phương.

Khi Hoa Sam và Liệt Sơn vội vã đi tới, đã thu hút sự chú ý của vệ

sĩ trấn thủ Nhân Hoàng Cung.

Tuy Hoa Sam là trưởng lão Nhân tộc, nhưng hiện tại Nhân Hoàng không có lệnh!

Cho nên trưởng lão cũng không được tùy ý xông vào Nhân Hoàng Cung, huống hồ trong thời điểm đặc biệt, không chỉ không có lệnh của Nhân Hoàng, còn mang theo một người Nhân tộc không rõ lai lịch, đã phạm phải đại kỵ!

Cho nên khi hai người càng đến gần Nhân Hoàng Cung, hai đội trưởng vệ sĩ cảnh giới Đại La Kim Tiên liền lập tức lên tiếng ngăn cản: "Người phía trước là ai, đây là cấm địa!

Không có lệnh của Nhân Hoàng không được đến gần!" Sau khi nghe những lời vô cùng nghiêm khắc của hai Đại La Kim Tiên tỏa ra khí tức lăng lệ, Hoa Sam cũng đột nhiên hiểu ra hành động hiện tại của mình có chút nguy hiểm, lập tức dừng bước!

Liệt Sơn vốn sau khi nghe lời của hai Đại La Kim Tiên kia, đã sinh ra một tia khó chịu!

Khi thấy Hoa Sam kéo mình đột nhiên dừng lại, cuối cùng không nhịn được nói ra: "Hoa trưởng lão, chuyện gì vậy?

Chẳng lẽ chúng ta không thể vào sao?" Hoa Sam nghe xong, một mặt áy náy nói với Liệt Sơn: "Xin lỗi a Liệt Sơn thủ lĩnh, ta sơ suất rồi!

Quá vội vàng, không báo cáo với Nhân Hoàng tin tức ta đã trở về!

Cho nên chỉ có thể phiền Liệt Sơn thủ lĩnh đợi một lát, ta lập tức đi báo cáo!" Liệt Sơn nghe xong, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu!

Sau đó hai người tạm thời tách ra, Hoa Sam sau khi dặn dò Liệt Sơn không nên chạy lung tung, không nên đi quá xa liền lập tức đi báo cáo với Nhân Hoàng Phục Hy.

Nhìn bóng lưng Hoa Sam rời đi, Liệt Sơn hướng ánh mắt về phía Nhân Hoàng Điện náo nhiệt phi thường!

Chương 492

Đã Nhân Hoàng Cung tạm thời không vào được, Nhân Hoàng Phục Hy không gặp được!

Vậy chỉ đành tìm hiểu tình hình Nhân Hoàng Điện trước, xem xem trung tâm Nhân tộc và bộ lạc có gì khác nhau.

Còn về việc khi nào Hoa Sam trở về, Liệt Sơn tin rằng Hoa Sam nhất định có cách tìm được mình, hoặc là lúc đó mình ở đây đợi là được.

Cho nên Liệt Sơn sau khi tách ra với Hoa Sam, liền đi lang thang trong Nhân Hoàng Điện!

Đi lang thang, thực ra cũng chỉ lượn lờ quanh Nhân Hoàng Cung!

Dù sao Nhân Hoàng Cung là nơi trung tâm nhất của Nhân tộc.

Xung quanh đó liền tập trung những bộ phận tinh hoa nhất của Nhân tộc, không chỉ có Nhân tộc Thánh Điện lừng lẫy đại danh, cũng có rất nhiều nơi có lịch sử và truyền thuyết vô cùng đậm đặc.

Liệt Sơn chỉ lượn lờ gần đó, đã có thể cảm nhận được không khí lịch sử nồng hậu, và nội tình sâu sắc của Nhân tộc!

Khi Liệt Sơn đang đi lang thang trong Nhân Hoàng Điện, Hoa Sam cũng đã báo cáo tin tức mình trở về đến tay Phục Hy.

Phục Hy xem xong, vui mừng lập tức triệu kiến!

Trong một căn phòng trang trí vô cùng đơn giản, nhưng lại tỏa ra khí tức vô cùng bất phàm, Phục Hy tiếp kiến Hoa Sam!

Vừa thấy Hoa Sam Phục Hy liền không thể chờ đợi được mà hỏi: "Tình hình thế nào?" Hoa Sam nghe lời của Phục Hy, vội vàng đáp lại:

"Tình hình đúng như ngài đã nói, bộ lạc Khương thị quả thực gặp phải sự tấn công của hắc khí thần bí và những kẻ bị lây nhiễm kia!

Tổn thất vô cùng nặng nề, nhưng khi ta đến!

Họ về cơ bản đã dẹp sạch hắc khí và những kẻ bị lây nhiễm.

Tái thiết bộ lạc đã bắt đầu, về cơ bản đã hoàn thành!" Sau khi nghe tin tức mà Hoa Sam nói, Phục Hy không khỏi thở phào một hơi, có chút nhẹ nhõm nói: "Ừm, xem ra thủ lĩnh của bộ lạc Khương thị thật có bản lĩnh!

Có thể giải quyết được nguy cơ khiến ta đau đầu không thôi." Sau đó hai người bàn bạc về những vấn đề mấu chốt trong đó, ví dụ như quy mô tấn công của hắc khí và những kẻ bị lây nhiễm, đối phó như thế nào v.v.!

Sau khi Hoa Sam dựa vào tình hình mình hiểu biết để trả lời từng câu một, Phục Hy cuối cùng cũng hài lòng gật đầu!

Xem ra thủ lĩnh của bộ lạc Khương thị, Liệt Sơn, thật có bản lĩnh, có thể giải quyết được mối đe dọa từ hắc khí và những kẻ bị lây nhiễm!

Sau khi tìm hiểu một vài tình trạng cơ bản, cũng như tu vi cảnh giới của Liệt Sơn, Phục Hy cảm thấy Liệt Sơn này có thể giao phó trọng trách, bèn quyết định tự mình xem xét, tự mình khảo nghiệm một phen.

Nếu thật sự giống như những gì Hoa Sam nói, vậy Phục Hy nhất định sẽ trọng dụng Liệt Sơn!

Cho nên, sau khi đã có suy nghĩ của mình, Phục Hy phân phó: "Theo như ngươi nói, Liệt Sơn này quả thực ưu tú!

Nhưng chỉ dựa vào lời nói suông, không đủ để đưa ra kết luận!

Đã hắn đi cùng ngươi đến đây, vậy thì gặp mặt một lần!

Xem xem hắn có thật sự ưu tú như ngươi nói không, rồi hãy đưa ra kết luận." Hoa Sam nghe lời của Phục Hy, lập tức lộ ra một nụ cười!

Sau đó vội vàng gật đầu, sau đó dưới sự ra hiệu của Phục Hy, cung kính rời khỏi Nhân Hoàng Cung!

Nhưng khi Hoa Sam một mặt hưng phấn quay trở lại nơi đứng trước đó, lại phát hiện không một bóng người!

Liệt Sơn vốn nên ở đó chờ đợi, không biết đã đi đâu. "Chết rồi!" Hoa Sam thấy vậy trong lòng thầm kêu một tiếng không hay, sau đó vội vàng tìm kiếm khắp nơi!

Sau đó tại bên ngoài Nhân tộc Thánh Điện, đã tìm được Liệt Sơn.

Khi Hoa Sam hối hả chạy đến Nhân tộc Thánh Điện, Liệt Sơn đang hứng khởi muốn tham quan một điện đường thờ phụng sư bá của mình.

Ngay khi sắp bước vào Nhân tộc Thánh Điện, giọng nói có chút gấp gáp của Hoa Sam vang lên: "Liệt Sơn thủ lĩnh, cuối cùng cũng tìm được ngài rồi!

Nhân Hoàng Phục Hy đã đồng ý gặp ngài, thời gian không còn nhiều, chúng ta phải tranh thủ thời gian rồi!" Liệt Sơn nghe xong, cũng lập tức ý thức được sự nghiêm trọng của chuyện này!

Sau đó từ bỏ việc chiêm ngưỡng sự tích của sư bá, đi theo Hoa Sam một mạch vội vã đến Nhân Hoàng Cung.

Lúc này bước chân của Liệt Sơn rất gấp, về cơ bản giống như lần đầu tiên!

Thần sắc cũng có tâm tình tương tự, và lần đầu tiên cũng rất giống

nhau.

Nhưng điều thay đổi so với lần đầu tiên là, khi dần dần đến gần, các vệ sĩ phụ trách canh gác gần Nhân Hoàng Cung không hề phát ra bất kỳ tiếng động nào.

Thậm chí các vệ sĩ phụ trách kiểm soát việc ra vào cổng lớn của Nhân Hoàng Cung sau khi thấy Hoa Sam, liền yên lặng mở cổng cung, để Liệt Sơn đi vào.

Cũng là căn phòng cổ kính và tràn đầy uy nghiêm đó, trên mặt Phục Hy lộ ra nụ cười ôn hòa về cơ bản giống như trước đó.

Nhưng hai người đứng đối diện, thần sắc lại không nhẹ nhõm như ông!

Ngược lại có vẻ có chút nghiêm túc, nhìn hai người vô cùng nghiêm túc, Phục Hy mỉm cười nói: "Không cần nghiêm túc như vậy, thả lỏng một chút!" Nhưng thần sắc Liệt Sơn và Hoa Sam không hề thả lỏng, ngược lại càng thêm kiên định.

Phục Hy thấy vậy cười một tiếng, sau đó liền không còn yêu cầu họ cố ý thả lỏng nữa.

Phục Hy sau khi đánh giá Liệt Sơn một vòng, mở miệng hỏi: "Nguy cơ của Nhân tộc hiện tại chắc hẳn ngươi cũng đã rõ một hai, ngươi có sách lược giải quyết nào không?" Câu nói này rất thẳng thắn, bỏ qua một vài lời nói vô bổ không có tác dụng, trực tiếp nói ra những gì trong lòng mình.

Liệt Sơn nghe xong, lại khẽ lắc đầu, thần sắc nghiêm túc trả lời: "Thưa Nhân Hoàng, điểm này có lẽ ngài đã hiểu lầm rồi!

Bởi vì ta trước đó tu luyện ở Tam Tiên Đảo, vừa mới xuống núi trở về Nhân tộc không quá mấy tháng.

Cho nên đối với một vài chuyện trong Nhân tộc, cũng không biết

rõ!

Mong Nhân Hoàng lượng thứ!" Phục Hy nghe xong trước tiên sững sờ, sau đó liền kinh ngạc nhìn Liệt Sơn!

Đồng thời trong lòng đại kinh: "Lại là đệ tử Tam Tiên Đảo!

Xem miêu tả của hắn hẳn là đệ tử mới thu của một vị sư thúc nào đó, vậy thì càng tốt rồi!" Sau cơn kinh ngạc ngắn ngủi, trên mặt Phục Hy hiện ra nụ cười nhàn nhạt!

Dù sao cũng là đệ tử Tam Tiên Đảo, tuy hiện tại Phục Hy quý là Nhân Hoàng, liên hệ giữa ông và Tam Tiên Đảo về cơ bản đã đứt.

Nhưng thân phận đệ tử của ông thì trước sau cũng không thay đổi được, Phục Hy cũng không muốn thay đổi!

Cho nên khi biết được Liệt Sơn có thể là sư đệ của mình, không chỉ lộ ra nụ cười mà còn nhiệt tình hơn rất nhiều!

Nhưng Hoa Sam và Liệt Sơn đối với việc Phục Hy đột nhiên lộ ra nụ cười, cảm thấy có chút bất ngờ!

Không khỏi nhìn nhau một cái, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra vẻ vô cùng kinh ngạc.

Phục Hy cũng chú ý đến trạng thái hiện tại của mình, bèn giải thích: "Nguyên lai Liệt Sơn thủ lĩnh học đạo ở Tam Tiên Đảo, ta cũng là đệ tử Tam Tiên Đảo!

Xem ra chúng ta là sư huynh đệ." Thực ra Phục Hy giải thích hay không cũng được, dù sao ông quý là Nhân Hoàng!

Trong Nhân tộc không ai dám chất vấn.

Nhưng xem xét đến thân phận sư đệ của Liệt Sơn, một lời giải thích nho nhỏ cũng có thể chấp nhận được!

Nhưng một lời giải thích chỉ vài câu nói, lại khiến Hoa Sam và

Liệt Sơn chấn kinh không thôi.

Chương 493

Phục Hy học đạo ở Tam Tiên Đảo là chuyện của không biết bao nhiêu năm trước, đặc biệt là sau khi Khổng Tuyên thành thánh, và Phục Hy trở thành Nhân Hoàng, vì nhiều nguyên nhân khác nhau mà giao lưu giữa Phục Hy và Tam Tiên Đảo cũng ít đi rất nhiều.

Cho nên ngoài một vài trưởng lão và thủ lĩnh lâu năm, cũng chỉ có một vài người vô cùng thân cận mới biết được Phục Hy từng là đệ tử của Khổng Tuyên thánh nhân.

Thế nên một câu nói ngắn gọn, lại mang đến sự chấn động vô cùng lớn!

Hóa ra không chỉ, Nhân Hoàng Phục Hy đều có quan hệ với Tam Tiên Đảo!

Quan hệ rất sâu.

Còn về Liệt Sơn, thì lại càng không ngờ!

Cộng chủ của các bộ lạc Nhân tộc, người nắm quyền hiện tại của Nhân tộc, Phục Hy, lại là sư huynh của mình!

Hiện tại có thêm một tầng quan hệ sư huynh đệ, quan hệ giữa Phục Hy và Liệt Sơn nhanh chóng được nâng cao!

Phục Hy trước đó tuy tán thưởng Liệt Sơn, nhưng có chút lo ngại!

Nhưng khi biết hắn là đệ tử Tam Tiên Đảo, tia lo ngại cuối cùng trong lòng đã sớm tan thành mây khói.

Có thể nói hiện tại Liệt Sơn trong lòng Phục Hy, độ tin cậy vô cùng cao!

Thậm chí còn cao hơn cả Hoa Sam đứng bên cạnh một đoạn dài.

Sau khi nhận nhau với Liệt Sơn, và trò chuyện một vài chuyện về Tam Tiên Đảo, Phục Hy cuối cùng cũng nói đến chuyện chính! "Đã Liệt Sơn sư đệ, đối với cục diện hiện tại có chút không hiểu rõ!

Vậy ta tự mình nói cho ngươi nghe.

Nhân tộc hiện tại nội ưu ngoại hoạn, có nguy cơ vô cùng nghiêm trọng!

Nếu xử lý không tốt, e rằng sẽ bùng phát tai nạn không thể cứu vãn." Khi nói chuyện chính sự, vẻ mặt Phục Hy trong nháy mắt nghiêm túc hơn rất nhiều!

Vừa mở miệng, đã khiến Hoa Sam và Liệt Sơn có chút trở tay không kịp.

Bởi vì chuyện mà Phục Hy nói thật sự có chút nghiêm trọng, nếu những gì Phục Hy nói đều là thật, vậy cục diện mà Nhân tộc phải đối mặt nhất định vô cùng hung hiểm.

Nhìn hai người có chút kinh ngạc, Phục Hy liếc mắt một cái liền biết họ có chút không tin, liền trực tiếp nói: "Những chuyện này có thể các ngươi sẽ có chút không tin, nhưng sự thật là như vậy, ta cũng không cần phải lừa các ngươi!" Sau khi nghe Phục Hy nói như vậy, Hoa Sam và Liệt Sơn mới cuối cùng hoàn hồn, sau đó thần sắc vô cùng nghiêm túc gật đầu!

Quả thực sau khi hoàn hồn từ cơn chấn kinh ban đầu, cẩn thận suy nghĩ lại lời của Phục Hy thật sự vô cùng chân thực!

Dù sao Phục Hy là Nhân Hoàng, đối với tình hình Nhân tộc hiểu như lòng bàn tay, và dựa vào quan hệ giữa ông và Liệt Sơn, tuyệt đối sẽ không lừa gạt trong chuyện này.

Sau khi thấy vẻ mặt của mọi người đều trở nên nghiêm túc, Phục Hy tiếp tục nói: “Bên ngoài, ngoài các đại thế lực Hồng Hoang ra!

Gần đây đột nhiên xuất hiện hắc khí, cùng với những tộc nhân và sinh linh bị hắc khí lây nhiễm đã gây ra ảnh hưởng vô cùng trọng đại đến an toàn của Nhân tộc.

Bên trong, vì Nhân tộc khuếch trương quá nhanh, lượng lớn nhân khẩu bỗng chốc tăng vọt!

Áp lực lương thực rất lớn, các vấn đề an toàn cũng nổi lên không ngừng.

Lại thêm việc bên trong Nhân tộc hiện tại cũng bùng phát hắc khí, càng khiến cho Nhân tộc vốn đã yếu ớt lại thêm họa trên họa." Phục Hy dùng những lời lẽ vô cùng ngắn gọn để trình bày các vấn đề nội bộ cũng như những khó khăn mà Nhân tộc đang phải đối mặt.

Đương nhiên trên thực tế, vấn đề mà Nhân tộc gặp phải còn phức tạp hơn nhiều, nhưng vì nhiều nguyên nhân khác nhau mà Phục Hy không nói chi tiết, chỉ nói một cách đại khái!

Nhưng chỉ cần nghe qua, cũng đủ khiến Hoa Sam và Liệt Sơn nhíu mày không thôi!

Nhìn hai người đang chau mày, Phục Hy chân thành nói: "Hiện tại là thời khắc then chốt của Nhân tộc, tương lai Nhân tộc sẽ huy hoàng, nhưng hiện tại đang có một kiếp nạn vô cùng lớn cản trở bước tiến của Nhân tộc.

Một khi Nhân tộc vượt qua được kiếp nạn này, vậy thì sự phát triển trong tương lai chắc chắn sẽ đột phá mạnh mẽ!

Có thể mang thế thống nhất Hồng Hoang!

Nhưng nếu không vượt qua được, thì sự phồn hoa bề ngoài của Nhân tộc hiện tại sẽ như bọt nước trong gương, có thể tan vỡ bất cứ lúc nào.

Vì vậy, ta mới ủy thác cho Hoa Sam trưởng lão tìm kiếm người

hiền tài, để cùng ta và Nhân tộc gánh vác lo âu!

Liệt Sơn!

Ngươi có bằng lòng cùng ta chung tay, kiến tạo một tương lai huy hoàng tốt đẹp cho Nhân tộc không?" Cùng lúc đó, một luồng ảnh hưởng không rõ đột nhiên giáng xuống, trực tiếp can thiệp vào lựa chọn của tất cả mọi người có mặt!

Liệt Sơn vốn trong lòng còn có chút do dự, đột nhiên trở nên kiên định!

Tuy không biết vì sao, nhưng trong lòng y cảm thấy nên cùng Phục Hy chung tay, kiến tạo một tương lai tốt đẹp!

Ngay cả Hoa Sam ở bên cạnh cũng bị ảnh hưởng bởi sự can nhiễu không rõ đó, kiên quyết đứng về phía Phục Hy.

Thân là Nhân Hoàng Phục Hy, vào lúc bị luồng ảnh hưởng không rõ kia can nhiễu, khí vận kim long của Nhân tộc bàng bạc ẩn chứa trong cơ thể y khi cảm nhận được luồng ảnh hưởng đó liền có chút không vui!

Phát ra một tiếng gầm giận dữ chấn động tâm linh.

Đương nhiên vì tính đặc thù của khí vận kim long Nhân tộc, ngoài Phục Hy ra, chỉ có Liệt Sơn mơ hồ nghe thấy một tiếng long ngâm.

Nhưng dưới sự ảnh hưởng của một loại can nhiễu nào đó, y đã tự nhiên bỏ qua nó.

Phục Hy sau khi nghe thấy tiếng long ngâm đó, sắc mặt hơi thay đổi!

Sau đó lén lút nhìn lên bầu trời với vẻ kiêng dè, đồng thời nội tâm không ngừng biến đổi, dường như đang suy tính điều gì đó.

Ở một nơi mà không ai có thể nhìn thấy, khí vận kim long tượng

trưng cho Nhân tộc đang tỏa ra uy thế bàng bạc vô cùng, nhe nanh múa vuốt nhìn về phía hai bóng người!

Tuy khí vận kim long tỏa ra uy thế kinh khủng, nhưng dường như lại vô cùng sợ hãi hai người trước mặt!

Mặc dù rõ ràng có sức mạnh cường đại, nhưng lại không dám tiến lên một bước.

Sau khi khí vận kim long và hai bóng người kia giằng co một lát, khí thế của khí vận kim long liền suy yếu đi!

Tuy rằng nhìn qua nó là kẻ mạnh nhất trong ba bên, nhưng nó biết hai người trước mắt mới là đại nhân vật chân chính, là trùm cuối của thế giới Hồng Hoang!

Đừng thấy nó có vẻ mạnh mẽ uy phong, một khi chọc giận hai vị đại nhân này, việc thu thập nó chỉ là chuyện trong chốc lát.

Sau khi khí vận kim long lùi bước, một trong hai bóng người lộ ra một nụ cười, nhẹ nhàng nói: "Con rồng nhỏ thích lo chuyện bao đồng, cứ yên ổn ở đây đi!" Sau đó một luồng bạch quang lóe lên, khí vận kim long mạnh mẽ vô song liền bị luồng bạch quang đó giam cầm!

Sau khi tiện tay giải quyết khí vận kim long, hai bóng người bình thường dần dần biến mất trong thế giới này, sau đó thế giới này bắt đầu sụp đổ, cuối cùng trực tiếp hóa thành bụi bặm hỗn độn.

Phục Hy và Liệt Sơn đương nhiên không biết rằng trong một không gian không rõ, một cuộc giao tranh liên quan đến tương lai đã kết thúc.

Lúc này, y đang đưa ra một quyết định liên quan đến tương lai!

Liệt Sơn sau khi suy nghĩ, đã quyết định chấp nhận lời thỉnh cầu của Phục Hy!

Gia nhập phe Phục Hy, gánh vác lo âu cho Nhân tộc!

Sau khi nhận được câu trả lời của Liệt Sơn, Phục Hy vô cùng vui mừng!

Chương 494

Sau đó liền ngay lập tức giao cho Liệt Sơn một nhiệm vụ vô cùng khẩn cấp!

“Liệt Sơn, đã như vậy ngươi đã chọn gia nhập!

Vậy thì hãy hành động ngay lập tức, ở đây có một nhiệm vụ vô cùng khẩn cấp, ta thấy rất hợp với ngươi!

Ngươi xem xét thử xem.” Sau khi vui mừng, Phục Hy liền lập tức sắp xếp!

Liệt Sơn nghe xong thì ngẩn người, sau đó liền tiếp nhận thông tin mà Phục Hy truyền đến.

Ra là, Phục Hy hy vọng Liệt Sơn có thể giải quyết vấn đề hắc khí!

Hy vọng Liệt Sơn có thể tìm ra một phương pháp cứu vớt hàng tỷ tộc nhân.

Liệt Sơn sau khi xem qua liền lập tức hiểu được tầm quan trọng của sự việc mà Phục Hy ủy thác!

Liền không chút do dự mà đáp ứng.

“Việc này tuy nan giải, nhưng Liệt Sơn nhất định sẽ nỗ lực hoàn thành nhiệm vụ!” Phục Hy nghe xong thì vô cùng vui mừng, trực tiếp nói: “Tốt, hy vọng ngươi có thể lên đường sớm nhất có thể!

Mau chóng tìm ra phương pháp giải quyết, để cho hàng tỷ tộc nhân đang bị đe dọa có một chiếc ô bảo vệ vững chắc!” … Sáng sớm ngày thứ hai, Liệt Sơn tỉnh dậy trong một căn phòng mà Phục Hy đã sắp xếp.

Nhìn bầu trời mây đen giăng kín ngoài cửa sổ, tâm trạng của Liệt

Sơn vô cùng nặng nề.

Mây đen dày đặc trên trời giống như những khó khăn mà Nhân tộc đang gặp phải, đè nặng lên Nhân tộc khiến họ không thể thở nổi.

Vì để mau chóng mang lại một tương lai tươi sáng cho Nhân tộc, vì để mau chóng để Nhân tộc có thể tận hưởng ánh nắng ấm áp đó!

Liệt Sơn quyết định, xuất phát ngay lập tức!

Cùng với mười mấy thị vệ và tùy tùng, Liệt Sơn đã bắt đầu một cuộc hành trình dài đằng đẵng!

Trên hành trình này chắc chắn sẽ không thuận buồm xuôi gió, chắc chắn sẽ đầy rẫy những ma nạn và nguy hiểm.

Nhưng chỉ cần Liệt Sơn có niềm tin tất thắng, thì y có thể đối kháng với mọi gian nan hiểm trở, cuối cùng thuận lợi hoàn thành sứ mệnh và chức trách thiêng liêng mà Nhân Hoàng Phục Hy đã giao phó.

Muốn giải quyết hắc khí, nhất định phải hiểu rõ hắc khí rốt cuộc là thứ gì!

Vận hành ra sao, sinh ra như thế nào.

Vì vậy mục tiêu đầu tiên của Liệt Sơn, chính là nơi gần nhất có thể sản sinh ra hắc khí!

Thật trùng hợp, cách đại bản doanh của Nhân tộc không xa, chỉ vài triệu cây số có một bộ lạc nhỏ, đã xuất hiện dấu vết của hắc khí.

Liệt Sơn sau khi nhận được tin tức này, liền lập tức dẫn thủ hạ đến điều tra!

Sau đó phát hiện quả thực có tồn tại hắc khí, nhưng muốn làm rõ hắc khí rốt cuộc là thứ gì, lại là một việc vô cùng gian nan. … Thời gian như thoi đưa, chớp mắt đã qua!

Trong nháy mắt, đã tròn một năm kể từ khi Liệt Sơn rời khỏi Nhân

Hoàng Điện!

Trong một năm này, Liệt Sơn cùng các trợ thủ của mình đã bôn ba khắp nơi, muốn tìm hiểu bản chất của hắc khí!

Chỉ đáng tiếc, đám hắc khí thần bí đó dường như ẩn chứa một bí mật to lớn!

Dù Liệt Sơn thử thăm dò thế nào, dù Liệt Sơn dùng phương pháp gì cũng không thể mở ra được nội tâm của hắc khí, thực sự hiểu được hắc khí!

Trong một thời gian, y rơi vào bế tắc!

Không có chút tiến triển nào, công việc dường như đã dừng lại!

Liệt Sơn bất đắc dĩ, nhưng lại không có bất kỳ biện pháp nào để giải quyết tình thế khó khăn trước mắt.

Chỉ có thể trở về Tam Tiên Đảo, cầu cứu sư tôn của mình!

Phục Hy khi biết tin Liệt Sơn muốn trở về Tam Tiên Đảo cầu cứu, trước tiên im lặng một lúc rồi sau đó gật đầu đồng ý.

Sau đó, Liệt Sơn bắt đầu cuộc hành trình dài!

Không ngừng nhảy vọt không gian, không ngừng dịch chuyển phi hành!

Sau khi gấp rút lên đường, Liệt Sơn cuối cùng đã trở lại Đông Hải nơi Tam Tiên Đảo tọa lạc, mở kết giới bảo vệ và gặp được Thái Ất chân nhân.

Sau khi gặp Thái Ất chân nhân, Liệt Sơn trước tiên ngẩn người!

Sau đó vội vàng cung kính hành lễ, rồi theo Thái Ất chân nhân trở về cung điện của người.

Sau khi trở về cung điện vừa xa hoa vừa trang nghiêm đó, Liệt Sơn

liền không thể chờ đợi được nữa mà kể hết những khó khăn mình gặp phải cho Thái Ất chân nhân nghe.

Thái Ất chân nhân sau khi nghe xong, vẻ mặt vẫn luôn mỉm cười, dáng vẻ đầy tự tin!

Sau đó chậm rãi nói: "Vấn đề ngươi gặp phải vi sư đã biết, chuyện này nói khó cũng khó, nói đơn giản cũng đơn giản!

Muốn giải quyết hắc khí Hồng Hoang đang hoành hành, nhất định phải hiểu rõ cấu tạo cụ thể của hắc khí!

Mới có thể tìm ra điểm yếu của nó, đưa ra những bố trí có tính nhắm đến." Sau khi nghe những lời của Thái Ất chân nhân, Liệt Sơn bất giác gật đầu!

Nhưng lại quay trở lại vấn đề ban đầu, y căn bản không thể nào hiểu được thứ khí thể màu đen đó.

Ngay khi Liệt Sơn định nói gì đó, thì lời của Thái Ất chân nhân đã cắt ngang: "Về lai lịch của hắc khí, vi sư cũng biết một hai!" Liệt Sơn nghe xong, lập tức lộ ra vẻ vui mừng rồi vội vàng nhìn về phía Thái Ất chân nhân.

"Lai lịch của hắc khí, có liên quan rất lớn đến Nhân tộc!

Nghe nói, đó là do Thiên Đạo cố tình sắp đặt, để khảo nghiệm chúng sinh Hồng Hoang!" Liệt Sơn sau khi nghe nói là do Thiên Đạo khống chế, lập tức kinh ngạc đứng bật dậy!

Dù sao tin tức này thực sự quá sốc, bởi vì hắc khí bao phủ toàn bộ Hồng Hoang.

Khắp nơi trong Hồng Hoang đều tràn ngập hắc khí, số lượng sinh linh, bất kể là Nhân tộc hay các sinh linh khác chết vì hắc khí, tuyệt đối là một tổn thất khó có thể đong đếm.

Bây giờ lại có một người mà y tuyệt đối tin tưởng nói rằng, tổn thất trọng đại của Hồng Hoang đều bắt nguồn từ kẻ chưởng khống Hồng Hoang là Thiên Đạo!

Tin tức hoang đường như vậy, làm sao khiến người ta tin được?

Nhưng, nếu là từ miệng sư tôn nói ra thì lại khác!

Mặc dù hiện tại sư tôn chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh, theo lý mà nói không thể nào tiếp xúc được với chuyện cơ mật như vậy.

Nhưng đừng quên sư tổ của Liệt Sơn là Nguyên Thủy, Nguyên Thủy Thiên Tôn lừng lẫy đại danh!

Trong Hồng Hoang, hiệu lệnh của Nguyên Thủy vừa ra, không ai dám không theo!

"Hiện tại Nhân tộc nói riêng và chúng sinh Hồng Hoang nói chung, đều đang bị bao phủ trên một bàn cờ vô hình!

Có vô số bàn tay đen đang thừa cơ hành động, để đạt được mục đích của mình.

Chương 495

Vì vậy Liệt Sơn, muốn giải quyết hắc khí thì phải giải quyết...

Nhưng thực lực của Thiên Đạo quá mạnh, nếu như thực lực của sư tôn ngươi mà đối kháng với nó, quả thực là tìm chết!" Liệt Sơn nghe xong, có chút mờ mịt gật đầu!

Lúc này trong đầu y vô cùng hỗn loạn, lại thêm áp lực gần đây quá lớn, dù Liệt Sơn có cảnh giới Đại La Kim Tiên cũng có chút không chịu nổi.

Thái Ất chân nhân cũng thấy được áp lực to lớn của y, nhẹ giọng an ủi: "Liệt Sơn, không cần phải như vậy!

Đây là đại thế của Hồng Hoang, không phải ý chí cá nhân có thể thay đổi được." … Trong Thuận Thiên Đại Điện ở Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy đang ngồi xếp bằng trên ngọc sàng nhìn Thái Ất ở phía dưới, nhẹ giọng hỏi: "Ngươi gặp phải vấn đề khó khăn rồi sao?" Thái Ất chân nhân nghe xong, vội vàng đáp lại: "Đúng là có một vấn đề khó, liên quan đến Nhân tộc và Thiên Đạo!" Nguyên Thủy nghe xong, mỉm cười nói: "Nhân tộc và Thiên Đạo?

Chắc là chuyện gần đây?" Thái Ất chân nhân nghe xong, vội vàng trả lời: "Sư tôn thánh minh, đúng là liên quan đến chuyện hiện tại!" Nguyên Thủy nghe xong, lộ ra một nụ cười khó hiểu!

Sau đó, liền nói ra một số nội tình lúc trước: "Hiện tại Hồng Hoang có người lấy thiên địa làm bàn cờ, lấy chúng sinh làm quân cờ!

Ngoài hai người chơi cờ ra, còn có một số người đứng xem.

Chuyện của Nhân tộc, có liên quan đến bàn cờ thiên địa!

Ngươi không cần quản, Liệt Sơn tự sẽ có phương pháp giải

quyết.” Sau khi có mệnh lệnh của Nguyên Thủy, Thái Ất chân nhân mặc dù có nhiều thắc mắc nhưng cũng chỉ có thể gác lại toàn bộ.

Ngày thứ hai, sau khi biết được ý của Nguyên Thủy từ Thái Ất chân nhân, Liệt Sơn vẫn luôn vô cùng mờ mịt!

“Nhưng không thể được, trạng thái như vậy căn bản không thể hoàn thành nhiệm vụ!

Thôi được, nể tình ngươi là đồ tôn của ta, bản tọa sẽ giúp một tay vậy!” Trạng thái của Liệt Sơn đã bị Nguyên Thủy nhìn thấy!

Nguyên Thủy sau khi suy nghĩ liền nhàn nhạt nói.

Sau đó, trong đầu Liệt Sơn đột nhiên lóe lên một tia linh quang!

Hắc khí có thể lây nhiễm cho sinh linh, vậy có nghĩa là hắc khí có lẽ là một loại virus hoặc bệnh tật.

Chỉ cần tìm ra phương pháp chữa trị, là có thể tìm ra cách giải quyết!

Phương pháp này vừa xuất hiện, liền được Liệt Sơn khắc sâu trong tâm trí!

Hiện tại trong đầu y chỉ có một ý nghĩ, đó là tìm kiếm dược vật chữa trị hắc khí!

Nhưng thế giới Hồng Hoang không giống như hiện đại, vạn vật đều ở trong trạng thái nguyên thủy!

Mặc dù có sự tồn tại của sức mạnh siêu phàm của tiên nhân, bị thương có thể nhanh chóng hồi phục.

Nhưng vết thương mà họ phải chịu, cũng không phải là vết thương bình thường!

Vì vậy dưới tác dụng tương hỗ của cả hai, thời gian để người bị thương hồi phục cũng không khác biệt quá nhiều so với thời gian hồi

phục ở Trái Đất kiếp trước.

Tuy có chênh lệch về thời gian, nhưng đối với người bị thương thì chút thời gian đó có thể bỏ qua!

Vì vậy một bên chúng sinh Hồng Hoang phải chịu sự giày vò của bệnh tật, một bên y dược lại không có chút tiến triển nào.

Hiện tại, sau khi được Nguyên Thủy cố ý điểm hóa!

Liệt Sơn cuối cùng đã tìm ra một phương pháp có vẻ hoang đường nhưng thực tế khả thi.

Sau khi có được phương pháp mình cần, Liệt Sơn nhanh chóng cáo biệt Tam Tiên Đảo, trở về Nhân tộc!

Sau khi đem thông tin thu được kể lại cho Phục Hy một lượt!

Phục Hy nghe xong cảm thấy có chút hoang đường.

Nhưng hiện tại cũng không có phương pháp nào tốt hơn, chi bằng cứ thử xem sao!

Theo tình thế ngày càng nghiêm trọng, Phục Hy cũng ngày càng sốt ruột!

Vì vậy đối với phương pháp gần như hoang đường này, Phục Hy đã bày tỏ sự ủng hộ.

Sau khi có được sự ủng hộ của Phục Hy, Liệt Sơn liền bắt đầu đi khắp toàn bộ Nhân tộc!

Đồng thời tìm kiếm dược vật có thể chữa trị hắc khí.

Cứ như vậy, dưới sự nhắc nhở có chủ ý của Nguyên Thủy, một công việc vĩ đại nhưng cũng vô cùng gian khổ đã được Liệt Sơn đích thân triển khai.

Lúc đầu, Liệt Sơn không có bất kỳ manh mối nào về dược vật!

Thậm chí không biết dược vật là gì?

Trông như thế nào mới có tác dụng.

Kể từ khi Liệt Sơn tiếp nhận mệnh lệnh hoặc là thỉnh cầu của Phục Hy, liền bước lên con đường tìm kiếm dược vật giải quyết hắc khí.

Về dược vật, Liệt Sơn hoàn toàn không biết, không có bất kỳ ấn tượng nào!

Vì vậy lúc đầu, Liệt Sơn không có một chút manh mối nào, không biết bắt đầu từ đâu.

Nhưng tuy Liệt Sơn không biết gì về dược vật, nhưng đối với luyện đan thuật lại có chút tâm đắc!

Khi học đạo ở Tam Tiên Đảo, ngoài việc học tập chính thống đại đạo hằng ngày!

Cảm ngộ thiên địa pháp tắc ra, Liệt Sơn cũng thích học một số thứ khác ngoài đạo pháp.

Luyện đan, luyện khí cho đến trận pháp Liệt Sơn đều có liên quan!

Mặc dù còn xa mới đạt đến trình độ của sư thúc truyền thụ kiến thức cho y!

Nhưng vận dụng nguyên lý đơn giản, luyện chế một số đan dược đơn giản, luyện chế một số linh khí, bố trí một hai trận pháp đơn giản thì vẫn nằm trong tầm tay.

Vì vậy khi Liệt Sơn hiểu ra, hắc khí có thể là một loại bệnh tật!

Ngoài dược vật ra, luyện đan cũng là thứ đầu tiên xuất hiện trong đầu Liệt Sơn.

Nhưng không biết vì sao, trong cõi u minh có một luồng can nhiễu không tên trực tiếp ngăn cản Liệt Sơn dựa vào luyện đan thuật, trực

tiếp khiến y bỏ qua phương pháp luyện chế đan dược cũng có thể chữa trị.

Nhưng, tuy Liệt Sơn không định sử dụng luyện đan thuật để giải quyết vấn đề trước mắt!

Nhưng hai thứ này có một số điểm chung, đều cần một số dược liệu và linh vật!

Liệt Sơn đương nhiên coi dược vật là một loại của luyện đan!

Sau đó, liền bắt đầu thử nghiệm.

Đáng tiếc, không ngoài dự đoán, đã thất bại!

Liệt Sơn mặt đầy tro bụi, ngồi xếp bằng trên mặt đất yên lặng suy ngẫm về thất bại vừa rồi!

“Không có lý do gì cả!

Chương 496

Dược vật và luyện đan có nhiều điểm tương đồng, dược vật lẽ ra cũng phải gần giống với luyện đan!

Sao có thể không được chứ?" Liệt Sơn tự lẩm bẩm, vẻ mặt đầy khó hiểu!

Đồng thời trong lòng có một tia thất vọng.

Sau khi suy nghĩ thêm một lúc, Liệt Sơn cảm thấy hiện tại do nhiều lần thất bại, tâm cảnh bất ổn, không còn thích hợp để tiếp tục thử nghiệm, chi bằng ra ngoài giải khuây, biết đâu sẽ có thu hoạch bất ngờ.

Ý nghĩ ra ngoài giải khuây vừa xuất hiện, Liệt Sơn cũng không thể kìm nén được nữa!

Bèn quyết định làm theo, dù sao nếu cứ tiếp tục kìm nén, tinh thần không được thả lỏng, cứ tiếp tục căng thẳng như vậy e rằng sẽ xảy ra vấn đề lớn!

Cách Nhân Hoàng Điện không xa, có một khu rừng rậm rộng lớn!

Trong rừng rậm, sinh sống hàng tỷ sinh linh.

Khu rừng này vốn tồn tại một tộc quần yêu tộc đông đảo, nhưng vì quá gần trung tâm Nhân tộc!

Vào thời điểm Nhân tộc đại hưng, đã bị Nhân tộc trấn áp mạnh mẽ.

Hiện tại trong khu rừng này, không thấy một yêu thú nào có cảnh giới Kim Tiên trở lên, vô cùng an toàn!

Vì vậy đây là nơi nghỉ ngơi của một số bộ lạc Nhân tộc gần đó.

Liệt Sơn đi trong rừng rậm, nhìn những tán cây xanh tươi tràn đầy sức sống xung quanh, tâm trạng vốn u uất và thần kinh căng thẳng cũng dần dần thả lỏng.

Ngay khi tâm trạng Liệt Sơn đang tốt lên, định tiếp tục đi sâu vào rừng rậm!

Một tiếng kêu thảm thiết đã thu hút sự chú ý của Liệt Sơn.

Tiếng kêu thảm thiết đó, không phải là tiếng người!

Mà là tiếng kêu của một con yêu thú bị thương.

Một con thú lông xù, toàn thân trắng như tuyết đang đau đớn nhìn móng vuốt bị thương của mình, đồng thời nghiền nát một cây thực vật ở gần đó rồi nhẹ nhàng đắp lên vết thương.

Liệt Sơn thấy cảnh này, có chút kinh ngạc!

Vẻ mặt vốn không để tâm cũng dần trở nên ngưng trọng.

Con yêu thú không rõ tên đó sau khi đắp thực vật không rõ tên lên vết thương, lập tức phát ra tiếng kêu đau đớn!

Nhưng trong vẻ mặt đau đớn đó, lại hiện lên một tia kiên định.

Liệt Sơn thấy vậy, cảm thấy vô cùng thú vị!

Bèn ẩn đi thân hình của mình, âm thầm quan sát động tĩnh của con yêu thú này.

Sau đó trong mấy ngày, con yêu thú không rõ tên này vẫn luôn nằm đó dưỡng thương!

Vết thương vốn dĩ máu thịt bầy nhầy trên móng vuốt, lại dần dần lành lại!

Điều này khiến Liệt Sơn đang trốn một bên quan sát cảm thấy vô cùng kinh ngạc!

Bởi vì dựa vào tu vi hiện tại của Liệt Sơn có thể cảm nhận rõ ràng, vết thương của con yêu thú lành lại không phải do pháp lực của chính nó, cũng không phải do thiên địa linh khí!

Mà là do loại thực vật không rõ tên đó, sau khi đắp lên vết thương một thời gian đã tạo ra biến hóa!

"Thật quá kỳ lạ, lại có chuyện như vậy xảy ra!" Sau khi có được kết luận này, vẻ mặt Liệt Sơn có chút không dám tin!

Nhưng trong nội tâm, lại có một cảm ngộ mơ hồ.

Trong lúc y tiếp tục quan sát tình hình vết thương của con yêu thú không rõ tên lành lại!

Ở nơi xa xôi ngoài thế giới Hồng Hoang, trong hư không hỗn độn vô tận!

Khi Liệt Sơn dường như có chút cảm ngộ, bàn cờ thiên địa giữa Nguyên Thủy và Thiên Đạo lại có biến hóa to lớn.

Trong Tử Tiêu Cung hỗn độn, Thiên Đạo nhìn bàn cờ trước mặt im lặng không nói!

Nhưng trong đôi mắt thần bí đó, lại mang theo một tia ưu sầu.

Bởi vì nó hiểu rõ, trên bàn cờ, khi Liệt Sơn nhìn thấy con yêu thú bị thương đắp thực vật không rõ tên lên vết thương, nó liền hiểu rằng nước cờ đầu tiên đã thất bại.

Không những không hạn chế được Nguyên Thủy, ngược lại còn giúp Nguyên Thủy một tay, thúc đẩy sự hưng thịnh của Nhân tộc một bước lớn!

"Quả không hổ danh là Nguyên Thủy Thiên Tôn, ta đã sơ suất rồi!" Một tiếng thở dài nhẹ nhàng phát ra từ miệng Thiên Đạo!

Khiến cho Hồng Quân ở bên cạnh cảm nhận được một tia, sau đó

có chút không hiểu nhìn về phía Thiên Đạo.

"Nhưng Nguyên Thủy đừng đắc ý, thắng bại ban đầu trên bàn cờ không đủ để quyết định kết quả thực sự của ván cờ!" Sau khi khẽ nói, Thiên Đạo lập tức tỏa ra một luồng khí tức sắc bén!

Trong nháy mắt toàn bộ Tử Tiêu Cung bị bao trùm trong một luồng khí tức mạnh mẽ.

Đồng thời vô số pháp tắc Thiên Đạo không ngừng vận chuyển, toàn bộ Tử Tiêu Cung tràn ngập đạo vận của thiên địa!

Nhưng với tư cách là chủ nhân của Tử Tiêu Cung, Hồng Quân lại có chút không hài lòng!

Hừ lạnh một tiếng, một luồng khí tức vô hình cũng tỏa ra!

Sau đó trực tiếp xua tan luồng khí tức bao trùm Tử Tiêu Cung, để Tử Tiêu Cung trở lại dáng vẻ thanh tịnh như trước.

"Thiên Đạo, chú ý ảnh hưởng!" "Bản tọa hành sự, không cần ngươi quản!

Nhưng Nguyên Thủy, ngươi cũng đừng đắc ý!

Thắng bại trên bàn cờ không đủ để quyết định cục diện, huống hồ ngươi cũng không thể thắng mãi được!" … Ngay khi Thiên Đạo đang có chút tức giận vì thất bại trong nước cờ đầu tiên đối đầu với Nguyên Thủy!

Thì ở Tam Tiên Đảo, tâm trạng của Nguyên Thủy lại có chút vui vẻ.

Ngoài việc thắng một nước cờ trong cuộc đối đầu với Thiên Đạo, còn có Liệt Sơn đã bước lên con đường đúng đắn của mình.

Nguyên Thủy tin rằng, Liệt Sơn chắc chắn sẽ nhanh chóng cảm ngộ được sứ mệnh của mình!

Chỉ cần Liệt Sơn có thể thuận lợi trở thành Nhân Hoàng, thì việc Nhân tộc đại hưng đã là định số.

Với tư cách là người quyết định vận mệnh của Nhân tộc, Nguyên Thủy chắc chắn cũng sẽ có thu hoạch vô cùng phong phú!

Tuy Nguyên Thủy không quá để tâm đến những thu hoạch này, nhưng hiện tại Tam Tiên Đảo gia nghiệp lớn, đệ tử đông đảo!

Nguyên Thủy không dùng, ban cho các đệ tử dưới trướng cũng là một lựa chọn không tồi.

Cuộc đối đầu giữa Thiên Đạo và Nguyên Thủy có cấp độ quá cao, phương diện liên quan cũng quá rộng!

Vượt xa sức tưởng tượng của chúng sinh Hồng Hoang.

Chương 497

Ngay cả các Thánh nhân, trước mặt hai vị này cũng chỉ có thể là hậu bối!

Có lẽ biết được một chút, có lẽ có thể dựa vào đại thế để tham gia.

Nhưng khống chế đại thế, thậm chí dẫn dắt đại thế chỉ có Nguyên Thủy và Thiên Đạo mới có năng lực như vậy!

Hiện tại, sự tồn tại của bàn cờ thiên địa ngoài Thánh nhân ra, e rằng chỉ có các đệ tử của Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo biết được một hai.

Vì vậy Thiên Đạo trong cuộc so tài trên bàn cờ thiên địa đã rơi vào thế hạ phong!

Trong nháy mắt đã gây ra một luồng sóng ngầm ở Hồng Hoang.

Một luồng sóng ngầm cuồn cuộn nhắm vào Thiên Đạo và các thế lực dưới trướng của nó, đang ập đến với thế không thể ngăn cản!

Thiên Đạo nhìn thấy luồng sóng ngầm đó, không khỏi nhíu mày!

Lộ ra vẻ chán ghét, sau đó trực tiếp để Hồng Quân đứng ra xử lý.

Dù sao luồng sóng ngầm trông có vẻ khổng lồ, có thể phá hủy mọi thứ!

Nhưng đối với sự tồn tại ở cấp độ của Thiên Đạo, nó quá nhỏ bé, căn bản không đủ để nó đích thân ra tay.

Nhưng sự xuất hiện của luồng sóng ngầm lại tát mạnh vào mặt Thiên Đạo và Hồng Quân một cái, khiến cho uy thế của Thiên Đạo và Hồng Quân có dấu hiệu sụp đổ.

Vì vậy để cứu vãn cục diện hiện tại, lại thêm cần phải kiềm chế Nguyên Thủy!

Và kiềm chế sự phát triển của Nhân tộc, Thiên Đạo lại đi thêm một nước cờ.

Lần này, nó đã bỏ đi quân cờ của lần trước!

Trực tiếp sử dụng sức mạnh ẩn giấu ở Hồng Hoang, nhất định phải phá hoại công cuộc xây dựng của Nhân tộc, ngăn cản Nhân tộc đại hưng!

Trên bàn cờ thiên địa, theo nước cờ mới của Thiên Đạo, cũng biến ảo vô cùng!

Nguyên Thủy thấy vậy, lộ ra một nụ cười khinh miệt!

Tuy hiện tại thực lực do chưa đạt đến Thiên Đạo cảnh giới, trong trường hợp không sử dụng toàn bộ thủ đoạn có thể không phải là đối thủ của Thiên Đạo.

Nhưng ngoài thực lực ra, Thiên Đạo bị Nguyên Thủy áp chế đến chết!

Lần này, cũng không ngoại lệ!

"Nếu ngươi đã dùng sát để ngăn đạo, vậy bản tọa sẽ dùng sát để dẹp sát!" Sau khi bình thản nói một câu, trong ánh mắt Nguyên Thủy lộ ra một luồng sát ý nhàn nhạt!

Khiến cho không gian xung quanh run rẩy không thôi.

Nếu không có sự tồn tại của Nguyên Thủy có thể trấn áp không gian xung quanh, e rằng không gian xung quanh đã sớm không chịu nổi áp lực khổng lồ mà sụp đổ!

Theo hai vị tồn tại tối cường tiếp tục đánh cờ, một đám Thánh nhân nhìn hư ảnh của ván cờ thiên địa cực kỳ hung hiểm, cũng nảy

sinh một số ý nghĩ khác.

Tuy không thể như Nguyên Thủy và Thiên Đạo, có thể tùy ý đi cờ trên bàn cờ thiên đạo.

Nhưng nếu muốn giành được một số lợi ích, cũng không phải là không thể!

Thế là, trong Hồng Hoang ngoài hai vị tồn tại tối cường Nguyên Thủy và Thiên Đạo ra, một đám Thánh nhân cũng bắt đầu bố trí quân cờ trên đại lục Hồng Hoang, ý đồ trong ván cờ thiên địa giành được một số lợi ích.

Nguyên Thủy và Thiên Đạo thấy hành động của các Thánh nhân, cũng không có bất kỳ biểu hiện gì!

Vừa không ủng hộ cũng không phản đối, đối với hai vị, chỉ cần các Thánh nhân đó không cản trở hành động của mình, thì cứ để họ làm. … Thế giới Hồng Hoang lại một lần nữa phong vân biến ảo, không chỉ giới hạn ở Nhân tộc!

Các đại chủng tộc và các đại thế lực ở Hồng Hoang, dưới sự ra tay liên tiếp của một đám Thánh nhân, Nguyên Thủy và Thiên Đạo, đã trở nên khó lường.

Hắc khí vốn đang lan tràn khắp Hồng Hoang dần dần dừng lại, nhưng những gì nó đã tích lũy trước đó lại được giữ lại!

Số lượng lớn những người bị lây nhiễm, vẫn đang lây nhiễm cho các sinh linh Hồng Hoang khắp nơi!

Chỉ là không có sự hỗ trợ của hắc khí, thế công đã yếu đi rất nhiều.

Như vậy Nhân tộc có được một chút thời gian để thở, khiến Phục Hy thở phào một hơi!

Sau đó vô cùng ung dung điều động toàn bộ sức mạnh của Nhân tộc, trực tiếp chặn đứng những người bị lây nhiễm, khiến họ tránh xa trung tâm Nhân tộc, tránh xa nơi tập trung của Nhân tộc.

Ngay khi Hồng Hoang phong vân đột biến, cục thế biến ảo khó lường!

Liệt Sơn, người vẫn luôn quan sát con yêu thú bị thương, cũng có một phát hiện to lớn.

Sau một thời gian quan sát, con yêu thú đó lại có thể dựa vào những loại thực vật không rõ tên đó mà chữa lành móng vuốt bị thương cực kỳ nghiêm trọng.

"Thật có chút không thể tin được!

Không sử dụng pháp lực, không có thiên địa linh khí giúp đỡ!

Không sử dụng đan dược, chỉ một ít cỏ dại không rõ tên sau khi nghiền nát lại có công hiệu như vậy!" Nhìn con yêu thú đang nhảy nhót tung tăng, chạy loạn khắp nơi, Liệt Sơn có chút cảm khái nói!

Đồng thời, trong đầu một ý tưởng chưa thành hình dần dần hình thành!

Đương nhiên ý tưởng này chỉ là một hình thái đại khái, muốn hoàn thiện cần một chút thời gian.

Nhưng có được ý tưởng, việc hoàn thiện sẽ dễ dàng hơn nhiều!

Đồng thời Liệt Sơn cũng hiểu rằng, phát hiện vô tình này chắc chắn có thể thay đổi Hồng Hoang!

Thay đổi Nhân tộc.

Vì vậy với vẻ mặt đầy kích động, Liệt Sơn đã hái một ít cỏ dại mà con yêu thú đó đã dùng, định tự mình nghiên cứu một phen. … Thời gian trôi nhanh, đã nửa năm kể từ khi Liệt Sơn trở về Nhân tộc!

Lúc này đại thế của Hồng Hoang lung lay sắp đổ, các thế lực đều rục rịch!

Nhưng vì sự mạnh mẽ của Thiên Đình và Nhân tộc, vẫn duy trì được trạng thái cơ bản ổn định.

Nhưng Nhân tộc vì sự tồn tại của những người bị lây nhiễm, tổn thất quá lớn!

Lại thêm việc mãi không thể giải quyết được nên bị kìm kẹp một lượng lớn sức mạnh, việc khống chế Hồng Hoang bắt đầu lực bất tòng tâm.

Liệt Sơn sau khi trở về Nhân tộc, liền toàn tâm toàn ý đầu tư vào nghiên cứu của mình!

Sau nửa năm quan sát và thử nghiệm.

Liệt Sơn cuối cùng cũng với vẻ mặt hưng phấn nhìn con dã thú bị thương trước mắt, chính xác hơn là bàn tay bị thương của nó!

Sau vô số lần thử nghiệm, Liệt Sơn cuối cùng đã nghiên cứu ra loại thảo dược đầu tiên trong Hồng Hoang: chỉ huyết dược!

Chương 498

Khi Liệt Sơn vừa đạt được thành công, thiên địa chấn động!

Sau đó tường vân xuất hiện, giáng xuống công đức!

Trong đó tám phần thuộc về Liệt Sơn, sau khi Liệt Sơn hấp thu lượng công đức khổng lồ đó!

Toàn thân thực lực vận chuyển nhanh chóng, sau đó dưới sự trợ giúp của nội tình sâu dày và khí vận bàng bạc, thực lực đột phá mạnh mẽ.

Trong nháy mắt, đã từ Đại La Kim Tiên sơ kỳ thăng lên Đại La Kim Tiên trung kỳ!

Cảm nhận được mình đã đột phá một tiểu cảnh giới, Liệt Sơn vô cùng vui mừng!

Nhưng điều khiến y vui mừng hơn nữa, là loại dược vật đang tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt cách đó không xa.

Công đức trời ban ngoài tám phần bị Liệt Sơn hấp thu, hai phần còn lại đều rơi xuống trên chỉ huyết dược.

Sau khi được rót vào công đức, chỉ huyết dược vốn bình thường đã trở nên không bình thường!

Không chỉ tỏa ra ánh kim quang nhàn nhạt, chất lỏng màu xanh lục ban đầu cũng biến thành màu vàng nhạt!

Đồng thời một mùi hương vô cùng thanh khiết cũng từ từ tỏa ra từ loại dược vật đó.

Liệt Sơn ngửi thấy mùi hương đó, tinh thần chấn động!

Tâm trạng vô cùng sảng khoái, cảm giác vô cùng tốt!

Nhưng trong nháy mắt Liệt Sơn đã phản ứng lại, sau đó vội vàng niêm phong bí mật chỉ huyết dược.

Dù sao dụng cụ mà Liệt Sơn dùng để đựng chỉ huyết dược trước đó rất đơn giản, căn bản không thể bảo quản tốt loại dược vật phẩm cấp cao như vậy.

Để không lãng phí bay hơi mất, Liệt Sơn vội vàng thu nó lại!

Rồi như thể là bảo bối yêu quý nhất trong lòng, đặt vào trong không gian linh bảo.

Khi Liệt Sơn vừa thu cất xong chỉ huyết dược, Phục Hy đã dẫn theo mười mấy trưởng lão vội vã chạy đến!

Liệt Sơn thấy vậy vội vàng ra nghênh đón, Phục Hy nhìn Liệt Sơn gật đầu!

Sau đó chú ý thấy cảnh giới của Liệt Sơn có chút đột phá, mơ hồ ẩn chứa một tia khí vận công đức liền không khỏi gật đầu.

Đã nửa năm trôi qua kể từ lần công đức trời ban trước, trong nửa năm này Liệt Sơn vẫn luôn nghiên cứu chỉ huyết dược.

Nhờ nỗ lực không mệt mỏi trong thời gian dài, cùng với bộ não cực kỳ thông minh!

Lại có khí vận khổng lồ sau lưng.

Sau một thời gian mày mò, cùng với những gợi ý mà thiên địa ban cho khi công đức trời ban, Liệt Sơn cũng hiểu được tác dụng của dược vật, và cách chế tạo dược vật.

Sau khi hiểu được những điều này, Liệt Sơn đã hét lên một tiếng vì phấn khích!

Khoảnh khắc đó, y vô cùng vui mừng!

Sự kiên trì của y đã có thành quả, thật quá đỗi vui mừng.

Nhưng chưa kịp vui mừng quá lâu, Phục Hy đã đích thân đến cửa!

Lại một lần nữa thúc giục Liệt Sơn phải tìm ra phương pháp giải quyết hắc khí.

Liệt Sơn nhìn khuôn mặt vô cùng nghiêm túc của Phục Hy, trong lòng hiểu rằng không thể tiếp tục trì hoãn nữa.

Thế là liền lập tức hành động.

Nhưng dù đã nắm được cách luyện chế dược vật, muốn giải quyết hắc khí cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Nhưng Liệt Sơn là ai?

Là Nhân Hoàng kế nhiệm của Nhân tộc, là người được khí vận Nhân tộc chiếu cố!

Là đệ tử Tam Tiên Đảo, sao có thể để một chút trắc trở nhỏ làm trì hoãn bước chân của mình.

Không có phương pháp giải quyết ư?

Không sao!

Chỉ cần có thể biết thêm nhiều thông tin về dược vật, là có thể có nắm chắc giải quyết vấn đề hắc khí.

Nhưng, trong Hồng Hoang ngoài Liệt Sơn ra cũng chỉ có các Thánh nhân mạnh hơn Liệt Sơn!

Cũng có thể nói Liệt Sơn là người đi tiên phong, căn bản không có ai để giao lưu!

Nhưng dường như, vào một thời khắc cấp bách, trong đầu đột nhiên lóe lên một tia linh quang.

Nếu đã trong lúc du lịch mà biết được sự tồn tại của dược vật, vậy tại sao không đi một chuyến khắp Hồng Hoang!

Một mặt có thể ra ngoài đi dạo, mặt khác cũng để có thể thu được dược vật và phương pháp phối chế của nó.

Nghĩ là làm, sau khi Liệt Sơn thu dọn đơn giản, liền xuất phát đi về phía đại địa Hồng Hoang!

Liệt Sơn nhẹ nhàng lên đường nhanh chóng nhắm đến các mục tiêu như thảo nguyên lớn, rừng rậm lớn cho đến đầm lầy lớn!

Bởi vì Liệt Sơn cảm thấy, nguyên liệu của dược vật là thảo dược nên sinh trưởng trong môi trường như vậy.

Chẳng mấy chốc, Liệt Sơn đã dựa vào tu vi cường đại của mình đi khắp các ngọn núi, con sông, hoang mạc và thảo nguyên lớn của Nhân tộc!

Nhìn thấy rất nhiều loại thực vật giống như thảo dược, Liệt Sơn cũng từ hưng phấn ban đầu, trở nên có chút khổ não!

Bởi vì y không biết thực vật trước mắt, rốt cuộc có phải là thảo dược không!

Rốt cuộc có độc hay không.

Ban đầu Liệt Sơn định dựa vào tu vi của mình để kiểm tra thảo dược!

Nhưng không biết vì sao, không thể tra ra bất kỳ manh mối nào.

Sau khi rơi vào tình thế nguy cấp như vậy, Liệt Sơn không có cách nào!

Chỉ có thể nhìn thảo dược trước mắt mà sốt ruột.

Khi y đang vô cùng lo lắng, một sự cố bất ngờ đã xảy ra giải quyết vấn đề hiện tại!

Ra là, khi Liệt Sơn đang bế tắc, đột nhiên chú ý thấy ở gần đó không xa, một con yêu thú trông ngốc nghếch đang ăn cỏ.

Liệt Sơn đột nhiên nghĩ, có lẽ ăn thử là một phương pháp tốt!

Sau khi có ý tưởng, Liệt Sơn liền bắt đầu hành động!

Chương 499

Sau khi nhìn một vòng thảo dược không rõ tên, Liệt Sơn suy nghĩ một lát, hái một chiếc lá rồi bắt đầu từ từ nếm thử.

Nhưng Liệt Sơn cũng không cảm nhận được gì, khiến Liệt Sơn có chút không hiểu!

Sau đó liền đột nhiên nghĩ đến tu vi hiện tại của mình, có chút giác ngộ gật đầu!

Để có thể nếm được hương vị chân thực nhất của thảo dược, hiểu được công dụng của thảo dược!

Liệt Sơn không tiếc phong ấn tu vi, dùng thân thể phàm nhân nhẹ nhàng nếm thử thảo dược không rõ tên.

Khi đưa chiếc lá thảo dược vào miệng, Liệt Sơn liền lập tức cảm nhận được một vị đắng chát vô cùng mãnh liệt!

Lập tức không chịu nổi, vội vàng khôi phục tu vi của mình!

Mới khiến cho vị đắng chát trong miệng giảm đi rất nhiều.

"Thật đắng, sao lại đắng như vậy!" Sau một hồi điều chỉnh, Liệt Sơn cuối cùng cũng hồi thần!

Liệt Sơn nhìn thảo dược trong tay, có chút cảm khái nói!

Đồng thời sau một lần trải nghiệm vô cùng tồi tệ, Liệt Sơn dường như đột nhiên hiểu ra điều gì đó!

Sau đó Liệt Sơn không hề từ bỏ, ngược lại ý chí càng thêm kiên định!

Đồng thời, liền bắt đầu vừa nếm vừa tìm. … Trong nháy mắt, mấy năm đã qua!

Liệt Sơn cũng cuối cùng đi hết các khu rừng lớn nhỏ, cùng các con sông hồ trong lãnh địa của Nhân tộc!

Sau khi nếm vô số cỏ dại, và quả dại!

Liệt Sơn dùng thân thể của mình làm thí nghiệm cuối cùng cũng hiểu được tác dụng của một số loại cỏ dại, hiểu được tác dụng của một số loại quả dại!

Đồng thời để nếm ra tác dụng và hiệu quả của các loại thảo dược, Liệt Sơn đã có mấy lần ở bên bờ vực của cái chết, suýt nữa không trở về được.

Nhưng dù gian khổ đến đâu, cuối cùng y cũng tìm ra phương pháp giải quyết hắc khí!

Sau khi nếm nhiều loại thảo dược, Liệt Sơn vừa thử nghiệm vừa tìm kiếm cuối cùng đã tìm ra một phương pháp thích hợp!

Sau khi thử nghiệm đơn giản thành công, Liệt Sơn liền không thể chờ đợi được nữa mà trở về Nhân Hoàng Điện!

Báo cáo thành quả của mình cho Phục Hy.

Phục Hy đang xử lý các loại sự vụ ở trung tâm nghe Liệt Sơn báo cáo xong, mắt sáng lên!

Khi nhìn lại Liệt Sơn lần nữa, ánh mắt tràn đầy vẻ hài lòng!

Lần này, Phục Hy đối với Liệt Sơn vô cùng tán thưởng!

Không chỉ vì y là sư đệ của mình, mà còn vì tinh thần đại vô úy đó.

Sau khi có sự ủng hộ của Phục Hy, Liệt Sơn đã nhận được sự hỗ trợ lớn nhất!

Cần người có người, cần dược liệu có dược liệu!

Vì vậy rất nhanh, dược tề giải quyết hắc khí đã được chế tạo ra!

Sau khi thử nghiệm thu được hiệu quả tốt, vẻ mặt vốn vô cùng nghiêm túc của Phục Hy cũng thả lỏng.

Bởi vì Liệt Sơn đã phát minh ra loại dược tề có thể giải quyết nguy cơ hiện tại của Nhân tộc, lại thêm hành vi trước đó của y!

Khiến Nhân tộc vô cùng kính phục, thế là một đám Nhân tộc đồng loạt tôn xưng Liệt Sơn là Thần Nông!

Liệt Sơn nghe xong mỉm cười, cũng không quá để tâm!

Bởi vì đối với y, đó chỉ là một hư danh mà thôi.

Chỉ là Liệt Sơn không biết, danh xưng Thần Nông đang lan truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang!

Dù sao bị hắc khí quấy nhiễu không chỉ có một mình Nhân tộc, các đại thế lực trong Hồng Hoang ngoài Thiên Đình và Đông Hải ra, tất cả đều có bóng dáng của hắc khí!

Vì vậy, khi bên phía Nhân tộc truyền ra tin tức có dược tề có thể chống lại hắc khí, Hồng Hoang đã sôi sục!

Các đại thế lực vô cùng hưng phấn, đua nhau muốn giành lấy dược tề trong tay Nhân tộc.

Đồng thời, người phát minh ra dược tề là Liệt Sơn mang theo danh xưng Thần Nông, cũng đã truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang!

Nhân tộc và các đại thế lực không biết đã trao đổi những gì, các đại thế lực đã nhận được một lượng lớn dược tề!

Khiến cho hắc khí đã lan tràn khắp Hồng Hoang mấy năm, khiến chúng sinh Hồng Hoang tổn thất vô cùng thảm trọng đến đây là kết thúc!

Chúng sinh Hồng Hoang reo hò không ngớt, ngay cả những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh cũng phải nhìn Nhân tộc, nhìn Liệt Sơn

bằng con mắt khác!

Đồng thời một tin tức tốt, cũng khiến đại lục Hồng Hoang đã căng thẳng mấy năm bình tĩnh lại rất nhiều!

Các đại thế lực vốn đang giương cung bạt kiếm, cũng dần dần dịu đi!

Mọi công lao đều có thể ghi nhận cho Nhân tộc, cho Liệt Sơn. … Trong Thuận Thiên Đại Điện ở Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy nhìn cục thế Hồng Hoang đang dần hòa hoãn không khỏi liên tục gật đầu!

"Liệt Sơn thật sự có vài phần bản lĩnh, không hổ là đệ tử Tam Tiên Đảo của ta!" Thái Ất chân nhân đứng bên cạnh Nguyên Thủy, nhìn vẻ mặt hài lòng của Nguyên Thủy không khỏi nói!

Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, nhưng sau đó lại cười nói: "Ừm, Liệt Sơn quả thực không tồi!

Mặc dù cách một thủ lĩnh đủ tiêu chuẩn, còn một đoạn đường phải đi!

Với tư cách là sư tôn của nó, không chỉ phải dạy đạo pháp!

Mà còn phải dạy nó đạo trị thế." Thái Ất chân nhân nghe xong, sắc mặt hơi thay đổi!

Sau đó vội vàng trả lời: "Đa tạ sư tôn chỉ ra điểm thiếu sót của đệ tử, đệ tử sẽ lập tức sửa chữa, tuyệt đối sẽ không có lần sau." "Biết sai mà sửa, thiện mạc đại yên, sai lầm sơ cấp như vậy sau này đừng tái phạm!

Lần này, ngươi hãy đích thân đến Nhân tộc truyền thụ đi." Nguyên Thủy nghe xong hài lòng gật đầu, thái độ của Thái Ất chân nhân rất tốt khiến Nguyên Thủy hài lòng vì đã chỉ điểm y!

Thái Ất chân nhân nghe xong lập tức gật đầu, sau đó liền chuẩn bị

trở về thu dọn, lập tức rời khỏi đây.

Khi Thái Ất chân nhân cáo lui, Nguyên Thủy nhìn bóng lưng của Thái Ất lộ ra một vẻ mặt khó hiểu!

Thực ra chuyến đi đến Nhân tộc lần này, không chỉ vì để dạy Liệt Sơn học đạo trị thế!

Mà quan trọng hơn là để thể hiện thái độ của Tam Tiên Đảo, đồng thời cũng để rèn luyện Thái Ất.

Sau khi Thái Ất thu dọn đơn giản, liền lập tức lên đường đến Nhân tộc!

Chương 500

Đối với Nhân tộc, Thái Ất vô cùng hướng tới!

Kể từ khi được Nguyên Thủy thu làm đệ tử, Thái Ất đã ít khi rời khỏi Tam Tiên Đảo, đối với Hồng Hoang Thái Ất có chút xa lạ.

Vì vậy chuyến đi này ngoài sự hướng tới, còn có một chút hưng phấn và lo lắng.

Khi Thái Ất rời khỏi Tam Tiên Đảo, xuyên qua Đông Hải đến đại lục Hồng Hoang!

Đã bị cảnh tượng trên đại lục Hồng Hoang làm chấn động.

Lúc này đại lục Hồng Hoang, so với trong ký ức có sự khác biệt lớn!

Vì vậy đại lục Hồng Hoang đối với Thái Ất xa lạ, sau mấy trận đại chiến, sau mấy lần lượng kiếp hủy diệt thiên địa, cảnh tượng quen thuộc đã sớm biến mất sạch sẽ.

Một số địa phương mang tính biểu tượng, cũng đã sớm bị hủy diệt trong mấy lần lượng kiếp.

Vì vậy vừa mới đến đại lục Hồng Hoang, liền có chút chấn động.

Nhưng Thái Ất dù sao cũng là đệ tử của Nguyên Thủy, kiến thức rộng rãi!

Sau một thoáng kinh ngạc liền khôi phục lại, sau đó mặc dù đối với đại lục Hồng Hoang nảy sinh sự tò mò, nhưng cũng có thể dựa vào nội tâm mạnh mẽ của mình để kìm nén ham muốn trong lòng.

Sau khi đến đại lục Hồng Hoang, Thái Ất không định đi ngay đến chỗ Liệt Sơn, mà định du ngoạn một phen ở Hồng Hoang. … Ngay khi

Thái Ất chân nhân đang lang thang trên đại lục Hồng Hoang!

Thì tại trung tâm Nhân tộc, trong Nhân Hoàng Cung của Nhân Hoàng Điện, Phục Hy lúc này đang thận trọng cân nhắc một quyết định quan trọng.

Một quyết định liên quan đến tương lai của Nhân tộc!

Không biết vì sao, Phục Hy đột nhiên cảm thấy có lẽ thời gian mình sắp từ nhiệm Nhân Hoàng không còn xa nữa!

Mặc dù ý nghĩ này nảy sinh một cách vô tình, nhưng đối với một người ở cảnh giới của Phục Hy, bất kỳ chuyện gì xảy ra cũng đều có ý nghĩa sâu xa.

Cũng có nghĩa là, nên chuẩn bị một số việc!

Ví dụ như bồi dưỡng người kế nhiệm!

Từ khi trở thành Nhân Hoàng đến nay, mình chưa từng bồi dưỡng một người kế nhiệm nào!

Đúng là có chút thất trách.

Nhưng hiện tại cũng không quá muộn, vẫn còn chút thời gian!

Nhưng việc lựa chọn người kế nhiệm lại là một vấn đề lớn!

Thanh niên tài tuấn của Nhân tộc vô số, người phù hợp với điều kiện kế nhiệm nhiều không đếm xuể.

Nhưng người thực sự phù hợp với yêu cầu của Phục Hy lại rất ít!

Trong đó, Liệt Sơn chiếm một tỷ trọng lớn!

Nhưng, bối cảnh của Liệt Sơn quá phức tạp, quan hệ lại quá tốt, nếu để y kế nhiệm Nhân Hoàng, không có sự chuẩn bị đầy đủ tuyệt đối không thể thành công.

“Việc này đúng là một phiền phức, nhưng cũng phải xác định!

Nếu không, sự phát triển của Nhân tộc chắc chắn sẽ bị cản trở." Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, Phục Hy thở dài một hơi, có chút bất đắc dĩ nói một câu!

Sau đó đưa ra một quyết định, đó là chọn ra vài người làm ứng cử viên!

Để họ tiến hành thi đấu, người thắng có thể kế nhiệm Nhân Hoàng.

Đương nhiên đây chỉ là một thiết lập sơ bộ, dù sao chuyện Nhân Hoàng là đại sự, liên quan đến toàn bộ Nhân tộc.

Không có sự thảo luận của các trưởng lão và thủ lĩnh, không thể dễ dàng đưa ra quyết định. … Sau mấy tháng, trong Nhân Hoàng Điện!

Liệt Sơn đột nhiên thấy sư tôn của mình trong Nhân Hoàng Điện, thế là vội vàng chào hỏi: "Đệ tử Liệt Sơn, bái kiến sư tôn!" Thái Ất chân nhân nhìn Liệt Sơn ngày càng trưởng thành, hài lòng gật đầu!

Sau khi du lịch Hồng Hoang, nếm trăm loại cỏ, Liệt Sơn đã trưởng thành hơn rất nhiều!

Lúc này Liệt Sơn tuy vẫn còn trẻ, nhưng không còn vẻ non nớt như lúc mới trở về Nhân tộc nữa!

Ánh mắt bình thản mà tự tin, khí tức mạnh mẽ nếu có nếu không đều cho thấy sự phi phàm của Liệt Sơn.

"Tốt, xem ra mấy năm nay ngươi sống không tồi!

Trở nên trầm ổn hơn rất nhiều." Thái Ất chân nhân tán dương, trong ánh mắt không thể che giấu sự hài lòng!

Liệt Sơn nghe xong, có chút ngại ngùng cười.

Ngay khi Liệt Sơn đang cùng Thái Ất chân nhân trò chuyện vui vẻ

tại nhà!

Phục Hy cũng nhận được tin tức Thái Ất chân nhân đã đến Nhân tộc, sau khi suy nghĩ ngắn gọn một phen, Phục Hy quyết định đích thân đến thăm sư thúc của mình.

Vì vậy khi Phục Hy đến nhà Liệt Sơn, Liệt Sơn đang cùng Thái Ất chân nhân trò chuyện vui vẻ, trong đó phần lớn là Liệt Sơn đang kể, kể lại những trải nghiệm của mình.

Thái Ất chân nhân ở bên cạnh yên lặng lắng nghe, sau đó đưa ra một số ẩn hoạn!

Phục Hy nhìn thấy bộ dạng của hai người liền lộ ra một nụ cười, cười nói: "Thái Ất sư thúc, Liệt Sơn sư đệ, Phục Hy không mời mà đến, không làm phiền hai vị chứ?" Thái Ất và Liệt Sơn nghe lời của Phục Hy, cũng cười nói: "Đâu có, Phục Hy sư huynh (Phục Hy sư điệt) đến đúng lúc lắm." Sau khi có Phục Hy tham gia, ba người bắt đầu cuộc trò chuyện vui vẻ!

Tiếng cười trong trẻo không ngừng vang lên.

Mãi một lúc lâu sau, Phục Hy đột nhiên hỏi Liệt Sơn: "Liệt Sơn, ngươi thấy Nhân tộc thế nào?" Liệt Sơn và Thái Ất đang cười nói nghe thấy câu hỏi này đột nhiên bình tĩnh lại, nụ cười trên mặt cũng dần biến mất, vô cùng nghiêm túc trả lời: "Nếu nhìn vào hiện tại, tương lai của Nhân tộc chắc chắn sẽ huy hoàng vô cùng!

Nhưng những vấn đề tiềm ẩn cũng vô cùng nghiêm trọng, một chút sơ suất là có thể biến nỗ lực của vô số tiền bối Nhân tộc thành bọt nước." Phục Hy nghe xong gật đầu, đúng là hiện tại Nhân tộc có vẻ huy hoàng, nhưng lại ẩn chứa vô số nguy cơ!

Vu Yêu hai tộc không cam tâm suy tàn, ẩn náu trong bóng tối luôn rình rập Nhân tộc!

Chỉ cần Nhân tộc có một chút sai sót, sẽ chiêu mời sự liên hợp tấn công của Vu Yêu hai tộc.

Huống hồ, trên đại lục Hồng Hoang hiện tại!

Các đại thế lực tung hoành ngang dọc, giao tranh sau lưng càng thêm đẫm máu.

Nhân tộc với tư cách là thế lực lớn nhất trên bề mặt Hồng Hoang hiện tại, đã gây ra sự bất mãn của các đại năng cảnh giới Thánh Nhân.

Nhưng vì Nguyên Thủy Thiên Tôn, không dám công khai ra tay với Nhân tộc!

Nhưng trong bóng tối, can thiệp vào chuyện của Nhân tộc lại chưa bao giờ nương tay.

Liệt Sơn có thể phát hiện ra nguy cơ ẩn sau vẻ ngoài hào nhoáng của Nhân tộc, thực sự hiếm có, bèn hỏi: "Không tồi, có thể nhìn ra được điểm này chứng tỏ ngươi rất quan tâm đến Nhân tộc!

Vậy ngươi có phương pháp giải quyết không?" Sau khi nghe câu hỏi của Phục Hy, Liệt Sơn cũng chậm rãi nhắm mắt lại yên lặng suy nghĩ!

Chương 501

Phục Hy thấy vậy cũng không thúc giục, quay đầu nhìn Thái Ất trao đổi một số chuyện trên Tam Tiên Đảo.

Sau một lúc lâu, Liệt Sơn đột nhiên mở mắt!

Tự tin trả lời: "Nguy cơ của Nhân tộc có vẻ nghiêm trọng, nhưng muốn giải quyết cũng không khó!

Chỉ cần Nhân tộc nắm chắc đại thế của Hồng Hoang, thì mọi vấn đề sẽ không còn là vấn đề." Phục Hy đang trao đổi với Thái Ất nghe xong, vẻ mặt cũng trở nên có chút ngưng trọng!

Sau đó sau khi suy nghĩ một phen, cười nói: "Ừm!

Đúng là một phương pháp tốt, Liệt Sơn!

Ngươi có hứng thú cùng ta quản lý Nhân tộc không?" Sau khi nghe lời mời của Phục Hy, Liệt Sơn không hề kinh ngạc!

Bởi vì y đã sớm dự đoán được khoảnh khắc này.

Vì vậy Liệt Sơn đã có sự chuẩn bị từ trước không từ chối, đáp ứng: "Đương nhiên, có thể vì Nhân tộc góp một phần sức lực!

Là vinh hạnh của ta." "Tốt!

Mới là hảo nam nhi của Nhân tộc ta!" Sau khi nhận được sự khẳng định của Liệt Sơn, Phục Hy vô cùng vui mừng!

Nhưng trong lúc vui mừng, cũng lặng lẽ liếc nhìn Thái Ất ở bên cạnh.

Lúc này vẻ mặt của Thái Ất là một bộ dạng mỉm cười, không hề phản đối hay ủng hộ rõ ràng!

Nhưng Phục Hy sau khi nhìn thấy lại hiểu ý, bởi vì y cũng là đệ tử

của Tam Tiên Đảo!

Sau đó ba người lại tiến hành một số cuộc trao đổi, phần lớn liên quan đến Nhân tộc!

Liệt Sơn đối mặt với câu hỏi của Phục Hy ngoài một số ít không trả lời được, về cơ bản đều có thể trả lời rõ ràng, thậm chí có lúc còn có thể suy một ra ba!

Khiến Phục Hy vô cùng hài lòng, ánh mắt nhìn Liệt Sơn cũng ngày càng dịu dàng. … Ngày thứ hai, trong Nhân Hoàng Cung!

Phục Hy bắt đầu sắp xếp cho Liệt Sơn từng bước xử lý một số chuyện của Nhân tộc, để đặt nền móng cho việc kế nhiệm Nhân Hoàng sau này.

Liệt Sơn sau khi biết được thì vô cùng cảm kích Phục Hy, Phục Hy thì khích lệ gật đầu!

Vào ngày đầu tiên phụ trợ Phục Hy xử lý sự vụ của Nhân tộc, Liệt Sơn đã gặp phải một phiền phức lớn.

Sau khi nghe một cao tầng Nhân tộc báo cáo, Liệt Sơn nhíu mày!

Trong lúc nhíu mày, Liệt Sơn lại một lần nữa xác nhận tình hình mà vị cao tầng Nhân tộc vừa báo cáo: "Không chỉ con mồi săn bắn, mà ngay cả số lượng bầy cá cũng đã giảm sút nghiêm trọng sao?" Vị cao tầng Nhân tộc đó nghe xong gật đầu, đồng thời vẻ mặt nghiêm túc nói: "Không sai!

Tin rằng không bao lâu nữa, nạn đói sẽ lại quay trở lại Nhân tộc!

Cứ như vậy, thế phát triển của Nhân tộc chắc chắn sẽ bị gián đoạn!" Liệt Sơn nghe xong, lập tức cảm thấy đau đầu!

Sau khi thở phào một hơi, nhìn vị cao tầng Nhân tộc đó xua tay nói: "Ta biết rồi, ngươi đi xử lý việc của ngươi trước đi!" Vị cao

tầng Nhân tộc đó nghe xong gật đầu, sau đó liền rời khỏi phòng!

Sau khi một mình suy nghĩ một lúc lâu, Liệt Sơn có chút bất đắc dĩ nói: "Đúng là một phiền phức lớn, xem ra phải có một số thay đổi!" Sau đó Liệt Sơn nói với Phục Hy một tiếng, liền ra ngoài đi dạo, một mặt để giải tỏa tâm trạng u uất, đồng thời cũng đang suy nghĩ làm thế nào để đối phó với cục diện sắp tới.

Xung quanh Nhân Hoàng Điện, là một bình nguyên sinh sống vô số sinh linh!

Liệt Sơn nhìn bình nguyên rộng lớn vô tận đó, tâm trạng vốn u uất lập tức dịu đi rất nhiều.

Sau khi tiếp tục đi sâu vào bình nguyên một đoạn, Liệt Sơn đột nhiên phát hiện ra một mảnh cỏ khác biệt.

Trên mảnh cỏ đó, cỏ kết thành từng hạt không rõ tên, có màu vàng!

So với cỏ dại xanh tươi xung quanh có sự khác biệt lớn.

Liệt Sơn sau khi nhìn thấy, đầu tiên là cảm thấy kỳ lạ, bèn bất giác nói: "Thứ gì đây, sao lại kỳ lạ vậy!" Sau đó Liệt Sơn cảm nhận được một cảm giác không tên, bèn bất giác lại gần một chút rồi đưa tay hái một cây cỏ dại màu vàng xám.

Ngay khi y đang nhìn cây cỏ dại trong tay, một con chim lớn không để ý đến Liệt Sơn từ trên trời hạ xuống, đáp xuống trên mảnh cỏ màu vàng lớn.

Sau đó con chim lớn đó trực tiếp mở miệng lớn ngoạm một đống cỏ dại màu vàng, sau đó trong ánh mắt có chút kinh ngạc của Liệt Sơn, trực tiếp tách những thứ kỳ lạ mà cây cỏ dại kết thành ra, rồi trực tiếp nuốt xuống!

Liệt Sơn thấy cảnh này lập tức cảm thấy vô cùng kinh ngạc, đồng thời trong nội tâm có một chút xúc động!

Dường như đã phát hiện ra điều gì đó.

Sau đó trong mấy ngày, Liệt Sơn vẫn luôn quan sát tình hình của con chim lớn này và mảnh cỏ màu vàng đó!

Phát hiện ra những quả kỳ lạ mà những cây cỏ dại màu vàng này kết thành, có thể ăn được!

Sau khi Liệt Sơn có phát hiện này, trong đầu lập tức có ý tưởng!

Sau đó sau khi báo cho Phục Hy một tiếng, liền ở lại quan sát hiện tượng kỳ lạ này.

Trong nháy mắt, một năm đã qua!

Trong một năm này Liệt Sơn thu hoạch rất lớn, không chỉ làm rõ được lai lịch của con chim lớn và mảnh cỏ này, mà còn tận mắt chứng kiến con chim lớn trong lúc vô tình khi ăn, những quả mà cỏ dại màu vàng kết thành đã rơi xuống một ít.

Sau đó một năm sau, những quả rơi xuống đó lại mọc ra những cây cỏ dại màu vàng, kết thành nhiều quả kỳ lạ hơn.

Có được một phát hiện có thể xem là vĩ đại, trong đầu Liệt Sơn lóe lên linh quang!

Lập tức ý thức được, có lẽ có thể giải quyết được vấn đề còn tồn đọng do sự phát triển tốc độ cao của Nhân tộc hiện tại.

Thế là Liệt Sơn lập tức báo cáo phát hiện này cho Phục Hy, Phục Hy sau khi nghe xong trầm mặc một lúc rồi nói: “Phát hiện này rất tốt, việc này ta không rõ lắm, giao cho ngươi toàn quyền phụ trách đi!” Liệt Sơn nghe xong gật đầu, sau khi có sự ủng hộ toàn lực của Phục Hy!

Liệt Sơn lập tức sắp xếp một số người lập tức cắt đi một nửa số cỏ dại trên mảnh cỏ đó.

Sau đó tìm một mảnh cỏ gần nguồn nước, đem quả của những cây cỏ dại đó gieo xuống.

Sau khi gieo quả xuống, Liệt Sơn liền luôn chú ý đến tình trạng ở đây!

Một khi phát hiện bất kỳ vấn đề gì, sẽ lập tức được giải quyết.

Sau một năm dài được chăm sóc tận tình, mảnh đất thực nghiệm mà Liệt Sơn đích thân khoanh định đã trở nên vàng óng!

Từng bụi cỏ dại trĩu nặng quả đã mọc khắp cả một vùng!

Liệt Sơn nhìn thấy thì vô cùng vui mừng, sau đó dựa theo kinh nghiệm quan sát từ mảnh đất trước đó, đợi đến khi đám cỏ dại hoàn toàn ngả vàng thì bắt đầu thu hoạch.

Trải qua một phen sàng lọc, hắn thu được một lượng lớn thứ quả, hay đúng hơn là hạt giống kỳ lạ!

Liệt Sơn vui mừng nhìn những quả cỏ dại vàng óng ánh, bất giác bốc một vốc bỏ vào miệng!

Sau khi nhai vài cái, hắn nuốt ực một tiếng!

Liệt Sơn gật gù, từ tốn nói: "Hơi thô ráp một chút, nhưng đúng là có thể lấp đầy bụng!" Lần này, phần lớn quả cỏ dại thu hoạch được đều được giữ lại để gieo trồng lần thứ hai, phần còn lại được Liệt Sơn mang thẳng đến trước mặt Phục Hy.

Chương 502

Phục Hy nhìn những quả vàng óng kia cũng có chút ngẩn người!

Sau khi thử ăn một miếng, y đưa ra vài nhận xét: "Không có độc, người thường của Nhân tộc có thể ăn được!

Nhưng quá thô ráp, số lượng lại quá ít!" Liệt Sơn nghe xong gật đầu, quả thật đây là khuyết điểm lớn!

Nhưng hắn tin rằng mình có thể giải quyết được.

Một năm nữa lại trôi qua, với số lượng hạt giống còn lại từ vụ trước, Liệt Sơn đã mở rộng thảo nguyên thực nghiệm ra gấp mấy lần.

Lại một mùa bội thu, số quả lần này thu được nhiều hơn trước gấp mấy chục lần!

Đủ để đáp ứng nhu cầu một ngày của một bộ lạc bình thường.

Đất đai cần thiết để trồng những loại cỏ dại này cũng không phải là một khoảnh đất nhỏ!

Sau khi lại được mùa lớn, sự coi trọng của Phục Hy đối với loại cỏ dại này đã đạt đến một cấp độ cao hơn.

Liệt Sơn cũng được Phục Hy yêu cầu, nỗ lực khai thác tác dụng của cỏ dại, cố gắng hết sức để nâng cao sản lượng!

Được Phục Hy chấp thuận, Liệt Sơn thoát khỏi các sự vụ của Nhân tộc, toàn tâm toàn ý đầu tư vào vấn đề làm thế nào để tăng sản lượng cỏ dại. … Trong lúc Liệt Sơn đang toàn tâm toàn ý đầu tư vào việc trồng cỏ dại, dưới sự nỗ lực chung của hàng chục triệu người trong Nhân tộc, sau mấy năm trời, tiêu tốn một lượng lớn tài nguyên, tân đô thành của Nhân tộc đã được xây dựng hoàn thành.

Khi Phục Hy biết chuyện thì vô cùng mừng rỡ!

Y liền ban tên cho thành là Đại Hưng, lấy ý nghĩa Nhân tộc đại hưng thịnh.

Sau đó, các tầng lớp cao tầng của Nhân tộc bắt đầu di dời đến thành Đại Hưng.

Ngoại trừ Nhân tộc Thánh Điện vì một vài nguyên nhân nào đó không dời đến, các cung điện khác của Nhân tộc đều bắt đầu di chuyển.

Đồng thời, việc tân đô thành Đại Hưng được xây dựng đã trở thành một tấm gương cho các bộ lạc trong Nhân tộc!

Sau đó, các bộ lạc lớn của Nhân tộc lần lượt noi theo thành Đại Hưng, xây dựng nên những thành trì lớn nhỏ khác nhau!

Phục Hy biết chuyện thì nhíu mày, sau đó khẽ thở dài một tiếng rồi không còn quan tâm đến việc các bộ lạc Nhân tộc xây dựng thành trì nữa.

Bởi vì Phục Hy biết rằng, chuyện này không thể ngăn cản được!

Việc xây dựng thành thị có lợi cho sự phát triển của Nhân tộc.

Cũng theo sau việc thành Đại Hưng được xây dựng, uy vọng của Phục Hy trong Nhân tộc đã đạt đến trạng thái đỉnh cao nhất!

Cả Nhân tộc, không ai không biết đến danh của Phục Hy!

Cùng với uy vọng tăng lên, khí vận Nhân tộc mà Phục Hy có thể điều động cũng ngày càng đậm đặc.

Sau mấy năm Nhân tộc dời đô đến thành Đại Hưng, Liệt Sơn vui mừng nhìn những cây lúa cao thấp xen kẽ trước mắt!

"Mấy năm rồi, cuối cùng cũng đã rõ ràng!

Lần này, Nhân tộc không cần phải lo lắng nữa.” Hắn nhìn những bông lúa sắp chín, nói với vẻ mặt nhẹ nhõm!

Trải qua mấy năm thực nghiệm và tìm tòi, Liệt Sơn dựa vào linh quang trong đầu, việc nghiên cứu cỏ dại đã có những bước tiến vượt bậc.

Sau mấy năm phát triển nghiên cứu, mảnh đất trước mặt đã có hình hài sơ khai của nghề nông!

Mặc dù vẫn còn khoảng cách rất lớn so với nghề nông chính thức, nhưng đã có thể nhìn thấy một chút bóng dáng của nó.

Sau khi chờ đợi một tháng, lúa đã chín!

Qua một hồi thao túng bằng pháp lực, từng hạt gạo căng tròn bóng bẩy xuất hiện trước mặt Liệt Sơn.

Nhìn vốc gạo trắng ngần căng mẩy trước mắt, Liệt Sơn có chút kích động nói: “Thành công rồi!

Nguy cơ của Nhân tộc đã được giải trừ!” Cùng lúc đó, trên bầu trời bỗng nhiên mây đen giăng kín, sấm chớp rền vang!

Liệt Sơn chú ý đến sự thay đổi của bầu trời, bất giác ngẩng đầu nhìn lên với vẻ mặt có chút ngạc nhiên!

“Sắp mưa sao?” Nhưng trên trời lại không hề đổ mưa, sau khi mây đen giăng kín và sấm chớp rền vang, một luồng ánh sáng ngũ sắc xé toang mây đen, chiếu rọi khắp đại địa Hồng Hoang.

Liệt Sơn nhìn luồng sáng có phần quen thuộc đó, lại nhìn vốc gạo trong tay, trong lòng lập tức có vài suy đoán!

Cùng lúc đó, những tồn tại từ cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên trên đại lục Hồng Hoang, sau khi nhìn thấy luồng ánh sáng ngũ sắc đó, dường như đã hiểu ra điều gì, cúi đầu suy tư.

Tại Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử cảm nhận được sự thay đổi đột ngột trên bầu trời, không khỏi ngẩng đầu nhìn lên!

Vừa lúc nhìn thấy cảnh tượng ánh sáng ngũ sắc xé tan bóng tối, chiếu rọi đại địa Hồng Hoang, y lập tức hiểu ra, tự nhủ: "Ngũ sắc thần quang giáng lâm, là điềm báo công đức giáng thế!

Xem quy mô này, chắc chắn không phải chuyện nhỏ!

Nhìn phương vị của nó, hình như là địa bàn của Nhân tộc!

Chẳng lẽ trong Nhân tộc lại xuất hiện thứ gì mới lạ khiến trời đất giáng xuống công đức?" Sau khi tự nhủ, Trấn Nguyên Tử chuẩn bị suy diễn một phen!

Nhưng hiện tại Nhân tộc đang trong thời kỳ đại hưng, thiên cơ hỗn loạn, không thể tra xét thiên cơ của Nhân tộc.

Vì vậy, sau khi không suy diễn ra được kết quả, Trấn Nguyên Tử lập tức cảm thấy Nhân tộc vô cùng thú vị.

Ở Hồng Hoang, ngoài Trấn Nguyên Tử ra, còn có những đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới đỉnh cao thế hệ trước như Tây Vương Mẫu, Âm Dương Lão Tổ… cũng đang chăm chú quan sát tình hình Nhân tộc, đồng thời cũng đang tìm kiếm người hoặc vật đã dẫn động thiên giáng công đức.

Nhưng họ nhanh chóng bị sự đại hưng của Nhân tộc gây nhiễu, không thể tra xét tình hình cụ thể, chỉ có thể chú ý sát sao.

Phục Hy, sau khi nhìn thấy phương hướng mà ngũ sắc thần quang giáng xuống, lập tức hiểu ra rằng hẳn là do Liệt Sơn gây nên!

"Thiên giáng công đức, là có công với Nhân tộc!

Ngôi vị Nhân Hoàng, không ai khác ngoài hắn!" Sau đó y có chút cảm khái nói, đồng thời cũng không để lại dấu vết mà liếc nhìn Nhân

tộc Thánh Điện, trong ánh mắt ẩn chứa một tia ưu sầu sâu thẳm.

Sau đó, dưới sự chứng kiến của chúng sinh Hồng Hoang và các đại năng!

Một luồng ánh sáng ngũ sắc trong nháy mắt xẹt qua từ phía chân trời.

Rồi nó bay thẳng về phía Liệt Sơn, khi đến không trung phía trên Liệt Sơn thì chia làm hai!

Một phần chiếm tám thành số lượng, trực tiếp đi vào cơ thể Liệt Sơn.

Phần còn lại chiếm hai thành, đi thẳng vào những vật phẩm liên quan đến sự việc lần này.

Lập tức, những công cụ dùng trong cuộc thực nghiệm ban đầu tỏa ra từng luồng kim quang, từng đạo pháp tắc bao phủ lên bề mặt của chúng.

Một lát sau, những công cụ vốn bình thường lập tức được công đức gia trì, hóa thân thành Hậu Thiên Công Đức Linh Bảo!

Liệt Sơn, sau khi hấp thu tám thành công đức đó, khí thế toàn thân tăng vọt, tu vi một thân trực tiếp tăng vọt lên đến Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Chương 503

Nếu không phải vì thời gian hắn trở thành Đại La Kim Tiên quá ngắn, chưa lĩnh ngộ được pháp tắc thuộc về mình, nếu không nhờ vào lượng công đức khổng lồ như vậy, hắn đã sớm có thể đột phá giới hạn Đại La Kim Tiên, trở thành một đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới trong Hồng Hoang.

Khi Phục Hy dẫn người đến nơi Liệt Sơn đang ở, liền nhìn thấy Liệt Sơn toàn thân bao phủ trong kim quang.

Phục Hy cảm nhận được dao động ngày càng mạnh mẽ của Liệt Sơn, trong lòng không khỏi âm thầm gật đầu!

Để không làm phiền Liệt Sơn đột phá tu vi, Phục Hy quyết định chờ ở một bên!

Đợi Liệt Sơn hoàn thành chuyện trước mắt rồi mới tìm hắn bàn bạc một số việc.

Sau một lúc lâu, kim quang trên người Liệt Sơn từ từ tan biến!

Một luồng khí tức cảnh giới Đại La Kim Tiên đỉnh phong cũng theo đó mà tỏa ra.

Luồng khí tức bàng bạc đó khiến một số người sau lưng Phục Hy sắc mặt ngưng trọng!

Trong đám đông khổng lồ sau lưng Phục Hy, một thân ảnh có vẻ gầy yếu nhìn Liệt Sơn với ánh mắt ghen tị nói: “Chết tiệt, sao hắn lại có vận may lớn như vậy!

Có thể nhận được thiên giáng công đức, nếu là ta thì tốt biết mấy!” Đồng thời cũng có người kinh ngạc về cảnh giới của Liệt Sơn, bởi vì mấy năm trước Liệt Sơn chỉ là một tu luyện giả mới bước vào

Đại La.

Chỉ trong mấy năm ngắn ngủi, Liệt Sơn đã vượt qua Đại La Kim Tiên trung kỳ, hậu kỳ!

Dựa vào lượng công đức khổng lồ, trực tiếp đạt tới Đại La Kim Tiên đỉnh phong.

Trong một thời gian, danh tiếng Liệt Sơn vang dội, uy vọng tăng vọt!

Sau đó lại qua mấy tháng, Liệt Sơn lúc này đang yên tĩnh nghỉ ngơi trong một gian phòng ngủ!

Dù sao cũng đã bận rộn suốt mấy năm, bây giờ khó khăn lắm mới có cơ hội thư giãn, đương nhiên không thể bỏ lỡ.

Nhưng lúc này, nội tâm của Phục Hy lại không hề bình tĩnh.

Một tin tức vô cùng đột ngột đã khiến cho người nắm quyền của Nhân tộc, một đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong cảnh giới của thế giới Hồng Hoang, tâm cảnh hỗn loạn!

Sau khi một mình tĩnh tâm mấy ngày, Phục Hy cuối cùng đã đưa ra một quyết định!

Sau khi đưa ra quyết định đó, Phục Hy liền lập tức triệu kiến Liệt Sơn.

Liệt Sơn sau khi nhận được mệnh lệnh của Phục Hy, tuy trong lòng đầy nghi hoặc, nhưng vẫn lập tức đến thành Đại Hưng, tiến vào Nhân Hoàng cung mới xây.

Vừa nhìn thấy Liệt Sơn, Phục Hy liền không thể chờ đợi mà hỏi: "Liệt Sơn!

Mấy tháng nay nghỉ ngơi thế nào?" Liệt Sơn nhìn Phục Hy với vẻ mặt vội vã, khó hiểu đáp: "Đa tạ Nhân Hoàng quan tâm, cũng ổn."

Phục Hy nghe xong gật đầu, sau đó mỉm cười đáp lại và hỏi: "Ổn là tốt rồi!

Bây giờ ta có một nhiệm vụ vô cùng quan trọng, ngươi có thể hoàn thành không?" Liệt Sơn nghe lời Phục Hy, đôi mắt lập tức hơi nhíu lại!

Sau đó lén lút đánh giá Phục Hy một lượt rồi nói: "Nhân Hoàng, nhiệm vụ gì ạ?" Phục Hy nghe vậy, không hề che giấu mà trực tiếp nói thẳng: "Giúp ta cai quản Nhân tộc một thời gian!" Liệt Sơn nghe xong, rõ ràng khựng lại!

Sau đó liền lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, vội vàng từ chối: "Không được, không được, tuyệt đối không được!" Phục Hy nhìn vẻ mặt có phần kinh ngạc của Liệt Sơn, liền biết rằng nếu không có một lý do chính đáng, thì Liệt Sơn chắc chắn sẽ không đưa ra lựa chọn mà y muốn thấy.

Thế là sau khi suy nghĩ, y đi đến trước mặt Liệt Sơn, trực tiếp nói cho hắn biết mục đích cũng như yêu cầu bất đắc dĩ của mình.

Liệt Sơn sau khi nghe xong, cũng trở nên có chút trầm mặc!

Sau khi nhắm mắt suy nghĩ rất lâu, hắn gật đầu đồng ý: "Nếu Nhân Hoàng đã thỉnh tình mời như vậy, ta mà còn từ chối nữa thì có phần không biết điều rồi!" Phục Hy nghe xong cười gật đầu, sau đó y bắt đầu giao các loại sự vụ cho Liệt Sơn xử lý.

Liệt Sơn nhìn đống sự vụ chất cao như núi, lập tức ngây người!

Sau đó liền vùi đầu vào công việc, tranh thủ thời gian xử lý đống sự vụ tồn đọng.

Còn Phục Hy, đã biến mất khỏi thành Đại Hưng!

Bên bờ sông Vị Thủy, Phục Hy trở lại nơi mình sinh ra!

Nhìn dòng sông Vị Thủy quen thuộc, nhìn căn nhà gỗ còn lưu lại!

Nhìn những vật dụng đã dùng, trong lòng không khỏi dâng lên một trận cảm khái.

Sau đó Phục Hy thu dọn đơn giản, lại dọn vào ở trong căn nhà gỗ vừa quen thuộc lại vừa có chút xa lạ.

Kể từ đó, mỗi sáng Phục Hy đều đến bên bờ sông Vị Thủy, ngồi xếp bằng bên bờ sông tĩnh lặng quan sát nước sông lên xuống.

Y ngắm nhìn sự biến hóa của nhật nguyệt tinh thần, chứng kiến sự luân hồi của sinh mệnh!

Lĩnh ngộ đại đạo giữa thiên địa, lĩnh ngộ chân lý của sinh mệnh.

Đương nhiên thiên địa đại đạo không dễ dàng lĩnh ngộ như vậy, trên người Phục Hy ẩn chứa khí vận Nhân tộc bàng bạc!

Điều này có thể khiến Phục Hy có được thiên phú và khả năng lĩnh ngộ mạnh mẽ hơn.

Nhưng dù có khí vận Nhân tộc gia trì, sau mấy tháng Phục Hy vẫn không thu hoạch được gì!

Nhưng y cũng không hề nóng vội, vì y biết nóng vội cũng không có tác dụng gì.

Trong lúc Phục Hy đang cảm ngộ sự biến hóa của thiên địa, quỹ đạo vận chuyển của nhật nguyệt tinh thần, sự huyền bí của sinh tử vạn vật.

Tại Tam Tiên Đảo trên Đông Hải, trong Thuận Thiên đại điện, Nguyên Thủy cũng đang chăm chú quan sát tình hình của Phục Hy.

"Công đức viên mãn, uy vọng viên mãn!

Bây giờ chỉ còn thiếu thứ cuối cùng, Tiên Thiên Bát Quái!" Sau khi liếc nhìn Phục Hy một cái, Nguyên Thủy liền tự lẩm bẩm!

Sau đó, y liếc nhìn đại lục Hồng Hoang rồi lại nhìn hoang nguyên Bắc Hải, rồi lại nhắm mắt lại.

Cứ thế mấy năm trôi qua, Phục Hy dần dần thích nghi với cuộc sống hiện tại!

Sự cảm ngộ về thiên địa đại đạo trong nội tâm cũng ngày càng sâu sắc hơn.

Nhưng không biết vì sao, dù Phục Hy nỗ lực thế nào, cũng không thể đột phá được bình chướng cuối cùng, đột phá cảnh giới Thánh Nhân!

Sau một ngày tu luyện không có kết quả, Phục Hy cuối cùng cũng có chút không chịu nổi!

"Rõ ràng đã chạm đến rìa, nhưng lại không thể nắm bắt được!

Thật khiến người ta phiền não." Nhưng không chịu nổi cũng không thể từ bỏ!

Vì vậy y chỉ có thể bất đắc dĩ nói một câu, điều chỉnh lại tâm thái rồi bắt đầu tu luyện lại.

Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo xa xôi nhìn thấy vậy, khẽ lắc đầu!

Phục Hy cứ khổ tu mãi như thế này cũng không được.

Muốn chạm đến giới hạn Thánh Nhân, ngoài việc có pháp lực đủ mạnh, và thực lực đủ để phá diệt mọi thứ, còn cần có cơ duyên trời cho, cần một lời nhắc nhở đơn giản.

Thế là Nguyên Thủy liền gửi cho Phục Hy một lời nhắc nhở, xem y có nắm bắt được không!

Chương 504

Một buổi chiều nọ, Phục Hy theo thường lệ chuẩn bị kết thúc một ngày tu luyện khổ não!

Đúng lúc này, chân trời phong vân đột biến!

Phục Hy cảm nhận được liền ngẩng đầu nhìn lên trời.

Sau đó, trên mặt Phục Hy lộ ra vẻ kinh ngạc, dường như vô cùng kinh ngạc trước cảnh tượng xuất hiện trước mắt.

Sau một lúc lâu, thiên địa dị tượng ở xa đã tan biến!

Chỉ để lại Phục Hy đang trong cơn lĩnh ngộ.

Sau đó dường như đã hiểu ra điều gì đó, Phục Hy ngửa mặt lên trời cười lớn một tiếng!

Một luồng dao động vô hình lập tức từ trên người y tỏa ra xung quanh.

Lập tức, khu vực lân cận phải chịu một áp lực cực mạnh, một số yêu tộc không biết chuyện gì nghiêm trọng đang xảy ra và một số yêu tộc không có khả năng chống cự lập tức bị ép nằm rạp xuống.

Những Nhân tộc và yêu thú đang bị áp bức đến không biết phải làm sao, đang cố gắng thoát khỏi áp lực trên người thì một tiếng cười cuồng ngạo vang lên!

Nhân tộc nghe thấy chỉ cảm thấy toàn thân nhiệt huyết sôi trào, một luồng sức mạnh vô hình đột nhiên trỗi dậy!

Tinh thần cũng lập tức trở nên vô cùng phấn chấn.

Khác với việc Nhân tộc được tăng cường, Yêu tộc và các sinh linh khác sau khi nghe tiếng cười lớn đó, lập tức phải chịu áp lực mạnh

mẽ hơn.

Thực lực càng mạnh, cảm giác áp bức phải chịu càng lớn!

Chỉ cần chưa đạt đến Chuẩn Thánh cảnh giới, liền phải chịu đựng áp lực gần như không thể chống cự.

Một số yêu tộc hoặc sinh linh tuy có cảnh giới Đại La Kim Tiên, nhưng ý chí vô cùng không kiên định, sau khi cảm nhận được áp lực khổng lồ đó, lập tức không chịu nổi!

Sau khi phun ra một ngụm máu tươi, yêu khí ẩn chứa trên người nhanh chóng giảm xuống!

Đồng thời bị đánh trở lại nguyên hình, lộ ra chân thân của Yêu tộc.

Sự thay đổi đột ngột tại nơi Phục Hy ở, lập tức thu hút ánh mắt của các thế lực lớn ở Hồng Hoang!

Bởi vì khu vực xảy ra biến hóa, bao gồm cả địa phương do Nhân tộc quản hạt.

Cho nên Liệt Sơn cũng hướng ánh mắt về lưu vực Vị Thủy, sau đó liền nhìn thấy Phục Hy!

Rồi dường như hiểu ra điều gì đó, gật đầu, không còn quan tâm đến chuyện ở lưu vực Vị Thủy nữa.

Nhưng các tồn tại khác, đối với Phục Hy lại không dễ nói chuyện như vậy!

Từng vị yêu thần cảnh giới Chuẩn Thánh, sau khi cảm nhận được biến cố xảy ra ở lưu vực Vị Thủy, lần lượt hiện thân, ý đồ đối kháng Phục Hy.

Khoảng mười mấy yêu thần cảnh giới Chuẩn Thánh của Yêu tộc, mặt lộ vẻ hung ác, tỏa ra khí tức cuồng bạo!

Với khí thế bức người, hướng về phía Phục Hy áp tới.

Nhưng Phục Hy sau khi cảm nhận được thì cười lạnh một tiếng, sau đó trực tiếp vung tay!

Một luồng sức mạnh cường hãn lập tức tuôn ra.

Đồng thời, bầu trời phía trên lưu vực Vị Thủy sau khi Phục Hy phát ra công kích, lập tức biến đổi!

Thiên địa vì đó mà thất sắc.

Một đám yêu thần cảm nhận được thì sắc mặt đại biến, sau đó vội vàng điều động toàn thân sức mạnh để chống đỡ đòn công kích đáng sợ đó!

Đáng tiếc, tuy rằng liều mạng chống đỡ được công kích của Phục Hy, nhưng lại không thể nào phòng ngự được bản thân y.

Khi bọn họ đang toàn lực phòng ngự, Phục Hy đột nhiên xuất hiện bên cạnh!

Sau đó theo từng luồng ánh sáng biến đổi nhanh chóng, từng vị yêu thần vô lực ngã xuống.

Chỉ trong mấy hơi thở, đám yêu thần đến tìm chuyện lúc trước đã toàn bộ nằm la liệt trên mặt đất, không có động tĩnh, sống chết không rõ.

Hành động cực kỳ mạnh mẽ của Phục Hy khiến một số đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới có ý kiến lập tức ngậm miệng lại!

Sau khi đợi một lúc, không có bất kỳ kẻ khiêu khích nào từ Chuẩn Thánh cảnh giới trở lên, Phục Hy lại trở về bên bờ sông Vị Thủy, hai mắt chăm chú nhìn dòng sông. … Trong Thuận Thiên đại điện ở Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy nhìn Phục Hy ra tay mạnh mẽ thì hài lòng gật đầu!

Sau đó y cũng chú ý đến việc Phục Hy hiện đang ở thời khắc quan

trọng nhất của sự lột xác.

Nhưng không biết vì nguyên nhân gì, Phục Hy tuy có thực lực mạnh mẽ và khí vận Nhân tộc trợ giúp, nhưng lại chậm chạp không thể bước ra được bước cuối cùng đó, trở thành một cường giả vượt qua Chuẩn Thánh cảnh giới!

Nguyên Thủy sau khi liếc nhìn một cái, liền hiểu ra.

"Bát quái chưa đủ, đạo không thành!

Phục Hy muốn thành đạo, tất phải hoàn thiện bát quái!" Muốn bát quái viên mãn, không thể không nhắc đến một nhân vật từng là một trong những người quan trọng của Yêu tộc Thiên đình, yêu sư Côn Bằng!

Bởi vì trong tay yêu sư Côn Bằng có cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo của Yêu hoàng Đế Tuấn: Hà Đồ và Lạc Thư!

Hà Đồ Lạc Thư là cặp cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tương bạn tương sinh hiếm có ở Hồng Hoang, dùng riêng lẻ đã có thể bộc phát sức mạnh của cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nếu như hợp nhất chúng lại, liền có thể phát huy ra sức mạnh vượt qua cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nếu người sử dụng đủ mạnh mẽ, thi triển ra uy lực cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo cũng không phải là không thể.

Nhưng Hà Đồ Lạc Thư ngoài sức mạnh cực cường ẩn chứa bên trong, chúng còn là hai bản thần thư ghi lại bát quái đại đạo!

Chỉ cần Phục Hy có được Hà Đồ và Lạc Thư, vậy thì việc tham ngộ ra bát quái và hoàn thiện nó sẽ dễ như trở bàn tay.

Nhưng Hà Đồ Lạc Thư lại nằm trong tay yêu sư Côn Bằng, bị Côn Bằng xem là chí bảo quý giá nhất, tuyệt đối sẽ không dễ dàng đưa cho người khác.

“Hà Đồ Lạc Thư, phải lấy được!

Côn Bằng nếu biết điều, có thể tiết kiệm một ít thời gian!

Nếu như ngoan cố không linh, vậy thì không cần tồn tại trên thế gian này nữa!” Sau khi nhắm mắt suy nghĩ một phen, Nguyên Thủy đưa ra một quyết định!

Sau đó, Khổng Tuyên đang ở Ngũ Hành động thiên ngoài Hỗn Độn, nhận được mệnh lệnh của Nguyên Thủy, đã trở về Hồng Hoang!

Sau khi trở về, Khổng Tuyên không quay lại Tam Tiên Đảo mà đi thẳng đến băng nguyên Bắc Hải.

Tại băng nguyên Bắc Hải, Côn Bằng đang trốn trong một hành cung xa hoa đột nhiên trong lòng kinh hãi!

Đồng thời cảm nhận được một chuyện không lành sắp xảy ra.

“Chuyện gì vậy, sao lại có cảm giác này!” Sau khi nghĩ xong, Côn Bằng quyết định chạy trốn!

Dù sao những điềm báo liên tiếp cũng khiến Côn Bằng không thể không đưa ra một số biện pháp phòng ngự cần thiết.

Chương 505

Chỉ là hắn không ngờ rằng, lần này đến tìm phiền phức không phải là đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới, mà là tồn tại vô địch cấp bậc Thánh Nhân!

Cho nên hắn trốn vào nơi sâu thẳm của băng nguyên Bắc Hải đã bố trí sẵn, ẩn mình trong đại trận ẩn giấu.

Nhưng khi Khổng Tuyên giáng lâm băng nguyên Bắc Hải, một ánh mắt liền nhìn thấu mọi biện pháp phòng ngự của Côn Bằng!

Nhìn thấy Côn Bằng đang trốn ở nơi sâu dưới tầng băng vô cùng nhàn nhã.

"Côn Bằng, mau cút ra đây cho bản tọa!" Vì vậy, sau khi phát hiện Côn Bằng trốn dưới tầng băng, Khổng Tuyên cũng không khách khí!

Sắc mặt lạnh băng nói!

Giọng nói của Khổng Tuyên tuy không lớn, nhưng lại cực kỳ có sức xuyên thấu!

Không chỉ tất cả sinh linh trên bề mặt băng nguyên Bắc Hải đều nghe rõ mồn một.

Ngay cả Côn Bằng đang trốn dưới tầng băng, trong sự bảo vệ của trùng trùng đại trận cũng nghe thấy giọng nói lạnh lẽo đó!

Sắc mặt lập tức có biến hóa, sau khi thay đổi mấy lần!

Côn Bằng với vẻ mặt khó coi rời khỏi hang ổ trốn tránh, trở lại bề mặt băng nguyên Bắc Hải.

Khác với Côn Bằng nhận thua không thể không tuân theo mệnh lệnh của Khổng Tuyên trở lại băng nguyên Bắc Hải, đám sinh linh

trên băng nguyên Bắc Hải sau khi nghe mệnh lệnh của Khổng Tuyên, lập tức vô cùng tức giận!

"Rốt cuộc là ai mà kiêu ngạo như vậy, lại dám ăn nói ngông cuồng!" "Lớn mật, thật lớn mật!" Khổng Tuyên nghe những lời phẫn nộ đó, mày hơi nhíu lại!

Nhưng nhìn những tồn tại như con kiến kia, y cũng không thèm tính toán.

Nhưng khi Côn Bằng từ dưới băng nguyên trở lên, Khổng Tuyên cũng không cho Côn Bằng sắc mặt tốt, lạnh lùng nói: "Côn Bằng, cuối cùng cũng chịu ra rồi à!

Trốn sâu như vậy, lẽ nào có ý kiến với bản tọa?" Côn Bằng nghe xong, sắc mặt lại một trận biến đổi!

Nhưng sau khi cân nhắc sự chênh lệch vô cùng lớn giữa hai bên, hắn cố gắng đè nén cơn giận trong lòng, sau đó cười đáp: "Đâu có!

Khổng Tuyên thánh nhân nói đùa rồi!

Không biết Khổng Tuyên thánh nhân đến băng nguyên Bắc Hải có chỉ giáo gì?" Khổng Tuyên nghe xong khẽ mỉm cười, Côn Bằng nhìn thấy thì trong lòng càng kinh hãi hơn, tuy không biết ý đồ của Khổng Tuyên, nhưng không hiểu sao lại có một dự cảm không lành dâng lên trong lòng Côn Bằng.

Khi Côn Bằng trong lòng bất an, đoán mò lung tung!

Khổng Tuyên cười nói: "Tìm ngươi đương nhiên là có chuyện quan trọng, nghe nói cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư của Yêu hoàng Đế Tuấn năm xưa đang ở trong tay ngươi?" Côn Bằng nghe xong sắc mặt lập tức đại biến, vốn dĩ với tu vi hiện tại của Côn Bằng không thể nào đổ mồ hôi, nhưng lúc này lưng Côn Bằng lại đổ mồ hôi lạnh, trong lòng kinh hãi vô cùng!

Sau một lúc lâu, Côn Bằng mới khôi phục lại!

Sau đó, vẻ mặt khó coi của hắn cố nặn ra một nụ cười rồi lắc đầu nói: "Tuyệt đối là vu khống, linh bảo của Đế Tuấn sao có thể ở trong tay ta được!

Tuyệt đối là vu khống!" Khổng Tuyên nghe xong cười lạnh một tiếng, dùng một ánh mắt không rõ ý vị nhìn Côn Bằng nói: "Thật sự như vậy sao?

Nếu để bản tọa phát hiện ngươi đang lừa dối bản tọa, vậy thì đừng trách bản tọa không khách khí!" Côn Bằng nghe xong toát mồ hôi lạnh, đồng thời trong lòng cũng dâng lên một tia phẫn nộ!

Vẻ mặt vốn có chút sợ hãi và cung kính khi cơn giận đó nảy sinh cũng biến mất sạch sẽ!

Côn Bằng trực tiếp sắc mặt bình thản nói: "Sự thật là như vậy, nếu thánh nhân không tin!

Vậy thì ta cũng không có cách nào." Khổng Tuyên nghe xong liền hiểu ra, xem ra Côn Bằng sẽ không giao ra Hà Đồ Lạc Thư trong tay rồi!

Thế là Khổng Tuyên khẽ thở dài một tiếng, dùng ánh mắt có chút thương hại nhìn Côn Bằng, đồng thời sắc mặt bình thản nói: "Cho ngươi cơ hội không cần, vậy đừng trách bản tọa tâm ngoan thủ lạt!" Nói xong, Khổng Tuyên đột nhiên động thủ!

Sức mạnh cấp bậc Thánh Nhân lập tức tỏa ra!

Toàn bộ băng nguyên Bắc Hải lập tức chấn động.

Vô số sinh linh cảm nhận được sự chấn động đột ngột của băng nguyên Bắc Hải, lập tức trở nên vô cùng hoảng sợ!

Lượng lớn sinh linh không đầu không đuôi chạy tán loạn, muốn

thoát khỏi nguy hiểm không rõ.

Nhưng tuy băng nguyên Bắc Hải đối với Hồng Hoang không lớn, nhưng đối với sinh linh sống trên đó, lại rộng lớn vô biên.

Cho nên dù chạy trốn thế nào, cũng không thể thoát khỏi băng nguyên Bắc Hải!

Đến được bờ của băng nguyên, cũng sẽ bị Bắc Hải hung dữ trấn nhiếp, cuối cùng không thể không ngoan ngoãn quay trở lại.

Đương nhiên động tĩnh của các sinh linh trên băng nguyên Bắc Hải, căn bản không thể thu hút sự chú ý của hai vị cường giả gây ra sự kiện lần này!

Sau khi cảm nhận được Khổng Tuyên động thủ, sắc mặt Côn Bằng lập tức trở nên vô cùng khó coi!

Nhìn Khổng Tuyên với vẻ mặt bình thản, Côn Bằng có chút không cam tâm nói: "Khổng Tuyên thánh nhân, chỉ cần ngài dừng tay!

Vậy thì ta có thể coi như chưa có chuyện gì xảy ra." Nhưng một câu nói mà Côn Bằng cho là khuyên giải tốt đẹp, trong mắt Khổng Tuyên lại có chút ý tứ thị uy, thế là sắc mặt y lạnh băng: "Coi như chưa có chuyện gì xảy ra?

Một con kiến cảnh giới còn chưa ổn định, cũng dám nói ra những lời như vậy!" Đồng thời động tác trong tay không hề dừng lại, một luồng năng lượng ngưng tụ từ nước bao hàm sức mạnh Thánh Nhân, sau đó bay về phía Côn Bằng!

Côn Bằng cảm nhận được năng lượng cường đại ẩn chứa trong cột sáng đáng sợ đó, sắc mặt lập tức biến đổi dữ dội!

Đồng thời nhanh chóng di chuyển, muốn né tránh đòn tấn công mạnh mẽ đó.

Chỉ là, công kích cấp bậc Thánh Nhân dễ né như vậy sao?

Huống hồ Côn Bằng chỉ là Chuẩn Thánh đỉnh phong, muốn chống lại công kích cấp bậc Thánh Nhân có chút khó khăn.

Cho nên khi Côn Bằng chạy trốn tứ phía, đồng thời chuẩn bị phản kích, đòn tấn công bao hàm sức mạnh cấp bậc Thánh Nhân đó đã đến trước mặt hắn.

Côn Bằng nhìn thấy, sắc mặt lập tức trắng bệch vô cùng!

Sau khi cảm nhận được năng lượng bàng bạc đó, chỉ có thể sắc mặt thảm đạm nói: "Uy của Thánh Nhân, không thể chống cự!" Sau đó, một luồng sáng mạnh xuất hiện trên bầu trời băng nguyên Bắc Hải!

Một luồng xung kích chứa đựng năng lượng cường đại cũng từ băng nguyên Bắc Hải khuếch tán ra ngoài.

Khi chúng sinh Hồng Hoang chú ý đến sự bất thường xuất hiện ở băng nguyên Bắc Hải, chúng sinh liền có thể cảm nhận được một luồng thánh uy vô cùng bàng bạc đang lan tràn ở phía bắc Hồng Hoang.

Uy áp mạnh mẽ như vậy khiến chúng sinh Hồng Hoang kinh ngạc vô cùng, đồng thời cũng khiến họ nhớ lại cảnh tượng Thánh Nhân trấn áp Hồng Hoang năm xưa, lập tức hoảng sợ không thôi.

Các thế lực lớn, phản ứng với uy áp cấp bậc Thánh Nhân càng thêm kịch liệt!

Thiên đình, Hạo Thiên sau khi cảm nhận được uy áp Thánh Nhân đáng sợ đó, cùng với ngũ hành pháp tắc ẩn chứa trong đó, lập tức liền nhận ra đó là Khổng Tuyên thánh nhân.

Sau khi vận dụng pháp bảo cường đại và khí vận Thiên đình để bảo vệ, Hạo Thiên nhìn về phía Bắc Hải!

“Khổng Tuyên thánh nhân vì sao lại xuất hiện ở Bắc Hải?

Không phải Thánh Nhân không thể tùy ý tiến vào Hồng Hoang sao!

Bây giờ Khổng Tuyên thánh nhân đột nhiên tiến vào, e rằng không đơn giản!” Hạo Thiên nhìn uy áp Thánh Nhân bàng bạc vô cùng, lấp lánh vô tận trên bầu trời Bắc Hải, tự nhủ!

Đột nhiên Hạo Thiên dường như nghĩ ra điều gì đó, hai mắt lập tức lóe lên một tia kim quang!

Chương 506

Sau đó cảm khái nói: "Thánh Nhân ra tay quả nhiên không phải không có mục đích, xem ra mục đích lần này Khổng Tuyên thánh nhân ra tay tất định là yêu sư Côn Bằng trước đây." Sau khi hiểu rõ ý đồ của Khổng Tuyên thánh nhân, Hạo Thiên thở phào nhẹ nhõm!

Đồng thời, Thiên đình vốn đang giới bị nghiêm ngặt cũng bắt đầu dần dần thả lỏng.

Sau khi hiểu rõ ý đồ của Khổng Tuyên thánh nhân, Hạo Thiên hiểu rằng mục tiêu của Thánh Nhân không phải là mình, thế là giải trừ giới bị của Thiên đình.

Sau khi Thiên đình đưa ra quyết định tương quan, các thế lực lớn trong Hồng Hoang cũng lần lượt đưa ra những quyết định không khác biệt mấy!

Trước tiên cảm nhận được uy áp Thánh Nhân, sau đó lập tức sắc mặt đại kinh vội vàng giới bị khẩn cấp!

Sau khi hiểu rõ mục tiêu của Thánh Nhân, thở phào nhẹ nhõm giải trừ giới bị.

Nhưng lần này Khổng Tuyên thánh nhân ra tay, không chỉ kinh động chúng sinh Hồng Hoang!

Ngay cả Tử Tiêu Cung ở trong Hỗn Độn hư không cũng có cảm giác.

Hồng Quân nhìn Khổng Tuyên đang đại phát thần uy, mày hơi nhíu lại!

Đồng thời bắt đầu suy nghĩ, rốt cuộc có nên bắt Khổng Tuyên lại không.

Trong lúc đang suy nghĩ, Thiên Đạo đột nhiên xuất hiện bên cạnh y!

Nhìn Hồng Quân đang suy tư rồi đề nghị: "Nếu là ta, ta sẽ không lựa chọn ra tay!" Hồng Quân nghe xong mày hơi nhíu lại, nhìn Thiên Đạo khẽ thở dài một tiếng!

Ngay cả Thiên Đạo cũng không ủng hộ ra tay, vậy thì Hồng Quân cũng từ bỏ ý định ra tay!

Thực ra Hồng Quân hiểu rõ Thiên Đạo đang lo ngại ai, chỉ cảm thấy nếu cứ một mực nhượng bộ, đối với mình có thật sự tốt không?

Bắc Hải băng nguyên, chúng sinh sống trên băng nguyên lúc này đang bị bao phủ dưới uy áp Thánh Nhân, không ngừng run rẩy!

Ở phía đông băng nguyên Bắc Hải, xuất hiện một vết nứt khổng lồ!

Ở trung tâm vết nứt, có một thân ảnh đang đứng sừng sững ở đó.

Côn Bằng lúc này đang đứng sừng sững ở miệng một cái hố khổng lồ, trạng thái lúc này không ổn chút nào!

Dưới đòn tấn công mạnh mẽ của Thánh Nhân, dù sở hữu linh bảo phòng ngự cường hãn, thực lực đã đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong, chỉ còn một bước nữa là có thể đạt đến cảnh giới Thánh Nhân!

Nhưng chỉ cần chưa đạt đến Thánh Nhân, dưới công kích cấp bậc Thánh Nhân, trừ phi là Nguyên Thủy, nếu không không chết cũng trọng thương!

Thế là dưới sự che chở của nhiều thủ đoạn, Côn Bằng bị thương nặng!

Không chỉ nhiều kiện linh bảo sau khi chịu đựng sức mạnh cấp bậc Thánh Nhân, lần lượt không chịu nổi áp lực khổng lồ mà trực tiếp

vỡ nát.

Ngay cả chân thân của Côn Bằng cũng lỗ chỗ trăm ngàn vết thương!

Muốn phục hồi lại, ít nhất cũng phải tiêu tốn hàng vạn năm.

So với Côn Bằng bị thương nặng, Khổng Tuyên lúc này lại có vẻ thần thái phi dương!

Lại lần nữa nhìn về phía Côn Bằng, ngữ khí càng thêm tùy ý: "Côn Bằng, một bài học nho nhỏ như vậy, hài lòng chứ?" Côn Bằng nghe thấy giọng của Khổng Tuyên, lập tức có chút phản ứng!

Sau khi khẽ ho khan mấy tiếng, Côn Bằng khẽ thở dài một tiếng đáp: "Uy của Thánh Nhân, không thể chống cự!

Thứ ngài muốn ta quả thực có!" Khổng Tuyên nghe xong lộ ra một nụ cười đắc ý, sau đó trực tiếp nói: "Nếu đã như vậy thì giao ra đây!" Côn Bằng nghe xong gật đầu, sau đó lấy ra cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ và Lạc Thư!

Khổng Tuyên nhìn hai cuốn thần thư cấp bậc cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đang tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt, hài lòng gật đầu!

"Nếu ngươi biết điều từ trước, cũng không cần phải chịu trọng thương như vậy!" Nhưng sau khi nhận được Hà Đồ Lạc Thư, Khổng Tuyên nói một câu!

Côn Bằng nghe xong sắc mặt lại một trận biến ảo, cuối cùng hóa thành trầm mặc!

Khổng Tuyên thấy Côn Bằng trầm mặc không nói, cũng cảm thấy một trận vô vị!

Thế là y cũng không nói nữa, cầm lấy Hà Đồ Lạc Thư liền xoay người rời đi.

Theo một trận không gian dao động, thân ảnh Khổng Tuyên biến mất tại băng nguyên Bắc Hải!

Sau khi Khổng Tuyên biến mất, thánh uy bao trùm trên băng nguyên Bắc Hải cũng dần dần lui đi.

Côn Bằng cũng từ từ hồi phục, nhưng nhìn cái hố sâu vô cùng khổng lồ bên cạnh, sắc mặt liền vô cùng ngưng trọng!

"Ai, mệnh đã như vậy!

Không thể cưỡng cầu." Sau khi khẽ thở dài một tiếng, thân ảnh Côn Bằng cũng biến mất trong băng nguyên Bắc Hải!

Lúc này hắn bị thương nặng, không tiện ở lại nơi đây.

Chúng sinh Hồng Hoang theo sự biến mất của thánh uy trên băng nguyên Bắc Hải, cũng hồi phục, sau đó lại xử lý chuyện của riêng mình.

Dù sao Thánh Nhân cũng quá xa vời, nếu Thánh Nhân ra tay có lẽ sẽ quan sát một hai!

Nếu Thánh Nhân rời đi, vậy thì cũng nhanh chóng khôi phục lại trạng thái bình thường. … Trong lưu vực Vị Thủy, Phục Hy cũng theo sự biến mất của uy áp Thánh Nhân từ hướng Bắc Hải, dần dần khôi phục lại bình tĩnh!

"Lúc trước đã dừng lại, tâm cảnh chưa đủ hoàn thiện!

Khoảng cách quá lớn, xem ra ngoài việc tu luyện thiên địa đại đạo, cần phải chú ý đến tình trạng của bản thân." Sau khi khôi phục, Phục Hy nhớ lại phản ứng của mình khi uy áp cấp bậc Thánh Nhân xuất hiện ở Bắc Hải, không khỏi nhíu mày nói!

Lúc này, từ xa đột nhiên truyền đến một giọng nói quen thuộc.

"Phục Hy đồ nhi, những năm nay sống tốt chứ?" Phục Hy nghe

thấy giọng nói quen thuộc đó, trong lòng lập tức kinh hãi!

Cuối cùng vội vàng xoay người ngẩng đầu nhìn về phía giọng nói truyền đến.

Chỉ thấy ở phía trước, một thân ảnh mà Phục Hy vô cùng quen thuộc đang đứng sừng sững ở đó!

Với vẻ mặt ôn hòa nhìn y, đồng thời khóe miệng lộ ra một nụ cười.

"Sư tôn!" Phục Hy sau khi nhìn rõ thân ảnh đó, cảm xúc trong lòng không thể kìm nén được nữa!

Không khỏi lớn tiếng gọi!

Khổng Tuyên nghe vậy hài lòng gật đầu, sau đó mấy bước đã đến trước mặt Phục Hy.

Phục Hy nhìn sư tôn trước mặt, lộ ra vẻ mặt vui mừng!

Sau đó vội vàng cung kính mời y về nơi ở của mình.

Khổng Tuyên liền theo Phục Hy trở về căn nhà gỗ mà y đang tạm trú, khi Khổng Tuyên nhìn thấy dáng vẻ của căn nhà gỗ nhỏ, không khỏi ngẩn người!

Bởi vì y một ánh mắt đã nhận ra, đó là nơi mình từng tồn tại!

Dù sao Phục Hy cũng sinh ra ở đây, cũng quả thực đã trở thành Thánh Nhân.

Chương 507

Phục Hy nhìn vẻ mặt đột nhiên có chút đau thương của Khổng Tuyên, ban đầu có chút ngạc nhiên!

Sau đó nhìn lướt qua hoàn cảnh xung quanh liền lập tức hiểu ra.

Sư tôn hẳn là có chút xúc cảnh sinh tình, hoài niệm cảnh tượng năm xưa thôi!

Thế là Phục Hy cũng đi theo sau lưng Khổng Tuyên, cùng y đi dạo lại một vòng quanh căn nhà gỗ nhỏ. … Khi Khổng Tuyên ở đây ngày thứ ba, Phục Hy vào ngày thứ hai đã bắt đầu tu luyện lại!

Bất kể là cảm ngộ thiên địa đại đạo, hay dòm ngó sinh mệnh luân hồi, Phục Hy đều bắt đầu lại một lần nữa.

Khổng Tuyên nhìn thấy thì khẽ gật đầu, xem ra Phục Hy không quên phương pháp mình đã dạy năm xưa!

Nhưng sau khi quan sát một lúc, Khổng Tuyên liền lập tức phát hiện ra một vấn đề!

Đó là dù Phục Hy tu luyện thế nào, cũng không thể hoàn thành được bước mấu chốt.

Nhìn đến đây Khổng Tuyên cũng cuối cùng hiểu ra, vì sao Nguyên Thủy Thiên Tôn lại để y từ Hỗn Độn trở về, đến băng nguyên Bắc Hải lấy Hà Đồ Lạc Thư.

“Sư tôn không hổ là sư tôn, năng lực suy diễn mạnh mẽ như vậy!

Xa không phải ta có thể so sánh được.” Khổng Tuyên không khỏi cảm khái một tiếng, sau đó chậm rãi đi đến trước mặt Phục Hy!

Thấy Phục Hy nhắm chặt hai mắt, tĩnh lặng cảm ngộ sự nuôi

dưỡng của khí đất.

Khổng Tuyên mày hơi nhíu lại, sau đó khẽ thở dài một tiếng nói: "Phục Hy đồ nhi, dừng tay đi!

Với trạng thái hiện tại của con, muốn có được thu hoạch là không thể!" Theo lời Khổng Tuyên vừa dứt, Phục Hy đang chìm đắm trong tu luyện liền lập tức tỉnh lại, sau đó liền nhìn thấy Khổng Tuyên bên cạnh mình, thế là vội vàng nói: "Sư tôn, sao vậy ạ?" Khổng Tuyên nghe xong nhàn nhạt đáp: "Vi sư nếu không nói, con lại lãng phí một khoảng thời gian nữa rồi!" Phục Hy nghe xong có chút ngượng ngùng gãi đầu, tuy lời sư tôn Khổng Tuyên có chút thẳng thắn, nhưng sự thật cũng không khác biệt là mấy.

Nhìn Phục Hy lộ ra nụ cười ngượng ngùng, Khổng Tuyên cũng không để ý, có chút thần bí nói: "Đây là Hà Đồ Lạc Thư, bên trong ẩn chứa vô số thiên địa tạo hóa!

Rất thích hợp cho con tham ngộ." Khổng Tuyên nói xong, liền lấy ra Hà Đồ Lạc Thư!

Phục Hy nghe xong, trên mặt lộ ra một tia vui mừng.

Đồng thời sau khi nhìn thấy Hà Đồ Lạc Thư, cũng hiểu ra nguyên nhân vì sao trước đó băng nguyên Bắc Hải đột nhiên xuất hiện uy áp cấp bậc Thánh Nhân!

Sau đó Phục Hy với vẻ mặt cảm kích nhìn Khổng Tuyên, yên lặng nhận lấy Hà Đồ Lạc Thư!

Đồng thời hạ quyết tâm, dù thế nào cũng phải lĩnh ngộ được một chút thiên địa đại đạo.

Sau khi có Hà Đồ Lạc Thư, Phục Hy lại lần nữa cảm ngộ thiên địa liền có thể lập tức cảm nhận được một chút khác biệt!

Thiên địa đại đạo vốn vô cùng hỗn loạn, lúc này lại trở nên có chút

trật tự.

Tuy vẫn có chút hỗn loạn, không thể so với thiên đạo pháp tắc trên Tam Tiên Đảo!

Nhưng đối với đại lục Hồng Hoang, đã là hưởng thụ như ở động thiên phúc địa rồi.

Ngoài việc thiên địa pháp tắc trở nên rõ ràng hơn, năng lực lĩnh ngộ cũng được tăng cường rõ rệt!

Pháp tắc vốn cần rất lâu mới có thể lĩnh ngộ được, bây giờ chỉ cần mấy ngày là có thể lĩnh ngộ ra!

Thế là dưới điều kiện thuận lợi như vậy, Phục Hy toàn tâm toàn ý đầu tư vào đó!

Trong một lúc đã đạt đến cảnh giới vong ngã.

Sau khi đạt đến cảnh giới vong ngã, lại thêm sự gia trì của Hà Đồ Lạc Thư!

Vô số thiên địa chí lý bị Phục Hy nhanh chóng hấp thu, sau đó hóa thành nền tảng vững chắc nhất của y.

Khổng Tuyên ở một bên nhìn thấy thì hài lòng gật đầu, sau đó liền ngồi xếp bằng gần đó!

Bắt đầu hộ đạo cho Phục Hy!

Thời gian sau đó trôi nhanh, trong nháy mắt đã qua trăm năm!

Phục Hy cuối cùng sau khi tích lũy trăm năm, dựa vào thiên địa chí lý ẩn chứa trong Hà Đồ Lạc Thư, cùng với sự cảm ngộ của bản thân đối với thiên địa pháp tắc, cuối cùng đã có đột phá!

Sau khi đột phá, Phục Hy hiểu ra mình sẽ thành đạo như thế nào!

Sau khi hiểu rõ con đường mình đi, Phục Hy càng có thêm tự tin!

Đáng tiếc, sự gian nan của việc thành đạo đã cho Phục Hy một đòn đau điếng.

Ròng rã trăm năm sau, Phục Hy không có một chút đột phá nào!

Khiến Phục Hy vốn tràn đầy tự tin, lập tức bị đả kích sâu sắc.

"Không thể nào!

Rõ ràng chỉ còn một bước chân, nhưng lại không thể bước qua được!" Sau khi lại lần nữa xung kích thất bại, Phục Hy có chút cảm khái nói!

Sau khi oán trách, Phục Hy lại lần nữa điều chỉnh tâm thái!

Lại lần nữa tiến vào trạng thái lĩnh ngộ.

Theo nhiều lần xung kích thất bại, sự cảm ngộ của Phục Hy đối với thiên địa chí lý cũng ngày càng sâu sắc!

Vượt xa sự cảm ngộ của Chuẩn Thánh cảnh giới thông thường.

Trong lúc Phục Hy đang tu luyện ở đây, tại đầu nguồn của lưu vực Vị Thủy, một con rùa trắng toàn thân nhưng thân hình to lớn đang từ trong động phủ của mình đi ra.

Sau đó nó nhìn về phía Phục Hy, liền thi triển phong chi pháp tắc!

Nhanh chóng lao về phía y.

Khổng Tuyên sau khi cảm nhận được, lập tức liền hiểu ra con rùa này đối với việc thành đạo của Phục Hy tất sẽ có sự giúp đỡ lớn.

Thế là y không ngăn cản, để nó có thể an toàn đến bên cạnh Phục Hy!

Sau khi đến bên cạnh Phục Hy, nó không có bất kỳ hành động kỳ lạ nào khác!

Chỉ để lưng lộ ra khỏi mặt nước.

Phục Hy ở bên cạnh nó, theo một tiếng động nhẹ, với vẻ mặt chán nản mở mắt ra.

Lại lần nữa xung kích bình cảnh thất bại, thật là phiền phức!

Hàng chục lần thất bại khiến Phục Hy có chút tức giận!

Càng có chút bất đắc dĩ, đồng thời trong lòng cũng có ý định từ bỏ.

Đột nhiên, một cái mai rùa ở gần đó đột nhiên thu hút sự chú ý của Phục Hy!

Chương 508

Bởi vì vân trên mai rùa này vô cùng cân đối, có ngụ ý!

Phục Hy chỉ nhìn một cái, liền có thể cảm nhận được mình có duyên phận lớn với nó.

Thế là y không nhịn được mà khẽ chạm vào nó, trong đầu đột nhiên linh quang lóe lên!

Một ý tưởng đột nhiên được khai thông, Phục Hy đã u uất bấy lâu nay lúc này cuối cùng cũng có một nụ cười.

Sau đó Phục Hy không thể chờ đợi mà chìm vào đó, dựa vào một tia linh quang vừa lĩnh ngộ được!

Trong đầu, y suy diễn một phen.

Sau đó, với vẻ mặt thong dong, y sáng tạo ra bát quái trong Hồng Hoang, trong lúc Phục Hy hoàn thiện bát quái vừa sáng lập!

Trên bầu trời, cũng bắt đầu tụ tập từng đám mây đen!

Cùng với việc Phục Hy không ngừng hoàn thiện bát quái mình sáng tạo, mây đen trên trời cũng tích tụ ngày càng nhiều!

Mấy ngày sau, dưới sự hỗ trợ của khí vận Nhân tộc và sự giúp đỡ của Hà Đồ Lạc Thư, Phục Hy cuối cùng đã hoàn thiện bát quái, cũng từ bây giờ bát quái mới thực sự hoàn thành!

Trong khoảnh khắc hoàn thành đó, Phục Hy đột nhiên hét lớn: "Bát quái, lập!" Theo tiếng hét trầm ổn mang theo một tia kích động của Phục Hy vang lên, Hồng Hoang lập tức xảy ra biến hóa to lớn!

Những đám mây đen tụ tập lập tức sấm chớp rền vang, từng tia sét đủ sức hủy thiên diệt địa không ngừng lượn lờ trong mây đen,

khiến một số chúng sinh Hồng Hoang kinh hãi không thôi.

Ngay cả một số đại năng đỉnh cao, đối với tình huống đột ngột xuất hiện này cũng không ngừng suy đoán!

Bởi vì lúc này họ không thể quan sát tình hình bên trong Nhân tộc, chỉ có thể mặc cho suy đoán.

Cùng với sự biến đổi lớn của thiên địa Hồng Hoang, Khổng Tuyên cũng nhân lúc này, khi thiên đạo và đại đạo pháp tắc xuất hiện trong Hồng Hoang, tranh thủ thời gian nâng cao tu vi, đồng thời cũng chú ý sát sao đến Phục Hy!

Trong lúc chúng sinh Hồng Hoang đang tò mò không thôi, Khổng Tuyên đang tu luyện!

Từng dải ánh sáng ngũ sắc lập tức bao trùm cả thiên địa.

Dưới sự chiếu rọi của ngũ sắc thần quang, tầng mây khổng lồ vốn do vô số mây đen tụ tập đủ để che khuất bầu trời, từ từ tan biến!

Cùng với sự tan đi của mây đen, một luồng công đức thần quang chiếu rọi cả Hồng Hoang liền dưới ánh mắt kinh ngạc của chúng sinh Hồng Hoang và một đám đại năng Chuẩn Thánh, giáng lâm đại lục Hồng Hoang.

Trong Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử nhìn luồng công đức kim quang rực rỡ và bàng bạc đó, hai mắt lộ ra vẻ kích động.

"Thiên sinh dị tượng, công đức giáng lâm!

Xem ra lại có năng nhân nào đó lĩnh ngộ được thứ gì đó ghê gớm rồi!" Sau khi có chút hâm mộ nói một câu, Trấn Nguyên Tử quay đầu lại chìm vào khổ tu.

Thực ra, các đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới ở Hồng Hoang, sau khi nhìn thấy luồng công đức kim quang bàng bạc vô cùng đó, không

có một ai có thể bình tĩnh được!

Lượng công đức khổng lồ như vậy, đủ để tạo ra một tồn tại mạnh mẽ!

Cho dù tồn tại nhận được công đức đó không thể sánh vai với Thánh Nhân, nhưng nếu muốn ra tay với Chuẩn Thánh, cũng dễ như trở bàn tay.

Khác với sự hâm mộ ghen ghét của chúng sinh Hồng Hoang, Phục Hy sau khi hấp thu tám thành công đức kim quang, tu vi một thân lập tức đạt đến điểm giới hạn cấp bậc Thánh Nhân.

Chỉ cần vượt qua điểm giới hạn này, liền có thể bước vào một thế giới rộng lớn hơn!

Nhưng nếu không thể vượt qua, vậy thì chỉ có thể loanh quanh ở Chuẩn Thánh cảnh giới.

Nhưng Phục Hy sau khi đạt đến điểm giới hạn, không giống như các Chuẩn Thánh khác cố gắng xung kích, mà sau khi đạt đến liền dừng lại.

Sau khi ngồi xếp bằng một lúc để hồi phục pháp lực, Phục Hy liền thu cực phẩm Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo đang lơ lửng bên cạnh vào trong túi, sau đó rời khỏi đây.

Khổng Tuyên đã sớm chờ ở một bên, sau khi thấy Phục Hy xuất hiện, vui mừng nói: "Không tệ!

Có thể đi đến bước hôm nay, chứng tỏ con không làm ô danh Tam Tiên Đảo!" Phục Hy nghe xong cười cười, sau đó lại cùng Khổng Tuyên trò chuyện rất lâu!

Rồi cùng Khổng Tuyên trở về Tam Tiên Đảo.

Tại Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy sau khi thấy Khổng Tuyên và

Phục Hy đang trên đường đến, lộ ra một nụ cười.

Sau đó khi nhìn về phía đại lục Hồng Hoang, sắc mặt liền có chút ngưng trọng!

"Phục Hy trở thành Nhân Hoàng đã là định cục, tiếp theo là tranh đoạt Địa Hoàng!" Nguyên Thủy nhìn về hướng đại lục Hồng Hoang, tự lẩm bẩm!

Trong Tử Tiêu Cung, Thiên Đạo cũng đồng thời nói ra những lời cơ bản tương đồng!

Sau đó hai bên liền chuẩn bị cho một cuộc so tài lớn.

"Thật không ngờ, không có Phục Hy chống lưng, Nhân tộc sớm muộn gì cũng là của bản tọa!" Thiên Đạo nhìn Phục Hy đang trên đường đến Tam Tiên Đảo, có chút hưng phấn nói!

Cục thế Hồng Hoang theo việc Phục Hy lĩnh ngộ bát quái, thu được vô lượng công đức, đã có những biến hóa hoàn toàn mới.

Thiên Đạo và Nguyên Thủy lấy Hồng Hoang làm bàn cờ, chúng sinh làm quân cờ, ván cờ cũng đang từ từ mở ra.

Là quân cờ quan trọng nhất trong ván cờ, Nhân tộc lại không hề hay biết gì.

Ngược lại vì Phục Hy thu được vô lượng công đức, khí vận Nhân tộc đại trướng mà vui mừng khôn xiết.

Các thủ lĩnh trưởng lão của các bộ lạc Nhân tộc lần lượt tổ chức các nghi thức chúc mừng long trọng!

Chúc mừng một thời khắc có thể sánh ngang lịch sử.

Khác với đám trưởng lão và thủ lĩnh hưng phấn không thôi, ăn mừng không ngớt!

Liệt Sơn đối với hành động đột ngột này của Phục Hy, lại cảm

thấy có chút lo lắng.

“Hành động này của Phục Hy Nhân Hoàng tất sẽ khiến các thế lực khác trong Hồng Hoang có sự đề phòng, tuy Nhân tộc không sợ!

Nhưng nếu bọn họ liên hợp lại, e rằng ngay cả Nhân tộc cũng không thể đảm bảo bản thân vô sự.

Huống hồ, ta có một dự cảm!

Phục Hy Nhân Hoàng, e rằng sắp đi rồi!” Trong cung điện trống trải, Liệt Sơn đang xử lý các loại sự vụ, sau khi biết tin Phục Hy sáng tạo bát quái, thu được vô lượng công đức, khẽ than thở.

Do y quản lý đại cục Nhân tộc, khí vận Nhân tộc nghiêng về y!

Cho nên Liệt Sơn có thể cảm nhận nhạy bén sự biến hóa của khí vận Nhân tộc.

Khi Phục Hy sáng tạo bát quái thu được vô lượng công đức, khí vận Nhân tộc đạt đến một điểm cao nhất!

Hiện tại khí vận Nhân tộc bàng bạc, có thể sánh ngang với Vu Yêu lưỡng tộc!

Nhưng Liệt Sơn cũng có thể từ trong khí vận Nhân tộc nhìn ra, luồng khí đại diện cho Phục Hy vô cùng phiêu diêu bất định.

Lại thêm Phục Hy là đệ tử của Tam Tiên Đảo, đủ loại tình huống đều cho thấy, hiện tại Phục Hy có ý định thoái vị.

Nếu như Phục Hy rời đi, vậy thì Nhân tộc tất sẽ xảy ra chuyển biến kinh thiên động địa!

Chương 509

"Nếu Phục Hy Nhân Hoàng lúc này rời đi, vậy thì đối với Nhân tộc tuyệt đối là một đả kích vô cùng trí mạng!

E rằng thế thượng thăng của Nhân tộc, cũng sẽ bị cắt đứt từ đây!" Liệt Sơn khẽ thở dài một tiếng, liếc nhìn đống sự vụ chất cao như núi!

Trong lòng không còn tâm trí để lo lắng.

Thực ra ngoài việc lo lắng Phục Hy rời khỏi Nhân tộc sẽ mang đến cho Nhân tộc tai họa diệt đỉnh!

Nội tâm Liệt Sơn cũng đang suy nghĩ, nếu như mình cũng phải đưa ra lựa chọn khó khăn như vậy, thì nên lựa chọn thế nào?

Giây phút này, nội tâm Liệt Sơn đã suy nghĩ rất nhiều, cũng nghĩ ra rất nhiều!

Cũng hiểu ra rất nhiều.

Thực ra giây phút này, đâu chỉ có Liệt Sơn đang suy nghĩ về tương lai!

Trong Nhân tộc không thiếu những người có hiểu biết.

Trong Nhân tộc cũng không thiếu những trưởng lão và thủ lĩnh tu vi mạnh mẽ, tầm nhìn xa trông rộng!

Họ cũng hiểu rằng, hiện tại Nhân tộc xem ra thịnh vượng vô cùng, nhưng lại rơi vào một cuộc khủng hoảng trí mạng.

Là trụ cột của Nhân tộc, bất kỳ lựa chọn nào của Phục Hy, đều có thể mang đến cho Nhân tộc những hậu quả khác nhau.

"Hy vọng, ngài có thể đưa ra một lựa chọn mà ngài cho là chính

xác nhất!" … Lúc này, Phục Hy theo Khổng Tuyên trở về Tam Tiên Đảo, nội tâm cũng rối bời vạn phần!

Ngay cả cảnh đẹp tuyệt mỹ của Tam Tiên Đảo, cũng không thể khiến y nhìn thêm hai lần.

Đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong, y hiểu rằng, giữa Nhân tộc và Tam Tiên Đảo, phải đưa ra lựa chọn.

Bởi vì bất kể là khí vận Nhân tộc, hay Nguyên Thủy sư tổ, đều sẽ không cho phép sự tồn tại của cả hai phương.

Nhưng Nhân tộc là nơi sinh ra và nuôi dưỡng y, cũng là nơi y sống lâu nhất!

Ở đó có thân nhân của y, có hàng triệu hàng vạn tộc nhân.

Tam Tiên Đảo, là nơi y bước lên con đường tu hành!

Là nơi y trưởng thành thành trụ cột của Nhân tộc.

Cả hai đối với Phục Hy, đều vô cùng quan trọng!

Không thể phân cao thấp.

Khổng Tuyên bên cạnh Phục Hy, dường như cũng có thể cảm nhận được sự giằng xé và hoang mang trong lòng y, thế là mở miệng nói: "Phục Hy, bất kể con đưa ra lựa chọn nào!

Vi sư đều ủng hộ.

Bất kể con đưa ra lựa chọn thế nào, cánh cửa của Tam Tiên Đảo vĩnh viễn rộng mở vì con." Phục Hy nghe xong, có chút cảm kích nhìn Khổng Tuyên!

Trong ánh mắt lộ ra một tia áy náy, bởi vì lúc này sau khi nghe lời Khổng Tuyên, y đã đưa ra một lựa chọn.

Khổng Tuyên dường như cũng nhìn thấu lựa chọn trong lòng Phục

Hy, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt!

Khẽ vỗ vai y.

Sau đó hai người đến Thuận Thiên đại điện, nhìn thấy Nguyên Thủy!

"Khổng Tuyên (Phục Hy), ra mắt sư tôn (sư tổ)!" Vừa nhìn thấy Nguyên Thủy, Khổng Tuyên và Phục Hy liền lập tức cung kính hành lễ, đồng thời cung kính nói!

Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, sau đó với vẻ mặt vui mừng nhìn Phục Hy khẽ nói: "Phục Hy, không tệ!

Trong thời gian quản lý Nhân tộc, đã dẫn dắt Nhân tộc đi đến đỉnh cao của Hồng Hoang!" Phục Hy nghe xong, vội vàng nói: "Đa tạ sư tổ khen ngợi, nhưng Nhân tộc có được vị thế như ngày nay, với Phục Hy cũng không có quan hệ quá lớn, là do ức vạn tộc nhân đồng tâm hiệp lực cùng nhau phấn đấu mới có được vị thế như ngày nay." Nguyên Thủy nghe xong mỉm cười lắc đầu, từ tốn nói: "Chúng nhân Nhân tộc quả thực có công, nhưng nếu không có người dẫn đầu!

Nhân tộc muốn phát triển, dễ!

Nhưng muốn phát triển đến địa vị ngày nay, khó!" Phục Hy nghe vậy cũng trầm mặc, dù sao từ chối một hai lần là được rồi!

Nếu tiếp tục từ chối, chọc giận Nguyên Thủy sư tổ thì không hay rồi.

Sau khi Phục Hy không đáp lời, Nguyên Thủy tiếp tục nói: "Phục Hy, hiện tại thực lực của ngươi đã đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Sáng tạo bát quái, thu hoạch vô lượng công đức.

Ngôi vị Nhân Hoàng của Nhân tộc, không thể ở lâu!" Phục Hy sau khi nghe xong, chìm vào một trận trầm mặc!

Y hiểu rằng, Nguyên Thủy sư tổ đang muốn y bày tỏ thái độ, có lẽ ngay khi y chuẩn bị nói ra lựa chọn của mình, giọng nói của Nguyên Thủy đã truyền đến tai y trước một bước: "Nhân tộc đại hưng, đương có Tam Hoàng Ngũ Đế xuất thế!

Phục Hy, ngươi đã có cống hiến to lớn cho Nhân tộc!

Có thể đứng đầu Tam Hoàng Ngũ Đế, là Thiên Hoàng của Tam Hoàng!" Lời của Nguyên Thủy như một tiếng sét đánh ngang tai, vang lên bên tai Phục Hy!

Phục Hy trực tiếp bị tin tức này làm cho kinh ngạc ngây người, không ngờ Nhân tộc đại hưng lại có thể liên quan rộng đến như vậy!

Dường như trong sự đại hưng của Nhân tộc có bóng dáng của Nguyên Thủy sư tổ.

Nhìn Phục Hy có chút ngây ngốc, Nguyên Thủy khẽ nói: "Ngạc nhiên lắm sao?

Vì sao lại có danh xưng Tam Hoàng Ngũ Đế?

Ngươi không nghĩ trong đó có liên quan đến bản tọa sao?" Phục Hy nghe xong vô thức gật đầu, rõ ràng chưa hoàn hồn khỏi trạng thái kinh ngạc vừa rồi.

Nhìn Phục Hy đang trong trạng thái ngây ngốc, Nguyên Thủy tiếp tục nói: "Nhân tộc đại hưng không chỉ là chuyện của Nhân tộc, mà cũng là đại sự của Hồng Hoang!

Từ khi Vu Yêu lượng kiếp kết thúc, bản tọa đã từng triệu tập các thánh nhân, thương thảo về tương lai của Hồng Hoang.

Lúc đó bản tọa đã chỉ định Nhân tộc là nhân vật chính của thiên địa sau Vu Yêu lưỡng tộc, tin rằng ngươi cũng nên rõ, Nhân tộc bắt đầu cất cánh, cũng là từ sau Vu Yêu lượng kiếp." Phục Hy nghe xong, vô thức gật gật đầu!

Ngay sau đó hắn rơi vào một hồi trầm mặc, bởi vì những gì Nguyên Thủy nói toàn bộ đều là sự thực.

Nguyên Thủy nhìn thấy cảm xúc Phục Hy có chút sa sút, tiếp tục đạo: "Hiện tại Nhân tộc đã đạt tới đỉnh phong tại Hồng Hoang, cũng có phong thái của hai tộc Vu - Yêu năm xưa!

Trong đó công lao của Phục Hy ngươi không hề nhỏ." Phục Hy nghe xong khẽ lắc đầu, sau khi chấn chỉnh lại tâm tình trong lòng, hắn có chút miễn cưỡng đạo: "Phục Hy không dám nhận, Nhân tộc có được thành tựu như ngày hôm nay hoàn toàn dựa vào nỗ lực của toàn thể tộc nhân, Phục Hy chẳng qua chỉ là một phần tử trong ức vạn người phấn đấu vì sự quật khởi của Nhân tộc mà thôi." Nguyên Thủy nghe xong cũng không biểu lộ gì thêm, chỉ nói: "Phục Hy không cần khiêm nhường, chuyện của Nhân tộc sớm đã có định luận.

Hiện tại hãy bàn về chuyện của ngươi, tất cả hắn cũng đã biết rồi!

Với địa bộ và tu vi hiện tại của ngươi, đã đến lúc phải lựa chọn giữa Nhân tộc và Tam Tiên Đảo rồi." Phục Hy nghe xong gật đầu, sau đó phẳng phất như hạ đại quyết tâm, ngữ khí thập phân kiên định hồi đáp: "Nguyên Thủy sư tổ, Khổng Tuyên sư tôn!

Đa tạ sự chiếu cố nhiều năm qua, ta lựa chọn Nhân tộc!" Khổng Tuyên sau khi nghe xong, hai mắt bắn ra một tia quang mang!

Khí tức trên thân không biết vì sao đột nhiên tiết lộ một tia.

Trong nháy mắt, toàn bộ Tam Tiên Đảo liền bị bao phủ dưới uy áp Thánh nhân khủng bố, đương nhiên cũng chỉ trong một khoảnh khắc!

Với tư cách là chủ nhân Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy cũng tức khắc xuất thủ.

Chương 510

Uy áp Thánh nhân đầy ức chế tới nhanh mà đi cũng nhanh, nhưng ảnh hưởng để lại cho chúng sinh trên Tam Tiên Đảo lại vô cùng thâm viễn!

Đương nhiên, những tồn tại như Nguyên Thủy và Khổng Tuyên vốn không quá để ý đến trạng thái của sinh linh trên đảo.

"Phục Hy, ngươi thật sự đã nghĩ kỹ chưa?

Nên biết rằng trong Hồng Hoang ức vạn sinh linh muốn gia nhập Tam Tiên Đảo mà không được!

Thân là thủ lĩnh đời đệ tử thứ ba của Tam Tiên Đảo mà đưa ra lựa chọn như vậy, ngươi có biết hậu quả sẽ thế nào không?" Sau khi nhìn Khổng Tuyên với vẻ cảnh cáo, Nguyên Thủy nhàn nhạt hỏi Phục Hy!

Phục Hy nghe xong gật đầu, sau khi nói ra lựa chọn, hắn cảm thấy nhẹ nhõm hẳn!

Vì vậy diện lộ mỉm cười hồi đáp: "Ta biết, giữa Nhân tộc và Tam Tiên Đảo, Nhân tộc cần ta hơn!

Cho nên sư tổ, sư tôn!

Đã làm phiền mọi người rồi." Cuối cùng, trong lời nói của Phục Hy tràn đầy một tia áy náy!

Thực tế khi đưa ra lựa chọn này, nội tâm Phục Hy cũng vô cùng rối rắm.

Nhưng hắn hiểu rằng đã đến lúc phải lựa chọn!

Không thể tiếp tục trì hoãn, nếu không sau này nhất định sẽ càng khó xử lý.

Nguyên Thủy nghe xong vui vẻ gật đầu, có chút khai tâm đạo: "Cũng tốt, đã làm ra lựa chọn thì bản tọa cũng không ép buộc nữa!

Nếu đã chọn Nhân tộc, vậy thì đã đến lúc bàn về chuyện Nhân tộc đại hưng!" Sau khi nói xong câu đó, Nguyên Thủy trở nên nghiêm túc hẳn!

Không khí bên trong Thuận Thiên đại điện cũng tức khắc trở nên trang nghiêm long trọng.

Khổng Tuyên và Phục Hy nghe xong, thần sắc cũng nghiêm túc nhìn về phía Nguyên Thủy, lẳng lặng lắng nghe những lời tiếp theo.

"Nhân tộc đại hưng, là do bản tọa khâm định!

Tam Hoàng Ngũ Đế chính là đại thế của Thiên Đạo!

Tam Hoàng chia làm Thiên, Địa, Nhân Tam Hoàng!

Là cơ sở của Nhân tộc đại hưng, chí quan trọng yếu.

Phục Hy, ngươi vì Nhân tộc mà sáng tạo ngư liệp, định âm luật!

Phân âm dương, định Bát Quái!

Sáng lịch pháp, mệnh quan viên!

Vì thế đại hưng của Nhân tộc mà đặt xuống cơ sở kiên thực nhất!

Do đó, ngươi có thể vị cư Thiên Hoàng trong Tam Hoàng!" Theo một thanh âm thập phân bàng bạc đại khí lại phi thường nghiêm túc phát ra từ miệng Nguyên Thủy, định luận về việc Phục Hy trở thành Thiên Hoàng đã thành định số trong Hồng Hoang.

Phục Hy nghe xong tuy trong lòng có chút dị nghị, nhưng cũng không dám làm trái lời Nguyên Thủy!

Chỉ có thể cung kính gật đầu, sau đó hướng Nguyên Thủy tạ ơn.

Nguyên Thủy thấy vậy gật đầu, sau đó mặt không cảm xúc đạo:

“Phục Hy, ba năm sau chính là thời điểm Thiên Hoàng quy vị, hy vọng ngươi có thể lợi dụng thời gian ba năm này, vì vị Nhân Hoàng tiếp theo của Nhân tộc mà đặt xuống một cơ sở tốt đẹp.” Phục Hy nghe xong gật đầu, sau đó liền cáo từ!

Nguyên Thủy nhìn bóng lưng Phục Hy dần xa, khẽ thở dài một tiếng!

Phục Hy là một đệ tử ưu tú, Nguyên Thủy rất hài lòng.

Nhưng nếu Phục Hy không nguyện ý lưu lại Tam Tiên Đảo thì cứ tùy hắn đi!

Đã yêu hộ hắn thì hãy ủng hộ lựa chọn của hắn.

Sau một hồi yên tĩnh, Nguyên Thủy đột nhiên mở miệng đạo: “Phục Hy lần này trở về nhất định sẽ khảo sát nhân tuyển Nhân Hoàng tiếp theo!

Liệt Sơn là người ta đã tuyển định làm Nhân Hoàng kế nhiệm, tuyệt đối không được có bất kỳ sai sót nào.” Nếu Phục Hy đã chọn Nhân tộc, điều đó đại biểu Nhân tộc chiếm một vị trí rất cao trong lòng hắn!

Vậy thì Liệt Sơn, một người có quan hệ mật thiết với Tam Tiên Đảo, liệu có thể trở thành Nhân Hoàng tiếp theo hay không hiện tại rất khó nói.

Nhưng Nguyên Thủy và những người khác tuyệt đối sẽ không cho phép Liệt Sơn lạc tuyển, vì Liệt Sơn liên quan đến cuộc bác dịch giữa hắn và Thiên Đạo.

“Sư tôn xin hãy yên tâm, những chuyện sư tôn đã quyết định chưa bao giờ thất bại.” Khổng Tuyên đứng bên cạnh Nguyên Thủy nghe xong liền đạo!

Nguyên Thủy nghe xong hài lòng gật đầu, sau đó khẽ nói: “Tốt

lắm, có một số chuyện vi sư không tiện xuất thủ!

Dù sao tầng thứ cũng quá thấp, vi sư xuất thủ khó tránh khỏi mang danh lấy lớn hiếp nhỏ.

Cho nên ngươi và Thái Ất phải để tâm nhiều hơn, đối với những kẻ dám ra tay quấy rối thì không cần nương tình!" Đúng là có một số chuyện Nguyên Thủy không tiện xuất thủ, hiện tại thân phận của Nguyên Thủy trực bức Hồng Hoang Thiên Đạo, thậm chí so với Hồng Quân Đạo Tổ còn cao hơn một chút.

Vì vậy đối với những tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh, hắn không thể tùy ý động thủ như trước, nếu không người ngoài sẽ nghị luận, hành động như vậy cũng làm mất đi thân phận.

Phục Hy sau khi rời khỏi Tam Tiên Đảo liền đi thẳng về Nhân tộc!

Liệt Sơn cùng một chúng trưởng lão và thủ lĩnh sau khi biết Phục Hy trở về liền lập tức tiến lên nghênh tiếp!

Phục Hy nhìn thấy khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Liệt Sơn với ánh mắt có chút phức tạp.

Liệt Sơn sau khi thấy ánh mắt của Phục Hy, trong lòng dường như đã hiểu ra điều gì!

Thế là sau khi Phục Hy về, hắn liền lập tức giao ra quyền lực trong tay.

Sau khi giao ra quyền lực xử lý các loại sự vụ của Nhân Hoàng, Liệt Sơn liền trở về bộ lạc của mình, đóng cửa không tiếp bất kỳ ai.

Phục Hy thấy vậy thần sắc có chút biến hóa!

Nhưng cuối cùng cũng không xuất diện giữ Liệt Sơn lại!

Lúc này hắn mới hiểu vì sao vị Nhân Hoàng đời trước khi kế vị lại lộ ra thần tình thất lạc như vậy.

Đó là vì cảm thấy Nhân tộc đã chịu sự can dự cực mạnh, không thể duy trì được tính độc lập hoàn chỉnh nữa.

Hiện tại hắn cũng phải đối mặt với lựa chọn tương tự, dù chọn Liệt Sơn hay người khác đều phải cân nhắc thế lực đứng sau họ, cũng như ảnh hưởng đối với Nhân tộc.

Mặc dù nội tâm có nhiều u uất cần giải tỏa, nhưng Phục Hy không có thời gian lãng phí.

Chỉ có ba năm thời gian, hắn cần trong ba năm này ổn định đại cục Nhân tộc, đồng thời tìm ra một vị hậu tuyển giả Nhân Hoàng phù hợp với phương hướng phát triển của Nhân tộc.

Liệt Sơn, người đã phát hiện và sáng tạo ra văn minh nông canh cho Nhân tộc, tự nhiên là người đầu tiên Phục Hy khảo lự, cũng là lựa chọn hàng đầu.

Mặc dù bối cảnh của Liệt Sơn dựa vào Tam Tiên Đảo, nhưng Phục Hy không có cách nào khác!

Chính vì biết phía sau Liệt Sơn là Tam Tiên Đảo nên hắn mới không thể cự tuyệt, chỉ có thể liệt y vào vị trí quan sát đầu tiên!

Chương 511

Dù trong lòng có nhiều điều không muốn, nhưng có những chuyện không phải Phục Hy có thể nghịch chuyển hay cự tuyệt.

Phục Hy an bài một vị trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh, mang theo tin tức của mình đi tới Khương tính bộ lạc, tìm Liệt Sơn và thân tự giao phó!

Phong trưởng lão, vị trưởng lão được Phục Hy an bài đi đưa tin, thần sắc ngưng trọng nhận lấy ngọc giản từ Phục Hy, sau đó kiên định gật đầu biểu thị nhất định sẽ đưa tới.

Bởi vì hắn có thể cảm thụ được không khí vi diệu bên trong Nhân tộc!

Từ khi Nhân Hoàng trở về và Liệt Sơn rời đi, từ trên xuống dưới Nhân tộc đều cảm thụ được một luồng phong bạo vô hình đang tụ tập, mà mục tiêu chính là Nhân tộc!

Khương tính bộ lạc, trải qua nhiều năm phát triển sớm đã có sự biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Đại lượng kiến trúc được dựng lên, nhân khẩu bạo tăng, phát triển cực kỳ tấn tốc.

Đồng thời vì đây là nơi phát nguyên của nông canh, đại lượng thanh niên mang hoài bão trong Nhân tộc đều mộ danh tìm đến để chiêm ngưỡng nơi Thần Nông sinh ra.

Vì vậy trong Nhân tộc, Khương tính bộ lạc có uy danh rất lớn!

Cái tên Liệt Sơn Thần Nông càng truyền khắp toàn bộ Nhân tộc, thậm chí là Hồng Hoang!

Sau khi Liệt Sơn từ Đại Hưng thành trở về, một chúng trưởng lão

trong Khương tính bộ lạc lập tức cử hành một nghi thức hoan nghênh thịnh đại!

Tộc nhân trong bộ lạc cùng các thanh niên từ khắp nơi trong Hồng Hoang đến cầu học nghe tin Liệt Sơn trở về đều trở nên thập phân hưng phấn.

Khi biết bộ lạc sắp cử hành nghi thức hoan nghênh, họ đều phân phân động thủ hiệp trợ!

Khác với những tộc nhân đang vui vẻ bên ngoài, Liệt Sơn tuy trở về Khương tính bộ lạc nhưng tâm trí vẫn đặt tại Đại Hưng thành.

Trong lòng hắn luôn quan tâm đến sự phát triển của Nhân tộc, cùng việc xử lý sự vụ của các bộ lạc.

Nhâm Tự, một bà lão dáng vẻ già nua, sau khi thấy Liệt Sơn tâm sự trùng trùng liền thở dài một tiếng, trực tiếp nói: "Liệt Sơn, ta biết tâm ngươi hệ tại đại sự Nhân tộc, không thể ở lại bộ lạc lâu dài.

Tuy ta không biết ngươi rốt cuộc gặp phải phiền toái hay nan đề gì!

Nhưng ngươi chỉ cần nhớ kỹ một điều, chỉ cần không thẹn với nội tâm, ta vĩnh viễn ủng hộ ngươi!" Nhâm Tự nói xong liền khẽ ho một tiếng!

Chống gậy chậm rãi rời khỏi nơi Liệt Sơn tạm trú.

Liệt Sơn nghe xong câu đó như bị một gậy đập trúng đầu!

Lời của mẫu thân khiến Liệt Sơn đốn thời mao tắc đốn khai.

"A, vô luận lựa chọn thế nào!

Đều phải xứng đáng...

đều phải không thẹn với lòng!" Sau khi thần sắc kích động nói một câu, Liệt Sơn vốn đang nặng nề tâm sự cuối cùng cũng có thể thở

phào một cái!

Sau đó hắn cao hứng tham gia nghi thức hoan nghênh, rồi bắt đầu chờ đợi, chờ đợi một nhóm người hoặc một người nào đó tới.

Quả nhiên Phục Hy không làm hắn thất vọng, ngay ngày thứ hai Liệt Sơn chờ đợi, Phong trưởng lão liền vội vã chạy tới Khương tính bộ lạc.

Liệt Sơn thấy vậy mắt lóe lên một đạo tinh quang, mỉm cười nghênh tiếp Phong trưởng lão!

Sau một hồi nghi thức, Liệt Sơn và Phong trưởng lão hai người đơn độc hội diện.

Phong trưởng lão nhìn Liệt Sơn khí vũ hiên ngang, xử sự bất kinh trước mắt, trong lòng thầm kinh hãi: "Uy thế như vậy quả chân bất phàm!

Nan quái Nhân Hoàng lại quan tâm như thế, xem ra phải tạo quan hệ tốt với hắn!" Đang lúc Phong trưởng lão đánh giá Liệt Sơn, Liệt Sơn khẽ ho một tiếng rồi đạo: "Không biết Phong trưởng lão tới Khương tính bộ lạc có quý cán gì?" Phong trưởng lão nghe xong cảm thấy trực tiếp ngửa bài vẫn tốt hơn: "Không giấu gì Liệt Sơn thủ lĩnh, ta lần này thụ mật lệnh của Phục Hy Nhân Hoàng!" Mật lệnh?

Mật lệnh liên quan đến Khương tính bộ lạc!

Nếu nói không liên quan đến Liệt Sơn, khẳng định không ai tin!

Thế là Liệt Sơn cũng không vòng vo nữa, trực tiếp mở miệng đạo: "Mật lệnh?

Là về ta sao!

Nếu đúng vậy xin hãy nói ra, nếu không thì ta xin chúc Phong trưởng lão nhiệm vụ thành công, đồng thời nếu có bất kỳ nơi nào cần

chi viện, có thể tìm ta bất cứ lúc nào!" Phong trưởng lão nghe xong cũng không quanh co, trực tiếp nói: "Nếu Liệt Sơn thủ lĩnh đã sảng khoái như vậy thì ta cũng không trì hoãn nữa!

Mật lệnh này xác thực là về ngươi, cụ thể ta cũng không rõ!

Trước khi ta rời đi, đích thân Phục Hy Nhân Hoàng đã giao phó cho ta!" Phong trưởng lão nói xong, đồng thời lấy ra một ngọc giản dùng Tiên Thiên Linh Ngọc làm vật chứa, có thể ghi lại âm thanh và hình ảnh!

Liệt Sơn thấy vậy đốn thời sinh ra một tia hiếu kỳ, tiếp lấy ngọc giản tử tế tra khán.

Ngọc giản trong tay Liệt Sơn không lớn, hình vuông, công năng tương tự như các pháp bảo truyền tin hiện nay.

Không ai biết loại ngọc giản truyền âm này xuất hiện từ bao giờ, chỉ biết từ rất xa xưa đã có loại thông tín này!

Đương nhiên loại ngọc giản này chỉ dùng cho các thế lực vừa và nhỏ hoặc cá nhân.

Với một thế lực bàng đại như Nhân tộc, tuy cũng dùng ngọc giản nhưng những việc trọng yếu thường dùng phương pháp ẩn tế, an toàn và hiệu quả hơn.

Cho nên, Phong trưởng lão nói trong ngọc giản có mật lệnh của Phục Hy, Liệt Sơn có chút không tin.

Phong trưởng lão đứng bên cạnh cũng có chút hoài nghi ngọc giản này, vì trước đây hắn từng truyền đệ nhiều tin tức trọng yếu cho Phục Hy, chưa từng có lần nào dùng ngọc giản đơn giản và không an toàn như vậy làm vật chứa.

Nếu không phải Phục Hy Nhân Hoàng đích thân giao vào tay mình, Phong trưởng lão cũng không tin ngọc giản giản lậu như thế lại uẩn

hàm tin tức trọng yếu.

Tuy Liệt Sơn có chút nghi hoặc, nhưng dù sao Phong trưởng lão cũng đích thân đưa tới!

Huống hồ Phong trưởng lão đang đứng bên cạnh, không tra xem thật sự không hay lắm.

Thế là hắn trực tiếp vận dụng một tia pháp lực, đốn thời ngọc giản tỏa sáng đại phóng!

Sau đó một đạo lưu quang trực tiếp xông vào não hải Liệt Sơn.

Liệt Sơn trong nháy mắt đã hiểu rõ những gì Phục Hy muốn biểu đạt, đồng thời cũng biết mình đã được Phục Hy liệt vào một trong những hậu tuyển giả Nhân Hoàng!

"Hóa ra là vậy, xem ra đúng là phải trở về một chuyến rồi!" Sau khi minh bạch nguyên ủy, Liệt Sơn đấu tranh một hồi rồi thở dài đạo.

Khi tộc nhân Khương tính bộ lạc biết Liệt Sơn sắp rời đi để trở lại Đại Hưng thành, họ vô cùng luyến tiếc!

Nhưng Liệt Sơn ý đã quyết, huống hồ có mệnh lệnh của Phục Hy!

Vì vậy chúng nhân trong bộ lạc dù vạn phần không muốn cũng phải tiễn biệt Liệt Sơn và Phong trưởng lão.

"Thủ lĩnh, chuyến này bảo trọng!

Nếu có bất kỳ vấn đề gì hay có chuyện xảy ra, bộ lạc vĩnh viễn ủng hộ ngài!" Khi Liệt Sơn rời đi, một vị trưởng lão đức cao vọng trọng nắm tay hắn, vô cùng không nỡ nói!

Liệt Sơn nghe xong không nói gì, chỉ thâm trầm nhìn lại bộ lạc phồn hoa mà quen thuộc sau lưng, sau đó đi theo Phong trưởng lão rời xa Khương tính bộ lạc.

Chương 512

Vì tu vi của Phong trưởng lão và Liệt Sơn đều không thấp, nên rất nhanh họ đã từ Khương tính bộ lạc tới được Đại Hưng thành!

Khi biết Liệt Sơn sắp đến Đại Hưng thành, Phục Hy liền lập tức mệnh lệnh hộ vệ bên cạnh đi nghênh tiếp.

Vì vậy khi Liệt Sơn vừa đặt chân tới Đại Hưng thành, hộ vệ của Phục Hy đã cung kính chờ đợi một bên.

Vừa thấy Phong trưởng lão và Liệt Sơn, họ liền cung kính nghênh lên, dẫn tới nơi Phục Hy cư trú.

Đó là một tiểu viện không lớn, khi Liệt Sơn và Phong trưởng lão bước vào, Phục Hy đã chờ sẵn ở đó.

Phong trưởng lão thấy cảnh này liền hiểu sứ mệnh đã hoàn thành!

Đồng thời đối với Liệt Sơn, Phong trưởng lão lại có một nhận thức hoàn toàn mới.

Nếu trước đây hành động của Liệt Sơn chỉ làm hắn có chút ấn tượng, thì trạng thái hiện tại khiến hắn nội tâm kinh hãi không thôi!

Sau khi hắn lui khỏi tiểu viện, bên trong chỉ còn lại Phục Hy và Liệt Sơn.

Cảm thụ được sự thanh tịnh xung quanh, Phục Hy khẽ phất tay!

Một chiếc bồ đoàn thuấn gian xuất hiện đối diện Phục Hy, ngay dưới chân Liệt Sơn.

"Ngồi đi!" Liệt Sơn nghe xong gật đầu, mặc kệ bàn tọa trên bồ đoàn, sau đó nhìn về phía Phục Hy, chuẩn bị xem Phục Hy giải quyết nan đề này thế nào.

Sau khi Liệt Sơn ngồi định, Phục Hy nhìn thanh niên thần sắc bình thường trước mắt, nội tâm phức tạp nhưng có những chuyện cần nói rõ ràng: "Liệt Sơn, ngươi hẳn phải rõ những kỳ ngộ và nguy hiểm mà Nhân tộc đang đối mặt!

Ngươi đã đại lý quản lý Nhân tộc một thời gian, biểu hiện rất tốt.

Nếu có một cơ hội để ngươi triệt để chưởng khống toàn bộ Nhân tộc, ngươi có nguyện ý tiếp nhận không?" Liệt Sơn nghe xong, nội tâm đã khẳng định suy đoán của mình!

Nhìn Phục Hy hồi lâu, hắn hẳn đang chuẩn bị giao tiếp quyền lực.

Đã chuẩn bị bàn giao thì mục đích cuộc đàm thoại của Phục Hy đã rõ ràng!

Chỉ là Liệt Sơn không ngờ mình có thể trở thành thủ lĩnh Nhân tộc.

Sau khi tử tế cân nhắc, Liệt Sơn hồi đáp: "Nếu Nhân tộc lựa chọn, ta sẽ tiếp nhận!" Phục Hy nghe xong rất hài lòng, một người được Nhân tộc tuyển cử nhất định sẽ không tồi.

"Tốt, một câu này là đủ rồi!" Phục Hy hiểu rằng Liệt Sơn nhất định sẽ gia nhập cuộc tuyển bạt Nhân Hoàng.

Sau đó Phục Hy lộ ra một tia tiếu dung, đây là nụ cười đầu tiên từ khi hắn trở về, vẻ mặt vô cùng xán lạn.

Liệt Sơn thấy vậy cũng đồng dạng lộ ra một tia mỉm cười.

Đang lúc cao hứng, Phục Hy và Liệt Sơn bắt đầu ngồi đối diện luận đạo.

Do kinh nghiệm xuất thân và quỹ tích trưởng thành cơ bản giống nhau, ngoại trừ việc Liệt Sơn bước ra từ Tam Tiên Đảo và có tâm thái khác biệt khi đối diện thế giới, cả hai có rất nhiều điểm chung.

Theo việc Liệt Sơn chính thức được Phục Hy khảo sát, hắn đã

bước vào tầm ngắm của các đại thế lực chính trong Hồng Hoang!

Tuy trước đó Liệt Sơn có giúp đại quản một số sự vụ Nhân tộc, nhưng chỉ dựa vào đó thì căn bản không lọt vào pháp nhãn của các thế lực và tồn tại cường đại.

Bởi đối với các đại thần thông giả, chút sự vụ nhỏ của Nhân tộc chẳng có gì ghê gớm!

Nhân tộc ngoại trừ Nhân Hoàng ra thì rất ít người gây được sự chú ý.

Nhưng khi thân phận hậu tuyển giả của Liệt Sơn được xác định, Hồng Hoang bắt đầu phong vân biến huyễn!

Ngay cả nội bộ Nhân tộc cũng ba đào hung dũng, ám lưu dũng động.

Mỗi vị hậu tuyển giả Nhân Hoàng đều đủ sức thu hút sự chú ý của các thế lực Hồng Hoang!

Liệt Sơn hiện là người duy nhất, nên càng là trọng điểm quan chú.

Bởi Liệt Sơn có quá nhiều điểm tương đồng với Nhân Hoàng đương nhiệm Phục Hy, khiến một chúng đại năng hoài nghi liệu Phục Hy có phải đang tìm một người kế thừa ý chí của mình?

Tuy nhiên khi các hậu tuyển giả khác lần lượt được xác định, sự chú ý của các thế lực đối với Liệt Sơn cuối cùng cũng giảm bớt phần nào.

Điều này cũng khiến Liệt Sơn thở phào, đồng thời có thời gian tìm hiểu về những hậu tuyển giả khác.

Những người này cũng do Phục Hy tinh tâm tuyển chọn, là những cột trụ trung lương có thể gánh vác Nhân tộc.

Mỗi người đều rất phù hợp với nhu cầu của Nhân Hoàng.

Đương nhiên mấy người đó chỉ là bồi sấn, vì Nhân Hoàng sớm đã có định số!

Để họ làm hậu tuyển giả chẳng qua là để làm màu mà thôi.

Sự hiện diện của họ chỉ để chặn miệng thiên hạ, dù họ làm gì cũng không thể trở thành Nhân Hoàng.

Ba năm sau!

Trong ba năm này, Nhân tộc không có quá nhiều thay đổi lớn, cơ bản vẫn giữ nguyên trạng thái cũ.

Nhưng thân là Nhân Hoàng, Phục Hy càng lúc càng bận rộn khi thời gian trôi đi!

Khi kỳ hạn ba năm đã định cận kề, Phục Hy cảm thấy thất lạc!

Dù nội tâm vạn phần không nỡ, nhưng hắn cũng hiểu đã đến lúc phải buông tay.

"Liệt Sơn, hy vọng ngươi có thể dẫn dắt Nhân tộc hướng tới một ngày mai huy hoàng hơn!" Nhìn về hướng Liệt Sơn đang ở, Phục Hy nói một câu đầy ý vị, sau đó chuẩn bị triệu tập tất cả hậu tuyển giả, trưởng lão và thủ lĩnh Nhân tộc để khai mạc một đại hội quyết định vận mệnh Nhân tộc.

Khi thiếp mời của Phục Hy được gửi tới khắp nơi, phần lớn các trưởng lão và thủ lĩnh đều không hiểu mục đích của cuộc triệu tập này là gì.

Chỉ có một số ít người bao gồm cả Liệt Sơn là hiểu rõ ý đồ thực sự của Phục Hy lúc này, cũng như nguyên nhân khai mạc đại hội.

Khi Liệt Sơn nhận được thiếp mời, hắn không cần xem cũng biết nội dung bên trong.

Cất kỹ thiếp mời, Liệt Sơn ngẩng đầu nhìn trời, đúng lúc gặp ánh

bình minh!

“Một ngày đó cuối cùng cũng đến rồi sao?

Nhân tộc, ta tới đây!” Nhân tộc theo một phong thiếp mời của Phục Hy mà trở nên ba đào hung dũng!

Các thế lực trong và ngoài Nhân tộc toàn bộ đều đổ dồn ánh mắt về cuộc hội nghị đột ngột này.

Nửa tháng sau, khi vị thủ lĩnh cuối cùng tới nơi, Đại Hưng thành đã hội tụ toàn bộ thủ lĩnh và các trưởng lão từ cảnh giới Chuẩn Thánh trở lên.

Khi mọi người đã tập trung đông đủ, Phục Hy đứng trên một quảng trường rộng lớn, tuyên bố một tin tức mang tính bùng nổ: “Ba tháng sau, ta sẽ thoái vị Nhân Hoàng!” Tin tức này khiến toàn bộ thủ lĩnh và trưởng lão có mặt sững sờ trong chốc lát, sau đó liền dấy lên từng trận ba lan!

Vô số tiếng nghị luận vang lên, các thủ lĩnh và trưởng lão sau cơn chấn kinh phân phân giao đầu tiếp nhĩ, trao đổi ý kiến.

Mấy vị mang danh hậu tuyển giả cũng sững sờ rồi nhanh chóng phản ứng, mỗi người lộ ra một tia mỉm cười.

Chương 513

Duy chỉ có Liệt Sơn là thần tình không hề tỏ ra khai tâm hay chấn kinh, mà có chút trầm trọng, hình thành sự đối lập rõ rệt với đám đông huyên náo xung quanh.

Phục Hy nhìn quảng trường đang không ngừng nghị luận trao đổi, khẽ ho một tiếng, hoãn thanh đạo: "An tĩnh!" Một câu này Phục Hy đã vận dụng pháp lực, với sự trợ giúp của pháp lực cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, tiếng nói truyền khắp quảng trường, lọt vào tai mỗi vị trưởng lão và thủ lĩnh.

Mọi người lập tức im lặng, nhìn chằm chằm Phục Hy, muốn biết vì sao hắn lại đưa ra quyết định như vậy.

Phục Hy nhìn quảng trường đã yên tĩnh liền hài lòng gật đầu, hướng về phía các trưởng lão và thủ lĩnh đại thanh đạo: "Thiên địa tự có luân hồi!

Phục Hy ta đăng vị Nhân Hoàng đã trải qua vô số năm, trong những năm đó Nhân tộc có lúc trầm xuống đáy vực, cũng có lúc huy hoàng!

Hiện tại Nhân tộc đã trở thành đại chủng tộc và thế lực số một Hồng Hoang.

Nhân tộc có thành tựu như hôm nay không thể thiếu sự ủng hộ và nỗ lực của mọi người!

Với tư cách Nhân Hoàng, ta cảm thấy mừng cho tộc nhân!

Nhưng đã đến lúc phải từ biệt mọi người rồi!" Đoạn hội thoại của Phục Hy tức khắc châm ngòi cho vô số tiếng níu giữ vang lên: "Nhân Hoàng bệ hạ, ngài vạn lần không thể rời đi!

Ngài đi rồi Nhân tộc biết phải làm sao?" "Phục Hy Nhân Hoàng!

Với tu vi hiện tại, ngài hoàn toàn có thể tiếp tục dẫn dắt Nhân tộc tới đỉnh cao hơn!" Phục Hy nghe thấy những lời níu kéo đó thì cảm thấy an ủi, có người không nỡ, có người khẳng định công lao của mình, đương nhiên là đáng mừng.

Chỉ là có những quyết định dù bất đắc dĩ nhưng không thể làm khác!

Phục Hy thoái vị đã là định cục, tuyệt đối không thể thay đổi.

Vì vậy dù nội tâm phức tạp và vạn phần không nỡ, hắn vẫn phải vực dậy tinh thần nói lớn: "Chư vị tộc nhân, tâm ý của mọi người ta đã hiểu!

Nhưng ta ý đã quyết, không thể thay đổi!

Huống hồ ta tin tưởng người kế nhiệm là Liệt Sơn đủ sức dẫn dắt Nhân tộc tới một tương lai huy hoàng hơn!" Nội dung cuộc đại hội ngày hôm đó đã càn quét khắp nơi, truyền khắp Hồng Hoang!

Vô số tộc nhân biết tin đều bàng hoàng rồi xúc động.

Một số tộc nhân bi quan thậm chí còn khóc ròng: "Phục Hy Nhân Hoàng là trụ cột của Nhân tộc ta, cứ thế mà thoái vị thì tương lai Nhân tộc ở đâu?" Cả Nhân tộc từ trên xuống dưới đều bị chấn động đến hoa mắt chóng mặt, không thể tỉnh táo sau tin tức này.

Đáng tiếc dù tộc nhân có không nỡ, trưởng lão có phản đối, đại điển thoái vị của Phục Hy và kế vị của tân Nhân Hoàng vẫn đang được tiến hành khẩn trương và tuần tự.

Tại Nhân Hoàng cung ở Đại Hưng thành, Phục Hy yến thỉnh Liệt Sơn.

Trong cung điện chỉ có hai người ngồi đối diện, tâm sự nặng nề

nhìn nhau.

Sau một hồi lâu, Phục Hy mới mở miệng đạo: "Liệt Sơn, nếu đã kế nhiệm Nhân Hoàng, một số lời trung cáo hy vọng ngươi có thể ghi nhớ trong lòng.

Quan hệ giữa Nhân tộc và Tam Tiên Đảo là hỗ trợ lẫn nhau, tương phụ tương thành!

Nhưng không bên nào được lãnh đạo bên nào, tính tự chủ của Nhân tộc bắt buộc phải tồn tại!

Hy vọng ngươi ghi nhớ, dù bất cứ lúc nào, Nhân tộc chỉ có thể là Nhân tộc của Nhân tộc!" Liệt Sơn thần sắc trầm trọng gật đầu, sau đó cung kính đạo: "Lời trung cáo của Nhân Hoàng, Liệt Sơn tất cẩn ký tại tâm!" Thời gian ba tháng trôi qua, một đại sự của Nhân tộc và Hồng Hoang sắp diễn ra.

Bên ngoài Đại Hưng thành không xa có một kiến trúc cao lớn hoành vĩ hùng vĩ, đó chính là Tế Thiên Đài!

Nơi Nhân tộc đặc ý tu kiến để tế thiên hoặc tổ chức các hoạt động quy mô lớn.

Đại điển truyền vị của Phục Hy cho Liệt Sơn tự nhiên cũng diễn ra tại đây.

Vào ngày khai mạc, phụ cận Tế Thiên Đài đã tụ tập hàng ức vạn tộc nhân.

Chờ đến giờ Thập buổi trưa, theo một tiếng chuông trầm đục vang lên!

Hàng vạn trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh và thủ lĩnh các bộ lạc dưới sự dẫn dắt của Phục Hy và Liệt Sơn chậm rãi từ Nhân Hoàng cung tiến ra!

Đến khoảng mười một giờ sáng, Phục Hy bước lên Tế Thiên Đài cao vút, nhìn quanh biển người tộc nhân vô tận.

Trong lòng hắn trào dâng một luồng hào tình vạn trượng, tuy sắp rời đi nhưng hắn không rời khỏi Nhân tộc, chỉ rời khỏi vị trí Nhân Hoàng mà thôi.

Nghĩ vậy tâm tình hắn nhẹ nhõm hơn, bắt đầu tiến hành các bước đại điển một cách tỉnh nhiên hữu tự.

Trước tiên là tế bái thiên địa, vì với Nhân tộc, thiên địa là căn bản của sự sinh tồn, là tồn tại bắt buộc phải tôn kính.

Dưới sự dẫn dắt của Phục Hy, ức vạn tộc nhân bắt đầu tế bái!

Do hàng ức vạn người cùng lúc bái tế, khí vận Nhân tộc bị khiên dẫn.

Một con Khí Vận Kim Long bàng bạc vô cùng bàn cứ trên không trung phía trên bọn người Phục Hy, tỏa sáng rực rỡ!

Ức vạn tộc nhân thấy vậy lập tức hưng phấn không thôi.

Đồng thời, sự xuất hiện của Khí Vận Kim Long Nhân Tộc cũng gây ra sự nhiễu loạn cực mạnh đối với các đại thế lực đang quan tâm cục thế, khiến họ không thể nhìn rõ sự việc cụ thể bên trong.

Khi Khí Vận Kim Long đang trương nha múa trảo, đại phóng thần uy bao trùm Hồng Hoang, tại Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy nhìn con kim long đó rồi hoãn hoãn đạo: "Nhân tộc khí vận đã thành, thời điểm Thiên Hoàng quy vị đã tới!

Bản tọa cũng đến lúc xuất tràng rồi." Nói xong Nguyên Thủy cười dài một tiếng, toàn thân Thời Không pháp tắc không ngừng giao hội!

Một hành lang dài tạo thành từ Thời Không đại đạo xuất hiện trước mặt hắn.

Nguyên Thủy đạm nhiên mỉm cười bước lên.

Ở phía bên kia, trên tế đài, Phục Hy ngẩng đầu nhìn trời, nhìn con kim long khổng lồ vắt ngang thiên không, lộ ra nụ cười vui mừng.

Đột nhiên, Khí Vận Kim Long đang bàn cứ trên không dường như cảm ứng được điều gì, du động rồi biến mất giữa thiên địa.

Phục Hy thấy vậy liền hiểu ngay!

Chắc hẳn Nguyên Thủy Thiên Tôn sắp tới, Khí Vận Kim Long Nhân Tộc mới chủ động né tránh.

Hiểu ra điều đó, nội tâm Phục Hy lại trở nên phức tạp, thậm chí khẽ cảm thán: "Không biết đến khi nào Nhân tộc mới có thể trực diện đối đãi với mỗi vị Thánh nhân!" Nhưng nói xong hắn lại tự giễu mỉm cười, vì hắn biết Nhân tộc dù thế nào cũng không thể sánh ngang với Thánh nhân.

Khác với Phục Hy, các tộc nhân khác không biết chuyện gì đang xảy ra!

Họ chỉ thấy Khí Vận Kim Long đột nhiên biến mất, tình trạng đột ngột này khiến họ không khỏi lo lắng Nhân tộc gặp phải phiền phức?

Vì thế nội tâm trở nên tiêu cấp, ngay cả các trưởng lão và thủ lĩnh cũng liên tục nhìn về phía Phục Hy, ánh mắt lộ vẻ lo âu không che giấu nổi.

Thực tế, đại điển thoái vị của Phục Hy đâu chỉ có Nhân tộc quan tâm!

Cả Hồng Hoang đều đang chú ý, đặc biệt là thủ lĩnh các đại thế lực và các đại năng Chuẩn Thánh!

Sự quan tâm của họ không kém gì nội bộ Nhân tộc.

Dù không thể thân lâm hiện trường, nhưng từng đạo quang mạc

vận dụng đại pháp lực đã đồng bộ truyền hình ảnh tại Tế Thiên Đài về trước mặt họ.

Cho nên khi thấy Kim Long do khí vận hóa thành đột nhiên thối nhượng, họ liền hiểu ngay nhất định có tồn tại cấp bậc Thánh nhân hàng lâm!

Chương 514

“Rốt cuộc là ai?

Tam Thanh có khả năng, Nữ Oa nương nương cũng có khả năng lớn!

Thậm chí các vị Thánh nhân khác cũng có thể hàng lâm!” “Theo bản tôn sai trắc, trong Tam Thanh thì Lão Tử, Nguyên Thủy và Nữ Oa là ba vị Thánh nhân có khả năng cao nhất!” Trong lúc các đại năng Hồng Hoang còn đang suy đoán, tộc nhân Nhân tộc còn đang kinh nghi bất định, Phục Hy thần sắc bình đạm, Liệt Sơn thì trầm tư.

Trên bầu trời Nhân tộc đột nhiên dũng hiện cửu thải thần quang, từng đạo thần quang sắc màu rực rỡ uẩn hàm năng lượng cường đại chiếu diệu thiên không!

Những thanh âm tiên nhạc ôn hòa cùng cửu thải thần quang bao trùm không gian!

Một chúng đại năng và tộc nhân Nhân tộc nghe xong liền lập tức trầm mê, ai nấy đều lộ vẻ hướng vọng.

Lúc này, những tiếng chuông thanh thúy vang vọng khắp đại lục Hồng Hoang, trên bầu trời Nhân tộc, một hành lang vượt thời không đột ngột xuất hiện.

Một thân ảnh vĩ ngạn chậm rãi bước ra từ đó.

Chúng sinh Hồng Hoang và các đại năng Chuẩn Thánh thấy thân ảnh đó liền cung kính hành lễ: “Bái kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn!” Ức vạn tộc nhân tại Tế Thiên Đài nhìn Nguyên Thủy bước đi trên hành lang giao hội giữa thời gian và không gian thì vô cùng chấn kinh!

Không ngờ lại có Thánh nhân hàng lâm!

Sau phút ngây người, họ lập tức cung kính đại hẳm: "Bái kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Nguyên Thủy nghe xong đạm đạm gật đầu, cuối cùng nhìn về phía Phục Hy đang đứng giữa tế đài, hoãn hoãn đạo: "Nhân tộc Nhân Hoàng Phục Hy, chưởng quản Nhân tộc phát triển tấn tốc.

Đồng thời phát minh ngư liệp, chế định âm luật, nhậm mệnh quan viên, sáng tạo Bát Quái.

Công lao cực đại, không ai sánh bằng!

Nay Nhân Hoàng công đức đã mãn, đương thụ phong quả vị Thiên Hoàng trong Tam Hoàng của Nhân tộc!" Theo thanh âm bình đạm có chút băng lãnh của Nguyên Thủy truyền khắp Hồng Hoang, tộc nhân Nhân tộc hân hỉ bất dĩ.

Đồng thời khi thanh âm Nguyên Thủy lạc xuống, Phục Hy cảm nhận rõ ràng sự liên kết với Nhân tộc càng thêm khẩn mật, khí vận có thể điều động cũng càng bàng đại!

Nhưng bên cạnh những hảo xứ, Phục Hy cũng cảm nhận được sự hạn chế.

Quả vị Thiên Hoàng đối với hắn có mặt tốt cũng có mặt xấu, nếu có lựa chọn tốt hơn hắn tuyệt đối không muốn trở thành Thiên Hoàng.

Khi Phục Hy cảm nhận sự biến hóa, tường thụy chi triệu khắp Hồng Hoang không ngừng biến đổi!

Các đạo thần quang xuất hiện.

Quả vị Thiên Hoàng vị cư dưới Thánh nhân!

Tuy Thiên Đạo vạn phần không nguyện, nhưng quy tắc của Thiên Đạo cũng không thể nữu chuyển, chỉ có thể để các dị tượng hiển lộ để tạo thế cho Phục Hy!

Đồng thời khi thành Thiên Hoàng, cảnh giới Phục Hy cũng đề thăng, đạt tới Bán Bộ Thánh Nhân.

Phục Hy cảm thụ sự biến hóa của thân thể, trong lòng có chút cảm khái!

Nếu trước đây có được tu vi như vậy, hắn đã không phải đưa ra lựa chọn kia.

Nhưng đã chọn rồi thì không cần nói thêm, chuẩn bị tới động phủ mới thôi.

Phục Hy chậm rãi bước sang một bên, nhường chỗ cho tân Nhân Hoàng.

Nguyên Thủy thấy Phục Hy đã nhường vị trí liền khai khẩu: "Liệt Sơn, thủ lĩnh Khương tính bộ lạc!

Nhân tộc Thần Nông, vì Nhân tộc đóng góp cự đại, đương vi Nhân Hoàng!" Theo thanh âm Nguyên Thủy, Liệt Sơn bước tới vị trí của Phục Hy, vẻ mặt bình tĩnh nhìn ức vạn tộc nhân.

Ức vạn người hiểu rằng Liệt Sơn là tân Nhân Hoàng nên liền hoan hô.

Tuy Phục Hy được nhiều người ái đái, nhưng Liệt Sơn cũng rất được hoan nghênh!

Theo tiếng hoan hô, khí vận Nhân tộc có phản ứng, thuấn gian dưới sự gia trì của khí vận, Liệt Sơn đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh.

Sau đó hắn nhìn ức vạn tộc nhân, kích động diễn thuyết.

Sau một hồi lâu, đại điển kế vị của Liệt Sơn đã thành công viên mãn.

Sau khi đại điển kết thúc, Nguyên Thủy giao đàm khẽ với Liệt Sơn vài câu rồi phản hồi Tam Tiên Đảo.

Phục Hy cũng theo chỉ dẫn đi tới Hỏa Vân Động ở lưng chừng núi Bất Chu!

Hỏa Vân Động nguyên là động phủ của Hồng Vân, nằm sâu trong Hồng Hoang.

Sau khi Hồng Vân lạc đài, nơi này bị phế khí, sau đó được Nguyên Thủy chọn trúng, bàn thảo với khí vận Nhân tộc rồi thi triển thần thông dời tới đây để trấn áp khí vận Nhân tộc.

Phục Hy với quả vị Thiên Hoàng không chỉ có thực lực và địa vị mà còn là tiêu chuẩn để trấn áp khí vận.

Cho nên khi thoái vị Nhân Hoàng, hắn được an bài cư ngụ tại Hỏa Vân Động.

Hắn hiểu tác dụng của nơi này và chấp nhận ở lại để tiếp tục trấn thủ, dọn đường cho Nhân tộc phát triển.

Có Phục Hy, khí vận Nhân tộc càng thêm lao cố và cường thịnh.

Khi đại điển Nhân tộc trần ai lạc định, các thế lực Hồng Hoang cũng thu hồi ánh mắt.

Bởi khi Nguyên Thủy xuất tràng, họ cảm nhận được một luồng áp bách tuyệt cường!

Thậm chí có đại năng muốn thối lui nhưng không được, chắc hẳn Nguyên Thủy đã ra tay!

Chỉ đến khi Nguyên Thủy rời đi, sự hạn chế mới được giải trừ.

Tin tức về Phục Hy thành Thiên Hoàng và Liệt Sơn kế vị lập tức truyền khắp Hồng Hoang, trở thành chủ đề nóng hổi nhất.

Nhưng những ngôn luận đó không ảnh hưởng tới Liệt Sơn, hắn bắt đầu xử lý sự vụ Nhân tộc như khi còn đại lý.

Tại phía Bắc Hồng Hoang, quần sơn tủng lập, địa thế hiểm yếu.

Dư nghiệt Vu - Yêu cùng các chủng tộc cường hãn khác đóng đô tại đây.

Nhân tộc tuy có chạm tới phía Bắc nhưng phát triển rất chậm vì tình hình nghiêm tuấn và thực lực các tộc ở đây rất mạnh!

Ngoại trừ vùng giáp ranh phía Đông và miền Trung, Nhân tộc không dám thâm nhập sâu hơn.

Tại một thung lũng rộng lớn vùng sâu phía Bắc, một thân ảnh đầy mùi máu tanh đang ngồi trên tảng đá trầm tư.

Một hồi lâu sau, hắn hạ quyết tâm, ngẩng đầu lộ ra đôi mắt đỏ ngầu, ra lệnh bằng giọng lạnh lẽo: "Lập tức triệu tập toàn tộc, bản vương có lời muốn nói!" Một lão nhân hầu cận cung kính gật đầu rồi biến mất.

"Nhân tộc?" Hắn lầm bầm với giọng khàn khàn.

Nhanh chóng, tiếng sói hú vang vọng thung lũng, vô số đôi mắt xanh lục xuất hiện.

Một đám Lang yêu ít nhất cảnh giới Đại La Kim Tiên đi tới.

Lang Vương trực tiếp nói: "Lần này mục tiêu tấn công của ta là Nhân tộc!" Tin này gây xôn xao trong Lang tộc, vì Nhân tộc đang lúc thăng tiến, số lượng và cường giả Đại La trở lên đủ để nghiền áp Lang tộc.

Chương 515

Một con Lang yêu nghi vấn: “Tộc trưởng, Nhân tộc thế đại, Lang tộc ta không đủ sức kháng hành.” Tộc trưởng đáp: “Không cần kháng hành với toàn bộ Nhân tộc, chỉ cần đuổi những kẻ đã thâm nhập phía Bắc ra ngoài là được.” Lang tộc lập tức hành động, các dũng sĩ hội tụ theo lệnh.

Sự dị động của Lang tộc khiến các thế lực phía Bắc cảnh giác, đặc biệt là các vùng lân cận.

Lang Vương mặc kệ, lẳng lặng chuẩn bị chiến tranh.

Đại thế Hồng Hoang có biến hóa mới khi Lang tộc dị động, bàn cờ thiên địa đã thay đổi cục diện vốn đang cân bằng.

Nguyên Thủy chú ý thấy điều này, hiểu rằng Lang tộc là một quân cờ của Thiên Đạo nhằm nhiễu loạn sự phát triển của Nhân tộc, gây ra sự sụp đổ từ bên trong.

Hắn khẽ nói: “Giảo loạn Nhân tộc sao?

Một nước cờ hay!

Chỉ tiếc cờ hay không chỉ mình ngươi có, bản tọa cũng có không ít.” Cục thế phía Bắc lại biến hóa!

Thanh Ngư nhất tộc, một chi của Long tộc chưởng quản các thủy vực.

Tộc trưởng Thanh Ngư có thực lực Chuẩn Thánh trung kỳ, đứng top 3 tại thủy vực phía Bắc, quản lý nhiều thủy tộc và các hệ thống sông ngòi lớn.

Thế lực này thuộc hàng thượng đẳng trong Long tộc.

Khi Lang tộc tụ tập, Thanh Ngư cũng dẫn hàng nghìn vạn thủy quân ngược dòng sông chính ở phía Bắc tới vùng giáp ranh giữa Lang tộc và Nhân tộc.

Do số lượng thủy quân bàng đại và Thanh Ngư không hề che giấu nên Lang Vương sớm nhận được tin.

Lang Vương thần sắc ngưng trọng, không ngờ đối phương phản ứng nhanh thế: "Thủy tộc dị động?

Có quân viện sao, thật cức thủ!" Hắn hạ lệnh toàn tốc hành quân, phải đuổi Nhân tộc ra khỏi phía Bắc trước khi thủy quân tới nơi.

Phía Bắc yêu ma tùng sinh, Nhân tộc ở đây rất yếu, không quá 10 bộ lạc với khoảng 1 ức dân, chênh lệch lớn so với các vùng khác.

Sơn trưởng lão là người quản lý cao nhất ở đây.

Sau khi dự đại điển Nhân Hoàng về, ông nhận tin Lang tộc sắp tấn công.

Dù ngoài miệng nói Lang tộc không có lý do gì để ra tay nhưng nội tâm ông rất bất an.

Lang tộc tuy không là gì với toàn thể Nhân tộc nhưng ở nơi xa xôi này, chi viện không dễ dàng.

Ông hạ lệnh không được lơ là, phải chuẩn bị cho tình huống xấu nhất.

Lang tộc hành động rất nhanh, đã tới rìa bộ lạc Nhân tộc.

Những con sói mắt đỏ đầy mùi máu tanh đang hổ thị đam đam nhìn bộ lạc phồn hoa.

Một con Lang yêu Đại La Kim Tiên thèm luồng: "Thật thơm, thật dụ nhân, muốn xé xác chúng quá!" Ngay sau đó lệnh của Lang Vương vang lên: "Sát!

Tận tình sát!

Không để lại bất kỳ ai!" Lang tộc xông lên.

Bên ngoài bộ lạc có các thủ hộ giả, đa số dưới Đại La, họ lập tức ứng chiến và truyền tin về.

Pháp thuật, thần thông nổ ra rầm rộ, nhưng thủ hộ giả yếu thế hơn nên lần lượt ngã xuống.

Tuyến phòng thủ đầu tiên của Nhân tộc bị tiêu diệt hoàn toàn.

Bộ lạc lộ ra trước nanh vuốt tàn nhẫn của Lang tộc.

Các bộ lạc khác nhận tin cũng khẩn cấp hành động. 10 thủ lĩnh Chuẩn Thánh sơ kỳ dẫn tinh nhuệ nghênh chiến.

Một thủ lĩnh nói với tộc nhân đang kinh hoảng: "Lang tộc quá mạnh, chúng ta phải triệt ly, ta sẽ cố tranh thủ thời gian!" Nhưng tộc nhân lại đồng thanh hô: "Ta không đi, bộ lạc còn ta còn, bộ lạc mất ta mất!

Thủ lĩnh, ta muốn chiến đấu cùng ngài!" Khí thế hừng hực, họ chọn ở lại cùng thủ lĩnh.

Sơn trưởng lão trầm mặc rồi lệnh cho một thị vệ Đại La: "Mau về Đại Hưng thành báo cáo tình hình và xin chi viện!" Ông hiểu chỉ có dựa vào thực lực bàng đại của Nhân tộc mới ứng phó được nguy cơ này, nhất là khi có thể có kẻ đứng sau thao túng.

Sau khi tín sứ đi, ông nhìn về hướng quân Lang đại thanh: "Lang tộc, muốn đối phó ta thì xem thực lực các ngươi đủ mạnh không!" Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của Sơn trưởng lão và 10 thủ lĩnh khí thế hung hung xông lên.

Dù chuẩn bị không đủ, thực lực và số lượng kém xa nhưng họ không hề úy cụ, không sợ hy sinh.

Cảnh tượng thảm liệt này được cả Thiên Đạo và Nguyên Thủy quan sát.

Nguyên Thủy cảm thán: "Nhân tộc, tự cường bất tức!

Vô sở úy cụ!" Nếu Nhân tộc và Lang tộc đã giao chiến, vậy thì hãy để cuộc chiến giữa ta và Thiên Đạo trở nên kịch liệt hơn một chút!

Nguyên Thủy khẽ mỉm cười, sau đó nhẹ nhàng cất tiếng: "Thái Ất, Xích Tinh Tử, Ngọc Đỉnh, Hoàng Long, Văn Thù, Phổ Hiền, Từ Hàng, Linh Bảo, Cụ Lưu Tôn, Đạo Hạnh, Thanh Hư, mau đến Thuận Thiên Điện!" Trong khoảnh khắc, một câu nói đã truyền khắp toàn bộ Tam Tiên Đảo, thậm chí cả Hồng Hoang.

Tại các cung điện trên Tam Tiên Đảo, Thái Ất, Ngọc Đỉnh cùng Hoàng Long và các đệ tử khác sau khi nghe mệnh lệnh của Nguyên Thủy, vẻ mặt đều vui mừng!

Bọn họ lập tức tỉnh lại từ trong tu luyện, tức khắc bay về phía Thuận Thiên Điện!

Không lâu sau, mười một vị đệ tử đã có mặt trong Thuận Thiên đại điện, yên lặng chờ đợi Nguyên Thủy.

Khi tất cả đã đến, trong Thuận Thiên Điện đột nhiên thần quang tỏa rạng, âm thanh đại đạo vang lên từng hồi!

Một luồng áp lực bàng bạc bao trùm từ bốn phương tám hướng.

Thái Ất cùng mười một đệ tử sau khi cảm nhận được, lập tức cung kính nhìn về phía cao đài cách đó không xa.

Ngay khi họ đang chăm chú nhìn, một trận dao động thời không lóe lên!

Thân ảnh của Nguyên Thủy xuất hiện ở đó.

Khi Nguyên Thủy xuất hiện, Thái Ất và mười một đệ tử khác lập

tức cung kính hô lớn: “Cung nghênh Nguyên Thủy sư tôn!” Nguyên Thủy nghe xong liền gật đầu, sau đó đôi mắt có thể nhìn thấu vạn vật trần thế, ẩn chứa vô số huyền bí thời không của ngài khẽ lướt qua một vòng.

Thái Ất và những người khác lập tức cảm nhận được, tất cả bí mật của mình đều bị phơi bày dưới ánh mắt nhìn như bình tĩnh nhưng lại ẩn chứa vô số thần uy kia!

Họ lập tức trở nên càng thêm cung kính.

Nguyên Thủy sau khi đảo mắt một vòng, thu hết biểu cảm của bọn họ vào mắt!

Ngài mỉm cười nói: “Không tệ, tu luyện bao năm qua không hề lơ là!

Đặc biệt là Thái Ất, tu vi đã đạt đến Chuẩn Thánh trung kỳ!

Rất tốt.” Thái Ất và các sư đệ sau khi nghe Nguyên Thủy khen ngợi, vẻ mặt lập tức trở nên có chút kích động!

Cơ thể khẽ run rẩy.

Chương 516

Đặc biệt là Thái Ất, được Nguyên Thủy Thiên Tôn điểm danh khen ngợi!

Đối với y, đây là một phần thưởng cực lớn!

Sau khi kích động, Thái Ất và mọi người vội vàng nói: "Đa tạ sư tôn khen ngợi!

Đệ tử có được thành tựu như hôm nay, đều nhờ ơn sư tôn dạy bảo!" "Có được tu vi như hiện tại, ngoài sự dạy dỗ của vi sư, nỗ lực của bản thân các ngươi cũng không thể thiếu!" Sau khi nghe câu trả lời cung kính của Thái Ất, Nguyên Thủy hài lòng gật đầu!

Bất kháng bất ti, tôn sư trọng đạo, điều này khiến Nguyên Thủy rất hài lòng.

Thái Ất và những người khác nghe xong, lập tức bình tĩnh lại!

Sau đó, đôi mắt chăm chú nhìn Nguyên Thủy, chờ đợi ngài phân phó.

Thấy tất cả đã bình tĩnh lại, Nguyên Thủy chậm rãi nói: "Các ngươi vào Tam Tiên Đảo cũng đã được một thời gian!

Tu vi cũng đã đạt đến Chuẩn Thánh cảnh giới, có thể có một chút năng lực tự vệ ở Hồng Hoang, đã đến lúc ra ngoài Hồng Hoang lịch luyện một phen rồi." Thái Ất và các đệ tử nghe xong, thần sắc vẫn như thường!

Đối với việc ra ngoài lịch luyện, bọn họ thực ra đã sớm có chuẩn bị.

Ngọc Đỉnh và các đệ tử khác sau khi đạt đến Chuẩn Thánh cảnh giới, vẫn luôn chờ đợi thời khắc Nguyên Thủy phân phó ra ngoài lịch

luyện!

Vì vậy, khi thời khắc này đến, không hề có gì bất ngờ, bọn họ cung kính đáp: "Cẩn tuân ý chỉ của sư tôn!" Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, nhìn ánh mắt tràn đầy tự tin của họ, Nguyên Thủy biết, Thái Ất và những người khác đã chuẩn bị không ít.

Như vậy cũng tốt, có sự chuẩn bị thì vạn sự không lo!

Có sự chuẩn bị, mới có thể phát huy tối đa tác dụng của việc lịch luyện.

Nguyên Thủy cao hứng, nên khen ngợi một câu: "Tốt, xem ra các ngươi đã sớm có chuẩn bị!

Không tệ." Thái Ất và những người khác nghe xong trong lòng thầm nghĩ quả là quá tốt, sự chuẩn bị của bọn họ cuối cùng cũng được sư tôn khen ngợi.

Thực ra đừng nhìn Thái Ất và những người khác tu vi cao cường, mỗi người đều ở Chuẩn Thánh cảnh giới!

Ở Hồng Hoang cũng được xem là cường giả một phương.

Nhưng bọn họ từ sớm đã vào Tam Tiên Đảo, trưởng thành trong một môi trường hòa bình!

Vì vậy kinh nghiệm còn ít, gần như chưa từng trải qua trắc trở.

Hoàn cảnh và kinh nghiệm như vậy đã cho Thái Ất và những người khác sự tự tin mạnh mẽ, nhưng cũng có ẩn hoạn không nhỏ!

Đó là tâm cảnh không đủ, năng lực phản ứng với sự việc cũng không đủ.

Nếu gặp phải một số trắc trở, e rằng sẽ bị tổn thương rất sâu!

Nguyên Thủy đối với tình trạng này, đều nhìn trong mắt, ghi trong lòng!

Ngài vẫn luôn tìm một cơ hội để họ ra ngoài lịch luyện một phen, mài giũa năng lực của họ.

Chỉ là trước đây Hồng Hoang phần lớn đều nguy hiểm, Vu Yêu dư nghiệt tung hoành!

Không có một người thống trị mạnh mẽ, có thể chỉnh hợp các thế lực ở Hồng Hoang.

Để Thái Ất và các đệ tử ngay từ đầu đã bước vào môi trường như vậy, có phần quá nguy hiểm.

Bây giờ thực lực Nhân tộc chiếm cứ một nửa Hồng Hoang, Yêu tộc sau nhiều lần bị đả kích đã không thể uy hiếp sự an toàn của Thái Ất và những người khác.

Thiên đình và Địa phủ nể mặt Nguyên Thủy, căn bản không dám động thủ với Thái Ất, Tứ hải do Ngạo Thiên quản lý cũng thuộc về Tam Tiên Đảo.

Vì vậy, Hồng Hoang lúc này không quá nguy hiểm, mà Nguyên Thủy lại đang cùng Thiên Đạo tiến hành bố cục so tài!

Tranh đoạt đại thế Hồng Hoang, tranh đoạt quyền khống chế Hồng Hoang.

Điều này cũng cho Thái Ất cơ hội lịch luyện, mà không đến mức khiến họ không gặp chút trắc trở nào.

Nguyên Thủy sau khi khen ngợi, liền phân phó nội dung lịch luyện: "Lần lịch luyện này, chủ yếu là để giúp đỡ Nhân tộc chống lại các loại nguy hiểm!

Hiện tại, cuộc đối đầu giữa vi sư và Thiên Đạo đã đến thời kỳ đỉnh cao, Nhân tộc là một quân cờ quan trọng trong tay vi sư, không thể có bất kỳ sai sót nào." Sau khi nghe lời của Nguyên Thủy, ngoại trừ Thái Ất, các đệ tử khác cuối cùng cũng hiểu rõ vị trí quan trọng

của Nhân tộc trong lòng Nguyên Thủy.

Bọn họ vội vàng âm thầm ghi nhớ Nhân tộc vào lòng, xem ra sau này phải để tâm đến Nhân tộc nhiều hơn một chút mới được.

Nguyên Thủy thấy tất cả đều như có điều suy nghĩ mà gật đầu, liền phất tay!

Thái Ất và những người khác thấy vậy, lập tức cung kính hành lễ: "Đệ tử cáo lui!" Nguyên Thủy gật đầu, sau đó Thái Ất và mọi người chậm rãi lui ra khỏi Thuận Thiên Điện!

Thái Ất và mười một đệ tử sau khi rời khỏi Thuận Thiên Điện, liền thấp giọng thương lượng vài câu, xác định khi nào xuất phát, cũng như mục tiêu đầu tiên sẽ đến nơi nào.

Thái Ất là người duy nhất trong số họ sau khi vào Tam Tiên Đảo có thể ra ngoài, vì vậy các sư đệ khác nhất trí đề cử y, do Thái Ất quyết định khi nào xuất phát, đi đến nơi đâu!

Thái Ất sau khi được đề cử, mỉm cười nói: "Nếu các vị sư đệ đã nhất trí đề cử, vậy vi huynh không khách khí nữa!

Thời gian xuất phát, hay là định vào hai canh giờ sau?

Về phần địa điểm lịch luyện lần này, hay là phía Bắc Hồng Hoang đi!

Lực lượng Nhân tộc ở đó yếu nhất, rất thích hợp để chúng ta đến đó lịch luyện.

Các vị sư đệ, thấy thế nào?" Hoàng Long, Xích Tinh Tử và những người khác nghe xong liền nhìn nhau, sau đó mỉm cười nói: "Đương nhiên là toàn bộ nghe theo sự sắp xếp của sư huynh!" Ở phía bắc Hồng Hoang, gần khu vực đồng bằng phía đông và trung bộ Hồng Hoang, không còn sự bình tĩnh và yên bình như trước nữa!

Kể từ khi Lang tộc đột nhiên tấn công các bộ lạc Nhân tộc, đến nay đã trôi qua khoảng một tuần!

Tuy thực lực hai bên có chút chênh lệch, nhưng Nhân tộc vẫn kiên cường dựa vào mười vị thủ lĩnh cảnh giới Chuẩn Thánh và Sơn trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ để chống đỡ một cách khổ sở.

Trong một chiến trường vô số đó, thủ lĩnh của một bộ lạc tên là Khang Thành đang mình đầy vết thương đối chiến với mấy vị trưởng lão Lang tộc cũng ở cảnh giới Chuẩn Thánh!

Sau một tuần dài liên tục đối chiến với cường độ cao!

Khang Thành đã kiệt sức, toàn thân pháp lực tiêu hao cực lớn!

Bây giờ đã là cường nỗ chi mạt, không chống đỡ được bao lâu nữa!

Thực ra, nếu là người khác ở trong tình trạng hiện tại, chủ yếu là vì không thể chịu đựng được cuộc chiến cường độ cao như vậy.

Nhưng sau lưng hắn là hàng ức vạn tộc nhân, là vô số tộc nhân giống như hắn đang phấn đấu ở tuyến đầu chống lại Lang tộc!

Hắn biết nếu mình ngã xuống, Lang tộc sẽ có thêm ít nhất ba trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh trở lên.

Nhân tộc, ngoài việc mất đi một chiến lực cảnh giới Chuẩn Thánh, còn phải chịu áp lực khi đối phương tăng thêm ba cường giả Chuẩn Thánh.

Vì vậy, Khang Thành đã chịu thêm nhiều tổn thương, thân bị trọng thương!

Pháp lực bị đốt cháy, nguyên thần bản nguyên cũng tan nát, nhưng hắn không dám nghỉ ngơi cũng không dám từ bỏ chiến đấu!

Chương 517

Trưởng lão Lang tộc đang đối chiến với Khang Thành, trong lúc tấn công Khang Thành, cũng có thể cảm nhận rõ ràng rằng Khang Thành đang ở bên bờ vực sụp đổ, vì vậy không khỏi lên tiếng chế nhạo: "Cường giả Nhân tộc, ý chí của ngươi quả thật không tệ!

Chỉ tiếc là cứ gắng gượng như vậy thì có ý nghĩa gì, Nhân tộc không thể chiến thắng!

Với trạng thái hiện tại của ngươi, căn bản không thể thấy được khoảnh khắc đó!" Sau khi phản kích né tránh mấy đạo công kích, và thuận tay tấn công lại!

Khang Thành cười đáp: "Lũ yêu tộc các ngươi sẽ không hiểu đâu, sẽ không hiểu được tâm trạng của ta lúc này đâu!

Ta chết thì đã sao, chỉ cần hàng ức vạn tộc nhân sau lưng ta có thể thấy được khoảnh khắc đó, ta liền mãn nguyện rồi!" Ba vị trưởng lão Lang tộc đang đối chiến với Khang Thành, sau khi nghe câu trả lời của hắn liền rơi vào trầm mặc!

Bọn chúng không hiểu sự kích động trong lòng Khang Thành lúc này, cũng sẽ không hiểu được cảm giác như vậy.

Bởi vì trong Yêu tộc, cường giả vi tôn!

Thần phục cường giả, đã sớm hòa vào huyết mạch của Yêu tộc.

Nhưng dù không thể hiểu được bài bi ca như vậy rốt cuộc có ý nghĩa gì, thái độ của Khang Thành lại khiến bọn chúng khó chịu, vì vậy liền tăng cường độ và sức mạnh tấn công.

Ừng đạo pháp thuật mạnh mẽ không ngừng bay về phía Khang Thành, tuy hắn đã cố gắng hết sức né tránh!

Nhưng vì thân bị trọng thương, cơ thể ở bên bờ vực sụp đổ, không thể dễ dàng né tránh như lúc đầu.

Vì vậy sau khi né tránh một số công kích, Khang Thành đã phải chịu hàng chục đòn tấn công mạnh mẽ!

Lập tức không ngừng lùi lại, đồng thời miệng phun ra từng ngụm máu tươi!

Ở nơi không xa chỗ Khang Thành chiến đấu, chiến trường của các thủ lĩnh!

Các thủ lĩnh khác đã chú ý đến tình cảnh khó khăn của Khang Thành, nhưng tình trạng của bản thân họ cũng chẳng khá hơn là bao.

Thậm chí có người còn tệ hơn, đang ở bên bờ vực sụp đổ!

Nhưng vì tộc nhân sau lưng, họ vẫn kiên cường chống đỡ, không để mình ngã xuống, không ngã xuống để tăng thêm áp lực cho các thủ lĩnh khác.

Trong ba vị trưởng lão Lang tộc, có một người tướng mạo hung ác!

Cả người bao trùm trong khí huyết tinh, trưởng lão này, khi thấy Khang Thành vì bị tấn công mà không ngừng lùi lại, không còn năng lực chống đỡ, liền lộ ra một nụ cười tàn nhẫn: "Chết đi!" Nói xong, hắn liền vung thanh đại đao cấp bậc Hậu Thiên Chí Bảo đang tỏa ra hồng quang đáng sợ trong tay, định chém về phía Khang Thành!

Các thủ lĩnh gần đó chú ý đến tình hình, tuy trong lòng vô cùng bi phẫn, muốn ra tay cứu viện!

Nhưng lại bất lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn đồng liêu, tộc nhân của mình ngã xuống dưới đại đao của kẻ địch!

Thậm chí ngay cả quan tâm nhiều hơn cũng không thể, bởi vì chỉ

cần phân tâm một chút!

Trưởng lão Lang tộc đối diện có thể nắm bắt được thời cơ đó.

Vì vậy họ không dám, không dám nhìn về phía Khang Thành!

Không dám phân tâm.

Trưởng lão Lang tộc đối chiến với họ, lúc này lại đắc ý!

Từng tên đều lộ ra nụ cười tàn nhẫn, vô cùng kiêu ngạo.

Khang Thành nhìn thanh đại đao đang không ngừng đến gần, tỏa ra huyết quang đáng sợ, lộ ra một nụ cười nhẹ, hắn hiểu rằng sinh mệnh của mình sắp kết thúc.

Ngay khi Khang Thành nhắm mắt lại, chuẩn bị đón nhận cái chết!

Một tiếng gầm giận dữ từ phía chân trời truyền đến.

"Dừng tay!" Sau đó là một đạo lưu quang bay với tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đã đến trước mặt Khang Thành, đánh bay thanh đại đao sắp chém trúng hắn.

Khang Thành sau khi nghe thấy âm thanh cứu mạng tựa như thiên lại chi âm, mang theo tâm trạng kích động chậm rãi mở mắt ra, sau đó ngẩng đầu lên liền thấy ở phía chân trời xa xa có hơn mười đạo lưu quang đang bay nhanh về phía này.

Trái ngược với sự vui mừng của Khang Thành, trưởng lão Lang tộc bị ngắt đòn tấn công lại phát ra một tiếng gầm phẫn nộ: "Rốt cuộc là kẻ nào, lại dám cản trở bản tôn giết người!" Sau khi gầm lên một tiếng, hắn toàn thân tràn đầy nộ khí ngẩng đầu nhìn về hướng phát ra lưu quang, liền thấy hơn mười đạo lưu quang tỏa ra uy thế mạnh mẽ đang bay nhanh về phía này.

Sau khi nhìn thấy những luồng sáng đó, trưởng lão kia theo bản năng cho rằng đó là viện binh của Nhân tộc, liền gầm lên một tiếng

giận dữ: "Viện binh của Nhân tộc, tất cả mau đi chết cho bản tôn!" Đồng thời, Hậu Thiên Chí Bảo trong tay hắn lập tức vung mạnh về hướng bay của lưu quang, một đạo công kích tỏa ra ánh sáng đỏ rực lập tức được phát ra!

Sau khi trưởng lão Lang tộc này tấn công, hai trưởng lão khác cũng phản ứng lại!

Sau đó liền gia nhập vào đội ngũ tấn công.

Cùng lúc đó, sự đột nhập bất ngờ của hơn mười đạo lưu quang!

Cũng khiến hai bên đang giao chiến kịch liệt có những phản ứng khác nhau.

Phía Nhân tộc, tuy không biết những luồng sáng kia cụ thể là ai!

Nhưng nếu đã ra tay cứu thủ lĩnh của họ, vậy thì chứng tỏ những luồng sáng đó đứng về phía họ, vì vậy họ vô cùng phấn chấn!

Lang tộc, thì tỏ ra vô cùng phẫn nộ!

Đồng thời cũng cảnh giác, Lang Vương vẻ mặt nghiêm trọng nhìn về phía hơn mười đạo lưu quang kia.

Sau khi nhìn thấy, hắn lập tức phái mấy vị trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh đi chặn những luồng sáng đó!

"Bất kể là ai, không cho phép phá hoại hành động của ta!" Những luồng sáng có thể gây ra phản ứng lớn như vậy từ Nhân tộc và Lang tộc, chính là Thái Ất và những người khác vừa xuất phát từ Tam Tiên Đảo, định đến phía bắc Hồng Hoang lịch luyện.

Kể từ khi rời Tam Tiên Đảo năm ngày trước, họ đã một đường như gió cuốn điện giật với tốc độ nhanh nhất, bay về phía bắc Hồng Hoang.

Cuối cùng sau năm ngày toàn tốc lên đường, Thái Ất và những

người khác cuối cùng đã đến phía bắc Hồng Hoang!

Thật trùng hợp, vị trí họ đến lại rất gần với nơi giao chiến của Nhân tộc và Lang tộc.

Vì vậy, khi thấy Nhân tộc gặp nguy hiểm, Thái Ất và những người khác đã không do dự ra tay!

Thế nên mới có khoảnh khắc Khang Thành được Thái Ất và mọi người cứu vào thời khắc nguy cấp vừa rồi!

Thái Ất và những người khác sau khi cứu Khang Thành, Thái Ất nhìn vào trận hỗn chiến giữa hai tộc Nhân-Lang!

Chậm rãi nói: "Vừa đến đã gặp một chiến trường kịch liệt như vậy, lại còn liên quan đến Nhân tộc!

Rất thích hợp để các sư huynh đệ chúng ta đến đó lịch luyện một phen, mài giũa kỹ năng chiến đấu!" Các sư huynh đệ còn lại nghe xong cũng gật đầu, đồng thời có chút hăm hở muốn thử!

Dù sao sau khi vào Tam Tiên Đảo, họ chưa từng thực sự chiến đấu với người khác.

"Chúng ta cũng có ý này, hãy để lũ yêu tộc này xem thực lực của đệ tử Tam Tiên Đảo chúng ta!" Sau khi đồng thanh nói một câu, trừ Thái Ất ra, mười vị đệ tử còn lại đều bắt đầu thi triển thần thông của mình, tăng tốc lao về phía nơi giao chiến của Nhân-Lang.

Thái Ất thấy vậy khẽ lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói: "Các sư đệ này quá nóng vội, nhưng như vậy cũng tốt!

Mài giũa bớt nhuệ khí của chúng, đặt một nền tảng tốt cho sau này." Khi Hoàng Long và đám đệ tử lao về phía nơi giao chiến của Nhân-Lang, mấy vị trưởng lão do Lang Vương phái đi cũng hùng hổ từ nơi hỗn chiến lao nhanh về phía Hoàng Long.

Tốc độ của hai bên đều nhanh, thực lực của hai bên đều mạnh!

Chương 518

Lòng tự tin của hai bên đều đủ, sự kiêu ngạo của hai bên cũng lớn.

Vì vậy, bất kể là Hoàng Long và những người khác hay mấy vị trưởng lão Lang tộc, tuy đều thấy đối phương đang lao nhanh về phía mình, nhưng lại không hề né tránh, cũng không chuẩn bị ứng phó.

Bởi vì đối với họ, đánh bại đối phương rất đơn giản!

Phòng ngự và chiến lược đều không cần thiết.

Vì vậy, do tốc độ của hai bên cực nhanh, không hề né tránh!

Dẫn đến khoảng cách vốn trông xa xôi, trong nháy mắt đã đến phạm vi tấn công của cả hai.

Hoàng Long và những người khác vì kinh nghiệm còn ít, đồng thời vì trong lòng tràn đầy kiêu ngạo, nên khi đến khoảng cách có chút nguy hiểm cũng không giảm tốc, ngược lại còn có dấu hiệu tăng tốc lao về phía trước!

Mấy vị trưởng lão Lang tộc, tuy trong lòng cũng tràn đầy kiêu ngạo!

Nhưng dù sao cũng ở trong Hồng Hoang nguy hiểm, đã trải qua vô số trận chiến lớn nhỏ, kinh nghiệm vô cùng phong phú!

Vì vậy, khi đến một khoảng cách tương đối an toàn với Hoàng Long và những người khác, họ liền dừng lại, sau đó bắt đầu chuẩn bị những đòn tấn công mạnh mẽ.

Khi thấy Hoàng Long và những người khác sau khi cách một khoảng cách nhất định, không những không giảm tốc mà còn có dấu hiệu tăng tốc!

Bọn chúng lập tức phán đoán Hoàng Long và những người khác, chắc chắn kinh nghiệm không đủ!

Tuy tu vi mạnh mẽ, đủ để uy hiếp!

Nhưng lại không hề có kinh nghiệm chiến đấu.

Đối với các trưởng lão Lang tộc, đây là một tin tức tốt vô cùng, vì vậy lòng tự tin lập tức tăng gấp bội!

Đồng thời từng đạo pháp thuật tấn công mạnh mẽ cũng được ngưng tụ ra, sau đó phóng đi!

Lập tức, mấy đạo pháp thuật tấn công ẩn chứa năng lượng mạnh mẽ, nhanh chóng bay về phía Hoàng Long và những người khác!

Hoàng Long và những người khác thấy vậy, trong lòng hiểu rõ kinh nghiệm của mình không đủ!

Đã rơi vào tình thế nguy hiểm.

Nhưng, Hoàng Long và những người khác cũng không hề sợ hãi!

Bởi vì đòn tấn công của đối phương, không đủ để khiến họ bị thương quá nhiều, huống hồ tuy tình thế hiện tại khá nguy hiểm, nhưng cũng không phải là không có cơ hội phản kích.

Trưởng lão Lang tộc phát ra đòn tấn công vô cùng mạnh mẽ, tốc độ cũng nhanh.

Vì vậy, khi Hoàng Long và những người khác vừa nhìn thấy, hai bên đã va chạm vào nhau!

Lập tức, vang lên mấy tiếng động vô cùng trầm đục!

Sau đó, nơi Hoàng Long và những người khác đang đứng, trong nháy mắt bùng nổ mấy luồng sáng chói lọi!

Đồng thời trong luồng sáng chói lọi đó, vô số tiếng nổ liên tục

vang lên!

Từng đợt sóng xung kích đáng sợ, không ngừng khuếch tán ra ngoài từ trong luồng sáng chói lọi.

Thái Ất và mấy vị trưởng lão Lang tộc, không lâu sau khi luồng sáng chói lọi đó sáng lên, đã có thể cảm nhận được từng luồng sóng xung kích mạnh mẽ không ngừng ập về phía mình.

Nhưng tu vi của họ đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, nếu ở trung tâm luồng sáng chói lọi đó có thể gây ra chút thương tổn, thì những luồng sóng xung kích này, tuy khí thế mạnh mẽ nhưng đối với cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh thì chẳng là gì.

Nhưng mấy vị trưởng lão Lang nhân sau khi cảm nhận được năng lượng ẩn chứa trong luồng sóng xung kích mạnh mẽ đó, liền lộ ra một nụ cười tàn nhẫn: "Chuẩn Thánh cảnh giới thì sao chứ?

Một chút kiến thức chiến đấu cũng không có, trước mặt đòn tấn công mạnh mẽ như vậy, không chết tại chỗ mới lạ!" Nói xong, mấy vị trưởng lão Lang tộc đều phá lên cười ha hả, vô cùng đắc ý!

Thái Ất nghe xong, lắc đầu khinh thường nói: "Chỉ bằng chút công kích này, mà muốn lấy mạng sư đệ của ta!

Đúng là si tâm vọng tưởng." Sau đó, y tiếp tục nhìn về trung tâm luồng sáng chói lọi đó, dường như mơ hồ nhìn thấy mấy bóng người trong luồng sáng cực độ chói mắt!

Nơi giao chiến của Nhân-Lang, lúc này cũng bị sóng xung kích và ánh sáng từ vụ nổ nơi Hoàng Long và những người khác đang đứng, tấn công!

Tuy đã qua một khoảng thời gian, tuy khoảng cách giữa hai bên cũng có chút xa xôi!

Nhưng bất kể là những người sống sót của Nhân tộc hay của Lang

tộc, đều có thể cảm nhận được năng lượng mạnh mẽ ẩn chứa trong luồng sóng xung kích đó!

Khang Thành và Sơn trưởng lão cùng những người khác bên phía Nhân tộc, sau khi cảm nhận được năng lượng mạnh mẽ ẩn chứa trong đó!

Sắc mặt lập tức đại biến.

Là Chuẩn Thánh cảnh giới, họ có thể cảm nhận rõ ràng năng lượng mạnh mẽ ẩn chứa trong luồng sóng xung kích đó!

Nơi này cách nơi xảy ra vụ nổ khá xa, ở khoảng cách xa như vậy mà còn có năng lượng mạnh mẽ như thế!

Vậy ở trung tâm vụ nổ, sẽ có năng lượng mạnh mẽ đến mức nào đang tàn phá?

Vì vậy, Sơn trưởng lão và Khang Thành cùng những người khác bên Nhân tộc đối với những viện binh đến trước đó, không còn hy vọng nữa!

Khác với sự bi thương và chán nản của phía Nhân tộc, phía Lang tộc lại vui mừng!

Lang Vương còn cười lớn.

"Cũng không biết là đám lính mới từ đâu đến, yếu như gà!

Nhân tộc, viện binh của các ngươi xong đời rồi, bây giờ còn muốn giãy giụa nữa không?" Sau khi cười ha hả một tiếng, Lang Vương hùng hổ nói với Sơn trưởng lão mình đầy vết thương cách đó không xa một cách đắc ý.

Sơn trưởng lão nghe xong tuy muốn phản bác, nhưng cũng hiểu rằng với vụ nổ ẩn chứa năng lượng mạnh mẽ như vậy, hy vọng sống sót là rất mong manh!

Dù có may mắn sống sót, cũng chắc chắn sẽ bị trọng thương!

Không đáng lo ngại.

Vì vậy, sau khi sắc mặt biến đổi một hồi lâu, Sơn trưởng lão chỉ có thể âm thầm thở dài một tiếng!

Sau đó lấy lại niềm tin chiến đấu, vẻ mặt quyết đoán nhìn về phía Lang Vương!

Ngay khi hai tộc Nhân-Lang đang xảy ra các loại biến hóa, tại trung tâm luồng sáng chói lọi không ngừng bùng phát năng lượng bàng bạc, Hoàng Long và những người khác cũng đã hoàn hồn sau khi vừa chịu đòn tấn công.

Hoàng Long và mười người khác, lúc này tuy có chút chật vật!

Nhưng lại không bị thương tổn lớn, bởi vì xung quanh họ tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt, bảo vệ họ không bị bất kỳ tổn thương nào.

Kinh nghiệm chiến đấu của Hoàng Long và những người khác vô cùng thiếu thốn, vì vậy mới gặp phải tai họa bị vây khốn này!

Nhưng cũng chính vì tai họa này, Hoàng Long và những người khác mới càng hiểu rõ hơn, thực lực trên giấy tờ dù mạnh đến đâu cũng không bằng thực lực thực tế!

Vì vậy, khi bị vây khốn trong luồng sáng chói lọi không ngừng tỏa ra sóng dao động đáng sợ, họ đã có chút lĩnh ngộ.

Chương 519

Đồng thời nhìn vào năng lượng đáng sợ dù ở bên trong hay bên ngoài vòng bảo vệ, Hoàng Long và những người khác cũng hiểu sâu sắc rằng: hiện thực tàn nhẫn!

Vì vậy, sau khi không còn nguy hiểm đến tính mạng!

Họ lập tức bắt đầu tham ngộ.

Tuy đang ở trung tâm năng lượng cuồng bạo, nhưng cũng chính vì ở trong môi trường tràn đầy năng lượng cuồng bạo, khiến cho sự cảm ngộ của họ đối với đại đạo thiên địa có một sự thấu hiểu khác biệt.

Hoàng Long và những người khác có thể được Nguyên Thủy thu làm đệ tử, ngoài việc vốn có duyên sư đồ ra!

Còn có thiên tư cực kỳ thông tuệ, ngộ tính hiếm có ở Hồng Hoang.

Vì vậy, Hoàng Long và những người khác mới có thể trong khoảnh khắc ngắn ngủi bị vây khốn, đã hiểu ra khuyết điểm của mình!

Và bắt đầu suy nghĩ làm thế nào để phá cục.

Vốn dĩ Hoàng Long và những người khác dựa vào linh bảo mạnh mẽ trong tay, có thể trực tiếp xé rách một mảng không gian!

Trực tiếp phá hủy năng lượng cuồng bạo bên ngoài.

Nhưng khi Hoàng Long và những người khác sắp hành động, họ lại nhạy bén nhận ra từ sóng năng lượng cuồng bạo bên ngoài không chỉ ẩn chứa năng lượng tàn phá, mà còn ẩn chứa huyền bí của thiên địa vận chuyển.

Vì vậy họ quyết định nắm bắt cơ hội tốt này, không phá vỡ ngay

lập tức!

Mà yên lặng tham ngộ.

Tham ngộ đại đạo thiên địa cần thời gian, tuy tư chất của Hoàng Long và những người khác hiếm có ở Hồng Hoang!

Nhưng muốn tham ngộ cơ duyên sâu dày như vậy, cũng không phải là chuyện có thể hoàn thành trong thời gian ngắn.

Vì vậy, Hoàng Long và những người khác đã không dùng pháp bảo mạnh mẽ trong tay để phá vỡ sóng dao động đáng sợ bao trùm ngay từ lúc luồng sáng chói lọi hình thành!

Mà chờ đợi đến khi giá trị lợi dụng của luồng sáng chói lọi bị tiêu hao hết.

Hành vi này đã dẫn đến sự phán đoán sai lầm của hai tộc Nhân-Lang!

Gây ra đả kích lớn cho Nhân tộc, khiến Nhân tộc tạm thời thất thần, tạo cơ hội tốt cho Lang tộc tấn công lén.

Khác với nhận thức của hai tộc Nhân-Lang, Thái Ất tuy không nhìn rõ chuyện gì xảy ra ở trung tâm luồng sáng chói lọi, nhưng dựa vào sự hiểu biết về các sư đệ của mình, y hiểu rằng các sư đệ của mình lúc này không có gì đáng ngại.

Vì vậy Thái Ất chậm rãi thở phào một hơi, chút căng thẳng vừa dấy lên trong lòng cũng theo đó tan biến.

Nhưng Thái Ất vừa thả lỏng, liền bị mấy vị trưởng lão Lang tộc gần đó để ý!

Vốn dĩ họ dùng để đối phó với Hoàng Long và những người khác, bây giờ Hoàng Long và những người khác đang bị bao trùm trong sóng dao động đáng sợ đó, sống chết chưa rõ.

Vì vậy kẻ địch hiện tại, từ Hoàng Long và những người khác, đã biến thành Thái Ất!

Đặc biệt là khi thấy Thái Ất một mình, khí tức cũng không mạnh mẽ!

Ánh mắt của trưởng lão Lang tộc nhìn về phía Thái Ất, mang theo vài phần sát khí.

Thái Ất tu vi đạt đến Chuẩn Thánh cảnh giới trung kỳ, đối với việc quan sát môi trường xung quanh đã sớm đạt đến một cảnh giới cao thâm.

Vì vậy, khi mấy vị trưởng lão Lang tộc đó có ý đồ không tốt hướng về phía Thái Ất, Thái Ất đã động thủ!

Thân ảnh Thái Ất trong nháy mắt lao về phía mấy tên Lang tộc có ý đồ xấu, trong lúc bay về phía mấy vị trưởng lão Lang tộc đó, Thái Ất trầm giọng nói: "Âm Dương Kiếm, xuất!" Lập tức, Tiên Thiên Linh Bảo Thư Hùng Bảo Kiếm trên người Thái Ất trong nháy mắt hóa thành hai đạo quang mang bay ra với tốc độ cực nhanh, sau khi lượn một vòng trên không trung, liền quay trở lại tay Thái Ất hóa thành hai thanh bảo kiếm tỏa ra hàn quang sắc bén!

Tay cầm Âm Dương Linh Kiếm, toàn thân khí thế bạo tăng, một luồng khí tức cực kỳ sắc bén trong nháy mắt tràn ngập toàn thân Thái Ất.

Mấy vị trưởng lão Lang tộc có ý đồ xấu, nhìn Thái Ất đột nhiên lao tới liền ngây người!

Khi Thái Ất tỏa ra hàn quang sắc bén, mấy vị trưởng lão Lang tộc mới phản ứng lại thì đã có chút muộn.

Âm Dương Bảo Kiếm sắc bén vô cùng, là Tiên Thiên Linh Bảo!

Càng ẩn chứa uy năng to lớn.

Âm Dương chi lực bao trùm trong Âm Dương Kiếm, chỉ cần bị Âm Dương song kiếm đánh trúng hoặc làm bị thương, sẽ lập tức bị nhiễm Âm Dương chi lực, sau đó toàn thân bị Âm Dương chi lực bao trùm, chịu đựng nỗi đau vĩnh hằng rồi chết đi.

Vì vậy, mấy vị trưởng lão Lang tộc tuy không nhận ra uy lực của Âm Dương Linh Kiếm!

Nhưng nhìn vào quỹ đạo vận hành của Âm Dương song kiếm, sinh ra hai đạo quang mang, họ đã cảm nhận được một tia nguy hiểm.

Liền lập tức hiểu ra, hai thanh bảo kiếm trông có vẻ bình thường này, lại có thể khiến họ mất mạng.

Các trưởng lão Lang tộc lập tức kinh hãi, muốn trốn thoát hoặc chống cự!

Chỉ là tốc độ của Thái Ất quá nhanh, đợi đến khi các trưởng lão Lang tộc phản ứng lại, thì đã quá muộn.

Theo sau một đạo hàn quang lóe lên trước mặt một vị trưởng lão Lang tộc, một vị trưởng lão Lang tộc có cảnh giới Chuẩn Thánh đột nhiên cảm thấy trên cơ thể xuất hiện một chút khác thường, sau đó cúi đầu nhìn xuống liền phát hiện, thân thể của mình không biết từ lúc nào đã bị chia thành hai đoạn.

"!" Vị trưởng lão đó vừa nói ra một từ, định nói thêm gì đó thì đã không thể chống đỡ được nữa, nửa thân trên của vị trưởng lão đó trượt xuống đất.

Sau đó, vị trưởng lão đó không còn chút sinh khí nào, vẫn lạc dưới Âm Dương Kiếm!

Trong một khoảnh khắc, chỉ một lần chạm mặt!

Đã có thể miểu sát một vị Yêu thần cảnh giới Chuẩn Thánh cùng đẳng cấp!

Cần tu vi mạnh mẽ đến mức nào, linh bảo mạnh mẽ đến mức nào, mới có thể hoàn thành nhanh như vậy!

Thái Ất ở cách đó không xa, nhìn trưởng lão Lang tộc đã thành hai đoạn, khẽ cười một tiếng!

Trong mắt lóe lên một tia khinh thường.

Sau đó, Thái Ất vẻ mặt bình tĩnh, nhìn về phía hai vị trưởng lão Lang tộc còn sống sót, ánh mắt băng lãnh.

Hai vị trưởng lão Lang tộc còn lại, thấy Thái Ất đang vẻ mặt bình tĩnh nhìn về phía mình, trong lòng lập tức rùng mình!

Sự sợ hãi trong lòng lập tức bao trùm, vốn còn có chút chiến ý!

Lúc này hoàn toàn bị nỗi sợ hãi nuốt chửng, căn bản không dám chiến đấu nữa, vì vậy chuẩn bị bỏ chạy, chuẩn bị chạy trốn khỏi ác ma đáng sợ trước mắt!

Chỉ là họ đã quên, bất kể là uy lực của Âm Dương Linh Kiếm, hay thực lực của bản thân Thái Ất!

Đều không phải là tồn tại mà hai vị trưởng lão Lang tộc có thể trốn thoát được.

Vì vậy, khi họ định bỏ chạy, Thái Ất đã động thủ!

Âm Dương Kiếm trong tay cũng theo động tác của Thái Ất mà chuyển động.

Hai vị trưởng lão Lang tộc thấy vậy trong lòng thầm kêu không ổn, nhưng cũng không có cách nào!

Chương 520

Chỉ có thể vội vàng ứng phó, cố gắng đoạt lấy một tia sinh cơ trong nguy hiểm.

Chỉ là điều đó đã định sẵn là sẽ thất vọng, hoặc là không có cơ hội thất vọng nữa!

Bởi vì Thái Ất không phải là Hoàng Long, không có một chút kinh nghiệm chiến đấu nào.

Thái Ất không chỉ kinh nghiệm phong phú, từng nhiều lần chấp hành nhiệm vụ trên đại lục Hồng Hoang!

Từng là người bảo vệ và sư tôn của Liệt Sơn.

Mọi thứ đều cho thấy, Liệt Sơn không chỉ có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, mạnh mẽ!

Vậy khi một tồn tại có tu vi vô cùng mạnh mẽ, kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú, linh bảo trong tay ít nhất cũng là cấp Tiên Thiên muốn ngươi chết, ngươi có trốn được không?

Không trốn được!

Vì vậy, các trưởng lão Lang tộc tuy là cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng khi phải đối mặt với tồn tại mạnh mẽ như Thái Ất!

Cũng hiện ra vô cùng yếu ớt và bất lực.

Vì vậy, sau mấy đạo kiếm quang ẩn chứa âm dương chi lực đáng sợ!

Hai thi thể tràn đầy sự không cam lòng ngã xuống, không bao giờ có thể đứng lên được nữa.

“Có cảnh giới Chuẩn Thánh thì sao chứ?

Cũng không phải là đối thủ một kiếm!" Sau khi giải quyết ba vị trưởng lão của Lang tộc, Thái Ất nhìn thi thể của chúng mà trào phúng một câu!

Một trận chiến, thời gian Thái Ất ra tay rất ngắn!

Từ lúc ra tay đến lúc kết thúc, chỉ mất mấy hơi thở.

Mấy hơi thở, vào những thời khắc quan trọng nào đó có thể rất dài!

Nhưng đối với hai tộc Nhân-Lang hiện tại, căn bản không là gì.

Hơn nữa, khi một việc gì đó khiến mọi người kinh ngạc!

Thời gian đối với họ như ngừng lại, nhưng thời gian bên ngoài vẫn trôi đi như bình thường.

Vì vậy, khi họ còn đang dừng lại ở một khoảnh khắc nào đó, thực ra đã trôi qua rất lâu rồi.

Nhân tộc và Lang tộc hiện tại đang ở trong tình trạng như vậy, bởi vì Thái Ất trong nháy mắt miểu sát một vị trưởng lão Lang tộc, họ cảm thấy kinh ngạc vô cùng.

Vì vậy, trong quá trình kinh ngạc, họ đã quên đi sự trôi chảy của thời gian!

Căn bản không chú ý, không lâu sau khi vị trưởng lão Lang tộc đầu tiên chết đi, hai vị trưởng lão còn lại cũng chết đi trong nháy mắt.

Lang Vương và Sơn trưởng lão dựa vào tu vi cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ của mình, sau khi thấy Thái Ất miểu sát một vị trưởng lão Lang tộc!

Tuy trong lòng cũng kinh ngạc, nhưng đã trải qua nhiều chuyện, nên nhanh chóng hồi phục.

Vì vậy, họ đã chứng kiến một cảnh tượng còn kinh ngạc hơn, hai

tồn tại cũng có tu vi cảnh giới Chuẩn Thánh!

Trước mặt đòn tấn công của Thái Ất, căn bản không có chút sức lực nào để chống trả.

Cùng là cảnh giới Chuẩn Thánh, ngay cả thực lực vốn có cũng chưa phát huy ra được!

Đã vẫn lạc!

"Không, không thể nào!" Lang Vương nhìn cảnh tượng kinh người đó, lập tức hét lên thất thanh!

Âm thanh tràn đầy sự không thể tin nổi.

Tuy cảm thấy vô cùng kinh hãi, không dám tin đó là sự thật!

Nhưng sự thật là như vậy, không thể xóa bỏ.

Trong lòng Sơn trưởng lão cũng vô cùng kinh hãi, nhưng trong khi kinh hãi cũng có chút mừng thầm!

Bởi vì ông có thể nhìn ra, Thái Ất và những người khác nên là viện quân của họ.

Vì vậy, Thái Ất và những người khác biểu hiện ra thực lực càng mạnh, Sơn trưởng lão càng vui!

Bây giờ chỉ một mình Thái Ất, đã đủ để miểu sát ba cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, càng khiến Sơn trưởng lão vô cùng vui mừng.

"Thật quá tốt rồi, nhưng trong Nhân tộc từ khi nào lại xuất hiện tồn tại mạnh mẽ như vậy?" Đương nhiên, ngoài niềm vui ra, trong lòng Sơn trưởng lão đối với lai lịch của Thái Ất và những người khác cũng nảy sinh một chút tò mò.

Dường như trong ký ức của ông, trong số các trưởng lão của Nhân tộc dường như không có tồn tại mạnh mẽ như vậy.

Nhưng tuy trong lòng vô cùng tò mò, nhưng đây không phải là lúc để hỏi vấn đề này!

Vấn đề chính của Nhân tộc hiện tại, là nên làm thế nào để đối phó với Lang tộc trước mắt!

Nhưng Thái Ất sau khi giải quyết ba tên Lang tộc, lại không tiến công các Lang tộc khác, mà ngồi xếp bằng gần luồng sáng chói lọi đang không ngừng bùng nổ, không ngừng tỏa ra năng lượng đáng sợ, dường như đang bảo vệ gì đó.

Sơn trưởng lão thấy vậy, lại nghĩ đến những người bị luồng sáng đáng sợ đó nuốt chửng!

Vì vậy, trong lòng ông đột nhiên xuất hiện một suy nghĩ, trong lúc kinh ngạc liền thầm nghĩ: "Chẳng lẽ, mấy vị tồn tại đó cũng không chết!

Nếu là như vậy, vậy lai lịch của họ thật khiến người ta nghi ngờ!" Sau đó, Sơn trưởng lão cố nén sự tò mò trong lòng, bắt đầu tiến hành công việc phản kích của Nhân tộc.

Bên phía Lang tộc, Lang Vương tuy trên mặt vẫn hung mãnh vô cùng!

Nhưng trong lòng hắn, thần uy của Thái Ất đã khắc sâu vào tâm trí.

Thái Ất đã trở thành một đạo tâm ma, nếu không thể xóa bỏ Thái Ất!

Vậy thì hắn sẽ bị xóa bỏ.

Cảm nhận được tâm ma trong lòng, Lang Vương bất đắc dĩ nói: "Chết tiệt, tâm ma đến thật không đúng lúc!

Lại lấy ngươi làm mục tiêu!

Thật là tìm đường chết mà!" Trong lòng vô cùng bất đắc dĩ, cũng có một luồng không cam lòng!

Tại sao?

Rõ ràng tiền đồ rộng lớn, tương lai không thể lường trước.

Nhưng tại sao lại để ta gặp phải Thái Ất, tại sao lại sinh ra tâm ma!

Mà lại đúng là Thái Ất?

Chương 521

Lang Vương không biết từ lúc nào, nội tâm ngày càng rối rắm!

Sự phẫn hận đối với Thái Ất cũng ngày càng nghiêm trọng.

Tâm ma cũng không biết từ lúc nào đã tiến vào trong đầu Lang Vương, sau đó trong lúc không hay biết, ý thức của Lang Vương, lại bị tâm ma nuốt chửng!

"Linh hồn thật mỹ vị, tràn đầy sự sợ hãi và bất lực!

Lại còn có thuộc tính không cam lòng và điên cuồng, thật là một linh hồn hoàn mỹ!" Tâm ma sau khi nuốt chửng ý thức của Lang Vương, liền chiếm lấy thân thể của Lang Vương làm của riêng!

Sau khi nuốt chửng ý thức của Lang Vương, tâm ma cần một khoảng thời gian để hấp thu những gì Lang Vương thu hoạch được!

Trong quá trình hấp thu, nó không hy vọng bị quấy rầy, vì vậy, vào lúc đại quân Lang tộc đang chiếm ưu thế, tùy thời đều có khả năng tiêu diệt Nhân tộc, nó lại ra lệnh cho đại quân Lang tộc rút lui.

Nội bộ đại quân Lang tộc mắt thấy sắp được hưởng dụng thành quả thắng lợi to lớn vô cùng, Lang Vương đột nhiên ra một mệnh lệnh khiến họ vô cùng bất ngờ.

Vì vậy, một bộ phận Lang tộc lại không nghe hiệu lệnh của Lang Vương, trực tiếp phớt lờ mệnh lệnh của Lang Vương!

Tiếp tục ăn uống chơi bời ở địa bàn của mình, vô cùng vui vẻ!

Thái độ của những Lang tộc đó khiến tâm ma khó chịu, nhưng xét đến việc cần hấp thu năng lực, không nên gây thêm chuyện, vì vậy nó đã cố nén ngọn lửa giận trong lòng!

Tạm thời nhẫn nhịn.

Nhưng, trừ một số Lang tộc phản bội!

Từ khoảnh khắc phản bội, đã định sẵn số phận bi thảm của chúng.

Trận đại chiến Nhân-Lang vốn kịch liệt vô cùng, trong nháy mắt vì các loại nguyên nhân, trừ một số nơi ít ỏi còn giao chiến ra, những nơi khác cơ bản đều rơi vào một khoảng lặng.

Phía Nhân tộc, khi thấy Lang tộc dần dần ngừng tấn công!

Sơn trưởng lão lại không lợi dụng thời cơ có lợi này, tổ chức Nhân tộc phản công Lang tộc, mà cũng làm chuẩn bị rút lui.

Bởi vì hiện tại Nhân tộc căn bản không có sức mạnh dư thừa, để phản công Lang tộc!

Có thể duy trì trạng thái hiện tại, cũng là nhờ vào sự hỗ trợ mạnh mẽ của Thái Ất!

Nhân tộc, trong trận đại chiến Nhân-Lang lần này!

Tổn thất vô cùng thảm trọng, vô số gia viên bị phá hủy, vô số tộc nhân chết dưới vuốt sắc lạnh lẽo đó.

Trong trận đại chiến Nhân-Lang này, Nhân tộc tổn thất lớn, số người chết dưới tay Lang tộc không đếm xuể!

Nhưng, họ không có sức mạnh dư thừa.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn, một cơ hội đủ để trọng thương Lang tộc tan biến!

Trong lòng Nhân tộc tràn đầy lửa giận, nhưng lại không thể làm gì được!

Sơn trưởng lão sau khi thấy Lang tộc đã rút lui một khoảng cách

nhất định, trong khi hơi thở phào nhẹ nhõm!

Đồng thời cũng sắp xếp cho Nhân tộc rút lui về phía sau.

Lập tức, chiến trường không lâu trước đó còn đánh nhau đến chết, trở nên yên tĩnh!

Lực lượng chính của hai tộc Nhân-Lang đều rút lui đến một nơi tương đối an toàn.

Nhưng tuy phân biệt rút lui, nhưng sự cảnh giác đối phương đột nhiên tấn công thì vẫn chưa bao giờ ngừng lại!

Bất kể là Lang tộc hay Nhân tộc, khi rút lui đều sợ đối phương đột nhiên tấn công, gây ra tổn thất lớn.

Ngay khi nơi giao chiến của Nhân-Lang rơi vào một khoảng lặng, trên bầu trời phía bắc của nó, bên trong luồng sáng chói lọi đó.

Hoàng Long và những người khác cũng đã đến thời khắc cuối cùng của việc lĩnh ngộ pháp tắc thiên địa, mỗi người toàn thân tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt!

Trực tiếp ngồi xếp bằng bên trong luồng sáng chói lọi không ngừng bùng phát sóng dao động đáng sợ.

Bên trong luồng sáng chói lọi, chính là trung tâm của nó!

Nơi ẩn chứa năng lượng mạnh nhất.

Nơi này từ khi luồng sáng chói lọi hình thành, đã không ngừng có năng lượng cuồng bạo tàn phá.

Dưới sự tàn phá của năng lượng cuồng bạo, vô tận pháp tắc thiên địa lúc ẩn lúc hiện!

Rất thích hợp để Hoàng Long và những người khác tham ngộ.

Nhưng theo thời gian trôi đi, năng lượng duy trì sự tồn tại của

luồng sáng chói lọi dần dần tiêu hao hết.

Bên trong luồng sáng chói lọi vốn tràn đầy các loại năng lượng bành trướng, dần dần khôi phục lại sự bình tĩnh!

Hoàng Long và những người khác đối với điều này lại không hề cảm thấy không vui, ngược lại còn có chút hưng phấn.

Bởi vì khi luồng sáng chói lọi dần dần suy yếu và tắt đi, pháp tắc thiên địa càng trở nên hoạt động mạnh mẽ hơn!

Đương nhiên, cùng với sự gia tăng hoạt động của pháp tắc thiên địa, thời gian có thể tham ngộ tương ứng cũng giảm đi.

"Các vị sư huynh đệ, chúng ta phải tranh thủ thời gian!" Cảm nhận được thời gian ngày càng gần, Hoàng Long không thể không lên tiếng nhắc nhở!

Những người khác đang tĩnh tâm tu luyện nghe xong đều gật đầu.

Sau đó, Hoàng Long và những người khác không tự chủ được mà tăng tốc độ, từng vòng xoáy khổng lồ, dần dần hình thành trên người họ.

Mười vòng xoáy linh khí khổng lồ, trực tiếp bao phủ bầu trời gần đó!

Từng luồng lực hút vô cùng mạnh mẽ, không ngừng hấp thu linh khí xung quanh một cách nhanh chóng để cung cấp cho sự tiêu hao của Hoàng Long và những người khác.

Hoàng Long và những người khác ở cảnh giới Chuẩn Thánh, mỗi lần hít thở đều tiêu hao lượng lớn linh khí thiên địa!

Cộng thêm hiện tại đang tham ngộ pháp tắc thiên địa, sự tiêu hao càng lớn hơn.

Vì vậy, vòng xoáy linh khí trên người Hoàng Long và những

người khác, cũng theo nhu cầu của họ mà ngày càng lớn hơn!

Trực tiếp hình thành từng trận lốc xoáy linh khí bàng bạc.

Lốc xoáy linh khí, với lực hút siêu cường không ngừng rút nhanh linh khí trong không gian xung quanh, cung cấp liên tục cho Hoàng Long và những người khác tu luyện.

Điều này dẫn đến hàm lượng linh khí trong không gian nơi Hoàng Long và những người khác đang ở trong nháy mắt trở nên loãng đi gấp mấy chục lần, màu sắc và cường độ của không gian cũng theo sự giảm đi của hàm lượng linh khí mà suy yếu nhanh chóng.

Vì vậy, bức tường không gian mỏng manh, căn bản không thể chịu được áp lực mạnh mẽ của Hồng Hoang!

Sau khi loãng đến một cường độ nhất định, trong nháy mắt xảy ra sụp đổ!

Chương 522

Lập tức, không gian nơi Hoàng Long và những người khác đang ở vốn không ngừng tỏa ra ánh sáng chói lọi, bị ảnh hưởng bởi sự sụp đổ của không gian xung quanh!

Trở nên ảm đạm.

Đồng thời cũng vì linh khí xung quanh vô cùng loãng, tốc độ sụp đổ không gian nhanh đến kinh người!

Đồng thời phạm vi ảnh hưởng cũng lớn đến kinh người.

Hàng triệu sinh linh không hề hay biết, không hề nhận ra, trong lúc vô tri đã bị không gian sụp đổ hút đi, sau đó bị dòng chảy không gian hỗn loạn đáng sợ nghiền nát.

Sơn trưởng lão và những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh của Nhân tộc đang tạm thời nghỉ ngơi ở một bên, đột nhiên cảm nhận được trên bầu trời tồn tại một luồng lực hút nhàn nhạt ẩn chứa năng lượng đáng sợ, vì vậy không khỏi ngẩng đầu nhìn lên trời, sau đó kinh hãi nói: "Không gian sụp đổ rồi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Tại sao lại dẫn đến tình huống như vậy?" "Nơi đó hình như là nơi lúc nãy, những kẻ trong Lang tộc tấn công viện binh của chúng ta?

Chẳng lẽ đã xảy ra biến cố?" Sơn trưởng lão và những cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh của Nhân tộc, khi nhìn thấy không gian sụp đổ!

Trong nháy mắt đã hiểu ra nguyên nhân, nhưng bất kể là nguyên nhân gì, đều không thể không liên quan đến Hoàng Long và những người khác.

Trong lúc Sơn trưởng lão và những người khác kinh ngạc không

thôi, Lang Vương, tộc trưởng của Lang tộc cũng kinh ngạc không kém trước sự sụp đổ không gian quy mô lớn xuất hiện trên bầu trời.

"Không thể nào!

Sự sụp đổ quy mô lớn như vậy?

Tuyệt đối không phải người bình thường có thể làm ra, chẳng lẽ những người đó không chết?" Nhìn vào sự sụp đổ không gian không biết vì sao, không ngừng lan rộng ra ngoài!

Lang Vương nói một tiếng, trong đôi mắt tràn đầy sự khó tin.

Thái Ất, sau khi nhìn thấy sự sụp đổ không gian đáng sợ đó!

Trong lòng lập tức hiểu ra, sư đệ và những người khác hẳn là đã thu hoạch không nhỏ.

"Động tĩnh lớn như vậy, e rằng lần này thu hoạch không nhỏ!" … Sự sụp đổ không gian kéo dài nửa ngày, sau đó chậm rãi dừng lại!

Nhưng tuy không gian đã ngừng sụp đổ, nhưng sau nửa ngày mở rộng, sự sụp đổ không gian trên bầu trời đã lớn đến mức không thể tính toán được.

Sự rộng lớn của không gian sụp đổ, ngay cả trên bầu trời sao của Hồng Hoang cũng có thể nhìn thấy!

Thậm chí ở bên ngoài Hồng Hoang, cũng có thể thấy ở phía bắc Hồng Hoang, xuất hiện một điểm đen nhỏ.

Mọi người đừng xem thường một điểm đen nhỏ này, sự rộng lớn của Hồng Hoang không ai có thể thống kê được!

Ngay cả Thánh nhân, tồn tại vô địch ở Hồng Hoang cũng không biết Hồng Hoang cụ thể lớn bao nhiêu.

E rằng ở Hồng Hoang, ngoài Thiên Đạo và Hồng Quân ra, cũng chỉ có Nguyên Thủy là hiểu rõ nhất về sự lớn nhỏ của Hồng Hoang.

Chính vì sự rộng lớn của Hồng Hoang, mới làm nổi bật lên một điểm đen nhỏ, đối với chúng sinh Hồng Hoang là một phạm vi lớn đến mức nào.

Ở phía bắc Hồng Hoang, nơi giao chiến trước đây của hai tộc Nhân-Lang đã hoàn toàn bị bao trùm trong sự sụp đổ không gian!

Từng luồng lực hút lúc có lúc không, không ngừng hút vạn vật Hồng Hoang vào nơi không gian sụp đổ.

Điều này dẫn đến hai tộc Nhân-Lang, bất đắc dĩ phải rút lui về phía sau, để tránh né lực hút chí mạng đó.

Sơn trưởng lão, và Khang Thành cùng mười vị thủ lĩnh cảnh giới Chuẩn Thánh không rút lui cùng Nhân tộc, mà ở lại tại chỗ.

Đối với những cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh này, chỉ cần không ở trong nơi không gian sụp đổ, thì không có gì đáng ngại.

Ngoài Sơn trưởng lão và những người khác ở lại, Lang Vương và gần hai mươi vị trưởng lão Lang tộc cảnh giới Chuẩn Thánh cũng ở lại.

Lang tộc ở lại, ngoài việc để cảnh giác Nhân tộc ra!

Còn có mục đích muốn biết, rốt cuộc là thần thánh phương nào có thể tạo ra cảnh tượng bàng bạc như vậy, lại có thể khiến không gian sụp đổ đến mức này.

Thái Ất, đương nhiên cũng ở lại!

Y cần bảo vệ các sư đệ của mình trong lúc tham ngộ pháp tắc thiên địa, không bị bất kỳ sự quấy rầy nào.

Ba bên Nhân, Lang, Thái Ất, tuy tâm thái khác nhau, mục đích cũng không giống!

Nhưng sự quan tâm đối với luồng sáng màu xanh lam nhạt ở chính

trung tâm nơi không gian sụp đổ trên bầu trời lại nhất trí.

Ba ngày sau, không gian sụp đổ ban đầu cũng theo sự biến mất của vòng xoáy linh khí tràn đầy lực hút cuồng bạo mà dần dần tan đi.

Khi được vô lượng linh khí tràn ngập trở lại, sự sụp đổ không gian bàng bạc vô cùng ban đầu dần dần khôi phục.

Từng đạo quang mang huyền ảo, không ngừng sửa chữa không gian sụp đổ.

Thái Ất và những người khác thấy vậy, không hề can thiệp!

Yên lặng chờ đợi, tồn tại bí ẩn được bao bọc bởi ánh sáng màu xanh lam bí ẩn, ở trung tâm nơi không gian sụp đổ.

Thực ra Sơn trưởng lão và Lang Vương, trong lòng đối với tồn tại được bao trùm trong ánh sáng xanh lam, đã có một sự xác định đại khái.

Nhưng thế gian biến đổi vô thường, trước khi sự việc xảy ra!

Không ai có thể đảm bảo, sự việc sẽ không có bất kỳ thay đổi nào.

Đặc biệt là hiện tại đại địch, Lang tộc, đang ở không xa nhìn chằm chằm!

Vì vậy, Sơn trưởng lão và những người khác nén lại sự kích động trong lòng, vẻ mặt cảnh giác nhìn về phía Lang Vương và những người khác.

Chỉ cần Sơn trưởng lão và những người khác phát hiện Lang Vương và những người khác có hành động khác thường, họ sẽ không do dự ra tay!

Để tranh thủ một chút thời gian cho Hoàng Long và những người khác.

Lang Vương dường như cũng biết suy nghĩ của Sơn trưởng lão,

cũng vẻ mặt cảnh giác nhìn lại!

Nhưng, sự chú ý của Lang Vương tập trung vào luồng sáng tỏa ra ánh sáng xanh lam nhạt.

Trong luồng sáng xanh lam nhạt đó, Hoàng Long và mười người khác cũng sắp hoàn thành lần tu luyện này!

Sau ba ngày tham ngộ, Hoàng Long và những người khác đối với pháp tắc thiên địa, đã có lĩnh ngộ sâu sắc hơn.

Tuy chưa lĩnh ngộ đến mức độ pháp tắc, nhưng đã đẩy nhanh tiến trình này!

Đồng thời cũng khiến Hoàng Long và những người khác, có một cơ sở vững chắc.

Khiến cho nền tảng có chút phù phiếm của họ, được rèn luyện tốt hơn!

"Chỉ thiếu một chút nữa, nhưng lần này chắc là không có cách nào rồi!

Chỉ có thể đợi lần sau có cơ hội, lại một hơi làm tới." Hoàng Long, Ngọc Đỉnh và Xích Tinh Tử cùng những người khác cơ bản là cùng lúc mở mắt!

Chương 523

Từng luồng khí thế bàng bạc, trong nháy mắt tỏa ra từ cơ thể họ.

Trong nháy mắt, linh khí trong không gian bên trong luồng sáng xanh lam nhạt vô cùng tàn phá!

Không ngừng cuộn trào.

Đạo Hạnh Thiên Tôn, sau khi nghe tiếng thở dài của Hoàng Long!

Cười nói: "Hoàng Long sư huynh, vừa ra khỏi Hồng Hoang đã có thu hoạch như vậy!

Cũng không tệ rồi." Thật vậy, chuyến đi này của Hoàng Long và những người khác thu hoạch rất lớn!

Nếu để các cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh khác ở Hồng Hoang biết được, chắc chắn sẽ vô cùng ngưỡng mộ.

Pháp tắc thiên địa, là cơ sở cấu trúc nên trời đất!

Vì vậy, lĩnh ngộ pháp tắc thiên địa, đối với một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh cũng là một việc vô cùng không dễ dàng.

Ở Hồng Hoang, Chuẩn Thánh có thể lĩnh ngộ pháp tắc thiên địa rất hiếm!

Ít nhất là mạnh hơn rất nhiều so với Chuẩn Thánh cùng cảnh giới mà không lĩnh ngộ pháp tắc.

Vì vậy, Hoàng Long và những người khác trong vòng ba ngày ngắn ngủi, đã chạm đến rìa của pháp tắc, thật khiến người ta ngưỡng mộ!

Hoàng Long và những người khác nghe xong, đều nhìn nhau, cười ha hả!

Sau khi cười lớn, Ngọc Đỉnh nhìn qua môi trường xung quanh, sau đó giọng điệu có chút băng lãnh nói: "Được rồi các vị sư huynh đệ, nếu chúng ta đã xuất quan!

Vậy thì một số phiền phức cũng nên giải quyết rồi." Thật vậy, một số phiền phức cũng đến lúc nên giải quyết rồi!

Dù sao trước đó họ đã bị tấn công, nếu không phải vì linh bảo trong tay mạnh mẽ, e rằng đã vẫn lạc trong đòn tấn công đáng sợ đó.

Vì vậy, tuy đã lĩnh ngộ được một tia pháp tắc thiên địa trong đòn tấn công đáng sợ đó, nhưng nhân quả trong đó cũng không dễ dàng kết thúc như vậy.

Hoàng Long và những người khác sau khi nghe lời của Ngọc Đỉnh, sắc mặt trên mặt cũng trở nên có chút băng lãnh!

"Bức ta đến mức chật vật như vậy, không thể không sử dụng linh bảo do sư tôn ban cho!

Đây là một sự sỉ nhục, một sự sỉ nhục không thể dung thứ!" Là đệ tử của Tam Tiên Đảo, ở Hồng Hoang đại diện cho bộ mặt của Tam Tiên Đảo!

Nhưng vừa mới đến Hồng Hoang, trận chiến đầu tiên đã bị kẻ địch bức đến mức này.

Đối với họ, đây là một sự sỉ nhục, một sự sỉ nhục lớn lao!

Phải dùng máu tươi của kẻ địch, mới có thể rửa sạch!

Mới có thể khiến uy danh của Tam Tiên Đảo không bị sỉ nhục, không làm mất danh tiếng của Tam Tiên Đảo!

Trong lòng dấy lên một ngọn lửa giận, Hoàng Long, nhìn vào luồng sáng xanh lam nhạt bao trùm trên đỉnh đầu, lớn tiếng nói: "Vậy thì các vị sư huynh đệ, chúng ta cùng ra tay đi!" Ngọc Đỉnh, Xích Tinh

Tử và những người khác nghe xong lập tức lớn tiếng đáp: "Được!" Vì vậy, Hoàng Long và mười người khác lập tức đồng thời ra tay, mười luồng năng lượng mạnh mẽ trong nháy mắt phát ra từ tay họ!

Mười luồng năng lượng mạnh mẽ sau khi phát ra liền đan vào nhau, hình thành một luồng công kích không thể chống cự.

Luồng sáng xanh lam nhạt đó, trông có vẻ ẩn chứa năng lượng bàng bạc, kiên cố vô cùng!

Nhưng dưới đòn tấn công tập hợp pháp lực của Hoàng Long và mười người khác, căn bản không chịu nổi một kích.

Đạo công kích kết hợp pháp lực của Hoàng Long và mười người khác, dễ dàng xuyên thủng vòng sáng được hình thành bởi luồng sáng xanh lam nhạt.

Đồng thời, vào khoảnh khắc luồng sáng xanh lam nhạt bị xuyên thủng, trong nháy mắt liền bùng nổ một vụ nổ lớn!

Toàn bộ luồng sáng tỏa ra ánh sáng xanh lam nhạt đều bị nổ tung.

Vô số tia sáng nhiễm các loại năng lượng, không ngừng khuếch tán ra ngoài!

Vụ nổ lớn, đã thu hút sự chú ý của Sơn trưởng lão và Lang Vương cùng những người khác.

"Cuối cùng cũng xuất hiện lại rồi sao, cũng không biết trạng thái lúc này rốt cuộc thế nào rồi?" Sơn trưởng lão nhìn vòng sáng tỏa ra ánh sáng xanh lam nhạt nổ tung, tự lẩm bẩm một câu!

Sau đó toàn thân khí tức đại trướng, đồng thời từng đạo công kích mạnh mẽ cũng đang được chuẩn bị.

Khang Thành và các thủ lĩnh bộ lạc, sau khi thấy toàn thân Sơn trưởng lão vận chuyển khí tức!

Cũng đồng dạng vận chuyển pháp lực của mình, cũng bắt đầu ngưng tụ từng đạo công kích mạnh mẽ, sau đó vẻ mặt băng lãnh nhìn về phía Lang Vương và những người khác.

Ở không xa, Lang Vương và những người khác, dường như không nhìn thấy sự cảnh giác và đề phòng của Sơn trưởng lão và những người khác, vẫn luôn nhìn chằm chằm vào nơi Hoàng Long và những người khác đang ở, tự lẩm bẩm một câu: "Xuất hiện rồi sao?

Cũng tốt!

Xuất hiện thì giải quyết luôn." Sau đó, toàn thân khí thế trong nháy mắt đại biến!

Một luồng khí tức màu đỏ máu đột nhiên tỏa ra từ cơ thể hắn, Sơn trưởng lão và Thái Ất cùng những người khác lập tức cảm nhận được một mùi máu tanh nồng nặc, và một luồng sát ý nhàn nhạt!

"Vốn dĩ nên chết đi tại sao lại xuất hiện?

Nếu đã không muốn chết đi, vậy ta giúp ngươi một tay!" Sau khi tỏa ra khí tức tràn đầy mùi máu tanh đó, Lang Vương thấp giọng nói một câu!

Sau đó thân ảnh trong nháy mắt biến ảo, một thanh đại đao màu đỏ máu đột nhiên xuất hiện trong tay hắn!

Phệ Hồn Thiên Lang Đao!

Một thanh đại đao cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo, là trấn tộc chi bảo của Lang tộc!

Chỉ có chủ nhân của Lang tộc, Lang Vương mới có thể sử dụng.

Phệ Hồn Thiên Lang Đao là Tiên Thiên Linh Bảo mang tính công kích, uy lực mạnh mẽ vô cùng!

Có năng lực phệ hồn, có thể nuốt chửng linh hồn của đối thủ,

khiến nó chuyển hóa thành đao linh của Phệ Hồn Thiên Lang Đao.

Lang Vương sử dụng Phệ Hồn Thiên Lang Đao chém giết vô số địch nhân, trong đó không thiếu đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Phệ Hồn Thiên Lang Đao sở dĩ có được uy lực cường đại như vậy, có quan hệ rất lớn với năng lực đặc thù "phệ hồn".

Trên Phệ Hồn Thiên Lang Đao có một đao linh cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, cùng vài đao linh cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ, và hàng trăm đao linh cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Cùng vô số đao linh cảnh giới dưới Đại La Kim Tiên.

Đao linh, vốn là những kẻ bại trận dưới tay Phệ Hồn Thiên Lang Đao!

Sau khi chiến bại bị chém giết, linh hồn liền bị Phệ Hồn Thiên Lang Đao hấp thu, vĩnh viễn bị Phệ Hồn Thiên Lang Đao điều khiển. "Phệ Hồn Thiên Lang Đao, trấn tộc chi bảo của Lang tộc!

Cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo." Lang Vương vừa tay cầm Phệ Hồn Thiên Lang Đao, vừa bay về phía Hoàng Long và những người khác, bình thản nói!

Chương 524

Các trưởng lão Lang tộc sau khi nghe lời của Lang Vương, tỏ ra vô cùng hưng phấn!

Sau đó, họ nhìn Sơn trưởng lão cùng Thái Ất và những người khác với ánh mắt như nhìn người chết.

Là trưởng lão của Lang tộc, tuy không thể sử dụng Phệ Hồn Thiên Lang Đao!

Nhưng họ lại vô cùng hiểu rõ uy lực của nó, biết rằng Lang tộc có thể trở thành một phương bá chủ ở phía bắc Hồng Hoang là nhờ công lớn của Phệ Hồn Thiên Lang Đao!

Bây giờ Lang Vương đã sử dụng Phệ Hồn Thiên Lang Đao, vậy kết quả trận chiến đấu này đã rõ!

Tuy rằng Hoàng Long và những người khác không hề hấn gì sau đòn tấn công mạnh mẽ kia khiến họ có chút kinh ngạc!

Nhưng họ vẫn không cho rằng Hoàng Long và những người khác có thể chống lại được đòn tấn công của Phệ Hồn Thiên Lang Đao.

Khác với vẻ mặt vui mừng, hớn hở của các trưởng lão Lang tộc!

Sơn trưởng lão nhìn thanh đại đao bao trùm trong huyết sắc và hắc khí trong tay Lang Vương, trong lòng cảm thấy có điềm chẳng lành.

Bởi vì ông có thể cảm nhận được một tia khí tức nguy hiểm từ thanh đại đao đó, đồng thời có một cảm giác, nếu thanh đại đao đó hoàn toàn giải phong, thì mình cũng không phải là đối thủ. "Thật đáng ghét, không ngờ Lang tộc lại có hậu thủ như vậy!" Sau khi cảm nhận được luồng nguy hiểm đó, áp lực trong lòng Sơn trưởng lão lập tức tăng lên gấp bội!

Ông không khỏi thầm mắng một tiếng, sau đó lo lắng nhìn về phía Hoàng Long và những người khác.

Khi không chú ý đến Hoàng Long và những người khác, Sơn trưởng lão lại để ý thấy thần sắc của Thái Ất ở cách đó không xa vẫn bình thản, phảng phất như không có chuyện gì xảy ra. "Chuyện gì vậy?

Chẳng lẽ y không cùng một nhóm với đám người kia sao?

Nếu không, vì sao trong giờ phút khẩn cấp như vậy!

Lại không mau ra tay?" Sau khi thầm nghĩ một câu, Sơn trưởng lão lắc đầu!

Chuyển ánh mắt sang người Hoàng Long và những người khác.

Hoàng Long và những người khác vừa thoát khỏi sự trói buộc của quang mang màu lam, đang định ngắm nhìn giang sơn tốt đẹp này, liền cảm nhận được một luồng nguy hiểm từ cách đó không xa đang nhanh chóng bay tới. "Cảm giác nguy hiểm ư?

Thật thú vị!" Hoàng Long sau khi cảm nhận được, khẽ cười một tiếng!

Vẻ mặt tràn đầy sự khinh thường.

Ngọc Đỉnh nghe xong cũng khẽ cười một tiếng, sau đó nói tiếp: "Hoàng Long sư huynh, tuyệt đối không thể chủ quan!

Có thể khiến chúng ta cảm nhận được một tia nguy hiểm, cũng không tệ rồi!" Xích Tinh Tử và những người khác nghe xong, đều phát ra tiếng cười sảng khoái!

Miệng thì nói vậy, nhưng sự cảnh giác cần có lại không hề suy giảm.

Bởi vì Hoàng Long và những người khác đều biết, với trạng thái

hiện tại của họ, đừng nói là Chuẩn Thánh trung kỳ, dù đối đầu với Chuẩn Thánh hậu kỳ bình thường cũng không hề nao núng.

Cho nên có thể khiến họ cảm nhận được một tia nguy hiểm, cũng có nghĩa đòn tấn công tiếp theo có thể uy hiếp đến sự an toàn của Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Điều này không thể không khiến Hoàng Long và những người khác chú ý!

Không đợi Hoàng Long và những người khác bày ra tư thế chiến đấu, Lang Vương đã vung Phệ Hồn Thiên Lang Đao, lao đến trước mặt họ!

Hoàng Long và những người khác sau khi nhìn thấy thanh đại đao tràn ngập khí tức khủng bố, mới hiểu được tia nguy hiểm trong lòng mình rốt cuộc đến từ đâu. "Hóa ra là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, tuy có hơi quái dị một chút!

Nhưng cũng chỉ có vậy, không đáng lo ngại!" Sau khi hiểu rõ nguồn gốc của sự nguy hiểm, Hoàng Long và những người khác thở phào nhẹ nhõm!

Nội tâm vốn có chút căng thẳng, cũng lập tức thả lỏng.

Nếu bản thân Lang nhân có thể gây ra uy hiếp cho họ, vậy thì Hoàng Long và những người khác sẽ nghiêm túc đối phó!

Nhưng nếu chỉ là một kiện linh bảo, thì sự khác biệt lại quá lớn!

Huống chi đây chỉ là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo mà thôi.

Tiên Thiên Linh Bảo ở Hồng Hoang rất quý giá, nhưng ở Tam Tiên Đảo!

Lại rất bình thường!

Mỗi người trong nhóm Hoàng Long ít nhất đều có một hai kiện

Tiên Thiên Linh Bảo, thậm chí có người còn sở hữu Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Tỷ lệ sở hữu cao như vậy, nếu để các cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh khác trong Hồng Hoang biết được!

Chắc chắn sẽ khiến vô số cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh ngưỡng mộ không thôi.

Dù sao, Hồng Hoang hiện tại đã trải qua vô số năm tháng!

Sinh ra vô số thời đại cường đại, có vô số thế lực mạnh mẽ vô song, trấn áp một thời.

Tiên Thiên Linh Bảo, được thai nghén trong Hỗn Độn!

Số lượng vô cùng ít ỏi.

Cho nên trải qua vô số năm biến thiên, tuy hiện tại cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang không ít!

Nhưng cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh có thể sở hữu Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ nhiều hơn một chút so với cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh có thể lĩnh ngộ ra pháp tắc mà thôi.

Khoảng cách giữa Lang Vương và Hoàng Long và những người khác rất gần, cộng thêm việc họ không hề bố trí phòng bị!

Cho nên cuộc đối thoại giữa họ, Lang Vương nghe rất rõ ràng.

Cũng chính vì vậy, Lang Vương phát ra một tiếng hừ lạnh phẫn nộ!

Đồng thời trong lòng thầm nghĩ: "Cuồng vọng vô cùng, gọi là 'chỉ là một kiện linh bảo'!

Đây là Tiên Thiên Linh Bảo, là Tiên Thiên Linh Bảo đấy!" Đồng thời cũng vì lời nói của Hoàng Long và những người khác, khiến cho hận ý của Lang Vương đối với họ càng tăng thêm một bậc!

Sau khi đạt đến khoảng cách tấn công, Lang Vương lộ vẻ vui mừng sau đó lạnh lùng nói: "Nói năng thật ngông cuồng, vậy xem một đao này các ngươi có đỡ nổi không!" Theo sau giọng nói lạnh lẽo, Lang Vương vung đại đao trong tay!

Tức thì, từng đạo lưu quang bay ra, một thanh đại đao tỏa ra mùi máu tanh nồng nặc, xuất hiện sau lưng Lang Vương. "Chém cho ta!" Sau khi thanh đại đao tràn ngập huyết khí xuất hiện, Lang Vương hét lớn một tiếng!

Đồng thời thanh đại đao sau lưng Lang Vương, cũng theo tiếng hét mà hành động!

Thanh đại đao tỏa ra quang mang màu đỏ máu, lập tức trong vô số dị tượng, dần dần từ hư ảo chuyển hóa thành hiện thực!

Chương 525

Hoàng Long và những người khác thấy vậy, lập tức cảm thấy có chút thú vị!

Thủ đoạn từ hư ảo chuyển thành hiện thực quả thực bất phàm, xem ra những cường giả có thể trở thành cảnh giới Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang, không ai không phải là thiên chi kiêu tử, thông tuệ tuyệt đỉnh.

Nhưng Hoàng Long và những người khác tuy cảm thấy thủ đoạn từ hư ảo chuyển thành hiện thực quả thực có chút tài năng, nhưng lại không hề đặt đòn tấn công của thanh đại đao đó vào mắt. "Phệ Hồn!" Nhưng đúng lúc Hoàng Long và những người khác cảm thấy đòn tấn công trước mắt quá yếu, căn bản không cần chuẩn bị, Lang Vương đột nhiên hét lớn một tiếng!

Hoàng Long và những người khác nghe xong, lập tức ý thức được có điều không ổn!

Sau đó vội vàng nhìn về phía Lang Vương, phát hiện Phệ Hồn Thiên Lang Đao trong tay Lang Vương theo sau tiếng hét lạnh lẽo đó, đang bắt đầu tỏa ra một luồng hắc khí quỷ dị. "Không ổn, thanh đao này rất quỷ dị, mọi người phải cẩn thận!" "Ừm, xem ra kiện Tiên Thiên Linh Bảo này không hề bình thường!" Thái Ất, Hoàng Long và những người khác sau khi chú ý đến luồng hắc khí quỷ dị đó, lập tức cảm nhận được một sự lạnh lẽo thấu tận linh hồn!

Đồng thời một luồng nguy hiểm cực lớn, dâng lên trong lòng.

Thế là sau khi trao đổi khẩn cấp vài câu, Thái Ất, Hoàng Long và những người khác liền lập tức điều động toàn thân pháp lực, vẻ mặt cảnh giác nhìn về phía Lang Vương!

Lang Vương thấy vẻ mặt cảnh giác của họ, lộ ra một nụ cười sảng khoái: "Bây giờ mới phòng ngự, muộn rồi!

Phệ Hồn vừa ra, ai dám tranh phong!" Sau một tràng cười ha hả, hắc khí do Phệ Hồn Thiên Lang Đao tỏa ra đột nhiên nhanh chóng khuếch tán ra bốn phía, chẳng mấy chốc đã bao trùm cả khu vực gần đó.

Mười một người Thái Ất và mười một người Sơn trưởng lão của Nhân tộc, cùng hơn hai mươi trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh của Lang tộc khi chưa kịp phản ứng, đã bị bao trùm vào trong đó.

Hắc khí do Phệ Hồn Thiên Lang Đao phóng ra, có sự khác biệt lớn so với hắc khí thông thường!

Ngoài sự tối tăm ra, một cảm giác áp bức cực mạnh cũng đang lan tràn trong hắc khí!

Thái Ất và những người khác cùng Sơn trưởng lão và các thủ lĩnh, càng ở trong hắc khí vô tận đó!

Không ngừng cảm nhận được uy hiếp chí mạng.

Thế là sau khi cảm nhận được sự nguy hiểm đó, Thái Ất thần sắc ngưng trọng nói: "Mọi người tuyệt đối phải cẩn thận, hắc khí này không bình thường!

Có thể ẩn chứa nguy hiểm." Hoàng Long và những người khác tuy thần sắc cũng vô cùng ngưng trọng, nhưng không hề cảm thấy sợ hãi chút nào, thậm chí trong mười người, Đạo Hạnh Thiên Tôn ngoài vẻ ngưng trọng ra, còn có cả sự phẫn nộ!

Đạo Hạnh Thiên Tôn vừa mới hóa hình không lâu, liền nhận được triệu hoán của Nguyên Thủy!

Sau khi vượt qua khảo nghiệm, trở thành đệ tử của Nguyên Thủy.

Nhưng vì hóa hình muộn hơn những người khác một chút, cho nên khi bái Nguyên Thủy làm sư phụ, thứ hạng cũng lùi về sau một chút.

Điều đó cũng dẫn đến việc từ khi bái Nguyên Thủy làm sư phụ, y liền nhận được sự chăm sóc của các sư huynh.

Ngay cả Nguyên Thủy, đối với những đệ tử nhập môn sau này cũng chăm sóc rất nhiều.

Điều này cũng khiến cho Đạo Hạnh Thiên Tôn và một số ít đệ tử bái Nguyên Thủy làm sư phụ cuối cùng so với các sư huynh khác, càng thêm tự phụ!

Lần này là nhiệm vụ đầu tiên của Đạo Hạnh Thiên Tôn và những người khác, đối với họ vô cùng quan trọng!

Tuyệt đối không thể có bất kỳ sai sót nào.

Nhưng khi vừa đến phía bắc Hồng Hoang, đã bị tấn công mạnh mẽ!

Tuy dưới sự bảo vệ của chí bảo mà bình an vô sự, nhưng cũng khiến y vô cùng tức giận!

Bây giờ, một tộc trưởng cảnh giới Chuẩn Thánh lại dựa vào một thanh Tiên Thiên Linh Bảo để vây khốn họ!

Đối với Đạo Hạnh Thiên Tôn và các đệ tử của Nguyên Thủy, đây quả thực là khi người quá đáng, không thể tha thứ! "Lớn mật thật, chỉ là một cái tộc nhỏ nhoi!

Cũng dám vây khốn bọn ta, đúng là tìm chết!" Thế là ngoài Thái Ất, người thường xuyên du lịch Hồng Hoang, trải qua nhiều chuyện nên trầm ổn không nổi giận ra, trong lòng tất cả các đệ tử bao gồm cả Hoàng Long, đều dấy lên một ngọn lửa giận!

Theo tiếng gầm phẫn nộ của Đạo Hạnh Thiên Tôn, ngọn lửa giận

bùng cháy đến đỉnh điểm, Hoàng Long và những người khác cũng đã đến bờ vực bùng nổ.

Nhưng ngọn lửa giận trong lòng Hoàng Long và những người khác.

Căn bản không thu hút sự chú ý của Lang Vương!

Hoặc có thể nói là y không thèm để ý.

Bởi vì Lang Vương căn bản không coi Hoàng Long và những người khác ra gì, nếu không phải vì số lượng của họ có đến mười một vị.

E rằng Lang Vương căn bản sẽ không thèm liếc mắt nhìn, ra tay cũng sẽ không tự mình ra tay, bởi vì Lang Vương khinh thường làm vậy.

Tâm ma hiện đang bao trùm nội tâm Lang Vương, nhưng sự tự phụ trong lòng y, cũng như niềm kiêu hãnh của một tộc trưởng Lang tộc cũng không hề biến mất nửa phần.

Thậm chí vì sự tồn tại của tâm ma, còn có dấu hiệu khuếch đại!

Có xu hướng trở nên cuồng vọng hơn, tự phụ hơn.

Cho nên khi Lang Vương nghe được, những lời lẽ vô cùng ngông cuồng của Đạo Hạnh Thiên Tôn!

Thần sắc cũng lập tức trở nên khó coi, đồng thời ngữ khí lạnh lẽo nói: "Tiểu nhi miệng còn hôi sữa, nếu đã muốn chết, vậy bản vương thành toàn cho ngươi!" Tức thì, hắc khí bao trùm Hoàng Long và những người khác dưới sự điều khiển của Lang Vương lập tức xảy ra biến hóa cực lớn!

Hắc khí vốn bình tĩnh không có gì lạ, đột nhiên gợn lên từng đợt sóng!

Từng luồng năng lượng khủng bố và cuồng bạo, không ngừng khuếch tán ra ngoài.

Hoàng Long và những người khác cảm nhận được, thần sắc vẫn như thường nhưng lại hừ lạnh một tiếng!

Tức thì một luồng quang mang màu trắng nhạt, bao trùm lên người Hoàng Long và những người khác.

Một luồng quang mang màu trắng nhạt, trong bầu trời tràn ngập hắc khí, hiện lên vô cùng nổi bật và chói mắt!

Lang Vương cũng nhìn thấy những luồng quang mang màu trắng nhạt đó, nội tâm càng thêm phẫn nộ!

Thế là trực tiếp thần sắc lạnh lùng nói: "Đao linh, lúc này không ra tay còn đợi đến khi nào!" Theo sau giọng nói lạnh lẽo của Lang Vương, trong hắc khí đó đột nhiên xuất hiện từng bóng người, cùng một giọng nói trùng lặp vô hạn: "Tuân lệnh chủ nhân!" Trước đây, Phệ Hồn Thiên Lang Đao không phải là một Tiên Thiên Linh Bảo bình thường!

Nó có năng lực phệ hồn, có thể giam cầm linh hồn của những sinh linh bị nó giết chết trong Phệ Hồn Thiên Lang Đao.

Những linh hồn bị giam cầm đó, ban đầu sẽ bị tẩy rửa đi ký ức!

Chỉ còn lại ký ức chiến đấu, và sự trung thành với Lang Vương!

Theo số lượng sinh linh bị Phệ Hồn Thiên Lang Đao chém giết càng nhiều, đao linh ẩn chứa trong nó cũng càng nhiều, năng lượng mà đao linh có thể bộc phát ra cũng càng khổng lồ.

Thái Ất và Sơn trưởng lão và những người khác, sau khi nghe giọng nói của Lang Vương!

Cảm thấy có điều không ổn, khi nghe những đao linh đó đáp lại,

cuối cùng họ cũng biết cảm giác nguy hiểm vẫn chưa tan biến trong lòng kể từ khi bị hắc khí bao phủ rốt cuộc đến từ đâu.

Hóa ra hắc khí vô tận, chính là linh hồn của vô số sinh linh!

Chương 526

Chẳng trách, từ khi bị hắc khí đó bao trùm, họ luôn cảm thấy một luồng bất an, và nguy hiểm!

Nhưng khác với vẻ mặt ngưng trọng của Thái Ất, Sơn trưởng lão và những người khác!

Hoàng Long và những người khác nghe xong lại không có biểu cảm gì, tuy trong lòng cũng kinh ngạc về điều này, nhưng sự kiêu ngạo không cho phép họ lộ ra vẻ kinh ngạc, không cho phép thể hiện một tia sợ hãi.

Nhưng, nếu Lang Vương đã tặng cho họ một phần đại lễ!

Vậy thì không đáp lễ, có phần thất lễ với Tam Tiên Đảo, thế là Hoàng Long và những người khác thần sắc lạnh lùng nói: "Đây là chỗ dựa của ngươi sao?

Quả thực có vài phần quái dị!

Nhưng, muốn đối phó với bọn ta!

Còn xa mới đủ tư cách!" Hoàng Long và những người khác sau khi nói xong, lập tức thần sắc nghiêm túc tế ra Tiên Thiên Linh Bảo trong tay mình!

Ngọc Đỉnh Chân Nhân, là sư huynh lớn nhất trong mười người Hoàng Long, đương nhiên không thể chối từ mà tế ra linh bảo mạnh nhất: "Trảm Tiên Kiếm!" Trảm Tiên Kiếm, là linh bảo duy nhất trong tay Ngọc Đỉnh Chân Nhân, phẩm cấp vô cùng cao!

Là một kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cực kỳ hiếm có.

Trảm Tiên Kiếm vừa ra, trời đất xung quanh lập tức thất sắc!

Một đạo hàn quang theo Trảm Tiên Kiếm xuất hiện, tức thì hắc khí xung quanh Trảm Tiên Kiếm phảng phất như bị kinh hãi, nhanh chóng lùi ra một khoảng cách, không dám ngưng tụ gần Trảm Tiên Kiếm. "Kiếm phá thương khung, trảm tiên tại đây!" Ngọc Đỉnh nhìn Trảm Tiên Kiếm đang tỏa ra quang mang, cười lớn một tiếng, dõng dạc nói!

Vào lúc Ngọc Đỉnh Chân Nhân xuất ra Trảm Tiên Kiếm, Hoàng Long và những người khác gần như cũng đồng thời ra tay!

Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân: "Ngũ Hỏa Thất Cầm Phiến!" Ngũ Hỏa Thất Cầm Phiến, cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo!

Vào thời kỳ đầu khai thiên, do lông của bảy loại thần điểu dung hợp với tiên thiên linh quang, lại trải qua thời gian dài thai nghén mà thành.

Bởi vì bảy loại thần điểu, toàn bộ đều thuộc hỏa hệ thần điểu!

Cho nên Ngũ Hỏa Thất Cầm Phiến cũng ẩn chứa hỏa hệ pháp tắc.

Có thể quạt ra ngọn lửa mạnh nhất giữa trời đất!

Uy lực vô cùng bất phàm.

Ngũ Hỏa Thất Cầm Phiến sau khi được Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân tế ra, tức thì liền hiển lộ ra một đạo dị tượng!

Hư ảnh bảy đầu thần điểu vô cùng thần bí, đột nhiên biến ảo ở phía bắc Hồng Hoang!

Bảy đầu thần điểu đó, toàn thân bao trùm trong hỏa diễm, giống như một mặt trời nhỏ!

Bảy đầu thần điểu xuất thế, phía bắc Hồng Hoang lập tức xuất hiện bảy mặt trời nhỏ!

Dây thần kinh vốn đã vô cùng căng thẳng của chúng sinh phía bắc,

lập tức đứt phựt!

Thế là một trận đại loạn không thể tránh khỏi đã bùng phát.

Mặt trời do bảy đầu thần điểu huyễn hóa ra tuy xuất hiện không lâu, nhưng ảnh hưởng mà nó gây ra chắc chắn khiến toàn bộ Hồng Hoang run rẩy không thôi.

Bên trong một ngọn núi lửa khổng lồ vô cùng, thẳng lên trời đất ở phía nam Hồng Hoang, theo sau sự xuất hiện và biến mất của bảy mặt trời nhỏ ở phía bắc Hồng Hoang, đã kinh động Phượng tộc đang ngủ say trong Bất Tử Hỏa Sơn.

Nhưng tộc nhân Phượng tộc sau khi phát hiện những thần điểu đó không phải là Phượng tộc, liền không còn quan tâm nhiều nữa!

Tiếp tục ngủ say trong Bất Tử Hỏa Sơn.

Đối với họ, chỉ cần không phải là tộc nhân, mặc kệ sống chết! "Hàng Ma Xử!" "Thanh Tịnh Lưu Ly Bình!" "Ngô Câu Song Kiếm!" "Khổn Yêu Thằng!" "Hàng Yêu Kiếm!"...

Theo từng tiếng thanh thúy vang lên trong bóng tối, trên bầu trời cũng đồng thời xuất hiện các loại dị tượng! "Âm Dương Kiếm!" Theo tiếng gọi nhẹ của Thái Ất, mười một đệ tử Tam Tiên Đảo cảnh giới Chuẩn Thánh tham gia nhiệm vụ lần này, toàn bộ đều tế ra linh bảo duy nhất hoặc một trong những Tiên Thiên Linh Bảo của mình!

Tức thì, dị tượng trên bầu trời phía bắc Hồng Hoang không ngừng xuất hiện!

Long phượng cùng kêu, thú lành không ngừng xuất hiện!

Thần quang chiếu rọi, tiên âm vang vọng!

Mười một kiện Tiên Thiên Linh Bảo hội tụ tại một chỗ tạo ra đại dị tượng, khiến toàn bộ Hồng Hoang chấn động!

Phía bắc Hồng Hoang liên tiếp xảy ra chuyện lớn, những chuyện lớn đó đều khiến các thế lực lớn của Hồng Hoang kinh hãi không thôi.

Một lần trời đất dị tượng cùng xuất hiện, càng chấn kinh toàn bộ đại lục Hồng Hoang!

Trong Nhân Hoàng Cung của Nhân tộc đang đại hưng, đang xử lý một số sự vụ khẩn cấp, Liệt Sơn đột nhiên cảm nhận được một luồng năng lượng bàng bạc truyền đến từ phía bắc Hồng Hoang.

Liệt Sơn sau khi cảm nhận được, mày lập tức nhíu lại!

Phía bắc Hồng Hoang, đối với Nhân tộc là một nơi hung hiểm và khổ nạn.

Trong năm phương bốn biển của Hồng Hoang, phía bắc Hồng Hoang cũng là nơi mà thế lực Nhân tộc yếu nhất trong bản đồ!

Thậm chí ngay cả phía tây Hồng Hoang, nơi linh khí khan hiếm nhất cũng không bằng!

Cho nên phía bắc Hồng Hoang vẫn luôn là trọng điểm quan tâm của Nhân tộc, cũng là trọng điểm quan tâm của Liệt Sơn.

Thế là lần này trời đất dị tượng đại hiển, Liệt Sơn liền lập tức nhìn về phía bắc Hồng Hoang! "Phía bắc lại xảy ra biến cố, lại có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy!" Sau khi khẽ than một tiếng, hai mắt Liệt Sơn đột nhiên phát sáng!

Một đạo quang mang có thể nhìn thấu mọi thứ, lập tức chiếu về phía bắc Hồng Hoang.

Đồng thời, sự tình phía bắc Hồng Hoang cũng bị Liệt Sơn thu hết vào mắt!

Bởi vì trung tâm của trời đất dị tượng, nằm ở nơi giao giới giữa phía bắc Hồng Hoang và các nơi khác, cho nên trọng điểm quan sát

của một chúng đại năng trong Hồng Hoang chính là nơi hình thành trời đất dị tượng.

Theo sau một chúng cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh lần lượt nhìn về phía bắc Hồng Hoang, nhìn về nơi bộ lạc Nhân tộc tọa lạc.

Một số vấn đề ở phía bắc Hồng Hoang, liền ngay lập tức bại lộ trong ánh mắt của một chúng cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh.

Liệt Sơn cũng không ngoại lệ, nhưng khi ánh mắt của y nhìn về nơi đó!

Sắc mặt lập tức trở nên tái mét.

Bởi vì trong tầm mắt của y, xuất hiện một lượng lớn Nhân tộc vô cùng nhếch nhác!

Bên cạnh những Nhân tộc đó, là một khu lều trại vô cùng đơn sơ.

Chương 527

Cảnh thảm trạng của Nhân tộc, lập tức khiến vị Nhân Hoàng của Nhân tộc vô cùng khó chịu! "Chuyện gì thế này!

Sơn trưởng lão rốt cuộc đang làm gì!

Sao lại ra nông nỗi này!" Sau khi hừ lạnh một tiếng, Liệt Sơn liền tìm kiếm Sơn trưởng lão và các thủ lĩnh của các bộ lạc phía bắc Hồng Hoang trong khu lều trại đơn sơ đó.

Đáng tiếc dù Liệt Sơn tìm kiếm thế nào, cũng không phát hiện ra Sơn trưởng lão hay bất kỳ vị thủ lĩnh nào.

Nhưng Liệt Sơn cũng phát hiện trong quá trình tra xem, Nhân tộc dường như vừa trải qua một trận đại chiến!

Trạng thái không tốt.

Nhìn đến đây, Liệt Sơn cũng cuối cùng hiểu ra một chuyện: "Chẳng lẽ dị tượng xuất hiện ở phía bắc Hồng Hoang, có liên quan đến Nhân tộc của ta?" Đây chỉ là một suy đoán, thế là để chứng thực suy đoán trong lòng!

Liệt Sơn liền nhìn về phía xa hơn, nơi bộ lạc Nhân tộc tọa lạc.

Nhưng khi ánh mắt của y cách bộ lạc Nhân tộc chưa đầy vạn km, lại bị một luồng năng lượng vô hình cản lại!

Sau khi ánh mắt của y bị cản lại, Liệt Sơn càng thêm chắc chắn!

Bộ lạc của Nhân tộc ở phía bắc Hồng Hoang chắc chắn đã xảy ra biến cố.

Thế là để nhanh chóng biết được chân tướng, Liệt Sơn, sau khi gặp trở ngại liền trực tiếp điều động khí vận bàng bạc trên người.

Trực tiếp thúc đẩy Nhân tộc khí vận kim long, để Nhân tộc khí vận kim long giúp phá trừ phòng ngự trước mắt.

Khí vận kim long đang ẩn mình trong nội tâm Nhân tộc, ban đầu không muốn!

Nhưng vì ý chỉ của Nhân Hoàng, thân là Nhân tộc khí vận kim long không thể không tuân theo.

Theo tiếng gầm của khí vận kim long, tấm bình chướng cản đường Liệt Sơn tiến lên lập tức vỡ tan!

Tức thì, một luồng huyết sát chi khí ập đến.

Liệt Sơn sau khi cảm nhận được, sắc mặt lập tức đại biến, xem ra kết quả mà y không muốn chấp nhận nhất trong lòng sắp sinh ra rồi.

Đồng thời trong nội tâm của y, cũng tích tụ một sự phẫn nộ nhất định!

Bây giờ y không còn xem tình hình bộ lạc Nhân tộc ở phía bắc Hồng Hoang nữa.

Y bây giờ chỉ muốn biết, Nhân tộc ở phía bắc Hồng Hoang tổn thất bao nhiêu?

Và rốt cuộc là ai, to gan lớn mật dám tập kích bộ lạc Nhân tộc! "Lăng Hư, chuyện phía bắc chỉ có thể giao cho ngươi đi làm!" Sau khi đè nén ngọn lửa giận trong lòng, Liệt Sơn bình tĩnh nói một câu!

Đồng thời, một người ẩn mình trong bóng tối trong Nhân Hoàng Cung cung kính đáp lại một tiếng: "Tuân mệnh!" Dị tượng vô tận bùng phát ở phía bắc Hồng Hoang, đã thu hút sự chú ý của các thế lực khắp nơi trong Hồng Hoang!

Ngoài Nhân tộc ra, Thiên Đình, Địa Phủ và Tây Phương Linh Sơn là ba thế lực lớn, quan tâm và coi trọng nhất đến phía bắc Hồng

Hoang.

Nhưng theo sau khi vị Đại Đế trong Địa Phủ phát hiện ra điều gì đó, liền rút ánh mắt của Địa Phủ về!

Mọi người trong Địa Phủ, tuy vậy lại không dám nghi ngờ lựa chọn của vị Đại Đế đó.

Cho nên các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trong Địa Phủ, đầy vẻ không cam lòng mà rút ánh mắt từ phía bắc Hồng Hoang về!

Tây Phương Linh Sơn, hai vị thánh nhân đó cũng xuyên qua tầng tầng sương mù, nhìn thấy những linh bảo đang tỏa ra linh quang, lập tức dường như đã hiểu ra, sau đó sau khi suy nghĩ một hồi, Tây Phương Linh Sơn cũng thu ánh mắt về.

Trên Tây Phương Linh Sơn, trong Hỗn Độn!

Có một thế giới tên là: Cực Lạc!

Cực Lạc thế giới nằm trên phía tây Hồng Hoang, do Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai vị thánh nhân khai mở!

Là nơi quy túc cuối cùng của Tây Phương giáo.

Trong Cực Lạc thế giới, tràn ngập đủ loại điềm lành!

Những linh vật hiếm thấy trong Hồng Hoang, ở đây có thể thấy ở khắp nơi.

Các loại linh thú quý giá, cũng rất thường thấy!

Đương nhiên tình hình trong Cực Lạc thế giới, trông có vẻ tốt đẹp, cường đại.

Nhưng những tiên thiên linh vật trong đó, về cơ bản đều do Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thi triển thánh nhân chi lực, lại điều động thiên địa pháp tắc mà cứng rắn tạo ra.

So với tiên thiên linh vật thật sự có sự khác biệt trời đất, chỉ dùng để trang trí bề ngoài mà thôi!

Ở khu vực trung tâm của Cực Lạc thế giới, có một ngôi chùa khổng lồ vô cùng: Đại Lôi Âm Tự!

Đại Lôi Âm Tự nằm trong Cực Lạc thế giới, do Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cùng nhau tạo ra!

Trong lòng hai người, đây là thánh địa của Tây Phương giáo.

Trên Tây Phương Linh Sơn của Hồng Hoang, cũng có một ngôi Đại Lôi Âm Tự!

Nhưng Đại Lôi Âm Tự trên Linh Sơn căn bản không thể so sánh với Đại Lôi Âm Tự trong Cực Lạc thế giới.

Trong Đại Lôi Âm Tự của Cực Lạc thế giới, số lượng Bồ Tát cao đến ức vạn!

Đương nhiên những Bồ Tát này không phải là sinh linh trong Hồng Hoang, thậm chí không phải là sinh linh được sinh ra ở Cực Lạc thế giới.

Do Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hóa thân ra, để truyền giáo, và để chống đỡ mặt mũi!

Trong trung tâm Đại Lôi Âm Tự, trong Đại Hùng Bảo Điện!

Hai vị thánh nhân của Tây Phương giáo đang cau mày ngồi cùng nhau. "Sư huynh, vị tồn tại ở Tam Tiên Đảo làm vậy rốt cuộc là có mục đích gì?" Sau khi hai vị thánh nhân trầm mặc hồi lâu, Chuẩn Đề trước tiên không nhịn được, hỏi một câu! "Dù có mục đích gì, cũng không phải chúng ta có thể suy đoán!

Điều chúng ta có thể làm bây giờ, chỉ có làm tốt việc của mình.

Chỉ khi chúng ta đủ mạnh, mới có thể đối thoại với y!

Nếu không, chỉ là tự rước lấy nhục mà thôi." Tiếp Dẫn nghe xong lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói!

Cùng là thánh nhân, vì sao chênh lệch lại lớn đến vậy?

Nhưng khác với sự thoái lui của Linh Sơn và Địa Phủ sau khi biết được một số chân tướng, Thiên Đình lúc này lại đang nhìn chằm chằm, quan sát chặt chẽ cục thế phía bắc Hồng Hoang.

Chương 528

Thân là một quân cờ của Thiên Đạo, y trong lòng không muốn xung đột với Tam Tiên Đảo.

Ở vị trí Thiên Đế càng lâu, Hạo Thiên đối với việc nắm bắt cục thế thiên hạ cũng ngày càng thành thạo.

Nhưng các thế lực trong Hồng Hoang đan xen, trên có Thiên Đạo và Nguyên Thủy Thiên Tôn, giữa lại có các thánh nhân!

Cuối cùng ngay cả những đệ tử thánh nhân, chưởng môn các đại môn phái!

Thủ lĩnh các đại bộ lạc thậm chí một số tu luyện giả có tu vi mạnh hơn một chút, đều không coi Thiên Đình ra gì.

Điều này khiến Hạo Thiên vô cùng tức giận, nhưng lại không có cách nào!

Bởi vì Thiên Đình căn bản không có sức mạnh để phản kháng những điều này.

Cho đến không lâu trước đây, xung đột giữa người và lang!

Khiến cho Hạo Thiên đang uất ức trong lòng nhìn thấy một cơ hội, một cơ hội ngàn năm có một!

Đặc biệt là khi một chúng đệ tử Tam Tiên Đảo xuất hiện, các loại pháp bảo linh quang biến ảo như hiện tại! "Bây giờ chính là thời cơ tốt, lập tức phân phó xuống..." Hạo Thiên tuy biết, làm vậy sẽ đắc tội với Nguyên Thủy!

Nhưng không thể kìm nén được dục vọng trong lòng, lén lút bố trí.

Cục thế phía bắc Hồng Hoang, liên lụy đến nhiều bên!

Nhân tộc và Tam Tiên Đảo đều là thế lực của y.

Thế là nhiều thế lực khác trong Hồng Hoang dù đã nhận ra sự thay đổi ở phía bắc Hồng Hoang, nhưng lại không hề động lòng, mặc cho nó tự nhiên phát triển.

Phía bắc Hồng Hoang, sau những dị tượng trời đất không ngừng!

Nội tâm của Lang Vương, có chút sụp đổ!

Nếu không phải bị tâm ma xâm nhập, khiến cho tình cảm trong lòng Lang Vương gần như biến mất sạch sẽ, e rằng lúc này y nhất định sẽ sụp đổ khóc lóc không ngừng, hối hận không thôi.

Nhưng dù cho do tâm ma chủ đạo, nội tâm Lang Vương cũng dao động rất lớn.

Nhưng nội tâm sau khi biến đổi dữ dội vài lần, thần sắc Lang Vương dần dần trở nên lạnh lẽo: "Chẳng lẽ, đây là vận mệnh trong truyền thuyết?

Thật khó lường." Một luồng khí tức khác biệt với Lang Vương ban đầu, đang xuất hiện trên cơ thể Lang Vương.

Một đôi mắt âm lãnh vô cùng, thay thế cho đôi mắt sáng ngời trước đó.

Lang Vương không biết vì sao, lại xuất hiện biến cố lớn như vậy! ...Biến cố của Lang Vương, người biết rất ít, ngoài thị vệ thân cận ra không ai phát hiện, Lang Vương lại có nhiều thay đổi như vậy.

Trong hắc khí đó, những đao linh vô cùng vô tận phảng phất như cũng nhận được mệnh lệnh, lập tức trở nên hung hãn.

Tức thì dù Thái Ất và những người khác đang được bao bọc trong quang huy, nhưng cũng không ngừng bị các đao linh tấn công một cách liều lĩnh.

Đặc biệt trong đó có hơn mười đạo đao linh cảnh giới Chuẩn Thánh, càng khiến Thái Ất không khỏi nhíu mày.

Hơn mười đạo đao linh cấp bậc Chuẩn Thánh đó sau khi xuất hiện trên chiến trường, liền liều mình lao về phía Thái Ất và những người khác!

Hoàng Long và những người khác thấy vậy, cũng lộ ra một tia hung hãn!

Nếu đã liều mình, vậy đừng trách bọn ta không khách khí.

Tức thì từng đạo linh quang xẹt qua bầu trời, trực tiếp xé rách không gian hắc khí bị phong bế thành nhiều vết rách.

Tức thì vô số đao linh lập tức tan thành tro bụi, hóa thành linh khí tinh thuần nhất giữa trời đất.

Mười mấy vị đao linh cảnh giới Chuẩn Thánh đó sau khi cảm nhận được tổn thương của các đao linh khác, tức thì trở nên đại nộ!

Từng luồng khí tức hung hãn, lập tức bắt đầu bao trùm xung quanh họ.

Cuộc va chạm giữa đao linh và Thái Ất và những người khác vẫn tiếp tục, thực lực hai bên không chênh lệch nhiều, cho nên một trận chiến giằng co đã bắt đầu.

Lang Vương thấy vậy, lộ ra một tia vui mừng!

Sau đó phân phó với những trưởng lão Lang tộc vốn đang đứng xem kịch ở phía sau: "Các ngươi cũng lên đi, nhớ kỹ không thể để chúng sống sót rời khỏi đây!" "Tuân mệnh!" Một chúng trưởng lão Lang tộc nghe xong, tỏ ra có chút hưng phấn!

Sau đó toàn bộ đều vẻ mặt hung tợn bay về phía Thái Ất và những người khác.

Theo sau sự gia nhập của gần hai mươi cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, áp lực của Thái Ất và những người khác lập tức tăng vọt!

Sơn trưởng lão và các cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh của Nhân tộc thấy vậy, cũng vội vàng chi viện!

Trong chốc lát, có đến gần năm mươi vị cường giả đỉnh phong cảnh giới Chuẩn Thánh, đang triển khai một loạt đại chiến.

Hơn năm mươi cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, đối với Hồng Hoang đã trải qua nhiều lần đại kiếp là một thế lực cường đại đáng kinh ngạc.

Tuy hơn năm mươi Chuẩn Thánh thuộc về hai phe đối lập nhau!

Nhưng một lần tập hợp nhiều cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh như vậy, cũng là cảnh tượng hiếm có trong Hồng Hoang kể từ sau Vu Yêu lượng kiếp.

Cho nên toàn bộ phía bắc Hồng Hoang, liền bị bao trùm trong một đám mây âm u!

Một chúng tàn dư của Yêu tộc ở phía bắc Hồng Hoang, sau khi cảm nhận được khói lửa trong không khí, cũng trở nên cuồng bạo không thôi.

Vô số Yêu tộc kích động không thôi, vô cùng cuồng bạo!

Vô số Yêu tộc nhìn Lang Vương và Thái Ất và những người khác đang đối đầu, trong lòng vô cùng khao khát.

Lang Vương dẫn đầu gần ba mươi cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, đối đầu với Nhân tộc và Thái Ất và những người khác!

Đã triệt để đốt cháy sự cuồng dã, và ngạo mạn trong lòng Lang tộc! "Lang Vương làm tốt lắm!

Không hổ là vương giả của Lang tộc ta!

Nếu Lang Vương đã đứng ra, vậy thì ta cũng không thể làm mất mặt Lang tộc!" Sau một tiếng hét lớn, Lang tộc vốn đã rời đi xa lập tức như được tiêm máu gà, trở nên khí thế hung hăng, trở nên không còn sợ hãi!

Vô số Lang tộc dưới một tiếng hiệu lệnh, quay đầu trở lại nơi diễn ra đại chiến giữa người và lang!

Quay lại sau lưng Lang Vương.

Theo sau sự gia nhập của Lang tộc, tộc nhân của bộ lạc Nhân tộc cũng không cam chịu yếu thế, cũng khí thế hung hăng đứng sau lưng Thái Ất và những người khác!

Đối đầu với Lang tộc.

Chương 529

Trong chốc lát, khí tức căng thẳng ở phía bắc Hồng Hoang đột nhiên giáng xuống!

Người, lang hai bên một lần nữa đối đầu nhau, sắp bùng nổ một trận đại chiến chưa từng có.

Ngay lúc người, lang đang đối đầu, sức mạnh của thủy hệ ở phía bắc Hồng Hoang, cũng sắp tiếp cận nơi đối đầu giữa người và lang.

Cách nơi đối đầu giữa người và lang vài vạn dặm, trong một con sông lớn rộng lớn, Thanh Ngư và một chúng trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh của thủy tộc, thần sắc có chút ngưng trọng nhìn về phía nơi đối đầu giữa người và lang. "Hơn năm mươi cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, một trận chiến tranh ngoài dự liệu của ta.

Bây giờ chỉ dựa vào sức mạnh của chúng ta, e rằng không thể chi phối được cục diện chiến tranh." Sau khi nhìn hồi lâu, Thanh Ngư khẽ than một tiếng!

Trong mắt mang theo một tia mất mát. "Thanh Ngư trưởng lão, nói vậy là không đúng!

Cuộc giao chiến giữa họ không chỉ giới hạn ở phía bắc Hồng Hoang, phía sau họ mỗi bên đều đại diện cho thế lực của mình.

Chúng ta, cũng đại diện cho một thế lực cường đại vô cùng!

Chỉ cần Long tộc phía sau chúng ta không đổ, trong Hồng Hoang không có chuyện gì chúng ta không thể can dự." Đối với lời nói của Thanh Ngư, một số trưởng lão thủy hệ phía sau bày tỏ quan điểm khác!

Thanh Ngư nghe xong không trả lời, tiếp tục thần sắc ngưng trọng

nhìn về phía nơi đối đầu giữa người và lang.

Đại lục Hồng Hoang, theo sau cuộc đối đầu của hơn năm mươi cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh ở phía bắc Hồng Hoang, một lần nữa bị kích nổ.

Chúng sinh Hồng Hoang cảm nhận được năng lượng bàng bạc không ngừng truyền đến từ phía bắc Hồng Hoang, kinh ngạc không thôi!

Tuy không thể cảm nhận được phía bắc Hồng Hoang rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, cũng không rõ cuộc đối đầu trong đó kịch liệt đến mức nào.

Chỉ có thể cảm nhận, bầu trời tràn ngập mùi khói lửa!

Cảm nhận được, giữa trời đất, một luồng sát khí.

Khiến họ run rẩy, lần lượt trốn đi!

Không dám lộ diện.

Thủ lĩnh và trưởng lão của các thế lực lớn trong Hồng Hoang, đối với biến cố ở phía bắc Hồng Hoang!

Tỏ ra kinh hoảng thất thố.

Cuộc đối đầu của hơn năm mươi Chuẩn Thánh ở phía bắc Hồng Hoang, năng lượng và áp lực mà nó tạo ra, vượt xa giá trị tối đa mà các thế lực bình thường có thể chịu đựng.

Cho nên, trong Hồng Hoang đâu đâu cũng là tiếng than khóc!

Thủ lĩnh và trưởng lão các thế lực lớn, thần sắc u ám và không cam lòng.

Nhân tộc, thế lực lớn nhất Hồng Hoang!

Một trong hai nhân vật chính ở phía bắc Hồng Hoang, đương

nhiên càng quan tâm đến tình hình nơi đây.

Liệt Sơn tuy đã phái một vị trưởng lão đi tra xét, nhưng sự việc ở phía bắc Hồng Hoang phát triển vượt ngoài sức tưởng tượng của mọi người.

Dị tượng trời đất ban đầu còn chưa hoàn toàn biến mất, ảnh hưởng của nó mới chỉ bắt đầu lui đi.

Một chuyện kinh hãi hơn nữa, liền cuốn lấy toàn bộ Hồng Hoang!

Cuộc đối đầu giữa hơn năm mươi Chuẩn Thánh, đã đạt đến con số lớn nhất trong các cuộc đối đầu của Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang.

Nhân tộc sau khi nhận được tin này, cũng bị chấn kinh!

Sau đó tin này nhanh chóng được đưa đến bàn làm việc của Liệt Sơn, Liệt Sơn xem xong hãm vào một trận trầm mặc.

Bởi vì trong tin tức, y cảm nhận được một số khí tức quen thuộc!

Nhưng chủ nhân của những khí tức đó không phải chỉ nên tồn tại ở Tam Tiên Đảo, sẽ không xuất hiện ở Hồng Hoang sao?

Sao lại xuất hiện ở đây, lại còn dính dáng đến Nhân tộc!

Nhưng dù Liệt Sơn không tin thế nào, sự thật đã bày ra trước mắt trên bàn làm việc.

Liệt Sơn sau khi khẽ than một tiếng, vẻ mặt mệt mỏi nhìn ra ngoài cửa sổ, khẽ nói: "Thật là một mùa thu nhiều chuyện, một phía bắc Hồng Hoang lại có thể dính líu đến nhiều thế lực như vậy!" Sau đó nhanh chóng, những người từ cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ trở lên trong Nhân tộc liền bị Liệt Sơn triệu tập, thương thảo cách đối phó với khốn cảnh mà Nhân tộc ở phía bắc Hồng Hoang gặp phải.

Minh Hà ở đáy Huyết Hải nhìn về phía bắc Hồng Hoang, lộ ra vẻ

hưng phấn!

Từ sau khi đạt được hợp tác với Ma tộc Vô Thiên.

Nội tâm Minh Hà thực ra đã hướng về Ma tộc, thói quen hành sự cũng có dáng vẻ của Ma tộc.

Cho nên cũng nhiễm phải một số thói quen của Ma tộc, đối với sinh linh trong Hồng Hoang bất giác sẽ lộ ra vẻ chán ghét.

Theo thời gian trôi đi, tình trạng này ngày càng nghiêm trọng!

Huống chi đáy Huyết Hải là nơi chí âm của Hồng Hoang, Minh Hà trường kỳ ở trong môi trường như vậy, tất sẽ bị nhiễm, cuối cùng e rằng sẽ đạt đến một trạng thái điên cuồng. "Hạn chế chết tiệt, nếu không có hạn chế!

Bản tọa đã sớm đại sát tứ phương, hủy diệt Hồng Hoang!" Nếu không vì nguyên nhân của Nguyên Thủy, e rằng Minh Hà ở Huyết Hải sẽ rời khỏi Huyết Hải, đại sát một phương trong Hồng Hoang!

Trong hư không Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang, trong Oa Hoàng Thiên ở một nơi hư không không xác định, Nữ Oa đang vẻ mặt điềm nhiên thông qua pháp thuật thời không, quan sát tường tận tình hình phía bắc Hồng Hoang.

Khi vừa thấy Yêu tộc trong phía bắc Hồng Hoang đang rục rịch, ý đồ một lần nữa trỗi dậy!

Không khỏi nhíu mày, đồng thời khẽ lắc đầu! "Thôi vậy!

Con đường là do các ngươi lựa chọn, có kết quả gì thì do các ngươi gánh chịu." Thân là thánh nhân của Yêu tộc, thánh mẫu của Nhân tộc!

Nữ Oa đối với hai tộc người, yêu vô cùng bất đắc dĩ.

Lo lắng Nhân tộc sẽ bị Yêu tộc diệt tộc, bây giờ Nhân tộc đã trở

thành nhân vật chính của trời đất, nhưng lại lo lắng cho chuyện của Yêu tộc...

Các bên trong Hồng Hoang phản ứng không đồng nhất, nhưng dù đưa ra quyết định gì, ánh mắt của họ chắc chắn sẽ không rời khỏi phía bắc Hồng Hoang.

Hai tộc người, yêu vì chuyện ở phía bắc Hồng Hoang mà trở nên căng thẳng.

Nhân tộc sau một hồi thương thảo, lập tức quyết định phái trưởng lão đi chi viện!

Tức thì, một đội ngũ có số lượng lên đến hơn năm mươi vị trưởng lão, liền lặng lẽ rời khỏi thành Đại Hưng của Nhân tộc, tiến về phía bắc Hồng Hoang.

Nhân tộc là thế lực mạnh mẽ chỉ sau Long tộc thần bí trong Hồng Hoang hiện nay!

Chương 530

Số lượng cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh trong tộc không thể đếm xuể.

Thực lực của họ, đuổi kịp hai tộc Vu Yêu!

Thậm chí trong hoàn cảnh hiện nay, uy vọng của Nhân tộc thậm chí còn vượt qua hai tộc Vu Yêu.

Hơn năm mươi trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh, đối với các thế lực khác trong Hồng Hoang là một độ cao không thể tưởng tượng.

Nhân tộc, có thể một lần xuất động hơn năm mươi trưởng lão đến phía bắc Hồng Hoang, đã vượt ngoài sức tưởng tượng của các thế lực.

Bên này viện binh của Nhân tộc vừa mới xuất động, tại nơi tụ tập của Yêu tộc ở phía bắc Hồng Hoang!

Một đại hội về việc chi viện Lang tộc, đả kích Nhân tộc đang được triệu tập.

Những người có thể tham gia đại hội này, đều là các thế lực Yêu tộc còn sót lại từ thời Vu Yêu, về cơ bản mỗi thế lực đều có một vị tồn tại cảnh giới Chuẩn Thánh.

Hiện tại các thế lực có thể tham gia đại hội, đã vượt quá một trăm!

Cũng có nghĩa là Yêu tộc hiện tại trong Hồng Hoang, có thể tập hợp được ít nhất một trăm cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh.

Quả không hổ là Yêu tộc, quả không hổ là bá chủ tồn tại trong Hồng Hoang vô số ức năm, thống trị Hồng Hoang vô số ức năm.

Dù đã suy tàn, thế lực còn lại cũng mạnh hơn đại bộ phận các thế

lực trong Hồng Hoang rất nhiều!

Sau ba ngày Yêu tộc triệu tập đại hội, một đội ngũ do một đầu hư vô thần thú dẫn đầu, tiến về nơi giao chiến giữa người và lang.

Đội ngũ này tuy không đông bằng năm mươi người của Nhân tộc, nhưng cũng đã đạt đến con số ba mươi...

Tại khu vực rìa phía đông trung bộ của phía bắc Hồng Hoang, một vùng bình nguyên!

Nơi đây không lâu trước, vốn là nơi tụ tập của mười đại bộ lạc Nhân tộc.

Mười đại bộ lạc Nhân tộc lần lượt tọa lạc tại, khu vực gần một vùng bình nguyên.

Hiện tại, nơi đây là nơi đối đầu giữa người và lang!

Cũng là nơi giao chiến của một chúng cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh.

Sau khi Thái Ất và Lang Vương đối đầu một lúc, Lang Vương đột nhiên phát động tấn công!

Phệ Hồn Thiên Lang Đao trong tay tỏa ra từng đợt hắc khí, từng đạo hàn quang không ngừng tấn công Thái Ất.

Thái Ất thấy vậy, liền lập tức phản kích!

Tiên Thiên Linh Bảo Âm Dương Kiếm trong tay cũng tỏa ra từng đạo linh quang, tiên thiên âm dương chi lực không ngừng xoay quanh!

Trong một khoảnh khắc, Lang Vương và Thái Ất đã giao chiến!

Tức thì, nơi giao chiến của hai bên một mảnh điện quang lôi hỏa!

Từng đạo quang mang không ngừng bay vụt, từng đợt âm dương chi lực không ngừng tiết ra ngoài.

Tốc độ giao chiến của hai người, nhanh ngoài sức tưởng tượng của mọi người!

Hoàng Long và những người khác cùng là cảnh giới Chuẩn Thánh, cũng không nhìn thấy được bóng dáng Thái Ất đang kịch liệt giao chiến.

Nếu không phải vì ba động năng lượng khổng lồ do Thái Ất và Lang Vương giao chiến tạo ra.

Cùng với sự va chạm không ngừng của Tiên Thiên Linh Bảo Âm Dương Kiếm và Tiên Thiên Linh Bảo Phệ Hồn Thiên Lang Đao, tạo thành sự phá hoại khổng lồ.

E rằng mọi người sẽ không thể phát hiện ra, nơi giao chiến giữa Thái Ất và Lang Vương rốt cuộc ở đâu.

Ngay lúc Thái Ất và Lang Vương đang kịch liệt giao chiến, Ngọc Đỉnh đang ở bên cạnh đột nhiên lớn tiếng nói: "Nếu Thái Ất sư huynh đã động thủ, vậy chúng ta cũng ra tay thôi!" Sau khi nói xong, Ngọc Đỉnh đột nhiên tế ra Tiên Thiên Linh Bảo Sát Phạt Trảm Tiên Kiếm, khí thế hung hăng lao về phía một chúng trưởng lão Lang tộc!

Hoàng Long và những người khác thấy vậy, cũng không hề do dự!

Trực tiếp theo sau Ngọc Đỉnh lao về phía các trưởng lão Lang tộc.

Sơn trưởng lão và những người khác tuy có chút do dự, nhưng khi thấy Hoàng Long và những người khác sắp giao chiến, cũng buông bỏ lo ngại trong lòng, trực tiếp dẫn đầu mười thủ lĩnh Nhân tộc lao thẳng về phía Lang tộc.

Lang tộc đối mặt với Hoàng Long và những người khác đang khí thế hung hăng, cũng không hề yếu thế!

Hơn hai mươi trưởng lão, mười mấy vị đao linh cảnh giới Chuẩn Thánh.

Sức mạnh mà Lang tộc sở hữu lúc này đã vượt qua Nhân tộc và Tam Tiên Đảo và những người khác.

Nhưng sau khi giao chiến không lâu, sức chiến đấu của Tam Tiên Đảo và những người khác đã vượt xa dự đoán của một chúng trưởng lão Lang tộc.

Mười vị đệ tử Tam Tiên Đảo lại mỗi người đều có ít nhất một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, pháp thuật càng thêm cường đại, thần thông cũng càng thêm quảng đại!

Sức chiến đấu của Hoàng Long và những người khác, vượt xa đối thủ cùng cấp cùng cảnh giới!

Huống chi một chúng trưởng lão của Lang tộc tuy may mắn đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng Yêu tộc đã suy tàn.

Không có năng lực, cũng không có phương pháp để bồi dưỡng Yêu tộc cảnh giới Chuẩn Thánh!

Cho nên một chúng trưởng lão của Lang tộc ngoài thiên phú thần thông ra, rất ít có pháp thuật và thần thông khác.

Như vậy, trưởng lão Lang tộc liền rơi vào thế yếu!

Vừa bắt đầu đã bị Hoàng Long và những người khác áp chế.

Tuy kinh nghiệm chiến đấu thiếu sót, nhưng pháp thuật cảnh giới của Hoàng Long và những người khác lại cường đại!

Thần thông tu luyện càng mạnh mẽ vô cùng.

Huống chi, sự gia trì của Tiên Thiên Linh Bảo cũng là một sức mạnh không thể xem thường!

Dưới sự hỗ trợ của ba nguyên nhân lớn, Hoàng Long và những người khác tuy ban đầu không có kinh nghiệm, bị trưởng lão Lang tộc áp đảo.

Nhưng theo thời gian trôi đi, và việc vận dụng linh bảo và pháp thuật trong tay càng thêm tự nhiên!

Thế bại của trưởng lão Lang tộc liền lộ rõ.

Trưởng lão Lang tộc vốn kiêu ngạo, lúc này đã không còn tiếng nói!

Lúc này họ không còn tự tin như trước, chỉ còn lại một lòng cầu sống.

Ngay lúc cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh của hai tộc người, lang không ngừng giao chiến, không ngừng chiến đấu, sau một hồi chiến đấu lâu dài, thắng bại giữa Thái Ất và Lang Vương đã được phân định.

Khi hai người một lần nữa xuất hiện, trong Hồng Hoang!

Trông có vẻ nhếch nhác, y phục trên người phần lớn đều rách nát.

Chương 531

Lang Vương đứng đối diện Thái Ất, nhìn Thái Ất phía trước, thở hổn hển nói: "Ngươi rất mạnh, một đối thủ đáng kính!

Thật đáng tiếc, vì sao lại phải là kẻ địch của ta." Lang Vương không ngờ, thực lực của Thái Ất lại mạnh đến như vậy!

Cộng thêm Tiên Thiên Linh Bảo Trảm Tiên Kiếm, trong cuộc giao phong vừa rồi Lang Vương không hề chiếm được chút lợi thế nào.

Thái Ất nghe xong trực tiếp cười lạnh một tiếng, sau đó khinh thường nói: "Ha ha!

Một tộc trưởng Lang tộc nho nhỏ!

Cũng dám nói ra những lời cuồng ngôn như vậy, chê mình sống quá lâu rồi sao?" Lang Vương nghe xong, hít sâu một hơi!

Sau đó ánh mắt thâm trầm nhìn Thái Ất một cái: "Ngươi, quyết tâm làm địch với ta!

Không muốn gia nhập dưới trướng của ta?" "Một tộc trưởng cảnh giới Chuẩn Thánh nho nhỏ, không có tư cách đáng để ta đầu quân!" Thái Ất nghe xong, trực tiếp nói một câu!

Sau đó Trảm Tiên Kiếm trong tay một lần nữa tỏa ra hàn quang nhàn nhạt, ngay sau đó bóng dáng Thái Ất biến mất.

Lang Vương thấy vậy, thần sắc lập tức cảnh giác!

Đồng thời Phệ Hồn Thiên Lang Đao trong tay cũng không hề nhàn rỗi, một luồng sương mù đen đặc nhàn nhạt cũng bao trùm lên Phệ Hồn Thiên Lang Đao.

Cuộc va chạm lần thứ hai sắp bắt đầu, cảnh giới, thần thông thậm

chí phẩm cấp linh bảo của Lang Vương và Thái Ất đều không chênh lệch nhiều.

Cho nên thực lực hai bên cũng gần như ngang bằng, khi hai bên giao chiến không thể làm gì được đối phương, một trận đại chiến càng thêm đẫm máu thảm liệt cũng sắp bắt đầu.

Phía bắc Hồng Hoang hiện đang là một chiến trường khổng lồ, một chiến trường thảm liệt vô cùng!

Hơn năm mươi đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh ở đây buông bỏ hạn chế, triển khai đại chiến kịch liệt.

Thái Ất, Lang Vương hay Hoàng Long và những người cảnh giới Chuẩn Thánh khác, toàn bộ đều hăm vào trong cuộc huyết chiến!

Hoàng Long và những người khác dựa vào ưu thế đông người, đã đảo ngược thế yếu ban đầu!

Bắt đầu từng bước chiếm giữ các loại quyền chủ động.

Cán cân thắng lợi đang nghiêng về một phía, nhưng thắng lợi cuối cùng rốt cuộc sẽ thuộc về bên nào!

Trước khi kết quả chưa có, không ai có thể đoán chắc.

Bởi vì chiến tranh ở phía bắc Hồng Hoang không chỉ giới hạn ở cuộc đại chiến của mấy chục Chuẩn Thánh, thậm chí cũng không giới hạn giữa hai tộc người, yêu!

Chiến tranh ở phía bắc Hồng Hoang, đã thu hút mọi ánh mắt trong Hồng Hoang!

Bao gồm cả thánh nhân ở ngoài Hồng Hoang.

Một chúng thánh nhân tuy không công khai can thiệp vào cuộc chiến tranh giữa hai tộc người, yêu, nhưng trong bóng tối từng phân thân của thánh nhân đang hoạt động trong Hồng Hoang. từng vị đệ tử

thánh nhân, cũng tuân theo thánh ý trong Hồng Hoang, bắt đầu lịch luyện.

Đương nhiên những thánh nhân này tuy có thể bố cục Hồng Hoang, thậm chí có thể khống chế một số xu hướng của cục thế!

Nhưng người thực sự chủ đạo đại thế Hồng Hoang, có thể khống chế đại cục Hồng Hoang.

Trong Hồng Hoang, cũng chỉ có hai sinh mệnh thể: Thiên Đạo, Nguyên Thủy!

Dù cuộc chiến trên Hồng Hoang có kịch liệt thế nào, dù có thảm liệt đến đâu!

Dù các thế lực trong Hồng Hoang có ra sức bao nhiêu.

Chỉ cần Thiên Đạo và Nguyên Thủy, hai vị đủ để chủ đạo tiến trình đại thế Hồng Hoang, vẫn tiếp tục tồn tại, vậy thì Hồng Hoang vẫn nằm trong sự khống chế của họ.

Bên ngoài Hồng Hoang, trong Hỗn Độn, trong Tử Tiêu Cung!

Thiên Đạo và Hồng Quân đang nghiên cứu thế cờ trong tay, làm thế nào để có thể khống chế toàn bộ ván cờ thiên hạ một cách chính xác hơn.

Sau khi hai bên chơi một lúc, Hồng Quân khẽ lắc đầu vì lúc này thắng bại đã phân.

Sau khi nhận thua, Hồng Quân nhìn ván cờ đầy quân đen trắng, chậm rãi nói: "Thiên Đạo, ván cờ Hồng Hoang đã hạ đến đâu rồi?" Thiên Đạo nghe xong gật đầu, thần sắc lạnh lùng đáp: "Cũng được, có chút thu hoạch!" "Có thu hoạch?

Ta thấy ngươi còn chưa biết quân cờ là gì mà!" "Quân cờ?

Chúng sinh Hồng Hoang mỗi một người đều là quân cờ của ta!

Dù là những thánh nhân kia, hay những sinh mệnh vừa mới sinh ra, không một ai không bao gồm!" "Cực thịnh tất suy, quân cờ quá nhiều đôi khi cũng không phải là chuyện tốt!" "Ta đặc thù thế nào ngươi không phải không biết, bây giờ nói nhiều vô ích!

Điều ta cần là phải ngăn chặn sự phát triển của y, tuyệt đối không thể để y giành thắng lợi trong ván cờ này." Tam Tiên Đảo, trong Thuận Thiên Đại Điện!

Nguyên Thủy đang quan sát chặt chẽ cục thế trong Hồng Hoang, đối với mười mấy vị đệ tử đó cũng vô cùng quan tâm.

Khi nhìn thấy đại chiến ở phía bắc Hồng Hoang, Nguyên Thủy khẽ nhíu mày!

Bởi vì y có thể nhìn thấy rõ, sau lưng Lang Vương đang đối chiến với Thái Ất ẩn chứa vô tận hồn phách.

Khi nhìn thấy bóng đen đó, Nguyên Thủy liền kinh ngạc: "Tâm ma?

Chẳng lẽ Ma tộc đã can thiệp, hay là... quân cờ của Thiên Đạo..." Phía bắc Hồng Hoang, trong chiến trường thảm liệt!

Thái Ất trong trận chiến kịch liệt, đối với bí mật sinh tử tạo hóa cảm ngộ rất nhiều!

Thậm chí trong lúc giao chiến với Lang Vương, một tia pháp tắc giữa trời đất đã bị Thái Ất khuấy động.

Từng tia pháp tắc chi khí bắt đầu xoay quanh người Thái Ất, Lang Vương thấy vậy tức thì cảm thấy có điềm chẳng lành. "...!" Sau khi kinh ngạc, sắc mặt Lang Vương đột nhiên trở nên khó coi! "Chết tiệt thật, lại sắp lĩnh ngộ pháp tắc!" Theo sau một tiếng than thở vang lên, một luồng hắc khí lập tức bao trùm lên người Lang Vương!

Lang Vương vì tu vi của Thái Ất đại tiến, ý thức cuối cùng mà bản

thân kiên trì cũng dần dần tan biến.

Tâm ma chính thức giành được quyền khống chế Lang Vương, trở thành một Lang Vương hoàn toàn mới!

Vừa mới chiếm được cơ thể của Lang Vương, tâm ma còn chưa thích ứng đã lập tức cảm nhận được một luồng khí tức vô cùng chán ghét. "Pháp tắc chi lực!" Sau khi khẽ nói một câu, ánh mắt của tâm ma liền nhìn về phía Thái Ất đang thoát thai hoán cốt.

Nhìn Thái Ất toàn thân bao trùm trong pháp tắc chi lực, tâm ma đột nhiên mỉm cười nói một câu: "Lại đang lĩnh ngộ pháp tắc, thật là một cơ hội tốt!

Đã tự dâng đến cửa, vậy đừng trách ta không khách khí." Sau đó liền lộ ra một nụ cười quỷ dị, chậm rãi tiến lại gần Thái Ất!

Thái Ất đang lĩnh ngộ pháp tắc dường như cảm nhận được nguy hiểm đang đến, nhưng hiện tại y đang trong thời kỳ lĩnh ngộ pháp tắc, về cơ bản không thể động đậy.

Chương 532

Không thể rời đi, một khi rời đi về cơ bản là công cốc!

Pháp tắc lĩnh ngộ trước đó, cũng không còn tác dụng.

Tâm ma rất rõ điểm này, cho nên mới cảm thấy đây là một cơ hội ngàn năm có một!

Đương nhiên làm vậy nguy hiểm cũng lớn, ngoài nguy hiểm từ bản thân Thái Ất ra!

Thế lực sau lưng Thái Ất cũng là một phiền phức rất lớn.

Ngay lúc tâm ma muốn tìm ra một số kẽ hở, cản trở Thái Ất.

Thái Ất có biến hóa lớn, quang huy pháp tắc vốn có đột nhiên biến mất, Thái Ất vốn khí thế hung hăng cũng trở nên đình trệ.

Tâm ma thấy vậy, tức thì cảm thấy có điều gì đó!

Không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thế là vội vàng muốn hỏi.

Chưa kịp hỏi lại, một cái vuốt khổng lồ đã vươn tới.

Sau đó, sau một trận tiếng binh binh bàng bàng!

Tâm ma một mảnh hỗn độn, đã không còn uy nghi của cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh lúc đầu. "Lại có thể để ngươi lĩnh ngộ ra pháp tắc, thật là một tin tức đáng kinh ngạc!

Nhưng, đừng quá đắc ý!

Một tồn tại mạnh hơn, đang đến đây!

Chỉ cần y đến đây, vậy ngươi chắc chắn phải chết!" Tâm ma lúc này nhếch nhác, không chỉ bị pháp tắc cường đại của Thái Ất xung

kích, hiện tại càng hãm vào nguy cơ sinh tử, không thể xui xẻo hơn được nữa. "Vậy sao?

Thật sự xuất hiện cảnh đó thì thế nào?

Dù sao kết quả thế nào, ngươi cũng không thể thấy được!" Thái Ất đang được bao bọc trong quang mang, vừa cảm nhận cơ thể được pháp tắc không ngừng cải tạo, vừa nghe lời của tâm ma, trực tiếp khinh thường nói!

Thái Ất lúc này đang ở thời kỳ đỉnh cao, căn bản sẽ không sợ một người sắp vẫn lạc uy hiếp.

Tâm ma sau khi nghe xong, tức thì một trận tức nghẹn!

Đáng tiếc hiện tại nó thân bị trọng thương, quan trọng nhất là căn cơ bị hủy, không thể tiếp tục tu luyện được nữa.

Cho nên, tâm ma tuy vô cùng phẫn nộ nhưng không có chút biện pháp nào.

Nhưng không biết vì sao, tâm ma đột nhiên cười, lộ ra một nụ cười khó hiểu. "Ta chết, cũng sẽ không để ngươi yên!" Tâm ma hiện tại trong lòng, chỉ có một ý nghĩ duy nhất!

Thái Ất lúc này đang chìm đắm trong niềm vui sướng khi lĩnh ngộ ra pháp tắc, Tạo Hóa Pháp Tắc!

Là pháp tắc mà Thái Ất đã lĩnh ngộ ra.

Việc lĩnh ngộ thành công Tạo Hóa Pháp Tắc vô cùng đột ngột, thậm chí ngay cả Thái Ất đối với lúc đột phá cũng biết rất ít.

Thái Ất đang chìm trong niềm vui mừng khôn xiết, đồng thời không ngừng hấp thu những dao động pháp tắc sinh ra khi đột phá, nhằm tăng cường lĩnh ngộ đối với Tạo Hóa pháp tắc.

Y lại không hề chú ý, Lang Vương cách đó không xa lúc này đang

không ngừng tỏa ra từng luồng hắc khí nhàn nhạt.

“Khốn kiếp, ta hận!

Ngươi cũng đừng đắc ý, ta sắp chết rồi, cũng sẽ không để ngươi được như ý!” Tâm ma hung hăng nói một câu, sau đó phát ra một tràng cười ha hả!

Tiếp theo, Lang Vương với tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ trong nháy mắt bùng phát ra ánh sáng chói lòa.

Cùng lúc đó, một cỗ sức mạnh vô cùng cường đại không ngừng phóng thích từ trong luồng sáng kia.

Trong khoảnh khắc, năng lượng cường đại sinh ra từ việc tâm ma tự bạo nhục thân của Lang Vương lập tức khuếch tán ra bên ngoài!

Thái Ất vì khoảng cách gần nhất nên là người đầu tiên bị ảnh hưởng!

Năng lượng kinh khủng vô cùng, cuốn phăng tất cả, trong nháy mắt đã nuốt chửng Thái Ất.

Ngay lúc bị năng lượng bàng bạc kia nuốt chửng, sắc mặt Thái Ất trở nên khó coi, lẩm bẩm: “Chết tiệt, lại tự bạo!” Đồng thời y vội vàng vận dụng Tạo Hóa pháp tắc, muốn tách mình ra khỏi nguồn năng lượng khổng lồ sinh ra từ vụ tự bạo của Lang Vương.

Đáng tiếc cảnh giới của Lang Vương không yếu hơn y, huống hồ năng lượng bàng bạc sinh ra từ vụ tự bạo đã gây ra một phản ứng cực lớn.

Không gian nơi Lang Vương đứng vì không thể chịu đựng nổi năng lượng khổng lồ từ vụ tự bạo mà bắt đầu sụp đổ!

Một vòng xoáy không gian kinh khủng do năng lượng cường đại từ vụ tự bạo của Lang Vương sinh ra bắt đầu dần dần hình thành!

Một cỗ lực hút cường đại bắt đầu hút toàn bộ vật phẩm trong phạm vi tự bạo vào trong vòng xoáy không gian đó.

Thái Ất tuy đã khẩn cấp vận dụng Tạo Hóa pháp tắc, tạm thời chống đỡ được lực hút kinh khủng kia!

Nhưng vì y mới vừa lĩnh ngộ, vận dụng chưa thuần thục, e rằng không chống đỡ được bao lâu.

Trong lúc Thái Ất đang khổ sở chống đỡ, năng lượng từ vụ tự bạo đã càn quét toàn bộ chiến trường!

Cộng thêm dao động khổng lồ sinh ra từ cuộc giao chiến của hơn năm mươi vị cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới, lực hút sinh ra từ vụ tự bạo sau khi bao trùm chiến trường chẳng những không hề suy yếu chút nào, ngược lại còn có dấu hiệu tăng cường vì cuộc đại chiến của chúng Chuẩn Thánh.

Lực hút bàng bạc, giống như một vòng xoáy khổng lồ không ngừng hút tất cả vật chất vào trong.

Bất kể là linh khí hay những thứ khác, vòng xoáy khổng lồ kia đều không từ chối, chỉ cần bị hút vào thì khó lòng thoát được.

Hơn năm mươi vị cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới đang đánh nhau sống chết, khi cảm nhận được vòng xoáy khổng lồ cùng lực hút cường đại kia, liền lần lượt dừng tay, mỗi người tự mình ra tay chống cự lực hút cường đại đó.

Trong Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang, bên trong Ngũ Hành động thiên!

Khổng Tuyên đang tham ngộ Ngũ Hành pháp tắc thì đột nhiên nhận được chiếu lệnh của Nguyên Thủy: "Khổng Tuyên, sư đệ của ngươi ở phía bắc Hồng Hoang đang gặp nguy hiểm!

Mau đến cứu viện." Khổng Tuyên nghe chiếu lệnh của Nguyên

Thủy xong, không chút trì hoãn, lập tức rời khỏi Ngũ Hành động thiên!

Xuyên qua Hỗn Độn hư không, đến được thế giới Hồng Hoang.

Khổng Tuyên vừa tiến vào thế giới Hồng Hoang, các vị Thánh Nhân khác liền lập tức có cảm ứng!

Nhưng vì nhiều nguyên nhân và cân nhắc khác nhau, chúng Thánh Nhân đều không xuất hiện mà chỉ lặng lẽ quan sát.

Phía bắc Hồng Hoang, một vòng xoáy vô cùng bàng bạc đang không ngừng khuếch trương ra ngoài.

Một vòng xoáy do tâm ma khống chế Lang Vương tự bạo gây ra, lúc này đã diễn hóa thành một vòng xoáy kinh khủng đủ để nuốt chửng cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới.

Chương 533

Vô số sinh linh ở phía bắc Hồng Hoang, cùng với đủ loại vật chất đều bị vòng xoáy hút đi, để lại một khung cảnh tan hoang!

Đại quân của Nhân tộc và Lang tộc tuy đã cố gắng hết sức để tránh né, nhanh chóng tháo chạy ra ngoài!

Nhưng vẫn không kịp, tốc độ khuếch tán của vòng xoáy quá nhanh, chẳng mấy chốc đã bao trùm cả Nhân tộc và Lang tộc.

Khi Nhân tộc bị bao trùm, Sơn trưởng lão cùng các cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới của Nhân tộc lập tức ý thức được điều không hay: "Không ổn!

Nhân tộc gặp nguy hiểm." Sau đó, họ lần lượt ra tay, dưới những đạo huyền quang!

Nhân tộc vốn đang bị vòng xoáy hút lấy lập tức ổn định lại.

Mọi người trong bộ lạc Nhân tộc thấy các thủ lĩnh của mình ra tay, cũng lập tức thở phào nhẹ nhõm!

Cuối cùng có chút sợ hãi nhìn những vật phẩm không ngừng bị hút đi bên ngoài lớp huyền quang.

Lang tộc thì không may mắn như vậy, trong trận đại chiến lần này Lang tộc tổn thất nghiêm trọng!

Lượng lớn tộc nhân vẫn lạc.

Thêm vào đó, vòng xoáy lần này do Lang Vương tự bạo sinh ra, nên Lang tộc không có nhân vật trụ cột, lại thêm các trưởng lão Lang tộc ai nấy đều có lòng dạ tư lợi, căn bản không để tộc nhân Lang tộc vào mắt.

Thế là không có cường giả che chở, đám tộc nhân Lang tộc tuy vô cùng không cam lòng, nhưng vẫn bị lực hút cường đại của vòng xoáy hút vào, khi đến trung tâm vòng xoáy, liền bị năng lượng cuồng bạo kia trong nháy mắt hủy diệt, hóa thành một vũng máu!

Vòng xoáy bàng bạc kia không chỉ bao trùm Nhân tộc và Lang tộc, mà đồng thời còn hút cả vô số Yêu tộc sinh sống ở phía bắc Hồng Hoang.

Lập tức tiếng ai oán vang khắp nơi, vẻ mặt tuyệt vọng có thể thấy ở khắp mọi chốn!

Đồng thời, vì đã hấp thu vô số sinh mệnh cùng các vật phẩm khác, năng lượng của vòng xoáy được bổ sung!

Trở nên càng thêm cuồng bạo.

Tại trung tâm vòng xoáy, những vết nứt không gian kinh khủng có thể thấy ở khắp nơi!

Vô tận hư không chi khí bao trùm trong vòng xoáy.

Cùng lúc đó, theo sự khuếch trương không ngừng của vòng xoáy, chúng sinh Hồng Hoang cùng các thế lực lớn cũng trở nên đứng ngồi không yên!

Nhân tộc, chủng tộc chiếm diện tích rộng lớn nhất Hồng Hoang!

Khi vòng xoáy khuếch trương, tất nhiên sẽ là kẻ chịu trận đầu tiên.

Vì vậy, Nhân tộc lập tức trở nên kinh hoảng, nơi giao giới với phía bắc Hồng Hoang trở nên vô cùng hỗn loạn.

Mọi người cấp tốc tháo chạy, không dám nán lại.

Thân là Nhân Hoàng, Liệt Sơn cũng vô cùng coi trọng chuyện này!

Vội vàng hạ lệnh cho các trưởng lão Chuẩn Thánh cảnh giới khẩn cấp đến các nơi trong Nhân tộc để trấn áp, phòng ngừa vạn nhất.

Theo sau đó các trưởng lão lần lượt đến vị trí tương ứng, một tấm đại võng phòng hộ toàn bộ Nhân tộc được bố trí.

Một tấm đại võng do đông đảo trưởng lão tạo thành, lấy Nhân Hoàng Liệt Sơn làm trung tâm, kết hợp với bát quái do Phục Hy sáng tạo, tạo thành một tấm đại võng bảo hộ Nhân tộc!

Theo sự bố trí của đại võng bảo hộ Nhân tộc, Nhân tộc tạm thời ổn định lại!

Nhưng nếu vòng xoáy kia tiếp tục khuếch trương, thì Nhân tộc cũng sẽ đối mặt với nguy hiểm mới.

Ngay cả Nhân tộc cũng phải chật vật ứng đối như vậy, các đại thế lực và chủng tộc khác càng thêm gian nan!

Thiên đình, Địa phủ các đại thế lực đều dốc toàn lực, từng đạo quang mạc chói mắt bao trùm lên các thế lực.

Khi các thế lực đang gian nan chống đỡ lực hút bàng bạc cùng năng lượng cuồng bạo kia, Khổng Tuyên cũng đã đến trên bầu trời Hồng Hoang.

Khổng Tuyên vừa đến bầu trời Hồng Hoang, liền thấy được vòng xoáy vô cùng bàng bạc ở phía xa!

Lập tức có chút kinh ngạc: "Năng lượng thật cuồng bạo, không ngờ lại khuếch tán lớn đến vậy!" Vòng xoáy bàng bạc như vậy, lập tức khiến Khổng Tuyên có hứng thú!

Có thể hình thành một vòng xoáy bàng bạc như vậy, tuyệt không phải là chuyện dễ dàng.

Thế là Khổng Tuyên để có thể quan sát kỹ hơn vòng xoáy bàng bạc kia, trực tiếp dựa vào thực lực Thánh Nhân cảnh giới, thong thả đi đến trung tâm vòng xoáy.

Khổng Tuyên vừa đến trung tâm vòng xoáy, liền có thể cảm nhận được sự cường đại của vòng xoáy cùng năng lượng ẩn chứa trong đó.

Trung tâm vòng xoáy kinh khủng kia, bao trùm trong năng lượng vô cùng cuồng bạo và cường đại!

Tại trung tâm vòng xoáy, không thể cảm nhận được sự biến hóa của thời gian và không gian.

Bởi vì thời gian và không gian căn bản không thể thoát khỏi lực hút của vòng xoáy, trực tiếp bị trung tâm vòng xoáy hút đi!

Khổng Tuyên đứng trong vòng xoáy, cảm giác mối liên hệ với Ngũ Hành pháp tắc cũng trở nên vô cùng suy yếu, có lúc thậm chí căn bản không thể cảm nhận được.

Sau khi cảm nhận sự cường đại của vòng xoáy, Khổng Tuyên lập tức nhận ra vấn đề lớn nhất tồn tại trong vòng xoáy: "Thật thú vị, một vòng xoáy nhỏ bé lại có thể bộc phát ra năng lực cường đại như vậy!" Đúng vậy, một vòng xoáy tuy phạm vi rộng lớn, lực hút cũng mạnh!

Nhưng lực lượng pháp tắc về cơ bản là nguyên tố cơ bản cấu thành trời đất, làm sao có thể dễ dàng bị can nhiễu như vậy, thậm chí có thể che đậy hoặc hút đi!

Hơn nữa, Khổng Tuyên ở trung tâm vòng xoáy còn cảm nhận được một tia khí tức quen thuộc!

Cảm nhận được khí tức quen thuộc kia, thần sắc Khổng Tuyên đột nhiên hoảng hốt đại ngộ!

Chẳng trách, chẳng trách một vòng xoáy nhỏ bé lại khuếch trương lớn đến vậy, chẳng trách một vòng xoáy nhỏ bé lại có thể có lực hút cường đại như vậy.

"Thiên đạo bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu!" Sau khi khẽ nói một tiếng, Khổng Tuyên trực tiếp triển khai thực lực Thánh Nhân cảnh

giới!

Lập tức, một cỗ khí tức vô thượng giáng lâm Hồng Hoang!

Vì Khổng Tuyên cố ý làm vậy, nên khí tức Thánh Nhân không hề giữ lại mà hiển hiện ra.

Toàn bộ Hồng Hoang, bao trùm trong khí tức kinh khủng!

Chúng cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới trong Hồng Hoang sau khi cảm nhận khí tức kinh khủng kia, sắc mặt lập tức đại biến!

"Thánh Nhân!

Thánh Nhân xuất thủ rồi!" Liệt Sơn cảm nhận khí tức kinh khủng tràn ngập giữa trời đất, cảm thán một câu!

Khi chúng cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới trong Hồng Hoang đang lần lượt cảm thán không thôi, một giọng nói uy nghiêm trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang: "Định!" Chúng Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang nghe xong, lập tức lần lượt ngẩng đầu nhìn về một phương hướng!

Bầu trời Hồng Hoang sau khi giọng nói tràn đầy uy nghiêm kia vang lên, lập tức Ngũ Hành nguyên tố đại thịnh!

Ngũ Hành pháp tắc bao trùm trời đất.

Phía bắc Hồng Hoang, vòng xoáy bàng bạc kia sau khi uy áp Thánh Nhân giáng lâm, liền ngừng khuếch trương, nhưng vẫn duy trì lực hút bàng bạc để hấp thu vạn vật trời đất.

Chương 534

Thế nhưng theo sau tiếng "Định!" xuất hiện, Ngũ Hành pháp tắc từ trên trời giáng xuống phía bắc Hồng Hoang!

Mang theo uy năng vô tận của Ngũ Hành pháp tắc, trực tiếp với một đại thế không thể ngăn cản đánh tan vòng xoáy bao trùm phía bắc Hồng Hoang.

Để ngăn vòng xoáy phát tán năng lượng cường đại ẩn chứa bên trong tàn phá Hồng Hoang, Ngũ Hành pháp tắc trực tiếp trấn áp vòng xoáy đó, sau đó dựa vào năng lượng Ngũ Hành pháp tắc cùng sức mạnh của Thánh Nhân cảnh giới, vòng xoáy bao trùm toàn bộ phía bắc Hồng Hoang trực tiếp bị đánh tan, hóa thành năng lượng bàng bạc mà tinh thuần dung nhập vào trời đất Hồng Hoang.

Theo sự biến mất của vòng xoáy bao trùm phía bắc Hồng Hoang, uy áp Thánh Nhân kinh khủng kia cũng dần dần tiêu tan!

Chúng cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới trong Hồng Hoang cũng thở phào một hơi.

Một số người vừa mới đạt đến Chuẩn Thánh cảnh giới không lâu cảm thán nói: "Quá kinh khủng, đây là thực lực của Thánh Nhân sao?

Căn bản không thể ngăn cản." Những Chuẩn Thánh mới tấn chức này, về cơ bản đều trưởng thành trong mấy chục triệu năm gần đây!

Thánh Nhân đã rất lâu không xuất thủ.

Tuy trong Hồng Hoang vẫn lưu truyền về Thánh Nhân, nhưng đối với những sinh linh vừa mới ra đời mấy chục triệu năm, không trải qua sự kinh khủng của Thánh Nhân thì căn bản không hiểu được sự cường đại của Thánh Nhân.

Vì vậy, các cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới ra đời trong mấy chục triệu năm gần đây đều khinh thường Thánh Nhân, cho rằng đó chẳng qua là một Chuẩn Thánh mạnh hơn một chút mà thôi.

Đồng thời cũng cho rằng, chỉ cần cho họ một ít thời gian, liền có thể đạt đến cùng một độ cao.

Nhưng bây giờ vòng xoáy kinh khủng bao trùm phía bắc Hồng Hoang, khiến họ kinh hãi không thôi!

Bởi vì họ có thể cảm nhận được, với thực lực Chuẩn Thánh cảnh giới cỏn con của mình căn bản không thể chống đỡ được lực hút kinh khủng kia.

Sau đó Thánh Nhân giáng lâm, càng khiến họ ý thức được suy nghĩ của mình nực cười đến mức nào!

Vì vậy, đám cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới vốn dã tâm bừng bừng, sau khi cảm nhận được sự cường đại của Thánh Nhân, liền lần lượt vứt bỏ dã tâm thừa thãi, một lòng hướng về Thánh đạo.

Vòng xoáy vô cùng kinh khủng kia biến mất, Hồng Hoang lại khôi phục sự bình tĩnh vốn có!

Tuy vòng xoáy kinh khủng vô cùng kia đã gây ra ảnh hưởng lớn cho Hồng Hoang.

Nhưng dưới tác dụng của thời gian, mọi ảnh hưởng đều sẽ tiêu tan!

Mọi sự phá hoại đều sẽ được san phẳng.

Ba vạn năm sau, Hồng Hoang đã thoát ra khỏi vòng xoáy kinh khủng kia!

Những tổn thất do vòng xoáy gây ra về cơ bản đã được san phẳng.

Nhân tộc sau cơn khủng hoảng vòng xoáy kia, tuy cũng chịu một

số tổn thất nhất định!

Nhưng Liệt Sơn đã nắm chắc một cơ hội, trực tiếp hạ lệnh cho hàng trăm trưởng lão Chuẩn Thánh cảnh giới mang theo một đại đội tộc nhân bộ lạc Nhân tộc, trực tiếp đến phía bắc Hồng Hoang.

Liệt Sơn muốn nhân lúc Yêu tộc ở phía bắc Hồng Hoang tổn thất thảm trọng, phía bắc xuất hiện khoảng trống thực lực, nên ra tay trước, chiếm cứ phía bắc Hồng Hoang.

Chúng đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới của Yêu tộc tuy phẫn nộ vì điều này, nhưng đối mặt với hàng trăm trưởng lão Chuẩn Thánh cảnh giới, đành phải nhẫn nhịn!

"Nhân tộc, sự sỉ nhục hôm nay ta đã nhớ kỹ!" Sau một câu nói tàn nhẫn, Yêu tộc còn sống sót ở phía bắc Hồng Hoang dưới sự dẫn dắt của mấy chục Yêu Thần Chuẩn Thánh cảnh giới cuối cùng của Yêu tộc, đã rời khỏi phía bắc Hồng Hoang, tiến về đại lục Hồng Hoang.

Thái Ất, Hoàng Long và những người khác sau cơn khủng hoảng vòng xoáy kia, lập tức bái kiến sư huynh của mình là Khổng Tuyên Thánh Nhân.

Sau đó mọi người ở trong một không gian, luận đạo một phen!

Khổng Tuyên đích thân giảng giải Thánh Nhân đại đạo cho họ, đồng thời cũng giảng về Ngũ Hành pháp tắc.

Thái Ất, Hoàng Long và những người khác nghe đến vô cùng say mê!

Bởi vì họ biết, những gì Khổng Tuyên sư huynh giảng giải chắc chắn là những vấn đề họ sẽ phải đối mặt sau này.

Đặc biệt là phần về lĩnh ngộ pháp tắc, đó chắc chắn là con đường mà sau này họ phải đi!

Khi chúng sinh Hồng Hoang đã khôi phục lại bình tĩnh, các thế lực lớn đang tranh thủ thời gian phát triển, tại Hỗn Độn hư không vô tận, đột nhiên vang lên một giọng nói: "Thiên đạo, một ván nữa ngươi lại thua rồi!" Giọng của Nguyên Thủy truyền đi trong Hỗn Độn, Thiên đạo nghe xong sắc mặt tối sầm!

Có vẻ có chút phẫn nộ.

Nhưng sau đó, Thiên đạo đã áp chế được cơn phẫn nộ trong lòng!

Trực tiếp lạnh giọng nói: "Nguyên Thủy, đừng quá đắc ý!

Cuộc tranh đoạt Nhân Hoàng tiếp theo mới là tiêu điểm tranh đoạt của ta!" Nguyên Thủy nghe xong cười cười, giọng điệu bình thản nói: "Nhân Hoàng chi tranh bản tọa chưa bao giờ thất bại, ngôi vị Nhân Hoàng bản tọa thế nào cũng phải có được!

Thiên đạo, ngươi nên chuẩn bị sớm thì hơn." Thiên đạo nghe xong trực tiếp hừ lạnh một tiếng, sau đó cắt đứt liên hệ với Nguyên Thủy!

Cuộc đấu trí giữa Thiên đạo và Nguyên Thủy, mỗi giờ mỗi khắc đều bùng nổ!

Bất luận là đấu tranh hữu hình hay vô hình, đều vô cùng thảm liệt.

Nguyên Thủy muốn trở thành Thiên Đạo cảnh giới, tất phải đánh bại Thiên đạo, phá vỡ hạn chế của Hồng Hoang, mới có thể trở thành Thiên Đạo cảnh giới.

Thiên đạo muốn sinh tồn hoặc tiến thêm một bước, tất phải chưởng khống Hồng Hoang!

Sự tồn tại của Nguyên Thủy và những người khác, khiến Thiên đạo không thể chưởng khống Hồng Hoang.

Để có thể phát triển thuế biến, Thiên đạo tất phải giải quyết Nguyên Thủy!

Vì vậy, mâu thuẫn giữa hai bên vĩnh viễn không thể hòa giải.

Cuộc đấu tranh của hai bên, từ bố cục Thánh Nhân đến bố cục chúng sinh Hồng Hoang!

Từ tranh đoạt của một Thánh Nhân, đến tranh đoạt của một chủng tộc.

Hai bên minh tranh ám đấu, âm thầm giao thủ vô số lần!

Nhưng thực lực hai bên không chênh lệch nhiều, nên vẫn luôn ở trong trạng thái giằng co.

Vì vậy sau khi trải qua mấy lần đại chiến không có kết quả, Nguyên Thủy và Thiên đạo mới ước định lấy chúng sinh Hồng Hoang làm quân cờ, bố cục Hồng Hoang.

Chỉ cần một trong hai người giành được thắng lợi, thì sẽ nhận được tặng phẩm khổng lồ từ bàn cờ trời đất, có thể trong nháy mắt có được thực lực trấn áp đối phương.

Hiện tại bàn cờ trời đất đã gần đến hồi kết, Tam Hoàng Ngũ Đế chính là tiêu điểm tranh đoạt của hai bên.

Nhân tộc đại hưng do Nguyên Thủy định ra, nhưng lại thuận theo thiên ý!

Tam Hoàng Ngũ Đế đại biểu cho việc Nhân tộc dần dần hoàn thiện bản thân.

Mỗi một vị đều có ảnh hưởng to lớn đến Nhân tộc, đều có thể điều động khí vận bàng bạc của Nhân tộc.

Hiện tại, trong Tam Hoàng, Thiên Hoàng và Địa Hoàng đều đã bái sư ở Tam Tiên Đảo, thuộc về phe của Nguyên Thủy.

Tuy Thiên Hoàng Phục Hy đã đoạn tuyệt liên hệ với Tam Tiên Đảo, nhưng khí vận Nhân tộc bàng bạc kia vẫn thuộc về Tam Tiên

Đảo.

Chương 535

Hiện tại Địa Hoàng Liệt Sơn cũng về cơ bản đã định, không thể thay đổi!

Chỉ có Nhân Hoàng đời kế tiếp, vẫn chưa có chủ.

Vì vậy cuộc tranh đoạt Nhân Hoàng kế tiếp, chắc chắn sẽ thảm liệt chưa từng có!

Trong Tử Tiêu Cung thần bí, Thiên đạo nhìn về hướng Tam Tiên Đảo, ánh mắt một mảnh bình tĩnh!

"Nguyên Thủy, ngôi vị Nhân Hoàng bản tọa tuyệt đối sẽ không buông!" Sau khi lạnh lùng nói một tiếng, Thiên đạo liền chuyển ánh mắt về phía Nhân tộc!

Lập tức tất cả thông tin hiện tại của Nhân tộc đều xuất hiện trong đầu Thiên đạo.

Sau đó Thiên đạo nhanh chóng vận chuyển, vô số pháp tắc không ngừng giao hoán, bắt đầu thôi diễn làm sao để bố cục Nhân tộc!

Thân là Thiên đạo, trong Hồng Hoang ít có chuyện gì có thể che giấu được Thiên đạo!

Vì vậy hiện tại và tương lai của Nhân tộc đều xuất hiện trong mắt Thiên đạo.

Đương nhiên tương lai không phải là bất biến, huống hồ còn có một Nguyên Thủy ở bên cạnh!

Tương lai vĩnh viễn không thể tin.

Sau khi thôi diễn một phen, Thiên đạo đã có được một số thông tin về tương lai của Nhân tộc!

Lập tức tự nói: "Nhân Hoàng kế nhiệm là Hiên Viên, hành sát lục chi đạo!

Chắc chắn sẽ dùng chiến tranh để chứng đạo, như vậy có thể bố trí một phen!" Tương lai tuy không thể tin, nhưng có thể tham khảo!

Một số đại thế không thể dễ dàng thay đổi.

Sau đó Thiên đạo lại nói một phen, nhìn sang Hồng Quân bên cạnh khẽ hỏi: "Hồng Quân, ngươi có cách nhìn gì không?" Hồng Quân nghe xong nhàn nhạt lắc đầu, sau khi biết về Đạo và Nguyên Thủy, tuy vì duyên cớ hợp đạo mà đứng về phía Thiên đạo, nhưng không có nghĩa là sẽ toàn tâm toàn ý giúp Thiên đạo làm việc.

Bởi vì Hồng Quân cũng muốn siêu thoát Thiên đạo, lấy lại thân tự do!

Thiên đạo nhìn xong cũng không nói gì, suy nghĩ trong lòng Hồng Quân nó biết rõ!

Đáng tiếc cũng không làm gì được.

Bởi vì Hồng Quân hợp đạo cùng nó, hai người không phân biệt ta ngươi!

Hồng Quân không phối hợp, Thiên đạo cũng không có cách nào.

Đã như vậy Hồng Quân không nói, vậy thì thôi!

Thiên đạo quay đầu nhìn về đại địa Hồng Hoang, sau khi tính toán kỹ lưỡng một phen nữa, liền ném xuống mấy đạo quang mang.

Những quang mang kia rơi rải rác khắp nơi trong Hồng Hoang, rồi nhanh chóng tiêu tán!

Nhân tộc, thành Đại Hưng, trong Nhân Hoàng cung!

Địa Hoàng Liệt Sơn đang không ngừng xử lý các loại sự vụ, đột nhiên như có cảm ứng!

Vẻ mặt đăm chiêu nhìn về phía xa.

“Ngôi vị Nhân Hoàng sắp viên mãn sao?

Thôi vậy!

Mấy chục triệu năm trôi qua rồi, ta cũng mệt rồi!” Sau khi nhìn một lúc lâu, Liệt Sơn đột nhiên than một tiếng!

Thân là Nhân Hoàng, đối với khí vận Nhân tộc và biến hóa của nhân đạo vô cùng rõ ràng.

Vừa rồi, khí vận Nhân tộc chia làm ba phần!

Một phần thuộc về Nhân Hoàng Liệt Sơn, một phần thuộc về chúng sinh Nhân tộc, phần cuối cùng thì biến mất không thấy đâu.

Phải biết rằng, khí vận Nhân tộc là tấm gương phản chiếu sự hưng thịnh và đại thế của Nhân tộc!

Mỗi lần khí vận Nhân tộc biến động, đều có thể mang lại cho Nhân tộc những thay đổi to lớn.

Hiện tại khí vận bàng bạc vốn có bị chia làm ba, dẫn đến khí vận bản thân Nhân tộc không đủ!

Tuy có thể duy trì là chủng tộc đệ nhất Hồng Hoang, nhưng lại không còn khí phách duy ngã độc tôn.

Khi một phần khí vận Nhân tộc tiêu tán, khí vận của các bộ lạc lớn trong nội bộ Nhân tộc, lại không hề giảm xuống mà ngược lại có xu thế tăng lên.

Liệt Sơn cảm ứng xong, mày nhíu càng chặt hơn, hiện tại khí vận tổng thể của Nhân tộc giảm xuống, nhưng khí vận của các bộ lạc lớn lại có phần tăng lên.

Điều này có nghĩa là Nhân tộc không thể duy trì một đại thế, không thể tiếp tục duy trì một sự thống nhất hoàn chỉnh!

Những biến hóa của khí vận Nhân tộc, cộng thêm cảm ứng trong minh minh của Liệt Sơn!

Liệt Sơn biết, thời đại của mình sắp kết thúc, một thời đại dần dần mới sắp đến!

Chỉ là, dựa vào sự phân bố của khí vận Nhân tộc hiện tại!

Đại thế tương lai chắc chắn không bình yên, Nhân Hoàng tương lai chắc chắn sẽ mang theo sát lục mà sinh, cuối cùng khẳng định sẽ dùng sát lục để chứng đạo!

"Lại một đại thế bắt đầu, chỉ là đại thế lần này chắc chắn sẽ đi kèm với mưa máu gió tanh!

Nhân tộc lại sắp rơi vào huyết chiến." Thế là sau khi cảm thán một tiếng, Liệt Sơn cũng bắt đầu một số bố trí!

Thân là Nhân Hoàng tuy hiểu rõ đại thế không thể thay đổi, nhưng cũng không nỡ để Nhân tộc trong tương lai phải chịu tổn thất nặng nề như vậy.

"Chỉ hy vọng bố trí của ta có tác dụng, có thể làm giảm bớt tổn hại mà Nhân tộc phải gánh chịu!" Tam Tiên Đảo, bên trong Thuận Thiên đại điện!

Nguyên Thủy mấy chục triệu năm qua đều đang cảm ngộ pháp tắc, theo sự cảm ngộ của mấy chục triệu năm!

Thời Không pháp tắc đã đạt đến tầng thứ tám, đạt đến một độ cao chưa từng có.

Pháp tắc lĩnh ngộ tầng thứ tám, là một cực hạn!

Là cực hạn mà một sinh linh có thể đạt tới.

Cũng là sau khi đạt đến tầng thứ tám, bất luận sinh linh lĩnh ngộ như thế nào, thiên tư thông tuệ đến đâu cũng không thể nào có khả

năng đột phá lần nữa.

Nguyên Thủy là Bàn Cổ chính tông, một trong Tam Thanh!

Bản thân ẩn chứa đại khí vận, đại công đức, đại pháp lực, đại nghị lực!

Nhưng cũng bị kẹt ở tầng thứ tám, bởi vì tầng thứ chín từ trước đến nay chưa có ai đạt tới!

Thậm chí cả những Hỗn Độn Ma Thần trong Hỗn Độn, cũng không thể đạt đến độ cao của tầng thứ chín.

Chương 536

Vì vậy mấy chục triệu năm qua, y bị kẹt ở tầng thứ tám!

Không thể tiến thêm một tấc.

Nguyên Thủy cảm nhận xong cũng không nản lòng, bởi vì y biết!

Ở Hồng Hoang, người có thể tu luyện pháp tắc đến tầng thứ tám, ngoài y ra không có người nào khác.

Đừng nói là Hồng Quân, ngay cả Thiên đạo Hồng Hoang!

Cũng chỉ có thể điều động pháp tắc tầng thứ sáu, vì vậy tầng thứ tám, Nguyên Thủy cũng có thể ngạo nghễ toàn bộ Hồng Hoang, thậm chí cả thế giới Hỗn Độn!

Muốn đạt đến tầng thứ chín, không phải khổ tu là có thể đạt được.

Cũng từ bây giờ, Nguyên Thủy sẽ thoát khỏi khổ tu, có thể có nhiều thời gian và tinh lực hơn để can dự vào chuyện nhà của Hồng Hoang.

Hiện tại, có một chuyện lớn đang đặt trước mặt Nguyên Thủy!

Cần Nguyên Thủy quyết định.

Khi Nguyên Thủy vừa rảnh rỗi, khí vận Nhân tộc đột nhiên biến hóa đã thu hút sự chú ý của y!

Sau khi cảm ứng được khí vận biến hóa kịch liệt, y có chút kinh ngạc nói: "Khí vận Nhân tộc chia làm ba, là điềm suy yếu!

Nhưng Nhân tộc đang trong thời kỳ đại hưng, sao lại xuất hiện tình huống này." Sau đó y lập tức thi triển Thời Không pháp tắc, muốn biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Tiếp theo, dưới một hồi thao tác của Nguyên Thủy, Nguyên Thủy

đã thông qua Thời Không pháp tắc nhìn thấy đầu đuôi sự việc, cũng nhìn thấy tương lai của Nhân tộc!

"Là Liệt Sơn công đức viên mãn, sắp quy vị!

Vì vậy khí vận Nhân tộc động đãng, cộng thêm thiên địa đại kiếp và thiên địa đại thế thúc đẩy, mới có sự động đãng như vậy." Sau khi tự lẩm bẩm một câu, Nguyên Thủy liền chìm vào suy nghĩ!

Nhân tộc đại hưng liên quan đến sự phát triển của Hồng Hoang, đồng thời cũng liên quan đến chuyện thành đạo của y.

Vì vậy chuyện của Nhân tộc tuyệt đối không thể lơ là, hiện tại Nhân tộc lại đến thời điểm giao thế Nhân Hoàng!

Cộng thêm khí vận Nhân tộc hiện tại động đãng, e rằng sẽ để một số người nắm bắt cơ hội, thừa cơ gây chuyện!

Đặc biệt là Thiên đạo, chắc chắn sẽ không để y được như ý!

Khẳng định sẽ bố trí, để kiềm chế Nhân Hoàng do y chọn.

Vì vậy để có thể bố trí tốt hơn, Nguyên Thủy đã xem lại tình hình của Hiên Viên!

"Hiên Viên là Nhân Hoàng!

Thống nhất Hồng Hoang, sáng lập chế độ quốc gia!

Chấp hành sát lục chi đạo, dùng chiến tranh để thành đạo!" Thân là vị cuối cùng trong Tam Hoàng, địa vị của Hiên Viên vô cùng then chốt!

"Thiên Hoàng Phục Hy khai sáng văn minh Nhân tộc, Địa Hoàng Thần Nông mang lại các loại phát triển ổn định cho Nhân tộc, Nhân Hoàng Hiên Viên dùng chiến tranh để nổi danh, mang lại sự thống nhất cho Nhân tộc!" Nguyên Thủy lẳng lặng suy nghĩ về sứ mệnh của Tam Hoàng, đồng thời tự lẩm bẩm một câu!

“Nhân Hoàng Hiên Viên quá quan trọng, trên tiếp Thiên Hoàng, Địa Hoàng!

Dưới mở ra Ngũ Đế.

Phải sắp xếp một đệ tử, thu hắn làm đồ đệ!” Sau khi nói một câu, Nguyên Thủy lập tức bắt đầu sàng lọc đệ tử của mình, xem ai có thể đảm đương trọng trách này.

“Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên đã thành Thánh, không thể chọn!

Thái Ất là thầy của Địa Hoàng, cũng không thể lại làm thầy của Nhân Hoàng.

Trong số mười đệ tử còn lại, người thích hợp nhất e rằng cũng chỉ có Ngọc Đỉnh!” Sau khi lẩm bẩm một hồi, Nguyên Thủy phát hiện chỉ có một đệ tử phù hợp với điều kiện của mình, có thể trở thành thầy của Nhân Hoàng Hiên Viên.

Cũng sau khi quyết định nhân tuyển, Nguyên Thủy liền lập tức truyền âm: “Ngọc Đỉnh, mau về Tam Tiên Đảo!” Ngọc Đỉnh đang lịch luyện ở Hồng Hoang, sau khi chém giết một con yêu thú Đại La Kim Tiên đang nghỉ ngơi, thì nghe được chiếu lệnh của Nguyên Thủy.

Ngọc Đỉnh nghe xong, lập tức thần sắc trang nghiêm hướng về phương đông hành lễ!

Sau đó thu lấy thi thể bàng bạc kia, trực tiếp bay về Tam Tiên Đảo.

Hai tháng sau, bên trong Thuận Thiên đại điện của Tam Tiên Đảo!

Nguyên Thủy đang tiếp kiến Ngọc Đỉnh.

Trong Thuận Thiên đại điện, giống như đang ở trong một vùng tinh không!

Nguyên Thủy và Ngọc Đỉnh đang ngồi đối diện nhau!

Sau một hồi im lặng, Nguyên Thủy mở lời: "Ngọc Đỉnh, lần này vi sư triệu ngươi về, có một gánh nặng vô cùng quan trọng muốn ngươi gánh vác, ngươi có thể đảm đương không?" Ngọc Đỉnh nghe xong, trong lòng lập tức hiểu được ý của Nguyên Thủy sư tôn, thế là lòng đầy kích động đáp: "Đệ tử nguyện ý!" Nguyên Thủy nghe xong vui mừng gật đầu, có chút hưng phấn: "Không tệ, tốt!

Hiện tại Địa Hoàng Liệt Sơn đang ở thời kỳ cuối, Nhân Hoàng kế nhiệm đang trong quá trình thai nghén.

Nhiệm vụ vi sư giao cho ngươi, là phải tìm được Nhân Hoàng kế nhiệm, đồng thời cố gắng hết sức thu hắn làm đồ đệ." Ngọc Đỉnh nghe xong, suy nghĩ một chút liền đáp ứng!

Nguyên Thủy thấy vậy càng thêm hài lòng, sau đó lại cùng hắn trò chuyện một hồi, mới để hắn rời đi.

Ngọc Đỉnh sau khi rời khỏi chỗ Nguyên Thủy, liền đi thẳng trở về Hồng Hoang!

Sau đó căn cứ vào gợi ý của Nguyên Thủy sư tôn, đến gần lưu vực Cơ Thủy.

Bởi vì sư tôn gợi ý, nơi Nhân Hoàng Hiên Viên giáng sinh là ở gần Cơ Thủy.

Thế là Ngọc Đỉnh quyết định ở lại Cơ Thủy chờ đợi, cho đến khi phát hiện ra Nhân Hoàng Hiên Viên mới thôi.

Lưu vực Cơ Thủy gần đó, có một bộ lạc cỡ trung tên là Hữu Hùng!

Thủ lĩnh của bộ lạc Hữu Hùng tên là Thiếu Điển thị!

Là một cường giả Đại La Kim Tiên cảnh giới.

Sau khi trở thành thủ lĩnh bộ lạc không lâu, Thiếu Điển thị nghe tin

Kiều thị có hai vị nữ thần, liền đích thân đến cửa cầu thân, cuối cùng cưới được hai vị nữ thần!

Cho đến nay, đã gần vạn năm trôi qua!

Một hôm, Phụ Bảo đột nhiên trong lòng có cảm ứng, không khỏi ngẩng đầu nhìn lên bầu trời trong sáng!

Lập tức, trên bầu trời, bầu trời đêm vốn tinh quang ảm đạm, lập tức vạn sao cùng xuất hiện!

Trong nháy mắt trở nên tinh quang rực rỡ.

Phụ Bảo thấy vậy lập tức lộ ra một nụ cười vui vẻ, sau đó Phụ Bảo liền dựa vào tu vi cường đại của mình, có thể thấy trong tinh không trên trời, có một đạo tia chớp đang không ngừng lượn quanh chòm sao Bắc Đẩu.

Phụ Bảo thấy vậy lập tức cảm thấy có chút kỳ diệu, và tò mò!

Chương 537

Đang định quan sát kỹ, thì chòm sao Bắc Đẩu không ngừng bị tia chớp bao quanh, đột nhiên rơi xuống!

Phụ Bảo thấy vậy lập tức kinh hãi, ngày thứ hai!

Phụ Bảo đột nhiên cảm thấy mình có thai.

Thiếu Điển thị biết chuyện, trước tiên than một tiếng, sau đó chìm vào suy tư!

Hồi lâu sau, Thiếu Điển thị ủng hộ Phụ Bảo sinh đứa bé ra.

Thời gian trôi nhanh như chớp, thoáng chốc đã hai năm sau!

Phụ Bảo mang thai hai năm đột nhiên có cảm ứng, cảm thấy sắp sinh!

Thiếu Điển thị biết chuyện, trong lòng lập tức vô cùng lo lắng, vội vàng sắp xếp!

Không lâu sau, Phụ Bảo bắt đầu sinh.

Khi nàng sinh, trên bầu trời, sinh linh bình thường không thể nhìn thấy một cảnh tượng!

Đang có những thay đổi kinh thiên động địa.

Khí vận kim long của Nhân tộc, đang lượn quanh trên không trung bộ lạc Hữu Hùng, vẫn luôn bảo vệ sự an ninh của Hữu Hùng thị.

Khi Phụ Bảo sắp sinh, khí vận kim long lập tức có cảm ứng!

Lập tức hiện ra, không ngừng lượn lờ bay múa trên không trung bộ lạc Hữu Hùng.

Đồng thời, một đạo ánh trăng vô cùng thánh khiết từ trên trời

giáng xuống!

Mấy hư ảnh tiên nữ, từ từ đi xuống từ ánh trăng thánh khiết, dâng lên vũ điệu chúc mừng!

Dị tượng của bộ lạc Hữu Hùng, lập tức thu hút sự chú ý của Ngọc Đỉnh đang chờ đợi ở lưu vực sông Cơ Thủy.

"Trời giáng dị tượng, tất có vật thần dị xuất thế!

Lại ở lưu vực sông Cơ Thủy, lại là thời kỳ quan trọng Nhân Hoàng giáng sinh." Sau khi tự lẩm bẩm mấy câu, Ngọc Đỉnh lập tức có thể phán đoán, thiên địa dị tượng chắc chắn có liên quan đến Nhân Hoàng của Nhân tộc.

Sau đó Ngọc Đỉnh liền lao thẳng đến nơi truyền ra dị tượng, sau một hồi bay lượn xuyên qua mấy trăm bộ lạc, cuối cùng cũng đến bộ lạc Hữu Hùng.

Ngọc Đỉnh vừa đến Hữu Hùng thị, liền có thể nghe được một tiếng khóc lớn của trẻ sơ sinh!

Đồng thời cũng có thể nghe thấy rất nhiều tiếng chúc mừng.

Hiên Viên giáng thế, vốn nên trời đất chúc mừng!

Nhưng vì cuộc tranh đoạt Nhân Hoàng liên quan đến Thiên đạo và Nguyên Thủy.

Dị tượng vốn nên xuất hiện, trực tiếp bị Thiên đạo trấn áp không thể hiển lộ ra ngoài.

Nhưng Hiên Viên giáng lâm, những ảnh hưởng gây ra quả thực đã bắt đầu lộ ra!

Khí vận Nhân tộc chia làm ba, các bộ lạc lớn nổi lên.

Một đại thế hỗn loạn sắp triển khai, một thời đại thuộc về Hiên Viên sắp đến!

Nhưng đó đều là chuyện của tương lai, hiện tại Hiên Viên mới vừa giáng sinh!

Sau một tiếng khóc lớn, được mấy vị phu nhân cẩn thận ôm trong lòng, Hiên Viên đang một mặt tò mò đánh giá xung quanh.

Thiếu Điển thị sau khi Hiên Viên giáng sinh, lập tức vui mừng nhìn Hiên Viên vừa giáng sinh, lộ ra nụ cười vui vẻ.

Đồng thời, tin tức con trai của thủ lĩnh trong toàn bộ bộ lạc Hữu Hùng, cũng trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ bộ lạc!

Bộ lạc lập tức tiếng ca tiếng cười không ngớt, lần lượt chúc mừng con trai của thủ lĩnh ra đời.

Vào lúc này, Ngọc Đỉnh cũng thích hợp xuất hiện ở cổng lớn của bộ lạc Hữu Hùng!

Sau khi nghe tiếng khóc kia, cùng với cảnh tượng chúng tộc nhân trong bộ lạc lần lượt chúc mừng!

Ngọc Đỉnh liền lập tức hiểu ra, Nhân Hoàng đã ra đời.

Thế là Ngọc Đỉnh cũng không khách khí, trực tiếp thi triển đại pháp thuật!

Trong nháy mắt liền xuất hiện bên ngoài căn phòng nơi Hiên Viên ra đời, đột nhiên xuất hiện giữa đám tộc nhân đang chờ đợi.

Ngọc Đỉnh đột nhiên xuất hiện, lập tức khiến tất cả mọi người có mặt tại hiện trường kinh hãi!

Sau đó lần lượt cảnh giác nhìn về phía Ngọc Đỉnh, có một số tộc nhân thậm chí trực tiếp bắt đầu vận dụng pháp thuật, lạnh lùng nhìn về phía Ngọc Đỉnh.

Ngọc Đỉnh thấy cảnh này, thần sắc thong dong!

Sau khi hướng về chúng tộc nhân chắp tay một cái, từ từ nói:

“Bần đạo là đệ tử dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn, Bàn Cổ Tam Thanh!

Bần đạo tên là Ngọc Đỉnh.

Hôm nay phụng chiếu lệnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn, đến đây thu con trai của thủ lĩnh làm đệ tử!” Chúng tộc nhân của bộ lạc nghe xong, lập tức càng thêm chấn kinh!

Mặt đầy kinh hãi nhìn Ngọc Đỉnh một cái, liền lập tức cẩn thận bàn luận.

Thiếu Điển ở trong phòng nghe được lời của Ngọc Đỉnh, trước tiên ngẩn ra sau đó vui mừng khôn xiết!

Vội vàng giao Hiên Viên trong tay cho phu nhân bên cạnh, vội vã ra ngoài cung nghênh Ngọc Đỉnh chân nhân!

Thiếu Điển vừa ra đến cửa, liền thấy giữa đám tộc nhân bộ lạc bên ngoài có một thiếu niên mặc âm dương đạo bào, khí vũ hiên ngang!

Thiếu Điển khi nhìn chằm chằm thiếu niên, lập tức cảm nhận được khí thế bàng bạc ẩn chứa trong thiếu niên đó!

Cùng với tu vi cường đại, thế là vội vàng nói: “Gặp qua cao đồ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thiếu Điển có thất lễ đón từ xa, mong ngài lượng thứ!” Ngọc Đỉnh nghe xong gật đầu, khẽ nói: “Thủ lĩnh Hữu Hùng, không cần đa lễ!” Sau đó Thiếu Điển mời Ngọc Đỉnh vào phòng, Ngọc Đỉnh cũng không hề khách khí, thần sắc bình thường đi vào trong phòng.

Ngọc Đỉnh vừa bước vào phòng, liền một cái nhìn thấy Hiên Viên vừa mới sinh ra.

Lúc này Hiên Viên đang ở trong vòng tay của một phu nhân, mở to hai mắt tò mò nhìn xung quanh.

Khi nghe hoặc nhìn thấy Ngọc Đỉnh đi vào, liền lập tức nhìn về phía Ngọc Đỉnh.

Nhìn thấy Ngọc Đỉnh, cậu bé lại lộ ra một nụ cười vui vẻ!

Sau đó múa tay múa chân, tỏ vẻ hưng phấn.

Ngọc Đỉnh thấy vậy cũng cười, trong lòng thầm nghĩ không hổ là Nhân Hoàng tương lai, mới vừa sinh ra đã có khí tượng như vậy.

Thiếu Điển ở một bên thấy Ngọc Đỉnh vô cùng cao hứng, thế là đột nhiên nghĩ ra gì đó, cười nói: "Ngọc Đỉnh chân nhân, xem ra ngài và con trai tôi có duyên nhỉ!

Chương 538

Hay là ngài đặt cho con trai tôi một cái tên đi?" Ngọc Đỉnh nghe xong trong lòng thầm nghĩ: Chưa có tên sao?

Nếu đã như vậy thì do ta tuyên bố đi: "Chưa có tên sao?

Vậy bần đạo cung kính không bằng tuân mệnh, hay là lệnh lang tên là Hiên Viên!

Thế nào?" Thiếu Điển nghe xong trước tiên cúi đầu tự lẩm bẩm mấy câu, sau đó cao hứng reo lên: "Hiên Viên?

Hiên Viên!

Tốt, tốt!

Vậy đa tạ chân nhân ban tên." Tên Hiên Viên, từ đó được định!

Đồng thời, Hiên Viên đang trong trạng thái trẻ sơ sinh đột nhiên bùng phát ra một cỗ khí thế vô cùng bàng bạc!

Cỗ khí thế kia thoáng qua, nếu không đặc biệt chú ý!

E rằng cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong cảnh giới cũng không thể cảm nhận được chút nào.

Ngọc Đỉnh sau khi vào phòng, vẫn luôn chú ý động tĩnh của Hiên Viên!

Vì vậy một tia dao động kinh khủng kia, không ngoài dự đoán liền bị Ngọc Đỉnh cảm nhận được.

"Quả nhiên không hổ là Nhân Hoàng, mới vừa giáng sinh!

Đã có khí thế như vậy, xem ra tương lai cũng là một nhân vật cường thế!" Vì vậy Ngọc Đỉnh sau khi cảm nhận, không khỏi cảm thán một tiếng!

Kể từ khi Phụ Bảo sinh con, Hiên Viên giáng sinh và Ngọc Đỉnh đặt tên đã trôi qua ba ngày, trong ba ngày này toàn bộ bộ lạc Hữu Hùng chìm trong một bầu không khí vui vẻ.

Các cuộc tụ họp kéo dài ba ngày, để chúc mừng con trai của thủ lĩnh ra đời!

Ba ngày sau, sự hưng phấn trong bộ lạc dần dần lắng xuống!

Các tộc nhân cũng dần dần khôi phục cuộc sống bình thường.

Trong đại điện của bộ lạc, Ngọc Đỉnh lại cùng Thiếu Điển triển khai một cuộc trò chuyện!

Hai người ngồi xuống, Ngọc Đỉnh đi đầu nói: "Mục đích lần này tìm thủ lĩnh, tin rằng thủ lĩnh cũng đã có dự liệu!

Vì vậy hiện tại, xin thủ lĩnh cho một câu trả lời cụ thể." Ngọc Đỉnh thu đồ đệ, tuy do Nguyên Thủy Thiên Tôn đích thân hạ lệnh!

Nhưng thế sự vô thường, vạn vật thế gian biến ảo khôn lường.

Chỉ cần chưa làm, mọi thứ đều có khả năng hối hận hoặc thay đổi!

Vì vậy để phòng ngừa vạn nhất, sau khi chúc mừng, Ngọc Đỉnh liền không thể chờ đợi được nữa đến hỏi!

Thiếu Điển nghe xong gật đầu, sau đó không chút suy nghĩ đáp: "Mục đích của Ngọc Đỉnh chân nhân, tôi đương nhiên hiểu rõ!

Đồng thời tôi cũng vô cùng tán thành, dù sao Hiên Viên có thể bái Ngọc Đỉnh chân nhân làm thầy, có thể trở thành đệ tử Tam Tiên Đảo, là phúc phận của nó, là một chuyện may mắn!

Thân là phụ thân, tôi làm sao có thể ngăn cản chuyện này!

Chỉ là, Hiên Viên mới vừa giáng sinh, chúng tôi có chút không nỡ, hay là để mấy năm nữa rồi hãy theo chân nhân đi tu đạo được không?"

Thiếu Điển tán thành việc Ngọc Đỉnh chân nhân thu đồ đệ, đồng thời cuối cùng có chút khẩn cầu nói!

Ngọc Đỉnh sau khi nghe mục tiêu của mình hoàn thành, cũng thở phào nhẹ nhõm!

Sau đó trực tiếp cười: "Muốn mấy năm nữa mới tu đạo sao?

Điều này đương nhiên không vấn đề gì!

Nhưng trước đó, phải bái sư trước thì tốt hơn." Thiếu Điển nghe xong cao hứng, vội vàng đáp ứng!

Sau đó bảy ngày, một nghi thức bái sư long trọng được tổ chức!

Dù sao thân phận hai bên bái sư đều tôn quý, nếu có điều kiện thì nên tổ chức lớn.

Thiếu Điển để tổ chức một buổi lễ bái sư thịnh đại, đã mời thủ lĩnh và trưởng lão của mấy chục bộ lạc xung quanh đến tham gia chứng kiến.

Sau đó dưới sự chứng kiến của chúng thủ lĩnh bộ lạc, Hiên Viên mới sinh ra được bảy ngày đã bái Ngọc Đỉnh làm thầy.

Tất cả thủ lĩnh và trưởng lão tham gia, đều lộ ra ánh mắt ghen tị!

Dù sao Tam Tiên Đảo là một cái đùi lớn, nếu ôm chặt, thì có thể đi ngang trong Hồng Hoang rồi.

Trong nháy mắt, mười sáu năm đã trôi qua!

Ở Hồng Hoang, mười sáu năm đối với tuyệt đại bộ phận sinh linh, chỉ là một cái chớp mắt.

Đối với đại bộ phận sinh linh, mười sáu năm có thể còn không dài bằng một lần ngủ!

Nhưng đối với Hiên Viên, lại là từ một đứa trẻ sơ sinh trưởng

thành và chuyển biến thành một người trưởng thành.

Mười sáu năm trôi qua, đứa trẻ sơ sinh năm nào đã trưởng thành thành một thiếu niên tuấn tú!

Không lâu nữa, sẽ là sinh nhật mười sáu tuổi của cậu, đồng thời cũng là ngày trưởng thành.

Hiên Viên thân là con trai của thủ lĩnh bộ lạc Hữu Hùng, từ nhỏ đã được vô số sủng ái!

Cộng thêm sự nuông chiều của Thiếu Điển và Phụ Bảo.

Hiên Viên liền hình thành một tính cách tự đại tự cao, coi trời bằng vung!

Trong một khu rừng bên ngoài bộ lạc Hữu Hùng, Ngọc Đỉnh tu luyện mười sáu năm ở đây đã tỉnh lại từ trong tu luyện.

Nhìn hoàn cảnh có chút khác lạ xung quanh, Ngọc Đỉnh tự lẩm bẩm một câu: "Mười sáu năm rồi sao, trôi qua thật nhanh!

Nhưng cũng tốt, đến lúc đưa Hiên Viên về Tam Tiên Đảo." Sau đó theo một trận dao động pháp lực, thân ảnh của Ngọc Đỉnh biến mất trong một hang động!

Trong bộ lạc Hữu Hùng, có một tòa thành trì chiếm diện tích bàng bạc, đó là trung tâm của bộ lạc Hữu Hùng!

Tòa thành trì này được xây dựng phỏng theo đô thành của Nhân tộc là thành Đại Hưng.

Ở trung tâm thành phố, có một cung điện chiếm diện tích rộng lớn!

Tòa cung điện này cũng phỏng theo kiểu dáng của Nhân Hoàng cung trong thành Đại Hưng.

Thiếu Điển đang xử lý sự vụ trong bộ lạc đột nhiên cảm nhận được một chút khác thường xung quanh, thế là vội vàng ngẩng đầu

liền thấy Ngọc Đỉnh đột nhiên xuất hiện trên khoảng đất trống không xa phía trước.

Sau một hồi trò chuyện giữa Thiếu Điển và Ngọc Đỉnh, Hiên Viên đang chơi bên ngoài liền bị triệu hồi.

Hiên Viên nghe chiếu lệnh tuy có chút buồn bực, nhưng vẫn lập tức trở về.

Chương 539

Trở về cung điện, Hiên Viên thấy Ngọc Đỉnh!

Lập tức như nhớ ra gì đó, trở nên có chút trầm mặc.

Ngọc Đỉnh nhìn Hiên Viên vừa trở về, gật đầu!

Mười mấy năm không gặp, khí thế của Hiên Viên không những không suy yếu, ngược lại còn không ngừng tăng cường.

"Không tệ, không tệ!

Ngươi là Hiên Viên phải không, quả thực không tệ!" Hiên Viên nghe xong, cũng cười nói: "Ta là Hiên Viên, ngài là Ngọc Đỉnh chân nhân phải không?

Sớm nghe phụ thân kể, hiện tại gặp mặt quả nhiên danh bất hư truyền!

Có tư cách trở thành sư tôn của ta." Sau lễ thành niên, Hiên Viên liền cùng Ngọc Đỉnh đến Tam Tiên Đảo tu luyện đạo pháp, Thiếu Điển và những người khác tuy không nỡ, nhưng cũng hiểu có một số chuyện không thể quyết định hoặc can thiệp.

Vì vậy chỉ có thể buông tay, chỉ có như vậy mới có thể tối đa hóa lợi ích!

Chỉ có như vậy mới có lợi nhất cho Hiên Viên.

Bộ lạc Hữu Hùng nằm ở lưu vực Cơ Thủy, lưu vực Cơ Thủy nằm ở phía đông Hồng Hoang!

Là một chi lưu của lưu vực Hoàng Hà.

Lưu vực Hoàng Hà, là con sông lớn nuôi dưỡng Nhân tộc, đồng thời cũng là con sông lớn nổi tiếng trong Hồng Hoang!

Lưu vực Hoàng Hà dài, trải dài qua trung, đông hai bộ của Hồng Hoang!

Phạm vi bao phủ của nó rộng, bao gồm hơn nửa Nhân tộc.

Vô số bộ lạc Nhân tộc dựa vào lưu vực Hoàng Hà sinh tồn phát triển lớn mạnh, ngay cả đô thành của Nhân tộc là thành Đại Hưng cũng được xây dựng gần lưu vực Hoàng Hà.

Hiên Viên lần đầu đi xa như vậy, nên nhìn hoàn cảnh mới mẻ xung quanh rất vui vẻ.

Bất luận là yêu thú bàng bạc vô cùng, hay thần điểu dang cánh bay lượn!

Đều khiến Hiên Viên kinh ngạc.

Đồng thời các bộ lạc ven đường đến Tam Tiên Đảo, cũng khiến Hiên Viên mở rộng tầm mắt với thế giới hoa lệ bên ngoài bộ lạc, mở rộng tầm mắt với các bộ lạc nhiều như sao trời bên ngoài bộ lạc của mình.

Vì vậy, trên đường đến Tam Tiên Đảo!

Hiên Viên ham chơi, trực tiếp rời khỏi đội ngũ cùng Ngọc Đỉnh, một mình chạy đi chơi các loại kỳ quan dị cảnh.

Ngọc Đỉnh thấy vậy không nói gì, nhưng sắc mặt có chút khó coi!

Trên đường đi, Hiên Viên vừa đi vừa chơi, vừa chơi vừa đi!

Vì vậy hành trình vốn cần một hai tháng, bị kéo dài hơn một năm.

Thậm chí nếu không phải cuối cùng Ngọc Đỉnh nổi giận, trực tiếp động dụng đại pháp lực, giam Hiên Viên lại!

Không cho cậu đi chơi bên ngoài, nếu không thời gian cần thiết còn dài hơn.

Hiên Viên bị đối xử như vậy, tự nhiên trong lòng có giận!

Cộng thêm từ nhỏ chưa từng chịu khổ như vậy, nên trong nội tâm cùng Ngọc Đỉnh đã có một vết nứt không thể dung hợp.

Ngọc Đỉnh tuy cũng có thể nhìn ra một hai, nhưng không biết vì lý do gì!

Lại không can thiệp nhiều, mặc cho nội tâm của Hiên Viên hoang dã trưởng thành như vậy.

Sau một năm dài du hành, Hiên Viên bị hạn chế hành động cùng Ngọc Đỉnh đã vượt qua vô số núi cao hiểm trở, vô số sông lớn.

Đến bờ biển Đông Hải!

Hiên Viên nhìn Đông Hải bàng bạc vô cùng, vô cùng chấn động, bị sốc đến không nói nên lời.

Hiên Viên chưa bao giờ nghĩ, trên thế giới lại có một đại dương bàng bạc, khí thế hùng vĩ đến vậy.

Trong một lúc, Hiên Viên có chút mê muội!

May mà trên người có khí vận Nhân tộc che chở, chỉ mê muội chưa đầy mấy giây, liền tỉnh lại, sau đó một mặt sợ hãi nhìn về phía Đông Hải.

Khi Hiên Viên một mặt sợ hãi, Ngọc Đỉnh đột nhiên mở lời: "Đông Hải rộng lớn, không thể đếm xuể!

Đông Hải mênh mông, không thể đo lường!

Đông Hải sâu thẳm, không thể lường được!" Hiên Viên nghe xong có chút suy tư gật đầu, sau đó khi nhìn lại biển lớn mênh mông, khí tức vô cùng áp lực trong lòng đã biến mất, chỉ còn lại một cảm giác không thoải mái.

Sau đó Ngọc Đỉnh mang theo Hiên Viên trực tiếp đi trên biển, toàn

tốc tới Tam Tiên Đảo.

Hai ngày sau, họ dừng lại trên không trung một vùng biển sấm chớp cuồng bạo không thôi.

Hiên Viên thấy dừng lại, trong lòng cũng đoán ra, sau đó có chút ngạc nhiên hỏi: "Đây là Tam Tiên Đảo?

Sao lại kinh khủng vậy!" Ngọc Đỉnh nghe Hiên Viên hỏi, trực tiếp mở miệng giải đáp: "Không phải Tam Tiên Đảo, đương nhiên cũng có thể coi là một phần của Tam Tiên Đảo!" Sau đó Ngọc Đỉnh trực tiếp thi triển bí thuật, cánh cổng thông đến Tam Tiên Đảo lập tức mở ra!

Khi sấm chớp, năng lượng cực kỳ kinh khủng không ngừng phóng thích, một cánh cổng ánh sáng thông thiên đột nhiên giáng lâm trước mặt hai người, Hiên Viên thấy vậy lập tức kinh hãi không thôi.

Ngọc Đỉnh thì trực tiếp đi vào, Hiên Viên thấy vậy cũng đi theo vào.

Đến đây, Tam Hoàng của Nhân tộc đều đã gia nhập môn hạ của Nguyên Thủy.

Đương nhiên Địa Hoàng và Nhân Hoàng chưa quy vị, vẫn tồn tại một số biến số!

Nhưng Nguyên Thủy tin rằng chỉ cần có y trấn áp, chắc chắn sẽ không có bất kỳ tình huống đột phát nào xảy ra.

Cảnh tượng bên trong Tam Tiên Đảo đã qua vô số năm không có thay đổi gì lớn, ngoài vô số tiên thiên linh căn và linh vật, còn tồn tại vô số thần thú quý hiếm và thú lành.

Những vật tiên thiên tồn tại trong Tam Tiên Đảo, chiếm hơn một nửa Hồng Hoang!

Đều nhờ Nguyên Thủy đích thân ra tay, nếu không Tam Tiên Đảo

sẽ không có nội tình như vậy.

Hiên Viên sau khi vào Tam Tiên Đảo, không tránh khỏi có cùng trải nghiệm và chấn động như các sư huynh của mình.

Sự hùng vĩ trong Tam Tiên Đảo thực sự khiến Hiên Viên mở rộng tầm mắt, bất luận là những vật tiên thiên quý giá vô cùng, hay những thần thú và thú lành vô cùng xinh đẹp.

Tất cả đều khiến Hiên Viên mở rộng tầm mắt, say mê!

Nhưng dựa vào khí vận Nhân tộc bàng bạc ẩn chứa trong cơ thể, Hiên Viên luôn có thể tỉnh ngộ ngay lúc sắp hoàn toàn chìm đắm, thành công tỉnh lại.

Ngọc Đỉnh và Hiên Viên sau khi tiến vào Tam Tiên Đảo, liền trực tiếp đến Thuận Thiên đại điện, vì Nguyên Thủy đang chờ.

Chương 540

Trong Thuận Thiên đại điện, thần bí vô cùng!

Một Thuận Thiên điện nhỏ bé bao hàm vô số biến đổi thời không, cùng với tạo hóa sinh sinh bất tức.

Khi Ngọc Đỉnh và Hiên Viên tiến vào Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy liền lập tức có được tin tức, vì vậy khi Ngọc Đỉnh và Hiên Viên chưa đến Thuận Thiên đại điện, bên tai đã truyền đến giọng nói của Nguyên Thủy: "Ngọc Đỉnh, đã về rồi, vậy thì đưa Hiên Viên đến Thuận Thiên đại điện một chuyến." Ngọc Đỉnh nghe xong vội vàng gật đầu, sau đó tăng nhanh bước chân!

Chẳng mấy chốc đã đến bên ngoài Thuận Thiên đại điện ở trung tâm Tam Tiên Đảo.

Khi hai người vừa đến Thuận Thiên đại điện, cánh cửa lớn vốn đóng chặt của Thuận Thiên điện đột nhiên mở ra.

Ngọc Đỉnh và Hiên Viên thấy vậy, liền đi vào!

Sau khi đi vào, cánh cửa lớn của Thuận Thiên điện lại đóng lại.

Thuận Thiên đại điện, là đạo trường của Nguyên Thủy!

Nơi Nguyên Thủy tu đạo, chắc chắn vô cùng bất phàm.

Do trường kỳ nhiễm phải thiên địa pháp tắc do Nguyên Thủy tu luyện tỏa ra, trở nên thần bí vô cùng!

Trở thành một món tiên thiên linh bảo đặc thù.

Tuy không có bất kỳ năng lực công kích nào, thậm chí năng lực phòng ngự cũng yếu!

Nhưng sự lĩnh ngộ của nó đối với đại đạo thiên địa pháp tắc, lại

bàng bạc vô cùng!

Chính là một chí bảo tu luyện, có thể tu luyện trong Thuận Thiên đại điện chắc chắn sẽ làm ít công nhiều.

Ngọc Đỉnh và Hiên Viên đang chậm rãi đi trên một con đường lớn, Hiên Viên đối với mọi thứ ở đây đều vô cùng tò mò!

Đặc biệt là Thuận Thiên đại điện, nơi trong truyền thuyết Nguyên Thủy Thiên Tôn tu đạo.

Ngọc Đỉnh thấy Hiên Viên nhìn đông nhìn tây, sờ đông sờ tây có chút tức giận!

Trực tiếp lạnh giọng nhắc nhở: "Hiên Viên, đồ đạc ở đây đều không được tùy tiện đụng chạm!

Còn nữa, tiến vào tầm mắt của Nguyên Thủy sư tôn, lời nói cử chỉ nhất định phải chú ý, chú ý, rồi lại chú ý!

Không được có bất kỳ sai sót nào, nếu không ta cũng cứu không được ngươi!" Hiên Viên nghe xong, không mấy để tâm!

Theo cậu, lấy mình làm trung tâm mới là lựa chọn chính xác.

Còn lại đều là đồ bỏ đi, căn bản không có tác dụng gì!

Ngọc Đỉnh thấy vậy cũng không mở miệng phê bình nữa, thần sắc bình thản đi thẳng về phía trước, cho đến khi ra khỏi hành lang.

Một thế giới trống trải, một thế giới nằm trên một bình đài khổng lồ.

Hiên Viên nhìn cảnh tượng trước mắt, ngây người!

Không ngờ một cung điện nhỏ bé, lại có thể chứa đựng một thế giới bàng bạc như vậy.

Ngọc Đỉnh dường như đoán được suy nghĩ của Hiên Viên, mở

miệng nói: “Uy danh của Nguyên Thủy Thiên Tôn, không phải chúng ta có thể suy đoán!

Chỉ cần hoàn thành những việc tương ứng là được rồi.” Lúc này, toàn bộ thế giới đột nhiên chuyển động!

Vô số tinh thần đột nhiên bắt đầu vận chuyển, từng thiên hà bàng bạc vô cùng xuất hiện trong mắt Ngọc Đỉnh và Hiên Viên.

Hiên Viên đối với điều này tỏ ra bình tĩnh, đã trải qua nhiều kinh nghiệm về cường giả, thêm một lần nữa cũng không đáng lo ngại.

Đúng lúc Hiên Viên chấn động không thôi, Ngọc Đỉnh một mặt bình thản, sức mạnh thời không vô tận đột nhiên hội tụ, trên tinh không bàng bạc vô cùng kia, một đạo quang mang đột nhiên xuất hiện.

Đồng thời một cỗ uy áp vô cùng bàng bạc, trong nháy mắt bao trùm Thuận Thiên đại điện!

Ngọc Đỉnh và Hiên Viên cảm ứng xong, thần sắc lập tức trở nên cung kính, sau đó lập tức nghênh đón sư tôn của Ngọc Đỉnh, sư tổ của Hiên Viên.

Sau khi cung kính hành lễ, thân ảnh của Nguyên Thủy xuất hiện trước mặt họ!

Sau khi ra khỏi Thuận Thiên đại điện, Hiên Viên thần tình đắc ý!

Trong Thuận Thiên đại điện, Hiên Viên được Nguyên Thủy nhắc đến một câu, Hiên Viên lập tức cảm thấy lòng như hoa nở, kích động không thôi.

Sau khi rời đi, tâm tình vốn bị kìm nén cuối cùng không kìm nén được nữa!

Kích động la hét lung tung.

Ngọc Đỉnh bên cạnh Hiên Viên, nhìn cảnh này có chút quen thuộc!

Đồng thời lại có chút hồi tưởng.

Năm xưa, sau khi được Nguyên Thủy coi trọng như vậy, nào có khác gì?

Chỉ là theo thời gian trôi đi, tu vi của hắn trở nên cường đại, tiếp xúc với Nguyên Thủy nhiều hơn, ngoài sự tôn kính đối với Nguyên Thủy không thay đổi, những thứ khác đều có chút thả lỏng.

Ba ngày sau, trong cung điện của Ngọc Đỉnh!

Hiên Viên chính thức bắt đầu học đạo pháp.

Ban đầu, phải học các loại công pháp cơ sở, và một số đạo kinh trông như vô dụng.

Hiên Viên ngộ tính tốt, năng lực xuất chúng!

Ba tháng liền có thể nắm vững tâm pháp cơ sở, vì vậy sau khi tâm pháp cơ sở viên mãn, Ngọc Đỉnh bắt đầu dạy Hiên Viên tu luyện đại đạo.

Hiên Viên vì trước khi tu luyện, đã có tích lũy!

Vì vậy vừa bước lên con đường tu luyện, thực lực cảnh giới từng bước nhảy vọt!

Ngọc Đỉnh thấy vậy, không nói gì!

Tiếp tục giảng giải thiên địa đại đạo, còn Hiên Viên có nghe hay không, đó là chuyện của cậu.

Trong nháy mắt, mười năm đã trôi qua!

Hiên Viên ở Tam Tiên Đảo đúng mười năm, trong mười năm này Hiên Viên biến hóa không nhiều, vẫn một dáng vẻ thiếu niên tuấn tú.

Nhưng tuy ngoại hình không thay đổi, nhưng biến hóa bên trong lại là kinh thiên động địa!

Hiên Viên từ một người thường, đã hóa thành một tu sĩ Kim Tiên cảnh giới.

Đồng thời khi tu luyện, cũng không quên học những thứ khác!

Bất luận là kế mưu hay gì khác, Hiên Viên đều nắm trong tay.

Chương 541

Hôm nay, Hiên Viên tiếp tục tu luyện trong căn nhà nhỏ của mình!

Vì đã bái sư Ngọc Đỉnh, cũng là một thành viên của Tam Tiên Đảo.

Vì vậy trong quần thể kiến trúc của Tam Tiên Đảo, cũng có một phần của Hiên Viên!

Khi Hiên Viên đang tĩnh tâm tu luyện, một giọng nói bình tĩnh mà thản nhiên truyền khắp toàn bộ Tam Tiên Đảo, thậm chí cả toàn bộ Hồng Hoang: "Bản tọa sẽ giảng đại đạo tại Thuận Thiên đại điện sau một tháng nữa, đến lúc đó sinh linh trong Tam Tiên Đảo đều có thể lắng nghe." Chúng sinh linh trong Tam Tiên Đảo lập tức hoan hô không ngớt, kích động vạn phần!

Ngay cả Ngọc Đỉnh, nội tâm cũng đập thình thịch.

Dù sao đây là một vị Thánh Nhân đỉnh phong cảnh giới giảng đạo, chỉ cần có thể lĩnh ngộ được một chút da lông, liền có thể thụ dụng cả đời.

Ở bên ngoài, Hoàng Long và những người khác sau khi nghe giọng nói của Nguyên Thủy, liền lập tức chuẩn bị quay về!

Một tháng sau, Tam Tiên Đảo náo nhiệt phi thường!

Vô số sinh linh đổ về hướng Thuận Thiên đại điện.

Những sinh linh này muốn chiếm được một vị trí tốt ở phía trước trước khi buổi giảng đạo bắt đầu.

Dù sao ngoài đệ tử của Nguyên Thủy, những sinh linh khác căn bản không thể tiến vào Thuận Thiên đại điện.

Bên trong Thuận Thiên Đại Điện trên Tam Tiên Đảo, Thái Ất, Hoàng Long cùng mười một vị đệ tử khác đã sớm có mặt.

Nguyên Thủy giảng đạo là một đại sự không thể bỏ lỡ đối với các đệ tử của y.

Trong đại điện, ngoài các đệ tử của Nguyên Thủy đang ngồi ngay ngắn ở vị trí của mình, còn có một thân ảnh trẻ tuổi đang khoanh chân ngồi sau lưng Ngọc Đỉnh chân nhân.

Thân ảnh trẻ tuổi đó chính là Hiên Viên, với thân phận là đệ tử đời thứ ba, hắn có tư cách lắng nghe Nguyên Thủy giảng đạo trong Thuận Thiên Đại Điện.

Lần đầu tiên sắp được nghe Nguyên Thủy giảng đạo, Hiên Viên vô cùng hưng phấn, trong lòng kích động khôn nguôi!

Kể từ khi trở thành đệ tử đời thứ ba, sự hiểu biết của hắn về Tam Tiên Đảo đã có một mức độ sâu sắc nhất định.

Hắn đã hiểu rõ Nguyên Thủy rốt cuộc mạnh mẽ đến nhường nào, hiểu rõ hòn đảo Tam Tiên ít được ngoại giới biết đến này ẩn chứa sức mạnh to lớn ra sao.

Vì vậy, đối với người sáng tạo ra Tam Tiên Đảo, sư tổ Nguyên Thủy Thiên Tôn của mình, Hiên Viên vô cùng sùng bái và tôn kính.

Đồng thời, trong nội tâm Hiên Viên, ước mơ trở thành một nhân vật giống như Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nảy mầm.....

Sáng sớm lúc chín giờ, Tam Tiên Đảo không còn vẻ huyên náo thường ngày, chìm vào một khoảng lặng!

Vô số sinh linh tiên thiên, bất kể đã hóa hình hay chưa, tất cả đều đang yên lặng chờ đợi Nguyên Thủy giáng lâm.

Trong Thuận Thiên Đại Điện, Thái Ất đang ngồi ở vị trí đầu tiên

đột nhiên như cảm ứng được điều gì, vội vàng cung kính hành lễ về phía trước: "Đệ tử Thái Ất, cung nghênh sư tôn!" Hoàng Long và những người khác ở phía sau Thái Ất nghe vậy liền lập tức hiểu ra!

Sau đó, họ vội vàng cung kính hành lễ, đồng thanh nói: "Đệ tử, cung nghênh sư tôn thánh giá!" Hiên Viên cũng giống như sư phụ và các vị sư thúc, sư bá của mình, cung kính hành lễ, sau đó có chút tò mò nhìn về phía trước!

Ngay khi tất cả đệ tử hành lễ xong, Thuận Thiên Điện và cả Tam Tiên Đảo đột nhiên bị bao trùm bởi một luồng khí thế uy nghiêm vô cùng, không thể kháng cự.

Vô số sinh linh tiên thiên trên Tam Tiên Đảo cảm ứng được, lập tức cung kính hành lễ và đồng thanh hô lớn: "Đệ tử cung nghênh Nguyên Thủy Thiên Tôn thánh giá giáng lâm!" Giữa những tiếng hô cung kính của vô số sinh linh tiên thiên, một luồng khí thế vô cùng khủng bố lập tức bao trùm Tam Tiên Đảo, sau đó lại biến mất trong nháy mắt!

Vô số sinh linh tiên thiên hiểu rằng, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã giáng lâm!

Vì vậy, họ lập tức thu liễm tâm thần, vội vàng khôi phục bình tĩnh rồi yên lặng nhìn về phía Thuận Thiên Đại Điện, chuẩn bị lắng nghe Nguyên Thủy giảng đạo.

Trong Thuận Thiên Đại Điện, kể từ khi luồng khí thế vô thượng đó giáng lâm, dị tượng bốn phía!

Các loại tiên cầm thần thú, linh thú vô cùng quý giá bay lượn lượn vòng hoặc cất tiếng hót vang.

Vô số tiên âm khiến người ta say đắm vô cùng cùng với huyền quang lan tỏa khắp Thuận Thiên Điện, bối cảnh tinh thần bên trong

đại điện cũng bắt đầu chuyển động chậm rãi.

Rất nhanh, quỹ đạo vận hành của các tinh thần trong Thuận Thiên Đại Điện đã giống hệt quỹ đạo vận hành của các tinh thần trên Hồng Hoang.

Đúng lúc này, một luồng dao động thời không khủng bố giáng xuống nơi đây!

Một thân ảnh vĩ ngạn theo luồng dao động thời gian khủng bố đó xuất hiện trong Thuận Thiên Đại Điện.

Nguyên Thủy vừa xuất hiện liền trực tiếp mở lời: "Đạo khả đạo, phi thường đạo; danh khả danh, phi thường danh.

Vô danh, vạn vật chi thủy; hữu danh, vạn vật chi mẫu……" Tức thì, từng trận âm thanh đại đạo truyền khắp Thuận Thiên Điện!

Thái Ất, Hoàng Long và những người khác vội vàng bình ổn tâm tình, nhắm mắt lại, yên lặng lắng nghe và cảm thụ âm thanh đại đạo tràn ngập khắp đại điện.

Không lâu sau khi Nguyên Thủy bắt đầu giảng đạo, âm thanh đại đạo lan ra khắp Tam Tiên Đảo!

Vô số sinh linh tiên thiên nghe thấy liền lập tức như si như say, chìm sâu vào trong đó…… Ba ngàn năm thoáng chốc trôi qua, đối với một người bình thường, ba ngàn năm còn dài hơn cả một đời, là một khoảng thời gian không dám tưởng tượng.

Nhưng đối với một người tu luyện, ba ngàn năm không còn là trở ngại, thậm chí có những người tu luyện mạnh mẽ, ba ngàn năm có thể chỉ là một cái chợp mắt.

Đối với các sinh linh trên đảo, ba ngàn năm là một khoảng thời gian cực kỳ quan trọng, một khoảng thời gian đáng để ghi nhớ suốt đời.

Âm thanh giảng đạo của Nguyên Thủy tràn ngập khắp Tam Tiên Đảo trong suốt ba ngàn năm, vô số sinh linh tiên thiên đắm chìm trong đó.

Dĩ nhiên, người thu hoạch lớn nhất chính là Thái Ất, Hoàng Long và các đệ tử khác của Nguyên Thủy trong Thuận Thiên Đại Điện!

Vốn dĩ tu vi của họ đã từ Chuẩn Thánh cảnh giới trở lên, lại từng nhiều lần nghe Nguyên Thủy giảng đạo, thường xuyên được Nguyên Thủy dạy bảo.

Vì vậy, lĩnh ngộ đối với đại đạo của Nguyên Thủy là sâu sắc nhất, thu hoạch cũng là lớn nhất!

Hiên Viên trong lần giảng đạo này cũng thu hoạch rất lớn, nhờ vào thiên phú độc nhất vô nhị của mình!

Cộng thêm sự trợ giúp của khí vận Nhân tộc và thiên mệnh gia thân.

Hiên Viên đã dựa vào lần giảng đạo này để trực tiếp đột phá từ Kim Tiên cảnh giới lên Đại La Kim Tiên!

Tốc độ tu luyện có thể sánh ngang với Phục Hy, Liệt Sơn.

Ba ngàn năm về cơ bản là thời hạn giảng đạo dài nhất được mặc nhận trong Hồng Hoang, tuy không biết truyền ra từ đâu nhưng quả thực có chút đạo lý!

Bởi vì đại đạo có năm mươi, pháp tắc có ba ngàn!

Ba ngàn đạo pháp tắc là số của đại đạo, cũng là một cực số.

Vì vậy, sau khi giảng đạo được ba ngàn năm, Nguyên Thủy đang không ngừng giảng giải thiên địa đại đạo, vạn vật pháp tắc đột nhiên dừng lại.

Tức thì, các loại thiên địa dị tượng sinh ra do giảng đạo lập tức

bắt đầu biến mất!

Bất luận là hư ảnh các loại thần thú, tiên âm tràn ngập Tam Tiên Đảo hay những đóa kim liên nở rộ khắp nơi, sau khi tiếng giảng đạo kết thúc, tất cả đều tan biến.

Thái Ất, Ngọc Đỉnh và những người khác sau khi Nguyên Thủy dừng lại, cũng dần dần tỉnh lại từ trong cơn mê đắm!

Sau khi thấy các đệ tử tỉnh lại, Nguyên Thủy nhàn nhạt nói: "Ba ngàn năm đã qua, giảng đạo hoàn tất!

Chương 542

Lần này ta đã giảng giải thiên địa đại đạo và cách vận dụng pháp tắc!

Các ngươi phải lĩnh ngộ cho tốt, sẽ có tác dụng lớn cho việc cảm ngộ và lĩnh ngộ pháp tắc sau này." Thái Ất, Ngọc Đỉnh và những người khác gật đầu, tỏ ý đã ghi nhớ lời của Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy thấy vậy cũng gật đầu, sau đó liền đưa mắt nhìn về phía Hiên Viên.

Lúc này, Hiên Viên đang trong trạng thái đốn ngộ, hắn dựa vào việc đột phá Đại La Kim Tiên, đã nắm bắt được một tia quỹ tích vận động của pháp tắc giữa thiên địa.

Vì vậy, hiện tại Hiên Viên đang lợi dụng thiên địa dị tượng sinh ra khi Nguyên Thủy giảng đạo để hỗ trợ lĩnh ngộ pháp tắc.

Nguyên Thủy thấy Hiên Viên đang lĩnh ngộ pháp tắc, hài lòng gật đầu!

Xem ra với tư cách là Nhân Hoàng cuối cùng, tập hợp khí vận của mấy đời Nhân Hoàng trước, quả thực phi thường bất phàm.

Ngay lúc Nguyên Thủy đang có chút hài lòng, đột nhiên như phát giác được điều gì!

Hai mắt y tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt, nhìn chằm chằm vào Hiên Viên rồi khẽ nói: "Hoàng đế pháp tắc?" Nguyên Thủy nói xong, mày lập tức nhíu lại!

Sau đó, trong lòng lập tức điều động sức mạnh cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La đỉnh phong, bắt đầu thôi diễn xem có ai đang can dự vào việc Hiên Viên lĩnh ngộ pháp tắc.

Nhưng cho dù y dựa vào tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới, cũng không thể phát giác được cụ thể là ai!

Nhưng lại có thể cảm nhận được một đạo Hoàng đế pháp tắc đến từ Thiên Đạo.

Sau khi tra xét ngọn nguồn của Thiên Đạo, Nguyên Thủy lập tức bừng tỉnh đại ngộ!

Ngay sau đó có chút tức giận, ngữ khí có phần lạnh lẽo thấp giọng nói: "Thiên Đạo, ngươi đang khiêu khích ta sao!" Sau đó, một luồng khí thế bàng bạc từ trên người Nguyên Thủy tức thì tỏa ra!

Một luồng khí tức bàng bạc vô cùng trực tiếp xuyên qua Thuận Thiên Đại Điện, xuyên qua Tam Tiên Đảo, xuyên qua Hồng Hoang, thẳng đến Tử Tiêu Cung!

Trong Hỗn Độn hư không, bên trong Tử Tiêu Cung!

Hồng Quân đang tham ngộ thiên địa pháp tắc thì đột nhiên cảm giác được một luồng khí tức ngút trời ập đến, vội vàng ứng đối.

"Tiên Đạo Pháp Tắc!" Hồng Quân vừa ra tay đã dùng chiêu số mạnh nhất, thủ đoạn cuối cùng là Tiên Đạo Pháp Tắc!

Bởi vì lão biết, chủ nhân của luồng khí tức này vô cùng khó đối phó, mấy chục triệu năm trước đã có thể đấu ngang tay với lão.

Bây giờ mấy chục triệu năm đã qua, tuy thực lực của lão đã tăng mạnh!

Nhưng đối phương cũng không hề dừng lại, thực lực e rằng còn cao hơn một bậc!

Vì vậy, Hồng Quân không dám có chút sơ suất, trực tiếp thi triển thủ đoạn mạnh nhất, pháp tắc mà lão đã lĩnh ngộ – Tiên Đạo Pháp Tắc.

Quả nhiên, Hồng Quân vừa mới thi triển Tiên Đạo Pháp Tắc!

Luồng khí tức ngút trời kia liền trực tiếp với thế không thể cản phá, ập về phía lão.

Hồng Quân lập tức điều động Tiên Đạo Pháp Tắc, va chạm với nó!

Sau đó, một tiếng động vô cùng trầm đục vang lên trong Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân nghe thấy, lập tức không tự chủ được mà lùi lại mấy bước!

Sau đó phun ra một ngụm tiên huyết màu vàng nhạt, thần sắc có chút suy sụp.

Đồng thời, toàn bộ Tử Tiêu Cung sau tiếng động trầm đục đó liền nổ tung trong nháy mắt, Tử Tiêu Cung vốn kiên cố không thể phá hủy giờ đây lại tỏ ra vô cùng yếu ớt.

Vụ nổ tạo ra vô số mảnh vỡ, những mảnh vỡ này trong vụ nổ kinh hoàng bay về bốn phía Hỗn Độn rồi rơi lả tả!

Hồng Quân bị thương không nhẹ nhìn Tử Tiêu Cung đã hóa thành vô số mảnh vỡ, sắc mặt lập tức trở nên vô cùng khó coi!

Đúng lúc này, giọng nói vô cùng lạnh lùng của Nguyên Thủy cũng truyền đến tai Hồng Quân: "Hồng Quân, đây chỉ là một lời cảnh cáo nho nhỏ!

Dám giở trò dưới mí mắt bản tọa, nếu có lần sau, sẽ không đơn giản như vậy đâu!" Hồng Quân nghe xong, thần sắc lập tức biến đổi nhiều lần, khí tức toàn thân trong nháy mắt trở nên cuồng bạo không thôi!

Từng luồng khí tức mạnh mẽ không ngừng xoay quanh Hồng

Quân.

Ngay cả Hỗn Độn hư không cũng bị luồng khí tức cuồng bạo đó bao vây, hóa thành tro bụi!

Câu nói kia của Nguyên Thủy đã khiến trái tim vốn đã yên tĩnh từ lâu, dần dần trở nên đạm bạc của Hồng Quân lại một lần nữa trở nên kích động!

"Nguyên Thủy!" Sau khi thần sắc lạnh lùng nói một câu, Hồng Quân lại hừ lạnh một tiếng!

Đè nén cơn phẫn nộ trong lòng.

Nhìn lại đống phế tích của Tử Tiêu Cung, ánh mắt Hồng Quân lạnh đi!

Sau đó vung tay một cái, vô tận thiên địa pháp tắc biến ảo không ngừng trong tay lão.

Một tòa Tử Tiêu Cung giống hệt như trước xuất hiện.

"Thiên Đạo, Nguyên Thủy!

Cứ chờ đấy cho ta, mối nhục hôm nay sau này nhất định sẽ báo!" Sau đó, Hồng Quân bước vào trong Tử Tiêu Cung, một lúc sau!

Tử Tiêu Cung biến mất trong Hỗn Độn hư không.

Sau khi Tử Tiêu Cung biến mất, thân ảnh Thiên Đạo xuất hiện trên đống phế tích của Tử Tiêu Cung!

Nhìn về hướng Tử Tiêu Cung biến mất cùng những mảnh vỡ rơi lả tả, y chìm vào suy tư…… Sau khi ra tay phá hủy Tử Tiêu Cung và cảnh cáo Hồng Quân một phen!

Nguyên Thủy lại một lần nữa nhìn về phía Hiên Viên.

Hiên Viên hiện tại cảm ngộ được một tia pháp tắc, đã nằm ngoài

dự tính của Nguyên Thủy!

Đây là một biến số.

Vốn dĩ nên xóa đi, nhưng Hiên Viên đã lĩnh ngộ!

Vậy thì cũng không tiện ra tay xóa bỏ lĩnh ngộ của Hiên Viên nữa.

Vì vậy, sau khi suy nghĩ hồi lâu, Nguyên Thủy khẽ thở dài một tiếng rồi nói: "Thôi vậy, lĩnh ngộ được pháp tắc là một chuyện tốt cũng là một chuyện xấu!

Cứ xem Hiên Viên ứng đối thế nào." Sau đó y liền vung tay, trực tiếp đưa Hiên Viên ra khỏi Thuận Thiên Đại Điện!

Sau khi đưa Hiên Viên ra ngoài, Nguyên Thủy liền nhìn các đệ tử của mình mở lời: "Mau chóng tiêu hóa thu hoạch của lần giảng đạo này, một trận đại chiến không còn xa nữa đâu!" Thái Ất, Ngọc Đỉnh cùng một đám đệ tử nghe xong liền lặng lẽ gật đầu, sau đó trở về cung điện của mình, tranh thủ hấp thu những lĩnh ngộ thu được trong lần giảng đạo này.

Trong nhất thời, Tam Tiên Đảo vẫn duy trì sự yên tĩnh như lúc giảng đạo!

Vô số sinh linh tiên thiên trên đảo tranh thủ hấp thu cảm ngộ, mong đột phá tu vi hiện tại.

Thái Ất, Ngọc Đỉnh và các đệ tử khác của Nguyên Thủy cũng đang tranh thủ lĩnh ngộ những thu hoạch lúc giảng đạo, Thái Ất tranh thủ lợi dụng thu hoạch lần này để lĩnh ngộ Tạo Hóa Pháp Tắc mà mình vừa lĩnh ngộ không lâu!

Chương 543

Những người khác, cũng đang lợi dụng cơ hội giảng đạo lần này, muốn lĩnh ngộ ra pháp tắc của riêng mình!

Tiếc là, pháp tắc không phải dễ dàng lĩnh ngộ như vậy, còn thiếu một chút nữa.

Một trăm năm sau, Tam Tiên Đảo khôi phục lại vẻ huyên náo thường ngày!

Vô số tiên thiên linh thú, thần thú lại một lần nữa hoạt động.

Trong rừng cây, trên núi cao!

Trên bầu trời, dưới nước!

Từng con tiên thiên linh thú ít nhất cũng đạt đến Đại La cảnh giới không ngừng nô đùa khắp nơi.

Đối với tiên thiên linh thú, ngoại trừ lúc Nguyên Thủy giảng đạo thì tu luyện, thời gian còn lại chủ yếu là vui chơi.

Nhưng Thái Ất và những người khác vẫn chưa tỉnh lại, bởi vì đối với họ, để tiêu hóa nội dung giảng đạo của Nguyên Thủy, ít nhất cần mấy ngàn năm, thậm chí là cả vạn năm!

Lại một trăm năm nữa trôi qua, Hiên Viên vốn luôn ở trong trạng thái lĩnh ngộ pháp tắc đã tỉnh lại!

Sau khi tỉnh lại, Hiên Viên khẽ thở dài một tiếng: "Pháp tắc quả nhiên không dễ lĩnh ngộ như vậy, xem ra cần thêm một chút thời gian!" Hiên Viên lĩnh ngộ pháp tắc thất bại, không thể dựa vào cơ hội tốt khi Nguyên Thủy giảng đạo mà lĩnh ngộ ra pháp tắc.

Nhưng Hiên Viên không hề nản lòng, tuy pháp tắc chưa lĩnh ngộ

được!

Nhưng cũng không phải là không có thu hoạch.

Một hạt giống Hoàng Đế Pháp Tắc đã được gieo vào trong cơ thể Hiên Viên, chỉ cần có thời cơ thích hợp, liền có thể nhanh chóng bén rễ nảy mầm, một lần lĩnh ngộ Hoàng Đế Pháp Tắc!

Không lâu sau khi Hiên Viên tỉnh lại, Ngọc Đỉnh vẫn luôn bế quan cũng dần dần tỉnh lại!

Ngọc Đỉnh vừa mới tỉnh có chút kinh ngạc và khó hiểu, bởi vì hiện tại hắn vẫn chưa hoàn toàn hấp thu hết tinh hoa của buổi giảng đạo, không nên tỉnh lại lúc này!

Nhưng không biết tại sao lại tỉnh lại?

Ngọc Đỉnh đang băn khoăn thì giọng nói của Nguyên Thủy truyền đến tai hắn: "Hiên Viên đã tỉnh, trở thành Đại La Kim Tiên!

Có thể xuất sư rồi." Ngọc Đỉnh nghe xong lập tức hiểu ra, sau đó gật gật đầu!

Sau một lúc, Ngọc Đỉnh đột nhiên thần tình phức tạp thở ra một hơi, yên lặng nhìn về phía xa xăm như đang suy nghĩ.

Sau khi suy nghĩ hồi lâu, Ngọc Đỉnh có chút cô đơn nói: "Cũng đến lúc Hiên Viên nên rời đi rồi sao?

Quả thực!

Bất luận là Phục Hy Thiên Hoàng hay Liệt Sơn Nhân Hoàng, khi đạt đến Đại La Kim Tiên, đều phải rời khỏi Tam Tiên Đảo để tự mình bôn ba trong Hồng Hoang." Ba ngày sau, trong cung điện của Ngọc Đỉnh!

Hiên Viên vừa nhận được mệnh lệnh của Ngọc Đỉnh, mang theo tâm tình tò mò và thấp thỏm đến cung điện của hắn.

Trong cung điện, Ngọc Đỉnh mặc một bộ đạo bào màu thuần, khoanh chân ngồi trên một chiếc giường ngọc!

Thấy Hiên Viên đi vào, y mỉm cười nói: "Hiên Viên, con đến rồi!" Hiên Viên nghe xong vội vàng cung kính hành lễ, sau đó hỏi: "Đệ tử Hiên Viên, bái kiến sư tôn! …Không biết sư tôn triệu kiến, có gì phân phó!" Ngọc Đỉnh nghe xong thần tình rõ ràng ngập ngừng một lúc, sau đó lại khôi phục nụ cười ôn hòa nói: "Thực ra cũng không phải chuyện lớn gì, bây giờ con đã là Đại La Kim Tiên cảnh giới, ở trong Hồng Hoang cũng là một cao thủ một phương.

Huống hồ dựa vào những gì đã học ở Tam Tiên Đảo, trong Hồng Hoang chỉ cần không đi trêu chọc những đại năng ẩn giấu, một số tu sĩ Chuẩn Thánh cảnh giới bình thường căn bản không phải là đối thủ của con!" Hiên Viên nghe xong đầu óc đầy nghi vấn, thực lực của mình rốt cuộc thế nào thực ra Hiên Viên cũng không rõ!

Hiện tại Hiên Viên tuy chỉ là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng dựa vào các loại thủ đoạn đã học ở Tam Tiên Đảo, ngay cả Đại La Kim Tiên đỉnh phong cũng không sợ.

Nếu không màng tất cả mà tung ra hết thủ đoạn, vậy thì tu sĩ Chuẩn Thánh sơ kỳ cảnh giới Hiên Viên cũng có nắm chắc chém giết được!

Nhưng tại sao sư tôn lại nói như vậy, lẽ nào sắp có chuyện gì xảy ra sao?

Hiên Viên lập tức suy nghĩ rất nhiều, sau đó như hiểu ra điều gì, thần sắc bỗng ngưng trệ.

Ngọc Đỉnh nhìn thần tình ngây người của Hiên Viên, trong lòng liền lập tức hiểu ra Hiên Viên đã đoán được, vì vậy cũng không nhắc nhở, yên lặng chờ đợi hắn khôi phục.

Hồi lâu sau, Hiên Viên mới cử động thân thể!

Thần tình Hiên Viên lộ ra vẻ không dám tin.

Nhưng sau khi nhìn Ngọc Đỉnh một cái, thần tình Hiên Viên lập tức sững lại!

Sau đó như vớ được cọng rơm cứu mạng, vội vàng nói: "Sư tôn, ngài nhất định có cách!

Nhất định có cách để đồ nhi ở lại Tam Tiên Đảo phải không?" Ngọc Đỉnh nhìn thần tình khao khát của Hiên Viên, chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một tiếng!

Chậm rãi nói: "Nếu con đã hiểu, vậy thì nên biết!

Căn bản là không thể.

Vì vậy, nhân lúc còn một khoảng thời gian!

Hãy đi dạo nhiều hơn ở Tam Tiên Đảo, ngắm nhìn thêm một chút!" Hiên Viên nghe xong, hai mắt lập tức thất thần!

Cứ thế ngây người ra đó!

Hồi lâu sau, mới thất thần lạc phách rời khỏi đó về nơi ở của mình.

Ngọc Đỉnh nhìn theo, tuy có chút không nỡ nhưng không nói ra!

Chỉ có thể nhìn theo bóng dáng Hiên Viên biến mất khỏi tầm mắt.

Sau khi trở về nơi ở, Hiên Viên trầm tĩnh hồi lâu!

Mới dần dần hoàn hồn.

Sáng sớm ngày thứ hai, Hiên Viên liền xuất hiện trên đảo!

Sau khi hiểu rõ không thể tiếp tục ở lại Tam Tiên Đảo, Hiên Viên quyết định đi lại một lần nữa khắp Tam Tiên Đảo, ngắm lại một lần nữa nơi mình đã sống rất lâu.

Men theo con đường quen thuộc ngày xưa, ngắm nhìn những bông hoa vô cùng quen thuộc, những loại linh thú quen thuộc, Hiên Viên không nỡ.

Nhưng Hiên Viên cũng hiểu, đến lúc phải đi thì không ai có thể níu kéo!

Vì vậy chỉ có thể nhân khoảng thời gian cuối cùng còn lại, cố gắng đi hết cả Tam Tiên Đảo, cố gắng nhìn thêm một lần những sự vật trên đảo.

Một tháng sau, Hiên Viên đang đi trên Tam Tiên Đảo đột nhiên nghe thấy một giọng nói mà trước đây rất muốn nghe nhưng bây giờ lại vô cùng không muốn nghe!

"Hiên Viên, đến Thuận Thiên Điện một chuyến!" Giọng nói vô tình của Nguyên Thủy truyền vào tai Hiên Viên, Hiên Viên nghe xong liền biết ngày rời đi đã đến.

Vì vậy tuy trong lòng vô cùng không nỡ, nhưng vẫn vội vàng đến Thuận Thiên Điện!

Khi lại một lần nữa bước vào Thuận Thiên Đại Điện, Hiên Viên nhìn cảnh tượng quen thuộc mà lại xa lạ trong đại điện, khẽ thở dài một tiếng.

Chương 544

Sau đó men theo một con đường, cứ thế đi thẳng về phía trước!

Không biết đã đi bao lâu, cuối cùng cũng đến một không gian tràn ngập tinh thần.

Nơi này chính là trung tâm của Thuận Thiên Đại Điện, cũng là nơi Nguyên Thủy tu luyện!

Hiên Viên bước vào, lập tức liền thấy Nguyên Thủy đang khoanh chân ngồi trên đài ngọc!

Sau đó vội vàng cung kính hành lễ, hành lễ xong liền yên lặng đứng chờ mệnh lệnh của Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy nghe thấy, chậm rãi mở mắt ra!

Tức thì Hiên Viên cảm nhận được một luồng sức mạnh thời không biến ảo, thân hình lập tức đứng thẳng hơn, mặt đầy cung kính nhìn về phía Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy ngồi trên đài cao, sau khi nhìn Hiên Viên một cái, khẽ nói: "Hiên Viên, hiện tại tu vi của ngươi đã đạt đến Đại La Kim Tiên!

Cũng đến lúc ra Hồng Hoang lịch luyện một phen rồi." Nguyên Thủy nói xong, không đợi Hiên Viên trả lời liền trực tiếp vung tay, một luồng ánh sáng lấp lánh linh quang xuất hiện bên cạnh Hiên Viên!

"Đây là Tiên Thiên Linh Bảo: Thiên Vấn Kiếm!

Ban cho ngươi để phòng thân." Hiên Viên nghe xong trầm mặc gật đầu, sau khi nói một tiếng cảm tạ liền nhận lấy Thiên Vấn Kiếm!

Sau đó không nói một lời, chìm vào im lặng.

Nguyên Thủy thấy vậy cũng không nói gì thêm, chỉ vung tay một cái!

Hiên Viên đã rời khỏi Thuận Thiên Điện, xuất hiện trên Tam Tiên Đảo.

Sau khi ngây người hồi lâu, Hiên Viên khẽ thở dài một tiếng!

Sau đó cầm theo Thiên Vấn Kiếm trở về nơi ở của mình, thu dọn đơn giản xong, liền chuẩn bị rời khỏi Tam Tiên Đảo.

Trước khi rời đi, Hiên Viên nhìn về phía cung điện nơi Ngọc Đỉnh ở một cái!

Trong lòng tuy muốn đi cáo biệt, nhưng lại sợ không chịu nổi, vì vậy sau khi cân nhắc kỹ lưỡng hồi lâu, chỉ có thể hướng về phía Ngọc Đỉnh hành một đại lễ rồi lặng lẽ rời khỏi Tam Tiên Đảo.

Ngọc Đỉnh ở trong cung điện của mình, yên lặng chờ đợi!

Nhưng theo thời gian trôi qua, người mà hắn chờ đợi vẫn không đến.

Sau đó đột nhiên trong lòng có một trận xúc động, như phát hiện ra điều gì!

Ngọc Đỉnh vội vàng nhìn về phía Hiên Viên, liền thấy Hiên Viên đang hướng về phía mình hành đại lễ, sau đó lặng lẽ xoay người rời đi.

Ngọc Đỉnh thấy vậy, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang!

Tạo Hóa Pháp Tắc vô thanh vô tức vận chuyển, từng luồng ánh sáng màu lục bao phủ lấy thân thể Ngọc Đỉnh.

Một khắc sau, Ngọc Đỉnh chìm vào đốn ngộ, vì sự ly biệt của Hiên Viên!

Dẫn đến Ngọc Đỉnh đột nhiên đại ngộ, lĩnh ngộ đối với Tạo Hóa

Pháp Tắc trong nháy mắt được đề thăng lớn.

Tuy vẫn còn một khoảng cách đến tầng thứ hai, nhưng so với lúc ban đầu đã có sự đề thăng rất lớn!

Một số Tạo hóa chi thuật đơn giản, Ngọc Đỉnh cũng có thể dễ dàng sử dụng.

Ngọc Đỉnh đem các loại tình cảm đối với Hiên Viên, hóa thành động lực tu luyện!

Sau khi Hiên Viên rời khỏi Tam Tiên Đảo, liền trực tiếp bế quan!

Nguyên Thủy thấy vậy cũng không nói gì, bởi vì cảnh tượng như vậy y đã trải qua nhiều lần!

Bất luận là Phục Hy và Khổng Tuyên, hay Liệt Sơn và Thái Ất!

Khi từ Tam Tiên Đảo ly biệt, bất luận là Khổng Tuyên hay Thái Ất đều có biểu hiện tương tự.

Ngay lúc Hiên Viên từ Tam Tiên Đảo trở về đại lục Hồng Hoang, Nhân tộc trên đại lục cũng đang trải qua một trận đại biến.

Do sự bành trướng nhanh chóng của Nhân tộc, cùng với sự biến hóa khí vận của Nhân tộc trong mấy ngàn năm gần đây!

Các bộ lạc lớn của Nhân tộc dần dần lớn mạnh, dần dần thoát ly khỏi sự khống chế của Nhân Hoàng.

Các thủ lĩnh của các bộ lạc lớn sau khi nắm giữ quyền lực to lớn, dần dần bắt đầu mê đắm hưởng lạc!

Không còn tu luyện, không còn tận tâm quản lý các loại sự vụ trong bộ lạc.

Do duyên cớ của khí vận và duyên cớ của bản thân các thủ lĩnh!

Các bộ lạc lớn bắt đầu đối với ý chỉ của Nhân Hoàng mà kén cá

chọn canh, không còn một lòng một dạ phục tùng sự quản lý của Nhân Hoàng.

Ban đầu, Liệt Sơn căn bản không phát giác được sự biến hóa này!

Bởi vì bất luận là Thiên Đạo hay một số tồn tại thần bí nào đó, đều không muốn Liệt Sơn sớm phát giác ra vấn đề nội bộ của Nhân tộc.

Có một số trưởng lão phát hiện ra, muốn bẩm báo Liệt Sơn cũng sẽ đột nhiên biến mất, sau đó bất ngờ vẫn lạc.

Sau khi xảy ra mấy lần sự kiện vẫn lạc đột ngột, một số trưởng lão trong Nhân tộc cũng hiểu ra!

E rằng có đại năng không thể ngăn cản đang bố cục, vì vậy liền không còn nhắc nhở Liệt Sơn nữa.

Mấy ngàn năm sau, thói mê đắm hưởng lạc trong nội bộ Nhân tộc thịnh hành!

Dẫn đến Nhân tộc vốn đang phát triển với tốc độ cao, dưới ảnh hưởng kép của các thủ lĩnh bộ lạc và sự biến hóa đột ngột của khí vận Nhân tộc, Nhân tộc dần dần từ tốc độ phát triển cao mà tụt dốc.

Đương nhiên quá trình tụt dốc này tương đối dài, lại có tồn tại mạnh mẽ che đậy!

Vì vậy dẫn đến Nhân Hoàng Liệt Sơn cũng không thể phát hiện ra sự phát triển đi xuống của Nhân tộc.

Khi Liệt Sơn vì một lần bất ngờ mà có chút phát giác, vấn đề nội bộ của Nhân tộc đã đạt đến mức không thể thay đổi! …… Tại Đại Hưng Thành của Nhân tộc, trong Nhân Hoàng Cung!

Liệt Sơn sau khi dò hỏi tin tức, lập tức tức đến nghẹn thở!

Thần tình vốn đã khôi phục như thường lại một lần nữa trở nên

vặn vẹo: “Chết tiệt!

Tất cả đều đáng chết!” Sau khi mắng lớn một tiếng, Liệt Sơn có chút bất đắc dĩ nằm trên giường ngọc.

Tuy bây giờ Liệt Sơn đã phát hiện ra vấn đề, nhưng vấn đề lại cực kỳ khó giải quyết!

Các bộ lạc lớn đã lún sâu vào trong đó, không thể tự thoát ra.

Nếu muốn giải quyết vấn đề mà nội bộ Nhân tộc đang gặp phải, tất phải dùng đến thủ đoạn sắt máu, nếu không căn bản không thể dẹp yên.

Chương 545

Nhưng những bộ lạc có vấn đề đó lại chống đỡ sự phồn vinh phát triển của Nhân tộc, nếu những bộ lạc đó đều bị loại bỏ, vậy thì Nhân tộc cũng coi như phế đi.

E rằng lúc đó, các thế lực lớn trong Hồng Hoang sẽ không thể chờ đợi được mà nuốt chửng Nhân tộc đã suy tàn!

Sau khi phát tiết một hồi, Liệt Sơn bất đắc dĩ nói: "Ta từng nghĩ vấn đề của Nhân tộc là đói khát, ta từng nghĩ vấn đề của Nhân tộc là ở bên ngoài!

Nhưng cũng không phải, vấn đề của Nhân tộc lại nằm ở chính bản thân mình!" Sau đó, sau mấy tháng vắt óc suy nghĩ!

Liệt Sơn cuối cùng cũng nghĩ ra một phương pháp vừa có thể giải quyết vấn đề của Nhân tộc, lại không làm tổn hại lớn đến thực lực của Nhân tộc.

Đó chính là nếu vấn đề nằm ở các thủ lĩnh và trưởng lão của các bộ lạc lớn, vậy chỉ cần loại bỏ những thủ lĩnh và trưởng lão có vấn đề đó đi, vấn đề không phải là được giải quyết sao?

Nói là làm, Liệt Sơn lập tức ban bố chiếu lệnh!

Triệu tập các thủ lĩnh và trưởng lão của các bộ lạc lớn của Nhân tộc trong Hồng Hoang đến Đại Hưng Thành, triệu khai đại hội!

Sau khi chiếu lệnh của Liệt Sơn được ban bố, các nơi của Nhân tộc đều hưởng ứng!

Vô số thủ lĩnh và trưởng lão của các bộ lạc lớn đều lần lượt đến Đại Hưng Thành.

Nhưng trong khi các thủ lĩnh và trưởng lão lần lượt đến Đại Hưng

Thành, cũng có một bộ phận thủ lĩnh và trưởng lão căn bản không có bất kỳ phản ứng nào.

Kế hoạch của Liệt Sơn đã thất bại, nhưng cũng giúp Liệt Sơn thấy rõ rốt cuộc ai là kẻ địch!

Vì vậy Liệt Sơn đích thân dẫn theo đông đảo trưởng lão trực tiếp xông đến những bộ lạc đó!

Liệt Sơn tuy có danh hiệu Thần Nông, nhưng không có nghĩa là Liệt Sơn lòng dạ mềm yếu!

Liệt Sơn cùng những kẻ sa ngã triển khai đại chiến, chiến tranh vô cùng kịch liệt!

Đồng dạng cũng thu hút sự chú ý của các phe phái trong Hồng Hoang.

Dù sao đây cũng là nội đấu của Nhân tộc!

Tuy không phải lần đầu tiên, nhưng kịch liệt và quy mô hoành tráng như vậy e rằng trước nay chưa từng có.

Kết quả của trận đại chiến đó không ai biết, chỉ biết rằng Liệt Sơn dẫn theo đông đảo trưởng lão Chuẩn Thánh cảnh đi chinh thảo những kẻ sa ngã đó, nhưng một tháng sau, Liệt Sơn toàn thân đầy thương tích, vô cùng chật vật dẫn theo một số lượng không nhiều trưởng lão Chuẩn Thánh cảnh giới trở về.

Ai thắng ai thua không ai có thể rõ ràng!

Bao gồm cả hai bên tham gia đại chiến cũng không rõ.

Chỉ biết rằng từ đó, sự khống chế của Nhân Hoàng đối với những bộ lạc đó đã xuống đến cực điểm.

Những bộ lạc đó cũng bắt đầu hoạt động không còn kiêng dè, không còn nghe theo hiệu lệnh của Nhân Hoàng, đã đến mức không

còn kiêng dè gì.

Liệt Sơn biết được, cũng chỉ tức giận một trận mà không có cách nào!

Bởi vì trận đại chiến trước đó tuy không thất bại, nhưng cũng không chiến thắng.

Nhắc đến kết quả của trận đại chiến đó, thần sắc Liệt Sơn trở nên vô cùng băng lãnh, đồng thời tự nói với mình: "Luân hồi!

Địa phủ!

Không ngờ, bọn chúng lại can dự vào đại chiến!" Sau khi những bộ lạc không tuân theo hiệu lệnh của Nhân Hoàng mà vẫn bình an vô sự, các bộ lạc khác của Nhân tộc cũng nảy sinh một số ý nghĩ khác.

Số lượng bộ lạc trong nội bộ Nhân tộc đông đến kinh người, tuy Phục Hy Nhân Hoàng đã sáng lập chế độ quan viên, lại phái đi đông đảo nhân viên quản lý các bộ lạc lớn.

Nhưng chế độ quan viên chung quy chỉ mới bước đầu được thiết lập, còn lưu lại những lỗ hổng và thiếu sót lớn!

Căn bản không thể giám quản hiệu quả đối với các bộ lạc.

Vì vậy, đối với sự khống chế các bộ lạc lớn, Nhân Hoàng ngoài uy vọng của bản thân ra cũng chỉ có thực lực cường hãn vô cùng, nhưng bây giờ những bộ lạc vi phạm lệnh của Nhân Hoàng không bị trừng phạt, lại thêm việc Liệt Sơn trước đó toàn thân đầy thương tích trở về.

Dẫn đến một số bộ lạc tuy bề ngoài nghe theo mệnh lệnh của Liệt Sơn, nhưng trong tối lại đang mưu đồ từ Nhân tộc độc lập ra ngoài, không còn nghe theo hiệu lệnh của Nhân Hoàng.

Trong nhất thời, Nhân tộc từ đỉnh cao phát triển lao dốc không

phanh!

Rơi vào bờ vực sụp đổ.

Màn kịch này xảy ra trong thời gian ngắn, từ khi bắt đầu đến khi kết thúc thực sự chỉ trong vài năm ngắn ngủi.

Cộng thêm thời gian các bộ lạc đó sa ngã cũng chỉ vỏn vẹn mấy ngàn năm, đối với lịch sử mấy trăm triệu năm của Nhân tộc, quả thực không đáng nhắc đến.

Nhưng khoảng thời gian không đáng nhắc đến đó lại lung lay nền tảng của Nhân tộc!

Các thế lực lớn trong Hồng Hoang đối với sự biến hóa đột ngột của Nhân tộc cũng kinh ngạc không thôi!

Đều không hiểu nội bộ Nhân tộc rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Vì vậy, các thế lực lớn đều phái người đến Nhân tộc dò hỏi tin tức, muốn biết nội bộ Nhân tộc rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Những chuyện này có can dự đến họ không.

Liệt Sơn đối với các thế lực đến dò hỏi tin tức, đương nhiên không có sắc mặt tốt!

Nếu là lúc bình thường có lẽ còn có thể nhẫn nhịn tiếp đãi, nhưng bây giờ Liệt Sơn căn bản không có tâm tình!

Trực tiếp đuổi tất cả các thế lực lớn đi.

Ngay lúc Nhân tộc đang ở trong tình thế phong vũ phiêu diêu, tùy thời đều có thể giải tán!

Hiên Viên đã trải qua hành trình dài hai tháng, trở về bộ lạc của mình – Hữu Hùng bộ lạc.

Lưu vực Cơ Thủy, Hữu Hùng bộ lạc!

Lúc này Hữu Hùng bộ lạc đang trong một bầu không khí căng thẳng, dù sao gần đây Nhân tộc không được thái bình!

Hữu Hùng bộ lạc tuy nằm ở vùng đất trung tâm của Nhân tộc, nhưng làn sóng phản loạn quét qua toàn bộ Nhân tộc cũng đã cuốn Hữu Hùng bộ lạc vốn yên bình vào trong đại thế của Nhân tộc.

Trong trận đại loạn này, thủ lĩnh của Hữu Hùng bộ lạc là Thiếu Điển không chút do dự đã lựa chọn ủng hộ Nhân Hoàng Liệt Sơn!

Vì vậy, Hữu Hùng bộ lạc trong mắt một số bộ lạc khác là kẻ thù sinh tử!

Để đề phòng bất trắc, Thiếu Điển lập tức triệu tập tất cả thanh niên trai tráng trong bộ lạc, toàn tộc vào trạng thái sẵn sàng chiến đấu, thời khắc nào cũng đề phòng các bộ lạc khác tấn công.

May mà sau đại loạn, Nhân Hoàng Liệt Sơn đã ra tay!

Tuy không dẹp yên được cuộc phản loạn của Nhân tộc, nhưng cũng đã ổn định được cục diện.

Khiến Nhân tộc một lần nữa khôi phục lại sự cân bằng bề ngoài, cũng khiến Thiếu Điển thở phào nhẹ nhõm.

Một ngày nọ, từ sáng sớm, Thiếu Điển đã luôn có một cảm giác, đó là dường như có chuyện sắp xảy ra.

Chương 546

Vì vậy từ sáng đến trưa, ông đều tâm sự nặng trĩu, mày nhíu chặt!

Vợ của Thiếu Điển là Phụ Bảo thấy vậy, trong lòng xót xa không thôi, liền quan tâm hỏi: "Phu quân, vì sao lại ưu sầu như vậy!

Lẽ nào trong bộ lạc có chuyện khó khăn sao?" Thiếu Điển nghe xong lắc đầu, mặt đầy rầu rĩ nói: "Không!

Trong bộ lạc không có chuyện lớn gì, chỉ là trong lòng ta cứ không yên, dường như có đại sự sắp xảy ra!" Phụ Bảo nghe xong cũng không có cách nào, nếu biết rõ phiền phức cụ thể có lẽ còn có thể thương lượng một chút, nhưng chỉ là một cảm giác thôi, vậy thì không có cách nào rồi.

Đúng lúc này, thân ảnh Hiên Viên đã vượt qua vô số núi sông, xuyên qua vô số bộ lạc!

Dựa vào ký ức trong đầu và sự chỉ dẫn mơ hồ, Hiên Viên đã xuất hiện bên ngoài Hữu Hùng bộ lạc.

Hữu Hùng bộ lạc hiện tại so với lúc hắn rời đi đã lớn hơn rất nhiều!

Có thêm rất nhiều công trình kiến trúc không nhận ra.

Nhưng nơi trung tâm nhất của Hữu Hùng bộ lạc, nơi ở của tộc trưởng vẫn không thay đổi!

Vì vậy, Hiên Viên vừa mới đến gần rìa, liền một mắt đã nhìn thấy nơi mình sống từ nhỏ.

"Ta, Hiên Viên, đã trở về!" Hiên Viên thấy vậy, kích động hét lớn một tiếng, sau đó theo một trận dao động pháp lực, thân ảnh Hiên Viên lập tức biến mất!

Trong Hữu Hùng bộ lạc, ngoài thủ lĩnh và hai vị trưởng lão Đại La Kim Tiên cảnh giới trên danh nghĩa!

Còn có một số cường giả ẩn giấu.

Đó chính là người sáng lập Hữu Hùng bộ lạc, tộc trưởng và trưởng lão đời đầu!

Số lượng không nhiều, chỉ có ba người, nhưng thực lực lại đủ để trấn áp cả bộ lạc.

Thiếu Minh, cường giả Chuẩn Thánh sơ kỳ cảnh giới!

Mấy năm trước, lão cùng mấy người bạn đồng hành cùng nhau sáng lập nên Hữu Hùng bộ lạc.

Hai trăm triệu năm trước, Thiếu Minh từ chức thủ lĩnh, truyền lại cho thế hệ trẻ trong bộ lạc!

Sau khi từ chức, lão liền sống trong một ngôi nhà cổ ở trung tâm Hữu Hùng bộ lạc.

Bình thường ở trong trạng thái tu luyện, không quản lý sự vụ trong bộ lạc!

Chỉ khi bộ lạc gặp nguy hiểm, những lão già này mới ra tay, cứu vớt bộ lạc khỏi nước sôi lửa bỏng.

Vì vậy, khi Hiên Viên vận dụng pháp lực nhanh chóng di chuyển trong bộ lạc!

Đã thu hút sự chú ý của lão.

"Khí tức không thuộc về bộ lạc!

Đại La Kim Tiên cảnh giới!" Sau khi cảm ứng được khí tức mà Hiên Viên tỏa ra, Thiếu Minh tự nói mấy câu, sau đó thân ảnh già nua đó đột nhiên tỏa ra một luồng khí tức vô cùng tinh nhuệ!

Sau đó, theo một trận dao động pháp lực bàng bạc, thân thể đầy vẻ già cỗi của Thiếu Minh đã động!

Hiên Viên đang vội vã về nhà, đột nhiên mặt đầy cảnh giác dừng lại!

Thần tình vốn có chút vội vã của Hiên Viên trở nên vô cùng ngưng trọng, từng luồng huyền quang tỏa ra từ trên người Hiên Viên, một luồng khí tức nguy hiểm lan tỏa xung quanh hắn.

Sau khi quan sát xung quanh, Hiên Viên lạnh lùng nói: "Ai, ra đây!" Giọng nói của Hiên Viên vừa dứt, một tiếng cười già nua liền từ bốn phương tám hướng truyền đến: "Vị khách phương xa, tại sao không chào hỏi một tiếng đã lén lút lẻn vào bộ lạc!" Tức thì, hoàn cảnh mà Hiên Viên đang đứng đã xảy ra biến hóa!

Con đường vốn đông đúc người qua lại, vô cùng phồn hoa, đột nhiên trở nên vắng vẻ.

Một lão nhân tóc bạc trắng, mặt đầy mỉm cười từ bốn phương tám hướng đi về phía Hiên Viên!

Hiên Viên thấy vậy, thần sắc lập tức trở nên nặng nề!

Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Chuyện gì thế này?

Trong bộ lạc sao lại có cường giả mạnh như vậy?

Lẽ nào là người ngoài?

Lẽ nào trong bộ lạc đã xảy ra đại sự gì sao?

Phụ mẫu của mình có sao không?

Tức thì nội tâm Hiên Viên trở nên lo lắng, ngữ khí vô cùng không thiện cảm hỏi: "Ngươi là ai!

Tại sao lại cản đường ta?" Lão nhân đó chính là Thiếu Minh, sau khi nghe Hiên Viên hỏi, không trả lời câu hỏi đó mà lại mỉm cười hỏi lại: "Vậy ngươi là ai?

Tại sao lại đột nhiên xuất hiện ở Hữu Hùng bộ lạc, vội vã như vậy!

Có chuyện gì sao?" Hiên Viên thấy đối phương không trả lời câu hỏi của mình, nội tâm lập tức đề phòng!

Xem ra trong khoảng thời gian mình đi, trong bộ lạc quả thực đã xảy ra biến hóa lớn.

Nếu bộ lạc xảy ra biến hóa lớn, vậy thì phụ mẫu thân là thủ lĩnh bộ lạc, sẽ rơi vào cảnh ngộ như thế nào?

Nội tâm Hiên Viên lập tức trở nên lo lắng, khí tức Đại La cảnh giới của hắn cũng không tự chủ được mà lan ra ngoài!

Tức thì, khí thế Đại La Kim Tiên cảnh giới lập tức quét qua toàn bộ Hữu Hùng bộ lạc!

Khí tức đột nhiên xuất hiện khiến Hữu Hùng bộ lạc vốn yên bình, lập tức như vỡ chợ!

Một đám tộc nhân đã trải qua đại biến của Nhân tộc, tức thì kinh hoảng không thôi.

Thiếu Điển đang ở trong phủ thủ lĩnh sau khi cảm nhận được khí tức Đại La Kim Tiên xa lạ đó, thần sắc lập tức hơi biến!

Đồng thời trong lòng thầm nghĩ: "Lẽ nào đây là nguồn cơn khiến ta lo lắng sao?" Sau khi thầm nghĩ một tiếng, nội tâm Thiếu Điển đột nhiên thở phào nhẹ nhõm!

Nếu nguyên nhân dẫn đến lo lắng chỉ là một Đại La Kim Tiên, vậy đó không phải là tin xấu.

Sau khi thở phào nhẹ nhõm, Thiếu Điển lại khôi phục sự tự tin!

Sau đó mặt đầy nghiêm túc vội vàng đến địa điểm tỏa ra khí tức Đại La Kim Tiên.

Mấy vị trưởng lão khác trong bộ lạc, sau khi cảm nhận được khí tức Đại La Kim Tiên đó!

Tức thì sắc mặt đại biến, sau đó vội vàng đến nơi tỏa ra khí tức.

Trong con hẻm nhỏ đó, vì khí tức mạnh mẽ của Hiên Viên!

Lập tức phá hủy những ngôi nhà hai bên hẻm, hàng trăm người Nhân tộc bị thương trong luồng khí tức đó.

Chương 547

Thiếu Minh thấy vậy, sắc mặt vốn có chút ôn hòa lập tức biến đổi!

Một luồng khí tức lạnh lẽo từ trên người Thiếu Minh lan ra ngoài.

Một luồng khí tức mạnh hơn Đại La Kim Tiên vừa rồi lập tức bao trùm toàn bộ bộ lạc, nhưng mọi người trong bộ lạc sau khi cảm nhận được luồng khí tức đó, lập tức trở nên yên tĩnh hơn rất nhiều.

Ngay cả những trưởng lão đang vội vã đến nơi của Đại La Kim Tiên, sau khi cảm ứng được luồng khí tức đó cũng thở phào nhẹ nhõm rồi đi chậm lại!

Nhưng Thiếu Điển sau khi cảm nhận được luồng khí tức đó, sắc mặt có chút thay đổi!

Lẽ nào tên ngoại nhân kia đã đụng phải lão tổ?

Sau đó Thiếu Điển vội vàng tăng tốc, muốn nhanh chóng đến xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Trong con hẻm nhỏ đó, thần sắc Thiếu Minh lạnh lẽo!

Ngữ khí cũng vô cùng lạnh lẽo: "Tốt cho một kẻ ngoại lai, cuồng bạo như vậy!

Đả thương tộc nhân của bộ lạc ta, quả thực là tìm chết!" Thiếu Minh nói xong, liền lập tức ra tay!

Vô lượng pháp lực dưới sự thúc đẩy của Thiếu Minh bắt đầu vận chuyển, một đòn công kích mạnh mẽ lập tức ngưng tụ thành hình, sau đó một luồng lưu quang lóe lên!

Một luồng ánh sáng đủ để đánh giết Đại La Kim Tiên, lập tức ập

về phía Hiên Viên.

Hiên Viên cảm ứng được năng lượng ẩn chứa trong luồng ánh sáng đó, không hề sơ suất!

Ngược lại, hắn tập trung tinh thần chuẩn bị đối phó với đòn công kích mạnh mẽ này.

Ở Tam Tiên Đảo, Hiên Viên đã học được rất nhiều đạo pháp!

Trong đó, đạo pháp phòng ngự là ít nhất, bởi vì ở Tam Tiên Đảo, chỉ tin vào tấn công!

Vì vậy, Hiên Viên không định cứng rắn chống đỡ đòn công kích mạnh mẽ này, chuẩn bị lấy công thay thủ, lấy công làm thủ!

Khi luồng ánh sáng khủng bố đó sắp đến gần, sau lưng Hiên Viên đột nhiên xuất hiện một tia dao động không gian, sau đó một bóng mờ đột nhiên xuất hiện.

Thiếu Minh thấy bóng mờ đó, liền lập tức hiểu ra Hiên Viên đã né được đòn công kích của mình!

Vì vậy lạnh lùng nói: "Né được rồi sao?

Nếu đã như vậy, ta xem lần này ngươi lại né tránh thế nào!" "Thiên Địa Tứ Phương Đại Phong Thủ!" Sau một tiếng nói lạnh lùng, trên dưới trái phải của con hẻm nhỏ đột nhiên xuất hiện vô số bàn tay, mỗi một bàn tay đều tỏa ra khí thế khủng bố.

Hiên Viên vừa mới né tránh đòn công kích khủng bố, thấy xung quanh đầy những bàn tay chứa đầy năng lượng khủng bố, liền lập tức hiểu ra nếu không sử dụng một số thủ đoạn cuối cùng, e rằng không thể xong chuyện!

Vì vậy, Hiên Viên lật tay một cái!

Một luồng linh quang dần dần lan ra trong tay Hiên Viên.

Một thanh bảo kiếm tỏa ra khí tức vô cùng cổ xưa, sau luồng huyền quang đó xuất hiện trong tay Hiên Viên!

Hiên Viên nhìn bảo kiếm trong tay, lập tức tràn đầy tự tin, uy lực của Tiên Thiên Linh Bảo đủ để giải quyết phiền phức hiện tại!

Vì vậy, hắn hét lớn: "Thiên Vấn Kiếm, ra!" Tức thì, Thiên Vấn Kiếm trong tay Hiên Viên phát ra tiếng rung nhẹ!

Chuôi kiếm vô cùng cổ xưa đột nhiên bắt đầu tràn đầy ánh sáng, dưới ánh sáng đó, từng đạo phù văn vô cùng cổ xưa và thần bí dần dần hiện ra.

Một luồng khí tức vô cùng mạnh mẽ, cũng sau khi những phù văn đó hiện ra, xuất hiện xung quanh Hiên Viên!

Thiếu Minh cảm nhận được, sắc mặt lập tức hơi biến!

Thần tình vốn rất tự tin cũng trở nên có chút ngưng trọng.

Nhìn Hiên Viên đang không ngừng tỏa ra khí tức mạnh mẽ, Thiếu Minh cúi đầu trầm tư, sau đó đột nhiên mở to mắt, có chút kinh hãi nhìn về phía Hiên Viên!

"Tiên Thiên Linh Bảo!

Lại có Tiên Thiên Linh Bảo!" Một tiếng hét có chút kinh hãi và gấp gáp đột nhiên vang lên, lúc này thần sắc Thiếu Minh vô cùng ngưng trọng, đồng thời nội tâm vốn bình tĩnh không gợn sóng cũng bắt đầu nổi lên từng đợt sóng.

Tiên Thiên Linh Bảo, đó là Tiên Thiên Linh Bảo!

Lợi khí của Hồng Hoang, bảo vật mà mỗi một vị cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới đều hy vọng và khao khát có được.

Nhưng Tiên Thiên Linh Bảo trong Hồng Hoang có hạn, cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới thì vô số!

Vì vậy, sư nhiều cháo ít, mỗi một món Tiên Thiên Linh Bảo đều trở nên vô cùng quý giá.

Phải có được, nhất định phải có được!

Bất luận thế nào, bất luận phải trả giá đắt bao nhiêu!

Nhất định phải có được!

Sự xuất hiện của Tiên Thiên Linh Bảo Thiên Vấn Kiếm, khiến nội tâm đã bình tĩnh vô số năm của Thiếu Minh lại một lần nữa nổi lên từng đợt sóng, một luồng dục vọng chưa từng có dâng lên trong lòng Thiếu Minh.

Một giọng nói lúc ẩn lúc hiện nhưng lại tràn đầy cám dỗ vô hạn, không ngừng vang lên bên tai Thiếu Minh: "Đi đi, ra tay đi!

Cướp đoạt, cướp đoạt!

Đó là Tiên Thiên Linh Bảo, chỉ cần sở hữu nó!

Thực lực sẽ tăng lên một tầm cao mới, đột phá đến Chuẩn Thánh trung kỳ cũng không phải là không có khả năng!" Theo giọng nói cám dỗ không ngừng vang lên, nội tâm vốn vô cùng kiên định của Thiếu Minh cũng dần dần dao động!

Sau một lúc, bên tai Thiếu Minh lại trở nên yên tĩnh.

Giọng nói cám dỗ vốn có đều biến mất, không phải vì Thiếu Minh đã chống cự được cám dỗ, mà ngược lại, vì Thiếu Minh không chống cự được cám dỗ, đã chìm đắm trong cám dỗ của nó!

"Một tu sĩ chỉ là Đại La Kim Tiên cảnh giới, lại nắm giữ trọng bảo như vậy!

Quả thực là tìm chết, nhưng lại là một cơ duyên của ta!

Nếu đã tự mình mang đến cửa, vậy ta xin nhận!" Sau khi cúi đầu âm trầm nói một câu, Thiếu Minh mặt đầy quỷ dị nhìn về phía Hiên

Viên đang rút Thiên Vấn Kiếm!

Thiên Vấn Kiếm, Hiên Viên lần đầu tiên sử dụng!

Có chút bỡ ngỡ, vì vậy tốn một chút thời gian mới rút được Thiên Vấn Kiếm ra!

Thiên Vấn Kiếm vừa ra, xung quanh lập tức chấn động!

Bầu trời trên Hữu Hùng bộ lạc lập tức có sự biến hóa.

Giữa trưa trời quang vạn dặm, đột nhiên từng đạo ráng chiều xuất hiện!

Dưới ánh nắng chói chang, trông vô cùng chói mắt và quỷ dị.

Chương 548

Hiên Viên hét lớn một tiếng, tay vung Thiên Vấn Kiếm trực tiếp chém về phía Thiếu Minh!

"Thiên Vấn Kiếm, trảm!" Một luồng kiếm khí không thể cản phá bỗng nhiên hình thành, sau đó nhanh chóng bay về phía Thiếu Minh!

Thiếu Minh nghe tiếng hét lớn của Hiên Viên, thân ảnh liền lập tức biến mất!

Sau đó đột nhiên xuất hiện ở vạn dặm xa!

Thiếu Minh vừa mới rời đi không lâu, nơi lão đứng vốn đã bị kiếm khí của Thiên Vấn Kiếm công kích!

Tức thì một rãnh sâu không lường được xuất hiện ở đó.

Thiếu Minh ở xa nhìn rãnh sâu đó, không hề cảm thấy chút sợ hãi nào!

Ngược lại, lão hưng phấn hét lớn: "Không hổ là Tiên Thiên Linh Bảo, quả nhiên lợi hại.

Chính là thích hợp cho bản tọa đeo." Thiếu Minh nói xong, liền nhìn Hiên Viên như nhìn một người chết, sau đó khẽ nói: "Hợp!" Theo lời của Thiếu Minh vừa dứt, những bàn tay bao vây xung quanh Hiên Viên lập tức nhận được mệnh lệnh!

Bắt đầu dần dần khép lại.

Đồng thời, một luồng áp lực nhàn nhạt, cũng theo những bàn tay đó dần dần khép lại, bắt đầu chậm rãi lan ra!

Hiên Viên thấy vậy trong lòng thầm kêu không hay, sau đó không quan tâm nhiều nữa, trực tiếp vung Thiên Vấn Kiếm trong tay, không

ngừng chém về phía xung quanh!

Theo từng đạo kiếm quang khủng bố không ngừng bay đi, những bàn tay bao vây xung quanh Hiên Viên cũng bị từng cái một chém diệt.

Nhưng cảm giác áp lực nhàn nhạt đó không những không giảm đi chút nào, ngược lại càng lúc càng mạnh!

Thiếu Minh đứng ngoài con hẻm nhỏ nhìn Hiên Viên đang không ngừng công kích xung quanh, chậm rãi giải thích: "Đừng phí sức nữa, Thiên Địa Tứ Phương Đại Phong Thủ!

Là do bản tọa trong mấy chục triệu năm gần đây tham ngộ thiên địa pháp tắc mà sáng tạo ra, bao hàm một tia uy lực của thiên địa pháp tắc.

Ngay cả cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới, bị vây khốn cũng cực kỳ khó thoát thân!

Một tu sĩ chỉ là Đại La cảnh giới sơ kỳ, có thể kiên trì đến bây giờ cũng là một kỳ tích.

Bản tọa khuyên ngươi từ bỏ chống cự, có lẽ có thể miễn chịu một số khổ nạn!

Nếu không, tất sẽ chết trong đau khổ." Hiên Viên nghe xong trong lòng lập tức chùng xuống, sau đó ngừng chém về bốn phía!

Nếu đã không có tác dụng gì, vậy không bằng dừng lại để tích trữ khí lực và pháp lực.

Sau khi dừng lại, Hiên Viên cũng cảm khái một trận!

Xem ra những nhân vật có thể trở thành cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới, không có ai là đơn giản.

Trước đây quả thực có chút tự đại, lại dám khiêu chiến chính diện với cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới!

Bây giờ coi như một bài học, một bài học khắc sâu trong ký ức!

Đúng vậy, một thất bại!

Thất bại đầu tiên của Hiên Viên, có ý nghĩa giáo dục vô cùng trọng đại.

Nhưng lại không đủ để khiến Hiên Viên mất mạng, bởi vì khi rời khỏi Tam Tiên Đảo, sư tôn của hắn là Ngọc Đỉnh chân nhân đã từng để lại cho hắn một số thứ để bảo mệnh vào thời khắc mấu chốt.

Tuy không nhiều, nhưng vào thời khắc mấu chốt lại có thể cứu một mạng!

Chỉ là Hiên Viên không ngờ, những thủ đoạn bảo mệnh đó lại phải dùng nhanh như vậy.

Dùng ngay tại nhà mình, trong Hữu Hùng bộ lạc!

Không thể không nói là một sự châm biếm.

"Tất cả thủ đoạn và kế mưu, trước thực lực tuyệt đối đều là vô ích!

Đây là một bài học, cũng là một sự khai sáng." Hiên Viên tự nói một câu, sau đó nhìn những ấn thủ chưởng sắp đến gần, chậm rãi nói một câu: "Phong ấn, mở!" Tức thì, một luồng ánh sáng trắng chói mắt từ trong cơ thể Hiên Viên tỏa ra ngoài!

Một luồng ánh sáng trắng nuốt chửng những bàn tay không ngừng đến gần, nuốt chửng những dao động bao trùm xung quanh con hẻm nhỏ!

Nuốt chửng Thiếu Minh đang mặt đầy đắc ý!

Một lát sau, ánh sáng trắng lấp lánh đó biến mất!

Mang theo Thiếu Minh và những dấu vết tồn tại trước đó.

Bất luận là pháp thuật không gian phong tỏa cả con hẻm nhỏ, hay Thiên Địa Tứ Phương Đại Phong Thủ đó!

Cũng theo Thiếu Minh biến mất trong Hồng Hoang.

Ánh sáng trắng không hề bộc phát ra dao động năng lượng mạnh mẽ, nhưng năng lực và uy lực mà nó ẩn chứa lại khiến cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới cũng phải run rẩy không thôi.

Hiên Viên nhìn xung quanh một mớ phế tích, cũng thở phào nhẹ nhõm!

Cười nói: "Xem ra thủ đoạn bảo mệnh mà sư tôn cho quả thực không tệ, quả thực có mấy phần bản lĩnh!

Sau này trong một số việc, không cần phải rụt rè nữa!" Trải qua một trận khủng hoảng sinh tử, nội tâm Hiên Viên đã cởi mở hơn rất nhiều, cũng minh ngộ được rất nhiều!

Tốc độ vận chuyển pháp lực trong nội tâm đã nhanh hơn một chút.

Khoảng cách đến tu vi Đại La cảnh giới trung kỳ, Hiên Viên lại tiến thêm một bước!

Sau khi cảnh giới được đề cao một chút, Hiên Viên có chút cảm khái nói: "Quả nhiên, chiến đấu và khủng hoảng sinh tử là thủ đoạn tốt nhất để kích phát tiềm lực của một người!

Cũng là phương pháp đột phá cảnh giới nhanh nhất." …Thiếu Điển và hai vị trưởng lão Đại La Kim Tiên cảnh giới, gặp nhau tại một ngã ba đường!

Sau khi hàn huyên mấy câu, mấy người cùng nhau đến con hẻm nhỏ nơi Hiên Viên ở.

Bởi vì trước đó lão tổ đã thể hiện ra khí tức, vì vậy ba người không vội vàng đến, vừa đi vừa cười nói chậm rãi.

Nội tâm Thiếu Điển tuy lo lắng, nhưng hai vị trưởng lão lại không vội!

Vì vậy chỉ có thể đi theo một cách chậm rãi.

Nhưng đi được một đoạn, phía trước không xa không ngừng truyền ra từng trận dao động khủng bố!

Khiến sắc mặt họ lập tức hơi biến.

Bước chân vốn thong thả lập tức nhanh hơn rất nhiều, nhưng sau khi tăng tốc không lâu!

Một luồng ánh sáng trắng chói lọi đột nhiên chiếu vào mắt.

Sau đó là một lúc mù lòa tạm thời, mọi thứ biến thành trống rỗng!

Chương 549

Khí tức của lão tổ đã biến mất, không thể cảm ứng được sự tồn tại của lão nữa.

Dao động khủng bố không ngừng truyền đến trước đó, cũng lặng lẽ tan biến!

Thiếu Điển và ba người lập tức cảm nhận được một điềm không lành, sau khi nghiêm túc nhìn nhau một cái, ba người lần lượt tăng tốc.

Khi đến con hẻm nhỏ nơi Hiên Viên ở, vừa hay Hiên Viên đang đi ra ngoài!

Hai bên lập tức đụng nhau.

Hiên Viên thấy dung mạo vô cùng quen thuộc của Thiếu Điển, lập tức ngây người!

Sau đó lộ ra một nụ cười.

Thiếu Điển đang vội vã đi đường, khi sắp đến đích, đột nhiên thấy một thiếu niên vô cùng quen mắt!

Tức thì dần dần dừng lại.

Sau khi quan sát kỹ một hồi, thần sắc Thiếu Điển đột nhiên trở nên kích động!

"Hiên Viên, là con sao?" "Phụ thân, là con!" Hai đoạn giọng nói có chút nghẹn ngào, đã kết nối nội tâm kích động của hai bên!

Hai vị trưởng lão bên cạnh Thiếu Điển sau khi nghe cuộc đối thoại giữa họ, cũng ngây người, sau đó như hiểu ra điều gì, mặt đầy kinh ngạc nhìn về phía Hiên Viên.

Thiếu Điển sau khi nhận được sự khẳng định của Hiên Viên,

không còn kìm nén được sự kích động trong lòng, run rẩy nói: "Về là tốt rồi, về là tốt rồi!" Hiên Viên nghe xong cũng không chịu nổi, khóe mắt lập tức có chút ẩm ướt, từng giọt lệ châu lập tức xuất hiện trong mắt.

"Phụ thân!" Sau khi kích động hét lớn một tiếng, Hiên Viên vội vàng lao về phía Thiếu Điển, sau đó hai người ôm chặt lấy nhau.

Hai vị trưởng lão gần đó thấy cảnh này, cũng hiểu rằng e là không thể tiếp tục xem xét được nữa!

Vì vậy cũng không làm phiền Thiếu Điển và Hiên Viên đoàn tụ, chậm rãi lui xuống rồi rời khỏi đó.

Thiếu Điển và Hiên Viên ôm nhau hồi lâu, mới lưu luyến không rời!

Sau đó Thiếu Điển liền dẫn Hiên Viên vội vã trở về nơi ở của mình…… Hiên Viên trở về, khiến cả bộ lạc hưng phấn không thôi!

Để chúc mừng khoảnh khắc vui vẻ này, bộ lạc cuồng hoan ba ngày.

Ba ngày sau, tin tức về Hiên Viên trong bộ lạc cũng dần dần ít đi.

Dù sao thời gian là vũ khí lợi hại nhất trên thế giới, bất luận chuyện gì dưới sự bào mòn của thời gian, cuối cùng cũng sẽ bị thế gian lãng quên.

Nhưng trong phủ thủ lĩnh lại không giảm náo nhiệt, tiệc mừng vẫn tiếp tục!

Thiếu Điển cao hứng, Phụ Bảo cũng vô cùng cao hứng.

Dù sao con trai ly biệt mấy ngàn năm, gặp lại nhau chắc chắn hưng phấn không thôi, tâm tình kích động khó có thể che giấu.

Vì vậy khi tổ chức tiệc mừng, Phụ Bảo luôn nắm chặt tay Hiên

Viên, sợ hắn đột nhiên rời đi.

Hiên Viên nhìn mẫu thân có chút già nua, nội tâm cũng trăm mối cảm xúc ngổn ngang!

Tuy trong lòng có lời muốn nói, nhưng lại không thể nói ra một câu nào!

Chỉ có thể nắm chặt tay Phụ Bảo.

Nhưng khác với tiếng ca cười nói trong bộ lạc, ba ngày nay hai vị trưởng lão khác trong bộ lạc lại có vẻ mặt sầu não!

Bởi vì họ không tìm thấy lão tổ Thiếu Minh, thậm chí một tia dấu vết cũng không phát hiện.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, dẫn đến lão tổ Thiếu Minh đột nhiên biến mất, nguyên nhân này luôn xuất hiện trong đầu hai vị trưởng lão.

Thời gian thấm thoắt thoi đưa, chớp mắt đã trăm năm trôi qua!

Trăm năm thời gian, đối với Hồng Hoang căn bản chẳng đáng là gì!

Đối với những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang, trăm năm thời gian chẳng có tác dụng gì cả.

Nhưng đối với Nhân tộc, trăm năm thời gian có thể là một lần luân hồi!

Có thể là khởi đầu của mấy đời người, và cũng có thể là một bước ngoặt!

Hôm nay, Hiên Viên đã trở về bộ lạc Hữu Hùng tròn một trăm năm.

Trong trăm năm này, ba mươi năm đầu tiên Hiên Viên luôn ở bên cạnh cha mẹ.

Sáu mươi năm còn lại, Hiên Viên đi dạo khắp nơi trong bộ lạc.

Đồng thời, y cũng đến thăm một số lão giả trong bộ lạc, những người già đức cao vọng trọng!

Lâu dần, uy vọng của Hiên Viên tại bộ lạc Hữu Hùng cũng ngày một cao hơn.

Thiếu Điển nhìn thấy vậy, trong lòng vô cùng vui mừng, bởi vì ông rất hy vọng Hiên Viên có thể kế vị, trở thành thủ lĩnh của bộ lạc Hữu Hùng, dẫn dắt bộ lạc Hữu Hùng đi đến huy hoàng!

Hơn nữa, trong gần trăm năm, Hiên Viên cũng không ngừng tiếp xúc với các sự vụ trong bộ lạc!

Y cảm thấy mình đã có một phương pháp xử lý sự vụ bộ lạc, thích hợp với chức vị thủ lĩnh.

Vì vậy, dưới sự bồi dưỡng của Thiếu Điển cùng với sự ngầm chấp thuận của các trưởng lão trong bộ lạc, Hiên Viên bắt đầu dần dần giúp đỡ phụ thân Thiếu Điển xử lý các loại sự vụ trong bộ lạc Hữu Hùng.

Đến nay đã được mười năm, trong mười năm này, phần lớn công việc trong bộ lạc đều do Hiên Viên xử lý, chỉ có một phần nhỏ những việc Hiên Viên không thích hợp hoặc không thể xử lý thì Thiếu Điển mới ra mặt.

Việc Hiên Viên có thể bắt đầu tiếp xúc sự vụ của bộ lạc, Thiếu Điển cùng các trưởng lão trong bộ lạc buông lỏng cũng có nguyên nhân lớn!

Nhưng ở tầng sâu hơn, lại có thể truy ra cuộc tranh đoạt giữa Thiên Đạo và Nguyên Thủy.

Trước kia, Nhân tộc đại hưng là đại thế của Hồng Hoang!

Bất kỳ ai dám cản đường trước đại thế, đều sẽ bị bánh xe đại thế nghiền nát!

Thiên Đạo và Nguyên Thủy tự nhiên sẽ không ngăn cản thiên địa đại thế, nhưng lợi ích khổng lồ sinh ra trong quá trình thiên địa vận chuyển, họ cũng sẽ không từ bỏ.

Bất luận là công đức mà thiên địa ban thưởng, khí vận trong cõi u minh, hay là đại thế thần bí vô cùng kia!

Tất cả những thứ đó đều là tiêu điểm và đối tượng tranh đoạt của Thiên Đạo cũng như Nguyên Thủy!

Nhân tộc lại ẩn chứa ba loại tài nguyên cực kỳ quý giá, vì vậy mới trở thành tiêu điểm tranh đoạt của các bên.

Nhân Hoàng, hoàng giả của Nhân tộc!

Là sự tồn tại dẫn dắt phương hướng tiến lên của Nhân tộc.

Chiếm cứ phần lớn khí vận của Nhân tộc, có thể coi là con của thiên mệnh, cũng có thể coi là con của Hồng Hoang.

Chương 550

Mỗi khi nắm trong tay một vị Nhân Hoàng, liền có thể từ đó chia sẻ một phần khí vận!

Vì vậy, cuộc tranh đoạt ngôi vị Nhân Hoàng mới kịch liệt đến thế.

Cho nên khi Hiên Viên từ Tam Tiên Đảo trở về Hồng Hoang, liền bị Thiên Đạo chú ý!

Hỗn Độn hư không, trong Tử Tiêu Cung!

Thiên Đạo hóa thân và Hồng Quân ngồi đối diện nhau, thương thảo làm sao để bố cục Nhân tộc, làm sao để tranh đoạt ngôi vị Nhân Hoàng với Nguyên Thủy.

Thiên Đạo, với tư cách là người chủ đạo, mở lời trước: "Hiên Viên, Nhân Hoàng kế nhiệm!

Lại có Ngọc Đỉnh chân nhân làm thầy, có cơ hội tranh thủ về phía ta." Nhưng Hồng Quân lại nói: "Đạo lý ta đều hiểu, nhưng thao túng thực tế lại vô cùng khó!

Nguyên Thủy trông coi Nhân Hoàng rất chặt, ta khó mà xen tay vào được." Thiên Đạo nghe xong gật đầu, Nguyên Thủy quả thực là một trở ngại!

Nếu không loại bỏ hắn, thì đừng mong nhận được chút lợi lộc nào từ Nhân tộc.

Hai người suy nghĩ một hồi, Thiên Đạo đột nhiên nói: "Thật ra Nguyên Thủy cũng không khó giải quyết, chỉ cần bản tọa ra tay!

Giữ chân hắn, khiến hắn không rảnh để ý đến Nhân tộc, tự nhiên có thể giải quyết được vấn đề lớn nhất này." Hồng Quân nghe xong gật đầu, sau đó nhân lúc Thiên Đạo không chú ý, lộ ra một nụ cười bí

ẩn!

"Sau khi giữ chân Nguyên Thủy, cần một số người tiếp cận Hiên Viên, giành được sự tin tưởng của hắn!" "Có ứng cử viên nào không?" "Trong Thiên Đình có rất nhiều người, có thể chọn ra một người thích hợp trong số đó, đưa đến bên cạnh Hiên Viên!" "Đưa đến bên cạnh Hiên Viên?" "Không sai!" Hồng Quân mỉm cười trả lời, trong mắt có chút quang mang khó hiểu! … Thiên Đình, với tư cách là trung tâm mà Thiên Đạo dùng để chưởng khống tam giới, có vai trò vô cùng quan trọng!

Vì vậy, ngôi vị Thiên Đế của Thiên Đình, kể từ sau Yêu Hoàng Đế Tuấn, vẫn luôn do đệ tử của Hồng Quân là Hạo Thiên đích thân trấn giữ.

Nhưng Thiên Đình tuy là trung tâm của tam giới, song trên có Thánh Nhân!

Dưới có các đại thế lực.

Địa vị của Thiên Đình rất lúng túng, không thể can dự vào Thánh Nhân, thậm chí lực ràng buộc đối với các đại thế lực trong Hồng Hoang cũng gần như không có.

Vì vậy, thân là Thiên Đế của Thiên Đình, Hạo Thiên vô cùng khổ não!

Đúng lúc Hạo Thiên đang nằm nghỉ trong Lăng Tiêu Bảo Điện, một âm thanh đi sâu vào linh hồn từ trên trời giáng xuống: "Hạo Thiên tiếp chỉ!" Hạo Thiên nghe xong lập tức giật mình tỉnh dậy, sau đó dường như nghĩ ra điều gì, vội vàng cung kính đáp lại: "Đệ tử Hạo Thiên cung nghênh Đạo Tổ thánh chỉ!" "Đạo Tổ thánh dụ: Hạ giới Nhân tộc bộ lạc Hữu Hùng, con trai của thủ lĩnh là Hiên Viên có đại công đức, đại khí vận!

Đặc lệnh Thiên Đình phái một tiên nhân xuống hạ giới phụ tá Hiên Viên!" Sau khi âm thanh vô cùng uy nghiêm lạnh lùng đó vang lên, một luồng ánh sáng lấp lánh từ trên trời từ từ bay xuống trước mắt Hạo Thiên.

Hạo Thiên nghe xong tuy đầy đầu nghi hoặc, nhưng vẫn cung kính nhận lấy thánh dụ của Hồng Quân!

Sau khi Hạo Thiên nhận thánh dụ của Hồng Quân, uy áp khổng lồ vốn bao trùm trong Lăng Tiêu Bảo Điện cũng dần dần tan biến.

Hạo Thiên nhìn thánh dụ trong tay, trở lại chỗ ngồi của mình!

Đặt thánh dụ trên bàn, Hạo Thiên từ từ nhắm mắt lại, trong đầu cẩn thận suy nghĩ làm thế nào để hoàn thành ý chỉ của Hồng Quân Đạo Tổ.

Sau khi nhắm mắt suy nghĩ hồi lâu, Hạo Thiên từ từ lẩm bẩm!

Đồng thời đột nhiên mở mắt, một luồng quang mang khó hiểu lóe lên trong mắt.

"Xem ra Hồng Quân Đạo Tổ muốn nhúng tay vào Nhân tộc, đây là một cơ hội!

Một cơ hội để chấn chỉnh lại uy nghiêm của Thiên Đình." Hạo Thiên tuy là người của Hồng Quân Đạo Tổ, nhưng đồng thời cũng là Thiên Đế của Thiên Đình!

Hắn cũng có dã tâm lớn, cũng muốn chấn hưng Thiên Đình, để ánh hào quang của Thiên Đình bao trùm tam giới.

Hạo Thiên cầm lại thánh dụ của Hồng Quân Đạo Tổ, nhìn nội dung trên đó đột nhiên cười lên.

Một kế hoạch khổng lồ, bước đầu hình thành trong lòng Hạo Thiên!

Thế là Hạo Thiên không thể chờ đợi được nữa, truyền âm nói: "Dao Trì, Thái Bạch!

Mau đến Lăng Tiêu Bảo Điện!" Muốn hoàn thành một kế hoạch khổng lồ, cần rất nhiều người giúp đỡ!

Dao Trì và Thái Bạch chính là những trợ thủ tốt nhất.

Giọng nói của Hạo Thiên dưới thủ đoạn đặc biệt, nhanh chóng truyền đến Dao Trì đang ở Dao Trì Tiên Cảnh và Thái Bạch đang ở Thái Bạch Tinh Cung.

Một giọng nói được xử lý đặc biệt, sử dụng thủ đoạn đặc biệt để truyền đi!

Vì vậy ngoài Hạo Thiên ra, cũng chỉ có những người hắn tin tưởng nhất là Dao Trì và Thái Bạch mới có thể nghe thấy.

Dao Trì Tiên Cảnh, nằm ở phía tây Thiên Đình!

Là một tòa cung điện chiếm diện tích cực kỳ rộng lớn, có rất nhiều kiến trúc và trang sức.

Dao Trì, nữ chủ nhân của Thiên Đình!

Chưởng quản tất cả nữ tiên của Thiên Đình, cùng Hạo Thiên quản lý Thiên Đình rộng lớn, là một trong những trợ thủ đắc lực nhất của Hạo Thiên.

Dao Trì sau khi nhận được truyền âm của Hạo Thiên, lập tức hiểu rằng có chuyện khẩn cấp xảy ra!

Thế là vội vàng tới Lăng Tiêu Bảo Điện.

Thái Bạch, còn có tên là Thái Bạch Kim Tinh!

Là một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh ẩn mình trong Thiên Đình, từ khi Hạo Thiên chưởng quản Thiên Đình liền luôn đi theo bên cạnh Hạo Thiên, là một trong những trợ thủ quan trọng của Hạo

Thiên.

Thái Bạch Tinh Cung, nằm ở phía đông nam Thiên Đình!

Là một tòa cung điện chiếm diện tích rộng lớn, nhưng trang trí lại vô cùng cổ xưa!

Toàn bộ Thái Bạch Tinh Cung vừa rộng rãi, vừa đơn điệu!

Ở trung tâm Thái Bạch Tinh Cung, có một đại điện khổng lồ vô cùng, trên đỉnh đại điện là hình ảnh phản chiếu của Chu Thiên Tinh Thần trong Hồng Hoang.

Thái Bạch đang tu luyện nghe được truyền âm của Hạo Thiên, lập tức mở mắt!

Tức thì một trận tinh quang lóe lên, vô tận tinh thần chi lực bao quanh bên cạnh Thái Bạch.

"Thiên Đế triệu kiến gấp, xem ra có đại sự sắp xảy ra!

Chỉ là không biết chuyện này đối với ta là tốt hay xấu?" Sau khi nghe truyền âm của Hạo Thiên, y lẩm bẩm một tiếng!

Sau đó vung phất trần trong tay, một đạo tinh quang lóe lên, thân ảnh Thái Bạch trong nháy mắt biến mất. … Trung tâm Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện!

Hạo Thiên, Dao Trì và Thái Bạch ngồi đối diện nhau!

Nhìn nhau, rồi lại suy tư.

Chương 551

Sau một hồi lâu, Thái Bạch là người đầu tiên lên tiếng phá vỡ sự tĩnh lặng trong Lăng Tiêu Bảo Điện: "Thiên Đế, Đạo Tổ có nói cụ thể cần người như thế nào, hay là cần làm chuyện gì không?" Hạo Thiên nghe xong lắc đầu, ý chỉ của Hồng Quân chỉ có một câu, nhưng tất nhiên ẩn chứa thông tin khác, Hồng Quân không nói, chỉ có thể tự mình lĩnh ngộ.

"Không có, ngoài việc để Thiên Đình sắp xếp một người xuống hạ giới đến bộ lạc Hữu Hùng của Nhân tộc, tìm một người tên Hiên Viên và sắp xếp ở bên cạnh hắn, ngoài ra không có thông tin nào khác!" Hạo Thiên cẩn thận suy nghĩ về ý chỉ của Hồng Quân rồi trả lời một cách chắc chắn!

Thái Bạch nghe xong gật đầu, sau đó lại nói: "Nhân tộc và Nguyên Thủy Thiên Tôn quan hệ không tầm thường, Nhân Hoàng tiền nhiệm và hiện nhiệm đều là đệ tử đời thứ ba của Xiển giáo, chúng ta mạo muội nhúng tay vào, e rằng sẽ khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn không vui!" Hạo Thiên nghe xong, gật đầu trả lời: "Điều này ta biết, nhưng ý chỉ của Hồng Quân Đạo Tổ ta phải chấp hành!

Dù đắc tội với Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không tiếc.

Đương nhiên, nếu có thể không đắc tội với Nguyên Thủy Thiên Tôn, thì cố gắng không đắc tội với Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Dao Trì sau khi nghe hai người nói chuyện, đột nhiên như nghĩ ra điều gì đó, mỉm cười nói: "Ý chỉ của Hồng Quân Đạo Tổ chúng ta không thể vi phạm, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không phải người chúng ta có thể đắc tội!

Huống hồ Thiên Đình chúng ta muốn phát triển, Nhân tộc là một

rào cản không thể không vượt qua!

Ta có một ý, vừa có thể hoàn thành ý chỉ của Hồng Quân Đạo Tổ, vừa không khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn phản cảm!" Hạo Thiên nghe xong, trong mắt lóe lên một tia sáng, sau đó vội vàng hỏi: "Có phương pháp gì mau nói!" Thái Bạch ở bên cạnh cũng một mặt mong đợi nhìn về phía Dao Trì, cũng muốn biết rốt cuộc là phương pháp gì mới có thể cân bằng được hai vị tồn tại không thể đắc tội này.

Dao Trì nhìn bộ dạng của hai người, lộ ra một nụ cười tự tin rồi nói: "Chuyện này nói khó cũng khó, nói dễ cũng dễ!

Tình hình cụ thể, cần phải điều tra xem người Nhân tộc tên Hiên Viên kia rốt cuộc là tình trạng như thế nào, chỉ cần hiểu rõ tình hình cụ thể, tin rằng ta sẽ có cách vẹn cả đôi đường!" Hạo Thiên nghe xong, trước tiên trầm tư một lúc rồi gật đầu!

Quả thực vừa rồi mình quá vội vàng, bị sự tồn tại của Hồng Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn làm nhiễu loạn suy nghĩ.

"Đúng vậy, ta đối với Hiên Viên hoàn toàn không biết gì!

Đây là một sai sót của ta, đa tạ nàng nhắc nhở, Dao Trì!" Hạo Thiên nhanh chóng thừa nhận thiếu sót của mình, sau đó Hạo Thiên rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, tìm một vài thuộc hạ để họ đi điều tra rõ tình hình của Hiên Viên ở bộ lạc Hữu Hùng của Nhân tộc.

Ba ngày sau, Hạo Thiên nhận được thông tin mình cần!

Một bản báo cáo sơ lược về tình hình của Hiên Viên.

"Vừa mới học tập ở Tam Tiên Đảo trở về?

Bây giờ đang giúp đỡ phụ thân quản lý sự vụ bộ lạc?

Có chút thú vị!" Sau khi xem tình hình sơ lược của Hiên Viên, Hạo Thiên khẽ lẩm bẩm một câu!

Sau đó khẽ cười một tiếng, trong ánh mắt lóe lên một tia khinh thường cùng ghen tị.

Bây giờ Hạo Thiên cuối cùng cũng biết vì sao Hồng Quân Đạo Tổ lại quan tâm đến một tiểu tử Nhân tộc như vậy, thậm chí không tiếc hạ đạt ý chỉ!

Nguyên lai trong đó liên quan đến cuộc tranh đoạt Nhân Hoàng, liên quan đến sự đối kháng giữa Hồng Quân và Nguyên Thủy.

Hiên Viên đã là đệ tử đời thứ ba của Nguyên Thủy, vậy thì theo tình hình hiện tại của Nhân tộc, hai vị đệ tử trước đó đều là Nhân Hoàng, vậy thì đệ tử đời thứ ba Hiên Viên cũng có khả năng lớn là Nhân Hoàng tiếp theo.

Hạo Thiên càng xem trong lòng càng mất cân bằng, năm xưa mình từng phục thị Hồng Quân Đạo Tổ vô số ức năm mới đổi lấy được một vị trí Thiên Đế lúng túng.

Hiên Viên, một tiểu tử Nhân tộc vừa mới sinh ra không lâu, đã là Nhân Hoàng được định sẵn của Nhân tộc!

Hai người so sánh một chút, chênh lệch có chút lớn nha.

Thế là Hạo Thiên tràn đầy ghen tị, không khỏi cảm thán một tiếng: "Nhân Hoàng được định sẵn!

Đúng là một tiểu tử may mắn, có thể lọt vào pháp nhãn của Nguyên Thủy Thiên Tôn!" Sau đó Hạo Thiên thông báo cho Dao Trì và Thái Bạch, để họ đến Lăng Tiêu Bảo Điện thương lượng sự tình!

Dao Trì và Thái Bạch sau khi nhận được thông tin, trong lòng lập tức hiểu ra chắc là có liên quan đến tình hình của Hiên Viên, thế là không dám có chút chậm trễ nào, ngay lập tức đã đến Lăng Tiêu Bảo Điện.

Sau khi đến Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên đem thông tin trong

tay nói cho hai người!

Dao Trì và Thái Bạch nghe xong, cũng lập tức liên tục cảm thán không thôi!

Dao Trì và Thái Bạch lúc này cũng cuối cùng biết được, vì sao Hồng Quân Đạo Tổ đã im lặng rất lâu lại đột nhiên hạ một đạo thánh dụ khó hiểu, nguyên lai là muốn nhúng tay vào Nhân tộc!

"Nguyên lai liên quan đến cuộc tranh đoạt Nhân Hoàng của Nhân tộc, xem ra Hồng Quân Đạo Tổ có chút ngồi không yên rồi, nhịn không được muốn nhúng tay vào ngôi vị Nhân Hoàng của Nhân tộc!" Thái Bạch nghe xong, không nhịn được nói một câu.

Hạo Thiên và Dao Trì nghe xong cũng không khỏi âm thầm gật đầu.

Sau đó ba người lại rơi vào im lặng, Dao Trì sau một hồi suy nghĩ liền mở miệng nói: "Nếu như vậy, thì tình huống chúng ta đã đặt ra trước đó phải lật đổ toàn bộ!

Người được chọn này nhất định không thể qua loa, không chỉ phải phù hợp với ý của Hồng Quân Đạo Tổ và Nguyên Thủy Thiên Tôn, mà còn phải khiến Hiên Viên không phản cảm!" Quả thực, trước đó không rõ thân phận của Hiên Viên!

Chỉ coi hắn là một tiểu nhân vật không đáng bận tâm mà thôi.

Bây giờ Hiên Viên có tư cách được coi trọng, có tư cách được lôi kéo!

Dù sao Nhân Hoàng tôn quý vô cùng, không thua kém Thiên Đế.

Chọn một người vừa không khiến Hiên Viên sinh ra phản cảm, lại có thể hoàn thành nhiệm vụ của Hồng Quân Đạo Tổ!

Lại không để Nguyên Thủy Thiên Tôn có hiểu lầm, thật là một lựa

chọn gian nan.

Ba người suy nghĩ hồi lâu, cũng không có một ứng cử viên thích hợp!

Khi Hạo Thiên, Dao Trì và các người khác ở Thiên Đình đang vắt óc suy nghĩ để chọn ra một người thích hợp, thì Nhân tộc đã bình tĩnh trăm năm lại có dấu hiệu biến động.

Trước kia, Nhân tộc đột nhiên xảy ra một trận động loạn lan rộng khắp toàn bộ Nhân tộc, dẫn đến một lượng lớn bộ lạc không còn nghe theo hiệu lệnh của Nhân Hoàng, từ trong Nhân tộc độc lập ra ngoài.

Trong số những bộ lạc ly khai đó, có ba bộ lạc mạnh nhất!

Lần lượt là Phi Tượng, Xích Phượng, Bạch Hổ tam đại bộ lạc!

Tam đại bộ lạc nguyên bản là một trong những bộ lạc mạnh nhất của Nhân tộc ở phía tây Hồng Hoang!

Trong trận đại động loạn đó, bị mê hoặc bởi một thế lực thần bí, đột nhiên phản bội Nhân Hoàng!

Năm đó Nhân Hoàng Liệt Sơn từng thống lĩnh đại quân Nhân tộc, đi thảo phạt tam đại bộ lạc!

Sau khi một trận đại chiến bùng nổ, Nhân Hoàng Liệt Sơn sắc mặt dị thường khó coi, dẫn theo đại quân Nhân tộc tổn thất thảm trọng trở về Đại Hưng Thành.

Ba đại bộ lạc đó, cũng từ sau trận đại chiến đó chính thức ly khai Nhân tộc!

Trở thành một trong những thế lực mạnh mẽ có tiếng ở phía tây Hồng Hoang.

Hiện tại, mấy nghìn năm đã qua!

Khói lửa của trận đại chiến đó sớm đã tan đi, được nghỉ ngơi

dưỡng sức, tam đại bộ lạc đã khôi phục như cũ, thậm chí dưới sự giúp đỡ của thế lực thần bí, thực lực tổng thể còn mạnh hơn lúc đầu vài phần.

Vì vậy, thực lực mạnh mẽ cũng kéo theo dã tâm của tộc trưởng mạnh mẽ!

Thủ lĩnh của ba đại bộ lạc sau khi chia cắt mấy nghìn năm, lại một lần nữa tụ họp lại, thương thảo kế hoạch tái chiến với Nhân tộc, chiếm lấy thế lực của Nhân tộc ở phía tây Hồng Hoang.

Thiên Vũ Thành, đô thành của bộ lạc Xích Phượng!

Được xây dựng vào thời kỳ Đại Hưng Thành được thành lập, là một trong những sản vật của thời kỳ đó!

Thiên Vũ Cung, nơi ở và xử lý sự vụ bộ lạc của thủ lĩnh bộ lạc Xích Phượng!

Chương 552

Hiện tại, nơi đây lại tụ tập các thủ lĩnh và trưởng lão của các bộ lạc phản loạn!

Các thủ lĩnh và trưởng lão của những bộ lạc đã phản bội Nhân tộc này lúc này đang tụ tập lại, thương thảo một kế hoạch lật đổ Nhân tộc.

Trong số các thủ lĩnh và trưởng lão bộ lạc, có một số người toàn thân bao phủ trong bóng tối.

Thần bí, không ai nhìn thấy được bộ mặt thật.

Đồng thời cũng rất mạnh mẽ, lý do mà các thủ lĩnh và trưởng lão của các bộ lạc này có thể chống lại đại quân của Nhân Hoàng, những người bí ẩn bao phủ trong bóng tối này, có tác dụng then chốt.

Trong một đại điện vừa cổ xưa vừa rộng rãi, tụ tập hơn trăm thủ lĩnh và trưởng lão của các bộ lạc độc lập, lúc này đang một mặt điên cuồng nhìn về phía trước.

Ở phía trước họ, có một đài chủ tọa không lớn!

Trên đài đang ngồi bốn người quen thuộc.

Trong đó có ba vị là thủ lĩnh của tam đại bộ lạc, còn có một vị Thánh Sử thần bí!

Thủ lĩnh của tam đại bộ lạc, lấy bộ lạc của mình làm danh xưng!

Phi Tượng, Xích Phượng và Bạch Hổ vừa là tên của bộ lạc, vừa là danh xưng của thủ lĩnh bộ lạc.

Tam đại bộ lạc không có phân cao thấp, nhưng vì hội nghị lần này được triệu tập tại bộ lạc Xích Phượng, nên thủ lĩnh bộ lạc Xích

Phượng là Xích Phượng đương nhiên trở thành người chủ trì đại hội.

Vì vậy, khi Xích Phượng thấy các thủ lĩnh của các bộ lạc độc lập về cơ bản đã có mặt, liền trực tiếp mở miệng nói: "Chư vị thủ lĩnh xin hãy im lặng!

Bây giờ ta tuyên bố, đại hội chính thức bắt đầu!

Xin mời Thánh Sử lên phát biểu cho mọi người!" Các thủ lĩnh và trưởng lão trong đại điện nghe xong lập tức từ trạng thái bàn tán xôn xao trở nên yên tĩnh, sau đó nhìn thẳng vào Thánh Sử trên đài chủ tọa.

Thánh Sử bao phủ trong bóng tối sau khi nghe lời của Xích Phượng, từ từ đứng dậy!

Khuôn mặt không nhìn rõ đó quét một vòng quanh đại điện rồi mở miệng nói: "Lần này bản tọa đến đây nguyên nhân tin rằng mọi người đã hiểu rõ, vì vậy cũng không nói nhiều!

Chỉ hy vọng chư vị thủ lĩnh, hãy dốc toàn lực hoàn thành nhiệm vụ!

Đừng phụ sự kỳ vọng của người thắng cuộc đối với chư vị." … Một cuộc đại hội, đối với toàn bộ Nhân tộc có ý nghĩa sâu sắc!

Sau cuộc đại hội này, đánh dấu rằng các bộ lạc đã độc lập ra ngoài vốn đã im lặng từ lâu lại một lần nữa có hành động.

Vị trí của Nhân tộc ở phía tây Hồng Hoang, nguy kịch!

Liệt Sơn vào ngày thứ hai sau cuộc đại hội, liền thông qua các kênh khác nhau nhận được tin tức này!

Lập tức vô cùng tức giận!

Liệt Sơn vốn luôn ôn hòa, sau khi biết tin cũng vô cùng tức giận!

Phá lệ đập bàn, mặt đỏ bừng lớn tiếng quát mắng: "Khinh người quá đáng, khinh người quá đáng!

Cái gì Thánh giả, lại dám đối đầu với Nhân tộc, bất kể là thánh nhân nào cũng phải trả giá đắt!" Các vệ binh bên ngoài Nhân Hoàng Cung nghe được tình hình bên trong, cũng vô cùng kinh hãi!

Bởi vì họ chưa bao giờ thấy Nhân Hoàng tức giận như vậy.

Liệt Sơn sau khi tức giận, cũng hiểu rằng trong đó tất định có một bàn tay đen mà Nhân tộc không thể chống lại đang thao túng!

Chỉ là những tồn tại có tư cách và năng lực thao túng Nhân tộc quá nhiều, những tồn tại đó Nhân tộc cũng không thể chọc vào.

Vì vậy sau cơn tức giận, Liệt Sơn đã lấy lại được bình tĩnh.

Sau khi cẩn thận suy nghĩ một hồi lâu, Liệt Sơn lặng lẽ rời khỏi Nhân Hoàng Cung, thậm chí rời khỏi Đại Hưng Thành, đến Hỏa Vân Động nơi trấn áp khí vận Nhân tộc, gặp Thiên Hoàng Phục Hy!

Hai vị Nhân Hoàng đã nói chuyện rất lâu, không ai biết rốt cuộc họ đã nói những gì!

Chỉ biết rằng, Liệt Sơn vốn mặt mày nghiêm trọng, sau khi từ Hỏa Vân Động ra ngoài, sắc mặt trở nên vô cùng nhẹ nhõm.

"Quả nhiên không hổ là sư huynh và Thiên Hoàng, xem ra ta còn nhiều điều phải học!" Câu đầu tiên sau khi ra khỏi Hỏa Vân Động, Liệt Sơn tỏ ra vô cùng nhẹ nhõm!

Lúc này nội tâm hắn một trận thả lỏng.

Dù sao gánh nặng vốn đè trên vai trong khoảnh khắc đã biến mất, không khỏi khiến Liệt Sơn cảm thấy một trận nhẹ nhõm và vui vẻ.

Trở lại Nhân tộc, Liệt Sơn như biến thành một người khác!

Vốn rất quan tâm đến tình hình của những kẻ phản bội, bây giờ ngay cả một cái liếc mắt cũng không.

Đối với nguy hiểm sắp xảy ra, Liệt Sơn dường như cũng hoàn

toàn không quan tâm!

Thậm chí đối với lời khuyên của một số trưởng lão cũng không hề để ý.

Sự thay đổi của Liệt Sơn không chỉ khiến Nhân tộc vô cùng kinh ngạc, mà cũng khiến các đại thế lực đang quan tâm đến Nhân tộc kinh ngạc không thôi!

Ngay cả những người chơi cờ ở trên cao, Nguyên Thủy và Thiên Đạo cũng lập tức nảy sinh một tia tò mò!

Cũng không biết, vì sao Liệt Sơn đi một chuyến đến Hỏa Vân Động về lại như biến thành một người khác.

Nhưng Hỏa Vân Động là nơi Nhân Đạo trấn áp khí vận Nhân tộc, không phải là nơi có thể tùy ý dò xét.

Vì vậy, sau khi Nguyên Thủy và Thiên Đạo thi triển các thủ đoạn dò xét của mình mà không có kết quả, cũng đành gác lại, ghi nhớ chuyện này nhưng không quan tâm rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Bởi vì bất kể là chuyện gì, đối với Nguyên Thủy và Thiên Đạo đều không quan trọng!

Chỉ cần kết quả họ muốn không thay đổi, quá trình có chút thay đổi cũng không có quan hệ gì.

Đặc biệt là quan hệ giữa Liệt Sơn và Phục Hy liên quan đến Nguyên Thủy, tuy Phục Hy đã chọn Nhân tộc, nhưng hắn dù sao cũng từng là đệ tử đời thứ ba của Nguyên Thủy, đệ tử của Khổng Tuyên Thánh Nhân, cũng không tiện truy cứu nhiều.

Cùng với sự chú ý của Liệt Sơn chuyển từ những bộ lạc đã độc lập ra ngoài, sự chú ý của Nhân tộc cũng theo đó mà chuyển đi.

Những bộ lạc độc lập ra ngoài sau khi biết được, không hiểu vì

sao đột nhiên phẫn nộ!

Cảm thấy bị coi thường, tức giận.

Thế là từng bộ lạc dưới sự dẫn dắt của các trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh, bắt đầu tấn công các bộ lạc Nhân tộc xung quanh.

Lập tức dưới sự tấn công của các bộ lạc độc lập vừa mạnh mẽ vừa không sợ chết, các bộ lạc Nhân tộc liên tiếp thất bại!

Một lượng lớn đất đai bị mất, một lượng lớn bộ lạc bị chiếm đóng!

Phía tây Hồng Hoang của Nhân tộc chìm trong biển lửa chiến tranh. từng đạo tin tức cầu cứu nhanh chóng chất đống trên bàn của Liệt Sơn, Liệt Sơn xem xong mặt không biểu cảm, trực tiếp dọn dẹp toàn bộ những tin tức cầu cứu của các bộ lạc đó, không đưa ra bất kỳ phản hồi nào.

Lập tức, không còn sự chi viện mạnh mẽ của Nhân tộc, Nhân tộc ở phía tây Hồng Hoang lập tức rơi vào tình thế cô lập không có viện trợ!

Chương 553

Thế là trong từng trận tuyệt vọng, lại có một lượng lớn bộ lạc dưới sự uy hiếp của cái chết đã phản bội Nhân Hoàng, độc lập ra ngoài!

Trăm năm sau, chiến hỏa ở phía tây Hồng Hoang dần dần tắt!

Thành quả của Nhân tộc ở phía tây Hồng Hoang bị hủy trong một sớm, vô số bộ lạc đầu hàng thì đầu hàng, độc lập thì độc lập!

Phía tây Hồng Hoang tuy vẫn tồn tại rất nhiều bộ lạc do Nhân tộc tạo thành, nhưng không còn thuộc về sự thống trị của Nhân Hoàng, không còn thuộc về chính thống của Nhân tộc.

Thành công ở phía tây Hồng Hoang, khiến thủ lĩnh của ba đại bộ lạc vô cùng phấn khích!

Sau khi hấp thụ thế lực và tộc nhân của Nhân tộc ở phía tây Hồng Hoang, thực lực của ba đại bộ lạc đã bành trướng đến một mức độ vô cùng mạnh mẽ.

Cường giả cấp Chuẩn Thánh trong ba đại bộ lạc đã vượt quá trăm vị, cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên càng nhiều không đếm xuể.

Ba thủ lĩnh đó, sau khi thôn tính thế lực của Nhân tộc ở phía tây Hồng Hoang, lại đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Trở thành một đại năng đỉnh cấp trong Hồng Hoang, lập tức khiến các thế lực lớn trong Hồng Hoang vô cùng kinh ngạc!

Ngay cả những Thánh sứ vẫn luôn thao túng Nhân tộc đại loạn cũng cảm thấy không thể tin nổi.

Trong Thiên Vũ Thành, trong một tòa cung điện xa hoa!

Thánh Sử toàn thân bao phủ trong bóng tối, cảm nhận được thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ mà Xích Phượng tỏa ra, sắc mặt vốn bao phủ trong bóng tối lập tức đại biến!

"Chuẩn Thánh hậu kỳ!" Sau khi âm thầm kinh thán một tiếng, sắc mặt của Thánh Sử đó lập tức trở nên có chút khó coi!

Sau khi sắc mặt biến ảo hồi lâu, Thánh Sử đó dường như đã hạ quyết tâm, sau khi bố trí một đại trận cách ly liền tự lẩm bẩm: "Sự tình đã vượt quá dự liệu, phải lập tức bẩm báo Thánh giả mới được!" Sau đó, sau một thủ thế phức tạp!

Một đạo Tiếp Dẫn thần quang đột nhiên lan tràn trong nguyên thần của Thánh Sử.

Sau đó nguyên thần của Thánh Sử đó liền bị đạo Tiếp Dẫn thần quang đó, tiếp dẫn đến một nơi tương đối an toàn! … Trên Linh Sơn phương Tây, trong Cực Lạc thế giới!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang tham ngộ Phật đạo, Tiếp Dẫn đột nhiên có cảm ứng, sau đó trực tiếp duỗi ra một bàn tay, một đạo Tiếp Dẫn thần quang đột nhiên xuất hiện trong lòng bàn tay.

Một nguyên thần hình người theo đạo Tiếp Dẫn thần quang đó, xuất hiện trong tay của Tiếp Dẫn Thánh Nhân.

Tiếp Dẫn nhìn đạo nguyên thần đó, mày nhíu lại nói: "La Tâm, ngươi lại sử dụng Tiếp Dẫn Phật Quang?" La Tâm vừa mới xuất hiện ở Cực Lạc thế giới, cũng chính là thân phận thật sự của Thánh Sử thần bí đó, sau khi nghe lời của Tiếp Dẫn Thánh Nhân, vội vàng đáp lại: "Bẩm báo Ngã Phật, đệ tử lần này đến có chuyện quan trọng cần báo cáo!" Tiếp Dẫn nghe xong khẽ gật đầu, sau đó mở miệng hỏi: "Chuyện gì?" "Ngã Phật, từ khi đệ tử đến Nhân tộc!

Vẫn luôn tuân theo ý chỉ của Ngã Phật, truyền bá ánh sáng của

Ngã Phật trong Nhân tộc!

Hiện tại đã đạt được thành quả tốt, năm nghìn năm trước căn cứ vào ý chỉ của Ngã Phật, bắt đầu mưu đồ chuyện chia rẽ Nhân tộc, đã đạt được thành quả bước đầu!

Cách đây không lâu, Nhân tộc ở phía tây Hồng Hoang đã bị ta toàn bộ chiếm lấy!

Đệ tử có một nghi vấn, vì sao Nhân tộc hoặc Nhân Hoàng lại để mặc chuyện này xảy ra?" Lời của La Tâm rất cung kính, nhưng Tiếp Dẫn nghe xong lại tại chỗ bị chấn kinh!

Trong mắt lóe lên một tia không tin và chấn động.

Làm sao có thể!

Ta hạ lệnh chia rẽ Nhân tộc khi nào?

Sau một lúc chấn kinh ngắn ngủi, Tiếp Dẫn hồi thần, sau đó không kịp trả lời câu hỏi của La Tâm, trực tiếp thôi động pháp lực cảnh giới Thánh Nhân bắt đầu suy diễn những chuyện đã xảy ra trong Hồng Hoang.

Nhưng khi suy diễn đến một số thời điểm quan trọng, lại đột nhiên biến mất không còn tăm tích!

Sau khi thử liên tiếp mấy lần, sắc mặt của Tiếp Dẫn lập tức trở nên lạnh như băng.

Lập tức đánh thức Chuẩn Đề đang trong tu luyện, Chuẩn Đề tỉnh lại có chút không hiểu, sau khi Tiếp Dẫn giải thích, Chuẩn Đề cũng bị dọa cho một phen kinh hãi!

Bởi vì y cũng không hạ đạt mệnh lệnh như vậy, Tiếp Dẫn sau khi biết được, sắc mặt lập tức trở nên vô cùng khó coi và ngưng trọng!

Nếu không phải Tiếp Dẫn, cũng không thể là mình, vậy thì ai có

thể đoán được cục diện do mình bố trí, đồng thời thêm vào những thứ mình không biết trong cục diện đó.

Lần này phiền phức lớn rồi, lại có người mượn tay ta để đối kháng với Nhân tộc!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hai vị Thánh Nhân bây giờ tâm trạng không tốt, nếu không phải La Tâm cảm thấy chuyện hiện tại quá lớn, không đủ sức chống đỡ!

E rằng không biết phải bao lâu nữa mới biết được bí mật ẩn chứa trong đó, không ngờ lại có người giả truyền ý chỉ, ra lệnh cho thuộc hạ của mình đối kháng với Nhân tộc.

Làm cho Nhân tộc bị chia rẽ, đây không phải là chuyện nhỏ!

Có thể gây ra đại họa.

Thân là Thánh Nhân, họ tự nhiên biết tầm quan trọng của Nhân tộc!

Tự nhiên biết phía sau Nhân tộc đứng Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Bây giờ lại chia rẽ Nhân tộc, tuy không phải ý của hai người!

Nhưng do thế lực của họ gây ra, cái nồi này phải gánh thôi!

Hai vị Thánh Nhân trầm mặc hồi lâu, cũng không nghĩ ra được một phương pháp vẹn cả đôi đường!

Chỉ có thể tạm thời rút thế lực của mình ra khỏi Nhân tộc, đi một bước xem một bước.

Thực ra trong lòng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có thể mơ hồ đoán được rốt cuộc ai có lá gan lớn như vậy, dám mượn tay họ đối kháng với Nhân tộc.

Nhưng thực lực yếu kém, tuy là Thánh Nhân!

Nhưng so với các Thánh Nhân khác, chút thực lực này căn bản không có tác dụng lớn.

Vì vậy chỉ có thể nhẫn nhịn, chỉ cần nhẫn nhịn qua đi!

Đợi Tây phương giáo đại hưng, đợi thực lực cường đại, mới có thể rửa sạch mối sỉ nhục hiện tại.

Tây phương giáo nhẫn nhịn, nhưng có một số tồn tại không hy vọng Tây phương giáo nhẫn nhịn, thế là một tin tức trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Các đại thế lực trong Hồng Hoang, bao gồm cả Nhân tộc, toàn bộ đều nhận được một tin tức!

Nội dung sơ lược của tin tức: Tây phương giáo là bàn tay đen thần bí đứng sau sự chia rẽ của Nhân tộc, Tây phương giáo ở phía sau giở trò, thế lực chia rẽ Nhân tộc mới có thực lực có thể đối kháng với Nhân Hoàng Liệt Sơn!

Sự xuất hiện của tin tức này, lập tức gây ra phản ứng lớn ở Hồng Hoang!

Các đại thế lực trong Hồng Hoang trước tiên không tin, vội vàng nhìn về phía Nhân tộc và Tây phương giáo lúc đó.

Nhưng Nhân tộc đối với tin tức này lại im lặng, không đưa ra bất kỳ câu trả lời nào!

Tây phương giáo cũng không phản bác, cũng chọn cách im lặng.

Như vậy, không thể không khiến các đại thế lực tin vào tính chân thực của tin tức đó!

Chương 554

Lập tức các đại thế lực kinh thán không thôi.

Thiên Đình Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên và ba người đang thương thảo về ứng cử viên, sau khi nhận được tin tức này trước tiên là sững sờ, sau đó thần tình trở nên có chút phức tạp!

"Không thể nào!

Với thực lực và phong cách của Tây phương giáo, căn bản sẽ không làm như vậy!

Nhưng họ lại không phản bác, xem ra trong đó liên quan rất rộng." Hạo Thiên đối với chuyện này cảm thấy nghi ngờ, không tin là thật!

Suy nghĩ trong lòng của hai người kia cũng đại khái giống Hạo Thiên, không dám tin Tây phương giáo lại có lá gan lớn như vậy, lại dám chia rẽ Nhân tộc!

"Nếu muốn giành được một chút lợi ích, có thể sẽ làm!

Nhưng chia rẽ Nhân tộc, e rằng Tây phương giáo không có lá gan đó!" Đây chính là suy nghĩ chân thực nhất trong lòng Hạo Thiên và những người khác, giành được một chút lợi ích có thể sẽ làm, nhưng chia rẽ Nhân tộc Tây phương giáo e rằng không có lá gan đó!

Nhưng chuyện này đã được xác định, về cơ bản không thể thay đổi!

Đáy Huyết Hải nơi A Tu La tộc tọa lạc, Minh Hà sau khi biết được tin tức này, rõ ràng là sững sờ, sau đó ha ha cười lớn nói: "Tây phương giáo, cũng có ngày hôm nay!

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, bản tọa ngược lại muốn xem xem, các ngươi nên ứng đối thế nào!" Thân là Thánh Nhân tự nhiên biết,

chuyện Nhân tộc chia rẽ không liên quan đến hai vị Thánh Nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Nhưng do hợp tác với Ma tộc, Minh Hà được coi là nửa Ma tộc!

Vì vậy đối với Tây phương giáo, đối với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tự nhiên có một cảm giác ghét bỏ, vô cùng ghét Tây phương giáo!

Khi Tây phương giáo chịu thiệt, Minh Hà không ngại châm biếm vài câu!

Thậm chí nếu có cơ hội, không ngại hung hăng đạp thêm hai chân, để Tây phương giáo vĩnh viễn không thể ngóc đầu lên được.

Các thế lực khác trong Hồng Hoang có suy nghĩ đại khái chia làm hai bộ phận!

Một bộ phận cho rằng là giả, không thể xảy ra chuyện như vậy!

Một bộ phận khác cho rằng chắc chắn là do Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề làm, Tây phương giáo tà ác vô cùng!

Nội bộ Nhân tộc, sau khi biết được tin tức này!

Cũng gây ra sóng gió ngút trời.

Các thủ lĩnh và trưởng lão của các bộ lạc trong Nhân tộc, lập tức trở nên phẫn nộ không thôi!

Đối với Tây phương giáo, hảo cảm của họ trong nháy mắt giảm xuống mức thấp nhất!

"Tây phương giáo chết tiệt, lại dám chia rẽ Nhân tộc!" Dưới từng tiếng gầm giận dữ, Tây phương giáo vốn vừa mới len lỏi vào Nhân tộc đã phải chịu đòn tấn công hủy diệt.

Từng tòa miếu mạo bị đập phá, từng tòa tượng Phật bị xô đổ!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn hành động tiêu diệt Tây phương giáo

quy mô lớn của Nhân tộc, trong lòng quả thực như rỉ máu!

Tuy rất muốn làm rõ mọi chuyện, nhưng cuối cùng đều nhịn xuống!

Nhìn Tây phương giáo gần như bị phá hủy hoàn toàn trong Nhân tộc, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chỉ có thể nhìn nhau một cái đầy bất lực!

"Thôi, phá hủy thì phá hủy đi!

Có thể tránh xa khỏi vòng xoáy Nhân tộc này, hy sinh một chút cũng đáng!" Tiếp Dẫn sau một tiếng thở dài, nói ra một câu vô cùng bất lực!

Đồng thời câu nói này cũng đánh dấu việc Tây phương giáo vừa mới phát triển, liền chịu đòn tấn công mạnh mẽ, rút khỏi vũ đài Hồng Hoang!

Sau khi hai vị Thánh Nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề rút toàn bộ thế lực của Tây phương giáo, ngoại trừ Địa Phủ, về Linh Sơn, hành động chống lại Tây phương giáo trong Hồng Hoang cũng dần dần lắng xuống.

Cùng với việc Tây phương giáo triệt để rút khỏi vũ đài Hồng Hoang, khoảng trống thế lực mà họ để lại, lập tức bị các thế lực khác lấp đầy.

Cùng với sự rời đi của Tây phương giáo, những bộ lạc đã độc lập ra khỏi Nhân tộc lập tức như tro tàn.

Phi Tượng, Xích Phượng, Bạch Hổ ba người không dám tin!

Cách đây không lâu còn uy phong vô cùng, bây giờ như chuột chạy qua đường, ai ai cũng đòi đánh!

Thậm chí cùng với sự rút lui của thế lực Tây phương giáo, mấy đại bộ lạc sẽ phải một mình đối mặt với ngọn lửa phẫn nộ của Nhân

tộc!

“Tây phương giáo chết tiệt, thật hại người!

Tốt nhất đừng để ta gặp lại, nếu không tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình!” Trong Thiên Vũ Cung, ba người Xích Phượng vây quanh nhau, thương thảo làm sao để đối mặt với cục diện hiện tại.

Ba người không ngờ, chỉ trong vài ngày ngắn ngủi lại có thể khiến họ từ đỉnh cao rơi xuống đáy vực.

Cùng với sự rời đi của Tây phương giáo, những bộ lạc độc lập trước đó lập tức xảy ra biến hóa lớn!

Các bộ lạc độc lập lần lượt quay trở về vòng tay của Nhân Hoàng.

Từ thời kỳ đỉnh cao nhất, trong nháy mắt biến thành cục diện chúng bạn xa lánh, người người là địch!

Sự tương phản to lớn như vậy, nếu không phải ba người Xích Phượng là cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, e rằng thật sự có chút không chịu nổi!

Để đối phó với cục diện sắp tới, tam đại bộ lạc lại một lần nữa ngưng tụ lại, cùng nhau thương thảo phương pháp giải quyết!

Thiên Vũ Cung vẫn là Thiên Vũ Cung đó, chỉ là không còn cảnh khách khứa đầy nhà như bình thường, bây giờ trông vô cùng lạnh lẽo!

Ngoài ba người Xích Phượng ra, cũng chỉ có một số người hầu đang kiên trì ở lại cương vị.

“Hai vị, cứ tiếp tục như vậy không phải là cách!

Nhân tộc chúng ta không thể quay về, chúng ta phải suy nghĩ cho mình rồi!” Bạch Hổ nghe xong, lộ ra một nụ cười thê lương tự giễu nói: “Suy nghĩ?

Suy nghĩ gì nữa!

Không có sự hỗ trợ của Tây phương giáo, vị Nhân Hoàng kia sẽ bỏ qua cơ hội tốt như vậy sao?

Chúng ta không còn cơ hội nữa rồi!" Hai người kia nghe xong lại một trận trầm mặc, cuối cùng Phi Tượng phá vỡ sự tĩnh lặng: "Nếu đã không còn đường lui, vậy thì dốc toàn lực liều một phen đi!

Thực lực của ba phe chúng ta bây giờ cũng không yếu, liều một phen chúng ta còn có sinh cơ!" Liều một phen, suy nghĩ này cùng với đề xuất của Phi Tượng, nhanh chóng đi vào trong đầu Xích Phượng và Bạch Hổ.

Sau một hồi lâu, Xích Phượng cùng một người khác ánh mắt kiên định nói: "Nếu đã không còn đường lui!

Vậy thì liều một phen đi!" … Khi tam đại bộ lạc lựa chọn liều chết chống cự, tranh thủ một tia sinh cơ!

Nhân tộc sau một thời gian dài ấp ủ, cuối cùng cũng đưa ra phương án giải quyết các bộ lạc độc lập!

Phương án được đưa ra ba ngày sau, trừ tam đại bộ lạc ra, bất kỳ ai đầu hàng, đều có thể giảm nhẹ tội!

Dẫn theo bộ lạc đầu hàng, có thể xem xét biểu hiện lập công mà miễn xử phạt!

Chương 555

Đồng thời cũng kêu gọi các bộ lạc lớn của Nhân tộc đóng góp người và vật, thành lập một đội quân thảo phạt hoàn toàn mới để chinh thảo tam đại bộ lạc phản bội Nhân tộc.

Việc đề xuất phương án này lập tức nhận được sự đồng tình của trên dưới Nhân tộc, sau khi phương án được thực thi liền lập tức có một lượng lớn bộ lạc tranh nhau quy thuận Nhân Hoàng.

Đương nhiên cũng có một số bộ lạc từ chối quay về Nhân tộc, chuẩn bị mài đao sáng loáng để đại chiến với Nhân tộc!

Tam đại bộ lạc là đại diện tiêu biểu nhất trong số đó. … Trong bộ lạc Hữu Hùng, Hiên Viên sau khi xem phương án mà Liệt Sơn đưa ra lập tức bị thu hút!

Đồng thời một ý nghĩ điên cuồng trong nháy mắt hiện lên trong đầu Hiên Viên, "Tham gia, tham gia đi!" không ngừng xuất hiện trong đầu Hiên Viên, hết lần này đến lần khác nhắc nhở Hiên Viên nên làm gì.

Thời gian trôi qua, mấy ngày sau Hiên Viên đem ý nghĩ muốn đi tham gia quân chinh thảo nói cho Thiếu Điển và Phụ Bảo.

Phụ Bảo nghe xong là người đầu tiên không đồng ý, vội vàng nói: "Hiên Viên, chuyện này quá nguy hiểm!

Mẫu thân không cho phép con đi!" Giọng nói của Phụ Bảo rất gấp gáp, nhưng trong đó lại tràn đầy quan tâm!

Hiên Viên nghe xong lòng ấm lại, nhưng quyết định đã định, chỉ có thể xin lỗi Phụ Bảo.

Khác với sự phản đối kiên quyết của Phụ Bảo, Thiếu Điển đối

với chuyện này lại tỏ ra cực kỳ thận trọng, nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt kiên định của Hiên Viên, liền biết không thể ngăn cản, thế là sau khi cẩn thận suy nghĩ liền nói: "Nếu con nhất quyết muốn tham gia cũng không phải là không thể, nhưng nhất định phải bảo vệ an toàn của bản thân!" Phụ Bảo sau khi nghe lời của Thiếu Điển, sắc mặt lập tức phẫn nộ không thôi!

Hai mắt tóe lửa nhìn thẳng vào Thiếu Điển.

Nhưng Thiếu Điển lại không hề để ý, ngược lại nhìn về phía Hiên Viên!

Huyên Viên sau khi nghe xong, vô cùng trịnh trọng gật đầu đáp ứng!

Thiếu Điển xem xong cũng vui mừng gật đầu, Phụ Bảo xem bộ dạng của đôi cha con này cũng chỉ có thể bất lực gật đầu, chỉ là nỗi lo trong lòng vẫn chưa bao giờ giảm bớt.

Huyên Viên sau khi có được sự ủng hộ của Thiếu Điển, không hề mang theo bất kỳ tùy tùng nào, thậm chí ngay cả vật phẩm cũng chỉ mang theo Thiên Vấn Kiếm và một số vật phẩm cần thiết.

Huyên Viên có thể nhẹ nhàng lên đường, vì vậy tốc độ của y không chậm, lại thêm vào cảnh giới Đại La Kim Tiên của mình!

Nhanh chóng đã đến địa điểm chiêu mộ mà Nhân Hoàng Liệt Sơn đã thiết lập để chiêu mộ quân chinh thảo.

Phía đông Hồng Hoang, tồn tại vô số tiên sơn thần động!

Những tiên sơn thần động này có nơi dựng dục ra những Tiên Thiên Ma Thần mạnh mẽ, trở thành đạo trường của Tiên Thiên Ma Thần!

Có nơi bị những tu luyện giả mạnh mẽ phát hiện, và chiếm cứ!

Trở thành đạo trường của đại năng.

Tòng Minh Thần Sơn, ở Hồng Hoang cũng có chút danh tiếng!

Đương nhiên so với Côn Luân Thần Sơn, Thái Sơn những danh sơn của Hồng Hoang có sự chênh lệch lớn.

Tòng Minh Thần Sơn trước đây là đạo trường của một vị Đại La Kim Tiên, vị cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên đó tên là Tòng Minh, cùng tên với Tòng Minh Thần Sơn!

Đáng tiếc vận khí của ông ta không tốt lắm, vào thời điểm Hỗn Độn Ma Thần ngoại vực xâm nhập, đã vẫn lạc trên chiến trường bảo vệ Hồng Hoang.

Từ đó Tòng Minh Thần Sơn rơi vào tình trạng vô chủ, bị một số Đại La Kim Tiên tranh đoạt!

Sau khi Nhân tộc đại hưng, Nhân tộc bắt đầu mở rộng quy mô lớn.

Tòng Minh Thần Sơn cũng vào lúc đó, rơi vào sự kiểm soát của Nhân tộc!

Trở thành một phần của bản đồ rộng lớn vô cùng của Nhân tộc.

Hiện tại, lại là nơi Nhân Hoàng Liệt Sơn triệu tập đại quân Nhân tộc!

Tòng Minh Thần Sơn không chỉ là một ngọn núi, mà là một dãy núi khổng lồ!

Nam bắc tung hoành không biết mấy vạn dặm xa.

Dưới ngọn núi chính của Tòng Minh Thần Sơn là Tòng Minh Sơn có một đồng bằng rộng lớn!

Lúc này đang tụ tập các dũng sĩ tinh nhuệ từ các bộ lạc lớn của Hồng Hoang.

Một đồng bằng rộng lớn, tụ tập hơn mười triệu dũng sĩ cảnh giới Kim Tiên trở lên từ các bộ lạc lớn!

Huyên Viên cũng ở trong số những dũng sĩ đó, từ khi rời khỏi bộ lạc Hữu Hùng!

Trải qua một phen gian nan, cuối cùng cũng đến được Tòng Minh Thần Sơn, gia nhập vào hàng ngũ quân chinh thảo. … Ở trung tâm đồng bằng dưới Tòng Minh Thần Sơn, có một đại trướng chiếm diện tích rộng lớn!

Nơi đó chính là nơi làm việc tạm thời của Nhân Hoàng Liệt Sơn, đồng thời cũng là trung tâm của quân chinh thảo Nhân tộc.

Do quân chinh thảo tập kết đến hơn mười triệu người, vì vậy việc quản lý các hạng mục của quân chinh thảo vô cùng nặng nề!

Bất luận là điều phối dũng sĩ của mỗi bộ lạc, hay điều phối mỗi vị cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên, đều là một công việc vô cùng nặng nề và gian nan.

May mắn là, hiện tại nội tình của Nhân tộc vô cùng sung túc!

Vật tư của các bộ lạc lớn liên tục tập trung về đây.

Cộng thêm Liệt Sơn đích thân trấn giữ, quá trình thành lập quân chinh thảo Nhân tộc tuy rắc rối không ngừng, nhưng cũng không xảy ra vấn đề lớn.

Liệt Sơn lúc này đang xem xét danh sách quân chinh thảo, số lượng quân chinh thảo đã lên tới mười triệu người, nhưng Liệt Sơn kiên trì đích thân xem xét danh sách quân chinh thảo.

Sau khi xem hai ngày, Liệt Sơn phát hiện một cái tên có chút quen thuộc!

“Bộ lạc Hữu Hùng, Hiên Viên?

Lại cũng đến rồi!" Liệt Sơn có chút bất ngờ nói một tiếng, sau đó lấy ra khối danh sách được ghi trên da yêu thú, nhìn cái tên quen thuộc trên đó bắt đầu trầm tư.

Huyên Viên, có thể coi là sư đệ của Liệt Sơn!

Cũng có thể coi là người kế vị của Liệt Sơn.

Vì vậy khi Hiên Viên trở thành đệ tử đời thứ ba của Tam Tiên Đảo, Liệt Sơn liền đối với y vô cùng quan tâm!

Kéo theo tình hình của bộ lạc Hữu Hùng cũng nắm rõ như lòng bàn tay.

Vì vậy khi nhìn thấy Hiên Viên trong danh sách quân chinh thảo, có chút kinh ngạc!

"Nếu trình tự không sai, thì Hiên Viên này tất định sẽ trở thành người kế vị Nhân Hoàng tiếp theo!

Lúc này đáng lẽ phải đang ở trong bộ lạc tích lũy tư lịch, giúp đỡ quản lý bộ lạc!

Tại sao lại xuất hiện ở đây, lại không có ai ngăn cản?" Sau khi suy nghĩ hồi lâu, Liệt Sơn không hiểu vì sao Hiên Viên lại xuất hiện ở đây!

Chương 556

Nhưng nếu đã có thể an toàn đến đây, không bị bất kỳ cản trở nào, vậy thì đại biểu cho việc người ở Tam Tiên Đảo đã buông lỏng, là kết quả của việc đó.

"Mỗi một đời Nhân Hoàng, đều có năng lực tiêu biểu của riêng mình!

Bất luận là bát quái của Phục Hy, hay Thần Nông của ta!

Hiên Viên rốt cuộc là gì?

Chẳng lẽ liên quan đến chiến tranh?" Liệt Sơn suy nghĩ mãi không ra, sau khi khẽ lắc đầu!

Liền quyết định không suy nghĩ nữa về việc Hiên Viên đại biểu cho điều gì, mà phải suy nghĩ làm sao để xử lý Hiên Viên.

Quân chinh thảo phải đi chinh thảo những bộ lạc đã phản bội Nhân tộc, phản bội họ!

Khẳng định sẽ đi kèm với vô số sát lục và chiến tranh.

Chiến tranh vô tình, sẽ không vì thân phận của ngươi mà hạ thủ lưu tình!

Nếu Hiên Viên trong đại chiến có chút tổn thương nào, e rằng một số người ở Tam Tiên Đảo sẽ vô cùng tức giận!

Nhưng nếu không để Hiên Viên tham gia quân chinh thảo, e rằng cũng không được!

Dù sao Hiên Viên có thể đến đây, bản thân hẳn đã được một số tồn tại cho phép.

"Thật là một phiền phức!" Lúc này Liệt Sơn cuối cùng cũng có thể

lĩnh hội được suy nghĩ và cách nhìn của Phục Hy đối với mình lúc đầu, vừa có chút thân cận, lại có chút kháng cự!

"Thôi, nếu đã tham gia quân chinh thảo!

Vậy thì cứ để y đi, âm thầm sắp xếp một số người bảo vệ là được rồi." Sau khi suy nghĩ hồi lâu, Liệt Sơn đã nghĩ ra một phương pháp vẹn cả đôi đường!

Đó là mặc cho Hiên Viên tham gia quân chinh thảo, nhưng âm thầm bố trí người bảo vệ an toàn cho y.

Sau khi có phương pháp này, Liệt Sơn thở phào một hơi rồi nói: "Ta có thể sắp xếp sự bảo vệ lớn nhất rồi, nếu dưới sự bảo vệ như vậy vẫn vẫn lạc trong đại chiến, vậy thì chứng tỏ y với Nhân Hoàng vô duyên!" Khi Hiên Viên đến Tòng Minh Thần Sơn được một tháng, việc chiêu mộ đại quân đã hoàn tất!

Dưới sự hiệu triệu của Nhân Hoàng Liệt Sơn, các bộ lạc Nhân tộc tích cực hưởng ứng!

Phái ra vô số thanh niên và trưởng lão mạnh mẽ tham gia chinh thảo các bộ lạc phản bội Nhân tộc.

Năm mươi triệu, một con số khủng bố!

Năm mươi triệu người Nhân tộc, lại là một con số khiến người ta kinh khủng!

Năm mươi triệu người Nhân tộc ít nhất từ cảnh giới Kim Tiên trở lên, thì đủ để khiến Hồng Hoang chấn kinh!

Một đội quân gồm năm mươi triệu tu luyện giả cảnh giới Kim Tiên trở lên, sau Vu Yêu lượng kiếp cũng chỉ có vào thời điểm Hỗn Độn Ma Thần gây loạn Hồng Hoang, liên quân do Long tộc và Nhân tộc thành lập mới có số lượng khổng lồ như vậy.

Lúc này cách Hỗn Độn Ma Thần gây loạn Hồng Hoang, không biết đã bao nhiêu năm!

Vinh quang năm xưa sớm đã bị lãng quên, Long tộc, chủ lực chinh thảo Hỗn Độn Ma Thần năm xưa, trong mắt sinh linh Hồng Hoang hiện tại không có chút cảm giác tồn tại nào.

Vì vậy khi Nhân tộc tập trung một đội quân số lượng khổng lồ như vậy, sinh linh Hồng Hoang chấn kinh không thôi!

Các đại thế lực trong Hồng Hoang cũng đồng dạng cảnh giác không thôi.

Dù sao không ai có thể đảm bảo, Nhân tộc sẽ không mượn một cái cớ để ra tay với họ!

Vì vậy trong lúc chấn động, đừng vội hoảng hốt tiến hành các loại chuẩn bị, chuẩn bị cho những cuộc tấn công bất ngờ có thể xảy ra.

Liệt Sơn lúc này đối với phản ứng của các thế lực khác trong Hồng Hoang và sự chấn động của sinh mệnh Hồng Hoang căn bản không có chút hứng thú nào, hiện tại ông đang bận xử lý các loại sự tình bên trong quân chinh thảo.

Dù sao số người lên tới năm mươi triệu, số lượng sự kiện đột ngột xảy ra chắc chắn không ít!

Tuy có rất nhiều trưởng lão đang xử lý, nhưng có một số việc cần Liệt Sơn đích thân ra mặt mới có thể giải quyết.

Huống hồ bây giờ quân chinh thảo đã tập kết xong, sắp phải lên đường đến căn cứ của các bộ lạc phản loạn, căn bản không có thời gian xử lý những chuyện không liên quan đến Nhân tộc. … Phía đông nam đại bình nguyên, Hiên Viên đang nghỉ ngơi trong đại trướng!

Đột nhiên một trưởng lão Nhân tộc dẫn theo hai người tỏa ra khí tức Đại La đi vào.

Huyên Viên cảm ứng có người vào, lập tức mở mắt!

Đồng thời hai tay nắm chặt vào Thiên Vấn Kiếm được bọc kỹ!

Sau khi nhìn thấy một vị trưởng lão quen thuộc, bàn tay nắm chặt của Hiên Viên dần dần buông ra!

Sau đó có chút lười biếng nói: "Sùng Mộng trưởng lão, vào mà không thông báo một tiếng!

Làm ta tưởng là người xấu chứ." Sùng Mộng nghe lời của Hiên Viên, có chút cạn lời!

Cửa lớn đại trướng mở toang, căn bản không có chút phòng bị nào.

Huống hồ thân là trưởng lão, có quyền tùy ý ra vào bất kỳ đâu.

"Hiên Viên, rõ ràng là ngươi không có chút cảnh giác nào được không!

Cửa lớn không đóng, một chút che đậy cũng không có!

Ta tưởng bên trong không có người rồi.

Ai ngờ ngươi lại đang ngủ, may mà bây giờ không phải ở tiền tuyến!

Nếu không với bộ dạng này, căn bản không sống nổi qua một trận chiến!" Sùng Mộng có chút bất lực nói một câu, sau đó khẽ vẫy tay ra hiệu cho hai thanh niên phía sau tiến lên.

Huyên Viên nghe lời của Sùng Mộng khẽ cười một tiếng, không hề để trong lòng, vì y hiểu con người của Sùng Mộng.

Tuy chỉ mới tiếp xúc một tháng, Hiên Viên đã cùng Sùng Mộng trưởng lão mạnh hơn mình một cấp bậc trở thành bạn bè thân thiết.

Sùng Mộng trưởng lão tuy có thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh,

nhưng phần lớn thời gian trước đây của Sùng Mộng đều trôi qua trong bế quan, thời gian thực sự xuất hiện ở Hồng Hoang một mình tồn tại e rằng còn không nhiều bằng Hiên Viên.

Vì vậy tâm tính của ông lương thiện, hòa đồng và thẳng thắn!

Chỉ cần là bạn bè mà ông đã công nhận, bất luận tu vi cao thấp ra sao, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ sự kỳ thị nào.

Sau khi mỉm cười, Hiên Viên nhìn về phía hai thanh niên vừa mới đi đến trước mặt Sùng Mộng!

Đại La Kim Tiên!?

Sau khi liếc nhìn một cái, Hiên Viên liền lập tức biết được tu vi của hai thanh niên!

Trong lòng lập tức kinh ngạc, sau đó một mặt nhìn về phía Sùng Mộng và hỏi: "Sùng Mộng trưởng lão, ý của ngài là sao?" Thanh niên cảnh giới Đại La, trong Nhân tộc cũng là một thiên tài!

Mọi người đừng thấy bên cạnh Hiên Viên ít nhất đều là cường giả cảnh giới Đại La, Chuẩn Thánh, mà lại bỏ qua việc ở Hồng Hoang, trong số vô số ức vạn sinh linh, số lượng có thể trở thành Đại La Kim Tiên vô cùng hiếm hoi.

Chương 557

Đại La Kim Tiên, ở Hồng Hoang là một cường giả!

Là cường giả mà bất kỳ thế lực nào cũng không thể xem thường.

Nhân tộc tuy thế lực khổng lồ, sở hữu cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên nhiều không đếm xuể!

Nhưng bộ lạc Nhân tộc cũng vậy, một khi phân tán ra các bộ lạc, bình quân xuống thì số lượng sinh ra ở mỗi bộ lạc không đủ hai bàn tay!

Cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên trẻ tuổi, lại là mục tiêu bồi dưỡng trọng điểm của Nhân tộc!

Mỗi một vị đều là cục cưng của Nhân tộc, là tương lai của Nhân tộc.

Vì vậy việc xuất hiện hai người, khiến Hiên Viên kinh ngạc!

Đồng thời cũng vô cùng không hiểu.

Sùng Mộng nhìn vẻ mặt có chút kinh ngạc và nghi hoặc của Hiên Viên, nội tâm cuối cùng cũng vui vẻ một phen!

Bởi vì trong một tháng chung sống, Hiên Viên tuy tuổi không lớn, nhưng lại kiến thức rộng!

Khiến Sùng Mộng vô cùng ngưỡng mộ, bây giờ cuối cùng cũng có chuyện khiến Hiên Viên kinh ngạc và nghi hoặc, thật là một chuyện quá vui vẻ.

Nhưng Sùng Mộng vốn tính thiện lương, sau khi thầm vui trong lòng một phen, liền lập tức nói cho Hiên Viên biết thân phận của hai người trẻ tuổi: “Hai vị này là Vân Đình và Mặc Trần!

Đến từ thành Đại Hưng!

Vị này là Hiên Viên của bộ lạc Hữu Hùng, bây giờ các ngươi là đồng đội rồi, hãy làm quen với nhau đi!" Vân Đình và Mặc Trần nghe Sùng Mộng giới thiệu xong, bèn nở nụ cười ôn hòa: "Chào Hiên Viên, sau này xin hãy chiếu cố nhiều hơn!" Hiên Viên nghe vậy cũng mỉm cười đáp lại: "Được được!" Sùng Mộng thấy cảnh tượng hòa hợp, cũng hài lòng gật đầu!

Xem ra thiên tài đi cùng thiên tài vẫn là hợp nhất.

Đã hòa hợp như vậy, mình cũng nên rời đi thôi!

Dù sao vẫn còn rất nhiều việc chưa xử lý, bèn mở miệng nói: "Được rồi, các ngươi cứ trò chuyện trước đi, làm quen với nhau!

Ta có việc phải đi xử lý, sau này có thời gian sẽ nói chuyện tiếp." Hiên Viên nghe xong gật đầu, vẫy vẫy tay ra hiệu Sùng Mộng cứ đi làm việc của mình đi!

Sau đó y liền quay đầu nhìn về phía hai đồng đội mới.

Ba ngày sau, qua một thời gian làm quen, Hiên Viên đã hiểu thêm đôi chút về đồng đội của mình.

Vân Đình đến từ thành Đại Hưng, sinh ra ở Nhân Hoàng Điện!

Hiện tại tuổi chưa đến mấy chục vạn năm, còn rất trẻ!

Thực lực ước chừng Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng so với tu vi mạnh mẽ thì kinh nghiệm thực chiến lại ít đến đáng thương, về cơ bản chưa từng đối chiến với cường địch.

Tình hình của Mặc Trần cũng tương tự, đến từ cùng một nơi, cảnh giới cũng gần như vậy!

Nếu nói hai người có điểm gì khác biệt, ngoài tướng mạo ra thì chính là tính cách.

Vân Đình hiếu động, trong ba ngày tiếp xúc là người hoạt bát nhất!

Mặc Trần thì hoàn toàn ngược lại, điềm tĩnh ít nói.

Sau ba ngày chung đụng, Hiên Viên đưa ra một tổng kết: "Trông thì đơn giản, thực chất lại vô cùng phức tạp!

Trông thì đơn thuần, thực chất lại lắm mưu nhiều kế!

Hai vị đồng đội này thật thú vị, cũng thật thần bí!

Nhưng như vậy mới thú vị chứ." Đúng vậy, hai người đồng đội trông có vẻ đơn thuần nhưng Hiên Viên lại cảm thấy sau lưng họ phức tạp vô cùng!

Liên quan rất rộng, ẩn chứa đại bí mật.

Hai kẻ không hề đơn giản này đã thu hút sự chú ý của Hiên Viên!

Ban đầu y chỉ xem họ là đồng đội bình thường, bây giờ xem ra phán đoán lúc trước đã có chút sai lầm.

Khi Hiên Viên đang tiếp tục suy nghĩ về chuyện của hai vị đồng đội, đột nhiên một luồng khí thế bao trùm toàn bộ bình nguyên!

Hàng chục triệu Nhân tộc trên bình nguyên cảm ứng được, lập tức buông việc trong tay xuống, vẻ mặt cung kính nhìn về trung tâm bình nguyên.

Khi tất cả Nhân tộc trên bình nguyên nhìn về trung tâm, một luồng khí tức vô cùng quen thuộc phóng thẳng lên trời.

Một hư ảnh khổng lồ vô tận đột nhiên xuất hiện tại trung tâm bình nguyên!

Hàng chục triệu Nhân tộc thấy vậy, lập tức cung kính hô lớn: "Tham kiến Nhân Hoàng!" "Tham kiến Nhân Hoàng!" "Tham kiến Nhân Hoàng!" Đúng vậy, hư ảnh đột nhiên xuất hiện chính là hóa thân của Nhân Hoàng Liệt Sơn.

Sau khi hư ảnh Liệt Sơn xuất hiện, ngài đảo mắt nhìn một lượt toàn bộ bình nguyên rồi mở miệng nói: "Các vị tộc nhân nghe lệnh, hiện tại thời cơ đã đến!

Lập tức xuất quân, mục tiêu Hồng Hoang phía tây!" Một câu nói ngắn gọn bình thản, nhưng lại đốt cháy nội tâm của hàng chục triệu Nhân tộc!

Họ ở nơi này, chờ đợi đã lâu chính là vì câu nói này!

"Tuân mệnh Nhân Hoàng!" "Tuân mệnh Nhân Hoàng!" "Tuân mệnh Nhân Hoàng!" Sau khi nghe được câu nói mong chờ đã lâu, hàng chục triệu Nhân tộc lập tức phát ra tiếng gầm đầy kích động!

Sau đó, theo kế hoạch đã định sẵn, năm mươi triệu Nhân tộc được chia thành năm trăm bộ!

Mỗi bộ gồm mười vạn người, do hai vị trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh dẫn dắt, cùng với mười mấy cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên phụ trợ.

Hiên Viên, Vân Đình và Mặc Trần vừa hay được phân vào bộ nhân tộc đại quân do trưởng lão Sùng Mộng dẫn dắt.

Sau khi năm mươi triệu Nhân tộc được phân chia xong, bắt đầu lần lượt xuất quân!

Bộ nhân tộc do Sùng Mộng dẫn dắt vì ở vị trí khá sau, nên thời gian xuất phát cũng là cuối cùng.

Xuất phát cuối cùng có rất nhiều chỗ tốt!

Không chỉ giúp cho trưởng lão dẫn dắt và các cường giả Đại La Kim Tiên phụ trợ có thêm thời gian làm quen, mà còn cho họ thời gian nhất định để chưởng khống mười vạn nhân tộc đại quân, có đủ thời gian để hoàn thành việc nắm quyền kiểm soát.

Bộ lạc do Sùng Mộng dẫn dắt còn khoảng hai ngày nữa mới xuất phát, bèn nhân khoảng thời gian này, triệu tập tất cả cường giả từ cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên trong quyền hạn của mình, cùng với vị trưởng lão đồng hành làm quen lẫn nhau, tăng thêm tín nhiệm!

Hiên Viên, Vân Đình và Mặc Trần sau khi nhận được mệnh lệnh của Sùng Mộng, lập tức chạy tới doanh trướng của ông.

Hiên Viên vì ở gần nên đến đầu tiên!

Sau khi vào doanh trướng, Hiên Viên liền thấy Sùng Mộng và một vị trưởng lão khác đồng hành cùng ông!

Khi Hiên Viên vừa bước vào doanh trướng, Sùng Mộng liền tươi cười đi tới, giới thiệu với y: "Hiên Viên, đây là Minh Hiên trưởng lão!" Hiên Viên nghe xong, gật đầu rồi nói với giọng điệu có phần cung kính: "Hữu Hùng bộ lạc Hiên Viên, ra mắt Minh Hiên trưởng lão, Sùng Mộng trưởng lão!" Minh Hiên trưởng lão là một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh có mái tóc dài trắng như tuyết!

Nhưng dung mạo lại vô cùng trẻ trung.

Minh Hiên trưởng lão sinh ra vào thời kỳ đầu của Nhân tộc, đã trải qua thời kỳ khổ nạn nhất của Nhân tộc!

Chương 558

Trải qua Vu Yêu lượng kiếp, tham gia vô số đại chiến!

Một vị cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh lão làng có kinh nghiệm cực kỳ phong phú, hành sự cực kỳ lão luyện!

Mặc dù thực lực cũng chỉ có Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng nếu hai người quyết đấu, Sùng Mộng tuyệt đối không phải đối thủ của ông.

Bất kể là sinh tử chiến hay giao thủ bình thường!

Sùng Mộng đều thua một cách thảm hại, căn bản không có chút sức chống cự nào.

Vì vậy Sùng Mộng đối với Minh Hiên vô cùng tôn kính, coi như trưởng bối mà đối đãi!

Minh Hiên đối với một hậu bối không có kinh nghiệm chiến đấu như Sùng Mộng cũng rất chiếu cố.

Minh Hiên sau khi nghe Hiên Viên nói xong, gật đầu!

Sau đó liền không còn chú ý đến Hiên Viên nữa, chìm đắm vào các công việc của đại quân.

Mười vạn Nhân tộc không nhiều không ít, tuy rằng những việc phát sinh không phức tạp bằng năm mươi triệu đại quân, nhưng cũng không đơn giản.

Hơn nữa Minh Hiên và những người khác lần đầu chưởng khống, nên một số tình huống cần thiết phải nắm rõ!

Bởi vậy đối với Hiên Viên và các Đại La Kim Tiên khác, Minh Hiên tỏ ra không mấy để tâm!

Ngược lại đối với phần lớn tu sĩ Kim Tiên cảnh giới lại để tâm

hơn nhiều.

Hiên Viên thấy vậy, lập tức thần sắc cung kính nhìn Minh Hiên trưởng lão một cái!

Bởi vì đối với Hiên Viên, sự tồn tại như Minh Hiên trưởng lão mới là căn bản để Nhân tộc có thể đứng vững ở Hồng Hoang.

Không lâu sau, Vân Đình, Mặc Trần cùng một số cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên mà Hiên Viên không quen biết lần lượt đến.

Sùng Mộng thấy Vân Đình lần lượt đến, cũng ra đón tiếp!

Sau khi vị cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên cuối cùng đến, Minh Hiên đang xử lý các loại sự vụ ở một bên cũng buông việc trong tay xuống nhìn về phía đám cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Sau đó qua một hồi tự giới thiệu, Hiên Viên cũng biết được tên của các Đại La Kim Tiên khác, nhưng sau khi nhìn một lượt thì cũng không quá để ý.

Hai ngày sau, năm mươi triệu đại quân lần lượt xuất phát!

Đại quân của Hiên Viên cũng trở thành đoàn quân xuất phát cuối cùng không lâu trước đó.

Nhân tộc đại quân xuất chinh, số lượng đông đảo che trời lấp đất!

Năm mươi triệu quân, đủ để khiến các thế lực lớn ở Hồng Hoang phải run rẩy.

Mặc dù tuyến đường tiến quân về cơ bản đều nằm trong địa bàn Nhân tộc, nhưng sự chú ý của các thế lực lớn ở Hồng Hoang bao gồm một số cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh đối với động hướng của đại quân lại không hề giảm bớt.

Bởi vì ở Hồng Hoang, khoảng cách căn bản không phải là vấn đề.

May mà mục tiêu của Nhân tộc rõ ràng, không xảy ra biến cố giữa

đường!

Các thế lực lớn cùng chúng cường giả Chuẩn Thánh mới yên tâm.

Nhưng động tĩnh tiến quân của Nhân tộc đại quân lại khiến một số thế lực lớn trong lòng bất an!

Luân Hồi và Thiên Đình là đại diện trong số các thế lực lớn đó.

Thiên Đình là thế lực lớn thứ ba ở Hồng Hoang, chỉ sau Long tộc và Nhân tộc, bản thân áp lực rất lớn!

Hạo Thiên dã tâm lớn, mong muốn khôi phục vinh quang của Thiên Đình!

Nhưng áp lực lại càng lớn hơn, bất luận là Thánh nhân, Nhân tộc, hay Long tộc, mỗi một bên đều như một ngọn núi lớn không thể vượt qua, ngăn cản sự phát triển của Thiên Đình, càng ngăn cản hy vọng của y.

Vì vậy Hạo Thiên trước khi chưởng khống được sức mạnh để đối kháng với Thánh nhân, với Nhân tộc, Long tộc, vẫn luôn ẩn nhẫn.

Nhưng khi thấy sức mạnh cường đại mà Nhân tộc thể hiện, y không khỏi tức giận!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên cảm nhận được áp lực khổng lồ do Nhân tộc đại quân tiến quân bên ngoài Thiên Đình tạo ra, không khỏi tức giận nói: "Nhân tộc, quá mạnh rồi!

Trong Hồng Hoang không nên xuất hiện một thế lực mạnh mẽ như vậy!" Bên cạnh y, là thuộc hạ đáng tin cậy nhất Thái Bạch và đạo lữ Dao Trì!

Hai người nghe xong cũng gật đầu, cũng không vui khi Nhân tộc mạnh mẽ như vậy!

Nhưng bối cảnh Nhân tộc lớn, trừ phi tự mình hủy diệt, nếu

không các thế lực khác căn bản không dám động thủ với Nhân tộc.

"Thiên Đế, theo thần thấy, những người được chọn theo lệnh của Hồng Quân Đạo Tổ cần phải có một số thay đổi!

Tốt nhất là bề ngoài có lợi cho Nhân tộc, nhưng thực tế lại có thể làm suy yếu sức mạnh của Nhân tộc!" Hạo Thiên nghe xong gật đầu, tán thành ý của Thái Bạch!

Dao Trì thấy vậy tuy có chút do dự, nhưng cũng không nói ra!

Bởi vì không cần thiết, cũng không có khả năng.

Nhân tộc đại quân xuất chinh, uy chấn toàn bộ Hồng Hoang!

Là mục tiêu của đại quân, các bộ lạc phản bội Nhân tộc càng thêm kinh hồn bạt vía.

Hồng Hoang phía tây hiện tại loạn thành một đoàn, những bộ lạc Nhân tộc ban đầu vì tình thế ép buộc mà thoát ly Nhân tộc, khi thấy đại thế của Nhân tộc sắp ập đến, trong lòng lại nảy sinh những ý đồ riêng.

Trước đây thế lực của các bộ lạc phản bội Nhân tộc rất lớn, như mặt trời ban trưa!

Khí thế kiêu ngạo, không gì cản nổi.

Vì vậy họ đã phản bội Nhân tộc, phản bội Nhân Hoàng!

Quay đầu về phía ba bộ lạc lớn đang ở đỉnh cao là Xích Phượng, Phi Tượng, Bạch Hổ.

Bây giờ ba bộ lạc lớn đã suy tàn, Nhân tộc đại quân xuất chinh!

Đối mặt với đại quân lên đến hàng chục triệu người, họ căn bản không có khả năng chống cự.

"Đầu hàng là lựa chọn duy nhất của chúng ta, tin rằng chỉ cần ta

tỏ ra hạ mình một chút, Nhân Hoàng sẽ tha thứ cho những việc làm trước đây của ta!" Nhân tộc đại quân chưa đến Hồng Hoang phía tây, các bộ lạc ở phía tây đã bắt đầu mưu tính chuyện đầu hàng.

Đầu hàng đối với họ như cơm bữa!

Ai có thế lực lớn, ai có thể mang lại lợi ích, họ sẽ không do dự đầu hàng, không do dự quy phục bên có lợi.

Tình hình Nhân tộc ở phía tây Hồng Hoang hiện nay khác với Nhân tộc ở những nơi khác!

Các bộ lạc lớn ở phía tây Hồng Hoang thời gian thành lập ngắn, thành phần phức tạp!

Về cơ bản đều do các loại nhân viên từ các bộ lạc khác của Nhân tộc tạo thành.

Chương 559

Cảm giác thuộc về Nhân tộc không cao, đặc biệt là sau khi bộ lạc được thành lập!

Vì gần Tây phương Linh Sơn, ảnh hưởng của Tây phương giáo dần lớn hơn ảnh hưởng của Nhân tộc.

Việc xảy ra biến hóa là chuyện thuận theo tự nhiên, mặc dù bề ngoài vẫn là Nhân tộc, mặc dù vẫn treo cờ Nhân tộc!

Nhưng các bộ lạc của họ đã quy y Tây phương giáo, dựng lên rất nhiều tượng Phật!

Đây cũng là lý do tại sao vào thời điểm đại loạn, tình hình phía tây Hồng Hoang lại nghiêm trọng đến vậy.

Cuối cùng đến mức không thể cứu vãn, đều là kết quả tích lũy ngày qua ngày.

Liệt Sơn đã trải qua bài học đau đớn về sự phản bội tập thể của Nhân tộc phía tây, hiểu sâu sắc tình hình của họ.

Biết được tình hình đó, ngài đối với Nhân tộc phía tây không ôm bất kỳ hy vọng nào!

Vì vậy mới dần dần tập hợp chinh thảo đại quân, để có thể tái lập lại Nhân tộc phía tây Hồng Hoang trong tình huống giảm thiểu tổn thất của Nhân tộc.

Từ Minh Thần Sơn đến Hồng Hoang phía tây cách xa ức vạn dặm, Nhân tộc đại quân tuy thực lực mạnh mẽ nhưng số lượng đông đảo!

Vì vậy từ Minh Thần Sơn đến Hồng Hoang phía tây, đã mất cả một tháng!

Phía tây của dãy Bất Chu Sơn chính là phạm vi của Hồng Hoang phía tây!

Vì vậy Nhân tộc đại quân sau khi đến biên giới Hồng Hoang phía tây, liền chọn di chỉ Bất Chu Sơn làm nơi đóng quân tạm thời.

Đỉnh của dãy Bất Chu Sơn chính là nơi Nam Thiên Môn của Thiên Đình tọa lạc!

Mặc dù Bất Chu Sơn đã sụp đổ, nhưng Nam Thiên Môn vẫn tồn tại!

Điều này cũng có nghĩa là năm mươi triệu Nhân tộc đại quân cách cửa ngõ Thiên Đình là Nam Thiên Môn vô cùng gần!

Lập tức, sau khi Nhân tộc dừng bước, Thiên Đình liền một phen căng thẳng!

Nam Thiên Môn lần đầu tiên trong lịch sử bị đóng lại.

Thiên Đế Hạo Thiên của Thiên Đình cũng lần đầu tiên đích thân đến Nam Thiên Môn, trấn thủ tại đây!

Nhân tộc đại quân tuy mục tiêu không phải là Thiên Đình, nhưng lại đóng một lượng lớn quân đội ở khoảng cách gần như vậy!

Sao có thể khiến Thiên Đình an tâm?

Sao không khiến Thiên Đình lo lắng?

May mà, mục tiêu của Nhân tộc xác thực không phải Thiên Đình!

Nhân tộc sở dĩ đóng quân tại di chỉ Bất Chu Sơn, ngoài lý do khoảng cách ra, còn có một nguyên nhân sâu xa hơn là sự kiểm soát của Nhân tộc đối với đại lục Hồng Hoang.

Bất Chu Sơn là tồn tại chống đỡ trời đất, nằm ở trung tâm Hồng Hoang!

Bốn phần lớn của Hồng Hoang được phân chia theo Bất Chu Sơn, đông nam tây bắc!

Mặc dù Bất Chu Sơn đã sụp đổ, nhưng vị trí địa lý quan trọng của nó không thể che giấu.

Chỉ cần chưởng khống Bất Chu Sơn, liền có thể chưởng khống con đường đi đến các hướng đông nam tây bắc!

Nhân tộc liền có thể nắm quyền kiểm soát đại lục Hồng Hoang.

Trước đây Nhân tộc vì để ý đến cách nhìn của các thế lực lớn ở Hồng Hoang, nên thế lực tuy đã mở rộng đến dãy Bất Chu Sơn, nhưng lại không đóng một lượng lớn quân đội Nhân tộc ở phía bắc Bất Chu Sơn.

Hiện tại, nhân dịp chinh thảo các bộ lạc phản tộc ở phía tây Hồng Hoang!

Bất Chu Sơn nghiễm nhiên trở thành nơi đóng quân của đại quân.

Các thế lực lớn ở Hồng Hoang khi thấy Nhân tộc đại quân tiến vào dãy Bất Chu Sơn, liền lập tức hiểu ra ý đồ, không khỏi tức giận, nhưng lại không có cách nào.

Tại Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử đang chăm chú theo dõi động hướng của Nhân tộc đại quân!

Vừa thấy nơi đóng quân của Nhân tộc đại quân, ông sững sờ một lúc rồi mỉm cười nói: "Nhân tộc thật xảo quyệt, thật là một nước cờ hay!

Nước đi này vừa có thể bịt miệng thiên hạ, lại không chọc giận thiên hạ." Tại U Minh Huyết Hải, Minh Hà thấy nơi đóng quân của Nhân tộc đại quân, cũng sững sờ một lúc rồi cười khẩy nói: "Nhân tộc cũng không hơn gì, tất cả các thế lực trong Hồng Hoang đều giống nhau!

Vì sinh tồn, vì chưởng khống Hồng Hoang mà không từ thủ đoạn.” Tại dãy Bất Chu Sơn, một doanh trại trải dài hàng vạn cây số đã được dựng lên!

Ở trung tâm của vô số doanh trại, Liệt Sơn sau khi chú ý đến phản ứng của các thế lực lớn trong Hồng Hoang, mỉm cười nói: “Xem ra mục tiêu của chúng ta đã đạt được, quả thực không thể tiến thêm nữa!” Xung quanh Liệt Sơn, là mấy vị trưởng lão Nhân tộc cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Họ là một trong những người chủ đạo và cũng là người quy hoạch cho cuộc xuất chinh lần này của Nhân tộc đại quân.

Quy Vân, cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Nhân tộc đời thứ ba!

Sau khi Liệt Sơn trở thành Nhân Hoàng, ông liền trở thành cánh tay phải đắc lực của Liệt Sơn.

Sau khi nghe Liệt Sơn nói, Quy Vân cũng mỉm cười nói: “Đúng vậy, có mục tiêu tiến vào quả thực có thể làm giảm lòng cảnh giác của họ, mặc dù sau khi tiến vào họ sẽ rất phản cảm, nhưng đã trở thành sự thật, có phản cảm nữa cũng không có cách nào!” Việc đóng quân tại di chỉ Bất Chu Sơn chính là chủ ý của ông!

Lần này nhiệm vụ thành công, ông vô cùng vui mừng!

Mấy vị trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đứng xung quanh Liệt Sơn nghe xong cũng đồng tình gật đầu.

Ba ngày sau khi chinh thảo đại quân đến Bất Chu Sơn, liền chuẩn bị mở cuộc tấn công đầu tiên!

Đại quân của Hiên Viên không được phân vào trận chiến đầu tiên, Hiên Viên biết được có chút thất vọng, bởi vì trong lòng y khao khát chiến tranh, khao khát sát lục!

Nhưng cũng không có cách nào, ai bảo vị trí của họ hẻo lánh!

Không thích hợp làm đội quân chiến đấu đầu tiên.

Sáng sớm ngày thứ tư, tổng cộng một triệu Nhân tộc đại quân xuất chinh!

Là đội quân tiên phong, mở ra một đột phá khẩu cho cuộc tấn công quy mô lớn của Nhân tộc đại quân.

Bộ lạc gần Bất Chu Sơn nhất, tên là Sơn Dương!

Một bộ lạc nhỏ chỉ có chưa đến mười triệu người, ở Hồng Hoang không đáng chú ý!

Nhưng hiện tại bộ lạc Sơn Dương lại thu hút gần một nửa ánh mắt của Hồng Hoang, bởi vì những ánh mắt đó đều muốn xem, trận chiến đầu tiên của chinh thảo đại quân Nhân tộc, chiến quả sẽ ra sao!

Thủ lĩnh của bộ lạc Sơn Dương tên là Sơn Dương, một cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, vốn sống rất ung dung tự tại.

Nhưng từ sau khi phía tây Hồng Hoang đại loạn, cuộc sống của Sơn Dương không còn bình yên, đầu tiên là bị cuốn vào cuộc đại phản loạn của toàn bộ Nhân tộc!

Khiến bộ lạc Sơn Dương ở trung tâm của cơn bão, dưới áp lực mạnh mẽ của bộ lạc Xích Phượng, Sơn Dương đã phản bội Nhân Hoàng.

Chương 560

Giữ được một thời bình yên, nhưng bây giờ Nhân tộc đại quân đã kéo đến!

Một thủ lĩnh bộ lạc Nhân tộc từng một thời, bây giờ là kẻ phản bội Nhân tộc, trở thành mục tiêu của Nhân tộc đại quân, một trong những mục tiêu hàng đầu!

Vì vậy khi Nhân tộc đại quân đến Bất Chu Sơn, toàn bộ bộ lạc Sơn Dương chấn kinh, đồng thời kinh hoàng không thôi, một lượng lớn tộc nhân sợ hãi, đã đào thoát khỏi bộ lạc.

Sơn Dương thấy vậy, tuy có ý ngăn cản!

Nhưng lại bất lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn những tinh anh trong bộ lạc vào thời khắc nguy cấp nhất của bộ lạc, đã vứt bỏ bộ lạc!

"Chẳng lẽ là định số?

Thôi, thôi!" Cùng với sự ra đi của những vị trí đó, thần sắc của Sơn Dương càng ngày càng sa sút!

Sau khi than nhẹ một tiếng, Sơn Dương hoàn toàn từ bỏ việc quản lý bộ lạc, lẳng lặng chờ đợi số phận.

Hiện tại một triệu Nhân tộc đại quân đang kéo đến, Sơn Dương vừa kinh hoàng lại có chút giải thoát!

Nhưng Nhân tộc đại quân sẽ không để ý đến cảm xúc của Sơn Dương, mười vị trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh trấn giữ trong đại quân, mười vị trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh liên hợp lại, tạo thành một sức mạnh đủ để xé nát tất cả, trực tiếp bắt đầu hủy diệt những sức mạnh có khả năng ngăn cản đại quân tiến lên trong bộ lạc Sơn Dương.

Đối mặt với khí thế tiến quân của triệu người đại quân, cùng với sự mạnh mẽ của mười vị Chuẩn Thánh!

Bộ lạc Sơn Dương chỉ kiên trì chưa đến nửa ngày, liền hoàn toàn thất thủ!

Bộ lạc Sơn Dương thất thủ, mở ra một khởi đầu tốt đẹp cho Nhân tộc đại quân!

Nhưng lại khiến ba bộ lạc phản bội kinh hoàng không thôi.

Sự mạnh mẽ của Nhân tộc đại quân vượt ngoài dự liệu, hiện tại sức mạnh mà bản thân họ có thể tổ chức, không đủ để đối kháng với Nhân tộc đại quân.

"Xong rồi, chúng ta xong rồi!" Một tiếng than thở, vang khắp các bộ lạc phản bội!

Hối hận, nhưng cũng bất lực!

Trận đầu thắng lợi, Liệt Sơn cao hứng!

Trọng thưởng cho đám Nhân tộc tham gia đại chiến lần này.

Nhân tộc đại quân được cổ vũ, sĩ khí vô cùng cao!

Liệt Sơn cũng nhân cơ hội này, đề ra phương án Nhân tộc toàn diện tiến quân.

Nhanh chóng, đại quân của Hiên Viên nhận được kế hoạch tác chiến thuộc về mình!

Một bộ lạc bình thường ở phía tây bắc.

Bộ lạc đó tên là An Hạ, dân số khoảng từ một đến hai mươi triệu!

Thực lực của họ có một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh nắm giữ đại cục.

Mục tiêu của Hiên Viên là đánh bại bộ lạc An Hạ, chém giết cao

tầng Nhân tộc phản bội, sau đó an phủ những Nhân tộc tầng dưới.

Sau khi nhận lệnh, hai vị trưởng lão Minh Hiên và Sùng Mộng lập tức sắp xếp đại quân xuất phát!

Khí thế hùng hổ lao về phía bộ lạc An Hạ.

Nhưng vì bộ lạc An Hạ ở phía tây bắc, cách di chỉ Bất Chu Sơn một đoạn, nên sau khi mất mấy ngày, Hiên Viên và những người khác mới cuối cùng đến gần bộ lạc An Hạ.

Vì phải đi đường mấy ngày, và tình hình địch không rõ!

Nên Minh Hiên trưởng lão đã chọn một bình nguyên tương đối an toàn, tạm thời đóng quân.

Vừa nghỉ ngơi, vừa do thám tình hình bộ lạc An Hạ.

Bộ lạc An Hạ đã sớm chuẩn bị, cả bộ lạc vô cùng cảnh giác!

Một lượng lớn tộc nhân bị trưng tập trở thành pháo hôi cho Hiên Viên và những người khác.

Thủ lĩnh của bộ lạc An Hạ là An Hạ, một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Từng lập nên công lao hiển hách cho Nhân tộc, nhưng trong lúc đại loạn đã phản bội Nhân Hoàng, phản bội Nhân tộc.

Bộ lạc An Hạ do An Hạ dẫn mấy vạn người sáng lập, qua thời gian dài phát triển mới có quy mô như ngày nay!

An Hạ cung, trung tâm của bộ lạc An Hạ!

Từng là sản phẩm phỏng theo thành Đại Hưng.

Trong An Hạ cung, sắc mặt An Hạ không tốt!

Sự áp sát của Nhân tộc đại quân, khiến hắn cảm thấy vô cùng bất an.

Là một cường giả Nhân tộc từng một thời, đương nhiên hắn biết nội tình của Nhân tộc!

Mặc dù trong lúc hỗn loạn, hắn phản bội Nhân tộc, nhưng lại chưa bao giờ xem thường năng lực của Nhân tộc.

Sau khi phản bội, hắn vẫn luôn chờ đợi ngày này!

Bởi vì hắn hiểu, Nhân tộc đại quân chinh thảo là chuyện sớm muộn.

"Đã đến, vậy thì chiến thôi!" Trong tâm trạng bất an và lo lắng, An Hạ đột nhiên trở nên hung tàn!

Đã là kẻ thù sinh tử, vậy không cần phải có bất kỳ lo ngại nào nữa!

Sau khi thông suốt trong nháy mắt, An Hạ lập tức bố trí, ngay lập tức trưng tập tất cả tộc nhân có thể hành động, mỗi người cầm vũ khí đi chống lại cuộc tấn công của Nhân tộc đại quân!

"Muốn đối phó ta, vậy phải xem thực lực của các ngươi thế nào đã!".

Trong doanh trướng của Nhân tộc đại quân, Minh Hiên và Sùng Mộng đang xây dựng kế hoạch tấn công tương ứng.

Mặc dù Nhân tộc hiện tại không có nền văn minh quá rực rỡ, nhưng sức mạnh mà Nhân tộc nắm giữ, đủ để bù đắp những thiếu sót về mặt này.

Dù sao trước mặt sức mạnh cường đại, bất kỳ kế mưu nào cũng vô ích!

Nhưng mặc dù văn minh chưa phát triển, đang ở giai đoạn nguyên thủy, nhưng đối với chiến tranh Nhân tộc cũng có một bộ phương án.

Dù sao Nhân tộc từ khi sinh ra, vẫn luôn chiến tranh không ngừng!

Bất luận là Vu Yêu lưỡng tộc, Hỗn Độn Ma Thần, Nhân tộc đều từng huyết chiến với chúng.

Vì vậy kinh nghiệm chiến tranh cực kỳ phong phú, xây dựng các loại chiến lược càng là sở trường của mỗi vị trưởng lão.

“Bộ lạc An Hạ, tộc nhân tổng cộng có từ một đến hai mươi triệu!

Chương 561

Số lượng cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên cũng có gần hai mươi vị.

Đương nhiên những thứ này không quan trọng, quan trọng là tộc trưởng bộ lạc An Hạ là An Hạ!

Một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh lão làng, mặc dù cảnh giới chỉ có Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong phú, tuyệt đối không thể xem thường!" Trong doanh trướng trung tâm của Nhân tộc đại quân, Sùng Mộng đang giới thiệu tình hình cho Hiên Viên và các cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên khác.

Hiên Viên và những người khác nghe xong gật đầu, ghi nhớ tình hình này trong lòng!

"Đương nhiên các ngươi cũng không cần quá lo lắng, An Hạ tự nhiên do hai chúng ta xử lý!

Mục tiêu của các ngươi, chính là những Nhân tộc cũng là Đại La Kim Tiên.

Cùng với số lượng binh sĩ địch vô cùng đông đảo, hai điểm này chính là những gì các ngươi phải đối phó!

Ngày mai chúng ta sẽ hành động, mọi người về chuẩn bị đi!".

Thời gian trôi nhanh, một ngày đối với Hồng Hoang không phải là một đơn vị thời gian.

Nhưng đối với bộ lạc An Hạ và đại quân Nhân tộc của Hiên Viên, một ngày lại vô cùng quan trọng.

Bộ lạc An Hạ lợi dụng một ngày này, gấp rút bố trí phòng bị để chống lại cuộc tấn công của Nhân tộc đại quân.

Phía Nhân tộc đại quân cũng đang chuẩn bị các loại, các loại tài nguyên được phân phát xuống, được tổ hợp thành các loại vũ khí uy lực mạnh mẽ.

Trưa ngày thứ hai, bộ lạc An Hạ nắng đẹp!

Ánh nắng ôn hòa chiếu rọi trên vùng đất rộng lớn, hiện lên vẻ vô cùng tường hòa.

Nhưng trên vùng đất rộng lớn đó, hai đội quân khí thế hung hãn đang chậm rãi tiếp cận!

Khí tức túc sát cùng với mùi máu tanh trực tiếp xua tan khí tức tường hòa đó.

Hai bên đại quân vừa tiếp xúc, liền là một cuộc sát lục vô cùng thảm liệt!

Một bên là đại quân bộ lạc An Hạ số lượng đông đảo nhưng ô hợp, bên kia là đại quân tinh nhuệ quân số ít nhưng được trang bị hậu thiên linh bảo.

Hai bên vừa tiếp xúc, liền là một cảnh tượng hoành tráng!

Hàng triệu đại quân trên một vùng đất rộng lớn không ngừng chém giết.

Trong chiến trường kịch liệt đó, huyết vụ kinh hoàng không ngừng bao trùm!

Sóng dao động kinh hoàng không ngừng được giải phóng.

Cường giả cảnh giới Kim Tiên kết hợp với trang bị cấp bậc tiên thiên linh bảo, Nhân tộc đại quân không gì cản nổi, căn bản không có ai có thể ngăn cản họ tiến lên.

Sấm chớp đùng đoàng, cuồng phong bão táp!

Các loại pháp thuật được thi triển, một vùng trời đất lập tức bị

bao phủ trong ánh sáng ngũ sắc.

Từng đạo pháp thuật mạnh mẽ, không ngừng được thi triển về phía đối phương!

Không ngừng thu gặt sinh mệnh của đối phương.

Đương nhiên, Hồng Hoang cường giả vi tôn!

Chiến trường thực sự quyết định thắng bại của trận đại chiến này, không phải là cảnh tượng đại chiến quy mô hoành tráng, vô cùng thảm liệt hiện tại.

Mà là cuộc giao chiến giữa các Đại La Kim Tiên, thậm chí là cuộc giao chiến giữa các tồn tại mạnh nhất của hai bên ở cảnh giới Chuẩn Thánh!.

Đại chiến vừa bắt đầu, Hiên Viên và các cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên khác liền bắt đầu tìm kiếm mục tiêu, tìm kiếm cường giả có cảnh giới tương đương!

Nhanh chóng sau đó, từng trận giao phong ở cảnh giới Đại La Kim Tiên bắt đầu!

Lập tức toàn bộ chiến trường trở nên càng tàn khốc, và đẫm máu!

Dư chấn từ cuộc giao chiến của các Đại La Kim Tiên, tàn phá trên chiến trường!

Từng đạo quang mang kinh hoàng quét qua, vô số thi thể theo đó rơi xuống.

Bi kịch của kẻ yếu, thực lực không đủ thậm chí không thể chống đỡ dư chấn từ cuộc giao chiến của cường giả, thậm chí không dám chạm vào.

Hiên Viên sau khi đại chiến bắt đầu, cũng đã nhắm được mục tiêu của mình!

Một cường giả trông có vẻ gầy yếu, nhưng lại tỏa ra tu vi cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ cao hơn Hiên Viên hai tầng, nếu là người khác chắc chắn sẽ không chọn như vậy, bởi vì đó là đi tìm cái chết!

Nhưng Hiên Viên lại không nghĩ vậy, thân là đệ tử Tam Tiên Đảo!

Có vạn bàn đạo pháp, nhưng lại không có kinh nghiệm thực chiến.

Cùng cảnh giới, về cơ bản gặp phải đệ tử Tam Tiên Đảo, trừ phi có tiên thiên linh bảo và lĩnh ngộ pháp tắc vượt trội, nếu không về cơ bản đều bị miểu sát!

Vì vậy để rèn luyện, Hiên Viên chỉ chọn tồn tại mạnh hơn mình!

Hiên Viên tuy tự tin, nhưng chưa đến mức tự đại!

Cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh tuy có thể chống đỡ một hai, nhưng lại vô cùng nguy hiểm.

"Chuẩn Thánh cảnh giới không phải đối thủ, vậy lấy Đại La Kim Tiên hậu kỳ thử sức!" Thế là Hiên Viên sau khi tự nhủ một câu, cầm lấy thanh Thiên Vấn Kiếm được bọc kỹ lưỡng, xông về phía vị cường giả Đại La Kim Tiên hậu kỳ đó.

Tinh Vũ, cường giả mạnh thứ ba của bộ lạc An Hạ!

Sở hữu thực lực cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ, chinh chiến vô số, chém giết không ít cường địch, vô cùng mạnh mẽ!

Nhưng vì thân hình có chút nhỏ bé, bị nhiều kẻ địch coi thường!

Nhưng những kẻ địch coi thường đó đều đã phải trả giá bằng máu, chỉ có cái chết mới có thể rửa sạch sự sỉ nhục!

Hiện tại bộ lạc An Hạ đang ở bên bờ sinh tử, là một cường giả có tiếng trong bộ lạc An Hạ!

Tinh Vũ tự nhiên không thể chối từ mà tham gia vào cuộc chiến bảo vệ bộ lạc.

Sau khi đại chiến bùng nổ, Tinh Vũ liền chuẩn bị tìm một cường giả cùng cảnh giới, quyết một trận tử chiến!

Nhưng tiếc thay, phía Nhân tộc đại quân cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ tuy có, nhưng đã sớm tham gia chiến trường, những người còn lại Tinh Vũ căn bản không thèm để mắt!

"Đúng là một đám yếu đuối, nếu không phải dựa vào Nhân tộc đông đảo!

Chỉ bằng một số người này, muốn tiêu diệt bộ lạc An Hạ, quả là si tâm vọng tưởng!" Lập tức không có một đối thủ xứng tầm, Tinh Vũ có chút tức giận, bèn hừ lạnh một tiếng!

Chính câu nói này, đã bị Hiên Viên chú ý!

Chương 562

Sau đó liền bị Hiên Viên chọn làm đối thủ.

"Cuồng vọng à, để ta thử xem ngươi cuồng vọng đến đâu!" Vì vậy chính lúc Tinh Vũ chuẩn bị hạ mình, tìm một kẻ địch cảnh giới Đại La Kim Tiên trung kỳ, thì giọng của Hiên Viên vang lên bên tai hắn!

Đồng thời một tia sáng lạnh, cũng lóe lên trong tầm mắt hắn!

"Thú vị, thật thú vị!" Tinh Vũ nghe xong, nở một nụ cười!

Sau khi tán thưởng vài câu, thần sắc lập tức đại biến, một luồng khí tức cuồng bạo tràn ngập thân thể, một cỗ chiến ý bàng bạc trong nháy mắt xông thẳng lên trời!

Nếu là bình thường, động tĩnh lớn như vậy chắc chắn có thể thu hút sự chú ý của nhiều cường giả hơn!

Nhưng hiện tại Hồng Hoang phía tây đang trong một cuộc chiến tranh.

Gần trăm cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh đang ra tay, khắp nơi đều là chiến trường giao chiến của Chuẩn Thánh, khắp nơi đều là sóng dao động chiến đấu kinh hoàng!

Cường giả trong Hồng Hoang tự nhiên rất quan tâm đến điều này, nhưng hàng trăm chiến trường khác nhau đã sớm thu hút hết ánh mắt của các cường giả, lúc này cường giả cảnh giới Đại La đối với họ, không có giá trị tham khảo!

"Đối phó với một người cấp bậc thấp hơn mình, mà cũng dốc toàn lực!

Xem ra ngươi có thể đạt được thành công, không phải ngẫu nhiên!

Nhưng hôm nay là ngày chết của ngươi, ta nói vậy, ai cũng không thể thay đổi!" Hiên Viên cảm nhận được chiến ý ngút trời đó, cũng có chút kinh ngạc!

Dù sao chiến ý bàng bạc như vậy hiếm thấy.

Nhưng cũng chỉ là một chút kinh ngạc mà thôi, Hiên Viên căn bản sẽ không quá để ý.

"Ăn nói ngông cuồng, Đại La Kim Tiên chết trong tay ta không kể xiết!

Bây giờ, lại sắp thêm một người nữa!" Tinh Vũ nghe xong sắc mặt lập tức có chút tức giận, hừ lạnh một tiếng rồi trực tiếp động thủ.

Hiên Viên thấy vậy, cũng không hề sợ hãi!

Trực tiếp vung Thiên Vấn Kiếm lên đập mạnh về phía Tinh Vũ.

Lập tức, vô số quang ảnh tại nơi giao chiến của hai người không ngừng biến ảo!

Bởi vì tốc độ của hai người quá nhanh, chỉ có thể tồn tại dưới hình thức ánh sáng!

Sau khi một luồng sóng dao động kinh hoàng khuếch tán ra xung quanh, Hiên Viên và Tinh Vũ đều lùi về phía sau, vô cùng cẩn thận nhìn đối phương!

Sau khi giao thủ hàng trăm triệu hiệp, Hiên Viên và Tinh Vũ cuối cùng vì không chịu nổi công kích mạnh mẽ của đối phương, đã tạm thời tách ra!

Khi tách ra, hai bên đều cảnh giác nhìn đối phương!

Đồng thời chăm chú quan sát tình hình xung quanh.

"Nhiều đạo pháp như vậy, xem ra bối cảnh của tiểu tử này không

đơn giản!

Nếu giết hắn có lẽ sẽ có chút phiền phức.” Tinh Vũ nhìn Hiên Viên đang thở hổn hển, có chút cảm thán!

Trong hàng trăm triệu hiệp giao chiến vừa rồi, Hiên Viên đã thể hiện ra rất nhiều thủ đoạn và đạo pháp khiến Tinh Vũ có chút kinh ngạc!

Đồng thời cũng hiểu ra, tại sao một kẻ chỉ có cảnh giới Đại La Kim Tiên sơ kỳ lại dám vượt hai cấp, thách thức một cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Đồng thời cũng đang cảm thán, thiên đạo bất công!

Bởi vì khi giao chiến, hắn rõ ràng cảm giác được kinh nghiệm chiến đấu của Hiên Viên rất non nớt, rõ ràng là một tay mơ!

Một tay mơ có thể có tu vi mạnh mẽ như vậy, có thể tu luyện nhiều đạo pháp như vậy!

Thậm chí cây gậy đen thui trong tay cũng vô cùng bất phàm!

Tất cả những dấu hiệu đều cho thấy, bối cảnh của Hiên Viên không tầm thường!

Rất có khả năng liên quan đến Thánh nhân!

Thế là Tinh Vũ liền có chút e dè, khi ra tay liền có chút nương tay!

Dẫn đến việc dù thực lực chênh lệch lớn như vậy lại có thể đánh hòa.

Ở bên kia, Hiên Viên cũng đang cảnh giác nhìn Tinh Vũ, đồng thời trong lòng cũng có chút may mắn!

“Quả nhiên không hổ là cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên xuất thân từ chiến tranh, chỉ riêng một phần ý chí chiến đấu đó quả thực khiến người ta tự thán không bằng!

Đáng tiếc, ngươi có quá nhiều lo ngại!

Nhưng, đó là chuyện không thể tránh khỏi.” Đúng vậy, Tinh Vũ nương tay trong trận chiến, Hiên Viên có thể cảm nhận rõ ràng!

Vì vậy mới cảm thấy, Tinh Vũ tuy mạnh mẽ, nhưng lại mất đi nội tâm mà một cường giả nên có.

“Muốn trở thành một cường giả chân chính, phải không sợ hãi!

Tương tự, nếu một cường giả nảy sinh sợ hãi, vậy thì sẽ không còn mạnh mẽ nữa, sơ hở trùng trùng!” Mặc dù Hiên Viên có chút cảm khái, nhưng cũng hiểu rằng nếu hoàn cảnh của hai bên hoán đổi, phản ứng của mình có lẽ cũng gần như vậy.

Dù sao thân phận bối cảnh của mình thần bí khó lường, Tinh Vũ đã nương tay, vậy hẳn là đã nhìn ra, có sự lo ngại không thể ngăn cản.

“Thế giới này không công bằng, nhưng cũng công bằng!” Sau khi phát ra một tiếng cảm khái, thân ảnh Hiên Viên động!

Một tàn ảnh trong tàn ảnh biến ảo, Hiên Viên biến mất tại chỗ, xuất hiện trong không gian cách Tinh Vũ không xa.

Tinh Vũ vào khoảnh khắc Hiên Viên động, cũng lập tức cảm ứng được!

Cũng có những ứng đối tương ứng.

Nhanh chóng sau đó Tinh Vũ dựa vào kinh nghiệm chiến đấu phong phú của mình, đã phát hiện ra thân ảnh của Hiên Viên!

Lúc này Hiên Viên đang di chuyển trong không gian, căn bản không thể trốn tránh.

Nếu lúc này Tinh Vũ có thể ra tay, Hiên Viên chắc chắn sẽ chết!

Nhưng trước đó, thân phận của Hiên Viên thần bí vô cùng, dị thường tôn quý.

Tinh Vũ có chút e dè, căn bản không dám hạ sát thủ!

Vì vậy khi đối mặt với một cơ hội có thể công kích hoàn hảo Hiên Viên, Tinh Vũ đã do dự!

Bàn tay giơ lên lại bị hạ xuống, Tinh Vũ không có dũng khí ra tay với Hiên Viên.

Sau khi thu tay lại, Tinh Vũ liền vẻ mặt cô đơn than một tiếng, hiểu rằng một khi không động thủ, cái chết chắc chắn sẽ đến với mình.

Nhưng hắn không thể ra tay, nên chỉ có thể lẳng lặng chờ đợi cái chết!

Chương 563

Hiên Viên sau khi thoát khỏi không gian đó, liền tung ra một đòn công kích mạnh mẽ!

Trực tiếp nhắm vào Tinh Vũ đang thần tình sa sút.

Tinh Vũ nhìn đòn công kích tỏa ra ánh sáng rực rỡ đó, nhẹ nhàng thở ra một hơi!

Sau đó trong đôi mắt mang theo sự quyết tâm của kẻ sắp chết.

Đòn công kích rực rỡ đó ẩn chứa sức mạnh cấp bậc Đại La Kim Tiên, Tinh Vũ nếu ra tay ngăn cản chắc chắn có thể ngăn được.

Đáng tiếc hắn không làm vậy, bởi vì hắn biết không cần thiết nữa!

"Chết cũng tốt, cái chết là một khởi đầu mới khác." Sau đó cùng với tiếng xé rách của da thịt, và một tiếng vang trầm đục, ngực trái của Tinh Vũ bị luồng sáng đó xuyên thủng.

Khả năng phục hồi vốn nhanh chóng lúc này hoàn toàn mất tác dụng, vết thương khổng lồ đó cũng không có một chút dấu hiệu khép lại.

Sinh cơ trên người Tinh Vũ đang nhanh chóng trôi đi, toàn thân pháp lực cũng đang nhanh chóng tiêu tan!

Bởi vì bị thương nặng, hắn căn bản không thể tiếp tục điều động pháp lực bàng bạc đó.

Lúc này sinh mệnh của Tinh Vũ đã đến khoảnh khắc cuối cùng, kẻ từng mang cái chết đến cho vô số sinh linh giờ đây cần phải đối mặt với cái chết!

Trước khi chết, Tinh Vũ nở một nụ cười vui vẻ, có lẽ là lần cười

vui nhất của hắn!

Cái chết đột ngột của Tinh Vũ, mang đến những thay đổi khó lường cho toàn bộ chiến trường!

Các cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên khác đang kịch chiến, chú ý đến tình hình bên phía Hiên Viên, rõ ràng đã sững sờ.

"Sao có thể!

Thực lực của Tinh Vũ trong chúng ta có thể xếp thứ ba, sao có thể chết dễ dàng như vậy?" "Nhưng sự thật bày ra trước mắt, về cơ bản không thể thay đổi!

Cũng có nghĩa là, một trụ cột lớn của bộ lạc An Hạ chúng ta đã sụp đổ!" Các cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên thuộc bộ lạc An Hạ một phen ai oán, trận chiến vốn đang có thể cân bằng, lúc này vì một chút thất thần, cục thế lập tức có sự thay đổi.

Đồng thời, người chứng kiến Tinh Vũ vẫn lạc có rất nhiều!

Trong đó người của bộ lạc An Hạ cũng không ít.

Một cơn bão không nhỏ lập tức cuốn qua toàn bộ bộ lạc An Hạ, vô số tộc nhân đang chiến đấu nghe được tin tức này một phen bi thương, sau đó liền hóa thành một cỗ sức mạnh vô cùng!

"Nợ máu trả bằng máu!" "Nợ máu trả bằng máu!" "Nợ máu trả bằng máu!" Cái chết của Tinh Vũ mang đến hỗn loạn lớn cho bộ lạc An Hạ, đồng thời cũng mang đến cơ hội lớn!

Vô số tộc nhân của bộ lạc An Hạ bắt đầu hóa bi thương thành sức mạnh, dùng ánh mắt vô cùng kinh khủng nhìn về phía Nhân tộc đại quân.

Huyết tính của tộc nhân bộ lạc An Hạ bị bộc phát, bắt đầu trở nên điên cuồng, bắt đầu trở nên bất chấp tất cả.

Lập tức, những tộc nhân bộ lạc An Hạ vốn đang liên tục thảm bại, trở nên như tiêm máu gà, vô cùng phấn khích và cuồng bạo.

Sau khi bộc phát, chiến đấu lực của tộc nhân bộ lạc An Hạ có sự thăng tiến rõ rệt, thế là dưới sự tấn công điên cuồng không màng thương vong đó, Nhân tộc đại quân bị đánh cho trở tay không kịp, liên tục bại lui.

Hiên Viên thấy vậy nhíu mày, sau đó trực tiếp lao vào giữa đại quân mà tộc nhân bộ lạc An Hạ tập trung.

Lập tức, trong một đại quân bộ lạc mà kẻ mạnh nhất cũng chỉ là Thái Ất Kim Tiên, Hiên Viên sở hữu cảnh giới Đại La Kim Tiên quả thực là tồn tại vô địch.

Bất luận những đại quân đó có điên cuồng đến đâu, muốn vây công Hiên Viên đến đâu!

Nhưng trước mặt sức mạnh cường đại của Hiên Viên, số lượng nhiều hơn nữa cũng chỉ là số lượng!

Thời gian trôi đi, đại chiến tiếp tục!

Nhưng một cuộc chiến tranh vô cùng kịch liệt, vô cùng thảm liệt có lẽ kết quả đã sớm định.

Bảy ngày sau, đại chiến bắt đầu được bảy ngày!

Xác chết đầy đất, vô số thi thể nằm ngang trên đại địa!

Thảm liệt, vô cùng thảm liệt!

Hàng triệu phản quân bộ lạc đối kháng với mười vạn chinh thảo đại quân Nhân tộc, trong cuộc chém giết đẫm máu kéo dài bảy ngày bảy đêm, số lượng cuối cùng cũng thua thực lực.

Cùng với người cuối cùng ngã xuống, hàng triệu phản quân bộ lạc toàn quân bị diệt không một ai sống sót!

Khắp nơi đều là thi thể của phản quân, và di tích chiến tranh vô cùng đẫm máu.

Mười vạn Nhân tộc đại quân sau bảy ngày bảy đêm chém giết đẫm máu, cuối cùng dựa vào thực lực mạnh mẽ và ý chí kiên định, với sự chênh lệch số lượng gấp mười mấy lần, cũng đã giành được chiến quả lớn nhất trong tình huống tổn thất nhỏ nhất!

Mười vạn Nhân tộc đại quân còn sống sót năm vạn, năm vạn người sống sót mỗi người trên người đều có những vết sẹo chi chít, thân thể mạnh mẽ vô cùng dưới vô số đòn tấn công cũng trở nên yếu ớt.

Những vết thương sâu hoắm có thể thấy xương ở khắp nơi, thiếu tay thiếu chân cũng không ít!

Dù sao kẻ địch đông gấp mười mấy lần, thực lực chênh lệch cũng không quá lớn, có được chiến quả như hiện nay, tổn thất nhỏ như vậy trong lịch sử Nhân tộc, cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay!

Đương nhiên có thể giành được chiến quả ưu tú như vậy, công lao của Hiên Viên đứng đầu!

Nếu không phải y sớm kết thúc cuộc đối kháng với cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên, có thể tham gia vào cuộc sát lục phản quân, kìm hãm phần lớn sức mạnh của phản quân, Nhân tộc đại quân e rằng sẽ không thắng dễ dàng như vậy.

Có thể thắng, tổn thất cũng sẽ không nhỏ như vậy!

Bảy ngày đại chiến rèn luyện mỗi người có mặt, từ trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh, đến binh sĩ cảnh giới Kim Tiên, mỗi người trong cuộc chiến lần này đều thu hoạch phi phàm, có người đã đạt đến ngưỡng đột phá, bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá cảnh giới cao hơn!

Hiên Viên lúc này toàn thân một màu đỏ máu, bất luận tóc, quần áo, thậm chí vũ khí "cây gậy" trong tay!

Tất cả đều một màu đỏ máu.

Đó không phải là máu của Hiên Viên, mà là của kẻ địch!

Trong bảy ngày, Hiên Viên đã giết vô số kẻ địch, số lượng nhiều đến không đếm xuể.

Khói lửa chiến tranh dần tan, bộ lạc An Hạ bị chiếm!

Do tất cả thanh niên trai tráng thậm chí cả những thanh niên có thể cầm vũ khí đều đã ra chiến trường.

Toàn bộ bộ lạc An Hạ hiện lên vô cùng lạnh lẽo, ngoài những người già đi lại bất tiện, khó có thể thấy một người trẻ tuổi nào!

Hiên Viên nhìn cảnh tượng này, rơi vào suy tư!

Tại sao lại xuất hiện tình huống như vậy, tại sao phải xuất hiện tình huống như vậy?

Đều là Nhân tộc, tại sao phải tự tương tàn sát?

Một câu hỏi xuất hiện trong lòng Hiên Viên lại khiến y vô cùng bối rối.

Hiên Viên suy nghĩ mãi không ra, cũng không thể đi hỏi người khác, chỉ có thể chôn sâu trong lòng!

Chương 564

Chờ ngày sau có cơ hội, hỏi Liệt Sơn Nhân Hoàng hoặc là sư tôn của mình vậy.

Sau đại chiến là đại thưởng, ở Hồng Hoang cũng không ngoại lệ!

Sau một cuộc đại chiến đẫm máu vô cùng thảm liệt, nhất định phải an ủi những chiến sĩ đã tắm máu hăng say chiến đấu!

Ban thưởng là phương pháp đơn giản nhất cũng hiệu quả nhất!

Bất luận là tài nguyên quý giá, hay các vật phẩm khác, đều có thể thúc đẩy sĩ khí!

Đồng thời cũng có thể khiến những chiến sĩ tắm máu hăng say chiến đấu cảm nhận được sự đồng cảm và cảm giác tồn tại, một hành động trăm lợi không một hại.

Vì vậy từ khi tiến vào bộ lạc An Hạ nghỉ ngơi, một cuộc ban thưởng quy mô lớn sắp diễn ra.

Bộ lạc An Hạ tồn tại hàng chục triệu năm, ở phía tây bắc Hồng Hoang vô cùng danh tiếng!

An Hạ cũng sưu tầm rất nhiều bảo vật hữu dụng hoặc vô dụng.

Hiện tại bộ lạc An Hạ bị chiếm, những bảo vật không kịp vận chuyển đi đã trở thành chiến lợi phẩm của Nhân tộc đại quân.

Vì vậy Minh Hiên và Sùng Mộng sau khi nhìn thấy bảo khố lấp lánh ánh vàng, liền lập tức quyết định chọn một thời điểm để phân phát những bảo vật này xuống.

Đồng thời, tại tổng bộ chinh thảo đại quân Nhân tộc ở di chỉ Bất Chu Sơn, kết quả đại chiến ở bộ lạc An Hạ cũng đã được báo cáo lên!

Là chiến trường đầu tiên kết thúc trong số nhiều chiến trường ở Hồng Hoang phía tây, bất luận là nội bộ Nhân tộc hay trong Hồng Hoang, đều rất quan tâm đến nội dung của đại chiến.

Liệt Sơn càng đích thân xem xét các thông tin liên quan, vô cùng quan tâm!

"Hữu Hùng bộ lạc Hiên Viên, trảm địch hai mươi mốt vạn!

Chém giết một phản quân tu vi cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ, chém giết một tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, chém giết một tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ!" Khi tra duyệt ghi chép chiến tranh, một nhân vật mâu thuẫn xuất hiện ở trang đầu!

Liệt Sơn khi thấy trang đầu tiên lại là của Hiên Viên, lập tức cảm thấy một tia kinh ngạc!

"Lại có chiến công cao nhất?

Thật có chút thú vị!

Xem ra vị sư đệ này của ta không đơn giản, ẩn giấu bí mật lớn." Chiến quả bàng bạc như vậy vô cùng chói mắt, có thể nói ngoài những đại năng kinh qua trăm trận, tay chém giết vô số cường địch, uy chấn Hồng Hoang ra.

Chiến tích của Hiên Viên là chói mắt nhất, dù sao có thể lấy tu vi cảnh giới Đại La Kim Tiên sơ kỳ, trực tiếp chém giết một tồn tại cùng cảnh giới, và hai tồn tại thậm chí vượt cấp, quả thực có chút không thể tưởng tượng nổi.

Sau khi than một tiếng, Liệt Sơn liền rơi vào một chút khó xử!

Vị sư đệ này thật sự quá giỏi đánh, lập được chiến công bàng bạc như vậy.

Thân là sư huynh nên thưởng như thế nào, thật là một phiền phức

đau đầu!

Quá nhiều không tốt, quá ít cũng không hay!

“Thôi, một kiện Hậu Thiên Chí Bảo, coi như một chút tâm ý của sư huynh vậy!” Sau khi cân nhắc hồi lâu, Liệt Sơn khẽ than một tiếng rồi nói!

Hậu Thiên Chí Bảo, ở Hồng Hoang là linh bảo mà các cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên cho đến Chuẩn Thánh sử dụng!

Uy lực có thể lớn có thể nhỏ, có mạnh có yếu.

Chiến công của Hiên Viên có thể được một kiện Hậu Thiên Chí Bảo, Liệt Sơn cũng coi như đã cho phúc lợi rồi.

Dù sao Hậu Thiên Chí Bảo tuy không hiếm, nhưng cũng chưa đến mức đầy đường!

Cảnh giới Đại La Kim Tiên trở xuống có thể có được Hậu Thiên Chí Bảo về cơ bản là không thể.

Cảnh giới Đại La Kim Tiên có thể được một kiện Hậu Thiên Chí Bảo, cũng là một chuyện không dễ dàng!

“Tuy Hậu Thiên Chí Bảo có chút qua loa, nhưng lại là lựa chọn tốt nhất!” Sau khi đưa ra quyết định, Liệt Sơn cảm thán một câu!

Ba ngày sau khi đại chiến ở bộ lạc An Hạ kết thúc, sau ba ngày nghỉ ngơi và hồi phục, thương thế của các cá nhân trong Nhân tộc đại quân về cơ bản đã ổn định.

Với sự trợ giúp của các loại pháp thuật, có một phần lớn người đã hoàn toàn bình phục!

Vì vậy một lễ hội hoành tráng, sắp được tổ chức.

Tộc nhân trong bộ lạc An Hạ bị xua đuổi ra quảng trường trong sự kinh hoàng, sau đó được phân công các loại nhiệm vụ!

Yêu cầu phải trang trí bộ lạc An Hạ một cách hoàn toàn mới.

Tộc nhân của bộ lạc An Hạ nghe xong tuy có do dự, nhưng sau khi biết rằng không phải muốn mạng mình, liền lập tức thở phào nhẹ nhõm, sau đó lập tức gật đầu đồng ý.

Dù sao đối với họ, chỉ cần có thể giữ được một mạng, làm gì cũng được!

Ngắn ngủi một buổi sáng, dưới sự bố trí tỉ mỉ của hàng triệu tộc nhân bộ lạc, bộ lạc An Hạ đã hoàn toàn mới!

Những vết tích của cuộc đại chiến trước đó đã được dọn sạch, những công trình kiến trúc sụp đổ trước đó cũng được dọn sạch!

Sau đó được trang trí bằng một lượng lớn vật phẩm trang trí, hiện lên vẻ vô cùng vui mừng.

Chỉ là trên mặt của tộc nhân bộ lạc An Hạ lại không có chút vui vẻ nào, mặc dù những đồ trang trí sáng sủa, rực rỡ đó do chính tay họ bố trí, nhưng lại là bất đắc dĩ, thân bất do kỷ!

Đối với Nhân tộc đại quân, tuy có hận ý!

Nhưng cũng không thể dung hòa.

Dù sao người thân của họ phần lớn đã chết trong tay Nhân tộc đại quân, tuy hiểu rằng tự làm tự chịu, nhưng khúc mắc trong lòng lại không thể buông bỏ!

Hơn nữa Nhân tộc đại quân cũng không cho họ sắc mặt tốt, dù sao trong mắt Nhân tộc đại quân, bộ lạc An Hạ hiện tại là chiến lợi phẩm, những tộc nhân bộ lạc An Hạ còn sống sót là tù binh!

Đối xử với tù binh, có thể không làm hại đã là một chuyện khó có được!

Còn muốn đi giúp đỡ, xin lỗi, quá nhiều rồi!

Buổi chiều, bộ lạc An Hạ náo nhiệt phi thường!

Hàng vạn Nhân tộc đại quân tập trung tại một quảng trường lớn, đang tiến hành một hoạt động được yêu thích: khen thưởng!

Chủ trì hoạt động này không phải là Minh Hiên hay Sùng Mộng hai vị trưởng lão, mà là một đặc sứ do Nhân Hoàng Liệt Sơn đích thân chỉ định: Quy Vân!

Sự xuất hiện đột ngột của Quy Vân, khiến Minh Hiên và Sùng Mộng có chút kinh ngạc!

Nhưng sau một lúc kinh ngạc ngắn ngủi, liền lập tức đích thân ra nghênh đón Quy Vân.

Quy Vân sở dĩ đến đây, tự nhiên mang theo nhiệm vụ mà Liệt Sơn giao phó!

Khảo hạch Hiên Viên, sau đó trọng điểm bồi dưỡng Hiên Viên!

Chương 565

Quy Vân khi nhận được nhiệm vụ này ban đầu có chút hoang mang, nhưng khi biết Hiên Viên là đệ tử Tam Tiên Đảo, liền lập tức hiểu ra.

Ánh mắt lại quay về đại hội, trên một quảng trường khổng lồ tụ tập tất cả những chiến sĩ Nhân tộc đã tham gia đại chiến An Hạ và còn sống sót.

Quy Vân nhìn đại quân phía dưới đầy huyết khí và sát khí, ánh mắt đầy kính nể!

Tu vi của ông tuy mạnh mẽ, nhưng cũng chưa từng trải qua cuộc sát lục thảm liệt như vậy.

Đại hội diễn ra thuận lợi, không khí đại hội cao trào!

Mỗi một chiến sĩ Nhân tộc đều nhận được sự tôn trọng cần thiết, và ban thưởng.

Hiên Viên không nghi ngờ gì là tiêu điểm của đại hội khen thưởng lần này, bất luận là những lời khen không tiếc lời của Liệt Sơn, hay những phần thưởng vô cùng hậu hĩnh đối với Nhân tộc, đều khiến người ta chú ý, khiến người ta ngưỡng mộ!

Đồng thời đại danh của Hiên Viên cũng theo đại hội lần này truyền đi khắp chinh thảo đại quân, thậm chí dần bắt đầu lan truyền ra nội bộ Nhân tộc và Hồng Hoang.

Đương nhiên đối với các thế lực lớn ở Hồng Hoang, một tân tinh đang lên của Nhân tộc không đáng để quá quan tâm, nhưng cũng đã để lại một ấn tượng.

Nhưng từ hôm nay trở đi, Hiên Viên trong Nhân tộc cũng đã có

chút danh tiếng!

Không còn im hơi lặng tiếng như trước nữa.

Hiên Viên đối với điều này tỏ ra bình thản, bất luận là lời khen của Liệt Sơn hay một kiện Hậu Thiên Chí Bảo nhỏ nhoi cũng không đủ để khiến y động lòng.

Nhưng danh tiếng không ngừng lan rộng đó, đối với Hiên Viên lại có chút tác dụng!

Dù sao cũng có lợi cho việc Hiên Viên sau này dần dần chưởng khống Nhân tộc.

Sau đại hội, đại quân của Hiên Viên và những người khác lại tiến hành mấy lần cuồng hoan!

Sau hơn mười ngày nghỉ ngơi, liền lại bắt đầu tập kết chuẩn bị lên đường đến chiến trường tiếp theo!

Lại một trận sát lục, lại một trận đại chiến đẫm máu!

Lại một trận chiến đấu sinh tử không ngừng.

Bộ lạc Thái Tinh, một bộ lạc nhỏ với dân số không đến trăm vạn!

Nhưng sự phản kháng lại ngoan cường dị thường.

Sau khi chiến tổn gần một nửa, bộ lạc Thái Tinh đã bị công phá!

Trong trận đại chiến lần này, đại quân Nhân tộc suýt chút nữa đã toàn quân bị diệt.

Không ngờ bộ lạc Thái Tinh lại ngầm bố trí một cái bẫy do cường giả Đại La Kim Tiên cảnh bày ra, khiến cho cường giả Đại La Kim Tiên cảnh của đại quân Nhân tộc tổn thất một nửa trong trận chiến đột phá vòng vây đó.

Dù cuối cùng Sùng Mộng trưởng lão tới nơi, thấy đại quân Nhân

tộc tử thương thảm trọng, trong cơn phẫn nộ đã trực tiếp ra tay xóa sổ những Đại La Kim Tiên đang vây công kia, nhưng cũng không thể vãn hồi được sự thật tổn thất nặng nề.

Hiên Viên cũng bị trọng thương trong trận đại chiến đó, nhưng chiến quả cũng vô cùng bất phàm!

Một danh Đại La Kim Tiên hậu kỳ, ba danh Đại La Kim Tiên trung kỳ đã vẫn lạc trong tay hắn.

Lần đó sau khi chiếm được bộ lạc, cả bộ lạc chìm trong một biển huyết vụ!

Hàng chục vạn tộc nhân của bộ lạc Thái Tinh đột nhiên mất mạng ngay khoảnh khắc bị chiếm đóng, nguyên nhân không rõ!

Liệt Sơn sau khi biết chuyện thì nhíu mày, nhưng cũng không nói gì!

Sau đó, Minh Hiên và Sùng Mộng hai vị trưởng lão bị Liệt Sơn điều đi, phái đến chiến trường khác!

Những cường giả Đại La Kim Tiên cảnh và chiến sĩ Kim Tiên cảnh còn sống sót thì được tái biên chế, phân phối lại đến tiền tuyến tác chiến với quân phản loạn của các bộ lạc.

Hiên Viên vì chiến công trác tuyệt cùng với thực lực cường hãn của mình, trong mấy trận đại chiến sau đó, biểu hiện phi phàm!

Liệt Sơn biết được, trong lòng khẽ thở dài!

Hắn đã hiểu rõ, bèn không còn áp chế sự trưởng thành của Hiên Viên nữa.

Khi không còn sự áp chế vô hình của Liệt Sơn, công huân mà Hiên Viên giành được trên chiến trường đã tăng lên gấp bội!

Trong toàn bộ chiến trường phía tây Hồng Hoang, uy danh của

Hiên Viên cũng dần dần lộ diện!

Càng ngày càng nhiều trưởng lão Nhân tộc và các chiến sĩ từ Kim Tiên cảnh trở lên biết đến sự tồn tại của một người tên Hiên Viên, biết đến chiến tích kiêu dũng thiện chiến, bất khả chiến bại của hắn!

Hiên Viên trỗi dậy như một thế lực mới ở phía tây Hồng Hoang, cuối cùng đã thu hút sự chú ý của các đại thế lực trong Hồng Hoang!

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên đình, Hạo Thiên và mọi người nhìn tin tức nhận được trong tay, trầm mặc không nói!

Sau khi im lặng một lúc lâu, Thái Bạch phá vỡ sự tĩnh lặng: "Thiên Đế, chúng ta cũng phải mau chóng phái người đi rồi!

Nếu không, sau khi Hiên Viên trưởng thành hoàn toàn, tác dụng của Thiên đình chúng ta sẽ bị áp chế vô hình, căn bản không cách nào thu hút được sự chú ý của Hiên Viên!" Dao Trì ở bên cạnh cũng gật đầu, đồng thời cũng không ngờ tốc độ trưởng thành của Hiên Viên lại nhanh đến vậy!

Mới chỉ hơn một năm ngắn ngủi, vậy mà từ một Đại La Kim Tiên bình thường đã trưởng thành thành một cường giả Đại La Kim Tiên hậu kỳ lừng lẫy, chiến công trác tuyệt, thực lực cường đại.

"Không sai, Thái Bạch nói không sai!

Tốc độ trưởng thành của hắn quá nhanh, sau này ắt sẽ duy trì được tốc độ như hiện tại!

Nếu chúng ta không mau chóng quyết định, e là sẽ muộn mất!" Người thân cận nhất và thuộc hạ quan trọng nhất đều đưa ra đề nghị cơ bản giống nhau, sắc mặt Hạo Thiên biến ảo một hồi rồi cuối cùng gật đầu nói: "Nếu các ngươi đều cho rằng đã đến lúc, vậy ta cũng không do dự nữa!

Theo ta thấy, Cửu Thiên Huyền Nữ là thích hợp nhất!" Cửu Thiên

Huyền Nữ?

Dao Trì và Thái Bạch nghe xong đều có chút kinh ngạc, sau đó nhìn nhau rồi khẽ lắc đầu!

"Cửu Thiên Huyền Nữ là người mới vừa gia nhập Thiên đình, tuy cảnh giới chỉ có Đại La Kim Tiên, nhưng lại tinh thông các loại chiến pháp, lĩnh ngộ được một tia chiến tranh pháp tắc." Hạo Thiên thấy bộ dạng của hai người, mỉm cười nói!

Thực ra Cửu Thiên Huyền Nữ này Hạo Thiên cũng mới quen không lâu, cảm thấy nàng ta thích hợp nên mới tiến cử.

Dao Trì và Thái Bạch nghe xong, có chút tỏ tường gật đầu, sau đó lại nhìn nhau đồng thanh nói: "Nếu đã có người được chọn, vậy hãy để nàng ấy đi ngay!

Nếu không thời gian sẽ không kịp." Hạo Thiên nghe xong gật đầu, sau đó trực tiếp hạ một đạo chiếu thư!

Cửu Thiên Huyền Nữ đang ở trong cung điện của mình, tò mò nhìn xung quanh.

Lúc này nàng không hề biết, mình vừa mới lên Thiên đình chưa được bao lâu đã sắp phải rời đi.

Khi chiếu lệnh của Hạo Thiên đến trước mặt Cửu Thiên Huyền Nữ, nàng có chút ngây người!

Tình huống gì thế này?

Mình mới vừa lên Thiên đình chưa lâu, vậy mà lại phải xuống Hồng Hoang.

Trong lòng nàng nhất thời có chút không muốn, nhưng nhìn chiếu thư đang tỏa ra kim quang nhàn nhạt, nội tâm lại rơi vào một hồi giằng xé.

Chương 566

Nhưng đây là chiếu thư của Hạo Thiên Thiên Đế, nếu như trái lệnh, e rằng hậu quả sẽ rất nghiêm trọng!

Sau khi do dự hồi lâu, Cửu Thiên Huyền Nữ tuy có chút không tình nguyện nhưng lại không dám vi phạm chiếu thư của Hạo Thiên, chỉ có thể chuẩn bị sơ qua, sẵn sàng xuất phát!

Lúc này Hiên Viên không hề hay biết, một người khó đối phó sắp bám lấy mình!

Lúc này Hiên Viên đang nhận được vinh dự vô tận, giành được chiến công vô thượng!

Trong Nhân tộc Hồng Hoang hắn đã có một vị trí vi diệu, trong mắt các đại thế lực cũng là một nhân vật không lớn không nhỏ, đáng để các đại thế lực quan tâm.

Hiên Viên thuận buồm xuôi gió như vậy, khiến Thiên Đạo và Hồng Quân vô cùng khó chịu!

Nhưng Thiên Đạo và Hồng Quân lại bị đủ loại quy tắc ràng buộc, không thể trực tiếp ra tay! *** Nơi Hỗn Độn hư không, trong Tử Tiêu Cung!

Thiên Đạo và Hồng Quân khó chịu vì sự thuận lợi của Hiên Viên, nhưng lại ngại đủ loại quy tắc hạn chế cùng với sự uy hiếp của Nguyên Thủy nên không thể tự mình ra tay giải quyết, nhưng bọn họ cũng sẽ không ngồi yên chờ chết!

“Hiên Viên, ta không thích hắn!

Ngôi vị Nhân Hoàng, phải được nắm giữ trong tay ta!” Thiên Đạo trực tiếp biểu đạt sự bất mãn của mình, một tia nộ ý xuất hiện trên

mặt.

Hồng Quân bên cạnh ngoài phẫn nộ ra thì lại đang suy nghĩ nhiều hơn về cách phá cục.

Sau khi suy nghĩ kỹ một lượt, Hồng Quân khẽ nói, trong ánh mắt loé lên một tia trí tuệ: "Nếu Nguyên Thủy đã chỉ định Hiên Viên làm Nhân Hoàng kế nhiệm, vậy tại sao chúng ta không chọn một người khác, để tranh đoạt ngôi vị Nhân Hoàng với Hiên Viên." Thiên Đạo nghe xong trầm mặc một lát, sau đó hai mắt chuyển động một hồi!

Vô tận pháp tắc hội tụ trên người Thiên Đạo, theo pháp tắc không ngừng hội tụ, hai mắt Thiên Đạo trong nháy mắt đã thấy được một tia cảnh tượng tương lai, sau đó gật đầu!

"Có thể, Nhân Hoàng không phải là cố định!

Chỉ cần người ta sắp xếp có thể đánh bại Hiên Viên, ta liền có thể kìm chân Nguyên Thủy, để ngôi vị Nhân Hoàng nắm chắc trong tay ta." Sau khi được Thiên Đạo khẳng định, Hồng Quân cũng bắt đầu tìm kiếm một nhân vật có thể đối kháng với Hiên Viên.

Tạo Hóa Ngọc Điệp hiện ra trước người Hồng Quân, từng đạo huyền quang tạo hóa không ngừng biến đổi!

Hồng Quân khẽ nhắm mắt, chuyên tâm vận chuyển Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Nhất thời một luồng khí tức huyền diệu khó lường bao phủ lấy Hồng Quân, Thiên Đạo thấy vậy khẽ nheo mắt!

"Thần khí tạo hóa, Tạo Hóa Ngọc Điệp!" Sau khi khẽ nói một tiếng, ánh mắt Thiên Đạo nhìn về phía Tạo Hóa Ngọc Điệp loé lên một tia kiêng kỵ!

Nhưng một tia kiêng kỵ này ẩn giấu rất sâu, sâu đến nỗi ngay cả y cũng không nhận ra.

Hồng Quân đang thúc giục Tạo Hóa Ngọc Điệp lại chú ý tới một tia kiêng kỵ đó, nhưng y không nói gì!

Bởi vì trong lòng y nào đâu không có suy tính của riêng mình, chỉ là hiện tại Hồng Quân và Thiên Đạo là quan hệ cùng tồn tại cùng sinh trưởng, nhìn thấu mà không nói toạc ra đã trở thành một loại thường thức.

Sau đó Hồng Quân chuyên tâm nhìn vào Tạo Hóa Ngọc Điệp, thực ra Tạo Hóa Ngọc Điệp không chỉ là thần khí tạo hóa, Tiên Thiên Chí Bảo ghi lại ba ngàn đại đạo!

Nó còn là một kiện chí bảo uy lực vô cùng, biến ảo vô cùng cường đại!

Hồng Quân chưởng khống Tạo Hóa Ngọc Điệp nhiều năm, qua nhiều năm tìm tòi cuối cùng ngoài công năng tạo hóa ra y còn khám phá được một phương pháp mới để sử dụng Tạo Hóa Ngọc Điệp, đó chính là khi thúc giục toàn thân pháp lực và pháp tắc, rót vào Tạo Hóa Ngọc Điệp, liền có thể thôi diễn thiên cơ, dự đoán tương lai!

Đột nhiên một trận lực lượng tạo hóa vô hình bao trùm Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đột ngột mở mắt, thốt ra hai từ: "Vu tộc, Cửu Lê!" Sau đó, lực lượng tạo hóa vô tận biến mất, Tử Tiêu Cung khôi phục lại dáng vẻ bình thường!

Thiên Đạo nghe xong lập tức hỏi: "Người có thể đối kháng với Hiên Viên sao?" Hồng Quân nghe xong gật đầu, nhớ lại nội dung vừa thấy rồi nói: "Không sai, trong ảnh tượng tương lai!

Trong bộ lạc Cửu Lê sẽ sinh ra một tồn tại cường đại tựa thần tựa ma, tựa người tựa vu!

Hắn sẽ là đối thủ lớn nhất trong cuộc đời Hiên Viên, cũng là trở ngại lớn nhất trên con đường thành đạo của Hiên Viên!

Chỉ cần chúng ta có thể tìm được hắn, Hiên Viên không đáng lo ngại.” Thiên Đạo nghe xong hài lòng cười cười, đầy tự tin nói: “Tốt!

Chỉ cần biết rõ là bộ lạc nào, với năng lực của ta muốn tìm người đó dễ như trở bàn tay.” Không sai, Thiên Đạo có vốn liếng này, tuy Thiên Đạo này không phải là thiên địa đại đạo chân chính!

Nhưng lại là một trong những hóa thân của thiên địa đại đạo.

Giống như Hồng Quân, là một bộ phận của thiên địa đại đạo!

Bẩm sinh đã có năng lực chưởng khống thiên địa.

Nếu không phải Nguyên Thủy quá cường hãn, e rằng trong Hồng Hoang không ai có thể ngăn cản!

Hồng Quân nghe lời Thiên Đạo xong, trong mắt loé lên một tia do dự, sau đó nói: “Nhưng tương lai cho thấy người đó sau khi Hiên Viên trở thành Nhân Hoàng mới dần lộ diện!

Tranh phong cùng Hiên Viên.

Nếu chúng ta ra tay trước, có thể sẽ dẫn đến biến động trong tương lai không?” Thiên Đạo nghe xong lại nhàn nhạt lắc đầu, mở miệng nói: “Hồng Quân, đây có lẽ là khác biệt giữa ngươi và Nguyên Thủy!

Ngươi luôn cân nhắc đại thế thiên địa, không dám tùy ý thay đổi.

Nguyên Thủy lại coi bản thân hắn chính là đại thế thiên địa, chỉ cần là chuyện hắn đã nhận định, đó chính là định số!

Cho nên chênh lệch giữa hai người lớn như vậy cũng không phải không có nguyên nhân, ngươi hãy suy nghĩ kỹ đi!” Một lời khuyên, cũng là một lời nhắc nhở!

Hồng Quân tuy là Đạo tổ Hồng Hoang, nhưng lại sống dưới bóng của Thiên Đạo.

Dù Hồng Quân có dã tâm, muốn lấy thân hợp đạo rồi nhân cơ hội chưởng khống Thiên Đạo!

Nhưng như vậy biến số quá nhiều, một khi hợp đạo rồi thân bất do kỷ, đại thế sẽ không còn do y chưởng khống nữa.

Nguyên Thủy tuy tu vi có thể thấp hơn Hồng Quân một chút, nhưng Nguyên Thủy lại có thể tranh phong cùng Thiên Đạo, hiện tại còn đang trùng kích ngưỡng cửa Thiên Đạo cảnh giới.

Cao thấp giữa hai người, liếc mắt là có thể biết!

Hồng Quân nghe xong liền rơi vào trầm mặc, đến cảnh giới này tuy không thể biết hết mọi thứ, nhưng một số tình huống lại hiểu rất rõ, đặc biệt là liên quan đến bản thân! *** Nhưng Hồng Quân cũng biết, muốn thay đổi nói dễ hơn làm!

Huống chi y đã lún sâu vào Thiên Đạo, muốn thoát ly lại càng là chuyện xa vời.

Nhưng Hồng Quân cũng muốn cùng Nguyên Thủy so cao thấp, xem xem rốt cuộc ai mới là người đệ nhất Hồng Hoang!

Sau khi trầm mặc một lúc lâu, Hồng Quân mở miệng nói: "Được rồi, ngươi đã thuyết phục được ta!

Nhưng ta không tiện tự mình ra tay, hay là để Thiên đình làm thay?" Thiên Đạo nghe xong cân nhắc rồi chậm rãi nói: "Thiên đình quá lộ liễu, để ta ra tay đi!" Hồng Quân nghe xong gật đầu, sau đó khẽ niệm một câu chú ngữ!

Nhất thời một Hồng Quân khác đột nhiên xuất hiện trong Tử Tiêu Cung.

Người này có dung mạo y hệt Hồng Quân, thậm chí khí tức cũng vô cùng tương đồng!

Nhưng ngoài cảnh giới có chút khác biệt nhỏ ra, quả thực có thể xem là Hồng Quân!

Hồng Quân nhìn một bản thể khác trước mắt, hài lòng gật đầu rồi nói: "Đây là một trong những phân thân của ta, nhưng danh xưng Hồng Quân không thể tùy tiện gọi!

Chương 567

Cứ gọi là Hồng Thiên đi.” Hồng Quân vừa xuất hiện nghe xong gật đầu, mỉm cười đáp: “Như vậy cũng tốt, vậy ta là Hồng Thiên!” Hồng Thiên nói xong, một trận thiên địa pháp tắc giáng xuống!

Nguyên lai là Thiên Đạo ra tay, ghi lại thông tin của Hồng Thiên vào trong Thiên Đạo, khiến Hồng Thiên trở thành một sinh linh độc lập khác trong Hồng Hoang.

Sau khi làm xong mọi việc, Thiên Đạo mở miệng giải thích: “Năng lực của Nguyên Thủy không dưới ta, nếu không dùng một số thủ đoạn!

Nguyên Thủy tất sẽ phát hiện ra, cho nên ta đã khắc thông tin vào trong Thiên Đạo, dù Nguyên Thủy đích thân tra xét, cũng chỉ cho rằng đây là một tu sĩ Chuẩn Thánh cảnh giới ẩn mình từ trước.” Hồng Quân và Hồng Thiên nghe xong gật đầu, sau đó Hồng Thiên được truyền tống đến đại lục Hồng Hoang. ...

Đại lục Hồng Hoang phía nam, một vùng đất tương đối yên bình trong toàn bộ Hồng Hoang!

Không có Yêu tộc quá mạnh, không có thế lực quá hùng hậu!

Nhân tộc và Yêu tộc có thể chung sống hòa bình ở đây, cũng là một chuyện lạ trong Hồng Hoang.

Phía nam có rất nhiều núi cao hùng vĩ, sông lớn và những khu rừng rộng lớn!

Bộ lạc Cửu Lê, trên bản đồ Nhân tộc nằm ở phía tây nhất, nối liền với một khu rừng khổng lồ.

Bộ lạc Cửu Lê được thành lập từ thời Vu Yêu đại chiến, từng là

một trong những sản vật của thời kỳ Nhân tộc mở rộng ban đầu!

Khi đó phía nam Hồng Hoang là nơi Vu tộc tụ tập.

Bộ lạc Nhân tộc khi đó vì để sinh tồn trong Hồng Hoang, liền thông hôn với Vu tộc!

Kết hợp sản sinh ra một tồn tại đặc thù nửa người nửa vu.

Khi đó, địa vị của người nửa người nửa vu rất cao, không chỉ tư chất phi thường tốt!

Tốc độ tu luyện cực nhanh, thực lực cao cường!

Quan trọng nhất là người nửa người nửa vu có thể được Vu tộc coi trọng, bộ lạc của họ cũng có thể nhận được tài nguyên do Vu tộc ban tặng.

Bộ lạc Cửu Lê năm xưa và những người nửa người nửa vu mà họ đại diện từng có uy vọng rất cao trong Nhân tộc, nhưng đó đều là quá khứ!

Sau Vu Yêu lượng kiếp, Nhân tộc đại hưng!

Bộ lạc Cửu Lê và những người nửa người nửa vu mà họ đại diện vì mang một nửa huyết thống Vu tộc, nên đã bị dòng chính của Nhân tộc khi đó bài xích.

Trong khi các bộ lạc Nhân tộc khác phát triển với tốc độ cao, bộ lạc Cửu Lê phải đơn độc chiến đấu với yêu thú cường đại để bảo vệ bộ lạc của mình!

Vì bị Nhân tộc lãng quên, bị coi thường!

Vào thời điểm khó khăn nhất của bộ lạc Cửu Lê, khi gần như bị diệt tuyệt, đã có tộc nhân của bộ lạc Cửu Lê bất chấp sự ngăn cản của các trưởng lão và thủ lĩnh trong tộc, đi cầu cứu Nhân tộc.

Kết quả ngoài sự sỉ nhục vô tận, không có người Nhân tộc nào

chịu ra tay cứu viện bộ lạc Cửu Lê!

Từ đó, bộ lạc Cửu Lê chính thức tách ra khỏi Nhân tộc!

Vừa là Nhân tộc, lại không phải là Nhân tộc.

Bộ lạc Cửu Lê phát triển đến nay, dân số đã lên đến hàng trăm triệu!

Ở phía nam Hồng Hoang cũng là một thế lực không nhỏ.

Xi Vưu là dũng sĩ mạnh nhất hiện tại của bộ lạc Cửu Lê, một thân thực lực đã đạt đến Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Đương nhiên đó không phải là điều quan trọng nhất, quan trọng là Xi Vưu là một người nửa người nửa vu!

Ngoài cảnh giới pháp lực đạt đến Chuẩn Thánh sơ kỳ, thực lực nhục thân của hắn cũng đã đạt đến cảnh giới Đại Vu của Vu tộc!

Nguyên thần và nhục thân song tu, lại có thể đạt đến cảnh giới cường đại như vậy!

Trong lịch sử Hồng Hoang ngoài Hậu Thổ nương nương đã hóa thành luân hồi ra, cũng chỉ có hắn là mạnh nhất.

Bộ lạc Cửu Lê kế thừa di phong từ thời Vu tộc, cường giả vi tôn!

Cho nên Xi Vưu hiện tại không chỉ là dũng sĩ mạnh nhất của bộ lạc Cửu Lê, mà còn là thủ lĩnh của bộ lạc Cửu Lê!

Cũng chính dưới sự lãnh đạo của hắn, bộ lạc Cửu Lê mới có thể thoát khỏi những năm tháng gian khổ kéo dài hàng trăm triệu năm, bắt đầu phát triển với tốc độ cao.

Hồng Thiên từ khi được truyền tống rời khỏi Tử Tiêu Cung, liền đến phía nam đại lục Hồng Hoang!

Hắn đến phía nam Hồng Hoang là để tìm Xi Vưu.

Cho nên dưới sự giúp đỡ của Thiên Đạo và Hồng Quân, bộ lạc Cửu Lê tuy ẩn giấu rất sâu, nhưng vẫn bị Hồng Thiên tìm ra.

Bộ lạc Cửu Lê tuy đã cách tuyệt với Nhân tộc, lại trải qua những năm tháng gian khổ kéo dài hàng trăm triệu năm, nhưng sự phát triển hiện tại không hề thua kém Nhân tộc ở Hồng Hoang.

Thậm chí về mặt quân sự và xây dựng thành thị, còn vượt xa Nhân tộc hiện tại!

Hồng Thiên khi đến bên ngoài Cửu Lê, nhìn thấy thành thị đã có quy mô sơ bộ, cảm thán nói: "Quả nhiên không hổ là người có thể đối kháng với Hiên Viên, chỉ riêng sự phát triển này đã không thua kém bất kỳ vị Nhân Hoàng nào!" *** Bộ lạc Cửu Lê vì trường kỳ đối kháng Yêu tộc, nên quân sự phát triển cực kỳ nhanh chóng!

Thêm vào đó Xi Vưu bẩm sinh có thiên phú về quân sự, nên một bộ chế độ quân sự hoàn chỉnh đã được thành lập sơ bộ tại bộ lạc Cửu Lê.

Bộ lạc Cửu Lê đã xây dựng một bức tường thành khổng lồ, bảo vệ toàn bộ bộ lạc!

Tám tòa cửa lớn trở thành con đường duy nhất nối bộ lạc Cửu Lê với thế giới bên ngoài.

Mỗi một tòa cửa lớn đều có hàng vạn đến hàng chục vạn binh sĩ của bộ lạc Cửu Lê trấn giữ.

Hồng Thiên sau khi đến bên ngoài bộ lạc Cửu Lê, chuẩn bị đi bộ vào để cảm nhận phong thái khác biệt của bộ lạc Cửu Lê.

Thế là sau khi quan sát, hắn đi theo một đội dũng sĩ bộ lạc Cửu Lê đi săn bên ngoài, tiến về một tòa cửa thành khổng lồ.

Cửa thành cao đến vạn trượng, xung quanh đứng đầy dũng sĩ Cửu Lê tay cầm vũ khí sắc bén!

Những dũng sĩ Cửu Lê đó chính là binh sĩ của bộ lạc, phụ trách bảo vệ cửa thành, chống lại yêu thú tấn công và phòng bị Nhân tộc xâm nhập.

Cho nên khi Hồng Thiên tuy có chút kinh ngạc về sự phòng bị nghiêm ngặt và chiều cao của tường thành nơi đây!

Nhưng hắn không hề sợ hãi, dù sao hắn cũng là cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Khi Hồng Thiên đi theo những dũng sĩ Cửu Lê đi săn trở về đến cổng thành, lập tức thu hút sự chú ý của các binh sĩ phụ trách trấn thủ.

Bởi vì họ không nhận ra Hồng Thiên, thậm chí chưa từng thấy Hồng Thiên!

Điều này rất kỳ lạ, dù sao họ đã trấn thủ ở đây mấy chục vạn năm, bất kỳ dũng sĩ nào của bộ lạc ra vào họ đều biết rõ mồn một, chỉ riêng một mình Hồng Thiên là không quen biết, chưa từng thấy, không có một chút ấn tượng nào!

Có vấn đề!

Mấy tên binh sĩ lập tức cảm nhận được!

Chương 568

Sau đó sau khi lặng lẽ liếc nhìn Hồng Thiên, họ ra hiệu cho các binh sĩ gần đó.

Lúc này Hồng Thiên cũng cảm nhận được động tĩnh của các binh sĩ đang canh giữ gần cổng thành, nhất thời khẽ lắc đầu tự nhủ: "Vốn định yên tĩnh quan sát một phen, xem ra không được rồi!" Sau đó Hồng Thiên lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, sải bước tiến lên, không hề để ý đến các binh sĩ xung quanh đang dần dần áp sát cùng với khí tức hung hãn tỏa ra từ trên người họ.

Thấy Hồng Thiên phớt lờ mình mà đi nhanh vào cổng thành, những binh sĩ trấn thủ cổng thành không thể chịu đựng được nữa, lập tức hét lớn một tiếng: "Không phải dũng sĩ của bộ lạc ta, chặn hắn lại!

Tuyệt đối không thể để hắn vào bộ lạc!" Sau đó, họ siết chặt vũ khí trong tay, xông thẳng về phía Hồng Thiên!

Các dũng sĩ bộ lạc Cửu Lê xung quanh nghe tiếng hét của binh sĩ gác cổng, sắc mặt lập tức đại biến!

Từng người một trở nên dị thường hung hãn, sau khi liếc nhìn Hồng Thiên, liền cầm vũ khí trong tay xông về phía hắn.

Hồng Thiên nhìn tất cả mọi người xung quanh đều tỏa ra hung quang lao về phía mình, mỉm cười tự nhủ: "Lũ kiến hôi, cũng dám cản đường ta sao!" Sau đó một trận huyền quang lóe lên, những giọt nước đột nhiên xuất hiện bên ngoài cổng thành, các dũng sĩ bộ lạc Cửu Lê nhìn thấy những giọt nước đó thì nhất thời kinh ngạc.

Lúc này, những giọt nước đó đột nhiên tăng tốc, mỗi giọt nước như một tia sáng, với tốc độ gần như không thể ngăn cản lao về phía

các dũng sĩ bộ lạc Cửu Lê.

Vài giây sau, các dũng sĩ bộ lạc Cửu Lê ngã xuống từng mảng!

Trên người họ không có bất kỳ vết thương nào, nhưng sinh cơ đã hoàn toàn biến mất, đã thành người chết!

Hàng chục vạn dũng sĩ Cửu Lê hung tàn còn chưa kịp tiếp cận Hồng Thiên đã bị đòn tấn công bí ẩn đánh chết, vĩnh viễn ngã xuống trước cổng thành.

Hồng Thiên nhìn đống thi thể trên mặt đất, mày khẽ nhíu lại tự nhủ một câu: "Giải quyết xong đám kiến hôi này, tuy sẽ gây ra chút phiền phức!

Nhưng cũng chỉ là chút phiền phức mà thôi." Sau đó Hồng Thiên không nhìn đống thi thể nữa, chậm rãi bước vào bộ lạc Cửu Lê!

Cùng lúc đó, bên trong bộ lạc Cửu Lê, cũng vì Hồng Thiên tập kích cổng thành, gây ra thương vong lớn về người nên đã gây ra không ít phiền toái.

Xi Vưu sau khi nhận được tin tức, ngay lập tức vội vã chạy đến cổng thành xảy ra chuyện!

Ở một nơi không xa cổng thành, hắn nhìn thấy một mình Hồng Thiên, hành tung khả nghi.

Xi Vưu vừa thấy Hồng Thiên, liền không thể chờ đợi hỏi: "Ngươi là ai, chuyện ở cổng thành có phải do ngươi gây ra không!" Hồng Thiên nghe xong gật đầu, liếc nhìn Xi Vưu rồi mỉm cười nói: "Bần đạo Hồng Thiên, một đạo nhân vân du bốn phương!

Chuyện ở cổng thành đúng là do ta làm." Xi Vưu nghe Hồng Thiên không chút do dự thừa nhận, lập tức nheo mắt lại, đồng thời lộ ra một nụ cười nhàn nhạt!

Những dũng sĩ bộ lạc Cửu Lê bên cạnh Xi Vưu thấy thủ lĩnh của mình có bộ dạng đó, lập tức lộ vẻ sợ hãi trốn sang một bên.

Bởi vì họ biết rõ, bộ dạng này của Xi Vưu đại biểu cho việc hắn đã thực sự nổi giận, cũng đại biểu cho việc có người sắp gặp xui xẻo rồi.

Sau khi nhìn một lúc, Xi Vưu lộ vẻ tán thưởng nhìn về phía Hồng Thiên đồng thời mở miệng nói: "Tốt, có thể thừa nhận thật sự rất tốt!

Nhìn vào điểm này, ta sẽ phá lệ một lần, để lại cho ngươi một cái toàn thây!" Xi Vưu vừa nói xong, chưa đợi Hồng Thiên lên tiếng, các dũng sĩ Cửu Lê gần đó đã không thể tin nổi mở miệng nói: "Thủ lĩnh lại muốn để lại toàn thây cho đối phương, thật là kỳ lạ!" "Ha ha, ta theo thủ lĩnh chinh chiến nhiều năm, lần đầu tiên thấy thủ lĩnh lại như vậy!" *** Nhưng câu nói đó tuy trong mắt các dũng sĩ bộ lạc Cửu Lê là vô cùng hiếm có và quý giá, nhưng trong mắt Hồng Thiên lại là một trò cười, một trò cười lớn!

"Để lại cho ta một cái toàn thây?

Đây là trò cười lớn nhất bản tọa từng nghe!

Bản tọa ngược lại muốn xem xem, ngươi rốt cuộc làm thế nào để lại cho bản tọa một cái toàn thây!" Giọng Hồng Thiên băng lãnh, không hề chứa đựng chút tình cảm nào!

Nhưng các dũng sĩ bộ lạc Cửu Lê có mặt nghe xong lại cảm thấy, câu nói này quá ngông cuồng, người trước mắt này không biết sống chết!

"Nói ra được lời ngông cuồng như vậy, xem ra đầu óc có vấn đề!" Một dũng sĩ bộ lạc Cửu Lê, có chút tiếc nuối nhìn Hồng Thiên, lắc đầu nói.

"Không sai, bây giờ không những không chạy trốn mà còn dám nói

lời cay độc như vậy!

Hoặc là đầu óc có vấn đề, hoặc là có chỗ dựa, nhưng nhìn bộ dạng này, trăm phần trăm là đầu óc có vấn đề!" Những tiếng bàn tán không ngừng vang lên, tuy ồn ào nhưng đều toát ra một ý, đó là Hồng Thiên đầu óc có vấn đề!

Không nhân cơ hội ngắn ngủi vừa rồi mà bỏ chạy, lại còn buông lời cay độc!

Xem ra lại là một kẻ tìm chết, tại sao người bây giờ đều không trân trọng sinh mệnh như vậy nhỉ?

Các dũng sĩ bộ lạc Cửu Lê đang than thở, đang cảm thán cho một sinh mệnh sắp qua đi!

Mặc dù sinh mệnh đó họ không hiểu, thậm chí không quen biết.

Nhưng bộ lạc Cửu Lê bẩm sinh sùng bái cường giả, Hồng Thiên bây giờ tuy chưa thể hiện thực lực mạnh mẽ, nhưng có thể thể hiện ra khí phách mạnh mẽ như vậy, cũng đủ để họ tôn trọng, và tiếc nuối cho sự vẫn lạc của hắn sau này.

Xi Vưu nghe lời của Hồng Thiên xong, mặt không biểu cảm, chỉ rút ra chiến đao!

Một thanh đại khảm đao toàn thân màu đen.

"Nếu ngươi muốn xem, vậy ta sẽ thỏa mãn nguyện vọng của ngươi, cho ngươi xem cảnh tượng tử vong là như thế nào!" Sau khi rút đại khảm đao ra, Xi Vưu liếc nhìn thanh đao rồi chậm rãi nói với Hồng Thiên.

Sau đó một bóng ảnh tàn khuyết xuất hiện ở vị trí Xi Vưu vừa đứng, các dũng sĩ Cửu Lê gần đó thấy vậy lập tức nhìn về phía Hồng Thiên!

Họ không muốn bỏ lỡ bất kỳ khoảnh khắc đặc sắc nào, không muốn bỏ lỡ bất kỳ hình ảnh nào mà thủ lĩnh của họ đại triển thần uy!

Nhưng trong lúc chăm chú quan sát, họ cũng nghe được một số âm thanh khác: "Thủ lĩnh sẽ chém mấy đao mới có thể giết chết kẻ ngông cuồng trước mắt này?" "Nếu là giết chết thì nhiều nhất hai đao, nhưng thủ lĩnh đã hứa rồi!

Phải để lại cho hắn một cái toàn thây, ta đoán nhiều nhất là năm đao!" "Năm đao quá nhiều, ba đao mới đúng!" Những âm thanh nối tiếp nhau vang lên, các dũng sĩ của Cửu Lê đang ước tính xem thủ lĩnh của họ cần bao nhiêu đao để giải quyết kẻ địch ngông cuồng trước mắt.

Nhưng không để họ phỏng đoán thêm.

Một tiếng kim loại va chạm vang lên bên tai, kéo tư duy của họ từ việc suy nghĩ thủ lĩnh sẽ ra mấy đao trở về hiện thực!

Sau khi tư duy của các dũng sĩ bộ lạc Cửu Lê được kéo về, họ vội vàng nhìn về phía chiến trường đang giao chiến kịch liệt!

Thủ lĩnh của họ, Xi Vưu, lúc này đang một mặt ngưng trọng nhìn đạo sĩ trước mắt, toàn thân khí thế bùng nổ!

Đối diện Xi Vưu, Hồng Thiên sắc mặt thản nhiên nói: "Lực công kích không tồi, chỉ là tu vi thấp một chút!

Nếu ngươi có thể có Chuẩn Thánh trung kỳ, một đòn công kích đó có lẽ có thể làm bị thương bản tọa!" Một câu nói đã gây ra chấn động lớn trong tai các dũng sĩ bộ lạc Cửu Lê.

Có thể nói ra câu như vậy và có thể dễ dàng chặn được một đòn của thủ lĩnh, chứng tỏ đạo nhân trước mắt ít nhất là Chuẩn Thánh trung kỳ!

"Chuẩn, Chuẩn Thánh trung kỳ!" "Không thể nào, sao lại có

cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ cảnh giới ở đây!" "Lần này xem ra thủ lĩnh của chúng ta có chút phiền phức rồi, chúng ta cũng nên hành động thôi!" Sau những tiếng thì thầm, các dũng sĩ Cửu Lê xung quanh hoạt động gân cốt, cầm vũ khí trong tay lặng lẽ đứng sau lưng Xi Vưu!

Xi Vưu sau khi sắc mặt ngưng trọng một lúc lâu, mới mở miệng lần nữa: "Có lẽ ngươi rất mạnh, nhưng ngươi không nên đến Cửu Lê!

Không nên chọc vào bộ lạc Cửu Lê của chúng ta!" Các dũng sĩ bộ lạc Cửu Lê sau lưng nghe câu này, dường như đột nhiên nhận ra điều gì, vội vàng nói: "Thủ lĩnh, vạn lần không được, chiêu đó tổn hại quá lớn!" "Đúng vậy thủ lĩnh, chỉ cần chúng ta đồng tâm hiệp lực!

Không có kẻ địch nào không chiến thắng được!" Những lời khuyên can vang lên bên tai Xi Vưu, nhưng những lời khuyên can này không thể ngăn cản Xi Vưu!

Bởi vì Xi Vưu đã động!

"Ngươi rất mạnh, nhưng ngươi đã gặp phải ta!

Đại Vu Chân Thân, giải phong!" Sau một tiếng gầm lớn, một cơn gió cực kỳ cuồng bạo đột nhiên nổi lên!

Huyết sát chi khí giữa thiên địa dường như bị một lực hút vô danh nào đó dẫn dắt, bắt đầu không ngừng hội tụ về đây.

Đương nhiên phạm vi bị ảnh hưởng không lớn, chỉ bao gồm bộ lạc Cửu Lê và một số nơi xung quanh, không lan rộng ra khắp Hồng Hoang.

Chương 569

Nếu không, cảnh tượng như vậy chắc chắn sẽ gây ra đại loạn trong Hồng Hoang, chắc chắn sẽ thu hút sự thù địch của các đại thế lực!

Thậm chí có thể khiến một số cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới ẩn mình ra tay ngăn cản.

Bởi vì Vu tộc có quá nhiều kẻ địch, bất kể là Yêu tộc hay Nhân tộc đều không hy vọng Vu tộc xuất hiện lại trong Hồng Hoang. *** Đại Vu Chân Thân, căn bản của Đại Vu trong Vu tộc!

Một khi thi triển liền có thể có được thân thể như Đại Vu của Vu tộc.

Sau khi thi triển, toàn thân trở nên cứng rắn vô cùng, nếu đạt đến cảnh giới đại thành, thậm chí Hậu Thiên Chí Bảo và một số Tiên Thiên Linh Bảo cũng không thể để lại dấu vết trên Đại Vu Chân Thân.

Đại Vu Chân Thân được thi triển, tức thì gây ra thiên địa dị biến trong phạm vi nhỏ!

Nhưng vì phía nam Hồng Hoang không phải là nơi các đại thế lực Hồng Hoang chú ý, ít có thế lực quan tâm đến tình hình phía nam Hồng Hoang.

Cho nên dù có sinh linh nào nhìn thấy thiên địa dị tượng, cũng không thể nhận ra đó là chuyện gì!

Tại cổng thành bộ lạc Cửu Lê, Hồng Thiên nhìn Đại Vu Chân Thân đang ngưng tụ thành hình, đột nhiên nổi hứng!

Hồng Quân năm xưa đã từng phá Bàn Cổ Chân Thân do mười hai Tổ Vu tạo thành, bây giờ y cũng muốn phá Đại Vu Chân Thân, có lẽ

đây là một loại luân hồi!

Hồng Thiên nhìn khí tức có chút quen thuộc lại có chút xa lạ đó, thở dài một tiếng: "Đại Vu Chân Thân, cũng có chút ra dáng đấy!

Nhưng chỉ dựa vào Đại Vu Chân Thân, không đủ để đánh bại bản tọa!" Xi Vưu nghe xong, lập tức trở nên phẫn nộ vô cùng!

Sau khi thi triển Đại Vu Chân Thân, Xi Vưu cũng sẽ bị ảnh hưởng bởi Vu tộc, và ảnh hưởng bởi huyết sát chi khí chứa trong Đại Vu Chân Thân.

Hắn sẽ trở nên cuồng bạo, không còn chút lý trí nào!

Cho nên sẽ dễ dàng bị kích động, đây có lẽ là một khuyết điểm của Đại Vu Chân Thân, thậm chí là của Vu tộc.

Vì thế, câu nói đó đã thành công kích nộ Xi Vưu!

Sau khi gầm lên một tiếng, Xi Vưu vung thanh đại khảm đao màu đen trong tay, hung hăng chém về phía Hồng Thiên.

Hồng Thiên cảm ứng được, thân ảnh lập tức biến ảo, né tránh đòn tấn công mạnh mẽ đó!

Sau đó liền cùng với nhục thân cường hãn của Xi Vưu va chạm vào nhau!

Nhất thời một tiếng động trầm đục vang lên, Đại Vu Chân Thân của Xi Vưu và thân thể trông có vẻ gầy gò của Hồng Thiên đã va vào nhau.

Tất cả các dũng sĩ có mặt nghe thấy tiếng động trầm đục đó, đều lắc đầu cảm khái!

Bởi vì họ cho rằng tuy Hồng Thiên có thể mạnh hơn một chút về thực lực, nhưng chỉ dựa vào nhục thân trông yếu ớt vô cùng kia để đối đầu với Đại Vu Chân Thân cường hãn vô cùng, quả thực là hành

vi tìm chết!

“Thật đáng tiếc, nhưng một trận chiến này cũng có thể tạo nên uy danh cho Cửu Lê của chúng ta!” “Không sai, một tu luyện giả ít nhất là Chuẩn Thánh trung kỳ cảnh giới!

Quả thực có thể khiến Cửu Lê của chúng ta uy chấn tứ phương!” Nhưng sau khi ánh sáng do va chạm kịch liệt đột ngột xuất hiện tan đi, kết quả hiện ra lại khiến họ kinh ngạc vô cùng!

“Sao có thể?

Đại Vu Chân Thân cường đại… Sao có thể yếu ớt như vậy?” “Tuyệt đối không thể!

Tuyệt đối không thể!” Những tiếng không tin, không dám tin vang lên liên tiếp!

Mỗi một dũng sĩ đều với ánh mắt vô cùng kinh ngạc lắc đầu, không dám tin vào cảnh tượng trước mắt.

Khi ánh sáng đột ngột xuất hiện tan đi, cảnh tượng hiện ra không hề đẫm máu, không hề tàn khốc như các dũng sĩ dự liệu.

Ngược lại còn có vẻ bình thường, ngoài việc Đại Vu Chân Thân cường hãn của Xi Vưu có một vài vết nứt, hai bên không có thay đổi gì lớn.

Nhưng chính việc không có thay đổi lại là thay đổi lớn nhất, cảnh tượng không có máu me lại là hình ảnh kinh khủng nhất trong lòng các dũng sĩ.

Bởi vì Đại Vu Chân Thân gần như vô địch trong lòng họ, ở đây lại xuất hiện vết nứt, chảy ra từng tia máu tươi.

Đối phương lại không hề bị thương tổn gì, thậm chí có dũng sĩ tinh mắt còn chú ý được, thân ảnh của Hồng Thiên không hề di

chuyển.

Kết quả này khiến họ không thể chấp nhận, không dám tin!

Thực ra không chỉ họ, Xi Vưu cũng đang trong trạng thái vô cùng bối rối.

Hắn cũng không dám tin Đại Vu Chân Thân cường hãn vô cùng của mình lại không bằng một thân thể gầy yếu, thậm chí không chỉ không bằng mà còn bị thương!

Nhưng đúng lúc Xi Vưu và các dũng sĩ đang trong cơn chấn động, Hồng Thiên, người nãy giờ luôn bị động nhận đòn, đột nhiên mở miệng nói: "Ngươi đã ra tay nhiều lần như vậy, vậy thì hãy nếm thử uy lực của bản tọa đi!" Một bàn tay trông có vẻ mảnh mai vô cùng đưa ra, chậm rãi hướng lên bầu trời!

Sau đó bàn tay đó không ngừng lớn lên, cuối cùng bao trùm cả bầu trời!

"Nếu ngươi có thể né được một chưởng này, bản tọa sẽ tha thứ tội mạo phạm của ngươi, nếu không chống đỡ được, vậy thì ngoan ngoãn thần phục bản tọa đi!" Khi bàn tay đó chậm rãi lan ra khắp bầu trời, giọng nói của Hồng Thiên vang lên!

Cũng đồng thời kéo Xi Vưu và mọi người từ trong chấn động trở về, sau đó họ liền nhìn thấy bàn tay khổng lồ che trời lấp đất, và lời nói vừa rồi của Hồng Thiên.

Xi Vưu nghe xong sắc mặt nhất thời trở nên có chút căng thẳng, nhưng vẫn kiên định nhìn về phía bàn tay che trời lấp đất!

Không lâu sau khi Xi Vưu nhìn về phía bàn tay khổng lồ đó, bàn tay che trời lấp đất đó chậm rãi hạ xuống!

Nhất thời cả bầu trời bị bao phủ trong khí thế kinh khủng vô cùng, toàn bộ bộ lạc Cửu Lê đều nằm trong phạm vi bao phủ của bàn tay

khổng lồ đó, vô số tộc nhân của bộ lạc Cửu Lê nhìn thấy bàn tay khổng lồ trên bầu trời liền trở nên có chút run rẩy.

Bàn tay khổng lồ trên bầu trời ẩn chứa sức mạnh vô tận, mang theo năng lượng kinh khủng vô thượng, đủ để hủy diệt toàn bộ bộ lạc Cửu Lê!

Nhưng tất cả tộc nhân trong bộ lạc Cửu Lê, tuy phải chịu áp lực không thể tưởng tượng, cảm nhận khí thế kinh khủng vô cùng nhưng không hề thỏa hiệp! *** Tốc độ hạ xuống của bàn tay khổng lồ che trời lấp đất trên bầu trời trông có vẻ chậm, thậm chí không có dấu hiệu hạ xuống.

Nhưng thực tế lại rất nhanh, nhanh đến kinh người!

Thời gian để cho Xi Vưu và bộ lạc Cửu Lê chuẩn bị rất ngắn, huống chi dù có chuẩn bị, bộ lạc Cửu Lê hiện tại cũng không thể chống lại đòn tấn công mạnh mẽ như vậy.

"Có lẽ ngươi rất mạnh, tiếc là ta không hề sợ hãi!" Khi bàn tay khổng lồ che trời lấp đất càng lúc càng gần, Xi Vưu đột nhiên nói một câu, sau đó với thần tình vô cùng kiên định cầm lấy thanh khảm đao màu đen, nghĩa vô phản cố xông lên trời!

Hắn chịu đựng áp lực vô tận, chỉ để có thể xoay chuyển cục diện hiện tại!

"Không biết tự lượng sức mình, nhưng cũng can đảm đấy!

Ngay cả cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ cảnh giới bình thường, muốn chống lại một đòn tấn công này, cũng gần như không thể!" Hồng Thiên ở gần đó nhìn thấy bóng người xông lên trời, khẽ lắc đầu nói!

Nhưng tâm trạng trong lòng Xi Vưu lúc này, Hồng Thiên một phân thân sao có thể hiểu được!

Tu vi của Hồng Thiên dù mạnh đến đâu, cũng chỉ là một phân thân của Hồng Quân.

Nhưng có một điểm y nói đúng, đó là sự phản kháng là vô ích!

Trước sức mạnh tuyệt đối, mọi sự phản kháng đều là vô ích!

Chương 570

Thua rồi, thua thảm hại!

Xi Vưu chống đỡ áp lực mạnh mẽ, nhưng cũng không có cách nào ngăn cản bàn tay khổng lồ hạ xuống, thậm chí vì cưỡng ép ngăn cản mà bị khí thế khổng lồ đó áp bức, bị thương không nhẹ.

Không lâu sau đó, bộ lạc Cửu Lê và khu vực lân cận đột nhiên đất rung núi chuyển, tựa như động đất giáng lâm!

Thực ra không phải, năng lượng do chấn động vừa rồi tạo ra còn mạnh hơn động đất rất nhiều!

Nhưng thiệt hại gây ra lại nhỏ hơn vô số lần.

Bộ lạc Cửu Lê không sao cả, đã được bảo toàn, nhưng trạng thái của Xi Vưu lúc này lại vô cùng tồi tệ, toàn thân đẫm máu tươi, như một huyết nhân.

Ở đáy một cái hố sâu khổng lồ, Hồng Thiên nhìn Xi Vưu đang nằm ở trung tâm hố sâu, một mặt chật vật, bị thương cực nặng, nhẹ giọng hỏi: "Cái giá lớn như vậy, có đáng không?" Xi Vưu nghe xong muốn trả lời, nhưng tiếc là bị thương quá nặng, nói chuyện khó khăn!

Pháp lực toàn thân vô cùng hỗn loạn, va chạm lung tung, Đại Vu Chân Thân tổn hại nghiêm trọng, trong thời gian ngắn không thể sử dụng lại được.

Sau một lúc, Xi Vưu mới phun ra được hai chữ: "Đáng… giá!" Hồng Thiên nghe xong lộ ra một nụ cười: "Tốt, không hổ là Xi Vưu.

Bộ lạc an toàn rồi, nhưng ta cũng hy vọng ngươi đừng quên hiệp định giữa chúng ta, nếu không hậu quả ngươi biết rồi đấy!" Hồng Thiên nói xong, không đợi Xi Vưu trả lời, trực tiếp rời đi!

Xi Vưu nghe lời Hồng Thiên và nhìn hắn rời đi, một mặt thả lỏng nằm trên mặt đất, trong đầu hồi tưởng lại chuyện xảy ra vào thời khắc cuối cùng khi bàn tay khổng lồ che trời lấp đất sắp hủy diệt bộ lạc Cửu Lê.

Thực ra lúc đó Xi Vưu có chút tuyệt vọng, đồng thời cũng vô cùng phẫn hận!

Ngoài việc hận Hồng Thiên, hắn cũng hận thực lực của mình không đủ mạnh, không thể chống lại kẻ địch xâm phạm.

Nhưng đúng lúc này, giọng nói của Hồng Thiên đột nhiên vang lên bên tai hắn, sau đó hắn đột nhiên cảm nhận được thời gian xung quanh như bị đóng băng lại, ngừng lại một chút.

Hồng Thiên từ trên mặt đất chậm rãi đi về phía hắn, đưa ra một điều kiện!

Chỉ cần hắn đồng ý, mọi chuyện sẽ ổn, nếu không, thứ chờ đợi hắn và bộ lạc Cửu Lê chính là sự hủy diệt.

Xi Vưu ban đầu không hợp tác, bởi vì hắn có ngạo khí!

Ngạo khí không cho phép hắn hợp tác với kẻ địch, không cho phép hắn vì mạng sống mà phản bội.

Nhưng vô số sinh linh của bộ lạc Cửu Lê sau lưng lại hiện lên trong đầu hắn lúc này, khiến Xi Vưu vừa định cự tuyệt đã dừng lại, nội tâm rơi vào một hồi giằng xé!

Sau một hồi giằng xé, Xi Vưu đã đồng ý với Hồng Thiên, chấp nhận điều kiện của y, sau đó bộ lạc Cửu Lê đã được bảo toàn, nhưng hắn lại vì sự ngông cuồng trước đó mà phải chịu một hình phạt nhất định.

Chính lúc Xi Vưu vì bộ lạc Cửu Lê mà đồng ý với điều kiện Hồng Thiên đưa ra, Hiên Viên ở xa vô số khoảng cách bỗng nhiên có cảm

ứng, có chút nhìn về phía Xi Vưu.

Bởi vì hắn có thể cảm nhận rõ ràng, kẻ địch cả đời của mình đang ở hướng đó!

"Cảm giác thật kỳ lạ, chưa từng có!" Sau khi liếc nhìn hướng Xi Vưu, Hiên Viên tự nhủ một câu, ngữ khí toát ra một tia khó hiểu.

Dù sao cảm giác này trước đây chưa từng có, đột nhiên xuất hiện thật sự quá bất ngờ.

Thực ra trong Hồng Hoang đâu chỉ có Hiên Viên có cảm ứng, Nguyên Thủy trong Tam Tiên Đảo, ngay khoảnh khắc bộ lạc Cửu Lê xuất hiện dị thường, đã nhìn thấy cảnh tượng của bộ lạc Cửu Lê.

Hắn đã nhìn thấy hình ảnh Hồng Thiên và Xi Vưu giao chiến, Nguyên Thủy nhất thời kinh ngạc!

Đối với cảnh tượng xảy ra trước mắt, hắn cảm thấy một tia khó hiểu.

"Một người thật kỳ lạ, rõ ràng không có vấn đề gì, chưa từng gặp, nhưng lại có cảm giác quen thuộc!

Hơn nữa bộ lạc Cửu Lê lẽ ra chưa đến lúc xuất hiện, sao lúc này lại xuất hiện trên đại thế Hồng Hoang.

Xem ra có người đã động tay động chân, muốn nhúng tay vào chuyện của Hiên Viên!" Vô tận thời không pháp tắc hội tụ trong tay Nguyên Thủy, nội tâm Nguyên Thủy đang nhanh chóng suy nghĩ, đồng thời tự nhủ. *** Hồng Thiên ở bộ lạc Cửu Lê gây rối đại thế Hồng Hoang, khiến bộ lạc Cửu Lê xuất hiện sớm hơn rất nhiều trên đại thế Hồng Hoang.

Đây là một biến số, một biến số không nằm trong sự chưởng khống của Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy nhất thời có chút không vui, thêm vào đó lai lịch của Hồng Thiên bí ẩn, có cường giả che đậy thiên cơ, có thể là người của phe Thiên Đạo, cho nên trong lòng càng cảm thấy một tia chán ghét.

"Bất kể ngươi từ đâu tới, là người của phe nào!

Dám nhiễu loạn đại cục bản tọa đã bày ra, đáng phạt!" Thế là, trong Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy thần sắc nghiêm túc, ngữ khí băng lãnh tự nhủ một câu, sau đó đột nhiên duỗi tay phải ra, thám vào hư không Hồng Hoang.

Phía nam Hồng Hoang, trong bộ lạc Cửu Lê!

Hồng Thiên vừa hàng phục Xi Vưu đột nhiên trong lòng dự cảm, đồng thời cũng có cảm ứng, nhất thời nhíu mày nhìn lên bầu trời.

"Nguyên Thủy ra tay rồi!

Không ngờ hắn lại ra tay, lần này có chút tệ rồi!" Hồng Thiên sau khi tự nhủ, lập tức truyền tình hình hiện tại cho Hồng Quân!

Dù sao sự cường đại của Nguyên Thủy không phải một phân thân có thể đối kháng, cho nên cứ giao Nguyên Thủy cho Hồng Quân ứng phó đi.

Hỗn Độn hư không, trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đang tiến tu đột nhiên nhận được tin tức của Hồng Thiên truyền đến, sau đó đột ngột mở mắt, một đạo ánh mắt đủ để nhìn thấu vạn vật thế gian trực tiếp quét về phía đại địa Hồng Hoang.

Nhất thời trong mắt Hồng Quân, liền có thể thấy ẩn giấu trong hư không Hồng Hoang, một bàn tay lớn trắng như ngọc đang chậm rãi di chuyển về một nơi nào đó.

"Nguyên Thủy!

Ngươi dám!" Hồng Quân thấy vậy, sắc mặt nhất thời biến đổi!

Sau khi hừ lạnh một tiếng, ngữ khí băng lãnh nói, đồng thời ra tay chuẩn bị ngăn chặn đòn tấn công của Nguyên Thủy.

Một luồng lực lượng pháp tắc vô cùng bàng bạc bắt đầu tuôn ra trong cơ thể Hồng Quân, từng vòng pháp tắc chi huy chiếu rọi sau lưng y.

"Đi!" Sau khi gầm lên một tiếng, một đạo quang huy ẩn chứa tiên đạo pháp tắc tức thì từ trong Tử Tiêu Cung bay ra, thẳng hướng hư không Hồng Hoang.

"Hồng Quân, ngươi dám cản ta!" Trong Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy không lâu sau khi Hồng Quân phát ra đòn tấn công pháp tắc, liền lập tức có cảm ứng, sau đó trên mặt có chút hơi giận, hừ lạnh một tiếng!

Sau lưng hắn, vô tận thời không pháp tắc cũng tuôn trào, nhất thời toàn bộ Tam Tiên Đảo bị bao phủ trong sức mạnh thời không, hai đạo quang mang cực kỳ chói lòa và bàng bạc vô cùng đột nhiên xuất hiện sau lưng Nguyên Thủy.

Sau khi thi triển thời không pháp tắc, một bàn tay do thời không pháp tắc giao hội tạo thành nhất thời lao về phía tiên đạo pháp tắc đang bay đến Hồng Hoang.

Hai đạo pháp tắc cường đại giao hội trong hư không bên ngoài Hồng Hoang, quấn lấy nhau, thôn phệ lẫn nhau!

Nhất thời, vô tận lực lượng pháp tắc tàn phá trong Hỗn Độn hư không, một chúng thánh nhân trong Hồng Hoang nhất thời có cảm ứng, đồng loạt đưa mắt nhìn về phía đó!

Khi cảm nhận được lực lượng tiên đạo pháp tắc và thời không pháp tắc nồng đậm đó, Lão Tử và một chúng thánh nhân liền hiểu ra chuyện gì đã xảy ra, sau đó lập tức quan tâm chặt chẽ đến kết quả va

chạm của hai đại pháp tắc cường đại.

Đồng thời, Lão Tử và các thánh nhân cũng mượn lực lượng pháp tắc do hai đại pháp tắc không ngừng giao hội, không ngừng va chạm mà lĩnh ngộ pháp tắc của bản thân!

Trong Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang, hai đại pháp tắc không ngừng giao hội, không ngừng va chạm, không ngừng dung hợp và thôn phệ lẫn nhau!

Trong Hồng Hoang, bàn tay trắng như ngọc đó cũng xuyên qua vô số hư không Hồng Hoang, giáng lâm xuống phía nam Hồng Hoang.

Hồng Thiên cảm nhận được, sắc mặt nhất thời đại biến, thần tình vô cùng ngưng trọng rời khỏi bộ lạc Cửu Lê bay lên trời.

Chương 571

Trong bộ lạc Cửu Lê, Xi Vưu nhìn Hồng Thiên đang vội vã rời đi dường như có cảm ứng, ánh mắt thâm trầm nhìn một cái về phía hư không Hồng Hoang xa xôi.

Hồng Thiên sau khi rời khỏi bộ lạc Cửu Lê, liền lập tức bị bàn tay lớn của Nguyên Thủy khóa chặt!

Hồng Thiên cảm nhận được mình bị khóa chặt, sắc mặt nhất thời đại biến, sau khi nhìn sâu một cái vào hư không Hồng Hoang, liền bắt đầu hành trình chạy trốn.

Một đạo ánh sáng cực nhanh không ngừng biến ảo khắp nơi trên bầu trời Hồng Hoang, nhanh chóng chạy về các hướng.

Nhưng bất kể đạo ánh sáng đó chạy trốn như thế nào, trốn tránh ra sao!

Bàn tay lớn của Nguyên Thủy du đãng trong hư không Hồng Hoang luôn có thể ngay lập tức bắt được hành tung của Hồng Thiên, sau đó nhanh chóng vỗ về phía vị trí của Hồng Thiên.

Đương nhiên, Hồng Thiên thân là hóa thân của Hồng Quân!

Cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong, có thể vận dụng thông thạo ba ngàn pháp tắc, thực lực cường hãn vô cùng.

Tuy không thể đối kháng với bàn tay lớn của Nguyên Thủy, nhưng bàn tay lớn của Nguyên Thủy muốn vỗ trúng Hồng Thiên cũng có chút khó khăn, dù sao bàn tay lớn của Nguyên Thủy không phải là một đòn tùy tay của Nguyên Thủy!

Cho nên Hồng Thiên cứ mãi chạy trốn trong Hồng Hoang, bàn tay lớn của Nguyên Thủy liền cứ mãi theo sau lưng y, một khi có bất kỳ

cơ hội nào, liền sẽ không chút lưu tình mà hung hăng vỗ xuống.

Hồng Thiên đang chạy trốn với tốc độ cao cảm nhận được uy hiếp sau lưng vẫn luôn tồn tại, không nhịn được hừ lạnh một tiếng: "Khốn kiếp, bám theo thật chặt!

E rằng trong thời gian ngắn không thể thoát được rồi, thật phiền phức!". ...

Chính lúc Hồng Thiên bị bàn tay lớn của Nguyên Thủy không ngừng truy đuổi, trong Hỗn Độn tiên đạo pháp tắc và thời không pháp tắc không ngừng va chạm.

Đại quân chinh thảo của Nhân tộc, cũng đã bao vây Xích Phượng, Bạch Hổ, Phi Tượng ba bộ lạc phản bội lớn nhất, đồng thời cũng là những bộ lạc cuối cùng mà những kẻ phản bội ở phía tây Hồng Hoang có thể chưởng khống. *** Qua sự công phạt của đại quân thảo phạt Nhân tộc, các bộ lạc Nhân tộc vốn có ở phía tây Hồng Hoang, đã một lần nữa rơi vào tay Nhân tộc.

Ngoài ba đại bộ lạc ra, toàn bộ Nhân tộc phía tây Hồng Hoang đều đã quy thuận dưới sự thống trị của Nhân Hoàng.

Chỉ cần giải quyết xong ba đại bộ lạc, vậy là cuộc phản loạn kéo dài hàng ngàn năm, ảnh hưởng đến nửa Nhân tộc cũng sẽ kết thúc!

Vào thời khắc quan trọng này, với tư cách là ba bộ lạc cuối cùng của cuộc phản loạn Nhân tộc, thủ lĩnh của ba đại bộ lạc lại một lần nữa tụ tập lại, cùng nhau thương thảo cách đối phó với khó khăn sắp tới.

Trong ba đại bộ lạc, bộ lạc Bạch Hổ nằm ở trung tâm phía tây Hồng Hoang!

Sau khi đại quân chinh thảo của Nhân tộc giải quyết xong những phiền phức khác, đây là mục tiêu tấn công hàng đầu.

Cho nên, Bạch Hổ hiện tại rất lo lắng, sau khi ba vị thủ lĩnh Chuẩn Thánh hậu kỳ cảnh giới tụ tập lại, Bạch Hổ liền không thể chờ đợi nói: "Hai vị thủ lĩnh, bộ lạc Bạch Hổ của ta hiện tại đang nguy cấp!

Bất cứ lúc nào cũng có thể bị đại quân chinh thảo bao vây, hai vị thủ lĩnh, đã đến lúc ra tay tương trợ rồi!" Một khi mở miệng liền cầu viện, đương nhiên cũng không có gì đáng trách!

Dù sao theo tình thế ngày càng tồi tệ, tình hình mà bộ lạc Bạch Hổ phải đối mặt vô cùng nghiêm trọng, chỉ dựa vào bộ lạc Bạch Hổ không thể tự mình đối phó, phải cần sự hỗ trợ của các bộ lạc khác.

Hiện tại ngoài bộ lạc Bạch Hổ ra, cũng chỉ có Xích Phượng, Phi Tượng hai đại bộ lạc chưa bị chiếm đóng!

Bởi vì ở phía sau bộ lạc Bạch Hổ, nên thực lực được bảo toàn hoàn chỉnh nhất.

Xích Phượng, Phi Tượng hai người nghe lời của Bạch Hổ xong, suy nghĩ một lúc rồi Xích Phượng đi đầu nói: "Khó khăn của bộ lạc Bạch Hổ ta cũng rõ, nhưng hiện tại đại quân chinh thảo đang từ bốn phương tám hướng vây đến chúng ta!

Chúng ta cũng không có cách nào." Phi Tượng nghe lời của Xích Phượng xong, lập tức nuốt lại lời định nói, sau đó sắp xếp lại rồi mỉm cười nói: "Không sai, Xích Phượng thủ lĩnh nói đúng!

Chúng ta hiện tại cũng tự thân khó bảo, không có sức để chi viện!" Bạch Hổ nghe câu trả lời như vậy nhất thời có chút tức giận, đại quân chinh thảo từ bốn phương tám hướng tấn công không sai, nhưng chủ lực của đại quân chinh thảo lại ở hướng bộ lạc Bạch Hổ.

Cuộc vây công mà hai đại bộ lạc Xích Phượng, Phi Tượng phải chịu, chẳng qua chỉ là một số đội quân chinh thảo nhỏ, thực lực cũng

xa xa không bằng đại bộ đội chủ lực, áp lực chắc chắn không lớn như vậy!

Thế là, Bạch Hổ trực tiếp tức giận đập bàn!

Trong một tiếng vang lớn, hắn gầm lên: "Các ngươi, thấy chết không cứu sao!" Xích Phượng và Phi Tượng nghe xong, lại nhìn nhau rồi lặng lẽ nói: "Đương nhiên không phải, ba đại bộ lạc chúng ta bây giờ là châu chấu trên cùng một sợi dây!

Hay là thế này đi, bộ lạc Xích Phượng của ta viện trợ mười vạn cường giả Kim Tiên cảnh giới, đây là sự chi viện mạnh nhất mà bộ lạc ta có thể đưa ra rồi!" "Nếu bộ lạc Xích Phượng đã xuất mười vạn tinh nhuệ đại quân, vậy thì bộ lạc Phi Tượng của ta cũng không thể keo kiệt, cũng là mười vạn tinh nhuệ đại quân, sau đó liền có thể đến bộ lạc Bạch Hổ!" Hai đại bộ lạc mỗi bên xuất mười vạn tinh nhuệ đại quân từ Kim Tiên cảnh giới trở lên, thật là hào phóng!

Hào phóng cái con khỉ!

Ba đại bộ lạc thân là những bộ lạc phản loạn mạnh nhất phía tây Hồng Hoang, tự nhiên thực lực cường hoành vô cùng!

Đừng nói là mười vạn Kim Tiên đại quân!

Mười vạn Đại La Kim Tiên, cũng có thể gom góp được!

Huống chi trước sức mạnh cường đại của Nhân tộc, mười vạn Kim Tiên nhỏ bé có tác dụng gì?

Thế là, Bạch Hổ nghe xong sắc mặt tức thì biến đổi hồi lâu!

Cuối cùng toàn thân run rẩy nói: "Thật là hào phóng, xem ra các ngươi thật sự muốn thấy chết không cứu rồi!

Thôi vậy, có lẽ đây là vận mệnh!" Nói xong, Bạch Hổ thần tình ngây dại!

Sau khi nhìn sâu một cái vào Xích Phượng và Phi Tượng, Bạch Hổ rời khỏi nơi này.

Xích Phượng và Phi Tượng nghe lời của Bạch Hổ xong, khinh miệt liếc nhìn Bạch Hổ một cái, ánh mắt đầy vẻ khinh thường. ...

Khi Bạch Hổ trở về bộ lạc Bạch Hổ, đại quân chinh thảo của Nhân tộc cũng đã hoàn thành việc bao vây bộ lạc Bạch Hổ, Nhân Hoàng Liệt Sơn còn đích thân tọa trấn chỉ huy chiến dịch vây công bộ lạc Bạch Hổ.

Bộ lạc Bạch Hổ dân số hơn trăm tỷ, trong Nhân tộc cũng là một đại tộc!

Thực lực của bộ lạc Bạch Hổ cũng cực kỳ cường hãn.

Ngoài tộc trưởng Bạch Hổ là Chuẩn Thánh hậu kỳ cảnh giới, trưởng lão Chuẩn Thánh trung kỳ cảnh giới có tám người, trưởng lão Chuẩn Thánh sơ kỳ cảnh giới còn cao đến gần hai mươi người!

Nói cách khác, chỉ riêng cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới của bộ lạc Bạch Hổ đã gần ba mươi người!

Ngoài gần ba mươi cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới, còn có vô số Đại La Kim Tiên, và Kim Tiên cảnh giới!

Đương nhiên bộ lạc Bạch Hổ cường hãn, đại quân chinh thảo của Nhân tộc còn cường hãn hơn!

Cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới tham gia vây công bộ lạc Bạch Hổ, vượt quá năm trăm người!

Tuy trong đó đại bộ phận là Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng là hơn năm trăm cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới!

Đó là một sức mạnh cường đại đến mức nào?

Có thể nói trong Hồng Hoang, ngoài tất cả các thế lực có thánh

nhân cảnh giới ra, Nhân tộc là mạnh nhất không thể nghi ngờ!

Cho nên mạnh như bộ lạc Bạch Hổ cũng không thể không run rẩy trước đại quân Nhân tộc, phải đi cầu viện khắp nơi!

Bạch Hổ không nhận được kết quả như ý khi cầu viện hai đại bộ lạc kia!

Chương 572

Không có được sự hỗ trợ hết mình của họ, y chỉ đành dẫn theo hai mươi vạn binh sĩ cảnh giới Kim Tiên vội vã quay về.

Tin tức Bạch Hổ không mang được viện binh về đã bị phong tỏa!

Y không hy vọng nội bộ bộ lạc xuất hiện bất kỳ động loạn nào vào thời khắc mấu chốt này, cho nên đã giữ bí mật chuyện hai bộ lạc Xích Phượng và Phi Tượng thấy chết không cứu.

"Cứ chờ đấy, nếu lần này vượt qua được nguy cơ, ta nhất định sẽ dùng tính mạng các ngươi để tế cờ!" Đứng trong Bạch Hổ cung ở thành Bạch Hổ, sắc mặt Bạch Hổ vô cùng dữ tợn!

Vô tận oán khí từ trên người y khuếch tán ra ngoài. ...

Bên ngoài bộ lạc Bạch Hổ là vô số doanh trại!

Đại quân chinh phạt mấy chục triệu người do chính Nhân Hoàng thân chinh suất lĩnh đang đóng quân tại đây.

Trung tâm của khu doanh trại là một đại trướng cao lớn hơn hẳn những cái khác!

Đây là bộ chỉ huy lâm thời của đại quân chinh phạt, cũng là hành cung tạm thời của Nhân Hoàng Liệt Sơn.

Trong đại trướng, Liệt Sơn đang cùng Quy Vân và vài vị trưởng lão Nhân tộc cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ khác thương thảo làm thế nào để giảm thiểu tổn thất cho Nhân tộc trong đại chiến sắp tới.

Quy Vân lên tiếng trước: "Hiện tại chỉ còn lại ba bộ lạc lớn nhất là Bạch Hổ, Phi Tượng và Xích Phượng chưa được bình định!

Nhưng nay đại quân chinh phạt của chúng ta đã tập kết hoàn tất,

tin rằng bộ lạc Bạch Hổ trước mắt sẽ nhanh chóng rơi vào tay ta." Liệt Sơn nghe xong gật đầu, sau đó như nghĩ tới điều gì, nhìn lướt qua mấy vị trưởng lão Chuẩn Thánh hậu kỳ rồi nói: "Tốt, nhưng thực lực của Bạch Hổ và những kẻ khác không yếu!

Đến lúc đó cần phiền mấy vị trưởng lão ra tay giải quyết chúng." Quy Vân và các trưởng lão khác nghe vậy lập tức gật đầu, tức thì biểu thị: "Đó là tự nhiên, ba tên phản đồ Bạch Hổ, Xích Phượng, Phi Tượng cứ giao cho chúng ta!

Nhưng năng lực phản kháng của bộ lạc Bạch Hổ cũng không yếu, cần Nhân Hoàng thống lĩnh toàn cục, không để cho tam đại bộ lạc có bất kỳ cơ hội nào xoay mình!" Liệt Sơn nghe xong cũng gật đầu, sau đó mấy người lại tập trung tinh thần nhìn vào tấm bản đồ được chế tác bằng đại pháp lực trước mặt. ...

Sáng sớm hôm sau, chỉ lệnh của Nhân Hoàng đã truyền khắp toàn quân!

Đại quân Nhân tộc đã chờ đợi từ lâu lập tức tay cầm lợi khí, dưới sự dẫn dắt của một đám trưởng lão cảnh giới Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh, khí thế hung hăng lao về phía bộ lạc Bạch Hổ.

Hiên Viên và Vân Đình cũng tham gia vào hành động vây công Bạch Hổ, vì Hiên Viên và những người khác đều ở cảnh giới Đại La Kim Tiên nên được biên chế vào tiền quân, chỉ đứng sau các trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh.

Đại quân hơn mấy chục triệu người đồng thời hành động, quy mô cực kỳ hoành tráng!

Thanh thế cũng vô cùng to lớn.

Điều này khiến cho tất cả những người tham gia tấn công đều cảm thấy một niềm tự hào sâu sắc!

Hiên Viên cũng không ngoại lệ, đồng thời y cũng khao khát một đại trường diện như vậy, chỉ huy ngàn vạn quân mã.

Điều Hiên Viên không chú ý là, khi y đang lòng tràn đầy hào khí, khí thế hung hăng lao về phía bộ lạc Bạch Hổ, Hoàng Đế pháp tắc vốn vì lần trước lĩnh ngộ ở Tam Tiên Đảo thất bại mà còn sót lại trên người đột nhiên bắt đầu vận chuyển.

Từng tia lực lượng pháp tắc vô hình, trong tình huống Hiên Viên và những người Nhân tộc khác không chú ý, vậy mà bắt đầu tự mình vận hành.

Đương nhiên tốc độ vận chuyển rất chậm, chậm đến mức không thể bị phát giác!

Thậm chí ngay cả cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh cũng không phát giác được dao động pháp tắc nhỏ bé đó.

Đồng thời, vì tia pháp tắc đó vận chuyển, cả người Hiên Viên bỗng nhiên có sự thay đổi nhỏ!

Một luồng uy nghiêm nhàn nhạt đột nhiên xuất hiện trên người y.

Vân Đình và các Đại La Kim Tiên khác đang ở gần đó đột nhiên cảm ứng được, sau đó nhìn về phía Hiên Viên mà cảm thấy một tia chấn kinh!

Bởi vì lúc này khi nhìn Hiên Viên, bọn họ vậy mà có thể cảm nhận được một luồng áp bức không nhỏ!

Phải biết rằng, kẻ có thể khiến Đại La Kim Tiên sinh ra cảm giác áp bức ít nhất cũng phải là cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh.

Nhưng Hiên Viên rõ ràng chỉ là cảnh giới Đại La Kim Tiên, làm sao có thể có áp lực mạnh mẽ như vậy?

Lẽ nào!

Vân Đình và một đám Đại La Kim Tiên bỗng nhiên như nghĩ tới điều gì, vẻ mặt đầy kinh ngạc nhìn Hiên Viên đồng thời thấp giọng lẩm bẩm: "Trừ phi, Hiên Viên đã đột phá Chuẩn Thánh cảnh!" Trong phút chốc, trong lòng Vân Đình trăm mối cảm xúc ngổn ngang!

Vô cùng cảm khái.

Sự trưởng thành của Hiên Viên, Vân Đình có thể nói là đã nhìn thấy tận mắt, chấn động tận tâm can trong suốt thời gian qua!

Chỉ trong vòng một năm ngắn ngủi, Hiên Viên đã có thể từ một Đại La Kim Tiên sơ kỳ trưởng thành thành một cường giả Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Tốc độ trưởng thành nhanh như vậy khiến người ta kinh ngạc không thôi!

Bây giờ, Hiên Viên lại có dấu hiệu tiến giai Chuẩn Thánh cảnh giới, hoặc giả đã trở thành Chuẩn Thánh cảnh giới.

Đây không còn là kinh ngạc nữa, mà là kinh hãi!

Tốc độ trưởng thành thật sự quá đáng sợ, Vân Đình chưa từng nghe nói trong Nhân tộc có ai có tốc độ trưởng thành nhanh như vậy.

"Thật là yêu nghiệt, thậm chí ngay cả yêu nghiệt cũng không thể so sánh được!" Một câu nói từ tận đáy lòng xuất hiện trong tâm trí của tất cả các Đại La Kim Tiên có mặt tại đó, Hiên Viên lúc này trong lòng họ tựa như một yêu nghiệt.

Đương nhiên, từ "yêu nghiệt" này không phải là từ mang nghĩa xấu, đó là một cách biểu hiện sự chấn động và kinh ngạc trong nội tâm.

Từ đó, đại danh của Hiên Viên đã lưu truyền trong tầng lớp Đại La Kim Tiên!

Thậm chí một số trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh cũng có nghe nói về tình trạng của Hiên Viên, đồng thời cũng cảm thấy chấn kinh không thôi.

Khi Vân Đình và những người khác còn đang không ngừng cảm khái chấn kinh, Hoàng Đế pháp tắc trong cơ thể Hiên Viên đã vận chuyển đến một bình cảnh.

Sự xuất hiện của bình cảnh khiến cho Hiên Viên vốn không hề hay biết gì trước đó bỗng có một cảm giác kỳ diệu khó tả.

"Chuyện gì vậy?" Sau khi Hoàng Đế pháp tắc đạt đến bình cảnh, Hiên Viên đột nhiên có cảm ứng, lẩm bẩm một câu, sau đó liền phát hiện trên người mình toát ra một tia kỳ lạ!

Y vội vàng cúi đầu kiểm tra tình hình bản thân thì kinh ngạc phát hiện, tu vi của mình không biết từ khi nào đã đạt đến đỉnh phong Đại La Kim Tiên hậu kỳ, một thân pháp lực cũng đã đạt đến đỉnh phong cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Đương nhiên, đây không phải là điều quan trọng nhất, quan trọng nhất là trong cơ thể y vậy mà có một luồng khí tức vừa quen thuộc lại vừa xa lạ đang không ngừng vận chuyển.

Hiên Viên cảm nhận luồng khí tức kia, lúc đầu còn không nhận ra, một lúc sau mới kinh ngạc thất thanh la lớn: "Vậy mà là pháp tắc!" Một tiếng la lớn kinh động những Đại La Kim Tiên đang chấn kinh, sau đó những vị Đại La Kim Tiên ấy nhìn Hiên Viên với ánh mắt đầy hâm mộ, trong lòng không ngừng thầm than.

Hiên Viên sau khi chú ý đến ánh mắt của mọi người mới phát hiện mình đang ở trong đội quân hành quân, bèn có chút đỏ mặt vội vàng lẩn vào trong đại quân.

Sau khi tránh xa những ánh mắt hâm mộ vô cùng kia, Hiên Viên

cuối cùng cũng yên tâm!

Dù sao ánh mắt của những Đại La Kim Tiên đó ngoài hâm mộ ra còn có chấp niệm sâu sắc!

Hiên Viên cảm nhận được cũng kinh hãi không thôi, sợ rằng những Đại La Kim Tiên mắt sáng rực, mặt đầy vẻ hâm mộ kia sẽ làm ra chuyện gì nguy hiểm đến bản thân mình.

Sau khi thở phào một hơi, Hiên Viên bắt đầu kiểm tra tình trạng bản thân!

Chương 573

Y phát hiện mình đã đạt đến ngưỡng đột phá, chỉ cần cố gắng là có khả năng đột phá đến Chuẩn Thánh cảnh giới!

Hiên Viên tức thì cảm thấy một trận vui mừng, trên mặt hiện lên vẻ hân hoan!

Đương nhiên không phải vì sắp đột phá Chuẩn Thánh mà vui mừng.

Bởi vì thân là đệ tử Tam Tiên Đảo, y tự nhiên hiểu rõ, Chuẩn Thánh cảnh giới không phải là bình cảnh!

Chỉ cần tích lũy đủ, đột phá đến Chuẩn Thánh cảnh giới là chuyện nước chảy thành sông.

Điều thật sự khiến Hiên Viên vui mừng là Hoàng Đế pháp tắc bên trong đã đột phá!

Một tia lực lượng pháp tắc nhàn nhạt bao phủ bên trong cơ thể Hiên Viên.

Đây là tượng trưng cho pháp tắc sơ thành, người mới lĩnh ngộ pháp tắc không thể thu liễm được!

Cho nên khí tức pháp tắc sẽ tiết ra ngoài, có thể thu hút sự chú ý của cường giả.

Phải biết rằng pháp tắc này, ở Tam Tiên Đảo ngoại trừ Nguyên Thủy Thiên Tôn, hai vị sư bá đã thành thánh nhân, và sư tôn của y ra, e rằng cũng chỉ có hai vị sư huynh Nhân Hoàng mới có thể lĩnh ngộ được.

Nhiều vị sư thúc vẫn đang trong giai đoạn mò mẫm, chưa lĩnh ngộ được pháp tắc!

Phải biết rằng đệ tử Tam Tiên Đảo trời sinh đã có tài nguyên khổng lồ, có ưu thế to lớn là Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ thường xuyên giảng đạo, giảng giải thiên địa đại đạo.

Trong hoàn cảnh ưu việt như vậy, muốn lĩnh ngộ pháp tắc cũng là một việc cực kỳ khó khăn, đủ để chứng minh tư chất của Hiên Viên cao đến mức nào, đồng thời cũng có thể chứng minh tầm quan trọng của đại thế thiên địa.

Hiên Viên sau khi vui mừng liền lập tức điều chỉnh tâm thái!

Sau đó chuẩn bị mượn thời cơ có lợi hiện tại để một lần đột phá bình cảnh pháp tắc!

"Phá cho ta!" Sau khi gầm lên một tiếng, Hiên Viên vận chuyển toàn thân pháp lực!

Tức thì không gian xung quanh chấn động, từng luồng sức mạnh cường đại mà tinh nhuệ bắt đầu lan tỏa ra xung quanh!

Cảm nhận được trạng thái của bản thân, Hiên Viên thừa thắng xông lên!

Lại lần nữa gầm lên: "Phá!" Đồng thời, y bắt đầu vận chuyển toàn thân pháp tắc, tức thì từng đạo lực lượng pháp tắc bao phủ lên cơ thể Hiên Viên.

Từng đạo Hoàng Đế pháp tắc dưới sự điều khiển của Hiên Viên không ngừng va chạm vào bình cảnh đột phá, nhưng bình cảnh dưới sự va chạm liên tục của pháp tắc lại không hề có dấu hiệu sắp bị phá vỡ.

Hiên Viên cảm nhận được, sắc mặt tức thì biến đổi, y hiểu rằng thời khắc quan trọng nhất đã đến!

Nếu không thể đột phá bình cảnh, tất sẽ bị Hoàng Đế pháp tắc khổng lồ kia phản phệ, e rằng trong một thời gian dài sẽ không thể

vận dụng Hoàng Đế pháp tắc được nữa.

"Không được, tuyệt đối không thể thất bại!

Phá cho ta, phá, phá!" Hiểu rõ hoàn cảnh hiện tại của mình vô cùng nguy hiểm, Hiên Viên lập tức gầm lên mấy tiếng!

Y lập tức điều động toàn thân pháp lực, bắt đầu cưỡng ép ngưng tụ vô lượng Hoàng Đế pháp tắc, trực tiếp dùng sức mạnh cường đại xung kích bình cảnh.

Tức thì, một luồng dao động pháp tắc cực mạnh đột nhiên lan nhanh bên cạnh Hiên Viên!

Ngay lập tức, Liệt Sơn ở phương xa có cảm ứng, nhìn về phía Hiên Viên rồi lẩm bẩm một câu: "Lại sắp có người đột phá pháp tắc, xem ra sư đệ này của ta cũng không tầm thường!" Sau đó Liệt Sơn lắc đầu, không còn chú ý đến tình hình của Hiên Viên nữa!

Y chăm chú quan sát đội tiên phong sắp va chạm với bộ lạc Bạch Hổ.

Trong lúc Hiên Viên đang nỗ lực đột phá bình cảnh pháp tắc, đội tiên phong đông đảo của Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của một đám trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh, đã bắt đầu giao tranh với binh sĩ của bộ lạc Bạch Hổ.

Tức thì, trên bầu trời chiến trường vô số luồng sáng bay lượn, từng đạo dao động kinh khủng không ngừng xuất hiện!

So kè pháp lực, so kè đạo pháp, thậm chí so kè linh bảo, vào lúc này hiện ra không sót một thứ gì!

Khoảnh khắc hai bên giao chiến, bầu trời không còn màu sắc nguyên bản!

Do cuộc giao chiến quy mô lớn và kịch liệt của hai bên, các pháp

thuật thi triển đã nhuộm nó thành ngũ sắc sặc sỡ!

Đại chiến kịch liệt, nhưng cũng diễn ra nhanh chóng!

Dưới sự tấn công đồng loạt của gần năm trăm trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh cùng đông đảo Đại La Kim Tiên, đội quân phòng thủ cực kỳ đông đảo của bộ lạc Bạch Hổ chỉ sau một hiệp giao phong đã toàn tuyến tan rã!

Không còn năng lực phòng thủ.

Các cường giả Chuẩn Thánh cảnh của đại quân chinh phạt trong một lần hợp lực tấn công đã tiêu diệt số lượng binh sĩ bộ lạc Bạch Hổ lên đến hàng chục triệu người.

Tức thì, vùng biên giới của bộ lạc Bạch Hổ máu thịt bay tứ tung, máu chảy thành sông!

Vô số thi thể tùy ý nằm la liệt trên mặt đất, tình cảnh cực kỳ thảm khốc!

Bạch Hổ ở cách đó không xa nhìn thấy cảnh này, hai mắt lập tức đỏ ngầu!

Một luồng nhuệ kim chi khí đại biểu cho sát phạt lan tràn sau lưng y.

"Theo ta giết!" Một tiếng gầm giận dữ, đại biểu cho tâm tình hiện tại của Bạch Hổ!

Đại biểu cho hành động tiếp theo của Bạch Hổ, đồng thời cũng đại biểu cho một kết cục!

Sau lưng Bạch Hổ là tất cả cường giả Chuẩn Thánh cảnh của bộ lạc, sau khi nhận được mệnh lệnh của y, mỗi người cũng đều có nhuệ kim chi khí không ngừng lan tràn, từng luồng sát phạt chi khí xông thẳng lên trời!

Gần ba mươi cường giả Chuẩn Thánh cảnh thi triển công kích mạnh nhất, bất luận là tiên thiên linh bảo, pháp tắc thần thông, lúc này đều không chút giữ lại, thỏa sức thi triển thủ đoạn mạnh nhất, chỉ để có thể chống lại kẻ địch đáng sợ và kinh khủng trước mắt!

Bạch Hổ vừa ra tay, Quy Vân đã chờ sẵn ở một bên cũng động thủ!

"Bạch Hổ, đối thủ của ngươi là ta!" Sau khi hét lớn một tiếng, Quy Vân cũng thúc giục thủ đoạn công kích mạnh nhất, trực tiếp lao về phía Bạch Hổ.

Sau lưng Quy Vân, còn có gần trăm cường giả Chuẩn Thánh cảnh!

Sau khi Quy Vân ra tay, họ cũng bắt đầu hành động.

Tức thì Bạch Hổ và gần ba mươi cường giả Chuẩn Thánh cảnh sau lưng y bị chặn lại, bị một lực lượng đông gấp mấy lần mình chặn lại.

Bạch Hổ thấy vậy tức thì lộ ra một nụ cười thê thảm, bởi vì y biết bộ lạc Bạch Hổ xong rồi, tất cả đều xong rồi!

Sự thật đúng như y dự đoán, trước sự chênh lệch thực lực quá lớn, bất luận là dũng mãnh hay ngu dốt đều không thể thay đổi kết quả thắng bại.

Trước sức mạnh lớn hơn gấp bội, mỗi một cường giả Chuẩn Thánh của bộ lạc đều cố chấp, cố chấp như kẻ ngu dốt, biết rõ không địch lại cũng phải liều mạng hết sức để giết đối phương.

Nhưng ưu thế mà sức mạnh tuyệt đối mang lại không hề nhỏ!

Mười mấy cường giả Chuẩn Thánh cảnh có lẽ sở hữu sức mạnh vô cùng cường đại, nhưng đối mặt với gần trăm cường giả Chuẩn Thánh cảnh, kết quả đã được định sẵn.

Dưới vô số tinh quang, huyền quang!

Dưới vô số đòn công kích mạnh mẽ, mạnh như Chuẩn Thánh cảnh cũng không thể chống đỡ, mạnh như Chuẩn Thánh cảnh cũng không thể cầm cự được nữa!

Chương 574

Ngã xuống rồi, một cường giả Chuẩn Thánh cảnh đã ngã xuống!

Một người bắt đầu, một cái chết bắt đầu.

Có người thứ nhất sẽ có người thứ hai, thứ ba cho đến người cuối cùng!

Các cường giả Chuẩn Thánh cảnh của bộ lạc Bạch Hổ không ngừng ngã xuống, không ngừng không thể chống đỡ!

Không ngừng vẫn lạc trong những đòn công kích mạnh mẽ mà không thể kháng cự.

Bạch Hổ nhìn cảnh này, nội tâm vô cùng bi phẫn, nhưng lại không có bất kỳ biện pháp giải quyết nào!

Chỉ có thể biến bi phẫn trong lòng thành sức mạnh, cố gắng chiến đấu đến cùng!

Cũng không biết đã qua bao lâu, trên một chiến trường cực kỳ tàn khốc, vô số thi thể phủ kín cả mặt đất.

Một cuộc chiến tranh vô cùng thảm khốc, cũng vô cùng kịch liệt đã kết thúc!

Toàn bộ bộ lạc Bạch Hổ có dân số lên đến hàng trăm tỷ, số người phản kháng đại quân chinh phạt của Nhân tộc có gần ba tỷ!

Bây giờ, bộ lạc Bạch Hổ thương vong quá nửa!

Màu đỏ máu đã trở thành màu sắc hiện tại của bộ lạc Bạch Hổ, màu đỏ máu đã thành công nhuộm đỏ mảnh đất dưới chân bộ lạc Bạch Hổ, màu đỏ máu trở thành màu sắc mà tất cả những người tham gia cuộc chiến đều nhìn thấy.

Tại trung tâm chiến trường, có một tiểu chiến trường đặc biệt!

Mặc dù không đẫm máu kịch liệt như bên ngoài, không có cảnh thây chất thành đồng như bên ngoài!

Nhưng, ảnh hưởng mà nó có thể gây ra lại không hề thua kém chiến trường thảm khốc, thây chất thành đồng bên ngoài.

Tiểu chiến trường này chỉ có hai người đối chiến, một người là thủ lĩnh bộ lạc Bạch Hổ, Chuẩn Thánh hậu kỳ Bạch Hổ, người kia là trưởng lão đại quân chinh phạt của Nhân tộc, Chuẩn Thánh hậu kỳ Quy Vân.

Lúc này Quy Vân vẻ mặt bình thản, nhìn Bạch Hổ đang cúi đầu nửa quỳ phía trước rồi nhẹ nhàng nói: "Kết thúc rồi, Bạch Hổ xong rồi!" Bạch Hổ đang nửa quỳ cúi đầu, nghe lời của Quy Vân xong liền mỉa mai nói: "Kết thúc?

Không thể nào!

Vĩnh viễn cũng không thể kết thúc!

Vĩnh viễn không thể!" Quy Vân nghe vậy, không hề để ý mà thản nhiên giải thích: "Ngươi đã bại, bất luận là ngươi hay bộ lạc Bạch Hổ!

Tất cả đều thảm bại, không còn khả năng xoay mình nữa!" Bạch Hổ nghe xong lộ ra một tiếng cười bi thương, sau đó có chút tự giễu ngẩng đầu nhìn Quy Vân, trong ánh mắt lóe lên một tia điên cuồng: "Thế sao?

Ta quả thực không còn cơ hội xoay mình!

Nhưng trước đó, các ngươi cũng phải chôn cùng ta!

Tất cả đều phải chôn cùng ta!" Quy Vân nghe xong tức thì có cảm giác không ổn, lẽ nào Bạch Hổ đã không còn sức kháng cự này còn có

hậu thủ sao?

Mặc dù không biết, nhưng Quy Vân vẫn vô cùng cẩn thận phòng bị, đồng thời một đạo huyền quang vụt biến, chuẩn bị giết chết Bạch Hổ!

Bạch Hổ nhìn thấy tia huyền quang kia, trực tiếp chế giễu: "Quá muộn rồi!

Ta chết, cũng sẽ không để các ngươi sống tốt!" Quy Vân nghe xong tức thì như hiểu ra điều gì, sắc mặt trong nháy mắt đại biến!

Đại nộ nói: "Bạch Hổ, ngươi dám!" Lúc này Bạch Hổ đột nhiên cũng lớn tiếng hét lên: "Có gì không dám!

Nổ cho ta!" Sau tiếng hét lớn đó, một luồng ánh sáng chói lòa trong nháy mắt chiếu sáng cả xung quanh, các cường giả Chuẩn Thánh cảnh ở gần đó cảm nhận được liền lập tức sắc mặt đại biến, vội vàng phòng ngự.

Các Đại La Kim Tiên ở xa cảm nhận được, sắc mặt trở nên vô cùng kinh hãi, vội vàng vừa phòng ngự vừa tìm nơi ẩn nấp.

Một luồng ánh sáng chói lòa lóe lên, ở khắp nơi trong Hồng Hoang đều có thể nhìn thấy một điểm sáng đột nhiên sáng lên trên bầu trời phương xa, sau đó từ từ biến mất.

Ánh sáng lóe lên xong, là một tiếng nổ kinh thiên động địa, đinh tai nhức óc!

Cùng với một tiếng gầm giận dữ vì tức tối: "Bạch Hổ, ngươi lại dám tự bạo!" Nguyên lai, luồng ánh sáng chói lòa kia chính là ánh sáng phát ra từ năng lượng được giải phóng sau khi Chuẩn Thánh hậu kỳ Bạch Hổ tự bạo.

Một cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ tự bạo, uy lực cực kỳ mạnh mẽ!

Ngoài ánh sáng chói lòa ra, còn có năng lượng kinh khủng vô tận.

Những năng lượng kinh khủng đó trong khoảnh khắc sau khi tự bạo, đã hình thành một cơn bão khổng lồ!

Cơn bão khổng lồ đó mang theo năng lượng kinh khủng vô tận bắt đầu quét sạch khắp bốn phương tám hướng của Hồng Hoang.

Các cường giả Chuẩn Thánh cảnh và Đại La Kim Tiên cảnh ở gần đó gánh chịu đầu tiên, bị ảnh hưởng nặng nề!

Các cường giả Chuẩn Thánh cảnh còn đỡ hơn một chút, dốc toàn lực có thể chống đỡ được cơn bão kinh khủng đó.

Các Đại La Kim Tiên thì kém hơn một chút, may mà khi cơn bão đến trước mặt họ, đã trải qua nhiều lần suy yếu, nếu không, chỉ riêng cơn bão kinh khủng đó, đủ để gây ra tổn thất cực lớn cho đại quân Nhân tộc.

Một vụ nổ lớn, cũng ảnh hưởng đến Hiên Viên đang nỗ lực đột phá bình cảnh!

Hiên Viên đang ngồi xếp bằng ở một nơi kín đáo đột nhiên bị một luồng năng lượng cường đại xung kích.

Tức thì không chịu nổi, không khỏi phun ra một ngụm máu tươi, khí tức trong nháy mắt trở nên hỗn loạn vô cùng, Hoàng Đế pháp tắc cũng bị chấn vỡ thành phấn vụn, sắp sửa tiêu tán.

"Chết tiệt!

Ngưng!" Hiên Viên bị trọng thương không kịp quan tâm đến thương thế của mình, khi thấy pháp tắc sắp tiêu tán, liền gầm lên một tiếng.

Đồng thời, vô tận huyền quang xuất hiện trên người y, ngưng tụ lại pháp tắc sắp tiêu tán, sau khi ngưng tụ lại, Hiên Viên thừa thế một

lần đánh vỡ bình cảnh.

Tức thì, Hoàng Đế pháp tắc của Hiên Viên đạt đến tầng thứ nhất, thành công lĩnh ngộ và nắm giữ một phần Hoàng Đế pháp tắc!

Sau khi nắm giữ pháp tắc, Hoàng Đế pháp tắc nhanh chóng bắt đầu phản bổ cho Hiên Viên, ổn định lại thân thể trọng thương của y.

"Cuối cùng cũng đột phá, tiếp theo chính là Chuẩn Thánh cảnh giới!" Sau khi đột phá tầng thứ nhất của pháp tắc, Hiên Viên thở phào một hơi!

Sau đó nghĩ ngợi rồi quyết định nhân lúc này, trực tiếp đột phá tu vi hiện tại!

Thế là Hiên Viên trực tiếp kéo theo thân thể bị thương, bắt đầu ngưng tụ pháp lực khổng lồ!

Bởi vì pháp tắc đột phá, bình cảnh của Chuẩn Thánh cảnh giới đối với Hiên Viên đã không còn, sau khi ngưng tụ đại pháp lực, Hiên Viên liền trực tiếp nước chảy thành sông, đột phá đến Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Sau khi Hiên Viên đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới, đại thế Hồng Hoang bắt đầu có sự thay đổi nhỏ!

Hiên Viên sau khi đột phá liền dựa vào thiên địa linh khí nồng đậm xung quanh để nhanh chóng hồi phục thương thế trên cơ thể.

Vì đã đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới, thương thế lúc còn ở Đại La cảnh giới đối với Hiên Viên không là gì.

Cho nên dưới sự chữa trị của pháp lực khổng lồ, rất nhanh đã khôi phục như cũ!

Thậm chí vì đã đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới, y còn trở nên mạnh mẽ hơn!

Chương 575

Đại quân chinh phạt của Nhân tộc trong lần Bạch Hổ tự bạo này, tổn thất không nhỏ!

Thậm chí có mấy vị Đại La Kim Tiên tại chỗ vẫn lạc.

Vì vậy, Liệt Sơn đã tuyên bố tại chỗ nghỉ ngơi chỉnh đốn một thời gian, chờ đợi trạng thái của đại quân chinh phạt Nhân tộc hoàn toàn khôi phục, sau đó mới tiếp tục chinh phạt hai đại bộ lạc còn lại.

Toàn thể Nhân tộc nghe vậy lập tức hoan hô không ngớt, sau đó bắt đầu chế độ nghỉ ngơi chỉnh đốn!

Bộ lạc Bạch Hổ thất thủ và Bạch Hổ tự bạo, đối với hai đại bộ lạc còn lại là Xích Phượng và Phi Tượng tuyệt đối là một tin tức vô cùng tồi tệ!

"Chuyện gì vậy!

Sao lại thất thủ nhanh như vậy!

Chỉ mới nửa tháng, bộ lạc Bạch Hổ mạnh như vậy đã thất thủ, Bạch Hổ đúng là một tên phế vật!" Tại bộ lạc Xích Phượng, trong Thiên Vũ cung, Xích Phượng sau khi nghe tin bộ lạc Bạch Hổ thất thủ và Bạch Hổ tử vong, trước là kinh ngạc sau đó liền nổi giận đùng đùng!

Xích Phượng không phải vì cái chết của Bạch Hổ mà phẫn nộ, mà là vì Bạch Hổ lại chỉ cầm cự được trong thời gian ngắn như vậy, đã thất thủ!

Thời gian nhanh như vậy, hai đại bộ lạc của họ căn bản không có thời gian chuẩn bị, căn bản không có cơ hội trốn thoát!

Sau khi phẫn nộ, Xích Phượng nhẹ nhàng thở dài một tiếng!

Trong ánh mắt có một tia mệt mỏi.

Kể từ khi phản bội Nhân tộc, Xích Phượng chưa từng có một ngày nào thanh thản, không lo lắng Nhân tộc khi nào sẽ tấn công thì cũng lo lắng những chuyện khác.

Bước chân của đại quân chinh phạt Nhân tộc không vì sự lựa chọn của bộ lạc Bạch Hổ mà dừng lại quá lâu, sau một thời gian nghỉ ngơi chỉnh đốn ngắn ngủi, đại quân chinh phạt Nhân tộc khí thế hung hăng liền hướng ánh mắt về phía hai đại bộ lạc Xích Phượng và Phi Tượng!

Xích Phượng và Phi Tượng lúc này cũng cảm thấy hối hận vì hành vi trước đó của mình, không còn bộ lạc Bạch Hổ ở phía trước chống đỡ, hai đại bộ lạc của họ liền trở thành mục tiêu của Nhân tộc.

Đáng tiếc, hối hận không thể ngăn cản sự việc xảy ra, Xích Phượng và Phi Tượng chỉ có thể nghiến răng liên hợp lại, cùng nhau chống lại mũi nhọn của đại quân chinh phạt Nhân tộc.

Nhưng trước sức mạnh cường đại, liên hợp cũng không thể cứu vãn!

Một tháng, đại quân chinh phạt Nhân tộc chỉ dùng một tháng đã quét sạch hai đại bộ lạc!

Trong trận đại chiến đó, Nhân Hoàng Liệt Sơn đích thân ra tay!

Dùng sức mạnh tuyệt đối trực tiếp trấn áp Xích Phượng và Phi Tượng, trực tiếp khiến hai đại bộ lạc sụp đổ.

Hiên Viên và những người khác cũng tham gia vào cuộc chiến tranh quy mô lớn và vô cùng kịch liệt đó, trong đại chiến, Hiên Viên dựa vào tu vi Chuẩn Thánh cảnh, vậy mà đã chém giết được một tu sĩ cùng cảnh giới.

Y trở thành ngôi sao mới sáng chói trong trận đại chiến đó, chỉ

đứng sau vài vị trưởng lão Chuẩn Thánh hậu kỳ, tức thì được vô số đại năng Hồng Hoang biết đến.

Sau khi đại chiến kết thúc, đại quân chinh phạt quy mô lớn cũng đứng trước bờ vực giải tán!

Đại quân chinh phạt được thành lập để chinh phạt phản đồ, hiện tại phản đồ đã bị tiêu diệt toàn bộ, tự nhiên cũng không cần thiết phải tồn tại nữa.

Nhưng trải nghiệm lần này, chắc chắn sẽ khiến tất cả những người trong Nhân tộc tham gia đại quân chinh phạt được hưởng lợi cả đời.

Trong tương lai, rất nhiều cao tầng của Nhân tộc đã được sinh ra từ đại quân chinh phạt này!

Sau khi kết thúc trận đại chiến cuối cùng, Hiên Viên chuẩn bị trở về bộ lạc, nhưng lại bị một người gọi lại!

"Ngươi định trở về bộ lạc Hữu Hùng sao?" Quy Vân trưởng lão không biết từ khi nào đột nhiên xuất hiện sau lưng Hiên Viên, thấy Hiên Viên đang thu dọn đồ đạc liền đột nhiên lên tiếng!

Hiên Viên nghe vậy giật mình một cái, trong lòng vô cùng cảnh giác!

Dù sao y cũng không cố ý phóng thích nguyên thần ra ngoài, nhưng dựa vào thực lực Chuẩn Thánh cảnh giới, y có thể dễ dàng cảm nhận được bất kỳ ai đến gần.

Nhưng giọng nói sau lưng này lại lặng lẽ không một tiếng động, đột nhiên xuất hiện!

Trực tiếp qua mặt được cảm tri của Hiên Viên, chắc chắn là một vị cường giả không thể chống lại!

Thế là Hiên Viên vội vàng quay đầu lại, sau khi nhìn thấy là Quy Vân trưởng lão thì thở phào một hơi, đồng thời trong lòng có chút tự giễu: "Đây là doanh trại của đại quân chinh phạt Nhân tộc, xung quanh cơ bản đều là cường giả!

Làm sao có thể có kẻ nào không biết điều, dám đến đây gây rối chứ!" Sau khi thở phào một hơi, Hiên Viên đáp lời: "Nguyên lai là Quy Vân trưởng lão, ngài đi đường không có tiếng động!

Làm ta giật cả mình.

Đúng vậy, bây giờ phía tây Hồng Hoang đã được bình định, ta cũng không cần thiết phải ở lại đây nữa, rời khỏi bộ lạc Hữu Hùng cũng gần hai năm rồi, cũng đã đến lúc phải trở về xem sao." Quy Vân trưởng lão nghe xong cười một cách không mấy tự nhiên, sau đó nói: "Nguyên lai là vậy, nhưng e rằng nguyện vọng trở về bộ lạc Hữu Hùng của ngươi có thể phải thất bại rồi." Hiên Viên nghe vậy tức thì có chút khó hiểu, ánh mắt đầy thắc mắc nhìn Quy Vân.

Sau khi nhìn thấy vẻ mặt như cười như không của Quy Vân, y như đột nhiên hiểu ra điều gì, tức thì bắt đầu cúi đầu trầm tư.

Quy Vân thấy bộ dạng của Hiên Viên, liền mỉm cười nói: "Hẳn là ngươi cũng đã đoán được phần nào, đúng vậy, Nhân Hoàng Liệt Sơn muốn gặp ngươi!" Hiên Viên nghe xong gật đầu, dừng lại việc đang làm trong tay, thở dài một hơi rồi hỏi: "Bây giờ sao?" "Đúng vậy!" ...

Bên trong đại trướng trung tâm của đại quân chinh phạt, không còn cảnh bận rộn như trước nữa!

Không có chiến sự, những binh sĩ vốn tụ tập bận rộn chạy đi chạy lại cũng không còn thấy bóng dáng.

Lúc này, đại trướng trung tâm một mảnh lạnh lẽo, ngoài Nhân Hoàng Liệt Sơn ra cũng chỉ có vài vị cường giả Chuẩn Thánh cảnh ở

bên cạnh.

Khi Quy Vân và Hiên Viên tiến vào, lập tức thu hút sự chú ý của hai bên, Liệt Sơn chú ý đến động tĩnh liền ngẩng đầu nhìn về phía cửa doanh trướng, thấy Quy Vân và Hiên Viên, liền nhẹ nhàng phất tay!

Các trưởng lão Chuẩn Thánh cảnh ở gần đó lập tức hiểu ý, sau đó rời khỏi nơi này.

Sau khi các trưởng lão Chuẩn Thánh cảnh rời đi, cả đại trướng rộng lớn chỉ còn lại ba người Liệt Sơn, Hiên Viên và Quy Vân!

Đợi Hiên Viên và Quy Vân đến trước mặt Liệt Sơn, Liệt Sơn mỉm cười nói: "Quy Vân, Hiên Viên!

Lại đây ngồi đi!" Quy Vân và Hiên Viên nghe xong gật đầu, ngồi xuống ghế gần đó!

Hiên Viên vừa ngồi xuống, đã có chút không thể chờ đợi được hỏi: "Nghe Quy Vân trưởng lão nói, Nhân Hoàng muốn gặp ta?

Rốt cuộc có chuyện gì?" "Thật ra cũng không có chuyện gì, hiện tại thực lực của ngươi đã đạt đến Chuẩn Thánh cảnh giới!

Ở Hồng Hoang cũng như Nhân tộc, không còn là một kẻ yếu nữa!

Hơn nữa, ngươi cũng nên hiểu rõ thân phận của mình, cũng nên biết rõ ngôi vị Nhân Hoàng sớm muộn cũng là của ngươi.

Cho nên, bây giờ ta chuẩn bị để ngươi đến Đại Hưng thành trợ giúp ta, quản lý Nhân tộc!" Giọng nói của Liệt Sơn chậm rãi, nhưng nội tâm Hiên Viên lại đang đập nhanh hơn!

Khí tức Chuẩn Thánh cảnh không thể áp chế được mà khuếch tán ra ngoài.

Liệt Sơn thấy vậy nhẹ nhàng vung tay, một luồng lực lượng vô hình tức thì bao phủ cả doanh trướng!

Hóa giải đi sức mạnh mà Hiên Viên phát ra.

Hiên Viên hiện tại vô cùng kích động, mặc dù y hiểu rõ một ngày nào đó sớm muộn cũng sẽ đến!

Nhưng khi nó thật sự đến, sự kích động trong lòng vẫn không thể che giấu được.

Dù sao, trợ giúp quản lý Nhân tộc, đó là bước đầu tiên để trở thành Nhân Hoàng!

Chương 576

Cũng là bước quan trọng nhất.

Một khi bước qua, vạn sự đều tốt!

Một khi không bước qua được, cũng không cần nói nữa.

Sau khi kích động, Hiên Viên vội vàng lắc đầu, vội nói: "Liệt Sơn Nhân Hoàng, ta, ta e rằng không thích hợp!

Ta chỉ quản lý bộ lạc Hữu Hùng, nếu mạo muội trợ giúp quản lý Nhân tộc, e rằng ta không thể đảm đương nổi!" Mặc dù trong lòng vô cùng kích động, nhưng sự khiêm tốn cần có vẫn phải có!

Hơn nữa Hiên Viên cũng cảm thấy, thời gian còn quá sớm!

Nếu lúc này có thể trở về bộ lạc Hữu Hùng, quản lý bộ lạc Hữu Hùng vài năm, tích lũy được kinh nghiệm nhất định rồi mới trợ giúp quản lý Nhân tộc, chắc chắn sẽ tốt hơn rất nhiều.

"Không cần khách khí, năng lực của Hiên Viên ta đều biết!

Hơn nữa đây là quyết định của ta, không cần phải từ chối nữa.

Lát nữa ngươi hãy cùng ta trở về Đại Hưng thành, sau khi nghỉ ngơi, liền cùng ta quản lý Nhân tộc!

Có sai sót cũng không sao, ai cũng sẽ có sai sót!

Chỉ cần có thể nhớ kỹ nơi sai sót, và có thể sửa chữa nó!

Vậy thì ngươi đã có tư cách chưởng quản Nhân tộc, ta tin ngươi nhất định có thể!" Lời nói của Liệt Sơn tràn đầy sự khích lệ, hơn nữa những lời này là sự ủng hộ mạnh mẽ!

Hiên Viên như vậy cũng không thể từ chối nữa, thế là chỉ có thể gật đầu đồng ý.

Liệt Sơn thấy vậy rất vui mừng, lộ ra một nụ cười vui vẻ! ...

Nửa tháng sau, bên trong thành Đại Hưng, người người chen chúc, ai nấy đều hưng phấn không thôi!

Bởi vì hoàng giả của họ, Nhân Hoàng Liệt Sơn của Nhân tộc, đã viễn chinh phản tộc bộ lạc đại thắng trở về, không chỉ một lần tiêu diệt tất cả các bộ lạc phản bội, mà còn chém giết từng tên thủ lĩnh của tam đại bộ lạc đã lãnh đạo cuộc phản loạn ban đầu!

Nhân tộc reo hò, tình cảm kích động!

Liệt Sơn thấy vậy vui mừng, không ngừng gật đầu ra hiệu.

Đi theo sau Liệt Sơn là Hiên Viên, nhìn cảnh tượng thanh thế hào hùng đó, trong lòng cũng kích động vạn phần!

Mặc dù nhân vật chính không phải là y, nhưng Đại Hưng thành này chắc chắn sẽ nằm trong tay y!

Sau khi trở về Nhân Hoàng cung ở Đại Hưng thành, Hiên Viên được phép nghỉ ngơi, sau đó mới bắt đầu thực hiện chức trách của mình.

Hiên Viên biết chuyện này thì vui mừng khôn xiết.

Sau khi nghỉ ngơi một ngày, y bắt đầu đi dạo trong thành Đại Hưng, đồng thời tìm hiểu các loại sự tình của cao tầng Nhân tộc, và cũng lắng nghe những tâm tư của tầng lớp cơ sở Nhân tộc.

Liên tục mấy ngày, Hiên Viên đã đi khắp cả thành Đại Hưng một vòng!

Mặc dù thành Đại Hưng vô cùng rộng lớn, nhưng Hồng Hoang hiện tại đang ở thời kỳ nguyên thủy, những hoạt động giải trí đa dạng ở đây căn bản không thể thấy được.

Cho nên Hiên Viên mỗi ngày đều bôn ba khắp nơi trong thành Đại

Hưng, yên tĩnh lắng nghe những lời phàn nàn và những chuyện vui mừng của các loại người.

Dù sao sau này y sẽ trở thành Nhân Hoàng, chuyện của Nhân tộc phải thông thạo một hai, mới có thể thống lĩnh toàn cục, không xảy ra bất kỳ sai sót nào.

Sau ngày thứ ba ở Đại Hưng thành, Hiên Viên chính thức trở thành một thành viên trong hàng ngũ cao tầng của Nhân tộc, chính thức bắt đầu trợ giúp Nhân Hoàng Liệt Sơn xử lý các công việc của Nhân tộc.

Thật ra với uy vọng hiện tại của Hiên Viên, y không đủ để có được địa vị cao như vậy, nhưng vì Liệt Sơn rất coi trọng, cộng với thân phận đệ tử Tam Tiên Đảo, đã dẫn đến việc y được phá cách đề bạt, lọt vào mắt của các vị trưởng lão Chuẩn Thánh hậu kỳ trong Nhân tộc.

Lúc đầu, Hiên Viên vì lần đầu tiếp xúc với nhiều công việc phức tạp như vậy!

Khẳng định sai sót là khó tránh khỏi, Liệt Sơn thì tay cầm tay chỉ dạy, bất kỳ sai lầm nào cũng sẽ giảng giải ba lần.

Hiên Viên nghe mà say sưa, sau đó cũng bắt đầu dần dần trưởng thành.

Cùng với việc Hiên Viên dần dần bắt đầu tiếp quản công việc của Nhân tộc, công việc của Liệt Sơn cũng nhẹ nhàng đi rất nhiều!

Cuối cùng cũng có nhiều thời gian hơn, trở thành thời gian rảnh rỗi thuộc về mình.

Có Hiên Viên trợ giúp, Liệt Sơn đã nhẹ gánh đi rất nhiều!

Có nhiều thời gian rảnh rỗi hơn, có thể hoàn thành một số việc trước đây không thể hoàn thành.

Ví dụ như nếm trăm loại cỏ, giám định vạn vật!

Bởi vì đã đạt được thành tựu to lớn trong lĩnh vực nông nghiệp và y dược, Liệt Sơn mới trở thành Nhân Hoàng.

Bây giờ đã qua nhiều năm, một số điều được ghi chép năm đó đã có sự thay đổi về bản chất!

Một số đã lỗi thời, vì vậy Liệt Sơn liền nhân khoảng thời gian này, xem có thể làm lại một lần nữa những việc chưa hoàn thành năm đó hay không.

Nếm trăm loại cỏ, giám định vạn vật!

Một ý nghĩ đột nhiên xuất hiện trong đầu, nhanh chóng chiếm trọn toàn bộ tâm trí của Liệt Sơn!

Sau đó Liệt Sơn liền luôn nghĩ về một việc, sau một thời gian dài mới cuối cùng quyết định làm như vậy!

Đương nhiên sau khi quyết định làm như vậy, cũng không phải là có thể hành động ngay lập tức!

Dù sao thân là Nhân Hoàng, không còn là thủ lĩnh của một bộ lạc năm xưa nữa, mà là một nhân vật quan trọng liên quan đến hàng tỷ người trong Nhân tộc, nếu có bất kỳ tổn thất nào, e rằng Nhân tộc cũng sẽ phải chịu đòn chí mạng.

Cho nên đừng nhìn Nhân Hoàng là tồn tại tôn quý nhất trong Nhân tộc, nhưng cũng có những nỗi niềm riêng, đằng sau sự phong quang đó, cũng ẩn giấu những nỗi lòng không ai biết.

Liệt Sơn đề xuất muốn ra ngoài đi dạo, đồng thời tiến hành những việc chưa hoàn thành năm xưa!

Các trưởng lão phản đối, cho rằng Nhân Hoàng nên trấn giữ trong Nhân tộc, thống lĩnh đại cục!

Không nên lãng phí thời gian vào những việc khác, đương nhiên có phản đối thì chắc chắn sẽ có ủng hộ!

Cũng có một bộ phận trưởng lão khá lớn, tỏ ra ủng hộ việc làm này của Liệt Sơn.

"Nhân Hoàng cũng là người của Nhân tộc, Nhân Hoàng cũng nên có khả năng tự do hành động, Nhân Hoàng không nên bị hạn chế!" Thế là dưới áp lực của Nhân Hoàng và đông đảo trưởng lão, những trưởng lão phản đối mặc dù trong lòng không cam tâm, nhưng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu đồng ý.

Hiên Viên liền trở thành trưởng lão quản lý công việc của Nhân tộc sau khi Liệt Sơn rời đi.

Trong chốc lát, địa vị của y trong Nhân tộc trở nên chỉ đứng sau Nhân Hoàng, thậm chí còn cao hơn rất nhiều trưởng lão một bậc.

Đồng thời, thân phận đệ tử Tam Tiên Đảo của Hiên Viên cũng theo đó bị các phe phái biết đến, tức thì nội bộ Nhân tộc, nhiều thế lực phản ứng khác nhau.

Có trưởng lão cho rằng, thân phận của Hiên Viên nhạy cảm!

Chương 577

Không nên trở thành trợ lý giúp Nhân Hoàng quản lý công việc, nên tránh hiềm nghi!

Nhưng cũng có trưởng lão cho rằng, thân phận của Hiên Viên phù hợp với địa vị hiện tại, có Tam Tiên Đảo chống lưng, sự phát triển của Nhân tộc chắc chắn sẽ tiến lên một tầm cao mới.

Hai bên âm thầm tranh cãi không dứt, không ai thuyết phục được ai!

Hiên Viên biết chuyện này chỉ nhẹ nhàng lắc đầu, không còn quan tâm nhiều đến những cuộc tranh cãi vô nghĩa này nữa.

Ngoài Nhân tộc, các thế lực lớn đều cảm thán, Tam Tiên Đảo vậy mà đã bắt đầu bố cục cho Nhân Hoàng đời thứ ba, người được chọn lại có thể tiếp xúc với những việc cơ mật nhất của Nhân tộc, xem ra ngôi vị Nhân Hoàng đã được định sẵn!

Bên trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên đình, khi biết Hiên Viên trở thành trưởng lão trợ giúp Nhân Hoàng quản lý Nhân tộc, Hạo Thiên lập tức hỏi: "Cửu Thiên Huyền Nữ đã hạ giới chưa?" Dao Trì nghe xong lắc đầu, nhẹ nhàng thở dài một tiếng: "Chưa!" "Chưa!

Hiện tại Hiên Viên sắp trở thành Nhân Hoàng, nếu lần này không xuống nữa, chúng ta sẽ không còn cơ hội nữa!" Hạo Thiên nghe xong lập tức có chút phẫn nộ, lập tức lớn tiếng gầm lên!

Dao Trì nghe vậy cũng một trận bất đắc dĩ, chỉ có thể giải thích: "Ta cũng không có cách nào, bên Cửu Thiên Huyền Nữ không chịu!

Nàng ta cứ lần lữa, e rằng phải trì hoãn một thời gian nữa." "Lần lữa?

Thật to gan!

Một tu sĩ chỉ là cảnh giới Đại La Kim Tiên, dám không nghe theo hiệu lệnh của Thiên Đế!" Hạo Thiên nghe xong càng thêm tức giận, lần lữa!

Đã đến lúc nào rồi mà còn lần lữa, quả thực không coi Thiên Đế này ra gì, xem ra không trừng phạt một phen, không biết sẽ náo loạn đến mức nào!

Thế là, Hạo Thiên ánh mắt trở nên vô cùng nghiêm túc, giọng điệu bình tĩnh cất lời: "Cửu Thiên Huyền Nữ, không tuân Thiên Đế hiệu lệnh!

Đáng phạt!" Cửu Thiên Huyền Nữ đang ở trong một cung điện đầy chim hót hoa thơm, đột nhiên liền nghe thấy giọng nói lạnh băng của Hạo Thiên cùng với một luồng khí tức kinh khủng theo trời giáng xuống.

Tức thì nàng trở nên có chút kinh hãi, sau đó trong một tiếng kêu kinh hãi, nàng bị bắt đi mà không có chút năng lực chống cự, bị đưa đến một nơi đầy sấm sét.

"Không tuân theo Thiên Đế hiệu lệnh, chịu Thiên Lôi trừng phạt mười năm!" Sau khi Cửu Thiên Huyền Nữ bị đưa đến đó, giọng nói có chút phẫn nộ của Hạo Thiên liền trực tiếp truyền đến, sau đó Cửu Thiên Huyền Nữ liền bị vô tận sấm sét bao phủ, tiếp theo từng đạo lôi điện thô to vô cùng đánh xuống.

Cửu Thiên Huyền Nữ né tránh không kịp, không nghi ngờ gì bị đánh trúng, sau đó một cảm giác đau đớn tê dại dâng lên, Cửu Thiên Huyền Nữ lập tức đau đớn kêu lớn một tiếng! ...

Trong khi Cửu Thiên Huyền Nữ vì coi thường mệnh lệnh của Thiên Đế, không tuân theo mệnh lệnh của Thiên Đế, phải chịu hình

phạt sấm sét, Liệt Sơn cũng đang khám phá một khu rừng, thu hoạch được rất nhiều dược liệu.

Liệt Sơn lúc này đang ngưng thần chú mục, yên lặng nhìn chằm chằm vào cây tiên thảo đang tỏa ra ánh sáng màu xanh lam nhạt ở cách đó không xa!

Sau khi nhìn một lúc, Liệt Sơn đột nhiên đồng thời ghi chép lại: "Chỉ Huyết Thảo, có thể cầm máu nhanh chóng!

Nghiền thành bột sử dụng, hiệu quả càng tốt!" Tiên thảo có thể cầm máu, ở Hồng Hoang không khó tìm, thậm chí có thể thấy ở khắp mọi nơi, nhưng được hệ thống ghi chép lại thì không có một cây nào.

Sau khi vận dụng đại pháp lực, miêu tả lại hình dáng của Chỉ Huyết Thảo và ghi lại công hiệu, Liệt Sơn đóng lại cuốn sách không lớn lắm, tiếp tục hành trình khám phá!

Vì đã có kinh nghiệm một lần, dược liệu và thực vật Liệt Sơn đều có thể trực tiếp phân biệt, thậm chí biết rõ công hiệu của chúng.

Đương nhiên theo thời gian trôi đi, cũng đã sinh ra rất nhiều loại thảo dược không biết tên!

Cho nên Liệt Sơn không tránh khỏi việc phải tự mình nếm thử một phen, tìm hiểu rõ công hiệu cụ thể, có độc hay không, vân vân!

Có tiên thảo không độc nhưng cũng không có công hiệu, có tiên thảo có độc, nhưng cũng có thể chữa trị một loại bệnh nào đó.

Có tiên thảo có độc kịch, màu sắc càng sặc sỡ thì độc tố càng cao!

Liệt Sơn thậm chí còn tìm thấy một cây cỏ dại tỏa ra ánh sáng chín màu ở một ngọn núi hoang nào đó!

Liệt Sơn nếm thử xong đột nhiên phát hiện, cây cỏ dại này có độc, kịch độc!

Y lập tức vận dụng pháp lực muốn bài trừ độc tố, nhưng đáng tiếc đã quá muộn!

Tốc độ lan truyền của độc tố trong cây cỏ đó quá nhanh, đợi đến khi Liệt Sơn phản ứng lại thì đã lan khắp toàn thân.

Nếu không phải thực lực của Liệt Sơn hùng hậu, pháp lực cao cường!

Cộng với khí vận của toàn bộ Nhân tộc gia trì, e rằng đã sớm vẫn lạc tại nơi đó.

Mặc dù lần đó dựa vào thực lực bản thân mà cứng rắn chống đỡ được, nhưng Liệt Sơn cũng hiểu rằng, ngoài y ra, trong Nhân tộc e rằng ít có ai có thể thoát khỏi độc tố chí mạng như vậy.

Thế là y bắt đầu ngày đêm nghiên cứu, cuối cùng ở gần cây cỏ dại có độc tỏa ra ánh sáng chín màu đó, y đã phát hiện ra cách giải quyết.

Tức thì Liệt Sơn liền ghi chép lại, để cho hậu nhân nếu chẳng may trúng phải độc này, còn có phương pháp giải quyết!

Ngoài ra, Liệt Sơn đã đi khắp các ngọn núi lớn, vực sâu, đầm lầy ở Hồng Hoang, tìm kiếm vô số loại cỏ dại, cây dại, quả dại chưa biết tên!

Mỗi khi phát hiện ra một loại cỏ dại hữu dụng, Liệt Sơn, một Chuẩn Thánh hậu kỳ, lại vui mừng như nhặt được chí bảo, vô cùng hưng phấn ghi chép vào sách của mình.

Liệt Sơn nếm trăm loại cỏ, nhận biết vạn vật!

Kéo dài suốt mấy ngàn năm!

Mấy ngàn năm, Liệt Sơn dựa vào tu vi cường đại về cơ bản đã đi khắp cả đại địa Hồng Hoang, nếm qua vô số loại cỏ dại chưa biết tên, thậm chí có mấy lần đối mặt với nguy hiểm cận kề cái chết!

May mà mỗi một nguy hiểm đều có thể vượt qua, sau mỗi một nguy hiểm là một thu hoạch phong phú.

Mấy ngàn ngày đêm, Liệt Sơn ngoài việc ban ngày nếm đủ các loại cỏ, ghi chép các loại thực vật chưa biết!

Buổi tối sẽ sắp xếp lại những việc đã ghi chép trong ngày, sử dụng đại pháp lực khắc lên một cuốn sách đặc biệt!

Mấy ngàn năm trôi qua, cuốn sách dày cộp đó cũng đã sớm được viết đầy các loại tư liệu!

Sau khi khắc xong trang cuối cùng của cuốn sách rất dày đó, Liệt Sơn bỗng cảm thán: "Thoắt cái đã mấy ngàn năm rồi sao, thời gian trôi thật nhanh!

Thôi vậy, cũng nên trở về Nhân tộc!" ...

Sự thay đổi của Nhân tộc trong mấy ngàn năm không lớn, nhưng lại được Hiên Viên cai trị một cách ngăn nắp, có trật tự!

Đồng thời, danh vọng của Hiên Viên cũng bắt đầu dần dần quét qua các bộ lạc lớn của toàn Nhân tộc.

Hơn nữa, người có mắt đều biết, Liệt Sơn đã coi Hiên Viên như hậu bối của mình!

Bây giờ lại dốc sức bồi dưỡng như vậy, e rằng ngôi vị Nhân Hoàng không phải của y thì không còn ai khác.

Cho nên toàn bộ Nhân tộc ngoài một số tiếng nói phản đối ra, đã bắt đầu tiến hành các loại cải cách một cách có trật tự!

Tầm ảnh hưởng của Hiên Viên cũng dần dần trở nên lớn mạnh trong đại quân Nhân tộc!

Khi Liệt Sơn trở về, Hiên Viên liền lập tức ra ngoài nghênh đón: "Hoan nghênh Liệt Sơn Nhân Hoàng trở về!" "Không tệ, đã cai trị

Nhân tộc rất ngăn nắp!

Xem ra, ta đã không chọn sai người!

Ta rất vui mừng.” Sau khi nhìn thấy Hiên Viên, câu nói đầu tiên của Liệt Sơn có vẻ đột ngột, nhưng cũng không hề đột ngột!

Chương 578

Một câu nói đã thể hiện sự khẳng định của Liệt Sơn, cũng đại biểu cho việc Hiên Viên quả thực như lời đồn bên ngoài, e rằng sẽ gián tiếp kế nhiệm ngôi vị Nhân Hoàng.

Tức thì, trong lòng một số người liền không vui!

Đó là tộc nhân của bộ lạc Khương thị, kể từ khi theo Liệt Sơn từ bộ lạc Khương thị đến Đại Hưng thành, họ vẫn luôn nắm giữ các vị trí quan trọng.

Nhiều năm trôi qua, đã sớm hóa thành một tập đoàn lợi ích khổng lồ!

Vì là người của bộ lạc Khương thị, tầm ảnh hưởng của họ rộng lớn, người ủng hộ đông đảo.

Bây giờ Liệt Sơn công khai khen ngợi Hiên Viên, khiến họ cảm thấy một luồng khủng hoảng!

Dù sao quyền lực của họ có được là từ Nhân Hoàng của Nhân tộc.

Một khi Hiên Viên kế nhiệm Nhân Hoàng, e rằng quyền lực trong tay họ cũng chắc chắn sẽ bị tước đoạt!

Đến lúc đó, họ e rằng không thể phong quang như hiện tại.

Thế là, tại một không gian cực kỳ an toàn và thần bí nào đó ở Đại Hưng thành, mấy người đã tụ họp lại!

“Không được, Hiên Viên tuyệt đối không thể trở thành Nhân Hoàng!” “Nhưng đây là việc do chính Liệt Sơn quyết định, chúng ta làm sao có thể thay đổi?” “Không thể thay đổi lẽ nào cứ ngồi chờ chết sao?

Các ngươi nên biết rõ!

Một khi Hiên Viên trở thành Nhân Hoàng, ngày tháng tốt đẹp của chúng ta sẽ kết thúc!" "Nhưng chúng ta nên làm gì?

Với năng lực hiện tại của chúng ta cũng không thể can thiệp vào suy nghĩ của Liệt Sơn." Mọi người nghe xong tức thì rơi vào một trận im lặng, quả thực đây là một vấn đề nan giải!

Nên đối phó như thế nào, thật là một chuyện phiền phức.

Trong lúc mọi người đang nỗ lực suy nghĩ, một giọng nói tràn đầy sát ý vang lên: "Trừ khử Hiên Viên!" Một đề nghị, khiến cho tất cả những người có mặt đều biến sắc!

Nhưng ánh mắt lại lộ ra một tia điên cuồng. ...

Sau khi Liệt Sơn trở về Đại Hưng thành, lại bắt đầu cuộc sống như trước!

Lại bắt đầu xử lý các công việc của Nhân tộc, lại bắt đầu lo liệu việc xây dựng Nhân tộc.

Đương nhiên y cũng không quên thành quả nỗ lực của mình trong nhiều năm qua, lợi dụng thời gian rảnh rỗi còn lại, sắp xếp lại những việc đã ghi chép, chuẩn bị biến nó thành một cuốn sách chưa từng có!

Để có thể chứa đựng nhiều nội dung như vậy, Liệt Sơn thậm chí không tiếc sử dụng quyền lực Nhân Hoàng, ra lệnh cho những thợ thủ công tài ba tốn rất nhiều tinh lực và pháp lực, chế tạo ra một cuốn sách độc nhất vô nhị!

Cuốn sách này không có bất kỳ nội dung nào, là một cái vỏ rỗng!

Nhưng lại đạt đến phẩm cấp Hậu Thiên Chí Bảo, trong số nhiều linh bảo của Nhân tộc, cũng là một phẩm cấp không tồi.

Sau khi nhận được cuốn sách trống đó, Liệt Sơn liền không thể

chờ đợi được nữa mà quay trở về Nhân Hoàng cung, bắt đầu công trình vĩ đại và thần thánh đó.

Liệt Sơn vội vã trở về cung điện của mình, liền không thể chờ đợi được nữa mà vận dụng đại pháp lực bắt đầu khắc từng chữ một!

Do cuốn sách trống đó là Hậu Thiên Chí Bảo, mặc dù đã được luyện chế đặc biệt, nhưng vẫn vô cùng kiên cố!

Muốn ở trên đó khắc ra một số chữ, đối với một Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng là một việc vô cùng khó khăn!

Dù sao việc biên soạn không đơn giản như phá hủy, cần phải cẩn thận từng li từng tí khắc ghi, không thể xuất hiện bất kỳ sai sót nào.

Cho nên vì bận rộn với việc này, công việc của Nhân tộc lại một lần nữa do Hiên Viên thay mặt quản lý! ...

Một tháng trôi qua, Liệt Sơn, người đã một tháng không xuất hiện trước mắt mọi người, lúc này cuối cùng cũng thở phào một hơi!

Bởi vì vừa rồi, y đã khắc chữ cuối cùng lên cuốn sách đó!

"Cuối cùng cũng hoàn thành, thật không dễ dàng!

Tốn vô số tinh lực, mất hơn vạn năm (tính cả thời gian trước đó) mới biên soạn ra, thật không dễ dàng!" Nhìn cuốn sách kia, mặc dù đã ghi thêm rất nhiều chữ!

Nhưng lại không hề phình ra quá nhiều, y không khỏi cảm khái.

Sau khi cảm thán một lúc, Liệt Sơn cầm lấy cuốn sách cấp bậc Hậu Thiên Chí Bảo, lẩm bẩm: "Cuốn sách này ghi chép tất cả các loại thực vật, tập hợp phần lớn các loại dược vật và độc vật!

Có thể nói là cuốn đầu tiên trong Hồng Hoang, hay là gọi nó là: 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》 đi!" Tiếng nói vừa dứt, trời đất chấn động!

Thiên địa đại đạo cảm ứng được Liệt Sơn không quản ngại gian khổ, đi khắp đại địa Hồng Hoang, nếm trăm loại cỏ, nhận biết vạn vật!

Cuối cùng tập hợp vô số trí tuệ, ghi chép lại một cuốn sách đầu tiên trong lịch sử Hồng Hoang ghi chép về dược vật và thực vật.

Thế là thiên địa đại đạo có cảm ứng, lập tức có xu thế giáng xuống đại công đức!

Cả bầu trời, trong nháy mắt bị mây lành ngũ sắc bao phủ, từng đạo thần quang ngũ sắc sặc sỡ, bắt đầu không ngừng chiếu rọi.

Các đại năng từ Chuẩn Thánh cảnh giới trở lên trong Hồng Hoang sau khi nhìn thấy thiên tượng như vậy, tức thì đoán ra được, có chút kinh ngạc nói: "Trời giáng công đức?

Nhưng kể từ khi Bất Chu Sơn gãy, Hồng Hoang vỡ nát!

Độ khó để có được công đức đã trở nên cực kỳ khó khăn!

Trong thời đại ngày nay có thể gây ra thiên địa dị tượng như vậy, e rằng công đức không nhỏ!

Không biết ai may mắn như vậy, có thể được thiên địa đại đạo ưu ái." Những tiếng nói hâm mộ tràn ngập cả Hồng Hoang, đó chính là công đức!

Bất luận là tự mình sử dụng để tu luyện hay luyện chế pháp bảo, đều là dược liệu thượng hạng, cực kỳ quý giá, khó có được!

Dị tượng trên bầu trời sau khi ngưng tụ một lúc, lượng lớn công đức liền bắt đầu rơi xuống!

Một cột sáng màu vàng nhạt, trong nháy mắt từ trên trời giáng xuống, tám phần giáng xuống người Liệt Sơn, hai phần còn lại thì bị cuốn 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》 kia hấp thu.

Tức thì, bất luận là Liệt Sơn hay 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》, toàn bộ đều tỏa ra một luồng kim quang nhàn nhạt, hiện lên vô cùng thần thánh.

Liệt Sơn, sau khi hấp thu tám phần công đức đó, khí thế toàn thân đại biến!

Công đức khổng lồ như vậy, vốn đủ để đẩy y lên một cảnh giới cao hơn, chỉ là thời cơ chưa đến, cho nên số lượng công đức cực kỳ khổng lồ đó đã được cất giấu, chờ đến khi cần thiết mới lấy ra sử dụng!

Cho nên hiện tại Liệt Sơn vẫn là cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng vì nhiễm phải lượng lớn công đức kim quang, bình cảnh vốn vô cùng kiên cố đã có khả năng dao động.

Vì vậy, Liệt Sơn không vội, y có nhiều thời gian để đi bước đó!

Nhưng mặc dù không lợi dụng công đức để đột phá tu vi hiện tại, nhưng vì đã nhận được vô lượng công đức, trong quá trình truyền tống công đức đã nhiễm phải một phần, đối với tu vi có sự tăng tiến và trợ giúp lớn.

Cuốn 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》 đang lấp lánh kia, lại trực tiếp không chút do dự hấp thu lượng công đức khổng lồ đó.

Chương 579

Sau khi hấp thu lượng công đức khổng lồ đó, cuốn 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》 vốn chỉ là cấp bậc Hậu Thiên Chí Bảo, dưới sự nuôi dưỡng của vô lượng công đức đã trực tiếp phá vỡ mấy cấp độ, trở thành Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo!

Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, mặc dù không có sức sát thương!

Nhưng lại có thể trấn áp khí vận của Nhân tộc, khiến cho khí vận của Nhân tộc không còn bị thất thoát nhanh chóng như vậy nữa. ...

Sự xuất hiện của 《Thần Nông Bản Thảo Kinh》 đã chấn kinh cả Hồng Hoang!

Đồng thời cũng khiến nhiều người ngồi không yên!

Một cuốn thần thư, một cuốn sách đủ để người ta hưởng lợi cả đời!

Lại xuất hiện ở Nhân tộc, điều này khiến cho các thế lực lớn trong Hồng Hoang sầu não không thôi.

Hiện tại thực lực của Nhân tộc ngày càng lớn mạnh, kể từ khi cuộc phản loạn ở phía tây Hồng Hoang bị dẹp yên, khí thế của Nhân tộc đã bắt đầu tăng lên nhanh chóng, không có dấu hiệu suy giảm.

Bây giờ lại sáng tạo ra một cuốn thần thư như vậy, Nhân tộc chắc chắn sẽ có thêm một kiện Công Đức Chí Bảo!

Mặc dù không biết là hậu thiên hay tiên thiên, nhưng đối với Nhân tộc mà nói, chỉ cần là Công Đức Chí Bảo thì cơ bản không có gì khác biệt.

"Thế lực của Nhân tộc quá lớn mạnh, cứ tiếp tục như vậy!

E rằng ngay cả Vu Yêu lưỡng tộc thời kỳ đỉnh cao cũng không thể so sánh được với Nhân tộc!" Từng tiếng cảm thán không ngừng vang lên, các thế lực lớn trong Hồng Hoang đột nhiên ý thức được, sự trưởng thành của Nhân tộc đã vượt ngoài dự liệu của tất cả mọi người, nếu không ra tay kiềm chế, e rằng sẽ không còn không gian sinh tồn nữa!

Bởi vậy, các đại thế lực trong Hồng Hoang, bao gồm cả Thiên Đình, đều đưa ra một quyết định giống nhau, đó là áp chế sự phát triển của Nhân tộc.

Một loạt thánh nhân lại tỏ thái độ mập mờ về việc này!

Vừa không phản đối cũng không tán thành, có lẽ trong lòng họ, Nhân tộc không nên quá mạnh, quá mạnh rồi sẽ khó khống chế.

Đương nhiên trong đó, ảnh hưởng của Thiên Đạo cũng vô cùng lớn, bất luận là thánh nhân ngầm cho phép hay các đại thế lực đột nhiên có cách nhắm vào Nhân tộc, đều không thoát khỏi liên quan đến Thiên Đạo.

Thiên Đạo vừa can dự, Nguyên Thủy cũng lập tức biết được!

Nhưng hắn lại không hề phản đối sự can thiệp của Thiên Đạo, dường như còn vui vẻ khi thấy cảnh này.

"Cứ xem như đá mài dao, mài giũa Hiên Viên, để hắn nhanh chóng trưởng thành!" Tại Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy nhìn những bố cục của Thiên Đạo, mỉm cười nói!

Tại Lăng Tiêu Bảo Điện, dưới sự can dự hoặc mặc nhận của chúng thánh, Thiên Đạo và Nguyên Thủy, Thiên Đình với tư cách là đại biểu nổi bật nhất của Thiên Đạo tại Hồng Hoang đã lập tức có hành động tương ứng.

Hạo Thiên ngồi cao trên vương tọa, lẳng lặng nhìn xuống Thái

Bạch Kim Tinh, người mà y tin tưởng nhất.

"Thái Bạch, hiện giờ Nhân tộc thế lớn!

Đã tạo thành uy hiếp đối với Thiên Đình, nên làm thế nào cho phải?" Giọng nói bình thản của Hạo Thiên truyền đi trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Thái Bạch Kim Tinh nghe xong lập tức đáp: "Chuyện của Nhân tộc rất trọng đại, liên lụy rất nhiều!

Phía sau còn có bóng dáng của Tam Tiên Đảo, với thực lực hiện tại của Thiên Đình ta, e rằng không cách nào kiềm chế được." Hạo Thiên nghe xong nhíu mày, những tin tức này y đương nhiên biết!

Cũng chính vì biết nên mới hỏi cách ứng phó, y có chút không vui nói: "Ta không muốn nghe những lời này, cái ta muốn là phương pháp!" Thái Bạch Kim Tinh nghe xong, hiểu rằng Hạo Thiên đã có chút nổi giận, vội vàng nói: "Nhưng mà, Tam Tiên Đảo tuy mạnh nhưng không phải ai cũng biết!

Hiện tại thế lực Nhân tộc ngày càng lớn mạnh, không chỉ Thiên Đình ta, mà các đại thế lực khác trong Hồng Hoang tất cũng như ngồi trên đống lửa, thậm chí còn sốt ruột hơn chúng ta.

Chỉ cần chúng ta dẫn lối, chắc chắn có thể tập hợp được một thế lực không nhỏ, đến lúc đó nhất định có thể cầm chân Nhân tộc." Hạo Thiên nghe xong gật gật đầu, quả là một cách hay!

Có kẻ khác đi trước dò đường, Thiên Đình cũng có thể an toàn hơn một chút.

"Được, đã như vậy việc này do ngươi đề xuất thì giao cho ngươi đi làm đi!

Nhớ phải nhanh lên!" Ý hay như vậy đương nhiên phải thực hiện ngay, thế là Hạo Thiên trực tiếp ra lệnh với giọng điệu không cho phép nghi ngờ!

Thái Bạch Kim Tinh nghe xong, trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười khổ, nhưng quả thật là do y đề xuất, quả đắng cũng chỉ có thể tự mình nuốt xuống.

Sau đó, Thái Bạch Kim Tinh cáo từ trong Lăng Tiêu Bảo Điện, trở về phủ đệ của mình!

Bắt đầu suy nghĩ xem nên bắt đầu từ thế lực nào.

Phải chọn thế lực vừa có thực lực nhất định, lại không quá mạnh!

Phải có giao tiếp với Nhân tộc, tốt nhất là có chút ma sát hoặc xung đột.

Lãnh địa Nhân tộc rộng lớn, các thế lực và chủng tộc tiếp giáp với họ nhiều không đếm xuể.

Vì vậy, Thái Bạch Kim Tinh nhanh chóng tìm ra một danh sách mà y cho là có khả năng thành công nhất.

Sau đó, y lần lượt đến thăm, lấy tình cảm để thuyết phục, lấy lý lẽ để lay động!

Kết quả rất thuận lợi, không một thế lực nào bị bỏ sót, tất cả đều đồng ý gia nhập phe cánh kiềm chế Nhân tộc.

Bởi vì họ đang phải đối mặt với uy hiếp từ Nhân tộc, một khi Nhân tộc tiếp tục bành trướng thì số phận chờ đợi họ tất sẽ là bị sáp nhập.

Lúc Thái Bạch Kim Tinh rời khỏi thế lực cuối cùng, y cũng có một thoáng hoảng hốt!

Bởi vì y cũng không ngờ mọi chuyện lại đơn giản và dễ dàng đến vậy.

Hạo Thiên biết chuyện thì vô cùng vui mừng, khen ngợi năng lực làm việc của Thái Bạch Kim Tinh, sau đó chuẩn bị lên kế hoạch để

những thế lực này đối phó với sự bành trướng mạnh mẽ của Nhân tộc.

Vừa mới dẹp yên phản quân, khôi phục hòa bình, Nhân tộc còn chưa kịp vui mừng vì hòa bình chưa được bao lâu thì một mối đe dọa khác lại lặng lẽ đến gần.

Hiên Viên tuy thiên sinh đã có đại khí vận, thiên tư cũng thông tuệ hơn người, nhưng kinh nghiệm còn quá ít, rèn luyện quá thiếu.

Mãi cho đến khi liên minh phản Nhân tộc tấn công Nhân tộc, hắn mới chú ý đến việc xung quanh Nhân tộc không biết từ lúc nào đã đột nhiên xuất hiện một thế lực chuyên nhằm vào họ.

E rằng đây cũng là một lời giải thích cho việc vì sao Nguyên Thủy muốn rèn luyện Hiên Viên, dù sao thì sự sơ suất như vậy sớm muộn gì cũng sẽ gây ra tai họa lớn.

Liệt Sơn tuy có thể nhìn ra một tia khác thường, nhưng vì muốn rèn luyện Hiên Viên nên đã không lên tiếng nhắc nhở, nhưng y cũng muốn xem xem Hiên Viên rốt cuộc khi nào mới có thể phát hiện ra mối đe dọa trọng đại này.

Kết quả là thời gian chờ đợi quá lâu, khiến y thất vọng!

Nhưng Hiên Viên trở thành Nhân Hoàng là chuyện không thể thay đổi, vì vậy Liệt Sơn chỉ có thể nhân lúc y còn gánh vác sứ mệnh Nhân Hoàng mà cố gắng dạy dỗ Hiên Viên nhiều hơn.

Thời gian trôi nhanh, thoáng chốc đã là trăm năm sau!

Liên minh phản Nhân tộc đã trải qua một trăm năm mài giũa, hiểu rõ lẫn nhau và có thể tin tưởng nhau.

Tất cả những điều này đều được thủ lĩnh của liên minh phản Nhân tộc, Thiên Hoang, nhìn thấy trong mắt, vì vậy y hiểu rằng, cơ hội đã đến: “Trăm năm đã qua, mọi người mài giũa cũng gần xong rồi!

Cũng đã đến lúc báo thù Nhân tộc!" Thế là theo mệnh lệnh của Thiên Hoang, các đại yêu tộc và thế lực lần lượt hành động, từng đội đại quân đã chuẩn bị sẵn sàng lập tức xông về phía các bộ lạc Nhân tộc gần đó.

Tức thì, ở cả bốn hướng đông, nam, tây, bắc đều có các bộ lạc Nhân tộc hoảng loạn vì bị tấn công bất ngờ.

Một bên là đại quân đã có sự chuẩn bị từ sớm, thực lực hùng mạnh!

Chương 580

Một bên là Nhân tộc không hề chuẩn bị, vội vàng ứng phó.

Kết quả hiển nhiên, liên quân phản Nhân tộc tiến thẳng một mạch!

Với sức mạnh cường đại cùng đòn tấn công bất ngờ, họ đã trực tiếp đánh tan rất nhiều bộ lạc.

Mãi hai ngày sau khi liên quân phản Nhân tộc đột kích bất ngờ, Hiên Viên mới nhận được tin tức!

"Cái gì?

Một thế lực tự xưng là liên quân phản Nhân tộc đang tấn công Nhân tộc!" Sau một tiếng kinh hô, Hiên Viên có chút nổi giận!

Hiện tại Nhân Hoàng tuy là Liệt Sơn, nhưng người quản lý Nhân tộc lại là hắn.

Bây giờ có người đánh lén Nhân tộc, chẳng khác nào đánh lén Hiên Viên!

"Phản kích, phản kích cho ta!" Thế là trong cơn thịnh nộ, Hiên Viên lớn tiếng gầm lên!

Cỗ máy chiến tranh khổng lồ và cổ xưa của Nhân tộc lại một lần nữa khởi động.

Liệt Sơn nhìn thấy cảnh này thì khẽ lắc đầu, cảm thán Hiên Viên quá trẻ người non dạ!

Quá dễ xúc động, không đủ vững vàng.

Nhưng bây giờ đã giao quyền cho hắn, vậy thì cứ để hắn tùy ý làm!

Chỉ cần căn cơ của Nhân tộc không bị tổn hại, thì cứ mặc hắn.

Tuy không đồng tình với cách xử lý của Hiên Viên, nhưng đây há chẳng phải là một cơ hội rèn luyện sao.

Sau khi Nhân tộc được huy động, họ lập tức thể hiện ra năng lực khổng lồ!

Vô số nhân lực không biết bao nhiêu mà kể đã nhanh chóng được đưa đến thành Đại Hưng.

Hiên Viên nhìn đại quân đông như núi như biển, trong lòng vô cùng vui sướng!

Nhưng quan viên phụ trách hậu cần lại than thở không thôi.

"Hưng sư động chúng như vậy, hao phí chắc chắn vô cùng lớn!

Có đáng không?" Một vài tiếng nói phản đối cũng xuất hiện trong nội bộ Nhân tộc!

Hiên Viên sau khi nghe đủ loại tiếng nói phản đối, phản ứng đầu tiên là nổi giận, phản ứng thứ hai là vô cùng phẫn nộ.

"Những kẻ này, không dựa vào việc cống hiến cho Nhân tộc, lại đi chế giễu người khác, đừng để ta biết là ai, nếu không nhất định nghiêm trị không tha." Sau một tiếng gầm giận dữ, mọi tiếng nói phản đối trong Nhân tộc lập tức im bặt!

Nhưng tuy bề ngoài không còn ai phản đối, nhưng trong bóng tối, cách làm của Hiên Viên chỉ càng khiến họ thêm oán giận.

Nhân tộc đã điều động vật tư và nhân lực, nhưng số lượng quá lớn!

Chỉ riêng việc điều động đã là một việc cực kỳ khó khăn.

Huống hồ còn phải để họ đi ngăn chặn kẻ địch, lại càng khó hơn!

Vì vậy, một bên Nhân tộc tập hợp được một đại quân vô cùng hùng hậu, nhưng bên kia, biên cương Nhân tộc lại liên tục có tin xấu

truyền về, các bộ lạc không ngừng thất thủ.

Hiên Viên cũng bận đến tối tăm mặt mũi vì đủ loại chuyện!

Căn bản không kịp đưa ra bất kỳ sự điều động hiệu quả nào thì bên kia đã xuất hiện biến hóa mới.

Điều này dẫn đến việc Nhân tộc tuy tập hợp được đại quân hùng hậu, nhưng số lượng đại quân quá lớn, về cơ bản khó mà thúc đẩy được một quân đoàn khổng lồ như vậy.

"Thật thất bại!" Đối mặt với tin xấu ở khắp nơi, Hiên Viên không nhịn được thở dài một tiếng, trên mặt tràn đầy vẻ thất vọng.

Sau đó, vì Nhân tộc, Hiên Viên đích thân tìm Liệt Sơn, mời y ra mặt giải quyết khó khăn.

Liệt Sơn nghe xong gật gật đầu, sau khi nhìn sâu vào người đàn ông trước mắt một cái, liền bước lên hành trình trở về thành Đại Hưng.

Sau một hồi phi hành, Liệt Sơn và Hiên Viên đã trở về thành Đại Hưng, Liệt Sơn cũng nhìn thấy đại quân có số lượng cực kỳ đông đảo đó.

Lần đầu tiên nhìn thấy đại quân đông đảo như vậy, Liệt Sơn cũng giật mình một cái, vì số lượng thật sự quá lớn.

"Ngươi nha, không có chút chừng mực nào cả!

Đối phó với chuyện này, cần gì phải huy động đại quân quy mô như vậy." Nhìn đại quân mênh mông vô tận, ngay cả Liệt Sơn cũng không nhịn được mà quở trách Hiên Viên vài câu!

Hiên Viên nghe xong lập tức cúi đầu xuống, không dám phản bác chút nào!

Đồng thời trong lòng hắn cũng một trận mờ mịt, chẳng lẽ không

nên như vậy sao?

Liệt Sơn sau khi nắm lại đại quyền Nhân tộc, lập tức cho giải tán hơn nửa đại quân vốn có số lượng cực kỳ đông đảo!

Chỉ giữ lại một bộ phận sức mạnh tinh nhuệ nhất để dùng cho việc phản kích.

Hiên Viên nhìn số lượng vốn dĩ vô cùng chấn động trong nháy mắt giảm xuống mức thấp, có chút cảm khái!

Nhưng hắn cũng học được một đạo lý từ đó, đó là số lượng không phải càng lớn càng tốt, phù hợp mới là quan trọng nhất.

Đúng lúc Nhân tộc đang giải tán lượng lớn quân đội, liên minh phản Nhân tộc cũng đã chiếm được rất nhiều bộ lạc, thế lực mở rộng đến một mức độ khá cao.

Liên quân phản Nhân tộc khí thế lên cao, đắc ý mãn nguyện!

Nhưng Thiên Hoang lại nhìn thấy một tia nguy hiểm từ đó, trong lòng lập tức có một cảm giác không lành.

Thiên Hoang cũng biết, sở dĩ trước đó có thể đạt được thành tích huy hoàng, tất cả đều là nhờ vào việc chỉ huy của Nhân tộc không đúng cách, tài nguyên và các loại phản ứng đều vô cùng chậm chạp.

Bây giờ Liệt Sơn đã nắm lại quyền kiểm soát, dựa vào năng lực của Liệt Sơn, e rằng cuộc phản công của Nhân tộc sẽ nhanh chóng đến, đến lúc đó chỉ dựa vào liên quân phản Nhân tộc hiện tại e rằng không thể chống đỡ nổi.

"Phải mở rộng chiến quả hiện tại trước khi Nhân tộc kịp phản ứng." Nghĩ đến nội tình hùng hậu của Nhân tộc, thần sắc Thiên Hoang không khỏi trở nên nặng nề mấy phần, đồng thời tự lẩm bẩm.

Sau đó Thiên Hoang liền lập tức hành động, nhanh chóng bố trí ý

đồ của mình xuống dưới, nhưng những kẻ khác trong liên minh phản Nhân tộc lại tỏ ra khinh thường.

Bởi vì sự thuận lợi từ đầu đến giờ đã làm họ có phần mù quáng!

Khiến họ có một loại ảo giác, đó là Nhân tộc chỉ là một con cừu béo có lãnh địa rộng lớn mà thôi.

Chỉ cần đồng tâm hiệp lực, nhất định có thể xé xuống một miếng thịt lớn từ Nhân tộc giàu có, để thỏa mãn khẩu vị hiện tại.

Thế là đối với mệnh lệnh của Thiên Hoang, họ chỉ cười trừ, không hề để ý!

Ngược lại còn làm trầm trọng thêm, tăng cường tốc độ càn quét Nhân tộc.

Điều này cũng khiến họ sau khi đại quân Nhân tộc đến, sẽ trở thành mục tiêu tế cờ đầu tiên!

Chương 581

Đương nhiên trong hơn năm mươi tộc yêu và thế lực, có một bộ phận nhỏ kiên định nghe theo mệnh lệnh của Thiên Hoang, thu hẹp thực lực bắt đầu tiến gần đến nơi Thiên Hoang đang ở.

Những hành động này, lập tức bị những thế lực không muốn tuân theo mệnh lệnh chế giễu!

"Đúng là một đám nhát gan, chúng ta liên hợp lại mà cũng có thể sợ hãi thành ra như vậy, đáng đời bị Nhân tộc chèn ép đến không còn đường sống." Từng tiếng mỉa mai châm chọc vang lên trong liên minh phản nhân loại!

Thiên Hoang biết chuyện tuy lập tức hạ lệnh nghiêm tra, không cho phép tin tức loại này lan truyền nữa.

Nhưng những tộc yêu và thế lực nghe theo mệnh lệnh của Thiên Hoang đã bị gán cho danh hiệu nhu nhược, chịu đựng vô tận sự chế giễu.

Điều này khiến những thế lực nghe theo mệnh lệnh của Thiên Hoang phẫn nộ, nhưng không biết cụ thể là do bên nào truyền ra, cho nên cũng chỉ có thể bất lực, cố gắng hết sức để đi đến kết luận trên bề mặt, nhưng trong bóng tối lại đang nhanh chóng lan truyền.

Thậm chí trong nội bộ cũng xuất hiện đủ loại bất đồng!

Cho rằng không nên nghe theo mệnh lệnh của Thiên Hoang vào thời khắc mấu chốt, nên nhân cơ hội tốt này nhanh chóng công chiếm các bộ lạc và thành trấn của Nhân tộc.

Nhưng những tiếng nói như vậy nhanh chóng bị dập tắt, điều này càng khiến các thế lực khác coi họ là kẻ nhu nhược, là nỗi sỉ nhục!

Khi nội bộ liên minh phản Nhân tộc xuất hiện bất đồng lớn, bên phía Nhân tộc, Hiên Viên cũng dưới sự chỉ đạo trực tiếp của Liệt Sơn, đã tổ chức tốt đội quân tinh nhuệ được giữ lại trước đó.

"Không tệ, tuy vẫn còn không gian cải tiến lớn!

Nhưng đối với ngươi đã là rất tốt rồi, đã có đủ tư cách thống lĩnh đại quân xuất chinh." Liệt Sơn nhìn Hiên Viên do mình tự tay chỉ dạy, hài lòng gật gật đầu!

Đồng thời cũng thể hiện sự khẳng định nhất định.

Hiên Viên nghe xong vô cùng vui mừng, lòng tự tin cũng hồi phục từ sau đả kích trước đó, một lần nữa trở nên tràn đầy tự tin.

Nhìn Hiên Viên đã lấy lại tự tin, Liệt Sơn gật gật đầu, sau đó thúc giục: "Được rồi, đã chuẩn bị xong!

Vậy thì mau xuất phát đi." Dù sao bây giờ Nhân tộc đang ở trong tình thế khó khăn, xuất quân sớm một ngày là có thể cứu được rất nhiều sinh mệnh.

"Vâng, thưa Nhân Hoàng, ta sẽ lập tức xuất phát!" Sau khi nghe lời Liệt Sơn, Hiên Viên cũng hiểu rõ sự cấp bách của sự việc!

Lập tức đáp lời, đồng thời thân ảnh nhanh chóng đi ra ngoài.

Không lâu sau, một đội đại quân với tổng số lên đến hàng chục triệu người, đội quân sắp xuất chinh này đều do các tu sĩ Nhân tộc từ cảnh giới Kim Tiên trở lên, đã trải qua trăm trận chiến, tạo thành, thực lực vô cùng mạnh mẽ.

Hiên Viên nhìn đại quân mênh mông vô bờ, trong lòng hào tình vạn trượng!

Tuy ít hơn so với đại quân trưng triệu lần đầu, nhưng toàn bộ đều là tinh binh, là nội tình của Nhân tộc!

“Xuất phát!” Không có lời nói cảm động, không có lời nói khiến người ta kích động không thôi!

Chỉ có một tiếng gầm lớn chứa đựng sự phẫn nộ!

Nhưng một tiếng gầm lớn này lại chứa đựng vô số tình cảm!

Bởi vì một tiếng gầm lớn này đại biểu cho một hy vọng, đại biểu cho vô số Nhân tộc trong lúc nguy hiểm có thể nhìn thấy một tia hy vọng.

Thế là hàng chục triệu Nhân tộc đồng thanh đáp lại: “Giết!” Sau đó một đội đại quân khí thế hùng vĩ, khí thế bàng bạc liền từ thành Đại Hưng khởi hành, tiến về khu vực đang bị liên minh phản Nhân tộc tàn phá.

Hàng chục triệu Nhân tộc xuất động căn bản không thể che giấu, huống hồ Hiên Viên cũng không hề che giấu!

Vì vậy vừa mới xuất động, vô số tin tức đã truyền ra ngoài.

Các đại thế lực trong Hồng Hoang bao gồm cả liên minh phản Nhân tộc, cũng đã nhận được tin tức này ngay lập tức.

Nội bộ Nhân tộc thì hoan hô không ngớt, chúc mừng đại quân Nhân tộc xuất chinh!

Những Nhân tộc ở khu vực đang bị liên minh phản Nhân tộc tàn phá càng vui mừng đến rơi nước mắt, bởi vì họ biết hy vọng mà họ mong chờ nhất đã đến.

Nhưng khác với thái độ hoan hô không ngớt, vô cùng vui mừng của Nhân tộc!

Các đại thế lực bên ngoài Nhân tộc đều tỏ ra thù địch, thậm chí có phần chán ghét.

Thiên Đình, tuy không trực tiếp tham gia vào liên minh phản Nhân

tộc, nhưng các loại chi viện trong bóng tối lại chưa bao giờ gián đoạn.

Điều này cũng khiến liên minh phản Nhân tộc có thể giành được chiến quả to lớn ở giai đoạn đầu, quét sạch vô số bộ lạc Nhân tộc.

"Đại quân Nhân tộc xuất động, sớm hơn so với ta tưởng tượng rất nhiều!

Đều là tinh nhuệ của Nhân tộc, xem ra liên minh kia hung nhiều cát ít." Hạo Thiên sau khi biết chuyện, liền có chút cảm thán!

Đồng thời khẽ lắc đầu, không biết là tiếc cho liên minh phản Nhân tộc hay vì chuyện khác.

Đối với tiếng thở dài của Hạo Thiên, với tư cách là túi khôn của Thiên Đình và là thuộc hạ được Hạo Thiên tin tưởng nhất, Thái Bạch Kim Tinh lúc này lại lộ ra một nụ cười cao thâm khó lường đồng thời chậm rãi nói: "Thiên Đế, chuyện này tốt xấu chưa chắc đâu ạ!" Hạo Thiên nghe xong lập tức có chút hứng thú, nhìn Thái Bạch đầy tự tin, liền có chút hiếu kỳ hỏi: "Lời này nói thế nào?" "Liên minh phản Nhân tộc không chỉ tập hợp hơn năm mươi tộc yêu và một số thế lực nhỏ lẻ, mà còn liên quan đến phần lớn các thế lực trong Hồng Hoang, trong đó cũng bao gồm cả Thiên Đình chúng ta.

Trận chiến này, không chỉ là trận chiến giữa liên minh phản Nhân tộc và Nhân tộc, mà còn là trận chiến giữa Nhân tộc và cả Hồng Hoang!

Sâu xa hơn, còn liên quan đến Thiên Đạo và vị kia ở Tam Tiên Đảo!" Thái Bạch nhàn nhạt giải thích, theo sự giải thích sâu hơn, Hạo Thiên cũng liên tục gật đầu, đến cuối cùng, Hạo Thiên thậm chí trực tiếp đứng dậy, trong ánh mắt tràn đầy vẻ kinh hãi.

Y không ngờ, một cuộc xung đột nhỏ lại có thể liên quan đến phạm vi rộng lớn như vậy, nhiều thế lực như vậy, thậm chí cả hai vị

tồn tại không thể nói tên kia cũng bị cuốn vào.

Hạo Thiên sau khi chấn kinh một hồi, liền ngồi phịch xuống ghế, cuối cùng dùng giọng nói không đủ khí lực hỏi: "Vậy thì Thái Bạch, có cách nào để Thiên Đình không bị cuốn vào cuộc tranh đấu này không?" Thái Bạch Kim Tinh nghe xong lắc lắc đầu, trong ánh mắt lộ ra một tia bất lực sâu sắc.

Thiên Đình từ khoảnh khắc được thiết lập, đã sớm liên kết với đại thế của Hồng Hoang, muốn thoát khỏi trung tâm của cuộc đấu tranh ở Hồng Hoang, Thiên Đình không thể thành công.

"Thiên Đế, không thể đâu ạ!

Ngài là Thiên Đế nên hiểu rõ tầm quan trọng của Thiên Đình, tự nhiên cũng nên hiểu rằng Thiên Đình từ lúc ra đời đã là trung tâm của sự tranh đấu." Giọng nói của Thái Bạch đầy bất lực, nhưng đó cũng là tình trạng thực tế của Thiên Đình hiện tại.

Hạo Thiên nghe xong cũng thở dài một tiếng, sau đó không nghĩ đến chuyện không vui này nữa.

Nếu chuyện này không thể bàn tiếp, vậy thì chọn một chuyện phù hợp với tình hình hiện tại đi!

Đó là làm thế nào để đối phó với đội đại quân Nhân tộc có số lượng không ít mà thực lực lại vô cùng mạnh mẽ kia.

"Vậy chúng ta nên đối mặt với đội quân hùng mạnh kia của Nhân tộc như thế nào?" "Tại sao chúng ta phải đối mặt?

Phía trước không phải có liên minh phản Nhân tộc kia sao!

Chỉ cần họ ở phía trước thu hút sự chú ý của các bên, chúng ta có thể âm thầm chi viện ở phía sau, để cuộc chiến này kéo dài, khiến Nhân tộc không có thời gian lo đến chuyện khác, càng không có thời gian phát triển!" Hạo Thiên nghe xong vô cùng vui mừng, quyết định

làm như vậy!

Vì vậy Thiên Đình không hề vì đại quân tinh nhuệ của Nhân tộc xuất động mà ngừng bất kỳ sự chi viện nào, thậm chí lực độ chi viện còn lớn hơn.

Các thế lực khác trong Hồng Hoang, dường như cũng đưa ra quyết định cơ bản giống nhau!

Đó là nhất định phải để liên quân phản Nhân tộc cầm cự, nhưng lại không thể để lộ.

Đương nhiên, bất luận Thiên Đình hay các thế lực khác che giấu mọi sự thật như thế nào, trước mặt thánh nhân căn bản giống như không có bất kỳ phòng ngự nào, chỉ cần thánh nhân muốn xem là có thể lập tức nhìn thấu.

Nhưng các thánh nhân lại không hề can dự vào các quyết định của các đại thế lực trong Hồng Hoang, thậm chí các thánh nhân còn có phần dung túng, dung túng việc đối kháng với Nhân tộc.

Chương 582

Thiên Hoang gần đây tâm trạng lên xuống thất thường, trải qua một khoảng thời gian thần kỳ nhất trong cuộc đời.

Đầu tiên là Nhân tộc đột nhiên tập hợp sức mạnh khổng lồ, khiến Thiên Hoang kinh hãi không thôi, vội vàng thu hẹp thực lực.

Nhưng sau đó lại phát hiện mình lo lắng vô ích, Nhân tộc chỉ giữ lại một bộ phận nhỏ!

Khiến trái tim căng thẳng của Thiên Hoang thả lỏng.

Nhưng theo sau đó, đội quân nhỏ đó xuất chinh, thực lực thể hiện ra lại mạnh đến đáng sợ!

Mỗi người đều là tinh binh đã trải qua trăm trận chiến, thực lực cũng đều từ cảnh giới Kim Tiên trở lên, Thiên Hoang lại trở nên lo lắng.

Nhưng chưa kịp lo lắng quá lâu, vô số chi viện đã như thủy triều ập đến, trực tiếp nhấn chìm y.

Lượng chi viện khổng lồ như vậy lập tức khiến lòng tin của Thiên Hoang tăng lên gấp bội, nội tâm vốn có chút kinh hãi cũng đã khôi phục lại trạng thái bình thường.

Trải qua mấy lần lên voi xuống chó, nội tâm của Thiên Hoang đã đạt đến một cảnh giới kiên định dị thường, sẽ không dễ dàng bị ngoại vật chi phối.

Sau khi nhận được lượng lớn chi viện, Thiên Hoang cũng dự cảm được trận chiến sắp tới nhất định sẽ không dễ dàng, vì vậy vội vàng chuyển hóa số lượng tài nguyên cực kỳ khổng lồ này thành sức chiến đấu của mình.

Số lượng liên quân phản Nhân tộc nghe theo mệnh lệnh của Thiên Hoang, ở lại gần Thiên Hoang có khoảng năm mươi triệu, chiếm một phần nhỏ trong toàn bộ liên quân phản Nhân tộc.

Năm mươi triệu đại quân cũng lập tức được Thiên Hoang hợp nhất lại, đồng thời dưới sự vun đắp của lượng lớn tài nguyên, không chỉ thực lực trở nên mạnh mẽ hơn, mà sau một thời gian dài huấn luyện, sự phối hợp giữa họ cũng trở nên ăn ý hơn, đại quân trở nên chỉnh tề hơn.

Năm mươi triệu đại quân sau khi được huấn luyện và vun đắp bằng lượng lớn tài nguyên, cuối cùng cũng có chút dáng vẻ của một đội quân hùng mạnh.

Thiên Hoang nhìn đội đại quân toát ra khí tức dũng mãnh, không khỏi gật đầu khen ngợi: "Không tệ, tuy so với đại quân Nhân tộc có chút chênh lệch!

Nhưng dựa vào ưu thế về số lượng, cũng không phải là không thể đánh một trận!" Đúng lúc này, một tin tức không tốt truyền đến đây!

Đại quân Nhân tộc cách đây không lâu đã đến một khu vực do liên quân phản Nhân tộc chiếm đóng.

Họ đã có một trận giao chiến kịch liệt với liên quân phản Nhân tộc chiếm lĩnh nơi đó, kết quả là đại quân Nhân tộc đối mặt với kẻ địch đông gấp bội, đã thể hiện ra thực lực phi thường, dùng sức mạnh tuyệt đối cường đại trực tiếp đánh tan liên quân phản Nhân tộc đông gấp bội.

Vô số quân lính tan rã bắt đầu chạy trốn ra xung quanh, tin rằng tin tức này sẽ nhanh chóng truyền khắp Hồng Hoang.

Thiên Hoang sau khi nhận được tin tức này, đầu tiên là trầm mặc một hồi!

Sau đó cảm thán nói: “Tuy sớm biết đại quân Nhân tộc mạnh, nhưng khi nhận được tin tức như vậy vẫn kinh ngạc!

Chỉ có thể nói, đội quân Nhân tộc này là một kẻ địch đáng gờm của ta, một kẻ địch sinh tử!” Sau đó, cảm thấy áp lực nặng nề, Thiên Hoang lập tức sắp xếp lại, tăng cường huấn luyện đồng thời chú ý sát sao đến động tĩnh của đại quân Nhân tộc, nghiên cứu hình thức chiến đấu của họ để tìm ra một phương pháp có thể phá giải.

Một trận đại thắng của đại quân Nhân tộc, nhanh chóng được các bên truyền đi khắp Nhân tộc và cả Hồng Hoang!

Nhân tộc hoan hô không ngớt, đặc biệt là những Nhân tộc ở vùng biên thùy, càng kích động đến rơi nước mắt!

Sau khi trải qua những thất bại thảm hại liên tiếp ở giai đoạn đầu, Nhân tộc cuối cùng cũng đã thổi lên hồi kèn phản công vào lúc này!

Sau đó, đại quân do Hiên Viên dẫn đầu đã nhận được sự chào đón nồng nhiệt của Nhân tộc dọc đường, khiến sĩ khí của đại quân Nhân tộc tăng lên gấp bội, tốc độ hành quân cũng nhanh hơn mấy phần.

Những thế lực và tộc yêu không nghe theo hiệu lệnh của Thiên Hoang, tùy ý bành trướng lúc này bắt đầu hoảng sợ, bắt đầu thu hẹp sức mạnh chuẩn bị đối phó với đại quân Nhân tộc sắp đến trước mắt.

Nhưng khoảng cách tấn công của đại quân Nhân tộc lại vượt xa tưởng tượng của họ, các cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh của Nhân tộc trực tiếp cách không đối chiến, thi triển đại pháp lực gây ra tổn thất không nhỏ cho liên quân phản Nhân tộc, đồng thời cũng đả kích nghiêm trọng sĩ khí của liên quân phản Nhân tộc.

Tuy bên phía liên quân phản Nhân tộc cũng có cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng tiếc là không chỉ số lượng không đủ, mà thực lực cũng không bằng bên Nhân tộc!

Cho nên đại quân Nhân tộc cứ thế tiến thẳng, đầu tiên là các cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên mở đường, trực tiếp tiêu diệt quy mô lớn quân địch, sau đó đại bộ đội tiến vào tiêu diệt từng kẻ sống sót, trả lại sự bình yên cho Nhân tộc.

Chiến pháp hung tàn như vậy khiến vô số liên quân phản Nhân tộc không thể chống cự, liên quân phản Nhân tộc mới giao chiến với Nhân tộc chưa được bao lâu đã tổn thất một nửa, số còn lại về cơ bản cũng đang trong tình trạng hoảng loạn.

Sự thuận lợi như vậy cũng khiến Hiên Viên có chút lâng lâng!

Cho nên giọng điệu nói chuyện cũng lớn hơn một chút: "Yếu ớt như vậy, trước đây thật đã xem trọng các ngươi rồi!" Nhưng sau những trận đại thắng liên tiếp, sau khi liên tục đánh tan kẻ địch đông gấp bội, người có thể giữ được lý trí không lâng lâng trong Nhân tộc chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Vì vậy, đại quân Nhân tộc có chút lâng lâng sau khi đánh tan vô số kẻ địch, sắp đến khu vực của Thiên Hoang.

Khu vực của Thiên Hoang là một trong số ít những khu vực chưa bị đại quân Nhân tộc công phá, cũng là thành lũy cuối cùng của liên quân phản Nhân tộc.

Thiên Hoang lúc này đã chuẩn bị sẵn sàng, năm mươi triệu đại quân sau lưng y cũng đã chuẩn bị sẵn sàng!

Một trận chiến nhất định có thể quyết định thắng bại của hai bên, một trận quyết chiến, cho nên ngoài hai bên ra, các đại thế lực trong Hồng Hoang cũng đều đổ dồn ánh mắt về đây.

Bất luận là Hạo Thiên trong Thiên Đình, Côn Bằng ở nơi sâu thẳm Bắc Hải, hay những cường giả ẩn dật khác!

Đều đang chăm chú nhìn vào một khu vực không lớn, nhìn hai

dòng lũ sắp giao nhau.

Ngoài các đại thế lực Hồng Hoang ra, các thánh nhân, thậm chí cả Nguyên Thủy và Thiên Đạo cũng đang theo dõi sát sao sự phát triển ở đây.

Bởi vì trận quyết chiến này, cũng liên quan đến bố cục của họ!

Đại quân Nhân tộc sau một chặng đường dài, cuối cùng đã đến thành trì của Thiên Hoang, cũng nhìn thấy mấy chục triệu đại quân khí thế hung hãn đã chuẩn bị chỉnh tề từ lâu.

But đại quân Nhân tộc không hề có chút sợ hãi, ngược lại còn đối trị với họ, cũng tỏa ra một luồng khí tức khổng lồ không hề có ý yếu thế.

Thiên Hoang và Hiên Viên ở khu vực cách nhau gần vạn dặm trước trận địa của hai quân, nhìn nhau một cái rồi ngầm hiểu gật đầu, hạ một mệnh lệnh: "Giết!" Theo hai tiếng hô giòn giã, hai dòng lũ bàng bạc vô cùng lập tức bắt đầu hành động.

Đại quân Nhân tộc lập tức với vẻ mặt điên cuồng xông về phía Thiên Hoang, khí thế vô cùng hùng vĩ bàng bạc, hiện lên vô cùng hung hãn uy mãnh.

Năm mươi triệu đại quân sau lưng Thiên Hoang cũng với một khí thế không gì sánh bằng, xông về phía đại quân Nhân tộc.

Tức thì, một cuộc va chạm chắc chắn sẽ đầy máu tanh và kinh hoàng, đã bắt đầu!

Hai bên vừa mới tiếp xúc, liền có một trận sương máu xuất hiện!

Vô số sinh mệnh ngã xuống đất, sau đó bị đại quân không ngừng tràn lên phía sau giẫm thành bùn thịt.

Một trận đại chiến vô cùng hỗn loạn nhưng lại vô cùng có trật tự

đang diễn ra kịch liệt, vô số pháp thuật mạnh mẽ được tung ra không tiếc tiêu hao.

Vô số dao động mạnh mẽ không ngừng bùng lên ở một nơi nào đó, từng đạo linh quang lóe sáng trên bầu trời.

Một luồng khí tức khủng bố bao trùm chiến trường vừa dâng lên rồi lại tắt ngấm, tóm lại toàn bộ chiến trường đại chiến vô cùng kịch liệt, vô cùng hung tàn!

Đại quân hai bên giao tranh thảm liệt, với tư cách là thống lĩnh của hai bên, Thiên Hoang và Hiên Viên cũng không hề nghỉ ngơi hay tham gia vào trận đại chiến của đại quân.

Bởi vì mục tiêu của họ là đối phương, những tồn tại có địa vị cơ bản tương đương!

Thống lĩnh của đại quân hai bên.

Cho nên trận đại chiến vừa bắt đầu, Thiên Hoang liền cùng Hiên Viên bắt đầu cuộc tranh đấu công khai hay ngấm ngầm!

Thiên Hoang là một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ hiếm có, Hiên Viên tuy chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng dựa vào thực lực và thủ đoạn của mình đã đủ để bù đắp chênh lệch về cảnh giới, có thể so tài một hai với Thiên Hoang.

Hai bên bắt đầu từ việc so tài pháp tắc, Thiên Hoang và Hiên Viên đều lĩnh ngộ được một tia pháp tắc, có thể điều động sức mạnh pháp tắc tương ứng để tấn công đối phương, nhưng vì chưa hoàn toàn nắm giữ, nên mỗi lần điều động tiêu hao có chút lớn.

Chương 583

Pháp tắc mà Thiên Hoang lĩnh ngộ là hoang, một loại pháp tắc bình thường!

Hiên Viên thì lĩnh ngộ được hoàng đế pháp tắc mạnh mẽ hơn, cho nên trong trận so tài pháp tắc đầu tiên.

Thiên Hoang không ngoài dự đoán đã thất bại, nhưng cái không ngoài dự đoán này là đối với các cường giả như thánh nhân.

Còn đối với Thiên Hoang lại là một đả kích không nhỏ, đả kích rất lớn đối với lòng tự tin của y.

Nhưng thất bại trong việc so tài pháp tắc, tuy khiến Thiên Hoang bất ngờ nhưng cũng nằm trong phạm vi chấp nhận được, cho nên Thiên Hoang nhanh chóng hồi phục, bắt đầu vòng so tài thứ hai!

So tài thực lực chân chính, đó là hai bên đánh một trận!

Thắng làm vua, thua làm giặc!

Bởi vì thất bại trước đó, trong lòng Thiên Hoang tràn đầy nộ khí!

Cho nên sau khi bắt đầu giao chiến trực diện, liền thi triển toàn bộ sức mạnh, không chút lưu tình mà đập về phía Hiên Viên.

Hiên Viên một bên chống đỡ, một bên tìm cơ hội chuẩn bị phản kích!

Cho nên trên bầu trời, lúc thì truy đuổi, lúc lại giao chiến, lúc lại truy đuổi rồi lại giao chiến.

Thiên Hoang nhìn thấy cảnh này, lập tức ý thức được cứ tiếp tục như vậy sẽ vô cùng bất lợi cho mình!

Bởi vì y có thể cảm nhận rõ ràng, sau mấy lần truy đuổi, năng lực

phản kích của Hiên Viên trở nên mạnh hơn.

Có lẽ không cần bao nhiêu lần nữa, Hiên Viên có thể dựa vào trí tuệ mạnh mẽ và sức mạnh trong tay, có thể thực sự đối kháng với y.

"Không được, phải tốc chiến tốc thắng!" Vì vậy, Thiên Hoang liền lập tức đưa ra một quyết định!

Sau đó, mấy món Tiên Thiên Linh Bảo xuất hiện trong tay Thiên Hoang và xung quanh.

Thanh Mộc Thần Kiếm, một món vũ khí cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo, là sát phạt linh bảo.

Thanh Mộc Thần Kiếm vừa xuất hiện, tức thì một đạo lục quang liền xuất hiện sau lưng y.

Hiên Viên thấy vậy, cũng hiểu rằng mình phải lấy ra linh bảo ít nhất cùng cấp bậc, nếu không chắc chắn sẽ bại!

Cho nên, Vấn Thiên Kiếm mà Nguyên Thủy ban cho lại một lần nữa được Hiên Viên mời ra!

Vấn Thiên Kiếm vừa xuất hiện, tức thì một luồng kiếm khí cực kỳ sắc bén bao trùm không gian xung quanh.

Thiên Hoang cảm nhận được thì sắc mặt đại biến, Thanh Mộc Thần Kiếm trong tay cũng khẽ run rẩy!

"Ít nhất cũng là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Sao ngươi lại có linh bảo mạnh như vậy?" Thiên Hoang có chút không thể tin hỏi, phải biết rằng mỗi món chí bảo từ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trở lên đều nằm trong tay những tồn tại mạnh mẽ.

Đối với câu hỏi này, Hiên Viên chắc chắn không thể trả lời!

Sau khi cười khẩy một tiếng, hắn lạnh lùng nói: "Ngươi không cần biết, chỉ cần biết ngươi sẽ chết dưới Vấn Thiên Kiếm!" Đồng

thời, Vấn Thiên Kiếm trong tay cũng vung lên, một đạo kiếm quang trực tiếp mang theo sức mạnh vô tận và sức phá hoại cực kỳ khủng bố bay về phía Thiên Hoang.

Thiên Hoang thấy vậy, sắc mặt vô cùng ngưng trọng, Thanh Mộc Thần Kiếm trong tay cũng bùng phát ra một luồng khí thể màu xanh tinh thuần hơn!

Một tấm khiên bảo vệ màu xanh nhạt bao bọc Thiên Hoang, tấm khiên đó vừa mới hình thành, kiếm quang vô cùng sắc bén kia đã ập đến.

Sau đó là một đạo quang mang cực kỳ chói mắt xuất hiện, cùng với một luồng dao động năng lượng vô cùng mạnh mẽ khuếch tán ra xung quanh.

Khu vực Thiên Hoang đang đứng hóa thành phấn vụn, vô số vết nứt không gian và những khoảng không gian sụp đổ do không chịu nổi sức mạnh cường đại có thể thấy ở khắp nơi.

Nhưng Hiên Viên lại nhìn vào vùng không gian đầy vết nứt và sụp đổ đó, kinh ngạc một lúc rồi nói: "Lại có thể chịu được một đòn tấn công mạnh như vậy, quả thật có hai ba phần bản lĩnh!

Nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi, Vấn Thiên Kiếm đã xuất, ngươi đã bại rồi!" Tiếng nói của Hiên Viên vừa dứt, ở một nơi gần một hố sụp không gian khủng bố, thân ảnh Thiên Hoang cực kỳ chật vật, bộ bảo y cấp bậc Hậu Thiên Linh Bảo trên người cũng trở nên rách nát.

Nhưng dù vậy, Thiên Hoang vẫn chưa ngã xuống!

Y vẫn có thể kiên cường đứng vững, sau khi nghe lời Hiên Viên, y vẫn có thể đáp lại: "Có lẽ vậy, nhưng muốn giết ta cũng không dễ dàng như vậy đâu!" Hiên Viên nghe xong lắc đầu, hỏi lại một câu: "Vậy sao?" Đồng thời thân ảnh nhanh chóng biến mất, xuất hiện sau

lưng Thiên Hoang, Vấn Thiên Kiếm trong tay cũng theo đó vung về phía Thiên Hoang.

Thiên Hoang cảm ứng được, lập tức gầm lên một tiếng!

Sau đó lại nhổ Thanh Mộc Thần Kiếm đang cắm bên cạnh, đối chiến với Hiên Viên.

Cuộc chiến giữa Hiên Viên và Thiên Hoang lại bắt đầu, dưới sự gia trì của Tiên Thiên Linh Bảo của hai bên, mức độ đại chiến thảm liệt hơn trước.

Hai người triển khai một trận đại chiến kịch liệt tại nơi không gian sụp đổ, từng đạo quang mang chứa đầy năng lượng kinh hoàng không ngừng tàn phá, từng đạo hàn quang khiến người ta run sợ.

Cũng may là cuộc giao chiến giữa họ diễn ra trên bầu trời, về cơ bản đã gần đến nơi của các vì sao, một vùng đất hoang vu, nếu không không biết sẽ gây ra bao nhiêu thương vong cho sinh linh.

Cuộc giao chiến giữa Hiên Viên và Thiên Hoang giằng co, Thiên Hoang dựa vào thực lực mạnh mẽ và các món Tiên Thiên Linh Bảo trong tay, về mặt thực lực thì mạnh hơn Hiên Viên.

Nhưng Hiên Viên lại dựa vào pháp tắc mạnh mẽ của mình, và Vấn Thiên Kiếm có phẩm cấp linh bảo rất cao trong tay, cộng thêm việc trước đó đã làm trọng thương Thiên Hoang, cũng có thể đánh một cách có bài bản, thậm chí còn có thể mơ hồ áp chế khí thế của Thiên Hoang.

“Không được, cứ tiếp tục như vậy ta sớm muộn cũng sẽ bại!” Thiên Hoang cũng trong quá trình giao thủ không ngừng, đã hiểu rõ nhược điểm của mình, cũng hiểu rằng nếu không thể thay đổi tình hình hiện tại thì chắc chắn sẽ bại!

Tuy không muốn thừa nhận, nhưng Hiên Viên quả thật có năng

lực chiến thắng một tu luyện giả mạnh mẽ cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nghĩ đến việc mình có thể bị một tu sĩ Nhân tộc cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ đánh bại, Thiên Hoang một trận lo lắng!

Nhưng nội tâm càng lo lắng, sơ hở khi giao chiến cũng sẽ càng nhiều, xác suất thất bại càng lớn!

Thế là sau khi trải qua vài sai lầm, Thiên Hoang liền ép mình không suy nghĩ đến những vấn đề khác, chuyển sang chuyên tâm đối chiến với Hiên Viên.

Nhưng, y không đi tìm vấn đề thì vấn đề sẽ tự tìm đến!

Một luồng khí thể màu đen nhạt thực ra đã sớm xuất hiện sau lưng Thiên Hoang, nhưng luồng khí thể đó ẩn giấu rất tốt, ngoài thánh nhân ra không ai chú ý đến tia hắc khí quỷ dị đó.

Hiện tại, Thiên Hoang đang ở trong một thời khắc vô cùng căng thẳng!

Tâm trí chuyên chú vào chiến đấu sẽ bỏ qua một số thứ khác, ví dụ như tâm ma!

Thiên Hoang đang đối chiến với Hiên Viên không biết từ lúc nào đột nhiên có thể nghe thấy bên tai không ngừng vang lên những lời thì thầm: “Khát khao sức mạnh không?

Khát khao sức mạnh không?” Những âm thanh này cản trở rất lớn đến suy nghĩ của Thiên Hoang, khiến y thỉnh thoảng lại rơi vào trạng thái ngưng trệ.

Hiên Viên càng nắm chặt cơ hội có lợi này, phát động thế công mạnh mẽ hơn!

Hàn quang sắc bén của Vấn Thiên Kiếm trong tay không ngừng

thay đổi tốc độ, khiến Thiên Hoang căn bản không thể chuyên tâm tấn công, chỉ có thể vội vàng né tránh.

"Chỉ cần ngươi muốn, tiểu tử Nhân tộc trước mắt này có thể bị tiêu diệt!" Đúng lúc này, giọng nói quỷ dị bên tai lại vang lên!

Thiên Hoang vô cùng phiền não, nhưng lại không thể biết được nguồn gốc của âm thanh, không thể trừ tận gốc!

Sau khi bị những lời thì thầm bên tai quấy nhiễu, Thiên Hoang dần dần từ thế đánh ngang ngửa với Hiên Viên, chỉ có thể dần dần chống đỡ, thậm chí bắt đầu có dấu hiệu bỏ chạy.

Chương 584

Nhưng Thiên Hoang đã đến bước này, những lời thì thầm bên tai vẫn không ngừng, thậm chí còn có xu hướng ngày càng dữ dội, ngày càng lớn tiếng, ngày càng thường xuyên.

Thế là Thiên Hoang không kiên nhẫn được nữa mà gầm lên một tiếng: "Cút ngay!" Đồng thời khí tức toàn thân đột ngột tăng vọt, Hiên Viên đang truy đuổi phía sau cảm ứng được không khỏi chậm lại bước chân, đồng thời luôn sẵn sàng tấn công.

Nhưng lúc này Thiên Hoang không thể để ý đến Hiên Viên, bởi vì sau một tiếng gầm lớn, tình hình những lời thì thầm bên tai không những không khá hơn, mà còn đang dần tăng cường.

Theo sự gia tăng không ngừng của ma khí trong cơ thể, và sự lan tràn không ngừng!

Thiên Hoang cuối cùng cũng không chịu nổi, gầm lên một tiếng: "A!" Sau tiếng gầm lớn, khí tức toàn thân Thiên Hoang có sự thay đổi trời long đất lở!

Thậm chí cả Thanh Mộc Thần Kiếm trong tay, cũng theo sự thay đổi của Thiên Hoang mà có một sự thay đổi rõ ràng.

Đó là ánh sáng màu xanh nhạt vốn phát ra, lại biến thành màu đen sẫm!

Đồng thời mang theo một tia huyết hồng, hiện lên vô cùng yêu diễm.

Hiên Viên lúc này cũng hiểu rằng, Thiên Hoang chắc hẳn đã gặp biến cố!

Nhưng theo tình hình hiện tại, chắc chắn không phải là chuyện tốt.

Cho nên sau khi Thiên Hoang dừng lại, để đảm bảo an toàn, Hiên Viên không hề mạo hiểm đến gần, mà quan sát động tĩnh của Thiên Hoang ở một khoảng cách tương đối an toàn.

Lúc này, toàn thân Thiên Hoang tràn ngập hắc khí không thể nhìn rõ, đang dần dần ăn mòn ý chí của y!

"Chết đi!" Thiên Hoang cảm giác ý thức của mình đang dần biến mất, cũng hiểu rằng mình sắp bị tâm ma khống chế, liền chuẩn bị giãy giụa cuối cùng, ý đồ phản kháng.

Nhưng lúc này tâm ma đã hoàn toàn chiếm cứ sức mạnh của y, căn bản không sợ Thiên Hoang!

Cho nên khi Thiên Hoang chuẩn bị tự công kích, một luồng khí tức cực kỳ hắc ám nhẹ nhàng lướt qua nguyên thần của y.

Một tia thần trí cuối cùng của Thiên Hoang đã bị tiêu diệt, lúc này thân thể của Thiên Hoang vẫn mạnh mẽ như vậy, nhưng kẻ điều khiển thân xác này đã là tâm ma.

Sau khi hoàn toàn khống chế thân thể của Thiên Hoang, tâm ma phát ra một tiếng hét lớn kích động!

Dùng để ăn mừng sau vô số năm chờ đợi, cuối cùng cũng có được một cơ hội tái sinh.

Sau khi hưng phấn, Thiên Hoang quay đầu nhìn về phía Hiên Viên, trong ánh mắt tràn đầy sát ý.

Hiên Viên, là một nhân tố quan trọng giúp nó thành công khống chế được thân xác này!

Đồng thời cũng là một mối đe dọa lớn đối với thân xác này, phải trừ bỏ!

Thế là sau khi thể hiện sát ý, Thiên Hoang và Hiên Viên đồng thời

bước đi!

Tốc độ của hai thân ảnh cực nhanh, nhanh như một tia sáng.

Cho nên trên bầu trời xuất hiện hai đạo quang mang, đang va chạm vào nhau!

Sau khi bị ma hóa, thực lực của Thiên Hoang càng mạnh hơn, không sợ bất kỳ thương tổn nào, quả thực vô cùng khó đối phó!

Cho nên vừa mới giao chiến, Hiên Viên lại rơi vào thế hạ phong!

Luôn bị áp chế, tuy đã phản kích và giành được một số thành quả, nhưng lại không thể lay chuyển ưu thế của Thiên Hoang.

Sau khi bị một luồng hắc khí chém ra một vết thương sâu hoắm, Hiên Viên nhìn vết thương đang không ngừng bị ăn mòn, trong lòng kinh hãi, sau đó vội vàng thúc đẩy linh khí để khống chế nó, không để vết thương tiếp tục lở loét.

Sau khi làm xong tất cả, Hiên Viên cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm!

Sau đó nhìn về phía Thiên Hoang đang tỏa ra khí tức âm lãnh vô tận, không khỏi thầm nghĩ một tiếng: "Ma khí thật mạnh, không ngờ!

Thiên Hoang lại nhập ma." Một tiếng nói nhỏ, nhưng đã bị Thiên Hoang cảm ứng được!

Thế là sau khi cười lạnh một tiếng, nó trực tiếp nói: "Bị phát hiện rồi sao, vậy càng không thể để ngươi sống!" Sau đó thân ảnh khẽ động, một đòn tấn công sắc bén hơn trong nháy mắt bay về phía Hiên Viên!

Hiên Viên cảm nhận được liền vội vàng né tránh, nhưng vẫn bị ma khí làm bị thương.

May mà xử lý kịp thời, không lan ra toàn thân gây ảnh hưởng đến

Hiên Viên.

Nhưng việc này lại khiến Hiên Viên hoàn toàn nổi giận, Hiên Viên bùng nổ, toàn thân tỏa ra một luồng quang mang vô cùng nóng rực, trực tiếp thiêu rụi toàn bộ ma khí bao trùm chiến trường.

"Ngươi đã hoàn toàn chọc giận ta rồi, chờ đợi sự phán xét của tử vong đi!" Sau khi nói một câu với giọng điệu lạnh băng, thân ảnh Hiên Viên lập tức di chuyển!

Vấn Thiên Kiếm trong tay càng tỏa ra một luồng quang mang chói mắt.

Thiên Hoang thấy vậy, cũng thu lại ánh mắt khinh thị, chuyển sang coi trọng!

Nhưng tuy trở nên vô cùng coi trọng, nhưng miệng lưỡi lại vẫn không hề thay đổi: "Chỉ bằng ngươi, rốt cuộc phán xét ai còn chưa chắc đâu!" Sau đó trên bầu trời, một luồng hồng quang và một luồng bạch quang va chạm vào nhau, tạo ra sự phá hoại cực mạnh!

Thậm chí còn can thiệp vào tiến trình đại chiến của Nhân tộc và liên quân phản Nhân tộc ở phía dưới.

Nhân tộc và liên minh phản Nhân tộc đều tổn thất không nhỏ.

"Vấn Thiên Kiếm, trảm!" Trong lúc hai đạo quang mang va chạm, một giọng nói trong trẻo nhưng cũng nghiêm túc vang lên trên bầu trời!

Tức thì một đạo quang mang trắng xóa dựng đứng trên bầu trời, thẳng tắp lên tận mây xanh!

Vô số Nhân tộc thấy vậy, không khỏi dừng lại quan sát.

Nhưng những Nhân tộc có tu vi mạnh mẽ lại có thể cảm ứng được năng lượng cường đại ẩn chứa trong đạo bạch quang đó!

Vì vậy, từng mệnh lệnh nhanh chóng bay lượn trên bầu trời Nhân tộc, để tra rõ lai lịch của đạo bạch quang rốt cuộc là gì.

Khi các bên đang bận rộn, đạo quang mang thẳng tắp lên mây xanh đột nhiên nhanh chóng đổ xuống.

Các thế lực thấy vậy, đều dừng lại việc đang làm trong tay, ngẩng đầu nhìn lên cảnh tượng hùng vĩ đó.

Thực tế, không phải là cột sáng rơi xuống!

Mà là Hiên Viên đã vung Vấn Thiên Kiếm trong tay.

Quang mang do Vấn Thiên Kiếm phát ra cũng di chuyển theo Vấn Thiên Kiếm, cũng theo nhát chém của Vấn Thiên Kiếm mà chém xuống!

Bạch quang chém xuống, vô số tinh tú hóa thành phấn vụn!

Trên bầu trời xuất hiện một vết tích vô cùng rõ ràng, cùng với vô số mảnh vỡ do những vật thể bị phá hủy khi bạch quang rơi xuống tạo ra.

Điểm cuối cùng của bạch quang rơi xuống, chính là Thiên Hoang!

Thiên Hoang lúc bạch quang chém về phía mình, phẫn nộ gầm lên một tiếng!

Sau đó toàn thân bị bao bọc trong bóng tối, một thân ảnh mờ ảo hiện ra từ trong bóng tối.

Sau khi hắc ảnh đó xuất hiện, nhìn thấy bạch quang trên trời cũng kinh hãi, sau đó vội vàng hét lên: "Định!" Tức thì hắc khí vô tận được điều động, nhanh chóng bay về phía bạch quang, muốn ngăn cản bước tiến của bạch quang.

Chương 585

Chỉ là bạch quang do Vấn Thiên Kiếm phát ra có dễ dàng chống đỡ như vậy sao?

Ngoài việc thêm vào một số mảnh vỡ, không còn bất kỳ tác dụng nào khác.

Thiên Hoang tuy vào khoảnh khắc bạch quang rơi xuống không ngừng trốn chạy, không ngừng tìm cách ngăn cản!

Thậm chí cả Thanh Mộc Thần Kiếm cũng đã được dùng đến.

Nhưng đối mặt với thế công mạnh mẽ của Vấn Thiên Kiếm, và sức mạnh cường đại mà Hiên Viên khống chế!

Tiên Thiên Linh Bảo Thanh Mộc Thần Kiếm sau khi chống đỡ được một hồi, vì không chịu nổi áp lực khổng lồ đã trực tiếp bị đánh bay, rơi vào một khu vực không rõ tên.

Bản thân Thiên Hoang cũng không thể chống lại sức mạnh của bạch quang, nhưng tâm ma lại thành công thoát khỏi thân thể Thiên Hoang vào giây phút cuối cùng, phiêu tán trong Hồng Hoang rồi biến mất không thấy.

Sau khi Thiên Hoang bị bạch quang chém trúng, một vết máu xuất hiện trên cơ thể Thiên Hoang!

Sau đó, Thiên Hoang bị chém thành hai nửa ngã xuống đất.

Sau khi Thiên Hoang bị chém giết, Hiên Viên cũng cảm thấy một cảm giác kiệt sức!

Sau đó lập tức ngồi xuống hồi phục.

Vấn Thiên Kiếm tuy mạnh, nhưng tiêu hao cũng vô cùng lớn!

Để sử dụng một đòn tấn công mạnh mẽ như vậy, cần tiêu hao lượng lớn tài nguyên.

May mà cuối cùng Thiên Hoang cũng bị chém giết, cũng coi như có thu hoạch!

Cái chết của Thiên Hoang đã ảnh hưởng đến sự thay đổi của toàn bộ cục diện chiến tranh!

Đối với liên minh phản Nhân tộc, Thiên Hoang là trụ cột, là biểu tượng.

Bây giờ Thiên Hoang đã chết, điều đó cũng đồng nghĩa với việc trụ cột tinh thần của họ cũng sụp đổ!

Tuy vẫn giữ được sức mạnh tương đối mạnh, nhưng không thể uy hiếp Nhân tộc được nữa.

Không còn tâm trí chiến đấu, sống sót đã trở thành việc đầu tiên trong đầu họ!

Vì vậy, một cuộc tháo chạy là điều khó tránh khỏi, đại quân Nhân tộc đang kịch chiến cũng không bỏ lỡ cơ hội có lợi này, trực tiếp không tiếc tiêu hao thi triển pháp thuật mạnh nhất, từng đạo pháp uy lực kinh người không ngừng được tung ra, chỉ để có thể chém giết thêm một kẻ địch.

Ba ngày sau, liên minh phản Nhân tộc với số lượng đông đảo đã sụp đổ dưới sự tấn công mạnh mẽ của đại quân Nhân tộc!

Trừ một số ít có tốc độ cực nhanh có thể trốn thoát, số còn lại đều bị chém giết.

Đại quân Nhân tộc không chỉ giành được một chiến thắng huy hoàng, đặt nền móng cho uy danh lẫy lừng của mình!

Mà còn thu được lượng lớn tài nguyên, cung cấp sự hỗ trợ mạnh

mẽ nhất để Nhân tộc có thể nhanh chóng tái thiết.

Hạo Thiên và những người khác thấy liên minh phản Nhân tộc vốn mạnh mẽ vô cùng lại sụp đổ chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, cũng hiểu rằng lượng lớn tài nguyên mà họ đã bỏ ra đã vô ích làm lợi cho Nhân tộc.

"Nhân tộc thật sự ngoan cường, ma nạn như vậy cũng không thể đánh gục!

Xem ra sau này ta phải thay đổi sách lược, vũ lực không thể giải quyết vấn đề Nhân tộc rồi." Sau khi để lại một tiếng thở dài, Hạo Thiên vô cùng đau lòng chuyển ánh mắt khỏi Nhân tộc.

Một trận chiến thắng huy hoàng, không chỉ giải quyết được vấn đề biên cảnh Nhân tộc bị liên quân phản Nhân tộc tàn phá, mà còn thu được rất nhiều tài nguyên vô cùng quý giá.

Điều này dẫn đến uy vọng của thống lĩnh đại quân lần này là Hiên Viên trong nội bộ Nhân tộc không ngừng tăng cao, thậm chí đã đạt đến mức có thể sánh ngang với Liệt Sơn.

Hiên Viên vô cùng vui mừng, bởi vì hắn có thể thấy mình không còn xa ngai vàng Nhân Hoàng nữa.

Cho nên sau khi hưng phấn, Hiên Viên lại bất thường trở nên khiêm tốn!

Sau khi giao lại đại quân cho Liệt Sơn, hắn trở về bộ lạc của mình là bộ lạc Hữu Hùng, sống một cuộc sống vô cùng khiêm tốn.

Bởi vì hắn biết, càng vào lúc này càng không thể vội vàng!

Tuy có khả năng lớn, nhưng chưa chắc đã có thể trở thành Nhân Hoàng.

Liệt Sơn biết hành vi của Hiên Viên thì gật gật đầu, xem ra bao

nhiêu năm rèn luyện quả thật đã khiến Hiên Viên trưởng thành hơn rất nhiều!

Như vậy, giao Nhân Hoàng cho hắn cũng không phải là chuyện xấu.

Nhưng muốn kế nhiệm Nhân Hoàng nhất định không phải là chuyện đơn giản, không chỉ là kế nhiệm một cách bình thường, Liệt Sơn còn hy vọng mình có thể ở trong Hỏa Vân Động!

Nhưng muốn trở thành Địa Hoàng trấn áp khí vận Nhân tộc, chỉ bằng hiện tại vẫn chưa đủ yêu cầu!

Công đức thu được có chút ít, không thể chống đỡ ngôi vị Địa Hoàng.

Thế là để có thể tăng thêm công đức thu được, Liệt Sơn đã nghĩ ra rất nhiều phương pháp!

Nhưng tiếc là không có tác dụng.

Mãi cho đến một ngày, khi ra ngoài tản bộ, đột nhiên trong lòng có cảm ứng, đột nhiên hiểu ra!

"Nguyên lai là vậy, công đức có hy vọng rồi!" Sau khi hiểu rõ ngọn ngành, Liệt Sơn cười mấy tiếng!

Sau đó đầy tự tin nói.

Không lâu sau, Hiên Viên đang nghỉ ngơi trong bộ lạc Hữu Hùng đã thấy Liệt Sơn!

Vội vàng đứng dậy, đích thân ra nghênh đón.

"Ta đến lần này, hy vọng ngươi có thể trở về thành Đại Hưng, thay ta quản lý Nhân tộc!" Sau khi gặp Hiên Viên, Liệt Sơn cũng không che giấu gì mà nói thẳng!

Hiên Viên nghe xong cúi đầu trầm tư một lúc, rồi thuận miệng

đồng ý!

Từ đó, Hiên Viên lại một lần nữa rời khỏi bộ lạc Hữu Hùng, lại một lần nữa thay Liệt Sơn xử lý chính vụ.

Còn Liệt Sơn, sau khi Hiên Viên nhậm chức!

Liền lập tức biến mất khỏi thành Đại Hưng, không rõ đi đâu.

Phía nam Hồng Hoang, có nhiều rừng rậm đầm lầy!

Ít sinh linh có thể sinh tồn ở đây, hoàn cảnh khắc nghiệt như vậy đã nuôi dưỡng nên tính cách dị thường bưu hãn của các sinh linh nơi đó.

Lúc này ở sâu trong một khu rừng đầm lầy, nơi đây tràn ngập độc khí có thể gây chết người ngay cả với tiên nhân!

Đương nhiên trong Hồng Hoang đâu đâu cũng là tiên nhân, nếu không thể gây uy hiếp cho tiên nhân, thì bất kỳ nguy hiểm nào cũng chỉ là gãi ngứa mà thôi, căn bản không đáng kể.

Tại nơi độc khí lan tràn, sinh linh hiếm hoi lại có một loại linh vật sinh sống, tên là Sinh Mệnh Chi Hoa!

Một đóa hoa ẩn chứa lực sinh mệnh nồng đậm, vì ẩn chứa lực sinh mệnh bàng bạc mà được đặt tên.

Chương 586

Ở sâu trong đầm lầy, Sinh Mệnh Chi Hoa quả thật không làm hổ danh cái tên của mình!

Có thể vào thời khắc mấu chốt, cứu sống một mạng người.

Liệt Sơn lúc này đang vây quanh một đóa hoa có thể nở rộ trong môi trường xung quanh đầy các loại độc khí, tỉ mỉ nghiên cứu.

Đóa hoa đó, chính là Sinh Mệnh Chi Hoa lừng danh!

"Lực sinh mệnh bàng bạc như vậy, quả thật là một vị thuốc tốt, nên ghi lại!" Sau khi quan sát một hồi, Liệt Sơn trước tiên cảm thán một tiếng rồi khẳng định.

Thế là một cuốn sách nhỏ không có đặc điểm gì xuất hiện trong tay Liệt Sơn, sau đó y dùng pháp lực khắc lại hình dáng của Sinh Mệnh Chi Hoa, và sau khi ghi rõ công hiệu của nó, Liệt Sơn liền quay đầu rời đi, tiến đến địa điểm khảo sát tiếp theo.

Tại nơi cách đầm lầy kia không xa chính là một mảnh rừng cây.

Một mảnh rừng nằm sâu trong đầm lầy, cây cối toàn thân đen kịt, có thể hấp thu pháp lực của kẻ đến gần, thật là vô cùng thần kỳ.

Thế nên rừng cây này đã bị Liệt Sơn để mắt tới, trở thành một mục tiêu cần khảo sát.

Khi Liệt Sơn đến gần, y có thể cảm nhận được pháp lực bàng bạc trên người mình đang chậm rãi tiêu tán.

Tuy tốc độ chậm nhưng xác thực là đang biến mất.

Liệt Sơn thấy vậy đại cảm hứng thú, sau khi vận dụng pháp lực cường đại chặt đứt một thân cây, phát hiện lõi cây bên trong cũng có

màu đen ô trọc.

Thật kỳ quái, toàn thân đều là màu đen!

Chẳng lẽ là do ảnh hưởng của nơi này?

Sau khi tự lẩm bẩm một câu, Liệt Sơn quả đoạn ghi chép loại cây này vào cuốn sách của mình, đồng thời đặt cho nó một cái tên rất hình tượng: Tiêu Pháp Ô Mộc!

Sau khi ghi chép xong xuôi tình huống tương ứng, Liệt Sơn lại bắt đầu lên đường.

Y cảm thấy không chỉ cần nếm thử bách thảo, mà còn phải phân biệt các vật phẩm mà Nhân tộc chưa từng biết tới trong Hồng Hoang.

Sau đó đem những vật phẩm phát hiện được ghi chép lại thành một cuốn Hồng Hoang Tuyệt Thế Kỳ Thư là có thể đại công cáo thành.

Thế nên Liệt Sơn không chỉ hoạt động tại miền Nam Hồng Hoang, mà trong suốt hàng trăm năm sau đó, dấu chân và sự tích của y đã lưu lại khắp nơi trên đại lục Hồng Hoang.

Danh tiếng của Liệt Sơn không chỉ truyền bá trong nội bộ Nhân tộc mà còn lưu truyền khắp Hồng Hoang về những tráng cử vĩ đại của y.

Đột nhiên, vô số khí vận bắt đầu ngưng tụ thành một luồng sức mạnh vô cùng cường đại!

Liệt Sơn sau khi hấp thu luồng sức mạnh này, lập tức cảm thấy bản thân trở nên cường đại hơn.

Trong lòng y đại hỷ, việc ghi chép vạn vật và bách thảo Hồng Hoang xác thực là có hiệu quả, là một biện pháp tốt.

Sau khi có khí vận gia trì, hành động của Liệt Sơn càng thêm thuận

lợi!

Thậm chí ngay cả một số nơi phi thường ẩn bí y cũng có thể tìm thấy kỳ hoa.

Số lượng bản ghi chép trong tay Liệt Sơn ngày càng nhiều, cuối cùng đạt đến mức độ khổng lồ kinh người.

Vô số kỳ trân dị bảo thần kỳ cùng các loại bảo vật thú vị lần lượt được ghi chép vào thư tịch.

Theo thời gian trôi qua, sau khi du lịch khắp Hồng Hoang một lượt, Liệt Sơn chuẩn bị trở về Nhân tộc.

Lần này Liệt Sơn thu hoạch tràn đầy, phong phú hơn hẳn lần nếm thử bách thảo trước đó!

Tin rằng sau lần này, nông nghiệp Nhân tộc và những việc liên quan sẽ trở nên hoàn thiện hơn.

Khi Liệt Sơn trở về, Hiên Viên lập tức ra nghênh tiếp!

Hiên Viên trong mấy trăm năm qua đã hiểu biết sâu sắc hơn về các sự vụ của Nhân tộc, có lĩnh ngộ thâm sâu hơn.

Đối với việc xử lý các loại vấn đề, y cũng có một bộ phương pháp hành chi hữu hiệu!

Khiến nội bộ Nhân tộc hết sức hài lòng, uy danh của Hiên Viên cũng ổn bộ đề thăng.

Hiện tại Nhân tộc đang trong cảnh hân hân hướng vinh, hiện ra dáng vẻ đại hưng!

Liệt Sơn sau khi trở về đã tra xét chính vụ do Hiên Viên xử lý, sau đó hài lòng gật đầu, cũng không thu hồi quyền lực trong tay Hiên Viên mà để y tiếp tục chủ trì.

Không chỉ Hiên Viên mà ngay cả thủ lĩnh các thế lực nội bộ và

trưởng lão Nhân tộc cũng dần có lĩnh ngộ, bắt đầu hướng về phía Hiên Viên.

Hiên Viên cũng không cự tuyệt, ai nấy đều hoan nghênh!

Trong nhất thời, quyền lực trong tay Hiên Viên bành trướng thần tốc!

Trên mặt chữ, thực lực mà y chưởng khống có thể coi là đệ nhất nhân trong Nhân tộc.

Trong lúc Hiên Viên đạt được tiến bộ lớn thì tại phía Tây Nam Nhân tộc, bộ lạc Cửu Lê cũng đang ăn mừng một sự kiện vô cùng đáng mừng.

Tại đó, món binh khí thanh đồng đầu tiên đã được chế tạo ra!

Món binh khí thanh đồng đầu tiên tuy còn giòn yếu, xa xa không thể so sánh với Hậu Thiên Linh Bảo, nhưng lại là món đồ thanh đồng đầu tiên do Nhân tộc, thậm chí là do Hồng Hoang chế tạo ra, đánh dấu bộ lạc Cửu Lê sở hữu kỹ thuật rèn đúc thanh đồng tuyệt cao.

Sự xuất hiện của thanh đồng dẫn đến sự biến hóa trong trang bị quân sự của bộ lạc Cửu Lê!

Tuy rằng các cường giả như Xi Vưu vẫn sử dụng Hậu Thiên và Tiên Thiên Linh Bảo không đổi, nhưng binh sĩ trong bộ lạc Cửu Lê đã thay đổi vũ khí bằng gỗ và khôi giáp cũ thành vũ khí và khôi giáp thanh đồng sắc bén, kiên cố hơn.

Nhờ có khí cụ thanh đồng, bộ lạc Cửu Lê phát triển tấn tốc, thanh đồng khí dễ rèn đúc lại bền chắc đã trở thành vật thực dụng nhất trong bộ lạc.

Không chỉ tốc độ săn bắn nhanh hơn, thu hoạch nhiều hơn, mà khi giao tranh với các bộ lạc khác, họ cũng thay đổi từ những trận đại chiến thảm khốc trước đây thành những màn nghiền ép vô tình.

Ngoại trừ các Linh Bảo từ cấp Hậu Thiên trở lên có thể ngăn cản và phá hoại thanh đồng khí, thì thanh đồng khí giản trực là một loại công cụ vô địch.

Có vũ khí trang bị cường đại như thế, các bộ lạc Nhân tộc lân cận Cửu Lê lần lượt bị chinh phục, danh tiếng Cửu Lê cũng bắt đầu truyền bá trong nội bộ Nhân tộc.

Hiên Viên nghe tin ở phía Tây Nam có một đội quân Nhân tộc kiêu dũng thiện chiến, chỉ cười cười chứ không mấy để tâm.

Dù sao cũng chỉ là một đội quân mà thôi, căn bản không thể gợi lên quá nhiều hứng thú!

Bởi vì hiện tại toàn bộ ánh mắt của y đều tập trung vào tầng lớp cao tầng Nhân tộc và những người như Liệt Sơn.

Trăm năm sau, trong một tòa tiểu viện ngoài thành Đại Hưng, Liệt Sơn đã đạt đến thời khắc mấu chốt nhất.

Cách ngôi vị Nhân Hoàng chỉ còn một bước nữa!

Nếm thử bách thảo, phân biệt vạn vật đã đúc nên vô lượng công đức!

Đồng thời trong thời gian y chấp chính, Nhân tộc đã đạt được sự phát triển to lớn.

Thế nên công đức của Liệt Sơn đủ để sánh ngang với Phục Hy, đủ để trở thành Nhân Hoàng!

Chương 587

Nhưng muốn trở thành Nhân Hoàng không chỉ cần công đức viên mãn, mà còn cần sự khẳng định của Nguyên Thủy.

Sau khi đạt đến bước mấu chốt nhất, Liệt Sơn tỉnh lại từ trạng thái bế quan!

Sau đó triệu kiến Hiên Viên, nghe báo cáo về những chuyện đã xảy ra trong Nhân tộc khi y bế quan.

Trong trăm năm qua, bất luận là Nhân tộc hay các thế lực khác trong Hồng Hoang đều không có sự kiện gì đặc biệt xảy ra, chỉnh thể bình ổn.

Liệt Sơn mãn ý, đối với Hiên Viên thì Liệt Sơn hoàn toàn phóng tâm!

Cộng thêm việc sắp sửa rời đi, cũng đã đến lúc bàn giao lại Nhân tộc.

Trước khi lên Tam Tiên Đảo diện kiến Nguyên Thủy, Liệt Sơn đã đàm đạo với Hiên Viên rất lâu, tiết lộ nhiều bí mật của Nhân tộc cho Hiên Viên biết.

Ví dụ như một số bí mật tân mật, hay như một số quân bài tẩy của Nhân tộc mà Phục Hy từng truyền dạy cho Liệt Sơn.

Hiện tại Liệt Sơn cũng theo cách Phục Hy truyền thụ mà dạy lại cho vị Nhân Hoàng tiếp theo là Hiên Viên.

Hiên Viên nghe rất chăm chú, ghi nhớ từng điều một.

Y biết những thông tin này vô cùng trọng yếu, thế nên tất yếu phải ghi nhớ.

Cuối cuộc đàm đạo, Liệt Sơn nói ra những lời bí mật nhất trong lòng: Tam Tiên Đảo là một con dao hai lưỡi!

Sau khi trở thành Nhân Hoàng, nhất định phải xử lý tốt quan hệ với Tam Tiên Đảo.

Đồng thời cũng phải chú ý, Nhân tộc là Nhân tộc, Tam Tiên Đảo là Tam Tiên Đảo!

Hai bên không giống nhau.

Hiên Viên nghe xong thần sắc ngưng trọng gật đầu.

Một câu nói này của Liệt Sơn thực ra Hiên Viên cũng đã hiểu được đại khái ý tứ.

Liệt Sơn thấy vậy gật đầu, thấy Hiên Viên trong lòng đã có cân nhắc, suy xét vô cùng lâu dài, không hổ là vị Nhân Hoàng sắp chưởng quản Nhân tộc.

Sau khi đàm đạo với Hiên Viên, tâm của Liệt Sơn cũng triệt để buông xuống!

Sau khi từ chối sự cầu kiến của nhiều thủ lĩnh và trưởng lão, Liệt Sơn bước lên lộ trình tiền vãng Tam Tiên Đảo.

Tam Tiên Đảo xa mà không xa, gần mà không gần, Liệt Sơn đã đi vài lần.

Thế nên khi một lần nữa vượt qua Đông Hải rộng lớn, tiến vào hải vực ngoại vi Tam Tiên Đảo, nội tâm y không nhịn được có chút kích động.

Nhìn hải vực vô số năm không đổi kia, Liệt Sơn nhớ lại sự hiếu kỳ và bất an khi lần đầu tiên bước chân vào Tam Tiên Đảo.

Thật là quang âm như thoi đưa, chớp mắt một cái, khi trở lại đây tâm tình đã sớm bất đồng.

Sau khi tự lẩm bẩm một câu, Liệt Sơn mở ra đại trận bao phủ ngoại vi Tam Tiên Đảo, tiến vào mảnh đất mộng ảo với chim hót hoa thơm, tường vân thần thú có thể thấy ở khắp nơi.

Tại trung tâm Tam Tiên Đảo, bên trong điện Thuận Thiên, Nguyên Thủy lập tức biết được Liệt Sơn đã đến, sau đó liền đưa ra một số sắp xếp đồng thời đợi sẵn ở bên trong.

Liệt Sơn đi dọc theo con đường, nhìn những cảnh tượng vừa quen thuộc vừa có chút xa lạ mà cảm khái vạn phân!

Sau khi vào điện Thuận Thiên, Liệt Sơn lập tức nhìn thấy Nguyên Thủy, liền cung kính hành lễ nói: Đệ tử Liệt Sơn, kiến quá Sư tổ!

Nguyên Thủy nghe xong gật đầu, nhìn Liệt Sơn khinh thanh đạo: Bất quá, hiện giờ đã đạt đến Chuẩn Thánh đỉnh phong!

Công đức khí vận cũng viên mãn, có thể trở thành Nhân Hoàng!

Chỉ một câu nhẹ nhàng nhưng lại có thể quyết định vận mệnh của Liệt Sơn!

Liệt Sơn nghe xong thần sắc vui mừng, vội vàng cung kính hành lễ.

Nguyên Thủy thấy vậy gật đầu, tiếp tục đạo: Sau khi trở thành Nhân Hoàng, trừ phi Nhân tộc gặp lúc nguy hiểm, nếu không không được rời khỏi Hỏa Vân Động!

Liệt Sơn nghe xong cũng không có bất kỳ dị nghị nào, vì đã có Phục Hy đi trước, các quy trình liên quan Liệt Sơn đều biết rõ mười mươi.

Vậy thì ba năm sau sẽ là lúc ngươi thành vị Địa Hoàng!

Thấy Liệt Sơn không có ý kiến gì, Nguyên Thủy chậm rãi nói.

Sau đó một trận không gian ba động xuất hiện, thân ảnh Liệt Sơn

biến mất.

Vị Hoàng cuối cùng trong thời đại Tam Hoàng, thời khắc mấu chốt nhất của Nhân tộc!

Cuộc đấu tranh của chúng ta cũng bước vào thời khắc then chốt.

Nguyên Thủy nhìn theo bóng dáng Liệt Sơn đã biến mất, đột nhiên tự ngôn tự ngữ!

Sau đó y lại nhìn về phía điện Thuận Thiên đầy rẫy biến hóa, Nguyên Thủy bỗng cảm thấy dường như đã lâu không đi dạo một chuyến trong Hồng Hoang.

Sau khi cân nhắc, Nguyên Thủy đột nhiên nói: Cũng được, đã trầm tịch lâu như vậy!

Cũng đến lúc đi dạo một chút.

Tức thì một trận thời không ba động xuất hiện, một lỗ hổng thời không khủng khiếp hình thành trước mặt Nguyên Thủy.

Nhưng lỗ hổng thời không khủng bố kia trước mặt Nguyên Thủy lại tỏ ra dị thường ôn thuận, tuy tỏa ra năng lượng cường đại vô tận nhưng lại không thể gây tổn thương cho Nguyên Thủy dù chỉ một sợi tóc.

Thậm chí ngay cả sức mạnh thời không đáng sợ nhất cũng không thể làm lung lay Nguyên Thủy, ngược lại còn bị Nguyên Thủy không ngừng hấp thu.

Thấy lỗ hổng thời không hình thành, Nguyên Thủy đại thủ nhất huy!

Một luồng sức mạnh Pháp tắc Thời Không bàng bạc lập tức tràn vào lỗ hổng, khiến cái lỗ hổng vốn dĩ rất kiên cố kia càng trở nên ổn cố hơn, đủ để dung nạp Nguyên Thủy!

Bởi vì lỗ hổng thời không nếu không được gia cố thì không thể dung nạp được Nguyên Thủy!

Chỉ khi được Nguyên Thủy thân tự gia cố, vận dụng Pháp tắc Thời Không trấn áp mới có thể thừa chịu được áp lực sức mạnh mà Nguyên Thủy không lúc nào là không tỏa ra.

Sau khi gia cố lỗ hổng do sức mạnh thời không chống đỡ, Nguyên Thủy bước chân vào!

Lập tức cái lỗ hổng vốn kiên cố vô cùng kia bỗng chốc trở nên hơi vặn vẹo.

Sức mạnh thời không vô tận lúc này xảy ra va chạm dung hợp, vì không thể thừa chịu được sức mạnh cường đại của Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy chưa hề phát tiết thực lực cường đại đó ra, nhưng trong vô hình, sức mạnh ấy cũng không phải là thứ mà một lỗ hổng nhỏ bé có thể gánh vác được.

Nếu không phải vì trực tiếp xé rách không gian sẽ tạo ra dị tượng quá lớn, Nguyên Thủy đã trực tiếp xé rách không gian rồi!

Phía Đông Hồng Hoang, khu vực trung tâm nhất của Nhân tộc, đồng thời cũng là khu vực phồn vinh nhất.

Nơi đây có hàng tỷ tỷ Nhân tộc sinh sống, trải khắp toàn bộ Đông Hồng Hoang.

Chương 588

Nhân tộc lúc này tuy chưa sinh ra các loại văn minh phong phú như hậu thế, nhưng cũng có một phong vị riêng biệt.

Thậm chí ở một số phương diện còn vượt xa hậu thế!

Gần một tòa đại thành của Nhân tộc tên là Thiên Khải Thành là một khu rừng rộng lớn, tên rừng cũng gọi là Thiên Khải.

Trong rừng Thiên Khải sinh sống ức vạn yêu thú, nhưng chúng chỉ là vật chơi đùa của Nhân tộc!

Đến một đầu Yêu tộc cấp bậc Đại La Kim Tiên trở lên cũng không có.

Thiên Khải Thành và Nhân tộc lân cận đều dựa vào rừng Thiên Khải để sinh sống, mỗi ngày săn bắn hoặc bắt giữ yêu thú để bán hoặc ăn thịt.

Tổng chi, một khu rừng không có Yêu tộc mạnh mẽ nhưng số lượng yêu thú lại cực kỳ bàng đại chính là một miếng thịt mỡ trong miệng Nhân tộc, có thể cắn một miếng bất cứ lúc nào.

Thiên Khải Thành không phải lo lắng về thức ăn, nên số lượng Nhân tộc ở đây vô cùng đông đúc!

Không khí tu luyện cũng cực kỳ nồng đậm.

Ngoại trừ Thành chủ và Trưởng lão quy thuộc quyền quản hạt của Nhân Hoàng, còn có nhiều người đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên nhưng lại không trở thành Trưởng lão hay Thành chủ mà tự khai sáng thế lực, xưng tông tác tổ!

Nhân tộc đối với tình huống này thì mắt nhắm mắt mở!

Chỉ cần quy thuận Nhân tộc, có thể hiệp trợ khi Nhân tộc gặp nguy nan, thì dù là Phục Hy, Liệt Sơn hay Hiên Viên sau này đều chọn thái độ mặc nhiên.

Việc Nhân Hoàng kế vị là đại sự liên quan đến cả Nhân tộc, nhưng đối với Nhân tộc ở Thiên Khải Thành, nó không quan trọng bằng đại tỷ thí giữa đệ tử của bốn đại môn phái.

Bởi vì Nhân Hoàng đối với họ quá xa vời, cả đời cũng không thể tiếp xúc được một vị!

Bốn đại môn phái thì khác, tuy người đứng đầu cao nhất chỉ có một vị Tông chủ hoặc Thái thượng trưởng lão!

Nhưng bốn đại môn phái lại chiêu thu một lượng lớn đệ tử, một trận đại tỷ thí sẽ quan hệ đến địa vị của họ.

Thật không khéo, khi Nguyên Thủy thông qua lỗ hổng thời không tùy ý đến một nơi nào đó trong Hồng Hoang, lại chính là gần rừng Thiên Khải.

Nhờ khả năng khống chế siêu cao của Nguyên Thủy, lỗ hổng thời không khi xuất hiện không hề gây ra bất kỳ gợn sóng nào, không thu hút sự chú ý của bất kỳ ai.

Khi Nguyên Thủy vừa bước ra khỏi lỗ hổng, lập tức cảm nhận được gần đó đang diễn ra một trận chiến đấu không mấy kịch liệt.

Nghe tiếng đánh nhau, Nguyên Thủy bỗng thấy hứng thú: Ồ, tu sĩ Nhân tộc đang chiến đấu!

Đi xem thử xem!

Thực ra chuyến hành trình này của Nguyên Thủy cũng là để cảm ngộ nhân sinh, đặt nền móng cho việc đột phá Thiên Đạo cảnh giới.

Chỉ trong một khoảnh khắc, Nguyên Thủy đã đến chiến trường

đánh giết kia!

Tức thì nhìn thấy một nhóm thiếu niên thiếu nữ Nhân tộc tầm mười lăm mười sáu tuổi đang công phạt lẫn nhau.

Dáng vẻ chiến đấu còn non nớt, không sử dụng pháp thuật cường đại nào, giống như một trận thiết tha vậy.

Nguyên Thủy nhìn thoáng qua rồi lắc đầu, thiết tha tuy có thể tăng trưởng một chút kinh nghiệm chiến đấu nhưng lại không thể hoàn toàn thay thế thực chiến.

Hiện tại Nhân tộc tuy chiếm vị trí chủ lưu trong Hồng Hoang, nhưng trong bóng tối các loại ám lưu động tĩnh không hề giảm bớt.

Thậm chí ngay cả nội bộ Nhân tộc cũng không phải hoàn toàn tường hòa!

Thấy tinh thần thượng võ của Nhân tộc dần tiêu biến, sống trong cảnh thái bình nhiều năm quả thực làm mài mòn ý chí của họ.

Sau khi tự lẩm bẩm một câu, thân ảnh Nguyên Thủy lại biến mất, sau đó xuất hiện ở một chiến trường khác ở phương xa!

Chiến trường này chỉ có ba người, nhưng một người đã trọng thương hấp hối, một người trúng mấy đao, pháp lực trên người cực kỳ hỗn loạn, đang liều chết chống cự.

Đối chiến với người nọ là một thanh niên mặc phục sức hoa lệ, đôi mắt vô cùng miệt thị nhìn về phía thiếu niên đang chịu thương thế không nhỏ nhưng vẫn khổ sở chống đỡ.

Nhu, thật bỉ ổi!

Cư nhiên dựa vào Hậu Thiên Linh Bảo phá vỡ quy tắc thi đấu, muốn đưa ta vào chỗ chết!

Thiếu niên đang khổ sở chống đỡ kia sau khi đỡ thêm một đạo

công kích có thể trí mạng liền đại thanh gào thét!

Thương!

Thật nực cười!

Quy tắc à, ta chính là quy tắc!

Ai bảo ngươi không có mắt, cư nhiên dám tiếp cận Mai!

Thật tìm chết!

Thiếu niên tên Nhu nghe xong liền ha ha đại tiếu, ngữ khí vô cùng kiêu căng nói!

Nguyên Thủy nghe xong bỗng thấy thú vị, sau đó lợi dụng Pháp tắc Thời Không trực tiếp hội tụ trên thân ba người, điều động dòng trường hà thời không của họ.

Sau khi xem qua một màn cẩu huyết, rốt cuộc không nhịn được cười thành tiếng!

Tuy Nguyên Thủy cười thành tiếng nhưng lại không khiến các thiếu niên đang đối chiến chú ý.

Bởi vì đạt đến cảnh giới của Nguyên Thủy, ngoại trừ Thánh nhân có thể tra xét được một tia quỹ tích, thì cũng chỉ có cường giả cùng đẳng cấp mới có thể chân chính nhìn thấy hành tung của y.

Sau khi cười một tiếng, Nguyên Thủy nhìn về phía thiếu niên đang bị động chịu đòn mà tự nhủ: Thôi được, đã để Bản tọa gặp được, cũng coi là một cái cơ duyên, cho ngươi một cơ hội xoay mình vậy!

Sau đó đại thủ nhất huy, một luồng sinh mệnh chi khí nồng đậm bay về phía thiếu niên!

Đồng thời một cuốn sách ghi chép một số đạo thuật đạo kinh cũng xuất hiện trong não hải của thiếu niên đó.

Cơ hội Bản tọa đã cho, còn có thể xoay mình hay không thì phải dựa vào chính ngươi!

Sau khi làm xong mọi việc, Nguyên Thủy lại tự nhủ một câu, sau đó không còn quản ba người cẩu huyết kia nữa, thân ảnh biến mất lần nữa.

Thiếu niên tên Thương kia sau khi nhận được sự ban tặng của Nguyên Thủy, rất nhanh đã quật khởi, vị ấy thậm chí sau này còn trở thành một đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Sau khi Thương trở thành đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ, y đã luôn tìm kiếm người truyền pháp năm xưa!

Đáng tiếc lúc đó Nguyên Thủy đã sớm quên mất chuyện này, huống hồ cũng không phải chuyện lớn gì, Nguyên Thủy căn bản không để ý.

Thế nên Thương vẫn luôn không tìm thấy, cũng coi là một điều di hận!

Đương nhiên đó đều là chuyện của vô số năm sau, hiện tại Thương đã có cơ hội trở thành đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ rồi.

Nguyên Thủy rời khỏi chỗ ba người cẩu huyết kia, lại trải qua thêm rất nhiều chuyện!

Nhìn thấu nhân sinh bách thái, nếm trải sinh lão bệnh tử.

Chương 589

Trên đường đi Nguyên Thủy cảm khái rất nhiều, trải nghiệm chỉ trong vỏn vẹn mấy ngày thậm chí còn lớn hơn thu hoạch mà y đạt được khi khổ tu một năm trong điện Thuận Thiên.

Quả nhiên, đạt đến một cảnh giới nhất định không còn là khổ tu có thể giải quyết được!

Hành tẩu Hồng Hoang nếm trải vạn vật mới có thể thành đạo!

Sau khi cảm khái một tiếng, Nguyên Thủy tiếp tục con đường cảm ngộ thiên địa Hồng Hoang, tham ngộ vạn vật.

Để có thể cảm ngộ thiên địa tốt hơn, Nguyên Thủy thậm chí phong bế tu vi của bản thân, trở nên giống như một phàm nhân, chậm rãi thể hội sự gian tân khi đi bộ cũng như cảm giác đói khát.

Sau khi đi bộ được mấy chục cây số, Nguyên Thủy rốt cuộc mệt lử!

Ngồi bệt xuống đất không chút hình tượng, há miệng thở dốc.

Lúc này Nguyên Thủy không còn cái cảm giác vô cùng tôn quý như lúc trước nữa, mà mang theo một tia ý vị của thiên địa.

Sự gian tân của việc đi bộ đã bao lâu rồi không nếm trải!

Hiện tại hồi tưởng lại cũng thật nhiều cảm khái.

Nguyên Thủy ngồi trên một tảng đá, nhớ lại mấy chục cây số đã đi qua, lại nghĩ đến những khó khăn phía trước, Nguyên Thủy có thêm một tia phiền não!

Nhưng đối với cảm ngộ Thiên địa đại đạo lại tăng cường thêm một phần!

Sau một thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi, Nguyên Thủy nảy ra kế hoạch vĩ đại là đi bộ khắp Nhân tộc!

Hành tẩu trên đủ loại con đường, tuy gian khổ nhưng thu hoạch cũng phi thường khả quan.

Tuy khoảng cách đến Thiên Đạo cảnh giới còn rất xa xôi, nhưng so với lúc vừa từ Tam Tiên Đảo ra thì đã cường đại hơn không ít!

Nhưng khi Nguyên Thủy đi đến Đông Dương Thành, một tòa thành trì gần Đông Hải, kỳ hạn ba năm đã tới!

Khế cơ để Liệt Sơn trở thành Nhân Hoàng đã chín muồi.

Trong ba năm qua, y đã hiệp trợ Hiên Viên thành công chưởng khống đại bộ phận thành trì và bộ lạc của Nhân tộc.

Có một bộ phận nhỏ bộ lạc và thành trì không ủng hộ Hiên Viên trở thành Nhân Hoàng, trong đó bao gồm cả bộ lạc Cửu Lê!

Cũng từ lúc này, sự biến hóa kịch liệt nhất trong nội bộ Nhân tộc đang âm thầm diễn ra!

Cùng với việc Hiên Viên kế vị, xu thế này ngày càng trở nên quyết liệt.

Nhưng điều đó không liên quan đến Liệt Sơn, lúc này y đang toàn tâm toàn ý lo liệu cho đại điển.

Vào ngày tổ chức đại điển, phần lớn Thành chủ và thủ lĩnh, trưởng lão của Nhân tộc đều kéo đến thành Đại Hưng, chuẩn bị chứng kiến một thời khắc lịch sử khác.

Sau khi trải qua một loạt các nghi lễ đơn giản nhưng giàu thâm ý, Liệt Sơn chính thức bắt đầu tế bái Nguyên Thủy cùng vị Thần hộ mệnh của Nhân tộc, cầu xin tiếp tục bảo hộ Nhân tộc.

Sau khi trải qua một loạt các nghi thức rườm rà và phức tạp, Liệt

Sơn cùng toàn bộ Nhân tộc có mặt bắt đầu tĩnh tĩnh đợi chờ, đợi chờ Liệt Sơn trở thành Địa Hoàng!

Khi mọi nghi thức kết thúc, trên không trung đột nhiên trôi nổi vô số đám mây vàng, đồng thời từng đạo tiên âm diệu kỳ vang lên bên tai của những người có mặt.

Vô số tường thụy thần thú cũng không ngừng xuất hiện, cuối cùng dưới ánh hào quang lung linh khiến thiên địa thất sắc, một uy áp khủng khiếp giáng lâm.

Nguyên Thủy đã tới!

Vô số Nhân tộc nhìn thấy liền lập tức cung kính hành lễ, sau đó với vẻ mặt cuồng nhiệt nhìn về phía Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy nhìn thấy thì gật đầu, sau đó nhìn về phía Liệt Sơn, đại thanh tuyên cáo: Nhân tộc Liệt Sơn, trong thời gian làm Nhân Hoàng đã vì Nhân tộc mà nếm thử bách thảo, phân biệt vạn vật!

Trồng ngũ cốc, hưng nông canh!

Đặt nền móng cho sự phát triển của Nhân tộc, đáng có vô lượng công đức!

Đáng có tôn vị Địa Hoàng!

Giọng nói của Nguyên Thủy vô cùng chấn hán, cũng khiến lòng người kích động!

Đặc biệt là Liệt Sơn, tuy sớm đã biết kết quả nhưng vẫn không nén nổi sự kích động trong lòng.

Sau khi giọng nói của Nguyên Thủy vừa dứt, thiên địa hiện ra vô số dị tượng!

Long phượng cùng hót, đất mọc sen vàng là điều không thể thiếu, vô số tiên âm trận trận, tiên nữ múa hát!

Đồng thời nơi đây cũng hội tụ vô số ánh mắt từ khắp Hồng Hoang, vô số ánh mắt hâm mộ nhìn về phía Liệt Sơn!

Các Thánh nhân cùng các đại năng đỉnh phong cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ trong Hồng Hoang lần lượt hướng ánh mắt về phía thành Đại Hưng của Nhân tộc!

Sau khi phát hiện Địa Hoàng Nhân tộc đã quy vị, các Thánh nhân trong hư không nhìn nhau một cái, sau đó liền phái đệ tử hoặc đồng tử mang theo một số Linh bảo hoặc linh vật quý giá đến chúc hạ.

Các đại năng đỉnh phong cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ thì chuẩn bị thân tự tiền vãng, dù sao vị thế Địa Hoàng so với họ cũng cao hơn nửa bậc, nhưng lại không có uy nghiêm như Thánh nhân, nên chỉ có thể đích thân đến chúc mừng Liệt Sơn.

Khi các đại thế lực và các đại năng đỉnh phong của Hồng Hoang lần lượt lên đường, từ trên không trung một luồng công đức bàng bạc đột nhiên giáng lâm!

Mục tiêu chỉ thẳng vào Liệt Sơn!

Liệt Sơn sau khi hấp thu, khí tức toàn thân bạo trướng!

Trong nháy mắt đã đột phá hạn chế của cảnh giới Chuẩn Thánh!

Tiến vào một cảnh giới huyền chi hựu huyền, kỳ diệu vô cùng.

Cảnh giới này tương đương với Thánh nhân, nhưng lại có sự ước thúc lớn hơn!

Giữa thiên địa càng có áp lực to lớn, khiến Liệt Sơn sau khi đạt đến cảnh giới này liền cảm nhận được một luồng cảm giác bài xích mạnh mẽ.

Đồng thời một nơi nào đó cũng tỏa ra sự dụ hoặc vô tận, dụ dỗ y tìm đến!

Nhưng nhờ vừa nhận được vô lượng công đức, y có thể thừa chịu được sự dụ hoặc vô biên kia.

Sau khi ngăn cách sự dụ hoặc, Liệt Sơn hướng ánh mắt về phía Nhân tộc rồi đại thanh tuyên cáo: Từ nay về sau, ta là Địa Hoàng Thần Nông!

Theo tiếng tuyên cáo vang lên, khí vận Nhân tộc vô tận từ trên người Thần Nông bay ra!

Đồng thời một con thần long khổng lồ vô cùng vắt ngang bầu trời cũng đột nhiên xuất hiện hấp thu luồng khí vận đó.

Con thần long to lớn kia sau khi hấp thu khí vận của Liệt Sơn, trở nên càng thêm bành trướng!

Sau khi gầm thét vài tiếng thì ẩn vào hư không.

Sau khi bóc tách khí vận Nhân tộc, Liệt Sơn chính thức trở thành Thần Nông!

Từ đó không còn là người che chở khí vận Nhân tộc nữa, mà trở thành Địa Hoàng bảo hộ khí vận Nhân tộc.

Chương 590

Trên không trung, Nguyên Thủy nhìn thấy màn này thì gật đầu, sau đó đạm đạm đạo: Đã trở thành Địa Hoàng, vậy thì hãy mau chóng vào Hỏa Vân Động!

Trấn áp khí vận Nhân tộc, không được khinh dị ra ngoài.

Thần Nông nghe xong gật đầu, cung kính hồi đáp: Cẩn tuân Thiên Tôn ý chỉ!

Sau đó y nhìn Nhân tộc một cái, ánh mắt đầy vẻ bất xá!

Nhưng Địa Hoàng không thể lưu lại lâu trong Hồng Hoang, nếu không sẽ bất lợi cho khí vận Nhân tộc.

Thế nên dù Thần Nông có muôn vàn luyến tiếc Nhân tộc nhưng vẫn phải ra đi!

Ngày thứ hai, nhiều đại năng và đệ tử Thánh nhân, đạo đồng lần lượt đến chúc mừng!

Thần Nông từng người một đích thân nghênh tiếp, giới thiệu họ với Hiên Viên.

Hiên Viên cũng tranh thủ thời cơ này để làm quen với nhiều cường giả trong Hồng Hoang, đồng thời kết giao với một số đệ tử Thánh nhân.

Hiên Viên biết Thần Nông đang dẫn tiến các cường giả của các đại thế lực trong Hồng Hoang cho mình, sau này y tất yếu phải đối mặt với những cường giả này.

Thế nên Hiên Viên rất nghiêm túc, ghi nhớ kỹ lưỡng danh xưng và thế lực của từng vị cường giả, vì y biết những điều này sau này sẽ có tác dụng lớn.

Đại điển chúc hạ kéo dài trong hai ngày, hai ngày sau Thần Nông dần dần không áp chế nổi nữa, bắt đầu phải vào Hỏa Vân Động.

Trước khi ly biệt, Thần Nông một lần nữa nhìn lại thành Đại Hưng, nhìn lại Nhân tộc!

Trong lòng thương cảm, sau đó mang theo tâm tình khác lạ được Thiên Hoàng Phục Hy đón đi.

Sau khi Thần Nông rời đi, Nhân tộc nhanh chóng khôi phục cuộc sống bình thường!

Nhưng Hiên Viên biết rằng, từ nay về sau y phải độc tự đối mặt với một Nhân tộc to lớn và vô cùng phức tạp.

Tuy trước đó đã tiếp quản lâu ngày, nhưng dù sao vẫn có Liệt Sơn trấn thủ nên lòng y vô cùng an định, hiện tại chỉ có thể dựa vào chính mình.

Nhân tộc dưới sự trị lý của Hiên Viên dần đi vào quỹ đạo, nhưng cũng có một số nơi vô cùng bất mãn với sự thống trị của Hiên Viên.

Bộ lạc Cửu Lê cũng nằm trong số những bộ lạc và thành thị bất mãn đó, vì Xi Vưu cảm thấy thực lực của Hiên Viên không đủ, căn bản không xứng đảm nhiệm vị trí Nhân Hoàng.

Nếu không phải vì thân phận đặc thù, vị trí Nhân Hoàng tuyệt đối vô duyên với Hiên Viên!

Thế nên Xi Vưu không phục, không phục!

Do đó không chỉ trực tiếp cự tuyệt sự thống trị của Hiên Viên, mà còn trực tiếp chém giết vị trưởng lão do Hiên Viên phái đến!

Hiên Viên biết chuyện lập tức đại nộ không thôi, đồng thời cũng hiểu rằng tuy có được nhiều sự ủng hộ, nhưng muốn trở thành Nhân Hoàng cũng nhất định sẽ đối mặt với vô số khiêu chiến.

Bộ lạc Cửu Lê e rằng là khiêu chiến đầu tiên!

Nếu xử lý không tốt nhất định sẽ ảnh hưởng đến uy tín bản thân, từ đó làm lung lay địa vị của y.

Bộ lạc Cửu Lê, tốt!

Đã công khai phản đối, vậy thì lấy các ngươi khai đao!

Thế nên đối với bộ lạc đầu tiên dám công khai đối kháng, Hiên Viên tuyệt đối sẽ không có bất kỳ sự nương tay nào!

Thậm chí phải dùng sức mạnh không thể ngăn cản trực tiếp tồi hủy bộ lạc Cửu Lê, mới có thể chương hiển sự cường đại của mình!

Do đó sau khi biết bộ lạc Cửu Lê công khai phản đối, Hiên Viên đã đưa ra một quyết định!

Một quyết định khiến y phải hối hận sau này, đó chính là thân tự dẫn đầu đại quân Nhân tộc chinh thảo Cửu Lê!

Thực ra cũng không hẳn vậy, dù sao Tôn Nguyên cũng là một Chuẩn Thánh sơ kỳ cường giả, lại từng tham gia chiến đấu chinh thảo các tộc phản loạn ở phía Tây Nhân tộc.

Nhưng Hiên Viên đã thấp thỏm sức mạnh của Cửu Lê, thấp thỏm thực lực của đối thủ Xi Vưu.

Hoặc giả Hiên Viên ngay từ đầu căn bản không nắm bắt được tình hình chi tiết của Cửu Lê, căn bản không rõ Cửu Lê rốt cuộc có bao nhiêu sức mạnh, có thể điều động bao nhiêu quân đội.

Cảnh giới mạnh nhất, tồn tại mạnh nhất là ai, y thảy đều không rõ!

Một lần xuất chinh vội vàng và thảo suất như vậy, chú định sẽ không thành công!

Có người không lạc quan về lần xuất chinh này, vì cảm thấy thời

gian quá gấp, đại quân Nhân tộc chuẩn bị không đầy đủ, xác suất thành công không lớn.

Nhưng cũng không ai ngờ được đại quân Nhân tộc lại bại một cách triệt để và thảm liệt đến như vậy.

Tin tức Hiên Viên thân tự xuất chinh nhanh chóng truyền khắp Nhân tộc, vô số thủ lĩnh bộ lạc và Thành chủ lần lượt hướng ánh mắt về phía thành Đại Hưng và bộ lạc Cửu Lê ở phía Tây Nam.

Trong bộ lạc Cửu Lê, Xi Vưu và những người khác cũng thông qua các kênh khác nhau biết được tin Hiên Viên sắp viễn chinh.

Ha ha ha ha, cư nhiên muốn viễn chinh ta, thật sự là tìm chết mà!

Loại người như vậy mà cũng có thể làm Nhân Hoàng, tiền đồ của Nhân tộc giao cho loại người này thật đáng lo ngại!

Xi Vưu biết tin lập tức đại tiếu, sau đó vô cùng tự tin nói!

Một đám tộc nhân bên dưới lần lượt phụ họa, đồng thời chiến ý cũng dâng cao.

Khi bộ lạc Cửu Lê đang mài đao xoèn xoẹt, chuẩn bị sẵn sàng nghênh tiếp đại quân viễn chinh của Hiên Viên, thì Nguyên Thủy đang hành tẩu trên đại địa Hồng Hoang cũng chú ý đến sự biến hóa nội bộ Nhân tộc.

Bất luận lúc nào, đấu tranh nội bộ luôn là thiên tính của Nhân tộc!

Nhưng cũng chính vì có thiên tính ấy, Nhân tộc mới có thể phát triển lâu dài.

Chuyện đúng sai trong đó không dùng ngôn ngữ nào có thể biểu đạt minh bạch được!

Sau khi cảm thán một tiếng, Nguyên Thủy khẽ lắc đầu rồi không còn quan tâm đến tình hình nơi đó nữa.

Bởi vì chỉ cần không phải ngoại tộc xâm nhập, không phải cường địch xâm lấn thì mâu thuẫn nội bộ Nhân tộc Nguyên Thủy nhất khái không màng.

Sau đó Nguyên Thủy tiếp tục hành trình cảm ngộ Hồng Hoang, lần này là một bình nguyên vô tận, đương nhiên không phải thực sự vô tận!

Vì diện tích bình nguyên quá lớn, lớn đến vô biên vô tận!

Điều quan trọng là trên bình nguyên đã sinh ra nhiều bộ lạc cùng các đại thành trì bàng đại.

Nguyên Thủy đã đi qua nhiều nơi, cũng kiến thức được sự khác biệt của từng tòa thành trì.

Vì Hồng Hoang thực sự quá lớn, mỗi người trong Nhân tộc đều sẽ tu luyện!

Cường giả cảnh giới Kim Tiên nhiều không đếm xuể, nhưng cường giả có thể băng qua vài bộ lạc, thậm chí vài chục bộ lạc lại rất ít!

Ngoại trừ các cường giả từ cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên, sự giao lưu nội bộ Nhân tộc vô cùng ít ỏi!

Chương 591

Nhưng họ cũng kiên trì bảo lưu được nhiều truyền thống di lưu từ thời viễn cổ, những truyền thống ấy khiến Nguyên Thủy nhìn thấy mà cảm thấy vô cùng thân thiết, nhớ lại thời gian ban đầu.

Đột nhiên nội tâm có chút cảm ngộ, lĩnh ngộ đối với Pháp tắc Đại đạo Thời Không lại gia thâm thêm không ít!

Có lẽ Đại đạo chí giản, chỉ cần có thể tế tâm lĩnh ngộ thì thiên địa vạn vật đều là Đại đạo.

Khi Nguyên Thủy đang đắm mình trong những cảm ngộ khi du lịch Hồng Hoang, bên trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân sau vô số năm tích lũy, cộng thêm ngày đêm tiếp xúc với Thiên Đạo, việc lĩnh ngộ Thiên Đạo đã đạt đến một mức độ cực thâm.

Đồng thời Pháp tắc Tiên Đạo cũng qua vô số năm cảm ngộ, đạt đến một cảnh giới toàn tân, Pháp tắc Tiên Đạo hầu như áp sát Hỗn Độn Ma Thần!

Thế nên sau khi các điều kiện toàn bộ phù hợp, Hồng Quân liền bách bất cập đãi muốn đột phá Thiên Đạo cảnh giới: Tích lũy đã lâu, cũng đủ để độ qua kiếp nạn kia!

Vậy thì bắt đầu thôi!

Bởi vì chỉ có cảnh giới Thiên Đạo mới có khả năng thoát ly khỏi sự khống chế của Thiên Đạo!

Từ trạng thái thụ chế hiện tại trở lại khôi phục tự do!

Sau đó thân ảnh Hồng Quân lóe lên, biến mất khỏi Tử Tiêu Cung!

Xuất hiện tại một nơi sâu thẳm trong Hỗn Độn, chuẩn bị độ Thiên kiếp.

Khi Hồng Quân độ kiếp, thiên địa dị tượng không ngừng xuất hiện!

Từng trận ba động cực kỳ khủng phố từ thâm xứ Hỗn Độn không ngừng truyền bá đến Hồng Hoang.

Khiến các Thánh nhân vô cùng bất an, lần lượt xuất hiện trong Hỗn Độn, thập phân cảnh giác nhìn về phía thâm xứ Hỗn Độn.

Nguyên Thủy đang du lịch trong một tòa thành trì, khi cảm nhận được từng trận ba động khủng bố truyền ra từ thâm xứ Hỗn Độn, cũng hơi nhíu mày.

Cảm giác này thật giống Hồng Quân!

Nhưng sao lại gây ra động tĩnh lớn như vậy?

Giống như đang độ kiếp vậy!

Sau khi tự lẩm bẩm một câu, thân ảnh Nguyên Thủy lập tức biến mất, sau đó xuyên qua từng tầng trở ngại, trong nháy mắt xuất hiện tại thâm xứ Hỗn Độn.

Thâm xứ Hỗn Độn ẩn chứa vô tận đại khủng bố, ngay cả Nguyên Thủy cũng phải tiểu tâm dực dực nếu không cũng có khả năng sẽ thân hãm nguy hiểm.

Nguyên Thủy vừa đến thâm xứ Hỗn Độn, lập tức cảm nhận được một luồng Thiên Đạo chi lực vô cùng nồng đậm!

Cùng với kiếp khí phi thường cuồng bạo, có lôi đình vô cùng khủng bố đang không ngừng nhấp nháy giải phóng năng lượng đủ để hủy thiên diệt địa.

Nguyên Thủy cảm ứng xong thì khẽ thở dài một tiếng, sau đó bình tĩnh đạo: Quả nhiên là Thiên Đạo chi kiếp!

Không ngờ trong chúng ta, ngươi lại là người đầu tiên đột phá một

bước!

Sau khi cảm khái, Nguyên Thủy không rời mắt nhìn vào trong đám mây lôi đình màu tím khủng bố phía trước.

Bởi vì đây cũng là một kinh nghiệm bất khả đa đắc, khi Nguyên Thủy đột phá chắc chắn sẽ có tác dụng!

Dưới sự chú thị của Nguyên Thủy, bên trong đám mây lôi đình màu tím phía trước bao hàm vô tận Thiên địa Pháp tắc!

Nếu một cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên hay Chuẩn Thánh ở đây nhìn thấy màn này, tất định thu hoạch không nhỏ, thậm chí dựa vào đó mà đột phá giới hạn Thánh nhân cũng không phải là không thể!

Bởi vì lúc này đám mây lôi đình màu tím do Thiên địa Pháp tắc hình thành, các loại Pháp tắc giao hội vô cùng hùng vĩ, vô cùng chấn hán.

Đồng thời đây cũng là một cơ hội tham ngộ Pháp tắc tuyệt hảo, nếu không phải vì thực lực của Nguyên Thủy quá mức cường đại, Pháp tắc mà y lĩnh ngộ lại là Thời gian và Không gian cường đại nhất, thì e rằng y cũng không nhịn được mà muốn tham ngộ số lượng Thiên địa Pháp tắc phong phú kia.

Trong mắt Nguyên Thủy, bên trong đám mây lôi đình màu tím do vô số Thiên địa Pháp tắc đan xen hình thành kia là từng đạo Thiên Thần Lôi đủ để diệt thế.

Các Thiên Thần Lôi không ngừng hội tụ, đồng thời đánh về phía trung tâm!

Mỗi tiếng vang trầm đục và mỗi tia chớp lóe lên là một đòn tấn công đủ để hủy diệt thế giới được kích phát.

Nhưng những đòn tấn công đủ để hủy diệt thế giới ấy đối với Hồng Quân mà nói thì không thể ngăn cản được y!

Thậm chí y không cần xuất toàn lực cũng có thể khinh dị ngăn cản.

Bởi vì y thâm khắc minh bạch, muốn đạt đến Thiên Đạo cảnh giới thì những Thiên Thần Lôi này chỉ là món khai vị, kiếp nạn thực sự vẫn chưa giáng lâm!

Quả nhiên sau khi những Thiên Thần Lôi kia liên tục oanh tạc hồi lâu, dần dần bắt đầu lắng xuống!

Nhưng một luồng khí tức thậm chí khiến Nguyên Thủy cũng cảm thấy bị uy hiếp to lớn đang ngưng tụ.

Nguyên Thủy sau khi cảm nhận luồng khí tức khủng bố kia, không khỏi cấp tốc lùi về sau, vì y biết e rằng nơi y vừa đứng chẳng bao lâu nữa cũng sẽ trở thành nơi lôi đình giáng xuống!

Thật khủng bố, không hổ là Thiên Đạo chi kiếp!

Với thực lực hiện tại của ta mà độ thì cũng có chút khó khăn.

Sau khi rời xa nơi Hồng Quân độ kiếp, nhìn khối mây sấm sét bàng đại khủng bố đang dần hình thành, Nguyên Thủy không khỏi cảm khái một tiếng.

Đồng thời nội tâm cũng đưa ra một quyết định, đó là nếu không có trăm phần trăm nắm chắc thì không được khinh dị thường thí đột phá Thiên Đạo!

Ngay khi Nguyên Thủy đang suy nghĩ thì phía Hồng Quân xảy ra biến cố trọng đại!

Khi đám mây lôi đình vô cùng khủng bố khiến ngay cả Nguyên Thủy cũng phải lui tránh tam xá kia hội tụ xong, một luồng ánh sáng màu xanh từ trong cơ thể Hồng Quân chậm rãi tỏa ra ngoài.

Đồng thời hư ảnh của một tòa Tam Thập Lục Phẩm Hỗn Độn

Thanh Liên xuất hiện dưới chân Hồng Quân, sau đó một luồng linh khí màu xanh cực kỳ tinh thuần trực tiếp bao phủ Hồng Quân, dùng để đề kháng những tia sét khủng bố sắp tới.

Khi tia sét khủng bố kia đánh xuống đầu Hồng Quân, lập tức lóe lên một luồng ánh sáng màu đen!

Hồng Quân lập tức cảm thấy một luồng cảm giác tim đập thình thịch, sau đó còn có một loại cảm giác sắp tử vong.

Khí tức tử vong, Hồng Quân đã cảm ứng được!

Thế nên sau khi cảm ứng, nội tâm vốn bình thản không chút gợn sóng kia cũng bị dọa cho giật mình, sau đó cũng không quản được nhiều như vậy, trực tiếp đại hống một tiếng: Cư nhiên cường đại như thế!

Tạo Hóa Ngọc Điệp, xuất!

Một luồng tạo hóa chi lực vô thượng xuất hiện trên đỉnh đầu Hồng Quân sau tiếng hét lớn!

Sau đó một luồng khí tức huyền chi hựu huyền bao phủ Hồng Quân, một lớp phòng hộ tráo màu trong suốt xuất hiện quanh người Hồng Quân.

Ngay khi mọi thứ vừa hoàn thành, một tia chớp nhỏ xíu thậm chí mắt thường khó thấy đã kích trúng đại trận phòng hộ ngoài cùng do Hồng Quân bố trí.

Kết quả vừa mới tiếp xúc, lớp đại trận phòng hộ tưởng như vô cùng kiên cố kia đã nháy mắt sụp đổ!

Không hề có sự đình đốn, tia chớp nhỏ xíu khó phát hiện kia tiếp tục đột tiến về phía trước.

Sau đó từng lớp đại trận phòng hộ cường đại không chút ngoài ý

muốn, hễ chạm vào là vỡ, căn bản không thể ngăn cản!

Chương 592

Nhưng Hồng Quân đối với chuyện này lại không hề cảm thấy ngạc nhiên, dù sao y cũng là Hợp Đạo giả, đối với Thiên Đạo thì vô cùng rõ ràng.

Thiên Đạo chi lôi quả nhiên khủng bố, nhưng chỉ dựa vào những thứ này thì không đủ để ngăn cản ta!

Tuy nhiên Nguyên Thủy lại không rõ nội tình bên trong, nên đối với việc các đại trận phòng hộ cường hãn liên tiếp bị tồi hủy, trong lòng cũng không khỏi kinh hãi.

Dù sao theo tính toán của y, dù y có toàn lực xuất kích cũng không thể phá vỡ các chướng ngại nhanh như vậy!

Một đạo tia chớp trông có vẻ vô hình nhưng lại uẩn hàm năng lượng vô cùng cường đại kia lại có thể khinh nhi cử phá trừ, thậm chí không hao phí bất kỳ sức mạnh nào, chỉ cần chạm khẽ là sụp đổ, năng lực cường đại như vậy thực sự là mạnh đến mức hơi phi lý rồi.

Nhưng cũng chính vì nội tâm đối với sự khủng bố của Thiên kiếp mà khiến Nguyên Thủy đối với việc độ kiếp càng thêm thận trọng.

Sau khi đã chuẩn bị kỹ càng thì phát hiện hóa ra do tình huống đặc thù lúc ban đầu, Thiên kiếp thực sự thực ra không mạnh đến vậy.

Sau khi kinh ngạc, Nguyên Thủy lập tức không rời mắt nhìn về hướng Hồng Quân đang đứng, bởi vì y muốn xem rốt cuộc Hồng Quân dựa vào cái gì để chống đỡ đòn tấn công cường đại như vậy.

Dưới ánh mắt hơi mang vẻ kinh ngạc của Nguyên Thủy, Hồng Quân không hoảng không mang tế xuất Tạo Hóa Ngọc Điệp, tức thì lớp mạng lưới phòng hộ vốn dĩ rất cường hãn đã trở nên càng thêm

cường đại.

Lúc này đạo tia chớp khủng bố vô cùng cường hãn kia cũng đã đến nơi, sau đó một tiếng va chạm vô cùng thanh thúy vang lên.

Không gian Hỗn Độn hư không gần nơi Hồng Quân đứng hoàn toàn vỡ nát, có thể thực sự trở thành một mảnh hư không!

Chỉ một cú va chạm đã khiến không gian Hỗn Độn trong vòng không biết bao nhiêu vạn tỷ dặm hóa thành hư không!

Các Thánh nhân nhìn thấy vậy trong lòng đại kinh, lần lượt cảm thán lôi kiếp thật khủng bố!

Đồng thời trong lòng cũng đang thầm suy tính, nếu là mình đang độ kiếp thì khi đón nhận tia lôi đình khủng bố như vậy, cơ hội thắng là bao nhiêu phần?

Đáng tiếc ngoại trừ Nguyên Thủy, tất cả các Thánh nhân khác đều đưa ra một kết quả vô cùng nản lòng, đó là căn bản không thể sinh tồn trong đó.

Hoặc giả thậm chí không cần đến đạo lôi đình khủng bố kia, những lôi kiếp trước đó đã đủ để họ phải dốc toàn lực đối phó mà chưa chắc đã độ qua nổi.

Lão Tử sau khi suy tính một hồi, trong lòng kinh ngạc không thôi!

Sau đó thở dài một tiếng nhìn về phía hư không đang không ngừng hấp thu khí Hỗn Độn vô tận kia, cảm thán đạo: Quả nhiên không hổ là Hồng Quân, thực lực cường hãn như vậy e rằng Nguyên Thủy cũng không sánh kịp đâu!

Nếu Nguyên Thủy biết được chắc chắn sẽ cười cười, nhưng cũng không giải thích!

Bởi vì cường đại không cần giải thích, nếu ai dám chất vấn thì cứ

đánh cho tâm phục khẩu phục mới thôi!

Các Thánh nhân ngoài việc cảm thán lôi đình khủng bố, cũng lần lượt hướng ánh mắt về phía Hồng Quân đồng thời suy đoán: Lôi kiếp đã kết thúc chưa.

Thông Thiên cảm thấy lôi kiếp khủng bố kia đáng lẽ phải kết thúc rồi, nếu không thì không thể giải thích được tại sao hiện tại không có đạo lôi đình thứ hai cường đại tương tự giáng xuống.

Luồng lôi đình khủng bố như vậy hẳn là đạo cuối cùng!

Nếu không thời gian trôi qua lâu như vậy, nếu còn lôi đình thì chắc chắn cũng đã lập tức giáng xuống rồi.

Y mang theo tâm tình phức tạp thở dài một tiếng, đồng thời bắt đầu nhắm mắt suy tư, suy tư xem làm thế nào để đối phó với cục diện muôn vàn biến hóa.

Các Thánh nhân khác cũng hầu như đều như vậy, vì họ đều cho rằng lôi kiếp đã kết thúc!

Nhưng Hồng Quân và Nguyên Thủy lại không nghĩ vậy, bởi vì họ có thể cảm nhận được một luồng sức mạnh còn cường đại hơn đang thai nghén trong Hỗn Độn.

Đó e rằng mới là kiếp nạn cuối cùng, cũng là thử thách cuối cùng!

Thế nên Hồng Quân sau khi cảm nhận được thử thách cường đại hơn, liền lập tức bàn tọa hấp thu khí Hỗn Độn xung quanh để tu phục bản thân.

Ngay khi các Thánh nhân tưởng rằng mọi thứ đã kết thúc, hốt nhiên một con mắt khổng lồ mở ra trên bầu trời Hỗn Độn hư không kia!

Tức thì một luồng bá khí vô tận cùng khí tức khủng bố càn quét

toàn bộ hư không, thậm chí cả Hỗn Độn!

Hồng Quân cảm nhận xong sắc mặt hơi biến đổi, cũng cảm thấy một tia nguy hiểm!

Xem ra kiếp nạn cuối cùng này không dễ dàng độ qua như vậy.

Kiếp thành đạo, ta nhất định sẽ độ qua!

Mặc dù dự kiến được những khó khăn sắp tới, nhưng Hồng Quân vẫn tự tin mãn mãn nói!

Nói xong, Hồng Quân tự nhủ: Tiên Đạo Pháp Tắc!

Tức thì một luồng khí tức cường hãn tỏa ra xung quanh cơ thể Hồng Quân, Tiên Đạo Pháp Tắc giáng lâm!

Có thể khiến Pháp tắc thân tự giáng lâm, chỉ có Hỗn Độn Ma Thần mới sở hữu tư cách như vậy.

Hiện tại Hồng Quân đã hưởng thụ được tư cách mà chỉ Hỗn Độn Ma Thần mới có, cũng là một khởi đầu không tồi.

Theo Tiên Đạo Pháp Tắc giáng lâm, khí tức trên người Hồng Quân một lần nữa tiêu thăng!

Cảnh giới tương tự cũng đang tiêu thăng, nhanh chóng biến thành Thánh nhân đỉnh phong và đạt đến bán bộ Thiên Đạo!

Chỉ cần bước thêm một bước nữa, Hồng Quân sẽ có thể đột phá Thiên Đạo cảnh giới!

Như vậy sự khống chế của Thiên Đạo Hồng Hoang đối với y cũng sẽ suy giảm đến cực hạn.

Một khi thoát ly khỏi sự khống chế của Thiên Đạo, đạt được tự do thậm chí chưởng khống thế giới Hồng Hoang cũng không thành vấn đề.

Nhưng tất cả tiền đề là phải độ qua luồng lôi đình khủng bố lần này, nếu không mọi thứ chỉ là một tràng không hư vô phiêu miểu.

Sau khi cảnh giới của Hồng Quân đạt đến bán bộ Thiên Đạo, luồng lôi đình vô cùng khủng bố kia cũng theo từng tiếng gầm nộ mà lao xuống.

Hồng Quân nhìn thấy thì diện bất cải sắc, trực tiếp điều dụng sức mạnh Pháp tắc bàng bạc ẩn chứa trên người, trực tiếp tiến hành phản kích!

Tức thì hai bên va chạm mãnh liệt giữa không trung, sau đó năng lượng khủng bố khuếch tán ra ngoài.

Năng lượng khuếch tán ra ngoài vô cùng khủng bố, ngay cả không gian Hỗn Độn xung quanh cũng không thể ngăn cản, lần lượt không chịu nổi năng lượng khổng lồ mà hóa thành vô số mảnh vụn.

Một vùng Hỗn Độn hư không rộng lớn xuất hiện xung quanh nơi Hồng Quân độ kiếp, Hồng Quân cũng bị ảnh hưởng bởi sự can nhiễu này, thực lực đối kháng với lôi kiếp cũng sụt giảm một bậc.

Sụt giảm một bậc, lập tức bị lôi kiếp chớp lấy cơ hội!

Sau đó đòn tấn công càng thêm khủng bố cũng theo đó mà ập đến.

Nhưng điều này cũng chính hợp ý Hồng Quân, y nhìn qua Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay rồi với vẻ mặt tự tin nhìn luồng lôi kiếp đang toàn lực lao tới.

Sau đó một luồng ánh sáng chói lọi rực rỡ, các Thánh nhân cảm nhận xong không tự chủ được mà che mắt lại, sau đó có thể cảm nhận được một luồng sức mạnh bàng bạc đang càn quét về phía mình.

Ngoài việc các Thánh nhân có thể cảm nhận được, chúng sinh trong Hồng Hoang cũng có thể nhìn thấy bên ngoài tinh không đột nhiên sáng lên một luồng ánh sáng rực rỡ.

Chúng sinh Hồng Hoang lập tức cảm thấy kinh hãi, nhưng vì chỉ chớp mắt nên cũng không quá để ý.

Nhưng một đám đại năng từ Chuẩn Thánh đến hậu kỳ cảnh giới lại chấn kinh không thôi!

Chương 593

Bởi vì họ có thể cảm nhận rõ ràng trong luồng ánh sáng rực rỡ kia mang theo năng lượng khủng bố.

Trong Hỗn Độn nhất định đã xảy ra chuyện, nếu không không thể xuất hiện dị tượng trọng đại như vậy!

Thiên Đình nơi Hạo Thiên ở là gần Hỗn Độn nhất, nên y cảm nhận năng lượng khủng bố kia càng thâm khắc hơn, thế nên y cảm thán đạo.

Nhưng cũng chỉ là cảm thán mà thôi, chứ không dám vào trong Hỗn Độn tra minh chân tướng!

Đó không phải là chuyện của y, huống hồ hiện tại Hỗn Độn nguy hiểm như vậy, bớt can thiệp là tốt nhất.

Ngoài y ra, bất luận là Trấn Nguyên Tử ở Ngũ Trang Quán, Côn Bằng ở Bắc Hải, hay Minh Hà ở sâu trong Huyết Hải đều cảm nhận được một tia biến hóa của thế giới bên ngoài Hồng Hoang.

Họ lần lượt hướng ánh mắt chú thị vào Hỗn Độn ngoài Hồng Hoang, muốn quan ma xem trận chiến giữa các Thánh nhân rốt cuộc đã cường đại đến mức nào.

Nhưng vì thực lực quá đỗi thấp kém, tuy dựa vào các loại thủ đoạn để nhìn vào Hỗn Độn.

Nhưng vì Hỗn Độn vừa quét qua một luồng ánh sáng vô cùng cường đại nên đã trở nên cực kỳ nguy hiểm!

Thánh nhân cũng phải trở nên tiểu tâm dực dực.

Càng huống hồ là đám tu sĩ nhỏ bé chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh kia, thế nên khi Trấn Nguyên Tử và những người khác muốn tiếp tục

thâm nhập tra xét thì ánh mắt của họ toàn bộ bị nghiền nát, thậm chí ngay cả bản thể cũng chịu thương tổn không nhỏ.

Không hổ là luồng ba động khủng bố có thể hoành tảo toàn bộ Hỗn Độn, xác thực cường đại không thể miêu tả nổi!

Sau khi nôn ra vài ngụm tiên huyết, Trấn Nguyên Tử lau vết máu khóe miệng!

Sau khi tra xét thương thế bản thân, không khỏi cảm thán đạo!

Đồng thời cũng không dám nhìn về phía Hỗn Độn nữa, vì y biết tầng thứ đó mình không thể tham dự vào được.

Sau khi luồng ánh sáng hoành tảo toàn bộ Hỗn Độn kia qua đi, Hỗn Độn nháy mắt đã biến đổi hình dạng!

Khí Hỗn Độn vốn trầm tĩnh đã trở nên hoạt dược.

Từng luồng phong bạo Hỗn Độn khủng bố không ngừng hội tụ, từng đạo hỏa diễm khủng bố bùng cháy hư không rồi lại nhanh chóng tắt ngấm, thế giới Hỗn Độn tĩnh lặng từ lâu cư nhiên lại có một tia cuồng bạo như trước khi khai thiên!

Đối với các loại hiện tượng quái dị mà thế giới Hỗn Độn triển hiện ra, Nguyên Thủy phảng phất đã hiểu rõ, khẽ thở dài một tiếng rồi đạo: Cư nhiên thành công rồi, xem ra Bản tọa cũng phải tranh thủ thời gian!

Không sai, Hồng Quân đã thành công!

Tuy không biết dùng thủ đoạn gì nhưng xác thực đã thành công.

Ở trung tâm lôi kiếp khủng bố kia, Hồng Quân đang gian nan đứng vững!

Lúc này Hồng Quân dị thường lang bái, toàn thân cháy đen.

Bộ bảo y cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo mặc trên người đã trực

tiếp vỡ vụn thành vô số mảnh vải vụn dưới sức mạnh khủng bố.

Khí tức toàn thân hỗn loạn, khi thì cường đại khi thì nhược tiểu!

Khi thì chưởng khống hết thảy, khi thì lại trắng tay.

Sau khi đột phá thì cần dung hợp!

Tin rằng không lâu nữa, một cường giả Thiên Đạo cảnh giới sẽ có thể ra đời.

Nguyên Thủy cảm thấy một tia nguy cơ, thế nên hạ định quyết tâm phải nhanh chóng tìm ra phương pháp đột phá!

Phải nhanh chóng đột phá Thiên Đạo cảnh giới nếu không chắc chắn sẽ hối hận không kịp.

Nhưng hiện tại Nguyên Thủy muốn đột phá thì chỉ đơn thuần khổ tu là không thể thành công!

Duy chỉ có đi khắp Hồng Hoang, ghi lại chúng sinh bách thái, sự biến hóa của nhật nguyệt tinh thần, rồi từ đó lĩnh ngộ Thiên địa Đại đạo thì mới có thể thành đạo!

Sau khi minh bạch phương hướng tiến tới, Nguyên Thủy liền lập tức động thủ!

Dù sao hiện tại y đã bị rớt lại sau Hồng Quân khá nhiều, nếu còn tiếp tục trì hoãn thì sẽ là một kết quả khác.

Thế nên sau đó trong Hồng Hoang đều có thể thấy một thân ảnh hoạt dược, một người đã đi khắp lãnh địa Nhân tộc, nếm trải nhân sinh bách thái chính là Nguyên Thủy.

Ngay lúc Nguyên Thủy tiếp tục du lịch trong Hồng Hoang, Hiên Viên đã dẫn đầu đại quân hàng chục triệu người đến bộ lạc Nhân tộc gần bộ lạc Cửu Lê nhất.

Bộ lạc này tên là Sơn, một bộ lạc nhỏ bé không có chút cảm giác

tồn tại nào trong Hồng Hoang!

Toàn bộ dân số chỉ vỏn vẹn vài vạn người, nhưng vị trí địa lý của nó lại cực kỳ then chốt.

Môi trường xung quanh cũng rất thích hợp để phòng thủ, phía trước có một bình nguyên rộng lớn cũng thích hợp để tiến công!

Hành quân lâu như vậy rồi, phân phó mọi người nghỉ ngơi!

Dưỡng túc tinh thần ngày mai chuẩn bị công thành!

Sau khi đến bộ lạc nọ, Hiên Viên liền lập tức triệu kiến thủ lĩnh bộ lạc, sau đó bắt đầu an bài cho đại quân Nhân tộc lên đến hàng chục triệu người.

Ngay khi Hiên Viên đang hạ trại thì trong bộ lạc Cửu Lê, Xi Vưu cũng nhận được tin tức liên quan là Hiên Viên đã đến.

Đợi lâu như vậy rồi, cuối cùng cũng đến rồi!

Mọi người chuẩn bị xuất kích!

Xi Vưu sau khi nhận tin liền lập tức triệu tập các cường giả trong tộc!

Chuẩn bị thừa dịp đại quân Nhân tộc đang mệt mỏi sau chuyến đi dài để một lần dẹp sạch hậu họa.

Nhưng khi Xi Vưu xông ra, Hiên Viên dường như đã sớm có chuẩn bị, dẫn đầu nhiều cường giả bắt đầu kháng cự.

Một trận đoản binh tương tiếp, sau đó lại nhanh chóng tách ra!

Qua lần giao chiến mang tính thăm dò này, cả Hiên Viên và Xi Vưu đều có một tia hiểu biết về đối phương.

Trong bộ lạc Cửu Lê, Xi Vưu lúc này đang suy nghĩ cách giải quyết Hiên Viên cùng đại quân mà y dẫn đầu.

Đại quân Hiên Viên dẫn đầu không chỉ thực lực không yếu, quan trọng nhất là số lượng cực kỳ bàng đại!

Sau khi tự lẩm bẩm một câu, Xi Vưu bắt đầu tính toán xem hiện tại có thể điều động được bao nhiêu tộc nhân, so với thực lực trong tay Hiên Viên thì chênh lệch bao nhiêu.

Trận giao tranh đầu tiên chủ yếu là để thăm dò, cho nên thắng bại không quan trọng!

Nhưng cũng có thể nhìn ra được một vài manh mối, đại quân do Hiên Viên suất lĩnh tuy khí thế hung hãn, nhưng sức bền không đủ.

Điểm yếu này của đại quân Hiên Viên đã bị Xi Vưu phát hiện!

Sau đó hắn liền bắt đầu lợi dụng đặc điểm này để vạch ra một loạt kế hoạch.

Chương 594

Tại thành trì trung tâm của bộ lạc Cửu Lê!

Nơi đây là hạt nhân của bộ lạc Cửu Lê, cũng là địa phương quan trọng nhất!

Bên trong thành thị trung tâm, Xi Vưu triệu tập một hội nghị cao tầng của Cửu Lê trong một cung điện cao lớn mà thô kệch.

Những người tham dự đều là chín nhân vật có uy vọng và thực lực vô cùng cường đại trong bộ lạc Cửu Lê, bao gồm: Xi Vưu, Cự, Lộc, Văn, Quảng, Vũ, Phá, Phụ, Bật!

Trong chín người, ngoài thủ lĩnh Xi Vưu ra, tám người còn lại đều là các đại trưởng lão có địa vị cực cao, chỉ đứng sau Xi Vưu.

Tại hội nghị, chín người đã thảo luận về việc làm thế nào để đối phó với đại quân của Hiên Viên! "Hiên Viên kiêu ngạo, dẫn theo ngàn vạn đại quân đến viễn chinh chúng ta!

Tiếc là chuẩn bị không đủ, hao tổn của ngàn vạn đại quân vượt xa dự trữ, đây chính là cơ hội của chúng ta!" Xi Vưu nhìn thấu sự việc, tự tin nói!

Cự, đại trưởng lão của bộ lạc Cửu Lê!

Một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, đồng thời cũng là người trí tuệ nhất trong Cửu Lê nhất tộc.

Cự đồng ý với cách nhìn của Xi Vưu, tán đồng nói: "Thủ lĩnh nói đúng, Hiên Viên sau khi trở thành Nhân Hoàng liền trở nên tự đại!

Đây là một điểm yếu chí mạng, chúng ta nên lợi dụng điểm yếu này, cho hắn một đòn trí mạng!" Các đại trưởng lão như Văn, Quảng nghe xong lời của Cự và Xi Vưu thì đưa mắt nhìn nhau, gật đầu tán

thành ý kiến của họ.

Thế là, kế hoạch lợi dụng điểm yếu của Hiên Viên, vây công thậm chí chém giết Hiên Viên được triển khai!

Dưới sự lãnh đạo của Xi Vưu và tám vị đại trưởng lão, bộ lạc Cửu Lê đã tập hợp được hơn bảy mươi vị trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh.

Sau khi hội tụ được sức mạnh cường đại như vậy, Xi Vưu liền hướng ánh mắt về phía Hiên Viên!

Lúc này Hiên Viên, sau lần giao thủ trước tuy kinh ngạc trước sức mạnh của bộ lạc Cửu Lê!

Nhưng lại không tìm hiểu sâu hơn, vì cho rằng đó đã là toàn bộ thực lực của họ.

Cho nên Hiên Viên sau khi trở thành Nhân Hoàng, không biết từ lúc nào đã có thêm vài phần cuồng vọng, bớt đi vài phần cẩn trọng!

Đây cũng là một trong những nguyên nhân dẫn đến thất bại thảm hại của hắn.

Tự đại!

Xem thường đối thủ, đặc biệt là đối thủ mà mình không biết gì cả.

Một số trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh đi theo quân đội đã từng khuyên can, nhưng Hiên Viên căn bản không nghe lọt tai, nói nhiều những trưởng lão đó cũng chán nản, không nói nữa.

Thế là, không có sự kìm hãm của các trưởng lão Chuẩn Thánh, Hiên Viên càng thêm tự cao!

Điều này thực sự rất không phù hợp với bản tính ban đầu của hắn, nhưng cũng không có cách nào.

Bởi vì sau khi trở thành Nhân Hoàng, hắn dần dần biến thành kẻ

tự đại tự cao như vậy!

Mặc dù trong lòng muốn thay đổi, nhưng lại không có chút hiệu quả nào.

Thậm chí vì việc này, hắn đã từng đến Tam Tiên Đảo thỉnh giáo sư tôn, đáng tiếc câu trả lời nhận được là: Mọi thứ như gió thoảng, cứ để nó trôi đi!

Hiên Viên nghe xong, có chút khổ não nhưng chỉ có thể quay về Nhân tộc!

Theo thời gian trôi đi, hai trạng thái này ngày càng trở nên nghiêm trọng.

Bây giờ hắn có cảm giác hơi mất kiểm soát, khiến Hiên Viên càng thêm khổ não!

Trong lòng cũng bắt đầu phiền muộn, như vậy nỗi lo âu và sự tự đại trong nội tâm càng trở nên trầm trọng hơn.

Cứ thế rơi vào một vòng luẩn quẩn, trừ phi có chuyện gì đó có thể phá vỡ vòng lặp này!

Thậm chí là đập tan hoàn toàn nó.

Xi Vưu và những người khác sau khi tập hợp không lâu liền bắt đầu hành động!

Vì là đột kích, nên Xi Vưu quyết định chỉ mang theo cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, không mang theo đại quân!

Các trưởng lão nghe xong ban đầu có chút không muốn, nhưng Xi Vưu giải thích rằng họ đi tập kích chứ không phải giao chiến chính diện, nếu người càng đông thì càng dễ bị lộ, không phù hợp với kế hoạch.

Nghe lời của Xi Vưu, các trưởng lão cũng chỉ có thể gật đầu đồng

ý!

Nhưng vì số người xuất động ít đi, họ cũng trở nên cẩn thận hơn.

Điều này cũng là một tiền đề để có thể nhanh chóng đánh bại Hiên Viên, đó là bên họ số lượng ít, nhưng thực lực cường hãn.

Địa điểm đóng quân của đại quân Hiên Viên đã sớm bị Xi Vưu điều tra rõ ràng!

Hắn biết rõ nơi nào là nơi ở của đại quân đối phương, nơi nào là kho chứa vật tư.

Nơi nào là nơi ở của Hiên Viên, nơi nào là đường lui!

Cho nên trước khi xuất kích, Xi Vưu đã bố trí nhiệm vụ cho từng người! "Mọi người chia làm ba đường, đường thứ nhất do ta dẫn đầu, trực tiếp tấn công chính diện để thu hút sự chú ý của địch!

Đường thứ hai trực tiếp tập kích Hiên Viên, khiến hắn không thể truyền đạt mệnh lệnh.

Đường thứ ba thẳng tiến đến kho lương, thiêu hủy toàn bộ lương thực không chừa một hạt!" Các vị trưởng lão nghe xong gật đầu, đồng ý với kế hoạch này!

Không lâu sau, tám mươi vị cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh dưới đủ loại che giấu, lặng lẽ đến khu vực tác chiến của mình.

Xi Vưu với vai trò là đội quân thứ nhất thu hút chủ lực của Hiên Viên, đến khu vực tác chiến sớm nhất.

Sau khi chờ đợi một lát, hắn liền bắt đầu đột kích vào quân doanh!

Trong chốc lát, từng luồng năng lượng kinh khủng không ngừng tàn phá, từng vầng sáng chói lọi bắn ra tứ phía!

Sức mạnh của cảnh giới Chuẩn Thánh, ai cũng biết rõ!

Cho nên khi mấy chục cường giả Chuẩn Thánh cùng nhau xuất kích, uy thế của họ đủ để khiến đại bộ phận sinh linh trong Hồng Hoang phải kinh sợ.

Trong Nhân tộc, ngoại trừ một vài tồn tại có thể xem thường khí thế hùng hậu này ra, hiện tại ngay cả Hiên Viên cũng không dám đối đầu chính diện với mấy chục cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh.

Vì vậy, ngay khi doanh trại khổng lồ bị tấn công, Hiên Viên đầu tiên chỉ nhìn thấy những vầng sáng chói lọi đầy trời, có chút suy nghĩ rằng chuyện gì xảy ra lại có ấn tượng như vậy.

Nhưng đồng thời với việc ánh sáng tỏa ra, từng luồng dao động kinh khủng vô cùng lan tỏa ra xung quanh!

Sau khi Hiên Viên cảm ứng được, sắc mặt cuối cùng cũng bắt đầu đại biến, cuối cùng ý thức được có điều không ổn.

Sau đó hắn vội vàng rời khỏi quân trướng, liền lập tức cảm nhận được từng luồng năng lượng cường đại đang tàn phá!

Chương 595

Nếu không phải hắn đã lĩnh ngộ được pháp tắc, có một chút pháp tắc hộ thể, nếu không dù có thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh, cũng không thể bình an sống sót dưới luồng năng lượng kinh khủng này.

Khi cảm nhận được năng lượng đang tàn phá khắp nơi trong quân doanh, sắc mặt Hiên Viên cuối cùng cũng trở nên vô cùng khó coi!

Hắn quát lên một tiếng: "Có chuyện gì vậy, sao lại có năng lượng mạnh như thế!

Chẳng lẽ có kẻ tập kích?" Hắn lập tức cảm giác được, ở phía trước đại quân có mấy chục tồn tại đang tỏa ra uy áp kinh khủng. "Chẳng lẽ là Cửu Lê?

Nhưng Cửu Lê sao lại có thực lực mạnh như vậy!

Nếu không phải Cửu Lê, thì lại là ai dám tập kích Nhân tộc?" Sau khi cảm ứng được mấy chục tồn tại tỏa ra khí tức kinh khủng đó, trong đầu Hiên Viên lập tức hiện lên rất nhiều suy đoán!

Nhưng lại không có cái nào chắc chắn, dĩ nhiên bây giờ chắc chắn hay không cũng chẳng có ích gì!

Bởi vì đã ra tay thì tất nhiên là địch nhân, đối với địch nhân nên phản kích!

Khi Hiên Viên chuẩn bị phản kích, các cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh trong đại quân cũng đã phản ứng lại!

Cuối cùng vội vàng tập hợp về phía Hiên Viên, thấy Hiên Viên sắp ra tay thì vội vàng ngăn lại: "Nhân Hoàng, hiện tại tình hình không rõ, thực lực địch nhân cường đại!

Tốt nhất không nên tùy tiện phản kích." Hiên Viên nghe xong lập

tức trừng mắt nhìn vị cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh khuyên can kia, phẫn nộ nói: "Hiện tại đại quân đang bị tấn công, thân là người bảo vệ mà lại muốn đào tẩu!

Thật đáng xấu hổ.

Ta, Hiên Viên, thân là Nhân Hoàng, đại diện không chỉ cho một mình ta!

Mà là toàn bộ Nhân tộc!

Ta lui một bước, chính là đại diện cho Nhân tộc lui một bước!

Tuyệt đối không cho phép!" Các cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh xung quanh nghe xong đều trầm mặc, sau đó một vị cường giả Chuẩn Thánh tuổi tác hơi lớn hơn sâu sắc nhìn Hiên Viên một cái rồi mở miệng nói: "Nếu Nhân Hoàng đã có quyết tâm như vậy, chúng ta cũng sẽ không ngăn cản nữa!

Nếu Nhân Hoàng muốn phản kích, vậy thì cộng thêm ta nữa!" "Không sai, Nhân Hoàng không lui, chúng ta cũng không lui!" "Chúng ta cùng Nhân Hoàng chung tiến lui!" Có một người dẫn đầu, các cường giả cấp Chuẩn Thánh còn lại cũng nhao nhao phụ họa!

Vị cường giả Chuẩn Thánh khuyên can kia thấy cảnh này, cũng biết đại thế không thể xoay chuyển, chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu, cũng gia nhập hàng ngũ cùng tiến lui.

Hiên Viên thấy cảnh này vô cùng cao hứng, hưng phấn hét lớn: "Tốt, số lượng địch tuy đông!

Nhưng chúng ta cũng không phải dạng vừa, chúng ta cùng chúng đấu một trận!

Xem xem ai mạnh hơn ai!" Sau đó dưới sự dẫn dắt của Hiên Viên, mười mấy vị cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh chống lại áp lực khổng lồ xung quanh và năng lượng cuồng bạo, thi triển thực lực

cảnh giới Chuẩn Thánh.

Trong chốc lát, bầu trời vốn đã tràn ngập đủ loại năng lượng, nay lại được rót thêm những vầng sáng ngũ sắc!

Bầu trời tức khắc hiện lên cảnh tượng ngũ sắc sặc sỡ, vô cùng chói lọi.

Những người Nhân tộc và sinh linh ở phương xa nhìn thấy, đều say đắm trong đó!

Có lẽ họ không biết, dưới những đám mây tráng lệ dị thường kia, là một chiến trường vô cùng thảm liệt.

Mấy chục vị cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh giao chiến, dao động sinh ra đủ để ảnh hưởng đến toàn bộ Hồng Hoang!

Cho nên khi họ vừa ra tay, Hồng Hoang đã có chút chấn động.

Thiên đình, với tư cách là trung tâm của Tam giới!

Trải qua nhiều lần ma nạn, tuy vẫn có thể đứng sừng sững trên bầu trời, nhưng nền tảng đã trở nên cực kỳ bất ổn.

Sớm đã không còn kiên cố như thời đại Yêu Hoàng Đế Tuấn có Bất Chu Sơn chống đỡ, cho nên khi mấy chục cường giả Chuẩn Thánh giao chiến bộc phát ra dao động kinh khủng, lan tỏa khắp Hồng Hoang.

Thiên đình chịu ảnh hưởng đầu tiên, Hạo Thiên đang xử lý sự vụ Thiên đình đột nhiên cảm thấy một trận rung lắc, sau đó toàn bộ Thiên đình đều chìm trong rung lắc.

Một số kiến trúc thậm chí trong lúc rung lắc đã sụp đổ ngay lập tức, đè bẹp một số tiên nhân bên trong.

Hạo Thiên cảm nhận được cảnh này, tâm tình lập tức không vui, nhíu mày hỏi: "Thái Bạch, đến Hồng Hoang tra xem rốt cuộc đã xảy ra

chuyện gì!

Lại có thể gây ra chấn động cho Thiên đình." Thái Bạch Kim Tinh nhận lệnh, lập tức cung kính trả lời: "Cẩn tuân ý chỉ của Thiên Đế!" Sau đó mang theo ý chỉ của Hạo Thiên, rời khỏi Thiên đình đến Hồng Hoang tra xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mà có thể gây chấn động Thiên đình.

Ngoài Thiên đình ra, Địa phủ cũng chịu dao động không nhỏ!

Cộng thêm việc số lượng linh hồn vừa rồi đột nhiên tăng vọt, chắc chắn ở nơi nào đó đang diễn ra một trận đại chiến.

Tần Quảng Vương nhìn những linh hồn đột nhiên tăng vọt toàn là của Nhân tộc, không khỏi thầm nghĩ: "Toàn là người của Nhân tộc?

Chẳng lẽ Nhân tộc lại nội loạn?" Dù sao cũng không thể trách Tần Quảng Vương nghĩ vậy, trước đây cũng từng xuất hiện một lần linh hồn Nhân tộc tăng vọt!

Hình như là lúc Nhân Hoàng tây chinh.

Lần đó linh hồn Nhân tộc tăng vọt, số lượng nhiều đến mức ngay cả họ cũng có chút kinh ngạc!

Vội vàng phái người đi tra xem rốt cuộc đã xảy ra biến cố gì, cuối cùng mới phát hiện Nhân tộc đang nội loạn.

Sau khi biết được đầu đuôi sự việc cũng toát mồ hôi hột, đồng thời cũng cảm thán Nhân tộc thật là một chủng tộc kỳ lạ!

Bất luận từ lúc mới sinh ra cho đến lúc bắt đầu thịnh vượng, cái chết vẫn luôn đi cùng!

Cứ cách một khoảng thời gian lại xuất hiện một lần tử vong quy mô lớn, không biết có bàn tay đen bí ẩn nào đang thao túng phía sau hay không.

Nhưng những điều này không có bất kỳ quan hệ gì với Địa phủ, nếu số lượng linh hồn ngày càng nhiều thì đối với Địa phủ lại càng có lợi.

Nhưng Tần Quảng Vương không chú ý đến, trong số lượng linh hồn Nhân tộc khổng lồ đó!

Có một bộ phận nhỏ linh hồn Nhân tộc rất đặc biệt, đặc biệt đến mức đã thu hút sự chú ý của Luân Hồi Chi Chủ Hậu Thổ nương nương.

Trong hư không vô tận trên Lục Đạo Luân Hồi, Hậu Thổ đang ngồi xếp bằng trong một không gian tràn ngập đạo vận.

Khi cảm ứng được một số linh hồn kỳ lạ trong luân hồi, bà liền nảy sinh hứng thú.

Sau đó bà vung bàn tay ngọc ngà, vô tận pháp tắc luân hồi theo đó mà cuộn trào!

Một dũng sĩ của bộ lạc Cửu Lê có thực lực tương đối mạnh, khoảng cảnh giới Đại La Kim Tiên, đã bị Hậu Thổ tóm vào trong tay.

Hậu Thổ nhìn linh hồn vừa quen thuộc lại vừa xa lạ trong tay, tự lẩm bẩm: "Khí tức Vu tộc?

Trong Hồng Hoang vẫn còn tồn tại Vu tộc sao?" Sau đó bà lại nhẹ nhàng đặt nó trở lại luân hồi, một đôi mắt xuyên thấu qua tầng tầng trở ngại của Địa phủ nhìn lên Hồng Hoang, rồi lại trong cõi u minh cảm giác được sự chú ý hướng về bộ lạc Cửu Lê!

Thực lực của Hậu Thổ cũng là kẻ xuất chúng trong hàng ngũ Thánh Nhân, huống chi thân là người sáng lập luân hồi, có Địa đạo gia trì, thực lực ở trong luân hồi không hề thua kém Hồng Quân.

Cho nên chỉ cần một cái liếc mắt, bà đã nhìn rõ mọi chuyện của bộ lạc Cửu Lê!

Sau khi biết được mọi chuyện của bộ lạc Cửu Lê, Hậu Thổ lại hiện lên vẻ mặt có chút thú vị!

Chương 596

Nhìn Cửu Lê, Hậu Thổ tự lẩm bẩm: "Là bộ lạc do người và Vu tộc kết hợp để lại sao?

Lại còn tồn tại một bộ lạc như vậy!

Có được sự phát triển như thế, thủ lĩnh Xi Vưu của họ lại ẩn chứa huyết mạch Đại Vu, chỉ là bị ẩn giấu nên chưa thức tỉnh mà thôi." Một phát hiện bất ngờ, lại thu được một món quà lớn!

Hậu Thổ rất vui, đối với bộ lạc Cửu Lê cũng vô cùng hài lòng.

Nhưng khi thấy họ đang giao chiến với Hiên Viên, lông mày bà hơi nhíu lại!

Nhân Hoàng của Nhân tộc, nếu xét về địa vị thực sự thì không thua kém bà.

Nhưng Nhân Hoàng của Nhân tộc bị chia làm ba, khí vận cũng chia làm ba!

Tuy địa vị không kém bà, nhưng bất luận là thực lực hay sự khống chế đối với đạo tương ứng, đều không bằng Hậu Thổ.

Hậu Thổ đối với trận đại chiến giữa Xi Vưu và Hiên Viên có chút không rõ, cho nên liền cho rằng Xi Vưu có thể đang tham gia tranh đoạt Nhân Hoàng: "Xi Vưu đang tranh đoạt ngôi vị Nhân Hoàng sao, mặc kệ!

Huyết mạch Vu tộc phải được bảo tồn!" Sau khi trải qua suy nghĩ lặp đi lặp lại, Hậu Thổ quyết định giúp đỡ dấu vết cuối cùng này của Vu tộc tại Hồng Hoang.

Dù làm vậy sẽ đắc tội Nguyên Thủy, nhưng vì Vu tộc, Hậu Thổ không có lựa chọn nào khác!

Ngay khi Hậu Thổ hạ quyết tâm, Nguyên Thủy đang ở phía nam Hồng Hoang dường như cũng có cảm ứng!

Sau đó hắn nhìn về phía Địa phủ, lại nhìn về phía một tia dấu vết quen thuộc còn sót lại trên bầu trời bộ lạc Cửu Lê, dường như đã hiểu ra điều gì đó.

Nhưng có một điểm, Nguyên Thủy không khỏi nói ra: "Hậu Thổ chẳng lẽ trước đây đều không biết sự tồn tại của Cửu Lê sao?

Bây giờ lại có phản ứng lớn như vậy." Sau đó hắn cũng không nghĩ nữa, trực tiếp thúc đẩy pháp tắc Thời Không trong cơ thể!

Lập tức xung quanh Nguyên Thủy được bao phủ bởi đạo vận của thời không.

Trong chốc lát, tất cả sinh mệnh xung quanh hắn đều thoát khỏi sự khống chế của thời gian và không gian, thể tích bắt đầu tăng vọt điên cuồng, sinh cơ cũng đang tăng trưởng và tiêu hao nhanh chóng.

Một số động vật ban đầu, bỗng nhiên trở thành những con cự thú cao đến vạn dặm, sinh cơ cực kỳ khổng lồ.

Rồi đột nhiên lại biến thành sinh mệnh đang hấp hối, sinh cơ sắp tàn lụi.

Thời gian có thể tăng trưởng, có thể suy giảm, mặc cho Nguyên Thủy khống chế!

Chỉ cần một ngón tay là có thể khiến một con thú non mới sinh đang kêu gào chờ được cho ăn, trong nháy mắt trở thành một con cự thú Hồng Hoang có thể uy chấn chư thiên.

Đây chính là sự huyền bí của thời không, chính là hai pháp tắc mạnh nhất ngoài Lực chi pháp tắc của Bàn Cổ.

Sau khi vận chuyển pháp tắc Thời Không, đối với sự thay đổi

xung quanh, Nguyên Thủy không hề để ý, ngược lại lạnh lùng quát: "Trường hà Thời Không, hiện!" Sau tiếng quát của Nguyên Thủy, không gian trước mắt hắn dường như bị một áp lực cực lớn đè nén, không gian vốn kiên cố vô cùng không chịu nổi áp lực khổng lồ đó, dần dần xuất hiện từng vết nứt nhỏ.

Lại qua một lúc nữa, những vết nứt không ngừng lan rộng cuối cùng cũng bắt đầu vỡ tan!

Hư không vô tận trong nháy mắt lộ ra trước mắt Nguyên Thủy.

Khí hư không vô tận muốn tràn ngược vào Hồng Hoang, hư hóa vạn vật xung quanh!

Nhưng Nguyên Thủy ở đây, sao có thể để nó được như ý. "Chút khí hư không cỏn con, cũng dám giương oai trước mặt bản tọa!

Còn không mau lui ra!" Nhìn khí hư không giống như ngửi thấy mùi máu tanh, đang muốn lan tràn vào Hồng Hoang, Nguyên Thủy trực tiếp hừ lạnh một tiếng!

Khí hư không vốn đang không ngừng tràn ra ngoài, đột nhiên như thể gặp phải nguy hiểm cực lớn!

Những gì có thể thu về đều thu về, không thu về được cũng tiêu tán hóa thành linh khí tinh thuần. "Hừ!" Nguyên Thủy thấy cảnh này trực tiếp hừ lạnh một tiếng, liền không chú ý nhiều nữa bởi vì đối với hắn, điều đó căn bản không quan trọng bằng trường hà Thời Không sắp xuất hiện!

Nguyên Thủy lại chờ đợi một lúc nữa, hư không trước mắt cuối cùng lại một lần nữa xảy ra biến hóa!

Lần này không còn là khí hư không lan ra ngoài nữa, mà một con sông nhỏ bí ẩn đột nhiên từ trong hư không chảy về phía Hồng Hoang.

Sau khi con sông nhỏ này xuất hiện, Nguyên Thủy trong lòng vui

mừng!

Nhưng đột nhiên có cảm ứng, ngẩng đầu nhìn về phía xa xôi ngoài trời lộ ra một nụ cười.

Sau đó, một luồng sức mạnh thời không cường hãn bao phủ mảnh không gian này, chia cắt nó thành vô số không gian khác nhau.

Mỗi một không gian đều là một thời không mới, chỉ khi tìm được thời không hiện tại của hắn mới có thể nhìn thấy trường hà Thời Không!

Đây là một bài kiểm tra Nguyên Thủy thiết lập cho những kẻ muốn nhìn trộm!

Chỉ cần có thể tìm được vị trí của hắn, cho họ xem trường hà Thời Không một lần thì có sao.

Con sông nhỏ vừa xuất hiện, lập tức đã thu hút sự chú ý của Thiên Đạo và Hồng Quân!

Trong Tử Tiêu Cung, kể từ khi Hồng Quân trở thành Thiên Đạo!

Thiên Đạo của Hồng Hoang liền không còn ở lại Tử Tiêu Cung nữa, cho nên Tử Tiêu Cung lại khôi phục sự bình yên ngày xưa.

Hồng Quân cũng đang gấp rút củng cố tu vi, đồng thời bắt đầu đoạt lấy quyền khống chế Hồng Hoang!

Cho nên khi cảm nhận được sự xuất hiện của trường hà Thời Không, sắc mặt hắn lộ ra vẻ kinh ngạc.

Sau đó hắn lập tức dừng lại mọi việc trong tay, trực tiếp nhìn về phía nơi Nguyên Thủy đang ở!

Nhưng lại bị một luồng sức mạnh thời không cường đại gây nhiễu, thực lực cảnh giới Thiên Đạo của Hồng Quân cũng mãi không thể tra ra Nguyên Thủy đang ở thời không nào.

Sau khi tốn công tìm kiếm một hồi, cuối cùng hắn cũng từ bỏ việc tìm kiếm vô định như vậy, sau khi thu hồi ánh mắt, Hồng Quân cảm thán: "Lĩnh ngộ pháp tắc Thời Không sâu sắc đến như vậy, e rằng ngay cả Hỗn Độn Ma Thần cũng có chỗ không bằng!

Nguyên Thủy ở phương diện này, quả thực đã đi trước ta.

Nhưng ta cũng sẽ không từ bỏ việc đuổi theo, Tiên đạo pháp tắc mới là mạnh nhất!" Cuối cùng Hồng Quân cũng không quên tự khen mình một phen, còn về ai mạnh hơn thì phải xem rốt cuộc là ai đang sử dụng.

Hồng Quân tốn công thăm dò một hồi không thu hoạch được gì, tiếp tục quan sát nhưng không ra tay nữa.

Thiên Đạo, với tư cách là Thiên Đạo của trời đất Hồng Hoang, đối với pháp tắc Thời Không cũng có liên quan!

Cộng thêm nơi xuất hiện của trường hà Thời Không nằm ở Hồng Hoang.

Nguyên Thủy thi triển pháp tắc Thời Không, chia cắt ra vô số không gian!

Nhưng Thiên Đạo dựa vào ưu thế của bản thân, men theo từng tia dấu vết đã tìm ra được một chút manh mối.

Sau khi có được một chút manh mối, Thiên Đạo không có bất kỳ tình cảm nào cũng không nhịn được mà cười: "Trường hà Thời Không, ta đến đây!" Sau đó nó trực tiếp thúc đẩy sức mạnh của mình, xông vào thời không mà nó cho rằng là nơi trường hà Thời Không đang ở, nhưng sau khi đến nơi lại phát hiện mình bị lừa.

Sự biến cố đột ngột này ngay cả Thiên Đạo cũng không nhịn được mà phát ra một tiếng gầm giận dữ: "Chết tiệt, lại lợi dụng thời không khiêu dược để tạo ra một cái bẫy!" Sau đó nó cũng từ bỏ việc tiếp tục

tìm kiếm, bởi vì có lẽ nó có thể tìm thấy những dấu vết tương tự!

Chương 597

Tìm thấy những thời không tương tự, nhưng muốn tìm thấy Nguyên Thủy và trường hà Thời Không thì không thể.

Thiên Đạo cũng không thu hoạch được gì mà thu hồi ánh mắt và thủ đoạn của mình, nhưng sự chú ý cũng không hề giảm bớt.

Nguyên Thủy đang ở một thời không nào đó, lúc này đang chăm chú quan sát trường hà Thời Không trước mắt!

Hắn muốn xem xem bộ lạc Cửu Lê rốt cuộc có nguyên nhân gì mà ngay cả Hậu Thổ cũng không biết.

Trường hà Thời Không ngoại trừ quá khứ ra, tương lai đều là hư giả!

Những gì nên hiển hiện sẽ hiển hiện.

Bởi vì tương lai mờ mịt bất định, chỉ cần chưa xảy ra thì đều tràn ngập sự không chắc chắn!

Huống hồ Nguyên Thủy cũng không tra xem tương lai, bởi vì hắn biết tương lai nằm trong tay mình.

Nguyên Thủy điều chỉnh thời gian của trường hà Thời Không đến lúc bộ lạc Cửu Lê mới ra đời, nhìn thấy bộ lạc Cửu Lê làm thế nào từ một bộ lạc nhỏ bé ít người biết đến trưởng thành thành một bộ lạc khổng lồ có thể đối kháng với Hiên Viên như ngày nay.

Nguyên Thủy đã thấy hậu duệ sau khi Nhân tộc và Vu tộc kết hợp, làm thế nào để sinh tồn trong Hồng Hoang sau khi Vu Yêu lượng kiếp và Vu tộc toàn diện thất bại.

Làm thế nào để dưới xu thế bành trướng của Nhân tộc, mượn khí vận của Nhân tộc để bám vào Nhân tộc.

Đồng thời cũng thấy, bộ lạc Cửu Lê làm thế nào để tự phong ấn!

Làm thế nào để tự phát triển.

Sau khi Nguyên Thủy xem xong lịch sử của Cửu Lê, nội tâm vốn bình tĩnh không gợn sóng cũng có chút cảm khái! "Sự phát triển của bất kỳ chủng tộc nào cũng không dễ dàng, bất luận là Nhân tộc hay Cửu Lê!" Sau khi nhẹ nhàng cảm thán một tiếng, Nguyên Thủy ngừng triệu hoán trường hà Thời Không!

Không còn sức mạnh thời không gia trì, trường hà Thời Không trong nháy mắt như thể mất đi cội nguồn, nhanh chóng biến mất.

Sau khi trường hà Thời Không biến mất, Nguyên Thủy cũng thu hồi lại vô số thời không đã bị chia cắt!

Theo việc thời không ở nơi Nguyên Thủy đang ở giảm đi nhanh chóng, lập tức lại thu hút sự chú ý của Hồng Quân và Thiên Đạo.

Khi thấy từng tầng thời không bị hấp thu, họ liền lập tức hiểu rằng Nguyên Thủy đã biết được những gì hắn muốn biết.

Nếu đã như vậy thì cũng không còn gì hay để xem nữa, Hồng Quân và Thiên Đạo liền cùng nhau thu hồi ánh mắt, đặt sự chú ý vào những việc quan trọng hơn.

Sau khi Nguyên Thủy biết được chuyện của bộ lạc Cửu Lê, nội tâm có chút xúc động!

Sau đó liền bắt đầu quan sát trận chiến giữa Cửu Lê và Hiên Viên...

Xi Vưu và Hiên Viên đang giao chiến kịch liệt chắc chắn không biết rằng, vì họ đã hội tụ mấy chục cường giả cùng giao chiến, từ đó gây ra chấn động cho Hồng Hoang.

Thu hút sự phản ứng kịch liệt từ trên là Thiên Đạo cho đến dưới

là một sinh linh bình thường của Hồng Hoang, gây ra sự chú ý của các phe phái!

Lúc này họ đang cố gắng hết sức để hạ gục đối phương, ý đồ giáng cho đối phương một đòn đau đớn.

Phe Xi Vưu chiếm ưu thế về số lượng, thực lực mạnh hơn Hiên Viên!

Nhưng mục đích chính của họ không phải là đánh bại Hiên Viên, mà là để kìm chân hắn.

Cho nên rõ ràng có đủ thực lực để đánh tan đại quân Chuẩn Thánh do Hiên Viên tổ chức, nhưng họ lại không ra tay.

Hiên Viên ban đầu tuy có chút nghi ngờ, nhưng theo trận chiến đi sâu vào!

Càng lúc càng kịch liệt cũng đã ném nghi ngờ này ra sau đầu.

Các cường giả Nhân tộc mạnh hơn Xi Vưu rất nhiều, có thể lấy một địch hai áp chế đối phương.

Ngay khi Xi Vưu và Hiên Viên đang đại chiến bên ngoài quân doanh, đường quân thứ hai vì Hiên Viên bị Xi Vưu kìm chân, nên cũng không còn thực hiện kế hoạch ban đầu, mà hợp nhất với đường quân thứ ba, cùng nhau đột kích kho hàng!

Ở phía bắc quân doanh đóng quân của đại quân Hiên Viên, là một kho hàng khổng lồ!

Bên trong lưu trữ toàn bộ trang bị và vật tư mà đại quân Hiên Viên sử dụng.

Nếu những kho hàng này bị phá hủy, thì cho dù Hiên Viên có tức giận đến đâu, cũng không thể không quay về chỉnh đốn.

Cho nên Hiên Viên đối với kho hàng vô cùng coi trọng, chỉ sau sự

an toàn của bản thân.

Không chỉ điều động hai trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh canh giữ ở đây, mà còn có trọng binh canh gác, ngày đêm tuần tra.

Hiện tại đang đánh nhau sống chết với Xi Vưu, lúc cần viện trợ cấp bách cũng không động đến trưởng lão và quân lính canh giữ kho hàng. "Mọi người vạn lần phải cẩn thận quan sát, không được để bất kỳ nguy hiểm nào lọt vào phạm vi kho hàng!" Một trong hai trưởng lão ở lại, vì sau khi Hiên Viên khai chiến, nội tâm vẫn luôn không được bình tĩnh!

Luôn có dự cảm rằng sẽ có chuyện xảy ra.

Nhưng cụ thể là chuyện gì, ở đâu thì lại không có bất kỳ thông tin nào!

Cho nên chỉ có thể tăng cường tuần tra kho hàng, phòng ngừa tập kích.

Khi họ đang không ngừng tuần tra.

Tại một nơi cách kho hàng mấy ngàn cây số!

Có hơn hai mươi Chuẩn Thánh đang như hổ rình mồi nhìn chằm chằm vào kho hàng có vẻ được canh gác vô cùng nghiêm ngặt.

Trưởng lão Cự, người dẫn đầu đường quân thứ ba của cảnh giới Chuẩn Thánh!

Cũng là người thực thi nhiệm vụ.

Sau khi nhìn Xi Vưu và những người khác giao chiến với Hiên Viên một lúc, ông chậm rãi nói: "Thời gian cũng gần đủ rồi, chuẩn bị động thủ đi!" Hơn hai mươi cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh phía sau nghe xong gật đầu, sau đó thân hình nhanh chóng lóe lên, đồng thời từng luồng công kích cường hãn bắt đầu hội tụ từ bốn phương.

Trong chốc lát, năng lượng kinh khủng xung quanh liên kết thành từng mảng, ảnh hưởng gây ra trực tiếp khiến người ta kinh sợ!

Hơn hai mươi cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, tuy so với số lượng cường giả do Xi Vưu dẫn đầu có hơi ít, nhưng chấn động và tổn thương gây ra lại không hề ít.

Thậm chí, vì gần đó căn bản không có đối thủ mạnh!

Sát thương càng được phóng đại gấp bội, cộng thêm kho hàng tuy chiếm diện tích lớn nhưng đều là những mục tiêu sống, nên tổn thương gây ra càng lớn hơn.

Trong chốc lát, hơn hai mươi cường giả cấp Chuẩn Thánh vừa ra tay, đã trực tiếp đánh chết tại trận một trưởng lão trong đại quân Hiên Viên, một trưởng lão khác bị trọng thương!

Đồng thời cũng vì đòn công kích liên hợp cường đại của họ, đã trực tiếp càn quét một mảng lớn kho hàng!

Phá hủy vô số nhà kho, đốt lên ngọn lửa dữ dội.

Vô số người Nhân tộc bị cuộc tập kích đột ngột làm cho giật mình, sau đó cảm nhận được áp lực kinh khủng đó, liền biết rằng họ đã thua, thua một cách triệt để!

Vô số người Nhân tộc đang chạy trốn, không thể quản lý cũng không dám quản lý!

Chương 598

Dù sao thì những tồn tại cường đại cảnh giới Chuẩn Thánh đang đứng sừng sững trên không trung kho hàng, có thể thu hoạch sinh mạng của vô số người Nhân tộc trong nháy mắt.

Kho hàng chứa đựng lượng lớn vật tư bị tấn công trong nháy mắt đã bị phá hủy một nửa, nhanh chóng bị Hiên Viên nhìn thấy!

Sau khi nhìn thấy kho hàng bị tấn công, sắc mặt Hiên Viên lập tức đại biến.

Ngoài hắn ra, sắc mặt của các trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh xung quanh cũng vô cùng khó coi, thậm chí khi giao chiến với Xi Vưu cũng không thể tập trung tinh thần, liên tục mắc phải những sai lầm không chí mạng.

Xi Vưu và những người khác thấy cảnh này trong lòng càng vui mừng, sau đó liền tấn công tới tấp, trực tiếp từ thế quân lực địch ban đầu đánh cho đại quân Hiên Viên thảm không nỡ nhìn!

Lượng lớn binh lính chết dưới dư âm và xung kích của trận giao chiến cảnh giới Chuẩn Thánh, trong chốc lát cả chiến trường máu thịt văng tung tóe, vô cùng bi thảm.

Hiên Viên lúc này tâm trí rối loạn, không thể đưa ra bất kỳ mệnh lệnh hữu ích nào.

Lưng bụng thụ địch, trước sau bị giáp công!

Đồng thời kho hàng quan trọng nhất cũng bị tập kích, chẳng bao lâu nữa sẽ tổn thất hoàn toàn, lần này Hiên Viên suất quân xuất chinh vì quá vội vàng, cộng thêm sự tự đại khinh địch ban đầu, cuối cùng đã thất bại.

Thất bại là không thể tránh khỏi, tổn thất cũng vô cùng thảm trọng!

Lần này do Hiên Viên đích thân dẫn đội, ý đồ thể hiện thực lực đã hoàn toàn thất bại!

Thậm chí trở thành một vết nhơ, một vết nhơ phải giải quyết.

Thất bại sẽ tiếp diễn, hơn ngàn vạn đại quân Nhân tộc dưới sự vây đánh hợp lực của mấy chục vị cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, đã xảy ra đại bại.

Khắp nơi đều là binh sĩ chạy trốn, khắp nơi đều là binh sĩ không biết phải làm sao!

Hiên Viên nhìn thấy mà đau lòng, dù sao đây cũng là lần đầu tiên xuất chinh sau khi trở thành Nhân Hoàng!

Vốn muốn gây dựng uy tín, kết quả lại nhận lấy một trận thảm bại.

Khi đại quân thất bại, với tư cách là chủ lực chống lại cuộc tấn công của Xi Vưu, họ cũng tỏ ra vô cùng lực bất tòng tâm.

Cộng thêm thất bại khiến tâm thần dao động, căn bản không thể đồng tâm hiệp lực chống lại đòn tấn công mạnh mẽ!

Chiến tuyến vốn có thể chống đỡ được một hai phần đã có dấu hiệu sụp đổ.

Vì vậy một trưởng lão, liền lập tức đề nghị với Hiên Viên: "Nhân Hoàng, chúng ta phải rút lui rồi!

Nếu không sẽ không kịp nữa." Hiên Viên nghe xong, trên mặt đầy vẻ giằng xé!

Tuy trong lòng không muốn rút lui, nhưng nhìn cảnh tượng đại bại lui binh, và phòng tuyến đang nguy ngập, hắn cũng hiểu rằng nếu

không rút nữa, e rằng rút cũng không kịp.

Thế là chỉ có thể bất đắc dĩ ra lệnh: "Rút lui!" Một tiếng rút lui, bao hàm vô tận bi thương!

Và bất đắc dĩ của Hiên Viên.

Các trưởng lão khác nghe xong trên mặt lộ vẻ vui mừng, sau đó công kích trong tay tăng thêm mấy phần!

Có xu thế phản công.

Xi Vưu và những người khác thấy vậy trong lòng sốt ruột, vội vàng liên thủ ép lên!

Nhưng sự ép sát từng bước của họ, lại đổi lấy sự lui nhường từng bước.

Khi Xi Vưu và những người khác cảm thấy có gì đó không ổn, Hiên Viên đã thoát khỏi chiến trường!

Không ngừng vận dụng pháp tắc, nhanh chóng rời khỏi nơi đây.

Xi Vưu thấy Hiên Viên bỏ chạy, trong lòng lập tức sốt ruột!

Sau đó trực tiếp tách khỏi đội ngũ, một mình bắt đầu truy đuổi Hiên Viên.

Trưởng lão Cự và những người khác, thấy vậy muốn ngăn cản nhưng đã hơi muộn!

Chỉ có thể mặc cho hắn hành động, chuyển sang bắt đầu tiêu diệt đại quân do Hiên Viên dẫn đầu.

Khi Nhân tộc thất bại, đại quân của bộ lạc Cửu Lê cũng đồng thời xuất động!

Một lúc bắt đầu thu hoạch đại quân Nhân tộc đang hoảng loạn.

Trong chốc lát đại quân đang bỏ chạy tổn thất thảm trọng, do

không có cường giả nên tốc độ tổn thất nhanh đến kinh người!

Mười mấy vị cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh kia, vì giúp Hiên Viên trốn thoát, đã tiêu hao lượng lớn pháp lực.

Đối mặt với sự vây công của nhiều cường giả cùng cảnh giới, họ nhanh chóng rơi vào thế yếu!

Cuối cùng trực tiếp ngã xuống tại đây...

Trên vùng đất phía nam Hồng Hoang rộng lớn, một vệt sáng trước một vệt sáng sau đang bay nhanh.

Hai vệt sáng đó chính là Hiên Viên và Xi Vưu!

Khi Hiên Viên thấy Xi Vưu một mình đuổi theo, hắn có chút may mắn.

Hắn cho rằng dựa vào thủ đoạn trong tay, hẳn là có thể nhanh chóng thoát khỏi tên tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh to gan vọng tưởng này.

Nhưng tên tu sĩ này lại mạnh mẽ đến vậy, thi triển muôn vàn thủ đoạn cư nhiên không có chút tác dụng nào.

Điều này cũng khiến Hiên Viên hiểu ra, quả nhiên người dám một mình truy đuổi địch nhân, không phải tự đại mà là tự tin!

Bây giờ xem ra, kẻ địch trước mắt này chính là tự tin a!

Nếu đã không thể thoát được, vậy thì đành phải ra tay thôi!

Cho nên sau khi tiếp tục bay ra một đoạn, hắn lập tức quay người đối mặt với Xi Vưu, đồng thời lạnh lùng hỏi: "Ngươi là vị nào trong bộ lạc Cửu Lê, cứ đuổi theo ta không buông có chỉ giáo gì!" Xi Vưu nghe xong trước tiên sững sờ, sau đó khinh thường cười: "Ngay cả ta mà ngươi cũng không biết, mà dám viễn chinh Cửu Lê!

Thật nên nói ngươi to gan, hay là cuồng vọng đây?" Hiên Viên

nghe xong sững sờ, sau đó vội vàng nhìn Xi Vưu từ trên xuống dưới!

Nhưng, hắn thực sự không nhận ra Xi Vưu là vị nào trong bộ lạc Cửu Lê.

Bởi vì hắn thực sự không rõ trong bộ lạc Cửu Lê, rốt cuộc có những cường giả nào!

Hiên Viên lần đầu tiên cảm thấy, tại sao lần này lại thất bại thảm hại như vậy!

Cũng là lần đầu tiên nhận ra sự thiếu sót của mình, đồng thời cũng âm thầm ghi nhớ sự thiếu sót này trong lòng.

Nhưng có thể nói ra với ngữ khí như vậy, thì Xi Vưu chắc chắn cũng có địa vị nhất định trong bộ lạc Cửu Lê, thậm chí có thể là thủ lĩnh của bộ lạc Cửu Lê không chừng!

Trong mắt Hiên Viên lóe lên một tia sát ý, sau đó trực tiếp bắt đầu tấn công!

Linh khí xung quanh trong nháy mắt bị hút cạn, từng luồng công kích mạnh mẽ đang ngưng tụ.

Chương 599

Xi Vưu thấy vậy không hề sợ hãi, sau khi cười ha hả một tiếng, hắn trực tiếp dựa vào nhục thân cường đại, trực tiếp xem thường đòn tấn công pháp thuật của Hiên Viên, thẳng tiến đến gần nhục thân của Hiên Viên.

Hiên Viên thấy vậy trong lòng kinh hãi, động tác trong tay cũng bắt đầu trở nên có chút hoảng loạn!

Biểu hiện của Hiên Viên, Xi Vưu đều nhìn thấy hết!

Chú ý đến sự hoảng loạn của Hiên Viên, trong mắt Xi Vưu lóe lên một tia khinh thường, sau đó hét lớn một tiếng: "Hiên Viên, chịu chết đi!" Hiên Viên nghe xong, lập tức từ trong hoảng loạn hoàn hồn!

Sau đó vội vàng chống lại đòn tấn công mạnh mẽ.

Nhưng theo một tiếng va chạm trầm đục, Hiên Viên tuy đã chống đỡ được đòn tấn công mạnh mẽ nhưng bản thân lại bị đánh bay!

Nặng nề ngã xuống đất tạo thành một vệt dài. "Chỉ có chút bản lĩnh này, cũng có thể trở thành Nhân Hoàng!

Thật đáng buồn." Xi Vưu thấy Hiên Viên dễ dàng bị một đòn đánh bay như vậy, không nhịn được cảm thán một tiếng.

Nhưng sau khi cảm thán, động tác trong tay Xi Vưu lại không hề dừng lại!

Nhục thân cường hãn kia, trực tiếp thúc đẩy sức mạnh cường hãn không ngừng đánh vào nhục thân của Hiên Viên.

Hiên Viên ban đầu còn có thể chống đỡ được một lúc, nhưng theo số lần bị tấn công ngày càng nhiều, tiêu hao ngày càng lớn!

Ngay cả Hiên Viên cũng có chút không chống đỡ nổi, nhưng hắn vẫn cắn chặt răng, dùng hết sức lực toàn thân khổ sở chống đỡ, không để mình thất bại.

Cách tiêu hao như vậy vô cùng không nên, trong thời gian ngắn rút ra lượng lớn năng lượng!

Tuy có thể giải quyết được nỗi lo nhất thời, nhưng hậu họa gây ra lại phải mất cả đời mới có thể xóa bỏ.

Nhưng lúc này Hiên Viên chắc chắn không lo được nhiều như vậy, giải quyết khó khăn trước mắt mới là chính đạo!

Sau khi liên tiếp tấn công một hồi lâu, ngay cả Xi Vưu cũng không khỏi nhìn nhục thân của Hiên Viên bằng con mắt khác! "Nhục thân thật cường hãn, lại có thể chống đỡ được chín chín tám mươi mốt đòn tấn công của ta!

Nhưng chỉ có vậy thôi thì không đủ, nhục thân cường đại không có thực lực tương xứng, cũng chỉ là một cái vỏ rỗng mà thôi." Xi Vưu sau khi cảm thán một tiếng, nắm đấm trong tay tăng thêm một phần lực đạo!

Đòn tấn công mà Hiên Viên phải chịu, lập tức tăng cường thêm mấy bậc.

Sự gia tăng cường độ đột ngột, khiến Hiên Viên có chút không thích ứng kịp!

Kết quả bị đánh trúng nặng nề.

Sau đó, Hiên Viên còn chưa ý thức được chuyện gì đã xảy ra, liền cảm thấy toàn thân đau đớn dữ dội, như thể có thứ gì đó trong cơ thể đã bị gãy.

Xi Vưu nhìn Hiên Viên đau đớn như vậy, không khỏi lộ ra một nụ cười vui vẻ!

Sau đó chuẩn bị bắt đầu đợt tấn công tiếp theo.

Dưới một trận mưa quyền điên cuồng, thân ảnh của Hiên Viên có vẻ có chút thê lương!

Khí tức trên người vô cùng hỗn loạn, nếu không phải sinh cơ bàng bạc của hắn không tiêu tán, e rằng nói hắn đã chết cũng có người tin.

Xi Vưu nhìn Hiên Viên đang nằm trên đất, toàn thân co quắp, vẻ mặt đau đớn, khinh thường nói: "Không chịu nổi đòn, Nhân Hoàng!

Xem ra Nhân tộc thật sự đã suy tàn, người như ngươi cũng có thể làm Nhân Hoàng." Chỉ là khi Xi Vưu nói ra câu này, hắn không chú ý trong mắt Hiên Viên, đã lóe lên một tia sáng.

Ngay khi Xi Vưu định đến gần, kiểm tra kỹ tình hình của Hiên Viên!

Đột nhiên một vệt sáng lóe lên trước mắt, Xi Vưu lập tức ý thức được không ổn!

Sau đó hắn vội vàng lùi lại, đồng thời một mặt cảnh giác nhìn xung quanh!

Nhưng xung quanh ngoài một vệt sáng mạnh ra, không còn thứ gì khác.

Sắc mặt Xi Vưu lập tức có chút khó coi vì Hiên Viên đã biến mất! "Không ổn, trúng kế rồi!" Sau khi thầm kêu một tiếng, Xi Vưu lập tức quét qua phạm vi mấy vạn dặm xung quanh, mọi thứ trong nháy mắt hiện ra trong mắt, nhưng lại không thấy bất kỳ người nào khả nghi.

Xi Vưu không tin vào tất cả những điều này, bắt đầu tìm kiếm khắp nơi trong phạm vi vạn dặm!

Tìm khắp tất cả các vật phẩm khả nghi, kiểm tra tất cả các nhân viên khả nghi nhưng đều không phải.

Khi quay lại địa điểm Hiên Viên mất tích, trong đôi mắt Xi Vưu lóe lên một tia thất vọng, nhìn nơi Hiên Viên mất tích mà thầm mắng một tiếng: "Như vậy mà cũng để ngươi chạy thoát, quả thực là không tồi!

Nhưng nếu ngươi chạy được hôm nay thì không chạy được ngày mai.

Sớm muộn gì có một ngày, ngươi sẽ lại rơi vào tay ta!" Sau đó hắn chỉ có thể bất đắc dĩ quay về, hiện tại Hiên Viên chắc chắn đã chạy trốn không biết bao xa!

Muốn tìm lại hắn đã khó, muốn ép hắn vào tình cảnh đó lần nữa lại càng khó hơn.

Vì vậy để không tự chuốc lấy phiền phức, Xi Vưu đã quay về!

Ngay sau khi Xi Vưu rời đi không lâu, Hiên Viên liền dẫn theo một nhóm cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh giáng lâm nơi đây!

Sau khi thấy Xi Vưu đã đi, hắn cũng thầm mắng một tiếng.

Sau đó nhìn về phía chiến trường thất bại, Hiên Viên im lặng!

Sau một hồi lâu, mới cùng các cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh phía sau rời đi.

Không lâu sau khi Hiên Viên quay về Đại Hưng thành, tin tức thảm bại liền truyền khắp toàn bộ Nhân tộc!

Vô số thủ lĩnh và trưởng lão đều phải nhìn bằng con mắt khác.

Nhao nhao tò mò rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, mà có thể khiến đại quân do Hiên Viên dẫn đầu gần như toàn quân bị diệt.

Một chi tiết này đến chi tiết khác bị phát hiện ra, từng tin tức chiến trận được truyền đi.

Theo những chi tiết này liên tiếp được tiết lộ, cộng với một số

thông tin đã được tiết lộ trước đó, các đại thủ lĩnh và trưởng lão đều kinh ngạc phát hiện, đại quân do Hiên Viên dẫn đầu tuy không quá xuất sắc, nhưng ít nhất cũng không yếu.

Có thể trong thời gian ngắn như vậy tiêu diệt được một đại quân có số lượng đông đảo và thực lực không yếu!

Bộ lạc Cửu Lê phải có thực lực mạnh mẽ đến mức nào, bên trong Nhân tộc còn ẩn giấu bao nhiêu bộ lạc như vậy?

Một câu hỏi này đến câu hỏi khác, xuất hiện trong lòng mọi người!

Mọi người đối với những bộ lạc ẩn giấu, bề ngoài không thể nhìn ra nhưng ngầm lại vô cùng mạnh mẽ này vô cùng tò mò.

Mức độ tò mò của họ, thậm chí còn vượt xa sự quan tâm đến trận đại bại của Hiên Viên.

Điều này khiến Hiên Viên vừa thở phào nhẹ nhõm, lại vừa có chút tức giận!

Chương 600

"Tốt cho một Cửu Lê, tốt cho một Xi Vưu!

Nỗi nhục hôm nay, ta tuyệt đối sẽ không quên!

Cứ chờ đấy, ta sẽ sớm xuất chinh lần nữa!

Hy vọng lúc đó, các ngươi có thể chống đỡ được." Sau khi thầm hận một câu, Hiên Viên liền bắt đầu lên kế hoạch tiến công Cửu Lê lần thứ hai!

Nhưng có thất bại của lần đầu tiên, lần thứ hai chuẩn bị phải đầy đủ hơn nhiều.

Tuy Hiên Viên trong lòng lo lắng, nhưng hắn cũng hiểu rằng lúc này không thể vội!

Càng vội càng có thể thất bại, nhất định phải có một kế hoạch tinh vi, và tình báo hoàn thiện. "Lần xuất chinh đầu tiên thất bại ở hai nguyên nhân, thứ nhất là hậu cần không đủ!

Thứ hai là tình báo không đủ.

Hai điều này vô cùng quan trọng, một khi thiếu một trong hai!

Thì có khả năng thất bại." Hiên Viên tổng kết lại thất bại trước đó, tự lẩm bẩm một câu!

Sau đó bắt đầu một mình lên kế hoạch cho việc xuất kích lần nữa.

Thứ nhất, tài nguyên đầy đủ và đảm bảo hậu cần là không thể thiếu!

Thế lực Nhân tộc ở phía nam Hồng Hoang tương đối yếu, cộng thêm cũng không có nhiều vật tư dư thừa để hỗ trợ đại quân.

Cho nên muốn khai chiến với bộ lạc Cửu Lê, phải chuẩn bị đủ các

loại vật tư trước!

Và phải vận chuyển trước đến trung tâm tạm thời ở phía nam Hồng Hoang.

Thứ hai là phải nắm rõ tình hình của bộ lạc Cửu Lê, rốt cuộc có bao nhiêu tồn tại cảnh giới Chuẩn Thánh, lại có bao nhiêu binh sĩ có thể chiến đấu.

Thủ lĩnh mạnh đến đâu, trong tay có linh bảo mạnh mẽ hay không, v.v.!

Sau khi Hiên Viên xác định được phương hướng chung, liền triệu tập một nhóm Chuẩn Thánh bắt đầu phân công!

Những Chuẩn Thánh này sau khi nhận được kế hoạch tương ứng, có chút do dự!

Sau khi nhìn sâu vào Hiên Viên một cái, họ do dự rồi quyết định thực hiện nhiệm vụ này.

Hiên Viên biết, một trận bại trận đã tiêu hao quá nhiều uy vọng của hắn!

Đồng thời cũng khiến địa vị của hắn có chút lung lay.

Một số kẻ dã tâm bừng bừng, đã nhìn thấy sự thiếu sót của hắn!

Đang ấp ủ một cuộc khủng hoảng lớn hơn.

Cho nên bộ lạc Cửu Lê phải giải quyết càng sớm càng tốt, và phải giải quyết một cách hoàn hảo!

Để hắn có đủ uy lực răn đe những kẻ dã tâm bừng bừng khác.

Khi mọi kế hoạch đang tiến triển ổn định, Hiên Viên đột nhiên rời khỏi Nhân tộc, vượt qua Đông Hải đến nơi Tam Tiên Đảo ở sâu trong Đông Hải.

Bởi vì hắn cảm thấy, thực lực của bộ lạc Cửu Lê rất mạnh!

Nhân tộc tuy mạnh nhưng thực lực nội bộ lại bị nhiều nhà kiềm chế, thực lực có thể điều động có thể không bằng một bộ lạc Cửu Lê.

Cho nên tìm kiếm viện quân là cần thiết, Tam Tiên Đảo hiện tại là chỗ dựa lớn nhất của hắn!

Có khó khăn đương nhiên phải tìm chỗ dựa.

Sau khi thi triển bí pháp mở ra đại trận hộ đảo, mọi thứ của Tam Tiên Đảo hiện ra trong mắt!

Hiên Viên nhìn cảnh tượng quen thuộc không khỏi dừng lại, tuy đã rời đi nhiều năm!

Nhưng sự thay đổi của Tam Tiên Đảo gần như không thể nhìn thấy.

Cây cối ngày xưa vẫn y như cũ, các loại thú lành vẫn thong dong, có thể nói căn bản không thấy một chút dấu vết của thời gian trôi đi.

Dĩ nhiên không phải là thời gian trên Tam Tiên Đảo đã ngừng trôi!

Mà là vì trên Tam Tiên Đảo bất luận là linh căn cấp tiên thiên, hay thần thú thời viễn cổ đều có căn cơ vô cùng hùng hậu, thực lực tự nhiên cũng không yếu.

Tuy xa không bằng các đệ tử như Thái Ất Chân Nhân, nhưng ít nhất cũng có cảnh giới Chuẩn Thánh!

Cảnh giới Chuẩn Thánh đại diện cho tuổi thọ gần như vô tận, trên Tam Tiên Đảo lại không có tranh đấu, không có tổn thương.

Cho nên về cơ bản không thấy bất kỳ thay đổi nào, bởi vì đối với họ, thời gian rời đi quá ngắn, muốn tạo ra sự thay đổi có thể nhìn thấy được cần một khoảng thời gian dài hơn.

Nhìn cảnh tượng gần như y hệt, Hiên Viên trong lòng có chút xúc

động!

Sau đó không khỏi tự lẩm bẩm: "Cảnh tượng y như cũ, thật khiến người ta có chút hoài niệm!" Ngay sau khi tiếng cảm thán của Hiên Viên vang lên, một giọng nói vô cùng quen thuộc liền truyền đến bên tai hắn: "Nếu ngươi hoài niệm, có thể ở lại vài ngày nữa!

Hoặc là ở đây một thời gian mà!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân không biết từ lúc nào, đã xuất hiện sau lưng Hiên Viên.

Hiên Viên nghe xong trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh hỉ, sau đó vội vàng quay đầu nhìn Ngọc Đỉnh Chân Nhân, thân thể không khỏi hơi run rẩy!

Nhưng không lâu sau, Hiên Viên cuối cùng cũng không nhịn được nữa, nước mắt chảy xuống! "Sư tôn, đã lâu không gặp!

Những năm qua người có khỏe không?" Một giọng nói nghẹn ngào vang lên, Ngọc Đỉnh Chân Nhân nghe xong gật đầu, nhìn Hiên Viên nước mắt lưng tròng mà trêu ghẹo: "Vi sư ở đây đương nhiên là khỏe, còn ngươi?

Sau khi trở thành Nhân Hoàng có cảm giác gì?" Hiên Viên nghe xong, từ khóc chuyển sang cười!

Lau nước mắt, cảm khái nói: "Mệt, nhưng vui!" "Vui là tốt, vui là tốt!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân nghe xong gật đầu, sau đó nhìn Hiên Viên một cái rồi nói: "Lần này về Tam Tiên Đảo, e rằng không chỉ là về thăm thôi chứ?

Nói đi, có chuyện gì cần ta giúp đỡ." Hiên Viên nghe xong hai mắt lập tức lộ ra vẻ cảm kích, sau đó liền kể hết mọi khó khăn ra.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân nghe xong liền chìm vào suy tư, một lúc sau mới nói: "Bộ lạc Cửu Lê?

Nhục thân cường hãn!

Quả thực là một phiền phức, vậy vi sư cùng ngươi đi một chuyến đi!" Sau khi nhận được câu trả lời của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Hiên Viên vô cùng cảm động!

Sau đó hai người lại dạo chơi trên Tam Tiên Đảo một lúc, Hiên Viên đặc biệt ôn lại nơi mình từng sống.

Hắn đã gặp các sư thúc, nhưng đáng tiếc Nguyên Thủy sư tổ không có ở đây!

Một tháng sau, Hiên Viên liền dẫn theo sư tôn của mình quay về Nhân tộc.

Chương 601

Lúc này, các công việc chuẩn bị mà Hiên Viên đã giao phó cũng đang được triển khai một cách rầm rộ.

Sau khi trở về Nhân tộc, các công việc chuẩn bị cho lần xuất chinh thứ hai về cơ bản đã hoàn tất!

Bất luận là hậu cần tiêu hao, hay lực lượng chiến đấu cao cấp đều vượt xa quy mô của lần xuất chinh đầu tiên.

Lần này, Hiên Viên nhất định phải rửa sạch mối nhục trước!

Giành lại uy nghiêm đã mất trong trận đại chiến.

Nhân tộc là một chủng tộc khổng lồ, bên trong Nhân tộc có vô số bộ lạc và thành trì!

Đồng thời cũng vì Nhân tộc khổng lồ, nên tốc độ lan truyền của các loại thông tin vô cùng nhanh.

Vì vậy khi đại quân Nhân tộc lại một lần nữa tập kết, Xi Vưu ở tận phía nam Hồng Hoang đã nhận được tin tức liên quan.

Tuy đã trải qua một quãng đường dài truyền đi, trong tin tức cũng có thật có giả!

Nhưng có thể thấy rõ, lần xuất chinh thứ hai của Hiên Viên sắp đến.

Lần xuất chinh này không chỉ chuẩn bị đầy đủ hơn, mà còn mời cả sư tôn Ngọc Đỉnh Chân Nhân đến giúp đỡ!

Trong Đại Hưng thành, Xi Vưu sau khi nhận được tin tức này!

Lập tức nổi giận đùng đùng: "Thật quá đáng, vốn tưởng rằng sau lần giáo huấn trước, hắn sẽ biết an phận!

Không ngờ lại không an phận như vậy, lại xuất chinh lần nữa!

Vậy thì lần này ta sẽ để ngươi ở lại đây mãi mãi, đừng bao giờ quay về Đại Hưng thành nữa." Các trưởng lão khác nghe xong cũng nhao nhao phụ họa, hành động này của Hiên Viên khiến họ tức giận!

Nhưng sau khi phẫn nộ, họ cũng biết rằng mình phải có sự chuẩn bị tương ứng.

Dù sao thì dao của người ta sắp chém tới rồi, nếu không chuẩn bị, e rằng sẽ lật thuyền trong mương cũng không chừng...

Trong Nhân Hoàng cung ở Đại Hưng thành, Hiên Viên và sư tôn Ngọc Đỉnh Chân Nhân thường xuyên cùng nhau luận đạo.

Hiên Viên nhân cơ hội tốt này, một bên thỉnh giáo sư tôn!

Một bên quản lý sự vụ của Nhân tộc.

Vì thời gian dài ở bên cạnh Ngọc Đỉnh Chân Nhân, dẫn đến việc bỏ bê chính vụ!

Tuy có chế độ quan viên chống đỡ, nhưng một số việc không có sự phê chuẩn của Hiên Viên, căn bản không thể bắt đầu.

Vì vậy các đại trưởng lão và thủ lĩnh trong nội bộ Nhân tộc, đều nhìn thấy một tia dục vọng!

Dục vọng đối với quyền lực.

Một số bộ lạc bắt đầu rục rịch, đang quan sát!

Quan sát kết quả của trận chiến lần này.

Nếu Hiên Viên lại thất bại một lần nữa, thì họ chắc chắn sẽ phản bội!

Tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy, chắc chắn sẽ nhân cơ hội làm loạn.

Dù sao thì những đóa hoa phản loạn nở rộ năm xưa, đều đã bị dọn sạch!

Nhưng hạt giống lại được giữ lại, đang chờ đợi một ngày nào đó cuộc nổi loạn phản kháng sẽ lại nở rộ khắp Nhân tộc.

Bây giờ, Nhân tộc lại một lần nữa có mảnh đất cho hạt giống nở hoa!

Nếu Hiên Viên xử lý không tốt, e rằng sẽ tái hiện lại cảnh tượng đại loạn của Nhân tộc thời Liệt Sơn.

Nhưng hiện tại Hiên Viên không ý thức được điều này, Ngọc Đỉnh Chân Nhân thì cảm nhận được, nhưng không biết vì lý do gì, ông cũng im lặng về chuyện này.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân sở dĩ giữ im lặng, đương nhiên là kết quả của sự phân phó của Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy đang du lịch trong Hồng Hoang, đã đi qua rất nhiều thành trì và bộ lạc của Nhân tộc!

Lần đầu tiên cảm nhận được sự sinh tồn của Nhân tộc trong Hồng Hoang, khó khăn đến nhường nào.

Nhưng trong đó, Nguyên Thủy cũng phát hiện ra một số vấn đề tồn tại của Nhân tộc!

Nhân tộc quá lỏng lẻo.

Tuy đã có chế độ quan viên, có thể ràng buộc các thành trì và bộ lạc thuộc hạ của Nhân tộc.

Nhưng số lượng bộ lạc và thành trì của Nhân tộc vô cùng nhiều, cực kỳ không dễ quản lý.

Ở một số nơi mà tay của Hiên Viên và những người khác không thể vươn tới, thủ lĩnh của các bộ lạc và thành chủ bắt đầu áp bức dân

chúng dưới tay mình, để kiếm các loại tài nguyên tu luyện. "Nhân tộc từ khi sinh ra đến nay, đã xuất hiện áp bức!" Nguyên Thủy sau khi thấy vậy chỉ có thể khẽ thở dài, sau đó nhẹ nhàng lắc đầu!

Tuy hắn có thực lực để quản những chuyện này, nhưng quản nhiều cũng không xuể.

Mệt mỏi, ngay cả Nguyên Thủy sắp tiếp cận cảnh giới Thiên Đạo cũng cảm thấy một chút mệt mỏi!

Có thể thấy, một số nơi của Nhân tộc đã mục nát đến mức nào, quả thực nên được quản chế một phen.

Bên phía Hiên Viên, vì không có người khác làm phiền!

Tốc độ chuẩn bị vô cùng nhanh, một ngàn vạn đại quân lại một lần nữa được tổ chức.

Khi ngàn vạn đại quân lại một lần nữa được tổ chức, sự tự tin của Hiên Viên liền khôi phục!

Đồng thời cảm giác báo thù trong lòng ngày càng mãnh liệt. "Xi Vưu, lúc trước ngươi không phải rất trâu bò sao!

Lần này, ta ngược lại muốn xem, ngươi làm thế nào để chống lại ngàn vạn đại quân của ta lần nữa." Sau khi nói một câu đầy tự mãn, Hiên Viên đang làm công tác chuẩn bị cuối cùng trước khi xuất phát!

Đương nhiên Nhân Hoàng Hiên Viên không thể nhúng tay vào những việc này, công tác chuẩn bị có nhân viên chuyên trách phụ trách.

Hắn chỉ cần thống lĩnh đại cục, nắm bắt phương hướng lớn!

Trải qua mấy tháng chuẩn bị, ngàn vạn đại quân lại một lần nữa xuất chinh!

Lần này đã có bài học kinh nghiệm của lần trước, đã có sự chuẩn

bị chuyên biệt.

Hiên Viên không tin, mình sẽ lại thua!

Khi rời khỏi Đại Hưng thành, Hiên Viên nhìn Đại Hưng thành khổng lồ, lại nhìn hàng ngũ dài dằng dặc, nội tâm tràn đầy tự tin.

Chương 602

"Xi Vưu, ngày tận thế của ngươi đã đến!

Lần này, nhất định phải đánh chết ngươi." Xi Vưu ở tận phía nam Hồng Hoang lúc đó dường như đã nghe thấy, đột nhiên quay mặt về phía bắc hừ lạnh nói: "Hừ!

Muốn giết ta, ngươi không đủ tư cách!

Lại xuất chinh thì sao, có thể đánh bại ngươi một lần, lần thứ hai cũng vậy!" Lời nói tuy là như vậy, nhưng những chuẩn bị mà Xi Vưu cần có cũng không thiếu một chút nào!

Thậm chí còn nhiều hơn so với lần ứng đối đầu tiên.

Bởi vì hắn cũng biết, sau khi đại bại mà Hiên Viên có thể nhanh chóng xuất kích lần nữa, chắc chắn phải có chỗ dựa!

Khả năng lớn nhất chính là Tam Tiên Đảo, tuy rằng cường giả như Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể xuất hiện, nhưng đệ tử của ngài thì sao?

Phải biết rằng sư tôn của Hiên Viên chính là Ngọc Đỉnh chân nhân, một lão bài cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh có thực lực không hề yếu!

Đương nhiên quan trọng hơn, ngoài một vị sư tôn mạnh mẽ vô cùng là Nguyên Thủy Thiên Tôn, Ngọc Đỉnh chân nhân còn có hai vị sư huynh cấp bậc Thánh Nhân!

Đơn giản là mạnh đến đáng sợ, khiến người ta đảm chiến tâm kinh!

Nếu không phải tình huống vô cùng cần thiết, e rằng bất kỳ ai cũng không muốn đối địch với Tam Tiên Đảo.

“Ngọc Đỉnh chân nhân nhất định phải giải quyết, một khi y gia nhập chiến trường, chiến cục sẽ khó lường!” Xi Vưu sau khi phát hiện Ngọc Đỉnh chân nhân có thể sẽ xuất hiện, liền lập tức trở nên ngưng trọng!

Ngữ khí cũng tỏ ra nghiêm túc mấy phần.

Cự trưởng lão và những người khác nghe xong cũng gật đầu với vẻ mặt nghiêm túc, sau đó bắt đầu bàn bạc tìm cách, nhất định phải ngăn chặn Ngọc Đỉnh chân nhân bên ngoài chiến trường, nếu không thì căn bản không thể xuất chiến.

Đúng lúc Xi Vưu đang tìm cách ngăn chặn Ngọc Đỉnh chân nhân!

Thì ở nơi xa, tại Địa Phủ dưới đáy Huyết Hải, bỗng nhiên dấy lên một tia gợn sóng.

Bên trong Lục Đạo Luân Hồi, đang sinh sống một số Vu tộc đã rút khỏi Hồng Hoang vào trong luân hồi!

E rằng đây là những Vu tộc cuối cùng trên thế gian, nếu không có Hậu Thổ che chở, có lẽ họ cũng không thể sống sót.

Vu tộc sống trong Lục Đạo Luân Hồi, số lượng không hề đông đảo!

Nhưng thực lực lại không hề nhỏ.

Số lượng Đại Vu đạt đến mấy chục người, thậm chí còn xuất hiện những Đại Vu lão làng, thực lực cường đại đã kinh qua Vu Yêu đại chiến như Hình Thiên, Phong Bá, Vũ Sư.

Vu tộc kể từ khi rời khỏi Hồng Hoang vào luân hồi, liền sống một cuộc sống vô cùng an phận!

Tránh xa sự ồn ào của Hồng Hoang, tránh xa những trận chiến của Hồng Hoang.

Nhưng sự bình tĩnh đối với Vu tộc mà nói, chưa bao giờ là thứ họ theo đuổi!

Chẳng qua họ cũng biết tình cảnh hiện tại của mình, có thể sống sót đã là điều không dễ dàng.

Một khi xuất hiện ở Hồng Hoang, e rằng sẽ bị vây công!

Rơi vào kết cục thân tử đạo tiêu.

Trong một vùng thiên địa do Hậu Thổ khai mở, Hình Thiên đang ngồi xếp bằng trên một ngọn thần sơn cao chọc trời, nhìn về phía tinh không phía trước và chìm vào hồi ức.

Sau đó, thân ảnh y đột nhiên chấn động, một luồng khí tức cuồng bạo trong nháy mắt bao trùm lấy thân thể!

Vô tận sát khí, trọc khí xuất hiện xung quanh Hình Thiên.

"A!

Những ngày tháng như thế này đến bao giờ mới kết thúc?

Ta đã im lặng vô số năm, ta đã chịu đủ những ngày tháng này rồi!

Thay vì im lặng bị chôn vùi ở đây, chi bằng chiến đấu đến chết ở Hồng Hoang!" Một tiếng gầm điên cuồng vang lên từ miệng y!

Vô số năm bình tĩnh chờ đợi, vô số năm yên lặng ẩn mình, khiến y có chút sụp đổ.

Y cần chiến đấu, khát vọng chiến đấu, sinh mệnh của y, cũng như sinh mệnh của Vu tộc chính là chiến đấu.

Vu tộc mà không có chiến đấu, chẳng khác nào đã chết!

Tiếng gầm giận dữ của Hình Thiên đã đánh thức trái tim chiến đấu đang ngủ say của tất cả Vu tộc!

Cũng đánh thức ý chí chiến đấu của tất cả Vu tộc.

Lập tức, cả vùng thiên địa vang lên những tiếng gầm thét không ngớt!

Từng luồng khí tức cuồng bạo không ngừng tỏa ra bên ngoài, dường như đang trút bỏ sự bất cam và phẫn nộ.

Lập tức cả thiên địa chấn động, sấm chớp rền vang, cuồng phong bão táp!

Cơn bão khổng lồ đủ sức lật đổ mọi thứ, những tia sét khổng lồ đủ sức khiến Đại La Kim Tiên vẫn lạc.

Nhưng Vu tộc đối mặt với cảnh tượng như vậy, không hề có chút sợ hãi!

Họ vẫn đứng thẳng người, đỉnh thiên lập địa, một luồng khí tức ngạo nghễ dâng lên trong lòng.

Các chiến sĩ Vu tộc sừng sững giữa trời đất, mặc cho gió thổi mưa táp, sấm chớp rền vang, không hề lùi bước một chút nào.

Tín tâm kiên định như vậy, tín niệm kiên định như vậy đủ để khiến mọi thứ phải động dung!

Lúc này, trên bầu trời đột nhiên truyền đến một tiếng thở dài chứa đựng vô tận sự cảm thán: "Ai!" Sau tiếng thở dài, cảnh tượng vốn như tận thế trong nháy mắt biến mất!

Vùng thiên địa vốn bị cuồng phong bão táp tàn phá lại khôi phục như cũ.

Chỉ có những chiến sĩ Vu tộc ướt đẫm toàn thân, trên người còn mang theo điện quang mới có thể chứng minh sự điên cuồng trước đó không phải là ảo ảnh.

Hình Thiên thấy cảnh này liền lộ ra một nụ cười vui vẻ, sau đó kính cẩn hành lễ về phía bầu trời: "Đa tạ Hậu Thổ nương nương

thành toàn!" Sau khi Hình Thiên hành lễ, một vầng sáng màu vàng nhạt hiện lên trên bầu trời!

Thân ảnh Hậu Thổ xuất hiện ở đó.

Vô số Vu tộc thấy vậy liền kính cẩn hành lễ, đối với Hậu Thổ Tổ Vu, họ chân thành khâm phục!

"Hình Thiên, ngươi phải biết!

Hồng Hoang hiện tại không phải là Hồng Hoang thời Vu Yêu.

Không có Vu tộc hùng mạnh làm chỗ dựa, tình cảnh của các ngươi vô cùng nguy hiểm!

Dù có ta giúp đỡ, cũng vẫn có nguy hiểm đến tính mạng.

Chương 603

Bây giờ ta hỏi ngươi lần cuối, ngươi thật sự muốn ra ngoài sao?" Hậu Thổ xuất hiện trước mặt Hình Thiên, nhìn ánh mắt kiên định mà tôn kính của y, lại khẽ thở dài một tiếng rồi nói!

Hình Thiên nghe xong lập tức gật đầu, lớn tiếng đáp: "Đa tạ Hậu Thổ Tổ Vu nhắc nhở, Hồng Hoang tuy nguy hiểm!

Nhưng đó mới là nơi trở về của Vu tộc chúng ta, ta không nên trầm mặc ở nơi này." Hậu Thổ nghe xong cuối cùng cũng gật đầu, khi nhìn lại Hình Thiên, trong ánh mắt ngoài sự vui mừng còn có một tia giải thoát.

"Thôi được, nếu ngươi đã cố chấp như vậy!

Ta cũng không tiện ngăn cản.

Hiện tại ở Hồng Hoang, cũng không phải không có bất kỳ dấu vết nào của Vu tộc.

Ở phía nam Hồng Hoang, có một bộ lạc Nhân tộc tên là Cửu Lê!

Nhân tộc trong Cửu Lê là bán nhân bán vu.

Họ sở hữu huyết mạch Vu tộc, hiện tại đang gặp khó khăn.

Sau khi rời đi, ngươi có thể đến đó!

Đương nhiên cũng có thể đi nơi khác, chỉ cần ngươi muốn là được." Nhìn Hình Thiên vô cùng kiên định, Hậu Thổ cũng chỉ có thể trải đường cho y ở Hồng Hoang, còn sau này đi như thế nào chỉ có thể dựa vào chính y.

Hình Thiên nghe xong, biết rằng ở Hồng Hoang vẫn còn huyết mạch Vu tộc lưu truyền, lập tức mừng rỡ.

Thực ra, đối với sự tồn tại của bán nhân bán vu, Hình Thiên sớm đã biết!

Thậm chí, y từng đích thân dạy dỗ một bộ lạc bán nhân bán vu nào đó.

Nhưng đó đều là chuyện của nhiều năm trước rồi, sau trận Vu Yêu đại chiến hủy diệt tất cả!

Mọi thứ y từng quen thuộc sớm đã bị hủy diệt.

Nhưng có thể gặp được những sinh linh có chung huyết mạch, cũng là một chuyện vô cùng tốt đẹp.

"Đa tạ Hậu Thổ Tổ Vu nhắc nhở, Hình Thiên xin ghi nhớ trong lòng!" Hình Thiên cảm tạ một tiếng, sau đó liền nhìn Hậu Thổ chăm chú!

Hậu Thổ nhìn xong gật đầu, sau đó vung tay lên!

Không gian vô tận cùng với sự dao động của thời gian nhảy múa trong tay nàng.

Một cánh cổng ánh sáng khổng lồ đột nhiên xuất hiện, sức mạnh thời không vô tận khuếch tán ra bên ngoài.

Sau khi bố trí xong cánh cổng, thân ảnh Hậu Thổ biến mất!

Đồng thời một giọng nói lại lưu truyền khắp cả thiên địa: "Đây là cánh cổng không gian thông đến Hồng Hoang, một khi bước vào sẽ không thể quay đầu lại!

Trước khi rời đi nhất định phải suy nghĩ cho kỹ, một khi đã quyết định thì đừng hối hận." Vô số Vu tộc nghe xong, lập tức trở nên hưng phấn vô cùng!

Sau đó bắt đầu tập kết về nơi Hình Thiên đang ở.

Hình Thiên nhìn cánh cổng thông đến Hồng Hoang ngay trước

mắt, nhưng vẫn không tiến lên!

Bởi vì y đang chờ đợi, chờ đợi những người khác.

Rất nhanh, Phong Bá, Vũ Sư và các Đại Vu khác cấp tốc đến nơi, sau khi nhìn thấy cánh cổng khổng lồ đó liền lộ ra một nụ cười vui vẻ.

Sau đó, họ cùng nhau bước vào quang môn.

Cùng lúc đó, tại một khu rừng nguyên thủy ở phía nam Hồng Hoang, vô số sinh linh đang tiến hành một vòng tuần hoàn sinh tử, chỉ có những người đạt đến cảnh giới tiên nhân mới có thể thoát khỏi vòng tuần hoàn vô tận này.

Mỗi ngày, vô số sinh linh đều như vậy!

Bắt đầu tìm kiếm thức ăn, trốn tránh truy sát!

Sau đó tu luyện hấp thu linh khí.

Hấp thu linh khí xong, lại bắt đầu kiếm ăn!

Lại trốn tránh truy sát, buổi tối lại tu luyện, cứ tuần hoàn như vậy cho đến khi đột phá cảnh giới tiên nhân hoặc tử vong.

Nhưng hôm nay khu rừng nguyên thủy lại có một chút khác biệt!

Vô số sinh linh lúc này không tụ tập lại như mọi khi, mà đang tập trung tinh thần nhìn vào một vầng sáng màu trắng trước mắt.

Một vầng sáng không biết từ lúc nào đột nhiên xuất hiện, không lâu trước đó đã được phát hiện ở đây!

Sau đó đã thu hút sự chú ý của vô số động vật.

Đúng lúc đám sinh linh đang tụ tập, thân ảnh Hình Thiên đi đầu bước ra từ quang môn.

Sau đó, y nhìn thấy yêu tộc hoặc yêu thú đang tụ tập gần đó, lập

tức nổi giận đùng đùng!

"Một đám súc sinh lông lá, cũng dám bao vây ta!

Chết đi!" Hình Thiên lập tức gầm lớn một tiếng, sau đó một cặp thạch phủ toàn thân màu đen nhưng không ngừng lóe lên một tia hỗn độn khí tức - Khai Sơn Phủ, xuất hiện trong tay Hình Thiên.

Lập tức một trận hàn quang lóe lên, vô số động vật không kịp chạy trốn liền bị nghiền nát thành một đống thịt nát, linh hồn cũng bị đánh tan, không thể luân hồi chuyển thế, trực tiếp tiêu tán giữa trời đất.

Hình Thiên đột nhiên ra tay, dọn dẹp sạch sẽ tất cả sinh linh xung quanh!

Chỉ để lại một vãi máu thịt bầy nhầy.

Hình Thiên vừa ra tay, lập tức đã thu hút sự chú ý của các cường giả khác trong khu rừng nguyên thủy!

Một con chuột đạt đến cảnh giới Thiên Tiên, sau khi cảm nhận được luồng sức mạnh cường đại đó, lập tức cấp tốc tiến đến, trong đôi mắt lộ ra ánh nhìn tham lam.

"Bảo vật như vậy, nhất định là của ta!" Trong lúc nhanh chóng lao đi, nó không quên gầm lên một tiếng!

Chính tiếng gầm này đã khiến nó bị lộ.

Hình Thiên chú ý đến một con chuột nhỏ đang bay ở phía xa, sau khi nghe những lời kiêu ngạo của con chuột đó, liền trực tiếp gầm lên: "Ánh sáng của hạt gạo, cũng dám tranh huy với nhật nguyệt!

Một tên Thiên Tiên quèn, cũng dám trêu chọc ta!" Đồng thời, một trận hàn quang lóe lên, con yêu chuột cảnh giới Thiên Tiên trong nháy mắt bị chém thành hai nửa, không còn chút sinh cơ.

Sau khi chém giết con yêu chuột, ngày càng nhiều yêu tộc kéo đến!

Cuối cùng sau khi nhìn thấy Khai Sơn Phủ trong tay Hình Thiên, lòng sinh tham niệm.

Lập tức sau một trận hàn quang lóe lên, một đám yêu tộc mạnh nhất cũng chỉ ở cảnh giới Kim Tiên, căn bản không phải là đối thủ một hiệp!

Sau khi chém giết tất cả yêu tộc xâm phạm, Phong Bá, Vũ Sư và các Đại Vu khác cũng đã giáng lâm nơi đây.

Sau khi nhìn thấy một bãi thi thể, họ dường như đã hiểu ra, không cần bất kỳ lời nói nào, trực tiếp liền đại khai sát giới!

Chương 604

Trong một thời gian, cả khu rừng nguyên thủy bị bao trùm trong bóng ma của tử vong.

Bất kể là yêu thú bình thường, hay yêu tộc có tu vi, tất cả đều bị chém giết!

Cả khu rừng nguyên thủy dưới sự tàn sát của đám Đại Vu, trở nên vô cùng đẫm máu!

Vô số thi thể nằm ngang dọc trong khu rừng khổng lồ này, vô số yêu tộc tỏa ra khí tức cường hãn chết trong tay các Đại Vu với vẻ mặt không cam lòng.

Mùi máu tanh vô cùng nồng nặc tràn ngập cả khu rừng!

Khiến người ta cảm nhận được liền không rét mà run.

Nhưng đối với đám Đại Vu, mùi vị này lại vô cùng tuyệt diệu!

Hình Thiên đứng trên một ngọn núi thây khổng lồ, ngửi mùi máu tanh nồng nặc trôi nổi trong không khí, vẻ mặt say sưa!

"Đây mới là cuộc sống, đây mới là cuộc sống mà ta muốn!" Một tiếng gầm say sưa vang lên trên đỉnh núi thây, khơi dậy vô số sự đồng cảm!

Phong Bá, Vũ Sư và các Đại Vu khác cũng đứng trên một bãi thi thể với vẻ mặt say sưa.

Tàn sát khiến họ hưng phấn, tàn sát khiến họ kích động!

Các chiến sĩ Vu tộc không ngừng tiến vào khu rừng từ quang môn, cảm nhận được mùi máu tanh nồng nặc đó, cũng vô cùng hưng phấn.

Điên cuồng, vẻ mặt đầy điên cuồng!

Gầm thét, từng tiếng gầm thét điên cuồng!

Thời gian trôi đi, cả khu rừng ngoài chiến sĩ Vu tộc ra thì không còn sinh linh nào khác.

Trên mặt và trên người mỗi chiến sĩ Vu tộc đều dính đầy máu tươi.

Dùng tàn sát để ăn mừng sự tái sinh!

Dùng tàn sát để nghênh đón sự trở về!

Hình Thiên nhìn cảnh này vô cùng cao hứng, cười lớn nói: "Lại trở về với những ngày tháng như thế này, thật vui!

Luân hồi thật sự không phải là nơi chiến sĩ Vu tộc nên ở, Hồng Hoang mới là chiến trường của ta!" Nhưng sau khi cười lớn, đôi mắt y lại nhìn về phía bắc!

Nơi đó, là mục tiêu của chuyến đi này, nơi bộ lạc Cửu Lê tọa lạc.

"Bán vu, hy vọng các ngươi không quá yếu!

Nếu không sẽ không có tư cách kế thừa huyết mạch Vu tộc." Sau khi gầm nhẹ một tiếng, Hình Thiên và những người khác đi giữa núi thây biển máu, tiến về phía bắc.

Thảm trạng của một khu rừng nguyên thủy, rất nhanh đã thu hút sự chú ý của yêu tộc gần đó!

Một yêu tộc cảnh giới Kim Tiên khi đi ngang qua một khu rừng, cảm ứng được mùi máu tanh cực kỳ nồng nặc, sau đó lòng sinh hiếu kỳ, liền tiến vào khu rừng trông có vẻ bình thường này.

Kết quả lại nhìn thấy một cảnh tượng khiến hắn vô cùng kinh ngạc, ở trung tâm khu rừng, vô số ngọn núi cao sừng sững!

Khi đến gần mới có thể phát hiện, đó không phải là núi cao, mà là từng ngọn núi thịt được chất thành từ những thi thể khổng lồ!

Yêu tộc đó thấy vậy, lập tức bị dọa đến mặt không còn giọt máu!

Run rẩy vô cùng, một lúc lâu sau mới phản ứng lại, sau đó những gì y gặp ở đây đã truyền đi khắp vùng lân cận, thậm chí còn lan truyền ra toàn bộ Hồng Hoang.

Nhưng lúc này yêu tộc đã sa sút, lại thêm các tộc tự lo chính sự!

Tin tức như vậy tuy chấn động, nhưng lại không gây ra quá nhiều sự chú ý.

Điều này cũng khiến sự xuất hiện của Vu tộc được che giấu!

Mãi cho đến khi đại chiến giữa Cửu Lê và Hiên Viên trở nên kịch liệt nhất, đám Vu tộc đột nhiên xuất hiện, mới khiến chúng nhân Hồng Hoang chú ý rằng bi kịch ở khu rừng nguyên thủy có thể liên quan đến Vu tộc. ...

Khi Vu tộc xuất hiện ở Hồng Hoang!

Ánh mắt của các Thánh nhân đều bị thu hút, nhưng sau khi phát hiện thực lực mạnh nhất của Vu tộc cũng chỉ là Đại Vu, liền không còn chú ý đến họ nữa.

Một Vu tộc ngay cả Tổ Vu cũng không có, không thể lọt vào mắt của Thánh nhân!

Nhìn thêm một cái, cũng cảm thấy thừa thãi.

Suy cho cùng, đại chiến giữa Hiên Viên và Cửu Lê còn thu hút ánh mắt của họ hơn!

Lúc này, Hiên Viên lại một lần nữa đến bên ngoài Cửu Lê!

Dàn trận đại quân, khí thế hùng hổ chuẩn bị khai chiến với Cửu Lê.

Lần này để không đi vào vết xe đổ lần trước, Hiên Viên trực tiếp mời sư tôn Ngọc Đỉnh chân nhân tọa trấn trung tâm đại trướng, sẵn

sàng ứng đối với các cuộc tấn công bất ngờ của Cửu Lê.

Xi Vưu sau khi biết Ngọc Đỉnh chân nhân có mặt, cũng không lựa chọn tấn công bất ngờ như lần trước!

Bởi vì hắn cảm thấy làm vậy không có tác dụng gì, ngược lại còn có khả năng vì phân tán sức mạnh mà bị người ta chia cắt.

Lần này hắn lựa chọn tấn công chính diện, Xi Vưu muốn đánh bại Hiên Viên trên mặt trận chính diện!

Khi Hiên Viên vừa mới an doanh đóng trại chưa được bao lâu, Xi Vưu liền dẫn đại quân gồm mấy chục triệu tộc nhân chặn ngay trước cửa quân doanh của Hiên Viên, trực tiếp khiêu khích!

Hiên Viên đang bận rộn nhận được tin tức, lập tức nổi giận đùng đùng!

"Tốt cho một Xi Vưu, ta chưa tìm đến ngươi gây sự, ngươi lại dám xuất kích trước!

Nếu đã vội vàng đến nộp mạng như vậy, thì đừng trách ta không khách khí!" Sau khi hừ lạnh một tiếng đầy phẫn nộ, Hiên Viên lập tức xuất phát, dẫn theo đại quân số lượng cũng vô cùng đông đảo, bắt đầu xông về phía Xi Vưu.

Một trận kinh thế đại chiến không thể tránh khỏi đã bùng nổ, Xi Vưu và Hiên Viên vừa gặp mặt, căn bản không cần bất kỳ lời nói nào cũng có thể châm ngòi lửa giận của đôi bên.

Sau khi gặp mặt, đôi bên lòng đầy lửa giận lập tức đại chiến!

Các loại pháp thuật, đạo thuật dường như không tiêu hao pháp lực, trực tiếp hướng về phía đối phương mà tung ra.

Trong một thời gian, cả bầu trời vì ánh sáng của pháp thuật và đạo thuật chiếu rọi, hiện lên muôn màu muôn vẻ.

Khiến vô số đại năng đang quan tâm đến trận đại chiến này sau khi xem cũng phải chấn động!

Sau khi giao thủ không lâu, Xi Vưu bỗng nhiên phát hiện thực lực của Hiên Viên đã mạnh hơn rất nhiều!

Các loại đạo thuật tầng tầng lớp lớp xuất hiện, lại khiến hắn có chút không chống đỡ nổi.

Điều này thật sự khiến người ta kinh ngạc, phải biết rằng trong trận đại chiến không lâu trước đây, Hiên Viên còn bị hắn áp đảo, gần như không có sức phản kháng.

Chương 605

Tốc độ tiến bộ của Hiên Viên lớn đến mức, ngay cả Xi Vưu cũng không khỏi kinh ngạc, trong lúc giao chiến cảm thán nói: "Trong thời gian ngắn như vậy, lại có thể trở nên mạnh mẽ đến thế!" Hiên Viên đang chống đỡ một đòn cuồng bạo của Xi Vưu nghe xong liền mỉm cười, sau đó liếc nhìn Xi Vưu một cách miệt thị, ánh mắt tràn đầy khiêu khích!

"Biết thì tốt rồi, lần này ta nhất định sẽ cho ngươi thấy cái giá phải trả khi khiêu khích ta thảm khốc đến mức nào!" Sau khi hừ lạnh một tiếng với ngữ khí kiên định, tay phải của Hiên Viên lóe lên một vầng sáng.

Lượng lớn linh khí xung quanh bị hắn hấp thu, sau đó được Hiên Viên ngưng tụ hóa thành một đòn tấn công mạnh mẽ.

"Chết đi!" Sau khi gầm lớn một tiếng, Hiên Viên ném linh khí đã ngưng tụ trong tay về phía Xi Vưu!

Linh khí sau khi rời khỏi tay Hiên Viên, lập tức bùng nổ sức mạnh khổng lồ.

Xi Vưu phát giác được, thần sắc có chút ngưng trọng!

Vẻ mặt cũng trở nên có chút dữ tợn, đồng thời từng tia khí thể màu đỏ máu bắt đầu ngưng tụ trên bề mặt cơ thể Xi Vưu.

"Bùng!" Một tiếng nổ lớn vang lên, một luồng sáng chói lòa lóe lên!

Nhưng ở giữa chiến trường, động tĩnh như vậy là bình thường.

Căn bản không thể thu hút sự chú ý của người khác, ngoài Hiên Viên và Xi Vưu ra, không ai quan tâm đến chiến huống ở đây!

Sau một làn khói bụi, thân ảnh Xi Vưu sừng sững đứng giữa không trung!

Đòn tấn công mạnh mẽ trước đó, không hề gây ra bất kỳ tổn thương nào cho hắn.

Hiên Viên nhìn Xi Vưu không hề hấn gì, không khỏi cảm khái nói: "Nhục thân thật mạnh, năng lực thật quỷ dị!" Nhưng tuy miệng đang cảm khái, động tác trong tay lại không hề dừng lại!

Vấn Thiên Kiếm xuất hiện trong tay hắn.

Vấn Thiên Kiếm vừa mới xuất hiện, liền lập tức bị Xi Vưu phát giác!

Thần sắc Xi Vưu lập tức trở nên ngưng trọng, bởi vì hắn có thể cảm nhận được một tia nguy hiểm nhàn nhạt từ thanh trường kiếm trông có vẻ bình thường đó.

Đồng thời một cảm giác cũng từ đó mà sinh ra, đó là thanh kiếm này có khả năng giết chết hắn!

Xi Vưu tuy cuồng vọng, tự đại!

Nhưng sẽ không lấy tính mạng ra đùa.

Ngay khi cảm giác được nguy hiểm, hắn lập tức liền hội tụ toàn thân pháp lực, hình thành một vòng bảo hộ kiên cố bên ngoài cơ thể.

Đồng thời một chiếc rìu màu đen cũng xuất hiện trong tay hắn!

Hiên Viên nhìn động tác của Xi Vưu, không khỏi lộ ra một nụ cười trào phúng!

Sau đó liếc nhìn thanh Vấn Thiên Kiếm trong tay, trên mặt lộ ra vẻ vô cùng tự tin.

"Có thể khiến ta sử dụng Vấn Thiên Kiếm, Xi Vưu ngươi nên cảm thấy vinh hạnh!" Sau một câu nói tràn đầy tự tin, Hiên Viên nhẹ

nhàng rút kiếm lên!

Một luồng hàn quang trong nháy mắt chiếu rọi.

Không khí xung quanh trong nháy mắt trở nên lạnh lẽo, các phân tử khí trở nên nặng nề!

Xi Vưu cảm nhận được luồng hàn quang đó, thân thể không khỏi run lên!

Vẻ mặt không thể dùng từ vô cùng khó coi để hình dung, đã đến mức khó coi không thể khó coi hơn.

Nhìn Xi Vưu sắc mặt vô cùng khó coi, nội tâm Hiên Viên một trận thư thái!

"Chết đi!" Theo một tiếng gầm tràn đầy ý cười, thanh Vấn Thiên Kiếm đầy sát phạt chi khí được vung ra, kiếm chỉ Xi Vưu.

Xi Vưu lập tức cảm nhận được sự nguy hiểm vô cùng mãnh liệt, đồng thời cũng có một loại cảm giác!

Đó là nhất định phải né tránh, nếu không sẽ chết!

Sẽ chết!

Xi Vưu không kịp suy nghĩ nhiều, liền trực tiếp dựa vào tu vi cường đại của mình mà bay sang một bên.

Nhưng khi hắn vừa mới rời khỏi vị trí đang đứng, một đạo kiếm khí ẩn chứa sức mạnh sát phạt đã đến đúng vị trí hắn vừa đứng.

Lập tức một vết nứt sâu không thấy đáy, không nhìn thấy điểm cuối xuất hiện tại vị trí hắn vừa đứng.

Xi Vưu nhìn vị trí mình vừa đứng biến thành bộ dạng như vậy, thân thể không khỏi khẽ run lên.

Nếu không phải vào khoảnh khắc nguy cấp nhất đó, kịp thời rút

lui!

E rằng không chỉ bị trọng thương, mà đã trực tiếp tử vong!

Đúng vậy, hiện tại Xi Vưu đang bị trọng thương, tuy rằng nhìn từ chính diện không thấy có gì khác thường!

Nhưng sau lưng Xi Vưu là một mảng máu thịt bầy nhầy.

Sức mạnh sát phạt đáng sợ đang tàn phá sau lưng hắn, đòn tấn công do Vấn Thiên Kiếm chém ra, tràn ngập sức mạnh sát phạt kinh khủng.

Không chỉ đang hành hạ Xi Vưu, khiến hắn vô cùng đau đớn!

Mà còn đang không ngừng thôn phệ cơ thể Xi Vưu, ngăn cản cơ thể hắn tự chữa lành.

Có thể nói nếu không nhanh chóng xử lý sức mạnh sát phạt đáng sợ sau lưng, e rằng Xi Vưu sẽ sớm vẫn lạc.

Nhưng muốn loại bỏ vết thương do thanh Vấn Thiên Kiếm cấp bậc cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo gây ra, đâu có dễ dàng như vậy!

Huống hồ hiện tại cũng không có thời gian và cơ hội.

Hiên Viên sẽ không bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy, chỉ cần vung thêm một kiếm nữa!

Xi Vưu sẽ không bao giờ có cơ hội lật mình.

Hiên Viên nhìn Xi Vưu không có chút tổn thương nào ở mặt trước, lộ ra một nụ cười tâm đắc!

“Kết thúc rồi, tất cả đều sắp kết thúc rồi!

Ngươi và thuộc hạ của ngươi, đều phải chết!” Giọng nói bình thản nhưng mang theo một tia vui vẻ của Hiên Viên, truyền đến bên tai Xi Vưu khiến Xi Vưu lập tức vô cùng phẫn nộ.

Trong cơn phẫn nộ tột độ, một luồng sức mạnh khổng lồ ẩn giấu trong cơ thể Xi Vưu đã được kích hoạt!

Lập tức, Xi Vưu phát ra một loạt tiếng hét thảm thiết!

Một luồng huyết sát chi khí từ trong cơ thể Xi Vưu chậm rãi tỏa ra bên ngoài, một luồng chiến ý, một luồng cuồng bạo trong nội tâm Xi Vưu ngang dọc va chạm.

Sau khi huyết sát chi khí trong cơ thể Xi Vưu đạt đến một nồng độ nhất định, Xi Vưu không nhịn được mà gầm lên một tiếng: "A!" Lập tức một luồng khí tức vừa quen thuộc lại vừa xa lạ với sinh linh Hồng Hoang, khuếch tán ra xung quanh!

Trong phạm vi mấy chục vạn dặm đều có cảm ứng, nhưng xung quanh đều đang đại chiến!

Chương 606

Căn bản không ai quan tâm chủ nhân của luồng khí tức này rốt cuộc là ai, luồng khí tức này rốt cuộc đáng sợ đến mức nào.

Nhưng luồng khí tức đặc biệt này, đã thu hút sự chú ý của hai nhóm người!

Ngọc Đỉnh chân nhân tuy theo Hiên Viên xuất chinh, nhưng trận chiến trước mắt không lọt vào pháp nhãn của y!

Không đáng để y ra tay.

Vì vậy y tuy ở giữa đại chiến, nhưng lại yên lặng quan sát sự biến hóa của trận chiến!

Khi Xi Vưu gầm lên một tiếng, phóng ra luồng khí tức quen thuộc đó!

Sắc mặt Ngọc Đỉnh chân nhân cuối cùng cũng thay đổi.

Sau khi sắc mặt Ngọc Đỉnh chân nhân biến đổi mấy lần, cuối cùng có chút không chắc chắn nói: "..., khí tức của Vu tộc!" Nhưng Vu tộc không phải nên ở nơi Lục Đạo Luân Hồi, theo sau Hậu Thổ nương nương sao!

Ở Hồng Hoang đã vô số năm không có một tia dấu vết hoạt động của Vu tộc, bây giờ đột nhiên xuất hiện trên một chiến trường, chẳng lẽ Hậu Thổ nương nương muốn nhúng tay vào chuyện trên Hồng Hoang?

Một Hậu Thổ đã nắm giữ Lục Đạo Luân Hồi rốt cuộc có thể mạnh mẽ đến mức nào, Ngọc Đỉnh chân nhân khẽ rùng mình!

Sau khi cảm thán một tiếng, trong lòng thầm nghĩ: "Có chút phiền phức rồi, nếu Hậu Thổ nương nương muốn ra tay!

E rằng cũng phải đi mời sư tôn mới có thể giải quyết chuyện này." Nhưng Ngọc Đỉnh chân nhân bỗng nhiên cảm thấy, khí tức Vu tộc này hình như có chút loãng, thực lực cảm ứng được cũng không mạnh!

Ngọc Đỉnh chân nhân bỗng nhiên nhớ ra, hình như đã từng nghe Quảng Thành Tử và các sư huynh khác bàn luận rằng Nhân tộc đã từng liên hợp với Vu tộc.

Đã từng sinh ra một nhóm tồn tại bán nhân bán vu, tuy rằng có hình dáng của con người!

Nhưng lại có tiềm lực và thực lực như Vu tộc.

Vào thời điểm đó, địa vị của loại bán nhân bán vu này rất cao!

Nhưng theo Vu Yêu đại chiến và sự suy tàn của Vu tộc, bán nhân bán vu cũng dần dần biến mất.

Cho nên khi ý thức được Xi Vưu có đủ loại điều khó hiểu và sau đó, mối quan hệ với Vu tộc rất lớn.

Ngọc Đỉnh chân nhân không khỏi nghĩ đến một chuyện, khẽ nói: "Chẳng lẽ?!" Nếu thật sự là như vậy, thì Xi Vưu này có chút thú vị rồi.

Để xác minh suy nghĩ trong lòng, Ngọc Đỉnh chân nhân lập tức xuất hiện trong chiến trường.

Nhưng vì sức mạnh cường đại và một số thủ đoạn đặc biệt, khiến Ngọc Đỉnh chân nhân đi lại trên chiến trường hỗn loạn mà không hề bị tổn thương.

Gần đó ngoài sự chú ý của Ngọc Đỉnh chân nhân, còn có trong một khu rừng cách đó mấy chục vạn dặm, hàng vạn thân ảnh đang tiến lên.

Dẫn đầu chính là Hình Thiên cùng Phong Bá, Vũ Sư!

Mục tiêu của chuyến đi này, Hậu Thổ nương nương đã cho họ một địa chỉ!

Khi Xi Vưu hóa thân thành bán nhân bán vu, khí tức đặc hữu của Vu tộc mà hắn phóng ra!

Ngoài việc thu hút sự chú ý của Ngọc Đỉnh chân nhân, cũng khiến Hình Thiên và các Vu tộc khác sững sờ.

Sau khi Hình Thiên hoàn hồn, lập tức vui mừng nói: “, đích thực là khí tức của tộc ta!

Chẳng lẽ lời của Hậu Thổ nương nương không sai, trên thế giới này tồn tại tộc nhân của Vu tộc chúng ta!” Sau đó lập tức tăng tốc, Hình Thiên và những người khác lúc này lòng nóng như lửa đốt!

Hận không thể lập tức đến nơi phát ra khí tức, muốn gặp mặt đồng bào trên thế giới này.

Tại chiến trường giữa Cửu Lê, Xi Vưu hóa thân bán nhân bán vu lúc này hoàn toàn bị huyết sát chi khí bao phủ.

Lúc này Xi Vưu sở hữu thân thể vô cùng cường tráng, cùng với một số đặc trưng của Vu tộc.

Đặc biệt, lúc này đôi mắt Xi Vưu đỏ ngầu!

Vẻ mặt đầy phẫn nộ.

Khí tức trên người cuồng bạo, cũng khiến người ta không rét mà run.

Xi Vưu sau khi hóa thân bán nhân bán vu, lập tức gầm lên một tiếng!

Sau đó liền xông về phía Hiên Viên.

Lúc này Hiên Viên vẫn chưa tỉnh táo lại sau sự biến hóa trước đó, mãi cho đến khi Xi Vưu vận dụng nhục thân cường hãn, đánh về phía

hắn.

Hiên Viên mới cuối cùng phản ứng lại, sau đó trở nên có chút hoảng loạn!

Suy cho cùng bất kỳ ai, khi đối mặt với nguy hiểm sinh tử, không có ai có thể thản nhiên đối mặt.

Lòng hoảng loạn, liền mất đi ý chí chiến đấu!

Mất đi ý chí chiến đấu, liền không có cơ hội phản kháng.

Giữa những tiếng gầm giận dữ của Xi Vưu, từng quyền đấm chứa đựng sức mạnh khổng lồ, trực tiếp nhắm vào Hiên Viên.

Hiên Viên vội vàng chống đỡ, từng lớp quang mạc trông có vẻ kiên cố vô cùng xuất hiện xung quanh Hiên Viên.

Tiếc là đối mặt với đòn tấn công sức mạnh cường đại, chúng lại tỏ ra vô cùng yếu ớt!

Chỉ cần một đòn nặng, là có thể đánh tan một lượng lớn quang mạc.

Hiên Viên lúc này nguy cấp vô cùng, trước sự uy hiếp sinh tử cường đại đã mất đi sự bình tĩnh!

Cho nên ngay cả Vấn Thiên Kiếm trong tay, cũng không sử dụng.

Đúng lúc Hiên Viên vừa chạy trốn vừa ngăn cản Xi Vưu, trên bầu trời ở nơi xa, một thân ảnh vẫn luôn chăm chú quan sát.

“Bán nhân bán vu!

Quả nhiên cường đại.

Sở hữu nhục thân và nguyên thần hoàn mỹ, quả thực là sản vật dung hợp hoàn mỹ giữa Nhân tộc và Vu tộc.” Ngọc Đỉnh chân nhân vừa cảm thán xong, liền lập tức chú ý đến một luồng khí tức Vu tộc

càng thêm tinh thuần, càng thêm cường đại đang từ xa chậm rãi bay đến.

Sắc mặt Ngọc Đỉnh chân nhân khẽ biến, nếu Xi Vưu bây giờ là bán nhân bán vu khí thế ngút trời, vậy thì luồng khí tức đang chậm rãi tiến lại gần kia, chính là che trời lấp đất!

"Vu tộc, ít nhất là Đại Vu!" Ngọc Đỉnh chân nhân trầm giọng lẩm bẩm một tiếng, nhìn về một nơi nào đó, ánh mắt tràn đầy sự ngưng trọng.

Đại Vu, ngoài Tổ Vu ra là Vu tộc mạnh nhất!

Kẻ mạnh, thậm chí không yếu hơn đại năng Chuẩn Thánh trung kỳ thậm chí là đỉnh phong thông thường.

Huống hồ dựa vào nhục thân gần như vô song đó, lại thêm pháp tắc quỷ dị khó lường.

Ngọc Đỉnh chân nhân cũng không muốn vô duyên vô cớ đối địch với một vị Đại Vu, đương nhiên vào thời khắc cần thiết, Ngọc Đỉnh chân nhân cũng sẽ không lùi bước.

Chương 607

Khí tức của Đại Vu Hình Thiên cực kỳ nặng nề, cực kỳ cuồng bạo!

Cũng cực kỳ phô trương.

Người bình thường cũng có thể nhìn thấy từ xa luồng khí tức đáng sợ đó, cho nên khi Đại Vu Hình Thiên dần dần tiến lại gần, nhân viên của bộ lạc Cửu Lê và phe Hiên Viên đang giao chiến kịch liệt cũng phát hiện ra sự bất thường đang dần đến gần.

Đặc biệt là Xi Vưu của bộ lạc Cửu Lê!

Trong cơ thể sở hữu huyết mạch Vu tộc, cho nên đối với khí tức Vu tộc cực kỳ nhạy cảm.

Thời gian phát hiện Đại Vu Hình Thiên, cũng chỉ muộn hơn Ngọc Đỉnh chân nhân một chút mà thôi, nhanh hơn Hiên Viên rất nhiều.

Khi phát hiện ra khí tức Vu tộc cường đại, Xi Vưu rõ ràng đã dừng lại!

Cảm nhận huyết mạch trong cơ thể đang tương ứng với nó, cảm nhận sức mạnh huyết mạch đang dần sôi trào.

Cảm nhận thân thể Vu tộc chịu sự lôi kéo của huyết mạch mạnh mẽ hơn, mà bùng nổ sức mạnh càng thêm đáng sợ, Xi Vưu hiểu rằng, một sự tồn tại đáng sợ có huyết mạch Vu tộc cực kỳ nồng đậm và tinh thuần sắp đến.

Nhưng Xi Vưu lại không tỏ ra đặc biệt vui mừng, thậm chí còn khẽ nhíu mày.

Thần sắc cũng có chút ngưng trọng, dường như không thích sự xuất hiện đột ngột của cường giả Vu tộc đáng sợ này.

Khi Đại Vu Hình Thiên cách đó không xa, Hiên Viên mới biết một cường giả dị tộc đáng sợ đã giáng lâm.

Thần sắc của y cũng nhanh chóng biến hóa, âm tình bất định!

Không biết cường giả đột nhiên xuất hiện trước mắt là ai, cũng không biết tại sao lại giáng lâm nơi đây.

Nhưng, uy thế đáng sợ như vậy!

Chắc chắn là kẻ đến không thiện.

Vì một cường giả đột nhiên xuất hiện, Xi Vưu và Hiên Viên không hẹn mà cùng dừng tay.

Đối mặt với mối đe dọa khổng lồ đột ngột xuất hiện, hai người trước đó còn đánh nhau đến chết đi sống lại đột nhiên có ý định liên thủ.

Dưới sự cảnh giác và lo lắng của mọi người, Đại Vu Hình Thiên cũng dẫn theo một đám Vu tộc đến trước mặt Xi Vưu và Hiên Viên.

Đại Vu Hình Thiên tùy ý đánh giá một lượt Xi Vưu và Hiên Viên, ha ha cười lớn nói: “Ha ha, ha ha ha ha!

Ở đây thật náo nhiệt!” Xi Vưu thần sắc hơi lạnh, ngữ khí băng lãnh: “Người là ai, tại sao lại đến đây!” Ngữ khí của Xi Vưu chứa đầy sự lạnh lùng, thể hiện sự đề phòng với Đại Vu Hình Thiên.

Đại Vu Hình Thiên nghe xong, ngẩn người.

Dùng thần sắc khó hiểu đánh giá một lượt Xi Vưu xong, đột nhiên ngửa mặt lên trời cười lớn: “Ha ha ha ha ha ha!

Tốt cho một câu bản tọa là ai!

Tốt cho một câu bản tọa là ai!

Mới chỉ có mấy chục triệu năm, uy danh của Vu tộc ta đã biến mất

ở Hồng Hoang.

Tên của Đại Vu Hình Thiên ta, lại bị lãng quên!" Đại Vu Hình Thiên nói đến cuối cùng, ngữ khí tràn đầy sự cuồng ngạo nhưng cũng có chút bi thương!

Đúng vậy, mới chỉ có mấy chục triệu năm, Hồng Hoang đã có biến đổi lớn.

Chủng tộc từng hùng mạnh nay đã tan thành tro bụi, sức mạnh từng gần như thống nhất Hồng Hoang nay đã biến mất không còn dấu vết.

Chủng tộc từng thống nhất Hồng Hoang, bây giờ không ai biết đến.

Bi thương làm sao, thê thảm làm sao!

Đại Vu Hình Thiên không cam lòng, không cam tâm Vu tộc cứ thế tiêu vong.

Nhưng lại bất lực, chưa nói đến đại thế Hồng Hoang không thể ngăn cản, chỉ riêng việc có thêm các Thánh nhân tuyệt đối không thể để Vu tộc, một lần nữa đứng trên đỉnh Hồng Hoang.

Tên của Vu tộc, đại đa số người tham gia trận đại chiến này đều không biết là gì, nhưng Xi Vưu và Hiên Viên lại biết Vu tộc đại diện cho điều gì.

Suy cho cùng Hiên Viên là Nhân Hoàng hiện tại, có thể xem các bí văn viễn cổ của Hồng Hoang mà Nhân tộc lưu trữ.

Cho nên đối với Vu tộc, một chủng tộc thượng cổ, cũng có chút hiểu biết.

Xi Vưu tuy không thể biết nhiều bí mật viễn cổ, nhưng thân mang huyết mạch Vu tộc, đối với Vu tộc cũng biết một hai.

Nhưng họ đều có một câu hỏi, Vu tộc không phải đã tiêu vong rồi sao, tại sao lại xuất hiện ở đây.

Giữa lúc mọi người đang ngạc nhiên, Hình Thiên đột nhiên động thủ.

Nhưng mục tiêu không phải Hiên Viên, mà là Xi Vưu.

Trước sức mạnh của Hình Thiên, Xi Vưu như một đứa trẻ, không có chút sức phản kháng nào.

Bị Hình Thiên tóm ngay trước mắt, Xi Vưu trong lòng lập tức căng thẳng, trên mặt cũng lộ ra vẻ khẩn trương.

Hình Thiên thấy sự khẩn trương trên mặt Xi Vưu, ha ha cười lớn một tiếng: "Không cần sợ, bản tọa sẽ không làm hại ngươi!

Ngược lại bản tọa sẽ giúp ngươi." Xi Vưu nghe lời của Hình Thiên, lập tức có chút mơ hồ.

Sau đó lại nhìn vẻ mặt chân thành của Hình Thiên, chậm rãi buông xuống sự đề phòng trong lòng.

Có lẽ, vị Đại Vu Hình Thiên này thật sự đến giúp mình!

Nhưng trong lòng Xi Vưu vẫn còn nghi ngờ, suy cho cùng một người đột nhiên chạy đến giúp mình, ai cũng sẽ có nghi ngờ.

"Nếu trong lòng ngươi có nghi ngờ, vậy bản tọa sẽ giúp ngươi giải quyết đám nhóc trước mắt này!" Hình Thiên dường như đã nhìn ra được sự lo lắng trong lòng Xi Vưu, không hề để ý mà nói!

Đồng thời ra tay với Hiên Viên đang đứng một bên xem kịch.

Đột nhiên, Hiên Viên đối mặt với cuộc tấn công bất ngờ như vậy căn bản không phản ứng kịp.

Khi y tưởng rằng cuộc đời mình sắp kết thúc, Ngọc Đỉnh chân nhân đã ra tay cứu y.

“Đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, thất kính thất kính!

Nhưng ngài ở đây, chẳng lẽ muốn nhúng tay vào cuộc tranh đấu giữa Cửu Lê và Hiên Viên sao?” Hình Thiên nhíu mày suy nghĩ một lúc, ngữ khí có chút cung kính nói!

Ngọc Đỉnh chân nhân nghe xong cũng nhíu mày, khi nhìn lại ánh mắt của Hình Thiên!

Lóe lên một tia chán ghét.

“, chẳng lẽ Vu tộc cũng muốn can dự?!” Ngọc Đỉnh chân nhân lạnh lùng nói, ngữ khí trở nên có chút không thân thiện!

Hình Thiên nghe xong sắc mặt cũng lạnh đi, khi nhìn Ngọc Đỉnh cũng không còn vẻ tôn kính như trước.

Chương 608

Tam Tiên Đảo tuy đáng sợ, nhưng Vu tộc cũng không phải dễ bắt nạt!

Ngươi có Nguyên Thủy Thiên Tôn, ta cũng có Hậu Thổ nương nương.

"Bộ lạc Cửu Lê và Vu tộc ta có mối liên quan mật thiết, ta phụng mệnh Hậu Thổ nương nương!

Đặc biệt đến đây trợ giúp bộ lạc Cửu Lê vượt qua khó khăn." Hình Thiên thần sắc lạnh lùng đáp lại một câu, đồng thời tay khẽ nắm chặt!

Một luồng năng lượng mạnh mẽ đang ngưng tụ.

Đám Vu tộc sau lưng y thấy vậy cũng đồng loạt có động tác, nhìn về phía Nhân tộc, ánh mắt tràn ngập sát khí.

Ngọc Đỉnh chân nhân nhìn Hình Thiên đang âm thầm chuẩn bị, nội tâm lập tức hiểu ra!

Xem ra một trận đại chiến khó tránh khỏi, nếu đã như vậy thì chỉ có thể tiên hạ thủ vi cường!

"Nếu đã như vậy, vậy thì dùng chiến đấu quyết thắng bại đi!" Theo một tiếng hừ lạnh, một luồng khí tức bàng bạc từ trên người Ngọc Đỉnh chân nhân tỏa ra.

Sức mạnh cấp bậc Chuẩn Thánh bắt đầu được điều động.

Hình Thiên thấy vậy, cũng không hề do dự!

Trực tiếp vung ra một quyền đã chuẩn bị sẵn.

Hai luồng sức mạnh trong nháy mắt va chạm, bùng nổ uy lực

khổng lồ!

Trực tiếp cuốn phăng mọi thứ xung quanh, trực tiếp nghiền nát phạm vi mấy vạn dặm thành một vùng bình nguyên.

Vô số Nhân tộc và Vu tộc bị ảnh hưởng, một bộ phận chết trong đó!

Cùng với cuộc đối đầu của hai vị cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh, đại chiến giữa Vu tộc và Nhân tộc chính thức bùng nổ!

Hai bên bắt đầu đại chiến, trong một thời gian cả không gian đều bị bao trùm trong luồng sức mạnh cường đại đó.

Lập tức thần quang ngũ sắc lóe lên vô cùng, từng thân ảnh khổng lồ cùng với những pháp tướng thiên địa bắt đầu đối đầu về mặt thể xác.

Phạm vi mấy trăm vạn dặm xung quanh hóa thành một chiến trường, những ngọn núi cao vốn nằm trong phạm vi trăm vạn dặm sớm đã không chịu nổi năng lượng khổng lồ, hóa thành tro bụi.

Cuộc giao chiến giữa Hình Thiên và Ngọc Đỉnh chân nhân cũng ngày càng kịch liệt, ban đầu còn có thể kiểm soát quy mô.

Càng đánh càng kịch liệt, hai bên cũng đã chiến đến đỏ mắt!

Không còn tiến hành bất kỳ sự che giấu nào, trực tiếp bộc lộ toàn bộ thực lực ở Hồng Hoang!

Theo một loạt thủ thế phức tạp, vô số linh lực chuyển hóa thành pháp lực, sau đó trở thành lực công kích cường đại tấn công về phía Hình Thiên.

Hình Thiên dựa vào thân thể Vu tộc cường đại của mình, có thể phớt lờ đại bộ phận các đòn tấn công của Ngọc Đỉnh chân nhân!

Nhưng thân thể cực kỳ cường hãn đó cũng đầy vết thương, e rằng

không lâu nữa sẽ bị hủy diệt dưới sự phản kích mãnh liệt của Ngọc Đỉnh chân nhân.

"A!" Thấy chiến cục ngày càng bất lợi cho mình, Hình Thiên gầm lên một tiếng!

Toàn thân tỏa ra huyết sát chi khí, trông vô cùng đáng sợ.

"Hình Thiên Phủ!" Theo một tiếng gầm giận dữ, trong tay Hình Thiên xuất hiện một trận dao động không gian!

Một chiếc rìu màu xanh xuất hiện trong tay Hình Thiên.

Linh bảo chuyên thuộc của Hình Thiên, Hình Thiên Phủ!

Uy lực cường đại, một kiện công phạt linh bảo!

Tuy rằng có khoảng cách lớn với các Tiên Thiên Chí Bảo như Bàn Cổ Phiên, nhưng cũng là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo không yếu.

Càng đáng quý hơn là, sau khi Hình Thiên sử dụng có thể nhận được một tia gia trì mạnh mẽ!

Thực lực có sự tăng lên!

Ngọc Đỉnh chân nhân nhìn chiếc Hình Thiên Phủ tỏa ra khí tức sát phạt đáng sợ, nội tâm cũng giật mình!

Hình Thiên Phủ đã tạo ra một tia uy hiếp đối với y.

"Hừ!

Không chỉ ngươi mới có linh bảo!" "Trảm Tiên Kiếm!" Theo một tiếng hừ lạnh của Ngọc Đỉnh chân nhân, một thanh bảo kiếm tỏa ra khí tức cực kỳ huyền diệu xuất hiện trong tay Ngọc Đỉnh chân nhân.

Lại là một kiện sát phạt chi khí!

Phẩm cấp thậm chí còn cao hơn Hình Thiên Phủ một chút, có thể sẽ lại có một trận huyết chiến.

Hai người tay cầm các sát phạt chi khí của riêng mình, đối trì giữa không trung!

Trên người tuy tỏa ra khí tức khủng bố vô tận, nhưng lại không giao thủ ngay lập tức.

Đối trì tiêu hao sự kiên nhẫn, Hình Thiên và các Vu tộc thiếu nhất chính là sự kiên nhẫn!

Cho nên sau khi đối trì một lúc, Hình Thiên ra tay trước.

"Nhất thức!" Theo một tiếng gầm giận dữ, Hình Thiên vung ra một rìu!

Một luồng hàn quang trong nháy mắt lướt qua, thẳng tắp bay về phía Ngọc Đỉnh chân nhân.

"Đến hay lắm!" Ngọc Đỉnh chân nhân thấy vậy, cười lớn một tiếng!

Sau đó thanh Trảm Tiên Kiếm trong tay tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt!

Thân ảnh Ngọc Đỉnh chân nhân nhanh chóng phiêu tán, không có một vị trí cố định.

Một rìu mà Hình Thiên chém ra trực tiếp chém vào không khí, nhưng lại mở ra một vết rách trên bầu trời!

Tuy rằng nhanh chóng được sửa chữa, nhưng đủ để người ta cảm nhận được sự cường đại của Hình Thiên Phủ.

Ngọc Đỉnh chân nhân đương nhiên cũng biết, nhưng sau khi biết được uy lực cường đại đó!

Sắc mặt trở nên càng thêm lạnh lùng, đồng thời động tác trong tay càng thêm nhanh chóng.

Giữa những luồng hàn quang, liền là một đòn tấn công sắc bén!

Hình Thiên lập tức tự lo không xuể, lộ ra một số sơ hở.

Lập tức từng vết máu đỏ tươi xuất hiện trên người Hình Thiên!

Hình Thiên bị thương.

Chương 609

Hình Thiên bị thương càng thêm điên cuồng, nhưng không biết rằng sự điên cuồng của mình khiến sơ hở càng nhiều hơn.

Lập tức vết máu trên người cũng ngày càng nhiều, Hình Thiên càng thêm cuồng bạo!

Trong một thời gian, Hình Thiên rơi vào một vòng lặp, một vòng lặp vì thực lực không đủ!

Nếu thực lực của Hình Thiên đủ mạnh, có thể trực tiếp dựa vào nhục thân cường đại của mình, đột phá phòng ngự của Ngọc Đỉnh chân nhân.

Chỉ tiếc là, thực lực của Hình Thiên yếu hơn Ngọc Đỉnh chân nhân.

Cùng với vết thương trên người ngày càng nhiều, Hình Thiên dần dần có chút không chống đỡ nổi!

Suy cho cùng đối mặt với nhiều vết thương, mạnh như thân thể Vu tộc cũng không thể chống đỡ quá lâu.

Cùng với dấu hiệu thất bại của Hình Thiên dần dần hiện ra, thực lực của đám Vu tộc trong nháy mắt suy yếu mấy bậc, trong nháy mắt Nhân tộc liền chiếm thế thượng phong!

Rất nhanh dưới sự phản công mạnh mẽ của Nhân tộc, Vu tộc dần dần không chống đỡ nổi, liên tục bại lui!

Trong một thời gian, lòng tin của bộ lạc Cửu Lê vốn mới ngưng tụ, lập tức có dấu hiệu sắp sụp đổ.

Cuộc giao chiến giữa Hình Thiên và Ngọc Đỉnh chân nhân, cũng dần dần bước vào giai đoạn cuối!

Thể lực của Hình Thiên nghiêm trọng không đủ, không có năng lượng chống đỡ, thân thể dù mạnh mẽ đến đâu cũng không thể kiên trì quá lâu.

Ngọc Đỉnh chân nhân thì khác, càng chiến càng dũng!

Rất nhanh đã phát huy ra thực lực chân chính ban đầu.

Cùng với đòn cuối cùng của hai bên, Hình Thiên vừa mới vung chiếc Hình Thiên Phủ trong tay!

Một lưỡi kiếm sắc bén đã kề ngay trước cổ y.

Hình Thiên chung quy không địch lại, sức mạnh cường đại của Ngọc Đỉnh chân nhân!

Cuối cùng thất bại.

"Thua rồi!" Theo một giọng nói kiên định vang lên, Hình Thiên hiểu rằng mình đã thua!

Cùng với sự chiến bại của Hình Thiên, khí thế hung hãn của Vu tộc cũng không còn, sau đó trong cuộc giao chiến với Nhân tộc, cũng nhanh chóng thất bại.

Nhưng dưới mệnh lệnh của Ngọc Đỉnh chân nhân, Nhân tộc cũng không thừa thắng truy kích!

Mặc cho họ rời đi.

Lúc này, Hiên Viên và Xi Vưu đang giao chiến ở nơi xa, vẫn đang đối đầu với nhau, không đánh bại đối phương tuyệt không dừng tay.

Nhưng trước đó, Hiên Viên một lần nữa không phải là đối thủ của Xi Vưu!

Bị Xi Vưu đã mở ra trạng thái bán nhân bán vu áp chế tàn nhẫn.

"Không được, cứ thế này sớm muộn cũng sẽ chiến bại!

Xem ra phải tìm kiếm sự giúp đỡ của một số người." Sau khi gian nan chống đỡ mấy lần tiến công, thần tình Hiên Viên có sự biến hóa!

Lúc này y không còn tâm trí giao chiến với Xi Vưu nữa.

Bắt đầu chạy trốn, tìm viện binh!

Khi y quay lại nơi đối trì với bộ lạc Cửu Lê, nơi đây đã trải qua một trận đại chiến!

Một trận đại chiến từ lúc bắt đầu đến lúc kết thúc đều rất nhanh.

Ngọc Đỉnh chân nhân kịp thời xuất hiện, kể lại một số chuyện cho y.

Hiên Viên nghe xong có chút hiểu ra gật đầu, sau đó nhìn về phía Xi Vưu đối diện, ánh mắt xuất hiện vài tia suy tư.

Cùng với sự gia nhập của Vu tộc vào bộ lạc Cửu Lê, một cuộc hỗn loạn nhỏ trong nội bộ Nhân tộc cuối cùng đã thu hút sự chú ý của các thế lực lớn ở Hồng Hoang.

Suy cho cùng, Vu tộc đã im lặng rất lâu lại xuất hiện, không phải là dấu hiệu cho thấy vị kia trong luân hồi có chút không cam lòng, muốn gây chuyện sao.

Tại Thiên đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên nhìn bản báo cáo trong tay, im lặng không nói.

Sau khi xem kỹ xong, sắc mặt Hạo Thiên ngày càng khó coi.

"Thái Bạch, ngươi xem đi!" Thái Bạch Kim Tinh nghe xong khẽ gật đầu, sau đó liền cầm lấy xem kỹ một lượt.

Thái Bạch Kim Tinh sau khi xem xong, sắc mặt cũng trở nên ngưng trọng.

"Bệ hạ, lần này Vu tộc có thể nói là dốc toàn bộ lực lượng!

Vị kia trong luân hồi có quyết định như vậy, chúng ta không thể biết.

Nhưng Vu tộc toàn diện xuất động, chắc chắn mưu đồ không nhỏ!

Thiên đình chúng ta cũng nên sớm chuẩn bị, để phòng ứng đối các loại nguy hiểm." Thái Bạch Kim Tinh sau khi trầm tĩnh một lúc, mới kiến nghị nói!

Hạo Thiên nghe xong gật đầu, sau đó liền lập tức bắt đầu tăng cường sức mạnh Thiên đình, cũng như tăng cường tuần tra Thiên đình.

Tại Linh Sơn ở phương Tây, tại Yêu tộc ở phương Bắc!

Tại Long tộc ở Đông Hải.

Tại Ngũ Trang Quán, Tinh Thần Điện, Vạn Độc Cung. ...

Tất cả các thế lực trong Hồng Hoang đều hành động theo tin tức, một mặt kinh ngạc trước sự xuất hiện của Vu tộc, một mặt bắt đầu đưa ra các loại chuẩn bị.

Lập tức cả Hồng Hoang rơi vào một tình cảnh vô cùng quỷ dị, vốn chỉ là một cuộc đấu tranh nhỏ trong nội bộ Nhân tộc, lại khiến các thế lực ở Hồng Hoang rơi vào thế bị động.

Đúng lúc cả Hồng Hoang lại một lần nữa rơi vào dòng chảy ngầm, các thế lực minh tranh ám đấu.

Nhân tộc, kẻ gây ra sự chấn động lần này ở Hồng Hoang, lại bình tĩnh vô cùng!

Khiến người ta cảm thấy kỳ lạ. ...

Tại chiến trường phía nam Hồng Hoang, cùng với một cuộc giao chiến mà hai bên đều có thắng có thua kết thúc!

Rơi vào một khoảng thời gian yên tĩnh ngắn ngủi.

Trong bộ lạc Cửu Lê, Xi Vưu và các cường giả của bộ lạc Cửu Lê, đang nhìn Hình Thiên và các Vu tộc khác với vẻ mặt có chút kỳ quái.

Chương 610

“Người của Vu tộc?

Không phải đã sớm suy tàn rồi sao, tại sao lại xuất hiện ở Hồng Hoang!” Sau khi đối thị một lúc, Xi Vưu hỏi một câu!

Hình Thiên nghe xong lập tức có chút lúng túng, câu hỏi này hỏi có chút hay!

Khiến Hình Thiên không biết trả lời thế nào cho phải.

Sau khi do dự một lúc, Hình Thiên quyết định nói thật, là ổn thỏa nhất!

“Ta đích thực là Vu tộc!

Suy tàn cũng là sự thật, nhưng chúng ta sống trong luân hồi, cũng có thể nói là đúng.

Còn tại sao chúng ta lại xuất hiện ở đây, là vì chúng ta phụng mệnh Hậu Thổ nương nương, đến đây trợ giúp các ngươi!” Xi Vưu nghe xong thần sắc khẽ kinh ngạc, khi nhìn lại Hình Thiên và các Đại Vu khác, trong ánh mắt có thêm một tia phức tạp.

“Hậu Thổ nương nương!

Lại ngay cả Hậu Thổ nương nương cũng bị kinh động!

Nhưng, bộ lạc Cửu Lê của ta có liên quan gì đến Hậu Thổ nương nương!

Còn nữa, tại sao ta lại cảm thấy Hình Thiên và các Đại Vu có một sự quen thuộc tựa như đã từng gặp!

Dường như đã thấy ở đâu đó.” Xi Vưu trong lòng thầm suy nghĩ, đồng thời đối với Hình Thiên và các Đại Vu nảy sinh một tia nghi ngờ.

Hình Thiên thấy sự nghi ngờ trong lòng và sự khó hiểu trong ánh mắt của Xi Vưu, lập tức khẽ cười!

Sau khi đánh giá Xi Vưu một lượt từ trên xuống dưới, ngữ khí trầm trọng giải đáp: "Nếu không, ngươi nghĩ tại sao Vu tộc chúng ta lại hao phí năng lượng lớn như vậy để thoát khỏi luân hồi, đến giúp các ngươi!" Xi Vưu nghe xong gật đầu, sau đó nhìn về phía Hình Thiên!

Các trưởng lão khác của hắn cũng đồng loạt nhìn về phía Hình Thiên, trong ánh mắt lộ ra dục vọng tìm hiểu mãnh liệt.

Hình Thiên thấy vậy, đôi mắt khẽ nhắm lại dường như đang hồi tưởng lại chuyện gì đó!

Sau đó dùng ngữ khí vô cùng bình tĩnh thuật lại: "Vu tộc từng xưng bá Hồng Hoang, cả đại địa đều là lãnh địa của Vu tộc!

Vu tộc thời đó, cường hoành một thời, phong quang vô cùng.

Nhân tộc mới vừa ra đời không lâu, căn bản không thể sống sót ở Hồng Hoang đầy rẫy nguy cơ!

Cho nên sau mấy lần ma nạn, một bộ phận Nhân tộc đã kết hợp với Vu tộc.

Từ đó trong Nhân tộc có thêm một nhánh, bán nhân bán vu!

Trong thời kỳ Vu tộc thống trị Hồng Hoang, bán nhân bán vu đã trải qua thời kỳ đỉnh cao, là một trong những sức mạnh mà Nhân tộc dựa vào nhất!

Cùng với sự kết thúc của Vu Yêu đại chiến, thực lực Vu tộc tổn thất nặng nề!

Không còn thực lực thống nhất Hồng Hoang, thân là sự kết hợp giữa Nhân tộc và Vu tộc, bán nhân bán vu cũng theo đó mà diệt vong!

Nhưng có một bộ lạc bán nhân bán vu, đã trốn qua vô số kiếp nạn, di dời đến phía nam Hồng Hoang, từ đó an định lại.

Bộ lạc đó chính là Cửu Lê, trên người các ngươi ẩn chứa một nửa huyết mạch Vu tộc!" Giọng nói của Hình Thiên bình thản, nhưng ảnh hưởng mà nó tạo ra lại không gì sánh được!

Đối với Xi Vưu và những người trong bộ lạc Cửu Lê, sự chấn động mà nó tạo ra càng không thể dùng lời để miêu tả.

Sau một hồi kinh ngạc ngắn ngủi, bao gồm cả Xi Vưu, tất cả người của bộ lạc Cửu Lê đều lắc đầu, vẻ mặt không dám tin vào sự thật này.

Có trưởng lão không thể chấp nhận được chuyện này, thần sắc trở nên điên cuồng!

Đồng thời lớn tiếng gầm giận: "Nói dối!

Chúng ta là Nhân tộc, vẫn luôn là Nhân tộc!" Lập tức xung quanh bị bao trùm bởi một luồng khí tức bàng bạc mà cuồng bạo, khiến những người của bộ lạc Cửu Lê gần đó không thể chịu nổi!

Hình Thiên và các Đại Vu nhìn phản ứng vô cùng kịch liệt của tộc nhân bộ lạc Cửu Lê, vẻ mặt bình tĩnh!

Dường như đối với sự chấn động và điên cuồng của họ, không có chút bất ngờ nào.

Xi Vưu sau khi sắc mặt nhanh chóng biến đổi, sự kích động trong lòng dần dần được kiềm chế!

Khí tức cuồng bạo không tự chủ tỏa ra từ trên người, cũng dần dần được bình ổn lại.

Sau khi bình tĩnh lại, Xi Vưu cúi đầu trầm tư một lúc sau đó thấp giọng nói: "Các ngươi có bằng chứng gì!

Ta sẽ không chỉ dựa vào một lời của ngươi, mà tin vào những lời nói hoang đường như vậy!" Sau khi nói xong câu đó, khuôn mặt của Xi Vưu đang hướng về mặt đất lộ ra một tia sát khí không thể phát giác!

Trong lòng Xi Vưu lúc này đã đưa ra một quyết định, nếu Hình Thiên và những người khác không thể giải thích tất cả!

Không thể đưa ra bằng chứng thuyết phục.

Vậy thì chỉ dựa vào những lời này, Xi Vưu dù không phải là đối thủ của Hình Thiên!

Cũng sẽ không tha cho Hình Thiên và những người khác.

Vinh diệu của bộ lạc Cửu Lê, tuyệt đối không cho phép bất kỳ ai làm ô uế!

Hình Thiên nghe xong không do dự gật đầu, bằng chứng ư, dĩ nhiên là có!

Hình Thiên và các Đại Vu bất cứ lúc nào cũng có thể đưa ra bằng chứng khiến Xi Vưu không thể phản bác.

Một đám trưởng lão của bộ lạc Cửu Lê nhìn Hình Thiên vẻ mặt tự tin, nội tâm không nhịn được mà trầm xuống!

Đồng thời, trong đầu không khỏi nghĩ, chẳng lẽ chúng ta thật sự là bán nhân bán vu?

Nếu không Hình Thiên sẽ không tự tin như vậy, nhưng nếu thật sự là bán nhân bán vu!

Vậy thì họ lại nên đi đâu về đâu?

Một luồng suy nghĩ xuất hiện trong đầu những người của bộ lạc Cửu Lê, bao gồm cả Xi Vưu, tất cả trưởng lão của bộ lạc Cửu Lê lúc này ngoài việc cấp thiết muốn biết rốt cuộc có phải hay không, cũng

đang khổ não nếu biết được đáp án rồi thì nên lựa chọn như thế nào!

Hình Thiên sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, vẻ mặt mỉm cười nhìn Xi Vưu trực tiếp nói: "Bằng chứng sao?

Ta đương nhiên có!

Hoặc là nói, chính sự tồn tại của các ngươi, chính là bằng chứng không thể xóa nhòa!" Xi Vưu và những người khác nghe xong, khẽ nhíu mày!

Chính chúng ta?

Cũng đúng!

Nếu thật sự là bán nhân bán vu, vậy thì chính bản thân họ chính là bằng chứng tốt nhất.

Xi Vưu và những người khác sau khi nghe, trong lòng đã gần như tin đến tám phần!

Chương 611

Bởi vì bộ lạc Cửu Lê đích thực có sự khác biệt so với các bộ lạc Nhân tộc khác.

Các tộc nhân của bộ lạc Cửu Lê đều sở hữu thân thể cường tráng khác biệt so với các Nhân tộc khác, cùng với sức mạnh huyết mạch!

Cũng chính vì một số khác biệt của bộ lạc Cửu Lê, mới khiến bộ lạc Cửu Lê khi mới thành lập, vẫn luôn lang thang ở rìa của Nhân tộc.

Không thể dung nhập vào vòng tròn cốt lõi của Nhân tộc, nếu không phải vì hoàn cảnh đặc thù ở phía nam Hồng Hoang khiến Nhân tộc cần đến sức mạnh của bộ lạc Cửu Lê.

E rằng, bộ lạc Cửu Lê lúc này có thể không được các bộ lạc khác của Nhân tộc chấp nhận.

Bất quá dù nội tâm Si Vưu và mọi người có dao động, nhưng chỉ dựa vào một lý do thì không thể khiến bọn họ triệt để tin phục được!

Si Vưu thở dài một tiếng rồi khẽ lắc đầu, ánh mắt nhìn thẳng Hình Thiên nói: "Đúng là một chứng cứ, nhưng không đủ!

Chỉ bằng vào ngươi thì không thể chứng minh ta có liên quan đến Vu tộc.

Cần phải đưa ra nhiều chứng cứ hơn, hoặc đưa ra chứng cứ không thể phản bác được.

Nếu không, ta không thể tin lời ngươi, và ngươi cũng phải trả giá cho những lời mình nói!" Hình Thiên nghe xong thản nhiên gật đầu, sớm đã biết Si Vưu không thể dễ dàng tin lời mình!

Dù sao chuyện này cũng quá chấn động, muốn khiến người ta tin phục thì phải đưa ra chứng cứ có sức thuyết phục hơn. "Điều đó là tự

nhiên!

Ta đã có chuẩn bị, chứng cứ tiếp theo đủ để khiến ngươi hoàn toàn tin phục, không thể phản bác!" Sau khi nói một câu đầy tự tin, Hình Thiên lật tay lấy ra một chiếc hộp ngọc tỏa ra huyền quang màu tím nhạt.

Hộp ngọc vừa được lấy ra, xung quanh liền bị bao phủ bởi một cỗ khí tức không thể tả nổi!

Hình Thiên và các Đại Vu khác sau khi cảm nhận được cỗ khí tức này, sắc mặt liền lộ vẻ say sưa!

Toàn thân vô cùng thả lỏng, phảng phất như cỗ khí tức này có ích cho Vu tộc.

Thậm chí cả Si Vưu và các trưởng lão bộ lạc Cửu Lê, sau khi cảm nhận được cỗ khí tức đột ngột bao trùm, nội tâm cũng dâng lên một cỗ xung động khó tả.

Đến gần hơn một chút, lại gần hơn một chút nữa!

Càng đến gần hộp ngọc, nội tâm càng cảm thấy thoải mái, đồng thời sự triệu hoán mơ hồ cũng ngày càng mãnh liệt.

Si Vưu sau khi gian nan chống cự một hồi, cuối cùng cũng không chịu nổi sự dụ hoặc cực kỳ khát vọng trong lòng!

Y chậm rãi bước về phía Hình Thiên, đồng thời hai mắt nhìn chằm chằm vào hộp ngọc trong tay Hình Thiên, hỏi: "Đây là cái gì?" Hình Thiên nghe xong, thoải mái hít thở một hơi!

Sau đó hai mắt nhìn về phía hộp ngọc trong tay, ngữ khí có chút sùng bái nói: "Đây là chí bảo của Vu tộc ta, một trong những bảo vật quý giá nhất: Tổ Vu Tinh Huyết!" Lời này vừa thốt ra, lập tức thu hút sự chú ý của tất cả trưởng lão bộ lạc Cửu Lê và các Đại Vu xung quanh!

Sau đó, từng đôi mắt vừa cung kính lại mang theo tham lam, vừa tham lam lại mang theo kính sợ, vừa kính sợ lại mang theo khát vọng tột cùng, đều nhìn về phía hộp ngọc trong tay Hình Thiên.

Tổ Vu Tinh Huyết, đó chính là Tổ Vu Tinh Huyết!

Tương truyền được ngưng tụ từ máu của Tổ Vu, vô cùng quý giá!

Thậm chí còn quý hơn cả Tiên Thiên Linh Bảo bình thường, có thể sánh ngang với Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Thậm chí đối với Vu tộc, e rằng Tiên Thiên Chí Bảo cũng không quý bằng Tổ Vu Tinh Huyết.

Hình Thiên cảm nhận vô số ánh mắt tham lam và kính sợ, trong lòng có chút đắc ý!

Dù sao đây cũng là Tổ Vu Tinh Huyết, từ khi Vu tộc ra đời đến nay, cũng chỉ có một mình hắn thật sự được chạm vào Tổ Vu Tinh Huyết.

Bất quá tuy Hình Thiên hiện tại rất đắc ý, nhưng những ánh mắt tham lam kia khiến hắn vô cùng khó chịu!

Hắn bất giác hừ lạnh một tiếng.

Tiếng hừ lạnh như một chậu nước đá cực lạnh, trực tiếp dội vào lòng những người đang hừng hực lửa nóng!

Khiến ngọn lửa trong lòng mọi người lập tức bị dập tắt, ánh mắt khát vọng tột cùng tuy vẫn còn nhưng đã thu liễm đi rất nhiều.

Si Vưu sau khi hoàn hồn, dường như nghĩ đến điều gì đó, chau mày một lúc rồi hỏi: "Chẳng phải tất cả Tổ Vu đều đã vẫn lạc rồi sao?

Làm sao có thể có Tổ Vu Tinh Huyết!

Chẳng lẽ là Hậu Thổ nương nương?

Nhưng không phải Hậu Thổ nương nương đã thân hóa Luân Hồi rồi sao!

Không thể nào còn có Tổ Vu Tinh Huyết được!" Một tiếng nói không lớn, nhưng lập tức thu hút sự chú ý của mọi người!

Từng đạo ánh mắt nhìn về phía Hình Thiên, thậm chí cả các Đại Vu cũng đưa mắt nhìn hắn.

Phong Bá, Vũ Sư và các Đại Vu khác cũng không biết, Tổ Vu Tinh Huyết của Hình Thiên rốt cuộc từ đâu mà có!

Hình Thiên nghe thấy câu hỏi, nhìn về phía Si Vưu, ánh mắt ánh lên một tia tán thưởng, sau đó cao giọng nói: "Đương nhiên là do Hậu Thổ nương nương ban cho, chẳng lẽ ngươi đang hoài nghi tính thật giả của Tổ Vu Tinh Huyết sao?

Thôi được, nếu các ngươi đã không tin!

Vậy ta sẽ mở ra cho các ngươi xem, Tổ Vu Tinh Huyết trong truyền thuyết rốt cuộc có uy lực gì!" Hình Thiên nói xong, mặc kệ ánh mắt chấn động của mọi người xung quanh, trực tiếp thi triển pháp môn mở hộp mà Hậu Thổ đã ban cho, mở chiếc hộp ngọc ra!

Lập tức, một đạo quang mang trắng muốt bao phủ xung quanh, trực tiếp ngăn cách bên trong với thế giới bên ngoài.

Dù sao đây cũng là Tổ Vu Tinh Huyết, không chỉ hữu dụng với Vu tộc!

Mà còn hữu dụng với tất cả mọi người trong Hồng Hoang.

Nếu không che giấu, e rằng chỉ bằng thực lực hiện tại của bọn họ, tuyệt đối không thể giữ được Tổ Vu Tinh Huyết đến ngày mai, chắc chắn sẽ bị người khác cướp mất.

Sau khi màn sáng đó bao phủ, Hình Thiên và Si Vưu lập tức cảm

nhận được một cỗ áp chế đến từ huyết mạch Vu tộc!

Cỗ áp chế này không liên quan đến cảnh giới và tu vi, bất luận tu vi của người có mặt cao cường đến đâu, chỉ cần đẳng cấp huyết mạch chưa đạt đến Tổ Vu.

Tuyệt đối không thể chịu đựng được cỗ áp chế vừa mơ hồ vừa mạnh mẽ này, không thể tạo ra uy hiếp đối với sự tồn tại tạo ra uy áp đó.

Hình Thiên và Si Vưu sau khi cảm nhận được uy áp từ huyết mạch, nội tâm không khỏi khẽ run rẩy!

Ánh mắt nhìn về phía hộp ngọc tràn đầy kính sợ.

Sau đó, trong ánh mắt kính sợ của mọi người, một giọt chất lỏng màu vàng nhạt chậm rãi trôi nổi lên trên!

Hình Thiên và Si Vưu sau khi nhìn thấy, trong mắt lập tức lóe lên một tia tham lam tột độ!

Nhưng nhanh chóng bị áp lực mạnh mẽ kia nghiền nát.

Rất nhiều người có mặt tại đó, vào khoảnh khắc Tổ Vu Tinh Huyết xuất hiện, trong lòng dâng lên một cỗ tham lam tột độ và khát vọng vô cùng!

Rất nhiều người lập tức muốn động thủ, bất chấp tất cả để đoạt lấy Tổ Vu Tinh Huyết!

Chương 612

Nhưng chưa kịp ra tay, một cỗ uy áp gần như vô thượng trực tiếp bao phủ lấy bọn họ.

Trực tiếp đánh tan nội tâm tham lam của bọn họ, khiến bọn họ lập tức khôi phục thanh tỉnh, sau đó là một trận sợ hãi! "Thật đáng sợ, khí tức thật đáng sợ!" "Là Tổ Vu Tinh Huyết sao, thật sự mạnh đến mức khiến người ta kinh hãi!" "Uy áp thật nồng đậm, lẽ nào là thật!

Ta thật sự có huyết mạch Vu tộc sao?" Những tiếng kinh thán và thì thầm, sau khi mọi người hồi phục thần trí từ sự tham lam, lần lượt vang lên.

Hình Thiên nhìn giọt chất lỏng tỏa ra ánh sáng vàng nhạt, ánh mắt tràn đầy kinh ngạc và khát vọng!

Đây là Tổ Vu Tinh Huyết, tuy lòng tham đã hoàn toàn biến mất, nhưng hắn vẫn vô cùng khát khao có được nó.

Nhưng Hình Thiên cũng biết tác dụng của giọt Tổ Vu Tinh Huyết mà Hậu Thổ nương nương ban cho, nên chỉ có thể thở dài một tiếng, ánh mắt khẽ nhìn về phía Si Vưu cũng đang chấn động, trong lòng thầm cảm thán vận khí của y thật tốt!

Ngay khi mọi người gần như đã hoàn hồn, giọt chất lỏng màu vàng nhạt đột nhiên phân hóa thành vô số giọt nước nhỏ li ti, lập tức bay về phía các trưởng lão của bộ lạc Cửu Lê.

Si Vưu và các trưởng lão bộ lạc Cửu Lê nhìn cảnh tượng đột ngột xuất hiện, nhất thời có chút không kịp phản ứng!

Đợi đến khi hoàn hồn, chất lỏng màu vàng nhạt chứa đựng Tổ Vu Tinh Huyết đã tiến vào cơ thể bọn họ.

Trong nháy mắt, Si Vưu và các trưởng lão bộ lạc Cửu Lê cảm nhận được cơ thể bắt đầu xao động!

Thân thể bắt đầu nóng lên, một cỗ năng lượng cực kỳ tinh thuần và mạnh mẽ bắt đầu lưu chuyển trong cơ thể họ. "Chuyện gì thế này!" Si Vưu kinh hãi thốt lên, quay mặt nhìn về phía Hình Thiên!

Hình Thiên và các Đại Vu khác thì dùng ánh mắt vô cùng hâm mộ nhìn bọn họ, khi nghe câu hỏi của Si Vưu, liền hâm mộ nói: "Đây là chuyện tốt ngàn năm có một!

Huyết mạch Vu tộc trong cơ thể các ngươi vì đã trải qua vô số năm lắng đọng, sức mạnh Vu tộc bị áp chế!

Một giọt Tổ Vu Tinh Huyết, đủ để kích hoạt huyết mạch Vu tộc trong cơ thể các ngươi!

Từ nay về sau, các ngươi có thể coi là người của Vu tộc." Si Vưu và mọi người nghe lời giải thích của Hình Thiên xong, thở phào một hơi!

Nhưng theo cỗ năng lượng bàng bạc trong cơ thể không ngừng lưu chuyển, một cỗ dục vọng muốn phát tiết ra ngoài bao trùm lấy tâm trí họ. "A!" Huyết mạch trong cơ thể Si Vưu là tinh thuần nhất, thực lực cũng mạnh nhất!

Y là người đầu tiên không chịu nổi, trực tiếp gầm lên một tiếng.

Một cỗ uy áp kinh khủng bao trùm ra ngoài, Hình Thiên và mọi người cảm nhận được thì sắc mặt hơi biến đổi!

Đồng thời khẽ cảm thán: "Uy áp thật mạnh mẽ!

Không thua kém ta." Si Vưu sau khi gầm lên một tiếng, toàn thân biến đổi lớn!

Quần áo vốn mặc trên người lập tức bị phá hủy, để lộ ra cơ thể

cực kỳ cường tráng của y.

Sau đó, dưới sự chứng kiến của Hình Thiên và các Đại Vu khác, trên cơ thể cường tráng của Si Vưu bắt đầu hiện lên từng đạo minh văn vô cùng thần bí và cổ xưa.

Từng đạo quang mang màu đỏ máu bắt đầu lan ra trong cơ thể Si Vưu, y đang kích hoạt huyết mạch Vu tộc trong cơ thể mình!

Ngoài Si Vưu ra, những người khác trong bộ lạc Cửu Lê cũng trải qua giai đoạn tương tự.

Huyết mạch Vu tộc ẩn giấu của tộc nhân Cửu Lê, lúc này đang được kích hoạt!

Tuy cái giá phải trả rất lớn, nhưng thu hoạch cũng phi phàm.

Không bao lâu nữa, hàng tỷ tộc nhân bộ lạc Cửu Lê sẽ chuyển hóa thành Vu tộc!

Khiến cho tộc nhân ngày càng khan hiếm của Vu tộc, thở phào một hơi.

Đồng thời Vu tộc cũng có thể dựa vào thân phận đặc thù của bộ lạc Cửu Lê để một lần nữa can thiệp vào các sự tình ở Hồng Hoang.

Những chuyện xảy ra trong bộ lạc Cửu Lê, tuy cực kỳ kín đáo!

Nhưng cũng không phải không bị người khác phát hiện.

Nguyên Thủy và Hồng Quân, những tồn tại mạnh nhất Hồng Hoang hiện nay, vào khoảnh khắc Tổ Vu Tinh Huyết xuất hiện, liền có thể cảm nhận được cỗ khí tức Vu tộc bao phủ ở phía nam Hồng Hoang.

Sau đó liền có thể trực tiếp xuyên qua tầng tầng trở ngại, nhìn thấy giọt Tổ Vu Tinh Huyết đó!

Bất quá, giọt Tổ Vu Tinh Huyết đủ để khiến người ta điên cuồng

đó đối với những cường giả như Nguyên Thủy lại chẳng là gì!

Nếu cần, họ hoàn toàn có thể trực tiếp sử dụng Thời Không pháp tắc để đoạt lấy.

Nhưng sự xuất hiện của Vu tộc tại bộ lạc Cửu Lê, lại thu hút sự chú ý của hai bên! "Vu tộc không chịu yên phận ở trong Luân Hồi, lại ra Hồng Hoang gây rối rồi." Tại một vách đá ở nơi giao nhau giữa phía đông đại lục Hồng Hoang và Đông Hải, Nguyên Thủy mặt hướng ra biển, cảm nhận những cơn gió biển bàng bạc, bình tĩnh nói!

Đối với Vu tộc, Nguyên Thủy tỏ ra bình thản!

Tuy có duyên nợ sâu sắc với Vu tộc, nhưng theo sự vẫn lạc của chưa đến mười vị Tổ Vu, cùng với việc Hậu Thổ hóa thân Luân Hồi, duyên nợ đó cũng dần dần tiêu tan.

Huống hồ Vu tộc hiện tại không có tư cách để Nguyên Thủy coi trọng, nếu không phải sau lưng Vu tộc có Hậu Thổ, mà Hậu Thổ lại chưởng quản Luân Hồi, Nguyên Thủy căn bản sẽ không để ý đến một chủng tộc đã sớm suy tàn.

Đặc biệt là việc làm của Vu tộc lại xung đột với sự sắp xếp của Nguyên Thủy, cản trở con đường của Hiên Viên!

Mặc dù Hiên Viên muốn trở thành Nhân Hoàng, tất phải trải qua một vài ma nạn.

Sự biến hóa của bộ lạc Cửu Lê đã thu hút sự chú ý của nhiều bên, các Thánh nhân sau khi chau mày liền bắt đầu điều chỉnh kế hoạch, đồng thời tăng cường sự chú ý đối với bộ lạc Cửu Lê.

Tây phương Linh Sơn, Thiên Đình, Côn Luân Sơn sau khi nhận được thánh huấn của Thánh nhân, lập tức có động tĩnh!

Một cỗ dòng chảy ngầm ẩn giấu, lao về phía nam Hồng Hoang.

Bộ lạc Cửu Lê, nằm ở trung tâm của dòng chảy ngầm cổ xưa này, lúc này không biết mình đã trở thành mục tiêu của mọi người!

Trở thành mục tiêu của các Thánh nhân.

Si Vưu sau khi kích hoạt huyết mạch Vu tộc trong cơ thể, hoàn thành niết bàn!

Huyết mạch Vu tộc trong cơ thể hoàn toàn được kích hoạt, lập tức trở thành Đại Vu!

Một trong những kẻ xuất sắc nhất trong các Đại Vu, thực lực có thể sánh ngang với Hình Thiên. "Ta cảm nhận được sức mạnh!

Đây là sức mạnh của Vu tộc sao?

Quả nhiên cường đại, không hổ là chủng tộc từng có thể xưng bá Hồng Hoang.

Chỉ là Đại Vu, đã có thể mạnh mẽ như vậy!

Chương 613

Nếu là Tổ Vu thì còn là tồn tại mạnh mẽ đến mức nào." Si Vưu cảm nhận sức mạnh cường đại trong cơ thể, không khỏi cảm khái một tiếng đồng thời tràn đầy tự tin.

Trong toàn bộ bộ lạc Cửu Lê, ngoài Si Vưu ra, thực lực của các tộc nhân khác cũng ít nhiều được đề cao, người trở thành Đại Vu có đến hàng trăm!

Người trở thành Vu giả có đến hàng triệu!

Lập tức, sức mạnh của bộ lạc Cửu Lê đạt đến đỉnh điểm.

Hình Thiên và các Đại Vu khác nhìn sự biến hóa của bộ lạc Cửu Lê, trong lòng cũng vui mừng khôn xiết!

Dù sao Cửu Lê và Vu tộc lúc này cũng khó mà phân biệt được.

Hình Thiên nhìn Si Vưu mặt đầy đắc ý, mỉm cười nói: "Thế nào, tin phục rồi chứ!" Si Vưu gật gật đầu, tin phục rồi!

Kỳ thực không chỉ y, lúc này cả bộ lạc Cửu Lê đối với thân phận nửa người nửa Vu cũng không còn bài xích.

Dù sao trước mặt sức mạnh cường đại, những thứ khác đều là hư ảo!

Hình Thiên nghe xong cuối cùng cũng thở phào một hơi, nhiệm vụ của hắn đã hoàn thành!

Tiếp theo phải xem Si Vưu. "Nếu ngươi đã thừa nhận là Vu tộc, vậy thì trọng trách chấn hưng Vu tộc sẽ do ngươi gánh vác!" Si Vưu nghe xong càng thêm cao hứng, lập tức gật đầu đồng ý!

Từ đó, sức mạnh còn sót lại của Vu tộc và bộ lạc Cửu Lê dung

hợp làm một!

Trở thành một bộ tộc nửa Vu nửa người, đồng thời có linh hồn và trí tuệ của Nhân tộc, lại có thân thể cường tráng và Vu thuật thần diệu của Vu tộc!

Thực lực của bộ lạc Cửu Lê lập tức tăng vọt, chiếm cứ phía nam Hồng Hoang!

Thậm chí đại quân do Hiên Viên suất lĩnh cũng không thể so bì với sự cường đại của bộ lạc Cửu Lê. ...

Trong đại quân khổng lồ của Hiên Viên, có một nơi khá bắt mắt!

Quy mô của nó tuy không phải lớn nhất, nhưng vị trí lại vô cùng đặc biệt.

Một quân trướng nằm bên cạnh trung tâm doanh trướng của đại quân Hiên Viên, trong phạm vi mấy chục dặm chỉ có một quân trướng!

Có thể nói là vô cùng đặc biệt.

Đồng thời cũng cực kỳ tôn quý, bởi vì đây là nơi ở tạm thời của sư phụ Nhân Hoàng Hiên Viên, Ngọc Đỉnh chân nhân.

Chiều tối, Ngọc Đỉnh chân nhân đang tu luyện bỗng cảm nhận được một cỗ gọi mời, Ngọc Đỉnh chân nhân lập tức thi triển bí thuật của Tam Tiên Đảo, mở ra một màn sáng, đồng thời cung kính nói với một thân ảnh trong màn sáng: "Sư tôn, có gì phân phó ạ?" Ở phía đối diện của màn sáng, chính là Nguyên Thủy đang du ngoạn trong Hồng Hoang.

Nguyên Thủy sau khi cảm nhận được sự biến hóa của bộ lạc Cửu Lê, sau một hồi suy diễn ngắn ngủi, liền đem tin tức này báo cho Ngọc Đỉnh chân nhân.

Ngọc Đỉnh chân nhân nghe xong khẽ trầm mặc, sau đó cung kính trả lời: "Đa tạ sư tôn nhắc nhở, đệ tử ghi nhớ trong lòng!" "Nhớ kỹ là tốt, Cửu Lê được sức mạnh của Vu tộc, thực lực có phần tăng lên!

Nếu ngươi cảm thấy không đối phó được, có thể trở về Tam Tiên Đảo, đem theo các sư đệ của ngươi đi cùng, chỉ cần đồng tâm hiệp lực, Thánh nhân cũng không phải là đối thủ của các ngươi!" Nguyên Thủy nghe xong gật gật đầu, sau đó dặn dò thêm một câu, thân ảnh liền biến mất.

Ngọc Đỉnh chân nhân nghe lời của Nguyên Thủy xong, trong lòng khẽ suy tư!

Vu tộc thật sự mạnh mẽ đến vậy sao?

Ngay cả sư tôn cũng phải dặn dò như thế.

Bất quá, trước đây khi Ngọc Đỉnh chân nhân và Hình Thiên gặp nhau, Ngọc Đỉnh chân nhân cảm thấy Hình Thiên cũng không mạnh!

Hoàn toàn có thể đối phó.

Về phần những kẻ đứng sau Hình Thiên, ngay cả Hình Thiên cũng không bằng!

Càng không thể là đối thủ của y.

Nhưng sư tôn đã dặn dò như vậy, Ngọc Đỉnh chân nhân tuyệt đối sẽ không có chút nghi ngờ nào!

Ngọc Đỉnh chân nhân hạ quyết tâm, nếu thực lực hiện tại của bộ lạc Cửu Lê thật sự như lời sư tôn nói, vô cùng cường đại, vậy y cũng phải tuân theo chỉ lệnh của sư tôn mà hành sự.

Trong nháy mắt ba ngày đã trôi qua, sau mấy ngày nghỉ ngơi chỉnh đốn, bất luận là bộ lạc Cửu Lê hay đại quân do Hiên Viên suất lĩnh, về cơ bản đã chỉnh đốn xong.

Một trận đại chiến là khó tránh khỏi, nhưng cả Hiên Viên và Si Vưu đều vô cùng tự tin!

Bởi vì bọn họ đều cảm thấy, trận chiến tiếp theo chắc chắn có thể tiêu diệt đối phương trong một lần.

Bởi vì hai bên, đều có chỗ dựa của riêng mình!

Căn bản không coi đối phương ra gì, thậm chí cả việc trinh sát trước trận chiến cũng không cần nữa, bởi vì tự tin tăng cao, trở nên tự đại.

Sáng sớm hôm sau, trời vừa mới tờ mờ sáng!

Phía bộ lạc Cửu Lê người người chen chúc, vô số dũng sĩ thần sắc điên cuồng tay cầm vũ khí đặc chế của bộ lạc, như thủy triều cuồn cuộn ra khỏi bộ lạc.

Khi mặt trời treo cao trên bầu trời, tại nơi giao giới giữa bộ lạc Cửu Lê và đại quân do Hiên Viên suất lĩnh, trên một bình nguyên rộng lớn.

Nhìn từ trên trời xuống, có thể thấy hai đám đen dày đặc không thấy điểm cuối.

Những chấm đen đó chính là đại quân Cửu Lê và đại quân Hiên Viên, giữa hai đội quân, có một vùng đệm rộng mấy chục cây số.

Thủ lĩnh bộ lạc Cửu Lê, Si Vưu, và thống soái đại quân Hiên Viên đang đối đầu trước trận của hai đội quân vô biên vô tận. "Hiên Viên tiểu nhi, lại gặp nhau rồi!

Lần này ta tuyệt đối sẽ không để ngươi chạy thoát!" Si Vưu cưỡi trên con Thực Thiết Thú (cũng chính là gấu trúc mà chúng ta gọi ngày nay) cảnh giới Đại La Kim Tiên, nhìn Hiên Viên đang cưỡi một con bạch mã tỏa ra từng tia thần quang, trông rất mạnh mẽ, lạnh lùng nói!

Đối mặt với lời nói của Si Vưu, Hiên Viên cũng hừ lạnh một tiếng!

Sau đó dùng ngữ khí lạnh lùng tương tự đáp lại: "Hừ!

Đó chính là lời ta muốn nói với ngươi!

Lần trước để ngươi chạy thoát, lần này tuyệt đối không thể thoát khỏi lòng bàn tay ta." Si Vưu nghe xong, mày nhíu lại, sắc mặt trở nên có chút khó coi! "Tốt, tốt lắm, một câu 'không thoát khỏi lòng bàn tay'!

Ta ngược lại muốn xem xem trong mấy ngày qua, ngươi có tiến bộ gì!" Sau khi tức giận hừ lạnh một tiếng, y dùng ngữ khí băng lãnh nói!

Đồng thời ra tay.

Hóa Huyết Thần Đao!

Chí bảo của bộ lạc Cửu Lê, cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo!

Chương 614

Chí bảo được bộ lạc Cửu Lê truyền lại từ đời này sang đời khác, uy lực vô cùng.

Một đạo huyết sát chi khí màu đỏ máu trên Hóa Huyết Thần Đao lúc ẩn lúc hiện, Si Vưu tay cầm Hóa Huyết Thần Đao liền hóa thành một đạo quang mang màu đỏ máu, trực tiếp lao về phía Hiên Viên!

Hiên Viên thấy thế, cũng tế ra Vấn Thiên Kiếm!

Một đạo kim quang nhàn nhạt bao phủ lên người Hiên Viên, sau đó cũng không chịu yếu thế mà lao về phía Si Vưu!

Trong thoáng chốc, nhìn từ trên trời xuống, có thể thấy một đạo quang mang màu đỏ và một đạo quang mang màu vàng đang tiến lại gần nhau với tốc độ không thể tưởng tượng nổi.

Trong một khoảnh khắc hoặc thậm chí chưa đến một khoảnh khắc, hai đạo quang mang đã va chạm vào nhau!

Lập tức một cỗ sức mạnh cường đại khuếch tán ra ngoài.

Hình Thiên và Ngọc Đỉnh chân nhân cũng cảm nhận được một cỗ áp lực to lớn, không khỏi vận dụng pháp lực trong cơ thể để ngăn cản.

Sau khi chống đỡ được áp lực không tên đó, Hình Thiên nhìn hai đạo quang mang không ngừng giao thoa va chạm ở phía xa, cảm thán: "Mạnh thật!

Thực lực của cả hai đều đã tăng cường!" Ngọc Đỉnh chân nhân cũng chăm chú nhìn hai đạo quang mang không ngừng giao thoa va chạm, sự chú ý của y nghiêng về phía Si Vưu nhiều hơn!

Dù sao Hiên Viên cũng là đệ tử của y, đệ tử có bản lĩnh gì y về cơ bản đều biết một hai.

Nhưng Si Vưu, một thủ lĩnh có thể đánh ngang tay với Hiên Viên, y lại biết rất ít. "Thực lực của Si Vưu đã mạnh hơn rất nhiều, ẩn chứa một cỗ khí tức quen thuộc!

Xem ra đó là khí tức của Vu tộc." Ngọc Đỉnh chân nhân sau khi cảm thán một tiếng, liền chú ý đến một ánh mắt đang nhìn mình!

Sau đó thuận theo ánh mắt nhìn về phía trước, liền thấy Hình Thiên mặt đầy chiến ý. "Ngươi dám!" Ngọc Đỉnh chân nhân thấy thế khẽ kinh ngạc, sau đó liền thấy một đạo tàn ảnh lao về phía mình.

Lập tức lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, sau đó đại thủ vung lên, toàn thân pháp lực khuếch tán ra ngoài.

Một cỗ khí tức cường đại lập tức xuất hiện, sau đó thân ảnh y biến đổi nhanh chóng!

Một đợt xung kích không kém gì dao động do Hiên Viên và Si Vưu giao chiến tạo ra đã xuất hiện.

Ngọc Đỉnh chân nhân và Hình Thiên đã giao thủ!

Lập tức từng cỗ lực lượng cường đại đang tàn phá, từng tiếng vang trầm đục và chấn động tâm linh không ngừng xuất hiện.

Lập tức vô số đại quân hai bên bị ảnh hưởng, đồng loạt tìm đúng mục tiêu tấn công đối phương!

Trong một thời gian, hai dòng lũ va chạm vào nhau!

Lập tức không gian gần đó chấn động!

Vô số thần quang bảy màu không ngừng bay lượn, từng đạo pháp thuật và đạo pháp cường hãn được thi triển.

Trong nháy mắt máu chảy thành sông, trong nháy mắt vô số linh hồn xuất hiện trên chiến trường sau đó bị quang mang của luân hồi tiếp dẫn!

Cuộc chiến đấu kịch liệt trên chiến trường không ảnh hưởng đến cuộc giao chiến giữa Hiên Viên và Si Vưu, bởi vì lúc này bọn họ căn bản không dám phân tâm quan sát tình hình khác.

Bởi vì thế quân lực địch với đối thủ, một khi xuất hiện bất kỳ sai sót nhỏ nào!

Thì sẽ gây ra hậu quả không thể cứu vãn.

Sự va chạm giữa Hóa Huyết Thần Đao và Vấn Thiên Kiếm, sự va chạm giữa Si Vưu và Hiên Viên!

Vừa đơn giản lại vừa trí mạng.

Hai người đánh nhau mấy ngày liền, sau mấy ngày cả hai đều kiệt sức nhìn đối phương!

Toàn thân pháp lực hao tổn nghiêm trọng, thể lực cạn kiệt, Si Vưu nhìn Hiên Viên cũng dị thường chật vật, cười lớn nói: "Không tệ!

Trong mấy ngày ngắn ngủi, sự trưởng thành của ngươi lại lớn đến vậy!

Có thể cùng ta ngang tài ngang sức." Hiên Viên nghe xong, lộ ra một nụ cười rồi thở dài nói: "Ngươi cũng không tệ!

Có thể đuổi kịp bước chân của ta." Sự nghỉ ngơi ngắn ngủi đã bổ sung cho hai người năng lượng khổng lồ và pháp lực gần như vô tận!

Bổ sung xong lại một phen chém giết.

Một trận chém giết sinh tử!

Bất luận Hiên Viên hay Si Vưu hiện tại chỉ có một ý nghĩ, đó là giết chết đối phương!

Nhưng cả hai đều có kỳ ngộ phi phàm, thực lực của mỗi người đều sâu không lường được!

Ai muốn phân thắng bại, không phải là một chuyện dễ dàng.

Cách chiến trường của hai người không xa, chính là chiến trường của Hình Thiên và Ngọc Đỉnh chân nhân!

Mức độ đặc sắc và kịch liệt trong trận chiến giữa Hình Thiên và Ngọc Đỉnh chân nhân không thua kém trận chiến của Hiên Viên và những người khác, thậm chí còn hơn thế!

Dù sao bất luận là Hình Thiên hay Ngọc Đỉnh, đều đã thành danh từ lâu!

Là những cường giả cấp Chuẩn Thánh lão làng.

Hình Thiên càng từng tham gia đại chiến Vu Yêu, cả đời chinh chiến vô số!

Cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh chết trong tay hắn không có một trăm cũng có mấy chục!

Một thân sát phạt chi thuật luyện đến cực hạn, nếu không phải do huyết mạch hạn chế!

E rằng Hình Thiên có lẽ cũng sẽ giống như Minh Hà, đi lên con đường thành Thánh.

Nhưng Vu tộc vừa là sức mạnh của Hình Thiên, cũng vừa hạn chế sự phát triển của hắn!

Hiện tại Hình Thiên trừ phi có thể phá vỡ gông cùm của Vu tộc, nếu không thực lực không thể có bất kỳ sự đề cao nào nữa.

Ngọc Đỉnh chân nhân tuy tu vi yếu hơn Hình Thiên một bậc, đồng thời kinh nghiệm chiến đấu cũng không phong phú bằng hắn!

Nhưng Ngọc Đỉnh chân nhân có một ưu thế mà người khác không thể so bì được.

Đó chính là dựa vào Tam Tiên Đảo, có được tài nguyên gần như

vô tận!

Cùng với sự dạy dỗ của sư tôn mạnh nhất Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Đồng thời trong tay có nhiều linh bảo, dựa vào những ưu thế này Ngọc Đỉnh chân nhân đủ để đối chiến với Hình Thiên, thậm chí có thể dựa vào ưu thế của bản thân để áp chế Hình Thiên, thậm chí đánh bại Hình Thiên!

Đây chính là ưu thế mà một vị sư tôn tốt mang lại!

Chương 615

Tại trung tâm giao chiến của hai người, không gian hoàn toàn vỡ nát!

Từng cỗ hư không cường đại không ngừng hấp thu những sự vật gần đó.

Hai người, chính là đang chiến đấu trong một môi trường cực kỳ nguy hiểm!

Tất nhiên cái gọi là cực kỳ nguy hiểm này là đối với những cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh khác, đối với Hình Thiên và Ngọc Đỉnh chân nhân, môi trường như vậy không đáng kể.

Hai bên sau khi va chạm một hồi lâu, thăm dò đối phương xong!

Bắt đầu cuộc giao chiến thực sự.

Ngọc Đỉnh chân nhân tế ra một thanh bảo kiếm mảnh dài!

Trên bảo kiếm khắc rất nhiều minh văn thần bí cổ xưa, tỏa ra một cỗ khí tức cực mạnh, chính là Tiên Thiên Linh Bảo Trảm Tiên Kiếm!

Ngọc Đỉnh chân nhân nhìn Trảm Tiên Kiếm trong tay, lẩm bẩm: "Kiếm này tên là Trảm Tiên, Tiên Thiên Linh Bảo!

Ta dùng nó chém rụng vô số tiên nhân, nhưng chưa từng chém giết một Đại Vu nào.

Hôm nay ta thử xem, Trảm Tiên Kiếm có thể chém ngươi hay không!" Ngữ khí của Ngọc Đỉnh chân nhân bình thản, trông rất ôn hòa!

Nhưng nội dung lại khiến người ta không rét mà run, khiến nhiệt độ xung quanh lập tức giảm mạnh mấy độ.

Hình Thiên thấy thế gật gật đầu, khen một tiếng: "Đúng là một thanh bảo kiếm!

Nhưng chỉ dựa vào nó mà muốn chém giết ta, có chút si tâm vọng tưởng!" Sau tiếng tán thưởng, Hình Thiên cũng lấy ra một cái rìu!

Cây rìu này toàn thân màu đen, nhưng lại ẩn chứa một áp lực nhàn nhạt.

Hình Thiên nhìn cây rìu trong tay, khí tức trên người đột nhiên mạnh lên mấy phần! "Đây là Hình Thiên Phủ, ta từng dùng nó chém giết vô số Yêu tộc!

Bây giờ ta cũng muốn xem xem, có thể chém giết ngươi hay không!" Ngọc Đỉnh chân nhân nghe xong, trước tiên là sững sờ, sau đó ha ha cười lớn một tiếng! "Tốt, tốt!

Vậy thì để ta xem xem, rốt cuộc ai thực lực mạnh hơn!

Rốt cuộc ai linh bảo mạnh hơn!" Sau đó, một đạo kiếm quang sắc bén lập tức chém về phía Hình Thiên!

Hình Thiên phản thủ một rìu, đồng thời với tốc độ không thể tưởng tượng nổi lao về phía Ngọc Đỉnh chân nhân.

Trong nháy mắt từng đạo dao động kinh khủng lại xuất hiện, không gian xung quanh thậm chí còn sụp đổ với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường.

Mạnh mẽ, quá mạnh mẽ!

Trận đại chiến như vậy kéo dài liên tục mấy tháng, trong mấy tháng hai bên không ngừng bùng phát những cuộc kịch chiến quy mô lớn!

Sinh linh vẫn lạc vô số, tổn thất của hai bên vô cùng thảm trọng.

Nhưng hiện tại bất luận là Hình Thiên hay Hiên Viên, bất luận là

bộ lạc Cửu Lê hay đại quân do Hiên Viên suất lĩnh, đều đã giết đến đỏ mắt!

Vô số thi thể nằm ngang trên bình nguyên rộng lớn, khiến người ta nhìn thấy mà rợn tóc gáy, không rét mà run!

Lúc này Hiên Viên và Si Vưu toàn thân đều là vết thương, cả hai đều gần như ở trạng thái sụp đổ.

Trên người Hiên Viên đầy những vết đao kinh khủng, từng vết thương kinh khủng bị Phệ Hồn chi lực thôn phệ không thể phục hồi.

Khiến cho Hiên Viên trông có chút dữ tợn, có chút đáng sợ!

Hiên Viên sau khi giao chiến một hiệp với Si Vưu, thân ảnh lập tức lùi lại mấy trăm cây số!

Sau đó nhìn Si Vưu ở phía xa, thần sắc cảm khái nói: "Si Vưu, không ngờ ngươi lại mạnh như vậy, có thể coi là một trong những kẻ địch mạnh nhất ta từng gặp!

Nhưng, đã đến lúc kết thúc rồi!

Ngươi nên cảm thấy may mắn, vì có thể ép ta sử dụng ra tuyệt chiêu mạnh nhất!

Chết dưới tuyệt chiêu mạnh nhất của ta, cũng là một loại vinh dự của ngươi!" Si Vưu nghe xong khinh thường hừ lạnh một tiếng, bài tẩy của hai bên đều chưa sử dụng!

Cuối cùng hươu chết về tay ai còn chưa chắc đâu.

Chẳng lẽ chỉ có Hiên Viên có bài tẩy, ta Si Vưu lại không có bài tẩy có thể chống lại sao?

Đối với tiếng hừ lạnh của Si Vưu, Hiên Viên không để ý!

Bởi vì hắn sẽ không nổi giận với một người sắp chết, như vậy chỉ khiến hắn mất đi thân phận.

Hiên Viên chỉ dùng hành động để chứng minh, ta chưa bao giờ nói khoác!

Giết ngươi thì nhất định sẽ giết ngươi.

Một cỗ dao động không tên xuất hiện sau lưng Hiên Viên, một đạo pháp tắc chi lực bao phủ lên chiến trường của hai người.

Hoàng Đế Pháp Tắc giáng lâm!

Lập tức Hoàng Đế Pháp Tắc gia thân, Hiên Viên trong nháy mắt trở nên mạnh mẽ vô cùng!

Có sự khác biệt to lớn so với trước đó.

Khoảnh khắc Hoàng Đế Pháp Tắc giáng lâm, không gian nơi Hiên Viên và Si Vưu đang ở, lập tức bị bao phủ dưới một cỗ uy áp cực kỳ kinh khủng.

Hiên Viên được Hoàng Đế Pháp Tắc gia thân lúc này như thần như ma, thân thể cao đến vạn trượng!

Diện mạo nghiêm túc, trong hai mắt lộ ra một cỗ vương bá chi khí.

Cực kỳ uy nghiêm, tu luyện giả bình thường nhìn thấy liền lập tức nảy sinh tâm lý thần phục!

Một số cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, nếu tâm cảnh không đủ cũng không thể chống lại sự áp chế mạnh mẽ của Hoàng Đế Pháp Tắc.

Nhưng Si Vưu tuy cảm nhận được một cỗ áp lực cực mạnh, nhưng không những không khiến y nảy sinh tâm lý thần phục, ngược lại còn kích thích nội tâm chiến đấu của Si Vưu! "Hiên Viên, chỉ bằng ngươi mà muốn ta thần phục!

Hão huyền!" Si Vưu sau khi gầm lên một tiếng, thân thể cũng bắt đầu trở nên cao lớn!

Đồng thời khí tức trên người cũng trở nên cực kỳ cuồng bạo, kinh khủng vô cùng!

Hiên Viên đứng sừng sững giữa những đám mây ngũ sắc, nhìn Si Vưu phản kháng, không khỏi cười lạnh một tiếng!

Trong mắt Hiên Viên, hắn đã nắm chắc phần thắng.

Chương 616

Si Vưu có phản kháng nữa, cũng không thể thoát khỏi lòng bàn tay hắn!

Lập tức tự tin vô cùng, thần sắc bình thản nói: "Phản kháng đi, cơ hội cuối cùng!

Thể hiện ra thực lực thật sự của ngươi đi, nếu không sẽ không còn cơ hội nữa!" Si Vưu nghe xong, lập tức cảm thấy một cỗ sỉ nhục!

Ngọn lửa giận trong lòng đạt đến cực hạn, một cỗ sức bật cực mạnh từ trong cơ thể Si Vưu lan ra ngoài.

Đồng thời, Đại Vu chi lực trong cơ thể Si Vưu bắt đầu được điều động!

Một cỗ khí tức không thuộc về Nhân tộc, xuất hiện trong khí tức cực kỳ cuồng bạo của Si Vưu.

Nếu là lúc bình thường, thân là Nhân Hoàng của Nhân tộc, Hiên Viên chắc chắn đã sớm phát hiện!

Nhưng hiện tại Hiên Viên đang được bao phủ trong Hoàng Đế Pháp Tắc, một sự khác biệt nhỏ bé đã bị ngăn cách.

Điều đó cũng dẫn đến việc Hiên Viên không thể chú ý đến sự thay đổi của chiến trường trong thời gian đầu, khiến Hiên Viên đối phó với trận chiến tiếp theo có chút luống cuống, suýt chút nữa thảm bại trở về.

Một tiếng gầm giận dữ, từ nơi giao chiến của Hiên Viên và Si Vưu lan ra ngoài!

Đồng thời một cỗ khí tức kết hợp giữa Vu tộc và Nhân tộc, khuếch tán ra ngoài. "A!" Hình Thiên và Ngọc Đỉnh chân nhân cũng

chú ý đến tình huống này, nhưng lúc này bọn họ đang tập trung tinh thần đối phó với đòn tấn công của đối thủ, không rảnh để quan tâm đến tình hình khác.

Về phần những cường giả cấp Chuẩn Thánh khác tuy cảm nhận được sự bất thường, nhưng cũng không nghĩ nhiều!

Dù sao trận chiến trước mắt mới là mối đe dọa lớn nhất.

Nhưng, việc Si Vưu kích hoạt Đại Vu chi lực đã kéo theo những người của bộ lạc Cửu Lê!

Lập tức những người của bộ lạc Cửu Lê đều có sắc mặt điên cuồng, từng cỗ khí tức cực kỳ cuồng bạo lan ra trên người họ.

Sau đó từng đạo phù văn vô cùng thần bí xuất hiện trên cơ thể họ, một cỗ Vu tộc chi lực bao phủ lên người họ.

Lập tức thực lực của những người bộ lạc Cửu Lê tăng vọt, sở hữu thân thể cường hãn hơn, Vu thuật mạnh mẽ hơn!

Sau đó chỉ trong vài hơi thở, chiến trường vốn đang giằng co lập tức xảy ra sự thay đổi rõ rệt!

Đại quân do Hiên Viên suất lĩnh, vốn có thể chống cự được một hai, không đến mức thất bại, đột nhiên phải chịu một đòn tấn công mạnh mẽ.

Đối thủ vốn thế quân lực địch lập tức trở nên mạnh mẽ, một biến cố bất ngờ đã gây ra sự hoảng loạn lớn cho đại quân do Hiên Viên suất lĩnh.

Cán cân thắng lợi đã nghiêng đi, thất bại của đại quân do Hiên Viên suất lĩnh là không thể tránh khỏi!

Bây giờ chỉ còn xem có thể sống sót được bao nhiêu người, có thể giảm tổn thất xuống được mấy phần.

Nhưng tình trạng của đại quân do Hiên Viên suất lĩnh lại không được Hiên Viên biết, bởi vì lúc này toàn bộ tinh lực của Hiên Viên đều hướng về Si Vưu đột nhiên trở nên mạnh mẽ. "Đây là bài tẩy của ngươi sao?

Đúng là đã mạnh hơn!

Nhưng chỉ dựa vào cái này, không phải là đối thủ của ta!" Đối mặt với Si Vưu đột nhiên trở nên mạnh mẽ, trên người lộ ra một cỗ khí tức quỷ dị, Hiên Viên tỏ ra có chút cẩn thận!

Sau khi quan sát kỹ lưỡng, thần tình hơi thả lỏng, sau đó tự tin nói! "Vậy sao?" Si Vưu nghe xong lộ ra một nụ cười tà mị, khinh thường đáp lại một câu!

Sau đó trực tiếp thu hồi Hóa Huyết Thần Đao, trực tiếp dùng thân thể cường đại của mình để đối chiến với Hiên Viên!

Hiên Viên thấy thế không kinh ngạc mà lại vui mừng!

Như vậy đúng ý hắn, Hiên Viên đối với thực lực của bản thân rất tự tin, đối với sự cường đại của cơ thể mình lại càng tự tin tràn đầy.

Trong mắt hắn, trong toàn bộ Nhân tộc về cơ bản không thể xuất hiện tồn tại có thể so sánh với cơ thể của hắn.

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, lại khiến lòng tự tin cực độ tự đại của Hiên Viên lập tức sụp đổ.

Theo sau sự xuất hiện của hai đạo tàn ảnh, và một tiếng vang cực kỳ trầm đục!

Trên bầu trời Hồng Hoang đầy những hố không gian sụp đổ và vỡ nát, hai thân ảnh đang quyền đối quyền va chạm vào nhau.

Từng cỗ khí tức cực kỳ cường đại từ trên người hai người khuếch tán ra ngoài, trực tiếp tàn phá bầu trời gần đó, khiến không

gian vốn đã rất không ổn định càng trở nên lung lay sắp đổ.

Hiên Viên cảm nhận được sức mạnh cường đại truyền đến từ đối phương, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin nổi!

Hắn thực sự không ngờ, trong Nhân tộc lại thật sự có tồn tại có thể so sánh với cơ thể của hắn. "Không thể nào!

Tuyệt đối không thể nào!

Làm sao ngươi có thể mạnh mẽ như vậy?

Không thể nào!" Hiên Viên lúc này tràn đầy kinh ngạc và chấn động!

Hắn thực sự không hiểu, một thủ lĩnh của bộ lạc Nhân tộc ở một khu vực hẻo lánh, lại có thể sở hữu thực lực và thân thể cường hãn như vậy.

Nhưng khác với sự kinh ngạc của Hiên Viên, trên mặt Si Vưu lại tỏ ra vô cùng bình tĩnh!

Phảng phất như đối với kết quả này đã sớm dự liệu. "Mới bắt đầu thôi!

Nếu ngươi sử dụng linh bảo của mình để tác chiến với ta, có lẽ ta sẽ e ngại ba phần!

Nhưng ngươi lại dùng nhục thân để đối kháng với ta, không thể không nói đây là một sai lầm to lớn!

Một sai lầm khiến ngươi thất bại." Sau khi nhẹ giọng cảm khái một tiếng, trong mắt Si Vưu lộ ra một cỗ hung hãn, đồng thời tay hắn lập tức có động tác.

Theo thân ảnh Si Vưu lao về phía trước, một cỗ áp lực mạnh mẽ kèm theo uy lực kinh khủng tấn công về phía Hiên Viên.

Hiên Viên vốn chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ, bị một cự lực lập

tức đánh tan!

Mặc dù có pháp lực cường đại chống đỡ, nhưng tiếc là lực xung kích trong nháy mắt quá lớn.

Mặc dù đã cố hết sức chống đỡ, nhưng vẫn bị cỗ cự lực đó đánh bay xa mấy vạn cây số, để lại một vết nứt dài trên hư không.

Hiên Viên chưa kịp phản ứng, thân ảnh Si Vưu đã đến gần!

Sau đó trong lúc hoảng loạn bố trí mấy pháp thuật cản trở, Si Vưu đã đến trước mặt, sau đó lại một quyền nữa.

Hiên Viên vừa phản kháng lại bị đánh ngã, nếu không có sự bảo hộ của Hoàng Đế Pháp Tắc, e rằng chỉ một đòn nặng đã đủ để đánh Hiên Viên trọng thương.

Chương 617

Nhưng cũng chính là một đòn này, đã cho Hiên Viên một chút thời gian phản ứng!

Không đến mức khiến hắn một mực ở trong trạng thái bị động chịu đòn. "Vấn Thiên Kiếm, xuất!" Dưới những đòn tấn công liên tiếp của Si Vưu, Hiên Viên cũng không giữ lại bất kỳ bài tẩy nào!

Vấn Thiên Kiếm trực tiếp được tế ra, hắn trực tiếp vung vẩy bảo kiếm trong tay đối kháng với Si Vưu đang tấn công.

Si Vưu nhìn Vấn Thiên Kiếm tỏa ra sát ý nhàn nhạt, tuy có hơi chau mày!

Nhưng lại không từ bỏ một cơ hội tốt như vậy, trực tiếp dùng thân thể cường hãn của mình để giao phong trực tiếp với Vấn Thiên Kiếm trong tay Hiên Viên.

Trong một thời gian, tiếng va chạm như sắt thép không ngừng vang lên, mỗi một tiếng va chạm đều sẽ xuất hiện một lượng lớn tia lửa, cùng với một số quang mang ngũ sắc.

Khiến không gian bị bao phủ kín mít, hiện ra từng chút ánh sáng bảy màu. "A!" "Chết đi!" Hiên Viên và Si Vưu lúc này trong mắt chỉ có đối phương, chỉ có đánh bại hoặc giết chết đối phương, mới có thể khiến mình bình tĩnh lại.

Cuộc chiến điên cuồng đồng nghĩa với sự hao tổn cực lớn, linh khí xung quanh do đại chiến và không gian vỡ nát hao tổn vô cùng lớn.

Dần dần không đủ để chống đỡ cuộc giao chiến của hai cường giả, một biến cố bất ngờ, càng khiến Hiên Viên và Si Vưu ra tay càng nhanh, càng trí mạng!

Hiên Viên tuy mạnh mẽ, thân mang pháp tắc chi lực!

Chuẩn Thánh bình thường không phải là đối thủ của hắn, nhưng hắn lại gặp phải Si Vưu!

Si Vưu dựa vào thân thể cường hãn của mình, cùng với đặc tính của Vu tộc!

Tuy linh khí xung quanh dần dần giảm bớt, nhưng lại không gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào cho Si Vưu.

Ngược lại là Hiên Viên, tuy có thể gian nan chống đỡ!

Nhưng theo linh khí xung quanh dần dần loãng đi, Hiên Viên có một thân đạo thuật cường hãn, cũng không thể sử dụng.

Cứ thế này, kết quả đã rõ ràng!

Một người càng đánh càng hăng, một người đạn hết lương tuyệt!

Kết quả đã được định đoạt, Hiên Viên không có hy vọng chiến thắng.

Nhưng Hiên Viên sẽ không dễ dàng cam tâm, hắn có pháp tắc mạnh mẽ!

Có đạo thuật mạnh mẽ, cùng với linh bảo trong tay!

Hắn tuyệt đối sẽ không nhận thua, hoặc tuyệt đối sẽ không dễ dàng nhận thua.

Nhưng đối mặt với đủ loại bất lợi, Hiên Viên tuy trong lòng tràn đầy chiến ý!

Nhưng thực tế không cho phép hắn tiếp tục chiến đấu.

Linh khí không thể chống đỡ nổi sự tiêu hao mạnh mẽ của Hiên Viên, Hiên Viên đối mặt với tình thế khó xử không có linh khí để điều động!

Tình thế này đối với Hồng Hoang linh khí dồi dào hiện nay, vô cùng hiếm thấy và khó gặp.

Hiên Viên có thể gặp phải cảnh tượng như vậy, chỉ có thể nói vận khí của hắn hiện tại không tốt.

Theo một tiếng vang trầm đục nữa, Hiên Viên tuy đã kiệt sức chống đỡ, nhưng vẫn bị Si Vưu đánh trúng ngực, lập tức cảm thấy một cỗ ngột ngạt.

Đồng thời trong miệng xuất hiện một vị ngọt ngọt, Hiên Viên chưa kịp phản ứng đã phun ra một ngụm máu tươi!

Thần tình bắt đầu trở nên có chút suy sụp, rõ ràng đã rơi vào tuyệt cảnh.

Si Vưu thấy thế, hai mắt lập tức khôi phục bình thường!

Chiến ý và sự điên cuồng vốn cực kỳ nồng đậm, cũng theo đó mà lui đi. "Ngươi thua rồi!

Kết cục chỉ có một con đường chết." Sau khi đánh ngã đối thủ, Si Vưu với tư thế của người chiến thắng đứng trước mặt Hiên Viên, dùng giọng nói không mang chút tình cảm nào nói.

Hiên Viên nghe xong ánh mắt tối sầm lại, cũng không ngờ, mình lại thua!

Thua trong tay một người không ngờ tới. "Đối với kẻ thất bại, chỉ có cái chết mới có thể thể hiện vinh quang của ta!

Cho nên ta ban cho ngươi cái chết!" Si Vưu tiếp tục dùng giọng nói không mang chút tình cảm nào nói, đồng thời Hóa Huyết Thần Đao không biết từ lúc nào đã xuất hiện trong tay y.

Hiên Viên nhìn Hóa Huyết Thần Đao tỏa ra hồng quang nhàn nhạt, một cỗ khí tức vô cùng đáng ghét, lập tức lộ ra một nụ cười bi ai.

Ngay khi Si Vưu giơ cao Hóa Huyết Thần Đao trong tay, chuẩn bị chém xuống!

Một giọng nói cực kỳ uy nghiêm, từ ngoài không gian truyền đến!

Đồng thời một thanh bảo kiếm tỏa ra khí tức huyền diệu xuất hiện giữa Hiên Viên và Si Vưu. "Dừng tay!" Si Vưu nghe xong thần sắc hơi sững sờ, sau đó dường như biết được điều gì đó!

Vội vàng vung Hóa Huyết Thần Đao trong tay xuống, nhưng tiếc là đã quá muộn.

Trảm Tiên Kiếm đã đến trước mặt hắn, với một tốc độ cực nhanh trực tiếp đỡ cho Hiên Viên một đòn tất tử.

Theo một tiếng va chạm linh bảo trong trẻo vang lên, sắc mặt Si Vưu trở nên có chút khó coi!

Bởi vì y đã bỏ lỡ thời cơ tốt nhất để giết Hiên Viên.

Đối với người cản trở mình, Si Vưu sẽ không cho bất kỳ sắc mặt tốt nào!

Dù cho đối phương là đệ tử Tam Tiên Đảo: "Ngọc Đỉnh chân nhân, không ngờ ngươi có thể đến đây nhanh như vậy!" Nhìn bộ dạng nghiến răng nghiến lợi của Si Vưu, Ngọc Đỉnh chân nhân tỏ ra bình tĩnh!

Sau khi kiểm tra thương thế của Hiên Viên một chút, y mới trả lời câu hỏi của Si Vưu: "Cũng được, không sớm không muộn, đến vào giây phút cuối cùng!

Cũng không phụ sứ mệnh." Nghe lời của Ngọc Đỉnh chân nhân, Si Vưu càng thêm phẫn nộ!

Ngọn lửa giận trong mắt thậm chí đã hóa thành thực chất!

Một cỗ hỏa quang nhàn nhạt xuất hiện trong mắt Si Vưu! "Ngọc

Đỉnh chân nhân, ngươi lập tức tránh ra, ta sẽ coi như chuyện gì cũng chưa xảy ra!

Nếu không đừng trách ta không khách khí." Ngọc Đỉnh chân nhân nghe xong nhàn nhạt lắc đầu, sau đó không còn quan tâm đến Si Vưu đang vô cùng phẫn nộ, đại thủ vung lên, một đạo năng lượng cực kỳ tinh thuần được rót vào cơ thể Hiên Viên.

Đồng thời giúp Hiên Viên áp chế thương thế, ổn định cục thế cho hắn!

Chương 618

Hành động này của Ngọc Đỉnh chân nhân đã hoàn toàn châm ngòi cho ngọn lửa giận trong lòng Si Vưu, sau khi gầm lên một tiếng!

Y trực tiếp tấn công về phía Ngọc Đỉnh chân nhân.

Nhưng đòn tấn công tưởng chừng như mạnh mẽ, trước mặt Ngọc Đỉnh chân nhân lại không đáng một đòn!

Ngọc Đỉnh chân nhân chỉ cần vung tay, liền hóa giải được một đòn tấn công mạnh mẽ.

Khiến Si Vưu kinh hãi không thôi, nhưng trong sự kinh ngạc lại càng thêm phẫn nộ!

Ngay khi Si Vưu định phát động tấn công một lần nữa, một giọng nói thô kệch từ ngoài không gian truyền đến: "Si Vưu đừng hoảng, ta đến giúp ngươi!" Sau đó không gian vốn không mấy vững chắc trực tiếp bị xé ra một khe hở, một thân ảnh thô kệch cười lớn bước vào.

Si Vưu nhìn thấy người đến, khẽ thở phào một hơi!

Nhìn về phía Ngọc Đỉnh và Hiên Viên, mặt đầy sát ý!

Cục thế lại lần nữa trở nên căng thẳng, người đến gia nhập khiến sắc mặt Ngọc Đỉnh chân nhân cũng trở nên thận trọng!

Đối với nhân vật cứng cựa như Hình Thiên, ngay cả Ngọc Đỉnh chân nhân cũng cảm thấy vô cùng khó giải quyết!

Cực kỳ khó đối phó.

Ngay khi hai bên đang đối đầu, trận chiến cũng lục tục kết thúc.

Toàn bộ chiến trường trừ những thi thể la liệt trên mặt đất, và cảnh tượng bị máu tươi nhuộm đỏ, cũng chỉ còn lại những người của

bộ lạc Cửu Lê và đại quân do Hiên Viên suất lĩnh còn sống sót.

Nhưng số người có thể sống sót trong trận chiến kịch liệt như vậy, không đủ một phần trăm!

Trên bầu trời, trong Thiên Đình rộng lớn!

Hạo Thiên và những người khác cuối cùng cũng căn cứ vào mệnh lệnh mới nhất của Hồng Quân Đạo Tổ, phái Cửu Thiên Huyền Nữ đi giúp đỡ Hiên Viên.

Kỳ thực lúc đầu đối với mệnh lệnh này, Hạo Thiên và ba người họ đều không hiểu!

Dù sao lúc đầu người họ phải đối phó là Hiên Viên, bây giờ lại phải giúp đỡ, thật khiến người ta khó hiểu.

Nhưng ý chỉ của Hồng Quân Đạo Tổ không ai dám vi phạm, Hạo Thiên và những người khác thậm chí còn không dám nghi ngờ, chỉ có thể kiên định không lay chuyển mà chấp hành chỉ thị của Hồng Quân Đạo Tổ!

Cửu Thiên Huyền Nữ, một vị nữ tiên kỳ lạ!

Một thân thực lực ở đỉnh phong Đại La Kim Tiên!

Trong Thiên Đình không phải là mạnh, nhưng cũng không phải là yếu.

Bởi vì nàng là nữ tiên hiếm có, trong Thiên Đình nhận được nhiều sự chú ý hơn!

Đồng thời cũng là chiến thần của Thiên Đình, tuy là nữ chiến thần!

Nhưng cũng khiến không ít người phải xiêu lòng.

Trong Huyền Nữ Cung, Cửu Thiên Huyền Nữ nhìn tin tức mà Hạo Thiên truyền đến, gật gật đầu!

Sau đó liền lập tức bắt đầu chuẩn bị, chuẩn bị một số vật phẩm cần thiết khi hạ giới.

Vài khắc sau, Cửu Thiên Huyền Nữ bước ra khỏi Huyền Nữ Cung!

Sau đó thân ảnh khẽ động, một dao động nhỏ bé xuất hiện, thân ảnh Cửu Thiên Huyền Nữ lập tức biến mất không thấy.

Trong không gian mà Hiên Viên và Hình Thiên đang đối đầu, Ngọc Đỉnh chân nhân dường như cảm ứng được điều gì đó, khẽ ngẩng đầu nhìn lên trời, hơi trầm tư một chút rồi liền làm ra tư thế chuẩn bị chiến đấu.

Hình Thiên thấy thế trong lòng kinh ngạc, chẳng lẽ có viện binh?

Hình Thiên cũng không khỏi chú ý đến tình hình trên bầu trời, đồng thời cũng vô cùng cảnh giác, nếu gặp phải những đệ tử khác trong Tam Tiên Đảo, e rằng mạnh như hắn, cũng chỉ có thể tạm thời tránh né.

Do Ngọc Đỉnh chân nhân và Hình Thiên, hai chiến lực mạnh nhất trong số đó, đều hướng sự chú ý lên trời, dẫn đến không khí trở nên có chút quỷ dị.

Điều này khiến Hiên Viên và Si Vưu cảm thấy vô cùng khó chịu, nhưng chỉ có thể cố gắng nhẫn nhịn!

Sau một lúc nữa, Ngọc Đỉnh chân nhân đột nhiên nói một câu: "Đến rồi!" Hình Thiên nghe xong lập tức nhìn chằm chằm vào bầu trời phía xa, dường như đang quan sát xem rốt cuộc là ai giáng lâm.

Ở phía xa ngoài bầu trời, một đám mây lành năm màu đang nhanh chóng bay về phía này!

Trên đám mây lành, một nữ tử anh tư hiên ngang đang nhìn về phía này.

Cửu Thiên Huyền Nữ chân đạp tường vân ngũ sắc, giáng lâm xuống chính giữa chiến trường!

Hình Thiên và những người khác thấy thế, hai mắt hơi nhíu lại!

Dường như đang xem xét vị nữ tử này là ai, dám cùng mình đối địch.

Cửu Thiên Huyền Nữ sau khi giáng lâm, ánh mắt đầu tiên liền nhìn về phía Ngọc Đỉnh chân nhân!

Lập tức tiến lên cung kính hành lễ, dùng ngữ khí cung kính nói: "Huyền Nữ ra mắt Ngọc Đỉnh chân nhân!" Ngọc Đỉnh chân nhân nghe xong khẽ gật đầu, sau đó mỉm cười nói: "Là Cửu Thiên Huyền Nữ trong Thiên Đình phải không?" Cửu Thiên Huyền Nữ nghe xong gật gật đầu, Ngọc Đỉnh biết được đáp án, nụ cười trên mặt càng tươi hơn, khi nhìn lại Hình Thiên và những người khác, tràn đầy tự tin.

Hiên Viên ở không xa nhìn thân hình thướt tha của Cửu Thiên Huyền Nữ, có chút mê mẩn!

Hiên Viên không biết vì sao, khi nhìn Cửu Thiên Huyền Nữ luôn cảm thấy có một cỗ xung động đang ấp ủ.

Người thứ hai mà Cửu Thiên Huyền Nữ chú ý đến, chính là Nhân Hoàng Hiên Viên!

Cửu Thiên Huyền Nữ đi đến trước mặt Hiên Viên, dùng ngữ khí cung kính nói: "Hiên Viên bệ hạ, ta là Huyền Nữ của Thiên Đình!

Phụng mệnh Thiên Đế, đến để trợ giúp ngài!" Hiên Viên nghe xong vô cùng cao hứng, vội vàng gật đầu!

Đồng thời trong lòng đối với vị nữ thần cao lãnh này, nảy sinh một tia ái mộ.

Nhưng Hiên Viên cũng biết, hiện tại kẻ địch trước mắt chưa giải

quyết xong, không thích hợp để bàn chuyện tình cảm.

Sự đến của Cửu Thiên Huyền Nữ, đã mang lại một chút bất định cho chiến cục!

Đối với hai bên, ảnh hưởng vô cùng lớn.

Phía Hiên Viên được cổ vũ rất lớn, sĩ khí vốn đang sa sút, sau khi có một vị nữ thần xinh đẹp gia nhập, lập tức tăng cao.

Về phần phía bộ lạc Cửu Lê, thì không có gì thay đổi!

Một bộ dạng chiến thiên chiến địa, hung hăng nhìn chằm chằm vào đại quân do Hiên Viên suất lĩnh, tùy thời chuẩn bị tiến công!

Tất nhiên những người của bộ lạc Cửu Lê không quan tâm, không có nghĩa là Hình Thiên và các Vu tộc khác cùng Si Vưu không quan tâm! "Cửu Thiên Huyền Nữ!

Chẳng lẽ Thiên Đình thật sự muốn đối kháng với Vu tộc ta sao?" Hình Thiên sắc mặt khó coi nói một câu, một đôi mắt băng lãnh trực tiếp nhìn về phía Cửu Thiên Huyền Nữ!

Chương 619

Một cỗ áp lực bàng bạc, từ thân thể Hình Thiên khuếch tán ra ngoài, khiến sinh linh xung quanh có chút khó chịu.

Cửu Thiên Huyền Nữ cảm nhận được uy áp to lớn không tên đó, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt!

Lập tức vô số người Nhân tộc trong nháy mắt phải xiêu lòng, chìm đắm trong nụ cười như mộng ảo. "Đây là ý chỉ của Thiên Đế, Huyền Nữ cũng không thể vi phạm!

Nếu ngươi cho là như vậy, thì cứ như vậy đi!" Giọng nói vô cùng trong trẻo của Cửu Thiên Huyền Nữ, đã thể hiện sự lựa chọn của Thiên Đình!

Cũng đã tuyên bố với Vu tộc, họ lại có thêm một kẻ địch.

Hình Thiên nghe xong, tức giận cười lớn mấy tiếng sau đó ngữ khí băng lãnh nói: "Tốt, tốt lắm, một Thiên Đình!

Tốt lắm, một Hạo Thiên!

Đây là các ngươi lựa chọn, đến lúc đó đừng trách bất kỳ ai." Đối với sự uy hiếp của Hình Thiên, Cửu Thiên Huyền Nữ tỏ ra bình thản!

Không biết là nàng không biết sức mạnh của Vu tộc, hay có cách nghĩ của riêng mình.

Một trận đại chiến vì sự gia nhập của Cửu Thiên Huyền Nữ, tạm thời vội vàng kết thúc!

Phía Hiên Viên được thở phào một hơi, dù sao thế bại đã rõ ràng!

Nếu tiếp tục nữa, e rằng sẽ thất bại.

Cửu Thiên Huyền Nữ giáng lâm đúng lúc, đã cho phía Hiên Viên

cơ hội thở dốc!

Cũng mang lại một chút thay đổi cho toàn bộ chiến cục.

Trong doanh trại quân đội trải dài hàng ngàn cây số, Hiên Viên thịnh tình tiếp đãi Cửu Thiên Huyền Nữ!

Và tổ chức một nghi thức chào mừng long trọng.

Ngọc Đỉnh chân nhân thấy thế, mày hơi nhíu lại nhưng cũng không nói gì!

Chỉ là trong lúc tổ chức nghi thức chào mừng, y một mực im lặng không nói.

Lúc này tâm tư của Hiên Viên hoàn toàn chìm đắm vào Cửu Thiên Huyền Nữ, đối với sự thay đổi trong lòng sư tôn, hoàn toàn không nhận ra.

Cửu Thiên Huyền Nữ có lẽ đã cảm nhận được, nhưng cũng không biết vì lý do gì mà không quan tâm nhiều đến những chuyện này.

Sau nghi thức chào mừng, Cửu Thiên Huyền Nữ được Hiên Viên bổ nhiệm làm quân sư!

Địa vị chỉ đứng sau hắn và Ngọc Đỉnh chân nhân, có thể nói địa vị vô cùng cao quý.

Khiến không ít người nhíu mày, nhưng không biết vì lý do gì mà không có một ai phản đối!

Khi phía Hiên Viên đang tổ chức tiệc chào mừng long trọng, trong bộ lạc Cửu Lê, Hình Thiên đang suy nghĩ làm thế nào để đối phó với sự thay đổi đột ngột.

Si Vưu đối với điều này có chút không quan tâm, dù sao hiện tại Cửu Thiên Huyền Nữ chỉ là đỉnh phong Đại La Kim Tiên!

Trước mặt đông đảo cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, một Đại

La đỉnh phong cỏn con cũng không đáng xem.

Cho nên Si Vưu không hiểu vì sao Hình Thiên lại thận trọng như vậy, Hình Thiên thấy thế giải thích: "Thực lực của Cửu Thiên Huyền Nữ tuy không mạnh, nhưng sau lưng nàng là cả Thiên Đình!

Ta không thể không phòng." Si Vưu nghe xong, thờ ơ nói: "Thiên Đình?

Hừ!

Nếu bọn họ dám can thiệp, bộ lạc Cửu Lê của ta tuyệt đối sẽ không tha!" Hình Thiên nghe xong mày hơi nhíu lại, nhưng cũng không phản bác!

Bởi vì trong lòng hắn cũng nghĩ như vậy, dám đối địch với Vu tộc, mặc kệ là thế lực gì, cũng san bằng hết!

Cách nghĩ của Hình Thiên, có lẽ cũng chuẩn bị làm như vậy!

Nhưng bất luận là Hình Thiên hay Si Vưu đều đã quên, Vu tộc không còn là Vu tộc của ngày xưa.

Không có sức mạnh, mà lại đối địch với Thiên Đình!

Mấy ngày sau, Hiên Viên lại một lần nữa tập kết đại quân, dưới sự giúp đỡ của Ngọc Đỉnh Chân Nhân và Cửu Thiên Huyền Nữ, khí thế hung hăng tiến đánh bộ lạc Cửu Lê.

Bộ lạc Cửu Lê cũng không chịu thua kém, dưới sự dẫn dắt của Hình Thiên và Xi Vưu, suất lĩnh toàn bộ tộc nhân nghênh chiến đại quân của Hiên Viên!

Trên bình nguyên từng trải qua mấy trận đại chiến, những vết tích chiến tranh loang lổ đầy rẫy, đại quân hai bên đếm tới hàng ức vạn đang đối trì lẫn nhau.

Khí thế đôi bên bàng bạc, không ai chịu nhường ai!

Những đôi mắt giận dữ trừng trừng nhìn đối phương, ánh mắt lộ ra sát ý trận trận, phảng phất như muốn dùng ánh mắt để giết chết kẻ thù.

Giữa hai quân, Hiên Viên cùng Xi Vưu đứng trước đại quân của mình, ánh mắt khi thì bình thản, khi thì hung ác nhìn về phía đối diện.

Khí tức của cả hai dần lan tỏa và không ngừng leo thang!

Điều này khiến tất cả mọi người xung quanh cảm thấy vô cùng khó chịu, nhưng không ai dám ngăn cản.

Bởi lẽ hai người đang tiến hành một cuộc so tài về thực lực, chỉ cần có bất kỳ sơ suất nào, kẻ đó sẽ rơi vào thế hạ phong trong trận chiến sắp tới!

Hình Thiên cùng Ngọc Đỉnh Chân Nhân và những người khác thần sắc bình tĩnh chống lại khí tức khủng bố kia, đồng thời chú thị đối phương, dường như đang tìm kiếm nhược điểm của địch thủ.

Riêng về Cửu Thiên Huyền Nữ, địa vị trong đại quân của Hiên Viên tuy tôn sùng nhưng thực lực quá yếu!

Hiện tại những kẻ đứng trước trận tuyến hai bên không một ai dưới cảnh giới Chuẩn Thánh.

Bởi vậy địa vị của Cửu Thiên Huyền Nữ có phần lúng túng, nhưng nàng lại không hề nản chí, trái lại còn tràn đầy chiến ý nhìn chằm chằm đối phương, dường như muốn so cao thấp với những cường giả Chuẩn Thánh kia.

Sau một thời gian đối trì, khí thế hai bên đã đạt tới đỉnh điểm!

Đồng thời, bầu không khí trên chiến trường cũng căng thẳng tột độ.

Xi Vưu lên tiếng trước, đồng thời cũng ra tay trước!

“Phế thoại ít thôi, ra tay đi!” Hóa Huyết Thần Đao tỏa ra từng đợt sức mạnh cắn nuốt, những đạo huyết quang quỷ dị bao phủ quanh thân Xi Vưu, hắn lao thẳng về phía Hiên Viên.

Hiên Viên cũng không hề yếu thế, ngay khoảnh khắc Xi Vưu ra tay, hắn cũng lập tức động thủ!

Vấn Thiên Kiếm trong tay, một luồng nhuệ khí cực kỳ tinh thuần từ trên thân Hiên Viên phát tán ra ngoài.

Tức thì, một luồng ánh sáng vàng nhạt cùng một luồng huyết quang va chạm với tốc độ cực nhanh, sau một tiếng va chạm trầm đục, từng đợt chấn động khủng bố bộc phát.

Sau khi Hiên Viên cùng Xi Vưu ra tay, Hình Thiên và những người khác cũng không chịu thua kém!

Kẻ dựa vào nhục thân cường hãn, người dựa vào đạo pháp cường đại, bắt đầu một trận chiến kịch liệt.

Chương 620

Trảm Tiên Kiếm và Hình Thiên Phủ va chạm.

Nhục thân cường đại đối đầu với đạo pháp cao thâm!

Vu tộc và Tam Tiên Đảo giao phong mãnh liệt.

Những luồng sóng xung kích cực mạnh không ngừng xâm thực hư không lân cận, khiến không gian vốn đã yếu ớt sau nhiều lần đại tai biến liền sụp đổ ngay tức khắc.

Nhưng bất luận Hình Thiên hay Ngọc Đỉnh Chân Nhân đều không hề để tâm, phản nhi giao chiến càng thêm kịch liệt khiến không gian xung quanh càng thêm vỡ vụn, thậm chí xuất hiện sự sụp đổ không gian trên quy mô lớn!

Sự ra tay của bọn họ cũng đánh dấu việc các cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh của hai bên chính thức nhập cuộc!

Trong nhất thời, cả bầu trời tràn ngập những đợt chấn động khủng bố, vô số vết rạn nứt không ngừng lan rộng trong không gian, sau đó không gian không chịu nổi uy lực cường đại ấy mà trực tiếp hóa thành vô số mảnh vụn.

Trong số đông đảo cường giả Chuẩn Thánh, Cửu Thiên Huyền Nữ trong bộ nhung trang vô cùng nổi bật!

Không phải vì thực lực mạnh, mà vì thực lực của nàng là yếu nhất trong đám cường giả Chuẩn Thánh này!

Nhưng dựa vào thực lực yếu nhất ấy, nàng lại có thể đấu ngang ngửa với một vị trưởng lão bộ lạc Cửu Lê đã kích hoạt huyết mạch Vu tộc.

Trận đại chiến này diễn ra rất kỳ lạ, thực lực của các cường giả

phía Hiên Viên đột nhiên mạnh thêm vài phần!

Kinh nghiệm chiến đấu cũng vô cùng phong phú, trực tiếp đánh tan ưu thế mà bộ lạc Cửu Lê đang chiếm giữ, thậm chí còn có dấu hiệu áp chế ngược lại.

Điều này khiến Xi Vưu, vốn đang giao chiến với Hiên Viên nhưng vẫn mật thiết quan tâm chiến cục, không khỏi nhíu mày, tâm tình trở nên trầm trọng.

"Ha ha ha, Xi Vưu, lần này bộ lạc Cửu Lê của ngươi nhất định thất bại!

Ngươi cũng nhất định sẽ trở thành tù nhân của ta!" Nhìn thấy sắc mặt trầm trọng của Xi Vưu, tâm tình Hiên Viên rất tốt!

Không uổng công hắn mấy ngày qua hao phí tâm tư lớn như vậy để tăng thêm sức mạnh cho đại quân.

"Hiên Viên, khẩu khí của ngươi vẫn lớn như xưa!

Khả năng thực hiện lời nói thì chưa bao giờ có.

Lần này cũng không ngoại lệ!" Xi Vưu nghe xong khinh miệt hừ lạnh một tiếng, sau đó gia tăng sức mạnh trong tay thêm vài phần!

Hóa Huyết Thần Đao trong nháy mắt lướt qua gò má Hiên Viên.

Thậm chí suýt chút nữa đã rạch phá mặt Hiên Viên, khiến hắn vô cùng não hỏa!

"Đi chết đi!" Tức thì, một cuộc chiến càng thêm kịch liệt và cuồng bạo bắt đầu!

Xi Vưu nhìn Hiên Viên đang cuồng bạo, hốt nhiên lộ ra một tia nụ cười quỷ dị!

Sau đó hắn không nhịn được đưa mắt nhìn vào phía trong bộ lạc Cửu Lê, tiếp tục chiến đấu cùng Hiên Viên.

Bên trong bộ lạc Cửu Lê, các Đại Vu Phong Bá và Vũ Sư lẽ ra phải xuất chiến, lúc này lại đang đứng cạnh hai tòa tế đài.

"Hô Phong, Hoán Vũ!" Theo một tiếng quát lớn đồng thanh, từng đạo Vu thuật cực kỳ thần bí được thi triển!

Đồng thời hai vị Đại Vu điều động quy tắc ẩn chứa trong bản thân.

Tức thì, thiên địa phương này biến đổi bất ngờ!

Đang lúc trời quang mây tạnh, trong nháy mắt đã mây đen phủ kín.

Theo việc Phong Bá và Vũ Sư thi triển bí pháp, cả bầu trời lập tức bị bóng tối bao trùm!

Những đợt gió nhẹ từ từ thổi tới, mọi người cảm thấy có chút thanh lương!

Nhưng Hình Thiên và Ngọc Đỉnh Chân Nhân lại chú thị vào bóng tối sâu thẳm trên bầu trời kia.

"Một trận đại phong thật tốt!

Vu tộc ẩn giấu cũng thật sâu." Ngọc Đỉnh Chân Nhân nhìn bầu trời đen như mực, đồng thời cảm nhận cảm giác gió ngày càng mãnh liệt, không khỏi cảm thán một tiếng.

Đối với lời của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Hình Thiên tỏ vẻ rất hưởng thụ!

Hắn hừ một tiếng, đắc ý nói: "Hừ!

Trong luân hồi vô tận kia, ta cũng không phải đứng chờ không!

Nếu không có chút nội hàm, ta cũng không có tư cách tái hiện ở đây." Ngọc Đỉnh Chân Nhân nghe xong không nói thêm gì, quan sát luồng gió đã hóa thành cuồng phong, tĩnh lặng cảm nhận uy lực của nó.

Theo thời gian trôi qua, gió nhẹ ban đầu sớm đã biến thành cuồng phong!

Tốc độ cuồng phong liên tục gia tăng, có lẽ chẳng bao lâu nữa sẽ trở thành một trận bão tố cuồng bạo hơn!

Vô số tộc nhân Cửu Lê cảm nhận cuồng phong có thể thổi bay cả bản thân mình nhưng lại chìm đắm trong sự say mê, dường như tận hưởng trận đại phong khủng bố này.

Đại quân do Hiên Viên suất lĩnh thì lại khác, cuồng phong mang tới sự khốn nhiễu to lớn!

Nó gây ra nhiều sự bất tiện, quan trọng nhất là năng lượng mà cuồng phong mang theo bắt đầu dần hiện rõ, khiến binh sĩ vô cùng khó chịu.

Cuồng phong bạo liệt tuy không thể gây ra thương tổn cho các cường giả Chuẩn Thánh như Hiên Viên, nhưng Hiên Viên cũng hiểu rằng nếu đại phong cứ tiếp tục thế này, ức vạn đại quân y dẫn dắt e rằng sẽ không còn sức chiến đấu nữa.

"Chư vị, trận gió này quá cổ quái!

Chắc chắn là người của bộ lạc Cửu Lê dở trò, không thể để gió tiếp tục thổi nữa!

Mọi người cùng ra tay, trực tiếp đánh tan bầu trời!" Hiên Viên lập tức hét lớn một tiếng, sau đó tiên phong phát động tấn công!

Một đạo kiếm quang khủng bố mang theo sức mạnh kinh người lao thẳng về phía bóng tối bao trùm trên đầu.

Các vị trưởng lão Chuẩn Thánh dưới trướng Hiên Viên sau khi nghe lệnh và thấy hành động của y, lập tức gật đầu rồi đồng thời ra tay.

Trong nháy mắt, hàng trăm đạo hào quang chứa đựng năng lượng bàng bạc bắn thẳng lên trời với tốc độ cực nhanh!

Sau đó bộc phát ra từng luồng chấn động mãnh liệt, năng lượng cuồng bạo lan tỏa ra ngoài trên tầng không.

Cả bầu trời dưới sự tấn công của gần trăm vị cường giả Chuẩn Thánh đã sụp đổ!

Thế nhưng bóng tối kia vẫn không tiêu tan, nó vô cùng ngoan cố bao phủ trên không trung.

Hiên Viên cùng mọi người thấy vậy liền nhíu mày, có chút bất ngờ trước sự khó nhằn của bóng tối trên bầu trời kia.

Hình Thiên và đồng bọn thấy vậy thì nở một nụ cười nhạt!

Khi nhìn về phía bọn Hiên Viên, khóe miệng lộ ra vẻ trào phúng.

"Đây không phải pháp thuật phổ thông, mà là điều mới nhất mà Vu tộc ta lĩnh ngộ được!

Chương 621

Không dễ dàng bị phá giải như thế đâu." Hình Thiên đắc ý một hồi, sau đó bắt đầu hội hợp cùng các cường giả Chuẩn Thánh của Vu tộc và bộ lạc Cửu Lê, ý đồ tạo ra một cuộc tập kích bất ngờ lên bọn Hiên Viên.

Cảm nhận cuồng phong liên tục gia tăng, trong đại quân bàng đại của Hiên Viên, có người vì không chống đỡ được năng lượng của gió mà bị thổi bay mất!

Điều này gây ra sự hoảng loạn vô cùng lớn cho cả quân đoàn, vô số người bắt đầu ôm chặt lấy nhau để không bị gió cuốn đi.

Hiên Viên thấy vậy chân mày càng nhíu chặt, y cũng biết sức mạnh của trận gió này quả thực lớn đến mức không thể tưởng tượng nổi!

Tuyệt đối không phải là thứ mà một đội quân mạnh nhất chỉ ở cảnh giới Kim Tiên có thể chống đỡ.

Lúc này cuồng phong đã tiến hóa thành một trận bão tố vô cùng khủng bố, nếu lúc này đứng từ tinh không nhìn xuống sẽ thấy một vòng xoáy nhỏ đang chiếm cứ phía nam Hồng Hoang.

Vòng xoáy có màu đen, tuy nhìn không lớn nhưng lại bao phủ phạm vi tới vài triệu dặm, trực tiếp bao trùm cả chiến trường giữa Hiên Viên và bộ lạc Cửu Lê, hơn nữa còn có dấu hiệu liên tục lan rộng ra ngoài.

Trên Thiên Đình, Hạo Thiên nghe thủ hạ báo cáo phương nam Hồng Hoang đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ, y lâm vào trầm tư.

“Vu tộc quả nhiên không hổ là Vu tộc, nội hàm quả thực bất phàm!

Một vài Đại Vu may mắn còn sống sót mà lại có sức mạnh như vậy.” Hạo Thiên cảm thán một tiếng rồi nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh!

Thái Bạch sau khi cảm nhận ánh mắt của Hạo Thiên cũng tiến hành suy xét kỹ lưỡng, sau đó đề nghị: “Thiên Đế, Vu thuật của Vu tộc tuy cường hãn nhưng không phải là không thể địch nổi, xin Thiên Đế hạ lệnh: sai bốn vị thần Phong, Vũ, Lôi, Điện đi trợ giúp Nhân Hoàng hạ giới độ qua kiếp nạn lần này!” Hạo Thiên nghe xong hài lòng gật đầu, sau đó theo đề nghị của Thái Bạch mà ra lệnh cho bốn vị thần Phong, Vũ, Lôi, Điện của Thiên Đình hạ giới trợ giúp Hiên Viên.

Sau đó, bốn thân ảnh lấp lánh thần quang từ Thiên Đình cấp tốc bay về phía nam Hồng Hoang!

Tại chiến trường phương nam, khi viện binh Thiên Đình còn chưa tới, một trận đại vũ đặc thù đã từ từ trút xuống.

Lúc này trên chiến trường cuồng phong nổi lên bốn phía!

Trận đại phong bàng bạc chứa đựng từng sợi quy tắc Phong, khiến trận bão tố càng thêm cuồng bạo, to lớn và khủng bố.

Ngoại trừ người của bộ lạc Cửu Lê có Vu pháp bảo hộ không bị ảnh hưởng bởi bão tố, đại quân do Hiên Viên dẫn dắt lúc này đang phải chịu đựng sự tấn công của cuồng phong.

Những cường giả từ cảnh giới Kim Tiên trở lên nếu sơ ý một chút cũng có thể bị cuồng phong thổi bay!

Có thể thấy trận bão tố đang bao phủ này mạnh đến nhường nào khi có thể cuốn đi cả một cường giả Kim Tiên.

Đối mặt với đại quân đang chịu khổ vì bão tố, các cường giả

Chuẩn Thánh của Nhân tộc cuối cùng cũng không thể đứng nhìn!

Họ không quản tới bầu trời không thể bị tấn công kia nữa mà bắt đầu ổn định đại quân.

"Định!" Theo những tiếng quát lớn, từng vòng sáng do pháp lực cường đại của Chuẩn Thánh cấu thành đã bao phủ lấy số lượng đại quân khổng lồ của Hiên Viên.

Tức thì, trận bão tố cuồng bạo bị ngăn cản, đại quân đang chịu khổ cuối cùng cũng có thể thở phào một hơi, không còn phải gian nan chống đỡ trận bão ngày càng khó ngăn chặn kia.

Bên trong bộ lạc Cửu Lê, hai vị Đại Vu Phong Bá và Vũ Sư nhìn thấy phía trên đại quân của Hiên Viên xuất hiện những màn sáng mờ mờ thì lộ ra nụ cười nhàn nhạt!

"Muốn chống đỡ sao, không dễ dàng như vậy đâu!

Cuồng phong, bạo vũ, giáng xuống!" Theo tiếng quát lớn của hai vị Đại Vu, một luồng năng lượng vô cùng thần bí từ trong cơ thể họ phát tán ra ngoài!

Sau đó, trên bầu trời đen như mực ở phương xa bắt đầu có sự biến hóa.

Trận bão tố điên cuồng vẫn tiếp tục, nhưng mối đe dọa mới đã giáng lâm!

Từng giọt mưa không bị ảnh hưởng bởi bão tố đột ngột rơi xuống màn sáng đang bao phủ đại quân Hiên Viên.

Tức thì phát ra những tiếng xèo xèo, màn sáng đó lập tức bị ăn mòn thành những vết tích nhỏ xíu!

Bởi vì lúc này bên ngoài cuồng phong đang thổi mạnh nên vị trưởng lão Chuẩn Thánh phụ trách duy trì màn sáng đã không chú ý tới

sự biến hóa tế vi này.

Theo lượng mưa rơi xuống ngày càng nhiều, sự ăn mòn của nước mưa đối với màn sáng càng thêm nghiêm trọng!

Thậm chí có một giọt nước mưa xuyên qua tầng tầng lớp lớp bảo hộ, rơi trúng một binh sĩ trong đại quân Hiên Viên.

Sau một tiếng thảm khiếu, một binh sĩ tử trận!

Những người gần đó vội vàng nhìn lại, chỉ thấy trên ngực hắn xuất hiện một vết thương xuyên thấu đáng sợ.

Mọi người thấy vậy trong lòng sinh ra sợ hãi, dường như không hiểu vì sao lại tạo thành vết thương như vậy!

Nhưng còn chưa kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra, mưa rơi xuống càng lúc càng nhiều.

Theo sau mấy tiếng thảm khiếu, lại có thêm những thi thể hiện ra!

Tuy rằng trong ức vạn đại quân, vài cái xác này là con số nhỏ nhoi, căn bản không thể khiến các cường giả Chuẩn Thánh chú ý tới.

Thế nhưng nó lại gây ra sự kinh hoàng và cảnh giác trong phạm vi nhỏ, đối với trận đại vũ quái dị bên ngoài bắt đầu nảy sinh sự dè chừng.

Khi mưa càng lúc càng lớn, cuối cùng một vị trưởng lão Chuẩn Thánh vì một sơ suất nhỏ đã bị một giọt nước mưa rơi trúng lòng bàn tay!

Hắn lập tức cảm thấy một tia đau nhói, ánh mắt nhìn vào giọt nước đang bốc khói trên tay, thần sắc lộ vẻ kinh nghi.

Sau đó hắn chợt nhận thấy ở phía dưới cách đó không xa có ba người vừa bị nước mưa rơi trúng liền tử vong!

Hắn lập tức ý thức được đại sự không ổn.

Đáng tiếc là đã muộn, bởi vì hiện tại mạng lưới phòng hộ đang được thay đổi!

Những trưởng lão Chuẩn Thánh tiên phong chống đỡ sẽ được thay thế để phục hồi pháp lực.

Sự luân phiên này tuy nhanh nhưng vẫn để lại một khe hở nhỏ!

"Không xong!

Mọi người dừng tay!" Vị trưởng lão Chuẩn Thánh kia nhận ra đại sự không ổn, lập tức hét lớn để ngăn cản các trưởng lão khác thay ca, nhưng đã không kịp nữa rồi.

Lớp phòng hộ vốn đã đầy rẫy sơ hở do thiếu hụt pháp lực nay lập tức tan biến không còn dấu vết, cuồng phong bạo vũ trong nháy mắt tập kích đại quân của Hiên Viên.

Tức thì vô số tiếng thảm khiếu vang lên dưới sự tấn công của cuồng phong bạo vũ!

Ngay cả Đại La Kim Tiên nếu không điều động pháp lực ngăn cản cũng sẽ bị thương!

Cảnh giới Kim Tiên thì càng bi thảm hơn, dù điều tập toàn bộ pháp lực cũng không thể hoàn toàn cách tuyệt sự tấn công của mưa gió.

Bất luận là trận gió cuồng bạo hay cơn mưa ăn mòn, sức mạnh chứa đựng trong đó đã vượt quá phạm vi chịu đựng của một Kim Tiên.

Vô số binh sĩ cảnh giới Kim Tiên ngã xuống hàng loạt, tử vong trong cuồng phong bạo vũ.

Hiên Viên cùng Ngọc Đỉnh Chân Nhân thấy cảnh này liền sững sờ trong giây lát, sau khi phản ứng lại vội vàng tái bố trí tầng bảo hộ bao phủ toàn bộ đại quân.

Nhưng tổn thất của đại quân đã vô cùng nghiêm trọng, thậm chí còn lớn hơn cả số lượng tổn thất trong mấy lần giao chiến trước cộng lại.

“Khốn kiếp!

Chương 622

Kẻ nào dám thi triển pháp thuật như vậy tập kích Hiên Viên ta!" Nhìn đại quân thương vong thảm trọng, Hiên Viên không nhịn được mà nộ hống một tiếng!

Trong lòng tràn đầy phẫn nộ, đối với kẻ gây ra tổn thất thảm trọng này, hắn hận không thể băm vây thành vạn đoạn!

Ngay cả Ngọc Đỉnh Chân Nhân sắc mặt cũng vô cùng khó coi, lần này tổn thất của đại quân quá mức nghiêm trọng, ngay cả Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng không đành lòng nhìn.

"Vu thuật của Vu tộc, muốn thi triển Vu thuật quy mô lớn và cường độ cao như vậy thì ít nhất phải là Vu tộc cảnh giới Đại Vu, và ít nhất phải có từ hai vị Đại Vu trở lên!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân khẳng định chắc nịch, bởi vì y phát hiện trong số các cường giả đang cảnh giới bên phía bộ lạc Cửu Lê và Vu tộc đã thiếu mất hai người!

Hai người này trước đó luôn bám sát sau lưng Hình Thiên, nhìn thực lực không hề yếu!

Quan trọng nhất là Ngọc Đỉnh Chân Nhân từng nghe qua danh tự của họ: Phong Bá và Vũ Sư!

Hiên Viên nghe xong thầm nắm chặt nắm đấm!

Vu tộc đã bị Hiên Viên thầm ghi hận trong lòng!

Nếu có cơ hội, Hiên Viên nhất định sẽ không do dự mà ra tay với Vu tộc.

Đang lúc đám người Hiên Viên ôm đầy bụng nộ hỏa khổ sở duy trì tầng phòng hộ, viện binh do Thiên Đình phái tới cuối cùng cũng hối hả đuổi tới nam Hồng Hoang.

Đến rìa của vòng xoáy khổng lồ kia, cảm nhận lực hút nhàn nhạt, Phong Thần nhíu mày: "Quy tắc Phong thật nồng đậm, đối thủ là một tồn tại có lĩnh ngộ cực thâm sâu đối với quy tắc Phong!

Mọi người phải cẩn thận." Lời của Phong Thần khiến ba vị thần còn lại khẽ gật đầu!

Bởi vì tuy không hiểu rõ quy tắc Phong, nhưng một vòng xoáy tuy nhìn to lớn nhưng lại chứa đựng trận bão tố mạnh mẽ thế này chắc chắn là không đơn giản!

Sau đó bốn người tự thi triển tuyệt học độc môn, hoặc Phong, hoặc Vũ, hoặc Lôi, hoặc Điện, ẩn chứa khí tức quy tắc của riêng mình bao phủ lên thân thể.

Một tầng bảo hộ nhàn nhạt hình thành quanh thân họ!

Sau đó họ cẩn thận bước vào trận bão tố chứa đầy sự khủng bố vô tri kia.

Vừa mới vào trong bão tố, đám người Phong Thần liền cảm nhận được một lực hút cùng lực đẩy cực mạnh!

Cả vòng xoáy đang quay tròn với tốc độ cao, họ vừa mới vào đã bị ảnh hưởng, không tự chủ được mà xoay nhanh theo hướng gió.

"Định cho ta!" Phong Thần não nộ, không nhịn được lấy ra Tiên Thiên Linh Bảo Định Phong Châu, trực tiếp quát lớn một tiếng!

Định Phong Châu tỏa ra một đạo huyền quang huyền ảo, lập tức cả trận bão khổng lồ khựng lại!

Tuy sau đó nó lại tiếp tục quay động, nhưng tốc độ đã giảm đi nhiều!

Đám người Phong Thần dần dần thoát khỏi lực hút của vòng xoáy, có thể tự đứng vững bên trong đó.

Nhưng sự đình trệ của vòng xoáy không làm giảm bớt sức mạnh của cuồng phong bên trong!

Dù sao cuồng phong tồn tại mới sinh ra vòng xoáy, chứ không phải vòng xoáy sinh ra cuồng phong.

Đặc biệt là có hai vị Đại Vu tinh thông đạo Phong Vũ là Phong Bá và Vũ Sư đang trấn áp, bên trong vòng xoáy căn bản không có bất kỳ dị dạng nào.

Tuy nhiên hai người họ đã phát hiện ra có kẻ xâm nhập, sau khi hơi nhíu mày liền đem phát hiện này báo cho Hình Thiên.

Hình Thiên biết chuyện có chút bất ngờ, sau đó nhìn bầu trời đen kịt kia một cái rồi sắp xếp vài vị cường giả Chuẩn Thánh đi xua đuổi hoặc đánh giết những cường giả thần bí vừa xông vào.

Bên trong đại quân của Hiên Viên, Cửu Thiên Huyền Nữ bỗng cảm ứng được trên bầu trời truyền tới một vài khí tức quen thuộc, nhất thời không khỏi vui mừng.

“Nhân Hoàng bệ hạ, đại hỷ!

Viện binh Thiên Đình của ta đã tới rồi!

Tin rằng có viện binh Thiên Đình, chút cuồng phong bạo vũ này tùy thời đều có thể phá trừ!” Hiên Viên nghe giọng nói hơi nhu mị kia, sự tiêu lự trong lòng không khỏi tan biến một nửa!

Hắn hơi đắm mình trong đó, khi Cửu Thiên Huyền Nữ thúc giục lần nữa hắn mới phản ứng lại.

Sau khi khẽ ho nhẹ hai tiếng để che đậy sự lúng túng, Hiên Viên vui mừng nói: “Vậy sao?

Thế thì thật tốt quá!

Có Thiên Đình giúp đỡ, tin rằng phản loạn của bộ lạc Cửu Lê sẽ

sớm được bình định.” Ngọc Đỉnh Chân Nhân đứng bên cạnh nhìn thấy vậy không nhịn được lại nhíu mày, dường như không thích dáng vẻ này của Hiên Viên, nhưng cũng không lên tiếng nhắc nhở.

Sau khi biết có viện binh Thiên Đình, sĩ khí đại quân dưới trướng Hiên Viên có phần hồi phục!

Nhưng so với lúc bắt đầu thì vẫn có sự khác biệt lớn.

“Ta chuẩn bị động thủ, hiệp trợ viện quân Thiên Đình cùng nhau công phá đại trận này.” Theo tiếng hô hào chấn phấn nhân tâm của Hiên Viên, đông đảo cường giả phân phân hưởng ứng!

Sau đó mấy chục đạo tấn công của các trưởng lão Chuẩn Thánh bắt đầu bao phủ bầu trời.

Tất nhiên làm vậy chẳng có tác dụng gì, vì trung tâm đại trận không nằm ở trên trời mà ở chỗ bộ lạc Cửu Lê.

Thế nhưng thanh thế hào hùng như vậy đã cổ vũ quân tâm rất lớn!

Khiến sĩ khí vốn đang trầm lắng lại dâng cao, đại quân khôi phục lại đấu chí.

Hình Thiên cùng những người khác nhìn đại quân có sự biến hóa lớn vì có viện binh Thiên Đình, thần sắc lập tức lạnh xuống!

“Thiên Đình đáng ghét, sau trận chiến này tuyệt đối sẽ không bỏ qua!” Hình Thiên nộ hừ một tiếng, ánh mắt nhìn lên trời đầy phẫn nộ!

Xi Vưu lúc này không rảnh để phẫn nộ, bởi vì hắn phải dốc toàn lực chi viện cho Phong Bá và Vũ Sư!

Dù sao Phong Bá Vũ Sư là một thủ đoạn quan trọng, nếu một khi thất bại thì tổn thất gây ra sẽ không thể lường được.

“Hình Thiên Đại Vu, Thiên Đình tuy đáng hận nhưng hiện tại không phải mục tiêu của chúng ta, mục tiêu của ta là Hiên Viên!

Hiện tại Hiên Viên đang nỗ lực phá giải đại trận ta bố hạ, ta phải có sự phòng ngự!

Nếu không một khi đại trận bị phá, ta sẽ công cốc!" Xi Vưu khuyên can Hình Thiên đang muốn tới Thiên Đình đại náo một trận, đồng thời bắt đầu chỉnh quân bị chiến, khí thế hung hăng nhìn đại quân Hiên Viên đang có ý đồ dị động.

Trận quyết chiến cuối cùng, dù là Hiên Viên hay Xi Vưu đều tiêu hao lượng lớn sức mạnh!

Điều này vốn không phù hợp với mục tiêu ban đầu, nhưng không còn cách nào khác!

Theo sự biến hóa của thời gian, hình thế chiến trường thay đổi nhanh chóng!

Những chuyện không thể kiểm soát một khi đã bắt đầu thì kết quả rất khó dự liệu.

Tạm thời đình chiến không đại diện cho hòa bình!

Ngược lại nó đại diện cho sự tĩnh lặng trước cơn bão tố.

Hiên Viên dựa vào thực lực cường đại đã phá trừ được trận pháp của Phong Bá Vũ Sư, nhưng tiêu hao cũng rất lớn!

Hắn buộc phải tạm dừng để khôi phục thực lực.

Chương 623

Xi Vưu tuy muốn thừa dịp Hiên Viên nghỉ ngơi để tập kích, nhưng đáng tiếc ánh mắt của Ngọc Đỉnh Chân Nhân luôn thời khắc chú ý!

Sức mạnh trong tay Hiên Viên cũng không hề sụt giảm, không phải một lần tập kích nhỏ là có thể giải quyết được.

Huống hồ, Xi Vưu vốn khinh thường việc tập kích!

Muốn chiến thì chiến cho thống khoái, đánh cho quang minh lỗi lạc!

Tập kích mà thắng thì nói ra cũng chẳng hay ho gì!

Sau khi kết thúc đợt hưu chiến ngắn ngủi chỉ trong một ngày, Hiên Viên vũ trang đầy đủ nghênh chiến Xi Vưu!

Lần này Hiên Viên đã chuẩn bị tất cả mọi thủ đoạn để có thể tiêu diệt Xi Vưu.

Hiên Viên đã sử dụng toàn bộ vốn liếng, hoặc nói là toàn bộ những gì hắn có thể dùng lúc này!

Từ các vị sư thúc ở Tam Tiên Đảo cho tới những sức mạnh mạnh nhất có thể điều động trong Nhân tộc.

Trong thời gian ngắn ngủi một ngày, Hiên Viên đã hội tụ toàn bộ sức mạnh hiện có.

Với sự hiệp trợ của tám vị sư thúc như Vân Trung Tử cùng đông đảo các trưởng lão Chuẩn Thánh của Nhân tộc, một trận quyết chiến cuối cùng đã giáng lâm.

Chiến trường lần này không còn là bình nguyên vô danh kia nữa!

Mà là tại nơi giao hội giữa trung bộ và nam bộ Hồng Hoang, gần

phía trung bộ có một bình nguyên khổng lồ, nơi đó tên gọi: Trục Lộc!

Trên bình nguyên Trục Lộc rộng lớn kia, hội tụ cuộc chiến tranh bàng đại nhất hiện nay!

Cuộc chiến giữa bộ lạc Cửu Lê và Nhân tộc của Hiên Viên.

"Trục Lộc, thật là một cái tên hay!

Có thể chôn thây ở nơi này cũng không làm mất đi thân phận Nhân Hoàng của ngươi." Trước trận tuyến hai quân, Xi Vưu nhìn Hiên Viên đối diện, lẩm bẩm hai câu rồi nói.

"Chôn thây ta?

Khẩu khí của ngươi thật lớn!

Nhưng có vẻ hơi quá tự tin rồi đó, hiện tại thực lực của ta không còn như trước kia nữa!

Khoảng cách giữa ta và ngươi ngày càng lớn, có được đông đảo cường giả hiệp trợ, ngươi không thể chiến thắng ta!" Đối với lời của Xi Vưu, Hiên Viên đương nhiên lập tức phản kích!

Xi Vưu nghe xong không tiếp tục đáp lời vì tranh cãi miệng lưỡi lúc này là vô ích!

Đã tới nước này thì lời nói chẳng còn tác dụng gì nữa.

"Động thủ đi!" Theo một tiếng nói thản nhiên vang lên, trận chiến lớn nhất hiện nay bùng nổ!

Từ tinh không Hồng Hoang nhìn xuống, có thể thấy hai dòng thác khổng lồ nhanh chóng va chạm vào nhau, bộc phát ra đủ loại hào quang vô cùng rực rỡ và đa dạng!

Nhưng ai cũng biết rằng, đằng sau những hào quang rực rỡ kia là vô số sinh mạng đang ngã xuống, vô số sinh mạng đã thắp sáng những quầng sáng lộng lẫy ấy.

Sau khi hạ lệnh, Xi Vưu tiên phong dẫn dắt tộc nhân phía sau ra tay!

Hóa Huyết Thần Đao xuất hiện trong tay hắn, sát khí vô tận bao phủ quanh thân.

Hắn đứng sừng sững giữa đám đông, uyển như một vị Thần Ma!

Không, phải nói là còn khủng bố và cường đại hơn cả Thần Ma!

"Hiên Viên tiểu nhi, đi chết đi!" Theo một tiếng gầm đầy phẫn nộ, sắc mặt Xi Vưu tranh nanh, khí tức toàn thân vô cùng đáng sợ!

Đồng thời hắn vung Hóa Huyết Thần Đao trong tay, một luồng sức mạnh cắn nuốt khủng bố phun trào ra.

Một đạo huyết quang quỷ dị tách ra từ thần đao, bay thẳng về phía Hiên Viên!

Hiên Viên cảm nhận được liền trở nên ngưng trọng!

Đối mặt với đòn tấn công quỷ dị cường đại như vậy, dù là Hiên Viên cũng phải hết sức chú ý.

Nếu không có khả năng sẽ chịu thiệt, thậm chí bị trọng thương hay bị đánh giết cũng không phải là không thể!

"Thái Cực Huyền Giáp!" Theo một tiếng quát lớn kiên định, Hiên Viên tế ra một kiện khôi giáp phòng hộ cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo cực kỳ trân quý!

Một luồng sáng tỏa ra huyền ảo hiện quanh thân thể Hiên Viên!

Sau đó bắt đầu hiện ra hình dạng khôi giáp.

Thái Cực Huyền Giáp, Tiên Thiên Linh Bảo!

Trong số các Tiên Thiên Linh Bảo thì linh bảo hình phòng hộ là vô cùng trân quý, cả Nhân tộc không quá mười kiện!

Nếu không phải vì Hiên Viên là Nhân Hoàng, e rằng ngay cả cơ hội nhìn thấy cũng không có!

"Vấn Thiên Kiếm!" Ngoại trừ triệu hoán Thái Cực Huyền Giáp bảo hộ bản thân, thủ đoạn tấn công cũng không thể thiếu!

Vấn Thiên Kiếm tỏa ra hào quang vô cùng huyền diệu xuất hiện trong tay Hiên Viên.

Cả khí thế của Hiên Viên thay đổi hoàn toàn!

Bảo quang cùng linh quang thần diệu vô cùng từ trên thân Hiên Viên phát tán ra ngoài, đồng thời khí tức cường đại của cảnh giới Chuẩn Thánh cũng bao trùm không gian!

Xi Vưu thấy vậy hừ lạnh một tiếng, nhíu mày nhưng không hề sợ hãi!

Khi đạo huyết quang trảm ra trước đó tiếp cận Hiên Viên, Xi Vưu trực tiếp vung Hóa Huyết Thần Đao lao tới!

Theo một tiếng nổ lớn, một đạo huyết hồng quang mang hiện ra trước mắt Hiên Viên!

Ngay sau đó là sức mạnh cắn nuốt cực kỳ khủng bố bao trùm lấy hắn.

Cũng may có Thái Cực Huyền Giáp bảo hộ cùng với lực phòng ngự bản thân Hiên Viên đã chống đỡ được đòn tấn công mạnh mẽ này, sau đó y như cảm ứng được liền trong nháy mắt vung Vấn Thiên Kiếm!

Theo đó là những tiếng va chạm thanh thúy cùng với năng lượng cực mạnh không ngừng lan tỏa ra ngoài!

Thân ảnh Xi Vưu hiện ra trước mặt Hiên Viên, thanh Hóa Huyết Thần Đao khủng bố kia đã tiến sát, nếu không phải có Vấn Thiên

Kiếm ngăn cản kịp lúc thì không biết Thái Cực Huyền Giáp có chịu nổi một kích này hay không.

Khi Hiên Viên và Xi Vưu gia tăng sức mạnh, từng đợt sóng xung kích khủng bố không ngừng lan ra ngoài!

Trong nháy mắt đã ảnh hưởng tới tình hình của mấy chiến trường xung quanh.

Ở nơi giao chiến không xa của hai người là những chiến trường khác!

Các cường giả Chuẩn Thánh của đôi bên đang tử sát lẫn nhau.

Chương 624

Vốn dĩ thực lực hai bên khá cân bằng, rơi vào giai đoạn đối trì gian nan!

Kết quả vì những chấn động mạnh mẽ giữa Hiên Viên và Xi Vưu can nhiễu đã khiến các cường giả Chuẩn Thánh lân cận xuất hiện một tia sơ suất nhỏ.

Điều này dẫn tới thắng bại của một trận đấu, dẫn tới sự vẫn lạc của một vị cường giả Chuẩn Thánh!

Tàn khốc và thực tế, có sơ hở đồng nghĩa với cái chết giáng xuống thân mình!

Với việc vị cường giả Chuẩn Thánh đầu tiên ngã xuống, nó đánh dấu thời điểm trận chiến diễn ra kịch liệt nhất!

Đồng thời cũng là lúc thảm liệt nhất.

Vô số cường giả từ cảnh giới Kim Tiên trở lên không ngừng chém giết, vô số pháp thuật đủ loại được thi triển, vô số thủ đoạn được tung ra, tất cả chỉ vì mục đích đánh giết đối phương để sống sót!

Trận chiến kịch liệt mang tới thương vong thảm liệt, cũng thu hút ánh mắt của Địa Phủ!

Càng thu hút sự chú ý của Lục Đạo Luân Hồi.

Trong Địa Phủ, Tần Quảng Vương thông qua pháp thuật quan sát trận chiến kịch liệt kia mà khẽ cảm thán: "Đều là Nhân tộc, vậy mà lại phải tiến hành cuộc tử sát thảm liệt như thế!

Thật đáng bi, đáng thán." Sau khi cảm thán, Tần Quảng Vương cùng Thập Điện Diêm La bắt đầu mở ra một lối đi đặc biệt trong Địa Phủ, một lối đi chuyên cung ứng cho những sinh linh vẫn lạc trong

đại chiến lần này được luân hồi.

Theo linh hồn tử vong đầu tiên xuất hiện, Địa Phủ sắp bước vào một quãng thời gian bận rộn!

Hậu Thổ nằm sâu trong Lục Đạo Luân Hồi cảm nhận được lực dẫn dắt của luân hồi gia tăng, lập tức cảm nhận được Vu tộc đang tử vong với số lượng lớn.

Nàng nhìn thấy chiến trường vô cùng kịch liệt và thảm liệt kia, khẽ cảm thán một tiếng rồi nhắm hai mắt lại không nỡ nhìn những hình ảnh khiến nàng đau lòng.

"Chẳng lẽ đây là vận mệnh?

Vu tộc vĩnh viễn không thoát khỏi chiến tranh, không thoát khỏi tử vong." Trận chiến kịch liệt vẫn tiếp tục, Hiên Viên và Xi Vưu cũng đầy mặt tranh nanh nhìn đối phương, trong ánh mắt lộ ra sát ý vô tận.

Xi Vưu thở hồng hộc, tay siết chặt Hóa Huyết Thần Đao, không màng tới những vết thương đang không ngừng chảy máu trên thân, đôi mắt trừng trừng nhìn Hiên Viên đầy sát khí.

"Không được, Hiên Viên không hổ là Nhân Hoàng!

Đệ tử của Tam Tiên Đảo có quá nhiều thủ đoạn!

Nếu cứ tiếp tục giằng co thế này, e rằng ta sẽ thất bại!

Không, ta tuyệt đối không thể thất bại!

Đã như vậy thì không cần phải cố kỵ gì nữa!" Trong lúc đôi bên tạm thời hưu chỉnh ngắn ngủi, trong não hải Xi Vưu hiện lên rất nhiều thứ!

Nghĩ tới thắng lợi và cả thất bại.

Nhưng dù nghĩ gì, Xi Vưu cũng hiểu hiện tại là một thời khắc quan trọng!

Thực lực của Hiên Viên không chênh lệch với hắn bao nhiêu, thậm chí vì có Tam Tiên Đảo làm chỗ dựa nên e rằng y còn nhiều thủ đoạn bảo mạng chưa dùng tới.

Phải nhanh chóng kết thúc chiến đấu, khiến Hiên Viên không kịp sử dụng toàn bộ thủ đoạn bảo mạng!

Muốn đạt được hiệu quả đó, duy chỉ có sử dụng: "Đại Vu chân thân!" Xi Vưu hét lớn một tiếng, Đại Vu chân thân giáng lâm!

Một luồng khí tức man hoang ập tới, một luồng sức mạnh cường hãn trong nháy mắt bao trùm không gian.

Hiên Viên cảm nhận được liền nhíu mày!

Đại Vu chân thân!

Thứ này từng khiến Hiên Viên bị truy đuổi chạy thục mạng.

Nhưng sau đó Hiên Viên lại giãn lông mày ra, thậm chí lộ ra một tia nụ cười tự tin!

Sử dụng tới Đại Vu chân thân chứng tỏ Xi Vưu đã tới bước đường cùng, thắng lợi không còn xa nữa!

"Đến đúng lúc lắm, thử xem Hoàng Đế quy tắc mà ta vừa mới đột phá!" Hiên Viên hét lớn một tiếng, quy tắc chi lực bao phủ toàn thân!

Một luồng khí thế thập phần bá đạo từ trên thân Hiên Viên phát tán ra ngoài.

"Quân Lâm Thiên Hạ!" Hiên Viên lại hét lớn một lần nữa, thi triển chiêu quy tắc thần thông mới lĩnh ngộ: Quân Lâm Thiên Hạ!

Hoàng Đế quy tắc vốn là vương giả trong các loại quy tắc!

Tất nhiên có là vương giả hay không còn phụ thuộc vào việc người sử dụng có năng lực xưng vương xưng bá hay không.

Quân Lâm Thiên Hạ chính là chiêu thức mà Hiên Viên khi tham ngộ Hoàng Đế quy tắc, kết hợp với thân phận Nhân Hoàng hiện tại mà lĩnh ngộ ra, đủ để khiến thiên hạ thần phục!

Một khi sử ra có thể dùng đại thế không thể kháng cự để trấn áp tất cả sức mạnh phản kháng!

Uy lực cường đại, nhưng tiêu hao và điều kiện sử dụng cũng vô cùng hà khắc.

Với thực lực hiện tại của Hiên Viên, một khi sử dụng xong phải trải qua một thời gian dài mới có thể dùng lại lần nữa.

Việc sử dụng Quân Lâm Thiên Hạ trực tiếp khiến Hiên Viên bao trùm trong một luồng khí tức chí cường chí thánh chí thần!

Những đạo kim quang chói mắt chiếu rọi khắp cả chiến trường.

Một luồng đại thế huy hoàng không thể ngăn cản trực tiếp bao phủ bầu trời chiến trường!

Một luồng uy nghiêm gần như vô thượng giáng xuống Hồng Hoang.

Hiên Viên lĩnh ngộ đối với Hoàng Đế quy tắc tuy chưa quá thâm ảo, nhưng hiện tại có chiến trường cùng đại thế gia trì nên đã phát huy ra sức mạnh vượt mức bình thường!

Lúc này Hiên Viên tắm mình trong vinh quang quy tắc, cảm nhận sức mạnh cường đại nắm giữ trong tay, không khỏi có chút say mê.

Nhưng Hiên Viên nhanh chóng lấy lại tinh thần, dùng đôi mắt vàng nhạt nhìn về phía Xi Vưu xa xa, chậm rãi mở miệng: "Trấn áp!" Tức thì Xi Vưu cảm nhận được xung quanh đột ngột xuất hiện một luồng sức mạnh không thể đối kháng đang vây khốn mình.

Cảm nhận sức mạnh bàng bạc đó, Xi Vưu nhíu mày rồi lại giãn

ra!

Hắn ngẩng đầu nhìn Hiên Viên đang lơ lửng trên không trung như thần như ma kia, cười nói: “Uy thế của quy tắc đại thành sao?

Quả nhiên cường đại!

Nhưng chỉ dựa vào những thứ này mà muốn khốn ta?

Thật quá thiên chân rồi!” Sau đó, Xi Vưu nhắm chuẩn một điểm rồi hung hăng đấm ra một quyền!

Theo một tiếng trầm đục vang lên, bức tường lũy tưởng như vô giải kia trong nháy mắt lộ ra một tia rạn nứt nhỏ khó thấy.

Nhưng vết rạn ấy đã bị cả Hiên Viên và Xi Vưu nhìn thấy, Xi Vưu cười lớn: “Hoàng Đế quy tắc của ngươi cũng chỉ đến thế thôi!

Xem Đại Vu chân thân của ta phá nó đây!” Sau tiếng cười lớn, Xi Vưu tràn đầy tự tin, sức mạnh trong tay tăng vọt!

Chương 625

Đại Vu chân thân đạt tới đỉnh phong, huyết sát chi khí bàng bạc cùng hồn trọc chi khí bao phủ quanh người hắn, khiến hắn nhìn càng thêm khủng bố!

Sau mấy cú đấm liên tiếp, kèm theo những tiếng nổ trầm đục, đòn tấn công mà Hiên Viên bố hạ đã vỡ tan.

Đứng giữa không trung, Hiên Viên thấy vậy khẽ nhíu mày, sau đó lại bình thản nói: "Kẻ phản kháng, đáng tru!" Lại một đạo quy tắc tấn công, quy tắc chi lực bàng bạc hội tụ cùng Nhân đạo khí vận trở nên càng thêm cường hãn!

Xi Vưu lần này thực sự lộ ra thần sắc ngưng trọng, hắn cảm nhận được một tia đe dọa chí mạng.

"Nhân tộc khí vận?

Chẳng lẽ ngay cả ngươi cũng muốn vứt bỏ ta sao?" Sau một câu tự lẩm bẩm đầy bất lực, chiến ý cùng sự tự tin lại khôi phục trên mặt Xi Vưu!

Thiên đạo phản đối thì đã sao, Nhân đạo phản đối thì đã sao!

Chỉ cần kiên định, chỉ cần có sức mạnh thì nhất định sẽ thành công!

Xi Vưu phát ra một tiếng nộ hống, sau đó hội tụ toàn bộ lực lượng vào cánh tay, tung ra đòn tấn công mạnh nhất hiện tại.

Đối thủ của hắn là cả mảnh thiên địa này, là cả Nhân tộc!

Cho nên kết quả đã hiển nhiên.

Xi Vưu tuy cường đại nhưng so với cả thiên địa này thì quá đỗi

nhỏ bé!

Không có Nhân tộc che chở, Nhân đạo khí vận đối với Vu tộc gây ra thương tổn cũng đủ khiến hắn mất đi mọi năng lực chống đỡ.

Theo một luồng lực lượng vô hình xuyên thấu, chiến ý điên cuồng của Xi Vưu lập tức giảm đi một nửa!

Khí tức cường hãn toàn thân cũng suy yếu đi vài phần.

Dù vậy, Xi Vưu cũng không chuẩn bị nhận thua!

Bởi vì đối với hắn, thua chính là cái chết!

Hiện tại dù pháp thuật hay cơ thể Đại Vu đều không thể gây nguy hiểm cho Hiên Viên, vậy thì chỉ có thể sử dụng thủ đoạn cuối cùng: binh khí!

"Hóa Huyết Thần Đao, hiện!

Bạch Hổ tinh phách, hiện!" Theo hai tiếng quát lớn, trong tay Xi Vưu xuất hiện Hóa Huyết Thần Đao cùng một đầu nguyên thần hồn phách Bạch Hổ cảnh giới Chuẩn Thánh!

"Dung hợp!" Lại một tiếng quát lớn, Xi Vưu lợi dụng thủ đoạn cường hãn trực tiếp dung hợp Tiên Thiên Linh Bảo Hóa Huyết Thần Đao với hồn phách Bạch Hổ, khiến thần đao trở thành một thanh binh khí hoàn toàn mới và cường đại!

Một thanh đao vừa có sự cường hãn sắc bén của Hóa Huyết Thần Đao, vừa mang đặc tính của Bạch Hổ!

Khả năng phệ hồn được tăng cường, uy lực gấp bội, phẩm cấp truy đuổi cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

"Hóa Huyết Phệ Hồn Đao!" Theo tiếng gầm dốc hết toàn lực của Xi Vưu, một thanh thần đao tỏa ra huyết quang quỷ dị cùng hư ảnh Bạch Hổ xuất hiện trong tay hắn, sau đó hắn nghiêng hết toàn lực, hao

phí toàn bộ pháp lực cùng năng lượng của bản thân trảm ra một đao kinh thiên động địa, quỷ khóc thần sầu!

Tức thì thiên địa kinh biến!

Nhật nguyệt thất thần, tinh quang ảm đạm!

Một đầu Bạch Hổ hư ảnh khủng bố từ trong đao lao ra, sau khi xuất hiện ở Hồng Hoang, nó lập tức gầm lên một tiếng tuyên cáo sự sinh ra với thiên địa.

Điều này thu hút sự chú ý của rất nhiều phương, dưới sự chứng kiến đó, Bạch Hổ tỏa ra sức mạnh vô cùng khủng bố lao về phía Hiên Viên trên không trung.

Đứng trên trời cao, Hiên Viên nhìn hư ảnh Bạch Hổ lao tới với vẻ mặt vô cảm!

Lúc này y đang bao phủ trong Hoàng Đế quy tắc, gạt bỏ mọi cảm xúc, hóa thành một tồn tại khủng bố cận thánh chí thần.

"Vấn Thiên Kiếm!" Nhìn Bạch Hổ đang dần tiếp cận, Hiên Viên khẽ gọi một tiếng, thanh bảo kiếm tỏa ra nhuệ khí vô cùng xuất hiện trong tay y.

Khẽ nắm chặt, quy tắc chi lực khủng bố bắt đầu bao phủ lên kiếm, tức thì một luồng kiếm khí bàng bạc khủng bố trong nháy mắt lan tỏa ra ngoài.

"Trảm!" Theo tiếng nói bình tĩnh, Hiên Viên vung Vấn Thiên Kiếm!

Một đạo hàn quang xẹt qua, một đạo bạch quang trong nháy mắt vạch phá bầu trời, đánh trúng và tiêu diệt Bạch Hổ!

Xi Vưu nhìn đạo bạch quang khủng bố kia, trên mặt không có biểu tình bất ngờ!

Bởi vì hắn sớm đã biết kiếm này nhất định sẽ xuất hiện!

Cho nên ngoại trừ hư ảnh Bạch Hổ kia, hắn còn có thủ đoạn cuối cùng, đó chính là bản thân mình.

Thân ảnh Xi Vưu đột ngột hiện ra trước mắt Hiên Viên, một luồng đe dọa tử vong trong nháy mắt bao trùm lên thân Hiên Viên!

Trong một khoảnh khắc, Hiên Viên cảm thụ được cái chết!

Nhưng vì y đang ở trong trạng thái Hoàng Đế quy tắc bao phủ nên không hề có chút sợ hãi nào đối với cái chết.

Do đó y không hề kinh ngạc, không có bất kỳ dị dạng nào mà trực tiếp nghiêng người, cuối cùng vung Vấn Thiên Kiếm trảm đứt cánh tay cầm Hóa Huyết Phệ Hồn Đao của Xi Vưu.

Tức thì, máu tươi đỏ thẫm phun trào ra!

Sau đó ăn mòn hết không gian lân cận.

Hiên Viên thấy cảnh đó, khẽ nói một câu rồi vung kiếm trảm tới, một thân ảnh bị chém làm đôi ngã xuống đất.

"Kết thúc rồi!" Xi Vưu bị giết chết rồi sao?

Không, chưa!

Dù bị chém làm hai, nhưng dựa vào khả năng khôi phục cường hãn của Vu tộc cùng sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ, hắn không thể bị giết chết dễ dàng như vậy!

Thế nhưng trên Vấn Thiên Kiếm có dính Hoàng Đế quy tắc, nó đang ngăn cản vết thương của Xi Vưu khôi phục!

Hiên Viên nhìn Xi Vưu tuy không thể động đậy nhưng sinh cơ vẫn bừng bừng, y cũng phá thiên hoang mà khẽ nhíu mày, sau đó dường như nghĩ ra gì đó!

Y liên tục vung Vấn Thiên Kiếm mấy nhát, Xi Vưu bị phanh thây làm tám mảnh!

Sau đó Hiên Viên sử dụng bí pháp phong ấn từng phần thi thể của Xi Vưu, ẩn vào hư không để chúng vĩnh viễn không thể tương liên, vĩnh viễn không thể trùng hợp lại với nhau.

Cùng với cái chết của Xi Vưu, bọn Hình Thiên cũng lập tức cảm ứng được!

Sau đó sắc mặt biến đổi, dường như đang giãy giụa, lại dường như đang tiếc nuối.

Nhưng bất luận nội tâm họ nghĩ gì, một cuộc chiến tranh trường kỳ đã kết thúc!

Bộ lạc Cửu Lê đại thế đã mất, không thể lật ngược thế cờ nữa!

Hiên Viên đã thắng, giành được thắng lợi cuối cùng!

Đám người Vu tộc như Hình Thiên nhanh chóng chấp nhận thực hiện này, chuẩn bị bảo tồn thực lực rời khỏi chiến trường!

Chương 626

Nhưng tộc nhân bộ lạc Cửu Lê lại không thể chấp nhận thất bại như vậy, cũng không nguyện ý rời đi!

Hình Thiên và mọi người cũng chỉ đành lắc đầu, xoay người rời đi.

Cự trưởng lão cùng các trưởng lão Chuẩn Thánh của bộ lạc Cửu Lê hội tụ toàn bộ sức mạnh còn sót lại, chuẩn bị huyết chiến đến cùng với Hiên Viên.

"Ngu muội mất khôn, toàn bộ đáng tru!" Sự không thức thời của đám người Cửu Lê đã chọc giận Hiên Viên, y trực tiếp dùng giọng lạnh lùng nói!

Đồng thời Vấn Thiên Kiếm trong tay cũng bay ra, hóa thành vô số kiếm quang trong nháy mắt lao vào bộ lạc.

Một tháng trôi qua, phản loạn ở nam Hồng Hoang đã bị bình định!

Ngoại trừ một số ít người may mắn sống sót, những kẻ còn lại vì phản kháng đều chết dưới tay Hiên Viên.

Hiên Viên cũng nhờ trận chiến này mà thành công giành được uy vọng cực lớn trong Nhân tộc!

Y cũng có địa vị cử túc khinh trọng trong Hồng Hoang, chính thức có thể ngồi ngang hàng với hai vị Nhân Hoàng trước đó.

Cùng với sự bình định của phương nam, cả chủ thể Hồng Hoang lại khôi phục sự tĩnh lặng!

Ngoại trừ một vài vụ cọ xát nhỏ, không còn thấy những cuộc chiến quy mô lớn nữa.

Vô số sinh linh vì thế mà vui mừng, nhưng không ai biết sự bình tĩnh này chỉ là bước đệm trước một cơn cuồng phong khác.

Nguyên Thủy đứng ở cửa Hoàng Hà, nhìn dòng sông rộng lớn, nhìn dòng nước cuồn cuộn mà tự lẩm bẩm: "Thời đại Tam Hoàng sắp hạ màn, Phong Thần sắp giáng lâm!

Hồng Hoang trưởng thành luôn đi kèm với huyết vũ tinh phong!

Không thể né tránh, cũng không cần né tránh." Cục diện cả Hồng Hoang cũng giống như cảnh tượng trước mắt này, Hoàng Hà tuy lớn nhưng so với Đông Hải thì chỉ như một dòng suối nhỏ.

Thế nhưng chính dòng suối nhỏ này lại không ngừng tuôn trào dòng nước bàng bạc!

Cuồn cuộn đổ về Đông Hải, khiến Đông Hải cũng vì thế mà có sự biến hóa.

Chính như đại thế thiên địa, cả Đông Hải chính là cả Hồng Hoang!

Vô số dòng sông giống như vô số thế lực kia, tuy nhỏ bé nhưng lại cực kỳ quan trọng.

Trong hàng triệu năm sau đó, Nhân tộc dưới sự trị vì của Hiên Viên ngày càng hưng thịnh!

Lãnh địa đạt tới thời kỳ đỉnh cao, chiếm tới bảy phần mười đất đai Hồng Hoang.

Trong thời gian Hiên Viên trị vì, Nhân tộc đã biết nuôi tằm dệt lụa, biết làm ra những trang phục hoa lệ.

Văn tự xuất hiện, giúp truyền tải toàn bộ tri thức và văn minh!

Xuất hiện chế độ quốc gia hoàn thiện hơn, có ý thức sơ bộ về quốc gia!

Có những thành trì đồ sộ hơn, hệ thống hoàn thiện hơn.

Tất cả mọi thứ đều đang hoàn thiện, tất cả đều đang phát triển!

Nhân tộc phát triển đột phi mãnh tiến.

Về phương diện tu luyện, vì duyên cớ giữa Cửu Thiên Huyền Nữ và Thiên Đình, từ đó Nhân tộc hoạch đắc được lượng lớn tu luyện chi pháp, cộng thêm Nhân tộc tự sáng tạo cùng với truyền thừa trong Tam Tiên Đảo, các phương pháp tu luyện trong Nhân tộc trăm hoa đua nở, nhân tài xuất hiện lớp lớp.

Số người đột phá Chuẩn Thánh lên tới hơn nghìn người!

Đột phá cảnh giới Đại La lên tới con số mười vạn!

Cảnh giới Kim Tiên trở lên thì nhiều không đếm xuể!

Có thể nói hiện tại Nhân tộc đã vượt qua Yêu tộc và Vu tộc, trở thành chủng tộc đệ nhất Hồng Hoang danh xứng với thực!

Cùng với sự phát triển của Nhân tộc, công đức mà Hiên Viên tích lũy được cũng ngày càng nồng hậu!

Thời kỳ thành đạo cũng ngày càng tiếp cận.

Thế nhưng, Hiên Viên lại thủy chung cảm thấy thiếu một chút gì đó, không được viên mãn!

Lúc này dáng vẻ Hiên Viên tuy không thay đổi, nhưng khí thế đã có sự chuyển biến nghiêng trời lệch đất!

Chỉ cần đứng ở đó thôi cũng đủ khiến vô số người phải chú mục.

"Công đức đã đủ, tích lũy cũng đã đủ!

Nhưng tại sao ta vẫn cảm thấy thiếu sót, không đủ để trở thành Nhân Hoàng thực thụ!" Sau một hồi tự nhủ, Hiên Viên quyết định tới Tam Tiên Đảo bái phỏng sư tôn để cầu giải quyết chi đạo.

Đã lâu rồi Hiên Viên không tới Tam Tiên Đảo, cũng lâu rồi không

gặp sư tôn Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Sau khi băng qua đại lục Hồng Hoang rộng lớn, tới Đông Hải sóng vỗ rì rào, y phi hành thêm một đoạn nữa mới tới được vị trí của Tam Tiên Đảo trong trí nhớ.

Sau khi thi triển bí thuật mở ra đại trận phòng hộ, Hiên Viên bước vào Tam Tiên Đảo sau bao ngày xa cách.

Lúc này Tam Tiên Đảo tuy đã trải qua hàng triệu năm nhưng so với ký ức của Hiên Viên thì không có quá nhiều khác biệt.

Ngoại trừ số lượng sinh linh tiên thiên trong đảo nhiều hơn, cảnh tượng vẫn không khác mấy so với lúc y cầu học khi xưa.

"Ở nơi này không cảm nhận được thời gian trôi qua, có lẽ hàng triệu năm nữa Tam Tiên Đảo vẫn sẽ như thế này.

Chỉ là sống trong môi trường như vậy không biết là tốt hay xấu!" Nhìn Tam Tiên Đảo quen thuộc, Hiên Viên có chút cảm khái!

Nhìn những sinh linh tiên thiên thân thuộc, y khẽ thở dài một câu.

Sau đó men theo con đại đạo thẳng tắp, y tới một quần thể cung điện và gặp sư tôn Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân thấy Hiên Viên liền gật đầu hỏi một tiếng: "Ngươi tới rồi!" "Sư tôn, con tới rồi!" Hiên Viên cũng đáp lại.

Sau một hồi giao đàm, Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã hiểu ý định của Hiên Viên, chân mày không khỏi nhíu lại.

Đối với trạng thái này, y cũng không quá am hiểu!

Dù sao thực lực hiện tại của y mới ở cảnh giới Chuẩn Thánh, không thể biết được những tân mật của Hồng Hoang như Thánh nhân.

Nhưng Ngọc Đỉnh Chân Nhân không biết thì trong Tam Tiên Đảo chắc chắn có người biết!

Người đó chính là Nguyên Thủy.

Hàng triệu năm du lịch đã khiến Nguyên Thủy cảm ngộ được rất nhiều điều!

Càng hiểu rõ hàm nghĩa của việc thiên địa bất nhân coi vạn vật như chó rơm, Thánh nhân bất nhân coi bách tính như chó rơm!

Từ đó lĩnh ngộ ra thiên địa đại đạo, thực lực đã đạt đỉnh phong Nguyên La Kim Tiên, có thể đột phá lên Thiên Đạo cảnh giới bất cứ lúc nào.

Chương 627

Ý định của Hiên Viên lần này, Nguyên Thủy đã biết ngay từ khoảnh khắc y bước vào Tam Tiên Đảo.

"Ý của Hiên Viên vi sư đã rõ, hãy làm thế này đi!" Thế nên khi Ngọc Đỉnh Chân Nhân còn đang băn khoăn, giọng nói của Nguyên Thủy đã truyền tới tai y!

Ngọc Đỉnh Chân Nhân nghe xong liền bừng tỉnh đại ngộ.

"Hiên Viên, tình huống của ngươi vi sư đã thông báo cho Nguyên Thủy sư tổ!

Sư tổ đã đưa ra đáp án, ngươi nghe rõ đây!" Sau khi đã hiểu, Ngọc Đỉnh Chân Nhân khẽ ho một tiếng rồi chậm rãi nói với Hiên Viên!

Hiên Viên nghe vậy liền lộ vẻ vui mừng, vội vàng gật đầu lia lịa đồng ý.

"Thiên địa khởi đầu từ âm dương vô cực, khai mở từ âm dương thái cực!

Do đó vạn vật trong thiên địa luôn tuần hoàn theo âm dương!

Trời có mặt trời, mặt trăng!

Đại biểu cho Thái Âm, Thái Dương!

Nhân tộc cũng có nam nữ chi biệt, cũng đại biểu cho âm dương!

Dương khí của Hiên Viên ngươi quá nặng, không thể bình hành!

Tự nhiên không thể trở thành Nhân Hoàng thực thụ, chỉ có âm dương bình hành mới có thể thành tựu Nhân Hoàng chi đạo." Hiên Viên nghe xong bừng tỉnh đại ngộ!

Hóa ra là vậy, hèn chi, hèn chi!

Sau khi thấu hiểu khiếm khuyết của bản thân, Hiên Viên lập tức bái tạ Ngọc Đỉnh Chân Nhân rồi vội vã rời khỏi Tam Tiên Đảo trở về Nhân tộc.

Không lâu sau Hiên Viên lập hậu cung ba nghìn, âm dương đạt tới bình hành!

Nhân Hoàng chi đạo cũng thủy đáo cừ thành, vị trí Nhân Hoàng đã vững chắc.

Cùng với việc Hiên Viên quy vị, Tam Hoàng của Nhân tộc tề tụ!

Tức thì Nhân đạo khí vận đại thịnh, đạt tới đỉnh phong!

Khí vận kim long của Nhân tộc hoành khóa trên bầu trời Hồng Hoang, tỏa ra uy thế vô cùng khiến cả Thánh nhân cũng phải tạm lánh phong mang.

Thế nhưng vạn vật tự có sự cân bằng, hưng suy có định số!

Cực thịnh rồi sẽ dần chuyển sang suy.

Để tránh tình huống này, Nhân tộc ngoài Tam Hoàng còn thiết lập Ngũ Đế để trấn áp và bình hành khí vận, giúp khí vận Nhân tộc kéo dài mãi mãi không bao giờ tắt.

Thời đại Ngũ Đế cũng vô cùng tinh thải, nhưng so với Tam Hoàng thì thiếu đi mấy phần bàng bạc đại khí, thiếu đi mấy phần ảnh hưởng sâu rộng tới Nhân tộc.

Dù sao Tam Hoàng thuộc về một thời đại huy hoàng, sau Tam Hoàng không còn thời đại nào có thể sánh kịp.

Nhưng cũng không thể phủ nhận sự huy hoàng của thời kỳ Ngũ Đế, lúc này Nhân tộc có được sự phát triển hoàn thiện hơn, đồng thời khái niệm quốc gia cũng hình thành.

Đồng thời với việc các đời Ngũ Đế lần lượt giáng lâm, nội bộ

Nhân tộc cũng tích lũy được nhiều thế lực bàng đại!

Những thế lực này không hài lòng với hiện trạng của Nhân tộc, hy vọng có được sức mạnh và quyền lực cường đại hơn.

Do đó phôi thai của quốc gia dần hiện rõ, dã tâm cũng đang lan rộng trong lòng một bộ phận người.

Phục Hy cùng các vị Nhân Hoàng khác có cảm giác nhạy bén đối với hiện trạng Nhân tộc, biết rằng Nhân tộc sắp tới nhất định sẽ trải qua một cuộc biến hóa kinh thiên động địa, nhưng lại không thể thay đổi được.

Cùng với thời đại Ngũ Đế trôi qua, một số vấn đề nội bộ Nhân tộc cũng dần bộc lộ!

Đại Vũ, vị cuối cùng trong Ngũ Đế!

Khi ngài vừa trở thành Nhân tộc Cộng chủ, cũng là lúc cơn đại hồng thủy của Hồng Hoang đang hoành hành. (Sau thời Tam Hoàng, thủ lĩnh Nhân tộc không còn xưng là Nhân Hoàng nữa!) Tuy có chúng thần Thiên Đình tương trợ, cùng với sức mạnh của bản thân Nhân tộc và sự hợp tác với Long tộc, nhưng vẫn không thể ngăn cản đại hồng thủy lan tràn trong lãnh địa Nhân tộc.

Cơn đại hồng thủy mang theo năng lượng vô cùng bàng bạc, ngay cả cảnh giới Chuẩn Thánh cũng không thể ngăn cản!

Đại hồng thủy đã gây ra cho Nhân tộc những tổn thất không thể đo đếm, khiến cho vô số ruộng tốt bị nhấn chìm!

Vô số nhà cửa bị phá hủy, vô số người trong Nhân tộc phải lưu lạc khắp nơi.

Nhân tộc Cộng chủ đương thời là Thuấn, đối mặt với cơn hồng thủy ngập trời, sầu não không có cách giải quyết!

Chỉ có thể ngăn chặn hồng thủy, không để nó nuốt chửng phần tinh hoa nhất của Nhân tộc.

Nhân tộc ở phía đông Hồng Hoang vì thế mà bị hy sinh, toàn bộ phía đông Hồng Hoang nhất thời chìm trong biển nước!

Trừ những ngọn núi cao và linh phủ ra, cả vùng phía đông Hồng Hoang là một biển nước mênh mông, vô số sinh linh chết trong hồng thủy.

Oán khí ngút trời, oán linh kinh người đến mức chúng Diêm Vương ở Địa Phủ cũng cảm thấy vô cùng chấn kinh.

Thậm chí để không xảy ra bất kỳ sai sót nào, trong Thập Điện Diêm La Vương, trừ Tần Quảng Vương trấn thủ Địa Phủ, chín vị Diêm La Vương còn lại đồng loạt ra tay, cùng nhau đưa những oán linh khổng lồ còn sót lại trong Hồng Hoang vào Địa Phủ.

Kết quả nhận được lượng lớn công đức, cũng là một chuyện tốt!

Sau khi Thuấn bảo vệ được phần tinh hoa của Nhân tộc, bèn bắt đầu trị thủy!

Nhưng vẫn không mấy lý tưởng, nhiều năm trôi qua hồng thủy vẫn hoành hành, danh vọng của Thuấn trong Nhân tộc bắt đầu rơi xuống mức thấp nhất.

May mắn thay, vào thời khắc nguy cấp nhất của nạn hồng thủy!

Đại Vũ đã dần bộc lộ tài năng!

Bắt đầu có chút danh tiếng trong Nhân tộc.

Vì ban đầu ngài trị thủy có phương pháp, nên đã được Thuấn mệnh cho việc trị thủy!

Kết quả, sau hàng trăm năm nỗ lực của ngài, nạn lụt lan tràn khắp Hồng Hoang đã được xử lý!

Cơn hồng thủy đã nuốt chửng vô số gia viên cuối cùng cũng rút đi, Đại Vũ cũng trong một trận chiến trị thủy mà nhận được sự công nhận chung của Nhân tộc.

Sau đó Thuấn truyền vị cho Đại Vũ, Đại Vũ trở thành Nhân tộc Cộng chủ mới!

Dưới tay ngài, khái niệm quốc gia của Nhân tộc đã có bước phát triển lớn!

Mối quan hệ nội bộ Nhân tộc trở nên gắn kết hơn, đồng thời việc khai phá bên ngoài cũng thu được thành quả rõ rệt.

Điều này khiến Đại Vũ có danh vọng rất cao trong nội bộ Nhân tộc!

Trong nháy mắt, mấy trăm vạn năm trôi qua!

Chương 628

Nhân tộc dưới sự cai trị của Đại Vũ phát triển mạnh mẽ!

Số lượng Nhân tộc đạt đến một tầm cao mới, dấu chân của họ có mặt trên khắp Hồng Hoang, thậm chí còn vươn ra hải ngoại.

Đối với những thành tựu to lớn như vậy, Đại Vũ vẫn luôn giữ thái độ khiêm tốn, biết rằng có thể đạt được thành tựu này là nhờ đứng trên di sản của tiền nhân, vì vậy ngài chưa từng tự mãn vì những công tích này, ngược lại còn lấy đó làm lời răn dạy, khiến bản thân càng thêm thận trọng và khiêm tốn.

Chỉ tiếc là, không phải ai cũng giống như Đại Vũ!

Có thể giữ được lý trí trước quyền thế ngút trời, không đánh mất bản tâm.

Khải, con trai của Đại Vũ!

Vẫn luôn tự hào vì mình là con trai của Đại Vũ, luôn cho rằng mình cao hơn người khác, khinh miệt những người trong tộc.

Hắn cho rằng mình là con trai của Đại Vũ, là vương giả bẩm sinh!

Sau này nhất định sẽ kế thừa địa vị Nhân tộc Cộng chủ tôn sùng vô cùng.

Tuy Đại Vũ đã nhiều lần quở trách, nhưng dưới ảnh hưởng của một số kẻ có lòng, Khải không những không thay đổi chút nào, mà suy nghĩ như vậy lại càng thêm nặng nề.

Hắn cũng biết Đại Vũ không thích như vậy!

Thế là ở trước mặt Đại Vũ, hắn lại tỏ ra một bộ dạng chân thành hối lỗi.

Đại Vũ thấy hắn đã nhận ra sai lầm, lại vì sự vụ Nhân tộc bận rộn nên cũng lơ là quản giáo! … Huyền Hằng, trợ thủ quan trọng của Đại Vũ!

Một thân thực lực Chuẩn Thánh trung kỳ, một trong những cao thủ hàng đầu của Nhân tộc, đồng thời cũng là một trong những người thực thi kế hoạch Cửu Đỉnh!

Kế hoạch Cửu Đỉnh, Đại Vũ cảm thấy Nhân tộc nhiều tai nhiều nạn!

Vì thế đã dốc hết tâm tư, lại còn mời Thiên Hoàng Phục Hy tự mình thôi diễn, mới có được kế hoạch Cửu Đỉnh!

Tại một khu đất rộng lớn, vô số người trong Nhân tộc có thực lực dưới cảnh giới Đại La Kim Tiên đang khẩn trương bố trí.

Trong khu đất này, có một lò lửa vô cùng khổng lồ!

Trên đó đang rèn đúc cột trụ quan trọng của kế hoạch Cửu Đỉnh: Cửu Đỉnh!

Cửu Đỉnh, nền tảng của kế hoạch Cửu Đỉnh!

Đại Vũ căn cứ vào kết quả thôi diễn của Thiên Hoàng Phục Hy, thu thập tinh thiết của Nhân tộc, tập hợp các loại linh vật, rồi dùng đại pháp lực rèn đúc, cuối cùng dẫn nhập khí vận Nhân tộc, bố trí tại chín phương vị của Nhân tộc, hình thành đại trận chung cực thủ hộ Nhân tộc – Cửu Đỉnh!

Đại Vũ lúc này trong lòng canh cánh về tiến độ kế hoạch Cửu Đỉnh, bèn trực tiếp đến nơi rèn đúc Cửu Đỉnh để thị sát tình hình chế tạo.

Huyền Hằng với tư cách là một trong những người phụ trách, tự nhiên phải đi cùng, đồng thời giải thích và giải đáp thắc mắc cho ngài!

Đại Vũ nhìn lò lửa khổng lồ đang cháy hừng hực, khẽ gật đầu!

Lại gần hơn, cảm nhận ánh sáng vô cùng nóng bỏng, trong lòng rất hài lòng.

Sau khi xem một vòng, Đại Vũ nhẹ giọng hỏi: "Việc chế tạo Cửu Đỉnh thế nào rồi?" Nghe câu hỏi của Đại Vũ, Huyền Hằng lập tức không chút do dự trả lời: "Bẩm Cộng chủ, sáu trong chín đỉnh đã hoàn thành!

Chẳng bao lâu nữa, ba đỉnh còn lại cũng sẽ được chế tạo xong." Đại Vũ nghe xong gật gật đầu, sau đó lộ ra một nụ cười vui mừng!

Lần nữa nhìn về phía lò lửa khổng lồ, Đại Vũ từ trong ánh sáng vô cùng nóng bỏng ấy, đã nhìn thấy hy vọng cho tương lai của Nhân tộc.

Sau đó, ngài lại dặn dò phải chú ý tiến độ, rồi quay về Nhân Hoàng Điện!

Trong một cung điện u ám nào đó ở Nhân Hoàng Điện, Khải, con trai của Nhân tộc Cộng chủ đương thời, đang nói chuyện với một người toàn thân bị bóng tối bao phủ.

"Những gì ngươi nói có thật không?" Trong bóng tối, giọng nói của Khải đột nhiên vang lên!

Trong giọng nói đó tràn đầy sự gấp gáp và niềm vui không thể kìm nén.

Sau khi giọng của Khải vang lên, một giọng nói không mang chút tình cảm, không có bất kỳ đặc trưng nào vang lên: "Đó là tự nhiên!

Chuyện ta đã hứa, chưa bao giờ thất hứa!

Cho nên cứ yên tâm mà làm đi, có ta ở sau lưng, chuyện này nhất định sẽ thành công!" Khải nghe câu trả lời của bóng người bị bóng tối bao phủ, nội tâm thoáng chốc có chút kích động!

Nhưng lại nhanh chóng bị kìm nén.

Chỉ có điều, một tia kim quang thoáng qua trên mặt hắn đã cho thấy nội tâm hắn không hề bình tĩnh.

Sau khi im lặng một lát, Khải dường như đã đưa ra một quyết định vô cùng khó khăn!

Sau khi thở hổn hển mấy hơi, hắn vô cùng gian nan gật đầu.

Bóng người bị bóng tối bao phủ, thấy cảnh này liền lộ ra một nụ cười nhàn nhạt!

"Đúng vậy!

Lựa chọn của ngươi vô cùng chính xác, lịch sử Nhân tộc sẽ do ngươi thay đổi!" Khải nghe xong không có chút vui mừng nào, nhưng cũng như trút được gánh nặng, toàn thân nhẹ nhõm đi rất nhiều. … Mấy năm sau, Huyền Hằng lòng đầy vui mừng vội vã chạy đến báo tin vui cho Đại Vũ!

"Cộng chủ, đại hỷ sự!

Cửu Đỉnh đã hoàn thành!" Vừa đến cung điện của Đại Vũ, Huyền Hằng không kìm được sự kích động trong lòng, trực tiếp hô lớn!

Đại Vũ nghe xong đầu tiên là sững sờ, sau đó cũng lộ vẻ vui mừng!

Sau đó dường như nghĩ ra điều gì, bèn trực tiếp ra cửa cung điện, đích thân nghênh đón Huyền Hằng.

Huyền Hằng thấy Đại Vũ đứng ở cửa, trong lòng vô cùng kích động, dù sao được Nhân tộc Cộng chủ đích thân ra đón, đây là một vinh dự cực lớn!

Chỉ có Thánh nhân mới có thể được hưởng đại lễ như vậy!

Trong nội bộ Nhân tộc, e rằng đây là người đầu tiên được Nhân

tộc Cộng chủ đối đãi bằng đại lễ như vậy.

Đại Vũ thấy Huyền Hằng liền vội vàng hỏi.

“Huyền Hằng, những gì ngươi nói có thật không?” Ánh mắt Đại Vũ tràn đầy sự tha thiết, căng thẳng!

Dù sao chuyện Cửu Đỉnh cũng vô cùng trọng đại, một khi thành công sẽ viết lại toàn bộ lịch sử Hồng Hoang!

Đối với Nhân tộc, đối với Hồng Hoang, nó có ý nghĩa to lớn, vạn vạn lần không được có bất kỳ sai sót nào!

Chỉ có nghe chính miệng hắn nói, mới có thể xác định có thật sự hoàn thành hay không.

Huyền Hằng với tâm trạng đầy kích động, nhìn Đại Vũ vô cùng tha thiết, dùng giọng điệu vô cùng kiên định trả lời: “Không sai!

Chương 629

Vừa rồi cái cuối cùng trong Cửu Đỉnh đã được đúc thành!" Đại Vũ nghe xong cuối cùng cũng cười ha hả!

Lúc này Đại Vũ trong lòng vô cùng vui vẻ, kích động!

Nội tâm bị kìm nén đã lâu, cuối cùng cũng có thể mở lòng cười sảng khoái!

"Tốt, tốt!" Sau đó, tin tức này nhanh chóng lan truyền khắp các tầng lớp cao của Nhân tộc, nhất thời có người vui mừng có người lo sầu!

Phản ứng mỗi người mỗi khác.

Trong Hồng Hoang, cũng mơ hồ có tin đồn Nhân tộc đang đúc trọng bảo để trấn áp khí vận Nhân tộc!

Nhất thời các thế lực lớn trong Hồng Hoang đều đổ dồn ánh mắt vào Nhân tộc, đặc biệt là những thế lực bị không gian bị chèn ép vì sự bành trướng của Nhân tộc, họ đều theo dõi sát sao mọi động tĩnh của Nhân tộc.

Nhưng kế hoạch Cửu Đỉnh được bảo mật rất cao trong Nhân tộc, ngoài một số ít người biết, những người khác thậm chí còn chưa từng nghe qua kế hoạch như vậy.

Cho nên ngoài những thế lực Thánh nhân ra, những người khác đều không biết bên trong Nhân tộc rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Trọng bảo được đúc rốt cuộc là vật gì, có công dụng gì, v.v.

Còn những thế lực Thánh nhân, đối với Cửu Đỉnh cũng vô cùng rối rắm!

Sự tồn tại của Cửu Đỉnh đối với Nhân tộc, đối với Hồng Hoang, là vô cùng có lợi!

Có thể trấn áp khí vận Nhân tộc và ổn định Hồng Hoang.

Nhưng đối với một số thế lực muốn bố cục Hồng Hoang, mưu đồ khí vận to lớn!

Nó là một loại chướng ngại, một loại trở ngại cho việc bố cục Hồng Hoang.

Tại Tây phương Linh Sơn, A Di, Dược Sư đạo nhân, hai vị đại đệ tử của Tây phương giáo có cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đã bắt đầu thay thế Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai vị Thánh nhân quản lý Tây phương giáo.

Đối với Nhân tộc, một chủng tộc bao phủ khắp Hồng Hoang, Tây phương giáo tự nhiên rất muốn truyền giáo trong Nhân tộc.

Nhưng bối cảnh Nhân tộc phức tạp, Tam Hoàng và chúng cường giả Nhân tộc cũng không phải dễ chọc!

Việc xâm nhập của Tây phương giáo cực kỳ chậm chạp, vô cùng không lý tưởng.

Nhưng dù sao cũng có thu hoạch, A Di và Dược Sư đạo nhân hai người tin rằng sẽ có một ngày Tây phương giáo nhất định sẽ xâm nhập được vào Nhân tộc.

Nhưng tiền đề là, Nhân tộc không có sức mạnh để đối kháng với Linh Sơn!

Còn Cửu Đỉnh lại càng là thứ không thể tồn tại.

Dược Sư đạo nhân thấy Cửu Đỉnh đã được đúc thành công, trong lòng không khỏi có chút xao động!

Bèn hỏi sư huynh của mình: "Sư huynh, phải làm sao đây?" Đối

với tất cả những điều này, A Di lại tỏ ra bình tĩnh!

"Tĩnh quan kỳ biến!" Hai vị đệ tử quản lý Tây phương giáo ở Linh Sơn, sau khi thảo luận với nhau, liền đem quyết định báo cho hai vị Thánh nhân Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai vị Thánh nhân nhìn nhau một cái, liền gật đầu đồng ý với quyết định của hai người.

Ngoài việc đồng ý, Thánh nhân Tiếp Dẫn sau khi trao đổi với Thánh nhân Chuẩn Đề, đã quyết định giao quyền lực của Tây phương giáo xuống cho họ!

"Hai ngươi hãy thay mặt quản lý Tây phương giáo, một số quyết định cứ tự mình đưa ra!

Trừ khi liên quan đến sự tồn vong của Tây phương giáo, đừng đến hỏi chúng ta nữa!" Trong Tây Thiên Cực Lạc thế giới, Dược Sư đạo nhân và A Di hai người nghe lời của Thánh nhân Tiếp Dẫn xong!

Trong lòng không khỏi kích động nhảy lên.

Cảm nhận được sự thay đổi kích động trong lòng, Dược Sư đạo nhân và A Di vội vàng niệm tĩnh tâm tâm pháp!

Sau khi nội tâm bình tĩnh trở lại, vội vàng đa tạ hai vị sư tôn Thánh nhân.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thấy vậy khẽ mỉm cười, sau đó lại chắp tay, một trận phạm âm nếu có nếu không liền lan tỏa khắp Cực Lạc thế giới.

Dược Sư đạo nhân và A Di hai người nghe xong lập tức thu liễm tâm thần, ngồi xếp bằng tĩnh lặng lĩnh ngộ những bí ẩn huyền diệu trong đó.

Còn về lựa chọn của Tây phương giáo, không phải đã đưa ra rồi

sao?

Ngoài Tây phương Linh Sơn, Thiên Đình và Địa Phủ, v.v., các thế lực lớn sau khi thỉnh thị sự tồn tại ở trên, hoặc sau khi suy nghĩ một chút, đã đưa ra những quyết định cơ bản giống nhau hoặc tương tự.

Đó là tĩnh quan Nhân tộc, xem họ có biến hóa như thế nào rồi mới tính bước tiếp theo. … Lúc này Nhân tộc bề ngoài sóng yên biển lặng, nhưng bên trong lại như thủy triều cuồn cuộn.

Cửu Đỉnh được đúc thành công, đã cho Đại Vũ và những người khác trong Nhân tộc một niềm tin cực mạnh!

Nhưng chỉ đúc xong Cửu Đỉnh thì không thể phát huy được uy lực của nó!

Chỉ có bố trí Cửu Đỉnh theo phương thức trận pháp xung quanh Nhân tộc mới có thể thực sự phát huy sức mạnh của Cửu Đỉnh, mới có thể che chở cho toàn bộ Nhân tộc.

Tại một nơi bí mật cất giữ Cửu Đỉnh, Nhân tộc Cộng chủ Đại Vũ và một số cao tầng Nhân tộc có cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ đang cùng nhau thương thảo cách bố trí Cửu Đỉnh, làm thế nào để phát huy uy lực lớn nhất của nó.

"Cửu Đỉnh đã được đúc thành, tiếp theo nên lấy nó làm gốc, lại phụ trợ bằng trận pháp là có thể bố trí một tuyệt thế đại trận, che chở Nhân tộc bên trong, không bị tai nạn xâm nhiễu," Đại Vũ với tư cách là người phát động và thực thi kế hoạch Cửu Đỉnh, có tư cách nhất để phát biểu đầu tiên về việc làm thế nào để phát huy uy lực lớn nhất của Cửu Đỉnh!

Mấy người còn lại nghe xong khẽ gật đầu, ủng hộ quyết định của Đại Vũ.

Sau đó mấy người lại thảo luận về việc bố trí đại trận, rốt cuộc

nên bố trí như thế nào hoặc bố trí theo hình dạng nào.

Cuối cùng sau một hồi thảo luận, một đại trận mạnh mẽ tập hợp cả công và thủ đã hiện ra trước mắt họ.

Cửu Châu Đại Trận, một đại trận không biết do ai sáng tạo!

Được Nhân tộc thu thập vào thời Tam Hoàng.

Nhưng vì một số nguyên nhân đặc biệt, và dược liệu cần thiết quá hà khắc đã khiến Cửu Châu Đại Trận không được bố trí.

Bây giờ, Đại Vũ liền lấy đại trận này làm đại trận bố trí trên Cửu Đỉnh!

"Cửu Châu Đại Trận này theo ta thấy là thích hợp nhất, vừa có công kích mạnh mẽ lại có phòng ngự mạnh mẽ!

Vừa có thể bảo vệ Nhân tộc, vừa có thể tiêu diệt kẻ địch!" Lời của Đại Vũ kiên định hữu lực, cực kỳ có sức thuyết phục!

Khiến người ta không thể phản bác, mấy người trong đó có một số không hiểu rõ Cửu Châu Đại Trận, cũng đều gật đầu đồng ý.

Sau khi xác định được đại trận cần bố trí, Đại Vũ liền lập tức sắp xếp những cao nhân tinh thông trận pháp trong nội bộ Nhân tộc, lập tức làm quen với Cửu Châu Đại Trận, tranh thủ bố trí càng sớm càng tốt.

Đồng thời để có thể phát huy uy lực của Cửu Châu Đại Trận và Cửu Đỉnh đến mức tối đa, Đại Vũ sau một hồi suy nghĩ đã quyết định đi mời Thiên Hoàng Phục Hy, một trong Tam Hoàng Nhân tộc ở Hỏa Vân Động, làm người chủ trì Cửu Châu Đại Trận.

Sau khi đến Hỏa Vân Động, Đại Vũ liền đem suy nghĩ trong lòng nói cho Tam Hoàng Nhân tộc, bao gồm cả Thiên Hoàng Phục Hy.

Thiên Hoàng Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông và Nhân Hoàng Hiên

Viên thân là hoàng giả của Nhân tộc nghe xong suy nghĩ này liền gật đầu, lần nữa nhìn về phía Đại Vũ, trong ánh mắt đã có thêm vài phần vui mừng và khẳng định.

Chương 630

"Có thể!

Nếu Cửu Châu Đại Trận thật sự như lời ngươi nói, có thể che chở cho Nhân tộc, vậy thì bản tọa tái xuất giang hồ cũng không phải là không thể." Sau khi nhận được sự khẳng định và hồi đáp của Thiên Hoàng Phục Hy, Đại Vũ lòng đầy vui mừng cáo biệt ba vị hoàng giả, sau khi trở về Nhân tộc liền bắt đầu gấp rút chuẩn bị, chuẩn bị cho thời khắc khiến người ta kích động đó.

Hai năm sau, dưới sự vận hành hết công suất của cỗ máy khổng lồ Nhân tộc!

Các loại thủ tục và vật tư được vận chuyển liên tục đến nơi cất giữ Cửu Đỉnh.

Đồng thời để bảo vệ an toàn cho Cửu Đỉnh, Đại Vũ và các cao tầng Nhân tộc đích thân canh giữ Cửu Đỉnh, trấn nhiếp kẻ địch.

Ở mặt tối của Hồng Hoang, kẻ thù của Nhân tộc đang nhìn chằm chằm vào sự thay đổi của Nhân tộc.

Nhân tộc trong quá trình phát triển, khó tránh khỏi kết thù với nhiều người!

Khi Nhân tộc ở thời kỳ đỉnh cao, những kẻ thù đó căn bản không dám biểu lộ địch ý, nhưng chỉ cần Nhân tộc một khi xảy ra động loạn, hoặc không còn sức mạnh uy hiếp, kẻ thù ẩn nấp trong bóng tối liền sẽ nhe nanh vuốt, hung hăng giáng cho Nhân tộc một đòn bất ngờ.

Lại một năm nữa trôi qua, mọi công tác chuẩn bị đều đã hoàn thành!

Tất cả dược liệu cần thiết đều đã đủ, bây giờ chỉ còn chờ Thiên

Hoàng Phục Hy đến là có thể bố trí Cửu Châu Đại Trận.

Trong Hỏa Vân Động, Thiên Hoàng Phục Hy lúc này đang thôi diễn thiên cơ!

Đột nhiên mở mắt ra, một đồ án âm dương luân chuyển trong mắt Thiên Hoàng Phục Hy, âm dương chi lực sinh sôi không ngừng lúc này đang vận chuyển nhanh chóng trong cơ thể Thiên Hoàng Phục Hy.

Nhưng rất nhanh, những tin tức huyền diệu này đã tan biến!

Thiên Hoàng Phục Hy lại trở lại dáng vẻ bình thường, chỉ có điều trong mắt ngài thỉnh thoảng lại lóe lên một tia đồ án âm dương, thể hiện ngài là một tồn tại cực kỳ phi phàm.

"Giờ lành đã đến!

Cũng nên lên đường rồi." Sau khi tự lẩm bẩm hai tiếng, Thiên Hoàng Phục Hy cáo biệt Địa Hoàng Thần Nông và Nhân Hoàng Hiên Viên!

Sau đó ngồi trên cỗ chiến xa hoa lệ, đi đến nơi đã hẹn với Đại Vũ.

Tại vùng đất trung tâm của Nhân tộc, có một quảng trường rộng lớn lộ thiên!

Trên đó dựng rất nhiều cột đá được khắc minh văn, trông vô cùng thần bí.

Lúc này trên quảng trường, đã tụ tập gần một nửa cao tầng của Nhân tộc!

Cùng với số lượng lớn thủ lĩnh bộ lạc, các trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh.

Lúc này họ tụ tập ở đây, là để chờ đợi một người!

Ngay sau khi tất cả tụ tập không lâu, trên bầu trời xa xa đột nhiên truyền ra một luồng dao động đáng sợ!

Không gian trực tiếp bị xé rách, một đạo kim quang truyền ra, một cỗ chiến xa do chín con thần long kéo đang chậm rãi tiến về phía này.

Đại Vũ và những người khác thấy vậy lập tức cung kính nhìn về phía cỗ chiến xa đang đến, ánh mắt tràn đầy sự cung kính và sùng bái!

Khi cỗ chiến xa đến trên không, nó từ từ dừng lại!

Thiên Hoàng Phục Hy trong trang phục cổ xưa, bước ra khỏi chiến xa!

Sau khi tiến vào Hỏa Vân Động, đây là lần đầu tiên ngài quay trở lại Nhân tộc, cũng là sau vô số năm, Nhân tộc một lần nữa nghênh đón hoàng giả từng một thời của mình.

Chỉ có điều hành động của Thiên Hoàng Phục Hy vô cùng bí mật, trừ những người Nhân tộc có mặt ở đây, e rằng cũng chỉ có các Thánh nhân mới biết được hành động lần này của Thiên Hoàng Phục Hy.

"Phục Hy Nhân Hoàng, chúng ta lại gặp nhau rồi!" Khi Thiên Hoàng Phục Hy từ từ bước xuống từ chiến xa, mấy lão nhân tỏa ra khí tức cực kỳ mạnh mẽ và cổ xưa lập tức với vẻ mặt vô cùng kích động liền tiến lên nghênh đón.

Thiên Hoàng Phục Hy nhìn dáng vẻ già nua, cùng với khí tức quen thuộc, trong lòng không khỏi cảm khái một trận!

"Không ngờ các ngươi đều đã già như vậy rồi, thời gian như thoi đưa!" Không sai, những cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ già nua trước mắt này từng là trợ thủ của Thiên Hoàng Phục Hy, chỉ tiếc là theo thời gian trôi đi, ngay cả cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh cũng có chút không chống đỡ nổi.

Sự xuất hiện của Thiên Hoàng Phục Hy, khiến cho tất cả các trưởng lão và thủ lĩnh bộ lạc có mặt đều phấn chấn!

Sau đó dưới sự dẫn dắt của Đại Vũ, họ đến nơi bố trí đại trận.

Đó là một tế đàn trên núi cao, tuy không cao nhưng xung quanh là một vùng bình nguyên, lại càng hiện ra đặc thù.

Lúc này trên tế đàn, chín cái đỉnh khổng lồ được đặt một cách lộn xộn!

Mấy vị trưởng lão Nhân tộc có cảnh giới từ Chuẩn Thánh trung kỳ trở lên đang tiến hành kiểm tra cuối cùng.

Khi Thiên Hoàng Phục Hy đến, lại một lần nữa gây ra một cơn kích động và chấn động quy mô nhỏ!

Nhưng mọi người đều ý thức được tầm quan trọng của hiện tại, cho nên cũng không dây dưa quá lâu, liền ai vào việc nấy, đứng vào vị trí của mình.

Thiên Hoàng Phục Hy thấy vậy khẽ gật đầu, thấy Nhân tộc tuy đã trải qua vô số thời gian nhưng vẫn như ban đầu, không hề thay đổi.

"Được rồi chư vị, chuẩn bị ra tay đi!" Sau khi nhẹ giọng dặn dò một câu, toàn thân Thiên Hoàng Phục Hy từ sau lưng pháp lực trong nháy mắt bắt đầu vận chuyển, đồng thời lượng lớn thiên địa linh khí nhanh chóng tụ tập về đây, để bù đắp cho sự tiêu hao của Thiên Hoàng Phục Hy.

Một thủ thế cực kỳ phức tạp, cùng một đoạn đạo văn tối nghĩa khó hiểu, sau đó chín cái đỉnh khổng lồ nặng trịch bắt đầu rung lên nhè nhẹ.

Thiên Hoàng Phục Hy thấy cảnh này, lập tức tăng cường sản lượng pháp lực trong tay!

Đồng thời hô lớn: "Ra tay đi!" Hàng chục cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh sau lưng nghe xong, lập tức không chút do dự bắt đầu truyền pháp lực mạnh mẽ cho Hiên Viên, đồng thời từng tia khí vận cũng theo pháp lực bàng bạc hội tụ về phía Thiên Hoàng Phục Hy.

Sau khi nhận được sự trợ giúp của pháp lực và khí vận, tinh thần Thiên Hoàng Phục Hy phấn chấn!

Sau đó một bát quái đột nhiên xuất hiện sau lưng ngài, vô số dược liệu trong nháy mắt bay lên, bắt đầu dung hợp lại với nhau, hóa thành một khối chất lỏng màu vàng kim.

"Cửu Châu Đại Trận, xuất!" Sau một tiếng hét lớn, khối chất lỏng màu vàng kim đó chia thành chín phần!

Sau đó bay vào trong chín cái đại đỉnh, trong nháy mắt, sau khi các đại đỉnh dung hợp với chất lỏng màu vàng kim đó, liền tỏa ra vạn trượng quang mang!

Trực tiếp chiếu sáng cả bầu trời, thậm chí bao phủ cả nửa Hồng Hoang!

Một động tĩnh khổng lồ như vậy, trực tiếp thu hút sự chú ý của khắp nơi trên Hồng Hoang!

Bất luận là cường giả như Trấn Nguyên Tử cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, hay sinh linh bình thường vừa mới sinh ra, sau khi cảm nhận được luồng khí tức đó, đều đổ dồn ánh mắt về một nơi nào đó của Nhân tộc.

"Hả?

Nhân tộc lại đang làm gì vậy?" "Thiên địa dị tượng như vậy, nhất định có trọng bảo!" "Hay là đến xem một chút, xem Nhân tộc rốt cuộc đang giở trò gì!" Nhất thời, các loại âm thanh lần lượt vang lên!

Sau đó từng bóng người mạnh mẽ trong từng trận không gian dao động bay về phía Nhân tộc.

Khi một đám đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh của Hồng Hoang lần lượt kéo đến Nhân tộc, chín hư ảnh của những chiếc đỉnh khổng lồ đột nhiên xuất hiện tại chín phương vị trên bầu trời Hồng Hoang.

Hồng Hoang chúng sinh thấy vậy liền kinh ngạc, nhất thời đều đưa mắt nhìn lên bầu trời!

Từng đạo bí pháp được thi triển, từng vị cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh mạnh mẽ muốn thông qua bí pháp và các thủ đoạn của riêng mình để nhìn rõ những chiếc đỉnh trên bầu trời rốt cuộc là vật gì!

Chương 631

Chỉ có điều bất kể là cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh hay tu luyện giả dưới cảnh giới Chuẩn Thánh, chỉ cần nhìn trộm chiếc đỉnh liền lập tức cảm nhận được một luồng quang mang mạnh mẽ chiếu rọi vào mắt!

Hai mắt tức thì mù lòa tạm thời, mạnh như cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh cũng không thể tránh khỏi!

Trước mắt một mảng trắng xóa, căn bản không thể nhìn thấy bất kỳ vật phẩm nào.

Nhưng thủ đoạn của cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh để quan sát ngoại giới không chỉ có mắt, mà còn có thần thức của nguyên thần!

Nhưng chỉ riêng điều này đã khiến họ vô cùng kinh hãi, căn bản không dám nhìn về phía hư ảnh chiếc đỉnh trên bầu trời nữa, mà chuyển ánh mắt về phía Nhân tộc.

Khi chúng sinh Hồng Hoang trong lòng kinh ngạc, không hiểu đã xảy ra chuyện gì!

Một giọng nói uy nghiêm vang vọng khắp trời đất vang lên: "Cửu Châu Thủ Hộ Đại Trận!" Theo sau giọng nói uy nghiêm truyền đi, chín chiếc đỉnh khổng lồ trên bầu trời trong nháy mắt xảy ra biến hóa!

Hiển lộ ra từng luồng huyền quang.

Đồng thời trên thân những chiếc đỉnh đó, đột nhiên xuất hiện ba văn tự cực kỳ huyền diệu!

Những văn tự này cực kỳ huyền diệu!

Chúng là hình dạng của lô văn tự đầu tiên do Nhân tộc sáng tạo,

đồng thời được rót vào khí vận của Nhân tộc, hiện lên huyền diệu vô cùng, sở hữu uy năng to lớn.

Bất kỳ người Nhân tộc nào chỉ cần liếc mắt một cái, liền có thể hiểu được ý nghĩa của nó.

Khi vô số sinh linh Hồng Hoang đang ngẩng đầu quan sát những chiếc đỉnh trên bầu trời thì giọng nói uy nghiêm đó lại vang lên: "Ký Châu Đỉnh, Duyện Châu Đỉnh, Thanh Châu Đỉnh, Từ Châu Đỉnh, Dương Châu Đỉnh, Kinh Châu Đỉnh, Lương Châu Đỉnh, Ung Châu Đỉnh và Dự Châu Đỉnh, trấn!" Mỗi khi một cái tên được xướng lên, sẽ có một chiếc đỉnh tương ứng hiển lộ ra vạn trượng thần quang!

Đồng thời ba văn tự huyền diệu trên đỉnh cũng tỏa ra ánh sáng thần diệu, khiến vô số người Nhân tộc trong nháy mắt ghi nhớ.

Đồng thời trong ánh mắt kinh ngạc của vô số người, chín chiếc bảo đỉnh khổng lồ trực tiếp giáng lâm xuống chín phương vị trong Hồng Hoang!

Sau đó dưới sự hợp lực của một đám cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, Cửu Châu Đại Trận đã được bố trí thành công!

Khoảnh khắc đại trận được bố trí thành công, Hồng Hoang rung chuyển!

Những chiếc bảo đỉnh khổng lồ sau khi đại trận hoàn thành, liền trực tiếp độn vào hư không ẩn mình.

Chỉ có điều đại trận bao phủ toàn bộ lãnh địa Nhân tộc, lại bao trùm lên!

Chỉ những tu luyện giả từ cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên mới có thể cảm nhận được, trên bầu trời Nhân tộc xuất hiện một tấm lưới lớn màu vàng nhạt đang tỏa ra uy thế cực kỳ đáng sợ.

Đối với Cửu Châu Đại Trận của Nhân tộc, phản ứng của các đại

năng trong Hồng Hoang mỗi người mỗi khác!

Trấn Nguyên Tử ở Ngũ Trang Quán, đối với việc bố trí Cửu Châu Đại Trận tuy có hơi cau mày, nhưng không hề bài xích!

"Cửu Châu Đại Trận?

Xem ra nội tình của Nhân tộc lại sắp có thêm một nét bút rồi!

Địa vị nhân vật chính của trời đất của Nhân tộc, ngày càng vững chắc." Sau khi cảm thán một tiếng, Trấn Nguyên Tử lại chìm vào tu luyện!

Tại Tây phương Linh Sơn, Dược Sư đạo nhân và A Di hai người nhìn đại trận bao phủ toàn bộ Nhân tộc, ánh mắt có chút âm trầm!

Bởi vì họ có thể cảm nhận rõ ràng, tấm lưới lớn khổng lồ đó tỏa ra cảm giác bài xích!

Cùng với một tia uy lực mạnh mẽ.

"Nhân tộc có vật này, độ khó để Tây phương giáo chúng ta truyền giáo lại tăng lên gấp bội!" Sau khi cảm thán một tiếng, Tây phương Linh Sơn lại khôi phục sự bình tĩnh như cũ!

Chỉ có điều đằng sau sự bình tĩnh đó, rốt cuộc ẩn chứa kế hoạch gì thì không ai biết được.

Thiên Đình, Địa Phủ, Nam phương Bất Tử Hỏa Sơn, Côn Luân Sơn, v.v., các thế lực lớn phản ứng không đồng nhất!

Nhưng phe chán ghét chiếm đa số, biểu thị hoan nghênh chỉ có Côn Luân Sơn, Tam Tiên Đảo, v.v., một số ít thế lực.

Chỉ có điều đối với Nhân tộc, đối với Đại Vũ, sự ủng hộ của mấy thế lực như Tam Tiên Đảo, Côn Luân Sơn lại là cần thiết nhất.

Tại một đại sảnh thần bí và rộng lớn, sau khi bố trí Cửu Châu Đại Trận, mạnh như Thiên Hoàng Phục Hy cũng không khỏi ngồi xếp

bằng hồi phục sự tiêu hao của bản thân.

Chứ đừng nói đến những cường giả cấp Chuẩn Thánh khác, pháp lực trong cơ thể càng bị rút cạn!

Thực lực giảm xuống mức thấp nhất.

Chỉ cần một đội cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh xông vào, cũng đủ để khiến Nhân tộc tổn thất thảm trọng.

Nhưng đây dù sao cũng là một trong những nơi quan trọng nhất của Nhân tộc, các loại phòng hộ đương nhiên không thể thiếu!

Cho nên chuyện có cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh tập kích tuyệt đối không thể xảy ra.

Sau một thời gian nghỉ ngơi, Thiên Hoàng Phục Hy đã hồi phục!

Nhìn tinh quang nhàn nhạt trên bầu trời, ánh mắt tràn đầy tự hào!

"Đại trận đã bố trí xong, tương lai của Nhân tộc phải dựa vào các ngươi rồi!" Không lâu sau khi hồi phục, Thiên Hoàng Phục Hy liền rời đi!

Trước khi rời đi chỉ để lại một câu, khiến chúng nhân suy ngẫm.

Việc bố trí Cửu Châu Đại Trận, đánh dấu Nhân tộc chính thức có thể đối kháng với Vu Yêu hai tộc.

Đồng thời cũng đánh dấu thời đại của Nhân tộc, đang với một thế không thể ngăn cản, càn quét khắp Hồng Hoang.

Việc bố trí Cửu Châu Đại Trận, ngoài ý nghĩa cực kỳ trọng đại đối với toàn bộ Nhân tộc, còn có tác dụng không thể thay thế đối với người chủ trì đại trận là Đại Vũ!

Bởi vì dựa vào đại trận này, ngài trực tiếp công đức viên mãn!

Đủ để khiến ngài thành đạo.

Đại Vũ rất vui mừng, trải qua mấy trăm vạn năm cuối cùng cũng đến được thời khắc khiến người ta kích động!

Sau khi biết mình sắp trở thành vị cuối cùng trong Ngũ Đế, Đại Vũ liền bắt đầu có ý hoặc vô ý bồi dưỡng người kế thừa tiếp theo.

Thực ra đối với người kế thừa tiếp theo, Đại Vũ rất rối rắm!

Bởi vì lúc này trong nội bộ Nhân tộc, số người có tư cách tranh giành vị trí Nhân tộc Cộng chủ không nhiều.

Con trai của ngài là Khải cũng nằm trong danh sách những người có tư cách đó, có chút phiền phức rồi!

Trong một cung điện cổ xưa, Đại Vũ chìm vào trầm tư về vấn đề người kế thừa!

Sau khi suy nghĩ rất lâu, Đại Vũ quyết định tuân theo phương pháp cũ!

Tìm kiếm một nhân tài đức tài kiêm bị.

Rất nhanh trong nội bộ Nhân tộc, đã có tin tức liên quan đến việc tuyển chọn Nhân tộc Cộng chủ!

Chương 632

Truyền đến mức có mũi có mắt, giống như thật vậy.

Nhất thời khiến nhiều người trong lòng căng thẳng, đồng thời nội tâm cũng bắt đầu hoạt động!

Sự cám dỗ của vị trí Nhân tộc Cộng chủ, ít ai có thể chống cự.

Trong nhóm người có những suy nghĩ nhỏ nhặt đó, Khải là người ẩn giấu sâu nhất!

Cũng là người cố chấp nhất.

Bởi vì từ nhỏ đã cảm nhận được quyền uy mà vị trí Nhân tộc Cộng chủ của Đại Vũ mang lại, từ nhỏ đã cảm nhận được sự cám dỗ mà quyền lực to lớn đó mang lại!

Cho nên khi lớn lên, Khải đã đạt đến mức si mê việc nắm giữ quyền lực!

Nhưng vì có Đại Vũ ở đó, suy nghĩ trong lòng bị che đậy!

Căn bản không dám nói ra.

Chỉ có điều khát vọng trong lòng lại ngày càng tăng, Khải sớm đã coi vị trí Nhân tộc Cộng chủ sau Đại Vũ là của mình.

Khi biết Đại Vũ công đức sắp viên mãn, có ý bồi dưỡng Nhân tộc Cộng chủ thế hệ tiếp theo!

Khải trong lòng liền bắt đầu hoạt động, sau khi suy nghĩ một hồi, quyết định dựa vào ưu thế của bản thân để thăm dò ý của Đại Vũ.

Trong một khu vườn có phong cảnh tươi đẹp, Đại Vũ với vẻ mặt thoải mái đi dạo bên bờ hồ, nhìn những đàn cá trong hồ, trên mặt lộ ra một nụ cười, không biết đang nghĩ gì.

Phía sau Đại Vũ, chính là Khải với vẻ mặt vô cùng cung kính!

Bây giờ Khải ngoan ngoãn hiểu chuyện, một bộ dạng nho nhã lễ độ!

Khác một trời một vực với hình tượng bên ngoài của hắn, có thể thấy là để cố ý lấy lòng Đại Vũ mà đã chuẩn bị kỹ lưỡng.

Hai người đi được một lúc, Khải cuối cùng cũng không nhịn được, liếc nhìn Đại Vũ đang mỉm cười, không nhịn được nhẹ giọng hỏi: "Phụ thân, nghe nói ngài công đức viên mãn, đang tìm kiếm người kế nhiệm Cộng chủ?" Đại Vũ nghe xong gật đầu, một tia dư quang tinh tế liếc nhìn Khải, trong ánh mắt dường như đang rối rắm.

Sau khi thấy Đại Vũ gật đầu, Khải trong lòng có chút hưng phấn!

Bèn vội vàng nhân cơ hội hỏi: "Vậy ngài thấy con thế nào?

Có thể trở thành Nhân tộc Cộng chủ tiếp theo không?" Đại Vũ nghe xong tuy sớm đã có chuẩn bị, nhưng lông mày không khỏi nhíu lại!

Khiến Khải trong lòng nhất thời căng thẳng, toát mồ hôi lạnh.

Sau khi nhìn sâu vào Khải một cái, Đại Vũ không nói gì, chỉ là nụ cười trên mặt đã biến mất!

Khải thấy Đại Vũ như vậy, trong lòng đã hiểu!

Sắc mặt nhất thời có chút sa sút, đồng thời một luồng không cam lòng dâng lên trong lòng.

Tại sao?

Tại sao hắn có thể trở thành Cộng chủ!

Mà ta lại không thể?

Sau lần thăm dò này, Đại Vũ đối với đứa con trai có dã tâm cực

lớn này có chút không muốn gặp!

Từ đó về sau ít gặp mặt hắn, có gặp cũng chỉ nói những chuyện không quan trọng.

Đối với điều này, Khải trong lòng thất vọng!

Nhưng đối mặt với cảnh tượng này, hắn sớm đã có suy tính!

Hoặc là sớm đã có dự liệu.

"Nếu ngươi không cho, vậy ta sẽ tự mình lấy!" Sau khi lẩm bẩm một câu, trong mắt Khải lóe lên một tia sát ý!

Việc tuyển chọn Nhân tộc Cộng chủ được giữ bí mật tuyệt đối, sau hàng trăm năm quan sát, cuối cùng người được chọn đã được đưa ra!

Đại Vũ thấy vậy khẽ gật đầu, cũng đã xác định được!

Chỉ có điều đối với người đầy dã tâm đó, ngài luôn cảm thấy hắn sẽ không dễ dàng từ bỏ như vậy.

Nhưng cũng không có cách nào, Khải không phù hợp với yêu cầu của Nhân tộc Cộng chủ.

Cùng với mối quan hệ đặc biệt, càng khiến hắn khó có thể được chọn.

Sau khi chọn được người kế thừa, Đại Vũ liền bắt đầu sắp xếp bố trí đại điển thành đạo!

Tham khảo cuộc sống của mình và mấy vị đế giả khác, Đại Vũ đã bố trí một khung cảnh khổng lồ!

Hao phí cực lớn, nhưng thành quả cũng rất đáng mừng.

Đồng thời số lượng lớn thiệp mời được gửi đi, trong toàn bộ Hồng Hoang, chỉ cần là cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh hoặc thế

lực không có thù với Nhân tộc, đều có thể nhận được một tấm thiệp mời.

Một số nơi đặc biệt hơn, như Côn Luân Sơn, động thiên do Thánh nhân mở ra ngoài Hồng Hoang, Tam Tiên Đảo, những nơi có ý nghĩa đặc biệt với Nhân tộc, Đại Vũ còn đích thân đến tận nơi.

Nhất thời cả Hồng Hoang đều biết, ba năm sau, Nhân tộc Cộng chủ hiện nhiệm là Đại Vũ sắp công đức viên mãn, thành công nhậm chức một trong Ngũ Đế!

Ba năm đối với sinh linh bình thường là hơn một nghìn ngày dài đằng đẵng!

Nhưng đối với chúng sinh Hồng Hoang, lại chỉ là một thoáng chốc.

Lúc này đã ba năm trôi qua kể từ khi Đại Vũ gửi thiệp mời rộng rãi!

Chỉ còn vài ngày ngắn ngủi nữa là Đại Vũ sẽ trở thành một trong Ngũ Đế.

Nhất thời, Nhân tộc lập tức trở thành tâm điểm của Hồng Hoang!

Vô số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh mạnh mẽ và thủ lĩnh các thế lực lớn đều đích thân đến Nhân tộc.

Nhất thời, trên bầu trời Hồng Hoang không ngừng có thần quang lóe lên!

Đó chính là dấu vết của từng vị cường giả đến dự yến.

Nhân tộc để nghênh đón đông đảo khách quý, cũng đã bỏ ra rất nhiều công sức!

Trong vòng ba năm ngắn ngủi đã khai phá ra một khu đất rộng lớn chuyên phụ trách tiếp đãi khách.

Đồng thời nhiều trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh còn đích thân nghênh đón khách, để thể hiện sự tôn trọng đối với họ.

Đại Vũ thân là nhân vật chính lần này, càng đích thân nghênh đón những vị khách quý hơn!

Ví dụ như những cường giả đỉnh phong cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, ví dụ như thủ lĩnh của các thế lực lớn đủ sức ảnh hưởng đến toàn bộ Hồng Hoang như Thiên Đình, Địa Phủ.

Chương 633

Thiên Đình và Nhân tộc có mối liên hệ to lớn, tuy ở một phương diện nào đó Thiên Đình và Nhân tộc đối lập!

Nhưng về tổng thể, hiện tại Thiên Đình và Nhân tộc có lợi ích chung, có thể hợp tác trong một số việc.

Cho nên để tỏ lòng tôn trọng, Thiên Đế Hạo Thiên của Thiên Đình càng trước hai ngày khi đại điển bắt đầu, đã mang theo chúng nhân Thiên Đình rầm rộ kéo đến Nhân tộc.

Nhất thời cả bầu trời tiên âm vang vọng, từng vị tiên nữ xinh đẹp mở đường, chúng thần Thiên Đình bảo giá hộ tống, thể hiện một phong thái hòa bình và cao quý.

Sau đó là một cỗ xe cực kỳ tôn quý do chín đầu thần long tổ thành, dưới sự hộ tống của chúng tiên thần, từ Nam Thiên Môn của Thiên Đình xuất phát, rầm rộ đến Nhân tộc.

Đại Vũ nhìn dị tượng trên bầu trời, càng đích thân ra nghênh đón!

Cảnh tượng này được nhiều cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh nhìn thấy, lông mày không khỏi nhíu lại!

Dường như đang suy nghĩ điều gì đó.

Sau Thiên Đình, chính là chúng diêm quân của Địa Phủ!

Đối với Thập Điện Diêm Quân, Đại Vũ cũng dành cho họ lễ ngộ cực cao!

Sau đó là Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán, Yêu Sư Côn Bằng của Bắc Hải Băng Nguyên, Lưỡng Nghi Đạo Quân của Lưỡng Nghi Sơn, Âm Dương Lão Tổ của Âm Dương Đạo Phủ, v.v., các cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong cũng lần lượt kéo đến.

Đại Vũ cũng lần lượt đích thân nghênh đón, để tỏ lòng vui mừng vì họ có thể đến!

Có thể nói trong vòng vài ngày ngắn ngủi, nơi đây đã hội tụ hơn nửa sức mạnh của Hồng Hoang!

Nếu nơi này đột nhiên bị tấn công, e rằng cả Nhân tộc thậm chí cả Hồng Hoang đều sẽ tổn thất cực kỳ thảm trọng.

Nhưng nơi đây đã hội tụ phần lớn sức mạnh của Hồng Hoang, muốn tấn công nơi này e rằng ngay cả Thánh nhân bình thường cũng không làm được gì. … Vào ngày đại điển thành Đế, khu vực trung tâm của Nhân tộc người đông như biển!

Bây giờ không chỉ hội tụ đại bộ phận cường giả của Hồng Hoang, mà còn hội tụ tuyệt đại bộ phận tộc nhân của Nhân tộc.

Cảnh tượng thịnh vượng lần này vượt xa mấy vị đế vương trước đây, có thể sánh ngang với quy mô thời Tam Hoàng.

Đại Vũ rất vui mừng, cũng rất kích động!

Dù sao có được nhiều sinh linh đến như vậy, cũng là một sự khẳng định.

Khi thời gian đến giữa trưa, chỉ còn vài giờ nữa là đến đại điển thành Đế, cuối cùng cũng có một vị Thánh nhân giáng lâm.

Khoảnh khắc đó cả trời đất đều thất sắc, từng đạo kim quang bao trùm bầu trời!

Khí huyền diệu vô tận tràn ngập thế gian, đất vọt kim liên, trời tuôn tiên âm, một cảnh thiên địa dị tượng thịnh đại.

Sự xuất hiện của Thánh nhân khiến trời đất rung chuyển, càng hiển lộ ra các loại dị tượng, các loại điềm lành để thể hiện sự hoan nghênh đối với Thánh nhân.

Đại Vũ và toàn bộ cao tầng Nhân tộc sau khi thấy Thánh nhân giáng lâm, càng đồng loạt ra nghênh đón Thánh nhân giáng lâm.

Trong Nhân tộc có nhiều trưởng lão cảnh giới Chuẩn Thánh, sau khi thấy Quảng Thành Tử, trong ánh mắt lộ ra vẻ kích động.

Bởi vì trong đó có nhiều người đã trải qua thời đại trước khi Nhân tộc đại hưng, cho nên đối với Quảng Thành Tử và những người khác có ký ức khá sâu sắc.

Cho nên khi lại thấy cố nhân từng một thời, bây giờ là Thánh nhân, sự kích động trong lòng không thể kìm nén, không nhịn được mà bộc phát ra.

Quảng Thành Tử nhìn những gương mặt quen thuộc trong đó, cũng cảm thán một trận!

Thời gian thật sự là vũ khí vô hình nhất thế gian, có thể khiến người ta không hay biết mà chìm đắm trong đó.

Sau khi nghênh đón Quảng Thành Tử, Đại Vũ đích thân dẫn Quảng Thành Tử đến các lâu chuyên dụng được xây dựng cho Thánh nhân.

Sau Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên cũng theo sau giáng lâm!

Cùng với ngài có Huyền Quy, một con thần quy vẫn luôn kẹt ở cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Cũng là một cảnh dị tượng khiến trời đất thất sắc, cũng là quy trình tương tự.

Chỉ có điều trong tất cả các cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh tham gia đại điển thành Đế của Đại Vũ, khi lại nhìn về phía Đại Vũ, trong ánh mắt không ngừng lóe lên những tia sáng kỳ dị.

Phải biết rằng cảnh tượng này vô cùng đặc biệt, cả Nhân tộc e

rằng chỉ có thời Tam Hoàng mới xuất hiện cảnh tượng hùng vĩ như vậy!

Mấy vị đế vương trước đó, các Thánh chỉ phái đệ tử của mình đến tham dự, bây giờ lại có Thánh nhân đích thân giáng lâm, có thể nói là một vinh hạnh và sự khẳng định to lớn!

Ngoài hai vị Thánh nhân của Tam Tiên Đảo, Lão Tử và Thông Thiên cũng lần lượt đến!

Càng khiến chúng sinh Hồng Hoang rung động, vô số cường giả nhất thời đối với Đại Vũ phải nhìn bằng con mắt khác.

Chúng Thánh thân lâm, Đại Vũ vô cùng vui mừng!

Đặc biệt là khi Nguyên Thủy giáng lâm, tất cả các đại năng có mặt đều bị kinh ngạc.

Nếu các Thánh nhân khác giáng lâm, đại diện cho sự cường đại của Nhân tộc và danh tiếng của Đại Vũ, vậy thì Nguyên Thủy giáng lâm liền đại diện cho sự công nhận đối với Đại Vũ, một vinh diệu to lớn.

Nguyên Thủy sau khi đến hiện trường đại hội, liền cùng Lão Tử và Thông Thiên các Thánh nhân khác giao đàm, dù sao cũng đã lâu không gặp.

Sau đó dưới sự chú mục của vạn chúng, Đại Vũ tế thiên địa, tế chúng sinh, sau khi đọc một đoạn ký ngữ, trời đất rung chuyển.

Nhất thời dị tượng đầy trời sao hiển hiện, thanh thế của nó to lớn chỉ sau Thánh nhân!

Đặc biệt là khi công đức bàng bạc giáng lâm, trong ánh mắt của các Thánh nhân như Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thậm chí còn lộ ra một tia ánh mắt nóng rực.

Có thể thấy, công đức mà Đại Vũ nhận được rốt cuộc lớn đến mức nào!

Sau một trận thiên địa dị tượng, Đại Vũ cuối cùng cũng công đức viên mãn và được trời đất công nhận, trở thành vị cuối cùng trong Ngũ Đế của Nhân tộc.

Đồng thời, Đại Vũ trở thành một trong Ngũ Đế cũng đánh dấu sự kết thúc của một thời đại, và bắt đầu một thời đại hoàn toàn mới!

Sau khi thành Đế, Đại Vũ liền vào ngày thứ hai sau khi đại hội kết thúc, rời khỏi Nhân tộc, đến Hỏa Vân Động để tọa trấn.

Khi Đại Vũ rời đi, ngài không chỉ định người kế thừa!

Cho nên nội bộ Nhân tộc nhất thời rơi vào trạng thái quần long vô thủ.

Khải liền nắm bắt thời cơ có lợi này, tập hợp sức mạnh khổng lồ thông qua sự ủng hộ của nhiều phe, lại một bước trở thành Nhân tộc Cộng chủ mới.

Khải sau khi trở thành Nhân tộc Cộng chủ, không thỏa mãn với quyền lực trong tay!

Dưới sự ủng hộ của một số người ở Tây phương, hắn đã tập hợp một lượng lớn sức mạnh, trực tiếp bằng thủ đoạn cực kỳ mạnh mẽ, kiến lập Đại Hạ vương triều, càng xưng là Nhân Vương, trở thành vương giả đầu tiên của Nhân tộc!

Chuyện này, được gọi là "Loạn Hạ Khải"!

Đồng thời cũng được gọi là sự kết thúc của một thời đại và sự khởi đầu của một thời đại khác.

Chương 634

Hồng Hoang từ khoảnh khắc này, liền tiến vào một thời đại hoàn toàn mới!

Một thời đại sóng gió hùng tráng, đồng thời cũng đầy rẫy nguy cơ.

Từ khi Hồng Hoang sinh ra Thánh nhân, mọi biến hóa của Hồng Hoang đều không thoát khỏi sự thao túng của Thánh nhân!

Một sự kiện lớn đủ để ảnh hưởng đến Hồng Hoang, tự nhiên cũng không thể là ngoại lệ.

Sau lưng Khải mơ hồ đứng bóng dáng của mấy vị Thánh nhân, thậm chí có nhiều Thánh nhân đã ngầm chấp nhận sự việc này xảy ra.

Ngay cả Nguyên Thủy cũng không có bất kỳ biểu hiện gì.

Cũng đã ngầm chấp nhận sự việc này xảy ra.

"Thế gian vạn vật từ phát triển đến lớn mạnh, rồi phồn vinh hưng thịnh!

Sau đó từ thịnh chuyển suy, cho đến khi lụi tàn.

Thiên địa luân hồi, cũng chính là Thiên Đạo!

Kẻ cản trở, là nghịch đạo hành sự!

Không thể thành công." Nguyên Thủy ở trong Tam Tiên Đảo, ánh mắt bình thản nhìn những biến hóa xảy ra trên đại địa Hồng Hoang, đồng thời tự lẩm bẩm.

Phía sau ngài, là mười một vị đệ tử Giới giáo!

Ngọc Đỉnh chân nhân và những người khác nghe lời của Nguyên Thủy xong, đều chìm vào suy nghĩ!

Suy nghĩ về đạo lý ẩn chứa trong lời nói đó.

Nhưng lời của Nguyên Thủy tuy có vẻ đơn giản, lại ngầm hợp với sự vận hành của vạn vật trời đất và huyền bí của luân hồi thế gian!

Sự thần diệu của nó không thể diễn tả bằng lời, không có cảnh giới nhất định căn bản không thể lĩnh hội được.

Nhưng điều đó không cản trở Ngọc Đỉnh chân nhân và những người khác ghi nhớ kỹ câu nói đó, khắc sâu trong lòng, thời thời khắc khắc cảm ngộ. … Thời gian trôi nhanh, trong nháy mắt có thể đã là mấy trăm vạn năm!

Đối với Hồng Hoang, thứ không đáng tiền nhất có lẽ là sinh mệnh và thời gian!

Mấy trăm vạn năm, đối với cả Hồng Hoang thậm chí còn không bằng một khoảnh khắc!

Nhưng đối với sinh linh trong thế giới này, đó là thời gian cả đời cũng không thể đạt tới.

Ngoài một bộ phận tiên nhân từ cảnh giới Kim Tiên trở lên có thể sở hữu sinh mệnh gần như vĩnh hằng, sinh linh thế gian trong mấy trăm vạn năm, đã luân hồi mười mấy lần.

Mấy trăm vạn năm đã khiến Hạ triều ăn sâu vào lòng người, đồng thời dưới một số sự sắp đặt cố ý, sinh linh hiện tại đối với Hồng Hoang thượng cổ, Nhân tộc thượng cổ biết rất ít.

Chỉ có thể từ những lời nói rời rạc, mới có thể hiểu được sự hùng tráng của thượng cổ!

Hồng Hoang chúng sinh đã thích ứng với sự tồn tại của Hạ triều, đồng thời cũng thích ứng với thời đại mới!

Tuy có một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh không muốn đối mặt với hiện thực, cũng không thể thay đổi thế giới đã sớm khác xưa.

Đương nhiên thời đại khác nhau tuy có thể thay đổi nhiều thứ, nhưng chỉ có một điều tuyệt đối không thể thay đổi!

Đó chính là tầm quan trọng của thực lực.

Tuy sau khi tiến vào thời đại mới, các cường giả các phương đều ẩn cư!

Thánh nhân càng không còn hiển hiện, dẫn đến trừ những cường giả đã từng trải qua, thế hệ mới sinh coi Thánh nhân như một truyền thuyết.

Thiên Đế Hạo Thiên của Thiên Đình, Dược Sư đạo nhân của Tây phương Linh Sơn và Nhân Vương Khải của Hạ triều Nhân tộc trở thành những người mạnh nhất trong mắt thế hệ sinh linh mới.

Khải và những người khác cũng không biết vì lý do gì, không hề phản bác!

Cũng không thừa nhận, nhưng trong mắt chúng sinh Hồng Hoang đó chính là hành vi ngầm thừa nhận.

Nguyên Thủy ở Tam Tiên Đảo biết được, chỉ khẽ cười một tiếng!

Liền không còn chú ý đến tình hình Hồng Hoang, ngược lại càng bắt đầu quan tâm đến bản thân, quan tâm đến tình hình của Hỗn Độn.

Bởi vì Nguyên Thủy đã đạt đến ngưỡng đột phá Thiên Đạo cảnh giới, sắp có thể đột phá đến Thiên Đạo cảnh giới.

Nhưng Thiên Đạo cảnh giới và Thánh nhân có sự khác biệt một trời một vực, ngoài Nguyên Thủy ra, e rằng không ai có thể lấy thực lực cảnh giới Thánh nhân để đối kháng với Thiên Đạo cảnh giới.

Khoảng cách giữa Thiên Đạo cảnh giới và cảnh giới Thánh nhân

không kém gì khoảng cách giữa Thánh nhân và tiên nhân!

Có thể nói muốn vượt qua khoảng cách giữa hai bên, không chỉ cần đại pháp lực vô thượng, mà còn cần đại cơ duyên, đại nghị lực!

Đồng thời lĩnh ngộ đối với trời đất, cũng phải đạt đến một tầm cao cực kỳ cao mới có khả năng đột phá!

Khi xưa Hồng Quân cũng dựa vào sự tiện lợi của việc hóa thân thành Thiên Đạo, lợi dụng sự khống chế đối với Thiên Đạo, cộng thêm mấy món chí bảo cực kỳ mạnh mẽ trong tay mới gian nan vượt qua.

Nguyên Thủy tuy mạnh hơn xa Hồng Quân khi xưa, nhưng nắm chắc việc đột phá cũng chưa đủ năm thành!

Sau khi cảm ngộ trời đất mấy trăm vạn năm, mới có năm phần xác suất thành công.

Nhưng năm thành cũng đủ để đánh cược một phen, dù sao khi Hồng Quân đột phá có lẽ còn chưa có năm phần!

Có thể có năm phần, đã là một xác suất khá cao.

Thế là vào một ngày nọ, Nguyên Thủy tiến vào trong Hỗn Độn chuẩn bị đột phá Thiên Đạo cảnh giới.

Sau khi dặn dò Ngọc Đỉnh chân nhân thay mình quản lý Tam Tiên Đảo, liền trực tiếp thi triển thời không pháp tắc, trực tiếp vượt qua giới hạn giữa Hồng Hoang và Hỗn Độn, một bước liền từ Hồng Hoang đến Hỗn Độn.

Hành động của Nguyên Thủy bí mật, nhưng lại bị hai vị tồn tại cảm ứng được!

Một là Hồng Quân, người còn lại là Thiên Đạo!

Trong Tử Tiêu Cung ẩn mình trong hư không, Hồng Quân đang tu

luyện đại đạo đột nhiên mở mắt!

Trong nháy mắt, vũ trụ vạn vật pháp tắc luân chuyển liền xuất hiện trong mắt ngài.

Sau đó một tia dao động thời không tinh vi bị ngài bắt được, lại phụ trợ bằng sức mạnh cường đại của cảnh giới Thiên Đạo, động tĩnh của Nguyên Thủy đã bị ngài cảm ứng được.

Hồng Quân đối với hành động của Nguyên Thủy, không khỏi suy nghĩ, cảnh giới của Nguyên Thủy lúc này đã đạt đến đỉnh phong Thánh nhân, chẳng lẽ muốn đột phá Thiên Đạo trong Hỗn Độn?

"Lại đi đến trong Hỗn Độn, thật kỳ quái!

Để ta đi xem một chút." Để chứng thực suy đoán trong lòng, Hồng Quân quyết định nhúng tay vào!

Đi xem Nguyên Thủy rốt cuộc đang làm gì.

Chương 635

Nhưng khi bắt đầu tìm kiếm tung tích của Nguyên Thủy, lại cau mày!

Bởi vì dựa vào sức mạnh của cảnh giới Thiên Đạo lại không thể thôi diễn ra vị trí chính xác của Nguyên Thủy.

Thậm chí cả vị trí đại khái cũng không thôi diễn được, chỉ biết Nguyên Thủy đang ở trong Hỗn Độn!

Còn ở phương nào trong thế giới Hỗn Độn gần như vô tận, thì không biết được.

Nhận được kết quả này, sắc mặt Hồng Quân có chút không tốt!

Dù sao một cường giả cảnh giới Thiên Đạo đi tra xét một tu luyện giả cấp Thánh nhân, lại ngay cả hành tung cũng không tìm thấy!

"Xem ra đã bị can nhiễu!

Nhưng động tĩnh lớn như vậy, e rằng thật sự muốn đột phá rồi!

Nếu đã muốn đột phá, tiếp tục ẩn náu cũng không có tác dụng gì!

Dị tượng hiển lộ khi đột phá Thiên Đạo cảnh giới, đủ để ngươi bại lộ trong mắt ta." Sau khi hừ lạnh một tiếng, Hồng Quân liền đem ánh mắt chú ý đến toàn bộ thế giới Hỗn Độn!

Đương nhiên với thực lực cảnh giới Thiên Đạo của Hồng Quân, muốn bao phủ toàn bộ thế giới Hỗn Độn là không thể.

Nhưng muốn quan sát một số động tĩnh trong thế giới Hỗn Độn, lại là chuyện dễ như trở bàn tay!

Thiên Đạo của thế giới Hồng Hoang sau khi cảm nhận được Nguyên Thủy rời đi, cũng lập tức hiểu được ý đồ của Nguyên Thủy

muốn đột phá tu vi hiện tại.

Nhất thời khuôn mặt bình thản kia trong nháy mắt trở nên lạnh lùng, sau khi liếc nhìn thế giới Hỗn Độn một cái, giọng nói băng lãnh tự lẩm bẩm: "Muốn đột phá, không dễ dàng như vậy đâu!" … Sâu trong thế giới Hỗn Độn, nơi đây pháp tắc hiển hiện, cương phong đáng sợ có thể thấy ở khắp nơi.

Nơi đây vừa là thiên đường tu luyện, đồng thời cũng là địa ngục trí mạng.

Nhưng đối với Nguyên Thủy, đây là nơi đột phá tốt nhất!

Cách thế giới Hồng Hoang một khoảng cách, đồng thời mức độ nguy hiểm cũng vừa vặn trong phạm vi có thể chịu đựng, là nơi đột phá lý tưởng nhất rồi.

"Không tệ!

Liên hệ với thế giới Hồng Hoang vi diệu đến mức gần như không thể tra ra!

Lần này Thiên Đạo và Hồng Quân muốn đuổi kịp phải tốn một chút thời gian rồi." Sau khi hài lòng tự lẩm bẩm một câu, Nguyên Thủy liền bắt đầu chuẩn bị đột phá.

Giai đoạn phải trải qua lần này khác với trước đây, tuy không có sự can dự của Thiên Đạo Hồng Hoang, nhưng cũng không hề dễ dàng.

Để vượt qua kiếp nạn lần này, Nguyên Thủy đã triệu tập ba đại phân thân!

Tập hợp Khai Thiên Tam Bảo để vượt qua kiếp nạn này.

Phòng ngự chí bảo Hỗn Độn Chung, sát phạt chí bảo Bàn Cổ Phiên, phụ trợ chí bảo Thái Cực Đồ!

Nhất thời một chiếc chuông lớn cổ xưa xuất hiện trước mặt

Nguyên Thủy, đồng thời một tiếng chuông trong trẻo đột nhiên vang lên!

Nhất thời hư không Hỗn Độn xung quanh trong nháy mắt nổi lên những gợn sóng đáng sợ, từng luồng năng lượng đáng sợ không ngừng khuếch tán ra ngoài, dấy lên từng trận bão Hỗn Độn.

Bão Hỗn Độn mạnh mẽ thậm chí khiến cả Nguyên Thủy cũng bị thổi đến có chút chao đảo, nhưng theo tiếng chuông trong trẻo thứ hai vang lên, cơn bão Hỗn Độn cuồng bạo trong nháy mắt ngừng lại!

Năng lượng hoành hành xung quanh cũng trong nháy mắt bình tĩnh lại, đây chính là một trong hai năng lực lớn của Hỗn Độn Chung – trấn áp Hồng Hoang!

Sau đó Thái Cực Đồ hiện ra trên đỉnh đầu Nguyên Thủy, Bàn Cổ Phiên nắm trong tay Nguyên Thủy!

Nhất thời từng trận bảo quang mạnh mẽ trong nháy mắt chiếu sáng hư không Hỗn Độn gần đó.

Hàng trăm triệu tia huyền quang bao phủ, vạn ngàn luồng thần quang chiếu rọi, khiến cho cả một vùng Hỗn Độn hiện lên ánh sáng ngũ sắc lục sắc, trông vô cùng chói mắt.

Động tĩnh to lớn như vậy, trong nháy mắt đã thu hút sự chú ý của các vị thánh nhân đang ở gần Hồng Hoang!

Từng vị thánh nhân đưa mắt nhìn về vùng Hỗn Độn xa xôi không biết cách Hồng Hoang bao nhiêu, trong ánh mắt hiện lên vẻ suy tư.

Trong hư không Hỗn Độn bên ngoài phía Tây Hồng Hoang, có một thế giới rộng lớn tỏa ra từng trận Phật quang, chính là động thiên Cực Lạc thế giới của Tây phương.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hai vị thánh nhân, đang cư ngụ trong Cực Lạc thế giới.

Khi trăm triệu tia huyền quang lấp lánh ở sâu trong Hỗn Độn khuếch tán ra xung quanh, một luồng năng lượng hùng vĩ cũng theo đó lan tỏa!

Trong hư không Hỗn Độn dấy lên từng trận sóng lớn, từng đạo phong bạo Hỗn Độn kinh hoàng tức thì hình thành!

Động tĩnh lớn đến vậy tự nhiên kinh động tất cả các vị thánh nhân.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hai vị thánh nhân đang tham ngộ đại đạo, cũng không ngoại lệ.

Sau khi bị luồng năng lượng kinh hoàng kia kinh tỉnh, đôi mắt có thể nhìn thấu hư ảo của họ lập tức xuyên qua trùng trùng chướng ngại, nhìn thấy cảnh tượng kỳ dị ở nơi xa xôi không biết bao nhiêu.

"Biến động thật kinh khủng, vượt xa thánh nhân!

Rốt cuộc là ai?" Một nghi vấn hiện lên trong lòng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hai người khẽ nhìn nhau, trong mắt lộ ra một tia lo lắng.

Trong Hỗn Độn đột nhiên xuất hiện một tồn tại mạnh mẽ như vậy, lại không thuộc về bất cứ vị thánh nhân nào trong Hồng Hoang, khiến họ có chút lo âu.

Thực lực cường đại như vậy, đủ để khiến họ cảm thấy lo lắng, đủ để khiến họ cảm nhận được một tia uy hiếp chí mạng.

Chuẩn Đề nhìn về phía sâu trong Hỗn Độn, ánh mắt đầy lo âu.

Sau khi khẽ thở dài, ông trầm giọng nói: "Khả năng lớn nhất chính là vị ở Tam Tiên Đảo kia!

Ngoài vị đó ra, thực sự không nghĩ ra được còn có ai có thể đi thêm một bước này!" Tiếp Dẫn nghe xong liền trầm mặc một lúc, sau đó thấp giọng tự nhủ: "Bất kể là ai, chúng ta cũng phải sớm chuẩn bị!" Sau đó, hai vị thánh nhân Tây phương lập tức được bao bọc trong

từng trận Phật quang, từng đạo minh văn khắc ghi tinh hoa Phật đạo tức thì hiện ra khắp Cực Lạc thế giới.

Tức thì, từng trận Phật quang xuất hiện, từng đạo kim quang hiện ra trên người hai vị thánh nhân!

Ngoài hai vị thánh nhân Tây phương, Lão Tử và Thông Thiên nhìn về phía sâu trong Hỗn Độn rồi lại nhìn về Hồng Hoang, dường như đã hiểu ra điều gì đó, trong ánh mắt lộ ra một tia cười.

Nữ Oa và Hậu Thổ, hai vị thánh nhân, thì vẻ mặt phức tạp, không biểu cảm, không biết trong lòng đang nghĩ gì.

Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên, hai vị đệ tử của Nguyên Thủy, khi cảm nhận được trong luồng năng lượng hùng vĩ kia mang theo một tia khí tức quen thuộc, tức thì nở nụ cười trên mặt!

Sau khi nhìn nhau trong Hỗn Độn, hai người chuẩn bị đi chúc mừng sư tôn đã tiến thêm một bước.

Về phần những Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên như Minh Hà, cũng đều lộ vẻ mặt trầm trọng!

Đồng thời ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào sâu trong Hỗn Độn, dường như muốn cấp thiết biết được rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Ở nơi sâu thẳm xa xôi không biết bao nhiêu trong Hỗn Độn, nơi đó lóe lên thần quang ngũ sắc lục sắc!

Từng đạo lôi đình kinh hoàng không ngừng biến ảo.

Dưới sự phản chiếu của vạn luồng quang mang, lôi đình kia kinh khủng đến mức khiến người ta sợ hãi!

Chương 636

Một luồng áp lực vô danh bao phủ cả vùng Hỗn Độn này.

Nguyên Thủy tay nắm ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo, cũng cảm nhận được một luồng áp lực cực lớn!

Sắc mặt cũng không khỏi trở nên ngưng trọng.

"Đây là lôi kiếp đột phá Thiên Đạo sao?

Xem ra còn mạnh hơn lúc Hồng Quân đột phá rất nhiều!" Sau khi quan sát xung quanh, chỉ thấy nơi tầm mắt đến đâu cũng là những đám lôi đình kinh hoàng, y liền không khỏi tự lẩm bẩm một câu.

Lôi đình kinh khủng như vậy, đủ để uy hiếp Nguyên Thủy!

Uy lực cường đại như thế này, dường như đã vượt qua cường độ lúc Hồng Quân độ kiếp.

Nhưng Nguyên Thủy không hề sợ hãi, lôi kiếp mạnh như vậy tuy cường đại, nhưng cũng không phải là không thể chiến thắng.

Dựa vào thực lực của Nguyên Thủy cùng với vô số thủ đoạn, chỉ cần dốc hết toàn lực, lôi kiếp như thế này không đủ để hạ được Nguyên Thủy.

Ngay lúc Nguyên Thủy đang không ngừng quan sát xung quanh, đồng thời chuẩn bị độ kiếp, thì vùng Hỗn Độn xung quanh không biết bao nhiêu vạn ức ức dặm bỗng nhiên bắt đầu chuyển động chậm rãi.

Dần dần hình thành một hình dạng xoáy nước, trung tâm của xoáy nước chính là nơi Nguyên Thủy đang đứng!

Đồng thời cũng là trung tâm của lôi kiếp.

Lúc này xung quanh Nguyên Thủy sấm sét vang rền, Hỗn Độn vốn

nên không tồn tại bất cứ sự vật gì lại tràn ngập lôi đình kinh hoàng!

Cả cái xoáy nước lớn giống như một cơn bão khổng lồ kinh hoàng!

Ở rìa cơn bão là những lôi bạo đủ để làm bị thương thánh nhân.

Bên trong cơn bão lại là từng đạo tử sắc thiểm điện!

Ánh tím lóe lên trong khoảnh khắc đó, thánh nhân cũng phải kinh hãi!

Mà trung tâm cơn bão lại là một vùng tăm tối!

Nơi Nguyên Thủy đang đứng từ một vùng sấm sét vang rền cách đây không lâu đã biến thành một vùng tối đen như mực.

Tuy không nhìn thấy dấu vết của lôi đình, nhưng sự kinh hoàng ẩn giấu trong bóng tối đó còn đáng sợ hơn cả lôi đình!

Từng đạo lôi đình đủ để hủy diệt thế giới đang không ngừng lóe sáng trong hư không đen kịt, tỏa ra uy lực kinh hoàng và đáng sợ.

Khác với cảnh tượng kinh hoàng xung quanh, thân ở trung tâm cơn bão cực độ kinh hoàng, Nguyên Thủy lại tỏ ra bình tĩnh.

Cảm nhận xung quanh tràn ngập diệt thế thần lôi đủ để hủy diệt thế giới, Nguyên Thủy lại không hề lo lắng!

Trung tâm cơn bão kinh hoàng, trong bóng tối gần như vô tận, lại có một luồng quang mang giao thoa giữa thời gian và không gian.

Luồng quang mang đó chính là Nguyên Thủy, Nguyên Thủy chính là luồng quang mang đó!

Y lẳng lặng quan sát sự biến đổi của cảnh tượng xung quanh, lẳng lặng nhìn lôi đình xung quanh từ lúc bắt đầu cho đến hiện tại, Nguyên Thủy vẫn không nói một lời.

Nhưng bây giờ, Nguyên Thủy dường như có động tác!

Khi nhìn lại bóng tối xung quanh, y tự lẩm bẩm một câu: "Ủng hộ lâu như vậy, cũng gần đủ rồi!" Vừa dứt lời, cơn bão kinh hoàng đang xoay tròn trên đỉnh đầu y cũng có kết quả!

Trong nháy mắt, vô tận lôi đình phảng phất như bị dẫn dắt, tức thì bắt đầu nối liền với nhau!

Sau đó hóa thành một đồ văn thần bí và cổ xưa, tỏa ra đạo vận nhàn nhạt.

Đồng thời tại trung tâm cơn bão, cũng gần như trong một khoảnh khắc!

Một đạo thiểm điện pha tạp ba màu đen, tím, trắng tức thì giao hội, sau khi xoay tròn liền mang theo sức mạnh kinh hoàng đủ để hủy diệt thế giới lao thẳng về phía Nguyên Thủy!

Lôi đình kinh hoàng đó mang theo năng lượng khủng khiếp, đủ để khiến hư không Hỗn Độn không chịu nổi!

Trong nháy mắt, nơi lôi đình đi qua, hư không đều sụp đổ.

Nguyên Thủy nhìn lôi đình từ trên trời lao thẳng xuống, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt!

Sau đó y lại không hề phòng ngự, trực tiếp dang rộng hai tay, mở rộng hai cánh tay như thể đang chào đón lôi đình.

Khi Nguyên Thủy làm xong tất cả, lôi đình giáng xuống!

Theo một tiếng nổ trầm đục khổng lồ vang vọng trong Hỗn Độn, vùng Hỗn Độn nơi Nguyên Thủy đang ở chấn động mạnh.

Từng vết nứt nhỏ li ti nhanh chóng lan ra từ nơi Nguyên Thủy đứng!

Nơi Nguyên Thủy đứng tuy vẫn giữ được một khối nguyên vẹn,

nhưng dưới khối nguyên vẹn đó là vô số vết nứt dày đặc.

Nguyên Thủy chỉ dựa vào nhục thân của mình đã mạnh mẽ chặn được một đạo lôi đình kinh hoàng!

Tuy Nguyên Thủy tạm thời bình an vô sự, nhưng kiện đạo bào cấp Tiên Thiên Linh Bảo trên người y vì không chịu nổi sức mạnh cường đại, đã vỡ nát thành một đạo tiên thiên linh quang rồi bị Hỗn Độn nuốt chửng.

Theo sau kiện đạo bào cấp Tiên Thiên Linh Bảo vỡ nát, thân thể của Nguyên Thủy lộ ra!

Nhưng trên thân thể của Nguyên Thủy lại không có bất kỳ tổn thương nào, thậm chí một chút khác thường cũng không có.

Đương nhiên, trên cơ thể không có bất kỳ dấu vết tổn thương nào, không có nghĩa là y đã dễ dàng né tránh được đòn tấn công này!

"Công kích thật kinh khủng!

Không hổ là lôi đình Thiên Đạo, sao có thể mạnh mẽ như vậy?" Nguyên Thủy sau khi lắc lắc người, cảm nhận tình trạng cơ thể, khẽ nhíu mày!

Sau đó lại nhìn lên hư không Hỗn Độn trên cao, không khỏi cảm thán một tiếng!

Đúng lúc này, đạo lôi đình thứ hai giáng xuống!

Lần này tuy cũng do thiểm điện ba màu đen, tím, trắng tạo thành, nhưng số lượng lại tăng lên gấp đôi!

Có hai đạo lôi đình kinh hoàng tương tự nhau theo hình xoắn ốc lao thẳng về phía Nguyên Thủy.

Lần này cảm nhận được năng lượng cường đại kia, cùng với lực phá hoại kinh hoàng, ngay cả Nguyên Thủy cũng không khỏi nghiêm

túc.

Nhưng bây giờ mới vừa bắt đầu độ kiếp, Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung không thể sử dụng!

Cho nên muốn vượt qua hai đạo lôi đình kinh hoàng này, phải dựa vào thủ đoạn khác.

"Sức mạnh Thời Không!

Thời Không Huyễn Ảnh!

Thời Không Khúc Chiết!" Theo ba tiếng hô liên tiếp, thời không pháp tắc trong cơ thể Nguyên Thủy được điều động!

Chương 637

Tức thì, sức mạnh thời không vô tận bao phủ xung quanh Nguyên Thủy, hình thành một vòng bảo hộ mạnh mẽ để cản trở sát thương cho y.

Khi mọi thứ vừa bố trí xong, đòn tấn công thứ hai giáng xuống!

Lần này động tĩnh nhỏ hơn lần trước một chút, nhưng uy lực tạo thành lại vượt xa mấy lần so với trước!

Mặc dù thời không pháp tắc đã làm suy yếu gần một nửa sức mạnh của lôi đình, nhưng khi chạm đến thân thể Nguyên Thủy vẫn gây ra tổn thương!

Sau lôi kiếp kinh hoàng, một vệt cháy đen nhỏ xíu xuất hiện trên ngực Nguyên Thủy!

Khiến sắc mặt Nguyên Thủy tức thì hơi biến đổi.

"Kinh khủng đến vậy!

Xem ra tình hình không ổn rồi." Nhưng tuyệt đối đừng xem thường một điểm đen đó, phải biết rằng sự bố trí trước đó của Nguyên Thủy có lực phòng ngự cực kỳ mạnh mẽ!

Bất luận là ba đạo thần thông thời không cường đại hay bản thân thân thể cường hãn của Nguyên Thủy, theo tính toán của Nguyên Thủy, việc cản trở công kích của cường giả Thiên Đạo cảnh giới thông thường là chuyện dễ như trở bàn tay.

Bây giờ, lại xuất hiện dấu vết!

Điều này đại biểu cho việc chỉ mới đạo lôi kiếp thứ hai đã có uy lực cường đại như vậy, vậy những đạo tiếp theo thì sao?

Lôi đình tiếp theo sẽ cường đại đến mức nào, uy lực chấn động ra sao, đương nhiên chỉ khiến Nguyên Thủy sắc mặt ngưng trọng mà thôi.

Lôi kiếp quả thật kinh khủng nhưng Nguyên Thủy cũng không phải kẻ dễ bắt nạt, tu luyện thời không pháp tắc, Nguyên Thủy dựa vào sức mạnh thời không đủ để đối phó với lôi đình càng mạnh hơn.

Trong khi Nguyên Thủy đang nỗ lực độ lôi kiếp, các vị thánh trong Hồng Hoang lại cảm nhận được từng trận năng lượng kinh hoàng truyền đến từ phương xa mà lòng kinh hãi không thôi.

Không chỉ chúng thánh, ngay cả Hồng Quân đang trên đường đến sâu trong Hỗn Độn, sau khi cảm nhận được năng lượng kinh hoàng không ngừng khuếch tán ra ngoài, đôi mắt cũng trở nên ngưng trọng hơn rất nhiều.

"Năng lượng thật cường đại!

Quả không hổ là Nguyên Thủy.

Động tĩnh lớn như vậy, cũng chỉ có y mới có thể gây ra!" Sau khi khẽ cảm thán một câu, trong lòng Hồng Quân phảng phất đã hạ một quyết định!

Nguyên Thủy ngày càng cường đại, đã vượt khỏi sự khống chế của lão, không nên tồn tại trên thế gian này.

Vì vậy, Hồng Quân hạ quyết tâm, đã đến lúc phải giải quyết Nguyên Thủy!

Sau khi hạ quyết tâm, Hồng Quân liền tăng tốc bước chân, không ngừng vượt qua khoảng cách cực kỳ xaôi, với tốc độ nhanh nhất hiện tại tới vùng Hỗn Độn nơi Nguyên Thủy đang ở.

Tại nơi cực kỳ xa xôi trong sâu thẳm Hỗn Độn, một xoáy nước khổng lồ không thể tưởng tượng được đang chậm rãi vận chuyển!

Vô tận phong bạo kinh hoàng đang ấp ủ bùng nổ trong xoáy nước đó.

Phun ra lượng lớn lôi đình hoặc năng lượng, tăng thêm sức mạnh cho cả xoáy nước!

Từng đạo tử sắc thiểm điện lấp lóe ánh tím quỷ dị, khiến người ta vô cùng kinh hãi!

Khí tức kinh hoàng đó, khiến người ta cảm nhận áp lực hùng vĩ.

Tại trung tâm xoáy nước, một nơi cực độ tối tăm, một luồng quang mang vĩnh hằng chiếu sáng trong bóng tối, một luồng quang mang trong bóng tối cực độ, giống như một tia hy vọng không bao giờ tắt.

Luồng quang mang đó chính là Nguyên Thủy, lúc này Nguyên Thủy đã tiếp nhận bảy mươi đạo lôi điện kinh hoàng!

Tuy cuối cùng có chút cảm giác sắp sụp đổ, nhưng nhờ vào sức mạnh cường đại đã gắng gượng qua được.

Chỉ là cái giá phải trả vô cùng thảm trọng, linh bảo trong tay cơ bản đã vỡ nát thành tiên thiên linh quang bị Hỗn Độn nuốt chửng.

Chỉ có ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo, vì là Khai Thiên Chí Bảo có vô lượng công đức khí vận gia thân, lại thêm do mảnh vỡ Hỗn Độn Chí Bảo hóa thành, cho nên mới có thể kiên cố như cũ trong lôi kiếp kinh hoàng.

Nguyên Thủy cũng dựa vào Hỗn Độn Chung phối hợp với Thái Cực Đồ, mới chống đỡ được đạo thứ bảy mươi để giành được cơ hội thở dốc ngắn ngủi.

“Bây giờ là đạo thứ bảy mươi, lấy chín làm cực số, sắp hoàn thành rồi.” Trong lúc nhanh chóng hồi phục bản thân, Nguyên Thủy thống kê lại lôi kiếp đã qua, tức thì khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Đã qua đạo thứ bảy mươi rồi, thắng lợi đã ở ngay trước mắt!

Nghỉ ngơi chưa được bao lâu, trên cao Hỗn Độn lại một lần nữa ngưng tụ công kích đủ để hủy thiên diệt địa.

Nguyên Thủy thấy vậy không hề nao núng, trực tiếp thôi động tam đại Tiên Thiên Chí Bảo, trực tiếp đối đầu với lôi đình kinh hoàng bay đầy trời.

Xoáy nước kinh hoàng đó theo những tia sáng liên tiếp, từng đạo năng lượng hùng vĩ không thể tưởng tượng được khuếch tán ra ngoài!

Tuy phần lớn bị Hỗn Độn hấp thu, nhưng có một phần đã vượt qua vô số khoảng cách tấn công về phía Hồng Hoang.

Chúng thánh cũng không còn tiếp tục quan tâm đến chuyện xảy ra ở phương xa nữa, liên thủ ra tay chặn đứng biến động kinh hoàng đang tấn công Hồng Hoang. ...

Không biết đã qua bao lâu, xoáy nước khổng lồ ở sâu trong Hỗn Độn vẫn đang xoay chuyển!

Nhưng ánh sáng lấp lánh trước đó đã dần dần tiêu tan.

Lôi điện đầy trời đang dần dần tan biến, xoáy nước đang chậm rãi giải tán và tiêu trừ!

Đứng ở trung tâm xoáy nước là Nguyên Thủy, lúc này đang trong bộ dạng đầu bù tóc rối, đồng thời một vài vết cháy đen phủ đầy trên da thịt Nguyên Thủy, khiến y trông có chút chật vật.

Nhưng chỉ có Nguyên Thủy mới biết, có thể duy trì bộ dạng hiện tại khó khăn đến mức nào!

Phải biết rằng y phải độ tới cửu cửu tám mươi mốt đạo!

Mỗi một đạo đều mạnh hơn đạo trước đó rất nhiều lần!

Nếu không phải dựa vào thực lực cường đại, tu luyện thời không

pháp tắc cùng với Tiên Thiên Chí Bảo trong tay, e rằng sớm đã vẫn lạc trong biển lôi đình đầy trời đó.

Đương nhiên, kiếp nạn càng kinh khủng, thu hoạch cũng càng phong phú!

Tuy đã trải qua cửu tử nhất sinh để vượt qua lôi kiếp kinh hoàng, nhưng thu hoạch lại vô cùng đáng mừng.

Chỉ riêng việc tu vi đột phá đến Thiên Đạo cảnh giới, đã đủ phong phú hơn bất kỳ thu hoạch nào.

Sau khi vượt qua đạo lôi kiếp kinh hoàng cuối cùng, nội tâm Nguyên Thủy đột nhiên một trận thanh minh!

Những đạo lý vốn có chút mơ hồ, lúc này tức thì hiện ra trước mắt, được ghi nhớ một cách vững chắc.

Đồng thời đối với thời không pháp tắc, y lại có lĩnh ngộ cao hơn!

Gần như vô tận Hỗn Độn linh khí cũng bắt đầu hội tụ, sau đó bị Nguyên Thủy hấp thu hóa thành sức mạnh cực kỳ tinh thuần.

Mọi thứ sóng yên biển lặng, cả vùng Hỗn Độn ngoài xoáy nước đang chậm rãi tiêu tán ra, không có bất kỳ tình huống bất thường nào khác.

Nhưng sự bình tĩnh như vậy, lại không phải là chuyện tốt!

Chương 638

Phải biết rằng khi thực lực đột phá, tất sẽ có thiên địa dị tượng xuất hiện.

Nơi này không phải Hồng Hoang, nhưng cũng không nên bình tĩnh như vậy mới đúng.

Ngay lúc Nguyên Thủy đang nghi hoặc, một giọng nói già nua mà quen thuộc truyền đến tai y.

"Muốn đột phá Thiên Đạo cảnh giới, chỉ dựa vào việc độ lôi kiếp là không thể thành công.

Thiên Đạo chi kiếp, có ba!

Muốn đột phá đến Thiên Đạo cảnh giới, thiên, địa, nhân tam kiếp thiếu một cũng không được." Nguyên Thủy nghe vậy, ánh mắt tức thì khẽ trầm xuống!

Không ngờ Hồng Quân lại tìm đến nhanh như vậy.

Y cũng hiểu ra, Hồng Quân trước mắt chính là nhân kiếp của mình!

Tức thì hiểu ra rất nhiều điều, Nguyên Thủy khi nhìn lại Hồng Quân, trong ánh mắt bình thản đó lóe lên một tia sát ý lăng lệ.

Nguyên Thủy nhìn Hồng Quân phía trước, trong đôi mắt tràn đầy chiến ý!

Pháp lực vừa khôi phục được một chút trong người nhanh chóng vận chuyển, một luồng khí tức hùng vĩ khuếch tán ra ngoài!

Tuy lúc này Nguyên Thủy chưa độ kiếp thành công, không phải là cường giả Thiên Đạo cảnh giới!

Nhưng sau khi độ lôi kiếp, trải qua sự rèn luyện của lôi kiếp, nhục thân, pháp lực và tu vi của y đã đạt đến cảnh giới gần như ngang bằng với Thiên Đạo.

Cho nên khi khí thế cường đại đó khuếch tán ra ngoài, Hồng Quân khẽ nhíu mày!

Hồng Quân cũng không ngờ Nguyên Thủy chưa độ kiếp thành công đã có thực lực mạnh mẽ như vậy, khác biệt rất nhiều so với lúc lão đột phá.

Đương nhiên Hồng Quân cũng tự tin, chỉ khẽ nhíu mày rồi lại từ từ giãn ra!

Nhưng khi nhìn lại Nguyên Thủy, thần sắc vô cùng thận trọng!

"Tốt!

Nếu đã như vậy thì đừng trách bần đạo không khách khí!" Sau khi thấp giọng nói một câu, một luồng kim quang bao hàm thiên địa vạn vật, vũ trụ luân hồi bao phủ sau lưng Hồng Quân, hình thành một vòng sáng thần bí.

Đồng thời, một luồng khí tức đặc biệt của Tiên chi đại đạo từ trên người Hồng Quân khuếch tán ra ngoài.

Tức thì, trong một không gian kỳ dị không thể gọi tên trong Hỗn Độn, một tia sáng trong vô số tia sáng khẽ rung động một cái, sau đó một luồng pháp tắc chi lực hùng vĩ liền trực tiếp xuyên qua trùng trùng không gian Hỗn Độn giáng xuống người Hồng Quân.

Tức thì, sau khi tiếp nhận pháp tắc chi lực hùng vĩ, bên cạnh Hồng Quân vang lên từng trận phù văn huyền dị!

Đồng thời một luồng khí tức huyền diệu hơn cả pháp tắc bao phủ lên người Hồng Quân.

Dưới sự chiếu rọi của vô tận huyền quang thần quang, Hồng Quân tỏ ra vô cùng cường đại.

Nguyên Thủy thấy vậy, lông mày khẽ nhíu lại, trong ánh mắt lóe lên một tia nghi hoặc và một tia không chắc chắn.

Tình trạng hiện tại của Hồng Quân, Nguyên Thủy chưa từng trải qua, nhưng trong sâu thẳm ký ức, lại dường như biết một loại trạng thái như vậy.

Nhưng vì thời gian đã qua quá lâu, Nguyên Thủy dù có thể nghịch chuyển thời không cũng không thể xem được tư liệu hoàn chỉnh.

Chỉ trong những ký ức rời rạc, y biết rằng trạng thái hiện tại của Hồng Quân dường như tồn tại trong Hỗn Độn trước cả Hồng Hoang.

"Hỗn Độn Ma Thần?

Tam Thiên Pháp Tắc?" Sau khi tự lẩm bẩm một câu với chút khó hiểu, Nguyên Thủy trong lòng âm thầm cảnh giác!

Lúc này Hồng Quân được bao phủ trong trăm triệu tia huyền quang, trong trăm triệu tia huyền quang đó, Nguyên Thủy dường như cảm nhận được một luồng tiên khí huyền diệu.

Ngay lúc Nguyên Thủy đang suy nghĩ, Hồng Quân đang tắm mình trong trăm triệu tia huyền quang chậm rãi lên tiếng: "Pháp tắc là cơ sở của thế gian, Đại Đạo là nền tảng của Hỗn Độn.

Trên pháp tắc chính là Đại Đạo!

Ta đã tham ngộ đạo pháp tắc đến Tiên Đạo." Lời giải thích của Hồng Quân tức thì khiến Nguyên Thủy khẽ gật đầu, đồng thời nhìn khí tức tiên trần tỏa ra từ người Hồng Quân, không khỏi cảm khái một tiếng: Đây lẽ nào chính là Thiên Đạo cảnh giới?

Đối với Thiên Đạo cảnh giới, Nguyên Thủy thực ra hiểu biết

không nhiều!

Tuy trong đầu có một số ký ức của Bàn Cổ, nhưng về những gì trên cả thánh nhân lại thiếu thốn vô cùng.

Thậm chí có thể nói là cơ bản không có, một khoảng trống rỗng!

Khi tu vi còn yếu, y không hiểu tại sao.

Nhưng khi đạt đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, mới biết đạo không thể khinh suất truyền!

Đạo không thể tương đồng.

Bất kỳ một cường giả Thiên Đạo cảnh giới nào, đều là tồn tại mạnh mẽ nhất trong mỗi thế giới.

Sở dĩ mạnh mẽ, chính là vì không mượn ngoại lực khác, tự mình lĩnh ngộ pháp tắc, đại đạo thành thánh.

Con đường của người đi trước không hẳn đã phù hợp, chỉ có con đường của chính mình mới có thể gánh vác được đạo của mình!

Đương nhiên không phải tất cả cường giả Thiên Đạo cảnh giới đều có thể lĩnh ngộ ra đạo của mình, ví như Hồng Quân tuy có khí vận lớn không thể so sánh, nghị lực lớn không thể so sánh, cơ duyên lớn.

Nhưng cũng chính vì vậy, con đường của Hồng Quân đã cố định!

Ngay cả đột phá Thiên Đạo cảnh giới, cũng đã mượn sức của Hồng Hoang thiên đạo, nếu không muốn đột phá gần như là chuyện không thể.

Bây giờ, một lời của Hồng Quân khiến Nguyên Thủy bừng tỉnh!

Đồng thời một số nghi vấn trong lòng cũng được giải đáp.

Đó là Thiên Đạo cảnh giới không bị hạn chế bởi pháp lực thần thông pháp tắc, chỉ có Đại Đạo mới là tiêu chuẩn để đo lường một

cường giả Thiên Đạo cảnh giới!

Sau khi hiểu ra, Nguyên Thủy liền từ từ thả lỏng thần sắc!

Lại khôi phục vẻ đạm nhiên, chỉ là trong đôi mắt bình thản đó lại đang ấp ủ một luồng sức mạnh cực kỳ bất phàm.

Hồng Quân thấy Nguyên Thủy có thu hoạch, đang trong lúc lĩnh ngộ cũng lộ ra một nụ cười như thể đầy vui mừng!

Tuy hiện tại là kẻ địch, nhưng trên đời không có kẻ địch vĩnh hằng!

Hồng Quân cũng hy vọng Nguyên Thủy có thể trưởng thành đến cảnh giới giống như lão.

Không liên quan đến thù hận, cũng không liên quan đến những thứ khác!

Chỉ vì sau khi Hồng Quân đột phá đến Thiên Đạo cảnh giới, liền cảm thấy thánh nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đã không còn cùng một đẳng cấp.

Tức thì liền có một luồng tịch mịch của vô địch, bi ai của vô địch!

Chương 639

May mà Nguyên Thủy đặc biệt, lại có thể dựa vào thực lực đỉnh phong của Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, dựa vào thời không pháp tắc, dựa vào Tiên Thiên Chí Bảo trong tay để có thể sánh vai với lão.

Cho nên đối với Hồng Quân, Nguyên Thủy vừa là một học sinh, một kẻ địch, lại càng là một đồng đạo!

Cho nên khi thấy Nguyên Thủy có lĩnh ngộ, Hồng Quân cũng vui mừng!

Vì vậy để chúc mừng, lão trực tiếp sử dụng sức mạnh cường đại nhất: "Tiên Đạo, xuất!" Tiên Đạo vừa xuất, Hỗn Độn chấn kinh!

Vô biên pháp tắc chi lực giáng lâm Hỗn Độn, sức mạnh Đại Đạo nhàn nhạt cũng lặng lẽ đến gần.

Một luồng vĩ lực vô thượng, một luồng vĩ lực không thể dùng lời để diễn tả!

Đại Đạo là căn bản của Hỗn Độn, Hỗn Độn do vạn thiên đại đạo cấu thành.

Vì vậy Đại Đạo vừa xuất, trừ phi cũng là Đại Đạo, nếu không dù pháp lực có thâm hậu đến đâu, dù lĩnh ngộ pháp tắc có thấu triệt đến đâu, dù cảnh giới có cao cường đến đâu, cũng không đủ để đối phó với công kích của Đại Đạo.

Tiên Đạo vừa động, ngoài Hỗn Độn chấn động ra, Hồng Hoang cũng bị ảnh hưởng sâu sắc!

Dù sao trong cả Hỗn Độn, Hồng Hoang là thế giới duy nhất!

Trong Hồng Hoang, tu luyện giả tu luyện Tiên Đạo nhiều không đếm xuể.

Tức thì, bao gồm cả thánh nhân, tất cả tu luyện giả tu tiên thành tiên trong Hồng Hoang, tức thì cảm nhận được một luồng khí tức chí cao vô thượng đang giáng lâm!

Thông Thiên, Lão Tử các thánh nhân sau khi cảm nhận được thì sắc mặt kịch biến, vội vàng vận chuyển toàn thân thực lực muốn ngăn cản nhưng sự áp chế của Đại Đạo là thấu triệt nhất.

Bất kể trong tay có pháp bảo mạnh mẽ đến đâu, bất kể tu vi đạt đến địa bộ thâm hậu thế nào!

Chỉ cần tu luyện Tiên Đạo, chỉ cần tu luyện thành tiên nhân là phải chịu sự áp chế của Tiên Đạo pháp tắc.

Đương nhiên, khác với các tiên nhân hay tu tiên giả bị áp chế, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề hai vị thánh nhân Tây phương, Nữ Oa, Hậu Thổ hai vị Vu, Yêu thánh nhân, thậm chí bao gồm cả Minh Hà ở Huyết Hải, tuy phải chịu áp lực cực mạnh, nhưng không bị Tiên Đạo áp chế.

Bởi vì họ không phải tiên nhân!

Không tu Tiên Đạo.

Cho nên Tiên Đạo tuy mạnh, nhưng cũng không thể gây ảnh hưởng lớn đến những tu luyện giả không tu luyện nó.

Nhưng chỉ riêng việc các thánh nhân cao cao tại thượng bị áp chế, đã đủ để khiến cả Hồng Hoang chấn động!

Vô số cặp mắt có thực lực nhìn ra ngoài Hồng Hoang, vào Hỗn Độn, đồng thời không ngừng tìm kiếm dường như muốn biết, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì có thể gây ra ảnh hưởng lớn như vậy.

Nhưng ngay cả thánh nhân cũng không thể dò xét được vị trí của Hồng Quân và Nguyên Thủy, huống chi là những tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh còn chưa đến.

Cho nên sau một hồi tìm kiếm, phần lớn đều không có kết quả.

Nhưng một số cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh bái dưới trướng thánh nhân lại hiểu rằng, một sự kiện lớn ảnh hưởng đến cả Hồng Hoang chắc chắn có liên quan đến Nguyên Thủy Thiên Tôn đã biến mất!

Tại điện Lăng Tiêu ở Thiên Đình, Hạo Thiên cùng các tiên thần Thiên Đình lúc này trạng thái bất ổn, đồng thời cũng có chút chật vật.

Dù sao Thiên Đình là thế lực lớn nhất dưới Tiên Đạo, đồng thời cũng do đồng tử mà Hồng Quân đích thân chỉ định quản lý, tu luyện đều là Tiên Đạo, tự nhiên ảnh hưởng cũng lớn nhất.

"Rốt cuộc là chuyện gì!" Cảm nhận được áp lực vô danh, Hạo Thiên phát ra tiếng gầm phẫn nộ!

Chúng tiên nghe vậy đều không dám lên tiếng, bởi vì họ cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Huống chi bây giờ Hạo Thiên đang nổi giận, nhiều lời lúc này chẳng phải là tự tìm phiền phức sao?

Khác với Hạo Thiên đang gào thét trong Thiên Đình, Đa Bảo đạo nhân ở Côn Luân Sơn, Dược Sư đạo nhân ở Tây phương và Ngọc Đỉnh chân nhân ở Tam Tiên Đảo Đông Hải đều bình tĩnh.

Tại sâu trong Hỗn Độn, khi Hồng Quân thôi động Tiên Đạo!

Cả Hỗn Độn đều nằm dưới ảnh hưởng của lão.

Nguyên Thủy ở gần Hồng Quân tự nhiên không thể tránh khỏi, thậm chí vì khoảng cách gần nên Nguyên Thủy cảm nhận được uy lực của Tiên Đạo còn hơn bất kỳ ai khác.

Nhưng đối với người khác là một cơn khủng hoảng to lớn, đối với Nguyên Thủy lại là một cơ duyên khó có được.

Dù sao Tiên Đạo tuy mạnh, nhưng cũng thuộc về Đại Đạo!

Bản thân nó mang theo một tia dấu vết của Đại Đạo, dùng làm vật tham ngộ hoặc tham chiếu là thích hợp nhất.

Đặc biệt là bây giờ Nguyên Thủy chưa lĩnh ngộ ra Thời Không Đại Đạo, đây càng là một cơ hội cực kỳ quý giá.

Cho nên khi Nguyên Thủy không ngừng hấp thu ảnh hưởng cường đại và uy lực kinh hoàng do Tiên Đạo phóng thích, thời không pháp tắc trong cơ thể cũng đang vận chuyển nhanh chóng!

Một luồng sức mạnh pháp tắc thời không huyền diệu vô cùng không ngừng xoay quanh Nguyên Thủy, hình thành một dải thời không đặc thù.

Ở đây, thời không không còn cố định, có thể một cái chớp mắt là mười vạn năm trước, một cái chớp mắt sau đã là trăm vạn năm sau.

Những sức mạnh thời không pháp tắc này cũng đang không ngừng cản trở Tiên Đạo đang tấn công Nguyên Thủy.

Đương nhiên hai thứ không cùng một đẳng cấp, thời không pháp tắc không thể nào cản được Tiên Đạo.

Nhưng dựa vào vô số lần thất bại và làm lại, Nguyên Thủy lĩnh ngộ thời không pháp tắc càng sâu sắc hơn!

Đồng thời, Thời Không Đại Đạo cũng xuất hiện sự lung lay nhỏ.

Tin rằng không bao lâu nữa, y có thể một lần lĩnh ngộ ra thời không pháp tắc cường hãn, đương nhiên đó là tình huống lý tưởng nhất.

Bỗng nhiên Nguyên Thủy mở mắt ra, tức thì một luồng khí tức vô cùng tang thương cổ xưa từ trên người y khuếch tán ra ngoài!

Nguyên Thủy vừa mở mắt ra đã có sự khác biệt lớn so với trước

đây, đương nhiên không chỉ là dung mạo!

Dù sao Nguyên Thủy sở hữu dung mạo từ lúc Hồng Hoang khai tịch đến nay cũng không có thay đổi lớn.

Có khác biệt là khí thế ẩn chứa trên người y, và khí tức tỏa ra một cách vô tình!

Trong một khoảnh khắc nhắm mắt mở mắt, Nguyên Thủy không biết đã trải qua những gì!

Toàn thân tràn ngập khí tức tang thương, giống như một vị lão nhân đã trải qua vô số chuyện.

"Mấy trăm triệu năm đã qua, cuối cùng cũng đi được bước cuối cùng!" Lúc này, Nguyên Thủy được bao phủ bởi khí tức thương mang hoang cổ, phảng phất như một tồn tại cổ xưa đã trải qua vô số kỷ nguyên!

Ngoài khí tức thương mang cổ lão ra, khí tức của bản thân Nguyên Thủy lại vô cùng ẩn hối!

Thậm chí ngay cả Hồng Quân cũng chỉ cảm nhận được một cách mơ hồ, ngay cả cụ thể cũng không thể cảm tri được.

Tức thì, đối với sự biến hóa của Nguyên Thủy, Hồng Quân đã thêm mấy phần cảnh giác!

Dưới sự cảnh giác của Hồng Quân và sự áp bách vô tận của Tiên Đạo, Nguyên Thủy tỏ ra vô cùng bình tĩnh!

Sau khi nhìn Hồng Quân một cái, y tự lẩm bẩm một câu: "Thời gian và không gian, là nền tảng của thế giới!

Chương 640

Là cơ sở của vạn vật.

Nắm giữ thời gian và không gian, chính là nắm giữ thế gian!

Thời Không Đại Đạo, thành!" Tức thì cả thế giới Hỗn Độn chấn động mạnh, trong không gian không thể gọi tên đó, hai đại đạo cấu thành nền tảng thế gian đột nhiên phảng phất như bị dẫn dắt, rung chuyển.

Đồng thời theo hai đại đạo rung chuyển, những đại đạo có liên quan đến hai đại đạo này cũng cùng nhau rung chuyển.

Một biến hóa này trực tiếp ảnh hưởng đến cả thế giới Hỗn Độn, tức thì trong thế giới Hỗn Độn thời không giao hội, pháp tắc đại đạo cùng nhau vang lên!

Trăm triệu tia huyền quang huyền diệu không thể diễn tả, đi cùng với đại đạo bao phủ khắp thế giới Hỗn Độn.

Sự biến hóa như vậy, kéo dài và to lớn!

Chúng sinh Hồng Hoang, thậm chí các thánh nhân cũng bị ảnh hưởng sâu sắc.

Vô số sinh linh đột nhiên cảm giác, thế giới trước mắt đã biến thành một bộ dạng khác!

Trong nháy mắt, tốc độ thời gian trôi cực nhanh, trong nháy mắt, tốc độ thời gian trôi cực chậm.

Trong nháy mắt, xuyên qua thế giới chưa biết, trong nháy mắt lại đến tận cùng thế giới.

Giờ khắc này, thời gian và không gian cùng cộng minh!

Vô số người được hưởng đãi ngộ mà chỉ có cường giả cảnh giới thánh nhân trở lên mới có thể được hưởng: thời không biến ảo!

Nhưng đây không phải là biến hóa rõ ràng nhất do Thời Không Đại Đạo hiển hiện, sự biến hóa kinh hoàng thực sự là biến hóa bên trong!

Ảnh hưởng bên trong đối với cả Hồng Hoang, thậm chí cả Hỗn Độn, đều không thể dùng lời để miêu tả.

Đối với sự biến hóa trong thế giới Hỗn Độn, Hồng Quân nhìn thấy trong mắt, trong lòng không khỏi cảm thán: Thời Không Đại Đạo quả không hổ là một trong mười đại đạo cơ sở chí cường trong Hỗn Độn.

Chỉ mới hình thành, đã có thể có uy lực to lớn như vậy!

Khiến Hồng Quân có chút ghen tị, đương nhiên chỉ trong một khoảnh khắc mà thôi.

Dù sao Thời Không Đại Đạo tuy cường đại, nhưng không phải là mạnh nhất và tốt nhất!

Chỉ có phù hợp nhất, mới là thích hợp nhất.

"Thời không tuy tốt, nhưng không phù hợp với bần đạo." Sau khi tự lẩm bẩm một câu, trong tay Hồng Quân xuất hiện một luồng quang mang vô cùng huyền diệu.

Luồng quang mang đó chính là Tạo Hóa Ngọc Điệp, tương truyền do mảnh vỡ của Hỗn Độn Chí Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp hóa thành, có năng lực vô thượng, thậm chí còn mạnh hơn Khai Thiên Tam Bảo một chút.

Tạo Hóa Ngọc Điệp vừa xuất hiện, tức thì tỏa ra một luồng ba động huyền diệu!

Hỗn Độn sau khi cảm nhận được, lập tức có phản ứng.

Không gian huyền diệu kia cũng bị dẫn dắt, trong nháy mắt vô số đại đạo hiển hiện ra một hư ảnh, xuất hiện trong Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tức thì, có vô số đại đạo gia trì, Tạo Hóa Ngọc Điệp càng trở nên huyền diệu, uy lực cũng càng không thể tưởng tượng được!

Trong nháy mắt đã bình định được sự thác loạn thời không trong Hỗn Độn, ổn định thời không của Hỗn Độn!

Đương nhiên cũng là do Nguyên Thủy không ra tay can dự, nếu không Tạo Hóa Ngọc Điệp tuy cường đại nhưng Nguyên Thủy sở hữu ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo cũng không phải dạng vừa.

Nguyên Thủy cũng không biết rốt cuộc là Bàn Cổ Phủ hóa thành tam đại Tiên Thiên Chí Bảo uy lực cường đại hơn, hay là tàn phiến của Tạo Hóa Ngọc Điệp mạnh hơn một chút.

Sau khi sự hỗn loạn trong Hỗn Độn bị trấn áp, Nguyên Thủy nhìn Tạo Hóa Ngọc Điệp đang tỏa ra huyền quang trong tay Hồng Quân, cảm thán một tiếng: "Đây là uy lực thực sự của Tạo Hóa Ngọc Điệp sao?

Có thể ghi lại và tiếp dẫn Đại Đạo, quả không hổ là Hỗn Độn Chí Bảo một thời, chỉ là mảnh vỡ đã có công năng như vậy." Hồng Quân nghe vậy khẽ mỉm cười, nhưng không hề đưa ra bất kỳ phản ứng nào về vấn đề này!

Ngược lại, sau khi chỉnh lý một chút, y chúc mừng Nguyên Thủy: "Chúc mừng Nguyên Thủy đạo hữu, thành công ngộ đạo!

Từ nay bước vào Thiên Đạo cảnh giới, không bị thế gian ràng buộc." Đúng vậy, lúc này Nguyên Thủy đã trở thành cường giả Thiên Đạo cảnh giới!

Là Thiên Đạo thực sự, là một thành viên có thực lực mạnh mẽ nhất trong các Thiên Đạo.

Đối với lời chúc mừng của Hồng Quân, Nguyên Thủy không khách khí nhận lấy!

"Đa tạ Hồng Quân đạo hữu chỉ giáo, nếu không muốn lĩnh ngộ ra Đại Đạo còn cần một chút thời gian." Hồng Quân và Nguyên Thủy nhìn nhau một cái, sau đó hai người đều lộ ra một nụ cười!

Tức thì, Hồng Quân đề nghị: "Nguyên Thủy đạo hữu, hay là chúng ta luận đạo một phen!" Đối với đề nghị của Hồng Quân, Nguyên Thủy gật đầu: "Tốt!" Hai bên vốn là kẻ địch, lúc này lại tâm bình khí hòa ngồi đối diện nhau luận đạo.

Cả thế giới Hỗn Độn cũng vì hai vị tồn tại này từ bỏ đối lập, khôi phục lại bình tĩnh!

Không lâu sau, tại một vùng Hỗn Độn thần bí vang lên từng trận đại đạo chi âm, những âm thanh huyền diệu chỉ thẳng vào bản nguyên của Đại Đạo từ miệng hai vị cường giả Thiên Đạo cảnh giới chậm rãi phát ra.

Nguyên Thủy và Hồng Quân mỗi người bắt đầu giảng giải Đại Đạo, đồng thời cũng yên lặng lắng nghe đối phương giảng đạo, hấp thu ưu điểm của nhau, cải tiến khuyết điểm của nhau, cùng nhau tham ngộ Đại Đạo.

Khi Nguyên Thủy và Hồng Quân, hai vị tồn tại ở cảnh giới Thiên Đạo đang ngồi luận đạo trong Hỗn Độn, Hồng Hoang sau khi trải qua sự hỗn loạn thời không đã xảy ra những biến hóa to lớn.

Không biết có phải vì sự thác loạn thời không trước đó đã khiến một số việc xảy ra sự thay đổi, hay là dị biến.

Triều Hạ vốn đang có nhiều tranh cãi đột nhiên có động thái lớn.

Đế vương của triều Hạ, Hạ Khải, sau khi sự thác loạn thời không được khôi phục, đột nhiên hành động liên tục.

Trước tiên y dùng thủ đoạn mạnh mẽ để thống nhất sức mạnh trong triều Hạ, sau đó lại giành được sự ủng hộ của các trưởng lão Nhân tộc, sáp nhập sức mạnh của Nhân tộc vào trong triều Hạ.

Điều này khiến triều Hạ tức thì trở thành một tồn tại cường đại trong Hồng Hoang.

Đương nhiên, hành động này cũng gây ra không ít sự bất mãn!

Đặc biệt là ở những khu vực xa xôi cách xa trung tâm Nhân tộc.

Vốn đã cực kỳ bất mãn với việc Hạ Khải dám cải chế Nhân tộc, bây giờ đối với việc Hạ Khải trực tiếp thôn tính cả Nhân tộc lại càng không thể chấp nhận!

Vì thế, vô số thế lực Nhân tộc ứng vận mà sinh!

Nhân tộc vốn thống nhất và rộng lớn, tức thì bị chia cắt thành cục diện lấy triều Hạ làm chính và nhiều bộ lạc làm phụ.

Tại hoàng thành trung tâm của Nhân tộc trước đây, nay là đô thành Nguyên của triều Hạ.

Hạ Khải đang đứng trên một tòa lầu cao trong Hạ cung, trung tâm của triều Hạ, nhìn thành thị phồn hoa và rộng lớn phía trước, trong lòng hào tình vạn trượng.

Nhưng vừa nghĩ đến những bộ lạc ở biên giới triều Hạ không tuân theo vương lệnh, y liền khẽ nhíu mày.

"Những bộ lạc này không nên tồn tại!

Cả Nhân tộc, thậm chí cả Hồng Hoang đều là của ta!

Ta không cho phép tồn tại bất kỳ thế lực nào khác." Sau khi hào ngôn một câu, Hạ Khải nhớ lại lúc thời không thác loạn, đã nhìn thấy một vài đoạn phim về tương lai, càng thêm chắc chắn hành vi của mình là vô cùng chính xác.

Chương 641

Phàm là kẻ phản đối, đều đáng chết!

"Dương, thế nào rồi!

Chuẩn bị xong chưa?" Sau khi trong lòng động sát ý, y không quay đầu lại hỏi một câu!

Cách y không xa phía sau, một vị tướng quân mặc khôi giáp nghe vậy lập tức cung kính đáp lời: "Bẩm đại vương, tất cả đã chuẩn bị thỏa đáng!" Hạ Khải nghe vậy hài lòng gật đầu, sau đó lại nhìn ra ngoài, ánh mắt kiên định!

"Nếu đã chuẩn bị xong, vậy thì bắt đầu đi!" Sau một lúc nữa, Hạ Khải dùng giọng điệu bình thản hạ một mệnh lệnh!

Nhưng Hạ Khải biết, một mệnh lệnh trông có vẻ bình thường này sẽ gây ra ảnh hưởng lớn đến thế giới như thế nào.

Vị tướng quân phía sau nghe vậy, sắc mặt lập tức trở nên nghiêm túc.

Sau khi cung kính hành lễ, y xoay người chậm rãi rời khỏi đây.

Ngay sau đó không lâu, một đội quân trang bị tinh lương, thực lực cường đại liên tục từ thành Nguyên xuất phát ra ngoài.

Nhất cử nhất động của triều Hạ đều được chúng sinh Hồng Hoang quan tâm, cho nên khi một đội quân số lượng không rõ, thực lực cường đại xuất phát ra ngoài, tin tức này tức thì truyền đến tay các thế lực khắp Hồng Hoang.

Thiên Đình, Linh Sơn, Côn Luân Sơn các thế lực sau khi nhận được tin tức này, trước tiên là sửng sốt!

Không biết nội bộ Nhân tộc rốt cuộc lại xảy ra chuyện gì, lại sắp có sát lục xảy ra.

Lần này mục tiêu của Hạ Khải là nơi nào, cũng được các thế lực lớn chú ý!

Chỉ là điều khiến các thế lực lớn bất ngờ là, mục tiêu của Hạ Khải khác xa so với những gì họ dự đoán!

Thậm chí là bất ngờ.

Đúng vậy, mục tiêu của Hạ Khải không phải là kẻ thù của Nhân tộc như Yêu tộc hay tàn dư của Vu tộc, mà là các bộ lạc cùng thuộc Nhân tộc.

Khi Hạo Thiên và các cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong chủ đạo cục diện Hồng Hoang biết được mục tiêu của Hạ Khải, họ có chút bất ngờ dừng lại, sau đó đều chọn cách quan sát.

Nhưng Tây phương Linh Sơn và Thiên Đình trong khi quan sát cũng không quên nhúng tay vào, sắp xếp một số con bài ẩn để cài cắm vào nội bộ Nhân tộc.

Cuộc chinh phạt nội bộ Nhân tộc đã mở ra một thời đại hỗn loạn lớn.

Trước sức mạnh quân sự hùng hậu và thực lực cường đại của triều Hạ, tất cả các bộ lạc nhỏ bé căn bản không thể chống cự.

Nhưng điều đó cũng không ngăn cản được động tĩnh lần này trở thành cuộc nội loạn lớn nhất trong nội bộ Nhân tộc kể từ sau cuộc nổi loạn của Cửu Lê.

Hành động lần này đã gây ra cái chết của vô số người Nhân tộc, nhưng thành quả cũng vô cùng phong phú!

Nó trực tiếp khiến triều Hạ thống nhất được thế lực Nhân tộc

trước đây, thành công thay thế sự tồn tại trước đó của Nhân tộc.

Trong một thời gian, Nhân tộc và triều Hạ trở thành một thể thống nhất, khiến các thế lực khác trong Hồng Hoang có chút bất mãn, nhưng dù sao đây cũng là chuyện nội bộ của Nhân tộc, và thực lực của triều Hạ kế thừa sự cường đại của Nhân tộc, căn bản không sợ bất kỳ uy hiếp nào.

Thậm chí sau khi thống nhất, đội quân số lượng đông đảo và sức mạnh cường đại đó đang nhìn chằm chằm vào các thế lực khác trong Hồng Hoang, tìm kiếm một thời cơ thích hợp để mở mang bờ cõi cho Nhân tộc!

Trong một thời gian, Hồng Hoang tức thì rơi vào một bầu không khí căng thẳng.

Ngoại trừ tất cả các thế lực của thánh nhân, các thế lực khác đều căng thẳng.

Trong thời kỳ căng thẳng này, Hạ Khải lại công khai tăng cường sức mạnh quân sự của triều Hạ, đồng thời thống nhất các cường giả từ cảnh giới Kim Tiên trở lên trong Nhân tộc.

Không lâu sau, một khẩu hiệu chấn động Hồng Hoang được Hạ Khải hô vang: "Phổ thiên chi hạ, giai vương thổ!

Tứ hải chi nội, giai vương thần!" Sự điên cuồng của Nhân tộc khiến nhiều người phải liếc nhìn, đồng thời cũng khiến các thế lực lớn âm thầm cảnh giác!

Nhưng lúc này Nhân tộc đang như mặt trời giữa trưa, thực lực cường đại vô cùng, không ai muốn gây sự với Nhân tộc vào lúc này.

Huống chi những thứ bị quét sạch chỉ là một vài thế lực nhỏ, không được các thế lực lớn khác để vào mắt.

Chỉ là những thế lực lớn đó dường như đã quên một điều, không

có nhiều thế lực nhỏ làm nền, thì họ cũng không còn tỏ ra to lớn nữa.

Sau khi Hạ Khải có ý định quét sạch Hồng Hoang, y vô cùng chú ý đến các thế lực lớn trong Hồng Hoang!

Đặc biệt là phản ứng của họ càng là thông tin mà Hạ Khải quan tâm nhất.

Khi các thế lực lớn trong Hồng Hoang không hề để tâm đến hành động hiện tại của Nhân tộc, trong lòng Hạ Khải cũng khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Dù sao thì việc hô vang khẩu hiệu điên cuồng như vậy, cùng với hành vi thăm dò các thế lực lớn như vậy, là cực kỳ điên rồ.

Nếu như có bất kỳ tin tức nào bất lợi cho Nhân tộc truyền ra, Hạ Khải chắc chắn sẽ lập tức dừng lại hành động hiện tại.

May mà tình huống tồi tệ nhất đã không xảy ra, ngược lại tình huống tốt nhất đã xuất hiện!

Điều này khiến Hạ Khải thở phào nhẹ nhõm, nhưng vẫn chưa hoàn toàn thả lỏng.

Bởi vì trong Hồng Hoang không có chuyện gì đã an bài, luôn đầy rẫy những bất ngờ!

Nhân tộc chưa đứng đầu Hồng Hoang một khắc nào cũng không thể thả lỏng.

Nhưng tuy không thể thả lỏng, nhưng việc thăm dò có thể táo bạo hơn một chút!

Hành động có thể ngang ngược hơn một chút.

Thế là vòng hành động thứ hai lại bắt đầu.

Lần này mục tiêu của Hạ Khải không còn là những thế lực nhỏ xung quanh Nhân tộc nữa, mà nhắm vào những thế lực ở tầng trung

trong Hồng Hoang.

Những thế lực này không lớn không nhỏ, có ảnh hưởng nhất định trong Hồng Hoang nhưng lại không đến mức ảnh hưởng quá lớn.

Chúng có mối quan hệ chằng chịt với một số thế lực cường đại, rất thích hợp để dùng làm vật thử dao!

Cho nên khi Nhân tộc lại một lần nữa ra tay, trực tiếp tiêu diệt một thế lực trung bình!

Chiếm cứ một vùng đất, lúc này rất nhiều thế lực trong Hồng Hoang không thể ngồi yên được nữa.

Trong đó bao gồm cả Thiên Đình, khi thế lực trung bình đó bị tiêu diệt, Hạo Thiên tức thì nổi trận lôi đình!

"Nhân tộc muốn làm gì?

Một vài thế lực nhỏ không biết đủ, lại dám khiêu chiến giới hạn của ta như vậy!" Một tiếng gầm giận dữ vang vọng trong điện Lăng Tiêu, các tiên thần nghe vậy tức thì run rẩy, không dám có bất kỳ phản ứng nào.

Hạo Thiên thấy vậy không khỏi một trận phiền não.

Tuy Thiên Đình đã thành lập không ngắn, nhưng vẫn không thể phát huy tác dụng vốn có của nó.

Việc thống ngự tam giới càng không thể bàn tới, thậm chí ngay tại thiên giới nơi Thiên Đình tọa lạc cũng có không ít thế lực phản đối Thiên Đình.

Điều này khiến Hạo Thiên tức giận, nhưng không có cách nào!

Chương 642

Dù sao thực lực của Thiên Đình so với các thế lực khác trong Hồng Hoang tương đối thấp.

Khoảng cách về sức mạnh ở tầng cao, tầng trung và tầng thấp đều lớn.

Vĩnh viễn không thể so sánh với những thế lực có lịch sử lâu đời, có bối cảnh cường đại trong Hồng Hoang.

Tuy Hạo Thiên chưa bao giờ thiếu tự tin, nhưng nếu cục diện này cứ tiếp diễn, Thiên Đình cũng sẽ không có bất kỳ thành tựu nào.

Sau khi nhìn lướt qua tất cả tiên thần trong điện Lăng Tiêu, trong lòng Hạo Thiên đột nhiên nảy ra một ý nghĩ: "Có lẽ đã đến lúc, tìm kiếm một chút trợ giúp!" Ý nghĩ này cứ đeo bám mãi, nhưng bây giờ không phải là thời điểm thích hợp nhất, cần phải chờ đợi một thời gian, một thời điểm thích hợp.

Sau khi đưa ra quyết định trong lòng, Hạo Thiên tức thì cảm thấy một trận nhẹ nhõm!

Thậm chí ánh mắt sắc bén cũng trở nên dịu dàng.

"Thái Bạch, ngươi có cách nhìn gì?" Thái Bạch Kim Tinh nghe vậy, sau khi suy nghĩ một chút liền trực tiếp lên tiếng: "Bẩm bệ hạ, Nhân tộc nhiều lần thăm dò giới hạn của chúng ta, tâm địa của họ đáng bị trừng phạt!

Phải kiềm chế thậm chí can dự vào hành động của Nhân tộc, nếu không tất sẽ gây họa vô cùng." Lời của Thái Bạch Kim Tinh trong điện Lăng Tiêu rộng lớn đã dấy lên từng trận sóng!

Nhiều ánh mắt nhìn về phía Thái Bạch Kim Tinh, sau đó lại nhìn

Hạo Thiên đang ngồi trên chủ tọa, rồi lại bắt đầu cúi đầu suy tư.

Hạo Thiên nghe lời khuyên của Thái Bạch xong gật đầu, quả thật Nhân tộc gần đây quá năng động!

Phải áp chế rồi, nếu không Nhân tộc quá nổi bật sẽ làm tổn hại uy nghiêm của Thiên Đình.

"Tốt, cứ làm vậy đi, Thái Bạch, chuyện này do ngươi phụ trách!".

...

Ngoài Thiên Đình ra, Linh Sơn của Tây phương và Côn Luân Sơn các thế lực thánh nhân đối với hành vi của Nhân tộc cũng đã đến mức không thể nhẫn nhịn được nữa.

"Động tác của Nhân tộc quá lớn rồi, đã đến lúc phải dừng lại!" "Nhân tộc gần đây quá năng động, không có lợi cho sự phát triển lâu dài của Hồng Hoang, phải hạ nhiệt rồi." Lần này, các thế lực cấp cao của Hồng Hoang hiếm khi đạt được ý kiến thống nhất, đó là phải áp chế Nhân tộc!

Lần này ngay cả Tam Tiên Đảo cũng không phản đối.

Thế là khi Nhân tộc muốn tiếp tục tiến hành thôn tính quy mô lớn, họ đã gặp phải sự cản trở mạnh mẽ!

Đội quân xuất động trực tiếp bị tiêu diệt toàn bộ.

Hạ Khải nhận được tin tức, lông mày nhíu lại.

Y không hề đau lòng về đội quân Nhân tộc đó, mà cảm thấy có chút khó giải quyết trước việc các thế lực khác trong Hồng Hoang cùng nhau ra tay.

"Xem ra đã chạm đến giới hạn của họ rồi sao?" Tại trung tâm triều Hạ, Hạ Khải đứng trong một cung điện xa hoa, nhìn bầu trời có chút u ám ở phương xa, tự lẩm bẩm một câu.

Sự phản kháng của các thế lực khác trong Hồng Hoang thực sự quá mạnh mẽ, trực tiếp khiến Nhân tộc vừa mới bắt đầu phát triển ra bên ngoài đã bị buộc phải dừng lại.

Sau khi thăm dò ra được giới hạn của các thế lực lớn trong Hồng Hoang, Hạ Khải cũng không còn làm ra những chuyện gây công phẫn nữa.

Nhưng y lại âm thầm, từ từ tích lũy sức mạnh, đồng thời thâm nhập vào các thế lực khác trong Hồng Hoang, chuẩn bị cho hành động tiếp theo.

Chỉ là có một số chuyện không phải ai đó muốn kết thúc là có thể kết thúc!

Hạ Khải tuy bị ép bởi đại thế thiên hạ, sức mạnh cường đại của những người phản đối mà phải nhượng bộ!

Nhưng điều đó không có nghĩa là các thế lực khác trong Hồng Hoang sẽ buông tha.

Bên ngoài sự thống trị của triều Hạ, trên vùng đất Hồng Hoang rộng lớn có một ngọn linh sơn thần dị: Tử Vân Sơn!

Tử Vân Sơn vì quanh năm được mây tím bao phủ, lại thêm có một vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh là Tử Vân sơn nhân cư ngụ tại đây, nên được đặt tên là Tử Vân Sơn.

Tử Vân đại điện, nằm trên đỉnh Tử Vân Sơn!

Trang trí cổ kính và khí thế, có từng trận linh quang bao quanh, là một trong số ít linh bảo hình cung điện trong Hồng Hoang, đồng thời cũng là đạo trường của Tử Vân sơn nhân.

Nhưng một vùng đất cháy đen dưới chân Tử Vân Sơn đã phá hủy toàn bộ cảnh quan của Tử Vân Sơn!

Càng khiến Tử Vân Sơn nhuốm một chút khói lửa chiến tranh.

Theo khói đen cuồn cuộn dần tan đi, đám mây đen bao phủ Tử Vân Sơn bấy lâu cũng từ từ lui đi!

Chỉ để lại khuôn mặt tái mét của Tử Vân sơn nhân.

Chờ đợi khói đen cuồn cuộn dần tan biến, sự uy hiếp nhàn nhạt trên bầu trời cũng dần dần ẩn lui, Tử Vân sơn nhân mới gỡ bỏ lớp ngụy trang nặng nề, nhẹ nhàng cảm thán một câu, trong ánh mắt lại tràn đầy sự bất đắc dĩ: "Nhân tộc cuối cùng cũng rút lui rồi!

Nếu cứ tiếp tục kiên trì nữa, e rằng lão đạo phải chạy trốn rồi." Đúng vậy, không lâu trước đó, Tử Vân Sơn và Tử Vân sơn nhân vừa trải qua một cuộc khủng hoảng sinh tử!

Nhân tộc không biết vì sao đột nhiên tấn công, khí thế hùng vĩ, thanh thế to lớn, khiến người ta kinh hãi.

Nếu không phải nhờ vào địa thế độc đáo của Tử Vân Sơn, cộng thêm có hộ sơn đại trận trợ giúp!

E rằng mạnh như Tử Vân sơn nhân, cũng chỉ có thể bỏ núi mà chạy.

"Nhưng nhân quả hôm nay, lão đạo đã ghi nhớ!" Sau khi hừ lạnh một tiếng với chút phẫn hận, Tử Vân sơn nhân dẫn theo tàn binh bại tướng trở về trong Tử Vân Sơn, bắt đầu nghỉ ngơi dưỡng sức.

Nhưng chưa kịp bế quan, một vị đạo hữu quen biết đã tìm đến cửa.

Cầu Đạo nhân, một vị cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ, vô cùng thần bí!

Ngoài việc biết tên là Cầu Đạo nhân ra, không có bất kỳ thông tin nào khác.

Mấy chục triệu năm trước vì một lần bất ngờ, đã quen biết với Tử Vân sơn nhân.

Sau đó hai người kết thành bạn tốt, thỉnh thoảng cùng nhau ngồi luận đạo.

Cầu Đạo nhân vừa đến Tử Vân Sơn, liền lên tiếng: "Tử Vân lão hữu, gần đây có phiền phức gì không?" Tử Vân sơn nhân nghe vậy, buồn bã gật đầu.

Cầu Đạo nhân thấy vậy tức thì cảm thấy có chút kinh ngạc, phải biết vị lão hữu này tuy thực lực trong Hồng Hoang không phải là đỉnh cao, nhưng cũng là một đại năng một phương.

Bình thường cũng tâm cao khí ngạo, tuyệt đối không dễ cúi đầu!

Xem ra chuyện xảy ra gần đây, quả thật đã đả kích lão rất lớn.

Tức thì, Cầu Đạo nhân lại lộ ra một nụ cười đắc ý, nhưng vì lão che giấu cực kỳ hoàn mỹ!

Thậm chí ngay cả Tử Vân sơn nhân cũng không hề phát hiện.

"Cầu lão hữu, ngươi có biết không!

Bần đạo vừa trải qua một cuộc khủng hoảng sinh tử, thậm chí suýt nữa không còn gặp được bần đạo nữa!" Một tiếng than thở buồn bã, đã nói lên tâm trạng của Tử Vân sơn nhân lúc này, cũng nói lên một chút bất đắc dĩ.

Cầu Đạo nhân nghe vậy lập tức lộ ra ánh mắt tò mò, sau đó dường như lại có chút bừng tỉnh đại ngộ nói: "Xem ra lão hữu cũng bị Nhân tộc làm hại sâu sắc, cảnh tượng dưới chân núi hẳn là do Nhân tộc gây ra phải không?" "Không sai!". ...

Chương 643

Sau một hồi trò chuyện tâm tình, Tử Vân sơn nhân phát hiện ra ngay cả lão hữu cũng bị Nhân tộc làm hại!

Càng căm ghét Nhân tộc không thôi.

Thấy vậy, Cầu Đạo nhân trong lòng thầm nghĩ: Thời cơ đã chín muồi!

Thế là lên tiếng: "Trong Hồng Hoang chắc không chỉ có chúng ta bị Nhân tộc uy hiếp, bây giờ Nhân tộc tuy đã rút lui!

Nhưng không chắc sẽ không quay lại, chúng ta sao không liên hợp lại, đánh cho Nhân tộc một trận bất ngờ." Tử Vân sơn nhân nghe vậy tức thì cảm thấy kế này rất hay, vội vàng gật đầu đồng ý!

Sau đó hai người bắt đầu đi thăm các đạo hữu của mình, tập hợp được một luồng sức mạnh to lớn.

Mấy năm sau, Tử Vân Sơn đã thay đổi rất nhiều!

Cung điện ban đầu đã được mở rộng gấp mấy lần, nhưng vẫn không thể chứa nổi các cường giả liên tục kéo đến.

Tử Vân sơn nhân thấy cảnh này vừa vui mừng vừa phẫn hận, vừa vui vì có nhiều người hưởng ứng, vừa phẫn hận sự bá đạo của Nhân tộc, trong lòng căm ghét Nhân tộc đã đạt đến đỉnh điểm.

Ngay lúc Tử Vân sơn nhân đang rộng rãi thu nhận những thế lực và cường giả bị Nhân tộc uy hiếp, bản thân lại không đủ thực lực để đối kháng với Nhân tộc.

Thì Cầu Đạo nhân, một trong những người khởi xướng, đã rời khỏi Tử Vân Sơn, đến ngọn núi thần đệ nhất thiên hạ, Côn Luân Sơn.

Côn Luân Sơn, đạo trường của Thông Thiên thánh nhân tọa lạc tại đây.

Trong Côn Luân tiên cung, Cầu Đạo nhân đang mặt mày cung kính đứng trong một đại điện, hướng về một bóng người hoàn toàn bị bao phủ trong Hỗn Độn hư vô trên chủ tọa, báo cáo hành động của mình.

Bóng người trên chủ tọa nghe vậy khẽ gật đầu, tức thì khiến Cầu Đạo nhân một trận kích động!

Dù sao người trước mắt chính là Thông Thiên thánh nhân, có thể được thánh nhân khẳng định là vinh diệu biết bao.

Trên đỉnh Tử Vân Sơn, sau hàng trăm năm lắng đọng đã quy tụ phần lớn sức mạnh phản đối Hạ Khải trong Hồng Hoang.

Lực lượng này vô cùng cường đại, đủ sức đối kháng với Hạ triều!

Nhưng thành phần tổ chức lại phức tạp, đấu tranh nội bộ cũng cực kỳ thảm liệt.

Dù vậy, khi đại địch trước mắt, họ vẫn có thể đồng tâm hiệp lực cùng nhau ứng phó với cửa ải khó khăn hiện tại.

Một thế lực khổng lồ ra đời, không thể nào cứ im hơi lặng tiếng!

Đặc biệt là khi lực lượng này chuyên nhắm vào một thế lực nhất định, lại càng không thể che giấu tung tích.

Hạ Khải đã sớm có chút nhận ra ngay từ khi thế lực này mới ra đời!

Nhưng y lại chẳng hề để trong lòng, bởi vì mục tiêu của y, hay đúng hơn là trong lòng y, kẻ có thể đối địch với Hạ triều chỉ có các vị Thánh nhân cùng thế lực của họ mà thôi!

Ngoài ra, không ai có tư cách đối đầu với Hạ triều!

Chính sự tự đại tột cùng này đã dẫn đến việc y không thể tiêu diệt

mối uy hiếp ngay từ khi nó mới nhen nhóm, không chỉ mang đến tai nạn khó lường mà còn gieo mầm họa lớn cho Hạ triều.

Nhưng khi thế lực này lớn mạnh đến mức không thể xem thường, kẻ tự đại như Hạ Khải cũng không thể không đưa mắt nhìn về phía ngọn núi Tử Vân Sơn từng suýt chút nữa trở thành địa bàn của Nhân tộc!

Trong một cung điện chiếm diện tích cực kỳ rộng lớn, trang trí vô cùng huy hoàng, Hạ Khải nhìn vào ghi chép về Tử Vân Sơn trong tay, trực tiếp hừ lạnh một tiếng, ánh mắt loé lên sát ý: "Quy tụ sức mạnh như thế, mục tiêu nhắm thẳng vào Đại Việt của ta!

Đúng là tìm đường chết!

Triệu, ta lệnh cho ngươi tự mình giải quyết chuyện này!" Triệu, cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới của Nhân tộc!

Đồng thời cũng là Đại tướng quân của Hạ triều, trong tay nắm giữ sức mạnh vô cùng cường đại.

Sau khi nhận được mệnh lệnh của Hạ vương, Triệu liền lập tức nhắm mục tiêu vào Tử Vân Sơn, đồng thời sắp xếp rất nhiều thám tử đi dò la tin tức.

Khi tình báo được truyền về, Triệu không khỏi kinh hãi!

Lực lượng mà đối phương quy tụ không hề thua kém sức mạnh y đang nắm giữ, thậm chí so sánh về chiến lực cấp Chuẩn Thánh cảnh giới cao nhất, còn vượt xa.

Nhưng sau cơn kinh ngạc, Triệu lại bộc lộ chiến ý ngút trời!

"Tốt, đều tụ lại một chỗ!

Vừa hay ta sẽ một lần hạ gục tất cả, đỡ cho bản tướng quân phải tốn công sức đi tiêu diệt từng người một!" Sau một tràng cười lớn, ức

vạn đại quân thanh thế hừng hực, khí thế hung hãn nhào về phía Tử Vân Sơn.

Biên cương Hạ triều vừa có động tĩnh, trên Tử Vân Sơn đã nhận được tin tức!

Tử Vân Sơn Nhân nghe thuộc hạ báo cáo, trên mặt không có bất kỳ vẻ ngạc nhiên nào!

Trái lại, y bình thản hỏi: "Bị phát hiện rồi sao?

Kẻ đến là ai?" "Đại tướng quân Nhân tộc: Triệu!" Tử Vân Sơn Nhân nghe xong, hai mắt lập tức lộ ra lửa giận ngùn ngụt!

Khí tức toàn thân tăng vọt, một luồng khí tức hung hãn kinh khủng trong nháy mắt bao trùm cả Tử Vân Sơn.

Tức thì, trên Tử Vân Sơn mây mưa vần vũ, sấm sét vang trời!

"Nguyên lai là ngươi!

Tốt lắm, lão đạo còn chưa tìm ngươi báo thù, ngươi đã tự tìm tới cửa!" Không sai, Triệu chính là tướng lĩnh Hạ triều năm xưa đã dẫn đại quân Nhân tộc chinh phạt Tử Vân Sơn! … Sau mấy tháng hành quân, đại quân Hạ triều cuối cùng cũng đến được chân núi Tử Vân Sơn!

Triệu nhìn ngọn Tử Vân Sơn vừa quen thuộc lại vừa xa lạ, ánh mắt thoáng hiện một tia hồi ức!

Đồng thời, cảnh tượng ngày đó suýt chút nữa đã công phá được Tử Vân Sơn lại một lần nữa hiện ra trước mắt.

"Tử Vân Sơn Nhân?

Năm xưa ngươi may mắn thoát được một kiếp, nay lại dám ngang ngược như vậy!

Lần này, bản tướng quân nhất định sẽ quét sạch chướng ngại vật

là ngươi.” Sau khi tự tin nói một câu, y liền bắt đầu phân phó đại quân an doanh hạ trại!

Đồng thời cũng điều động một đám cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới đi tuần tra bốn phía, đề phòng Tử Vân Sơn đánh lén.

Trên Tử Vân Sơn, một đám cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới do Tử Vân Sơn Nhân dẫn đầu nhìn bóng dáng bận rộn của đại quân Nhân tộc dưới núi, tức thì trong lòng nảy ra một kế!

“Hiện tại đại quân Nhân tộc vừa mới đến, chính là lúc mệt mỏi!

Lại thêm chúng ta có ưu thế tuyệt đối, nhất định có thể tiêu diệt Nhân tộc tại đây!” Tử Vân Sơn Nhân nhìn đại quân Nhân tộc dưới núi, liền phát hiện đại quân Nhân tộc đã trải qua một chặng đường dài bôn ba, tuy là tiên nhân nhưng cũng không chịu nổi cường độ hành quân như vậy.

Một đám cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới sau lưng nghe vậy đều gật đầu, sau đó mọi người liền cùng nhau ra tay, ý đồ đánh cho Nhân tộc một đòn bất ngờ.

Nhưng điều mà Tử Vân Sơn Nhân và những người khác có thể nghĩ đến, thân là Đại tướng quân Hạ triều chuyên phụ trách chiến sự như Triệu đương nhiên cũng có thể nghĩ đến.

Cho nên y đã sớm có chuẩn bị, đề phòng đám người Tử Vân Sơn Nhân đột nhiên tập kích!

Chương 644

Nhưng khi nhìn thấy ánh sáng rực trời đó, y vẫn bị chấn động!

May mà sự chuẩn bị cũng có chút hiệu quả, cuộc đột kích bất ngờ của đám người Tử Vân Sơn Nhân tuy gây ra một số thiệt hại nhất định nhưng không gây ảnh hưởng hủy diệt đến toàn bộ đại quân.

Thậm chí trong cuộc phản kích của Triệu cùng một đám cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới của Hạ triều, họ còn chém giết được mấy vị cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới của phe Tử Vân Sơn Nhân.

Thấy đánh lén không đạt được hiệu quả như dự định, bản thân lại chịu tổn thất không nhỏ, đám người Tử Vân Sơn Nhân đành phải vô công mà lui, rút về Tử Vân Sơn.

Sau khi đẩy lui đại địch, Triệu cũng thở phào một hơi!

Nhưng y cũng hiểu ra, muốn tiêu diệt Tử Vân Sơn chỉ dựa vào sức mạnh hiện tại là không đủ.

Một cuộc thăm dò mang tính đột kích đã giúp hai bên hiểu rõ tình hình của đối phương!

Đồng thời cũng bộc lộ ra một vài yếu điểm của bản thân.

Tổng thể thu hoạch không nhỏ, nhưng mất mát cũng không ít!

Coi như huề nhau, trận chiến tiếp theo mới là mấu chốt quyết định thắng bại.

Dưới ngọn núi Tử Vân Sơn linh thiêng của Hồng Hoang, vô số bóng người dày đặc đang kịch liệt chém giết.

Không ngừng có bóng người ngã xuống, lại có thêm nhiều bóng người khác lấp vào.

Trên bầu trời chiến trường kịch liệt, vô số ánh sáng đang bay múa.

Từng vị cường giả từ Đại La Kim Tiên trở lên đứng sừng sững giữa không trung, ngưng tụ sức mạnh cường đại, tung ra những đòn tấn công mạnh nhất về phía kẻ địch.

Từng tiếng nổ đinh tai nhức óc vang lên, từng luồng dao động kinh khủng lan ra bốn phía.

Vô số bóng người như mưa rơi, vô số máu tươi nhuộm đỏ mặt đất, khiến trời đất thất sắc!

Trên bầu trời, giữa vô vàn vì sao, lơ lửng rải rác mấy chục bóng người.

Họ chính là lực lượng đỉnh cao nhất trong quân đội hai bên, mỗi người đều không dưới Chuẩn Thánh cảnh giới.

Mấy chục bóng người đứng rạch ròi, một ranh giới vô hình chia họ ra.

Một bên do Tử Vân Sơn Nhân mặc tử y toàn thân tỏa tử quang dẫn đầu, bên còn lại là Triệu mặc một bộ bảo giáp tỏa linh quang, ẩn chứa sát phạt chi khí nhàn nhạt!

Hai bên đối đầu một lúc, không khí vô cùng nặng nề và ngột ngạt.

Mỗi vị cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới đều gắt gao nhìn chằm chằm đối phương, phảng phất như ánh mắt có thể giết người.

"Giết!" "Xông lên!" Theo hai tiếng hét lớn vang lên gần như cùng lúc, tức thì mấy chục luồng khí tức cường hãn trong nháy mắt tỏa ra, cả tinh không dường như cũng phải rung chuyển.

Mấy chục bóng người với tốc độ cực nhanh lao về phía kẻ địch, sau đó trực tiếp sử dụng thủ đoạn mạnh mẽ và hung ác nhất, không chút lưu tình đánh tới.

Tức thì, tinh không trở thành một chiến trường kịch liệt, mấy chục vị cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới ẩn chứa sức mạnh kinh khủng lại một lần nữa mặc sức phát huy thực lực mạnh nhất, chỉ để giết chết đối phương.

Tử Vân và Triệu thân là thủ lĩnh hai bên, càng phát huy ra sức mạnh vượt xa tầm thường!

Từng tiếng va chạm kịch liệt, từng trận dao động kinh khủng, từng vết nứt đáng sợ trên không gian đại biểu cho cuộc đối đầu cường hãn giữa họ.

Tử Vân Sơn Nhân tuy không sinh vào thời đại tốt nhất, chưa từng nghe đạo trong Tử Tiêu Cung, cũng không được nghe Thánh nhân giảng đại đạo, nhưng lại cực kỳ thông tuệ, ở Tử Vân Sơn đã tự ngộ ra một bộ công pháp công thủ hợp nhất, tự thành hệ thống: Tử Vân Kinh!

Đối mặt với Tử Vân Kinh công thủ hợp nhất, tự thành hệ thống, Triệu ban đầu có chút hoảng loạn, nhưng rất nhanh đã thích ứng.

Sau đó, y dựa vào đao pháp cường hãn của mình, dùng thế công mạnh mẽ khiến cục diện chiến đấu lại khôi phục lại thế cân bằng trước đó.

Hai người một trận chiến, kéo dài mấy tháng trời!

Mãi đến khi cả hai đều kiệt sức, khó duy trì mới đồng thời lui đi, kết thúc trận chiến thảm liệt.

Trận chiến này tuy hai bên bất phân thắng bại, nhưng tổn thất lại cực kỳ nặng nề!

Thực lực tổn thất gần một nửa, cường giả Đại La Kim Tiên cảnh giới còn tổn thất hơn nửa, có thể nói một trận chiến đã khiến thực lực hai bên suy yếu đi một nửa, tổn thất không thể nói là không thảm

trọng.

Sau khi hai bên lui binh, chiến trường mà họ để lại thây chất thành đồng, máu chảy thành sông, cực kỳ thảm liệt, thậm chí bầu trời nơi đó cũng một màu đỏ máu.

Sau đại chiến, vô số quỷ hồn ra đời đã lấp đầy cả Địa Phủ, thậm chí một số quỷ hồn cường đại sau khi chết đi đã vô thức thôn phệ lượng lớn quỷ hồn, trở thành những Quỷ Vương hung hãn tột cùng.

Có những Quỷ Vương thực lực không thua kém Chuẩn Thánh cảnh giới, cực kỳ kinh khủng, ngay cả Thập Điện Diêm La Vương cũng không đủ sức trấn áp.

Nhưng may mắn là lượng lớn quỷ hồn như vậy đã kinh động đến Phong Đô Đại Đế vẫn luôn không hỏi thế sự, mới khiến Địa Phủ không đến mức bị đám quỷ hồn lật tung. … Hạ Khải sau khi nhận được chiến báo của Triệu thì vô cùng bất mãn, đại quân hao tốn vô số tài nguyên chế tạo ra vậy mà không thể đánh bại địch quân ngay từ đầu, thậm chí ngay cả ưu thế cũng không chiếm được, đúng là một đám phế vật!

"Tên Triệu này làm ăn kiểu gì vậy, đại quân được đầu tư tài nguyên khổng lồ như thế mà ngay cả chút chuyện nhỏ cũng không giải quyết được, sau này làm sao đối mặt với kẻ địch hung tàn hơn!" Hạ Khải trực tiếp chửi ầm lên, mặt lộ vẻ giận dữ!

Tức thì khiến các đại thần khác trong đại sảnh sắc mặt khẽ biến, trong lòng dâng lên nỗi sợ hãi.

Dù sao Hạ Khải, người trở thành Hạ vương bằng thủ đoạn cứng rắn, thủ đoạn vô cùng hung tàn, cực kỳ cường thế, đám đại thần Hạ triều gần như không ai không sợ.

Sau khi chửi mắng mấy câu để xả giận, Hạ Khải cũng dần bình

tĩnh lại!

Sau đó, y lại nảy sinh hứng thú với một thế lực được ghép nối từ nhiều thế lực khác: "Ta ngược lại muốn xem xem, đám vai hề nhảy nhót này có sức mạnh gì mà có thể cản được đại quân của ta!" Các đại thần khác trong đại sảnh trước hết sững sờ, sau đó lập tức lên tiếng phản đối!

"Đại vương, vạn vạn lần không thể!

Tiền tuyến cực kỳ nguy hiểm, không thể dễ dàng mạo hiểm!" "…" Nhưng đối với những lời khuyên can này, Hạ Khải một câu cũng không nghe lọt tai!

Sau khi y mất kiên nhẫn phất tay, tất cả đại thần chỉ đành bất đắc dĩ cáo lui.

Hạ triều cũng theo một đạo mệnh lệnh mà bắt đầu vận hành tốc độ cao!

Vô số tài nguyên bắt đầu tập trung, lượng lớn tinh binh được triệu tập, một đội quân cực kỳ cường hãn đang được nhanh chóng thành lập, chỉ để có thể cùng xuất phát khi Hạ Khải lên đường!

Đồng thời, gần trăm vị cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới cũng được mời đến, chuẩn bị cùng Hạ Khải đi tới chiến trường tiền tuyến nhất.

Sức mạnh mà Hạ Khải huy động đủ để càn quét Hồng Hoang, tự nhiên đã thu hút sự chú ý của nhiều phía!

Đặc biệt là những cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới tụ tập lại cùng nhau phản đối Hạ triều, đây lại càng là một tin tức cực kỳ quan trọng.

Nhưng sau khi dò xét được luồng sức mạnh khổng lồ đó, rất nhiều cường giả đã trầm mặc!

Lực lượng này quá cường đại, không thể đối kháng.

Tiếp tục đối đầu với Hạ triều, thực sự là một phương pháp tốt sao?

Một số cường giả Chuẩn Thánh có tâm tư linh hoạt, chỉ muốn tự bảo vệ mình đã nảy sinh ý định rút lui.

Liên minh phản Hạ vốn thanh thế hừng hực, vào khoảnh khắc đó cũng bắt đầu xuất hiện thêm nhiều vết nứt!

Chương 645

Nội bộ cũng xuất hiện sự chia rẽ lớn.

Có người cho rằng thực lực hiện tại của Hạ triều quá khổng lồ, không nên tiếp tục đối đầu trực tiếp!

Nên tạm thời lùi bước để bảo toàn thực lực.

Nhưng nhiều người hơn lại cho rằng, đây chính là cơ hội cuối cùng!

Nếu không lật đổ được Hạ triều, sức mạnh mà Hạ triều nắm giữ sẽ tiếp tục tăng trưởng, đến lúc đó muốn lật đổ Hạ triều quả là chuyện không thể.

Hai bên không ai nhường ai, thậm chí có lúc còn có dấu hiệu sắp ra tay đánh lớn!

Tử Vân Sơn Nhân đối mặt với tình huống này cũng vô cùng khổ não, dù sao liên minh phản Hạ cũng do y thành lập!

Mọi người cũng là do y tập hợp, bây giờ thành ra thế này, trong lòng y cũng không dễ chịu.

Đúng lúc này, Cầu Đạo Nhân đã biến mất từ lâu lại xuất hiện!

Tử Vân Sơn Nhân sau khi nhìn thấy, trước tiên là không dám tin!

Sau đó liền mừng rỡ, bởi vì y quá cần người san sẻ áp lực khổng lồ này.

“Cầu Đạo Nhân, trước đây ngươi đã đi đâu!

Bây giờ mới xuất hiện.” Hai người vừa gặp mặt, Tử Vân Sơn Nhân liền oán trách, nhưng niềm vui trên mặt lại không thể che giấu.

Cầu Đạo Nhân nghe vậy, trong mắt loé lên một tia áy náy, nhưng

rất nhanh liền biến mất!

Sau đó y cười làm lành nói: "Lão hữu, thật sự xin lỗi, trước đây ta bế quan, bây giờ mới xuất quan!

Nhưng vừa xuất quan đã đến đây rồi." Tử Vân Sơn Nhân nghe vậy cũng liền tin lời của Cầu Đạo Nhân, bởi vì đối với y, Cầu Đạo Nhân rất đáng tin cậy.

Sau đó, y giới thiệu Cầu Đạo Nhân với mọi người, đồng thời cũng tuyên bố Cầu Đạo Nhân sẽ trở thành phó thủ lĩnh của mình.

Tức thì, vô số ánh mắt tập trung vào Cầu Đạo Nhân!

Từng ánh mắt dò xét, không ngừng quét qua người Cầu Đạo Nhân, dường như muốn từ thân hình bình thường đó nhìn ra chút manh mối khác lạ.

Chỉ có điều Cầu Đạo Nhân dù sao cũng là người nghe lệnh, làm việc cho Thánh nhân!

Tự nhiên có Thánh nhân che chở, Chuẩn Thánh bình thường căn bản không thể nhìn thấu.

Có những Chuẩn Thánh thực lực cao cường nhận ra điều gì đó bất thường, nhưng khi nhìn thấy những manh mối đó cũng bị dọa sợ, trực tiếp giữ im lặng không dám hé lộ chút phong thanh nào.

Có Cầu Đạo Nhân gia nhập, liên minh phản Hạ lại khôi phục được sức sống!

Lại khôi phục được niềm tin, chỉ có điều đằng sau sự nhiệt huyết dâng trào đó, một số cường giả đỉnh cao đã âm thầm rút lui.

Cùng lúc liên minh phản Hạ lấy lại niềm tin, chuẩn bị lại một trận lớn, Hạ Khải cũng đã mang theo đội quân cường hãn không thể tưởng tượng nổi đến nơi.

Vừa đến nơi, Hạ Khải liền tiếp quản quyền chỉ huy và quân quyền.

Triệu tuy trong lòng không cam tâm, nhưng cũng không dám phản kháng!

Chỉ có điều sự hận thù đối với liên minh phản Hạ đã đạt đến ngưỡng giới hạn.

Sau khi tiếp quản quyền kiểm soát và chỉ huy đại quân, Hạ Khải liền chuẩn bị một lần tiêu diệt liên minh phản Hạ, trừ đi một cái gai trong lòng.

Thế là, hai bên vì hai mục đích khác nhau nhưng lại đồng thời ra tay!

Trong chốc lát, khói lửa chiến tranh vốn vừa mới tan đi lại được thắp lên!

Chỉ có điều lần này, nhất định sẽ còn kịch liệt hơn lần trước.

Dưới chân Tử Vân Sơn, hai luồng hồng lưu đang va chạm!

Trong khoảnh khắc liền thây chất thành đồng, máu chảy thành sông!

Vô số binh sĩ Kim Tiên cảnh giới đang liều mạng chém giết, chỉ để tồn tại đến cuối cùng!

Chiến tranh ở cấp độ Kim Tiên cảnh giới là lớn nhất cũng là thảm liệt nhất, tổn thất cũng thảm trọng nhất.

Ở chiến trường cấp Đại La Kim Tiên, số lượng tuy giảm đi rất nhiều!

Nhưng vẫn có thể thấy những bóng người dày đặc, đang vận chuyển pháp lực trong cơ thể, tung ra đòn tấn công chí mạng nhất!

Đồng thời cũng vì quá gần chiến trường cấp Kim Tiên cảnh giới,

thỉnh thoảng sẽ có những tiểu binh cấp Kim Tiên chạy vào đây, sau đó bị những luồng dư chấn kinh khủng trực tiếp tiêu diệt.

Giao chiến ở cấp độ cao hơn không còn giới hạn ở một nơi nào đó!

Có thể ở trong tinh không, cũng có thể ở dưới Cửu U.

Tóm lại, chỉ cần có thể giết chết đối phương, bất kể thân ở đâu cũng không thành vấn đề.

Đối với trận chiến lần này, cả hai bên đều vô cùng tự tin!

Chỉ có điều so sánh thực lực hai bên, chỉ cần có thể suy nghĩ là biết rõ kết cục cuối cùng.

Liên minh phản Hạ tuy tự tin mười phần, thực lực không yếu!

Nhưng đối mặt với kẻ địch đông gấp mấy lần mình, không hề có khả năng chiến thắng.

Vô số cường giả đỉnh cao Chuẩn Thánh hậu kỳ cảnh giới cảm thấy tiếc nuối, nhưng cũng không thể làm gì hơn!

Bởi vì họ hiểu rằng, đây không chỉ là sự va chạm của hai thế lực, mà còn là một lần thay cũ đổi mới của Hồng Hoang.

Sức mạnh mới sẽ thay thế sức mạnh cũ, thời đại mới sẽ thay thế thời đại cũ!

Nếu đứng ở phía đối lập với thời đại mới, e rằng mạnh như Chuẩn Thánh đỉnh phong cũng không thể tránh khỏi việc ngã xuống trước bánh xe đại thế cuồn cuộn.

Cuộc đối đầu giữa thế lực mới và cũ cũng quyết định hướng đi tương lai của Hồng Hoang!

Tự nhiên cũng quyết định vận mệnh tương lai của Nhân tộc.

Vì vậy, nó liên quan đến toàn bộ Hồng Hoang, trừ một số ít đại năng đỉnh cao có thể lĩnh ngộ đại thế hoặc có chút cảm nhận ra, không ai có thể may mắn thoát khỏi, tất cả đều ở trong vòng xoáy đó.

Khác biệt là có người có thể trở thành nhân vật chính dẫn dắt sự kiện, có người chỉ có thể trở thành vai phụ, thậm chí là pháo hôi.

Trong tinh không trên Hồng Hoang, Hạ Khải đang đối mặt với Tử Vân Sơn Nhân.

Cách đó không xa chính là chiến trường thảm liệt mà hùng vĩ, vô số tinh thần bị nghiền thành bột mịn trước sức mạnh kinh khủng, hóa thành vô số bụi trần.

Hai người tuy thân ở trong chiến trường, nhưng lại siêu thoát khỏi chiến trường!

Chương 646

Dù xung quanh là đại chiến kịch liệt hùng vĩ, nhưng lại không bị bất kỳ sự can nhiễu nào.

Bởi vì chiến trường của họ không ở cùng một thời không, hoặc không ở cùng một không gian!

"Hạ Khải, đừng tưởng rằng ngươi có thể giành được thắng lợi!

Trước mặt các vị Thánh, chúng ta đều là những quân cờ có thể bị vứt bỏ bất cứ lúc nào.

Hay là chúng ta liên hợp lại, cùng nhau đối kháng Thánh nhân!" Hai người đối mặt một lúc, Tử Vân Sơn Nhân là người mở lời trước!

Ngữ khí mang theo một tia thành khẩn.

Chỉ có điều đối với những lời này, Hạ Khải căn bản không thèm để ý!

Phản kháng Thánh nhân?

Nói thì dễ, làm thì khó hơn lên trời.

"Ngươi cảm thấy có khả năng không?

Không có sức mạnh của Thánh nhân thì căn bản không thể phản kháng Thánh nhân!

Cho nên hãy ngoan ngoãn chịu chết đi, đợi đến khi ta thống nhất Hồng Hoang, quy tụ khí vận vô thượng, trở thành Thánh nhân, ta sẽ nhớ rằng ngươi đã từng góp một phần sức lực!" Nghe câu trả lời của Hạ Khải, sắc mặt Tử Vân Sơn Nhân cũng dần lạnh đi!

Vốn dĩ y định làm tê liệt Hạ Khải, đợi khi y lơi lỏng cảnh giác thì tung ra đòn tấn công chí mạng.

Không ngờ Hạ Khải lại hoàn toàn không mắc bẫy, vậy thì không còn cách nào khác, chỉ có thể dùng thực lực định thắng bại.

"Thôi được rồi, nếu cả hai chúng ta đều không chịu nhượng bộ.

Vậy chỉ có thể dùng thực lực định thắng bại, quyết sinh tử." Sau khi cảm thán một tiếng, Tử Vân Sơn Nhân trực tiếp tế ra Tiên Thiên Linh Bảo mạnh nhất cũng là duy nhất trong tay: Tử Kim Chuông Đang!

Tử Kim Chuông Đang là một Tiên Thiên Linh Bảo đặc thù, có thể thông qua rung lắc phát ra công kích chấn nhiếp linh hồn!

Tử Kim Chuông Đang toàn thân màu tím, xung quanh linh đang có huyền quang nhàn nhạt bao quanh, trông cực kỳ bất phàm.

Cùng với một tiếng đinh đang thanh thúy vang lên, tiếng chuông chấn nhiếp linh hồn vang vọng!

Hạ Khải cảm nhận được, lông mày nháy mắt cau lại, đồng thời cũng cảm thấy một trận trời đất quay cuồng, choáng váng.

Tử Vân Sơn Nhân thấy vậy, lộ ra nụ cười tự tin như đã nắm chắc phần thắng!

Đây là lần đầu tiên y để lộ ra Tiên Thiên Linh Bảo của mình ở bên ngoài, cũng là lần đầu tiên sử dụng.

Có thể nói, trước đây, ngay cả Cầu Đạo Nhân cũng không hề biết y sở hữu một Tiên Thiên Linh Bảo chấn nhiếp tâm linh.

Hạ Khải cũng không hề nhận được bất kỳ tin tức nào từ trước, nên mới không có bất kỳ sự phòng bị nào, nếu không, với thân phận quân vương Hạ triều của Hạ Khải, linh bảo chống lại công kích linh hồn tuy trân quý nhưng cũng không phải là không thể có được.

Chỉ có thể trách sự chuẩn bị không đủ, hoặc căn bản không ngờ

tới một chút nào!

Thân là Hạ vương cũng không phải không có bất kỳ thủ đoạn phòng ngự nào, chỉ là bị đột kích bất ngờ trúng chiêu, bây giờ ngay cả đứng cũng không vững, huống chi là phản kích.

Nhưng vạn sự đều có ngoại lệ, lần này cũng không ngoại lệ!

Tuy vô lực phản kích, nhưng đừng quên sau lưng y còn có nội tình của cả Nhân tộc!

Tuy không mang theo linh bảo chuyên phòng ngự tâm linh công kích, nhưng định hồn linh bảo lại mang theo bên người.

Cho nên khi tâm thần của y sắp thất thủ, sắp buông xuôi.

Một luồng thanh quang yếu ớt bỗng nhiên bắt đầu lấp lánh, ở bên hông Hạ Khải có treo một miếng ngọc bội không bắt mắt!

E rằng không ai ngờ được miếng ngọc bội không bắt mắt này lại là một Tiên Thiên Linh Bảo cực kỳ trân quý.

Sau khi cảm nhận được thời khắc nguy hiểm của Hạ Khải, khối Tiên Thiên Linh Bảo này đã được kích hoạt!

Tức thì một luồng khí tức cực kỳ thanh mát bao trùm lấy Hạ Khải.

Khiến nguyên thần của y sau khi run rẩy một lúc, liền từ trong mê mang hồi phục lại!

Khi hai mắt Hạ Khải từ mờ mịt dần hồi phục lại sự trong sáng, động tác của y cũng không còn lảo đảo nữa thì Tử Vân Sơn Nhân hiểu rằng, ưu thế của mình đã biến mất.

"Quả nhiên không hổ là Hạ vương, linh bảo trong tay vô số!" Sau khi khẽ than một tiếng, trong mắt Tử Vân Sơn Nhân loé lên một tia hâm mộ!

Dù sao tay nắm nhiều Tiên Thiên Linh Bảo, sao có thể không bị

hâm mộ?

Nhưng trong sự hâm mộ đó, cũng tràn ngập sát ý không hề che giấu!

Một quyền, Tử Vân Sơn Nhân sau khi phát hiện Hạ Khải sắp hồi phục liền lập tức tung ra một quyền!

Tức thì không gian xung quanh trong nháy mắt không chịu nổi sức mạnh cường đại, trực tiếp nứt ra những vết nứt dày đặc.

Vừa mới từ trong mê hồ tỉnh lại, chưa hoàn toàn hồi phục, Hạ Khải bỗng nhiên cảm nhận được một luồng nguy hiểm, lập tức vội vàng né tránh, nhưng hơi chậm một chút, một quyền rắn chắc trực tiếp đánh vào người Hạ Khải.

Tức thì từng tia máu xuất hiện trên vùng da vừa bị đánh trúng, Hạ Khải lập tức gầm lên giận dữ: "Đại Hạ Long Tước!" Theo tiếng gầm giận dữ của Hạ Khải, một tiếng rồng gầm và một tiếng khổng tước kêu vang lên xung quanh, đồng thời từng trận huyền quang lóe lên, một thanh bảo đao có thân đao hai bên điêu khắc hình rồng và khổng tước xuất hiện trước mặt Hạ Khải.

Đại Hạ Long Tước Đao, Tiên Thiên Linh Bảo!

Được thiên đạo ban tặng khi Hạ triều thành lập, có thể điều động khí vận Hạ triều, đồng thời công kích vô song!

Một món sát phạt linh bảo đáng sợ.

Tử Vân Sơn Nhân nhìn thấy cảnh này tức thì cảm nhận được một tia nguy hiểm, nhưng không hề lùi bước mà ngược lại lập tức tăng tốc công kích!

Bởi vì lúc này trốn tránh không có bất kỳ tác dụng gì, chỉ có liều mạng huyết chiến, đoạt lấy thắng lợi cuối cùng mới là lối thoát duy nhất.

Huống hồ Đại Hạ Long Tước Đao cũng chưa từng xuất hiện ở Hồng Hoang, Tử Vân Sơn Nhân đối với nó cũng biết rất ít.

Thúc đẩy Nhiếp Hồn Linh Châu, Tử Vân Sơn Nhân trực tiếp lao về phía Hạ Khải, ý đồ một lần hạ gục y.

"Đến rất đúng lúc, vừa rồi ta đã được kiến thức uy lực của Nhiếp Hồn Châu!

Lần này ngươi cũng phải nếm thử thần uy của Đại Hạ Long Tước Đao!" Hạ Khải nhìn Tử Vân Sơn Nhân đang lao thẳng về phía mình, lập tức cười lớn một tiếng rồi trực tiếp vung Đại Hạ Long Tước Đao trong tay chém thẳng về phía Tử Vân Sơn Nhân.

Một luồng kiếm quang sắc bén lại mang theo một chút khí tức thôn phệ kinh khủng, trong nháy mắt bay về phía Tử Vân Sơn Nhân đang cấp tốc lao tới.

Tử Vân Sơn Nhân đang lao tới cũng có thể cảm nhận được Đại Hạ Long Tước Đao chưa từng xuất hiện này tất nhiên sở hữu uy lực cường đại.

Vì vậy y cũng không dám lơ là, trực tiếp thay đổi lộ tuyến công kích nhưng Đại Hạ Long Tước Đao cũng không phải dễ giải quyết như vậy.

Sức mạnh của rồng và khổng tước khiến cho Đại Hạ Long Tước Đao cùng với các đòn tấn công mà nó phát ra có ưu thế tốc độ cực mạnh!

Cho nên khi Tử Vân Sơn Nhân muốn thay đổi thì đã muộn.

Chương 647

Đại Hạ Long Tước Đao không dễ đối phó như vậy, huống hồ có thể thoát được một lần chẳng lẽ thoát được vô số lần sao?

Lần này thất bại của Tử Vân Sơn Nhân cũng là điều không thể tránh khỏi.

Đối mặt với hàng ngàn hàng vạn đao ảnh của Đại Hạ Long Tước Đao, Tử Vân Sơn Nhân lần đầu tiên cảm thấy vô cùng khó khăn!

Đồng thời y cũng hiểu rằng đây là một thời điểm cực kỳ nguy hiểm, hơi bất cẩn một chút là sẽ mất mạng.

Nhưng càng cẩn thận, xác suất xảy ra chuyện lại càng lớn!

Ban đầu y có thể dựa vào tu vi cường hãn cùng sự trợ giúp của một sức mạnh thần bí để đối chiến với Hạ Khải một hai chiêu.

Nhưng theo thời gian trôi qua, sức mạnh của Tử Vân Sơn Nhân ngày càng suy yếu, thậm chí không thể hoàn toàn né tránh được sát thương của Đại Hạ Long Tước Đao.

Cảnh này bị Hạ Khải nhìn thấy, nhưng y không hề tỏ ra vui mừng!

Bởi vì chuyện như vậy trong mắt y là điều chắc chắn, không có gì đáng để vui mừng.

Bởi vì y đang suy nghĩ làm thế nào để thống nhất Hồng Hoang, lại nên xử lý mối quan hệ với các Thánh nhân như thế nào, đồng thời đối với Tam Tiên Đảo lại nên có thái độ ra sao.

Nhưng Tử Vân Sơn Nhân không cam tâm ngồi chờ chết, không muốn cứ thế này mà tiêu vong!

Cho nên sau khi chạy thoát ra một khoảng cách, y liền cố gắng

chịu đựng sát thương của Đại Hạ Long Tước Đao, trực tiếp gầm lên: "Tử Kim Chuông Đang hộ thể, Tử Vân Chân Thân!" Cùng với một tiếng chuông thanh thúy vang lên, nơi Tử Vân Sơn Nhân đang đứng đột nhiên xuất hiện một ngọn núi, một ngọn núi giống hệt Tử Vân Sơn.

Chỉ có điều ngọn núi này rõ ràng có linh tính hơn Tử Vân Sơn, nhưng lại thiếu đi một chút nội tình.

Đây chính là hậu thủ cuối cùng của Tử Vân Sơn Nhân, đồng thời cũng là đòn tấn công cuối cùng của y!

"Chỉ bằng những thứ này cũng muốn ngăn cản ta sao, Đại Hạ Long Tước Đao, trảm!" Đối với sự biến hóa này của Tử Vân Sơn Nhân, Hạ Khải trực tiếp cười khinh bỉ!

Khóe miệng cũng lộ ra một nụ cười đã lâu không thấy, vẻ mặt như đã nắm chắc phần thắng.

Đồng thời, cùng với chữ cuối cùng của Hạ Khải vang lên, vô số Đại Hạ Long Tước Đao tức thì bắt đầu hiển lộ ra một mặt còn cường hãn hơn, mỗi một thanh đao đều mang theo khí tức và sức mạnh giống nhau, nhưng lại có sự khác biệt rất lớn.

Cùng với những tiếng gào thét đau đớn, Tử Vân Sơn mà Tử Vân Sơn Nhân hiển lộ ra lúc này đã lởm chởm, trông cực kỳ hoang tàn.

Đó cũng chính là trạng thái hiện tại của Tử Vân Sơn Nhân, tuy có thể duy trì một vẻ ngoài cường đại, nhưng sức mạnh đã hoàn toàn bị rút cạn, chỉ còn lại vẻ ngoài để dọa người mà thôi.

Tử Vân Sơn Nhân đã như đèn cạn dầu, tuy cực kỳ không cam lòng, nhưng không thể không thừa nhận rằng mình thực sự không thể tiếp tục đi tiếp.

Hạ Khải nhìn cảnh tượng trước mắt, cũng có chút cảm khái!

Bởi vì có khả năng trong tương lai, cảnh tượng này sẽ tái diễn.

Nhưng rất nhanh y liền gạt bỏ suy nghĩ đó, bởi vì y biết chỉ cần có y ở đây, chuyện như vậy sẽ không xảy ra, hoặc là nhân vật chính tuyệt đối không phải là y.

Nhìn Tử Vân Sơn Nhân đang dần không chống đỡ nổi, cùng với cảnh tượng mỹ lệ hùng vĩ đột nhiên xuất hiện ở phía chân trời, Hạ Khải từ tận đáy lòng nói: "Kết thúc rồi, ta sẽ khai sáng một thời đại Nhân tộc huy hoàng!

Ngươi chính là viên đá lót đường đầu tiên của ta." Tử Vân Sơn Nhân nghe vậy tức thì sắc mặt giận dữ, nhưng cũng chính vì cơn giận tột độ này mà năng lượng của y tiêu hao nhanh chóng, lại thêm Đại Hạ Long Tước Đao ở bên cạnh không ngừng thu hoạch năng lượng, y đã không thể chống đỡ nổi nữa!

Không lâu sau đó, một tia nắng ban mai chiếu rọi, soi sáng khắp đại địa Hồng Hoang!

Tử Vân Sơn Nhân vẫn lạc đánh dấu việc Hồng Hoang chính thức bước vào thời đại Nhân tộc, đánh dấu việc Hồng Hoang sắp bước vào một lượng kiếp khác.

Trong mười triệu năm sau trận đại chiến đó, Nhân tộc hay đúng hơn là Hạ triều đã bước vào giai đoạn phát triển tốc độ cao!

Toàn bộ Hồng Hoang đều có dấu chân của Nhân tộc, Tứ Đại Châu thậm chí cả mấy hải vực gần bờ cũng có bóng dáng của Nhân tộc.

Có thể nói, Nhân tộc lúc này đã đạt đến một đỉnh cao, một đỉnh cao mà cả Yêu Vu hai tộc cũng không thể sánh kịp.

Đáng tiếc, người tạo ra một thời thịnh thế này, Hạ Khải, lại không có duyên nhìn thấy cảnh tượng phồn thịnh đó!

Thực lực của Tử Vân Sơn Nhân vô cùng mạnh mẽ, Hạ Khải tuy

đánh bại được y nhưng bản thân cũng bị thương không nhỏ.

Cuối cùng, vào hơn một ngàn vạn năm trước, khi Hạ triều đang bao trùm cả đại lục Hồng Hoang, sinh mệnh của Hạ Khải cũng đi đến hồi kết.

Thậm chí không kịp để lại bất kỳ lời trăng trối nào, Hạ Khải chết một cách vội vã!

Bất ngờ.

Điều này đã dẫn đến việc giao ngôi vương vị xuất hiện vấn đề lớn, thậm chí từng có lúc diễn ra cảnh tượng huyết tinh thảm liệt.

Hạ triều cũng từ lúc đó, từ đỉnh cao chuyển sang suy yếu!

Bởi vì người kế nhiệm không có danh chính ngôn thuận, lại thêm có rất nhiều đối thủ cạnh tranh, một Hạ triều cường đại đã có dấu hiệu chia rẽ.

Nếu không phải cuối cùng các vị tiên hiền Nhân tộc trong Hỏa Vân Động nhận ra một tia nguy hiểm, ra tay can dự, e rằng Hạ triều đã tứ phân ngũ liệt, Nhân tộc cũng sẽ đột ngột dừng lại ở thời kỳ đỉnh cao nhất.

Tuy đã kịp thời ngăn chặn cuộc tranh đoạt vương vị, nhưng để an ủi những kẻ tranh đoạt đó, họ được phép thành lập bộ lạc ở biên giới Hạ triều.

Trong đó, có một vị cường giả Chuẩn Thánh sơ kỳ cảnh giới tên là Khế vì vô tình bị cuốn vào cuộc tranh đoạt vương vị, cũng nhận được quyền lợi thành lập bộ lạc.

Thế là, y đã ở khu vực hạ du sông Hoàng Hà phía đông Hồng Hoang, gần Đông Hải, thành lập bộ lạc của mình: Thương!

Không lâu sau khi thành lập bộ lạc, có một con huyền điểu thần dị

giáng lâm bộ lạc, Khế vui mừng khôn xiết, cho rằng đây là thiên mệnh huyền điểu!

Đúng lúc Hạ triều đang trải qua một trận nội loạn, hàng trăm bộ lạc được thành lập ở biên giới Hạ triều thì Thiên đình cũng nghênh đón một sự kiện cực kỳ quan trọng: Bàn Đào Hội!

Bàn Đào Thịnh Hội là một yến hội long trọng được Thiên đình đặc biệt tổ chức sau khi tiên thiên linh căn Bàn Đào Thụ độc nhất của Thiên đình kết trái.

Bàn Đào Thịnh Hội sẽ mời các vị thần tiên có danh tiếng trong Thiên đình cùng các đại năng từ Chuẩn Thánh cảnh giới trở lên trong Hồng Hoang!

Đương nhiên cũng sẽ mời các vị Thánh nhân.

Mỗi lần Bàn Đào Thịnh Hội đều thanh thế hừng hực, khí thế hùng vĩ!

Tiêu hao cũng vô cùng lớn.

Thiên đình sở dĩ hao tốn nhiều nhân lực như vậy để tổ chức một thịnh hội như thế, tự nhiên là để thể hiện sự tồn tại của Thiên đình.

Lúc này tuy còn một khoảng thời gian nữa mới đến Bàn Đào Thịnh Hội, nhưng Thiên đình đã bận rộn.

Dù sao cũng phải tiếp đãi rất nhiều đại năng trong Hồng Hoang, tự nhiên phải chuẩn bị sớm, không thể có bất kỳ sai sót nào, nếu không sẽ mất mặt lắm.

Đồng thời cũng phải gửi thiệp mời đến các đại năng có tư cách tham dự, đây cũng là một công việc khổng lồ, không có thời gian nhất định thì không thể hoàn thành.

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, bóng dáng Hạo Thiên bận rộn!

Tuy thân là Thiên đình chi chủ không cần tự mình bố trí, nhưng Bàn Đào Thịnh Hội là chuyện trọng đại, y không yên tâm, phải tự mình trông coi.

"Chỗ này, chỗ này, bày thêm một ít linh vật!

Còn chỗ kia, nâng cao thêm một chút!" Thái Bạch Kim Tinh vừa bước vào Lăng Tiêu Bảo Điện đã nghe thấy tiếng chỉ huy của Hạo Thiên, có chút bất đắc dĩ cười, nhưng rất nhanh đã điều chỉnh lại trạng thái, cung kính nói với bóng người phía trước: "Hồi bẩm bệ hạ, thiệp mời đã chuẩn bị xong!

Chương 648

Và theo quy củ cũ, thư mời của Đạo tổ Hồng Quân và các vị Thánh nhân đã được giữ lại cho bệ hạ." Hạo Thiên đang chỉ huy nghe vậy gật đầu, không quay đầu lại nói: "Được, nếu đã chuẩn bị xong thì gửi đi đi!

À phải rồi, thiệp mời của Hạ triều dưới hạ giới, ngươi phải tự mình đi đưa, hiểu chưa?" Thái Bạch Kim Tinh nghe vậy gật đầu, sau đó lại đứng một lúc, thấy Hạo Thiên không tiếp tục nói nữa thì liền từ từ lui ra.

Sau khi Thái Bạch Kim Tinh rời đi, Hạo Thiên cũng không còn chỉ huy những việc nhỏ nhặt này nữa, dù sao chuyện gửi thiệp mời còn quan trọng hơn!

Đến một thư phòng nhỏ bên cạnh Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên xem xét thiệp mời của các vị Thánh nhân cùng hai tấm thiệp mời đặc biệt của Đạo tổ Hồng Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Sau khi kiểm tra không có sai sót, Hạo Thiên mang theo rất nhiều thiệp mời đến Dao Trì, sau một hồi tắm gội thay y phục, Hạo Thiên và Dao Trì cùng nhau lên đường đến Hỗn Độn.

Trạm đầu tiên tự nhiên là chỗ dựa lớn nhất của Hạo Thiên, Đạo tổ Hồng Quân!

Tuy Đạo tổ Hồng Quân chưa bao giờ tham gia, nhưng lễ nghi này tuyệt đối không thể thiếu!

Sau khi xuyên qua thế giới bích lũy, Hạo Thiên và những người khác đã ở trong hư không Hỗn Độn vô biên vô tận.

Nhìn cảnh tượng xám xịt một mảnh, Hạo Thiên lập tức sử dụng

phương pháp triệu hoán mà Đạo tổ Hồng Quân truyền thụ.

Một lát sau, một cánh cửa lớn tỏa ra kim quang xuất hiện trước mặt, Hạo Thiên và Dao Trì nhìn nhau một cái, sau đó cùng nhau bước vào cửa.

Trong nháy mắt xuyên qua vô số không gian, đến được Tử Tiêu Cung ẩn giấu trong hư không Hỗn Độn!

Hạo Thiên và Dao Trì sau khi đến nơi, nhìn cảnh tượng quen thuộc trước mắt, trong lòng có chút cảm khái.

Năm xưa chỉ là một tiểu đồng tử, bây giờ lại trở thành chúa tể trên danh nghĩa của tam giới Hồng Hoang, không thể không nói đây là một sự thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Trong hư không Hỗn Độn mênh mông vô tận, một cánh cửa lớn tỏa ra kim quang bỗng nhiên xuất hiện, Hạo Thiên và Dao Trì với vẻ mặt như thường bước ra từ trong cửa.

Sau khi rời khỏi cửa, Dao Trì nhìn lướt qua hư không Hỗn Độn, nhẹ nhàng hỏi một câu: "Bệ hạ, tiếp theo nên đi đâu?" Hạo Thiên nghe vậy cũng suy nghĩ một chút, cuối cùng quyết định quay về Hồng Hoang bái phỏng Tam Tiên Đảo!

Tuy đang ở trong Hỗn Độn, gần với phần lớn các Thánh nhân!

Nhưng việc gửi thiệp mời là một hoạt động có kỹ thuật, không phải lấy khoảng cách xa gần làm mục tiêu.

Mà lấy địa vị, thực lực làm mục tiêu!

Tuy Hạo Thiên không thừa nhận, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn và Đạo tổ Hồng Quân ở cùng một đẳng cấp là một sự thật không thể chối cãi.

Sau đó hai người lại xuyên qua thế giới bích lũy, quay trở lại Hồng

Hoang!

Sau một hồi bay lượn, cuối cùng cũng đến được hải vực nơi Tam Tiên Đảo tọa lạc ở sâu trong Đông Hải.

Hạo Thiên và Dao Trì vừa đến đó liền nhìn thấy sự tồn tại của Tam Tiên Đảo!

Đồng thời cũng nhìn thấy bên ngoài Tam Tiên Đảo có một vị đạo trưởng đang chờ đợi.

"Lại là Ngọc Đỉnh, xem ra ta cũng có chút thể diện." Hạo Thiên từ một khoảng cách rất xa đã nhìn thấy người ra nghênh tiếp lại là Ngọc Đỉnh Chân Nhân, tức thì nói đùa.

Dao Trì nghe vậy cũng cười cười, cũng nhìn về phía Tam Tiên Đảo nói: "Không phải là thể diện của chúng ta lớn, mà là thể diện của lão sư ta lớn!

Nếu ta không phải là đệ tử của lão sư, có thể tìm được phương pháp vào Tam Tiên Đảo đã là không tệ rồi." Hạo Thiên nghe vậy cười không quan tâm, không để ý Tam Tiên Đảo rốt cuộc là đang nể mặt ai!

Đối với y điều đó không quan trọng, quan trọng là Ngọc Đỉnh Chân Nhân tự mình ra nghênh tiếp là một tín hiệu rõ ràng.

Khi hai người đến gần, Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã đợi một lúc, trên mặt lộ ra một nụ cười hòa ái, nhẹ nhàng nói với Hạo Thiên và Dao Trì đang bay tới: "Ngọc Đỉnh bái kiến Thiên Đế, Vương Mẫu." Hạo Thiên nghe vậy tuy trong lòng vui mừng, nhưng lại vội vàng từ chối: "Ây, trước mặt Ngọc Đỉnh Chân Nhân sao dám xưng Thiên Đế!

Cứ gọi ta là Hạo Thiên là được rồi." Sau đó mấy người lại cười nói, rồi cùng nhau tiến vào Tam Tiên Đảo!

Đương nhiên, trong Tam Tiên Đảo, Hạo Thiên và Dao Trì không thể gặp được Nguyên Thủy, điều này cũng nằm trong dự liệu.

Sau khi trao tận tay Ngọc Đỉnh Chân Nhân tấm thiệp mời tỏa ra linh quang và kim quang nhàn nhạt, lại trò chuyện thêm một lúc, Hạo Thiên và Dao Trì liền cáo từ. … Sau đó, Hạo Thiên và Dao Trì lại đi đến các đạo trường hoặc động thiên của các Thánh nhân, tự tay trao thiệp mời cho đệ tử của các Thánh nhân.

Sau khi hoàn thành việc gửi thiệp mời, thời gian khai mạc Bàn Đào Thịnh Hội đã bước vào giai đoạn đếm ngược.

Hạo Thiên lại càng bận rộn hơn, không ngừng chuẩn bị để đảm bảo Bàn Đào Hội không có bất kỳ sai sót nào.

Thời gian trôi qua trong sự bận rộn, cuối cùng cũng đến ngày trước khi Bàn Đào Thịnh Hội khai mạc.

Lúc này, Thiên đình đã được trang hoàng mới mẻ, để tiếp đãi đông đảo đại năng, đã đặc biệt mở ra một số cung điện để tiếp đãi tạm thời.

Khi vị đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới đầu tiên cầm thiệp mời đến Thiên đình, cũng là lúc kéo màn cho một thịnh hội.

Cùng với sự liên tiếp đến của các đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới, Thiên đình trở nên náo nhiệt!

Trong một quần thể cung điện khổng lồ, rất nhiều đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới đang nhẹ nhàng trò chuyện với những người bạn bên cạnh.

Bàn Đào Thịnh Hội không chỉ là một thịnh hội để Thiên đình thể hiện sự tồn tại của mình, mà còn là một đại hội giao lưu của đông đảo cường giả Chuẩn Thánh.

E rằng đây cũng là một nguyên nhân quan trọng khiến đông đảo cường giả Chuẩn Thánh đến tham dự, đương nhiên bàn đào cũng quan trọng không kém!

Đương nhiên, những người đến sớm một ngày đa số là đại năng

Chuẩn Thánh sơ kỳ và trung kỳ cảnh giới, còn những đại năng cấp cao hơn thì ít nhất cũng phải đợi đến ngày mai mới đến.

Còn về Thánh nhân hoặc đại biểu của họ, e rằng phải đợi đến trước khi yến hội bắt đầu mới đến.

Thời gian trong sự náo nhiệt luôn trôi qua rất nhanh, chớp mắt đã đến ngày thứ hai!

Lúc này, thời gian đến Bàn Đào Thịnh Hội khai mạc vào buổi trưa không còn nhiều.

Một số đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ thậm chí đỉnh phong cảnh giới cũng đã lên đường đến Thiên đình.

Trong Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử đang bế quan tu luyện bỗng nhiên mở mắt!

Một luồng huyền ảo chi bí của Thái Cực trong nháy mắt bao trùm lấy thân thể y.

"Đến giờ rồi sao?

Thanh Phong, Minh Nguyệt, đi hái hai quả nhân sâm!" Sau khi cảm thán một tiếng, Trấn Nguyên Tử liền ra lệnh cho hai vị đồng tử đi đến cây nhân sâm hái hai quả.

Dù sao đi tham dự yến hội cũng không thể đi tay không, thứ mà Trấn Nguyên Tử có thể lấy ra được e rằng chỉ có quả nhân sâm do tiên thiên linh căn nhân sâm thụ kết ra.

Rất nhanh, hai quả giống như hài nhi đã được trình lên trước mặt Trấn Nguyên Tử, Trấn Nguyên Tử nhìn hai quả nhân sâm lộ ra một nụ cười vui mừng, sau đó tay lớn vung lên, liền được đựng vào trong một cái hộp đặc chế.

Cùng với một cơn gió nhẹ thổi qua, Trấn Nguyên Tử chân đạp

tường vân rời khỏi Ngũ Trang Quán tiến về Thiên đình.

Cùng lúc đó, ở Bắc Hải băng nguyên cực bắc của Hồng Hoang, ở Đông Hải hoang vu vô tận, ở Hạ triều… từng vị đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ thậm chí đỉnh phong cảnh giới, mang theo lễ vật tiến về Thiên đình.

Khi đông đảo đại năng cùng nhau tiến về Thiên đình, cảnh tượng tự nhiên hùng vĩ tráng lệ!

Vô số đạo kim quang tỏa ra khí thế cường đại xông thẳng lên trời.

Động tĩnh lớn như vậy tự nhiên khiến cả Hồng Hoang chú mục, vô số tu luyện giả không có duyên tham dự Bàn Đào Thịnh Hội nhìn cảnh tượng trước mắt, trong lòng không khỏi cảm thán vạn phần.

Chương 649

Đồng thời cũng đang tự nhủ, khi nào mình mới có thể uy phong như vậy tiến về Thiên đình tham dự một thịnh hội lớn như thế!

Suy nghĩ như vậy không biết từ khi nào đã lan khắp Hồng Hoang, khiến vô số tu luyện giả phải để mắt, phải điên cuồng!

Đồng thời đối với Thiên đình, đối với Bàn Đào Thịnh Hội càng có thêm nhiều khát vọng.

Thiên đình thậm chí trong bầu không khí này còn đóng vai trò một bàn tay đen, thúc đẩy suy nghĩ này lan rộng khắp Hồng Hoang!

Mục đích là để thể hiện sự tồn tại của Thiên đình, cũng như có thể thu hút thêm nhiều tu luyện giả có thiên phú về phục vụ cho Thiên đình.

Nhưng không phải nơi nào cũng bị ảnh hưởng, trong phạm vi thế lực của Thánh nhân, ví như Linh Sơn, ví như Côn Luân Sơn tuyệt đối sẽ không xuất hiện suy nghĩ như vậy.

Thậm chí trong Hạ triều, việc truyền bá suy nghĩ này cũng bị cản trở hết sức!

Chỉ có điều Bàn Đào Hội của Thiên đình đại diện cho một loại tư cách, đại diện cho một sự công nhận!

Một sự thể hiện của thực lực.

Chỉ cần không cam tâm tầm thường, tất sẽ bị nó cám dỗ, đối với Thiên đình càng thêm hướng về, dương mưu này khó lòng phòng bị.

Đương nhiên, bất kể là dương mưu hay âm mưu, đối với Tam Tiên Đảo đều như nhau, không chọc ta thì tốt, chọc ta thì quản ngươi là Thiên đình hay Đế đình, thông thông hủy diệt!

Lúc này Tam Tiên Đảo một mảnh tường hòa, vô số tiên thiên linh thú cực kỳ quý giá hoặc hóa thành hình người hoặc giữ nguyên hình thú đang vui vẻ nô đùa trong Tam Tiên Đảo.

Trong Thuận Thiên Điện, Nguyên Thủy đang dặn dò Ngọc Đỉnh một số việc: "Ngọc Đỉnh, lần Bàn Đào Hội này không hề tầm thường.

Sẽ xảy ra một số chuyện, ngươi phải tùy cơ hành sự!

Nếu một khi xảy ra xung đột, phải cùng các đệ tử của sư bá và sư thúc cùng tiến cùng lùi, không được làm mất uy danh của Tam Thanh, không thể để xảy ra trò cười." Nguyên Thủy rất rõ ràng lần Bàn Đào Thịnh Hội này ngoài ý nghĩa bề mặt ra, còn có một tác dụng cực kỳ ẩn giấu, đó chính là nguyên nhân xảy ra Phong Thần Lượng Kiếp!

Cho nên Nguyên Thủy mới đặc biệt dặn dò một phen, hy vọng Ngọc Đỉnh có thể có sự chuẩn bị, không đến mức tự loạn trận cước.

Ngọc Đỉnh nghe vậy lập tức cung kính gật đầu, đồng thời ghi nhớ sâu sắc lời của Nguyên Thủy trong lòng.

"Đệ tử cẩn tuân sư tôn chi mệnh, tuyệt không làm ô danh sư tôn!" Nguyên Thủy khẽ gật đầu, sau đó tay lớn vung lên, một món Tiên Thiên Linh Bảo lơ lửng giữa không trung.

Đó là một linh bảo lấp lánh linh quang, ẩn chứa một tia huyền bí thời không!

Côn Luân Kính, là vật Nguyên Thủy từng nhận được ở Côn Luân Sơn, theo ký ức kiếp trước của Nguyên Thủy thì đây đáng lẽ là pháp bảo của Tây Vương Mẫu.

Nhưng đến tay y thì nó chính là pháp bảo của y, chỉ có điều theo thực lực ngày càng cao, linh bảo trong tay ngày càng nhiều.

Côn Luân Kính cũng dần bị lãng quên, mãi đến không lâu trước đây Nguyên Thủy cảm ứng được một luồng khí tức lượng kiếp đang

ngưng tụ, mới đột nhiên nhớ ra Phong Thần Lượng Kiếp hình như không còn xa.

Sau đó, khi Hạo Thiên gửi thư mời Bàn Đào Hội, y mới nhớ đến Côn Luân Kính đã bị lãng quên ở một góc nào đó.

"Đây là Tiên Thiên Linh Bảo Côn Luân Kính, là vật vi sư nhận được ở Côn Luân Sơn!

Sở hữu khả năng kết nối hai giới Thiên Nhân, và mở ra khe hở thời không, là một món linh bảo dùng để di chuyển.

Hôm nay ta giao nó cho ngươi, coi như lễ vật gửi cho Thiên đình đi!" Nguyên Thủy nhìn lướt qua Côn Luân Kính đang lơ lửng giữa không trung, sau đó chậm rãi nói!

Ngọc Đỉnh nghe vậy, lập tức gật đầu!

Chỉ có điều khi nhìn về phía Côn Luân Kính lại có một chút đau lòng.

Dù sao đây cũng là một Tiên Thiên Linh Bảo, vậy mà phải trơ mắt nhìn nó bị gửi đi, sao có thể không đau lòng?

Một tia ánh mắt đau lòng đó lại bị Nguyên Thủy nhìn thấy rõ mồn một, thế là y không khỏi nói: "Tiên Thiên Linh Bảo không phải càng nhiều càng tốt, Tiên Thiên Linh Bảo mà không thể chưởng khống thì cũng giống như một món phế vật, không có tác dụng gì.

Hiện tại trong tay ngươi đã có mấy món Tiên Thiên Linh Bảo, phẩm cấp đều không thấp!

Đủ để sử dụng rồi." Ngọc Đỉnh nghe vậy lập tức tâm thần chấn động, nội tâm vốn đang xao động bỗng nhiên bình tĩnh lại!

Đôi mắt vốn có chút mờ mịt trong nháy mắt trở nên trong sáng.

Một lời gõ của Nguyên Thủy đã trực tiếp khiến Ngọc Đỉnh có chút

đốn ngộ, tâm cảnh được nâng cao, đồng thời đối với đại đạo pháp tắc cũng có lĩnh ngộ sâu sắc hơn.

Sau khi vui mừng nhìn lướt qua Ngọc Đỉnh, Nguyên Thủy nhẹ nhàng nói: "Được rồi, thời gian cũng không còn sớm, có thể xuất phát rồi!" Đồng thời, Tiên Thiên Linh Bảo Côn Luân Kính cũng bay đến tay Ngọc Đỉnh, Ngọc Đỉnh nhận lấy Côn Luân Kính xong liền chuẩn bị lên đường tiến về Thiên đình.

Cùng lúc đó, trong Côn Luân Tiên Cung trên Côn Luân Sơn, Đa Bảo Đạo Nhân cũng mang theo lễ vật rời khỏi Côn Luân Sơn, tiến về Thiên đình.

Lão Tử ở trong Hỗn Độn cũng phái đệ tử duy nhất là Huyền Đô Đạo Nhân, mang theo một cái hộp ngọc đi thay mặt tham gia Bàn Đào Hội của Thiên đình.

Còn về Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên và Nữ Oa mấy vị Thánh nhân, vì không có đệ tử (những nhân hoàng của Nhân tộc sau khi tiến vào Hỏa Vân Động đã đoạn tuyệt quan hệ sư đồ!), nên lần lượt phái một danh đạo đồng đi thay mặt tham gia.

Trong Địa Phủ, một vị Đại Vu cũng từ trong luân hồi bước ra, thẳng tiến về Thiên đình.

Đồng thời, trong Huyết Hải, một vị tộc nhân Tu La cảnh giới Chuẩn Thánh cũng bước ra khỏi Huyết Hải tiến về Thiên đình.

Chân đạp tường vân ngũ sắc, hai mắt ngắm nhìn mỹ cảnh trước mắt, Ngọc Đỉnh Chân Nhân vô cùng ung dung tiến về phía Thiên đình.

Lúc này, trên bầu trời Đông Hải, lượng lớn đóa mây hiện ra màu sắc ngũ sắc rực rỡ, vô cùng hùng vĩ mỹ lệ, quả là một cảnh tượng khó gặp.

Ngay cả Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng bị nó thu hút, không khỏi đi

chậm lại.

Nhưng cuối cùng Bàn Đào Thịnh Hội của Thiên đình quan trọng hơn, sau khi ngắm nhìn một hồi, y không thể không tranh thủ thời gian tiến về Thiên đình.

Đúng lúc y rời khỏi phạm vi Đông Hải, tiến vào không phận đại lục Hồng Hoang thì tình cờ gặp một người quen!

Đa Bảo Đạo Nhân lúc này cũng vừa từ Côn Luân Sơn xuất phát, vừa hay đi qua đây!

Khi nhìn thấy Ngọc Đỉnh Chân Nhân phía trước, y liền lên tiếng chào hỏi: "Hóa ra là Ngọc Đỉnh sư đệ, cũng đi tham gia Bàn Đào Hội của Thiên đình sao?" Ngọc Đỉnh Chân Nhân đi trước Đa Bảo một bước, nghe thấy tiếng của Đa Bảo liền lập tức quay người lại, nhìn thấy Đa Bảo thân hình phúc hậu, mặt mày ôn hòa, khẽ gật đầu đồng thời nói: "Xem ra Đa Bảo sư huynh cũng vậy." Đa Bảo cười gật đầu, sau đó hai người vừa đi vừa cười nói tiến về Thiên đình.

Chỉ có điều bước chân đều không hẹn mà cùng đi chậm lại một chút, đối với điều này hai người chỉ nhìn nhau cười một tiếng, tất cả đều nằm trong nụ cười đó.

Lúc này trong Lăng Tiêu Bảo Điện của Thiên đình khách khứa đầy nhà, từng chiếc ghế ngồi do tiên thiên linh vật tạo thành được xếp lần lượt trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Trong đó, đa số ghế đã có từng vị đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới ngồi vào, trừ một số rất ít còn trống, có thể nói về cơ bản đã đến đông đủ.

Nhưng trái ngược với điều đó, những chỗ ngồi hàng đầu lại trống không, trừ Trấn Nguyên Tử, Côn Bằng một số đại năng Chuẩn Thánh thế hệ cũ, những đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới có tư cách xếp

hàng đầu chỉ có lác đác vài người.

Quan trọng nhất là chưa có ai đến, đối với điều này sắc mặt Hạo Thiên có chút khó coi!

Chỉ có điều hôm nay là một ngày vui, trong lòng có bao nhiêu bất mãn cũng không thể biểu lộ ra trước mặt người khác.

Chỉ có thể đem oán khí trong lòng giấu sâu vào nội tâm, nhưng đối với những đệ tử của các Thánh nhân đó lại cực kỳ bất mãn.

Đúng lúc này, một thiếu niên non nớt chân đạp tường vân ngũ sắc, xung quanh bao phủ từng trận tường quang đã đến bên ngoài Nam Thiên Môn!

Thái Bạch Kim Tinh đang ở ngoài Nam Thiên Môn nghênh đón chư vị tân khách, sau khi nhìn thấy liền lập tức lộ ra vẻ mặt suy tư, sau đó có chút bừng tỉnh, sắc mặt trở nên cung kính.

Nhanh chóng tiến lên mấy bước, khẽ hành lễ rồi cung kính nói: "Dám hỏi có phải là đạo đồng Linh Châu Tử dưới trướng Nữ Oa nương nương không?" Thiếu niên non nớt đó nghe vậy khẽ gật đầu, sau đó tò mò nhìn Thái Bạch Kim Tinh, trong mắt loé lên một tia hiếu kỳ.

Chương 650

"Thái Bạch Kim Tinh?" Một tiếng hỏi mang theo vẻ non nớt, cho thấy Linh Châu Tử đối với một vị Thái Bạch Kim Tinh này có chút hứng thú!

Thái Bạch Kim Tinh nghe vậy khẽ sững sờ, sau đó cười đáp: "Chính là tại hạ, xem ra tại hạ cũng khá có danh tiếng, lại kinh động cả Linh Châu Tử." Sau đó Thái Bạch Kim Tinh liền mời Linh Châu Tử vào Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên thấy vậy khẽ gật đầu với y, lộ ra một nụ cười hòa thiện.

Linh Châu Tử thấy vậy cũng gật đầu đáp lại, sau đó liền tìm một vị trí trên ghế chủ tọa ngồi xuống, nhưng rất nhanh đã không yên phận mà trò chuyện với các đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới xung quanh.

Linh Châu Tử tuy tu vi chưa đạt đến Chuẩn Thánh cảnh giới, so với tu vi của các đại năng có mặt ở đây chênh lệch có chút lớn!

Nhưng Linh Châu Tử là đạo đồng của Nữ Oa nương nương, sau lưng đại diện cho Nữ Oa nương nương!

Bất kỳ ai cũng không dám xem thường thiếu niên có vẻ mặt non nớt này, cho nên cũng đều khá hòa thiện gật đầu hoặc cùng y trò chuyện.

Không lâu sau khi Linh Châu Tử đến, bên ngoài Nam Thiên Môn một luồng khí tức băng lãnh huyết tinh liền từ từ lan về phía Nam Thiên Môn.

Thái Bạch Kim Tinh cảm nhận được, lông mày khẽ nhíu lại, thiên binh thiên tướng trấn thủ Nam Thiên Môn thì chấn động, lập tức như đối mặt với đại địch, tiến vào trạng thái chiến đấu.

Nhưng rất nhanh đã bị Thái Bạch Kim Tinh ngăn lại, tuy Thái Bạch Kim Tinh đối mặt với luồng khí tức âm lãnh huyết tinh đó cũng cảm thấy có chút căng thẳng, nhưng nghĩ đến tình hình Thiên đình hôm nay liền mở miệng nói: "Không cần căng thẳng, hôm nay là ngày vui của Thiên đình và cả Hồng Hoang!

Quy tụ vô số cường giả, không ai dám vào ngày như thế này mà động thủ với Thiên đình." Không đợi thiên binh thiên tướng trả lời, một giọng nói khàn khàn liền từ xa truyền đến: "Thái Bạch Kim Tinh hiểu biết đấy, quả nhiên có hai tay nghề!" Giọng nói truyền đến, Thái Bạch Kim Tinh và những người khác lập tức nhìn về phía nơi phát ra âm thanh liền thấy ở phía trước một mảng màu đỏ máu có một bóng người đang từ từ đi về phía này.

Khi Thái Bạch Kim Tinh nhìn thấy những mảng màu đỏ máu đó thì bừng tỉnh, sau đó cung kính nói: "Hóa ra là khách của Huyết Hải, vừa rồi thật thất lễ!

Không biết là vị nào trong Huyết Hải?" Bóng người ẩn giấu trong mảng màu đỏ máu đó nghe vậy, dùng giọng nói khàn khàn đó trả lời: "A Tu La!" A Tu La!

Thái Bạch Kim Tinh nghe vậy mắt sáng lên, sau khi lặp lại một câu, lại nhìn về phía A Tu La đang bị bao phủ trong mảng màu đỏ máu, trong mắt loé lên một số biểu cảm khác lạ.

"Hóa ra là A Tu La Ma Vương, mời mau vào trong!" Sự xuất hiện của A Tu La khiến Hạo Thiên có chút bất ngờ, nhưng y nhanh chóng hoàn hồn!

Mặc dù ban đầu đã gửi thiệp mời đến vị tồn tại gần như Thánh Nhân ở Huyết Hải là Minh Hà, nhưng y không cho rằng Minh Hà sẽ tham gia, chỉ không ngờ A Tu La lại đến thật, quả là ngoài dự liệu.

Nhưng đã đến rồi thì đương nhiên không thể thất lễ!

Khi A Tu La đến Lăng Tiêu Bảo Điện, Hạo Thiên đích thân ra nghênh đón, thu hút sự chú ý của nhiều ánh mắt.

Nhưng khi cảm nhận được luồng huyết tinh chi khí nồng nặc trên người A Tu La, dường như mọi người lại hiểu ra đôi chút, rồi lập tức thu hồi ánh mắt.

Sau khi A Tu La đến, trên toàn bộ các ghế chủ tọa chỉ còn trống năm vị trí!

Một số đại năng Chuẩn Thánh liếc qua một lượt, ánh mắt liền trở nên có chút ý vị.

Bởi vì họ phát hiện ra những vị trí còn thiếu chính là đại diện của Đông phương Tam Thanh cùng Tam Tiên Đảo.

Chuyện này đáng để suy ngẫm!

Lúc này, khoảng cách đến thời điểm Bàn Đào hội khai mạc đã rất ngắn, mà họ vẫn chưa đến, quả là đáng để phỏng đoán.

Hạo Thiên lúc này cũng có chút ngồi không yên, thần sắc có phần lo lắng!

Y lại liên tục thúc giục Thái Bạch Kim Tinh đang ở Nam Thiên Môn, bảo hắn xem rốt cuộc có thấy bóng dáng của Tam Thanh và người của Tam Tiên Đảo hay không.

Lúc này, tại một vùng không gian cách Nam Thiên Môn không xa, Ngọc Đỉnh chân nhân đang cùng Đa Bảo, Huyền Đô và hai vị đồng tử sư huynh thong dong đi về phía Nam Thiên Môn.

Trên đường đi họ vừa đi vừa cười nói, dường như không hề vội vã!

Tốc độ tiến lên rất chậm, tựa như đang cố ý kéo dài thời gian.

Thật ra đúng là vậy, những hành động gần đây của Thiên Đình quá

thường xuyên!

Cộng thêm động tĩnh lớn của Nhân tộc, khiến Lão Tử, Thông Thiên cảm thấy cần phải gõ cho một cái.

Đồng thời, làm vậy cũng là thuận theo đại thế đất trời, tất cả đều nằm trong kế hoạch của các vị Thánh Nhân.

Cuối cùng, Hạo Thiên nhìn thời gian ngày càng đến gần, nội tâm càng thêm sốt ruột!

Dao Trì nhìn thấy cũng lòng nóng như lửa đốt, nhưng cũng không có cách nào.

Rốt cuộc sau đó, Hạo Thiên quyết định tự mình đến Nam Thiên Môn, nếu không y không yên tâm! "Dao Trì, ta phải đến Nam Thiên Môn một chuyến!

Ở đây giao cho nàng." Sau khi thì thầm bên tai Dao Trì một câu, Hạo Thiên vội vã rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, đi về phía Nam Thiên Môn dưới ánh mắt đầy dị thường của chúng nhân.

Cảnh này bị các đại năng nhìn thấy, trong lòng lại có thêm vài kế sách!

Đương nhiên cũng có một số đại năng tỏ ra bất mãn: "Những kẻ đó thật là ra vẻ ta đây, chúng ta đều đã đến lâu như vậy mà họ vẫn chưa tới!

Thật không coi chúng ta ra gì." "Ha ha, có kẻ ỷ thế nên mục không còn ai." Đương nhiên những tiếng bất mãn này chỉ truyền đi trong phạm vi nhỏ, không ai biểu lộ ra ngoài.

Chỉ là trong bóng tối, tâm tư của mỗi người chỉ có chính họ mới hiểu.

Bên ngoài Nam Thiên Môn, trong lúc Thái Bạch Kim Tinh đang đợi

đến sốt ruột, mặt mày căng thẳng thì cuối cùng cũng thấy được vài bóng dáng quen thuộc.

Vừa thấy mấy bóng người kia, Thái Bạch cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm!

Trái tim căng thẳng cũng thả lỏng, vẻ mặt đang căng cứng cũng từ từ giãn ra.

Đúng lúc này, một giọng nói đầy uy nghiêm vang lên sau lưng hắn: "Thái Bạch, họ đến rồi sao?" Thái Bạch Kim Tinh nghe vậy, thân hình lập tức chấn động, lập tức quay người đáp: "Bẩm bệ hạ, đến rồi!" Cùng lúc đó, một giọng nói trong trẻo cũng từ xa truyền đến tai Hạo Thiên: "Lại để Thiên Đế đích thân nghênh đón, thật không dám nhận a!" Hạo Thiên nghe vậy, trên mặt thoáng qua một tia phẫn nộ, nhưng nhanh chóng biến thành nụ cười! "Mấy vị là đệ tử Thánh Nhân, Ngọc Đỉnh chân nhân lại càng là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, địa vị tôn quý!

Đến Thiên Đình tham gia Bàn Đào thịnh hội, Hạo Thiên tự nhiên phải đích thân nghênh đón mới thể hiện được thân phận kế vị." "Nào có nào có." Ngọc Đỉnh và những người khác cười nói, chỉ là trong nụ cười ấy đều ẩn chứa sự trêu chọc khiến Hạo Thiên trong lòng khó chịu.

Nhưng y vẫn đích thân dẫn năm người Ngọc Đỉnh tiến vào Lăng Tiêu Bảo Điện.

Sau khi Hạo Thiên dẫn đám người Ngọc Đỉnh đi về phía Lăng Tiêu Bảo Điện, Thái Bạch Kim Tinh lập tức phong tỏa Nam Thiên Môn, đồng thời ra lệnh cho thiên binh thiên tướng canh gác không cho phép bất kỳ ai xông vào!

Sau đó liền đi đến Dao Trì, nơi tổ chức Bàn Đào thịnh hội.

Lúc này, tại Lăng Tiêu Bảo Điện, một chúng đại năng đã đến Dao Trì tiên cảnh.

Nơi đó đã chuẩn bị xong tất cả, trên từng chiếc bàn ngọc bày đầy tiên trân linh vị, từng vò rượu linh thơm nồng tỏa ra hương khí lan khắp cả Dao Trì tiên cảnh.

Tửu lực nồng đậm của nó thậm chí khiến một chúng đại năng Chuẩn Thánh cũng cảm thấy hơi say, một số đại năng yêu thích mỹ tửu sau khi cảm nhận liền không khỏi gật đầu lia lịa...

Bàn Đào đại hội không chỉ có thưởng thức bàn đào, mà còn là một thịnh hội giao lưu!

Đồng thời cũng là một dịp để dâng lễ vật.

Dù sao tham gia một yến hội long trọng như vậy của Thiên Đình, không mang theo chút lễ vật biểu thị ý tốt thì sao được?

Hơn nữa, việc dâng lễ vật cũng là một phần quan trọng của Bàn Đào thịnh hội, một phần mà nhiều đại năng thích xem.

Dù sao có thể thấy được một số kỳ trân dị bảo chưa từng thấy, cũng là một chuyện tốt!

Chương 651

Nếu có thể trao đổi, vậy thì càng tốt.

Đương nhiên, phần lớn lễ phẩm chỉ là những thứ trân quý, đối với Hạo Thiên và Dao Trì, tính quan thưởng lớn hơn tính thực dụng, không có tác dụng lớn.

Nhưng không phải món lễ vật nào cũng rẻ tiền, vô dụng như vậy!

Chưa nói đến một chúng đệ tử Thánh Nhân, chỉ riêng lễ phẩm mà những đại năng đỉnh phong Chuẩn Thánh kia ra tay, cũng đã vô cùng trân quý.

Ví như một đôi Nhân Sâm Quả của Trấn Nguyên Tử!

Đó là tiên thiên linh quả không thua kém gì bàn đào đỉnh cấp, trong Hồng Hoang người có tư cách hưởng dụng chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Thậm chí một số đại năng Chuẩn Thánh còn chưa từng thấy qua, cho nên khi Trấn Nguyên Tử trưng ra lễ vật, lập tức thu hút sự chú ý của rất nhiều ánh mắt.

Ngay cả Ngọc Đỉnh, Đa Bảo cũng mang theo chút tò mò nhìn về phía Nhân Sâm Quả, đương nhiên chỉ là nhìn chứ chưa từng ăn.

Dĩ nhiên với cảnh giới của họ, Nhân Sâm Quả cũng chỉ là một loại quả có vị ngon một chút mà thôi, còn những công hiệu thần bí được đồn đại bên ngoài thì đối với họ đã sớm không còn tác dụng.

Nhưng khi linh quả đỉnh cấp trong Hồng Hoang xuất hiện, nó vẫn thu hút ánh mắt của họ!

Ngọc Đỉnh sau khi đánh giá một lượt liền âm thầm gật đầu, trong lòng thầm than: "Quả không hổ là tiên thiên linh quả đỉnh cấp, linh khí bức người!

Còn ẩn chứa một tia đạo vận nhàn nhạt, quả là linh vật hiếm có trên đời!" Nhưng y lại nghĩ đến khu rừng do tiên thiên linh căn tạo thành trong Tam Tiên Đảo, trong đó tiên thiên linh căn đỉnh cấp nhất thậm chí không thua kém cây Nhân Sâm Quả!

Nhất thời, cơn thèm trong lòng lại bị khơi dậy.

Y không nhịn được nuốt nước bọt, trong mắt người khác lại cho rằng đó là sự khao khát đối với Nhân Sâm Quả.

Trấn Nguyên Tử cầm trong tay Nhân Sâm Quả, hưởng thụ ánh mắt như sao vây quanh trăng của mọi người, thần sắc lại vô cùng điềm nhiên!

Bởi vì ánh mắt như vậy ông đã quá quen thuộc. "Thiên Đế, Vương Mẫu, Ngũ Trang Quán của ta đất đai cằn cỗi, cũng không có lễ vật gì ra hồn!

Chỉ có Nhân Sâm Quả, mong hai vị đừng chê!" Giọng nói chậm rãi bình thản của Trấn Nguyên Tử vang vọng trong Dao Trì tiên cảnh, lập tức khiến vô số người thầm nghĩ: Nếu Ngũ Trang Quán mà cũng cằn cỗi, vậy động phủ của ta thì sao?

Chẳng phải còn không bằng cả cằn cỗi ư? "Nào dám!

Nhân Sâm Quả trong tay Trấn Nguyên Tử đạo hữu là linh quả đỉnh cấp của Hồng Hoang, chúng ta nào dám chê!" Hạo Thiên nghe vậy liền lộ ra nụ cười vui vẻ, sau đó cười lớn nói!

Ánh mắt nhìn về phía Trấn Nguyên Tử tràn đầy sự hài lòng.

Thực ra Nhân Sâm Quả đối với y cũng có thể có có thể không, huống chi chưa nói đến việc y đang nắm giữ cực phẩm linh căn Bàn Đào, chỉ riêng thân là Thiên Đế cũng không thiếu những thứ này.

Nhưng đúng như Trấn Nguyên Tử đã nói, có thể mang ra lễ vật tốt nhất!

Chính là một loại thái độ, một loại thái độ rất có ý nghĩa.

Trấn Nguyên Tử nghe vậy liền khẽ gật đầu, sau đó dùng một đạo pháp thuật đưa Nhân Sâm Quả đến trước mặt Hạo Thiên và Dao Trì.

Sau khi Nhân Sâm Quả, một món lễ vật quý giá được dâng lên, những món lễ vật tiếp theo đều khiến người ta chú ý!

Thậm chí có không ít món có thể khiến nhiều đại năng kinh ngạc.

Có Nhân Sâm Quả mở đầu, những lễ phẩm sau đó mỗi món đều không dưới cấp tiên thiên!

Hoặc là tiên thiên linh căn, hoặc là tiên thiên linh quả, hoặc là tiên thiên linh bảo!

Sự trân quý của những lễ vật mà các đại năng đỉnh cấp dâng lên khiến những người đến sau không khỏi cảm thán, thầm nghĩ: Không hổ là đại năng tung hoành Hồng Hoang nhiều năm, trong tay có nhiều đồ tốt thật!

Ngay cả trọng bảo như vậy cũng có thể đem tặng người khác, quả thật là quá vô nhân tính!

Đối với điều này, Đa Bảo có chút khịt mũi coi thường, vô cùng khinh thường liếc nhìn một số đại năng Chuẩn Thánh ở phía xa. "Chẳng qua chỉ là vài món tiên thiên linh bảo, làm gì mà kinh ngạc như vậy!

Quả không hổ là tiểu bối mới trưởng thành, chưa từng trải sóng gió!" Một giọng nói mang theo chút trào phúng phát ra từ miệng Đa Bảo, lập tức thu hút thêm nhiều sự chú ý trong yến hội đang náo nhiệt.

Rất nhiều Chuẩn Thánh đỉnh phong sau khi tìm theo giọng nói đến chỗ Đa Bảo đạo nhân, ánh mắt lóe lên những tia sáng bí ẩn, nhưng lại không nói một lời nào.

Chỉ có điều, những đại năng đỉnh tiêm này có thể bình tĩnh, nhưng những cường giả vừa mới tiến vào Chuẩn Thánh không lâu lại vô cùng phẫn nộ! "Có gì ghê gớm!

Chẳng phải chỉ là đệ tử của Thông Thiên Thánh Nhân sao, vênh váo cái gì!" "Đúng vậy, không coi chúng ta ra gì!

Ta thấy họ chỉ là lũ chó săn của Thánh Nhân mà thôi!" Từng tiếng bất mãn phát ra từ miệng một số cường giả Chuẩn Thánh, đồng thời từng ánh mắt đầy ý vị nhìn về phía Đa Bảo đang ngồi ngay ngắn trên ghế chủ tọa.

Đối với những đệ tử Thánh Nhân này, trong Hồng Hoang đã có rất nhiều tiếng nói bất mãn!

Nếu Thánh Nhân còn hiển hiện trên thế gian, những tiếng nói này đương nhiên không dám có bất kỳ hành vi vượt quá giới hạn nào.

Nhưng hiện tại trong Hồng Hoang đã lâu không xuất hiện bóng dáng Thánh Nhân.

Tam Thanh, Hồng Quân trong thế hệ mới của Hồng Hoang hiện nay, phần lớn chỉ còn là truyền thuyết!

Dù sao họ cũng chưa từng trải nghiệm thánh uy, không sống trong thời đại Thánh Nhân hiển hiện!

Ngọc Đỉnh và Đa Bảo nghe những tiếng nói này, lông mày lập tức nhíu lại, từng ánh mắt lạnh lùng quét qua một chúng đại năng Chuẩn Thánh trong Dao Trì tiên cảnh.

Trấn Nguyên Tử và các cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong thế hệ cũ cảm nhận được không khí tại hiện trường dần dần ngưng đọng, cũng biến thành vẻ mặt điềm nhiên, đồng thời ra vẻ chuyện không liên quan đến mình, đứng một bên xem kịch.

Thấy không khí Bàn Đào hội dần trở nên căng thẳng, thân là chủ

nhà, Hạo Thiên và Dao Trì vội vàng đứng ra điều tiết không khí. "Chư vị, chư vị!

Hiện tại là Bàn Đào thịnh hội hiếm có, chư vị có chuyện gì xin hãy gác lại sau được không?" Hạo Thiên đứng lên, nhìn quanh toàn trường, nâng ly rượu làm bằng linh ngọc lên điều giải!

Ngọc Đỉnh và Đa Bảo sau khi thấy vậy, liếc nhìn nhau trao đổi ánh mắt một lúc, quyết định cho Hạo Thiên một chút thể diện.

Thế là sau một lúc im lặng, Ngọc Đỉnh cũng đứng lên, mỉm cười nhìn xung quanh, nâng ly rượu trong tay lên cười nói: "Nếu đã có Thiên Đế lộ diện, vậy bần đạo và những người khác còn gì để nói!" Nói xong liền tự mình uống một ly, rồi lại nhìn xung quanh!

Hạo Thiên thấy vậy rất vui, trong lòng đối với Ngọc Đỉnh cũng bớt đi một chút bất mãn.

Dù sao cũng là nể mặt y, để cho y, vị Thiên Đế này có thể diện!

Ngay cả đệ tử Thánh Nhân cũng đã nhượng bộ, thì còn gì để nói nữa.

Nhưng sự việc luôn phát triển theo hướng không thể lường trước, khi Hạo Thiên tưởng rằng phần khó khăn nhất của sự việc đã được giải quyết, thì một phía mà y chưa từng để tâm đến lại gây ra một sự cố bất ngờ.

Bàn Thiên, một vị đại năng Chuẩn Thánh đến từ khu rừng rậm mênh mông ở phía nam Hồng Hoang, mới trưởng thành trong mấy trăm vạn năm gần đây!

Chương 652

Vì không trải qua thời đại Thánh Nhân, cũng không trải qua những năm tháng bi ca vô tận, thảm tuyệt đất trời, nên y đối với Thánh Nhân không có quá nhiều kính sợ!

Tuổi còn trẻ, mới ra đời được mấy chục triệu năm, nên dã tâm rất lớn!

Y đã tập hợp được một thế lực không nhỏ ở phía nam Hồng Hoang, tự xưng là Nam Vương.

Do bình thường không có bất kỳ tiếp xúc nào với các đệ tử Thánh Nhân như Ngọc Đỉnh, Đa Bảo, nên y vô cùng tự đại cho rằng đệ tử Thánh Nhân cũng chỉ có thế, không bằng mình!

Cho nên khi Thiên Đình tổ chức Bàn Đào thịnh hội, mời một chúng đại năng Chuẩn Thánh của Hồng Hoang tham gia, việc Thiên Đình đối đãi đặc biệt với đệ tử Thánh Nhân khiến y cực kỳ bất mãn.

Nhưng vì e ngại sức mạnh của Thiên Đình, y cũng không dám nói gì!

Nhưng khi thấy Ngọc Đỉnh, Đa Bảo ngày càng kiêu ngạo, y thực sự không thể nhịn được nữa! "Nói thì hay lắm!

Không truy cứu thì không truy cứu, ngươi nghĩ ngươi là ai?

Ngươi nói thì ta nhất định phải tuân theo sao?" Thế là y phát ra một câu nói kinh thiên động địa, nhất thời một giọng nói như sấm sét nổ vang trong lòng mọi người.

Vô số ánh mắt lập tức tập trung vào y, khiến y trở thành tiêu điểm chú ý nhất của hội trường!

Bàn Thiên đối với điều này không kinh mà còn vui, dưới ánh mắt

của mọi người, khí thế của y lại tăng lên mấy phần.

Ngọc Đỉnh và Đa Bảo nhìn về phía Bàn Thiên, so với những người khác, trong ánh mắt của họ có thêm mấy phần dò xét và tò mò.

Dù sao họ cũng không biết đã bao lâu rồi, từ khi có ký ức đến nay chưa từng gặp phải kẻ dám khiêu khích Thánh Nhân.

Lời lẽ táo tợn như vậy, ngay cả Hạo Thiên trong lòng cũng kinh ngạc!

Trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng trong lòng lại vô cùng hả hê.

Bởi vì một kẻ tu luyện Chuẩn Thánh không biết trời cao đất dày đã nói ra tiếng lòng mà y luôn kìm nén, khiến y rất vui.

Đương nhiên, sau khi thầm vui trong lòng, một số việc bề ngoài vẫn phải làm!

Thế là sau khi ho nhẹ một tiếng, y trực tiếp quát mắng Bàn Thiên táo tợn kia: "Vị đạo hữu này, không được nói bừa!

Chuyện này cứ thế đi, không được nhắc lại!" Giọng Hạo Thiên nghiêm nghị, nhưng nội tâm lại đang bảo vệ Bàn Thiên dũng khí đáng khen này.

Dù sao mỗi một đệ tử Thánh Nhân đều không dễ chọc, bây giờ họ nể mặt y nên không tính toán nhiều.

Nhưng nếu có kẻ không biết điều, e rằng Hạo Thiên cũng không dám đảm bảo Ngọc Đỉnh và những người khác sẽ tiếp tục nhẫn nhịn.

Chỉ có điều hảo tâm lại không có hiệu quả, ngược lại còn bị đáp trả!

Bàn Thiên lại khinh thường nói với Hạo Thiên: "Dựa vào ngươi?

Hạo Thiên ngươi là cái thá gì?

Chỉ là một con chó của Thánh Nhân, cũng dám xen vào việc của ta!

Có vài kẻ nhát gan, cứ tưởng đệ tử Thánh Nhân có bản lĩnh gì ghê gớm!

Nhìn cái bộ dạng đó kìa, phi!" Lời này vừa nói ra, cả Dao Trì tiên cảnh lập tức trở nên tĩnh lặng!

Vô số cặp mắt kinh ngạc nhìn về phía vị cường giả Chuẩn Thánh trẻ tuổi.

Dường như không thể tin nổi những lời kinh thế hãi tục như vậy lại phát ra từ miệng y!

Hạo Thiên nghe xong, sắc mặt lập tức biến đổi, thân hình run rẩy!

Dao Trì ở bên cạnh cảm nhận được, liền lập tức nắm lấy một tay của y, không ngừng giúp y bình ổn tâm tình.

Chỉ có điều, sự phẫn nộ trong lòng Hạo Thiên, e rằng chỉ có y mới biết nó lớn đến mức nào.

Nếu không phải đang đối mặt với nhiều đại năng, e rằng y đã trong cơn thịnh nộ một chưởng đánh chết tên cường giả Chuẩn Thánh đã chọc giận mình.

Hạo Thiên có thể nhẫn nhịn, nhưng Ngọc Đỉnh và Đa Bảo, những đệ tử Thánh Nhân, lại không thể nhẫn nhịn được nữa!

Lúc trước đã cho y một cơ hội, y không trân trọng thì đừng trách người khác! "Khẩu khí thật lớn, ngươi đang tìm chết!" Một tiếng quát giận dữ cho thấy Ngọc Đỉnh chân nhân hiện tại đang cực kỳ phẫn nộ, lập tức rất nhiều đại năng Chuẩn Thánh liền không để lại dấu vết mà lùi về phía sau một chút, chừa ra một khoảng trống. "Ta tìm chết?

Ta thấy kẻ tìm chết là ngươi mới đúng!

Bàn Thiên Diệt Linh Kiếm!" Bàn Thiên đột nhiên ra tay, khiến mọi

người bất ngờ!

Ngay cả Trấn Nguyên Tử và các đại năng đỉnh cấp khác cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Họ tưởng rằng Ngọc Đỉnh chân nhân sẽ ra tay trước, không ngờ lại là một tiểu bối không có danh tiếng ra tay trước!

Sau khi lộ ra ánh mắt kinh ngạc, họ lập tức quay đầu nhìn về phía Ngọc Đỉnh chân nhân và các đệ tử Thánh Nhân bên cạnh như Đa Bảo đạo nhân, dường như muốn xem họ sẽ giải quyết thế nào.

Đáng tiếc không đợi Ngọc Đỉnh chân nhân ra tay, Hạo Thiên ở bên cạnh đã ra tay trước!

Hiện tại nội tâm Hạo Thiên tràn ngập lửa giận, hai mắt bốc lên ngọn lửa đáng sợ, nóng rực bức người!

Khiến người khác không dám đối diện.

Một luồng khí tức kinh khủng đáng sợ bao trùm xung quanh y, khiến khí tức trong cả Dao Trì tiên cảnh giảm xuống mấy phần. "To gan!" Một tiếng quát giận dữ, kèm theo một luồng sức mạnh cuồn cuộn trong nháy mắt tấn công về phía Bàn Thiên.

Bàn Thiên cảm nhận được liền trở nên cảnh giác, vẻ kiêu ngạo trên mặt cũng thu lại rất nhiều!

Có lẽ lúc này trong lòng y đang âm thầm hối hận, nhưng đã không còn tác dụng gì.

Hạo Thiên trong cơn chấn nộ, khí thế không thể ngăn cản, hiện tại ngay cả Ngọc Đỉnh chân nhân cũng phải cân nhắc xem có nên đối đầu với Hạo Thiên hay không.

Khi luồng sức mạnh cuồn cuộn đó đánh vào Bàn Thiên, một tiếng kêu thảm thiết vang lên!

Bàn Thiên lúc này mặt mày đau đớn, đang kịch liệt giãy giụa.

Một ngọn lửa đột nhiên lan ra trên cơ thể Bàn Thiên, sự đau đớn càng thêm dữ dội!

Từng tiếng kêu thảm thiết vang vọng khắp Dao Trì tiên cảnh.

Lập tức rất nhiều đại năng Chuẩn Thánh thế hệ trẻ nhìn thấy cảnh này, trong lòng kinh hãi, có ý định ra tay cứu viện.

Nhưng trước mặt là Hạo Thiên và xung quanh đều là những đại năng không thể chống lại, họ cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn người lãnh đạo của mình ngã xuống trong biển lửa kinh hoàng.

Chương 653

"Dám nhiễu loạn trật tự Bàn Đào hội, vũ nhục Thánh Nhân!

Đây là kết cục!" Khi tiếng kêu thảm thiết ngày càng yếu đi, Hạo Thiên với vẻ mặt lạnh lùng nhìn quanh một vòng rồi lạnh lùng hừ nói!

Lập tức khiến một số đại năng Chuẩn Thánh rùng mình, trở nên cẩn thận hơn.

Sau khi không còn ai phản đối, sắc mặt Hạo Thiên từ từ trở lại hòa hoãn!

Một nụ cười cũng bắt đầu treo trên môi, chỉ có đống tro đen trên mặt đất kia đang cho thấy chuyện vừa rồi không phải là ảo ảnh.

Khi Bàn Đào hội lại khôi phục không khí vui vẻ, Hạo Thiên đi đến trước mặt Ngọc Đỉnh, Đa Bảo và các đệ tử Thánh Nhân khác, mang theo chút áy náy nói: "Ngọc Đỉnh đạo hữu, Đa Bảo đạo hữu, Huyền Đô đạo hữu!

Vừa rồi thật là, lại xảy ra chuyện như vậy!

Thật là tại hạ thất trách." Ngọc Đỉnh và những người khác nghe vậy cũng mỉm cười, dường như không hề để tâm đến chuyện vừa xảy ra: "Chuyện nhỏ thôi, Thiên Đế không cần phải như vậy."...

Trong mấy ngày sau đó, Hạo Thiên tăng cường cảnh giới!

Đồng thời theo dõi chặt chẽ những đại năng dễ xảy ra xung đột, tuyệt đối không cho phép xảy ra chuyện tương tự như Bàn Thiên!

May mắn là nhờ có sự phòng thủ chu đáo và sự răn đe mạnh mẽ từ chuyện của Bàn Thiên, sự việc tương tự không tái diễn, khiến Thái Bạch Kim Tinh đang căng thẳng thần kinh cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm.

Khi Bàn Đào thịnh hội ngày cuối cùng kết thúc một cách hoàn mỹ, nhiều đại năng bắt đầu trở về đạo trường động phủ của mình.

Sau khi tiễn biệt nhiều đại năng đỉnh cấp và đệ tử Thánh Nhân, Hạo Thiên với vẻ mặt mệt mỏi trở về Lăng Tiêu Bảo Điện! "Thật là mệt mỏi, Bàn Đào hội mà thành ra thế này, thật là!" Một mình trong Lăng Tiêu Bảo Điện không một bóng người, Hạo Thiên nghĩ lại những thiếu sót và gian nan của Bàn Đào thịnh hội, nội tâm một hồi trầm xuống.

Quá mệt mỏi, Thiên Đình mặc dù đã trải qua nhiều năm phát triển nhưng cường giả và cường giả đỉnh cấp quá ít!

Hiện tại căn bản không đủ để răn đe Hồng Hoang, cứ thế này thì Thiên Đình e rằng không còn ý nghĩa gì nữa. "Không được, tuyệt đối không thể để như vậy nữa!" Hạo Thiên hung hăng đập bàn, một tiếng vang lớn vang vọng mãi trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Đột nhiên, có lẽ vì đại thế đã đến, trong đầu Hạo Thiên chợt nảy ra một ý tưởng!

Đó là, nếu Thiên Đình không đủ nhân lực, sao không tăng thêm nhân lực?

Trong Hồng Hoang có rất nhiều đại năng Chuẩn Thánh, nếu có thể gia nhập Thiên Đình, chẳng phải là hoàn hảo sao!

Ý tưởng này vừa xuất hiện, liền không thể xua đi!

Hạo Thiên thậm chí không màng đến mệt mỏi, trực tiếp triệu kiến Dao Trì và Thái Bạch Kim Tinh khẩn cấp thương thảo về tính khả thi của ý tưởng này.

Dao Trì và Thái Bạch Kim Tinh đang mệt mỏi, sau khi nhận được lệnh của Hạo Thiên, mặc dù có chút uể oải nhưng vẫn nhanh chóng đến Lăng Tiêu Bảo Điện.

Sau khi biết được ý tưởng của Hạo Thiên, họ lập tức tinh thần phấn chấn!

Vẻ mệt mỏi trên mặt lập tức biến mất, trở nên tinh thần sung mãn!

Nhưng sau khi hưng phấn, một vấn đề nan giải không thể vượt qua xuất hiện trước mặt họ!

Đó là, tại sao nhiều cường giả Chuẩn Thánh lại nghe lệnh Thiên Đình?

Tại sao họ phải gia nhập Thiên Đình?

Vấn đề này thực ra mới là vấn đề căn bản nhất của việc Thiên Đình hiện tại thiếu nhân lực!

Phải biết rằng cường giả Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang đều là bá chủ một phương, là nhân vật có thể xưng tông tác tổ!

Tại sao họ lại từ bỏ thế lực xưng vương xưng bá để gia nhập Thiên Đình?

Trong Hỗn Độn mênh mông, ẩn chứa rất nhiều bí mật!

Trong đó thậm chí ngay cả Nguyên Thủy cũng không thể khuy thám toàn bộ.

Nhưng chuyện trong Hồng Hoang, có thể giấu được Nguyên Thủy thì rất ít!

Hầu như không có.

Đặc biệt là hiện tại đang là thời khắc quan trọng khi Phong Thần lượng kiếp sắp mở ra, Nguyên Thủy càng chú ý đến Hồng Hoang hơn.

Khi nhìn thấy và nghe được cuộc đối thoại của Hạo Thiên, Dao Trì và Thái Bạch Kim Tinh trong Lăng Tiêu Bảo Điện, Nguyên Thủy hiểu rằng Phong Thần đã chính thức bắt đầu.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, sau khi thương thảo, Hạo Thiên liền cùng Dao Trì đi đến Hỗn Độn! "Phong Thần lượng kiếp, cũng nên hoạt động rồi." Nguyên Thủy nhìn hai bóng người xuyên qua bức tường thế giới của Hồng Hoang, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, đồng thời khẽ nói. "Đợi Hồng Quân gửi lời mời, ta cũng nên cùng Lão Tử, Thông Thiên gặp mặt!

Có lẽ phải gọi thêm hai người nữa." Sau khi khẽ tự nhủ một câu, Nguyên Thủy đang ở trong không gian thời gian gần như vô tận bên trong Thuận Thiên Điện, tùy tay vung lên, mấy đạo tin tức liền được gửi ra ngoài.

Cùng lúc đó, tại một thiên địa tràn đầy đạo vận xa xôi bên ngoài Hồng Hoang, trong Hỗn Độn, có một ngọn núi cao chọc trời: Ngộ Đạo Phong!

Đỉnh núi này nối thẳng với đỉnh cao nhất của phương thiên địa này!

Có thể vươn tay là chạm đến bức tường thế giới, là nơi cao nhất của phương thiên địa này.

Trên đỉnh núi, một mảnh bằng phẳng!

Ngoài một bóng người đang ngồi xếp bằng, không thấy bất kỳ vật thể nào khác.

Lão Tử lúc này đang ngồi xếp bằng trên đỉnh Ngộ Đạo Phong, luyện chế một viên vô thượng đan dược!

Mặc dù trước mặt Lão Tử không có một lò luyện đan nào, nhưng trong lòng Lão Tử, phương thiên địa này chính là một lò luyện đan, vạn vật trong cõi này, thậm chí bao gồm cả ông, đều là nguyên liệu luyện đan.

Ngay khi Lão Tử toàn thân bao quanh bởi khí tức huyền ảo, từng

đạo đại đạo phù văn trôi nổi xung quanh, Lão Tử đột nhiên mở mắt!

Một luồng khí tức tuyệt cường lập tức quét ngang cả thiên địa, tạo thành ảnh hưởng vô tận!

Một lượng lớn không gian vì thế mà sụp đổ, phương thiên địa này lập tức trở nên lung lay sắp đổ. "Định!" Lão Tử nhìn thiên địa đang lung lay, sắc mặt không hề căng thẳng!

Theo một tiếng khẽ, thế giới đang sụp đổ lập tức ngưng đọng, sau đó nhanh chóng phục hồi lại như trước khi bị hủy diệt.

Nhưng Lão Tử đối với điều này không hề kinh ngạc, bởi vì đối với ông, đây chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay, không đáng kể! "Phong Thần lượng kiếp sắp bắt đầu sao?

Cũng tốt, bộ xương già này cũng nên hoạt động một chút rồi!" Sau khi tự nhủ một câu, Lão Tử đột nhiên đứng lên, bước một bước đã vượt qua không gian, trực tiếp xuất hiện trong Hỗn Độn!

Bước thêm một bước nữa, đã tiến vào Hồng Hoang.

Chương 654

Ở một nơi khác, trên đỉnh Côn Luân Sơn, trong một cung điện khí thế, đang thờ phụng một bức tranh!

Bức tranh này rất kỳ lạ, trông giống như một tờ giấy trắng!

Nhưng lại dường như bao hàm vạn vật thế gian.

Nhìn kỹ lại, có thể thấy hai chữ lớn tràn đầy đạo vận!

Lại nhìn nữa lại thành một mảnh trắng xóa.

Bức tranh này thần dị như vậy, ngoài việc chất liệu của nó được làm từ tiên thiên linh trúc, còn vì nó liên thông với một thiên địa Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang.

Thông Thiên đang ngồi xếp bằng ở trung tâm của phương thiên địa đó, xung quanh dày đặc vô số linh kiếm! "Cuối cùng cũng đến rồi sao?

Cũng nên đi một chuyến!" Sau khi đột nhiên tự nhủ một câu, Thông Thiên đứng dậy!

Lập tức vô số thanh linh kiếm trong cả thế giới đều cúi xuống, dường như đang thần phục một vị cường giả chí cao vô thượng!

Ở một nơi khác, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên cũng lần lượt nhận được tin tức của sư tôn!

Sau đó cũng lên đường đi đến thế giới Hồng Hoang.

Tại Tam Tiên Đảo, lúc này cách thời điểm Nguyên Thủy gửi tin tức chỉ trong một khoảnh khắc!

Đã có mấy luồng khí tức kinh khủng mạnh mẽ giáng lâm.

Lão Tử, Thông Thiên, Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên lần lượt

đến Tam Tiên Đảo!

Trong Thuận Thiên Điện, vẻ hư vô không một vật trước đó đã biến mất, thay vào đó là một tòa cung điện lầu vũ cực kỳ xa hoa, hùng vĩ.

Trong một đại điện xa hoa rộng lớn, Nguyên Thủy, Lão Tử, Thông Thiên và các Thánh Nhân khác đang ngồi vây quanh một chỗ...

Lúc này, trong Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang, hai bóng người mờ ảo đột nhiên xuất hiện!

Chính là Hạo Thiên và Dao Trì vừa đến Hỗn Độn. "Đệ tử Hạo Thiên, Dao Trì cầu kiến Đạo Tổ!" Sau khi đến Hỗn Độn, Hạo Thiên và Dao Trì nhìn thế giới Hỗn Độn quen thuộc, sau khi cảm thán một chút liền dùng giọng nói cung kính hét lớn!

Một luồng sáng trắng tinh khiết giáng xuống trước mặt hai người, sau đó một con đường được mở ra!

Hạo Thiên và Dao Trì thấy vậy trong lòng lập tức vui mừng, vội vàng bước vào.

Vừa bước ra bước đầu tiên, cảnh tượng trước mắt đã biến thành một trang viên cổ kính.

Nơi đây chính là Tử Tiêu Cung, nơi ở của Hồng Quân Đạo Tổ!

Khi Hạo Thiên và Dao Trì đến nơi này, một bóng dáng quen thuộc liền xuất hiện trước mặt, nhìn họ một cái rồi thở dài: "Ý của các ngươi ta đã biết!" Hạo Thiên và Dao Trì nghe vậy lập tức vui mừng, vội vàng dùng ánh mắt cung kính nhìn về phía Hồng Quân! "Vậy xin Đạo Tổ chỉ giáo!" Hồng Quân nghe vậy không nói gì, ngược lại lấy ra hai kiện linh bảo tỏa ra từng tia thần quang.

Hạo Thiên và Dao Trì nhìn thấy hai kiện tiên thiên linh bảo đột nhiên xuất hiện, trong lòng lập tức kinh ngạc rồi vui mừng!

Hạo Thiên trong lòng còn thầm nghĩ: Chẳng lẽ Hồng Quân Đạo Tổ thấy ta vất vả, Thiên Đình lại thiếu linh bảo nên ban thưởng cho ta?

Chỉ có điều hành động tiếp theo của Hồng Quân lại khiến y có chút thất vọng, bởi vì sau khi Hồng Quân trưng ra hai kiện tiên thiên linh bảo, lại thu chúng về.

Điều này khiến Hạo Thiên và Dao Trì lập tức không hiểu, liền nhìn nhau, trong ánh mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Ngay lúc họ đang thắc mắc, giọng nói hư vô bình thản của Hồng Quân từ từ truyền đến: "Khó khăn của các ngươi ta đã biết, hãy trở về chờ tin tức đi!" Hạo Thiên và Dao Trì nghe vậy trong lòng lập tức khó xử, dù sao họ đến đây là để cầu viện, bây giờ còn chưa thấy viện trợ đâu, sao lại phải đi?

Hạo Thiên vừa định cầu xin, liền bị Hồng Quân ngắt lời!

Hồng Quân thấy họ không muốn rời đi, chỉ có thể mở miệng nói: "Chuyện của các ngươi đã có kết quả, nhưng việc này rất lớn!

Cần phải thương nghị với các Thánh Nhân khác, có kết quả ta sẽ báo cho các ngươi!" Lời đã nói đến nước này, Hạo Thiên cũng chỉ có thể dẫn theo Dao Trì bái tạ Hồng Quân Đạo Tổ rồi rời đi.

Sau khi tiễn Hạo Thiên và Dao Trì đi, Hồng Quân vung tay một cái!

Lập tức tất cả các Thánh Nhân và Nguyên Thủy đều nhận được một tin tức như sau: "Thiên địa đại kiếp sắp đến, Nguyên Thủy (chúng Thánh) mau đến Tử Tiêu Cung!" Nguyên Thủy và Lão Tử đã sớm có chuẩn bị, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt, sau đó không vội không vàng đi về phía Tử Tiêu Cung trong Hỗn Độn.

Trong Tây phương Cực Lạc thế giới, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, hai vị Thánh Nhân đang tham ngộ Phật đạo, sau khi nghe chiếu lệnh của

Hồng Quân, hai mắt lập tức lộ ra tinh quang! "Thiên địa đại kiếp cuối cùng lại giáng lâm, ngày Tây phương đại hưng không còn xa nữa!" Chuẩn Đề vui mừng tự nhủ một câu, liền cùng Tiếp Dẫn lòng đầy hoan hỉ lên đường.

Trong Oa Hoàng Thiên, Nữ Oa đang tham ngộ thiên địa đại đạo, sau khi nhận được chiếu lệnh của Hồng Quân, khẽ lắc đầu, nhẹ giọng cảm thán một câu: "Thiên địa lượng kiếp lại sắp giáng lâm, chúng sinh Hồng Hoang lại phải chịu kiếp nạn!" Sau đó một luồng tạo hóa chi lực hiển hiện, bóng dáng Nữ Oa lập tức biến mất trong Oa Hoàng Thiên.

Ngoài Lão Tử, Nữ Oa và các Thánh Nhân khác, Minh Hà có sức mạnh Thánh Nhân và Hậu Thổ ở nơi Lục Đạo Luân Hồi cũng lần lượt nhận được tin tức của Hồng Quân.

Hai người cũng lần lượt lên đường, đi đến Tử Tiêu Cung!

Lập tức, trong lúc Hồng Hoang đang yên bình, trong Tử Tiêu Cung đã tụ tập sức mạnh cường đại nhất của Hồng Hoang hiện tại!

Khi Nguyên Thủy và những người khác đến Tử Tiêu Cung, các Thánh Nhân khác đã có mặt!

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn thấy Nguyên Thủy và những người khác, sắc mặt lập tức lộ ra vẻ không bình thường.

Nhưng dù vậy, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vẫn không quên hỏi thăm Nguyên Thủy và những người khác: "Gặp qua Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử đạo hữu, Thông Thiên đạo hữu, Quảng Thành Tử đạo hữu, Khổng Tuyên đạo hữu!" Nguyên Thủy nghe vậy chỉ gật đầu một cái, sau đó liền nhìn về phía trước.

Phía trước Nguyên Thủy, một bóng người đang dần hiện ra, đó chính là Hồng Quân! "Nguyên Thủy đạo hữu, ngươi đã đến.

Mời ngồi!" Hồng Quân nhìn thấy Nguyên Thủy liền lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, sau đó chỉ vào ghế bên cạnh mỉm cười nói!

Nguyên Thủy nghe vậy cũng không khách khí, trực tiếp ngồi xuống!

Mấy người khác cũng lần lượt tìm được vị trí của mình và ngồi xuống.

Lần này tất cả sức mạnh cấp Thánh Nhân trở lên đều có mặt, có thể nói sức mạnh trong Tử Tiêu Cung hiện tại đủ để hủy diệt cả Hồng Hoang.

Sau khi mọi người ngồi xuống, Hồng Quân nhìn Nguyên Thủy một cái rồi nói: "Hiện tại cách lần thiên địa đại kiếp trước đã qua mấy trăm triệu năm, kiếp khí giữa trời đất đã tích lũy đến một mức độ cực kỳ nồng đậm!

Thêm vào đó các tộc trong Hồng Hoang sinh sôi nảy nở, trời đất không chịu nổi gánh nặng!

Lượng kiếp đang thai nghén, không lâu nữa sẽ bùng nổ." Lúc này giọng Hồng Quân bình thản, chúng Thánh cũng sắc mặt bình thản!

Chỉ có điều trong lòng chúng Thánh, đã sớm sóng cuộn trào dâng.

Mặc dù đã sớm hiểu mục đích của lần triệu tập này của Hồng Quân, nhưng khi Hồng Quân tự mình nói ra, trong lòng họ vẫn không khỏi sóng cuộn, cực kỳ không bình tĩnh.

Mỗi lần lượng kiếp sinh ra đều là một lần sức mạnh được phân chia lại, đều sẽ tạo thành sự tiêu vong của một thế lực mạnh mẽ và sự ra đời của một thế lực mạnh mẽ khác!

Chương 655

Bất kể là thời kỳ Tam Tộc xa xôi không thể khảo chứng, hay là cuộc đại chiến Vu Yêu thảm khốc mấy trăm triệu năm trước, bài học đau thương vẫn còn đó.

Dường như nhìn ra được sự e ngại trong lòng chúng Thánh, Hồng Quân mở miệng nói: "Các ngươi không cần lo lắng, lượng kiếp lần này rất khác so với trước đây!

Sẽ không ảnh hưởng đến sức mạnh cấp Thánh Nhân trở lên." Không ảnh hưởng không có nghĩa là sẽ không bị tác động, thậm chí không có nghĩa là sẽ không tự mình ra tay!

Dù sao sự phát triển của lượng kiếp rất khó khống chế, bất kỳ một thay đổi nhỏ nào cũng có thể ảnh hưởng đến toàn bộ chiến cục!

Cho nên chúng Thánh không hề buông bỏ tâm trạng nặng nề, vẫn trầm mặt suy nghĩ.

Thấy tất cả mọi người có mặt đều không nói gì, Nguyên Thủy mở miệng: "Hồng Quân đạo hữu, vậy lượng kiếp lần này rốt cuộc là vì sao?

Sẽ bùng nổ dưới hình thức nào và kết thúc dưới hình thức nào?" Câu hỏi này vừa được đặt ra, lập tức thu hút sự chú ý của rất nhiều ánh mắt!

Đặc biệt là Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và các Thánh Nhân biết ít thông tin, càng cực kỳ quan tâm đến điều này.

Hồng Quân nghe vậy khẽ gật đầu, sau đó nhìn quanh tất cả mọi người có mặt, rồi chậm rãi nói: "Lượng kiếp sắp tới có tên là Phong Thần lượng kiếp!

Chủ yếu là vì sức mạnh của Thiên Đình không đủ, cộng thêm số lượng tiên nhân trong Hồng Hoang quá nhiều, để cân bằng mới sinh ra lượng kiếp này!

Lần lượng kiếp này cần sinh ra ba trăm sáu mươi lăm vị Thiên Đình chính thần, và rất nhiều phụ thần!

Chỉ cần đủ số người, lượng kiếp liền có thể kết thúc!" Phong Thần lượng kiếp tự nhiên phức tạp vô cùng, bao hàm rất nhiều tranh đoạt.

Không phải ba câu hai lời là có thể nói rõ, nhưng đại khái thì không có vấn đề gì.

Tiếp Dẫn và một chúng Thánh Nhân nghe xong nửa mừng nửa lo, tâm tình cực kỳ phức tạp!

Hồng Quân đối với điều này không hề để ý, trực tiếp lấy ra hai kiện tiên thiên linh bảo! "Đây là Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên, là thần khí thiên mệnh trong Phong Thần lượng kiếp!

Phong Thần Bảng có thể phong thiên địa chúng thần, người được ghi tên trên bảng sẽ có tuổi thọ vô hạn, ở Thiên Đình có thể bất hủy bất tử!

Chỉ có điều sẽ không còn thân tự do, một khi nguyên thần được phong thần sẽ vĩnh viễn bị Phong Thần Bảng khống chế, thực lực cũng không thể tăng lên chút nào.

Chỉ có nhục thân phong thần, mới có thể giữ được sự độc lập trong Phong Thần Bảng!

Vừa có tuổi thọ vô tận, vừa có tự do!

Đả Thần Tiên có thể đánh chúng thần trong Phong Thần Bảng, không bị tu vi hạn chế!

Có thể khắc chế chúng thần trong Phong Thần Bảng." Nghe Hồng Quân giới thiệu, tất cả các Thánh Nhân đều hiểu rằng hai kiện linh bảo trước mắt chắc chắn là vật phẩm quan trọng của Phong Thần lượng kiếp.

Quả nhiên không sai, lời nói tiếp theo của Hồng Quân khiến họ vừa kinh vừa hỉ: "Ai có được Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên có thể chủ trì việc phong thần, chủ đạo Phong Thần lượng kiếp!" Điều kinh ngạc hơn nữa là, sau khi nói xong, Hồng Quân liền trực tiếp ném hai kiện tiên thiên linh bảo vô cùng quan trọng này ra ngoài.

Chúng lập tức biến mất trước mặt chúng Thánh, cảnh này khiến chúng Thánh ngơ ngác nhìn nhau không hiểu ý gì! "Lúc này chưa phải là Phong Thần lượng kiếp, thần khí phong thần không thể xuất thế!

Đợi người chủ trì phong thần giáng sinh, Phong Thần Bảng sẽ xuất hiện." Hồng Quân nhìn chúng Thánh mặt mày không hiểu, giải thích thêm những chuyện sâu xa hơn nhưng lại không nói rõ.

Nguyên Thủy đối với điều này cũng giữ im lặng, với vẻ mặt bình thản ngồi bên cạnh Hồng Quân, lặng lẽ quan sát sự phát triển của sự việc.

Sau đó lại có Thánh Nhân đề ra một số vấn đề.

Hồng Quân lần lượt đáp lại!

Sau một lúc nữa, Hồng Quân liền ra lệnh tiễn khách, trừ Nguyên Thủy ra, các Thánh Nhân còn lại bao gồm cả Lão Tử đều rời đi.

Tử Tiêu Cung lại khôi phục sự yên tĩnh, ẩn mình trong hư không Hỗn Độn! "Hồng Quân đạo hữu, ngài có cái nhìn gì về Phong Thần lượng kiếp?" Khi chỉ còn lại hai người, Nguyên Thủy nhìn Hồng Quân mở miệng nói!

Hồng Quân nghe vậy cũng không che giấu, dù sao những chuyện

này đối với Nguyên Thủy có thể là một bí mật không phải là bí mật! "Phong Thần lượng kiếp rốt cuộc sẽ xảy ra như thế nào ta cũng không rõ!

Cũng không có gì để che giấu, ta muốn đề thăng tất yếu phải cảm ngộ thiên đạo vận chuyển, có lúc nào so với thiên địa lượng kiếp lại dễ cảm ngộ thiên đạo hơn?" Nguyên Thủy nghe vậy gật đầu, khẽ tự nhủ một câu rồi hỏi: "Tham ngộ thiên đạo sao?

Hồng Quân đạo hữu, đối với cảnh giới trên Thiên Đạo, ngài có hiểu biết gì không?" Cảnh giới trên Thiên Đạo, Hồng Quân nghe xong liền im lặng!

Trên Thiên Đạo rốt cuộc là gì, y cũng không rõ.

Có lẽ là điểm cuối của đạo, cũng có thể là một khởi đầu hoàn toàn mới!

Có lẽ ngoài Bàn Cổ đã khai tịch phương thế giới này có chút hiểu biết, không có bất kỳ ai khác biết.

Bàn Cổ?

Hồng Quân dường như đã lĩnh ngộ được điều gì đó, sau khi khẽ ngâm một câu, y quay đầu nhìn về phía Nguyên Thủy! "Nguyên Thủy đạo hữu thân là do nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, chẳng lẽ không có chút gợi ý nào sao?" Đối với cường giả cảnh giới Thiên Đạo, trên thế giới này rất ít bí mật có thể che giấu được!

Cho nên Hồng Quân cũng không khách khí hỏi! "Không có, thực ra không ngại cho ngài biết, ký ức mà Bàn Cổ để lại thậm chí không có cả phương pháp tấn thăng cảnh giới Thiên Đạo." Chỉ có điều câu trả lời của Nguyên Thủy khiến Hồng Quân có chút không hiểu, nhưng nếu Nguyên Thủy đã không nói rõ thì y cũng không tiện cưỡng cầu.

Lập tức Tử Tiêu Cung lại yên tĩnh, Nguyên Thủy và Hồng Quân

đều đang suy nghĩ vấn đề của mình, và toan tính cho bước tiếp theo...

Ngay khi Tử Tiêu Cung đang triệu khai một hội nghị quan trọng như vậy, trong Hồng Hoang cũng xảy ra một chuyện khiến người ta vô cùng chấn kinh.

Hạ triều, vương triều cường hãn vô cùng đã thống trị phần lớn Hồng Hoang, lại sụp đổ chỉ trong vài năm ngắn ngủi!

Một bộ lạc mà một chúng đại năng Hồng Hoang chưa từng nghe đến, đã dùng sức mạnh cường đại hợp nhất tất cả các bộ lạc, lật đổ sự thống trị của Hạ triều!

Thành lập một vương triều hoàn toàn mới: Thương triều!

Cảnh này khiến nhiều đại năng Hồng Hoang kinh ngạc không thôi, cũng không thể hiểu nổi!

Hạ triều mạnh mẽ không thể tưởng tượng được lại có thể dễ dàng sụp đổ như vậy, những cường giả ẩn giấu của Nhân tộc đâu sao không ra tay?

Chỉ có điều chuyện gì đã xảy ra bên trong Nhân tộc lúc đó, đã không thể biết được nữa!

Vô số bí ẩn bị hủy hoại trong chiến hỏa, vô số điều bí ẩn cũng theo sự diệt vong của Hạ triều và sự thành lập của Thương triều mà tan biến vào bụi trần lịch sử.

Thương triều kể từ khi thay thế Hạ triều, liền bước vào giai đoạn phát triển tốc độ cao!

Một thời gian đã vượt qua thời kỳ đỉnh cao của Hạ triều, đạt đến một giá trị giới hạn.

Trong thời kỳ đỉnh thịnh của Thương triều, dấu chân của Nhân tộc lan khắp đại lục Hồng Hoang và tứ hải, bất luận là động thiên phúc

địa hay hiểm địa cực ác, đều lưu lại dấu vết của Nhân tộc!

Sự cường đại của Nhân tộc uy chấn Hồng Hoang, khiến vô số đại năng Chuẩn Thánh phải kiêng dè!

Chương 656

Thậm chí cả Thiên Đình và Tây phương Linh Sơn, những thế lực của Thánh Nhân, khi đối mặt với Thương triều thời kỳ đỉnh cao cũng không thể không tạm tránh mũi nhọn, thu hẹp phạm vi thế lực.

Nhưng cực thịnh rồi lại suy, huống chi một Thương triều cường đại đã động chạm đến quá nhiều lợi ích!

Ngay cả một bộ phận Thánh Nhân, đối với Thương triều cường đại cũng cảm thấy một tia uy hiếp.

Thế là Thương triều cường đại không ai bì nổi dần dần suy tàn, dưới sự liên hợp tấn công của một số Thánh Nhân và phần lớn thế lực trong Hồng Hoang, mạnh như Thương triều cũng không thể không thu liễm bước chân bành trướng.

Đồng thời, với sự đột ngột qua đời của hai vị Thương vương cảnh giới Chuẩn Thánh, càng khiến Thương triều bị đả kích nặng nề!

Mặc dù tân Thương vương đã ra sức cứu vãn, đưa Thương triều đang trong cảnh phong vũ phiêu diêu trở lại, nhưng Thương triều không bao giờ có thể tái hiện được thời kỳ thịnh vượng đỉnh cao nữa.

Sau đó, mọi chuyện yên bình trôi qua mấy chục triệu năm, đến khi Vũ Ất kế nhiệm làm Thương vương, sức mạnh của Thương triều đã suy yếu đến mức trước cả thời kỳ đỉnh cao, nếu không còn lưu lại một số nền tảng từ thời kỳ đỉnh cao, e rằng thậm chí còn không bằng Hạ triều thuở ban đầu.

Cho nên đối với điều này, Vũ Ất đối với các vị Thánh Nhân ở trên Hồng Hoang vô cùng bất mãn! "Nếu không phải những Thánh Nhân đó can thiệp, Đại Thương của ta đã sớm nhất thống Hồng Hoang!" Mặc dù trong lòng oán trách không thôi, nhưng y chưa bao giờ biểu

hiện ra ngoài!

Dù sao Thánh Nhân ở trên Hồng Hoang, nếu biểu hiện ra chút bất mãn, e rằng cũng sẽ chết một cách không minh bạch như tổ tiên của mình.

Nhưng trong một lần tình cờ, Vũ Ất biết được tin tức Phong Thần lượng kiếp sắp bùng nổ!

Điều này khiến y cảm thấy có một cơ hội, một cơ hội chưa từng có! "Mỗi lần lượng kiếp bùng nổ đều đi kèm với thiên cơ hỗn loạn, mạnh như Thánh Nhân cũng không thể tính toán rõ ràng chuyện trong Hồng Hoang.

Đây là cơ hội, cơ hội phản kháng duy nhất!" Vũ Ất lòng đầy kích động, cảm thấy không thể bỏ lỡ cơ hội này, nếu không y và cả Đại Thương sẽ không bao giờ có cơ hội nữa. "Nhưng sức mạnh hiện tại không đủ để đối kháng với Thánh Nhân, huống chi ngoài Thánh Nhân ra, Thiên Đình, Linh Sơn, Côn Luân Sơn cũng không dễ chọc!" Sau khi bình tĩnh lại, một vấn đề liền xuất hiện!

Đó chính là thực lực!

Chênh lệch thực lực với Thánh Nhân quá lớn, có một cơ hội tuyệt vời cũng không có tác dụng. "Có lẽ nên tìm một số đồng minh!" Vũ Ất đứng trong một đại điện rộng lớn, hai mắt nhìn về phương xa, thần sắc có chút ngưng trọng...

Khi Vũ Ất đang chuẩn bị thành lập một thế lực ngầm để chống lại Thánh Nhân, thì ở Tam Tiên Đảo xa xôi, Nguyên Thủy cũng đột nhiên kết thúc bế quan. "Thiên cơ hỗn loạn, điềm báo đại kiếp!

Xem ra Phong Thần lượng kiếp sắp bắt đầu, cũng nên bố trí rồi!" Nguyên Thủy quay lưng về phía Thuận Thiên Điện, nhìn về bầu trời Hồng Hoang xa xôi, tự nhủ một câu!

Sau đó liền triệu tập tất cả các đệ tử đang ở Tam Tiên Đảo, chuẩn bị bố trí nhiệm vụ!

Ngọc Đỉnh chân nhân và Hoàng Long chân nhân sau khi nhận được truyền âm của Nguyên Thủy, lập tức đến Thuận Thiên Đại Điện!

Khi tất cả đã đến đông đủ, bóng dáng Nguyên Thủy đột nhiên xuất hiện!

Ngọc Đỉnh chân nhân và những người khác lập tức cung kính hành lễ, sau đó đứng vào vị trí, chờ đợi chỉ thị của Nguyên Thủy. "Phong Thần lượng kiếp đã mở ra, các ngươi cũng nên ra ngoài lịch luyện một phen!

Nhưng các ngươi phải nhớ, đại kiếp lần này là do Thiên Đình thiếu nhân lực, thiếu nhiều chức vị, không đủ để quản lý tam giới!

Thêm vào đó tiên thần trong Hồng Hoang quá nhiều, Hồng Hoang không chịu nổi gánh nặng!

Mới có Phong Thần lượng kiếp." Đầu tiên, Nguyên Thủy giải thích nguyên nhân của Phong Thần lượng kiếp, Ngọc Đỉnh chân nhân và những người khác nghe xong đều gật đầu, ghi nhớ điều này trong lòng. "Các ngươi thân là đệ tử của ta, vốn không cần phải phong thần!

Nhưng đại kiếp tuy nguy hiểm, lại cũng tràn đầy kỳ ngộ!

Các ngươi có thể lịch luyện một phen, rèn luyện tâm cảnh!

Đồng thời cũng chiêu thu một số đệ tử, để truyền thừa đạo của ta xuống!" Những lời tiếp theo của Nguyên Thủy khiến Ngọc Đỉnh chân nhân và những người khác vừa kinh vừa hỉ!

Lập tức cúi đầu suy nghĩ.

Vừa có niềm vui được ra ngoài tự lập, vừa có sự kinh ngạc đối với Phong Thần lượng kiếp!

Nhưng bất kể phản ứng thế nào, có muốn hay không cũng phải chấp hành.

Sau đó Nguyên Thủy lại nhấn mạnh phải đoàn kết với các sư thúc, sư bá, sư huynh, sư đệ, phải nhớ rằng Tam Thanh vốn là một nhà!

Ngọc Đỉnh chân nhân và những người khác đều gật đầu biểu thị đã ghi nhớ, Nguyên Thủy mới hài lòng gật đầu phất tay...

Ngoài Nguyên Thủy, các Thánh Nhân khác cũng lần lượt cảm nhận được lượng kiếp giáng lâm, liền có những hành động!

Dù sao Phong Thần lượng kiếp cuối cùng chắc chắn sẽ bùng nổ giữa các Thánh Nhân, chuẩn bị sớm một chút cũng có thể thêm một phần thắng.

Trong một thời kỳ đặc biệt, tại Thiên Đình lại xảy ra một chuyện khiến Thiên Đình mất hết thể diện!

Đại công chúa của Thiên Đình, em gái ruột của Thiên Đế Hạo Thiên là Dao Cơ, đã tư thông với phàm nhân, sinh hạ ba đứa con.

Nguyên bản Thiên Đình không có thiên điều này, chỉ là Hạo Thiên cảm thấy chế độ Thiên Đình hỗn loạn, đồng thời cộng thêm một số ảnh hưởng không rõ, liền chế định ra nhiều thiên điều.

Trong đó có một điều là: Tiên không được thông hôn với phàm!

Thực ra ở Thiên Đình chưa từng có tiên nhân thông hôn với phàm nhân, khi mới chế định điều thiên điều này, khiến người ta cảm thấy thừa thãi.

Chỉ không ngờ mới qua vạn năm, điều thiên điều vẫn luôn bị bỏ qua này lại bị vi phạm!

Mà người vi phạm, thân phận lại cực kỳ đặc thù!

Lập tức, trên dưới Thiên Đình, vô số ánh mắt đều hướng về Lăng

Tiêu Bảo Điện, trong ánh mắt có kẻ hả hê, có kẻ ra vẻ xem kịch vui.

Nhưng bất kể là ánh mắt như thế nào, đều đang xem Hạo Thiên rốt cuộc sẽ xử lý chuyện này ra sao!

Trong Lăng Tiêu Bảo Điện, khi Hạo Thiên biết được tin này, đầu tiên là không tin, sau đó liền chấn nộ!

Từng tiếng gầm thét truyền ra từ Lăng Tiêu Bảo Điện, cho thấy tâm tình cực kỳ phẫn nộ của Hạo Thiên hiện tại!

Dao Trì thì vẫn luôn bầu bạn ở bên cạnh Hạo Thiên, nhìn y nổi trận lôi đình, vô cùng chấn nộ, khẽ thở dài một tiếng.

Đối với Dao Cơ, Dao Trì cũng coi nàng như em gái ruột, nhưng hiện tại lại xảy ra chuyện như vậy, trong lòng cũng có chút tức giận.

Tức giận vì nàng không biết phấn đấu, lại đi đầu phá hoại thiên điều mà anh trai mình mới đặt ra!

Đây chẳng phải là làm khó Hạo Thiên sao?

Nhưng bây giờ không phải là lúc tức giận, hiện tại trên dưới Thiên Đình đều đang chú ý đến chuyện này!

Phải xử lý tốt, nếu không uy tín của Hạo Thiên chắc chắn sẽ giảm sút.

Chương 657

"Được rồi bệ hạ, nên giải quyết thế nào đây!" Giọng nói dịu dàng của Dao Trì vang lên bên tai Hạo Thiên, khiến sự phẫn nộ trong lòng y giảm đi một chút!

Nhưng em gái mình lại đi đầu phá hoại quy củ mình đặt ra, khiến y tức không chịu nổi! "Giải quyết!

Đương nhiên là xử theo thiên điều!" Thế là dưới một tiếng gầm giận dữ, đại tướng Thiên Đình là Đại Kim Ô liền suất lĩnh một ngàn thiên binh thiên tướng, mang theo lệnh của Hạo Thiên đi bắt Dao Cơ!

Khi một ngàn thiên binh thiên tướng rời khỏi Nam Thiên Môn, trong một số không gian ẩn khuất của Thiên Đình, lộ ra những nụ cười đắc ý. "Hạo Thiên không phải muốn chấn chỉnh Thiên Đình, thụ lập uy nghiêm sao?

Bây giờ em gái ruột của hắn đi đầu phá hoại, xem hắn giải quyết thế nào!"...

Tại một thị trấn nhỏ ở phía đông Thương triều, có một sân nhỏ không lớn!

Trong sân, hai thiếu niên và một thiếu nữ đang nô đùa, một người đàn ông trung niên thanh tú thì đứng bên cạnh lặng lẽ nhìn cảnh này.

Ngoài cửa một căn phòng, một thiếu phụ dung mạo tú lệ, có khí chất đang chuyên tâm thêu thùa.

Trông thật là một gia đình vô cùng ấm áp, Dao Cơ và Dương Thiên Hữu!

Đột nhiên, bầu trời vốn trong xanh vạn dặm bắt đầu mây đen giăng kín, chẳng mấy chốc đã nổi lên từng trận gió lớn!

Kèm theo từng tiếng sấm rền.

Dao Cơ đang chuyên tâm thêu thùa cảm ứng được sự thay đổi đột ngột, sắc mặt lập tức biến đổi, tay đang cầm kim thêu cũng không khỏi run rẩy!

Sau đó, với vẻ mặt phức tạp, nàng ngẩng đầu nhìn lên trời, trong mắt Dao Cơ, trên bầu trời mây đen giăng kín kia đang đứng từng hàng bóng người, những bóng người đó Dao Cơ vô cùng quen thuộc! "Cuối cùng cũng đến rồi sao?" Sau khi thở dài một tiếng, Dao Cơ với vẻ mặt đau khổ tự nói một câu!

Dương Thiên Hữu nghe xong dường như cũng hiểu ra điều gì đó, đi đến bên cạnh Dao Cơ, nhẹ nhàng ôm lấy nàng, đồng thời an ủi: "Đừng sợ, dù xảy ra chuyện gì, ta cũng sẽ ở bên nàng!" Dao Cơ nghe xong, trên mặt lộ ra một tia tình yêu ngọt ngào, sau đó gật đầu, ánh mắt lộ ra vẻ kiên định!

Ba người Dương Tiễn đang chơi đùa không xa không hiểu chuyện gì đã xảy ra, ngược lại cảm nhận được gió lớn thổi, liền cất lên tiếng cười trong trẻo.

Trên tầng mây đen tự nhiên là Đại Kim Ô và một chúng thiên binh thiên tướng, khi đến nơi này, lại phát hiện Dao Cơ có đến ba đứa con!

Tuổi đều không nhỏ.

Đại Kim Ô lập tức cảm thấy vô cùng kinh hãi, lập tức ý thức được mình dường như đã tham gia vào một cuộc tranh đấu nào đó! "Chết tiệt!

Chắc chắn có người đã che giấu tình hình của Dao Cơ, lần này phiền phức rồi!" Sau khi thầm mắng một tiếng, Đại Kim Ô lập tức suy nghĩ rất nhiều cách giải quyết!

Nhưng đa số đều không khả thi, có lẽ từ khi nhận lệnh, đã không

thể thay đổi được gì!

Sau khi không tìm được cách giải quyết, Đại Kim Ô chỉ có thể tuân theo mệnh lệnh của Hạo Thiên!

Thế là sau khi chuẩn bị một phen, Đại Kim Ô đứng giữa không trung, cúi đầu nhìn xuống Dao Cơ đang ôm một phàm nhân, rồi lớn tiếng quát: "Dao Cơ, thân là đại công chúa của Thiên Đình, lại dám lấy thân thử pháp, xúc phạm thiên điều!

Có biết tội không!" Dao Cơ nghe vậy, lập tức không chịu thua kém đáp lại: "Ta tìm kiếm tình yêu của mình, liên quan gì đến Thiên Đình?

Lại có tội gì chứ?" Đại Kim Ô nghe xong lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nhìn về phía Dao Cơ.

Thân là đại công chúa của Thiên Đình, em gái của Hạo Thiên lại nói ra những lời như vậy, thật là đáng buồn!

Nhìn vào thân phận đặc biệt của Dao Cơ, Đại Kim Ô quyết định cho nàng thêm một cơ hội!

Đối với Hạo Thiên cũng có thể có một lời giải thích, liền nói: "Ngươi kết hợp với phàm nhân, xúc phạm thiên điều!

Bây giờ mau mau theo ta trở về, thỉnh tội với Thiên Đế, may ra còn được xử nhẹ!

Bằng không thì!" Dao Cơ nghe xong những lời của Đại Kim Ô trên không trung, liền nở nụ cười khinh miệt.

Sau đó, đôi mắt nàng thoáng hiện tia giận dữ, ngửa mặt lên trời nói: “Khoan hồng độ lượng?

Hảo một câu khoan hồng độ lượng!

Chẳng lẽ các ngươi chắc chắn có thể hạ được ta sao?” Đại Kim Ô nghe vậy thì đôi mày nhíu chặt, xem ra chuyện này không thể kết thúc

êm đẹp được rồi!

Cũng được, đã như vậy thì để các ngươi thấy sức mạnh của Đại Kim Ô ta!

"Đã ngoan cố không thông, vậy đừng trách bản quân không khách khí!

Truyền lệnh, lập tức bắt lấy cho ta, kẻ nào dám phản kháng, giết không tha!" Theo một tiếng quát chói tai, bóng dáng các thiên binh thiên tướng phía sau hắn cũng hành động theo.

Từng đạo kim quang từ trên trời giáng xuống, cảnh tượng vô cùng hùng vĩ.

Người dân trong trấn nhỏ nhìn thấy cảnh tượng này bắt đầu hoảng loạn, trấn trưởng cũng thần sắc ngưng trọng, dẫn đầu lực lượng bảo vệ trấn, sẵn sàng xuất kích!

Dao Cơ nhìn cảnh này, sắc mặt không chút biến đổi, phảng phất như mục tiêu của hàng ngàn thiên binh thiên tướng kia không phải là mình.

Cũng phải, thân là Đại Công chúa Thiên đình, tuy thực lực không thể so sánh với những đại năng đỉnh cấp trong Hồng Hoang, nhưng nàng cũng có cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Chút thiên binh thiên tướng này không bị nàng để vào mắt, kẻ thù thực sự là Đại Kim Ô, một vị thần tiên có thực lực Đại La Kim Tiên!

Đại Kim Ô ở trên cao nhìn xuống Dao Cơ, đợi khi thiên binh thiên tướng sắp chạm đất, hắn liền lập tức xuất thủ!

Hai thanh bảo kiếm màu tím quấn quanh lôi điện xuất hiện trong tay, sau đó vung lên, từng đạo kiếm khí mang theo sức mạnh bàng bạc lao về phía Dao Cơ.

Cảm nhận được thiên binh thiên tướng đang áp sát cùng đòn tấn công đang tới gần, bóng dáng Dao Cơ cũng bắt đầu di chuyển!

Theo những bước di chuyển có quy luật, Dao Cơ lúc này giống như đang nhẹ nhàng múa lượn.

Động tác cực kỳ ưu mỹ, khiến người ta mãn nhãn.

Nhưng theo tốc độ múa dần nhanh hơn, một luồng hơi thở nguy hiểm cũng theo đó phát tán ra ngoài!

Từng đạo quang mang xanh nhạt chậm rãi hiện lên.

"Thiên Nữ Huyền Vũ!" Đây là một môn pháp thuật độc môn của Dao Cơ, sau khi thi triển sẽ như tiên nữ múa lượn, đồng thời mang theo sự vận động của năng lượng khổng lồ, hình thành một bộ pháp thuật công thủ vẹn toàn, uy lực bất phàm!

Thiên Nữ Huyền Vũ vừa thi triển, quỹ đạo vốn có của hàng ngàn thiên binh thiên tướng lập tức bị thay đổi!

Họ bắt đầu bị hút về phía Dao Cơ, sau đó bị Thiên Nữ Huyền Vũ đả thương, thậm chí mất mạng!

Những tiếng thảm thiết vang lên liên hồi, những thiên binh thiên tướng cao lớn uy mãnh, thần sắc uy nghiêm vốn dĩ, nay trước mặt Thiên Nữ Huyền Vũ lại không có sức kháng cự.

Tại hiện trường, ngoại trừ phàm nhân Dương Thiên Hữu và ba đứa trẻ chưa trưởng thành ra, không ai thèm để ý đến những điều này.

"Thiên Nữ Huyền Vũ!

Chương 658

Sớm nghe nói Đại Công chúa có vũ bộ uy lực phi phàm, hôm nay mới thấy quả nhiên danh bất hư truyền!

Nhưng nếu chỉ dựa vào bấy nhiêu mà muốn đối kháng bản quân, thì vẫn còn kém một chút!" Đại Kim Ô nhìn Dao Cơ đang múa lượn, cười lớn một tiếng rồi lạnh lùng nói.

Sau đó, bóng dáng hắn biến mất ngay lập tức, một đạo kim quang tàn lưu xuất hiện giữa không trung.

Dao Cơ dường như cũng cảm ứng được, nàng gia tăng tốc độ múa lượn, tức khắc cuốn lên một cơn bão năng lượng khổng lồ.

Đúng lúc cơn bão năng lượng hình thành, Đại Kim Ô vung Tử Lôi Thần Kiếm xuất hiện trước mặt Dao Cơ.

Ngay lập tức, từ trung tâm cơn bão năng lượng truyền ra tiếng giao chiến kịch liệt cùng những đợt sóng năng lượng khủng khiếp.

Dương Thiên Hữu nhìn cảnh này, gương mặt đầy vẻ lo lắng, nhưng thân là một phàm nhân, trước cảnh tượng như vậy ông ta có thể làm được gì?

Không lâu sau, ông ta không còn tâm trí lo cho tình trạng của Dao Cơ nữa, bởi vì mối đe dọa trước mắt còn lớn hơn!

Tuy trước đó Thiên Nữ Huyền Vũ của Dao Cơ đã tiêu diệt gần nửa số thiên binh thiên tướng, nhưng vẫn còn gần năm trăm tên sống sót.

Hiện tại, nhân lúc Dao Cơ bị thống lĩnh Đại Kim Ô cầm chân, chính là thời cơ tuyệt hảo để chúng ra tay với cha con Dương Thiên Hữu!

Chúng mang theo hung quang vây tới.

Dương Thiên Hữu thấy vậy, trong lòng đại kinh, vội vàng che chở ba đứa trẻ Dương Tiễn phía sau mình.

Đám thiên binh thiên tướng nhìn cảnh này liền lộ ra nụ cười giễu cợt, sau đó đồng loạt xông lên, bao vây chặt chẽ cha con Dương Thiên Hữu.

Dương Thiên Hữu lập tức rơi vào cảnh hiểm nghèo, Dao Cơ dường như cũng cảm nhận được chồng và con mình đang gặp nguy hiểm, thần sắc lộ ra một tia giãy giụa.

Sau đó, nàng như hạ quyết tâm, nhân lúc giao đấu với Đại Kim Ô, nàng lấy ra một chiếc đèn sen tỏa ra hơi thở cổ phác!

Bảo Liên Đăng cao chín tấc, toàn thân trắng khiết, hình như đóa sen đang nở rộ.

Trong đèn chứa đựng sức mạnh tạo hóa, một khi kích hoạt uy lực vô cùng!

Đây vốn là bảo vật của Nữ Oa Thánh nhân, sau đó ban tặng cho Dao Cơ.

Bảo Liên Đăng vừa xuất hiện, Đại Kim Ô lập tức cảm nhận được đe dọa của tử vong!

Thân hình hắn bỗng chấn động mạnh, đầy vẻ cảnh giác nhìn Bảo Liên Đăng trong tay Dao Cơ.

Nhưng lúc này Dao Cơ không thèm nhìn hắn, trực tiếp ném Bảo Liên Đăng ra, đồng thời thi triển bí thuật kích hoạt bảo vật!

Ngay lập tức, Bảo Liên Đăng tỏa ra vạn đạo huyền quang, mấy trăm tên thiên binh thiên tướng trong nháy mắt hóa thành tro bụi!

Nguy hiểm của Dương Thiên Hữu được giải trừ.

Dao Cơ thấy vậy liền lộ ra nụ cười vui mừng, nhưng nàng lại quên mất việc động dụng Bảo Liên Đăng tiêu hao cực đại pháp lực, cộng thêm tiêu hao từ lúc giao chiến với Đại Kim Ô trước đó, khiến nàng không còn chống đỡ nổi nữa!

Dao Cơ buộc phải thu hồi Bảo Liên Đăng, cũng nhờ vậy mà Đại Kim Ô vốn đang nằm trong tầm tấn công của huyền quang mới giữ lại được mạng nhỏ.

Tuy nhiên Đại Kim Ô cũng vì thế mà trọng thương, tình cảnh hiện tại cũng chẳng khá hơn Dao Cơ là bao!

Hắn không đành lòng mà tạm thời tháo lui.

Việc này giúp Dao Cơ có được một tia cơ hội thở dốc, cũng khiến Dương Thiên Hữu thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn thấy Dao Cơ ngất đi, Dương Thiên Hữu vội vàng chạy tới bế nàng vào trong phòng, tận tình chăm sóc.

Ba ngày sau, Dao Cơ dần dần khôi phục.

Tuy pháp lực trong cơ thể vẫn chưa đạt đến thời kỳ đỉnh cao, nhưng đã có một chút năng lực tự vệ.

Dao Cơ bước ra khỏi tiểu viện, nhìn cảnh tượng hoang tàn bên ngoài mà lòng không khỏi xót xa.

Dù sao thảm trạng trước mắt này cũng là do cuộc giao tranh với Đại Kim Ô gây ra.

Nhưng nghĩ đến người chồng và ba đứa con, ánh mắt Dao Cơ lập tức trở nên kiên định!

Trong ba ngày này, Dao Cơ khôi phục được kha khá, Đại Kim Ô cũng vậy!

Thậm chí dưới sự cứu trị toàn lực của những chuyên viên y thuật,

Đại Kim Ô không chỉ khôi phục toàn bộ thương thế mà ngay cả thực lực cũng trở lại như xưa.

Tuy thương thế trên người đã lành, nhưng lòng căm hận của Đại Kim Ô đối với Dao Cơ không hề giảm bớt!

"Dao Cơ, là ngươi bức ta!" Đại Kim Ô lần nữa dẫn theo hàng ngàn thiên binh thiên tướng truy bắt Dao Cơ, lần này hắn sẽ không còn cố kỵ, sợ hãi như lần trước nữa!

Hắn phải cho Dao Cơ một bài học, để nàng biết thế nào là phẫn nộ!

Đại Kim Ô đang chuẩn bị báo thù không hề biết rằng, nhất cử nhất động thậm chí là suy nghĩ trong lòng hắn đều bị Hạo Thiên trong Linh Tiêu Bảo Điện biết rõ mồn một!

Thế nên khi hắn chuẩn bị động thủ thực sự, Hạo Thiên đã không ngăn cản.

"Dao Cơ thực sự quá đáng rồi, cho nàng một bài học cũng tốt!" Đúng vậy, trong lòng Hạo Thiên, lần này Dao Cơ làm quá sai!

Đương nhiên không phải vì nàng đánh thương Đại Kim Ô, cũng không phải vì nàng tiêu diệt hàng ngàn thiên binh thiên tướng, mà vì hiện tại nàng quá không hiểu chuyện, không biết cảm thông cho nỗi khổ tâm của hắn, không biết nương theo bậc thang hắn đưa ra mà đi xuống.

Tại phía Đông Hồng Hoang có một ngọn danh sơn gọi là Ngọc Tuyền Sơn!

Trên núi có một động thiên: Kim Hà Động!

Kim Hà Động chính là đạo trường của Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Sau khi rời khỏi Tam Tiên Đảo, Ngọc Đỉnh Chân Nhân du lịch

Hồng Hoang, sau đó tìm được động thiên có phẩm cấp không thấp trên Ngọc Tuyền Sơn này để định cư.

"Ân?" Ngọc Đỉnh Chân Nhân đang tĩnh tu đột nhiên mở mắt, phát ra một tiếng nghi hoặc!

Sau đó ông nhìn về hướng Tây, ánh mắt lộ vẻ suy tư.

Vừa rồi, Ngọc Đỉnh Chân Nhân đột nhiên có một loại dự cảm, không lâu nữa phương đó sẽ có một người có duyên thầy trò với mình.

Nhưng rốt cuộc là ai, ở phương nào thì hiện tại vẫn chưa rõ ràng.

Buổi hoàng hôn, trong ánh nắng dần tắt, Dao Cơ đang cùng cha con Dương Tiễn nô đùa, Dương Thiên Hữu thỉnh thoảng cũng tham gia vào.

Vì cuộc tập kích ba ngày trước nên họ không ở lại tiểu viện kia nữa mà chuyển sâu vào một khu rừng hẻo lánh cách đó hàng chục dặm.

Ngoài việc trốn tránh sự tập kích của Đại Kim Ô, họ cũng không muốn mang lại nguy hiểm cho người dân trong trấn.

Khi ba anh em Dương Tiễn đang chơi đùa vui vẻ, sắc mặt Dao Cơ đột nhiên ngưng trọng!

Sau khi nhìn lên bầu trời phía trước, nàng nói khẽ vài câu với Dương Thiên Hữu.

Dương Thiên Hữu nghe xong sắc mặt cũng trở nên nghiêm trọng, nhưng ánh mắt lại lộ vẻ kiên định, sau đó nắm chặt tay Dao Cơ, hai người nhìn nhau mỉm cười.

Chương 659

Nhưng khi nhìn lại ba đứa trẻ, ánh mắt Dao Cơ và Dương Thiên Hữu lại tràn đầy lo âu.

Dao Cơ suy nghĩ hồi lâu, lấy Bảo Liên Đăng ra giao cho con gái Dương Thiền, dặn dò nàng nhất định phải bảo quản cho tốt.

Lúc này Dương Thiền tuổi còn nhỏ, không hề biết nỗi lo lắng trong lòng mẫu thân, nàng vui vẻ nhận lấy Bảo Liên Đăng rồi đem đi cất giấu.

Sắc trời dần tối sầm, một luồng mây đen chậm rãi từ phương xa trôi đến.

Trên mây đen đứng chi chít những bóng người, chính là hàng ngàn thiên binh thiên tướng và Đại Kim Ô.

Sau khi đến tiểu viện cũ nhưng không thấy người, Đại Kim Ô liền bắt đầu tìm kiếm xung quanh.

Hắn biết Dao Cơ chưa rời khỏi đây xa.

Có ba đứa trẻ vướng bận, Dao Cơ không thể đi xa trong thời gian ngắn như vậy!

Quả nhiên sau khi tìm kiếm một lát, hắn đã phát hiện ra tung tích trong một khu rừng sâu.

"Hóa ra trốn ở đây, Dao Cơ xem ngươi chạy đi đâu!" Sau khi phát hiện tung tích Dao Cơ, Đại Kim Ô lập tức dẫn đầu thiên binh thiên tướng đuổi theo.

Khi Đại Kim Ô tiến tới, Dao Cơ đã phát hiện ra!

Nhìn đám mây đen còn tối hơn cả xung quanh kia, Dao Cơ cũng

hiểu rõ trận chiến cuối cùng đã đến.

Vì vậy nàng hiển lộ chân thân, trực tiếp bay đến trước mặt Đại Kim Ô khai chiến!

"Dao Cơ, đến đúng lúc lắm!" Đại Kim Ô nộ quát một tiếng, trực tiếp vung Tử Lôi Thần Kiếm trong tay, tức khắc bộc phát sức mạnh cường đại!

Ngay lập tức, bầu trời vốn đen kịt hiện ra những sắc màu rực rỡ, đó chính là cảnh tượng hai người giao chiến.

Dao Cơ tuy quý là Đại Công chúa Thiên đình, thực lực tu vi đều không yếu, lại có Linh bảo bên người, theo lý không nên thua.

Nhưng nàng thực sự đã bại, bại bởi có quá nhiều vướng bận!

Vốn dĩ khi Đại Kim Ô và Dao Cơ đang giao chiến, hàng ngàn thiên binh thiên tướng phía sau hắn đã tiến tới bắt giữ cha con Dương Thiên Hữu.

Không có Dao Cơ che chở, một phàm nhân như Dương Thiên Hữu sao có thể là đối thủ của thiên binh thiên tướng!

Ba đứa trẻ kia tuy trong người chứa đựng sức mạnh cường đại nhưng lại không biết cách vận dụng.

Vì thế gần như không tốn chút sức lực nào, chúng đã bắt được Dương Thiên Hữu và ba đứa trẻ!

Dao Cơ thấy cha con họ bị bắt, lập tức hoảng loạn tinh thần, tạo cơ hội cho Đại Kim Ô bắt sống nàng.

Sau khi dùng pháp bảo đặc thù khống chế nàng, Đại Kim Ô nhìn Dao Cơ với vẻ đầy tiếc nuối.

"Mau thả ta ra, mau thả ta ra!" Dao Cơ tuy bị bắt nhưng không muốn từ bỏ, vẫn không ngừng giãy giụa, nhưng pháp bảo đặc thù này

chuyên dùng để khống chế tiên thần cường đại, trừ phi thực lực đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, nếu không dù thần thông có quảng đại đến đâu cũng không thể thoát khỏi.

Đại Kim Ô nhìn Dao Cơ đang giãy giụa, mỉm cười nói: "Đại Công chúa đừng phí sức, đây là pháp bảo Bệ hạ ban tặng, chuyên môn nhằm vào người." Dao Cơ nghe xong thân hình chấn động, đôi mắt tức khắc mất đi thần sắc.

Sau khi Dao Cơ bình tĩnh lại, Đại Kim Ô vẫy mấy tên thiên binh thiên tướng tới dặn dò: "Đưa Đại Công chúa về Thiên đình, chờ Bệ hạ phát lạc!" "Rõ!" Đám thiên binh thiên tướng đồng thanh đáp lời, hộ tống Dao Cơ về Thiên đình.

Nhưng trước khi đi, Dao Cơ như chợt tỉnh, lớn tiếng hỏi: "Thiên Hữu đâu?

Các con ta đâu?

Chúng thế nào rồi?" Đại Kim Ô nghe xong cười lạnh một tiếng, giọng băng giá đáp lại một câu: "Bọn chúng?

Bệ hạ có chỉ, xử tử!" Dao Cơ nghe xong không còn thần sắc gì nữa, hai mắt vô thần, mặt không còn giọt máu, miệng liên tục lẩm bẩm: "Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!" Ở phía bên kia, trong căn nhà tạm của Dao Cơ tràn ngập thiên binh thiên tướng!

Dương Thiên Hữu cùng ba anh em Dương Tiễn bị trói thành một hàng, lặng lẽ chờ đợi mệnh lệnh của Đại Kim Ô.

Cha con Dương Thiên Hữu tuy có giãy giụa nhưng dây trói không phải vật phàm, nên dù cố gắng thế nào cũng không hề lỏng ra.

Khi Đại Kim Ô tới nơi, nhìn đám người Dương Thiên Hữu, hắn trực tiếp hạ lệnh: "Bệ hạ có lệnh, giết sạch toàn bộ bọn chúng!" Đám người Dương Thiên Hữu nghe xong liền ra sức giãy giụa, nhưng vô

ích!

Theo một đạo hàn quang lóe lên, đầu của Dương Thiên Hữu lìa khỏi cổ, ngã gục trong vũng máu.

Ba anh em Dương Tiễn nhìn thấy cảnh này thì bị dọa đến kinh sợ, sau đó gào khóc nức nở cùng với sự giãy giụa kịch liệt hơn.

Đại Kim Ô nhìn thấy vậy lạnh lùng hừ một tiếng, sau đó lại vẫy tay, một đạo hàn quang nữa lóe lên, đại ca của Dương Tiễn cũng ngã xuống trong vũng máu.

Dương Tiễn và Dương Thiền lại bị dọa thêm lần nữa, Dương Thiền vẫn khóc không ngừng nhưng Dương Tiễn đã ngừng khóc.

Cậu cúi đầu im lặng, tuy nhỏ tuổi nhưng cậu cũng biết mẫu thân bị bắt đi, phụ thân đã chết, đại ca cũng chết, tiếp theo sẽ đến lượt mình và muội muội.

Phảng phất cảm ứng được đe dọa, năng lượng ẩn giấu trong cơ thể Dương Tiễn được kích hoạt!

Một luồng hơi thở vô cùng khủng khiếp tức khắc bao trùm ra ngoài, đồng thời Dương Tiễn ngửa mặt lên trời nộ hống một tiếng: "KHÔNG!" Một luồng năng lượng cuồng bạo và khủng khiếp tức khắc tàn phá xung quanh, Đại Kim Ô cùng đám thiên binh thiên tướng bị cuốn vào triều cường năng lượng, lượng lớn thiên binh thiên tướng không chịu nổi năng lượng khủng khiếp đã bị xé xác!

Đại Kim Ô dựa vào thực lực cường hãn, tuy năng lượng không thể gây thương hại cho hắn, nhưng cũng khiến hắn tức khắc mất đi quyền kiểm soát hiện trường.

"Trấn!" Tuy hắn phản ứng nhanh, sau một tiếng nộ quát đã điều động pháp lực bàng bạc toàn thân trấn áp luồng năng lượng cuồng bạo kia, nhưng Dương Tiễn và Dương Thiền đã biến mất không thấy tăm

hơi.

“Đáng chết, thế mà lại chạy mất rồi!” Đại Kim Ô nhíu chặt mày, sắc mặt vô cùng khó coi, lạnh lùng thốt lên một câu!

Dù sao đây là lệnh của đích thân Hạo Thiên xử tử bọn họ, hiện tại để chạy mất thì không phải chuyện nhỏ.

Nghĩ đến cơn giận của Hạo Thiên sau khi biết chuyện, Đại Kim Ô không nhịn được mà rùng mình, sau đó lập tức nộ hống: “Lập tức đi tìm cho ta, tìm ngay!” Đám thiên binh thiên tướng còn lại lập tức tỏa ra tìm kiếm, chỉ là không hề thấy tung tích của hai người.

Ở một nơi cách đây cực kỳ xa về phía Đông, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng tuân theo cảm ứng trong lòng mà bước chậm trong một dãy núi hoang.

“Ở đây có người có duyên thầy trò với ta sao?

Có thể lắm.” Đi bộ trên dãy núi hoang sơ trùng điệp, Ngọc Đỉnh Chân Nhân khẽ lắc đầu tự lẩm bẩm.

Nhìn dãy núi hoang vắng này, sinh linh cực kỳ thưa thớt, không hiểu sao lại có người có duyên với mình ở đây.

Nhưng khi đứng trước một ngọn núi không tên, Ngọc Đỉnh Chân Nhân dừng bước, bởi vì cảm giác minh minh trong lòng chỉ hướng về nơi này.

Khi Ngọc Đỉnh Chân Nhân tới nơi, sau khi dừng bước trên mặt lại lộ ra một tia cười ý.

“Hóa ra là vậy.” Lúc này, Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã hiểu rõ người mình sắp nhận là ai.

Không sai, trong dãy núi hoang không cao này chỉ có một người bị thương, hay đúng hơn là một đứa trẻ, chính là Dương Tiễn.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân đi đến trước mặt Dương Tiễn, nhìn Dương Tiễn đang bị thương hôn mê mà khẽ thở dài, đối với những gì Dương Tiễn trải qua, Ngọc Đỉnh Chân Nhân biết rõ mồn một.

Khi Ngọc Đỉnh Chân Nhân tiến lại gần, Dương Tiễn cũng tỉnh lại từ cơn hôn mê!

Khi mở đôi mắt mơ hồ ra, thấy trước mặt xuất hiện một lão gia gia từ tường, Dương Tiễn ngẩn người.

Sau đó trong lòng đại kinh, theo bản năng nắm chặt nắm đấm rồi lại từ từ buông ra, dùng giọng nói hơi non nớt khẽ hỏi: "Vị đạo trưởng này, là ngài đã cứu cháu sao?" Sau khi hỏi xong, Dương Tiễn nhìn quanh không thấy tung tích muội muội, liền vội vàng lo lắng hỏi: "Muội muội cháu đâu?

Chương 660

Không thấy em ấy đâu cả!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân nghe xong khẽ gật đầu, sau đó chậm rãi nói: "Bần đạo Ngọc Đỉnh, là đệ tử dưới tòa Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Không phải bần đạo cứu cháu, khi bần đạo tới đây chỉ có một mình cháu.

Còn về muội muội cháu, bần đạo chỉ có thể nói em ấy cũng sẽ không sao." Tiểu Dương Tiễn nghe xong bán tín bán nghi, tuy là sản vật giao hợp giữa tiên và phàm, thiên sinh bất phàm, nhưng cậu mới chỉ mấy tuổi, vẫn là một đứa trẻ con non nớt.

Nhưng sau khi biết muội muội cũng bình an vô sự, tiểu Dương Tiễn thở phào nhẹ nhõm, nghĩ đến đêm kinh hoàng kia, cậu òa khóc nức nở: "Vậy thì tốt, chỉ là mẫu thân, phụ thân, và đại ca cháu...!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân nghe xong cũng bất lực lắc đầu, đối với chuyện Công chúa Dao Cơ hạ phàm kết hợp với phàm nhân, ông không có ý kiến gì.

Vốn dĩ không có chuyện gì, chỉ là lại đúng lúc phạm phải Thiên điều!

Trở thành tiêu điểm của cuộc đấu tranh nội bộ Thiên đình.

Nhìn Dương Tiễn càng khóc càng thương tâm, Ngọc Đỉnh Chân Nhân bèn an ủi: "Được rồi đừng khóc nữa, chắc hẳn phụ thân, mẫu thân và ca ca cháu cũng không hy vọng cháu thế này đâu.

Huống hồ mẫu thân cháu chưa chết, chỉ bị Thiên đình bắt đi thôi." Khi nghe mẫu thân chưa chết, tiếng khóc của tiểu Dương Tiễn lập tức dừng lại.

Khuôn mặt đầy lệ tuy còn non nớt nhưng đã bắt đầu lộ vẻ kiên cường.

Thấy cảnh này, Ngọc Đỉnh Chân Nhân càng thêm hài lòng, bèn nói: "Cháu có duyên thầy trò với bần đạo, có nguyện bái bần đạo làm thầy không?" Tiểu Dương Tiễn nghe xong không chút do dự trả lời: "Cháu nguyện ý!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân lập tức vui mừng, nói: "Hảo, vậy cháu chính là đệ tử một mạch Ngọc Đỉnh của Tam Tiên Đảo ta." Sau đó ông đưa tiểu Dương Tiễn về Kim Hà Động ở Ngọc Tuyền Sơn, bắt đầu dạy dỗ Dương Tiễn.

Việc Ngọc Đỉnh Chân Nhân thu đồ không hề che giấu, nên Hạo Thiên cũng có thể thông qua đại thần thông mà biết rõ mồn một, đối với chuyện này chỉ có thể bất lực thở dài: "Ngọc Đỉnh Chân Nhân thu đồ, xem ra trong đó tất có mưu kế!

Haiz, Dao Cơ thực sự không làm người ta yên tâm mà." Hạo Thiên cảm nhận được một tia mùi vị âm mưu nhưng không cách nào ngăn cản!

Bởi vì gần đây Hồng Hoang dị động dồn dập, quá nhiều chuyện xảy ra.

Đại bộ phận đệ tử Thánh nhân bắt đầu chiêu thu thế hệ đệ tử tiếp theo, các giáo phái Thánh nhân phát triển cực kỳ mạnh mẽ!

Đồng thời một tổ chức khủng bố cũng đột nhiên xuất hiện, đang ẩn nấp nơi tối tăm của Hồng Hoang không biết đang mưu tính chuyện gì.

Có thể nói Hồng Hoang trước thời kỳ Phong Thần tràn đầy sự bất ổn, tràn đầy các loại mưu kế.

Tại một ngôi nhà bí mật ở đô thành Ân của triều Thương, một bóng người bao trùm hoàn toàn trong bóng tối đang đàm đạo với một

người cực kỳ bình thường.

“Nhân tộc chuẩn bị thế nào rồi, hiện tại sắp đến lúc đại kiếp lâm đầu.

Những vị Thánh nhân kia vẫn luôn nhìn chằm chằm, đừng để bị phát hiện.” Bóng người trong bóng tối hỏi người bình thường kia một câu.

Người cực kỳ bình thường kia nghe xong khẽ gật đầu, chậm rãi nói: “Cứ yên tâm, ở Ân có khí vận Nhân tộc che chở!

Cộng thêm ảnh hưởng của thiên cơ hỗn loạn, những Thánh nhân kia sẽ không chú ý đến tình huống của chúng ta.

Ngược lại là bên phía ngươi, quá mức lộ liễu!

Cần phải ẩn nấp sâu hơn một chút, nếu không sẽ xảy ra rắc rối.” Bóng người trong bóng tối tự tin trả lời: “Chuyện của ta không cần lo lắng, những Thánh nhân kia không tra xét được đâu!” Người bình thường kia gật đầu, có vẻ khá tin tưởng bóng người trong bóng tối kia.

Dù sao thực lực đối phương không yếu, thủ đoạn lại cực kỳ quỷ dị.

“Được, kế hoạch của ta tuyệt đối không cho phép có bất kỳ sai sót nào!

Ta không có cơ hội thứ hai đâu.” Bóng người trong bóng tối gật đầu: “Hiểu rồi.” Sau khi gật đầu, người bình thường kia nói: “Vậy đi, ta rời đi quá lâu sẽ gây chú ý.” Sau đó không đợi bóng người trong bóng tối trả lời, ông ta quay người rời khỏi, biến mất trong dòng người đông đúc bên ngoài.

Bóng người trong bóng tối kia cũng hóa thành một luồng hắc vụ tản đi, tại đáy U Minh Huyết Hải, A Tu La Vương mở mắt ra.

Vị thần bí nhân trước đó ở nhà dân bí mật tại đô thành Ân triều Thương, chính là A Tu La Vương của U Minh Huyết Hải!

Nhớ lại cuộc đàm thoại trước đó, trong mắt A Tu La Vương hiện lên tia tán thưởng và tán dương!

Sau đó ông ta khẽ ngẩng đầu nhìn lên phía trên huyết hải, trầm giọng tự nhủ: "Thật điên cuồng, nhưng bản vương thích!

Trời cũng nên đổi chủ rồi." Sau đó ông ta lập tức đi tới nơi sâu nhất của huyết hải, đạo trường của Minh Hà!

Dù sao chuyện này không hề nhỏ, không có sự ủng hộ của Minh Hà Lão Tổ, chỉ dựa vào ông ta thì căn bản không thể hoàn thành.

Huống hồ chuyện này vốn là do Lão tổ âm thầm bố trí, hiện tại có tình hình mới nên lập tức báo cáo.

Tại nơi sâu nhất của huyết hải, một tòa cung điện hiên ngang sừng sững ở đó.

Trước làn nước huyết hải có tính ăn mòn cực mạnh xung quanh, nó hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Xem ra đây cũng là một kiện Linh bảo phẩm cấp không thấp, phải thông với huyết hải mới có thể như vậy.

Huyết Thần Cung, chính là tên tòa cung điện này!

Trong Huyết Thần Cung, tại một đại điện rộng rãi, Minh Hà đang ngồi xếp bằng trên Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, nhìn A Tu La Vương trong đại điện mà chậm rãi hỏi: "A Tu La, chuyện làm đến đâu rồi?" A Tu La Vương nghe xong không dám giấu giếm chút nào, trực tiếp đem toàn bộ những gì mình biết nói ra!

Minh Hà nghe xong khẽ gật đầu, mọi chuyện đều nằm trong dự liệu của ông ta, không hề có sai biệt, khiến ông ta rất hài lòng.

Minh Hà đã hài lòng, tự nhiên không thể bạc đãi A Tu La Vương!

Ông ta phất tay một cái, một đạo hắc khí thuần chính tức khắc lơ lửng giữa không trung.

"Tốt, chuyện này làm rất tốt!

Đáng thưởng!" A Tu La Vương nghe xong toàn thân run lên, trên mặt lộ ra tia kích động!

Sau đó ánh mắt vô cùng rực lửa nhìn về đạo hắc khí đang lơ lửng kia.

Đạo hắc khí đó dưới sự dẫn dắt của Minh Hà đã nhập vào cơ thể A Tu La Vương, ông ta mặt mày hớn hở, mãi đến khi rời khỏi Huyết Thần Cung mới nén được sự kích động trong lòng, cung kính tạ ơn Minh Hà.

Trong vương cung Đại Thương, Vũ Ất lúc này đang đàm đạo với một số cường giả ẩn giấu trong một không gian cực kỳ bí mật.

Trong không gian bí mật này, ngoài Vũ Ất ra còn có tám người!

Tám người này hiện tại trông có vẻ già nua, nhưng trước đây đều lẫy lừng danh tiếng, thậm chí uy chấn Hồng Hoang.

Tuy họ không còn màng thế sự, không can dự vào chuyện nội bộ Đại Thương, nhưng sự hiện diện của họ đối với Đại Thương có tác dụng như định hải thần châm!

Có thể trấn áp sóng gió, có thể răn đe cường địch.

Hiện tại Vũ Ất muốn thực thi một kế hoạch cực kỳ phong cuồng và to gan, nếu không có sự ủng hộ của tám vị vương giả này thì đừng nói tới thành công, e rằng ngay cả bắt đầu thực thi cũng không nổi.

Thế nên Vũ Ất dốc hết sức bình sinh để thuyết phục tám vị vương giả đồng ý kế hoạch: "Các vị tiên tổ, đây là cơ hội của Đại Thương

ta!

Cũng là cơ hội duy nhất của chúng ta, nếu không chúng ta sẽ không bao giờ có cơ hội chấn hưng Đại Thương nữa!" Thương Thang, cũng chính là người sáng lập Đại Thương nghe lời khẩn cầu của Vũ Ất, đôi mày nhíu chặt không ngừng suy nghĩ về cái lợi và cái hại của chuyện này.

Đối với đại kiếp sắp tới, ông ta cũng có nghe phong thanh!

Nhưng lại không cho rằng một trận kiếp nạn nhỏ có thể phá hủy Đại Thương cường đại.

Nhưng vì Thương Vương hiện tại thỉnh cầu, cũng không tiện từ chối thẳng thừng, chỉ có thể uyển chuyển nói: "Vũ Ất, vốn dĩ bọn ta không nên can dự vào quyết định của ngươi!

Nhưng quyết định này quá đỗi điên cuồng và táo bạo, một khi thất bại Đại Thương ta sẽ vạn kiếp bất phục.

Chương 661

Nếu không có mười phần nắm chắc, hãy từ bỏ ý định này đi.” Bảy người còn lại nghe xong cũng gật đầu, ủng hộ quyết định của Thương Thang.

Vũ Ất nghe xong không hề có chút bất mãn nào, bởi vì ông đã sớm biết kết quả này.

Nhưng ông không từ bỏ, bởi vì ông không thể!

“Các vị tiên tổ, thế gian vốn không có gì là mười phần nắm chắc!

Bất cứ chuyện gì cũng phải mạo hiểm, chỉ cần Đại Thương ta được nhiều hơn mất, thì rất đáng để thử một lần!” Sự kiên trì của Vũ Ất khiến đám người Thương Thang khá đau đầu!

Nhưng họ cũng bị lời nói đó làm cho lay động, chẳng lẽ đời người không phải cũng như vậy sao?

“Được rồi, đã quyết định như vậy thì đi làm đi!

Ta sẽ toàn lực ủng hộ ngươi.” Cuối cùng, Thương Thang và những người khác đã thỏa hiệp!

Vũ Ất có được kết quả mình muốn, lộ ra một tia hưng phấn.

Trở về vương cung, Vũ Ất lập tức triệu tập Đại tướng quân thống quản quân đội Đại Thương, cùng mấy vị trưởng lão Khâm Thiên Giám phụ trách các cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh.

Đại tướng quân đang trấn giữ biên quan: Mạc Tu Nhiễm sau khi nhận được lệnh cấp bách của Vũ Ất, tuy hơi cảm thấy bất ngờ nhưng đã kiên định thực hiện!

Ông ta trực tiếp xé rách hư không, bước chân vào hư không chỉ

trong vài khoảnh khắc đã từ biên quan xa xôi về tới vương thành.

Những vị trưởng lão Khâm Thiên Giám kia cũng thi triển các thủ đoạn của mình, hoặc xé rách hư không, hoặc hoành độ hư không, hoặc trực tiếp phi hành.

Nói chung mỗi người dùng một cách, dùng thời gian ngắn nhất để nhanh nhất tới vương thành.

Tại phía sau vương cung, trong thư phòng của Vũ Ất!

Địa điểm Vũ Ất hội kiến mấy người họ được ấn định ở đây.

Vũ Ất cùng Mạc Tu Nhiễm và mấy người kia đã mật đàm trong thư phòng suốt bảy ngày, trong thời gian mật đàm không cho phép bất cứ ai quấy rầy, cụ thể họ đã bàn bạc những gì thì ngoại trừ mấy người họ ra không ai biết được.

Chỉ biết khi mật đàm kết thúc, Mạc Tu Nhiễm thần sắc ngưng trọng nhanh chóng trở về trấn thủ biên quan trọng trấn nơi quân đội chủ lực của triều Thương đóng trú.

Những vị trưởng lão Khâm Thiên Giám kia sau khi vội vàng trở về Khâm Thiên Giám, cũng thần sắc ngưng trọng triệu tập tất cả cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh có thể triệu tập được.

Động tĩnh lớn như vậy tự nhiên cũng thu hút sự chú ý của nhiều phía!

Cả trong và ngoài triều Thương đều mật thiết chú ý, không ngừng thăm dò nghe ngóng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì khiến Vũ Ất phải tạo ra động tĩnh lớn như thế.

Chỉ là những nhân vật tham gia vào kế hoạch của Vũ Ất, mỗi người đều giữ chức vị cao và tuyệt đối trung thành với Đại Thương!

Vì thế không một tia tin tức nào bị lọt ra ngoài, giống như không

có chuyện gì xảy ra vậy.

Chỉ là sự điều động sức mạnh khổng lồ kia dự báo rằng chuyện này không hề đơn giản.

Không nghe ngóng được tin tức hữu dụng, một số chư hầu và bộ lạc dần mất đi hứng thú, dù sao so với việc chú ý động tĩnh triều Thương thì vấn đề của bản thân họ đáng quan tâm hơn.

"Quản nhiều như vậy làm gì, chỉ cần không nhằm vào chúng ta là được!" Chỉ là có một số bộ lạc và chư hầu có tầm nhìn xa hơn hoặc có ý thức đại cục thì vẫn đang mật thiết chú ý, dù không có bất cứ tin tức nào.

Trong đó bao gồm cả Chu, một chư hầu quốc nằm ở phía Tây triều Thương, nơi hẻo lánh.

Triều Thương có cương vực cực kỳ rộng lớn, nên mỗi lần điều động đều cần không ít thời gian!

Vũ Ất cực kỳ coi trọng kế hoạch này, cũng đành phải hao tốn ba năm mới bố trí xong.

Tại di chỉ cũ của Bất Chu Sơn, trên một bình nguyên rộng lớn không biết từ bao giờ đã hội tụ một đạo quân khổng lồ!

Ban đầu không mấy nổi bật, nhưng theo thời gian trôi qua, số lượng quân đội ngày càng nhiều, cuối cùng thu hút sự chú ý của Thiên đình.

Dù sao Nam Thiên Môn là cửa ngõ quan trọng nhất giữa Thiên đình và đại lục Hồng Hoang, nằm trên đỉnh cũ của Bất Chu Sơn!

Triều Thương hội tụ lượng lớn quân đội tại di chỉ Bất Chu Sơn như vậy, rốt cuộc là muốn làm gì?

Việc này không khỏi khiến người ta sinh nghi.

Thế nên khi số lượng đại quân đủ để uy hiếp Thiên đình, Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ phụ trách tình báo Thiên đình lập tức đem tin tức này bẩm báo cho Hạo Thiên!

"Cái gì?

Triều Thương hội tụ lượng quân đội cực kỳ khổng lồ dưới Nam Thiên Môn!" Hạo Thiên đang xử lý các sự vụ rắc rối của Thiên đình, nghe xong trong lòng khẽ kinh ngạc, có chút không dám tin.

"Khởi bẩm Bệ hạ, hoàn toàn chính xác!

Thuộc hạ không dám lừa dối Bệ hạ trong chuyện này!" Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ nghe vậy vội giải thích ngay!

Sợ Hạo Thiên hiểu lầm sinh ra rắc rối không đáng có.

Hạo Thiên khựng lại, sau khi nhìn Thuận Phong Nhĩ và Thiên Lý Nhãn một lượt, thần tình dần trở nên ngưng trọng.

Nếu chuyện này là thật thì vấn đề lớn rồi!

Tuy hiện tại đạo quân khổng lồ kia chưa có động tĩnh gì, nhưng cương vực Nhân tộc lớn như thế mà lại bố trí ở đây, ý đồ gì thì đã quá rõ ràng.

Sau khi lạnh lùng hừ một tiếng, Hạo Thiên lập tức dặn dò Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ: "Muốn đe dọa Thiên đình ta sao!

Tốt, tốt lắm!

Hai người tiếp tục quan sát, hễ có bất kỳ tình huống nào lập tức báo cáo cho ta." Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ nghe lệnh lập tức cung kính trả lời!

Đồng thời thấy được Hạo Thiên sắp có sự bố trí, họ thức thời cáo lui!

"Tuân mệnh!" Đợi Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ đi khuất,

Hạo Thiên cũng từ suy tư ngắn ngủi mà hồi thần, lập tức triệu tập Dao Trì và Thái Bạch Kim Tinh để thương thảo chuyện này.

Trong lúc Thiên đình nhận thấy mức độ nghiêm trọng của vấn đề và bắt tay vào ứng phó, tại di chỉ Bất Chu Sơn, trong căn lều quân khổng lồ kia, Mạc Tu Nhiễm đang cung kính dẫn Vũ Ất đi thị sát đạo quân hùng hậu này.

Vì số lượng quá lớn, toàn bộ doanh trại được chia thành mười phần!

Mỗi phần là một khu vực, mỗi khu vực có ít nhất hàng chục triệu đại quân tụ tập!

Đồng thời dưới mỗi khu vực lại chia thành mười tiểu khu vực, mỗi tiểu khu vực cũng hội tụ gần một triệu đại quân.

Cách phân chia doanh trại như thế này vừa đơn giản minh bạch lại thuận tiện chỉ huy!

Cực kỳ phù hợp cho tác chiến đại quân đoàn như vậy.

Vũ Ất được Mạc Tu Nhiễm hộ tống, đi thị sát doanh trại không ngừng gật đầu hài lòng.

Khi thị sát xong quân đội trở về đại trướng, mấy vị trưởng lão Khâm Thiên Giám đã đợi sẵn ở đó.

Nhược Trần, một vị cường giả đỉnh cao cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ, có thể coi là cường giả hàng đầu trong triều Thương, đồng thời cũng là Đại trưởng lão Khâm Thiên Giám, phụ trách giám quản toàn bộ cường giả từ Chuẩn Thánh trở lên của triều Thương.

Chương 662

“Đại vương, tất cả đã chuẩn bị thỏa đáng!

Chỉ chờ Đại vương ra lệnh một tiếng là có thể lập tức hành động.” Nhược Trần vừa thấy Vũ Ất đã lập tức có chút kích động nói!

Dù sao đây cũng là một kế hoạch cực kỳ mạo hiểm và điên cuồng, e rằng trong quãng đời dài đằng đẵng của ông cũng không gặp được nhiều kế hoạch như thế này.

Không cùng điên cuồng một lần thì thật lãng phí cơ hội tốt như vậy!

Vũ Ất gật đầu, nội tâm cũng thoáng hiện tia kích động!

Dù sao đây cũng có thể coi là một thời khắc lịch sử, những gì đang làm nhất định sẽ được lịch sử ghi danh.

“Tốt, vất vả rồi!” Vũ Ất lập tức lớn tiếng khen ngợi, đồng thời cũng hơi quan tâm đến Mạc Tu Nhiễm.

Hiện tại đã chuẩn bị xong, tiếp theo là chờ đợi.

Chờ đợi gì?

Chờ đợi các lực lượng khác phản hồi!

Kế hoạch trong lòng Vũ Ất không chỉ có Thiên đình, ông còn có đối thủ mạnh hơn cả Thiên đình.

Chỉ dựa vào triều Thương thì không thể địch lại!

Thực sự không biết lúc đó trong nội bộ triều Thương có bao nhiêu lực lượng chịu nghe lệnh mình, đó cũng là một ẩn số.

Vì vậy ngoại viện là không thể thiếu, ngoại viện mạnh mẽ sẽ giúp ông phân tán áp lực, cũng dễ đạt được mục tiêu hơn.

Không lâu sau, theo vài đạo hơi thở phiêu miểu lóe lên, Vũ Ất biết viện binh đã tới!

Đã đến lúc kiếm chỉ Thiên đình.

"Mạc tướng quân, lập tức đi chuẩn bị, sẵn sàng động thủ!" Một tiếng ra lệnh, Mạc Tu Nhiễm lập tức nhận lệnh rồi quay người đi chỉ huy đại quân.

Sau tiếng lệnh, Vũ Ất nhìn sang một lão giả vẫn đứng bên cạnh, giọng nói hơi mang chút cung kính: "Nhược Trần trưởng lão, nhờ ông cả!" Nhược Trần trưởng lão nghe xong gật đầu, sau đó cũng không nói nhị thoại mà rời đi ngay!

Dù sao mấy người họ đã sớm hiểu rõ kế hoạch, mỗi bước đều thuộc lòng!

Và đã chờ đợi giây phút hạ lệnh từ lâu.

Không lâu sau, từ ngoài quân trướng truyền tới những tiếng tù và!

Đồng thời những tiếng bước chân đều tăm tắp bắt đầu vang lên.

Trong cảm tri của Vũ Ất, toàn bộ doanh trại trong nháy mắt đã thay đổi hoàn toàn!

Vô số sát khí hung hãn, dương cương khí hội tụ trên không trung doanh trại.

Nhận ra những thay đổi này, Vũ Ất cũng không nói lời thừa thãi, lập tức sải bước đi ra ngoài, chỉ tự nhủ một câu: "Đã chuẩn bị xong, vậy ta cũng nên khởi hành rồi!" Rời khỏi quân trướng, bên ngoài là đạo quân với số lượng lên tới hàng vạn triệu!

Đồng thời vô số luồng hơi thở cường hãn ẩn hiện trong quân đội, đó chính là một trong những lực lượng mạnh nhất hiện tại của triều Thương!

Vũ Ất nhìn thấy vậy hào tình vạn trượng, nội tâm kích động bành trướng!

Đồng thời đối với kế hoạch cũng thêm phần nắm chắc.

Bởi vì trước đó Mạc Tu Nhiễm đã sắp xếp ổn thỏa, ông không cần bận tâm gì, chỉ cần nắm giữ cục diện chung.

Thế nên ông cũng không lãng phí thời gian, vì hiện tại thời gian vô cùng khẩn bách!

Để tung ra một đòn đánh bất ngờ, tốc độ phải thật nhanh!

"Xuất phát!" Vũ Ất quát lớn một tiếng, Mạc Tu Nhiễm lập tức nhận lệnh!

Sau đó lập tức hạ lệnh cho bộ đội tiên phong tiến công.

Lần này số lượng bộ đội tiên phong đại chiến lên tới hàng trăm triệu, quan trọng hơn là mỗi một người đều là cường giả tu luyện!

Có thể nói triều Thương vì muốn ngưng tụ sức mạnh này đã tiêu hao một phần nền tảng vốn không còn nhiều.

Cũng có thể thấy Vũ Ất quyết tâm đạt được Thiên đình như thế nào!

Khi đạo quân hàng trăm triệu mục tiêu hướng thẳng tới Thiên đình, khí thế hoành vĩ của nó khiến bất cứ ai cảm nhận được đều phải chấn động khôn nguôi.

Đặc biệt là số lượng cực kỳ khổng lồ kia càng tạo ra một sự răn đe cực kỳ chấn động.

Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ phụ trách giám sát nhất cử nhất động của quân Nhân tộc, nhìn thấy cảnh này tức khắc bị dọa cho giật mình!

Sau đó không kịp kinh hãi, vội vàng chạy tới Linh Tiêu Bảo Điện.

“Bệ hạ, việc lớn không xong rồi, việc lớn không xong rồi!” Vừa bước vào Linh Tiêu Bảo Điện, tiếng nói cấp bách của Thiên Lý Nhãn đã truyền tới.

Hạo Thiên thấy vậy nhíu mày, có vẻ hơi tức giận trước hành động của Thiên Lý Nhãn, nhưng nghe thấy có chuyện quan trọng báo cáo, ông cũng chỉ đành nén cơn giận trong lòng.

Dù sao Hạo Thiên cũng đã quyết định nếu không nói được ra ngô ra khoai, nhất định sẽ cho Thiên Lý Nhãn một bài học!

Nếu không uy nghiêm Thiên đình để ở đâu.

Chỉ là khi biết được ý của Thiên Lý Nhãn, Hạo Thiên hoàn toàn không còn ý định xử phạt Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ nữa.

“Cái gì?

Nhân tộc tụ tập hàng vạn triệu đại quân hướng thẳng tới Thiên đình ta?

Đạo quân tiến công đầu tiên đã xuất phát?” Ban đầu ánh mắt Hạo Thiên đầy vẻ không tin nổi, dù sao động tĩnh lớn như vậy chắc chắn trước đó phải có không ít điềm báo.

Thiên đình không thể nào đến tận bây giờ mới nhận được tin tức quan trọng như vậy, chẳng lẽ!

Đôi mày Hạo Thiên tức khắc phát tán ra một luồng lãnh ý, trực tiếp khiến không khí trong Linh Tiêu Bảo Điện giảm đột ngột!

Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ cảm nhận được cũng lập tức run rẩy, dường như không thể chịu đựng nổi áp lực như vậy.

Những điều này không thu hút sự chú ý của Hạo Thiên, bởi vì lúc này ánh mắt Hạo Thiên hoàn toàn tập trung vào đạo quân với số lượng cực kỳ khổng lồ kia.

Khi dùng đại thần thông xem xét động tĩnh của Nhân tộc, Hạo Thiên lập tức đại nộ không thôi!

Trực tiếp nộ xích: "Hảo một cái Nhân tộc!

Muốn thách thức Thiên đình sao, để xem các ngươi có thực lực đó không!" Hiện tại ông thực sự cực kỳ phẫn nộ, chưa từng có ai dám thách thức Thiên đình, thách thức quyền uy của ông!

Ngay cả những đệ tử Thánh nhân kia cũng phải nể mặt Hồng Quân Đạo Tổ mà thu liễm vài phần.

Thế nên dù Hạo Thiên biết mình đối với Thánh nhân chỉ là một quân cờ, nhưng khi biết có người dám thách thức quyền uy của mình, ông không thể không giận!

Chương 663

"Đại Kim Ô, lệnh cho ngươi dẫn thiên binh thiên tướng đi tiêu diệt đạo quân Nhân tộc dám coi thường Thiên đình kia!" Trong cơn thịnh nộ tột độ, Hạo Thiên trực tiếp hạ lệnh!

Đồng thời lập tức triệu tập lực lượng mạnh mẽ trong Thiên đình, chuẩn bị cho Nhân tộc và thế lực ẩn giấu sau lưng Nhân tộc một bài học nhớ đời.

Đại Kim Ô sau khi nhận lệnh đã lập tức điều động tất cả thiên binh thiên tướng có thể điều động trong Thiên đình, tổng số cũng tới hàng trăm triệu!

Vì số lượng quá nhiều nên việc điều động khá rắc rối, tuy có lệnh của Hạo Thiên nhưng cũng cần một chút thời gian!

Vì vậy Đại Kim Ô đích thân dẫn đầu gần mười triệu thiên binh thiên tướng tinh nhuệ đi ngăn cản Nhân tộc.

Lúc này không vực ngoài Nam Thiên Môn thu hút hầu như toàn bộ ánh mắt của Hồng Hoang, dù là Thánh nhân cao cao tại thượng hay phàm nhân bình thường, hầu như tất cả đều chú ý tới đó.

Cảnh tượng này trong mắt một số kẻ có mưu đồ đã để lộ thần tình mãn nguyện!

Sau đó liếc nhìn về hướng Nam Thiên Môn rồi cười nói: "Không tệ, Nhân tộc thực sự có bản lĩnh!

Hút hết mọi sự chú ý đi rồi, tiếp theo cũng đến lượt ta hành động." Sau đó, bao gồm cả một số đại năng đỉnh phong cảnh giới Chuẩn Thánh, một nhóm lớn các đại năng biến mất khỏi Hồng Hoang.

Vốn dĩ nên gây ra chấn động lớn nhưng lại bị che lấp trong cuộc

giao tranh giữa Nhân tộc và Thiên đình.

Tại ngoài Nam Thiên Môn, bộ đội tiên phong của triều Thương và Thiên đình gặp nhau không ngoài dự tính!

Ngay lập tức không khí căng thẳng tột độ, chiến ý hừng hực.

Bộ đội tiên phong của triều Thương với số lượng gần trăm triệu, đông nghẹt che lấp cả bầu trời!

Khí thế hung hãn, phảng phật như có một sức mạnh không thể ngăn cản.

Thiên binh thiên tướng tuy số lượng ít hơn nhiều nhưng đội ngũ chỉnh tề, trang bị tinh lương!

Khí thế càng thêm hào hùng, không hề kém cạnh triều Thương.

"GIIẾẾẾT!" Sau khi nhìn nhau, Đại Kim Ô cùng vị đại năng Chuẩn Thánh phía Nhân tộc đồng thanh quát lớn!

Tức thì vang lên tiếng hò reo giết chóc chấn động cả tai, sau đó hai bên lao vào nhau trong những tiếng thét vang trời!

Đồng thời vô số pháp thuật tấn công cũng hiện ra trên bầu trời, từng đạo quang mang đủ màu sắc đủ để chiếu sáng cả bầu trời.

Hai bên vừa giao chiến, Đại Kim Ô đã tiên phong hãm trận, tay cầm một thanh Hậu Thiên Linh Bảo đại sát tứ phương trong quân đội triều Thương!

Không ai có thể địch lại hắn.

Chỉ trong tích tắc, trên tay Đại Kim Ô đã nhuốm đầy máu!

Chiến bào bị máu nhuộm đỏ rực, dưới ánh sáng rực rỡ kia càng thêm phần nổi bật.

Đại Kim Ô đang đại sát tứ phương đã thu hút sự chú ý của đại

tướng Vũ Mặc bên phe kia!

Vũ Mặc tức giận quát: "Tiểu nhi Thiên đình, đối thủ của ngươi là ta!" Sau đó lập tức giao đấu với Đại Kim Ô, bắt đầu so bì thực lực, nền tảng và Linh bảo của hai bên!

Còn những người khác thì sớm đã hỗn chiến vào nhau, lúc này có thể phân biệt được địch ta thực sự là điều không thể!

Lỡ tay đánh thương, đánh chết người mình cũng không phải là ít!

Bởi vì quá hỗn loạn, rất khó kiểm soát đòn đánh.

Hai bên đại chiến chưa đầy nửa canh giờ, bầu trời đã trở nên u ám!

Cuộc hỗn chiến của hai bên bao phủ một vùng đất rộng lớn trong bóng tối, khiến vô số sinh linh kinh hãi.

Đương nhiên trận đại chiến thảm liệt này đối với các đại năng từ cảnh giới Chuẩn Thánh trở lên trong Hồng Hoang thì chẳng thấm vào đâu!

Dù sao mỗi vị đại năng Chuẩn Thánh ít nhất cũng đã trải qua một lần kiếp nạn quét sạch Hồng Hoang.

So với những điều đó thì cuộc giao tranh giữa triều Thương và Thiên đình chẳng là gì!

Nhưng ý nghĩa đằng sau cuộc giao tranh này mới là điều đáng để mỗi vị đại năng quan tâm.

Tại Tây Phương Linh Sơn, trong đại bản doanh của Tây Phương giáo, Dược Sư Đạo Nhân đang ngồi trên đài sen cao vút, đôi pháp mục có thể nhìn thấu vạn vật thế gian đang nhìn chằm chằm vào chiến trường ngoài Nam Thiên Môn.

Sự anh dũng và cường hãn của binh sĩ triều Thương, cùng số

lượng khổng lồ của họ đều khiến Dược Sư Đạo Nhân thèm muốn, nhưng cũng hơi tiếc nuối!

"Triều Thương không hổ là kế thừa Nhân tộc, chỉ riêng thực lực này cũng đủ liệt vào hàng đỉnh phong Hồng Hoang!

Chỉ tiếc là đại kiếp đã đến, tất cả sắp hóa thành tro bụi." Chuyện về Phong Thần lượng kiếp đang được lưu truyền trong đám Thánh nhân!

Là đệ tử Thánh nhân, Dược Sư Đạo Nhân tự nhiên cũng hiểu biết đôi chút.

Triều Thương là chiến trường chính của Phong Thần lượng kiếp, Dược Sư Đạo Nhân tự nhiên cũng biết, nên mới càng thêm tiếc nuối cho họ.

"Nhưng như vậy cũng tốt, một Nhân tộc mạnh mẽ, một thế lực ngưng tụ tất cả sức mạnh Nhân tộc quá mạnh, đe dọa quá lớn!" Nhưng một Nhân tộc mạnh mẽ không phù hợp với lợi ích của Tây Phương giáo, cũng không phù hợp với lợi ích của hầu hết các Thánh nhân.

E rằng đó cũng là lý do triều Thương tìm cách đối kháng với sức mạnh Thánh nhân, hai bên khó mà chung sống hòa bình.

Trong lúc cảm khái, Dược Sư Đạo Nhân cũng không quên sắp xếp đệ tử dưới trướng tới triều Thương để truyền bá đại đạo.

Tại Côn Luân Sơn, một người tộc tên là Văn Trọng chính thức trở thành đệ tử Tiệt giáo.

Tất cả các thế lực trong Hồng Hoang biết đại kiếp sắp đến đều bắt đầu bố cục!

Hoặc phò tá Nhân tộc trong triều Thương, hoặc phái đệ tử tới triều Thương.

Những tin tức này nhanh chóng hội tụ về tay Vũ Ất.

Vũ Ất biết chuyện không những không lo mà còn mừng!

Mấy vị đại năng đỉnh phong cảnh giới Chuẩn Thánh tại hiện trường nhìn thấy vậy cũng lộ ra thần tình hưng phấn tương tự.

"Tốt, hiện tại xem ra đã ổn rồi!

Các vị có thể khởi hành được rồi." Vũ Ất vô cùng vui vẻ nói với mấy vị đại năng đỉnh phong Chuẩn Thánh kia, họ cũng mỉm cười gật đầu, sau đó bóng dáng lập tức biến mất, đi tới một nơi chưa biết.

Sau khi mấy vị đại năng kia rời đi, sắc mặt Vũ Ất dần trở lại bình thường!

"Mạc Tu Nhiễm, có thể xuất động rồi!" Theo một tiếng ra lệnh, vô số đại quân triều Thương bắt đầu xuất phát hướng về Nam Thiên Môn!

Việc Vũ Ất đột ngột tăng binh lập tức khiến chiến sự đang giằng co xảy ra biến hóa cực lớn!

Có viện binh mạnh mẽ, quân triều Thương vốn chiếm ưu thế về số lượng lập tức vô cùng phấn chấn!

Lập tức phát huy thực lực vượt xa bình thường, trực tiếp xoay chuyển chiến cục!

Quân Thiên đình cũng theo đó mà đại bại.

Chương 664

Tuy Đại Kim Ô dựa vào thực lực mạnh mẽ trấn áp được đại năng triều Thương đang đối chiến với mình, nhưng cũng vô lực hồi thiên!

Không thể cứu vãn đại thế.

Chỉ có thể thu gom tàn binh, rút về Nam Thiên Môn!

Thiên đình kinh động, chúng tiên kinh động!

Hạo Thiên kinh động!

Khi Hạo Thiên nhận được tin tức thì không thể tin nổi!

Làm sao có thể?

Quân Thiên đình lại có thể thất bại?

Nhưng khi Hạo Thiên nhìn ra ngoài Nam Thiên Môn, những dấu vết chiến đấu còn sót lại cùng hình ảnh hàng vạn triệu đại quân triều Thương đang cuồn cuộn đổ tới khiến ông không thể không tin.

Sau một thoáng tĩnh lặng ngắn ngủi, Hạo Thiên lập tức đại thanh quát: "Lập tức theo trẫm tới Nam Thiên Môn, tuyệt đối không cho phép Nhân tộc đánh vào Nam Thiên Môn!" Đồng thời thân ảnh ông tiên phong một bước biến mất khỏi Linh Tiêu Bảo Điện!

Ngay sau đó chúng tiên Thiên đình cũng bám sát gót Hạo Thiên, khẩn cấp tới Nam Thiên Môn.

Cuộc chiến giữa triều Thương và Thiên đình trong thời gian ngắn xảy ra biến cố lớn như vậy, trực tiếp khiến đại bộ phận các thế lực kinh hô không thể nào!

Tức thì chiến trường đầy biến động này thu hút mọi ánh nhìn của Hồng Hoang, khiến các đại năng khác thậm chí là các Thánh nhân cao

cao tại thượng vô thức bỏ qua một số chuyện.

Ví dụ như Tây Phương Linh Sơn vốn tràn đầy an tường, cực lạc Hồng Hoang kia lúc này lại tràn đầy nguy cơ.

Khi tất cả ánh mắt của các đại năng hội tụ về Thiên đình, đám người Âm Dương Tử, Lâm Huyền Đạo Nhân và Thuần Dương Chân Quân cùng một nhóm các đại năng ẩn giấu đỉnh phong Chuẩn Thánh của Hồng Hoang đã tới gần Linh Sơn.

Âm Dương Tử, sinh linh thời kỳ đầu của Hồng Hoang!

Từng trải qua Long Phượng đại kiếp, cũng từng may mắn được nghe Hồng Quân Đạo Tổ giảng đạo tại Tử Tiêu Cung.

Có thể coi là một cường giả Chuẩn Thánh lão làng.

Thủ đoạn bản thân rất nhiều!

Giỏi về Âm Dương pháp tắc, trong tay còn có Tiên Thiên Linh Bảo: Âm Dương Song Kiếm!

Thực lực trong Hồng Hoang không yếu hơn Trấn Nguyên Tử, vô cùng khó đối phó.

Bình thường ẩn cư không ra, yên tâm lẩn khuất trong không gian riêng.

Còn Lâm Huyền Đạo Nhân, Thuần Dương... tình hình cũng cơ bản như vậy!

Bình thường không quản chuyện trong Hồng Hoang, trừ đại kiếp ra thì ẩn cư không ra.

Thế nên Thánh nhân có lẽ cũng không biết sự tồn tại của họ, có thể coi là một lực lượng khổng lồ ẩn giấu trong bóng tối của Hồng Hoang.

Lần này nếu không phải có sự cám dỗ không thể từ chối, có lẽ họ

cũng không xuất hiện trong Hồng Hoang!

"Tại sao lại chọn Linh Sơn?

Ở đó có tới hai vị Thánh nhân!

Ta không nắm chắc đối phó được cả hai đâu." Âm Dương Tử nhìn cảnh tượng kim quang lấp lánh, bảo tháp ẩn hiện trên Linh Sơn, hỏi bóng người đang bao trùm trong bóng tối bên cạnh!

Thuần Dương Chân Quân và các đại năng khác nghe xong cũng đồng loạt nhìn về phía bóng người trong bóng tối kia, ánh mắt cũng đầy vẻ nghi hoặc.

Bóng người trong bóng tối tự tin trả lời: "Các vị không cần lo lắng, đã chọn Tây Phương thì chúng ta tự nhiên đã có chuẩn bị!

Hơn nữa Tiếp Dẫn cũng sắp rời đi rồi, các vị hãy kiên nhẫn đợi thêm một lát nữa!

Sẽ không để các vị mạo hiểm đối phó với hai vị Thánh nhân đâu." Âm Dương Tử và các đại năng khác nghe xong cũng khẽ gật đầu, nhưng vẫn không thể hoàn toàn yên tâm.

Với thực lực này đối phó với một vị Thánh nhân còn là ẩn số, đối phó hai vị thì không cần động thủ làm gì, vì đó là đi nộp mạng.

Không sai, những đại năng Chuẩn Thánh hội tụ ở đây đang chuẩn bị hoàn thành một việc đủ để chấn động Hồng Hoang: THÍ THÁNH!

Tuy số lượng của họ lên tới gần một trăm, người nào cũng là Chuẩn Thánh hậu kỳ thậm chí đỉnh phong!

Hiểu sâu về pháp tắc, Tiên Thiên Linh Bảo mỗi người một món.

Nhưng đối thủ lại là Thánh nhân!

Thánh nhân vô địch trong Hồng Hoang.

Có thể nói từ khi Thánh nhân ra đời đến nay, chỉ có Thánh nhân mới có thể đánh bại Thánh nhân!

Chưa từng có ai dưới cảnh giới Thánh nhân có thể đánh bại Thánh nhân, chứ đừng nói là giết chết.

Những vị Chuẩn Thánh này thực sự có thể dùng từ gan to bằng trời, hay là không sợ gì để hình dung!

Trong lúc Thuần Dương Tử và những người khác đang chờ đợi, trên Tây Phương Linh Sơn, trong hư không hỗn độn, trong Cực Lạc Thế Giới do hai vị Thánh nhân Tây Phương khai tịch.

Tiếp Dẫn bỗng nhiên cảm thấy gì đó, đôi mày khẽ nhíu!

Việc này lập tức thu hút sự chú ý của Chuẩn Đề.

"Tiếp Dẫn sư huynh, có biến cố gì sao?" Tiếp Dẫn khẽ lắc đầu, sau đó ánh mắt phức tạp nhìn về hướng Hồng Hoang rồi nói: "Trong Hồng Hoang có một luồng triệu hoán không rõ nguyên do, huynh phải đi một chuyến xem sao!" Chuẩn Đề nghe xong gật đầu, hóa ra là vậy!

Sau đó nói: "Nếu đã vậy thì sư huynh cứ việc đi đi, giới này có sư đệ trấn thủ rồi." Sau khi Tiếp Dẫn rời khỏi Cực Lạc thế giới để đến Hồng Hoang, đám đại năng như Âm Dương Tử đã chờ sẵn gần Linh Sơn cũng nhận được tin tức ngay lập tức.

"Tin tốt, Tiếp Dẫn đã rời đi!

Trong thời gian ngắn sẽ không trở về, đến lúc ta ra tay rồi!" Thân ảnh ẩn trong bóng tối kia vô cùng phấn khích nói, đồng thời cũng bước ra khỏi bóng đêm!

Tức thì, một luồng huyết khí tanh tưởi lan tỏa ra xung quanh, nguyên lai là A Tu La Vương!

Âm Dương Tử và các đại năng khác nghe vậy cũng phấn khích gật

đầu, sau đó nhìn về phía Linh Sơn như đang nhìn một con mồi béo bở.

Trước khi hành động, Kiếp Trận đạo nhân tinh thông trận pháp đưa ra một đề nghị: "Để phòng ngừa vạn nhất, nên phong tỏa Linh Sơn lại!

Tránh xảy ra chuyện ngoài ý muốn, để cho các Thánh nhân khác biết được." Kiếp Trận đạo nhân là một đại năng Chuẩn Thánh ẩn thế, cũng là nhân vật thời thượng cổ!

Y tinh thông trận pháp, tuy không thể sánh vai cùng Thông Thiên, nhưng cũng có chút thành tựu.

Âm Dương Tử và những người khác nghe xong, cũng liên tục gật đầu tán thành!

Làm như vậy dù sao cũng an toàn hơn một chút, không ai muốn hành động thất bại cả.

Chương 665

Thế là mọi người đồng loạt đều đổ dồn ánh mắt về phía Kiếp Trận đạo nhân, y cảm nhận được ánh mắt của đám đông, cũng rất thản nhiên nói: "Trong tay ngô có một tòa đại trận, tên là Huyền Linh Nhất Khí Trận!

Tuy không có năng lực công kích, nhưng có thể phong ấn một vùng đất, khiến cho bất kỳ tin tức nào cũng không thể truyền ra ngoài." Là một trong những người phụ trách hành động lần này, A Tu La Vương lập tức mừng rỡ!

Sau đó vội vàng nói: "Như vậy thì tốt quá, có đại trận này, lần này chúng ta nhất định thành công!

Vậy xin hãy bố trí mau lên." Kiếp Trận đạo nhân cũng hiểu rõ tầm quan trọng của sự việc, không nói nhiều nữa!

Trực tiếp nêu ra yêu cầu bố trí trận pháp: "Trận pháp này khá đặc thù, cần ba vị đạo hữu hiệp trợ bố trí!

Cần hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo gia trì!" A Tu La Vương nghe xong, liền trực tiếp bắt đầu tổ chức các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, đồng thời lấy ra hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo.

Kiếp Trận đạo nhân thấy mọi yêu cầu đã hoàn thành, cũng không lằng nhằng nữa!

Trực tiếp thi triển đại pháp thuật, bố trí trận pháp này!

Ba vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh cùng hai kiện Tiên Thiên Linh Bảo được bố trí theo quy tắc xung quanh Linh Sơn, sau đó theo một đoạn chú ngữ mà chỉ có Kiếp Trận đạo nhân mới hiểu được ý nghĩa niệm lên.

Một làn sương mù dày đặc bao phủ Linh Sơn, tạm thời cách ly nó khỏi Hồng Hoang!

Sau khi thi triển trận pháp, pháp lực của Kiếp Trận đạo nhân tiêu hao rất nhiều!

Tức thì trở nên có chút suy yếu, y lớn tiếng hô: "Hoàn thành!

Trận pháp cần pháp lực cực lớn để duy trì!

Chỉ dựa vào bần đạo thì không thể duy trì, cần có mấy vị đạo hữu hiệp trợ giúp đỡ." A Tu La Vương nghe xong vui mừng gật đầu, sau đó sắp xếp mấy vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh ở lại đây hiệp trợ Kiếp Trận đạo nhân duy trì vận hành trận pháp, rồi dẫn đầu các đại năng Chuẩn Thánh tiến vào Linh Sơn!

Lúc này Linh Sơn một mảnh hỗn loạn, vô số đệ tử Tây phương giáo hoảng hốt chạy loạn khắp nơi.

Ngay cả Dược Sư đạo nhân chủ trì các công việc thường ngày của Tây phương giáo lúc này nội tâm cũng cực độ hoảng loạn, vẻ mặt lo âu hiện rõ trên mặt.

Không phải Dược Sư đạo nhân định lực không đủ, mà sự việc thực sự quá kinh hãi!

Vừa rồi, một làn sương mù dị thường bao phủ Linh Sơn, ngay sau đó Dược Sư đạo nhân phát hiện Linh Sơn đã bị cách ly với thế giới bên ngoài!

Mọi thần thức, thậm chí cả thần thông đều không thể tra xét tình hình bên ngoài Linh Sơn!

Chuyện kỳ quái như vậy, khiến Dược Sư đạo nhân trong lòng không thể không lo lắng.

Dược Sư đạo nhân vừa đứng trên đỉnh Linh Sơn, vẻ mặt lo âu

nhìn về phương xa đồng thời thầm nghĩ: “Hy vọng không xảy ra vấn đề gì, nếu không thì phiền phức to!” Nhưng cảnh tượng xảy ra tiếp theo lập tức phá tan tâm lý may mắn của Dược Sư đạo nhân, dưới chân Linh Sơn đột nhiên dâng lên một luồng dao động bàng bạc.

Sắc mặt Dược Sư đạo nhân lập tức âm trầm xuống, trong lòng hiểu rõ xem ra Linh Sơn gặp nạn rồi!

Dưới chân Linh Sơn có bốn vị Bồ Tát trấn thủ!

Chuyên phụ trách an nguy của Linh Sơn, bình thường không bao giờ xuất hiện trên đời!

Dược Sư đạo nhân biết được cũng là vì y quản lý Linh Sơn.

Bây giờ dưới chân Linh Sơn đột nhiên bùng nổ dao động chính là do bốn vị Bồ Tát mà Dược Sư đạo nhân quen thuộc phóng ra, điều này đại biểu cho việc Linh Sơn đã rơi vào cảnh nguy hiểm!

Quả nhiên không đợi Dược Sư đạo nhân có phản ứng gì, một luồng dao động mạnh mẽ trong nháy mắt khuếch tán!

Đồng thời Dược Sư đạo nhân cũng nghe thấy một tiếng nổ kinh thiên động địa.

Dược Sư đạo nhân lập tức nhìn về phía phát ra âm thanh, kết quả phát hiện âm thanh truyền đến từ chân núi Linh Sơn, nơi đó một mảnh tan hoang!

Khắp nơi đều tràn ngập năng lượng cuồng bạo, quần thể cung điện vốn cực kỳ tinh xảo hoa lệ nơi đó đã hóa thành một đống phế tích.

Đồng thời bốn vị Bồ Tát bảo vệ an toàn cho Linh Sơn, toàn bộ đều bị trọng thương!

Không thể chống cự cường địch được nữa, Dược Sư đạo nhân

chỉ có thể hét lớn một tiếng: "Kẻ nào, dám ở Linh Sơn giương oai!" Đồng thời y lập tức truyền một tin tức khẩn cấp cho các Tôn giả từ cảnh giới Chuẩn Thánh trở lên đang bế quan trong Linh Sơn, yêu cầu họ lập tức xuất quan bảo vệ Linh Sơn!

A Tu La Vương cùng Âm Dương Tử nghe vậy thì cười lạnh một tiếng, nhưng cũng không trả lời!

Dù sao mục tiêu của họ cũng không phải là đám lâu la mạnh nhất chỉ ở Chuẩn Thánh trung kỳ này.

Mục tiêu của họ chính là chủ nhân thực sự của Linh Sơn, Thánh nhân có địa vị chí cao vô thượng trong Hồng Hoang!

Tuy không để ý đến Dược Sư đạo nhân, nhưng bọn họ cũng sẽ không bỏ qua!

Hôm nay Linh Sơn gặp kiếp nạn, đã không thể tránh khỏi.

Một đám đệ tử Tây phương giáo, khó thoát khỏi cái chết!

Số lượng đại năng Chuẩn Thánh tham gia hành động lần này lên đến hàng trăm, trong đó phần lớn đều là đại năng hậu kỳ thậm chí là đỉnh phong.

Người nào người nấy thực lực cường hãn, thủ đoạn lại càng không ai sánh kịp!

Chỉ một lần giao thủ, tứ đại Bồ Tát trấn thủ Linh Sơn đã bại trận!

Linh Sơn hoàn toàn bại lộ trước mặt đám người Âm Dương Tử.

Tuy Dược Sư đạo nhân phản ứng nhanh, ngay lập tức đã phản kích!

Nhưng nội tình của Linh Sơn hiện tại, quá mỏng manh.

Số lượng đệ tử từ cảnh giới Chuẩn Thánh trở lên chỉ có vỏn vẹn mấy người, người mạnh nhất là Dược Sư đạo nhân cũng chỉ là

Chuẩn Thánh trung kỳ.

Đối mặt với đám đại năng Chuẩn Thánh hậu kỳ thậm chí đỉnh phong hung tàn, căn bản không có sức phản kháng!

Cho nên khi bọn họ xuất hiện, liền trở thành con mồi!

Thuần Dương chân quân đứng sừng sững giữa không trung, không chút biểu cảm nhìn Linh Sơn phía dưới đã biến thành một chiến trường.

Linh Sơn đối với y chỉ là một món khai vị nhỏ, ngay cả tư cách khiến y xuất toàn lực cũng không có.

Trong mắt Thuần Dương chân quân, cả Linh Sơn ngoại trừ Dược Sư đạo nhân ra, còn lại đều là một đám phế vật!

Vì vậy để tỏ lòng tán thưởng đối với Dược Sư đạo nhân, Thuần Dương chân quân quyết định tự mình ra tay giải quyết y!

"Thuần Dương chân ý!" Y nhẹ nhàng nói một tiếng, vung tay liền là một đạo công kích cường hãn!

Thuần Dương chân ý, là thủ đoạn đơn giản nhất của Thuần Dương chân quân!

Vốn là pháp thuật bình thường, nhưng sau khi gia nhập Thuần Dương pháp tắc, liền mang theo năng lực phá bỏ mọi hư ảo!

Dược Sư đạo nhân đang phản kháng đột nhiên cảm nhận được nguy hiểm ập đến, thân hình lập tức lóe lên xuất hiện ở nơi xa.

"Trốn, không dễ dàng như vậy đâu!" Thuần Dương chân quân thấy vậy, không hề bất ngờ!

Dù sao nếu ngay cả một đạo công kích bình thường cũng không đỡ nổi, thì Dược Sư đạo nhân không xứng với tu vi cảnh giới Chuẩn Thánh.

Chương 666

Cho nên Thuần Dương chân quân đã chuẩn bị cho Dược Sư đạo nhân đạo công kích thứ hai, tế ra Tiên Thiên Linh Bảo Thuần Dương kiếm, Thuần Dương chân quân thi triển một thức trong một bộ kiếm pháp!

"Thuần Dương nhất kiếm!" Một đạo kiếm khí tinh chuẩn trực tiếp bay về phía Dược Sư đạo nhân, sau khi một đạo tinh quang lóe lên, Dược Sư đạo nhân đã đỡ được một đòn công kích của Thuần Dương chân quân.

Dược Sư đạo nhân cũng cuối cùng phát hiện, dường như mình đã trở thành mục tiêu của một kẻ tấn công nào đó.

Âm Dương Tử chú ý thấy Thuần Dương chân quân đang ra tay với Dược Sư đạo nhân, liền nhắc nhở một câu: "Thuần Dương, đừng lãng phí thời gian nữa!" "Biết rồi!" Thuần Dương chân quân nghe xong gật đầu, sau đó có chút tiếc nuối nhìn về phía Dược Sư đạo nhân!

"Vốn định chơi với ngươi thêm một lát, thôi bỏ đi!" Sau đó y tiện tay vung lên, Dược Sư đạo nhân lập tức không còn động tĩnh, phật quang trên người tiêu tán, hai mắt cũng không còn linh vận, toàn thân sinh cơ hoàn toàn biến mất.

"Thuần Dương chi ý!" Đây là một trong những thủ đoạn đắc ý và mạnh nhất của Thuần Dương chân quân, tuy tiêu hao lớn hơn một chút, nhưng uy lực cũng cực kỳ khủng bố.

Sau khi Dược Sư đạo nhân thân vong, cả Linh Sơn hỗn loạn cũng dần dần lắng xuống!

Không phải vì đám người Âm Dương Tử bị đuổi đi.

Mà là vì không còn sự kháng cự, Linh Sơn đã rơi vào tay bọn họ.

“Linh Sơn, Linh Sơn!

Từ nay Hồng Hoang không còn Linh Sơn!” A Tu La Vương đứng trên đỉnh Linh Sơn nhìn xuống cung đình lầu vũ bị hủy hoại trong hỗn loạn, trực tiếp hét lớn một tiếng!

Sau đó hai tay vỗ một cái, một luồng năng lượng khủng bố trong nháy mắt bao trùm Linh Sơn!

Tức thì, Linh Sơn sừng sững ở Hồng Hoang vô số ức năm trong nháy mắt nứt vỡ, ầm ầm sụp đổ!

Linh Sơn bị hủy, khiến Chuẩn Đề đang ở trong Cực Lạc thế giới phía trên Tây phương trong lòng kinh hãi!

Chuẩn Đề thấp giọng tự nói một tiếng, vẻ mặt đầy trầm tư.

“Chuyện gì vậy!

Tâm thần sao lại hỗn loạn như thế!” Y không biết đã xảy ra chuyện gì, hiện tại tâm thần cực kỳ bất an!

Căn bản không thể tĩnh tâm, giống như có chuyện gì đó đã xảy ra.

Sau khi tự lẩm bẩm một câu, Chuẩn Đề đột nhiên khí thế bùng nổ!

Khí thế cấp bậc Thánh nhân bao trùm cả Cực Lạc thế giới, Chuẩn Đề minh ngộ nói: “Xảy ra chuyện rồi?

Linh Sơn!

Nhất định là Linh Sơn có biến, nếu không sẽ không như vậy.” Xem ra nhất định là Linh Sơn xảy ra biến cố, mới khiến tâm thần y bất an!

Thế là y vội vàng liên lạc với Linh Sơn, nhưng không có bất kỳ hồi âm nào!

Chuẩn Đề lập tức im lặng một lúc.

Sau một hồi bình tĩnh ngắn ngủi, Chuẩn Đề tự nói: "Xem ra, phải chuẩn bị cho tình huống xấu nhất rồi!" Tuy không biết rốt cuộc Linh Sơn đã xảy ra chuyện gì, nhưng nhất định là đã xảy ra chuyện lớn!

Thậm chí là chuyện lớn không thể tưởng tượng nổi.

Chuẩn Đề vì vướng phải ước định năm xưa, không thể tự mình hạ tràng!

Chỉ có thể phái một phân thân, đến Hồng Hoang xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Thế là một phân thân có cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, tay cầm Tiên Thiên Linh Bảo Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề rời khỏi Cực Lạc thế giới, đến Linh Sơn.

Vừa mới đến nơi, đã bị công kích!

Mỗi một đạo công kích đều vô cùng cường hãn, ẩn chứa lực lượng pháp tắc!

Phân thân của Chuẩn Đề không cẩn thận liền trúng chiêu.

Tuy bị thương không nhẹ, nhưng không hổ là phân thân của Chuẩn Đề!

Dựa vào Tiên Thiên Linh Bảo Thất Bảo Diệu Thụ trong tay, trực tiếp sát ra một con đường máu!

Phá vỡ tầng tầng lớp lớp ngăn cản, cuối cùng y mang theo thân thể trọng thương đứng trên đỉnh Linh Sơn.

Nhưng, có lẽ không thể gọi là đỉnh Linh Sơn được nữa!

Bởi vì Linh Sơn đã không còn, chỉ để lại một đống phế tích mà thôi.

Đứng trên phế tích Linh Sơn, phân thân của Chuẩn Đề trầm mặc!

Dường như đã hiểu ra điều gì đó, khi nhìn lại đám đại năng như Âm Dương Tử đang đuổi theo, sắc mặt y bình thản, vô cùng thản nhiên!

Lúc này phân thân của Chuẩn Đề đã hiểu rõ mục đích của Âm Dương Tử, A Tu La Vương rốt cuộc là gì!

Chuẩn Đề không ngờ, A Tu La Vương và Âm Dương Tử lại dám to gan như vậy, dám ra tay với y.

"Vô tri, cuồng vọng!" Sau khi hừ lạnh một tiếng, phân thân có thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong dưới hàng chục đạo công kích khủng bố, trong nháy mắt vẫn diệt.

Sau khi tiêu diệt phân thân của Chuẩn Đề, Âm Dương Tử và những người khác cũng không cảm thấy vui mừng gì!

Ngược lại sắc mặt ngưng trọng.

A Tu La Vương nhìn thoáng qua nơi phân thân của Chuẩn Đề tan thành tro bụi, lại ngẩng đầu nhìn lên trời khẽ thở dài: "Bị phát hiện rồi, xem ra phải sớm hơn dự định rồi!" Quả thật, Chuẩn Đề phát hiện quá sớm!

Khiến cho Âm Dương Tử và những người khác vẫn chưa hoàn thành bố trí, hành động tiếp theo thành bại hay không đã tăng thêm rất nhiều biến số và bất định.

"Phát hiện thì phát hiện thôi, sớm muộn gì cũng bị phát hiện!

Chúng ta mau chóng chuẩn bị đi, nhất định phải nhanh hơn Chuẩn Đề." Nghe A Tu La Vương cảm thán, Âm Dương Tử thờ ơ nói!

Bây giờ không phải lúc cảm thán, mau chóng hoàn thành bố trí mới là quan trọng nhất.

A Tu La Vương và những người khác gật đầu, sau đó thân ảnh nhanh hơn mấy phần!

Tốc độ dọn dẹp tàn dư của Tây phương giáo cũng nhanh hơn rất nhiều.

Đồng thời ở một bên khác, Thuần Dương chân quân, Huyền Linh đạo nhân cũng đang gấp rút bố trí một tòa trận pháp!

Ngay khoảnh khắc phân thân tử vong, Chuẩn Đề liền cảm nhận được!

Sau đó liền tức giận không thôi.

"Dám hủy Linh Sơn của ta, diệt đạo thống của ta!" Bây giờ Chuẩn Đề có thể nói là lửa giận ngút trời, ngọn lửa phẫn nộ thậm chí còn thay đổi cả tình hình bên trong Cực Lạc thế giới.

Cực Lạc thế giới vốn an lành thánh khiết lúc này lại bị bao phủ trong biển lửa, những vị Bồ Tát vốn đầy lòng từ bi cũng biến thành Nộ Mục Kim Cương.

Linh Sơn bị hủy, đệ tử bị giết!

Chương 667

Đây là tổn thất lớn nhất mà Chuẩn Đề phải gánh chịu sau khi thành Thánh.

Trong lòng lửa giận lan tràn, cộng thêm ảnh hưởng của Phong Thần lượng kiếp, Chuẩn Đề rời khỏi Cực Lạc thế giới trở về Hồng Hoang.

Trong cơn thịnh nộ, Chuẩn Đề trực tiếp xé rách hư không hỗn độn, cưỡng ép xông vào Hồng Hoang!

Tại Linh Sơn ở Hồng Hoang, A Tu La, Âm Dương Tử và những người khác vào lúc Chuẩn Đề xé rách hư không, đã cảm nhận được nguy hiểm ập đến ngay lập tức.

Lập tức mỗi người đều thể hiện ra trạng thái mạnh nhất, toàn thân bao quanh bởi pháp tắc!

Ánh sáng rực rỡ chiếu rọi chân trời, từng món linh bảo lấp lánh linh quang.

Đồng thời, đại trận dùng để trì hoãn tốc độ của Thánh nhân: Hỗn Nguyên Nhất Khí Trận cũng được bố trí một cách vội vã.

A Tu La Vương, Âm Dương Tử cùng Thuần Dương và những người khác trong tâm trạng vừa căng thẳng vừa mong đợi, chờ đợi Chuẩn Đề giáng lâm.

Khi mọi người chuẩn bị xong xuôi, bầu trời trên Linh Sơn đột nhiên biến đổi!

Bầu trời vốn bị sương mù đen kịt bao phủ, biến thành màu vàng kim.

Vô số mây trắng cùng mây vàng trôi nổi trên bầu trời, cảnh tượng

vô cùng hùng vĩ tú mỹ, thực sự là một cảnh tượng hiếm có.

Nhưng không ai có tâm tình thưởng thức, A Tu La Vương và những người khác sau khi thấy dị tượng đột nhiên xuất hiện trên bầu trời, liền hiểu rằng Chuẩn Đề đã giáng lâm!

Ngay lập tức vận chuyển pháp lực trong cơ thể, thi triển ra công kích mạnh mẽ nhất!

Tức thì, pháp lực trong cơ thể mỗi vị đại năng dường như vĩnh viễn không cạn kiệt, cấp tốc vận chuyển.

Từng đạo công kích mạnh mẽ ẩn chứa pháp tắc được ngưng tụ, sau đó được phóng ra!

Từng món Tiên Thiên Linh Bảo lấp lánh huyền quang, tràn ngập đạo vận!

Tỏa ra những đòn tấn công chí mạng, cùng ánh sáng rực rỡ.

Mục tiêu của A Tu La Vương và những người khác là bầu trời, vì vậy vô số tia sáng hội tụ lại một chỗ xông thẳng lên trời!

Cảnh tượng hùng vĩ, khó có thể tưởng tượng nổi.

Nhưng năng lực khủng bố ẩn chứa trong đó, lại đủ để khiến thời không thần phục!

Bầu trời trên Linh Sơn không chịu nổi nhiều đòn tấn công mạnh mẽ như vậy, lần lượt vỡ nát.

Hư không khủng bố cứ thế lộ ra, năng lượng hư không có tính thôn phệ cực mạnh kia tàn phá bừa bãi, trực tiếp làm tăng thêm sức mạnh của những đòn tấn công không thể tưởng tượng nổi kia.

Khi vô số đòn tấn công bay lên không, trong đám mây vàng trên trời, Chuẩn Đề mang theo tâm trạng cực độ cuồng bạo và phẫn nộ giáng lâm.

Lúc Chuẩn Đề giáng lâm, cũng là lúc vô lượng công kích khủng bố kia ập đến!

Tức thì cả bầu trời hiện ra một cảnh tượng trắng xóa.

Vô cùng vô tận công kích đang phóng thích năng lượng kinh người, trước luồng năng lượng đó, dường như không gì có thể ngăn cản.

Bầu trời vỡ nát, không gian vỡ nát!

Ngay cả Huyền Linh Nhất Khí Trận bao phủ Linh Sơn cũng tức khắc mất hiệu lực!

Linh Sơn lập tức không còn che chắn.

Nó quay trở lại không gian Hồng Hoang, khi Linh Sơn quay trở lại Hồng Hoang.

Cả Hồng Hoang tức thì chấn động, vô số đại năng vốn đang quan sát đại chiến giữa Thiên đình và Thương triều trong nháy mắt đều đổ dồn ánh mắt về phía Tây, nhìn về phía Linh Sơn.

Sau đó mỗi người đều lộ vẻ kinh ngạc, không hiểu Linh Sơn đã xảy ra chuyện gì!

Sau khi nhìn nhau, cuộc giao chiến giữa Thiên đình và Thương triều đã không còn ai quan tâm, Linh Sơn trở thành tiêu điểm của Hồng Hoang hiện tại.

Vô số đại năng thi triển thần thông, chỉ để biết rốt cuộc Linh Sơn đã xảy ra chuyện gì!

Nhưng nơi Linh Sơn tọa lạc lại bị bao phủ bởi năng lượng khủng bố, thời gian và không gian đều bị hủy diệt, vì vậy mọi ánh mắt thăm dò đều không có kết quả.

Lúc này, phía Tây Hồng Hoang bị bao phủ bởi một luồng năng

lượng khủng bố, ngoại trừ Thánh nhân ra, ngay cả những đại năng đỉnh tiêm Chuẩn Thánh lâu đời như Trấn Nguyên Tử cũng không thể xuyên qua tầng tầng chướng ngại, nhìn rõ phía Tây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng nhìn cảnh tượng bàng bạc như vậy, năng lượng cuồng bạo tàn phá như thế, e rằng tình hình ở phía Tây hoặc Linh Sơn không ổn lắm.

Khi chưa rõ chuyện gì đã xảy ra, cụ thể ra sao, không có một vị đại năng Chuẩn Thánh nào tùy tiện can thiệp vào chuyện của Tây phương.

Tất cả đều đang quan sát sự việc diễn ra, đồng thời cũng âm thầm chuẩn bị, sẵn sàng ra tay bất cứ lúc nào.

Nhưng không biết vì sao, có lẽ thiên cơ bị che đậy, hoặc có người cố ý làm vậy!

Tiếp Dẫn đang đi lại trong Hồng Hoang lại không hề quan tâm đến chuyện của Tây phương.

Thậm chí dường như không cảm nhận được hoặc không nhìn thấy gì, vẫn tiếp tục tìm kiếm duyên phận mờ mịt trong Hồng Hoang.

Lúc này bầu trời phía Tây Hồng Hoang tràn ngập năng lượng cuồng bạo, vô số sinh linh vì thế mà sợ hãi, đua nhau trốn tránh, không dám hiện thân.

Thỉnh thoảng lộ ra ngũ sắc thần quang, mang theo năng lượng cực kỳ khủng bố đủ để hủy diệt cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh.

Không cẩn thận một đạo thần quang lướt qua một ngọn núi, tức thì ngọn núi cao vút trải dài mấy vạn dặm trong nháy mắt vẫn diệt, hóa thành tro bụi trong vụ nổ vô tận.

Nhưng đây chỉ là một dư chấn mà thôi, so với cuộc giao chiến

kịch liệt giữa Chuẩn Đề và đám người A Tu La Vương, Âm Dương Tử, quả là không đáng kể.

Tuy Chuẩn Đề vừa mới giáng lâm không được bao lâu, nhưng cuộc giao thủ với A Tu La Vương, Âm Dương Tử đã vô cùng kịch liệt.

Tuy đối mặt với sự vây công của hàng trăm đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, Chuẩn Đề vẫn tỏ ra ung dung!

Ít nhất không rơi vào thế hạ phong.

Nhưng đối với y, đây lại không phải là một tin tốt!

Phải biết y là Thánh nhân, Thánh nhân vô địch trong Hồng Hoang!

A Tu La Vương và những người khác tuy số lượng đông đảo, đều có thực lực không tầm thường!

Nhưng đối mặt với Thánh nhân thì không đáng xem, hoặc là quá yếu.

Nhưng Chuẩn Đề lại không thể trong nháy mắt giành được ưu thế tuyệt đối, thậm chí không thể chiếm được thế thượng phong có lợi!

Đây quả thực là sự sỉ nhục đối với y, đối với cảnh giới Thánh nhân!

Điều này khiến Chuẩn Đề vốn đã phẫn nộ trong lòng càng thêm lửa giận ngút trời, hận ý trong lòng cũng ngày càng lớn!

Đánh ngang tay với một đám lâu la, quả thực làm mất mặt Thánh nhân.

Chương 668

Để vãn hồi mặt mũi của mình, cũng để giải quyết đám lâu la dám hủy diệt Linh Sơn trước mắt, Chuẩn Đề cũng không quan tâm nhiều nữa!

Trực tiếp thi triển một trong những thủ đoạn mạnh nhất: "Chưởng Trung Phật Quốc!" Chưởng Trung Phật Quốc, là đại thần thông Phật đạo do Chuẩn Đề sau khi thành Thánh cảm ngộ Phật đạo, tự mình sáng tạo ra!

Có thể dùng một lòng bàn tay, diễn hóa ra vô cùng vô tận quốc độ!

Người bị nhốt trong Chưởng Trung Phật Quốc, sẽ bị vô cùng vô tận thế giới nghiền ép, trực tiếp vẫn diệt.

Thần thông này không chỉ ẩn chứa chân lý Phật đạo, mà còn ẩn chứa thời không pháp tắc!

Tuy không thể sánh với Nguyên Thủy, nhưng trong Hồng Hoang cũng thuộc hàng tuyệt đỉnh thần thông.

Thủ đoạn mà Chuẩn Đề sáng tạo ra để đối phó với các Thánh nhân khác, bây giờ lại dùng để trấn áp một đám lâu la cảnh giới Chuẩn Thánh, có thể nói là dùng dao mổ trâu để giết gà.

Quả nhiên, Chưởng Trung Phật Quốc vừa thi triển liền phát huy ra thần uy khủng bố!

Cả phía Tây Hồng Hoang đều nằm trong phạm vi bao phủ của nó, A Tu La Vương, Âm Dương Tử và những người khác cũng trong nháy mắt bị thu vào Chưởng Trung Phật Quốc, ngay cả cơ hội chống cự cũng không có.

Đám người A Tu La Vương đang toàn lực thi triển thủ đoạn mạnh

nhất của mình thì có một thoáng thất thần, nhưng rất nhanh đã hồi phục!

Tuy không lường trước được Chuẩn Đề có thủ đoạn như vậy, nhưng họ cũng đã lường trước được sự cường hãn của Thánh nhân!

Cho nên tuy có chút kinh ngạc, nhưng cũng không phải là không có chuẩn bị.

Chưởng Trung Phật Quốc ẩn chứa vô số thế giới, mỗi một thế giới chính là một Phật quốc!

Đám người A Tu La Vương bị nhốt trong một Phật quốc nào đó.

Thế giới trong Chưởng Trung Phật Quốc phù hợp với chân lý Phật đạo, phù hợp với sự theo đuổi của Phật đạo!

Là thế giới cực lạc vĩnh hằng, không tranh không đấu, một mảnh tường hòa.

Nhưng thế giới như vậy đối với đám người A Tu La Vương, lại cực kỳ chí mạng!

Phật tính vô cùng vô tận kia luôn luôn tấn công nguyên thần của A Tu La Vương, Âm Dương Tử và những người khác.

Đám người A Tu La Vương tự nhiên không cam chịu, sẽ không ngồi chờ chết!

Thế là vội vàng phấn khởi phản kích, nhưng sau khi dễ dàng đánh vỡ một thế giới, lại lập tức rơi vào một thế giới khác.

Đây chính là một điểm thần dị khác của Chưởng Trung Phật Quốc, thế giới trong lòng bàn tay vô số, Phật quốc cũng vô số!

Muốn thoát khỏi Chưởng Trung Phật Quốc, trừ phi có pháp lực vô thượng dùng sức mạnh để phá vỡ, nếu không không có khả năng trốn thoát.

Sau khi liên tiếp xuyên qua mấy thế giới, đám người A Tu La Vương không thể không cảm thán Chuẩn Đề không hổ là Thánh nhân, có thủ đoạn như vậy: "Quả nhiên không hổ là Thánh nhân, có thần thông như vậy!" Nhưng điều này cũng khiến Thuần Dương chân quân và những người khác sinh ra một tia lo lắng, dù sao mỗi thời mỗi khắc đều đang bị Phật quốc thôn phệ, nếu không mau chóng rời đi, e rằng không còn cơ hội nữa!

"Bây giờ không phải lúc cảm thán, chúng ta phải mau chóng rời khỏi nơi này!

Nếu không không cần Chuẩn Đề ra tay, chúng ta tự mình hủy diệt rồi." Giọng nói lo lắng của Thuần Dương chân quân, kéo một đám đại năng Chuẩn Thánh trở về hiện thực!

Sau khi nhìn thoáng qua Phật quốc hòa bình an định kia, một đám đại năng không khỏi cúi đầu suy tư.

Rốt cuộc phải làm thế nào mới có thể thoát khỏi nơi này.

Khi Chuẩn Đề Thánh nhân sử dụng thần thông cấp bậc Thánh nhân, càng khiến Hồng Hoang chấn kinh tột độ!

Không chỉ đông đảo đại năng Chuẩn Thánh kinh ngạc không thôi, ngay cả Thiên đình và Thương triều đang giao chiến cũng ngừng chiến đấu, đồng loạt quan tâm đến tình hình của Tây phương.

Chỉ là Tây phương vẫn bị bao phủ trong năng lượng cực kỳ cuồng bạo, cảnh giới Chuẩn Thánh đừng mong có thể nhìn thấu.

Nhưng cũng chính vì vậy, đông đảo đại năng Hồng Hoang càng muốn biết Tây phương rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lại có thể kinh động Thánh nhân sử dụng thần thông cấp bậc Thánh nhân!

Nhưng không ai giải đáp cho họ, chỉ có thể mật thiết quan tâm đến

động tĩnh của Tây phương!

Mong rằng năng lượng cuồng bạo bao phủ Tây phương sẽ sớm tan đi.

Khác với sự chờ đợi sốt ruột của các Chuẩn Thánh, các Thánh nhân đứng đầu là Lão Tử, Thông Thiên lại có thể dễ dàng nhìn thấu năng lượng cuồng bạo kia, không chút trở ngại nhìn rõ Linh Sơn rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Linh Sơn vỡ nát và hành động của đám người A Tu La Vương tuy khiến họ có chút kinh ngạc, nhưng cũng không đủ để làm họ động dung!

Câu nói đó, trong Hồng Hoang, trời đất xem vạn vật như chó rơm, Thánh nhân xem trăm họ như chó rơm!

Trăm họ có thể bao gồm tất cả sinh linh dưới Thánh nhân, chưa thành Thánh nhân thì không đủ để Thánh nhân để mắt tới.

Nhưng khi thấy gần trăm cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh trung hậu kỳ, lại có thể liên thủ đánh ngang tay với Chuẩn Đề, ánh mắt của Lão Tử và các Thánh nhân khác trở nên có chút thú vị.

Thông Thiên còn trào phúng nói: "Ngay cả Chuẩn Thánh cũng không giải quyết được, thật làm mất mặt Thánh nhân!" Nhưng khi Chuẩn Đề sử dụng Chưởng Trung Phật Quốc, không chỉ các Thánh nhân nhíu mày, ngay cả Nguyên Thủy cũng nhìn Chuẩn Đề thêm một cái.

"Chưởng Trung Phật Quốc, không tệ!

Có thể kết hợp Phật đạo với thời không, xem ra Chuẩn Đề đối với Thời Không chi đạo có chút lĩnh ngộ." Đối với Chưởng Trung Phật Quốc, Nguyên Thủy tán dương một câu!

Chuẩn Đề e rằng cũng là vị Thánh nhân lĩnh ngộ Thời Không chi

đạo sâu nhất ngoài y ra.

Đương nhiên khoảng cách với y có khác biệt một trời một vực, huống chi Thời Không đại đạo nằm trong tay Nguyên Thủy!

Chuẩn Đề dù tinh thông Thời Không chi đạo đến đâu, cũng không bằng một phần lẻ của Nguyên Thủy.

Xem đến đây, Nguyên Thủy liền hiểu rõ tuy Chưởng Trung Phật Quốc trong mắt y khá sơ sài, nhưng đám người A Tu La Vương muốn phá giải, còn kém xa lắm!

Thực ra đã biết, kết quả đã định.

Nguyên Thủy liền không quan tâm nhiều nữa, y đang bố cục!

Bố cục Phong Thần lượng kiếp thậm chí cả lượng kiếp sau Phong Thần lượng kiếp.

Đối với sinh linh Hồng Hoang, lượng kiếp là tồn tại khủng bố nhất!

Mỗi lần lượng kiếp bùng nổ, Hồng Hoang sẽ thây chất thành đồng, máu chảy thành sông!

Mỗi lần lượng kiếp bùng nổ, là một lần đại thanh tẩy!

Đối với Thánh nhân, lượng kiếp lại là cuộc đấu!

Một trận tranh đoạt khí vận, mặt mũi, thắng thua không quan trọng!

Khí vận, mặt mũi không thể mất mới là quan trọng nhất.

Đối với đại năng cấp bậc như Nguyên Thủy và Hồng Quân, mỗi một lần lượng kiếp là một lần bố cục!

Mỗi một lần lượng kiếp là một lần thu hoạch!

Chương 669

Một bữa tiệc thịnh soạn, một lần đại đạo!

Thay vì quan tâm đến những chuyện nhỏ nhặt không đáng kể này, chi bằng mưu tính ván cờ với Thiên đạo, với Hồng Quân.

Ở đáy U Minh Huyết Hải, Minh Hà cùng một thanh niên tóc đen dài đang bình tĩnh quan sát Chuẩn Đề đại phát thần uy, nắm gọn một đám đại năng Chuẩn Thánh trong lòng bàn tay.

Sau khi quan sát, Minh Hà hứng thú hỏi: "Vô Thiên đạo hữu, đây là Phật sao?" Vô Thiên gật gật đầu rồi lại lắc lắc đầu, nhìn về phía Chuẩn Đề với ánh mắt khá phức tạp!

"Vừa là Phật, cũng là Ma!

Chưởng Trung Phật Quốc, Vô Tận Địa Ngục!

Tất cả đều trong một ý niệm." Minh Hà nghe xong cũng không cảm thấy kỳ lạ gì, ngược lại hỏi lại: "Vậy đạo hữu còn do dự gì?

Cơ hội tốt như vậy, sao không hành động?" Vô Thiên nghe xong khẽ lắc đầu, nhìn về phía Chuẩn Đề nói: "Phật Ma vốn là một thể, hành động hay không có ý nghĩa gì!

Chẳng lẽ ngươi thật sự cho rằng, chỉ dựa vào ngươi là có thể thí Thánh?" Minh Hà tiếp tục hỏi: "Chỉ một mình ta không được, nếu cộng thêm ta thì sao?" Vô Thiên nghe xong có chút trào phúng nhìn lên trời, tự giễu nói: "Chẳng lẽ ngươi không sợ?

Bây giờ Ma đạo không hiển, không phải là thời cơ tốt nhất để ta ra tay.

Nếu không những Thánh nhân kia sẽ không bỏ qua cho ta!

Đến lúc đó chúng ta không chết, cũng không thể tiếp tục ở lại Hồng Hoang." Minh Hà nghe xong nghi vấn: "Vậy tại sao lại tổ chức việc này?" Vô Thiên cười nói: "Chẳng phải là có một tia cơ hội sao?" Minh Hà nghe xong cũng cười cười, sau đó hai người tiếp tục nhìn về phía Tây, chỉ là lần này mang tâm thái xem kịch.

Sau khi tạm thời mất liên lạc với Hồng Hoang, năng lượng cuồng bạo bao phủ phía Tây cuối cùng cũng tan đi!

Không còn năng lượng cản trở, Tây phương trong mắt một đám đại năng lập tức không còn bất kỳ che đậy nào.

Từng đôi mắt đồng loạt đánh giá Tây phương, khi nhìn thấy Linh Sơn thì đua nhau hít vào một ngụm khí lạnh!

"Hừ!" Tuy Chuẩn Đề Thánh nhân rất nhanh đã phá hủy tất cả những ánh mắt dò xét Tây phương, nhưng tin tức Linh Sơn bị hủy, cũng đã truyền khắp cả Hồng Hoang!

Khi tình hình của Tây phương truyền khắp Hồng Hoang, Vũ Ất đối với việc Linh Sơn vỡ nát không có bất kỳ kinh ngạc nào, ngược lại đối với việc Chuẩn Đề không hề hấn gì lại lộ ra một tia dị thường.

"Đây là sức mạnh của Thánh nhân sao?

Quả nhiên vô cùng cường hãn!

Xem ra thất bại là không thể tránh khỏi rồi sao?

Thật không cam tâm a!" Vũ Ất cảm thán một tiếng, trong ánh mắt đầy vẻ không cam lòng!

Dù sao hành động lần này Đại Thương triều cũng đã điều động không ít sức mạnh tham gia.

Nếu một khi thất bại, tổn thất to lớn đến mức ngay cả Thương triều có nội tình sâu dày cũng sẽ thương gân động cốt!

Quan trọng hơn là nếu để các Thánh nhân khác biết, vậy thì Thương triều sẽ đối mặt với tai họa diệt vong.

Kết cục của hắn cũng tuyệt đối sẽ không tốt, cho nên hắn không hy vọng thất bại!

Chỉ là sự cường hãn của Thánh nhân đã vượt quá dự liệu của hắn, đây mới chỉ là Chuẩn Đề, kẻ yếu nhất trong số các Thánh nhân.

"Không được, tuyệt đối không thể để như vậy!

Tuyệt đối không thể thất bại!" Vũ Ất hung hăng đập bàn, trực tiếp hét lớn!

Hắn không thể chấp nhận thất bại, cũng không chịu đựng được thất bại.

Đã động thủ rồi, dù sao cũng không còn đường lui!

Vậy sao không làm triệt để hơn một chút, có lẽ lúc đó ngược lại sẽ có một tia sinh cơ.

Vũ Ất sau khi trầm mặc một hồi, đột nhiên hạ quyết tâm!

Đã quyết định rồi, vậy thì đi một con đường đến cùng đi!

Dù sao bây giờ kết quả vẫn chưa xác định, thắng lợi cuối cùng rốt cuộc thuộc về ai cũng không biết đâu.

Nhưng muốn chi viện cho Âm Dương Tử, thực lực là quan trọng nhất!

Kẻ dưới Chuẩn Thánh hậu kỳ thì đừng đi, dù sao cũng chỉ là bia đỡ đạn.

Nhưng cường giả từ Chuẩn Thánh hậu kỳ trở lên bất luận là trong nội bộ Nhân tộc hay Đại Thương triều, số lượng đều vô cùng hiếm hoi!

Huống chi cũng không phải ai Vũ Ất cũng có thể mời được.

"Xem ra cũng đến lúc mời các lão tổ tông rồi, bây giờ ngoài họ ra cũng không biết phải làm thế nào nữa." Vũ Ất nói xong liền lập tức đi làm, sau khi mệnh lệnh cho Mạc Tu Nhiễm tạm thời thay thế mình làm tổng chỉ huy đại quân, liền lập tức trở về đô thành Ân!

Sau đó ở nơi sâu nhất trong vương cung, một sân viện bố trí đầy những văn tự thần bí, tràn ngập đạo vận, Vũ Ất đã gặp được nội tình mạnh nhất của Đại Thương triều, cũng là hậu thủ cuối cùng, các vị Thương vương tiền nhiệm.

"Ý của ngươi ta đã biết, chúng ta sẽ ủng hộ ngươi!" Vũ Ất nhận được câu nói quan trọng nhất, tức thì vô cùng vui vẻ rời đi!

Nhưng tâm tình của Thương Thang và các quân vương tiền nhiệm của Thương triều lại không tốt.

"Thật là gan to bằng trời, lại dám đi trêu chọc Thánh nhân!

Giờ thì hay rồi, gây ra phiền phức lớn như vậy!" Thương Thang lắc đầu, than một tiếng rồi bắt tay xuất phát.

Tuy miệng nói không mấy lạc quan về việc này, nhưng trong lòng lại nghĩ, nếu việc này thành công, vậy thì sẽ có thu hoạch lớn lao đến mức nào.

Không lâu sau, một trận không gian dao động lóe lên, mười vị nội tình cuối cùng của Thương triều rời khỏi Ân, biến mất trong hư không Hồng Hoang mênh mông.

Tại Tây phương, cuộc chiến kéo dài, chiến cục đã rõ ràng, uy thế của Thánh nhân không thể lường, không thể ngăn cản!

Chuẩn Đề, kẻ yếu nhất trong số các Thánh nhân, cũng không phải là một đám Chuẩn Thánh có thể ngăn cản!

Bất luận là đỉnh phong hay hậu kỳ, bất luận có Tiên Thiên Linh Bảo hay có Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đều không thể vượt qua một cái hố sâu khổng lồ.

Đương nhiên không thể kỳ vọng không có nghĩa là không thể làm bị thương, Chuẩn Đề lúc này tuy có thể đại phát thần uy tung hoành giữa đám đông Chuẩn Thánh.

Nhưng y cũng đã bị thương không nhẹ, thần uy đang thể hiện bây giờ chỉ là dáng vẻ cố gắng chống đỡ mà thôi.

Đương nhiên Chuẩn Đề sẽ không thừa nhận, thậm chí còn có thể dễ dàng giải quyết cuộc náo loạn lần này: "Đám lâu la này, tất cả đều phải chết!" Sau khi Thương Thang ăn mặc kỳ dị, cộng thêm linh bảo thần bí che giấu thân phận, mặc một bộ trường bào màu đen, che đi khuôn mặt, còn làm nhiễu loạn khí tức của mình.

Các Thương vương khác cũng ăn mặc tương tự, để tránh sau khi thất bại mang đến cho Thương triều kiếp nạn không thể chống đỡ!

Khi họ gia nhập, chiến cục trong nháy mắt đảo ngược!

Âm Dương Tử và những người khác cười lớn, thỏa sức vung vẩy pháp lực bàng bạc trong tay!

Từng đạo công kích cường hãn từ bốn phương tám hướng bao phủ Chuẩn Đề, tuy Chuẩn Đề đã chặn được phần lớn!

Thậm chí phá hủy phần nhỏ còn lại.

Chương 670

Nhưng vẫn có cá lọt lưới có thể phá vỡ tầng tầng trở ngại, đánh trúng Chuẩn Đề!

Một phần tuy nhìn đơn lẻ thì cực kỳ nhỏ bé, nhưng một khi tập trung lại, số lượng một khi nhiều lên thì sức mạnh tạo thành không thể diễn tả được.

"Chuẩn Đề, đừng kháng cự nữa!

Bỏ cuộc đi, ngươi không còn cơ hội đâu!" Âm Dương Tử thậm chí còn gào thét, ngữ khí đầy khiêu khích và khinh thường!

Nhưng Chuẩn Đề lại không hề động lòng, bởi vì y cũng đang ở một thời khắc quan trọng.

"Thật không ngờ, lại có thể bị ép đến mức thảm hại như vậy!

Xem ra không đưa ra một số thủ đoạn thực sự, không cho các ngươi thấy sức mạnh của Thánh nhân, các ngươi thật sự nghĩ ta dễ bắt nạt như vậy sao!" Bây giờ cục diện bắt đầu nghiêng về một phía, đối với Chuẩn Đề vô cùng bất lợi!

Nếu không thể xoay chuyển cục diện, vậy thì y có khả năng trở thành sự sỉ nhục của Thánh nhân trong Hồng Hoang.

Cho nên y tuyệt đối sẽ không cho phép cảnh tượng như vậy xuất hiện, thế là y quyết định giải khai hạn chế của mình!

Vượt qua nguy cơ trước mắt rồi nói sau.

Hạ quyết tâm, Chuẩn Đề từ bỏ mọi sự kháng cự!

Trực tiếp ngồi xếp bằng giữa không trung đồng thời thấp giọng một câu: "A Di Đà Phật!" Tức thì, Chuẩn Đề có sự thay đổi long trời

lở đất, cùng lúc đó một thân thể càng bàng bạc hơn từ từ xuất hiện trên bầu trời!

Một tiếng A Di Đà Phật, trực tiếp thể hiện ra tu vi Phật đạo mà Chuẩn Đề đã tu luyện vô số năm!

Đồng thời cũng là lần đầu tiên Phật đạo thể hiện ra sức mạnh siêu việt ở Hồng Hoang.

Kim thân Bồ Tát khổng lồ vắt ngang bầu trời, thân hình bàng bạc vô cùng, ở bất kỳ góc nào của Hồng Hoang cũng có thể nhìn thấy pho tượng Phật khổng lồ!

Âm Dương Tử và A Tu La Vương thấy vậy thì hít vào một ngụm khí lạnh, trong lòng lập tức thầm kêu không ổn!

"Không ổn, Chuẩn Đề muốn liều mạng rồi!

A Tu La Vương, hậu thủ của ngươi đâu?

Còn không ra tay chúng ta sẽ toi đời!" Âm Dương Tử cảm nhận được nguy hiểm đến tính mạng, lập tức hét lớn!

Đồng thời ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm A Tu La Vương, nếu câu trả lời không làm y hài lòng, Âm Dương Tử không ngại trước khi chết giết A Tu La Vương trước!

A Tu La Vương lúc này trong lòng cũng kinh hãi không thôi, không ngừng thầm nghĩ: Quả nhiên không hổ là Thánh nhân, tồn tại yếu nhất trong số các Thánh nhân!

Cũng không phải ta có thể đối phó, xem ra ta thật sự đã quá tự đại.

Sau khi nghe lời của Âm Dương Tử, sắc mặt A Tu La Vương biến đổi một hồi lâu!

Hắn quả thực có hậu thủ, chỉ là nếu hậu thủ đó một khi thi triển, e rằng hậu quả khó lường.

Nhưng nếu không sử dụng, tính mạng nhỏ của hắn chắc chắn không giữ được!

Đây là một sự lựa chọn khó khăn, đồng thời cũng là một sự lựa chọn chỉ có một phương án!

Dù sao bất cứ thứ gì cũng không thể so sánh với tính mạng của mình.

A Tu La Vương sau khi giãy giụa, đã không do dự sử dụng hậu thủ!

Tức thì một tấm bài tử không có gì đặc sắc xuất hiện trong tay hắn.

Sau đó bị hung hăng bóp nát, tức thì một làn sương mù màu đỏ lóe lên!

Minh Hà đang ở đáy Huyết Hải cũng trong nháy mắt nhận được một tin cầu cứu, tin cầu cứu này chính là do A Tu La Vương gửi đi!

"Chống không nổi nữa sao, thật là phế vật!

Vô Thiên, ta có nên ra tay không?" Minh Hà khinh thường hừ lạnh một tiếng, liền tiện tay xóa đi tin tức cầu cứu!

Dường như không hề quan tâm đến tính mạng của A Tu La Vương, ngược lại hỏi một thân ảnh bên cạnh!

"Chỉ là một phế vật vô dụng thôi, vốn là lâu la, bia đỡ đạn!

Vì hắn mà bại lộ không đáng, cứ để hắn tự sinh tự diệt đi!" Vô Thiên nghe xong nhàn nhạt nói, cứ thế hậu thủ mà A Tu La Vương ký thác hy vọng nhất đã bị cắt đứt!

Không còn nữa.

Ở một bên khác, A Tu La Vương từ kỳ vọng đến tuyệt vọng chỉ trong mấy khoảnh khắc!

Dù sao mấy khoảnh khắc cũng đủ để một cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tương đương Thánh nhân giáng lâm.

Nhưng mấy khoảnh khắc đã qua đi mà không có ai giáng lâm, điều đó chứng tỏ sẽ không có ai đến nữa!

Bị bỏ rơi rồi, ta bị bỏ rơi rồi!

A Tu La Vương thảm cười.

Âm Dương Tử vẫn luôn chú ý đến A Tu La Vương.

Khi A Tu La Vương từ hy vọng biến thành tuyệt vọng, y cũng từ hy vọng biến thành tuyệt vọng!

Âm Dương Tử và những người khác tuyệt vọng, không phải vì hậu thủ mà A Tu La Vương luôn thề thốt đảm bảo không tồn tại, mà là vì cái gì?

Đối mặt với Thánh nhân phẫn nộ, đối mặt với tử kiếp tiếp theo?

Âm Dương Tử và những người khác cần bình tĩnh, nhưng bây giờ lại không có bất kỳ thời gian nào cho họ bình tĩnh!

Ngọn lửa giận của một Thánh nhân sẽ không dễ dàng tiêu tan như vậy.

Hóa thân thành kim thân Bồ Tát khổng lồ, Chuẩn Đề không chút biểu cảm quét mắt nhìn đám người Âm Dương Tử, sau đó trực tiếp đưa ra bàn tay của mình!

Sau đó trực tiếp ấn xuống đám người Âm Dương Tử, Âm Dương Tử nhìn bàn tay khổng lồ che trời trên bầu trời, tức thì lòng như tro tàn.

Ngay khi Chuẩn Đề chuẩn bị phản kích đám người Âm Dương Tử, các Thánh nhân vẫn luôn quan sát lúc này cũng trao đổi với nhau với ánh mắt hơi kinh ngạc về trạng thái của Chuẩn Đề lúc này.

“Chẳng lẽ đây là Bàng môn tả đạo trong tám trăm pháp môn?

Trông cũng không tệ.” Lão Tử tò mò đánh giá dáng vẻ của Chuẩn Đề, đồng thời không ngừng cảm ngộ khí tức tỏa ra từ người y!

Để từ đó tìm hiểu Phật đạo.

“Bàng môn tả đạo, không phải là chính tông của trời đất!

Chuẩn Đề không tu Thiên Địa đại đạo, lại lĩnh ngộ tiểu đạo.” Thông Thiên đối với Chuẩn Đề vô cùng khinh thường, đối với Phật đạo mà Chuẩn Đề tu luyện cũng khinh thường không kém!

“Có thể khai sáng một đạo, cũng không tệ!

Chương 671

Ít nhất cũng có hai ba phần bản lĩnh, không uổng danh Thánh nhân.” Nữ Oa không hiểu về đại đạo, đồng thời cũng không tham gia!

Đối với Phật đạo khá có hứng thú, dù sao không tu đại đạo chính thống của trời đất, Chuẩn Đề thật sự có chút khác người.

Một bên khác, trên Tam Tiên đảo, Nguyên Thủy cùng hai vị đệ tử Thánh nhân của mình ngồi xếp bằng, đồng thời cũng đang thảo luận về chuyện của Chuẩn Đề.

“Dám hỏi sư tôn, ngài nhìn nhận thế nào về Phật đạo?” Khổng Tuyên khẽ ngẩng đầu nhìn pho tượng Phật khổng lồ trên bầu trời, trong lòng có chút gợn sóng!

Sau đó hỏi Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy nghe xong không hề bất ngờ, nhưng suy nghĩ một lát rồi trả lời: “Phật đạo, Phật đạo!

Phật chi nhất đạo có sự huyền diệu của riêng nó, tuy không phải là chính thống của trời đất, nhưng cũng là một phương đại đạo!

Có thể lĩnh ngộ ra, Chuẩn Đề cũng không tệ!

Nhiều năm như vậy cũng có chút tiến bộ.” Khổng Tuyên nghe xong gật đầu, trong lòng đã có câu trả lời!

Sau đó Nguyên Thủy lại trả lời mấy câu hỏi của Quảng Thành Tử.

Trong hư không Hỗn Độn ngoài Hồng Hoang, Hồng Quân nhìn pho tượng Phật khổng lồ trong Hồng Hoang, khẽ nhíu mày.

Phật đạo, Phật đạo!

Phật vốn là Đạo, Đạo cũng có thể là Phật!

Hai bên tương phụ tương thành, Đạo tiêu Phật trưởng, Phật tiêu Đạo trưởng!

Từ trước khi Phật đạo ra đời, hai bên đã liên kết chặt chẽ với nhau.

Nhưng Hồng Quân lại không nghĩ vậy, dù sao ban đầu có thể một mình thu được lợi ích to lớn.

Bây giờ lại phải chia ra một ít, vậy thì thứ nhận được sẽ ít đi!

Hồng Quân không thể chấp nhận, nhưng đại thế của trời đất là vậy, Phật đạo cũng nên xuất hiện.

"Tuy không thể ngăn cản, nhưng cũng không thể để các ngươi dễ dàng lớn mạnh!

Phật đạo, Phật đạo!"...

Lúc này Chuẩn Đề không biết, một trong hai cường giả mạnh nhất Hồng Hoang, Hồng Quân, đã xem y là kẻ địch.

Hiện tại y đang rất đắc ý, tuy trước đó có chút thảm hại!

Nhưng bây giờ có thể nói là đang ở trong trạng thái gần như vô địch.

Nhưng Chuẩn Đề không đắc ý được bao lâu, đám người Âm Dương Tử đã ra tay trước khi y ra tay!

Dù sao trái phải đều là một cái chết, không bằng nắm quyền chủ động trong tay.

Ít nhất chết cũng oanh liệt một chút, không đến nỗi quá bi thảm.

Cho nên đám người Âm Dương Tử hội tụ lại một chỗ hình thành một luồng sức mạnh không nhỏ, mục tiêu chỉ thẳng vào Chuẩn Đề!

"Không biết tự lượng sức mình, ta còn chưa ra tay với các ngươi,

đã tự mình nộp mạng rồi!" Sau khi khinh thường cười một tiếng, Chuẩn Đề chuẩn bị tiện tay đập chết đám ruồi bọ đáng ghét này!

Nhưng Chuẩn Đề vừa ra tay lại thất thủ, vốn tưởng rằng thắng lợi đã nắm chắc trong tay nhưng không ngờ lại thất bại ngay trước mắt.

Đám người Âm Dương Tử đã né được đòn tấn công tổng thể, thậm chí còn phát động phản kích đối với Chuẩn Đề!

Đông đảo cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong hội tụ lại một chỗ, bản thân đã là một luồng sức mạnh cường đại!

Cộng thêm tình hình hiện tại khẩn cấp, đám người Âm Dương Tử mang theo quyết tâm tử chiến, phát huy ra thực lực càng lên một tầm cao mới.

Chuẩn Đề cảm nhận được, cũng cảm thấy một trận sắc bén!

Cảm giác được một tia nguy hiểm!

Cho nên để không xảy ra bất kỳ chuyện ngoài ý muốn nào nữa, Chuẩn Đề quyết định không nương tay nữa, đồng thời cũng không tha cho bất kỳ ai.

Toàn lực ra tay, thực lực của Chuẩn Đề khủng bố đến cực điểm, đồng thời cũng khiến chúng nhân Hồng Hoang lần đầu tiên cảm nhận được cảnh tượng Thánh nhân toàn lực ra tay.

Mỗi lần Chuẩn Đề ra tay, đều sẽ lấy đi một đám cường giả!

Nếu không phải mấy người như Âm Dương Tử né tránh nhanh, e rằng cũng sớm đã vẫn lạc.

Nhưng chính tổn thất như vậy càng kích phát sự phẫn nộ của Âm Dương Tử và những người khác!

"Được, nếu ngươi đã muốn đuổi cùng giết tận!

Vậy thì ta cũng không để ngươi yên ổn.

Giết không chết ngươi, cũng phải để ngươi cả đời…" Sau khi gầm lên một tiếng, đám người Âm Dương Tử lập tức ngưng tụ lại một chỗ, lần đầu tiên buông xuống mọi ngăn cách và giới hạn trong lòng.

Khoảnh khắc này, mấy chục người như một, mấy chục luồng khí tức cường hãn hội tụ lại một chỗ, chấn kinh Hồng Hoang!

Nhưng điều khiến chúng sinh Hồng Hoang càng chấn kinh hơn, một luồng sức mạnh cường đại như vậy lại xé rách được phòng ngự của Thánh nhân!

Chuẩn Đề bị thương, tuy không nặng, nhưng đã đổ máu.

Một giọt máu không thể dùng lời diễn tả được từ vết thương của Chuẩn Đề nhỏ xuống, tức thì chấn kinh cả Hồng Hoang!

Tại Thiên đình, Hạo Thiên nhìn giọt máu không thể dùng lời diễn tả kia từ từ nhỏ xuống, tức thì kinh ngạc đứng bật dậy!

"Sao có thể!

Chuẩn Đề Thánh nhân lại bị thương!" Hạo Thiên đại kinh thất sắc nói, dù sao trong ký ức của hắn, Thánh nhân là tồn tại vô địch, e rằng trừ Thánh nhân mới có thể đánh bại Thánh nhân, Chuẩn Thánh thì dù thế nào cũng không thể địch lại Thánh nhân.

Nhưng bây giờ Thánh nhân đã bị thương, tuy không biết rốt cuộc thương thế ra sao, nhưng đã đổ máu!

Chúng tiên trên Thiên đình cũng vì lời của Hạo Thiên mà chấn kinh, trước đó còn đang cảm thán rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mà có thể khiến Thiên đế kinh ngạc đến vậy.

Bây giờ sự thật đã rõ ràng, lại đến lượt họ chấn kinh không thôi!

Tức thì tiếng nghị luận vang vọng cả Lăng Tiêu bảo điện, nếu là bình thường Hạo Thiên đã sớm nhíu mày ngăn cản.

Nhưng bây giờ đừng nói là ngăn cản, hắn còn tham gia thảo luận.

Ngoài Thiên đình ra, Thương triều thậm chí tất cả các thế lực trong Hồng Hoang, bao gồm cả các Thánh nhân đang ở trong Hỗn Độn, cũng kinh ngạc không thôi.

Dù sao họ cũng không ngờ, Chuẩn Đề lại có thể bị thương!

Khi vừa nhận được tin tức này, Lão Tử ngây người!

Chương 672

Sau khi sắc mặt biến đổi một hồi lâu, mới tự lẩm bẩm một câu: "Rốt cuộc là Chuẩn Đề quá phế?

Hay là những Chuẩn Thánh kia quá mạnh?" "Ha ha ha ha, Thánh nhân đầu tiên bị Chuẩn Thánh làm bị thương, Chuẩn Đề có thể nói là đã nhận được một vinh diệu vô thượng!

Ha ha ha ha!" Thông Thiên biết tin tức này, cũng là ngây người trước, nhưng sau đó lại cười lớn nói!

Thông Thiên thực ra sớm đã không vừa mắt Chuẩn Đề, nhưng hai bên cũng không có giao tiếp nhiều!

Huống chi hai bên cũng không có tranh chấp lợi ích.

Cho nên vẫn luôn không có xung đột lớn, nhưng những hành động nhỏ trong bóng tối lại thường xuyên xảy ra!

Thế là khi biết Chuẩn Đề chịu thiệt lớn, Thông Thiên tự nhiên không nhịn được.

Thực ra không chỉ các Thánh nhân, Nguyên Thủy và Hồng Quân cũng không lường trước được chiến đấu lực của đám người Âm Dương Tử lại mạnh đến vậy, có thể phá hủy phòng ngự của Thánh nhân!

Nguyên Thủy lắc đầu, Chuẩn Đề thật sự càng sống càng thụt lùi!

Ngay cả một đám Chuẩn Thánh cũng không đối phó được: "Chẳng lẽ Chuẩn Đề quá phế?

Ta rút lại lời ta vừa nói!" Quảng Thành Tử nghe xong, cười đáp: "Dù sao bất luận thế nào, Chuẩn Đề và Âm Dương Tử đều nổi danh rồi!" Cả Hồng Hoang đều đang chấn kinh, nhưng Chuẩn Đề lại tỏ ra

vô cùng bình tĩnh!

Sự bình tĩnh này không phù hợp với tính cách của y.

Chuẩn Đề bình tĩnh như vậy ngược lại khiến đám đại năng Chuẩn Thánh như Âm Dương Tử trong lòng sinh ra một tia sợ hãi, nếu lúc này Chuẩn Đề có thể nổi giận thậm chí đại phát lôi đình thì cũng sẽ không có gì kỳ quái.

Nhưng lại cứ bình tĩnh, lại cứ thờ ơ!

Sự việc bất thường tất có yêu ma, đằng sau sự bất thường của Chuẩn Đề có phải ẩn chứa thủ đoạn càng khủng bố hơn không?

Trong lúc đám người Âm Dương Tử trong lòng lo lắng không yên, Chuẩn Đề đã động!

"Phật Ma nhất thể, buông đồ đao có thể thành Phật, cầm đồ đao có thể thành Ma!

Như Phật như Ma, là Phật là Ma!" Sau khi thấp giọng lẩm bẩm một câu, Chuẩn Đề đột nhiên cười!

"Phật cũng không thể cứu ta, ta là Phật cũng là Ma!" Khí tức của Chuẩn Đề lúc này cực kỳ quỷ dị, thần thánh và tà ác cùng tồn tại!

Hắc ám và quang minh cùng sinh.

Một cảnh tượng khiến nhiều người không hiểu, không rõ!

Trạng thái của Chuẩn Đề lúc này cực kỳ quỷ dị, cả Hồng Hoang ngoài Nguyên Thủy, Hồng Quân ra, e rằng chỉ có Vô Thiên ở đáy Huyết Hải là hiểu rõ nhất.

Bởi vì trạng thái của Vô Thiên lúc này cũng tương tự Chuẩn Đề, đều là âm dương cùng tồn tại, đều là Phật Ma cùng sinh!

"Lại có thể lĩnh ngộ được Phật Ma vốn là một thể, xem ra thực lực của Chuẩn Đề đã đột phá rồi!" Vô Thiên cảm thán một tiếng, sau

khi Chuẩn Đề đột phá, thực lực trong số các Thánh nhân e rằng cũng thuộc hàng đỉnh tiêm.

"Đột phá rồi?

Chẳng lẽ đã đột phá giới hạn giữa Thánh nhân và Thiên đạo?" Minh Hà không hiểu về Phật và Ma, cho nên không rõ lắm trạng thái của Chuẩn Đề lúc này!

Trong cảm nhận của hắn, Chuẩn Đề lúc này cực kỳ mâu thuẫn, thật thật giả giả, tựa có tựa không!

Vô Thiên nghe xong đầy vạch đen trên trán, nếu giới hạn giữa Thánh nhân và Thiên đạo dễ dàng đột phá như vậy, e rằng cả Hồng Hoang sớm đã Thiên đạo cảnh giới đi đầy đất.

"Giới hạn giữa Thánh nhân và Thiên đạo đâu có dễ dàng đột phá như vậy, lần này Chuẩn Đề chỉ là đột phá tu vi hiện tại của mình!

Thực lực mạnh hơn một chút thôi, làm gì có khoa trương như vậy!" Minh Hà nghe xong có lẽ cũng ý thức được mình nói có hơi xa vời, sau khi ho nhẹ một tiếng liền tập trung ánh mắt trở lại nhìn Chuẩn Đề.

Sau khi dung hợp Phật và Ma làm một thể, thực lực đã tăng lên rất nhiều!

Tâm cảnh cũng có sự thay đổi.

Cho nên đối với đám Chuẩn Thánh như Âm Dương Tử, y không hề khách khí, trực tiếp nói: "Diệt!" Một luồng năng lượng cực kỳ khủng bố trong nháy mắt quét qua, đám người Âm Dương Tử không kịp ngăn cản, không kịp trốn chạy liền bị luồng năng lượng kia bao phủ.

Sau đó thậm chí không thể giãy giụa nổi một gợn sóng, trực tiếp vẫn diệt!

Cái chết của hàng trăm vị Chuẩn Thánh, đã tái lập uy vọng của Chuẩn Đề!

Cũng khiến Hồng Hoang một lần nữa xem trọng sự tồn tại của y.

Sau khi một lần tiêu diệt hàng trăm vị đại năng Chuẩn Thánh, kiếp nạn của Tây phương đã qua đi!

Tức thì Tiếp Dẫn đang ở phương xa cũng cảm ứng được biến cố của Linh Sơn.

"Kiếp số, định số!" Nhưng Tiếp Dẫn chỉ cảm thán một tiếng, không lộ ra bất kỳ vẻ khác thường nào!

Dường như sớm đã biết trước.

Theo việc Linh Sơn được xây dựng lại, Hồng Hoang lại một lần nữa bình tĩnh!

Chỉ là các thế lực Hồng Hoang bị liên lụy trong chuyện này lại không ổn chút nào.

Những thế lực nhỏ không nói làm gì, nói đến Thương triều đi!

Thân là một trong những đại thế lực có số má ở Hồng Hoang, từng một thời quan tuyệt Hồng Hoang, nhưng đối mặt với uy thế của Thánh nhân, cũng phải lùi bước ba phần.

Khi Vũ Ất bị phát hiện tham gia vào đại kiếp Linh Sơn, nội bộ cao tầng Nhân tộc chấn động!

Thậm chí ngay cả mấy vị tồn tại trấn tộc ở Hỏa Vân động, cũng cực kỳ tức giận!

Không phải vì Vũ Ất tham gia vào chuyện này, mà là vì đã thất bại!

Thất bại thì phải chịu trừng phạt, đặc biệt là bây giờ hai vị Thánh nhân của Tây phương đang cực kỳ tức giận.

Dưới uy thế khủng bố đó, Nhân tộc cũng không tiện bảo vệ Vũ Ất!

Cho nên Vũ Ất lòng cao hơn trời, ý đồ nghịch thiên đã bị phế truất khỏi vị trí Thương vương.

Vốn theo ý của hai vị Thánh nhân Tây phương, bất kỳ ai tham gia vào sự kiện Linh Sơn đều phải chết!

Nhưng Vũ Ất dù sao cũng là Thương vương, có Nhân tộc che chở.

Cho nên chỉ để hắn từ ngôi vua xuống thôi, còn về việc tổn hại tính mạng của hắn, trước tiên hãy hỏi xem mấy vị ở Hỏa Vân động có đồng ý không!

Trước tiên hãy hỏi xem Thánh nhân sau lưng Nhân tộc có đồng ý không!

"Thương triều, mối thù này chúng ta đã ghi nhớ!

Đợi đến lúc lượng kiếp, nhất định sẽ cho các ngươi biết tay!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không làm gì được, nhưng cũng sẽ không buông tay như vậy!

Dù sao không lâu nữa sẽ là lượng kiếp, lúc đó thanh toán cũng không muộn.

Chương 673

Theo sau đại kiếp Linh Sơn ở Tây phương hạ màn, Hồng Hoang về tổng thể hiện ra một vẻ bình tĩnh.

Nhưng trong bóng tối lại có sóng ngầm cuộn trào, các thế lực không ngừng tranh đấu công khai và bí mật.

Trong nháy mắt mấy nghìn năm đã trôi qua, mấy nghìn năm thời gian ở Hồng Hoang không gây ra bất kỳ gợn sóng nào.

Nhị con trai của Dao Cơ, muội muội của Hạo Thiên, Dương Tiễn, bái Ngọc Đỉnh chân nhân làm sư cũng đã gần vạn năm!

Trong vạn năm qua, y vẫn luôn nỗ lực tu đạo, chỉ để có thể báo thù!

Cũng như cứu ra mẫu thân, dựa vào ngộ tính và tư chất cực cao, cộng thêm huyết mạch đặc thù và sự dạy dỗ của Ngọc Đỉnh chân nhân, chỉ trong mấy nghìn năm đã từ một phàm nhân trở thành một chân tiên có đạo.

Cảnh giới Đại La, chỉ trong mấy nghìn năm đã có thể đạt đến cảnh giới Đại La!

Trong cả Hồng Hoang, đây cũng là một tốc độ cực nhanh!

Sau khi có tu vi cường đại, Dương Tiễn một lần nữa nghĩ đến mẫu thân, nghĩ đến ca ca và muội muội.

Tình cảm nhớ nhung trong lòng đã không thể che giấu được nữa, cộng thêm thực lực bản thân không tầm thường, cũng được xem là tu luyện có thành tựu!

Vì vậy, Dương Tiễn lại một lần nữa thỉnh cầu Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

“Sư phụ, xin thứ cho đồ nhi bất hiếu!

Nhưng mẫu thân, huynh trưởng và muội muội sống chết chưa rõ!

Dương Tiễn thực sự khó lòng an tâm, xin sư phụ chỉ điểm!” Ngọc Đỉnh Chân Nhân đang ngồi trên một bệ đá nghe xong liền từ từ mở mắt, sau đó nhìn Dương Tiễn một cái rồi mỉm cười.

“Thôi được, nếu đã một lòng canh cánh an nguy của người thân như vậy!

Nếu vi sư còn ngăn cản nữa thì quả là không thỏa đáng!” Giọng nói của Ngọc Đỉnh Chân Nhân khiến Dương Tiễn vô cùng vui mừng, có được sự ủng hộ của sư phụ là điều phấn khởi nhất.

“Nếu đã quyết tâm, vậy vi sư sẽ nói cho ngươi biết một vài tin tức.

Mẫu thân của ngươi là Dao Cơ, vốn là Đại Công Tước Chủ của Thiên Đình, cũng là muội muội của Thiên Đế Hạo Thiên hiện tại!

Mẫu thân ngươi vì vi phạm thiên điều, nên đã bị cữu cữu của ngươi hạ lệnh cho Thiên Đình đại tướng Đại Kim Ô bắt giữ, giam tại Đào Sơn!

Còn về muội muội Dương Thiền của ngươi, tự có một phen cơ duyên riêng!

Khi hữu duyên sẽ gặp mặt.” Dương Tiễn nghe xong liền ghi nhớ trong lòng, nhưng khi Ngọc Đỉnh Chân Nhân dừng lại, y lại khẽ cau mày!

Bởi vì Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã không nói về tình hình của hai người thân nhất.

Một là phụ thân Dương Thiên Hữu, người còn lại là đại ca của y!

Thấy Ngọc Đỉnh Chân Nhân không có ý định nói tiếp, lòng Dương

Tiễn chợt lạnh đi!

Không có tin tức, e rằng đã đại diện cho cái chết.

Một tia đau thương dâng lên trong lòng, Dương Tiễn không khỏi bi thương vô cùng!

Ngọc Đỉnh Chân Nhân thấy vậy cũng chỉ có thể khẽ than một tiếng, bởi vì Dương Thiên Hữu và đại ca của Dương Tiễn quả thật đã tử vong.

Thời gian tử vong không ngắn, ít nhất cũng đã gần vạn năm.

Ngày thứ hai, Dương Tiễn che giấu nỗi bi thương trong lòng!

Y quyết tâm phải cứu được mẫu thân.

Thế là y quyết định cáo từ Ngọc Đỉnh Chân Nhân, chuẩn bị xuống núi.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân biết được, hữu thủ khẽ nhấc lên!

Một kiện linh bảo tức thì xuất hiện trong tay ông.

Dương Tiễn thấy vậy liền ngơ ngác nhìn Ngọc Đỉnh Chân Nhân, lúc này y tuy mang trong mình mối thù hận, nhưng chưa trải sự đời, không hiểu ý của Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

"Đây là linh bảo Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao!

Sở hữu uy lực không tầm thường, chuyến đi này nguy hiểm trùng trùng!

Vừa hay có thể dùng để phòng thân." Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao là một kiện Hậu Thiên Linh Bảo đỉnh tiêm, tuy không bằng Tiên Thiên Linh Bảo nhưng đối với Dương Tiễn lại vô cùng thích hợp.

Dù sao thì Tiên Thiên Linh Bảo ở Hồng Hoang cực kỳ quý giá, y hiện tại tuy có cảnh giới Đại La nhưng đối mặt với cả Hồng Hoang

thì chẳng đáng nhắc tới.

Rất nhiều đại năng Chuẩn Thánh còn không có lấy một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, cho nên nếu Dương Tiễn cầm Tiên Thiên Linh Bảo thì chẳng khác nào một đứa trẻ ôm vàng đi giữa phố đông.

Dương Tiễn nghe lời Ngọc Đỉnh Chân Nhân, lẳng lặng gật đầu nhận lấy Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao!

Vừa cầm Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao vào tay, y tức thì cảm nhận được một cảm giác đặc thù.

Giống như kiện linh bảo này sinh ra là để dành cho mình, sử dụng vô cùng thuận tay!

"Đa tạ sư phụ!" Sau khi nói lời cảm tạ, Dương Tiễn lập tức xuống núi!

Đây cũng là lần đầu tiên y xuống núi sau mấy ngàn năm.

Sau khi bay một đoạn thời gian, Dương Tiễn không ngoài dự đoán mà bị lạc đường.

Tuy thực lực cao cường, nhưng Hồng Hoang lại rộng lớn vô cùng!

Ban đầu y còn có thể xác định phương hướng, nhưng sau đó lại lạc trong mịt mù.

"Nên đi về đâu bây giờ?" Đứng giữa không trung, Dương Tiễn nhìn vùng đất phía trước với vẻ mặt rối rắm! … Hạo Thiên gần đây tâm trạng vô cùng không thuận, trở nên vô cùng cuồng bạo dễ nổi giận!

Chỉ một chút chuyện nhỏ không vừa ý là lập tức nổi trận lôi đình!

Khiến cho chúng tiên trên toàn Thiên Đình đều trở nên vô cùng cẩn trọng, không dám chọc giận Hạo Thiên.

Phải nói là Hạo Thiên gần đây vận rủi đeo bám, trong mấy vạn

năm liên tiếp xảy ra hết chuyện xấu này đến chuyện xấu khác!

Đầu tiên là muội muội của mình tư thông với phàm nhân, sinh con, khiến hắn mất hết thể diện!

Uy nghiêm của Thiên Đình bị quét sạch.

Tuy đã tiến hành một phen cứu vãn, nhưng không thể xóa bỏ hoàn toàn ảnh hưởng.

Càng quan trọng hơn là muội muội của hắn lại còn chấp mê bất ngộ, thật khiến hắn tức chết!

Vừa mới giải quyết xong chuyện của muội muội, kết quả Thương triều lại như phát điên, đột nhiên ra tay với Thiên Đình!

Chương 674

Mặc dù vì Tây phương Linh Sơn đột nhiên xảy ra biến cố, không tạo thành hậu quả không thể tưởng tượng nổi!

Nhưng cũng khiến Thiên Đình phải vất vả đối phó, tổn thất không nhỏ.

Cuối cùng là đại kiếp Linh Sơn, Thiên Đình lại vô cùng bị động!

Chuyện gì cũng đi sau người ta một bước.

"Thiên Đế, không cần phiền não như vậy!

Đợi sau lượng kiếp, sẽ là lúc Thiên Đình đại hưng." Dao Trì với tư cách là nữ chủ nhân của Thiên Đình, tự nhiên cũng hiểu rõ những chuyện phiền não trong lòng Hạo Thiên, bèn nhẹ giọng an ủi!

"Nàng không hiểu, chính vì đại kiếp sắp đến!

Trẫm mới khổ não, bề ngoài thì Thiên Đình thu được lợi ích lớn nhất, nhưng Thiên Đình lại không thể phong thần, phải nhìn sắc mặt của các vị Thánh Nhân kia mà hành sự!" Hạo Thiên khẽ than một tiếng, vẻ mặt sầu khổ!

Ngay lúc này, lại có một tin tức không tốt truyền đến.

"Bẩm Thiên Đế, thần đã phát hiện hành tung của con trai Đại Công Tước Chủ là Dương Tiễn!" Thiên Lý Nhãn mang đến cho Hạo Thiên một tin tức khiến hắn vô cùng tức giận, Hạo Thiên nghe xong sắc mặt tức thì trở nên lạnh lẽo!

Hắn hừ lạnh một tiếng, nhưng ánh mắt lại vô cùng phức tạp!

Đối với Dương Tiễn, trong lòng Hạo Thiên rất phức tạp. … "Thôi bỏ đi!

Nếu Dao Cơ đã chịu tội!

Dương Thiên Hữu cũng đã chết, vậy chuyện này đến đây là hết đi!

Về phần Dương Tiễn, cứ mặc kệ nó đi!" Sau một hồi suy nghĩ kỹ lưỡng, Hạo Thiên cảm thấy dù sao cũng đã qua vạn năm, chuyện này sớm đã bình lặng.

Huống hồ Dao Cơ đã bị giam gần vạn năm, Dương Thiên Hữu cũng đã chết!

Coi như xong, còn Dương Tiễn thì cứ mặc kệ đi.

Thiên Lý Nhãn nghe xong hơi sững sờ, nhưng sau đó lập tức hiểu ý của Hạo Thiên!

Sau khi Thiên Lý Nhãn rời đi, Hạo Thiên nhìn Lăng Tiêu Bảo Điện trống trải rồi chìm vào trầm tư. … Bên kia, Dương Tiễn bay loạn trên trời!

Dường như không có mục đích, lại dường như ẩn chứa huyền cơ.

Sau khi bay không biết bao lâu, Dương Tiễn đến không phận của một cái hồ!

Dương Tiễn vừa đến nơi, liền đột nhiên dừng lại.

"Yêu khí thật nồng đậm, lẽ nào trong này có yêu thú tác quái?" Sau khi quan sát cái hồ, Dương Tiễn tự lẩm bẩm một câu!

Tuy lúc này mặt hồ vô cùng tĩnh lặng, không nhìn ra bất kỳ điều gì khác thường.

Nhưng trong mắt Dương Tiễn, mặt hồ vốn tĩnh lặng lại bị bao phủ bởi một làn sương đen vô cùng nồng đậm!

Dưới làn sương đen đó, là những con sóng kinh hoàng!

Lúc này thật trùng hợp, đúng lúc Dương Tiễn đang âm thầm cảnh

giác thì đột nhiên có một đội người ngựa từ phía dưới y lướt qua.

Vì thực lực của Dương Tiễn vượt xa đội người ngựa đó, cộng thêm y cố ý ẩn mình, nên đội người ngựa đó hoàn toàn không phát hiện ra sự tồn tại của y.

Sau khi đội người ngựa đó lướt qua, ánh mắt Dương Tiễn vẫn luôn nhìn chằm chằm mặt nước!

Bởi vì y biết, đội người ngựa này rất có khả năng sẽ gặp chuyện.

Quả nhiên không ngoài dự liệu, khi đội người ngựa đó đến giữa hồ, nước hồ bên dưới đột nhiên có dị thường!

Một con cự long thân hình khổng lồ, hung tàn vô cùng đột nhiên từ dưới nước lao ra!

Sau đó một ngụm nuốt chửng mấy chục người.

Đồng thời cũng đánh tan cả đoàn xe, hiện trường trở nên hỗn loạn!

"Lại là một con rồng?" Dương Tiễn sau khi thấy con cự long đó, liền lập tức kinh hô một tiếng!

Lại là Long tộc, tuy không biết vì sao lại xuất hiện ở đây!

Nhưng có thể thấy được Long tộc, Long tộc thần bí mà cường đại.

Những điều này Dương Tiễn vốn không biết, nhưng sư phụ của y là Ngọc Đỉnh Chân Nhân, người đã đi nam về bắc, dấu chân trải khắp Hồng Hoang.

Tiếng kinh hô của Dương Tiễn, tức thì đã thu hút con cự long.

Sau khi lại nuốt thêm mười mấy người, cự long hướng về phía có tiếng động bay tới.

Dương Tiễn nhìn con cự long đang lao tới, không hề sợ hãi!

Ngược lại còn hét lớn: "Đến hay lắm!" Sau đó hét lớn một tiếng, Dương Tiễn lao thẳng về phía con cự long đang bay tới.

Cự long thấy hành động của Dương Tiễn, trong mắt loé lên một tia khó hiểu, có chứ!

Tên tiểu tử Nhân tộc này không phải có bệnh chứ, thấy ta mà không bỏ chạy, lại còn dám đối đầu trực diện.

Tốt, ta thành toàn cho ngươi!

Cự long gầm lên một tiếng, toàn thân trong nháy mắt có sự thay đổi!

Khi hai bên sắp va chạm, Dương Tiễn đột nhiên sử dụng Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao!

Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao cấp bậc Hậu Thiên Linh Bảo toả ra hàn ý nhàn nhạt, khiến cự long trong nháy mắt như rơi xuống vực sâu.

Vốn dĩ khí thế vô cùng kiêu ngạo, một bộ dạng chiếm hết ưu thế!

Trong nháy mắt, liền phải bắt đầu huyết chiến.

Vừa giao thủ, Dương Tiễn liền hiểu rõ thực lực của cự long!

Cả hai đều ở cảnh giới Đại La, sức mạnh tương đương đã tạo ra một trận chiến kịch liệt.

Tuy chỉ là hai nhân vật cấp bậc Đại La, nhưng sức mạnh mà họ phát huy ra lại đáng sợ không thể tưởng tượng.

Dù sao thì nhục thân của hai bên đều vô cùng cường hãn, mỗi một chiêu đều là cứng đối cứng!

Trận chiến tạo ra từng đợt sóng lớn, khiến cả mặt hồ dậy sóng.

Chương 675

Đồng thời cũng khiến đội người được Dương Tiễn cứu phải trốn thật xa, sợ bị liên lụy!

Dương Tiễn và cự long đại chiến mấy ngày, cuối cùng đã tìm được thời cơ!

Y đã tìm ra nhược điểm của cự long, sau đó không chút do dự đâm vào!

Thân thể khổng lồ của cự long tức thì máu tươi tuôn trào, huyết dịch màu vàng nhạt phun ra như suối!

Giống như không cần tiền, vung vãi khắp mặt đất.

Cự long đau đớn kêu lên một tiếng, phát ra tiếng gầm bi thương!

Sau đó hai mắt tóe lửa, mục tiêu nhắm thẳng vào Dương Tiễn.

Lúc này cự long đã điên cuồng, không chút kiêng dè!

Chỉ để giết Dương Tiễn, để báo thù!

Nhưng Dương Tiễn sao có thể để cự long được như ý, nếu ở trạng thái toàn thịnh có thể đánh ngang tay!

Vậy thì bây giờ, Dương Tiễn có thể áp chế cự long.

Theo từng đạo hàn quang biến ảo, trên thân thể cự long xuất hiện mấy vết thương sâu thấy xương!

Lượng lớn máu tươi không cần tiền mà chảy ra ngoài, lại thêm bị thương nặng như vậy, cự long cuối cùng cũng không chống đỡ nổi, ngã xuống.

Thân thể khổng lồ đó chỉ một cử động nhỏ cũng có thể tạo ra phá hoại cực lớn!

Lúc này cũng vậy, cự long rơi xuống khiến mặt đất rung chuyển, đồng thời cũng tạo ra một lớp bụi mù cao ngất.

"Nghiệt long, có kết cục như vậy là do mi gieo gió gặt bão!" Dương Tiễn nhìn thân rồng khổng lồ, khinh thường nói!

Sau khi cự long chết, những lữ khách bị cự long tấn công phải phân tán ra giờ đã tụ họp lại, sùng bái nhìn về phía Dương Tiễn.

Dương Tiễn trở thành anh hùng, nổi danh nhờ việc đồ sát nghiệt long!

Trở thành nhân vật nổi tiếng nhất trong phạm vi mấy chục vạn dặm gần đó.

Người dân gần đó rất nhiệt tình, dù sao cũng đã phải chịu đựng sâu sắc sự nguy hại do nghiệt long tác quái! … Giải quyết một con ác long, thu được sự tán dương và sùng bái của mọi người!

Điều này khiến Dương Tiễn vui mừng, nhưng y cũng không quên sứ mệnh của mình, bèn từ chối lời mời ở lại của mọi người, lại một lần nữa bước lên con đường tìm mẹ.

Chỉ là Dương Tiễn không để ý, trong đội người ngựa được cứu có một thanh niên mặc hoa phục, đang nhìn bóng lưng rời đi của y mà âm thầm gật đầu.

Thanh niên này tên là Cơ Xương, là con trai của quốc quân một nước chư hầu phía tây của Thương triều!

Bây giờ danh tiếng không nổi, nhưng sau này lại lừng lẫy.

Đương nhiên so với con trai ông ta thì kém hơn một chút, nhưng cũng được xem là danh tiếng lẫy lừng!

"Một mình có thể đồ long, không kiêu không ngạo!

Tâm tính và thực lực như vậy thật hiếm có, đúng là một nhân tài!"

Cơ Xương nhìn bóng lưng Dương Tiễn rời đi mà cảm thán một tiếng!

Vốn thấy Dương Tiễn có thực lực như vậy, ông định mời y làm môn khách!

Nhưng Dương Tiễn rời đi quá nhanh, không kịp mở lời!

Đành ngồi nhìn nhân tài vụt mất, bất đắc dĩ tự than không thôi!

Chỉ là điều mà Cơ Xương không ngờ đến, sự tiếc nuối của ông hiện tại sau này sẽ được con trai ông thực hiện!

Sau khi rời khỏi nơi này, Dương Tiễn tiếp tục tìm kiếm!

Tuy không có mục đích, nhưng y chưa bao giờ từ bỏ!

Chỉ vì hy vọng mong manh đó, y nhất định sẽ đi tiếp.

Sự kiện Dao Cơ hạ phàm tuy đã trải qua sự gột rửa của thời gian và sự cố ý đè nén của Hạo Thiên, đã gần như biến mất trên Hồng Hoang!

Rất ít người có thể biết, càng không có ai nhắc đến.

Nhưng phàm là chuyện gì cũng không thể tuyệt đối, ví dụ như ở Đào Sơn!

Nơi giam giữ Dao Cơ, câu chuyện về Dao Cơ vẫn luôn được lưu truyền.

Thậm chí người dân địa phương còn vì Dao Cơ mà lập miếu thờ, cho nên ở địa phương Dao Cơ khá có danh tiếng!

Dương Tiễn cũng trong một lần vô tình, nghe được một người từ nơi đó đi ra kể lại một câu chuyện.

Tuy câu chuyện này có phần phóng đại, khác xa với những gì Dương Tiễn đã trải qua, nhưng y lại vô cùng để tâm.

Sau khi xác nhận với người truyền bá câu chuyện, Dương Tiễn

liền bước lên con đường đến Đào Sơn!

Tuy đã biết đến Đào Sơn, nhưng không biết ở đâu!

Không biết làm sao để đến, cho nên Dương Tiễn liền đi hỏi thăm dọc đường, sau khi đi sai mấy lần, cuối cùng cũng đã đến được Đào Sơn.

Vừa vào Đào Sơn, Dương Tiễn liền cảm nhận được một tia quen thuộc!

Thật kỳ lạ, dù sao Dương Tiễn chưa từng đến Đào Sơn, sao lại có cảm giác quen thuộc.

"Chắc chắn là mẫu thân ở đây!" Dương Tiễn đột nhiên mở mắt, hai mắt phóng ra một tia sáng vàng, tự tin lẩm bẩm.

Đúng vậy, chắc chắn là Dao Cơ ở đây mới khiến Dương Tiễn có cảm giác quen thuộc!

Bởi vì thứ Dương Tiễn quen thuộc không phải Đào Sơn, mà là mẫu thân của y, công chúa Dao Cơ!

Mà Dao Cơ bị giam trong một không gian kỳ lạ bên trong Đào Sơn, vào khoảnh khắc Dương Tiễn xuất hiện, dường như cũng cảm ứng được!

"Nhị lang?!" Sau khi kinh ngạc một tiếng, Dao Cơ cố gắng đứng dậy!

Bị phong bế thời gian dài, pháp lực bị cấm cố!

Lại thêm nhà lao đặc thù, khiến Dao Cơ trông vô cùng suy yếu.

Lúc này trong lòng Dao Cơ vừa vui mừng vừa lo lắng, Dương Tiễn còn sống khiến bà vui mừng!

Dương Tiễn tìm đến đây lại khiến bà vô cùng lo lắng!

Tuy không biết vì sao Dương Tiễn có thể thoát khỏi sự truy sát của Thiên Đình, nhưng còn sống chính là một tin tốt!

Chương 676

Điều này khiến Dao Cơ bi thương gần vạn năm cuối cùng cũng lộ ra một nụ cười.

Nhưng Dương Tiễn tìm đến đây, cũng có nghĩa là đã bại lộ!

Nếu không xuất hiện ở đây, Thiên Đình và huynh trưởng Hạo Thiên của bà có lẽ sẽ nhắm một mắt mở một mắt.

Nhưng một khi Dương Tiễn xuất hiện ở đây, chính là sự khiêu khích đối với quyền uy của Thiên Đình!

Thậm chí còn ảnh hưởng đến uy tín của Thiên Đình.

Hạo Thiên tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy xảy ra, e rằng nhất định sẽ ra tay với Dương Tiễn!

Nghĩ đến hậu quả Hạo Thiên biết được, Dao Cơ liền lệ rơi đầy mặt!

Ngay sau đó thấp giọng gọi: "Nhị lang, mau rời khỏi đây!

Đừng đến đây, tìm một nơi sống thật tốt, đừng nhớ đến mẹ nữa!" Chỉ là không gian giam cầm Dao Cơ vô cùng đặc thù, tuy ở cùng Đào Sơn nhưng lại ở trong thời không khác!

Không có tu vi cường hãn hoặc phương pháp chính xác thì căn bản không thể mở được thông đạo giữa hai giới.

Cho nên lời nói của Dao Cơ chắc chắn không thể truyền ra ngoài, Dương Tiễn chắc chắn không thể nghe thấy!

Nhưng tiếng gọi của Dao Cơ, Dương Tiễn lại cảm nhận được.

Trong lòng càng thêm chắc chắn, đây chính là nơi giam giữ mẫu thân!

Thế là Dương Tiễn tức thì bất chấp tất cả, trực tiếp hùng hổ đi lên Đào Sơn.

Đào Sơn là nơi giam giữ Đại Công Tước Chủ Dao Cơ, tự nhiên có sự bảo vệ vô cùng nghiêm ngặt!

Một mặt để ngăn Dao Cơ trốn thoát, mặt khác cũng để ngăn Dao Cơ bị quấy rầy!

Cho nên khi Dương Tiễn xông lên Đào Sơn, lập tức thu hút sự chú ý của thiên binh canh giữ Đào Sơn!

Tức thì trực tiếp hiện thân, chặn đường Dương Tiễn!

"Phàm nhân phía trước, kẻ tự tiện xông vào Đào Sơn, chết!" Một tiếng hét lớn, đinh tai nhức óc!

Cũng khiến người dân gần đó chú ý đến thiên binh đột nhiên xuất hiện, tức thì vây xem.

"Mau tránh ra cho ta!" Thiên binh đột nhiên xuất hiện ngăn cản Dương Tiễn tiếp tục tiến lên, khiến y nhíu mày!

Thậm chí y còn không nghe rõ thiên binh nói gì, trực tiếp lạnh lùng nói! … Thiên binh nghe xong, tức thì vô cùng tức giận!

Từ khi trở thành thiên binh, hiếm khi nghe được những lời như vậy, bây giờ lại nghe thấy, tự nhiên vô cùng phẫn nộ!

Đương nhiên không phải vì thực lực thiên binh mạnh, mà ngược lại!

Thực lực của thiên binh so với binh lính bình thường của Thương triều không khác biệt nhiều, thậm chí còn không bằng cấm vệ quân bảo vệ vương cung.

Những thiên binh này sở dĩ tự đại như vậy, là vì họ chưa từng trải qua trận chiến như bia đỡ đạn!

Đào Sơn và khu vực lân cận không có thế lực của Thương triều, dẫn đến họ vô cùng tự đại.

"Nếu không rời đi, vậy thì đừng rời đi nữa!

Kẻ tự tiện xông vào Đào Sơn, giết không tha!" Sau khi gầm lên một tiếng, hai tên thiên binh vung trường thương màu bạc trong tay, trực tiếp lao về phía Dương Tiễn!

Dương Tiễn thấy vậy cũng không nhiều lời, trực tiếp phản kích!

Một đạo tàn ảnh lướt qua, hai tên thiên binh tức thì không còn động tĩnh!

Dương Tiễn cũng đã xuất hiện sau lưng họ.

Trong nháy mắt, hai tên thiên binh ầm ầm ngã xuống!

Sinh cơ hoàn toàn không còn, chết trong lần giao thủ trước đó.

Cái chết của hai tên thiên binh tức thì kích hoạt cảnh giới của cả Đào Sơn, hai ngàn thiên binh thiên tướng phụ trách trấn thủ Đào Sơn tức thì cùng lúc hiện ra.

Khí thế hùng vĩ, bao la rộng lớn!

"Kẻ tự tiện xông vào Đào Sơn, chết!" Sau khi đồng thanh gầm lên một tiếng, gần hai ngàn thiên binh thiên tướng trong nháy mắt lao về phía Dương Tiễn!

"Thiên binh thiên tướng?

Đến hay lắm!

Mối thù năm xưa chưa báo, vừa hay lấy các ngươi luyện tay!" Dương Tiễn nhìn đám thiên binh thiên tướng đang lao tới, không hề lo lắng!

Sắc mặt ngược lại càng trở nên băng lãnh, đồng thời lạnh lùng

nói!

Chỉ là thiên binh thiên tướng trong mắt Dương Tiễn không là gì, chỉ cần giơ tay là có thể đồ sát!

Nhưng y lại vô cùng hận, hận những tên thiên binh thiên tướng này.

Bởi vì gần vạn năm trước, chính những tên thiên binh thiên tướng này đã phá hủy gia đình yên bình hòa thuận của y!

Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao xuất hiện trong tay, sau đó một trận gió thổi qua!

Dương Tiễn biến mất, một cơn gió nhẹ cuốn qua đám thiên binh thiên tướng!

Tức thì thỉnh thoảng có thiên binh thiên tướng đột nhiên ngã xuống.

Ngoài một vết cắt nhỏ trên cổ, không có thương tổn nào khác!

Tuy thiên binh cố gắng phản kích, nhưng sự chênh lệch thực lực quá lớn không thể bù đắp bằng số lượng!

Dù có hai ngàn thiên binh thiên tướng, Dương Tiễn giết sạch cũng không tốn bao nhiêu thời gian.

Sau một trận đao quang kiếm ảnh, hàn quang tứ phía!

Tên thiên tướng cuối cùng ôm cổ ngã xuống đất, tức thì phun ra lượng lớn máu tươi.

Dương Tiễn xuất hiện trên xác của chúng thiên binh thiên tướng, bạch bào trên người đã bị nhuộm đỏ!

Bị máu tươi nhuộm đỏ.

Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao trong tay vẫn giữ nguyên bản sắc, dù

giết địch cũng không có bất kỳ thay đổi nào.

Sau khi giải quyết hai ngàn binh lính trấn thủ Đào Sơn, Dương Tiễn dễ dàng mở được con đường dẫn đến lao phòng giam giữ Dao Cơ.

Chương 677

Trong sơn động, Dao Cơ dường như cảm ứng được, đứng dậy từ từ quay đầu lại, thấy một bóng người đang từ từ đi vào động.

Ánh mắt đầu tiên, Dao Cơ cảm thấy quen thuộc nhưng lại không có bất kỳ ấn tượng nào!

Ánh mắt thứ hai, có chút quen thuộc, có chút quen mắt!

Ánh mắt thứ ba, nước mắt Dao Cơ không thể kìm nén được nữa, khuôn mặt trước mắt tuy có thay đổi, nhưng vẫn có thể lờ mờ nhìn ra dáng vẻ lúc nhỏ, Dương Tiễn, không sai!

Dao Cơ nhận ra rồi, tức thì thất thanh khóc rống!

Dương Tiễn nhìn mẫu thân đang đau khổ, trong lòng cũng bi thương vô cùng!

Nước mắt không ngừng chảy xuống.

Hai bên vừa gặp mặt, chưa nói một lời nào mà nước mắt đã rơi đầy đất!

Khóc rồi lại cười, không sai, Dao Cơ cười rồi!

Dương Tiễn cũng cười theo.

Hôm nay là một ngày vui, xa cách vạn năm mới được đoàn tụ!

Khóc thì không tốt, nên vui mừng mới đúng!

Sau khi nhìn Dương Tiễn một lúc lâu, Dao Cơ cuối cùng cũng mở lời: "Nhị lang, những năm qua con có khỏe không?" Giọng nói quen thuộc đó, chỉ là tràn ngập sự tang thương và bi thương!

Dương Tiễn vừa nghe, toàn thân run rẩy! … Đúng lúc Dương Tiễn và Dao Cơ đoàn tụ, chuyện ở Đào Sơn cũng đã truyền đến Thiên

Đình!

Thiên Lý Nhãn biết được vô cùng rối rắm, không biết có nên báo cáo cho Hạo Thiên hay không!

Dù sao chuyện này cũng vô cùng đặc thù, xử lý thế nào cũng không đúng.

"Thôi, xử lý thế nào cứ giao cho Thiên Đế quyết định đi!" Cuối cùng sau một hồi giằng co, Thiên Lý Nhãn cho rằng mình chỉ là người truyền tin, Hạo Thiên nổi giận cũng sẽ không trút lên đầu mình chứ.

Thế là lòng dạ cứng rắn, liền mang tin tức này đến Lăng Tiêu Bảo Điện!

Lúc này khoảng cách đến Phong Thần Lượng Kiếp ngày càng gần, với tư cách là bên được hưởng lợi trực tiếp nhất từ Phong Thần Lượng Kiếp, Thiên Đình bắt đầu chuẩn bị!

Dù sao cũng sắp phong một lượng lớn thần, Thiên Đình sẽ đạt đến trạng thái đỉnh phong!

Lúc đó cần có cung điện để chứa những người được phong thần.

Huống hồ việc phân chia các thần chức, chức năng cũng là một chuyện phiền phức!

Tuy trên Phong Thần Bảng cũng có quy định, nhưng thực tế có thể có sự thao túng.

Hạo Thiên đang bận rộn với chuyện này, cho nên khi Thiên Lý Nhãn đến báo cáo sự việc!

Hắn cũng không cho rằng có chuyện lớn xảy ra.

Dù sao Phong Thần Lượng Kiếp sắp đến, các thế lực đều đang bố trí!

Ai có thời gian rảnh rỗi gây ra chuyện lớn, có năng lực thì nên bố

trí nhiều hơn trong Phong Thần Lượng Kiếp.

"Thiên Lý Nhãn, có chuyện gì?" Hạo Thiên hỏi rất tùy ý, nhưng khi Thiên Lý Nhãn nói ra chuyện đó, sắc mặt Hạo Thiên lại trở nên âm trầm chưa từng có! … Hạo Thiên biết được liền vô cùng tức giận, gần như bị tức đến thất khiếu sinh khói, sắc mặt cực kỳ khó coi!

Thiên Lý Nhãn đứng một bên nhìn mà run lẩy bẩy, căn bản không dám nhìn thẳng Hạo Thiên!

Sợ chọc giận Hạo Thiên, oan uổng chịu tai bay vạ gió.

"Tốt, tốt lắm!

Ngày tháng tốt lành không muốn sống!

Cứ phải đến Đào Sơn, tự mình tìm chết!" Sau khi gầm lên một tiếng, Hạo Thiên trực tiếp ra lệnh cho Thái Bạch Kim Tinh lập tức đến Lăng Tiêu Bảo Điện.

Ở xa tại Thái Bạch Tinh Cung, Thái Bạch Kim Tinh nhận được tin tức của Hạo Thiên, không dám có chút chậm trễ!

Trực tiếp dùng tốc độ nhanh nhất đến Lăng Tiêu Bảo Điện.

Lúc này trên Lăng Tiêu Bảo Điện có chút lộn xộn, đa số đều là dược liệu dùng để chuẩn bị trang trí!

Vốn Hạo Thiên đang hứng khởi muốn tự mình trang trí Lăng Tiêu Bảo Điện.

Nhưng xảy ra chuyện như vậy, sớm đã không còn tâm trạng!

Về phần những thị nữ và thủ vệ, cũng lòng dạ hoảng hốt, không dám ở lâu trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Chỉ có Thiên Lý Nhãn, không có lệnh của Hạo Thiên không dám rời đi, mới phải ở lại Lăng Tiêu Bảo Điện gian nan chờ đợi.

Sau khi Thái Bạch Kim Tinh đến Lăng Tiêu Bảo Điện, nhìn cảnh tượng có chút lộn xộn, trong lòng sững sờ!

Sau đó lại liếc nhìn Hạo Thiên đang tức giận, trong lòng càng thêm bối rối.

"Chuyện gì vậy, Thiên Đế dường như rất tức giận!

Nhưng gần đây không có chuyện gì xảy ra mà, tại sao Thiên Đế lại tức giận như vậy." Đương nhiên đây chỉ là suy nghĩ trong lòng Thái Bạch Kim Tinh, không dám nói ra!

Thân là thuộc hạ quan trọng nhất của Hạo Thiên, ông cũng không dám vượt quá giới hạn như vậy.

Dù sao cũng có một số điều cấm kỵ phải tuân thủ, nếu không đến lúc bị liên lụy thì phiền phức!

Đương nhiên sau đó, cũng không thể không nói gì!

Cho nên Thái Bạch Kim Tinh nhẹ giọng hỏi: "Thiên Đế triệu kiến có gì phân phó?" Thái Bạch Kim Tinh vừa phát ra âm thanh, Hạo Thiên đang nhắm mắt đột nhiên mở mắt ra!

"Thái Bạch, ngươi đến rồi!

Hiện tại có một chuyện khẩn cấp, ta muốn ngươi lập tức đi xử lý!" Nhìn Thái Bạch Kim Tinh, thần sắc Hạo Thiên có chút dịu lại!

Không còn rối rắm như vậy nữa.

Dù sao Thái Bạch Kim Tinh là trợ thủ quan trọng nhất, có Thái Bạch Kim Tinh ở đây, có thể khiến hắn nhẹ nhõm hơn nhiều.

Thái Bạch Kim Tinh nghe xong, lộ ra vẻ suy tư!

Tuy không dám trái lệnh Hạo Thiên, nhưng cũng không thể mù quáng đi, không hiểu rõ thì không được!

Cho nên nhẹ giọng hỏi một câu, đồng thời chờ đợi Hạo Thiên trả lời: "Dám hỏi là chuyện gì?" Chỉ là câu trả lời tiếp theo của Hạo Thiên.

Chương 678

Giống như một quả bom nổ tung trong lòng Thái Bạch Kim Tinh.

"Cũng không có gì, Dương Tiễn lại xuất hiện!

Đã đến nơi giam giữ Dao Cơ.

Ta cần ngươi đi bắt nó, nếu có phản kháng, giết ngay lập tức!" Giọng Hạo Thiên có chút gấp gáp, cũng vô cùng quyết đoán!

Thái Bạch Kim Tinh nghe xong cũng không khỏi im lặng một lúc, dường như đang tính toán.

"Sao, có vấn đề?" Thái Bạch Kim Tinh không trả lời, sắc mặt Hạo Thiên có chút khó coi!

Nhưng Thái Bạch Kim Tinh phản ứng nhanh, trong lòng lại đang tìm kiếm giải pháp.

"Bẩm Thiên Đế, thần đang suy nghĩ làm sao để bắt giữ!" Thái Bạch Kim Tinh vội vàng trả lời, sau đó liền ra vẻ ngoan ngoãn!

Hạo Thiên hài lòng, bèn nhẹ giọng nói: "Tốt, vậy giao cho ngươi phụ trách!

Nhớ kỹ, không được để nó hủy diệt!" Thái Bạch Kim Tinh lĩnh mệnh, lập tức quay về chuẩn bị!

Trên đường trở về, Thái Bạch Kim Tinh không khỏi lộ ra một nụ cười khổ.

Đây không phải là chuyện tốt, làm tốt hay làm không tốt cũng chẳng được gì!

Thậm chí hơi bất cẩn còn có nguy hiểm đến tính mạng, thật sự khó làm.

Đương nhiên cũng chỉ cảm thán một tiếng thôi, chuyện cần làm Thái Bạch Kim Tinh nhất định sẽ làm!

Tuyệt đối không có bất kỳ sự trì hoãn nào, có lẽ đây cũng là lý do tại sao Hạo Thiên lại tin tưởng ông, bổ nhiệm ông làm trợ thủ quan trọng nhất.

Thái Bạch Kim Tinh có năng lực chấp hành mạnh mẽ, huống hồ có lệnh của Hạo Thiên nên nhanh chóng điều động một đội gần vạn thiên binh thiên tướng!

Thực ra quy mô thiên binh thiên tướng lớn như vậy đã vượt quá số lượng cần thiết, nhưng Thái Bạch Kim Tinh vẫn kiên trì sử dụng lượng lớn thiên binh thiên tướng như vậy.

Khi trong Đào Sơn, Dao Cơ và Dương Tiễn đang ôn lại chuyện cũ, thiên binh thiên tướng đã xuất phát!

Trọn vẹn vạn thiên binh thiên tướng, hành quân thật sự che trời lấp đất, khí thế hùng vĩ.

Lại thêm trang bị và bước chân chỉnh tề, có thể nói là một đội quân vô địch!

Đợi đến khi Thái Bạch Kim Tinh bao vây toàn bộ Đào Sơn, mới quyết định ra tay với Dương Tiễn.

Trong một lúc, gần vạn thiên binh thiên tướng cùng xuất hiện tại Đào Sơn, tức thì chấn động nửa Hồng Hoang!

Trong nháy mắt nơi đây hội tụ rất nhiều ánh mắt hứng thú, thậm chí còn thu hút sự chú ý của một số siêu cấp thế lực.

“Đào Sơn?

Xem ra những chuyện đó của Thiên Đình cuối cùng cũng sắp lộ ra trước mắt mọi người rồi!” “Có thể xuất động gần vạn thiên binh, xem

ra thực lực của người đó không yếu đâu, tại sao lâu như vậy rồi mà chưa ra?" Bên trong Đào Sơn, vì bị Hạo Thiên phát hiện nên phong ấn của cả Đào Sơn trở nên càng thêm vững chắc!

Điều này cũng khiến Dao Cơ không dễ dàng bị mang đi, ít nhất có thể kiên trì đến khi viện quân tới. … Khí thế của hàng vạn thiên binh hùng vĩ, đứng sừng sững xung quanh Đào Sơn như một phòng tuyến kiên cố không thể phá vỡ, bao vây chặt chẽ Đào Sơn.

Khí sát phạt vô biên, lan tràn khắp trên dưới Đào Sơn!

Bên trong Đào Sơn, Dương Tiễn đang dốc toàn lực ý đồ phá vỡ phong ấn cũng cảm nhận được áp lực từ thiên binh thiên tướng, nhưng y lại không hề để ý.

Bất kể bên ngoài có kẻ địch mạnh mẽ đến đâu, cũng bất kể tình hình bên ngoài tồi tệ đến mức nào!

Bây giờ y chỉ muốn cứu mẫu thân, chỉ muốn đoàn tụ với mẫu thân.

Ngoài ra, không có chuyện gì có thể ngăn cản được y!

Sự kiên trì của Dương Tiễn khiến Dao Cơ vui mừng, nhưng cũng lo lắng!

Thân là cựu Đại Công Tước Chủ của Thiên Đình, Dao Cơ biết rõ thực lực của Thiên Đình!

Tuy không thể tranh phong với Thánh Nhân, nhưng ở Hồng Hoang cũng được xem là một phương vô địch!

Chưa nói đến những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trở lên mà Thiên Đình che giấu, chỉ riêng một đám cường giả cảnh giới Đại La cũng đã là một sức mạnh không thể ngăn cản.

"Nhị lang, đừng quản mẹ!

Mau rời khỏi đây, nếu không con cũng sẽ có nguy hiểm!" Dao Cơ nhìn Dương Tiễn, dùng giọng điệu dịu dàng xen lẫn chút lo lắng mà khẩn cầu!

Lời khẩn cầu của Dao Cơ bị Dương Tiễn từ chối!

Y biết mẫu thân đang quan tâm mình, không muốn mình rơi vào hiểm địa, không muốn mình gặp nguy hiểm.

Nhưng y nào có khác gì!

Trước kia không biết mẫu thân chịu đại nạn như vậy, thì thôi!

Nhưng bây giờ, y và mẫu thân chỉ cách gang tấc, chỉ cần cố gắng thêm chút nữa là có thể cứu được mẫu thân!

Vì vậy mà mạo hiểm một chút, thì có sao!

Cho nên Dương Tiễn từ chối, đau thương gào thét, đồng thời tăng thêm sức mạnh công kích phong ấn đang giam giữ Dao Cơ.

"Không, con không đi!

Mẫu thân, con chưa cứu được người, tuyệt đối không đi!" Dao Cơ nghe xong khóe mắt tức thì ẩm ướt, sự kiên trì của Dương Tiễn giống hệt phụ thân của y! … Bên ngoài Đào Sơn, Thái Bạch Kim Tinh đứng giữa không trung lặng lẽ lắng nghe những tiếng vang lớn thỉnh thoảng truyền ra từ trong Đào Sơn.

Lông mày khẽ nhíu lại, đồng thời trong lòng thầm cảm thán: Dương Tiễn này cũng khá lắm, chỉ tiếc là!

Đối với chuyện của Dao Cơ, Thái Bạch Kim Tinh than thở!

Tuy trong lòng có chút thương hại, nhưng mệnh lệnh của Hạo Thiên không thể trái.

Huống hồ hiện tại Đào Sơn đã hội tụ quá nhiều ánh mắt, bất kỳ hành động nào của Thiên Đình cũng không thể có bất kỳ sai sót nào!

Nếu không uy nghiêm của Thiên Đình sẽ không còn tồn tại.

Thời gian cũng sắp đến rồi, Thái Bạch Kim Tinh quan sát đám thiên binh thiên tướng hung hãn một lượt, rồi nhẹ giọng phân phó một câu: "Chuẩn bị hành động đi, đừng coi thường, không thể làm nó bị thương!" Toàn bộ thiên binh thiên tướng lĩnh mệnh, ngay sau đó hướng về Đào Sơn xuất kích!

Gần vạn thiên binh thiên tướng như thủy triều, không ngừng tràn về phía Đào Sơn!

Dựa vào thực lực của thiên binh thiên tướng, tìm ra Dương Tiễn chỉ là chuyện trong nháy mắt!

Huống hồ Đào Sơn vốn nằm dưới sự kiểm soát của Thiên Đình, sẽ không có bất kỳ trở ngại nào.

Chương 679

Khi thiên binh thiên tướng xông vào bên trong Đào Sơn, liền thấy một thiếu niên sắc mặt điên cuồng đang điên cuồng công kích vào phong ấn lao tù màu vàng nhạt.

"Bắt lấy!" Một tên thiên tướng thấy vậy, liền ra lệnh một tiếng!

Sau đó thân chinh đi đầu, dẫn đầu lao về phía Dương Tiễn.

Trong tay thiên tướng cầm một thanh lợi khí, một thanh trường kiếm lấp lánh hàn quang!

Hướng về Dương Tiễn vung lên, đồng thời rót pháp lực vào hình thành một đạo kiếm khí uy lực cường đại.

Nhưng kiếm khí này đối với Dương Tiễn chẳng khác nào gãi ngứa, thậm chí còn không phá được phòng ngự!

Huống chi là gây thương tổn.

Nhưng, đạo kiếm khí này đã chọc giận y!

Cộng thêm đám thiên binh thiên tướng lao tới sau đó, nghiêm trọng cản trở hành động của y.

"Đi chết đi!" Thế là, trong cơn thịnh nộ, Dương Tiễn gầm lên một tiếng!

Trong nháy mắt bộc phát ra một luồng khí tràng cường đại, mười mấy tên thiên binh thiên tướng lao tới tức thì hét thảm một tiếng, bị hất văng ra xa.

Trong một khoảnh khắc giải quyết được hơn mười tên thiên binh thiên tướng, nếu là Dương Tiễn lúc nhỏ có lẽ sẽ không có được thành tựu như hôm nay, dù sao năm xưa y cũng bị một đám thiên binh thiên

tướng đuổi chạy khắp nơi.

Ngã xuống hơn mười tên thiên binh thiên tướng, nhưng lại có nhiều thiên binh thiên tướng hơn lao vào!

Thiên binh thiên tướng không sợ chết, khí thế hung hãn!

Tuy đối với Dương Tiễn không mạnh hơn con kiến là bao, nhưng số lượng lại nhiều đến kinh người!

Kẻ trước ngã xuống, người sau tiến lên, giống như giết mãi không hết!

Sau khi không biết đã qua bao lâu, cũng không biết đã hạ bao nhiêu thiên binh thiên tướng, Dương Tiễn xuất hiện bên ngoài Đào Sơn, đang bị vô số thiên binh thiên tướng bao vây.

Dương Tiễn đang liều mạng chiến đấu, mỗi một lần vung đao, mỗi một lần xuất kích đều sẽ có một đám thiên binh thiên tướng ngã xuống, nhưng sẽ có nhiều thiên binh thiên tướng hơn lấp vào chỗ trống, khiến Dương Tiễn không có cơ hội thở dốc.

Thái Bạch Kim Tinh đứng trên mây, ung dung chỉ huy thiên binh thiên tướng vây công Dương Tiễn!

Đối với ông, thiên binh thiên tướng giống như bia đỡ đạn, chết bao nhiêu cũng không sao, chỉ cần đạt được mục tiêu.

Hiện tại Dương Tiễn đã bị khốn trụ, có vẻ mệt mỏi!

Tin rằng không bao lâu nữa sẽ không chống đỡ nổi, lúc đó vừa hay bắt Dương Tiễn giao nộp.

Nhưng, Thái Bạch Kim Tinh cũng hơi cảm thán về việc Dương Tiễn có thể ở tuổi này sở hữu sức mạnh cường hãn như vậy, đồng thời dường như cũng nhìn ra được một vài manh mối: “Chỉ vạn năm, đã có thực lực như vậy!

Xem ra đã có được kỳ ngộ không tầm thường, thân pháp thủ đoạn dường như có chút bóng dáng của Tam Tiên Đảo." … Đào Sơn từng là một cấm địa, trừ những thế lực hùng mạnh tương đương Thiên Đình, hoặc những đại năng có tu vi cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong trở lên, không ai biết được vị trí cụ thể của nó, cũng không ai biết Đào Sơn rốt cuộc có gì.

Khiến Đào Sơn thần bí như vậy, tự nhiên chính là Thiên Đình đang nắm giữ tam giới!

Dù sao Đào Sơn cũng ẩn giấu một đoạn bí mật của Thiên Đình.

Hoặc chính xác hơn, là bí mật của Hạo Thiên!

Nơi đây giam giữ cựu Đại Công Tước Chủ của Thiên Đình, Dao Cơ, người đã vi phạm thiên điều tư thông với phàm nhân!

Vốn dĩ, theo thiên điều, Dao Cơ phải bị xử tử!

Nhưng nàng là muội muội của Hạo Thiên, thân phận tôn quý!

Lại thêm là muội muội mà Hạo Thiên vô cùng sủng ái, nên đã đè nén xuống, chỉ giam nàng ở Đào Sơn.

Những chuyện này vốn nên bị chôn vùi trong dòng sông lịch sử của Hồng Hoang, đợi đến khi hoàn toàn tan thành mây khói, có lẽ sẽ giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Nhưng sự việc lại không phát triển theo hướng mà Thiên Đình hay Hạo Thiên tưởng tượng, con trai của Dao Cơ là Dương Tiễn sau khi biến mất vạn năm, thực lực tăng vọt, muốn cứu mẫu thân.

Một trận chiến ở Đào Sơn, ánh mắt của cả Hồng Hoang đều bị thu hút!

Thể diện của Thiên Đình lung lay sắp đổ, vô số người đang chờ xem trò cười của Hạo Thiên.

Những vị Thánh Nhân cao cao tại thượng kia, cũng đang quan sát sự việc này!

Dù sao Phong Thần sắp đến, trạng thái của Thiên Đình rất quan trọng.

Ngoài Kim Hà Động trên Ngọc Tuyền Sơn, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng đang quan sát tình hình trận chiến ở Đào Sơn, khi thấy Dương Tiễn vì cứu mẹ mà tranh đấu với Thiên Đình, ông khẽ nói một tiếng: "Si nhi, sao có thể lỗ mãng như vậy!

Nhưng, là đệ tử của bần đạo, đâu đến lượt Thiên Đình dạy dỗ." Trong lời nói tuy có chút trách mắng, nhưng cũng tràn đầy sự quan tâm!

Dù sao cũng là đệ tử của mình, thế nào cũng không đến lượt Thiên Đình dạy dỗ.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân quyết định khi Dương Tiễn không chống đỡ nổi, sẽ ra tay giúp một lần!

Tuy làm vậy sẽ khiến Thiên Đình khó xử, có lẽ sẽ chọc giận Thiên Đình.

Nhưng Ngọc Đỉnh Chân Nhân không quan tâm, huống hồ một Thiên Đình nhỏ nhoi không cần phải để trong lòng! … Lúc này Dương Tiễn toàn thân một màu đỏ máu, bất luận là trên người hay Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao trong tay, đều dính đầy máu tươi.

Khiến Dương Tiễn trông thật đáng sợ, lại thêm mùi máu tanh nồng nặc, quả thực khiến người ta không chịu nổi.

Dương Tiễn đã trải qua một trận chiến dài, không chỉ tiêu hao lượng lớn pháp lực, mà còn mệt mỏi rã rời, nếu không phải vì ý niệm trong lòng đang kiên trì thì e rằng đã sớm sụp đổ.

Thái Bạch Kim Tinh cũng thấy cảnh này, hiểu rằng đã đến lúc!

Cho nên vung tay, ngừng lại việc thiên binh thiên tướng thay nhau vây công.

“Dương Tiễn, bây giờ ngươi bó tay chịu trói…” Thái Bạch Kim Tinh vừa mở miệng, liền là Dương Tiễn!

Dù sao ông cũng không muốn gây thù với Dương Tiễn.

Nhưng tấm lòng tốt của Thái Bạch Kim Tinh, Dương Tiễn lại không lĩnh tình!

Đã đến bước này, sao có thể bó tay chịu trói.

“Ha ha!

Bó tay chịu trói?

Ngươi nghĩ hay thật!

Không giết sạch các ngươi, không cứu được mẫu thân, ta thề không bỏ cuộc!” Dương Tiễn cứng rắn từ chối, thậm chí còn nói lời cuồng ngôn khiến Thái Bạch Kim Tinh có chút không xuống đài được, cho nên ông cũng từ bỏ ý định khuyên nhủ.

“Vậy thì tốt, đắc tội rồi!” Thái Bạch Kim Tinh vung phất trần trong tay, trong nháy mắt vạn ngàn sợi tơ trắng bắt đầu lan ra, đồng thời bay về phía Dương Tiễn.

Chương 680

Dương Tiễn vung Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao trong tay, muốn chém đứt chúng!

Nhưng Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao vốn vô cùng sắc bén lại thất thủ.

Không những không chém đứt được những sợi tơ trắng đó, mà còn bị chúng quấn lấy.

Gần như chỉ trong một khoảnh khắc, khi Dương Tiễn chưa kịp phản ứng, vạn ngàn sợi tơ trắng từ phất trần của Thái Bạch Kim Tinh đã quấn chặt lấy Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao.

Ngay cả Dương Tiễn muốn thu hồi, cũng không thể làm gì!

Nhìn những sợi tơ trắng đang dần lan về phía mình, Dương Tiễn đành phải từ bỏ Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao.

Dễ dàng giải quyết được một món sát khí, uy lực phất trần trong tay Thái Bạch Kim Tinh đã vượt ngoài dự liệu của một số đại năng.

"Lại là một kiện Tiên Thiên Linh Bảo, thật xem thường hắn!" "Thái Bạch ẩn giấu đủ sâu, nếu không phải lần này thật không ngờ một chiếc phất trần bình thường lại có uy lực mạnh mẽ như vậy." Một đám đại năng kinh ngạc trao đổi với nhau, sau đó hai mắt dán chặt vào Đào Sơn, xem Dương Tiễn sẽ đối phó thế nào.

"A!" Dương Tiễn cũng không phụ sự kỳ vọng của chúng đại năng, sau khi mất đi binh khí, trực tiếp hét lớn một tiếng!

Sau đó khí tức toàn thân tăng vọt, đồng thời một luồng sức mạnh càng thêm huyền diệu không biết từ lúc nào đã xuất hiện sau lưng Dương Tiễn.

Sự thay đổi đột ngột của Dương Tiễn khiến Thái Bạch Kim Tinh trong lòng kinh ngạc!

Bắt đầu âm thầm cảnh giác, dù sao Dương Tiễn xuất hiện thời gian quá ngắn, rốt cuộc có những thủ đoạn gì không ai có thể biết hết.

Vạn nhất Dương Tiễn có hậu chiêu mạnh mẽ, vậy thì thật phiền phức!

Thái Bạch Kim Tinh nhíu chặt mày, trong lòng kêu khổ một tiếng!

Vốn tưởng dễ giải quyết, không ngờ Dương Tiễn lại không đơn giản như vậy, sau lưng e rằng có thế lực thần bí ẩn giấu.

Trong lúc Thái Bạch Kim Tinh cảm khái, Dương Tiễn bên kia đã hoàn thành!

Lúc này Dương Tiễn toàn thân tỏa ra khí tức đáng sợ mà cường hãn, đương nhiên điều thu hút nhất chính là sức mạnh huyền diệu ẩn chứa trên trán.

"Thiên nhãn, mở!" … Một đạo kim quang, một đạo kim quang vô cùng chói mắt!

Ngay cả Thái Bạch Kim Tinh cũng không thể chống lại ánh sáng chói mắt như vậy, không khỏi dùng tay che mắt, đồng thời trong lòng vô cùng kinh hãi.

"Chuyện gì vậy, chuyện gì vậy!" Trong cơn kinh ngạc, Thái Bạch Kim Tinh liên tiếp hỏi!

Nhưng Dương Tiễn sẽ không trả lời bất kỳ câu hỏi nào.

"Muốn biết, thì tự mình cảm nhận đi!" Giọng nói băng lãnh của Dương Tiễn truyền đến, đồng thời một đạo kim quang quét về phía ông!

Nơi kim quang đi qua, trực tiếp hóa thành tro bụi!

Hàng ngàn thiên binh thiên tướng không có sức chống cự, cứ như vậy trực tiếp hóa thành bụi trần.

Mạnh mẽ như vậy, Thái Bạch Kim Tinh khi kim quang sắp quét đến cũng không thể không né tránh.

"Thần thông thật mạnh, học được từ đâu?!" Nhìn vị trí mình vừa đứng đã tan hoang, Thái Bạch Kim Tinh tức thì có chút sợ hãi!

Nếu không phải tốc độ rời đi đủ nhanh, e rằng ngay cả ông cũng sẽ gặp nguy hiểm.

Sau khi sợ hãi, Thái Bạch Kim Tinh lại vô cùng hứng thú với điều này!

Thần thông mạnh mẽ như vậy, sao Dương Tiễn lại có được, lại có thể sử dụng.

Cho nên Thái Bạch Kim Tinh hỏi ra nghi vấn trong lòng, đương nhiên cũng đã chuẩn bị sẵn sàng rằng Dương Tiễn sẽ không trả lời, dù sao bây giờ họ là kẻ địch.

"Học được từ đâu?

Ngọc Tuyền Sơn Kim Hà Động!" Nhưng câu trả lời của Dương Tiễn lại nằm ngoài dự liệu của Thái Bạch Kim Tinh, thậm chí của tất cả đại năng đang quan tâm đến chuyện này.

Ngọc Tuyền Sơn Kim Hà Động, rất nhiều đại năng chưa từng nghe qua cái tên này!

Nhưng có nhiều đại năng hơn lại biết, đó là địa bàn của ai.

Ai đang tu đạo ở đó, và bối cảnh của nơi đó!

"Ngọc Tuyền Sơn!" Ngay cả Hạo Thiên nghe xong cũng kinh ngạc đứng dậy, hai mắt vô cùng nghiêm túc, đồng thời trong miệng tự lẩm bẩm lặp lại một câu.

Nếu Dương Tiễn thật sự tu đạo trên Ngọc Tuyền Sơn, vậy thì phiền phức rồi!

Chuyện này xử lý thế nào cũng là một sai lầm.

"Hy vọng không phải thật, nếu không thật sự phiền phức rồi!" Sau khi kinh ngạc, Hạo Thiên cũng dần bình tĩnh lại!

Không phải một Ngọc Tuyền Sơn, mà là bối cảnh của Ngọc Tuyền Sơn, Hạo Thiên liền nhíu mày.

Mang theo tâm trạng nặng nề, Hạo Thiên tiếp tục quan sát, đồng thời cũng đang suy nghĩ đối phó thế nào.

Tại Đào Sơn, đại chiến đã đến hồi kết!

Toàn bộ chiến trường chỉ còn lại Dương Tiễn và Thái Bạch Kim Tinh hai người.

Về phần những thiên binh thiên tướng kia, sớm đã bị tiêu hao hết.

Nhưng sự tổn thất của thiên binh thiên tướng sẽ không có ai chú ý, cũng sẽ không có ai quan tâm!

"Không tồi, chỉ vạn năm đã có thực lực như bây giờ, không hổ là đệ tử của Ngọc Đỉnh Chân Nhân!

Nhưng muốn đánh bại ta, ngươi còn một đoạn đường dài phải đi!" Sau cơn kinh ngạc ban đầu, Thái Bạch Kim Tinh đã khôi phục lại sự bình thản thường ngày, đối với Dương Tiễn cũng có thêm nhiều sự tán thưởng.

Cho nên lại một lần nữa khuyên nhủ, cố gắng để y từ bỏ việc tiếp tục đối kháng với Thiên Đình!

"Vậy sao?

Ta đây không tin!" Dương Tiễn nghe xong cười ha hả một tiếng, sau đó ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm Thái Bạch Kim Tinh, giọng

khàn khàn nói!

Từ bỏ?

Đã đến bước này rồi có thể từ bỏ sao?

Không thể!

Dương Tiễn tuyệt đối sẽ không từ bỏ.

Thái Bạch Kim Tinh nhìn Dương Tiễn kiên định lạ thường, khẽ lắc đầu!

Xem ra không nói chuyện được nữa, chỉ có thể ra tay thôi!

"Vạn Thiên Tinh Quang!" Thái Bạch Kim Tinh thấp giọng ngâm một tiếng, sau đó khẽ vung tay!

Chương 681

Vô số ánh sáng lấp lánh dần xuất hiện, vô cùng giống bầu trời rực rỡ, lấp lánh như những vì sao.

Vạn Thiên Tinh Quang, một trong những thủ đoạn của Thái Bạch Kim Tinh!

Là do ông quan sát vạn thiên tinh thần, lại thêm thân phận đặc thù mà lĩnh ngộ được.

Một khi sử dụng, có thể hô ứng với mạn thiên tinh thần!

Dẫn hạ vô lượng tinh quang, dùng sức mạnh của chúng tinh thần để giết địch!

Ánh sao rực rỡ đang lấp lánh, tinh tượng trên trời đang biến hóa!

Một luồng sức mạnh tinh thần khó có thể tưởng tượng đang không ngừng giáng xuống, nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm!

Dương Tiễn ngay lập tức cảm nhận được nguy hiểm, đây là lần đầu tiên Dương Tiễn cảm nhận được cảm giác nguy hiểm, cũng khiến Dương Tiễn phải nhìn Thái Bạch Kim Tinh bằng con mắt khác.

Trong các loại truyền thuyết Dương Tiễn nghe được, sự tồn tại của Thái Bạch Kim Tinh là thấp nhất!

Nhưng lại có mặt ở khắp mọi nơi.

Bây giờ không ngờ, thực lực của Thái Bạch Kim Tinh lại mạnh mẽ đến vậy!

Thậm chí Dương Tiễn cảm thấy ông có sức mạnh không thua kém sư tôn.

Đương nhiên cũng là do Ngọc Đỉnh Chân Nhân chưa bao giờ toàn

lực thể hiện thực lực, cũng là do Dương Tiễn chưa trải sự đời, chưa từng trải qua những trận chiến lớn.

"Thiên nhãn!" Đối mặt với sức mạnh cường đại như vậy, Dương Tiễn không hề lùi bước!

Ngược lại còn chính diện đối đầu, bởi vì y biết không còn đường lui!

Cho nên Dương Tiễn dùng thực lực mạnh nhất để phản kích, bất luận thắng bại ra sao, ít nhất cũng đã cố hết sức.

Một đạo quang mang rực rỡ từ trên người Dương Tiễn phóng ra, một cột sáng vàng lấy mắt của Dương Tiễn làm điểm, phóng ra ngoài!

Vạn thiên tinh quang rực rỡ, một đạo quang mang chói mắt!

Trên không Hồng Hoang hiện ra một cảnh tượng hùng vĩ như vậy, những tu hành giả bình thường thực lực không đủ mạnh, không thể quan sát được trận chiến giữa Dương Tiễn và Thái Bạch Kim Tinh cũng có thể biết được cuộc giao thủ giữa họ đáng sợ đến mức nào.

Theo sau vạn thiên tinh quang và đạo quang mang lấp lánh đó gặp nhau, va chạm!

Một đạo bạch quang với tốc độ không thể tưởng tượng nhanh chóng khuếch tán ra ngoài. … Sau bạch quang, Đào Sơn tan hoang!

Thân núi vốn cao lớn trực tiếp bị san phẳng một nửa, chỉ còn lại khu vực giam giữ Dao Cơ nhờ có bảo bối trấn thủ, mới không bị hư hại.

Lúc này bên ngoài Đào Sơn là một đống phế tích, đồng thời còn sót lại một số năng lượng đáng sợ đang tàn phá.

Trong phạm vi mấy trăm vạn km, sinh linh tổn thương thảm trọng.

Ngay cả Dương Tiễn lúc này cũng vô cùng thê thảm, toàn thân

rách nát!

Quần áo vốn có sớm đã trở thành những mảnh vải rách.

Quan trọng hơn, thiên nhãn của Dương Tiễn đang từ từ chảy máu!

Trận đại chiến trước đó gây ra phá hoại thực sự quá lớn.

"Dương Tiễn, ngươi đã hoàn toàn chọc giận ta!" Dương Tiễn thê thảm như vậy, Thái Bạch Kim Tinh cũng chịu không ít va chạm.

Tuy không thê thảm như Dương Tiễn, nhưng cũng không khá hơn là bao.

Bị thương rồi, Thái Bạch Kim Tinh cũng không biết đã bao lâu không bị thương.

Kết quả bây giờ lại bị phá vỡ, đối thủ lại là một con kiến cảnh giới Đại La.

Trong cơn phẫn nộ, thực lực của Thái Bạch Kim Tinh đương nhiên không hề giữ lại, đối mặt với Thái Bạch Kim Tinh như vậy, Dương Tiễn cũng không khỏi vô cùng cảnh giác.

Đừng nhìn Thái Bạch Kim Tinh bình thường ra vẻ người tốt, nhưng khi thật sự nổi giận thì người thường không thể sánh bằng.

Thái Bạch Kim Tinh dựa vào thực lực bản thân, cũng như khả năng khống chế đối với mạn thiên tinh thần, có thể trực tiếp mượn sức mạnh tinh thần, những cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ bình thường, tuyệt đối không phải là đối thủ của Thái Bạch Kim Tinh.

Cho nên đối mặt với đối thủ mạnh mẽ như vậy, Dương Tiễn dù thần thông quảng đại cũng không địch lại thiên số!

Huống hồ bây giờ thiên nhãn đã bị thương, Dương Tiễn càng không phải là đối thủ của Thái Bạch Kim Tinh.

Thái Bạch Kim Tinh dần dần nắm giữ cục diện, thấy cảnh này, Hạo Thiên cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm!

"Tốt, Thái Bạch đáng tin cậy!" Sau khi nhẹ giọng tự nhủ một câu, Hạo Thiên liền quyết định cho Thái Bạch Kim Tinh một bất ngờ lớn.

Nhưng so với Hạo Thiên đang thả lỏng, Ngọc Đỉnh Chân Nhân trên Ngọc Tuyền Sơn lại cảm thấy Thái Bạch Kim Tinh đang ỷ lớn hiếp nhỏ.

Lấy thân phận cao thủ cảnh giới Chuẩn Thánh, đối với Dương Tiễn chỉ có cảnh giới Đại La, thật sự có chút quá đáng.

Cho nên Ngọc Đỉnh Chân Nhân quyết định, dù sao gần đây cũng rảnh rỗi!

Trút giận cho đồ đệ cũng không tồi.

Thái Bạch Kim Tinh không biết Ngọc Đỉnh Chân Nhân lại đích thân ra tay, nhưng không biết cũng không sao, dù sao cũng sắp gặp mặt rồi.

"Không chịu trốn cho kỹ, cứ phải đến Đào Sơn gây chuyện!

Dương Tiễn, ngươi có biết tội không?" Thái Bạch Kim Tinh sâu sắc nhìn Dương Tiễn một cái, đồng thời khẽ than thở.

Dương Tiễn nghe xong cười đến run rẩy, ta có tội gì chứ?

Có tội là trời, có tội là Thiên Đình!

Nếu không phải các ngươi, Dương Tiễn cả nhà sẽ bình bình an an đoàn đoàn viên viên sống qua ngày.

Không như bây giờ, tứ tán năm nơi!

Vạn năm thời gian chưa từng gặp mặt người thân.

"Ta có tội?

Có tội là các ngươi!

Nếu không phải các ngươi, cả nhà ta sẽ bình bình an an sống qua ngày, không như bây giờ tứ tán năm nơi, sống chết không rõ!" Dương Tiễn ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng, giọng nói vô cùng khàn khàn, đồng thời có chút nghẹn ngào.

Nghe lời của Dương Tiễn, Thái Bạch Kim Tinh không có biểu cảm gì!

Nếu không phải vì mẫu thân của ngươi là Dao Cơ, Đại Công Tước Chủ của Thiên Đình!

Chương 682

Ai sẽ chú ý?

Lại có ai sẽ tự tìm phiền phức đối phó?

Nhưng có một số lời không thể nói ra, cho nên Thái Bạch Kim Tinh ra vẻ tiếc nuối, ngay sau đó hạ lệnh: "Chấp mê bất ngộ, tội đáng tru diệt!" Sau đó liền chuẩn bị kết liễu Dương Tiễn, để tránh phát sinh biến cố!

Đặc biệt là Ngọc Tuyền Sơn, không thể để Ngọc Đỉnh Chân Nhân biết được, nếu không sự tình sẽ càng thêm phiền phức.

Nhưng, càng sợ cái gì thì cái đó càng đến!

Thái Bạch Kim Tinh vừa ra tay, một tiếng hét ôn hòa truyền đến: "Kẻ nào dám ra tay với đồ nhi của ta!" Thái Bạch Kim Tinh nghe xong, sắc mặt tức thì biến đổi!

Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã ra tay, xem ra không có cơ hội ra tay nữa rồi.

Không cam lòng, nhưng lại có cách nào đây.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân mạnh mẽ đến nỗi ngay cả Hạo Thiên cũng phải lùi ba phần, huống chi là ông?

Cho nên khi Thái Bạch Kim Tinh nghe được lời của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, liền muốn thu tay!

Nhưng, công kích đã phát ra lại không thu về được.

"Định!" Dương Tiễn đã chuẩn bị sẵn sàng đối mặt trực tiếp với cái chết, không ngờ vào khoảnh khắc cuối cùng lại được người cứu!

Sau đó lại nghe được giọng nói quen thuộc của sư tôn, Dương

Tiễn tức thì yên lòng!

Nếu sư tôn đã xuất sơn, vậy an toàn của y tuyệt đối được đảm bảo.

Sau khi thở hổn hển nghỉ ngơi một lúc, Dương Tiễn đến bên cạnh Ngọc Đỉnh Chân Nhân!

"Đệ tử Dương Tiễn, bái kiến sư tôn!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân nghe xong gật gật đầu, đối với Dương Tiễn, Ngọc Đỉnh Chân Nhân khá hài lòng.

Tuy không phải vạn năm ở chung, nhưng cũng đã có tình cảm sâu đậm.

"Thái Bạch bái kiến Ngọc Đỉnh Chân Nhân, không biết Ngọc Đỉnh Chân Nhân đột nhiên đến đây có gì chỉ giáo?" Thái Bạch Kim Tinh tuy không bằng, nhưng cũng không dám thất lễ, nên sau khi nhẹ giọng hỏi thăm một câu liền trực tiếp hỏi ý của Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

"Đệ tử của ta bị kẻ khác bắt nạt, ngươi nói xem ta là sư tôn thì phải làm sao?" Ngọc Đỉnh Chân Nhân nghe xong, khóe miệng lộ ra một nụ cười!

Sau đó quan sát Thái Bạch Kim Tinh một lượt, nhẹ giọng nói.

Sắc mặt Hạo Thiên sau khi nghe xong lập tức trở nên âm trầm, lời nói khó nghe nhất rốt cuộc cũng đã xuất hiện.

Ngọc Đỉnh chân nhân muốn nhúng tay vào chuyện này, y phải lựa chọn thế nào đây?

Khó, thật sự quá khó!

Một mặt Hạo Thiên không muốn đắc tội Ngọc Đỉnh chân nhân, hay nói đúng hơn là không muốn đắc tội Nguyên Thủy phía sau y, nhưng mặt khác cũng không muốn uy nghiêm của Thiên đình bị quét

sạch.

Thế gian làm gì có pháp môn lưỡng toàn, vừa không phụ Nguyên Thủy lại không phụ Thiên đạo.

Hạo Thiên đang còn do dự, nhưng Ngọc Đỉnh chân nhân lại không cho y quá nhiều thời gian!

"Hạo Thiên, chuyện này ngươi chuẩn bị giải quyết thế nào?" Ngữ khí bình thản, câu hỏi hờ hững như một thanh âm thúc giục nhất, quấy nhiễu tâm trí Hạo Thiên.

"..." Hạo Thiên trầm tư, tính toán được mất!

Nhìn Hạo Thiên đang dao động không định, Ngọc Đỉnh chân nhân khẽ mỉm cười, tùy ý nói: "Cũng được, nếu Hạo Thiên đạo hữu không hạ được quyết tâm, vậy bần đạo giúp ngươi một tay vậy!" Hạo Thiên nghe xong, đôi mắt lóe lên một tia sáng, lập tức nhìn về phía Ngọc Đỉnh chân nhân, tựa hồ muốn xem Ngọc Đỉnh chân nhân rốt cuộc có phương pháp gì có thể vẹn toàn đôi đường.

"Hạo Thiên đạo hữu sở dĩ do dự, chẳng phải vì Dao Cơ xúc phạm thiên điều sao!

Nếu không tiến hành xử phạt, chẳng phải sẽ khiến uy nghiêm Thiên đình quét rác.

Hay là thế này, trực tiếp tước đoạt tu vi của Dao Cơ!

Cộng thêm vạn năm giam cầm, đã đủ để giữ lại thể diện cho Thiên đình chưa?" Ngọc Đỉnh chân nhân chậm rãi đưa ra phương pháp, nhưng cả Hạo Thiên và Dương Tiễn đều nhíu mày, dường như không mấy tán đồng.

Tước đoạt tu vi là một việc vô cùng nghiêm trọng, đối với người bị tước đoạt sẽ có tổn thương cực lớn.

Hạo Thiên không nỡ để muội muội mình chịu trọng thương như vậy, nên không đồng ý.

Còn Dương Tiễn, hắn cũng không hy vọng mẫu thân phải chịu khổ sở như thế!

"Ngọc Đỉnh chân nhân (Sư tôn), cách này không ổn, quá mức nghiêm trọng!" Dương Tiễn và Hạo Thiên hầu như đồng thời lên tiếng phản đối, lời nói thậm chí còn thập phần tương tự.

Hai người hơi kinh ngạc, nhìn nhau một cái rồi lại nhìn về phía Ngọc Đỉnh chân nhân.

"Nếu là bình thường tự nhiên không được, nhưng bần đạo có một pháp có thể bảo trụ Dao Cơ không chịu bất kỳ tổn thương nào, thậm chí còn có được tạo hóa." Nhìn hai người phối hợp ăn ý, Ngọc Đỉnh chân nhân khẽ cười.

Lời của Ngọc Đỉnh chân nhân khiến Hạo Thiên và Dương Tiễn đều rơi vào suy tư, nếu thật sự như lời y nói, thì cũng không phải là không thể.

Về việc lời nói của Ngọc Đỉnh chân nhân là thật hay giả, cả Hạo Thiên và Dương Tiễn đều không hề nghi ngờ.

Dù sao với thân phận đệ tử Nguyên Thủy Thiên Tôn, y không đến mức vì chuyện này mà nói dối.

Nếu không, chưa nói đến việc người khác không buông tha Ngọc Đỉnh, e rằng ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sẽ không cho phép Ngọc Đỉnh làm bại hoại danh tiếng của Tam Tiên Đảo.

"Nếu đã như vậy, có thể thử một lần!" Có diệu pháp như thế, Hạo Thiên đã động tâm.

Vừa có thể khiến muội muội miễn thụ khổ hình giam cầm, lại có thể bảo toàn nhan diện Thiên đình, Hạo Thiên đã thỏa hiệp.

Dương Tiễn nghe xong khẽ ngẩn người, tựa hồ kinh ngạc vì Hạo Thiên lại nói ra những lời như vậy.

Chuyện gì thế này?

Hạo Thiên không muốn giam cầm mẫu thân sao, sao lại dễ dàng đồng ý như vậy?

Chẳng lẽ là vì sức ảnh hưởng của sư tôn?

Không đúng, sư tôn tuy thực lực cường hãn, có Tam Tiên Đảo chống lưng, nhưng Hạo Thiên cũng thực lực phi phàm, huống hồ phía sau y cũng thấp thoáng có bóng dáng Hồng Quân Đạo Tổ.

"Có lẽ, y cũng không muốn nhìn thấy mẫu thân như thế này?" Dương Tiễn thầm nhủ trong lòng, nghĩ như vậy thì mọi chuyện đều thông suốt.

Xem ra Hạo Thiên cũng không tuyệt tình đến thế.

Cái nhìn của Dương Tiễn đối với Hạo Thiên đã có chút thay đổi, đương nhiên chỉ là một chút mà thôi, muốn hắn triệt để tha thứ thì e rằng không thể.

Sau khi hai bên đạt thành hiệp nghị, liền bắt đầu hành động.

Hạo Thiên trước tiên mở ra phong ấn đang trấn áp Dao Cơ, sau đó dùng ánh mắt phức tạp nhìn Dao Cơ tiều tụy, nội tâm tràn ngập sự xoay xở không nói thành lời.

Tuy có vạn lời muốn nói, nhưng cuối cùng chỉ hóa thành một tiếng thở dài để che đậy sự giằng xé trong lòng lúc này.

Dao Cơ không biết việc Hạo Thiên đã đạt thành hiệp nghị với Ngọc Đỉnh chân nhân, nhìn thấy Hạo Thiên, nàng tưởng Dương Tiễn đã xảy ra chuyện, vội vàng hỏi: "Hạo Thiên, ngươi định làm gì!

Chương 683

Chẳng lẽ Nhị Lang đã xảy ra chuyện?!" Hạo Thiên nghe xong không biết trả lời thế nào, có lẽ từ khoảnh khắc hạ đạt mệnh lệnh năm đó, hai người đã không bao giờ có thể quay lại như trước nữa.

Đợi đến khi Dương Tiễn cũng chuẩn bị tiến vào, y mới lên tiếng: "Dương Tiễn có một người sư phụ tốt, có thể xảy ra chuyện gì được!" Dao Cơ nghe xong sững sờ, sau đó trên gương mặt tiều tụy lộ ra một tia mỉm cười.

Tuy không biết sư phụ của Dương Tiễn rốt cuộc là ai, nhưng có thể bảo vệ được Dương Tiễn đã khiến nàng cảm thấy mãn nguyện.

Đợi Dương Tiễn tiến vào, nhìn thấy Dao Cơ tiều tụy đang mỉm cười, hắn lập tức lệ rơi đầy mặt, sau đó hai mẹ con ôm chầm lấy nhau.

Một cái ôm này, Dương Tiễn đã đợi vạn năm, Dao Cơ cũng đã chờ đợi vạn năm.

Nhìn thấy cảnh tượng cảm động này, Hạo Thiên có chút lúng túng nhưng không hề hối hận.

Y chỉ thâm trầm nhìn hai người một cái, sau đó lặng lẽ bước ra ngoài.

Lúc này bên trong không thích hợp để y ở lại, đứng chờ ở ngoài thì tốt hơn.

Huống hồ y cũng cần bàn bạc với Ngọc Đỉnh chân nhân về sự nghi Phong Thần.

"Chuyện liên quan đến đại kiếp, không tiện tiết lộ!

Huống hồ những gì bần đạo biết thì các hạ hẳn cũng đều biết, hà

tất phải hỏi thêm.” Bất kể Hạo Thiên đặt câu hỏi gì, Ngọc Đỉnh chân nhân đều trả lời như vậy, tựa hồ không muốn đàm luận về chuyện Phong Thần đại kiếp.

Hạo Thiên nghe xong cũng không còn cách nào, nhưng y vẫn cảm thấy Ngọc Đỉnh chân nhân hoặc thế lực phía sau y chắc chắn đang mưu tính điều gì đó.

Những kế hoạch cấp độ này không thể nhìn thấu được, nếu tiếp tục đào sâu sẽ không có kết quả tốt.

Cho nên y dứt khoát không trò chuyện với Ngọc Đỉnh chân nhân nữa, ngồi xếp bằng ở một bên đợi Dương Tiễn đi ra.

Bên trong Đào Sơn, Dương Tiễn và Dao Cơ lệ rơi đầy mặt, vạn năm ly biệt, giờ đây mới được tương phùng, có quá nhiều lời muốn nói với đối phương.

Dao Cơ cũng rất muốn biết tình hình của Dương Tiễn và phu quân, chỉ là khi biết Dương Tiễn cũng không rõ tung tích của phụ thân, nội tâm nàng hơi thất lạc.

Nhưng nàng che giấu rất tốt, không hề lộ ra.

Chỉ là Dương Tiễn có thể cảm nhận rõ ràng sự thất lạc ẩn giấu rất sâu của Dao Cơ.

Trong lòng hắn càng thêm đau đớn, vì đây cũng là nỗi thống khổ lớn nhất của hắn lúc này.

Tuy nhiên, tìm được mẫu thân cũng coi như có chút an ủi.

Hai người trò chuyện thêm một lát, Dương Tiễn mới nói rõ nguyên do về kế hoạch sắp thực hiện với Dao Cơ.

Dao Cơ nghe xong hơi trầm mặc, tựa hồ cũng đang cân nhắc xem chuyện này rốt cuộc có đáng giá hay không.

Nhưng nhìn vào ánh mắt kỳ vọng của Dương Tiễn, Dao Cơ quyết định đáp ứng.

Có lẽ sắp tới phải chịu đựng nỗi đau khó có thể tưởng tượng, nhưng gần vạn năm qua, mỗi thời mỗi khắc Dao Cơ đều sống trong thống khổ.

Sau khi được Dao Cơ đồng ý, hai người lập tức ra ngoài để nhanh chóng giải quyết sự việc, chân chính đoàn viên.

Bên ngoài Đào Sơn, Hạo Thiên nhìn Dao Cơ được Dương Tiễn dìu ra, thần tình phức tạp.

"Động thủ đi!" Câu đầu tiên Dao Cơ nói khi ra khỏi Đào Sơn là yêu cầu nhanh chóng động thủ.

Có như vậy nàng mới có thể thực sự đoàn tụ với Dương Tiễn.

"Hạo Thiên đạo hữu, động thủ đi!" Ngọc Đỉnh chân nhân nghe xong khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Hạo Thiên.

Hạo Thiên gật đầu, sau đó dùng thủ đoạn siêu cao, thân pháp tinh diệu cùng với sự hỗ trợ của Linh bảo, tước đoạt đi tu vi hùng hậu của Dao Cơ.

Khiến Dao Cơ trở thành một người phàm trần.

Dao Cơ không còn pháp lực duy trì, lập tức trở nên suy yếu hơn bao giờ hết, mái tóc dài vốn dĩ tú lệ cũng trong nháy mắt biến thành bạc trắng khô héo.

Sắc mặt Dao Cơ thuấn gian trở nên cực kỳ khó coi, phảng phất như có thể vẫn lạc bất cứ lúc nào.

Dương Tiễn nhìn thấy mà đau lòng không thôi, tức khắc truyền tống sinh mệnh chi lực tinh thuần nhất để duy trì mạng sống cho Dao Cơ.

Sau khi tước đoạt tu vi của Dao Cơ, Hạo Thiên liền xoay người rời đi, không nhìn dáng vẻ suy yếu của muội muội lúc này, vì y sợ mình sẽ không kìm lòng được.

Đồng thời cũng để chiếu cáo Hồng Hoang, biểu thị chuyện này đã kết thúc.

Sau khi Hạo Thiên rời đi, chuyện của Dao Cơ đã lan truyền khắp Hồng Hoang, khiến người ta đại cảm kinh ngạc, đồng thời cũng cảm thán không thôi.

"Không hổ là Thiên Đế, chỉ riêng sự nhẫn tâm này thôi đã đủ tư cách rồi." "Chỉ đáng tiếc cho Dao Cơ, bị giam vạn năm, giờ lại phải tước đoạt tu vi mới có thể thoát thân." Những tiếng thở dài vang lên khắp nơi, nhưng mọi chuyện rốt cuộc cũng đã xong xuôi.

Vừa giữ được thể diện cho Thiên đình, vừa để Dao Cơ khôi phục tự do.

Còn việc có thể khôi phục tu vi hay không, phải xem Ngọc Đỉnh chân nhân có đủ bản lĩnh hay không thôi.

Sau khi sự việc kết thúc, Ngọc Đỉnh chân nhân dẫn lĩnh Dương Tiễn và Dao Cơ quay về Ngọc Tuyền Sơn.

Dù sao muốn khôi phục cho Dao Cơ không phải là chuyện đơn giản, cần phải trải qua một phen chuẩn bị.

Trên đường Ngọc Đỉnh chân nhân cùng đoàn người quay về Ngọc Tuyền Sơn, bầu trời vốn bình tĩnh bỗng nhiên lóe lên dị tượng Phi Hùng!

Tuy chỉ thoáng qua rất nhanh nhưng đã thu hút sự chú ý của chúng sinh Hồng Hoang.

Không ít người không coi đó là chuyện gì to tát, vì dị tượng sinh ra trong Hồng Hoang không có mười triệu thì cũng có triệu cái rồi.

Chỉ cần không phải là dị tượng Thánh nhân thành thánh, đại đa số mọi người đều sẽ không quan tâm.

Nhưng các đệ tử Thánh nhân, thậm chí là chính các Thánh nhân, lại nhìn về vùng trời vừa lóe dị tượng đó, hoặc cúi đầu suy tư, hoặc thôi diễn thiên cơ.

Bởi vì bọn họ biết rõ, dị tượng Phi Hùng là dấu hiệu riêng của người chủ trì Phong Thần lượng kiếp.

Một khi hiển lộ dị tượng Phi Hùng, có nghĩa là ứng kiếp chi nhân đã giáng thế!

Như vậy Phong Thần lượng kiếp cũng không còn xa nữa.

Quả thực, tại một tòa tiểu thành thuộc Thương triều, có một gia tộc sa sút là Khương gia.

Tiên tổ Khương gia thậm chí có thể truy tìm tận thời kỳ Tam Hoàng Ngũ Đế, khá có danh vọng.

Nhưng theo thời gian biến hóa, ngay cả Hạ triều cũng đã diệt vong, Khương gia cũng không tránh khỏi suy yếu.

Tuy vẫn khá hơn tộc nhân bình thường một chút, nhưng so với trước kia thì đúng là có sự khác biệt trời vực.

Ngày hôm đó, gia chủ đương đại của Khương gia đang sốt ruột đi lại bên ngoài một căn phòng, thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn vào trong phòng, ánh mắt đầy vẻ lo lắng.

Trong phòng, phu nhân của ông đang sinh đẻ.

Theo dị tượng Phi Hùng đột ngột xuất hiện trên bầu trời, một tiếng hài nhi khóc chào đời cũng theo đó truyền ra.

Chương 684

Khương Tử Nha của hậu thế đã sinh ra như vậy.

Vì vừa sinh ra đã có thiên hiện dị tượng, phụ thân ông cho rằng đó là điềm lành, vô cùng vui mừng.

Thấm thoắt hơn mười năm trôi qua, Khương Tử Nha đã trưởng thành, trở thành một thanh niên.

Thời thanh niên, Khương Tử Nha tâm hướng tu đạo, đi khắp nơi bái phỏng tiên sơn phúc địa để cầu tiên đạo.

Mang theo giấc mộng cầu tiên, trong tiếng dặn dò của người nhà, Khương Tử Nha khoác hành nang đơn giản, bước lên một con đường đầy rẫy gập ghềnh nhưng cũng vô cùng truyền kỳ.

Lúc này trong cương vực Nhân tộc, Thương triều chiếm cứ tuyệt đại bộ phận, xung quanh Thương triều cũng phân bố nhiều bộ lạc và phiên quốc lớn nhỏ khác nhau.

Nhân tộc thế đại, Thương triều cường hãn!

Trong cảnh nội Thương triều, trừ phi là đệ tử Thánh nhân, nếu không chỉ có đại năng Chuẩn Thánh trung hậu kỳ đỉnh phong mới có thể chiếm cứ một phương động thiên, lập ra đạo trường.

Cho nên ở Hồng Hoang, đối với người bình thường trong nội bộ Nhân tộc, tiên nhân chỉ tồn tại trong truyền thuyết hoặc thần thoại.

Đại bộ phận người bình thường thậm chí cả đời cũng không nhìn thấy sức mạnh vượt xa bình phàm.

Nhưng họ lại cấu thành nên nền tảng thấp nhất và cũng là quan trọng nhất của cả Nhân tộc và Thương triều.

Khương gia nơi Khương Tử Nha sinh sống tuy có thể truy nguồn từ thời Tam Hoàng Ngũ Đế, nhưng nay đã suy vi, đối với chuyện tiên thần thì phần lớn chỉ coi như truyền thuyết mà thôi.

Cho nên khi Khương Tử Nha ra ngoài tầm tiên, nhiều người coi đó là chuyện cười, căn bản không để tâm.

Khương Tử Nha chẳng mảy may để ý, người bên cạnh nghĩ gì có can hệ gì tới ông, trong lòng ông chỉ có cầu tiên vấn đạo, không còn vật gì khác.

Trên đường đi, Khương Tử Nha vừa nghe ngóng vừa bái phỏng danh sơn.

Chỉ là không biết có phải thiên mệnh trêu ngươi hay không, vận khí thực sự quá kém.

Chuyến du lịch tìm tiên kéo dài mấy mươi năm của Khương Tử Nha đã đi khắp nửa Thương triều, càng đi hết những danh sơn động thiên có truyền ngôn tiên nhân xuất hiện.

Nhưng trong thế giới tiên thần hiện hữu, Thánh nhân trấn áp chư thiên này, sự tìm kiếm suốt mấy mươi năm của Khương Tử Nha lại chẳng thu hoạch được gì.

Thậm chí cả Côn Luân Sơn, Khương Tử Nha cũng không ngại gian hiểm, dựa vào thân xác phàm nhân hao phí mấy tháng trời leo lên một ngọn núi của Côn Luân Sơn, kết quả vẫn là trắng tay.

Điều khiến ông đả kích lớn nhất là Côn Luân Sơn vốn được truyền tụng là đệ nhất thần sơn thiên hạ, trong truyền thuyết còn có Thánh nhân Thông Thiên cư ngụ, vậy mà cũng không tìm thấy gì.

Không thể không khiến người ta hoài nghi, tiên thần thực sự tồn tại sao?

Chẳng lẽ thật sự chỉ là truyền thuyết thôi sao?

Mang theo tâm trạng vô cùng chán nản, Khương Tử Nha rời khỏi Côn Luân Sơn chuẩn bị quay về ngôi nhà đã rời đi mấy mươi năm.

Trên Côn Luân Sơn, Đa Bảo đạo nhân cùng Quy Linh đang nhìn theo bóng lưng Khương Tử Nha rời đi.

Thực ra Quy Linh vẫn là dáng vẻ thiếu nữ, nên tính tình cũng khá hoạt bát cởi mở, có chút bộp chộp.

Cho nên một số cơ mật nội bộ của Tiệt giáo nàng không hề hay biết, do đó cũng không biết được tấm lưới lớn mà Nguyên Thủy, Lão Tử và Thông Thiên đang dệt nên.

Nàng chỉ đơn thuần cảm thấy, người của Phong Thần tự mình tìm tới cửa mà sư tôn lại không thèm nhìn tới, thậm chí trực tiếp ẩn giấu đi chủ thể Côn Luân Sơn, không cho Khương Tử Nha nhìn thấy tiên cung hùng vĩ đó.

"Không biết sư tôn nghĩ gì nữa, người của Phong Thần đưa tới cửa mà lại không cần." Đa Bảo nghe Quy Linh phàn nàn, bất đắc dĩ lắc đầu.

Vị sư muội này thật là... hắn khẽ thở dài một tiếng rồi nói: "Sư muội, lúc sư tôn giảng bài muội lại ngủ gật đúng không?

Phải sửa đổi đi thôi." Xa cách mấy mươi năm, Khương Tử Nha về đến nhà, phụ mẫu ông vui mừng khôn xiết, nhưng nhìn dáng vẻ tóc bạc trắng của Khương Tử Nha cũng không khỏi thở dài nức nở.

Trở về chưa được mấy ngày, Khương Tử Nha lại muốn ra ngoài tầm tiên!

Bởi vì trong minh minh Khương Tử Nha có cảm giác, lần này nhất định có thể tìm thấy tiên nhân trong lòng.

Lần ra đi này không còn tìm đến các danh sơn động thiên nữa, bởi vì ông biết nơi đó không có tiên.

Nhưng nếu cả danh sơn động thiên cũng không có, vậy nơi nào mới có đây?

Lại phải tìm kiếm thế nào?

Trên đường đi Khương Tử Nha đều trăn trở câu hỏi này, vô tình đi tới một tòa đại thành của Thương triều.

Ngồi xuống trong một khách điếm náo nhiệt phi thường, trong lúc chờ đợi món ăn lên, Khương Tử Nha loáng thoáng nghe thấy bàn bên cạnh đang bàn luận hình như nơi nào đó có tiên nhân xuất hiện.

"Nghe nói gì chưa, hải ngoại tiên đảo Tam Tiên Đảo gần đây đã hiển hiện rồi!" "Thật sao!

Có phải Tam Tiên Đảo ở Đông Hải không?" "Tất nhiên rồi, ngoài Tam Tiên Đảo ở Đông Hải ra thì còn tòa tiên đảo nào dám gọi cái tên đó nữa?" Tuy chỉ nghe được vài câu, nhưng Khương Tử Nha cảm giác đó chính là nơi mình cần đến!

"Tam Tiên Đảo sao?" Sau khi thấp giọng tự nhủ một câu, Khương Tử Nha vội vàng ăn xong bữa rồi lên đường hướng về phía Đông Hải.

Sau khi Khương Tử Nha rời đi, bàn khách ở gần đó cũng chậm rãi biến mất.

Những vị khách khác trong khách điếm dường như không nhìn thấy gì, giống như họ chưa từng xuất hiện vậy.

Trên không trung, Thái Ất chân nhân cùng hai vị sư đệ nhìn bóng lưng Khương Tử Nha rời đi, mỉm cười nói: "Người của Phong Thần sao?

Xem ra cũng được." Hóa ra bàn khách bên cạnh Khương Tử Nha vừa rồi chính là do bọn họ hóa thành!

Mục đích là để dẫn dắt Khương Tử Nha đến Đông Hải tìm Tam

Tiên Đảo.

"Tuy đã già nhưng tâm cầu tiên vấn đạo lại không hề thuyên giảm!

Mấy mươi năm vô hoạch mà vẫn kiên trì như cũ.

Tuy có thiên mệnh tại thân, nhưng sự cố chấp này cũng thuộc hàng thượng thừa!" Thái Ất chân nhân nhìn theo bóng lưng Khương Tử Nha dần xa, hài lòng gật đầu nói.

Sau đó không lâu, thân ảnh của y cũng biến mất.

Nhiệm vụ chỉ điểm Khương Tử Nha đã hoàn thành, tiếp theo là đến lượt các sư đệ của y rồi!

Nguyên Thủy vì để Khương Tử Nha có thể thuận lợi tới được Tam Tiên Đảo, đã âm thầm sắp xếp đệ tử hộ tống suốt dọc đường.

Một truyền thuyết hư vô phiêu miểu, một đoạn lời nói lúc say rượu!

Người bình thường sẽ không coi đó là thật, nhưng Khương Tử Nha thì khác.

Là người mang dị tượng Phi Hùng, là kẻ đại khí vận bẩm sinh!

Càng là chuyện liên quan đến Phong Thần lượng kiếp, nhất cử nhất động đều nằm trong sự quan sát của Nguyên Thủy.

Nếu không, dù tiên đạo trong Thương triều có ẩn dật đến đâu thì một số đại năng đỉnh phong Chuẩn Thánh cũng không thiếu.

Chương 685

Nhưng Khương Tử Nha mấy mươi năm bái phỏng danh sơn lại không thu hoạch được gì, nếu không có sự ảnh hưởng của Nguyên Thủy thì là điều không thể.

Cảnh giới của Nguyên Thủy lúc này có thể sánh ngang Thiên đạo, uy năng vô cùng!

Dưới sự tâm huyết bố trí, Khương Tử Nha không còn lựa chọn nào khác.

Mấy mươi năm cầu tiên vấn đạo không thu hoạch được gì mà vẫn kiên trì, đó chính là nghị lực.

Khương Tử Nha là người của Phong Thần, sở hữu cái gọi là đại nghị lực.

Được Nguyên Thủy ưu ái, thiên mệnh gia thân!

Đó là đại cơ duyên, đại khí vận.

Nay đã khảo nghiệm xong đại trí tuệ, đại nghị lực, đại khí vận!

Cũng đã đến lúc dẫn dắt ông tới Tam Tiên Đảo, thu làm đồ đệ để tiến hành Phong Thần chi kiếp.

Nhưng đạo không thể truyền bừa, pháp không thể khinh suất ban cho!

Muốn tập được chân pháp của Nguyên Thủy, tu được Ngọc Thanh đại đạo, chỉ có đại nghị lực, đại trí tuệ, đại khí vận thôi là chưa đủ.

Đường tới Tam Tiên Đảo xa xôi vạn dặm, trên đường lại có núi cao vực thẳm, hung hiểm cực kỳ.

Khương Tử Nha một phàm nhân muốn an toàn tới được Tam Tiên

Đảo là rất khó, dù có Thái Ất chân nhân hộ trì cũng vẫn khó khăn.

Nhưng để bái nhập môn hạ Nguyên Thủy, những thử thách này là không thể thiếu.

Khương Tử Nha một thân phàm trần, không có nửa điểm tu vi, cứ thế dùng thân xác thịt đi bộ bước lên con đường tới Tam Tiên Đảo.

Một năm, hai năm!

Xuân hạ thu đông luân chuyển, nắng gắt rét đậm vây quanh, mỗi bước chân đều gian nan vô cùng.

Nhưng Khương Tử Nha không hề sợ hãi, ý chí cầu tiên vấn đạo trong lòng kiên định không gì lay chuyển được, chút rét đậm nắng gắt này không thể làm ông chùn bước.

Trên không trung, nhóm người Thái Ất chân nhân cực kỳ tán thưởng ông, tuy mới chỉ có một hai năm ngắn ngủi nhưng cũng có thể thấy nội tâm Khương Tử Nha kiên định, sở hữu một trái tim không sợ hãi.

"Tốt, tốt lắm!

Tử nhi này tâm tính thượng thừa, tuy căn cốt không tốt nhưng cũng thực sự là lương tài khó đắc." Thái Ất chân nhân đã trải qua vô số tuế nguyệt, nhìn người vô số cũng cảm thấy Khương Tử Nha có thể xếp hàng đầu trong số những người y từng biết.

Khương Tử Nha không biết mình đang được những vị tiên nhân trên Tam Tiên Đảo mà mình hằng mong ước tán thưởng.

Ông chỉ biết dù có mất bao lâu, dù phải vượt qua bao nhiêu núi sông, nhất định phải tới được Tam Tiên Đảo.

Mười năm, hai mươi năm.

Thấm thoắt mấy mươi năm trôi qua.

Khương Tử Nha không biết mình đã đi bao xa, cũng không nhớ đã trải qua bao lâu, chỉ biết hàn thử giao thế đã mấy mươi lần rồi.

Lúc này Khương Tử Nha đã già lắm rồi, mái đầu bạc phắng.

Nhưng mấy mươi năm hành tẩu giữa núi sông đã khiến ông dù đã gần trăm tuổi mà thân thể vẫn còn cứng cáp.

Không bệnh không đau, giống như người năm sáu mươi tuổi vậy.

Khương Tử Nha không chú ý tới điều đó, vì ông căn bản không cảm nhận được sự thay đổi.

Lúc này khoảng cách tới Đông Hải đã rất gần, không cần bao nhiêu ngày nữa là có thể nhìn thấy biển Đông Hải sóng vỗ dập dềnh, mênh mông vô tận.

Trên không trung, nhóm người Thái Ất chân nhân mấy mươi năm như một ngày thủ hộ phía trên Khương Tử Nha.

Một là để đề phòng lũ yêu ma quỷ quái không có mắt giết chết Khương Tử Nha, mặt khác cũng là để đề phòng một số Thánh nhân khác hớt tay trên.

Trên không trung, Thái Ất chân nhân loáng thoáng nhìn thấy một dải màu xanh thẳm ở phương xa, đồng thời cũng cảm nhận được từng cơn gió biển.

"Tốt lắm, chỉ mất chưa đầy bốn mươi năm đã tới được Đông Hải.

Với thân xác phàm nhân mà có thể đạt tới tốc độ như vậy thực sự rất tốt." Thái Ất chân nhân cảm thán một câu, tốc độ này ngay cả tu sĩ cảnh giới Thiên Tiên bình thường cũng không làm được!

Tuy tu sĩ Thiên Tiên cần đề phòng yêu ma quỷ quái tập kích, cũng phải tránh né các thành trì nhân loại, nhưng đó là tiên nhân, còn đây chỉ là một lão phàm nhân mà thôi.

“Khương Tử Nha không hổ là thiên mệnh chi nhân mà sư tôn nhắm trúng, quả nhiên phi thường bất phàm.” Đang lúc Thái Ất chân nhân cảm thán không thôi, đột nhiên tựa hồ cảm ứng được điều gì đó.

Thần sắc y đờ ra, các sư huynh đệ khác cũng như vậy.

“Làm sao có thể!

Trên thế gian lại có hai dị tượng Phi Hùng?” Thái Ất chân nhân nhìn trân trân vào một nơi nào đó hồi lâu mới kinh thán một câu!

Ánh mắt tràn ngập sự khó hiểu.

Dị tượng Phi Hùng là dấu hiệu của người chủ trì Phong Thần lượng kiếp như lời sư tôn Nguyên Thủy đã nói.

Đó là người mang thiên mệnh, được đại khí vận ưu ái.

Theo lý mà nói thiên mệnh chi nhân chỉ có một, cũng chỉ có thể có một!

Vậy mà giờ đây Thái Ất chân nhân lại phát hiện thêm một sinh linh cũng mang dị tượng Phi Hùng.

Đây là một đại sự, một chuyện kinh thiên động địa!

Thái Ất chân nhân cũng không biết phải làm sao, không biết xử lý biến cố đột ngột này thế nào.

Chỉ còn cách quay về Tam Tiên Đảo, xin sư tôn định đoạt.

“Các vị sư đệ, Khương Tử Nha nhờ các đệ thủ hộ vậy!

Ta phải lập tức quay về Tam Tiên Đảo bẩm báo với sư tôn về phát hiện này.

Trước khi ta quay lại, tuyệt đối không được tùy ý động thủ!

Đồng thời cũng không được để bất kỳ ai mang hắn đi.” Thái Ất chân nhân thần sắc nghiêm túc dặn dò các sư huynh đệ bên cạnh, sau

đó lập tức lên đường, không dám chậm trễ nửa phần.

Dù sao chuyện này liên quan đến Phong Thần lượng kiếp, liên quan đến Xiển giáo và bố cục của Nguyên Thủy!

Tuyệt đối không thể chậm trễ, nếu không e rằng sẽ có đại họa.

Vì sự tình khẩn cấp, Thái Ất chân nhân không hề chậm trễ, lập tức toàn tốc lên đường tới Tam Tiên Đảo.

Một vị đại năng đỉnh phong Chuẩn Thánh toàn lực ra tay, tốc độ nhanh đến mức kinh người!

Chương 686

Chỉ trong vài hơi thở đã xuất hiện trên Đông Hải.

Thêm vài hơi thở nữa, Thái Ất chân nhân đã tới vùng biển sóng vỗ dập dềnh kia!

Nơi này chính là vị trí của Tam Tiên Đảo, Tam Tiên Đảo được bao phủ bởi trận pháp phòng hộ!

Nếu không có phương pháp do Nguyên Thủy truyền thụ thì tuyệt đối không thể tiến vào trong.

Thậm chí tìm ra nó cũng vô cùng khó khăn, huống hồ khi tìm thấy rồi còn phải đối mặt với đại trận thủ hộ công phòng nhất thể, muốn vào được Tam Tiên Đảo ít nhất phải có tu vi cấp bậc Thánh nhân.

Phải có khả năng chịu được cơn giận lôi đình của Nguyên Thủy, nếu không đạt được hai điểm đó thì đừng dại dột khiêu chiến giới hạn của Tam Tiên Đảo.

Thái Ất chân nhân là đệ tử Nguyên Thủy, tự nhiên có phương pháp vào đảo.

Vài thủ thế cộng với một đạo chú ngữ huyền bí khó hiểu, một trận dao động ẩn mật hiện ra.

Tam Tiên Đảo uy chấn Hồng Hoang mà hiếm người có thể tới được đã xuất hiện trước mắt Thái Ất chân nhân.

Trải qua vô số tuế nguyệt tẩy lễ, thời không luân chuyển!

Tam Tiên Đảo vẫn hùng tráng uy vũ như vậy, khí thế kinh người!

Nếu người ngoài nhìn thấy cảnh này, chắc chắn sẽ đắm chìm trong sự tráng lệ của Tam Tiên Đảo mà không thể dứt ra được.

Nhưng Thái Ất chân nhân đã sống ở Tam Tiên Đảo hàng tỷ năm rồi, mọi thứ ở đây y đã quá quen thuộc.

Cho nên thần sắc y vẫn bình thường tiến vào trong đảo, lập tức đi bẩm báo phát hiện trọng đại với Nguyên Thủy.

Thuận Thiên Đại Điện vẫn sừng sững ở trung tâm Tam Tiên Đảo!

Tuy trải qua vô số năm phong ba nhưng vẫn hoành tráng như lúc mới kiến tạo.

Thời gian trôi qua dường như không thể để lại bất kỳ dấu vết nào trên đó, trái lại còn tăng thêm cảm giác trầm mặc uy nghiêm!

Khiến cho cảnh giới đỉnh phong Chuẩn Thánh như y khi đứng dưới Thuận Thiên Đại Điện cũng cảm nhận được uy áp bàng bạc vô tận.

Trong Thuận Thiên Đại Điện lại là một phương trời đất khác!

Thời gian vô tận giao thoa tại đây, thời không vô tận tùy lúc hiện ra rồi tùy lúc biến mất!

Tại đây thời không có thể hiển lộ hết uy năng, tại đây thời không có thể tùy ý nhào nặn.

Chỉ vì người điều khiển thời không – Nguyên Thủy đang ở trong đại điện.

Giữa thời không gần như vô cùng vô tận, Nguyên Thủy sừng sững ngự trị trên đỉnh cao!

Thân ảnh vĩ ngạn đó bao trùm cả thời không, mà cũng giống như chính là cả thời không vậy.

Lúc này Nguyên Thủy đã hòa làm một với thời không, thời không là Ngài, Ngài là thời không.

Cũng chẳng biết đã bao lâu trôi qua, có lẽ chỉ là một thoáng, hoặc

cũng có thể là hàng tỷ năm.

Nguyên Thủy đang chìm trong thời không bỗng nhiên mở mắt, sau đó khẽ nhìn về phía đại môn Thuận Thiên Đại Điện không biết đang ở nơi nào.

"Hóa ra là tìm thấy Thân Công Báo.

Phong Thần lượng kiếp một chính một phản, một âm một dương!

Hai bên vừa bổ trợ cho nhau lại vừa đối lập.

Hai bên vừa thu hút lại vừa bài xích, cùng là nhân vật chính của thiên địa nhưng vận mệnh lại chia đôi!" Một đoạn lời nói trầm bổng chậm rãi thốt ra từ miệng Nguyên Thủy, sau đó Ngài khẽ động đậy thân thể tựa hồ đã hàng tỷ năm không hề nhúc nhích.

Đại môn của Thuận Thiên Đại Điện mở ra!

Thái Ất chân nhân vừa tới trước Thuận Thiên Đại Điện, trong lòng vui mừng!

Biết rằng sư tôn đã rõ sự tình, chuyện này được giải quyết rồi.

Thuận Thiên Đại Điện là nơi Nguyên Thủy bế quan, ngoại trừ Ngài có thể tùy ý khống chế ra, e rằng ngay cả đệ tử thân truyền đại đồ đệ Quảng Thành Tử cũng không thể tùy ý mở ra.

Cho nên một khi cửa mở, có nghĩa là Nguyên Thủy đã biết!

Như vậy chuyện này cũng coi như được giải quyết.

Không biết từ lúc nào sự tự tin hay bá đạo này đã ăn sâu vào tâm trí của bọn người Thái Ất chân nhân.

Chẳng qua vì thực lực của Nguyên Thủy quá mạnh, đã chống đỡ cho sự tự tin đó!

Nếu đổi lại là người khác thì sự tự tin đó chỉ là một trò đùa, một

giấc mộng kẻ si.

Thái Ất chân nhân vừa bước vào Thuận Thiên Đại Điện, trước mắt tối sầm lại, sau đó vô số tia sáng lóe lên.

Trong khoảnh khắc đó Thái Ất chân nhân tựa như nhìn thấy tận cùng của thời gian, lại tựa như nhìn thấy điểm khởi đầu của thời gian!

Tóm lại đoạn huyền quang vừa rồi tràn ngập Thời Gian đại đạo diệu không thể tả.

Chỉ là Thái Ất chân nhân lĩnh ngộ về thời gian quá thấp, cộng thêm cảnh giới chưa đủ nên căn bản không thể lĩnh ngộ được đại đạo đó.

Đối với người khác đây là một tổn thất không thể nhẫn nhịn, một cơ hội cảm ngộ đại đạo ở cự ly gần đã trôi mất.

Nhưng với Thái Ất chân nhân, đó chỉ là chuyện thường ngày mà thôi.

Trong một vùng không gian đầy rẫy hào quang, thân ảnh vĩ ngạn của Nguyên Thủy sừng sững giữa đó!

"Ý đồ của các ngươi ta đã rõ, sinh linh này tên là Thân Công Báo!

Cũng là chủ nhân thiên mệnh của Phong Thần lượng kiếp.

Nhưng hắn và Khương Tử Nha có sự khác biệt âm dương, phân chia chính phản!

Tuy nhiên hắn cũng là kẻ mang đại khí vận, đại nghị lực, đại cơ duyên, có thể nhận làm đệ tử ký danh của Xiển giáo ta!" Thái Ất chân nhân vừa mới hành lễ, Nguyên Thủy đang ở giữa thời không vô tận đã lên tiếng!

Thái Ất chân nhân nghe xong lập tức hiểu ý, cung kính gật đầu!

Đến khi ngẩng đầu lên lần nữa, y đã xuất hiện ở bên ngoài Thuận

Thiên Đại Điện.

Đối với việc này Thái Ất chân nhân không thấy xa lạ gì, vì đã quá quen thuộc rồi.

Đã có được câu trả lời mình cần, y cũng không tiện ở lại lâu, nhanh chóng quay lại chỗ Khương Tử Nha để đưa ông tới Tam Tiên Đảo thì hơn.

Còn về Thân Công Báo, cũng mang đi luôn!

Thái Ất chân nhân sau khi rời khỏi Tam Tiên Đảo đã cấp tốc quay lại bờ Đông Hải!

Chương 687

Lúc này tính từ lúc rời đi chưa đầy nửa canh giờ, mọi chuyện vẫn không có gì thay đổi.

Thậm chí ngay cả Khương Tử Nha cũng chưa đi được bao xa, dù sao cũng chỉ là một người phàm!

Một lão già tuy thân thể cường tráng thì có thể đi được bao xa chứ?

Sau khi thấy Khương Tử Nha không sao, Thái Ất chân nhân mới khẽ thở phào nhẹ nhõm!

Sau đó nói với các sư huynh đệ: "Vừa rồi ta quay lại Tam Tiên Đảo, sư tôn đã sớm biết rõ.

Sinh linh có dị tượng Phi Hùng kia tên là Thân Công Báo!

Cũng là nhân vật chính của Phong Thần lượng kiếp, nhưng so với Khương Tử Nha thì là một chính một phản, một âm một dương!" Mấy người còn lại nghe xong gật đầu, sau đó lại nhìn về phía Thân Công Báo!

Không ngờ Thân Công Báo lại có lai lịch như vậy, cùng chung một mạch với Khương Tử Nha.

"Sư tôn có nói nên xử trí kẻ này thế nào không?" Một đạo nhân khẽ hỏi, ánh mắt nhìn Thân Công Báo lộ vẻ cân nhắc.

"Sư tôn nói: Thân Công Báo cũng là nhân vật chính Phong Thần, có đại khí vận, đại nghị lực, đại cơ duyên!

Có thể nhận làm đệ tử ký danh!" Thái Ất chân nhân nghe xong, trong mắt lóe lên một tia sáng, sau đó dùng ngữ khí có chút nghi hoặc nói.

Y không hiểu, cùng là nhân vật chính của lượng kiếp, tại sao một người được làm đệ tử thân truyền, còn người kia chỉ có thể làm đệ tử ký danh?

Thật không hiểu nổi!

Nhưng những gì sư tôn nói chắc chắn có lý đạo, y không hiểu cũng đành chịu thôi.

"Đệ tử ký danh?" Không chỉ Thái Ất chân nhân, những sư huynh đệ khác cũng nảy sinh nghi vấn!

Cách phân biệt đối xử như vậy thật không giống phong cách của sư tôn.

Nhưng nếu sư tôn đã sắp xếp như vậy thì cứ theo ý Ngài thôi.

Khương Tử Nha tuy là xác thịt phàm thai, thể phách vẫn kiện tráng nhưng tinh lực không theo kịp.

Đi được một đoạn là ông lại phải dừng lại nghỉ ngơi.

Vừa mới ngồi xuống không lâu, trong minh minh ông bỗng có cảm giác như thể gần đây có người cùng chí hướng vậy.

"Chuyện gì thế này, chẳng lẽ gần đây có đồng hương sao?" Khương Tử Nha kinh ngạc thốt lên, sau đó liền đi theo sự chỉ dẫn trong lòng bước vào một ngọn núi nhỏ, rẽ cỏ dại cành cây đi vào một con đường mòn.

Men theo đường mòn, Khương Tử Nha tới một mảnh đất bằng phẳng.

Thấy một đạo nhân trung niên đang ngồi tĩnh tọa trên một phiến đá, giống như đang tu luyện, lại giống như đang nghỉ ngơi.

Đạo nhân trung niên đó chính là Thân Công Báo!

Thân Công Báo vốn là một con báo trên núi thành tinh, tu vi không

cao!

Không có huyết mạch truyền thừa, thân không đạo pháp, là một tiểu yêu "ba không".

Lúc này tuy tổng thể Hồng Hoang đang bình tĩnh, nhưng trong bóng tối các loại tranh đấu vẫn vô cùng đẫm máu!

Nội bộ Thương triều tuy bình ổn, nhưng đối với những tiểu yêu như Thân Công Báo thì vẫn đầy rẫy nguy cơ.

Dù là các đại thần thông giả trong danh sơn động thiên, các yêu vương đại yêu chiếm cứ núi sâu rừng già lập ra động phủ, hay là các vệ binh thành trì, thậm chí một số tán tu cũng đều có thể dễ dàng bóp chết một tiểu yêu không tu vi, không bối cảnh, không tiềm lực như Thân Công Báo.

Cho nên có thể trưởng thành tới nay, Thân Công Báo cực kỳ nhạy bén, có cảm tri phi thường đối với nguy hiểm!

Nhưng hiện tại, ngay cả một phàm nhân như Khương Tử Nha đã đi tới trước mặt mà Thân Công Báo vẫn không hay biết, vẫn đang chìm trong tu luyện.

Nếu không phải Khương Tử Nha khẽ gọi một tiếng, e rằng Thân Công Báo phải mất một lúc lâu nữa mới tỉnh lại!

"Vị đạo trưởng này, Khương Tử Nha xin bái phỏng!" Một giọng nói có chút già nua vang lên bên tai Thân Công Báo!

Làm y giật mình tỉnh giấc.

Thân Công Báo tuy không có tu vi cao thâm nhưng yêu pháp cũng đã tiểu thành!

Có một luồng khí thế nhất định.

Cho nên đột ngột giật mình tỉnh giấc, tự nhiên sẽ phát ra một

luồng khí tức kinh người!

Khương Tử Nha trong nháy mắt cảm thấy một chút nguy hiểm, nhưng chớp mắt đã biến mất.

Ông cảm thấy có chút kỳ lạ nhưng không đi sâu tìm hiểu, vì so với điều đó thì vị đạo nhân trước mặt này đáng để tìm hiểu hơn nhiều.

Nào biết Thân Công Báo lại cảm thấy Khương Tử Nha càng thần bí, khủng khiếp hơn!

Tuy không có chút dao động tu vi nào nhưng lại có thể dễ dàng tiếp cận trước mặt mà y chẳng hề hay biết.

Có thể làm được bước này, nếu tu vi không cao hơn Thân Công Báo mấy đẳng cấp thì không thể có hiệu quả như vậy!

Huống hồ Thân Công Báo còn cảm nhận được một mối đe dọa chí mạng trên người Khương Tử Nha!

Phảng phất như chỉ cần y có chút dị động nào là sẽ mất mạng ngay lập tức.

Gặp phải tình huống như vậy Thân Công Báo chắc hẳn phải chạy được bao xa thì chạy ngay, nhưng không hiểu sao y lại không nảy sinh chút tâm tư nào như thế, ngược lại còn khẽ nói: "Bần đạo Thân Công Báo, kiến quá đạo hữu!" Khương Tử Nha nghe xong vội vàng lắc đầu, hiện giờ ông chỉ là một kẻ phàm phu, sao dám cùng vị đạo trưởng thâm bất khả trắc trước mặt này xưng huynh gọi đệ.

"Đâu có đâu có, Tử Nha chỉ là một kẻ phàm phu, sao có thể cùng đạo trưởng xưng là đạo hữu được." Phản ứng của Khương Tử Nha khiến Thân Công Báo đại xuất ý liệu, sao lại có phản ứng như vậy!

Chẳng lẽ nhìn lầm rồi?

Ánh mắt Thân Công Báo đột nhiên ẩn chứa một tia sát ý, nếu thực

sự nhìn lầm thì kẻ trước mặt này không thể để lại.

Nhưng sát ý vừa mới nổi lên, Thái Ất chân nhân ở trong bóng tối đã hừ lạnh một tiếng!

Một luồng khí thế cực kỳ bàng bạc, vô cùng khủng khiếp tức khắc ép về phía Thân Công Báo!

Tuy không gây ra bất kỳ ảnh hưởng thực chất nào cho Thân Công Báo, nhưng lại khiến y cảm thấy áp lực không nhỏ.

Không đúng, lão giả trước mặt tuyệt đối không phải là một phàm nhân!

Hoặc tuyệt đối là người không thể trêu vào.

Trong khoảnh khắc đó nội tâm Thân Công Báo cực kỳ sợ hãi!

Đồng thời một ý niệm tức khắc nảy sinh, sát ý trong lòng sớm đã tiêu tan sạch sẽ.

Quả nhiên sau khi không còn sát ý, khí thế khủng bố kia đã biến mất!

Biến mất cũng đột ngột y như lúc nó xuất hiện vậy.

Chương 688

Nhưng Thân Công Báo chắc chắn rằng Khương Tử Nha trước mặt nhất định cực kỳ bất phàm!

Bản thân thực lực của ông không mạnh, nhưng phía sau lại ẩn chứa một sức mạnh vô pháp phản kháng.

"Chẳng lẽ là tử đệ của đại phái nào sao?

Hay là hậu đại của vị đại lão nào?" Sau khi lầm bầm vài câu với âm thanh chỉ mình nghe được, sắc mặt Thân Công Báo tức khắc trở nên ôn hòa.

"Đâu có!

Tử Nha đạo hữu, gặp nhau chính là duyên phận!

Một tiếng đạo hữu này là xứng đáng!" Vừa mỉm cười ôn hòa nói, Thân Công Báo đã thể hiện ra một mặt cực kỳ bất phàm của mình, đó chính là khả năng tạo sự thân thiện rất mạnh.

Chỉ vài câu nói y đã kết thân được với Khương Tử Nha, đồng thời cũng biết được mục đích chuyến này của Khương Tử Nha là đi bái phỏng Tam Tiên Đảo ở Đông Hải!

"Tam Tiên Đảo!" Thân Công Báo không lạ gì Tam Tiên Đảo, hay nói đúng hơn là trong cả Hồng Hoang này số người lạ lẫm với cái tên đó chắc chắn cực kỳ hiếm hoi.

Chắc cũng chỉ có những người được sắp xếp đặc thù như Khương Tử Nha mới không biết sự khủng khiếp của Tam Tiên Đảo.

Sau khi biết được mục đích của Khương Tử Nha, nội tâm Thân Công Báo đã biến hóa rất lâu!

Với sự thông tuệ của mình cộng thêm những chuyện xảy ra trước đó, dường như mọi thứ đã được kết nối lại.

Nội tâm y đang giằng xé, không biết có nên đưa ra quyết định như vậy hay không!

Thân Công Báo đang giằng xé nội tâm, Khương Tử Nha thấy y trầm mặc không nói lời nào bèn khẽ gọi hai tiếng: "Thân Công Báo đạo hữu, Thân Công Báo đạo hữu?" Một tiếng gọi trực tiếp đánh thức Thân Công Báo, cũng khiến y đưa ra lựa chọn!

Đó là Tam Tiên Đảo, có một tia cơ hội cũng tuyệt đối không thể từ bỏ.

Nếu không sau này muốn có cơ hội như vậy thì không biết phải đợi tới bao giờ nữa!

"Khương Tử Nha đạo hữu, bần đạo đối với Tam Tiên Đảo cũng hằng mong ước từ lâu!

Chỉ khổ nỗi không có người đồng hành, nay đạo hữu muốn đi Tam Tiên Đảo, bần đạo cũng muốn nhân cơ hội này đi cùng, không biết đạo hữu có thể tiếp nạp không?" Sau khi hít sâu một hơi, Thân Công Báo đã nói ra tâm nguyện của mình, muốn gia nhập chuyến đi tới Tam Tiên Đảo.

Khương Tử Nha nghe xong trợn to hai mắt, lóe lên một tia ngạc nhiên và suy tư.

Sau đó cúi đầu xuống, tựa hồ đang suy nghĩ xem có nên mang Thân Công Báo theo không.

Ở trong bóng tối, Thái Ất chân nhân cũng đang quan tâm tới chuyện này, đối với việc Thân Công Báo muốn tới Tam Tiên Đảo y không hề thấy bất ngờ.

Dù sao Thân Công Báo cũng không giống Khương Tử Nha, y là

yêu quái xuất thân!

Huyết mạch bản thân thấp kém, không có truyền thừa.

Nếu không đi cầu đạo, bái nhập vào một đại giáo thì căn bản không có ngày ngóc đầu lên được.

"Được rồi, Tử Nha chuyến này đã đi mấy mươi năm, cũng hy vọng có một người bạn đồng hành!" Sau khi suy nghĩ một lúc, trước ánh mắt kỳ vọng của Thân Công Báo, Khương Tử Nha đã đồng ý cho y cùng lên đường.

Thân Công Báo vui mừng khôn xiết, vừa có Khương Tử Nha đồng ý lại vừa thấy người đứng sau Khương Tử Nha không hề ra tay, chứng tỏ phía sau Khương Tử Nha cũng đã nhận đồng, để y có được cơ duyên như vậy.

Có Thân Công Báo gia nhập, dọc đường đi vui vẻ hơn rất nhiều!

Ở một Thân Công Báo nào đó có thể có đủ thứ tật xấu, nhưng lúc này y vẫn giữ một tấm lòng kính sợ, giữ một tấm lòng lương thiện.

Y chung sống với Khương Tử Nha vô cùng hòa hợp, nhanh chóng đã xưng huynh gọi đệ!

Dọc đường vui vẻ hơn nhiều, tốc độ cũng nhanh hơn nhiều!

Đông Hải chỉ trong ngày một ngày hai là tới nơi, nhưng tới được Đông Hải cũng chỉ mới là một nửa chặng đường tới Tam Tiên Đảo mà thôi!

Nửa chặng đường còn lại càng thêm hung hiểm, Khương Tử Nha muốn tự mình đi tiếp là điều cơ bản không thể.

Trải qua một phen đường trường, Khương Tử Nha đã tới Đông Hải!

Thấy được sự hùng vĩ của Đông Hải, thấy được sự mênh mông

của Đông Hải!

Càng thấy được thiên địa Hồng Hoang hoành tráng, thế gian rộng lớn nhường nào.

Đứng ở bờ biển cảm nhận cơn gió biển cuồng bạo, nội tâm Khương Tử Nha cũng bành trướng không thôi!

Ngay cả Thân Công Báo cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Tuy sống gần Đông Hải nhưng y luôn phải trốn chui trốn lủi.

Chưa từng thiết thực cảm nhận sự hoành tráng của Đông Hải, càng không có tâm trạng cảm thụ những thứ này.

Sáng sớm ngày thứ hai, Khương Tử Nha đã tới bãi biển Đông Hải, nhìn về phía đại hải thâm bất khả trắc mênh mông vô tận, trong lòng khẽ thở dài.

Đông Hải tuy rộng lớn nhưng cũng là một trở ngại!

Tam Tiên Đảo nằm ở trong Đông Hải, muốn tới được đó tất yếu phải vượt biển.

Nhưng một thân xác phàm trần thì làm sao có thể sinh tồn trên đại hải sóng vỗ dập dềnh đầy rẫy nguy cơ được?

Khương Tử Nha rầu rĩ khổ sở, Thân Công Báo cũng không khá hơn là bao, cũng sốt ruột không thôi.

Đông Hải chỉ cách Tam Tiên Đảo một bước chân, nhưng một bước này lại không thể bước qua được!

Phải làm sao đây?

"Chuyện gì thế này, những người đó sao chưa xuất hiện?

Chẳng lẽ mình lại đoán sai rồi?" Thân Công Báo sớm đã biết sự rộng lớn và hung hiểm của Đông Hải, nhưng nhìn vào Khương Tử

Nha và thế lực khủng bố phía sau ông, y quyết định cùng dấn thân một phen để tìm kiếm sự hiển lộ của thế lực thần bí cường đại vô biên kia.

Giờ đây ngay cả bước chân của Khương Tử Nha cũng bị cản trở, vậy thì càng không có cách nào rồi.

Trong lúc Khương Tử Nha đang rầu rĩ không thôi, nhóm người Thái Ất chân nhân lại chẳng chút vội vàng, cũng không hề có biểu hiện gì.

Bởi vì tình huống này đã được dự liệu từ sớm, cũng đã sớm có chuẩn bị!

Cho nên họ không vội, cứ tĩnh tĩnh chờ đợi.

Còn Khương Tử Nha, sốt ruột cũng chẳng ích gì, căn bản không thể giải quyết được chuyện này!

Thân Công Báo thì lại càng vô lực, thế là cả đoàn người đành dừng chân tại đó.

Khương Tử Nha mỗi ngày đều đi dạo một vòng ở bờ biển, trước tiên là xem có thuyền bãi độ nào không!

Thân Công Báo thì chẳng mấy hứng thú, cứ tĩnh tĩnh ở trong thảo lư tạm bợ.

Chớp mắt mấy mươi ngày trôi qua, phương pháp độ hải vẫn chưa có!

Chương 689

Nhóm người Thái Ất chân nhân vẫn bình tĩnh chờ đợi, Khương Tử Nha mỗi ngày vẫn đi dạo bờ biển một vòng.

Thân Công Báo vẫn cứ lăn ra ngủ, mê mê trầm trầm.

Nhưng một ngày nọ lại khác hẳn với bình thường, đây là phạm vi thế lực của Đông Hải Long tộc!

Long tộc tuy đã sa sút, không còn bá khí như thời kỳ Long Phượng đại kiếp!

Nhưng vẫn có nội hàm thâm hậu, huống hồ còn có một nhân vật như Ngạo Thiên trấn giữ.

Cho nên Long tộc vẫn sống rất tốt, thậm chí thực lực ngầm còn vượt qua bất kỳ phương nào trong Hồng Hoang!

Nhưng Long tộc vẫn ở tứ hải, vừa không tham dự vào chuyện Hồng Hoang, lại vừa không cho phép các thế lực Hồng Hoang can dự.

Luôn giữ vẻ bình lặng, hiếm khi thấy truyền thuyết về họ trong Hồng Hoang.

Chỉ là Đông Hải Long cung vốn bình lặng bấy lâu nay bỗng nhiên xuất hiện một chút bận rộn.

"Chuẩn bị xong chưa?" Ngạo Thiên ngồi trên long ỷ vàng son lộng lẫy, cực kỳ bá khí đại khí được đúc hoàn toàn bằng vàng ròng, khẽ nói với một người trung niên bên cạnh.

"Hồi bẩm tộc trưởng, đã sớm chuẩn bị xong!

Luôn sẵn sàng chờ lệnh của tộc trưởng là có thể hành động." Người trung niên đó vội vàng đáp lại, Ngạo Thiên nghe xong gật đầu!

“Vậy cũng hòm hòm rồi, xuất phát đi.” Theo mệnh lệnh của Ngạo Thiên, một con Ngũ Trảo Kim Long nhận mệnh, uốn lượn thân hình khổng lồ, tức khắc lao lên mặt biển Đông Hải.

Con Ngũ Trảo Kim Long này tên là Ngao Quảng, là một đệ tử tài hoa trong Long tộc!

Ngạo Thiên cực kỳ tán thưởng, chú trọng bồi dưỡng.

Đương nhiên Ngạo Thiên không phải vì Ngao Quảng là Đông Hải Long Vương của hậu thế mới bồi dưỡng y.

Ngao Quảng vài cái phi dược đã vọt lên khỏi mặt nước!

Đương nhiên lúc này khoảng cách tới nơi ở của Khương Tử Nha còn một đoạn, nhưng khoảng cách đó đối với Ngao Quảng chẳng đáng là gì.

Cho nên y vẫy vùng thân hình bàng bạc, chân đạp tường vân!

Phong vân lôi điện vây quanh, khí thế bàng bạc bay về phía Khương Tử Nha.

Động tĩnh lớn như vậy, chân trời cũng hiển hiện một số dị tượng!

Khương Tử Nha đương nhiên có thể chú ý tới.

“Hả?” Khương Tử Nha tuy du lịch Hồng Hoang nhưng vẫn chưa thấy qua tiên, thần chân chính, thậm chí yêu cũng chỉ thấy lèo tèo vài mống.

Cho nên đối với một số thường thức của Hồng Hoang ông không hề rõ ràng, thua xa sự nhạy bén của Thân Công Báo!

“Khí thế như vậy, e là có cường giả sắp hàng lâm!” Thân Công Báo nghe xong thần sắc hơi trầm xuống, sau đó nhìn Khương Tử Nha một cái đầy ẩn ý rồi giải thích.

Đột nhiên có cường giả hàng lâm, không biết có liên quan gì tới

Khương Tử Nha không!

Nếu có liên quan thì tốt quá, dù sao cũng sẽ có phương pháp độ hải.

Nếu không liên quan thì rắc rối to rồi, không khéo tiểu mệnh cũng phải bỏ lại đây!

Thân Công Báo cũng muốn chạy, nhưng lúc này muốn đào chạy đã muộn rồi.

Thân Công Báo chỉ có thể thầm kỳ vọng cường giả trước mắt là người quen của Khương Tử Nha!

Nếu không, chỉ còn biết phó mặc cho số phận.

Tốc độ của Ngao Quảng rất nhanh, chớp mắt đã từ chân trời tới trước mặt!

Hiện ra trước mắt Ngao Quảng, cả Khương Tử Nha và Thân Công Báo đều lộ vẻ kinh ngạc!

"Long?" Khương Tử Nha nhìn thân hình bàng bạc và tạo hình uy mãnh của Ngao Quảng, trước tiên hít một hơi khí lạnh, sau đó kinh ngạc thốt lên!

Long, đây là lần đầu tiên ông thấy!

Hay thậm chí nghe cũng chỉ lèo tèo vài lần nghe kể.

Có thể thấy Long đối với tiên thần cũng là tồn tại như tiên nhân vậy!

Giờ đây lại được nhìn thấy, chuyến này khẳng định sẽ có một kết quả tốt đẹp.

Thân Công Báo cũng vô cùng chấn kinh, đó là Long!

Đó là Long!

Long tộc không hiển danh tiếng trong Hồng Hoang, nên người biết tới rất ít.

Thân Công Báo cũng chỉ biết được sự cường đại của Long tộc qua vài lời đồn đại, đối với Long tộc y cũng hướng vãng từ lâu.

Giờ đây cư nhiên có thể nhìn thấy, quả thực không biết phải hình dung tâm trạng lúc này thế nào.

Ngao Quảng đối với biểu tình thậm chí trạng thái của Thân Công Báo và Khương Tử Nha thì biết rõ mười mươi, nếu là người khác y đã sớm miệt thị rồi.

Nhưng hai người trước mắt thì khác, tộc trưởng thân mệnh nghênh tiếp!

Họ là quý khách, tuyệt đối không được đãi mạn.

"Hai vị có phải là Khương Tử Nha và Thân Công Báo?" Tuy trong lòng sớm đã biết, nhưng Ngao Quảng vẫn hỏi một câu!

"Không sai, chính là lão phu/ta!" Khương Tử Nha và Thân Công Báo nghe xong càng thêm kinh ngạc!

Nhìn nhau một cái rồi đồng thanh đáp.

"Vậy thì tốt, ta là Long tộc Ngao Quảng!

Hôm nay phụng mệnh Long tộc tộc trưởng Ngạo Thiên, tới đưa các ngươi vượt Đông Hải!" Lời nói tiếp theo của Ngao Quảng khiến Khương Tử Nha giật mình, khiến Thân Công Báo kinh ngạc xong cũng thầm thở dài một tiếng.

Bối cảnh của Khương Tử Nha quả nhiên bất phàm, ngay cả Long tộc cũng có thể liên quan tới.

Đồng thời y cũng cảm thấy may mắn vì có thể kết giao được với Khương Tử Nha!

Khương Tử Nha nghe xong càng vui mừng hơn, ông không biết Đông Hải Long tộc đại biểu cho cái gì!

Càng không biết Ngạo Thiên đại biểu cho cái gì.

Chỉ biết Long thực sự tồn tại, vậy chẳng phải tiên nhân cũng đích xác tồn tại sao.

Chắc chắn có khả năng cầu được tiên đạo, nhập được tiên môn.

Chương 690

Với tâm trạng kích động, Khương Tử Nha run rẩy đứng trên người Ngao Quảng.

Thân Công Báo cũng bám sát bước lên thân rồng khổng lồ, cảm nhận uy áp vô xứ bất tại kia, trong lòng không khỏi cảm thán: "Quả nhiên không hổ là Long tộc, nội hàm thâm hậu không ai bì kịp." Ngao Quảng đối với sự kích động của Khương Tử Nha và kinh ngạc của Thân Công Báo không mấy để tâm, cũng không biết lần này chở hai người này rốt cuộc đại biểu cho cái gì.

Đối với y đây chỉ là một nhiệm vụ phổ thông, chỉ cần hoàn thành lời tộc trưởng giao phó là vạn sự đại cát.

Đợi Khương Tử Nha và Thân Công Báo ngồi vững, Ngao Quảng rồng ngâm một tiếng sau đó xoay người lặn xuống nước.

Thân hình bàng bạc cùng động tác mạnh mẽ đó lập tức hất lên những đợt sóng hoa!

Khiến Khương Tử Nha và Thân Công Báo sợ hãi không thôi, không khỏi bám chặt hơn để đề phòng bị hất văng xuống.

Ngao Quảng vừa vào nước, lập tức càng thêm đắc tâm ứng thủ!

Tốc độ nhanh đến mức kinh người, chớp mắt đã đi được vạn dặm xa.

Nhìn những đợt sóng vọt lên suốt quãng đường, Thái Ất chân nhân gật đầu!

"Ngao Quảng tuy tu vi kém một chút, nhưng khá cơ linh." Thái Ất chân nhân hiếm khi khen ngợi một câu, có vẻ khá coi trọng Ngao Quảng!

Không chừng vị trí Long Vương sẽ có phần của y.

"Được rồi, giờ Khương Tử Nha đã nhập hải, ta cũng hoàn thành nhiệm vụ sư tôn giao phó.

Nay Khương Tử Nha xuất hiện, Phong Thần lượng kiếp cũng không còn xa nữa.

Ta cũng phải có sự chuẩn bị, chuẩn bị ứng kiếp thôi." Nhìn Khương Tử Nha biến mất trước mắt, sắc mặt Thái Ất chân nhân dần trở lại bình thường, sau đó nhìn các sư huynh đệ khẽ nói.

"A! ~~~" Trên vùng biển Đông Hải mênh mông vô tận, một dải sóng nước nhanh chóng lan rộng!

Chẳng mấy chốc đã biến mất trước mắt.

Chỉ có tiếng hét lớn truyền ra theo từng đợt sóng, thậm chí sau khi y đã đi xa rất lâu vẫn chưa tiêu tán.

Tốc độ của Ngao Quảng thực sự quá nhanh, dù có bảo hộ nhưng Khương Tử Nha vẫn không chịu nổi, hét lên kinh hãi!

Thân Công Báo sắc mặt cũng thương bạch, dường như cũng cảm thấy sợ hãi với tốc độ như vậy.

Trạng thái hiện tại của Khương Tử Nha và Thân Công Báo vô cùng tệ, đặc biệt là Khương Tử Nha!

Tuổi tác đã cao, tuy hiện tại thân thể cứng cáp nhưng dù sao cũng đã gần trăm tuổi rồi.

Xuất hiện các loại bất thích, sau tiếng kinh khiếu có chút lả đi.

"Hai cái tiểu gia hỏa này, tốc độ như vậy mà đã sợ thành thế này." Ngao Quảng cảm nhận được trạng thái của Khương Tử Nha và Thân Công Báo liền thấp giọng phàn nàn một câu.

Nhưng y vẫn hạ thấp tốc độ, đồng thời đánh vào người Khương

Tử Nha và Thân Công Báo hai đạo linh khí.

Khiến họ dần dần khôi phục bình tĩnh, tốc độ hạ xuống cộng thêm có linh khí tư nhuận, Khương Tử Nha và Thân Công Báo cũng dần dần khôi phục.

Cuối cùng cũng có tâm trạng quan thưởng sự mênh mông, tráng lệ và tú mỹ của Đông Hải!

Chẳng mấy chốc Khương Tử Nha và Thân Công Báo đã bị sự tráng lệ của Đông Hải chinh phục, trầm mê trong đó.

Tam Tiên Đảo vẫn là dáng vẻ hằng cổ bất biến như vậy.

Những sinh linh Tiên Thiên Linh Thú ít nhất cũng có cảnh giới Chuẩn Thánh kia đang nhàn nhã nô đùa hoặc nghỉ ngơi dưới bóng râm như thường lệ.

Ngọc Đỉnh chân nhân lúc này đang ở trong cung điện riêng của mình trên Tam Tiên Đảo để tĩnh tu.

Đang lúc tu luyện, thanh âm của Nguyên Thủy truyền vào tai y!

"Ngọc Đỉnh, người của Phong Thần sắp tới rồi, đi đón họ về đi." Ngọc Đỉnh chân nhân nghe xong lập tức thức tỉnh khỏi trạng thái tu luyện, vội vàng cung kính hướng về phía Thuận Thiên Đại Điện nói: "Cẩn tuân sư mệnh!" Từ bờ biển Đông Hải tới vùng biển Tam Tiên Đảo tuy không quá xa nhưng tuyệt đối cũng không gần, với tốc độ của Ngao Quảng cũng phải mất ít nhất vài ngày.

Khi tới nơi, lúc đó Thái Dương Tinh vừa vặn lặn xuống!

Một vùng ánh nắng kim hoàng rải rác trên mặt biển, hình thành một vùng biển vàng ròng.

Cảnh tượng này thực sự quá đẹp, tiếng sóng vỗ rì rào bên tai không ngớt.

Vùng biển vàng trước mắt cũng không ngừng lay động, phảng phất như cả thiên địa cũng đang dao động theo vậy.

"Hai vị, đây chính là vùng biển của Tam Tiên Đảo!" Ngao Quảng dường như đã thấy cảnh tượng này quá nhiều rồi, không cảm thấy có gì kỳ lạ, nhưng y vẫn dừng lại hoãn thanh nói.

Khương Tử Nha và Thân Công Báo vô thức gật đầu, vì lúc này ánh mắt họ vẫn đang dán chặt vào vùng biển vàng ròng kia.

Đang lúc nhìn tới mê mẩn, cảnh tượng trước mắt bỗng nhiên thay đổi!

Một đạo thân ảnh từ xa tới gần chậm rãi bước tới.

Khương Tử Nha nhìn thấy liền kinh hô: "Tiên nhân!".

Sau khi tiếp nhận Khương Tử Nha và Thân Công Báo từ tay Ngao Quảng, Ngọc Đỉnh chân nhân liền dẫn họ vào trong đảo.

Ngao Quảng nhìn nhóm người Ngọc Đỉnh chân nhân biến mất giữa không trung, khẽ lắc đầu rồi quay người lặn xuống đáy biển.

Trong lòng thầm nghĩ, hai người kia rốt cuộc có lai lịch thế nào mà lại khiến tiên nhân trên Tam Tiên Đảo phải đích thân nghênh tiếp.

Khương Tử Nha và Thân Công Báo bước vào Tam Tiên Đảo, tự nhiên cũng được một phen kinh ngạc!

Hầu như đó đã trở thành cảnh tượng bắt buộc phải trải qua đối với mỗi sinh linh lần đầu tiên tới Tam Tiên Đảo.

Trong đại điện Thuận Thiên, Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo mặt đầy hiếu kỳ đánh giá xung quanh.

Hết thảy trong đại điện Thuận Thiên đối với bọn họ đều là những sự vật chưa từng thấy, chưa từng cảm thụ qua.

Vô luận là những điểm sáng lung linh như ngàn sao, hay những

lưu quang ngũ sắc rực rỡ, hoặc giả là những luồng hào quang nhìn không thấu, đều khiến Khương Tử Nha và Thân Công Báo – hai sinh linh một kẻ mới nhập tu đạo, một kẻ còn chưa đặt chân vào con đường này – cảm thấy tân kỳ lẫn khốn hoặc.

Tuy trong lòng đầy nghi vấn, nhưng bọn họ lại chẳng dám phát ra bất kỳ âm thanh nào!

Bởi nơi đây thần bí lại đầy áp lực.

Môi trường bên trong mang theo một cỗ cảm giác cực kỳ trầm muộn.

Sau khi đi không biết bao lâu, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cuối cùng cũng dừng bước.

Nhìn hư không trống không phía trước, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cung kính nói: "Sư tôn, Khương Tử Nha cùng Thân Công Báo đã tới!" Khương Tử Nha và Thân Công Báo nhìn thấy vậy thì trong lòng liền cảm thấy vô cùng kinh ngạc, trước mắt rõ ràng là một khoảng không trắng xóa không có gì cả, vị đạo trưởng tu vi cao cường này lại đang nói chuyện với hư không sao?

Bất luận bọn họ nghĩ thế nào, hiện tại bọn họ cũng chỉ là phàm nhân và một tiểu yêu mới bước vào tu luyện, mạnh hơn phàm nhân chẳng bao nhiêu.

Bọn họ căn bản không thể hiểu được uy lực của thời không, càng không hiểu được sự huyền diệu của pháp tắc.

Chương 691

Ngay lúc đó, khoảng hư không kia bỗng nhiên có động tĩnh.

Một đôi mắt to lớn vô cùng đột nhiên xuất hiện, khiến Khương Tử Nha và Thân Công Báo giật nảy mình. "Đôi mắt thật lớn, ánh mắt thật đáng sợ!" Tuy đôi mắt khổng lồ kia chỉ vô tình quét qua, nhưng cả Khương Tử Nha lẫn Thân Công Báo đều cảm nhận được một cỗ khủng bố to lớn.

Đồng thời, bọn họ lại có cảm giác hết thảy bí mật của mình đều bị phơi bày dưới đôi mắt ấy, phảng phất như trước mặt đôi mắt này, bọn họ chẳng hề có bất kỳ bí mật nào vậy.

Thân thể ẩn giấu trong thời không vô tận, đôi mắt hiển lộ trong đại điện Thuận Thiên, Nguyên Thủy đã xuất hiện trước mặt Khương Tử Nha và Thân Công Báo với một trạng thái như thế.

Chỉ mới nhìn qua một cái, tất cả những gì thuộc về Khương Tử Nha và Thân Công Báo đều hiện rõ trong mắt Nguyên Thủy!

Vô luận là sinh nhai cầu đạo gần trăm năm của Khương Tử Nha, dị tượng Phi Hùng ẩn giấu trong cơ thể, hay là khí vận bàng bạc trên người hắn.

Tuy đối với Khương Tử Nha đã có quan tâm từ sớm, nhưng Nguyên Thủy cảm thấy sinh nhai cầu đạo trăm năm của hắn cũng không tệ!

Phải biết rằng được Nguyên Thủy cảm thấy "không tệ" đã là một vinh dự to lớn đối với kỳ nhân. "Khương Tử Nha, ngươi có nguyện ý trở thành đệ tử ký danh của ta không?" Nguyên Thủy vừa mở miệng đã không nói lời vô ích, trực tiếp hỏi Khương Tử Nha có nguyện ý bái sư hay không!

Còn về việc tại sao lại là đệ tử ký danh, đối với Nguyên Thủy lúc này, nhân vật chính của lượng kiếp cũng chỉ có thể trở thành đệ tử ký danh mà thôi.

Còn về đệ tử thân truyền, Nguyên Thủy sẽ không thu thêm nữa!

Sau này Xiển Giáo phát triển, đồ đệ có thành Thánh hay không cũng nên do bọn họ tự quyết định.

Khương Tử Nha nghe xong liền không chút do dự đáp ứng.

Tuy không biết Nguyên Thủy trước mắt rốt cuộc là tồn tại thế nào, cũng không biết địa vị của Tam Tiên Đảo ở Hồng Hoang ra sao, nhưng trong tiềm thức, từ khi tiến vào đại điện Thuận Thiên luôn có một câu nói nhắc nhở hắn: bất luận xảy ra chuyện gì cũng đừng do dự, lập tức đáp ứng ngay!

Khương Tử Nha trực tiếp hướng về đôi mắt bàng đại kia cung kính hành lễ, đồng thời thưa: "Tử Nha bái kiến lão sư!" "Ừm." Nguyên Thủy khẽ gật đầu, tùy tức liền đưa tầm mắt nhìn về phía Thân Công Báo.

Thân Công Báo dường như cũng cảm ứng được ánh mắt của Nguyên Thủy, trong lòng tức khắc vô cùng tiêu cấp.

Vừa rồi Nguyên Thủy chỉ điểm danh Khương Tử Nha, không có hắn!

Điều này làm hắn vạn phần lo lắng, nội tâm cực độ khẩn trương.

Hắn biết đây là cơ duyên vô thượng, một khi mất đi sẽ là tổn thất lớn nhất đời mình!

Tuy vô cùng khát vọng, nhưng quyền chủ động không nằm trong tay hắn mà nằm trong tay Nguyên Thủy.

Ánh mắt Nguyên Thủy dừng lại trên người Thân Công Báo một

chút rồi biến mất, đối với việc an trí Thân Công Báo, Nguyên Thủy cũng đã có tính toán.

Thân Công Báo cũng có dị tượng Phi Hùng, cũng là nhân vật chủ yếu của Phong Thần!

Tuy là nhân vật phản diện, nhưng nếu vận dụng thỏa đáng, đồng dạng có thể phát huy ra uy lực khó mà tưởng tượng được.

Chỉ có điều những việc Thân Công Báo làm mang theo nhân quả và nghiệp lực to lớn, Nguyên Thủy tuy chẳng sợ, nhưng người trong Xiển Giáo cần phải chú ý. "Thân Công Báo, ngươi với ta không có duyên thầy trò!" Nguyên Thủy vừa mở miệng, tim Thân Công Báo nháy mắt lạnh giá!

Thần sắc tức khắc ngây dại.

Không có duyên thầy trò, câu nói này mới tuyệt vọng làm sao. "Nhưng có thể tới được nơi đây cũng là có duyên với Xiển Giáo ta, có thể làm đệ tử ký danh của Xiển Giáo." Lời tiếp theo của Nguyên Thủy khiến nội tâm Thân Công Báo bùng cháy trở lại!

Tuy không phải thầy trò trực tiếp, nhưng ít nhất cũng có thể ở lại.

Tuy không so được với Khương Tử Nha, nhưng cũng không phải là không có thu hoạch gì.

Chờ sau khi Ngọc Đỉnh Chân Nhân đưa Khương Tử Nha và Thân Công Báo rời khỏi đại điện Thuận Thiên, thân ảnh Nguyên Thủy xuất hiện trong thời không gần như vô tận kia.

Nhìn theo bóng lưng của nhóm người Ngọc Đỉnh Chân Nhân, ánh mắt hắn thêm vài phần kiên định.

Việc Khương Tử Nha bái nhập Tam Tiên Đảo trở thành đệ tử ký danh của Nguyên Thủy Thiên Tôn, sự kiện này vừa truyền ra khiến chúng Thánh không khỏi thầm kinh ngạc.

Bởi vì Khương Tử Nha thân mang dị tượng Phi Hùng, chính là người được thiên mệnh định ra để Phong Thần!

Sự xuất hiện của hắn cũng dự báo rằng, Phong Thần lượng kiếp không còn xa nữa.

Các phương thế lực gia tăng bố trí, từng vị đệ tử rời khỏi sơn môn, tìm kiếm những ngọn núi danh tiếng trong cảnh nội triều Thương để định cư.

Phong Thần lượng kiếp chủ yếu vì chư thần Thiên Đình thiếu hụt, không thể thống suất Tam Giới!

Cộng thêm nhân quả nghiệp lực trong Hồng Hoang tích lũy đến đỉnh điểm, thiên địa mất cân bằng.

Cố tình phát động Phong Thần lượng kiếp, một là để chư thần Thiên Đình quy vị, hai là để cân bằng nhân quả nghiệp lực trong Hồng Hoang, không để nó tiếp tục tích lũy thêm.

Đối với thiên địa, đối với Nguyên Thủy cũng như Hồng Quân, Thiên Đạo, bất luận là đại kiếp nào cũng đều liên quan đến cuộc tranh giành khí vận.

Khí vận là thứ huyền diệu giữa trời đất, không sắc không vị, vô hình vô vật!

Nhìn không thấy, sờ không được nhưng lại chân thực tồn tại.

Ở cảnh giới Thiên Đạo như Nguyên Thủy và Hồng Quân, khí vận đối với bọn họ cực kỳ quan trọng!

Mỗi một lần đại kiếp đều là một lần đánh cờ của đôi bên, mục đích là để chiếm cứ chủ động, chiếm cứ nhiều khí vận hơn.

Đối với chúng Thánh, khí vận cũng liên quan mật thiết nhưng tầm vóc không thể nào hoành vĩ, huyền ảo như Nguyên Thủy và Hồng

Quân.

Cái bọn họ tranh giành không phải là khí vận không nhìn thấy, mà là khí vận nhìn thấy được!

Ví dụ như khí vận của một vùng đất ở Hồng Hoang, hay khí vận giữa các tộc Nhân, Long, Phượng...

Hết thảy đều không rời khỏi tranh giành khí vận.

Thánh nhân là thế, các tộc cũng thế, triều Thương cũng vậy.

Từ sau khi Vũ Ất phạt thiên đồ Thánh thất bại, triều Thương đã chịu đả kích trọng đại!

Tuy chưa đến mức phúc diệt, nhưng cũng thương gân động cốt.

Sự vẫn lạc của mấy chục vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh là tổn thất quá lớn!

Với nội hàm của Nhân tộc, điều này cũng chạm đến căn cơ.

May mà lúc đó các đại thế lực Hồng Hoang đều tham dự, thực lực cũng bị suy yếu ở các mức độ khác nhau, mới để triều Thương vượt qua thời khắc nguy hiểm nhất.

Hiện tại tuy đã khôi phục được tám chín phần, số lượng đại năng Chuẩn Thánh cũng không kém thời kỳ đỉnh phong là bao, nhưng nếu luận về thực lực thực tế thì không còn đạt tới đỉnh cao như trước được nữa.

Một ngày sớm tinh mơ, trong thành Triều Ca người người tấp nập.

Chương 692

Trong vài năm ngắn ngủi, dân số thành Triều Ca đã tăng vọt lên gấp bốn năm lần.

Ức vạn tử dân triều Thương hội tụ tại vương đô Triều Ca, vì để chứng kiến tân vương đăng cơ!

Bên ngoài thành Triều Ca, có một nơi dùng để tế thiên, lúc này đã đông nghịt người.

Vô số tu sĩ mặc y phục lộng lẫy cùng quan viên hội tụ lại, chuẩn bị chứng kiến tân vương lên ngôi.

Buổi sáng, trong tiếng trống kích động bành trướng, một người mặc hắc sắc hoa phục, đầu đội vương miện, sải bước chân vững chãi đi trên con đường dẫn tới tế đài.

Đế Tân, một vị đế vương đầy tranh nghị bất luận là ở hiện thực hay trong lịch sử!

Trước ngày hôm nay hắn vốn mờ nhạt, nhưng sau ngày hôm nay, tên của hắn sẽ được khắc ghi vào lịch sử Hồng Hoang.

Sau những nghi lễ phức tạp lại đại khí, Đế Tân chính thức trở thành đế vương triều Thương!

Mở ra con đường đế vương đầy huyền thoại và tranh cãi.

Khi đội vương miện, long phượng trình tường, Huyền Điểu hiện thân, một điềm lành cực kỳ tốt đẹp hiện ra.

Phảng phất như lúc này hắn chính là đế vương theo mệnh trời, có thể dẫn dắt triều Thương lên tới đỉnh phong. "Không hổ là vương triều thứ hai do Nhân tộc khai tích, khí vận hùng hậu có thể so với giáo phái Thánh nhân!" Triều Thương xảy ra sự kiện trọng đại như

vậy, tự nhiên cũng thu hút sự quan tâm của giới tu hành Hồng Hoang.

Nhiều đại năng Chuẩn Thánh hoặc thân tự tới hiện trường, hoặc dùng thần thông quan sát màn chấn động bàng bạc này.

Trừ một số ít người biết về Phong Thần lượng kiếp, các đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong khác đều lần lượt cảm thán sự cường hãn và khí vận thâm hậu của triều Thương.

Đế Tân xuất hiện, bức màn Phong Thần sắp mở ra!

Sau khi trở thành Thương vương, Đế Tân dốc lòng trị quốc, siêng năng chính sự!

Đồng thời tự thân thực lực cường hãn, lại giỏi suất binh.

Chỉ trong vài năm ngắn ngủi sau khi nhậm chức, hắn đã tứ xứ trấn áp phản loạn!

Thậm chí đối với các chư hầu quốc xung quanh triều Thương, hắn cũng đang mài đao xoèn xoẹt.

Nhất thời, triều Thương cư nhiên có dấu hiệu quay lại thời đỉnh cao.

Vô luận là chiến đấu lực đỉnh phong Chuẩn Thánh hay số lượng binh sĩ phổ thông đều đang tăng lên nhanh chóng.

Tạo thành cảnh tượng này, ngoài Đế Tân ra thì còn có một người công không thể bỏ qua, đó chính là Văn Trọng – người từng tu đạo trên núi Côn Luân, sau đó trở về triều Thương, từng bước thăng tiến đến chức vị cực cao.

Biến hóa của triều Thương đều thu vào mắt chúng Thánh, nhưng bọn họ lại chẳng mấy để tâm.

Bởi vì trong mắt bọn họ, khí vận của triều Thương tuy ngày càng nồng hậu nhưng lại ngày càng khoa trương.

Tuy nồng hậu nhưng căn bản không có gốc rễ, thứ khí vận không căn cứ này chỉ cần một luồng gió là thổi tan ngay. "Hiện tại nhân vật chính Phong Thần đã đăng tràng, cũng đã đến lúc các vai phụ xuất hiện." Thông Thiên đứng trên chín tầng trời, nhìn triều Thương hưng thịnh mà mỉm cười.

Trận Phong Thần lượng kiếp này, Tam Thanh mưu đồ không nhỏ.

Nếu một khi thành công, vậy thì cũng có khả năng trùng kích vào cảnh giới trên cả Thánh nhân.

Nhắc đến các vai phụ trong Phong Thần lượng kiếp, nổi danh nhất phải kể đến Dương Tiễn và Na Tra.

Người trước đã xuất hiện từ sớm, còn Na Tra lúc này vẫn chưa thấy tung tích.

Ba năm sau khi Đế Tân đăng cơ, tại cửa ải nổi danh gần Đông Hải là Trần Đường Quan, tổng binh Lý Tĩnh lúc này đang tiêu cấp đứng ngoài sân nhà mình, thỉnh thoảng lại ngó nghiêng vào trong. "Ba năm, đã ba năm rồi!" Lý Tĩnh thần sắc khẩn trương, vừa ngóng vào sân vừa tự lẩm bẩm.

Ba năm, phu nhân của Lý Tĩnh đã mang thai ba năm!

Mang thai ba năm đối với người tu luyện là chuyện bình thường, thậm chí lâu hơn nữa cũng có.

Nhưng đối với Lý Tĩnh thì quả thực là quá lâu, quá lâu rồi!

Trong lúc Lý Tĩnh đang sốt ruột, trong sân đột nhiên truyền ra vài tiếng kinh khiếu!

Lý Tĩnh vội vàng nhìn vào, kết quả thấy mấy bà đỡ cùng nữ tỳ phảng phất như bị kinh hãi tột độ, hốt hoảng chạy ra ngoài. "Yêu quái, yêu quái!" Bọn họ vừa chạy vừa hét lớn, ánh mắt sợ hãi, thần tình hoảng loạn không giống như giả vờ.

Lý Tĩnh nghe xong chân mày liền nhíu chặt, sau đó lập tức rút bảo kiếm xông vào tiểu viện, đồng thời hét lớn: "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Xông vào sân, Lý Tĩnh đầu tiên nhìn về phía phu nhân.

Kết quả phát hiện phu nhân không có gì ngại, chỉ là hơi hư thoát mà thôi.

Thấy phu nhân không sao, Lý Tĩnh thở phào nhẹ nhõm, sau đó tiến tới nhẹ giọng hỏi han: "Phu nhân không sao chứ?

Đã xảy ra chuyện gì?

Hài tử đâu?" Đúng vậy, hài tử đâu?

Lý Tĩnh xông vào phòng cái nhìn đầu tiên đã quan sát toàn cục, kết quả phát hiện ngoại trừ phu nhân ra thì chẳng thấy hài tử nào.

Phu nhân nghe xong có chút sững sờ, sau đó nhìn về phía cạnh giường, dùng ngữ khí tràn đầy mẫu tử nhẹ nhàng nói: "Hài tử?

Hài tử chẳng phải ở đó sao?" Lý Tĩnh nghe vậy ánh mắt lóe lên, hài tử ở cạnh giường?

Nhưng hắn đâu có thấy.

Tùy tức đưa mắt nhìn qua, kết quả phát hiện ở cạnh giường có một cái viên cầu.

Lý Tĩnh càng thêm kinh ngạc, ở đó chỉ có một cái cầu không rõ là thứ gì, hài tử ở đâu ra? "Phu nhân, ở đó không có hài tử nha?" Hắn nhẹ giọng hỏi một câu, phu nhân nghe xong lắc đầu: "Đó chẳng phải hài tử sao?" Nàng còn gắng gượng dùng chút sức lực cuối cùng chỉ vào cái viên cầu thần bí kia, hai mắt Lý Tĩnh tức khắc trợn ngược, mặt đầy vẻ bất khả tư nghị.

Mang thai ba năm, sinh ra một cái cầu?

Lý Tĩnh không tin, nhưng thấy phu nhân khẳng định như vậy cũng

chỉ đành nén lại sự kinh ngạc trong lòng, không có phản bác.

Sau khi phân phó hạ nhân chăm sóc phu nhân, hắn lập tức tìm các bà đỡ và nữ tỳ hầu hạ khi nãy.

Sau khi tra hỏi, sắc mặt Lý Tĩnh ngưng trọng!

Khi nhìn về phía tiểu viện nơi phu nhân ở, ánh mắt hắn thâm trầm. "Chẳng lẽ cái cầu kia thật sự là do nàng sinh ra sao, ôi!" Lý Tĩnh lúc này nội tâm rối bời phức tạp, một bên không thể tiếp nhận, một bên lại cảm thấy đó đích xác là "hài tử" của mình.

Trong lúc Lý Tĩnh đang phiền não, một danh hạ nhân chạy vào báo: "Đại nhân, bên ngoài có một vị đạo trưởng cầu kiến!" Lúc này Lý Tĩnh tâm phiền ý loạn, vốn không muốn gặp.

Chương 693

Nhưng sau đó hắn quyết định gặp một lần xem vị đạo trưởng kia có chuyện gì.

Khi nhìn thấy vị đạo trưởng nọ, thần sắc Lý Tĩnh ngẩn ra!

Tùy sau đó vội vàng đứng dậy, cung kính hành lễ: "Lý Tĩnh tham kiến lão sư!" Hóa ra vị đạo trưởng này chính là Thái Ất Chân Nhân mà Lý Tĩnh gặp được khi ra ngoài cầu đạo năm xưa!

Lúc đó Lý Tĩnh đã bái Thái Ất Chân Nhân làm thầy, trở thành đệ tử ký danh.

Tuy chỉ học đạo chỗ Thái Ất Chân Nhân vài năm, nhưng cũng đủ để Lý Tĩnh thụ dụng cả đời!

Huống hồ Lý Tĩnh cũng ẩn ẩn biết được, Thái Ất Chân Nhân là một vị đại năng thực lực vô cùng cao cường.

Sau khi cung kính mời Thái Ất Chân Nhân lên ghế thượng tọa, Lý Tĩnh nhẹ giọng hỏi: "Lão sư tới đây, có chuyện gì cần phân phó không?" Thái Ất Chân Nhân khẽ lắc đầu, liếc nhìn về phía tiểu viện nơi phu nhân Lý Tĩnh ở rồi nói: "Hôm nay bần đạo tới đây là để thu một đồ đệ." Lý Tĩnh nghe xong lúc đầu có chút ngẩn ngơ, nhưng sau đó lại lộ ra thần tình bừng tỉnh đại ngộ.

Tuy trong lòng đã có suy đoán, nhưng Lý Tĩnh vẫn nhẹ giọng hỏi: "Hóa ra là vậy, thế thì trong phủ đệ tử có ai đủ khả năng thành đệ tử của lão sư?" Câu trả lời tiếp theo của Thái Ất Chân Nhân đã chứng thực suy đoán của Lý Tĩnh: "Phu nhân của ngươi vừa sinh hạ đứa con thứ ba!" Lý Tĩnh lộ ra vẻ mặt "quả nhiên như vậy", vào đúng lúc mấu chốt này mà sư phụ tìm đến, ngoài đứa con thứ ba vừa chào đời ra thì chẳng còn ai khác.

Nhưng đứa con thứ ba này quá đặc biệt!

Nó không phải người mà là một cái viên cầu.

Điều này khiến Lý Tĩnh vừa cảm thấy cao hứng lại vừa sầu mày khổ mặt. "Lão sư, đệ tử có đứa con thứ ba có chút đặc thù..." Lời nói ngắc ngắc ngứ ngứ của Lý Tĩnh bị Thái Ất Chân Nhân trực tiếp cắt đứt: "Bần đạo tự nhiên biết, đứa con thứ ba hiện tại đang là một cái viên cầu đúng không?" Thái Ất Chân Nhân nói một câu trúng phóc, Lý Tĩnh há hốc mồm định nói gì đó nhưng lại thôi, liền dẫn Thái Ất Chân Nhân tới một căn phòng, nơi đặt cái viên cầu đặc biệt kia.

Trên một chiếc giường, một quả cầu trắng tinh đang lẳng lặng nằm đó, xung quanh được lót bằng chăn đệm để ngăn nó lăn đi.

Thái Ất Chân Nhân nhìn thấy vậy, hài lòng tự nhủ: "Ân, quả nhiên không hổ là Linh Châu Tử!" Sau khi xác định được Linh Châu Tử cần tìm, Thái Ất Chân Nhân lập tức thu làm đồ đệ!

Lý Tĩnh cùng phu nhân tự nhiên dị thường cao hứng.

Chẳng gì thì sinh ra một cái cầu cũng chẳng phải chuyện tốt lành gì.

Tuy bọn họ không để ý, nhưng để người khác biết được thì thủy chung vẫn là một rắc rối lớn.

Nhưng nếu có một vị tiên nhân uy vọng cực cao thu đồ, đặc biệt là tiên nhân của Tam Tiên Đảo, thì câu chuyện đã khác hẳn.

Tính chất sẽ thay đổi hoàn toàn, hài nhi sẽ không còn là quái thai hay yêu quái trong miệng thế gian, mà là thánh linh, thậm chí là thiên sinh dị bẩm!

Cho nên bọn họ đương nhiên không thể khước từ, cũng sẽ không khước từ.

Thái Ất Chân Nhân cũng rất vui vẻ, hiện tại Phong Thần lượng kiếp sắp đến, các sư huynh đệ của hắn đa số đều đã thu một hoặc nhiều đệ tử.

Nếu hắn không có đệ tử nào thì trong trận Phong Thần lượng kiếp này sẽ rất chịu thiệt.

Cũng may, Linh Châu Tử đích xác có duyên với hắn.

Có Linh Châu Tử ở đây, hắn cũng coi như có đệ tử có thể chống đỡ môn diện.

Sau khi thu Linh Châu Tử làm đồ đệ, Thái Ất Chân Nhân tạm trú lại phủ Lý Tĩnh.

Liên tiếp mấy ngày trôi qua, dưới sự chăm sóc tinh tâm của Thái Ất Chân Nhân, lớp vỏ bao bọc Linh Châu Tử rốt cuộc cũng xuất hiện từng tia rạn nứt.

Lý Tĩnh cùng mọi người nghe tin lập tức hội tụ tại căn phòng nọ, vừa tiêu cấp vừa kỳ phán chờ đợi khoảnh khắc Linh Châu Tử xuất thế.

Thái Ất Chân Nhân vì đã dự liệu từ trước nên không hề gấp gáp, thần sắc đạm nhiên nhìn cảnh tượng này.

Vào giờ ngọ, theo sau từng tiếng rắc rắc thanh thúy vang lên, quả cầu linh châu to lớn kia phủ đầy vết nứt, dường như có thể vỡ tan bất cứ lúc nào.

Bỗng nhiên tiếng khóc trẻ thơ vang lên trong phòng.

Lý Tĩnh cùng mọi người lộ ra thần tình hân hoan, ánh mắt từ mong chờ chuyển sang vui mừng.

Dưới sự chú ý của mọi người, một hài nhi trắng trẻo mập mạp đang phí sức phá vỡ lớp vỏ linh châu.

Sau khi tốn không ít khí lực, hài nhi kia cuối cùng cũng xuất hiện trước mặt mọi người.

Sau khi bập bẹ tự nhủ vài câu, hài nhi bước đôi chân nhỏ đi về phía Lý Tĩnh và phu nhân.

Chờ Lý Tĩnh cùng mọi người chơi đùa cùng hài nhi một hồi lâu, Thái Ất Chân Nhân mới bước tới.

Thái Ất Chân Nhân vừa tiến lên, hài nhi dường như cảm ứng được gì đó liền đưa mắt nhìn về phía hắn.

Tức thì ánh mắt hài nhi sáng lên rất nhiều, sau đó lộ ra nụ cười thuần chân nhất, dang rộng hai tay về phía Thái Ất Chân Nhân.

Khi Thái Ất Chân Nhân bế hài nhi, toàn thân đứa bé tỏa ra một cỗ khí tức khủng bố!

Linh khí toàn thân Thái Ất bị hài nhi nhanh chóng hấp thu.

Chỉ một lát sau, dưới ánh mắt chấn kinh của mọi người, hài nhi dần dần từ hình dáng đứa bé sơ sinh nhanh chóng trưởng thành thành dáng vẻ một hài đồng năm sáu tuổi.

Lý Tĩnh cùng mọi người đại cảm chấn kinh, không biết dùng lời lẽ nào để hình dung cảnh tượng này!

Có lẽ chỉ có thể dùng "thần tích" để diễn tả.

Thái Ất Chân Nhân phảng phật đã sớm dự liệu, không hề kinh ngạc cũng không hề ngăn cản.

Nếu không, chỉ dựa vào năng lực hiện tại của Linh Châu Tử mà muốn hấp thu linh khí của một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ thậm chí đỉnh phong là chuyện căn bản không thể nào.

Trong lúc Thái Ất Chân Nhân thu đồ, Na Tra nhanh chóng trưởng thành, tại Tam Tiên Đảo sâu trong Đông Hải, Khương Tử Nha cũng

đón nhận một trong những thời khắc quan trọng nhất đời mình.

Hôm nay, Nguyên Thủy đã truyền thụ đạo tu luyện cho hắn.

Tuy đối với Khương Tử Nha, phần lớn lời dạy đều như thiên thư khó hiểu, nhưng hiệu quả từ việc đích thân Nguyên Thủy giảng đạo là rất lớn.

Việc này trực tiếp giúp hắn bước chân vào con đường tu luyện, bởi vì trước đó tư chất của hắn vốn khó mà tu luyện được, lại thêm tuổi tác đã lớn, thân thể dù cứng cáp cũng không bằng thời thanh tráng.

Nhưng có sự giúp đỡ của Nguyên Thủy, những thứ đó đều không thành vấn đề.

Sau khi giải quyết chướng ngại lớn nhất, Khương Tử Nha đã có thể vui vẻ tu tiên.

Sau khi Nguyên Thủy giảng đạo, Khương Tử Nha nóng lòng bước vào trạng thái tu hành.

Hắn bắt đầu thử hấp thu linh khí du ly giữa trời đất, hóa nó thành năng lượng tinh thuần nhất.

Bước đơn giản nhất trong tu luyện này, đối với Khương Tử Nha lại chẳng hề dễ dàng.

Chỉ riêng việc cảm tri linh khí, hắn đã tốn mất mấy ngày trời.

Tốc độ này so với những thiên thai linh thể thì chẳng nói làm gì, ngay cả thiên tài bình thường hay thậm chí là người phổ thông hắn cũng không bằng!

Thật sự là quá chậm, chậm đến kỳ lạ!

Nguyên Thủy đã sớm dự liệu nhưng vẫn lắc đầu.

Chương 694

"Có lẽ đây chính là tác dụng phụ của việc được thiên mệnh sủng ái chăng, thân là người Phong Thần nhưng lại không nằm trong vòng Phong Thần.

Chủ trì lượng kiếp thiên địa, nhưng tu vi bản thân lại bình thường thậm chí là thấp kém." Sau khi tự nhủ một câu, Nguyên Thủy liền không quan tâm đến trạng thái của Khương Tử Nha nữa.

Dù sao trong Phong Thần lượng kiếp, tu vi Khương Tử Nha cao hay thấp cũng không ảnh hưởng gì nhiều.

Chỉ cần Khương Tử Nha nằm trong tay hắn là đủ rồi.

Trái ngược với Khương Tử Nha, Thân Công Báo ở bên kia lại là một cảnh tượng khác.

Khác với Khương Tử Nha, Thân Công Báo không thể trở thành đệ tử ký danh của Nguyên Thủy.

Tuy trong lòng có chút bất cam nhưng hắn lại không vì thế mà nản chí.

Tuy vô duyên với việc nghe Nguyên Thủy giảng đạo, công pháp tu luyện cũng phổ thông, nhưng hắn lại thể hiện ra thiên phú kinh người trong mạch tu luyện.

Thu đồ đệ Khương Tử Nha, quyền chủ động của Phong Thần lượng kiếp đã nằm trong tay Nguyên Thủy.

Có thể nói, Phong Thần lượng kiếp sẽ vận động theo ý hắn.

Phong Thần lượng kiếp tuy đối với chúng sinh Hồng Hoang là một trận kiếp nạn, một trận đại kiếp nạn khó mà tưởng tượng, nhưng đối với tồn tại như Nguyên Thủy thì nó không quan trọng.

Quan trọng chính là ván cờ phía sau Phong Thần lượng kiếp, cuộc đấu trí giữa Nguyên Thủy với Hồng Quân và Thiên Đạo.

Ở cảnh giới của Nguyên Thủy và Hồng Quân, thông thường họ sẽ không tự mình ra tay.

Bởi vì thực lực thực sự quá cường hãn, một khi toàn lực động thủ, e rằng cả Hồng Hoang đều sẽ gặp nguy hiểm.

Nhưng thế gian có rất nhiều chuyện luôn đi kèm với các loại tranh đấu, vô luận là tranh giành khí vận hay giành quyền khống chế Hồng Hoang, đó đều là những thứ mà Nguyên Thủy, Hồng Quân và Thiên Đạo không nguyện ý buông bỏ.

Cho nên Phong Thần lượng kiếp ngoài việc phân phong chư thần cho Thiên Đình, tiêu giảm nghiệp lực nhân quả cho thế giới Hồng Hoang, nó còn trở thành chiến trường đánh cờ của Nguyên Thủy và Hồng Quân, là phương thức để đôi bên giải quyết một số tranh chấp.

Đương nhiên, kiểu đánh cờ này chỉ diễn ra khi thực lực đôi bên bình đẳng.

Nếu sau này có bất kỳ bên nào chiếm được ưu thế tuyệt đối, thì kiểu đánh cờ này cũng sẽ biến mất. "Hồng Quân, bần đạo đi trước một bước.

Đã chiếm được ưu thế, ngươi định ứng đối thế nào?" Nguyên Thủy đang cảm ngộ Thời Không đại đạo trong thời không vô tận, nhìn Khương Tử Nha đang nỗ lực tu luyện, lại ngẩng đầu nhìn lên bầu trời mà mỉm cười.

Trong hư không hỗn độn bên ngoài Hồng Hoang, Tử Tiêu Cung vẫn lẳng lặng sừng sững giữa hỗn độn mênh mông như vô số ức năm trước. "Không hổ là Nguyên Thủy, tinh thông Thời Không chi đạo.

Ngay cả người thiên mệnh bị ẩn giấu cũng bị hắn tìm thấy, để hắn

thắng trước một bước." Hết thảy chuyện xảy ra ở Hồng Hoang, Hồng Quân đều biết rõ.

Hiện tại lượng kiếp sắp đến, thiên cơ hỗn loạn.

Cho nên khi Nguyên Thủy thu Khương Tử Nha làm đệ tử ký danh, Hồng Quân liền khẽ cảm thán một câu.

Đối với Nguyên Thủy, Hồng Quân luôn cảm thấy thâm bất khả trắc!

Bất luận là trước đây hay hiện tại, Hồng Quân luôn không thể nhìn thấu được hắn.

Do đó trong nhiều lần đánh cờ, Hồng Quân luôn hơi rơi vào thế hạ phong.

Nhưng Hồng Quân không hề khí nản, thiên địa vạn vật đều là biến số!

Huống hồ chưa phân thắng phụ cuối cùng, bất kỳ ai cũng có cơ hội lật ngược ván cờ.

Vì thế, Hồng Quân khẽ mỉm cười!

Ông nhìn về phía Tam Tiên Đảo ở Hồng Hoang tự nhủ một câu, đồng thời lộ ra nụ cười tự tin. "Tuy Nguyên Thủy thắng trước một bước, có được người thiên mệnh.

Nhưng chỉ một mình người thiên mệnh thì không thể chống đỡ nổi Phong Thần lượng kiếp." Thân là Đạo tổ của thế giới Hồng Hoang, Hồng Quân không phải là không có động thái gì.

Chỉ là so với Nguyên Thủy, Hồng Quân thiếu đi vài phần tiên tri và tính dự báo.

Nhưng điều đó không có nghĩa là ông không hành động, thậm chí là chẳng có chuẩn bị gì.

Thậm chí có thể nói trong bóng tối, động thái của Hồng Quân còn lớn hơn cả Nguyên Thủy.

Nếu Nguyên Thủy chỉ thu một người thiên mệnh làm đệ tử, phân bố đệ tử khắp Hồng Hoang, chiêu thu những kẻ có khí vận lớn để chuẩn bị độ kiếp, thì Hồng Quân trực tiếp bắt đầu từ đại thế.

Tuy không biết người thiên mệnh ở đâu, nhưng ông biết nơi chủ yếu diễn ra Phong Thần lượng kiếp là ở đâu.

Chính là triều Thương!

Hiện tại đây là thế lực to lớn và cường hãn nhất Hồng Hoang, đồng thời cũng là nơi phát sinh chính của Phong Thần lượng kiếp.

Chỉ cần nắm chắc triều Thương trong tay, vậy thì bất cứ chuyện gì xảy ra cũng đều có năng lực phản kích.

Ví dụ như bây giờ, Khương Tử Nha đang cầu đạo ở Tam Tiên Đảo, vậy thì ông cũng phải khởi động quân cờ của mình ở triều Thương.

Thành Triều Ca.

Đế Tân đang ngồi một mình trong đại điện rộng lớn của vương cung.

Là quân chủ của một đế quốc khổng lồ, mỗi ngày Đế Tân phải xử lý vô số chính vụ.

Với tu vi Chuẩn Thánh cùng sự che chở của khí vận triều Thương, Đế Tân vẫn cảm thấy vô cùng mệt mỏi.

Nhìn đống chính vụ chất cao như núi, Đế Tân khẽ lắc đầu, tiếp tục vùi đầu làm việc, nhanh chóng phê duyệt.

Đúng lúc này, trong đại điện vốn rộng rãi bỗng nhiên xuất hiện thêm một đạo bóng đen.

Đế Tân đang mải mê xử lý chính vụ nên căn bản không phát hiện ra chút biến hóa nào.

Sau khi đạo bóng đen kia xuất hiện, nó vẫn luôn nhìn chằm chằm vào Đế Tân.

Sau một hồi, nó hài lòng gật đầu đồng thời thấp giọng tự nhủ: "Đế Tân, thân mang Đế Tinh!

Quân vương triều Thương, có đại khí vận che chở.

Không tệ, không tệ!

Một mục tiêu thích hợp." Bóng đen vừa mở miệng, khí vận triều Thương trên người Đế Tân dường như cảm ứng được!

Nó đột nhiên huyễn hóa thành một con Huyền Điểu khổng lồ, đang nhe nanh múa vuốt nộ mục tương đối với đạo bóng đen kia.

Nhưng kỳ quái là, Đế Tân lại chẳng hề hay biết gì.

Chương 695

Thậm chí đông đảo đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trong thành Triều Ca cũng không hề phát giác ra động tĩnh này.

Chỉ có ba vị Nhân Hoàng của Nhân tộc ở trong Hỏa Vân Động là dường như có cảm nhận được vào khoảnh khắc Huyền Điểu hiện thân.

Vừa định tra xét, sắc mặt bỗng nhiên thay đổi liên tục. "Ôi!

Hai kẻ mạnh tranh đấu, Nhân tộc thật khó xử làm sao." Thiên Hoàng Phục Hy thở dài một tiếng, sau đó chậm rãi nhắm mắt lại.

Thần Nông và Hiên Viên cũng thế, sắc mặt ngưng trọng và khó coi, dường như có chút rối bời lại dường như không thể thay đổi được gì.

Cuối cùng chỉ có thể mang theo tâm sự mà chậm rãi nhắm mắt, không nhìn tới những chuyện không thể vãn hồi kia nữa.

Ba người có lẽ không biết phương nào ra tay, nhưng họ biết ngoại trừ Hồng Quân và Nguyên Thủy ra, e rằng những Thánh nhân khác không có thực lực như vậy để động vào khí vận Nhân tộc.

Vì thế chỉ còn sự bất lực và thở dài.

Vô luận là phẫn nộ hay không, chấp nhận hay không, đó đều không phải thứ họ có thể quyết định.

Trong vương cung thành Triều Ca, Huyền Điểu đang đối trì với đạo bóng đen thần bí.

Trong một không gian không thể nhìn thấy, toàn thân Huyền Điểu bốc lên hỏa diễm!

Đồng thời đi kèm với ngũ thái tiên quang, là một điềm lành cực kỳ tốt đẹp.

Nhưng Huyền Điểu lại trừng mắt kêu to, phảng phật cực kỳ phẫn nộ!

Đồng thời nhe nanh múa vuốt như đang muốn xua đuổi đối phương.

Con Huyền Điểu này là do khí vận triều Thương hóa thành, để bảo hộ quân vương triều Thương!

Đế Tân lúc này là Thương vương tự nhiên cũng có Huyền Điểu che chở.

Cho nên hiện tại Đế Tân gặp đe dọa, Huyền Điểu liền xuất hiện bảo vệ!

Huyền Điểu vừa nộ mục thị sát, vừa thể hiện uy nhiếp.

Nhưng đối tượng bị uy nhiếp là đạo bóng đen kia lại dường như căn bản không quan tâm.

Phảng phật như sự uy nhiếp của Huyền Điểu chỉ là một trò đùa, không chịu nổi một kích.

Đạo bóng đen kia trái lại còn cảm thấy hứng thú với bản thân Huyền Điểu, sau khi nhìn con chim nhỏ vài cái liền bình phẩm: "Khí vận thần thú, xem ra triều Thương thật sự không tệ.

Có được khí vận hùng hậu như vậy, chút nào cũng không kém cạnh Long, Phượng trong Tiên Thiên Tam Tộc!" Nghe khẩu khí của bóng đen này, dường như đã từng chứng kiến khí vận của Long và Phượng tộc vậy.

Nhưng hiện tại ngoài việc Long tộc ở Đông Hải, tung tích Phượng tộc đã sớm biến mất từ lâu.

Chẳng lẽ là cường giả viễn cổ?

Hay là hóa thân của vị đại năng nào?

Không biết, có lẽ vậy, cũng có lẽ không.

Nhưng lai lịch của bóng đen này khẳng định phi phàm, ít nhất thực lực tuyệt đối không thấp hơn Thánh nhân!

Sau khi bình phẩm Huyền Điểu một hồi, sắc mặt đạo bóng đen nháy mắt thay đổi, sau khi lạnh giọng quát một tiếng liền trực tiếp ra tay với con chim nhỏ. "Không chỉ có khí vận, dám chỉ vào ta, thật nực cười." Hắn chỉ đưa ra một ngón tay, khẽ điểm một cái.

Con Huyền Điểu mà ngay cả đỉnh phong Chuẩn Thánh hay Thánh nhân cũng không dám trêu chọc ấy, nháy mắt tan thành mây khói.

Phảng phất như chưa từng xuất hiện, chỉ có khí vận triều Thương tàn tồn trong không gian cùng vài sợi lông vũ trong suốt rơi rụng cho thấy Huyền Điểu trước đó có tồn tại thực sự.

Huyền Điểu bị miểu sát, cấu trúc tan biến.

Đạo bóng đen kia lại trọng tân xuất hiện trong vương cung thành Triều Ca, chỉ có điều lần này Đế Tân phải đối mặt với hắn, hoặc là Đế Tân cảm ứng được hay nhìn thấy được.

Hóa ra khi Huyền Điểu bị sát, khí vận triều Thương bị chấn động!

Đế Tân có cảm ứng, cộng thêm Huyền Điểu trước khi tan biến đã truyền lại một đoạn ký ức, khiến Đế Tân biết được một chút đầu đuôi câu chuyện.

Vì thế nhìn đạo bóng đen đột nhiên xuất hiện kia, sắc mặt hắn bình tĩnh hỏi một câu: "Đến giết trẫm sao?" Giọng điệu bình thản như hỏi hôm nay ăn gì vậy, chút nào cũng không có ý sợ hãi.

Sự đạm nhiên của Đế Tân khiến đạo bóng đen cuối cùng cũng nảy

sinh một tia kinh ngạc.

Ánh mắt hắn thoáng hiện lên vẻ tán thưởng, nhưng sau đó lại biến mất. "Không tệ, đối diện sinh tử mà có thể đạm nhiên như thế.

Nếu không phải vào thời điểm này, có lẽ bần đạo đã có khả năng thu ngươi làm đồ đệ." Sau khi nói xong, đạo bóng đen vẫy tay một cái.

Đế Tân ngã quỵ xuống đất, sau đó bóng đen tiến lại gần dung hợp làm một với Đế Tân.

Chỉ trong nháy mắt, Đế Tân lại đứng dậy.

Nhưng khí tức của Đế Tân vừa đứng dậy lại rất xa lạ, dường như có sự khác biệt to lớn với lúc nãy.

Đặc biệt là ánh mắt, bình tĩnh đạm nhiên!

Phảng phất mọi thứ trên đời đều không thể khiến hắn dao động.

Nhưng rất nhanh, khí tức của Đế Tân lại hoàn toàn giống như trước, sắc mặt biến hóa thành vẻ khổ sở, y hệt như Đế Tân lúc trước.

Dường như mọi chuyện xảy ra lúc nãy đều chưa từng có, Huyền Điểu chưa từng xuất hiện, đạo bóng đen cũng chưa từng xuất hiện.

Chỉ có điều khi Đế Tân ngồi xuống trở lại, nhìn đống tấu chương đang chờ phê duyệt, hắn khẽ thốt lên một câu: "Cảm giác của cơ thể sao, cũng không tệ." Trong mắt thoáng qua một tia hắc sắc, cho thấy hắn đích xác đã thay đổi.

Kể từ ngày hôm nay, Đế Tân dường như biến thành một người khác.

Không còn cần mẫn như trước, không còn tráng chí như xưa.

Hắn bắt đầu đọa lạc, bắt đầu đại tứ hưởng lạc.

Một nhóm đại thần cùng đại năng của triều Thương lúc đầu cũng

cảm thấy sự thay đổi của Đế Tân khá đột ngột, nhưng sau khi một vị trưởng lão Nhân tộc cảnh giới đỉnh phong Chuẩn Thánh đích thân kiểm tra không thấy có gì dị thường, liền không còn quan tâm nhiều đến sự thay đổi của Đế Tân nữa.

Bởi vì Đế Tân bắt đầu hưởng lạc, triều Thương bắt đầu trở nên khác biệt!

Từng tòa cung điện hào hoa bắt đầu mọc lên.

Từng vị mỹ nữ dung mạo tuyệt sắc cũng từ tứ diện bát phương được đưa vào vương cung.

Dần dần, không biết từ bao giờ tiếng tăm của Đế Tân từ một vị minh quân lúc đầu, đã dần biến thành một hôn quân.

Chương 696

Thời gian trôi mau, trăm năm thoáng chốc đã qua. "Trăm năm rồi, thời gian cũng đã hòm hòm." Đế Tân đứng chắp tay trong một tòa cung điện bàng đại hoành vĩ!

Nhìn thành Triều Ca to lớn, hắn thấp giọng tự nhủ.

Khi nói câu này, đôi mắt Đế Tân thoáng hiện lên vẻ dị dạng.

Nhưng rất nhanh đã biến mất, nếu không phải trên mặt Đế Tân lộ ra một nụ cười quỷ dị, có lẽ tia dị dạng vừa rồi giống như chưa từng phát sinh.

Ngày hôm sau trong buổi tảo triều, một vị đại thần từ trước tới nay không mấy tham dự triều chính là Thương Dung đột nhiên hướng Đế Tân tiến ngôn. "Đại vương, ngày mai là ngày rằm tháng Ba, là ngày thánh đản của Thánh Mẫu Nương Nữ Oa, xin bệ hạ giá lâm cung Nữ Oa thắp hương!" Giọng nói già nua ấy tuy không lớn, nhưng trong triều đường rộng rãi lại vô cùng rõ ràng.

Đồng thời khi âm thanh này vang lên, cả triều đường nháy mắt im bặt.

Vốn đang có một số tiếng xì xào bàn tán, nhưng lúc này lại tĩnh đến mức có thể nghe thấy tiếng một cây kim rơi xuống đất.

Hầu như tất cả đại thần đều lộ vẻ kinh ngạc, nhìn về phía Thương Dung với ánh mắt phức tạp.

Bởi vì nội dung Thương Dung vừa nói thực sự khiến mọi người chấn kinh, Thánh Mẫu Nương Nữ Oa – một tôn hiệu không biết đã bao lâu không xuất hiện trong triều đường.

Hoặc có thể nói, hầu như tôn hiệu của tất cả Thánh nhân bao gồm

cả Đạo tổ Hồng Quân và Nguyên Thủy Thiên Tôn, từ lâu đã trở thành một điều cấm kỵ.

Một điều cấm kỵ không thể nhắc tới trên triều đường, nay lại bị phá vỡ.

Đế Tân nghe xong trên mặt cũng đầy vẻ chấn kinh, đồng thời đôi mắt lóe lên một tia sáng!

Dường như không hiểu rõ lắm về vị Thánh Mẫu Nương Nữ Oa mà Thương Dung nhắc tới.

Hắn mở miệng hỏi: "Thánh Mẫu Nương Nữ Oa là người phương nào, có đức có năng gì mà có thể khiến quả nhân phải tới tế bái?" Nhưng trong lòng Đế Tân thực chất lại vô cùng thỏa mãn và đắc ý: "Cuối cùng cũng tới rồi, bản tọa đã chờ đợi từ lâu." Thương Dung nghe xong, lập tức trả lời: "Thánh Mẫu Nương Nữ Oa là bậc thánh hiền thượng cổ, có ân tạo hóa đối với Nhân tộc!

Khi núi Bất Chu sụp đổ, Ngài còn luyện đá ngũ sắc để vá trời, chém giết rùa thần Bắc Hải lấy bốn chân chống đỡ thiên địa.

Vì thế đối với Nhân tộc, đối với chúng sinh Hồng Hoang, Thánh Mẫu Nương Nữ Oa công đức vô lượng!" Đế Tân nghe xong trong lòng một trận bất tiết, công đức vô lượng?

Nhưng hắn lại không biểu hiện ra, trái lại còn làm ra vẻ "hóa ra là vậy". "Nếu đã có công đức như thế, quả nhân đương nhiên phải tới tế bái!" Đế Tân phất tay áo lớn, lãng thanh nói!

Quyết định đã hạ.

E rằng tất cả đại thần có mặt đều không ngờ, một quyết định hôm nay đã gây ra mối đe dọa không tưởng cho vương triều Đại Thương.

Nó trở thành mắt xích quan trọng nhất để lật đổ Đại Thương, có lẽ nếu biết trước thì họ có liều chết cũng phải ngăn cản không cho Đế

Tân tới cung Nữ Oa thắp hương.

Ngày hôm sau tới rất nhanh, từ sớm tinh mơ Đế Tân đã được đoàn nghi trượng hùng hậu hộ tống tới cung Nữ Oa.

Vừa mới đến nơi, Đế Tân liền cảm nhận được một cỗ áp bách cường liệt! "Hào quang thánh uy thật mạnh mẽ, đang cảnh cáo sao?" Đế Tân thầm nghĩ một câu, sau đó mặc niệm một đoạn lời nói, cỗ thánh uy khủng bố đang bao trùm kia liền chậm rãi tiêu tán.

Sau khi đi qua một đoạn cầu thang dài, một gian cung điện không lớn nhưng vô cùng cổ phác xuất hiện trước mắt Đế Tân.

Tòa cung điện này chính là cung Nữ Oa, tương truyền Thánh Mẫu Nương Nữ Oa đã sáng tạo ra nhân loại tại đây!

Đương nhiên đó cũng chỉ là tương truyền.

Còn rốt cuộc có phải hay không, có lẽ ngoại trừ những Thánh nhân kia ra thì chẳng ai biết được. "Nữ Oa!" Sau khi thấp giọng thốt lên một câu khàn khàn, Đế Tân sải bước vào cung điện.

Trong cung điện có vài vị lão giả tóc trắng xóa đang ngồi xếp bằng, trên người tỏa ra dao động không hề yếu.

Mỗi vị ít nhất cũng là đại năng cảnh giới trung kỳ Chuẩn Thánh, xem ra cung Nữ Oa nhỏ bé này cũng cực kỳ không đơn giản.

Những lão giả kia không hề có bất kỳ phản ứng nào với Đế Tân, phảng phất như căn bản không thấy hắn vậy.

Họ vẫn lẳng lặng tu luyện, Đế Tân cũng không thèm quản.

Dưới sự dẫn dắt của vài vị quan viên, Đế Tân đi tới chính giữa cung điện, nơi đặt thánh tượng Nữ Oa.

Tương truyền tòa thánh tượng này từ ngoài thiên ngoại hạ xuống khi cung Nữ Oa vừa khánh thành!

Nó đứng sừng sững ở chính giữa tòa cung điện, cũng khiến cho cung Nữ Oa vốn bình thường trở nên nổi danh ngang hàng với thánh điện của Nhân tộc.

Đế Tân đứng dưới thánh tượng Nữ Oa, cứ nhìn chằm chằm vào tòa thánh tượng không thấy rõ diện dung kia.

Một hồi lâu sau hắn mới cho tả hữu lui ra, xung quanh chỉ còn lại một mình hắn.

Khi chỉ còn lại một mình Đế Tân, khung cảnh xung quanh thay đổi.

Không biết từ lúc nào Đế Tân đã xuất hiện trong một tòa cung điện cực kỳ bàng đại và xa hoa, xung quanh đầy rẫy những đồ trang trí xa xỉ cực hạn.

Thánh tượng Nữ Oa ở đó cũng có biến hóa.

Tòa thánh tượng vốn không nhìn rõ mặt nay lại hiển lộ ra diện mục của Nữ Oa, Đế Tân nhìn đến ngây người.

Hoặc giả là dù không có cảm giác, hắn cũng phải giả vờ như ngây người!

Hai mắt dần mê ly, thần sắc trở nên dị thường.

Nội tâm nóng bỏng, một cỗ dục vọng không ngừng trào dâng.

Trong não hải hắn nháy mắt hiện lên những suy nghĩ viển vông, trên mặt cũng lộ ra nụ cười dâm đãng.

Đồng thời tay hắn thậm chí còn vươn về phía thánh tượng, nhưng lại dừng lại ngay khoảnh khắc sắp chạm vào.

Khi tay Đế Tân chỉ còn cách thánh tượng Nữ Oa một khoảng cực ngắn, hắn đã dừng lại!

Hắn không chạm vào thánh tượng Nữ Oa vì hắn biết.

Có những chuyện chỉ cần "điểm" tới là được, làm quá mức sẽ không hay!

Đương nhiên, có những chuyện nhất định phải có.

Ví dụ như bài thơ khiến cả Hồng Hoang chấn kinh kia nhất định phải có. "Phượng loan bảo trướng cảnh phi thường, Tẫn nê kim xảo dạng trang mang.

Khúc khúc viễn sơn phi thúy sắc; Phiên phiên vũ tụ ánh hà thường.

Lê hoa đái vũ tranh kiều diễm; Thược dược lung yên sính mị trang.

Chương 697

Đãn đắc yêu nhiêu năng cử động, Thủ hồi Trường Lạc thị quân vương." Đề bút múa may, Đế Tân để lại một bài thơ trên tường cung Nữ Oa.

Sau khi viết xong Đế Tân quăng bút đi, cười lớn mấy tiếng! "Ha ha ha ha!" Tùy tức liền rời đi, những lão giả đang tu luyện trong cung Nữ Oa nghe thấy tiếng cười sảng khoái ấy thì chân mày hơi nhíu lại.

Chờ sau khi Đế Tân đi khỏi, một vị lão giả khẽ lắc đầu! "Nhân vương mà lại huyên náo lớn tiếng ở cung Nữ Oa như thế!" Sau khi thở dài một tiếng, ông chuẩn bị đi tới chỗ thánh tượng Nữ Oa để xem có gì đặc biệt không.

Vừa mới bước vào nơi đặt thánh tượng Nữ Oa, một bài thơ với nét chữ cẩu thả liền hiện ra trước mắt lão giả.

Ánh mắt lão giả nháy mắt bị thu hút, nhưng ngay sau đó sắc mặt ông biến thành trắng bệch.

Chạy lảo đảo ra tiền sảnh, lão giả cực kỳ sợ hãi dùng giọng run rẩy hét lớn: "Chư vị, xảy ra chuyện lớn rồi!" Một nhóm lão giả lập tức chạy tới đại điện nơi đặt thánh tượng Nữ Oa, cùng xem bài thơ kia!

Sắc mặt họ cũng đại kinh thất sắc. "Mau, mau xóa bài thơ này đi!" Một vị lão giả hét lớn một câu, sau đó lập tức muốn xóa đi bài thơ sỉ nhục Thánh nhân Nữ Oa.

Nhưng bất luận dùng cách nào để lau rửa, cũng không thể xóa sạch được chút dấu vết nào.

Sự tuyệt vọng bao trùm tâm trí nhóm lão giả, sau khi thử mọi cách

họ chỉ có thể ngã quỵ xuống đất, mặt không còn giọt máu, trong đầu lúc này chỉ có một ý nghĩ: Xong đời rồi!

Ở tít ngoài thiên ngoại hỗn độn hư không của Hồng Hoang, trong Oa Hoàng Thiên, Nữ Oa dường như có tâm linh cảm ứng, cảm thấy ở Hồng Hoang dường như đã xảy ra chuyện.

Tùy tức phân ra một tia tâm thần, giáng lâm xuống cung Nữ Oa ở Hồng Hoang!

Đúng lúc nhìn thấy bài thơ kia, sắc mặt nàng nháy mắt lạnh xuống.

Sau khi đọc lại bài thơ một lần, toàn thân Nữ Oa khẽ run rẩy.

Lúc này nội tâm nàng không thể bình tĩnh, với thần thông của Thánh nhân, Nữ Oa dễ dàng nhìn thấy được những gì Đế Tân đã làm trong cung Nữ Oa.

Nhìn thấy màn vẻ mặt bỉ ổi của Đế Tân khiến Nữ Oa vô cùng chấn nộ!

Điều này dẫn đến việc Nữ Oa vô ý lộ ra một tia khí tức, kết quả cả cung Nữ Oa nháy mắt bị tồi hủy, trực tiếp hóa thành vô số bụi bặm.

Đứng trong hư không, Nữ Oa nhìn cung Nữ Oa đã hóa thành bụi bặm mà lạnh lùng hừ một tiếng. "Hừ!" Sau đó thân ảnh Nữ Oa biến mất, cung Nữ Oa tuy bị hủy, bài thơ kia cũng bị diệt trong tro bụi.

Nhưng sự sỉ nhục này đã khắc sâu vào lòng Nữ Oa.

Cung Nữ Oa nháy mắt bị hủy, đồng thời tiếng hừ lạnh chứa đầy phẫn nộ kia khiến đám lão giả trong cung Nữ Oa mặt cắt không còn giọt máu, trắng bệch một mảnh.

Họ biết Nữ Oa nương nương đã biết chuyện, xong đời rồi!

Khoảnh khắc Nữ Oa xuất hiện ở Hồng Hoang, các Thánh nhân còn

lại lập tức hay biết.

Khi Nữ Oa giận dữ tồi hủy cung Nữ Oa, tất cả Thánh nhân đều biết, Phong Thần lượng kiếp đã bắt đầu. "Kiếp này tuy không liên quan nhiều đến phương Tây chúng ta, nhưng hiện tại Linh Sơn mới vừa tái kiến hoàn thành, đại lượng đệ tử vẫn chưa chuyển thế thành công, đang cần gấp một mẻ máu mới gia nhập." Trong thế giới Cực Lạc phương Tây, Chuẩn Đề nhìn thân ảnh phẫn nộ của Nữ Oa dần biến mất, nhẹ giọng nói một câu.

Trận chiến Linh Sơn trước đó đã khiến Tây Phương Giáo tổn thất cực kỳ thảm trọng!

Đệ tử thương vong vô số, khiến tốc độ khuếch trương ra bên ngoài của Tây Phương Giáo bị suy yếu cực độ.

Hiện tại Phong Thần lượng kiếp chính thức mở ra, trong lượng kiếp chắc chắn sẽ xuất hiện vô số kẻ thiên tư thông tuệ!

Chuẩn Đề đang tính toán xem có nên độ một mẻ "người có duyên" về phương Tây để làm phong phú môn diện hay không. "Không được, Phong Thần lượng kiếp liên lụy rất rộng!

Hiện tại chưa phải lúc chúng ta nhập cuộc." Nhưng đối với đề nghị này, Tiếp Dẫn lại nhẹ giọng phủ quyết.

Ông biết kế hoạch này quan trọng và bách thiết thế nào đối với phương Tây, nhưng ông càng biết rõ Phong Thần lượng kiếp hiện tại khủng bố ra sao.

Đây không chỉ là một trận đại chiến để phân phong chư thần cho Thiên Đình, mà còn là cuộc đối kháng giữa hai vị chí cường giả!

Phương Tây trước cuộc đối kháng như vậy không có bất kỳ khả năng nhúng tay nào.

Tốt nhất là đừng tham gia vào, tránh chuốc thêm phiền não.

Chuẩn Đề có chút không cam tâm, nhưng cũng biết cuộc đối kháng giữa Nguyên Thủy và Hồng Quân khủng bố thế nào, căn bản không phải là thứ mà những Thánh nhân như bọn họ có thể tham gia.

Nhưng ông cũng không từ bỏ ý định độ hóa "người có duyên" trong đại kiếp Phong Thần, chỉ là thay đổi từ một nhóm lớn thành từng cá nhân lẻ tẻ mà thôi.

Chắc chắn Nguyên Thủy và Hồng Quân sẽ không vì một vài người mà đối phó với phương Tây.

Trong trận lượng kiếp này, phương Tây chỉ dám lén lút tìm kiếm một chút lợi ích.

Nhưng chúng Thánh phương Đông lại có thể nhân danh lượng kiếp mà đại tứ hành động.

Ngoại trừ Nữ Oa, tất cả Thánh nhân đều đang tính toán làm sao để có được thu hoạch trong Phong Thần lượng kiếp.

Còn về nguyên nhân sâu xa phía sau Phong Thần lượng kiếp, rốt cuộc có ảnh hưởng thế nào thì không nằm trong phạm vi cân nhắc của bọn họ.

Trong Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy nhìn Nữ Oa biến mất trong hư không mà khẽ lắc đầu, sau đó lại tự nhủ một câu: "Hồng Quân, bàn cờ bắt đầu rồi!" Nữ Oa đang cực độ chấn nộ, sau khi rời cung Nữ Oa liền trực tiếp tiến vào tinh không.

Từ trên cao nhìn xuống đại lục Hồng Hoang, ánh mắt nàng đầy rẫy phẫn nộ!

Đồng thời, vô số hắc khí không thể sát giác cũng đang từ từ xâm thực Nữ Oa.

Nữ Oa chịu ảnh hưởng của kiếp khí, trở nên dễ nổi giận cuồng bạo!

Đồng thời, lúc này nàng cũng đánh mất lòng từ ái trong tâm, chỉ còn ngọn lửa giận dữ trường tồn. "Hay cho một triều Thương, hay cho một Đế Tân!

Sao dám như thế!" Sau khi thần sắc băng lãnh hừ lạnh một câu, Nữ Oa đột nhiên xuất thủ!

Trong tay pháp tắc Tạo Hóa chuyển động, vô lượng lực lượng tạo hóa hội tụ.

Gần như vô lượng lực lượng tạo hóa hội tụ lại một chỗ, hóa thành một đạo quang thúc!

Chứa đựng năng lượng đủ để hủy thiên diệt địa.

Nữ Oa mặt không biểu tình khẽ vẫy tay, đạo quang thúc chứa đựng năng lượng cực kỳ khủng bố ấy thoát khỏi lòng bàn tay Nữ Oa, mục tiêu chỉ thẳng vào đại lục Hồng Hoang.

Hôm nay chịu ảnh hưởng của kiếp khí Hồng Hoang, hình thành một vùng tinh quang ảm đạm!

Những ánh tinh quang thường ngày rạng rỡ, lúc này lại không thấy đâu.

Chương 698

Thiên tượng phản thường như vậy khiến đông đảo người tu hành cảm thấy kinh ngạc.

Nó cũng khiến nhiều vị Chuẩn Thánh không hiểu về lượng kiếp, không biết thiên số phải kinh hãi trong lòng.

Đột nhiên, giữa bầu trời đêm đen kịt, một đạo lưu quang đột nhiên xuất hiện!

Tỏa ra ánh sáng rực rỡ, xẹt qua chân trời.

Tại động Kim Hà núi Ngọc Tuyền, Ngọc Đỉnh Chân Nhân đang ngồi xếp bằng ngoài động bỗng nhiên mở mắt, khẽ ngẩng đầu nhìn lên trời.

Dưới sự chú ý của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, một đạo lưu quang cấp tốc xẹt qua bầu trời!

Trong chớp mắt liền biến mất không thấy tung tích.

Sau khi lưu quang biến mất, Ngọc Đỉnh Chân Nhân lại nhắm mắt nhưng thấp giọng tự nhủ một câu: "Phong Thần lượng kiếp, chính thức mở màn rồi!" Tại động Kim Quang núi Càn Nguyên, đạo trường của Thái Ất Chân Nhân trên đại lục Hồng Hoang.

Lúc này, Thái Ất Chân Nhân đang dạy bảo Na Tra tu luyện.

Na Tra vốn là linh đồng dưới tòa Nữ Oa Nương Nương chuyển thế, thiên sinh đã chứa đựng đại khí vận.

Lại thêm có ngộ tính và nghị lực cực cao, nên trong thời gian cực ngắn đã đạt được thành tích kinh người.

Thái Ất Chân Nhân cũng không khỏi cảm thán, không hổ là linh

đồng luôn đi theo bên cạnh Nữ Oa Nương Nương.

Trong lúc Thái Ất Chân Nhân đang truyền kinh thụ đạo, Na Tra vốn đang tĩnh tâm lắng nghe bỗng nhiên dường như có cảm ứng, khẽ ngẩng đầu nhìn lên trời, trong mắt lóe lên vài tia linh quang.

Thái Ất Chân Nhân đang giảng đạo cũng dường như cảm ứng được, đồng dạng khẽ ngẩng đầu nhìn lên.

Lúc này đạo lưu quang kia đang xẹt qua nơi đây, cũng với tốc độ cực nhanh trong nháy mắt.

Nhưng bất luận là Thái Ất Chân Nhân hay Na Tra đều có thể nhìn thấy đạo lưu quang ấy.

Na Tra tuổi nhỏ không hiểu nhiều, không biết đạo lưu quang kia đại diện cho điều gì.

Nhưng là đệ tử của Nguyên Thủy, Thái Ất Chân Nhân tự nhiên hiểu rõ, đạo lưu quang tưởng chừng phổ thông ấy ẩn chứa bí mật kinh thiên phía sau.

Lưu quang đang tiến lên với tốc độ cực nhanh, vượt qua đại nửa cái Hồng Hoang!

Vô số đại năng Chuẩn Thánh đã chứng kiến khoảnh khắc có thể coi là mang tính lịch sử này.

Nhưng trong số đó tuyệt đại đa số đều không biết đạo lưu quang tưởng chừng phổ thông ấy rốt cuộc đại diện cho điều gì.

Một bộ phận cực nhỏ còn lại, sau khi nhìn thấy lưu quang liền trầm mặc, sau đó bắt đầu các hành động riêng.

Đại kiếp trước mắt, muốn né tránh là cực khó!

Huống hồ, trong đại kiếp tất có đại cơ duyên.

Mỗi một lần lượng kiếp đều sẽ mang đến thay đổi to lớn cho

Hồng Hoang.

Những đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong có tư cách biết về Phong Thần lượng kiếp tuyệt đối sẽ không bỏ lỡ thịnh sự như vậy!

Không những không né tránh mà thậm chí còn chủ động tham gia vào.

Sau vài hơi thở, đạo lưu quang bao hàm lực lượng tạo hóa nhưng lại ngưng tụ sức mạnh cực kỳ khủng bố ấy đã vượt qua nửa cái Hồng Hoang, cuối cùng đạt tới đích đến: Thành Triều Ca!

Trong thành Triều Ca, hội tụ sức mạnh to lớn nhất của triều Thương thậm chí là của Nhân tộc hiện tại.

Vô số kẻ thiên tư trác tuyệt đều hội tụ ở đây.

Khi lưu quang dần áp sát, các đại năng Chuẩn Thánh của Nhân tộc đang ẩn mình trong thành Triều Ca cũng có cảm ứng.

Họ lần lượt đưa mắt nhìn về hướng đạo lưu quang, dường như đang tự hỏi đạo lưu quang này có ý gì.

Trong số đông đảo đại năng Chuẩn Thánh của Nhân tộc, không phải ai cũng không biết gì về đạo lưu quang này.

Ví dụ như Đế Tân – vị Nhân vương đã bị cường giả thần bí đoạt xá, hẳn biết đạo lưu quang này đại diện cho cái gì.

Hay như Tây Bá Hầu Cơ Xương, cực kỳ giỏi về bói toán bát quái!

Tuy thực lực hơi yếu một bậc, nhưng ông cũng ẩn ẩn cảm ứng được sự khác thường giữa thiên địa.

Dưới những ánh mắt kinh ngạc và bình tĩnh ấy, đạo lưu quang mạc danh xuất hiện rồi lại mạc danh biến mất.

Để lại cho các đại năng Nhân tộc sự khó hiểu và kinh nghi.

Nhưng trong mắt Đế Tân, đạo lưu quang kia chẳng hề biến mất!

Nó đã tiến vào một tầng diện khác, một không gian nơi khí vận hiển hiện hóa hình.

Lưu quang do Nữ Oa đánh ra chứa đựng năng lượng khủng bố với ý đồ tồi hủy cả triều Thương!

Cho nên, khí vận triều Thương tuyệt đối không cam tâm tiêu vong như vậy, dù đối phương là Thánh nhân!

Vì thế, cảm ứng được nguy cơ diệt vong, khí vận triều Thương đã ra tay!

Triều Thương chiếm cứ đại nửa cái Hồng Hoang, hội tụ sức mạnh của gần như cả Nhân tộc.

Khí vận bàng đại mà họ chiếm cứ cũng khó mà tưởng tượng được.

Trong không gian do khí vận hóa ra, Huyền Điểu đại diện cho khí vận triều Thương đang thể hiện tư thái mạnh mẽ nhất!

Liều chết để ngăn chặn công kích của Nữ Oa.

Khí vận Huyền Điểu vừa xuất thủ, Nữ Oa liền lập tức hay biết.

Khi thấy Khí vận Huyền Điểu ngăn cản được công kích, sắc mặt Nữ Oa tối sầm lại không ít.

"Chút khí vận của một quốc gia hèn mọn, cũng dám ngăn cản!" Nữ Oa hừ lạnh một tiếng, thánh uy vô tận hướng ngoại tán phát!

Một luồng uy áp khủng bố cực hạn tức khắc đè ép về phía Khí vận Huyền Điểu.

Trước mặt sức mạnh của Thánh nhân, Khí vận Huyền Điểu vốn thoạt nhìn cường đại vô cùng kia lại không chịu nổi một kích.

Chỉ trong nháy mắt đã hóa thành tro bụi!

Thương triều đã ngưng tụ bàng bạc khí vận suốt hàng ngàn vạn năm, trong chớp mắt đã bị tước giảm mất hơn một thành!

Có thể nói tổn thất cực kỳ thảm trọng, địa vị của Thương triều cũng bắt đầu lung lay sắp đổ.

Khí vận vốn là thứ huyền diệu khó giải thích, ngay cả Thánh nhân cũng không thể thấu triệt.

Nhưng Thánh nhân biết rõ, thiên địa vạn vật đều có khí vận.

Chương 699

Khí vận nồng hậu đại biểu cho thành tựu cao thấp!

Kẻ khí vận nồng hậu sẽ thành tiên thành phật!

Kẻ sở hữu đại khí vận càng có thể trở thành lão tổ một phương.

Ngược lại, nếu khí vận mỏng manh, thành tựu nhất định không cao, thậm chí còn có nguy cơ tính mạng.

Một quốc gia hay một chủng tộc cũng đều như thế, khí vận ngưng tụ của Thương triều đại biểu cho trạng thái thực tế của vương triều này!

Thương triều cường đại thì khí vận cường đại, khí vận cường đại thì Thương triều mới vững bền.

Hai bên tương hỗ lẫn nhau, nếu một khi khí vận suy nhược, Thương triều cũng sẽ xuất hiện nguy cơ.

Tổn thất trọn vẹn một thành khí vận khiến người ta vô cùng đau lòng!

Đế Tân đứng một bên xem kịch cũng không tự chủ được mà cảm thấy nhói lòng.

Nữ Oa sau khi tiêu diệt một tầng khí vận của Thương triều vẫn không thỏa mãn.

Lúc này nàng đang bị kiếp khí ảnh hưởng, sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Ngay khi Nữ Oa chuẩn bị xuất thủ lần nữa, trực tiếp dẫn động Tạo Hóa đại đạo trong cõi u minh, giáng xuống công kích cực kỳ khủng bố, Đế Tân cũng cảm nhận được nguy hiểm cực đại.

Trước mặt công kích khủng bố như vậy, Thương triều căn bản không đủ xem!

Chỉ dựa vào chút khí vận đang trọng thương của Thương triều, căn bản không có bất kỳ lực phản kháng nào.

Thương triều lâm vào thời khắc nguy hiểm nhất, tùy thời đều có khả năng bị hủy diệt!

Đúng lúc này, Hồng Quân đã ra tay!

"Nữ Oa, điểm tới là dừng!" Một giọng nói hằng cổ trường tồn truyền vào tai Nữ Oa, trực tiếp đánh nát kiếp khí, khiến Nữ Oa khôi phục thanh tỉnh.

Dù đã khôi phục tỉnh táo, Nữ Oa dường như cũng không định kết thúc đơn giản như vậy.

"Hồng Quân Đạo Tổ, Nhân vương của Nhân tộc không tôn trọng bản tọa!

Tội ấy đáng tru di!

Tại sao lại nói điểm tới là dừng?" Sau khi nhẹ giọng thốt ra một câu, Nữ Oa trực tiếp hành động!

Tạo Hóa chi lực vô tận mang theo Tạo Hóa pháp tắc hội tụ lại một chỗ, cực kỳ khủng bố!

Các vị Thánh nhân đang xem kịch cũng cảm thấy kinh tâm động phách.

Đối với một Nữ Oa vốn ít khi lộ diện, cảm giác tồn tại cực thấp, bọn họ đã có nhận thức mới.

Thông Thiên càng trực tiếp cảm thán: "Nữ Oa che giấu thật sâu, mọi người đều tưởng thực lực của nàng xếp cuối cùng.

Nhưng hiện tại theo bản tôn thấy, Nữ Oa thâm bất khả trắc!"

Trong lúc các Thánh nhân cảm thán, Hồng Quân lại trực tiếp hừ lạnh một tiếng, ra tay can dự.

Nữ Oa tuy thân là Thánh nhân, xếp hạng khá cao trong chúng thánh, nhưng đối mặt với Hồng Quân ở Thiên Đạo cảnh giới, vẫn còn kém xa.

Đạo công kích kia bị hóa giải nhẹ nhàng, thậm chí có một luồng sức mạnh bàng bạc khủng bố trực tiếp phớt lờ các chướng ngại, ập về phía Nữ Oa.

Việc Nữ Oa ra tay sau khi Hồng Quân đã xuất diện khiến Hồng Quân có chút não nộ, chuẩn bị ra tay giáo huấn nàng.

Đối mặt với công kích của Hồng Quân, Nữ Oa thậm chí không thể phản kháng, chỉ đành trơ mắt nhìn công kích đủ để khiến mình trọng thương kia dần dần áp sát.

Tuy nhiên ở Hồng Hoang này Hồng Quân không phải là vô địch, khi Hồng Quân ra tay Nguyên Thủy cũng không đứng nhìn, vì thế đã giúp Nữ Oa tiêu trừ một lần nguy cơ.

"Hồng Quân đạo hữu, đối với Nữ Oa đạo hữu ra tay như vậy là quá nặng rồi!" Nguyên Thủy xuất thủ, Hồng Quân không muốn chuyện này lan rộng nên cũng thu tay bãi binh.

Từ lúc Hồng Quân ra tay đến khi Nguyên Thủy ngăn cản diễn ra cực nhanh, thậm chí chưa tới một cái chớp mắt.

Nhưng đối với Nữ Oa, trải nghiệm này lại cực kỳ sâu sắc.

Đợi sau khi Hồng Quân và Nguyên Thủy đều rời đi, Nữ Oa mới thở phào nhẹ nhõm.

Dù sao hơi thở của hai người kia thực sự quá cường hãn, áp bách lên nàng quá lớn.

Tuy nhiên, thở phào xong thì cơn giận vẫn không nuốt trôi!

Có điều Nữ Oa cũng không thể trực tiếp động thủ nữa.

Nhưng Nữ Oa thân là Thánh nhân, muốn đối phó với một thế lực trong Hồng Hoang thì không hề khó khăn.

Đừng thấy Nữ Oa không lập đại giáo, không có đệ tử, nhưng tầm ảnh hưởng trong Hồng Hoang lại không hề thua kém các thánh nhân khác.

Bởi vì thân phận của Nữ Oa cực kỳ đặc thù, trước khi thành thánh nàng là Yêu Hoàng của Yêu tộc.

Cho nên Nữ Oa ở Yêu tộc có uy vọng mà các thánh nhân khác không thể bì kịp.

Sau khi suy tính kỹ lưỡng, Nữ Oa lấy ra một kiện Tiên Thiên Linh Bảo!

Một lá cờ tản phát linh quang rực rỡ.

Sau khi nhẹ nhàng lay động ba cái, quần yêu ở Hồng Hoang chấn động!

Vô số đại yêu may mắn sống sót sau trận Vu Yêu đại kiếp lần lượt tỉnh lại từ trong giấc ngủ sâu.

Sau đó mang theo yêu khí khủng bố, hướng về phía Nữ Oa tụ tập.

Chiêu Yêu Phiên, từng là linh vật được Yêu Hoàng Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất dùng làm nguyên hình cho Tiên Thiên Linh Bảo để thống ngự Yêu tộc, tập hợp tinh huyết của ức vạn Yêu tộc mà luyện thành chí bảo của Yêu tộc!

Tuy về đẳng cấp không thăng tiến, vẫn thuộc về Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng về năng lực lại có sự thay đổi lớn, sở hữu khả năng thống ngự Yêu tộc.

Chiêu Yêu Phiên vừa lay động, toàn bộ Hồng Hoang đều chấn động!

Vô số đại yêu ẩn mình lần lượt hiện thân.

Sau đó, dưới ánh mắt kinh ngạc của chúng sinh, bọn chúng bay vút lên tinh không.

Hành động này của Nữ Oa khiến Hồng Hoang kinh sợ.

Vô số đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới không hiểu vì sao Nữ Oa Thánh nhân lại nổi trận lôi đình như thế.

Tại Bắc Hải, Yêu sư Côn Bằng, một vị đại năng Yêu tộc có địa vị chỉ sau Nữ Oa, sau khi cảm ứng được Chiêu Yêu Phiên triệu hoán lại không hề có chút động tĩnh.

Thân là đại biểu chủ chốt của Yêu tộc thượng cổ, Côn Bằng khó khăn lắm mới thoát khỏi Vu Yêu lượng kiếp, bây giờ tuyệt đối không dại dột xông lên phía trước để chủ động gia nhập Phong Thần lượng kiếp.

Thậm chí hắn còn muốn trốn đi không kịp.

Chương 700

Nhưng các yêu tộc khác không nghĩ như vậy, thậm chí nhiều đại yêu từng tham gia Vu Yêu đại chiến cũng lần lượt hưởng ứng lời kêu gọi của Nữ Oa.

Trong nhất thời, yêu khí ngút trời khiến nhiều người kinh hãi!

Đặc biệt là Nhân tộc, từ khi các chủng tộc khác suy yếu và Nhân tộc dần lớn mạnh, lòng tự tin của Nhân tộc bắt đầu bùng nổ, cho rằng hiện tại ở Hồng Hoang ngoài các vị Thánh nhân cao cao tại thượng ra thì họ là mạnh nhất.

Thêm vào đó Long tộc cũng không được coi là ngang hàng với Nhân tộc.

Nhưng thực lực mà Yêu tộc vừa thể hiện khiến họ phải lo âu.

Tạm không bàn đến những lo ngại nội bộ của Nhân tộc, sau khi Nữ Oa triệu tập chúng yêu, chỉ những đại yêu từ Chuẩn Thánh cảnh giới trở lên mới có cơ hội diện kiến Thánh nhân.

Còn những kẻ dưới Chuẩn Thánh, hãy đi đâu về đó đi!

Tu vi thấp kém như vậy mà muốn diện thánh thì thật là mơ mộng.

Trên tinh không, Nữ Oa đứng giữa hư không Hồng Hoang.

Nhìn đám đại năng Chuẩn Thánh Yêu tộc trước mắt, lòng nàng không khỏi cảm khái vạn phần.

Năm xưa khi sáng tạo ra Nhân tộc, quan hệ với Yêu tộc cũng vì thế mà nhạt đi nhiều.

Hiện tại, Yêu tộc sa sút còn Nhân tộc lại trưởng thành thành một sức mạnh khổng lồ xưng bá Hồng Hoang.

Nhưng lúc này, nàng lại phải huy động sức mạnh Yêu tộc để đối phó Nhân tộc, quả là một sự châm biếm.

Nữ Oa khẽ lắc đầu, xua tan những suy nghĩ hỗn loạn.

Hiện tại nàng chỉ cần hoàn thành kế hoạch của mình.

Quần yêu hội tụ, nhưng kẻ khiến Nữ Oa để mắt tới lại chẳng được mấy người.

Sau khi nhìn qua một lượt, một tiểu yêu đã thu hút sự chú ý của Nữ Oa.

Tất nhiên, "tiểu yêu" trong mắt Nữ Oa thì ở mắt người khác lại là Yêu vương Chuẩn Thánh cảnh giới!

Nữ Oa khẽ mở lời, thanh âm nhẹ nhàng: "Cửu Vĩ Thiên Hồ, tên gọi là gì?" Cửu Vĩ Thiên Hồ không ngờ Nữ Oa nương nương lại hỏi đến mình, lòng vui mừng khôn xiết, vội vàng đáp: "Khởi bẩm Nữ Oa nương nương, tiểu yêu tên là Cửu Vĩ." "Cửu Vĩ, không tệ!" Nữ Oa nghe xong khẽ mỉm cười gật đầu, con tiểu yêu này quả thực được.

Sau đó nàng lại tìm thêm một Ngọc Thạch Tỳ Bà tinh và một Cửu Đầu Trĩ Kê tinh.

Sau đó nàng cho giải tán quần yêu, chỉ mang theo ba con tiểu yêu Chuẩn Thánh cảnh giới quay về Oa Hoàng Thiên.

Khoảng cách giữa Hồng Hoang và nơi đó gần như vô tận, nhưng trong mắt Nữ Oa chỉ là khoảng cách trong gang tấc.

Nữ Oa triệu tập chúng yêu Hồng Hoang chính là để lật đổ Thương triều!

Sau khi chọn được ba nữ yêu tinh, nàng đã phân phó một nhiệm vụ vĩ đại.

Đó là để bọn chúng tìm cơ hội tiến vào Thương triều, nhiễu loạn

trật tự nơi đó!

Tốt nhất là khiến Thương triều diệt vong, không còn tồn tại giữa thiên địa.

Cửu Vĩ Thiên Hồ cùng hai yêu khác tự nhiên hân hoan lĩnh mệnh, sau đó được Nữ Oa đưa về Hồng Hoang, chờ đợi một thời cơ thích hợp.

Ở một diễn biến khác, từ khi khí vận Thương triều bị suy yếu, cả vương triều trở nên chấn động bất an, các cuộc phản loạn địa phương tăng vọt.

Đặc biệt là những quốc gia chư hầu, kẻ nào cũng ôm ý đồ riêng, chờ đợi thời cơ tạo phản Thương triều.

Về phần Đế Tân, sau khi từ cung Nữ Oa trở về, suốt hai ngày vẫn như thường lệ chìm đắm trong mỹ sắc.

Nhưng đến ngày thứ ba, Đế Tân đột ngột thượng triều!

Việc này khiến nhiều lão thần lệ rơi đầy mặt, cho rằng Đế Tân đã có dấu hiệu hối cải.

Kết quả lại khiến họ thất vọng lần nữa, nguyên nhân Đế Tân lên triều lại là để ra lệnh tuyển chọn mỹ nữ khắp thiên hạ, mỗi nơi phải cung tiến từ vài trăm đến cả ngàn mỹ nữ.

Trong nhất thời, chúng lão thần thần tình sa sút.

Có kẻ muốn can ngăn nhưng lại tự chuốc khổ vào thân.

Mệnh lệnh vừa ban ra, nội bộ Thương triều liền bàn tán xôn xao!

Vô số kẻ nắm giữ quyền lực ở các địa phương, kẻ thì chán ghét, người thì bất lực.

Trong số đó có Ký Châu hầu Tô Hộ.

Thân là lão thần của Thương triều, Tô Hộ tuy tu vi chỉ có Đại La cảnh giới nhưng lại chiếm giữ một trong chín châu của thiên hạ là Ký Châu, làm hầu một phương!

"Đại vương điên rồi, sao lại có thể ban bố chính lệnh như vậy!" Tô Hộ có thể dựa vào Đại La cảnh giới để trở thành châu hầu, tự nhiên có sự ủng hộ của các đời quân vương Thương triều, cho nên đối với Đại Thương cũng trung thành cảnh cảnh.

Chỉ có điều lần này, ngay cả lão cũng cảm thấy một tia hoang đường.

Mang thân phận Nhân vương mà lại mê đắm mỹ sắc, không thể đảm đương đại sự!

Nhưng Tô Hộ không dám làm trái mệnh lệnh, vẫn trưng triệu hàng ngàn mỹ nữ có dung mạo xuất sắc đưa tới thành Triều Ca!

Vốn tưởng chuyện này thế là xong, nhưng không ngờ đây mới chỉ là bắt đầu.

Vận mệnh bi thảm của Tô Hộ cũng vừa mới khởi đầu.

Vô số nữ tử mỹ diễm bị cưỡng chế trưng triệu vào vương cung Triều Ca, khiến bách tính oán hận ngút trời!

Từng luồng oán khí không ngừng thăng đằng, liên tục cắn nuốt khí vận vốn đã bất ổn của Thương triều.

Nếu như bình thường, cảnh tượng này chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của các vị trưởng lão và đại năng Chuẩn Thánh trong nội bộ Thương triều, thậm chí họ sẽ ngăn cản Thương triều tiếp tục thối nát như thế.

Nhưng lúc này lượng kiếp đã đến, thiên cơ bị che lấp!

Nếu tu vi không đạt đến Thánh nhân, căn bản không thể nhìn thấu

thiên cơ hỗn loạn này.

Cứ như thế, khí vận không ngừng tiêu hao còn oán khí lại không ngừng tăng lên, vấn đề ngày càng lớn!

Nhưng lúc này trong thành Triều Ca không ai có thể nhìn thấy cảnh tượng đó, hoặc có thấy cũng chẳng thèm quản.

Cả thành Triều Ca chìm trong cảnh ca múa tưng bừng, tràn ngập âm thanh xa hoa hưởng lạc.

Hàng vạn nữ tử mỹ diễm tiến cung càng khiến Đế Tân thêm trầm mê.

Nhưng theo thời gian trôi qua, những nữ tử này tuy mỹ diễm nhưng cũng chỉ là dung mạo phàm trần.

Nhìn lâu sinh chán, huống hồ Đế Tân còn đang chờ đợi một thời điểm thích hợp để thực hiện việc đẩy nhanh tình trạng ác hóa của Thương triều.

Cơ hội đó đến rất nhanh, một đêm nọ Đế Tân nghỉ ngơi một mình trong tẩm cung lộng lẫy.

Chương 701

So với việc đêm đêm mỹ nhân trong lòng trước kia thì quả là khác biệt lớn, khiến người ta không khỏi nghi ngờ liệu Đế Tân có muốn hồi đầu?

Nửa đêm, đang lúc hôn thụy, Đế Tân mơ hồ nghe thấy một tiếng nhạc trời.

Đó giống như tiếng của tiên nữ, âm thanh diệu kỳ nhất thế gian.

Đế Tân vừa nghe thấy cơ thể liền vô cùng thư thái, lập tức bị kinh tỉnh.

Chỉ thấy trong một mảnh hắc ám, tràn ngập vô số khí thể màu phấn hồng!

Loại khí này có thể khiến người ta lâm vào mê hồ, hiện ra những gì tốt đẹp nhất mà con người mong muốn.

Một vị nữ thần mặc y phục trong suốt nửa kín nửa hở, với dáng vẻ cực kỳ dụ hoặc và mỹ miều, chậm rãi tiến về phía Đế Tân.

Sáng sớm hôm sau, Đế Tân bỗng nhiên mở mắt!

Tay theo bản năng sờ sang bên cạnh, kết quả lại sờ vào khoảng không.

"Mỹ nhân!

Mỹ nhân!" Ngay sau đó trong tẩm cung truyền ra hai tiếng hét lớn, chẳng bao lâu sau cả thành Triều Ca đều biết tối qua Đế Tân đã gặp gỡ một vị nữ thần.

Nữ thần đó là ai, chúng thuyết phân vân!

Mỗi người trong lòng đều có suy đoán riêng nhưng không dám nói

thẳng.

Buổi trưa, Đế Tân đem chuyện này bàn với chúng đại thần, đồng thời bày tỏ nhất định phải tìm ra vị nữ thần đó, ai tìm được sẽ trọng thưởng!

Nghe lời Đế Tân, Phí Trọng mắt sáng lên!

Nghe miêu tả dung mạo nữ thần, hắn cảm thấy hình như đã gặp ở đâu đó.

Sau khi suy nghĩ kỹ, Phí Trọng hốt nhiên phát hiện con gái của hảo hữu Ký Châu hầu Tô Hộ là Tô Đát Kỷ có dung mạo cực kỳ tương đồng với lời Đế Tân mô tả.

Thế là hắn tự cáo phấn dũng, đảm bảo với Đế Tân sẽ đưa nữ thần vào cung!

Chuyện xảy ra sau đó là Tô Hộ cực kỳ bất tình nguyện, nhưng đối mặt với sức mạnh cường đại của Đại Thương, cuối cùng Tô Đát Kỷ vì người nhà đã đứng ra đáp ứng tiến cung.

Trên đường về kinh, vì thời gian đã muộn nên họ tạm nghỉ tại một khách sạn.

Tô Đát Kỷ mặc trang phục hoa lệ, đứng trước cửa sổ phòng lặng lẽ nhìn ra màn đêm đen kịt bên ngoài, nội tâm nàng cũng lạnh lẽo như đêm nay vậy.

Tuy nàng vô cùng không muốn tiến cung, nhưng hình thế bắt buộc!

Nếu không thuận theo, e rằng cả Tô gia sẽ bị hủy diệt trong phút chốc.

Đúng lúc Tô Đát Kỷ đang sầu muộn không thôi, một tràng cười trong trẻo bỗng nhiên lọt vào tai nàng.

“Tiểu cô nương thật tuấn tú, bảo sao có thể mê hoặc Thương

Vương đến thần hồn điên đảo!" Tô Đát Kỷ giật mình, vội xoay người xem ai đang nói.

Kết quả vừa nhìn đã hồn phi phách tán, trước mắt nàng lại xuất hiện một người phụ nữ giống hệt mình!

Tuy khí chất có chút khác biệt, mị hoặc hơn và sau lưng mọc thêm mấy cái đuôi, còn lại thì hoàn toàn như đúc cùng một khuôn!

"Ngươi rốt cuộc là ai!" Tô Đát Kỷ kinh khiếu một tiếng, đồng thời âm thầm di chuyển đến trước bàn lén cầm lấy cây đèn.

Tuy nàng không biết cây đèn trong tay có thể gây sát thương gì cho kẻ giống hệt mình này, nhưng cầm vật gì đó trong tay vẫn khiến nàng cảm thấy an toàn hơn chút ít.

Cửu Vĩ Thiên Hồ thấy hành động nhỏ của Tô Đát Kỷ liền lộ ra nụ cười miệt thị!

Nhưng dưới sự gia trì của gương mặt tuyệt mỹ và khí chất mị hoặc, nụ cười ấy càng thêm phần dụ hoặc.

"Tiểu muội muội đừng sợ, tỷ tỷ bây giờ sẽ không làm hại muội đâu!" Cửu Vĩ Thiên Hồ khẽ thốt một câu, Tô Đát Kỷ liền cảm thấy đầu óc choáng váng rồi ngất đi.

Đi đến bên cạnh Tô Đát Kỷ, Cửu Vĩ Thiên Hồ khẽ vuốt ve gương mặt nàng, trầm giọng cảm thán một câu: "Đúng là một tiểu mỹ nhân, tiếc thật." Sau khi nói xong, mắt Cửu Vĩ Thiên Hồ phát ra một tràng thiểm quang!

Đột nhiên hai người bị một trận quang mang bao phủ, trong mơ hồ có thể thấy cả hai đang dần dần dung hợp.

Chẳng bao lâu sau, thiểm quang biến mất.

Tại hiện trường chỉ còn lại Tô Đát Kỷ!

Còn Cửu Vĩ Thiên Hồ đã sớm không còn tung tích.

"Cái thân thể này có chút không quen thuộc lắm nhỉ!" Sau khi chiếm xá Tô Đát Kỷ, nàng hơi hoạt động gân cốt, khẽ lẩm bẩm một câu.

Rõ ràng, kẻ biến mất không phải là Cửu Vĩ Thiên Hồ mà là Tô Đát Kỷ thực sự!

Ngay khi Cửu Vĩ Thiên Hồ vừa đoạt xá xong, Tô Hộ, người đích thân hộ tống con gái về Triều Ca dường như cảm ứng được gì đó, liền mở cửa bước vào.

Sau khi đảo mắt nhìn quanh một lượt, Tô Hộ nhìn Tô Đát Kỷ với thần sắc phức tạp.

Trong ánh mắt đầy rẫy sự bi thương và không đành lòng.

"Đát Kỷ, con ổn chứ?" Nghe lời hỏi thăm của Tô Hộ, thần sắc Đát Kỷ hốt nhiên có chút vặn vẹo, nhưng nhanh chóng bị sự trong sáng thay thế.

Đát Kỷ khẽ gật đầu, dùng giọng nói bình thường nhưng mang chút mị hoặc trả lời: "Đa tạ phụ thân quan tâm, Đát Kỷ vẫn ổn!" Tô Hộ nghe xong gật gật đầu, định nói thêm gì đó thì ngoài cửa truyền đến một tiếng ho khan.

Một vị tướng quân đầy mình khôi giáp đang chú ý vào trong, đồng thời nhắc nhở Tô Hộ đã đến lúc phải rời đi.

Tô Hộ chỉ đành thở dài một tiếng, mang theo sự không nỡ rời khỏi phòng.

Tô Đát Kỷ mỉm cười đưa mắt tiễn Tô Hộ, nhưng ngay khi cửa phòng đóng lại, nụ cười của nàng lập tức biến mất, sắc mặt trở nên cực kỳ băng lạnh.

Nhưng trên thân nàng lại tản phát ra một luồng dụ hoặc đặc biệt, phối hợp với khí tức cao lãnh tạo nên một phong vị khác lạ.

Sau đó Tô Đát Kỷ dọc đường thuận lợi về tới thành Triều Ca!

Vừa đến nơi, Đát Kỷ muốn xem thế giới loài người ra sao liền vén rèm cửa nhìn ra ngoài, kết quả lại bị một luồng sức mạnh thần thánh chiếu trúng.

Lập tức nàng cảm thấy một trận đau đớn, vội vàng rời xa cửa sổ.

Tay nàng đỏ ửng, cơn đau kịch liệt không ngừng xâm thực tâm thần.

May thay, Đát Kỷ hành động quả quyết.

Nàng không lộ diện lâu dưới khí vận của Thương triều, nếu không không chỉ đơn giản là đau đớn như vậy!

Đối mặt với khí vận hùng hậu của Thương triều, thần hình câu diệt cũng là chuyện dễ dàng.

Thật khó giải quyết, nhiệm vụ Nữ Oa nương nương giao cho tuy quan trọng nhưng cái mạng nhỏ này cũng quý giá lắm.

Tô Đát Kỷ không hề có ý định vì nhiệm vụ của Nữ Oa mà sinh tử đạo tiêu, nhưng lời Thánh nhân dặn dò nàng cũng không dám từ chối.

Chương 702

Vì thế Đát Kỷ rơi vào cảnh lưỡng nan, nhất thời không biết chọn lựa thế nào.

"Khí vận thật bàng bạc, phen này khó xử rồi!" Trong lúc Đát Kỷ còn đang do dự, nàng đã tiến vào cung điện Đại Thương, một trong những kiến trúc hùng vĩ nhất Triều Ca!

Vì Đát Kỷ là người được Đế Tân đặc biệt chú ý nên đãi ngộ cũng khác với những mỹ nhân khác.

Vừa vào cung nàng đã được phân phối một tòa cung điện riêng.

Vì trong lòng đang phân vân nên từ khi vào cung, Đát Kỷ thần sắc sầu muộn, nhưng điều này lại vô tình phù hợp với phản ứng của một người trong hoàn cảnh hiện tại.

Thực tế, từ lúc Đát Kỷ vào cung, Đế Tân đã đặc biệt chú ý đến nàng.

Trước thực lực khủng bố của Đế Tân, Đát Kỷ bị nhìn thấu hoàn toàn.

Vừa thấy linh hồn của Đát Kỷ cư nhiên là một con Cửu Vĩ Thiên Hồ, Đế Tân bất mãn trầm giọng một câu: "Nữ Oa cũng thật là!

Cứ nhiên phái một con hồ yêu nhỏ bé đến đây, lẽ nào coi thường quả nhân sao!" Một con tiểu yêu ngay cả Chuẩn Thánh cảnh giới cũng chưa tới mà dám tham gia vào đại kiếp như thế này!

Thật là có dũng khí, hay là đang tìm cái chết?

Nhưng hắn cũng chỉ phàn nàn một câu vậy thôi, dù sao Đát Kỷ cũng chỉ là một mục tiêu lộ liễu trên bề mặt.

Chỉ cần nàng có thể thu hút sự chú ý của các Thánh nhân khác, thế là đủ rồi.

Còn những chuyện khác, động thủ sau sẽ tốt hơn!

Đát Kỷ hiển nhiên không nhận ra mình chỉ là một vai phụ nhỏ nhoi trong trận lượng kiếp này.

Nàng chỉ là một tấm lá chắn trước mặt Đế Tân, giúp hắn tránh khỏi sự chú ý của người khác.

Lúc này Đát Kỷ đang lo lắng không thôi, vì vương cung là nơi trung tâm nhất của Thương triều, khí vận ngưng tụ nơi đây tự nhiên khiến một tiểu yêu như nàng phải run sợ.

Nhưng giờ muốn chạy cũng không được, dựa vào thân thể phàm nhân thì không thể rời khỏi vương cung canh phòng nghiêm mật, nếu để lộ bản thể thì e rằng cái chết sẽ đến còn nhanh hơn.

Nhưng điều nàng không ngờ tới là ngay đêm nay Đế Tân đã lâm hạnh nàng!

Ngày thứ hai còn ban cho Đát Kỷ một chiếc phượng quan.

Đội lên phượng quan, Đát Kỷ trực tiếp che đậy được yêu khí bản thân, không còn bị khí vận Thương triều chú ý!

Điều này khiến nàng mừng rỡ vô cùng, trong lòng thầm đắc ý!

Chỉ dùng một đêm đã khiến Nhân vương quyền thế nhất Nhân tộc quỳ gối dưới chân mình.

Từ khi Đát Kỷ vào cung, Đế Tân càng thêm trầm mê tửu sắc.

Hậu cung đêm đêm ca múa, đạt đến mức quân vương không màng triều chính.

Không có sự kiểm soát sát sao của Đế Tân, bộ máy vận hành của Thương triều dần xuất hiện vấn đề.

Do không được Đế Tân quan tâm, những vấn đề này không được giải quyết mà cứ thế tích lũy lại.

Như thế Thương triều bề ngoài tuy vẫn cường thịnh nhưng thực tế bên trong đã dần mục nát, căn cơ bị dao động.

Ngay khi Đát Kỷ tiến cung không lâu, Khương Tử Nha, người đang tu luyện tại hải ngoại Tam Tiên Đảo, cũng đã đến lúc xuất sơn.

Phải nói tư chất của Khương Tử Nha quả thực rất kém, khi tu vi của Thân Công Báo mỗi ngày đều tăng trưởng thì hắn vẫn dậm chân tại chỗ, vừa mới nhập môn.

Sự khác biệt rõ rệt này khiến nội tâm của Khương Tử Nha và Thân Công Báo dần có sự phân hóa.

Khương Tử Nha vì nhiều năm tu vi không tiến triển nên thần tình có chút sa sút, nhưng lòng cầu đạo vẫn chưa hề tắt.

Hắn vẫn luôn truy tìm chân lý đại đạo, nhưng thời gian không cho phép hắn tiếp tục trì hoãn.

Tu vi mãi không đột phá, khoảng cách đến khi thọ tận chỉ còn mấy chục năm.

Tuy đối với người phàm mấy chục năm là một con số dài, nhưng đối với Khương Tử Nha, mấy chục năm thực sự quá ngắn!

Đặc biệt khi nhìn Thân Công Báo cùng nhập môn với mình tu vi tiến bộ từng ngày, trong chớp mắt đã đạt tới đỉnh phong Thái Ất Kim Tiên, tùy thời có khả năng đột phá Đại La cảnh giới.

Còn hắn vẫn cứ loay hoay ở tầng cơ bản.

Thân Công Báo tuy mỗi khi nhìn thấy Khương Tử Nha đều an ủi hắn không cần lo lắng, Tam Tiên Đảo huyền diệu vô số, mọi chuyện đều có thể giải quyết.

Nhưng trong lòng Thân Công Báo lại không tốt đẹp như vẻ bề ngoài.

Thực tế, sâu thẳm trong tâm trí hắn ẩn chứa một luồng hắc ám.

Một luồng hắc ám đang âm thầm sinh sôi và không ngừng bành trướng.

Đối với mọi việc trên Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy đều nắm rõ như lòng bàn tay.

Trạng thái của Khương Tử Nha và Thân Công Báo luôn được Nguyên Thủy quan sát.

Thấy Phong Thần đại kiếp đã dần mở màn, cũng đã đến lúc để hai người ứng kiếp đi hoàn thành nhiệm vụ.

"Khương Tử Nha xem ra vô duyên với tiên đạo, chỉ có thể đi theo thần đạo.

Còn Thân Công Báo, ma tính trong lòng khó trừ, không thể trọng dụng." Sau khi suy tính kỹ, Nguyên Thủy khẽ phẩy tay, một con Tiên Linh Hạc Chuẩn Thánh trung kỳ mang đôi cánh rực rỡ sắc màu đáp xuống trước mặt Nguyên Thủy.

Sau khi hành lễ với Nguyên Thủy, nó đứng chờ mệnh lệnh.

"Đi gọi Khương Tử Nha đến đây." Mệnh lệnh của Nguyên Thủy rất đơn giản, chỉ có một câu.

Linh hạc nhận lệnh lập tức tung cánh bay cao, hướng về nơi Khương Tử Nha ở.

Lúc này Khương Tử Nha đang tách biệt với Thân Công Báo, một mình ngồi trong phủ đệ xem qua rất nhiều thư tịch.

Tam Tiên Đảo là đại bản doanh của Nguyên Thủy, tự nhiên trân bảo vô số!

Đồng thời các loại thư tịch ghi chép bí mật và kỹ xảo cũng vô cùng phong phú.

Khương Tử Nha thấy mình gặp nhiều trắc trở trên tiên lộ, tình cờ phát hiện trên Tam Tiên Đảo có một Tàng Kinh Các chứa vô số thư tịch.

Thế là mỗi khi rảnh rỗi, hắn lại mượn vài cuốn mang về phủ đệ nghiên cứu tỉ mỉ.

Đang lúc Khương Tử Nha xem đến mê mẩn thì một tiếng kêu khiến hắn bừng tỉnh.

Thấy linh hạc đậu bên cửa sổ, Khương Tử Nha kinh ngạc khi thấy nó mở miệng nói tiếng người: "Nguyên Thủy Thiên Tôn lệnh: Khương Tử Nha tức khắc đến Thuận Thiên đại điện!" Giọng nói đầy linh khí mang chút non nớt của nam thiếu niên vang lên, nhưng Khương Tử Nha không dám xem nhẹ con linh hạc này, vội vàng cung kính đáp: "Đa tạ Linh hạc sư huynh truyền tin!" Toàn bộ Tam Tiên Đảo có lẽ hắn là người thực lực thấp nhất, thứ hai là Thân Công Báo!

Cho nên hắn căn bản không dám làm càn trên đảo, sợ lỡ tay đắc tội với những con linh thú thoạt nhìn hiền lành nhưng thực chất lại vô cùng khủng bố này.

Linh hạc nghe xong khẽ gật đầu, lập tức tung cánh bay đi, biến mất khỏi tầm mắt của Khương Tử Nha.

Chương 703

Khương Tử Nha tuân theo mệnh lệnh của Nguyên Thủy tìm đến Thuận Thiên đại điện, lúc này Nguyên Thủy đang đứng ở đó.

Thấy Khương Tử Nha tới, Nguyên Thủy khẽ gật đầu, sau đó xoay người hỏi: "Khương Tử Nha, ngươi cầu đạo ở Tam Tiên Đảo bao nhiêu năm rồi?" Khương Tử Nha nghe xong có chút ngơ ngác nhưng vẫn thành thật trả lời: "Thời không ở Tam Tiên Đảo biến ảo vô thường, cảnh giới hiện tại của đệ tử không thể nhìn thấu, nhưng hầu hết cây cối trong đảo đã nở hoa rụng lá tám lần!" Nguyên Thủy nghe câu trả lời thì tỏ vẻ hài lòng, quả thực thời gian ở Tam Tiên Đảo biến ảo khôn lường.

Ngoài hắn ra ngay cả Thánh nhân cũng không thể thấu triệt, cho nên có thể nói thời gian ở đây có khi chỉ là một khoảnh khắc mà cũng có khi là vĩnh hằng.

Khu vườn mộng ảo được dệt nên từ những linh vật tiên thiên trên đảo đã nở hoa rụng lá tám lần, chứng tỏ đã trải qua tám lần thời không luân hồi.

Nguyên Thủy nhìn Khương Tử Nha, ánh mắt như quay ngược về quá khứ!

Hắn cũng từng nhìn Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên và những người khác như vậy.

Sau khi xua tan những ký ức trong đầu, Nguyên Thủy nói với Khương Tử Nha: "Thời gian cũng không ngắn, nhưng dường như thu hoạch chẳng được bao nhiêu." Khương Tử Nha nghe xong đỏ mặt, bất lực cúi đầu.

Đúng vậy, thiên phú của hắn thực sự không xứng với danh hiệu

đệ tử Tam Tiên Đảo!

"Thôi bỏ đi, cứ tu luyện thế này cũng vô ích.

Huống hồ sứ mệnh của ngươi sắp bắt đầu rồi, hãy chuẩn bị xuống núi đi." Nguyên Thủy khẽ thở dài, dường như cảm thán cho sự ngu muội của Khương Tử Nha, lại dường như cảm thán cho thiên mệnh trong cõi u minh kia.

Nhưng Khương Tử Nha nghe xong như sét đánh ngang tai, cả người ngây dại.

Mãi một lúc sau hắn mới run rẩy gật đầu, sau đó trong trạng thái mơ hồ cáo lui.

Sau khi Khương Tử Nha rời đi, thần sắc Nguyên Thủy khôi phục lại vẻ bình thản và lãnh đạm.

"Phong Thần đại kế chính thức bắt đầu rồi.

Hồng Quân đã chọn đứng về phía Thương triều, vậy ta chọn Chu vậy!

Ta muốn xem xem, kẻ lấy thân hợp thiên đạo làm sao đối kháng được đại thế của ta!" Nguyên Thủy tự lẩm bẩm một mình, sau đó quay trở lại Thuận Thiên đại điện.

Ở tận ngoài hỗn độn, Hồng Quân dường như nghe thấy lời của Nguyên Thủy, cũng khẽ cười nhạt: "Nguyên Thủy, ngươi vui mừng hơi sớm rồi!

Đôi khi thiên mệnh không phải là không thể chiến thắng.

Ví dụ như, dùng sức một người xoay chuyển toàn bộ cục diện Hồng Hoang!

Nhưng lần này, có lẽ ngươi sẽ thất bại." Hồng Quân cũng đầy tự tin.

Phong Thần lượng kiếp thoạt nhìn Chu triều tất thắng, nhưng Thương triều không phải không có cơ hội phản kích.

Đặc biệt là với sự tham gia của Hồng Quân, rốt cuộc ai thắng ai bại vẫn chưa thể định đoạt.

Lại nói về Khương Tử Nha, hắn thất hồn lạc phách trở về phủ đệ, nhìn mọi thứ quen thuộc mà chìm vào trầm mặc.

"Thôi vậy, hành trình cầu đạo bao nhiêu năm nay cũng đến lúc phải vẽ lên dấu chấm hết." Mãi một lúc sau Khương Tử Nha mới thốt lên từng chữ.

Tin tức Khương Tử Nha sắp rời đi không hiểu sao đã truyền đến tai Thân Công Báo.

Thân Công Báo lập tức vui mừng khôn xiết, lập tức chạy về động phủ của mình, phát ra những tiếng cười lớn đầy sảng khoái.

"Ha ha ha ha ha ha!

Khương Tử Nha!

Cái lão già này cuối cùng cũng phải đi rồi.

Vị trí đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng sẽ rơi vào tay ta!" Cứ như thế, Khương Tử Nha và Thân Công Báo đều trải qua một đêm đầy xúc động.

Sáng sớm hôm sau, Khương Tử Nha lại bị gọi đi, lần này hắn tiến vào bên trong Thuận Thiên đại điện.

Thuận Thiên đại điện là nơi Khương Tử Nha hiếm khi được vào, nhưng mỗi lần vào đều có những thu hoạch khác biệt!

Tuy không thể hiện ở tu vi nhưng Khương Tử Nha vẫn thấy vui mừng.

Lần này Khương Tử Nha khác hẳn mọi khi!

Mang theo tâm trạng thấp thỏm, hắn từng bước tiến vào Thuận Thiên đại điện.

Bên trong điện, Nguyên Thủy cũng đang chờ đợi.

"Khương Tử Nha đến rồi à, ngồi đi!" Thấy Khương Tử Nha tới, Nguyên Thủy khẽ nói một câu.

Lập tức trước mặt Khương Tử Nha xuất hiện một chiếc bồ đoàn.

Khương Tử Nha mang đầy tâm sự ngồi xuống, sau đó hướng mắt nhìn về phía Nguyên Thủy.

"Có lẽ ngươi đang thắc mắc tại sao vi sư lại để ngươi rời khỏi Tam Tiên Đảo!" Dường như nhìn thấu Khương Tử Nha có vô số nghi vấn cần giải đáp, Nguyên Thủy chủ động lên tiếng hỏi thay hắn.

Khương Tử Nha gật đầu, ánh mắt một lần nữa tập trung vào Nguyên Thủy!

Lần này trong ánh mắt mang theo sự khát khao vô cùng, khát khao được biết chân tướng sự việc.

"Thực ra cũng đơn giản thôi, Hồng Hoang sắp xảy ra một trận đại kiếp!

Một trận đại kiếp càn quét toàn bộ Hồng Hoang.

Ngươi là một người vô cùng quan trọng, có thể chủ tể hướng đi của đại kiếp!" Vì sợ Khương Tử Nha không hiểu nên Nguyên Thủy phải giảng giải từ đầu!

Chỗ đó mới là khởi đầu thực sự, chính là khi khái niệm về sứ mệnh của Khương Tử Nha xuất hiện.

Sứ mệnh của Khương Tử Nha chính là chủ trì Phong Thần!

Khương Tử Nha nghe lời Nguyên Thủy xong thì đầy vẻ không tin.

Bởi vì chính hắn cũng không biết mình lại quan trọng đến thế.

“Lúc ngươi sinh ra từng có dị tượng Phi Hùng xuất hiện, dị tượng Phi Hùng chính là biểu tượng chuyên biệt của người định mệnh trong đại kiếp lần này.

Từ khi sinh ra ngươi đã khác biệt!

Vi sư cũng chú ý đến ngươi từ lúc đó.” Lời của Nguyên Thủy càng khiến Khương Tử Nha kinh tâm động phách.

Không ngờ bản thân lại liên quan đến đại sự trọng đại như vậy, đồng thời cũng kinh ngạc vì ngay từ lúc vừa chào đời đã lọt vào mắt xanh của các vị Thánh nhân.

Đồng thời đối với những hiện tượng kỳ quái trên con đường cầu đạo, dường như cũng đã có lời giải thích thỏa đáng!

Tại sao ba mươi năm cầu đạo lại chẳng có kết quả gì.

Tại sao ở các linh phủ tiên sơn lại không có một ai có thể truyền dạy pháp thuật.

E rằng khi hắn tìm đến cửa, chủ nhân của những nơi đó đã sớm sợ hãi mà trốn biệt rồi.

Chương 704

“Ngươi đoán không sai, đời này của ngươi thực ra đã được định sẵn!

Từ lúc sinh ra cho đến khi bái nhập môn hạ của vi sư, tất cả đều có sự can thiệp của ta.” Lời của Nguyên Thủy tiếp tục đánh mạnh vào nội tâm Khương Tử Nha.

Té ra cả cuộc đời hắn đều nằm trong sự thao túng.

Kẻ thao túng mọi thứ lại chính là vị sư tôn mà hắn tin tưởng nhất!

Trong nhất thời Khương Tử Nha không thể chấp nhận nổi, đôi mắt lập tức mất đi thần thái, vẻ mặt vô cùng ảm đạm.

Cả người khí tức hỗn loạn, trông như sắp sụp đổ.

Nguyên Thủy thấy cảnh này liền khẽ quát một tiếng: “Còn không mau tỉnh lại!” Một tiếng quát nhẹ trực tiếp kéo Khương Tử Nha ra khỏi sự sụp đổ vô tận.

Đồng thời cũng khiến hắn thông suốt được một số chuyện.

Thế là hắn hướng về Nguyên Thủy cúi đầu thật sâu, lặng lẽ chờ đợi Nguyên Thủy nói tiếp.

“Tốt, khôi phục được nhanh như vậy là tốt lắm.

Đã hiểu được bề nổi của sự việc, vậy giờ nên hiểu đến bản chất của đại kiếp.” Vốn dĩ Khương Tử Nha tưởng mình đã đoán được những gì Nguyên Thủy sắp nói, nhưng lời tiếp theo lại khiến hắn thất thần lần nữa.

Phong Thần lượng kiếp cư nhiên còn có bí mật?

“Phong Thần lượng kiếp do vi sư và Hồng Quân cùng nhau thúc

đẩy, mục đích chính là lấy lượng kiếp làm bàn cờ, chúng sinh thiên hạ làm quân cờ, đánh một ván cờ lớn tranh đoạt vận mệnh thiên địa." Khương Tử Nha thần sắc lại một lần nữa thất thần, không ngờ Phong Thần lượng kiếp không phải do thiên địa hình thành, mà lại do Nguyên Thủy Thiên Tôn và Hồng Quân Đạo Tổ cùng nhau thúc đẩy.

"Thân là đệ tử của vi sư, ngươi cũng nên biết một số bí mật đằng sau Phong Thần.

Để khi ngươi gặp gỡ các sư huynh thì sẽ không đến mức hoảng loạn." Nguyên Thủy không để ý đến việc Khương Tử Nha đang thất thần, dù sao những tin tức như thế này sớm muộn gì hắn cũng phải biết, biết sớm một chút thì càng dễ tiếp nhận hơn.

Nguyên Thủy tiếp tục nói về Phong Thần!

"Thân là người chủ trì Phong Thần, bẩm sinh đã sở hữu đại khí vận!

Là nhân vật chính lần này, mỗi nhất cử nhất động của ngươi đều đang thúc đẩy sự biến hóa của lượng kiếp.

Cho nên ngươi cũng không cần lo lắng, lượng kiếp chuyển động theo ý ngươi, do ngươi chưởng khống!

Huống hồ, vi sư cũng đứng sau lưng ngươi!

Các sư huynh đệ của ngươi cũng đứng sau lưng ngươi." Ngữ khí của Nguyên Thủy tuy bình tĩnh nhưng lại đầy bá khí!

Đúng vậy, Phong Thần quả thực nguy hiểm vô cùng.

Nhưng còn phải xem đối tượng là ai.

Nếu là người tu tiên bình thường, gặp đại lượng kiếp như Phong Thần chắc chắn sẽ tránh không kịp.

Nhưng đối với tồn tại như Nguyên Thủy, Phong Thần chẳng qua

cũng chỉ là một ván cờ.

Một ván cờ mà thắng hay thua đều có thể chấp nhận được, chỉ là so với việc thua cuộc thì Nguyên Thủy vẫn muốn thắng hơn!

"Sư tôn, đệ tử đã hiểu." Sau một hồi lâu Khương Tử Nha mới hoàn hồn, sau đó cung kính hành lễ với Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy gật đầu, hài lòng nhìn Khương Tử Nha một cái rồi lại mở lời: "Đã hiểu rồi thì không cần nói nhiều nữa.

Tóm lại chỉ cần nhớ kỹ bất cứ chuyện gì cũng không được sợ hãi!

Vi sư và cả Tam Tiên Đảo này sẽ luôn đứng sau lưng ngươi." Dứt lời, Nguyên Thủy phẩy tay một cái!

Một trận linh quang lóe lên, mấy kiện linh bảo xuất hiện trước mắt.

Khương Tử Nha cũng bị cảnh tượng trước mắt làm cho ngây người, đây toàn là Tiên Thiên Linh Bảo!

Khương Tử Nha đời nào thấy qua cảnh này, lập tức kinh thán khôn cùng.

Nguyên Thủy vẫn giữ vẻ mặt bình thản, dường như mấy kiện Tiên Thiên Linh Bảo trước mắt chỉ là những vật phẩm bình thường nhất vậy.

Theo tay Nguyên Thủy khẽ vẫy, một kiện linh bảo cũng theo đó chuyển động.

Một kiện Tiên Thiên Linh Bảo hình trục cuốn xuất hiện trước mặt Khương Tử Nha, nó tỏa ra ánh hào quang rực rỡ, vô cùng bắt mắt.

Khương Tử Nha căn bản không quan tâm đến những hào quang sặc sỡ kia, hắn nhìn chằm chằm vào kiện linh bảo, trong lòng dâng lên một nỗi xúc động lạ kỳ như thể món bảo vật này vốn dĩ thuộc về

mình vậy.

Nguyên Thủy thấy cảnh này không khỏi cảm thán quả nhiên là người hữu duyên, lập tức giới thiệu cho Khương Tử Nha: "Đây chính là Tiên Thiên Linh Bảo Phong Thần Bảng!" Khương Tử Nha nghe thấy cái tên này liền lập tức lặp lại một lần, sau đó càng xác nhận kiện linh bảo này có liên quan mật thiết với mình.

"Phong Thần Bảng!" "Đúng vậy, Phong Thần Bảng!

Kiện linh bảo này tuy chỉ ở cấp Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng đối với một số người thì giá trị của nó không hề thua kém Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hay thậm chí là Tiên Thiên Chí Bảo!

Phong Thần Bảng không có khả năng công kích, cũng không có lực phòng ngự!

Nhưng nó có một điểm mà các linh bảo hay chí bảo khác xa xa không thể bì kịp.

Đó chính là Phong Thần Bảng có thể thay trời phong thần, có tác dụng chí quan trọng trong Phong Thần lượng kiếp.

Thân là người chủ trì Phong Thần, Phong Thần Bảng này không thuộc về ngươi thì còn thuộc về ai!" Nguyên Thủy giới thiệu xong năng lực của Phong Thần Bảng liền ban nó cho Khương Tử Nha.

Nếu là bình thường, Khương Tử Nha chắc chắn sẽ khiêm nhường đôi chút.

Nhưng lúc này hắn hoàn toàn bị Phong Thần Bảng mê hoặc, sau khi nhận lấy liền dành trọn tâm tư vào nó, cũng may là Nguyên Thủy không để tâm đến những hư lễ này.

"Đây là Đả Thần Tiên!

Phối hợp với Phong Thần Bảng có thể phát huy uy năng to lớn!

Trên có thể đánh chúng thần thiên địa, dưới có thể đánh chúng thần thiên đình!" Nguyên Thủy giới thiệu Đả Thần Tiên có phần ngắn gọn hơn Phong Thần Bảng.

Nhưng điều đó không có nghĩa là tác dụng của Đả Thần Tiên kém hơn Phong Thần Bảng, thực tế theo Nguyên Thủy thấy thì Đả Thần Tiên còn thực dụng hơn một chút.

Phong Thần Bảng tuy uy năng vô hạn, có thể phân phong chúng thần, nhưng cũng chỉ dùng được một hai lần.

Đả Thần Tiên thì khác, nó chính là khắc tinh của tất cả thiên thần.

Sau khi nghe xong, ánh mắt Khương Tử Nha cũng rời khỏi Phong Thần Bảng.

Sau khi ngắm nghía Đả Thần Tiên một hồi, hắn liền dồn hết sự chú ý vào nó.

Khi nhận lấy Đả Thần Tiên, Khương Tử Nha không kìm được mà nhẹ nhàng vuốt ve, như thể đang chạm vào làn da mịn màng của một tuyệt thế mỹ nhân vậy.

Sở hữu Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên, Khương Tử Nha mới thực sự có khí khái của một người làm chủ Phong Thần, mới thực sự có năng lực Phong Thần.

Sau khi nhận được Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên, đoàn linh quang trước mặt Nguyên Thủy chỉ còn lại món cuối cùng!

Chương 705

Kiện cuối cùng này không giống các linh bảo khác, nó là một linh vật, một sinh vật sống, là một con Tiên Thiên Linh Thú.

Đúng vậy, đó chính là tọa kỵ của Khương Tử Nha trong kiếp trước: Tứ Bất Tượng!

Tuy nhiên cũng có sự khác biệt lớn về thực lực!

Con Tứ Bất Tượng mà Nguyên Thủy ban cho lúc này không hề đơn giản!

Nó đã được Nguyên Thủy mang theo bên mình tại Tam Tiên Đảo từ thời viễn cổ.

Bất luận là huyết mạch hay thực lực đều vượt xa Khương Tử Nha hiện tại, thậm chí vượt xa tuyệt đại bộ phận sinh linh trong thế giới Hồng Hoang.

Đây cũng coi như Nguyên Thủy tìm cho hắn một bảo tiêu, dù sao trong lượng kiếp chuyện gì cũng có thể xảy ra, cẩn thận vẫn hơn!

"Đây là Tiên Thiên Linh Thú: Tứ Bất Tượng!

Ban cho ngươi làm tọa kỵ!" Cùng với tiếng nói của Nguyên Thủy vừa dứt, quầng sáng bao phủ Tứ Bất Tượng biến mất, nó cuối cùng cũng hiện thân trước mặt Khương Tử Nha.

Nhận được nhiều linh bảo, Khương Tử Nha hân hoan trở về phủ đệ chuẩn bị việc xuống núi.

Thân Công Báo không biết từ đâu cũng đã nghe tin Khương Tử Nha nhận được linh bảo và được phép xuống núi.

"Tại sao!

Tại sao?

Thân Công Báo ta có điểm nào không bằng Khương Tử Nha, tại sao lại đối xử với ta như vậy!" Trong một gian động phủ đơn sơ, Thân Công Báo gầm thét mấy tiếng!

Vì hắn đã sớm thi pháp nên tiếng gầm thét chỉ lan truyền trong động phủ.

Dù sao Thân Công Báo hiện tại cũng không có gan công khai chất vấn Nguyên Thủy, dù sao hắn vẫn còn muốn sống.

Nhưng cơn phẫn nộ trong lòng khó lòng xóa nhòa, khiến hắn buộc phải phát tiết ra ngoài!

Sau khi la hét ầm ĩ, Thân Công Báo dần bình tĩnh lại.

Bình tĩnh lại rồi, hắn khẽ thở dài nhíu mày.

Kể từ khi đến Tam Tiên Đảo, đãi ngộ đối với hắn và Khương Tử Nha quả thực là một trời một vực.

Khương Tử Nha trên người không chút tu vi, già yếu lụ khụ lại được trở thành đệ tử chính thức của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Còn Thân Công Báo có tu vi Thiên Tiên lại chỉ có thể làm một đệ tử ký danh của Xiển giáo!

Nếu sự khác biệt đó có thể ngó lơ, thì những sự đối xử phân biệt sau đó đã khiến Thân Công Báo gần như tuyệt vọng.

Hiện tại, điều này càng đánh gãy niềm tin cuối cùng trong lòng hắn, khiến hắn hoàn toàn nguội lạnh tâm can.

Trong cơn nản lòng thoái chí, Thân Công Báo đã đưa ra một quyết định.

Ngay sau đó hắn nhìn sâu về một hướng trên Tam Tiên Đảo, lạnh lùng nói: "Được, tốt lắm!

Nếu Nguyên Thủy đã coi thường ta, vậy ta đi!" Nếu Tam Tiên Đảo không thể ở lại được nữa, vậy thì đành tìm nơi khác!

Thân Công Báo không tin ngoài Tam Tiên Đảo ra, ở những nơi khác mình cũng sẽ thảm hại như thế này.

Ba ngày sau, Khương Tử Nha đã chuẩn bị mọi thứ thỏa đáng, cưỡi Tứ Bất Tượng rời khỏi Tam Tiên Đảo.

Trùng hợp thay, Thân Công Báo cũng rời đảo vào cùng ngày hôm đó.

Tuy người trước kẻ sau không gặp nhau, nhưng điều này cũng đủ thấy có một luồng sức mạnh trong cõi u minh đang thao túng hoặc ảnh hưởng đến lựa chọn của hai người.

Khương Tử Nha vì có Tiên Thiên Linh Thú làm tọa kỵ nên tốc độ tự nhiên không phải bàn!

Tốc độ nhanh đến mức khiến chính hắn cũng cảm thấy sợ hãi.

Hắn chỉ còn biết ôm chặt lấy Tứ Bất Tượng vì sợ bị hất văng ra ngoài.

Nhưng Khương Tử Nha đã lo xa rồi, chưa bàn đến việc Tứ Bất Tượng có phạm sai lầm như vậy hay không, chỉ riêng năng lực đặc thù trên thân nó đã bảo đảm không làm hại đến hắn.

Thế nên Khương Tử Nha dọc đường hữu kinh vô hiểm đã trở về đại lục Hồng Hoang, sau một hồi nghỉ ngơi ngắn ngủi liền bắt đầu hành trình trở về nhà.

Còn Thân Công Báo thì không được may mắn như vậy, tuy tu vi của hắn vượt xa Khương Tử Nha nhưng do không có Tiên Thiên Linh Thú làm tọa kỵ nên hành trình có phần gian nan hơn.

Việc Khương Tử Nha xuống núi, bất luận trong lòng hắn nghĩ gì

thì cũng đã làm thay đổi xu thế của Hồng Hoang.

Toàn bộ cục diện Hồng Hoang lập tức tăng tốc, các loại xung đột càng thêm kịch liệt.

Đế Tân cũng dần dần chú trọng hơn vào việc quan sát cục diện Đại Thương và Hồng Hoang.

Tô Đát Kỷ thì đang tranh thủ nhiễu loạn cục diện, một mặt mê hoặc Đế Tân, mặt khác lại dùng ánh mắt hung ác quét qua triều đường.

Kẻ nào nhìn không thuận mắt, hoặc đe dọa đến kế hoạch của nàng đều bị trừ khử sạch sẽ.

Tuy nhiên, việc Tô Đát Kỷ phá hoại các đại thần một cách vô tội vạ, cộng thêm việc mê hoặc Đế Tân đã dẫn đến sự bất mãn của một người.

Đó là Khương vương hậu, vương hậu đầu tiên của Đế Tân.

Kể từ khi Đế Tân bị đoạt xá, quan hệ giữa hắn và Khương vương hậu dần nhạt đi.

Điều này khiến Khương vương hậu vô cùng đau lòng nhưng cũng chẳng có cách nào.

Nhưng từ khi Tô Đát Kỷ tiến cung, Khương vương hậu luôn cảm thấy Đát Kỷ có gì đó không ổn.

Cảm giác Đát Kỷ không phải người lương thiện, vì thế bà bắt đầu nhắm vào Đát Kỷ.

Điều này khiến Đát Kỷ não nộ, nhưng vì Khương vương hậu có khí vận Thương triều hộ thể, nên một tiểu yêu Chuẩn Thánh như nàng không dễ dàng đối phó được.

Huống hồ thái độ của Đế Tân đối với Khương vương hậu vẫn

chưa rõ ràng nên nàng không dám khinh suất hành động.

Vì vậy Đát Kỷ âm thầm rình rập, chờ đợi thời cơ thích hợp để giáng cho Khương vương hậu một đòn chí mạng.

Cơ hội đó đến rất nhanh, Khương vương hậu tuy thông minh nhưng so với một Đát Kỷ đã sống vô số năm thì vẫn còn quá non nớt.

Dưới sự sắp đặt của Đát Kỷ và sự thiết kế tinh vi của Phí Trọng, Khương vương hậu bị gán cho tội danh là kẻ chủ mưu ám hại đại vương, trực tiếp bị Đế Tân đang giận dữ bãi miễn ngôi vị vương hậu và tống vào tử lao!

Trong tử lao âm u khủng bố, bóng dáng Đát Kỷ xuất hiện ngoài một gian lao phòng, nhìn Khương vương hậu đang thất thần lạc phách bên trong, Đát Kỷ khẽ nói: "Có trách thì trách bà đã cản đường bản cung, hãy yên tâm mà đi đi.

Đừng lo sau khi chết sẽ cô đơn, hai đứa con trai của bà cũng sắp xuống đó bầu bạn rồi." Đát Kỷ nói lời này một cách tùy tiện như thể chuyện ăn cơm ngày mai vậy.

Nhưng đối với Khương vương hậu, đó lại là một hung tin!

Khi bị bãi miễn ngôi vị và tống vào tử lao, bà cũng chưa từng kinh hoàng đến thế.

Chương 706

"Tô Đát Kỷ, ngươi dám!" Đối với chuyện sinh tử Khương vương hậu đã nhìn thấu, nhưng đối với các con, bà lại muôn phần ái hộ, không cho phép ai làm hại chúng.

Chuyện của Khương vương hậu mới chỉ là bắt đầu.

Nhờ lật đổ được Khương vương hậu, Tô Đát Kỷ từng bước tiến lên vị trí cao hơn trong hậu cung, không chỉ chiếm được lòng tin của Đế Tân mà còn dần dần nắm giữ một số quyền lực.

Vì Đế Tân có ý buông lỏng nên Tô Đát Kỷ chẳng tốn chút sức lực nào đã chưởng quản được toàn bộ hậu cung.

Trong nhất thời, thuận ta thì sống nghịch ta thì chết, uy phong vô cùng!

Nhưng cái giá để trở thành chủ hậu cung cũng không hề nhỏ!

Lượng khí vận khổng lồ gia thân lẽ ra là một chuyện tốt, nhưng Đát Kỷ tuy mang thân xác con người nhưng bản chất lại là yêu!

Khí vận của Nhân tộc đối với nàng không phải là linh dược đại bổ mà là thuốc độc chí mạng.

Dù có chiếc phượng quan là khí vận trọng bảo gia trì cũng không thể trấn áp hoàn toàn việc khí vận tẩy lễ lên người Đát Kỷ.

Ngay lập tức, Đát Kỷ lộ ra nguyên thần, yêu khí ngút trời tỏa ra khắp vương cung.

Nhưng cũng chỉ trong nháy mắt, một luồng sức mạnh còn kinh khủng hơn đã trấn áp luồng yêu khí đó, khiến đám đại năng Chuẩn Thánh của Nhân tộc trong thành Triều Ca vừa mới cảm ứng được thì yêu khí đã biến mất.

Tuy nhiên khoảnh khắc bất thường này vẫn thu hút sự chú ý của nhiều đại năng Nhân tộc.

Bởi cảnh tượng như vậy đã vô số năm không xuất hiện trong đô thành Nhân tộc, có lẽ chỉ thời kỳ thượng cổ khi Yêu tộc và Vu tộc xưng bá mới có chuyện như vậy xảy ra.

"Nơi ngưng tụ khí vận của Nhân tộc mà lại xuất hiện yêu khí khủng bố như thế!

Không biết là phúc hay họa." Là thần tử của Đại Thương, đồng thời cũng thuộc vương tộc!

Tỷ Can sở hữu Chuẩn Thánh cảnh giới nên rất nhạy cảm với sự biến hóa của khí vận.

Chút biến hóa tinh vi của khí vận Nhân tộc trước khi yêu khí bùng lên đã bị lão cảm ứng được, lão vừa định hành động thì chuyện quỷ dị lại xảy ra.

Điều này không khỏi khiến người ta thầm suy đoán, nơi ngưng tụ khí vận của vương thành Nhân tộc rốt cuộc đang ẩn giấu bí mật gì.

Trong khoảnh khắc đó, Tỷ Can dường như già đi nhiều!

Lão vừa bất lực trước Đế Tân, vừa lo lắng cho tương lai của Đại Thương.

Nhưng dù có thực lực Chuẩn Thánh cảnh giới, lão cũng không có năng lực xoay chuyển hiện thực, chỉ biết hóa thành một tiếng thở dài đầy lo âu.

Tuy nhiên khi đại kiếp đang cận kề, những người có thể chú ý đến những việc liên quan đến đại kiếp chung quy vẫn là thiểu số, và họ cũng không thể thay đổi được gì.

Những người còn lại đa phần đều bị kiếp khí ảnh hưởng!

Hoặc không thể can dự, hoặc không thể hay biết.

Vì thế một chút biến cố nhỏ nhoi trong cả trận đại kiếp này cũng giống như một giọt mưa trong muôn vàn giọt nước, không thể dấy lên bất kỳ gợn sóng nào.

Trong một cung điện cực kỳ xa hoa và tráng lệ, trên chiếc giường lớn chạm long khắc phụng đầy vẻ tường thụy, Đế Tân đang ngồi tựa lưng.

Đôi lông mày rậm và ánh mắt sắc lẹm dường như có thể xuyên thấu mọi chướng ngại, nhìn thấu những bức tường thành và quan sát khắp quần thể cung điện, hắn khẽ thốt lên một câu: "Con hồ ly nhỏ này dã tâm cũng lớn thật.

Vừa vào cung chưa được bao nhiêu ngày đã dám tranh vị trí chủ hậu cung.

Chẳng lẽ không sợ khí vận Nhân tộc phản phệ, hủy hoại tu vi ngàn vạn năm sao!" Đúng vậy, với thân phận Yêu vương Chuẩn Thánh như Đát Kỷ, muốn tồn tại ở nơi khí vận Nhân tộc ngưng tụ mà không có Đế Tân giúp đỡ thì e rằng ngay đêm đầu tiên vào cung nàng đã không trụ vững được rồi.

Chính nhờ có Đế Tân che chở nên Đát Kỷ mới có thể tùy tâm sở dục trong hậu cung!

Thậm chí những lúc nàng vô ý để lộ yêu khí cũng đều được Đế Tân thu dọn tàn cuộc.

"Nếu không phải vì muốn mượn cái danh của nàng ta, thì chỉ dựa vào những thủ đoạn ấu trĩ này quả nhân đã sớm từ bỏ, để nàng ta nếm mùi thế nào là uy lực khí vận khủng bố mạc trắc!" Sau khi hừ lạnh một tiếng, Đế Tân không thèm quan tâm đến một Đát Kỷ đang đắc ý, hắn hướng mắt nhìn về phía xa, phía đông Đại Thương gần biển

Đông Hải!

Tại nơi Đông Hải xa xôi, một đạo nhân đang cưỡi một con dị thú, đi trên mặt biển sóng cuộn mênh mông như đi trên đất bằng.

Đạo nhân đó không ai khác chính là Khương Tử Nha vừa xuống núi.

Đế Tân khinh thường cười nhạt một tiếng, đôi mắt lập tức chìm vào một mảnh hắc ám.

Trong mảnh hắc ám đó, vô số bóng người nhạt nhòa đang chậm rãi trôi dạt!

Nhìn cảnh này, Đế Tân đầy tự tin thầm thì: "Khương Tử Nha cũng sắp đến rồi.

Hồng Quân, Nguyên Thủy!

Đừng tưởng chỉ có hai người các ngươi mới là kẻ đánh cờ!" Một tiếng nói vang lên trong không gian đầy hắc ám đó.

Không gian này không nằm trong Hồng Hoang, cho nên cả Nguyên Thủy và Hồng Quân đều không hề hay biết.

Dù có biết thì họ cũng chỉ khẽ cười mà thôi.

Bất luận là Nguyên Thủy hay Hồng Quân, để đạt đến vị trí hiện tại thì ai chẳng phải trải qua muôn vàn kiếp nạn, ai chẳng từng trấn áp cả một thời đại.

Đế Tân có chút thủ đoạn, nhưng đối mặt với hai tồn tại đã siêu thoát Hồng Hoang và Thiên Đạo thì chưa chắc đã có tác dụng!

Tạm không bàn đến kế sách trong lòng Đế Tân, chỉ nói về cục diện Đại Thương.

Kể từ khi Khương vương hậu bị khép tội vào ngục và bị xử tử không lâu sau đó, cả Đại Thương đã chấn động!

Một vị vương hậu lại bị xử tử dễ dàng như vậy!

Điều này khiến vô số người bất mãn, đặc biệt là Khương vương hậu vốn có hiền danh và uy tín rất cao trong lòng dân chúng.

Quan trọng hơn, Khương vương hậu là con gái của Đông Bá hầu!

Đông Bá hầu là một thế lực lớn của Đại Thương, đứng đầu các chư hầu, là một tồn tại không dễ chọc vào.

Đông Bá Hầu giận dữ khôn nguôi, nhưng lúc này vẫn chưa nảy sinh ý định tạo phản.

Chỉ muốn đến Triều Ca, yêu cầu Đế Tân cho một lời giải thích!

Khi Đế Tân biết tin Đông Bá Hầu nổi giận, muốn đến Triều Ca hỏi tội, hắn chỉ cười khẩy một tiếng!

Thần sắc tràn đầy vẻ khinh thường.

Tựa hồ đối với một vị chư hầu tay nắm trọng quyền, địa vị cao quý, y chẳng hề để vào mắt.

"Được thôi!

Đông Bá Hầu đến Triều Ca, quả nhân vô cùng hoan nghênh!

Nhưng chỉ có một mình thái sư thì quá cô quạnh.

Chương 707

Vậy triệu cả Tây Bá Hầu Cơ Xương cùng đến!" Đế Tân một lời hạ lệnh, lại cho triệu cả hai vị chư hầu tay nắm trọng quyền cùng tiến về Triều Ca!

Nhất thời, cả Đông Bá Hầu lẫn Tây Bá Hầu Cơ Xương đều có chút ngỡ ngàng.

Nhưng lúc này, khí thế của Thương triều đang như hồng thủy!

Chính trị đang ở thời kỳ đỉnh cao, thực lực vẫn còn vô cùng kinh người.

Vì vậy, dù là Đông Bá Hầu hay Tây Bá Hầu, tuy trong lòng nảy sinh nhiều nghi hoặc, nhưng không dám cự tuyệt vương lệnh, chỉ có thể mang theo vài tên tùy tùng lên đường đến Triều Ca.

Tây Bá Hầu Cơ Xương trên đường đến Triều Ca, tại một vách núi cheo leo đã nhặt được một đứa trẻ sơ sinh bị bỏ rơi.

Vì lòng không nỡ, ông bèn nhận làm con nuôi.

Đứa trẻ đó, chính là Lôi Chấn Tử!

Khi hai vị chư hầu đến Triều Ca, lập tức bị giam lỏng!

Đông Bá Hầu vô cùng phẫn nộ, liên tục lớn tiếng chửi mắng Đế Tân.

Việc này khiến Đế Tân nổi trận lôi đình, trực tiếp cho thi triển hình phạt Bào Lạc vừa mới nghiên cứu ra!

Đến lúc hành hình, Đế Tân còn dẫn theo Đát Kỷ đến xem!

Quan sát hình phạt Bào Lạc mới nhất.

Chỉ thấy Đông Bá Hầu bị lột sạch y phục, trói chặt trên cột sắt.

Lửa đặc chế được đốt lên, đem một Đông Bá Hầu thân mang tu vi không tầm thường, thiêu sống đến chết!

Hình phạt Bào Lạc tàn khốc vô cùng, người chịu hình phải gánh chịu nỗi đau đớn không thể tưởng tượng!

Thực sự là một trong những hình phạt tàn nhẫn nhất thế gian.

Ngay cả Đát Kỷ thân là Yêu vương, sau khi xem cũng không nỡ lòng.

Đến đoạn thảm khốc, nàng thậm chí không dám nhìn thẳng.

Thế nhưng Đế Tân lại xem rất hứng thú, nghe tiếng la hét cực kỳ thê thảm của Đông Bá Hầu, thậm chí còn lộ ra một nụ cười nhạt.

"Bào Lạc thật hữu dụng, không chỉ có thể thưởng thức âm thanh tuyệt diệu, mà còn có thể luyện hóa ma hồn, làm lớn mạnh ma quân của quả nhân!" Nguyên lai, hình phạt Bào Lạc ngoài việc khiến người chịu hình cực kỳ thống khổ, còn có một công năng quan trọng khác!

Đó chính là luyện chế ma hồn cho Đế Tân, bổ sung vào ma quân trong tay hắn!

Khi Đế Tân đang thưởng thức cảnh tượng "tuyệt diệu" đó, Đát Kỷ lại đột nhiên tựa thân thể quyến rũ vào, đồng thời dùng giọng nói cực kỳ mê hoặc cất lên: "Đại vương, hình phạt Bào Lạc thật đáng sợ!

Thần thiếp sợ quá đi." Đế Tân phá lên cười ha hả, rồi một tay ôm lấy Đát Kỷ, cười lớn nói: "Tốt!

Nếu ái phi sợ hãi, vậy chúng ta hồi cung!" … Khi nội bộ Thương triều đang vì Đế Tân và Tô Đát Kỷ mà trở nên hỗn loạn không chịu nổi, Khương Tử Nha cũng đã trở về căn nhà cũ của mình.

Nơi đó chỉ còn lại tường vách đổ nát, mạng nhện giăng đầy, tro bụi khắp nơi.

Khương Tử Nha xem xong liền ngẩn người, rồi thi triển Ngọc Thanh tiên pháp!

Truy tìm mới biết người nhà của ông sớm đã qua đời vì tuổi già, luân hồi chuyển thế cả rồi.

Trong khoảnh khắc đó, nội tâm Khương Tử Nha vô cùng phức tạp, cuối cùng chỉ có thể thở dài một tiếng.

"Ai!" Mối bận tâm cuối cùng trong lòng đã dứt, Khương Tử Nha đối với chốn nhân gian cũng không còn chút lưu luyến nào.

Lúc này, trong lòng ông vẫn ghi nhớ lời của sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn, mình chính là người chủ trì Phong Thần lượng kiếp.

Ông chuẩn bị du ngoạn Hồng Hoang một lần nữa, tìm kiếm cơ duyên trong cõi u minh.

Thành Triều Ca, tự nhiên là trạm dừng chân đầu tiên của Khương Tử Nha.

Dù không biết quá nhiều nội tình về Phong Thần lượng kiếp, nhưng ông cũng đã nghe sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn nói, Đại Thương triều chính là tác nhân, nhân vật chính và cũng là chiến trường chính của Phong Thần lượng kiếp.

Thế là ông đến thành Triều Ca thử vận may, sau một hồi đằng vân giá vũ, Khương Tử Nha đã tới nơi.

Vừa đến dưới chân thành Triều Ca, Khương Tử Nha liền cảm nhận được khí vận Nhân tộc vô cùng bàng bạc!

Một con kim long khí vận không thể nhìn thấy bằng mắt thường đang quấn quanh thành Triều Ca, uy phong lẫm liệt!

Khí vận Nhân tộc đối với tu luyện giả Nhân tộc và người bình thường, hạn chế cực kỳ ít, thậm chí là không có.

Nhưng đối với tu luyện giả dị tộc, đó lại là một chướng ngại chí mạng!

Khí vận Nhân tộc bàng bạc đó thậm chí không cần tự ra tay, cũng đủ để xua đuổi, thậm chí là trấn áp bất kỳ cường giả dị tộc nào dưới Thánh Nhân.

May mắn thay, Khương Tử Nha là chính thống Nhân tộc, đồng thời lại tu luyện Ngọc Thanh tiên pháp!

Đối với Nhân tộc, Khương Tử Nha là khách quý!

Cho nên khí vận Nhân tộc không những không ngăn cản, mà còn che chở cho ông.

Vừa tiến vào thành Triều Ca, Khương Tử Nha có thể cảm nhận rõ ràng trung tâm thành, tức vương cung, có điều khác lạ!

Nhưng tu vi không đủ, không cách nào quan sát được.

Dù vậy, Khương Tử Nha trong lòng vẫn nhận định vương cung chắc chắn ẩn giấu bí mật, một bí mật không hề tầm thường.

Vì vậy, ông rất hứng thú với vương cung, muốn vào xem xét một phen.

Nhưng vương cung đâu phải nơi tùy tiện ra vào, chưa nói đến việc có nhiều đại năng cấp bậc Chuẩn Thánh canh gác, chỉ riêng kim long khí vận bảo vệ vương cung cũng đủ khiến Khương Tử Nha ăn đủ.

Khương Tử Nha vừa mới tiến vào thành Triều Ca, đã bị Đế Tân chú ý!

"Khí vận đậm đặc như thế, thiên mệnh chói mắt nhường này!

Người của Phong Thần, quả nhân cuối cùng cũng đợi được ngươi." Nhìn Khương Tử Nha, Đế Tân tự lẩm bẩm một tiếng, sau đó sắc mặt hơi biến đổi.

Y lộ ra một nụ cười quỷ dị, tựa hồ lại có tính toán gì đó.

Khương Tử Nha hoàn toàn không biết rằng, từ khoảnh khắc ông đặt chân vào thành Triều Ca đã bị một cường giả khủng bố để mắt tới, thậm chí còn bị tính kế... … Tin tức Đông Bá Hầu chết thảm cuối cùng cũng truyền về nước chư hầu của ông, nhất thời cả nước bi thương.

Con trai của Đông Bá Hầu là Khương Văn Hoán càng đau đớn đến tột cùng, lập tức giương cao cờ phản!

Thề phải san bằng Thương triều!

Khương Văn Hoán vừa giương cờ phản, lập tức nhận được vô số sự ủng hộ!

Chương 708

Vô số tiên nhân gia nhập, sau lưng hắn thậm chí còn mơ hồ nhận ra chút dấu vết của Thánh Nhân.

Có lẽ Khương Văn Hoán, lại là một quân cờ do vị Thánh Nhân nào đó bố trí!

Tin tức Khương Văn Hoán tạo phản truyền đến Triều Ca, Đế Tân lại chẳng mấy bận tâm, một Khương Văn Hoán nhỏ nhoi không có tư cách tham gia Phong Thần lượng kiếp.

Huống hồ Khương Văn Hoán không có thiên mệnh gia thân, càng không có đại khí vận bao bọc.

Không phải con của thiên mệnh, chẳng đáng nhắc tới.

Khương Tử Nha để tìm kiếm cơ duyên trong cõi u minh, bèn hành nghề bói quẻ mưu sinh.

Kết quả vì ông có tài thực học, chẳng mấy chốc đã nổi danh.

Đế Tân cũng cuối cùng chờ được cơ hội để tiếp cận Khương Tử Nha một cách danh chính ngôn thuận, bèn cũng cải trang một phen, tìm Khương Tử Nha xem một quẻ.

Khương Tử Nha vừa nhìn thấy Đế Tân, liền nhận ra sự bất phàm của y!

Khi bắt đầu bói quẻ, ông càng thêm chắc chắn trong lòng.

"Nguyên lai là Nhân vương giá lâm, thật thất kính, thất kính!" Giữa lúc xem quẻ, Khương Tử Nha đột nhiên cung kính nói một tiếng.

Đế Tân thản nhiên cười.

"Không tệ, đạo sĩ đầu tiên nhận ra quả nhân, có chút bản lĩnh."

“Không dám, chỉ là chút tiểu đạo.

Ở trước mặt Nhân vương, chẳng qua là múa rìu qua mắt thợ mà thôi.” Khương Tử Nha khẽ lắc đầu, thuật bói quẻ tuy xem ra huyền diệu, nhưng thực ra cũng chỉ có vậy, còn kém xa thuật thôi diễn cường hãn.

“Vậy ngươi có thể tính ra quả nhân đến đây, có ý đồ gì không?” Nghe câu hỏi của Đế Tân, Khương Tử Nha đáp một tiếng: “Cầu hiền?!” “Chính là vậy!” Đế Tân lộ ra một nụ cười khó hiểu, khẳng định. … Khương Tử Nha nhận lời mời của Đế Tân, trở thành một viên quan của Thương triều.

Ban đầu, Đế Tân dường như đã quên mất Khương Tử Nha, vẫn chưa từng triệu kiến ông.

Khương Tử Nha cũng được rảnh rỗi, tiếp tục tìm kiếm cơ duyên trong thành Triều Ca.

Dù sư tôn Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nói cho ông biết rất nhiều chuyện, nhưng điểm mấu chốt nhất lại không hề tiết lộ, cần Khương Tử Nha tự mình lĩnh ngộ.

Nhưng tìm kiếm liên tục bấy lâu, ông vẫn không thu hoạch được gì.

Điều này không khỏi khiến Khương Tử Nha nảy sinh nghi hoặc, cơ duyên của mình rốt cuộc ở nơi nào.

Khi Khương Tử Nha đang đi lang thang trong thành Triều Ca, Thân Công Báo cũng cuối cùng đã trở về đại lục Hồng Hoang.

“A a a!

Ta cuối cùng cũng về rồi!

Không phải các ngươi xem thường ta sao, không phải Khương Tử

Nha là người chủ trì Phong Thần lượng kiếp sao?

Ta sẽ cho các ngươi xem, Thân Công Báo ta đây mạnh hơn Khương Tử Nha vô số lần!" Vừa trở về, Thân Công Báo đã không thể chờ đợi mà đặt ra một mục tiêu.

Khác với Khương Tử Nha, Thân Công Báo cũng không biết tình hình cụ thể của Phong Thần.

Nhưng Thân Công Báo khác Khương Tử Nha ở chỗ, hắn có một mục tiêu rõ ràng, đó chính là Thương triều!

"Bất kể Phong Thần rốt cuộc thế nào, Thương triều chính là nơi trọng yếu nhất!

Nếu đã không biết nội tình cụ thể của Phong Thần, vậy ta cứ ở trong Thương triều chờ đợi, chờ các ngươi tự dâng tới cửa!" Sau khi hung hăng nói một tiếng, Thân Công Báo liền tiến về phía thành Triều Ca.

Nhưng khi đi qua một vùng hoang dã, hắn đột nhiên dừng lại.

"Đúng là một con dị thú tốt, tuy không thể so sánh với Tứ Bất Tượng của Khương Tử Nha, nhưng cũng là một tọa kỵ không tồi." Sau khi nhìn vào một nơi nào đó trong hoang dã tự lẩm bẩm, Thân Công Báo ra tay!

Một bóng đen đang ẩn mình trong hoang dã, thậm chí còn chưa kịp có bất kỳ phản ứng nào, đã bị Thân Công Báo tóm gọn.

Bóng hình to lớn đó trong tay Thân Công Báo lại hiện ra vô cùng nhỏ bé.

Tuy nó dốc hết sức giãy giụa, nhưng cũng chỉ là vô ích.

Với tu vi cảnh giới Bất Kim Tiên của con dị thú đó, muốn thoát khỏi Thân Công Báo cảnh giới Đại La, còn xa lắm!

Theo Thân Công Báo thi triển khu thú chi thuật, con dị thú đó giãy giụa chẳng được mấy cái đã quy thuận hẳn.

Nhìn con dị thú ôn thuận trước mắt, Thân Công Báo hài lòng gật đầu, sau đó đặt tên cho nó: "Bản thể là một con báo đen, nhưng lại có những đốm sao lấm tấm, lại ẩn chứa huyết mạch thượng cổ, cứ gọi là Hắc Điểm Hổ đi." Tên nghe có hơi quê mùa, nhưng ít nhất cũng hình tượng.

Thân Công Báo hài lòng, còn Hắc Điểm Hổ có hài lòng hay không, ai mà quan tâm chứ.

Ở thành Triều Ca xa xôi, Khương Tử Nha bỗng nhiên bị một việc làm cho kinh ngạc.

"Đế Tân lại muốn cho bần đạo vào cung?" Sau khi xác nhận lại nhiều lần, Khương Tử Nha nhìn về phía vương cung lẩm bẩm một tiếng.

Nhiều ngày như vậy, Đế Tân mới cho ông tiến cung, không biết có ý gì.

Khương Tử Nha không nghĩ ra, dứt khoát không nghĩ nữa.

Dù sao ông cũng đã tính ra chuyến đi này tuyệt đối không có nguy hiểm, huống hồ dù có nguy hiểm, Khương Tử Nha cũng không phải không có thủ đoạn đối phó.

Trong lòng có chỗ dựa, mới có thể không sợ hãi điều gì.

Bây giờ Khương Tử Nha cũng dựa vào hậu thủ của mình, không sợ hung danh của Đế Tân, một mình tiến đến vương cung.

Dưới sự dẫn dắt của một thị tòng, Khương Tử Nha tiến vào trung tâm quyền lực của Nhân tộc hiện tại, quần thể cung điện quy mô lớn nhất trên đại lục Hồng Hoang.

Dù vương cung của Thương triều cũng nguy nga lộng lẫy, nhưng Khương Tử Nha đã từng thấy qua các cung đình lầu vũ trên Tam Tiên Đảo nên đã miễn dịch với cảnh này.

Ông thậm chí còn cảm thấy cung điện nguy nga lộng lẫy trước mắt quá quê mùa!

Chẳng có chút bá khí nào như cung điện ở Tam Tiên Đảo, cũng không có linh khí.

Sau khi khẽ lắc đầu một cách kín đáo, Khương Tử Nha mặt mày điềm nhiên đi qua một hành lang dài, đến một hoa viên.

Bên ngoài hoa viên, Khương Tử Nha nghe thấy một trận cười đùa.

Trong đó có giọng nữ quyến rũ, cũng có giọng nam trung khí mười phần!

Đó là Đế Tân và phi tử hoặc thị nữ của y.

Vì Khương Tử Nha chưa biểu lộ thân phận, đồng thời Đế Tân cũng không cho biết lai lịch của Khương Tử Nha.

Cho nên thị tòng dẫn đường không dám trực tiếp đưa Khương Tử Nha vào, chỉ có thể để ông ở ngoài hoa viên chờ một lát.

Hắn đi vào bẩm báo, chờ lệnh của Đế Tân.

Chương 709

Trong hoa viên, trăm hoa đua nở, muôn chim hót vang!

Những đóa hoa sặc sỡ tranh nhau khoe sắc, để giành lấy một nụ cười của quân vương.

Một lương đình điêu khắc nhiều hoa văn, nằm ở chính giữa hoa viên, địa thế cũng hơi cao hơn xung quanh.

Vì vậy, đứng trong lương đình có thể dễ dàng thưởng thức toàn bộ mỹ cảnh của hoa viên.

Đế Tân đang cùng Đát Kỷ và mấy mỹ nhân khác vui đùa trong lương đình.

Khi một thị tòng cẩn thận đến gần và bẩm báo tin tức về Khương Tử Nha, sắc mặt Đế Tân đột nhiên trở nên đầy ẩn ý.

Tuy trên mặt vẫn nở nụ cười, nhưng không khí tại hiện trường đột nhiên trở nên nặng nề.

"Khương Tử Nha, cuối cùng cũng đến rồi!

Dẫn hắn vào đi." Sau khi lẩm bẩm một tiếng, Đế Tân phất tay ra hiệu cho các mỹ nhân lui ra, đồng thời nói với vị thị tòng kia.

Ngay khi Đát Kỷ cũng chuẩn bị rời đi, Đế Tân đột nhiên gọi nàng lại!

"Mỹ nhân khoan đã, ở lại cùng quả nhân xem thử Khương Tử Nha này là thần thánh phương nào." Đát Kỷ nghe xong, liền nở một nụ cười rạng rỡ!

Nhất thời, dưới nụ cười của nàng, trăm hoa đang khoe sắc trong hoa viên cũng phải kém đi một bậc.

“Tuân lệnh, đại vương!” Chẳng mấy chốc, Khương Tử Nha đã vào trong hoa viên, nhìn thấy Đế Tân và Tô Đát Kỷ.

Sau khi khẽ chắp tay, Khương Tử Nha nhẹ giọng nói: “Sơn dã tán nhân Khương Tử Nha, ra mắt đại vương.” Bộ dạng này của Khương Tử Nha khiến Đát Kỷ lạnh lùng hừ một tiếng: “Đúng là một sơn dã tán nhân!

Thấy đại vương của ta mà không hành đại lễ, muốn chết sao?” Tuy giọng nói của Tô Đát Kỷ vô cùng quyến rũ, khiến người ta say đắm.

Nhưng Khương Tử Nha có thiên mệnh hộ thể, lại thêm Nguyên Thủy chống lưng phía sau, chút mị thuật cỏn con căn bản không thể ảnh hưởng đến ông.

“Ha ha ha ha!

Vị phu nhân này nói đùa rồi, bần đạo là một kẻ sơn dã tán nhân, vua của Đại Thương quản không tới đầu bần đạo!” Khương Tử Nha cười lớn một tiếng, rồi thần sắc tự nhiên nói.

Đát Kỷ định phản bác, liền bị Đế Tân khẽ giơ tay ngăn lại.

Tuy lẽ ra với tu vi cảnh giới Chuẩn Thánh của một yêu vương tu hành hàng vạn năm, Đát Kỷ không nên sợ hãi một vị vua của Nhân tộc.

Nhưng trong từng cử chỉ của Đế Tân, đều toát ra bá khí!

Đồng thời, ở bên cạnh Đế Tân sẽ cảm thấy bản thân vô cùng nhỏ bé, không khỏi nảy sinh lòng kính ngưỡng.

Vì vậy, dù Đát Kỷ vạn phần không muốn, cũng không dám trái ý Đế Tân.

Có lẽ chính Tô Đát Kỷ bây giờ cũng không ý thức được, mình lại

có thể trở nên như vậy.

“Sơn dã tán nhân?

Ngươi tên là Khương Tử Nha phải không?

Quả nhân thấy tướng mạo phúc hậu của ngươi, không giống sơn dã tán nhân, mà giống thuật sĩ phương ngoại hơn.” Sau khi ngăn Đát Kỷ lại, Đế Tân đứng lên, dùng đôi mắt bình thường đó quét qua Khương Tử Nha một lượt rồi nhẹ giọng nói.

Khương Tử Nha nghe xong khẽ cười, quay đầu nhìn cảnh sắc bên ngoài đình rồi mở miệng nói: “Người sơn dã thì sao, người phương ngoại thì sao.

Đối với đại vương, có gì khác biệt?” Sau khi Khương Tử Nha nói xong, khung cảnh nhất thời vô cùng yên tĩnh.

Đát Kỷ tuy có lời muốn nói, nhưng Đế Tân không mở miệng, nàng theo tiềm thức không dám lên tiếng.

Ngay cả Yêu vương cảnh giới Chuẩn Thánh còn như vậy, đám thị tòng tiên nhân bình thường khác sao có thể chống lại được áp lực của Đế Tân, càng không dám tùy tiện mở miệng.

Sau khi Đế Tân và Khương Tử Nha nhìn nhau mấy giây, đột nhiên cười nói: “Tốt, tốt!

Khương Tử Nha, không tệ!

Gia nhập Đại Thương thì sao?” Cuối cùng y thậm chí còn mời Khương Tử Nha, đưa ra cành ô liu cho ông.

Nhưng Khương Tử Nha không lập tức nhận lời, vì ông không xem trọng thứ quyền lực thế tục như của Đại Thương!

Điều Khương Tử Nha theo đuổi là đại đạo.

Nhưng đại đạo dường như không cho phép ông theo đuổi, đối với

ông vô cùng không thân thiện.

“Đại vương, đa tạ ngài đã ưu ái.

Nhưng bần đạo vô tâm làm quan, một lòng chỉ cầu đại đạo.

Lần này xuất sơn, là vì tìm kiếm người hữu duyên.” Khương Tử Nha nhẹ giọng từ chối lời mời của Đế Tân, không gia nhập hàng ngũ của y.

Đế Tân dường như không hề ngạc nhiên, thậm chí còn vô tình liếc nhìn trời rồi lại nhìn về phía đông.

Mọi hành động của Khương Tử Nha đều lay động lượng kiếp, Đế Tân tin rằng dù là Hồng Quân hay Nguyên Thủy, đều đang chăm chú theo dõi tình hình nơi này.

Khương Tử Nha đưa ra lựa chọn thế nào, căn bản không phải do ông quyết định.

Đó là kết quả của cuộc tranh đấu giữa các thế lực sau lưng Khương Tử Nha, người thắng có thể can dự vào quyết định của ông.

Rõ ràng, trong một dao động vi diệu không thể nhận ra vừa rồi, Đế Tân đã nhạy bén nhận thấy một gợn sóng nhỏ.

Đó là chấn động của Thiên Đạo, vô cùng nhỏ bé dễ bị bỏ qua.

Cực kỳ ẩn giấu, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể phát hiện.

Trừ thân phận đặc biệt của Đế Tân ra, e rằng cũng không ai chú ý đến biến hóa nhỏ bé này.

Dù có chú ý, cũng sẽ bị tự nhiên bỏ qua.

Kết quả cuộc đấu trí sau lưng đã có, Đế Tân tuy dã tâm lớn nhưng cũng không dám giở trò trước mặt hai vị đại lão, bèn lớn tiếng nói: “Vậy cũng được, nếu ngươi không muốn thì quả nhân không ép.

Nhưng trước khi ngươi tìm được người hữu duyên, nơi của quả nhân luôn chờ đợi.” Nghe những lời này, không chỉ Khương Tử Nha có chút kinh ngạc, ngay cả Đát Kỷ cũng lộ vẻ chấn kinh.

Đế Tân là người thế nào, chung sống một thời gian, Đát Kỷ ít nhiều cũng hiểu rõ.

Trong ký ức của nàng, Đế Tân chưa bao giờ dễ dàng buông tha một người dám làm trái ý mình.

Có lẽ Khương Tử Nha là người đầu tiên, khiến Đát Kỷ có chút kỳ quái, lão giả hom hem trước mắt rốt cuộc có gì đặc biệt, mà có thể thay đổi tác phong của Đế Tân.

Không nhìn thì thôi, Đát Kỷ vừa nhìn Khương Tử Nha liền cảm nhận được một ánh mắt.

Ngay sau đó, hai người bốn mắt nhìn nhau, sau một thoáng đối mặt, đôi bên lập tức thu hồi ánh mắt.

“Trong đôi mắt mang theo một tia mê hoặc, có sự linh động nhưng lại vô thần!” Đây là ấn tượng đầu tiên của Khương Tử Nha đối với đôi mắt của Đát Kỷ, ngay sau đó ông liền cảm nhận được sự khác thường sâu sắc!

Chương 710

Dù cảm thấy vậy, nhưng Khương Tử Nha tuy đã trở thành đệ tử của Nguyên Thủy, kinh nghiệm trải sự đời còn quá ít, kinh nghiệm không đủ.

Thế là ông chỉ có thể ghi nhớ điều này trong lòng, đợi có thời gian sẽ từ từ nghiền ngẫm.

Còn Đát Kỷ, trong lòng lúc này lại tràn đầy kinh hãi!

"Đôi mắt đó sao lại đáng sợ đến vậy!" Với tu vi cảnh giới Chuẩn Thánh của Đát Kỷ, sau khi đối mắt với Khương Tử Nha, trong nháy mắt nàng cảm thấy như rơi vào hầm băng vô tận, toàn thân vô lực.

Tựa như chỉ cần nhìn thêm một lúc nữa, nàng sẽ bị đôi mắt đó nuốt chửng.

May mắn là thời gian hai người bốn mắt nhìn nhau không dài, nếu không Đát Kỷ có lẽ đã phải lộ nguyên hình!

Trải qua chuyện này, Khương Tử Nha càng cảm thấy vương cung vô cùng đặc biệt, dường như ẩn giấu bí mật to lớn.

"Bất kể là Đế Tân hay Đát Kỷ, đều quá kỳ lạ!

Xem ra nơi này không thể ở lâu, phải sớm rời đi!" Trong lòng thầm than một tiếng, Khương Tử Nha bèn chuẩn bị rời đi.

Không phải Khương Tử Nha không tò mò, cũng không phải ông sợ vương cung dính líu quá rộng.

Vương cung nằm ở chính trung tâm thành Triều Ca, mà thành Triều Ca lại là nơi hội tụ cường giả của Nhân tộc, thậm chí là của cả Hồng Hoang!

Số lượng cường giả Chuẩn Thánh hội tụ ở đây không đếm xuể, cường giả đỉnh phong cũng có thể tồn tại.

Đồng thời, nơi đây cũng là nơi khí vận Nhân tộc hội tụ, với khí vận Nhân tộc gần như vô lượng như vậy, yêu ma quỷ quái nào có thể đến gần?

Nhưng tương tự, nhân vật có thể gây chuyện ở một nơi như thế này, liệu có phải là nhân vật nhỏ không?

Kẻ có thể xem thường vô số cường giả Chuẩn Thánh, có thể xem thường sự trấn áp của khí vận Nhân tộc, e rằng ít nhất cũng là đại thần thông giả tiên thiên!

Ít nhất cũng phải ngang tầm với những đại năng đỉnh phong lâu đời như Trấn Nguyên Tử, Yêu Sư Côn Bằng!

Thậm chí, còn mạnh hơn cũng không chừng.

Đối thủ này quá khó chơi, một mình Khương Tử Nha không giải quyết được!

Những gì Khương Tử Nha nghĩ trong lòng, Đế Tân đã đoán được bảy tám phần.

Hắn thầm cảm thán trong lòng, cuối cùng thậm chí còn nuốt nước bọt.

"Nhận ra rồi sao?

Quả không hổ là người của thiên mệnh.

Dưới ảnh hưởng của bản tọa, vẫn có thể đưa ra phán đoán như vậy.

Thật muốn nếm thử hương vị của ngươi, chỉ tiếc là!" Đối với một ma đầu như Đế Tân, Khương Tử Nha quả thực là một món ăn ngon vô cùng.

Chỉ là sau lưng món ăn này, có sự khủng bố to lớn!

Nếu không, Khương Tử Nha sao có thể sống đến hôm nay?

Sớm đã bị Đế Tân một ngụm nuốt vào bụng, trực tiếp luyện hóa thiên mệnh và khí vận đó thành năng lượng tinh thuần nhất để khống chế và hấp thu.

Ngay khi Khương Tử Nha chuẩn bị cáo từ, đột nhiên khí tức trên người Đát Kỷ thay đổi, sắc mặt cũng biến đổi.

Chính điều này, khiến Khương Tử Nha cảnh giác cao độ!

Ánh mắt nhìn về phía Đát Kỷ cũng thay đổi, trở nên lạnh lùng, trở nên đáng sợ!

Ngay cả Đế Tân cũng bị biến cố đột ngột này làm cho kinh ngạc, khẽ nhíu mày nhìn về phía Đát Kỷ.

"Quả không hổ là Nhân tộc, tuy đã không còn linh hồn nhưng nhờ vào phượng quan và khí vận Nhân tộc truyền vào, dựa vào ý chí trước khi linh hồn Tô Đát Kỷ tiêu tan, đã phát ra sự giãy giụa cuối cùng." Phượng quan mà Đế Tân ban cho Đát Kỷ có cả lợi và hại, tuy có thể trấn áp yêu khí trên người nàng, nhưng đồng thời cũng có thể che chở cho ý thức của Tô Đát Kỷ, khiến nó không hoàn toàn tiêu tan.

Dưới sự che giấu kép của khí vận Nhân tộc và phượng quan, ngay cả Đế Tân nhất thời không để ý cũng bị nó che mắt.

Điều này khiến Tô Đát Kỷ tìm được một cơ hội thích hợp nhất, vào lúc Khương Tử Nha đến, đã phát ra sự giãy giụa cuối cùng.

Tô Đát Kỷ nhẫn nhịn đã lâu, cuối cùng cũng tìm được một tia cơ hội phản kích duy nhất.

Vận may của Tô Đát Kỷ, chính là sự xuất hiện của Khương Tử Nha.

Nếu là đại thần hoặc tu đạo giả khác, e rằng dù có phản kháng cũng không tạo ra được gợn sóng nào.

Thậm chí còn kéo cả người phát hiện ra mình xuống nước.

Nhưng có Khương Tử Nha ở đây, sự chú ý của Nguyên Thủy và Hồng Quân chưa từng rời đi.

Đế Tân cũng không dám giở trò, dù sao y cũng rất sợ hãi hai vị kia.

Vì vậy, Đế Tân nhất thời không để ý, cộng thêm Đát Kỷ nhất thời sơ suất!

Cùng với sự trợ giúp của khí vận Nhân tộc, Tô Đát Kỷ mới có thể phát ra một tín hiệu cho Khương Tử Nha, đồng thời bóc trần rằng Đát Kỷ không phải là Tô Đát Kỷ.

Khương Tử Nha trong nháy mắt đã có cảm ứng, ngay sau đó cũng có hành động!

Tuy hiện tại không hiểu vì sao nơi hội tụ khí vận Nhân tộc lại xuất hiện yêu khí.

Nhưng điều đó không cản trở ông đưa ra phản ứng, vì vậy công kích hoặc phản kích của ông trong nháy mắt đã đến!

Đó là một luồng sáng vô cùng bình thường, nhưng năng lượng ẩn chứa trong đó ngay cả Đế Tân cảm nhận được cũng phải thầm than: "Không hổ là đệ tử của vị đại nhân kia, một đòn tùy tay trong lúc ứng biến đã có uy lực như vậy.

Nhưng tư chất của Khương Tử Nha thực sự quá thấp, thực lực quá yếu.

Dù có tiên pháp đạo thuật cao thâm, cũng không thể bù đắp được chênh lệch cảnh giới." Đế Tân cảm thán xong lại lắc đầu, biểu hiện của Khương Tử Nha tuy kinh diễm nhưng cũng đã bộc lộ một sự

thật, đó là thực lực quá mức thấp kém.

Dù thủ đoạn đa dạng, uy lực khủng bố, nhưng sự áp chế về cảnh giới cũng là một vực sâu không thể dễ dàng vượt qua.

Đế Tân không xem trọng cuộc đối đầu giữa Khương Tử Nha và Đát Kỷ, nhưng cũng không xem trọng Đát Kỷ.

Dù sao sau lưng Khương Tử Nha là Nguyên Thủy, Đế Tân không cho rằng khi Khương Tử Nha gặp nguy hiểm, Nguyên Thủy sẽ không ra tay tương trợ!

Cả hai cùng bị thương, đó là phán đoán trong lòng Đế Tân.

Có lẽ sẽ có sai sót, nhưng hẳn là không chênh lệch nhiều.

Ở một bên khác, sự phản kích đột ngột của Tô Đát Kỷ khiến Đát Kỷ có chút trở tay không kịp.

Ngay khi đang bận rộn trấn áp hậu quả mà Tô Đát Kỷ để lại, nàng lập tức cảm nhận được một luồng nguy hiểm.

Ngay sau đó, nàng né tránh, một tàn ảnh xuất hiện!

Đát Kỷ may mắn né được công kích của Khương Tử Nha, nhưng đã bị hành động này chọc giận!

Chương 711

Một yêu vương cảnh giới Chuẩn Thánh, ít nhất cũng phải tồn tại mấy trăm triệu năm, thậm chí còn lâu hơn!

Cho nên mỗi một yêu vương đều cao ngạo.

Khi một tiểu tu sĩ vừa mới bước vào tiên đạo, lại dám ra tay với mình.

Sự cao ngạo của yêu vương trong lòng Đát Kỷ bị kích phát, trong lòng lập tức vô cùng phẫn nộ!

"Một tu sĩ nhỏ nhoi, lại dám bắt nạt ta!

Ta, ngươi thật sự coi ta là mèo bệnh sao!" Sau khi khẽ quát một tiếng, Đát Kỷ cũng tấn công!

Một luồng yêu khí nồng đậm lập tức khuếch tán ra ngoài, Đế Tân khẽ nhíu mày.

"Yêu quả nhiên là yêu, dễ dàng bộc lộ như vậy!" Trong lòng thầm nói một tiếng, Đế Tân vội vàng dọn dẹp!

Y lập tức khẽ thi triển thủ đoạn, trực tiếp bình ổn ảnh hưởng của khí vận Nhân tộc đối với đại điện này.

Đồng thời cũng ngăn chặn yêu khí của Đát Kỷ khuếch tán ra ngoài, ổn định ảnh hưởng của chuyện này, không để cho các cường giả khác biết.

"Quả nhiên là một đại yêu!

Không ngờ nơi ngưng tụ khí vận của vương cung, cũng có thể sinh ra thứ ô uế như vậy!" Khương Tử Nha cảm thán một tiếng, vội vàng trừ yêu!

Nhưng những thủ đoạn đó, dù mạnh nhưng đối mặt với chênh lệch cảnh giới lớn như vậy, hiệu quả cũng rất nhỏ.

Nhưng thủ đoạn của Khương Tử Nha lại khiến Đát Kỷ càng thêm chấn nộ!

Bởi vì Đát Kỷ cho rằng, Khương Tử Nha đang sỉ nhục mình!

Nàng trực tiếp hiện ra chân thân Cửu Vĩ Thiên Hồ, yêu khí khủng bố trực tiếp tràn ngập toàn bộ đại điện!

Nếu không có thủ đoạn mà Đế Tân bố trí, e rằng yêu khí đã kinh động đến các đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh của Nhân tộc trong thành Triều Ca.

Đát Kỷ hiện ra chân thân yêu tộc, thực lực càng thêm khủng bố!

Nhưng Khương Tử Nha lại dựa vào tu vi chỉ vừa mới nhập tiên đạo của mình, vung vẩy Đả Thần Tiên cùng nàng đánh đến có thanh có sắc.

"Đó là Đả Thần Tiên sao?" Đế Tân đứng một bên xem kịch, dù sao cũng không thể xen vào.

Chi bằng đứng một bên xem cho kỹ, tìm hiểu xem người của Phong Thần sau này rốt cuộc ra sao, để có tình huống bất ngờ còn có thể ứng phó.

Theo từng trận quang ảnh lóe lên, dị tượng nảy sinh!

Khương Tử Nha cuối cùng cũng không địch lại Đát Kỷ, bất kể là pháp lực hay thể lực đều dần dần không chống đỡ nổi.

Đát Kỷ tuy hiện tại không làm gì được Khương Tử Nha, nhưng dựa vào sự tích lũy hùng hậu của mình, bắt đầu từ từ tiêu hao pháp lực của ông.

"Khương Tử Nha, ta xem ngươi có thể chống đỡ được bao lâu!

Đợi ta bắt được ngươi, sẽ lột da nuốt sống ngươi!" Đát Kỷ cũng nhìn ra Khương Tử Nha dần dần chống đỡ không nổi, lập tức cười duyên nói!

Nhưng Khương Tử Nha nghe xong lại rùng mình một cái.

"Không được, thực lực của hồ yêu quá mạnh!

Xa không phải là thứ bần đạo có thể chống đỡ, phải mau chóng rời đi!" Khương Tử Nha vừa đánh vừa lùi, mắt thấy Đát Kỷ càng ép càng gần, đột nhiên lại nhìn thấy một tia sơ hở, trong lòng lập tức vui mừng.

Ông vội vàng thúc giục pháp lực cuối cùng, vung Đả Thần Tiên đánh lui Đát Kỷ, rồi vội vàng phá không bỏ chạy.

Khi Khương Tử Nha rời đi, Đế Tân liền cảm giác ánh mắt theo dõi kia đã biến mất, lập tức thở phào một hơi.

Sau đó, y lạnh lùng nhìn về phía Đát Kỷ đang định đuổi theo Khương Tử Nha, trực tiếp hừ lạnh một tiếng!

Đát Kỷ đang đắc ý trong lòng đột nhiên cảm nhận được một luồng khủng bố to lớn, sắc mặt nhất thời đại kinh, trực tiếp dừng lại giữa không trung.

Lúc này, Đát Kỷ trong lòng vô cùng kinh hãi, nàng bị một luồng khí tức vô cùng khủng bố bao vây, phảng phất chỉ cần nàng có chút động tĩnh nhỏ, sẽ tùy thời bỏ mạng.

Cảm giác như vậy, Đát Kỷ chỉ khi gặp mặt Nữ Oa nương nương mới có thể từ trên người Nữ Oa nương nương cảm ứng được!

Lẽ nào, nơi này có một cường giả cùng đẳng cấp với Nữ Oa nương nương?!

Ngay khi Đát Kỷ trong lòng suy đoán không thôi và hoảng sợ, Đế

Tân chậm rãi đi đến trước mặt nàng, ôm lấy Đát Kỷ đã hóa lại thành người, nói: "Tiểu hồ ly này, đánh chạy Khương Tử Nha là được rồi, còn đuổi theo giết hắn hay sao?!" Đát Kỷ nghe xong, trên mặt tràn đầy vẻ kinh hãi, không dám tin nhìn về phía người chung chăn gối với mình trước đây.

Dường như không thể tin, vị quân vương của Thương triều trước mắt, lại là một vị đại năng có thể sánh vai với Nữ Oa nương nương.

"Sao, không nhận ra quả nhân nữa rồi?

Bị quả nhân dọa sợ rồi sao?

Nói thật, tiểu hồ ly ngươi lá gan thật nhỏ, làm việc cũng không gọn gàng.

Nếu không phải vì bộ da này của ngươi đẹp, cũng hợp khẩu vị của quả nhân, nếu không ngươi cũng không sống được đến bây giờ." Giọng điệu của Đế Tân chậm rãi, thậm chí có chút khoa trương.

Nhưng trong tai Đát Kỷ, đó lại là âm thanh của ma quỷ vô cùng khủng bố.

Khiến một yêu vương cảnh giới Chuẩn Thánh như Đát Kỷ cũng sợ đến run lẩy bẩy, mặc cho Đế Tân ôm vào lòng... … Khi Khương Tử Nha chạy thoát khỏi vương cung, thậm chí chạy ra khỏi thành Triều Ca, ông căn bản không chú ý phía sau không có bất kỳ dị thường nào.

Dù sao trong quẻ bói của mình, ông đã vô tình phát hiện ra một bí mật lớn, ở lại thành Triều Ca chẳng phải là chờ chết sao!

Khương Tử Nha có lý do tin rằng, dù mình là đệ tử của Nguyên Thủy, nhưng khi động chạm đến một số cấm kỵ nào đó, những người đó sẽ không vì nể mặt Nguyên Thủy mà buông tha ông.

Xem ra Khương Tử Nha tuy tu đạo trăm năm, nhưng đối với cả

Hồng Hoang vẫn chưa hiểu rõ lắm.

Ông không hiểu được sức nặng của Nguyên Thủy Thiên Tôn trong Hồng Hoang, nếu không cũng sẽ không có suy nghĩ như vậy.

Nhưng có lẽ đây là thiên ý, hoặc là đại thế chăng?

Dù sao nếu Khương Tử Nha không chạy khỏi thành Triều Ca, Phong Thần lượng kiếp sẽ tiến hành như thế nào?

Cuộc đấu trí giữa Nguyên Thủy và Hồng Quân, cuối cùng ai thắng ai bại?

Ngay khi Khương Tử Nha lòng còn sợ hãi mà bỏ chạy, Nguyên Thủy đang chăm chú theo dõi lại nhìn về phía thành Triều Ca.

"Đế Tân dường như là bút tích của Hồng Quân, nhưng lại cảm ứng được một tia khí tức của lão bằng hữu, lẽ nào là một lão bằng hữu thượng cổ nào đó chuyển thế?" Đế Tân tuy ẩn giấu rất tốt, nhưng Nguyên Thủy đã phát hiện ra một số manh mối.

Chỉ là khi muốn truy tra, lại là một mảnh mờ mịt.

Cũng chính vì vậy, mới khiến Đế Tân bại lộ thân phận trước mặt Nguyên Thủy.

Dù sao Nguyên Thủy là ai, muốn tra xét một người nào đó há chẳng phải là chuyện dễ như trở bàn tay!

Chương 712

Nhưng quá khứ và lai lịch của Đế Tân lại vô cùng mờ mịt, vô cùng khác thường.

Nếu là vì Phong Thần đại kiếp tồn tại, lai lịch của Đế Tân không thể đoán, không thể biết cũng thôi đi.

Nhưng quá khứ cũng mờ mịt như vậy, rất đáng để suy ngẫm.

Quá khứ là chuyện đã xảy ra, Nguyên Thủy nắm giữ thời không đại đạo, muốn tra xem chuyện quá khứ của Đế Tân lại là một mảnh sương mù, tất định đã có người can nhiễu hoặc đã bị cắt đứt.

Bất kể là loại nào, cả Hồng Hoang trừ Nguyên Thủy ra, cũng chỉ có Hồng Quân có thể làm được.

Sau khi biết Đế Tân là quân cờ do Hồng Quân bố trí, Nguyên Thủy liền điều khiển ý thức trong cõi u minh, dẫn dắt Khương Tử Nha tiến đến Tây Kỳ.

Phong Thần lượng kiếp vốn là cuộc đối đầu song phương, nếu Hồng Quân đã đứng về phía Thương triều, vậy ta, Nguyên Thủy, sẽ đứng về phía Chu triều.

Rốt cuộc đại thế lịch sử không thể ngăn cản, hay Hồng Quân có thể đi ngược thế cờ, phá vỡ đại thế lịch sử thất bại của Thương triều.

Hay y có thể xoay chuyển Phong Thần lượng kiếp, Nguyên Thủy rất mong chờ!

Còn về Đế Tân, Nguyên Thủy cũng không quá để ý.

"Lão bằng hữu thì sao chứ, bản tọa có thể đánh bại ngươi một lần, cũng có thể đánh bại lần thứ hai!

Đặc biệt là trong tình huống bản tọa chiếm ưu thế tuyệt đối.” … Dưới sự điều khiển của ý thức trong cõi u minh, Khương Tử Nha đã đến ẩn cư tại một sơn cốc nào đó ở Tây Kỳ.

Đại thế của cả Hồng Hoang cũng theo đó mà tăng tốc.

Tây Bá Hầu Cơ Xương năm xưa cùng Đông Bá Hầu đến Triều Ca, cũng bị bắt giữ.

Chỉ là vận may của ông tốt hơn Đông Bá Hầu rất nhiều, chỉ bị giam lỏng mà thôi.

Còn Đông Bá Hầu thì bất hạnh hơn nhiều, bị thiêu sống bằng hình phạt Bào Lạc.

Cơ Xương ban đầu biết được tình cảnh của lão bằng hữu, cũng vô cùng than thở.

Khi ông tưởng rằng mình cũng sẽ gặp phải ách vận tương tự, Đế Tân dường như đã quên mất ông, không còn quan tâm nữa.

Điều này khiến Cơ Xương yên tâm hơn nhiều, sau đó dưới sự nỗ lực của mọi người ở Tây Kỳ, cùng với sự hy sinh của một người con trai, Cơ Xương cuối cùng cũng được thả.

Lúc này, đã cách lúc tiến vào Triều Ca hơn mười năm.

Trong một vùng núi hoang dã nào đó ở Tây Kỳ, Khương Tử Nha vẫn như thường lệ ngồi câu cá bên một ao nhỏ!

Cảnh này từ khi ông đến đây, vẫn luôn xuất hiện cho đến tận bây giờ.

Khi Cơ Xương trở về Tây Kỳ, Khương Tử Nha đang câu cá đột nhiên nói: “Mười mấy năm khổ đợi, một sớm cơ duyên tới!” Cơ Xương trở về Tây Kỳ, đối với Thương triều vô cùng phẫn hận!

Quyết tâm lật đổ Thương triều, xây dựng một đế quốc hoàn toàn

mới.

Nhưng muốn thực hiện suy nghĩ trong lòng, lại không hề dễ dàng.

Thương triều tuy có vẻ suy yếu, nhưng thực lực cường hãn của nó vẫn đủ để càn quét thiên hạ.

Chỉ dựa vào thực lực hiện tại của Tây Kỳ, còn lâu mới có thể đối kháng với Thương triều.

Chỉ có thể tiếp tục âm thầm tích lũy thực lực, đồng thời cầu hiền tài để phụ tá đại nghiệp.

Nhưng hiền tài hiếm hoi biết bao, Tây Kỳ biết tìm đâu ra nhân tài có thể gánh vác đại nghiệp lớn như vậy.

Cơ Xương vì chuyện này mà cau mày không thôi, trong lòng vô cùng phiền muộn.

Phong Thần lượng kiếp tiến triển đến hiện tại, vừa nằm trong dự liệu của Nguyên Thủy, lại vừa ngoài dự liệu của Nguyên Thủy.

"Tất cả đều đã thay đổi, không biết sẽ có ảnh hưởng gì đến Phong Thần.

Nhưng bản tọa, có lẽ không thể xem được cảnh Na Tra náo hải kinh điển kia rồi." Trong Thuận Thiên đại điện, Nguyên Thủy nhìn về phía Hồng Hoang, nhẹ giọng cảm thán một câu.

Phong Thần lượng kiếp hay cả cục thế Hồng Hoang, thực ra đều nằm trong tầm khống chế của Nguyên Thủy.

Có Hồng Quân ở bên cạnh có thể đối kháng, nhưng nếu Nguyên Thủy quyết tâm muốn làm một chuyện gì đó, Hồng Quân cũng sẽ không liều mạng ngăn cản.

Cho nên không biết từ khi nào, những ký ức kiếp trước của Nguyên Thủy thực ra đã không còn nhiều tác dụng.

Dù sao một Hồng Hoang có Nguyên Thủy, liệu có còn là Hồng Hoang trong ký ức của Nguyên Thủy không?

Nguyên Thủy cho rằng không phải, cũng giống như trước mắt, Phong Thần lượng kiếp thời kỳ đầu vì sự đối đầu của Nguyên Thủy và Hồng Quân, đã trở nên hoàn toàn khác, hoặc có lẽ đây mới là Phong Thần lượng kiếp thực sự... … Sau niềm vui khi Cơ Xương trở về, Tây Kỳ lại dần dần đi vào quỹ đạo.

Cơ Xương một lần nữa tiếp quản chính vụ, lại rơi vào cảnh xử lý công việc bận rộn.

Vốn với tuổi tác hiện tại của Cơ Xương, không nên cần mẫn như vậy.

Nhưng ông lại không thể không làm.

Bởi vì nội bộ Tây Kỳ thiếu thốn lương thần mãnh tướng, Cơ Xương không thể không tự mình xử lý những công việc chính sự nặng nề đó, mỗi ngày đều phải đến khuya mới nghỉ ngơi.

Thân thể vốn đã già yếu của Cơ Xương, dần dần không chống đỡ nổi.

Nhưng cả Tây Kỳ có thể san sẻ nỗi lo cho Cơ Xương, lại chỉ có vài người.

"Ai, tuy có nhiều đại thần nhưng không ai có thể đối kháng với Thương triều." Lại một lần nữa xử lý chính vụ đến nửa đêm canh ba, Cơ Xương nhìn những công việc chưa xử lý hết một nửa, cùng với đêm đen như mực ngoài kia, lại lần nữa cảm thán.

Trong lòng khao khát cầu được hiền tài, càng thêm mãnh liệt.

Nhưng ngay sau đó, Cơ Xương không khỏi lắc đầu.

Hiền tài đâu phải dễ dàng có được, Tây Kỳ cũng không thể hấp

dẫn được quá nhiều hiền tài ở Hồng Hoang.

Dù sao đối với những người có tài năng, Triều Ca xa tốt hơn Tây Kỳ rất nhiều!

Toàn bộ Nhân tộc Đại Thương, xa mạnh hơn một nước chư hầu Chu nhỏ bé.

Trưa ngày thứ hai, Cơ Xương trong lòng phiền muộn, bèn tranh thủ lúc rảnh rỗi chuẩn bị ra ngoài dã ngoại thư giãn.

Trong một ngọn núi hoang, Cơ Xương đang dẫn một đám tùy tùng đi săn.

Tuy Cơ Xương ít ra tay, nhưng cũng vô cùng vui vẻ.

Không biết từ lúc nào, ông đã đến một sơn cốc nhỏ.

Sơn cốc nhỏ tuy không lớn, nhưng phong cảnh tú mỹ.

Cơ Xương nhìn thấy cũng không ngừng gật đầu, phiền muộn trong lòng dần dần tan biến.

Chương 713

Nhưng khi ông tiếp tục đi sâu vào, trước mắt đột nhiên xuất hiện một cái ao, và một ngôi nhà gỗ nhỏ.

Cơ Xương xem xong khẽ ngẩn người, nếu không phải xác định ngôi nhà gỗ nhỏ trước mắt là thật, ông còn tưởng đây là ảo ảnh.

"Trong vùng núi hoang dã sâu thẳm, lại có người ở?" Cơ Xương nhìn ngôi nhà gỗ nhỏ không khỏi cảm thán một tiếng, sau đó lại phát hiện cách nhà gỗ không xa có một cái ao nhỏ, bên bờ ao mơ hồ có một bóng người.

Cơ Xương không biết vì sao, lại bước tới.

Khi Cơ Xương bước tới, lại đột nhiên phát hiện, chủ nhân của bóng người kia lại là một lão giả tóc bạc phơ.

Cơ Xương nhất thời trong lòng kinh ngạc, không ngờ chủ nhân của ngôi nhà gỗ nhỏ này lại là một lão giả.

Ngay sau đó ông nhìn kỹ lão giả kia thêm vài lần, lại phát hiện lão giả tuy tóc bạc phơ, nhưng da dẻ lại hồng hào vô cùng, không giống người già.

Bởi vì lão nhân đang nhắm mắt dưỡng thần, hoặc là đang nghỉ ngơi.

Cơ Xương không làm phiền, đang chuẩn bị rời đi thì lão giả đột nhiên có động tác.

"Có cá cắn câu rồi!" Theo một tiếng cười sang sảng, lão giả mặt mày tươi cười thu cần câu lên, lại phát hiện hóa ra mừng hụt một phen, không câu được con cá nào.

Chuyện này vốn không có gì kỳ lạ, nhưng lại thu hút sâu sắc Cơ

Xương.

Bởi vì lưỡi câu của người đó là thẳng!

"Vị lão ông này, lưỡi câu của ngài sao lại thẳng?" "Không sai!" "Vậy làm sao có thể câu được cá?" "Tùy duyên!" Một cuộc nói chuyện ngắn gọn, Cơ Xương đối với Khương Tử Nha càng thêm tò mò.

Thế là ông âm thầm thôi diễn lai lịch của Khương Tử Nha, lại kinh ngạc phát hiện, dựa vào thuật thôi diễn có thể xem là không tồi của mình, lại không tính ra được lai lịch của Khương Tử Nha.

Trong lòng thầm kinh hãi, nhưng bề ngoài Cơ Xương lại không hề biểu lộ.

Chỉ là trong lúc nói chuyện với Khương Tử Nha, ông cố gắng moi móc một số thông tin.

Chỉ là trong lúc giao đàm với Khương Tử Nha, Cơ Xương lại không hề chiếm được chút thượng phong nào.

Cách nói chuyện và học thức của Khương Tử Nha, không hề thua kém ông, thậm chí ở một số phương diện, còn vượt trội hơn!

Điều này khiến Cơ Xương trong lòng vô cùng kinh hãi, không ngờ một người sơn dã lại có kiến thức như vậy, trong lòng càng thêm xác định lai lịch của Khương Tử Nha không tầm thường.

Thế là sau khi dần dần thân quen, Cơ Xương liền trực tiếp hỏi Khương Tử Nha: "Cùng tiên sinh đàm luận đã lâu, không biết tiên sinh danh húy là gì?" Khương Tử Nha thấy Cơ Xương hỏi thẳng như vậy cũng không giấu giếm nữa, trực tiếp đáp lại: "Bần đạo Khương Tử Nha, từng theo Nguyên Thủy Thiên Tôn tu hành, là đệ tử dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn." Câu trả lời này, trực tiếp khiến Cơ Xương ngây người.

Một lúc lâu sau mới hoàn hồn, khi nhìn lại Khương Tử Nha, ánh mắt đã nóng rực hơn một chút.

Không ngờ, thật sự vạn vạn không ngờ!

Một chuyến đi giải khuây, lại có thể gặp được một đại tài!

Mà lại là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, không ngờ mình lại có vinh hạnh gặp được một vị.

Cơ Xương trong lòng vô cùng cảm thán, đồng thời cũng hạ quyết tâm nhất định phải mời Khương Tử Nha về Tây Kỳ!

Khương Tử Nha bất kể là thân phận hay học thức, đều là hàng đầu trong Hồng Hoang.

Có thể mời được Khương Tử Nha, vậy thì Tây Kỳ chắc chắn có thể lên một tầm cao mới!

Thế là để tỏ rõ thành ý, Cơ Xương dùng giọng điệu vô cùng tôn kính nói: "Nguyên lai là đệ tử dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn, lão hủ thật thất lễ rồi." Sau một hồi cung kính, Cơ Xương rất ẩn ý đề cập Tây Kỳ đang tìm kiếm một vị tướng tài, hy vọng Khương Tử Nha có thể đảm nhận.

Khương Tử Nha nghe xong, tự nhiên gật đầu đồng ý.

Đây vốn là chuyện ông phải làm, bây giờ Cơ Xương chủ động đề xuất, sao có thể không đáp ứng.

Cơ Xương tuy có ý muốn mời Khương Tử Nha gia nhập, nhưng thực ra ban đầu cũng không ôm hy vọng quá lớn.

Kết quả Khương Tử Nha lại đồng ý, khiến ông quá đỗi vui mừng!

"Tốt, tốt!

Có Tử Nha gia nhập, Tây Kỳ của ta sẽ không còn nỗi lo về sau!" Sau khi cười lớn một tiếng, Cơ Xương nắm chặt hai tay Khương Tử

Nha, vui mừng nói.

Đưa Khương Tử Nha trở về vương phủ, Cơ Xương lập tức tuyên bố bổ nhiệm Khương Tử Nha làm Tướng quốc!

Lệnh cho rất nhiều đại thần không thể tin nổi, đặc biệt là một số lão thần có năng lực.

Nhưng khi biết được lai lịch của Khương Tử Nha, mọi tiếng nghi ngờ đều biến mất.

Chỉ riêng danh hiệu đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn của Khương Tử Nha, đã đủ để trấn áp mọi sự bất phục.

Liệu có người nào không cam tâm mất đi vị trí Tướng quốc, không cam tâm một người xa lạ lại đứng trên đầu mình không?

Đó chỉ có thể là quá xem thường ảnh hưởng của Nguyên Thủy trong Hồng Hoang.

Tuy Nguyên Thủy đã lâu không xuất hiện, nhưng sức ảnh hưởng của ngài, tuyệt đối xuyên suốt cả Hồng Hoang.

Có lẽ sẽ có người không sợ Thánh Nhân, nhưng không có bất kỳ người nào hay sinh linh nào không thần phục dưới uy nghiêm của Nguyên Thủy.

Cho nên thân là đệ tử của Nguyên Thủy, địa vị của họ chỉ sau các vị Thánh Nhân cao cao tại thượng!

Thậm chí một số đại năng dám chọc Thánh Nhân, nhưng không dám chọc đệ tử của Nguyên Thủy.

Sau khi Khương Tử Nha trở thành Tướng quốc của Tây Kỳ, sứ mệnh của ông cũng chính thức được kích hoạt.

Để đối phó với Phong Thần, việc đầu tiên Khương Tử Nha làm sau khi trở thành Tướng quốc chính là chọn một nơi bảo địa, xây

dựng Phong Thần Đài dùng cho Phong Thần!

Cơ Xương tuy có chút nghi ngờ, nhưng cũng không ngăn cản.

Tốn hao lượng lớn nhân lực vật lực, mất mấy tháng trời mới xây xong Phong Thần Đài này.

Khi Phong Thần Đài này được xây xong, cả Hồng Hoang nhất thời có một loại phản ứng.

Một luồng dao động lan ra khắp Hồng Hoang, nhưng người có thể nhận ra lại chẳng có mấy ai.

Trừ Khương Tử Nha và các đệ tử của Nguyên Thủy ra, cũng chỉ có các Thánh Nhân và những đệ tử thân cận nhất của họ.

Còn Đế Tân và Thân Công Báo, có lẽ là do đại thế thúc đẩy, lại có lẽ là sự sắp đặt trong cõi u minh, Thân Công Báo lại gia nhập Đại Thương.

Dựa vào thủ đoạn của mình và sự xem trọng của Đế Tân, hắn lại chiếm một vị trí không nhỏ trong triều đình Thương triều, trở thành Quốc sư!

"Phong Thần Đài đã xây xong rồi sao, vậy thì Phong Thần cũng không còn xa nữa." Đế Tân đứng trên một lầu cao, nhìn về phía công trường khổng lồ đang thi công phía trước, tự lẩm bẩm một câu.

Đát Kỷ bên cạnh nghe được một chút nhưng lại không nghe rõ rốt cuộc y nói gì, nhưng lại vô cùng tò mò, bèn nũng nịu hỏi: "Đại vương đang nói gì vậy?" Đế Tân nghe xong lộ ra một nụ cười, sau đó trực tiếp ôm Đát Kỷ vào lòng, dùng tay khẽ vuốt má tuyệt mỹ của nàng nói: "Tiểu hồ ly, có những chuyện ngươi không cần biết.

Lộc Đài khi nào thì xây xong, quả nhân có chút không đợi được nữa rồi!" Đát Kỷ vừa nghe Đế Tân nói vậy, cả người không nhịn được khẽ run rẩy.

Thần tình trở nên vô cùng đáng thương, khiến người ta nhìn thấy không nhịn được muốn che chở.

Chương 714

Nằm trong lòng Đế Tân, Đát Kỷ nũng nịu hừ một tiếng rồi nói: "Đại vương đừng vội, nô gia đang thúc giục rồi." Đế Tân gật đầu, không còn quan tâm đến chuyện nhỏ này nữa.

Dù sao cũng chỉ là một Lộc Đài nhỏ bé, không đáng để Đế Tân quá bận tâm.

Duy chỉ có Phong Thần sắp tới, mới có thể khiến Đế Tân coi trọng!

"Bây giờ Khương Tử Nha ở Tây Kỳ, Thân Công Báo ở Triều Ca.

Hai người mỗi người một phe, vị kia rốt cuộc đang tính toán gì." Nhưng cục thế Phong Thần cũng mờ mịt khó lường, Thân Công Báo và Khương Tử Nha giống nhau đều có tướng phi hùng, đáng lẽ cũng là người chủ trì Phong Thần, nhưng lại không ở cùng một phe với Khương Tử Nha, thậm chí hai người dường như còn có quan hệ địch đối.

Đế Tân không hiểu, bèn không nghĩ đến những đại cục do các đại lão cấm kỵ kia bố trí nữa.

Dù sao bây giờ y cũng không có tư cách tham gia, có lẽ phải đợi đến khi bố cục trong Phong Thần lượng kiếp hoàn thành.

Hoặc là đột phá được giới hạn của Thiên Ma, trở thành Thiên Ma thực sự có thể đối kháng với Thiên Đạo, y mới có thể xen vào ván cờ của Hồng Quân và Nguyên Thủy... … Thời gian trôi nhanh, không ngừng trôi về phía trước.

Đại thế thiên hạ vẫn đang tiến hành một cách có trật tự, bất kể là nội bộ Thương triều, các nước chư hầu xung quanh, thậm chí cả đại

cục Hồng Hoang đều đang chậm rãi biến hóa.

Trong thành Triều Ca, tuy thời gian chậm rãi trôi qua nhưng Đế Tân và Đát Kỷ không hề cảm thấy có thể thả lỏng.

Trong một cung điện sâu nào đó của vương cung Triều Ca, tràn ngập bóng tối khủng bố!

Nơi đây ngay cả khí vận của Nhân tộc cũng không dám đến.

Bóng tối khủng bố đó phảng phất như một hố đen có thể nuốt chửng mọi thứ, bất kỳ đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh nào dám đến gần, cũng không có khả năng trốn thoát.

Trong bóng tối, Đế Tân, hay là Thiên Ma, đang cố gắng đột phá!

Bóng tối khủng bố đó, chỉ là một tia khí tức mà Đế Tân tiết lộ ra khi đột phá mà thôi.

"Không đủ, còn xa mới đủ!" Giọng nói khàn khàn của Đế Tân truyền ra từ trong cung điện, luồng bóng tối khủng bố đó cũng đang dần dần rút đi.

Chưa đầy nửa khắc, cả cung điện đã khôi phục như cũ, không còn thấy một tia hắc khí khủng bố nào.

Chỉ có sắc mặt vô cùng khó coi của Đế Tân, cùng với hắc khí thỉnh thoảng lóe lên trong mắt y, cho thấy bóng tối vừa rồi không phải là ảo ảnh.

Sau khi sắc mặt biến đổi một lúc lâu, Đế Tân mới lạnh lùng nói: "Quá chậm, quá chậm!" Quá chậm rồi!

Kiếp khí, nghiệp lực, oán khí và hận ý sinh ra trong lượng kiếp quá ít, căn bản không đủ để Đế Tân đột phá cảnh giới hiện tại.

"Phong Thần lượng kiếp đã đến lúc này rồi, Khương Tử Nha vẫn không hành động!

Đang chờ, chờ cái gì!" Vừa mới đột phá thất bại, sắc mặt Đế Tân trong nháy mắt trở nên dữ tợn đáng sợ!

Y gầm lên mấy tiếng về phía Tây Kỳ.

Khiến hư không trong cả cung điện rung chuyển không thôi, phảng phất như tùy thời đều có thể vỡ nát.

Lại một lúc sau, sự cuồng bạo trước đó dần dần tan đi, Đế Tân dần dần bình tĩnh lại.

Đế Tân bình tĩnh lại, thần sắc lạnh băng nhìn về phía Tây Kỳ, hừ lạnh nói: "Tốt!

Nếu ngươi không bắt đầu, vậy ta giúp ngươi bắt đầu!" Trong Phong Thần lượng kiếp, tuy Khương Tử Nha là nhân vật trọng yếu nhất, mọi hành động đều có thể lay động toàn bộ cục diện và thúc đẩy sự phát triển.

Nhưng Đế Tân sở hữu thân phận đế vương của Thương triều, cũng sở hữu địa vị vô cùng quan trọng.

Vốn dĩ Đế Tân không biểu hiện ra điều gì đặc biệt, là để có thể âm thầm phát triển.

Tiếc là mãi không thấy Tây Kỳ có động tĩnh, kiên nhẫn của Đế Tân đã bị tiêu hao hết!

Lại thêm việc đột phá thất bại không lâu trước đó, khiến Đế Tân quyết định tự mình ra trận, thúc đẩy Phong Thần lượng kiếp.

Nhưng phải làm thế nào mới có thể thúc đẩy Phong Thần lượng kiếp, mà lại không bị bại lộ.

Đế Tân suy nghĩ rất lâu, trong lúc vô tình nhìn thấy một tòa đài cao ở xa, y liền lộ ra một nụ cười nhạt.

Sau đó thần sắc như thường rời khỏi nơi đó, trở về tẩm cung và

truyền gọi Đát Kỷ.

Đát Kỷ đang ở hậu cung nhận được tin, thân thể không khỏi khẽ run rẩy.

Tuy đã biết chân tướng của Đế Tân được một thời gian.

Nhưng Đát Kỷ không thể bình tĩnh đối mặt với Đế Tân, một đại ma vương ẩn mình, cho nên mỗi khi đối mặt với Đế Tân, Đát Kỷ luôn vô cùng cẩn thận.

Sợ có bất kỳ hành động vượt quá giới hạn nào, chọc giận ma vương khủng bố trước mắt này!

Thậm chí ngay cả nhiệm vụ mà Nữ Oa nương nương giao phó, nàng cũng không dám nhắc lại nữa.

May mắn là, Đế Tân phảng phất không để ý đến những hành động nhỏ nhặt của Đát Kỷ.

Càng không để ý đến những việc nàng làm trong triều, thậm chí thủ đoạn của Đế Tân còn tàn nhẫn hơn Đát Kỷ.

Điều này khiến Đát Kỷ vừa sợ hãi, vừa muốn rời đi nhưng lại không dám!

Cho nên lần này lại nghe thấy Đế Tân triệu kiến, Đát Kỷ tuy lòng mang sợ hãi, nhưng lại không dám có chút lơ là.

Khi Đát Kỷ vội vã chạy đến cung điện nơi Đế Tân đang ở, Đế Tân đang mặt mày bình tĩnh chờ đợi.

Đát Kỷ vừa định thỉnh an, đã bị lời của Đế Tân ngăn lại!

"Đát Kỷ, tiến độ xây dựng Lộc Đài thế nào rồi?

Cần bao lâu nữa mới có thể hoàn thành?" Đát Kỷ nghe xong vội vàng trả lời: "Bẩm đại vương, Lộc Đài đã xây dựng xong.

Đang tiến hành bố trí tương ứng, sắp có thể để đại vương sử dụng.” Nói xong Đát Kỷ cẩn thận nhìn về phía Đế Tân, xem phản ứng của y thế nào, có hài lòng với câu trả lời của mình hay không.

Nhưng phản ứng của Đế Tân khiến Đát Kỷ trong lòng run lên, mạnh mẽ rùng mình một cái.

Bởi vì mày của Đế Tân khẽ nhíu lại, phảng phất có chút không hài lòng.

“Kéo dài như vậy!

Quá muộn, lập tức đẩy nhanh tốc độ, quả nhân ngày mai muốn dùng!” Nhận được hồi đáp của Đế Tân, Đát Kỷ lập tức mở miệng: “Vâng, vâng!

Nô gia lập tức đi sắp xếp.” Đế Tân gật đầu, dường như lại nghĩ ra điều gì đó, lại hỏi một câu: “Ừm!

Đúng rồi, hiện tại người phụ trách giám sát xây dựng Lộc Đài có phải là người phương ngoại vừa mới đầu quân, Thân Công Báo không?” Thân Công Báo?

Đát Kỷ suy nghĩ một lát rồi gật đầu.

“Không sai, chính xác là Thân Công Báo.” Nhận được câu trả lời khẳng định, Đế Tân hài lòng gật đầu!

Chương 715

Có Thân Công Báo ở đó, có lẽ kế hoạch có thể được đẩy nhanh hơn nữa.

Thân Công Báo, cũng sở hữu dị tượng phi phàm!

Y cũng học tập tại Tam Tiên Đảo, nhưng đãi ngộ so với Khương Tử Nha quả thực là một trời một vực.

Một người là đệ tử của Nguyên Thủy, người kia lại chỉ là đệ tử bình thường của Xiển giáo, thậm chí chỉ là ký danh!

Nếu nói trong lòng Thân Công Báo không có bất kỳ oán hận nào, Đế Tân tuyệt đối không tin.

Vì vậy, dù Thân Công Báo có thể là một quân cờ nào đó do Nguyên Thủy Thiên Tôn sắp đặt, Đế Tân vẫn dám trọng dụng người này.

Chỉ cần có ích, đừng nói là Thân Công Báo, dù có là Khương Tử Nha, Đế Tân cũng chẳng hề e ngại.

"Thân Công Báo lai lịch không đơn giản, đi sắp xếp đi, quả nhân muốn gặp hắn!" .....

Thân Công Báo lòng cao hơn trời, mệnh lại mỏng hơn giấy, trước hết bị một kẻ phàm nhân đả kích.

Đến nơi phồn hoa nhất của Nhân tộc là thành Triều Ca, y lại càng bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn động.

Tại thành Triều Ca, tu luyện giả cảnh giới Đại La Kim Tiên tuy không đến mức tùy nơi đều có thể thấy, nhưng cũng thường xuyên bắt gặp.

Đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh cũng thỉnh thoảng xuất hiện.

Điều này làm Thân Công Báo vô cùng kinh ngạc!

Trong một tửu lâu người qua kẻ lại, tại một phòng riêng cạnh cửa sổ, một đạo nhân anh tuấn nhìn cảnh tượng phồn hoa bên ngoài, uống một ngụm rượu buồn rồi cất tiếng cười dài: "Ai ai cũng nói Tam Tiên Đảo tốt, nhưng bần đạo lại thấy nơi này tốt hơn Tam Tiên Đảo nhiều!" Đạo nhân này chính là Thân Công Báo, từ sau khi cùng Khương Tử Nha rời khỏi Tam Tiên Đảo, y liền đi khắp Hồng Hoang.

Trên đường đi, y kết giao rộng rãi, cũng trải qua không ít chuyện.

Nhưng chính vì có những trải nghiệm như vậy, sự bất bình trong lòng Thân Công Báo càng trở nên nghiêm trọng!

Tại sao một kẻ phàm nhân như Khương Tử Nha lại có thể trở thành đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, một tồn tại ngang hàng với Đạo tổ Hồng Quân.

Mà y lại chỉ có thể trở thành một đệ tử ký danh, thậm chí còn không phải của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Sự chênh lệch khổng lồ như vậy đã sinh ra nỗi phẫn nộ mà người thường không thể nào thấu hiểu.

Nhưng y không thể, cũng không dám nổi giận với Nguyên Thủy, nên Khương Tử Nha đã trở thành mục tiêu để y trút giận!

Thân Công Báo thề rằng, nhất định phải dẫm Khương Tử Nha dưới chân!

Hướng Nguyên Thủy chứng minh, ta, Thân Công Báo, mạnh hơn Khương Tử Nha vô số lần!

Vì vậy, khi biết được một vài nội tình của Phong Thần, trong lòng Thân Công Báo đã có đối sách.

"Khương Tử Nha, ngươi không muốn tham gia Phong Thần sao!

Vậy ta sẽ so tài với ngươi, xem ai mới có thể chủ trì Phong Thần!

Xem ai mới là kẻ được thiên mệnh lựa chọn.” Nhớ lại lời hào ngôn khi rời khỏi Tam Tiên Đảo, Thân Công Báo lộ ra một tia cười nhạt, nhưng ngay sau đó, đôi mắt lại trở nên lạnh lẽo.

“Thiên Tôn, Thiên Tôn!” Lại một lần nữa khẽ hừ lạnh mấy tiếng, Thân Công Báo nốc một ngụm rượu buồn.

Ngay lúc đang trút giận, đột nhiên toàn thân khí thế chấn động!

Một luồng khí tức không rõ bao trùm lấy căn phòng y đang ở, Thân Công Báo đang suy sụp trong nháy mắt trở nên lạnh lùng, tuấn tú và mạnh mẽ.

Đôi mắt sắc bén của y quét qua căn phòng một lượt rồi lạnh lùng nói: “Đát Kỷ?

Ngươi không ở trong vương cung thì đến đây làm gì?” Ngay khi Thân Công Báo vừa dứt lời, giọng nói đầy quyến rũ của Đát Kỷ vang lên trong phòng!

“Ha ha, Thân Công Báo, sao phải căng thẳng như vậy, chẳng lẽ ngươi đang sợ hãi?” Cùng lúc đó, một luồng khí thể màu hồng nhạt bắt đầu dần dần tràn ngập khắp phòng.

Thân Công Báo cảm nhận được, hai hàng lông mày nhíu lại, trên mặt lộ ra vẻ chán ghét.

“Đát Kỷ, thu cái mùi hồ ly của ngươi lại!

Đừng tưởng rằng có Phượng quan áp chế, ngươi có thể tùy tiện phóng túng trong thành Triều Ca!” Thân Công Báo lạnh lùng quát, dường như không có ấn tượng tốt đẹp gì với Đát Kỷ.

Nhưng đối với sự lạnh lùng của Thân Công Báo, Đát Kỷ dường như không hề có cảm giác gì.

Nàng tiếp tục trêu chọc Thân Công Báo, đồng thời để lộ ra thân hình tuyệt mỹ của mình: "Thân đạo trưởng, ngài thật không biết thương hoa tiếc ngọc chút nào.

Đối mặt với một đại mỹ nhân như ta mà lại nghiêm nghị như vậy." Đối diện với Đát Kỷ, sắc mặt Thân Công Báo không đổi, phảng phất như không hề để thân hình tuyệt mỹ kia vào mắt, lạnh lùng nói: "Đát Kỷ, thu lại cái thuật yêu mị của ngươi đi!

Bằng không, sẽ có lúc ngươi phải hối hận.

Ngươi có năng lực chống lại Đế Tân sao?" Thân Công Báo nhắc đến Đế Tân, vẻ mặt yêu mị của Đát Kỷ tức thì lạnh đi!

Sau một tiếng hừ lạnh, Đát Kỷ để lại một câu rồi biến mất: "Đại vương muốn gặp ngươi, cầm lấy lệnh bài!" Cùng lúc đó, một khối lệnh bài khắc đầy hoa văn thần bí, có một chữ "Thương" xuất hiện trước mặt Thân Công Báo.

"Đế Tân muốn gặp ta?!" Thân Công Báo kinh ngạc, lập tức cầm lấy lệnh bài quan sát kỹ lưỡng. .....

Trong vương cung to lớn và hoa lệ, có vô số cung điện lầu các.

Thừa Thiên Điện, trong số nhiều lầu son gác tía cũng không hề bắt mắt.

Nhưng từ khi Đế Tân trở thành Thương vương, ngài đã lấy nơi này làm nơi nghị sự.

Khi Thân Công Báo được thị vệ dẫn đến đây, Đế Tân đang xem một vài điển tịch thượng cổ.

Đát Kỷ thì vô cùng yên tĩnh đứng một bên, khi thấy Thân Công Báo tiến vào, nàng liền quay sang Đế Tân khẽ nói: "Đại vương, Thân Công Báo đến rồi." Đế Tân nghe vậy liền đặt điển tịch trong tay xuống, ngẩng đầu nhìn về phía Thân Công Báo.

Ngay khoảnh khắc đó, Thân Công Báo cảm nhận được một ánh mắt vô cùng đáng sợ đang nhìn chằm chằm vào mình.

Nhất thời trong lòng y hơi run sợ, thần sắc bất giác trở nên căng thẳng hơn một chút.

Tuy đã sớm có dự liệu, nhưng khi tự mình cảm nhận sự đáng sợ của Đế Tân, y mới thấy Đế Tân có vẻ ngoài thư sinh trước mắt lại có thể ẩn chứa một sức mạnh kinh khủng đến vậy.

Thân Công Báo tự hỏi, đối mặt với một cường giả như thế này, e rằng mình không chống đỡ nổi nửa khắc!

Sau khi hiểu rõ sự chênh lệch giữa hai bên, Thân Công Báo vốn đang có chút sợ hãi trong lòng lại trở nên bình thản.

Dù sao cũng không thể phản kháng, vậy chi bằng cứ yên lặng chờ đợi.

Thân Công Báo tin rằng, Đế Tân triệu kiến mình sẽ không dễ dàng lấy đi tính mạng của mình.

Bằng không, với thực lực mà Đế Tân nắm giữ, không cần phải tốn công tốn sức như vậy, chỉ cần một câu nói nhẹ nhàng, Thân Công Báo đã sớm âm dương cách biệt.

Dù sao y cũng không phải là Khương Tử Nha, người có địa vị cao cả ở Tam Tiên Đảo, thậm chí là cả Hồng Hoang.

Chương 716

Thân Công Báo không cho rằng Nguyên Thủy sẽ vì mình mà ra mặt.

Nhưng cũng chính sự thản nhiên của Thân Công Báo lại khiến Đế Tân cảm thấy y không hổ là người sở hữu dị tượng phi phàm, quả là có chút bản lĩnh.

"Không tệ, Thân Công Báo so với con tiểu hồ ly kia mạnh hơn nhiều." Đế Tân gật đầu khen ngợi một tiếng, Đát Kỷ nghe vậy không nhịn được uốn éo thân mình, đồng thời làm vẻ mặt uất ức nhìn về phía Đế Tân.

Nếu là người bình thường, thậm chí là Đế Tân trước kia, thấy cảnh này trong lòng khẳng định đã mềm nhũn, nhất định sẽ dỗ dành mỹ nhân.

Nhưng Đế Tân bị Thiên Ma chiếm cứ sẽ không vì một chút mỹ sắc mà có bất kỳ phản ứng nào.

Còn về Thân Công Báo, y chỉ cười một cách bất đắc dĩ.

Có lẽ đây là một câu tán dương, nhưng trong mắt Thân Công Báo, đó lại là minh chứng cho thực lực yếu kém của mình.

Chỉ có khi đối đãi với người yếu hơn mình rất nhiều, người ta mới có tư cách nói ra những lời như vậy.

Thân Công Báo là người thông minh, Đế Tân cũng không nói nhiều lời vô ích, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Chuyện giữa ngươi và Nguyên Thủy, quả nhân biết một hai.

Chuyện giữa ngươi và Khương Tử Nha, quả nhân cũng biết một hai.

Bây giờ quả nhân có thể cho ngươi một cơ hội, ngươi có nguyện ý để những kẻ ngươi oán hận phải trả giá không?" Thân Công Báo nghe vậy, hai tay nắm chặt, vô cùng quả quyết gật đầu!

Y không biết rốt cuộc phải trả cái giá như thế nào, cũng không biết làm vậy sẽ có hậu quả gì.

Nhưng nếu có thể khiến Khương Tử Nha phải chịu khổ, thậm chí là bỏ mạng, vậy thì Thân Công Báo cũng đáng để thử một lần!

"Tốt, quả nhiên không nhìn lầm ngươi!

Từ nay về sau, ngươi chính là quốc sư của Đại Thương ta!" Đế Tân thấy vậy hài lòng gật đầu, rồi cất tiếng cười lớn! .....

Chuyện Đế Tân lập quốc sư nhanh chóng truyền khắp Hồng Hoang.

Vô số đại năng Nhân tộc đều phải ngoái nhìn, không hiểu Nhân vương rốt cuộc đang làm gì.

"Quốc sư?

Đã bao lâu rồi chưa nghe thấy danh xưng này, bây giờ lại nghe thấy!

Xem ra hậu duệ của Thành Thang cũng chỉ đến thế mà thôi, muốn dùng cách này để chống lại đại thế của trời đất sao?

Thật không biết tự lượng sức mình." Một vài đại năng Nhân tộc đã tồn tại từ lâu, đối với chuyện này chỉ lạnh lùng quan sát!

Những đại năng Chuẩn Thánh có chút quan hệ với Thành Thang lại khẽ thở dài.

Quốc sư vừa xuất hiện, danh vọng của nhà Thương trong Nhân tộc nhanh chóng suy giảm.

Rất nhiều đại năng Chuẩn Thánh vốn đứng về phía nhà Thương,

vì chuyện này mà cắt đứt quan hệ.

Nhất thời, triều đình vốn đã lung lay lại càng thêm bất an, một số lão thần đã trải qua mấy đời Nhân vương cũng than thở không thôi.

"Đại vương thật hồ đồ!

Nhân tộc tự cường không ngừng, cần gì quốc sư!" .....

Những phản ứng trong Hồng Hoang, Đế Tân và Thân Công Báo lúc này có lẽ đã đoán được, nhưng lại không có thời gian quan tâm.

Trong một không gian tràn ngập bóng tối vô tận, Đế Tân, Thân Công Báo và Đát Kỷ ngồi đối diện nhau.

Thân Công Báo nhìn nơi tràn ngập bóng tối đáng sợ, trong bóng tối dường như ẩn giấu những tồn tại còn kinh khủng hơn, đối với Đế Tân không khỏi tò mò.

Về phần Đát Kỷ, nàng biết một vài bí mật của Đế Tân.

Đối với không gian tối tăm này cũng không xa lạ, cho nên vừa đến đây liền không nói một lời.

"Sự đáng sợ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi hẳn là rõ.

Ngoài nơi này có thể che đậy được ánh mắt của Nguyên Thủy Thiên Tôn ra, bất kỳ nơi nào cũng không an toàn!" Phản ứng của Thân Công Báo và Đát Kỷ không được Đế Tân quan tâm.

Đế Tân quan tâm hơn đến Phong Thần, bèn mở lời nói.

Thân Công Báo đối với điều này gật đầu không ngớt.

Y đã từng chứng kiến sự đáng sợ của Nguyên Thủy, tự nhiên biết rằng trong Hồng Hoang, đối với Nguyên Thủy, gần như không có bí mật gì.

"Đại vương cẩn thận một chút vẫn hơn, như vậy mới có thể đảm

bảo kế hoạch của chúng ta không bị tiết lộ." "Vậy quả nhân xin mở lời trước, Phong Thần lần này phải do ta chủ đạo! ...

Khương Tử Nha là mấu chốt quan trọng nhất, chỉ có giải quyết được Khương Tử Nha mới có thể nắm giữ thế chủ động!" Đế Tân bàn luận rất nhiều, có những điều là nội tình Phong Thần mà ngài biết, có những điều là suy nghĩ trong lòng.

Thân Công Báo và Đát Kỷ vừa lắng nghe, vừa đối chiếu với những suy nghĩ trong lòng mình.

Đế Tân nói xong, liền hướng ánh mắt về phía Thân Công Báo.

Cảm nhận được ánh mắt của Đế Tân, Thân Công Báo cũng không úp mở, trực tiếp mở lời: "Phong Thần lượng kiếp tuy chủ yếu là Phong Thần, nhưng thực ra lại nằm ở các vị thánh nhân, thậm chí là ở Nguyên Thủy Thiên Tôn và Đạo tổ Hồng Quân.

Toàn bộ Phong Thần lượng kiếp giống như một bàn cờ khổng lồ, các thế lực không ngừng đấu đá, mà chúng ta chỉ là một quân cờ..." Đế Tân và Thân Công Báo bàn luận rất nhiều, nhưng đối với Nguyên Thủy và Tam Tiên Đảo lại tránh không nhắc tới.

Bởi vì có một số điều cấm kỵ không thể nói ra.

Cuối cuộc bàn luận, Đế Tân hỏi Thân Công Báo cách để phá vỡ cục diện hiện tại.

Thực ra trong lòng Đế Tân đã có một phương án.

Thân Công Báo nghe xong, suy nghĩ kỹ một hồi rồi mới trịnh trọng nói: "Đại vương, thần cho rằng nên tăng thêm một chút trợ lực cho Khương Tử Nha." Đế Tân nghe vậy không có phản ứng gì đặc biệt, khẽ hỏi: "Ồ, ngươi biết mình đang nói gì không?" Lời của Đế Tân tuy nhẹ nhàng, nhưng Đát Kỷ ở bên cạnh lại kinh hãi tim đập thình thịch.

Trong lòng thầm mắng Thân Công Báo thật không biết điều, lại

dám đưa ra đề nghị như vậy trước mặt Đế Tân.

Thân Công Báo dường như hoàn toàn không biết câu nói vừa rồi có thể mang lại hậu quả gì, tiếp tục khẽ nói: "Thần đương nhiên biết, nhưng chẳng lẽ đại vương không muốn Phong Thần lượng kiếp trở nên kịch liệt hơn, điên cuồng hơn sao!" Đế Tân im lặng một lúc, không khí nhất thời trở nên vô cùng nặng nề.

Đát Kỷ vô cùng căng thẳng, nhưng trong chớp mắt Đế Tân đột nhiên cười nói: "Ngươi thấy thế nào?" Nghe lời của Đế Tân, Thân Công Báo cũng không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

"Đa tạ đại vương cho cơ hội, thần cảm thấy Phong Thần lượng kiếp nên diễn ra kịch liệt hơn nữa!

Không chỉ giới hạn ở Nhân tộc, mà nên lan rộng ra toàn bộ Hồng Hoang!" Đế Tân gật đầu, sau đó khẽ nói: "Chuyện này giao cho ngươi làm, nhớ kỹ, phải thật điên cuồng!" Thân Công Báo nghe vậy, lập tức cung kính đáp lớn: "Thần tuân chỉ!" Một bên Đế Tân vừa mới có động thái, bên kia Khương Tử Nha cũng không hề nhàn rỗi.

Ông ta đang đẩy nhanh việc hợp nhất các loại tài nguyên và sức mạnh của Tây Kỳ, ý đồ tạo ra một thực lực có thể đối kháng với triều Thương.

Nhưng một bên dù sao cũng chiếm cứ hơn nửa Hồng Hoang, nắm giữ sức mạnh đỉnh cao nhất của Nhân tộc.

Tuy lúc này có phần suy yếu, nhưng vẫn không thể xem thường.

Chương 717

Tây Kỳ lại chỉ mới nổi lên, so với thực lực mới của Đại Thương, nội tình còn kém xa.

Nhưng ai bảo Tây Kỳ có được Khương Tử Nha, mà sau lưng Khương Tử Nha lại có Tam Tiên Đảo và Nguyên Thủy! .....

Thân Công Báo sau khi rời khỏi vương cung, liền sách hoạch một đại sự đủ để thay đổi cục diện hiện tại.

Đầu tiên y lấy cớ Lộc Đài xây xong, mời Đế Tân và các đại thần đến chúc mừng, sau đó âm thầm ra tay.

Nhưng có những lúc vận mệnh thật kỳ lạ, lúc này Phong Thần đã khác xa với trong ký ức của Nguyên Thủy, vậy mà có một số chuyện lại có thể trùng khớp.

Ví dụ như hiện tại, Thân Công Báo chỉ phụ trách đại thế, nên không quản lý chuyện ở Lộc Đài.

Kết quả Đát Kỷ không biết vì sao, lại nhân danh chúng tiên giáng lâm, đưa cả đám hồ tử hồ tôn của mình đến bữa tiệc của các đại thần!

Chuyện này ban đầu Đế Tân không hề hay biết, đến khi những yêu hồ hóa thành tiên nhân kia sắp giáng lâm, Đế Tân mới có chút nhận ra.

"Hừ!

Đát Kỷ, ngươi làm chuyện tốt đấy?!" Đế Tân tức giận hừ lạnh một tiếng, một đôi mắt băng lãnh quét qua Đát Kỷ một cái, sau đó liền tự mình ra tay giải quyết quyết định hồ đồ của Đát Kỷ.

Đát Kỷ dường như cũng biết mình suýt gây họa lớn, càng không dám có nửa lời phản đối, chỉ có thể lặng lẽ đi theo sau lưng Đế Tân, không dám tùy tiện hành động nữa.

Vì trước đó Đát Kỷ đã khoe khoang, nên đám hồ tử hồ tôn kia cũng đã đến ngoài thành Triều Ca, thu hút sự chú ý của một số người.

Vì vậy Đế Tân đành phải ra tay xóa đi yêu khí trên người đám hồ ly kia, rồi dùng đại pháp lực giúp chúng miễn nhiễm sự khắc chế từ khí vận Nhân tộc.

Làm xong tất cả, Đế Tân hừ lạnh một tiếng.

Nếu không phải Đát Kỷ có liên quan đến Phong Thần lượng kiếp, và có mối quan hệ sâu sắc với Nữ Oa nương nương, Đế Tân đã không để Đát Kỷ tiếp tục tồn tại.

"Chỉ lần này thôi, có lần sau quả nhân tuyệt đối sẽ không quản nữa!" Đát Kỷ nghe vậy vội vàng gật đầu, Đát Kỷ cũng cảm nhận được sự tức giận của Đế Tân, càng không dám có bất kỳ bất mãn nào.

Thân Công Báo trong thành Triều Ca thấy cảnh này, sắc mặt hơi ngưng trọng.

Nhưng nghĩ lại, dường như đã hiểu ra điều gì đó, y từ từ nở nụ cười.

"Đát Kỷ à Đát Kỷ, thật phải cảm ơn ngươi đã giúp ta một tay!" Diễn biến tiếp theo, cơ bản giống với cảnh tượng trong ký ức của Nguyên Thủy.

Cuối bữa tiệc, đám yêu hồ kia không biết vì sao đột nhiên lộ ra sơ hở, bị một số người có ý đồ nhìn thấy.

Trong đó, Tỷ Can và Hoàng Phi Hổ sắc mặt tức thì âm trầm, sau đó không để lại dấu vết liếc nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương thấy được ý nghĩ tương đồng.

Tiệc tan, các đại thần rời đi.

Đám yêu hồ giả trang tiên nhân cũng lảo đảo rời khỏi Lộc Đài.

Một đám yêu hồ nơi sơn dã, làm sao đã từng thấy sự phồn hoa của thành Triều Ca.

Làm sao đã từng nếm qua mỹ vị cống phẩm của vương cung, dưới vô số mỹ thực mỹ tửu, sớm đã quên mất mình là ai.

Cho nên lúc rời đi, chúng thậm chí còn không phát hiện một đội quân đang lặng lẽ theo sau.

Chờ đến khi chúng hoàn toàn rời khỏi thành Triều Ca, Thân Công Báo mới ở phía sau lạnh lùng quan sát cảnh này.

Không lâu sau, phía trước một vùng ánh lửa, tiếng la hét vang trời.

Thân Công Báo lúc này mới lộ ra một nụ cười nhạt, sau đó liền xoay người rời đi.

Sáng sớm hôm sau, Tỷ Can cùng Hoàng Phi Hổ mang theo chiến lợi phẩm tối qua, dâng lên cho Đế Tân và Đát Kỷ.

Tỷ Can và Hoàng Phi Hổ lấy làm lạ vì sao gần thành Triều Ca lại có một ổ yêu hồ lớn như vậy, càng lạ hơn là tại sao chúng lại xuất hiện trên Lộc Đài.

Vì vậy để giải trừ nghi hoặc trong lòng, Tỷ Can và Hoàng Phi Hổ đặc biệt mang theo món chiến lợi phẩm này để thăm dò xem trong vương cung có xảy ra biến cố gì không.

Đế Tân do biết một chút nội tình, nên không cảm thấy có gì kỳ lạ.

Chỉ có Đát Kỷ kia, vừa nhìn thấy chiếc áo bào làm từ da của hơn nghìn con linh hồ, sắc mặt tức thì tái nhợt.

Tuy đã được cao nhân luyện chế, lại thêm khí vận Nhân tộc xung quanh áp chế, yêu khí trên chiếc áo bào kia cực kỳ yếu ớt, nhưng Đát Kỷ có thể cảm nhận rõ ràng, đó là khí tức của tộc nhân mình.

“Chẳng lẽ!

Chẳng lẽ!" Đát Kỷ không nhịn được khẽ run rẩy, đôi mắt lóe lên một tia sáng đáng sợ.

Nhưng nhanh chóng lại bị che giấu đi, ngay sau đó nàng làm ra vẻ mặt tươi cười nhận lấy chiếc áo bào.

Sau khi khoác lên người, thậm chí còn ưu nhã xoay một vòng, nũng nịu hỏi Đế Tân: "Đại vương, thần thiếp có đẹp không?" Đế Tân gật đầu, mỉm cười nói: "Đẹp!" Tỷ Can và Hoàng Phi Hổ thấy cảnh này, khẽ liếc nhìn nhau rồi ngầm gật đầu.

"Nếu vương phi thích, vậy công sức của thần chờ không uổng phí." .....

Trong vương phủ của Tỷ Can, Tỷ Can và Hoàng Phi Hổ đang ngồi đối diện nhau.

Từ sau khi từ vương cung trở về, Tỷ Can và Hoàng Phi Hổ cùng nhau trao đổi những gì thu hoạch được trong vương cung.

"Hoàng tướng quân, ngài có phát hiện ra gì không?" Hoàng Phi Hổ gật đầu, uống một ngụm nước rồi sắc mặt phức tạp nói: "Có, chỉ là quá mức kinh người.

E rằng nói ra cũng không ai tin." Đúng vậy, e rằng không ai có thể tin được tại nơi trung tâm nhất của Nhân tộc, nơi được khí vận Nhân tộc bao bọc, lại có một yêu vương đang ẩn náu.

Hoàng Phi Hổ không nói ra nguyên nhân cụ thể, vì có chút e dè.

Tỷ Can lại không hề do dự, trực tiếp nói ra cái tên đó: "Đát Kỷ!" Cái tên này vừa thốt ra, Tỷ Can và Hoàng Phi Hổ đều rơi vào trầm mặc.

Cuối cùng chỉ có thể hóa thành từng tiếng thở dài, để biểu lộ tâm trạng bất lực và u uất hiện tại.

Cuối cùng Hoàng Phi Hổ khẽ hỏi: "Đại nhân, chúng ta nên làm gì?" Một yêu vương cảnh giới Chuẩn Thánh ở trong vương cung, nếu nói không có thế lực đứng sau hỗ trợ, cả Tỷ Can và Hoàng Phi Hổ đều không tin.

Nhưng rốt cuộc là ai, có thể có bản lĩnh lớn như vậy.

Lòng Tỷ Can lo lắng cho an nguy của Đại Thương, đồng thời lại không nỡ nhìn triều đình tiếp tục hỗn loạn, nên sau khi suy nghĩ đấu tranh, ông lạnh lùng nói: "Phải giải quyết!

Phía đại vương ta sẽ đi nói chuyện.

Hoàng tướng quân nên lập tức chuẩn bị, tùy thời chờ đợi mệnh lệnh của đại vương!" Tỷ Can chuẩn bị đi tìm Đế Tân, nói chuyện với Đế Tân một phen.

Nếu Đế Tân mê đắm mỹ sắc, không chịu giao ra Đát Kỷ, vậy Tỷ Can đành phải dùng đến sức mạnh của vương tộc Đại Thương!

Có lời hứa của Tỷ Can, Hoàng Phi Hổ cũng vui mừng không thôi, lập tức đáp: "Được, mạt tướng xin chờ tin tốt của đại nhân!" Nhưng Hoàng Phi Hổ nào biết, ngay khi họ đang thương lượng cách đối phó với Đát Kỷ, Đát Kỷ đã ra tay trước.

Hoặc là Đế Tân đã ra tay.

Không lâu sau khi đám người Tỷ Can rời đi, Đát Kỷ đột nhiên đau thắt tim.

Chương 718

Qua chẩn đoán của ngự y, cần một trái tim Thất Khiếu Linh Lung mới có thể chữa khỏi.

Cả Đại Thương thậm chí cả Hồng Hoang đều biết, Tỷ Can sở hữu một trái tim Thất Khiếu Linh Lung!

Chiều tối hôm đó, Hoàng Phi Hổ vừa mới rời đi không lâu, Tỷ Can đã nhận được chiếu lệnh của Đế Tân.

Ngay khoảnh khắc nhận được chiếu lệnh, Tỷ Can sinh ra một tia nghi ngờ.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, mà phải triệu kiến ta gấp như vậy." Nhưng quân lệnh không thể trái, huống hồ Tỷ Can cũng đang muốn nói chuyện với Đế Tân.

Thế là ông chuẩn bị xe ngựa, lên đường đến vương cung.

Diễn biến tiếp theo không có gì đặc biệt.

Tỷ Can bị moi tim ngay tại chỗ, trực tiếp mất hồn mất vía trở về phủ đệ.

Trong vương cung, Đế Tân nhìn bóng lưng Tỷ Can rời đi, khẽ cười lạnh một tiếng.

Sau đó nhìn trái tim Thất Khiếu Linh Lung đang đập trong tay, trực tiếp nuốt vào bụng.

"Mùi vị không tệ." Ngày hôm sau, Tỷ Can chết vì bị moi tim Thất Khiếu Linh Lung.

Hoàng Phi Hổ nhận được tin này, trong lòng kinh hãi không thôi, lập tức nhận định chắc chắn là thế lực hắc ám ẩn giấu trong vương

cung đã ra tay.

Đến Tỷ Can cũng không chống lại được, vậy chẳng phải mình cũng rơi vào nguy hiểm sao.

Nhưng lúc này, Hoàng Phi Hổ chưa có ý định phản Thương.

Trong lòng ông vẫn đang nghĩ cách trừ hại cho Đại Thương, nhìn vương cung một mảnh trời quang.

Lại không biết vương cung mới là nơi tối tăm nhất.

Tối hôm sau, Lộc Đài lại tổ chức một bữa tiệc linh đình.

Lần này, gia quyến của các đại thần được phép cùng tham dự.

Hoàng Phi Hổ cũng tham gia bữa tiệc lần này, lòng đầy tâm sự mà không biết rằng, đêm nay sẽ là đêm đáng quên nhất trong cuộc đời ông.

Vì có thể mang theo gia quyến, nên Hoàng Phi Hổ đã đưa vợ là Giả thị cùng tham dự.

Nếu có thể chọn lại, có lẽ Hoàng Phi Hổ tuyệt đối sẽ không làm vậy.

Chỉ tiếc rằng, trên Hồng Hoang có lẽ có sức mạnh vô thượng có thể đảo ngược thời gian, nhưng đó không phải là thứ mà Hoàng Phi Hổ có thể tiếp xúc được.

Đêm hôm đó, vợ và em gái của Hoàng Phi Hổ lần lượt qua đời.

Hoàng Phi Hổ biết tin, ban đầu không dám tin, đến khi nhìn thấy thi thể thì nước mắt lưng tròng.

Chuyện này khiến tất cả các đại thần tham dự yến tiệc đều chấn động, đồng loạt đến an ủi Hoàng Phi Hổ, Đế Tân thì lạnh lùng quan sát tất cả, phảng phất như chuyện này không liên quan gì đến mình.

Cho đến khi Hoàng Phi Hổ rời đi, Đế Tân cũng không có bất kỳ biểu hiện gì.

Triều thần vô cùng kinh ngạc, nhưng cũng im lặng không nói.

Hoàng Phi Hổ chịu nhục nhã và đả kích như vậy, trong lòng đối với triều Thương chút ân tình cuối cùng cũng đoạn tuyệt.

Lại thêm có người cố ý không ngừng khuyên bảo, cuối cùng khiến Hoàng Phi Hổ quyết định phản bội triều Thương!

Nhưng Hoàng Phi Hổ đang ở trung tâm của triều Thương là Triều Ca!

Nếu một khi tạo phản, ở lại đây chắc chắn phải chết.

Chỉ có trốn khỏi nơi này mới có một tia hi vọng sống.

Vì sợ Đát Kỷ và Đế Tân lại dùng độc kế hoặc trực tiếp ra tay, ngay trong đêm quyết định, Hoàng Phi Hổ đã dẫn theo gia nhân thu dọn hành lý đơn giản rồi lập tức rời khỏi thành Triều Ca.

Vì ở trong thành Triều Ca, địa vị của Hoàng Phi Hổ không thấp, nên việc ra ngoài diễn ra thuận lợi, không gặp bất kỳ trở ngại nào.

Chỉ là Hoàng Phi Hổ vừa rời khỏi thành Triều Ca không biết rằng, trong thành Triều Ca có mấy đạo ánh mắt vẫn luôn dõi theo bóng lưng của ông.

"Hoàng Phi Hổ, ngươi thật to gan!

Lại dám tạo phản.

Quốc sư, vì sao không bắt hắn lại rồi dùng hình phạt Bào Lạc?" Trên Trích Tinh Đài (tên mới của Lộc Đài), Đế Tân nhìn bóng lưng xa dần khẽ hỏi.

Tuy có vẻ như không quan tâm, nhưng tất cả mọi người có mặt đều không dám xem thường.

Thân Công Báo cũng vậy, bèn vội vàng trả lời: “Xin Đại vương bớt giận, Hoàng Phi Hổ tuy phạm phải tội tày trời!

Nhưng hắn cũng là một đột phá khẩu, theo thần được biết, Hoàng Phi Hổ có quan hệ không cạn với Xiển giáo và Tây Kỳ.

Chỉ cần để Hoàng Phi Hổ vào Tây Kỳ, vậy thì Tây Kỳ chắc chắn sẽ có phản ứng!

Đến lúc đó tùy thuộc vào Đại vương.” Đế Tân nghe vậy cũng nhanh chóng hiểu ra, bèn lộ ra một nụ cười nhạt.

Dưới ánh đèn hỗn loạn, nụ cười ấy hiện lên vô cùng quỷ dị.

“Không tệ, biện pháp của quốc sư không tệ!

Nhưng cũng không thể để Hoàng Phi Hổ dễ dàng như vậy, truyền lệnh của quả nhân, Hoàng Phi Hổ tội phản đào, ra lệnh cho các quan ải các thành lập tức bắt giữ hắn!” Nhưng Đế Tân không để Hoàng Phi Hổ trốn thoát dễ dàng như vậy, lại mở miệng nói!

“Đại vương anh minh!” Thân Công Báo nghe vậy lập tức cung kính nói, sau đó trên Trích Tinh Đài vang lên tiếng cười vui vẻ.

Chỉ là không biết sau tiếng cười đó, sẽ chôn vùi bao nhiêu xương khô của sinh linh.

Hoàng Phi Hổ vừa rời khỏi Triều Ca, trong Tử Dương động trên núi, một vị đạo nhân đang tĩnh tu bỗng mở mắt.

Vị đạo nhân này chính là đệ tử của Nguyên Thủy, Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân.

Từ khi Phong Thần lượng kiếp sắp đến, tất cả các đệ tử của Nguyên Thủy đều được phái ra ngoài Hồng Hoang tìm kiếm cơ duyên, đồng thời chờ đợi người hữu duyên.

Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân cũng chính là lúc đó đã đến Thanh

Phong sơn Tử Dương động này.

Thực ra Thanh Phong sơn Tử Dương động không phải là động thiên phúc địa.

Thậm chí linh khí cũng không đậm đặc hơn những nơi khác, nhưng sau khi Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân đến đây, liền cảm thấy nơi này có duyên với mình, bèn lập đạo trường ở đây.

Bình thường ông vẫn luôn tĩnh tu ở đây, trừ phi có chiếu lệnh của Nguyên Thủy, bằng không rất ít khi ra ngoài.

Cả Tử Dương động ngoài ông ra, còn có một thiếu niên và một nam tử trung niên có tướng mạo kỳ dị.

Thiếu niên tên là Hoàng Thiên Hóa, con trai của tướng quân triều Thương Hoàng Phi Hổ!

Chương 719

Khi cậu mới ba tuổi, đã được Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân nhận làm đệ tử, và đưa đến đây tu đạo.

Nam tử trung niên kỳ dị kia tên là Dương Nhiệm, vốn là một đại phu nhưng vì can gián Đế Tân không nên xây Lộc Đài, đã chọc giận Đế Tân và Đát Kỷ.

Bị moi mắt, sau đó còn chết thảm trong thiên lao!

Thi thể bị vứt ra ngoài đồng hoang, sau đó oán khí ngút trời!

Kinh động đến Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân.

Đạo Đức Chân Quân cảm thán sự bất hạnh của ông, lại cho rằng ông có duyên với mình nên đã ra tay cứu giúp, sau đó nhận làm đệ tử.

Đạo Đức Chân Quân sau khi tỉnh lại không lâu, liền biết đã xảy ra chuyện gì.

Sau một tiếng thở dài, ông liền gọi Hoàng Thiên Hóa đến trước mặt.

Khi Hoàng Thiên Hóa vui vẻ đến trước mặt Đạo Đức Chân Quân, trong lòng Đạo Đức Chân Quân lại thở dài một tiếng, sau đó chậm rãi nói: "Thiên Hóa, con theo vi sư tu đạo bao nhiêu năm rồi?" Hoàng Thiên Hóa nghe vậy tuy trong lòng không hiểu, nhưng vẫn thật thà trả lời: "Bẩm sư phụ, khoảng mười lăm năm." Đạo Đức Chân Quân nghe vậy lại cảm thán một tiếng, sau đó trầm giọng nói: "Mười lăm năm, cũng là mười lăm năm rồi, cũng đến lúc con xuống núi rồi." Hoàng Thiên Hóa nghe vậy trong lòng tức thì vô cùng lo lắng, vội vàng nói: "Sư phụ, mới chỉ mười lăm năm.

Đệ tử không muốn đi nhanh như vậy, đệ tử muốn ở bên cạnh sư

phụ.” Đạo Đức Chân Quân thấy Hoàng Thiên Hóa có vẻ mặt lo lắng như vậy, trong lòng cũng không nỡ.

Nhưng thiên mệnh đại thế là vậy, huống hồ ông đã tính ra phụ thân của Hoàng Thiên Hóa là Hoàng Phi Hổ gần đây sẽ có một kiếp nạn, cần Hoàng Thiên Hóa đi hóa giải!

Trong lòng đã quyết, Đạo Đức Chân Quân liền dùng ngữ khí trịnh trọng nói: “Thiên Hóa không cần như vậy, chỉ là xuống núi thôi mà.

Chứ đâu phải vi sư muốn đuổi con đi, sau khi xuống núi con có thể quay lại mà!

Huống hồ vi sư đã tính ra, phụ thân của con là Hoàng Phi Hổ gần đây sẽ có một kiếp nạn, e rằng sẽ nguy hiểm đến tính mạng!

Cho nên vi sư mới để con xuống núi, là để con giúp phụ thân giải ưu.” Nghe lời giải thích của Đạo Đức Chân Quân, trong lòng Hoàng Thiên Hóa hơi an định.

Nhưng vừa mới bình tĩnh không bao lâu, trong lòng lập tức kinh hãi, vội vàng hỏi: “Phụ thân con sẽ có nạn sinh tử!

Xin sư phụ ra tay tương trợ!” Đạo Đức Chân Quân nhẹ nhàng lắc đầu, ngược lại nói: “Kiếp nạn của Hoàng Phi Hổ, chỉ có con mới có thể hóa giải.” Hoàng Thiên Hóa nghe vậy, có chút nghi ngờ!

Mình thật sự có bản lĩnh như vậy sao?

“Nhưng, nhưng con?!” Hoàng Thiên Hóa định nói gì đó thì bị Đạo Đức Chân Quân ngắt lời, Đạo Đức Chân Quân trực tiếp nói: “Không có nhưng gì cả!

Yên tâm, vi sư sẽ không để con tay không xuống núi!” Hoàng Thiên Hóa nghe vậy gật đầu, nếu sư phụ đã quyết, vậy chỉ có thể tuân theo.

Sau khi hẹn với Đạo Đức Chân Quân thời gian xuống núi, Hoàng Thiên Hóa liền quay về nơi ở thu dọn đồ đạc.

Sáng sớm hôm sau, Hoàng Thiên Hóa đã có mặt trước Đạo Đức Chân Quân.

"Chuẩn bị xong chưa?" "Sư phụ, con chuẩn bị xong rồi!" "Vậy thì tốt, lần này xuống núi có kinh mà không hiểm, nhưng tính tình nóng nảy của con nên sửa đổi, phải ổn định hơn.

Vạn sự không được xung động, nhất định phải suy nghĩ bình tĩnh rồi mới quyết định!" Trước khi tặng bảo vật, Đạo Đức Chân Quân lại dặn dò mấy câu, Hoàng Thiên Hóa đều ghi nhớ trong lòng.

Đạo Đức Chân Quân vung tay một cái, trước mắt bỗng xuất hiện mấy món bảo vật lấp lánh linh quang.

Ánh mắt Hoàng Thiên Hóa nhanh chóng bị bảo vật thu hút, chăm chú nhìn vào từng món bảo vật lấp lánh linh quang trước mắt.

Thấy Hoàng Thiên Hóa bị bảo vật thu hút, Đạo Đức Chân Quân có chút xúc động đột nhiên cười.

Dáng vẻ của Hoàng Thiên Hóa hiện tại và dáng vẻ của ông lúc ở Tam Tiên Đảo khi xưa thật giống nhau, lúc đó ông cũng dùng ánh mắt khao khát như vậy nhìn vào linh bảo trước mặt vị Nguyên Thủy kia.

Sau khi nhận ra mình có chút thất thố, Đạo Đức Chân Quân ho khan một tiếng, sau đó mở miệng nói: "Vi sư sư từ Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong tay cũng có chút bảo vật.

Nhưng hợp với con dùng, chỉ có mấy món trước mắt." Đúng vậy, thân là đệ tử của Nguyên Thủy, ngoài tiên thiên linh bảo do Nguyên Thủy ban tặng, họ cũng có thể từ những nơi khác có được tiên thiên linh bảo và hậu thiên linh bảo mạnh mẽ.

Cho nên một lần lấy ra mấy món linh bảo không thành vấn đề,

đương nhiên phẩm cấp không thể món nào cũng là cấp tiên thiên linh bảo.

Nhưng dù không có cấp tiên thiên linh bảo, cũng là hậu thiên linh bảo có uy lực mạnh mẽ.

Lúc này Đạo Đức Chân Quân sở triển hiện ra tổng cộng năm món linh bảo, trong đó thuộc về tiên thiên linh bảo chỉ có một món!

Không phải Đạo Đức Chân Quân không cho Hoàng Thiên Hóa linh bảo mạnh hơn, cũng không phải không có linh bảo phẩm cấp cao hơn.

Trong số nhiều linh bảo đó, chỉ có năm món có duyên với Hoàng Thiên Hóa.

"Lần lượt là Mạc Tà bảo kiếm, Hỏa Long Tiêu, Toản Tâm Hoa Lam và Bát Lăng Lượng Ngân Chùy!" Theo lời giới thiệu của Đạo Đức Chân Quân, năm món linh bảo lần lượt lóe lên ánh sáng chói mắt, và dao động linh khí mạnh mẽ.

Hoàng Thiên Hóa thấy vậy trong lòng vô cùng vui mừng, sau khi nhận lấy vội vàng cảm tạ.

Khi Hoàng Thiên Hóa chuẩn bị rời đi.

Đạo Đức Chân Quân lại nói: "Ngoài ra, vi sư muốn tặng con một con tọa kỵ!" Đồng thời vẫy tay, cách đó không xa đột nhiên xuất hiện một con thần thú tường thụy kỳ lân, sau đó vô cùng vui vẻ chạy đến trước mặt Đạo Đức Chân Quân.

Đạo Đức Chân Quân nhẹ nhàng vuốt ve đầu của Ngọc Kỳ Lân, sau đó mỉm cười nói: "Đây là Ngọc Kỳ Lân, thân mang huyết mạch kỳ lân!

Lại ẩn chứa đại địa pháp tắc, liền tặng cho con làm tọa kỵ đi." "Đa tạ sư phụ!" Hoàng Thiên Hóa vốn thấy Ngọc Kỳ Lân vô cùng uy mãnh, trong lòng đã sớm thích không thôi.

Bây giờ nghe lời của Đạo Đức Chân Quân, càng vội vàng cảm tạ.

Sau đó cưỡi lên Ngọc Kỳ Lân, trong chớp mắt đã biến mất ở chân trời. .....

Nói về đám người Hoàng Phi Hổ sau khi Đế Tân ra tay liền lập tức bị vây chặn, nhưng sau khi chiến đấu đẫm máu may mắn giành được thắng lợi.

Nhưng thực lực bản thân có tổn thất, huống hồ truy binh phía sau không ngừng, phía trước lại có mấy đạo quan ải cản trở, tình hình có lúc nguy hiểm đến cực điểm.

Nhưng dường như đám người Hoàng Phi Hổ thân mang đại khí vận, mỗi lần đều có thể gặp dữ hóa lành!

Mỗi lần đều có thể thoát khỏi sự vây quét của truy binh.

Sau khi vượt qua Lâm Đồng quan, liền đến Đồng Quan!

Tại đây, vận may của Hoàng Phi Hổ phảng phất như đã dùng hết, lần đầu tiên xông quan thất bại tổn thất thảm trọng.

Khi Hoàng Phi Hổ lại một lần nữa tổ chức nhân mã tiếp tục cưỡng ép xông quan, tổng binh Đồng Quan là Trần Đồng đã dùng ám khí Hỏa Long Tiêu đánh chết Hoàng Phi Hổ!

Nhưng bản thân Trần Đồng cũng bị thương không nhỏ, lại thêm khi Hoàng Phi Hổ vừa ngã xuống, phía sau liền có mấy vị đại tướng võ lực phi phàm nhanh chóng tới nơi.

Bị thương, Trần Đồng cũng không dám tiến lên, chỉ có thể lui về Đồng Quan.

Kiên thủ không ra, vì hắn biết chỉ cần giữ được Đồng Quan, Hoàng Phi Hổ và đám phản quân phía sau tuyệt đối không có khả năng trốn thoát.

Hoàng Phi Hổ sau khi được các bộ tướng cứu về, đã không còn sinh cơ.

Ngay lúc mọi người không biết phải làm sao, Hoàng Thiên Hóa cũng vừa kịp đến.

Cưỡi Ngọc Kỳ Lân, Hoàng Thiên Hóa lúc này vô cùng oai phong, lại thêm tu vi cảnh giới Kim Tiên cũng không yếu, hiện ra vô cùng nổi bật.

Chương 720

Cho nên khi vừa mới đến gần đã bị phát hiện, bộ hạ của Hoàng Phi Hổ vốn tưởng là đại quân triều đình truy đuổi, đang định phản kích.

Hoàng Thiên Hóa lập tức biểu lộ thân phận, sau khi xác nhận liền được mời vào trong quân trướng.

Khi thấy phụ thân đã không còn sinh cơ, trong lòng Hoàng Thiên Hóa thắt lại.

Vội vàng đến bên giường Hoàng Phi Hổ, vội vàng kiểm tra tình hình Hoàng Phi Hổ.

Theo Hoàng Thiên Hóa, dựa vào thủ đoạn do Đạo Đức Thiên Tôn ban tặng, đã cứu sống được Hoàng Phi Hổ.

Nhất thời quân tâm đại chấn, mọi người vốn đang hoảng loạn không thôi đều thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó nhìn Hoàng Thiên Hóa, trong ánh mắt tràn đầy sự sùng bái.

"Đại công tử có thủ đoạn như vậy, lại có thể khởi tử hồi sinh!" Bên này vui mừng khôn xiết, bên kia lại căng thẳng không thôi.

Dị tượng do Hoàng Thiên Hóa tạo ra khi đến, khiến tổng binh Đồng Quan Trần Đồng có dự cảm không lành.

"Người trẻ tuổi kia lai lịch bất phàm, e rằng sẽ có biến cố!" Khẽ cảm thán một tiếng, Trần Đồng đã có chuẩn bị tâm lý tử thủ Đồng Quan.

Bây giờ chỉ hy vọng đại quân của triều đình mau chóng đến, để tiêu diệt đám phản nghịch trước mắt!

Hoàng Phi Hổ sau khi tỉnh lại, thấy Hoàng Thiên Hóa đã trưởng thành ban đầu không nhận ra.

Chỉ cảm thấy dung mạo vô cùng quen thuộc, dường như đã gặp ở đâu đó.

Những người khác quá vui mừng, đồng thời cũng cho rằng Hoàng Phi Hổ không thể không biết con trai mình, nên không nói cho ông biết.

Dẫn đến khi Hoàng Phi Hổ vừa tỉnh dậy còn mơ màng, thấy một thanh niên đạo nhân đứng bên giường, cảm thấy có mấy phần quen thuộc liền mở miệng hỏi: "Vị đạo trưởng này quen mắt, dường như đã gặp ở đâu đó.

Không biết đạo trưởng đạo hiệu là gì, tu luyện ở tiên sơn nào!" Thực ra lúc này Hoàng Phi Hổ không biết mình đã chết một lần.

Chỉ nhớ mình đang giao thủ với Trần Đồng, kết quả trước mắt tối sầm, khi tỉnh lại lần nữa thì đã là cảnh tượng trước mắt.

Hoàng Thiên Hóa nghe vậy, thân thể khẽ run rẩy.

Sau đó vẻ mặt đầy kích động nhìn về phía Hoàng Phi Hổ, dùng giọng nói có chút nghẹn ngào nói: "Phụ thân, hài nhi là Thiên Hóa đây!" Hoàng Phi Hổ nghe vậy trong lòng kinh hãi, vội vàng nhìn chằm chằm Hoàng Thiên Hóa một hồi quan sát kỹ lưỡng.

Cuối cùng xác thực phát hiện Hoàng Thiên Hóa tuy đã trưởng thành thành thanh niên, nhưng ẩn ẩn ước ước có dáng vẻ lúc nhỏ.

Đương nhiên quan trọng nhất là, Hoàng Phi Hổ cảm giác giữa mình và Hoàng Thiên Hóa có một cảm giác đặc thù, cảm giác vô cùng thân cận!

Đây cũng là lý do vì sao Hoàng Phi Hổ sau khi tỉnh lại, không quan tâm đến bộ hạ của mình đầu tiên, mà lại nhìn về phía đạo nhân có chút xa lạ kia.

“Thiên Hóa, thật sự là Thiên Hóa!” Mối liên hệ máu mủ tình thâm trong lòng, khiến Hoàng Phi Hổ xác nhận thanh niên đạo nhân trước mắt chính xác là con trai trưởng của mình, tức thì kích động nói.

Cha con tương nhận, lập tức ôm đầu khóc lớn!

Hơn mười năm.

Hôm nay lại được trùng phùng, hai bên đều kích động không thôi.

Những người khác cũng biết ý, lần lượt rời khỏi doanh trướng, để lại thời gian cho hai người thân đã ly biệt lâu ngày. .....

Cha con trùng phùng tự nhiên có rất nhiều điều để nói, đặc biệt là Hoàng Thiên Hóa.

Cục diện vốn ấm áp và cảm động như vậy, nhưng Hoàng Thiên Hóa lại luôn cảm thấy dường như có gì đó bị quên lãng.

Mãi cho đến khi vô tình hỏi Hoàng Phi Hổ một câu: “Mẫu thân của con đâu?” Nụ cười trên mặt Hoàng Phi Hổ tức thì đông cứng, trong mắt cũng xuất hiện một tia đau thương.

Lúc này Hoàng Thiên Hóa mới cảm thấy không ổn, vì sao phụ thân lại phản bội nhà Thương?

Lại vì sao mãi không thấy mẫu thân?

Lòng đầy nghi ngờ, Hoàng Thiên Hóa vội vàng hỏi Hoàng Phi Hổ: “Phụ thân, mẫu thân đâu?

Sao con không thấy người?” Hoàng Phi Hổ thở dài một hơi, sau đó khẽ nhắm mắt kể lại cho Hoàng Thiên Hóa những chuyện đã xảy ra.

“Mẫu thân chết rồi?!” Hoàng Thiên Hóa nghe vậy, lập tức kinh hãi kêu lên một tiếng!

Sắc mặt đầy vẻ không tin, thậm chí còn lùi lại mấy bước.

“Không thể nào, tuyệt đối không thể nào!

Phụ thân, người đang lừa con phải không?

Người đang đùa với con phải không?!” Hoàng Thiên Hóa vừa lùi về sau, vừa không ngừng tự nhủ.

“Thiên Hóa, vi phụ không hề lừa con!

Nếu không như vậy, vi phụ hà tất phải phản khỏi thành Triều Ca!” Nhưng giọng nói to lớn lại bi thương của Hoàng Phi Hổ đã phá vỡ ảo tưởng trong lòng Hoàng Thiên Hóa.

Hiện thực tàn nhẫn như vậy, Hoàng Thiên Hóa nhất thời không thể chấp nhận được, trực tiếp ngất đi.

Hoàng Phi Hổ thấy vậy vội vàng tiến lên kiểm tra tình hình, phát hiện chỉ là ngất đi mới thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó lại nghĩ đến người vợ đã mất và người em gái đã mất, trong lòng lại một trận bi thương.

Mấy canh giờ sau, trong ánh mắt quan tâm của mọi người, Hoàng Thiên Hóa dần dần tỉnh lại.

Câu nói đầu tiên sau khi tỉnh lại, liền tràn ngập sự tức giận khủng khiếp: “Đế Tân, ta muốn giết ngươi để báo thù cho mẹ!” Vốn Hoàng Thiên Hóa chuẩn bị lập tức đến Triều Ca, giết Đế Tân báo thù!

Nhưng bị Hoàng Phi Hổ khổ sở khuyên can.

Thành Triều Ca không phải dễ dàng xông vào như vậy, chưa kể đến đông đảo đại năng Nhân tộc, chỉ riêng đám quân thủ thành cũng đủ để dễ dàng hạ gục Hoàng Thiên Hóa.

Dưới sự khuyên can hết lời của mọi người, Hoàng Thiên Hóa mới dần dần bình tĩnh lại.

Nhưng tuy không còn nhắc đến việc xông vào Triều Ca giết Đế

Tân, nhưng hận ý trong lòng lại không hề suy giảm chút nào.

Đồng thời Hoàng Thiên Hóa cũng biết chuyến đi này của Hoàng Phi Hổ là đến Tây Kỳ, gia nhập Tây Kỳ cùng nhau phản Thương.

Đối với điều này Hoàng Thiên Hóa đương nhiên hết lòng ủng hộ, vì cậu cũng biết một chút chuyện về Phong Thần, biết sư thúc của mình là Khương Tử Nha đang ở Tây Kỳ.

Nhưng con đường đến Tây Kỳ cũng không hề bình lặng, trước mắt có một tòa hùng quan chắn đường đi của họ.

"Tổng binh Đồng Quan là Trần Đồng, thực lực phi phàm.

Lại giỏi ám khí, trước đó vi phụ chính là lúc giao thủ với hắn, không cẩn thận bị ám khí của hắn đánh trúng." Trong doanh trướng, Hoàng Phi Hổ, Hoàng Thiên Hóa và một đám người đang tụ tập lại, cùng nhau thương thảo cách xông quan.

Hoàng Phi Hổ đã từng tự mình xông quan nhưng thất bại, nhưng cũng đã thăm dò được thực lực của tổng binh Đồng Quan Trần Đồng.

Chương 721

Biết được thủ đoạn mà Trần Đồng giỏi, cũng như sức mạnh đại khái của Đồng Quan.

Nhưng biết cũng vô dụng, Hoàng Phi Hổ và những người khác căn bản không có cách nào chống lại.

Dù sao Hoàng Phi Hổ cũng đã từng chết một lần trong tay Trần Đồng, càng hiểu rõ uy lực của ám khí của Trần Đồng.

"Trần Đồng kia một tay ám khí xuất thần nhập hóa, nếu không thể giải quyết, chúng ta có lẽ sẽ bị khốn ở đây." Lời của Hoàng Phi Hổ vừa thốt ra, cả doanh trướng tức thì im lặng.

Mọi người mặt đầy vẻ sầu não, đang khổ não không biết nên đối phó với Trần Đồng khó nhằn này như thế nào.

Nhưng Hoàng Thiên Hóa lần đầu tham gia thương thảo như vậy, lại đột nhiên mở miệng nói: "Trần Đồng?

Là kẻ đã đả thương phụ thân?" Hoàng Phi Hổ gật đầu, sau đó hướng ánh mắt về phía Hoàng Thiên Hóa.

Chẳng lẽ Thiên Hóa có cách giải quyết sao?

Thực ra không chỉ Hoàng Phi Hổ, tất cả ánh mắt có mặt về cơ bản đều tập trung vào Hoàng Thiên Hóa.

Dù sao có thể giải quyết được Trần Đồng hay không có quan hệ đến an toàn tính mạng của họ, tiếp tục ở lại đây nguy hiểm vô cùng.

Truy binh phía sau đang không ngừng truy đuổi, nếu không nhanh chóng phá quan, một khi bị vây khốn ở đây, vậy thì thật sự là chắp cánh cũng khó thoát.

Trong ánh mắt có chút kỳ vọng của mọi người, Hoàng Thiên Hóa không phụ lòng kỳ vọng của họ, vẻ mặt tự tin nói: "Nếu là hắn, phụ thân không cần lo lắng!

Giao cho hài nhi, hài nhi sẽ giải quyết!" Có lời của Hoàng Thiên Hóa, Hoàng Phi Hổ cũng không khách sáo!

Tình hình hiện tại khẩn cấp, không cho phép suy nghĩ nhiều, trực tiếp mở miệng nói: "Tốt!

Tiếp theo do con làm tiên phong!

Nhất định phải giải quyết tên tiểu tử Trần Đồng kia!" Nên sớm không nên muộn, nên nhanh không nên chậm!

Nếu Hoàng Thiên Hóa có cách giải quyết Trần Đồng, vậy thì Hoàng Phi Hổ cũng không còn do dự gì nữa, trực tiếp chỉnh hợp đại quân một lần nữa công đả Đồng Quan.

Khi Hoàng Phi Hổ dẫn theo hàng nghìn bộ hạ dàn trận bên ngoài Đồng Quan, Trần Đồng thấy Hoàng Phi Hổ tức thì lóe lên một tia kinh hãi.

"Không thể nào!

Hoàng Phi Hổ không phải đã trúng ám khí của ta sao, sao có thể còn sống!" Sau khi dùng ngữ khí đầy kinh ngạc khẽ nói, nội tâm Trần Đồng cũng bắt đầu bất an.

Hắn lập tức quyết định đóng chặt cửa quan không ra, dù sao chỉ cần kiên thủ chờ viện quân của triều đình đến là thắng lợi!

Trần Đồng không ra quan ứng chiến, Hoàng Phi Hổ đành phải nhìn về phía Hoàng Thiên Hóa.

"Phụ thân không cần lo lắng, nếu tên tiểu tử Trần Đồng không dám ra quan nghênh chiến, vậy con sẽ tự mình đánh lên quan!" Hoàng

Thiên Hóa lập tức lớn tiếng nói, sau đó cưỡi con Ngọc Kỳ Lân uy mãnh, tay cầm Bát Lăng Lượng Ngân Chùy, khí thế hùng hổ một mình xông về phía Đồng Quan.

Trần Đồng trên Đồng Quan thấy Hoàng Thiên Hóa, cảm giác căng thẳng trong lòng tăng vọt.

Đồng thời hắn cũng ý thức được, khuôn mặt mới này e rằng là nguồn gốc gây ra biến cố lớn cho phản quân, lập tức cũng không khách khí trực tiếp hạ lệnh: "Giết hắn!" Nhất thời theo mệnh lệnh của Trần Đồng, hàng nghìn hàng vạn mũi tên xuất hiện trên không trung, sau đó mục tiêu nhắm thẳng vào Hoàng Thiên Hóa.

"Ha!" Hoàng Thiên Hóa nhìn cơn mưa tên đầy trời, lóe lên một tia khinh thường.

Sau một tiếng hét lớn, cậu vung vẩy Bát Lăng Lượng Ngân Chùy trong tay.

Theo Bát Lăng Lượng Ngân Chùy được vung lên, một đạo tàn ảnh chói mắt có thể thấy được xuất hiện phía trên Hoàng Thiên Hóa.

Theo cơn mưa tên đầy trời đến, toàn bộ đều bị Bát Lăng Lượng Ngân Chùy đánh bay, căn bản không thể làm tổn hại đến Hoàng Thiên Hóa dù chỉ một chút.

Thấy Hoàng Thiên Hóa có khí thế và năng lực đáng sợ như vậy, trong lòng Trần Đồng càng kinh hãi thất sắc, vội vàng dùng ám khí tấn công lén.

Nhưng Hoàng Thiên Hóa thân mang nhiều dị bảo, lại có Ngọc Kỳ Lân bảo hộ!

Chút ám khí, căn bản không thể đến gần thân.

Hai ba chiêu, Hoàng Thiên Hóa đã xông lên Đồng Quan, Bát Lăng Lượng Ngân Chùy không ngừng được vung lên, nhất thời giết ngã

một mảng lớn!

Hoàng Phi Hổ thấy vậy vô cùng cao hứng, sau đó lập tức dẫn theo một đám bộ hạ cường công Đồng Quan.

Trần Đồng thấy tình hình ngày càng không ổn, trong lòng lo lắng vạn phần, lập tức muốn ngăn cản Hoàng Thiên Hóa đại sát tứ phương, để ổn định quân tâm.

Nhưng không ngờ, Hoàng Thiên Hóa tuy không quá mạnh mẽ, nhưng bảo vật trong tay lại nhiều!

Trần Đồng vừa mới đỡ được Bát Lăng Lượng Ngân Chùy, trong chớp mắt trước mắt liền lóe lên một đạo kiếm quang.

Trần Đồng chưa kịp phản ứng đó là vật gì, đã bị đâm trúng!

Sau đó sinh cơ nhanh chóng tiêu tan, chưa đến một khoảnh khắc, Trần Đồng đã ngã xuống đất tử vong.

Theo cái chết của Trần Đồng, toàn bộ binh lính thuộc phe triều Thương trong Đồng Quan tức thì hỗn loạn không thôi, không còn ý chí chiến đấu, tán loạn bỏ chạy.

Hoàng Phi Hổ thấy vậy cũng không đi truy đuổi, ngược lại triệu tập một đám bộ hạ nhanh chóng qua quan chuẩn bị hướng về quan ải tiếp theo.

Khi đám người Hoàng Phi Hổ toàn bộ thông qua Đồng Quan, trong thành Triều Ca, Đế Tân đột nhiên hừ lạnh một tiếng.

Sắc mặt tức thì trở nên vô cùng khó coi, sau đó lại nhanh chóng khôi phục bình thường.

Nếu không phải trên người ngài toát ra cảm giác nguy hiểm nhàn nhạt, e rằng ngay cả Đát Kỷ cũng không cảm nhận được sự thay đổi nhỏ bé của Đế Tân trước đó.

“Hoàng Thiên Hóa, Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân!

Tam Tiên Đảo!” Sau khi khẽ nói một tiếng, sắc mặt Đế Tân dần dần trở nên băng lãnh.

Đồng thời không khí của cả tòa cung điện cũng trở nên nặng nề.

“Truyền lệnh của quả nhân, không tiếc bất kỳ giá nào cũng phải giết chết Hoàng Phi Hổ và một đám phản quân!” Theo lệnh tử của Đế Tân, sức mạnh đỉnh cao thực sự trong triều Thương bắt đầu xuất động!

Do một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh dẫn đội, một đội truy sát gồm mười hai vị cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên lập tức xuất phát từ thành Triều Ca.

Mang theo mệnh lệnh tối cao của Đế Tân, không tiếc bất kỳ giá nào cũng phải chém giết Hoàng Phi Hổ!

Lúc này đám người Hoàng Phi Hổ không biết nguy hiểm thực sự đang đến, đang vội vã qua quan, muốn nhanh chóng đến quan ải tiếp theo.

Chỉ có Hoàng Thiên Hóa trong lòng bất an, phảng phất như có chuyện gì đó sắp xảy ra.

Nhưng lại vô cùng mờ mịt, không thể nhìn rõ rốt cuộc là chuyện gì. .....

Trong Tử Dương động trên Thanh Phong sơn, Đạo Đức Chân Quân biết Đế Tân đã phái một đội do cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh dẫn đầu, trong ánh mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

“Đế Tân lại có phách lực lớn như vậy, xem ra đồ nhi của ta gặp nguy hiểm rồi.

Thôi vậy, bần đạo đi một chuyến vậy!” Sau khi khẽ tự nhủ mấy

câu, Đạo Đức Chân Quân quyết định tự mình ra tay ngăn chặn cường giả Chuẩn Thánh của triều Thương.

Chương 722

Một đêm trôi qua, Hoàng Thiên Hóa nhìn tòa hùng quan xa xa thấp thoáng, trong lòng lo lắng ngày càng nồng đậm.

Phảng phất như bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra chuyện không hay, khiến tâm tình cậu nặng nề.

Nhưng cậu không nói ra sự lo lắng trong lòng, vẫn luôn âm thầm đề phòng.

Cách phía sau không xa, mười ba bóng người đang đứng sừng sững giữa không trung.

Dẫn đầu là một nam tử thanh niên, mặc một bộ cẩm bào.

Thượng Quan Viêm, sinh ra từ thời thượng cổ, là cường giả của triều Thương, thụ mệnh từ Thành Thang, hiện đang bảo vệ triều Thương.

Lần này thụ mệnh của Đế Tân, đi giết Hoàng Phi Hổ!

Vốn một tên phản đồ không đáng để một vị đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh ra tay, nhưng sau lưng Hoàng Phi Hổ liên quan quá rộng, tất phải cần một nhân vật đủ mạnh mẽ mới có thể trấn áp.

Thượng Quan Viêm nhìn đám người Hoàng Phi Hổ ở xa, lại nhìn về phía trước khẽ nói: "Chân quân không ở Thanh Phong sơn tĩnh tu, vì sao lại đến đây ngăn cản chúng ta." Vốn dựa vào tu vi cảnh giới Chuẩn Thánh, Thượng Quan Viêm đã nhanh chóng đuổi kịp đám người Hoàng Phi Hổ, đang chuẩn bị giết thì bị một bóng người ngăn lại.

"Thượng Quan Viêm, Hoàng Phi Hổ kia là phụ thân của đồ nhi ta Hoàng Thiên Hóa, cũng có chút quan hệ với Tam Tiên Đảo của ta!

Chưa được sự cho phép của Tam Tiên Đảo ta, dám động đến người của Tam Tiên Đảo ta, chẳng phải là quá không coi Tam Tiên Đảo ta vào mắt sao?!" Lời của Thượng Quan Viêm vừa dứt, một giọng nói vang lên, đồng thời Đạo Đức Chân Quân cũng xuất hiện trước mặt hắn!

Thượng Quan Viêm nghe lời của Đạo Đức Chân Quân, sắc mặt thay đổi.

Tam Tiên Đảo, một nơi tuyệt đối không thể trêu vào.

Hoàng Phi Hổ lại có thể có quan hệ với Tam Tiên Đảo, lần này thật sự phiền phức lớn rồi!

Nhưng nếu bỏ cuộc như vậy thì làm sao giao phó, lần này Thượng Quan Viêm rơi vào tình thế khó xử, tiến không được lùi cũng không xong, chỉ có thể giằng co ở đây.

Đạo Đức Chân Quân thấy Thượng Quan Viêm trong lòng rối bời, cũng không thúc giục.

Lặng lẽ đứng sừng sững ở đây, bảo vệ đám người Hoàng Phi Hổ đến được hùng quan Xuyên Vân Quan.

Đợi Hoàng Phi Hổ vào quan, Thượng Quan Viêm khẽ thở dài một tiếng rồi xoay người rời đi.

Đạo Đức Chân Quân cũng không ngăn cản cũng không níu kéo, sau khi Thượng Quan Viêm rời đi không lâu cũng biến mất.

Hoàng Phi Hổ ở Xuyên Vân Quan được tổng binh Từ Ngô tiếp đãi nồng hậu, thấy trời đã tối dần, liền ở lại Xuyên Vân Quan một đêm.

Hoàng Thiên Hóa tuy trong lòng vẫn luôn cảm thấy có chút không ổn, nhưng cũng không nói gì, chỉ là cảm giác bất an trong lòng càng thêm nặng nề.

Tại thành Triều Ca, Đế Tân nhanh chóng biết Thượng Quan Viêm không hoàn thành mệnh lệnh, tức thì vô cùng tức giận!

"Phế vật, toàn bộ là phế vật!

Một tên Hoàng Phi Hổ nhỏ nhoi cũng không giải quyết được, phế vật!" Trong thư phòng, Đế Tân nổi trận lôi đình!

Nhất thời toàn bộ thị tòng trong vương cung đều trở nên cẩn thận từng li từng tí, sợ chọc giận Đế Tân mà rước họa vào thân.

Đát Kỷ tuy cũng sợ hãi không thôi, nhưng vẫn cứng rắn khuyên Đế Tân: "Đại vương, đừng tức giận.

Có người của nơi đó bảo hộ, có được kết quả như vậy cũng không có gì ngoài ý muốn." Đế Tân nghe vậy quả nhiên im lặng một chút, sau đó mắt lộ hung quang hừ lạnh một tiếng: "Hừ!

Hoàng Phi Hổ nhất định phải trừ bỏ, bằng không mặt mũi của quả nhân đặt ở đâu?" Ngữ khí của Đế Tân đã dịu đi rất nhiều, Đát Kỷ liền vội vàng nói: "Đúng đúng đúng, Hoàng Phi Hổ lại dám phản bội Đại vương, tội đáng muôn chết.

Nhưng bây giờ không phải lúc, chỉ cần thời cơ chín muồi, nhất định phải để hắn chết không có chỗ chôn!" Đế Tân gật đầu, cơn giận trong lòng đã tiêu tan quá nửa.

Ngài cũng hiểu bây giờ không thể đối kháng với Tam Tiên Đảo, liền không còn phái cường giả ra tay nữa. .....

Đêm hôm đó, Hoàng Phi Hổ đang ở trong doanh trướng tạm thời dựng ở Xuyên Vân Quan, suy nghĩ con đường tiếp theo nên đi như thế nào.

Lại không biết không giác đã hôn mê đi, không lâu sau lại đột nhiên giật mình tỉnh dậy!

Tức thì lập tức chạy ra khỏi doanh trướng, nhìn bốn phía nhưng không thấy bóng dáng muốn tìm.

Quay về trong doanh trướng, Hoàng Phi Hổ nghĩ lại cuộc gặp gỡ vừa rồi, càng cảm thấy không ổn, tức thì lập tức triệu tập Hoàng Thiên Hóa và một đám bộ hạ, kể lại cuộc gặp gỡ vừa rồi.

Đúng lúc này, doanh trại tạm thời bên ngoài đột nhiên bùng lên ngọn lửa lớn!

Nhìn ngọn lửa hừng hực trước mắt, Hoàng Phi Hổ rơi vào trầm mặc.

Nhìn ngọn lửa đang thiêu đốt kia, nơi khóe mắt hắn thoáng hiện lên một tia lệ quang.

Trong mơ hồ, Hoàng Phi Hổ thậm chí nhìn thấy một bóng hình!

Một bóng dáng vừa quen thuộc lại vừa mờ ảo, nhưng khi hắn muốn tiến lại gần thì bóng hình ấy lại biến mất không thấy đâu nữa.

Nhưng Hoàng Phi Hổ biết, thê tử của hắn chưa từng rời đi!

Nàng vẫn luôn ở bên cạnh bầu bạn cùng hắn.

"Nàng yên tâm, ta sẽ đưa mọi người an toàn tới Tây Kỳ!" Tay nắm chặt món trang sức mà thê tử yêu thích nhất, Hoàng Phi Hổ thầm hạ quyết tâm trong lòng.

Sau đó, hắn bắt đầu chỉ huy mọi người, chuẩn bị phản kích!

Đang lúc Hoàng Phi Hổ bận rộn hạ đạt các mệnh lệnh, một vị phu nhân đột nhiên xuất hiện bên cạnh hắn, lặng lẽ nhìn dáng vẻ thâm trầm của Hoàng Phi Hổ, trong mắt tràn đầy tình ái.

Trong trướng người qua kẻ lại tấp nập, nhưng không một ai chú ý đến sự tồn tại của vị phu nhân này, hoặc có lẽ là không nhìn thấy được.

Trên thành lâu Xuyên Vân Quan, Trần Ngô nhìn lửa quang ngút trời trong quan, sắc mặt vẫn vô cùng lãnh đạm.

Sau lưng hắn là hàng ngàn thủ quân, đội ngũ chỉnh tề, trật tự nghiêm minh.

Trần Ngô đang chờ đợi một tin tức, một tin tức vô cùng quan trọng.

Đợi đến khi đại hỏa thiêu đốt được một lúc, một vị thủ tướng vội vã chạy đến báo: "Bẩm báo Tổng binh đại nhân, đã chuẩn bị hoàn tất theo phân phó của ngài!" Trần Ngô nghe xong, hai mắt lập tức tỏa sáng, đứng trên thành lâu quát lớn: "Tốt, chúng tướng nghe lệnh!

Theo ta cùng đi đánh giết phản nghịch!" Đồng thời hắn thân tiên sĩ tốt, một thân hình lóe lên đã nhảy xuống thành lâu, lao thẳng về phía doanh địa của Hoàng Phi Hổ mà sát phạt, theo sau là hàng ngàn binh sĩ hung thần ác sát.

Không lâu sau đó, trong Xuyên Vân Quan vang lên tiếng hống giết vang trời!

Sau đó là một trận hỗn chiến đại loạn.

Trong lúc hỗn chiến, Trần Ngô gặp được Hoàng Phi Hổ!

Hai người đối thị một hồi, không nói một lời mà trực tiếp vung binh khí lao vào nhau!

Khi đại hỗn chiến đang diễn ra tại Xuyên Vân Quan, một luồng hắc ám kỳ lạ đang lấy tốc độ vượt quá tưởng tượng cấp tốc bay về phía biên cảnh.

Khi cách Xuyên Vân Quan không xa, luồng hắc ám kia hội tụ thành một bóng người!

Chương 723

Đó chính là Ma Nhất, thủ hạ của Thiên Ma.

Ma Nhất do Đế Tân triệu hoán, mục đích là để trừ khử Hoàng Phi Hổ!

Hắn không cho phép Hoàng Phi Hổ an toàn đến được Tây Kỳ.

Trước đó, vị Chuẩn Thánh đại năng của Nhân tộc không chiến mà lui đã khiến Đế Tân rơi vào thế bị động, càng khiến Hồng Quân ở phía sau mất mặt, trong cuộc đối dịch với Nguyên Thủy đã bị mất đi một nước cờ đầu.

Để không lặp lại chuyện tương tự, Đế Tân quyết tâm không mượn ngoại lực, mà tự mình an bài thủ hạ ra tay.

Ma Nhất mặc một chiếc áo choàng đen đứng đó, nhìn Xuyên Vân Quan rực lửa phía trước, lạnh hận một tiếng: "Hoàng Phi Hổ, hừ!" Sau đó hắn lại hóa thành hắc ám, tiếp tục tiến vào trong Xuyên Vân Quan.

Ngay khi Ma Nhất cách Xuyên Vân Quan không xa, một tiếng nộ hống đầy uy nghiêm từ trên không trung nổ vang: "Cư nhiên còn không tử tâm, thật sự tưởng bần đạo không dám sát sao!" Đồng thời, một luồng sức mạnh bàng bạc cũng đánh thẳng về phía Ma Nhất!

Ma Nhất cảm ứng được, lập tức hóa thành nhân hình tiến hành né tránh.

Sau khi tránh được một đòn tấn công, hắn mới đưa mắt nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy trên không trung, có một đạo nhân đang lặng lẽ đứng đó.

Sau lưng y là ngũ thải tường vân, thần quang bao quanh, tựa như

thần ma.

Ma Nhất nhìn thấy đạo nhân kia, sắc mặt không hề biến hóa, dường như đã sớm biết Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân có mặt ở đây.

"Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân, ngươi không ở Thanh Phong Sơn tu hành, lại đi quản việc nhàn sao!" Lời của Ma Nhất vừa dứt, hắn đã lập tức triển khai công kích!

Theo ma công vận chuyển, nhất thời ma diễm ngút trời!

Thậm chí ngay cả bóng tối xung quanh dưới làn ma diễm cuồn cuộn này cũng trở nên mờ nhạt.

Đạo Đức Chân Quân cảm nhận được, trong mắt thoáng hiện một tia kinh ngạc.

Dường như y vô cùng bất ngờ trước việc một Ma tộc lại có tu vi Chuẩn Thánh cảnh giới như thế này.

"Ma khí?!" Kinh ngạc thì kinh ngạc, nhưng phản ứng của y không hề chậm trễ.

Ngọc Thanh tiên pháp vận chuyển, một luồng thanh khí bao quanh cơ thể!

Sau đó pháp lực khủng bố bắt đầu ngưng tụ, từng đạo pháp thuật uy lực cường đại liên tiếp được phóng ra.

Nhất thời, xung quanh vang lên những tiếng nổ như sấm rền, vô cùng chói tai và chấn động.

Vô số sinh linh gần đó nghe thấy đều không chịu nổi, nhẹ thì thất khiếu lưu huyết, nặng thì ngã lăn ra trọng thương!

Nhưng Xuyên Vân Quan kia dường như có sự che chở, ở khoảng cách gần như vậy mà cư nhiên không nghe thấy âm thanh chấn động, cũng không nhìn thấy ánh sáng chói lọi kia.

Theo tiếng gà gáy, đêm đen dần tan biến.

Thái Dương Tinh từ từ dâng lên, ánh nắng ấm áp bắt đầu phổ chiếu đại địa.

Sau một đêm kịch chiến trong Xuyên Vân Quan, Hoàng Phi Hổ bằng vào thực lực cường hãn đã trảm sát Tổng binh Trần Ngô, khiến quân địch đại loạn.

Cộng thêm thực lực mạnh mẽ của Hoàng Thiên Hóa cùng chúng bộ hạ, bọn họ đã ngạnh sinh sát ra một con đường máu!

Từ trong vạn quân, bọn họ đã mở được một con đường thông quan.

Khi mặt trời dần lên cao, bọn họ đã vượt qua Xuyên Vân Quan!

Nhóm người Hoàng Phi Hổ ai nấy đều vô cùng chật vật, y phục trên người đẫm vết máu.

Nhưng tâm tình của bọn họ lại vô cùng cao trào!

Dù bản thân bị tổn thương nghiêm trọng, nhưng khí thế vẫn kinh thiên động địa!

Điều này khiến vạn quân trấn thủ trong Xuyên Vân Quan chỉ dám đứng nhìn từ xa, không một ai dám có hành động thiếu suy nghĩ.

Đêm điên cuồng hôm qua, cả Xuyên Vân Quan tràn ngập sự sát lục!

Nhóm người Hoàng Phi Hổ dựa vào một luồng kình lực điên cuồng, ngạnh sinh sát tới sát lui mấy lượt trong vòng vây quân địch đông gấp bội.

Không chỉ giết ra khỏi quan, mà còn khiến chúng thủ quân tâm kinh đảm chiến!

Bọn họ đã mất đi dũng khí, không dám đối đầu với nhóm người

này thêm lần nào nữa.

Đợi đến khi bóng dáng nhóm Hoàng Phi Hổ biến mất, thủ quân mới dám bước ra khỏi quan, truy đuổi tượng trưng một đoạn rồi lập tức chạy ngược vào trong.

Ngay sau đó, tin tức Hoàng Phi Hổ thoát khỏi Xuyên Vân Quan đã được truyền về Triều Ca thành.

Tại một nơi không xa bên ngoài Xuyên Vân Quan, trận chiến giữa Đạo Đức Chân Quân và Ma Nhất cũng đi đến hồi kết.

Khi nhóm Hoàng Phi Hổ đã đi xa, hai bên đều dừng tay.

Ma Nhất thất bại, hắn không thể vượt qua Đạo Đức Chân Quân để truy đuổi Hoàng Phi Hổ.

Tiếp tục chiến đấu cũng chẳng có ích gì, thậm chí có thể khiến trận chiến vượt khỏi tầm kiểm soát, dẫn đến hậu quả khó lường.

Đạo Đức Chân Quân nhìn Ma Nhất, nhẹ giọng nói: "Ngươi đã bại rồi." Ma Nhất nghe xong không đáp lời, chỉ nhìn sâu về hướng Hoàng Phi Hổ vừa biến mất, rồi xoay người rời đi.

Đạo Đức Chân Quân cũng không ngăn cản, mặc kệ hắn rời đi.

Bởi vì y biết, một Ma Nhất nhỏ bé không quan trọng, dù sao cũng đã nhập cục, sau này sớm muộn gì cũng gặp lại.

Dưới sự che chở bí mật từ phía Nguyên Thủy, cùng với việc Đạo Đức Chân Quân đích thân hộ tống, nhóm Hoàng Phi Hổ dọc đường có kinh vô hiểm.

Bọn họ liên tiếp vượt qua Giới Bi Quan và Tị Thủy Quan, chính thức rời khỏi phạm vi của Thương triều, tiến vào lãnh thổ Tây Kỳ.

Khi chuẩn bị tới Tây Kỳ, trong đoàn người có thêm một bóng dáng lạ lẫm, đó là một đứa bé: Na Tra.

Na Tra vốn theo Thái Ất Chân Nhân tu luyện tại Càn Nguyên Sơn, nhưng theo Phong Thần lượng kiếp giáng lâm, các đệ tử dưới trướng Đạo Đức Chân Quân đã tiên phong tham dự.

Na Tra cũng được Thái Ất Chân Nhân an bài tham gia, hỗ trợ Hoàng Phi Hổ một tay khi hắn vượt qua Phàm Thủy Quan, giúp họ thông quan an toàn hơn.

Sau khi vượt qua Phàm Thủy Quan, bọn họ đã chuẩn bị tiến vào Tây Kỳ.

Lúc này, có thể thấy phía Tây Kỳ đã có người đứng chờ nghênh tiếp.

Đang lúc vui mừng, phía sau bỗng nhiên có động tĩnh lạ.

Hoàng Phi Hổ nghe thấy, thần sắc lập tức trở nên vô cùng ngưng trọng, thậm chí dừng bước!

Hắn quay người nhìn về phía sau, ánh mắt hiện lên một tia sầu lo.

"Không ngờ tới, kẻ đi theo sau lưng ta cư nhiên là Thái sư!" Hoàng Phi Hổ thở dài, ánh mắt tán lộ chút hồi ức.

Chương 724

Nhưng rất nhanh hắn lại khẽ lắc đầu, ánh mắt được thay thế bằng sự kiên định.

“Thái sư thì đã sao, Hoàng gia ta đời đời trung lương!

Kết quả lại nhận lấy cái kết cục này, Đế Tân thật hôn dung!” Sau khi nộ hận một tiếng trong lòng, Hoàng Phi Hổ bắt đầu chuẩn bị đối phó với sự xung kích của truy binh phía sau.

Hắn biết, tuy nhìn Tây Kỳ ngay trước mắt, nhưng trước mặt Thái sư, khoảng cách này giống như một hào sâu không thể vượt qua.

Về phía Tây Kỳ, Khương Tử Nha đang lặng lẽ đứng tại biên giới giao giới với Thương triều, chờ đợi bóng dáng Hoàng Phi Hổ.

Ngay khi nhìn thấy Hoàng Phi Hổ, khóe miệng y lộ ra một tia tiếu ý.

Trong lòng y hiểu rõ, Tây Kỳ có được Hoàng Phi Hổ như hổ mọc thêm cánh!

Mảnh ghép cuối cùng đã được bù đắp, bọn họ không còn sợ hãi Thương triều nữa, đã có đủ năng lực để đối kháng.

Nhưng khi thấy Hoàng Phi Hổ dừng lại, ánh mắt Khương Tử Nha cũng trở nên thâm trầm.

“Đế Tân thật sự được lắm, cư nhiên để Văn Trọng đích thân truy kích!” Sau khi thở dài một tiếng, Khương Tử Nha cảm thấy bản thân cũng cần phải chuẩn bị một chút.

Nếu không, Hoàng Phi Hổ có thể đến được Tây Kỳ hay không vẫn là một ẩn số.

Một lát sau, một đại quân đông nghịt nhìn không thấy điểm dừng đã từ ba hướng Đông, Nam, Bắc bao vây nhóm Hoàng Phi Hổ vào giữa!

Văn Trọng nhìn vị đồng liêu cũ, ánh mắt bình tĩnh.

Không có phẫn nộ cũng không có đồng tình, đó mới là điểm đáng sợ nhất của ông.

Đang lúc Văn Trọng chuẩn bị nhất cử tiễu diệt Hoàng Phi Hổ, không biết từ lúc nào một màn sương mù dày đặc đột ngột lan tỏa, bao trùm toàn bộ khu vực.

"Hử!" Văn Trọng kinh nghi một tiếng, thần sắc có chút hoảng loạn.

Nhưng nội tâm Văn Trọng lại sáng như gương, không cảm thấy chút hoang mang nào.

Màn sương mù này đã che khuất tầm nhìn của nhóm Văn Trọng, khiến họ không dám khinh suất hành động.

Nhưng nhóm người Hoàng Phi Hổ lại không hề bị ảnh hưởng, thậm chí còn được khai mở một lối đi.

Hoàng Phi Hổ lập tức biết có cao nhân thi pháp để giúp mình thoát khốn.

Vì vậy hắn không chút do dự, khẩn trương dẫn lĩnh mọi người rời đi theo lối đi đó.

Khi Văn Trọng cảm nhận được Hoàng Phi Hổ đã đi xa, khí thế cường hãn của ông mới bộc phát!

Nhất thời sương mù bị khu tán, nhưng có vài chỗ vẫn còn mờ mịt.

Đột nhiên, sau lưng ông vang lên tiếng hống giết và tiếng bước chân dồn dập.

Văn Trọng cùng chúng bộ hạ kinh hãi, vội vàng quay đầu lại, liền thấy trong mơ hồ Hoàng Phi Hổ đang suất lĩnh một đại quân vô biên vô tận tiến về phía Triều Ca.

Quân đội của Văn Trọng nhất thời có chút hoảng loạn, nhưng dù sao cũng là quân đội tinh nhuệ từng theo Văn Trọng đông chinh tây thảo, rất nhanh đã bình tĩnh lại, ánh mắt tập trung nhìn về phía Văn Trọng.

Văn Trọng nhìn thấy đại quân xuất hiện phía sau, thần sắc không hề kinh hoảng, chỉ bình thản nói: "Mọi người không cần kinh hoảng, đó chỉ là ảo ảnh mà thôi.

Hoàng Phi Hổ không thể nào chạy ra sau lưng ta, huống hồ nơi đây làm gì có quân đội lớn như vậy!" Văn Trọng chỉ vài câu đã ổn định được quân tâm!

Đồng thời, khung cảnh hùng vĩ kia cũng từ từ biến mất cho đến khi không còn dấu vết.

Ảo ảnh tan biến, chúng quân sĩ càng thêm tôn kính Văn Trọng!

Lúc này Văn Trọng mới hạ lệnh: "Hoàng Phi Hổ ở phía trước, chúng tướng nghe lệnh, bắt lấy!" Nhưng trong lòng Văn Trọng lại thầm nghĩ: "Là các sư huynh ở Tam Tiên Đảo ra tay sao?

Thủ đoạn có hơi thô thiển." Tại một nơi không xa trên không trung, hai bóng người đang đứng song hành.

Đạo Đức Chân Quân cùng Thái Ất Chân Nhân thực chất đang quan sát trận tranh đấu bên dưới, đồng thời không quên bình phẩm.

"Đó chính là Văn Trọng sư đệ, trông cũng không tệ.

Tuy tu vi hơi thấp một chút, nhưng nhãn quang rất tốt." "Dù sao cũng là đệ tử của Thông Thiên sư thúc, nếu không có chút bản lĩnh thì thật sự là uổng phí cơ hội tốt như vậy!" Đạo Đức Chân Quân và Thái

Ất Chân Nhân thỉnh thoảng giao đàm, nhưng ánh mắt vẫn luôn tập trung vào phía dưới.

Thái Ất Chân Nhân nhìn màn truy đuổi bên dưới, bỗng hỏi: "Đúng rồi, nghe nói sư đệ cách đây không lâu bị người của Ma tộc ngăn cản?" Đạo Đức Chân Quân gật đầu, trên mặt lộ ra nụ cười đáp: "Đúng vậy, xem ra Phong Thần lượng kiếp đã có người không ngồi yên được rồi.

Ngay cả Ma tộc cũng tham dự, Tây Phương cùng Thiên Đình e rằng cũng sớm không nhẫn nại nổi nữa." "Không tham dự mới là lạ!

Đằng sau mỗi lần Hồng Hoang đại kiếp đều có bóng dáng của các phương thế lực.

Ồ, cũng đến lúc bần đạo ra tay rồi." Đang trò chuyện với Đạo Đức Chân Quân, Thái Ất Chân Nhân bỗng kinh dị một tiếng, sau đó cười nói.

Thân ảnh y biến mất tại chỗ, rồi xuất hiện ở một vị trí khác.

Văn Trọng suất lĩnh đại quân, rất nhanh đã đuổi đến vị trí không xa sau lưng Hoàng Phi Hổ.

Thậm chí đã có thể thấy thấp thoáng bóng dáng của họ, Văn Trọng thúc giục: "Hoàng Phi Hổ ở phía trước, mau truy!" "Rõ!" Theo tiếng đáp lời chỉnh tề, tốc độ của quân đội đột nhiên tăng nhanh.

Sóng pháp lực trên người họ cũng ngày càng nồng đậm, xem ra đã vận dụng pháp lực để đi đường!

Hàng vạn quân sĩ đồng thời vận dụng pháp lực tạo ra sự cộng hưởng vô cùng lớn!

Tuy tu vi mỗi quân sĩ không mạnh, nhưng vạn người hội tụ lại tạo thành một luồng sức mạnh không thể coi thường.

Vì vậy khi nhóm Hoàng Phi Hổ cảm nhận được phía sau, gần như trong tích tắc liền cảm thấy một sự lạnh lẽo!

Giống như một con mãnh thú đang truy đuổi sau lưng vậy.

Hoàng Phi Hổ ở Triều Ca cũng có địa vị hiển hách, nên đối với biến hóa phía sau cũng hiểu được nguyên nhân, nhưng cũng chính vì vậy mà sắc mặt hắn nháy mắt trở nên khó coi.

"Không ổn, là quân trận!

Mọi người gia tăng tốc độ, phía trước không xa chính là Tây Kỳ rồi!" Sau khi hét lớn thúc giục, tốc độ của nhóm Hoàng Phi Hổ lại nhanh hơn một chút!

Tuy nhiên giữa họ vẫn không hình thành được sự cộng hưởng.

Văn Trọng đang truy đuổi, đột nhiên mắt lộ hung quang!

Khí tức trên người rung động, đồng thời đại quát: "Có cường địch, kết trận!" Theo lệnh của Văn Trọng, đại quân đang cấp tốc hành tiến lập tức dừng lại như bị đóng băng!

Sau đó nhanh chóng hoán vị, một tòa quân trận lập tức được bày ra.

Đang lúc Văn Trọng quan sát, một luồng cuồng phong đột nhiên nổi lên.

Quân trận đối mặt với cuồng phong như vậy, khả năng đề kháng dường như bằng không.

Luồng cuồng phong kia thậm chí không gặp phải sự ngăn cản hiệu quả nào, đã trực tiếp thổi lật cả đại quân!

Chương 725

Nhất thời người ngã ngựa đổ, chật vật vô cùng.

Văn Trọng sau khi kinh ngạc cũng phản ứng rất nhanh!

Lập tức vận dụng pháp lực hùng hậu của bản thân, đại quát: "Định!" Nhất thời khiến cuồng phong như bị tạm dừng, lập tức tĩnh chỉ bất động!

Sau đó từ từ giảm yếu rồi biến mất hẳn.

Văn Trọng vừa thở phào nhẹ nhõm thì đòn tấn công cường hãn hơn đã tới.

Lần này không chỉ là cuồng phong, mà gần như phong, vũ, lôi, điện đều đủ cả.

Thậm chí ngay cả bầu trời cũng đổi màu, trở nên âm trầm.

Văn Trọng nhìn dị tượng đất trời biến sắc, lẩm bẩm: "Cũng hòm hòm rồi, cũng nên thu thủ thôi." Sau đó trong các đòn phản kích tiếp theo, Văn Trọng chỉ phản kích tượng trưng!

Rồi dẫn dắt đại quân chật vật quay về Triều Ca.

Hoàng Phi Hổ đang lúc hưu chỉnh thấy lạ, nhưng cũng rất mừng rỡ!

Dù sao uy hiếp lớn nhất đã rời đi, có thể ăn mừng một trận rồi.

Sau đó việc gặp gỡ Khương Tử Nha càng thêm thuận lợi, không hề có sóng gió.

Khương Tử Nha đối với sự gia nhập của Hoàng Phi Hổ vô cùng vui mừng.

Y đích thân nghênh tiếp, đích thân dẫn Hoàng Phi Hổ về Tây Kỳ,

dành cho hắn sự lễ ngộ cực cao.

Hoàng Phi Hổ đến Tây Kỳ, nhất thời cả Tây Kỳ hoan đằng.

Ngay cả Cơ Xương đang không khỏe cũng đích thân ra ngoài thành đón Hoàng Phi Hổ vào thành, có thể thấy tại Tây Kỳ, Hoàng Phi Hổ có đãi ngộ vô cùng cao.

Các thuộc hạ đi theo Hoàng Phi Hổ cũng được an trí thỏa đáng.

Cách làm của Tây Kỳ khiến Hoàng Phi Hổ rất hài lòng.

Theo việc Hoàng Phi Hổ quy thuận Tây Kỳ, trong mắt nhóm người Nguyên Thủy, điều này đại diện cho khí vận Tây Kỳ tăng mạnh!

Đại diện cho khí vận của Triều Ca đã không còn áp chế nổi nữa.

"Cuộc đối đầu thực sự bắt đầu rồi, bần tọa cũng muốn xem Hồng Quân rốt cuộc che giấu thủ đoạn gì.

Nếu chỉ có một Ma tộc nhỏ bé thì thật sự khiến bần tọa quá thất vọng rồi." Ngồi cao trên mây, được bao phủ bởi quy luật thời không, Nguyên Thủy nhìn lên tinh tú trên trời, tự lẩm bẩm.

Sau đó y lại nhìn về phía thiên ngoại, Nguyên Thủy cảm thấy cũng đã đến lúc hội hợp với Thái Thượng và Thông Thiên.

Khí vận Tây Kỳ bạo trướng, thiên mệnh nghiêng về!

Cộng thêm việc đang trong thời gian lượng kiếp, ảnh hưởng của thiên mệnh càng thêm đột hiển.

Nhưng trong đại thế thiên địa, thiên mệnh của Tây Kỳ thuộc về Cơ Phát!

Chỉ có Cơ Phát mới có thể thừa thụ thiên mệnh.

Cơ Xương tuy tu vi bất phàm, nhưng đã mất đi thiên mệnh.

Vì vậy dưới sức mạnh ngày càng cường đại của thiên mệnh, Cơ

Xương dần dần không chống đỡ nổi mà đổ bệnh.

Khương Tử Nha và Cơ Phát nghe tin vội vàng đến thăm, nhưng vì thiên mệnh đã định, Cơ Xương cũng biết mình không còn sống được bao lâu nữa.

Thế là ông nhậm mệnh Cơ Phát thay mình chưởng quản Tây Kỳ, đồng thời nhậm mệnh Khương Tử Nha làm Tướng quốc phò tá Cơ Phát.

Tây Kỳ chính thức kết thúc một thời đại truyền kỳ, mở ra một thời đại khác càng truyền kỳ và vinh diệu hơn!

Không lâu sau khi Cơ Phát tiếp quản Tây Kỳ, Cơ Xương cạn kiệt sinh cơ, quy mệnh về trời!

Cả Tây Kỳ chìm trong tang thương, vô số dân chúng bi thống không thôi.

Tin tức Cơ Xương băng hà nhanh chóng truyền khắp Hồng Hoang, Nhân tộc vô cùng đau buồn.

Nhiều Chuẩn Thánh đại năng của Nhân tộc lần lượt tới phúng viếng, thậm chí bên ngoài Nhân tộc cũng có nhiều thế lực và đại năng phái sứ giả đến.

Sau khi kế thừa vương vị, Cơ Phát tiên ổn định hoàn cảnh đang có chút động đãng của Tây Kỳ, tiễu diệt vài cuộc phản loạn, trong lòng đã có ý muốn thảo phạt Triều Ca.

Dưới sự an bài của Nguyên Thủy và Hồng Quân, thiên mệnh cùng đại thế bắt đầu vận chuyển!

Cơ Phát cũng hiểu rõ sứ mệnh của mình, lập tức bàn bạc với Khương Tử Nha, chọn ngày phạt Thương!

Lúc này Đại Thương tuy lở loét trăm bề, nhưng vẫn có sức mạnh

bảo vệ.

Thậm chí phía sau nó, thấp thoáng bóng dáng sức mạnh của Thánh nhân.

Vì vậy muốn đối phó Thương triều không phải chuyện đơn giản.

Nhưng Cơ Phát vô cùng tự tin, nhất định có thể lật đổ Trụ Vương tàn bạo!

Nhưng điều khiến Cơ Phát, thậm chí cả đại năng Hồng Hoang kinh ngạc là, kẻ ra tay trước không phải Tây Kỳ, mà là Triều Ca!

Sau khi Hoàng Phi Hổ đào tẩu, Đế Tân đã nhen nhóm ý định thảo phạt Tây Kỳ!

Dù sao sức mạnh phía sau đang thúc giục, nếu không động thủ sức mạnh phía sau sẽ không nhịn nổi nữa.

Đế Tân tuy rất muốn thoát khỏi ảnh hưởng đó, nhưng rõ ràng hiện tại chưa có sức mạnh như vậy.

Vì thế hắn không thể phản kháng, chỉ có thể mặc nhiên tiếp thụ.

"Hừ, rồi sẽ có ngày các người phải hối hận!" Sau khi lạnh hận trong lòng, Đế Tân triệu tập chúng đại thần, bàn thảo cách xử lý chuyện Tây Kỳ.

Dưới sự ám chỉ của Đế Tân, gian thần nổi tiếng Phí Trọng lập tức bày tỏ phải dùng thủ đoạn sắt máu để duy trì uy quyền của Đại Thương, nếu không thể diện Đại Thương để ở đâu?

Tuy trong triều có nhiều đại thần không muốn thấy Triều Ca và Tây Kỳ giao chiến, nhưng sức mạnh của bọn họ quá nhỏ bé, không thể thay đổi cục diện.

Cục diện trên triều đình đi theo hướng Đế Tân mong muốn, Đế Tân trong lòng hoan hỷ, nhưng ý kiến của một người cũng rất quan

trọng, thế là hắn nhìn sang bên phải hỏi: "Thái sư thấy thế nào?" Văn Trọng đứng trong triều vô biểu tình, dường như mọi tranh chấp xung quanh không liên quan gì đến ông.

Nhưng khi Đế Tân hỏi, ông cũng bày tỏ thái độ: "Thần hết thảy nghe theo chiếu lệnh của Đại vương!" "Tốt, vậy nhậm mệnh Thái sư làm thống soái đại quân chinh thảo Tây Kỳ, phụ trách mọi sự nghi chinh thảo Tây Kỳ!" Theo lệnh của Đế Tân, Văn Trọng hân nhiên lĩnh mệnh.

Nhất thời cỗ máy chiến tranh khổng lồ của Thương triều bắt đầu vận chuyển.

Lượng lớn binh sĩ tinh nhuệ được hội tụ, các loại trang bị và vật tư không ngừng được thu thập.

Nhất thời, quan hệ giữa Triều Ca và Tây Kỳ căng thẳng vạn phần!

Vô số đại năng Hồng Hoang cũng đang mật thiết quan sát trận đại chiến có thể ảnh hưởng đến tương lai Hồng Hoang này.

Chương 726

Tại Tây Kỳ, nhóm Khương Tử Nha lập tức tiến hành bàn bạc sau khi tin tức truyền đến.

Sau đó cũng có những hành động quy mô tương tự, lượng lớn binh sĩ được trưng triệu, vật tư trang bị liên tục được tập kết.

Khi Triều Ca và Tây Kỳ đang ráo riết chuẩn bị chiến tranh, tại thế giới hỗn độn ngoài Hồng Hoang, Nguyên Thủy đang cùng Lão Tử và Thông Thiên tụ hội.

Hiện tại sắp tới Phong Thần, cũng là lúc cần bàn bạc một số chuyện.

Ví dụ đệ tử nào có thể lên Phong Thần Bảng, đệ tử nào không thể.

Hơn nữa, phải đối phó thế nào nếu xảy ra đại chiến cấp bậc Thánh nhân!

Điều này mới là trọng điểm, liên quan đến khí vận Hồng Hoang.

Nguyên Thủy tin rằng, trong tay Hồng Quân khẳng định có sức mạnh cấp Thánh nhân.

Lúc đó một trận ác chiến là không thể tránh khỏi, phải có sự chuẩn bị mới được.

Ngoài Hồng Hoang, trong hỗn độn vô tận.

Trong động thiên do Thông Thiên Đạo Nhân khai tịch có một tòa cung điện rộng lớn, toàn thân phát ra hơi thở cổ xưa: Bích Du Cung!

Đúng vậy, trong thần thoại tiền thế của Nguyên Thủy, đạo trường Bích Du Cung của Thông Thiên nằm ở hải ngoại, nhưng hiện tại nó nằm trong hỗn độn vô tận.

Khi Nguyên Thủy mới biết điều này, trong lòng cũng vô cùng kinh ngạc.

Không phải ở Đông Hải, đạo trường mà Thông Thiên thiết lập cư nhiên vẫn gọi là Bích Du Cung.

Đương nhiên y cũng chỉ thoáng kinh ngạc mà thôi, Nguyên Thủy sẽ không quá quan tâm đến những chuyện này.

Chỉ khi nhớ lại, y sẽ nở một nụ cười mà người khác không hiểu nổi.

Trong Bích Du Cung, lúc này ngoài Nguyên Thủy, Lão Tử và Thông Thiên ra thì không còn sinh linh nào khác.

Ngay cả những đệ tử thân cận nhất của Thông Thiên cũng không được lại gần Bích Du Cung.

Ba người Nguyên Thủy đoàn tụ, người khác không nên can dự vào thì hơn.

Nguyên Thủy nhìn Lão Tử và Thông Thiên, trong lòng thoáng chút cảm khái.

Đã lâu rồi bọn họ không có một buổi đoàn tụ đúng nghĩa như thế này.

Sau khi mọi người thành Thánh, thời gian tụ họp ngày càng ít.

Chuyện riêng của mỗi người ngày càng nhiều.

Nhưng may mắn là, thời gian trôi qua tuy làm giảm bớt những buổi đoàn tụ, nhưng không làm thay đổi quan hệ giữa họ.

Sau khi Nguyên Thủy, Lão Tử và Thông Thiên ngồi đối diện nhau, bầu không khí có chút trầm lắng.

Nhưng theo giọng nói có phần bình thản của Nguyên Thủy vang lên, trong Bích Dao Cung thỉnh thoảng lại vang lên tiếng cười.

Nguyên Thủy cùng Lão Tử và Thông Thiên đàm luận vui vẻ, thậm chí còn nhớ lại lúc mới vừa giáng lâm, tràn đầy hồi ức.

Nhưng mục đích lần này của Nguyên Thủy không phải để hồi ức, mà là vì Phong Thần!

Hoặc chính là cuộc đối quyết với Hồng Quân.

Vì vậy hồi ức chỉ dừng lại ở đó, chuyện tiếp theo cần bàn chính là sự nghi Phong Thần.

Phong Thần tuy hiện tại ảnh hưởng chưa lớn, nhưng trong thiết kế của nhóm Nguyên Thủy, nó sẽ bao trùm cả Hồng Hoang!

Từ các chí cường đại năng Thiên Đạo cảnh giới như Nguyên Thủy, Hồng Quân cho đến những phàm nhân không chút tu vi đều không thể tránh khỏi.

"Hiện tại bố cục của Hồng Quân rất ẩn mật.

Hiện tại ngoài một Đế Tân rõ ràng ra, những kẻ khác đều giấu rất kỹ." Thực tế Phong Thần dù thế nào đi nữa cũng không thoát khỏi sự bố trí của nhóm Nguyên Thủy.

Chỉ có việc vừa nằm trong Phong Thần, lại vừa độc lập khỏi Phong Thần để bác dịch mới là chuyện đáng quan tâm nhất hiện nay.

Nguyên Thủy vừa mở lời, Thông Thiên cảm nhận được đại đạo không gian có năng lực liên thông với tương lai, kẻ đại thành thậm chí có thể sửa đổi tương lai, gần như có thể dùng một cách vô thượng.

Theo lý mà nói, việc tìm ra dấu vết ra tay của Hồng Quân là rất dễ dàng.

Nhưng mọi người đừng quên, Hồng Quân cũng là cường giả cấp bậc Thiên Đạo như Nguyên Thủy.

Ngoài thực lực cường hãn, Tiên đạo mà ông tu luyện cộng với sự

trấn áp của Tạo Hóa Ngọc Điệp, Nguyên Thủy muốn tìm ra thủ đoạn Hồng Quân bố trí là rất khó khăn.

Cũng giống như Hồng Quân không thể tra ra thủ đoạn y bố trí vậy, nhưng chính vì thế mới khiến Nguyên Thủy cảm thấy thú vị.

Nếu không, dựa vào Thời Không đại đạo, mọi bí mật trên thế gian đều nằm trong mắt y.

Vậy bàn luận về bố cục còn ý nghĩa gì nữa?

"Chẳng lẽ ngay cả Thời Không đại đạo của huynh cũng không sát giác được sao?" Nhưng lúc này Thông Thiên chưa đạt tới cảnh giới của Nguyên Thủy, không hiểu được những gì Nguyên Thủy đang nghĩ, bèn hỏi.

Nguyên Thủy khẽ gật đầu, nhưng thần sắc vô cùng điềm nhiên, không hề cảm thấy đó là chuyện xấu.

Khi biết được bố cục của Hồng Quân là điều không thể biết trước, Thông Thiên nhẹ giọng nói: "Xem ra phải bảo đệ tử cẩn thận một chút, tuyệt đối đừng để mắc mưu Hồng Quân." Tiếp theo, họ xoay quanh việc làm sao để ứng phó với Hồng Quân và tiến hành giao lưu, nhưng đều lấy Nguyên Thủy làm chủ, dù sao Nguyên Thủy mới là tồn tại cường đại nhất trong số họ.

Cũng chỉ có Nguyên Thủy mới có thể đối kháng với Hồng Quân, nếu chỉ dựa vào tu vi cấp bậc Thánh nhân của Lão Tử và Thông Thiên thì việc đối kháng với Hồng Quân là điều không thể.

Khi nhóm Nguyên Thủy đang giao đàm ở thiên ngoại hỗn độn, tại đại lục Hồng Hoang, trên lãnh thổ Nhân tộc.

Phong Thần lượng kiếp tuy chưa hiển uy lực nhưng đã lặng lẽ bắt đầu.

Đại quân thảo phạt do Văn Trọng suất lĩnh đã tới biên cảnh Tây

Kỳ.

Tiên phong đại tướng Trương Quế Phương thậm chí đã giao thủ với Khương Tử Nha, hàng triệu đại quân của hai bên dàn trận trên một bình nguyên!

Sau vài lần giao chiến, hai bên đều có thắng phụ.

Nhưng Trương Quế Phương dựa vào thực lực cường hãn đã áp đảo bất kỳ đại tướng nào của Tây Kỳ, có chiến lực vô song trên chiến trường.

Điều này mang lại áp lực cực lớn cho phía Tây Kỳ, ngay cả Khương Tử Nha cũng cảm thấy Trương Quế Phương là một đối thủ vô cùng khó nhằn.

"Tên Trương Quế Phương này thật khó đối phó, Thương triều không hổ là kẻ thống lĩnh Nhân tộc hàng triệu năm!

Trong tay nắm giữ vô số nội hàm, sự tích lũy thâm hậu đến mức đáng sợ." Sau một trận đối chiến khác, Khương Tử Nha nhìn khí thế vô địch của Trương Quế Phương trên chiến trường, không nén nổi tiếng cảm thán.

Nhân tộc cường đại dường nào, hiện tại Thương triều cường đại dường nấy!

Mọi nội hàm của Nhân tộc đều được Thương triều sử dụng, khiến sức mạnh của họ đạt tới mức khó lòng tưởng tượng.

Chương 727

Nếu không có Tam Tiên Đảo ủng hộ phía sau, e rằng Khương Tử Nha cũng không muốn đối mặt với thế lực cổ lão cường hãn như vậy.

Nhưng theo việc có thêm nhiều viện quân tới, Trương Quế Phương tuy thực lực cường hoành, có tài hoa, nhưng rốt cuộc thần thông không địch lại thiên số, cá nhân cuối cùng không thể kháng lại đại thế.

Trong một trận đại chiến, ông đã bị Na Tra đánh bại.

Nếu không phải do Na Tra thiếu kinh nghiệm, cộng thêm việc ông chấp nhận cái giá cực lớn để thi triển bí thuật, lấy thân trọng thương mà đào thoát, thì e rằng đã phải bỏ mạng trên chiến trường.

Theo việc chủ tướng Trương Quế Phương bại tẩu, đại quân Thương triều cũng rơi vào hỗn loạn.

Sĩ khí tiêu tan, không chịu nổi một kích.

Trận chiến phạt Thương đầu tiên của Tây Kỳ sau một hồi giằng co đã kết thúc với thắng lợi lớn của Tây Kỳ.

Nhất thời cả Hồng Hoang chấn kinh, nhiều bộ lạc và chư hầu quốc vốn dựa dẫm vào Thương triều, sau khi kinh ngạc cũng nảy sinh ý nghĩ khác.

Dưới ảnh hưởng của kiếp khí, nhiều chư hầu quốc rục rịch, tuy không công khai phản đối sự thống trị của Thương triều nhưng đã bắt đầu âm thầm tích lũy sức mạnh, ý đồ lật đổ Thương triều trên đầu mình.

Khi kết quả trận chiến truyền về Triều Ca, triều đình chấn kinh!

Vô số đại thần không dám tin, quân đội Đại Thương cư nhiên

chiến bại!

Nhất thời triều đình nghị luận xôn xao, đủ loại lời đồn đại tán ra khắp Triều Ca thành, vô cùng bất lợi cho Đế Tân.

Trong lòng nhiều người đang chờ xem một trò cười.

Một kẻ tự cho là chí cao vô thượng nhưng thực chất chẳng khác nào một trò cười của gã hề.

Nhưng nếu biết tâm tình lúc này của Đế Tân, e rằng họ sẽ phải trợn mắt há mồm!

Thậm chí không dám tin.

Trong cung điện hào hoa, đại khí và cổ phác giữa vô số lâu đài cung điện của vương cung, Đế Tân sau khi nhận tin thì ngẩn ra một lúc, rồi đại tiếu: "Tốt, tốt!

Không uổng công quả nhân tốn nhiều công sức như vậy, Khương Tử Nha cũng có chút năng nại!" Phản ứng này của Đế Tân khiến thị tòng truyền tin một trận kinh hoàng.

Toàn thân phát run, trong lòng vô cùng căng thẳng.

Một chuyện tai họa như vậy mà Đế Tân cư nhiên có thể vui mừng đại tiếu.

Sự phản thường này là điều mà một thị tòng sợ hãi nhất.

May mắn là Đế Tân dường như thực sự đang vui.

Cư nhiên xua tay để hắn lui ra, thị tòng kia mới thở phào nhẹ nhõm, sau khi rời cung điện mới phát hiện lưng mình đã ướt đẫm mồ hôi.

Một thị tòng nhỏ bé sẽ không có ai để ý.

Dù là Đế Tân hay Đát Kỷ bên cạnh ông ta cũng không liếc nhìn lấy

một cái.

"Đại vương, nếu Khương Tử Nha đã ra tay, vậy thiếp cũng có thể hành động rồi chứ?" Đát Kỷ lộ ra nụ cười vũ mị, đồng thời chúc mừng Đế Tân.

Đối với đề nghị của Đát Kỷ, Đế Tân khẽ lắc đầu.

"Không vội, hiện tại chỉ mới bắt đầu.

Đừng vội vàng bại lộ, có tin tức của Quốc sư chưa?" Đế Tân không đồng ý, Đát Kỷ tuy có chút thất vọng nhưng không dám phản kháng quyết định của hắn, chỉ có thể thầm thở dài.

"Vẫn chưa, nhưng chắc cũng sắp rồi." Lúc này Thân Công báo đang đứng trước một tòa tiên sơn, lần này hắn muốn làm lại "nghề cũ", thực hiện sứ mệnh ban đầu của mình.

Trong tiền thế của Nguyên Thủy, Thân Công Báo dựa vào một câu "Đạo hữu xin dừng bước" đã không biết làm hại bao nhiêu thần tiên bằng hữu.

Ngay cả Tiệt giáo cũng bị kéo cả giáo phái vào, cuối cùng dẫn đến cuộc đối kháng cấp bậc Thánh nhân.

Có thể nói đó là thần kỹ của luật nhân quả xứng danh nhất Hồng Hoang, chỉ dựa vào một câu nói mà đẩy mạnh toàn bộ tiến trình Phong Thần.

Nhưng hiện tại quan hệ giữa Tiệt giáo và Xiển giáo chưa từng thay đổi, Nguyên Thủy cùng Lão Tử và Thông Thiên cũng chưa bao giờ phân liệt.

Nguyên Thủy không muốn Thông Thiên chịu tổn thất lớn trong Phong Thần, nên sứ mệnh do đệ tử Tiệt giáo gánh vác sẽ được thay thế bởi những kẻ khác.

Còn là ai thì phải xem ai có duyên với Thân Công Báo.

Ví dụ như chủ nhân tòa tiên sơn trước mặt Thân Công Báo đây, tên gọi Hư Vô Đạo Nhân.

Đạo hiệu nghe thì oách, nhưng tu vi chỉ có khu khu Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Đừng nói là tung hoành Hồng Hoang, tung hoành một phương thôi cũng thành vấn đề.

Nhưng để được Thân Công Báo chọn trúng thì Hư Vô Đạo Nhân cũng phải có chút thực lực.

Không đến mức quá yếu, nếu không Thân Công Báo cũng chẳng thèm để mắt tới.

Chỉ là không biết "đãi ngộ" như vậy, Hư Vô Đạo Nhân có bằng lòng tiếp nhận hay không.

"Hư Vô đạo hữu có đó không?

Bần đạo Thân Công Báo tới bái phỏng!" Ngoài tiên sơn, Thân Công Báo hô lớn một tiếng.

Đồng thời phóng xuất khí tức của mình, chờ đợi hồi âm.

Hư Vô Đạo Nhân vốn đang bế quan vì cũng cảm nhận được thiên địa dần có biến chuyển bất thường.

Chỉ là vạn vạn không ngờ, trốn cũng không thoát.

Lời của Thân Công Báo làm ông ta kinh tỉnh, rồi không chút đắn đo, ông ta đón Thân Công Báo vào trong sơn.

Trong một gian cung điện tuy có phần giản lậu nhưng đại khí, Hư Vô Đạo Nhân và Thân Công Báo ngồi đối diện nhau.

"Thân Công Báo đạo hữu, ngươi là người bận rộn, sao lại có rảnh

tới đạo trường của bần đạo vậy?" Hư Vô Đạo Nhân nhìn Thân Công Báo cười hỏi, ánh mắt đầy vẻ tò mò.

"Vô sự thì không thể tìm Hư Vô đạo hữu ôn chuyện sao, chúng ta cũng lâu rồi không gặp nhau mà!" Thân Công Báo nghe xong ha ha đại tiếu, không hề nhắc tới mục đích chuyến đi.

Hư Vô Đạo Nhân thấy hỏi không được gì cũng không truy cứu nữa.

Chỉ là ông ta không biết mình vừa bỏ lỡ cơ hội đào thoát duy nhất.

Vạn vật trên thế gian phát triển diễn biến luôn tràn đầy những bất ngờ, Hồng Hoang cũng không ngoại lệ.

Phong Thần đại kiếp được muôn vàn ánh mắt quan tâm, do Nguyên Thủy và Hồng Quân đích thân chưởng khống!

Các vị Thánh nhân mật thiết quan sát, đáng lẽ phải vạn vô nhất thất.

Nhưng trên đời có quá nhiều bất ngờ.

Chương 728

Chỉ cần không xác định thì vẫn tồn tại biến hóa.

Vốn dĩ đại kế Phong Thần đang tiến hành tốt đẹp, Khương Tử Nha thế như chẻ tre, mang theo tinh nhuệ đệ tử của ba đại giáo phái, dọc đường không cửa quan nào không phá được, không tòa thành nào không hạ được!

Có thể có chút trắc trở nhưng chưa từng thất bại.

Thương triều tuy nội hàm hùng hậu, có Nhân tộc làm chỗ dựa.

Nhưng thiên mệnh đã mất, nhiều đại năng Nhân tộc không muốn ra tay.

Thân Công Báo không ngừng du thuyết các lộ đại thần, mời ra thêm nhiều đại năng Chuẩn Thánh cảnh giới cũng không giúp được gì.

Đế Tân luôn lạnh lùng quan sát tất cả, đại quân Thương triều thất bại liên tiếp ông ta cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

Dáng vẻ đó khiến cả Triều Ca thành nhân tâm hoàng hoàng!

Các đại thần không hiểu nổi Đế Tân rốt cuộc ngụ ý gì, đối mặt với đại nguy cơ như vậy mà vẫn có thể giữ được sắc mặt không đổi.

Cho đến khi đại quân do Khương Tử Nha suất lĩnh thế như chẻ tre, gần như không tốn quá nhiều sức lực đã tiến tới Giới Bi Quan, Đế Tân mới rốt cuộc hành động.

Không phải vì Đế Tân không ngồi yên được nữa, mà vì Hồng Quân ở phía sau đã hành động!

Giới Bi Quan trong truyền thuyết Phong Thần tiền thế là nơi Thông Thiên Giáo Chủ bố hạ Tru Tiên Kiếm Trận, giao chiến với các

vị Thánh nhân.

Đó là bước ngoặt của Phong Thần đại kiếp, nhưng hiện tại Thông Thiên Giáo Chủ đứng sau Nguyên Thủy Thiên Tôn, chưa từng xảy ra quyết liệt, cũng không thể bố hạ Tru Tiên Kiếm Trận.

Như vậy, đại thế Thiên Đạo sẽ không thể hoàn thành.

Vì vậy Hồng Quân quyết định, nếu mọi chuyện đã biến thành thế này, vậy không bằng đích thân hạ trường!

Hóa thân thành Thông Thiên, đối cục một trận với Nguyên Thủy tại Giới Bi Quan.

Đế Tân là quân cờ của Hồng Quân, đồng thời cũng là vương của Đại Thương, không thể tránh khỏi việc tham gia vào đó.

"Cái gì?

Sư tôn sắp giáng lâm Giới Bi Quan?!" Trong quân doanh gần như vô biên vô tận, tại một quân trướng đặc biệt nổi bật, Khương Tử Nha vốn vô cùng trầm ổn lúc này lại kích động đứng bật dậy thất thanh kinh khiếu!

Trong quân trướng, ngoài Khương Tử Nha ra còn có Thái Ất Chân Nhân, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cùng các đệ tử khác của Nguyên Thủy.

Nghe tiếng hô chấn kinh của Khương Tử Nha, mọi người cũng vô cùng cảm thán.

Bởi vì bọn họ cũng vô cùng kinh ngạc, vị sư tôn không biết đã bao lâu không ra tay hiện tại cư nhiên muốn động thân.

"Không sai, ta cũng vừa mới nhận được tin tức sư tôn truyền tới.

Xem ra, huynh ấy muốn đối cục một trận với Hồng Quân sư thúc rồi." Sau một hồi kinh ngạc, Khương Tử Nha mới từ từ bình phục sự kích động và chấn kinh trong lòng.

Tuy nhiên dù đã bình phục phần nào, nội tâm y vẫn không tài nào yên tĩnh lại được.

Dù sao thì sư tôn của họ sắp đích thân giáng lâm, e rằng đây là lần đầu tiên sư tôn Nguyên Thủy công khai giáng lâm xuống đại lục Hồng Hoang sau hàng ức năm.

Ý nghĩa vô cùng phi phàm, đặc biệt là trong lúc Phong Thần lượng kiếp này, càng khiến người ta liên tưởng nhiều điều.

Khẽ lắc đầu một cái, Khương Tử Nha hỏi Thái Ất Chân Nhân: "Thái Ất sư huynh, huynh có biết bao giờ sư tôn giáng lâm không?

Để Tử Nha còn chuẩn bị." Có lẽ do quá căng thẳng nên Khương Tử Nha mới hỏi câu này.

Nếu là người khác thì không nói làm gì, nhưng đây là đệ tử Tam Tiên Đảo, cũng chính là đệ tử của Nguyên Thủy.

Không chấp đến tình huống đặc thù hiện tại của Khương Tử Nha, Thái Ất Chân Nhân lên tiếng nhắc nhở: "Không cần chuẩn bị, sư tôn ghét nhất những thứ đó.

Huống hồ dựa vào tu vi và cảnh giới của sư tôn, trên Hồng Hoang này làm gì có chuyện gì giấu được huynh ấy." Khương Tử Nha nghe xong, trong lòng nhất thời một trận hậu phạ.

Đúng là quá căng thẳng nên suýt nữa phạm sai lầm lớn.

Tuy không cần chuẩn bị linh đình, nhưng dù sao Nguyên Thủy đích thân giáng lâm, cũng phải thu xếp ổn thỏa.

Hơn nữa Khương Tử Nha có thể dự kiến, nếu sư tôn thực sự giáng lâm, e là nơi đây sẽ hội tụ ánh mắt của cả Hồng Hoang, lúc đó không chừng sẽ có nhiều Chuẩn Thánh đại năng tới đây chiêm ngưỡng vinh quang của sư tôn.

Vì vậy để phòng vạn nhất, Khương Tử Nha lệnh người khai phá một mảnh đất trống, chuẩn bị dùng làm nơi an trí cho các Chuẩn Thánh đại năng mộ danh mà tới.

Đồng thời tin tức Nguyên Thủy sắp giáng lâm Giới Bi Quan cũng như mọc thêm cánh, quét qua cả Hồng Hoang.

Nhất thời cả Hồng Hoang sôi sục!

Vô số Chuẩn Thánh đại năng vốn ẩn thân hoặc tị thế không ra đều lần lượt hiện thân.

Từ trên tới ba mươi ba tầng trời, dưới tới u minh vô tận.

Dù là Thiên Đình Địa Phủ, dù là tán tu hay các thế lực, khoảnh khắc nhận được tin tức đều lộ ra vẻ chấn kinh.

Sau đó họ vội vàng gác lại mọi việc trong tay, cấp tốc lên đường tới Giới Bi Quan, một nơi mà trước đó chẳng ai thèm ngó ngàng.

Chỉ trong vòng nửa ngày, Giới Bi Quan đã hội tụ hơn trăm vị Chuẩn Thánh cường giả.

Đồng thời còn nhiều vị khác đang trên đường tới, khiến đại kế phạt Thương vốn đang hừng hực khí thế cũng bị buộc phải tạm dừng.

Thân ảnh Đế Tân không biết từ lúc nào đã xuất hiện trong Giới Bi Quan, có lẽ ngay cả thủ tướng trấn giữ nơi đây - một Chuẩn Thánh cảnh giới đại năng - cũng không phát hiện ra.

Cảm nhận được những luồng dao động khủng bố liên tục phát tán quanh Giới Bi Quan, ánh mắt Đế Tân lộ ra vẻ bất lực, nhẹ giọng cảm thán: "Cũng sắp tới rồi, thật là phiền phức nha!" Đế Tân không ngờ tới việc Nguyên Thủy lại hạ trường nhanh như vậy.

Hiện tại mới chỉ tiến hành được một nửa, vậy mà Nguyên Thủy - vị đại boss cuối cùng - đã sắp xuất hiện, vậy phải làm sao đây?

Mạnh như Đế Tân, người có thể dùng sức một mình đối kháng với khí vận Nhân tộc!

Người có thể coi Chuẩn Thánh như hư không, có thể đối kháng với Thánh nhân, cũng cảm thấy sự bất lực sâu sắc.

"Đó không phải là thứ ta có thể đối kháng, chí ít hiện tại ta chưa thể kháng lại huynh ấy!" Sau tiếng thở dài sâu thẳm, thân ảnh Đế Tân biến mất trong đêm đen.

Không ai biết trên sườn núi nhỏ vô danh vừa xuất hiện một nhân vật đủ sức uy chấn Hồng Hoang.

Bên ngoài Giới Bi Quan, doanh địa Đại Chu!

Với vô số trướng trại, hội tụ hàng vạn quân sĩ.

Sức mạnh to lớn như vậy khiến người ta đảm hàn.

Nhiều đại năng Hồng Hoang, thậm chí cả Trấn Nguyên Tử - người đã trải qua nhiều thời đại - cũng không khỏi cảm thán trước sự cường đại của Nhân tộc lúc này.

"Trước đây lượng kiếp đều do hai bên hoàn toàn khác biệt đối kháng, chỉ có hiện tại mới có Nhân tộc, có thể dựa vào sức mạnh một tộc mà thừa gánh trọng trách của một lượng kiếp!

Có lẽ sức mạnh của nhân vật chính trời đất này vượt xa những gì tộc Vu Yêu hay thậm chí Long Phượng có thể so bì." Nhìn khung cảnh hoành vĩ bàng đại này, Trấn Nguyên Tử khẽ cảm thán một tiếng, sau đó liền trực tiếp phong bế Ngũ Trang Quán, ẩn mình dưới sự che chở của Địa Thư.

Chương 729

Trấn Nguyên Tử dự đoán Hồng Hoang sắp tới tuyệt đối không bình lặng, thậm chí có thể bùng nổ chiến tranh cấp bậc Thánh nhân!

Tuy chưa từng cảm nhận qua, nhưng ông biết giao chiến cấp Thánh nhân khủng bố và đáng sợ đến nhường nào!

Vượt xa những gì cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới chưa thành Thánh có thể ngăn cản.

Trấn Nguyên Tử đã đạt tới đỉnh phong Chuẩn Thánh, cách Thánh đạo vô thượng chỉ một bước chân.

Nhưng một bước đó lại là cách biệt một trời một vực!

Chưa bước chân vào Thánh đạo thì không thể đối kháng với Thánh nhân! (Trừ phi là Nguyên Thủy, hoặc là nhân vật chính!) Trấn Nguyên Tử không cho rằng mình có sức mạnh kháng lại Thánh nhân, nên thực tế là đã chịu thua.

Chọc không nổi thì trốn!

Chỉ là trên đời có mấy ai được như Trấn Nguyên Tử, có thể nhìn thấu cục diện thế gian, có thể dễ dàng buông bỏ như vậy, Chuẩn Thánh đại năng khác thì không nhiều.

Nhiều người khác thì giống như Bất Tử Điểu Vương ở núi lửa phía Nam, hay Huyền Quy thần thú ở băng nguyên Bắc Hải, họ đều là Chuẩn Thánh đại năng mong chờ sự phát triển tại Giới Bi Quan.

Thậm chí có kẻ còn trực tiếp tìm đến Giới Bi Quan, nỗ lực tham gia vào một trong những khung cảnh được coi là hoành tráng nhất lịch sử.

Trong số nhiều Chuẩn Thánh cảnh giới đại năng đó, có một người

hơi đặc biệt.

Họ Lý tên Bạch!

Có một đóa tiên thiên thanh liên đoạt thiên địa tạo hóa, tập hợp tinh hoa nhật nguyệt mà sinh ra.

Trải qua thiên vạn năm tu hành, gặp phải nhiều kiếp nạn mới đạt tới Chuẩn Thánh trung kỳ cảnh giới như ngày nay.

Tuy chỉ là Chuẩn Thánh trung kỳ nhưng tâm hoài đại đạo!

Có chí hướng xa xôi, gặp thịnh huống như vậy liền đại tiếu một tiếng: "Sống chết có số, trời đất tự có định số!

Một mực trốn tránh chung quy không phải cách, chỉ có đối diện mới có thể giải quyết!

Muốn đột phá Thánh đạo, chỉ có trực diện Thánh nhân!

Nếu cứ mãi sợ hãi uy lực Thánh nhân, chung quy không thể bước ra bước chân đó!" Theo thời gian trôi qua, số lượng cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới hội tụ về Giới Bi Quan ngày càng nhiều, thậm chí vượt qua số lượng của hai bên Thương Chu.

Nhưng cả hai bên Thương Chu đều không mảy may quan tâm, vẫn luôn âm thầm chuẩn bị cho đại chiến.

Một ngày nọ, Khương Tử Nha đột nhiên nhận được chỉ lệnh của Nguyên Thủy, lập tức hành động.

Ngay lập tức một pháp đàn hoành vĩ được dựng lên để nghênh tiếp Nguyên Thủy!

Thái Ất Chân Nhân cùng các đệ tử khác của Nguyên Thủy cũng lần lượt chuẩn bị, cung nghênh sư tôn giáng lâm.

Nhất thời cả khu vực trở nên yên tĩnh.

Dù là hai bên Thương Chu hay các cường giả Chuẩn Thánh đang vây xem, đối mặt với Nguyên Thủy đều không ai dám có chút lười biếng, không ai dám có chút bất kính!

Đế Tân cũng buộc phải đưa mắt hơi cung kính nhìn về phía pháp đài.

Nhưng trong thâm tâm hắn lại gào thét: "Chuyện này ta sẽ không để xảy ra lần thứ hai, tuyệt đối không có lần thứ hai!

Tuyệt đối không khuất phục trước bất kỳ ai, vận mệnh của ta phải do ta chưởng khống!

Ta là Thiên Ma, Thiên Ma vô địch!" Giữa hàng vạn sinh linh đang chúc mục và mong chờ, theo một tiếng kêu vang thấu linh hồn, bầu trời bỗng nhiên biến đổi, bầu trời vốn vạn dặm không mây giờ đây thải quang tứ xạ.

Vô số cầu vồng hiện ra không trung, hình thành nên những chiếc cầu cầu vồng!

Vô số tiên hạc, tường thụy thần thú bay múa trên trời.

Vô số nữ thần tiên nữ tuyệt đẹp bay lượn!

Những giỏ hoa trong tay họ rắc xuống vô số cánh hoa, như thể đang chúc mừng.

Đi kèm với sự xuất hiện của vô số kim liên là từng đạo tiên âm trình hiện.

Tử khí bao trùm cả bầu trời, một con sông xuất hiện giữa không trung.

Chúng sinh Hồng Hoang cảm ứng được, ai nấy đều lộ vẻ cung kính!

Thời không trường hà giáng lâm, Nguyên Thủy cũng giáng lâm

rồi!

Thân ảnh Nguyên Thủy bước đi trên thời không trường hà, từ từ tiến lại.

Đồng hành với sự xuất hiện của Nguyên Thủy, cả đất trời như được truyền thêm hưng phấn, cả đất trời như đang hoan hô!

Tường thụy vô thượng của thế gian trình hiện vào lúc này, Nguyên Thủy xuất hiện khiến muôn nơi cùng chúc mừng!

Khi Nguyên Thủy hạ xuống pháp đài, tường thụy vô thượng trên trời cũng dần tan biến.

Ánh mắt mọi người từ chấn kinh đã hồi thần, rồi lần lượt kéo về phía pháp đài.

Phía Thương triều cũng không ngoại lệ, gần như ngoài Đế Tân ra thì ngay cả Đát Kỷ cũng đã tới dưới pháp đài để lặng lẽ lắng nghe tiếng nói của Nguyên Thủy.

Nhìn doanh địa tĩnh lặng, Đế Tân tự giễu cười khẽ một tiếng, rồi hơi ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, đôi mắt đó như có thể xuyên phá mọi trở ngại để đối diện với Hồng Quân!

"Hồng Quân, đã giáng lâm rồi!

Ta đã kết thúc rồi, không thể chiến thắng.

Trừ phi ông cũng đích thân ra tay, nếu không sẽ không có cơ hội lật ngược thế cờ, thậm chí cơ hội phản kháng cũng không có!" Một tiếng thở dài nhẹ, Đế Tân thu hồi ánh mắt, nhìn lướt qua mọi thứ xung quanh lần nữa, trong lòng nảy ra ý định đã đến lúc phải rời đi.

Nguyên Thủy ra tay thì không thể phản kháng, mà đã không thể phản kháng thì làm nhiều cũng vô ích!

Không bằng nhân lúc này nhanh chóng rời khỏi vòng xoáy này mới

là căn bản.

Đế Tân lúc này bản chất là Thiên Ma, nhưng Thiên Ma không phải Đế Tân!

Thiên Ma không cần thiết vì một Đế Tân nhỏ bé mà phải vẫn lạc tại đây, vì thế tâm sinh thoái ý.

Trong tình huống biết rõ không thể kháng cự mà vẫn tiếp tục đối đầu với Nguyên Thủy là một việc làm cực kỳ thiếu minh trí, là cách nghĩ cực kỳ ngu xuẩn.

Là một Thiên Ma ích kỷ, hắn sẽ không có cách nghĩ ngây thơ như vậy!

Hắn cho rằng, chỉ cần còn tồn tại thì mọi thứ đều có thể từ bỏ.

Nhưng khi Đế Tân chuẩn bị thu dọn đồ đạc để chuồn lẹ, thân hình bỗng khựng lại, thần tình trên mặt cũng đột nhiên ngẩn ngơ.

"Nguyên Thủy giáng lâm rồi, vậy bần đạo cũng phải đi một chuyến thôi!" Một giọng nói già nua bình thản vang lên bên tai Đế Tân, nhưng chấn động mang lại cho hắn không hề kém cạnh so với việc Nguyên Thủy giáng lâm.

Chương 730

Mãi một lúc sau Đế Tân mới hồi thần, liếc nhìn hành lý đã thu xếp rồi trực tiếp vứt sang một bên.

Khi nhìn lại về hướng Tây Kỳ, ánh mắt Đế Tân tràn đầy nụ cười mạc danh.

Lúc này trong lòng Đế Tân đang nghĩ gì không ai biết được, nhưng chắc chắn có liên quan tới Hồng Quân.

Trên pháp đài do Khương Tử Nha khẩn cấp dựng lên, Nguyên Thủy nhìn xuống những bóng hình đen kịt bên dưới, trên mặt luôn lộ nụ cười.

Khi nhìn thấy mấy vị đệ tử, y khẽ gật đầu lộ vẻ mãn ý.

Tuy mấy đệ tử này thời gian qua tu vi thăng tiến không lớn nhưng đã trưởng thành hơn nhiều, cũng có thu hoạch nhất định.

Giữa những tiếng hô cung kính của chúng nhân, Nguyên Thủy giảng đạo một hồi.

Tuy chỉ có vài canh giờ nhưng đã khiến nhiều cường giả Chuẩn Thánh có mặt tại đó được hưởng lợi không nhỏ.

Thậm chí có một số Chuẩn Thánh cường giả có thiên phú cực cao đã đột phá cảnh giới hiện tại ngay tại chỗ!

Có kẻ thậm chí còn lĩnh ngộ ra pháp tắc, bước lên đại đạo!

Sau khi giảng đạo xong, thân ảnh Nguyên Thủy biến mất.

Nhiều Chuẩn Thánh cường giả dưới sự khuyên bảo của Khương Tử Nha cũng mang theo chút tiếc nuối rời trường.

Nhưng họ không đi quá xa, mà dừng lại gần Giới Bi Quan để tĩnh

lặng chờ đợi những diễn biến tiếp theo.

Lúc này trong một quân trướng, Thái Ất Chân Nhân và các đệ tử thân truyền của Nguyên Thủy hội tụ một chỗ, Nguyên Thủy thì khoanh chân ngồi phía trước, mãn ý nhìn họ.

"Tốt lắm, tuy tu vi chưa có biến chuyển quá lớn nhưng thực sự đã trưởng thành không ít, củng cố được đạo cơ." Thầy trò gặp nhau, Nguyên Thủy khen ngợi một phen.

Nhóm Thái Ất Chân Nhân nghe xong trên mặt lộ vẻ kích động, nhưng không đến mức quá lộ liễu.

"Lần này vi sư tới đây, ngoài việc trấn giữ nơi này ra thì cũng hy vọng có thể thấy được biểu hiện của các con trong Phong Thần lượng kiếp.

Là đệ tử của vi sư, người trong Tam Tiên Đảo nên gánh vác sứ mệnh trên người, dẫn dắt Nhân tộc đi tới huy hoàng..." Đêm đó Nguyên Thủy cùng các đệ tử đàm đạo thâu đêm, khiến nhóm Thái Ất Chân Nhân thu hoạch được rất nhiều, nếu không phải Nguyên Thủy chủ động dừng cuộc trò chuyện thì có lẽ họ sẽ còn đàm luận mãi.

Đến trưa, Nguyên Thủy nhìn lên bầu trời, nói nhẹ với Thái Ất Chân Nhân: "Hôm nay sẽ có một vị lão bằng hữu tới, chuẩn bị đi." Nhóm Thái Ất Chân Nhân tiên gật đầu đáp ứng, sau đó cũng lộ vẻ tò mò.

Bằng hữu?

Lão bằng hữu?

Chẳng lẽ vị Thánh nhân nào sắp giáng lâm sao?

Nguyên Thủy khẽ lắc đầu, không giải đáp cho họ.

Nhóm Thái Ất Chân Nhân tuy hiếu kỳ nhưng cũng chỉ có thể chờ

đợi.

Trong Giới Bi Quan, Đế Tân nhìn hai bóng dáng đang run rẩy trước mặt, lạnh hận: "Thân Công Báo, Đát Kỷ, các ngươi còn dám quay về!" Đứng trước mặt Đế Tân chính là Thân Công Báo và Đát Kỷ!

Hai người họ trước đó đã đi nghênh tiếp Nguyên Thủy, thậm chí sau khi nghe giảng đạo mới quay về.

Điều này làm Đế Tân không hài lòng, tâm tình không đẹp!

Đát Kỷ và Thân Công Báo lúc này trong lòng có khổ mà không thể nói, chỉ có thể trầm mặc không lời.

Đối với sự thất hứa của họ, Đế Tân càng thêm bất mãn!

Việc Nguyên Thủy giáng lâm mang lại áp lực quá lớn, hắn cần phát tiết!

"Hử, một câu cũng không nói sao?

Muốn chết?" Nhất thời hắc khí khủng bố trên người Đế Tân lan tỏa ra ngoài, trực tiếp bao trùm lấy Thân Công Báo và Đát Kỷ.

Cảm nhận khí tức khủng khiếp trên người Đế Tân, Thân Công Báo cùng Đát Kỷ sắc mặt tức thì biến đổi.

Đặc biệt là Thân Công Báo, thực lực chỉ ở cảnh giới Đại La, ngay cả Đát Kỷ cũng không bằng.

Đối mặt với uy áp của Đế Tân, gã căn bản không có sức phản kháng!

Nếu không phải Đế Tân có tính toán khác, e rằng lúc này Thân Công Báo sớm đã hóa thành một vũng máu loãng.

Cảm nhận áp lực nặng nề trên người, Thân Công Báo vội vàng nói: "Đại vương, xin ngài hãy nghe thần giải thích!" Nghe lời Thân

Công Báo, Đế Tân cười lạnh mấy tiếng, sau đó dùng ánh mắt băng lãnh quét qua một lượt, gằn giọng: "Hảo, quả nhân cũng muốn xem ngươi giải thích thế nào!

Nếu không thể khiến quả nhân hài lòng, hậu quả ngươi biết rõ rồi đó!" Tuy rằng ánh mắt băng lãnh của Đế Tân vô cùng khủng phố, nhưng ít nhất trong lòng Thân Công Báo đã thở phào một cái, chí ít gã biết rằng sẽ không có vấn đề gì quá lớn nữa.

"Đại vương, Nguyên Thủy Thiên Tôn giáng lâm là chuyện được toàn bộ Hồng Hoang chú mục!

Chúng thần thân là người tu hành, đối mặt với cường giả chí cường như Nguyên Thủy Thiên Tôn, tự nhiên là ngưỡng mộ đã lâu!

Huống hồ hầu hết các cường giả đều đã tiến về đó, chúng thần lại không có thực lực cường hãn như Đại vương, nên không thể không đi!

Hơn nữa, tới đó cũng không có chỗ xấu, thậm chí còn có chỗ tốt cực lớn, thậm chí là thần đã kiếm lời rồi!..." Thân Công Báo quả nhiên không hổ là kẻ dựa vào một câu "Đạo hữu xin dừng bước" mà lừa gạt biết bao đại năng Hồng Hoang!

Khẩu tài của gã vô cùng lanh lợi, ngay cả Đế Tân sau khi nghe Thân Công Báo giảng giải, cơn giận trong lòng cũng tiêu tán đi nhiều.

Sau khi cảm thán "năng lực" đặc biệt của Thân Công Báo, Đế Tân hừ lạnh một tiếng: "Chỉ lần này, không có lần sau!" Thân Công Báo nghe xong mừng rỡ khôn xiết, lúc này ngay cả trên mặt Đát Kỷ cũng lộ ra nụ cười vũ mị.

"Đại vương anh minh!" Đối với sự nịnh nọt của Thân Công Báo và Đát Kỷ, Đế Tân không hề phản ứng!

Y hơi ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trầm giọng nói: "Được rồi,

đừng nói nhảm nữa, lát nữa sẽ có một vị vô thượng cường giả giáng lâm!

Quả nhân phải lập tức đi chuẩn bị, nơi đây giao cho các ngươi trông coi." Nói xong, không đợi Thân Công Báo cùng Đát Kỷ kịp định thần, y liền rời đi.

Sau một lúc lâu, Thân Công Báo mới tỉnh lại, thần tình cực kỳ kinh ngạc nhưng trong mắt lại tràn đầy tinh quang.

Còn về Đát Kỷ, sau khi nhìn phản ứng của Thân Công Báo, dường như nàng cũng hiểu ra điều gì, thần tình cũng vô cùng kinh hãi!

Tại phía Tây Giới Bi Quan, có một tòa lương đình được dựng tạm thời.

Lúc này đang chính trị buổi trưa, ngay sau khi rời khỏi chỗ Thân Công Báo, Đế Tân đã tới nơi này.

Tòa lương đình hiện tại vô danh, nhưng sau ngày hôm nay có lẽ sẽ có một cái tên lừng lẫy!

Bởi vì sau ngày hôm nay, nơi này sẽ vang danh khắp Hồng Hoang.

Đế Tân một thân một mình đứng bên ngoài lương đình, bởi vì mối quan hệ giữa Hồng Quân và y cực kỳ đặc thù, cộng thêm tính đặc thù của bản thân Đế Tân, cho nên khi nghênh tiếp Hồng Quân, y không hy vọng có quá nhiều ánh mắt ở tại hiện trường.

Đợi một lát sau, thần sắc Đế Tân đột nhiên trở nên trang nghiêm, cả người hiện ra vô cùng nghiêm túc, bá khí!

Vị trí nằm ngoài Giới Bi Quan, Nguyên Thủy cũng đột nhiên cười nói: "Lão bằng hữu rồi, chuẩn bị cùng vi sư đi gặp một vị lão bằng hữu đã lâu không gặp." Thái Ất Chân Nhân cùng những người khác nghe xong, vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, dường như đang chờ đợi.

Đột nhiên, ánh mặt trời đang rực rỡ bỗng nhiên dường như mất đi hào quang vốn có!

Chương 731

Tuy vẫn treo trên bầu trời, nhưng lại phảng phất như không thể phát ra nhiệt độ cùng ánh sáng.

Đột nhiên một tiếng minh khiếu vang lên bên trong thái dương, kế đó tiếng minh khiếu thứ hai, thứ ba cũng liên tiếp xuất hiện!

Bầu trời hiện ra dị tượng, vô số tinh tú nhao nhao hiện ra điềm lành.

Ngay sau đó là khắp bầu trời, rồi đến toàn bộ Hồng Hoang!

Vô số thần quang, hà quang bắn ra bốn phía, vô số dị tượng vô thượng tường thụy hiện ra trong Hồng Hoang.

Cảnh tượng này so với lúc Nguyên Thủy giáng lâm cũng không có quá nhiều khác biệt, khiến vô số đại năng trong Hồng Hoang chấn động, trên mặt thoáng chút suy tư sau đó liền hiện ra thần sắc kinh hãi!

"Cư nhiên, cư nhiên là Hồng Quân Đạo Tổ!" "Không ngờ tới, thật không ngờ tới!

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng xuất hiện." "Bao nhiêu năm rồi, bao nhiêu năm rồi!

Hồng Quân Đạo Tổ rốt cuộc lại xuất hiện lần nữa!" Hồng Quân có thể coi là nhân vật chính của Hồng Hoang, từ thuở khai thiên lập địa đến nay, bất luận ở thời đại nào cũng tồn tại bóng dáng của ngài.

Trong mắt nhiều sinh linh Hồng Hoang, thậm chí là các vị có đại thần thông Tiên Thiên, địa vị của Hồng Quân thậm chí còn cao hơn Nguyên Thủy nửa bậc.

Cho nên khi khí tức của Hồng Quân giáng lâm, cả Hồng Hoang đều sôi sục!

Vô số kẻ có đại thần thông vô cùng kích động.

Trận thế thậm chí còn hoành tráng hơn vài phần so với lúc Nguyên Thủy giáng lâm.

Đối với phản ứng của Hồng Hoang, Hồng Quân phảng phất như đã sớm dự liệu được, cũng không lộ ra vẻ quá vui mừng.

Khi thân ảnh Hồng Quân giáng lâm xuống lương đình, Đế Tân tiến lên một bước cung kính nói với Hồng Quân: "Đế Tân kiến quá Đạo Tổ!" Hồng Quân nghe xong khẽ gật đầu, sau đó nhẹ nhàng nói với Đế Tân: "Đế Tân, Thiên Ma." "Hồng Quân lão hữu, từ biệt ở Hỗn Độn năm đó đến nay đã lâu không gặp, dạo này vẫn khỏe chứ?" Thân ảnh Nguyên Thủy tuy chưa giáng lâm, nhưng âm thanh đã truyền tới.

Hồng Quân nghe xong, thần sắc hiện lên một tia hồi ức, sau đó mỉm cười lắc đầu.

"Thời điểm này cách lúc nghị bàn Phong Thần trong Tử Tiêu Cung còn chưa tới vạn năm thời gian.

Đối với ta mà nói, bất quá chỉ là trong nháy mắt.

Cần gì phải dùng bộ dáng này chứ?

Làm cứ như thể cách biệt ức vạn năm không bằng." Hồng Quân vốn không giỏi ngôn từ, nhưng đó là đối với chúng sinh Hồng Hoang.

Đối với một vị đồng đạo mà nói, trừ một số trường hợp nhất định ra, ngài vẫn giống như người bình thường, đó mới là tư thái vốn có của Hồng Quân.

Lúc này thân ảnh Nguyên Thủy cũng xuất hiện, sau khi nghe lời của Hồng Quân liền đại tiếu: "Ha ha ha ha ha, hóa ra chỉ mới có vạn năm thôi sao?

Xem ra ta thật sự có chút hồ đồ rồi, đứng trong dòng trường hà

thời không, ngay cả sự trôi qua của thời gian cũng sắp không cảm nhận được nữa." Nếu người không biết thực tình nhìn thấy cảnh này, e rằng sẽ tưởng rằng hai người là đôi bằng hữu cực kỳ thân thiết.

Nhưng lại không biết, số lần giao thủ giữa hai người nhiều không đếm xuể!

Những trận chiến có thể gây ra ảnh hưởng đến đối phương, hay những trận chiến không thể gây ra ảnh hưởng, số lượng đó là cực lớn không thể tính toán.

Đế Tân nhìn hai vị đại lão hội ngộ, cũng hiểu mình không có việc gì ở đây nữa, liền xin cáo lui.

Nguyên Thủy và Hồng Quân khẽ gật đầu, đặc biệt là Nguyên Thủy dường như có chút hứng thú với Thiên Ma, ánh mắt chú thị hơi lâu một chút.

Đợi sau khi Đế Tân rời đi, nơi đây chỉ còn lại hai người.

"Hồng Quân, lần này ngươi phải thua rồi!" Không có người ngoài ở đây, giữa hai người càng thêm phóng khoáng.

Nếu người khác biết trạng thái lúc này của họ, tuyệt đối sẽ rớt cằm.

Thậm chí ngay cả Thái Ất Chân Nhân cũng không biết Nguyên Thủy cư nhiên lại có một mặt như vậy.

Đối mặt với lời trêu chọc của Nguyên Thủy, Hồng Quân lập tức phản kích: "Hiện tại nói thắng bại vẫn còn sớm, đừng quên Đế Tân là Thiên Ma, thủ đoạn nhiều vô kể.

Nếu để hắn ở cùng đẳng cấp cảnh giới với ta, hoặc giả ta chưa chắc đã là đối thủ của hắn!" Đương nhiên câu nói cuối cùng chỉ là nói đùa, Hồng Quân vốn là từ trong vô số Tiên Thiên đại thần thông giả mà sát phạt đi ra.

Ngài cũng đã trải qua ngàn vạn kiếp nạn, kinh qua vô số đối thủ cường hãn mới đi tới ngày hôm nay.

Có thể nói nếu lúc này Hồng Hoang không tồn tại Nguyên Thủy, vậy thì Hồng Quân chính là nhân vật chính danh xứng với thực!

Cũng chỉ có Hồng Quân mới đủ sức đảm đương danh hiệu nhân vật chính.

Đối với lời của Hồng Quân, Nguyên Thủy đương nhiên phải phản bác!

"Ai, chớ có không phục!

Hiện tại ta đang chiếm ưu thế tuyệt đối!

Thiên Ma tuy có chút thủ đoạn, nhưng cũng không lật mình nổi!" Cứ thế, hai vị vô thượng đại năng đứng ở đỉnh cao Hồng Hoang lại cãi nhau như trẻ con.

Cãi tới cuối cùng, đôi bên ai cũng không phục ai, thế là liền định hạ ước định!

Nếu ai cũng không phục, vậy thì thực thương thực đao tỷ thí một trận!

Xem xem rốt cuộc ai thắng ai bại.

Sau khi Nguyên Thủy cùng Hồng Quân định hạ ước định, liền hầm hầm rời khỏi đây.

Hồng Quân nhìn theo bóng lưng Nguyên Thủy, trong lòng vừa tức giận nhưng trên mặt cũng lộ ra nụ cười, đây có lẽ là thời khắc vui vẻ nhất của Hồng Quân trong gần ức năm qua.

"Tỷ thí sao?"...

Trở lại trong đại doanh Tây Kỳ, trên mặt Nguyên Thủy không còn vẻ nhẹ nhõm và phóng túng như khi ở cùng Hồng Quân.

Thay vào đó là uy nghiêm nhàn nhạt cùng ánh mắt xuyên thấu tâm linh.

“Hồng Quân không hổ là Hồng Quân, bao nhiêu năm rồi vẫn không thay đổi chút nào.” Trong lòng thầm nhủ một tiếng, Nguyên Thủy liền triệu tập các đệ tử, tuyên bố ước định giữa mình và Hồng Quân.

“Vi sư đã gặp mặt Hồng Quân, đồng thời đã đánh một cuộc cược!

Lấy Giới Bi Quan làm điểm mốc, phía Triều Ca sẽ bố hạ các tầng chướng ngại, các ngươi phải từng cái nhổ bật chúng.

Kẻ thắng sẽ có phần thưởng, bại cũng đừng lo, có vi sư đứng sau lưng!” Lời của Nguyên Thủy khiến Thái Ất Chân Nhân cùng những người khác trong lòng chấn kinh, sau khi len lén liếc nhìn Nguyên Thủy, mọi người thầm thì bàn tán về chuyện này.

“Bởi vì vi sư cùng Hồng Quân có ước định, tình huống bình thường không được phép nhúng tay.

Cho nên toàn bộ đều phải dựa vào các ngươi tự mình giải quyết.”...

Theo sự giáng lâm của Hồng Quân tại Giới Bi Quan, nơi này trở thành địa điểm được chú mục nhất Hồng Hoang.

Kẻ thực lực cường đại đều đổ dồn về đây để chứng kiến cảnh tượng hiếm gặp này!

Hai trận doanh Thương Chu cũng kích động không kém, lúc này có thể gọi là một khắc mang tính lịch sử, bất luận kết quả ra sao, Giới Bi Quan nhất định sẽ được ghi vào sử sách.

Chương 732

Khác với Nguyên Thủy và Hồng Quân rảnh rỗi tụ tập thảo luận thiên địa vạn vật, hay đám đông đại năng Hồng Hoang chỉ xem náo nhiệt, dù là Đế Tân hay Khương Tử Nha, lúc này đều gánh vác áp lực vô cùng lớn, bất luận là sự khủng khiếp vô hạn của đám người Nguyên Thủy, hay là sức mạnh khổng lồ hình thành từ sự hội tụ của các đại năng.

Hoặc giả là "trò chơi" sắp sửa diễn ra, đều khiến Đế Tân và Khương Tử Nha không còn tâm trí để ý tới chuyện khác.

"Thân Công Báo, đây là cơ hội để ngươi thể hiện thật tốt, quả nhân biết trong Hồng Hoang có rất nhiều đồng đạo của ngươi, hiện tại đã đến lúc hành động rồi!" Nguyên Thủy cùng Hồng Quân đạt thành "trò chơi" cần có Đế Tân và Khương Tử Nha hoàn thiện, mà hoàn thiện thì cần lượng lớn nhân thủ, Khương Tử Nha có cả Xiển Giáo đứng sau chống lưng tự nhiên không cần lo lắng.

Nhưng sau lưng Đế Tân lại không có sức mạnh to lớn như vậy ủng hộ, thân là Thiên Ma cũng không thể tập hợp đủ lượng lớn cường giả Ma tộc như thế.

Cho nên cần Thân Công Báo, với tư cách là một trong những nhân vật chính của lượng kiếp, cũng phải đóng góp chút gì đó cho lượng kiếp này!

Thân Công Báo trầm mặc một hồi liền gật đầu bằng lòng, bởi vì gã biết sứ mệnh của mình, sứ mệnh mà thiên địa đã phú cho gã.

"Đại vương phân phó, thần đương nhiên hết lòng tuân mệnh!" Đế Tân đại hỷ, sau khi hài lòng gật đầu liền nói: "Hảo, quả nhân chờ tin mừng của Quốc sư!" Vì thời gian khẩn bách, Thân Công Báo sau khi

cáo biệt Đế Tân liền lập tức lên đường hoàn thành sứ mệnh của bản thân.

Tuy rằng nhiệm vụ trên người Thân Công Báo cực kỳ nặng nề, nhưng vì Nguyên Thủy cùng Hồng Quân liên tiếp giáng lâm, dẫn đến toàn bộ Hồng Hoang một phen sôi sục.

Vô số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh lần lượt dừng chân ngoài Giới Bi Quan.

Trong đó có rất nhiều đại năng có liên quan đến Thân Công Báo.

Thân Công Báo không hổ là một trong những nhân vật chính của lượng kiếp, chỉ dựa vào vài năm ngắn ngủi cộng với tu vi Đại La Kim Tiên của mình, lại có thể kết bằng hữu với một đám cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh!

Lại còn nhận được sự tín nhiệm của nhiều đại năng, quả thực đáng sợ!

Một bên Thân Công Báo đang nỗ lực thực hiện sứ mệnh của mình, một bên trên Giới Bi Quan, một mảnh sát khí túc sát lan tràn.

Kể từ sau khi Nguyên Thủy cùng Hồng Quân liên tiếp giáng lâm, không khí trên toàn bộ Giới Bi Quan càng lúc càng quỷ dị.

Một cảnh tượng đại chiến sắp tới nhưng đôi bên lại không hề có động tĩnh gì.

Khiến nhiều đại năng cảm thấy hơi kỳ lạ, nhưng cũng nằm trong dự liệu.

Trong trận doanh Tây Kỳ, Cơ Phát cùng Khương Tử Nha lo âu không thôi.

Đặc biệt là Cơ Phát, tuy trong lòng không dám bất kính với Nguyên Thủy, nhưng sâu thẳm lại có chút thất vọng.

“Thiên Tôn giáng lâm, không biết là tốt hay xấu.

Chỉ thấy hiện tại không thể công quan, đại quân tiêu hao lại vô cùng khổng lồ, e rằng chống chọi không được bao lâu.” Nhìn thông báo tình báo của đại quân hiện tại, Cơ Phát cảm thấy đau đầu.

Tiêu hao của đại quân vô cùng khủng khiếp, trước đó vẫn luôn tác chiến khiến Cơ Phát có thể xem nhẹ chuyện này.

Nhưng giờ đây đại quân đình trệ không tiến, tiêu hao tăng thêm!

Áp lực hậu cần cũng trở nên vô cùng khổng lồ, nếu tiếp tục tiêu hao e rằng Tây Kỳ không còn sức mạnh để tiến công nữa.

Trong lúc Cơ Phát sầu mi bất triển, Khương Tử Nha mặt tươi cười bước vào!

Nhìn thấy Cơ Phát xong liền đại tiếu: “Đại vương, tin mừng!

Tin mừng lớn đây.” Chỉ có điều Cơ Phát lộ ra vẻ không mấy hứng thú, giờ này còn có thể có chuyện tốt gì giải quyết được nỗi lo hiện tại chứ, nếu không thể giải quyết được nỗi lo hiện tại, sao gọi là chuyện tốt!

Cơ Phát hưng trí nhạt nhòa, Khương Tử Nha nhìn qua thứ Cơ Phát đang xem liền hiểu ra.

“Đại vương không cần lo lắng, hỉ sự thần sắp báo chính là có liên quan đến việc này!” Nghe lời Khương Tử Nha, Cơ Phát tức thì tinh thần chấn hưng!

Vội vàng đưa mắt nhìn về phía Khương Tử Nha, trong ánh mắt tràn đầy hy vọng.

“Cách đây không lâu, Sư tôn đã hội kiến Hồng Quân Đạo Tổ, đôi bên đã tiến hành trao đổi.

Sau khi trao đổi, đã đưa ra một quyết định!...” Khương Tử Nha

đem "trò chơi" mà Nguyên Thủy cùng Hồng Quân đưa ra giảng thuật chi tiết một lượt, Cơ Phát nghe xong trên mặt tức thì tràn đầy ý cười!

Tuy rằng không phải đại quân cùng xuất chiến, mà dùng phương thức đối quyết của các cường giả đỉnh phong để quyết định thắng bại, nhưng có một khởi đầu là tốt rồi.

Cơ Phát tin tưởng dựa vào những đại năng đứng sau lưng mình, nhất định có thể giành được thắng lợi!

Đoạt được Giới Bi Quan.

Một khi đoạt được Giới Bi Quan, đánh bại đám đại năng Chuẩn Thánh của Triều Ca, vậy thì sau này chẳng phải không ai có thể chống lại, không còn bất kỳ kẻ nào có thể ngăn cản sao!

"Hảo, hảo!

Chuyện này nên sớm không nên muộn, thỉnh Tướng quốc nhanh chóng an bài!" Sáng sớm ngày thứ hai, Na Tra liền vũ trang toàn thân ra chiến đấu!

Thân là đệ tử đời thứ ba của Tam Tiên Đảo, thiên phú của Na Tra tự nhiên không cần bàn cãi!

Cộng thêm tu hành cùng Thái Ất Chân Nhân nhiều năm, trong tay còn có Tiên Thiên Linh Bảo!

Cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh bình thường e rằng cũng không phải đối thủ của Na Tra.

Cho nên Na Tra là người đầu tiên xuất chiến cũng không có gì không thỏa, thậm chí Khương Tử Nha còn ôm hy vọng cực cao!

Trên thành lâu Giới Bi Quan, Đế Tân nhìn bóng dáng Na Tra, đột nhiên dường như hiểu ra gì đó, khẽ cười nói: "Cư nhiên là hắn, thú vị!

Linh tử thánh linh của Nữ Oa đồng tử chuyển thế trở thành đệ tử

đời thứ ba của Tam Tiên Đảo, nói bên trong không có mưu đồ gì thì quả nhân không tin!" Đát Kỷ đứng cạnh Đế Tân vừa định tiếp lời, nhưng đột nhiên cơ thể bỗng nhiên khẽ rùng mình một cái!

Liên quan đến Thánh nhân, không phải Đát Kỷ có thể xen mồm vào!

Huống hồ Đát Kỷ cũng không dám xen vào nha, nếu xen vào có khi lại đắc tội Thánh nhân.

Dựa vào chút tu vi của Đát Kỷ, tuy có thể dương dương tự đắc ở thời đại Thánh nhân không xuất thế, nhưng đối mặt với Thánh nhân, có cho Đát Kỷ thêm mấy lá gan cũng không dám phóng tứ.

Đát Kỷ lúc này nghĩ gì, Đế Tân không thèm quản.

Hiện tại Đế Tân rơi vào một chút khổ não nhỏ, rốt cuộc nên phái ai ra đối mặt với đối thủ như thế này.

"Nên phái ai ra chiến đây, thật khó lựa chọn." Nếu nói về cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh, trong tay y thật sự không thiếu!

Không cần bàn về bên ngoài, đơn luận nội bộ Nhân tộc, số lượng đã cực kỳ kinh người.

Nhưng không phải tất cả mọi người đều thích hợp đối chiến với Na Tra, vừa phải có hy vọng chiến thắng lại không được quá mức cường đại.

Đây thực sự là một nan đề, sau khi suy nghĩ một lát, Đế Tân liền có nhân tuyển!

"Hiểu rồi, do Vân Triệt xuất chiến đi." Vân Triệt vốn là một cường giả Chuẩn Thánh không có chút cảm giác tồn tại nào, tuy sở hữu tu vi Chuẩn Thánh nhưng hành sự thấp điệu, chưa bao giờ tranh phong với người khác.

Cho nên Vân Triệt rốt cuộc mạnh bao nhiêu, e rằng trừ y ra không ai biết được.

Đế Tân sở dĩ biết một vị cường giả Chuẩn Thánh không có cảm giác tồn tại như thế, cũng là trong một lần tình cờ gặp gỡ.

Phát hiện hắn không tệ, đặc biệt là tâm thái tốt!

Rất hợp khẩu vị của Đế Tân, đúng thế, khẩu vị!

Chương 733

Đế Tân suýt chút nữa đã ăn luôn Vân Triệt, nhưng cuối cùng đã không ra tay.

Nhưng lại ghi nhớ Vân Triệt, cho nên đối diện với sự lựa chọn khó khăn thế này, Đế Tân ngay lập tức nghĩ tới vị cao thủ Chuẩn Thánh có chút "phật hệ" này.

Vì chiến sự khẩn cấp, cho nên khi Vân Triệt nhận được mệnh lệnh, thậm chí không có thời gian chuẩn bị, chỉ đành vội vàng cầm pháp bảo của mình rồi bị đuổi lên chiến trường!

Phía ngoài Giới Bi Quan đã được dọn sạch một khu vực rộng lớn, mọi trận chiến tranh đoạt Giới Bi Quan đều sẽ diễn ra tại đây.

Khi Na Tra tới nơi, Vân Triệt cư nhiên cũng đã ở đó!

Phải nói là tốc độ của Vân Triệt khá nhanh.

Na Tra nhìn Vân Triệt với bộ dạng thanh thuần, cảm thấy xa lạ dường như chưa từng thấy, bèn mở miệng hỏi: "Kẻ xa lạ, tên là gì!

Là đối thủ của ta lần này sao?" Sau một lúc, Vân Triệt vẫn không trả lời câu hỏi đó, vẫn giữ nguyên bộ dạng ngơ ngác kia.

Tính cách của Na Tra vốn khá nóng nảy, cho nên sau khi đợi một lúc liền mất kiên nhẫn, ngữ khí cũng trở nên lạnh lẽo hơn nhiều: "Ta đang hỏi chuyện đó, mau trả lời ta!" Lần này Vân Triệt rốt cuộc cũng có phản ứng, với bộ dạng chậm hiểu nói: "A?

A!

Đang hỏi tôi sao?" Nếu là bình thường, câu trả lời như vậy của Vân Triệt sẽ vẻ khá đáng yêu, nhưng hiện tại là lúc chiến đấu, hơn nữa đây là Hồng Hoang.

Cho nên, phản ứng của Vân Triệt triệt để chọc giận Na Tra!

"Hừ, cư nhiên dám sỉ nhục ta!

Để ngươi xem sự lợi hại của Na Tra ta!" Sau một tiếng hừ lạnh, Na Tra động thủ!

Tiên Thiên Linh Bảo Hỏa Tiêm Thương trong tay đột nhiên bùng lên ngọn lửa hừng hực, sau một hồi múa may liền trực diện đâm về phía Vân Triệt!

Tốc độ của Na Tra cực nhanh, Vân Triệt cũng là Chuẩn Thánh nhưng phản ứng không kịp!

Ngay khi vừa định phản kích, liền cảm thấy một luồng cự lực ập tới.

Cơ thể tức thì không thể khống chế mà bay ngược ra sau, chưa đợi Vân Triệt ổn định thân hình, Na Tra đã thuấn gian xuất hiện ở tám hướng chung quanh, lại thêm một trận mãnh liệt tấn công!

Một khắc đồng hồ sau, Vân Triệt bị đánh bay ra ngoài!

Ngã mạnh lên tường thành Giới Bi Quan, để lại một dấu ấn trên tường thành.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Vân Triệt đã thất bại.

Chỉ là tốc độ quá nhanh, cứ như thể vừa mới lên sàn đã phải xuống sàn vậy.

Khiến cả hai phía Triều Ca và Tây Kỳ đều có chút phản ứng không kịp, mãi đến khi Na Tra trở về trước đại quân Tây Kỳ, đại quân Tây Kỳ mới phát ra từng hồi hoan hô!

Đám thủ quân trên Giới Bi Quan mặt đầy kinh ngạc, cũng nhanh quá đi!

Đây chính là cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh đó, nhanh như vậy

đã bị đánh bại rồi sao?!

Biểu hiện của Vân Triệt trên chiến trường không chỉ khiến mọi người rớt cằm, ngay cả Đế Tân cũng đại cảm ý ngoại!

"Quả nhân cư nhiên nhìn lầm rồi!" Sau khi liếc nhìn Vân Triệt bị đánh tới nửa sống nửa chết, Đế Tân lắc đầu.

Phía Triều Ca ra quân lần đầu thất lợi, có thể nói đã chịu đả kích cực lớn.

Phía Tây Kỳ thì hoan hô không ngớt, liên tục chúc mừng.

Sau khi chiến thứ nhất phân thắng phụ, trên bầu trời Nguyên Thủy khẽ cười nói: "Hồng Quân lão hữu, bần đạo tiên thắng một ván." Trận chiến trước đó trên Giới Bi Quan đối với Nguyên Thủy chỉ như một trò chơi, thua thắng đều sẽ có ảnh hưởng khác nhau tới Nguyên Thủy và Hồng Quân.

Nguyên Thủy vừa ra tay đã thắng một ván, có thể nói là đã giành được khởi đầu tốt đẹp.

Còn về Hồng Quân thì ngay từ đầu đã thất thủ, điềm báo không ổn nha.

"Chỉ là một ván thôi mà, hiện tại mới chỉ vừa bắt đầu.

Một chút thất lợi nhỏ này sẽ không ảnh hưởng tới kết quả cuối cùng." Hồng Quân tuy trong lòng cực kỳ phẫn nộ, nhưng trên mặt lại chưa từng lộ ra chút ý tứ phẫn nộ nào.

Chỉ là Hồng Quân quyết định phải tìm Đế Tân nói chuyện một chút!

Tìm xem y đang giở quẻ gì, cư nhiên lại yếu như thế!

Trận chiến buổi sáng kết thúc quá nhanh, khiến Khương Tử Nha căn bản chưa có kế hoạch cho bước chuẩn bị tiếp theo hoặc có nên

tiếp tục khai chiến hay không.

Sau một hồi hoảng loạn, Khương Tử Nha quyết định ngày mai mới khai khởi chiến thứ hai!

Hôm nay hãy cứ ăn mừng một phen cho chiến thắng đầu tiên này!

Đêm hôm đó, Đế Tân thần sắc bình tĩnh tới nơi Hồng Quân cư ngụ, không lâu sau liền với vẻ mặt âm trầm trở về.

Sau khi về chỗ ở, Đế Tân trực tiếp hừ lạnh một tiếng!

Toàn thân phát ra một luồng khí tức cực kỳ mang tính hủy diệt.

Tức thì làm cho mọi trang trí trong phòng đều bị phấn toái, nhưng cũng nhờ Đế Tân khống chế tốt nên không làm tổn hại tới cấu trúc của cả căn phòng.

Hồng Quân bị mất mặt ở chỗ Nguyên Thủy, tự nhiên trong lòng cực kỳ phẫn nộ!

Đế Tân khó có thể tránh khỏi việc trở thành bao cát trút giận của Hồng Quân.

Cứ thế, Đế Tân đã phải chịu nhục!

Cho nên trong lòng Đế Tân đã có một quyết định: "Hừ!

Rồi sẽ có lúc phải cầu tới ta!" Trở về nơi cư ngụ, Đế Tân vô biểu tình nhìn một bức họa!

Không, hoặc giả không thể gọi là một bức họa.

Bởi vì trên bức họa chỉ có một mảnh hắc ám!

Ngoài hắc ám ra không còn vật gì khác.

Nhìn hồi lâu, Đế Tân mới khẽ cảm thán.

Bức họa này không phải vật phàm, đối với y cũng cực kỳ trân quý!

Vốn định chưa sử dụng sớm như vậy, nhưng thế sự khó liệu!

Đế Tân có loại dự cảm, có lẽ hai vị đại lão kia đã chú ý tới những động tác trong bóng tối của y.

"Vốn không định để nó xuất hiện sớm thế, nhưng biến hóa quá nhanh!

Hai lão gia hỏa kia đích thân ra tay, cũng không biết đã biết được bao nhiêu.

Chương 734

Có lẽ nếu còn không sử dụng thì không còn cơ hội nữa!" Khẽ thở dài một tiếng, Đế Tân nhẹ nhàng chạm vào bức họa hoàn toàn hắc ám kia.

Tức thì, trục cuốn bức họa khẽ rung động.

Hắc ám trong họa phảng phất đang xoay chuyển nhanh chóng, nhưng bên ngoài họa lại không thấy bất kỳ biến hóa nào.

Tuy nhiên nếu có cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh ở bên cạnh, có thể cảm nhận rõ ràng hắc ám mang theo trong bức họa cuốn kia, ma khí mang theo đậm đặc biết bao!

Khi đó ngay cả đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh cũng cảm thấy vô cùng kinh tâm, hận không thể lập tức đào tẩu khỏi nơi khủng phố này.

Mảnh hắc ám trong bức họa không biết đã xoay chuyển bao lâu, đột nhiên xuất hiện một đồ án giống như con mắt!

Phảng phất giống như một vị tồn tại khủng phố đột nhiên mở mắt, khiến người ta rợn tóc gáy.

"Thiên Ma, vì sao lại thức tỉnh ta!" Một đạo âm thanh không mang theo bất kỳ cảm tình nào xuất hiện, đồng thời cả căn phòng theo đạo âm thanh đó xuất hiện, ngay cả pháp tắc cũng ngưng cố lại.

Nhìn bức họa dường như tồn tại một cổ lão Ma Thần, cũng không biết vị Ma Thần này sinh ra từ thời kỳ nào, có nhận ra đám người Nguyên Thủy và Hồng Quân hay không.

"Kế hoạch của ta xuất hiện vấn đề, phải hạ đài sớm rồi!

Một mình ta không chống đỡ nổi, ngươi cũng đến lúc phải xuất hiện rồi!" Đế Tân đơn giản giảng thuật một lượt việc Nguyên Thủy

cùng Hồng Quân nhúng tay vào lượng kiếp Phong Thần, trực tiếp giáng lâm tại Giới Bi Quan!

Đồng thời định hạ một "trò chơi", vị Ma Thần ẩn tàng trong họa quyển nghe xong cũng đại cảm ý ngoại, sau một lúc lâu mới lên tiếng: "Hả!

Cư nhiên biến thành thế này sao?

Vậy kế hoạch có thể tiến hành tiếp không?

Nếu như không được thì cứ thế đi." Đế Tân nghe xong đôi mắt tức thì vằn lên tơ máu, một luồng ma khí cực kỳ thanh thuần nháy mắt bùng phát!

"Ma Thần, hãy nhớ rõ ngươi đang nói chuyện với ai!

Nếu còn nghe thấy lần thứ hai, hậu quả tự chịu!" Đế Tân hừ lạnh một tiếng sau đó trực tiếp phất tay!

Thu bức họa kia lại.

Không ngờ tới, hậu thủ quan trọng nhất lại xuất hiện biến hóa thế này!

Qua vô số thời gian tích lũy, cư nhiên lại nảy sinh sự sợ hãi.

Hiện tại xem ra phải trùng tân cải tạo thật tốt vị Ma Thần này, để hắn biết rốt cuộc nên đứng về phía nào!...

Trưa ngày thứ hai, lại tới lúc giao chiến!

Lần này Khương Tử Nha phái Dương Tiễn ra, một vị tướng tiên phong có chiến đấu lực cũng không kém Na Tra!

Lúc Dương Tiễn xuất phát, Khương Tử Nha cảm thấy hôm nay có lẽ sẽ có chút biến cố, bèn khẽ nhắc nhở một câu: "Dương Tiễn, cẩn thận một chút." "Đa tạ Sư thúc quan tâm, Dương Tiễn sẽ ghi nhớ!" Dương Tiễn nghe xong thân hình dừng lại, quay người cung kính hành

lễ với Khương Tử Nha, đồng thời trầm thanh hồi đáp.

Tới chỗ mà hôm qua Na Tra đại chiến với vị đại năng Chuẩn Thánh Nhân tộc Vân Triệt, Dương Tiễn nhìn về phía Giới Bi Quan không xa đại thanh quát: "Tiên phong đại tướng Tây Kỳ Dương Tiễn, ai dám cùng ta chiến một trận!" Một tiếng đại quát Dương Tiễn đã vận dụng pháp lực trợ lực, tức thì khuếch tán tới nơi xa.

Không chỉ Giới Bi Quan nghe thấy, mà cả nơi tụ hội của nhiều đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh gần Giới Bi Quan cũng nghe thấy tiếng đại quát này.

Một vị đại năng Chuẩn Thánh qua đường nghe xong, trên mặt lộ ra một tia tiếu ý: "Bên kia lại có kịch hay để xem rồi, lần này ai thắng ai bại đây?" "Bản tọa khá coi trọng Dương Tiễn, dù sao cũng là đệ tử đời thứ ba của Tam Tiên Đảo!

Thực lực vô cùng bất tục, phía Triều Ca lấy đâu ra kẻ có thể sánh cùng." "Không nhất định, nội tình Nhân tộc mọi người có lẽ đều biết đôi chút!

Bản tọa không tin cái Nhân tộc to lớn thế kia lại không tìm được một hai kẻ có thể kháng hành cùng hắn."...

Cùng với việc Dương Tiễn xuất chiến, bên kia chưa đánh mà bên này đã cãi nhau rồi!

Nhiều đại năng Chuẩn Thánh hội tụ một chỗ, đủ để biến một chuyện cực kỳ nhỏ nhặt trở nên to lớn ngoài sức tưởng tượng.

Huống hồ chuyện trên Giới Bi Quan quan hệ tới lượng kiếp Hồng Hoang!

Vốn đã được nhiều đại năng quan chú, hiện tại lại thêm hai vị tồn tại vô thượng cảnh giới Thiên Đạo, càng được các đại năng quan tâm hơn.

Vì vậy tại Giới Bi Quan có thể là một chuyện cực kỳ nhỏ nhặt, nhưng trong lòng nhiều cường giả Chuẩn Thánh lại là một chuyện rất đáng để suy ngẫm.

Đương nhiên các đại năng Chuẩn Thánh cũng biết việc thảo luận của mình không được phép can nhiễu tới chuyện trên Giới Bi Quan, cho nên thông thường khi giao đàm đều sẽ bố trí một hai đạo pháp thuật dùng để cách tuyệt với bên ngoài.

Trực tiếp dẫn tới việc các đại năng Chuẩn Thánh dường như có thể cãi nhau om sòm, nhưng ở phụ cận Giới Bi Quan lại không có bất kỳ dấu vết nào.

"Dương Tiễn, để ta tiếp ngươi!" Sau lời thách thức của Dương Tiễn, từ trên Giới Bi Quan cũng truyền ra một giọng nói âm trầm.

Sau đó một thân ảnh chậm rãi bước ra từ Giới Bi Quan, tới trước mặt Dương Tiễn.

Dương Tiễn nhìn người nọ, đôi mắt tức thì khẽ nhíu lại!

Bởi vì hắn cảm nhận được khí tức của một cường giả, thực sự là cường giả!

Khi Dương Tiễn đang đánh giá đối phương, đối phương cũng đang đánh giá hắn.

Kẻ đối chiến với Dương Tiễn chính là Ma Thần ẩn tàng trong họa, sau khi bị Đế Tân cũng như Thiên Ma giáo huấn một trận, Ma Thần đã nhận rõ hiện thực.

Chính như lúc trước bị phong ấn trong họa, đối diện với Thiên Ma hắn vô năng vi lực!

Nếu không phải đối với Thiên Ma còn có chút hữu dụng, e rằng cũng không thể sống tới hiện tại.

“Ngươi chính là Dương Tiễn, bán nhân bán tiên!

Cũng là một mầm non không tệ, tu luyện Cửu Cửu Huyền Công, xem ra đúng là người của Tam Tiên Đảo!”...

Hai bên vừa xuất trường, đầu tiên xuất hiện sự bình tĩnh ngắn ngủi.

Sau đó hai bên nhanh chóng ra tay, nháy mắt đã đánh vào nhau!

Trên toàn bộ chiến trường, mọi người chỉ thấy hai luồng quang mang không ngừng giao hội va chạm!

Tạo ra năng lượng khổng lồ giải phóng ra ngoài.

Còn về thân ảnh Dương Tiễn cùng vị Ma Thần kia, căn bản không thể nắm bắt được!

Có lẽ chỉ có những cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh mới có thể nhìn thấy vài tia tàn ảnh.

Chỉ có những đại năng cảnh giới trung hậu kỳ, thậm chí là đỉnh phong còn sót lại mới có thể hoàn chỉnh quan thưởng toàn bộ cuộc chiến kịch liệt trước mắt.

Dương Tiễn không hổ là kẻ tài giỏi nhất trong số các đệ tử đời thứ ba, thực lực không hề thua kém các cường giả Chuẩn Thánh thông thường trong Hồng Hoang.

Thậm chí dựa vào các tiên pháp của Tam Tiên Đảo cùng những thủ đoạn do Ngọc Đỉnh Chân Nhân truyền thụ, trong một số thời khắc đặc thù, thậm chí còn có thể đánh chết cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh!

Phải biết hiện tại Dương Tiễn mới vừa gia nhập cảnh giới Đại La, có thể vượt qua một đại cảnh giới để chém giết cường địch, ngoài các loại pháp thuật vô cùng cường đại của Tam Tiên Đảo ra, tư chất

bản thân Dương Tiễn cũng cực cao!

Ma Thần cùng Dương Tiễn giao thủ hàng tỷ hiệp sau đó cũng phải thừa nhận Dương Tiễn quả thực là một đối thủ không tệ!

Chương 735

Nhưng cũng chỉ là không tệ mà thôi, có lẽ Dương Tiễn là một kẻ tài giỏi trong thế hệ trẻ, nhưng Ma Thần là tồn tại không biết đã tồn tại bao lâu rồi.

Tuy rằng trước đó luôn bị phong ấn trong họa quyển, nhưng bất kỳ ai dám khinh thường hắn, trừ phi sở hữu thực lực sánh ngang Thánh nhân, nếu không hậu quả đều sẽ rất thảm.

"Có thể giao thủ với ta đến bây giờ là vinh dự của ngươi!

Nhưng cũng nên kết thúc rồi!" Trong lòng tự nhủ một tiếng, khí tức của Ma Thần toàn bộ đều có biến hóa!

Nếu như trước đó thực lực thể hiện ra tương đương với cường giả Chuẩn Thánh thông thường.

Vậy thì hiện tại Ma Thần trở nên thâm bất khả trắc!

Ít nhất đối với Dương Tiễn, từ một ngọn núi cao có thể dễ dàng nhìn thấy đỉnh đã biến thành một ngọn núi cao vút không thấy biên cương!

Đối mặt với sự biến hóa đột ngột của Ma Thần, Dương Tiễn không khỏi kinh ngạc!

Vội vàng đưa ra ứng đối.

Hướng về thân thể Ma Thần dồn dập công kích!

Bất luận là binh khí Tam Tiêm Lưỡng Nhận Thương trong tay, hay từng đạo pháp thuật uy lực khổng lồ.

Phảng phất như không cần bất kỳ tiêu hao nào, Dương Tiễn tận lực đem mọi thủ đoạn công kích toàn bộ trút xuống vị Ma Thần nọ!

Tức thì hiện trường lóe lên các loại quang mang lóa mắt, khiến đám đại năng Chuẩn Thánh đang xem kịch ở bên cạnh kinh ngạc liên hồi.

Đồng thời tập trung ánh mắt vào hiện trường đối chiến của Dương Tiễn và Ma Thần, không muốn bỏ lỡ bất kỳ khoảnh khắc tinh thải nào.

"Dương Tiễn quả nhiên không hổ danh người của Tam Tiên Đảo, đơn cử đợt công kích này, lão đạo không chắc có thể chịu đựng nổi." Một vị lão giả cảnh giới Chuẩn Thánh râu tóc trắng xóa cảm nhận trận toàn lực của Dương Tiễn, chiến lực kinh người bộc phát khiến lão cảm thán không thôi.

Chẳng lẽ nội tình Tam Tiên Đảo sâu tới vậy, ở cảnh giới Đại La Kim Tiên lại có thể sở hữu thủ đoạn cường hãn bực này.

Nếu đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh thì chẳng phải còn khủng khiếp hơn sao!

Nhất thời, nhiều đại năng Chuẩn Thánh chưa từng trải qua thời đại Viễn cổ đều khắc sâu sự khủng bố của Tam Tiên Đảo vào trong lòng.

Đám đại năng Chuẩn Thánh ngoài kinh ngạc về chiến đấu lực của Dương Tiễn, cũng đã phân định được thắng phụ trận chiến này.

"Xem ra thắng phụ đã phân, Dương Tiễn của Tây Kỳ lại thắng rồi!" "Ha ha!

Trước có Na Tra sau có Dương Tiễn, Tam Tiên Đảo thật có hậu nhân!" Có lẽ một số người cảm thấy sự chuyển biến hay những chuyện gây chấn động hôm nay chưa đủ nhiều, ngay khi mọi người tưởng rằng một chuyện đã không thể thay đổi.

Thì trời xanh lại tạo ra thay đổi, ví như hiện tại!

Nhiều đại năng Chuẩn Thánh của Hồng Hoang đều cho rằng đại năng Chuẩn Thánh phía Triều Ca xuất hiện tuyệt không có khả năng thắng lợi.

Nhưng một đạo âm thanh băng lãnh truyền ra từ chiến trường lại làm rớt mắt đám đại năng Chuẩn Thánh nọ!

"Tiểu oa nhi, ngươi bại rồi!" Một đạo âm thanh thoáng vẻ thương tang xuất hiện, Dương Tiễn cũng trong nháy mắt cảm thụ được cự lực ập tới!

Thậm chí không kịp có bất kỳ phản ứng nào đã bị kích phi ra ngoài.

Trong khoảnh khắc bị kích phi, Dương Tiễn dường như cảm ứng được cái chết!

Đồng thời trong lòng Dương Tiễn cũng hiểu: "Chẳng lẽ đây mới là sức mạnh chân chính sao, cư nhiên khủng bố tới vậy!" Khi Dương Tiễn chuẩn bị đón nhận cái chết, một đạo thân ảnh quen thuộc đã tới trước mặt, sau đó một luồng khí tức ấm áp liền lưu động khắp toàn thân Dương Tiễn.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã ra tay!

Giữa không trung đón lấy Dương Tiễn đang bay ra, đồng thời hướng vào cơ thể Dương Tiễn chú nhập linh khí.

Khiến vết thương nghiêm trọng do cú đánh đột ngột của vị Ma Thần khủng bố kia gây ra được giảm nhẹ.

Nhưng cũng chỉ là giảm nhẹ mà thôi, Ngọc Đỉnh Chân Nhân ra tay cũng khá vội vàng.

Chưa kịp thi triển toàn bộ thủ đoạn trị liệu, chỉ có thể áp chế chứ chưa thể giải quyết triệt để cho Dương Tiễn.

Cùng với việc trên người Dương Tiễn không ngừng tuôn ra hắc khí, thần tình Dương Tiễn thoáng vẻ thống khổ!

Trong cơ thể dường như có hàng vạn con sâu đang cắn nuốt, ngứa ngáy, đau đớn vô cùng!

Ngay cả Ngọc Đỉnh Chân Nhân sau khi nhìn thấy, sắc mặt cũng lộ ra một tia kinh ngạc.

Sau đó vội vàng điều lý cho Dương Tiễn, theo linh khí của Ngọc Đỉnh Chân Nhân chậm rãi chú nhập, tốc độ hắc khí trong cơ thể Dương Tiễn khuếch tán ra ngoài ngày càng nhanh hơn.

Nhưng những hắc khí đó phảng phật như nguồn nguồn không dứt!

Dù Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã gia tăng cường độ truyền tống linh khí, nhưng dường như vô cùng vô tận không có chút dấu hiệu giảm bớt nào.

"Hừ, sức mạnh thật quỷ dị!

Rốt cuộc là hạng người nào?!" Nhìn cảnh này, Ngọc Đỉnh Chân Nhân không khỏi kinh khiếu một tiếng!

Có thể thi triển ra thủ đoạn như vậy, có uy lực như thế tuyệt đối không phải cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh thông thường có thể đạt tới.

Thủ đoạn có thể khiến ngay cả Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng không làm gì được, hiện tại trong Hồng Hoang những đại năng Chuẩn Thánh có thể thi triển sức mạnh như vậy số lượng cực kỳ hiếm hoi.

Những kẻ đó đều là những vị đã tồn tại từ thời Thượng cổ thậm chí là thời kỳ khai thiên Viễn cổ, cùng vai vế với sư tôn của Ngọc Đỉnh Chân Nhân là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Chẳng lẽ Ma Thần trước mắt có bối cảnh thâm hậu như vậy sao?!

Nếu thực sự là đại năng thời Thượng cổ hay Viễn cổ, vì sao lại biến thành thế này?

Ngọc Đỉnh Chân Nhân trong nháy mắt nảy sinh trăm ngàn nghi vấn, nhưng hiện tại thương thế của Dương Tiễn là quan trọng nhất nên cũng không kịp để ý những thứ khác.

Một bên Dương Tiễn bị thương, Ngọc Đỉnh Chân Nhân ra tay cứu giúp nhưng không hề phá hoại quy tắc, không hề ra tay với Ma Thần kia.

Dù sao kẻ định ra quy tắc chính là Sư tôn của ngài, không có sự cho phép hay cái gật đầu của Nguyên Thủy mà phá hoại quy củ đã định thì chẳng phải là vỗ mặt Sư tôn sao?

Ngọc Đỉnh Chân Nhân không làm được việc đó, dù sao Dương Tiễn tuy nhìn thì thấy trọng thương, nhưng thực ra không nghiêm trọng như trong tưởng tượng.

Huống hồ chịu vết thương như thế cũng không phải không có chỗ tốt, cho nên Ngọc Đỉnh Chân Nhân không tìm Ma Thần gây phiền phức, nếu không dựa vào thực lực hiện tại cùng linh bảo trong tay, chưa chắc đã không đánh được vị Ma Thần nọ.

Kể từ khi Dương Tiễn bị kích phi, trên sân tĩnh lặng một hồi.

Vị Ma Thần khủng bố lại quỷ dị kia sau khi tĩnh tĩnh ngưng thị Ngọc Đỉnh Chân Nhân liền mở miệng nhẹ nhàng nói: "Ta thắng rồi!" Lúc này Ma Thần giống như một kẻ chiến thắng đang tuyên cáo thắng lợi của mình!

Khương Tử Nha nghe xong cau mày, sắc mặt có chút ngưng trọng.

Nhưng không nói gì thêm, dù sao quy củ không thể phá bỏ!

Ma Thần chiến thắng, trong Giới Bi Quan tiếng hoan hô dậy đất!

Đây là thắng lợi duy nhất từ trước đến nay của triều Thương, có thể nói là cực kỳ quan trọng.

Chương 736

Toàn bộ Giới Bi Quan một mảnh hoan đằng, bóng đen ám ảnh bấy lâu nay trong lòng các tu sĩ và quân đội Triều Ca cuối cùng cũng bị xua tan.

Cuối cùng không còn phải sợ hãi đại quân của Khương Tử Nha tập kích nữa, bọn chúng cũng có thể bị đánh bại!

Phía chúng ta cũng có những cường giả vô cùng mạnh mẽ viện trợ.

Nhưng trong khi cả trên dưới Giới Bi Quan đang nâng chén chúc mừng, thì nhân vật quan trọng nhất, cũng là nhân vật chủ chốt của hỉ sự lần này, vị Ma Thần vô danh nọ lại không có mặt trong đại điện khánh công náo nhiệt đó.

Tại một tòa cao tháp của Giới Bi Quan, nơi này cơ bản là nơi cao nhất của cả quan thành.

Từ đây có thể nhìn xuống toàn bộ Giới Bi Quan, thậm chí có thể nhìn tới đại doanh Tây Kỳ ở phương xa.

Vị Ma Thần thần bí lại khủng bố đó lúc này đang lặng lẽ đứng ở đây, mặc cho cuồng phong thổi tung y phục trên người.

"Thế nào, cảm giác ra sao?" Ngay khi vị Ma Thần đó đang tĩnh tĩnh suy tư, một đạo âm thanh từ phía sau truyền tới, Đế Tân không biết đã xuất hiện ở đây tự bao giờ, nhìn vị Ma Thần nọ rồi lại nhìn đại doanh Tây Kỳ xa xa, nhẹ giọng hỏi.

Ma Thần nghe xong, lúc đầu không hề hồi đáp, mãi một lúc lâu sau mới khẽ nói: "Cảm giác thế nào, có thể có cảm giác gì?" "Ha ha, không có cảm giác là tốt nhất!

Ngươi cũng biết, Nguyên Thủy không phải kẻ ta có thể kháng hành.

Chỉ có hoàn thành việc đó mới có thể đạt được đủ sức mạnh để hoàn thành việc ngươi muốn làm.

Trước lúc đó, ta hy vọng ngươi có thể quên đi quá khứ!

Quên đi cái quá khứ đã sớm biến mất trong dòng trường hà thời không đó.

Đừng gây phiền phức cho ta và cho cả kế hoạch, nếu không ta cũng khó xử!" Đế Tân nghe xong ha ha đại tiếu vài tiếng, sau đó sắc mặt nháy mắt biến hóa, thần tình trở nên cực kỳ băng lãnh.

Trong ánh mắt không mang theo bất kỳ màu sắc nào, đứng sau lưng Ma Thần lạnh lùng nói.

Đối diện với những lời lẽ gần như là cảnh cáo của Đế Tân, Ma Thần vẫn giữ thần sắc bình thường.

Nếu không phải được thả ra, có lẽ hắn sẽ không có được khí phách như thế.

Nhưng hiện tại Ma Thần có thể không thèm để ý tới Đế Tân!

"Ta biết ta đang làm gì, ngươi cũng đừng quên việc ngươi cần làm vẫn chưa hoàn thành!

Hãy hoàn thành việc của mình trước đi đã, mới có tư cách nói ta!" Tòa cao tháp chìm trong tĩnh lặng, một luồng năng lượng vô hình đang đối chọi tại đây!

Một luồng thuộc về Đế Tân, một luồng khác thuộc về vị Ma Thần vô danh kia.

Sau khi giao thủ trong bóng tối vài lần, Đế Tân hừ lạnh một tiếng rồi gật gật đầu.

“Việc của ta ta sẽ xử lý, chỉ cần đừng kéo chân sau của ta là được!” Để lại một câu nói, Đế Tân xoay người rời đi!

Lúc này tâm thái của Đế Tân dường như sắp bùng nổ.

Nhưng y không thể không nhẫn nhịn, trước tiên chưa luận đến việc Ma Thần sau khi khôi phục tự do rốt cuộc mạnh tới mức nào, hơn nữa nếu chọc tới Nguyên Thủy cùng Hồng Quân thì phiền phức to lớn rồi.

Phản chính bất quản thế nào, ra tay lúc này không phải là thời cơ tốt nhất!

Nhưng khoảnh khắc hiện tại đã được Đế Tân ghi nhớ thật kỹ.

Đêm nay nhiều người không ngủ, dù là thảm bại hiện tại của Tây Kỳ, hay là việc Dương Tiễn bị thương, đều đủ khiến nhiều người lớn trong trận doanh Tây Kỳ ngủ không yên giấc.

Trong toàn bộ đại doanh Tây Kỳ, có một trướng bồng lớn nhất và cũng là hào hoa nhất.

Nơi đó trực tiếp chưởng khống mọi động tĩnh của toàn bộ đại quân Tây Kỳ, có thể nói nơi đó chính là trung khu của cả đại quân.

Nơi đó chưởng khống mệnh mạch của toàn bộ đại quân Tây Kỳ, bình thường sẽ có vô số người hầu ra vào bưng bê các loại tư liệu.

Nhưng hiện tại, lại trong một thời gian dài không thấy bóng dáng bất kỳ ai ra vào.

Phản thường, nhưng lại cũng bình thường.

Dù sao có một số việc không thích hợp để cho mọi người đều biết.

Lúc này bên trong quân trướng, hội tụ lượng lớn cao thủ cảnh giới Chuẩn Thánh!

Trong đó lấy Ngọc Đỉnh Chân Nhân cùng Thái Ất Chân Nhân, hai

vị đệ tử Tam Tiên Đảo làm đầu.

Nhiều cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh hội tụ một chỗ, việc đề cập tới tự nhiên không thể là chuyện nhỏ.

Nếu nói về chuyện có thể thu hút sự quan tâm của nhiều nhân vật cấp đại thần gần đây, thì cũng chỉ có Phong Thần!

Phong Thần vốn không liên quan tới nhiều tán tu Hồng Hoang, nhưng mọi thứ đều vô định số.

Theo sự gia nhập của hai vị đại lão Nguyên Thủy và Hồng Quân, Phong Thần trở nên cực kỳ thần bí và khả phạ!

Quy mô lượng kiếp Phong Thần cũng đang không ngừng khuếch đại.

Từ chỗ lúc đầu chỉ giới hạn trong nội bộ Nhân tộc, dần dần khuếch triển liên quan tới hàng vạn tộc quần, toàn bộ ức vạn sinh linh Hồng Hoang!

Bất luận là thiên đường hay địa phủ, bất luận có nguyện ý hay không, đều khó có thể tránh khỏi việc bị cuốn vào một trận kinh thiên hạo kiếp.

Ngay cả những thế lực thông thiên, tu vi gần tới mức Thánh nhân cũng không thể tránh khỏi.

Các tán tu cảnh giới Chuẩn Thánh lại càng không thể từ đó thoát thân.

Cho nên thay vì đợi lượng kiếp giáng lâm rồi mới vào, thì chủ động gia nhập sẽ có một tuyến sinh cơ, nếu sau khi bị ba cập mới tiến vào thì đã quá muộn.

Nơi nào có người nơi đó có giang hồ, câu nói này ở đâu cũng vô cùng hợp lý!

Hồng Hoang cũng không ngoại lệ, từ cuộc tranh giành trên đỉnh cao giữa Nguyên Thủy và Hồng Quân, tới những cuộc tranh đấu phổ thông giữa phàm nhân với phàm nhân!

Có thể nói, nơi nào cũng là giang hồ!

Nơi nào cũng là chiến trường.

Có giang hồ thì không tránh khỏi việc kéo bè kết phái, những cuộc tập kết tạm thời, những cuộc hợp tác tạm thời.

Cũng sẽ xuất hiện sự phân chia chính phụ, cũng sẽ tồn tại lợi ích!

Cũng sẽ xuất hiện phân chia phái biệt.

Tây Kỳ với tư cách là người tham dự chủ yếu của Phong Thần, tự nhiên là mục tiêu của nhiều đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh.

Nguyên bản đã có không ít đại năng Chuẩn Thánh tự nguyện gia nhập, hiện tại theo sự giáng lâm liên tiếp của Hồng Quân và Nguyên Thủy, nơi này lại càng hội tụ mọi ánh mắt của Hồng Hoang, tương tự trong đại doanh Tây Kỳ cũng hội tụ các đại năng Chuẩn Thánh từ khắp nơi trong Hồng Hoang.

Có thể đạt tới tu vi cảnh giới Chuẩn Thánh, kẻ nào mà chẳng phải thiên túng kỳ tài!

Kẻ nào mà chẳng phải kẻ có khí vận thâm hậu.

Chương 737

Lượng lớn thiên tài hội tụ như thế không phải là chuyện tốt mà là chuyện xấu!

Vốn dĩ Khương Tử Nha phi thường đau đầu vì chuyện này, dù sao đều là đại năng cùng cảnh giới, một khi xuất hiện chút chuyện thì phía nào cũng khó xử lý nha.

Thật tốt là theo sự gia nhập của Thái Ất Chân Nhân và Ngọc Đỉnh Chân Nhân cùng những người của Tam Tiên Đảo, Thái Ất Chân Nhân cùng Ngọc Đỉnh Chân Nhân liền trở thành chất điều hòa cho các đại năng.

Có thể điều hòa quan hệ, tranh đấu giữa các đại năng!

Dù sao thực lực bọn họ cường hãn, sau lưng lại có Nguyên Thủy chống lưng, không ai là không dám không theo.

Trong một hồi thảo luận nhiệt liệt, Ngọc Đỉnh Chân Nhân trầm thanh nói: "Vị Ma Thần thần bí nọ quá mạnh mẽ rồi, e rằng Na Tra và Dương Tiễn không thể đối phó, xem ra phải tới lượt ta ra tay rồi!" Theo việc Dương Tiễn thân thụ trọng thương rời sân, trong lòng Ngọc Đỉnh Chân Nhân liền có một luồng nộ khí muốn phát tiết!

Chỉ là ban ngày không tiện phá hoại quy củ, cho nên chỉ đành đợi tới buổi tối, khi chế định kế hoạch cho ngày mai mới ra tay can dự.

Bất luận ý kiến cá nhân của Ngọc Đỉnh Chân Nhân thế nào, trong lòng nhiều đại năng Chuẩn Thánh tại hiện trường lại thầm nghĩ: "Ta ư?

Ta chưa chắc đã mạnh mẽ được như Dương Tiễn hay Na Tra đâu!" Dù sao trong lòng họ đều biết sự thực, thật sự chưa chắc đã

mạnh được như Na Tra hay Dương Tiễn.

Hiện tại ngay cả Dương Tiễn cũng bại dưới tay vị Ma Thần khủng bố kia, đi lên e rằng cũng chẳng giải quyết được gì.

Có lẽ chỉ có đám người Thái Ất Chân Nhân trực tiếp thượng đài mới có hy vọng giành lại thắng lợi.

Đương nhiên ý nghĩ đó chỉ thoáng qua trong não hải chưa đầy một giây đã lập tức biến mất.

Thái Ất Chân Nhân là hạng người nào?

Sao có thể ra tay trong những trận chiến như thế này.

Nhưng câu nói tiếp theo của Thái Ất Chân Nhân lại khiến nhiều Chuẩn Thánh tại hiện trường đương trường sững sờ!

"Ngày mai ta sẽ đích thân ra tay, ta phải xem xem tên Đế Tân kia ngày mai còn có thủ đoạn gì có thể thi triển!" Lời của Thái Ất Chân Nhân làm nhiều đại năng tại hiện trường trợn mắt há mồm!

Mỗi người đều trừng lớn đôi mắt, với vẻ mặt không thể tin nổi nhìn Thái Ất Chân Nhân.

Thật sự không ngờ tới Thái Ất Chân Nhân lại đích thân ra tay.

Nhất thời, nhiều đại năng trong lòng dường như nhớ lại chuyện gì đó cực kỳ khả phạ, nhao nhao hít vào một ngụm lương khí.

Một số đại năng Chuẩn Thánh từng trải qua lượng kiếp Vu Yêu, thậm chí là lượng kiếp Long Phượng, cơ thể lại càng khẽ run rẩy.

Một thời đại hiện tại không mấy ai biết tới, một thời đại vốn luôn muốn lãng quên thậm chí xóa nhòa, nay ký ức về nó lại một lần nữa hiện về.

Nguyên Thủy, Hồng Quân, Lão Tử, Thông Thiên, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề... từng vị tồn tại trên cảnh giới Thánh nhân hiện lên

trong não hải của nhiều đại năng.

Vừa mới nhớ lại những tồn tại trên cảnh giới Thánh nhân đó, liền có đại năng Chuẩn Thánh khí tức tức thì hỗn loạn, thậm chí khẩu thổ tinh huyết!

Vọng tưởng quan sát sự tồn tại của Thánh nhân tất định sẽ bị khí thế Thánh nhân trấn áp!

Khẩu thổ tinh huyết, khí tức hỗn loạn chỉ là sự trừng phạt nhẹ nhất.

Cũng may vị ý thức Thánh nhân nơi minh minh cảm ứng được những kẻ quan sát đó trong lòng không có ác ý!

Nếu không, Thánh nhân đứng đầu Hồng Hoang sao dễ dàng bị tiết độc như thế.

Tuy nhiên trong đám đông đại năng Chuẩn Thánh chịu phản phệ đó, có một người lại cách ngoại đặc biệt.

Thậm chí khiến Thái Ất Chân Nhân cũng không nhịn được mà quan chú tới hắn.

Đó là một lão giả tóc trắng xóa, ở Hồng Hoang ngoại mạo không phải tiêu chuẩn để đánh giá trạng thái chân thực của một người.

Tu vi đạt tới cảnh giới nhất định liền có thể phản lão hoàn đồng, thậm chí cải đầu hoán diện!

Cho nên có khả năng một lão giả tóc trắng xóa thực chất chỉ mới vài ngàn vạn tuổi, đang ở độ tuổi tráng niên đỉnh phong của người tu luyện.

Cũng có thể một thiếu niên hào hoa lại có khả năng huyết khí hao tận, sinh cơ đã dứt sắp sửa vẫn lạc.

Vị lão giả tóc trắng xóa đó cảm nhận những tổn hại mà cơ thể

đang phải gánh chịu, khóe miệng lộ ra vẻ trào phúng đồng thời đê thanh tự ngữ: "Phúc hề, họa hề!" Thái Ất Chân Nhân nhìn thấy lão liền thấy kỳ quái, định tiến tới tìm hiểu thêm thì lại phát hiện trong nháy mắt lão đã biến mất không thấy đâu nữa!

Ngoài hiện trường còn tàn lưu lại một tia dấu vết mờ nhạt của thời gian, biểu thị vừa nãy quả thực có người ở đây.

Thái Ất Chân Nhân cảm nhận dấu vết thời gian đó, thần tình đầu tiên là sững sờ sau đó khẽ cười nói: "Thời gian pháp tắc sao?

Thú vị, thật sự thú vị."...

Tại một góc hẻo lánh trong đại doanh Tây Kỳ, vài đạo thân ảnh đang nghị luận về quyết định mà Thái Ất Chân Nhân vừa đưa ra khi triệu tập mọi người.

"Thái Ất Chân Nhân cư nhiên đích thân tham gia trận tranh đấu đó, thật kỳ quái!

Nếu phái đệ tử đi thì còn được.

Nhưng hiện tại ngay cả hắn cũng phải đích thân hạ tràng!

Chẳng lẽ nơi đó có gì đặc thù sao, mà ngay cả hai vị tồn tại kia trước đó cũng giáng lâm tại đây?" Một nam tử trung niên trong trang phục đạo nhân, sắc mặt lộ ra vẻ tư tác nhìn lên bầu trời thở dài.

Đạo nhân này danh hiệu Minh Quang, do một đóa Tiên Thiên Bạch Vân cùng một lũ Tiên Thiên Linh Quang diễn hóa mà thành, vốn thuộc hàng Tiên Thiên Ma Thần.

Chỉ là ở thời kỳ thiên địa sơ khai, bản nguyên đã bị tổn thương.

Dẫn tới cuộc đời vốn huy hoàng lại phải rẽ sang một lối khác.

Mãi tới thời kỳ lượng kiếp Vu Yêu, Minh Quang Đạo Nhân mới hóa hình xuất thế.

Tuy nhiên vừa hóa hình đã có cảnh giới Đại La, nhưng lúc đó Chuẩn Thánh nhiều như lông bò, ngay cả Thánh nhân cũng đã đản sinh!

Một Đại La ở Hồng Hoang căn bản không thể tạo ra bất kỳ sóng gió nào, nhưng Minh Quang Đạo Nhân không hổ có căn cơ của Tiên Thiên Ma Thần, lấy cảnh giới Đại La mà an nhiên vượt qua lượng kiếp Vu Yêu.

"Đặc thù thì sao, không đặc thù thì sao!

Nếu toàn bộ Hồng Hoang là một bàn cờ, chúng ta chẳng phải là quân cờ sao.

Biết quá nhiều cũng chẳng có dụng ích gì, bất quản nước ở Giới Bi Quan sâu bao nhiêu, ta chỉ cầu được sống sót!" Một giọng nói bình đạm khác vang lên trong quân trướng, dẫn tới phản ứng cực lớn của Minh Quang Đạo Nhân!

"Sống sót, ngươi nghĩ có khả năng sao?

Phong Thần lượng kiếp, Phong Thần lượng kiếp!

Ngươi nghĩ chúng ta có thể sống sót rời đi sao?" Trong lúc Minh Quang Đạo Nhân không chú ý, một lũ hắc ám đã lướt qua trước mắt hắn...

Trưa ngày thứ hai, chiến trường vẫn là chiến trường đó.

Chỉ là người lên sân lần này lại có sự thay đổi.

Chương 738

Phía Triều Ca vẫn là vị Ma Thần thần bí đó, phía Tây Kỳ thì Thái Ất đích thân thượng đài!

Thái Ất Chân Nhân quả nhiên thiện chiến, khiến nhiều đại năng trong lòng vừa thả lỏng lại vừa khẩn trương.

Trong khi thở phào một cái thì đồng thời cũng đề tâm điếu đảm.

"Cư nhiên thật sự lên sân rồi, lượng kiếp Phong Thần rốt cuộc ẩn tàng bí mật gì?" Nguyên nhân thực sự của lượng kiếp Phong Thần, hiện tại chỉ có thiểu số người mới có thể biết được bí mật này!

Trừ phi là đệ tử Thánh nhân, hoặc kẻ tu luyện Thiên cơ thôi diễn đạt tới đỉnh phong nhất, nếu không không thể sát giác được ý nghĩa thực sự của lượng kiếp Phong Thần.

Đối với nhiều người ở cảnh giới Chuẩn Thánh, lượng kiếp Phong Thần chỉ là một trận kiếp nạn thông thường do Thiên đình thiếu nhân thủ, cộng thêm đệ tử các giáo phái Thánh nhân quá đông mà dẫn tới.

Không dẫn tới quá nhiều quan chú, trước đó cũng chỉ có các đại năng đỉnh phong Chuẩn Thánh mới chú ý tới mà thôi.

Thực sự khiến toàn bộ Hồng Hoang chấn động chính là lúc Nguyên Thủy và Hồng Quân đích thân hạ tràng.

Có thể nói lúc đó thật sự làm chấn kinh cả Hồng Hoang, vô số Chuẩn Thánh đại năng đều vô cùng ngơ ngác.

Đứng trên chiến trường, Thái Ất Chân Nhân nhìn về phía ma thần đang bị bao phủ trong bóng tối phía trước, cảm thấy có một tia quen thuộc.

Thế nhưng Thái Ất Chân Nhân lại không có bất kỳ ấn tượng nào

về ma thần, chỉ cảm nhận được một tia quen thuộc trong cõi u minh, còn về tình hình cụ thể thì vẫn hoàn toàn không biết gì.

Hai bên đối mặt nhau một lúc lâu, Thái Ất Chân Nhân mới lên tiếng trước: "Rốt cuộc là ai, vì sao bần đạo lại cảm thấy có một tia quen thuộc?" Theo lời của Thái Ất Chân Nhân, ma thần kia cũng có phản ứng.

"Ta là ai không quan trọng, quan trọng là có thể đánh bại ngươi!" Nhưng cùng với giọng nói của hắn, Thái Ất Chân Nhân liền cảm nhận được một luồng gió nhẹ đang thổi về phía mình.

Đồng thời một tia uy hiếp nhàn nhạt cũng ập tới.

Thái Ất Chân Nhân khẽ cười, dễ dàng né được đòn tấn công đó.

Ma thần kia dường như cũng không ngạc nhiên, thậm chí sau khi Thái Ất Chân Nhân né được đòn tấn công của hắn, y liền lập tức ra tay lần nữa.

Không biết vì sao, ma thần và Thái Ất Chân Nhân giao thủ lại đều là cận chiến!

Dường như ma thần kia muốn dùng nắm đấm để đánh chết Thái Ất Chân Nhân.

Thái Ất Chân Nhân tuy ban đầu muốn kéo dài khoảng cách, nhưng tốc độ của ma thần cực nhanh, khiến y cũng không thể không dùng nhục thân để đối đầu.

Tuy dùng nhục thân trực tiếp đối chiến, không có những pháp thuật hoa lệ và ánh sáng rực rỡ!

Nhưng sức phá hoại mà nó gây ra lại không hề thua kém những màn pháp thuật đối đầu.

Thái Ất Chân Nhân cùng ma thần kia, mỗi một quyền mỗi một

cước, đều ẩn chứa sức mạnh vô cùng khủng bố!

Mỗi một lần ra tay, đều có thể khiến đại địa run rẩy.

Thậm chí vào lúc trận chiến kịch liệt nhất, ngay cả hư không gần đó cũng không thể chịu đựng được sức mạnh cường đại như vậy, liên tiếp vỡ tan.

Phải biết đây là hư không của thế giới Hồng Hoang, đã trải qua vô số lượng kiếp thanh tẩy, cùng với sự tu sửa của Nguyên Thủy và Hồng Quân.

Có thể nói, đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh bình thường thậm chí còn không thể phá vỡ hư không Hồng Hoang!

Thái Ất Chân Nhân và ma thần kia lại chỉ dựa vào nhục thân mà có thể tạo ra uy lực lớn đến vậy.

E rằng trong ý thức của nhiều đại năng Chuẩn Thánh, cũng chỉ có Đại Vu thậm chí là Tổ Vu của Vu tộc thời Vu Yêu lượng kiếp mới có sức mạnh kinh khủng như thế.

"Không hổ là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, tạm không bàn đến tu vi cảnh giới, chỉ riêng việc dựa vào một bộ nhục thân này, đã không phải là thứ chúng ta có thể đối phó." Một vài đại năng quan chiến nhìn cảnh giao tranh khủng bố, không khỏi cất tiếng than thở.

Nhưng không phải tất cả các Chuẩn Thánh đều chìm trong thất lạc, than thở không thôi.

Có đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh lại nhìn thấy một phương hướng trong trận chiến như thế!

Một phương hướng có tiền đồ tươi sáng... … Ngay lúc Thái Ất Chân Nhân và ma thần đang giao đấu nảy lửa, Nguyên Thủy cùng Hồng Quân không biết từ lúc nào đã chú ý đến trận chiến của Thái Ất Chân Nhân.

Khi Nguyên Thủy nhìn về phía ma thần kia, ngay cái nhìn đầu tiên lại có một cảm giác quen thuộc!

Lập tức khiến trong lòng y hơi kinh ngạc, ngay sau đó trong đôi mắt lập tức lóe lên vô số hình ảnh.

Thế nhưng y lại phát hiện, dù dựa vào cảnh giới Thời Không đại đạo đại thành của mình, Nguyên Thủy lại không thể hoàn toàn quan sát được lai lịch của ma thần kia.

Đương nhiên không phải vì tu vi cảnh giới của Nguyên Thủy không đủ, mà là vì có người ngăn cản!

Một tồn tại có tu vi không yếu hơn Nguyên Thủy đang ngăn cản y xem xét.

Trong tình huống chưa xé rách mặt mũi, Nguyên Thủy cũng sẽ không vì chuyện nhỏ nhặt này mà cưỡng ép phá vỡ sự che chở của người nào đó.

Dù sao người đó đang ở bên cạnh mình, hỏi thẳng chẳng phải sẽ đỡ tốn công hơn sao!

"Hồng Quân, ngươi kiếm đâu ra thứ này vậy?

Có một luồng khí tức của lão bằng hữu đấy?" Giọng nói có phần trêu chọc của Nguyên Thủy khiến Hồng Quân cũng cảm thấy hơi kinh ngạc.

Chuyện có thể khiến Nguyên Thủy cảm thấy kỳ lạ, Hồng Quân cũng vô cùng hứng thú.

Y cũng vận hành Tiên đạo pháp tắc, sau khi kết nối với Tạo Hóa Ngọc Điệp, lại phát hiện ma thần kia lại không có bất kỳ hiển thị nào trong Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Trong phút chốc, Hồng Quân cũng vô cùng ngạc nhiên.

Nếu như trước đó Nguyên Thủy không nhìn rõ, là vì có người gây ảnh hưởng.

Vậy lần này thì sao, chính y tự mình xem xét lại vẫn không thể nhìn rõ.

Điều này cho thấy, giữa thiên địa có tồn tại năng lực hoặc phương pháp có thể che giấu thiên cơ.

Nghĩ đến đây, trên mặt Hồng Quân liền lộ ra một nụ cười.

"Tiểu tử này thật thú vị, ta rất có hứng thú!" Nguyên Thủy sau khi nghe lời của Hồng Quân, cũng lộ ra một nụ cười, một nụ cười chân thành.

Sau khi đối mặt với Hồng Quân, y cười nói: "Xem ra ngươi cũng không nhìn thấu, sao nào, hậu viện bốc cháy rồi à?!" Hồng Quân tu luyện Tiên đạo lại thêm sự tồn tại của Tạo Hóa Ngọc Điệp, toàn bộ thiên địa trừ những gì liên quan đến Nguyên Thủy ra, về cơ bản không có bất kỳ bí mật nào đối với Hồng Quân.

Thế nhưng bây giờ Hồng Quân lại thất thủ, Nguyên Thủy không cần đoán cũng biết chắc chắn có người đã che giấu sự dò xét của Hồng Quân, mà trong Hồng Hoang, ngoài y ra có năng lực này, cũng chỉ có Thiên Đạo mà thôi.

Nghe lời châm chọc của Nguyên Thủy, sắc mặt Hồng Quân có chút tối sầm!

Y lập tức thi triển Tiên đạo pháp tắc, vô số thiên địa dị tượng pháp tắc huyền quang xuất hiện xung quanh Hồng Quân!

"Mở cho ta!" Theo tiếng quát giận của Hồng Quân, Thiên Đạo khẽ rung động một trận!

Lớp bóng tối ẩn giấu lai lịch của ma thần bị phá vỡ.

Đế Tân, người đã bố trí lớp bóng tối đó, cũng ngay lập tức biết được thủ đoạn của mình đã bị phá giải, bất giác nhíu mày.

Chương 739

… Sau khi vận dụng sức mạnh vô lượng, trực tiếp phá vỡ thủ đoạn mà Đế Tân bố trí, Hồng Quân đã nhìn thấy được quá khứ của ma thần bí ẩn.

Sắc mặt y lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc, trong đôi mắt lóe lên một tia khác thường.

Phản ứng như vậy của Hồng Quân khiến Nguyên Thủy cảm thấy rất thú vị!

Y cũng lập tức nhìn về phía ma thần khiến mình cảm thấy có chút quen thuộc kia.

Khi nhìn vào quá khứ của ma thần, thần sắc của y cũng hơi kinh ngạc.

Khi đôi mắt Nguyên Thủy không ngừng lướt qua vô tận dòng sông thời không, một đoạn sự tình ẩn giấu trong dòng sông lịch sử dài đằng đẵng của Hồng Hoang cũng hiện ra trước mắt Nguyên Thủy.

"Lại là như vậy, xem ra Thiên Ma cũng để lại không ít hậu thủ." Khẽ thở dài một tiếng, Nguyên Thủy khẽ gật đầu.

Ngay cả y cũng không ngờ, ma thần kia lại là Tiên Thiên Ma Thần Thời Thần.

Không đúng, Thời Thần này không phải Thời Thần kia.

Nếu như Thời Thần thời kỳ viễn cổ là hoàn chỉnh, vậy thì Thời Thần hiện tại chẳng qua chỉ là nguyên thần còn sót lại của Tiên Thiên Ma Thần Thời Thần năm xưa, trải qua thời gian dài đằng đẵng mà diễn hóa lại thành một sinh linh hoàn toàn mới.

Tuy Thời Thần tái sinh có tất cả ký ức của ma thần Thời Thần,

nhưng chung quy vẫn không giống nhau.

Huống hồ việc Thời Thần sống lại lần này có bóng dáng của Thiên Ma phía sau, hiện tại càng giống như một tên tay sai của Thiên Ma, có thể nói đã không còn uy nghiêm của Tiên Thiên Ma Thần nữa.

Sau khi làm rõ lai lịch của Thời Thần, hứng thú của Nguyên Thủy đối với hắn nhanh chóng giảm xuống.

Nếu là Tiên Thiên Ma Thần cấp bậc Thời Thần, có lẽ còn có thể thu hút sự chú ý của Nguyên Thủy.

Nhưng nếu chỉ là một bản sao, một sinh linh được diễn hóa lại từ tàn hồn của Thời Thần, thì không đáng để Nguyên Thủy quan tâm.

Ngay cả Hồng Quân sau khi biết được bí mật, cũng không còn quan tâm đến Thời Thần nữa, ngược lại đối với Thiên Ma, dường như lại có cách nghĩ khác.

Thủ đoạn như vậy của Thiên Ma khiến trong lòng Hồng Quân tức giận!

Hành vi hiện tại của Thiên Ma đã vượt quá giới hạn.

Nguyên Thủy vươn vai một cái, nửa nằm giữa không trung lười biếng nói: "Vốn tưởng là một lão bằng hữu, không ngờ lại khiến người ta thất vọng đến vậy.

Vốn định tự mình đi gặp một chút, bây giờ xem ra không cần thiết nữa." … Lúc này, Thời Thần vẫn chưa phát hiện ra lai lịch của mình đã bị Nguyên Thủy và những người khác nhìn thấu, y vẫn đang toàn lực đại chiến với Thái Ất Chân Nhân!

Trên chiến trường với Thái Ất Chân Nhân, kể từ khi Thời Thần ra tay, đã không ngừng xuất hiện đủ loại dị tượng.

Thời Thần dù sao cũng có ký ức của Tiên Thiên Ma Thần thượng

cổ, công pháp tu luyện cũng không khác gì Thời Thần năm xưa.

Cho nên thực lực vô cùng khủng bố, có thể nghiền ép đại bộ phận đại năng Chuẩn Thánh cùng cảnh giới.

Còn Thái Ất Chân Nhân thì càng không kém, tu vi là Ngọc Thanh chân pháp hàng đầu!

Lại có Nguyên Thủy Thiên Tôn tự mình truyền đạo, về cấp bậc công pháp thậm chí còn cao hơn Thời Thần.

Chỉ vì nhiều nguyên nhân khác nhau, Thái Ất lúc này chỉ có thể chiếm thế thượng phong, chứ không thể hình thành thế nghiền ép đối với Thời Thần.

Có lẽ điều này liên quan đến việc Thời Thần nhập ma, dù sao sau khi nhập ma trong lượng kiếp, quả thực như hổ thêm cánh, các loại kiếp khí gia trì quả thực không thể nào sảng khoái hơn.

Trong lúc giao thủ với Thời Thần, Thái Ất Chân Nhân đang suy nghĩ làm thế nào để giải quyết Thời Thần một cách nhanh nhất.

"Không được, cứ thế này thì khó phân thắng bại!" Hiện tại thực lực của hai người ngang nhau, đánh cũng khó phân thắng bại!

Trận chiến như vậy đang ở trạng thái giằng co, khó có thể phân định thắng thua trong thời gian ngắn.

Có lẽ cuối cùng, Thái Ất Chân Nhân sẽ dựa vào nội tình sâu dày của mình, cộng thêm thực lực khủng bố của bản thân để giành chiến thắng.

Nhưng thời gian tiêu hao thực sự quá dài, xung đột với kế hoạch phạt Thương, càng làm trì hoãn Phong Thần!

Trận chiến giữa Thời Thần và Thái Ất Chân Nhân đã nhanh chóng kéo dài cả một ngày!

Màn đêm dần buông xuống, thỏ ngọc thay thế kim ô trở thành chúa tể bầu trời.

Nhưng hai người Thời Thần vẫn không có ý định phân thắng bại, hiện tại vẫn đang trong cuộc đối đầu.

Thời gian dài như vậy khiến nhiều người trong lòng lo lắng.

Thế nhưng, Đế Tân lại nhận được tin tức.

Y không hề quan tâm đến điều này, thậm chí còn hy vọng thời gian giằng co như vậy sẽ kéo dài hơn nữa!

"Thế trận chiến trường giằng co?

Thế chẳng phải càng tốt sao!

Cứ dây dưa lâu thêm một chút nữa mới tốt, tốt nhất là có thể kéo dài cho đến khi quả nhân chuẩn bị xong xuôi!" Nhìn ra ngoài trời, bầu trời không ngừng lóe lên những luồng sáng đủ màu, Đế Tân thầm nghĩ.

Ở phía bên kia, Khương Tử Nha không được bình tĩnh như Đế Tân.

Từ lúc Thái Ất Chân Nhân ra trận, Khương Tử Nha đã luôn chú ý.

Đáng tiếc, vốn tưởng là chắc chắn thắng, lại xảy ra biến cố như vậy!

Ma thần bí ẩn kia lại mạnh mẽ đến thế, có thể đấu ngang ngửa với Thái Ất Chân Nhân.

Hiện tại hai bên đã đại chiến cả một ngày, không có dấu hiệu kết thúc.

Điều này khiến Khương Tử Nha trong lòng lo lắng vạn phần, nhưng lại không thể làm gì được. … Dưới bầu trời sao lấp lánh, những luồng sáng rực rỡ không ngừng nở rộ.

Dưới những luồng sáng chói mắt ấy, ẩn chứa sức mạnh cực kỳ kinh khủng.

Hai bóng người không ngừng di chuyển trong những luồng sáng lấp lánh không ngừng bùng nổ.

Dường như đang né tránh những luồng sáng có thể bùng nổ sức mạnh khủng bố, hoặc là đang vờn nhau với đối phương.

Sau khi giao thủ với Thời Thần lâu như vậy, Thái Ất Chân Nhân trong lòng không khỏi kinh ngạc.

Từ lúc nào mà bắt đầu liên tiếp xuất hiện những cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh mà mình không quen biết, ai nấy thực lực đều mạnh mẽ!

"Rốt cuộc là ai, lại có sức mạnh cường đại như vậy!" … Thủ đoạn quỷ dị của Thời Thần, cùng với những đòn tấn công mang theo pháp tắc thời gian.

Điều này khiến Thái Ất Chân Nhân trong lòng vô cùng kinh ngạc, đặc biệt là pháp tắc thời gian.

Theo lý mà nói, thế gian không nên tồn tại người tu luyện thứ hai có thể khống chế pháp tắc thời gian ngoài Nguyên Thủy.

Nhưng, bây giờ lại xuất hiện một người.

Chương 740

Điều này đại biểu cho cái gì?

Đại biểu cho ma thần không rõ tên trước mắt có cách có thể độc lập khai sáng ra một đại đạo mới.

Một đại đạo không bị ảnh hưởng bởi tiền nhân, quả là một chuyện kinh ngạc không thể tưởng tượng nổi!

Phải biết đại đạo trên thế gian có vạn vạn nghìn, nhưng đại đa số đều đã có chủ!

Người sau muốn tu luyện, không thể nào vượt qua người trước.

Cũng có nghĩa là, con đường phía trước của người sau đã bị cắt đứt!

Không còn khả năng thành đạo nữa.

Tuy hiện tại hy vọng vẫn còn mong manh, nhưng ít ra vẫn còn một tia hy vọng!

Nhưng nếu tất cả đại đạo đều có chủ, đối với người sau quả thực có thể gọi là thời đại mạt pháp!

Đại thế như vậy không thể đảo ngược, dù sao đây cũng là xu thế phát triển!

Cường giả tu luyện càng nhiều, số lượng đại đạo còn lại trên thế gian cũng càng ít.

Thế giới càng phồn vinh càng cường đại, pháp tắc liền càng cố định càng khan hiếm!

Đây là pháp tắc vận hành của thiên địa.

Nhưng bây giờ, sự xuất hiện của Thời Thần khiến Thái Ất Chân

Nhân nhìn thấy một tia khả năng giải quyết.

Điều này không khỏi khiến y kinh ngạc, không khỏi khiến y phấn khích!

Dù sao có thể giải quyết được chuyện này, chắc chắn đối với thiên địa chúng sinh cũng như thế giới vạn vật, đều là một chuyện công đức vô lượng.

Có lẽ Thái Ất Chân Nhân thậm chí có thể dựa vào điều này, đột phá Hỗn Nguyên thậm chí là Thiên Đạo!

Thái Ất Chân Nhân hiện tại suy nghĩ gì, Thời Thần đương nhiên sẽ không biết, có lẽ hiện tại ngay cả chính y cũng không ý thức được, sự tồn tại của mình kỳ lạ đến mức nào.

"Ta là ai!

Ha ha ha ha ha, ngươi là người đầu tiên hỏi ta, có tư cách biết được!

Ghi nhớ cho kỹ, bản tôn là Thời Thần!" Một tiếng cười lạnh vang lên, Thời Thần chính thức tuyên cáo sự tồn tại của mình với Hồng Hoang!

Lập tức vô số đại năng quan chiến lập tức bắt đầu hồi tưởng!

Hồi tưởng xem rốt cuộc có quen biết vị đại năng tên là Thời Thần này không.

Chỉ là, Hồng Hoang lượng kiếp không ngừng!

Sinh linh biến ảo vô thường, đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, cũng có lúc vẫn lạc.

Lúc này, những đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh còn sót lại từ thời viễn cổ thiên địa sơ khai, số lượng cực kỳ khan hiếm!

Đại đa số họ đã không hỏi thế sự.

Hoặc là ở trong động thiên do mình khai sáng, hoặc là tìm một nơi phụ thuộc vào thế giới Hồng Hoang mà tồn tại trong các thế giới phụ thuộc.

Nói chung, trừ một số rất ít đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong ra.

Những sinh linh được sinh ra vào thời thiên địa sơ khai, về cơ bản đã không còn đi lại trên thế gian.

Cho nên đối với thời kỳ huy hoàng thịnh thế vào lúc thiên địa sơ khai, người biết được rất ít.

Đối với cái tên Thời Thần, càng giống như chưa từng nghe qua.

Thế là đông đảo đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, sau khi hồi tưởng đều lắc đầu, dường như không quen biết một vị đại năng mạnh mẽ như vậy.

Chỉ có một số rất ít đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, ví như Trấn Nguyên Tử của Ngũ Trang Quán, Yêu Sư Côn Bằng của Bắc Hải Băng Nguyên… lại như có điều suy nghĩ mà gật đầu.

Sau đó hơi ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời với ánh mắt mang theo vẻ hồi ức.

Dường như nghe được cái tên Thời Thần, khiến họ hồi tưởng lại thời đại huy hoàng bách gia tranh minh, bách hoa tề phóng vào lúc thiên địa sơ khai.

So với đông đảo đại năng Hồng Hoang, Thái Ất Chân Nhân đối với Thời Thần, lại dường như có nhiều ký ức hơn.

Chỉ là thời gian đã trải qua quá lâu, dù là cảnh giới Chuẩn Thánh, cũng không thể nhớ rõ một tồn tại không được chú ý.

Cho nên Thái Ất Chân Nhân đối với Thời Thần chỉ có hiểu biết đại

khái, đối với tình hình cụ thể của Thời Thần, cũng không rõ ràng.

Thái Ất Chân Nhân tuy nhớ không quá rõ, nhưng đối với một đặc điểm của Thời Thần lại ký ức như mới!

Thời Thần?

Pháp tắc thời gian?!

Không sai, Thời Thần năm xưa cũng tu luyện pháp tắc thời gian!

Chỉ là theo sự vẫn lạc của y cộng thêm việc Nguyên Thủy đồng tu thời không, dần dần bị lãng quên.

"Ra là ngươi!

Chẳng trách thủ đoạn của ngươi luôn có một cảm giác quen thuộc." Sau khi lẩm bẩm một tiếng, Thái Ất Chân Nhân trong lòng càng thêm khát khao bắt được Thời Thần.

Sau khi ý thức được tầm quan trọng của Thời Thần, Thái Ất Chân Nhân cũng hiểu rõ thời gian bây giờ cấp bách, không thể trì hoãn.

Chỉ có nhanh chóng bắt được Thời Thần, mới có thể nhanh hơn thu được bí mật ẩn chứa trong Thời Thần.

Mới có thể biết được vì sao Thời Thần lại có thể, trong tình huống Thời Không đại đạo đã bị Nguyên Thủy Thiên Tôn nắm giữ, mà vẫn có thể tu luyện pháp tắc thời gian.

Và có chút thành tựu, đây mới là chuyện quan trọng nhất!

Còn về Phong Thần, đối với chúng sinh Hồng Hoang rất quan trọng.

Nhưng đối với Thái Ất Chân Nhân, lại không phải vậy.

Trong lòng hạ quyết tâm, Thái Ất Chân Nhân nhìn về phía Thời Thần lẩm bẩm: "Muốn bắt được ngươi, xem ra chỉ có thể thi triển

món bảo vật kia!" Sự thay đổi của Thái Ất Chân Nhân, Thời Thần đều nhìn thấy trong mắt.

Trong lòng y lại hơi kinh ngạc, dường như Thái Ất Chân Nhân trước mắt đột nhiên có sự thay đổi.

Nếu như trước đó y và đối phương có chút chênh lệch, thì bây giờ y đã không nhìn thấu được nữa.

"Chuyện lạ, Thái Ất Chân Nhân sao lại có sự thay đổi như vậy?!" Sau khi lẩm bẩm trong lòng, Thời Thần trong cõi u minh cảm ứng được một tia nguy hiểm, cho nên cũng đã phòng bị.

Với vẻ mặt cảnh giác nhìn Thái Ất Chân Nhân, pháp lực trong cơ thể Thời Thần không ngừng tuôn trào, hình thành từng luồng ánh sáng đặc biệt xung quanh thân thể Thời Thần.

Chương 741

… Cuộc đối đầu trước đó với Thời Thần khiến Thái Ất Chân Nhân hiểu rõ thực lực của Thời Thần rất mạnh, tuyệt đối không thể dễ dàng bắt được.

Chỉ là bây giờ, Thời Thần đã thể hiện ra bí mật ẩn chứa vô cùng ảo diệu, và liên quan rất lớn!

Để có thể nhanh chóng bắt được hắn, Thái Ất Chân Nhân đã tế ra linh bảo phù hợp với yêu cầu hiện tại.

Theo tay phải lật một cái, một luồng linh quang lướt qua.

Một chiếc tráo nhỏ màu đỏ rực xuất hiện trong tay Thái Ất Chân Nhân, cùng với sự xuất hiện của chiếc tráo nhỏ, Thời Thần thậm chí có thể cảm nhận được một luồng nhiệt khí ập đến.

Dường như lúc này không phải đang ở trên chiến trường dưới Giới Bi Quan, mà đang ở gần một biển lửa.

Một biển lửa vô cùng cuồng bạo, không ngừng dâng lên từng đợt sóng nhiệt.

Cửu Long Thần Hỏa Tráo, một món Tiên Thiên Linh Bảo thuộc tính hỏa!

Tạo hình của nó cổ xưa mà độc đáo, đặc biệt nhất là trên thân tráo có chín con thiên long quấn quanh.

Mỗi con thiên long đều trong tư thế há miệng trợn mắt, trông như đang phun lửa!

“Một món Hỏa hệ linh bảo thật tốt, nhưng chỉ dựa vào một món linh bảo, cũng không thể thay đổi được gì.” Thời Thần nhìn chiếc tráo trong tay Thái Ất Chân Nhân khẽ cảm thán, Hỏa hệ linh bảo!

Lại có một món linh bảo thuộc tính hỏa.

Tuy Thời Thần không biết Cửu Long Thần Hỏa Tráo trong tay Thái Ất Chân Nhân rốt cuộc là vật gì, nhưng với sóng nhiệt cuồn cuộn như vậy, Thời Thần đoán rằng, thuộc tính của món bảo vật này là hỏa.

Nhưng y cũng có chút khinh thường, chỉ là một món Tiên Thiên Linh Bảo mà thôi!

Một món Hỏa hệ linh bảo cực kỳ có tính công kích, nhưng chỉ dựa vào một món Tiên Thiên Linh Bảo, không thể bắt được mình!

Thời Thần có vẻ châm chọc, nhưng trên mặt Thái Ất Chân Nhân vẫn vô cùng bình tĩnh, không hề bị lay động.

Chờ cho Cửu Long Thần Hỏa Tráo đột nhiên trở nên đỏ rực, chín con thiên long được khảm trên Cửu Long Thần Hỏa Tráo dường như sống lại, nhe nanh múa vuốt vô cùng uy phong!

Đồng thời thỉnh thoảng lại phun ra một ngụm lửa, khiến ánh sáng của Cửu Long Thần Hỏa Tráo càng sáng hơn một phần!

Giọng nói phiêu nhiên của Thái Ất Chân Nhân cũng từ xa truyền đến!

"Thật sao?

Nếu như thêm cả cái này thì sao?" Nếu chỉ dựa vào Cửu Long Thần Hỏa Tráo, có lẽ sẽ không phải là đối thủ của Thời Thần!

Thời Thần tuy chỉ là do một tia nguyên thần thời kỳ đỉnh phong hóa thành, nhưng cũng có ký ức của Thời Thần.

Thêm vào đó y còn điều khiển được pháp tắc thời gian, một món Tiên Thiên Linh Bảo thật sự không thể bắt được!

Chỉ là, Thái Ất Chân Nhân không chỉ sử dụng một món Tiên Thiên

Linh Bảo, những thủ đoạn khác của y cũng đồng thời thi triển!

Cửu Long Thần Hỏa Tráo trong tay Thái Ất Chân Nhân, liền rời khỏi tay y, bay lên trên đầu Thời Thần.

Cảm nhận được Cửu Long Thần Hỏa Tráo kia, sắc mặt Thời Thần dần dần ngưng trọng.

Y có cảm giác, có lẽ sẽ có chuyện không tốt sắp xảy ra.

Nhưng y lại không biết, dù sao y tuy mạnh mẽ nhưng so với Thánh Nhân và Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, vẫn yếu hơn một chút.

Chỉ biết Cửu Long Thần Hỏa Tráo đột nhiên xuất động, chắc chắn sẽ có động tĩnh gì đó.

Thế là Thời Thần bắt đầu quan sát, sau khi quan sát một lúc liền bừng tỉnh đại ngộ nói: "Ồ?

Trận pháp sao?!" Trận pháp, y cảm nhận được khí tức của trận pháp!

Nhưng sau đó, Thời Thần lại đột nhiên cười nói: "Bố trí trận pháp sao?

Ha ha, ngươi cũng quá xem thường bản tôn rồi, một trận pháp đơn giản như vậy mà cũng muốn vây khốn bản tôn sao?!" Nguyên là lúc này Cửu Long Thần Hỏa Tráo bắt đầu vận chuyển, sau khi không ngừng xoay tròn, đã phân hóa ra vô số ánh sáng vàng, tạo thành một Cửu Long Thần Hỏa Tráo lớn hơn giữa không trung.

Dưới Cửu Long Thần Hỏa Tráo, chính là vị trí của Thời Thần.

Vốn dĩ trong lòng Thời Thần đột nhiên căng thẳng, lập tức cảm thấy e là đại họa sắp đến!

Nhưng không ngờ, trận pháp do Cửu Long Thần Hỏa Tráo bố trí, trông lại sơ sài, yếu ớt đến vậy!

Trừ việc hình thể lớn hơn một chút, có thêm một chút ánh sáng khác lạ ra, Thời Thần căn bản không thèm để vào mắt.

Nghe lời của Thời Thần, Thái Ất Chân Nhân cười lạnh một tiếng.

Đồ của Tam Tiên Đảo chúng ta, tất cả đều là tinh phẩm!

Trận pháp cũng vậy, uy lực của đại trận chúng ta sao ngươi có thể hiểu được.

"Thật sao?

Hy vọng lát nữa ngươi vẫn có thể tiêu sái như vậy, nhưng cứ yên tâm!

Tọa trận pháp này cũng sẽ không lấy mạng ngươi, dù sao mạng của ngươi còn có ích!" Sau khi châm chọc một tiếng, Thái Ất Chân Nhân liền điều khiển Cửu Long Thần Hỏa Tráo vận chuyển!

Lập tức theo Cửu Long Thần Hỏa Tráo không ngừng xoay tròn, hư ảnh khổng lồ ở giữa không trung kia cũng lập tức có phản ứng!

Với tốc độ mà ngay cả Thời Thần cũng không cảm nhận được, nó lập tức hạ xuống!

Đồng thời vây khốn Thời Thần trong trận.

Thời Thần bị vây khốn trước tiên hơi sững sờ, sau đó liền không thể tin nổi nói: "Sao có thể!

Chỉ là một trận pháp bình thường, sao lại có uy lực như vậy!" Một tòa trận pháp trông vô cùng đơn giản, lại đột nhiên biến thành khủng bố như vậy!

Thậm chí ngay cả mình, cũng không thể thoát ra.

Sao có thể!

Phản ứng lại, Thời Thần lập tức ra tay, trực tiếp vung tay một cái,

một luồng ánh sáng rực rỡ nhiều màu sắc lóe lên!

Sau đó liền va chạm, một âm thanh rung động cực mạnh xuất hiện.

Với đòn tấn công của Thời Thần, đối với Cửu Long Thần Hỏa Tráo, căn bản chỉ như gãi ngứa!

Thậm chí sau khi Thời Thần tấn công, Cửu Long Thần Hỏa Tráo còn phát ra rung động kịch liệt!

Gây cho Thời Thần không ít thương tổn. … Thời Thần tấn công Cửu Long Thần Hỏa Tráo, ý đồ phá vỡ trận pháp hiện tại.

Nào ngờ không những không phá được trận pháp, ngược lại còn bị phản phệ cực mạnh.

Chương 742

Lực phản chấn khủng bố đó, lại tương đương với sức mạnh khi Thời Thần ra tay!

Cũng có nghĩa là, Thời Thần hiện tại đang phải chịu đựng sức mạnh của chính đòn tấn công trước đó của mình.

Sự thay đổi đột ngột cùng với sức mạnh cường đại đã thi triển trước đó, khiến Thời Thần phun ra một ngụm tinh huyết, lùi lại mấy bước, thần sắc có chút mệt mỏi.

Thời Thần hiện tại sắc mặt khó coi, không chỉ bị sức mạnh phản phệ, mà còn tiêu hao mất một ngụm tinh huyết!

Đối với y, đây là một tổn thất cực lớn, cần phải bù đắp tổn thất hiện tại!

Nhưng muốn bù đắp, chỉ có một cách.

Sau khi thần sắc trở nên dữ tợn, Thời Thần gầm lên một tiếng!

"Ta muốn ngươi chết!" Đồng thời khí tức toàn thân Thời Thần có sự thay đổi, nếu như trước đó pháp tắc của Thời Thần ẩn giấu không hiện, khí tức trên người cũng không ổn định.

Thì bây giờ, pháp tắc quanh người Thời Thần!

Vô số kim quang mà người thường không thể nhìn thấy, xuất hiện sau lưng Thời Thần.

Cùng với tiếng gầm của Thời Thần, từng tia pháp tắc chi lực hội tụ!

Nguyên Thủy ở nơi thời không vô tận xa xôi, cũng đột nhiên cảm nhận được một chút triệu hoán.

Nắm giữ Thời Không đại đạo, Nguyên Thủy không tốn chút sức lực nào liền biết được trận đại chiến bên trong Giới Bi Quan của Hồng Hoang.

Cũng biết được việc Thời Thần đang làm, lập tức cười khẽ một tiếng: "Thú vị, thật thú vị!

Hồng Quân à Hồng Quân, ngươi ngươi tìm thật thú vị.

Hoặc là Thiên Ma chuyển thế, hoặc là do tàn hồn Ma Thần hóa thành.

Chẳng lẽ tiếp theo sẽ xuất hiện Yêu Hoàng trọng sinh, Tổ Vu tái hiện?" Đối mặt với lời nói có phần trêu chọc của Nguyên Thủy, Hồng Quân cũng ở trong thời không vô tận, mỉm cười đáp lại: "Đây là phát triển tự nhiên, bần đạo không hề can dự!

Nếu Yêu Hoàng trọng sinh, Tổ Vu tái hiện là thiên mệnh đã định, vậy bần đạo cũng vui lòng thấy nó thành sự thật." Nguyên Thủy nghe xong cười cười, ánh mắt sâu thẳm nhìn Hồng Quân một cái, sau đó khẽ vung tay cắt đứt liên hệ giữa Thời Thần và mình.

Đã nói là buông tay để y làm, vậy thì không thể phá vỡ quy tắc đã định.

Bất kỳ khó khăn nào cũng là sự rèn luyện, huống hồ không trải qua mưa gió làm sao thấy được cầu vồng.

Cùng với sự hội tụ của pháp tắc chi lực, dòng sông thời gian trong cõi u minh đã được dẫn dắt, nhưng vì Nguyên Thủy đã sớm tu luyện hai đại pháp tắc thời, không đến đỉnh phong, không có sự cho phép của Nguyên Thủy, pháp tắc thời gian chỉ hạ xuống một đạo.

Tuy chỉ là một đạo hình chiếu, nhưng đối với Thời Thần lại đã đủ!

Thậm chí, vượt ngoài dự tính của y.

Cảm nhận được sức mạnh không ngừng tuôn trào trong cơ thể, cùng với việc cảm nhận được hình chiếu của pháp tắc thời gian trong thế giới Hồng Hoang từ cõi u minh, Thời Thần vô cùng vui mừng!

"Thời gian trường hà, hiện!" Một tiếng gầm vang, Thời Thần dùng đại nghị lực, đại khí vận ngưng tụ ra thời gian trường hà!

Tuy so với thời không trường hà của Nguyên Thủy thì hoàn toàn không đáng kể.

Nhưng đối với Hồng Hoang hiện tại, lại đủ để khiến đông đảo đại năng Chuẩn Thánh phải chấn động!

"Là sức mạnh thời gian?!" "Thời gian trường hà?!

Lại có thể điều động thời gian trường hà, không thể nào!" Vô số tiếng nói đầy kinh ngạc vang lên, những vị đại năng Chuẩn Thánh vốn bình tĩnh, lúc này đều kinh ngạc không thôi.

Một đôi mắt nóng rực, tập trung vào chiến trường của Giới Bi Quan!

Thậm chí có một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh, không thể chống lại sự cám dỗ trong lòng, thậm chí đã ra tay!

"Đúng là cục diện loạn thế, sự xuất hiện của kẻ này cũng không biết là tốt hay xấu." Trấn Nguyên Tử và các đại năng Chuẩn Thánh đứng trên đỉnh Hồng Hoang, tuy nội tâm cũng rục rịch.

Nhưng vẫn có thể khống chế được dục vọng trong lòng, không đến mức mê muội.

Khẽ thở dài một tiếng, bóng dáng Trấn Nguyên Tử từ từ biến mất.

Chuyện này liên quan quá rộng, e rằng sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ Hồng Hoang!

Thêm vào đó lúc này còn có ảnh hưởng của lượng kiếp, e rằng lúc

đó chắc chắn sẽ không yên tĩnh.

Trấn Nguyên Tử tuy trong lòng rất muốn biết Thời Thần rốt cuộc có phương pháp gì có thể dẫn động pháp tắc thời gian, nhưng lại không tham gia vào đó.

Cách làm của Trấn Nguyên Tử cũng là cách làm của đông đảo đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, đối với phương pháp có thể trong tình huống pháp tắc đã bị cường giả lĩnh ngộ mà vẫn có thể cảm ứng được tuy rất quý giá.

Nhưng, cũng không phải là không thể thiếu!

Thay vì tham gia vào cái hố đen không biết ẩn chứa bí mật lớn đến mức nào đó, không bằng đứng ở một bên, tĩnh quan sự tình phát triển.

Thời gian trường hà vừa hiện, kinh động cả Hồng Hoang!

Phản ứng của đông đảo đại năng Hồng Hoang, thậm chí không kém gì lúc Nguyên Thủy và Hồng Quân giáng lâm.

Từng đạo bóng người tỏa ra khí tức khủng bố điên cuồng bay về phía Giới Bi Quan, phảng phất như trong Giới Bi Quan có tuyệt thế chí bảo.

Thế nhưng phản ứng của các cường giả Hồng Hoang lại không được Thời Thần và Thái Ất Chân Nhân biết đến, lúc này Thời Thần và Thái Ất Chân Nhân đang tập trung tinh thần, toàn lực đối phó đối phương!

Cảm nhận được thời gian trường hà lơ lửng giữa không trung, Thái Ất Chân Nhân trong lòng cũng hơi cảm thán.

Thời Thần quả nhiên là kẻ cực kỳ thông tuệ, lại có thể làm được đến bước này.

Nhưng Thái Ất Chân Nhân cũng không chịu yếu thế, nếu là thời

không trường hà do Nguyên Thủy thi triển, vậy Thái Ất Chân Nhân tự nhiên không thể chống cự được, nhưng nếu là của Thời Thần, vậy Thái Ất Chân Nhân cũng muốn kiến thức một chút uy lực của pháp tắc thời gian. … Thời gian và không gian là một trong những đại đạo pháp tắc thần bí nhất trong Hồng Hoang, đồng thời cũng là pháp tắc chủ tu của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Có thể nói là thần bí khó lường, khủng bố đến cực điểm!

Nhưng sinh linh trong Hồng Hoang có thể chứng kiến uy lực khủng bố của pháp tắc thời không lại rất ít.

Thậm chí những người còn sống lại càng chỉ có vài người, trong số vài người đó thậm chí còn bao gồm cả Hồng Quân!

Cho nên trong lòng Thái Ất Chân Nhân đối với việc Thời Thần có thể triệu hoán thời gian trường hà vừa kinh ngạc vừa vui mừng, vừa kinh ngạc Thời Thần lại có năng lực như vậy, lại vui mừng vì có thể cảm nhận được uy lực của thời gian trường hà.

“Không gian không xuất, thời gian vi tôn!

Thời không hợp nhất, vạn đạo chí tôn!

Truyền thuyết không gian và thời gian là một trong những pháp tắc đại đạo thần bí khó lường nhất, so với nó chỉ có vận mệnh, tạo hóa… vài đạo mà thôi.

Bần đạo sớm đã muốn lĩnh giáo uy lực của thời không, nhưng trước đây thời không đại đạo do sư tôn ta Nguyên Thủy Thiên Tôn nắm giữ, bần đạo không có tư cách khiêu chiến thời không đại đạo của sư tôn.

Bây giờ, ngươi lại có thể triệu hoán ra thời gian trường hà, thực sự không tồi!

Chương 743

Để bần đạo cảm nhận một chút, thời gian trường hà ngưng tụ tinh hoa của pháp tắc thời gian, uy lực có bao nhiêu!" Cảm nhận được sức mạnh thời gian nồng đậm của thời gian trường hà, Thái Ất Chân Nhân thần sắc thản nhiên nói.

Trong ánh mắt lại mang theo một tia khao khát và mong đợi, phảng phất như thứ phải đối mặt không phải là thời gian trường hà khủng bố đến cực điểm.

Nghe lời của Thái Ất Chân Nhân, Thời Thần cười lạnh mấy tiếng, sau đó hừ lạnh nói: "Ha ha ha ha, tuy ngươi thực lực mạnh mẽ lại tu luyện Ngọc Thanh chân pháp, nhưng uy lực của thời gian khủng bố đến cực điểm, thân là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn ngươi hẳn đã có cảm nhận.

Lại muốn khiêu chiến uy lực của thời gian trường hà, thật không biết tự lượng sức mình!

Tốt, đã ngươi muốn cảm nhận uy lực của thời gian trường hà.

Vậy ta thành toàn cho ngươi, để ngươi tự mình cảm nhận mùi vị bị thời gian trường hà cọ rửa!" Lời vừa dứt, thời gian trường hà đang đứng yên giữa không trung đột nhiên bắt đầu chảy!

Sức mạnh thời gian vô cùng vô tận, đang cọ rửa!

Sức mạnh khủng bố mà nó thẩm thấu, thậm chí ngay cả hư không cũng không thể chịu đựng được.

Nơi thời gian trường hà chảy qua, vô tận hư không đều quy về hư vô!

Ngay cả hư không cũng không thể chịu đựng được sự trôi chảy

của thời gian, trong thời gian cực ngắn đã trôi qua hàng trăm triệu năm, trực tiếp quy về hư vô… … Mọi chuyện xảy ra trong chiến trường đó, đông đảo đại năng Chuẩn Thánh đang tiến đến đều không quan tâm!

Bây giờ họ chỉ quan tâm đến sự tồn tại của người đã thi triển ra thời gian trường hà.

Còn những thứ khác, họ không quan tâm!

Bởi vì trước đó Nguyên Thủy và Hồng Quân liên tiếp giáng lâm, khu vực gần Giới Bi Quan đã thu hút đông đảo cường giả Chuẩn Thánh ở lại.

Cho nên khi sự việc thời gian trường hà được triệu hoán xảy ra, đông đảo cường giả Chuẩn Thánh dựa vào ưu thế khoảng cách, trong nháy mắt tiến vào Giới Bi Quan.

Vốn dĩ theo khoảng cách này, thậm chí không cần đến một cái chớp mắt là có thể đến.

Nhưng đông đảo đại năng Chuẩn Thánh cuồng nhiệt dường như đã bỏ qua một chuyện, đó là Giới Bi Quan rốt cuộc liên quan đến ai!

"Dám làm phiền bàn cờ của bản tôn, định!" Ngay lúc đông đảo đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh cách Thời Thần và Thái Ất Chân Nhân không xa, một giọng nói truyền ra từ hư không khiến mọi người trong lòng kinh hãi.

Không để họ có bất kỳ phản ứng nào, liền bị định trụ trực tiếp!

Không sai, đông đảo cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh thậm chí không thiếu những cường giả đỉnh phong cảnh giới Chuẩn Thánh trung hậu kỳ, cứ thế bị một câu nói định trụ.

Bao gồm cả đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, thậm chí không có cơ hội hay sức mạnh để phản kháng, thậm chí còn không

biết chuyện gì đã xảy ra đã bị định trụ tại đó.

Ngoài việc trấn áp khu vực xung quanh chiến trường trong Giới Bi Quan hàng trăm vạn dặm ra, Nguyên Thủy còn cảnh cáo chúng sinh Hồng Hoang!

"Bất kỳ ai làm phiền chiến trường, sẽ bị trấn áp!

Kẻ dám phản kháng, sẽ bị tru diệt!" Cùng với việc Nguyên Thủy mạnh mẽ ra tay can thiệp, đông đảo đại năng Chuẩn Thánh đang hừng hực trong lòng cũng lập tức bị dội một gáo nước lạnh.

Ngọn lửa dục vọng trong lòng bị dập tắt, tâm trạng kích động trong lòng cũng bị làm nguội lạnh!

"Suýt nữa thì quên mất, Giới Bi Quan là nơi giao thủ của hai vị đại năng kia!" Sau khi tỉnh táo lại, đông đảo đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh trong lòng lập tức cảm khái.

Sau đó đều yên vị, im lặng chờ đợi chuyện ở Giới Bi Quan kết thúc.

Dù sao Nguyên Thủy đã nói không cho phép làm loạn chiến trường, nhưng không nói không cho phép ra tay với những người không liên quan đến chiến trường!

Cũng không nói không cho phép ở ngoài chiến trường ra tay với một số người.

Chỉ cần lợi ích đủ lớn, sẽ luôn có người dám chà đạp quy tắc!

Chuyện bên ngoài chiến trường, tuy to lớn khiến người ta chấn động, nhưng trong chiến trường ở khoảng cách gần, lại không cảm nhận được bất kỳ gợn sóng nào.

Ngoài việc có thủ đoạn do Nguyên Thủy bố trí ra, còn có việc Thời Thần và Thái Ất Chân Nhân cực độ coi trọng đối phương, căn

bản không quan tâm đến chuyện bên ngoài chiến trường.

Khi thời gian trường hà cuồn cuộn hướng về phía Thái Ất Chân Nhân, Thái Ất Chân Nhân cũng không hề nhàn rỗi, vung tay một cái!

Vô số phù văn hiện ra, sau đó nhanh chóng phân bố đều xung quanh chiến trường, gần như trong nháy mắt một tòa đại trận đã được bố trí!

"Cửu Long Phong Thiên đại trận của bần đạo là do bần đạo tham ngộ Cửu Long Thần Hỏa Tráo và lĩnh ngộ thiên địa pháp tắc mà ra, uy lực không tầm thường.

Chỉ là bần đạo chưa từng thi triển, bây giờ dùng nó để thử uy lực của thời gian trường hà!" … Cùng với cái vung tay của Thái Ất Chân Nhân, Cửu Long Phong Thiên đại trận đã được bố trí!

Vô số ánh sáng vàng bao phủ toàn bộ chiến trường.

Thời Thần cảm ứng được tất cả, mày hơi nhíu lại, sắc mặt lộ ra vẻ ngưng trọng.

Nhưng y không có nhiều động tác, vẫn đang điều khiển thời gian trường hà.

Vô số kim quang bao phủ toàn bộ chiến trường, bắt đầu không ngừng biến hóa!

Thiên địa tứ tượng, ngũ hành bát quái!

Âm dương lưỡng nghi, thái cực vô cực chi tượng không ngừng biến đổi hiện ra.

Mỗi lần biến đổi, cả tòa đại trận lại sáng thêm một tầng quang mang!

Áp lực trên người Thời Thần lại mạnh thêm một phần, nhưng Thời Thần tuy mày nhíu chặt vẫn không hề phân tâm.

Chỉ thỉnh thoảng né tránh những tinh tú đột nhiên bay tới, né tránh các loại dị tượng khi Cửu Long Phong Thiên đại trận hình thành.

"Cửu Long Phong Thiên, tỏa địa!" Cùng với tiếng hét giận của Thái Ất Chân Nhân, đại trận đang không ngừng biến đổi lấp lánh ánh sáng đột nhiên rung lên, cùng với đại địa một trận run rẩy, Cửu Long Phong Thiên đại trận chính thức được bố trí!

Lúc này Thời Thần cách Thái Ất Chân Nhân không xa, còn thời gian trường hà kia càng gần trong gang tấc!

Thái Ất Chân Nhân thậm chí còn cảm nhận được sức mạnh thời gian nồng đậm đó.

Cảm nhận được pháp tắc thời gian mà thời gian trường hà tỏa ra, trong lòng Thái Ất Chân Nhân lóe lên vô số cảm giác nguy hiểm.

Dường như nếu Thái Ất Chân Nhân không có hành động gì nữa, sẽ gặp nguy hiểm!

Vào lúc ngàn cân treo sợi tóc này, Cửu Long Phong Thiên đại trận cuối cùng cũng đã bố trí xong.

Thái Ất Chân Nhân cũng cuối cùng có thời gian, cũng có năng lực đối phó với nguy cơ trước mắt!

"Định!" Cùng với giọng nói của Thái Ất Chân Nhân, Cửu Long Phong Thiên đại trận bắt đầu vận chuyển!

Vô số phù văn huyền diệu, lấp lánh ánh sáng chói mắt.

Dòng sông thời gian đang cuồn cuộn về phía trước, ngay khi sắp cuốn trôi Thái Ất Chân Nhân, đột nhiên dừng lại!

Dòng sông thời gian đột nhiên dừng lại, sau một khoảnh khắc yên tĩnh cực ngắn, lập tức bùng nổ ra sức mạnh cực kỳ kinh khủng.

Một làn sóng vô hình vô ảnh, nhưng lại mang theo sức mạnh cực

kỳ khủng bố trong nháy mắt lan ra ngoài.

Trong khoảnh khắc đó, sức mạnh thời gian mà dòng sông thời gian mang theo đột nhiên bùng nổ, thậm chí không yếu hơn một đòn tấn công của Thánh Nhân!

Chương 744

Cả Cửu Long Phong Thiên đại trận bị ảnh hưởng đầu tiên, dấy lên từng đợt sóng!

May mà Thái Ất Chân Nhân kịp thời ra tay, Cửu Long Thần Hỏa Tráo trong tay tỏa ra vạn trượng thần hỏa, miễn cưỡng ổn định Cửu Long Phong Thiên đại trận.

Nhờ đó mới giữ được Cửu Long Phong Thiên đại trận không bị phá hủy trong làn sóng đó.

Có thể bảo toàn được Cửu Long Phong Thiên đại trận.

Ngoài việc trong tay có Tiên Thiên Linh Bảo Cửu Long Thần Hỏa Tráo ra, cũng có quan hệ lớn với việc sức mạnh chính của làn sóng khủng bố và cuồng bạo đó lan ra ngoài.

Sau khi chống lại được đợt xung kích đầu tiên, Thái Ất Chân Nhân với tốc độ nhanh nhất đã tái tạo lại Cửu Long Phong Thiên đại trận, tu bổ trận pháp đã bị hư hại.

Làn sóng sức mạnh có thể so với Thánh Nhân, trong nháy mắt bùng nổ đã lan ra khắp Hồng Hoang!

Sau khi phá hủy Cửu Long Phong Thiên đại trận trong nháy mắt, nó liền với xu thế không thể ngăn cản cuốn trôi Hồng Hoang.

Giới Bi Quan chịu ảnh hưởng đầu tiên, một trận rung động kịch liệt, một cảm giác nguy hiểm, khiến Khương Tử Nha và Đế Tân thần tình ngưng trọng, sắc mặt không tốt.

Khi làn sóng đó cuốn tới, sắc mặt Khương Tử Nha càng thêm biến đổi, y dựa vào Phong Thần Bảng trong tay, miễn cưỡng che chở cho toàn bộ đại doanh Tây Kỳ không bị năng lượng khủng bố đó xung

kích.

Còn về quân thủ thành Giới Bi Quan, thì không may mắn như vậy!

Đế Tân thực lực mạnh mẽ, có thể chống lại được làn sóng khủng bố đó, nhưng không có nghĩa là Đế Tân sẵn lòng ra tay vì toàn bộ Giới Bi Quan mà chặn lại làn sóng đó.

Lập tức Giới Bi Quan tổn thất thảm trọng, ngay cả tòa thành lầu chính của hùng quan Giới Bi Quan nổi tiếng trong Hồng Hoang, bức tường thành được xây bằng dược liệu cấp Tiên Thiên cũng bị sụp đổ một phần!

Không biết bao nhiêu quân thủ thành đã chết trong trận xung kích này, có thể nói phe Đế Tân tổn thất thảm trọng!

Đương nhiên, ảnh hưởng mà làn sóng khủng bố đó mang lại cho Hồng Hoang còn xa hơn thế, nhưng những nơi khác tuy cũng tổn thất thảm trọng, nhưng mức độ được quan tâm lại kém xa Giới Bi Quan hiện tại.

Thời Thần toàn thân có chút chật vật, ngẩng đầu nhìn dòng sông thời gian đã mất đi tinh hoa thời gian, khẽ thở ra một hơi, thầm nghĩ: "Quả nhiên không đủ sao, sức mạnh ăn cắp quả nhiên kém xa bản gốc!

Nếu do Nguyên Thủy điều khiển, e rằng Thái Ất Chân Nhân ngay cả thời gian thi triển trận pháp cũng không có." Trận xung kích này, khiến tinh hoa của dòng sông thời gian đã mất!

Không còn uy lực khủng bố như trước nữa, bây giờ chỉ tương đương với một dòng suối bình thường.

Có thể nói trong cuộc đối đầu lần này, Thời Thần đã thất bại!

Thủ đoạn mạnh nhất, trong cuộc đối đầu với Thái Ất Chân Nhân, đã không thể chiếm được thế thượng phong.

Nhưng y cũng không nản lòng, trận đại chiến này tuy thất bại nhưng cũng có thu hoạch rất phong phú!

Đặc biệt là đối với sự lý giải về thời gian đại đạo, và sự điều khiển pháp tắc thời gian.

Vốn dĩ Thời Thần đang lấy lửa trong tay người khác, đang cược rằng Nguyên Thủy sẽ không vì chuyện nhỏ nhặt này mà can thiệp!

Bây giờ, Thời Thần đã thực sự nắm giữ được một phương pháp lấy lửa trong tay người khác!

Tuy rủi ro cực lớn, nguy hiểm cực cao!

Nhưng ít nhất đã được chứng thực, xác thực có thể sử dụng!

Y tin rằng chỉ cần cho y thêm một chút thời gian, có lẽ sẽ tìm ra được một con đường khác với con đường hiện tại.

"Ta bại rồi, lần này ngươi thắng." … Có được thu hoạch như vậy, cộng thêm thất bại trước đó, Thời Thần cũng thẳng thắn thừa nhận thất bại.

Tuy hiện tại đã là ma thần, nhưng y từng là Tiên Thiên Ma Thần!

Sự kiêu ngạo trong lòng vẫn tồn tại theo thời gian trôi qua, thắng là thắng, bại là bại!

Thời Thần không đến mức ăn vạ.

Huống hồ lần này thu hoạch rất lớn, Thời Thần cũng vội vàng muốn đi tổng kết lĩnh ngộ!

Không có thời gian tham gia vào cuộc tranh đấu như vậy nữa.

Cùng với việc Thời Thần nhận thua, bố trí bao phủ toàn bộ chiến trường cũng biến mất.

Đông đảo cường giả cuối cùng cũng có thể nhìn thấy tình hình bên

trong chiến trường, ngay cả Đế Tân và Khương Tử Nha cũng đổ dồn ánh mắt vào đó!

Họ cũng rất muốn biết, trận chiến có động tĩnh lớn như vậy, rốt cuộc ai thắng ai bại?

Tuy cả hai bên đều cho rằng người của mình không thể thua, nhưng vạn sự không có gì là tuyệt đối.

Đặc biệt là động tĩnh trước đó lớn như vậy, chuyện gì cũng có thể xảy ra.

Lúc này trên chiến trường, Cửu Long Phong Thiên đại trận vẫn chưa tan đi, những dấu vết do trận chiến tạo ra vẫn còn tồn tại.

Đông đảo đại năng Chuẩn Thánh thậm chí có thể cảm nhận được, khí tức chiến đấu còn sót lại trên chiến trường, có thể tìm thấy dấu vết của sự va chạm pháp tắc.

Cùng với sự tan biến của Cửu Long Phong Thiên đại trận, một luồng hắc khí nhanh chóng độn đi xa!

Đồng thời một bóng người đang đứng sừng sững ở trung tâm chiến trường.

Nhìn thấy cảnh này, đông đảo đại năng Chuẩn Thánh đã hiểu rõ kết cục ra sao.

Chỉ là vẫn có chút tiếc nuối, cuộc đối đầu của những cường giả mạnh mẽ như vậy thật sự hiếm thấy.

Chỉ đáng tiếc, toàn bộ chiến trường đã bị Nguyên Thủy và Hồng Quân phong tỏa!

Không thể quan sát cuộc đối đầu giữa các cường giả, cũng là một điều đáng tiếc lớn.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, ánh mắt Đế Tân hơi kinh ngạc!

Sau khi sững sờ một lúc, y mới lẩm bẩm: "Thời Thần lại bại?" Thời Thần được đặt nhiều kỳ vọng lại thất bại dễ dàng như vậy, quả thực có chút ngoài dự đoán của y.

Theo dự đoán, không phải nên là lưỡng bại câu thương sao?

Sao lại xuất hiện tình huống như vậy.

"Chẳng lẽ Nguyên Thủy đã xen vào?

Không đúng!

Nếu Nguyên Thủy xen vào, Hồng Quân cũng tuyệt đối sẽ không ngồi yên." Đế Tân lẩm bẩm một tiếng, sau đó khẽ lắc đầu, hơi thở dài.

Y không hiểu, thật sự không hiểu!

Theo lý mà nói, thực lực giữa Thời Thần và Thái Ất Chân Nhân không chênh lệch bao nhiêu, Thời Thần lại ẩn chứa pháp tắc của Tiên Thiên đại thần thông giả thời thượng cổ, sao lại bại dễ dàng như vậy.

Chỉ là Thời Thần đã sớm biến mất ở phương xa, ngay cả Đế Tân cũng không thể cảm ứng được.

Cho nên rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, e rằng sẽ trở thành một bí ẩn.

Chương 745

Thời Thần thất bại, Đế Tân cũng không cảm thấy có gì to tát, lập tức bắt đầu suy nghĩ lại xem tiếp theo nên đối phó như thế nào.

Chỉ là có một số chuyện không phải y muốn là được, đặc biệt là khi y chỉ là một con cờ, căn bản không có quyền quyết định thậm chí là quyền tự chủ.

"Trận tiếp theo, tự mình ra tay!" Một giọng nói đột nhiên xuất hiện trong sâu thẳm linh hồn, khiến sắc mặt Đế Tân trong nháy mắt biến đổi khôn lường!

Khí tức trên người cũng hỉ nộ bất định… … Nhanh chóng đến ngày thứ ba, lại là thời khắc của một trận chiến nữa.

Lần này Đế Tân tự mình ra trận, khiến không ít người kinh ngạc.

Đặc biệt là nội bộ Đại Thương, thậm chí là nội bộ Nhân tộc!

Dù sao trước đó tuy Đế Tân đã thể hiện thực lực của mình, nhưng cũng không quá mạnh.

Đến mức đông đảo đại năng Hồng Hoang thậm chí là đại bộ phận cường giả Nhân tộc, đều không ý thức được Đế Tân là một boss ẩn!

Cho nên khi Đế Tân một mình xuất chiến, đã khiến rất nhiều ánh mắt kinh ngạc!

Ngay cả Khương Tử Nha cũng hơi kỳ lạ, nhưng chỉ nhìn sâu Đế Tân một cái rồi không nói gì thêm.

Cùng với việc Đế Tân đăng đàn, phe Tây Kỳ cũng phái ra đại diện: Ngọc Đỉnh Chân Nhân!

Ngọc Đỉnh Chân Nhân tu vi ở Chuẩn Thánh trung hậu kỳ, thậm chí

đã luyện ra đại đạo của mình!

Đã bước lên con đường tu luyện pháp tắc.

Thực lực có thể nói là mạnh mẽ vô cùng, trong số đông đảo đệ tử của Nguyên Thủy, đối với những người chưa thành Thánh, y là người thứ hai, chỉ sau Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên và Thái Ất Chân Nhân!

Có thể nói là vô cùng mạnh mẽ, chỉ là danh tiếng của Ngọc Đỉnh Chân Nhân trong Hồng Hoang không lớn bằng Thái Ất Chân Nhân.

"Lại là y?

Xem ra kết cục đã định, Đế Tân tuyệt đối không phải là đối thủ của Ngọc Đỉnh Chân Nhân!" Cùng với sự xuất hiện của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, những tin đồn tiêu cực về Đế Tân lại nhiều thêm, đông đảo đại năng Hồng Hoang đều không cho rằng Đế Tân có thể đánh bại Ngọc Đỉnh Chân Nhân.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân lại không hề thả lỏng như đông đảo đại năng Hồng Hoang, bởi vì y biết thực lực của người trước mắt không thể xem thường, bối cảnh cũng cực kỳ phức tạp.

Đây không phải là một tồn tại có thể đối phó đơn giản, phải vô cùng cẩn thận!

Nếu có chút sơ suất, có lẽ sẽ phải trả giá đắt.

Khi hai người đứng giữa chiến trường, toàn bộ chiến trường liền bị một luồng sương mù dày đặc bao phủ!

Nhưng sau đó sương mù bị giảm đi một nửa, tuy tình hình bên trong chiến trường không thể biết hết, nhưng có thể biết được ưu liệt của các bên.

Khi chiến trường bị bao phủ, Đế Tân cũng không còn ngụy trang

nữa!

Dù sao những người có thể biết được thì đại bộ phận đều đã biết, những người không thể biết thì như vậy cũng sẽ không biết!

Vô số ma khí xuất hiện sau lưng Đế Tân, sự khủng bố của sát lục và oán hận nồng đậm đến cực điểm, trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ chiến trường. … Ma khí ngút trời bao trùm chiến trường, khiến đông đảo đại năng vô cùng chấn kinh!

Họ đều muốn tra xem nguyên nhân, nhưng lại bị ma khí ngăn cản!

Chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy Đế Tân đang tỏa ra khí tức thiên ma.

"Ma khí nồng đậm như vậy, chắc chắn có Thiên Ma giáng lâm!

Nhưng Thiên Ma thật sự không sợ chết, lại dám xuất hiện ở đây!" "Kia hình như là Nhân Hoàng Đế Tân, lẽ nào?!" Nhất thời bên ngoài chiến trường cùng với ma khí ngút trời trở nên hỗn loạn, đông đảo đại năng cấp bậc Chuẩn Thánh trong lúc kinh ngạc về sự khủng bố của ma khí, lại vừa khó hiểu.

Đặc biệt là đông đảo đại năng Chuẩn Thánh của Nhân tộc, ngoài kinh ngạc ra còn có lo lắng!

Dù sao người hiện ra trong ma khí đó là Nhân Hoàng Đế Tân.

Trong ma khí đó, Ngọc Đỉnh Chân Nhân trên người tỏa ra thanh quang huyền diệu, ngăn cản ma khí chí ác chí tà đó ra ngoài cơ thể.

"Đây là chỗ dựa của ngươi sao?

Thiên Ma, nếu chỉ có chút bản lĩnh này thì thật sự khiến bản tọa quá thất vọng rồi!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân nhìn Đế Tân hay là Thiên Ma đang bị bao phủ trong ma khí, khẽ cười nói, nhưng tay đang cầm Trảm Tiên Thần Kiếm lại hơi siết chặt.

Lai lịch của Thiên Ma thần bí, theo lời của Nguyên Thủy trước

đây, thậm chí còn có thể liên quan đến Ma Tổ La Hầu thời viễn cổ!

Như vậy, dù Ngọc Đỉnh Chân Nhân rất tự tin, cũng không dám khinh suất!

Dù sao Ma Tổ La Hầu là tồn tại cường đại có thể đối đầu với Hồng Quân Đạo Tổ, và sư tôn của y, Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Tuy hiện tại đã sớm tiêu vong, nhưng y cũng không dám xem thường!

Dù sao thân là đệ tử của Nguyên Thủy, đối với sức mạnh của Nguyên Thủy, Hồng Quân và những người khác, y rất rõ ràng.

Trong ma khí đó, Thiên Ma nhìn Ngọc Đỉnh Chân Nhân đang âm thầm cảnh giác, lộ ra một nụ cười, nhìn thanh Trảm Tiên Kiếm trong tay Ngọc Đỉnh Chân Nhân nói: "Cao đồ dưới trướng Nguyên Thủy Thiên Tôn quả thực có bản lĩnh, nhưng ngươi cũng quá xem thường bản tọa rồi.

Bây giờ chỉ là món khai vị, tiếp theo để ngươi kiến thức sức mạnh từng có thể tranh đấu với Hồng Quân!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân nghe xong thần sắc nghiêm túc, pháp lực trong cơ thể không ngừng tuôn trào!

Sau lưng y, sức mạnh pháp tắc khủng bố lúc ẩn lúc hiện.

Thiên Ma nhìn thấy vậy hơi ngạc nhiên, tán dương nói: "Không tồi, lại tiếp xúc được với pháp tắc!

Chẳng trách có thể được Nguyên Thủy để mắt, nhưng vận khí của ngươi không tốt, đã gặp phải bản tọa!" Nhưng Ngọc Đỉnh Chân Nhân lúc này đã mất đi mục tiêu, đồng thời trong nháy mắt cảm nhận được một luồng uy hiếp cực kỳ đáng sợ.

Không kịp suy nghĩ nhiều, Ngọc Đỉnh Chân Nhân lập tức phát động tấn công!

Từng đạo kiếm quang xen lẫn khí tức hủy diệt, bao phủ khắp nơi!

Lập tức, ma khí dày đặc ban đầu bị kiếm khí cường đại xuyên thủng.

Nhưng trước khi Ngọc Đỉnh Chân Nhân kịp lộ ra vẻ vui mừng, thậm chí còn hơi nhíu mày!

Bởi vì bên ngoài ma khí đó, là bóng tối còn khủng bố hơn!

Một bóng tối vô tận bao vây nơi này, hình thành một phương lĩnh địa.

"Lĩnh địa, pháp tắc lĩnh địa!

Xem ra ta đoán không sai, ngươi không phải là kẻ được Ma Tổ La Hầu truyền thừa, mà chính là Ma Tổ La Hầu!" Trong lòng Ngọc Đỉnh Chân Nhân chùng xuống, xem ra phải dùng đến bảo vật mà Nguyên Thủy đã ban cho trước đây!

Nếu không có thể rời khỏi nơi này hay không, là một ẩn số.

"Có chút kiến thức, đây là Thiên Ma lĩnh địa của ta!

Bao phủ một phương, cách tuyệt vạn cổ, chỉ bằng một tu sĩ Chuẩn Thánh nhỏ bé như ngươi muốn phá vỡ Thiên Ma lĩnh địa là chuyện không thể!

Cũng đừng trông mong sư tôn của ngươi sẽ cứu, hiện tại ông ta không thoát thân được đâu!" Giọng nói của Thiên Ma đột nhiên từ bốn phương tám hướng truyền đến, Ngọc Đỉnh Chân Nhân trong nháy mắt phát ra vạn trượng kiếm quang, nhưng không có tác dụng.

Chương 746

Lúc này Thiên Ma đang ở một lĩnh địa hoặc không gian khác, trừ phi tinh thông thời không pháp tắc, nếu không chỉ có thể dùng sức mạnh vô thượng mới có thể phá vỡ không gian bích lũy.

Toàn bộ Hồng Hoang có tồn tại có thể phá vỡ lĩnh địa do Thiên Ma bố trí, nhưng Ngọc Đỉnh Chân Nhân hiện tại chưa đạt đến cảnh giới đó.

Có thể nói, nếu không có gì bất ngờ, Ngọc Đỉnh Chân Nhân chắc chắn sẽ chết!

Thấy đòn tấn công của mình không thể làm hại được Thiên Ma, thần sắc Ngọc Đỉnh Chân Nhân lập tức chùng xuống, nhưng không hề có chút sợ hãi nào.

Thậm chí vì nguy cơ lớn như vậy giáng lâm, pháp tắc sau lưng y lại càng thêm ngưng thực!

Đồng thời Trảm Tiên Thần Kiếm trong tay y cũng phát ra tiếng rung nhẹ, phảng phất như đang xin chiến.

Nguy cơ, nguy cơ!

Trong nguy hiểm có đại kỳ ngộ!

Ngọc Đỉnh Chân Nhân dựa vào sự khủng bố sinh tử lúc này, một lần đột phá cảnh giới đã im lặng từ lâu, và đối với pháp tắc có lĩnh ngộ sâu sắc hơn!

"Thiên Ma lĩnh địa quả thực mạnh mẽ, nhưng ta tin kiếm của ta còn sắc bén hơn!" Lời của Ngọc Đỉnh Chân Nhân vừa dứt, một luồng kiếm ý vô địch ngút trời!

Với khí thế không thể địch nổi, trực tiếp xuyên thủng bóng tối

khủng bố.

Một tia sáng xuyên qua bóng tối chiếu vào, khiến Ngọc Đỉnh Chân Nhân dưới ánh sáng đó trông vô cùng thần thánh!

"Thiên Ma, thủ đoạn của ngươi đã bị phá, còn không ra gặp mặt!" Ngọc Đỉnh Chân Nhân sau khi đột phá cảnh giới đã có thực lực mạnh mẽ hơn, đối mặt với Thiên Ma cũng không hề nao núng!

Thấy Thiên Ma lĩnh địa bị phá, Thiên Ma cũng không còn trốn tránh nữa, trực tiếp hiện ra thân ảnh.

"Pháp tắc, ngươi đã lĩnh ngộ được kiếm chi pháp tắc?!" Thiên Ma đối với việc lĩnh địa bị phá không hề có chút kinh ngạc nào, chỉ đối với trạng thái hiện tại của Ngọc Đỉnh Chân Nhân vô cùng tò mò.

Trong cõi Hồng Hoang, một luồng kiếm khí ngút trời bỗng nhiên bộc phát, khiến vạn thiên thần kiếm khắp đất trời đều phải rung động theo!

Tại vùng Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang, Nguyên Thủy nhìn thấy dị tượng liền mỉm cười, khẽ lên tiếng: "Hồng Quân, xem ra kết cục đã định." Đứng bên cạnh Nguyên Thủy, Hồng Quân nhìn chằm chằm vào dị tượng trong Hồng Hoang, trầm tư hồi lâu rồi đáp: "Hiện tại hạ kết luận vẫn còn sớm, quân cờ trong tay ta không hề đơn giản.

Sẽ không dễ dàng chịu bại như thế, mời Thiên Tôn tiếp tục xem xuống." Nguyên Thủy nghe xong chỉ lắc đầu cười cười, cũng không phản bác.

Trong màn ma khí mịt mùng, trận chiến giữa Thiên Ma và Ngọc Đỉnh Chân Nhân đã sớm khai màn!

Kiếm quang và ma khí dọc ngang đan xen, sát ý cùng kiếm ý tràn ngập khắp không gian!

Sau khi giao thủ không biết bao nhiêu hiệp, Ngọc Đỉnh Chân Nhân

dần dần rơi vào thế hạ phong!

Tuy vẫn còn kiên trì được, nhưng bại tượng đã lộ, nếu không có biến cố gì, có lẽ sắp kết thúc rồi.

Trong một khoảng hở ngắn ngủi sau lần giao thủ, Ngọc Đỉnh Chân Nhân khẽ thở dốc, tâm trung thầm nghĩ: "Xem ra phải động dụng bảo vật Sư tôn lưu lại." Đã quyết định, Ngọc Đỉnh Chân Nhân không còn do dự, ở kẽ hở sau lần giao thủ tiếp theo liền đột nhiên thoát ly khỏi Thiên Ma!

Hành động đột ngột của Ngọc Đỉnh khiến Thiên Ma cảm thấy bất ngờ lẫn cảnh giác!

Nhưng động tác tiếp theo của Ngọc Đỉnh lại càng khiến Thiên Ma kinh khủng hơn.

"Cung thỉnh Sư tôn xuất thủ!" Chỉ thấy Ngọc Đỉnh Chân Nhân đột nhiên thỉnh ra một vật phẩm, sau đó cung kính hành lễ rồi trầm giọng nói.

Thiên Ma tức thì cảm nhận được một luồng uy hiếp chưa từng có, vừa định tiến tới đánh đoạn động tác của Ngọc Đỉnh thì sắc mặt bỗng dưng đại biến.

Không hề do dự, Thiên Ma trực tiếp từ bỏ tấn công Ngọc Đỉnh Chân Nhân, dùng tốc độ nhanh nhất đào tẩu khỏi nơi này!

Nhưng chưa đợi Thiên Ma chạy thoát, một giọng nói bình thản đã vang lên từ phía sau: "Chạy?

Để bản tọa ở lại đây!" Nghe thấy giọng nói này, thần tình Thiên Ma kịch biến, thân ảnh gia tốc nhanh hơn, đồng thời trong lòng thầm mắng: "Hồng Quân thật là một kẻ phế vật, ngay cả một Nguyên Thủy cũng không ngăn cản nổi!" Cảm thụ được pháp tắc Thời Không phía sau ngày càng tiếp cận, sắc mặt Thiên Ma không ngừng biến hóa, hồi

lâu sau mới hạ quyết tâm.

Biết không thể nào đào thoát, Thiên Ma trực tiếp quay người nhìn hư ảnh Nguyên Thủy ở cách đó không xa, nộ quát lớn: "Thiên Ma Pháp Tướng!" Ma khí vô tận trong nháy mắt tràn vào cơ thể Thiên Ma, đồng thời Thiên Ma Giới ẩn tàng ngoài Hồng Hoang cũng hiện lên nhạt nhòa.

Thiên Ma Giới hiển hiện, Thiên Ma đắc lực!

Tức thì đột phá vách ngăn Chuẩn Thánh, tiến nhập vào Thánh Nhân cảnh giới.

Trở thành Thánh Nhân vốn là chuyện đáng mừng, chỉ là hiện tại Thiên Ma vẫn không có niềm tin có thể thoát được một kiếp từ tay Nguyên Thủy.

"Thánh Nhân?

Hỗn Nguyên?

Cũng không biết Thánh nhân liệu có thể chống đỡ nổi một chỉ Thời Không của bản tọa hay không." Nguyên Thủy nhìn Thiên Ma đang đại tăng thực lực, lại nhìn ngón tay mình, khẽ nói.

Đôi mắt Thiên Ma tức thì phát ra từng luồng quang mang, đồng thời sức mạnh toàn thân bộc phát!

Đất rung núi chuyển, ngay cả Hồng Hoang đại lục ngoài chiến trường cũng không tránh khỏi bị ảnh hưởng!

Trận địa chấn mạnh mẽ này trong mắt các đại năng Chuẩn Thánh vốn không là gì, nhưng ý nghĩa mà nó đại diện lại khiến lòng họ trầm xuống.

"Trong chiến trường rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, lại có thể bộc phát uy lực như thế, thậm chí ảnh hưởng đến cả Hồng Hoang!" Một

vị đại năng Chuẩn Thánh nhìn chiến trường phía trước, cảm nhận sức mạnh chấn động trời đất mà khẽ cảm thán.

"Mau nhìn, có kết quả rồi!" Đột nhiên một vị Chuẩn Thánh kinh hô, khiến ánh mắt mọi người tụ tập về phía chiến trường.

Chỉ thấy chiến trường vốn bị trận pháp mật bố, lại bị ma khí bao phủ không thể nhìn thấu giờ đã trở nên thanh minh.

Trận pháp tiêu tán, ma khí cũng không còn tung tích!

Tại nơi đó, Ngọc Đỉnh Chân Nhân vẫn cầm Trảm Tiên Kiếm đứng sững giữa chiến trường, còn Thiên Ma Đế Tân thì đầy mặt không cam lòng, bán quỳ dưới đất.

Trên thân tuy vẫn tán phát ma khí khủng bố, nhưng đã không còn chút sinh cơ nào!

Nguyên Thủy xuất thủ, tự nhiên sẽ không để lại hậu họa!

Tuy chỉ là một đạo hư ảnh nhỏ bé, sức mạnh chưa bằng một phần vạn bản thể, nhưng cũng không phải một kẻ như Thiên Ma có thể ngăn cản!

Một chỉ Thời Không trực tiếp quán xuyên Thiên Ma, lấy đi toàn bộ tinh hoa cùng sinh cơ của hắn, thậm chí sức mạnh dư thừa còn trực tiếp đánh vỡ trận pháp do chính Nguyên Thủy bố trí!

Sau khi đánh chết Thiên Ma, hư ảnh Nguyên Thủy khẽ gật đầu với Ngọc Đỉnh Chân Nhân rồi từ từ tiêu tán giữa không trung.

Trước ánh mắt kinh ngạc của chúng đại năng Chuẩn Thánh, Ngọc Đỉnh Chân Nhân bình tĩnh nói: "Nhân Hoàng Đế Tân bị Thiên Ma đoạt xá, nay đã bị trảm sát!" Lời này vừa thốt ra khiến chúng nhân chấn kinh không thôi, thậm chí còn chấn kinh hơn cả thắng lợi của trận chiến này.

Nhân Hoàng cư nhiên bị Thiên Ma đoạt xá, chuyện chưa từng có tiền lệ!

Trong nháy mắt, nhiều vị Chuẩn Thánh không khỏi nhìn về phía những cường giả thuộc Thương triều với ánh mắt vi diệu.

Những đại trưởng lão Chuẩn Thánh của Thương triều mặt đầy vẻ không thể tin nổi, thân hình lảo đảo.

Khi hiện trường rơi vào một sự im lặng quỷ dị, ba vị hoàng giả tại Hỏa Vân Động đã xuất thủ!

Vài vị đại năng Nhân tộc đỉnh phong Chuẩn Thánh mang theo ý chỉ của Tam Hoàng xuất hiện, sau đó trong doanh trại Thương triều bộc phát vài lần dao động khủng bố.

Đồng thời vì sự kiện Thiên Ma, Hỏa Vân Động đã chọn ủng hộ Tây Kỳ, Thương triều chính thức bị vứt bỏ.

Chương 747

Khi Nhân tộc trong Hồng Hoang đại biến, tại vùng Hỗn Độn, Nguyên Thủy mặt đầy đắc ý, còn Hồng Quân thì khẽ thở dài lắc đầu.

Với sự gia nhập mạnh mẽ của Hỏa Vân Động, Phong Thần đã tiếp cận hồi kết!

Sau đại bại của Thiên Ma tại Giới Bi Quan, Thương triều không còn cách nào tổ chức được sức mạnh đối kháng Tây Kỳ.

Lại thêm việc bị Thiên Ma xâm thực đã lâu, nhiều đại năng Chuẩn Thánh nhiễm phải ma khí bị sứ giả Hỏa Vân Động trấn sát, từ đó Thương triều nhất mạch lụn bại.

Hàng vạn vạn đại quân đầu hàng, Chu Võ Vương Cơ Phát thừa cơ dẫn quân bắc thượng.

Những nơi đi qua, tất cả đều thần phục!

Khương Tử Nha thấy đại thế Tây Kỳ như hồng thuỷ cũng dần bàn giao quân quyền, chuyên tâm chủ trì Phong Thần Đài.

Chỉ trong vài ngày, đại quân Tây Kỳ đã áp sát thành Triều Ca!

Vì Thương triều đại thế đã mất, lại có Nhân Hoàng đứng sau chỉ dẫn, thành Triều Ca không đánh mà hàng, Thương triều diệt vong!

Khi Chu Võ Vương Cơ Phát suất lĩnh đại quân tiến vào thành Triều Ca đầy khí thế, người khai sáng Thương triều là Thành Thang lại đứng trên sườn núi ngoại thành, lặng lẽ nhìn cảnh tượng này mà không nói lời nào.

Phía sau hắn, Đế Ất cũng trầm mặc, đôi mắt nhìn về đại quân Tây Kỳ mang theo hận ý sâu sắc.

Tuy bị đại thế áp bách, ân Thương nhất mạch buộc phải khuất phục, nhưng cừu hận trong lòng không dễ buông bỏ như vậy.

Khi Chu Võ Vương nhập chủ vương cung Triều Ca, khí vận Nhân tộc sau lưng hắn đột nhiên đại biến!

Một con giao long vạn trượng trong nháy mắt hóa thành kim long triệu trượng!

Đồng thời thay thế Huyền Điểu của Ân Thương, trở thành đồ đằng và biểu tượng khí vận của Nhân tộc!

Thành Thang cùng những vương giả Ân Thương cũng đồng thời chịu khí vận phản phệ, thi nhau hộc máu, sắc mặt thảm bạch.

Chịu phản phệ như thế, Thành Thang càng thêm căm hận, lập tức phát thệ ngôn: "Từ nay về sau, Ân Thương nhất mạch ta không còn liên can gì tới Nhân tộc!" Nhưng lúc này chẳng còn ai quan tâm đến trạng thái của Ân Thương, toàn bộ Hồng Hoang đều tập trung vào vị vương giả mới.

Sau khi Chu triều thành lập, Phong Thần lượng kiếp bám theo sự thay đổi khí vận thiên địa cũng kết thúc.

Khương Tử Nha tại Phong Thần Đài phân phong ba trăm sáu mươi lăm vị thiên địa chúng thần cùng các tinh quân.

Lượng kiếp kết thúc, thiên địa đồng hỉ!

Công đức vô tận giáng lâm, lần lượt được đệ tử Tam giáo hấp thu.

Còn về Tây Phương Linh Sơn, tuy cũng gặp kiếp nạn từ trước khi Phong Thần bắt đầu và hiện chưa hồi phục, nhưng công đức thu hoạch được cũng vô cùng ít ỏi.

Còn về đại chiến cấp bậc Thánh nhân như ở kiếp trước của

Nguyên Thủy thì không hề xảy ra, các đệ tử của Nguyên Thủy cũng không hề phản đào sang Tây Phương!

Điều này cũng phải thôi, bởi từ khi Nguyên Thủy xuyên không, toàn bộ lộ trình của Hồng Hoang đã đi theo một con đường hoàn toàn mới.

Ký ức tiền thế của hắn chỉ dùng để tham khảo, không thể tính là chuẩn xác hoàn toàn.

Trong Hồng Hoang, vì Phong Thần lượng kiếp đã tiêu hao lượng lớn kiếp khí nghiệp lực, lại thêm việc nhiều cường giả ngã xuống, linh khí thiên địa đã có phần thăng tiến.

Linh khí hồi thăng cộng với việc các cường giả cũ biến mất, trong tương lai không xa, Hồng Hoang sẽ lại đón một đại thế huy hoàng.

Khi bụi trần Phong Thần lượng kiếp đã định, chúng đại năng lũ lượt trở về động phủ tiêu hóa thu hoạch, thì tại vùng Hỗn Độn, Nguyên Thủy và Hồng Quân đang chuẩn bị làm một chuyện trọng đại!

Cùng với sự kết thúc của Phong Thần, cuộc bác dịch giữa Nguyên Thủy và Hồng Quân cũng chấm dứt.

Nguyên Thủy lại thắng, nhưng hắn không mấy vui vẻ.

Mỗi lần lượng kiếp đều kèm theo tai nạn khôn lường, lần Phong Thần này nhờ có sự can dự nên không xảy ra đại chiến Thánh nhân, Hồng Hoang không bị phá toái, nhưng dưới cuộc chiến của Võ Vương phạt Trụ cùng chúng đại năng, sinh linh Hồng Hoang tử thương cũng vô cùng thảm trọng.

"Lại một lần lượng kiếp qua đi, lại có một nhóm đạo hữu ngã xuống.

Lượng kiếp cứ lặp đi lặp lại như thế, thật bất lợi cho chúng ta, bất lợi cho chúng sinh Hồng Hoang!" Nguyên Thủy không khỏi cảm

khái, quả nhiên thế gian chỉ có thực lực là trên hết!

Không có thực lực thì đừng mong tự do, sinh tử cũng chẳng thể tự nắm giữ.

Sức mạnh, cần sức mạnh mạnh mẽ hơn nữa!

Nguyên Thủy thấy rằng phải truy cầu sức mạnh lớn lao hơn mới có thể mãi mãi tiêu dao, nếu không sau cùng cũng chỉ là một trận hư không.

Nghe lời Nguyên Thủy, Hồng Quân nhìn Hồng Hoang như vừa được tái sinh sau lượng kiếp, trầm giọng: "Có cách nào đâu?

Lượng kiếp lặp đi lặp lại là lộ trình tất yếu trong sự diễn hóa của Hồng Hoang, không thể thay đổi." Đối với lời của Hồng Quân, Nguyên Thủy không tán đồng!

Thiên địa cứ tự luân hồi từng lần như thế, không chỉ tốn thời gian mà còn rất dễ mất khống chế.

Ví như trong các truyền thuyết kiếp trước, Hồng Hoang mỗi lần qua lượng kiếp đều có tai nạn không tưởng giáng lâm!

Dù là Vu Yêu lượng kiếp làm gãy Bất Chu Sơn, hay Phong Thần lượng kiếp Thánh nhân đại chiến làm Hồng Hoang tan vỡ.

Sau vài lần giày vò, linh khí thiên địa đoạn tuyệt, tiên thần không còn hiển thế.

Có tấm gương tiền thế, Nguyên Thủy thấy nếu cứ để lượng kiếp luân hồi, rốt cuộc sẽ mang tới tai nạn không thể cứu vãn cho Hồng Hoang.

"Thiên địa diễn hóa không nhất định phải dùng lượng kiếp thúc đẩy, cứ luân hồi từng lần như vậy quá lâu dài, lại đầy rẫy bất định." Cho nên Nguyên Thủy cảm thấy, vì bản thân và vì chúng sinh Hồng

Hoang, nên phá vỡ luân hồi lượng kiếp!

“Cái gì?

Tuyệt đối không được!

Nguyên Thủy đạo hữu nên hiểu ở cảnh giới này của chúng ta, thứ hạn chế ta không còn là pháp tắc thần thông hay thiên địa nữa!

Chỉ có thiên địa trở nên mạnh mẽ hơn, thực lực của ta mới có thể tiến thêm một bước!

Chẳng lẽ ngươi trầm mê trong Thiên Đạo cảnh giới mà đánh mất tâm cầu đạo hướng về phía trước rồi sao?” Hồng Quân nghe lời Nguyên Thủy thì không thể giữ vững đạo tâm, trong lòng vô cùng chấn kinh!

Sau khi chấn kinh, Hồng Quân vội vàng khuyên ngăn.

Bởi lẽ trong mắt lão, thiên địa lượng kiếp luân hồi mới là chính đạo, ngăn cản lượng kiếp phát sinh chẳng phải là ngăn cản thế giới diễn biến sao?

Đó chẳng phải ngăn cản thế giới tiến hóa, ngăn cản Hồng Quân tiến thêm bước nữa sao!

Không thể nhẫn nhịn, tuyệt đối không thể dung thứ!

Nghe ngữ khí pha chút chấn kinh của Hồng Quân, Nguyên Thủy vẫn thần sắc như thường, mặt không chút biểu cảm.

“Hồng Quân đạo hữu, thế gian vạn vật biến hóa vô thường!

Không có gì là cố định bất biến, thế giới cũng nên diễn hóa theo hướng tốt đẹp hơn.

Không giống như bây giờ, coi chúng sinh Hồng Hoang như heo mà nuôi!” “Huống hồ, phương pháp của bản tọa cũng không phải không phù hợp với Hồng Hoang!” Nhìn Nguyên Thủy đầy kiên định, Hồng

Quân đau đầu!

Chương 748

Một nỗi vô lực sâu sắc dâng lên khiến lão trông tiều tụy hẳn.

Nhìn Hồng Quân tiều tụy, Nguyên Thủy bật cười.

"Hồng Quân đạo hữu không cần đa tâm, phương pháp của bản tọa đơn giản mà hiệu quả!

Đối với bản thân Hồng Hoang, đây cũng là cơ duyên cực đại!

Với chúng sinh Hồng Hoang, lại càng là cơ hội chưa từng có.

Với bản tọa, đó là con đường thông tới Đại Đạo!

Cho nên Hồng Quân đạo hữu đừng do dự, nghe xong kế hoạch của ta, các hạ nhất định sẽ đồng ý!" Hồng Quân nghe xong mặt đầy vẻ bất lực, nhìn Nguyên Thủy dị thường kiên định chỉ đành gật đầu.

"Bản tọa biết Hồng Quân đạo hữu khẳng định sẽ không bỏ qua lương cơ như thế, hoan nghênh đạo hữu gia nhập cùng ta!" Sau khi Hồng Quân gia nhập, Nguyên Thủy không lập tức đưa ra kế hoạch, mà phát một đạo chiếu lệnh truyền tín cho Thái Thượng, Thông Thiên trong Hồng Hoang, cùng Nữ Oa ở Oa Hoàng Thiên và Hậu Thổ nơi Địa Phủ - những cường giả cấp bậc Thánh nhân.

Thái Thượng và Thông Thiên nhận tin xong liền lập tức nở nụ cười, là huynh đệ với Nguyên Thủy, họ cũng phần nào hiểu rõ kế hoạch đó.

Họ hiểu rất rõ kế hoạch của Nguyên Thủy mang lại sự dụ hoặc lớn tới nhường nào!

Sau khi chuẩn bị sơ lược, họ lập tức tiến về vùng Hỗn Độn.

Còn Nữ Oa cùng Hậu Thổ dù không biết chuyện gì vẫn vội vã

chạy tới nơi Nguyên Thủy định vị.

Hai vị Thánh nhân Tây Phương thấy Thái Thượng và những người khác vội vã rời Hồng Hoang, trong lòng có chút bất an vì không nhận được bất cứ tin tức gì, chỉ có thể thầm đoán già đoán trẻ.

Khi Thái Thượng và mọi người tụ họp trong Hỗn Độn, mới phát hiện không thấy Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề của Tây Phương đâu.

Họ khẽ nhìn về phía Nguyên Thủy, hắn chỉ cười nhạt lắc đầu.

Cuộc họp như thế này không phải ai cũng có thể tham gia, hai vị Thánh nhân Tây Phương có oán với Nguyên Thủy, cộng thêm bản thân hắn vốn không ưa Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, căn bản không đời nào thông báo cho họ.

Hồng Quân thấy vậy trầm tư một lát rồi cũng không quản chuyện nhỏ này nữa.

"Chư vị đạo hữu, chuyện ta sắp nói sau đây quan hệ tới vị thế tương lai của mọi người!

Để bảo mật, mời vào trong thế giới của bần tọa rồi bàn luận." Hồng Quân và những người khác gật đầu, nếu thực sự đúng như lời Nguyên Thủy nói trước đó, thì đây quả thực là chuyện động trời, cần vạn phần cẩn thận.

Khoảng cách từ lúc Hồng Quân và những người khác vào thế giới của Nguyên Thủy chỉ trong chớp mắt, họ lại xuất hiện trong Hỗn Độn.

Nhưng lúc này thần tình của Hồng Quân và mọi người đầy vẻ kích động, nhìn về phía Nguyên Thủy với ánh mắt pha chút khâm phục cùng kính ý.

Nguyên Thủy nhìn họ, mỉm cười hỏi: "Chư vị đạo hữu cảm thấy thế nào, phương pháp của ta có khả thi không?" Hồng Quân nghe xong

lập tức gật đầu, cuối cùng hít sâu một hơi, phi thường trọng thể nói: "Phương pháp của Nguyên Thủy đạo hữu không thể chê vào đâu được, đối với Hồng Hoang, đối với ta và đối với chúng sinh, đều vô cùng có lợi!" Nữ Oa cùng những người khác cũng không ngớt lời tán thán, bởi kế hoạch của Nguyên Thủy quả thực là toàn bộ cùng có lợi!

Bất luận là những cường giả cấp bậc Thánh nhân đứng trên đỉnh phong Hồng Hoang, hay chúng sinh Hồng Hoang, thậm chí bản thân thế giới Hồng Hoang đều được hưởng lợi ích vô tận trong kế hoạch này!

Có thể nói nếu kế hoạch thành công, Hồng Hoang sẽ không còn nạn lượng kiếp nữa!

Vô số thiên kiêu cũng sẽ không ngã xuống trong lượng kiếp.

Sau đó Nguyên Thủy và mọi người thương nghị, khi nào chuẩn bị thỏa đáng sẽ triển khai kế hoạch kinh thiên kia!

Sau đó mọi người vội vã quay về đạo trường và động thiên, bắt đầu chuẩn bị tư thái tốt nhất chờ đợi Nguyên Thủy triệu tập một lần nữa.

Nguyên Thủy cũng phải quay về Tam Tiên Đảo để bố trí một chút, đề xuất kế hoạch tuy có thể kiêm cố các phương diện, nhưng có vài chuyện không thể không phòng!

Trong Hồng Hoang có không ít đại năng sợ Hồng Hoang không loạn, họ không dám trực diện đối kháng Nguyên Thủy, nhưng làm chút động tác nhỏ sau lưng vào thời khắc mấu chốt cũng có thể gây ra tác dụng khó lường.

"Đặc biệt là Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, cũng đến lúc giải quyết rồi!" Nhắc tới hai vị Thánh nhân Tây Phương kia, thần tình Nguyên Thủy có chút lạnh lẽo.

“Nếu biết an phận thủ kỷ thì còn sống được một thời gian, nếu không biết điều thì đừng trách bần đạo tâm ngoan thủ lạt!” Nơi Cực Lạc Thế Giới, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đột nhiên cảm thấy lạnh sống lưng, tâm thần bất định khiến sắc mặt sa sầm.

“Đây là Thiên Đạo dự cảnh, chẳng lẽ có chuyện gì sắp xảy ra sao?” Tại bản nguyên thế giới Hồng Hoang, Nguyên Thủy cùng Hồng Quân, Thái Thượng và những cường giả trên cảnh giới Thánh nhân đang tụ tập nhìn về phía bản nguyên thế giới Hồng Hoang trước mắt.

“Hồng Hoang bản nguyên?

Nhìn bình thường không gì lạ, nhưng lại ẩn chứa huyền diệu!

Tựa như chân lý vận chuyển của Đại Đạo, lại ám hợp ba nghìn pháp tắc, thật là diệu không thể tả!” Nhìn bản nguyên thế giới đang tán phát quang mang nhu hòa, đám người Thái Thượng đầy vẻ hiếu kỳ.

Tuy mạnh như Thánh nhân, đây cũng là lần đầu họ tới được nơi quan trọng và ẩn mật nhất Hồng Hoang.

Thấy họ hiếu kỳ, Hồng Quân mỉm cười giải đáp: “Thế giới bản nguyên là căn bản của một phương thế giới, chỉ có Thiên Đạo cảnh giới hoặc là Thế Giới Chi Chủ mới tìm được nơi này.

Pháp thăng cách thế giới mà Nguyên Thủy đạo hữu đề xuất, mấu chốt nhất chính là tăng cấp thế giới bản nguyên!” Nghe lời Hồng Quân, Thái Thượng và mọi người kinh ngạc, không ngờ cái khối bản nguyên trước mắt lại quan trọng đến thế.

Thấy mọi người đã hiểu tầm quan trọng của nó, Nguyên Thủy thấy thời cơ đã chín muồi, liền mở lời: “Đã hiểu rõ, cũng nên biết lần này có thể quan ma ta và Hồng Quân đạo hữu liên thủ thăng cách thế giới là cơ duyên lớn lao nhường nào!

Khi ta ra tay, nhất định phải nhìn cho kỹ!

Thời cơ tốt nhất để tham ngộ thiên địa pháp tắc, ba nghìn đại đạo này ngàn vạn lần đừng bỏ lỡ!" Đám người Thái Thượng lập tức gật đầu, sau đó lùi lại vài bước, không chớp mắt nhìn chằm chằm động tác của Nguyên Thủy và Hồng Quân.

Thấy mọi người đã chuẩn bị xong, Nguyên Thủy khẽ gật đầu rồi nói với Hồng Quân: "Hồng Quân đạo hữu, có thể bắt đầu rồi!" "Được, bần đạo sẽ thông tri Thiên Đạo chuẩn bị sẵn sàng!" Hồng Quân lập tức đáp, đồng thời truyền một đạo tin tức cho Thiên Đạo trong Hồng Hoang.

Thấy Hồng Quân chuẩn bị xong, Nguyên Thủy tiên phong ra tay, pháp tắc Thời Không bắt đầu ngưng tụ, pháp lực Thiên Đạo cảnh giới bàng bạc cuộn trào trong cơ thể hắn.

Một luồng khí tức tuyệt cường bao phủ cả không gian, ngoại trừ Hồng Quân, đám người Thái Thượng cảm nhận được đều mặt trắng bệch, vội vàng tế xuất linh bảo phòng hộ mới thấy khá hơn.

Hồng Quân thấy Nguyên Thủy động thủ cũng theo sát phía sau, điều động tiên đạo pháp tắc, đồng thời thiên đạo chi lực khủng bố bộc phát từ trên người lão!

Tức thì hai sức mạnh khủng bố chí cực xung kích vào thế giới bản nguyên, bản nguyên thế giới sau khi run rẩy nhẹ đột nhiên tỏa ra vạn trượng kim quang!

Cùng lúc đó, tại Hồng Hoang thế giới, trời đất đột nhiên run rẩy!

Đại địa khai liệt, nhật nguyệt đảo điên!

Tinh quang ảm đạm.

Đồng thời, thiên địa pháp vốn vô cùng ẩn hối bỗng dưng hiển lộ rõ mồn một!

Tóm lại biến cố đột ngột của Hồng Hoang khiến chúng sinh trở tay không kịp!

Nhưng không biết vì sao, dù thiên địa đại biến như vậy, sinh linh bị thương lại ít ỏi không đáng kể.

Nhưng chẳng ai chú ý điểm này, mọi người đều bị sự biến hóa của trời đất trấn hám.

Bất luận là cường giả Chuẩn Thánh hay người phàm bình thường đều quên hết việc đang làm, ngây người nhìn đại biến của Hồng Hoang.

Nhưng trong Hồng Hoang không phải nơi nào cũng chỉ có kinh sợ.

Ví như tại Côn Luân Sơn, Tam Tiên Đảo hay nơi sâu thẳm của Luân Hồi Địa Phủ.

Đệ tử Tam giáo và một bộ phận Vu tộc vì quan hệ với Nguyên Thủy đã sớm biết trước sự thay đổi hôm nay.

Chương 749

Trên đỉnh Côn Luân, Đa Bảo Đạo Nhân nhìn các sư huynh đệ đang ngây dại liền đại quát: "Định tâm, định thần!

Đây là vô thượng cơ duyên, còn ngây ra đó làm gì?

Không mau tỉnh lại!" Tại Tam Tiên Đảo, Thái Ất Chân Nhân và những người khác đã sớm tĩnh tâm cảm ngộ pháp tắc thiên địa, chúng tiên thiên sinh linh lúc này cũng trở nên yên tĩnh dị thường.

Thiên địa đại biến, pháp tắc trực tiếp hiển hiện là vô thượng cơ duyên vạn cổ nan tầm.

Nhưng tại nơi sâu thẳm Luân Hồi, tàn dư Vu tộc mỗi người đều mặt ủ mày chau, cảm ngộ pháp tắc đối với Vu tộc quả là làm khó người khác.

Khi chúng sinh Hồng Hoang mỗi người có duyên pháp và thu hoạch riêng, Thiên Đạo bỗng nhiên mắng một tiếng: "Mẹ kiếp!

Có cần bắt đầu bằng động tĩnh lớn như thế không!

Nếu không phải ta chuẩn bị trước, Hồng Hoang đều bị lật tung rồi!" Lúc này Thiên Đạo toàn thân tỏa hào quang chói mắt, vô lượng pháp tắc từ thân Thiên Đạo không ngừng khuếch tán, bao phủ cả Hồng Hoang.

Đồng thời Thiên Đạo cũng dùng sức mạnh vô lượng ổn định cục diện Hồng Hoang, không để thế giới bị băng hội vì bản nguyên đột nhiên tráng đại.

Trong không gian bản nguyên thế giới, mặt Nguyên Thủy và Hồng Quân dần trắng bệch.

Khí tức toàn thân đã đạt tới đỉnh phong!

Hồng Quân lúc này ngữ khí có phần mệt mỏi, khí tức tuy vẫn mạnh nhưng hậu bị không đủ.

"Nguyên Thủy, rốt cuộc có chọn sai không?

Tại sao lâu như vậy rồi vẫn chưa xong?" Trạng thái của Nguyên Thủy lúc này cũng không ổn, thăng cách bản nguyên của một phương thế giới là chuyện cực khó, hai cường giả Thiên Đạo cảnh giới cũng chưa chắc thành công.

"Sẽ không sai, sắp được rồi!" Nhận được đáp án của Nguyên Thủy, mặt Hồng Quân càng thêm thảm bạch!

"Nhưng ta sắp chống đỡ không nổi rồi!" "Không trụ được cũng phải trụ!

Hiện tại một khi dừng lại, hậu quả chúng ta sẽ không thể gánh nổi!" "Hiểu rồi, hiểu rồi!

Có xả mới có đắc!" Hồng Quân đang khổ sở chống đỡ khẽ than một tiếng, thần sắc có chút không cam lòng cũng có chút giải thoát, cuối cùng hóa thành bình đạm.

"Nguyên Thủy đạo hữu, bần đạo có một pháp có thể giải khốn cục hiện tại!

Nhưng cần một chút thời gian, mời đạo hữu một mình kiên trì một lát." Hồng Quân nói bằng giọng bình thản, thậm chí không cho Nguyên Thủy cơ hội phản ứng hay từ chối đã trực tiếp thu tay.

Vì Hồng Quân đột nhiên thu tay khiến áp lực của Nguyên Thủy tăng vọt!

Bản nguyên thế giới trong nháy mắt như một hố đen khổng lồ, điên cuồng hấp thu pháp lực của Nguyên Thủy!

"Mẹ kiếp, Hồng Quân đang làm trò gì vậy!" Sau một tiếng kêu lớn,

Nguyên Thủy gia tăng pháp lực phóng thích!

Nhưng đối với nhu cầu của bản nguyên thế giới, đó chỉ như muối bỏ bể, không đủ để bù đắp khoảng trống của một vị cường giả Thiên Đạo cảnh giới!

Thế giới bản nguyên như một vực sâu không đáy đang điên cuồng hấp thu mọi năng lượng!

Nguyên Thủy căn bản không thể tự chống đỡ, muốn thu tay nhưng không thoát khỏi lực hấp dẫn của bản nguyên.

Khi lực hấp của bản nguyên ngày càng khủng bố, Nguyên Thủy thậm chí bị kéo dần về phía nó.

Nếu một khi bị bản nguyên thôn phệ, hắn sẽ tiêu tán giữa trời đất!

Trong thời khắc nguy cấp này, Nguyên Thủy nén lại sự khẩn trương trong lòng.

"Hồng Quân, ta mà bị các hạ hại thê thảm hay nếu thất bại, ta tuyệt đối không bỏ qua đâu!" Nhìn Hồng Quân một cái thật sâu, Nguyên Thủy dùng tới thủ đoạn cuối cùng!

"Thời Không Thôi Diễn, Đại Đạo Vạn Thiên!" Cùng với một tiếng thì thầm, sau lưng Nguyên Thủy, thời không vô tận bỗng nhiên biến đổi!

Trước ánh mắt kinh ngạc của Thái Thượng và mọi người, toàn bộ lịch trình của thế giới Hồng Hoang hiện ra!

Dù là cảnh Bàn Cổ khai thiên phá diệt Hỗn Độn, hay cảnh thế giới tịch diệt khi vô lượng lượng kiếp giáng lâm trong tương lai xa xôi đều hiện lên phía sau hắn.

Nhưng điều khiến bọn Thái Thượng kinh ngạc hơn là sau một đoạn thời gian nào đó, có vô số "Nguyên Thủy" đang bàn tọa tại bất

cứ nơi nào trong Hồng Hoang.

"Thỉnh chư vị đạo hữu xuất thủ tương trợ!" Cùng với tiếng quát lớn của Nguyên Thủy, vô số "Nguyên Thủy" dù đang làm gì cũng đều nhìn về hướng này.

Sau đó, trước sự kinh ngạc của Thái Thượng và mọi người, họ đồng thanh cười đáp: "Ta và ngươi vốn là một thể, bản tôn có nạn lý nên giúp đỡ!" Sau đó vô số "Nguyên Thủy" bước ra một bước, trực tiếp từ trong thời không đó bước tới chỗ thế giới bản nguyên.

Trong nháy mắt xuất hiện vô số cường giả Thiên Đạo cảnh giới, bản nguyên thế giới reo hò, khí tức tỏa ra càng thêm huyền diệu.

Ngay cả Hồng Quân cũng bị kinh động, nhìn sâu vào Nguyên Thủy một cái rồi nhắm mắt lại.

Có nhiều trợ thủ giúp đỡ, áp lực của Nguyên Thủy đại giảm!

Thế giới bản nguyên dần đi vào ổn định, diễn hóa tầng thứ sâu hơn!

Còn Hồng Hoang bên ngoài cũng bớt biến động kịch liệt, chuyển sang thay đổi một cách âm thầm.

Áp lực của Thiên Đạo cũng theo đó giảm bớt, khi cảm nhận sự thay đổi trong bản nguyên, Thiên Đạo trầm tư hồi lâu rồi nói: "Thời Không đại đạo quả thực huyền diệu, cư nhiên có thể tìm được hình chiếu của bản thân trong dòng sông thời không để giúp sức, xem ra không được dễ dàng đắc tội Nguyên Thủy." Không biết qua bao lâu, Hồng Quân cuối cùng chuẩn bị xong, tỉnh lại từ trạng thái bế quan.

Đứng cách bản nguyên thế giới không xa, Hồng Quân lấy ra một vật khiến mắt Nguyên Thủy lóe lên tinh quang.

"Tạo Hóa Ngọc Điệp!" Đám người Thái Thượng không khỏi kinh hô, ánh mắt lộ vẻ suy tư lẫn mê hoặc.

Hồng Quân chỉ tay vào Tạo Hóa Ngọc Điệp, trầm giọng: "Tán!" Tạo Hóa Ngọc Điệp đột nhiên hóa thành một màn ánh sáng, trên đó khắc ghi ba nghìn đạo văn đại đạo.

Đám người Thái Thượng nhìn mà đờ đẫn, sau khi phản ứng lại liền không chớp mắt nhìn chằm chằm màn sáng đó.

Bởi đó ghi chép vô thượng đại đạo, ghi nhớ được một chút cũng là vô thượng tạo hóa!

Chỉ tiếc, Hồng Quân không cho họ quá nhiều thời gian.

"Đi!" Theo hiệu lệnh của Hồng Quân, màn sáng ngưng khắc ba nghìn đại đạo hóa thành từ Tạo Hóa Ngọc Điệp đã dung hợp vào thế giới bản nguyên.

Tức thì, bản nguyên thế giới bắt đầu sôi trào!

Nhờ có vô thượng pháp lực của Nguyên Thủy gia trì, cộng thêm đại đạo của Hồng Quân minh khắc, bản nguyên thế giới Hồng Hoang đã đạt tiêu chuẩn tấn thăng.

Ngay khắc bản nguyên thế giới tấn thăng, Nguyên Thủy dừng cung ứng pháp lực, chăm chú nhìn sự biến hóa của bản nguyên.

Trong mắt hắn, bản nguyên thế giới lúc này hiện lên vạn thiên biến hóa, ba nghìn đại đạo không ngừng diễn hóa.

Không biết từ lúc nào, không gian nơi này đã bị bao phủ bởi một luồng khí tức huyền diệu.

Cả Nguyên Thủy lẫn Hồng Quân đều đã sớm bàn tọa, tĩnh tâm hấp thu lĩnh ngộ sự biến hóa của bản nguyên.

Còn Thái Thượng và mọi người tuy cảnh giới không đủ để cảm ngộ hết, nhưng cũng thu hoạch không ít từ những chi tiết nhỏ.

Ở Hồng Hoang bên ngoài, toàn bộ thế giới như bị đóng băng!

Chương 750

Hồng Hoang không ngừng mở rộng, trời không ngừng cao lên, đất không ngừng dày xuống!

Hồng Hoang đại lục trở nên rộng lớn hơn, đẳng cấp linh khí thế giới thăng cấp!

Tóm lại trong khoảnh khắc này, Hồng Hoang thế giới đã thăng hoa toàn diện cùng với sự thăng tiến của bản nguyên.

Không ngừng thôn phệ hỗn độn để tráng đại bản thân!

Sự biến hóa này không biết kéo dài bao lâu, bởi trong thời gian Hồng Hoang tấn thăng, mọi thứ đều bị đóng băng, kể cả thời không.

Sự tấn thăng của thế giới Hồng Hoang kéo dài cho đến khi thế giới không còn mở rộng ra ngoài, bản nguyên thế giới trở lại ổn định.

Khi mọi thứ dần ổn định, trời đất Hồng Hoang bắt đầu giáng xuống công đức vô lượng!

Lượng công đức đủ bao phủ cả bầu trời Hồng Hoang được chia làm năm phần: phần lớn nhất khoảng ba thành do Hồng Quân hấp thu.

Phần thứ hai khoảng hai thành do Nguyên Thủy hấp thu, phần thứ ba khoảng một thành thuộc về Thiên Đạo.

Phần thứ tư khoảng hai thành chia đều cho chúng sinh Hồng Hoang, phần cuối cùng khoảng hai thành được bản thân thế giới Hồng Hoang hấp thu.

Nhờ lượng công đức hải lượng rót vào, khí tức trên người Hồng Quân tăng vọt!

Chỉ trong nháy mắt đã từ Thiên Đạo cảnh giới sơ kỳ tấn thăng tới

Thiên Đạo cảnh giới trung kỳ đỉnh phong.

Phải biết mỗi cấp độ của Thiên Đạo cảnh giới tiêu hao khổng lồ đến mức khó tưởng!

Hiện tại có thể khiến Hồng Quân thăng liên tiếp mấy cấp, đủ thấy lượng công đức lần này lớn lao sánh ngang với khai thiên tích địa!

Nguyên Thủy tuy cũng hấp thu lượng công đức khổng lồ nhưng cảnh giới không tăng lên mà được hắn tích trữ lại.

Tuy cảnh giới không tăng, nhưng trên người Nguyên Thủy phát ra một luồng khí tức cực kỳ huyền diệu!

Đồng thời một tia dao động thời không ẩn hiện quanh thân hắn.

Còn Thiên Đạo nhờ lượng công đức này mà tăng thêm một cảnh giới, đạt tới trung kỳ!

Chúng sinh Hồng Hoang nhận được công đức hải lượng, tu vi ít nhiều đều tăng tiến, tư chất cũng nhờ công đức trợ giúp mà được cải thiện.

Tóm lại lần tấn thăng này, toàn bộ thế giới đều thu được lợi ích khó có thể tưởng tượng!

Khi Nguyên Thủy tỉnh lại, hắn thấy mình đang đứng trên một phiến tinh vân.

Vừa tỉnh, cảm nhận được đại dương công đức quảng khoát trong nguyên thần, Nguyên Thủy liền kinh thán: "Quả nhiên, thu hoạch lần này thật không tưởng!" Đồng thời Hồng Quân, Thái Thượng và mọi người cũng lần lượt tỉnh lại, cảm nhận thu hoạch to lớn liền nở nụ cười rạng rỡ.

Nguyên Thủy chú ý thấy cảm tri về Hồng Quân đã đạt tới mức cực thấp, nếu không biết rõ sự mạnh mẽ của lão, thậm chí hắn còn

không nhận ra sự tồn tại của Hồng Quân.

"Xem ra thu hoạch của Hồng Quân còn lớn hơn ta tưởng!" Nguyên Thủy thầm cảnh giác, tuy trước đó từng sát cánh chiến đấu, nhưng sự mất cân bằng sức mạnh là điều phải đề phòng.

May mà Hồng Quân không có thay đổi gì lớn, mọi người hàn huyên một lát rồi lần lượt quay về đạo trường hoặc động thiên để hấp thu chuyển hóa thu hoạch lần này.

Trên đường về Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy cuối cùng cũng trực quan thấy được sự thay đổi sau khi Hồng Hoang tấn thăng!

Vốn dĩ dựa vào tốc độ của hắn, lúc này đáng lẽ đã tới Tam Tiên Đảo hoặc thậm chí nhanh hơn mới đúng.

Thế nhưng hiện tại, hắn thậm chí còn chưa ra khỏi phạm vi Hồng Hoang đại lục!

Ngay cả việc mình đang ở đâu Nguyên Thủy cũng không rõ.

"Trở nên lớn hơn rồi?

Hình như linh khí cũng tinh thuần và nồng đậm hơn, thậm chí không kém gì thời kỳ sơ khai mới khai thiên!" Ở giữa không trung, Nguyên Thủy cảm nhận sự thay đổi của Hồng Hoang mà không khỏi cảm khái.

Nhưng điều này đúng ý Nguyên Thủy, thế giới mạnh mẽ hơn sẽ có một vũ đài rộng lớn hơn!

Sau khi chúng sinh Hồng Hoang dần tỉnh lại, ai nấy đều bị sự thay đổi xung quanh làm cho chấn động!

Dù là linh khí thiên địa nồng đậm hay diện mạo đất trời hoàn toàn thay đổi đều khiến họ kinh ngạc không thôi.

Khi cảm nhận sự thay đổi của bản thân, mỗi người đều lộ vẻ hân

hoan!

Đặc biệt là những kẻ vốn thiên phú hữu hạn, thọ mệnh đã cận kề cực hạn.

Vốn đã không còn hy vọng gì, họ chợt nhận ra sinh cơ tưởng chừng khô héo nay lại bừng sáng!

Vách ngăn cảnh giới vốn vô vọng nay xuất hiện một vết nứt nhỏ!

Lúc này vô số sinh linh Hồng Hoang ngửa mặt cười lớn, mừng rỡ phát điên!

Cũng có vô số người khóc không thành tiếng.

Nhưng phần lớn sinh linh sau khi hân hoan đã bắt đầu bế quan!

Bởi họ ý thức được, trời đất đã đổi thay!

Trở nên rộng lớn và tốt đẹp nhường này.

Họ cũng biết, dù thế giới thay đổi thế nào thì thực lực vi tôn vẫn là chân lý vĩnh hằng.

Hiện tại mọi người cơ bản đều đứng ở vạch xuất phát mới, chỉ cần nhanh hơn một bước là có thể chiếm thế dẫn đầu.

Nhất thời Hồng Hoang dấy lên một cơn cuồng triều tu luyện, dù là Nhân tộc hay Yêu tộc đều điên cuồng tu luyện, chuyển hóa tích lũy của bản thân thành thực lực!

Đại Chu lịch năm thứ ba vạn sáu nghìn, cũng là năm thứ ba vạn sáu nghìn kể từ khi Hồng Hoang đại biến.

Trải qua hơn ba vạn năm, tuy Hồng Hoang chưa sinh ra thêm vị Thánh nhân nào, nhưng số lượng cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong đã tăng lên hơn mười lần.

Hiện tại Hồng Hoang có thể nói Kim Tiên không bằng chó, Đại La

chạy đầy đất!

Chỉ có Chuẩn Thánh mới được coi là một phương tiểu cao thủ.

Phải là Chuẩn Thánh đỉnh phong mới đủ sức xưng hùng!

Ngoài tinh không Hồng Hoang, giữa hư không mênh mông, một tòa đạo quan cổ phác đang trôi nổi.

Đó chính là Tử Tiêu Cung vốn ở trong Hỗn Độn, nay vì Hồng Hoang mở rộng mà được nạp vào hư không Hồng Hoang.

Hồng Quân đang cảm ngộ pháp tắc thiên địa bỗng như nhận được tin tức gì đó, đôi mắt lóe lên tinh quang hồi lâu mới lẩm bẩm: "Thiên địa quyền hành, bách thánh hàng lâm!" Tại Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy hầu như cũng cảm nhận được sự biến hóa đó, tỉnh lại từ bế quan nhìn lên bầu trời thầm nói: "Đại thế đã đến." Nguyên Thủy tuy không biết nhiều, nhưng có thể cảm nhận đại thế sắp tới sẽ cực kỳ huy hoàng.

Thậm chí số lượng Thánh nhân quả vị cũng không ít!

Phải biết từ khi Hồng Hoang sinh ra tới nay cũng chỉ có chín tôn thánh vị!

Tuy có cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, nhưng trong Hồng Hoang vẫn lấy Thánh nhân làm tôn.

Chương 751

Bởi không phải ai cũng như Nguyên Thủy, có vô thượng cơ duyên cùng công đức vô lượng để dùng Hỗn Nguyên chi cảnh trấn áp Thánh nhân.

Trong đôi mắt Nguyên Thủy, sự huyền ảo của thời không lưu chuyển, đại thế thiên địa hiện rõ trong mắt hắn.

Một góc của quả vị Thánh nhân đã lộ ra trước mắt Nguyên Thủy.

"Đại thế như vậy cần phải mưu hoa cẩn thận, bọn Thái Ất nay cũng đã Chuẩn Thánh đỉnh phong, cũng đến lúc đột phá rồi!" Nhưng hiện tại điều khẩn yếu nhất không phải là đại thế Hồng Hoang hay tranh giành khí vận.

Khí vận là thứ huyền chi hựu huyền!

Nhìn không thấy chạm không được nhưng lại chí quan trọng yếu!

Huống hồ, khi lĩnh ngộ sự tấn thăng của thế giới tại nơi bản nguyên, Nguyên Thủy đã có thu hoạch.

"Khí vận huyền diệu vô cùng, một tia khí vận huyền cơ ngộ được tại nơi bản nguyên đó cư nhiên là cơ duyên để đột phá cảnh giới cao hơn!" Việc khí vận liên quan tới cảnh giới cao hơn khiến Nguyên Thủy không thể không đặc biệt chú ý.

"Nay Hồng Hoang cách tân, vạn vật trọng tố!

Mọi thứ trước đây đã hóa mây khói.

Cơ duyên cũng là nguy cơ, nhưng khí vận nồng hậu gấp trăm lần trước đó!

Nay lại đắc khí vận huyền diệu, đúng lúc bản tọa thành đạo." Hiện

tại đối với Nguyên Thủy, tầm quan trọng của khí vận ngày càng rõ nét!

Thậm chí liên quan tới bước đường tiến tới Đại Đạo, nên không thể có sai sót.

"Xiển giáo ta nên đại khai sơn môn, tái hiện Hồng Hoang!

Giáo hóa vạn linh, thu nạp khí vận vạn linh!" Nguyên Thủy quyết định mở lại sơn môn, cho đệ tử hạ sơn quảng thu đồ đệ, đại hưng Xiển giáo.

"Chúng đệ tử nghe lệnh, tốc tới Thuận Thiên Đại Điện!" Theo cái vẫy tay của Nguyên Thủy, một đạo sắc lệnh tức thì bay ra!

Thái Ất Chân Nhân, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cùng các đệ tử nhận lệnh liền vội vàng gác lại việc đang làm, đi tới Thuận Thiên Đại Điện.

Trong điện, các đệ tử nhanh chóng xếp hàng, tĩnh lặng chờ đợi Nguyên Thủy.

Trong lúc chờ, thỉnh thoảng họ lại khẽ bàn luận.

Khi một luồng khí tức huyền diệu đột nhiên bao trùm, thần sắc của Thái Ất và mọi người lập tức trở nên nghiêm túc.

"Thái Ất, Ngọc Đỉnh... tham kiến!" Nguyên Thủy nhìn các đệ tử khẽ gật đầu, ánh mắt lộ vẻ hân hoan.

Bọn Thái Ất không phụ kỳ vọng, mỗi người đều đã đạt Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Có thể coi là đỉnh tiêm trong Hồng Hoang, tốt lắm!

"Tốt lắm, tu vi đã đạt Chuẩn Thánh chi điên, đã tiếp xúc pháp tắc!" Nguyên Thủy không tiếc lời khen ngợi, khiến mặt ai nấy đều lộ vẻ mừng rỡ.

"Đa tạ Sư tôn khen ngợi!" Khẽ gật đầu, ánh mắt Nguyên Thủy trở

nên thâm trầm, không khí trong đại điện cũng nghiêm túc hẳn.

“Hiện tại Hồng Hoang cách tân, vạn vật trọng tố!

Thiên địa có đại cơ duyên, các ngươi là đệ tử Xiển giáo lý nên có một phần!

Thêm nữa thiên địa biến hóa, khí vận đổi thay!

Nhân tộc sẽ lại đại hưng, các ngươi hãy hạ sơn quảng thu môn đồ, truyền bá đại đạo của ta!” Bọn Thái Ất nghe xong thần sắc cũng ngưng trọng, lời của Nguyên Thủy tuy nhẹ nhưng sức nặng lại cực lớn.

Tuy nhiên họ cảm thấy hưng phấn, nội tâm bành trướng không thôi!

Họ đã dừng ở Chuẩn Thánh đỉnh phong quá lâu, còn về Hỗn Nguyên Đại La hay Thánh nhân tôn quý thì vẫn mù tịt.

Vốn tưởng phải đợi rất lâu, nay Nguyên Thủy đột nhiên triệu kiến và nói thẳng thiên địa có đại cơ duyên giáng lâm.

Tuy họ chưa xác định đại cơ duyên là gì, nhưng được Nguyên Thủy trọng thị như thế thì chắc chắn cực độ bất phàm.

Dù không tham phá được Hỗn Nguyên đại đạo thì cũng tăng thêm tích lũy!

Sau khi nén lại niềm vui, họ trầm giọng đáp: “Cẩn tuân sư mệnh!” Đợi sau khi bọn Thái Ất hạ sơn, cả Tam Tiên Đảo bỗng chốc trống vắng.

Ngay cả những tiên thiên linh thú vốn rất nhiều cũng không thấy bóng dáng.

Thái Ất và mọi người hạ sơn thu đồ, tọa kỵ là thứ không thể thiếu!

Cũng cần một số trợ lực nên Nguyên Thủy cho phép linh thú trên đảo đi theo họ.

Ngoài việc phục vụ bọn Thái Ất, chúng cũng đi tìm một tia cơ duyên trong cõi u minh.

Tam Tiên Đảo rộng lớn giờ chỉ còn mình Nguyên Thủy.

Đứng trên đỉnh đảo nhìn tinh không vô tận, Nguyên Thủy thấy chỉ dựa vào bọn Thái Ất e rằng không đủ trấn áp đại thế.

"Quảng Thành Tử, Khổng Tuyên cũng nên xuất hiện rồi!

Xiển giáo cần cường giả trấn thủ trong Hồng Hoang để răn đe lũ tiểu nhân.

Có Thánh nhân, Hỗn Nguyên cảnh tọa trấn, Xiển giáo sẽ phát triển nhanh hơn!" Huống hồ, đại cơ duyên trong Hồng Hoang đối với Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên cũng chưa chắc vô dụng.

Ngoài Hồng Hoang đại lục, vùng biển Hồng Hoang cũng rộng lớn vô biên, khí vận thâm hậu không kém gì đất liền!

Trước đây tứ hải Hồng Hoang đều quy về Long tộc quản lý, tộc trưởng Long tộc Ngạo Thiên lại là khôi lỗi của Nguyên Thủy!

Nhờ mối quan hệ này, Long tộc nằm gọn trong tay Nguyên Thủy.

Khí vận bàng đại của Long tộc, Nguyên Thủy cũng chiếm được ba phần!

"Như thế này có thể hội tụ tuyệt đại bộ phận khí vận trong Hồng Hoang!" Lẩm bẩm một tiếng, Nguyên Thủy lại nhìn về tinh không.

Tinh không rộng vô biên, sở hữu vô số tinh thần, tuy phần lớn là tử tinh nhưng vẫn có bộ phận có sinh linh.

Tuy sinh linh trên một ngôi sao không đáng kể, nhưng nếu là nghìn sao vạn sao thì sao?

Cả tinh không có bao nhiêu tinh thần?

Tóm lại, khí vận hội tụ trên tinh vân tuyệt đối không thua kém biển cả, nếu đoạt được khí vận đó thì đột phá Thiên Đạo không còn là lo ngại!

Chỉ là mạn thiên tinh thần do Thiên Đình quản hạt, tuy hiện tại Thiên Đình đang hỗn loạn do Hồng Hoang đại biến, lại thêm việc Phong Thần chưa lâu nên chưa chỉnh hợp xong.

Nhưng đó cũng là một sức mạnh không thể coi thường, sau lưng Thiên Đình là cả một đại thế lực Hồng Hoang, thậm chí bao gồm cả Nguyên Thủy!

"Thiên Đình quan hệ trọng đại, dây dưa quá nhiều!

Chương 752

Hiện chưa phải lúc xử lý Thiên Đình." Thiên Đình dính líu quá rộng, hiện tại không phải thời cơ tốt để nhúng tay.

Cứ đánh thông Hồng Hoang đại lục và biển cả trước, còn những thứ khác tính sau.

Tại tinh thần Hồng Hoang, một phiến hư không mịt mù!

Nơi đây trước kia là Hỗn Độn, nhưng sau khi Hồng Hoang mở rộng thì được nạp vào hư không Hồng Hoang.

Vô Cực Động Thiên và Ngũ Hành Phúc Địa vốn ở trong Hỗn Độn cũng theo đó mà nhập vào Hồng Hoang.

Điều này khiến Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên – những người vừa trở về sau khi xem Nguyên Thủy thăng cách thế giới – phải ngỡ ngàng.

Nếu không có động thiên, phúc địa triệu hoán, e rằng họ cũng chẳng tìm được vị trí của chúng.

Nay qua hơn ba vạn năm, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên cuối cùng cũng tu sửa và an đốn xong động thiên, phúc địa.

Trong Vô Cực Động Thiên, trời thanh đất đục, vạn vật phân minh!

Thậm chí diễn hóa ra vô số sinh linh, tự thành một phương thế giới.

Quảng Thành Tử ngồi cao giữa trung tâm thế giới, một bên tham ngộ pháp tắc thiên địa, một bên cảm ngộ bách thái chúng sinh.

"Ơ, rốt cuộc có chuyện gì mà ngay cả Sư tôn cũng bị kinh động!" Cùng với một tiếng kinh hô, ánh mắt Quảng Thành Tử lộ vẻ kinh

ngạc!

Bởi trong mắt hắn, thân ảnh Nguyên Thủy đang ở hư không Hồng Hoang bên ngoài động thiên.

Tuy không rõ Nguyên Thủy tới làm gì, đệ tử vẫn lập tức bước ra khỏi động thiên, tới hư không cung kính hành lễ: "Đệ tử Quảng Thành Tử bái kiến Sư tôn!" Thấy Quảng Thành Tử vừa xuất hiện đã hành đại lễ, Nguyên Thủy mỉm cười: "Quảng Thành Tử, giữa chúng ta cần gì hư lễ đó?" Quảng Thành Tử là đệ tử đầu tiên và cũng là người Nguyên Thủy coi trọng nhất.

"Vi sư tới tìm các hạ là có một phen đại cơ duyên muốn tặng cho ngươi!" "Thỉnh Sư tôn trực ngôn." "Hồng Hoang sắp có đại cơ duyên xuất thế, khi đó sẽ có thêm trăm vị Thánh nhân!

Ngoài ra thậm chí có cơ duyên đột phá Thiên Đạo cảnh giới.

Ngươi là đại đệ tử của ta, bỉnh thừa khí vận thiên địa mà sinh!

Nay đã là Thánh nhân, xứng đáng có đại cơ duyên!" Đối với Quảng Thành Tử, thái độ của Nguyên Thủy rõ ràng hơn hẳn so với bọn Thái Ất.

Quảng Thành Tử nghe xong đôi mắt tỏa ra quang mang kỳ lạ, sau đó trọng trọng gật đầu: "Đệ tử cẩn tuân Sư tôn phân phó!" "Tốt!

Vi sư để các sư đệ của ngươi tới Hồng Hoang đại lục truyền bá Ngọc Thanh đại đạo, giáo hóa vạn linh!

Vi sư hy vọng ngươi có thể tới đó trấn áp tất cả, hộ hàng cho các sư đệ!" "Đệ tử minh bạch!" Rời khỏi chỗ Quảng Thành Tử, Nguyên Thủy lại tới Ngũ Hành Phúc Địa!

Cũng phân phó Khổng Tuyên tương tự rồi mới rời hư không Hồng Hoang.

Sau khi Nguyên Thủy đi không lâu, Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên cùng nhau lên đường tới Hồng Hoang đại lục.

Tại Long tộc, Nguyên Thủy không hiện thân mà chỉ truyền một đạo tin tức rồi không quản nữa.

Đối với khôi lỗi, Nguyên Thủy khá tín nhiệm!

Chỉ là Long tộc lúc này không còn như trước, từng cực kỳ mạnh mẽ ở Đông Hải, trực tiếp trấn áp ba biển còn lại.

Nhưng từ sau đại biến, vùng biển Hồng Hoang cũng thay đổi lớn!

Không chỉ rộng ra gấp trăm lần mà còn xuất hiện vô số kỳ trân dị bảo.

Đồng thời cũng có lượng lớn hải tộc nhờ cơ duyên mà chiếm được trọng bảo, có được sức mạnh cường đại.

Cùng với linh khí nồng đậm, nội bộ Long tộc đột nhiên xuất hiện thêm gần mười vị cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Phần lớn thuộc về Đông Hải nhưng cũng có bộ phận thuộc các biển khác, cộng thêm ảnh hưởng từ bên ngoài khiến Long tộc đang đứng bên bờ vực phân liệt.

Sâu trong Long Cung Đông Hải, Ngạo Thiên đang ngồi trên giường ngọc, nghiền ngẫm mệnh lệnh của Nguyên Thủy với ánh mắt sát ý: "Thiên Tôn đã hạ lệnh, xem ra ta cũng nên động thân rồi!

Nếu không có kẻ sẽ quên mất Long tộc đang nằm dưới sự chưởng khống của ai!" Nay nội bộ Long tộc động đãng, cũng đến lúc tái chỉnh hợp!

Nhất thời, theo sự di chuyển của Nguyên Thủy, cả Hồng Hoang cũng chuyển động theo!

Khi Nguyên Thủy vừa động, cả Hồng Hoang cũng theo đó mà

động.

Bạn bè Thái Ất chân nhân cùng đông đảo đệ tử tiến vào đại lục Hồng Hoang, hoặc quay về đạo trường cũ, hoặc tìm một nơi linh khí nồng đậm, cảnh sắc tươi đẹp để mở ra một phương động thiên.

Tóm lại, việc Thái Ất chân nhân và những người khác nhanh chóng ổn định, mở rộng sơn môn, thu nhận đệ tử, cũng đủ để chấn động Hồng Hoang, khiến vô số sinh linh kích động.

Vô số sinh linh nghe danh tìm đến, chỉ để có thể bái nhập vào Xiển giáo, học được đạo pháp vô thượng.

Nhưng việc Thái Ất chân nhân và những người khác thu nhận đệ tử, truyền bá đạo thống lại khiến cho Đại Chu Võ Vương trong lòng có đôi chút không vui.

Mặc dù Đại Chu Võ Vương Cơ Phát có phần bất mãn, nhưng Xiển giáo từng giúp y diệt Đại Thương, sau lưng lại có Nguyên Thủy Thiên Tôn chống đỡ.

Đặc biệt khi Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên giáng lâm, Đại Chu Võ Vương Cơ Phát thậm chí phải đích thân ra nghênh đón.

Cho nên dù trong lòng bất mãn, y cũng không dám biểu lộ ra ngoài.

Chỉ là, vết rạn trong lòng đã xuất hiện.

Mối quan hệ giữa hai bên không thể nào trở lại như xưa.

Đúng lúc Thái Ất chân nhân và mọi người đang tiến triển thuận lợi thì bên Long tộc lại gặp phải phiền toái lớn.

Vốn dĩ Long tộc theo sự sắp xếp của Nguyên Thủy, nên chiếm cứ Tứ Đại Hải Vực đồng thời tiến vào vùng biển sâu rộng lớn hơn.

Không ngờ khi thống nhất Tứ Đại Hải Vực, họ đã gặp phải không ít rắc rối.

Thậm chí đã xảy ra mấy trận đại chiến, tuy dựa vào thực lực hùng mạnh của Long tộc mà mỗi lần đều giành thắng lợi, nhưng sức mạnh của Long tộc cũng bị suy yếu không ít.

Thậm chí trong Tứ Hải Long Vương, Tây Hải Long Vương còn bị vẫn lạc, có thể nói là vô cùng thảm liệt.

Nhưng những điều này so với phiền toái mà Long tộc sắp gặp phải thì chẳng đáng nhắc tới!

Bởi vì phiền toái mà Long tộc sắp đối mặt, sự khủng bố của nó e rằng ngay cả Ngao Thiên cũng không chịu nổi.

Sau khi thống nhất Tứ Đại Hải Vực, Long tộc bắt đầu tiến vào biển sâu!

Nhưng vừa mới bắt đầu đã gặp phải kẻ địch khó có thể tưởng tượng.

Đội quân tiên phong của Long tộc, với gần trăm tỷ quân sĩ do năm vị đại năng Long tộc cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong dẫn đầu, đã bị tiêu diệt hoàn toàn trong một thời gian cực ngắn.

Ngay cả năm vị đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong kia cũng không thể gửi về được một tin tức nào!

Long tộc phát hiện đội quân tiên phong gặp chuyện là vì đã một thời gian dài không liên lạc được, bất đắc dĩ họ lại phái một vị đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong khác đi kiểm tra tình hình.

Lúc này mới phát hiện đội quân tiên phong đã bị tiêu diệt hoàn toàn, hơn trăm tỷ quân Long tộc đều ngã xuống trong một vũng máu.

Chương 753

Khi vị đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong kia đến chiến trường, dù kiến thức rộng rãi, từng trải qua mấy lần lượng kiếp Hồng Hoang cũng không khỏi cảm thấy một trận rùng mình.

Bởi vì trước mặt y, hơn trăm tỷ thi thể Long tộc nằm la liệt, cả bầu trời và đại dương đều bị nhuộm đỏ bởi máu tươi!

Khi vị đại năng Chuẩn Thánh đỉnh phong đó thất thần lạc phách trở về Đông Hải Long Cung, cả Long tộc đều chấn động!

Tổn thất hơn trăm tỷ Long tộc, quả là chưa từng có!

Hoặc có thể nói, từ sau Long Phượng đại kiếp, Long tộc chưa từng gặp phải tình cảnh thảm liệt như vậy.

Tổn thất nặng nề đến mức ngay cả Ngao Thiên, người đã không còn can dự vào chuyện của Long tộc, cũng bị kinh động!

"Cái gì?

Trăm tỷ tử đệ Long tộc của ta chết thảm ở rìa biển sâu?!

Tốt, đã thành công chọc giận ta!

Chọc giận Long tộc!

Bất kể là ai, Long tộc ta tuyệt đối không tha!" Trong cơn thịnh nộ, Ngao Thiên lập tức ra lệnh cho Đông Hải Long Vương Ngao Quảng triệu tập cường giả Long tộc, ngay lập tức giết chết kẻ đã xúc phạm uy quyền của Long tộc!

Một lực lượng gồm hơn hai mươi vị cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, đủ để khiến phần lớn thế lực ở Hồng Hoang phải run rẩy, sau khi tiến vào biển sâu không lâu thì chỉ còn một người

chạy thoát được.

Người chạy thoát đó thân bị trọng thương, khí cơ toàn thân đã bị cắt đứt!

Nếu không nhờ vào ý chí kiên cường, e rằng cũng không thể trở về.

"Cự thú, cự thú che trời!

Mạnh, quá mạnh!

Không thể lại gần, tuyệt đối không thể lại gần!" Sau khi để lại một câu nói, vị cường giả Long tộc chạy thoát đó liền sinh cơ cạn kiệt, vẫn lạc ngay tại chỗ.

Đối với Long tộc, tổn thất này tuy nặng nề nhưng chưa đến mức tổn thương gân cốt.

Nhưng chuyện xảy ra tiếp theo lại khiến cả Long tộc rơi vào nguy cơ diệt vong, ngay cả Ngao Thiên cũng phải cầu cứu Nguyên Thủy.

Tại một nơi nào đó ở Hồng Hoang, sau khi nhận được lời cầu cứu của Ngao Thiên, ánh mắt Nguyên Thủy lập lòe bất định.

"Thú vị, cự thú khủng bố chưa từng thấy!

Thực lực mạnh mẽ không thua kém Thánh nhân?

Trong Hồng Hoang từ khi nào lại có sức mạnh cường hãn như vậy, huống hồ biển sâu tuy bản tôn chưa từng đặt chân đến, nhưng cũng đã du ngoạn hai lần.

Cự thú tuy có, nhưng thực lực chỉ ở cảnh giới Tiên nhân, mạnh nhất cũng chỉ là Kim Tiên.

Làm sao có thể xuất hiện cự thú cấp bậc Hỗn Nguyên, xem ra nhất định có liên quan đến việc thế giới Hồng Hoang tấn thăng!" Nguyên Thủy tự nói hai câu, sau đó cười ha hả, thân ảnh từ từ biến mất giữa

đất trời.

Trong nháy mắt, trên vùng Đông Hải rộng lớn, thân ảnh Nguyên Thủy đột nhiên xuất hiện.

Lúc này ngay trước mắt hắn, một cuộc tàn sát đang diễn ra kinh hoàng.

Kẻ bị tàn sát Nguyên Thủy nhận ra, chính là Long tộc!

Thậm chí không phải Long tộc bình thường, mà là các trưởng lão Long tộc cảnh giới Chuẩn Thánh trung hậu kỳ.

Còn phía bên tàn sát chỉ có một cá thể, lại có thể áp đảo hơn mười trưởng lão Long tộc cảnh giới Chuẩn Thánh trung hậu kỳ.

Thân ảnh khổng lồ đó tuy không có dao động pháp lực, nhưng lại có sức mạnh vô cùng khủng bố!

Đại năng Long tộc cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ, trước mặt con cự thú đó ngay cả một đòn tùy tay cũng không thể chống đỡ!

"Đây chính là con cự thú khủng bố đó sao?

Trông có vẻ hơi kỳ dị." Con cự thú biển sâu trước mắt có thực lực khủng bố sánh ngang Thánh nhân, nhưng nó chỉ giỏi cận chiến bằng nhục thân, dường như không biết cách vận dụng linh lực giữa trời đất.

Có sức mạnh cường đại nhưng không có thần vận, có thân thể cường hãn nhưng không có pháp lực!

Nhưng cũng chính vì vậy, một tiểu đội Long tộc mới có thể chạy trốn trước mặt một con cự thú biển sâu như thế.

Nếu không, chỉ dựa vào một tiểu đội mà kẻ mạnh nhất cũng chỉ ở cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, muốn thoát khỏi một con cự thú biển sâu sánh ngang Thánh nhân thì quả là si tâm vọng tưởng!

Ngao Chiến, một con Cửu Trảo Kim Long, đã tồn tại hàng ức vạn năm!

Trải qua những kiếp nạn hủy thiên diệt địa như Long Phượng đại kiếp, Vu Yêu lượng kiếp.

Y đã sống sót qua tất cả, để rồi hiện tại trở thành Đại trưởng lão của Long tộc!

Địa vị của y chỉ thấp hơn Tứ Hải Long Vương.

Hiện tại, y đang gặp phải kiếp nạn khủng bố nhất trong đời!

Một con cự thú biển sâu cấp bậc Thánh nhân đang truy đuổi sát sao phía sau.

Ngao Chiến tuy dựa vào tốc độ cực nhanh và pháp lực hùng hậu để giữ khoảng cách với con cự thú, nhưng y không phải chỉ có một mình, trước mặt y còn có mấy chục vị tinh anh Long tộc cần bảo vệ.

Nếu không, với tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong, dù đánh không lại cũng chạy được!

Chỉ là bên cạnh y đều là những người xuất sắc nhất của thế hệ trẻ Long tộc, là tương lai của Long tộc!

Một khi có tổn thất, e rằng tương lai của Long tộc sẽ đáng lo ngại.

Vì vậy, dù có uy hiếp chí mạng, Ngao Chiến vẫn chịu đựng áp lực cực lớn, bảo vệ cho đám hậu bối.

Chỉ là theo con cự thú kia ngày càng cuồng bạo, khoảng cách giữa hai bên cũng ngày càng gần lại!

Viện binh Long tộc xa xôi không thấy, nội tâm Ngao Chiến đã chuẩn bị cho tình huống xấu nhất.

Đối với cái chết, Ngao Chiến không hề sợ hãi, sống ức vạn năm, y đã sớm thấy quá nhiều cảnh sinh ly tử biệt.

Chỉ là đối với đám hậu bối bên cạnh, Ngao Chiến lại tràn đầy áy náy.

"Chỉ đáng thương cho các ngươi, phải cùng lão già này chết ở đây rồi." Cự thú biển sâu gầm lên một tiếng, lúc này nó cực kỳ phẫn nộ!

Đám sâu bọ trước mắt này thật biết chạy, khiến nó phải đuổi theo một lúc lâu!

"GÀO!" Cự thú biển sâu gầm lên một tiếng, trời đất tức thì thất sắc!

Mặt biển đột nhiên nổi lên sóng to gió lớn, trên trời cũng sấm chớp đùng đùng, một cảnh tượng như ngày tận thế.

Vùng biển xung quanh dường như nổ tung, sóng nước bắn tung tóe, đồng thời Ngao Chiến cùng đám hậu bối Long tộc như bị một đòn tấn công mạnh mẽ, sắc mặt tức thì tái nhợt!

Chương 754

Ngao Chiến càng bị một tiếng gầm đó làm cho trực tiếp phun ra một ngụm máu, khiến vết thương do giao thủ trước đó lưu lại tái phát càng thêm nghiêm trọng.

Ngao Chiến hiểu rằng không thể trốn thoát được nữa, chỉ một khắc dừng lại này, con cự thú biển sâu đã đuổi kịp!

Thậm chí Ngao Chiến có thể thấy được khuôn mặt cực kỳ phẫn nộ của con cự thú khủng bố kia, cùng với móng vuốt khổng lồ đủ để che trời của nó!

"Không thoát được rồi, tộc trưởng, Long Chiến đã phụ lòng kỳ vọng của ngài." Vào thời khắc cuối cùng, Ngao Chiến dường như thấy được Ngao Thiên, lại dường như thấy được Ngao Quảng!

Đồng thời trước mắt y lại hiện lên vô số tộc nhân đã từng chiến tử.

Khi Ngao Chiến từ từ nhắm mắt, yên lặng chờ đợi cái chết, bên tai đột nhiên vang lên một giọng nói: "Hét to như vậy, ồn ào đến ta!" Ngao Chiến nghe vậy lập tức mở mắt, liền thấy bầu trời vốn bị mây đen bao phủ, đầy sấm sét không biết từ khi nào đã xuất hiện một vết nứt!

Vô số ánh sáng từ trong vết nứt không ngừng tràn vào, như thể trên trời đột nhiên xuất hiện một màn sáng!

Dưới màn sáng đó chính là con cự thú biển sâu.

Một thân ảnh đứng trong vết nứt đó, nhìn xuống phía dưới với vẻ mặt đầy tức giận.

Không sai, người đang tức giận chính là Nguyên Thủy, sau khi

nhận được lời cầu cứu của Ngao Thiên, hắn liền tới nơi giao giới giữa Đông Hải và biển sâu.

Rất nhanh liền phát hiện nơi này có điểm bất thường, cùng với tiểu đội Long tộc đang bị truy sát trước mắt!

Vốn dĩ Nguyên Thủy định ra tay cứu ngay, nhưng đột nhiên lại bị con cự thú biển sâu kia thu hút.

Hắn không nhịn được mà thăm dò con cự thú, kết quả liền chìm đắm trong đó!

Mãi cho đến khi con cự thú gầm lên một tiếng, kinh tỉnh Nguyên Thủy!

Nó đã cắt ngang sự thăm dò của Nguyên Thủy, khiến Nguyên Thủy có cảm giác như vừa nắm bắt được gì đó lại lập tức biến mất.

Cộng thêm việc con cự thú suýt nữa đã diệt cả một tiểu đội Long tộc, thế là Nguyên Thủy trực tiếp nổi giận ra tay!

Hắn lập tức tiêu diệt con cự thú, nhưng vì thân thể nó cực kỳ cường hãn, có thể chống đỡ một đòn của Nguyên Thủy mà không tan rã.

Sau khi tiêu diệt con cự thú, Nguyên Thủy liền cảm thấy vô cùng hứng thú với thân thể còn lại của nó!

Ngay cả tình hình của tiểu đội Long tộc kia cũng không kịp xem xét, liền trực tiếp đáp xuống thân con cự thú, quan sát cỗ thi thể.

"Thân thể thật cường hãn, không kém Tổ Vu là bao." Sau khi gõ gõ vài cái, Nguyên Thủy lộ ra một tia kinh ngạc, khẽ cảm thán một câu.

Trong lúc Nguyên Thủy đang nghiên cứu cỗ thi thể đó, Ngao Chiến đã trấn an xong tộc nhân của mình, sau đó nhìn về phía Nguyên Thủy, tiến lên cung kính nói: "Đông Hải Long tộc Ngao Chiến đa tạ

tiền bối cứu mạng!" Nghe lời của Ngao Chiến, Nguyên Thủy dừng việc nghiên cứu thi thể, quay người nhìn Ngao Chiến một cái rồi nói: "Đông Hải Long tộc?

Vừa hay, ngươi có biết Ngao Thiên ở đâu không?" Ngao Chiến nghe vậy mắt sáng lên, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

"Ngao Thiên?

Tộc trưởng!

Ra là tiền bối quen biết tộc trưởng, chỉ là ta cũng không biết tộc trưởng rốt cuộc đang ở phương nào." Sau một hồi trao đổi, Nguyên Thủy cũng biết được tiểu đội Long tộc trước mắt này lại là đội quân tách ra từ đại quân viễn chinh của Long tộc.

Đại quân viễn chinh Long tộc do Tứ Hải Long Vương cùng nhau tạo ra, quy tụ rất nhiều cường giả của Long tộc!

Mục đích là để giải quyết mối đe dọa từ cự thú biển sâu, đồng thời cũng để thăm dò vùng biển chưa từng có đó.

Chỉ là không biết tại sao sau khi đại quân tiến vào biển sâu, họ lại được lệnh quay về Long tộc.

Còn về những người khác, họ cũng không biết nhiều.

Sau khi biết được lai lịch của tiểu đội Long tộc trước mắt, Nguyên Thủy càng thêm tò mò về biển sâu.

Lực lượng có thể khiến Long tộc cảm thấy bị uy hiếp, có thể nói là rất hiếm!

Sau Long Phượng đại kiếp, Long tộc cũng chỉ xuất động một lần vào thời Vu Yêu lượng kiếp.

Trận chiến đó đã đánh ra uy nghiêm của Long tộc, cũng khiến Hồng Hoang thấy được sự khủng bố của họ.

Khiến nhiều thế lực ở Hồng Hoang, bao gồm cả Nhân tộc, không dám dễ dàng chọc vào Long tộc.

Bây giờ Long tộc lại dốc toàn lực tộc để tạo ra một đội quân khủng bố, quan trọng hơn là Nguyên Thủy lại nhận được lời cầu cứu của Ngao Thiên!

Xem ra biển sâu kia ẩn chứa bí mật lớn, đồng thời cũng có sự khủng bố lớn!

"Đúng là thời buổi rối ren, nhưng biển sâu này ta phải đi một chuyến!" Ngao Chiến nghe Nguyên Thủy lẩm bẩm, trong lòng cũng lo lắng cho đại quân Long tộc.

Y hiểu rằng Long tộc tuy trông có vẻ mạnh mẽ, nhưng cũng phải xem đối mặt với sức mạnh như thế nào.

Đối với những con cự thú biển sâu sánh ngang Thánh nhân, Long tộc nhỏ bé này không đáng là gì!

Về việc trong vùng biển sâu xa lạ kia rốt cuộc có bao nhiêu con cự thú sở hữu sức mạnh cấp Thánh nhân, không ai biết được.

Nhưng Ngao Chiến có một dự cảm, số lượng ở đó tuyệt đối không ít!

Nếu không thì ngay cả bọn họ cũng không thể gặp phải một con.

Nghĩ đến đây, Ngao Chiến trong lòng cảm thấy may mắn!

Nếu không phải có vị tiền bối này (Ngao Chiến không biết thân phận của Nguyên Thủy), e rằng tất cả đã chết rồi.

Nhưng từ đây trở về Đông Hải Long Cung đường xá xa xôi, đầy rẫy những điều chưa biết.

Nếu lại gặp một con cự thú biển sâu nữa, e rằng sẽ không có cường giả nào có thể cứu giúp.

Thấy Nguyên Thủy có vẻ hứng thú với biển sâu, Ngao Chiến lại nhìn đám hậu bối Long tộc đang nghỉ ngơi sau lưng, sắc mặt biến đổi một lúc lâu sau mới trầm giọng nói với Nguyên Thủy: "Nếu tiền bối muốn đến biển sâu, tại hạ có thể dẫn đường!

Chỉ là hy vọng tiền bối có thể giúp tại hạ, đưa đám hậu bối Long tộc của ta về Đông Hải Long Cung!" Nguyên Thủy nghe lời của Ngao Chiến thì hơi ngạc nhiên, quay người nhìn Ngao Chiến một cái rồi nói: "Ngươi có biết sự khủng bố của biển sâu không?

Con cự thú vừa rồi hẳn là chạy ra từ biển sâu, chẳng lẽ ngươi không sợ chết?" Ngao Chiến nghe vậy lộ ra một nụ cười khổ, rồi nói với vẻ tự trào: "Không giấu gì tiền bối, tại hạ đã bị trọng thương!

Sống không được bao lâu nữa.

Đây là những hậu bối ưu tú nhất của Long tộc ta, là hy vọng của Long tộc ta!

Long Vương đã giao họ cho ta, ta phải đưa họ về Long Cung an toàn!

Chỉ là, với tình trạng hiện tại của ta, cơ bản là không thể hoàn thành." Nguyên Thủy khẽ gật đầu, tình trạng trên người người này Nguyên Thủy biết rõ.

Nếu không có gì bất ngờ, với vết thương nghiêm trọng như vậy, y quả thật sống không được bao lâu.

"Cũng có lòng!

Không tệ, không uổng công ta cứu ngươi một lần." Nguyên Thủy vừa nói xong, Ngao Chiến có chút ngẩn ngơ!

Nhưng khi Nguyên Thủy vung tay một cái, một luồng sinh cơ bàng bạc lập tức tràn ngập thân thể Ngao Chiến.

Chương 755

Vết thương nghiêm trọng trên người Ngao Chiến đang dần được chữa lành, Ngao Chiến cảm nhận được sự thay đổi của bản thân, trên mặt tức thì lộ vẻ vui mừng.

Nguyên Thủy không để ý đến Ngao Chiến đang vui mừng, quay đầu nhìn những hậu bối Long tộc kia.

Không tệ, thực lực từ Đại La Kim Tiên đến Chuẩn Thánh.

Đối với Hồng Hoang hiện tại, cũng coi như có thiên phú.

"Còn về các ngươi, Long tộc cũng có chút quan hệ với ta, ta sẽ đưa các ngươi đi một chuyến!" Nói xong Nguyên Thủy vung tay, một luồng dao động thời không khủng bố lan ra!

Đám hậu bối Long tộc còn chưa kịp phản ứng, đã xuất hiện tại Đông Hải Long Cung.

Nguyên Thủy nhìn Ngao Chiến đang ngơ ngác, chậm rãi nói: "Được rồi, nỗi lo của ngươi đã được giải quyết, chuẩn bị dẫn đường đi." ... ...

Trong Đông Hải, vùng biển sâu rộng lớn vô biên!

Nơi này vốn không tồn tại trong Hồng Hoang, nhưng sau khi Nguyên Thủy và Hồng Quân cùng nhau nâng cấp bản nguyên của thế giới Hồng Hoang, vùng biển sâu này liền theo sự mở rộng của thế giới mà sinh ra.

Long tộc với tư cách là chúa tể của hải vực Hồng Hoang, ngay lập tức đã phái người đi khảo sát vùng biển sâu đột ngột xuất hiện này.

Chỉ là tất cả đều một đi không trở lại, nhưng ban đầu nó không ảnh hưởng gì đến Long tộc.

Mãi cho đến khi trăm tỷ quân tiên phong bị tiêu diệt hoàn toàn, mới khiến cả Long tộc kinh hãi!

Sau đó là thịnh nộ!

Ngao Thiên cũng vừa hay nhận được mệnh lệnh của Nguyên Thủy, bèn ra lệnh cho Tứ Hải Long Vương dần dần tập hợp đại quân viễn chinh biển sâu!

Ban đầu mọi việc đều thuận lợi, cho đến ngày hôm đó!

Một ngày trước khi Nguyên Thủy nhận được lời cầu cứu của Ngao Thiên, là ngày thứ năm đại quân viễn chinh của Long tộc tiến sâu vào biển sâu.

Vốn dĩ sáng hôm qua mọi thứ vẫn như thường lệ, biển sâu vô cùng yên tĩnh!

Nhưng theo sau một phát hiện bất ngờ, một tai nạn khủng khiếp cũng theo đó mà ập đến.

Từng con cự thú che trời kinh khủng từ trong biển sâu thò ra, cả đại quân Long tộc bị đột kích bất ngờ, tức thì thương vong thảm trọng.

Ngay cả Ngao Thiên cũng bị hai con cự thú biển sâu sánh ngang Thánh nhân vây công trong đại chiến, rơi vào nguy hiểm.

Tuy đã dốc toàn lực, chém giết được một con cự thú, nhưng y vẫn bị vô số cự thú biển sâu vây khốn tại một vùng biển, cùng với việc ngày càng nhiều cự thú biển sâu tụ tập lại, Ngao Thiên không chống đỡ nổi đã gửi lời cầu cứu đến Nguyên Thủy.

Trên trăm tỷ quân tinh nhuệ Long tộc bị vây khốn trong một phạm vi cực nhỏ, cả đại quân vì bị đột kích mà lòng người hoang mang.

Nếu không phải Ngao Thiên từng cai quản Long tộc ức vạn năm,

sở hữu uy vọng vô thượng, cộng thêm Tứ Hải Long Vương ở bên phụ trợ, e rằng đã sớm xảy ra vấn đề lớn.

Tại khu vực trung tâm của đại quân Long tộc, tâm trạng Ngao Thiên nặng trĩu.

"Phải đột phá vòng vây càng sớm càng tốt, nếu không chúng ta sớm muộn gì cũng chết ở đây!" Tuy đã cầu cứu Nguyên Thủy, nhưng khi nào Nguyên Thủy có thể đến, trong lòng Ngao Thiên cũng không chắc chắn.

Đám mây thất bại bao trùm cả đại quân, cộng thêm mối đe dọa của cái chết.

Phải hành động càng sớm càng tốt, nếu không chưa đợi cự thú biển sâu ra tay, nội bộ đã tự sụp đổ trước!

"Nhưng với sức mạnh hiện tại của chúng ta, căn bản không đủ để đối kháng với chúng, muốn thoát ly nói dễ vậy sao!" Ngao Quảng giọng điệu trầm thấp, trong trận đại chiến trước đó y nghênh chiến một con cự thú biển sâu, đã phải chịu một đòn đả kích cực lớn.

Không chỉ thân bị trọng thương, ngay cả ý chí cũng bị sự khủng bố của cự thú biển sâu áp chế.

Hoặc có thể nói, cả đại quân Long tộc đã nảy sinh nỗi sợ hãi đối với cự thú biển sâu.

Đừng nói là không có thực lực, dù có năng lực chạy thoát e rằng cũng không thoát được.

Nhận thấy ngay cả nội tâm của Đông Hải Long Vương Ngao Quảng cũng xuất hiện vết rạn, bị sự khủng bố của cự thú biển sâu bao trùm.

Ngao Thiên không nhịn được nhíu mày, đồng thời sắc mặt lạnh lùng hừ một tiếng!

“Hừ!” Tức thì bốn vị Long Vương có mặt tại đây cảm thấy lồng ngực bị áp bức, đồng loạt phun ra máu tươi nhưng thần sắc lại tỉnh táo hơn nhiều.

“Đa tạ tộc trưởng ra tay!” “Được rồi, chẳng qua chỉ là một chút thất bại mà thôi!

Long tộc ta từ khi khai thiên lập địa đến nay, đã trải qua vô số kiếp nạn.

Bất luận là Long Phượng đại kiếp hay Vu Yêu lượng kiếp, lần nào Long tộc ta không có nguy cơ diệt tộc?

Nhưng Long tộc ta đều đã vượt qua!

Các ngươi phải có niềm tin vào Long tộc, Long tộc ta tuyệt đối không dễ dàng bị đánh bại như vậy!” Huống hồ, một viện binh mạnh mẽ đang trên đường tới!

Chờ Nguyên Thủy đến, đám cự thú biển sâu này sẽ không còn vênh váo được bao lâu nữa.

Đối với Nguyên Thủy, Ngao Thiên có niềm tin, dù đám cự thú biển sâu này có thực lực khủng bố sánh ngang Thánh nhân.

Đúng lúc Ngao Thiên định nói thêm gì đó, đột nhiên giữa trời đất xuất hiện vô số tiếng gầm giận dữ!

“GÀO!” Cùng lúc đó, trời đất vì nó mà thất sắc!

Mặt biển vốn yên tĩnh lập tức nổi lên sóng lớn ngất trời, từng con cự thú biển sâu khủng bố đứng sừng sững trên những con sóng lớn đó!

“Không hay rồi, cự thú tập kích!” Ngao Thiên trong lòng thầm kêu không ổn, bất chấp vết thương trên người, thân hình lóe lên, xuất hiện giữa không trung.

Sau lưng Ngao Thiên là mấy chục vị đại năng Long tộc cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ, thậm chí đỉnh phong!

Ngao Thiên cùng đám cự thú đối đầu, hai bên giằng co!

Theo sự di chuyển của đám cự thú biển sâu, Ngao Thiên cũng thuận thế hét lớn: "Nhị lang Long tộc nghe lệnh, cùng ta xông lên!" Tức thì vô số tiếng hò hét giết chóc vang lên, cả vùng biển lập tức xuất hiện vô số ánh sáng cùng từng tiếng gầm giận dữ! ... ...

Tại nơi giao nhau giữa Đông Hải và biển sâu, một vùng biển cực kỳ hung hiểm.

Nơi này từ khi xuất hiện đã luôn có gió to sóng lớn!

Đồng thời còn kèm theo sấm sét màu tím khủng bố, uy lực vô cùng đáng sợ!

Cảnh giới Đại La Kim Tiên nếu đến đây, e rằng đối mặt với hoàn cảnh hung hiểm như vậy cũng không được yên ổn.

Nhưng đối với Nguyên Thủy, đây chẳng qua chỉ là một cơn sóng gió nhỏ.

So với sự cuồng bạo của hư không hỗn độn, nơi này quá hiền hòa.

Chương 756

Đối với Ngao Chiến, tuy có chút phiền phức nhưng cũng không đáng kể.

Nhưng khi Nguyên Thủy đi xuyên qua nơi này, ánh mắt lại lộ ra một tia vui mừng.

"Hỗn Độn pháp tắc?

Không ngờ ở đây lại có thể cảm nhận được một tia tung tích của Hỗn Độn pháp tắc." Thì ra khi đi xuyên qua vùng biển cuồng bạo này, Nguyên Thủy tình cờ phát hiện vùng biển này lại ẩn chứa một tia Hỗn Độn pháp tắc.

Tuy cực kỳ yếu ớt, nhưng lại vô cùng hiếm có!

Nếu là sớm hơn vài ức vạn năm, Nguyên Thủy có lẽ sẽ phải ở đây khổ tu một phen, để cảm ngộ Hỗn Độn pháp tắc vô cùng quý giá này.

"Đáng tiếc, bản tôn đã tu luyện Thời Không pháp tắc." Nhưng bây giờ, Nguyên Thủy đã tu luyện Thời Không pháp tắc không hề thua kém Hỗn Độn, Thời Không pháp tắc đã đại thành.

Tương lai một mảnh quang minh, không thể nào chuyển sang tu luyện Hỗn Độn pháp tắc được nữa.

Có thể để lại cho đệ tử môn hạ, nhưng cũng không biết có ai có cơ duyên đó không.

Sau khi đi xuyên qua vùng biển hỗn loạn, Nguyên Thủy liền cảm nhận được từng luồng dao động khủng bố.

Ngao Chiến dường như cũng cảm nhận được, trong lòng căng thẳng không khỏi nhìn về phía đó.

Nhưng chiến trường của Ngao Thiên cách nơi này vô cùng xa xôi, với thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong của Ngao Chiến, cũng chỉ có thể cảm nhận được một tia dao động mơ hồ.

Về tình hình cụ thể thì không biết được, chỉ có Nguyên Thủy mới có thể vượt qua khoảng cách xa như vậy, dễ dàng nhìn thấy trận đại chiến vô cùng thảm liệt đó.

"Số lượng lại nhiều đến thế!

Xem ra quả thật ẩn chứa bí mật lớn!" Đương nhiên khi phát hiện số lượng cự thú biển sâu lên đến mấy trăm con, hắn cũng bị dọa cho giật mình.

Phải biết đó là mấy trăm con cự thú biển sâu sánh ngang Thánh nhân!

Hiện tại trên đại lục Hồng Hoang, tất cả Thánh nhân bao gồm cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cộng lại cũng không quá hai mươi người!

Lực lượng mà đám cự thú biển sâu thể hiện trước mắt Nguyên Thủy, đủ để san phẳng tất cả thế lực trên đại lục Hồng Hoang!

Thiên địa Hồng Hoang mở rộng, biển sâu mới xuất hiện lại ẩn chứa nhiều cự thú khủng bố như vậy.

Rốt cuộc chúng đã tồn tại từ trước khi Hồng Hoang mở rộng, hay là sau khi Hồng Hoang mở rộng mới ra đời.

Vấn đề về cự thú biển sâu Hồng Hoang chiếm một vị trí quan trọng trong lòng Nguyên Thủy, thậm chí khi Ngao Thiên đang ở trong tình thế nguy hiểm, hắn cũng không lập tức ra tay.

Hắn đứng bên cạnh quan sát, quan sát lai lịch của cự thú biển sâu.

Cùng với việc quan chiến một hồi, Nguyên Thủy càng thêm tò mò

về cự thú biển sâu!

Chúng không chỉ có sức mạnh sánh ngang Thánh nhân, và thân thể cường hãn!

Mà còn không có chút linh trí nào, càng không thể điều động linh khí giữa trời đất.

Đám cự thú biển sâu trước mắt dường như đang hành động theo bản năng, không giống như có bất kỳ trí tuệ nào.

Nếu không, với thực lực khủng bố và số lượng kinh người, đại quân Long tộc hiện tại có còn tồn tại hay không cũng không chắc chắn.

Khi phát hiện không thể nhìn ra thêm điều gì nữa, Nguyên Thủy lẩm bẩm một tiếng đồng thời chuẩn bị ra tay.

"Hồng Quân hẳn là biết những chuyện này, xem ra ta phải đến chỗ đó một chuyến rồi!" Sau khi để lại một câu nói, thân ảnh Nguyên Thủy đã sớm biến mất.

"Ngao Chiến, đại quân Long tộc phía trước gặp nguy hiểm.

Bản tôn phải đi cứu viện, ngươi hãy ở đây chờ!" Ngao Chiến đối với việc này đã không còn lạ, ngược lại hướng về phía Nguyên Thủy biến mất cung kính nói: "Cẩn tuân ý chỉ của Thiên Tôn!" Sau một thời gian tiếp xúc, Ngao Chiến đã phát hiện ra thân phận của Nguyên Thủy!

Vừa kinh ngạc, vừa vô cùng may mắn, may mắn gặp được Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nếu không, Long tộc có lẽ đã bị xóa sổ khỏi Hồng Hoang.

Tại chiến trường xa xôi, Long tộc tuy dốc sức chống cự nhưng sự chênh lệch về thực lực quá lớn, tuyệt đối không thể dễ dàng bù đắp.

Tuy thân thể Long tộc cũng cường hãn, sở hữu nhiều pháp thuật thần thông!

Nhưng đối mặt với cự thú biển sâu có sức mạnh khủng bố, lại hoàn toàn không có tác dụng.

Nhất lực phá vạn pháp!

Khi sức mạnh đạt đến một trình độ nhất định, sẽ không còn sợ hãi bất kỳ pháp thuật thần thông nào!

Hiện tại cự thú biển sâu dựa vào một thân thực lực cường hãn, xông vào giữa Long tộc như chỗ không người, vô số Long tộc máu tươi bắn ra ngay tại chỗ.

Cả vùng biển bị máu tươi nhuộm đỏ, cả bầu trời tràn ngập mùi máu tanh nồng nặc!

Ngao Thiên và Ngao Quảng Long Vương, đã sớm giết đến đỏ mắt!

Liều mạng tấn công cự thú biển sâu trước mặt, mặc dù đòn tấn công của họ chỉ có thể gây ra một chút thương tổn cho chúng.

Trong nháy mắt, Nguyên Thủy xuất hiện bên ngoài chiến trường khủng bố, nhìn tình hình bên trong chiến trường, lông mày hơi nhíu lại, sau đó lạnh lùng quát một tiếng: "Định!" Tức thì vô biên vô tận lực lượng pháp tắc từ trên người Nguyên Thủy tuôn ra, lập tức bao trùm cả vùng biển!

Đồng thời dưới lực lượng pháp tắc bàng bạc, hai bên vốn đang huyết chiến tư sát bị cưỡng ép định trụ!

Ngao Thiên nhìn móng vuốt khủng bố gần trong gang tấc, tâm trạng căng thẳng cực độ cuối cùng cũng được buông xuống, thở hổn hển mấy hơi rồi nói: "Thiên Tôn đã ra tay!

Chúng ta được cứu rồi!" Cùng với lời nói của Ngao Thiên, vô số Long tộc trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm!

Mặc dù cũng bị định trụ, nhưng nội tâm lại vì lời nói của Ngao Thiên mà thả lỏng hơn nhiều.

Còn về những con cự thú biển sâu kia, đương nhiên sẽ không dễ dàng bị đánh bại, tuy thân hình bị đông cứng nhưng vẫn trừng mắt giận dữ gầm gừ!

Thần tình cực kỳ không cam lòng, đồng thời ánh mắt cực kỳ phẫn nộ nhìn về phía Nguyên Thủy, ánh mắt căm hận đó thậm chí có thể phun ra lửa.

Cảm nhận được ánh mắt cực kỳ phẫn nộ xung quanh, thân ảnh Nguyên Thủy nhẹ nhàng đi mấy bước đã đến trước mặt Ngao Thiên.

Hắn vẫy tay khôi phục khả năng hành động cho Ngao Thiên và đông đảo Long tộc, sau đó hừ lạnh với đám cự thú biển sâu: "Một đám man thú, có sức mạnh mà không có trí tuệ." Nhưng lời nói lại chuyển hướng: "Nhưng sơn môn của bản tọa thiếu mấy con vật giữ nhà, miễn cưỡng cũng hợp, các ngươi có nguyện ý trở thành thần thú giữ nhà cho bản tọa không." Đáp lại Nguyên Thủy chỉ có tiếng gầm giận dữ của cự thú, Nguyên Thủy nghe vậy lại lộ ra một nụ cười.

"Không phục?

Bản tọa thích dáng vẻ không phục của các ngươi!" Hắn khẽ vẫy tay, một luồng dao động thời không xuất hiện, thân ảnh của mấy trăm con cự thú biển sâu lập tức biến mất.

Sau khi Nguyên Thủy làm xong mọi việc, Ngao Thiên ở một bên cung kính nói: "Ngao Thiên đa tạ Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay cứu giúp!" Hiện tại quan hệ giữa Ngao Thiên và Nguyên Thủy không thể để bất kỳ ai phát hiện, Nguyên Thủy cũng không công khai.

Cho nên bề ngoài Ngao Thiên phải thể hiện một chút khoảng cách với Nguyên Thủy.

"Không cần đa tạ, bản tôn cũng là nhận lời ủy thác của người khác, cũng không muốn thấy Long tộc cứ thế tiêu tan giữa Hồng Hoang." Nguyên Thủy vừa nói xong, Ngao Chiến liền từ xa từ từ bay tới.

Khi thấy Ngao Thiên và mọi người, y lập tức cung kính hành lễ.

Chương 757

Đồng thời Ngao Quảng và những người khác cũng biết được, thì ra Ngao Chiến đã gặp Nguyên Thủy Thiên Tôn trên đường đi, mới có chuyện Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện cứu Long tộc sau này.

Đúng lúc Ngao Quảng và mọi người vừa mừng vừa sợ, Nguyên Thủy đang truyền âm cho Ngao Thiên: "Lấy đây làm cơ hội, để toàn bộ Long tộc quy thuận ta." Ngao Thiên nghe vậy gật đầu, sau đó liền cùng Ngao Quảng và những người khác thương lượng việc quy thuận Nguyên Thủy.

Khi Ngao Thiên nói ra ý định dẫn dắt toàn bộ Long tộc quy thuận Nguyên Thủy, mấy vị Long Vương cùng nhiều trưởng lão Long tộc cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong đều kinh ngạc không thôi.

"Cái gì?

Quy thuận Nguyên Thủy Thiên Tôn?!" Sắc mặt Ngao Quảng Long Vương biến đổi, dường như vô cùng kinh ngạc trước quyết định của Ngao Thiên, nhưng sau đó lại xuất hiện một tia vui mừng.

Quy thuận Nguyên Thủy đối với Long tộc là một chuyện tốt thiên đại, đối với Ngao Quảng cũng là một chuyện tốt lớn.

"Nếu tộc trưởng đã quyết định, chúng ta ủng hộ quyết định của tộc trưởng!" Cùng với sự đồng ý của Ngao Quảng và những người khác, Long tộc vào giờ khắc này chính thức đầu quân cho Nguyên Thủy.

Khí vận của Long tộc cũng vào lúc này có biến hóa, gần một nửa khí vận dưới sự thao túng của Ngao Thiên được phân chia cho Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy sau khi thu hoạch được khí vận bàng bạc, khí vận đại trướng!

Nguyên Thủy trong lòng tức thì vui mừng, tuy khí vận không mang lại cho hắn thay đổi rõ rệt, nhưng Nguyên Thủy trong cõi u minh cảm giác được cảnh giới của mình vào khoảnh khắc đó dường như có chút lỏng lẻo.

Đồng thời đối với thiên địa pháp tắc, dường như cũng rõ ràng hơn một chút.

"Quả nhiên có tác dụng lớn, nhưng khí vận của Long tộc tuy hùng hậu, lại còn xa mới đủ!" Thu hoạch được khí vận khổng lồ, tâm trạng Nguyên Thủy rất tốt.

Sau khi cảm nhận được tác dụng của khí vận, trong lòng càng thêm kiên định bước chân đoạt lấy khí vận.

Nhưng hiện tại trong Hồng Hoang, việc phân chia khí vận đã rõ ràng, không có quá nhiều khí vận dư thừa để Nguyên Thủy hấp thu.

"Bước chân khai cương khoách thổ, phải nhanh hơn!

Long tộc chưởng quản tứ hải, đã có khí vận bàng bạc như vậy.

Nếu có thể khống chế toàn bộ biển sâu, lúc đó sẽ thu hoạch được khí vận khổng lồ đến mức nào!" Nhắc đến sự rộng lớn vô biên của biển sâu, hai mắt Nguyên Thủy lóe lên những tia sáng!

Nếu không phải cân nhắc thực lực của Long tộc thực sự quá thấp một chút, e rằng hắn sẽ lập tức dẫn dắt toàn bộ Long tộc chiếm lĩnh biển sâu.

Một bên Nguyên Thủy trong lòng mãn ý, một bên khác Long tộc bị Nguyên Thủy rút đi lượng lớn khí vận, khiến cho cả Long tộc khí vận tức thì suy yếu.

Tức thì cả Long tộc bị ảnh hưởng kịch liệt, đặc biệt là đối với Tứ Hải Long Vương và tộc trưởng Long tộc Ngao Thiên.

Sắc mặt họ đều trắng bệch, trong lòng đau nhói!

Như thể có thứ gì đó cực kỳ quan trọng, vào khoảnh khắc này đã mất đi.

Là những đại năng đứng trên đỉnh Hồng Hoang, Ngao Quảng và mấy vị Long Vương khác tự nhiên cũng mơ hồ biết được tác dụng của khí vận.

"Cái giá lớn như vậy, cũng không biết là đúng hay sai!

Nhưng bây giờ, có hối hận cũng đã muộn.

Chỉ hy vọng, Long tộc ta có thể trường tồn trên đời." Ngao Quảng bất đắc dĩ thở dài một tiếng, đây chính là nỗi bi ai của kẻ thực lực thấp kém.

Vận mệnh của mình không thể do mình nắm giữ, chỉ có thể dựa vào sự ban phát của kẻ mạnh hơn.

Nhưng rất nhanh, trạng thái của họ lại có biến hóa mới, sắc mặt như cũ, thậm chí còn hồng hào hơn.

Ngao Thiên và Ngao Quảng đám người sau khi hơi ngẩn ra một lúc liền vui mừng không thôi!

"Quả nhiên, lựa chọn của ta không sai!" Ngao Quảng càng kích động cười lớn, mấy người kia cũng đầy lòng vui mừng.

Thì ra khi khí vận Long tộc suy yếu, lại lập tức bùng nổ!

Khí vận càng thêm bàng bạc, thậm chí còn mạnh hơn trước một phần!

Sự biến hóa này vẫn đang tiếp diễn, chỉ cần thời gian trôi qua, khí vận Long tộc sẽ không ngừng tăng lên.

Đối với sự biến hóa khí vận của Long tộc, Nguyên Thủy cũng vô cùng quan tâm.

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên hắn chủ động ra tay, trực tiếp chiếm đoạt khí vận của một tộc.

"Khí vận hồi quỹ?

Thì ra là thế!

Xem ra đây là một chuyện đôi bên cùng có lợi." Sau khi phát hiện sự biến hóa của Long tộc, trong mắt Nguyên Thủy lóe lên mấy đạo huyền quang rồi cười nói.

Thì ra sau khi khí vận Long tộc bị Nguyên Thủy hấp thu, liền kết nối với khí vận của bản thân Nguyên Thủy!

Tuy lúc đầu lập tức suy yếu, nhưng sau đó lại nhận được sự phản hồi từ khí vận của Nguyên Thủy.

Sự phản hồi này đối với Nguyên Thủy không có ảnh hưởng gì, nhưng đối với Long tộc lại là một lợi ích to lớn.

Không lâu sau, Ngao Thiên dẫn theo Ngao Quảng và các cao tầng Long tộc đến tạ ơn Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy nói vài câu cho qua chuyện, rồi lại nhìn xuống biển sâu.

Tuy lúc này Long tộc không có đủ sức mạnh để thăm dò biển sâu, nhưng sau khi nếm được vị ngọt của khí vận, Nguyên Thủy tuyệt đối không thể nào từ bỏ vùng biển rộng lớn vô biên trước mắt này. ... ...

Trên đại lục Hồng Hoang, sau trận biến cố lớn mấy vạn năm trước, đã có những thay đổi kinh kinh thiên động địa.

Khi Thái Ất chân nhân và các đệ tử của Nguyên Thủy xuống núi, đều bị kinh ngạc đến ngây người.

Thái Ất chân nhân đứng trên mây nhìn ngọn núi cao chót vót, thẳng đến tận trời trước mắt, ánh mắt kinh ngạc không thôi.

Một lúc lâu sau, Thái Ất chân nhân mới kinh ngạc thốt lên: “,Càn Nguyên Sơn?” Không sai, ngọn núi trước mắt Thái Ất chân nhân có thể sánh ngang với thần sơn Côn Luân, lại chính là động phủ của y ở Hồng Hoang.

Thật không thể tin được, hoặc có thể nói tạo hóa của trời đất huyền diệu vô cùng!

Phải biết Càn Nguyên Sơn trước kia chẳng qua chỉ là một ngọn núi cao vạn trượng mà thôi.

Tuy có chút linh vận, nhưng cũng chỉ có vậy.

Đối với Hồng Hoang, không hề bắt mắt.

Thái Ất chân nhân sở dĩ chọn nơi đó, cũng là tình cờ đi ngang qua cảm thấy có duyên, cộng thêm bình thường đa phần đều ở Tam Tiên Đảo tu luyện, đối với đạo trường ở Hồng Hoang cũng không quá để ý.

“Xem ra Càn Nguyên Sơn không tầm thường nha, tuy trời đất biến đổi lớn, vạn vật đều có cơ duyên.

Nhưng biến hóa như vậy, ắt hẳn bản thân nó cũng có nội tình sâu dày.

Chương 758

Xem ra, mắt nhìn của bần đạo cũng tốt đấy chứ.

Tùy tiện chọn một tòa đạo trường, giờ đây cũng có thể lớn thành thần phong như vậy." Sau khi tán thưởng sự huyền diệu của diễn biến trời đất, Thái Ất chân nhân cũng tự khen mình một câu, sau đó mang theo một tâm trạng khác lạ giáng lâm xuống đạo trường đã rời đi từ lâu.

Ngoài Càn Nguyên Sơn ra, động phủ của Ngọc Đỉnh chân nhân và những người khác cũng có những biến hóa ít nhiều.

Thái Ất chân nhân ngoài kinh ngạc ra, cũng vô cùng hoan nghênh sự biến hóa này.

Trước đây y đang cân nhắc, đạo trường trước đây tuy cũng là nơi có linh mạch, nhưng đối với cả Hồng Hoang, lại quá bình thường.

Đối với những ngọn núi danh thắng đã có chủ kia, lại quá tồi tàn.

Nhưng bây giờ có sự biến hóa này, lại đỡ được một phen công sức.

Chỉ là y không biết, đạo trường của y sở dĩ có sự biến hóa này, cũng liên quan đến Nguyên Thủy.

Đạo trường của y liên kết với khí vận của y, thân là đệ tử của Nguyên Thủy, cũng liên kết với khí vận của Nguyên Thủy.

Điều này đã tạo thành việc khi trời đất biến đổi lớn, ngọn núi nơi đạo trường của y ẩn chứa khí vận lớn, cho nên đã chiếm được một phần tạo hóa của trời đất.

Cho nên Thái Ất và những người khác cũng được hưởng ké ánh sáng của Nguyên Thủy, nếu không những nơi khác trong Hồng Hoang

có biến hóa, cũng xa xa không lớn bằng.

Tuy ngọn núi biến hóa rất lớn, nhưng đạo trường của y lại không hề thay đổi.

Cho nên trong ngọn núi thẳng đến tận trời kia, thậm chí không thể nhìn thấy đạo trường ở đâu.

Nếu không phải có một tia liên kết trong cõi u minh, e rằng Thái Ất và những người khác phải tìm rất lâu mới có thể tìm thấy.

Nhìn đạo trường bị rừng rậm bao vây, Thái Ất cười khổ một trận.

"Xem ra phải động thủ rồi, nhưng cũng tốt.

Đạo trường trước đây quả thực nhỏ một chút, không phù hợp với thân phận của bần đạo." Cảm thán một câu, Thái Ất liền bắt đầu động thủ cải tạo đạo trường.

Cùng với pháp lực bàng bạc vận động, và từng kiện linh quang lấp lánh.

Chẳng mấy chốc, một tòa cung điện chiếm diện tích cực kỳ rộng lớn, trông vô cùng hùng vĩ đã tọa lạc trên Càn Nguyên Sơn.

Nhìn tòa cung điện vô cùng hùng vĩ, vừa nhìn đã biết cực kỳ bất phàm, Thái Ất hài lòng gật đầu.

"Không tệ không tệ, thế này mới có chút dáng vẻ chứ!

Cái tên Kim Quang Động kia cũng không thể dùng nữa, đổi thành Tầm Đạo Cung đi!" Rời xa Tam Tiên Đảo vào Hồng Hoang để tìm kiếm đại đạo, cái tên Tầm Đạo Cung cũng phù hợp với tâm cảnh hiện tại của Thái Ất.

Sau khi ổn định lại, Thái Ất liền ngồi xếp bằng trong đại điện rộng lớn, suy nghĩ làm thế nào để nhập thế tìm kiếm đại cơ duyên mà Nguyên Thủy đã nói.

“Sư tôn từng nói, Nhân tộc có đại khí vận!

Là nhân vật chính của trời đất, nay trời đất biến đổi lớn, có đại cơ duyên giáng lâm.

Chắc chắn có liên quan đến Nhân tộc, hoặc có thể là ở trong Nhân tộc.

Huống hồ sư tôn từng lệnh cho chúng ta quảng thu đệ tử truyền đạo Hồng Hoang, tiếp xúc với Nhân tộc là không thể tránh khỏi.” Lẩm bẩm một tiếng, Thái Ất đột nhiên biến mất, chỉ để lại một tia tàn ảnh trong đại điện, Thái Ất đã sớm vào nhân gian.

Ngọc Đỉnh chân nhân và những người khác sau khi xây dựng lại đạo trường và ổn định xong, gần như cùng lúc với Thái Ất.

Đều cảm thấy Nhân tộc là không thể tránh khỏi, thế là lần lượt vào Nhân tộc tìm kiếm đại cơ duyên đó.

Trong hư không vô tận bên ngoài tinh thần Hồng Hoang, một động thiên hay tiểu thế giới khổng lồ đang chậm rãi di chuyển.

Thiên địa này chính là do Lão Tử từng mở ra trong hỗn độn, theo sự mở rộng của Hồng Hoang mà được sáp nhập vào Hồng Hoang.

Cả thiên địa tuy rộng lớn không thôi, nhưng ngoài Thái Thượng ra lại không có bất kỳ sinh linh nào tồn tại.

Bởi vì phương thiên địa này đang không ngừng luân hồi, mỗi thời mỗi khắc đều đang hủy diệt và đản sinh.

Thái Thượng liền trong sự hủy diệt và đản sinh vô tận đó cảm ngộ âm dương chi đạo, chỉ là Thái Thượng đã đạt đến Thánh nhân đỉnh phong, muốn đột phá Thiên Đạo cảnh giới nói dễ vậy sao.

Cho nên khô tọa ức vạn năm, một mực không có thu hoạch.

Nhưng Thái Thượng không hề vội vàng, bởi vì thời gian đối với y

không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Sau khi thiên địa lại một lần nữa bị hủy diệt, hai mắt Thái Thượng bỗng nhiên mở ra!

Âm dương thái cực trong mắt y diễn hóa.

"Cơ duyên thành đạo, ở Nhân tộc." Một tiếng lẩm bẩm, thân ảnh Thái Thượng dần dần biến mất.

Lúc này trên đại lục Hồng Hoang, Đại Chu do Chu Võ Vương Cơ Phát thành lập đã tồn tại được hơn ba vạn năm.

Nhưng, hiện tại vẫn chưa hoàn toàn ổn định!

Dù sao cùng với việc Phong Thần lượng kiếp kết thúc, thiên địa Hồng Hoang bắt đầu mở rộng.

Khi đó đất rung trời chuyển, một bộ dạng thế giới sắp diệt vong.

Khiến cho Chu Võ Vương Cơ Phát căn bản không có quá nhiều tinh lực để đối phó với những kẻ phản kháng, khiến cho Đại Chu hiện tại tuy trông có vẻ mạnh mẽ, nhưng cũng đầy rẫy nguy cơ.

Tàn dư của Đại Thương, một nhánh của Vu tộc còn sót lại của Cửu Lê, thậm chí cả sức mạnh của Nhân tộc do các thế lực khác trong Hồng Hoang nâng đỡ.

Những sức mạnh này ẩn nấp trong bóng tối, nhân lúc trời đất đại loạn mà phát triển lớn mạnh.

Hiện tại đã lớn mạnh, mạnh đến nỗi ngay cả Đại Chu cũng không muốn dễ dàng chọc vào.

Cộng thêm, Đại Chu thực hành chế độ phân phong!

Thực lực của hoàng tộc Đại Chu xa xa không bằng hoàng tộc triều trước, căn bản không có sức để trấn áp tất cả.

Huống hồ, Thánh nhân thậm chí cả Nguyên Thủy cũng không hy vọng một Nhân tộc thống nhất cường đại xuất hiện.

Hồng Hoang không tính năm, thời gian trôi đi như nước chảy.

Trong nháy mắt đã qua vạn năm, Chu Võ Vương đã sớm vẫn lạc, thậm chí cả Đại Chu trong vạn năm thời gian, đã trải qua mấy đời Chu Vương.

Điều này ở Hồng Hoang lại cực kỳ không thể tin được, phải biết bất luận là Đại Việt hay Đại Thương, mỗi một đời vua tồn tại thời gian đều vô cùng lâu dài.

Đâu có như bây giờ, thay đổi thường xuyên đến đáng sợ!

Nếu trong đó không có sức mạnh bên ngoài ảnh hưởng hoặc can thiệp, e rằng không ai tin.

Dưới sự ảnh hưởng của đủ loại nhân tố, Đại Chu dần dần suy yếu.

Nhưng các quốc gia được phân phong, lại ngày càng cường hãn.

Chương 759

Nội bộ Đại Chu hỗn loạn không yên, dân chúng lầm than.

Khí vận hỗn loạn, dấu hiệu suy yếu đã ai cũng biết.

Nội bộ nhiều vùng đất được phong, rất nhiều chư hầu bình lập!

Có thế chia cắt thiên hạ.

Trong thời loạn thế như vậy, bá tánh dân chúng lầm than.

Rất nhiều hiền giả Nhân tộc không muốn thấy Nhân tộc như vậy, đua nhau dấn thân vào đại thế thiên hạ.

Tại một tiểu thành phía tây Đại Chu, một mảnh tĩnh mịch.

Trên đường tuy có nhiều người đi lại, nhưng phần lớn đều vội vã, trên mặt một vẻ lạnh lùng.

Một lão giả tóc trắng bạc phơ chậm rãi đi trong tiểu thành có cảm giác lịch sử, nhìn những bức tường thành toát ra khí tức cổ xưa, lại cảm nhận được sự lạnh lùng của người đi đường xung quanh, ánh mắt lóe lên một tia sáng.

"Nhân tộc cường thịnh không kém gì Vu Yêu hai tộc, huống hồ Hồng Hoang tấn thăng, đại địa tăng lớn trăm bội, lẽ ra phải là một mảnh phồn vinh thịnh vượng.

Nhưng với bộ dạng hiện tại xem ra, Nhân tộc chẳng qua chỉ có hư danh mà thôi." Không hiểu, không hiểu!

Theo lý mà nói, Nhân tộc càng ngày càng cường đại, cuộc sống của Nhân tộc cũng nên ngày càng phồn vinh.

Nhưng hiện nay, khí vận Nhân tộc như hồng!

Tam Hoàng trấn áp Hỏa Vân Động, nội bộ tuy có hỗn loạn nhưng

vẫn ổn định.

Còn bên ngoài, Vu Yêu hai tộc đã sớm tan thành mây khói, lưu lại một số sức mạnh, cũng không thể uy hiếp sự ổn định của Nhân tộc.

Nội bộ ổn định bên ngoài bình tĩnh, cộng thêm thời thịnh thế như hiện nay, tại sao lại xuất hiện tình huống như bây giờ?

Lão Tử không hiểu, tinh thông thái cực âm dương chi đạo, y đã suy tính nhiều lần.

Nhưng dựa vào sức mạnh cấp Thánh nhân đỉnh phong, cũng không thể suy tính ra Nhân tộc rốt cuộc đã xảy ra vấn đề gì.

Sự biến hóa cục diện hiện tại của Nhân tộc, đã trở thành chấp niệm của Lão Tử!

Đồng thời trong cõi u minh, Lão Tử có một loại dự cảm, nếu có thể tham ngộ được huyền ảo trong đó, vậy thì có thể thu được một phần đại cơ duyên.

Thế là Lão Tử đã bước lên con đường tìm kiếm sự biến đổi bên trong của Nhân tộc, và tham ngộ sự biến hóa trong đó.

Để tham ngộ sự biến hóa, Lão Tử đã lấy thân thể phàm nhân đi trên đại địa.

Một bước một dấu chân, đi bộ trong Đại Chu.

Cảm ngộ nỗi khổ của Nhân tộc, cảm nhận cuộc sống của Nhân tộc.

Trong nháy mắt đã trăm năm, Lão Tử đi trong nhân gian hơn trăm năm.

Lúc này Lão Tử một vẻ phong sương, mặt mày tang thương.

Nếu Lão Tử lúc này đứng giữa đám đông, e rằng không ai tin một lão đầu có chút lôi thôi như vậy, lại chính là Thánh nhân Lão Tử cao

cao tại thượng kia!

Hiện tại bộ dạng của lão giả không khác gì lão giả Nhân tộc bình thường, một bộ dạng đã trải qua sự tôi luyện của phong sương, trừ đôi mắt tràn đầy trí tuệ và thanh minh.

"Sự biến đổi của Nhân tộc không ở bên ngoài, mà ở chính nó!

Đi hơn trăm năm, trong lòng có cảm ngộ nhưng cuối cùng vẫn không nắm được yếu lĩnh." Đi trăm năm, Lão Tử thu hoạch được rất nhiều!

Thậm chí đã mơ hồ chạm đến được đáp án.

Nhưng vẫn không thể nhìn thấu, nhưng y không để ý.

Bởi vì y biết, cơ duyên không thể cưỡng cầu.

Đúng lúc Lão Tử chuẩn bị đi đến một nơi khác, bước chân chậm rãi đột nhiên dừng lại.

Đồng thời người đi đường xung quanh như bị định hình, không động đậy.

"Đại huynh, đã lâu không gặp, dạo này vẫn khỏe chứ." Một giọng cười quen thuộc xuất hiện bên tai Lão Tử, thân ảnh Nguyên Thủy từ xa từ từ đi tới.

Lão Tử nghe thấy giọng nói của Nguyên Thủy, cũng cười nói: "Là nhị đệ, đã lâu không gặp." Trên một ngọn núi gần tiểu thành, Nguyên Thủy và Lão Tử ngồi đối diện nhau.

"Nhị đệ, trước đây ngươi nói trong Nhân tộc có đại cơ duyên, có thể giúp ta đột phá Thiên Đạo.

Nay ta đi trong Nhân tộc hơn trăm năm, cảm ngộ được rất nhiều.

Thậm chí mơ hồ cảm giác được một số điều huyền diệu, nhưng đối với cơ duyên lại vẫn không có bất kỳ manh mối nào." Lão Tử hơi

buồn bã tâm sự với Nguyên Thủy, Nguyên Thủy nghe xong trầm tư một lát rồi đáp: "Đại huynh, cơ duyên đã đến rồi." Lão Tử nghe xong hai mắt lộ ra một tia kinh ngạc, không hiểu hỏi: "Lời này là sao?" "Nhân tộc từ ngày sinh ra, đã ẩn chứa đại khí vận!

Đại huynh và tam đệ chẳng phải cũng dựa vào khí vận Nhân tộc mà thành Thánh sao.

Nay Vu Yêu hai tộc đã biến mất trong lịch sử Hồng Hoang, Nhân tộc càng như mặt trời ban trưa!

Nhưng vấn đề nội bộ của Nhân tộc không nhỏ, thậm chí có thể nói là cực kỳ nghiêm trọng, đủ để lay động căn cơ của Nhân tộc!

Đại huynh đi trong Nhân tộc trăm năm, cảm ngộ sự tang thương của Nhân tộc.

Đã nắm đại cơ duyên trong tay, chỉ cần đại huynh khẽ nắm một cái là có thể được." Nguyên Thủy mỉm cười nói, đồng thời nhìn về phía Lão Tử.

Những lời của Nguyên Thủy lập tức như một tiếng sét đánh, nổ vang bên tai Lão Tử!

Đồng thời, lớp sương mù vẫn luôn làm Lão Tử bối rối tan đi.

Ánh mắt Lão Tử sáng lên, cười lớn nói: "Thì ra là thế!

Đa tạ nhị đệ chỉ điểm!" Một Âm Dương Thái Cực Đồ đột nhiên xuất hiện sau lưng Lão Tử, tỏa ra sự huyền diệu vô cùng.

Ngay cả Nguyên Thủy sau khi nhìn thấy, thần sắc cũng nghiêm túc hơn một chút.

Cùng với sự luân chuyển của Âm Dương Thái Cực, khí tức trên người Lão Tử ngày càng phiêu miểu, thậm chí cuối cùng ngay cả Nguyên Thủy cũng không cảm nhận được.

Nếu không phải Lão Tử vẫn đang ngồi đối diện Nguyên Thủy, e rằng Nguyên Thủy cũng sẽ cho rằng Lão Tử đã sớm rời đi.

"Âm Dương Thái Cực!" Nguyên Thủy khẽ cảm thán, sau đó liền hộ pháp cho Lão Tử.

Không biết đã qua bao lâu, Lão Tử đột nhiên mở mắt!

Âm dương luân hồi trong mắt y trình hiện.

"Âm, dương lưỡng cực!

Phân!" Cùng với một tiếng hét trầm thấp, Lão Tử bị huyền quang âm dương bao phủ.

Chương 760

Nguyên Thủy cũng bị kinh tỉnh, quan sát huyền quang âm dương lấp lánh trước mắt, lộ ra một tia kinh ngạc.

Chờ huyền quang tan đi, thân ảnh Lão Tử lại xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy.

Chỉ là sau khi Nguyên Thủy nhìn thấy Lão Tử, ánh mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

"Đại huynh, ngươi…?" Nguyên Thủy khẽ hỏi một tiếng, trong ánh mắt đầy kinh ngạc.

Trạng thái của Lão Tử lúc này cực kỳ quỷ dị, trong cảm tri của Nguyên Thủy, tựa như một người lại tựa như hai người!

Có lúc Nguyên Thủy có thể cảm nhận được một người, có lúc lại cảm nhận được hai người!

Không ngừng biến đổi, khiến Nguyên Thủy cũng có chút ngơ ngác.

Tuy trong Hồng Hoang, thần thông và pháp thuật có thể phân hóa hóa thân có vô số.

Nhưng có thể khiến ngay cả Nguyên Thủy cũng cảm thấy độc nhất vô nhị, lại không có một đạo nào.

Nhưng, hoặc có thể nói từ hôm nay bắt đầu có một đạo!

Sau một lúc, Lão Tử mới từ trạng thái cực kỳ không ổn định đó khôi phục lại.

Sau khi mở mắt, thần tình Lão Tử đầy vui mừng.

"Nhị đệ, có phải ngươi cảm thấy kỳ quái với trạng thái vừa rồi

của vi huynh không?" Nguyên Thủy khẽ gật đầu, và nhìn về phía Lão Tử, chờ đợi câu trả lời của Lão Tử.

"Đều nhờ có nhị đệ, nếu không phải nhị đệ vừa rồi một lời kinh tỉnh vi huynh, vi huynh đã không thể đưa ra quyết định như vậy." Nghe câu trả lời của Lão Tử, ánh mắt Nguyên Thủy trước tiên lóe lên một tia sáng, sau đó lại như nghĩ ra điều gì đó, lộ ra một vẻ bừng tỉnh đại ngộ.

"Thì ra là thế!

Xem ra đại huynh đã lĩnh ngộ được rồi!

Thật quá tốt rồi!" Thấy Lão Tử có sở ngộ, Nguyên Thủy cũng vì y mà cảm thấy vô cùng vui mừng!

Tình cảm giữa Tam Thanh không hề như trong truyền thuyết Hồng Hoang kiếp trước, tứ phân ngũ liệt.

Cho nên đối với việc Lão Tử có sở ngộ, Nguyên Thủy vô cùng vui mừng!

Sau đó hai bên lại trao đổi một số chuyện, nhưng Lão Tử vì cần phải ổn định trạng thái hiện tại, cộng thêm Nguyên Thủy cũng có ý định rời đi, cho nên rất nhanh liền chia tay.

Sau khi chia tay với Lão Tử, Nguyên Thủy liền đi trên bầu trời Hồng Hoang, nhìn xuống Nhân tộc khổng lồ phía dưới mà cảm thán không thôi.

Nguyên Thủy cũng đã lâu không đến Nhân tộc, ký ức về Nhân tộc còn dừng lại ở thời kỳ Vu Yêu.

Nhân tộc khi đó tuy số lượng khổng lồ, nhưng thực lực lại không mạnh.

Sống dưới sự uy hiếp của Vu Yêu hai tộc, nếu không có… cuộc

sống sẽ không tốt đẹp.

Khi Nguyên Thủy đến trên bầu trời của một tiểu trấn, đột nhiên dừng lại.

Nhìn bầu trời trong xanh vạn dặm, y cảm thán một tiếng: "Ân, khí vận hội tụ lớn như vậy, thật hiếm thấy!" Trong thế giới mà người thường không thể nhìn thấy, một con khí vận kim long vạn trượng đang lượn lờ trên bầu trời tiểu thành.

Cùng với thời gian trôi đi, khí vận kim long không ngừng lớn lên!

Không ngừng hấp thu khí vận của cả Nhân tộc, thậm chí cả một phần khí vận Hồng Hoang, quả thực khủng bố đến như vậy!

Cảnh tượng hùng vĩ như vậy, ngay cả Nguyên Thủy cũng không mấy khi thấy!

Thậm chí cẩn thận nghĩ lại, lần gần nhất cũng là ở thời thượng cổ, khi tiên thiên thần thai ma đản sinh ra, e rằng mới có cảnh tượng như vậy!

Khí vận khổng lồ như vậy, cộng thêm Nguyên Thủy từng xem qua một tia quỹ tích lịch sử.

Lại kết hợp với ký ức của kiếp trước, Nguyên Thủy dường như biết được điều gì đó.

"Hy vọng ta không nhớ nhầm, nhưng bây giờ trước tiên phải xác định đây rốt cuộc là nơi nào, mới có thể xác định rốt cuộc có phải không!" Tự nói một tiếng, thân ảnh Nguyên Thủy giáng lâm xuống tiểu trấn.

Chỉ khẽ nhìn một cái, toàn bộ lịch sử của tiểu trấn lập tức hiện ra trước mắt y.

Từ khi khai sáng đến phồn vinh, cho đến hiện tại!

Chỉ cần đã từng trải qua ở tiểu trấn hoặc tồn tại trên tiểu trấn, người hay sự vật, đều bị Nguyên Thủy nhìn thấy.

Sau khi tìm hiểu xong toàn bộ lịch sử của tiểu thành, ánh mắt Nguyên Thủy tức thì sáng lên!

"Khúc Phụ?

Quả nhiên!" Khúc Phụ, tuy hiện tại không có tiếng tăm.

Nhưng ở hậu thế, lại vô cùng nổi tiếng!

Bởi vì ở đây, đã sinh ra một nhân vật ảnh hưởng vô cùng sâu rộng đến hậu thế!

Một nhân vật ở kiếp trước của Nguyên Thủy sánh ngang với Thánh nhân, không!

Là nhân vật cấp Thánh nhân!

"Khổng Tử!" Nguyên Thủy không ngờ, chuyến đi này lại có thu hoạch như vậy!

Đồng thời Nguyên Thủy cũng thông qua đây mà hiểu được đại thế lần này rốt cuộc là gì!

"Chư Tử Bách Gia, Chúng Thánh giáng lâm!" Thì ra là Chư Tử Bách Gia, một thời kỳ cực kỳ huy hoàng trong lịch sử kiếp trước của Nguyên Thủy!

Như vậy thì thông suốt rồi, ngoài thời thịnh thế như vậy, còn có cái gì có tư cách trở thành đại thế huy hoàng đầu tiên sau khi Hồng Hoang mở rộng!

Sau khi biết được đằng sau đại thế huy hoàng lần này, Nguyên Thủy trong nháy mắt đã nghĩ ra rất nhiều, nhưng một giọng nói quen thuộc đã cắt ngang.

"Thiên Tôn, chúng ta lại gặp nhau rồi!" Cùng với một giọng nói,

thân ảnh Hồng Quân từ từ hiện ra ở không xa.

Thấy Hồng Quân đột nhiên xuất hiện, Nguyên Thủy liền bắt đầu cảnh giác!

Lông mày hơi nhíu, lạnh lùng hỏi: “Hồng Quân?

Ngươi đến đây làm gì?” Hồng Quân không trả lời câu hỏi của Nguyên Thủy, ngược lại nhìn vào viện lạc phía trước, tự mình nói: “Đương nhiên là tìm kiếm đại cơ duyên rồi!

Nếu Thiên Tôn có thể đến đây, vậy bần đạo cũng có thể.

Phía trước là Khổng phủ phải không?

Thiên địa khí vận hội tụ, được trời đất yêu mến!

Trời đất hậu ái như vậy, ngay cả bần đạo cũng cảm thấy có chút nóng mắt a.” Nguyên Thủy nghe lời của Hồng Quân thì vô cùng ngạc nhiên, phải biết trước đây Hồng Quân cơ bản không quản chuyện của Hồng Hoang.

Tại sao bây giờ, lại nhiệt tình như vậy!

Chương 761

Quan trọng hơn, bộ dạng hiện tại của Hồng Quân dường như muốn giành người với mình a!

Nguyên Thủy đã nhìn ra rồi, Hồng Quân đang muốn cướp người!

Hắn muốn cướp đồ đệ đã được định sẵn, vị Thánh nhân tương lai Khổng Tử!

Sắc mặt Nguyên Thủy lập tức lạnh lùng, thứ mà bản tọa đã nhìn trúng mà muốn cướp đi, Hồng Quân cũng không được!

"Hồng Quân, ngươi cũng vì nhi tử của Khổng gia mà đến?" Nguyên Thủy lạnh lùng chất vấn.

Hồng Quân lại thản nhiên đáp: "Không sai, nhi tử của Khổng gia thiên sinh mang đại khí vận, tương lai nhất định không thể hạn lượng!

Tuy không đuổi kịp bần đạo, nhưng miễn cưỡng cũng có thể xem là theo sát phía sau." Lời của Hồng Quân khiến Nguyên Thủy đầy vạch đen trên mặt, đồng thời hắn cũng không ngờ tới, một Hồng Quân cao lãnh thường ngày cư nhiên cũng có một mặt như thế.

Đã định thu đồ đệ thì tuyệt đối không nhường, Nguyên Thủy không khách khí nói: "Hồng Quân, ngươi nhất định phải tranh người với ta sao?" Hồng Quân nghe thấy ngữ khí phẫn nộ của Nguyên Thủy, chỉ đáp lại một câu: "Thì đã sao?" "Xem ra chỉ có một trận chiến mới có thể giải quyết rồi!" "Chiến thì chiến!

Bần đạo chẳng lẽ lại sợ ngươi!" Trong vài câu ngắn ngủi, hai vị tồn tại mạnh nhất Hồng Hoang hiện tại vì tranh đoạt Khổng Khâu tức Khổng Tử mà đại động can qua!

Trên bầu trời tinh thần của Hồng Hoang, tại một mảnh hư không,

nơi vạn vật không thể tồn tại, cương phong hư không vô cùng vô tận lúc nào cũng quét qua toàn bộ không gian.

Nếu không có thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh thậm chí không cách nào tiến vào, chỉ có sức mạnh cấp bậc Thánh nhân hoặc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mới có thể sinh tồn tại đây.

Nhưng đối với Nguyên Thủy cùng Hồng Quân, chút cương phong hư không này chẳng đáng là gì, so với gió nhẹ cũng chẳng mạnh hơn bao nhiêu, ngay cả hỗn độn phong bạo kinh khủng hơn họ cũng từng trải qua!

Đứng trong hư không, Nguyên Thủy nhìn về phía Hồng Quân, trầm giọng nói: "Ngươi rốt cuộc là ai, vì sao bản tôn nhìn không thấu!

Vì sao dẫn bản tôn đến nơi này?" "Hồng Quân" nghe xong chân mày hơi nhướng lên, ánh mắt lóe sáng một hồi, sau đó mới trầm thấp đáp: "Thiên Tôn có ý gì?

Chẳng lẽ ta không phải Hồng Quân?

Nhưng nếu ta không phải Hồng Quân, ta lại là ai?" Nguyên Thủy nhìn "Hồng Quân" trước mắt, cười lạnh: "Ha ha, ai mà biết được!

Tuy bản tôn không rõ ngươi dùng phương pháp gì có thể cách tuyệt sự dò xét của ta, nhưng dựa vào việc bản tôn cùng Hồng Quân ở chung nhiều năm, hắn tuyệt đối không linh hoạt như thế.

Khổng Khâu tuy mang đại khí vận, nhưng từ khi Hồng Hoang khai tịch đến nay, người mang đại khí vận thiếu sao?" "Hồng Quân" trầm mặc hồi lâu, sau đó dùng thanh âm khàn khàn mở miệng: "Không hổ là Nguyên Thủy Thiên Tôn, dễ dàng nhìn thấu ngụy trang của ta như vậy.

Hồng Quân so với ngươi, quả thực kém xa!" Đã không thể ngụy trang, dứt khoát không ngụy trang nữa!

“Hồng Quân” phất tay, một luồng ánh sáng bao phủ, sau đó một thanh niên mặc hắc bào xuất hiện tại vị trí Hồng Quân đứng lúc trước.

Hắn chính là kẻ giả mạo Hồng Quân dẫn Nguyên Thủy tới đây.

“Ta chỉ là một Tầm Đạo Giả, sinh ra vì cầu đạo!

Đến Hồng Hoang cũng chỉ vì tìm cầu đại đạo mà thôi.” Tầm Đạo Giả nhìn Nguyên Thủy giải thích, nhưng Nguyên Thủy không thể tin lời hắn.

Cầu đạo?

Ha ha!

Nguyên Thủy nhìn quanh bốn phía, lớn tiếng nói: “Hồng Quân đạo hữu, đã ở gần đây sao không hiện thân một kiến!

Thiên Đạo, cũng nên ra đây rồi.” Tầm Đạo Giả nghe vậy cũng không ngạc nhiên, phản ứng tương tự: “Hai vị đạo hữu, Nguyên Thủy Thiên Tôn không dễ lừa gạt đâu, đã bại lộ thì hiện thân đi, ẩn tàng tiếp cũng không có ý nghĩa.” Lời Tầm Đạo Giả vừa dứt, hư không xung quanh chấn động, thân ảnh Hồng Quân cùng Thiên Đạo lần lượt xuất hiện ở các phương hướng khác nhau.

Thấy Hồng Quân và Thiên Đạo xuất hiện, Nguyên Thủy nhìn sâu vào họ một cái, cười nói: “Ta cũng không biết hiện tại mặt mũi mình lớn đến thế, để đối phó ta cư nhiên phải xuất động ba vị cường giả đồng đẳng cấp!

Ta nên thấy vinh dự, hay là thấy thú vị đây?” Hồng Quân nhìn Nguyên Thủy khẽ lắc đầu, trầm thấp nói: “Ta không có ý gì, chẳng qua vì lợi ích của mỗi người mà thôi.

Nguyên Thủy đạo hữu, ngươi chiếm giữ quá nhiều lợi ích.” Đúng vậy, có thể khiến ba vị chí cường giả cảnh giới Thiên Đạo tụ hội một chỗ, ngoại trừ lợi ích đủ lớn ra thì không còn gì khác.

Nghe lời Hồng Quân, mắt Nguyên Thủy lóe lên một tia sáng, sau khi kiểm tra trạng thái bản thân thì dường như đã hiểu ra.

"Lợi ích?

Chẳng lẽ là!" Không sai, thứ mà Hồng Quân, Thiên Đạo và cả Tầm Đạo Giả kia muốn tranh đoạt chính là khí vận!

Nếu chia toàn bộ khí vận Hồng Hoang làm mười phần, một mình Nguyên Thủy đã chiếm tới ba phần!

Đừng khinh thường ba phần này, đó là khí vận của toàn bộ Hồng Hoang!

Ngoại trừ Nguyên Thủy có thể độc chiếm lượng khí vận khổng lồ như vậy, cũng chỉ có Nhân tộc dựa vào sức mạnh chủng tộc mới có được hai phần khí vận.

Qua đó có thể thấy Nguyên Thủy chiếm bao nhiêu khí vận tại Hồng Hoang!

Chưa kể hiện tại Long tộc ở biển sâu đang không ngừng khuếch trương.

Nguyên Thủy một người chiếm quá nhiều khí vận Hồng Hoang, khí vận có hạn, một người chiếm nhiều thì kẻ khác tất chiếm ít.

Hiện tại Hồng Quân và Thiên Đạo chính là những kẻ chiếm ít khí vận đó!

Nếu là trước kia, dựa vào thực lực của Nguyên Thủy, tác dụng của khí vận không quá rõ ràng.

Nhưng hiện tại, Hồng Hoang khuếch trương!

Thiên địa tăng cường, cảnh giới mạnh mẽ hơn đang ẩn hiện.

Yếu tố quan trọng để đột phá cảnh giới cao hơn chính là khí vận thiên địa!

Như vậy, Nguyên Thủy tự nhiên trở thành mục tiêu chung!

Thực lực mạnh mẽ cũng không đủ để ngăn cản tâm cầu đạo của nhóm người Hồng Quân.

Tương tự, khí vận quan hệ đến việc Nguyên Thủy đột phá cảnh giới cao hơn, hắn tuyệt đối không nhường nửa phân!

"Khí vận thiên địa, kẻ mạnh có được!

Muốn lấy, phải xem thực lực có đủ mạnh hay không!" Sau khi hiểu rõ ý đồ của nhóm người Hồng Quân, Nguyên Thủy không nói nhảm nữa, dù sao đây là tranh chấp lợi ích trần trụi, không có chỗ để thương lượng!

Nguyên Thủy tuyệt đối không cho phép khí vận trong tay giảm bớt.

Hồng Quân, Thiên Đạo cùng Tầm Đạo Giả thần bí nghe vậy, nhìn nhau một cái, Hồng Quân lên tiếng: "Cũng tốt, Hồng Hoang vốn lấy cường giả làm tôn!

Kẻ mạnh chiếm giữ khí vận khổng lồ, vậy chúng ta hãy lĩnh giáo thực lực của Thiên Tôn!" Ngay lập tức, một đạo quang mang chói mắt xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy, đồng thời hắn cảm ứng được vài luồng đe dọa mạnh mẽ đang áp sát!

Nhóm người Hồng Quân ra tay rồi, dứt khoát và gọn gàng!

Vừa ra tay đã là thủ đoạn áp hòm rương.

Hồng Quân thi triển thiên địa vạn pháp, Thiên Đạo diễn hóa càn khôn, cùng với tâm cầu đạo của Tầm Đạo Giả.

Tức thì toàn bộ hư không Hồng Hoang không ngừng chấn động, cương phong hư không điên cuồng gào thét quét qua toàn bộ không gian!

Những cường giả Hồng Hoang đang du ngoạn hoặc thần du trong hư không, nhẹ thì thổ huyết sắc mặt trắng bệch, nặng thì thần hồn bị tổn thương, bản nguyên trọng thương!

Chương 762

“Chuyện gì xảy ra?!

Trong hư không rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì?

Chẳng lẽ cường giả cấp bậc Thánh nhân đang giao chiến?” Từng vị đại năng kinh hãi, tuy rất muốn biết chuyện gì đang xảy ra nhưng không ai dám mạo hiểm thăm dò, dù sao hiện tại chỉ mới trọng thương, nếu còn tiếp tục thăm dò e rằng kết cục sẽ thảm khốc hơn.

Trên tinh không, chư vị Thánh nhân ẩn mình trong động thiên cảm thụ được hư không chấn động và thiên địa pháp tắc bạo động.

Mỗi người đều trầm tư, có kẻ nhíu mày kẻ lại mừng rỡ, phản ứng không đồng nhất.

Nhưng họ cũng lờ mờ đoán được, trong hư không không phải là Thánh nhân hay Hỗn Nguyên giao đấu, mà là Nguyên Thủy cùng Hồng Quân đẳng cấp cường giả Thiên Đạo!

Theo phản ứng trong hư không, chắc chắn là các cường giả Thiên Đạo đang giao chiến!

Nếu không cần thiết, các Thánh nhân cũng không muốn chuốc lấy rắc rối lớn này.

Vì vậy, họ chỉ gia cố thêm vách ngăn động thiên chứ không có hành động gì khác.

Chúng sinh Hồng Hoang phản ứng ra sao cũng không ảnh hưởng đến những người đang giao chiến trong hư không.

Nhìn ba luồng đe dọa đang ép sát, Nguyên Thủy bắt đầu hành động.

“Thời Không Bích Lũy!” Cùng với một tiếng quát nhẹ, một đạo chấn động vô hình bao phủ Nguyên Thủy.

Đồng thời, ba đạo công kích mạnh mẽ mang theo khí thế bàng bạc trực tiếp oanh kích vào hộ tráo vừa ngưng tụ.

Theo ba tiếng nổ trầm đục chấn nhiếp tâm thần truyền ra, toàn bộ hư không Hồng Hoang kịch liệt run rẩy!

Tại nơi giao chiến, một phần hư không thậm chí trực tiếp vỡ vụn, hóa thành hư vô!

Phải biết rằng Hồng Hoang sau khi khuếch trương tuy không bằng Hỗn Độn thế giới nhưng cũng không kém bao nhiêu!

Có thể làm rách hư không Hồng Hoang, hóa thành hư vô sơ thủy kinh khủng, tầm ảnh hưởng có thể sánh ngang với khi Bàn Cổ khai thiên.

Toàn bộ hư không rơi vào hỗn loạn, khắp nơi đều là cương phong và bão năng lượng kinh khủng!

Nhóm người Hồng Quân cũng mất dấu Nguyên Thủy trong sự biến hóa kịch liệt đó, khiến họ càng thêm cảnh giác!

“Mọi người cẩn thận, Nguyên Thủy ra tay rồi!” Hồng Quân là người giao thủ với Nguyên Thủy nhiều nhất, cũng là đối thủ hiểu rõ Nguyên Thủy nhất, biết rõ hiện tại mới là lúc nguy hiểm nên lớn tiếng cảnh báo!

Thiên Đạo cùng Tầm Đạo Giả nghe xong thần sắc ngưng trọng, hết sức cảnh giác xung quanh.

Đúng lúc họ đang đề phòng cao độ, thanh âm Nguyên Thủy từ xa truyền đến: “Không hổ là Hồng Quân, lão đối thủ!

Hiểu rõ bản tôn như vậy, nhưng đã muộn rồi!” Đồng thời vang lên

một tiếng nước chảy, nhóm người Hồng Quân nghe xong sắc mặt đại biến!

"Tuyệt chiêu của Nguyên Thủy là Thời Không Trường Hà, biểu hiện mạnh nhất của pháp tắc thời không, đừng giữ lại chút gì nữa, nếu không hối không kịp!" Đặc biệt là Hồng Quân, sau một tiếng quát lớn liền trực tiếp tế ra bảo vật áp hòm rương.

Một bức họa cuộn từ từ triển khai sau lưng, tỏa ra thần quang vô lượng bao phủ lấy Hồng Quân.

Hỗn Nguyên Thái Sơ Huyền Đồ, cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo.

Không, có lẽ là một mảnh Hỗn Độn Linh Bảo tàn phá!

Hồng Quân có được khi du lịch Hỗn Độn thời sơ khai, có sự huyền diệu của Thái Sơ diễn hóa Lưỡng Nghi, đồng thời có thể trấn áp Tứ Tượng, thông hiểu Âm Dương!

Hồng Quân thi triển Hỗn Nguyên Thái Sơ Huyền Đồ để bảo vệ mình!

Thiên Đạo vốn là hóa thân của Thiên Đạo Hồng Hoang, tuy không có chí bảo hộ thân nhưng có thiên địa che chở.

Sau lưng hắn hiện ra một vòng kim quang rực rỡ bảo hộ ở trung tâm.

Còn Tầm Đạo Giả thần bí kia cầm trong tay một cuốn sách khắc đầy phù văn thần bí!

Cuốn sách tỏa ra khí tức huyền diệu phi thường, đồng thời phát ra vạn trượng huyền quang bảo vệ hắn.

Sau khi nhóm Hồng Quân thi triển thủ đoạn phòng ngự, chỉ thấy một dòng trường hà cuồn cuộn từ xa chậm rãi chảy tới!

Tốc độ trường hà tuy chậm nhưng nội tâm nhóm Hồng Quân lại

căng thẳng không thôi!

Bởi vì họ không biết liệu thủ đoạn của mình có đối kháng được sức mạnh mạnh mẽ của Nguyên Thủy hay không.

Khi Thời Không Trường Hà tràn qua, nhóm Hồng Quân tận mắt thấy hư không xung quanh nháy mắt biến hóa, trong chớp mắt hóa thành hư vô!

Rồi cũng trong chớp mắt, hư không lại tái hiện!

Mọi thứ phảng phất như lúc đầu, nhưng sức mạnh pháp tắc thời không tàn lưu đã tiết lộ sự kinh khủng của nó.

Nhóm Hồng Quân tuy cảm nhận được một luồng xung kích cực mạnh, nhưng may mắn thủ đoạn trong tay đủ lực.

Thời Không Trường Hà trôi qua không gây ra ảnh hưởng quá lớn!

Hoặc có lẽ, lần tấn công này của Nguyên Thủy không lớn như động tĩnh ban nãy.

Thấy hóa giải đòn tấn công mạnh nhất của Nguyên Thủy dễ dàng như vậy, Hồng Quân có chút không dám tin!

Chờ đến khi Thời Không Trường Hà hoàn toàn biến mất, Hồng Quân mới xác tín Nguyên Thủy cũng chỉ đến thế mà thôi!

Trong khi thở phào nhẹ nhõm, Hồng Quân cũng cảm nhận được tia sáng của thắng lợi!

Hồng Quân nhận ra một cơ hội cực tốt, vừa hô lớn vừa thân hành đi đầu tấn công về phía hắn cảm nhận được Nguyên Thủy.

"Nguyên Thủy cũng chỉ có thế, mọi người cùng lên!

Không cho hắn cơ hội phản ứng!" Thiên Đạo cùng Tầm Đạo Giả tuy phản ứng chậm hơn một chút nhưng vẫn theo kịp bước chân Hồng Quân.

Hư không lại một trận chiến đấu, hư vô vô tận sinh ra rồi lại bị hủy diệt.

Sắc mặt nhóm Hồng Quân có chút nan kham, bởi vì họ gặp rắc rối rồi!

Trước đó hội tụ một chỗ muốn diệt sát Nguyên Thủy!

Kết quả thất bại, ba vị cường giả cảnh giới Thiên Đạo cư nhiên ngay cả thân thể Nguyên Thủy cũng không tiếp cận được.

Mỗi khi sắp áp sát Nguyên Thủy, sẽ có thời không vô lượng bao phủ lấy họ, khiến đòn tấn công bị lệch hướng, không thể đánh trúng hắn.

"Thời không chi đạo huyền diệu, đâu dễ dàng bị nhìn thấu như vậy.

Thời Không Trường Hà chỉ là một thủ đoạn của thời không đại đạo mà thôi, bị phá trừ cũng nằm trong dự liệu.

Có lẽ các ngươi tồn tại quá lâu rồi, đã quên mất vì sao pháp tắc lại mạnh mẽ, đó là bởi chính bản thân nó!

Thời Không Trường Hà là một loại đạo thuật dựa trên pháp tắc thời không mà ngộ ra, tuy mạnh nhưng không bì được với bản thân thời không!" Nhìn nhóm người Hồng Quân sắc mặt khó coi, Nguyên Thủy mỉm cười nói.

Chương 763

Thực ra Nguyên Thủy có thể lĩnh ngộ được tầng này cũng là nhờ lúc Hồng Hoang tấn thăng!

Khi đó sức mạnh Hồng Hoang bộc phát kinh khủng khiến Nguyên Thủy không hiểu nổi.

Chỉ dựa vào pháp tắc, sức mạnh bộc phát đã đủ phá diệt Hỗn Độn, tương tự như 'nhất lực phá vạn pháp' của Bàn Cổ.

Nguyên Thủy vốn là nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, tự nhiên có ký ức khai thiên.

Trước kia có lẽ vì cảnh giới không đủ nên Nguyên Thủy cảm ngộ không nhiều.

Khi tận mắt chứng kiến Hồng Hoang khuếch trương, uy lực vô thượng và sự thuần túy mạnh mẽ đó đã khiến Nguyên Thủy liên tưởng đến ký ức Bàn Cổ khai thiên.

Từ đó lĩnh ngộ ra bản chất của pháp tắc, chính là chưởng khống pháp tắc!

Bản thân pháp tắc mới là mạnh nhất.

Nhóm Hồng Quân nghe xong liền lâm vào trầm tư!

Sau đó nét mặt họ lúc cười lúc khóc, vô cùng đặc sắc.

Nhìn nhóm người Hồng Quân đang rơi vào đốn ngộ, Nguyên Thủy cười nói: “Lĩnh ngộ được bao nhiêu là tùy các ngươi, nhưng vì đã nhận lợi ích lớn như thế từ ta, nên ta sẽ lấy lại từ nơi khác vậy.” Sau đó trực tiếp thôi động thời không đại đạo, lưu đày ba vị cường giả cảnh giới Thiên Đạo vào trong thời không vô tận.

Nhóm Hồng Quân đối với hành vi của Nguyên Thủy không hề ngăn cản, chỉ thấy họ si mê trong việc cầu đạo.

Sau khi lưu đày nhóm Hồng Quân, Nguyên Thủy trấn áp hư không đang dao động!

Dựa vào thiên đạo chi lực kinh khủng, điều động sức mạnh thiên địa bàng bạc trấn áp.

Hư không Hồng Hoang khôi phục bình tĩnh, nháy mắt nhiều đại năng trong Hồng Hoang lộ vẻ tinh quang.

Một lúc lâu sau mới có một vị Chuẩn Thánh thử thăm dò hư không, nhưng không phát hiện được gì hữu ích.

Còn Nguyên Thủy đã sớm quay về Khổng phủ.

Không có Hồng Quân và Thiên Đạo tranh đoạt khí vận, cảm giác thật sảng khoái!

Nhân lúc này, Nguyên Thủy sẽ chơi một ván lớn!

Đứng trước Khổng Tử lúc này vẫn còn là hài đồng, Nguyên Thủy nhẹ giọng hỏi: "Có nguyện ý trở thành đệ tử thứ mười lăm của bản tôn không?" Khổng Tử hài đồng tuy thấy vị đại ca ca này lúc ẩn lúc hiện nhưng cảm thấy khí tức trên người vị này thật dễ chịu, thoải mái!

Liền khẽ gật đầu đồng ý.

Tại hậu viện Khổng phủ, Nguyên Thủy đang giảng giải Ngọc Thanh Đại Pháp cho Khổng Khâu.

Ngọc Thanh Đại Pháp tuy đơn giản, không bao hàm pháp thuật cao thâm nào, nhưng qua bàn tay Nguyên Thủy hoàn thiện đã trở thành một trong những diệu pháp cơ sở đỉnh cấp nhất Hồng Hoang.

Tuy không có tiên pháp vô thượng để lĩnh ngộ đại đạo, nhưng lại

có tác dụng ổn định căn cơ, mở rộng bản nguyên vô cùng diệu kỳ.

Đây chính là công pháp tốt nhất để bắt đầu tu luyện, không có cái thứ hai!

Đồng thời nó bao hàm cảm ngộ của Nguyên Thủy về Ngọc Thanh, nếu có thể lĩnh ngộ một tia, sẽ có lợi cực lớn cho tương lai.

Khổng Khâu không hổ là Khổng Tử sau này, nhân vật phong thánh!

Chỉ qua mười mấy năm học tập đã nắm giữ được tinh túy của Ngọc Thanh Đại Pháp.

Cảnh giới thậm chí đột phá tới Kim Tiên, pha chút tư thái của Nhân hoàng thượng cổ!

Nguyên Thủy đối với điều này vô cùng mãn nguyện.

Một ngày nọ, sau khi giảng đạo như thường lệ, Nguyên Thủy hỏi Khổng Khâu: "Hiện tại ngươi đã lĩnh ngộ Ngọc Thanh Đại Pháp, căn cơ đã vững.

Cũng đến lúc tiếp xúc với sức mạnh cấp bậc cao hơn, vi sư có hai con đường cho ngươi tham khảo." Khổng Khâu gần hai mươi tuổi nghe xong lời của Nguyên Thủy, sắc mặt lập tức trở nên nghiêm túc.

Đồng thời trong lòng cũng bắt đầu lo lắng, bởi vì hai con đường Nguyên Thủy đưa ra sẽ quyết định hướng đi trong tương lai của hắn.

Nếu chọn sai thì coi như hỏng bét!

Sau khi ngồi ngay ngắn, Khổng Khâu mới hỏi: "Cảm vấn sư tôn, đó là hai con đường nào?" "Một con đường là đi theo lộ trình vi sư đã định sẵn, vi sư là Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong tay có vô thượng diệu pháp!

Có thể khiến ngươi thành thánh.

Nhưng con đường sau đó lại không rõ ràng.

Một con đường khác là ngươi tự đi con đường của mình, tất cả tương lai đều là ẩn số không thể dự đoán.

Nhưng ngươi mang đại khí vận, được thiên địa ưu ái, trong quá trình trưởng thành nhất định sẽ đi kèm với vô số cơ duyên, cộng thêm vi sư cũng có thể chỉ điểm đôi chút.

Tương lai ngươi có thể là không giới hạn, hoặc cũng có thể chỉ dừng lại ở đỉnh phong Chuẩn Thánh.

Hai con đường đều có ưu khuyết điểm, toàn quyền do ngươi lựa chọn.

Dù ngươi chọn thế nào, vi sư cũng sẽ ủng hộ.” Khổng Khâu nghe xong liền lâm vào suy nghĩ.

Đúng là hai con đường, hai sự lựa chọn, mỗi cái đều có ưu khuyết điểm khó lòng quyết định.

Nhưng không biết là do khí vận thiên địa can thiệp, hay là do bản tâm Khổng Khâu lựa chọn, sau một hồi cân nhắc, hắn dị thường kiên định nói: “Sư tôn, đồ nhi chọn con đường thứ hai!” Nghe xong, mặt Nguyên Thủy không hề lộ vẻ ngạc nhiên, bởi mọi thứ đều nằm trong dự liệu.

Là người được khí vận đại thế hiện tại ưu ái, sao có thể chọn con đường quy củ thứ nhất.

Hơn nữa nếu Khổng Khâu chọn con đường thứ nhất, Nguyên Thủy tuy vẫn hết lòng bồi dưỡng nhưng trong lòng không tránh khỏi tiếng thở dài.

“Tốt, đã chọn con đường không bình thường nhất!

Hy vọng ngươi có thể kiên trì đi tiếp, đừng để vi sư thất vọng.”

Khổng Khâu nghe xong trịnh trọng gật đầu, sau đó hướng Nguyên Thủy cung kính hành đại lễ.

Nguyên Thủy nhìn Khổng Khâu mãn ý gật đầu, sau đó thân hình chậm rãi biến mất.

Khổng Khâu tương lai không thể hạn lượng, là nhân vật chính của thiên địa lúc này, được khí vận thiên địa chung ái, dù gặp ma nạn cũng có thể gặp hung hóa cát.

Khổng Khâu sớm tinh khôn, là người thông minh!

Nguyên Thủy yên tâm.

Đương nhiên, sự bảo hộ thầm lặng cần thiết cũng không thể thiếu!

Dù sao hắn là đệ tử thứ mười lăm, nếu có sơ suất gì thì không ổn.

Khổng Khâu nhìn Nguyên Thủy rời đi, ngẩn người ở đó một lúc rồi quay về phòng.

Không lâu sau, Khổng Khâu rời khỏi Khổng phủ, bắt đầu hành trình du lịch Hồng Hoang.

Hồng Hoang lúc này về tổng thể vẫn duy trì sự bình tĩnh và ổn định.

Chương 764

Nhưng trong bóng tối đã sớm sóng cuộn biển gầm, ám lưu khởi động!

Để tranh đoạt đại cơ duyên vô danh đó, các phương thế lực trong Hồng Hoang lần lượt nhập cuộc.

Họ dùng đủ mọi cách tìm kiếm manh mối về cơ duyên tại Hồng Hoang.

Chỉ trong một đêm, nhiều thế lực lớn nhỏ xuất hiện tại Hồng Hoang.

Thời gian này, Hồng Hoang trở nên náo nhiệt phi thường.

Hoàng tộc Đại Chu tuy có tâm ngăn cản nhưng căn bản không có thực lực đó!

Chỉ có thể ổn định phạm vi Cửu Châu cũ của Hồng Hoang, còn những nơi xa hơn thì vô năng vi lực.

Tầm Đạo Cung là thế lực do Thái Ất Chân Nhân sáng lập, tọa lạc dưới chân núi Càn Nguyên.

Sau hơn mười năm phát triển, Thái Ất Chân Nhân thu đồ nghiêm ngặt, không có đại cơ duyên, đại nghị lực và đại khí vận thì không thu, nhưng môn khách vẫn tấp nập.

Không kể đệ tử ký danh, chỉ riêng thân truyền đệ tử bái nhập môn hạ Thái Ất đã lên tới hơn trăm người.

Điều này khiến Thái Ất Chân Nhân không khỏi cảm thán, tài năng trong Nhân tộc lớp lớp xuất hiện.

Không hổ là chủng tộc trở thành nhân vật chính của thiên địa

Hồng Hoang sau Yêu tộc.

Một ngày nọ, Thái Ất Chân Nhân đang giảng giải Ngọc Thanh Đại Pháp cho đông đảo đệ tử như thường lệ.

Đang lúc đệ tử nghe đến say mê thì giọng Thái Ất đột ngột dừng lại.

Trong lúc mọi người đang ngơ ngác thì thấy Thái Ất mỉm cười, thần tình phi thường cao hứng rời đi.

Một lúc sau, Thái Ất tươi cười dẫn theo một nam tử thanh niên vào trong đại điện Tầm Đạo Cung.

"Khổng Khâu sư đệ, sư huynh chưa chuẩn bị trước để nghênh tiếp!" Trong đại điện rộng rãi, Thái Ất mỉm cười nói với Khổng Khâu.

"Sư đệ đi ngang qua nơi này, nghe danh Tầm Đạo Cung do sư huynh sáng lập mới ghé qua thăm, đâu cần sư huynh nghênh tiếp!" Thái Ất và Khổng Khâu tại Tầm Đạo Cung trò chuyện vô cùng vui vẻ, Thái Ất không hề vì Khổng Khâu là hậu bối Nhân tộc, tuổi đời còn trẻ mà khinh thị.

Khổng Khâu đối với Thái Ất càng thêm kính ngưỡng, qua trò chuyện biết được Thái Ất từng là thầy của Nhân hoàng Nhân tộc, hắn càng thêm cung kính.

"Sư đệ không cần như thế!

Đó đều là chuyện cũ, hiện tại ta và Nhân hoàng chỉ là quan hệ bạn bè thôi." Đối với sự cung kính của Khổng Khâu, Thái Ất xua tay ra hiệu không cần, cùng là sư huynh đệ nên không có nhiều lễ tiết như vậy.

Sau một hồi cân nhắc, Khổng Khâu cuối cùng cũng đồng ý kết giao đồng bối với Thái Ất.

Nhưng Khổng Khâu không dám thực sự xem mình ngang hàng với Thái Ất và các sư huynh khác.

Khoan bàn đến thực lực mạnh mẽ, chỉ riêng việc họ đã tồn tại từ thuở sơ khai của Hồng Hoang, bái sư Nguyên Thủy Thiên Tôn, đối với Khổng Khâu tuyệt đối là bậc lão tổ tông.

Hơn nữa, Khổng Khâu lờ mờ cảm giác được mình có mối liên hệ lớn với quan hệ trưởng - ấu.

Cảm giác này tuy phiêu miểu, hắn chỉ có thể cảm nhận lờ mờ chứ không thể chạm tới hay thấu hiểu.

Vì biết sư huynh Thái Ất Chân Nhân đã tồn tại từ thuở Hồng Hoang sơ khai, trải qua nhiều đại kiếp, kiến thức phi phàm.

Thế là Khổng Khâu khiêm tốn cầu vấn!

Mỗi ngày gặp Thái Ất Chân Nhân, hắn không ngừng hỏi đủ loại vấn đề.

Hoặc là bí văn thái cổ, hoặc là truyền thuyết thượng cổ.

Đương nhiên, kiến thức về phương diện tu luyện cũng không thiếu.

Nhưng không biết có phải được Nguyên Thủy dặn dò hay không, Thái Ất tuy có hỏi tất đáp nhưng về cảnh giới tu luyện và cách đột phá lại vô cùng mơ hồ.

Dùng lời của Thái Ất thì: "Con đường mỗi người đi đều khác nhau, người có con đường của người, ta có con đường của ta!

Con đường của người khác chỉ có thể tham khảo chứ không thể rập khuôn tu luyện!

Chỉ khi tự đi con đường của mình, mới có thể tiến xa trên con đường tu luyện.

Nếu không, sẽ mãi mãi tồn tại dưới cái bóng của người khác, cả đời bị bao phủ trong bóng tối, không có tương lai để bàn tới." Khổng Khâu nghe lời Thái Ất xong liền trầm mặc hồi lâu!

Đối với hắn hiện tại, những vấn đề này quá cao thâm.

Mới chỉ là Kim Tiên cảnh giới, ngay cả chạm tới Đại La cũng là một sự xa xỉ, huống chi là Chuẩn Thánh, Hỗn Nguyên hay Thánh nhân sau này.

Nhưng Khổng Khâu cũng biết sư tôn của mình là Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Tồn tại chí cường trong Hồng Hoang.

Trong số các sư huynh của hắn đã có người thành Thánh, có người đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Những người còn lại dù không đạt cảnh giới Hỗn Nguyên nhưng cũng đã tới đỉnh phong Chuẩn Thánh!

Cho nên nghe lời sư tôn không sai, sư tôn tuyệt đối không hại mình.

Huống hồ trong lòng Khổng Khâu không phải không có ngạo khí, các sư huynh mỗi người đều dựa trên cơ sở sư tôn dạy bảo mà đi ra con đường của riêng mình.

Ta, Khổng Khâu, không lý nào lại không đi thông!

Sau ba ngày tĩnh lặng, Khổng Khâu cuối cùng cũng phá bỏ tâm ma trong lòng, bước ra khỏi mê chướng.

Thái Ất thấy vậy mỉm cười.

"Vị sư đệ này tuổi còn trẻ đã được sư tôn thu vào môn hạ, tự nhiên tâm cao khí ngạo, tự phụ phi thường.

Có lòng tin là tốt, nhưng đừng biến thành tự đại là được." Sau đó

Khổng Khâu khôi phục lại những ngày tháng trước kia, có điều trong những cuộc trò chuyện với Thái Ất, các vấn đề về tu luyện đã giảm đi nhiều, thay vào đó là phong thổ nhân tình Hồng Hoang, thậm chí là những chuyện thú vị về nhân văn.

Không biết vì sao, sau khi xuất quan, Khổng Khâu đối với phương diện này lại dị thường yêu thích!

Vì quá nhiệt tình nên Thái Ất lúc nào cũng bị Khổng Khâu bám theo.

Khiến Thái Ất dở khóc dở cười nhưng không thể từ chối.

Trong lúc Khổng Tử tương lai lừng lẫy đang cầu học tại Tầm Đạo Cung, Lão Tử đã ở trong tàng thư quán của Đại Chu được một thời gian dài.

Sau khi du lịch Hồng Hoang một thời gian, Lão Tử có chút cảm ngộ nhưng luôn cảm thấy thiếu sót điều gì đó.

Cuối cùng khi tới tàng thư quán của Đại Chu triều, tâm tư hắn lập tức khoáng đạt, liền mang theo nụ cười lao vào giữa hàng tỷ cuốn sách cổ đồ sộ đó.

Giữa muôn vàn sách vở, Lão Tử nhìn thấy tâm huyết của những người viết sách đã dồn hết vào các tác phẩm.

Hắn càng cảm nhận được tri thức vô tận chứa đựng trong hàng tỷ tác phẩm đó.

Chương 765

Lão Tử lập tức chìm đắm trong đó, hồi lâu không thể thoát ra.

Khi Lão Tử bước vào tàng thư quán Đại Chu, Nguyên Thủy ở tít ngoài Đông Hải dường như có cảm ứng, lập tức nở một nụ cười.

"Đã vào tàng thư quán rồi sao, xem ra bộ kinh thiên chi tác kia sắp ra đời rồi." Nhưng theo sau tiếng gầm của một con cự thú biển sâu cắt đứt suy nghĩ của Nguyên Thủy, khiến hắn nảy sinh một tia nộ hỏa!

Sau một đạo hàn quang, một thân ảnh khổng lồ cách Nguyên Thủy không xa đột nhiên nổ tung, vô số huyết vũ rơi xuống từ bầu trời.

"Thời đại chư thánh sắp giáng lâm, phải tăng cường thanh lý đám cự thú này thôi.

Hồng Quân chắc cũng sắp về rồi, còn cả Tầm Đạo Giả thần bí kia nữa, không biết hắn có thủ đoạn gì mà có thể trưởng thành đến mức này ngay dưới mắt bản tôn." Một con cự thú biển sâu tương đương cảnh giới Thánh nhân nháy mắt vẫn lạc, nhưng Nguyên Thủy không thèm liếc nhìn lấy một cái.

Từ khi tới biển sâu, số lượng cự thú biển sâu Nguyên Thủy đích thân giải quyết nhiều không đếm xuể!

Hiện tại hắn quan tâm hơn đến cục diện đại lục Hồng Hoang.

Theo việc Lão Tử sắp sửa viết Đạo Đức Kinh, đại thế thiên địa cũng sẽ gia tốc!

Đến lúc đó, trăm thánh tề xuất, vạn đạo đồng huy!

Toàn bộ Hồng Hoang sẽ bước vào cảnh tượng phồn vinh chưa từng có, khi đó Hồng Hoang mới thực sự hoàn tất việc thăng cấp.

Lúc ấy mới có thể dung nạp sức mạnh trên cấp Thiên Đạo, Nguyên Thủy cũng mới có thể chạm tới sức mạnh đó.

Nguyên Thủy đang chờ đợi Lão Tử triệt để lĩnh ngộ, tại Hồng Hoang cũng có những cường giả cấp bậc Thánh nhân trở lên đang chờ đợi sự biến hóa sắp tới của thiên địa.

Tầm Đạo Giả có lai lịch thần bí, nhưng tuyệt đối không chỉ có một người!

Từ khi Hồng Hoang sinh ra đến nay đã trải qua bao biến thiên.

Người có đại khí vận, đại cơ duyên, đại nghị lực nhiều không đếm xuể.

Tầm Đạo Giả hoặc tổ chức đứng sau họ sinh ra từ thuở Hồng Hoang khai tịch, là nhân vật cùng thời đại với Hồng Quân.

Chỉ có điều khác với nhóm người Hồng Quân tranh đoạt đại thế Hồng Hoang, ý đồ chưởng khống khí vận, Tầm Đạo Giả và tổ chức phía sau giống như những khổ tu giả hơn, không quan tâm ngoại vật, một lòng cầu đạo.

Dù chí bảo xuất thế hay sơn hà phá toái cũng không ảnh hưởng đến tâm cầu đạo của họ.

Có lẽ chính sự chuyên tâm khổ tu, không vì ngoại vật mà lay chuyển đã giúp Tầm Đạo Giả cũng giống như Nguyên Thủy, có thể khai tịch ra Hỗn Nguyên đại đạo ngoài Thánh nhân chi đạo.

Tại một nơi nào đó trên đại lục Hồng Hoang, trong một không gian vô danh.

Vài đạo thân ảnh đứng sừng sững trong hư không, nhìn về phía đại lục Hồng Hoang xa xăm mà trầm mặc không lời.

Không biết qua bao lâu, một giọng nói khàn khàn vang lên: “Không

cảm nhận được khí tức của Hoàng Thiên, xem ra Hoàng Thiên gặp nạn rồi.” Trong số những đạo thân ảnh đó, một nam tử mặc thanh bào, sau lưng tỏa ra từng điểm thanh quang nhìn về phía Hồng Hoang nhẹ giọng cảm thán.

Tức thì, theo lời của nam tử thanh y đó, không khí đông cứng xung quanh bắt đầu hoạt bát trở lại.

Một thiếu niên phong độ trong bộ bạch y cũng lên tiếng: “Muốn đi tranh giành cơ duyên trong cõi u minh đó, tự nhiên phải chuẩn bị tâm lý đón nhận tất cả.

Nhưng ta lo rằng, rốt cuộc chúng ta phải làm sao?

Không có Hoàng Thiên thì không thể viên mãn, làm sao có thể tranh phong cùng Hồng Quân, Nguyên Thủy?” Thanh Thiên nghe xong liền trầm mặc, nếu Hoàng Thiên có thể vì đột phá cảnh giới mà phá vỡ khế ước ngầm đã tuân thủ suốt hàng tỷ năm.

Vậy thì họ cũng không có khí phách như Hoàng Thiên!

Từ khi ở đây đã hàng tỷ năm, bất kể chuyện gì xảy ra trong Hồng Hoang, họ cũng không rời đi nửa bước.

Hiện tại, một cơ duyên vô thượng xuất hiện trước mắt.

Có thể từ bỏ cơ duyên như vậy để tiếp tục ở lại đây không?

Không rõ, không biết!

Thanh Thiên hay vài người có mặt ở đây đều không thể đưa ra quyết định.

Sau một hồi trầm mặc, Thanh Thiên bất lực nói: “Thôi, tùy cơ ứng biến vậy.” Có lẽ, sự an bình lâu dài đã khiến họ mất đi nhiệt huyết trong lòng.

Vài người chiếm giữ ưu thế tuyệt đối cũng không dám tùy ý ra tay.

“Đó có lẽ cũng là nguyên nhân vì sao hắn rời đi.” Lão Tử đang chìm đắm trong hàng tỷ tác phẩm bỗng nhiên rời khỏi tàng thư quán Đại Chu!

Một người một bò chậm rãi biến mất trước mắt mọi người.

Lúc này mọi người trong tàng thư quán mới hiểu ra, lão đầu trông có vẻ tầm thường kia có lẽ là một nhân vật lớn!

Nguyên Thủy ở biển sâu vào khoảnh khắc Lão Tử rời khỏi tàng thư quán lập tức hóa ra một tôn phân thân, chạy tới nơi Lão Tử đang ở.

Nguyên Thủy biết rõ tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì nên có chút kích động: “Là sự khởi đầu của thời đại Bách Thánh, Đạo gia thành lập đã khai mở thời đại Bách Thánh, thêm vào đó là Đại huynh cùng với cuốn Đạo Đức Kinh kia, khẳng định mang theo khí vận vô cùng tận.

Có lẽ không kém gì Xiển giáo, không thể bỏ lỡ đại sự như vậy.” Chuyện lớn như thế, Nguyên Thủy đã thông báo cho tất cả đệ tử bao gồm cả Quảng Thành Tử và Khổng Tuyên.

Yêu cầu họ nhất định phải tới nơi sư bá đang ở, sẽ có lợi ích lớn.

Tuy nhiên không hẳn là lợi ích vật chất, dù sao có những thứ cần phải tự mình lĩnh ngộ.

Người lĩnh ngộ khác nhau, thu hoạch của mỗi người cũng sẽ khác nhau.

Tức thì, đông đảo đệ tử rải rác khắp Hồng Hoang đều có hành động!

Kẻ dẫn theo đệ tử và môn đồ mới thu nhận, người thì đơn thương độc mã.

Tóm lại, nhóm người Quảng Thành Tử đang theo dặn dò của

Nguyên Thủy với tốc độ nhanh nhất tiến về phía Lão Tử.

Hiện tại Lão Tử đang ở đâu?

Lão Tử hiện tại đương nhiên đang ở Hàm Cốc Quan lừng lẫy danh tiếng.

Từ sau khi rời khỏi tàng thư quán, Lão Tử thuận theo bản tâm cưỡi một con thanh ngưu đi tới một hùng quan ở phía Tây Đại Chu - Hàm Cốc Quan!

Hàm Cốc Quan là một hùng quan nổi tiếng của Đại Chu, đồng thời cũng là cửa ngõ phía Tây, tự nhiên có trọng binh canh giữ!

Trưởng quan canh giữ Hàm Cốc Quan hiện tại tên gọi Doãn Hỷ!

Doãn Hỷ sinh ra vào thời kỳ Nhân hoàng, từng có hạnh được chiêm ngưỡng Thánh nhân Lão Tử tại đại điển Nhân hoàng.

Trong lòng hắn đối với Lão Tử kính trọng vô cùng, nhưng khi đó hắn chỉ là một người bình thường, cách vị Thánh nhân cao cao tại thượng kia quá xa.

Hiện tại, hắn đã đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ.

Tuy cũng có chút danh tiếng, là một cao thủ nhỏ trong Hồng Hoang.

Nhưng so với Thánh nhân, hắn giống như ánh sáng hạt gạo so với ánh nhật nguyệt, sai biệt cực lớn.

Chương 766

Nhưng không biết vì sao, mấy ngày gần đây Doãn Hỷ luôn thấy tâm thần bất ninh, thường xuyên nhớ tới Thánh nhân Lão Tử.

Cho đến khi Lão Tử tiến sát Hàm Cốc Quan, thiên địa đột nhiên hiện dị tượng!

Bầu trời đang trong xanh bỗng nhiên biến hóa!

Doãn Hỷ đang canh giữ trên Hàm Cốc Quan đột nhiên ngẩng đầu phát hiện, trên không trung tử khí vắt ngang xuất hiện.

Tử khí vắt ngang, che trời lấp đất!

Tử quang tràn ngập bầu trời tỏa sáng rực rỡ, dưới sự thôi động của pháp tắc thiên địa hóa thành rồng thành phượng, hóa thành đủ loại tường thụy.

Thiên giáng dị tượng, tử khí đông lai!

Doãn Hỷ lập tức bị dị tượng làm cho chấn động, cảm nhận thiên uy ẩn chứa trong đó, Doãn Hỷ vốn ở cảnh giới Chuẩn Thánh cũng thấy vô cùng kinh khủng.

"Đây là uy lực của thiên địa sao?" Một tiếng thầm thì, cả người Doãn Hỷ không ngừng run rẩy!

Sức mạnh kinh khủng dẫu sao, thật sự quá mạnh mẽ.

So với thiên uy hoàng hoàng, cảnh giới Chuẩn Thánh chỉ giống như một con thuyền nhỏ giữa đại hải sóng cuộn.

Khi cả thế giới Hồng Hoang chấn kinh, Doãn Hỷ đột nhiên phát hiện lúc này, một người một bò đang từ xa chậm rãi tiến lại gần.

Tuy một người một bò đó cách Hàm Cốc Quan rất xa, nhưng

huyền quang rực rỡ lao thẳng lên trời, thiên uy hoàng hoàng kia dường như còn quẩn quanh bên người đó.

"Thánh nhân giáng lâm!" Nhìn thấy người đó, Doãn Hỷ không tự chủ được thốt lên.

Sau đó mặt Doãn Hỷ tràn đầy kinh hỉ!

"Ha ha ha, cơ duyên!

Đại cơ duyên!" Sau tràng cười lớn, Doãn Hỷ không kịp nghĩ nhiều vội vàng chạy xuống dưới Hàm Cốc Quan, tĩnh tĩnh cung nghênh Lão Tử tới.

Khi Lão Tử chậm rãi tới dưới Hàm Cốc Quan, liếc nhìn Doãn Hỷ liền dường như có chút minh ngộ, khẽ gật đầu với hắn.

Doãn Hỷ lập tức cảm thấy vô cùng phấn chấn, vội vàng nghênh đón Lão Tử, đồng thời cung kính thấp giọng: "Hàm Cốc Quan Doãn Hỷ, kiến quá Lão Tử Thánh nhân!" Lúc này nội tâm Doãn Hỷ cuồng hỷ vì có thể tiếp xúc Thánh nhân ở khoảng cách gần như thế!

Đồng thời trong lòng lại vô cùng sợ hãi, sợ xúc phạm Thánh nhân.

"Không cần sợ hãi như thế, ngươi có duyên với bần đạo." Lão Tử nhìn sự kích động không hề che giấu của Doãn Hỷ, lộ ra nụ cười ôn hòa.

Tức thì trong toàn bộ Hàm Cốc Quan, tất cả Nhân tộc đều cảm thấy một trận thanh lương.

Nội tâm đang cuồng nhiệt vốn có lập tức phảng phất như bị dội nước băng, nhanh chóng bình tĩnh lại, nhưng khi nhìn Lão Tử dưới Hàm Cốc Quan vẫn không nén nổi kích động.

Lão Tử nhìn Doãn Hỷ phía trước, chậm rãi khẽ nói: "Bần đạo du lịch Hồng Hoang hơn trăm năm, cảm thấy chúng sinh Hồng Hoang

đang ở trong trạng thái mơ hồ, không rõ thiên số không hiểu đại đạo!

Tâm có bất nhẫn, mượn Hàm Cốc Quan tây xuất để giáo hóa chúng sinh." Nói xong, Lão Tử liền đi bộ chậm rãi hướng về phía Hàm Cốc Quan.

Lúc này Doãn Hỷ không biết vì sao bỗng nhiên có chút cảm ngộ!

Nhìn Lão Tử sắp tới Hàm Cốc Quan, hắn đột nhiên hét lớn: "Thánh nhân từ bi, tâm hoài chúng sinh Hồng Hoang!

Chi bằng để lại một bộ tác phẩm để giáo hóa chúng sinh!" Lão Tử đang đi bỗng nhiên chấn động, sững sờ một lúc rồi xoay người lại với gương mặt tươi cười.

"Giáo hóa chúng sinh chính là sứ mệnh của bần đạo!" Lời Lão Tử vừa dứt, dị tượng trên bầu trời biến mất!

Khôi phục như thường.

Lão Tử cũng nhập trú Hàm Cốc Quan, bắt đầu viết bộ sách giáo hóa chúng sinh kia.

Lão Tử lấy cảm ngộ trăm năm ở Hồng Hoang làm gốc, bổ sung thêm nhận thức về Thiên Đạo và cảm ngộ của bản thân.

Viết xuống một thiên cự tác khoáng thế: Đạo Đức Kinh!

Khi Đạo Đức Chân Kinh thành thư, thiên giáng dị tượng!

Địa dũng kim liên!

Tiên âm từng hồi, tường thụy tề xuất.

Đồng thời thiên hạ công đức kim vân, công đức bàng bạc ngợp trời giáng xuống, như một đạo thác nước vàng rực tỏa sáng thế gian.

Công đức hoành vĩ chấn động tam giới!

Chư vị Thánh nhân đại vi chấn động, sắc mặt mỗi người một vẻ!

Nhiều đại năng cảnh giới đỉnh phong Chuẩn Thánh càng thêm mục trừng khẩu ngốc.

"Nhiều công đức như vậy, đủ để khiến người ta thành Thánh rồi chứ!" Một vị đại năng đỉnh phong Chuẩn Thánh từng trải qua thời kỳ Nữ Oa tạo người nhìn thác nước vàng rực trên bầu trời mà chấn động nói.

Giọng của hắn lập tức làm tỉnh giấc nhiều đại năng Chuẩn Thánh đang đắm chìm trong lượng công đức hạo hãn đó!

Đúng thế!

Lượng công đức khổng lồ như vậy có thể sánh ngang với khi Nữ Oa tạo người!

Sở hữu lượng công đức khổng lồ như thế, liệu có thể dựa vào đó trực tiếp thành Thánh không?

Nếu có thể thành Thánh, vậy bọn họ chẳng lẽ cũng có cơ hội đạt được công đức lớn như thế để thành Thánh sao?

Ngay lập tức, nhiều đại năng đỉnh phong Chuẩn Thánh đồng loạt hướng mắt về phía Hàm Cốc Quan!

Nhưng khi nhìn thấy Lão Tử, mọi người đều đầy mặt không dám tin!

"Đó chẳng phải là Thánh nhân Lão Tử sao?!" Phân thân của Nguyên Thủy lúc này cũng ở ngoài Hàm Cốc Quan, hơi ngẩng đầu nhìn lượng công đức khổng lồ trên bầu trời, cũng thầm than một tiếng.

Nhưng sau đó lại khẽ lắc đầu, công đức bàng bạc thật đấy, nhưng cảnh giới Thiên Đạo cũng không dễ dàng vượt qua như thế.

"Lượng công đức lớn như vậy, quả thực có thể sánh ngang với

Nữ Oa tạo người!

Nhưng để giúp Lão Tử có sự đột phá thì vẫn chưa đủ.” Trong Hồng Hoang hiện nay, ngoại trừ những Tầm Đạo Giả thần bí kia ra, chỉ có Thiên Đạo, Hồng Quân và Nguyên Thủy đạt tới cảnh giới Thiên Đạo.

Khi Nguyên Thủy đang thấy tiếc nuối, thần tình đột nhiên chấn động!

Sau đó vội vàng nhìn về phía Hàm Cốc Quan, ánh mắt lộ ra vẻ bất khả tư nghị.

Bởi vì trong cảm tri của hắn, bản nguyên thế giới Hồng Hoang vừa có sự chấn động!

Sau đó hạ xuống một đạo kim quang, trộn lẫn với công đức bàng bạc trực tiếp được Lão Tử hấp thu.

Lão Tử sau khi hấp thu đạo kim quang trộn lẫn công đức đó bỗng nhiên ngồi xếp bằng.

Chương 767

Đồng thời bản tôn của Lão Tử ở tít trong hư không Hồng Hoang cũng vượt qua trùng trùng không gian, trực tiếp dung hợp làm một với Lão Tử hiện tại.

Cảm nhận sự biến hóa trên người Lão Tử, Nguyên Thủy không khỏi kinh hô: "Hắn đang đột phá cảnh giới Thiên Đạo!" Lão Tử dựa vào đại thế Hồng Hoang giáng lâm lần này, cộng thêm sự chỉ điểm của Nguyên Thủy, hành tẩu Hồng Hoang hơn trăm năm, cảm nhận tạo hóa thiên địa và sự biến hóa của nhân văn.

Sáng tạo ra Đạo Đức Kinh, thiên địa có cảm ứng!

Bản nguyên chấn động, vô lượng công đức giáng lâm!

Đại khí vận thiên địa bao phủ.

Dựa vào đó, Lão Tử một cử đột phá giới hạn của cảnh giới Thánh nhân, chứng đắc Hỗn Nguyên Thiên Đạo cảnh giới!

Nhất thời thiên địa Hồng Hoang chấn động!

Thiên địa đồng khánh, vạn vật đồng hỉ!

Bầu trời Hồng Hoang rực rỡ thần quang thất thải, mặt đất hiện ra kim liên, tiên âm từng hồi!

Nháy mắt, toàn bộ chúng sinh thiên địa Hồng Hoang bao gồm cả các Thánh nhân đều kinh ngạc sững sờ.

Trên núi Côn Luân, trong một động thiên ẩn giữa hư không.

Thông Thiên đang cảm ngộ đại đạo thiên địa, bỗng nhiên bản nguyên thế giới Hồng Hoang chấn động, vạn thiên pháp tắc hiển hiện.

Sau đó công đức hiện thế, khí vận hội tụ!

Nhìn dị tượng tràn ngập Hồng Hoang, Thông Thiên trầm mặc một lúc rồi khẽ cười: "Đại huynh đã bước ra bước đó rồi!

Xem ra lời Nhị ca nói mười phần thì đến tám chín phần là thành công!" Thông Thiên là một trong Tam Thanh, là đệ đệ của Nguyên Thủy nên tự nhiên cũng hiểu biết một chút bí văn.

Thậm chí Nguyên Thủy từng thân hành tới tận cửa.

Nhưng Thông Thiên cảm thấy chưa đến lúc nên không có hành động gì lớn, nhưng hiện tại Lão Tử dựa vào đại thế huy hoàng một cử đột phá cảnh giới Thiên Đạo khiến Thông Thiên cũng thấy được khả năng đột phá!

Vì vậy trong lòng mừng cho Lão Tử, hắn cũng thầm quyết định đã đến lúc ra tay.

Nếu không, các Thánh nhân khác ra tay trước thì sẽ quá bị động, có Nguyên Thủy mưu hoạch cũng chưa chắc thành công.

"Đa Bảo, đã đến lúc tái xuất Hồng Hoang!" Tại thế giới Cực Lạc trên linh sơn, hai vị Thánh nhân phương Tây cũng đang trầm tư, nhưng họ có quá nhiều lo ngại, cộng thêm thực lực linh sơn không còn như trước, hiện tại vào cuộc đã quá muộn.

Chỉ là Chuẩn Đề không cam tâm mất đi thời cơ tốt như vậy!

Nhìn công đức và khí vận đầy trời, hai mắt hắn đỏ ngầu, trong lòng nôn nóng không thôi.

"Sư huynh, đệ có nên ra tay không?" Tiếp Dẫn cũng vô cùng bất cam, nhưng biết làm sao được.

Đại thế thiên địa không nằm ở phía họ, Nguyên Thủy không thể ngăn cản.

Hồng Quân đã từ bỏ họ, không có tồn tại cảnh giới Thiên Đạo

đứng sau, Tiếp Dẫn không dám nhúng tay vào cục diện Hồng Hoang.

"Quá muộn rồi, họ sẽ không để đệ động thủ đâu!

Hiện tại chúng ta chỉ có thể chờ đợi, chờ đợi thời cơ thích hợp." Chuẩn Đề nghe xong sắc mặt thay đổi liên tục nhưng cuối cùng chỉ có thể khổ sở gật đầu, Hồng Hoang hiện tại sớm đã không phải là nơi một hai vị Thánh nhân có thể can dự.

Còn Nữ Oa và Hậu Thổ tuy chấn kinh vì sự đột phá của Lão Tử nhưng không có hành động gì thêm.

Dù sao họ đã bố cục từ sớm, hơn nữa cũng không có dã tâm lớn như vậy, chiếm được đại cơ duyên, có thể kiếm thêm một hai cái cơ duyên nhỏ là mãn nguyện rồi.

Tuy nhiên, sự đột phá của Lão Tử đã khiến nhiều cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh phấn chấn!

Đặc biệt là những người đã đạt tới đỉnh phong Chuẩn Thánh nhưng không thể chạm tới thánh đạo hay Hỗn Nguyên đại đạo.

Lão Tử không nghi ngờ gì đã dựng lên một tấm gương, một tấm gương về việc công đức thành Thánh hoặc đột phá tới cảnh giới Hỗn Nguyên!

Trong cảnh giới Chuẩn Thánh không ai có thể cưỡng lại sự cám dỗ như vậy, tức thì nhiều đại năng Chuẩn Thánh vốn ẩn mình nay lần lượt hiện thân.

Nhiều đại năng sinh ra từ thuở khai thiên cũng bắt đầu các hoạt động thầm lặng.

Nguyên Thủy thậm chí có thể thấy nhiều lão bằng hữu đã sớm biệt tích, thậm chí có một số người hắn còn không biết là vẫn còn sống.

Hồng Hoang xôn xao vì sự đột phá của Lão Tử, nhiều đại năng Chuẩn Thánh tìm tới Hàm Cốc Quan nơi Lão Tử từng ở, nhưng phát hiện Lão Tử đã sớm rời đi.

Nhưng bộ kinh thiên cự tác giúp Lão Tử ngưng tụ vô lượng công đức và khí vận là Đạo Đức Kinh thì vẫn lưu lại Hàm Cốc Quan, khiến nhiều đại năng Chuẩn Thánh phát cuồng!

Có không ít đại năng đỉnh phong Chuẩn Thánh đã lĩnh ngộ được gì đó từ trong đó rồi âm thầm rời đi.

Mọi chuyện xảy ra tại Hồng Hoang không thoát khỏi mắt Nguyên Thủy!

Nhìn Hồng Hoang hỗn loạn, Nguyên Thủy cười nói: "Có Đại huynh để lại Đạo Đức Kinh, chắc chắn không lâu sau sẽ có Thánh nhân mới ra đời." Bên cạnh Nguyên Thủy còn có một thân ảnh khác, chính là Lão Tử vừa biến mất khỏi Hàm Cốc Quan!

Lão Tử nghe lời Nguyên Thủy xong vô cùng tán đồng!

Sau khi đột phá tới cảnh giới Thiên Đạo, toàn bộ Hồng Hoang trong mắt Lão Tử đã hoàn toàn khác biệt.

Những pháp tắc thiên địa từng ẩn hối khó hiểu nay lại hiện ra trần trụi trước mắt Lão Tử!

Chỉ cần khẽ gảy nhẹ là có thể điều động sức mạnh pháp tắc!

Đối với một số điều chưa hiểu trước kia, hiện tại đã có đáp án!

Đương nhiên quan trọng hơn là nhãn giới của Lão Tử hiện nay đã từ tầng diện Thánh nhân đạt tới tầng diện Thiên Đạo!

Điều này dẫn tới việc trước kia hắn không hy vọng có Thánh nhân mới ra đời để đe dọa địa vị của mình, nhưng hiện tại Lão Tử lại vô cùng hy vọng Thánh nhân tại Hồng Hoang lúc này có thể nhiều thêm

chút nữa!

Thậm chí mọi người đều thành Thánh thì càng hoàn mỹ.

Nhìn cục diện tại Hồng Hoang, Lão Tử không khỏi sinh ra cảm khái: "Ai có thể ngờ rằng, đối với cảnh giới Thiên Đạo, Thánh nhân chỉ là một loại tài nguyên tu luyện!" Nguyên Thủy nghe xong khẽ nói: "Thánh nhân bất nhân, coi bách tính như cỏ rác; Thiên Đạo bất nhân, coi vạn vật như cỏ rác!" Vậy thì Thánh nhân cũng nằm trong vạn vật!

Không thành Thiên Đạo, cuối cùng cũng không thể siêu thoát.

Đương nhiên, đối với chúng sinh Hồng Hoang hiện nay, Thánh nhân là đích đến xa vời vợi, là tồn tại cần phải ngước nhìn!

Tâm thành Thánh của nhiều đại năng Hồng Hoang sẽ vĩnh viễn không bao giờ tắt.

Hiện tại Lão Tử đã khai mở một con đường mới, một con đường có khả năng đi thông!

Đối với chúng sinh Hồng Hoang mà nói là một chuyện đại hạnh.

Nhưng đối với Khổng Khâu, hiện tại hắn thấy một Hồng Hoang phồn vinh, cũng thấy được sự hung hiểm phía sau sự phồn vinh đó!

"Lão Tử sư bá đúng là đã kích thích mọi người, có điều đại đạo đâu có dễ cầu như thế!

Thánh nhân đâu dễ dàng đạt được?" Tại Tầm Đạo Cung, Khổng Khâu và Thái Ất ngồi đối diện nhau.

Chương 768

Cảm nhận sự biến hóa của Hồng Hoang theo sự thành đạo của Lão Tử, Khổng Khâu khẽ lắc đầu.

Thái Ất nắm rõ mười mươi những biến hóa trong Hồng Hoang.

"Thế nhân đa phần ngu muội, cho nên Lão Tử sư bá mới hành tẩu trong Hồng Hoang để giáo hóa chúng sinh." Khổng Khâu khi nghe thấy hai chữ giáo hóa thì hơi khựng lại.

Hai mắt tràn đầy thần sắc lạ lùng, khóe miệng cũng lộ ra một nụ cười nhạt.

"Sư huynh nói đúng, chỉ khổ cho chúng sinh Hồng Hoang." Thái Ất nhìn nụ cười trên mặt Khổng Khâu, khóe miệng cũng khẽ nhướng lên.

Vài ngày sau, dưới sự tiễn chân của Thái Ất, Khổng Khâu rời khỏi Tầm Đạo Cung, bước lên con đường tiến về Đại Chu.

Tiễn Khổng Khâu đi xong, Thái Ất cũng chuẩn bị bố cục.

Từ khi rời khỏi Tam Tiên Đảo, Thái Ất đã sáng lập Tầm Đạo Cung, chiêu thu đông đảo đệ tử ký danh.

Mục đích chính là vì ngày hôm nay, khi Lão Tử đã khai mở một đại thế huy hoàng!

Chỉ cần giáo hóa chúng sinh để bổ toàn thiên địa là có thể đạt được vô lượng công đức và khí vận gia thân!

Hỗn Nguyên đạo quả hay thậm chí cảnh giới Thánh nhân cũng có thể dễ dàng đạt được!

Sớm từ trước khi Thái Ất rời Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy từng triệu tập đông đảo sư huynh đệ để giảng giải cho nhóm Thái Ất về đại

thế huy hoàng sắp tới.

Đồng thời cũng chỉ điểm cho nhóm Thái Ất nên hành sự ra sao.

Thái Ất nhận được truyền thụ về Tung Hoành chi đạo từ Nguyên Thủy, cộng thêm sự lĩnh ngộ của bản thân, hắn đã nắm giữ được Tung Hoành pháp.

"Tung Hoành chi đạo mà sư tôn truyền xuống cũng nên xuất hiện tại Hồng Hoang rồi!" Trong đại điện trống trải vang vọng giọng nói của Thái Ất.

Ngày thứ hai, Thái Ất triệu tập đông đảo đệ tử để truyền thụ Tung Hoành chi đạo!

Tức thì trong Tầm Đạo Cung dị tượng nảy sinh, địa dũng kim liên!

Đông đảo đệ tử lập tức say mê, chìm đắm trong các chiêu thức tung hoành.

Ba năm sau, Thái Ất ngừng giảng đạo.

Nhìn xuống hàng ngàn đệ tử phía dưới, Thái Ất nói: "Các ngươi là đệ tử của ta, nhận được Tung Hoành pháp của ta thì nên truyền bá rộng rãi, chiêu mộ thêm đệ tử!" Không lâu sau, Tung Hoành nhất phái bắt đầu truyền bá trong Hồng Hoang, Tầm Đạo Cung cũng bắt đầu thu hút khí vận Hồng Hoang cuồn cuộn không ngừng.

Sự xuất hiện của Tung Hoành nhất mạch khiến Hồng Hoang chấn kinh!

Trong Ngũ Trang Quán, Trấn Nguyên Tử cảm ngộ Tung Hoành chi đạo, phát hiện nó huyền diệu vô cùng.

Dựa vào năng lực của mình, hắn cũng chỉ nhìn thấu được lớp vỏ bên ngoài.

Nhưng chỉ bấy nhiêu đó cũng khiến Trấn Nguyên Tử thu hoạch

không nhỏ.

"Tung Hoành gia này cũng có chút bản lĩnh." Sau tiếng cảm thán, Trấn Nguyên Tử lại chìm vào trầm tư.

Thực ra đâu chỉ có Trấn Nguyên Tử, nhiều đại năng đỉnh phong Chuẩn Thánh lão làng khi Tung Hoành chi đạo truyền bá trong Hồng Hoang đã sớm biết đến sự tồn tại của nó.

Thậm chí bao gồm cả Trấn Nguyên Tử, nhiều đại năng đỉnh phong Chuẩn Thánh đã ngay lập tức tìm hiểu Tung Hoành chi đạo.

Chỉ mới cảm ngộ một lượt đã khiến nhiều đại năng kinh ngạc, trong lòng sóng cuộn biển gầm.

So với Đạo Đức Kinh, Tung Hoành chi đạo ngắn gọn hơn.

Tuy cũng bao hàm chí lý thiên địa nhưng Tung Hoành chi đạo lại dễ hiểu và thông dụng hơn nhiều.

Đương nhiên luận về sự huyền ảo thanh diệu và chiều sâu tích lũy thì Đạo Đức Kinh vượt xa Tung Hoành chi đạo.

Nhưng cái hay của Đạo Đức Kinh là dù Lão Tử đã cố gắng hết sức để giản hóa nó, nhưng nếu không có tu vi cấp bậc Thánh nhân thì việc tham ngộ được đôi chút cũng cực kỳ khó khăn.

Tung Hoành chi đạo nhất đầu được nhiều đại năng đỉnh phong Chuẩn Thánh suy tôn, theo thời gian đã thu hút sự chú ý của toàn bộ Hồng Hoang!

Đặc biệt là những tu sĩ đang bị kẹt ở đỉnh phong của một cảnh giới nào đó.

Cảm ngộ Tung Hoành chi đạo khiến họ lập tức thấy tâm tư khoáng đạt, không ít tu luyện giả đã dựa vào đó để đột phá tu vi hiện tại.

Sự khuếch tán của Tung Hoành chi đạo đã mang lại cho Thái Ất và Nguyên Thủy vô số công đức và khí vận.

Nếu không phải vì muốn căn cơ thêm vững chắc thì Thái Ất đã sớm có thể đột phá đỉnh phong Chuẩn Thánh để đạt tới cảnh giới Thánh nhân!

"Nguyên thần tuy đã đạt tới đỉnh phong, không thể tiến thêm, nhưng thân thể vẫn chưa tới đỉnh phong.

Tuy không ảnh hưởng tới đột phá nhưng vẫn là một sự nuối tiếc.

Hiện tại đột phá Thánh nhân đối với ta dễ như trở bàn tay, chi bằng nhân cơ hội này mài giũa thân thể thêm chút nữa." Đã quyết định tạm thời chưa đột phá, Thái Ất liền nảy ra ý định đi dạo một chuyến trong Hồng Hoang.

"Tung Hoành đạo tuy rằng đã xuất thế, nhưng tịnh không hoàn thiện.

Ta có thể đạt được đại công đức, đại khí vận, cũng chẳng qua là nhờ vào danh tiếng đệ nhất nhân dưới trướng Lão Tử sư bá mà thôi." Thái Ất phi thường thanh sở Tung Hoành đạo tịnh không hoàn mỹ, có thể đạt được địa vị như hôm nay, chẳng qua là chiếm được một cái tiên cơ.

Đợi đến khi đông đảo đại năng trong Hồng Hoang phản ứng lại, lúc đó sẽ xuất hiện vạn thiên đại đạo chi pháp, chỉ bằng vào Tung Hoành hiện tại, tuyệt đối sẽ bị vùi lấp.

Đến lúc đó Tung Hoành đạo không còn địa vị như bây giờ, đại công đức và đại khí vận đã ngưng tụ kia sẽ trở nên bất chính!

E rằng sẽ có đại nhân quả, thậm chí là đại nghiệp lực gia thân!

Khi khí vận phản phệ, e rằng sẽ bị đánh rớt thánh vị, thậm chí chịu tổn hại sâu sắc.

Hắn hiểu rõ rằng tuy hiện tại nhìn như phồn hoa gấm vóc, nhưng lại ẩn chứa nguy cơ đáng sợ!

Thái Ất lập tức quyết định, lập tức xuất sơn hành tẩu Hồng Hoang.

Khi Thái Ất tuyên bố sắp du lịch Hồng Hoang, trong Tầm Đạo cung mọi người chấn kinh không thôi.

Đông đảo đệ tử nhao nhao khuyên nhủ: "Lão sư, đệ tử không thể rời xa ngài!" "Đúng vậy lão sư, chúng ta còn muốn nghe ngài giảng giải Tung Hoành đại đạo, truyền đạo giải hoặc cho chúng ta!" Trong nhất thời, tiếng níu kéo không dứt.

Thậm chí có không ít đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong cũng khuyên nhủ Thái Ất.

Tuy nhiên Thái Ất đã sớm hạ quyết tâm, hiểu rằng nếu tiếp tục ở lại Tầm Đạo cung, Tung Hoành đạo sẽ không có bất kỳ tiến triển nào.

Trước mắt tuy có đông đảo đệ tử, nhưng đáng tiếc ngộ tính không đủ!

Hoặc giả, tâm khai phá không đủ.

Họ chỉ biết nghiên cứu những gì Tung Hoành đạo hiện có, tịnh không hiểu được việc lĩnh ngộ sự huyền ảo bên trong, không thể chỉ ra những chỗ sai lầm và tàn khuyết.

Thái Ất nhìn đông đảo đệ tử, trong lòng khẽ thở dài, trầm giọng nói: "Tâm ý của các ngươi vi sư đã hiểu, nhưng ý sư đã quyết, tuyệt không thay đổi!" Ngữ khí của Thái Ất kiên định, khiến đông đảo đệ tử sầu muộn không thôi.

Một số đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong càng thêm tiêu cấp vạn phần!

Chương 769

Họ không quản vạn dặm, từ khắp nơi trong Hồng Hoang đến Tầm Đạo cung chính là để thỉnh giáo Thái Ất.

Vậy mà hiện tại mới được bao lâu, Thái Ất đã muốn rời đi.

Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ đây!

Nhìn đám đệ tử cảm xúc thấp thỏm, Thái Ất phảng phất nhìn thấy chính mình năm xưa.

Năm xưa Nguyên Thủy sau khi truyền hạ đại đạo, cũng đi du lịch Hồng Hoang.

Hắn cùng đông đảo sư huynh đệ lúc đầu cũng không tập quán.

Tuy hiểu rằng Nguyên Thủy sư tôn làm vậy là để họ có thể độc lập, cảm ngộ ra ý cảnh thuộc về mình, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy vô cùng thất lạc, chỉ là theo thời gian trôi qua mới dần dần tập quán mà thôi.

Hiện tại luân đến mình, Thái Ất tuy có tâm một mình rời đi, nhưng nhìn thấy đám đệ tử cực kỳ ham học hỏi, có tâm cầu tri này, trong lòng ẩn ẩn có chút không nỡ.

Thôi vậy, thôi vậy!

Phản chính chuyến đi này cũng là để hoàn thiện Tung Hoành đạo, có đông đảo đệ tử đi theo, cũng có thể có thêm một ít ý kiến.

"Thôi được, các ngươi đã là đệ tử của vi sư.

Nếu muốn đi theo vi sư, sáng sớm mai có thể đợi ở ngoài đại điện." Thái Ất để lại một đạo hồi âm nhạt nhẽo rồi rời đi.

Đông đảo đệ tử trong đại điện sau khi nghe lời của Thái Ất, tiên là

sững sờ, sau đó liền mặt đầy kinh hỉ!

"Đa tạ lão sư, đa tạ lão sư!" Sáng sớm ngày thứ hai, ngoài Tầm Đạo cung có hàng ngàn danh đệ tử đang chờ đợi Thái Ất.

Khi ánh mặt trời vừa chiếu rọi, đông đảo đệ tử đột nhiên thân hình chấn động, nhao nhao đứng thẳng, đồng thời mặt đầy cung kính như đang chờ đợi.

Một luồng uy áp nhàn nhạt không biết từ lúc nào đã bao phủ toàn bộ Tầm Đạo cung!

Thân ảnh Thái Ất xuất hiện ở ngoài Tầm Đạo cung, nhìn đông đảo đệ tử, Thái Ất lộ ra một tia mỉm cười.

"Nếu đã chuẩn bị xong, vậy xuất phát thôi!" Theo một tiếng hiệu lệnh của Thái Ất, hắn cùng hàng ngàn vị đệ tử liền hạo hạo đãng đãng khởi trình.

Sau khi rời khỏi dãy núi nơi Tầm Đạo cung tọa lạc, Thái Ất phân phó đông đảo đệ tử không được phi hành, mà phải đi bộ theo sau.

Đông đảo đệ tử tuy có chút nghi hoặc, nhưng lời của Thái Ất không ai dám không nghe.

Sau khi Thái Ất đáp xuống mặt đất, họ cũng nhao nhao từ trên không trung hạ xuống.

Tầm Đạo cung nằm ở phía Đông Hồng Hoang, vốn là đại lục mới hình thành sau khi Hồng Hoang khuếch trương.

Nơi này vốn là một mảnh man hoang, nhưng theo hoạt động của Nhân tộc cùng các tộc khác, mới dần dần có sinh cơ.

Theo vạn năm trước, đại quân viễn chinh của Đại Chu triều giáng lâm, thành lập hàng trăm chư hầu quốc, cả Đông phương Hồng Hoang mới dần dần phồn vinh.

Bởi vì là đại lục mới hình thành, trừ những cao thủ di cư từ đại lục Hồng Hoang nguyên bản ra, cường giả mạnh nhất vùng Đông phương Hồng Hoang này cũng không quá cảnh giới Kim Tiên.

Những cao thủ di cư từ bản thổ Hồng Hoang tuy có cường giả đạt đến cảnh giới Chuẩn Thánh, nhưng tịnh không hiển lộ trước mặt thế nhân.

Điều này dẫn đến cả Đông phương Hồng Hoang, trừ những thế lực di cư từ bản thổ ra, tuyệt đại đa số thực lực không mạnh.

Đương nhiên theo việc Thái Ất sáng lập Tung Hoành đạo, đã thu hút vô số ánh mắt của Hồng Hoang!

Đông đảo đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh cũng xuất hiện tại Đông phương Hồng Hoang.

Nhưng sinh linh Đông phương Hồng Hoang trừ một bộ phận nhỏ có chút kiến thức, phần còn lại dù có một vị cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh đi ngang qua, cũng chỉ cảm thấy đó là một vị cường giả mà không biết rốt cuộc mạnh mẽ đến nhường nào.

Hiện tại Đông phương Hồng Hoang rộng lớn vô cùng, vượt xa đại lục Hồng Hoang trước kia!

Nhân tộc đã sớm tiến vào Đông phương Hồng Hoang từ vạn năm trước, thậm chí thành lập hàng trăm chư hầu quốc.

Nhưng họ cũng chỉ chiếm cứ một góc nhỏ của Đông phương Hồng Hoang, còn lượng lớn vùng đất chưa biết chưa từng đặt chân tới.

Tuy nhiên dù chỉ chiếm cứ một góc nhỏ, nhưng đối với Đại Chu triều mà nói thì tịnh không hề nhỏ!

Thậm chí đủ để sánh ngang với đại lục Hồng Hoang năm xưa.

Điều này dẫn đến hàng trăm chư hầu quốc kia, mỗi nơi đều có cương vực bàng đại!

Nơi lớn nhất thậm chí đạt tới cương vực của Đại Chu triều trên đại lục Hồng Hoang trước kia.

Đương nhiên cương vực tuy lớn như nhau, nhưng số lượng Nhân tộc lại chênh lệch rất nhiều!

Lấy chư hầu quốc mạnh nhất hiện nay là Đại Việt làm ví dụ, cương vực tịnh không nhỏ hơn Chu triều năm xưa, nhưng nhân khẩu lại chưa đến một phần vạn, chỉ vỏn vẹn chưa đầy trăm ức người.

Phải biết rằng trăm ức người, tại Đại Chu triều hiện nay chưa bằng một phủ chi địa.

Cả Đại Chu triều bao gồm chín đại châu, bốn đại vực, mỗi đại châu ít nhất có hơn mười phủ.

Đủ thấy sau một vòng khuếch trương, sự biến hóa của Hồng Hoang to lớn đến nhường nào.

Tầm Đạo cung nằm trong một dãy núi nào đó ở phía Đông Hồng Hoang, cách các chư hầu quốc kia không xa.

Khi Thái Ất dẫn theo đông đảo đệ tử đến gần cương vực Nhân tộc, liền có thể nhìn thấy cảnh tượng người qua kẻ lại.

Phải biết rằng toàn bộ vùng Đông phương do Nhân tộc đặt chân tới vô cùng rộng lớn, ẩn chứa vô số cơ duyên.

Một lượng lớn Nhân tộc không quản các loại nguy hiểm tiến vào vùng đất chưa khai phá, tìm kiếm cơ duyên trong minh minh.

Điều này khiến biên giới cương vực Nhân tộc dị thường phồn vinh, người qua kẻ lại vô cùng náo nhiệt.

Khi nhóm người Thái Ất đến đây, thực tế lúc đầu tịnh không bắt

mắt.

Tất nhiên một đoàn đội vài ngàn người như vậy ở đây thực sự quá thường thấy.

Thậm chí người địa phương ở đây nhìn vào, còn cho rằng một đoàn đội vài ngàn người chắc hẳn là do một đám "tân binh" tổ chức thành, nếu không nhân số không thể ít như vậy.

Tất nhiên vùng đất chưa biết tuy sở hữu vô số cơ duyên chờ người phát quật, nhưng nguy hiểm cũng tịnh không thiếu chút nào!

Thậm chí có không ít cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh đã vẫn lạc khi thăm dò vùng đất chưa biết.

Những đoàn đội khổng lồ nhân số lên đến hàng triệu cũng thường xuyên truyền ra tin tức bị diệt vong.

Đặc biệt khi nhìn thấy trong đoàn người Thái Ất, người trẻ tuổi chiếm đa số, khí tức ai nấy đều bình hòa, trên thân không có sát phạt chi khí, họ càng nhận định đây chỉ là một đoàn đội do đám tân binh tổ chức.

Tiến vào vùng đất chưa biết kia, tuyệt đối không có khả năng quay trở về.

"Lại một đám vô tri, nghe xong các loại truyền thuyết liền cảm thấy vùng đất chưa biết là một mảnh bảo địa, thật là ngây thơ cực điểm!" Một người nam tử trung niên cụt tay, trên thân chằng chịt vết thương, nằm trên một bức tường nhìn Thái Ất cùng những người khác tiến vào cương vực Nhân tộc, không khỏi lắc đầu.

Thái Ất đi tới trước một tòa hùng quan vĩ đại, nhìn tường thành cao chọc trời cùng khí tức cường hãn ẩn ước phát ra, không khỏi chìm vào hồi ức.

Chương 770

Năm xưa Nhân tộc nhỏ bé biết bao, đừng nói là hùng quan hùng vĩ thế này, ngay cả một gian phòng ốc để nương thân cũng khó lòng tạo ra.

"Nhân tộc không hổ là chủng tộc được thiên địa sủng ái, thiên sinh có đại trí tuệ, đại nghị lực!" Sau một tiếng cảm thán, Thái Ất dẫn theo đông đảo đệ tử tiến vào tòa hùng quan hùng vĩ kia.

Vừa nhập quan, Thái Ất cùng mọi người liền cảm giác như bước vào một thế giới khác.

Bên ngoài tòa hùng quan là hoang dã hoang lương khủng bố, bên trong tòa hùng quan lại là nơi cư ngụ phồn vinh xương thịnh của Nhân tộc.

Lúc đầu Thái Ất cùng mọi người tịnh không dẫn nhân chú mục, nhưng khi một cường giả Nhân tộc mặc hoa phục, có cảnh giới Chuẩn Thánh tình cờ gặp được nhóm người Thái Ất, lập tức mặt đầy chấn kinh!

Doanh Thường là quốc quân đời trước của Đại Việt, từng là một danh tướng khi Đại Chu triều viễn chinh Đông phương.

Sau khi đại quân viễn chinh khai tịch ra một vùng địa vực, ông ta được Chu vương phong thưởng trở thành quốc quân Đại Việt.

Sau đó kinh qua không ngừng chinh phạt, Đại Việt ngày càng cường đại.

Khi ông ta vì tu luyện mà thoái vị, Đại Việt đã trở thành nước đứng đầu trong hàng trăm chư hầu ở phía Đông Hồng Hoang.

Trong các thế lực tại Đông phương, chỉ đứng sau các giáo phái có

Thánh nhân tồn tại cùng Nhân tộc chính thống Đại Chu triều!

Ông ta vốn không ở tại thành quan này, mà đang ở một nơi nào đó tại Đại Việt tu luyện, mong chờ tu vi đột phá.

Chỉ là vài ngày trước, Doanh Thường đột nhiên tâm thần khẽ động, tâm hữu sở cảm!

Cảm giác ở phía Đông có một luồng đại cơ duyên đang chờ đợi!

Thế là Doanh Thường liền vội vàng chạy tới phía Đông Đại Việt, vừa tới không lâu, liền vừa vặn chạm mặt Thái Ất.

Khi Doanh Thường nhìn nhóm người Thái Ất từ xa, tịnh không cảm thấy có điểm gì kỳ quái.

Nhưng khi đến gần một chút, Doanh Thường ẩn ước nhìn thấy một con Khí Vận Kim Long bàng đại vô cùng đang bàn hoàn ở phía xa.

Đồng thời từng trận tiên âm vang vọng bên tai, Doanh Thường mới ý thức được, nhóm người trước mắt tuyệt đối không đơn giản!

Khi lại gần hơn, Doanh Thường liền lộ ra vẻ mặt chấn kinh.

Thậm chí cả nội tâm cũng không khỏi bắt đầu kích động, khi Thái Ất đến gần, ông ta càng dùng giọng nói hơi run rẩy: "Cảm vấn có phải là Thái Ất chân nhân, người đã khai sáng Tung Hoành đại đạo?" Thái Ất đang dẫn đầu đông đảo đệ tử cảm ngộ nhân sinh, bị Doanh Thường hỏi liền đưa mắt nhìn về phía ông ta.

Chỉ một ánh mắt liền nhìn thấu thân phận Doanh Thường bất phàm, liền lộ ra một tia mỉm cười.

Doanh Thường tiến lên đáp lời, lập tức cảm thụ được hàng ngàn đạo mục quang tụ tiêu trên thân mình.

Những mục quang đó vô cùng nặng nề, khiến Doanh Thường cảm thấy phi thường không thoải mái.

Ông ta đâu biết rằng, hàng ngàn vị đệ tử sau lưng Thái Ất tịnh không hề đơn giản!

Thực lực khủng phạ tuyệt đối không thấp, thậm chí đại bộ phận không hề yếu hơn ông ta.

Phải biết Doanh Thường là cảnh giới Chuẩn Thánh, là bá chủ một phương tại Đông phương Hồng Hoang, ngày thường hiếm khi gặp được tồn tại cùng cảnh giới.

Vậy mà lúc này, trong hàng ngàn đạo mục quang kia, đại bộ phận không thấp hơn ông ta, thậm chí Doanh Thường có thể cảm thụ được một bộ phận nhỏ mục quang có thể khinh dị nghiền ép mình!

"Thật đáng sợ, không hổ là tùy tùng của Thái Ất chân nhân!

Thật sự quá khủng bố." Sau khi nội tâm cuồng khiêu vài cái, Doanh Thường hiện tại chỉ có một ý niệm: tuyệt đối không được đắc tội Thái Ất!

Khi trong lòng Doanh Thường cảm thấy khủng cụ, hốt nhiên một đạo mục quang ôn hòa xuất hiện!

Doanh Thường lập tức cảm giác như đang ở giữa mùa đông cực độ hàn lãnh, được một đạo ánh mặt trời chiếu rọi vô cùng ấm áp.

"Bần đạo Thái Ất, cảm vấn đạo hữu có chuyện gì?" Đồng thời một đạo thanh âm ôn hòa truyền vào não hải Doanh Thường, kéo ông ta trở về hiện thực.

Sau khi ngẩn người một lát, Doanh Thường mới thấy Thái Ất lúc này đang mặt đầy ôn hòa nhìn mình, trong lòng không khỏi một trận hoảng loạn.

Trong lúc hoảng loạn, Doanh Thường vô tình nói ra suy nghĩ trong lòng: "Tại hạ Doanh Thường, thỉnh chân nhân tới Hàm Dương truyền đạo!" Sau khi nói xong, Doanh Thường mới phản ứng lại, nội tâm bắt

đầu thảm thắc bất an, không dám nhìn chính diện Thái Ất.

Thái Ất sau khi nghe xong, tiên là sững sờ sau đó cười đạo: "Ha ha ha, yêu cầu của đạo hữu cư nhiên lại là cái này." Ở phía sau, đông đảo đệ tử cũng cười tiếng không dứt.

Doanh Thường nghe xong, không biết rốt cuộc Thái Ất có ý tứ gì, liền tiêu cấp không thôi, áo hối vì vừa rồi đã thất ngôn.

Nhưng lại cảm thấy đây là một cơ hội tốt, nếu âm sai dương thác có thể thỉnh động Thái Ất thì thật là quá tốt rồi!

Phản chính đã nói ra suy nghĩ trong lòng, dứt khoát trực tiếp nói rõ luôn!

Nếu không hành thì thôi, nếu Thái Ất đáp ứng thì lãi lớn rồi!

"Đại Tần ta có trăm ức tử dân, đối với Tung Hoành đại đạo của chân nhân đã hướng vãng đã lâu!

Chỉ là Tung Hoành đại đạo của chân nhân quá thâm áo, cộng thêm bản lưu truyền ở nước ta phi thường tàn khuyết.

Cố hi vọng chân nhân nhìn trên mặt trăm ức tử dân Đại Tần ta, truyền hạ Tung Hoành đại đạo!" Doanh Thường dùng ngữ khí thập phân thành khẩn nói với Thái Ất, nói xong càng trực tiếp cung kính hành một đại lễ!

Phải biết nơi này là một nơi người qua kẻ lại náo nhiệt, chung quanh không ngừng có người kinh ngạc.

Đại lễ là lễ nghi cao nhất của Nhân tộc, bình thường chỉ khi tế tự thiên địa cùng tế bái Thánh nhân mới sử dụng!

Hiện tại Doanh Thường đối với Thái Ất hành đại lễ, lập tức dẫn tới sự chú ý của rất nhiều người!

Thái Ất cũng đối với đại lễ này của Doanh Thường cảm thấy hơi

kinh ngạc, sau một thoáng ngẩn người ngắn ngủi, vội vàng đỡ Doanh Thường dậy, đồng thời cười nói với ông ta: "Đạo hữu không cần hành thử đại lễ, bần đạo sở dĩ sáng hạ Tung Hoành đạo là vì cảm ngộ Hồng Hoang chúng sinh còn chỗ khiếm khuyết.

Đạo hữu muốn truyền đạo, bần đạo vui mừng còn không kịp, sao có thể cự tuyệt!" Doanh Thường nghe xong lập tức cảm thấy có chút ngượng ngùng, gây ra một cái đại ô long!

Nhưng Doanh Thường lại cảm thấy lãi lớn rồi.

"Ta thay mặt trăm ức tử dân Đại Tần tiên tạ chân nhân!" Sau đó, Doanh Thường đi theo Thái Ất cùng nhau tiến về quốc đô Hàm Dương của Đại Việt.

Trên đường đi, Thái Ất thỉnh thoảng lại giảng đạo cho mọi người.

Có lúc thậm chí có thể thu hút những người đi đường dừng chân tĩnh tâm, lắng nghe đại đạo.

Doanh Thường mỗi một lần nghe giảng đạo đều thu hoạch khá phong phú, sự hân hỉ trên mặt luôn không tan biến.

Theo việc Thái Ất giảng đạo liên tục, danh tiếng của Thái Ất từ cao tầng Hồng Hoang dần dần thấm thấu xuống tầng thấp nhất.

Nếu trước đó chỉ có cảnh giới Đại La trở lên mới có thể biết được Tung Hoành đại đạo do Thái Ất sáng tạo, thì hiện tại tại Đại Việt, theo việc Thái Ất vừa đi vừa giảng, nó đã nhanh chóng truyền khai trong tầng lớp thấp.

Nhiều người tu vi không mạnh, thậm chí là Nhân tộc phổ thông nhao nhao từ các địa khu xung quanh hội tụ về phía Thái Ất.

Không lâu sau, đám người đi theo sau lưng Thái Ất đã từ hàng ngàn người khuếch triển lên đến hàng triệu người!

Nhân số vẫn không ngừng tăng lên.

Thái Ất đối với việc này cũng không cự tuyệt, chỉ cần đi theo thì không xua đuổi.

Chương 771

Sau mười lăm ngày hành tiến, Thái Ất cuối cùng cũng sắp tới quốc đô Hàm Dương của Đại Việt!

Khi Thái Ất chưa tới, phía Hàm Dương đã làm tốt chuẩn bị.

Có đội ngũ nghênh tiếp nhân số cao tới hàng ức người đang chờ đợi Thái Ất ở ngoài thành Hàm Dương.

Toàn bộ cao tầng Đại Việt, bao gồm cả quốc quân hiện nhiệm, tất cả đều tĩnh tĩnh đợi Thái Ất ở ngoài thành Hàm Dương.

Trên thành lâu Hàm Dương, một thanh niên mặc cẩm bào, tay cầm một quyển thẻ tre nhìn đại tràng diện phía dưới, khẽ tiếng cảm thán: "Không hổ là Thái Ất sư huynh, thật là đại tràng diện!

Không giống như sư đệ ta, chỉ có một mình." Bên cạnh thanh niên có một người trung niên.

Người trung niên nghe lời cảm khái của thanh niên xong liền cười nói: "Ha ha ha, đó là vì sư đệ đạm bạc danh lợi, nếu không bằng vào thân phận của đệ, muốn có tràng diện thế này giản trực là chuyện đơn giản." "Ngọc Đỉnh sư huynh, đệ chỉ là nói đùa mà thôi.

Nếu thật sự có tràng diện thế này, đệ lại không tập quán đâu!" Tạm thời không nói đến hai sư huynh đệ trên thành lâu, nhóm người Thái Ất nhanh chóng gặp mặt quốc quân Đại Việt đang nghênh tiếp.

Doanh Thường ở bên cạnh Thái Ất sau khi nhìn thấy người nghênh tiếp phía trước, trên mặt vui vẻ liền giới thiệu với hắn: "Phía trước là quốc quân Đại Việt ta – Doanh Phi, đồng thời cũng là nhi tử của bần đạo." Nghe Doanh Thường giới thiệu, Thái Ất nhìn về phía thanh niên đi đầu tiên, lại nhìn Doanh Thường, quả thực có vài phần

tương tượng.

“Hóa ra là vậy, hèn chi Doanh Thường thân hoài đại khí vận!

Ẩn ước có Khí Vận Kim Long hộ thân, hóa ra là có tầng quan hệ này.” Thái Ất trong lòng âm thầm lẩm bẩm một tiếng, hèn chi Doanh Thường lại dẫn chú mục như vậy, hóa ra là có quan hệ này.

Lúc này, Doanh Phi cũng đã đến trước mặt Thái Ất, sau khi khẽ gật đầu với Doanh Thường liền cung kính nói với Thái Ất: “Quả nhân quốc quân Đại Việt – Doanh Phi, kiến quá Thái Ất chân nhân!” Sau khi nghênh tiếp Thái Ất, Doanh Phi lại tổ chức một nghi thức hoan nghênh thịnh đại trong vương cung.

Vài ngày sau, Thái Ất mới tiến về học phủ cao nhất của Đại Việt là Đại Tần học cung!

Doanh Phi đích thân dẫn đường cho Thái Ất, dù thực lực chỉ có cảnh giới Đại La Kim Tiên sơ kỳ, mà Thái Ất đã ẩn tàng khí tức bản thân, nhưng Doanh Phi vẫn cảm nhận được một luồng áp lực cực kỳ khủng bố, cho nên dọc đường khá trầm mặc ít nói.

Khiến Doanh Thường ở một bên âm thầm tiêu cấp, trong lòng không khỏi mắng thầm: “Cái thằng nghịch tử này, cơ hội tốt như vậy mà không nắm bắt lấy!” Nhưng sau đó lại khẽ thở dài lắc đầu, thôi vậy, có những chuyện không thể cưỡng cầu.

Khi sắp tới Đại Tần học cung, Doanh Phi mới thích ứng được hoàn cảnh bên cạnh Thái Ất.

Có tâm muốn kéo gần quan hệ với Thái Ất, Doanh Phi rất muốn tìm một vài đề tài để nói.

Chỉ là trước đó áp lực quá lớn, quá mức khẩn trương, phương án đã bàn bạc từ trước sớm đã quên sạch.

Sau khi nhanh chóng lục lọi trong não hải một vòng, Doanh Phi hốt

nhiên mở lời: "Đại Tần học cung vài tháng trước mới xuất hiện một vị đại tài!

Tên gọi: Khổng Khâu!

Khổng Khâu tiên sinh có đại tài, thiên thượng địa hạ không gì không biết!

Nếu Khổng Khâu tiên sinh biết được chân nhân tới, khẳng định sẽ vô cùng cao hứng!" Khổng Khâu?

Lúc đầu Thái Ất không mấy để tâm, nhưng sau khi nghe tên Khổng Khâu, nháy mắt liền tỉnh táo tinh thần.

"Khổng Khâu, hoặc giả có chút uyên nguyên với bần đạo!

Bần đạo có một vị sư đệ, cũng tên gọi là Khổng Khâu!

Không biết có phải cùng một người hay không." Doanh Phi nghe xong, trong lòng lập tức đại hỉ!

Quả nhiên, vị Khổng Khâu tiên sinh thần bí kia lai đầu không nhỏ!

Sau khi mở được đề tài, Thái Ất và Doanh Phi thỉnh thoảng lại trao đổi vài câu.

Khiến Doanh Thường ở một bên hơi kinh ngạc, sau đó mặt liền vui mừng!

Tuy không biết Doanh Phi đã nói gì mà cư nhiên có thể bắt chuyện được với Thái Ất, nhưng bắt chuyện được là tốt rồi.

Vương cung Đại Tần cách Đại Tần học cung tịnh không xa, cộng thêm Thái Ất và những người khác tịnh không phải phàm nhân, chẳng mấy chốc đã tới trước cửa học cung.

Nhìn tòa đại môn bàng bạc đại khí kia, cùng mấy chữ "Đại Tần Học Cung" trên đại môn, Thái Ất gật gật đầu.

Đại Tần học cung tuy không huy hoàng, bàng đại bằng Tầm Đạo cung!

Nhưng lại có một luồng khí tức mà Tầm Đạo cung tịnh không tồn tại.

Chính luồng khí tức đó khiến Thái Ất cảm thấy Tầm Đạo cung không bằng Đại Tần học cung này!

Đương nhiên Tầm Đạo cung chỉ là do Thái Ất tùy tay sáng tạo, tịnh không được hắn để trong lòng.

Bên ngoài Đại Tần học cung đã sớm có một nhóm người chờ sẵn.

Thái Ất nhìn qua chỉ khẽ gật đầu, hàn huyên vài câu sau đó liền tiến vào Đại Tần học cung.

Vừa tiến vào Đại Tần học cung, Thái Ất liền nhận ra Tầm Đạo cung rốt cuộc kém ở chỗ nào, nhưng Thái Ất tịnh không có ý định điều chỉnh Tầm Đạo cung.

Theo lời Thái Ất thì địa vị của cả hai tịnh không tương đồng!

Tác dụng cũng tịnh không tương đồng, không thể quàng chung một rổ.

Nhưng so với Tầm Đạo cung, Thái Ất thích Đại Tần học cung hơn, sau khi dạo một vòng xong, Thái Ất liền tại một thao trường lớn của học cung, bắt đầu giảng giải Tung Hoành đại đạo cho vạn thiên học tử cùng đông đảo lão sư trong học cung.

Lần giảng giải này tuy không có thiên địa dị tượng, không có đất mọc sen vàng, nhưng tất cả những người có mặt đều cực kỳ nhận chân lắng nghe, sợ bỏ lỡ một chữ nửa lời.

Buổi giảng đạo như vậy được Thái Ất duy trì trong bảy ngày.

Cũng may những người có thể tới nghe giảng đều có tu vi tu luyện

giả!

Nếu không giảng bảy ngày liền, người phổ thông khẳng định chịu không nổi!

Sau khi kết thúc giảng đạo, Thái Ất nhìn những thân ảnh không đếm xuể dưới đài, khẽ tiếng nói: "Lần giảng đạo này kết thúc tại đây, các ngươi có thể tỉ mỉ lĩnh ngộ." Thái Ất nói xong, thân ảnh liền biến mất, vì hắn phát hiện ra người quen, tịnh không chỉ một người!

Tại một nơi nào đó trong Đại Tần học cung, Thái Ất hơi kinh ngạc nhìn hai người phía trước: Khổng Khâu cùng Ngọc Đỉnh chân nhân!

Đối với Khổng Khâu, Thái Ất tịnh không kinh ngạc, vì từ nhiều phía hắn đã biết Khổng Khâu tồn tại ở đây.

Nhưng sự xuất hiện của Ngọc Đỉnh lại nằm ngoài ý liệu.

"Ngọc Đỉnh sư đệ?

Không ngờ đệ cũng ở nơi này!

Lại còn ở cùng một chỗ với Khổng Khâu sư đệ!" Ngọc Đỉnh chân nhân nghe xong liền cười.

"Thái Ất sư huynh, huynh nói gì vậy!

Đệ lẽ nào không thể ở đây sao." Thái Ất nghe xong liền cười cười, sau đó tìm hiểu nguyên do, hóa ra Ngọc Đỉnh chân nhân gặp phải bình cảnh, cho nên mới du lịch Hồng Hoang, bất tri bất giác liền tới nơi này.

Thái Ất lúc đầu không để tâm đến rắc rối mà Ngọc Đỉnh gặp phải, dù sao cũng là đệ tử của Nguyên Thủy, trong Hồng Hoang có chuyện gì có thể làm khó được họ.

Nhưng khi Ngọc Đỉnh đầy vẻ khổ tiếu nói ra tất cả những khó khăn của mình, không chỉ Khổng Khâu mặt đầy kinh ngạc, ngay cả

Thái Ất cũng vô cùng chấn kinh!

Chương 772

"Cái gì?

Binh đạo mà sư tôn truyền thụ cho đệ, hiện tại hào vô tiến triển?!" Thái Ất một tiếng kinh hô, khi nhìn về phía Ngọc Đỉnh mặt đầy vẻ khó có thể tin nổi.

Phải biết rằng, trước khi Thái Ất cùng những người khác rời khỏi Tam Tiên đảo, Nguyên Thủy từng truyền thụ cho mỗi người một đạo đại đạo.

Đó là kết quả khi Nguyên Thủy tham ngộ thiên địa pháp tắc, lại thôi diễn thời không trường hà mà có được.

Nó phù hợp nhất với Thái Ất cùng những người khác, theo như Nguyên Thủy từng nói, chỉ cần tiềm tâm tu luyện tất định thành đạo!

Thái Ất tham ngộ Tung Hoành đại đạo do Nguyên Thủy ban cho mới có thành tựu hiện tại.

Thái Ất tuy tịnh không biết tình trạng của các sư huynh đệ khác, nhưng chắc hẳn cũng không khác biệt mấy với tiến độ của mình.

Những đại đạo mà Nguyên Thủy ban cho đều đã lĩnh ngộ gần tới mức hoàn thành, chỉ thiếu bước cuối cùng là ngưng tụ đại thế, tập hợp thiên địa chi lực cùng chúng sinh chi ý, hội tụ vô thượng đại khí vận và đại công đức để thành đạo!

Vậy mà hiện tại, Ngọc Đỉnh lại nói với Thái Ất rằng Binh đạo mà mình lĩnh ngộ cư nhiên hào vô tiến triển, thực sự là quá sức tưởng tượng!

Ngọc Đỉnh nhìn vẻ mặt chấn kinh của Thái Ất cùng Khổng Khâu, lại cười khổ một phen.

“Không sai, từ khi rời khỏi Tam Tiên đảo cho tới tận bây giờ, đệ mỗi thời mỗi khắc đều tham ngộ, nhưng hào vô thu hoạch!

Ban đầu cứ ngỡ mọi người cũng vậy, nhưng cách đây không lâu lại biết được Lão Tử sư bá thành đạo, lại truyền ra việc huynh truyền Tung Hoành đạo!

Đệ mới hiểu ra, khả năng chỉ có một mình đệ xuất hiện vấn đề như vậy.” Ngọc Đỉnh giải thích một phen, khiến Thái Ất cùng Khổng Khâu dần dần bình phục tâm trạng.

Chỉ là trong đôi mắt vẫn ẩn chứa sự khó hiểu cùng nghi hoặc.

Sau đó ba người lại thảo luận một phen về vấn đề mà Ngọc Đỉnh gặp phải, nhưng vẫn hào vô thu hoạch.

Thái Ất đích thân thuật lại sự huyền diệu khi hắn cảm ngộ Tung Hoành đạo, nhưng Ngọc Đỉnh vẫn hào vô thu hoạch.

Trái lại Khổng Khâu ở bên cạnh sau khi nghe Thái Ất giảng đạo, tự hồ có chút lĩnh ngộ, trong đôi mắt lóe lên những tia sáng lạ thường.

Nhìn vẻ mặt mang nhiên của Ngọc Đỉnh, Thái Ất bất đắc dĩ nói: “Thôi được rồi, thôi được rồi.

Sư tôn đã ban Binh đạo cho đệ, khẳng định là có duyên với đệ.

Hoặc giả thời cơ chưa tới, cũng có thể là đệ chưa tìm thấy chìa khóa để lĩnh ngộ Binh đạo.” Ngọc Đỉnh nghe xong chỉ đành gật đầu, xem ra đúng là như vậy, chỉ có thể đợi sau này trong một cơ duyên xảo hợp nào đó mới có thể lĩnh ngộ được.

Tuy nhiên vấn đề của Ngọc Đỉnh tịnh không được giải quyết, nhưng Ngọc Đỉnh quyết định lưu lại Hàm Dương một khoảng thời gian.

Thái Ất ngày thường trừ việc tụ họp cùng hai vị sư huynh đệ, còn

dẫn theo đông đảo đệ tử giảng giải Tung Hoành đạo trong Đại Tần học cung.

Theo thời gian chậm rãi trôi qua, trong Đại Tần học cung chật ních những người cầu đạo hội tụ từ bốn phương tám hướng.

Đối với cảnh tượng này, Thái Ất lấy làm vui mừng.

Nhưng Doanh Phi cùng các cao tầng Đại Việt lại có chút khổ não.

Trong vương cung Đại Tần, Doanh Phi nhìn tấu chiết trong tay, giữa lông mày tràn đầy vẻ sầu dung.

"Thái Ất chân nhân truyền đạo, thanh thế ngày càng hạo đại!

Có thế truyền khắp toàn bộ Đông phương." Tung Hoành đại đạo truyền bá nhanh chóng, đối với Doanh Phi tịnh không phải là chuyện tốt.

Tạm thời không nói đến hàng loạt chư hầu quốc ở Đông phương sau khi có được Tung Hoành đạo thì thực lực phi thăng.

Chỉ tính riêng thời gian ngắn ngủi này, trong thành Hàm Dương đã tràn vào hàng chục triệu người!

Những người này không phải là người phổ thông, hoặc đại bộ phận không phải người phổ thông!

Mỗi người đều ít nhiều có tu vi trong mình, lượng lớn tu luyện giả tụ tập như vậy, các loại xung đột xảy ra không dứt.

Điều này khiến Doanh Phi khổ não, nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Dù sao so với những di chứng sau khi Thái Ất truyền đạo, lợi ích mà Đại Việt đạt được sau khi Thái Ất truyền đạo quả thực phong hậu đến mức khó có thể tưởng tượng.

Sau khi suy nghĩ hồi lâu, Doanh Phi cuối cùng cũng đưa ra một

quyết định: “Truyền mệnh lệnh của quả nhân, lập tức phong tỏa các đại quan tạp!

Không cho phép người ngoại quốc tiến vào cảnh nội Đại Tần nữa.

Mệnh lệnh Hắc Băng Đài lập tức toàn bộ xuất động, nhất định phải giữ vững an ninh Hàm Dương!” Sau khi mệnh lệnh của Doanh Phi được phát ra không lâu, các đại hùng quan trấn thủ biên cảnh Đại Việt nhao nhao đóng cửa!

Một lượng lớn người của Hắc Băng Đài với thực lực cường hãn bắt đầu tuần tra trong thành Hàm Dương.

Thậm chí Doanh Thường với cảnh giới Chuẩn Thánh cũng đích thân tọa trấn để ổn định Hàm Dương.

Đương nhiên, Doanh Phi tuy bố trí hàng loạt động tác lớn, nhưng không dám có bất kỳ sự can thiệp nào đối với Đại Tần học cung.

Nhưng việc Doanh Phi phong tỏa toàn bộ Đại Việt đã xung đột với mục đích của Thái Ất.

Cộng thêm việc Thái Ất đã ở đây vài tháng, cũng đã đến lúc phải rời đi.

Trong một tĩnh thất tại Đại Tần học cung, Thái Ất cùng Ngọc Đỉnh, Khổng Khâu ba người ngồi xếp bằng.

“Ta nhập Tần đã vài tháng, cũng nên rời đi thôi.

Hai vị sư đệ có muốn tiếp tục ở lại đây hay đi theo ta cùng nhau truyền đạo Hồng Hoang?” Khi Đại Tần đóng cửa tỏa quốc, không cho phép người của quốc gia khác tiến vào nữa, Thái Ất liền nảy sinh ý định rời đi.

Ngọc Đỉnh cùng Khổng Khâu nghe xong đều khẽ suy nghĩ, cuối cùng đồng thanh nói: “Đa tạ sư huynh hảo ý, nhưng đệ muốn ở lại

Đại Việt." Sau khi Ngọc Đỉnh và Khổng Khâu nói xong, tiên là sững sờ sau đó nhìn nhau cùng lộ ra một tia tiếu dung.

Thái Ất đối với câu trả lời của Ngọc Đỉnh cùng Khổng Khâu tịnh không cảm thấy bất ngờ.

Sau khi gật đầu, hắn cười nói: "Hảo ba, đã có dự định như vậy thì ta cũng không ép buộc, hi vọng lần sau sư huynh đệ ta gặp lại, đều đã thành đạo!" Không lâu sau, Thái Ất dẫn theo đoàn đệ tử có số lượng lên tới gần một triệu người rời khỏi Đại Việt.

Quốc quân Đại Việt là Doanh Phi tuy cảm thấy tiếc nuối, nhưng cũng không thể ngăn cản, chỉ có thể đứng từ xa tiễn biệt, cho đến khi không còn thấy bóng dáng của Thái Ất và những người khác nữa.

Sau khi Thái Ất rời đi, Đại Việt lại từ từ khôi phục lại trạng thái như trước.

Chỉ là hạt giống mà Thái Ất gieo xuống khi giảng đạo đã bén rễ.

Chỉ cần chờ đợi là có thể lớn thành cây đại thụ chọc trời!

Khi đó, Tung Hoành đại đạo sẽ bén rễ sâu tại nơi này.

Khổng Khâu sau khi Thái Ất rời đi lại khôi phục lại cuộc sống như trước, dạy bảo đệ tử trong Đại Tần học cung hoặc tra cứu điển tịch.

Cho đến một ngày sau vài năm, Ngọc Đỉnh đột nhiên tìm tới cửa.

Hôm đó, Khổng Khâu vẫn như thường lệ ngồi yên tĩnh trong thư phòng xem những ghi chép về cổ điển tịch.

Đột nhiên, một đạo thanh âm quen thuộc làm Khổng Khâu kinh tỉnh.

Chương 773

"Khổng Khâu sư đệ, huynh tìm ra biện pháp rồi!" Thân ảnh Ngọc Đỉnh từ đằng xa nhanh chóng đi về phía thư phòng, đồng thời lớn tiếng gọi.

Khổng Khâu nhớ tới rắc rối mà Ngọc Đỉnh gặp phải, lại nghe tiếng gọi của Ngọc Đỉnh, lập tức cũng thấy vui mừng.

Sau đó vội vàng đón Ngọc Đỉnh vào trong, sau khi hai người ngồi ổn định, Khổng Khâu liền không thể chờ đợi được mà hỏi: "Ngọc Đỉnh sư huynh, vấn đề của huynh đã được giải quyết?" Ngọc Đỉnh nghe câu hỏi của Khổng Khâu, kích động nói: "Không sai!

Giải quyết được rồi!" Khổng Khâu nghe xong vội vàng truy vấn: "Thật sao!

Giải quyết thế nào vậy?" Phải biết rằng vấn đề của Ngọc Đỉnh trong mắt Khổng Khâu vô cùng khó giải quyết, trước đây ba người cùng với Thái Ất sư huynh liên hợp lại cũng không có cách nào.

Hiện tại mới trôi qua có vài năm, Ngọc Đỉnh cư nhiên đã có phương pháp giải quyết?

Về phương pháp giải quyết, Ngọc Đỉnh không nhịn được mà tự giễu: "Sư tôn nói đúng, thời gian dài không ở trong Hồng Hoang, chúng ta đã bị thoát tiết với Hồng Hoang rồi." "Kỳ thực phương pháp giải quyết rất đơn giản, Binh đạo!

Chính là dụng binh chi đạo vậy!

Mấy năm nay huynh hóa danh thành một phàm nhân, tham dự vào các trận chiến lớn nhỏ của Đại Việt.

Vài lần rơi vào cảnh hiểm nghèo, mấy lần suýt chút nữa mất

mạng!

Cuối cùng cách đây không lâu huynh đã được phong làm Đại tướng quân!

Thống soái thiên vạn đại quân, khi đó huynh đột nhiên lĩnh ngộ được Binh đạo chính là dụng binh chi đạo!" Khổng Khâu sau khi nghe giải thích của Ngọc Đỉnh cũng sững người, sau đó trầm mặc hồi lâu.

Cư nhiên lại đơn giản như vậy, mà vấn đề đơn giản như vậy lại làm khó cả ba vị đệ tử của Nguyên Thủy!

Trong đó có hai người là những đại năng đỉnh cấp đã tồn tại ức vạn năm, chứng kiến bao sự biến thiên của Hồng Hoang!

Đại đạo chí giản, đại đạo chí giản!

Một câu nói đơn giản trực chỉ bản nguyên đại đạo như vậy mà họ cư nhiên không nhận ra!

Khổng Khâu đột nhiên đại tiếu, nghe quân một lời hơn đọc sách mười năm!

Tuy lúc này chưa có câu danh ngôn đó, nhưng cảm ngộ trong lòng Khổng Khâu lúc này chính là giống như câu danh ngôn kia vậy.

Đồng thời trong lòng Khổng Khâu phảng phất như trút bỏ được gánh nặng, cảm giác toàn thân đều nhẹ nhõm đi nhiều!

Sau đó ông lại đàm đạo cùng Ngọc Đỉnh hồi lâu, Ngọc Đỉnh mới rời đi.

Sau khi Ngọc Đỉnh rời đi, Khổng Khâu liền rơi vào trầm tư.

Thời gian du lịch Hồng Hoang cũng không ngắn, đã đến lúc phải cân nhắc cho tương lai rồi!

Tuy tu vi của Khổng Khâu chỉ có cảnh giới Kim Tiên, nhưng nếu luận về cảm ngộ thiên địa đại đạo, những người cảnh giới Chuẩn

Thánh thông thường đều không phải đối thủ của ông.

Đứng ở ngoài viện lạc, Khổng Khâu ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Trên bầu trời vô tận tinh thần đang tỏa ra những luồng sáng yếu ớt, điểm xuyết cho bầu trời sao.

Khổng Khâu ngắm nhìn bầu trời hồi lâu, đột nhiên tự lẩm bẩm một tiếng: "Lễ, Nhân?" Sau đó đại tiếu, quay trở lại trong phòng.

Lúc này Nguyên Thủy đang ở nơi biển sâu săn sát cự thú biển sâu, mỗi khi chém giết một đầu cự thú biển sâu, Nguyên Thủy đều có thể thu được một lượng lớn khí vận cùng công đức.

Chỉ là theo thời gian trôi qua, tung tích của cự thú biển sâu cũng dần dần không thấy nữa.

"Không ngừng có khí vận gia thân, xem ra đám đệ tử của ta tiến triển rất thuận lợi." Sau khi khinh tùng chém giết một đầu cự thú biển sâu, Nguyên Thủy cảm nhận được khí vận sau lưng ngày càng hoành vĩ, không khỏi cười nói.

Nói xong vung vung tay, thân thể bàng đại của cự thú biển sâu liền bị Nguyên Thủy thu vào trong túi.

"Lại thêm một kiện Hậu Thiên Chí Bảo, biển sâu thực sự là một tòa bảo kho tàng nha!" Không sai, những đầu cự thú biển sâu có thể hình bàng đại kia là những dược liệu cực kỳ nan đắc!

Kinh qua một phen luyện chế, có thể trở thành chí bảo có uy lực khủng bố!

Đây cũng là một nguyên nhân khiến Nguyên Thủy săn lùng cự thú biển sâu, nếu không chỉ dựa vào khí vận thì không đáng để Nguyên Thủy phải đích thân động thủ.

Tuy nhiên sau khi làm xong một mẻ này, Nguyên Thủy lại chuẩn

bị thu tay.

Bởi vì ở trong biển sâu, trừ vùng vực sâu càng thêm khủng bố kia ra, không còn cự thú biển sâu cấp bậc Thánh nhân nữa.

Số cự thú biển sâu còn lại cơ bản đều ở cảnh giới Chuẩn Thánh, đối với Nguyên Thủy thì không đáng để ra tay.

Hơn nữa, nơi này cũng là một thao trường luyện binh tốt!

Thái Ất và những người khác không chừng phải đến đây ma luyện một phen.

Trên đường quay trở lại đại lục Hồng Hoang, Nguyên Thủy tựa hồ cảm ứng được gì đó, đột nhiên thấp giọng tự ngữ: "Thời gian trôi qua, Hồng Quân cũng nên trở lại rồi.

Để ta xem thử, kinh qua sự tẩy lễ của thời không sẽ có biến hóa như thế nào!" Tại nơi giao giới giữa thế giới Hồng Hoang và thế giới Hỗn Độn, được bao phủ bởi một dải loạn lưu thời không, phân tách thế giới Hồng Hoang với thế giới Hỗn Độn.

Nó che chở thế giới Hồng Hoang khỏi sự tập kích của Hỗn Độn, đồng thời lại ngăn cản chúng sinh Hồng Hoang tiến về con đường dẫn đến Hỗn Độn.

Một dải loạn lưu thời không vốn không tồn tại, ít nhất là trước đó trong Hồng Hoang tịnh không tồn tại.

Nhưng theo việc thiên địa Hồng Hoang thăng cách, thế giới bản nguyên tấn thăng, khi thế giới Hồng Hoang khuếch trương, nó đã hình thành nên dải loạn lưu thời không này để tránh cho Hồng Hoang bị ảnh hưởng bởi Hỗn Độn.

Loạn lưu thời không khủng bố cực điểm, cường giả cảnh giới Hỗn Nguyên nếu sơ sẩy một chút cũng sẽ lạc lối, thậm chí vẫn lạc trong đó.

Trước đó, Nguyên Thủy trong hư không Hồng Hoang đã đại chiến với Hồng Quân và những người khác, vận dụng Thời Không đại đạo để trấn áp bọn họ vào trong loạn lưu thời không.

Đến nay đã trôi qua hồi lâu, trong loạn lưu thời không, Hồng Quân cùng những người khác cũng nhao nhao tỉnh lại sau quá trình cảm ngộ.

"Thời Không đại đạo, quả thực không hổ là một trong mười đại đạo mạnh nhất Hỗn Độn!

Nguyên Thủy còn lĩnh ngộ thấu triệt, đã đạt tới đại thành!" Toàn thân tỏa ra ánh sáng huyền diệu, Hồng Quân nhìn thời không vặn vẹo xung quanh, cùng sự vô tự mà khẽ tiếng cảm thán.

Bên cạnh Hồng Quân, tồn tại một thực thể không thể cảm tri được: Thiên Đạo!

Lúc này Thiên Đạo mặt không biểu tình, chỉ là khi Hồng Quân nhắc tới Nguyên Thủy, sắc mặt lại đen đi vài phần.

"Không sai, ban đầu Nguyên Thủy chỉ một mình liền có thể dựa vào Thời Không đại đạo để trấn áp chúng ta.

Tuy có liên quan đến việc chúng ta đang đắm chìm trong thiên địa pháp tắc, chưa kịp phản kháng, nhưng có thể trấn áp cùng lúc ba vị cảnh giới Thiên Đạo như chúng ta, đủ thấy Thời Không đại đạo bất phàm!

Uy lực của Nguyên Thủy thật đáng sợ." Thiên Đạo tuy cực kỳ não nộ với Nguyên Thủy, nhưng cũng không thể không thừa nhận Nguyên Thủy cường đại!

Thấy Hồng Quân và Thiên Đạo đánh giá Nguyên Thủy vô cùng cao, Hoàng Thiên lại có vẻ bình đạm hơn nhiều.

"Nguyên Thủy đạo hữu chẳng qua là đi trước một bước mà thôi,

hiện tại ta tịnh không nhất định sẽ kém hơn.

Tuy nhiên, trong thời gian ta rời khỏi Hồng Hoang, cũng không biết rốt cuộc Hồng Hoang sẽ phát sinh những chuyện gì." Nhưng lời của Hoàng Thiên lại khiến lòng Hồng Quân cùng Thiên Đạo trầm xuống, sau khi nhìn nhau một cái, cả Hồng Quân và Thiên Đạo đều thấy được một tia lo lắng trong mắt đối phương.

Không có sự kiềm chế, Nguyên Thủy một mình ở trong Hồng Hoang có thể xưng là vô địch!

Chương 774

Cộng thêm hiện tại Hồng Hoang đang trong thời kỳ phát triển thần tốc, Nguyên Thủy người nắm quyền kiểm soát Hồng Hoang có thể đạt được những lợi ích gì trong thời gian ngắn, không ai biết và cũng không thể dự liệu được.

Có thể khiến Hồng Quân và Thiên Đạo không lo lắng sao, nhưng đối với sự lo lắng của đám người Hồng Quân, Tu Đạo Giả lại tỏ ra thản nhiên hơn nhiều.

"Được rồi, không cần quá lo lắng.

Dù sao chuyện cũng đã phát sinh, chúng ta cũng không thay đổi được gì, chi bằng thản nhiên đối diện!" Sau khi cười lớn một tiếng, Hoàng Thiên đột nhiên mắt sáng lên.

Ngay lập tức hắn tung một kích vào dải loạn lưu thời không xung quanh, lập tức dải loạn lưu thời không trước mặt Hoàng Thiên sụp đổ.

Một vết nứt tỏa ra ánh sáng xuất hiện, đó là thông đạo dẫn về Hồng Hoang!

Hoàng Thiên trực tiếp bước vào thông đạo, trở về Hồng Hoang.

Hồng Quân và những người khác cũng có phản ứng ngay sau khi Hoàng Thiên bước vào vết nứt kia.

Chỉ là loạn lưu thời không quá mạnh mẽ, vết nứt do Hoàng Thiên khai tịch không thể kiên trì cho đến khi Hồng Quân và những người khác cùng qua đã bị băng tháp.

Nhìn vết nứt trước mặt một lần nữa hóa thành một đoàn loạn lưu thời không, Hồng Quân khẽ lắc đầu.

Tuy có chút đáng tiếc vì không kịp theo vết nứt vừa rồi, nhưng Hồng Quân đã có phương pháp để rời khỏi nơi này.

Trên tinh không Hồng Hoang, một mảnh hư không mênh mông!

Trong hư không vô cùng trống rỗng, trừ linh khí cuồng bạo tràn ngập ra thì không còn vật gì khác.

Đột nhiên hư không bị vặn vẹo!

Hai đạo thân ảnh từ trong sự vặn vẹo bước ra.

Chính là Hồng Quân cùng Thiên Đạo vừa từ loạn lưu thời không trở về Hồng Hoang.

Sau khi trở về Hồng Hoang, Hồng Quân cùng Thiên Đạo lập tức cảm ngộ thiên địa bản nguyên.

Sau khi phát hiện tịnh không có bất kỳ biến hóa nào, cuối cùng họ mới thở phào nhẹ nhõm một hơi dài!

"Tốt, bản nguyên vẫn còn!" Hồng Quân cuối cùng cũng buông lỏng tâm, bản nguyên còn là tốt rồi.

Nếu bản nguyên không còn tồn tại nữa, đó mới thực sự là chuyện tồi tệ nhất.

Sau khi buông lỏng tâm, Thiên Đạo phân tích một hồi: "Xem ra Nguyên Thủy tịnh không đi theo con đường luyện hóa bản nguyên, hoặc giả tịnh không biết có con đường này!" Thiên Đạo vừa phân tích xong, không khí tại hiện trường đột nhiên có chút dị thường.

Hồng Quân và Thiên Đạo từ lúc nào không hay đã từ từ tách xa đối phương.

Đồng thời Hồng Quân và Thiên Đạo cũng đang ngấm ngầm đề phòng đối phương, sau khi nhìn nhau một cái, hai người liền chia hai hướng mà rời đi!

Sau khi tách khỏi Thiên Đạo, Hồng Quân liền lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới nơi tọa lạc của thế giới bản nguyên.

"Một cơ hội đại tốt, một khi nắm bắt được thì đại đạo thành vậy!" Một cơ hội trời ban, tuy không hiểu tại sao Nguyên Thủy không luyện hóa thế giới bản nguyên, nhưng đã là bản nguyên còn tồn tại thì cũng không thể từ bỏ!

Giống như Hồng Quân, Thiên Đạo cũng có suy nghĩ như vậy.

Chỉ là khi họ lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới nơi của thế giới bản nguyên, lại phát hiện thế giới bản nguyên tuy ở ngay trước mắt nhưng chỉ có thể nhìn từ xa!

Hồng Quân sắc mặt vô cùng nan khán nhìn thế giới bản nguyên đang tỏa ra ánh sáng nhu hòa ở phía trước không xa.

Nhưng nó bị một loại sức mạnh thần bí nào đó ngăn cản, dù đã động dụng toàn bộ sức mạnh của cảnh giới Thiên Đạo cũng không thể tiến thêm một bước, lúc này Hồng Quân mới hiểu tại sao thế giới bản nguyên lại không bị Nguyên Thủy luyện hóa.

"Cái gì?

Cơ chế bảo hộ thế giới bản nguyên?

Thảo nào lại như vậy!" Bị ngăn trở, Hồng Quân mới hiểu được vì sao Nguyên Thủy tịnh không luyện hóa thế giới bản nguyên, nguyên nhân là vì Hồng Hoang tấn thăng, thế giới bản nguyên cũng có sự biến hóa lớn.

Nó được bảo hộ trực tiếp, muốn đột phá lớp bảo hộ đó chỉ dựa vào man lực là vạn vạn không hành thông.

Bởi dù cảnh giới Thiên Đạo có mạnh đến đâu, cũng không thể đối kháng với toàn bộ Hồng Hoang!

Sau khi mưu đồ chiếm thế giới bản nguyên thất bại, Hồng Quân có chút không cam lòng!

Nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể quay lại Hồng Hoang rồi tính sau.

Khi Hồng Quân bị ngăn trở tại thế giới bản nguyên, ở nơi biển sâu xa xôi, Nguyên Thủy tự hồ có cảm ứng, lập tức lộ ra một tia tiếu dung trào phúng.

"Thật là nóng vội, vừa mới về đã muốn mưu đồ chiếm thế giới bản nguyên!

Không biết nhìn bản nguyên ngay trước mắt mà không thể đạt được, tâm tình có phải là vô cùng tồi tệ không?" Thế giới bản nguyên Hồng Hoang liên quan đến toàn bộ thế giới Hồng Hoang, Nguyên Thủy không thể không muốn có được.

Chỉ là Nguyên Thủy cũng gặp phải vấn đề tương tự như Hồng Quân, cũng bị ngăn trở ở bên ngoài thế giới bản nguyên.

Nhưng khác với Hồng Quân không thu hoạch được gì, Nguyên Thủy đã nắm được phương pháp để hóa giải đạo cấm chế kia.

Đây cũng là lý do Nguyên Thủy nhiệt tình thu thập công đức khí vận đến thế, chính là để có thể đạt được thế giới bản nguyên.

Tuy nhiên nhanh chóng Nguyên Thủy đã thu lại nụ cười, thay vào đó là vẻ mặt trầm tư: "Với trí tuệ của bọn họ, chắc chắn sẽ sớm phát hiện ra vấn đề nằm ở đâu.

Xem ra bước đi của ta phải nhanh hơn nữa!" Không sai, dựa vào trí tuệ của hai tồn tại đỉnh tiêm nhất Hồng Hoang là Hồng Quân và Thiên Đạo, việc tìm ra phương pháp giải quyết sẽ không mất quá lâu.

Đến lúc đó, họ tuyệt đối sẽ tham dự vào cuộc tranh giành khí vận trong Hồng Hoang.

Để có thể nắm chắc phần thắng, Nguyên Thủy quyết định đẩy nhanh bố cục đã định trước!

Nhìn về phía đại lục Hồng Hoang, Nguyên Thủy cúi đầu trầm tư: "Hiện tại chỉ có Thái Ất ra tay, xem ra Ngọc Đỉnh cùng những người khác vẫn đang quan vọng.

Như vậy không được, phải để họ nhanh chóng hành động mới hành!

Có Quảng Thành Tử cũng đang ở trên đại lục Hồng Hoang, cũng không thể để hắn rảnh rỗi như vậy được." Suy nghĩ hồi lâu, Nguyên Thủy trực tiếp truyền đạt ý tứ của mình tới Thái Ất và những người khác.

Ngay lập tức, Thái Ất và những người khác đang tản mác trên đại lục Hồng Hoang sau khi nhận được tin tức của Nguyên Thủy liền nhao nhao có hành động.

Nguyên Thủy lúc này cũng chuẩn bị rời khỏi nơi này, đích thân tới Hồng Hoang tọa trấn, phòng trường hợp Hồng Quân cùng những người khác ra tay với Thái Ất và đệ tử của mình!

Nhưng chưa đợi Nguyên Thủy rời khỏi biển sâu, Hồng Quân đã xuất hiện trước mặt hắn.

Hồng Quân vừa xuất hiện liền dùng ngữ khí không thiện nói: "Nguyên Thủy đạo hữu, đã lâu không gặp, đạo hữu có vẻ đắc ý nhỉ!" Nguyên Thủy nghe xong lập tức đáp trả: "Cũng tạm, nhờ phúc của Hồng Quân đạo hữu!

Có chút thu hoạch nhỏ, chút thu hoạch nhỏ thôi." Nghe lời nói của Nguyên Thủy, sắc mặt của Hồng Quân càng thêm đen!

Tuy bọn họ nhờ có Thời Không đại đạo của Nguyên Thủy mà có chút lĩnh ngộ, nhưng không ai muốn bị lưu đày, đặc biệt là vào thời

điểm quan trọng này!

Tuy chỉ mới rời khỏi Hồng Hoang vạn năm, nhưng đã tụt hậu so với Nguyên Thủy một đoạn lớn!

Hồng Quân trong lòng đương nhiên có hận, hiện tại lại thấy Nguyên Thủy có vẻ như có thu hoạch lớn, càng thêm nộ hỏa trung thiêu!

Chương 775

Lập tức nộ đạo: "Cái gì?

Vậy để bần đạo xem thử, thời gian qua đạo hữu rốt cuộc đã trưởng thành tới mức độ nào!" Sau một tiếng nộ quát, Hồng Quân lập tức động thủ!

Khẽ phất tay một cái, vạn thiên pháp tắc theo đó mà vũ động.

Lập tức toàn bộ vùng biển này bị bao phủ trong một luồng uy áp khủng bố, đồng thời vạn thiên pháp tắc cũng theo đó mà nhược ẩn nhược hiện.

Nhìn môi trường xung quanh thay đổi nháy mắt, Nguyên Thủy thần sắc như thường.

Đây chỉ là sự điều động pháp tắc đơn giản nhất mà thôi, không có gì to tát.

Nguyên Thủy thậm chí không cần động thủ, chỉ cần đứng đó mặc cho những pháp tắc kia tấn công, cũng không thể làm tổn thương hắn dù chỉ một phân.

Hồng Quân đối với cảnh này tịnh không có bất kỳ biểu hiện gì, vì ông cũng biết rõ ràng rằng, đợt tấn công vừa rồi căn bản không thể gây ra bất kỳ thương hại nào cho Nguyên Thủy.

Bởi vì Nguyên Thủy cũng là cường giả cảnh giới Thiên Đạo, là một trong vài vị đỉnh tiêm nhất trong Hồng Hoang!

Nhưng đây chỉ là món khai vị nhỏ mà thôi, vốn dĩ Hồng Quân chỉ muốn thử thăm dò Nguyên Thủy.

Hiện tại Nguyên Thủy không ra tay, vậy thì những thứ đó cũng không có ý nghĩa gì.

Tiếp theo đây mới là lúc so tài thực lực chân chính!

Nhìn Nguyên Thủy bất động như sơn, Hồng Quân trực tiếp điều động Tiên chi đại đạo!

Lập tức tiên uy hạo hạo từ trên trời giáng xuống, những pháp tắc vốn đang tỏa sáng lập tức dưới luồng tiên uy này mà thần phục hoặc bị hủy diệt.

Nguyên Thủy sau khi cảm nhận đợt tấn công này, thần tình cũng bắt đầu biểu hiện có chút ngưng trọng!

Hồng Quân vừa ra tay đã có tư bản khiến Nguyên Thủy phải coi trọng!

"Mô phỏng Thời Không đại đạo của ta sao, tốt!

Để ta xem thử, Tiên đạo trường hà rốt cuộc có uy lực gì!" Nguyên Thủy nhìn thấu đợt tấn công này của Hồng Quân, lập tức không khỏi cảm thán Hồng Quân không hổ là một trong những tồn tại đỉnh cấp nhất Hồng Hoang.

Chỉ riêng khả năng học tập và lĩnh ngộ này, người thường không thể bì kịp!

Chỉ mới cảm thụ một lần Thời Không đại đạo mà hắn thi triển, đã có thể mô phỏng ra một thứ tương tự như Thời Không đại đạo từ Tiên chi đại đạo!

Đương nhiên trong lúc tán thán, Nguyên Thủy cũng tịnh không quên phản kích!

Còn về việc tại sao không phòng thủ?

So với phòng thủ, Nguyên Thủy càng thích tấn công hơn!

Nguyên Thủy trực tiếp xông vào Tiên chi đại đạo của đối phương, lập tức chịu đựng áp lực vô tận!

Phảng phất như toàn bộ thế giới đều ép xuống mình vậy.

Tiên chi đại đạo của Hồng Quân uy lực cực kỳ khủng bố, lúc này Hồng Quân mới chỉ có thể thi triển được bản bán thành phẩm, nhưng cũng đủ để kinh thiên động địa, toàn bộ vùng biển sâu cùng một bộ phận Đông Hải bị bao phủ trong luồng sức mạnh bàng đại này.

Vô số sinh linh lập tức kinh sợ không thôi, Ngạo Thiên ở trong Đông Hải sau khi cảm nhận được thì sắc mặt trắng bệch, miệng nôn tươi huyết.

Nhưng may mắn là Nguyên Thủy đã bắt đầu phản kích!

Hắn trực tiếp xông vào trong Tiên chi đại đạo kia.

Tuy phải chịu đựng áp lực vô tận, nhưng cũng khiến tất cả sức mạnh của Tiên chi đại đạo tập trung để đối phó với Nguyên Thủy.

Và như vậy, ức vạn sinh linh đang nằm dưới áp lực khủng bố của Tiên chi đại đạo mới được thở phào nhẹ nhõm.

Hội tụ toàn bộ sức mạnh, Tiên chi đại đạo càng thêm khủng bố, Nguyên Thủy bị nhắm vào phải chịu đựng áp lực càng thêm khủng khiếp.

Lập tức ngay cả thân thể Nguyên Thủy cũng bắt đầu không chịu nổi, xuất hiện vô số vết rạn nứt chi chít!

Nguyên Thủy cảm nhận được liền nhíu mày.

Đôi mắt lập tức hiện lên sự huyền ảo vô tận của thời không, giải phóng ra kim quang vô tận bao phủ lấy thân thể.

Dưới sự gia trì của sức mạnh thời không vô tận, thân thể vốn lộ ra vô số vết rạn bắt đầu được tu phục.

Nguyên Thủy bị Hồng Quân chơi cho một vố, đương nhiên sẽ không thiện bãi cam hưu!

“Hồng Quân, thực sự là có chút bản lĩnh!” Sau một tiếng lạnh hừ, xung quanh Nguyên Thủy lập tức hiện ra sức mạnh thời không, giúp Nguyên Thủy triệt tiêu áp lực khổng lồ do Tiên chi đại đạo mang lại.

Hồng Quân nghe tiếng lạnh hừ của Nguyên Thủy liền nở một nụ cười: “Đây chỉ là món khai vị mà thôi, thủ đoạn thực sự còn ở phía sau kìa!” Nguyên Thủy nghe xong liền có chút cảnh giác!

Sau khi quan sát xung quanh, hắn lại tịnh không phát hiện ra điều gì dị thường.

Chính vào lúc nảy sinh nghi ngờ, Tiên chi đại đạo đột nhiên có biến hóa, vô số hình ảnh xuất hiện trong Tiên chi đại đạo.

Lúc đầu Nguyên Thủy tịnh không để ý, cho đến khi hắn nhìn thấy cảnh tượng mình sáng tạo ra Ngọc Thanh Chân Kinh, sắc mặt lập tức ngưng trọng.

“Cái gì?” Hồng Quân nhìn thấy sự biến hóa của Nguyên Thủy liền lộ ra nụ cười đắc ý: “Có phải thấy có chút quen mắt không?

Kỳ thực có được điều này là nhờ vào Thời Không đại đạo của đạo hữu.

Nếu không có nó, bần đạo không thể đạt tới mức độ như hiện tại!” Nghe giọng nói đắc ý của Hồng Quân, Nguyên Thủy mới hiểu ra.

Sau đó tiếp tục xem xuống, hắn càng thêm khẳng định suy nghĩ của mình.

“Quả nhiên, Tiên chi đại đạo đã mang theo một tia bản chất của thời không!

Dựa vào Tiên đạo bản nguyên, có thể tái hiện tất cả những gì thuộc về Tiên đạo trong Hồng Hoang.” Nguyên Thủy cảm thán, không ngờ Hồng Quân lại kết hợp thời không với Tiên đạo.

Tuy rằng thời không chi pháp trong đó còn giản lậu, kém xa hắn, nhưng đối với Tiên đạo thì lại vừa vặn, vừa có thể lợi dụng lại không bị nó kiềm chế!

Nhưng may mắn là hắn chủ tu Thời Không đại đạo, tịnh không dựa dẫm vào Ngọc Thanh Chân Kinh, nếu không bằng vào chiêu này của Hồng Quân, dù thế nào hắn cũng không phải đối thủ của ông ta.

Sau khi an tâm, Nguyên Thủy đột nhiên phát nan!

Ngay cả Hồng Quân cũng không kịp phản ứng, Nguyên Thủy đã đánh ra một lỗ hổng, xuất hiện trước mặt Hồng Quân.

Hồng Quân nhìn Nguyên Thủy ngẩn người hồi lâu rồi mới cười lắc đầu.

Xem ra việc gia nhập thời không có cái lợi cũng có cái hại, đối với người khác thì đây là một rắc rối lớn, nhưng đối với người tinh thông Thời Không đại đạo như Nguyên Thủy thì lại vừa hay có thể lợi dụng được.

Xuất hiện trước mặt Hồng Quân, Nguyên Thủy tịnh không có bất kỳ hành động nào, ngược lại cười nói: "Hồng Quân đạo hữu, hai chiêu này vẫn chưa đủ đâu, cần phải khẩn trương hoàn thiện thêm." Hồng Quân nghe xong gật đầu sâu sắc, khẽ nói: "Đúng là một bài học mà." Sau khi hai người nói xong, nhìn nhau cười đầy ẩn ý.

Trên đường quay trở lại đại lục Hồng Hoang, Nguyên Thủy trực tiếp giải thích rõ ràng với Hồng Quân phương pháp làm thế nào để đột phá tầng cấm chế bên ngoài thế giới bản nguyên.

Hồng Quân sau khi biết được liền nhắm mắt tự lẩm bẩm: "Khí vận?

Chương 776

Công đức!" Kỳ thực Hồng Quân đã sớm có suy đoán, chỉ là khi nhận được câu trả lời từ miệng Nguyên Thủy, ông vẫn có chút bất ngờ nhưng cũng nằm trong dự liệu.

"Xem ra Nguyên Thủy đạo hữu đã sớm bố cục Hồng Hoang, hoặc giả đã có thu hoạch gì đó." Đối với câu hỏi của Hồng Quân, Nguyên Thủy không hề bảo lưu mà trả lời: "Không sai, hiện tại chính là lúc Hồng Hoang đang trong đại thế huy hoàng!

Khí vận giữa thiên địa biến hóa kịch liệt nhất.

Đây chính là cơ hội tốt để ra tay, ta không thể bỏ lỡ." Hồng Quân nghe xong liền hỏi lại: "Vậy tại sao đạo hữu lại muốn liên thủ với ta, một mình tận hưởng toàn bộ khí vận Hồng Hoang không tốt sao?" Nguyên Thủy nghe xong cười lắc đầu, nhìn về phía thiên địa Hồng Hoang rộng lớn vô biên: "Nếu ta nói không muốn, chắc chắn ông cũng sẽ không tin.

Thật lòng mà nói, nếu có thể độc hưởng thì ai lại muốn chia sẻ với người khác!

Chỉ là Hồng Hoang quá lớn, kẻ địch ẩn nấp trong bóng tối không ít.

Chỉ dựa vào một mình ta, e rằng ứng phó không xuể." Đương nhiên Nguyên Thủy còn một nhân tố quan trọng nhất không nói ra, đó là phương pháp kia thực sự tịnh không khó!

Thậm chí có thể dễ dàng đạt được.

Với trí tuệ của những cường giả như Hồng Quân, căn bản không làm khó được.

Thay vì để ông ta liên hợp với kẻ khác đối phó mình, chi bằng chủ động tìm một minh hữu để tránh rơi vào cảnh bị số đông áp đảo!

Đã có lợi ích chung, lại có kẻ thù chung!

Cường cường liên thủ, có gì mà không thể?

Hồng Quân đồng ý đề nghị của Nguyên Thủy, cùng hắn kết thành một đồng minh lâm thời.

"Đạo hữu đáp lại thành thực, bần đạo đáp ứng." Nguyên Thủy nhận được câu trả lời của Hồng Quân, bèn cười nói: "Lựa chọn của đạo hữu vô cùng minh trí, cùng đạo hữu liên thủ, thắng lợi tất định thuộc về ta!" Sau khi chiêu lãm được Hồng Quân làm minh hữu, Nguyên Thủy cũng thích đáng tiết lộ một ít bố cục.

Hồng Quân sau khi biết được bố cục của Nguyên Thủy thì càng thêm trầm tư, tùy hậu biểu thị sẽ tham gia.

Hồng Quân nhìn về phía Nguyên Thủy hỏi: "Nguyên Thủy, ta làm minh hữu, chắc sẽ không bị ngăn trở chứ?" Nghe lời này, Nguyên Thủy trong lòng sớm đã có đáp án: "Đương nhiên, chỉ cần có thực lực thì bần đạo sẽ không ngăn cản!" Đúng thế, không ngăn cản, nhưng đừng quên là phải có thực lực!

Nếu không có thực lực, trực tiếp nghiền ép!

Hồng Quân nghe xong cúi đầu trầm tư một lát rồi gật đầu: "Đó là đương nhiên, trong Hồng Hoang cường giả vi tôn!

Kẻ yếu không có tư cách đạt được bất cứ thứ gì." Hồng Quân nói xong nhìn Nguyên Thủy cười, Nguyên Thủy cũng báo đáp bằng một nụ cười.

Không lâu sau, Hồng Quân liền rời khỏi nơi đó.

Dẫu sao cũng vừa từ thời không loạn lưu phản hồi, còn có việc

cần xử lý.

Đặc biệt hiện tại đã kết minh với Nguyên Thủy!

Lại thêm việc phải bố cục Hồng Hoang mưu cầu khí vận, việc nào cũng không hề nhẹ nhàng đơn giản.

Sau khi Hồng Quân rời đi, Nguyên Thủy cũng chuẩn bị tiếp tục tiến về Hồng Hoang đại lục, sự xuất hiện của Hồng Quân khiến Nguyên Thủy có chút cảnh giác.

Trong Hồng Hoang ẩn tàng quá nhiều cường giả, đám Tầm Đạo Giả thần bí kia phía sau còn tồn tại một đoàn thể!

Đủ loại nhân tố không chịu chưởng khống khiến Nguyên Thủy bất an!

Sức mạnh bố trí trước đây không đủ ứng đối tình huống hiện tại, giờ đây cần Nguyên Thủy đích thân xuất mã!

Nhưng khi Nguyên Thủy vừa đạp chân vào Đông Hải, bỗng nhiên tâm huyết dâng trào!

Tại một nơi xa xăm, dường như có thứ gì đó đang hấp dẫn hắn.

Nguyên Thủy lúc đầu cảm nhận được thì ngẩn người: "Cảm giác này, đã lâu không thấy." Tùy hậu liền mang theo tâm tình hiếu kỳ, hướng về phía nơi có tiếng triệu hoán mà đi.

Sau khi liên tiếp vượt qua vô số khoảng cách, Nguyên Thủy đã tới Nam Hải.

Tại một nơi nào đó ở Nam Hải, trong một quần đảo vô danh.

Nguyên Thủy đứng giữa không trung, nhìn xuống các hoang đảo phân bố rời rạc phía dưới, lộ ra vẻ suy tư.

Nguyên Thủy liền trực tiếp quét qua toàn bộ hoang đảo cùng hải vực phụ cận, nhưng lại không phát hiện được thứ gì có thể gợi lên

hứng thú của mình.

"Không có thứ gì, nhưng cảm giác này không thể nào là giả!

Chẳng lẽ thời gian không đúng?" Trong lòng hắn không khỏi có chút nghi hoặc, cho rằng có lẽ thời gian chưa tới, thế là Nguyên Thủy lại vận động Thời Không Đại Đạo nhưng vẫn hào vô sở hoạch.

Nguyên Thủy thậm chí đem thời gian của quần đảo này điều chỉnh tới ức vạn năm sau, nhưng vẫn không có nơi nào đáng chú ý.

Kỳ quái thật, hiện tượng quái dị lập tức gợi lên sự hiếu kỳ cùng tâm tham tác của Nguyên Thủy.

Ở lại nơi này thêm vài ngày, Nguyên Thủy vẫn không thu hoạch được gì, không khỏi khiến hắn nghĩ rằng mình đã lầm.

Tình huống bên phía Hồng Hoang đại lục theo sự phản hồi của Hồng Quân và những người khác đã trở nên phức tạp khó lường.

Nguyên Thủy không thể lãng phí quá nhiều thời gian ở đây, nhưng trong lòng lại có chút bất cam.

Suy nghĩ một hồi, Nguyên Thủy chuẩn bị đợi thêm một lát.

"Đợi thêm xem sao, nếu không có biến hóa thì rời đi!" Lại qua hai ngày, khi Nguyên Thủy thực sự nghĩ mình đã nhầm và chuẩn bị quay về Hồng Hoang đại lục thì đột nhiên dừng bước, quay người nhìn lên bầu trời, lộ ra một tia mỉm cười.

"Đợi lâu như vậy, cuối cùng cũng tới!" Chỉ thấy trên bầu trời vạn dặm không mây bỗng nhiên phiếm ra điểm điểm tinh quang!

Tùy hậu một cỗ tinh thần chi lực bàng bạc đột nhiên hiện ra trạng thái phễu hướng thẳng xuống nơi Nguyên Thủy đang đứng!

Các hoang đảo phía sau Nguyên Thủy cũng theo đó chấn động, nước biển xung quanh bắt đầu sôi trào.

Theo thời gian trôi qua, dị tượng trên bầu trời càng thêm to lớn!

Dưới sự lôi cuốn của tinh thần chi lực vô tận, dường như có từng viên tinh thần đang vây quanh trên bầu trời!

Tại Nam Hải, hòn đảo hoang kia như một con cự thú khủng bố!

Đang không ngừng thôn phệ linh khí vô tận trong vòng ức vạn dặm xung quanh.

Động tĩnh lớn như thế lập tức thu hút sự chú ý của toàn bộ Hồng Hoang!

Tại Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện nằm trên tinh thần, dưới hư không.

Hạo Thiên nhìn xuống phía dưới Thiên Đình, tinh thần vô tận đang lấp lánh ánh hào quang rực rỡ.

Cảm nhận được tinh thần chi lực khủng bố kia, ngay cả Hạo Thiên cũng cảm thấy kinh tâm động phách!

"Lệnh cho Thái Bạch Kim Tinh, lập tức điều tra nguyên nhân thiên địa dị tượng!" Trên Hồng Hoang đại lục, Đại Chu vương triều, đương đại Chu Vương nhìn dị tượng trên trời, thần sắc ngưng trọng.

"Nay thiên địa cự biến không lâu lại xuất hiện cảnh tượng thế này!

Cần ổn định đại cục, đồng thời lập tức phái người đi tra, quả nhân muốn biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!" Theo một đạo mệnh lệnh, toàn bộ Đại Chu vương triều cũng bắt đầu vận chuyển.

Chương 777

Các trưởng lão do cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới tổ thành tiên phong khám sát Nam Hải.

Vô số thám tử cũng theo đó lên đường, bắt đầu tham tìm nguyên nhân thiên địa dị biến.

Cùng lúc đó tại Tây Phương Linh Sơn, có Phật tổ phạm âm giáng lâm.

Trên Côn Luân Sơn, có một đạo nhân thần sắc ngưng trọng xuống núi.

Tại U Minh Huyết Hải, có ma khí hiện thân.

Các đại thế lực Hồng Hoang cùng với thiên địa dị tượng phân phân có hành động!

Từng vị cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới kéo đến Nam Hải.

Đối với những biến hóa trong Hồng Hoang, Nguyên Thủy không hề hay biết hoặc giả là không thèm để ý.

Bởi vì hắn đang bị một màn trước mắt thu hút, dùng ánh mắt hơi kinh ngạc nhìn sự vật trước mắt, nhưng nội tâm lại lộ ra một tia thiết hỉ.

Chằm chằm nhìn một hồi, Nguyên Thủy khẽ cười nói: "Bảo bối tốt, bảo bối tốt!" Chỉ thấy trước mặt Nguyên Thủy, vạn thiên tinh quang lấp lánh!

Trong vạn thiên tinh quang đó có một vật phẩm đang phiêu phù.

Vật phẩm kia giống như một quyển họa trục, nửa che nửa đậy!

Nguyên Thủy thậm chí có thể nhìn thấy những đồ án cực kỳ

huyền diệu thấp thoáng bên trong.

Trừ cái đó ra, Nguyên Thủy còn cảm nhận được một cỗ công đức kim quang cực kỳ khủng bố!

Công đức khủng bố kia ngay cả Nguyên Thủy cũng có chút tâm động.

"Món công đức chí bảo này, quả nhiên có duyên với ta!" Khi Nguyên Thủy định lấy nó đi thì vì thiên địa dị tượng nơi này, trong số các cường giả bị hấp dẫn tới, kẻ ở gần nhất đã chạy đến!

Đó là một con cá voi khổng lồ, thể tích che trời lấp đất!

Mỗi một lần bơi lội đều có thể nhấc lên sóng dữ ngập trời.

Kèm theo một tiếng gầm chấn nhĩ dục lung, con cá voi khổng lồ kia từ dưới nước nhảy vọt lên, hóa thành một tráng hán sừng sững trên đầu sóng.

"Đạo nhân phía trước, mau mau dừng tay!

Nếu không ta sẽ xé xác ngươi!" Đối với sự uy hiếp của tráng hán kia, Nguyên Thủy thậm chí không hề lý hội!

Dẫu sao một con kiến hôi chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ không xứng để Nguyên Thủy phải nghiêm túc đối đãi.

Thấy Nguyên Thủy không thèm lý hội, tráng hán kia lập tức nổi giận!

Thân là bá chủ trong đại dương, cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh!

Tại Nam Hải này chỉ đứng sau Đông Hải Long Cung, bị phớt lờ như vậy tự nhiên khiến tráng hán phẫn nộ vô cùng!

Trong một tiếng nộ hống, tráng hán vung quyền hướng về Nguyên Thủy!

Nhưng khi còn cách Nguyên Thủy một đoạn thì đột nhiên dừng lại.

Một lát sau, một trận gió biển thổi qua, tráng hán kia hóa thành một làn bụi phấn tan biến theo gió.

Giải quyết một con kiến hôi không thể khiến Nguyên Thủy phân tâm chút nào.

Dẫu sao so với món công đức chí bảo kia, một con kiến hôi Chuẩn Thánh cảnh giới thì có là gì.

Nhưng khắc sau, lông mày Nguyên Thủy khẽ nhíu lại.

Khi còn cách món công đức chí bảo một đoạn, hắn liền quay người nhìn lại phía sau.

Chỉ thấy ở phía trước không xa, có vô số đạo quang mang đang lấp lóe!

Những quang mang lấp lóe kia chính là từng vị cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh đang hướng về phía này chạy tới.

Không lâu sau, từng đạo thân ảnh phát ra khí tức cường hãn xuất hiện ở xung quanh.

Cường giả Chuẩn Thánh từ Hồng Hoang đại lục tới đây dày đặc!

Đối với Nguyên Thủy hình thành tư thế bao vây ẩn hiện.

Nguyên Thủy thậm chí có thể cảm ứng được trong những khí tức kia có mấy đạo khí tức quen thuộc!

"Thú vị!" Nguyên Thủy không khỏi thấp giọng tự ngữ, sau đó lại liếc mắt nhìn đám cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới phía trước, lộ ra nụ cười khinh miệt.

Lập tức, một cử động của Nguyên Thủy đã chọc giận nhiều cường giả!

Đám người lập tức ma quyền sát chưởng, muốn cho Nguyên Thủy một bài học.

Nhưng cũng có một số lão bài Chuẩn Thánh cường giả đã trải qua nhiều thời đại, lờ mờ cảm thấy người trước mắt có chút quen thuộc.

Trong lòng lập tức có chút cố kỵ, không khỏi lui lại hai bước nhưng cũng không rời đi.

Dẫu sao sự dụ hoặc của một món công đức chí bảo cũng cực kỳ mạnh mẽ, đôi khi đủ để khiến người ta liều mạng!

Bầu khí quyển quỷ dị hiện trường không kéo dài quá lâu, sự đạm nhiên cũng như miệt thị của Nguyên Thủy rốt cuộc đã khiến những cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới tâm cao khí ngạo kia cực kỳ bất mãn!

Đặc biệt là trong thời đại Thánh nhân không hiển thế, Chuẩn Thánh vi tôn!

Điều này tạo thành một bộ phận Chuẩn Thánh cường giả mục trung vô nhân, cực kỳ kiêu trương!

Một cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh dáng vẻ thanh niên nhưng ánh mắt cực kỳ âm ngoan đột nhiên bước ra, hướng về Nguyên Thủy lạnh giọng quát: "Đạo nhân, ngoan ngoãn tránh ra cho bản tọa!

Bản tọa có thể lưu ngươi một mạng, nếu không định sẽ cho ngươi thiên đao vạn quả!" Đồng thời ánh mắt hắn nhìn về phía công đức chí bảo sau lưng Nguyên Thủy cực kỳ xí nhiệt!

Sự tham lam đó thậm chí biểu lộ rõ ra ngoài.

Nguyên Thủy nghe lời này xong, trong ánh mắt kinh ngạc của đám cường giả liền cười lên: "Ha ha ha ha, tốt!

Bản tôn lại nghe thấy lời lẽ như vậy, ngươi đã thành công chọc

giận bản tôn!" Lời của Nguyên Thủy khiến vị Chuẩn Thánh cường giả kia lập tức nổi giận!

"Chọc giận?

Chọc giận thì đã sao!

Bản tọa Vân Lâm, là trưởng lão Vân gia!

Chu Vương thấy bản tọa cũng phải lễ nhượng ba phần!

Một con kiến hôi nho nhỏ, chọc giận thì đã làm sao!" Đối với nộ ngữ của Vân Lâm, khóe miệng Nguyên Thủy lộ ra một tia cười lạnh: "Vân gia?

Chương 778

Chưa nghe qua.

Nhưng đã dám uy hiếp bản tôn, vậy thì đi chết đi!" Lời vừa dứt, Vân Lâm vừa định ra tay với Nguyên Thủy thì khí tức đột nhiên biến đổi.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, từ một thanh niên biến thành một lão giả tóc trắng xóa, sinh cơ cạn kiệt!

Vân Lâm cảm nhận được sự biến hóa của bản thân, trong lòng vô cùng kinh khủng!

Nhìn Nguyên Thủy, dùng hết chút khí lực cuối cùng giơ bàn tay khô héo lên, run rẩy nói: "Ngươi..." Tất cả cường giả tại tràng nhìn thanh niên vừa rồi còn bừng bừng sinh cơ, chớp mắt đã vì sinh cơ cạn kiệt mà chết già, lập tức đầy mặt kinh khủng.

Ánh mắt nhìn về phía Nguyên Thủy cũng đại vi bất đồng, sớm đã không còn sự cuồng vọng và to gan trước đó, chỉ còn lại sự cẩn thận cùng nỗi sợ hãi ẩn giấu cực sâu.

Trong đám cường giả Chuẩn Thánh, vị đạo nhân từ Côn Luân Sơn kia cuối cùng cũng nhớ ra vị đạo nhân có chút quen thuộc trước mắt rốt cuộc là ai.

"Nguyên Thủy sư bá!

Không ngờ lại có thể gặp được Nguyên Thủy sư bá ở đây." Trong lòng thầm nhủ một tiếng, khi Vô Đương một lần nữa nhìn về phía Nguyên Thủy, ánh mắt tràn đầy sự cung kính.

Nguyên Thủy cảm nhận được ánh mắt của Vô Đương, bèn báo đáp bằng một nụ cười và khẽ gật đầu chào hỏi.

Vô Đương trong lòng lập tức vui mừng, vội vàng cung kính đáp lễ.

Quay lại việc tranh đoạt chí bảo, sau khi chào hỏi Vô Đương, Nguyên Thủy nhìn toàn bộ cường giả Chuẩn Thánh tại tràng, nhẹ giọng hỏi: "Bản tôn muốn mang nó đi, ai phản đối?" Hiện trường lập tức tĩnh lặng, đám cường giả Chuẩn Thánh trong lòng đương nhiên không cam tâm!

Nhưng nghĩ đến vô thượng thần uy Nguyên Thủy vừa thi triển, miểu sát một vị cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới, nội tâm liền lạnh lẽo.

Một bên không cam tâm từ bỏ, một bên lại nhiếp phục trước sức mạnh cường đại của Nguyên Thủy không dám phản đối.

Đám cường giả Chuẩn Thánh dứt khoát giữ im lặng, xem người khác biểu thái thế nào.

Trong một mảnh tịch tĩnh, Vô Đương đột nhiên lên tiếng: "Tiệt giáo, từ bỏ tranh đoạt!" Lời của Vô Đương vừa thốt ra lập tức gây nên phản ứng kịch liệt trong đám cường giả Chuẩn Thánh!

Nhiều người kinh ngạc nhìn về phía Vô Đương, không hiểu vì sao nàng lại đưa ra quyết định như vậy.

"Chuyện gì thế?

Vô Đương chẳng phải là cao đồ của Thông Thiên giáo chủ sao!

Đại năng cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, theo lý không nên từ bỏ chứ!" "Có thể khiến đệ tử Thánh nhân từ bỏ, trừ sức mạnh cường đại ra thì chỉ có địa vị cực kỳ sùng cao mới có thể khiến đệ tử Thánh nhân thỏa hiệp.

Chỉ là đạo nhân trước mắt nhìn phổ phổ thông thông, chẳng lẽ có bối cảnh gì?" Nhất thời, trong nội bộ đám cường giả Chuẩn Thánh nảy sinh nhiều đồn đoán.

Nguyên Thủy sau khi nghe Vô Đương đáp lại cũng vui vẻ nói: "Tốt, Vô Đương về bẩm cáo sư tôn ngươi, bản tôn không lâu nữa sẽ tới bái phỏng." Vô Đương nghe xong, trên mặt vui mừng, đang định đáp lại thì bị một ánh mắt của Nguyên Thủy ngăn lại.

Tuy không hiểu ý tứ, nhưng Vô Đương tuân theo ý của Nguyên Thủy, chỉ cung kính hành một lễ mà không nói ra thân phận của Nguyên Thủy.

Nhưng dù Vô Đương không nói ra thân phận, chỉ dựa vào việc nàng cung kính hành đại lễ đã đủ khiến đám cường giả Chuẩn Thánh tại tràng lờ mờ đoán ra một đáp án.

Đó chính là thân phận của Nguyên Thủy cực kỳ cao!

Thậm chí, thậm chí có thể là...!

Một số cường giả Chuẩn Thánh trong lòng đoán được vài nhân vật, lập tức kinh hãi!

Khi nhìn về phía Nguyên Thủy một lần nữa, ánh mắt đã tràn đầy ý cung kính.

Thái Bạch Kim Tinh đã hiểu ra thân phận của Nguyên Thủy, trong lòng lập tức kích động không thôi!

Đồng thời cũng từ bỏ khả năng mưu đoạt công đức chí bảo.

"Thiên Đình cũng từ bỏ!" "Địa Phủ cũng từ bỏ." Sau Thái Bạch Kim Tinh, người của Địa Phủ toàn thân bao phủ quỷ khí cũng từ bỏ theo.

Nhất thời, toàn bộ cường giả Chuẩn Thánh tại tràng đều có ý thối lui.

Dẫu sao một vị có thể khiến các đại thế lực có tiếng trong Hồng Hoang liên tiếp thối lui, không dễ gì có thể chiêu nhọc.

Đương nhiên có kẻ thối lui cũng có kẻ kiên quyết không từ bỏ, ví dụ như Linh Sơn!

Mặc dù cũng cảm giác được Nguyên Thủy bất phàm, nhưng trong lòng không nguyện ý trực tiếp va chạm với Nguyên Thủy.

Thế là, một vị khổ hạnh tăng bị đẩy ra.

"Bần tăng phản đối, công đức chí bảo đức giả cư chi!

Bần tăng là Ngộ Linh của chùa Linh Ẩn, bảo vật này có duyên với bần tăng." Khổ hạnh tăng kia mặt đầy sầu khổ, nhưng đôi mắt lại rực rỡ có thần!

Sau lưng hắn ẩn hiện có linh quang hiện ra, công đức tường vân!

Thấy Linh Sơn đẩy ra một khổ hạnh tăng, Nguyên Thủy vốn đã rất bất mãn với Tây Phương, trực tiếp lạnh giọng: "Chùa Linh Ẩn?

Chưa nghe qua!

Linh Sơn cũng không dám cự tuyệt ý của bản tôn." Ngộ Linh sau khi nghe lời của Nguyên Thủy, vẻ sầu khổ trên mặt càng đậm!

Nhưng không hề lui bước, trái lại nhìn thẳng về phía Nguyên Thủy.

"Bần tăng nguyện ý lĩnh giáo thủ đoạn của tiền bối!" Thấy Ngộ Linh không lui mà còn định động thủ, Nguyên Thủy lập tức nảy sinh một tia hứng thú, tùy tiện nói: "A a, có chút ý tứ!

Nhưng ngươi không có tư cách khiến bản tôn ra tay, bảo kẻ đứng sau lưng ngươi ra đây!" Ngộ Linh nghe xong sắc mặt nháy mắt biến ảo, nhưng vẫn kiên trì nói: "Bần tăng chỉ đại biểu chùa Linh Ẩn, không rõ tiền bối nói gì." Một lần nữa nghe lời của Ngộ Linh, Nguyên Thủy không muốn phí lời với hắn nữa, trực tiếp vung đại thủ.

Thuấn gian, trên tay Nguyên Thủy xuất hiện thêm vài thân ảnh

tăng nhân.

"Khu khu Linh Sơn mà dám khiêu hấn bản tôn!

Bản tôn chưa tìm các ngươi gây phiền phức, các ngươi đã tự tìm tới cửa!" Ngộ Linh thấy mấy vị đại năng Tây Phương từ Linh Sơn bị Nguyên Thủy một tay tóm được, trong lòng lập tức trầm xuống.

Hắn vốn dĩ đã đánh giá Nguyên Thủy rất cao, nhưng không ngờ lịch luyện của Nguyên Thủy lại thâm hậu hơn tưởng tượng nhiều!

Ngay cả đại năng Linh Sơn cũng không cách nào phản kháng, Ngộ Linh mặc niệm một tiếng Phật hiệu, biết rõ không thể phản kháng nên tâm thái ngược lại trở nên bình thản.

Nguyên Thủy thấy Ngộ Linh cúi đầu bèn lộ ra một tia mỉm cười, sau đó liếc nhìn mấy đệ tử của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong tay đang vô cùng hoảng loạn, lộ ra một tia bất tiết.

Khẽ bóp một cái, linh quang trên tay Nguyên Thủy bay đi, đệ tử của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng tan biến theo gió.

Giải quyết xong người của Linh Sơn, Nguyên Thủy lại nhìn về phía đám đại năng Chuẩn Thánh: "Được rồi, ai phản đối nữa không?" Lần này không có bất kỳ ai dám phản đối!

Dẫu sao có thể tu thành Chuẩn Thánh cảnh giới thì cũng không phải kẻ ngốc.

Có thể thấy được Nguyên Thủy cực kỳ bất phàm, là tồn tại không thể đối kháng.

So với việc phản đối Nguyên Thủy rồi mất mạng vô ích, chi bằng tán thành.

"Tiền bối thần uy vô địch, chúng ta tự nhiên không dám phản đối!" "Đúng thế, đúng thế!

Chương 779

Tiền bối đại đức, chí bảo phi tiền bối mạc chúc!" Nhất thời, đủ loại lời nịnh hót xu phụ xuất hiện.

Đồng thời đám cường giả Chuẩn Thánh cũng phân phân lui lại biểu thị sẽ không tham gia tranh đoạt nữa.

Thấy những Chuẩn Thánh cường giả kia thức thời như vậy, Nguyên Thủy cũng không còn tâm tư tiếp tục đùa giỡn.

Trực tiếp vung đại thủ, một cỗ sức mạnh kinh khủng trực tiếp mang công đức chí bảo đi mất.

Đồng thời thân ảnh Nguyên Thủy cũng trong nháy mắt biến mất trước mặt đám cường giả Chuẩn Thánh.

Sau khi Nguyên Thủy rời đi, đám cường giả Chuẩn Thánh mới dám bắt đầu thảo luận về sự hiện diện của Nguyên Thủy.

Những cường giả Chuẩn Thánh thân cận với Thiên Đình hoặc Côn Luân Sơn, hoặc có liên quan đến đệ tử của các thế lực Thánh nhân, phân phân thỉnh giáo Vô Đương cùng những đệ tử Thánh nhân khác.

Nghe nhiều câu hỏi như vậy, Vô Đương vốn không muốn trả lời.

Nhưng trong đó có một số là hảo hữu, hoặc quan hệ với sư huynh đệ của nàng không tệ.

Thêm nữa sự hiện diện của Nguyên Thủy đối với Hồng Hoang không phải là một bí mật, trong đám cường giả Chuẩn Thánh tại tràng thậm chí có người đã đoán ra được.

Cho nên cũng không cần thiết phải bảo mật, suy nghĩ một lát, Vô Đương cười nói: "Nha!

Ngay cả vị tồn tại đó mà các ngươi cũng không biết.” “Vô Đương, đừng thừa nước đục thả câu nữa!

Mau nói tiền bối vừa rồi rốt cuộc là vị nào?” “Được rồi, được rồi!

Đã muốn biết thì ta nói cho nghe!

Vị vừa rồi chính là sư bá của ta, Nguyên Thủy Thiên Tôn!” Lời của Vô Đương vừa dứt lập tức khiến mọi người chấn kinh!

Mỗi người đều trợn to mắt, dường như không dám tin thanh niên vừa rồi lại là tồn tại ngưu xoa đến thế!

“Thật, thật sao?” Nghe có người chất vấn, Vô Đương có chút không vui: “Đương nhiên rồi!

Chẳng lẽ ta lại lừa các ngươi không thành?” Được Vô Đương khẳng định, nhiều cường giả Chuẩn Thánh lập tức nhìn nhau đầy kinh hãi.

Không ngờ lại dám cùng tồn tại đỉnh tiêm nhất trong Hồng Hoang tranh đoạt bảo vật!

Trên mặt đám cường giả Chuẩn Thánh đầy vẻ hậu sợ!

Đặc biệt là Ngộ Linh, cũng cuối cùng đã biết vì sao Nguyên Thủy lại khinh miệt Linh Sơn đến vậy.

Sau khi biết đáp án, đám cường giả Chuẩn Thánh phân phân tán đi.

Không dám tiếp tục ở lại nơi này, sợ làm Nguyên Thủy nổi giận.

Chỉ là họ không biết, hiện tại Nguyên Thủy đã cách xa ức vạn dặm.

Tại phía Đông Hồng Hoang đại lục, đô thành Hàm Dương của nước Đại Tần, trong một tửu quán.

Nguyên Thủy đang ngồi trong một gian phòng bao, đánh giá món

công đức chí bảo trước mặt.

Trước mặt Nguyên Thủy, công đức chí bảo đang phiêu phù giữa không trung, phát ra huyền quang nhạt nhạt vô cùng lóa mắt.

Lúc này Nguyên Thủy đã biết tên và phẩm cấp của món bảo vật trong tay!

"Tiên Thiên Công Đức Đồ?

Không tệ!

Một món Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo!" Không ngờ lại là một món Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo, thứ này cực kỳ nan đắc!

Trong toàn bộ Hồng Hoang tuyệt đối không quá năm món.

Đặc biệt là khi Nguyên Thủy tấn thăng Hồng Hoang thế giới, hắn đã đem một lượng lớn Tiên Thiên Linh Bảo thậm chí Chí Bảo đầu nhập vào bản nguyên thế giới.

Dẫn đến hiện tại trong Hồng Hoang căn bản không thấy bóng dáng của Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo!

Có thể nói, món trong tay Nguyên Thủy hiện giờ có lẽ là món Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo duy nhất trong Hồng Hoang!

Hiểu rõ sự trân quý của Tiên Thiên Công Đức Đồ, Nguyên Thủy càng thêm hoan hỉ.

Xem lại một lần nữa liền trực tiếp tồn phóng vào trong nguyên thần, bắt đầu luyện hóa.

Sau khi xử lý xong Tiên Thiên Công Đức Đồ, Nguyên Thủy mới có nhàn tâm đánh giá nơi mình đang ở.

Sau khi nhìn qua một lượt, Nguyên Thủy có một số thu hoạch khác biệt.

“Khí tức của Thái Ất, Ngọc Đỉnh?

Khổng Khâu?” Nguyên Thủy đột nhiên lầm bầm tự ngữ, không ngờ nơi mình tùy tiện chọn lại có khí tức của đệ tử, mà còn không chỉ một người.

“Thật thú vị, dường như Khổng Khâu cùng Ngọc Đỉnh vẫn chưa rời đi.” Tự ngữ một câu xong, thân ảnh Nguyên Thủy biến mất khỏi tửu quán, chớp mắt đã xuất hiện tại Đại Tần học cung.

Đại Tần học cung trải qua việc Thái Ất truyền đạo, thu hút thiên tài từ hàng trăm chư hầu quốc xung quanh tụ hội.

Có thể nói là nhân tài san sát, có danh hiệu là học cung lớn nhất phương Đông.

Khổng Khâu ở trong Đại Tần học cung có uy vọng cực cao, không chỉ bởi vì Khổng Khâu là sư đệ của Thái Ất.

Càng bởi vì Khổng Khâu bản thân có học vấn lớn, tuy tu vi của hắn không cao nhưng trên biết chân lý thiên địa, dưới tường vạn vật thiên địa!

Tại Khổng Khâu vào Đại Tần học cung sau đó, không có vấn đề nào có thể làm khó được hắn!

Khổng Khâu bình dị cận nhân, thường xuyên chỉ điểm người khác.

Toàn bộ Đại Tần học cung bất luận là thầy hay trò, chỉ cần đặt câu hỏi, Khổng Khâu không bao giờ từ chối trả lời.

Nguyên Thủy sau khi tìm hiểu tình hình thì hài lòng gật đầu: “Ân, không tệ.

Xem ra Khổng Khâu đối với Nho học đã có chút tâm đắc.” Thật trùng hợp, khi Nguyên Thủy tới Đại Tần học cung thì Khổng Khâu đang ở trong một gian học đường truyền thụ đạo lý cho đám học sinh.

Đang giảng, đột nhiên Khổng Khâu có cảm giác, không khỏi nhìn về hướng của Nguyên Thủy nhưng lại không phát hiện được gì.

Hơi ngẩn ra, Khổng Khâu tiếp tục giảng giải đạo lý cho đám học sinh.

Càng giảng càng nhập mê, càng giảng càng tinh thần!

Thậm chí đôi khi còn có dị tượng hiển hiện!

Đám học sinh nghe đến như si như túy, thậm chí ngay cả khi có thêm một người xuất hiện cũng không hay biết.

Qua một hồi lâu, trời đã tối sầm lại, Khổng Khâu mới chậm rãi dừng lại.

Chương 780

Khi thấy trời đã muộn, hắn bất giác mỉm cười ngại ngùng: “A, lại giảng quá đà rồi!

Thật xin lỗi nha.” “Đâu có đâu có!

Khổng tiên sinh giảng tinh thải như vậy!

Được lắng nghe Khổng tiên sinh giảng giải là vinh hạnh của chúng em.” Lời của Khổng Khâu vừa dứt liền có nhiều học sinh tranh nhau đáp lời!

Các học sinh xung quanh đều biểu thị vô cùng tán đồng.

Khổng Khâu thấy vậy mỉm cười, sau đó thu dọn đồ đạc liền quay người rời đi.

Nhưng vừa mới rời khỏi giáo thất liền cảm nhận được sau lưng có một đạo ánh mắt quen thuộc đang chú thị mình.

Quay người lại, ánh mắt Khổng Khâu có chút ngây dại!

Cả người đều sững sờ.

Nguyên Thủy thấy vậy cười nói: “Hử?

Không hoan nghênh vi sư sao?” Khổng Khâu nghe xong mới hồi thần, sau đó vội vàng cung kính nói: “Đâu có!

Sư tôn có thể tới, Khổng Khâu vạn phần hân hỉ!” Trên một tòa cao lâu của Đại Tần học cung, Nguyên Thủy và Khổng Khâu ngồi đối diện nhau.

Khổng Khâu nhìn Nguyên Thủy, trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc.

Nguyên Thủy dường như thấu hiểu Khổng Khâu, hỏi: “Khổng

Khâu, không biết vì sao vi sư lại tới đây?" Khổng Khâu gật đầu, theo hắn biết thì Nguyên Thủy dường như sẽ không can dự vào quyết định của bọn Thái Ất.

Đồng thời khi bọn Thái Ất ra ngoài lịch luyện, trừ khi gặp nguy hiểm, nếu không hắn sẽ không xuất hiện.

Nhưng Khổng Khâu đã bỏ qua một điểm, đó là mỗi một hành động của bọn Thái Ất ít nhiều đều được Nguyên Thủy chỉ điểm.

Nguyên Thủy tuy không can dự quyết định của bọn Thái Ất, nhưng sẽ đưa ra những sắp xếp lộ trình phù hợp nhất cho họ.

Lần này cũng không ngoại lệ, trước khi bọn Thái Ất rời khỏi Tam Tiên Đảo, Nguyên Thủy đã triệu tập truyền thụ nhiều đại đạo.

Đó cũng là nguyên nhân quan trọng giúp Thái Ất có thể nhanh chóng lĩnh ngộ Tung Hoành Đại Đạo như vậy!

"Vi sư sẽ không can dự vào lựa chọn của các ngươi, nhưng vi sư sẽ đưa ra những sắp xếp tốt nhất sau khi các ngươi lựa chọn!

Ví dụ như Thái Ất, lần huy hoàng đại thế này Thái Ất chọn Tung Hoành, cho nên vi sư từ sớm tại Tam Tiên Đảo đã giảng giải Tung Hoành Đại Đạo cho hắn!" Lời của Nguyên Thủy khiến Khổng Khâu vô cùng kinh ngạc, sững sờ một hồi lâu mới hồi thần.

Khổng Khâu nhìn Nguyên Thủy rồi nghĩ tới Thái Ất cùng Ngọc Đỉnh, dường như lại hiểu ra thêm điều gì.

"Đúng thế, vi sư lần này tới là để giúp ngươi tìm kiếm đại đạo thuộc về mình!" Khi Nguyên Thủy chính miệng nói ra, Khổng Khâu vẫn có chút không dám tin.

Ngẩn người một hồi lâu mới hồi thần, sau đó thần sắc chuyên chú nhìn về phía Nguyên Thủy.

Một đêm trôi qua, Khổng Khâu tỉnh lại trong trạng thái mơ màng.

Khi tỉnh táo lại lần nữa, xung quanh đã không còn bóng dáng Nguyên Thủy.

Khổng Khâu sau khi quan sát xung quanh đã phát hiện ra lời nhắn để lại của Nguyên Thủy!

"Nho gia tất có khái niệm, lại thêm vi sư đã giảng giải Nho học, tin rằng ngươi đã có lĩnh ngộ!

Cứ phóng tay mà làm, không cần sợ!

Vi sư là hậu thuẫn kiên cường của ngươi!" Sau khi Khổng Khâu đọc xong, những lời đó dần dần biến mất.

Khổng Khâu thấy vậy không lạ gì, dẫu sao đây cũng chỉ là một tiểu pháp thuật.

Nhưng nội tâm Khổng Khâu lại cực kỳ chấn phấn, đêm qua đàm đạo cùng Nguyên Thủy rất lâu!

Chia sẻ những ý pháp trong lòng với Nguyên Thủy, được Nguyên Thủy khẳng định cùng chỉ điểm.

Đáp án khổ khổ tìm kiếm bấy lâu cuối cùng cũng đã thấy đêm qua!

Nhìn về vị trí Nguyên Thủy ngồi đêm qua, Khổng Khâu cung kính hành một lễ: "Đa tạ sư tôn truyền nghiệp thụ đạo chi ân!" Tùy hậu đầy vẻ tự tin rời khỏi cao lâu, bắt đầu chuẩn bị đại nghiệp bố đạo!

Nguyên Thủy sau khi chia tay Khổng Khâu liền hội hợp với Hồng Quân.

Nguyên Thủy vừa thấy Hồng Quân liền mở lời: "Hồng Quân đạo hữu, có chuyện gì cần gấp vậy?" Vốn dĩ đêm qua Nguyên Thủy sau khi nhận được tin tức của Hồng Quân mới vội vàng giảng đạo cho Khổng Khâu như thế.

Nếu không theo ý Nguyên Thủy, hắn nên ở lại Đại Tần học cung một thời gian.

"Đương nhiên là đại sự, Thiên Đạo cùng với tên Hoàng Thiên kia có động tĩnh rồi!" Thiên Đạo và Hoàng Thiên?

Nghe lời của Hồng Quân, thần sắc Nguyên Thủy có chút ngưng trọng.

Từ khi Thiên Đạo cùng Hoàng Thiên kia từ thời không loạn lưu trở lại Hồng Hoang đến nay vẫn không thấy tung tích.

Nguyên Thủy cũng từng tra tìm nhưng lại phát hiện trong toàn bộ Hồng Hoang cư nhiên không có bóng dáng của họ.

Trước kia vì tìm không được nên thôi.

Nhưng hiện tại, từ miệng Hồng Quân, Nguyên Thủy dường như nghe ra một chút phong vị dị thường.

"Có động tĩnh?

Có thể khiến đạo hữu thất thái như vậy." Nguyên Thủy không khỏi hỏi, đồng thời hướng ánh mắt về phía Hồng Quân.

Hồng Quân sau khi nghe lời của Nguyên Thủy, ánh mắt lập tức lộ chút ưu sầu: "Tình huống cụ thể bần đạo không biết, nhưng dựa theo manh mối bần đạo nắm giữ hiện nay, Thiên Đạo và Hoàng Thiên dường như đã liên hợp lại!" Nguyên Thủy nghe xong, đôi mắt lập tức bắn ra một tia tinh quang!

Thiên Đạo và Hoàng Thiên câu kết với nhau, quả thực khiến người ta kinh ngạc.

"Vậy thì có chút phiền phức rồi, Thiên Đạo và Hoàng Thiên câu kết với nhau!

Rốt cuộc định làm gì?" Nguyên Thủy lầm bầm tự ngữ, ánh mắt lộ

ra vẻ bất giải.

Nguyên Thủy đối với Hoàng Thiên hiểu biết không nhiều, nhưng đối với Thiên Đạo thì có thể nói là thập phần quen thuộc!

Theo những gì Nguyên Thủy biết về Thiên Đạo, kẻ đầy ngạo khí như Thiên Đạo làm sao có thể liên hợp với Hoàng Thiên!

Nếu Thiên Đạo có thể liên hợp với người khác, Hồng Quân đã không phản đối, cũng sẽ không gia nhập trận doanh của hắn.

Nguyên Thủy không hiểu, nhưng không nghi ngờ Hồng Quân, cho rằng trong đó nhất định có nguyên nhân sâu xa hơn!

"Trong đó định có biến cố mà ta không biết, xem ra ta phải đích thân đi một chuyến!" Hồng Quân nghe xong cũng gật đầu.

Chuyện này quan trọng đại sự, một mình Hồng Quân không thể xử lý nổi.

Chỉ có liên hợp lại mới có khả năng giải quyết chuyện này!

Chương 781

Chuyện quan trọng như thế đương nhiên nên lập tức hành động!

Nguyên Thủy cùng Hồng Quân lập tức xuất phát, tiến về nơi Hồng Quân phát hiện vấn đề.

Kinh Đô, đô thành của Đại Chu!

Do Đại Chu Vũ Vương Cơ Phát xây dựng!

Kinh Đô cực kỳ hùng vĩ, là thành trì to lớn nhất trong Hồng Hoang!

Tường thành cao ngất, sông hộ thành rộng lớn.

Cùng với cửa thành do tám vị cường giả cảnh giới Chuẩn Thánh trấn thủ, có thể thấy Kinh Đô có thể dễ dàng ngăn cản sự tấn công của ức vạn đại quân!

Cường giả Chuẩn Thánh cảnh giới cũng không cách nào xông vào Kinh Đô!

Đương nhiên sự phòng ngự nghiêm mật cùng thủ vệ cường đại như thế trong mắt Nguyên Thủy và Hồng Quân lại vô cùng yếu ớt!

Thậm chí không tốn chút công sức nào, Nguyên Thủy và Hồng Quân đã có thể dễ dàng tiến vào Kinh Đô mà không kinh động bất kỳ ai.

Đứng trên đại đạo ở đầu đường Kinh Đô, Nguyên Thủy nhìn người qua kẻ lại nhộn nhịp, không khỏi nói với Hồng Quân: "Đạo hữu, phát hiện tung tích Thiên Đạo ở đây sao?" Nguyên Thủy cũng không ngờ, nơi Hồng Quân nói lại là thành trì lớn nhất Hồng Hoang: Kinh Đô!

Đối mặt với nghi vấn của Nguyên Thủy, Hồng Quân thập phần

khẳng định: “Không sai!

Bần đạo đích thực phát hiện tung tích Thiên Đạo ở đây.” Tùy hậu Hồng Quân lại quan sát xung quanh, nhận ra một chút cảm giác quen thuộc.

Đột nhiên, Hồng Quân dường như phát hiện ra điều gì, bước về một hướng.

Nguyên Thủy thấy vậy có chút tò mò liền đi theo.

Thấy Hồng Quân đứng ở một ngõ nhỏ, mục quang ngưng trọng.

Thấy bộ dạng của Hồng Quân, Nguyên Thủy hỏi: “Đạo hữu sao thế?” Hồng Quân trầm giọng đáp lại: “Một đạo phân thân của bần đạo biến mất ở đây!” Nguyên Thủy nghe xong có chút bừng tỉnh đại ngộ gật đầu, hèn chi Hồng Quân khẳng định như vậy, thì ra có phân thân quan sát.

Tùy hậu Nguyên Thủy liền lập tức tử tế quan sát xung quanh, nhưng không phát hiện ra dị thường.

Tuy nhiên Nguyên Thủy không để ý, dẫu sao cũng là bình thường!

Một vị Thiên Đạo cảnh cường giả muốn ẩn tàng đâu có dễ dàng tìm thấy, huống hồ là hai vị, đặc biệt là một trong số đó cực kỳ thiện trường ẩn tàng.

Nhưng Nguyên Thủy thân hoài Thời Không Đại Đạo, nếu thủ đoạn bình thường không thể tra ra dị thường thì dùng một số thủ đoạn đặc thù, ví dụ như tra xét thời không.

Đôi mắt Nguyên Thủy lập tức hiện ra thời không vô tận trôi qua, đồng thời một cỗ dao động thời không nhàn nhạt cũng từ thân thể Nguyên Thủy khuếch tán ra.

Hồng Quân cảm nhận được liền vung đại thủ, trực tiếp cách tuyệt

không gian này với thế giới bên ngoài, để Nguyên Thủy không bị các nhân tố khác làm phiền.

Trong lúc Hồng Quân tĩnh tĩnh đợi chờ, đôi mắt Nguyên Thủy hiện ra vô tận họa diện!

Theo sự thao túng của Nguyên Thủy, vô tận họa diện kia dần dần bắt đầu định cách.

Từ toàn bộ Hồng Hoang, Chu triều, rồi đến Kinh Đô, cuối cùng là con hẻm nhỏ trước mắt!

Chuyện xảy ra hôm nay, chuyện xảy ra hôm qua, chuyện xảy ra hôm kia...

Tất cả những gì con hẻm nhỏ này từng xảy ra toàn bộ lưu chuyển trong mắt Nguyên Thủy.

Đến thời điểm phân thân của Hồng Quân xuất hiện, chỉ là sau khi phân thân Hồng Quân xuất hiện, lông mày Nguyên Thủy lập tức nhíu lại.

Một lát sau, Nguyên Thủy sắc mặt âm trầm quay lại đầu ngõ nhỏ.

Nguyên Thủy cùng Hồng Quân lại xuất hiện ở đầu ngõ, Nguyên Thủy nhìn Hồng Quân lạnh giọng nói: "Thời không bị người ta can nhiễu, trong khoảng thời gian phân thân của đạo hữu xuất hiện cho đến khi tử vong, đã bị người ta can nhiễu rồi!" Hồng Quân nghe xong, thần tình cũng sững sờ, sau đó sắc mặt vi biến.

Hồng Quân hiểu rằng, tin tức mình nhận được cực kỳ có khả năng là giả.

Dẫu sao có thể xóa bỏ thời không thì nhất định có năng lực chặt đứt liên hệ của phân thân với bản thể.

Nhưng kẻ tập kích phân thân lại thiên thiên không làm như vậy, để

phân thân truyền tin tức an toàn tới tay mình, nhưng lại xóa đi thời gian thời không mà phân thân đó tồn tại.

Có nghĩa là phân thân không nhất định đã phát hiện ra tung tích Thiên Đạo và Hoàng Thiên.

Có khả năng đã phát hiện ra chuyện gì đó bí mật hơn!

Cho nên mới dẫn tới một chuỗi sự việc phát sinh!

Một cái bẫy lớn được bố trí lấy phân thân làm mồi nhử!

Hồng Quân tự thân không tinh thông Thời Không Đại Đạo, thêm nữa tin tức phân thân truyền về không thể không tin.

Cho nên Hồng Quân mới mang theo Nguyên Thủy tới đây, nếu không phải Nguyên Thủy tinh thông Thời Không Đại Đạo, nghịch chuyển thời không nhận ra dị thường thì Hồng Quân có lẽ đã hãm vào nguy hiểm, dẫu sao kẻ có năng lực tính kế Hồng Quân chắc chắn có biện pháp đối phó Hồng Quân!

Nghĩ đến nhiều hậu quả nghiêm trọng, sắc mặt Hồng Quân trở nên cực kỳ phẫn nộ!

Nhìn ngõ nhỏ một cái rồi nói với Nguyên Thủy: "Đạo hữu, chúng ta phải làm sao?" Nguyên Thủy nghe xong, nhìn về phía trước cười nói: "Đã có người mời ta tới đây, hiện tại ta tới rồi, khách tùy chủ tiện đi!" Sau khi Nguyên Thủy và Hồng Quân rời đi, một thanh niên mặc thanh y chậm rãi đi tới vị trí Nguyên Thủy đứng trước đó, cảm nhận pháp tắc thời không tàn lưu, thanh y nam tử không khỏi cảm thán: "Pháp tắc thời không thật nồng đậm, không hổ là tồn tại tu luyện Thời Không Đại Đạo tới đại thành!" Thanh y nam tử chính là một thành viên trong đám Tầm Đạo Giả: Thanh Thiên!

Trước đó chính hắn ở trong ngõ nhỏ này đánh giết phân thân Hồng Quân, và lợi dụng phân thân truyền một tin giả về.

Chỉ là không ngờ thực lực Nguyên Thủy lại khủng bố như thế.

Thời Không Đại Đạo lại huyền ảo đến vậy, có thể nhìn thấu thời không đã bị hủy diệt.

Khiến bố cục của Thanh Thiên xuất hiện một lỗ hổng cực lớn, nếu không thể bù đắp, e rằng sẽ dẫn tới kế hoạch của Thanh Thiên và đám Cầu Đạo Giả hoàn toàn thất bại!

"Cũng đã đến lúc lĩnh giáo thực lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Hy vọng thực lực của ngươi cũng mạnh mẽ như Thời Không Đại Đạo, nếu không ta sẽ không khách khí đâu!" Sau khi tự ngữ một câu, thân ảnh Thanh Thiên từ từ tiêu tán.

Đối với những việc xảy ra trong ngõ nhỏ, người qua đường hoàn toàn không có cảm giác gì.

Sau khi Thanh Thiên rời đi, Nguyên Thủy mang theo Hồng Quân mỉm cười quay lại đây.

Nguyên Thủy nhìn hướng Thanh Thiên biến mất, cười nói với Hồng Quân: "Xem đi, ta nói đúng chứ!

Sẽ có người dẫn đường cho chúng ta mà." Hồng Quân nghe xong cũng hài lòng gật đầu, thì ra Thanh Thiên khi xử lý phân thân Hồng Quân đã phạm phải một sai lầm chí mạng.

Đó là trảm đoạn thời không, nào ngờ chính hành động đó đã khiến Nguyên Thủy khi tra tìm thời không phát hiện được khí tức của hắn.

Nếu không dựa vào thân pháp cực kỳ thiện trường ẩn tàng của Tầm Đạo Giả, Nguyên Thủy cũng chưa chắc tìm được.

"Đi, đi theo xem sao!

Tầm Đạo Giả rốt cuộc là tồn tại thế nào." Tại một sơn cốc ngoài Kinh Đô có một cung điện ngầm to lớn!

Thanh Thiên cuối cùng biến mất ở đó, Nguyên Thủy và Hồng Quân cũng theo chân Thanh Thiên vào cung điện cực kỳ ẩn tế này.

Chương 782

Nguyên Thủy đi trong cung điện, quan sát trang sức cùng phong cách của cung điện này, không khỏi khẽ cười: "Có liên quan đến vương thất nhà Chu, thật là càng ngày càng thú vị!" Ngay cả Hồng Quân cũng không ngờ, Tầm Đạo Giả thần bí mạc trắc lại có liên quan đến vương thất nhà Chu!

Nhưng nghĩ lại, hiện nay toàn bộ Hồng Hoang đang ở trong một đại thế hoàng hoàng.

Vô số cơ duyên giáng xuống thế gian.

Bất kỳ ai cũng muốn đạt được một phần cơ duyên, ngay cả vương thất nhà Chu cũng không ngoại lệ!

"Dưới đại thế hoàng hoàng, bất kỳ ai cũng đang tranh đoạt cơ duyên trong minh minh kia!

Ngay cả vương thất nhà Chu cũng không ngoại lệ." Chỉ là vương thất nhà Chu liên quan đến ai không liên quan, lại cứ phải liên quan đến Tầm Đạo Giả thần bí.

Nguyên Thủy và Hồng Quân tìm kiếm khắp cung điện ngầm một lượt nhưng vẫn không phát hiện tung tích Thanh Thiên.

Xem ra Thanh Thiên đã thông qua phương thức nào đó rời khỏi đây, nếu không dựa vào năng lực của Nguyên Thủy và Hồng Quân thì không thể không tìm thấy.

Khi Nguyên Thủy và Hồng Quân định từ bỏ thì Nguyên Thủy đột nhiên dừng lại!

Sau đó tiến vào một gian phòng, nhìn những đồ án khắc họa trên tường nói: "Ở đây có vấn đề!" Hồng Quân nghe xong, tử tế tra xét

một phen liền nhận ra, những đồ án trên tường được bài liệt theo một thứ tự đặc biệt nào đó.

"Chẳng lẽ Thanh Thiên đã thông qua đây rời đi?" "Không biết, nhưng đáng để thử một lần!" Nguyên Thủy gật đầu với Hồng Quân, sau đó rót linh khí vào những đồ án kia.

Chẳng mấy chốc, những đồ án đó đột nhiên phát ra ánh sáng lung linh!

Một cỗ dao động không gian quen thuộc, Nguyên Thủy cùng Hồng Quân cảm nhận được một cỗ lực kéo, tuy không mạnh, Nguyên Thủy cùng Hồng Quân có thể dễ dàng chặt đứt.

Hồng Quân và Nguyên Thủy có thể dễ dàng thoát ly, nhưng tìm hiểu bí mật phía sau mới là mục đích của Nguyên Thủy và Hồng Quân.

Hiện tại, trận pháp không rõ tên được khởi động.

Chính là phù hợp ý nguyện của Nguyên Thủy, hắn sao có thể đánh đoạn.

Theo một trận dao động thời không quen thuộc, Nguyên Thủy cùng Hồng Quân biến mất trong cung điện ngầm đó.

Sau khi Nguyên Thủy cùng Hồng Quân biến mất, Hoàng Thiên xuất hiện trước những đồ án thần bí kia.

Cảm nhận dao động thời không tàn lưu xung quanh, Hoàng Thiên kinh dị nói: "Hử!

Đã khởi động rồi?

Rốt cuộc là ai nhanh chân đến trước." Nhận thấy có người nhanh chân khởi động trận pháp, Hoàng Thiên cũng không dám trì hoãn chút nào.

Hắn thuần thục rót linh khí vào, trận pháp lại mở ra và Hoàng Thiên cũng biến mất theo.

Tại một nơi hư không nào đó trong thế giới Hồng Hoang, đột nhiên một trận vặn vẹo!

Một cỗ dao động thời không xuất hiện, thân ảnh Nguyên Thủy và Hồng Quân bước ra từ dao động đó.

Hồng Quân cảm nhận hoàn cảnh xung quanh, không khỏi nói: "Hư không?

Trận pháp này lại thông tới hư không." "Xem ra đám Tầm Đạo Giả thần bí kia ẩn tàng trong hư không!

Hèn chi ẩn tàng sâu như vậy, ngay cả ta cũng không tìm thấy!" Nguyên Thủy cũng một phen cảm khái, ngay cả hắn cũng không dự liệu được Tầm Đạo Giả trốn trong hư không.

Cần biết rằng trong hư không là một mảnh hư vô, không có thời gian và không gian.

Ngay cả sức mạnh của Hồng Hoang Thiên Đạo cũng không thể thẩm thấu vào hư không.

Nhưng nguy hiểm trong hư không cực lớn, sẩy chân một chút là sẽ hãm vào nguy hiểm.

Thánh nhân cũng không dám ở lâu trong hư không.

E rằng đám Tầm Đạo Giả lợi dụng đặc tính của hư không để ẩn tàng bản thân!

Trốn thoát được nhiều lần lượng kiếp trong Hồng Hoang, đồng thời cũng trốn thoát được sự thăm dò!

Qua một hồi tìm kiếm, Nguyên Thủy và Hồng Quân đã phát hiện một lối đi nằm trong hư không!

Đi theo lối đi này có thể tránh được hư không phong bạo và hư không sụp đổ khủng bố!

Khiến hư không vốn vô cùng nguy hiểm biến thành pháo đài an toàn nhất!

Hành tẩu trong lối đi hư không, Hồng Quân cảm nhận hư không phong bạo liên tục xuất hiện xung quanh, tâm sinh cảm thán: "Không ngờ trong hư không lại có lối đi như thế, xem ra đám Tầm Đạo Giả cũng hao phí không ít tâm huyết!" Nguyên Thủy nghe xong cũng lặng lẽ gật đầu, có thể khai tịch một lối đi an toàn trong hư không cực kỳ nguy hiểm này, tất định phải phó xuất đại giới khó có thể tưởng tượng, xem ra Tầm Đạo Giả sống trong hư không cũng không dễ dàng gì.

Đúng lúc Nguyên Thủy và Hồng Quân đang theo lối đi ẩn tàng trong hư không này hướng về nơi chưa biết, Hoàng Thiên cũng theo trận pháp tới đây, cảm nhận hư không quen thuộc cùng hoàn cảnh xung quanh.

Hoàng Thiên trong sát na ngẩn người, ánh mắt tràn đầy hồi ức!

Nhưng rất nhanh, hư không phong bạo khủng bố nổi lên xung quanh đã kéo Hoàng Thiên trở lại.

Hồi thần xong, Hoàng Thiên nhìn về phía xa, ánh mắt kiên nghị nói: "Ta lại trở về rồi, vùng đất hư không khủng bố!

Thanh Thiên, ta sẽ chứng minh cho ngươi thấy ta đúng!" Sau đó, hắn cũng đạp theo dấu chân của Nguyên Thủy và Hồng Quân, tiến về đại bản doanh của Tầm Đạo Giả.

Không biết qua bao lâu, ngay cả Nguyên Thủy tinh thông Thời Không Đại Đạo cũng không cách nào cảm tri thời gian trôi qua, chỉ cảm giác đã rất lâu rồi.

Nguyên Thủy và Hồng Quân cuối cùng cũng tới cuối lối đi hư không, nhìn thấy một màn khiến cả hai đều kinh ngạc.

"Một phương thế giới!" Hồng Quân nhìn màn hiện ra trước mắt, mục quang hơi kinh ngạc đồng thời không khỏi thốt lên.

Ngay cả ánh mắt của Nguyên Thủy cũng tràn đầy kinh ngạc.

Nguyên Thủy và Hồng Quân đều không ngờ, trong hư không lại uẩn hàm một phương thế giới!

Cần biết rằng, đây là tận sâu trong hư không khủng bố!

Không phải gần bề mặt Hồng Hoang.

Khác với vùng hư không bình tĩnh gần Hồng Hoang, đây là thâm xứ hư không!

Tràn đầy các loại nguy hiểm.

Thánh nhân đạp chân đến đây cũng gặp nguy hiểm cực lớn, huống hồ là khai tịch một phương thế giới tại đây!

So với việc khai tịch một phương thiên địa trong vùng hư không gần Hồng Hoang, độ khó khi khai tịch một phương thế giới ở thâm xứ hư không lớn hơn gấp mười lần!

Nguyên Thủy cảm nhận cường độ hư không hiện tại, nhận ra nếu chỉ dựa vào tu vi Thánh nhân thì căn bản không thể khai tịch một phương thiên địa ở đây.

"Có thể khai tịch một phương thế giới trong thâm xứ hư không này, thủ bút như vậy chỉ có đám Tầm Đạo Giả mới có khả năng làm được!" Tuy không biết Tầm Đạo Giả rốt cuộc mạnh đến mức nào, nhưng chỉ riêng một thành viên ở cảnh giới Thiên Đạo cũng đủ thấy tổ chức mạnh mẽ ẩn giấu sau lưng Hồng Hoang rốt cuộc sở hữu sức mạnh ra sao.

Nguyên Thủy và Hồng Quân đối thị một cái, đều thấy được sự kỵ đạn vô hạn trong mắt đối phương!

Thực tế Nguyên Thủy và Hồng Quân đã lo lắng thái quá, cảnh giới Thiên Đạo đâu có dễ dàng đột phá như vậy!

Chương 783

Huống hồ trong Hồng Hoang từ khi thiên địa sơ khai đến nay, thế lực ẩn tàng không có một nghìn cũng có tám trăm.

Nhưng thế lực có thể so sánh được với Tầm Đạo Giả thì không tìm thấy cái thứ hai!

Chỉ có thể nói Tầm Đạo Giả là một đặc lệ, một đặc lệ không thể phục chế và tái hiện!

Trong lúc Nguyên Thủy và Hồng Quân còn đang cảm khái, tung tích của họ đã bị sinh linh của phương thế giới phía trước phát hiện.

"Báo cáo, vùng đất Thần Đoạn xuất hiện kẻ ngoại lai!" Trong thế giới thần bí nằm giữa hư không kia thực ra cũng giống như Hồng Hoang.

Cũng sở hữu nhật nguyệt tinh thần, sơn hà hải dương!

Chỉ có điều so với sự to lớn của Hồng Hoang, phương thế giới này có vẻ vô cùng nhỏ bé.

Tuy viễn viễn không bằng Hồng Hoang, nhưng chim sẻ tuy nhỏ ngũ tạng câu toàn!

Trải qua ức vạn năm hoàn thiện của Cầu Đạo Giả, phương thế giới này cũng đã hình thành hệ thống.

Khác với Hồng Hoang, phương thế giới này do Tầm Đạo Giả sáng tạo!

Tự nhiên cũng do Tầm Đạo Giả thống trị.

Thực ra danh xưng Tầm Đạo Giả trong miệng Hoàng Thiên chỉ đại biểu cho mấy vị tồn tại đỉnh cấp khai sáng và thống trị phương

thế giới này.

Ngoại trừ Hoàng Thiên, những người khác trong đám Tầm Đạo Giả không tự xưng là Tầm Đạo Giả!

Trong phương thế giới này, họ được xưng tụng là Thần Chủ, ví dụ như Hoàng Thiên được xưng là Hoàng Thiên Thần Chủ!

Thanh Thiên được xưng là Thanh Thiên Thần Chủ.

Bình thường Thanh Thiên cùng các Thần Chủ khác thường bế quan tu luyện, ý đồ đột phá tới cảnh giới cao hơn.

Việc duy hộ phương thế giới được giao cho Thần Đình quản lý.

Để duy trì sự thống trị của mình, bọn Thanh Thiên sẽ luân phiên do một người đảm nhiệm Thần Đình chi chủ để ứng đối các loại uy hiếp.

Ví dụ như hiện tại, Nguyên Thủy và đồng bọn xuất hiện ở cuối lối đi hư không.

Đó cũng là nơi mà sinh linh trong phương thế giới này gọi là vùng đất Thần Đoạn, đã bị Thiên Thần Vệ trú thủ ngoài vùng đất Thần Đoạn phát hiện.

Tùy hậu tin tức được báo cáo lên từng cấp, cuối cùng truyền tới trước mặt Thần Đình chi chủ hiện nhiệm là Thần Tiêu Thần Chủ.

"Hả?

Vùng đất Thần Đoạn xuất hiện kẻ ngoại lai!" Thần Tiêu sau khi nhận được tin tức này lập tức trở nên vô cùng kinh ngạc!

Cần biết rằng vùng đất Thần Đoạn là lối đi kết nối với Hồng Hoang.

Ngoại trừ vài người ra, không ai biết công dụng cụ thể của vùng đất Thần Đoạn.

Thêm nữa vùng đất Thần Đoạn được cấu thành từ hư không, đối với sinh linh bình thường là vô cùng khủng bố.

Cho nên vô số năm qua vùng đất Thần Đoạn chưa bao giờ xuất hiện bất kỳ vấn đề gì.

Nhưng hiện tại, lại có kẻ ngoại lai!

Bất luận là có người trong Hồng Hoang phát hiện ra lối đi hư không rồi vô tình tiến vào, hay là bị cường giả trong Hồng Hoang phát hiện thì đó đều là vấn đề quan trọng không thể ngó lơ!

Thần Tiêu không dám chậm trễ chút nào, trực tiếp lên đường xử trí.

Đồng thời để đề phòng vạn nhất, hắn cũng truyền tin tức này tới nơi bế quan.

Khi Thần Tiêu đích thân tới vùng đất Thần Đoạn, Nguyên Thủy và đồng bọn cũng phát hiện ra dị thường phía trước: "Bị phát hiện rồi, thật có vài phần bản lĩnh." Hắn nhất thời có chút kinh ngạc, đồng thời đánh giá phương thế giới này cao thêm một bậc!

Đã đạt tới mức độ nguy hiểm.

Chỉ là Nguyên Thủy và Hồng Quân đã bỏ qua việc họ không hề ẩn tàng hành tung trong hư không.

Đồng thời cũng không biết rằng vùng đất Thần Đoạn chưa bao giờ có ngoại nhân đặt chân tới.

Nhưng bất luận là nguyên nhân gì, dẫu sao cũng đã bị phát hiện.

Vậy thì phải chuẩn bị sẵn sàng, đồng thời Hồng Quân nhẹ giọng nói: "Đã bị phát hiện thì cứ đợi chủ nhân nơi đây tìm tới cửa đi." Nguyên Thủy nghe xong cũng gật đầu, phản chính hành tung đã bại lộ, đối phương tất sẽ phái cường giả tới.

Quả nhiên một lúc sau, cùng với một luồng dao động, Thần Tiêu trực tiếp đạp không tới đây.

Khi Thần Tiêu nhìn thấy Nguyên Thủy và Hồng Quân thì lập tức kinh ngạc!

Trong lòng thầm nhủ: "Hồng Quân!

Nguyên Thủy!" Thần Tiêu không ngờ hai vị tồn tại mạnh mẽ nhất Hồng Hoang lại tìm tới cửa, chuyện này có chút phiền phức rồi.

Nguyên Thủy và Hồng Quân khi nhìn thấy Thần Tiêu cũng đều lộ vẻ ngưng trọng.

Ngay cả Nguyên Thủy trong lòng cũng thầm thán: "Quả nhiên là Tầm Đạo Giả thần bí, tùy tiện một người cũng là tồn tại Thiên Đạo cảnh." Trong tình huống song phương đều không hiểu rõ đối phương, cả hai đều nảy sinh một số hiểu lầm về nhau.

Chỉ là không biết những hiểu lầm này đối với Nguyên Thủy và Thần Tiêu là tốt hay xấu.

Ngay khi Nguyên Thủy và Thần Tiêu tiếp xúc, Hoàng Thiên cũng đã tới cuối lối đi hư không.

Chỉ là khi nhìn thấy Hồng Quân và Thần Tiêu, thần tình hắn lập tức sững sờ.

Để không thu hút sự chú ý của Nguyên Thủy và Thần Tiêu, Hoàng Thiên vội vàng ẩn tàng thân ảnh, dẫu sao hắn không muốn bị Nguyên Thủy và Thần Tiêu nhìn thấy.

Nguyên Thủy và Hồng Quân đều đang toàn thần quán chú nhìn Thần Tiêu, căn bản không chú ý phía sau trong hư không có thêm một thân ảnh.

Thần Tiêu cũng vậy, hắn cũng dồn hết sự chú ý vào Nguyên Thủy

và Hồng Quân.

Tương tự không chú ý tới việc người bạn cũ từng sát cánh đã xuất hiện ở đây.

Nguyên Thủy và Thần Tiêu nhìn chằm chằm nhau, sau một hồi im lặng dài, Thần Tiêu phá vỡ sự tĩnh lặng mở lời: "Nguyên Thủy Thiên Tôn và Hồng Quân Đạo Tổ đại danh đỉnh đỉnh, không biết hai vị có việc gì cao kiến?" Nguyên Thủy nghe xong nhìn Hồng Quân một cái, sau đó mở lời: "Bản tôn nghe danh trong Hồng Hoang đột nhiên xuất hiện một tổ chức thần bí tên Tầm Đạo Giả!

Trong Tầm Đạo Giả cường giả như vân, còn có cả cường giả Thiên Đạo cảnh!

Bản tôn muốn tới xem thử." "Tầm Đạo Giả?" Thần Tiêu nghe xong có chút nghi hoặc, tổ chức đó sao?

Chưa từng nghe qua.

Nhưng khi nhìn thần tình của Nguyên Thủy, hắn lập tức hiểu ra Nguyên Thủy Thiên Tôn đã coi hắn là thành viên của Tầm Đạo Giả thần bí kia.

"Thiên Tôn cười rồi, ta chưa từng nghe qua tổ chức Tầm Đạo Giả đó.

Đồng thời cũng chưa từng phát hiện tổ chức nào có thể sở hữu tồn tại Thiên Đạo cảnh!" Thần Tiêu cười nói, phản ứng của Thần Tiêu khiến cả Nguyên Thủy và Hồng Quân đều sững sờ.